

**VARIAE IURIS
TRACTATIONES
IN QUIBUS
CONTINENTUR
QUINQUE...**

Agostinho Barbosa

AUGUSTINI
BARBOSÆ I.V.D.
TRACTATUS
VARII.

In hisce tractatibus de sancto 4. ly

THE UNIVERSITY OF
CHICAGO
LIBRARY
JAN 11 1951

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Illustrissimo, & Excellentissimo

DOMINO COMITI

DE OLIVARES, PRO

CONSILIIS POTENTISSIMI

PHILIPPI IV. STATVS, ET BELL,

ne non erga omnia Regis auriculæ

Consiliario fidentissimo,

AVGVSTINVS BARBOSA V. I. D. Lusitanus.

VIDEAX forte, forte & importunus videri Excellentia: Tuæ potero, Illustrissime & Excellentissime Domine, quod tanto rerum culmine iligiter distentum, intempestiuis hisce meis lycinis & lucubrationibus, interpellare non sim veritus. Et quidem, vt audaciam meam non diffitear, neque importunitatem, qui coram te adeundi occasionem rapuisse potius quàm præstolatum me esse agnosco; clypeum tamen immensæ illius & innatæ Tibi, benignitatis ne dixerim, an generositatis ambigo, præ me quasi certum velum pudori meo obiectum ferens, qua amplecti omnes, & longè trahere prædicaris, vbi magis increpandum quis me dixerit, ibi ab Excellentia Tua intuendum magis fore confido, & honestandum. Puta quæ proprij nominis, quin & cognominis, significationem nil vnquam frustrans, id extrà præstare suevit, quod intus sonat. G. V. Z. M. A. N. enim & ductor, siue scaturitor manna: interpretatum: nam est G. V. Z. in sacra lingua, & ductor, M. A. N. manna; non nisi dulcedinem specialem se & fauorem proficitur apertè: adeoque Solis instar radios frigidis quibusque & mortificatis calefaciendis, & viuificandis emittere. Et cum sit Oliua misericordiæ, condonationis, & æternitatis symbolum, O. L. I. V. A. R. I. V. S. Comes dum dicitur, æternæ benignitatis serius indicatur, & ex qua certam mihi audaciæ meæ condonationem assequutum verius quam expectare me spero. Eius effectus experimentum Maximo illo Religionis nostræ Patriarcha Dominico demonstrante, & Gentiles suos, quorum Tu es tempestate nostra primarius, ab se nunquam degeneraturos spondente. Vt diuino afflatu sicut in omnibus Dominatu nostrum Regem permotum obseruare possimus, dum ex Hispania tota Te vnum elegit, neque alium si ex Orbe vniuerso voluisset, electu-

rus, qui aurium, oculorum, manuum, dicam & cordis omnium vices ipsius Maieitati præstares, non nisi grauissima quæque tantorum Regnorum munia audiens, inspectans, tractans, & cogitans, quo debita cuique & expedita, neque minus exacta rectitudine gubernarentur. Hæreditaria quippè mente vsus est ille ad ministros sibi auita item experientia probatos asciscendos. Quia dum recogitat quanto affectu auus suus PHILIPPVS II. Henricum Patrem tuum ob summam ipsius sapientiam, prudentiam, vigilantiam, dexteritatem, fidem, & integritatem amplexus fuerit, & quo effectu res vbique semper feliciter gesserit, Tibi se totum committere, Regnorum suorum tutelam maximam esse dignoscit. Qui scilicet quasi in experimenti prælo impressus viuam Patris tum imaginem referens, tum & mentem tenens, æquam in rerum expeditione manum adhiberes ad omnia. Ecquam enim prolem aliam produxisset ille, quàm qui quasi ad futurum opus seminandum per Orbem, ab Rege suo honoratus vbique, & Regiis muneribus ornatus mittebatur? Maximè verò ne dum è propria eaque felice natura, sed & è locorum, vbi generare contigisset, felicitate superno Numine ita præordinante adiutus. Nam si Te Romæ ad Pontificem Max. Orator suscepit, quomodo non Te benignissimum sub tam benigno, & tam sancto Cælo susceptum dicam? Sed temerarius adhuc essem, & qui quasi sponte submergi elegissem, si in Tuorum, tuorumque meritorum, laudumque pelagus velis eloquentissimis quibusque impermeabile, absque aliis, vt aiunt, ingredi balbutiente lingua auderem. Quare in litore potius consistere tutior commemorata hæc tantum Excellentia Tuæ velim, vt si me importunum experitur, ex tantis eius illecebris tractum excusans, aduentantem externè importunitatem, cum insita illi internè tantuplicis bonitatis opportunitate commitiget. Cum præcipuè post non breuem adeò peregrinationem in patriam reuersurus ad Excellentiam Tuam diuertere naturali quadam obligatione coactus fuerim. Qui enim Lusitanus homo Romæ toto bilustro pro ominoso ipsi patriæ nomine suos lusitanos, non prius illuc regredi vt onere omni solutus debebat, quàm illam non Lusitaniæ solum, sed & Hispaniæ totius (quidni & magnæ Orbis partis) tutelarem, & patronum coram veneratus abiret. At verò vbi ne hoc quidem facere licebat, nisi & inertia vitæ suæ specimen ipsi aliquod offerret, chimistarum imitari morem coactus fui, qui post multam & temporis, & substantiæ iacturam in colligendis sarcinulis paucula quædam vascula, eaque & futilia, reliqua ex multis & maioribus hinc inde frustra distractis inuenientes, illa ad Tempia deferunt, vt si fortè fortunam ipsis miseratus commutet Deus. Sic ergo & ego vt Iuris Commentaria non pauca, neque adeò poenitenda, si qua est vulgo fides, consummauerim, omnibus tamen in moræ loco abdicatis potius quàm vtrumque dicatis, linea expeditus relictus, & vacuus, aliud ad præsens Excellentia Tuæ offerendum non habui, quàm leuiusculum hoc. Quod tamen non è magnitudine, sed ex offerentis deuotione ab illa inspectandum spero, quan

quando & Deus magis interdum inspicere illos solet , qui paruis quibusdam voti signis Templâ casto animo frequentant , quàm qui impuro magnis parietes potius onerare , suâsque opes ostentare quàm ipsum honorare velle videntur. Idque tanto certius mihi ab Excellentia tua spondeo , quanto sæpius alios illa magnos facere suevit , maior ipsa fieri ab aliis , neque recumulando , neque laudum præconiis celebrando potens , iam neque re , neque gloria ampliore indiga , aut cupida , quæ nec quo

Vt maior fiat crescere possit habet.

Tanta scilicet ab Rege suo cumulata , vt maiore cumulari nequire ipso suo statu explicato , quasi vexillo demonstret potius quàm dicat. Atque inde agere magna non magna polliceri studiosa ita se in omnibus comparare assuefecit , vt in ipsa dignitate superior omnibus , omnibus æqualem præstare se gaudeat , pariter , & ostendens iustitiam se non ob imbecillitatem , sed ob humanitatem , & æquitatem colere , adeoque non alios Solis quàm quo animus intra fulget , radios extra emittere. Vale.

PRIVILE

PRIVILEGIUM SUMMI PONTIFICIS.

VBANVS VIII. SERVVS SERVORVM DEI, ad futuram rei memoriam. Romanum decet Pontificem personas litterarum scientiis præditas, ac maximè longis, immentisque laboribus in componendis, & edendis libris; ex quibus Respubl. Christiana incrementum suscipiat, indefessas, peragat, & gratis singularibus cohonestare, quo ferventiùs in eisdem laboribus persistant, atque alij eorum exemplo ad huiusce generis virtutes peramplius exerceantur. Cum itaque sicut accepimus, dilectus filius Augustinus Barbosa Prebyter Bracharenfis, iuris utriusque Doctor spatio plurium annorum ad Catholicæ fidei propagationem, Sedisque Apostolicæ exaltationem libellum, cui titulus, *VARIAS TRACTATIONES IVRIS*, in quibus continentur quinque Tractatus Legales, &c. deinde Tractatum, cui titulus est, *Pastoralis sollicitudinis, sive de Officio, & Potestate Episcopi* tripartita descriptione, & indubitanter Opus quoddam vniuersæ Christianæ Reipub. utile, & necessarium, nuncupatum, Collegiæ Doctorum, tam veterum, &c. super quinque priores Decretalium libros; duobus tomis distincta, sub nostris auspiciis hac in Urbe in lucem ediderit. Nunc vero alia opera, videlicet Selectæ Iuris Canonici interpretationes, addendas dictis Collegiæ Doctorum super quinque priores Decretalium libros, necnon Additiones quasdam ad dictum tractatum de Officio, & Potestate Episcopi, ac etiam prædictorum Collegiæ Doctorum totum Tertium super Sextum, Clementinæ, & Extravagantes, ac selectiora Decretalium Capitula, & luculentius Quarta, Quinta, & Sextum tomos super Ius Civile vniuersum, necnon tractatum de Clauium potestate, & denique Canoniarum questionum libros quinque, ad publicam omnium, & præsertim Iuris studioforum utilitatem, & commoditatem imprimi facere intendat, in quibus componendis multum laboris, & expensarum impendit. Verum dubitat ne alij ex alieno labore lucrum querentes, volumina, tractatus, & opera huiusmodi, tam edita, quam edenda imprimere, seu reimprimere præsumant in magnam sui præiudicium. Nos idcirco prædicti Augustini indemnitati, ut par est, hac in parte providere, & contemplatione totius laboris specialis gratiæ fauore protegi volentes, & a quibuscumque excommunicationibus, suspensionibus, & interdictis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à Iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latitis, quibus quomodolibet innodatus existeret, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum sententiarum, & absolutum fore censentes. *Mox, &c.* non ad ipsius Augustini, vel alterius pro eo super hoc nobis obijata petitionis instantiam, sed ex mera voluntate, & certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eidem Augustino pro se, & hæredibus, & successoribus suis quibuscumque, ut ad viginti annos quoad iam edita à data præsentium, quo verò ad alia supra expressa, dummodo tamen prius iuxta formam sacri Concilij Tridentini examinata, & approbata fuerint, edenda in lucem opera ab eorum etiam cum annotationibus, & additionibus impressione humandis, necnon pro sua tam in Statu Ecclesiastico mediata, vel immediate subiectis, quam etiam citra, vel ultra Montes existentibus prædicta omnia, & singula volumina, tractatus, & opera in toto, vel in parte, tam prius additis, vel annotationibus, aut alias quovis modo sine speciali dicti Augustini, & hæredum, & successorum eorumdem, vel ab eis ius habentium, licentia in scriptis habita, imprimere, seu reimprimere, aut ab aliis imprimi, seu reimprimi facere, aut impressa, seu reimpressa vendere, vel venalia habere, proponere, aut alias edere, vel cuiuslibet, aut etiam pro vfu proprio habere, vel tenere possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Inhibentes propterea omnibus, & singulis typographis, biblioposis, & librorum impressoribus, aliisque quibuscumque personis quavis auctoritate, licentia, & facultate fulgentibus, tam in Statu Ecclesiastico mediata, vel immediate subiectis, quam etiam citra, & ultra Montes existentibus sub excommunicationis, & absolutum fuerint, edenda in lucem opera ab eorum etiam cum annotationibus, & additionibus impressione humandis, necnon pro sua Ducatorum auri de Camera, & amissionis librorum poenis, toties quoties contrauentum fuerit, ipso facto, & absque declaratione vlla incurrendis pro vna Augustino, eiusque hæredibus, & successoribus prædictis, ac iur ab eis habentibus huiusmodi, pro altera vero Camera quædam Apostolicæ applicationis, & interdicti, biliter exigendis, ne durante tempore viginti annorum, vi supra computandorum huiusmodi tractatus, volumina, seu opera, aut eorum quodvis, in toto, vel in parte, etiam cum additionibus, & annotationibus, aut alias quovis modo, seu mutato titulo absque speciali Aug. eiusque hæredum, & successorum, vel ab eis ius habentium prædictorum licentia in scriptis habita imprimere, seu reimprimere, vel imprimi, seu reimprimi facere, aut venalia habere, proponere, seu alias edere, vel cuiuslibet, seu quovis modo clam, vel palam distrahare, aut pro vfu proprio tenere quoquomodo audeant, seu præsumant. Mandantes insuper vniuersis, atque etiam singulis Legatis, & Vicelegatis dictæ Sedis, eiusque ditionis Gubernatoribus, & aliis Iustitiæ ministris, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis vbique existentibus, ut quoties pro Augustini, ac hæredum & successorum, iusque ab eis habentium prædictorum parte requisiti fuerint, vel eorum aliquis requisitus fuerit, illius efficacis defensionis præsidio assentes præmissa omnia ad omnem Augustini, & hæredum, ac successorum, iusque ab eis habentium prædictorum requisitione contra inobedientes, & rebelles poenas prædictas irremissibiliter exequantur, implorato, si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus, ordinationibus, statutis, & consuetudinibus, etiam Iuramentis, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & forma, ac cum quibuscumque clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hæc seruanda foret, ipsis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expressè *Mox, &c.* **MOTVS SIMILI DEROGAVS**, ceterisque contrariis quibuscumque. Et quia difficile foret præter litteras ad quolibet loca deferri. Volumus autem, & similiter Apostolica auctoritate decernimus, quod illarum transumptis, etiam in ipsis voluminibus, & operibus, ac eorum quovis impressis, eadem in iudicio, & extra illud fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, inhibitionis, mandati, & derogationis, voluntatis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo, sexcentesimo, vigesimo sexto, quintodecimo kalendis Septembris, Pontificatus Nostri Anno quarto.

Locus † sigilli plumbei.

Regist. fol. 1. lib. 4.

VIRTYTE supradicti Privilegij à S. P. V. D. **VENANO**, Divina Providentia **PAPA VIII.** mihi concessi, Concedo ego Augustinus Barbosa V. I. D. Lusitanus, Domino Laurentio Durand, Lugdunensi Bibliopola, ut *VARIAS TRACTATIONES IVRIS*, in quibus continentur quinque Tractatus Legales, &c. imprimere & vendere possit. Datum Roma 4. die Aprilis 1628.

Ita ego **AVGVSTINVS BARBOSA**, manu propria.

APPROBATIO.

AVGVSTINI BARBOSA Opus, quod inscribitur, *VARIAS TRACTATIONES IVRIS*, in quibus continentur quinque Tractatus Legales, &c. attentè perlegi, & cum in illo omnia sana sint, & nihil quod à fide discrepet habeat, in commune bonum & commodum in lucem prodibit, & ita sentimus. Actum Lugduni 10. Maij 1628.

Fr. Robertus Berthelot, Episc. Damasci.

Frater Iulianus Iouber, Magister & Prior Conuentus Lugdunensis Ordinis Fratrum Prædicatorum.

Fr. Claudius Cocher.

Summa Privilegij Regis Christianissimi.

LEODVICVS XIII. Dei gratiæ Galliarum, & Navarræ Rex Christianissimus, singulari Privilegio sanxit, ne quis per vniuersos Regnorum suorum fines, intra sex annos, à die finitæ impressionis computandos, imprimat, seu typis mandandum curet, & venale habeat Opus, quod inscribitur, *VARIAS TRACTATIONES IVRIS*, in quibus continentur quinque Tractatus Legales, &c. Autore **AVGVSTINO BARBOSA I. V. D.** Lusitano, præter **LAURENTIVM DURAND**, Bibliopolum Lugdunensem, aut illos, quibus ipsi fecerit concesserit. Qui secus faxit, præter Librorum confiscationem, quater mille librarum illatione multabitur, ut latius patet in litteris datis Bellocatri, 10. Iulij 1629.

Ex mandato Regis Signatum,

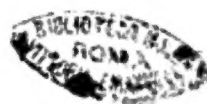
COVPEAV.

IVRIS

IVRIS
AXIOMATVM
VSVFREQVENTIVM
STVDIOSA COLLECTIO,
ET EXPOSITIO.

*MVLTI SACRÆ ROTÆ DECISIONIBVS,
resolutionibus locupletata.*

AVCTORE
AVGVSTINO BARBOSA I.V.D. LVSITANO,
Prothonotario Apostolico.

Axiom. Iur. Aug. Barbos.

A

IVRI
AVTAMOIXA

VSVEREQVIV

STIDIA (L. 1888)
ET EXPOSITIO

UNIVERSITATIS ROYALIS BRITANNICAE

ANNO DOMINI 1888

STIDIA

AVTAMOIXA

BRITANNICAE

AVGVSTINI BARBOSÆ

I. V. D. LVSITANI,

AXIOMATA IVRIS

VSVFREQVENTIORA.

SVMMARIVM.

- 1 Absoluere potest, qui potest condemnare.
- 2 Prescripta potestate absoluendi, dicitur etiam prescripta potestas condemnandi.
- 3 Absolvere, & condemnare cōuertibilia sunt.
- 4 Absolvere non potest, qui condemnare non valet.
- 5 Argumentum valet, non potest condemnare, ergo nec absolvere.
- 6 Potestas ligandi eadem est atque soluendi.
- 7 Episcopus non potest absolvere exemptos etiam volentes.
- 8 Absolvere, vel condemnare qui non potest, nunquid condemnandum, seu absoluendum pronunciare possit? remissivè.
- 9 Absolvere potius debet Iudex, quàm condemnare.
- 10 Absolvere nocentem sanctius est, quàm condemnare innocentem.
- 11 Iudex non debet absolvere in dubio, quando agitur de periculo animæ ex absolutione.
- 12 Absolutus expresse dicitur, qui non est condemnatus.

Absolvere.

AXIOMA I.

ABSOLVERE potest, qui potest condemnare, ut per text. in l. 3. ff. de re iudic. tradunt Immo. in cap. dilecto, de officio Archid. Felin. in cap. auditu. num. 20. in fine, de prescript. Bald. in l. imperium. num. 11. vers. circa ultimum. ff. de iurisdic. om. Axiom. Iur. Aug. Barbof.

nium Iudic. Herman. Det. in rub. ff. de acquir. possess. num. 18. in fine, dum aiunt quod ille, qui præ- 2 scripsit potestatem absoluendi, dicitur etiam præscripsisse potestatem condemnandi, Carrer. in tract. de heretic. num. 72. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 43. num. 13. in fine, Cardin. Tusch. practic. conclus. lit. A. conclus. 40. num. 1, Farinac. fragment. crimin. p. 1. lit. A. num. 6.

ABSOLVERE enim, & condemnare conuer- 3 tibilia sunt, & qui vnum potest, potest & aliud, Rip. in d. l. 3. num. 1. glos. in Clem. cum a repulsione, de appellat. Felin. in cap. cum inferior. num. 4. de maiorit. & obed. Menoch. d. q. 43. à princip. Farinac. d. lit. A. num. 7. Ludon. Gomez in cap. 2. §. statuto. num. 48. cum seqq. de constitut. in 6.

ABSOLVERE igitur non potest, qui con- 4 demnare non valet, l. nemo qui condemnare. ff. de regulis Iuris, Socin. Sen. in rub. ff. de acquiren. possess. num. 8. Menoch. d. q. 43. n. 2. vers. altera est negativa, & num. 26, cum seqq. ubi ponit duas declarationes, quaritque, an habenti potestatem absoluendi, & condemnandi, si auferatur potestas condemnandi, censetur etiam sublata potestas absoluendi; refert Farinac. d. lit. A. num. 11. Nam valet in hac materia argumentum 5 negatiuum, sicut & affirmatiuum, non potest condemnare, ergo nec absolvere, ut per Federic. de Senio cons. 14. incip. Monachus Perusinus. num. 4. vers. in secunda questione, quem refert Card. Tusch. d. conclus. 40. num. 1.

Eadem est enim potestas ligandi, atque soluendi, 6 cap. verbum, & penitent. dist. 1. cap. cum inferior, de maiorit. & obd. Procedit autem de Iure communi regula illa, quis non potest ligare, ergo nec absolvere: secus à de Iure speciali ex privilegio, quia 7 licet Episcopus non possit excommunicare, neque ligare exemptos, tamen potest illos volentes absol- uere in casibus, in quibus de Iure communi alios subditos abblueret, ut resoluit Federic. de Senio d. cons. 14. num. 4. vers. in secunda questione, vsque ad fin. prout illum citat Cardin. Tusch. d. conclus. 40. num. 3. Veruntamen non placet hæc distinctio Abb. in cap. signifiasti. num. 11. vers. his tamen non obstan- 8

A 2 tibw,

ribus, de foro compet. & Felin. in cap. pastoralis. num. 10. de officio Ordin. quos refert, & ſequitur Eraſm. à Cochier de iuriſdict. Ordin. in exemptos. p. 2. q. 50. & num. 3, dum abſolutè reſoluunt, exemptos pro abſolutione ab excommunicatione non poſſe ſe ſubiicere Ordinario, quia exemptiones non ſunt ſimpliciter conceſſæ in fauorem exemptorum, ſed etiam in fauorem Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, cuius intereſt habere multos à iuriſdictione Ordinariorum ereptos, ſibiſque immediatè ſubditos, Clem. paſtoralis, de re iudi. Abb. d. num. 11. verſ. & per hoc, Rebuff. reſp. 142. Eraſm. à Cochier d. tract. lib. 1. quaſt. 1. num. 17. Rot. in Vlixbonen. Monafterij 19. Nouembris 1625. coram Reuerendiſſimo Domino meo Coccino Decano.

18 **ABSOLVERE**, vel condemnare qui non poteſt, nunquid condemnandum, ſeu abſoluendum pronuciare poſſit? vide latè diſputantem Farinac. d. lit. A. num. 12. cum ſeqq.

9 **ABSOLVERE** debet potiùs Iudex in dubio, quàm condemnare, l. Arrianus. ff. de actionib. & oblig. l. fauorabiliore. l. ſemper in obſcuris. ff. de regulis Iuris. cap. 3. de probat. Conarr. variar. lib. 1. cap. 1. num. 2. verſ. quarto. Mexi. in tract. taxe panis. conſul. 1. num. 171. Anton. Monach. Florent. deciſ. 36. num. 2. Cardin. Tufch. d. lit. A. concl. 41. à num. 1. vbi num. 3.

10 per l. abſentem. ff. de pœnis, dicit, quòd ſanctius eſt abſolvere nocentem, quàm condemnare inno-centem.

11 **ABSOLVERE** tamen non debet Iudex in dubio, quando agitur de periculo animæ ex abſolutione; ideo obligatus reſtituere uſuras, licèt doceat de reſtitutione particularium uſurarum diuerſis perſonis facta, tamen debet condemnari ad reſtitutionem conſeſſatam per defunctum, ſi non apparet quod ſint eadem uſuræ, quia maius eſt periculum animæ, ſi non fiat reſtitutio, quàm importet damnum, ſi bis ſoluantur, & reſtituantur, ita Federic. de Senis conſ. 153. col. fin. verſ. præmiſſa locum habent, quem refert Card. Tufch. d. lit. A. concl. 42. num. 1. vbi num. 2. exemplificat fauore piæ cauſæ, & animæ in alio caſu.

12 Abſolutus expreſſè dicitur, qui non eſt condemnatus, vt per Sigism. Secac. de appellat. q. 17. limit. 6. membr. 9. ſub num. 70. & limit. 21. num. 37. in fine.

SUMMARIUM.

- 1 Abſurdum in omnibus diſpoſitionibus ſemper eſt vitandum.
- 2 Interpretatio largiſſima fieri debet ad euitandum abſurdum.
- 3 Diſpoſitio quantumuis generalis eſt reſtringenda, ne ſequatur abſurdum.
- 4 Verba impropriantur, & intelliguntur eo modo, quo poſſunt, ad euitandum abſurdum.
- 5 Negatiua dua, quæ important vnā affirmatiuā, importabunt negationem duplicatā, vt tollatur abſurdum.
- 6 Statuti verba impropriantur, vt euitetur abſurdum.
- 7 Interpretationi locus eſt ad euitandum abſurdum, etiam ſi ſtatutum excludat omnem interpretationem.

Absurdum.

AXIOMA I I.

ABSURDUM in omnibus diſpoſitionibus ſemper eſt vitandum, l. ſi ita 39. in fine. ff. de oper. liberi. l. nam abſurdum. ff. de bonis liberi. cap. in Geneſi, de elect. Ancharanius conſ. 80. incip. Reueto ordine. num. 7. Joant. de Imola conſ. 145. num. 2. Ioan. de Anania conſ. 27. incip. Viſo caſu. num. 6. in fine, Abb. conſ. 37. arbitror, in princip. verſ. ſed iſte intellectus. lib. 2. Euerard. in topicis legalib. loco 8. Peregr. de fideicommiſſ. art. 11. num. 46. Card. Mantica de coniectur. vltim. volunt. lib. 3. tit. 7. à princip. & de tacitis & ambig. conuention. lib. 2. tit. 15. per totum Valaſc. conſul. 174. num. 11. Card. Tufch. practice. conſul. lit. A. concl. 66. à princip.

ABSURDUM vt euitetur, largiſſima interpretatio fieri debet, vt per Corn. conſ. 188. lib. 2. Croi. in repet. l. omnes populi. num. 186. ff. de iuſtitia, & iure. Aym. de antiquis. tempor. p. 4. in princip. num. 137. Villagut. in tract. de extensione legum. rubr. de extensione legis correctoria. num. 16. & rubr. de extensione legis correctoria, & pœnalis ſimul. num. 78. & ſeq.

ABSURDUM ne ſequatur, diſpoſitio quantumuis generalis eſt reſtringenda, l. 2. C. de noxalib. actionib. Nicol. Euerard. d. loco 8. num. 4. & 6. deciſ. Pedam. 90. num. 13. & 19. Hippol. Riminald. in §. 1. num. 50. Inſtit. per quas perſonas ius nobis acquiritur. Alex. conſ. 83. Viſa facti. num. 11. in fine, & num. 12. verſ. iuuantur prædicta. lib. 2. Cardin. Tufch. d. conſul. 66. num. 38.

ABSURDUM vt euitetur, verba impropriantur, & intelliguntur eo modo, quo poſſunt, Alex. conſ. 61. Super eo. num. 4. lib. 1. quem refert Card. Tufch. d. conſul. 66. num. 17. Et ideo duæ negatiuæ, quæ important vnā affirmatiuā, importabunt negationem duplicatā, vt tollatur abſurdum, Signorol. de Homed. conſ. 34. Si quaeritur, nunquid, ante med. Ruin. conſ. 37. num. 4. lib. 3. Card. Tufch. d. conſul. 66. num. 20.

ABSURDUM vt euitetur, verba ſtatuti impropriantur, Alex. conſ. 51. Viſo themate. num. 2. lib. 1. Card. Tufch. d. conſul. 66. num. 21. & licitum eſt recedere à propria ſignificatione verborum ſtatuti, Alex. conſ. 80. Viſo, & opportune. num. 8. verſ. confir-mantur prædicta. lib. 1. Card. Tufch. d. conſul. 66. num. 30. Et locus eſt interpretationi, etiam ſi ſtatutum excludat omnem interpretationem, Alex. conſ. 50. num. 11. verſ. etiam ex hoc colligitur. lib. 1. Card. Tufch. d. conſul. 66. num. 39.

SUMMARIUM.

- 1 Cautela abundans non nocet.
- 2 Iudex quando poteſt procedere ad executionem ſine ſententia, ſi feratur, quæ non ſit lecta, vel non lata in ſcriptis, non eſt nulla.
- 3 Libellus ſi offeratur minus legitimus in cauſa, in qua non requiritur libellus, non vitiat.
- 4 Depositi nulliter factum in caſu, quo ſola oblatio verbalis ſufficiebat, non vitiat ex quo abundat.
- 5 Citatio partis vbicunque non eſt neceſſaria, ſi fiat, & nulliter, non propterea actus redditur nullus.

- 6 *Sententia non vitatur, si causa vera adiciatur causa falsa abundans.*
- 7 *Solemnitas non necessaria si minus solemniter fuerit adhibita, non vitatur.*
- 8 *Cautela abundans nocet, si per illam deueniatur ad actum prohibitum.*
- 9 *Dispositio tota vitatur, si id, quod abundat, per errorem loco necessarij, & requisiti sit appositum.*
- 10 *Cautela abundantes augent suspicionem in contractibus suspectis.*
- 11 *Dilatio debet esse competens, etiam si assignetur in casu, in quo non debebat assignari.*
- 12 *Abundare in cautelis necesse est in casibus dubijs.*

Abundans.

AXIOMA III.

- 1 **A**BUNDANS cautela non nocet, l. testamentum. C. de testament. l. penult. C. de emption. Tiraq. de retractu lig. §. 36. gloss. 2. num. 48. in fine, & num. 51. Roman. conf. 343. incip. Ex proposito num. 7. Surd. decis. 13. num. 14. Card. Tusch. pract. conclus. lit. A. concl. 67. Paulus Fusc. in singul. lit. A. num. 6. Sebast. Nani. in l. non solent 95. ff. de regulis Iuris, Farinac. in praxi crimin. p. 3. q. 89. num. 123. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 6. a num. 26. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 141. num. 12. Rot. decis. 319. num. 9. apud Farin. p. 1. recent.
- 2 *Amplius ut procedat, etiam si id, quod abundat, non est solemniter factum, sed nullum, quia non vitatur, ex adductis per Federic. de Senis conf. 211. col. 3. in princip. vers. restat ergo respondere, ubi ait, quod quando Iudex potest procedere ad executionem sine sententia, si feratur sententia, quae non sit lecta, vel non lata in scriptis, non est nulla, prout illum refert Card. Tusch. d. conclus. 67. num. 5.*
- 3 *Vnde si offeratur libellus minus legitimus in causa, in qua non requiritur libellus, non vitatur, l. in l. vinum, num. 33. vers. primo habet, col. penult. ff. si certum petatur, Roman. conf. 497. Dubitatur. num. 6. Signorol. conf. 41. Omnia narratione, in princip.*
- 4 *Sic etiam depositum nulliter factum in casu, quo sola verbalis oblatio sufficiebat, non vitatur ex quo abundat, Crauet. conf. 331. num. 15. Card. Tusch. d. conclus. 67. num. 21.*
- 5 *Sic etiam citatio partis vbicunque non est necessaria, si fiat, & nulliter fiat, non propterea actus redditur nullus, Marfil. in l. de vnoquoque. num. 42. vers. istud tamen. ff. de re iudic. Roman. conf. 497. Diligenter. num. 5. & 6. vers. tertio, Card. Tusch. d. conclus. 67. num. 22.*
- 6 *Hinc etiam sententia non vitatur, si causa vera adiciatur causa falsa abundans, Roman. conf. 343. Ex proposito. num. 8. Card. Tusch. d. conclus. 67. num. 32.*
- 7 *Hinc etiam solemnitas non necessaria si minus solemniter fuerit adhibita, non vitatur, Pute. decis. 344. num. 4. in fin. alias 334. etiam num. 4. in fin. lib. 2. in correctis.*
- 8 *Limita primò, si per abundantem cautelam deueniatur ad actum prohibitum, quia tunc abundans cautela nocet, ut per text. in l. pediculis. §. Labeo. ff. de auro & arg. leg. & in l. 1. §. sciendum. ff. de adlit. edict. resoluunt Corn. conf. 276. num. 1. vol. 1. Paulus Fuscus ubi supra.*
- 9 *Limita secundò, nisi id, quod abundat, per errorem loco necessarij, & requisiti sit appositum, ut per text. in l. 1. §. sciendum. ff. de adlit. edict. resoluunt Corn. conf. 276. num. 1. vol. 1. Paulus Fuscus ubi supra.*

rorem loco necessarij, & requisiti sit appositum, quia tunc vitatur tota dispositio, Per. de Anchar. conf. 1. per totum, Card. Tusch. d. conclus. 167. num. 36.

Limita tertio in contractibus suspectis, in quibus abundantes cautelae augent suspicionem, Anchar. conf. 257. Ex ordine, in fine, Tiber. Decian. conf. 32. num. 65. lib. 3. Beroi. conf. 59. num. 14. lib. 1. Corn. conf. 217. in fin. lib. 3. Card. Tusch. d. conclus. 167. num. 43. Menoch. conf. 109. num. 35.

Limita quarto in dilatione, quae debet esse competens, etiam si assignetur in casu, in quo non debebat assignari, Calderinus conf. 134. alias 2. de dilatione. Idem dicendum in suspitione iudicis allegata, quia licet non debeat exprimi de necessitate, si tamen exprimat, & inepte, vitatur allegatio, Bald. conf. 472. Statuto. num. 5. in fin. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 67. num. 40.

ABUNDARE in cautelis necesse est in casibus dubijs, veluti si dubitetur, an actus requirat certam solemnitas adhiberi ad tollendum dubium, Guid. Pap. decis. 149. Secunda conclusio, circa fin. Calderin. conf. 277. alias 1. de empt. & vendit. Card. Tusch. d. lit. A. concl. 68.

SUMMARIVM.

- 1 *Accessorium sequitur naturam sui principalis.*
- 2 *Guarentigia non valet, si non valet principale instrumentum.*
- 3 *Fideiussoris obligatio accessoria habet eandem naturam, & conditionem, quam habet obligatio principalis.*
- 4 *Dispositio concedens aliquid principale, censetur etiam concedere id, quod accessorie venit ad illud principale.*
- 5 *Sepultura concessa censetur concessa delatio mortui processionaliter, & celebratio pro defunctis.*
- 6 *Causa principali, & incidenti accessoria pendente, si principalis est finita, dicitur etiam finita accessoria.*
- 7 *Accessorium sequitur naturam sui principalis, quamuis accessorium sit dignius quam principale.*
- 8 *Parochialis Ecclesia si uniatur accessorie beneficio simplici, omnimodam naturam, & conditionem beneficij simplicis assumit.*
- 9 *Accessorium quando venit in necessariam consequentiam principalis, concessio principali censetur concessum accessorium.*
- 10 *Limita Axioma, ubi militat diuersa ratio, & in actibus denotantibus translationem domini, ut num. 11.*
- 12 *Accessorium corrumpitur sublato principali.*

Accessorium.

AXIOMA IV.

ACCESSORIUM sequitur naturam sui principalis, l. eam. C. de iure dotum, reg. accessorium.

de regulis Iuris lib. 6. exornant Socin. reg. 5. Pute. decis. 1. num. 2. lib. 1. in utraque edit. Menoch. conf. 58. num. 13. cum seq. Surd. de aliment. tit. 9. q. 31. num. 8. cum seq. & decis. 88. num. 10. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 76. Ioan. Franc. Leo in Thesaur. fori ecclesiast. p. 2. cap. 16. num. 70. Anton. Monach. Bononien. decis. 27. num. 4. & decis. 28. num. 56. Pichard. ad §. si quis alium. num. 32. Instit. de inutilib. stipulationib. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resol. 72. num. 6.

- 1 Hinc primò colligitur, non valere guaranteegiā habentem executionem paratam, si non valet principale instrumentum, Socinus in l. 1. num. 79. vers. quarto limita. ff. soluto matrimon. Roman. conf. 42. Visis. num. 3. vers. secundò. Alex. conf. 32. in princip. lib. 2. Card. Tusch. d. lit. A. conclus. 77. num. 24. & num. 30. ex eo, quia sublato contractu principali, cessat pactum accessorium in eodem contractu appositum, Anchar. conf. 394. num. 3. & plenius num. 5. Nam quando vnum trahit consequentiam ab alio, si non valet primum, neque valet reliquum, Signorol. conf. 90. num. 16. & 18. Card. Tusch. d. conclus. 76. num. 2.

- 2 Secundò colligitur, obligationem fideiussoris accessoriā habere eandem naturam, & conditionem, quam habet obligatio principalis, Abb. conf. 48. Attingam. col. 1. vers. nec obstat iuramentum, iuncta col. 2. in fine, vers. descendo. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 76. num. 21. ita ut si principalis obligatio sit nulla, aliter quā iure speciali, tunc & fideiussio reddatur nulla, Apostill. ad Alex. conf. 59. Viso instrumento. num. 11. vers. accessoria. lib. 1.

- 4 Tertiò colligitur, dispositionem concedentem aliquid principale censeri etiam concedere id, quod accessoriè venit ad illud principale, cap. prudentiam. §. si verò, de officio deleg. Vbi notant Doctores, quod delegata causa principali, censetur etiam delegata omnia accessoria ad causam, quem textum ad id notavit Alberic. in l. cum principalis. ff. de regulis Iuris, & aduertit etiam Euerard, in loco à concessione antecedentis ad concessionem consequentis, post num. 2. Aym. de antiquit. temp. p. 4. in princip. num. 67. Vbi propterea subdit, quod consuetudo, seu præscriptio, etiam quod sit stricti iuris, & de sui natura non extendenda, extenditur tamen ad accessoria, & præscribens fundum censetur etiam præscribere seruitutem fundo competentem.

- 5 Hinc etiam concessa sepultura censetur concessa celebratio pro defunctis, Federic. de Senis conf. 186. in princip. & delatio mortui processionaliter, Oldrad. conf. 225. num. 14. in fine, vers. ultimò videtur. Card. Tusch. d. lit. A. conclus. 77. num. 9. & 10. Amplia etiam in pœnalibus, correctoriis, & exorbitantibus, ut per Aym. d. p. 4. §. videamus modò. num. 36. Nicol. Euerard. in loco à ratione legis largæ. num. 35. Villagut. in tract. de extensione legum. rubr. de extensione legis correctoria, & pœnalis simul. num. 266. & seq. Limita tamen quando illud, quod dicitur accessorium, est arduum, & non fuit verosimiliter cogitatum à concedente, quia tunc accessoria non censentur concessa, concessio principali, Federic. de Senis conf. 191. num. 3. vers. etsi opponatur, quem refert Card. Tusch. d. lit. A. conclus. 79. num. 3.

- 6 Quartò colligitur, quod pendente causa principali, & incidenti accessoria, si principalis est finita, dicitur etiam finita accessoria, putà actor negavit petitionem veram, per quam incidit in pœnam statuti, si obtingit in causa principali, quæ est finita per sententiam, non poterit molestari pro pœna negatæ positionis, Anchar. conf. 145. Si dicta positio, quem refert Card. Tusch. d. conclus. 76. num. 22.

- 7 Quintò colligitur, Axioma procedere, etiam si

accessorium sit dignius quā principale, Roman. conf. 330. Circa primum. num. 13. in fin. vbi Apostill. in verb. dignius, Card. Tusch. d. conclus. 76. num. 26. D. Barbosa. in l. cum prator. §. fin. num. 211. ff. de iudic. Et ideo ea, quæ habent diuersam naturam, si annectantur accessoriè alteri rei diuersæ, tunc res annexa tanquam accessoria perdit suam naturam, & recipit naturam principalis, cui sit annexio, Roman. d. conf. 330. num. 14. putà si Parochialis Ecclesia vniatur accessoriè beneficio simplici, omnimodam naturam, & conditionem beneficii simplicis assumit, Nauarr. conf. 10. num. 3. de maiorit. & obed. in nouis, Azorius Instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 28. q. 20. in fin. Nicol. Garc. de benefic. p. 11. cap. 5. num. 195.

Sextò colligitur, quod quando accessorium venit 9 in necessariā consequentiam principalis, concessio principali censetur concessum accessorium, & alia sine quibus stare non potest, l. 2. ff. de iurisdic. omnium Iudic. Federic. de Senis conf. 163. in princip. vers. in contrarium, & conf. 186. in princip. Aymon. d. p. 4. in princip. num. 64. cum seqq. Villagut. in tract. de extensione legum. rubr. de extens. legis correctoria. num. 17. in nona fallent. Card. Tusch. d. lit. A. conclus. 77. num. 1.

Limita primò Axioma nostrum, vbi militat di- 10 uersa ratio, & in separatim, Alex. conf. 4. Circa primum. num. 5. lib. 1. Thom. de Thomaasset. in floribus legum. reg. 8. in declarat. Brunor à Sole in locis communib. verb. accessorium, Card. Tusch. lit. A. conclus. 76. num. 36. & conclus. 79. num. 4. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comp. 12. num. 22. Ut quia in principali tractatur de damno, & in accessorio de lucro, Craxer. in quest. de indemn. mulier. num. 47. Menoch. conf. 58. in fine, vers. ita etiam non refragatur, Card. Tusch. d. conclus. 76. num. 34.

Limita secundò in actibus denotantibus trans- 11 lationem domini, quando omnino non coheret principali, sed ab eo est diuisibile, Oldrad. conf. 121. num. 9. vers. quarto in actibus, Card. Tusch. d. lit. A. conclus. 79. num. 2. vbi num. 3. subdit, idem esse in adiacentiis ad ipsum principale, quia non censentur translatæ, nisi de illis sit dictum, & citat l. si quoniam. C. de bonis vacanti. Oldrad. conf. 121. num. 11. vers. sexto videtur expressum.

ACCESSORIUM corrui sublato principali, 12 l. qui liberis. ff. de vulg. & pupill. substit. l. cum principalis, vbi Dec. ff. de regulis Iuris. §. fideiussores. Instit. de fideiuss. §. si quis ancillas. Instit. de legat. Anchar. conf. 394. Dubium est. num. 3. Card. Tusch. d. lit. A. conclus. 77. num. 16. Surd. conf. 318. num. 5. Thom. de Thomaasset. in floribus legum. reg. 91. Vbi declarat procedere in coniunctis, & vbi militat eadem ratio, additque propterea Ias. in addit. ad Port. in d. §. si quis ancillas, dicere, quod si lego vaccam cum vitulo, si non valet legatum vaccæ, ut putà si vacca sit mortua (& sic principali sublato, & destructo) non valet nec legatum vituli, id est, vitulus non debetur, cum accessoriè veniat vitulus ad vaccam; nam dictio (cum) accessoriè coniungit; sed si lego vaccam, & vitulū, cum duo sint separata legata, quia dictio (&) principaliter coniungit, si non valet legatum vaccæ, vitulus tamen debetur, cum tali casu vitulus ad vaccam accessoriè non veniat.

Vnde contractu principali annullato, iuramen- 13 tum, guaranteegiā, hypotheca, & omnia alia accessoria redduntur nulla, Gozadin. conf. 28. num. 27. & seq. Roman. conf. 42. Visu qua egregie. num. 3. vers. secundò, Card. Tusch. d. conclus. 77. num. 24.

SUMMARIVM.

- 1 *Accidens non potest esse sine subiecto, & substantia.*
- 2 *Accidentia contractus sunt ea, quæ per legem non insunt, & sine quibus contractus stare potest.*
- 3 *Accidentia possunt mutari non vitiosa substantia, secus è contrà.*
- 4 *Accidentia extrinseca possunt abesse, & adesse præter subiecti corruptionem.*
- 5 *Accidentia non possunt mutare substantiam rei, nisi miraculosè.*

Accidens.

AXIOMA V.

- 1 **A**CCIDENS non potest esse sine subiecto, & substantia, l. 4. in fin. ff. de actionib. empti, tradunt Curs. Combricens. in cap. 2. de complexis, in præambul. predicamentorum, Bald. in cap. significante. vers. nam accidentia, de appellat. Apostil. ad consil. Romani 91. Visi ac percunctarij. num. 8. in vers. qualitas, Mascard. de probationib. concl. 21. & concl. 1248 n. 4. Mandos. de privileg. ad instar. gloss. 11. nu. 20. Surd. de aliment. tit. 2. in præamb. nu. 2. & tit. 9. q. 29. nu. 23. & decis. 70. n. 6. & cons. 234. n. 23. & cons. 335. n. 13. Card. Tusch. prætic. conclus. lit. A. concl. 82. num. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 7. num. 70. & gloss. 37. nu. 32. Anton. Monach. Florent. decis. 56. num. 5. vbi quod supponit substantiam, naturam verò sui subiecti regulariter sequitur, ex l. eius artificij. C. de operib. libert. Et quod accidentia, vel qualitas non possunt stare sine subiecto, nisi per viam miraculi, tradit Anchar. cons. 208 num. 17. quem refert Card. Tusch. d. concl. 82. nu. 14. in fine, vbi num. 7. subdit,
- 2 quod accidentia contractus sunt ea, quæ per legem non insunt, & sine quibus contractus stare potest.
- 3 ACCIDENTIA possunt mutari non vitiosa substantia, secus è contrà, Calderin. cons. 314. ante med. vers. ad cuius declarationem, alias 11. de feudis, Cardin.
- 4 Tusch. d. concl. 82. num. 1. Nam accidentia extrinseca possunt abesse, & adesse præter subiecti corruptionem, l. falsa. ff. de condit. & demonst. l. pacta conuenta. ff. de contrah. empt. l. pro voluntarijs. ff. de impens. in rebus dot. factis, tradunt Corras. lib. 3. miscel. cap. 10. num. 10. Zar. lib. 1. singul. respons. cap. 12. Menoch. cons. 35. n. 19. & cons. 37. num. 98. & cons. 170. n. 13. Surd. cons. 179. num. 7. Glorit. resp. 1. p. 1. num. 166. Porphy. in prædicabilib. cap. de accidente, Sebast. Medic. de definition. bonorum possess. definit. 100. num. 23. & 27. Card. Tusch. d. concl. 82. n. 11. Surd. consil. 179. n. 7. Non possunt tamen mutare substantiam rei, Gutier. prætic. lib. 3. q. 16. num. 91. & subiecti, quia conueniunt post illius esse perfectum, Signorol. cons. 51. num. 11. Gom. in §. in personam. num. 14. Instis. de action. Becc. cons. 172. n. 29. vol. 2. Glorit. resp. 1. p. 1. num. 166. nisi miraculosè, ut ait Bruen. de augmento. quest. 3. princip. num. 2. quem refert Card. Tusch. d. concl. 82. num. 14. in princip.

SUMMARIVM.

- 1 *Accingendus de proximo habetur pro accincto, intellige ut num. 4.*

- 2 *Datum habetur, quod paratum est ut detur.*
- 3 *Condemnandus de proximo, habetur pro condemnato.*
- 4 *Res non iudicatur ab eo, quod erit, sed ab eo, quod est.*
- 5 *Expellendus de proximo, non habetur pro expulso.*
- 6 *Clericus de proximo creandus non habetur pro clerico, ad effectum habendi beneficium, etiamsi incedat in habitu & tonsura, & promoueat statim.*
- 7 *Ordo debet præcedere beneficium.*
- 8 *Capacitas de tempore præsentationis attenditur in beneficijs.*
- 9 *Patronus quando possit præsentare de proximo clericandum, ostenditur.*
- 10 *Banniendus de proximo, non habetur pro bannito, ut possit offendere vigore statuti.*

Accingendus.

AXIOMA VI.

ACCINGENDVS de proximo, habetur pro accincto, l. ex eo tempore. ff. de testam. mil. Felin. in cap. eam te. num. 16. vers. erat iste electus, de rescript. Ias. in aurb. si qua mulier. num. 23. & seq. C. de sacrosanct. Eccles. & in l. admonendi, in 1. lect. num. 53. vers. ista tamen regula. ff. si certum peratur, Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 83. Thom. de Thomass. in floribus legum. reg. 231. Alex. cons. 129. Super primo. n. 7. 8. & 9. lib. 7. Anchar. cons. 430. Fuisse expedient. num. 2. Vbi quod habetur pro dato, quod paratum est ut detur, Ioan. de Imola cons. 31. Ad primum, vbi ait, huiusmodi Axioma procedere maximè quando agitur de excludenda fallitate, vel delicto, Roman. in l. admonendi. num. 49. ff. de iureiur. Vbi quod de proximo condemnandus habetur pro condemnato, & quod idem est in absoluendo de proximo, quia habetur pro absoluto.

Procedit improprie & fictè, quia verè de proximo accingendus non habetur pro accincto, & destinatio animi non releuat, quia imò destinatum non habetur pro impleto, & res non iudicatur ab eo, quod erit, sed ab eo, quod est, & ideo materia est brocardica, ut dicit Felin. in cap. cum adeo. num. 4. 5. & 6. de rescript. Roman. in d. l. admonendi. num. 49. Card. Tusch. d. concl. 83. num. 29. & maximè vbi agitur de forma, vel de pœna incurrenda, vel vbi spes proxima est fallibilis; tunc enim de proximo accingendus non habetur pro accincto, neque actus perficiendus habetur pro perfecto, Felin. in d. cap. eam te. n. 16. in fin. vers. tamen diuersis modis limitatur. Card. Tusch. d. concl. 83. n. 31.

Vnde de proximo expellendus non habetur pro expulso, quin interim exigit & consequatur fructus possessionis, quam habet, ut per Anchar. cons. 285. incip. Tria principaliter. num. 4. & seq. vbi loquitur in eo, qui soluit Ioanni Bentinolo, dum immincebat expulsio à ciuitate Bononiæ, quia iusta fuit exactio, & maximè quia expulsio erat dubia, licet proxima ab effectu subsequuto, refert Card. Tusch. d. conclus. 83. n. 33.

Hinc etiam creandus de proximo clericus non potest habere beneficium, nisi sit actu clericus, quantumcunque incedat in habitu & tonsura, & promoueat

- ueatur statim, vt per *Felin. in d. cap. cum adeo. n. 4.*
 7 & seq. quia Ordo debet precedere, *Sanchez de Ma-*
rimon. lib. 7. disp. 42. num. 14. Gonzal. ad reg. 8. Cancel.
 8 *glos. 2. n. 66.* & in beneficijs attenditur capacitas de
 tempore presentationis, *Mari Anonin. vbi. resolut.*
 9 *lib. 1. resol. 19. n. 1.* Poterit tamē patronus de proximo
 clericandum presentare in hunc modum: Presento
 Petrum de proximo clericandum, & peto eum ordi-
 nari. *Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 4. q. 2. n. 5.*
 & 6. quem sic intelligit *Massobr. in praxi habendi con-*
cursum, pralud. 7. dub. 21. num. 86. secundum Roman.
impress. quod ego recipio, si taliter presentatus, seu
potius nominatus, intra tempus ad presentandum
præstitutum Ordines suscipiat, de officio, & potestate
Episcopi p. 3. allegat. 72. num. 78.
 10 Hinc pariter de proximo bannendus non habe-
 tur pro bannito, vt possit offendi vigore statuti, *las,*
in d. l. si qua mulier. num. 23. C. de sacrosanct. Eccles.
quem refert Cardm. Tusch. d. concl. 183. n. 38.

S V M M A R I V M.

- 1 Accusatore non probante reus absoluitur.
- 2 Accusator ubi nihil probauit, reus præsum-
ptiue dicitur docuisse de sua innocentia.
- 3 Accusator non probans tenetur ipsi accusato
actione iniuriarum.
- 4 Reus etiam homo nequam accusatore non pro-
bante absoluitur.
- 5 Actore non probante reus absoluitur, remis-
siue.
- 6 Accusatus de crimine læsæ maiestatis, & falsi,
an teneatur innocentiam suam probare,
ostenditur.

Accusator.

A X I O M A VII.

- 1 **A**CCUSATORE non probante reus absolui-
tur, etiam quod pro sua innocentia nihil de-
duxerit, aut probauerit, l. 1. ff. ad Turpill. l. qui accu-
sare. C. de edendo, vbi *las. num. 5. Bolognet. num. 1. Curt.*
ium. num. 4. Alciat. num. 17. & Purpur. etiam num. 17.
cap. accusator 6. q. 5. Gig. de crimine læsæ maiest. lib. 2. tit.
quomodo crimen læsæ maiest. probetur. q. 30. n. 1. Burfat.
conf. 246. num. 1. Joseph. Ludou. concl. 14. in 4. ampl. &
Perus. decis. 14. Mascard. de probation. concl. 1224. n. 29.
Alex. conf. 1. Viso processu, in princip. & conf. 89. Viso the-
mate. num. 4. & 5. lib. 3. Roman. conf. 167. num. 3. Clar.
§. fin. q. 62. in princip. Card. Tusch. lit. A. concl. 117. à
2 num. 63. Nam ubi accusator nihil probauit, reus
præsumptiue dicitur docuisse de sua innocentia, ex
Mascard. d. conclus. 1224. n. 29.
3 Amplia primò, vt accusatore non probante non
solum absoluendus sit reus, sed etiam accusator te-
neatur ipsi accusato actione iniuriarum, secundum
Angel. in l. item apud Labconem. §. si quis libellos. ff. de
iniur. quem refert Curt. senior in repet. l. admonendi.
num. 356. ff. de iniur. Roland. d. conf. 90. num. 3. &
seq. lib. 3.
4 Amplia secundò, vt procedat etiam quod reus sit
homo nequam, ex allegatis per *Joseph. Ludou. d.*
concl. 14. in 4. ampliat. Et procedit Axioma siue in
causa criminali procedatur per denunciationem,
siue per accusationem, siue per inquisitionem, *Alex.*

conf. 1. in princip. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 117. n. 67.
siue in causa mixta accusationis, *Alex. conf. 66. col. 2.*
vers. verum quia. lib. 1.

Amplia tertiò in ciuilibus, in quibus vulgatum est
Axioma, quod actore non probante reus absolui-
tur, de quo infra *Axiom. 10.*

Limita in crimine læsæ maiestatis, in quo si ac-
cusator in probando deficiat, accusatus tamen suam
innocentiam probare tenetur, & indicia contra se
existentia, aut probationibus, aut per torturam pur-
gare, per *tex. in l. si quis. C. ad legem Iul. maiest. tradit*
Gig. d. q. 30. in fin. vbi subdit idem dicendum in cri-
mine falsi, per tex. in l. ubi autem. C. ad legem Cornel.
de falsis. Verum hæc limitatio non conuenit nostro
Axiomati, illa enim præsupponit accusatorem, qui
licet non plenè probauerit, probauit tamen tantum
quod accusatum indiciauerit; quo casu nulla est
specialitas in crimine læsæ maiestatis, aut crimine
falsi, quia in omni crimine nisi reus illa indicia con-
trariis probationibus eliserit, torquendus est: Axioma
verò nostrum intelligitur, & procedit, quando
accusator nihil prorsus probauit, nec ad condemna-
tionem, nec ad indicia.

S V M M A R I V M.

- 1 Acta faciunt rem notoriam.
- 2 Acta facta in iudicio ciuili, an & quando
fidem faciant in criminali, & è contrà,
remissiue.
- 3 Acta facta coram Iudice seculari, an & quan-
do fidem faciant coram Iudice Ecclesiasti-
co, remissiue.
- 4 Acta facta in iudicio summario, an & quando
proben in plenario, remissiue.
- 5 Acta facta in iudicio possessorio, an & quando
fidem faciant in petitorio, remissiue.

Acta.

A X I O M A VIII.

ACTA faciunt rem notoriam, l. fin. C. de re iu-
dic. cap. ex infirmatione, de appellat. vbi *Innoc. in*
fine, cap. cum olim, de verbor signif. Alex. conf. 62. n. 24.
vol. 7. Roland. consil. 41. num. 30. vol. 1. Becc. conf. 40. n. 3.
vol. 1. Surd. conf. 154. num. 25. & conf. 118. num. 8. vol. 1.
& conf. 188. num. 8. Cephal. conf. 602. num. 21. lib. 4.
Tiraq. de retractu lig. §. 36. glos. 2. num. 44. Menoch. de
interdict. remed. 1. recup. possess. num. 232. & de arbit.
Iudic. casu 166. n. 6. Mascard. de probation. concl. 1101.
num. 13. & 14. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 21. n. 14.
Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 15. num. 4.
Glorit. resp. 3. num. 26. & resp. 10. num. 39.

ACTA facta in iudicio ciuili, an & quantam fi-
dem faciant in iudicio criminali? Vide *Bart. in l. 2.*
§. hoc edicto. n. 5. & ibi Alex. in addit. lit. E. & Angel.
num. 8. ff. de vi bonor. rapt. Boff. in tit. de pluribus vio-
lent. num. 117. Clar. in pract. §. fin. q. 34. vers. item pro-
ducantur, Mascard. de probat. conclus. 34. num. 4. Cenall.
communium contra communes. q. 296. Cardin. Tusch.
practic. conclus. tom. 1. lit. A. conclus. 91. num. 11. Sigism.
Scacc. de iudic. casuar. ciuiliu & crimin. lib. 1. cap. 74.
Et è contrà, an acta facta in iudicio criminali, pro-
ben in ciuili? Vide *Felin. in cap. causam que. num. 23.*
de testib. Caputaquen. decis. 57. 105. 106. & 107. lib. 1.
Mascard.

Mafcard. concl. 351. n. 3. Card. Tufch. lit. P. concl. 790. Rös. decis. 639. n. 3. apud Farin. p. 2. recent.

- 3 **A C T A** facta coram Iudice seculari, an & qualem fidem faciant coram Iudice Ecclesiastico? Vide *Capell. Tholos. decis. 199. vers. item fuit questum, Abb. num. 10. Arctin. num. 21. Felin. num. 4. & Dec. num. 90. cum seqq. in cap. at si clerici, de iudic. Card. Tufch. lit. A. conclus. 91. num. 2. Mafcard. concl. 33. mon. 24. & concl. 149. Menoch. conf. 367. a num. 22.*
- 4 **A C T A** facta in iudicio summario, an & quando probent in plenario? Vide *Capr. in tract. de notorio. memb. 1. num. 28. & 29. remissive Paul. Tufch. in singular. lit. A. num. 8. Natt. conf. 532. num. 10. lib. 3. Gail. lib. 1. obseru. 103. Mafcard. conclus. 348. num. 9. & 10. Card. Tufch. d. lit. A. concl. 91. num. 7. cum seq. Sarr. de aliment. tit. 1. q. 126. num. 4.*
- 5 **A C T A** facta in iudicio possessorio, an & quando faciant fidem in petitorio? Vide *Pute. decis. 171. alias 166. lib. 1. in correctis, Menoch. conf. 366. num. 14. & num. 40. & conf. 367. num. 21.*

SUMMARIUM.

- 1 **Actio** semel extincta non reuiviscit.
- 2 **Statutum liberans fideiussorem**, si principalis debitoris persona potest haberi, eo ipso quod est captus, fideiussor est liberatus, nec reuiviscit obligatio, si relaxetur.
- 3 **Actiones suas remittentibus non est dandus ad eas regressus.**
- 4 **Nemo sine actione in iudicio experitur**, nec alium cogere potest, in tantum ut Iudex debeat illum repellere etiam parte non opponente, imò & illa consentiente, ut num. 5.
- 6 **Executio datur Manu Regia sine actione in ijs**, in quibus dicat ratio naturalis.
- 7 **Repræfalia conceduntur sine actione, & officio Iudicis.**
- 8 **Obligationem annuam habens potest hodie agere**, ut cum venerit dies debitor soluat.
- 9 **Iudicis officio quando quis sine actione experitur**, ostenditur.
- 10 **Actionem habens rem habere dicitur.**
- 11 **Actio cui conceditur, multo fortius retentio.**
- 12 **Actio cui conceditur, multo fortius exceptio.**
- 13 **Actio est inanis, quæ excludit inopia debitoris.**
- 14 **Actio personalis non datur contra tertium possessorem.**
- 15 **Actio personalis, qua debetur respectu rei, tollitur re perempta.**

Actio.

AXIOMA IX.

- 1 **A C T I O** semel extincta non reuiviscit, l. qui res. §. arcam. ff. de solutionib. l. si unus. §. sed si pactum. ff. de pactis. l. electio, cum ibi notatis. C. de noxalib. actionib. l. inter stipulamem. §. sacram. vers. nec reuocari. ff. de verb. oblig. l. Manius. §. duorum. ff. de legat. 2. l. heredibus, vbi glos. 1. ff. ad Trebell. tradunt *Castren. conf. 372. Viso puncto, lib. 2. Tiraq. in l. si unquam. verb. susce-*

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

perit liberos. num. 191. C. de reuocand. donat. Gam. Lusit. decis. 162. num. 4. in fine, Joseph. Sesse Aragon. decis. 133. n. 9. Cardin. Tufch. practic. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 116. per totam, vbi num. 3. post Signorol. conf. 85. n. 1. & seq. hinc propterea colligit, quod si statutum liberet fideiussorem, si principalis debitoris persona potest haberi, eo ipso quod est captus, fideiussor est liberatus, nec reuiviscit obligatio, si relaxetur.

A C T I O N E S suas remittentibus non est dandus ad eas regressus, l. quaritur. §. si venditor. ff. de adilit. edito. l. fin. ff. de remiss. pignor. §. si quis itaque. Instit. de bonorum possess. cap. ex transmissa, de renunciat. cap. ex ore, de privileg. cap. quam periculosam 7. q. 1. tradunt *Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 9. num. 119. Con. vari. lib. 2. cap. 4. num. 1. Sarr. decis. 231. num. 13. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. q. 13. num. 8. Thom. de Thomass. in floribus legum. reg. 272. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 104. n. 14.*

Sine actione nemo in iudicio experitur, nec alium cogere potest, l. si pupilli. §. videamus. ff. de negot. gestis. l. quoties. §. si temporali, de adminis. tutor. tradunt *Roman. conf. 22. Proposita. num. 4. Anch. conf. 119. Pluribus de causis, in princ. las. in l. si Titium. num. 3. ff. de verb. obligat. & in l. vbi pactum, num. 10. C. de transact. Maresil. sing. 7. Castren. conf. 250. Viso puncto, in princ. lib. 2. Alex. conf. 166. lib. 6. Crauet. conf. 191. in princip. Tiraq. in l. si unquam. verb. reuertatur. num. 345. C. de reuocand. donat. Anton. Gomez tom. 2. vari. cap. 13. n. 24. Soar. de Pace in pract. tom. 3. in initio. n. 5. Joseph. Sesse Aragon. decis. 189. num. 2. Anton. Monach. Florent. decis. 70. num. 20. Cardin. Tufch. d. lit. A. concl. 109. num. 5. Card. Seraphin. decis. 649. n. 1. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resolut. 41. num. 2.*

Amplia in tantum carentem actione non posse agere, ut Iudex debeat talem actorem repellere, si sibi constat ex confessione, vel ex actis quod caret actione, las. in l. vbi pactum, C. de transact. n. 11. vers. nota ergo, vbi num. 19. subdit, quod si Iudex non repellat tenetur in syndicatu, *Castren. d. conf. 250. in princ. lib. 2. Alex. d. conf. 166. num. 4. vers. imò Iudex. lib. 6. Tiraq. d. verb. reuertatur. num. 346. Card. Tufch. d. concl. 109. num. 14. Etiam parte non opponente, imò & illa consentiente, adhuc enim pars ipsa non posset audiri, quando omnino deficit actio, quæ nata non sit, Bart. & alij in d. l. vbi pactum, Alex. conf. 136. num. 9. lib. 2. Ruin. conf. 190. num. 9. lib. 1. Crauet. conf. 91. in princip. Cardin. Tufch. d. concl. 109. num. 29. Procedit etiam coram arbitro & arbitratores, *Castren. d. conf. 250. in princ. lib. 2. quem refert Card. Tufch. d. concl. 109. n. 37.**

Limita in iis, in quibus dicat ratio naturalis, licet deficiat actio, vel sit sublata de facto, quia tunc datur executio Manu Regia, prout dabatur antequam esset actio inuenta, *Alex. conf. 134. Animaduersis. num. 41. vers. non obstat, & num. 43. lib. 6. quem refert Card. Tufch. d. concl. 109. num. 43. Et in repræfaliis, quæ conceduntur sine actione, & sine officio Iudicis, sed Manu Regia, prout de Iure gentium omnia Manu Regia exercebantur, Bart. in tract. repræfalarum, in 3. quest. num. 2. vers. ad primum, in fine, & q. 4. in princip. vers. ad primum, vbi Apostil. in verbo, Manu Regia. Limita etiam in habente obligationem annuam, quia potest hodie agere, ut cum venerit dies debitor soluat, dummodo non ultra quadraginta annos, ut per *Crauet. de antiquit. temp. p. 4. §. materia ista. n. 35. Card. Tufch. d. concl. 109. num. 45. Limita quoque, quia sine actione quis experitur officio Iudicis contra eum ad quem res mea devenit ex causa lucrativa sine culpa mea, quia ago contra eum ex equitate, l. si me & Titium. ff. si certum per.**

B

Anch.

Anco. conf. 23. n. 11. verſ. ad ſecundum, Agid. Bellam. conf. 39. num. 1. verſ. nec obſtat lex, Card. Tuſib. d. concl. 109. num. 46. Vbi num. 50. poſt laſ. in §. ſuperſt. n. 111. Inſtit. de actionib. limitat etiam quando non eſt ſine actione, ſed bene exercitium actionis impeditur, ut quia agens non implet, vel non facit quod debet, quia tunc admittitur morte purgatio; & num. 53. poſt Alex. conf. 177. in fin. lib. 1. ſubdit ad hoc ſufficere, ſi ſuperueniat ipſum exercitium ante conſuſum in cauſa.

10 **ACTIONEM** habens rem habere dicitur, *rem in bonis. ff. de acquir. rerum dominio. l. qui actionem. ff. de regulis iuris. l. id. apud ſe 143. ff. de verbor. ſignif. tradunt Beriazol. de claſſul. inſtrum. claſſ. 27. gloſ. 6. num. 3. & in reper. l. ſi quis maior. C. de tranſact. num. 612. cum ſeqq. Menoch. conf. 77. num. 17. Ioan. Franc. Leo in theſauro fori eccleſiaſt. p. 4. cap. 1. num. 3. Aloyſ. Rice. in praxi rerum fori eccleſiaſt. decif. 214. num. 291. in 1. ed. aliaſ reſol. 193. num. 5. in 2. ed. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 136. num. 5.*

11 **ACTIO** cui conceditur, multo fortiùs retentio, *l. ſi per retentionem, C. de uſuris, Ro. Bononien. decif. 77. num. 4. Facilius enim conceditur retentio, quam actio, l. patreſurioſo. ff. de ijs, qui ſunt ſui, vel alieni iuris. l. pluribus. ff. de verb. obligat. Surd. de alimen. tit. 3. q. 7. num. 12. & tit. 8. priuileg. 28. num. 3. Cald. Pereira de renouat. emphyt. q. 7. n. 28. verſ. pro hoc, & de poteſt. eligendi cap. 10. n. 27.*

12 **ACTIO** cui conceditur, multo fortiùs exceptio, *l. 1. §. qui ſuperficiem. ff. de ſuperficie. l. inuitus. §. cui damus. ff. de regulis iuris, cap. qui ad agendum. cod. tit. lib. 6. Palat. in reper. cap. per veſtras, de donat. inter virum & uxorem. §. 8. num. 2. vbi limitat, Surd. conf. 377. num. 45. Vide infra ſub verb. Exceptio. n. 1.*

13 **ACTIO** eſt inanis, quam excludit inopia debitoris, *l. nam te. ff. de dolo. gloſ. verb. non eſt, in l. 1. ff. ſi venire non. mul. cap. olim 2. de reſtit. ſpoliator. Marchef. de Commiſſ. p. 3. cap. 1. num. 49. pag. 315. Bellet. diſquiſit. clerical. p. 1. tit. de clerico debitore. §. 1. n. 3.*

14 **ACTIO** perſonalis non datur contra tertium poſſeſſorem, *l. fin. §. fin. ff. de contrah. empt. l. cum cui. C. de action. & oblig. Surd. decif. 52. n. 3. & decif. 173. n. 9. & decif. 236. num. 8. & de alimen. tit. 8. priuileg. 48. n. 3. & priuileg. 31. num. 2. Cardin. Seraphin. decif. 168. n. 1. & decif. 329. num. 1. Mari. Antonin. vari. reſol. lib. 2. reſol. fin. caſu 42. verſ. & licet. Et illa quæ debetur reſpectu rei, tollitur re perempta, *l. Titia textores. §. fin. ff. de legat. 1. l. in naue. ff. locat. l. 1. in fin. C. de iure emphyt. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 3. n. 28.**

SVMMARIVM.

- 1 **Actor** debet ſequi forum rei.
- 2 **Actore** non probante reus abſoluitur, multipliciter ampliatur num. 6.
- 3 **Ius** metimur ex perſona actoris, non ex perſona rei.
- 4 **Reus** etiamſi nihil probauerit, actore non probante abſoluendus eſt.
- 5 **Beneficialium** titulum licet reus non iuſtificent, actore non probante abſoluendus eſt.
- 7 **Actori** non licet, quod reo denegatur.
- 8 **Actor & reus** ſunt correlatiui, & à pari procedunt.
- 9 **Actori** quod conceditur, cenſetur etiam concedi reo.

10 **Actor** ſi impetrauerit cauſam conuentionis ſummarie tractari, pariter erit ſummaria cauſa reconuentionis rei.

11 **Actor** ſi impetrat inſ iniquum, debet pati pariter retorquitionem eiſdem iuris iniqui in ſe ipſo.

12 **Dolus** actoris, & dolus rei inſimul compenſantur, ne vocati in ius veniant.

Actor.

AXIOMA X.

ACTOR debet ſequi forum rei, *l. in criminali. C. de iuriſdict. omnium iudic. l. iuris ordinem. C. cod. tit. l. fin. C. vbi in rem actio. l. 2. C. vbi & apud quem, cap. experientia, & cap. ſi quiſque 11. q. 1. cap. ſane, cap. cum ſi generale, cap. ſi clericus, de foro compei. Ordin. Regia Luſitan. lib. 3. tit. 11. in princip. & apud Hiſpanos l. 12. tit. 2. pari. 3. & l. 8. & 9. tit. 3. lib. 4. noua Recopil. Angel. conf. 122. Quia debitum, in princip. Socin. reg. 10. Roman. conf. 412. per totum, vbi latè Oldrad. conf. 83. num. 3. Roland. conf. 23. num. 8. & 12. lib. 2. Guier. Canon. lib. 1. cap. 34. num. 8. Surd. conf. 266. n. 8. Carol. Bardel. conf. 19. num. 14. Gaſſ. Theſaur. quaſt. forenſ. lib. 2. cap. 15. num. 6. Petr. Anch. conf. 57. Quædam, in princip. Brunor à Sole in locis communib. verb. actor 2. Cardoſ. in praxi iudicum & Aduocator. cod. verb. num. 5. Anton. Oliban. de iure ſiſci. cap. 11. num. 12. pag. mihi 201. Thom. de Thomaffet. in floribus legum. reg. 9. Joſeph. Seſſe de inhibitionib. cap. 8. §. 3. num. 7. & cap. 26. num. 3. Caſtil. lib. 3. quotidian. cap. 25. num. 8. Ioan. Franc. Leo in theſauro fori eccleſiaſt. p. 2. cap. 14. n. 18. Franc. Molin. de brachio ſeculari. cap. 35. num. 2. Mari. Antonin. vari. reſol. lib. 1. reſol. 15. num. 1. Seraphin. decif. 1018. n. 1. Cardin. Tuſib. prætic. concluf. tem. 1. lit. A. concl. 122. Aloyſ. Rice. in collectan. decif. p. 1. collect. 1930. D. Barboſ. in l. heres abſens. §. proinde. num. 8. cum multis ſeqq. ff. de iudic. Glau. reſp. 13. num. 1.*

ACTORE non probante reus abſoluitur, *l. ex- tat 25. ff. de iure ſiſci. l. ult. C. de rei vindicac. l. qui accuſare. C. de edendo. l. actor. C. de probation. l. 1. C. de alienat. iudic. mut. cauſa facta. §. retinenda. Inſtit. de interdectis. cap. ult. §. 6. q. 5. cap. cum Eccleſia, de cauſa poſſeſſ. & propriet. cap. ult. §. ſane, de inuent. cap. vnic. poſt princip. ut eccleſiaſt. benefic. cap. inter dilector, de fide inſtrum. exornant Ducen. reg. 22. Hippol. ſing. 169. & ſeq. & in l. vnus. §. in ea cauſa. num. 3. & 4. ff. de quaſtion. & in l. de minore. §. tormenta. ff. cod. tit. Vbi ampliat duobus modis, & limitat quindecim modis, Hieron. de Monio de ſimib. regundis cap. 48. à num. 1. Cou. vari. lib. 1. cap. 1. num. 8. Matheſil. ſing. 17. Ioan. Garc. reg. 7. Bald. conf. 481. lib. 2. & conf. 406. Pramittendum eſt. lib. 4. Anchor. conf. 331. Viſi, & diligenter, in princip. & conf. 233. in princip. Deci. conf. 3. à num. 8. in fin. Clar. in prætic. crimin. lib. 3. §. fin. q. 62. num. 1. Caputag. decif. 2. lib. 1. latè Pariſ. conf. 104. In præſenti cauſa. vol. 1. Corn. conf. 219. & conf. 315. vol. 4. Ruin. conf. 114. num. 11. lib. 3. Roland. conf. 60. num. 13. vol. 1. & conf. 67. num. 1. vol. 2. & conf. 90. num. 2. cum ſeqq. vol. 3. & conf. 27. num. 10. cod. vol. 3. Alexand. conf. 135. in princ. lib. 2. & conf. 16. In cauſa & lite, in princip. & conf. 132. Perleſtu. num. 7. lib. 5. & conf. 127. Viſo proceſſu, in princip. vol. 7. Joſeph. Ludou. Pernſ. decif. 14. Herculan. in tract. de negatiua. num. 70. cum ſeqq. vbi facit regulam cum limitationibus, Alphan. collect. 102. Fran. Vin. lib. 1. commun. opin. verb. Actore non probante, Franet. conf. 104. num. 18. & conf. 177. num. 1.*

ad med. Hieron. Portoles in schol. ad Molin. §. actor. n. 1. Menoch. de arbitrar. casu 98. num. 16. & de præsumpt. lib. 1. præs. 87. num. 4. & præs. 93. num. 3. Mascard. de probat. concl. 36. vbi ampliat, & limitat pluribus modis, Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 11. Paulus Emil. decis. 11. p. 1. Surd. de aliment. tit. 9. q. 12. n. 7. cum seqq. & conf. 328. n. 1. Seraphin. de priuileg. iuram. priuileg. 27. num. 1. Flores de Mena ad Gam. decis. 36. n. 1. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 11. q. 14. num. 10. & de confident. q. 63. num. 23. latè Fului. Pacian. de probation. lib. 1. cap. 67. vbi facit regulam cum decem & septem ampliacionibus, & cum duabus limitationibus, Alex. Trentasinq. variar. lib. 2. tit. de probation. resol. 2. num. 1. & 16. Cened. ad Decretal. collect. 123. n. 1. Cardos. in praxi Iudicum & Advocat. verb. Actor. n. 4. Joan. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiast. p. 3. cap. 7. num. 108. Ioseph. Sesse Aragon. decis. 217. num. 4. Aloys. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 1. decis. 71. n. 8. & decis. 211. n. 6. Anton. Monach. Lucen. decis. 33. n. 46. Card. Seraphin. decis. 1421. num. 15. Aldouin. conf. 60. num. 12. & conf. 61. num. 6. Donell. Comment. Iuris Civilis lib. 19. cap. 15. col. 1. & lib. 20. cap. 2. col. fin. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 4. num. 28. & fragment. crimin. p. 1. lit. A. num. 30. Mari. Antonin. vari. resol. lib. 3. resol. 1. num. 5. & resol. 37. num. 6. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 117. per totam, Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 5. cap. 1. num. 95. Rot. decis. 409. num. 6. apud Farinac. p. 1. recent. Rot. etiam in Lunen. Sarzanen. beneficij 5. Iulij 1599. coram Illustrissimo D. meo Cardin. Milino, impressa per Vinian. post praxim Inquisition. decis. 40. num. 4.

3 Ratio est, quia ius metimur ex persona actoris, non ex persona rei, l. 1. in princip. ff. si pars hered. pet. glos. in l. hic consequenter, in princip. ff. famil. heretic. Castren. conf. 76. In facto isto. n. 2. in fin. vers. & posito, & conf. 369. Viso & examinato, in princip. vol. 2. Roman. conf. 347. Quod ariculum. num. 4. vers. sufficit, Surd. consil. 150. n. 89. & de aliment. tit. 6. q. 4. n. 9. Card. Tusch. d. concl. 117. num. 13.

4 Amplia primò, procedere etiam si reus nihil probaverit, Florian. de S. Petro conf. 15. num. 3. vers. tertio sibi videtur ob stare, quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 117. n. 21.

5 Amplia secundò in beneficialibus, quia actore non probante, licet reus non iustificet titulum suum beneficiale, vel possessionem, absolui debet, vt per Rot. decis. 419. que est 7. de except. & decis. 70. alias 6. de re iudic. Gemin. conf. 38. Pro clariori, in princip. & conf. 91. Præmissa, in princip. & conf. 92. in princip. Anchar. conf. 233. in princip. Card. Tusch. d. concl. 117. num. 29. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 11. num. 29. & 30.

6 Amplia tertio in petitorio, Bald. conf. 481. in princip. vers. aut vtraque pars. lib. 1. Et in possessorio, Castren. conf. 81. lib. 2. Et in iudicio manutentionis, Bald. conf. 37. in princip. lib. 5. Et in spolio, Angel. conf. 367. in princip. Et in emptione & venditione, Alex. conf. 18. lib. 1. Et in fideiussore reo, Ioan. de Imola consil. 103. in fine. Et tam in prima, quam in secunda instantia, Angel. Aresin. conf. 88. & conf. 113. num. 5. & 6. Et in materia feudali, Signoral. de Homed. conf. 10. n. 5. Et in causa matrimoniali, Consili. conf. 38. n. 8.

7 ACTORI non licet, quod reo denegatur, cap. 2. §. 4. q. 4. cap. non licet actori 32. de regulis Iuris. lib. 6. l. non debet. ff. eod. tit. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 204. Sigisus. Scac. de appellat. q. 18. lit. 7. n. 23. Dyn. conf. 24. Quæstio talis est Card. Tusch. practice. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 117. Pæ. decis. 316. alias 307. lib. 2. in correctis. Actor enim & reus sunt correlatiua, Mari. Antonin. var. resol. lib. 3. resol. 9. n. 3.

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

& à pari procedunt, l. ult. C. de fructib. & litium expens. cap. 2. de mutuis petit. Gabr. commun. tom. 3. sit. de clausulis, concl. 1. à num. 66. Valasc. conf. 25.

Amplia in casu conuerso, quia quod conceditur actori, censetur etiam concessum reo, ideo si actor obtinuit reum citari, vt personaliter compareat, debet pariter actor comparere personaliter, & è contrà, quia sunt correlatiui, glos. verb. voluerit, in Clem. sape, de verb. signif. Gemin. in cap. 1. de dolo, & contum. lib. 6. Cardin. Tusch. d. concl. 119. num. 2. Vnde prouenit, quod si actor impetrauerit causam conuentionis summarie tractari, pariter erit summaria causa reconuentionis rei, glos. d. verb. voluerit, Card. Tusch. d. concl. 119. num. 3. vbi n. 4. Subdit propterea quod si actor impetrauit ius iniquum, debet pati pariter retorquitionem eiusdem iuris iniqui in se ipso. Vnde etiam fit, vt si actor examinauit testes ad colorandam possessionem super petitorio suspenso, debeat reo pariter licere testes in petitorio ad discolorandam possessionem non obstante suspensione prædicta examinare, Oldrad. conf. 311. num. 2. quem refert Card. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 306. n. 1.

Vnde si actor dolo rei, & reus dolo accusatoris impediatur ne vocati in ius veniant, neuter poterit accusari, l. fin. §. sed etsi stipulator. ff. ne quis eum, qui, Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. D. n. 117.

SVMMARIVM.

- 1 Actum nihil dicitur, cum quid superest ad agendum.
- 2 Actum qui gerit, in dubio præsumitur magis velle, vt ille valeat, quam pereat.
- 3 Actum faciens censetur se adstringere legibus loquentibus de illo.
- 4 Actum frustratorium nemo præsumitur facere.
- 5 Actum celebrare, & ei consentire, paria sunt.
- 6 Alienare qui non potest de Iure, non potest alienationi consentire.
- 7 Actum non celebrare, vel minus ritè celebrare, paria sunt.

Actum.

AXIOMA XI.

ACTVM nihil dicitur, cum quid superest ad agendum, l. cum Syllanianum, vbi las. num. 3. C. de his quibus vt indig. l. pen. C. ad Syllanian. l. Titia. ff. de verb. obligat. Hippol. conf. 112. n. 15. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 8. q. 8. num. 42. & n. 97. Anton. Monac. Lucen. decis. 25. num. 7. & Florent. decis. 19. n. 5. & Bononien. decis. 28. num. 22. Girond. de priuilegiis, seu exemptionum explicat. num. 1133. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 199. vbi ait procedere, quando illud, quod superest, essenziale est, & substantiale, secus autem si accidentale sit, & parui momenti. Rot. decis. 725. num. 7. in fin. apud Farin. p. 2. recent.

ACTVM qui gerit, in dubio præsumitur magis velle, vt ille valeat, quam pereat, l. quoties. ff. de verb. obligat. l. quoties. ff. de reb. dub. l. quoties. ff. de regulis Iuris. l. 3. ff. de milit. testam. Alciar. de præsumpt. reg. 3. præs. 34. Van. de nullis. in princip. n. 24. Cardin. Mantie. de coniect. vltim. volun. lib. 2. tit. 15. à num. 2. Brunor à

B 2 Sole

Sole in locis communib. verb. actus 10. Menoch. de arbitrat. casu 223. num. 17. & de presumpt. lib. 1. pref. 6. n. 5. Guier. canon. lib. 1. cap. 2. num. 4. Vide Axiom. 12. n. 17. & 18.

3 ACTUM faciens censetur se adstringere legibus loquentibus de illo, ut per Surd. conf. 347. n. 24.

4 ACTUM frustratorium nemo presumitur facere, l. 1. in fin. ff. ad municip. l. unie. C. de thesauris. lib. 10. Surd. consil. 307. Nam actus frustratorius lex abhorret, l. hac stipulatio. ff. ut legator. seu fideicommiss. nomine cau. Surd. decis. 260. num. 5. cum seqq. & decis. 276. n. 4. cum seqq. & conf. 345. num. 18.

5 ACTUM celebrare, & ei consentire, paria sunt, l. utrum, & l. seq. ff. ad leg. Pompei. de parricid. Tiraq. de retractu lig. 9. 1. glos. 9. vers. praeterea, & de iure primog. q. 26. vers. tertio limita, Cardin. Mantica. de tacitis & ambig. convent. lib. 4. tit. 2. à num. 12. Melch. Phabos

6 Lusit. decis. 60. num. 3. tom. 1. Alienare enim qui de iure non potest, alienationi consentire non valet, l. 3. C. si adversus donat. Bart. conf. 70. num. 1. lib. 1. Roland. conf. 15. num. 30. lib. 1. Tiraq. ad leges connub. glos. 8. num. 147. Cald. Pereira de resolut. emphys. cap. 5. num. 40.

7 ACTUM non celebrare, vel minus ritè celebrare, paria sunt, Portol. de consortib. cap. 19. num. 8. quæ enim non ritè fiunt, pro non factis habentur, Hippol. in l. de unoquoque. n. 120. ff. de re iudic. & sing. 431. Tiraq. de retractu lig. 9. 1. glos. 10. num. 31. Perez l. 1. tit. 3. lib. 3. Ordin. pag. 517.

SVMMARIUM.

- 1 Actus presumitur factus in executionem præcedentis tractatus seu mandati.
- 2 Contractus secundus factus in executionem primi debet regulari à primo.
- 3 Actus qui sequitur, declarat intentionem præcedentem.
- 4 Actus regulariter tribuitur ordinanti, & non exequenti.
- 5 Actus non potest subsistere sine substantia.
- 6 Actus sumunt suam denominationem ab obiecto.
- 7 Agentium actus non operantur ultra intentionem eorum.
- 8 Dolus & absurdum ut tollatur, actus agentium operatur ultra intentionem eorum.
- 9 Actus semper indicatur à principali intentione agentium.
- 10 Actus omnis iustificatur propter scientiam, & patientiam superiorum.
- 11 Perfectus non dicitur actus, quando est partim factus, & partim non.
- 12 Voluntatis mere actus excludit Iuris necessitatem.
- 13 Actus legitimi non recipiunt diem, nec conditionem.
- 14 Geminatus actus inducit maiorem firmitatem.
- 15 Actus duo, eodem die, loco, & coram eisdem testibus gesti sunt corresponsivi.
- 16 Actus debet semper interpretari ut aliquid operetur, non autem ut sit inutilis.
- 17 Actus in dubio debet interpretari validus.

18 Interpretatio omnis admittitur ad sustinendum actum.

19 Interpretatio, quæ fit pro validitate actus, est regina aliarum interpretationum.

20 Actus debet sustineri validus in dubio secundum propositum agentis, non autem secundum oppositum.

21 Actus dubius semper debet interpretari, ut minus sit damnosus gerenti.

22 Dispositio actus interpretari debet, ut videatur prout causa magis necessaria.

23 Actus in dubio censetur potius ex causa necessaria, quam voluntaria factus.

24 Actus corrumpit omnia forma legis.

25 Actus à principio nullus, nullum producit Iuris effectum.

26 Actus contra legis, seu statuti prohibitionem factus est nullus.

Actus.

AXIOMA XII.

ACTUS presumitur factus in executionem præcedentis tractatus, seu mandati, quando non exprimitur alia causa, l. 3. §. verum. ff. de manumiss. l. qui in aliena. §. si is qui putabat. ff. de acquir. hered. l. pignori. §. fin. ff. de usucapion. Alciat. de presumpt. reg. 2. pref. 24. Alex. conf. 25. num. 9. lib. 2. duplicatur conf. 90. Viso instrumento. num. 9. lib. 3. Bald. conf. 299. in princ. vers. & eadem lib. 1. Hippol. in l. statuliber. n. 8. ff. de quaest. Menoch. de presumpt. lib. 2. pref. 74. n. 3. & lib. 3. pref. 49. num. 4. Cardin. Tusch. practica. conclus. lit. A. concl. 152. num. 1. & tom. 7. lit. S. concl. 716. n. 9. Mascard. de probat. concl. 619. num. 2. & concl. 1239. num. 8. Surd. decis. 325. num. 7. Rot. decis. 454. num. 3. apud Farin. p. 1. recent. & decis. 615. num. 2. p. 2. recent. Glor. resp. 3. num. 12. quia tunc censetur factus secundum naturam actus, & nomine præcedentis, Crauet. conf. 135. Verba decreti. num. 13. vol. 1. quem refert Paul. Fusc. lit. A. sing. 25. in fine.

Vnde si fiat contractus per verba de futuro, & postea in executionem talis contractus partes faciunt contractum, secundus actus, vel contractus debet regulari à primo, in cuius executionem factus est, adeo quod si primus est pignus, secundus debeat esse pignus, Alex. conf. 156. Viso instrumento, per totum lib. 6. prout illum refert Cardin. Tusch. d. lit. A. concl. 130. num. 1. vbi num. 2. cum eodem Alex. declarat hoc in tantum esse verum, quod secundus contractus factus in executionem primi, etiam si fiat ex intervallo, debeat regulari à primo, ut si possunt concordari, semper reduci debeant ad concordiam; si non possunt concordari, quatenus secundus discedit, dicitur per errorem, & sic errorem continet, maxime quando primus erat per verba de futuro.

ACTUS qui sequitur, declarat intentionem præcedentem, l. si hi qui. C. de adulter. §. paucorum. Instit. de rerum divis. Tiraq. in l. si unquam. verb. donatione largitus. num. 257. C. de renovandis donation. Surd. decis. 326. num. 85. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 7. q. 1. num. 72. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 38. num. 25. cum seqq. vbi subdit, quod secundus actus recipit declarationem à primo, Rot. decis. 365. num. 1. in fin. apud Farin. p. 2. recent.

ACTUS regulariter tribuitur ordinanti, & non exequenti, l. item eorum. §. decuriones. ff. quod cuiusque universi.

omnes. nom. l. unum. §. 1. ff. de legat. 2. l. 2. §. omnia. C. de veteri iure enucl. §. cumque hoc, in procem. Institus. cap. super litteris, de rescript. cap. cum aliquibus, eod. tit. lib. 6. Roman. conf. 366. Queritur, in princip. Card. Tusch. d. lit. A. concl. 144. Surd. de aliment. tit. 8. princl. 36. num. 88. & princl. 65. num. 47. & decis. 292. num. 9. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resol. 19. num. 5. Actus verò quando principio, vel fini attribuitur, vide Card. Tusch. d. lit. A. concl. 153.

5 *ACTVS non potest subsistere sine substantia, l. cum hi. §. Prator ait. ff. de transact. l. cum precario. ff. de precar. cap. tua nos, de sponsalib. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. cap. 26. num. 106. nec subsistere potest sine sua materia, l. nec emptio. ff. de contrab. empt.*

6 *ACTVS sumunt suam denominationem ab obiecto, l. verum. ff. de furtis. cap. cum voluntate, in princip. de sent. excom. S. Thom. 1. 2. q. 18. art. 6. in corpore, ad fin. & q. 1. art. 3. Et regulantur secundum naturam sui subiecti, l. eius. ff. de operis libert. Et actus agentium sunt in patiente bene disposito, l. in omnibus 2. ff. de action. & oblig. l. si ergo. ff. si certum per. l. 1. C. de hered. instit.*

7 *ACTVS agentium non operantur ultra intentionem eorum, l. non omnis. ff. si certum per. l. in agris. ff. de acquir. rerum dominio, Aegid. Bellam. conf. 33. n. 38. ubi subdit maxime procedere in iis, quæ pendent à potestate, Socin. reg. 10. Alex. conf. 146. In causa. n. 10. & seq. lib. 5. Mantie. decis. 267. n. 3. Thom. de Thomass. in floribus legum. reg. 13. Anton. Gomez tom. 1. vari. cap. 7. num. 4. Card. Tusch. d. lit. A. concl. 125. per totam, ubi num. 3. intelligit de intentione principali agentium, non secundaria, Flamin. Paris. de confident. q. 27. num. 139. Aloys. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 75. num. 22. & decis. 175. num. 10. p. 1. Seraphin. decis. 390. num. 2. Anton. Monach. Lucen. decis. 14. n. 41. Cas. Argel. de contradict. legit. q. 10. num. 36. Rot. decis. 555. num. 4. apud Farin. p. 1. recent. Vide infra sub verb. Intentio, Axiom. 138.*

8 *Limita, quia actus agentium operatur ultra intentionem eorum, ad tollendum dolum & absurdum; nam solutio debitoris facta secundum intentionem, semper est ad tollendam obligationem debitoris, & tamen si debitor soluat ei, qui non habet mandatum, vel non potest liberare, non tollitur obligatio præcedens, sed inducitur nova obligatio recipientis ad restituendum exactum, ut per Alex. conf. 37. Viso, in princip. lib. 3. prout illum refert Card. Tusch. d. concl. 125. num. 12.*

9 *ACTVS semper iudicatur à principali intentione agentium, l. si quis nec causam, in princip. & ibi Bald. ff. si certum per. l. qui exceptionem. ff. de condict. indeb. l. 1. C. ad legem Cornel. de Sicar. Tiraq. de retract. lig. §. 30. gls. 1. num. 4. Conar. lib. 2. vari. cap. 4. num. 5. Anton. Gomez tom. 2. vari. cap. 2. num. 10. quia actus quantumcumque fauorabilis contra voluntatem agentis minime sustinetur, l. si idem seruus. ff. de legat. 2. l. si cui puer, in fine princip. ff. ad Trebell. l. verbis, ubi Doctores, ff. de vulg. & pupill. nam actus non à nomine, sed ab effectu iudicatur, l. insulam. ff. de prescript. verb. l. cum manu facta, §. fin. ff. de contrab. empt. l. si olei. C. de locato.*

10 *ACTVS omnis iustificatur propter scientiam, & patientiam superiorum, l. quis sit fugitivus. §. ego puto. l. quod si nolite 31. §. qui assidue. ff. de edilic. edicto, cap. nisi essent, de præbend. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gls. 9. §. 2. num. 88. Nam auctoritas superioris excusat à pœna, gls. in cap. dixit 14. q. 5. Farin. in praxi crimin. q. 52. num. 83. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resol. 19. num. 4. & facit licitum, quod aliàs est illicitum, l. non videtur. §. qui iussu. ff. de regulis Iuris, cap. quis-*

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

quis, de regulis Iuris. lib. 6. Doctores in l. iussu possidet. ff. de acquir. possess. Farin. in d. praxi crimin. q. 97. num. 1. cum seq. quem refert Mari. Antonin. citato loco.

ACTVS non dicitur perfectus, quando est partim factus, & partim non, l. 2. ibi, quia ipsi animaduertunt aliquid deesse. ff. de origine Iuris, cum citatio à Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gls. 63. num. 31. Rot. decis. 725. num. 7. in fin. apud Farin. p. 2. recent. paria enim sunt actum non incipere, vel ceptum non perficere, l. fin. §. illud. C. de codicillis. §. pen. Instit. quibus modis testam. infirm.

ACTVS meræ voluntatis excludit Iuris necessitatem, gls. & Doctores in l. solent. §. fin. ff. de officio Procons. & in l. cum de in rem verso. ff. de versis, gls. verb. temporis, in cap. cum Ecclesia Sutrina, de causa possess. & propriet. Garc. Gironda de privilegiis, seu exempti. explicat. n. 278.

ACTVS legitimi non recipiunt diem, neque conditionem, ideoque non possunt stare in suspensio, l. actus legitimi. ff. de regulis Iuris, cap. actus legitimi, eod. tit. lib. 6. latè Card. Tusch. d. lit. A. concl. 129. per totam, Roman. conf. 403. num. 19. & 20. Rot. decis. 638. num. 4. p. 2. recent. Quæ quidem citata lura in priori parte, quatenus de actibus legitimis agunt, intelliguntur de illis, qui vel ex rei natura, vel ex speciali legis prohibitione, conditionem recipere prohibentur: sequentia autem eorum verba, videlicet, conditionem non recipiunt, idem important, ac si diceretur, vitiantur per conditionis, aut diei appositionem, id enim important verba, non recipiunt, hoc est, non sunt capaces conditionis, vel diei: ut sic reducatur illa regula, actus legitimi, de regulis Iuris. lib. 6. ad sensum & dispositionem d. l. actus, quæ non eò tendit, ut ostendat quinam sint actus legitimi, sed ut ostendat actus legitimos, quicunque illi sint, illos nempe qui vel ex rei natura, vel speciali legis prohibitione prohibentur conditionem recipere, per temporis, aut conditionis appositionem vitari, non obstante reg. cap. ad Apostolicam, de regularib. cap. biduum 2. q. 6. in specie rex. in l. obtinuit. ff. de conditionib. & demonstrat. cap. fin. de condution. apposit. Quibus & aliis Iuribus constat, sæpe actus contra legis prohibitionem celebratos obtinere, quando non simplex & absoluta proponitur prohibitio, sed secundum quid, & conditiones adiectas contra Iuris prohibitionem, nullatenus dispositionem vitare.

ACTVS geminatus inducit maiorem firmitatem, & plus operatur, quàm simplex, l. Balista 32. ff. ad Trebell. l. 4. in illa gls. ult. ff. de pignorat. act. Barr. in l. cum scimus. C. de agricol. & cens. lib. 11. Tiraq. in l. si unquam. verb. reuertatur. num. 49. C. de renocand. donat. Pincl. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 2. cap. 2. à num. 4. & cap. 4. num. 32. & in rub. C. de bonis matern. p. 1. num. 14. vers. inde etiam, & num. 43. Brun. in tract. de augm. q. 4. princ. num. 15. Gij. de pensionib. q. 100. n. 5. Hippol. in l. 1. sub num. 38. C. ad leg. Iuliam de Sicar. Euerard. in cens. leg. loco à locutionis geminatione, Cassan. in catalogo gloria mundi. p. 8. confid. 27. ad finem, Emman. Costa in l. si ex cautione, fallent. 14. C. de non num. pecun. Perez in addit. ad Segur. in l. si ex legati causa. num. 183. ff. de verb. obligat. Menoch. de arbur. casu 213. num. 37. & conf. 10. num. 1. Mascard. de probation. concl. 347. num. 37. cum seqq. & concl. 621. num. 37. Surd. decis. 21. num. 10. & 20. & decis. 232. num. 2. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 395. num. 35. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 61. num. 6. & resol. 110. num. 1. & lib. 3. resol. 1. num. 32. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. G. concl. 28. Cardin. Mantie. de tacitis & ambiguis conueni. lib. 19. tit. 2. num. 6. Rot. decis. 676. n. 2. apud Farin. p. 2. recent. Vide infra sub verb. Geminatio, Axiom. 105.

B 9 15 ACTVS

ecclesiast. decis. 250. num. 2. in 1. edit. alias resol. 219. n. 2. in 2. edit. Seraphin. decis. 229. num. 2. ubi ait, quod actus ipso iure nullus conualescere non potest. Verum licet actus nullus nihil operetur, operatur tamen declarationem mentis ipsius gerentis actum, latè Roman. conf. 179. Amplissime Doct. n. 11. Bellou. conf. 5. In puncto. n. 12. vers. ne dicat aliquis.

- 26 **A C T U S** contra legis, seu statuti prohibitionem factus est nullus, etiam quod eadem lex, siue statutum post prohibitionem actum expresse non annullat, l. non dubium, in princip. C. de legib. ubi Bart. num. 2. vers. in iueneris, & n. 13. Bald. ante num. 1. vers. quidam seruauit, & num. 2. vers. quare nota, Paul. de Castro num. 2. vers. in secunda, las. num. 17. in 8. notab. Tirag. ad leges connub. glos. 4. num. 7. Virgil. Boccac. in consue. Piceni. glos. 6. num. 110. Soar. de legib. lib. 3. c. 25. num. 1. & 2. & cap. 27. n. 2. Salas in similitract. q. 96. tract. 14. disp. 15. sect. 8. num. 16. Intellige, quando lex, seu statutum prohibet actus substantiam, quia secus esset, si in aliquo actu solum qualitatem prohiberet, cum tunc actus contra legem factus non esset nullus, sed validus, Soar. d. c. 25. à n. 10. Salas d. sect. 8. n. 19. in fine, & n. 20.

S V M M A R I V M.

- 1 *Additamentum non mutat naturam eius, cui adijcitur, si non auget, nec minuit actum primum, &c.*
- 2 *Additamentum, quod venit ad interpretationem legis, vel statuti, debet intelligi in casibus in quibus loquitur statutum interpretatum.*
- 3 *Additamentum si repugnat substantiæ rei, cui adijcitur, illam destruit.*

Additamentum.

A X I O M A XIII.

- 1 **A D D I T A M E N T U M** non mutat naturam eius, cui adijcitur, imò sequitur eandem naturam, & eandem actionem imitatur, aliàs esset destruere, & non addere, Oldrad. conf. 131. num. 13. vers. & hoc ut clarius, Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 182. num. 1. ubi num. 3. post Roman. conf. 45. declarat procedere si additamentum non auget, neque minuit actum primum, cui sit adiectio, quia censetur idem actus cum primo.
- 2 Vnde additio, vel additamentum, quod venit ad interpretationem legis, vel statuti, aut alterius dispositionis, debet intelligi in casibus in quibus loquitur statutum interpretatum, ut per Alex. conf. 13. Circa primum. num. 13. vers. præterea. lib. 3. subditque, quod ipsa additio interpretatiua facta statuto antiquo, est repetitiua, & influit etiam in statuto nouo facto in additionem antiqui.
- 3 Limita, nisi additamentum repugnet substantiæ rei, cui adijcitur, quia tunc potius destruit, ut de pacto de non reuocando in causa mortis, de conuentione in prætoris stipulatione, & similibus, quæ inducunt nouam dispositionem, & nouam substantiam, quia sibi non communicant, nec inuicem compatiuntur, Oldrad. conf. 171. in princip. num. 5. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 182. n. 13.

S V M M A R I V M.

- 1 *Equiparatorum eadem est dispositio.*
- 2 *Extensio fit regulariter de uno equiparato ad aliud.*
- 3 *Amplia etiam in pœnalibus, exorbitantibus, & correctorijs.*
- 4 *Extensio in equiparatis ut fiat, debet esse equiparatio vniuersalis.*

Equiparatum.

A X I O M A XIV.

Æ Q V I P A R A T O R V M eadem est dispositio, l. 1. ff. de legat. 1. glos. in l. si quis seruo. C. de furtis, & in cap. si postquam. §. fin. de elect. in 6. Ioan. de Anan. conf. 27. Viso casu. num. 3. Alex. conf. 17. Visis. num. 3. lib. 3. Roman. conf. 129. licet magna, ubi quod in equiparatis idem ius disponitur etiam per extensionem, & quod procedit in statuto, & in lege generali, Beron. conf. 27. num. 3. lib. 1. Decian. conf. 6. num. 27. & conf. 45. num. 35. lib. 1. Menoch. de arbit. casu 88. num. 8. Aloys. Ricc. in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 223. num. 4. p. 2. Anton. Monach. Bononiens. decis. 68. num. 19. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 3. lit. E. concl. 308. Flamin. Paris. de confident. q. 27. num. 74. & q. 28. num. 82. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resol. 25. num. 10. Surd. conf. 384. num. 22. Orlau. Glor. resp. 5. n. 38. Imbrian. de primo, & secundo benefic. confid. 8. num. 114.

Æ Q V I P A R A T O R V M quia idem est iudicium, 2 ideo fit extensio regulariter de vno equiparato ad aliud, ut per Bart. & alios in l. 1. ff. de legat. 1. Curr. Jun. conf. 124. num. 7. Gabr. conf. 21. num. 37. & seq. lib. 1. Cephal. conf. 257. num. 17. & seq. Euerard. in loco à ratione legis larga. num. 52. & in loco à simili. num. 7. vers. & generaliter, Roland. conf. 27. num. 2. & 15. lib. 1. Ofsch. Pedam. decis. 67. num. 9. vers. pro hac opinione. Villagut. in tract. de extens. legum. rub. de extens. leg. correct. & pœn. simul. num. 64. Orlau. Glor. resp. 5. num. 38.

Amplia etiam in pœnalibus, exorbitantibus, & 3 correctorijs, ut tenent Barbat. conf. 26. per totum. lib. 3. Abb. conf. 75. num. 6. vers. præterea. lib. 1. Alex. conf. 117. Viso titulo. num. 15. & 16. lib. 6. Cardin. Tusch. d. concl. 308. à num. 15. & d. lit. E. concl. 663. num. 48. Ruin. conf. 10. num. 11. lib. 3. Gabr. conf. 21. num. 38. lib. 1. Paris. conf. 22. n. 42. lib. 2. Decian. conf. 11. n. 153. lib. 1. Villalob. commun. opin. lit. E. num. 157. Euerard. in loco à ratione legis larga. num. 27. & 66. & in loco à simili. num. 7. vers. & generaliter, & in loco à speciali. num. 6. in 3. limit. Ofsch. Pedamont. decis. 94. num. 20. M. Anton. Eugen. conf. 49. num. 38. lib. 1. Honded. conf. 75. n. 25. lib. 1. Villag. d. rub. de extens. leg. correct. & pœnal. simul. n. 64.

Intellige æquiparationem debere esse vniuersa- 4 lem per viam regulæ, & in omnibus, & per omnia, ad hoc ut fiat extensio in equiparatis, glos. verb. sacri, in cap. unic. de voto. lib. 6. glos. verb. prorogamus, in cap. constitutus, de Regularib. eod. lib. Aym. de antiqui. temp. p. 4. in princip. num. 100. & seq. & n. 155. Angel. Aretin. conf. 58. In causa mora. num. 7. vers. probatur. lib. 7. Barbat. conf. 26. in princip. lib. 3. Curr. Sen. conf. 48. num. 19. & conf. 49. num. 43. Euerard. in loco à ratione legis larga. num. 52. & in loco à simili. num. 20. Roland. conf. 27. n. 17. lib. 1. M. Anton. Eugen. conf. 49. num. 39.

num. 39. Villag. d. rub. de extens. leg. correct. & pœn. simul. num. 64. in fin. vers. limita singulariter. Hon- ded. conf. 95. num. 119. lib. 1. Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. E. concl. 318. num. 18. & 28. vbi num. 38. post Roman. d. conf. 179. num. 12. limitat, vt non procedat si superueniat aliquid ad fauorem vnus ex æquipa- tatis, quod non respiciat parificationem.

S V M M A R I V M.

- 1 *Æquitas scripta præfertur rigori.*
- 2 *Æquitas scripta vbi reperitur in genere, & rigor contrarius similiter in genere, præfertur æquitas rigori.*
- 3 *Æquitas non scripta non præfertur rigori.*
- 4 *Æquitas cerebrina non dicitur æquitas, sed iniquitas, quando est contra leges.*
- 5 *Æquitas quid sit, ostenditur.*
- 6 *Æquitas in paribus causis paria iura desi- derat.*

Æquitas.

A X I O M A X V.

1 **Æ**QVITAS præfertur rigori, l. 1. § si ego. ff. si pars. hered. per. l. fin. in fin. ff. de offic. Præsid. l. maiorem. ff. de pactis. l. 1. C. de legib. l. placuit. C. de in- dic. cap. fin. de transactionib. Hippol. sing. 685. Bernard. reg. 245. Fulgos. in d. l. 1. num. 8. Anchar. conf. 23. n. 11. & conf. 79. in princip. Bald. conf. 250. In qua- stione. num. 12. lib. 1. vbi quod procedit in pœ- nis corporalibus, & conf. 429. Quidam. num. 2. cod. lib. 1. vbi quod procedit in materia feudali, & conf. 434. Pactum, circa fin. vers. nam dicere, cod. lib. 1. vbi ampliat in pactis, & conf. 486. Istud, circa fin. vers. octauo, lib. 2. vbi ampliat in interpretandis opinionib. dubiis legis, vel hominis, Angel. conf. 313. Flo- rentia. num. 3. vbi ampliat coram arbitris, seu arbi- tratoribus, Tiraq. de retractu lig. §. 35. gloss. 1. num. 4. Sirach. de mercat. tit. quomodo procedendum in causa mercatura. num. 4. Sarmien. lib. 3. selectar. cap. 8. num. 4. ad fin. Conar. in reg. possessor. p. 2. §. 6. à n. 2. Mendoza de pactis. lib. 1. cap. 3. num. 9. Thom. de Thomass. in flo- ribus legum. reg. 17. Valasc. de iure emphyt. q. 5. num. 4. Fachin. controuerf. lib. 1. cap. 3. & lib. 11. cap. 3. Ber- tazzol. in repet. l. si quis maior. num. 32. C. de transactio- nib. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 3. lit. E. concl. 312. per totam, Morl. in emporio iuris Ciuilis. p. 1. tit. 1. q. 11. per totam, Card. Mantis. decis. 148. n. 3. Anton. Monach. Lucen. decis. 68. num. 15. & Bononien. decis. 19. num. 3. & Florentina decis. 70. num. 31. vbi intel- ligit, dummodo sit scripta, Imbrian. de primo, & se- cundo benefic. confid. 1. n. 25.

2. Vbi enim reperitur æquitas scripta in genere, & rigor contrarius similiter in genere, præfertur æquitas rigori; idem si æquitas & rigor scripti sint ambo in specie, d. l. placuit, sed vbi reperitur æqui- tas scripta in genere, & rigor in specie; vt quia æquitas naturalis generaliter dicitur neminem cum alterius iactura locupletari debere, l. nam hoc natura. ff. de conduct. indeb. rigor verò dicitur specialiter præ- scriptiones, & vfucapiones in alterius damnum procedere fauore bonæ fidei possessoris, & in odium negligentis, vt in l. 1. ff. de vfucap. tunc rigor æquitati præferetur, ita Dyn. in reg. possessor. de regu- lis iuris. in 6. Bart. in d. l. 1. n. 1. Fulgos. col. 1. num. 2. vers. in gloss. 1. Imol. col. 1. num. 2. Paul. de Castro col. 1.

num. 3. Ludou. Roman. col. 1. num. 1. & in l. si insulam. col. 1. num. 22. ff. de verborum obligat. vbi testatur hanc esse communem omnium opinionem, Salices. in d. l. placuit. col. 1. num. 1. vbi etiam Corn. in princip. Iaf. col. ult. num. 3. Curr. Inni. col. 3. num. 19. quos refert, & sequitur Rendina in promptuario receptarum sentent. tom. 1. tit. 100. num. 11. Et quod semper interpretatio fit secundum æquitatem dicit Socin. conf. 159. In pra- senti. num. 28. lib. 2. & illa quæ fuerit iusta, ac natu- rali consona æquitati, lumenda est, ait Roman. conf. 16. num. 3. quem refert Card. Tusch. tom. 4. lit. I. concl. 330. num. 8. vbi num. 35. post Bald. conf. 486. circa fin. lib. 2. subdit, quod verisimilitudo sumitur ex ea interpretatione, quæ sapit æquitatem, & ar- bitrium boni viri in dispositionibus dubiis.

Limita Axioma in æquitate non scripta, quæ est 3 ex proprio capite Iudicis, quia illa non præfertur rigori scripto, vt per Fulgos. conf. 158. Domina Grac- colina. num. 3. vbi quod Iudex debet condemnare victum in expensis, & sine causa prætextu æquita- tis non debet absolueret, nisi habuerit iustam cau- sam litigandi, Anton. Monach. Florent. decis. 70. n. 31. Card. Tusch. d. tom. 3. lit. E. concl. 312. n. 16. 4 Æquitas enim cerebrina ex suo capite non dicitur æquitas, sed iniquitas, quando est contra leges, ideo non extendenda, Iaf. in l. quod si Ephesi. §. in- terdum, in fine, ff. de eo quod certo loco, Decian. conf. 38. n. 42. & 43. lib. 2. Cardin. Tusch. vbi sup. n. 17. vbi n. 18. subdit, quod sicut species derogat generi, ita rigor scriptus in specie præfertur æquitati scriptæ in genere, & n. 19. ait, quod æquitas desumpta ar- gumentatiuè ab alia materia, vel simili, tanquam generalis non præfertur rigori in casu speciali. Vnde ex Bald. conf. 253. n. 3. vers. pro quo probando. lib. 5. colligit idem Card. Tusch. tom. 4. lit. G. concl. 36. n. 28. quod quando rigor est specialis, & æquitas generalis, præfertur rigor ratione specialitatis.

ÆQVITAS est quædam factorum conuenientia, 5 l. Iulianus. ff. de legib. & rectitudo iudicij naturalem sequens rationem, Bald. in l. omnes populi. n. 19. ff. de iustitia & iure, Decian. conf. 36. n. 42. lib. 1. Est ipsa iustitia naturalis, & in effectu differt à iure, quia per disputationes Iurisprudentum eliminatur æquitas, & sic ius scriptum, prout dicimus de scy- pho argenteo elimato producto à naturali materia argentea, Fulgos. in l. 1. n. 7. & 8. C. de legib. Et est quædam æqualitas de se ipso in alium secundum naturam, vt, quod tibi non vis fieri, alteri ne fe- ceris, de qua in tit. quod quisque iuris, & ideo æqui- tatem dicit lex naturæ, neminem cum alterius de- trimento locupletari, l. iure natura. ff. de regul. iuris, & ita eleganter tradit Cardan. Tusch. d. lit. E. concl. 310. num. 1. cum seqq. Vnde Calderin. consil. 267. in princip. vers. multo, alias §. de rebus Ecclesiæ non alien. ait, quod omnis contractus, vt est donatio, vnio, & translatio de consensu, & ex causa rationabili, dicitur super æquitate naturali fundari, & Guid. Pap. decis. 362. vbi quod non reperitur maior æqui- tas, quàm quod res restituatur domino suo, & Castren. conf. 164. In presenti. n. 6. lib. 2. vbi quod ex æquitate fuit introductum, vt filius succedat in locum patris, quando agitur de successione cum patruo, Alex. conf. 26. Consideratis. n. 4. lib. 4. vbi quod æquitas requirit quod bona ascendentium æqualiter diuidantur inter filios, Petr. de Anch. conf. 57. Quadam. n. 3. vbi quod vbicunque Iudicis arbitrium intrat, debet æquitatem seruare, Signo- rol. consil. 139. n. 6. vbi quod æquitas dicitur marci exceptionis, ita vt exceptio dicatur esse ex æqui- tate.

ÆQVITAS

6 *ÆQUITAS* in paribus causis paria lura desiderat, l. fin. C. ad leg. Falcid. cap. cum dilecta, de confirmat. utili, Anton. Monach. Lucensi decif. 55. n. 34. & Bononien. decif. 62. sub n. 4. & Florent. decif. 18. n. 19. & decif. 70. num. 45.

3 *Conatus in gravibus delictis poena ordinaria non punitur de consuetudine Italiae.*

Affectus.

SUMMARIVM.

- 1 *Aequalitas in iudiciis est servanda.*
- 2 *Aequalitas inter partes debet in cunctis servari.*
- 3 *Aequalitas ut servetur, saepe receditur à regulis Iuris, & proprietate sermonis.*
- 4 *Dispositio in dubio semper est interpretanda in eum sensum, qui magis ad aequalitatem reducit.*
- 5 *Aequalitatis servanda ratione fit extensio de uno ad alium.*

Æqualitas.

AXIOMA XVI.

- 1 *ÆQUALITAS* maximè in iudiciis est servanda, l. fin. C. de procurat. l. non debet actori, ff. de regulis Iuris, cap. non licet, eod. tit. lib. 6. Oldrad. conf. 311. n. 2. vers. & si dicatur, & conf. 323. n. 4. Federic. de Senis conf. 189. Thom. de Thomasser. in floribus legum. reg. 155. Rot. decif. 462. n. 9. & decif. 529. n. 3. p. 2. recent. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 306. per totam, & faciunt quæ dixi suprà sub verb. Actor, in fine.
- 2 *ÆQUALITAS* inter partes debet in cunctis servari, & actor & reus non debent ad imparia iudicari, l. cum pater. §. emittis. ff. de legat. 2. l. cum oportet. C. de bonis que liber. l. petenda. C. de tempor. in integ. restit. l. fin. C. de fructibus, & lit. expens. l. fin. C. de eupress. lib. 11. cap. in iudiciis, de regul. Iuris, lib. 6. Socin. lun. conf. 4. col. 2. vol. 1. Ruin. consil. 133. col. 1. vol. 2. Roland. conf. 51. n. 8. vol. 4. Becch. conf. 43. in fine, Vincem. de Franch. decif. 23. n. 9. Peregr. conf. 93. n. 21. vol. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 6. n. 164. cum seqq. Rot. decif. 1. n. 14. apud Farin. p. 2. recent. & in Romana de Capuzucchio 10. Aprilis 1606. coram
- 3 Card. Lancelotto. Vnde propter servandam æqualitatem saepe receditur à regulis Iuris, & proprietate sermonis, l. fin. C. commun. utriusque iud. l. questum. §. sed & ipso Papiniano, ff. de fundo instr. Bart. in l. cum pater. §. emittis. ff. de legat. 2. Socin. in l. 1. in 4. notab. ff. de rebus dub. Cephal. conf. 545. n. 15. lib. 4. Hieron. Gabr. conf. 90. n. 21. & conf. 96. n. 31. lib. 1.
- 4 *Honded. conf. 29. n. 96. lib. 1.* Et in dubio semper interpretanda est dispositio in eum sensum, qui magis ad aequalitatem reducit, Turq. de primog. q. 4. n. 5. Alba conf. 421. n. 14. vers. & in dubio, Cephal. conf. 545. n. 15. & 16. Honded. conf. 29. n. 100. lib. 1. Imò ratione æqualitatis servandæ fit etiam extensio de uno ad alium, §. illud. Instr. de societ. l. fin. C. de fruct. & lit. expens. Aym. conf. 133. n. 8. vers. quinimo. Honded. conf. 29. n. 98. & conf. 59. n. 64. lib. 1.

SUMMARIVM.

- 1 *Affectus non punitur, nisi sequatur effectus.*
 - 2 *Limita in atrocissimis delictis.*
- Axiom. Iur. Aug. Barbof.

AXIOMA XVII.

AFFECTVS non sumitur nisi sequatur effectus, l. cogitationis. ff. de poenis. l. 1. in fin. ff. quod quisque Iuris, exornant Thomas de Thomass. in floribus legum. reg. 18. Cardin. Tusch. tom. 1. lit. C. concl. 544. Aloys. Ricc. in collect. decif. 1895. & in praxi rerum fore ecclesiast. decif. 589. num. 2. in 1. edit. & resol. 520. num. 2. in 2. edit. & in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 70. n. 6. p. 1. Benedict. Egid. in rep. l. ex hoc iure. ff. de iustit. & iure. p. 1. cap. 7. num. 32. Franc. Galet. in margarita casuum Conscient. verb. Affectus, ubi ampliat in censuris, de quo etiam Vgolinus de officio Episcopi, cap. 21. num. 3. vers. tertio.

Limita primò in atrocissimis delictis, de quibus in l. generaliter, in princip. ff. de calumniat. & in l. si à seruo. ff. de condit. ob turpem causam, & in l. quisquis, in princip. ff. ad leg. Iul. maiest. & in l. is qui cum telo. C. ad leg. Cornel. de Sicar. & in l. si quis persuaserit. C. de furis, & in l. si quis non dicam. C. de Episcop. & cleric. cum aliis citatis à Brunor. à Sole in locis communib. verb. Affectus, Cardos. in praxi Iudicum, verb. delictum. num. 55. Sayr. in clavi Regia. lib. 3. cap. 8. num. 28. Thesaur. decif. 15. vbi de crimine læsæ maiestatis, & En. Robert. lib. 1. rerum iudic. cap. 6. vbi de atrocissimo veneficij delicto, Farin. in praxi crimin. p. 5. q. 122. num. 14. & num. 77. vbi de crimine assassiniij, Aloys. Ricc. collectan. 326. & 1377. & d. collect. 1895. circa fin. Cardin. Tusch. d. concl. 544. num. 8. & 21. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resol. 47. n. 6. & 7. vbi de crimine assassiniij, & veneficij.

Verum per consuetudinem generalem totius Italiae, hodie legibus omnibus conatum punientibus in gravibus delictis quoad poenam ordinariam derogatum est, ut attestantur Boer. decif. 316. Grammat. decif. 2. Gasp. Thesaur. Pedam. decif. 24. p. 2. Joseph. Ludou. Lucensi decif. 15. Cachéran. decif. 19. in fine, & alij, quos refert, & sequitur Aloys. Ricc. in collectan. decif. p. 4. collect. 756. & d. collect. 1895.

Afflictio.

AXIOMA XVIII.

AFFLICTIO non est addenda afflictio, l. n. 1. Anis. §. cum autem. ff. ad legem Rhodiam de iactu. l. Diuus Marcus, in princip. ff. de officio Praesid. l. si idem. ff. de iurisdic. omnium Iudic. l. poena. §. fin. ff. ad legem Pomp. de parricid. l. tam dementis. C. de Episcop. & cleric. cap. ex parte, de clerico egrot. cap. si quis a proprio 11. q. 5. Petr. de Anchar. conf. 52. Pro clariori decisione, in princip. Paul. Fusc. lit. A. sing. 37. Sanctarel. vari. resolut. p. 1. q. 8. num. 2. Bartol. Perest. ad extraneag. ambiziose, de rebus Eccles. non alien. verb. & si per sex menses. n. 4. Thom. de Thomass. in floribus legum. reg. 20. Anton. à Sousa in relect. Bulla de censuris. cap. 5. disp. 38. num. 3. Aloys. Ricc. in decif. Curia Archiepiscop. Neapol. p. 2. decif. 45. num. 10. Anton. Monach. Lucen. decif. 34. num. 10. & Florent. decif. 12. num. 14. & Bononien. decif. 11. num. 64. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 140. num. 1. Vbi num. 4. post Angel. conf. 197. circa fin. vers. non obstat tertium, limita-

tar, nisi ex causa, quia quando afflictus dat causam nouæ afflictionis, debet noua addi afflictio, Imbrian. de primo, & secundo beneficio seu de restitut. ad pinguem probandum, confid. 3. num. 142.

quia potest compellere aduersarium ad agendum, ut silentium sibi imponatur.

SUMMARIVM.

- 1 Agentes & consentientes pari pœna puniuntur, quando agentes cum consentientibus cooperantur positivè.
- 2 Agenti incumbit onus probandi.
- 3 Agens ante omnia debet probare se esse talem, qualem dicit.
- 4 Agere inuitus nemo compellitur.
- 5 Inuitus agere compellitur quis ubi periculum est in mora, & ubicunque subest causa.

Agentes, Agere.

AXIOMA XIX.

- 1 AGENTES & consentientes pari pœna puniuntur, l. iubemus. §. æconomus. C. de sacros. Eccl. cap. 1. de offio. deleg. cap. qui cum fure, de furtis. cap. quanta, de sentent. excom. l. 13. tit. 8. lib. 2. fori legum. l. 1. tit. 13. lib. 4. eiusdem fori, Azuned. l. 4. tit. 20. lib. 6. & l. 2. num. 218. tit. 13. lib. 8. noua Recapitat. Intellige, quando agentes cum consentientibus cooperantur positivè præbendo causam efficacem, & propinquam principali auctori delinquenti, de quibus consentientibus habetur in l. si id quod. ff. de iurisd. omn. Indic. l. item Mela. §. si alium. ff. ad leg. Aquil. l. vnic. C. de raptu virg. cap. felicit, in princip. de pœnis, in 6. cap. sicut dignum. §. qui verò. & §. illi etiam, de homicidio, gloss. ult. in cap. notum 2. q. 1. S. Thom. 2. 2. q. 62. art. 7. in corpore, Nauar. in cap. 112. quorundam. notab. 9. à n. 2. de Iudaïs, obseruant. Cou. in reg. peccatum. p. 2. §. 12. à num. 1. Farinac. conf. 66. n. 18. Molin. de Iustis. tract. 2. disp. 732. sub num. 1. Flamin. Paris. de confident. q. 22. num. 5.
- 2 AGENTI incumbit onus probandi, l. 2. & l. verius. ff. de probation. l. actor. & l. frustra. C. cod. tit. l. fin. ff. de rei vendicat. l. qui accusare. C. de edendo. §. non solum. Instit. de legatis, cap. vnic. vers. cum enim, ut ecclesiast. benef. sine dimin. confer. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 19. Flamin. Paris. de confident. q. 18. num. 3.
- 3 Agens enim ante omnia debet probare se esse talem, qualem dicit, aliàs audiri non debet, l. diuini. ff. de re iudic. Brunor à Sole in locis communib. verb. Agens 2.
- 4 AGERE inuitus nemo compellitur, l. vnic. C. ut nemo inuitus, Socin. reg. 14. Brunor à Sole in locis communib. verb. compellere. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 241. Ioseph. Sesse Arag. decis. 115. num. 3. Cardos. in praxi Iudicum, & Advocat. verb. Agere. num. 3. Cald. Pereira in comment. ad l. vnic. C. ex delictis defunct. p. 3. n. 20. in fine.
- 5 Limita, ubi periculum est in mora, & ubicunque subest causa, quia tunc potest quis compelli inuitus agere, Federic. de Senis conf. 153. vers. item assignato termino. Card. Tusch. d. concl. 241. num. 9. & 12. ubi num. 10. per tex. in l. diffamari. C. de ingen. & man. limitat in causa status, quibus diffamantes possunt compelli ad agendum, & num. 14. post Federic. de Senis conf. 169. in fin. vers. an autem, limitat pariter in eo, qui diffamatur super Matrimonio contracto,

SUMMARIVM.

- 1 Allegatio partis non facit ius.
- 2 Allegare nihil, & allegatum non probare, paria sunt.
- 3 Id quod quis allegare tenetur, probare debet.

Allegatio, Allegare.

AXIOMA XX.

ALLEGATIO partis non facit ius, cap. dilectus 34. de præben. gloss. magna. vers. vel die tertio, in l. 1. C. quando non petent partes, gloss. verb. non post multum, in cap. 2. de ijs, que sunt à Prælati. Palas. in repet. rub. de donation. inter virum & uxorem. §. 17. num. 21. & 23. Roman. conf. 191. Venerabilis. num. 4. Felin. in cap. 1. num. 18. de constit. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. §. 7. n. 107.

ALLEGARE nihil, & allegatum non probare, paria sunt, Roland. à Valle conf. 35. num. 10. & num. 20. lib. 1. Cardin. Tusch. pract. conclus. lit. A. concl. 117. num. 19. Id enim quod quis allegare tenetur, debet probare, l. 2. in princip. iuncta gloss. verbo decenter. ff. de dilat. Pedam. decis. 50. num. 12. in fin. Baldus in quest. de schism. num. 2. post tit. de edito D. Adri. tollen.

SUMMARIVM.

- 1 Alienabilis res semel facta, perpetuò manet alienabilis.
- 2 Consuetudo ab Ecclesia emphyteuticari, seu infeudari, possunt iterum concedi in emphyteusim, vel in feudum sine solemnitate.
- 3 Alienatum non dicitur, si non durat alienatum.

Alienabilis.

AXIOMA XXI.

ALIENABILIS res semel facta, perpetuò manet alienabilis, cap. 2. de feudis, Ioan. Franc. Leo in Thesauris fori eccl. p. 1. cap. 15. num. 3. Cald. Pereira de renouat. emphyt. q. 11. num. 50. Ceuall. commun. contra communes q. 897. Sigisfin. Scacc. de appellation. q. 17. limit. 47. memb. 1. n. 111. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 6. n. 194.

Vnde res Ecclesiæ consuetas emphyteuticari, vel infeudari, posse iterum concedi in emphyteusim, vel feudum sine solemnitate, resoluunt Menoch. de arbit. casu 81. num. 5. cum seqq. & conf. 66. num. 31. & conf. 79. num. 1. cum seqq. & conf. 90. n. 22. Rot. Bononiensis. decis. 13. num. 7. & 8. Gam. Lusit. decis. 24. & decis. 36. num. 6. Quarant. in summa Bullarum, verb. alienatio rerum Ecclesiæ. n. 39. & 40. Zezol. in praxi Episcop. p. 1. verbo alienatio. §. 3. Camill. Borrell. in summa decis. tit. 33. n. 129. cum seqq. Ceuall. d. q. 897. a num. 899. Gonzal. d. n. 194. Melch. Phabos Lusitan. decis. 82. n. 34.

ALIENA

³ **ALIENATVM** non dicitur, si non durat alienarum, l. si pro parte. §. versum. ff. de in rem verso. cap. 1. quid iuris si sit vassallus post alienat. feudi, Mencha. illustr. cap. 32. n. 3.

SUMMARYM.

- 1 Alteri per alterum non debet iniqua conditio inferri.
- 2 Altare unum non debet discoperiri, ut alterum cooperiatur.
- 3 Damnum, vel lucrum quod ex sua persona quis non consequeretur, consequitur ex persona alterius.
- 4 Repræfalearum remedium prodium est propter iniustum factum Prætoris denegantis iustitiam.
- 5 Fideiussoris obligationem perpetuat dolus, & mora principalis.

Alter.

AXIOMA XXII.

- 1 **ALTERI** per alterum non debet iniqua conditio inferri, l. non debet. ff. de regulis Iuris, cap. non debet 22. cod. tit. in 6. l. debitorum pactionibus. C. de pactis, cap. si compromissarius. §. porro, de elect. lib. 6. Anchar. conf. 140. Primum dubium, in princip. dicens quod prohibitum est aliquem inquietari pro alieno debito, offensa, vel facto, Roman. conf. 291. Spectabiles. num. 5. vers. dicitur ulterius, Abb. conf. 39. in fin. lib. 1. ubi extendit etiam inter Iudæos, Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. Sedum excels. cap. 18. n. 45. Hondel. conf. 103. num. 30. lib. 2. Paul. Ens. lib. A. sing. 58. Card. Tusch. practice conclus. tom. 1. lit. A. concl. 313.
- 2 per totam. Vnum enim Altare non debet discoperiri, ut alterum cooperiatur, Anon. de Rur. conf. 40. in fine.
- 3 Quandoque tamen quis ex persona alterius consequitur damnum, vel lucrum, quod ex sua persona non consequeretur, Lap. alleg. 94. num. 6. vers. & licet ex hoc. Veluti in repræfaleis, quia propter iniustum factum Prætoris denegantis iustitiam prodium est remedium repræfalearum, Anch. d. consil. 140.
- 3 in princip. Et in fideiussore, quia dolus, & mora principalis perpetuat obligationem fideiussoris, Castron. consil. 52. num. 3. vers. quinimo, lib. 2. prout illum refert Card. Tusch. d. concl. 313. num. 14.

SUMMARYM.

- 1 Ambiguus in rebus sequimur quod est minimum, quando medium non est.
- 2 Media via est eligenda in rebus ambiguis, quando illa extat.
- 3 Ambiguus in rebus non debet esse absolutum iudicium.

Ambiguum.

AXIOMA XXIII.

- 1 **AMBIGVUS** in rebus quod minimum est, sequimur, l. apud Iulianum. §. scio. ff. de legatis 1. l. Axiom. Iur. Aug. Barbof.

semper in obscuris. ff. de regulis Iuris, cap. in obscuris, cod. tit. in 6. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 152. ubi intelligit procedere, quando medium non est, nam illo extante media via in ambiguis est eligenda, ut tradit Anon. Monach. Florent. decis. 12. n. 23. & Bononien. decis. 19. n. 21.

AMBIGVUS in rebus non debet esse absolutum iudicium, cap. habuisse. 33. dist. Ambiguum autem non dicitur, cum in verbis nulla sit difficultas, l. ille, aut ille. §. cum in verbis. ff. de legat. 3. Mantie. decis. 300. in fine.

SUMMARYM.

- 1 Amicus non levi amicitia equiparatur consanguineo.
- 2 Amicus in Iure frater nuncupatur.
- 3 Amicus dicitur alter ego.
- 4 Amici dicuntur in quibus est vnum velle, & nolle.

Amicitia.

AXIOMA XXIV.

AMICVS non levi amicitia equiparatur consanguineo, ut tradunt las. in l. qua dotis. num. 75. ff. soligo matrim. etiam. de presumpt. reg. 1. pres. 28. Cou. in cap. requisisti. num. 7. de testam. Rebuff. de privileg. Scholar. primil. 104. Tiraq. de panis temper. causa 22. Menoch. de presumpt. lib. 4. pres. 89. num. 70. Surd. de aliment. tit. 6. q. 21. num. 4. Azued. l. 34. num. 3. tit. 6. lib. 3. nona Recopil. Morl. in imperio Iuris. p. 1. tit. 2. in prelude. num. 201. Cardin. Tusch. practice conclus. tom. 1. lit. A. concl. 326. Sanchez de Matrimon. lib. 6. disp. 26. n. 6. Cardin. Mantie. de testam. & ambig. coniens. tom. 2. lib. 13. tit. 20. num. 2. cum seqq. D. Christoph. de Paz in schol. ad leges styli. l. 63. num. 34. Stephan. Gratian. discipulas. Jorenf. cap. 200. num. 4. Carol. de Grassis de effectibus amicitie.

AMICVS in Iure frater nuncupatur, ut in l. ne mo dubitas, vers. qui frater. ff. de hered. instit.

AMICVS dicitur alter ego, Ioan. de Amic. conf. 385. n. 13. quem refert Card. Tusch. d. concl. 326. n. 3.

AMICI dicuntur in quibus est vnum velle, & nolle, Alex. conf. 93. Repetit. num. 10. vers. sed ultra, lib. 6. Card. Tusch. d. concl. 326. n. 4.

SUMMARYM.

- 1 Amissum non dicitur, quod non durat amissum.
- 2 Amissum lato modo dicitur, quod potest acquiri, & non acquiritur.
- 3 Secus vero stricta significatione.

Amissum.

AXIOMA XXV.

AMISVM non dicitur, quod non durat amissum, l. pro parte. §. versum. ff. de in rem verso, Fr. Emman. quest. Regular. tom. 2. q. 78. art. 12. vers. nec etiam obstat, Mench. illustr. cap. 32. num. 3. Amissum lato sumpta verbi significatione dicitur, quod potest acquiri, & non acquiritur, l. 3. ff. qui in fraudem credi

- creditorum. l. & ſine quod. ff. ex quibus cauſis mai. Rot. in una Rauennaten. hereditatis 10. Decemb. 1584. coram
- 3 Rubeo: ſecus verò ſtrictè ſumpta ſignificatione, non videtur rem amittere. ff. de regul. iuris, vbi Dec. num. 5. l. non poteſt videri. ff. eodem, Rot. in Romana de Theodolis 10. Ianuarij 1597. coram Luſta.

S V M M A R I V M.

- 1 Anima pretioſior eſt corpore.
- 2 Anima omnibus rebus eſt præferenda tanquam magis pretioſa.
- 3 Iuris apices non debent attendi, vbi agitur de ſalute anima.
- 4 Extenſio fit in odioſis, pænalibus, & exorbitantibus, quando agitur de ſalute anima.

Anima.

Axioma XXVI.

- 1 ANIMA pretioſior eſt corpore, Math. 5. & Luc. 12. cap. ſeculo. 38. diſt. cap. præcipimus 2. q. 12. cap. cum infirmitas, præpe ſin. de pœnient. & remiſſ. Cardoſ. in praxi iudicij, & Aduocatum, verb. Anima. num. 1. & dicit Philoſophus lib. 1. de Anima. cap. ſin. quod corpus animi cauſa conſtitutum eſt.
- 2 ANIMA omnibus rebus eſt præferenda tanquam magis pretioſa, d. cap. præcipimus, l. ſancimus. C. de ſacroſ. Eccleſ. Abb. conf. 63. Videtur primò. n. 3. verſ. item quis debet magis diligere. lib. 1. Tirag. de priuileg. pia cauſa, in præfat. n. 9. Menoch. de præſumpt. lib. 4. præſ. 112. num. 4. & præſ. 152. num. 4. Barthol. Peretti. ad extranag. ambicioſa, de rebus Eccleſ. non alien. verb. præterquam, num. 11. pag. 178. Bernazol. in repet. l. ſi quis maior. C. de tranſact. num. 12. Maſcard. de probationib. conſul. 1171. num. 9. Sord. decif. 196. num. 12. Guier. in repet. l. nemo poteſt. n. 486. ff. de legat. 1. Card. Tuſch. præſ. conſul. tom. 1. lit. A. conſ. 333. num. 1. Cardin. Mantie. de ratiis & ambiguis conuent. tom. 2. lib. 13. tit. 28. num. 10. Mari. Antonin. vari. reſolut. lib. 2. reſol. tit. caſu 37.
- 3 Vbi agitur de ſalute animæ, non debent attendi apices Iuris, vt aiunt Tirag. d. tract. de priuileg. pia cauſa, priuileg. 164. Ceual. communium contra communes q. 71. num. 1. & fit extenſio ex identitate rationis, gloſ. verbo Apoſtolica, in l. omnes, la 2. C. de ferijs. Villag. in tract. de extenſione legum. rub. de extenſione leg. correct. & pœnalis ſimul. num. 80. Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. E. n. 107.
- 4 ANIMÆ de ſalute quando agitur, extenſio fit in odioſis, & pœnalibus, vt per Aym. de antiqui. temp. p. 4. §. videamus modo de aliquibus limitationibus. num. 10. Coſet. in ſup. verbo extenſio. il 2. ante ſin. poſt num. 23. Tirag. d. tract. priuileg. 161. Con. de ſponſalib. p. 2. cap. 6. in princip. n. 12. Perez l. 1. tit. 1. lib. 5. Ordip. pag. 39. Azcued. l. 2. num. 4. tit. 1. lib. 5. none Recopil. Villag. d. num. 80. & rub. de extenſ. leg. pœnal. tantum. num. 19. Farinac. d. lit. E. num. 111. Sanchez de Matrimon. lib. 1. diſp. 39. num. 5. & lib. 3. diſp. 1. num. 8. & in exorbitantibus. Aym. d. p. 2. in princip. num. 70. Villag. in rub. de extenſione legum exorbitantium. num. 3. in ſin. in vlt. ampl. Farinac. d. lit. E. n. 109.

S V M M A R I V M.

- 1 Animus ab operibus operantis dignoſcitur, & talis præſumitur, qualem facta demonſtrant.

- 2 Animus, & intentio hominis ex verbis bene dignoſcitur.
- 3 Facta ſunt fortiora ad demonſtrandum animus, quàm verba.
- 4 Animus hominis qualis fuerit dignoſcitur ex ijs, quæ antea, vel poſtea geſta fuerunt.
- 5 Animus declaratur ex ſequentibus.

Animus.

Axioma XXVII.

ANIMVS ab operibus operantis dignoſcitur, & talis præſumitur, qualem facta demonſtrant, l. 1. §. ſin. ff. de dolo, Grammat. conf. 13. num. 2. & 3. & decif. 57. num. 6. Cephal. conf. 75. num. 3. lib. 1. Maſcard. de probat. concl. 95. num. 1. & ſeq. & concl. 1304. n. 24. & ſeq. Seraphin. de priuileg. Iuram. priuileg. 1. num. 42. verſ. & ideo dicitur, Farinac. in praxi crimin. q. 89. num. 76. Oſſau. Glorit. reſp. 3. num. 34. Nam licet ex verbis bene dignoſcatur animus, & intentio hominis, l. Labeo. ff. de ſupelleſt. leg. cap. ſecundo requirit, de appellat. Corn. conf. 84. in princip. lib. 3. Grat. reſp. 118. num. 25. lib. 1. Facta tamen ſunt fortiora ad demonſtrandum huiusmodi animus, quàm verba. l. certum. ff. ſi certum pet. l. ſin. ff. de diuort. cap. exiſtimant 12. q. 2. cap. dilecti, de appellat. Cephal. conf. 77. num. 2. & conf. 96. num. 27. lib. 1. Seraphin. d. priuileg. 1. n. 57.

ANIMVS hominis qualis fuerit dignoſcitur ex ijs, quæ antea, vel poſt geſta fuerunt, arg. l. ſed & Iulianus. §. per. ff. ad Macedon. l. ſi ſeruus plurium. §. ſin. ff. de legat. 1. & §. Pauonum. Inſtit. de rerum diuiſ. Aym. conf. 20. num. 7. & conf. 210. n. 11. Rinn. conf. 10. n. 10. lib. 5. Cephal. conf. 12. num. 12. & conf. 65. num. 8. lib. 1. Dec. conf. 11. num. 1. in ſine, & conf. 283. num. 7. verſ. actus, & conf. 336. n. 1. Maſcard. d. concl. 95. n. 6. & ſeq. Oſaſch. decif. 71. num. 33. & decif. 90. num. 19. Mantie. decif. 15. num. 1. Affliet. decif. 319. n. 5. Sord. conſil. 540. a num. 44. Oſſau. Glorit. reſp. 12. num. 12. Cardin. Tuſch. præſ. conſul. tom. 4. lit. l. concl. 269. num. 30. Rot. decif. 118. num. 2. apud Farinac. p. 2. recent. vbi quod animus declaratur ex ſubſequentibus, ead. Rot. decif. 64. num. 5. d. p. 2. recent. & decif. 306. num. 3. ead. p. 1. recent. vbi quod animus qualis fuerit in præcedenti, ex ſubſequenti actu declaratur, & decif. 700. num. 14. ead. p. 2. recent. vbi ait, quod ex actu immediate, & incontinenti facto colligitur animus ab initio.

Annalia.

Axioma XXVIII.

ANNALIA ad agendum ſunt perpetua ad excipiendum, l. pure. §. ſin. ff. de doli except. l. h. et. C. de except. l. 4. C. qui admitti. Cald. Pereira in l. ſi curatorem, verbo inſt. n. 25. C. de in integ. reſtit. minor. Sord. decif. 277. num. 17. Stephan. Gratian. Marchis decif. 151. num. 2. Chriſtoph. de Paz in ſchoolis ad leges ſtyle l. 184. num. 3. Guier. præſ. lib. 1. q. 96. num. 3. verſ. ſed nubilomunus, vbi declarat, Anton. Gom. vari. tom. 2. cap. 6. num. 6. præpe ſin. Vbi intelligit, quando quis non poteſt ius ſuum proponere in iudicio principaliter agendo, ſed tantum excipiendo, quia tunc perpetuo poteſt excipere: ſecus verò quando ius ſuum poteſt proponere etiam principaliter agendo infra certum tempus, quia tunc ſimiliter tenetur infra illud excipere.

Ann c

Annexum.

AXIOMA XXIX.

1 **A**NNEXTI & connexi idem est iudicium, etiam si annexum sit maioris valoris, cap. cum singulis, iuncta glos. verb. annexi, de proband. lib. 6. glos. verbo connexa, in cap. quanto, de iudic. Hippol. sing. 251. Guil- lelm. Benedict. in cap. Raimundus, de testam. verb. & horum. num. 1. cum seqq. Menoch. de Arbitr. lib. 1. q. 45. & lib. 2. casu 95. Garc. Giron. de privilegiorum, seu exempt. explicat. n. 751.

SUMMARIVM.

- 1 Antecedenti concessio, conceditur & conse- quens, quando antecedens est necessarium ad consequens.
- 2 Antecedenti destructo, nullum est dare con- sequens.
- 3 Antecedens qui vult, videtur velle necessa- rium consequens.

Antecedens.

AXIOMA XXX.

1 **A**NTECEDENTI concessio, conceditur & consequens, l. 1. §. 1. ff. si usufruct. per. l. 3. §. qui habet, ff. de servit. rustic. pred. l. reflexionis gratia, & ibi glos. ff. communia pred. l. 2. & ibi Cyn. ff. de iuris. omnium iudic. l. 2. §. suspensio. ff. quemadmodum testam. aper. Euerard. in topicis legalib. loco 94. Anton. Monach. Florent. decis. 29. num. 15. Farinac. fragment. crimin. p. 1. lit. E. num. 228. in princip. Intellige, quando antecedens est necessarium ad consequens consequendum, iuxta resoluta per Ferrer. in consil. Cathalon. glos. §. n. 78. & n. 82.

2 **A**NTECEDENTI destructo, nullum est dare con- sequens, l. 1. §. huius res ff. de officio eius. l. veteres ff. de itinere, actaque privato, Euerard. in topicis legalib. loco 96. Crauet. consil. 251. n. 1. Anton. Monach. Flo- rent. decis. 29. n. 16. vbi subdit, quod remoto ante- cedenti eius consequens remouetur. Et quod ante- cedenti destructo, cesset consequens, quod stare non potest sine antecedenti, tradunt Bald. in l. 1. in 9. opposit. C. de fideicom. Crauet. consil. 202. num. 28. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 757. num. 66. Card. Mantie. decis. 15. num. 5. & decis. 199. num. 9.

3 **A**NTECEDENS qui vult, videtur velle neces- sarium consequens; Alex. consil. 157. col. 3. num. 14. lib. 2. vbi quod si quis vult ciuitatem, censetur velle onus annexum ciuitati, & consil. 158. Circa primum, in princip. lib. 5. vbi ait, quod qui consensit in antecedenti, censetur consentire in consequenti necessario etiam non cognito, Castren. consil. 109. ma- vers. quod autem, lib. 1. Vbi quod ideo tutor conuen- tus, si producat inventarium factum a pupillis, non debet dicere suos pupillos non teneri ultra vires hereditarias, quia istud venit in necessariam con- sequentiam, Crauet. consil. 186. num. 7. vbi quod te- stator qui voluit dotare filiam, censetur etiam vo- luisse concedere lucrum, quia istud venit in antecedens, vult necessarium consequens.

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

SUMMARIVM.

- 1 Approbare quis non potest, quod semel impu- gnauit.
- 2 Approbatione totius qualibet eius pars appro- bata censetur.
- 3 Approbatum semel non potest amplius repro- bari. Intellige siue expresse, siue tacite approbatum proponatur, ut n. 4.
- 5 Approbare, & improbare potest quis diuersis respectibus.

Approbare, Approbatio.

AXIOMA XXXI.

APPROBARE quis non potest, quod semel 1 impugnavit, l. dispensatorem. ff. de solutionibus, Menoch. consil. 395. num. 89. Surd. consil. 157. num. 10. & consil. 196. num. 2. cum seqq. & consil. 364. num. 27. Rot. decis. 636. n. 8. apud Farinac. p. 1. recent. & decis. 456. n. 4. p. 2. recent.

APPROBATIONE totius qualibet eius pars 2 approbata censetur, Anton. Monach. Bononien. decis. 55. n. 11.

APPROBATUM semel non potest amplius 3 reprobari, l. Pomponius. ff. de negot. gestis, Thom. de Thomass. in floribus legum reg. 37. Surd. consil. 18. num. 2. & consil. 351. num. 41. & decis. 132. num. 4. Anton. Mo- nach. Bononien. decis. 34. num. 2. Rot. decis. 456. n. 4. apud Farin. p. 2. recent. Mari. Amonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 39. num. 25. Sanchez de Matrimon. lib. 9. disp. 6. num. 9. Mantie. decis. 274. num. 2. & 3. Sed contra in l. sed & reprobari. ff. de excusat. tutor. & in l. ut gradatim, §. reprobari. ff. de muner. & honor. At hoc in Principe, illud in priuatis.

Intellige siue expresse, siue tacite approbatum 4 proponatur, quia si petens fieri editionem libro- rum, promittat velle stare libris tam pro se quam contra, tunc libri probant contra approbantem librum exhibendum, ut per Bald. consil. 156. cum dua- bus. n. 3. lib. 3. quem refert Card. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 42. n. 1.

APPROBARE tamen & improbare potest quis 5 diuersis respectibus, ut per Turag. de nobilit. cap. 28. num. 15. quem refert Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. E. concl. 54. n. 6.

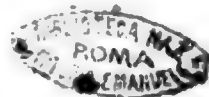
SUMMARIVM.

- 1 Arbitrio Iudicis relinquitur quod in Iure de- finitum non est.
- 2 Arbitrium regulatur a Iure.
- 3 Arbitrium quando est plenum, seu liberum, importat liberam facultatem.
- 4 Arbitrium liberum, seu regulatum, quando & quibus verbis a lege, vel ab homine Iudici concessum dicatur, remissum.

Arbitrium.

AXIOMA XXXII.

ARBITRIO Iudicis relinquitur quod in Iure 1 definitum non est, l. 1. ff. de iure deliber. l. in venditione.

venditione. ff. de bon. auctor. Iud. possid. cap. de causis. §. 1. de officio deleg. Corras. lib. 4. Miscel. cap. 12. n. 5. cum seqq. Nemo? in sylua nupt. lib. 5. n. 74. Menoch. de arbitrar. lib. 1. in proem. n. 5. & q. 14. num. 3. cum seqq. Monet. de distribut. quotid. p. 3. q. 10. num. 4. ubi n. 5. subdit, locum id habere non modò in iure scripto, sed & in non scripto, & consuetudine; & num. 7. addit, id locum obtinere etiam quoad pœnam.

2 **ARBITRIUM** regulatur à iure, Rot. decis. 326. num. 6. & decis. 669. num. 1. & decis. 698. num. 1. apud Farin. p. 2. recent. Nam ubicunque aliquid committitur per verba denotantia arbitrium boni viri, ille tenetur seruare omnes regulas Iuris communis, Alex. conf. 33. n. 3. lib. 1. Socin. Iun. conf. 49. num. 16. lib. 2. Crauet. conf. 612. num. 11. & conf. 657. num. 56. Menoch. conf. 69. num. 4. & 5. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 470. num. 2.

3 **ARBITRIUM** simplex licet reguletur à iure, & secundum arbitrium boni viri, tamen quando dicitur plenum, seu liberum, tunc importat libertatem facultatem, Bar. in extrinsec. a deprimendam, in verb. videbitur. num. 3. vers. item ubicunque, quem refert Card. Tusch. d. lit. A. concl. 476. num. 1. Menoch. de arbitrar. q. 6. lib. 1. Quando & quibus verbis à lege, vel ab homine arbitrium liberum, seu regulatum Iudici concessum dicatur; vide Aym. conf. 196. n. 5. Marhefl. sing. 15. Duch. reg. 788. Berrend. Bonon. decis. 51. Seraphin. de privileg. Iuram. priuileg. 132. n. 13. & num. 81. cum seqq. Osasch. Pedam. decis. 111. num. 9. Roland. conf. 62. num. 18. cum seqq. lib. 1. & conf. 59. num. 32. cum seqq. lib. 2. & conf. 55. n. 15. & anum. 47. lib. 3. Lancelot. de iur. cap. 12. l. iur. 10. num. 8. 11. & 15. Menoch. de arbitrar. lib. 1. q. 7. 8. 9. & 37.

SUMMARY

- 1 Ars naturam imitatur in quantum potest.
- 2 Natura omni arte potentior est.
- 3 Ars & natura nihil faciunt frustra.

ARS.

AXIOMA XXXIII.

- 1 **ARS** imitatur naturam in quantum potest, §. minorum. Insti. de adoptionib. Menoch. de presumptionib. lib. 4. pref. 2. num. 22. Unde arte non conceditur, quod naturaliter denegatur, l. ubi repugnancia. §. 1. ff. de regulis Iuris. Quia natura omni arte potentior est, Tirac. de retractu lit. §. 1. gloss. 11. num. 29. Marc. Alaman. conf. 20. Visti scripturis. num. 2. vol. 1. prout eos refert Fusc. lit. A. sing. 26.
- 2 **ARS** & natura nihil faciunt frustra, l. qui bis idem. ff. de verb. oblig. l. non cogendum. §. Sabinus. ff. de procuratorib. l. hac stipulatio. §. Diuus. ff. de legat. seu fidicom. nomine caueatur. §. minorum. Insti. de actionib. Aristot. lib. 1. Physic. q. 1. & lib. 2. de Caelo sex. 59. & lib. 3. de Animatox. 45. cum citatis per Brunor. à Sole in locis communib. verb. Natura. Et natura quod non deficiat in necessariis, neque abundet in superfluis, dicit Aristot. d. lib. 3. de Anima cap. 5.

SUMMARY

- 1 Augmentum debet esse eiusdem qualitatis cum suo principali, cui accedit.

- 2 Ius idem statuitur in augmento, quod in principali aucto.
- 3 Augmentum, quod fit feudo per vassallum, si potest separari à feudo, non est feudale, sed eius, qui auxit.
- 4 Augmentum fit cum omnibus suis qualitatibus.
- 5 Privilegium principali concessum extenditur ad eius augmentum.
- 6 Iurisdictio omnis & exemptio augmentum recipit, aut diminutionem ab incremento, vel decremento.
- 7 Extensio privilegij, beneficij, seu exemptionis non fit ad augmentum superueniens, si tendat in praiudicium tertij.
- 8 Castri iurisdictio si à Principe concedatur, & deinde numerus incolarum, aut ipsum castrum augeatur, etiam ad augmentum iurisdictio extenditur.
- 9 Augmentum venit rebus simpliciter, & indefinite donatis, seu remissis, legatis, aut hypothecatis.
- 10 Augmentum, & diminutio pari passu ambulant.
- 11 Inducta ad augmentum non debent operari diminutionem.

Augmentum.

AXIOMA XXXIV.

AUGMENTUM debet esse eiusdem qualitatis cum suo principali, cui accedit, l. etiam. C. de iure dotium. l. 3. ff. de l. inter focerum. ff. de pactis dotalib. l. si conuenerit. §. si nuda. ff. de pignorat. act. Barthol. Peres. ad extrinsec. ambigua, de rebus Eccles. non alienan. pag. 93. num. 22. Bald. consil. 407. In questione. num. 3. vers. dicit aliquis, lib. 1. ubi quod idem ius statuitur in augmento, quod in principali aucto, Tirac. de retractu lit. §. 1. gloss. 18. num. 51. & 52. Anthon. conf. 437. Ista sententia. num. 3. ubi ait, quod si territorium, seu comitatus ciuitatis augeatur, castella, quæ uniuntur, confunduntur in tantum, quod idem iuris est de augmento, quod de aucto, quando simpliciter, & non secundum quid sunt unita, Iosephus Sesse Aragonia. decis. 124. num. 28. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. concl. 555. à num. 1. Rot. decis. 94. num. 3. apud Farin. p. 2. recent. ubi dicitur quod augmenti idem iuris est ac rei auctæ, & ibidem decis. 72. num. 4. id intelligitur, ubi non vrget diuersa ratio, Fusc. de subdit. q. 652. n. 6.

Limita in feudo, quia augmentum, quod fit feudo per vassallum, si potest separari à feudo, non est feudale, sed eius, qui auxit, cap. 1. de inuest. de reb. alieno fact. Alex. conf. 44. Vssa facti. n. 8. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 555. num. 4. 5. & 6. restringentes quando augmentum non potest separari, vel quando non potest sciri, neque probari, quia tunc neque separari potest, igitur neque tanquam separatum iudicatur, sed feudale.

AUGMENTUM fit cum omnibus suis qualitatibus, item quæritur, §. qui impleto. ff. locati l. Labeo, la 2. in princip. ff. de arbitrar. Bertrazol. in repet. l. si quis maior. C. de transactionib. q. 1. n. 17.

Privilegium principali concessum extenditur ad eius

eius augmentum, cap. quia circa, de privileg. cap. ex parte. cap. pen. de decim. Bart. in l. si ita. ff. de auro & arg. legato, Brun. in tract. de augmento, concl. 9. per totam, Duen. reg. 73. ubi loquitur de beneficio, Erasim. à Cochier de iurisd. Ordin. in exemptos. p. 1. q. 37. per totam. Vbi num. 7. subdit, omnem iurisdictionem & exemptionem augmentum recipere, aut diminutionem ab incremento, vel decremento, id quod plurifariam docet Bapt. Aym. Parmens. in tract. de alluvionib. lib. 2. cap. 16. & seqq.

7 Limita, si privilegium, beneficium, seu exemptio tendat in præiudicium tertij, tunc non fit illius extensio ad augmentum superueniens. Angel. in l. si servitus, col. pen. in princip. ff. de servit. urb. prad. Albert. Brun. d. concl. 9. num. 8. cum seqq. Erasim. à Cochier d. q. 37. num. 2.

8 Iurisdicção alicuius castri si à Principe concedatur, & deinde numerus incolarum, aut ipsum castrum augeatur, etiam ad augmentum iurisdicção extenditur, ut ex Angel. resoluit Brun. d. tract. de augmento, concl. 9. in princip. & ex Bald. Guido Pap. decis. 265. & decis. 489. num. 2. & alijs, Cardin. Tusch. tom. 6. lit. P. concl. 735. & num. 3. & plenius Cou. practice. cap. 2. num. 1. ad finem, & num. 8. Quorum argumento videtur dicendum, quod si Princeps alicui Domino seu Magnati concedat datam officiorum alicuius civitatis, & deinde aliqua officia de nouo creauerit, ad hæc quoque extendatur concessio, ut tenet D. Barbosa. in l. diuersio. §. quod in anno. num. 17. ff. soluto matrimonio. quicquid dicat Afflict. lib. 3. consil. rub. 4. n. 10. cuius opinionem forsitan in foro receptam testatur Cabed. Lusit. decis. 22. num. 3. & 5. p. 1.

9 AUGMENTVM venit rebus simpliciter, & indefinite donatis, seu remissis, cap. ad audiendam 12. cap. ex parte 27. de decim. cap. quia circa 22. de privileg. ubi Anton. Henric. à princip. Anchar. num. 3. & Socin. num. 1. Albert. Brun. d. tract. de augmento, concl. 9. & 16. Pinel. in rub. C. de rescind. vendit. p. 1. cap. 3. num. 24. Valasc. conf. 58. num. 10. Card. Tusch. lit. D. concl. 491. & lit. E. concl. 560. & tom. 6. lit. P. concl. 735. à n. 23. Cabed. Lusit. decis. 95. à num. 1. p. 2. Ex quod in legatis simpliciter factis receptum sit venire augmentum, quod postea rei legatæ accessit, siue cum pronomine meo, siue simpliciter fiant, probat elegans text. in l. cum fundus 10. ff. de legat. 2. quem latè explicat Cou. practice. cap. 2. à num. 2. Sic etiam in hypotheca rerum ad me pertinentium facta simpliciter, quod veniant tam præsentēs, quàm postea acquisitæ, probat text. in l. ult. C. qua res pignori, cum alijs, quæ post Neguzant. de pignorib. p. 2. memb. 2. à princip. adducit Duen. reg. 76.

10 AUGMENTVM, & diminutio pari passu ambulant, iuxta reg. in l. si ex toto, in princip. ff. de legat. 1. Stephan. Gratian. Marchia decis. 85. n. 6.

11 Inducta ad augmentum non debent operari diminutionem, l. si à milite. §. 1. ff. de mil. testam. l. si Rufinus. C. eod. tit. l. legata inutiliter. ff. de legat. 1. l. 3. ff. eod. tit. l. cum tale. ff. de condit. & demonstrat. l. si mancipia, in princip. ff. de fundo instr. Berta. de clausulis instrum. claus. 21. glos. 23. num. 6. Sord. de aliment. tu. 8. priuileg. 22. num. 4. & decis. 195. num. 5. & decis. 238. num. 10. Escob. de ratiocin. cap. 30. n. 12. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. q. 7. num. 23. Anton. Monach. Bononiens. decis. 40. puncto 3. n. 54. Iosephus Sesse. de inhibitionib. cap. 4. §. 1. num. 12.

S V M M A R I V M.

1 Benefacere inuitus nemo cogitur.

- 2 Benefacere tenemur beneficienti.
- 3 Obligatio ad antidora non est debita ex iustitia, sed ex voluntate.
- 4 Obligatio ad antidora non potest deduci in pactum.

Benefacere.

AXIOMA XXXV.

BENEFACERE inuitus nemo cogitur, cap. de Iudeis. 45. dist. cap. ad fidem 23. q. 5. Dec. conf. 319. num. 5. Marc. Anton. Genuens. in practicabilib. ecclesiasticis. q. 147. n. 5.

BENEFACERE tenemur beneficienti, l. sed si 2 lege. §. consuluit. ff. de petis. hered. l. si verò non remunerandi. §. idem Papinianus. ff. mandati. l. si non sortem. §. libertus. ff. de condit. & demonstrat. cap. cum in officijs, de testament. Thom. de Thomass. in floribus legum. reg. 55. ubi asserit procedere de honestate, & consilio, Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 48. num. 1.

Obligatio hæc, qua beneficiatus ab aliquo tenetur necessariò beneficienti ad antidora, & sic ad remunerationem, non est taxata, neque debita ex iustitia, sed ex amicitia, non ex necessitate, sed ex voluntate, ut per Roman. conf. 500. Summarium, in fin. col. 3. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 48. num. 2. ubi num. 3. cum eod. Romano d. conf. 500. num. 9. subdit, ideo talem obligationem ad antidora non posse deduci in pactum.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficium Principis latè est interpretandum. Intellige in præiudicium Principis, non autem tertij, ut n. 2.
- 3 Beneficium Principis latam interpretationem recipit etiam in præiudicium tertij, quando verba hoc important.
- 4 Littera beneficiales tanquam ambitiosa strictissimam recipiunt interpretationem.
- 5 Beneficium non confertur in inuitum.
- 6 Papa inuitos compellit Episcopos transire ex causa utilitatis Ecclesiarum, secus verò pro honore personarum.
- 7 Beneficium datur propter officium.

Beneficium.

AXIOMA XXXVI.

BENEFICIUM Principis latè est interpretandum, l. 3. ff. de constitu. Princip. l. quod verò. ff. de legib. l. si quando. C. de inoffic. testam. l. 2. C. de noxalib. actionib. l. cum muliere. C. de bonis, qua liber. cap. cum dilecti, de donationib. cap. quia circa, de privileg. cap. olim, de verb. significat. Abb. conf. 101. In quaestione, in fin. num. 11. lib. 1. Alex. conf. 160. Visib. h. num. 2. cum seqq. ubi enumerat requisita ad hoc, ut locum habeat hoc Axioma; Tirag. de nobili. cap. 37. num. 59. Monach. de presumpt. lib. 3. pres. 103. num. 31. Cott. in memorab. verbo privilegia, pag. 704. Valasc. conf. 58. num. 11. Thom.

de Thomasset. in floribus legum. reg. 56. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. B. concl. 49. num. 1. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo beneficium. num. 67. Moner. de distribut. quotid. p. 2. q. 14. num. 6. & 39. Iosephus Aldrette in allegat. Iuris pro omnimoda Regularium exempt. p. 3. cap. 6. num. 12. Sanctarel. vari. resolut. p. 1. q. 41. n. 32.

2 Intellige huiusmodi Axioma, quando agitur de præiudicio Principis concedentis, secus tamen est si agitur de præiudicio tertij, vt per Ias. in l. fin. n. 19. & 20. ff. de constit. Princip. Oldrad. conf. 50. in fine, vers. non obstat, Anchar. conf. 161. Viso diligenter, in princip. Socin. reg. 1. Alexand. conf. 215. Non obstat. num. 4. & seq. vers. item licet. lib. 7. Ioan. Imola conf. 121. num. 2. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 1. cap. 2. in princip. & num. 4. Adolin. de primogen. lib. 1. cap. 42. Cald. Pereira de nominat. empbyt. q. 21. num. 56. Card. Tusch. d. tom. 1. lit. B. concl. 50. num. 1. Recipit tamen Principis beneficium latam interpretationem, etiam si sit in præiudicium tertij, quando verba hoc important, Dec. conf. 113. Viso tenore. num. 6. quem refert Card. Tusch. d. lit. B. concl. 49. num. 11. vbi concl. 50. num. 25. resoluit, quod beneficium Principis strictè interpretatur, quando concedit, vel donat reservata sibi in priuilegium Coronæ, vel Principatus; & num. 13. ex Zabarel. conf. 126. num. 6. subdit, quod licet beneficium Principis latè interpretetur, tamen litteræ beneficiales, seu ad beneficia ecclesiastica obtinenda, tanquam ambiciose strictissimam recipiunt interpretationem.

5 BENEFICIUM non confertur in inuitum, l. fin. C. unde legitimi. l. nec emere. C. de iure deliber. l. hoc iure. §. non potest. ff. de donat. l. inuito, & l. inuitus. §. quod cuique. ff. de regulis Iuris, Bald. conf. 1. Quedam Ecclesia. vers. in contrarium, lib. 1. vbi loquitur in vnione, legitimatione, & emancipatione, vt non valeant inuito eo, qui consentire debet, etiam si actus fiat ad sui fauorem propter mutationem status, latè Calderin. conf. 56. An si Episcopus, alias 1. de translat. Episcopi vbi quod Episcopus non promouetur ad Cardinalatum inuitus, & conf. 57. alias 2. de translat. Episcopi, vbi quod Papa inuitus compellit Episcopos transire ex causa utilitatis Ecclesiarum, secus verò pro honore personarum, Tirag. de nobilit. cap. 6. n. 40. Thom. de Thomasset. reg. 60. & 151. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo beneficium. num. 65. Surd. conf. 167. num. 15. latè Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 4. lit. B. concl. 51.

7 BENEFICIUM datur propter officium, Moner. de distribut. quotid. p. 2. q. 2. num. 40. Nicol. Garcia de benefic. p. 1. cap. 2. num. 60. & p. 7. cap. 11. n. 1.

autem et alienum. C. de bonis qua liber. Rebuff. in comment. ad l. bonorum appellatio 49. vers. & sic inferitur, cum vers. seq. pag. mibi 260. & ad l. venisse 165. pag. 566. ff. de verbor. signif. Mexi. in tract. taxa panis, concl. 2. n. 94. Surd. consil. 122. num. 22. & num. 81 & conf. 216. n. 12. Guzier. pract. lib. 3. q. 43. num. 17. cum seqq. Pichard. ad §. cum autem 3. num. 2. Instit. de lege Falcid. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 10. num. 7. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo bona. n. 4.

BONA qui non habet, luit in corpore, l. ult. ff. de in ius vocando. l. 1. §. fin. ff. de pœnis, Menoch. de arbit. lib. 2. cent. 5. casu 447. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. resolut. 251. n. 1. in 2. edit. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 26. n. 1. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 3. lit. D. concl. 53.

BONA fides non patitur, vt bis idem creditum 3 exigatur, cap. bona fides. ff. de regulis Iuris. l. bona fides. ff. de posuit. glos. verbo sententia, in cap. suscitata, vbi Abb. num. 7. de in integ. restit. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 63. Roman. conf. 28. num. 2. vers. respondeo, vbi Apostil. in verbo non patitur, subdens propterea admitti exceptionem solutionis etiam in executione sententiæ, ne contra bonam fidem semel exactum iterum exigatur, refert Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. B. concl. 117. num. 1. & 2. dolose enim facit, qui contra bonam fidem facit, Crauet. conf. 142. n. 14.

BONUS quilibet in dubio præsumitur, l. merito. 4 ff. pro socio. l. quous. §. qui dolo. ff. de probationib. cap. vnic. de scrutin. in Ord. facien. cap. dudum, & cap. vlt. de presump. Bernard. reg. 65. Duen. reg. 75. Socin. reg. 39. Tirag. de prescript. §. 1. glos. 2. vers. sed quod, pagin. mibi 87. Arctin. conf. 23. num. 10. vers. ad tertium, Alciat. de presump. reg. 3. pref. 2. Socin. in l. cum Prator. §. xogo. ff. de legat. 2. & conf. 15. num. 15. vol. 1. Marfil. in l. 1. n. 67. ff. de Sicar. Craues. conf. 8. num. 1. Menoch. illustr. cap. 70. num. 3. Mascard. de probationib. concl. 222. & 223. & concl. 878. & conclus. 1003. Menoch. de presump. lib. 5. pref. 3. num. 15. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 10. q. 3. num. 63. Petr. Alphons. de Vasconcellos in harmonia rubricarum Iuris Canonici, ad rub. de scrutinio in Ordine facien. num. 3. cum seqq. Brunor à Sole in locis communib. verbo bonus, Cened. ad Sextum collect. 29. num. 1. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. B. concl. 123. Garc. Gironda de priuilegiarum, seu exempt. explicat. num. 1500. Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 5. cap. 1. num. 64. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 67. vbi quod bonus præsumitur, qui de bono genere natus est, Aloys. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 1. decis. 62. num. 6. Orlau. Glor. resp. 6. num. 77. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 47. num. 282. vbi quod ex educatione bona quis bonus præsumitur, Menoch. de presump. lib. 5. pref. 1. n. 29. vbi limitat, quando agitur de salute animæ, Sanctarel. vari. resolut. p. 1. resolut. 2. n. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Bona non dicuntur nisi deducto ere alieno.
- 2 Bona qui non habet, luit in corpore.
- 3 Bona fides non patitur, vt bis idem creditum exigatur.
- 4 Bonus quilibet præsumitur.

Bona, Bonus.

AXIOMA XXXVII.

1 BONA non dicuntur nisi deducto ere alieno, l. mulier bona. ff. de iure dot. l. non possunt. ff. de iure fisci. l. subsignatum. §. bona. ff. de verb. signif. l. fin. §. fin

S V M M A R I V M.

- 1 Breuitati studendum.
- 2 Verba superflua & inania solent stomachari prudentes.
- 3 Moderni breuitate gaudent.
- 4 Breuitas admittitur, dummodo non sequatur obscuritas.
- 5 Consultor verborum prolixitatem reycere debet.
- 6 Loquacitas longa solet stomachari legentes, & tadium afferre.

Breui

Breuitas.

AXIOMA XXXVIII.

- 1 **B**REVITATI studendum est, non autem multiloquio, & superfluis, *Franc. Aretin. conf. 1. De reueram iam die, in princip. quem refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. B. conclus. 127. n. 1.*
- 2 quia verba superflua & inania solent stomachari prudentes, *Roland. à Valle conf. 39. num. 2. lib. 2. & conf. 61. in princip. lib. 3. quem refert Card. Tusch. tom. 7. lit. S. concl. 895. num. 31. Gaudent enim breuitate moderni, l. ampliore. §. in refutatorijs. C. de appellat. glos. in l. 1. ff. quod metus causa, Ioan. Andr. in proam. Decretal. in verbo Gregorius, in princip. vbi intelligit, dummodo non sequatur obscuritas, & incertitudo.*
- 4 Et quod consultor verborum prolixitatem reiicere debet, ait *Roland. d. conf. 61. num. 2. lib. 3. quia longa loquacitas solet stomachari legentes, vt dicit Castren. conf. 191. in princip. lib. 2. & tedium animis inferre, secundum Bald. conf. 155. Loquacitate omissa. lib. 2. & Curs. Iur. conf. 288. num. 5. & conf. 329. in princ.*

SUMMARIUM.

- 1 Casus omissus habetur pro omisso.
- 2 Lex, consuetudo, vel statutum omissum habetur pro omisso.
- 3 Omissum in contractibus habetur pro omisso.
- 4 Omnia censentur in contractu ea, quæ non sunt de natura illius, si expressa non sunt.
- 5 Omissum habetur pro omisso in rescriptis, dispensationibus, priuilegiis, testamentis, dispositione iudicis, & testatoris.
- 6 Casus omissus à noua dispositione intelligitur secundum Ius antiquum.
- 7 Casus omissus à partibus intelligitur secundum dispositionem Iuris communis.
- 8 Omissus casus à statuto remanet in dispositione Iuris communis.
- 9 Casus duo quando sunt equiparati in Iure, dispositum in vno censetur dispositum in alio.
- 10 Exceptus casus firmat regulam in contrarium.
- 11 Mixtus casus non continetur sub simplici.

Casus.

AXIOMA XXXIX.

- 1 **C**ASVS omissus habetur pro omisso, l. commodissime. ff. de liberis, & postb. cap. inter corporalia, de translat. Episcopi, cap. dilectus, de offic. Ordin. cap. is qui, de sentent. excom. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 5. lit. O. concl. 116. Oldrad. conf. 224. n. 14. vers. allegauit, Socin. conf. 32. Ex ijs. num. 18. lib. 1. Petr. de Anch. conf. 37. num. 7. Ferrer. in constitut. Cathal. glos. 1. n. 104.
- 2 Amplia primò in lege, statuto, vel consuetudine, vt per *Tiraq. de iure primog. q. 40. num. 194. Axiom. Iur. Aug. Barbof.*

Alex. conf. 123. num. 21. lib. 4. vbi de consuetudine, Roman. conf. 23. Nescio quid, in princip. vbi quod casus omissus in statutis habetur pro omisso, Alex. conf. 80. Viso, in princip. lib. 1. & conf. 1. num. 25. vers. denique, lib. 3. vbi extendit in statuto pœnali, & criminali, Anch. conf. 193. Subtiliter, in princip. vbi extendit in statuto loquente de feudis, & fructibus feudorum, Socin. d. conf. 32. n. 18. lib. 1. vbi subampliat, etiam si statutum sit iuratum.

Amplia secundò in contractibus, l. 1. l. quicquid; abstringenda. ff. de verb. obligat. Bald. conf. 296. Quaritur, lib. 2. Petr. de Anch. conf. 37. num. 7. & conf. 245. num. 5. Alex. conf. 46. Ponderatis. num. 4. lib. 2. vbi extendit in conuentionibus, Decian. conf. 2. num. 4. & 6. lib. 2. Roland. à Valle conf. 59. In causa. num. 25. lib. 3. vbi quod non est facienda interpretatio contractus ampla, sed stricta, & ideo omissum habetur pro omisso, Socin. d. conf. 32. n. 18. lib. 1. vbi loquitur de pactis, & mandato procuratoris, & conf. 47. in princip. eod. lib. 1. vbi de venditione, Dyn. conf. 50. num. 7. vers. praterea, vbi de compromisso, Sord. decis. 195. n. 11. Rendin. in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. 100. num. 17. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 24. n. 277. & q. 34. n. 6. & 8.

Intellige, quia in contractu ea, quæ non sunt de natura contractus, si non sunt expressa, censentur omissa, quamuis vna partium dicat hoc intellexisse inclusum, secus in iis, quæ sunt de natura contractus, ita Abb. conf. 75. Illud, col. 3. in princip. vers. praterea. lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. lit. O. concl. 116. num. 21. Et circa naturalia, vel accidentalia contractus, tacitum pro expresse habetur, quando tacite agitur ab vtraque parte, vt in l. cum quid. ff. si certum petatur, si verò ab vna tantum parte, pro expresse non habebitur, vt in l. si repetendi. C. de condict. ob causam, & in l. maiores. C. de transf. vt notat Rendina d. tom. 1. tit. 24. n. 2. & tit. 100. num. 19. vbi num. 18. tenet, quod si forma est seruata in stipulatione, sed aliquid substantiale est omissum, puta locus, vel quantitas rei in obligationem deductæ, tunc si illud, quod tacite agebatur, probari potest, pro expresse habetur, l. triticum. ff. de verb. oblig. quod si probari non potest, habetur pro omisso, l. 3. §. si quis insulam. ff. de eo quod certo loco. l. ita stipulatus, in princ. & l. qui insulam. ff. de verb. obligat.

Amplia tertio in omnibus dispositionibus, in quibus omissum habetur pro omisso, Anch. conf. 120. in princip. & conf. 245. n. 5. vbi extendit, etiam si maior ratio militet; & conf. 37. num. 7. vbi extendit in rescriptis, dispensationibus, priuilegiis, & testamentis, Socin. d. conf. 32. num. 18. lib. 1. vbi extendit in dispositione iudicis, & dispositis à testatore, ac in impetrante, Alex. conf. 113. Viso instrumento. num. 5. vers. confirmatur. lib. 2. vbi extendit in treuga & pace; & conf. 123. num. 21. lib. 4. vbi quod in confirmatione omissum habetur pro omisso, Bald. conf. 332. statuto, circa fin. vers. recte igitur. lib. 3. vbi quod in libello casus omissus habetur pro omisso, & non valet sententia lata super eo, quod omissum est in libello, Dec. conf. 438. Accurate, vbi quod in banno omissum habetur pro omisso, Castill. conf. 17. num. 6. & n. 10. & 11. vbi quod in iis, quæ sunt stricti iuris omissum habetur pro omisso, & non cogitato, Angel. conf. 221. In volumine, vbi dicit casum omissum haberi pro omisso, quando non obstat mens verisimilis; si autem obstat, secus.

CASVS omissus à noua dispositione intelligitur secundum Ius antiquum, l. si verò. §. de viro. ff. soluto matrim. l. commodissime. ff. de liberis & postb.

D Garc.

Garc. Gironda de privilegiorum, seu exemptionum explicatione. n. 556. & n. 886.

- 7 CASVS omittus à partibus intelligitur secundum dispositionem Iuris communis, d. l. commo-
dissime. l. cum Prator. ff. de iudic. l. si extraneus. ff. de
condict. ob causam. l. si cum dorem. ff. soluto matrim.
l. voluntatis. C. de fideiussorib. cap. cum venerabilis, de
relig. domib. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol.
11. num. 16. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 54.
num. 6. Rot. decif. 171. num. 2. apud Farin. p. 1. recent.
8 & decif. 703. num. 2. apud eund. p. 2. recent. vbi quod
casus omittus à statuto remanet in dispositione
Iuris communis, & decif. 463. num. 4. & decif. 171.
num. 2. & decif. 640. num. 14. p. 1. vbi quod casus
omittus remanet in dispositione Iuris communis;
eadem Rot. in Florentina capella 4. Decembris 1617.
coram Reuerendissimo D. meo Pirouano, impressa per
Viuiam. post praxim Iurispatron. decif. 62. n. 6.
- 9 CASVS duo quando sunt æquiparati in Iure,
dispositum in vno censetur dispositum in alio,
glos. verbo aduocandum, in l. mancipia. C. de seruis fu-
git. glos. fin. in l. si quis seruo. C. de furtis, glos. in cap. si
postquam, de electione. lib. 6. Tiraq. de retractu lig. §. 15.
glos. 1. num. 10. Anton. Gom. vari. tom. 3. cap. 11. n. 1.
vers. aduertendum tamen, Molin. de primogen. lib. 2.
cap. 8. num. 16. Surd. de aliment. tit. 2. q. 10. num. 2.
Cald. Pereira de potest. eligendi cap. 7. num. 5. Flores de
Mena vari. q. 3. n. 27. & 29.
- 10 CASVS exceptus firmat regulam in contra-
rium, l. nam quod liquide. §. fin. in primo resp. ff. de
penultima. l. quasitum. §. idem respondit, vbi glos. verb.
non potest. ff. de fundo instr. cap. 2. de coniug. leprosf.
Aretin. conf. 30. n. 9. Dec. conf. 247. n. 8. & conf. 605.
n. 6. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 30. n. 4. & conf. 4.
n. 23. & conf. 148. num. 31. & seq. Surd. conf. 303. n. 11.
cum seq. Valasc. consult. 45. n. 1. in fine, Card. Seraphin.
decif. 459. n. 3. & decif. 718. n. 7. & decif. 1251. num. 11.
& 23. Parinae. in praxi crimin. p. 4. conf. 65. num. 74.
Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 5. num. 28.
Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. §. 1. n. 2. Fr. Auon. à
Soufain releet. de censur. Bulla Cæna. cap. 20. disp. 96.
n. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. §. 22.
n. 33. Rot. decif. §. 1. n. 10. & decif. 69. n. 4. & decif. 189.
n. 2. apud Farin. p. 1. recent.
- 11 CASVS mixtus non continetur sub simplici,
quia aliter iudicamus de mixto, aliter de simplici-
bus, Petr. de Anchar. conf. 37. Contra Ioan. n. 6. & 7.
Angel. conf. 257. in princ. & conf. 128. Anastasius,
in fin. n. 7. vers. non obstat, Dec. conf. 332. Licet, in
princip. vbi quod mixtum non cadit sub simplici,
nisi quatenus à lege inducitur contrarium ratione
inseparabilitatis à simplici, Socin. conf. 246. Elegan-
ter. n. 3. vers. tertio confirmo, lib. 2. vbi quod mixtum
non cadit sub simplici etiam in materia fauorabi-
li, Mandosin reg. Cancel. reg. 9. q. 10. n. 3. & reg. 19.
q. 15. n. 5. vbi quod dispositio de simplicibus lo-
quens non comprehendit casus qualificados, & di-
uersæ naturæ, Surd. consult. 429. n. 25. Cardin. Tusch.
practic. conclus. tom. 5. lit. M. concl. 294. à n. 12. de quo
tamen vide latius infra Axiom. 152.
- de sola causa finali, vt n. 5.
- 6 Cessante causa impulsiva non cessat effectus.
- 7 Causa finalis, & causa impulsiva quando di-
catur, remissive.
- 8 Causa in dubio potius præsumitur impulsiva,
quàm finalis.
- 9 Privilegi causa cessante cessat privilegium.
- 10 Quarta Episcopi, quæ debetur ratione iuris-
dictionis, cessat cessante iurisdictione.
- 11 Dilationis causa cessante cessat dilatio.
- 12 Mandati causa cessante cessat mandatum.
- 13 Causa tenuitatis propter quam unio facta
fuit, si est falsa, unio est ipso iure nulla.
- 14 Impedimenti causa cessante cessat impedi-
mentum.
- 15 Cessante causa finali concessionis feudi, cessat
feudum.
- 16 Cessante causa cessat effectus etiam in foro
anima, & in spiritualibus.
- 17 Pater si exheredauit filium ex causa expressa,
cessante causa cessat dispositio negativa
exheredationis.
- 18 Cessante causa respiciente priuatam, siue pu-
blicam utilitatem, cessat effectus, &
dispositio.
- 19 Cessante una causa ex pluribus simul concur-
rentibus ad actum, cessat actus vel dispo-
sitio.
- 20 Obligationis cessante causa cessat ipsa obliga-
tio.
- 21 Causa vbi produxerit effectum perfectum, &
consummatum, illa cessante non cessat ef-
fectus.
- 22 Causa vbi requiritur certo aliquo tempore, si
eo tempore fuit, licet postea cesset, non ta-
men cessat effectus.
- 23 Causæ plures quando concurrunt ad dispo-
sitionem, una cessante non cessat dispositio.
- 24 Causa causa est causa causati, si causa est pro-
xima, quæ attenditur, non autem si est re-
mota, vt n. 25.
- 26 Causa & causati idem est iudicium.
- 27 Causatum regulatur secundum naturam cau-
sæ causantis.
- 28 Causa dicitur talis, qualis est causa causans.
- 29 Causa limitata limitatum producit effectum.
- 30 Causa proxima magis attenditur quàm remo-
ta, nisi causa remota non sit multum re-
mota, & actus, qui sit, etiam sit contem-
platione causa non multum remota, vt
n. 31.
- 32 Causa mediata attenditur, quando sine ea
causa immediata, & prima esse non po-
test.
- 33 Causa naturalis potentior est quàm acciden-
talis.
- 34 Causa naturalis, & causa accidentalis quan-
do concurrunt, semper naturalis præ-
fertur.

S V M M A R I V M.

- 1 Causa expressa regulat actum.
- 2 Causa dicitur dux mentis.
- 3 Causa ex una datum si illa causa non sequi-
tur, reuocatur.
- 4 Causa cessante cessat eius effectus. Intellige

- 35 *Causa qua noceat, inspicitur, non qua prodest.*
 36 *Causa qualibet iusta excusat à pœna, etiam grossa, & bestialis, vt n. 37.*
 38 *Causa continentia diuidi non debet.*
 39 *Causatiuè multa fiunt, quæ directò non conceduntur.*

Causa.

AXIOMA XL.

- 1 **C**AUSA expressa regulat actum, & indistinctè factum, vt restringatur secundum causam expressam, *Angel. conf. 248. Punctus est exorta. num. 3.* vbi loquitur in compromisso generalissimo, vt non extendatur ultra mentem, & causam compromissi, *Abb. conf. 3. Nitar. col. 17. in fine, vers. ad 23. quæst. lib. 2. Anton. de Butr. conf. 51. num. 5. vers. item hoc declarat, vbi quod causa declarat dictum dubium, illudque ampliatur, & restringitur à causa, Bald. conf. 312. Factum super quo. num. 2. vers. tertio vt causa, lib. 4. vbi*
 2 ait, quod causa, & materia regulat mentes hominum, vt talis præsumatur mens, qualis est causa, quia causa dicitur dux mentis, *Anch. conf. 254. Statuto canetur. num. 4. Roman. conf. 503. num. 7. & seq. vbi quod causa legati limitat, & restringit legatum, refert Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 136.*
 3 **C**AUSA ex vna datum, si illa causa non sequitur, reuocatur, *l. 1. ff. de condiçt. causa data. Ratio est, quia causa est proxima conditioni, vt sicut necesse est purificare conditionem, sic & causam, Calderin. conf. 56. num. 2. alias conf. 1. de translat. Prelat. Feder. de Senie conf. 164. Licet semper, in princip. vbi ait, quod resignatio facta ex causa permutationis, reuocatur non sequuta permutatione, Mandel. conf. 77. n. 28. & seq. vbi quod promissio facta ex causa futuri Matrimonij, si non sequatur Matrimonium, cessat, & nihil debetur, Gemin. conf. 96. num. 9. vers. licet enim, vbi quod priuilegium concessum ex certa qualitate, vel causa, si non adest qualitas, vel causa expressa, non valet priuilegium, etiam si concedens ex alia causa potuisset concedere, Bellon. conf. 3. Curatus Ecclesia, in fine, vers. ad secundum, vbi ait, quod si Parochiani tenentur soluere mensuram auenæ pro candelis, quas dat Rector de consuetudine, & eis non datur candela, nec ipsi debent auenam, quia dicitur debitum conditionale, vel ob causam, refert Card. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 137. à princip.*
 4 **C**AUSA cessante cessat eius effectus, *l. adigere. §. quamuis. ff. de inrepatr. l. si pater. ff. de hered. instit. l. generaliter. C. de Episcopis & cleric. l. cum te. C. de pædis inter empt. cap. magna, in fine, de voto, cap. cum cessante 60. de appellat. latè Tiraq. in speciali tract. cessante causa cessat effectus, & de iure primog. q. 40. num. 170. cum seq. Duen. reg. 82. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 71. & 271. Brunor à Sole in locis communib. verb. Causa 2. Cardos. in praxi Iudicium, & Advocat. eod. verbo. num. 2. Petr. de Anch. conf. 47. Pro clariori. n. 4. vbi ait, quod hæc est regula generalis in legibus, contractibus, & aliis dispositionibus, vt cessante causa, super qua fundatur dispositio, cesset & ipsa dispositio, Dyn. conf. 6. Ex testamento Domini. num. 2. vers. præterea, vbi quod in pacto cessante causa finali cessat effectus, Angel. conf. 346. Titius, vbi ampliatur in omni dispositione siue legali, siue testamentaria, siue inter viuos, quia dispositio à causa regulatur, restringitur, & ampliatur, Angel. conf. 86. Hereditas materna, in fin. vbi loquitur in statuto mandante*
 Axiom. Aug. Iur. Barbof.

repudiationem hæreditatis præsumi simulatam, si non est notificata in consilio, quia cessat cessante causa, videlicet fraude, & quod hæres nihil consequutus sit ex hæreditate, *Cald. Pereira de potestate eligendi. cap. 10. num. 2. cum seqq. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 202. à princip. Sanchez de Matrim. lib. 8. disp. 30. num. 12. cum seqq. Iosephus Sesse Aragonia decif. 185. num. 102. Ioan. Franc. Leo in Thesouro fori ecclesiast. p. 1. cap. 15. num. 3. Ludou. Rodolphin. vari. quæst. lib. 2. q. 35. num. 10. vbi num. 16. intelligit, vbi causa expressa est in lege, vel statuto, Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch. Sedum erect. cap. 4. num. 50. Caf. Argel. de contradic. legit. q. 5. num. 13. & q. 10. n. 27. Sigism. Scacc. de appellationib. q. 5. n. 117. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 62. num. 17. Anton. Monach. Lucensi decif. 14. num. 18. & decif. 21. num. 22. & Florent. decif. 1. num. 61. Rot. decif. 437. num. 3. apud Farin. p. 1. recent.*
 Intellige de sola causa finali, quia ea cessante cessat effectus negotij, cui adiicitur, *Petr. de Anch. conf. 47. Pro clariori. num. 4. Euerard. in topicis legalibus, loco 85. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 137. num. 14. Sanchez in præcepta Decalogi. tom. 1. lib. 4. cap. 2. num. 42. Mantie. decif. 131. num. 4. vbi quod causa finali cessante non tollitur effectus, qui est consummatus, & num. 5. quod causa fiendi cessante non cessat effectus, sed cessante causa cessandi tollitur. Nam cessante causa impulsiva non cessat effectus, 6 quia dicitur causa impulsiva potius motuum quoddam, quam causa, Bald. conf. 337. Et præmitto. num. 2. lib. 3. & conf. 433. Casus talis est. num. 5. lib. 5. Ias. in l. si pecuniam. num. 18. & 19. ff. de condiçt. causa data, Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 137. num. 28. & 41. Cephal. conf. 81. num. 8. Tiraq. in tract. cessante causa, in 1. limit. num. 2. Hippol. in l. si quis Iudecum. num. 2. & 3. ff. de quæst. Rodolphin. d. q. 35. num. 10. Rot. decif. 437. num. 3. & decif. 587. num. 6. apud Farin. p. 1. recent.*
 Causa finalis quando dicatur, & quando impulsiva, 7 vide Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 141. & 142. Causa in dubio potius præsumitur impulsiva, quam finalis, vt per Rot. decif. 587. num. 5. apud Farin. p. 1. recent.

Amplia primò supradictam conclusionem, quod 9 scilicet cessante causa cesset effectus, vt procedat in priuilegio, quia cessante causa priuilegij cessat priuilegium, *Anch. conf. 394. Dubium est. num. 3. & superueniente noua causa contrariæ causæ, ex qua priuilegium fuit concessum, cessat priuilegium, Roman. conf. 404. In casu. n. 5. & 6. vers. secunda causa, refert Cardin. Tusch. d. concl. 202. num. 27. Extende in priuilegio concessio ex certa qualitate, vel causa, quia si non adest causa, vel qualitas expressa, non valet priuilegium, licet concedens ex alia causa potuisset concedere, Gemin. conf. 96. num. 9. vers. licet. Etiam si causa finalis priuilegij eliciatur ex proœmio priuilegij, quia ea cessante cessat priuilegium, Roman. conf. 180. Si admittimus. n. 7. Cardin. Tusch. d. lit. C. concl. 137. n. 8. & 9.*
 Amplia secundò in quarta Episcopi, quæ debetur 10 ratione iurisdictionis, vt cessante iurisdictione cesset quarta, *Roman. conf. 477. n. 19. & 20. Card. Tusch. d. lit. C. concl. 202. num. 7.*
 Amplia terciò in dilatio, quia cessante causa 11 dilationis cessat dilatio, *Roman. conf. 503. Diligenter. num. 8. Bald. conf. 112. Eundo ad veritatem. lib. 4. Card. Tusch. d. lit. C. concl. 137. n. 18. & concl. 202. n. 9. & 17. Anch. conf. 394. Dubium. n. 3.*
 Amplia quartò in mandato, quia cessante causa 12 mandati cessat mandatum, *cap. si pauper clericum, in fine, de præbend. lib. 6. Ancio. d. conf. 394. num. 3. plenè Roman.*

Roman. conf. 374. *Presens est questio*, vbi num. 3. ait, quod cessante contractu principali cessat pactum in contractu; & num. 4. *vers. quarto*, ait; quod si aliquid promittitur propter caltrum, desinente caltro promissio cessat; & num. 5. *vers. sicut*, quod societas super certa re contracta finitur desinente ipsa re, super qua contrahitur; & *ead. n. 5. vers. sexto*, quod si res locata desinit esse, locatio; & obligatio extinguitur; & *ead. num. 5. vers. ult.* quod in promissione successiva pro causa habente pariter factum successuum, cessante causa cessat promissio, refert Card. Tusch. d. *conclus.* 202. n. 20. cum seqq.

13 Amplia quintò in vnione facta ex causa tennitatis, quia si est falsa, vnio est ipso iure nulla, vt per Oldrad. *conf.* 260. *Quod vnio, in princip.* Card. Tusch. d. *concl.* 202. n. 8.

14 Amplia sextò in impedimento, quia cessante causa impedimenti cessat impedimentum, Signorol. de *Homed. conf.* 46. *Statuto ciuitatis. n. 4.* quem refert Card. Tusch. d. *concl.* 202. n. 14.

15 Amplia septimò in feudo, quia cessante causa finali concessionis feudi cessat feudum, etiamsi culpa vassalli non interueniat, vt per Ioan. de Anan. *conf.* 7. n. 6. *vers. secundò probatur.* Card. Tusch. d. *concl.* 202. n. 32.

16 Amplia octauò in foro animæ, vt per Tiraq. d. *tract. cessante causa. p. 1. num.* 18. & in spiritualibus, *Clar. 8. fin. q. 76. in fine*, quem refert Card. Tusch. d. *concl.* 202. n. 41.

17 Amplia nonò tam in dispositione affirmatiua, quàm negatiua; ideo si pater exheredauit filium ex causa expressa, cessante causa cessat dispositio negatiua exheredationis, *Roman. conf.* 438. num. 5. *vers. tertio, quia*, quem refert Card. Tusch. d. *concl.* 202. num. 42.

18 Amplia decimò, siue causa respiciat priuatam, siue publicam vtilitatem, quia si ea cessat, cessare debet effectus, & dispositio, ex Ioan. de Imola *conf.* 87. *vers. praterea secundò*, Card. Tusch. d. *concl.* 202. n. 32.

19 Amplia vndecimò, vt procedat etiam quando plures causæ simul debet concurrere ad actum, quia vna cessante cessat actus, vel dispositio, *Abb. conf.* 70. *Id de iure quaritur, col. 2. vers. tertio probatur, lib. 2.* Card. Tusch. d. *concl.* 202. n. 43.

20 Amplia duodecimò in obligatione, & promissione, quia cessante causa obligationis cessat ipsa obligatio, & promissio, *Rot. decis.* 50. num. 3. & 7. & *decis.* 55. num. 1. apud Farin. p. 1. *recent.* & *decis.* 428. num. 2. & *decis.* 463. num. 11. *ead. p. 1.* vbi quod cessante causa exclusionis cessat exclusio.

21 Limita primò, quando causa produxerit effectum perfectum, & consummatum, l. *fin. in princ.* ff. *vnde liberi, l. sancimus. C. de admin. tutor.* Tiraq. d. *tract. cessante causa. limit.* 12. n. 2. Thom. de Thomass. d. *reg.* 271. Gam. *Lusit. decis.* 27. num. 4. Valasc. *conf.* 57. num. 1. Molin. de *ritu nupt.* lib. 3. q. 25. n. 34. vbi n. 33. idem asserit iure iam radicato.

22 Limita secundò, quoties causa requiritur certo aliquo tempore, si enim eo tempore fuit, licet postea cesset, non tamen cessat effectus, l. *si quis heredem. C. de instit. & substit.* Tiraq. in d. *tract. cessante causa. limit.* 4. Gallet. in *margarita casuum Conscient.* verbo *Causa, Dec. conf.* 24. n. 1. *Rot. decis.* 733. n. 8. apud Farin. p. 2. *recent.*

23 Limita tertio, quando plures causæ concurrunt ad dispositionem, quia vna cessante non cessat dispositio, *Roman. conf.* 497. *dubatur, in fine*, Tiraq. in d. *tract. cessante causa. limit.* 22. *Rot. decis.* 733. num. 8. apud Farin. p. 2. *recent.* & d. *decis.* 587. num. 7. p. 1. *recent.* Card. Tusch. d. *concl.* 202. num. 39. vbi num. 60.

post Bart. *conf.* 21. *Visa prima. num. 3. & 4.* declarat, vt non procedat in fideiussione facta pro mutuo naturali & ciuili, quia ex pluribus causis obligatus fideiussor, de iudicato soluendo non tenetur si mutuum sit solum naturale, vel solum ciuile, quando obligatio est ex causis predictis.

C A V S A causæ est causa causati, l. *manumissione. ff. de iustit. & iure*, Bart. in l. 4. §. *actor. num.* 2. ff. *de re iud. l. si in l. pecuniam. num.* 21. ff. *de conduct. causa data*, Surd. de *aliment. tit. 1. q. 42. num.* 49. & *conf.* 196. num. 13. & *conf.* 407. n. 34. Franc. Molin. de *ritu nupt.* lib. 3. q. 34. num. 26. Dionys. Paul. de *vera quatuor Patriarchal. Sedum erect.* cap. 4. num. 50. Card. Tusch. d. *tom. 1. lit. C. concl.* 138.

Intellige vt procedat, si causa est proxima, quæ attenditur, non autem si est remota, l. *si in d. l. si pecuniam. n. 21. Anch. conf.* 222. *Subtiliter. num.* 4. vbi quod non dicitur creditor ex instrumento, sed ex successione is, qui successit creditori, *Castr. conf.* 226. *Dico dictum, in princip. lib. 1. quicquid dicat Calderin. conf.* 282. in *princip. alias 4. de locato.*

C A V S A, & causati idem est iudicium, l. *quominus. ff. de fluminib. l. cisi amicis. ff. ad leg. Iul. de adulter. l. si autem, in fin. ff. de aqua plu. l. non ideo. C. de hered. instit. l. maritua. C. de procurat.* Causatum igitur regulatur secundum naturam causæ causantis, Bald. *conf.* 150. *Proponitur quod, in fine, lib. 5. Card. Tusch. d. concl.* 138. num. 10. quia causa vbi pendet, causatum pendet, l. *sed cisi quis. ff. de usufruct.* Et causa dicitur talis, qualis est causa causans, Bald. *conf.* 84. *Dicta causa, lib. 4. imò causa determinat suum causatum, Surd. conf.* 454. num. 30. Et causatum regitur à causa suæ causæ, *Roy. decis.* 287. num. 1. apud Farin. p. 1. *recent.* & regulatur causatum secundum naturam causæ causantis, Bald. *conf.* 84. *Dicta causa, lib. 4. & conf.* 150. *Proponitur, in fin. lib. 5. quem refert Card. Tusch. tom. 7. lit. S. concl.* 757. num. 33. At omne ius potentius dicitur in causante, quàm in causato, l. *digna vox. C. de legib. Castren. conf.* 421. *Quod renunciatio, vers. non obstat, lib. 2. vbi quod disposita in causato, magis procedunt in causante, refert Card. Tusch. d. concl.* 138. n. 11.

C A V S A limitata limitatum producit effectum, l. *in agris. ff. de acquir. rerum dominio. l. cancellauerat. ff. de iis, que in testam. delentur, l. 2. vbi Bald. ff. de seru. export. l. ex facto. §. item quero. ff. de vulgari, & pupil. substit. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de legat. 2. l. age cum Geminiano. C. de transaction. cap. ea noscitur, de sent. excom. Tiraq. in *tract. cessante causa. p. 3. n. 147. & de retractu lig. §. 32. glos. 1. num.* 49. Surd. *conf.* 10. num. 49. *Ugolin. de officio, & potest. Episcoporum cap.* 57. §. 2. num. 6. *vers. tertio Episcopum, Brunor à Sole in locis communibus, verbo Causa 9. Cardos. in praxi Iudicium, & Advocat. eod. verb. n. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 5. proem. n. 6. Stephan. Grasian. Marchia decis.* 56. num. 5. Aloys. Ricc. in *decision. Curia Archiep. Neapol. p. 1. decis.* 29. num. 7. Gusier. *pract. lib. 3. q. 31. n. 7. Caf. Argel. de contradic. legit. q. 10. num.* 168. & num. 244. & q. 4. num. 52. & q. 3. num. 108. & q. 8. num. 11. Mantie. *decis.* 232. num. 9. & *decis.* 267. num. 4. Mari. Antonin. *uari. resolut. lib. 1. resolut.* 108. num. 18. *Rot. decis.* 690. n. 9. apud Farin. p. 1. *recent.**

C A V S A proxima magis attenditur quàm remota, l. *sed cisi plures. §. in arrogato. ff. de vulgari, & pup. substit. l. ligni, in fine. ff. de legat. 3. Tiraq. de retractu lig. §. 36. glos. 3. num.* 19. Anch. *conf.* 222. *Subtiliter. num.* 4. Ioseph. Sesse Arag. *decis.* 187. num. 68. Gallet. in *margarita casuum Conscient.* verbo *Causa*, Card. Tusch. d. *tom. 1. lit. C. concl.* 145. n. 1. Aloys. Ricc. in *decisionib. Curia Archiep. Neapol. decis.* 216. num. 3. p. 1. Bened. Egid.

Agid. in repet. l. ex hoc iure. ff. de iustit. & iure. p. 1. cap. 6. num. 54.

31 Limita, vt attendatur etiam causa remota sicut proxima, quando non est multum remota, & actus, qui fit, etiam fit contemplatione causæ non multum remotæ, l. *facium, qui in eo*, vbi Bart. ff. pro socio, Aretin. conf. 14. Viso, & diligenter. col. 4. post med. num. 7. vers. *praeterea*, refert Card. Tusch. d. lit. C. concl. 145. n. 6.

32 Limita etiam, vt attendatur causa mediata, quando sine ea causa immediata & proxima esse non posset, Bart. in l. *sed & si plures. §. in arrogato. ff. de vulgari, & pupil.* Aretin. conf. 6. Viso. num. 9. vers. *confirmatur ista conclusio*, Card. Tusch. d. concl. 145. n. 3. vbi num. 4. cum eodem Aretin. locis citatis, idem dicit, quando causa mediata non est multum remota, quia tunc attenditur sicut proxima, ad quod citari solet l. *uxori quis, in fin. ff. de auro & arg. leg.*

33 C A V S A naturalis potentior est quam accidentalis, l. *qui habent. ff. de tutel. l. filio quem pater. ff. de liber. & posthum. cap. presenti. §. idem de probend.* lib. 6. Anton. Gom. vari. tom. 1. cap. 5. num. 34. & cap. 6. num. 8. Menoch. conf. 1. num. 16. Card. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 147. Ceuall. commun. contra communes. tom. 4. q. 905. num. 53. Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 2. cap. 3. num. 20. Gallier. in margarita casuum Conscient. verbo *Causa*. Si enim plures causæ concurrunt, illa quæ est potentior, semper attenditur, Bart. in q. 15. *Seaturo ciuitatis Lucana, in princip. vers. secundò sic*, quem refert Card. Tusch. d. lit. C. concl. 147. n. 9. vbi num. 10. ait procedere etiam in præsumptionibus, quia cedunt veritati tanquam potentiori, & inter se vna præsumptio potentior tollit aliam minus potentem.

34 C A V S A naturalis, & causa accidentalis quando concurrunt, semper naturalis præfertur, d. l. *qui habet*, Abb. conf. 62. In controuersia. col. 8. num. 16. lib. 2. Bart. in sua quæst. 18. *pupillus. num. 2. vers. tertio, Alex. conf. 703. Consideratus. num. 6. vers. & quia. lib. 5. & consil. 4. Ponderatus. num. 2. & 3. vers. modo sic. lib. 4.* vbi ait, quod dispositio loquens quod maior succedat, intelligitur de maiore natu, & sic de causa, & maiortate naturali, non de accidentali, vel ficta, si verba aliud non suadeant, Abb. conf. 62. num. 10. lib. 2. Petr. de Anchar. conf. 37. num. 6. in fine, & num. 7. vbi aiunt, domicilium originale non mutari propter domicilium habitationis per accidens, quia potentius est naturale quam accidentale, refert Cardin. Tusch. d. concl. 147. à princip. vbi num. 11. post Ioan. de Imola conf. 35. num. 7. vers. & primò, limitat quando naturalis prodest, & accidentalis nocet, quia tunc accidentalis præualeat naturali, seu originali.

35 C A V S A, quæ nocet, inspicitur, non quæ prodest, l. *si quis in gravi. §. vlt. cum l. seq. ff. ad Syllan. l. 3. ff. de suspect. tutor. Felin. in cap. 1. col. 5. in 2. limit. de re iudic. Surd. conf. 361. num. 16. Brunor à Sole in locis communib. verbo *Causa* 14. vbi intelligit huiusmodi Axioma procedere, quando ambæ causæ essent æqualis potentie, secus quando ea, quæ prodest, esset potior, & per eam actus est factus principaliter, ad hoc est text. in l. 3. §. *si quis palam. ff. de iure fisci.**

36 C A V S A quælibet iusta excusat à pœna, Doctores in l. *Julianus. ff. de cordict. indeb. Bald. in l. obseruari. §. proficisci. ff. de offic. Procons. glos. in l. plagij. C. ad leg. Flau. de plagijs, Dec. conf. 170. col. fin. in princip. Socin. conf. 127. col. 2. lib. 1. Beron. conf. 4. in fine, & conf. 187. in fine, lib. 3. Franc. Becc. conf. 102. num. 3. Alex. conf. 119. Quæritur. num. 12. vers. secundò pro hoc facit, lib. 2. vbi quod iusta causa excusat à pœna le-*

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

gali, & à condemnatione expensarum, & à mora, ac pœna interitus rei debita, & à pœna interesse, seu ab obligatione interesse, Menoch. remed. 5. recuper. num. 48. vbi quod causa etiam leuis excusat à dolo, & multo magis à temeritate, & num. 50. extendit in dispositione pœnali statuti, & num. 53. extendit in crimine falsi, & num. 56. quod excusat à contumacia, & aliis delictis, & num. 57. quod excusat à violentia, & num. 63. declarat, quod non excusat in aliquo iusta causa quando statutum, vel lex punnit delictum, quoquo modo committatur, & n. 61. ait, quod iniusta causa non excusat à lata culpa, quando delictum ex lata culpa solum punitur, refert Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 152. per totam.

Amplia, vt quælibet causa etiam grossa, & bestialis excuset à pœna conuentionali, Paris. conf. 151. num. 29. lib. 4. Alex. conf. 115. num. 15. & seq. lib. 4. & conf. 233. num. 12. lib. 6. Crauer. conf. 6. n. 89. & conf. 319. num. 14. Menoch. remed. 3. recuper. num. 49. Card. Tusch. d. concl. 152. num. 30. & à dolo, & à mora, las. in l. 2. n. 61. & 62. C. de iure emphyt. Hieron. de Tort. conf. suo post consilia Anton. de Burr. num. 5. circa finem, vers. *sed quid fortius*, Rot. decis. 528. n. 7. apud Farin. p. 2. recens vbi quod causa quælibet etiam bestialis & temeraria excusat à fructuum restitutione.

C A V S A continentia diuidi non debet, l. nulli. 38 C. de iudic. cap. fin. de rescripti. Bart. in l. cum quem temerè, in fine principij. ff. eodem, & in l. à diuo Pio. §. 1. num. 2. ff. de re iudic. Boer. decis. 69. num. 24. & 25. Lap. alleg. 79. In Dei nomine. num. 7. Menoch. de arbit. casu 371. num. 2. cum seq. & conf. 130. num. 1. Alex. conf. 65. In causa. num. 11. lib. 7. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 159. & tom. 2. concl. 976. vbi limitat in causis diuiduis, Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 3. num. 13. Alex. Trentasinq. vari. resolut. lib. 2. tit. de iudic. resol. 3. à num. 1. Bernard. Græu. ad præf. Camera Imper. lib. 1. concl. 32. & 33.

C A V S A T I V E multa sunt, quæ directò non conceduntur, vt latè prosequitur Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 161. per totam.

S V M M A R I V M.

- 1 Certus qui est, amplius certiorari non debet.
- 2 Declaratur multipliciter hac regula.

Certus.

A X I O M A X L I.

C E R T V S qui est, amplius certiorari non debet, quia certioratio fit ad finem, vt quis sciat; ergo si scit, non requiritur certioratio, l. 1. ff. de action. empti, cap. cum qui, de regulis Iuris. lib. 6. glos. verbo *cognouerunt*, in princ. in cap. cum inter 18. de elect. Tiraq. de retractu lig. glos. 2. §. 36. num. 24. Rimin. Iun. conf. 238. num. 37. vol. 3. Gemin. conf. 33. num. 5. vbi ampliat in actibus de sui natura prohibitis, quia sufficit, vt quis sciat quomocunque, etiam si non sequatur intimatio prohibitionis, & num. 13. vers. *item quando*, ampliat, vt procedat etiam in casibus in quibus requiritur insinuatio, & intimatio, quando quis habet plenam notitiam, quia non requiritur alia certioratio, & intimatio, Surd. conf. 272. n. 11. & decis. 288. n. 44. Menoch. consil. 825. n. 11. lib. 9. Theaur. decis. 221. in fine, Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 199. à princip.

D 3 Declarat

1 Declara multipliciter cum *Alex. conf. 27. Viso the-
mate, in princ. lib. 6. & conf. 138. Viso puncto, lib. 7.* ut
scilicet quando denunciatio, intimatio, vel certio-
ratio sit solum ad finem, ut quis sciat, tunc sufficiat
quod quis sciat, & isto casu certus non debet cer-
tiorari: si verò certioratio est de substantia, vel for-
ma, prout quando lex mandat denunciari, aliàs
actus sit nullus, tunc non sufficit scientia, sed debet
fieri denunciatio ei, qui certus est. Vel alio modo,
ut scilicet quando notificatio, & intimatio sit; ut
quis reddatur certus de aliquo, tunc si ipse, cui de-
bet fieri, sciat aliunde, non sit necessaria alia noti-
ficatio, vel certioratio; si verò fiat ad incitandum
notificatum, ut aliquid faciat, vel ad prohibendum,
ne aliquid faciat, tunc non sufficiat scientia; &
quando res esset dubia, an sit facienda ad effectum
notificandi, ut sit certus, an verò incitandi, ut ali-
quid faciat, vel non, in dubio præsumitur ut certus
reddatur, aded quod si sciat aliunde is, cui debet
fieri notificatio, tunc non sit necessaria. Vel deni-
que distingui potest, aut intimatio, vel denunciatio
requiritur ad commodum denunciantis, aut requi-
ritur ad commodum denunciati. Primo casu, si ad
commodum denunciantis, & tunc si agitur, ut ex
notificatione notificans ius acquirat, vel ut noti-
ficatus pœnam, vel moram incurrat, non sufficit sola
scientia notificati, si verò agitur solum, ut notifica-
tus incidat in malam fidem, sola scientia sufficit. Si
verò agitur, ut fiat denunciatio ad commodum
eius, cui denunciatur, semper sufficit sola scientia,
refert *Card. Tusch. d. concl. 199. n. 8. cum seqq.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Charitas bene ordinata incipit à se ipso.*
- 2 *Proximi dilectio trahit originē à charitate.*
- 3 *Dolo quis facere non videtur, qui se plus al-
tero diligit.*
- 4 *Ordo charitatis suggerit, ut prius nostris,
quàm extraneis subueniamus.*
- 5 *Charitatis ordo quis sit, ostenditur.*

Charitas.

A X I O M A X L I I.

- 1 **C**HARITAS bene ordinata incipit à se ipso,
*l. qui seruandorum. ff. de præscript. verbis, l. Pre-
ses. C. de seruit. & aqua, cap. non satis. 86. dist. cap. si
non licet 23. q. 5. cap. nisi specialis, vbi glos. verbo eli-
gemus, de auctorit. & usu pallij. cap. licet, vbi glos. ver-
bo videamur, de temporib. ordinat. cap. dilecto, de pre-
bend. Duen. reg. 33. Roman. conf. 364. Dum secundo, in
2 princip. num. 2. vbi ait, quod charitas prima incipit
à se ipso, quia quis prius sibi, postea aliis providere
debet, & ita quod incipere debet à suis, & sua fa-
milia, *Agud. Bellam. conf. 16. num. 3. & 4. vbi quod
dilectio proximi trahit originem à charitate, quia
quis se ipsum diligit primo loco, Crauet. conf. 8. n. 18.**
- 3 vbi quod quis dolo facere non videtur, qui se plus
altero diligit, *Bald. conf. 412. Factum super quo. n. 3.
lib. 4. vbi aded dicit verum in tantum, ut quis ex
ordinata charitate magis amet se in vngue pedis,
quàm aduersarium in vertice capitis, Affuet. decif.
290. num. 9. Calcan. conf. 7. num. 19. vbi quod quis
magis sibi, quàm alteri providere debet, Anch. conf.
436. In ijs dubijs, in princ. vbi quod ordo charitatis
suggerit, ut prius nostris, quàm extraneis subue-*

niamus, *Petr. Alphons. de Vasconcellos in harmonia ru-
bricarum Iuris Canon. in tit. de auctorit. & usu pallij.
num. 14. Paul. Fusch. lit. C. sing. 60. Surd. de aliment.
tit. 1. q. 94. num. 1. & tit. 7. q. 8. & tit. 29. num. 1. &
decif. 236. num. 21. & conf. 205. num. 12. & conf. 345.
num. 28. Guier. de intel. p. 3. cap. 12. num. 1. in fine,
Flamin. Paris. de resignat. benefic. tom. 2. lib. 9. q. 17.
num. 117. Cald. Pereira quest. forens. in comment. ad tit.
Inst. de inoff. testam. in princip. num. 21. Aloys. Ricc.
in praxi verum fori ecclesiast. decif. 131. num. 3. in 1. edit.
& resol. 16. num. 3. & resol. 518. num. 4. in 2. edit. Bellet.
disquisit. clerical. p. 1. tit. de discipl. clericali. §. 27. n. 8.
& tit. de bonis clericorum. §. 13. num. 3. Cardin. Tusch.
præf. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 220. à princip. Iosephus
Sesse Aragon. decif. 36. num. 6. Pichard. ad §. Iuris præ-
cepta. num. 29. Inst. de iustit. & iure, Mantie. decif. 10.
num. 7. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resol. 42.
num. 9.*

Declara ordinem charitatis esse, ut ante omnia
diligatur Deus, & deinde incipiat à se ipso, & ut
post se ipsum primò parentes, secundò filios, dein-
de proximum diligit, ut per *Anton. de Butr. conf. 25.
num. 4.* Vbi verò agitur de subministranda eleemo-
syna etiam in actu ad salutem, putà pro conse-
quenda Indulgentia mediante eleemosyna iuxta
facultatem largiri debentis, id intelligitur mode-
ratè, & ciuilitè, ut primò sibi, & suis provideat,
postea elargiatur pro eleemosyna; ita *Roman. conf.
364. in princip. prout illum refert Cardin. Tusch. d.
concl. 220. num. 15.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Circuitus inutiles sunt vitandi, quando subest
aquitas, ut num. 2. Limita, quando
circuitus non est omnino inutilis, ut
num. 4.*

Circuitus.

A X I O M A X L I I I.

CIRCVITVS inutiles sunt vitandi, *Clem. An-
drius, de rescript. Bald. conf. 100. Petrus, in fin. lib. 4.
Alex. conf. 77. In causa, in fin. lib. 2. Dec. conf. 407.
Visis, col. 3. num. 8. Socin. conf. 27. Pro decifione, col. fin.
lib. 1. Guido Pap. decif. 375. Mater, Boer. decif. 204.
Præsuppono. num. 3. Affuet. decif. 8. Quidam filiusfam.
Tiraq. de retractu. tit. 2. §. 2. glos. 1. num. 24. & 71. &
ad finem tit. num. 60. vbi quod in supremis tribuna-
libus & curiis circuitus omnino tollendi sunt,
Vincent. de Franch. decif. 273. ad fin. Card. Tusch. præf.
conclus. tom. 1. lit. C. concl. 129. Thom. de Thomasset.
in floribus legum. reg. 73. Franc. Molin. de ritu nupt.
lib. 3. q. 81. num. 14. Cas. Argel. de contradic. legit. q. 5.
num. 5. & num. 94. & q. 7. num. 113. & q. 8. num. 5. &
q. 10. num. 135. & num. 223. & q. 17. num. 30. Anton.
Monach. Lucensi decif. 25. num. 87. Fufar. de substitut.
quest. 260. num. 4.*

Amplia primò, ut circuitus sint vitandi, quan-
do subest æquitas, ut si quis rem meam indebitè
detineat, ad cuius restitutionem debet condem-
nari, quia si ex inepta petitione esset instituenda
noua actio, æquius est, ut condemnatio fiat ad
tollendum circuitum, quando condemnandus re-
tinet ex titulo lucratiuo, *Petr. de Anch. conf. 23. n. 11.
vers. ad secundum dubium, quem refert Card. Tusch.
d. concl. 229. n. 5.*

Amplia

3 Amplia secundò, in tantum actum & circuitum frustratorium non esse faciendum, ut licet quis teneatur offerendo deponere cum effectu, tamen si is, cui oblatio est facienda cum consignatione, recusat recipere, non teneatur facere actum frustratorium depositi, quod alias esset necessarium, *Cuman. conf. 5. Non reuocando. num. 2. vers. nec dici potest, Crauet. conf. 331. num. 5. lib. 3. Roland. à Valle conf. 53. num. 26. lib. 1. vbi num. 34. & seq. declarat, nisi is, qui contradicit, habeat iustam causam contradicendi, quia tunc offerens debet deponere, licet recuset recipere, refert Card. Tusch. d. concl. 229. n. 10.*

4 Limita, quando circuitus non est omnino inutilis, quia non euitatur, *Card. in d. Clem. Auditor. q. 14. n. 16. Dec. in l. cum fundus. §. seruum tuum. n. 5. ff. si certum pet. Crauet. conf. 376. num. 23. & 24. Abb. conf. 95. In presentia, col. 1. in fine, verb. & si dicatur. lib. 1. vbi ait, quod propter bonum obedientie admittitur circuitus inutilis, puta Religiosus non potest transire ad aliam Religionem etiam strictiorem, nisi petita licentia à superiore, licet illam non obtineat, si detur casus, quod transeat non petita licentia, ille reuocatur ad primam Religionem, licet reuocatus petita licentia, & non obtenta possit iterum ad eandem arctiorem transire; additque sufficere impotentiam quod circuitus possit reddi utilis, licet ab aduentu non reddatur, refert Cardin. Tusch. d. concl. 229. à n. 15.*

SUMMARIVM.

- 1 Commodum eius esse debet, cuius est periculum.
- 2 Incommoda illum sequi debent, quem & commoda sequuntur.
- 3 Commodum ex malitia sua nemo reportare debet.

Commodum.

AXIOMA XLIV.

1 **C**OMMODUM eius esse debet, cuius est periculum & incommodum, *l. fin. §. sed cum. C. de furtis. l. supernacuum. C. de tempor. in integ. restit. l. Julianus. §. ex venditio. ff. de actionib. empti. l. secundum naturam. ff. de regulis Iuris. §. item pretium. Instit. de empti. & vendit. Castren. conf. 133. num. 2. in fine, lib. 2. Anchor. conf. 180. Visa diligenter. num. 5. vbi is, qui acceptat legatum cum onere, tenetur ad onus. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 105. Pichard. ad §. placebat, num. 33. ff. de agnat. success. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 23. n. 4. Rot. decis. 149. num. 7. apud Farin. p. 2. recent. vbi quod commodum eius est, cuius est & incommodum, & decis. 333. n. 1. ead. p. 2. vbi quod commodum non habens, neque debet habere incommodum, & decis. 175. num. 3. & decis. 677. num. 5. vbi quod commodum qui sentit, debet sentire etiam incommodum, Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 5. lit. O. concl. 144. n. 5.*

2 Incommoda illum sequi debent, quem & commoda sequuntur, *l. prima. §. fin. ff. de aqua plu. art. vbi quod omne incommodum aliquo commodo est compensandum, l. cum filio. ff. ad Syllan. vbi quod omne commodum cum suo onere pertransit, Car-*

din. Tusch. tom. 8. lit. V. concl. 374. Escob. de variacin. cap. 42. n. 12. & comput. 20. n. 14.

COMMODUM ex malitia sua nemo reportare debet; vide infra Axiom. 143. n. 3.

SUMMARIVM.

- 1 Communio regulariter parit discordias.
- 2 Commune quod est, meum non est.
- 3 Comuni in re melior est conditio possidentis.

Communio, Communis.

AXIOMA XLV.

COMMUNIO regulariter parit discordias, & ideo solet dici quod nemo cogitur stare in communione, *l. si non sortem. §. si centum. ff. de conduct. indeb. l. in re communi. vers. propter immensas. ff. de seruit. urban. prad. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de legat. 2. l. sancimus. §. ne autem. C. de donat. l. 2. ibi, naturale quippe vitium. C. quando, & quibus quarta parti, lib. 12. Cast. conf. 107. videtur dicendum, in princip. lib. 1. & conf. 333. Viso testamento, vers. praterea non est credendum, eod. lib. 1. Alex. conf. 46. Visu, num. 11. lib. 1. Tirag. de reuact. lig. 6. 23. glos. 1. num. 17. Mascard. de probat. concl. 328. num. 2. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 135. n. 1. Pichard. ad rub. Instit. de Societate. n. 18. Cenall. commun. contra communes, tom. 4. quest. fin. n. 220.*

COMMUNE quod est, meum non est, *l. nemo à ex sociis. ff. pro socio, Retuff. ad l. litus est 96. vers. non procedit. ff. de verb. signif. pag. mibi 413. Valasc. conf. 64. num. 12. Cald. Pereira de empti. & vendit. cap. 10. n. 38. cum seqq. Bened. Agid. in repet. l. ex hoc iure. ff. de iustit. & iure. p. 1. cap. 3. num. 32. Limitatur tamen in l. recte dicimus. §. de verb. signif. secundum Surd. decis. 263. num. 2. & n. 7. cum seqq. & decis. 273. n. 7. & 9.*

COMMUNI in re melior est conditio possidentis, *l. Sabinius. ff. communis diuid. l. per fundum. ff. de seruit. rust. prad. cap. in re communi, de regulis Iuris, lib. 6. Surd. conf. 43. n. 3. Rendina in prompt. recept. sent. tom. 1. tit. 36. n. 14.*

SUMMARIVM.

- 1 Concessum dicitur quicquid expresse prohibitorium non reperitur.
- 2 Concessum à tempore, post illud censetur denegatum.
- 3 Concessum ad tempus limitatum, ultra illud non extenditur.
- 4 Concesso vno conceduntur omnia necessaria ad illud vnum.

Concessum.

AXIOMA XLVI.

CONCESSUM dicitur quicquid expresse prohibitum non reperitur, *l. necnon. §. quod cum. ff. ex*

ff. ex quibus causis maiores, Campan. in dicerf. Iuris Canonici rub. 7. cap. 9. n. 1.

2. **CONCESSVM** ad tempus, post illud censetur denegatum, l. si unus. §. 1. vbi Bald. ff. de pactis. l. Imperator, de postulat. Dec. conf. 328. in princ. Cast. conf. 263. n. 3. lib. 2. Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 21. num. 44. Surd. decis. 189. num. 9. Petr. de Anchor. conf. 70. num. 8. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 4. lit. I. conclus. 71. num. 20. Gemin. conf. 15. n. 18. circa fin. & n. 19. Ros. decis. 215. n. 1. & decis. 617. num. 1. apud Farinac. p. 1. recent. & decis. 369. n. 1. apud eund. p. 2. recent.

3. **CONCESSVM** ad tempus limitatum, ultra illud non extenditur, l. statuliberam. §. Stichum. ff. de legat. 2. l. 1. §. si mulier. ff. de liber. agnosce. Tiraq. de retractu conuent. §. 1. glos. 1. n. 46. Ros. decis. 596. n. 2. apud Farin. p. 1. recent. Bald. conf. 33. Statuto canetur. n. 3. vers. nam id quod sit post terminum, lib. 5. vbi quod si est permittum infra certum tempus probari, lapso tempore censetur exclusa probatio, Crauer. consil. 145. num. 21. vers. & si dicat, vbi quod obligatio manutendi vsque ad certum tempus, excludit tempus posterius, Zabarel. consil. 38. num. 4. vbi quod concessio facta de materia prohibita vsque ad certos terminos, excludit ultra illos terminos, maxime quando in aliis non est eadem ratio, refert Cardin. Tusch. d. lit. I. consil. 71. n. 52. cum seqq.

4. **CONCESSIO** vno conceduntur omnia necessaria ad illud vnum; vide Axiom. 156. n. 3.

S V M M A R I V M.

1. **Conclusio** potius attenditur, quam facti narratio.
2. **Conclusio** sola attenditur, ac obligationem inducit, & non quod tractatur, & dicitur.

Conclusio.

AXIOMA XLVII.

1. **CONCLUSIO** potius attenditur, quam facti narratio. Lap. alleg. 51. Quidam coram Iudic. num. 5. vers. de hoc patet, Innoc. in cap. super litteris, de rescript. Ias. in §. omnium. num. 129. Instit. de actionib. Cum. in consil. 63. Vicarius quidam, in princip. Angel. de Perus. conf. 36. Pro decisione. num. 3. vers. Secundo phrysi. & Gemin. conf. 18. Na super deductis. num. 5. vers. nec etiam potest iustificare, vbi quod conclusio non narratio attendi debet, Bald. conf. 353. De libello, lib. 2. Alex. conf. 72. Vega processu. num. 2. & 3. lib. 1. & conf. 44. Expugn. n. 3. & 4. vers. quantum, lib. 7. vbi quod libellus, in quo duo actores narratur, sed in conclusione vnus solus exprimitur, sustinetur secundum conclusionem, Calderin. conf. 483. in fine, alias §. de accusat. vbi quod in denunciatione iudiciali attenditur conclusio ad exemplum libelli, non autem narratio, Federic. de Senis conf. 158. vbi declarat quod non semel ex narratis sumitur conclusio, & sufficit, quod ex narratis sequatur idem quod exprimi debebat, refert, & alia plura adducit Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 58. per totam.

2. **CONCLUSIO** sola attenditur, ac obligationem inducit, & non quod tractatur, & dicitur, l. si volumus. C. de rescind. vendit. cap. tua, de his, que

sunt à Pral. Alex. conf. 13. num. 6. in fine, & conf. 18. num. 2. & conf. 28. num. 3. lib. 1. Rebuff. ad concord. Francia, in rub. de constitut. in glos. verbo tractatus, vers. nec aliquod imi ex tractatu quarunt, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 63. n. 34.

S V M M A R I V M.

1. **Conditio** formam non leuem inducit, qua ommissa dispositio non sortitur effectum.
2. **Conditio** nihil ponit in esse, & ideo actus conditionalis non valet, nisi existente conditione.
3. **Conditio** debet impleri in forma specifica; limita ut n. 4.
5. **Conditio** frustra expectatur, cuius euentus nihil debet operari.
6. **Conditio** deficiente, contractus celebratus censetur resolutus ab ipso initio.

Conditio.

AXIOMA XLVIII.

CONDITIO formam non leuem inducit, qua ommissa dispositio non sortitur effectum, l. qui heredi. l. Manius. ff. de condit. & demonstr. Tiraq. de retractu. lit. 2. §. 2. glos. 1. n. 3. & 4. Menoch. conf. 60. num. 481. & conf. 69. num. 72. Garc. Girona de explicat. privileg. & exempt. num. 667. Cald. Pereira de potest. eligendi cap. 2. num. 16. & cap. 4. n. 39. Guier. practie. lib. 1. q. 17. num. 11. Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 5. num. 2. Ros. decis. 515. n. 3. apud Farin. p. 1. recent. Grad. conf. 12. n. 22. vol. 2. Pariss. conf. 97. n. 86. lib. 1. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 593. n. 8.

CONDITIO nihil ponit in esse, & ideo actus conditionalis non valet, nisi existente conditione, l. si quis sub condicione. ff. si quis ommissa causa. l. cedere diem. ff. de verb. signif. l. si quis fundum. ff. de contrab. empt. l. ex facto. ff. de hered. instit. Afflict. decis. 355. num. 4. Cephal. conf. 56. num. 11. & seq. Roland. à Valle conf. 58. n. 14. & seq. lib. 3. vbi quod paria sunt nihil fieri, vel fieri sub conditione, quæ non purificetur, Roman. conf. 421. Hic Martheus. num. 2. vbi extendit tam in conditione affirmatiua, quam negatiua, Alex. conf. 143. lib. 2. & conf. 42. & 46. lib. 7. vbi quod procedit tam in conditione expressa, quam tacita, Bald. conf. 478. lib. 1. vbi quod deficiente conditione deficit conditionatum, Mench. quest. illustr. cap. 55. num. 6. Surd. de aliment. tit. 9. q. 29. a num. 15. & decis. 209. num. 1. & conf. 38. num. 24. & conf. 298. num. 1. & conf. 322. num. 26. & conf. 423. n. 18. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 593. à princip. Anthonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 56. num. 5. & resolut. 88. num. 4. Franc. Molin. de brachio seculari cap. 18. n. 14. Bfuntor à Sole in locis communib. verbo conditio 3. vbi quod in conditione positum non est in dispositione, Flamin. de resignat. lib. 1. q. 14. n. 9. vbi quod actus habetur, ac si non esset factus non purificata conditione.

CONDITIO debet impleri in forma specifica, d. l. qui heredi, & d. l. Manius. ff. de condit. & demonstr. Bald. conf. 437. in princip. lib. 5. Oldrad. conf. 442. num. 3. vers. respondetur, Angel. conf. 373. Visis instrumentis. num. 2. vers. in contrarium, Crauer. conf. 796.

conf. 796. num. 5. vbi quod in voluntariis, & contra
piam causam conditio adimplenda est in forma
specificata, & non sufficit implementum per equi-
pollens, *Menoch. conf. 1. num. 410. & conf. 35. a n. 4.*
Brunor à Sole in locis communib. verbo conditio 5. Surd.
decif. 109. num. 2. & 3. & de aliment. tit. 5. q. 3. n. 16.
vbi quod nõ debet impleri per equipollens, *Flamin.*
d. lib. 1. q. 3. num. 15. Cardos. in praxi Iudic. verbo con-
ditio. num. 3. Valasc. conf. 82. num. 11. vers. praterea,
a Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 56. num. 2.
Cenal. commun. contra communetom. 4. q. 900. n. 56.
Card. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 595. a princip.

4 Limita, quando conditio non stat per implere
debentem, seu deuenit ad actum impossibilem
implendi sine culpa implere debentis, *Cuman. conf.*
38. circa fin. Angel. conf. 301. Factum tale. num. 3.
Card. Tusch. d. conclus. 595. num. 32. cum seqq. Cardos.
d. verbo conditio. num. 7. Rot. decif. 493. num. 3. & 6.
apud Farin. p. 1. recent.

5 **CONDITIO** frustra expectatur, cuius euentus
nihil debet operari, *l. si quis ita scripserit. ff. de hered.*
inst. l. cum heres. 5. fin. ff. de acquiren. hered. Anton.
Gom. vari. tom. 1. cap. 2. num. 12. prope fin. & cap. 10.
n. 17. in fine.

6 **CONDITIONE** deficiente, contractus cele-
bratus censetur resolutus ab ipso initio, *l. necessa-*
rio. 5. 1. ff. de peric. & commodo rei vend. l. pecuniam,
vbi *Alex. num. 4. ff. si certum per. Menoch. conf. 134.*
num. 30. & 31. & conf. 139. & seq. & conf. 322. n. 39.
Tiraq. in l. si unquam, verbo reuertatur. num. 277. C. de
renocand. donat. vbi quod defectus conditionis ha-
bet oculos retrò ad tempus dispositionis, Surd. de
aliment. tit. 9. q. 4. num. 23. Flamin. de resign. benefic.
tom. 1. lib. 1. q. 3. n. 27.

SUMMARY.

- 1 Confessio est probatio omnibus melior, & effi-
caciior.
- 2 Confessio non minus probat, quàm instru-
mentum.
- 3 Confessio erronea non nocet, & confiteri non
videtur qui errat.
- 4 Confiteri non censetur aduersarij agentis in-
tentionem, qui ad excludendum ius actō-
ris exceptionem opponit.

Confessio.

AXIOMA XLIX.

1 **CONFESSIO** est probatio omnibus melior,
& efficacior, quæ fieri possit, *l. cum te. C. de*
probat. l. cum à matre. C. de rei vendicat. l. generaliter.
C. de non numer. pecunia. cap. per tuas, de probat. cap. si
cautio, de fide instrum. Hippol. sing. 201. num. 2. & sing.
257. & in rub. C. de probation. num. 81. & 82. vbi
quod est clarior probatio, quæ haberi possit, *Alex.*
conf. 13. Exigua, in prins. lib. 1. & conf. 213. num.
15. lib. 2. & conf. 141. num. 3. vers. nulla, lib. 6. An-
gel. Aretin. conf. 48. Videtur primò. num. 3. vbi ait,
quod est melior probatio, quæ fieri possit, *Parif.*
conf. 103. num. 10. lib. 3. Bald. conf. 195. lib. 2. vbi dicit
quod est principalissima omnium probationum, &
conf. 354. col. 1. lib. 3. vbi refert, quod vbi adest con-
fessio partis, ibi est relaxatio omnis probationis,
Axiom. Iur. Aug. Barbof.

Riminald. Iun. conf. 503. num. 3. lib. 5. vbi quod est
regina probationum, *Crauet. conf. 380. num. 12. vbi*
ait, probationum omnium illustrissimam esse,
Sylvan. conf. 62. num. 1. Menoch. conf. 21. num. 14. &
de interd. remed. 1. recipere. num. 217. & seq. Mascard.
de probat. concl. 1326. num. 4. Surd. decif. 10. num. 12.
& consil. 143. num. 39. & de aliment. tit. 8. prinil. 30.
num. 11. vbi ait, quod plenè probat in iis, quæ pen-
dent à voluntate contentis, *Gam. Lufu. decif. 165.*
num. 2. Ioseph. Sesse Aragon. decif. 125. num. 31. Anton.
Monach. Bononin. decif. 21. n. 8. & decif. 55. num. 25.
Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 645. Rot. decif. 436.
n. 2. apud Farin. p. 1. recent.

Non minus probat confessio, quàm instrumen-
tum, *Ioan. de Anan. conf. 55. num. 3. habetque vim*
publicæ scripturæ, *l. cum te. C. de transact. Parif.*
conf. 99. num. 12. lib. 3. Roland. conf. 6. num. 26. lib. 3.
Mascard. d. concl. 1326. num. 4. Flamin. de resignat.
lib. 1. q. 14. num. 73. Gam. Lufu. decif. 43. n. 1. Valasc.
de iure emphyt. q. 7. num. 27. Cald. Pereira de potestate
elig. cap. 7. num. 21. Imò est maior probatio, & for-
tior ea, quæ fit per testes, vel instrumentum, *Bald.*
conf. 192. Proponitur, col. 2. circa fin. lib. 2. Crauet. conf.
61. num. 3. & conf. 171. num. 4. Roland. à Valle conf. 71.
num. 41. & conf. 75. num. 24. vol. 2. Mascard. de pro-
bat. in proam. q. 7. num. 3. & ideo semper admitti-
tur etiam vbi aliæ probationes non admitterentur,
Marant. de ordine iudic. p. 6. art. 5. num. 25. Surd.
conf. 60. num. 1. & conf. 143. num. 19. Anton. Monach.
Florent. decif. 1. num. 99. quia facit rem notoriam,
Mascard. d. concl. 1326. num. 4. Steph. Gratian.
discept. forens. cap. 142. num. 9. & 10. Cardos. in praxi
Iudicum, verbo confessio iudicialis. num. 36. Farinae, in
praxi crimin. q. 11. num. 31. Cald. Pereira de potest. elig.
cap. 7. n. 23.

CONFESSIO erronea non nocet, & confite-
ri non videtur qui errat, *l. non fatetur. ff. de conf. ff.*
l. error. C. de iuris & facti ignor. Socin. reg. 30. Anton.
Gom. tom. 3. vari. cap. 1. num. 66. Mascard. de probat.
concl. 378. Surd. conf. 345. num. 17. Mari. Antonin.
var. resolut. lib. 3. resol. 1. num. 63. Card. Tusch. d. tom. 2.
lit. C. concl. 649. vbi concl. seq. agit quando confessio
dicatur erronea, vel non.

CONFITERI non censetur aduersarij agen-
tis intentionem, qui ad excludendum ius actoris
exceptionem opponit, cap. exceptionem 63. de regu-
lis Iuris, lib. 6. *Cou. vari. lib. 1. cap. 1. num. 2. vers. co-*
dem iure, Anton. Gom. tom. 3. vari. cap. 12. num. 16.
Cacheran. Pedam. decif. 178. num. 9. Franc. Milanen.
Sicilia decif. 3. num. 46. lib. 2. Bellon. Gemmen. decif. 38.
num. 8. & decif. 91. num. 1. Petr. Gregor. Syntagm. Iuris
lib. 21. cap. 17. num. 3. Cardos. in praxi Iudicum, &
Aduocat. verbo exceptio. num. 26. Stephan. Gratian.
Marchia decif. 19. n. 19.

SUMMARY.

- 1 Inclaris non est opus coniecturis.

Coniectura.

AXIOMA L.

CONIECTURIS non est opus in claris, &
præsumptio cedit veritati, *l. ille, aut ille. §. cum*
in verbis ff. de legat. 3. l. non aliter ff. eod. tit. l. continuum.
§. cum ita ff. de verb. obligat. l. 1. C. de legib. Socin. conf. 13.
num. 38. vol. 1. & conf. 9. num. 10. vol. 3. Roland. conf. 80.
E n. 51.

n. 51. vol. 3. Oſam. Glorit. reſp. 6. num. 71. Menoch. de præſumpt. lib. 1. præſ. 31. num. 4. Flamin. Pariſ. de reſignat. benefic. lib. 12. q. 5. num. 16. Surd. conf. 242. n. 9. & conf. 454. num. 49. & deciſ. 210. num. 1. cum ſeq. Brunor à Sole in locis communib. verbo verbum. num. 35. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 4. proœm. num. 68. cum ſeq. Ioan. Franc. Leo in Theſauro fori eccleſiaſt. p. 3. cap. 7. num. 63. Anton. Monach. Florent. deciſ. 1. num. 20. & deciſ. 23. num. 16. Mari. Antonin. vari. reſolut. lib. 1. reſol. 3. num. 9. & reſol. 18. num. 9. Rot. deciſ. 45. num. 5. & deciſ. 21. n. 5. apud Farinac. p. 1. recent. Dionyſ. Paul. de vera quatuor Patriarch. Sedum erect. cap. 4. n. 15.

cap. per tuas 2. de ſimon. Ioan. Paul. Lancel. lib. 1. regul. ex uniuerſo Pontificio Iure excerptarum. pag. 65. Dicitur Conſcientia à conſcio, quali ſciat, & cognoscat ſe ipſam, & quid ſit, relatiuè, Ioan. de Anania conf. 34. num. 5. vbi Bologn. num. 10. aſſerit, Conſcientiam eſſe iudicium mentis conſonans in quodam naturali iure, alienam quodammodo à rigore & ſubtilitatibus iuris, & num. 9. ait, quod Conſcientia nihil aliud eſt, quàm ſenſus animæ cognoscentis bonum, & malum, & quid intrinſecus latens in mente, quod probari non poteſt directò, reſert Cardin. Tufch. præſt. conſulſ. tom. 2. lit. C. concl. 742. à princip.

S V M M A R I V M.

- 1 Connexorum idem eſt iudicium.
- 2 Connexa & indiuidua reputantur idem.
- 3 Connexum quibus modis dicatur, remiſſiue.

Connexa.

AXIOMA LI.

1 **C**ONNEXORVM idem eſt iudicium, l. 3. §. iudicio contrario. ff. de contrar. alt. tutel. l. proinde. ff. ad legem Aquil. l. cum altum. ff. de negot. geſtiis, cap. tranſlato, de conſtitut. cap. præterea, de officio deleg. Maſſil. ſing. 251. Connexorum, Decian. conf. 45. n. 17. cum ſeqq. lib. 1. Crauet. conf. 275. num. 3. cum ſeqq. Caſtren. conf. 110. num. 2. cum ſeqq. lib. 2. Ioan. de Imola conf. 139. num. 6. & ſeq. Vbi limitat, quando connexitas non eſt proxima, ſed remota, Cott. in memorab. verbo connexorum, pag. mihi 166. Surd. de aliment. tit. 9. q. 31. num. 16. cum ſeqq. & conf. 196. n. 9. & conf. 338. num. 3. & deciſ. 199. num. 13. Ioan. Franc. Leo in Theſauro fori eccleſiaſt. p. 3. cap. 7. num. 71. Eſcob. de ratiocin. cap. 13. num. 11. Hieron. Fernandez de Ottero in repet. cap. fin. de pactis. num. 6. Mari. Antonin. variat. reſolut. lib. 3. reſol. 9. num. 2. Mendez à Caſtro in praxi Luſitana, lib. 5. cap. 1. num. 43. Dionyſ. Paul. de vera quatuor Patriarch. Sedum erect. cap. 5. num. 37. Cardin. Tufch. præſt. conſulſ. tom. 2. lit. C. concl. 626. per totam, Sigism. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 21. ſub num. 26. vbi ait, quod connexa, & indiuidua reputantur idem, & nihil fieri poteſt contra vnum ex indiuiduis, quin fiat contra alterum, de quo etiam Anchar. conf. 160. num. 2. Crauet. conf. 275. num. 4. & 5. & conf. 461. num. 50. & conf. 936. n. 27. & ſeq. Surd. d. deciſ. 199. n. 13. vbi quod connexa dicuntur indiuidua.

3 **C**ONNEXVM quibus modis dicatur, latè oſtendit Ioan. de Imola conf. 139. Præſatus Simiui, à princip. Cardin. Tufch. d. tom. 2. lit. C. concl. 625. per totam.

S V M M A R I V M.

- 1 Conſcientiam, quam quis habet ſcrupuloſam, niſi deponat, errorem non euadet.
- 2 Conſcientia dicitur à conſcio, quali ſciat, & cognoscat ſe ipſam.
- 3 Conſcientia quid ſit, oſtenditur.

Conſcientia.

AXIOMA LII.

1 **C**ONSCIENTIAM, quam quis habet ſcrupuloſam, niſi deponat, errorem non euadet.

S V M M A R I V M.

- 1 Conſensus non trahitur ad ignorata, & non cogitata.
- 2 Conſensus non trahitur ad dolosè diſpoſita.

Conſensus.

AXIOMA LIII.

CONSENSVS non trahitur ad ignorata, & non cogitata, l. ſi per errorem. ff. de iuriſd. omn. Iudic. l. nec ignorans. de donat. Federic. de Senio. conf. 325. Super eo quod. num. 2. Caſtren. conf. 343. Conſiderandum, & conf. 386. Sine dicamus, in ſine, lib. 1. & conf. 377. num. 2. lib. 2. Roman. conf. 273. Clarum eſt, col. 1. verſ. ad hac autem, Crauet. conf. 257. num. 2. Dyn. conf. 50. In quaſtione præmiſſa. num. 5. Oſaſch. Pedam. deciſ. 90. num. 16. latè Cardin. Tufch. præſt. conſulſ. tom. 2. lit. C. concl. 754. per totam. vbi à num. 58. ampliatur, etiamſi interuenerit iuramentum, quia adhuc conſensus iuratus non trahitur ad ignorata, & incogitata, & à num. 65. quod ſufficit cogitatus in genere.

CONSENSVS non trahitur ad dolosè diſpoſita, Socin. conf. 159. In præſenti conſultatione. num. 29. & 30. lib. 2. Flamin. Pariſ. de reſignat. benefic. lib. 13. q. 3. num. 5. cum ſeqq. Gard. Tufch. d. lit. C. concl. 754. num. 48.

S V M M A R I V M.

- 1 Conſequens qui vult, vult etiam ſuum neceſſarium antecedens. Intellige in ijs, quæ pendent à mera voluntate diſponentis, aliàs ſecus, vt n. 2.
- 3 Conſequens vbi falſum eſt, antecedens ſubſiſtere non poteſt.
- 4 In conſequentiam quæ veniunt non ſunt attendenda.

Conſequens.

AXIOMA LIV.

CONSEQUENS qui vult, vult etiam ſuum neceſſarium antecedens, & ad rem mobilem, l. ad legatum. ff. de procurat. l. qui proprio. §. qui alio. ff. eod. tit. l. illud. ff. de acquir. rerum domin. l. 2. §. inſpectio. ff. quomodo. celtam. aper. l. 1. §. 1. ff. ſi vſuſfr. perat. l. denique. §. interdum. ff. de pecul. legat. l. legat. ff. de adimend.

adimend. leg. l. 2. ff. de iurisdic. omnium Iud. §. idem Iuris, Instit. ex quibus causis man. non licet, Angel. Aretin. conf. 20. Visi altis. num. 21. cum seq. vers. quia qui vult, Castren. conf. 306. col. 1. vers. qui autem, lib. 2. Anchar. conf. 161. Videtur prima facie, in princip. Abb. conf. 101. Videtur primo, col. 2. vers. sed praelitis non abstinentibus. num. 3. lib. 2. Alex. conf. 110. Attentis. n. 3. lib. 5. Euerard. in topicis legalib. loco 95. Ruin. conf. 119. num. 14. lib. 2. Curt. Iun. conf. 121. num. 11. Adenoch. de praeumps. lib. 4. prae. 68. num. 6. Rimin. Iun. conf. 21. num. 36. lib. 1. Fusar. de substitution. q. 241. num. 67. & q. 480. num. 21. Anon. Gom. tom. 1. var. cap. 3. n. 23. Surd. decif. 70. num. 5. & decif. 194. num. 6. & num. 32. & decif. 103. num. 9. & conf. 447. num. 3. Pichard. in princip. Instit. de acquisit. per arrog. num. 16. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. num. 53. Bellef. disquisit. clerical. p. 1. tit. de favore clericorum personali. §. 14. num. 22. Efeobar de ratiocin. cap. 25. num. 11. Sigism. Scacc. de appellationib. q. 2. num. 26. in fine, Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 27. §. 1. num. 1. latè Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 757. Rot. decif. 44. num. 2. & decif. 105. num. 5. apud Farin. p. 1. recent.

2 Declara, ut procedat in iis, quae pendent à mera voluntate disponentis, alias secus, ut per *Egid. Bellam. conf. 30. n. 4. Angel. Aret. conf. 20. Visi altis. num. 21. in fine, & 22. vers. quia qui vult, & conf. 22. Viso dicto libello. num. 21. vers. & qui vult antecedens, Crauet. conf. 134. n. 45. quos refert Card. Tusch. d. concl. 757. n. 76. & 77.*

3 CONSEQUENS ubi falsum est, antecedens subsistere non potest, l. 2. §. mutui datio, ubi glos. & DD. ff. si certum pet. Euerard. in topicis legalib. loco 97. in princip. Surd. conf. 428. n. 11. Consequens enim sine antecedenti stare non potest, Mantie. decif. 57. num. 4. ubi subdit, locum habere etiam in sententiis.

4 In consequentiam quae veniunt non sunt attendenda, imò attendendum est quod principaliter agitur, non quod incidenter, l. 1. ff. de auctori. tutor. Lis, qui. ff. de liberali causa. l. verum. ff. de furtis. l. si quis nec causam, ubi latè Ias. num. 3. cum multis seqq. ff. si certum pet. l. conditionibus. ff. de condit. & demonstrat. Gonzal. ad reg. 8 Cancel. glos. 45. §. 1. n. 35. Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 5. n. 23.

S V M M A R I V M.

- 1 Consilia multorum sunt tutiora, quia sincerius est iudicium, quod plurimorum sententia comprobatur.
- 2 Consilij natura est, ut quamvis excitet ad deliberandum, non tamen obliget ad sequendum.
- 3 Consilium mutare in melius sapientis est.

Consilium.

AXIOMA LV.

CONSILIA multorum sunt tutiora, quia sincerius est iudicium, quod plurimorum sententia comprobatur, cap. prudentiam, de officio deleg. Anch. conf. 157. Summa prudentia. num. 3. subdens, quod consilia ubi multa, multa salus, refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 764. à princip. ubi num. 3. subdit, quod hac de causa propter multitudinem sapientum, qui astare solent Caesari, & Principi, Princeps non errat in Iure.

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

CONSILII natura est, ut quamvis excitet ad deliberandum, non tamen obliget ad sequendum, l. cum pater 77. §. mando, & ibi Bart. ff. de legat. 2. l. 1. §. idem Pomponius, ubi glos. verb. quia rem. ff. de positi. l. 1. §. si verò suaserit. ff. de panis. l. si enim. ff. mandati. cap. cum olim, de arbitris, Emman. Costa in l. cum tale. §. si arbitrari. limit. 11. num. 1. ff. de condition. & demonstrat. Cou. in cap. quamvis pactum, de pactis, lib. 6. p. 2. §. 2. num. 6. & 7. vers. secundum, & de sponsalib. p. 2. cap. 3. §. 8. num. 3. Garc. reg. 10. num. 1. Menoch. de praeumps. lib. 6. prae. 34. num. 25. cum seq. Thom. de Thomass. in floribus legum. reg. 78. & 196. Pichard. ad §. 3. Instit. de pupill. substit. num. 9. Cald. Pereira in l. si curatorem, verb. sine curatore. num. 106. C. de in integ. restit. minor. & de nominat. emphys. q. 1. n. 39. Guier. de tutel. p. 1. cap. 8. num. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 46. n. 36. cum seq. Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 34. num. 24. Acac. Anon. in comment. ad l. 5. num. 67. ff. de condit. & demonstrat. & ad l. Titio centum. §. Titio centum. n. 64. & 65. ff. eod. tit.

CONSILIUM mutare in melius sapientis est, l. nonnunquam, ubi glos. ff. de collat. bonorum, princip. Instit. de legatis, Rebuff. in tract. nominat. q. 17. num. 4. Bertazel. in repet. l. si quis maior. C. de transact. n. 182. Sigism. Scacc. de appellation. q. 17. limit. 47. memb. 1. num. 33. Et unicuique licet, glos. in d. l. nonnunquam, auct. de nupt. §. 1. collat. 4. cap. mutare, de regulis Iuris, lib. 6. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 186. ubi ait procedere, nisi lex in aliquo casu resistat, vel nisi mutetur in alterius praerudicium & damnum, Surd. conf. 167. num. 10. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 5. lit. M. concl. 435.

S V M M A R I V M.

- 1 Consuetudo dicitur forma, & quasi alterum ius naturale.
- 2 Consuetudo equipollet veritati.
- 3 Consuetudo facit de non licito licitum, & è contrà, quoad poenam temporalem, ut num. 4.
- 5 Consuetudo parem vim habet cum lege.
- 6 Consuetudo est optima legum interpret.
- 7 Consuetudo potest introducere quicquid potest privilegio concedi.
- 8 Consuetudo est interpretativa privilegiorum, & scripturarum.
- 9 Consuetudo potest quicquid potest pactum.
- 10 Consuetudo potest quicquid potest praescriptio.
- 11 Consuetudine introduci potest quicquid potest statuto.
- 12 Consuetudo est interpretativa contractuum.

Consuetudo.

AXIOMA LVI.

CONSVETUDO dicitur forma, & quasi alterum ius naturale, ac proinde omnia potest, Bald. conf. 433. Apulus castrum, col. 4. vers. decimo probatur, lib. 3. Surd. de aliment. tit. 1. num. 7. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 806. num. 16. Franc. Nuñez de Velasco en los dialogos de contencion de la milicia y ciencia, dialog. 3. pag. mibi 76. versa.

CONSVETUDO equipollet veritati, l. 1. ff. de a

feruit. & aqua, Bald. conf. 289. Quia consuetudo, in princip. lib. 4. Card. Tusch. d. concl. 806. n. 17.

3. **CONSVETUDO** facit de non licito licitum, & è contrà, ac proinde excusat ab omni pœna, si fiat actus non licitus, Bart. in l. si fugitivus. §. apud Labeonem. ff. de adilit. edicto, Dec. conf. 170. col. pen. Grat. conf. 39. & 49. lib. 2. Crauet. conf. 145. num. 11. & conf. 924. num. 16. Roland. conf. 58. num. 19. lib. 4. Mexi. in tract. taxæ panis, concl. 3. num. 25. Ioseph. Ludon. Perns. decis. 61. num. 14. Seraphin. de privileg. iuram. priuil. 83. n. 56. Card. Tusch. d. concl. 806. n. 18. Gutier. præll. lib. 3. q. 29. n. 22.

4. Declara procedere quoad pœnam temporalem, quia quoad pœnam peccati & spiritualem, consuetudo non facit de illicito licitum contra legem, glos. in cap. denique. 4. dist. & in cap. cum venerabilis, de consuetud. Felin. in cap. ex tenore. num. 12. vers. declara, de rescript. Bero. conf. 167. lib. 1. Roman. conf. 466. Videtur, in princip. num. 2. Capol. conf. 40. Crauet. conf. 6. num. 103. Card. Tusch. d. concl. 806. num. 21. & 22.

5. **CONSVETUDO** parem vim habet cum lege, l. de quibus. ff. de legib. §. ex non scripto, Instit. de iure nat. gentium, cap. fin. de consuetud. cap. consuetudo. 1. dist. 1. 2. C. qua sit longa consuetudo, Guid. sing. 803. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 78. Bellet. disquis. clerical. p. 1. tit. de fauore clericor. person. §. 3. num. 10. Bernard. Grana. ad præll. Camera Imper. lib. 1. concl. 36. Unde venit appellatione iuris, Mench. quest. frequent. cap. 3. num. 32.

6. **CONSVETUDO** est optima legum interpret, l. minimè. ff. de legib. l. si de interpretatione. ff. eod. tit. cap. cum dilectus, de consuetud. Syluan. conf. 88. num. 27. Tirag. de nobilit. cap. 10. num. 9. Afflict. Neapol. decis. 166. n. 9. & decis. 173. num. 3. Menoch. conf. 32. n. 44. & conf. 390. num. 21. & conf. 577. num. 2. & 3. vol. 3. Mascard. de probat. concl. 1415. num. 10. Brunon. à Sole in locis communib. verbo consuetudo 6. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocat. eod. verb. num. 3. Cald. Pereira in l. si curatorem. C. de in integ. restit. minor. verbo contractum. num. 29. Bellet. disquis. cleric. p. 1. tit. de clerico debitore. §. 12. num. 27. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 2. cap. 1. num. 12. Camill. Borrell. in Summa omnium decis. tit. 14. num. 88. Cened. præll. & canon. quest. lib. 1. q. 3. num. 11. Rot. decis. 642. num. 15. in fin. apud Farinac. p. 1. recent.

7. **CONSVETUDO** potest introducere quicquid potest privilegio concèdi, Oldrad. conf. 172. Quia omnes, in princ. & conf. 146. in fine, & conf. 154. n. 8. vers. quoniam opponitur, Anchar. conf. 50. Consuetudo, Bald. conf. 49. In falso, lib. 1. vbi quod circa iurisdictionem conferendam æquiparantur consuetudo, & privilegium, & conf. 289. Quia consuetudo, in princip. lib. 4. vbi quod pedagium potest de consuetudine competere, sicut ex privilegio, refert Cardin. Tusch. d. tom. 2. concl. 808. per totam, vbi num. 11. post Bald. conf. 338. in fin. lib. 1. subdit, quod privilegium dicitur esse maioris auctoritatis, quàm simplex consuetudo, & num. 13. post Zabarel. in Clem. 2. §. illi verò. num. 4. in 10. notab. de astate, & qualis. declarat, quod semper à pari non procedunt consuetudo, & privilegium, quia si derogatur consuetudini, non censetur derogatum privilegio.

8. **CONSVETUDO** est interpretatiua privilegiorum, & scripturarum, quæ ex decennij lapsu interpretantur, Molin. de primog. lib. 2. cap. 6. n. 57. Gutier. præll. lib. 3. q. 62. num. 26. Molin. de iustis. tom. 3. dispu. 590. coniect. 9.

9. **CONSVETUDO** potest quicquid potest pactum, Gemin. conf. 139. n. 1. in fine, vbi intelligit af-

firmatiuè, Bald. conf. 349. Si hoc queritur, in fin. vers. in contrarium, lib. 5. vbi quod valet consuetudo in iis, quæ sunt valida per pactum, Cardin. Zabarel. conf. 146. num. 3. vbi intelligit, quando ab eodem procedit consuetudo, & pactum, Card. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 807.

CONSVETUDO potest quicquid potest præscriptio, & quæ per præscriptionem induci possunt, multo magis per consuetudinem, Federic. de Senis conf. 151. Thema tale est, in princ. num. 1. vers. nec credo, Aegid. Bellam. conf. 17. num. 4. vers. circa secundum, Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 809.

CONSVETUDINE introduci potest quicquid potest statuto, Lap. alleg. 43. in fine, Franch. in cap. unic. §. statumus, in fine, de clericis non resid. lib. 6. Federic. de Senis conf. 17. num. 3. vers. præterea, & conf. 277. n. 1. circa fin. vers. secundo probatur, vbi quod regulariter valet argumentum de vno ad aliud, Crauet. conf. 137. num. 3. Alex. conf. 52. num. 7. vers. si ergo, lib. 5. & conf. 119. Quoniam. num. 9. vers. quia à pari procedunt, lib. 6. vbi quod quantum ad causam efficientem sunt paria, refert Cardin. Tusch. d. tom. 2. concl. 810. per totam.

CONSVETUDO est interpretatiua contrarium, l. quod si nolis. §. qui assidua. ff. de adilit. edicto, Magon. Florent. decis. 56. n. 3. & Lucensi decis. 7. n. 21. Menoch. de arbitr. casu 83. num. 10. Camill. Borrell. in Summa omnium decis. tit. 14. num. 93. Sord. decis. 223. à num. 11. vbi ait, quod facit contrahere partes secundum eam, & de aliment. tit. 1. q. 66. num. 4. vbi dicit, quod quælibet dispositio recipit interpretationem à consuetudine.

SVMMARIVM.

1. Contractus ex conventionione partium legem accipiunt.
2. Contractus claudicare non potest, quia debet esse obligatorius hinc inde.
3. Contractus non debet operari ultra intentionem agentium.
4. Contractus sunt ab initio voluntatis, ex post facto necessitatis.
5. Contractus aut totus acceptandus, aut totus repudiandus.
6. Contractus omnis, seu qualibet dispositio, promissio, vel pactum, intelliguntur rebus sic stantibus.
7. Contractus recipiunt interpretationem ex tacita mente contrahentium.
8. Contractus uniuscuiusque initium spectandum est, & causa.
9. Contractibus omissum habetur pro omisso.
10. Contrahentes, sicut & testator, videntur se conformare cum iure.

Contractus.

AXIOMA LVII.

CONTRACTVS ex conventionione partium legem accipiunt, l. 1. §. si conveniat. ff. de positi. l. contractus. ff. de regulis Iuris. l. lege. ff. de pactis convent. l. 1. C. de oper. liber. l. 1. C. commodati, cap. contractus 89. de regulis Iuris, lib. 6. Cast. conf. 472. Viso supra dicto, in princ. lib. 1. & conf. 145. Videndum est, in fine, &

& conf. 219. In causa, qua vertitur, col. 2. vers. contra-
ctus autem, lib. 2. Soc. conf. 167. Non inutilis. vers. po-
stremo, & conf. 154. Consultationem, circa princip. lib. 2.
Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 83. vbi dicit
procedere, quando contractus sunt legitime facti,
Petr. de Greg. de concess. feud. p. 3. q. 1. vers. ex promissis,
Menoch. conf. 52. num. 58. & conf. 477. num. 3. Oet.
Glorit. resp. 7. num. 61. Surd. conf. 383. num. 6. Cald.
Pereira de renonat. emphyt. q. 11. num. 19. & quest. fo-
renf. conf. 38. num. 1. Pichard. ad §. si quis alium. num. 2.
Insti. de inutilib. stipulat. Seraphin. decif. 787. num. 2.
Cardos. in praxi iudicum, & Advocat. verbo contractus.
n. 12. Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. C. concl. 980.
Rot. decif. 669. num. 4. apud Farin. p. 1. recent. vbi quod
à partium conventionione recipit formam contractus,
& decif. 415. num. 4. apud eund. d. p. 1. recent. vbi am-
pliat, etiam si fuerit conventum ultra, vel præter
naturam contractus.

2 CONTRACTVS claudicare non potest, quia
debet esse obligatorius hinc inde, l. Iulianus. §. si
quis. ff. de actionib. empti, l. si cion dies. §. pen. ff. de re-
cept. arbitri. l. Labeo. ff. de verb. signif. Alex. conf. 40.
Circa primum, in princip. lib. 5. & conf. 121. Visi, in
princip. eod. lib. 5. & conf. 123. Considerati. num. 6. & 7.
lib. 7. Egid. Bellam. conf. 33. col. pen. num. 62. Thom.
de Thomasset. in floribus legum. reg. 84. vbi ait procedere,
quando militat eadem ratio, Menoch. conf. 122. n. 39.
Surd. decif. 52. num. 9. Cald. Pereira in l. si curatorem,
verb. hunc contractum. num. 4. C. de in integ. rest. minor.
Francisc. à Sousa in repet. §. actionum. Insti. de actionib.
p. 4. num. 27. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 982.
per totam, vbi à n. 10. multipliciter limitat, Mantie.
decif. 186. num. 4.

3 CONTRACTVS non debet operari ultra in-
tentionem agentium, l. non omnis. ff. si certum petatur,
l. in agris. ff. de acquir. rerum dominio, l. 2. ff. de his, qua
in testam. delentur, l. legata inutiliter. ff. de legat. 1. l.
cum tale. §. vlt. ff. de condit. & demonstr. l. age cum Ge-
miniano. C. de transact. Conan. comment. Iuris Civilis
lib. 7. cap. 1. num. 13. Anton. Gom. l. 22. Tauri. n. 24.

4 CONTRACTVS sunt ab initio voluntatis, ex
postfacto necessitatis, l. non idcirco, in fin. ff. de con-
trah. empti, l. si mandauero. §. sicut. ff. mandati, l. cuius
bonis, in princip. ff. de curat. furiosi, l. sicut ab initio. C.
de action. & obligat. l. de contractu. C. de rescind. vendit.
l. quamuis. C. de transactionib. l. eo quod. C. si certum
petatur, l. si quis argentum. §. fin. C. de donation. Alex.
conf. 40. Circa primum. num. 2. lib. 5. Bald. conf. 381.
Factum tale est, lib. 4. Tiraq. in l. si vngquam. verbo liber-
tis. num. 15. C. de reuocandis donat. Gutier. practic. lib. 3.
q. 43. num. 14. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 6.
vbi ait procedere, quando contractus iure sunt per-
fecti, secus verò si superueniat fraus, & dolus, vel
ab eis de consensu vtriusque partis recedatur, Fla-
min. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. q. 13. n. 7. Cardos.
in praxi iudicum, & Advocat. verbo contractus. num. 8.
Seraphin. decif. 427. num. 1. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. C.
concl. 983. per totam, vbi num. 5. limitat in contractu
nominato conditionali celebrato gratia vnus par-
tis tantum, quia potest reuocari pendente condi-
tione.

5 CONTRACTVS aut totus acceptandus, aut
totus repudiandus, l. cum queritur. ff. de administ. tu-
tor. l. nam absurdum. ff. de bonis liberis. Tiraq. de retract.
conuent. ad fin. tit. num. 4. cum seqq. Stephan. Gratian.
discept. forens. cap. 301. num. 57. Cald. Pereira quest.
forens. conf. 39.

6 CONTRACTVS omnis, seu quælibet disposi-
tio, promissio, vel pactum, etiam iuramento firma-
ta, intelliguntur rebus sic stantibus, l. continuum. §.
Axiom. Aug. Iur. Barbof.

cum quis. ff. de verb. obligat. l. quod seruus, vbi glos. ff.
de condit. ob causam, l. quaro. §. inter locatorem. ff. lo-
cati, Hippol. conf. 76. num. 31. vol. 1. Tiraq. in l. si vn-
quam, in princip. num. 166. C. de reuocand. donat. Mas-
card. de probat. concl. 1131. num. 27. & concl. 1157. n. 7.
Surd. conf. 418. num. 8. & conf. 445. num. 35. & de ali-
mentis tit. 2. q. 15. num. 187. & tit. 8. priuileg. 56. n. 61.
& decif. 326. num. 31. Gutier. practic. lib. 3. q. 42. n. 37.
& 38. & de tutel. p. 1. cap. 1. num. 23. Flamin. Paris.
de resignat. benefic. lib. 1. q. 14. num. 11. & lib. 3. q. 18.
num. 123. Cald. Pereira in resp. pro Duce Pastrana. n. 6.
& in resp. pro D. Roderico à Sylua, vers. ad hac, Stephan.
Gratian. discept. forens. cap. 96. num. 23. Aloys. Ricc. in
collect. decif. p. 5. collect. 1771. Mart. de clausul. p. 1.
claus. 127. num. 1. cum seqq. & p. 3. claus. 73. Hieron.
Fernandez de Ottero Selectar. interp. lib. vnic. in interp.
cap. fin. de consues. num. 77. Mari. Antonin. var. re-
solut. lib. 2. resol. 55. num. 29. 31. & 32. Rot. decif. 606.
n. 3. apud Farin. collect. 1. nouissimarum.

CONTRACTVS recipiunt interpretationem
ex tacita mente contrahentium, l. in conuentionali-
bus. ff. de verb. obligat. Perez ad tit. 7. lib. 5. Ordin. pag.
188. Et in contractibus potius mens, quam verba
sunt attendenda, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 4.
num. 10.

CONTRACTVS vniuscuiusque initium spe-
ctandum est, & causa, l. si procuratorem, in princip. ff.
mandati, l. 1. §. non solum. ff. depositi, l. si tamen. ff. ad
Macedon. & conclusio attenditur, l. si dominus. ff. de
prascript. verbis, Stephan. Gratian. discept. forens. cap.
115. num. 35. Mantie. decif. 70. num. 1. & decif. 78.
num. 2.

CONTRACTIBVS omissum habetur pro omis-
so, l. quicquid abstringenda. ff. de verb. obligat. Paris.
conf. 117. n. 6. Surd. de aliment. tit. 8. priuileg. 76. & decif.
283. num. 5.

CONTRAHENTES, sicut & testator, viden-
tur se conformare cum Iure, l. heredes mei. §. cum ita.
ff. ad Trebell. l. quero. §. inter locatorem. ff. locati, Menoch.
conf. 111. num. 17. Mascard. de probat. concl. 1415. à n. 2.
Gam. Lusti. decif. 16. num. 4. & decif. 193. n. 6. Surd.
Mant. decif. 2. num. 11. Gutier. conf. 18. num. 7. cum
seqq. & practic. lib. 3. q. 70. num. 29. & q. 101. num. 3.
Valasc. conf. 134. num. 11. Cald. Pereira de empti. & ven-
dit. cap. 9. n. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. §. num. 81.
Card. Seraphin. decif. 264. num. 15. vbi dicit, quod
censentur se conformare cum statutis loci, in quo
contrahitur.

SUMMARIUM.

- 1 Contrarietas est vitanda, & concilianda in
omni dispositione.
- 2 Contrarietas ex propositione contrariorum in-
ducitur.
- 3 Contraria simul esse non possunt, secus si di-
uersis respectibus.
- 4 Contraria non possunt esse sub eodem sub-
iecto.
- 5 Contraria plura incompatibilia si concurrunt,
prevalent ultima.
- 6 Contraria allegans non auditur, nisi quis
velit contra diuersas personas experiri,
vt num. 7. vel vbi quis in diuersis iudi-
cijs experitur, vt n. 8.
- 9 Defendens se potest contraria allegare.

- 10 Appellans potest etiam dicere de nullitate sententia, licet sint contraria.
- 11 Contrariorum eadem est disciplina, nisi militet diuersa ratio.
- 12 Contrariorum contraria est ratio, & contrarius effectus.
- 13 Contrarium effectum non debent operari inducta ad unum finem.
- 14 Inducta in fauorem contrarium effectum non debent operari.

Contrarietas, Contrarium.

AXIOMA LVIII.

- 1 CONTRARIETAS est vitanda, & concilianda in omni dispositione, l. ubi repugnantia. ff. de regulis Iuris, cap. cum expediat, de elect. lib. 6. Alex. conf. 141. Viso testamento. num. 4. & 5. lib. 2. Surd. decis. 276. num. 3. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 93. num. 7. Secin. conf. 159. num. 29. lib. 2. Franc. Arzin. conf. 9. Eleganter, in princip. ubi quod interpretatio debet fieri, vt tollatur contrarietas, vel perplexitas, Crauet. conf. 70. num. 5. ubi dicit, quod ea interpretatio sumenda est in omni materia, per quam non inducatur contrarietas, sed induci concordia debet etiam impropriando verba, & num. 8. quod per subauditos intellectus nunquam potest induci correctio dispositionis, Gemin. conf. 131. in princip. & n. 1. Bald. conf. 181. verba dicunt, lib. 2. Abb. conf. 9. Omiffa. n. 2. in fine, lib. 2. refert plura de hac materia Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 1008. per totam, ubi num. 37. limitat, ubi non est conciliatio, quia tunc vltima derogant prioribus, & num. 39. limitat etiam quando vnum est speciale, aliud generale, quia speciale præualeat, siue sit posterius, siue antèrius compilatum. Inducitur autem contrarietas ex propositione contrariorum, veluti quod quis sit legitimus & illegitimus, præsens & absens, factus & sanz mentis, virgo & corrupta, &c. glos. verbo directio contrarij, in Clem. testibus, de testib. Cognol. in d. l. ubi repugnantia. num. 2. Bald. conf. 326. Acturus pensionem, in fine, lib. 2. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 1007. a princip.
- 3 CONTRARIA simul esse non possunt, l. mutuo. ff. pro socio. l. 1. C. de furtis, Menoch. remed. 3. retin. num. 516. Anton. Monach. Lucensi decis. 25. num. 6. & se inuicem eliciunt, & mutuo se expellunt, & vno posito remouetur alterum, Surd. decis. 24. n. 10. & decis. 92. num. 11. & conf. 211. num. 16. quia ad remotionem vnius sequitur remotio alterius, l. si inter. ff. de except. rei indic. Diuersis tamen respectibus duo contraria procedere possunt, Terrag. de nobilit. cap. 28. num. 13. Farin. in praxi crimin. p. 4. consil. 30. num. 62.
- 4 CONTRARIA non possunt esse sub eodem subiecto, glos. in l. fin. ff. de diuort. Bernard. reg. 25. Alciat. de presump. reg. 2. pref. 3. num. 5. Cas. Argel. de contradit. legitimo, q. 2. num. 59. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. cap. 15. num. 22. Thom. de Thomasser. in floribus legum. reg. 101. ubi ait procedere simul, & eodem tempore, ac eodem subiecto, vel secundum Logicos in habitibus moralibus, secus autem in speculatiuis, vel in concreto, & in realibus, aliter autem in abstracto, & in imaginatione.
- 5 CONTRARIA plura incompatibilia si concurrunt, præualeat vltima, Abb. conf. 94. In questione. num. 3. & 4. libro 2. Cardin. Tusch. d. tom. 2.

lit. C. conclusione 1011. per totam.

CONTRARIA allegans non auditur, l. Titie. 6 ff. de condit. & demonst. l. 1. C. de furtis, l. transactio. C. de transact. cap. impuiri, de fide instr. cap. sollicitudinem, de appellar. ubi Henric. num. 4. Greg. l. 111. verbo ninguna. tit. 18. part. 3. Cou. vari. lib. 2. cap. 2. num. 2. in fine, Angel. in l. Papinianus. §. sed nec impubertis, in princip. ff. de inoffic. testam. & in l. si procuratorio. num. 1. ff. quando appellan. sit. Menoch. de presump. lib. 2. pref. 41. num. 2. Cabed. Lusit. decis. 34. num. 9. p. 1. Stephan. Gratian. Marchia decis. 54. num. 18. Cardos. in praxi Iudicam, & Aduocat. verbo allegatio. n. 4. Mars. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 56. num. 11. Anton. Monach. Bononiens. decis. 34. num. 1. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 1005. per totam, ubi num. 2. declarat, vt procedat quando contrarietas est directa, secus quando est diuersitas.

Limita primò, ubi quis vult contra diuersas personas experiri, tunc enim contraria allegando auditur, vt tenent in d. l. 1. Petr. de Bellapert. col. 2. in princip. vers. hoc nihil est, & post eum Cyn. col. 3. post med. Bart. col. 2. num. 4. Paul. de Castr. col. pen. n. 8. Curt. Iun. col. 4. num. 16. Bald. conf. 313. Proponitur, lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 1005. num. 27. Rendin. in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 100. num. 10. Vel ubi quis in diuersis iudiciis experitur, nam qui negauit testamentum in vno iudicio, poterit fundare se super testamento negato in alio iudicio, quia diuersitas iudiciorum diuersa & contraria admittit, Bald. conf. 394. Quod notarij. num. 2. vers. super secundo, lib. 4. ubi etiam ait hoc multo magis procedere, quando pluralitas personarum inducitur, quia si ego negavi tanquam tutor testamentum, possum nomine meo proprio iuari ex illo testamento, refert Card. Tusch. d. concl. 1005. n. 18. & 29.

Limita secundò in eo qui se defendit, quia potest test contraria allegare, cap. nullus pluribus, de regulis Iuris, lib. 6. Calderin. conf. 219. vers. item proponitur, alias 13. de appellar. Cardin. Tusch. d. concl. 1005. num. 26.

Limita tertio, quando contrarietas tendit ad idem in effectu, nam appellans potest etiam dicere de nullitate sententia, licet sint contraria, quia appellans præsupponit sententiam aliquam, dicens verò de nullitate præsupponit nullam; sed quia tendunt ad idem, vt tollatur sententia per diuersa remedia conciliantur, quia effectus non est contrarius, Calderin. conf. 219. in princip. alias 13. de appellar. Egid. Bellam. conf. 10. num. 54. Card. Tusch. d. concl. 1005. num. 25.

CONTRARIORVM eadem est disciplina, l. 1. ff. de his qui sunt sui, vel alieni iuris, l. fin. ff. de legat. 3. l. in fundo. ff. de rei vend. l. inter stipulantiem. §. sacram. ff. de verb. obligat. l. 1. §. si quis vltro. ff. de quest. l. & si contra, in fine, ff. de vulg. & pupill. substit. l. nihil tam naturale. ff. de regulis Iuris. §. 1. Inst. illo tit. de ijs, qui sunt sui, vel alieni iuris. §. 1. Instit. de tutel. cap. translatio, de constit. cap. intellectum, de iureiur. Aristot. lib. 7. Topic. cap. 1. Alex. conf. 109. Statutus. num. 17. & 18. lib. 2. & conf. 111. Videretur. num. 13. vers. quod contrariorum; lib. 7. ubi ait non procedere, quando militat diuersa ratio, Cachéran. Pedam. decis. 53. n. 10. Paris. conf. 131. num. 122. vol. 1. Ollan. Glor. resp. 5. num. 31. Euerard. in topicis legalib. loco 73. Surd. conf. 1. nam. 92. & conf. 151. num. 27. & consil. 301. num. 22. Brunor à Sole in locis communib. verbo contrarietas 2. Acac. Anton. in comment. ad rub. ff. de condit. & demonstrat. cap. 1. num. 56. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 52. n. 38. tom. 1. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. conclus. 113. per

per totam, Ceuall. communium contra commun. tom. 4. q. 897. num. 884. Mari. Antonin. vari. resoluit. lib. 1. resoluit. fin. casu 51. late de intellectu Galganet. de conditionib. & demonstrat. p. 1. cap. 1. q. 19. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 6. num. 174. Fufar. de substitut. q. 245. num. 8. vbi num. 9. limitat, quando adest diuersa ratio.

12 CONTRARIORVM contraria est ratio, & contrarius effectus, l. fin. ff. de edendo, l. qui accusare. ff. de accusationib. Euerard. in topicis legalib. loco 75. Surd. conf. 350. num. 22. (Cf. Argel. de contradict. legitimo. q. 3. n. 75.)

13 CONTRARIVM effectum non debent operari inducta ad vnum finem, l. legata inutiliter. ff. de legat. 1. l. qui hominem. §. fin. ff. de solution. l. 2. ante fin. C. de iuram. calumn. cap. maiores. §. sed adhuc, de Baptisino, Cuman. conf. 7. Primum videndum, num. 7. vers. ad ea, Caf. Argel. de contradict. legitimo. q. 3. num. 136. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 1010. per totam, vbi num. 4. limitat, vt eadem res possit producere diuersos effectus diuersarum personarum & rerum, quas eadem persona, vel res potest repræsentare.

14 Sic inducta in fauorem, contrarium effectum non debent operari, l. legatum. ff. de adimend. legatis, l. quod fauore. C. de legib. cap. quod ob gratiam, de regulis Iuris, in 6. Caf. Argel. d. tract. de contradict. legis. q. 2. n. 101. & q. 3. num. 191.

SUMMARIVM.

- 1 Copulata plura quando requiruntur ad aliquid disponendum, non sufficit vnum tantum interuenire.
- 2 Plura vbi requiruntur ad aliquid producendum in esse, si aliquid deficit ex requisitis, illud non potest dici esse perfectum.
- 3 Obligatus sub pœna facere duo copulatiuè, non euitat pœnam si vnum tantum facit.
- 4 Copulata duo vbi sunt adiectiua, veniunt augmentatiuè.
- 5 Copula vbi ponitur inter duos honoratos, vel duos grauatos super re distributionem recipiente, non requiritur concursus vtriusque copulati.
- 6 Incompatibilia plura quando copulantur, tunc copula resoluitur in alternatiuam, vel disiunctiuam.
- 7 Copulata disiungunt, vbi constat de mente.
- 8 Dispositio vbi redderetur inutilis, si copula coniungeret, tunc illa disiungit.
- 9 Copulata plura non ad eundem finem tendentia, sed ad diuersos fines, resoluntur in orationes singulas.

Copulatum.

AXIOMA LIX.

1 COPULATA plura quando requiruntur ad aliquid disponendum, non sufficit vnum tantum interuenire, l. si hereds. ff. de condit. institut. Ias. in l. 1. num. 2. & 3. ff. de instit. & iure, Felin. in cap. ex parte, num. 21. & 22. de rescript. Bartol. conf. 155.

Facti contingentia. num. 3. & 4. lib. 1. Ioan. de Anan. conf. 32. Plura alia. num. 7. vers. circa quartum, Riminald. Iun. conf. 600. num. 10. Roman. conf. 166. Visa diligenter. num. 4. Castren. conf. 103. lib. 1. & conf. 211. vers. ad secundum, lib. 2. Agid. Bellam. conf. 33. n. 53. vbi quod copulata plura non possunt distingui & separari, Alex. conf. 123. Scripsit. num. 22. lib. 4. quod vbi requiruntur plura ad aliquid producendum in esse, si aliquid deficit ex requisitis, illud non potest dici esse perfectum, Bald. conf. 64. Quidam promissit, in fine, lib. 1. vbi quod obligatus sub pœna facere duo copulatiuè, non euitat pœnam si vnum tantum facit, Signoral. conf. 223. num. 3. vbi quod copulata omnia ex pluribus in ratione debent concurrere, Angel. conf. 194. Quoniam in vltimis. num. 2. vbi quod in vltimis voluntatibus, & conditionibus pluribus copulatis, vt dispositio habeat locum, debent copulata simul concurrere, & conf. 160. Domina Catherina. num. 5. vbi quod si statutum requirat duos consanguineos in contractu minoris, vel duos affines, non sufficit quod vnus consanguineus, & vnus affinis interuenerint, si extabant duo consanguinei, & duo affines, Ruin. conf. 112. num. 13. lib. 5. vbi quod in pœnalibus, odiosis, & exorbitantibus semper verificatio plurium copulatorum requiritur.

Limita primò, vbi plura copulata sunt adiectiua, quia non debent concurrere, imò veniunt adiectiue, & augmentatiue, vt si testator dicat, instituo in bonis meis assignatis & descriptis in tali instrumento, tunc enim sufficit quod sint assignata, vel descripta, ita Alex. conf. 20. Consideratis. n. 6. & 7. lib. 3. vbi num. 8. subdit, quod in legato facto Doctoribus legistis, & Medicinæ, sufficit quod sint vel legum, vel Medicinæ Doctores, non autem debent copulari istæ duæ qualitates adiectæ, refert Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 1035. num. 53. & 54.

Limita secundò, vbi copula ponitur inter duos honoratos, vel duos grauatos super re distributionem recipiente, quia non requiritur concursus vtriusque copulati, Bald. conf. 374. Verba Dyni, vers. nam sicut quando, lib. 1. Alex. conf. 64. In causa & lre. num. 4. vers. fortificatur, lib. 7. vbi num. 5. subdit, quod quando sumus in materia odiosa, tunc omnia copulata debent concurrere, nisi appareat de mente, Ruin. conf. 41. num. 6. lib. 3. vbi quod statutum disponens quod ascendentes masculi & agnati vsque ad quartum gradum, excludant matrem, habet locum si soli ascendentes, vel soli agnati extant; & addit quod legatum factum mercatoribus, & artificibus lanæ, vel Doctoribus, & Medicis, non requirit concursum vtriusque qualitatibus, quia stant dispositiue, & propter, se secus si propter aliud, idem Ruin. conf. 112. num. 9. & seq. lib. 5. vbi quod legatum factum militibus, & Doctoribus habet locum in simplici milite, & Doctore, Cranet. conf. 909. num. 11. vbi quod privilegium concessum originariis incolis, & habitatoribus, non requirit concursum omnium qualitatibus, quia singulæ per se stant.

Limita tertio, quando copulantur plura incompatibilia, tunc copula resoluitur in alternatiuam, vel disiunctiuam, vt per Roman. conf. 480. In casu proposita consultationis, num. 4. Socin. Iun. conf. 128. num. 3. & seq. lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 1035. n. 70.

Limita quarto, quando constat de mente, vt copulata sint disiunctiua, quia menti inferuendum est, Castren. conf. 43. num. 2. vers. nunc est, lib. 2. Alex. conf. 130. Attentis. n. 8. vers. praterea, lib. 1. vbi quod copulata

copulata sumuntur pro disiunctis, & è contrà, vt seruetur mens, *Crauet. conf. 685. num. 12. Card. Tusch. d. concl. 1035. n. 73.*

- 8 Limita quintò, quando si copula coniungeret inutilis redderetur dispositio, *Rip. in c. inter ceteras. num. 55. de rescript. & in l. Centurio. num. 94. ff. de vulgari, Felin. in cap. Rodolphus, col. 2. vers. & per elusionem, de rescript. Castren. conf. 43. Substitutio. num. 1. lib. 2. Alex. conf. 130. Attentis, col. fin. lib. 2. Curt. Iun. conf. 172. Prasupponitur. num. 4. Crauet. conf. 485. num. 10. & 11. Cardin. Tusch. d. conclus. 1035. num. 71.*

- 9 Limita sextò, quia copulata plura non ad eundem finem tendentia, sed ad diuersos fines, resoluuntur in orationes singulas, *Anchar. consil. 80. num. 4. & seq. Cardin. Tusch. d. concl. 1035. num. 86. vbi num. 87. limitat etiam, quando ordo charitatis induceret aliam credulitatem, & num. 88. post Roman. conf. 104. num. 4. limitat quoque, quando plura copulantur propter se principaliter, non propter aliud, quia in vnoquoque procedit dispositio sine copulato, & num. 93. post Ruin. conf. 116. n. 6. lib. 2. limitat etiam, vbi plura copulantur in diuersis orationibus, & vnum non est respectu alterius, & num. 96. post Alex. conf. 80. num. 13. lib. 1. limitat quoque, quando copula cadit inter duo adiectiua respectu vnius substantiui, quia non requiritur vtrumque copulatum.*

SUMMARIUM.

- 1 Correctio est vitanda, & sunt concordanda contraria.
- 2 Interpretatio semper fit statuti, & alterius dispositionis, ne sequentia corrigant præcedentia.
- 3 Correctio Iuris in omni interpretatione vitanda.
- 4 Correctio extenditur quantum se extendit dispositio correctæ.
- 5 Legum correctio in dubio est vitanda.
- 6 Correctum quod non est stare non prohibetur.
- 7 Corrigere se ipsum incontinenti nemo præsumitur.

Correctio.

AXIOMA LX.

- 1 CORRECTIO est vitanda, & sunt conecordanda contraria, quia non est verisimile, quod quis suam dispositionem voluerit illicet corrigere, *Gemin. conf. 88. in fine, vers. item cum Papa, Roman. conf. 104. Reuerende Pater, col. 2. in princip. vbi quod debet fieri concordia omnino vt euitetur correctio, plenè Alex. conf. 123. Scripsit. num. 9. cum seqq. lib. 4. vbi quod etiam per subauditum sermonem vitanda est correctio, & conf. 56. Viso processu. num. 8. & 9. lib. 2. vbi quod non est verisimile, quod statuentes voluerint se corrigere, Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 1036. à princip. vbi num. 12. post Alex. conf. 59. num. 13. lib. 3. & Roman. d. conf. 104. col. 2. in princip. & conf. 438. num. 6. subdit, quod testatoris voluntas ita est interpretanda, vt ex sequentibus non præsumatur se voluisse incon-*

tinenti corrigere, & num. 14. amplat in mandato procuræ, & num. 15. in testibus, & num. 18. in scripturis, & num. 19. in privilegiis. Et quod semper interpretatio fit statuti, & alterius dispositionis, ne sequentia corrigant præcedentia, dicit *Roman. conf. 392. Circa primum. num. 23. quem refert Card. Tusch. tom. 4. lit. I. concl. 330. n. 34.*

CORRECTIO Iuris in omni interpretatione vitanda, ne Iura tot vigiliis fabricata vnico verbo tollantur, *Abb. conf. 78. in princip. lib. 2. Gemin. conf. 131. Præmissis pro declaratione, in princip. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 1037. num. 1. vbi num. 2. post Anchar. conf. 190. in princip. limitat in statuto correctorio Iuris communis, quia in dubio facienda est interpretatio, vt censeatur correctum, vt reducamur ad Ius commune, & num. 4. limitat etiam, quando non est locus concordie, quia tunc inducitur correctio, & vltima derogant prioribus.*

CORRECTIO tantum extenditur, quantum se extendit dispositio correctæ, vt per *Signorol. de Homed. conf. 37. Factum sic proponitur. num. 5. & seq. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 1038. num. 1. vbi num. 2. declarat procedere secundum correctionis potentiam; nam si corrigatur actus, extenditur correctio ad omnia, ad quæ actus correctus extendebatur.*

CORRECTIO legum in dubio est vitanda, *l. si quando, C. de inoffic. testam. l. 1. C. de inoffic. dotib. l. præcipimus, in fine, C. de appellat. c. 1. de noui operis nunciat. c. cum expediat, de elect. lib. 6. Roman. conf. 40. Visi. num. 5. & conf. 57. In causa vertente. num. 2. & 3. & conf. 322. In casu. num. 2. vbi subdit procedere, etiam si lex posterior contraria habeat clausulam derogatoriam, *Nan obstante*, quia adhuc correctio non sumitur, si potest fieri conciliatio, & extendit etiam quando adellet dictio taxatiua, *Pichard. in princip. Insit. de lege Falcid. num. 34. Cephal. conf. 323. à num. 18. vol. 3. Menoch. remed. 4. adipisc. num. 21. Franc. Bec. conf. 1. num. 13. Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 11. num. 29. Armendar. in proem. addit. ad recopilat. legum Nauarra. n. 51. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 1036. num. 4. cum seqq. Mari. Anton. vari. resolut. lib. 1. resol. 18. n. 12.**

CORRECTVM quod non est stare non prohibetur, *l. præcipimus, C. de appellat. l. sancimus, C. de testament. Surd. decis. 195. n. 6.*

CORRIGERE seipsum incontinenti nemo præsumitur, *l. cum hic statui. §. 1. in fin. ff. de donat. inter virum & uxorem. l. præcipimus, in fine, C. de appellation. Alex. conf. 59. Attentis verbis. num. 13. vers. & pro confirmatione, lib. 3. & conf. 142. Viso processu. num. 12. lib. 6. & conf. 170. Viso instrumento, in fine, eod. lib. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 1046. à princip. Alciat. de præsumption. reg. 2. præf. 28. in princip. Roland. conf. 62. num. 9. vol. 3. Surd. conf. 241. num. 19. & conf. 362. num. 15. & conf. 365. num. 10. Orlan. Glor. resp. 1. p. 3. num. 124. & resp. 5. num. 31. Rot. decis. 763. num. 14. p. 1. diuers. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 37. n. 14. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 8. num. 76. & ideo interpretatio debet fieri, ne disponens incontinenti voluerit se corrigere, *Franc. Aretin. conf. 9. Eleganter, in princip. quem refert Cardin. Tusch. tom. 4. lit. I. concl. 330. n. 73.**

SUMMARIUM.

- 1 Correlatiuorum idem est iudicium, & eadem disciplina.

- 1 *Correlatiuo vno destructo, destruitur & aliud.*
- 3 *Correlatiuorum regula est regula parium.*
- 4 *Dispositio in vno ex correlatiuis non habet locum in alio, quando sumus in contractibus maxime stricti iuris.*

Correlatiuum.

AXIOMA LXI.

- 1 **C**ORRELATIVORVM idem est iudicium, & eadem disciplina, & de vno dispositum trahitur ad alterum, l. fin. ff. de acceptil. l. fin. C. de indicta viduit. tollen. l. si quis seruo, C. de furtis, l. 1. C. de transact. l. 1. C. de expensis, lib. 11. Curs. Conimbric. in comment. ad Logicam, cap. 7. de relatis, in comment. attributo 3. Anton. de S. Blasio in tract. de correlatiuis, tom. 10. tractatum, Doct. Corn. conf. 145. In supra-
praducto. num. 7. lib. 4. Euerard. in topicis legalib. loco à correlatiuis. num. 8. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de legib. concl. 3. Bald. conf. 14. Super legitimatione. n. 2. lib. 4. vbi ait, quod valet argumentum de vno ex correlatiuis ad aliud, & quod idem sit in marito & vxore, emptore & venditore, quia dispositum in vno, procedit etiam in alio, Bellacomb. tom. 1. commun. opinion. lib. 1. tit. 17. de legib. num. 57. vbi Visi. num. 203. idem Visi. d. tom. 1. tit. 28. que res exportari non debet. num. 11. Con. in cap. Rainuntius. §. 3. num. 6. de testament. Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 9. n. 171. & seq. Boer. decis. 48. num. 3. & 4. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 1. cap. 2. à num. 1. Sebast. Medices reg. 9. Alphau. collect. 862. Valase. de iure emphyt. q. 29. in fine, Garc. Falcon. reg. 110. & 141. Bertazol. in repet. l. si quis maior. num. 800. & 803. C. de transact. Nau. comment. 3. de Regularib. num. 44. vbi quod correlatiuorum vnum non potest esse sine alio, Surd. decis. 218. num. 10. & conf. 34. num. 26. & conf. 150. num. 120. & conf. 201. num. 3. & conf. 338. num. 4. & de aliment. tit. 1. q. 19. num. 3. & 10. & tit. 4. q. 18. num. 54. & 55. & tit. 6. q. 9. num. 6. Aldouin. conf. 74. num. 14. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de exempt. clericor. à statutis secul. §. 4. num. 5. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 1041. Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. E. num. 235. cum seqq. Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 54. num. 1. & lib. 6. disp. 19. n. 10. Ferrer. in Constitut. Carbalonia glos. 6. num. 2. Benedict. Aegid. in repet. l. ex hoc iure. ff. de de iustitia & iure. p. 1. cap. 8. num. 4. Sanctarel. var. resol. p. 1. resol. 31. num. 51. Melch. Phelbos Lusitan. decis. 72. num. 8. tom. 1.
- 2 **I**ta vt vno destructo, destruat & aliud, l. filio. §. mariti. ff. de adimend. leg. Fusar. de substit. q. 257. n. 60. in princ.
- 3 **R**egula enim correlatiuorum est regula parium, l. Iulia. §. si procurator. ff. de actionib. empti, Bertazol. in repet. d. l. si quis maior. num. 801. Vnde si quid est prohibitum vni, videtur & prohibitum alteri, Menoch. conf. 136. num. 10. & 11. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 50. num. 12. & sublato vno, alterum tacite sublatum censetur, d. l. fin. ff. de acceptil. l. alteri. ff. de adimend. legat. D. Barbof. in rub. ff. solutio matrim. p. 1. num. 37. Surd. decis. 52. num. 5. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 56. num. 6. & vno expresse, dicitur expresse alterum, idem Mari. Antonin. d. tract. vari. resolut. lib. 3. resolut. 9. n. 2.
- 4 **L**imita in contractibus, in quibus dispositio in vno ex correlatiuis non habet locum in alio, Dec. conf. 212. Visis que accurate, col. 2. num. 3. Socin. conf. 74. Axiom. Iur. Aug. Barbof.

Difficultatem, col. 2. num. 5. lib. 3. Crauet. de antiquit. tempor. p. 4. num. 71. & 72. vers. quod dictum, & eadem p. 4. §. Videamus. num. 29. cum seqq. Anton. Gabr. d. tit. de legib. concl. 3. num. 52. Card. Thusc. d. lit. C. concl. 1041. num. 15. cum seqq. vbi num. 20. intelligit in contractibus simpliciter stricti iuris, & num. 21. post Bald. conf. 188. in fin. num. 2. lib. 1. limitat etiam vbi diuersa ratio assignari possit, & idem Tusch. concl. seq. resoluit correlatiuorum non esse eandem disciplinam in iis, quæ ex pactione conuenta sunt, quia potius stamus verbis, quam argumento correlatiuorum.

SVMMARIVM.

- 1 *Culpa suos debet tenere auctores.*
- 2 *Culpa vbi non est, nec pœna esse potest, aut delictum, aut onus.*
- 3 *Culpa non potest imputari ei, qui non fecit id quod facere non tenebatur.*
- 4 *Culpa non imputatur ei, qui non fecit quod factum non profuisset.*
- 5 *Culpa vbi maior est, ibi granior debet esse pœna.*
- 6 *Culpa non caret, qui se immiscet rei alterius professionis.*

Culpa.

AXIOMA LXII.

- 1 **C**ULPA suos debet tenere auctores, l. sancti-
mus, C. de pœnis, cap. quasiuit, de iis qua fiunt à maiori parte Caputuli, cap. Romana, in fine, de sentent. excom. lib. 6. Surd. de aliment. tit. 1. q. 38. n. 30. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 23. n. 1.
- 2 **C**ULPA vbi non est, ibi non est delictum, cap. cum voluntate, de sentent. Peretz. ad extranag. ambrosia, de rebus Eccles. non alienan. pag. 94. num. 30. Nec pœna esse potest, l. si putator. ff. ad legem Aquiliam, cap. sine culpa, de regulis Iuris, lib. 6. Thom. de Thomasset. reg. 183. Ioseph. Aldrete de religiosa disciplina tuenda, lib. 2. cap. 10. num. 8. aut onus, Ludon. Rodolphin. vari. quest. lib. 2. q. 44. num. 7. quia culpa quod caret, in damnum reuocari non debet, l. Grachus, C. ad legem Iuliam de adulter.
- 3 **C**ULPA non potest imputari ei, qui non fecit id quod facere non tenebatur, Surd. conf. 345. num. 31.
- 4 **C**ULPA non imputatur ei, qui non fecit quod factum non profuisset, Surd. decis. 87. n. 6. & decis. 260. n. 5. cum seqq. & decis. 326. n. 69.
- 5 **C**ULPA vbi maior est, ibi grauior debet esse pœna, cap. cum bona, de acate, & qualitat. cap. tanta, de excessib. Pralat. Perez ad l. 1. vers. in oppositum, prope fin. tit. 1. lib. 5. Ordin. pag. mibi 31.
- 6 **C**ULPA non caret, qui se immiscet rei alterius artis, & professionis, l. idem iuris. §. ult. ff. ad legem Aquil. l. illicitas. §. pen. ff. de officio Præsid. cap. sine culpa, de regulis Iuris, lib. 6. cap. tua, de homicid. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 203. Tractent enim fabrilis fabri, & quam quisque norit artem, in ea se exerceat, Strach. de mercas. tit. de nautis. n. 33. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. F. concl. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 *Damnum dedisse videtur, qui occasionem damni dat.*
- 2 *Damnum qui sentit, debet sentire & lucrum, & è contrà.*
- 3 *Episcopus, qui non sustinet onera iurisdictionis, non debet habere emolumenta eiusdem iurisdictionis.*
- 4 *Damnum pati, & lucrum perdere paria sunt.*

Damnum.

AXIOMA LXIII.

DAMNUM dedisse videtur, qui occasionem damni dat, l. ante. §. si cum seruum. ff. de vi bonorum rapt. l. videamus. §. fin. l. qui domum, in fin. ff. locati, l. nihil interest. ff. ad legem Cornel. de Sicar. l. qui occidit. §. in hac. ff. ad legem Aquil. cap. sape. §. 10. dist. cap. fin. de iniur. cap. de cetero, de homicid. Dec. conf. 218. num. 4. Abb. conf. 21. lib. 2. Corn. conf. 38. Quamuis. num. 18. lib. 2. Socin. conf. 256. Pro fundamento. num. 2. lib. 2. Christoph. Castell. conf. 1. num. 5. Bald. conf. 62. Alia via, in fine, vers. ulterius sciendum, lib. 2. vbi de damno dato in re communi ab inimicis socij, & conf. 152. Quidam locavit, lib. 5. vbi ampliat in locatore domus, vel vicino, qui dimiserunt de nocte portam apertam, per quam vicinus, vel conductor fuit derobatus, quia tenentur ad damnum illatum, Alex. conf. 168. Requisitus. n. 8. & 9. lib. 1. vbi ait quod si duo socij possident castrum, & propter odium alterius occupatur castrum à potente, non tenetur socius, cuius odio castrum est occupatum, si ipse non dedit causam odij, & sic absque culpa sua; maximè quando etiam post odium iniustum adhibuit maiorem custodiam quam esset solitus, Cuman. conf. 185. per totum, vbi ampliat in multis casibus, Romanus conf. 475. Surd. decis. 326. num. 23. & 24. Ferrer. in Constit. Cathalon. gloss. 5. num. 287. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 6. per totum, Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 244. vbi intelligit procedere, quando causam propinquam dedit.

- 2 *DAMNUM qui sentit, debet sentire & lucrum, & è contrà, l. secundum naturam. ff. de regulis Iuris, Castr. conf. 307. num. 2. lib. 2. Roman. conf. 282. In casu, in fine, vbi quod ista naturalis ratio, quod qui sentit commodum, debeat etiam sentire damnum, procedit quoque contra infantem, & impuberem, & conf. 475. num. 7. vbi quod is, qui negotiatur cum periculo proprio, debet habere lucrum, secus si cum periculo alieno, quia semper est verum, quod lucrum sequitur periculum, & è contrà, & conf. 477. In casu. num. 19. vers. quarto, vbi quod à quo remouetur officium oneris, remouetur officij præmium, & conf. 514. In questione, in princip. quod Episcopus, qui non sustinet onera iurisdictionis, non debet habere emolumenta eiusdem iurisdictionis, refert Cardin. Tusch. d. tom. 2. littera D. conclus. 13.*

- 4 *DAMNUM pati, & lucrum perdere paria sunt, Roland. conf. 21. n. 58. vol. 2. Orlau. Glor. resp. 1. p. 3. n. 213. vers. paria.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Dare alteri nemo potest id, quod ipse non habet.*
- 2 *Heredi suo maius commodum defunctus non relinquit, quàm ipse haberet.*
- 3 *Vassallus, & feudatarius non potest habere maiorem iurisdictionem in feudo, quàm habeat dominus, qui inuestiuit.*
- 4 *Dare beatius est quàm accipere.*
- 5 *Dare & remittere paria sunt.*

Dare.

AXIOMA LXIV.

DARE alteri nemo potest id, quod ipse non habet, l. traditio. ff. de acquir. rerum dominio, l. nemo plus, vbi Dec. & Agnol. ff. de regulis Iuris, l. si filius. C. de donation. c. quomodo, de consecrat. dist. 4. cap. quod autem, de iurepatron. cap. nemo plus, de regulis Iuris, lib. 6. Agid. Bellam. conf. 10. num. 10. Anchar. conf. 318. In questione. num. 4. & 5. Roman. conf. 159. in princip. Ioan. de Anania conf. 86. in princip. vbi quod heredi suo maius commodum defunctus non relinquit, quàm ipse haberet, Ioan. de Imola conf. 8. num. 6. & conf. 40. per totum, Roland. à Valle conf. 46. num. 52. lib. 3. vbi quod vassallus, & feudatarius non potest habere maiorem iurisdictionem in feudo, quàm habeat dominus, qui inuestiuit, Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 191. Surd. conf. 194. num. 17. & conf. 247. num. 10. & conf. 265. num. 6. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 17. Cas. Argel. de contradic. legum. q. 5. num. 28. Anton. Monach. Bononien. decis. 19. n. 4. Franc. Molin. de riu nupt. lib. 3. q. 10. n. 19.

DARE beatius est quàm accipere, cap. predicator 4. 16. q. 1. cap. 1. vbi gloss. verbo, ut debere, de donationib.

DARE & remittere paria sunt, l. si fundum. §. 5. Titio. ff. de legat. 1. l. contra. §. si filius. ff. de pactis, l. 1. ff. de transact. l. si mulier. ff. de condic. ob causam, l. sicut, §. an pacisci ff. quibus modis pignus, vel hypoth. l. in adiuv. vers. potest ff. de donation. l. 3. §. fin. ff. de donat. inter virum & uxer. Tirag. in l. si unquam, verbo donatione pignus. num. 173. C. de reuocand. donat. Anton. Gem. vari. tom. 2. cap. 4. num. 9. Cou. vari. lib. 2. cap. 4. n. 8. Gam. Lusit. decis. 118. num. 1. Valasc. conf. 135. num. 16. & seqq. Et paria sunt dare, vel non adimere, l. confiscantur, in princip. ff. de iure codicil. l. 1. §. sciendum. ff. de legatis 3.

S V M M A R I V M.

- 1 *Debitor speciei perempta specie ante moram liberatur.*
- 2 *Debitor, qui non habet in are, luit in corpore.*
- 3 *Debitor nemo potest esse sui ipsius.*

Debitor.

AXIOMA LXV.

DEBITOR speciei perempta specie ante mortem liberatur. Vide post regulis Socini reg. 1. prout

prout refert Cardin. Tufch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. post concl. 5. Et dicit quod ampliat tribus modis, & limitat duobus: debitum enim quod non est extinguere non potest; *Surd. decis. 305. n. 4. in fine.*

- 1 DEBITOR, qui non habet in ære, luit in corpore, *Socin. reg. 6. vbi ampliat, & limitat quatuor modis, Cardin. Tufch. d. tom. 2. lit. D. post concl. 53.*
- 3 DEBITOR nemo potest esse sui ipsius, *L. Vranus 82. ff. de fideiusorib. ad hoc citari solita, quod actio, & passio in eodem subiecto non concurrunt, Cald. Pereira de extinct. emphyt. cap. 14. n. 33.*

S V M M A R I V M.

- 1 Declaratio nihil de nouo confert, & declarans nihil noui facit.
- 2 Declarationis effectus est verbum obscurum clarius explicare.
- 3 Declaratio non ampliat gratiam.
- 4 Declarans non mutat essentiam, aut naturam dispositionis.

Declaratio.

AXIOMA LXVI.

- 1 DECLARATIO nihil de nouo confert, & declarans nihil noui facit, l. *heredes palam. §. si quid. ff. de testam. l. adeo. §. videtur. ff. de acquir. rerum dominio, Clem. exiuit. §. harum declarationum, de verbor. signif. gloss. verbo de nouo, in cap. per tuas, de donation. Oldrad. conf. 224. num. 20. vers. nec verbum declaramus, & conf. 318. in fine, vers. ad articulos, vbi*
- 2 quod qui de nouo dat, non declarat, quia effectus declarationis est verbum obscurum clarius explicare, *Dec. in l. edita. num. 47. C. de edendo, Paris. conf. 65. num. 5. & 6. vol. 1. Ruin. conf. 225. num. 6. vol. 1. Socin. lun. conf. 95. num. 72. & 76. vol. 3. Roman. conf. 45. vbi intelligit, dummodo stet in puris terminis declarationis, quia si adderet, vel minueret, diceretur noua dispositio, Socin. Sen. conf. 49. num. 5. vol. 1. Calderin. conf. 237. in princip. alias 16. deprehend. vbi*
- 3 quod declaratio non ampliat gratiam, & nihil de nouo addit, *Petr. de Anchar. conf. 7. In quæstione. n. 3. & seq. Egid. Bellam. conf. 33. num. 40. & 41. Roland. à Valle conf. 15. num. 27. vol. 3. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de regulis Iuris, concl. 3. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 30. gloss. 4. num. 1. Brunor à Sole in locis communib. verbo declaratio 1. Menoch. conf. 753. n. 20. Franc. Galer. in margarita casuum Conscientie, verbo declarare, Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 3. num. 12. Cardin. Tufch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 86. per totam, Orlau. Glor. resp. 12. num. 20. Rot. decis. 454. num. 2. apud Farin. p. 1. recent.*
- 4 DECLARANS non mutat essentiam, aut naturam dispositionis, *Roland. conf. 15. num. 27. vol. 3. Decian. conf. 8. num. 211. lib. 1. & conf. 6. num. 30. lib. 4. Menoch. conf. 331. num. 100. & conf. 360. num. 5. & conf. 443. num. 71. Orlau. Glor. resp. 12. n. 21.*

S V M M A R I V M.

- 1 Definitio conuertitur cum suo definito.
- 2 Definitio perfecta debet habere genus, ac propriam & completam differentiam.
- 3 Definitio est initium omnis disputationis.

Axiom. Iur. Aug. Barbos.

Definitio.

AXIOMA LXVII.

DEFINITIO conuertitur debet cum suo definito, l. 1. §. dolum. ff. de dolo malo, l. omnis definitio. ff. de regulis Iuris, Doctores in l. 1. in princ. ff. de acquir. possess. Cicer. lib. 4. Academ. num. 79. pag. 17. Bart. in sua quæst. 7. Mulier habens. num. 4. vers. contra quod, Tirag. de iure primog. q. 1. num. 1. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. q. 1. num. 31. cum seqq. Cardin. Tufch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 418. Cas. Argel. de contradict. legitimo, q. 10. n. 161. late Moner. de distribut. quotid. p. 1. q. 4. num. 3. vbi num. 2. asserit, quod substantiam & naturam rei explicat, & num. 5. quod quælibet definitio in Iure est periculosa, & num. 6. quod cauti esse debent, qui rem aliquam definiunt, & num. 7. quod definitio perfecta debet habere genus, ac propriam & completam differentiam, quod etiam asserit Pithard. in disputat. de mora. num. 26. vbi num. 24. dicit, quod cuiusque rei definitio ut bona sit, nihil superfluum, nihilque diminutum continere debet, citans Philosophum Topicorum lib. 6. cap. 1. Dicitur autem definitio initium omnis disputationis, *Moner. d. p. 1. q. 1. a num. 1.* Et cuiusque non conuenit definitio, non conuenit etiam definitum, l. 2. §. appellata, & ibi Doctores ff. si cerum petatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Delicta puniri publicè interest, & expedit Reip. ne delicta maneant impunita.
- 2 Delictis, & fraudibus non est via apertenda.
- 3 Paritas delicti paritatem pæna requirit.
- 4 Delicta grauiora & atrociora grauius puniuntur.
- 5 Pæna delicti timeri debet, ut supplicium vnius exemplum possit esse multorum.
- 6 Delictum continuatum grauius punitur.
- 7 Solitus delinquere grauius peccat.
- 8 Delictum pluries commissum, seu reireratum, an inducat plura delicta.
- 9 Delicta debent tenere suos auctores.
- 10 Delictum in omittendo leuius est, quàm in committendo.
- 11 Delictum non imputatur, vbi dolum non est.
- 12 Lex pænalis subaudit dolum interuenire debere in illo, qui deliquit contra disposita per eam.
- 13 Delicta ex voluntate & proposito distinguuntur.
- 14 Delictum in dubio non præsумitur.
- 15 Coniectura vbi alia sumi potest, non est delictum præsумendum.
- 16 Interpretatio facienda est exclusiua delicti.

Delictum.

AXIOMA LXVIII.

DELICTA puniri publicè interest, & expedit Reipubl. ne maneant impunita, l. *na vulneca-*

- tus. §. quod si quis, vers. cum neque unpunira. ff. ad legem Aquil. l. licitatio. §. quod siliuere. ff. de publican. l. congrui. ff. de officio Praef. l. Speculum. §. tamen si. ff. de solution. Extrav. ad reprimen. in princip. vbi Bart. verbo unpunira, cap. est iniusta 23. q. 4. cap. vi fama 33. §. 1. de sentent. excom. Signorol. consil. 242. in fine, quod est Leonardi de Ceris, vbi quod placatur Deus, quando delicta puniuntur, Castren. cons. 168. Super primo, col. 2. num. 6. vers. super quinto. lib. 2. Roman. cons. 105. Vifo themate, col. 2. in fine, Grammatic. decis. 36. Thom. de Toomasset. in floribus decis. reg. 103. Arzued. l. 14. n. 1. tit. 9. lib. 3. noua Recopilat. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 14. q. 1. num. 17. Cabed. Lusit. decis. 75. n. 1. p. 1. Cardin. Tusch. praet. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 157. per totam, Cardos. in praxi Iudicum, verbo delictum, num. 9. & 10. Bellei. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali. §. 13. a num. 86. quia delictis, & fraudibus non est via aperienda, Barbol. Perent. ad extrauag. ambitiosa, de rebus Eccles. non alienat. verbo illis exceptis, n. 3. Cas. Argel. de contradist. legiti. q. 10. num. 104.
- 3 DELICTI paritas paritatem poenae requirit, l. nihil interest. ff. de adulter. l. si quauquam, in fin. C. de Episcopi, & cleric. quia iuxta delicti mensuram futurus est plagarum modus, cap. non afferamus 24. q. 1. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 90. num. 38. Mench. illustr. quest. cap. 14. num. 17. & prius cap. 8. num. 51. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 162. vbi quod delicta grauiora & atrociora grauius puniuntur. Delicti enim poena timeri debet, vt supplicium vnus exemplum possit esse multorum, l. 1. C. ad legem Iul. reuer. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo delictum, n. 8. Vnde illud,
Oderunt peccare mali formidine poenae.
cap. irrefragabili. §. ceterum, vbi glos. verbo metu poenae, de officio Ordinar.
- 6 DELICTVM continuatum grauius punitur, Beroi. cons. 195. num. 16. & 17. lib. 3. Alex. cons. 110. Stante statu. num. 4. vers. confirmatur, lib. 4. Sylvan. cons. 50. num. 12. Clar. §. furtum, num. 13. & 14. Hippol. in l. 1. num. 47. cum seq. C. de Sicar. Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 1. §. 5. pag. mihi 45. versa. & 46. Mench. quest. frequent. cap. 10. num. 47. Perez ad tit. 1. lib. 1. Ordin. pag. 49. Sebast. Naui. ad l. capitalium. n. 6. ff. de poenis, Farin. in praxi crimin. p. 4. cons. 30. n. 67. vbi addit. lit. R. & n. 129. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 163. per totam, vbi num. 11. subdit, quod homo facinorosus in multis delictis etiam diuersis aggrauatur apud Iudicem, vt possit poenam augere secundum qualitatem criminum multiplicium, Anton. Monach. Lucensi decis. 54. num. 8. & 9. vbi quod delictum saepius reiteratum fit maius, & solitus delinquere grauius peccat. Imò delictum pluries commissum, seu reiteratum tot inducere delicta, quot sunt reiterationes, ac proinde tot requiri purgationes, & tot poenas imponendas esse, ait Gemin. cons. 106. num. 5. cum seqq. vbi declarat delictum continuatum non effici plura, quando interuenit medio tempore vel absolutio, vel alia prouisio, prout illum refert Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 169. per totam, vbi num. 9. post Socin. cons. 61. In praesenti consultatione. num. 8. & seq. lib. 1. limitat & declarat, & num. 7. post Petr. de Anch. cons. 4. limitat in iis, quae non sunt reiterabilia, vel in iis, quae respiciunt aliquem titulum praecedentem.
- 9 DELICTA debent tenere suos auctores, vt per Luden. Rodolphin. var. quest. lib. 2. q. 44. n. 5. Bellei. disquisit. clerical. p. 1. tit. de fauore clericorum person. §. 1. n. 43.
- 10 DELICTVM in omittendo leuius est, quam in committendo, ideo leuissima culpa in omittendo

non punitur, in committendo maxime, l. Metredorum. ff. de poenis, Ias. in l. 2. C. de iure inphy. n. 61. & 62. & in l. si mora, num. 12. ff. soluto matrim. vbi facit regulam, extensiones, & limitationes, Bart. in l. qui bona. §. qui inter. ff. de damno infecto, Hippol. in l. infans. num. 6. C. de Sicar. Bald. cons. 132. Nisi probetur culpa, lib. 4. vbi loquitur circa incendia, Alex. cons. 10. vers. non obstat si dicatur, lib. 1. Afflict. decis. 57. num. 8. Crauet. cons. 97. num. 2. Roland. a Valle cons. 95. num. 39. lib. 2. Tirag. de poenis temper. causa 44. Cou. de sponsalib. p. 2. cap. 6. §. 8. num. 13. Mari. Antonin. vari. lib. 3. resolut. 39. n. 25. & resol. 28. num. 1. Brunor a Sole in locis communib. verbo delictum, num. 3. latè Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 177. per totam, D. Barbosa in d. l. si mora. num. 29. ff. soluto matrim.

DELICTVM non imputatur, vbi dolus non est, Ioseph. Sesse Aragon. decis. 192. num. 65. Marfil. sing. 176. Voluntas, num. 2. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 160. num. 5. quia lex poenalis subaudit dolum interuenire debere in illo, qui deliquit contra disposita per eam, Cephal. cons. 110. num. 10. vol. 1. Alex. consil. 109. num. 1. vol. 1. Armendar. in proem. addit. ad recopil. legum Nauarra. n. 58.

DELICTA ex voluntate, & proposito distinguuntur, l. diuus. ff. ad leg. Cornel. de Sicar. l. qui iniuria. ff. de furtis, Oldrad. cons. 200. in princip. vers. secundo, Marfil. sing. 176. Voluntas, & propositum, Alex. cons. 144. Post redditum n. 8. lib. 2. Cardin. Tusch. d. tom. 2. concl. 160. a princip. Farin. in praxi crimin. p. 4. cons. 65. vbi addit. lit. K.

DELICTVM in dubio non praesumitur, & ideo actus, qui potest sonare in delictum, & non delictum, semper interpretatur, vt absit delictum, l. merito. ff. pro socio. l. Praetor. §. docere. ff. de vi bonorum raptor. cap. estote, de regulis Iuris, in Decretalib. Alex. cons. 127. num. 12. cum seqq. lib. 4. & cons. 129. per totum, eod. lib. Mascard. de probat. concl. 495. & concl. 1418. num. 2. Brunor a Sole in locis communib. verbo delictum, num. 20. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 13. q. 1. num. 72. & lib. 14. q. 7. num. 55. cum seq. vbi ait, quod vbi alia coniectura sumi potest, non est delictum praesumendum, Ioseph. Sesse Aragonia decis. 114. num. 25. & decis. 128. num. 4. Farin. in praxi crimin. p. 3. q. 85. n. 16. & p. 4. cons. 61. num. 12. & cons. 62. num. 6. & cons. 56. vbi addit. & p. 5. q. 126. num. 106. latè Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 165. per totam. Interpretatio igitur facienda est exclusiua delicti, Abb. in cap. cum tu, de testib. Natr. cons. 549. num. 11. Mascard. concl. 496. Farinac. d. p. 3. q. 85. n. 1. cum seq. Menoch. de praesumpt. lib. 5. praef. 161. n. 26.

SVMMARIVM.

- 1 Denominatio semper fit à digniori, & potentiori.
- 2 Prior nominatio maiorem dignitatem arguit.
- 3 Denominatio saepe probat qualitatem rei.
- 4 Denominatio diuersa significat res esse in substantia diuersas.

Denominatio.

AXIOMA LXIX.

DENOMINATIO semper fit à digniori, & potentiori, l. cum ex aliqua. ff. de acquir. rerum domin. l. queritur. ff. de actu homin. l. 1. in princ. vbi glos.

glos. & Doctores. ff. de verb. obligat. Thom. de Thomass. in floribus decif. reg. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. §. 7. num. 133. & glos. 14. num. 66. Joseph. Sesse de subib. cap. 1. §. 3. num. 13. Prior enim nominatio maiorem dignitatem arguit, Tiraq. de iure primog. q. 19. num. 2.

3 DENOMINATIO saepe probat qualitatem rei, D. Barbof. in l. cum Prator. §. ult. num. 243. ff. de indic. & ideo contractus talis praesumitur, qualis fuit denominatus, Honded. conf. 35. num. 4. lib. 2. Menoch. de praesumption. lib. 3. praef. 1. num. 2. Anton. Monach. Flarent. decif. 51. n. 5.

4 DENOMINATIO diuersa significat res esse in substantia diuersas, l. si idem. C. de codicill. Paris. conf. 110. num. 45. lib. 1. Crauet. conf. 6. num. 1.

Dictum.

AXIOMA LXX.

1 DICTVM vnus dictum nullius, l. iurisurandi. C. de testib. cap. cum dilecti, in fine, de accusat. Thom. de Thomass. in floribus legum. reg. 307. Mascard. de probat. concl. 343. n. 30. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 60. n. 15.

SUMMARIUM.

- 1 Dies interpellat pro homine.
- 2 Dies tacita interpellat, & constituit in mora sicut expressa.
- 3 Tacita dies dicitur, quae inest à Iure, vel à natura rei, vel contractus.
- 4 Lapsus hora inducit moram.
- 5 Dies termini non computatur in termino.

Dies.

AXIOMA LXXI.

1 DIES interpellat pro homine, ideo obligatus aliquid implere in certo termino, lapso termino dicitur in mora, l. magnam. C. de contrah. stipulat. Ias in l. si ex legat. num. 14. & seq. vbi limitat nouem modis, Socin. reg. 15. vbi limitat quatuor modis, Anton. Gabr. lib. 3. commun. tit. de solution. concl. 9. vbi ponit regulam cum septem ampliationibus, & viginti limitationibus. Roland. à Valle conf. 98. num. 9. lib. 2. Decian. conf. 84. num. 3. lib. 2. Cephal. conf. 186. num. 16. Mazol. conf. 116. num. 18. Rimin. Iun. conf. 1. num. 16. Rot. Ianuen. decif. 139. in princip. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 408. per totam, vbi num. 15. cum seqq. limitat, quando implementum esset impossibile, vel quando tempore diei certæ esset nata obligatio, & actio, & in contractu nullo, vel reprobato, aut vsurario, vel quando adest probabilis ignorantia.

- 2 Intellige Axioma, vt etiam dies tacita interpellat, & constituat in mora sicut expressa, l. 2. in fin. C. de iure emphyt. Roland. à Valle conf. 98. num. 9. lib. 2. & dicitur tacita, quæ inest à Iure, vel à natura rei, vel contractus, ideo idem operatur, quia dicitur certa, Cephal. conf. 586. num. 16. & 17. Anchar. Regien. q. 68. num. 13. lib. 2. Surd. conf. 157. num. 16. Mazol. conf. 15. num. 74. & seq. Card. Tusch. d. concl. 408. n. 7. vbi num. 10. post Decian. conf. 84. num. 5. & 6. lib. 2.
- 4 ampliat, quia ne dum lapsus diei inducit moram, sed etiam lapsus horæ.

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

DIES termini non computatur in termino, l. vbi lex. ff. de regul. Iuris. cap. 1. de restit. spoliar. lib. 6. Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 13. in princip. Castren. conf. 399. Dies, in princip. lib. 1. Alex. conf. 41. num. 5. lib. 3. vbi intelligit, siue terminus statuatur à lege, siue à statuto, Socin. reg. 16. vbi ponit regulam, & limitat duobus modis, Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 11. n. 18. vsque ad num. 41. vbi limitat quindecim modis, Vant. de nullitat. tit. ex defectu iurisdic. Ordinar. num. 160. Perez l. 2. tit. 2. lib. 3. Ordin. pag. 494. & l. 22. vers. sed est dubium, in med. tit. 2. lib. 7. pag. 408. Fichard. tom. 2. commun. opinion. lib. 7. tit. 14. num. 131. pag. mihi 274. Azened. ad Curiam Pisanam, lib. 4. cap. 6. num. 58. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 12. q. 8. num. 8. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 161. a princip. Cardos. in praxi Iudicium, & Aduocat. verbo dies. n. 5. & 6. Alex. Tremasig. vari. resolut. lib. 2. tit. de dilationib. resolut. 1. Aloys. Ricc. in decisionib. Curie Archiep. Neapol. decif. 76. num. 1. p. 2. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 409. Rot. decif. 333. apud Farin. in prima collect. nouiss.

SUMMARIUM.

- 1 Dignum magis trahit ad se minus dignum.
- 2 Intellige quando æquè principaliter datur concursus.

Dignum.

AXIOMA LXXII.

1 DIGNVM magis trahit ad se minus dignum, l. quæ Religiosis. ff. de rei vendic. l. si communior. ff. quemadmodum seruit. amitt. l. iustissime. ff. de adilit. edicto, l. per minorem. ff. de iudic. §. si in aliena, & §. littera, Instit. de rerum diuis. cap. quod in dubijs, de consecrat. Ecclesie, cap. 1. cod. tit. lib. 6. cap. quanto, de iudic. cap. si duo, de officio deleg. cap. sacris, de sepultur. cap. per tuas, de arbit. glos. in cap. vnic. de iure patron. lib. 6. Alex. confil. 82. In causa, in fine, lib. 1. vbi Apostilla in verbo dignum, & conf. 122. Viso punto. num. 17. cum seqq. lib. 4. Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 7. n. 82. Anton. Gom. var. tom. 3. cap. 10. n. 6. Hieron. Grach. in consil. syndicatorum. num. 329. Pichard. ad princip. Instit. de empt. & vendit. num. 17. & ad §. 7. Instit. de fideicom. hered. num. 3. Sanch. de Maunim. lib. 3. disp. 29. n. 8. Vgolin. de potestate Episcopi cap. 16. §. 1. n. 1. Benedic. Aegid. in repet. l. 1. C. de sacrosanct. Eccles. p. 3. §. 1. num. 14. Monet. de decimis cap. 9. q. 5. num. 258. Ferrer. in consuet. Cathalonie, glos. 2. num. 56. Aloys. Ricc. in decif. Curie Archiep. Neapol. decif. 128. num. 9. p. 2. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de fauore clericorum person. §. 16. num. 4. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 435. per totam.

Intellige quando æquè principaliter datur concursus, secus verò quando vna res principalis est, & altera accessoria, l. cum in diuersis 44. ff. de relig. & sumpt. funer. cap. vno, principale ad se trahere videtur, 10. q. 3. Galet. in margarita casuum Conscientie, verbo accessorium.

SUMMARIUM.

- 1 Disponere de re sua quilibet potest.
- 2 Testator potest legem quam velit, rebus suis imponere.

F 3 3 Dispo

- 3 Dispositio omnis intelligitur rebus sic stantibus, & in eodem statu permanentibus.
- 4 Intellige quando noua causa superuenit, à principio tamen præuisa, aut cogitata.
- 5 Iuramentum habes clausulam, rebus sic stantibus.
- 6 Dispositio generalis generaliter est intelligenda.
- 7 Generalis dispositio restringitur ex ratione particulari.
- 8 Dispositio quantuncunque generalis nunquam comprehendit illud, de quo disponens non posset in specie disponere.
- 9 Casum specialiter definitum non comprehendit dispositio generalis.
- 10 Dispositio generalis non extenditur ad incogitata.
- 11 Exemptas personas non comprehendit dispositio generalis.
- 12 Generalis dispositio quæ dicatur, & quæ specialis, remissiuè.
- 13 Limitata dispositio limitatum producit effectum, maxime quando promissio in certo casu fit per modum conditionis voluntaria, ut n. 14.
- 15 Dispositio omnis intelligitur, ut conueniat nature actus, qui celebratur.
- 16 Dispositio non habet locum, ubi verba non conueniunt dispositioni.
- 17 Dispositio omnis inspicitur, & interpretatur prout verba diriguntur.
- 18 Dispositio omnis intelligitur de prima, & unica vice, limitando multipliciter, ut num. 19.
- 19 Dispositio omnis simpliciter prolata intelligitur, & ampliatur secundum Ius commune.
- 20 Dispositio omnis semper intelligi debet de actu valido.
- 21 Obligatus soluere decem, & pro illis soluere tot nomina debitorum, intelligitur de nominibus debitorum exigibilibus.
- 22 Dispositio omnis recipit restrictionem de habilitate.

Disponere, Dispositio.

AXIOMA LXXIII.

- 1 **D**ISPONERE de re sua quilibet potest, l. dudum, C. de contrah. empt. l. in re mandata, C. mandati, Anch. conf. 155. num. 7. ubi declarat procedere, quando quis agit in re penitus sua propria, secus si communis sit, vel in ea alius præten dit, & conf. 157. num. 7. vers. secundo, ubi quod licitum est cui libet sibi prospicere, & meliorem suam conditionem facere, quando de re sua disponit etiam cum alterius detrimento, Castren. conf. 59. Pro pleniore, in princip. & per totum, lib. 1. Alex. conf. 12. lib. 5. ubi ait procedere multo magis in vltima voluntate, quia potest testator legem, quam velit, imponere rebus suis, refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 486. per totam.

DISPOSITIO omnis intelligitur rebus sic stantibus, & in eodem statu permanentibus, l. quod Seruius. ff. de condi. ob causam, cap. in parochia. 16. q. 1. glos. in cap. 2. de rescript. Oldrad. conf. 241. Factum tale est. n. 2. vers. secundo, Feder. de Sent. conf. 239. circa med. vers. & vos scitis, Nat. conf. 525. Fuit lata sententia, num. 16. Anch. conf. 84. Domina, num. 4. & 5. & conf. 394. num. 3. in fine, ubi ait, quod mutatio vel alterato statu rei, aut dispositionis, seu personæ, mutantur res, dispositio, & persona, & num. 4. ampliat in pacto, quia intelligitur, si res in eodem statu permanferit. Deci. conf. 334. Viso consilio. num. 4. Socin. conf. 22. num. 18. vol. 4. Alex. conf. 25. num. 7. vol. 7. Crauet. conf. 95. num. 4. & conf. 216. vol. 1. Roland. conf. 1. num. 158. vol. 2. Tiraq. in l. si unquam. C. de reuocand. donat. in prefat. num. 166. cum seqq. Surd. conf. 27. num. 6. & plenius conf. 68. num. 18. ubi quod in omni dispositione, & omni contractu partes intelliguntur se restringere ad statum secundum tempus contractus, & rebus sic stantibus, Paris. conf. 165. num. 26. & seq. lib. 4. Nicol. Moron. in tract. de fide, treuga, & pace, q. 120. ubi ampliat in contractu pacis, Card. Seraphin. decis. 129. num. 1. & 3. ubi limitat in iis, quæ recipiunt augmentum, & diminutionem, Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 501. num. 2. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 187. n. 23. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. conclus. 502. per totam, Octau. Glor. resp. 1. p. 3. n. 220.

Intellige etiam, quando noua causa iusta superuenit, à principio tamen præuisa, aut cogitata, quia tunc dici non potest, quod status rerum sit mutatus, secus verò ubi non fuit cognita, vel cogitata, ita Barr. in d. l. quod Seruius. n. 4. Tiraq. in d. prefat. num. 168. cum seq. Roman. conf. 22. col. 1. vers. secundo, Gozadin. conf. 27. num. 9. Ruin. conf. 105. in fine, vol. 5. Osasch. Pedam. decis. 91. num. 14. cum seq. Nat. d. conf. 525. n. 16. cum seq. Rebuff. de priuileg. s. hol. priuileg. 76. n. 2. Menoch. consil. 156. num. 32. Octau. Glor. d. p. 3. num. 265.

Amplia in dispositione iurata, Anch. conf. 84. n. 4. Hippol. Rumin. conf. 59. num. 76. lib. 1. Cardin. Tusch. d. lit. D. concl. 502. num. 1. 20. & 34. Rot. decis. 51. num. 3. apud Farin. p. 1. recent. quia etiam iuramentum habet clausulam, rebus sic stantibus, ut resoluunt Doctores per me citati in tract. de clausulis vsusfreq. claus. 129. num. 2.

DISPOSITIO generalis generaliter est intelligenda, ut per Crauet. conf. 133. num. 5. & 6. ubi intelligit, nisi ad sit causa restringendi, vel ratio per quam restrictio sit facienda, & conf. 176. num. 4. & 5. Tiraq. in l. si unquam, C. de reuoc. donat. in prefat. n. 119. ubi quod dispositio generalis operatur generaliter tam in odiosis, quam correctoriis, & pœnalibus, Roman. conf. 379. Circa primum, in princ. ubi extendit ad dispositionem iurata negatiuam, quæ dicitur vniuersaliter negare.

Limita primò, quia dispositio generalis restringitur ex ratione particulari, l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de legat. 2. l. si de certa re, C. de transact. Garz. Girond. de priuileg. seu exempt. signif. num. 277.

Limita secundò, quia omnis dispositio quantuncunque generalis, vel vniuersalis, nunquā comprehendit illud, de quo disponens non posset in specie disponere, Anch. conf. 155. Optimis rationibus. n. 10. quem refert Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 490. num. 16.

Limita tertio, quia non comprehendit casum specialiter definitum, l. cum in testamento. §. fin. ff. de hered. instit. l. serua manu m. ff. de pecul. leg. nec ea de quibus specialis mentio est facienda, Cardin. Tusch.

Tufch. diff. conclusione 490. num. 17.

- 10 Limita quartò, quia non extenditur ad incogitata, l. cum Aquiliana. ff. de transact. Roman. conf. 294. *Hæc confessio, circa fin.*
- 11 Limita quintò, quia dispositio generalis non comprehendit personas exemptas, Socin. conf. 74. num. 11. lib. 1. quem refert Cardin. Tufch. d. concl. 490. num. 18. vbi num. 19. post Alex. conf. 59. lib. 1. Ruin. conf. 127. lib. 4. extendit non venire prohibita, & quæ sunt contra libertatem ecclesiasticam.
- 12 Quæ autem dicatur dispositio generalis, & quæ specialis, vide Bart. conf. 21. *Vi dixit. num. 2. Menoch. conf. 106. n. 18. Card. Tufch. d. lit. D. concl. 487.*
- 13 DISPOSITIO limitata limitatum producit effectum, & non extenditur ultra limites, Petr. de Anch. conf. 118. *Casus talis est, in princ. & num. 4. & conf. 328. Factum tale, num. 2. Cardin. Seraphin. decis. 911. num. 2. Cephal. conf. 284. num. 13. lib. 2. vbi loquitur in delegatione limitata, Angel. conf. 138. Vis omnibus, in princip. vbi de rescripto, & iurisdictione concessa limitatè, & conf. 226. Punellus talis est, in fine, vbi de liberatione limitata, Signorol. de Homed. conf. 57. Creditor volens, num. 5. vbi de commissione iudicis limitata, Decian. conf. 33. num. 55. lib. 1. vbi de exceptione limitata, & conf. 19. num. 58. lib. 3. vbi de renunciatione limitata, quia non extenditur ultra limites expressos, Roland. à Valle conf. 41. num. 16. lib. 3. vbi de libello, & conf. 58. n. 3. eod. lib. 3. vbi de donatione limitata, Crauer. conf. 361. num. 3. & 7. & conf. 363. num. 9. 12. & 20. Ioan. de Anan. conf. 66. Eugen. conf. 99. Alciat. conf. 44. lib. 9. Menoch. confil. 326. vol. 4. Cardin. Tufch. d. tom. 2. lit. D. concl. 494. per totam, Orlan. Glor. resp. 6. n. 14. Pereg. de fideicom. art. 1. n. 36.*
- 14 Intellige maximè quando prouisio in certo casu fit per modum conditionis voluntariæ, vt distinguendo docet Bart. in l. Gallus, §. & quid si tantum, sub num. 3. ff. de liberis & posth. quem communiter approbati inquit ibi Ias. sub num. 42. illumque sequuntur Alex. conf. 1. sub num. 11. vers. & posito, vol. 1. Anch. conf. 356. sub num. 3. vers. quarto, Socin. conf. 256. sub num. 3. col. 2. vol. 2. & conf. 76. num. 6. & 7. vol. 3. Dec. conf. 63. sub num. 3. & conf. 89. sub num. 2. vers. & quia, Roland. conf. 56. num. 22. vol. 3. Honded. conf. 60. num. 27. vol. 1. Pereg. conf. 51. n. 8. vol. 5.
- 15 DISPOSITIO omnis intelligitur, vt conueniat naturæ actus, qui celebratur, Alex. conf. 22. *Viso instrumentum, in princip. lib. 1. Surd. de aliment. tit. 5. q. 1. num. 4. Cardin. Tufch. d. tom. 2. lit. D. concl. 503. per totam.*
- 16 DISPOSITIO non habet locum, vbi verba non conueniunt dispositioni, l. 4. §. toties. ff. de damno infecto, l. quod constitutum. ff. de milit. testam. Alex. conf. 17. *Requisitus, num. 2. lib. 1. & conf. 17. Visi, n. 8. vers. ultimo, lib. 2. Gemin. conf. 65. in princip. vers. secunda pars, Ioan. de Imola conf. 9. in princip. Bald. conf. 486. Istud est ordinamentum, circa princip. vers. secundo probatur, lib. 2. Roman. conf. 197. Franciscum, in princip. vers. neque, & conf. 199. in princip. & conf. 442. num. 2. & conf. 462. in fine, Decian. conf. 9. num. 24. lib. 1. Brunor à Sole in locis communib. verbo dispositio 16. Cardin. Tufch. d. lit. D. concl. 493. per totam.*
- 17 DISPOSITIO omnis inspicitur, & interpretatur prout verba diriguntur, l. miles. §. pro parte. ff. de legat. 2. Castren. conf. 252. *Viso puncto, col. 2. in princip. lib. 1. vbi obseruat quod curandum non est cum quo verba sint prolata, sed in quem intentio, & Iuris dispositio sit directa, Bald. conf. 495. Prasupposita, vers. non obstant illa verba, lib. 4. vbi quod verba inspicere debent, vt determinent id, ad quod referun-*

tur, non autem alia extranea, Alex. conf. 120. *Omissis, num. 9. lib. 2. vbi quod ad cognoscendum, an venditio sit ad corpus, vel ad mensuram, inspicuntur verba, an venditio incipiat à corpore, vel à mensura, Anch. conf. 327. Distinguitur materia, vbi quod ad cognoscendum dispositionem in omni materia, an sit realis, vel personalis, inspicuntur verba, an dirigantur in rem, vel in personam; plura alia adducit Cardin. Tufch. d. tom. 2. lit. D. concl. 497. per totam.*

DISPOSITIO omnis intelligitur de prima, & vnica vice, l. bones. §. hoc sermone, vbi latè Tirag. ff. de verb. signific. latè Ias. in l. duobus. §. si ei qui. ff. de iur. iur. Alex. conf. 16. *Breuius in casu, per totum, lib. 4. vbi ampliat in saluo conductu concessio eundi & redeundi ad certum locum, & in omni dispositione, maximè odiosa & exorbitanti, & in dispensatione ad duo beneficia incompatibilia simul retinenda, & in licentia ingrediendi Monasterium Monialium, & in premio concessio capienti vexillum, & in obligatione de representando, & in venditione fructuum, & in legato pitantix in die S. Francisci, Cuman. conf. 14. circa fin. vbi intelligit in dispositione hominis, secus in dispositione legis maximè fauorabilis, Angel. de Perus. conf. 43. Fratres Sernorum, vbi de mandato ad vendendum, quia intelligitur de prima venditione, Lap. alleg. 12. in princip. vers. tertio, vbi de mandato ad locandum bona ad quinquennium, Anch. conf. 404. Tria dubia, num. 9. vbi de Medico, qui promissit liberare infirmum à podraga, quia intelligitur de prima vice, & etiam de conditione implenda, quia sufficit primum implementum, incert. Auct. post regulum Socin. reg. 11. vbi limitat quatuor modis, Anton. Gabri. commun. lib. 6. tit. de legib. concl. 2. Surd. conf. 18. num. 9. Card. Tufch. d. tom. 2. lit. D. concl. 499. Azor. Instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 23. q. 5. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 74. n. 4. Armendar. in proem. addit. ad recop. legum Nauarra. num. 169. Rot. decis. 423. n. 4. apud Farin. p. 1. recent.*

Limitat multipliciter Anton. de Butr. conf. 30. n. 1. & præcipuè in dispositione, cuius causa non restringitur ad certum actum, sed est multiplicabilis, & maximè quando causa est multiplicabilis, & contingit casu, vel fortuna multiplicatio, non voluntate. Limitat etiam, quando non est ratio, quare magis intelligatur de primo actu, quàm de iterato, & materia est fauorabilis, & ex verosimili mente disponentis, & quando agitur de modico præiudicio in materia fauorabili vltimæ voluntatis, & alias limitationes refert Card. Tufch. d. concl. 499. num. 34. cum sequentibus.

DISPOSITIO omnis simpliciter prolata, intelligitur, & ampliatur, ac restringitur secundum Ius commune, Petr. de Anch. conf. 6. *Viso themate, num. 14. vers. omnis enim dispositio, & conf. 182. Thema tale est, num. 7. & conf. 404. Tria dubia, num. 3. & conf. 421. Præmittendum, in princip. vbi extendit in statutis, & omnibus dispositionibus interpretandis, quia semper reduncunt ad Ius commune, Roman. conf. 350. In casu, num. 24. vers. tertio, vbi extendit in rescripto, cuius verba debent semper reduci ad sensum Iuris, Tirag. in tract. le mort, p. 1. declarat. 2. num. 2. Cardin. Tufch. d. tom. 2. lit. D. concl. 501. Valasc. consult. 42. num. 7. D. Barbof. in l. 1. ff. soluto matrim. p. 1. num. 61.*

DISPOSITIO omnis semper intelligi debet de actu valido, vt per Petr. de Anch. conf. 6. *Viso themate, num. 5. & 6. Bald. conf. 442. Verba ita dicunt, lib. 1. vbi quod promittens assignare tot debitores, intelligitur*

- gitur de debitoribus veris, & *conf. 477. In isto certamine, in princip. lib. 2. vbi quod mandans aliquem debitorem debere absolui, vel liberari ab obligatione, intelligitur de liberatione valida, & conf. 358.*
- 22 *Dubitari potest, lib. 5. vbi quod obligatus soluere decem, & pro illis soluere tot nomina debitorum, intelligitur de nominibus debitorum exigibilibus, Angel. conf. 159. Conradus col. 3. vers. de secundo, vbi quod testator faciens fideicommissum, in euentum quo hæres non fecerit testamentum, intelligi debet de testamento habente iuris effectum, Auen. l. 40. Tauri, glos. 1. num. 28. vbi quod dispositio regulatur secundum Ius viciens tempore dispositionis, Aretin. conf. 142. num. 12. vers. & similiter, vbi quod omnis dispositio loquens de probatione, intelligitur de valida & sufficienti, & num. 20. quod dispositio statuti loquens de cessione, de bannito, de contractu, & similibus, debet intelligi de ritè & rectè, & sic de validis, Bologn. in addit. ad conf. Ioan. de Anania 83. num. 4. vbi quod stante statuto, quod cedens actionem nobilitate priuetur, non intelligitur de cessione nulla, & dictante alio quod de contractu soluatur gabella; & quod testes publicati excludant probationem vltiorem, intelligitur de contractu valido, & de valida publicatione, Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 504. per totam, vbi num. 36. post Alex. conf. 248. Ponderatus, in princip. & n. 12. lib. 6. limitat quando contraria præsumptio militat.*
- 23 *DISPOSITIO omnis intelligitur de habili, & sic recipit restrictionem de habilitate, Bart. in auth. de nupt. num. 3. collat. 4. Crauet. conf. 307. num. 2. vbi quod quando tractatur de aliquo, semper præsupponitur habilitas ex alio capite, Bald. consil. 207. Questio est. n. 3. lib. 2. vbi loquitur de feudo concessio pro se, & quibus dederit, vt restringatur ad habiles, & conf. 424. Formata fuit, lib. 5. vbi quod statutum disponens homicidam non posse absolui, nisi citatis proximioribus offensi, intelligi debet de proximioribus habilibus ad accusandum, Angel. conf. 333. Statuto Tudertino, vbi quod stante statuto prohibente mulierem posse contrahere, vel testari sine præsentia fratris, vel proximiorum, intelligitur de habilibus de iure, & de facto, Armendar. in addit. ad recopil. legum Navarra, in proem. num. 38. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 505. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 40. n. 5. & 6.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Nominum diuersitas diuersitatem rerum, & locorum inducit.*
- 2 *Quantitas diuersa inducit diuersitatem solutionum, & obligationis.*
- 3 *Qualitas diuersa actus, & dispositiones diuersificat.*
- 4 *Diuersitas circa eandem rem induci non debet.*
- 5 *Eadem res diuerso iure iudicatur ex diuersitate accidentium, vel respectu diuersarum personarum.*
- 6 *Diuersorum diuersum est iudicium.*

Diuersitas.

AXIOMA LXXIV.

- 1 *D* I V E R S I T A S nominum diuersitatem rerum, & locorum inducit, l. si idem, C. de codicil. Bald.

consil. 194. col. fin. vers. facit etiam, lib. 2. Alexand. conf. 4. num. 4. lib. 1. vbi quod eadem quantitas concessata in diuersis quietantiis, inducit diuersitatem solutionum, & conf. 96. Consideratus. num. 6. lib. 5. Decian. conf. 15. num. 54. lib. 1. Card. Seraphin. decis. 1137. num. 3. Ias. conf. 87. per totum, lib. 3. vbi quod quantitas diuersa inducit diuersitatem solutionum, & obligationis, Anchar. conf. 147. Super alia, in princip. vbi quod diuersitas loci inducit diuersitatem delicti, & diuersitatem facti, Bero. conf. 142. num. 11. & 12. lib. 3. vbi quod diuersa qualitas diuersificat actus, & dispositiones, Ruin. conf. 114. col. 2. num. 1. lib. 5. & Rumin. conf. 429. num. 4. lib. 3. vbi quod diuersitas in qualitate facit vnum ab altero differre, refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 517. per totam. Reg. in Pistorien. beneficij 11. Maij 1618. coram Buratto, impressa per Vinian. post praxim iurisp. patron. decis. 16. num. 11.

D I V E R S I T A S circa eandem rem non debet induci, quia vna & eadem res non debet diuerso iure censi, l. eum qui ades. ff. de usucapion. Incert. aut. post regulas Socin. reg. 3. vbi ponit sex limitationes, Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 518. num. 1. Oldrad. conf. 151. Si quis verba, vbi limitat, videlicet quod eadem res diuerso iure iudicatur ex diuersitate accidentium, vel respectu diuersarum personarum.

D I V E R S O R V M diuersum est iudicium, l. inter stipulantes. §. sacram. ff. de verb. obligat. Stephan. Gratian. Marchia decis. 32. num. 8. & decis. 42. num. 10.

Diuinare.

AXIOMA LXXV.

D I V I N A R E nemo tenetur, l. si putator. ff. ad leg. Aquil. l. si fideiussor, vers. ignoscendum ff. mandati, l. apud Celsum, & ibi Sebast. Nau. num. 47. ff. de doli mali except. Roman. conf. 393. in fine, vers. diuinare, & conf. 395. num. 5. Rumin. Iun. conf. 544. num. 198. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 519. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 45. §. 3. n. 20.

S V M M A R I V M.

- 1 *Dolo facere præsumitur, qui fecit quod facere non debuit.*
- 2 *Animus malus, & dolus semper præsumitur in faciente actum prohibitum à lege.*
- 3 *Dolo facit, qui petit quod restituere tenetur.*
- 4 *Dolus vnius non debet alteri nocere.*
- 5 *Dolus nemini debet patrocinari.*
- 6 *Dolus vbi non adest, ibi non est delictum pana dignum.*
- 7 *Dolus præponderat culpa.*
- 8 *Dolus cum dolo compensatur.*
- 9 *Dolus non fit volenti & scienti.*

Dolus.

AXIOMA LXXVI.

D O L O facere præsumitur, qui fecit quod facere non debuit, l. tutor qui reperiuntur. ff. de administ.

- administ. tutor. l. si procuratorem. §. dolo. ff. mandati. l. dolo. ff. ad legem Falcid. Menoch. conf. 98. nu. 30. & de presumpt. lib. 3. pref. 55. num. 10. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 89. nu. 91. & p. 4. conf. 60. num. 18. vbi
- 2 addit. lit. l. Vnde in faciente rem prohibitam à lege semper præsuntur dolo, & malus animus, l. 1. C. de sic. r. Paris. conf. 52. n. 33. & conf. 78. nu. 16. & leg. vol. 4. latè Mascard. de probation. concl. 495. nu. 4. & concl. 531. nu. 50. & 102. Farin. in d. praxi crimin. q. 18. nu. 71. & q. 89. n. 77. & 78.
- 3 Dolo facit, qui petit quod restituere tenetur, cap. dolo facit 59. de regul. iuris, lib. 6. Duen. reg. 260. Mascard. de probat. concl. 351. nu. 81. Menoch. de presumpt. lib. 5. pref. 3. nu. 88. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo dolo. n. 8.
- 4 DOLVS vnus non debet alteri nocere, l. eleganter, in princip. ff. de dolo, Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 582. vbi n. 2. post Castren. conf. 412. vso facto. n. 3. lib. 1. subdit, dolum administratoris, vel tutoris nocere domino, & pupillo, quando ex tali dolo sentiunt commodum.
- 5 DOLVS nemini debet patrocinari, l. nec ex dolo. ff. de dolo. l. 3. ff. de transact. l. si qui dolo. ff. de rei vendic. l. pen. in fine. ff. de iure dotum, l. si ex dolo. ff. de re iudic. l. etiam. §. 1. ff. soluto matrim. cap. audiuius, de collat. l. etiam. §. 1. ff. de re iudic. lig. §. 1. glof. 9. num. 62. Surd. conf. 15. num. 13. Beller. disquisit. cleric. l. p. 1. tit. de clerico debitore. §. 2. n. 5. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 31. num. 155.
- 6 DOLVS vbi non adest, ibi non est delictum poena dignum, Menoch. conf. 28. num. 13. Vnde falsum sine dolo non committitur, Cott. in memor. verbo perinrium, pag. 683. Menoch. de arbit. casu 194. num. 58. & casu 309. Mascard. de probat. concl. 739. nu. 22. Denan. tract. crimin. lib. 6. cap. 11. num. 14. Campan. in diuers. juris Canon. rub. 11. cap. 28. num. 5. vbi post Menoch. conf. 221. num. 15. ait, quod non sufficit quilibet dolo, sed ille tantum qui sit in lege expressus, ita vt non sufficiat præsumptus, sed verus dumtaxat requiratur, vt per l. nec exemplum, C. de falsis, tradit Hieron. Gabr. conf. 169. num. 16. & 17. tom. 1.
- 7 DOLVS præponderat culpæ, l. item si obstetrix. §. fin. ff. ad legem Aquil. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 579. num. 1. Intellige procedere, quando agitur ciuilitè, secus vbi ageretur criminaliter, & ad poenam inferendam, vt per Alex. conf. 77. Visis, sub num. 12. lib. 3. quem refert, & sequitur Hieron. Buccaron. de different. inter iudicia ciuilia & crimin. differ. 115. num. 32.
- 8 DOLVS cum dolo compensatur, l. viro 40. ff. soluto matrim. l. si ambo. ff. de compensat. l. si duo 36. ff. de dolo. l. quidam Titium. ff. si quis om. caus. testim. l. si filium, C. de liberali causa, l. quoniam, C. de heret. cap. ult. de heret. Cels. Bursal. in tract. de dolo, lib. 6. reg. 15. num. 1. cum seqq. Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. D. num. 110. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo delictum, num. 37. intelligentes cum ciuilitè de crimine agitur, secus autem si criminaliter, vt per multa iura & Doctores probat Hieron. Buccaron. de different. inter iudicia ciuilia & crimin. differ. 131. num. 1. & 2.
- 9 DOLVS non fit volenti & scienti, l. nemo. ff. de regulis iuris, l. cum donatione, C. de transact. Sim. de Preuis. conf. 15. num. 9. & 10. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 589. num. 1. vbi num. 2. limitat, quando calliditate fuit sciens seductus, & sollicitatus.

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

S V M M A R I V M.

- 1 Donare est perdere, cum scilicet donatur indignis.
- 2 Donare suum nemo præsuntur.
- 3 Error potius, quam donatio præsuntur.
- 4 Donatio vt euitetur, omnis sumitur coniectura.

Donare.

AXIOMA LXXVII.

DONARE est perdere, l. filius. milias. ff. de donation. l. cum de indebito, vers. qui non soluit. ff. de probation. Surd. de aliment. tit. 6. q. 1. num. 4. cum seqq. & q. 5. num. 7. cum seqq. & conf. 5. num. 72. quod intelligi debet cum donatur indignis.

DONARE suum nemo præsuntur, l. cum de indebito 25. vers. si verò. ff. de probation. l. Campanas. ff. de oper. libertatis. l. fin. C. de nouat. Tiraq. in l. si vnquam, verbo donatione largitus. num. 206. C. de reuocand. donat. Menoch. de arbit. casu 88. Pichard. ad Princip. insit. quibus non est permissum facere testam. num. 66. Mascard. de probat. concl. 554. num. 1. Surd. de aliment. tit. 6. q. 5. num. 7. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 8. q. 1. num. 5. Brunor. à Sole in locis communib. verbo donatio. num. 15. Ioseph. Sesse Aragon. decis. 182. num. 6. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resolut. 23. num. 11. & 12. Beller. disquisit. clerical. p. 1. tit. de bonis clericorum. §. 9. num. 7. Farin. in praxi crimin. p. 4. decis. 136. in addit. lit. C. Flores de Mena vari. lib. 3. q. 23. num. 90. Octau. Glor. resp. 1. p. 3. num. 47. in princ. Ita vt potius error, quam donatio præsuntur, ex Mascard. de probat. concl. 554. num. 5. & concl. 639. num. 10. & concl. 1173. num. 4. Menoch. conf. 1. num. 215. Flamin. Paris. d. Tract. lib. 9. q. 19. num. 5. Ioseph. Sesse d. decis. 182. nu. 5. Bened. Et. Agid. in repet. ex hoc in re. ff. de iustis. & iure, p. 1. cap. 11. num. 25. Nast. conf. 77. num. 16. Roland. à Valle conf. 11. num. 46. vol. 5. Ruin. conf. 235. num. 22. vol. 1. Becc. conf. 52. num. 70. Surd. conf. 202. num. 14. cum seqq. Octau. Glor. resp. 10. num. 111. Et ideo omnis sumitur coniectura, vt donatio euitetur, l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pignorat. act. l. si cum aurum. ff. de solut. Dec. conf. 150. num. 4. Surd. conf. 262. num. 73. Carol. Bardel. conf. 22. num. 40. quos refert. Oct. Glor. resp. 1. p. 3. num. 47.

S V M M A R I V M.

- 1 Dubia in meliorem partem sunt interpretanda.
- 2 Pars tutior in dubiis est eligenda.
- 3 Interpretatio fit contra dantem in dubiis conuentionibus.
- 4 Dubius ab ignorante non distat.

Dubium.

AXIOMA LXXVIII.

DUBIA in meliorem partem sunt interpretanda, l. cum creditor. ff. de furtis, l. proxime. ff. de iis qua in testam. delentur, cap. estote, de regulis iuris, in decretalib. Aldret. de reliq. disciplina tuenda, lib. 2. cap. 4. num. 23. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comparat. 16. num. 2. Farin. in praxi crimin. p. 3. quest. 85. num. 27. cum seqq. vbi limitat.

In dubiis tutior pars est eligenda, l. si fuerit. §. 2. vlt.

G

ult. ff. de rebus dub. cap. iuuenis, de ſponſalib. cap. ad audientiam, de homicid. Con. in cap. alma mater. p. 1. §. 2. num. 5. caſu 1. & de ſponſalib. p. 1. cap. 4. §. 1. num. 9. Nau. in man. cap. 27. num. 193. vbi intelligit præcipuè, quando agitur de ſalute animæ, *Emman. Roder. in ſum. tom. 1. cap. 51. n. 6. concl. 4. Uafq. 1.2. q. 19. art. 6. d. sp. 65. cap. 3. & diſp. 66. c. 1. Salas, 1.2. quaſt. 11. tract. 8. diſp. vnic. ſecl. 17. num. 152. Sijr. de cenſur. lib. 1. cap. 16. num. 30. caſu 1. & lib. 6. cap. 2. num. 16. Flores de Mena vari. lib. 1. quaſt. 9. num. 18. Sanch. de matrim. lib. 2. diſp. 41. n. 9.*

3 In dubiis conuentionibus contra dantem fit interpretatio, l. veteribus 40. vbi *Bart. ff. de pactis, l. ſtipulatio iſta. §. alteri, verſ. in ſtipulationibus. ff. de verb. obligat. l. labeo ſcribit. ff. de conu. emp. l. quicquid adſtringenda. ff. de verb. obligat. Menoch. conf. 110. num. 36. & conf. 179. num. 19. Surd. de aliment. tit. 6. quaſt. 1. num. 26. & deciſ. 322. num. 63. D. Barboſ. in l. ſi quis intentione ambigua 66. num. 18. ff. de indic.*

4 DVBIUS ab ignorante non diſtat, l. maniſteſſimi. §. ſin autem nescius, C. de furis, Gam. Luſit. deciſ. 91. n. 1. in princip. imò comparantur, ex *Surd. deciſ. 165. num. 17. vbi num. 47 & 62. limitat, vbi dubitans tenetur inquirere, & de facili potuit certiſicari.*

SVMMARIUM.

- 1 Vinculum duplex magis ligat, & difficilius rumpitur.
- 2 Clausula geminata enixam voluntatem magis offendunt.
- 3 Geminatio verborum inducit enixam voluntatem legiſlatorum.
- 4 Statutum diſponens idem, quod ius commune, addit vinculum, & magis ligat.

Duplex.

AXIOMA LXXIX.

1 DVPLEX funiculus, ſeu duplex vinculum magis ligat, & difficilius rumpitur, l. ſi non lex. ff. de hered. inſtit. l. diſcretum, C. qui teſtamenta facere poſſ. l. pñ. §. ſi verò, C. de adoption. auth. itaq, C. communia de ſucceſſionib. §. ſed hodie, verſ. ſi vero pater, in fine inſtit. de actionib. §. affinitatis, inſtit. de empt. cap. 1. de treuga, & pace, Alex. conſil. 195. *Assumo. num. 6. lib. 2. Ruin. conſ. 73. num. 3. lib. 3. vbi quod quando concurrir duplex funiculus, difficilius eſt ſolutio, Anchor. conſil. 126. num. 4. in fine, vbi quod duplex mendacium, vel delictum magis grauatur, & magis operatur, Crauet. conſ. 346. num. 12. & 13. vbi quod duplex, ſeu geminatus dolus, & geminatum delictum grauiorem poenam aſſert, Cacheran. deciſ. 147. num. 20. & 21. Oldrad. conſ. 325. num. 4. Surd. de aliment. tit. 6. quaſt. 13. num. 2. & deciſ. 154. num. 9. & conſ. 61. num. 6. & conſ. 173. num. 18. & conſ. 175. num. 39. & conſ. 329. num. 18. Cald. Pereira de reſolut. employtenſ. cap. 9. num. 24. Cardin. Tuſc. pract. concluf. tom. 2. lit. D. concl. 810. cum tribus ſeqq. & tom. 4. lit. G. conc. 28. num. 30. 32. cum ſeqq. Mari. Antonini vari. reſolut. lib. 1. reſol. 81. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloſ. 13. num. 90. cum ſeqq. Oſſau. Glor. reſp. §. num. 26.*

2 Vnde prouenit, vt clauſulae geminatae enixam voluntatem magis offendant, ſecundum *Bart. in l. cum ſimus, C. de agricol. & conſ. lib. 11. Dec. conſ. 51.*

sub num. 3. & conſ. 373. num. 8. *Roland. conſ. 110. num. 53. vol. 4. Crauet. conſ. 54. vol. 1. quia geminatio verborum indicat enixam voluntatem legiſlatorum, Decian. conſ. 1. num. 42. & 43. vol. 3. Guier. pract. lib. 3. quaſt. 17. num. 134. Crauet. d. conſ. 54. num. 7. Joſeph. Seſſe Aragon. deciſ. 230. num. 14. Ferrer. in conſtit. Cathalonie, gloſ. 1. num. 123.*

Et ſtatutum diſponens, quod idem ius commune, addit vinculum, & magis ligat, vt notatur in l. 1. in princip. ff. ad legem Falcid. & in l. 3. §. ſi rem. ff. de leg. 3. *Alderan. Maſcard. de in. interpret. ſtatut. concl. 12. num. 17. cum ſeq. Dec. conſ. 49. num. 17. vol. 1. & conſ. 51. num. 7. vol. 2. Et idem concurrente duplici prohibitione, ſtatuti ſcilicet, & teſtatoris, non poterit filia agere ad ſupplementum legitima, Cef. de Graſſis deciſ. 2. num. 8. & 9. de conſtit. Pariſ. conſ. 26. num. 88. lib. 3. & alij plures, quos refert *Gonzal. d. gloſ. 13. num. 96. Vide infra, ſub verbo Geminatio, Axiom. 105.**

SVMMARIUM.

- 1 Effectus regulatur à cauſa, quæ potiùs attenditur quàm factum.
- 2 Effectus durat durante cauſa.
- 3 Effectus principaliter ſemper attenditur, & in omnibus conſideratur.
- 4 Effectus attenditur magis quàm verba.
- 5 Effectus attenditur, non modus.
- 6 Effectus diuerſi non debent oriri ex vna re, eademque cauſa.
- 7 Vna & eadem cauſa diuerſis reſpectibus diuerſos, vel etiam contrarios operatur effectus.
- 8 Verbum vnum ſecundum diuerſos effectus habet diuerſas ſignificationes.
- 9 Inducta ad vnum effectum, non debent effectum contrarium operari.

Effectus.

AXIOMA LXXX.

EFFECTUS regulatur à cauſa, quæ potiùs attenditur quàm factum, vt per *Becc. conſ. 94. num. 17. vbi quod is, qui rapit mulierem libidinis cauſa, non dicitur committere furtum, quia non fecit animo furandi, & factum à cauſa regulatur, Sacin. Jun. conſil. 105. num. 5. & 6. lib. 2. vbi quod ſententia, quæ adiudicat ius præſentandi ad beneficium, neceſſariò adiudicat iuſpatronatus, quia præſentatio eſt effectus, & fructus iuſipatronatus, idem non ſeparantur, Caſtren. conſ. 83. *Præſens caſus. num. 5. verſ. nam ſtatutum, lib. 2. vbi dicit, quod ſtatutum excludens dotatam à ſucceſſione, intelligitur à ſucceſſione dotantis, vt effectus ſuæ cauſæ commenſuretur; ergo dos, quæ eſt effectus exclusionis cauſam ſupponit à qua regulatur, & à ſucceſſione dantis dotem, Cephal. conſ. 181. num. 3. vbi agens de colono partiario, qui fecit expenſas gratia fructuum quærendorum, quia illas non repetit, ex quo ſunt gratia fructuum colligendorum: ſi igitur habet partem ſuam fructuum, expenſæ, quæ ſunt effectus fructuum, regulantur à ſua cauſa, ſiſt. in l. re conuincti. num. 108. ff. de legat. 3. vbi quod cauſa non poteſt eſſe ſine effectu, ne inducatur fruſtratoriè, Corn. in l. admonendi. num. 4. ff. de iure iur. Crauet. conſ. 201. num. 25.**

EFFECTUS

- 2 EFFECTVS durat durante causa, l. *semper*. §. *negotiores*. ff. de iure immunit. Tiraq. in tract. cessante causa. p. 1. num. 17. Surd. confil. 302. num. 5.
- 3 EFFECTVS principaliter semper attenditur, & in omnibus consideratur, l. *cum seruus*. ff. de verb. obligat. l. 2. C. de aliment. pup. prest. Oldrad. conf. 150. num. 5. Cardin. Tusc. d. tom. 3. lit. E. concl. 48. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 45. §. 3. n. 5. & gloss. 55. n. 11. cū seqq. Menoch. conf. 708. num. 15. Octau. Glorit. resp. 1. p. 1. num. 118. vbi quod effectus rei spectandus est; ille verò contingens præter intentionem agentis non consideratur, l. *qui foueat*. l. si putator. ff. ad l. Aquil. l. 2. in fin. ff. de condition. & demonstr. Vnde dici solet, *Quicquid agunt homines, intentio indicat omnes*, l. 1. vbi glos. & doctores, ff. ad legem Cornel. de Sicar.
- 4 EFFECTVS attenditur magis quàm verba, cap. in tantum, de simon. Aym. conf. 59. num. 1. vers. nec attenditur, & conf. 214. in princ. Federic. de Senis conf. 198. Causa talis est, vers. item glos. Roman. conf. 509. in princip. Alex. conf. 107. Perspectis verbis, lib. 3. Hieron. Gabr. conf. 69. in princip. lib. 1. Socin. Sen. conf. 56. num. 6. vol. 1. Surd. conf. 3. num. 26. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 55. post num. 12. vers. & ideo, in ult. impress. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 1. num. 7. Cardin. Tusc. lit. E. conc. 50. per totam, vbi num. 8. post Rip. in l. 1. in princip. num. 37. ff. si certum petatur, restringit vt non procedat, quando effectus est dubius, & verba sunt clara; quia tunc attenduntur verba, & conclus. 56. firmat effectum magis attendi quàm naturam rei, Octau. Glorit. resp. 1. p. 2. num. 181.
- 5 EFFECTVS attenditur, non modus, l. 3. vbi Bald. C. de instit. & substit. Cardin. Tusc. d. tom. 3. lit. E. concl. 51. per totam, vbi num. 2. subdit, quod in tantum attenditur effectus, vt valeat actus celebratus tempore prohibito, si effectus confertur in tempus permissum, & citat Oldrad. conf. 257. num. 4. vers. effectus, Federic. de Senis conf. 244. vers. 2. quia.
- 6 EFFECTVS diuersi non debent oriri ex vna re, eademque causa, l. *meminerint*, C. vnde vi, l. *quod labeo*, vbi Bart. ff. de compensat. l. *qui hominem*. §. *fin.* ff. de solut. l. *cum qui ades*, ff. de vscapion. Tiraq. in l. si vnquam, verbo donatione largitus. num. 284. vers. tertia ratio, Card. Tusc. d. tom. 3. lit. E. concl. 54. num. 1. Diuersis tamen respectibus vna, & eadem causa
- 7 diuersos, vel etiam contrarios operatur effectus, l. si finita. §. *Iulianus*. ff. de damno infecto, Oldrad. conf. 263. num. 6. vers. neque nouum, vbi quod probatio eadem potest quoad vnum effectum esse sufficiens, quoad alium secus, Tiraq. de nobilit. cap. 28. num. 11. cum seqq. vbi quod potest quis esse superior, & inferior alio diuersis respectibus, & de retractu lig. §. 1. glos. 18. num. 23. & 24. vbi quod contraria cumulantur in eadem persona diuersis respectibus, &
- 8 n. 71. & seq. subdit, quod vnum verbum secundum diuersos effectus habet diuersas significationes.
- 9 EFFECTVM contrarium operari non debent ad vnum effectum inducta, l. *legata inutiliter*. ff. de legat. 1. l. *legata inutiliter*. ff. de adimen. legat. Fusar. de substitut. q. 245. num. 93. in princip.

S V M M A R I V M.

- 1 *Ea quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio.*
- 2 *Morbis nouis nona conuenit antidota præparari.*

- 3 *A constitutionibus, quæ tendunt ad noxam, ex superuenienti causa recedere licet.*
- 4 *Prinilegium si tendit ad iniquum, vel incipit esse damnosum, non est obseruandum.*
- 5 *Probatio super emergenti de nouo, etiam post publicatas attestaciones admittitur.*
- 6 *Recusationis exceptio ex causa de nouo emergenti, post litem contestatam allegari potest.*

Emergens.

AXIOMA LXXXI.

EMERGENS nouum nouo indiget auxilio, & in rebus nouis nouum est remedium & consilium suggerendum, l. 1. in princip. ff. de ventre inspicien. l. de arate. §. ex causa. ff. de interrog. ad lion. l. si iure. ff. de rei vendic. l. iure decedens. ff. de inoffic. testam. l. oratione. ff. de feriis, cap. fin. de in integ. restitut. minor. Petr. de Anchar. conf. 84. Domina Azolina num. 5. Roman. in l. si verò §. de viro. num. 83. ff. soluto matr. Roland. à Valle conf. 1. num. 159. cum seqq. lib. 2. Crauet. conf. 264. num. 5. & 6. vbi ponit plura exempla, Thom. de Thomasset. in floribus decis. reg. 240. vbi intelligit, quādo accidentaliter, & inopinatò aliquid nouum emergit, Surd. conf. 418. num. 9. Cardin. Tusc. practic. conclus. tom. 3. lit. E. concl. 145. per totam, Anton. Monach. Lucensi, decis. 21. num. 32. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 4. num. 97. Octau. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 221. Noua enim res nouum consilium capit, Anch. conf. 204. Punctum vnius. num. 12. & nouis morbis noua conuenit antidota præparari, cap. caterum, de iuram. calumun. Thesau. Pedam. decis. 239. num. 11. cum seqq.

Amplia Axioma in constitutionibus, quæ tendunt ad noxam, nam ex superueniente causa ab eis recedere licet, Crauet. d. conf. 264. num. 5. Anchar. d. conf. 84. num. 4. Roland. à Valle d. con. 1. num. 159. lib. 2. & in pactis, Anch. d. num. 4. & in omni promissione, etiam de non offendendo, Crumet. d. conf. 264. num. 5. & 6. vbi etiam in locatione, in legibus, & statutis; item & in testamentis, Anch. d. conf. 84. num. 4. & 5. Roland. à Valle d. conf. 1. num. 159. Crauet. d. conf. 264. num. 5. qui idem dicunt in iuramento.

Amplia secundò in priuilegio, vt per Anchar. d. 4. conf. 84. n. 4. & 5. Crauet. d. conf. 264. num. 5. Roland. à Valle d. conf. 1. num. 161. & seqq. nam si tendit ad iniquum, vel incipit esse damnosum, non est obseruandum, Roland. d. conf. 1. num. 158. & 160. lib. 2. Menoch. conf. 350. num. 27. Bardel. conf. 22. num. 10. Cas. Barz. decis. 118. num. 7. Octau. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 191.

Amplia tertio in materia probationum, nam licet post publicatas attestaciones & didicita testificata non admittatur noua probatio, tamen super emergenti de nouo bene admittitur, Clem. 2. de testibus, Signorol. conf. 243. num. 6. & 7. Mascard. de probat. concl. 118. Ioan. Garc. de nobilit. glos. 46. num. 6. Card. Tusch. d. conc. 145. num. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 158. Bernard. Graue. ad pract. Camera Imper. lib. 1. concl. 128. Mendez. à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 19. num. 12. Amat. Roderic. in pract. cap. 8. num. 7.

Amplia quartò in materia recusationis; nam licet exceptio suspicionis allegari non possit post litem contestatam, l. *aperitissimi*, C. de iudic. cap. *pastoralis*, de except. tamen ex causa de nouo emergenti bene potest, secundum Mascard. de probat. concl. 952. num. 35. Bernard. Mascard. in praxi aurea Ciuili

Neapol. p. 2. glos. *competens*, num. 55. *Amat. Roder. in praeli. cap. 10. num. 70. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 100. num. 31.* vbi ampliat etiam post conclusum in causa, dummodo causa recusationis habuerit ortum post conclusionem, & num. 31. subdit, quod super hoc deferendum est iuramentum ab ipso reculato.

S V M M A R I V M.

- 1 *Consensus excludit error.*
- 2 *Errantis nullus est consensus.*
- 3 *Errans non dicitur fateri, nec amittit rem suam.*
- 4 *Error in facto proprio non potest allegari.*
- 5 *Iurū error neminem excusat.*
- 6 *Error Iuris excusat quando erratur in articulo Iuris dubio.*
- 7 *Errorrem corrigens non dicitur quicquam de nouo facere, sed iam factum declarare.*
- 8 *Nominis error non vitiat dispositionem, si constat de intentione, seu corpore.*

Error.

AXIOMA LXXXII.

1 **E**RROREXCLUDIT CONSENSUM, l. si per errorem. ff. de iurisdic. omnium iudic. l. si procurator. ff. de acquir. ver. dom. l. non ideo. C. de iur. ignor. Paris. conf. 150. num. 22. vol. 4. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 198. Bertazol. de clausul. instrument. claus. 11. glos. 3. num. 2. Rot. decif. 524. num. 4. apud Farin. p. 1. recent. Cardin. Seraphin. decif. 1190. num. 2. Sard. conf. 28. num. 122. Anton. Monach. Lucen. decif. 59. num. 10. Marc. Antonin. var. resolution. lib. 1. resol. 2. num. 6. Et errantis nullus est consensus, & voluntas, Alex. in l. quidam consulebant. num. 41. ff. de re iud. Paris. conf. 72. num. 60. & conf. 131. num. 36. vol. 1. & conf. 12. num. 98. vol. 2. Socin. lun. conf. 3. num. 28. vol. 2. Roland. conf. 32. num. 70. vol. 4. Menoch. conf. 279. num. 20. & conf. 296. num. 56. & conf. 857. num. 13. & de presumpt. lib. 2. pras. 19. num. 9. Surd. conf. 202. num. 10. & decif. 114. num. 20. Bald. conf. 2. num. 55. ita enim error consensum abesse facit ab actu, in quo nihil iuramentum operatur, Ruin. conf. 127. num. 13. & 20. & conf. 137. num. 12. vol. 3. Roland. conf. 13. num. 22. vol. 1. Vnde qui errat non dicitur fateri, l. non fatetur. ff. de confess. & errantem non amittere rem suam probat, d. l. si procurator 35. ff. de acquirendo rerum domin. Tiraq. de retractu lig. 6. 1. glos. 2. n. 10. Menoch. conf. 162. num. 28. cum seqq.

4 **E**RRORE IN FACTO PROPRIO NON POTEST ALLEGARI, & non releuat ad lucrum captandum, secus ad damnum euitandum, vt per Dyn. conf. 13. Quæstio talis est, num. 3. vers. præterea, Alex. conf. 69. in causa, num. 4. cum seqq. lib. 3. Brunor. à Sole in locis communib. verbo error. num. 5. Cardos. in praxi iudicium, cod. verbo. num. 2. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 316. num. 5. & concl. 317. à princip. Ioseph. Sesse Aragon. decif. 138. num. 16. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resol. 21. n. 4.

5 **E**RRORE IURIS NEMINEM EXCUSAT, Lap. alleg. 13. in princip. Federic. de Senis conf. 112. Amice. num. 2. vers. quaro secundo, vbi quod clerici non excusantur ignorantia Iuris, quia peritiores consulere debebant, Cranet. conf. 348. num. 9. & conf. 699. num. 25. Alexand. conf. 100. Super primo, num. 7. vers. nec dicatur. lib. 7. Roman. conf. 330. Circa primum, in fine, Card. Tusch. d. tom. 3. lit. E, concl. 320. à princip. D. Barbosa. in prælud. l. si mora, à num. 16. ff. soluto matrim. vbi quod

error Iuris non excusat, nisi constet consuluisse peritiores.

Verum quando erratur in articulo Iuris dubio 6 & perplexo, tunc error Iuris excusat, Anchar. conf. 324. Pulchrum, in princ. Ioan. de Imola conf. 98. num. 15. Socin. conf. 47. num. 10. vers. tamen quando esset error, Mazol. conf. 109. à num. 32. Curt. lun. conf. 28. in causa vertente, num. 8. & conf. 6. num. 22. Rot. in Paduana Prioratu, 5. Decemb. 1614. coram Reuerendo D. meo Prouano, impressa per Farinac. decif. 608. num. 14. p. 2. recent. ac proinde potest bonam fidem producere, Cou. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 1. num. 9. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 2. cap. 4. num. 40. Ioan. Garc. de nobilit. in initio. num. 17. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 11. q. 3. n. 64.

ERROREM CORRIGENS NON DICTUR QUICQUAM 7 de nouo facere, sed iam factum declarare, vt per l. heredes palam. ff. de testam. tradunt Felin. in cap. qualiter & quando, il. 1. num. 27. vers. facit, de accusat. & in cap. 2. num. 16. vers. & pulchre, de libelli oblat. Brunor. à Sole in locis communib. verbo error. num. 7. Rot. in Tudertina dotium, 27. Ianuarij 1606. coram Patriarcha Adanzano, impressa per Farin. decif. 158. num. 2. p. 2. recent.

ERRORE NOMINIS NON VITIAT DISPOSITIONEM, si 8 constat de intentione, seu corpore, l. si quis in fundi vocabulo. ff. de legat. 1. l. si me in vacuum 34. in princip. ff. de acquir. possess. Bart. conf. 179. Martinus num. 2. lib. 1. Gemm. conf. 52. num. 3. vers. secundo sic, quod duplicatur conf. 119. vbi ampliat, etiam si erretur in qualitate extrinseca, seu demonstratione, Alex. conf. 118. Vifa copia lib. 7. vbi extendit, licet erretur in pronomine seu cognomine, Rebuff. in praxi. p. 3. signaturæ, verbo denominationum, Aoy. Ricci. in collect. decif. p. 5. collect. 1496. Duen. reg. 256. Azuned. l. 13. num. 10. cum seqq. tit. 25 lib. 4. noua Recop. Cardos. in praxi iudicium, & Aduocat. verbo error. num. 4. Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. E, concl. 324. Rot. in Salamantina Archipresbyteratus, 1. Iulij 1615. coram Martino Andraa, impressa per Farin. decif. 687. num. 5. p. 1. recent. & apud Mantic. decif. 138. num. 4. vbi quod error in inuocatione Sancti non officit veritati.

S V M M A R I V M.

- 1 *Erubescimus cum sine lege loquimur, communi scilicet, vel municipali.*
- 2 *Aequitatem ad distinctiones producere non est licitum ex proprio capite.*
- 3 *Rationem naturalem sufficit allegare quando non extat lex certa, vel similis, quæ decidat causam.*
- 4 *Doctor scribens in iure ad instantiam partis, debet allegare leges, & iura.*

Erubescere.

AXIOMA LXXXIII.

ERUBESCIMVS CUM SINE LEGE LOQUIMUR, l. 1 **E**llam, C. de collation. aurb. de trien. & semiss. §. consideremus, collat. 3. extrauag. execrabilis, Ioan. 22. col. 13. de prebend. Euerard. in topicis legalib. loco 64. Bald. conf. 337. Et præmissis, circa fin. vers. in contrarium, lib. 3. vbi intelligit cum loquimur sine lege communi, vel municipali, quia sufficit alteram allegare, & conf. 97. Super primo quæsto, num. 2. vers. si liceret, lib. 4. vbi 2 quod non est licitum ex proprio capite æquitatem ad distinctiones producere, sed procedendum est per

per viam silicetam, videlicet per textus legum, & conf. 338. Secundum ea, vers. quia erubescimus, lib. 3. & conf. 433. in princip. vers. item non possum, lib. 5. vbi quod procedit, quando loquimur sine lege, sine statuto, & sine consuetudine, Abb. conf. 20. col. 2. vers. & primo pramitto, lib. 2. vbi quod sufficit allegare rationem naturalem, quando non extat lex certa, vel similis, quæ deciderat causam, Thom. de Thomasser. in floribus legum, reg. 109. Surd. conf. 158. num. 13. & conf. 308. num. 3. & conf. 374. num. 12. Monet. in tract. de optione canon. cap. 3. num. 2. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quæst. 39. num. 2. Card. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 331. per totam, vbi num. 7. post Abb. conf. 21. in princ. lib. 2. subdit, quod Doctor scribens in iure ad instantiam partis, debet allegare leges, & iura: sed quando scribit, vel consultor datur iudicibus, non tenetur allegare leges, neque iura.

S V M M A R I V M.

- 1 Euentus posterior formatur à titulo primordiali.
- 2 Euentus mali & sinistri non sunt habendi in consideratione.
- 3 Euentus alicuius rei frustra spectatur, cuius effectus nihil operatur.

Euentus.

AXIOMA LXXXIV.

- 1 **E**VENTVS posterior formatur à titulo primordiali, seu à primordio tituli in posterum formatur euentus, l. 1. C. de liberis præteritis. l. vnic. vers. nulla, & ibi glos. verbo primordium, C. de impon. lucrat. descript. lib. 10. Petr. de Anchar. conf. 4. in princip. num. 3. & consil. 137. in princ. Surd. conf. 32. num. 12. & conf. 459. num. 14. Ferrer. in Constitut. Cathalonie, glos. 1. num. 231. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 346. & tom. 7. lit. S, concl. 716. num. 3. Rota decis. 456. num. 9. apud Farin. p. 1. recent.
- 2 **E**VENTVS mali, & sinistri non sunt habendi in consideratione, l. si quis ab aliq. ff. de re iudic. vbi Rip. num. 7. limitans ad præcauendum, las. in l. inter stipulantem. §. sacrum, in notab. 9. num. 14 ff. de verb. obligat. vbi quod ad odium, & damnum non considerantur, & ibi Bart. num. 7. in fine, limitat axioma favore libertatis, dotis, pæ causæ, & fisci, Bald. conf. 182. locata fuit, num. 4. vers. non enim debet considerari, lib. 1. vbi quod euentus etiam mali & sinistri sunt habendi in consideratione ad exclusionem lucri, quando lucrum ipsum super futuro bono euentu, & prospero fundatur.
- 3 **E**VENTVS alicuius rei frustra spectatur, cuius effectus nihil operatur, l. aliquando. §. si ff. ad Pelician. l. si quis ita scripserit. ff. de hered. insti. l. cum heres. §. 1. ff. de acquir. hered. l. non videtur. ff. de iudic. l. fin. C. qui admittit. l. ad probationem, C. de probat. cap. cum contingat, de officio deleg. Surd. decis. 184. n. 8. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. compar. 10. num. 57. Marfil. conf. 51. Licet ne dum. num. 17. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. F, concl. 520. num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Agere qui potest, multo magis potest excipere.
- 2 Actionem qui habet, vs aliquid consequatur.

tur, multo magis habet exceptionem, ut liberetur.

- 3 Exceptio repellit eundem, quem de iure tenet actio.
- 4 Exceptio firmat regulam in contrarium.
- 5 Casus exceptus non firmat regulam in contrarium, vbi alia interpretatio dare potest.
- 6 Exceptio debet esse de regula.
- 7 Exceptio declarat regulam, sed tamen non ampliat, ut comprehendat ea, quæ non sunt de genere regulæ.
- 8 Exceptio vbi non reperitur posita, non est à regula recedendum.
- 9 Fateri non videtur excipiens ea quæ in exceptione includuntur. Intellige quoad fundandam intentionem actoris, ut n. 10.

Exceptio.

AXIOMA LXXXV.

EXCEPTIO facilius est quam actio, & ideo regulariter qui potest agere, multo magis potest excipere, l. 1. ff. de superficie. cap. cum inter, de except. cap. qui ad agendum, de regulis iuris, in 6. Federic. de Senis conf. 90. num. 5. vers. dixi, Alex. conf. 62. In causa, num. 6. & 7. lib. 7. Palat. in repet. cap. per vietas, de donat. inter virum & uxorem. §. 8. num. 2. Surd. consil. 377. num. 45. Cardin. Tusch. prædic. conclus. tom. 3. lit. E, concl. 374. per totam. Vnde qui habet actionem, ut aliquid consequatur, multo magis habet exceptionem, ut liberetur, Fulgos. conf. 186. Pro determinatione, col. pen. vers. postremo, Alex. conf. 47. Visis instrumentis, in fine, lib. 3. Et cui damus actionem, multo fortius exceptionem, l. inuitus. §. cui damus. ff. de regul. iuris, Roman. conf. 474. In casu proposito, & quem de euictione tenet actio, multo magis agentem repellit exceptio, l. vendicantem, C. de euiction. Castren. conf. 352. Pro fundamento, col. fin. lib. 1. quia multa conceduntur excipiendo, quæ non conceduntur agendo, Angel. Aretin. conf. 31. Viso supradicto, in fin. vers. quia multa, ob idque prohibitus petere, non prohibetur retinere & excipere, Dec. conf. 331. num. 3. Ruin. conf. 163. in fin. lib. 2. Decian. conf. 64. num. 51. lib. 3. & conf. 94. in fin. lib. 2.

EXCEPTIO repellit eundem, quem de iure tenet actio, l. vendicantem, cum l. seq. ff. de except. l. exceptione doli ff. de euiction. Angel. Aretin. conf. 20. Visis actus, num. 39. & seq. & num. 45. Castren. conf. 166. Visis actus, num. 3. lib. 2. & conf. 275. Ad primum, num. 3. vers. ad secundum, eod. lib. 2. Dec. conf. 86. Viso puncto, col. 2. vers. quarto quia, Roman. conf. 457. Circa propositam, col. pen. in princip. vers. secundo quia, Alex. conf. 3. Viso processu, in princip. lib. 3. Tiraq. de retract. lig. §. 1. glos. 9. num. 33. Boer. decis. 23. num. 13. Neguzane. de pignori. p. 5. membr. 1. num. 53. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 1. num. 20. & 28. Anton. Gom. l. 50. Tauvi. num. 63. Gam. Lusitan. decis. 67. Portol. de consortib. & fideicom. cap. 22. num. 18. Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. E, concl. 375. D. Barbof. in l. r. p. §. n. 20. ff. soluto matrim.

EXCEPTIO firmat regulam in contrarium, l. 4. quesitum, §. deniq. ff. de fundo instr. glos. in rub. de regulis iuris, in 6. vbi Dyn. Bart. in l. 1. in fine, vbi Dec. num. 20. & Cagnol. num. 31. & 34. ff. eod. tit. Euerard. in topici legal. loco 3. Dec. in cap. cum dilecta, num. 6. & 7. de confirm. vtili, vbi ait quod expositio licet sit de regula, non tamen ampliat regulam, Roman. conf. 82.

G 3 num.

num. 3. & conf. 100. num. 1. & conf. 195. in princip. & conf. 337. num. 8. vbi apostil. in ve bo exceptuatis, & conf. 461. vers. refragatur, vbi ait hoc non procedere, quando non est verisimile, Ioan. de Anan. conf. 69. in fine, Bald. conf. 131. Casus est talis, vers. super secundo, lib. 1. & conf. 119. Verba dicunt, in princ. vers. secundo quia, eod. lib. 1. vbi quod conductor excipiens nolle teneri pro vno casu fortuito, videtur se obligare ad alios casus fortuitos sub eodem genere exceptuatos, & conf. 131. Quidam, lib. 5. vbi intelligit Axioma, quando alias non esset facta inclusio, vel exclusio tacita, vel expressa circa non exceptuatos, Alex. conf. 107. In causa & luc. num. 2. lib. 1. & conf. 125. Vso titulo, num. 4. & 5. lib. 2. vbi ampliat in concessione legati facta, quia exceptio declarat, & firmat regulam in non exceptis, & conf. 7. In consultatione, num. 8. vers. quanto probatur, lib. 5. vbi ampliat in legibus feudalibus, & materia feudali, & conf. 186. Zacharias, in fine lib. 6. vbi quod firmat regulam in contrarium, sed non ampliat, Afflic. decis. 45. num. 2. Menoch. conf. 141. num. 17. & conf. 609. num. 9. Flamin. de resignat. benefic. lib. 5. quest. 6. num. 186. Card. Tusch. d. tom. 3. lit. E. concl. 422. per totam. Orlan. Glor. resp. 12. num. 111. Cardin. Seraphin. decis. 980. num. 7. Rot. decis. 144. num. 6. apud Farin. p. 1. recent.

5 Limita Axioma, vbi alia interpretatio dari potest, quia tunc casus exceptus non firmat regulam in contrarium, Federic. de Senis conf. 233. col. pen. num. 3. vers. non obstat, vbi quod Papa volens omnes teneri soluere decimas, si excipit certum Ordinem, non propterea videtur velle omnes alios exemptos teneri, nisi expressè dixerit, quia talis exceptio potest operari concessionem exceptionis Ordini exceptuato. Sic etiam non procedit Axioma, quando aliquid excipitur considerato effectu eius quod excipitur, quia tunc omnia sunt exceptuata, quæ habent eundem effectum, Castren. conf. 91. In causa appellationis, num. 9. & 10. lib. 1. vbi quod statutum, quod fiat compromissum exceptis instrumentis quarentigatis, non includit instrumenta non quarentigata quando habent executionem paratam, prout quarentigia, quia statutum considerauit effectum quarentigiarum, non ipsam quarentigiam; nam casus similes exceptuatis censentur excepti, etiam si exceptioni sit adiuncta, Alex. conf. 130. In causa, num. 4. & 6. lib. 4. vbi quod non continentur casus similes per extensionem sub exceptione, sed comprehendenti dicantur.

6 EXCEPTIO debet esse de regula, l. nam quod liquet. §. fin. ff. de priu. leg. Castren. conf. 79. Pro pleniori, num. 3. lib. 1. vbi ait, quod si exceptio non esset de regula diceretur derisorio, Gemin. conf. 65. num. 8. vers. nam ex quo hic excipit, vbi quod casus exceptus à dispositione generali, declarat dispositionem loqui de illa materia, Bald. conf. 401. Super facto, num. 2. vers. secundo queritur, lib. 5. vbi quod restringit, seu declarat regulam debere intelligi de materia exceptionis. Vnde si procurator generaliter constituatur ad omnes causas, excepta causa restitutionis in integrum, dicitur constitutus in omnibus aliis causis requirunt speciale mandatum, ex quo exceptio est de iis, quæ requirunt speciale mandatum, Imol. in l. fin. col. 12. ff. quis, & à quo appelletur, Alex. & Ias. in l. fin. ff. quod quisque iuris, Gemin. in cap. qui ad agendum, §. 1. de procurator. lib. 6. quos refert Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 423. n. 6.

7 EXCEPTIO declarat regulam, sed tamen non ampliat, vt comprehendat ea, quæ non sunt de genere regulæ, Roman. conf. 498. in fine, & conf. 107. col. 2. vers. quod autē cessant, vbi quod exceptio dedu-

cit ad certum, & declarat regulam generalem, & conf. 379. num. 13. vers. veritas tamen, Bald. conf. 131. Casus talis est, vers. super secundo, lib. 1. Cuman. conf. 98. num. 3. vers. non obstat secundum, Alex. conf. 28. Visis, num. 11. vers. non obstat, lib. 1. & conf. 59. num. 9. vers. nec ad hoc obstat, eod. lib. 1. & conf. 186. Zacharias, in fin. lib. 6. Surd. conf. 352. num. 12. & decis. 100. num. 19. vbi limitat, quando exceptio esset inutilis, quia tunc ampliat regulam, Socin. conf. 47. num. 2. & 3. vers. sed contra, lib. 1. vbi quod in venditione certorum bonorum priorum, excepto palatio, non includuntur bona communia, quia licet exceptio firmet regulam in contrarium, tamen non ampliat, Aretin. conf. 8. Abunde, per totum, & præcipue num. 3. & 4. vbi declarat dicens quod exceptio expressa, quæ tacite inerat, non extendit villo modo regulam ad ea, quæ non sunt de regula; quia expressio eorum, quæ tacite insunt, nihil operatur: si verò est expressio, quæ tacite non inerat, exceptio licet firmet regulam in non exceptis, nunquam firmat extendendo ad ea, de quibus disponens erat incapax, vel inhabilis; & rationem adducit num. 7. vers. nec obstat, quia exceptio non ampliat regulam, vt comprehendat ea, quæ sine exceptione non comprehenderet ex proprietate sermonis, siue ex mentes, refert Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 424. n. 4.

8 EXCEPTIO vbi non reperitur posita, non est à regula recedendum, l. in prauaricatione. §. vlt. ff. de prauaricat. l. dissentientem, C. de diuor. l. illi, C. de collationib. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. q. 7. n. 45.

9 EXCIPIENTS non videtur fateri ea quæ in exceptione includuntur, cap. cum venerabilis, de except. Alex. conf. 83. In causa, & l. in princip. vers. nec ad hoc obstat, lib. 1. vbi quod exceptio huiusmodi non est confessio, nec negatio, sed est medium inter negare, & confiteri, prout in tacente, & conf. 49. num. 9. cum seqq. lib. 7. vbi quod libellans, excipiens, vel replicans illud, quod pars aduersa asserit illud impugnando, non dicitur fateri, additque quod is, qui dicit sententiam non recte latam esse impugnando, non fatetur esse latam per l. Gallus. §. forsitan, vbi gloss. in verbo recte, ff. de liberis, & posthum. quæ exponit recte, id est, nullo modo, Surd. decis. 24. num. 5. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 427. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 2. resolut. 50. num. 31. Alex. Trentasinq. var. resolut. lib. 2. tit. de except. num. 5.

10 Intellige Axioma procedere quoad fundandam intentionem actoris, l. non vique. ff. de except. cap. exceptionem, de regulis iuris, lib. 6. Con. vari. lib. 1. cap. 1. num. 2. vers. eodem iure, Anton. Gom. vari. tom. 3. cap. 12. num. 16. Cachet. in Pedam. decis. 178. num. 9. Franc. Milanen. Sicilia decis. 3. num. 46. lib. 2. Bellon. Genuen. decis. 38. num. 8. & decis. 91. num. 1. Petr. Greg. Syntagm. iuris lib. 21. cap. 17. num. 3. Cardos. in praxi iudicium, & Ad-nocat. verbo exceptio, num. 26. Stephan. Gratian. Marchia decis. 19. num. 19.

S V M M A R I V M.

- 1 *Exempla declarant regulam & aperiunt.*
- 2 *Exempla non restringunt regulam.*
- 3 *Exemplis non est indicandum, sed legibus, quando legibus constat quod veritas est contra exemplum.*

Exempla.

AXIOMA LXXXVI.

EXEMPLA declarant regulam & aperiunt, l. præter, alias Iulianus. §. quoties. ff. de collat. bon. ibi,

ibi, quod dico exemplo ut manifestum fiat, Oldrad. conf. 244. num. 14. vers. quinto, & ultimo, Bald. conf. 358. Nulla mulier. num. 4. vers. sed quid est, lib. 1. vbi quod exempla sicut digitus rem ostendunt, & tactui quodammodo subiiciunt, Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 548. per totam.

2 **EXEMPLA** non restringunt regulam, l. damni infelli stipulatio ff. de damno inf. l. pen. §. vlt. ff. de iniur. & facti ignor. l. 1. §. quod vulgo, ff. de vi, & vi arm. l. scire oportet. §. oportet. ff. de excusat. tutor. Roman. conf. 295. Donatio patris, num. 6. vers. est enim notissima, Tirag. in l. si unquam, verbo libertis, num. 37. C. de renocand. donat. Molin. de primog. lib. 2. cap. 8. num. 4. Surd. conf. 308. num. 10. Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. E, concl. 547. per totam, Flouin. Paris. de confident. quast. 9. num. 75. & quast. 27. num. 68. & quast. 32. num. 18. Stephan. Gravian. discept. forens. tom. 3. cap. 563. num. 73. Vnde dici solet quod exempla non excludunt similia, §. hactenus. Instit. de gradib. Craut. conf. 544. num. 25. Azened. l. 4. num. 24. lit. 20. lib. 8. noua Recop.

3 **EXEMPLIS** non est iudicandum, sed legibus, l. sed licet. ff. de offic. Presid. l. nemo, C. de sentent. & interloc. cap. 1. de postulat. Pralat. Socin. reg. 8. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 110. ait procedere in malis exemplis, & in practica erronea iudiciorum, Capol. conf. 18. Statutum, col. 3. vbi dicit habere locum, quando res in contrarium est certa, non vero in casu dubio, Alex. conf. 150. In causa. n. 7. lib. 6. vbi intelligit quando legibus constat, quod veritas est contra exemplum, Menoch. conf. 996. num. 27. vol. 10. Surd. conf. 34. num. 21. Anton. Monach. Florent. decis. 1. num. 93. & 94. Ludou. Rodolphin. concl. 10. pag. 153. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 549. per totam.

Exitus.

AXIOMA LXXXVII.

1 **EXITVS** acta probat, l. quid in ff. de rebus dub. l. cum Syllanum, C. de his quibus ut indign. l. rem non nouam, in fine, C. de iudic. l. si mater, vbi Bald. C. ne de statu defunct. cap. quatuor 12. quast. 3. cap. quod autem 22. quast. 2. Tirag. de retractu lig. ad finem tit. num. 23. Surd. decis. 288. num. 8. & conf. 181. num. 24.

Experientia.

AXIOMA LXXXVIII.

1 **EXPERIENTIA** omnium rerum est mater, & magistra. §. qua omnia, Instit. de fideiussor. §. pen. Instit. de satisfat. cap. quam sit, de elect. lib. 6. Ioan. de Imola conf. 43. in princip. vbi quod experientia dicitur rerum magistra de iis, quæ videmus obseruari, Alex. conf. 115. Visa scriptura. num. 4. vers. sed posito, lib. 7. Bald. conf. 136. Proponitur. num. 2. lib. 2. vbi quod experientia facit artem, & cognitio veritatis ex experimento sequitur, & num. 3. quod experientia morborum multas nos medicinas inuenire compellunt, Surd. conf. 61. num. 36. & conf. 132. num. 23. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 648. per totam, Mari. Antonin. vars. resolut. lib. 2. resol. 33. num. 10. Ludou. Rodolphin. var. quast. lib. 2. q. 35. num. 24.

SVMMARIVM.

- 1 *Expressum ubi requiritur, non sufficit tacitum, neque præsumptum.*
- 2 *Expressi maior est vis, quàm taciti.*

- 3 *Expressum facit cessare tacitum.*
- 4 *Argumentum non sumitur à tacito, vel præsumpto ad destructionem expressi, sed bene è contrà.*
- 5 *Expressum dicitur, quod sub expresso continetur, vel ex expresso inferitur.*
- 6 *Tacitum quod sequitur, ab expresso, dicitur expressum.*
- 7 *Expressum dicitur, quod ex natura verborum inducitur.*
- 8 *Expressum dicitur, quod continetur ex vi verborum.*
- 9 *Expressum censetur propriè & totaliter, quod per relationem exprimitur.*
- 10 *Expressum dicitur, quod subintelligitur à Iure.*
- 11 *Expressum dicitur, quod ex mente; & coniecturis necessariò colligitur.*
- 12 *Expressum censetur, quod virtualiter inest.*
- 13 *Expressum dicitur, quod sub ratione comprehenditur.*
- 14 *Expresso vitioso, vitiatum tacitum in eo comprehensum.*
- 15 *Expressio eius, quod tacitè inest, nihil operatur, & non dat nouam formam, nec facit actum conditionalem.*

Expressum.

AXIOMA LXXXIX.

EXPRESSI, & taciti licet per viam reg. idem sit iudiciū, ut infra probauimus sub verbo Taciti & expressi, vbi tamen requiritur expressum, non sufficit tacitum, neque præsumptum, cap. 2. de prebend. cap. fin. de procurator. in 6. Fideric. de Senis conf. 233. col. 2. vers. sed ubi requiritur, Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 654. per totam, Cabed. Lusitan. decis. 12. n. 7. p. 2. Valasc. de partition. cap. 14. num. 18.

2 **EXPRESSI** maior est vis, quàm taciti, l. nonnunquam ff. de condit. & demonstrat. l. expressa nocent, vbi Dec. num. 5. ff. de regul. iuris, l. pretribus, C. de impub. & aliis, Oldrad. conf. 126. num. 8. vers. tertio, vbi quod expressa conditio apposita magis suspendit dispositionem, quàm conditio tacita quæ subintelligitur, Calderin. conf. 221. num. 2. vers. ad idem facit stylus, aliis 1. de cleric. non resid. vbi quod operatur saltem maiorem declarationem expressio eius, quod tacitè inerat, Surd. conf. 10. num. 24. & conf. 310. num. 14. Pichard. ad §. 1. num. 9. Instit. de vulg. substit. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 655. Sigismund. Seace. de appellat. quast. 12. num. 87.

3 **EXPRESSVM** facit cessare tacitum, l. cum ex filio. §. filio impubere. ff. de vulgari & pupil. subst. l. maritus, C. de procuratorib. Craut. consil. 92. num. 3. Rimini. lun. conf. 330. num. 5. lib. 3. Franc. Becc. conf. 39. num. 24. vbi etiā quod stipulatio dotis restituendæ facit cessare tacitam, & num. 25. in fin. quod non sumitur argumentum à tacito, vel præsumpto ad destructionem expressi, sed bene è contrà, Decian. conf. 34. num. 98. cum seqq. maximè num. 101. lib. 1. vbi ampliatur, etiam si expressum colligatur ex præcedentibus, & sequentibus, Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 13. §. 1. num. 5. Surd. conf. 157. num. 22. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quast. 15. num. 49. Armendar. in procm. addit. ad recop. legum Nauarra. num. 13. Cardin.

du. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 656. per totam, vbi num. 20. post Boer. decis. 332. limitat in expressa hypotheca dotis inducta à partibus, quia facit cessare tacitam inductam à lege secundum communem, maxime vbi tacita pinguior est.

- 5 **EXPRESSVM** dicitur, quod subexpresso continetur, *Parif. conf. 66. num. 62. vol. 2. Crauet. conf. 149. num. 11. Roland. conf. 27. num. 34. vol. 4. Franc. Becc. conf. 14. num. 15. vol. 1. Menoch. conf. 14. num. 15. & de arbit. casu 276. num. 2. cum seqq. vel ex expresso infertur, l. Prator ait. §. 1. vbi glos. verbo expressum, ff. de noui oper. nunciat. Rebuff. in praxi benefic. p. 1. tit. forma vicariatus. num. 57. & 59. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. sedium erect. cap. 5. num. 1.*
- 6 Et idem tantum quod sequitur ab expresso, dicitur expressum, l. fissa. §. si filio. ff. de secund. tabul. Bald. in l. fin. num. 9. C. de hered. instit. & in l. 1. num. 10. C. de iis, qui ante apertas tab.
- 7 **EXPRESSVM** dicitur, quod ex natura verborum inducitur, *Rart. in l. si fideiussor. §. meminisse. ff. de legat. 1. Ruin. conf. 148. sub num. 6. vol. 3. & conf. 159. num. 8. cum. seq. cod. vol. Parif. conf. 97. num. 107. vol. 1. Oclau. Glorius. resp. 1 p. 3. num. 257. & resp. 9. num. 5. Et quod ex generalitate verborum continetur, l. Lucius. ff. de vulgari. glos. verbo specialiter, in l. ult. C. quod cum eo, secundum primam opin. Bart. in l. prator ait, in princip. num. 1. ff. de noui oper. nunciat. & in l. 1. col. 2. vers. ad quod sciendum. ff. de vulg. & pupil. Curt. Iun. in rub. C. de collation. col. 3. num. 9. vbi communem regulam appellat, Brunor. à Sole in locis communib. verb. expressum 4. Rendin. in promptuario recepi. sentent. tom. 1. tit. 100. num. 15. Menoch. conf. 331. num. 24. vbi limitat, quando requiritur aliquid expressè, vel specialiter fieri in aliqua dispositione correctoria iuris communis, Flamin. de resignat. benefic. lib. 6. quest. 2. num. 54. & lib. 8. quest. 10. num. 23. Anton. Monach. Lucens. decis. 62. num. 13. & Florent. decis. 69. num. 17. Flores de Mena vari. lib. 3. quest. 21. num. 26.*
- 8 **EXPRESSVM** dicitur, quod continetur ex vi verborum, *Flamin. d. quest. 2. num. 55. Ioseph Sesse Aragon. decis. 65. num. 29. & decis. 113. num. 170. Flores de Mena d. quest. 21. num. 26. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 11. num. 8. Ferrer. in Constit. Cathalon. glos. 4. num. 52. & idem nihil refert, an aliquid expressis, vel æquipollentibus verbis exprimat, vbi verba illud significant, l. qui totam. ff. ad Trebell. l. fin. C. ad legem Falcid. Boer. decis. 44. num. 33. Parif. conf. 21. num. 35. vol. 3. Ruin. conf. 47. num. 18. vol. 2. Card. Mantie. de coniect. ultim. vol. lib. 7. tit. 11. num. 6. & 7. Mascard. de probat. concl. 1389. num. 4. Menoch. conf. 374. num. 4. & de presumpt. lib. 4. pres. 198. num. 10. cum seqq. Petr. de fideicom. quest. 15. num. 190. Ioseph Sesse d. decis. 113. num. 170. & decis. 189. num. 52.*
- 9 **EXPRESSVM** censetur propriè & totaliter, quod per relationem exprimitur, *Ioseph. de Sesse Aragon. decis. 202. num. 31. Anton. Monach. Lucens. decis. 33. num. 10.*
- 10 **EXPRESSVM** dicitur, quod subintelligitur à Iure, l. licet Imperator. ff. de legat. 1. l. 1. C. de testam. mili. Tirag. in l. si unquam, verbo donatione largitur. num. 158. C. de renouand. donat.
- 11 **EXPRESSVM** dicitur, quod ex mente, & coniecturis necessariò colligitur, *Surd. decis. 254. num. 37. Gam. Lusit. decis. 51. num. 8. Flores de Mena vari. lib. 2. quest. 21. num. 26. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 36. num. 19. Cald. Pereira de empr. cap. 9. num. 8. & num. 12.*
- 12 **EXPRESSVM** censetur quod virtualiter inest,

Ioseph. Sesse Aragonia. decis. 202. num. 31. Anton. Monach. Lucen. decis. 33. num. 10.

EXPRESSVM dicitur, quod sub ratione comprehenditur, l. quasitum scio. ff. de testib. l. si postulaueris. §. sed si negaueris. ff. de adult. Tirag. in l. si unquam, verbo susceperis liberos. num. 37. C. de renouand. donat. Molin. de primog. lib. 1. cap. 5. num. 11: & 12. Gutier. praël. lib. 3. quest. 17. num. 82. Rot. decis. 10. num. 3. apud Farin. p. 1. recent. Vel ex eadem ratione deducitur, *Surd. decis. 254. num. 40. & decis. 255. num. 23. Cald. Pereira de resolut. emphyt. cap. 1. num. 20. & 21.*

EXPRESSO vitiat, vitiatum tacitum in eo comprehenditur, l. 3. §. fin. in fine. ff. de seruit. rustic. pred. l. cum vnu. §. plane. ff. de bonis auct. Iudic. possid. l. fin. ff. de constit. pecun. cum aliis citatis ab Anton. Gom. vari. tom. 1. cap. 3. num. 29. non tamen vitiatum tacitum æquè principale, l. si fideiussor, in princip. ff. de legat. 1.

EXPRESSIO eius, quod tacitè inest, nihil operatur, & non dat nouam formam, nec facit actum conditionalem, l. condiciones qua extrinsecus, vbi glos. ult. ff. de condit. & demonstr. Castrens. conf. 338. Ad primum, num. 2. lib. 2. Anch. conf. 147. Super alia, num. 4. vbi quod id, quod tacitè inest, ne dum non facit actum conditionalem, si exprimitur, sed neque alterat dispositionem, & conf. 404. Tria dubia. n. 7. Federic. de Senis conf. 163. num. 2. vers. nec obstat, vbi quod expressio eius, quod tacitè inest, non dat nouam formam, nec facit actum conditionalem, *Alex. conf. 33. num. 5. lib. 1. & conf. 22. viso titulo. num. 18. vers. quia respondetur, lib. 5. vbi intelligit, si illud, quod tacitè inest, exprimitur eo modo, quo inest, quia tunc nihil operatur; secus verò si exprimitur alio modo quàm inest. Declarant aliis modis Rimin. Iun. conf. 282. num. 103. & 104. lib. 3. Tiber. Decian. conf. 4. num. 24. & 25. Card. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 657. per totam.*

Extinctum.

AXIOMA XC.

EXTINCTVM semel, amplius non reuiuiscit, *Petr. de Anchar. conf. 38. Mortua. num. 8. & conf. 404. num. 13. vbi extendit maximè quando extinctio fit ex voluntate eius, qui priuatur, secus ex necessitate, Decis. conf. 477. Decian. conf. 86. num. 41. vbi agit de substitutione semel extincta, quia non reuiuiscit, Bellam. conf. 34. vbi de collatione nulla & extincta, quia non reuiuiscit, Socin. Sen. conf. 91. n. 10. lib. 4. vbi quod obligatio semel extincta non reuiuiscit, Crauet. conf. 321. num. 3. latè Card. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 676. per totam. Vide sup. Axiom. 9. nu. 1.*

Extrema.

AXIOMA XCI.

EXTREMA omnia sunt vitiosa, & ex duobus contrariis fit medium optimum, l. solent. §. fin. ff. de offic. Procons. Ioan. de Capistr. in Speculo conscientia. num. 245. Paulus de Castro per text. ibi, in l. continuu. §. cum ita. 1. ff. de verb. obligat. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 685. Flamin. Parif. de confident. quest. 7. num. 39.

EXTREMA habilia posse coniungi impedit medium inhabile, *Castrens. conf. 422. Quod ista mater. num. 3. vers. sic, lib. 1. vbi loquitur quando extremum debet transire per mediū inhabile, Florian. de S.*

de S. Petro, *quast. 3. dub. 1. num. 22.* vbi declarat, & limitat multis modis & casibus, in quibus extrema habilia de se iunguntur, licet medium sit inhabile, quando illud medium fuit sublatum, vel non duravit, refert *Card. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 684.* Vide infra *Axiom. 145. num. 4.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Facere per se videtur, qui per alium facit.*
- 2 *Multa possumus per nosmetipsos, quae non possumus per alios facere.*
- 3 *Facere non dicitur, qui causam ad finem non perduxit.*
- 4 *Paria sunt non facere, vel inutiliter facere.*
- 5 *Qui non facit quod debet, non recipit quod oportet.*
- 6 *Dolus praesumitur, qui non facit quod facere tenetur.*
- 7 *Fieri aliquid tempore prohibito, vel conferri in tempus prohibitum, paria sunt.*
- 8 *Fieri aliquid tempore habili, vel conferri in tempus habile, paria sunt.*
- 9 *Paria sunt non fieri, vel inutiliter fieri.*
- 10 *Paria sunt non fieri, vel minus legitime fieri, seu aliter fieri quam debeat de iure.*
- 11 *Paria sunt non fieri, vel inualide fieri.*

Facere, fieri.

AXIOMA XCII.

1 **F**ACERE per se videtur, qui per alium facit, l. 1. §. de iur. iur. ff. de vi, & vi arm. l. 1. §. quod si quis. ff. de admin. tutor. l. si per alium ff. ne quis eum, l. non ideo, C. de accusation. cap. mulieres. §. illi vero, de sentent. excom. cap. qui per alium 72. de regulis iuris, lib. 6. Duen. reg. 378. Bart. conf. 142. num. 3. lib. 1. Roman. conf. 94. Visis iis. num. 3. vers. ea enim, vbi quod ea quae facimus per nostros procuratores, per nosmetipsos facere videmur, Angel. Aretin. conf. 61. Clarum. num. 15. & 16. vbi extendit maxime in civilibus, & necessario faciendis, Corras. lib. 2. miscel. cap. 22. Clar. §. vlt. quest. 38. num. 6. Anton. Com. var. tom. 3. cap. 3. num. 39. & l. 45. Tauri. num. 93. Plac. de delict. lib. 1. cap. 15. num. 17. Menoch. remed. 1. recuper. num. 407. & conf. 1. num. 304. Decian. in tract. crimin. lib. 4. cap. 17. num. 2. Flamin. Paris. de confident. quest. 28. num. 83. & quest. 31. nu. 12. Thom. de Thomass. in floribus legum, reg. 249. vbi reg. 246. ait, quod qui non potest per se, non potest per alium, Surd. conf. 360. num. 19. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. F, concl. 7. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de favore clericorum Canonis. §. 1. num. 6. Aloys. Rice. in praxi rerum fori ecclesiast. resol. 564. num. 3. in vlt. edit. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch. Sedum erect. cap. 3. n. 44.

2 Limita in iis, quae requirunt seruitium personale actu, ut est residentia in beneficio, ad effectum consequendi distributiones, & visitatio ad effectum recipiendi procuraciones, Calderin. conf. 221. num. 2. & in fine, quod est conf. 1. de clericis non resid. Angel. Aretin. conf. 137. Quoniam. num. 13. vers. multo minus, vbi ait, quod multa possumus per nosmetipsos, quae non possumus per alios facere, refert Cardin. Tusch. d. concl. 7. a num. 23. vbi num. 25. limitat etiam in iis, in quibus est electa industria personae, quia per alium expediri, vel fieri non possunt.

3 **F**ACERE non dicitur, qui causam ad finem non perduxit, l. qui cum natu maior. §. accusasse. ff. de Axiom. Iur. Aug. Barbof.

bonis libert. Mexi. in tract. taxa panis, concl. 5. num. 61. Farinae. in praxi crimin. p. 4. conf. 75. num. 83. Vel inutiliter fecit, quia paria sunt non facere, vel inutiliter facere, l. qui habebat. ff. de manum. testam. Socin. conf. 39. num. 8. vol. 3. Crauet. de antiquit. tempor. p. 4. princ. num. 144. Ruin. conf. vlt. num. 4. vol. 3. Afflict. decif. 182. num. 4. & decif. 256. num. 3. Menoch. conf. 658. num. 9. & conf. 695. num. 18. quos refert Glorin. resp. 1. p. 2. num. 180.

Qui non facit quod debet, non recipit quod oportet, l. si non fuerit, vbi glos. ff. de iure iur. Menoch. remed. 1. recuper. num. 89. Surd. de aliment. tit. 8. princ. 53. num. 10. Et qui non facit quod facere tenetur, praesumitur dolosus, Farin. in praxi crimin. p. 3. quest. 89. a num. 92. Card. Pereira de empt. cap. 19. n. 18.

FIERI aliquid tempore prohibito, vel conferri in tempus prohibitum, paria sunt, l. in tempus. ff. de hered. instit. l. Stichus servus meus. ff. de manum. testam. l. quod sponsa 4. C. de donat. ante nups. Tiraq. in tract. de iure constituti. p. 3. limit. 2. num. 3. cum seqq. & de iure primogen. quest. 40. num. 178. Conan. comment. iuris lib. 8. cap. 2. num. 7. Mascard. de probat. concl. 1076. num. 1. Valasc. conf. 77. num. 4.

FIERI aliquid tempore habili, vel conferri in tempus habile, paria sunt, d. l. in tempus. ff. de hered. instit. Card. Pereira quest. forens. conf. 17. num. 12.

Non fieri, & inutiliter fieri, paria sunt, l. pen. in 9 princip. ff. de ius, & legi. hered. l. quoties, vbi glos. & Doctores. ff. qui satis. cog. §. sciendum, Instit. de satisf. tutor. glos. verbo inutilem, in cap. 2. de translat. Prelat. Tiraq. ad leg. connub. glos. 1. p. 6. a num. 12. Palat. in repet. rub. de Donat. inter virum & uxorem. §. 70. num. 29. Cou. practic. cap. 7. num. 2. vers. est & in hoc, Surd. decif. 28. num. 89. sicut etiam paria sunt non fieri, vel ita fieri quod factum non daret, Anton. Monach. Bononien. decif. 40. puncto 7. num. 18.

Non fieri, vel minus legitime fieri, seu aliter fieri quam debeat de iure, paria sunt, d. l. quoties, vbi l. si autem nullum, C. de legit. hered. cap. inter corporalia, de translat. Episcopi, cap. veniens, de Prebys. non baptiz. cap. fin. de restitu. spoliat. Surd. conf. 45. num. 42. & conf. 88. num. 16. & conf. 3. num. 12. & decif. 122. num. 6. & decif. 269. num. 12. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 11. quest. 7. num. 8. Brunor. a Sole in locis communib. verbo factum, num. 17. Valasc. de partit. cap. 8. num. 44. Thom. de Thomass. in floribus legum, reg. 127. in fine, & reg. 220. Monet. de distribut. quotid. p. 2. quest. 2. num. 19. Anton. Monach. Florent. decif. 16. num. 1. Mari. Anton. vari. resolut. lib. 2. resol. 8. num. 8.

Non fieri, vel inualide fieri, paria sunt, l. non putavit. §. non quavis, vbi Bart. ff. de bonor. possess. contra tab. l. 1. §. quod autem, vbi Bald. ff. de offic. praefecti Urbis, Surd. conf. 157. num. 13. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 2. resol. 11. num. 10.

S V M M A R I V M.

- 1 *Narratio facti non facit ius.*
- 2 *Ius totum mutatur propter minimam facti mutationem.*
- 3 *Responsum congruum dari non potest à iureconsulto, nisi factum percipiat.*
- 4 *Consilium mutatur mutatione facti.*
- 5 *Factum incertum non potest expectare consilium certum.*
- 6 *Facto non minus, quam verbo consensus elicitur, ac ratificatio.*
- 7 *Fructus rei suo nomine emptor percipiens dicitur*

H

dicitur factō ratificare.

8 Pensionem exigens cenſetur ratificare vacationem.

9 Ratificare aliquid factō, plus eſt quā verbo.

10 Ratificatio quæ fit factō dicitur magis effica-
cax illa, quæ fit verbo.

11 Facta ſunt efficaciora ad declarandum ani-
mum facientis, quā ipſa verba.

12 Factum ubi requiritur, non ſufficiunt ver-
ba.

13 Factum non dicitur, donec aliquid ſupereſt
agendum.

14 Factum non dicitur, quod non durat fa-
ctum.

15 Factum attenditur, non quod potuit fieri.

16 Factum non attenditur, ſed quod debuit
fieri.

17 Factum quod non releuat, fieri non debet.

18 Factum non reputatur id, quod non habuit
effectum.

19 Factum contra ius, pro non factō habetur.

20 Paria ſunt, factum quid non fuiſſe, vel nul-
liter factum.

21 Factum unius non debet alteri nocere.

22 Prægrauari nemo debet ex factō alterius.

23 Factum proprium nemo impugnare poteſt.

24 Actus quando eſſet ipſo iure nullus, tunc po-
terit quilibet venire contra actum à ſe ge-
ſtum.

25 Factum iudicis reputatur factum partis; ubi
declaratur.

26 Factum præſumitur, quod fieri conſuevit.

27 Factum non præſumitur, niſi probetur.

28 Facta ſunt ſui natura incerta.

29 Factum legitime, ſeu iuſtè, nullam pœnam
meretur.

30 Facta multa tenent, quæ à principio fieri
prohibentur.

31 Præſumptio iuris, & de iure licet non ad-
mittat probationem in contrarium, ſi tamen
eſt admiſſa & probata, releuat.

32 Contractus quamvis non poſſit celebrari in
Eccleſia, tamen celebratus valet.

33 Mulier & miles licet non poſſint eſſe pro-
curatores, ſi tamen admittantur, valet pro-
ceſſus.

34 Facta pro infectis haberi non poſſunt.

35 Facta de factō, etiam de factō ſunt reuocan-
da.

36 Carceratus ut ſuſpectus de fuga ordine non
ſeruato, eſt excarcerandus, nec captura
confirmari poteſt ex nouis.

37 Sequeſtratio, ſeu recommendatio carcerati
facta de factō ſine iudice, nihil releuat, &
de factō reuocanda eſt.

Factum. Facta.

AXIOMA XCIII.

FACTI narratio non facit ius, cap. ex litteris, de
ſide inſtr. Tirag. in l. ſi unquam, verbo libertis. num.
37. C. de reuocand. donat. ſed iuris diſpoſitionem in-
ducit, l. quidam referunt. ff. de iure Codicil. Federic. de
Senis conf. 151. in princ. quia ex factō ius oritur, l. ſi
ex plagis 53. §. in cluſo. ff. ad leg. Aquil. l. ſi. in princip. ff.
de iureiur. l. ſeruu. C. de condit. & demonſtr. Federic. de
Senis conf. 198. in princip. Bellon. conf. 5. In puncto, in
princip. Anch. conf. 254. Statuto cauetur. num. 2. verſ.
quomodo, ubi ait, quod ſicut ex factō ius oritur, ita
ex factō ius moritur, Bald. conf. 192. Verba paſtorum,
circa ſin. verſ. verum, lib. 2. & conf. 67. Quia ex factō, in
princ. lib. 3. Menoch. conf. 2. num. 208. D. Barboſ. in l. Ti-
tia. num. 25. ff. ſoluto matr. Card. Tuſch. tom. 3. lit. F. concl.
13. Anton. Monach. Florent. deciſ. 48. n. 7.

Vnde euenit, vt propter minimam facti muta-
tionem mutetur totum ius, l. ſi is. ff. de excuſat. tutor.
cap. ſin. de contrah. empt. Federic. de Senis d. conf. 152. in
princ. ubi ſubdit, congruum reſponſum dari non
poſſe à luteconſulto, niſi factum percipiat, Aegid.
Bellam. conf. 48. num. 15. verſ. quoad primum, ubi quod
ſi factum non eſt certum, Iuriſconſultus non poteſt
reſpondere, Bald. conf. 304. Non eſt nouum, in princip.
lib. 1. ubi quod mutatione facti mutatur etiam con-
ſilium, & conf. 12. Quidam nomine, in princip. & conf.
251. Sententiam, poſt med. verſ. unde ego, lib. 5. ubi quod
ſecundum diuerſitatem punctorum redditur diuer-
ſum conſilium, & conf. 364. Certum eſt, circa med. ea-
dem lib. 5. ubi quod factum incertum non poteſt
expectare conſilium certum, Angel. conf. 391. Sub
aliis, in princ. ubi quod mutatio terminorum alte-
rat, & mutat cenſuram iuris.

FACTO non minus, quā verbo conſenſus
elicitur, & ratificatio, l. Paulus. l. non tantum. ff. rem
ratam haberi, l. de quibus, circa ſin. ff. de legib. Dec. conf.
58. Et pro tenui, Roman. conf. 291. Cum iſti fratres. num.
3. verſ. tertio quia, Ioan. de Imola conf. 73. In caſu propo-
ſito. num. 6. Paris. conf. 33. num. 30. vol. 1. Azeim. conf. 127.
Eximie, col. 2. verſ. ſed quando, Grammat. conf. 13. num. 9.
in ciuilib. Anch. conf. 98. num. 13. vol. 1. & conf. 42. num.
14. vol. 2. Menoch. remed. 15. recuper. num. 125. Crauet.
conf. 106. à princip. ubi num. 2. quod plus eſt renun-
ciare beneficio factō, quā verbo, Alex. conf. 88. In
cauſis, col. pen. lib. 1. ubi quod percipiens fructus rei
ſuo nomine emptæ, dicitur factō ratificare, & conf.
88. col. pen. lib. 5. ubi quod percipiens fructus rei le-
gatæ, dicitur acceptare legatum, & conf. 117. num. 2.
eod. lib. 5. ubi quod exigens pensionem cenſetur ra-
tificare vacationem, Cardin. Tuſch. tom. 3. lit. F. concl.
15. à princip. Franc. Becc. conf. 109. num. 21. vol. 1.

Imò plus eſt aliquid factō ratificare, quā verbo, 9
cap. dilecti filij, il 1. de appellat. Dec. conf. 449. num. 12.
Roman. d. conſil. 291. nu. 4. verſ. quinimo, Bald. conf. 400.
Super primo, col. antepen. verſ. nec reſert virum, lib. 4.
quia ratificatio, quæ fit factō, dicitur magis effica-
10 illa quæ fit verbo, Dec. conf. 586. In cauſa, col. ſin. Bald.
con. 184. Ad intelligentiam, lib. 2. & conf. 103. Videtur.
lib. 3. & conf. 14. Punctus, lib. 5. Alex. conf. 127. Iſto in-
ſtrumento, & conf. 175. Perſpectus, lib. 5. Socin. conf. 64.
Piſa bulla, col. ſin. lib. 2. & conf. 140. Viſis, col. pen. in 1.
dub. lib. 4. Vnde in iis, quæ tendunt ad declaratio-
nem animi, plus eſt factō, quā verbo declaratione, l.
ſi tamen. §. ſi ei qui. ff. de adul. edicto, Abb. conf. 116. Il-
lud de iure. num. 3. lib. 2. Iaſ. conf. 153. Difficultas, col. 2.
verſ. confirmantur prædicta, lib. 2. Roman. d. conf. 291.
num. 4. ubi quod mens & voluntas magis factō, ſeu
11 actu,

- actu, quàm verbis declaratur; nam facta sunt efficaciora ad declarandum animum fauentis, quàm ipsa verba, *Nemiz. an. conf. 76. num. 53. Magon. Lucensi. decis. 22. num. 19. Fusc. lit. F. sing. 2. & cum ratione, quia verba quandoque sunt falsa, facta verò nunquam, ut inquit Bald. in d. l. Paulus. ff. rem ratam haberi, Alciat. resp. 248. num. 6. vers. non obstat, secundum Lugdun. n. impressionem, & ideo ratificatio quæ actis fit, validius confirmat actum, quàm illa, quæ fit verbis, Alex. conf. 117. num. 2. vol. 5. Dec. conf. 583. sub num. 4. vers. vltimus, & num. 5. & conf. 586. num. 13. Paris. d. conf. 49. vol. 1. Cephal. conf. 51. num. 15. Natt. conf. 341. num. 4. vol. 2. Grat. conf. 47. num. 22. vol. 1. Calcan. conf. 12. Socin. lun. conf. 18. num. 13. vol. 1. Crauet. conf. 237. num. 2. & 3. & conf. 776. num. 6. Menoch. d. remed. 15. recuper. num. 118. cum seqq.*
- 12 **F A C T V M** ubi requiritur, non sufficiunt verba, ut per *Alex. confil. 21. Vso processu, in fin. num. 7. lib. 1.* ubi quod stante statuto, quod mulier non audiat si non fideiubeat in iudicio, non sufficit oblatio fideiussionis nomine mulieris facta, & conf. 44. num. 6. lib. 7. ubi quod is, qui tenetur soluere cum effectu, non sufficit quod dicat se paratum soluere, quia nihil releuat oblatio verbalis, ubi opus est facto, *Agid. conf. 9. num. 17. vers. item non obstat, ubi quod quando realis restitutio est facienda, cautio non sufficit, Socin. confil. 92. Vso instrumento. num. 10. lib. 4.* ubi quod quando lex requirit factum, non sufficiunt verba, *Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. F. concl. 21. per totam.*
- 13 **F A C T V M** non dicitur, donec aliquid superest agendum, l. cum Syllanianum, in fin. C. de his quibus ut indigni. l. pen. C. ad Syllan. Apostil. ad Bart. conf. 36. Statuto ciuitatis, in ver. Verbum facta, lib. 1. ubi hoc intelligit in delictis, & odiosis, refert *Card. Tusch. d. lit. F. concl. 22. num. 4. Girond. de priuilegiis, seu exemptionum explicat. num. 1133. Anton. Monach. Bononien. decis. 28. n. 22.*
- 14 **F A C T V M** non dicitur, quod non durat factum, l. si pro parte. §. versum. ff. de in rem verso, *Menoch. confil. 334. n. 19.* ubi intelligit, quando actus habet tractum successuum, *Brunor. à Sole in locis commun. verbo factum. num. 16. Surd. de aliment. tit. 7. quest. 20. num. 9. cum seqq. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 60. num. 72. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 63. num. 24. cum seqq. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 115. num. 33. & cap. 132. num. 25. cum seqq.*
- 15 **F A C T V M** attenditur, non quod potuit fieri, *Crauet. conf. 189. num. 7. vers. quartus casus, Card. Tusch. d. tom. 3. lit. F. concl. 23.*
- 16 **F A C T V M** non attenditur, sed quod debuit fieri, l. nemo, C. de sentent. & interlocut. *Crauet. conf. 320. num. 5. Federic. de Senis conf. 152. num. 3. vers. item quia per hoc, Alex. conf. 3. Vso instrumento. num. 5. lib. 1. Card. Tusch. d. tom. 3. lit. F. concl. 24.*
- 17 **F A C T V M** quod non releuat, fieri non debet, *Lad probationem. C. de probationib. Surd. decis. 260. num. 5. cum seqq. nec factum dicitur, l. iubemus, & ibi Bart. C. de sacros. Eccles. Menoch. conf. 351. num. 36. Orlan. Glor. resp. 1. p. 2. num. 180. in fine.*
- 18 **F A C T V M** non reputatur id, quod non habuit effectum, l. 1. §. nihil. ff. de inoffic. testam. l. si quis sub conditione. ff. de testam. iur. l. 2. §. sed et si sint sui. ff. de suis & legit. hered. l. ex consensu. §. 1. ff. de appellat. *Surd. conf. 436. num. 14.*
- 19 **F A C T V M** contra ius, pro non facto habetur, l. iubemus. §. pradia, C. de sacros. Eccles. cap. qua contra l. 64. de regul. iuris, lib. 6. *Cardos. in praxi iudicum, & Aduocas. verbo factum. num. 2. Azor. Instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 16. quest. 17.*

- F A C T V M** quid non fuisse, vel nulliter factum, 10 paria sunt, l. quoties ff. qui satisfare cog. *Surd. conf. 359. num. 1. Anton. Monach. Florent. decis. 26. n. 2.*
- F A C T V M** vnus non debet alteri nocere, l. si vnus. §. ante omnia. ff. de pactis, l. de pupillo. §. si plurium. ff. de nomi oper. nunc. l. paterfamil. ff. de hered. instit. l. non debet alteri. ff. de regul. iuris, l. coheredi, C. simil. herese. l. hered. §. in illa. ff. cod. Thom. de Thomass. in floribus legum, reg. 115. *Menoch. conf. 346. num. 26. Surd. decis. 102. num. 1. & conf. 22. num. 29. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 40. num. 45. & conf. 65. num. 100.* Et facto alterius nemo debet pregrauari, l. si quis in suo. §. legis, C. de inoffic. testam. *Surd. conf. 173. num. 84.* aut alieno facto onerari, l. in causa. ff. de procurator.
- F A C T V M** proprium nemo impugnare potest, 13 l. post mortem. ff. de adopt. l. & per fundum. ff. de seruitut. rustic. prad. l. sicut, C. de action. & oblig. l. cum à matre, C. de rei vendicat. l. generaliter. §. fin. ff. de non numer. pecun. l. non idcirco, C. de contrah. empr. l. si creditoribus, C. de seruis communi pignori dato. l. cum profitearis, C. de reuocand. donat. l. 1. C. de remiss. pignor. cap. veniens, de filiis presbyt. cap. cum super, de concess. prabend. Thom. de Thomass. in florib. legum, reg. 26. ubi ait procedere, nisi ex iusta & concessa causa deueniat, *Menoch. conf. 160. num. 5. Surd. conf. 284. num. 5. & 8. Cardos. in praxi iudicum, verbo factum. num. 3. Ioseph. Sesse Aragonia, decis. 230. num. 69. Bartol. in tract. de consortib. cap. 22. nu. 13. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 5. num. 2. Caf. Argel. de contradiclore legitimo, quest. 2. num. 256. & quest. 4. num. 43. & quest. 8. n. 4. & quest. 10. num. 80. Seraphin. decis. 334. num. 1.*
- Limita quando actus esset ipso iure nullus, quia 24 tunc quilibet potest venire contra actum à se gestum, cap. magna 22. quest. 4. *Caputaquen. decis. 170. num. 6. & 7. p. 3. Gramm. n. decis. 12. num. 14. & decis. 79. num. 3. Magon. Florent. decis. 69. n. 6. Surd. conf. 183. n. 43. & conf. 284. num. 1. & 14. quos refert Mari. Anton. vari. resolut. lib. 1. resol. 5. num. 23.*
- F A C T V M** Iudicis reputatur factum partis, l. si ob causam, ubi Bart. Bald. & alij, C. de emulionib. Bart. in quest. 1. *Lucane ciuitatis. num. 15.* ubi quod factum Iudicis æquiparatur facto partis, ne dum circa affirmatiuum factum, sed etiam circa negatiuum, & quod imò factum Iudicis est maioris auctoritatis, quàm factum partis, l. si in l. à Dino Pio. §. si empiror. num. 3. ff. de re iudic. ubi quod factum Iudicis censetur factum partis, si est legitime & iuridice factum, & quando clauditur sub administratione iurisdictionis, aliàs secus, *Alex. con. 212. Ponderatis. num. 7. vers. secundò respondeo, lib. 6.* ubi quod procedit in iis, in quibus Iudex contra partem inuitam habet à lege potestatem procedendi ad illum actum, & limitat in formalibus, quæ debent specificè impleri, quia non sufficit factum Iudicis, ubi forma requirit factum partis, *Bald. conf. 61. In ista quest. num. 2. vers. & si dicatur, lib. 2.* ubi intelligit de facto Iudicis legitimo, *Signorol. conf. 189. in fine. Anchar. conf. 207. In questione. num. 4. & 5.* ubi ampliat in arbitro, & arbitratore, quia factum illius censetur factum partis; & *Menoch. remed. 8. recuper. num. 44. Surd. decis. 166. num. vlt. & conf. 36. num. 17. & conf. 49. num. 1. & 37. & conf. 374. num. 9. Ioseph. Ludou. Perusina decis. 65. num. 5. p. 2. Guier. canon. lib. 1. cap. 2. num. 2. & num. 16. Card. Pereira de resolut. emphyt. cap. 5. num. 52. & cap. 6. num. 5. Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. F. concl. 30. per totam, Rot. decis. 184. num. 2. apud Farin. p. 1. recent.*
- F A C T V M** præsumitur, quod fieri consuevit, l. si cui. ff. de annuis leg. latè *Euerard. in loco ab vsuato. num. 6. cum seqq. Salices. in l. exceptio. num. 1. & 3. C.*

locati, *Beroi. conf. 48. num. 11. lib. 2. Surd. decif. 199. num. 4. Brunor à Sole in locis communib. verbo factum. num. 14. Mascard. de probat. concl. 732. num. 5. Flamin. de reſignation. lib. 11. quaſt. 14. num. 8. Vel quod de Iute erat faciendum, Mascard. de probat. concl. 734. Cardin. Tufch. tom. 3. lit. F, concl. 10. num. 9. Flamin. d. quaſt. 14. num. 7.*

- 27 **F A C T U M** non præſumitur, niſi probetur, *l. in bello. §. facta. ff. de captiv. & poſtlim. reuerſ. l. si emancipati 9. vbi Iaf. C. de collat. l. 1. C. de probationib. l. quæcunque. §. fin. ff. de publican. l. aſſecuratio, C. de non num. pecun. cap. cum Ioannes. §. verum, de fide inſtrum. cap. licet, de conſtit. lib. 6. Vital. de Camban. in tract. clauſularum. pag. 310. num. 49. Thom. de Thomaffet. in floribus legum. reg. 118. Capuaquen. decif. 11. num. 1. p. 1. Menoch. de præſumpt. lib. 6. præf. 14. per totam, Mascard. de probation. concl. 732. Card. Mantie. de coniectur. ultim. volum. lib. 2. tit. 1. num. 4. & tit. 12. num. 22. Flamin. de reſignat. benef. lib. 10. quaſt. 8. num. 43. vbi num. 44. ait rationem huius Axiomatis eſſe, quia facta ſunt ſui natura incerta, per *l. in omnib. ff. de Iuris & facti ignor. Gonz. al. ad reg. 8. Cancel. glof. 43. num. 95. & glof. 62. num. 28. Card. Tufch. d. tom. 3. lit. F, concl. 10. Mar. Antonin. var. reſolut. lib. 1. reſol. 98. num. 8. Bellet diſquiſit. cleric. p. 1. tit. de bonis cleric. §. 15. num. 6. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. cap. 9. n. 2.**
- 29 **F A C T U M** legitimè, ſeu iuſtè nullam pœnam meretur, *l. nemo damnum. ff. de iureiur. l. qui ſeruum. ff. de verb. obligat. l. Graciu, C. ad legem Iuliam, de adulter. l. ſancimus, C. de admin. tutor. §. iniuria, Inſtit. ad legem Aquil. Thom. de Thomaffet. in floribus legum, reg. 260.*
- 30 **F A C T A** multa tenent, quæ à principio fieri prohibentur, *l. p. tre furioſo, vbi latè Iaf. l. de his, qui ſunt ſui, vel alieni Iuris, l. circa. ff. de inoffic. teſtam. l. 1. §. biduum ff. quando appellandum ſit, cap. ad Apoſtolicam 46. de Regularib. cap. 2. de Maſtrm. contraſto contra interd. Eccleſie, cap. fin. de diuor. cap. rursus, qui clerici, vel vouent. Roman. conf. 215. Duo ſunt, num. 4. & 5. vbi quod præſumptio Iuris, & de Iure licet non admittat probationem in contrarium, ſi tamen eſt admifſa & probata, releuat, & quod clericus licet inſtrumenta conficere & rogare non poſſit, tamen confecta, & rogata valent, & conf. 409. Quoad primum, num. 7. vbi quod licet quis prohibeatur fideiubere, ſi tamen fideiubeat, valet fideiuſſio, Angel. Aretin. conf. 92. num. 15. verſ. tertio dictum contraſtus, vbi quod contraſtus quamuis non poſſit celebrari in Eccleſia, tamen celebratus valet, Oldrad conf. 14. num. 9. verſ. ad aliud, vbi quod licet benediſtio Abbatis tutius debeat fieri die Dominico, ſi tamen eſt facta alio die, valet, & conf. 306. in fin. verſ. ſecunda ratio, vbi quod is, qui non poteſt dare de iure tertij, & non audiretur volens probare, ſi tamen iam probauit, auditur, Abb. conf. vlt. num. 5. lib. 2. vbi quod qui non tenetur reſpondere libello generali: ſi tamen illi reſpondet, ſibi præiudicat, Signorol. conf. 227. In quaſtione, num. 2. vbi quod laudum licet ferri non poſſit, vel non debeat, ſtante claudicatione compromiſſi, ſi tamen feratur, valet, Feder. de Senis conf. 104. num. 4. & conf. 293. in fine, vbi quod mulier & miles licet non poſſint eſſe procuratores, ſi tamen admittantur, valet proceſſus, Barr. in quaſt. 1. Lucana ciuitatis, num. 12. verſ. è contrà, vbi hanc regulam inſallibilem dicit, Thom. de Thomaffet. in floribus legum, reg. 185. vbi ait procedere, quando à principio actus non eſt omnino inualidus, Lamberin. de iurepatron. p. 1. lib. 10. art. 7. Surd. conf. 174. num. 12. & conf. 175. num. 41. & conf. 360. num. 14. Cardin. Tufch. d. tom. 3. lit. F, concl. 32. per totam, Stephan. Gratian. Marchia decif. 64. num. 11. Caf. Argel. de contradic. legitimo,*

quaſt. 3. num. 98. Anton. Monach. Bononien. decif. 19. nu. 22. Eſcob. de ratiocin. cap. 6. num. 38. Bellet. diſquiſit. clerical. p. 1. tit. de diſciplina clericali. §. 29. num. 6. & tit. de clerico teſte. §. 4. num. 7. vbi intelligit Axioma, quando prohibitio ſit in accidentalibus; ſecus verò ſi forma, & actus ſubſtantialis prohibeatur, iuxta doctrinam, glof. verbo Sacramenti, in auct. decernit, C. de recept. arbit. quam probat Sot. 2. 4. diſt. 28. quaſt. 1. art. 1.

F A C T A pro infectis haberi non poſſunt, *l. in bello. §. facta. ff. de captiv. & poſtlim. reuerſ. l. verum, vbi Dec. ff. de regulis iur. u. Thom. de Thomaffet. in floribus legum, reg. 117. vbi quod procedit, niſi aliud contra leges, vel bonos mores fiat, Surd. conf. 93. num. 8. Ferrer. in Conſtitut. Cathalonie glof. 6. num. 121. Anton. Monach. Bononien. decif. 28. num. 51. & decif. 30. nu. 25. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. diſſer. 1. num. 27. Card. Seraphin. decif. 365. n. 7.*

F A C T A de facto, etiam ſunt reuocanda de facto, iuxta notata in *l. 1. §. nunciatio. ff. de noni oper. nunciat. & in cap. 1. ut lue pend. Alex. conf. 179. In cauſa, in fine, lib. 6. vbi quod ſi Iudex de facto, & non citata parte, tradidit poſſeſſionem alienam alteri, dicitur ſpoliare, & ſicuti de facto abſtulit, ita de facto reſtituere debet, Gemm. conf. 53. num. 4. cum ſeqq. vbi quod ſententia nulla, & de facto lata, de facto debita reuocari, & ſimilia exempla adducit, Caſtlen. conf. 183. In cauſa, in princ. p. lib. 1. vbi quod ſi cauſa requirente ſententiam diſſinitiuam, Iudex ſine cauſa cognitione incœpit à præcepto, omnia ſunt nulla, & tanquam de facto facta ſunt reuocanda, & conf. 412. Viſis punctis, col. 2. verſ. & ad quod ducitur, lib. 2. vbi quod procedit Axioma in iis, quæ facta ſunt non debito modo, & contra ius, ſecus ſi ius permittat, Bald. conf. 257. Factum ſic proponitur, lib. 4. vbi quod exequutio facta contra tertium poſſeſſorem, non citatum vigore ſententiæ laxe contra bona hæreditaria, tanquam de facto facta debet reuocari, Socin. conf. 32. Ex iis, verſ. quantum enim, lib. 1. vbi intelligit, vt Iudex debeat eſſe facilis in reuocando, ſed tamen præuia citatione, prout illum reſert Apoſt. l. ad Caſtlen. conf. 128. in ver. reuocari, lib. 1. idem Bald. conf. 318. Iſta captura, & conf. 348. In cauſa, & conf. 374. lib. 4. vbi quod ſi quis eſt carceratus vt ſuſpectus de fuga ordine non ſeruato, purà non præſtito iuramento, ſeu non liquidato credito, prout requirit ſtatutum, captura eſt reuocanda, neque confirmari poteſt ex nouis, Anchor. conf. 340. Viſo themate, in fine, vbi quod ſequeſtratio, vel recommendatio carcerati facta de facto ſine Iudice, nihil releuat, & de facto reuocanda eſt, dicit tamen Iaf. in l. à Diuo Pio. §. in venditione, num. 12. ff. de re iudic. quod captura debitoris nulla, quia ordine non ſeruato facta, poteſt confirmari, ſi conſtat de debito. Et ad communem allegationem huius Axiom. vide Lancellor. de attent. p. 3. cap. 25. num. 46. Vm. de nullitat. tit. quid ſit null. num. 16. Cardin. Tufch. tom. 3. lit. F, concl. 11. per totam, Mari. Antonin. var. reſolut. lib. 2. reſol. 29. num. 6.*

Fals.

AXIOMA XCIV.

F A L C E M in meſſem alienam quis ponere non debet, Bald. conf. 396. Quod autem, num. 2. verſ. ſed reſpondeo, lib. 4. Anchor. conf. 11. Cardin. Tufch. præſtic. concl. tom. 3. lit. F, concl. 35. Tractent enim fabrilia fabri, & quam quiſque norit autem, in ea ſe exerceat, Strach. de mercat. p. 3. tit. de nautis, num.

33. Car

33. *Cardin. Tusc. d. l. F. concl. 2.* Et idèd non est sine culpa, qui rei, quæ ad eum non pertinet, se immiscet, l. culpa 37. de regulis iuris, cap. non est 19. eod. tit. in 6. *Corras. miscel. lib. 4. cap. 1. num. 10. Thom. de Thomass. in floribus legum reg. 203.*

2. Licet autem nemo debeat ponere manū ad meliorem alienam, neque ordinem preuerrere, tamen ex causa necessitatis permittitur quodd unum membrum fungatur officio alterius membri, *Abb. in sua quaest. 1. col. 22. num. 35. quem refert. Cardin. Tusch. tom. 5. lit. N, concl. 18. num. 21.*

Fama.

AXIOMA XCV.

1. **F**AMA bona est thesaurus inæstimabilis, *Bald. in l. 1. col. 4. C. de confessis, quem refert Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 5. quaest. 3. num. 92.* Et est maximum bonum, per ea, quæ tradit *Fr. Anton. à Sousa in relect. de censuris Bullæ Cane, cap. 13. disp. 70. num. 3.* & idèd melius est nomen bonum, quàm diuitiæ multæ, *Prouerb. 22. Mascard. de probat. concl. 234. & seq. & concl. 1219. num. 9. & 10. Sayr. in clauis Regia, lib. 11. cap. 3. num. 1.* prodest enim multum bona fama, & expurgat omnem suspensionem, *Cranet. conf. 145. in fine, quem refert Cardin. Tusch. prædic. concl. tom. 3. lit. F, concl. 69. num. 17.* in tantum, vt crudelis dicatur, qui negligit suam bonam famam, *Anchar. conf. 188. visis consiliis, num. 6.* cūm periculum infamæ æquiparetur periculo mortis, *Alex. conf. 133. Circa executionem, num. 8. lib. 6. Card. Tusch. d. concl. 69. num. 20.*

S V M M A R I V M.

1. *Fauore quod conceditur, non retorquetur in odium.*
2. *Fauori suo quilibet renunciare potest.*

Fauor.

AXIOMA XCVI.

1. **F**AUORE quod conceditur, non retorquetur in odium, l. nulla inuis ratio 24. ff. de legib. l. quod fauore, C. eod. tit. cap. quod ob gratiam 61. de regulis Iuris, lib. 6. *Thom. de Thomass. in floribus legum reg. 243.* vbi ait procedere, nisi aliquis in legem ipsam peccauerit, & reg. 258. vbi intelligit, nisi sua culpa retorqueatur, *Surd. decis. 195. num. 5. Monet. in tract. de opt. canon. cap. 3. num. 142. Cardin. Mantie, de tantis & ambig. conuent. lib. 2. tit. 12. num. 27. Orlan. Glor. resp. 1. p. 3. num. 39.*

2. **F**AUORI suo quilibet renunciare potest, l. cūm pater, §. libertas. ff. de legat. 2. l. si iudex circumuenio. ff. de minorib. l. potest. ff. de legib. l. si quis in conscribendo, C. de pactis, l. quosies, C. de fideicom. l. 2. C. vt in possess. leg. l. pen. C. de Episcop. & cleric. cap. ad Apostolicam, de regularib. cap. si de terra, in fine, de privileg. *Bart. in l. 1. C. de pactis, Anton. Gom. vari. tom. 2. cap. 13. num. 17. Menoch. conf. 89. num. 97. Surd. conf. 198. num. 2. Vital. de Camban. in tract. clausular. pag. 241. num. 9. Cardin. Mantie, de causis & ambig. conuent. lib. 12. tit. 18. num. 20. Monet. de opt. canonica, cap. 3. num. 207. & cap. 6. num. 4. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. fin. casu 13. Ferrer. in Constitut. Catalonia gloss. 4. num. 86. Rot. decis. 265. num. 3. apud Farin. p. 1. recent.*

S V M M A R I V M.

1. *Fictio idem operatur quod veritas.*
2. *Paria sunt, esse talem, vel haberi pro tali.*
3. *Verba quando proferuntur ab eo, qui habet potestatem faciendi, licet sonent in fictionem, quodd scilicet habeatur pro tali, tamen faciunt verè talem.*
4. *Princeps non potest fingere, id quod est impossibile.*
5. *Iuris fictio naturam imitatur in quantum potest.*
6. *Fictio cessat, vbi veritas locum habere potest.*

Fictio.

AXIOMA XCVII.

FICTIO idem operatur quod veritas, l. 1. ff. de adoptione, l. cūm ex oratione. ff. de excusat. tutor. *Pichard. in princip. Instit. quibus modis testam. infirm. num. 8.* Et tantūm operatur in casu ficto, quantum veritas in casu vero, l. in princip. C. de rei vxor. act. l. 1. §. hoc senat. ff. ad Trebel. cap. ad audientiam, de cleric. non resid. *Euerard. in topicis legalib. à vi fictionis. num. 4. cum seqq. Pichard. d. loco. num. 5. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 51. num. 28. Rot. decis. 104. num. 3. & decis. 266. num. 8. & decis. 319. num. 3. apud Farin. p. 1. recent.* Quia paria sunt, esse talem, vel haberi pro tali, vnde si statutum dicat, quod aliquis habeatur pro ciue, erit ciuis verè, & realiter, quando concurrat potestas in disponente, sicut in statutentibus, vt possint creare ciuem verum eum, qui non est, *Paris. conf. 71. Consultatio absoluta, num. 5. lib. 1. Coin. conf. 189. In hac consultatione. num. 5. lib. 2. Bald. conf. 480. Visa petitione, in princip. vers. sed his non obstantibus, lib. 3. Ruin. conf. 127. Quia Mansfredus. num. 2. lib. 1. Hippol. Rimin. conf. 123. num. 110. cum multis seqq. lib. 1.* Ratio est, quia quando verba proferuntur ab eo qui habet potestatem faciendi, licet sonent in fictionem, quodd scilicet habeatur pro tali, tamen faciunt verè talem, *Castren. conf. 6. col. fin. vers. cūm igitur, lib. 1.* vbi quod res iudicata, quæ pro veritate habetur, idem operatur, ac si esset veritas, *Alex. conf. 2. Visis, num. 10. lib. 1.* vbi quod quando lex mandat aliquem legitimari, & haberi pro legitimo in casibus obstaculi Iuris Ciuilib, intelligitur verè legitimus, & non fictè; secus asserens, si obstaret ius gentium, vel Canoniam in lege seculari, *Anton. de Butr. conf. 10. circa med. vbi extendit generaliter in omni actu pendente à potestate legis, vel statuti, quia si per verba fictionem denotantia facit aliquem heredem, fictio est ipsa veritas, & est heres verè, & non fictè, quia potestas legis hoc operatur, Bart. in quaest. 3. in princip. num. 8. vbi quod in adoptione, quæ est ficta filiatio, tantum operatur fictio, sicut veritas in vero & naturali filio, & num. 10. quodd tantūm operatur ficta confessio, quantum vera.* Vnde ex dictis colligitur, non posse fingere Principem id, quodd impossibile est, nec verum esse potest, l. adoptio. ff. de adopt. l. si vt certum, ad fin. ff. commodati, *Decian. resp. 69. num. 11. vol. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. si post num. 29. in ult. impress.*

FICTIO Iuris naturam imitatur in quantum potest, l. adoptio. ff. de adoptionib. *Bart. & ceteri in l. si is, qui pro emptore. ff. de usucap. Pichard. ad Princip. Instit. quibus modis testam. infirmantur. num. 5. Franc. Molun. de ritu nupt. lib. 1. compar. 26. num. 22.*

- 6 FICTIO ceſſat, vbi veritas locum habere po-
teſt, l. nec ei. §. 1. ff. de adopt. Decian. conf. 11. num.
139. lib. 1. vbi quodd fictio ſemper cedit veritati,
Cardin. Tuſch. tom. 3. lit. F. concl. 221. num. 14. quia vbi
concurrunt veritas & fictio, ſemper veritas præfer-
tur, & attenditur, Angel. Arcim. conf. 135. Intelle-
cto. num. 11. in fine, cum ſeq. verſ. quinimò, Franc. Curt.
Jun. conf. 63. num. 4. vbi quodd quando fictio & ve-
ritas tendunt ad eundem finem, inſpicitur magis
veritas, quàm fictio.

S V M M A R I V M.

- 1 Fidem fallere, & promiſſa non adimplere
graue eſt.
- 2 Hiſpanorum mos eſſe non ſeruare fidem, qui
incantè pronuntiauerint.
- 3 Hiſpanorum fidelitatem qui extollant reſe-
runtur.
- 4 Principi ratione dignitatis grauius eſt fidem
fallere.
- 5 Princeps grauius peccat frangendo fidem,
quàm inferior, & priuatus.
- 6 Fides publica etiam hoſtibus eſt ſeruanda.
- 7 Fidem frangenti fides non eſt ſeruanda, etiamſi
interuenerit iuramentum, vt n. 10.
- 8 Amplia vt procedat, etiamſi in minimo fides
deficiat.
- 9 Obligati obſervare pacta & conuentiones, ſi
contraueniunt etiam in vno, non poſſunt pe-
tere ſibi obſervari.

Fides.

AXIOMA XCVIII.

- 1 FIDEM fallere, & promiſſa non adimplere
graue eſt, l. 1. in princip. ff. de conſtit. pecun. l. 1.
ff. de pactis, Hippel. ſing. 42. Roman. conf. 52. in qua-
ſtione, col. 1. verſ. cum ergo, Con. de ſponſalib. p. 2. cap. 3.
§. 4. nu. 1. Tirag. lib. 13. conub. num. 42. Roland. conf. 85.
num. 3. vol. 3. Lara in l. ſi quis à liberis. §. ſi mater. num.
23. ff. de liber. agnoſc. Menoch. conf. 156. num. 22. Ma-
tienz. l. 2. gloſ. 1. à num. 1. tit. 16. lib. 5. noua Recopil. Flami-
nin. Pariſ. de confident. quaſt. 6. num. 3. Oſlau. Glorius.
reſp. 1. p. 3. num. 268. & reſp. 2. num. 11. Roſas ſing. 63. à
princip. Petr. Martin. in cap. aſſerit, de præſumpt. in
verbo aſſerit. p. 1. num. 19. Anton. Queſad. diuerſ. quaſt.
cap. 30. num. 13. ad finem, Menoch. conf. 156. num. 22.
Dum hæc inter ſtudento ſcriberem, inueni Ioan.
Andr. in proœm. Decretal. incautè dicentem, quodd
2 Hiſpanorum mos eſt non ſeruare fidem, vbi Bald.
col. 6. verſ. quare ſi aliqua, ita inquit, Caue tibi omnino
à Cathalanis, quorum dicta referunt, Boër. deciſ. 179.
3 num. 8. & Menoch. de arbit. caſu 57. num. 48. Miror
equidem clariffimos Iuriſconſultos ita parum mo-
deſtè loquutos, noſtris falſò imponentes, quod in
illis non inuenitur, quorum fidelitatem ac fidem
mirè extollunt Titus Linius decad. 4. lib. 4. Mar.
Sicul. de Hiſpanorum moribus, lib. 4. propè fin. Ioan.
Rendina de maieſt. Princip. in verbo non armis ſolum
declaratam. num. 17. cum ſeqq. Et ideò Imperatores
Romani conſueuerunt ſemper, fidelitate Hiſpa-
norum nota apud omnes exiſtente, in cuſtodiam
corporum milites Hiſpanos adhibere iam inde à
Iulio & Auguſto Cæſare, vt recensent Sueton. in
Auguſt. cap. 49. Lini. decad. 3. Morales lib. 9. cap. 41.

Et ita Sertorius de cognatis non fidens ex incolis,
Hiſpanis cuſtodiam habebat, vt obſeruat Morales
lib. 8. cap. 19. & 20. Chriſtiani enim famuli erant
olim Imperatorum, còſque vt fideliores ſecuriùs
retinebant in domo, & cuſtodia ipſi Imperatores,
vt de Neronis ſeculo patet ex D. Paulo cap. 4. ad
Philip. Salutate vos omnes Sancti, maxime qui de domo
Cæſaris ſunt; idque notant eius ſeculi ſcriptores, &
præcipue Terul. cap. 36. & 37. in Apolog. aduerſus
gentes, & Irina. lib. 4. cap. 49. contra hereses.

FIDEM ſi graue eſt priuatis fallere, vt num. 4
præcedenti probauimus, grauius eſt Principi ra-
tione dignitatis, arg. l. præſbyteri, C. de Episcop. & cle-
ric. cum quidam, de iureiur. cap. ſicut dignum, de homici-
cid. grauius enim peccat Princeps frangendo fidem
quàm inferior, & priuatus, Pariſ. conf. 82. n. 49.
vol. 1. Bellon. conf. 37. in fine, Aym. Crauet. conf.
241. num. 19. vol. 2. Roland. conf. 1. num. 32. vol.
2. Cephal. conf. 545. n. 100. Menoch. conf. 1. num.
227. & conf. 27. num. 24. & conf. 721. n. 3. Rodol-
phin. de abſoluta Principis poteſt. cap. 6. num. 183.
conueniunt tradita per Peregr. conf. 87. num. 11.
vol. 1.

FIDES publica etiam hoſtibus eſt ſeruanda, l. 6
conuentionum. ff. de pactis, c. noli 23 q. 1. quia eſt de
iure gentium primæuo, & ſic de iure naturali, &
ſemper continet bonum, & æquum, aliàs Princeps
non ſeruans fidem priuaretur commercio homi-
num, quodd eſt ſummè cauendum, vt ait Caſtren.
conf. 318. viſo & examinato, col. pen. verſ. qd non ob-
ſtantibus, Bald. conf. 343. Illuſtris domine, in fine, lib.
2. vbi quodd ſi quis captus in bello licito, relaxetur
ſub iuramento de reuertendo, tenetur reuerti: vbi
tamen limitat, quando ageretur de redeundo ad
capturam propter debitum ciuile, quia non tene-
tur reuerti, & conf. 358. licet latrunculis, per totum,
eod. lib. 2. vbi quodd quando bellum non eſt iuſtum,
vel propter crudelitatem hoſtium relaxatus timet
mortem, non tenetur redire, quamuis promiſerit
etiam cum iuramento reuerrere. Et hoc Axiom.
exornant Duen. reg. 16. in fine. Menoch. conf. 100.
num. 187. & num. 218. cum ſeqq. Cardin. Tuſch. tom.
3. lit. F. concl. 335. per totum, Franc. Molin. de ritu
nupt. lib. 2. differ. 11. num. 4. cum ſeqq. vbi intelligit
de perſonis publicis, non de priuatis.

FIDEM frangenti fides non eſt ſeruanda, l. 7
eum qui. §. 1. ff. de inoff. teſtam. l. quaro 56. §. in-
ter locatorem. ff. locati, l. qui fidem ff. de tranſact. l. Iu-
lianus. §. offerri. ff. de action. empti. l. cum proponat 21.
ad fin. vbi gloſ. ult. Bart. Bald. & Alex. C. de pactis,
l. pollicitatione 3. C. de ſponſalib. cap. eſto ſubiectus, vbi
gloſ. verbo deferatur. 95. diſt. cap. peruenit 3. verſ. nec
tu, vbi gloſ. ult. de iureiur. cap. fruſtra 75. vbi gloſ. 1.
de regulis iuris, lib. 6. Roland. à Valle conf. 57. num. 20.
lib. 1. vbi dicit hanc eſſe regulam generalem, Ioan.
de Anan. conf. 7. num. 8. Soum. reg. 8. vbi limitat ſe-
ptem modis, Tirag. de retract. conuenit. §. 3. gloſ. uni-
ca, num. 19. Thom. de Thomaff. in floribus leg. reg. 129.
Joſeph. Ludou. tom 3. commun. opin. tit. de probation.
concl. vnic. verſ. qualibet enim, pag. mihi 473. Menoch.
conf. 1. num. 364. Surd. conf. 359. num. 9. Cardin. Tuſch.
tom. 3. lit. F. concl. 337. per totum, Mari. Antonin. vari.
reſolut. lib. 2. reſolut. 17. num. 11. & 13. Chriſtoph. de
Pace in ſcholij ad leges ſtyli, l. 41. num. 26. Seraphin.
de priuileg. iuramenti, priuileg. 64. num. 154. Gardof. in
praxi Iudicum, & Aduocat. verbo fides. num. 2. Farinac.
in praxi crimin. p. 1. quaſt. 29. num. 65. Alex. Trenta-
ſing. var. reſolut. lib. 3. tit. de verb. oblig. reſolut. 2. Oſlau.
Glorius. reſp. 1. p. 3. num. 169.

Amplia primò, vt procedat etiamſi in minimo 8
fides

- fides deficiat, *Surd. de aliment. tit. 8. priuile. 61. n. 16. Sebast. Nanci. ad l. 2. ff. de iure immunit. num. 2. cum seqq. & ad l. si pater, C. de nouation. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 31. num. 5. cum seqq. Putius decis. 9 357. in fine, lib. 3. in utraque edit. ubi dicit quod propter vnum minimum capitulum non seruatum, obstat exceptio agentis. Vnde obligati obseruare pacta & conuentiones, si contraueniunt etiam in vno, nō possunt petere sibi obseruari, vt per *Castrenf. conf. 176. Videtur, col. 2. in fin. lib. 3. Nat. conf. 481. in fine, Rimin. lun. conf. 122. num. 30. & seq. lib. 2. quos refert Cardin. Tusch. d. l. F. concl. 337. num. 6.**
- 10 Amplia secundō, etiam si interuenierit iuramentum, vt per *Roman. consil. 244. Pro euidencia num. 2. Ruin. conf. 136. col. 4. vers. quoad aliud, lib. 5. Roland. à Valle conf. 57. num. 22. lib. 1. Cardin. Tusch. d. concl. 337. num. 3. Mari. Anton. vari. resolut. lib. 1. resolut. 87. num. 22.*
- Qua quidem ampliatio procedit, quamuis vltra iuramentum addit clausula, Rato manente pacto, quia adhuc non tenetur seruare fidem & promissa is, cui non seruatur per aduersarium, *Gozadin. conf. 31. num. 5. Roland. à Valle d. conf. 57. num. 22. lib. 1. Cardin. Tusch. d. conc. 337. num. 5.*

S V M M A R I V M.

- 1 Finis est primus in intentione, & ultimus in executione.
- 2 Finis mouet efficientem, efficiens preparat materiam, & tandem in eam preparatam inducit formam, ex quibus finis, & effectus causarum efficitur.
- 3 Actus finis est expectandus, & attendi debet in dispositionibus.
- 4 Inducta ad vnum finem, non debent illius oppositum operari.
- 5 Res denominatur à fine.
- 6 Finis intelligi debet, vt conueniat suo principio.
- 7 Ordinata ad finem boni, non debent malum operari.

Finis.

A X I O M A XCIX.

- 1 FINIS est primus in intentione, & ultimus in executione, l. 1. C. de execut. rei indic. *Aristot. lib. 1. Physic. cap. 7. quest. 20. art. 2. Tirag. in tract. cessante causa, limit. 1. num. 6. Egid. in procem. decret. super gloss. rub. 9. ubi subdit, quod finis mouet efficientem, efficiens preparat materiam, & tandem in eam preparatam inducit formam, ex quibus finis, & effectus causarum efficitur, Surd. consil. 67. num. 30. Cardinal. Tusch. practic. conclus. tom. 3. liter. F. concl. 378. num. 11. de fine cui competit iudicare, conuenit etiam iudicare de mediis, Philosophus lib. 1. Ethicor. cap. 1. text. in cap. præterea, de offic. deleg. nam media sequuntur naturam sui finis, & ab eo regulantur, l. oratio. ff. de sponsalib.*
- 3 FINIS actus est expectandus, l. diximus. ff. de excusat. tutor. *Euerard. in topicis legalib. loco 100. Tirag. de retractu lig. ad finem tit. num. 18. 19. & 23. Et attendi debet in dispositionibus, quæ ad certum finem factæ sunt, vt contrarium non operentur, quia in præteritis finis est primus in intentione, & finis de iure communi est victoria, Oldrad. conf.*

283. in princip. quem refert *Card. Tusch. d. conc. 378. num. 1. Inducta enim ad vnum finem, non debent illius oppositum operari, l. legata inutiliter. ff. de adimend. leg. Socin. conf. 38. col. 2. vol. 1. Menoch. conf. 151. num. 30. & conf. 170. num. 11. & consil. 362. num. 34. Orlan. Glor. resp. 1. p. 3. num. 39.*
- 5 A FINE res denominatur, lex imperfecto. ff. de legat. 3. l. rem non nouam. §. fin. C. de indic. l. sed & si quis. §. 1. ff. de usufructu. §. omne autem ius, *Institu. de iure naturali, gent. & cin. cap. fraternitatis. §. fin. de frigidis & malefic. Barthol. Perret. ad extrauag. ambrosiose, de rebus Eccles. non alien. pag. 93. num. 23. & 24.*
- 6 FINIS intelligi debet, vt conueniat suo principio, *Surd. decis. 43. num. 15. & idem modus agendi seu excipiendi inspicitur, vt inde finis colligatur, gloss. magna in fin. in cap. hoc quippe 3. quest. 6. quàm singularem attestatur Bald. in l. Papinianus, col. pen. C. de sentent. & interlocut. & in l. nec quicquam. §. ubi decretum, de offic. Procons. quem referunt Felin. in cap. 1. num. 17. vers. vltima conclusio, de except. Orlan. Glor. resp. 4. num. 13.*
- 7 Ordinata ad finem boni, non debent malum operari, *Gemin. conf. 126. num. 2. vers. ordinata, Card. Tusch. pract. conclus. tom. 3. lit. O, conclus. 181.*

S V M M A R I V M.

- 1 Forma substantialis dat esse rei.
- 2 Forma quibus verbis inducta censeatur, ostenditur.
- 3 Forma in aliquo actu seruanda, si in illo deficiat, actus est nullus.
- 4 Formæ omisio actum vitiat, etiam si tendat ad faciliorem illius expeditionem.
- 5 Forma non potest adimpleri per equipollens, nisi quando lex, seu statutus formam inducens considerat effectum.
- 6 Formæ omisio etiam in formabilibus, & pijs causis actum vitiat.
- 7 Actus, rusticitas, sexus, militia, aut alia qualibet qualitas non excusat, quin formæ omisio actum vitiet.
- 8 Omisio formæ, quæ non continet aequitatem, actum non vitiat.
- 9 Formæ omisio non vitiat, quando aliqua necessitas impedit formam adimpleri.
- 10 Formæ omisio non vitiat fauore dotis.
- 11 Forma quando omittitur ratione scandali vitandi, eius omisio actum non vitiat.
- 12 Formæ omisio non vitiat, quando ex aliis menti formam inducentium satisfactum fuerit.
- 13 Quando lex, seu statutum mandat aliquid fieri cum certa solemnitate, post actum iam factum, solemnitate non adhibita actus non dicitur nullus, nisi eadem lex expresserit, quod actus aliter factus non valeat.
- 14 Forma est de genere indissolubilem, & si deficiat in minimo, actus in totum corrumpitur, vt num. 15.

Forma.

Forma.

AXIOMA C.

- 1** **F**ORMA substantialis dat esse rei, l. *Diusus*. ff. de in integ. restit. l. *Iulianus* 9. §. si qui rem. ff. ad exhibendum, l. qui heredi, l. *Manius*. ff. de condition. & demonstrat. l. cum hi. §. *Pretor aditus*. ff. de transact. l. qui per salutem. ff. de iureiur. l. in conventionibus. ff. ad municip. l. is qui quadraginta. §. *quadam*. ff. ad l. *Falcid.* l. cum antiquitas. §. cum autem. C. de testam. Clem. 1. de rebus Eccles. non alienan. *Aristot.* *Physic.* lib. 1. cap. 9. quest. 10. art. 1. *Ias.* in l. cum quis. num. 11. C. de iuris & facti ignor. *Castilleon.* conf. 17. num. 9. ubi ait, quod forma substantialis sit illa, quæ dat esse rei, *Euerard.* in topicis legalib. loco 53. *Bald.* in l. comparationes, in 3. quest. in fine. C. de fide instrum. Dec. conf. 429. num. 5. & consil. 434. num. 2. *Tiraq.* de retractu lig. §. 2. gloss. 21. à num. 11. & §. 36. gloss. 2. num. 28. & de retractu conuent. §. 4. gloss. 6. num. 31. *Anton.* *Gom.* *vari.* tom. 1. cap. 2. num. 7. *Escob.* de ratiocin. cap. 6. num. 39. & cap. 11. num. 18. & cap. 31. num. 16. *Cardin.* *Tusch.* *prætic.* conclus. tom. 3. lit. F. concl. 413. num. 2. *Ollau.* *Glorit.* *resp.* 9. num. 34. Nam quando aliquid requiritur pro forma eius, omissio omnino vitiat quando ea est substantialis, secus si non substantialis, sed accidentalis, ex alleg. per *Franc.* *Soar.* de legibus lib. 5. cap. 31. num. 2. *Salas* in simili tract. de legib. q. 96. tract. 14. disp. 16. lect. 9. num. 36. In dubio autem forma præsumitur substantialis non autem accidentalis secundum *Muthesil.* sing. 130. & 131. *Roland.* conf. 43. num. 13. lib. 2. & conf. 30. num. 1. & conf. 55. num. 26. lib. 3. *Fanti.* de nullitatib. rub. quot & quibus modis nullitas in iudicio proponatur, num. 52.
- 2** **F**ORMA inducta dicitur sequentibus verbis. Primò, quoties dicitur, id quod dispositum est, seruandum esse pro forma, *Grat.* conf. 16. num. 14. lib. 1. *Gozadin.* conf. 73. num. 13. *Roland.* conf. 72. num. 61. lib. 3. *Virgil.* *Boccac.* in constitut. *Piceni.* gloss. 6. num. 164. Secundò, quotiescunque additur necessitas aliquid faciendi, *Tiraq.* de retract. lig. §. 36. gloss. 2. num. 15. *Beroi.* quest. 24. num. 4. Tertiò, quando disponitur conditionaliter, *Menoch.* de arbit. lib. 1. quest. 30. num. 5. *Virgil.* *Boccac.* in constit. *Marchia.* gloss. 6. num. 156. *Cardin.* *Tusch.* d. conclus. 414. num. 10. & 13. & 17. Et ideo formam inductam censerì per ablatiuos absolutos, resoluunt *Marien.* l. 9. gloss. 4. num. 1. tit. 11. lib. 5. noua *Rcopil.* *Roland.* conf. 81. n. 15. & 82. cum seqq. lib. 1. & conf. 55. n. 25. lib. 3. *Sanchez* de Matrim. lib. 3. disp. 5. num. 2. *Ioseph.* *Sesse* *Aragon.* decis. 31. num. 8. & decis. 131. num. 22. Quartò, per temporis appositionem, quia tempus ordinatum à statuto, dicitur esse de forma, *Roland.* conf. 72. num. 71. lib. 3. *Osach.* *Pedam.* decis. 163. num. 9. cum seqq. *Virgil.* *Boccac.* in constit. *Marchia.* gloss. 6. num. 162. Quintò, si aliquid statuatur præter ius commune, *Roland.* conf. 72. num. 61. lib. 3. *Boccac.* d. gloss. 6. num. 163. & 165. Sextò, ex vehemènti & studiosa animi applicatione, quàm disponens habet circa modum in dispositione expressum, *Boccac.* d. gloss. 6. num. 168. ubi num. 169. subdit, formam censerì etiam inductam per iuramentum, quod lex seu statutum præcipit interuenire debere in actu, & num. 167. resoluunt, per dictiones taxatiuas censerì formam inductam.
- 3** **F**ORMA in aliquo actu seruanda, si in illo deficiat, actus est nullus, l. *Manius*, l. qui heredi. ff.

de condit. & demonstr. l. 1. & 2. C. quando prouocare non est necesse, gloss. verb. *irritum*, in cap. dilecta, & ubi *Panor.* num. 4. & *Felin.* num. 6. de rescript. *Tiraq.* in l. si unquam, verbo reuertatur, num. 67. C. de Renocand. donat. *Roland.* conf. 30. num. 2. lib. 3. & conf. 72. num. 54. & §. eod. lib. 3. & conf. 60. num. 24. lib. 4. *Alderan.* *Mascard.* de generali statut. interp. concl. 9. num. 8. & num. 55. vers. & quia, *Soar.* de legibus lib. 5. cap. 31. num. 1. *Salas* in simili tract. quest. 96. tract. 14. disp. 16. sect. 1. num. 1. ante med. vers. ex quibus legibus.

Amplia primò, etiam si formæ omissio tendat ad 4
faciliorem actus expeditionem, gloss. in cap. solet, de sentent. excom. lib. 6. *Alderan.* *Mascard.* d. concl. 9. num. 57.

Amplia secundò, etiam si aliquid legitime fiat, 5
nam adhuc formæ omissio vitiat, quia non potest per æquipollens adimpleri, gloss. verb. *transponentes*, in cap. cum dilecta, de rescript. *Tiraq.* de retractu lig. §. 1. gloss. 21. num. 11. vers. hac, & §. 36. gloss. 2. num. 58. & de legib. connub. gloss. 6. num. 26. & gloss. 7. num. 188. *Osach.* *Pedam.* decis. 163. num. 4. cum seqq. *Alderan.* *Mascard.* d. concl. 9. num. 62. nisi quando lex, seu statutum formam inducens considerat effectum, Dec. in cap. de appellat. num. 5. cum seqq. de appellat. *Cephal.* conf. 35. num. 46. lib. 1. *Menoch.* conf. 131. num. 15. *Osach.* *Pedam.* decis. 92. num. 15. *Card.* *Tusch.* d. lit. F. concl. 414. num. 38.

Amplia tertiò, procedere etiam in fauorabilibus, 6
& piis causis, *Tiraq.* d. gloss. 21. sub num. 11. *Grammar.* decis. 79. num. 11. & 14. *Roland.* conf. 72. num. 59. lib. 3. *Alderan.* *Mascard.* d. concl. 9. num. 64.

Quartò amplia, ita procedere, vt non excuset 7
ætas, rusticitas, sexus, militia, aut vna quælibet qualitas, *Roland.* conf. 30. num. 8. lib. 3. *Cardin.* *Tusch.* d. lit. F. conclus. 415. num. 29.

Limita primò, vt minimè procedat, si talis for- 8
ma non contineat in se æquitatem, iuxta ea quæ tradunt *Soar.* de legib. lib. 5. cap. 31. num. 3. & *Ioan.* de *Salas*, in simili tract. quest. 96. tract. 14. disp. 16. sect. 9. num. 36.

Limita secundò, quando aliqua necessitas im- 9
pediat formam adimpleri, quia tunc eius omissio non vitiat, *Tiraq.* ad leges connub. gloss. 6. num. 34. *Paris.* conf. 33. num. 29. & 30. lib. 2. *Roland.* conf. 81. n. 25. 26. 39. 40. 52. 82. cum seqq. *Mascard.* d. concl. 9. num. 78.

Limita tertiò fauore dotis, & in aliis dotis fauo- 10
rem respicientibus, *Brun.* in tract. stantibus masculis, art. 9. quest. 3. *Alderan.* *Mascard.* d. concl. 9. num. 80. & 81. ubi num. 82. Subdit quod formæ omissio non vitiat, ubi propter iustam causam illa omittitur, quando præsertim causa iusta talis est, quod nec eam negasset statutum, si de ea statuentes inter-rogati essent.

Limita quartò, quando forma mittitur ratione 11
scandali vitandi, vel eminentis periculi, quia tunc eius omissio actum non vitiat, cap. statumini, de of-
fic. deleg. lib. 6. cap. ubi periculum. §. porro, de elect. eod. lib. Clem. 1. de foro comp. *Paris.* conf. 33. à num. 28. lib. 2. *Mascard.* d. concl. 9. num. 67.

Limita quintò, si ex aliis menti & intentioni 12
formam inducentiū satisfactum fuerit, *Card.* *Tusch.* d. lit. F. concl. 419. num. 21. & 22. *Alder.* *Mascard.* d. concl. 9. num. 76. & seq. ubi num. 79. patenter limitat, quando forma tacite subintelligitur adimpleta.

Limita sextò, vt quando lex, seu statutum man- 13
dat aliquid fieri cum certa solemnitate, post actum iam factum solemnitate non adhibita, actus non dicatur nullus, nisi eadem lex expresserit, quod actus aliter factus non valeat, & sic actus in esse produ

productus stabit, donec fuerit per sententiam irritatus, *Pargil. Roccac. d. gloss. 6. num. 158. & gloss. 8. sub num. 308. Soar. de legib. lib. 5. cap. 32. num. 2. Salas d. disp. 16. sect. 8. num. 27. post med. Alderan. Moscard. d. consil. 9. a num. 45.*

14 **FORMA** est de genere indiuisibilem, vt notatur in l. si veritas, C. de fideicom. *Tiraq. de iure mariti. gloss. 6. num. 4. Molin. de primog. lib. 1. cap. 9. num. 17. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. q. 8. num. 94. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 18. num. 76. cum seqq. Cald. Pereira de potest. eligendi, cap. 7. num. 13. prope fin. Escob. de ratioc. cap. 11. num. 19. Anton. Monach. Lucensi decis. 18. num. 2. & 3. Rendina in promptuario recepti. sent. tit. 100. num. 5. Rot. decis. 30. num. 3. apud Farin. p. 1. recent.*

15 Et ideo debet non in parte, sed in totum adimpleri, & illa in parte quamuis minima, non adimpleta, in totum actus corrumpit, l. cum hi. §. si prator. ff. de transact. l. qui Roma. §. Flamin. ff. de verb. obligat. gloss. & Bald. in cap. 1. in verbo vocationem, de milite vassallo, Bart. in l. 1. §. ait Prator. ff. ne quid in flum. publ. Alex. conf. 137. n. 15. vol. 5. & conf. 42 n. 16. vol 1. Dec. conf. 532. n. 4. & 5. Tiraq. de retract. conueni. §. 4. gloss. 6. a n. 31. & de iudicio in rebus exig. vers. hoc tamen intelligo, Sebast. Medic. de regulis iuris, reg. 7. a n. 1. Calderin. conf. 314. vers. ad cuius declarationem, alias 11. de feudis, vbi intelligit, vbi cunque forma est de substantia actus, & sic substantialis, *Ias. conf. 165. in fine, lib. 2. Bald. conf. 351. n. 9. lib. 5. Azeved. ad l. 18. n. 4. tit. 21. lib. 4. noua Recopil. Gutier. pract. lib. 3. quast. 15. num. 5. cum seqq. Rendin. in promptuario recepti. sentent. tom. 1. tit. 100. num. 5. & 6. Gam. Lusit. decis. 45. num. 3. Valuse. conf. 133. num. 3. & conf. 149. num. 6. & conf. 183. num. 3. Roland. conf. 30. num. 5. & conf. 72. num. 58. & 64. lib. 3. Alderan. Moscard. de gener. stat. interpret. concl. 9. num. 61. Soar. de legib. lib. 5. cap. 32. num. 8. cum seqq. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 76. num. 13. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 5. quast. 6. num. 227. Card. Tusch. d. tom. 3. lit. F. concl. 415. num. 28. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. num. 137. Mari. Antonin. vari resol. lib. 11. resol. 11. num. 4. & resol. 92. num. 4. Card. Pereira de empt. cap. 3. num. 15. Ollau. Glorit. resp. 9. num. 34. Rot. decis. 671. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. Vide supra Axiom. 12. num. 24.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Forum sortiri, & statutis ligari, paria sunt.*
- 2 *Forensis contrahens in loco, tenetur seruare solemnitates loci.*
- 3 *Forum sortiri, & consuetudine ligari, à pari procedunt.*

Forus.

AXIOMA CI.

1 **FORVM** sortiri, & statutis ligari, paria sunt, gloss. in l. 2. ff. de eo quod certo loco, & in cap. quod clericis, de foro comp. Alex. conf. 157. num. 15. lib. 2. & conf. 211. Visa facti num. 5. in fine, vers. similiter, eod. lib. 2. & conf. 44. num. 10. lib. 5. vbi ait, quod in omnibus casibus, in quibus quis delinquendo in territorio, vel contrahendo dicitur sortiri forum, vt ibi conueniatur, ita poterit eisdem casibus ligari statuto, quia à pari procedunt, *Theaur. Pedam. d. decis. 123. n. 11. Menoch. conf. 343. n. 33. Brunor. a Decle in locis communib. verbo forum. 1. & verbo forensis. n. 5. vbi hinc infert, quod forensis contrahens*
Axiom. Iur. Aug. Barbof.

in loco, tenetur seruare solemnitates eiusdem loci, *Cardin. Tusch. tom. 4. lit. F. concl. 444. per totam, Beller. disquisit. clerical. p. 1. tit. de exemptione clericorum à statutis secularibus. §. 1. n. 7.*

FORVM sortiri, & consuetudine ligari, à pari 3 procedunt, vt per Alex. conf. 217. *Viso quodam, n. 6. vers. hoc confirmo, lib. 7. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 444. n. 5.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Fraus, & dolus nemini debet patrocinari.*
- 2 *Fraudibus non est via aperienda.*
- 3 *Fraudibus via quod aperiatur non est curandum, si principaliter hoc non fieret, sed secundario.*
- 4 *Fraudibus vt occurratur, Ius admittit latam interpretationem.*
- 5 *Opinio illa in dubijs est amplectenda, per quam fraudibus obuiatur.*

Fraus.

AXIOMA CII.

FRAUS, & dolus nemini debent patrocinari, 1 l. itaque fullo. ff. de furtis, cap. dictum 30. q. 1. cap. intelleximus, de iudic. cap. tue. 12. de cleric. non resid. cap. sedes, cap. ex tenore, de rescript. cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat spirit. cap. 1. de collus. diez. cap. tuus, de usuris, Oldrad. conf. 257. n. 41. prope fin. vers. fraus insuper, Cranet. conf. 764. n. 6. Bald. conf. 76. Factum tale est, in fin. lib. 1. Alenoch. de arbitrar. lib. 2. casu 182. n. 60. & conf. 121. n. 5. & conf. 136. n. 8. & conf. 198. n. 13. Com. vari. lib. 1. cap. 18. n. 5. Tiraq. de retractu lig. §. 1. gloss. 9. n. 67. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 4. lit. F. concl. 474. per totam, Cardos. in praxi iudicum, & Aduocat. verbo dolus. n. 3.

FRAVDIBVS via non est aperienda, l. in fun- 2 do. ff. de rei vendic. l. cum ij. §. si cum lu. ff. de transact. l. qui sub pratextu, C. de sacros. Eccles. cap. per rō, de duort. Clem. 1. de usuris, Clem. 1. §. fin. de concess. prab. Lap. alleg. 55. n. 2. in princip. Calderin. conf. 294. vers. item si contrarium, alias 2. de rerum permutat. Butr. conf. 5. n. 2. & conf. 42. n. 2. Alex. conf. 25. 17. vers. non obstat, lib. 1. vbi limitat, dicens nō esse 3 curandum quod aperiatur via fraudibus, si principaliter hoc non fieret, sed secundario, ea occasio- naliter in quandam potentiam consecutiuam, & conf. 108. viso. n. 3. & 4. lib. 4. Ioan. de Aman. consil. 70. n. 2. vbi quod non est danda materia delinquendi, Cranet. conf. 764. n. 6. vbi quod vt occur- 4 ratur fraudibus, Ius admittit latam interpretati- nem, & facit dispositionem fauorabilem, Gemin. conf. 42. n. 11. vers. est ergo istud, vbi quod argumen- tum & dispositio interpretatiua reiicitur, vbicun- que aperiretur via fraudibus, & dolo in præiudi- cium tertij, *Petr. de Anchar. conf. 99. Egrege, ac ve- nerabilis, vbi quod fraudibus occurrendum est, & quod dicitur fieri fraus, quoties constitutio, vel lex per indirectum, & cautelam redditur elusoria. Federic. de Senis conf. 7. n. 5. vers. ista pars videtur, & conf. 93. n. 6. vbi quod in dubijs opinionibus illa 5 est amplectenda, per quam fraudibus obuiatur, Decian. conf. 4. n. 33. lib. 1. vbi quod ne dum via non est aperienda, sed occurrendum ne fiant fraudes, Car- din. Tusch. d. tom. 4. lit. F. concl. 475. per totam. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 50. n. 31. & resol. 62. n. 5.*

I Funda

Fundamentum.

AXIOMA CIII.

FUNDAMENTO destructo corrumpit ædificatum, l. nam origo. ff. quod vi, aut clam. l. legi tecum. ff. de except. rei iudic. cap. cum Paulus 1. quest. 1. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 9. quest. 25. num. 36. Anton. Monach. Lucens. decis. 13. num. 24. & Florent. decis. 48. num. 3. & Bononien. decis. 18. num. 45. Cardin. Tusc. practic. conclus. tom. 4. lit. F. concl. 513.

FUNDAMENTUM intentionis suæ quilibet probare tenetur, vide Axiom. 128.

Futurum.

AXIOMA CIV.

FUTURA contingētia sunt incerta apud nos, unde dicimus, de futuris contingentibus non est determinata veritas, l. venire. ff. de acquiren. heredit. l. si putator. ff. ad leg. Aquil. l. qui bona. §. cum inter. ff. de damno infecto, D. Thom. 1. p. quest. 14. art. 13. & lib. 1. contra gentes, cap. 67. Curs. Conimbric. in comment. ad logicam, lib. 1. cap. 8. art. 3. quest. unica, Roman. conf. 503. Diligenter. n. 12. vers. non enim scire poterat, Anch. conf. 392. Visis diligenter. num. 5. cum seqq. Vbi quod etiam aliquando iudicamus futura contingentia secundum communem contingentiam, Surd. de alimentis tit. 8. quest. 1. num. 8. & conf. 454. num. 14. Cardin. Tusc. practic. conclus. tom. 4. lit. F. concl. 568. à princ. ubi n. 4. ait fallere quando verisimile est, quod futurum possit evenire, & citat Bald. in l. fin. §. sed quia, in fin. C. commun. Dec. in l. si idem. cum eodem §. si una, col. 2. ff. de iurisd. omni. iudic.

FUTURA contingentia despiciuntur à præfenti utilitate, unde dicitur, ad præfens, oia sunt pullis futuris meliora, Decis. conf. 474. Viso instrumento, num. 4. quem refert, Card. Tusch. d. conc. 568. num. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Actus, seu verborum geminatio maiorem deliberationem, & enixam voluntatem manifestè induit.
- 2 Confessio extraiudicialis geminata plenè probat.
- 3 Confessio geminata parit actionem.
- 4 Confirmationem inducit geminatio actus præcedentis.
- 5 Confirmatio geminata in forma communi habet vim Motus proprii.
- 6 Consensus geminatus habet vim quandoque iurati consensus.
- 7 Electionem industria persone causat, & conualdat contractum geminatio.
- 8 Interpellatio geminata magis aggrauat debitorem morosum.
- 9 Littera geminata habet vim Motus proprii.
- 10 Mora geminata non purgatur, quæ aliàs esset purgabilis.
- 11 Pactum nudum geminatum parit actionem.
- 12 Promissio sine causa, quæ non valet, si est geminata, valet.

13 Obligatio naturalis geminata parit efficaciam actionem, & obligationem.

14 Renunciationis vim habet geminatio.

15 Renunciatio geminata habet vim specialis renunciationis.

16 Simulationem purgat geminata dispositio, & tollit fraudem.

17 Rescriptum geminatum habet vim clausule, Non obstante.

18 Verba geminata operantur quod nihil potest opponi.

19 Geminatio actus nihil operatur in multis casibus.

Geminatio, Geminatus.

AXIOMA CV.

GEMINATIO actus, seu verborum maiorem deliberationem, & enixam voluntatem manifestè inducit, l. Ballista. ff. ad Trebel. Bari. in l. cum scimus. n. 7. C. de agricol. & cens. lib. 11. Dec. in l. 1. num. 30. C. de pactis, & conf. 51. col. 2. & conf. 180. col. 3. Corn. conf. 59. n. 8. & conf. 140. num. 2. lib. 2. Paris. conf. 94. num. 4. vol. 2. & conf. 89. num. 23. lib. 3. Curt. lun. conf. 264. num. 32. in fine, Crauet. conf. 201. num. 42. & conf. 20. num. 2. & conf. 54. num. 7. Decian. consil. 57. num. 41. lib. 1. & conf. 46. num. 37. cum seqq. lib. 2. & conf. 1. num. 42. & 43. lib. 3. Franc. Becc. conf. 70. num. 10. Guier. pract. lib. 3. quest. 17. num. 134. Cephal. conf. 40. num. 8. & 9. Surd. conf. 10. num. 54 & conf. 73. num. 64. Bertazol. in reper. l. si quis maior, C. de transact. num. 260. cum seqq. ubi ampliatur, etiam si sit facta in vno instanti, Menoch. conf. 10. num. 1. & conf. 255. num. 41. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 230. num. 14. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 3. num. 7. & lib. 2. resol. 35. num. 9. Ferrer. in Constitut. Cathalonie gloss. 1. num. 123. Card. Tusc. practic. conclus. tom. 4. concl. 28. à princip. Orlau. Glor. resp. 1. p. 2. num. 58. Rot. decis. 626. num. 5. apud Farin. p. 2. recent. & decis. 676. num. 2. ead. p. 2. recent. Actus enim geminati maiorem firmitatem inducunt, vt dixi sup. Axiom. 12. num. 14. & censentur gesti cum maiori animi deliberatione, cap. cisi Christum, de iureiur. Dec. conf. 1. sub num. 1. & conf. 504. col. fin. Barbat. conf. 43. vol. 2. Osach. decis. 38. num. 16. Roland. conf. 61. num. 39. & 40. vol. 2. quos refert & sequitur, Orlau. Glor. ubi sup. num. 59. ubi num. 60. post Menoch. conf. 393. num. 17. intelligit maxime quando geminatio fit ex intervallo.

Confessio extraiudicialis geminata plenè probat, quia habet vim confessionis iudicialis, l. in §. in personam. n. 48. Instit. de actionib. Ioan. de Anania conf. 55. n. 3. Rom. conf. 290. In casu proposito. n. 7. Afflic. decis. 164. n. 3. Florian. de S. Petro conf. 21. in fine, n. 56. & 57. Paris. conf. 73. n. 6. lib. 2. Brunor. à Sole in locis communib. verbo confessio n. 20. Card. Tusch. tom. 4. lit. G. concl. 28. à num. 39. usque ad 48. Farinac. in praxi crimin. quest. 82. num. 13. & p. 4. conf. 38. In B. & ibi decis. 89. num. 5. ubi addit. lit. C. Decian. conf. 46. num. 38. lib. 2.

Confessio geminata parit actionem, Corn. conf. 223. num. 10. lib. 1. & inducit obligationem, Decian. conf. 44. num. 76. lib. 3. Card. Tusc. d. conc. 28. num. 45.

Confirmationem inducit geminatio actus præcedentis, Paris. conf. 19. num. 122. lib. 2. Card. Tusch. d. concl. 28. num. 32. Et confirmatio geminata in forma communi habet vim Motus proprii, Dec. conf. 33. num. 2. Card. Tusch. d. concl. 28. num. 55. ubi num. 56. declar.

56. declarat, vt procedat, si Papa etiam confir-
mans bis rescripisset, aliàs secus.
- 6 Consensus geminatus habet vim quandoque iu-
rati consensus, *Beroi. conf. 12. n. 7. lib. 2. Card. Tusch. d. concl. 28. num. 50. & tollit læsionem ex l. 1. C. de rescind. vendit. in maiore, Roman. conf. 54. visis circa fin. Crauet. conf. 151. num. 31. & conf. 160. num. 6. Card. Tusch. d. conclus. 28. num. 90. Verum quod geminatus consensus minoris parum operetur, resoluit. Paris. conf. 69. num. 71. lib. 2. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 28. num. 103. vbi num. 112. post Roman. d. conf. 54. & Crauet. d. conf. 160. num. 6. obseruat, quod licet consensus geminatus in maiore tollat rescissionem, & læsionem vltra dimidiam, tamen secus est, si primus consensus est in ætate minori, & secundus in maiori, quia arguit maiorem animi declarationem, sed non augeat obligationem, vt sit remissa læsio enormissima.*
- 7 Electionem industriæ personæ causat, & conuallidat contractuum geminatio, *Corn. conf. 81. num. 28. lib. 1. quem refert. Cardin. Tusch. d. conclus. 28. num. 28.*
- 8 Interpellatio geminata magis aggrauat debitore morosum, *Isf. in l. si ex legati. num. 18. ff. de verbor. obligat. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 28. nu. 57.*
- 9 Litteræ geminatæ habent vim Motus proprii, qui exprimendus esset, *Paris. conf. 9. num. 21. lib. 3. Decian. conf. 46. num. 43. lib. 2. Curt. Iun. conf. 310. num. 131. vbi quod tollunt omnem subreptionem, refert Cardin. Tusch. d. concl. 28. num. 49.*
- 10 Mora geminata non purgatur, quæ aliàs esset purgabilis, *Isf. in l. vinum. num. 17. ff. si certum pet. Marfil. in l. 1. §. questioni. num. 16. ff. de quest. Capit. decis. 19. num. 4. Cephal. consil. 25. num. 2. lib. 1. Crauet. consil. 346. num. 12. & 13. Card. Tusch. d. concl. 28. num. 33.*
- 11 Pactum nudum geminatum parit actionem, *Cephal. conf. 40. num. 10. lib. 1. Decian. conf. 46. num. 39. lib. 2. quos refert, Cardin. Tusch. d. concl. 28. num. 24. Pactum de donando si est geminatum, importat donationem, Menoch. conf. 1. num. 236.*
- 12 Promissio sine causa, quæ non valet, si est geminata valet, *Decian. conf. 46. num. 40. lib. 1. Cardin. Tusch. d. concl. 28. num. 27.*
- 13 Obligatio naturalis geminata parit efficacem actionem, & obligationem, *Decian. d. conf. 46. num. 40. lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 28. num. 26. & 82.*
- 14 Renunciationis vim habet geminatio, & trahitur etiam ad incogitata, *Socin. Iun. in l. qui Roma. §. duo fratres. num. 120. vbi Rip. num. 69. ff. de verb. obligat. idem Socin. conf. 20. lib. 4. Roman. conf. 403. Cardin. Tusch. d. concl. 28. num. 95.*
- 15 Renunciatio geminata habet vim specialis renunciationis, *Paris. conf. 9. num. 10. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 28. num. 96.*
- 16 Simulationem purgat geminata dispositio, & tollit fraudem, & deceptionem, *Decian. d. conf. 46. num. 38. lib. 2. Cardin. Tusch. d. concl. 28. num. 75.*
- 17 Rescriptum geminatum habet vim clausulæ, *Non obstante, Felin. in cap. nonnulli. num. 14. de rescript. Cremeris. sing. 136. Ruin. conf. 111. num. 19. lib. 5. vbi limitat, quando secundum rescriptum non emanauit in augmentum primi, sed in declarationem, & respicit potius difficultatem introitus, & illam tollit, & sic est quædam confirmatio, quæ non operatur derogationem Iuris communis, Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 202. num. 79. vbi declarat multipliciter, Card. Tusch. d. concl. 28. à num. 77. vbi num. 81. ait, rescriptum geminatum habere vim derogationis, & clausulæ Motus, quando in secundo est*

facta mentio de primo, aliàs non.

Verba geminata operantur quod nihil potest op-
poni, *Curt. Iun. conf. 278. num. 18. Card. Tusch. d. concl. 28. num. 44. Verbo importantia arbitrium boni vi-
ri si geminantur, important liberam voluntatem, Rimin. Iun. conf. 65. num. 19. lib. 1. Paris. conf. 71. n. 18. & 19. lib. 3. vbi plura cumulat, & dicit quod verba, Placuerit, & Videbitur, cumulata impor-
tant liberam voluntatem. Verba quantumcumque vniuersalia licet non trahantur ad incognita, ta-
men trahuntur si sint geminata, quia sufficit in ge-
nere cogitatum esse, Crauet. conf. 531. num. 2. & 3. & conf. 630. num. 3. & 4. Card. Tusch. d. concl. 28. num. 60. Verba enunciativa geminata efficiuntur dispositi-
ua, vt probant Barbat. conf. 32. num. 1. lib. 3. Castren. conf. 92. col. 2. num. 3. lib. 2. Roman. conf. 65. num. 5.*

G E M I N A T I O actus nihil operatur in mul-
tis casibus, de quibus *Paris. conf. 110. num. 47. cum
segg. lib. 1. videlicet quando exprimitur pluries il-
lud quod tacite inest, & num. 48. quando expressio
geminata induceret contrarium effectum, & num. 49. quando magis explicitè declaratur illud quod
erat expressum, & num. 50. quod non operatur contra naturam contractus, vel rei in contractum dedu-
ctæ. Item non operatur facta eodem contextu, quia
dicitur vna, gloss. in l. si conuenerit. ff. de pignorat. act. gloss. in verbo instanti, in cap. ab eo, de appellat. lib. 6. Roman. conf. 427. num. 3. Cephal. conf. 94. in fin. lib. 1. Paris. conf. 71. num. 20. vers. nec obstat, lib. 3. vbi
declarat, Decian. conf. 37. num. 92. lib. 2. vbi ait, quod
licet geminatio plus operetur, quando ex intervallo
ex diuersis scripturis, tamen etiam aliquid opera-
tur, si est in eodem instrumento. Item nihil ope-
ratur, quando gerens actum non habet potestatem,
& in præiudicium tertij, & in actu suspecto, & vbi
in actu geminato interuenit defectus, vel vitium,
ita Crauet. conf. 494. num. 16. & 17. Cardin. Tusch. d. concl. 28. à num. 102. vsque ad n. 120. vbi post eun-
dem Crauet. conf. 70. num. 30. obseruat, aliquando
verba geminari, vt quis sibi plenius, & clarius pro-
uideat, non autem vt plus operentur.*

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio generalis omnes species compre-
hendit.
- 2 Genus tantum operatur quoad omnia, quan-
tum species quoad specialia.
- 3 Generalis loquutio, seu prohibitio compre-
hendit omnia.
- 4 Generalis dispositio non extenditur ad non
verosimilia, non cognita, non cogitata, il-
licita, &c.
- 5 Verba generalia nunquam trahuntur ad ea,
quæ disponentibus sunt impossibilia.
- 6 Quietatio vel liberatio generalis non exten-
ditur ad dolose occultata.
- 7 Sermo generalis non comprehendit prohibita,
& quæ de Iure fieri non possunt.
- 8 Impugnatio generalis non comprehendit ea,
quæ impugnanti sunt fauorabilia.
- 9 Mandatum Principis non comprehendit il-
licita.
- 10 Locutio generalis personam loquentis non
comprehendit, limita, vt n. 13.
- 11 Rescriptum generale non comprehendit Prin-
cipem

tipem concedentem, ſeu confirmantem.

12. *Promiſſio de defendendo non intelligitur contra ſeipſum.*

13. *Diſpoſitio generalis nõ comprehendit ea, quæ non eſſet quis in ſpecie comprehenſurus.*

Generalis.

AXIOMA CVI.

1. **G**ENERALIS diſpoſitio omnes ſpecies comprehendit, & expreſſio generis continentis ſpecies operatur idem, ac ſi ſingulæ ſpecies eſſent expreſſæ, l. ſi *chorum*. ff. de legat. 3. Alex. conf. 233. Ponderat. n. 16. lib. 6. Federic. de Senſ. conf. 84. In puncto, in princip. & conf. 85. Statuto civitatis. n. 2. &
2. 3. vbi quod tantum operatur genus quoad omnia, quantum ſpecies quoad ſpecialia; Zabarel. conf. 99. n. 2. verſ. *quarto*, vbi quod idem operatur genus, ſeu diſpoſitio generalis, quod ſpecialis, quando non ſubeſt ratio diuerſitatis, Anchar. conf. 3. n. 4. in fine, vbi de legato generali, vt idem operetur in genere, quod ſpeciale in ſpecie, Gemin. conf. 65. num. 19. verſ. *circa primum*, Bald. conf. 1. num. 5. verſ. *ratio differentia*, lib. 3. vbi quod genus reſolvitur in ſingularitates, Naſſ. conf. 613. num. 3. Curt. Jun. conf. 199. num. 15. vbi ampliatur maximè quando generalis diſpoſitio non poteſt verificari, niſi in vna ſpecie, quia tunc habetur pro ſpeciali, & indiuidua, & conf. 316. in princip. vbi quod expreſſio generalis idem operatur, quod particularis, Franc. Bec. conf. 80. num. 7. cum ſeqq. Cardin. Tufch. pract. concl. tom. 4. concl. 29. per totam, Franc. Molin. de ritu nuptiarum, lib. 3. quaſt. 87. num. 17.
3. **G**ENERALIS loquutio, ſeu prohibitio comprehendit omnia, l. cum *quarebatur*. ff. de verb. ſignificat. Joſeph. Seſſe Aragon. deciſ. 48. num. 12. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quaſt. 54. num. 4. etiam minimis, cap. maioribus, de prebend. D. Barboſ. in l. cum *prætor*. §. 1. num. 112. ff. de iudic.
4. **G**ENERALIS diſpoſitio non extenditur ad non veriſimilia, non cognita, non cogitata, illicita, neque ad ea, quæ ſpecialiter quis non expreſſiſſet, Federic. de Senſ. conf. 125. num. 1. Curt. Jun. conf. 267. num. 3. vbi quod generalis diſpoſitio non trahitur ad ea, quæ de nouo ſuperueniunt, & conf. 294. num. 71. vbi quod generalia verba nunquam trahuntur ad ea, quæ diſponentibus ſunt impoſſibilia, & conf. 334. num. 36. vbi quod generalis diſpoſitio nunquam comprehendit actus iuratus, Roman. conf. 209. Pro verificatione. num. 2. vbi quod nunquam præſumitur quis velle comprehendere ſub generali diſpoſitione illud, de quo ſpecialiter diſponere non potuiſſet, & conf. 108. in fine, vbi quod generalis quietatio, vel liberatio non extenditur ad dolosè occultata, quia ad incognita non trahitur, & conf. 403. Pro deciſione num. 4. vbi quod verba generalia laudi nunquam extenduntur ad ea, quæ in ſpecie arbitri non potuiſſent arbitrari, Ioan. de Imol. conf. 82. in princip. vbi quod generalis diſpoſitio non comprehendunt ea quæ inducunt peccatum, Fulgoſ. conf. 146. num. 1. vbi quod generalis ſermo non comprehendit prohibita, & quæ de iure fieri non poſſunt, Corn. conf. 269. In hac conſultatione. num. 23. lib. 1. vbi quod generalis approbatio non trahitur ad dolosè geſta, & conf. 176. num. 22. lib. 2. vbi quod in mādato generali non veniunt ea, quæ quis in ſpecie non eſſet mandaturus, & conf. 89. num. 12. lib. 3. & conf. 83. num. 2. lib. 4. vbi quod generalis conceſſio, ſeu gratia non

comprehendit ea, quæ concedens in ſpecie non eſſet veriſimiliter conceſſurus, Crauet. conf. 33. num. 5. vbi quod impugnatio generalis non comprehendit ea, quæ impugnanti ſunt fauorabilia, & conf. 34. num. 8. vbi quod ſicuti generalis diſpoſitio non comprehendit tertij præiudicium, ita neque præiudicium diſponentis, & conf. 95. num. 10. vbi quod clauſulæ generales non comprehendunt maiora expreſſis, & conf. 70. num. 28. vbi quod generalis diſpoſitio non comprehendit ea, in quibus poteſt eſſe caprio, & læſio, & conf. 100. num. 6. & num. 6. & n. 8. & conf. 109. num. 6. vbi quod non comprehendit ea, quæ ſunt in ſpecie prohibita, & conf. 158. num. 9. vbi quod mandatum Principis non comprehendit illicita, & conf. 160. num. 5. vbi quod generalis ratificatio non comprehendit illicita, neque ea quæ ratificans veriſimiliter non incluſiſſet, & conf. 172. n. 4. vbi quod reſcriptum Principis generale non extenditur ad ea, quæ Princeps facere non poteſt, vel etiam difficilius facere ſolet, latè Cardin. Tufch. tom. 4. lit. G. concl. 31. per totam.

GENERALIS loquutio perſonam loquentis non comprehendit, l. in*quiſitio*, C. de ſolut. c. p. 1. vbi gloſſ. vlt. de prohibita ſeudi alien. per Federic. Curt. Jun. conf. 332. num. 4. vbi dicit eſſe vulgatam iuris regulam, Crauet. Conf. 274. num. 12. & conf. 296. num. 30. & conf. 585. num. 30. vbi dicit, quod materia eſt brocardica, & conf. 25. num. 5. vbi quod per clauſulas generales non cenſetur quis velle ſeipſum ligare, latè Surd. conf. 47. num. 19. vbi quod generale reſcriptum, & generalis diſpoſitio non comprehendit Principem confirmantem, vel concedentem, etiamſi dicat, ex certa ſcientia, & num. 20. quod ſtatutum generale non ligat conditorem, & num. 22. quod iurans adiuuare contra omnem perſonam, non intelligitur contra ſeipſum, & num. 23. quod cedens iura contra omnes, non cenſetur cedere contra ſeipſum, Afflic. deciſ. 319. num. 8. vbi quod promiſſio defendendo non intelligitur contra ſeipſum. Et quod communitas non continetur ſub generali loquutione gabellæ, quando ipſa non tenebatur prius ſoluere, reſoluunt Roſer. deciſ. 213. num. 2. Surd. d. conf. 47. num. 22. & 23. Cardin. Tufch. d. tom. 4. lit. G. concl. 33. à princip.

Limita Axioma quādo conſtat de mente, vel materia ſubiecta aliud ſuadet, vel ſubeſt ratio, quod perſona loquentis includatur, Cyn. in d. l. in*quiſitio*, G. br. commun. tit. de verb. ſignificat. concl. 9. num. 7. Crauet. conſil. 274. poſt num. 12. Curt. Jun. conf. 195. in fin. num. 46. Menoch. de præſumpt. lib. 3. de præſ. 44. num. 27. Cardin. Tufch. d. concl. 33. num. 17. vbi num. 18. & 19. poſt Dec. conf. 104. Et diligenter. num. 4. & 5. limitat etiam quando ceſſio fieret ex cauſa oneroſa, vel quando ſumus in diſpoſitione legis, quia continetur perſona loquentis, ſecus in diſpoſitione hominis.

GENERALIS diſpoſitio non comprehendit ea, quæ non eſſet quis in ſpecie comprehenſurus, l. in obligatione generali. ff. de pignori. l. 3. ff. de emption. l. qui peculij. ff. de peculio, cap. veniens, cap. Quintanallus, de iureiur. cap. vit. de officio Vicarij, lib. 6. Corn. conf. 89. num. 12. lib. 3. & conf. 83. num. 2. lib. 4. Surd. conf. 73. num. 17. Cardin. Tufch. d. lit. G. concl. 31. num. 2.

S V M M A R I V M.

1. *Generi per ſpeciem derogatur, & num. 2. redditur ratio.*
3. *Specialis diſpoſitio derogat generali.*

- 4 *Legatum speciale derogat generali.*
- 5 *Generi per speciem derogatur, siue precedat, siue sequatur genus.*
- 6 *Speciei derogatur per speciem magis specialem.*
- 7 *Rescriptum, siue mandatum speciale derogat generali.*
- 8 *Statutum speciale semper praeualet generali.*
- 9 *Tempus speciale derogat generali.*
- 10 *Observantia specialis derogat generali.*
- 11 *Compromissum speciale derogat generali.*
- 12 *Consuetudo specialis derogat generali.*
- 13 *Generalis prouisio demandata non se extendit ad specialiter prouisa.*
- 14 *Testibus duobus in specie magis creditur, quam mille in genere deponentibus.*
- 15 *Contractus specialis derogat generali.*
- 16 *Species derogat generi, quando in eadem lege sunt verba specialia & generalia.*
- 17 *Opinio communis in genere, derogatur per opinionem in specie in casu indiuiduo.*
- 18 *Generi per speciem derogatur etiam in prouisione hominis.*
- 19 *Generi per speciem non derogatur, quando species & genus se inuicem compatiuntur.*
- 20 *Genus & species quando apponuntur fauore eiusdem personae, genus non tollitur, neque restringitur per speciem subsequentem.*
- 21 *Species quando accedit generi, vel apponitur ad continuandum genus, generi per speciem non derogatur.*
- 22 *Genus quando est certum, determinatum, & praecisum, tunc generi per speciem non derogatur.*
- 23 *Generis declaratio quando consistit in eadem specie, tunc species non derogat generi.*
- 24 *Iurisdictionalia si dentur in genere, & in specie, censentur potius per speciem concessa accumulatiue, quam derogatiue.*
- 25 *Litteris gratiosis generalibus ad beneficia non derogatur per speciales posteriores, quando ex primis generalibus esset ius quaesitum.*
- 26 *Vltima quantuncunque generalia derogant primis.*
- 27 *Privilegium speciale non derogat generali; intellige ut num. 28.*
- 29 *Genus includit omnes species sub genere comprehensas.*
- 30 *Genus verè, & proprie representatur in qualibet specie.*
- 31 *Genere remoto remouentur species.*
- 32 *Genus in suo genere tantum operatur, quantum species in sua specie.*
- 33 *Genus perire non potest.*

Genus.

AXIOMA CVII.

GENERI per speciem derogatur, *l. in toto iure* 81. ff. de regul. iuris, l. finitio 41. ff. de pænis, c. p. 1. cap. pastoralis. §. quoniam de rescript. cap. 1. de regulis iuris, lib. 6. exornant tulgof. conf. 215. in princip. Angel. conf. 355. Vtrum per statutum, in princip. Bald. conf. 292. num. 3. lib. 2. Mantu. Dialog. 90. vers. quia, Atenoch. conf. 141. num. 26. cum seqq. & num. 37. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 132. Surd. de aliment. tit. 2. quæst. 15. num. 130. & tit. 9. quæst. 8. & dec. 255. num. 21. & conf. 352. num. 1. Gutier. pract. lib. 3. quæst. 24. num. 6. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra in proem. num. 5. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 4. lit. G. concl. 36. per totum, Aldere de relig. discipl. inenda, lib. 2. cap. 7. num. 26. Cas. Argel. de contradic. legitimo, quæst. 2. num. 212. Orlau. Glor. rescript. 11. num. 31. Sanctare. var. rescript. p. 1. quæst. 14. num. 5.

Ratio huius Axiomatis in eo consistit, ut genus & species diuersa concordentur; nam ubicunque duæ dispositiones sibi aduersantur, debent ad concordiam reduci, salua quoad fieri potest vtriusque natura, & proprietate, si generi per speciem derogetur, igitur, &c. Iuxta quam rationem intelligenda est glossa in l. si Domino 107. ff. de legat. 1. dum, inquit, speciem derogare generi ex iuris interpretatione, & illa quæ mouet Gamb. in d. d. legat. lib. 3. cap. 3. num. 2. quia reg. l. semper in generalibus 190. ff. de regulis iuris, cum similibus, non procedit in specie, excepta quæ generi aduersatur.

Amplia primò, ut procedat in omni materia, 3 quod specialis dispositio derogat generali, si sunt incompatibiles, Castren. conf. 476. Vtriusque quod prædictum, in princip. lib. 2. Cardin. Tusch. d. lit. G. concl. 16. num. 5. Beron. conf. 57. num. 10. vol. 3. Nat. conf. 7. num. 5. Surd. conf. 56. num. 1. Orlau. Glor. rescript. 11. num. 31. vers. quod vendicat.

Amplia secundò in legatis, quia legatum specia- 4 le derogat generali, Abb. conf. 4. In quæstione. num. 5. lib. 2. Bald. conf. 253. num. 3. vers. si vero eidem, lib. 5. vbi quod si lego Titio duas statuas marmoreas, & etiam eidem lego omne marmor, non veniunt nisi duæ statuae propter specificationem specialem, quod refert Crauet conf. 86. num. 4. & 5. Ruin. conf. 90. num. 9. lib. 2. vbi quod si testator legauit in specie aliquibus sororibus nominatis, postea in genere vocauit sorores, intelligitur de aliis, quia specialis prouisio præcedens derogat generali, & maxime dicit procedere, quando etiam prohibuit honoratas plus petere, Surd. de aliment. tit. 2. quæst. 15. num. 130. Cas. d. Tusch. d. concl. 36. num. 7. 27. & 53. cum seqq.

Amplia tertio, ut procedat, siue præcedat, siue 5 sequatur genus, l. seruo 15. ff. de pecul. leg. Dec. num. 7. & 14. in d. l. in toto iure. ff. de regulis iuris, & in cap. 1. num. 6. de rescript. vbi Beron. num. 45. Fulgos. conf. 215. in princip. & conf. 135. col. 3. vbi quod imò etiam si generalitas sit posterior, & habeat clausulam derogatoriam, specialitas attenditur, Bald. conf. 253. vers. quinto quia, lib. 5. Ioan. de Imol. conf. 139. num. 7. & conf. 140. num. 3. in fine, vbi quod generalis dispositio sequens non præiudicat speciali specificè, etiam si generalis habeat verba habilia comprehendere specialem.

Amplia quarto, ut sicut generi per speciem de- 6 rogatur, ita etiam specie derogetur per speciem magis specialem, & indiuiduam, Zabar. conf. 149. num. 4. vers. uem scimit, Alex. conf. 29. Quomodo in princip.

princip. lib. 1. Bald. conf. 371. In volumine, in princip. lib. 5. vbi intelligit, quando sunt species individua, & diuidua paris potentia, alias secus. Idem procedit etiam inter duo genera, quia minus vniuersale habetur loco speciei, magis vniuersale loco generis, Bald. conf. 253. num. 4. vers. tertio premisso, lib. 5. Cardin. Tusch. d. concl. 36. n. 30.

- 7 Amplia quintò in rescripto, seu mandato speciali, quod derogat generali, etiam si de eo nullam faciat mentionem, cap. 1. de rescript. Suar. alleg. 28. num. 16. Bald. conf. 88. Queritur in princip. lib. 2. vbi extendit idem esse in generali commiissione, reuocatione, seu deputazione, quia non reuocat specialem præcedentem, nisi constet de mente, Rebuff. tom. 2. ad leges Galia, in præfat. tit. de rescript. num. 103. Sebast. Medus. de regul. iuris, reg. 1. num. 44. Menoch. de arbitrar. casu 97. à num. 2. & conf. 36. num. 48. & de præsumpt. lib. 6. præf. 40. Cardin. Tusch. d. concl. 36. à num. 43. Valasc. conf. 72. num. 2. Vnde mandatum de prouidendo speciale derogare generali mandato præcedenti, licet de illo nulla mentio habeatur, tenent Xuar. d. alleg. 28. num. 3. Cephal. conf. 393. à num. 19. lib. 3. Cardin. Manic. de consuetud. vltim. volunt. lib. 9. tit. 6. num. 22. Valasc. vbi proximè.
- 8 Amplia sextò in statutis, quia statutum speciale semper præualet generali, Dec. conf. 188. col. 3. & conf. 301. col. 1. & conf. 382. & conf. 617. col. pen. Angel. conf. 355. Virum per statutum, Bald. conf. 78. Duo sunt statuta, lib. 1. vbi declarat, quod si statutum speciale continet idem quod ius commune per omnia, tunc statutum generale contrarium disponens præferatur, secus si primum speciale in aliquo discrepat à iure communi, Alex. conf. 89. Circa primum. num. 10. lib. 6. Apostil. ad eundem conf. 65. num. 10. in verbo Bald. lib. 7. idem Alex. conf. 123. Scripsit. num. 10. cum seqq. lib. 4. Fulgos. conf. 215. In primo, in princip. vbi extendit etiam quando statutum generale esset posterius, quia adhuc speciale derogat generali statuto, Corn. conf. 66. lib. 1. vbi quod si duo sunt statuta specialia, magis speciale attenditur, Angel. conf. 160. in princ. vbi extendit ad statutum generaliter loquens de alienationibus, & de bonis ad crias ponendis, quia non extenditur ad bona minorum, in quibus per statutum sub certa solemnitate est specialiter prouisum, & conf. 355. per totum, extendit ad statuta contraria, latè Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 10. cum multis seqq.
- 9 Amplia septimò in tempore, quia per tempus speciale, in quo aliqua immunitas conceditur, derogatur generali dispositioni, quod quocunque tempore soluatur gabella, Bald. conf. 256. Premittenda sunt, vers. quarto premittendum, lib. 4. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 36. n. 26.
- 10 Amplia octauò in obseruantia, quia specialis derogat generali, Fulgos. conf. 231. In quodam instrumento, in fine, quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 36.
- 11 Amplia nonò in compromissis, quia etiam in illis genus per speciem derogatur, ideo si fiat compromissum speciale super pretio venditionis factæ declarando, licet postea fiant alia compromissa inter easdem partes de litibus, & controuersiis, non est derogatum primo, ita Ioan. de Anan. conf. 19. Visu instrumentis. num. 6. & 7. Card. Tusch. d. conclus. 36. num. 38.
- 12 Amplia decimò in consuetudine, quia specialis derogat generali, & attendi debet, Crauet. conf. 195. num. 16. quia generalis recipit declarationem à magis speciali, Crauet. conf. 118. num. 4. Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 41.

Amplia vndecimò in facultate legitimandi latissime concessa per Imperatorem etiam ad feuda, quia non veniunt ea feuda, in quibus specialiter Imperator disposuit, quod non succedant nisi nati, & concepti de legitimo matrimonio, quia generalis prouisio demandata non se extendit ad specialiter prouisa, sed species derogat generi, Anchar. conf. 308. Prima facie. num. 7. & 8. Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 39.

Amplia duodecimò in probatione, quia magis creditur duobus testibus in specie, quam mille in genere deponentibus, Dec. conf. 488. in fine, Alex. conf. 148. num. 4. lib. 2. Paris. conf. 88. num. 31. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 36. num. 42. & num. 65. vbi num. 66. post Alex. conf. 27. num. 6. lib. 1. subdit, quod probatio in specie delicti, præualet probationi in genere, quod accusatus sit bonæ famæ,

Amplia decimotertio in contractibus, quia species derogat generi, etiam si præcedat specialis contractus, Fulgos. conf. 215. in princ. Card. Tusch. d. concl. 36. num. 64.

Amplia decimoquartò, quando in eadem lege sunt verba specialia, & generalia, quia species derogat generi, Angel. conf. 214. num. 2. l. ap. alleg. 88. num. 5. Fulgos. conf. 215. in princip. vbi extendunt, ut idem sit quando species, & genus sunt in aliis & diuersis legibus, & se non compatiuntur, neque constat de mente, Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 57. cum seqq.

Amplia decimoquintò in opinionibus Doctorum, quia communis opinio in genere, derogatur per opinionem in specie in casu individuo, ut per Rumin. lun. conf. 265. num. 5. & 6. lib. 3. quem refert Card. Tusch. d. concl. 36. n. 71.

Amplia decimosexto in prouisione hominis, quia pœna promissa in genere, puta 200. in casu contrauentionis, si partes per pactum speciale conueniunt, quod damnum rescatur prout liquidabitur, tollit pœnam generalem, Alex. conf. 94. in fine, & conf. 95. num. 7. lib. 4. vbi extendit, ut procedat etiam si generalis prouisio sit iurata, quæ habet vim specialis, quia intelligitur in eo, in quo consentitur, & non vltra, refert Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 72. & 73.

Limita primò, quando species & genus se inuicem compatiuntur, stare possunt, ita Mari. in l. seruo. ff. de pecul. leg. Cagnol. in d. l. in toto. num. 13. ff. de regulis iuris, Roman. sing. 249. Decian. consil. 51. num. 16. vers. quarto considero, lib. 1. & conf. 122. num. 13. lib. 3. Card. Tusch. d. conf. 36. num. 95.

Limita secundò, quando genus & species apponuntur fauore eiusdem personæ, quia genus non tollitur, neque restringitur per speciem subsequenter, Bald. conf. 329. in fine, vers. in contrarium, lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 36. num. 79.

Limita tertio, quando species accedit generi, quia prorogato genere, vel mutato, prorogatur, & mutatur species, quæ habet substantiam ab illo genere, & non stat de per se, Zap. alleg. 88. Commune. num. 6. circa fin. vbi etiam pariter limitat, quando ratio suadet, quod per generalem prouisionem sit recessum à speciali. Idem quando species apponitur ad coadiuuandum genus, Surd. conf. 56. num. 36. & 37. Card. Tusch. d. concl. 36. num. 80. & 81.

Limita quarto, quando genus est certum, determinatum, & præcisum, Surd. consil. 352. num. 11. vbi num. 17. limitat etiam quando genus exprimitur per verba dispositiua, species autem per verba enunciativa.

Limita quinto, quando declaratio generis consistit

listit in eadem specie, quia tunc species non derogat generi, Bald. conf. 177. in Ecclesia, in fin. lib. 1. Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 103.

24 Limita sextò in iurisdictionalibus, quia si datur in genere, & in specie, celsentur potius per speciem concessa accumulatiuè, quàm derogatiuè, vt per Surd. conf. 56. num. 35. Guier. præf. lib. 3. quæst. 15. num. 6. Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 102.

25 Limita septimò in litteris gratiosis generalibus ad beneficia, quibus non derogatur per speciales posteriores, quando ex primis generalibus esset ius quæsitum, secus si effectus penderet ab euentu incerto, Federic. conf. 69. circa fin. vers. item non obstat, Card. Tusch. d. concl. 36. num. 101.

26 Limita octauò in diuersis dispositionibus diuerso tempore factis, quia non habet locum regula, quod generi per speciem derogetur, sed contraria, quod vltima quantuncunque generalia derogant primis, Signorol. conf. 87. num. 7. & 8. Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 112.

27 Limita nonò in priuilegiis, quia per speciale priuilegium non derogatur generali, Federic. conf. 197. vers. non obstat. glos. verb. sed ante, in sum. 25. quæst. 2. glos. 2. l. verb. super priuilegiis, in d. cap. 1. de rescript. vbi Alb. num. 10. Felin. num. 3. vers. limita, Rip. num. 74. & Berol. num. 39. Alex. conf. 155. num. 1. lib. 6. Rebuff. tom. 2. ad leges Gallia, tit. de rescript. in præfat. num. 105. Xuar. alleg. 28. num. 10. Loriot. de regulis Iuris, Axiom. 136. Menoch. confil. 36. num. 48. Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 99.

28 Intellige in totum, nam in illa speciali parte posse priuilegium speciale posterius minuere prius generale, nulla facta illius mentione, per tex. in cap. dudum. §. nos igitur, & in cap. quamuis tibi de prebend. in 6. resoluunt Syluest. in sum. verbo priuilegium. quæst. 10. Rin. conf. 98. num. 4. vol. 4. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 40. num. 21. Mari. Giurb. consilio crimin. 65. num. 41. Mones. de commutat. vltim. volunt. cap. 8. num. 529. Soar. de legibus lib. 8. cap. 39. num. 7. Bonac. in simili tract. disp. 1. quæst. 3. puncto 8. §. 3. num. 17. vers. ex dictis.

29 GENVS includit omnes species sub genere comprehensas, l. omnes, vbi Angel. C. de prescript. 30. l. semper. ff. de regulis Iuris, Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 33. num. 2. Menoch. conf. 266. num. 69. Crauet. conf. 134. num. 5. etiam si in vna specie maior sit ratio, quàm in alia, l. 1. §. quod autem. ff. de aleatorib. Rin. tom. 1. conf. 112. num. 31. lib. 1. Decian. conf. 51. lib. 1. & conf. 122. lib. 3. Card. Tusch. tom. 4. lit. G. concl. 40. num. 17. Surd. conf. 255. num. 20. & conf. 959. num. 19. Mari. Antonin. d. resol. 33. num. 3. Menoch. conf. 141. num. 33.

30 GENVS verè, & propriè representatur in qualibet specie, l. si quid earum. §. interempti. ff. de legat. 3. Surd. conf. 121. n. 3. Bald. conf. 239. Testator, in princ. lib. 1. Dyn. conf. 51. Quæstio. num. 3. vers. præterea, Card. Tusch. tom. 4. lit. G. concl. 40. num. 5. & ideo quæ prædicantur de genere, debent prædicari de singulis speciebus, l. iurisdictionum. §. sed si fraudandi, in fin. ff. de patet. cum aliis citatis ab Euerard. in topicis legalib. loco 61.

31 GENERE remoto remouentur species, d. §. sed si fraudandi, l. fundi. §. fin. ff. de fundo in iur. l. sancimus, vbi Bart. C. de vsur. rei indic. d. l. 1. §. quod autem. ff. de aleatorib. l. 1. in fin. ff. de suis, & legi. hered. l. si causa cognita, iuncta glos. verbo peremisti, C. de transact. §. vulgo, Instit. de success. cognat. cum aliis, de quibus Euerard. loco 62. Sigism. Seacc. de appellat. quæst. 19. remed. 1. concl. 2. n. 11.

32 GENVS in suo genere tantum operatur, quan-

tum species in sua specie, l. si chorus, in princ. ff. de legat. 3. l. si duo. ff. de administrat. d. l. omnes, C. de prescript. triginta, Crauet. conf. 161. num. 2. Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. G. concl. 40. num. 20. vbi num. 21. cum eodem Crauet. conf. 118. num. 14. extendit etiam in materia odiosa.

GENVS perire non potest, l. in ratione. §. in certis. ff. ad legem Falcid. l. si te bonis, C. de iure delib. l. incendium, C. si certum petatur, Curt. lun. conf. 239. num. 35. Anton. Gom. vari. tom. 2. cap. 2. num. 32. col. 3. Surd. de aliment. tit. 4. quæst. 16. num. 16. cum seqq. & conf. 391. num. 3. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 13. num. 3. Card. Tusch. d. lit. G. concl. 40. num. 2. vbi num. 3. post Paris. conf. 94. num. 8. lib. 2. ait, quod genus non est res mobilis, nec immobilis, sed consistens in intellectu.

S V M M A R I V M.

- 1 Grauari non possum, quem non honoro.
- 2 Grauari nemo debet alterius odio.
- 3 Iacturam sentire non debet quis pro alieno commodo.
- 4 Onere duplici nemo debet grauari.
- 5 Grauat in vno, in alio debet releuari.

Grauari, Grauat.

AXIOMA CVIII.

GRAVARE non possum, quem non honoro, 1
Gl. ab eo, C. de fideicom. l. si abrogator. ff. de adoptio-
nib. l. vnum ex familia. §. 1. ff. de legat. 2. l. 1. §. sciendum.
ff. de legat. 3. Tirag. de priuileg. pia causa, priuileg. 37. Do-
nel. comment. Iuris Civilis lib. 8. cap. 7. Cardin. Mantu.
de concel. vltim. volunt. lib. 8. tit. 1. num. 33. Molin. de
primogen. lib. 1. cap. 1. num. 8. & lib. 2. cap. 4. num. 15.
cum seqq. Peregrin. de fideicom. art. 33. num. 33. & conf.
63. lib. 4. Menoch. conf. 707. num. 1. Surd. de aliment. tit.
8. priuileg. 14. num. 1. & conf. 236. num. 16. Card. Pereira
quæst. forens. conf. 31. num. 3. Benedic. Pinel. selectar. Iuris
interpret. lib. 1. cap. 1. num. 13.

GRAVARI nemo debet alterius odio, l. si quis 2
in suo, in fine, C. de inoffic. testament. l. non debet alteri. ff.
de regulis Iuris, cap. non debet 22. eod. tit. lib. 6. Rebuff.
ad l. Verbu appellatio 2. vers. in quantum, prope fin. ff. de
verb. signif. pag. mihi 19. Surd. decis. 102. num. 1. Farinac.
in praxi crimin. p. 4. conf. 40. num. 45. Iniquum enim
est, alium alterius odio prægruari, d. l. si quis in
suo. §. legis, cap. si compromissarium. §. porro de elect. lib. 6.
Palat. in repet. cap. per vestras, de donat. inter virum &
uxor. §. 8. num. 6. cum seqq. Tirag. de iure mariti, glos. 8.
num. 141. Rebuff. in tract. de except. num. 138. Farin.
d. p. 4. conf. 65. num. 98. Nam pro alieno commodo 3
non debet quis iacturam sentire, l. si quando, C. de
testib. Surd. de aliment. tit. 7. quæst. 37. num. 55.

GRAVARI nemo debet alterius facto. Vide
suprà lit. F. Axiom. 93. num. 21.

GRAVARI nemo debet duplici onere. Vide 4
infra lit. O. Axiomat. 169.

GRAVATVS in vno, in alio debet releuari, 5
l. cum qui 30. ff. de iureiur. l. iure succursum. ff. de iure
dotium, l. secundum naturam. ff. de regulis Iuris, Thom.
de Thomasset. in floribus legum. reg. 134. vbi ait, quod
fallit si vnum veniat in consequentiam alterius,
Franc. Leo in thesauro fori Ecclesiast. p. 2. cap. 15.
num. 57.

S V M M A

S V M M A R I V M.

- 1 *Habitus non facit monachum, ſed ſola profeſſio Regularis.*
- 2 *Habitus facit præſumptionem.*
- 3 *Actus qualis apparet in ſua figura, talis præſumitur in ſua eſſentia.*
- 4 *Contractus talu præſumitur, qualis in prima ſui figura apparet.*

Habitus.

Axioma CIX.

- 1 **H**ABITVS non facit monachū ſed ſola profeſſio Regularis, *cap. porrectum 13. de Regularib. ubi gloſ. verbo non faciunt, cap. conſuluit, qui clerici, vel vnuenies, Cardin. Tufch. prætic. conſul. tom. 4. lit. H. concl. 12. num. 1. Campan. in diuerſor. luris Canon. rub. 12. cap. 4. num. 5. Beiler. diſquiſit. cler. c. 1. p. 1. tit. de diſciplina clericali. §. 15. num. 10. Fr. Barthol. de Vecchiis in praxi nouitiorum, diſp. 11. dub. 10. ſub num. 1.*
- 2 **H**ABITVS tamen facit præſumptionem, ita vt in dubio indicetur talis, qualem habitus, quem deſert, demonſtrat, *lit. em apud. §. ſi quis. ff. de iniur.*
- 3 *Federic. de Senis conſ. 13. num. 3. verſ. talis namque* Quia qualis actus apparet in ſui figura, talis præſumitur in ſua eſſentia, *Hieron. Tort. in ſuo conſil. poſt conſilia, Anton. d. Burr. num. 20. verſ. & ideo multum ad propoſitum, Caſtren. conſ. 261. Viſi & conſiderati, in princip.*
- 4 *lib. 2. & contractus talis præſumitur, qualis in prima ſui figura apparet, Decian. conſ. 59. in fin. lib. 1. refert Cardin. Tufch. d. lit. H. concl. 12. num. 2. cum ſeqq.*

Homo.

Axioma CX.

- 1 **H**OMINIS diſpoſitio facit ceſſare diſpoſitionem legis, *l. ſi maritus, C. de procurat. l. vit. C. de paſſis conuent. Anton. Gabr. tom. 3. commun. opinion. lib. 6. tit. de regulis luris, concl. 8. Anton. Gom. vari. tom. 1. cap. 9. num. 50. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 2. num. 27. Vital. de Camban. in tract. clauſul. p. 4. num. 5. Cardin. Seraphin. decif. 829. num. 3. Ceuall. commun. contra commun. quaſt. 265. à num. 1. Stephan. Gratian. diſſerptat. forenſ. cap. 376. num. 1. Mendez à Caſtro in praxi Luſitana, lib. 3. cap. 11. num. 8. Rot. decif. 392. num. 4. opud Farin. p. 1. recent. ubi quod hominis prouiſio non facit deficere prouiſionem legis, quando cum ea concurrere poteſt.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Honor eſt maximum bonorum.*
- 2 *Honor lucro, imò etiam vitæ præfertur.*
- 3 *Honoris & vitæ cauſa æquiparatur.*
- 4 *Honor patris eſt gloria filij.*

Honor.

Axioma CXI.

- 1 **H**ONOR eſt maximum bonorum, *gloſ. 1. in extranag. ad conduorem, in verſ. honorem, de verb. ſignif. Philoſoph. Ethicor. lib. 4. D. Thom. 1. 2. quaſt. 2. art. 2. Nauar. in 17. tit. de finib. bonorum actuum, num. 45.*
- 2 *Et ideo non ſolum lucro, ſed etiam vitæ præfer-*

tur, *liſti quidem. ff. quod metus cauſa, l. reprehendendi, C. de inſtit. & ſubſtitut. l. quiſquis, C. de poſtulando, cap. nolo 12. quaſt. 1. Menoch. de arbit. cauſa 277. num. 19. Surd. conſ. 426. num. 57. Farinac. in praxi crimin. p. 1. quaſt. 15. num. 6. Nam honoris & vitæ cauſa æquiparatur, *liuſta cauſa. ff. de manumif. vind. Gregor. Lop. l. 4. verbo las leys. tit. 13. part. 1. Cordub. de Lara in l. ſi quis à liberis, in princip. num. 34. ff. de liberis agnoſc. Caſſan. in catalogo gloria mundi. p. 1. conſid. 2. Menoch. conſ. 96. num. 15. & conſ. 98. num. 8. & conſ. 302. à princ. Menchaq. illuſtr. cap. 18. num. 13. Cald. Pereira in l. ſi curatorem, verbo cum non abſimilis. num. 10. C. de in integ. reſtit. minor. Brunor. à Sole in locis communib. verbo honor. num. 4. Surd. decif. 89. num. 21. Mari. Antonin. vari. reſol. lib. 3. reſol. 11. n. 2.**

HONOR patris eſt gloria filij, *Federic. de Senis conſil. 185. num. 2. verſ. ex hoc, quem refert Card. Tufch. prætic. conſul. tom. 4. lit. G, concl. 32.*

laſtare.

Axioma CXII.

- 1 **I**ACTARE ſuum nullus præſumitur, *l. item de indebito 25. verſ. qui non ſoluit. ff. de probat. exornant Tirag. in l. ſi unquam, verbo donatione largitus. nu. 106. cum ſeqq. C. de reuocand. donat. Nicol. Mozz. de contra. Etib. tit. de donationib. in art. de naturalibus donat. num. 2. cum multis ſeqq. Brunor. à Sole in locis communib. verbo iactatio, Menoch. de arbitrar. lib. 2. cauſa 88. à princip. Maſcard. de probationib. concl. 554. num. 2. Surd. conſ. 7. num. 44. & conſ. 80. D. Barboſ. in l. qua doris. num. 17. cum ſeqq. ff. ſoluto matrim. Oſtaui. Glorit. reſp. 10. num. 110.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Ignorantia facti inſta, & probabilis excuſat.*
- 2 *Ignorantia facti proprii tanquam craſſa, & improbabilis non excuſat.*
- 3 *Facti proprii ignorantia excuſat, quando factum eſt antiquum, in quo ſit verofiſſimis obliuio.*
- 4 *Factum quando eſt intricatum & obſcurum, ignorantia illius etiam proprii excuſat.*
- 5 *Ignorantia facti proprii excuſat illum, qui multis negotiis implicatus eſt, aut in extremis laborat.*
- 6 *Ignorantia facti alieni in dubio præſumitur, & excuſat, niſi ſit publicum, aut notabile, graue, ſeu ponderoſum.*
- 7 *Iuris ignorantia non præſumitur, nec excuſat.*
- 8 *Leges ſcire omnes debent, & lata culpa eſt iuris diſpoſitionem ignorare.*
- 9 *Iuris Diuini, naturalis, vel humani, ſiue communis ſiue municipalis, vel ſtatutarij ignorantia non præſumitur, nec excuſat.*
- 10 *Ciuis nouellus præſumitur habere ſtanti ignorantiam.*
- 11 *Ignorantia iuris habens admixtam ignorantiam, ſeu errorem facti, præſumitur.*

12 *Igno*

- 12 Ignorantia semper præsuntur in dubio, nisi scientia probetur.
- 13 Ignorans nihil agere, nec consentire censetur.
- 14 Ignorans non dicitur negligere, nec contemnere ius suum.
- 15 Ignoranti non currit tempus.

Ignorantia, Ignorans.

AXIOMA CXIII.

- 1 **I**GNORANTIA facti iusta, & probabilis excusat, de qua loquitur, *cap. ignorantia, de regul. Iuris, lib. 6.* affecta verò, vincibilis, crassa, improbabilis, seu supina, quia propter rationem præcedentis negligentiae volita censetur, minimè excusat, *cap. 1. de postul. Prelat. cap. cum in tua, qui marit. accus. possunt, l. nec supina. ff. de iuris, & factis ignor. Gabr. commun. sub tit. de regulis Iuris, concl. 6. num. 43. Sebast. Medic. de casibus fortuitis, p. 1. quæst. 3. num. 10. Sfort. de in integ. restitut. p. 1. quæst. 8. num. 57. & 58.* Vnde fit, ut ignorantia facti proprii non excuset tanquam crassa, & improbabilis, *l. quamquam. ff. ad Velleian. cap. ab excommunicato, in fine, de rescript. Socin. reg. 219. Marant. Paralip. cap. 34. Marant. in repet. l. is potest. num. 227. ff. de acquir. hered. Gail. lib. 2. observ. 48. num. 19. Sfort. d. quæst. 8. num. 61. Mascard. concl. 637. num. 3. & concl. 879. num. 40. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 23. num. 32. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. I, concl. 22. num. 1. & 10. & 23. num. 25.* Præterquàm in illis casibus in quibus ex circumstantiis negotij, & personarum etiam in factis propriis admittitur probabilis excusatio, veluti quando factum est antiquum, in quo sit verosimilis obliuio, secundùm *Marant. in d. l. is potest. num. 227. in 3. limit. ff. de legat. 1. Gail. d. observ. 48. num. 20. Sebast. Medic. de cas. fortuit. p. 1. quæst. 3. num. 17. Cardin. Tusch. d. lit. I, concl. 22. num. 15.* Vel quando factum est intricatum, & obscurum, *Marant. in repet. d. l. is potest. num. 227. in 4. limit. Gail. d. observ. 48. num. 207. vers. item si factum, Sfort. d. quæst. 8. num. 28.*
- 5 *Menoch. d. præf. 23. num. 41.* Vel in eo, qui multis negotiis implicatus est, *Marant. d. num. 227. in 5. limit. Medic. d. quæst. 3. num. 12. & num. 18. Honded. conf. 55. num. 57. & 58. lib. 1. Menoch. d. præf. 23. num. 47. & 48.* aut in extremis laborat, *Marant. d. num. 227. in 2. limit. Seraphin. de privilegiis iuram. privileg. 4. num. 28. Mascard. de probationib. concl. 879. num. 51. cum seqq. Menoch. d. præf. 23. n. 49.*
- 6 Sic etiam licet regulariter ignorantia facti alicui in dubio præsumatur, & excusat, *l. verius. ff. de probat. cap. præsuntur 47. de regulis Iuris, lib. 6. Socin. reg. 3.* vbi limitat tribus modis, *Lap. alleg. 90. num. 4. in fine, Calderin. conf. 84. num. 2. vers. circa secundum, alias conf. 4. de offic. legat. & conf. 366. in fine, alias conf. 37. de testament. Roman. conf. 273. Clarum est. num. 2. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de regulis Iuris, concl. 5.* vbi ponit ampliationes, & limitationes, *Menoch. remed. 16. recuper. num. 28. & de arbitrar. quæst. 72. num. 3. & de præsumpt. lib. 6. præf. 23. num. 51. Mascard. de probationib. conclus. 879. Surd. decis. 221. in princip. & num. 14. & decis. 246. num. 8. & conf. 7. num. 35. & conf. 73. num. 42. Osasch. decis. 71. num. 23. Ioseph. Ludou. Perus. decis. 19. num. 22. Magon. Lucen. decis. 49. num. 11. Azened. l. 2. num. 10. cum seqq. tit. 20. lib. 6. nona Recopil. Brunor. à Sole in locis communib. verbo Ignorantia 5. Flores de Menavari. lib. 1. quæst. 3. num. 5. Sayr. in clui Regia, lib. 3. cap. 5. num. 4. cum seqq. Sanchez de Mairimon. lib. 9. disp. 32. num. 4. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resolut. 29. num. 12. Anton. Monach. Florent. decis. 7. num. 15. Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. I, concl. 23. per totam. Gloriat. resp. 6. num. 76. & resp. 10. n. 109.*
- 7 **I**GNORANTIA Iuris non præsumitur, ac

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

proinde non excusat, *cap. ignorantia, de regulis Iuris, lib. 6. Gail. d. observ. 48. num. 22. Gabr. sub tit. de regulis Iuris, concl. 7. num. 1. Paris. conf. 68. à num. 302. lib. 4. Valasc. de iure emphyt. quæst. 38. num. 15. Sebast. Medic. d. quæst. 3. num. 1. Menoch. d. præf. 23. à num. 10. Sfort. d. quæst. 8. num. 39. & 40. Card. Tusch. d. lit. I, concl. 12. num. 1. & 2.* Leges enim scire omnes debent, & tanta culpa est Iuris dispositionem ignorare, *l. leges sacratissima, C. de legib. Socin. consil. 108. num. 12. vers. & licet, Aym. conf. 671. n. 11.*

Amplia procedere non tantùm in ignorantia 9 Iuris diuini, naturalis, vel gentium, *cap. turbatur. §. notandum 1. quæst. 4. l. 2. vbi glos. C. de in ius vocan. glos. in sum. 38. dist. Ign. in l. 3. §. si conditioni, à num. 3. ff. ad Syllanian.* Sed etiam in ignorantia Iuris humani, siue communis, siue municipalis, vel statutarij, ut per *Gabr. d. concl. 5. num. 12. Sebast. Medic. d. quæst. 3. num. 42. vers. item statuti ignorantia, Gail. d. observ. 48. num. 29. Mascard. d. concl. 879. Card. Tusch. d. lit. I, concl. 11. num. 3.* nisi ciuis effect nouellus, in quo tunc statuti ignorantiam præsumi, & ipsum excusari voluerunt, *Gail. d. observ. 48. num. 28. Seraphin. d. priuileg. 4. num. 117. cum seqq.* vbi etiam resoluit, quod licet ignorantia ne dum Iuris, sed etiam statutorum, seu constitutionum non excuset, bene tamen excusat ignorantia alicuius Extraneantis non positæ in librorum, statutorum, seu constitutionum corpore.

Limita tamen, quando ignorantia Iuris habet 11 admixtam ignorantiam, seu errorem facti, *Socin. conf. 47. num. 11. lib. 1. Mascard. conclus. 639. num. 20. Card. Tusch. d. lit. I, concl. 13. num. 18.* Vel quando ius est dubium, obscurum, difficile, seu arduum, *Sebast. Medic. d. quæst. 3. num. 1. vers. nisi esset, Sfort. d. quæst. 8. num. 44. Seraphin. d. priuileg. 4. num. 16. & 17. Mascard. concl. 639. num. 19.* Ignorantia Iuris nunquid excuset rusticum, militem, vel minorem? Vide *Sfort. d. p. 1. quæst. 9. Cardin. Tusch. d. lit. I, concl. 13. latè Farin. fragment. crimin. p. 2. verbo Ignorantia. num. 273. cum multis seqq.*

IGNORANTIA semper præsumitur in dubio, 12 nisi scientia probetur, *l. verius. ff. de probat. cap. præsuntur 47. de regulis Iuris, lib. 6. Socin. reg. 3.* vbi limitat tribus modis, *Lap. alleg. 90. num. 4. in fine, Calderin. conf. 84. num. 2. vers. circa secundum, alias conf. 4. de offic. legat. & conf. 366. in fine, alias conf. 37. de testament. Roman. conf. 273. Clarum est. num. 2. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de regulis Iuris, concl. 5.* vbi ponit ampliationes, & limitationes, *Menoch. remed. 16. recuper. num. 28. & de arbitrar. quæst. 72. num. 3. & de præsumpt. lib. 6. præf. 23. num. 51. Mascard. de probationib. conclus. 879. Surd. decis. 221. in princip. & num. 14. & decis. 246. num. 8. & conf. 7. num. 35. & conf. 73. num. 42. Osasch. decis. 71. num. 23. Ioseph. Ludou. Perus. decis. 19. num. 22. Magon. Lucen. decis. 49. num. 11. Azened. l. 2. num. 10. cum seqq. tit. 20. lib. 6. nona Recopil. Brunor. à Sole in locis communib. verbo Ignorantia 5. Flores de Menavari. lib. 1. quæst. 3. num. 5. Sayr. in clui Regia, lib. 3. cap. 5. num. 4. cum seqq. Sanchez de Mairimon. lib. 9. disp. 32. num. 4. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resolut. 29. num. 12. Anton. Monach. Florent. decis. 7. num. 15. Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. I, concl. 23. per totam. Gloriat. resp. 6. num. 76. & resp. 10. n. 109.*

IGNORANS nihil agere, nec consentire censetur, *Castren. conf. 46. Vifo & examinato. num. 2. vers. sed breuiter, lib. 2. & conf. 377. num. 2. lib. 1. vbi quod pacisci non dicitur qui ignorat, vel errat, Alex. conf. 2. Ex narrati. num. 9. lib. 4.* vbi quod consentire, nec dissentire dicitur ignorans, nec confirmare factum quod ignorat, *Abb. conf. 20. num. 2. lib. 2. vbi quod*

K renun

renunciare nemo dicitur luri, quod ignorat, nec exheredare dicitur miles filium quem ignorat habere, *Roman.conf.273. Clarum est, col.1. in fine, vers. ad hac autem*, vbi quod ignorans non renunciat ius ignoratum, & *conf.409. num. 2. cum seqq.* vbi quod ignorans dicitur legitimo impedimento impeditus, & donec durat ignorantia, durat impedimentum, refert *Card. Tusch. tom.4. lit.1. concl. 17. per totam*. Nam ignorans dubio comparatur, *Surd. decis. 265. num.17. vbi num.47. & 62. limitat quando dubitans tenetur inquirere, & de facili potuit certificari.*

14 **IGNORANS** non dicitur negligere, nec contemnere ius suum, *l. nec ignorans, C. de donationib. Surd. decis. 25. num.30. & conf.7. num. 15. cum seqq. & conf.454. num.31. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf.96. num.33. Menoch. conf.120. num. 37. vbi quod ignorans non dicitur ratificare.*

15 **IGNORANTI** non currit tempus, *l. quandiu, C. qui admitti, Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib.11. quest.4. num.38. cum seqq. Cald. Pereira de renovat. emphyteus. quest.7. n.13. cum seqq.*

Illatio.

AXIOMA CXIV.

1 **ILLATIO** non fit à diuersis, *l. vlt. in fine, & ibi Bari. ff. de calumniator. l. Papinianus exuli. ff. de minorib. l. inter stipulantes. §. sacram, ibi, sed hec dissimilia sunt. ff. de verb. obligat. l. naturalem. §. nihilominus. ff. de acquir. possess. Lancell. de attent. p.2. cap.12. lit.1.2. num. 2. Paris. conf.18. num.10. vol.1. Socin. sen. conf. 18. num. 41. vol.1. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 106. num.42. & lib.2. resolut.1. num.9. Stephan. Gratian. discept. forens. tom.3. cap.516. n. 6. cap.524. num. 58. Anton. Monach. Bononien. decis. 6. num. 5. & decis. 19. num.34.*

Impedimentum.

AXIOMA CXV.

1 **IMPEDIMENTUM** non præstat, quod de iure non sortitur effectum, *cap. non præstat §2. de regulis iuris, lib. 6. Cald. Pereira de potestate eligendi, cap.13. num.5. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 205. Sanchez de Matrimon. lib. 8. disp. 21. num. 21. Gonzal. ad reg.8. Cancel. gloss. 57. num. 30. Card. Tusch. præticar. conclus. tom.1. lit. A, conclus. 139. num. 2. & tom.5. lit. N, concl.66. Stephan. Gratian. discept. forens. cap.58. num.6. cum seqq. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. Sedium erect. cap.6. num. 11. Vide infra Axiom.164. num.4.*

Impeditus.

AXIOMA CXVI.

1 **IMPEDITO** non currit tempus, *l.1. §. fin. C. de l. annali excepti. cap. quia diuersitatem, de concess. præbende. cap. fin. de elect. Tirag. de retract. lig. §.3. gloss. 4. num. 6. & §.35. gloss.4. num. 29. vbi intelligit, dummodo impedimentum non sit affectatum, & de retractu conuenit. §.2. gloss. unica. num.78. Menoch. conf. 38. num. 35. Surd. decis.151. num.4. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib.11. quest.13. num. 11. Gutier. prætic. lib. 3. quest.14. à num.21. Cardin. Seraphin. decis.997. num.3. & decis.1066. num.1. Aloys. Rice. in praxi rerum fori ecclesiasticar. resolut. §50. num.5. in vlt. impress. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduscar. verbo impedimentum. num.2. Ad-*

nei. de optione canon. cap.6. quest.5. num. 40. vbi etiam intelligit, dummodo impedimentum non sit affectatum, Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 84. num.5. Nicol. Garcia de benefic. p.10. cap.2. num. 17. Vbi autem agitur de modico præiudicio, tempus, siue instantia currit impeditis, Abb. conf. 5. col. fin. lib.2. Crauet. conf.182. num.15. vers. rursus, quos refert Card. Tusch. prætic. conclus.1. tom.5. lit. M, concl.139. n.9.

Imperare.

AXIOMA CXVII.

IMPERARE sibi ipsi nemo potest, *l. prætor, l.1. pen. ff. de tutorib. & curat. d. ius ab his, l. ille à quo. §. tempestinum. ff. ad Trebellian. l. pen. ff. de arbit. l.1. Princeps. ff. de legibus. Surd. conf.152. num.46. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom.4. lit.1. concl.47. num.1. vbi num. 2. ampliatur in tantum, vt nec possit præscribi, quod quis sibi ipsi imperet, & num. 3. post Anchar. conf. 154. in princip. limitat, quia exequutor, qui debet compellere, potest officium exercere, etiam si ipse sit vnus de compellendis, agnoscendo bonam fidem, & obtemperando sine imperio, quia hoc modo duplicem personam potest repræsentare.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Impossibile dicitur id, quod raro vel nunquam euenit, licet euenire possit.*
- 2 *Impossibile reputatur id, quod est contra bonos mores, vel honestis moribus non conuenit.*
- 3 *Impossibile dicitur, quod salua dignitate fieri non potest.*
- 4 *Impossibile censetur, quod pendet à Principis voluntate.*
- 5 *Intellige quando Princeps illud regulariter concedere non consuevit, quamuis ex plenitudine potestatis potuisset.*
- 6 *Impossibile dicitur, quod tantum fieri potest per remedium extraordinarium.*
- 7 *Impossibilia non obligant, seu ad impossibile nemo tenetur.*
- 8 *Impossibilium, & valde difficultium idem est iudicium.*
- 9 *Impossibilitas facit recedere ab omni interpretatione verisimili.*

Impossibilis.

AXIOMA CXVIII.

IMPOSSIBILIS dicitur id, quod raro, vel nunquam euenit, licet euenire possit, *Corn. conf. 217. num.5. lib.3. Id quod est contra bonos mores, vel quod honestis moribus non conuenit, impossibile reputatur, Bald. conf. 373. Præmittendum est, in princip. lib.1. Et impossibile dicitur, quod salua dignitate fieri non potest, Ioan. Iacob. de Leonard. conf.117. inter consil. Bruni. num.173. & 174. refert Card. Tusch. prætic. conclus. tom.4. lit.1. concl.52.*

IMPOSSIBILE censetur, quod pendet à Principis voluntate, *l. apud Iulianum. §. constat. ff. de legat.1. l. continuum. §. cum quis, & ibi gloss. verbo relictæ. ff. de verbor. obligat. Abb. in cap. cum esset, num.39. de testam. Rebuff. ad l.143. vers. limitatur etiam. ff. de verbor. significat. Mundos. ad reg.32. Cancel. quest.31. num. 11. & 12.*

& 12. Escob. de ratiocin. cap. 25. num. 5. Mones. de distrib. quoridian. p. 2. quest. 3. num. 13. Sanchez de Matrimonio. lib. 5. disp. 5. num. 4. Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 2. differ. 2. num. 15. & differ. 3. n. 36.

5 Intellige quando Princeps regulariter illud concedere non consuevit, quamvis ex plenitudine potestatis potuisset; longe quidem aliter si consueuisset Princeps illud de facili indulgere, tunc enim illud venit considerandum, & possibile iudicabitur, aded quod alicui imputari poterit, si illud non impetrauit, per liquidam relegatum, in princip. ff. de rebus dub. l. 1. §. permittitur. ff. de aqua quotid. & astina, tradunt Rapha. Cuman. in d. l. continuu. §. cum quis, col. 1. num. 7. Paul. de Castr. num. 5. & Franc. Arstin. notab. l. col. 1. num. 10. ac alij, quos refert, & sequitur Rendina in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 91. num. 8.

6 IMPOSSIBILE dicitur, quod tantum fieri potest per remedium extraordinarium, Tiraq. de retractu lig. §. 32. glos. unica. num. 56. Mandos. d. quest. 31. num. 12. Sanchez. d. lib. 5. disp. 5. num. 4. vers. & confirmatur, Card. Tusch. d. tom. 4. lit. I. concl. 55.

7 IMPOSSIBILIA non obligant, seu ad impossibile nemo tenetur, l. si quis in graui, in princip. vbi Bart. ff. ad Syllan. l. si stipuler. ff. de verbor. obligat. l. Paulus. ff. qua sentent. sine appell. u. resc. l. impossibilium. ff. de regulis Iuris. §. Impossibilis, Insti. de heredib. instituen. cap. nemo potest, de regul. Iuris, lib. 6. Thom. de Thomasser. in floribus legum. reg. 194. Oldrad. conf. 232. Quidam testator, vers. tertia ratio, Ioan. Iacob. de Leon. inter consilia, Bruni. conf. 117. num. 212. cum seqq. vbi num. 214. ait, quod procedit in contractibus, sententiis, & preceptis, Surd. decis. 1289. num. 21. Fiamin. de resignat. benefic. lib. 11. quest. 13. num. 8. Beller. disquisit. clerical. p. 1. tit. de clerico debitor. §. 1. num. 4. Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. I. concl. 54.

8 IMPOSSIBILIVM, & valde difficultum idem est iudicium, l. apud Iulianum. §. constat. ff. de legat. 1. Impossibilitati enim æquiparatur difficultas magna, l. 2. §. ex quo, & l. continuu. §. cum quis. ff. de verbor. obligat. Beroi. conf. 88. In causa. num. 35. lib. 1. Sebast. Medic. de casu fortuito. p. 1. quest. 4. num. 13. Farinac. fragm. crimin. p. 1. lit. E. num. 143.

9 IMPOSSIBILITAS facit recedere ab omni interpretatione verisimili, vel mentis, etiam si verba hoc importarent. Calderin. conf. 336. alias conf. 7. in fine, de testament. & conf. 530. alias conf. 5. de verbor. significat. quem refert Card. Tusch. prætic. concl. tom. 4. lit. I. concl. 330. n. 17.

S V M M A R I V M.

- 1 Incertitudo rei vitiat actum, seu dispositionem, etiam in fauorabilibus, vt num. 4.
- 2 Institutio heredis vitatur propter incertitudinem.
- 3 Procurator incertus dari non potest.
- 5 Actus valet de æquitate Canonica non obstante incertitudine, & agi potest, vt declaratur arbitrio boni viri.
- 6 Incertitudo quando potest reduci ad certitudinem, non vitiat actum.
- 7 Incertitudo non vitiat dispositionem, quando prouenit culpa aduersarij, vel causatur à culpa opponentis.

Incertitudo.

AXIOMA CXIX.

INCERTITUDO rei vitiat actum, seu dispositionem, l. idem Pomponius. §. fin. ff. de rei vendicat. l. duo sunt Titij. ff. de testament. in el. l. tutor incertus. ff. eod. tit. l. ita stipulatus, l. vbi autem non apparet. ff. de verbor. obligat. l. si sic. §. 1. ff. de legat. 1. l. cum post. §. gener. ff. de iure dotium. §. incertis, Insti. de legatis, late Marfil. in rub. C. de probationib. num. 354. cum multis seqq. vbi multipliciter limitat, Bart. in l. 1. §. si quis in duobus. ff. de bonor. possess. secundum tab. vbi de duobus testamentis eodem tempore factis, Fulgos. conf. 183. Circa primum, in princip. vbi declarat quando incertitudo est incerta, secus si potest reduci ad certitudinem, & conf. 204. col. pen. vers. ad secundum, vbi idem dicit, additque incertitudinem vitare dispositionem in sententia, contractibus, & vltimis voluntatibus, Calderin. conf. 521. alias conf. 6. de priuileg. vbi quod priuilegium concessum Ecclesie S. Venantij talis loci, si ibi sunt duæ Ecclesie S. Venantij, nec apparet de qua senserit concedens priuilegium, est nullum maxime ad petitionem partis concessum, Alex. consil. 46. Copiose. lib. 4. vbi quod institutio hæredis vitatur propter incertitudinem, sicut & tutoris datio incerta, Castren. conf. 177. In questione. num. 2. lib. 2. vbi quod non potest dari procurator incertus, refert Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 4. lit. I. concl. 65. per totam.

Amplia etiam in fauorabilibus, Dyn. conf. 41. num. 4. §. vers. præterea incertitudo, Anchaz. conf. 116. num. 4. & fauore libertatis, Fulgos. conf. 204. Albertus contraxit, in princip. num. 1. Cardin. Tusch. d. conclus. 65. num. 25. & 26.

Limita de Iure Canonico, quia vbiunque potest mens haberi, etiam si non sit expressa, tunc valet dispositio incerta, quæ de Iure Ciuili non valet, Alex. conf. 158. num. 8. lib. 7. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 65. num. 56. & quod de æquitate Canonica non obstante incertitudine actus valeat, & agi possit, vt declaratur arbitrio boni viri iuxta qualitatem personæ, & patrimonij, dictum fuit elegans Archid. quod Doctores miris laudibus prosequuntur, in cap. sunt nonnulli. num. 2. vers. si res alia 1. quest. 1. refert, & sequitur Bald. in l. qui mutuum. §. salarium, in lect. antiqua. num. 2. vers. item. vide. ff. mandati, sequitur etiam Anton. de Butr. dicens esse notabile, & perpetuo mente tenendum, in cap. ex parte. num. 7. de censib. Panor. in cap. 1. num. 5. d. decim. Afflic. decis. 337. num. 10. Anton. Gom. vari. tom. 2. cap. 11. col. 4. vers. aduertendum, Gutier. de iuramento confirmator. p. 1. cap. 69. num. 6. Rendina in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. 100. n. 7.

Limita etiam quando incertitudo potest reduci ad certitudinem, siue per circumstantias, siue per coniecturas, vel aliquo modo certitudo colligi potest, Calder. d. conf. 521. alias conf. 6. de priuileg. Roman. conf. 188. In casu. num. 3. & 4. Bald. conf. 188. per totum, lib. 5. vbi quod valet legatum factum futuræ uxori, vel futuræ nurui, quia licet sit incerta, tamen ex facto potest reduci ad certitudinem, Cranen. conf. 162. num. 3. vers. tertio, vbi idem dicit, quando ex Iuris dispositione potest reduci ad certitudinem, & num. 4. extendit, quando vno casu tantum potest verificari, & num. 6. extendit etiam, quando incertum per Iudicem venit certificandum, vel quando relatio fit ad vnum certum de incertis, Bart. & alij in l. fin. C. de codicill. vbi quod non vitiat quando prouenit culpa aduersarij, Bald.

K 2 conf.

conf. 290. *Allegationes hinc inde*, num. 2. lib. 4. vbi quod incertitudo non vitiat diſpoſitionem, vel opponi non poteſt, quando cauſatur à culpa opponentis, Zabarel. conf. 105. num. 2. vbi quod incertitudo, quæ breui tempore venit declaranda, non nocet, ſed imò ceſſat.

S V M M A R I V M.

- 1 *Incluſio vnius eſt excluſio alterius, & procedit in omni diſpoſitione, vt num. 2. & limitatur multis modis, vt num. 17.*
- 3 *Incluſio vnius eſt excluſio alterius in facultate, & priuilegio aliquid faciendi.*
- 4 *Excluſio ad tempus inducit incluſionem poſt tempus.*
- 5 *Conceſſum ad tempus videtur poſt tempus denegatum.*
- 6 *Exemptio conceſſa vni, operatur vt alij non ſint exempti.*
- 7 *Exprefſio vnius cauſæ, vel ſpeciei in reſcripto ne dum non includit aliam, ſed imò excluſit.*
- 8 *Incluſio vnius vt iudicet, eſt excluſio alterius.*
- 9 *Statutum diſponens de conſanguineis naturalibus, excluſit ſpurios.*
- 10 *Statutum excluſdens ſcæminas poſtquam dotata fuerint, cenſetur illas includere ad ſucceſſionem antequam dotentur.*
- 11 *Statutum circa ſucceſſionem includens certas perſonas, cenſetur alias excluſdere.*
- 12 *Incluſio vnius non eſt excluſio alterius, quando eadem ratio militat in excluſo & incluſo.*
- 13 *Vnum quando exprimitur ratione frequentioris vſus, non eſt excluſio aliorum.*
- 14 *Incluſio, & enumeratio vnius quando fit per verba ampliatiua, non eſt excluſio alterius.*
- 15 *Statutorum aliquorum excluſio non includit, vt alia illicita cenſeantur approbata.*
- 16 *Incluſum & excluſum quomodo ſunt conneſſa, incluſio vnius non eſt excluſio alterius.*

Incluſio.

AXIOMA CXX.

- 1 **I**NCLUſIO vnius eſt excluſio alterius, l. cum Prator. ff. de iudic. l. cum maritus, C. de procuratorib. l. quamuis, C. de pignorib. l. ait Prator. §. ſed quod Papi- nian. ff. de minorib. cap. nonne, de preſumpt. Angel. Arelin. conf. 29. Quando primum à num. 6. cum ſeqq. Simon de Pratiſ de interpret. vltim. volum. lib. 4. dub. 3. num. 32. & 33. fol. 448. vol. 2. vbi multipliciter limitat, Iacob. Mandel. conf. 164. per totum, vbi latè declarat, Decian. conf. 64. num. 11. lib. 2. Thom. de Tho- maſſei. in floribus legum. reg. 148. Menoch. conf. 106. n. 314. cum ſeqq. & conf. 141. à n. 9. & conf. 406. n. 44. & conf. 452. n. 27. & conf. 583. n. 11. & conf. 148. à n. 13. & de arbit. lib. 2. caſu 37. n. 22. Surd. deciſ. 195. num. 12. & deciſ. 291. num. 20. & conf. 25. num. 3. & conf. 56. num. 2. & conf. 151. num. 55. Picbard. ad princip. In- ſtit. de exheredat. liber. num. 10. Cardin. Tuſc. præct.

concl. tom. 4. lit. 1. concl. 71. per totam, Pgolin. de officio, & poteſt. Episcopii cap. 13. §. 13. verſ. hac regula, Caſ. Angel. de contradic. legitimo, queſt. 5. num. 32. & queſt. 10. num. 47. Mari. Antonin. vari. reſolui. lib. 1. reſol. 1. num. 10. Oſau. Glor. reſp. 1. p. 3. num. 132.

Amplia primò in conſuetudine, priuilegio, ſer- uitate, præſcriptione. & omni diſpoſitione inclu- dente certum locum, tempus, rem, vel perſonam, quia excluſit reliqua, plenè Ruin. conf. 122. Circa primum, num. 3. lib. 5. Angel. conſil. 375. num. 3. Balb. conf. 33. ſtatuto cauetur. num. 3. verſ. nam id, lib. 5. vbi quod ſi eſt permiſſum infra certum tempus probari, lapſo tempore cenſetur excluſa probatio, Signorol. de Homod. conf. 59. Quaritur, in fine, vbi quod in facultate, & priuilegio aliquid faciendi, inclu- ſio vnius eſt excluſio alterius, C. ſtren. conf. 468. Su- per hoc puncto, num. 4. lib. 1. vbi quod excluſio ad tempus inducit incluſionem poſt tempus, Petr. de Anchor. conf. 70. num. 8. vbi quod conceſſum ad tempus videtur poſt tempus denegatum, quia in-cluſio vnius, &c. Gemin. conf. 15. num. 18. circa fin. verſ. ad ſextum, &c. num. 19. vbi ſi alicui conceditur pote- ſtas aliquid faciendi vſque ad certum tempus, poſt illud tempus cenſetur negata.

Amplia ſecundò in exemptione conceſſa in vno, 6 quia operatur, vt alij non ſint exempti, C. ſtren. conf. 456. Viſis, in fin. lib. 1. Card. Tuſc. d. concl. 71. n. 13.

Amplia terciò in reſcripto, quia exprefſio vnius 7 cauſæ, vel ſpeciei, ne dum non includit aliam, ſed imò excluſit. C. alderin. conf. 543. alius conf. 11. de ſentent. excom. circa med. verſ. exprefſio amem, Abb. conſil. 57. Attingam. num. 2. verſ. ſexto, lib. 1. vbi quod ſi in reſcripto pluribus aliquid mandatur, & in ali-quo vnum excluſitur, alios includi cenſetur, refert Cardin. Tuſc. d. lit. 1. concl. 71. num. 73.

Amplia quartò in Iudice, quia incluſio vnius vt 8 iudicet, eſt excluſio alterius, l. cum Prator. ff. de iudic. Angel. conf. 375. Partenſis, per totum, maxime n. 3. vbi ait procedere quoad habentes parem, vel minorem iuriſdictionem, quia commiſſio vni facta priuat æ- qualem, vel minorem habentes iuriſdictionem, & quod delegatio facta vni de cognitione cauſæ, al-teri cenſeatur denegata, quando fieret per modum diſtribuendi iuriſdictionem, niſi aliter conſtaret de intentione, vel in contrarium eſſet conſuetudo, Bald. conf. 253. n. 1. & n. 2. verſ. idem quando, lib. 5. vbi extendit, vt procedat vbicumque alicui ſpecialiter committitur iuriſdictio etiam delegata, vel ordinaria per modum ſuperioritatis, vel ad excel- lentiam commiſſarij, quia tunc cenſetur prohibita cognitio cuicumque alteri; vel vbicumque aliquid committitur vni Iudici, quod iure magiſtratus non competit alteri, quia tunc iſ ſolus cognoscitur, cui facta eſt commiſſio.

Amplia quintò in ſtatutis, vt per Dyn. conf. 16. Di- 9 ligenter. n. 11. verſ. præterea, vbi quod ſtatutum diſponens de conſanguineis naturalibus, excluſit ſpurios, ex quo incluſio vnius eſt excluſio alterius, & conf. 27. Queſtio articulus, circa fin. num. 5. verſ. præ- terea, vbi quod ſtatutum inducens certum onus Magnatibus, vt fideiubeant, prout Florentiæ, cen- ſetur eximere ab alijs, Bald. conf. 68. Quia ſtatutum, circa fin. verſ. præterea interim, lib. 1. vbi quod ſtatutu- 10 tum excluſdens ſcæminas poſtquam dotata fue- rint, cenſetur illas includere ad ſucceſſionem an- tequam dotentur, & conf. 205. Pramiſſis verbis, ante med. verſ. item notandum, lib. 4. & conf. 95. Que- ſtio eſt, & conf. 339. Opinio communis, lib. 4. & conf. 459. Circa queſtionem, in princip. num. 2. lib. 5. vbi quod ſta- 11 tutum circa ſucceſſionem includens certas perſo- nas,

nas, censetur alias excludere, *Castren. conf. 441. ista questio, in princip. vers. quantum vero, lib. 1. vbi quod statutum nouum corrigens antiquum in vno, censetur confirmare in aliis.*

- 12 Limita primò, quando eadem ratio militat in excluso quæ in inclusio, vt per *Thom. de Thomasset. d. reg. 148. Menoch. conf. 197. nu. 83. vers. non obstat primò, vbi etiam limitat, quando constat de mente, vel quando inclusio ad vnum effectum, contrarium operaretur, refert Cardin. Tusch. d. lit. 1, conclus. 71. num. 86.*
- 13 Limita secundò, quando vnum exprimitur ratione frequentioris vsus, quia non est exclusio aliorum, *Petr. Gerard. sing. 97. in fine, Cardin. Tusch. d. lit. 1, conclus. 71. num. 87. Flamin. Paris. de confident. quest. 29. num. 52.*
- 14 Limita tertio, quando inclusio & enumeratio vnus fit per verba ampliatiua, vt est dictio, maxime quia tunc non est exclusio alterius, *Gemin. conf. 6. num. 3. & 4. vbi idem si inclusio fit comparatiue, Alex. conf. 133. vso processu, col. 2. in fine, vers. nec etiam ad hoc, lib. 1. quos refert Cardin. Tusch. d. l. 1. conclus. 71. num. 79.*
- 15 Limita quarto in illicitis, *Alex. conf. 59. num. 9. vers. ne ad hoc, lib. 1. vbi quod exclusio aliquorum statutorum non includit, vt alia illicita censeantur approbata, nisi Princeps simpliciter confirmans ea legerit, & discusserit, alias non, refert Cardin. Tusch. d. lit. 1, conclus. 71. num. 83. vbi num. 85. limitat etiam in dispositione odiosa.*
- 16 Limita quinto, quando inclusum & exclusum sunt connexa, quia regulantur eadem ratione, quando ex dispositione Iuris exclusum includitur, vel quando inclusio fit causa dubitationis tollendæ, *Dec. conf. 11. num. 17. & conf. 99. col. fin. vers. tertio non obstat, Alex. conf. 75. vbi dicitur, num. 3. 4. & 10. lib. 5. & conf. 225. Ponderat. num. 24. & 25. lib. 6. Sim. de Præstis de interpret. vltim. volum. lib. 4. fol. 448. num. 39. & 40. Card. Tusch. d. conclus. 71. num. 80.*
- 17 Limita sexto multis modis, vt per *Mandel. conf. 164. per totum.* Primò, quia vno permisso alij non sunt prohibiti, sed in dispositione Iuris remanent: secundò, quia non censetur derogatum alijs casibus, qui alia via includuntur: tertio procedit, quando eadem est ratio, alias non: quarto, quando constat de mente & potestate: quinto, quando adest verisimilis causa, alias non; quando agitur de modico præiudicio, secus si de magno.

Incommodum.

AXIOMA CXXI.

- 1 INCOMMODA eum sequi oportet, quem commoda, & vtilitates sequuntur, *Clem. 1. de censib. Escob. de ratiocin. cap. 42. num. 12. & comput. 20. num. 14. Ferrer. in consuet. Cathalonia glos. 3. num. 89. Vide dicta supra verb. Damnum, Axiom. 63. num. 2.*

Incontinenti.

AXIOMA CXXII.

- 1 INCONTINENTI quæ fiunt, à Iure inesse dicuntur, *l. lecta 40. §. dicebam ff. si certum per. l. petens, C. de pactis, cap. officij 38. de elect. Alex. conf. 90. Ferè omnis. num. 5. lib. 1. vbi ait locum habere in ijs, in quibus partes possunt de nouo disponere, non autem in Iudice, qui functus est officium, pro-*

pter verbum, absoluo, vel condemno, *Anten. Gabr. comment. lib. 1. tit. de præsumpt. concl. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 43. num. 54. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 69. num. 5. & resolut. fin. casu 62. Cardin. Tusch. practic. concl. tom. 4. lit. 1, conclus. 81. per totam.*

S V M M A R I V M.

- 1 Indefinita æquipollet vniuersali, quando subest eadem ratio omnium sub indefinita comprehensorum, vel capitur distributiue, non collectiue, vt n. 2. & 3.
- 4 Indefinita vim vniuersalis significationis obtinet, non ex propria vocabuli significatione, sed ex æquitate, & benignitate quadam
- 5 Indefinita negatiue concepta vim habet vniuersalis.
- 6 Indefinita à lege prolata vim habet vniuersalis.
- 7 Verba indefinita statutorum municipalium, æquipollet vniuersali, & idem in supplicatione, vt n. 8.
- 9 Indefinita æquipollet vniuersali in contractibus, & renunciationibus, & in alimētis, vt n. 10. & in omni dispositione, vt n. 11.
- 12 Indefinita non æquipollet vniuersali, quando non est eadem ratio.
- 13 Indefinita non æquipollet vniuersali in materia odiosa, vel pœnali.
- 14 Indefinita vim vniuersalis non habet in probationibus.

Indefinita.

AXIOMA CXXIII.

INDEFINITA æquipollet vniuersali, l. si seruitus 22. ff. de seruit. urban. prad. l. si ira relicta, l. pluribus 44. ff. de legatis 2. l. si plures. 98. ff. de legat. 3. l. Iulianus. ff. eod. tit. l. si quis filio. §. 1. ff. de testam. aut l. 2. ff. de liber. & post. l. Cas. ff. de publican. l. si quis. §. idem Iulianus. ff. de lib. leg. cop. solus, de maiorit. & obedient. c. p. quia circa, de priuileg. gloss. verbo aliorum, in cap. vi circa, de elect. lib. 6. Menoch. conf. 97. à num. 154. & conf. 173. num. 16. cum seqq. & conf. 329. num. 24. & de præsumptionib. lib. 4. præs. 21. num. 5. & præs. 62. num. 7. Mascard. de probationib. concl. 1181. num. 38. cum seqq. Picbard. ad §. si eadem res, Instit. de legat. num. 43. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 150. Con. vari. lib. 1. cap. 13. num. 6. Cardin. Mantica. de coniectur. vltim. volunt. lib. 3. tit. 4. num. 12. & lib. 7. tit. 5. num. 1. & 10. Menchag. quest. vsufreg. lib. 2. cap. 30. à num. 28. Surd. de aliment. tit. 5. quest. 1. num. 13. & 16. & tit. 8. priuil. 27. & tit. 9. quest. 13. num. 10. 13. & 17. & decis. 188. num. 4. & conf. 216. num. 25. & conf. 244. num. 21. & conf. 308. num. 48. Brunor. à Sole in locis communib. verbo indefinita 2. Franc. Léo in thesauro fori Ecclesiast. p. 1. cap. 9. num. 24. D. Barbosa. in rub. ff. de soluto marimon. p. 4. num. 49. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resolut. 29. num. 6. Farin. in praxi crimin. p. 4. decis. 69. num. 8. & decis. 458. num. 1. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 4. lit. 1, conclus. 86. & 87. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 40. num. 8. Emman. Figuiera de Negreiros in

introducet. ultimam. volunt. lib. 1. cap. 11. num. 37. Oltau. Glor. resp. 6. num. 89.

- 2 Intelligi primò, Axioma procedere, quando subest eadem ratio omnium sub indefinita comprehensorum, *Castren. conf. 153. super primo. num. 3. vers. circa secundum, lib. 1. & conf. 176. Videtur. num. 2. lib. 2. Alex. conf. 26. Consideratus verbis. num. 3. lib. 4. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. I. concl. 86. num. 2. & 3. Con. d. cap. 12. num. 9.*

- 3 Intelligi secundò, ut indefinita æquipollet vniuersali distributiue, non collectiue, *Cardin. Seraphim. decis. 409. num. 7.*

- 4 Intelligi tertio, ut indefinita vniuersalis significationis vim obtineat, non ex propria vocabuli significatione, sed ex æquitate, & benignitate quadam, propter mentem disponentis, vel materiam subiectam, ut per *Bart. in l. 1. num. 3. ff. de regulis Iuris, Con. d. cap. 13. num. 5. Menoch. d. conf. 97. num. 155. Rendi. in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 82. num. 1. Corn. conf. 160. num. 6. in fine, lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 86. num. 26. Hispol. Rumin. in cap. qua in Ecclesiarum. num. 225. de constitut. Cardin. Mantia. d. tit. 5. n. 1. Peregrin. de fideicom. art. 7. n. 55. Et hinc iam facile constat decidendi ratio, & concordia ad tex. in l. placet 4. de liber. & posthum. cum l. 2. cod. tit. quare scilicet institutio indefinita posthumi valet, & ad omnes posthumos porrigitur, etiam si ex alia, quam postea testator duxit, vxore nati sint; exhereditatio verò non ita, iuxta d. l. 2. Nam ultra rationem differentie inter odiosas, & fauorabiles dispositiones, utrumque illud ex verosimili patris mente facile colligitur: nam sicut pietatis paternæ officium postulat, quod filium instituens de omnibus intellexisse videatur, cum affectus paternus omnem alium vincat, l. ult. C. de curat. furiosi, & notatur in cap. afferte, de presump. ita eadem paterna pietas exigit, ut videatur pater exheredans filium nullum potius, quam omnes exheredare voluisse; notant omnes præcitati, & melius ceteris *Con. d. cap. 13. num. 9. vers. 8. & vers. 14. Paltoth. & alij plures, de quibus Alphan. collect. 658.**

- 5 Amplia primò, ut etiam indefinita negatiue concepta vim habeat vniuersalis, *Cuman. conf. 38. Martini. col. 2. vers. ex aduerso, Decian. conf. 13. num. 11. & 12. lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 86. num. 15. & 16. vbi num. 25. post Castren. conf. 441. Ista questio. num. 3. subdit, quod indefinita negatiua æquipollet vniuersali indistincte, Rumin. lun. conf. 150. num. 53. cum seqq. Oltau. Glor. resp. 1. p. 3. num. 153. & procedit iuxta vulgarem traditionem, quæ docet quod plus tollit negatio, quam ponit affirmatio; negatio enim malignantis naturæ est, & quicquid sequitur negat, gloss. verbo à suspensis, in cap. cum dilectus, de consuetud. gloss. verbo non potest, in cap. 1. de regulis Iuris, lib. 6. gloss. 1. in l. iuris gentium. §. sed si fraudandi. ff. de pactis, quos sequuntur frequentissime scribentes per tex. ibi in l. si is qui ducenta. §. verum. ff. de rebus dub. cum multis aliis, quæ latè prosequitur *Tiraq. de primogen. quest. 24. num. 12. & in l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. significat. latè comprobans, quod licet ex illo textu conditio, si nupserit, affirmatiua, de iis nuptiis solum intelligatur, negatiua tamen, si non nupserit, de omnibus intelligitur, ex tex. in l. si sic stipulatus 134. ff. de verbor. obligat. notat gloss. ult. per tex. ibi, in l. hoc genus 105. ff. de conditionib. & demonstrat. & in nostris terminis receptum comprobatur *Con. d. cap. 13. n. 7. eoque exemplo demonstrat, quia qui dicit, homo nusquam currit, dicere videtur, nullus homo currit, & sic de similibus.***

Amplia secundò, quod indefinita à lege probata vim habet vniuersalis, cum enim de ratione legis sit, quod in omnes, non in singulos dirigatur, l. iura 7 ff. de legib. merito indefinita à lege probata vim habere dicitur vniuersalis ex materia subiecta, & legislatoris mente, ut bene notauit gloss. verbo aliorum, in cap. ut circa, de elect. lib. 6. quam sequuntur alij omnes supra in princip. huius Axiomatis citati, unde quoque, & consequenter deducetes, idem dicendum esse in statutis municipalibus, quia similiter ad omnes subditos diriguntur, & omnibus de municipio, non singulis dantur, ac subinde verba indefinita eorum æquipollet vniuersali, ita *Bart. in l. omnes populi. num. 57. ff. de insti. & iure, Corn. conf. 106. num. 5. & 6. lib. 3. Sacin. lun. conf. 118. num. 3. lib. 3. & conf. 110. num. 3. eod. lib. Roland. à Valle conf. 61. num. 28. lib. 3. Decian. conf. 17. num. 20. & 21. lib. 1. Con. d. cap. 13. num. 8. vers. quarto, Cardin. Tusch. d. concl. 86. num. 17.*

Amplia tertio, in supplicatione, ut per *Roland. à Valle conf. 61. num. 28. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 86. num. 19.*

Amplia quarto, ut indefinita æquipoleat vniuersali in contractibus, & renunciationibus, quando verba sunt apta comprehendere, *Roman. conf. 251. Clarissimè dicitur num. 5. vers. respondetur, Cardin. Tusch. d. concl. 86. num. 20. Cardin. Seraphim. concl. 1008. num. 2.*

Amplia quinto, in alimentis, *Alex. conf. 171. Viso 10 processu. num. 4. & 5. vers. superest, lib. 2. Cardin. Tusch. d. concl. 86. num. 14. Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. quest. 46. num. 12.*

Amplia sexto, in omni dispositione, *Fulgos. conf. 1130. Gaspar not. viui. num. 1. vbi loquitur in calculis, & computis, quia calculus de gestis & factis æquipollet vniuersali, ut comprehendat omnia gesta & facta, Alex. conf. 36. visio themate. num. 8. vers. sed ita est, lib. 2. vbi agit in renunciatione facta feriis messium indefinitè, quia intelligitur quoad omnes causas, & num. 9. de constitutione procuratoris indefinitè ad causas, qui erit etiam procurator in causa appellationis.*

Limita primò, quando non est eadem ratio particularium contentorum, sub indefinita, quia tunc distinguitur ex ratione, etiam si lex indistinctè loquatur, ita *Calderin. conf. 494. circa fin. alias 3. de barei. Signorol. conf. 69. num. 8. vers. nihilominus tamen, Corn. consil. 83. circa primum. num. 2. lib. 4. Fulgos. conf. 75. in fine, Franc. Niconiq. in cap. quoniam contra. p. 2. num. 775. de probationib. Con. d. cap. 13. num. 9. Peregrin. de fideicom. art. 7. num. 56. Card. Tusch. d. concl. 86. num. 29. Menoch. d. lib. 4. pres. 21. num. 5. & pres. 62. num. 7. cum seqq. rectè inferentes, quod licet deficiente similitudine rationis indefinita vniuersali non æquipollet, comprehendit tamen eos tantum casus, quibus ratio genuenit.*

Limita secundò, in materia odiosa, vel pœnali, in qua indefinitam non æquipollere vniuersali, resoluunt *Bart. in d. l. si plures. num. 6. in fin. vers. si verò cadit, Cardin. Tusch. d. concl. 86. num. 28. Franc. Molin. d. lib. 3. quest. 85. num. 59. Sed rectè *Con. d. cap. 13. num. 10. vers. 12. docet, quod si de mente constet, siue fauorabilis sit materia, siue odiosa, semper indefinita vniuersalis habet significationem, si mens deficit, neque etiam in fauorabilibus id operabitur, Bart. verò hanc communem distractionem rectè procedere ait in casu dubio, quando scilicet de mente expresse non constat, tunc enim ex rationis puritate in fauorabilibus posthumum in mentem coniecturare, in odiosis non ita, ut patet ex iis, quæ circa ex**

ca exheredationem filij, & institutionem posthumi supra notauimus, & ipse Com. fatetur.

14 Limita tertiò in probationibus, in quibus indefinita vim vniuersalis non habet, quia scilicet id postulat ratio materiae subiectae, in qua regula certissima est, quod probationes debent esse cõcludentes, l. neque natales, C. de probationib. cap. in presentia, eod. tit. Vnde cum indefinita ex sui proprietate vniuersalis, significationem non habeat, sed ex benigna interpretatione, atque ita ex coniectura voluntatis, minimè in materia probationum debet sufficere, vt docuit Innoc. in cap. auditio, de prescript. quem sequuntur Felin. num. 14. & Paris. num. 16. & alij communiter ibi, teste Com. d. cap. 13. num. 10. idem etiam tenent Andr. ab Exed. in cap. cum omnes, num. 3. & ibi Anton. de Burgos. num. 323. de constitut. Alex. conf. 110. num. 2. vers. & expressius, lib. 1. & conf. 68. Et viso, num. 8. & conf. 108. In causa, num. 13. vers. praterit, lib. 2. & conf. 112. In causa dominorum. num. 4. lib. 7. Menoch. d. cap. 30. num. 27. Rebuff. de reprob. testium. num. 110. Brunor à Sole d. verbo indefinita. num. 1. Masc. d. de probationib. concl. 1199. à num. 19. & concl. 1205. num. 20. Surd. decis. 263. num. 10. Rendin. in promptuario recept. sent. tom. 1. tit. 82. num. 2. Mori. in empositio Iuris Civilis, tit. 11. in praelud. num. 55. Cardin. Tusch. d. concl. 86. num. 31. & 39. Rot. decis. 509. num. 5. apud Farin. p. 1. recent. Card. Seraphin. decis. 490. num. 1. vbi decis. 544. num. 1. Disputat, an indefinita aequipolleat vniuersali in confessione.

S V M M A R I V M.

- 1 Inferior non potest tollere legem superioris.
- 2 Inferiori non licet contra factum superioris dispensando venire.
- 3 Saluum conductum non licet inferiori concedere damnato per superiorem.
- 4 Inferiori ex causa licet contra factum superioris venire.
- 5 Episcopus ex causa potest statuere contra Canones.
- 6 Legem superioris non potest corrigere, mutare, modificare, vel addere inferior.
- 7 Inferior potest distinguere, seu qualificare factum superioris.
- 8 Legem non potest facere inferior, quae superiorem liget.

Inferior.

AXIOMA CXXIV.

1 INFERIOR non potest tollere legem superioris, l. formam, C. de officio praefecti prator. cap. cum inferior, de maiorit. & obed. Clem. ne Romani, de elect. gloss. verb. figura, in cap. fin. de heretic. lib. 6. gloss. verbo mandamus, in Clem. saepe, de verbor. significat. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 147. vbi intelligit, nisi maior subijceret se iurisdictioni minoris, & ab eo iudicari veller. Bari. in l. omnes populi, col. 4. vers. sed hic dubitatur. ff. de iustit. & iure, Brunor à Sole in locis communib. verbo inferior 4. Azuned. l. 2. num. 56. tit. 14. lib. 4. nona Recopil. Menoch. quast. illustr. cap. 35. num. 10. cum seqq. Surd. conf. 58. num. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 45. §. 1. num. 69. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocator. verbo lex, n. 9. Non licet enim inferiori contra factum superioris dispensando ve-

nire, l. pen. §. pen. ff. de aqua pluuiar. arc. l. ille à quo. §. tempestinum. ff. ad Trebell. l. nam & magistratus. ff. de arbit. cap. litteras, de restit. spoliat. cap. super eo, de usuris, cap. vt nostrum, de appellationib. Surd. conf. 558. num. 2. Vnde non licere inferiori concedere saluum conductum dånato per superiorem, resoluunt Grammat. voto 25. num. 11. Her. nian. in tract. de caution. de non offendend. cap. 37. rub. de saluo conduct. num. 8. Menoch. conf. 109. num. 127. Farin. in praxi crimin. quast. 29. num. 88.

Intellige, nisi aliter ex causa factum sit, propter 4 quam licet inferiori contra factum superioris venire, arg. tex. in l. si hominem. ff. mand. ui. Innoc. in cap. 1. de constitut. vbi singulariter voluit, quod inferior ex causa potest transgredi Iura, quod latè prosequitur idem Felin. sub num. 49. vers. septimò fallit, las. in l. omnes populi, num. 13. in 2. lect. ff. de iustit. & iure, & conf. 1. num. 6. vol. 1. Marsil. sing. 182. Crauet. conf. 21. num. 3. Abb. in cap. studuisti, de offic. legati, vbi ait, quod Episc. ex causa potest statuere contra 5 Canones, quod etiam voluit idem Abb. in cap. & si clerici. §. de adulteriis, col. 5. & ibi Felin. de iudic. idem Felin. in cap. quod super his. n. 4. de maiorit. & obed.

Amplia Axioma in tantum, vt inferior ne 6 dum non possit tollere legem superioris, sed nec possit corrigere, mutare, modificare, vel addere, Clem. 2. de elect. Federic. de Senis conf. 17. num. 2. vers. item videtur, Oldrad. conf. 259. num. 6. vers. tamen ad intra, quos refert Card. Tusch. tom. 4. lit. I, concl. 119. num. 10.

Limita quando inferior non tollit factum superioris, sed distinguit, seu qualificat, quia tunc valet, Alex. conf. 106. num. 15. & 16. lib. 2. vbi etiam idem ait, si limitat, vel distinguit ius superioris tam prohibitiuè, quàm etiam permissiuè, refert Cardin. Tusch. d. concl. 119. à num. 40.

INFERIOR non potest facere legem, quae superiorem liget, cap. inferior. 21. dist. Roman. conf. 2. num. 2. vers. nec praelis obstat, Federic. de Senis conf. 17. in princip. Oldrad. conf. 128. num. 9. vers. secundo sic arguitur, Surd. conf. 47. num. 19. cum seqq. vbi ampliat procedere, etiam si talis lex esset confirmata per superiorem, quia non habet effectum contra confirmantem, Cardin. Tusch. tom. 4. lit. I, concl. 119. num. 1. & 7.

Infinitas.

AXIOMA CXXV.

1 INFINITAS est vitanda, l. qui bona. §. ult. ff. de d. anno infesto, l. fideicommissa. §. si quis decem. ff. de legat. 3. l. fin. C. de sacros. Eccles. vnic. C. de sentent. qua pro eo, Calderin. conf. 438. alias conf. 11. de iure patron. vbi quod patronus, qui potest accumulatiuè praesentare plures, intelligitur de duobus, & non vltra, vt tollatur infinitas, Bald. in cap. fin. num. 3. de constitut. vbi quod vt tollatur infinitas, prorogatio non debet esse longior prorogato, Marsil. in l. vniu. §. cognitum. num. 28. cum seqq. ff. de questionib. vbi ponit multa verba importantia infinitatè. Exornant Axioma Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 56. num. 3. Escob. de ratiocin. cap. 18. num. 4. Valasc. consult. 51. nu. 49. & de partitionib. cap. 9. num. 50. & 51. Gare. Gironda de privilegiis, seu exemp. explicat. num. 1392. Card. Pereira de potest. eligendi, cap. 3. num. 18. Stephan. Gratian. discip. Forens. tom. 3. cap. 600. num. 30. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 4. lit. I, concl. 128. per totam, vbi num. 23. limitat, nisi verba patiantur infinitatem.

S V M

S V M M A R I V M.

- 1 *Scienti, & volenti non fit iniuria, & redditur ratio, num. 2.*
- 3 *Iniuria inde nasci non debent, unde iura nascuntur.*

Iniuria.

A X I O M A C X X V I.

- 1 **I**NIURIA non fit scienti & volenti, l. 1. §. v. que adeo. ff. de iniur. l. 1. ff. de actionib. empti, l. nemo presumitur. ff. de regulis iuris, cap. scienti, cod. tit. in 6. Aristot. lib. 5. Ethic. cap. 9. & 11. S. Thom. 2. 2. quest. 59. art. 3. Sor. lib. 3. de iustis. quest. 3. art. 3. Padil. per tex. ibi in l. cum donationis, C. de transactionib. Menoch. conf. 98. n. 39. cum seqq. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 275. Surd. decis. 194. num. 1. Sebast. Naui. ad l. 1. num. 15. ff. de iniur. Ioseph. Sesse Aragon. decis. 189. num. 15. Cas. Argel. de contradit. legis. quest. 10. num. 66. & num. 97.
- 2 Ratio est, quia iniustitia non fit nisi ei, qui ab alio illam patitur, l. 3. in princip. & 9. 1. ff. de iniur. nec enim potest ab aliquo sibi ipsi fieri, secundum S. Thom. 2. 2. quest. 58. art. 2. non obstante tex. in cap. quod vero 25. quest. 2. ibi, iniuriam mihi facio, quia intelligitur per indirectum, & retorquitionem, secundum Archid. & alios ibi, plane sciens. & consentiens non patitur ab alio, quia de natura patientis iniustitiam est, quod resistens & inuitus patiatur, sicut de natura agentis, quod sponte agat, ex Aristot. & Sor. ubi supra, & ita qui consentit, potius ex se sponte agit, quam ab alio patiatur, & consequenter eidem non fit iniuria, nec iniustitia.
- 3 **I**NIURIA inde nasci non debent, unde iura nascuntur, l. meminerint, C. unde vi, cap. qualiter & quando, de accusationib. Aym. de antiquit. tempor. p. 1. cap. 2. ampl. 13. n. 10. cum seqq.

S V M M A R I V M.

- 1 *Intellectus absurdus est vitandus.*
- 2 *Intellectus ille recipi debet, per quem iura iuribus concordentur.*
- 3 *Intellectus est vitandus, per quem incidimus in superfluitatem.*

Intellectus.

A X I O M A C X X V I I.

- 1 **I**NTELLECTVS absurdus est vitandus, l. nam absurdum. ff. de bonis damnat. l. 1. §. unde queritur. ff. de publ. in rem actione, l. observare. §. fin. ff. de officio Procons. cap. quemadmodum, de iureiur. cap. cum inter, de exception. cap. dudum, de prebend. lib. 6. Prob. ad Monach. in cap. generali. num. 18. cum seqq. de elect. in 6. Valasc. conf. 174. num. 11. Garc. Gironda de privilegiis, seu exempts. explicat. n. 284.
- 2 **I**NTELLECTVS ille recipi debet, per quem iura iuribus concordentur, Alex. in l. si cum dotem. §. maritus. num. 7. ff. soluto matrim. Armendar. in procem. addit. ad recopilat. legum Navarrae. n. 60.
- 3 **I**NTELLECTVS vitandus est, per quem incidimus in superfluitatem, ut per Roland. conf. 62. num. 5. vol. Orlan. Glor. res. 1. p. 3. n. 123.

S V M M A R I V M.

- 1 *Intentionis suae fundamentum quilibet probare tenetur.*
- 2 *Qualitas ubi est fundamentum intentionis alicuius, debet prius probari.*
- 3 *Intentionem suam qui non probat, dicitur carere iure.*
- 4 *Intentio agentium regulat omnes actus ad finem intentionis.*
- 5 *Actus agentium propter dolum adhibitum extenduntur ultra intentionem.*
- 6 *Intentio non impedit actum, quando adest voluntas, licet coacta.*
- 7 *Intentio, & animus qualis fuerit à principio ex postea gestis declaratur.*
- 8 *Intentio concedentis ubi deficit, dispositio remanet secundum ius commune.*

Intentio.

A X I O M A C X X V I I I.

IN T E N T I O N I S suae fundamentum quilibet probare tenetur, l. actor, C. de probationib. l. qui accusare, C. de edendo, Ioseph. Ludou. tom. 3. commun. opinion. concl. vnic. sub tit. de probation. Brunor. à Sole in locis communib. verb. actor 3. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 70. num. 15. & resol. 106. num. 21. & l. b. 3. resol. 1. num. 13. & resol. 9. num. 9. Cas. Argel. de contradit. legis. quest. 13. num. 64. Nam qualitas ubi est fundamentum intentionis alicuius, debet prius probari, gloss. recepta in l. si veris. §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisf. cog. Cou. vari. lib. 2. cap. 6. num. 2. Menoch. conf. 301. num. 10. & de presumption. lib. 2. quest. 49. Rebuff. in tract. nominat. quest. 12. num. 13. Brunor. à Sole in locis communib. verb. qualitas 6. Gutier. de iur. am. confirmat. p. 1. cap. 1. num. 22. & pract. lib. 5. quest. 40. num. 5. Farin. in praxi crimin. p. 1. quest. 1. num. 23. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 48. num. 12. Rot. decis. 747. num. 4. apud Farin. p. 2. recitat.

IN T E N T I O N E M suam qui non probat dicitur carere iure, l. argentarium. §. cum autem. ff. de edendo, Cardinal. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A. concl. 117. num. 19.

IN T E N T I O agentium regulat omnes actus ad finem intentionis, seu actus agentium non operantur ultra intentionem eorum, l. non omnis, in princip. ff. si certum petat. cum aliis citatis supra Axiom. 12. num. 7. Maxime in sacramentis, quia si quis leuat paruulum de fonte non ea intentione contrahendi paternitatem, non dicitur contracta, & statur iuramento asserentis, quando non agitur nisi de praedicio animae illius, ut per Gemin. conf. 110. n. 5. vers. quandoque, & conf. 130. vers. sed si intervenierit, qui d. num. 5. extendit ad professionem, & baptismum, asserens quod nisi adsit intentio baptizandi, non erit baptizatus, & si allumens habitum religionis non habet intentionem profitendi, non dicitur professus, si hoc protestetur, refert, Cardin. Tusch. tom. 4. lit. I. conclus. 269. n. 9. cum seqq.

L I M I T A, quia actus agentium propter dolum adhibitum extenduntur ultra intentionem, quia licet is, qui scit, & patitur agi causam super se ad se spectante, & quam possidet, non possit impedire executionem trium conformium, tamen si dolose

dolosè se gessit, vt quia fuit procurator illius, qui succubuit, & tacuit ius suum, non audiretur postea volens impedire executionem trium conformium, ne dum in possessorio, sed neque in petitorio, late *Anchar. conf. 333. Ad dubia. nu. 4. & 5. vers. secunda regula.* Limita etiam vbi verba sunt clara, & non apparet de mente, & intentione, licet fuerit talis non attenditur, *Ioan. de Imola conf. 101. num. 13. & 14. Aretin. consil. 2. num. 18.* vbi quod si non constat de mente statuit verbis. Limita denique, quod intentio non impedit actum, quando adest voluntas, licet coacta, quia tamen est voluntas, *Gemin. d. conf. 110. num. 6. vers. nec obstat, quem refert Card. Tusc. d. conc. 269. num. 26.*

7 **INTENTIO**, & animus qualis fuerit à principio & postea gestis declaratur, l. sed *Julianus. §. proinde. ff. ad Macedon. Bolognet. in addit. ad cons. Ioan. de Anania 31. num. 14. vers. prosequor, Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. I. concl. 269. num. 30.* Vide sup. verbo *Animus, Axiom. 27.*

8 **INTENTIO** concedentis vbi deficit, dispositio remanet secundum ius commune, quia omisum habetur pro omisso, *Gom. in reg. de impetr. benef. per obit. simil. quest. 7. num. 4. Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. I. concl. 271. num. 9.* vbi num. 10. post *Paris. conf. 1. num. 76. lib. 1. & conf. 3. num. 59. lib. 4. Gabr. commun. tit. de clausulis. concl. 1. num. 56. & concl. 2. num. 18.* subdit, quod defectus intentionis habet locum etiam in gratia motu proprio facta, quia non trahitur ad ignorata.

Interesse.

AXIOMA CXXIX.

1 **INTERESSE** cessante, non auditur agens, l. si vnus. §. ante omnia, vbi *Bart. ff. de pactis, vbi Bart. & aly. ff. de appellat. recip. l. ex conuentione, & ibi Alex. & Dec. C. de pactis, Roman. conf. 499.* In praemissis, in princip. vbi quod is, qui petit declarari electionem nullam de alio factam, non auditur, nisi doceat de interesse, & *conf. 347. n. 4. Dec. conf. 418. Visa. n. 10. Alex. conf. 185. Viso titulo, n. 27. in fine, vers. non omitto, lib. 2.* vbi quod non auditur volens excipere de praescriptione is, cuius non interest, & *conf. 213. Ponderatis, in fin. lib. 6.* vbi quod non habens interesse, nullo modo auditur, vt alius amoueat, & *conf. 166. In causa, n. 4. & 5. eodem lib.* vbi quod petens declarari rem esse Titij, non auditur, quia non constat sua interesse, nisi exprimat causam, *Tiraq. de constit. p. 3. limit. 13. n. 14.* vbi quod non docens de suo interesse, non auditur in causa, siue agat, siue excipiat; exornant *Surd. de alimentis. tit. 1. quest. 33. num. 13. & decis. 120. num. 11. & decis. 260. num. 3. Card. Tusch. pract. concl. tom. 4. lit. 7. concl. 315. per totam, Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 110. num. 18. & lib. 2. resol. 1. n. 6. & 3. resol. 41. num. 2. Bernard. Graue. ad practicum Camera Imper. lib. 1. concl. 69. num. 1. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 302. num. 30. & cap. 387.*

2 Limita, nisi agatur de iure publico, vel populari actione, quilibet enim auditur, quia interest cuiuslibet, vt per *Abb. conf. 81. videtur, in fine, lib. 2.* vbi loquitur in vsuio manifesto, qui carere debet Ecclesiastica sepultura, vt quilibet Christianus audiri debeat, quia omnium interest vt sacra tractentur, quae iuris publici sunt, refert *Card. Tusch. d. lit. I. concl. 315. num. 34.* vbi num. 32. & 33. post *Bart. per tex. ibi in l. patri, in princip. ff. de minorib. resoluuit, quod licet coniuncta persona non admittat.*

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

tur pro coniuncto eo inuito, admittitur tamen quando habet interesse pro se.

S V M M A R I V M.

- 1 Interpretari actum eius est, cuius est concedere.
- 2 Priuilegij interpretatio spectat ad concedentem.
- 3 Interpretatio facienda est, ne dispositio fiat elusoria.
- 4 Interpretatio in dubio facienda est ad euitandam correctionem, contrarietatem, repugnantiam; & vt inducatur validitas actus.
- 5 Interpretatio facienda est secundum mentem disponentis, si de illa constet, alias secundum verisimilitudinem, & demum attenta mera significatione verborum.
- 6 Interpretatio facienda est secundum subiectam materiam.

Interpretatio.

AXIOMA CXXX.

INTERPRETARI actum eius est, cuius est concedere, seu illum facere, l. non ambigitur. ff. de legib. l. si Imperialis maiestas, l. leges sacratissima, C. eodem tit. cap. cum venissent, de iudic. cap. inter alia; de sentent. excom. Dec. in cap. 1. notab. 1. de offic. deleg. Rip. in l. ex facto. num. 6. ff. de vulgari, & pupil. Alex. conf. 216. num. 13. lib. 2. vbi quod interpretatio statuti spectat ad statuentes, & interpretatio sententiae spectat ad Iudicem, *Anch. conf. 398. Pramisso, in fine, Bald. conf. 305. Verba Principis, in princ. lib. 1. Federic. de Senis conf. 233. Casus talis est, in princip. vers. & quamuis, Anton. Gom. l. 1. Tauri. nu. 6. Decian. conf. 36. num. 8. cum seqq. vol. 5. Menoch. conf. 3. num. 22. & conf. 684. num. 23. Surd. decis. 2. num. 5. & conf. 383. num. 18. Gutier. pract. lib. 3. quest. 28. à num. 2. Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 142. vbi asserit procedere in subsidium, & quando non potest ex consuetudine & practica iudiciorum aliter haberi interpretatio legis, Hieronym. Gabr. consil. 182. per totum, lib. 2. vbi declarat, quod si agatur de potestate, vel de intentione Principis concedentis, vel de eius interesse, inferior non potest interpretari, secus si agatur de subreptione, vel obreptione, aut de dubietate modica verborum inter priuatos, quae non respiciat neque potestatem, neque intentionem, neque interesse superioris concedentis, *Ioan. Garc. de nobilis. gloss. 1. §. 1. num. 2. Mascard. de gener. stat. interpret. concl. 2. num. 146. Morl. in emporio Iuris, p. 1. tit. de legibus. num. 20. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 36. num. 1. Card. Seraphin. decis. 892. num. 3. Fr. Ludou. Miranda de ordine iudic. quest. 3. art. 2. concl. 1. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo lex num. 6. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 103. num. 19. Christoph. de Pace in schol. ad leges styli, l. 39. num. 22. Card. Tusc. pract. conclus. tom. 4. lit. I. concl. 329. per totam, Oclan. Glor. resp. 13. num. 19. vers. eius enim.**

Amplia, vt etiam interpretatio priuilegij spectet ad concedentem, d. l. ex facto, & ibi Doctores. ff. de vulgari, & pupil. l. Neratius. ff. de regul. Iuris. cap. cum venissent, de iudic. cap. Ordinarij. §. si verò, de officio

L

Ordin.

Ordin. lib. 6. Felin in cap. qualiter & quando il. 1. num. 29. de accusat. Alex. d. conf. 216 num. 13. vol. 2. Gail lib. 1. obseru. 1. num. 7. Ruin. conf. 38. num. 8. vol. 1. Lara conf. 18. num. 1. Surd. conf. 558. num. 6. Cardin. Tusch. d. lit. 1. concl. 329. num. 3. & 10. Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. conuentionib. lib. 2. tit. 1. num. 55. & 56.

3 INTERPRETATIO facienda est, ne dispositio fiat elusoria, l. 3. ff. de milit. testam. l. si quando. ff. de legat. 1. Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. conuent. lib. 2. tit. 12. num. 30. Anton. Monach. Florent. decis. 1. num. 86. Ferrer. in constitut. Cathalonie, gloss. 1. num. 152. Oltau. Glor. resp. 1. p. 3. num. 129. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. 1. concl. 330. num. 12. vbi num. 30. ampliat interpretationem in dubio faciendam esse, ne absurdū sequatur, & n. 33. & 34. ad euitandum contradictionem, contrarietatem, repugnantiam, vel perplexitatem. Item interpretatio illa sumenda est, quæ indicat validitatem actus, vt dixi supra Axiom. 12. num. 17.

5 INTERPRETATIO facienda est secundum mentem disponentis, si de mente apparere potest, quia mens obtinet primum gradum, & attenditur verisimilitudo, ita Calderin. conf. 327. vers. de testamento, aliis conf. 8. de donat. Angel. conf. 261. num. 4. Abb. conf. 78. Circa primum, in princ. lib. 2. Bald. conf. 305. Verba principis, in princ. lib. 1. & conf. 218. Petita venia, circa princip. lib. 3. Si verò de mente non constat, attenditur verisimilitudo, & iste est secundus gradus succedens menti, Alex. conf. 179. Vifo. n. 13. vers. ex quibus, lib. 5. Crauet. conf. 363. n. 26. & seq. quos refert Card. Tusch. d. 10. 4. lit. 1. concl. 330. n. 10. Celsate verisimilitudine, & cessantibus cōiecturis, recurrimus ad meram significationem verborum, & si apparet, ea est tenenda, l. non aliter ff. de legat. 3. l. 3. §. toties. ff. de damno infecto, Angel. conf. 261. col. pen. in princip. Alex. d. conf. 179. num. 11. Cardin. Tusch. d. concl. 330. num. 46. Anton. Monach. Florent. decis. 16. num. 11.

6 INTERPRETATIO facienda est secundum subiectā materiam, Socin. conf. 1. num. 120. vol. 1. Beroi. conf. 66. num. 14. & conf. 105. num. 24. vol. 1. Alex. conf. 26. num. 6. vol. 5. Nat. conf. 476. num. 3. Roland. conf. 39. à nu. 9. vol. 4. Becc. conf. 101. num. 40. vol. 1. Surd. de aliment. tit. 5. quest. 1. num. 4. quos refert Oltau. Glor. resp. 9. num. 8.

S V M M A R I V M.

- 1 Fatuus est Iudex, qui ultra petita indicat.
- 2 Iudex debet iudicare secundum allegata, & probata, non autem secundum propriam conscientiam; limita pluribus modis, vt n. 3.
- 4 Iura semper pro Iudice presumunt.

Iudex.

AXIOMA CXXXI.

1 IUDIX factus reputatur, qui ultra petita iudicat, l. vlt. C. de fideicom. lib. 1. vt fundus. ff. communi diuid. Castren. conf. 291. Vifis, in princ. vers. & circa primam, lib. 1. Alex. conf. 163. Vifo processu, num. 5. & 8. lib. 2. Card. Tusch. tom. 4. lit. 1. concl. 398. num. 14. Azuned. l. 10. num. 115. cum seqq. tit. 17. lib. 4. nona Recopil. Valasch. conf. 145. à num. 8. D. Barbosa. in l. si cum dotem, in princ. num. 44. ff. soluo matrim. Ordin. Regia Lusit. lib. 3. tit. 65. in princip. & tit. 66. §. 1.

2 IUDIX debet iudicare secundum allegata, & probata, non autem secundum propriam conscientiam, l. illicitas. §. veritas, vbi Beroi. & doct. ff. de offic. resid. cap. pastoralis §. quia verò, de offic. deleg. Thom. 2.

2. quest. 67. art. 2. Ordin. Regia Lusit. lib. 3. tit. 63. in princip. & tit. 66. in princip. Abb. in cap. pastoralis §. quia verò, num. 8. de offic. deleg. Federic. de Senus conf. 21. Nunquid. num. 2. in princ. Ioan. de Imola conf. 83. in casu in princip. Rimin. lun. conf. 666. num. 47. Azor. Instit. moral. p. 3. lib. 2. cap. 2. quest. 11. in fine, Con. vari. lib. 1. cap. 1. Nat. conf. 276. num. 3. vol. 1. Panel. in l. 2. C. de rescand. vend. p. 3. cap. 3. num. 33. Petr. Magdalen. de num. testum in testam. p. 3. cap. 1. num. 18. cum seqq. Tusch. lit. 1. sing. 60. Hippol. sing. 266. Bernard. reg. 377. Ioan. Garc. reg. 254. Matien. in dialog. relator. p. 3. cap. 42. Martin. del Rio in repet. l. transigere, C. de transact. p. 3. num. 139. cum seqq. Petr. Martin. in cap. afferre, de presumpt. in verbo date infantem, num. 20. cum seqq. Flamin. Charitar. de execut. sentent. capto bannito, in cap. vlt. à num. 365. Clar. lib. 5. §. fin. quest. 66. num. 2. & quest. 8. num. 5. Seraphin. de privileg. iuram. princ. 2. Anton. Corduba in quest. Theolog. lib. 1. qu. 37. Osach. decis. 1. n. 39. Vini. Neapol. decis. 178. Tiber. Decian. in tract. crimin. lib. 2. cap. 1. Menoch. conf. 92. num. 80. cum seqq. & conf. 786. num. vlt. Mascard. de probat. concl. 948. Canalcian. decis. 25. num. 5. p. 1. & decis. 19. num. 61. & decis. 23. num. 10. p. 3. Cened. ad decretal. coll. 1. 101. num. 11. Vgolin. de officio Episcopi cap. 26. num. 3. Cardos. in praxi Iudicum, & Advocat. verbo Iudex, num. 7. Farinac. in praxi crimin. p. quest. 21. num. 163. cum seqq. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. 1. concl. 398. per totam, Ludon. Miranda de ordine iudic. quest. 28. art. 3. Sayr. in clauis Regie, lib. 12. cap. 8. num. 6. cum seqq. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 73. num. 7. Leon. Less. de Iustis. lib. 2. cap. 29. dub. 10. n. 84. Oltau. Glor. resp. 10. num. 71.

Limita multis modis. Primò, quando conscientia est informata à notorio. Secundò, in Iudice, qui est supra leges. Tertiò, in criminalibus, vbi de pena corporali agitur. Quartò, in iurisdictione voluntaria. Quintò, in Iudice, qui potest pronuntiare in scriptis, & sine scriptis, refert Corrad. in breuiario, fol. 186. num. 18. Sextò, quando nihil est apparenter probatum, Bald. conf. 165. Creditor, circa fin. n. 3. lib. 1. Septimò, in arbitrarijs Iudici, Bald. conf. 310. Aut mulier. n. 2. lib. 1. Octauò, in arbitro & arbitratore simul, Lap. alleg. 78. n. 9. vers. quinto. Nonò, in causa taxationis interesse, quia si non est probatum in quantitate, potest in conscientia Iudex secundum æquitatem illud taxare, & arbitrari, Bald. conf. 270. Ad euentiam num. 11. lib. 1. Decimò, quando probatum est hinc inde æqualiter, Cardin. Tusch. d. lit. 1. conclus. 294. post num. 23.

Pro Iudice Iura semper presumuntur, l. 1. in fine, ff. de officio Presid. l. 2. §. Publicanus. ff. de vi bonor. rapt. l. nimis, C. de acquir. possess. cap. in presentia, de renunciat. Marant. de ordine iudic. 2. p. 6. in princip. tit. 9. nu. 21. Con. de sponsal. lib. 2. cap. 8. §. 12. vers. ex quibus primò, Menoch. conf. 100. num. 1. cum seq. & de presumpt. lib. 2. pref. 67. latè Cardin. Tusch. practice. concl. tom. 6. lit. P, concl. 621. per totam, Surd. de aliment. tit. 1. quest. 120. num. 11. vbi intelligit, etiam si à sententia sit appellatum. Ille enim presumitur pronuntiasse secundum quod ius disponit, & prout de Iure tenebatur pronuntiare, l. miles. §. decem. ff. de re iudic. Alex. conf. 36. in 1. dub. vol. 5. Crauet. conf. 188. num. 8. vol. 1. Oltau. glor. resp. 9. num. 13. Alciat. de presumpt. reg. 3. pref. 32. Bald. in l. fundum §. in venditione. ff. de pig. Capol. conf. 17. col. 5. Cardin. Tusch. d. concl. 621. n. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudicium vbi captum est, ibi finiri debet; limitando pluribus modis, vt n. 2.

Iudiciis

- 3 *Iudicijs quasi contrahitur.*
- 4 *In Iudicijs debet seruari equalitas.*
- 5 *Iudicium semel extinctum amplius reuiuiscere non potest.*
- 6 *Iudicium idem est de toto quoad totum, & de parte quoad partem.*

Iudicium.

AXIOMA CXXXII.

1 **I**UDICIUM vbi cœptum est, ibi finiri debet, l. ibi cœptum. ff. de iudic. glos. in cap. proposuisti, de foro compet. Federic. de Senis conf. 97. Quoniam. num. 3. Anton. Gabr. commun. lib. 2. tit. de iudic. concl. 1. Afflic. decis. 354. num. 3. & 4. vbi intelligit, si opponatur de pendencia litis, Surd. conf. 57. num. 2. & conf. 122. num. 11. Cardin. Tusch. practic. concl. tom. 4. lit. 1. concl. 487. per totam, Cardos. in praxi iudicium, & Aduocat. verbo lis. num. 35. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 596. num. 3. in 1. edit. alias resol. 523. num. 3. in 2. edit. Hieron. Fernandez. de Ottero in interp. cap. gratum, de offic. deleg. num. 18.

2 Limita multis modis. Primò, in contumacem. Secundò, vbi prius Iudex esset negligens. Tertiò, si non potest consequi implementum Iustitiæ coram primo. Quartò, si superueniat vrgens necessitas. Quintò, si ex priuilegio possit declinare. Sextò, in delegatis cum clausula, si non omnes, &c. Septimò, in crimine hæresis. Octauò, si actum esset coram arbitro, quia poterit agi coram ordinario soluta pœna. Quos omnes refert Felin. in cap. extenore. num. 15. cum seqq. de rescript. & aliquos apud Ias. in l. nulli. nu. 6. cum seqq. C. de iudic. Nonò, in iudicio exequutiuo. Anch. conf. 363. Si aduertatur, num. 4. Ias. conf. 9. lib. 1. Castrenf. conf. 87. n. 3. lib. 1. Decimò, si primum iudicium esset nullum, & tale per quod non possit procedi ad diffinitiuum, Fulgos. conf. 119. Visis, num. 2. Vndecimò, si per appellationem, recusationem, vel superioris reuocationem aliud fieri contingat, Federic. de Senis d. conf. 97. num. 3. vers. notandum, refert Cardin. Tusch. d. conclus. 487. num. 18. cum multis sequentibus.

3 **I**UDICIIS quasi contrahitur, l. 3. §. idem scribit. ff. de pecul. l. 2. ff. de prator. stipul. Ceuall. commun. contra communes tom. 4. quest. 897. num. 887. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de fauore cleric. reali. §. 1. num. 8.

4 In iudiciis debet seruari æqualitas. Vide supra verb. equalitas, Axiom. 16. num. 1.

5 **I**UDICIUM semel extinctum amplius reuiuiscere nō potest, l. qui rem §. aream. ff. de solut. l. eius qui §. fin. ff. de iure sisci, Tiraq. in l. si vnquam, verb. suscepit liberos. num. 19. C. de renoc. donat. Surd. decis. 51. num. 5. quos refert Orlau. Glor. resp. 8. num. 34.

6 **I**UDICIUM idem est de toto quoad totum, & de parte quoad partem, l. qua de totam. ff. de rei vendic. l. à Titio. ff. de verbor. oblig. l. iuris gentium. §. adeo. ff. de pælis, cap. pastor. lit. §. 1. & ibi gloss. verbo citationis, de offic. deleg. cum aliis, de quibus Euerard. in topicis legalib. loco 80. Intellige, nisi detur diuersa ratio, Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 6. quest. 2. num. 111. Monet. de distribut. quoad. p. 2. quest. 14. num. 31.

S V M M A R I V M.

- 1 *Iura Iuribus expedit concordari.*
- 2 *Promptiora sunt Iura ad liberandum.*

- 3 *Iura potius se adaptant ad ea, quæ frequenter, quàm ad ea, quæ raro eueniunt.*

Iura.

AXIOMA CXXXIII.

IURA Iuribus expedit concordari, l. sed & posteriores. ff. de legib. l. non est nonum. ff. cod. tit. l. precipimus, in fine, C. de appellat. l. vnic. C. de inoffic. dorib. cap. cum expediat, de elect. lib. 6. Manin. lib. 3. Dial. 59. à princip. & dial. 71. D. Barbof. in l. 1. ff. solute matrim. p. 1. num. 7. & 8. Nam correctio Iurium est vitanda, vt dixi supra verb. Correctio, Axiom. 60.

IURA promptiora sunt ad liberandum, l. fauorabiliores. ff. de regul. Iuris, l. absentem. ff. de pœnis, Orlau. Glor. resp. 1. p. 3. num. 61.

IURA potius se adaptant ad ea, quæ frequenter, quàm ad ea, quæ raro eueniunt, l. nam ad ea. ff. de legib. l. Iura, C. de postul. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 14. Menoch. remed. 2. adipisc. possess. num. 111. vbi de intellectu huius Axiomatis.

S V M M A R I V M.

- 1 *Iuramentum regulatur secundum naturam actus, cui adijcitur.*
- 2 *Iuramentum non auget obligationem, sed ei intra suos limites manenti addit religionis vinculum.*
- 3 *Iuramentum non comprehendit casum necessitatis.*
- 4 *Iuramentum in genere præstitum non extenditur vltra intentionem iurantis.*
- 5 *Iuramentum debet impleri in forma specifica.*

Iuramentum.

AXIOMA CXXXIV.

IURAMENTVM regulatur secundum naturam actus, cui adijcitur, l. vlt. C. de nō. nu. pecun. l. sed et si possessori. §. ite si iurauero, vbi Ias. notab. 9. ff. de iureiur. l. fin. ff. qui satisf. cog. cap. quemadmodū, vbi Abb. not. 7. de iureiur. exornant Dec. conf. 240. & conf. 351. num. 8. Petr. de Anchor. conf. 76. num. 4. Roland. à Valle conf. 8. à num. 42. lib. 1. vbi intelligit, si deficiat consensus, Con. in cap. quamuis pactum, de pactis, lib. 6. p. 1. §. 4. num. 1. & in rub. de testam. p. 2. num. 9. & vari. lib. 3. cap. 17. num. 5. Costa in l. si ex cautione, Fallent. 9. pag. mibi 108. cum seqq. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 164. Tiraq. in prefat. l. si vnquam, num. 165. C. de renocand. donat. & de iure constit. p. 3. limit. 7. num. 35. Cachéran. decis. 49. num. 9. Burg. de Pace conf. 14. num. 21. Monch. de success. creat. §. 9. a. num. 19. Lara in l. si quis à liberis. §. parens. n. 85. ff. de liber. agnosc. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 2. n. 56. Anton. Gom. l. 22. Tauri. n. 10. col. antepen. Bellaconib. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 1. de rebus creditis. n. 72. pag. 438. Anton. Gabr. tom. 3. lib. 2. tit. de iureiur. concl. 10. Menoch. conf. 24. n. 7. Pichard. in disput. de mora. n. 76. & ad princip. Insit. de adempt. legat. n. 18. Berta Zel. in repet. l. si quis maior, C. de transactio. n. 281. 651. & 710. Guier. de iuram. confirmat. p. 1. cap. 37. n. 2. & in repet. auth. Sacramenta puerum. n. 16. C. si aduersus vendic. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. q. 8. n. 14. & lib. 13. quest. 1. n. 21. & q. 5. n. 17. cum seqq. Brunor. à Sole in locis

communib. verbo Iuramentum 19. Morl. in emporio Iuris. p. 1. tit. 5. q. 1. n. 51. vers. qua de causa, Valasc. conf. 5. n. 19. Cald. Pereira de potestate elig. cap. 2. n. 35. & in resp. pro Duce Pastrana, vers. qua sententia, Ceual. communium contra commun. tom. 4. q. 900. n. 7. Soar. de Relig. tract. de Iuramento, cap. 32. n. 2. cum seq. Molin. de Iustit. tract. 2. disp. 151. vers. ad quar- tum dicendum, Card. Mantie. de iaculis & ambig. con- nent. lib. 4. tit. 32. n. 89. Camill. Borrel. in Summa omnium decis. tit. 60. n. 302. Card. Tusch. practie. con- clus. tom. 4. lit. 1. concl. 506. per totam.

- 2 IURAMENTUM non auget obligationem, sed ei intra suos limites manenti addit religionis vinculum, Oldrad. conf. 294. in fine, vers. non obstat iuramentum, & conf. 238. Cum mulier. n. 2. vers. unde, & conf. 178. Licet quantum, Roman. conf. 269. Non est dubium, Alex. conf. 37. Viso, col. 3. lib. 2. quos re- fert Card. Tusch. d. tom. 4. lit. 1. concl. 507. vbi con- clus. 108. subdit, quod iuramentum non compre- hendit casum necessitatis, & concl. 522. quod iura- mentum in genere præstitum non extenditur ultra intentionem iurantis.

- 5 IURAMENTUM debet impleri in forma specifica, cap. ad nostram, il. 1. de iureiur. Ias. in l. cum qui. §. 1. ff. de iureiur. Alex. conf. 91. Visis actis, lib. 2. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 165. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transactio- n. 723. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. resol. 255. n. 3. in 2. edit. Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. 1. con- clus. 527. per totam.

SVMMARIVM.

- 1 Ius quasitū fortius est, quàm ius querendū.
- 2 Ius quarendum facilius impeditur, quàm quod tollatur ius iam quasitum.
- 3 Iuris executio nec metum, nec iniuriam in- fert.
- 4 Frustrà precibus impetratur, quod à iure communi conceditur.
- 5 Iuri dantis confirmato, confirmatur ius ac- cipientis.
- 6 Iure dantis resolutio, resolvitur & ius acci- pientis.
- 7 Vna, eadēque res diuerso Iure censi non debet.
- 8 Iniuriam nemini facit, qui utitur iure suo.
- 9 Iure eius uti debet, qui in ius succedit al- terius.
- 10 Iure quod expresse sancitum non reperitur, non est superstitiosis inuentionibus præsu- mendum.
- 11 Ius metimur ex persona Actoris, non ex persona Rei.
- 12 Ius suum cedens, vel renuncians, non ha- bet amplius regressum ad illud.
- 13 Iuri suo quilibet renunciare potest. Intel- lige, ut num. 14.
- 15 Iuris plus nemo in alium transferre potest, quàm in se habeat.

Ius.

AXIOMA CXXXV.

- 1 Ius quasitum fortius est, quàm ius querendū, l. si ita scriptum. §. 1. l. si ita scripisset. ff. de legat. 2.

Brunor. à Sole in locis communib. verbo Ius. n. 21. & ideo difficilius amittitur, Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 67. n. 3. & remittitur, l. fin. C. de acquiren. possess. l. qui autem, in princip. ff. qua in fraudem cred. Surd. conf. 351. n. 38. vel ab inuito aufertur, l. fin. ff. de pactis, l. id quod nostrum. ff. de regulis Iuris. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 239. Facilius enim impeditur ius querendum, quàm quod tollatur ius iam quasitum, Alex. conf. 196. Visis. n. 5. lib. 7. quem refert Card. Tusch. practie. conclus. tom. 3. lit. F. con- clus. 12. n. 7.

IURIS executio nec metum, nec iniuriam in- fert, l. nullus videtur, vbi Dec. & Cagnol. ff. de regu- lis Iuris, Surd. decis. 21. n. 14. cum seqq. Anton. Gam. Lusitan. decis. 35. n. 1.

A IURE communi concessum frustra preci- bus impetratur, l. 1. ff. ad municip. l. Imperatores. ff. de priuileg. credit. l. 1. C. de thesaur. lib. 10. Surd. decis. 173. num. 18. & conf. 216. num. 24. & conf. 298. num. 26. Es- cob. de ratiocin. cap. 6. n. 29. in fine.

IURE dantis confirmato, confirmatur ius ac- cipientis, l. cum vir. ff. de usucap. l. rem alienam. ff. de pignorat. actionib. Anton. Gom. vari. tom. 2. cap. 2. n. 35. in fine.

IURE dantis resolutio, resolvitur & ius acci- pientis, l. lex vestigali 31. ff. de pignorib. l. si ex duo- bus. §. 1. ff. de in diem adiect. cap. nuper, de donat. in- ter virum & uxorem. decis. Pedam. 156. n. 12. Anton. Gom. vari. tom. 2. cap. 3. n. 8. in fine, Bertazol. de clau- sul. instrument. claus. 15. gloss. 2. n. 16. D. Barbos. in l. quia tale. n. 86. ad fin. ff. soluto matrim. Mari. An- tonin. vari. resol. lib. 2. resol. fin. casu fin. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 6. lit. R. concl. 272. vbi intelligit in ijs, quæ habent dependentiam successiuam, non in ijs, quæ in ipso instanti radican- tur, & perfec- tionem habent in se.

IURE diuerso vna, eadēque res censi non debet, l. cum qui ades. ff. de usucap. cap. cognouimus. 12. q. 2. cap. quia circa, 22. de priuileg. cap. cum in tua. 30. de decim. Tirag. de retractu lig. §. 1. gloss. 18. n. 23. & §. 8. gloss. 5. n. 14. ante fin. & de nobilit. cap. 28. n. 11. cum seqq. Mexi. in tract. taxa pami, concl. 2. n. 63. Surd. de aliment. tit. 2. q. 15. n. 150. & seq. & conf. 152. n. 39. Pgelin. de officio & potest. Episcopi, cap. 20. §. 10. n. 2. Card. n. Tusch. tom. 3. lit. E. con- clus. 54. Ceual. commun. contra commun. tom. 4. q. 899. n. 36. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 6. proam. n. 64. 69. & seq. & gloss. 43. n. 160. Lucou. Rodolphin. va- ri. quast. lib. 2. q. 42. n. 48. Narbon. de appellat. à Vi- cario ad Episcopum. p. 1. n. 81. Anton. Monach. Lu- cen. decis. 21. num. 23. & decis. 67. n. 9. & Florent. de- cis. 28. n. 12. vbi secus ait respectu diuersorum, Rot. decis. 669. n. 3. apud Farinac. p. 1. recens. San- Elarel. vari. resol. p. 1. q. 26. n. 15.

IURE suo qui utitur, nemini facit iniuriam, l. 8. iniuriarum. §. 1. ff. de iniur. l. 3. §. is tamen. ff. de libero ho- mine exhib. l. qui iniuriarum. §. is qui. ff. de iureiur. l. in- ieiurando, l. quod Reip. l. iniuriam. ff. de iniur. l. sumi- num. §. vlt. ff. de damno infecto, l. Proculus. ff. eod. tit. l. si donaturus. §. si quis indebitam, C. de condit. ob causam, l. si in meo. ff. de aqua pluuiarum. arc. cap. cum Eccl. 21. vers. quia de elect. Cagnol. in l. nemo damnum. num. 2. ff. de regulis Iuris, Nau. conf. 32. num. 4. sub tit. de prebend. in antiq. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 251. Menoch. de presumpt. lib. 6. præf. 29. Mascard. de probationib. con- clus. 1051. num. 31. Surd. conf. 374. num. 17. Flamin. Pa- ris. de resignat. benefic. lib. 13. quast. 1. num. 164. Farin. in praxi crimin. quast. 105. num. 130. Franc. Leo in thesau- ro fori ecclesiast. p. 2. cap. 3. num. 75. Mari. Antonin. vari. resol. lib. 3. resol. 12. num. 2. Cardin. Tusch. practie. concl.

107.

- tom.4. lit. 1. concl. 162. per totam. Vnde iuris executio iniuriam non continet, l. iniuriarum actio. §. is qui inter. ff. de iniur. Roman. conf. 387. In terminis, in princip.
- 9 IURIS eius uti debet, qui in ius succedit alterius, l. si aqua ductum. ff. de contrab. empt. cap. is qui in ius, de regul. iuris, lib.6. Rebuff. in tract. nominat. quest. 8. num. 12. cum seqq. Alosf. Rice. in collect. decis. p. 5. collect. 1784. Gonz. ad reg. 8. Cancel. glos. 15. §. 1. num. 79. Monet. in tract. de decimis cap. 8. quest. 4. n. 50.
- 10 IURIS quod expressè sancitum non reperitur, non est superfluitatis inuentionibus præsumendum, l. si verò. §. de viro. ff. soluto matrim. cap. consuluit. 2. quest. 5. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 44. num. 2. & decis. 87. & decis. 255. num. 2. & conf. 158. num. 13. & conf. 308. num. 3.
- 11 IUS metimur ex persona Actoris, non ex persona Rei, Surd. de aliment. tit. 6. quest. 4. num. 9. & conf. 150. num. 89. Card. Tusch. tom. 1. lit. A. concl. 117. num. 13. vbi num. 14. subdit, procedere etiam respectu qualitatatis, quæ fundat intentionem agentis, quia si non est probata, Reus absoluitur. Vide supra Axiom. 10. num. 3.
- 12 IUS suum cedens, vel renuncians non habet amplius regressum ad illud, l. quantiur. §. si vendita. ff. de adult. edito, l. si maritus. §. si negauerit. ff. de adulter. l. 1. §. qui semel. ff. de success. edito, Dec. conf. 389. Visa longa. num. 10. Roman. conf. 369. Circa primum, num. 16. Afflict. decis. 220. num. 19. Las. conf. 133. in princip. lib. 4. Crauet. conf. 74. num. 4. & conf. 166. num. 6. & conf. 191. num. 3. Vbi ait, quod tali agenti ex iure, quod cessit, potest excipi, Amice iura tua cessisti alteri, tibi non competit actio, Roland. à Valle conf. 95. num. 34. lib. 1. & conf. 57. num. 12. cum seqq. lib. 3. vbi dicit, quod procedit Axioma, siue renunciaret expressè, siue tacitè. Limita tamen in eo, qui cessit, vel renunciavit iuri suo ex causa certa, vel sub conditione, quia causa non impleta, vel conditione non purificata, reuertitur ad iura sua, vt per Crauet. conf. 127. num. 13.
- 13 IURIS suo quilibet renunciare potest, l. si quis in conscribendo, C. de Episcop. & cleric. l. pen. C. de pactis, cap. autis 39. vers. nisi, de testib. cap. ad Apostolicam, de Regularib. cap. si de tertia, de priuileg. Tirag. de iure primog. quest. 24. num. 4. cum seqq. Socin. reg. 8. Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 203. num. 5. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 58. D. Barbosa. in l. alia. §. eleganter. num. 12. cum seqq. ff. soluto matrim. Morla in emporio Iuris Civilis, tit. 10. de locato. quest. 2. num. 12. Azori. Instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 22. quest. 10. Cardin. Tusch. tom. 6. lit. R. concl. 170. cum seq. Ioan. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiast. p. 2. cap. 7. num. 49. Hieron. Fernandez. de Ouero in interp. cap. 1. de ordine cognit. num. 27. Soar. de legib. lib. 8. cap. 33. per totum. Cardin. Tusch. tom. 6. lit. R. concl. 170. Otlan. Glor. res. 1. p. 1. n. 42.
- 14 Intellige procedere in iis, quæ singulorum priuatam respiciunt vtilitatem, non ita si publicam offendat renunciatio, iuxta tex. in l. ius publicum. ff. de pactis, & in l. 2. §. ed quia veremur, C. de iur. iur. propter cal. & in cap. si diligenti, de foro comp. Fortun. in l. 1. §. huius studij. à num. 9. ff. de iustit. & iure, Con. in cap. quamuis pactum. p. 2. §. 1. num. 5. & 6. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. cap. 1. à num. 2. & cap. 16. num. 50. Alex. Turam. de legibus. p. 2. cap. 6. à num. 2. D. Barbosa. in l. 1. p. 1. num. 63. ff. soluto matrim. & in d. §. eleganter, à num. 14. cum seqq. Soar. d. lib. 8. cap. 6. à princip. Nauar. in tract. de finib. huius acti. num. 29. Armendar. in præm. addit. ad recopil. legum Navarra. num. 23. Verùm vt clarius pateat hæc resolutio, sic distinguendum credo: vel enim lex, seu priuilegium respicit vtilita-

tem alicuius communitatis, aut Ordinis, quia scilicet in fauorem totius communitatis, aut Ordinis totius concessum est, vt in priuilegio fori clericis concessò, ne ad forum seculare trahantur vt declarat Pontifex in d. cap. si diligenti, inde meritò inferens, singulos clericos tali priuilegio renuntiare non posse; & ratio est manifesta, quia licet priuatum ius ex singulorum pendeat voluntate, non ita illud, quod respicit totam communitatem, & quia qualibet priuatorum dispositio alteri tertio nocere non potest, cap. non debet, de regulis iuris, lib. 6. cap. quamuis pactum, de pactis, eod. lib. cum similibus. Huc etiam pertinent exempla, quæ ponit lureconf. in d. §. huius studij. Aut verò priuilegium conceditur singularibus & priuatis personis, & subdistingue; vel enim principaliter respicit earum fauorem, & secundariò bonum publicum, quatenus scilicet lex, vel Princeps rectè disponendo res priuatorum, intendit etiam communem vtilitatem, quæ resultat ex eo, quod ciuitas, seu Regnum opibus abundet, & ciues habeat locupletes, & in hoc casu procedit hoc Axioma, quod iis, quæ pro se introducta sunt (si aliud non obstat) quilibet renuntiare potest, nec attenditur vtilitas Reip. secundaria, & minus principalis, iuxta reg. l. 1. ibi, prima enim ratio ff. de auctor. tutor. & in simili de præiudicio tertij minus principali notat glos. ult. in d. cap. quamuis pactum recepta, ex multis, de quibus Con. ibi p. 3. §. 3. num. 7. & optimis exemplis explicat Sanchez in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 3. cap. 9. num. 31. & 39. Vel lex, aut priuilegium disponendo de priuatorum bonis, non respicit principaliter eorum priuatum fauorem, sed publicam vtilitatem, quia non eam ciuium vilitati consulit, quàm publico incommodo, vt contingit in iuramento calumniæ, iuxta d. §. quia veremur, & in aliis, in quibus lex principaliter litibus, aut fraudibus obuiare intendit, iuxta reg. tex. in l. properandum, C. de iudic. cap. finem luitibus, de dolo & contum. l. 1. ff. de usucap. Atque ita hanc esse communem Doctorum sententiam post Abb. Felin. & alios in d. cap. si diligenti, testatur D. Barbosa d. p. 1. num. 64. quibus adde Cuiac. ad tit. C. de sponsal. Card. Tusch. tom. 4. lit. 7. conclus. 511. num. 28. Soar. de legib. lib. 8. cap. 6. in princip.

IURIS plus nemo in alium transferre potest, 15 quàm in se habeat. Vide infra Axiom. 160. n. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Lex generaliter loquens, generaliter est intelligenda.
- 2 Lex generaliter loquens restringitur, ne quis ad lucrum indebitè admittatur, vel ne quis damnum indebitè patiatur, vel ex ratione particulari.
- 3 Lex generaliter loquens recipit restitutionem de habilitate.
- 4 Lex ubi non distinguit, nec nos distinguere debemus.
- 5 Lex si voluisset, expressisset.
- 6 Lex id voluisse præsumitur, cum faciliè id exprimere potuisset, neque expressit.
- 7 Lex quod non dicit, non est ab homine præsumendum.
- 8 Verba legis cui non conueniunt, non conueniunt eius dispositio.

L 3 9 Ratio

- 9 *Ratione legis cessante, cessat quoque eius dispositio.*
- 10 *Casus legis ubi est, cessat omnis disputatio.*
- 11 *Lege quod cauetur, in practica non habetur.*
- 12 *Lege permittente quod fit, dicitur iuste, & bene fieri.*
- 13 *Legem querere ubi est ratio naturalis, est infirmitas intellectus.*
- 14 *Leges nihil frustra faciunt.*
- 15 *Lex non debet habere unam syllabam superfluum.*
- 16 *Superflua omnia sunt reprobata.*
- 17 *Mens legis magis est attendenda, quam verba.*
- 18 *Ratio generalis legis restringitur ex mente legis.*
- 19 *Lex non est posita verbis, sed rebus.*
- 20 *Lex quantuncunque dura est seruanda.*
- 21 *Auxilium legis frustra inuocat, qui committit in legem.*
- 22 *Lex non extenditur ad praterita, sed trahitur ad futura.*
- 23 *Lex non trahitur ad praterita iam decisa.*
- 24 *Lex antiqui Iuris declaratoria trahitur non solum ad futura, sed etiam ad praterita.*
- 25 *Superioris legem non potest tollere inferior.*
- 26 *Leges non solent quem duplici onere gravare.*
- 27 *Legibus, non exemplis est iudicandum.*
- 28 *Legum correctio est vitanda.*
- 29 *Lex mitius agit, quam homo minister legis.*

Lex.

AXIOMA CXXXVI.

- 1 **L**ex generaliter loquens, generaliter est intelligenda, l. de pretio. ff. de publ. in rem act. l. in fraudem. §. ult. ff. de testam. mil. l. 1. §. generaliter. ff. de legat. prest. l. 1. §. quod autem. ff. de aleator. l. fin. in fine, ubi Angel. C. de dotis promiss. cap. solita. §. fin. de maior. & obed. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 172. Barthol. Peretz. in extrauag. ambigua, de rebus Eccles. non alienan. num. 9. pag. mibi 85. Bertazol. in repet. l. si quis maior. C. de transact. num. 213. Surd. conf. 271. num. 28. Valasc. conf. 113. num. 21. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 419. num. 1. & decis. 605. num. 2. in 1. edit. alias resol. 529. num. 2. in 2. edit. Mari. Antonin. vari. resol. lib. 3. resol. 18. num. 3. Narbona de appellat. à Vicario ad Episcopum p. 1. num. 27. Restringitur tamen, ne quis ad lucrum indebitè admittatur, vel ne quis damnum indebitè patiat, secundum Armendar. in proem. addit. ad recopil. legum Navarra. num. 76. Item restringitur ex ratione particulari, l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de legat. 3. l. si de certa re, C. de transact. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 9. quest. 4. num. 19. Garc. Girona de privilegiis, seu exempt. explicat. nu. 276. & 526. Et recipit restrictionem de habilitate, l. ut gradatum. §. & si. ff. de muner. & honorib. cum citatis à Bertazol. in repet. l. si quis maior. num. 216. C. de transact.
- 4 **L**ex ubi non distinguit, nec nos distinguere debemus, l. non distinguemus. ff. de recept. arb. l. Praes.

ff. de officio Praesid. l. 2. §. conuenire. ff. de iudic. l. quos prohibet. ff. de postulando, l. 1. §. generaliter, ubi glos. verbo in infinitum. ff. de legat. prest. l. quamuis. ff. de in ius vocando, l. si seruum. §. non dixi. ff. de acquir. hered. l. 1. §. quod autem, & ibi glos. verbo simpliciter. ff. de aleator. l. vnic. C. qui pro sua iuris. l. illam, C. de collationib. cap. Romano-rum. 9. dist. cap. consulisti 2. quest. 5. cap. soluta, de maior. & obed. cap. quia circa 22. de privileg. Clem. ult. de rescript. exornant las. in l. non dubium. num. 38. C. de legib. Gam. Lusit. decis. 105. n. 2. Thom. de Thomasset. in floribus legum reg. 300. Bertazol. in repet. l. si quis maior. num. 354. C. de transact. Surd. conf. 51. num. 7. & conf. 182. num. 15. & conf. 301. num. 50. & conf. 308. num. 3. & conf. 340. num. 2. & decis. 195. num. 4. Escob. de ratiocin. cap. 18. num. 42. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 12. quest. 5. num. 22. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D, concl. 508. Joseph. Aldrete de Religiosa disciplina tuenda, lib. 2. cap. 28. num. 11. Narbona de appellat. à Vicario ad Episcopum p. 1. num. 27. Monet. de distribut. quod p. 2. quest. 2. num. 37. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de bonis clericorum. §. 1. num. 19. in fine, Fr. Anon. à Souza in relect. de censuris Bulla Coena, cap. 2. disp. 8. num. 1. Cas. Argel. de contradiet. legum. quest. 20. num. 14. ubi num. 24. declarat, si nullo modo dicat, nec virtualiter, nec realiter, secus si saltem virtualiter, Armendar. in proem. addit. ad recopil. legum Navarra. num. 27. ubi limitat, cum alia lex distinguit, vel cum ratio ex illa, vel ex aliis legibus desumpta id facit; nam lex vna indistinctè loquens per aliam distinguitur, & limitatur, l. sciendum. ff. qui satisf. cog. l. quamuis. ff. de in ius voc. auct. offeratur, l. de litis contest. l. si iusfam. ff. de action. & obligation. l. 1. ff. ad Macedon. l. iuris gentium. §. si paciscar. ff. de pactis, iuncta l. transigere, & ibi glos. magna in fine, C. de transactionib. Bellet. d. tit. de bonis clericorum. §. 1. num. 20.

Lex si voluisset, expressisset, l. vnic. §. fin autem ad deficientis, C. de caduc. tollen. l. si seruum. §. Praior aut. vers. non dixi. ff. de acquir. hered. cap. ad audientiam 2. de decim. cap. 2. de transact. Pral. exornant Tirag. in l. si unquam, verbo libertis. num. 3. C. de reuocand. donat. Menoch. conf. 1. num. 178. & conf. 140. num. 4. Surd. decis. 88. num. 4. & decis. 322. num. 22. & conf. 245. num. 45. Guier. practicar. lib. 3. quest. 22. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. §. 1. num. 33. & glos. 42. num. 11. Cardos. in praxi Indicium, & Aduocat. verbo Lex. non. 28. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 89. num. 5. Mari. Antonin. vari. resol. lib. 1. resol. 1. num. 10. Lex enim id noluisse praesumitur, cum faciliè id exprimere potuisset, neque expressit, Menoch. conf. 30. num. 8. Armendar. in proem. addit. ad recopil. legum Navarra. nu. 150. quia quod lex non dicit, non est ab homine praesumendum, l. dissentientis, C. de repud. cap. illi, ne sede vacan. Surd. conf. 219. num. 21.

Lex verba cui non conueniunt, non conuenit eius dispositio, l. 4. §. toties, ubi Paul. ff. de damno infecto, l. quod constitutum. ff. de inst. testam. l. ita autem, in princip. & ibi Bart. ff. de administrat. tutor. l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusat. l. 1. §. loquitur. ff. de aqua quorid. l. si ancillas omnes. ff. de legat. 1. l. adigere. §. quamuis. ff. de iurepatron. l. 2. C. communia de legat. cap. indemnitatibus. §. sed cum eas, de elect. lib. 6. Exornant Hippol. conf. 25. num. 10. & conf. 40. num. 11. Tirag. in l. si unquam, verbo libertis. num. 2. C. de reuocand. donat. Brunor. à Sole in locis communib. verbo dispositio. 14. Surd. decis. 122. n. 13. & conf. 152. n. 38. & conf. 174. n. 8. & conf. 179. n. 38. Guier. pract. lib. 3. quest. 17. n. 227. & conf. 1. nu. 8. & conf. 21. n. 1. cum seqq. Escob. de ratiocin. cap. 28. num. 17. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. num. 24. & glos. 45. §. 1. num. 51. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 518. num. 6. in 1. edit. & resol. 445. num.

- num. 6. in 2. edit. *Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 57. §. 2. num. 6. vers. tertio, Anton. Monach. Lucen. decis. 13. num. 23. Mari. Antonin. vari. resolution. lib. 3. resol. 9. num. 4. Rot. decis. 697. num. 7. apud Farin. p. 1. recent.*
- 9 **L E G I** s ratione cessante, cessat quoque eius dispositio, l. in omni, vbi Bart. ff. de adoptionib. l. quod dicitur ff. de pactis, l. fin. ff. ad Syllan. l. si maritus. §. scripsi. ff. ad leg. l. i. de adulter. l. adigere. §. quamuis. ff. de iurepatron. cap. & si Christum, de iureiur. Euerard. in topicis legalib. loco 85. Tirag. in tract. cessante causa. p. 1. num. 11. Bertazol. in repet. l. si quis maior. num. 263. C. de transactionib. Surd. conf. 375. num. 24. Mari. Antonin. var. resolution. lib. 2. resol. 32. num. 8. Pichard. ad princip. Instit. de milit. testam. num. 4. ad princip. Instit. de lege Falcid. num. 28. & ad princip. Instit. de eo. cui libertatis causa bona adduntur. num. 41. & 42. vbi quod cessante ratione legis negatiue, & contrarie cessat lex.
- 10 **L E G I** s casus vbi est, cessat omnis disputatio, glos. vlt. in l. ancilla. C. de furtis, Dec. conf. 452. in fine, Crauet. conf. 273. num. 7. Becc. conf. 14. num. 28. & conf. 112. in fin. vol. 1. Surd. conf. 53. num. 6. & conf. 58. num. 3. Magon. Lucen. decis. 12. num. 18. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 9. in princip. num. 2. Mari. Antonin. vari. resol. lib. 1. resol. 46. num. 1. & lib. 2. resol. 51. num. 5. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 15. num. 9. Joseph. Sesse Aragonie decis. 153. num. 25. Oltan. Glor. resp. 1. p. 1. num. 135. vers. nec in casu, Cardin. Tusch. lit. L. concl. 262. num. 4.
- 11 **L E G I** quod cauetur, in practica non habetur, Bald. in cap. nihil, circa fin. de elect. Ludon. Rodolphin. vari. quest. lib. 2. q. 42. num. 39.
- 12 **L E G I** permittente quod fit, dicitur iuste, & bene fieri, l. quis sit fugitiuus. §. apud labonem, ibi, quia id facit, quod publice facere licere arbitrat ff. de adul. edicto. cap. quid dicam 14. quest. 4. Pichard. ad rub. Instit. de inoffic. testam. n. 9. Marc. Anton. Genuens. in practic. ecclesiast. q. 46. num. 4.
- 13 **L E G I** m querere vbi est ratio naturalis, est infirmitas intellectus, Philosoph. lib. 8. Phisic. cap. 3. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 28. num. 9. & quest. 44. num. 12. & quest. 45. num. 58. Quia naturalis ratio vim & robur legis habet, l. cum ratio. ff. de bonis d. m. nat. l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excusat. tutor. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 1. num. 7. & allegari potest pro lege, Surd. d. q. 28. num. 7.
- 14 **L E G I** s nihil frustra faciunt, las. in l. ait Prator. num. 1. ff. de iureiur. Cas. Argel. de contradic. legumino, q. 2. num. 200. & quest. 13. num. 48. & quest. 18. num. 18. Armendar. in proam. addit. ad recopil. legum Nauarra.
- 15 **L E G I** s. Lex enim non debet habere vnam syllabam superfluum, & vacuam, glos. verbo tanquam, in cap. solita, de maiorib. & obed. Mandos. in reg. 9. Cancel. quest. 4. num. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 22. num. 5.
- 16 quia omnia superflua sunt reprobata, l. 1. §. quibus, C. de nouo Cod. fac. l. fin. C. qui admitti, Clem. eximi. §. quamuis, vbi Card. num. 220. de verb. signific. Gonzal. vbi supra glos. 13. num. 72.
- 17 **L E G I** s mens magis est attendenda, quam verba, l. si re leges. ff. de legib. l. non aliter. ff. de legat. 3. l. nominis & rei. §. verbum ex legibus. ff. de verb. signif. Surd. decis. 35. num. 14. Marc. Anton. Genuens. in practic. lib. ecclesiast. quest. 144. num. 3. Ferrer. in Constitut. Cathalonie
- 18 glos. 4. num. 66. & ratio generalis legis restringitur ex mente legis, Surd. decis. 9. num. 13. Armendar. in proam. ad recopil. legum Nauarra. n. 131.
- 19 **L E X** non est posita verbis, sed rebus, l. 2. in fine, C. communia de legat. l. fin. C. de usuris, cap. secundo requirit, de appellat. Surd. de aliment. tit. 9. quest. 21. num. 20. Abb. conf. 93. In questione, col. 2. circa med. vers. ad idem facit, lib. 2. Roman. conf. 428. In terminis. num. 12.
- Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 156. num. 17. Ferrer. in Constitut. Cathalonie glos. 5. num. 160. Sigism. Scacc. de appellat. quest. 17. limit. 10. num. 14. Cardin. Tusch. tom. 5. lit. L. concl. 272. per totam, Armendar. in proam. addit. ad recopil. legum Nauarra. n. 104.
- L E X** quantuncunque dura est seruanda, l. pro- 20 spexit. ff. qui & à quibus, Roland. à Valle conf. 99. num. 47. lib. 2. Crauet. conf. 46. num. 2. Armendar. vbi supra num. 152. Egid. Bellam. conf. 9. num. 3. vbi intelligit, quando est certa, & sine dubio, Franc. Becc. conf. 51. num. 18. & seq. vbi ait procedere, quando est in specie super certo casu, subditque illam, l. prospexit, turbare multos Doctores, vt ad casum iniquum non admittant illam, Card. Tusch. d. tom. 5. lit. L. concl. 262. per totam, Sigism. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 48. n. 11.
- L E G I** s auxilium frustra inuocat, qui committit in legem, l. auxilium. §. in delictis. ff. de minorib. l. sancimus, C. de iudic. cap. bona, l. 1. de elect. cap. vlt. de immunit. Eccles. cap. contingit 45. cap. in audientia, de sentent. excom. cap. quia frustra, de usuris, Petr. de Anch. conf. 37. Contra Ioannem. num. 4. & 5. Bertazol. in repet. l. si quis maior. num. 276. & 646. C. de transactionib. Surd. conf. 37. num. 3. Cardin. Tusch. tom. 2. lit. C. concl. 954. & tom. 5. lit. L. concl. 270. Accac. Anton. in comment. ad l. Titio centum 71. nu. 47. ff. de condution. & demon. Franc. Leo in thesauro fori ecclesi. ff. p. 1. cap. 11. num. 3. & p. 2. cap. 3. num. 8. Sigism. Scacc. de appellat. quest. 5. num. 74. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 291. num. 2. in 1. edit. alias resol. 250. in 2. edit. Bollet. d. squis. clerical. p. 1. tit. de discipl. clericali. §. 16. n. 9.
- L E X** non extenditur ad præterita, sed trahitur 21 ad futura, l. leges, C. de legib. anth. de nuptiis, in princ. §. duo igitur, circa fin. collat. 4. & in §. fin. in anth. de hered. ab intest. collat. 9. cap. cognoscentis, cap. vlt. de constitut. Exornant Tirag. in prefat. retrali. lig. à num. 28. & de iure primog. quest. 43. num. 17. Conlib. 3. vari. cap. 15. nu. 4. Nau. in cap. cum contingat, de rescript. except. 14. Sebast. Medices in tract. de legib. p. 4. quest. 35. Garc. reg. 295. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 185. num. 1. & nu. 26. Nais. conf. 66. num. 3. Bursat. conf. 214. num. 21. cum seqq. vol. 2. Lancel. Conrad. in templo omnium iudic. lib. 1. cap. 1. §. 4. verb. legem generalem solum condit. num. 7. Mandos. in reg. 9. reseruat. q. 3. Caballin. millelog. 607. Burg. de Pace l. 3. Tauri. num. 37. Brunor. à Sole in locis communib. verbo Lex 13. & verbo Statutum 63. Perez l. 10. glos. 1. col. 2. ante finem, tit. 1. lib. 3. Ordinam. Anastas. Geron. animaduers. lib. 1. cap. 2. Azueud. l. 6. tit. 1. lib. 2. noua Recopil. pag. mihi 157. Matien. l. 3. glos. 16. tit. 10. lib. 5. eiusdem noua Recopil. Morl. in emporio Iuris p. 1. tit. 1. quest. 6. per totam, Castil. l. 48. Tauri. glos. de aqui adelante, Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. quest. 6. art. 17. Azor. Instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 16. quest. 13. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo lex. nu. 13. Flamin. Paris. de confident. quest. 12. num. 2. Ferrer. in Constitut. Cathalonie glos. 4. num. 28. Armendar. in proam. addit. ad recopil. legum Nauarra. num. 26. Bernard. Graue. ad præf. Camera Imper. lib. 2. concl. 9. num. 4. D. Christoph. de Pace in schol. ad leges styli. l. 200. num. 1. Farin. in praxi crimin. p. 4. decis. 10. num. 15. in fine, & latè fragment. crimin. p. 2. verbo Lex. num. 25. cum multis seqq. vbi multipliciter ampliat & limitat, Soar. de legib. lib. 3. cap. 14. Card. Tusch. practic. concl. tom. 5. lit. L. concl. 264. num. 1. & à num. 6.
- L E X** non trahitur ad præterita iam decisa, puta 23 per sententiam, rem iudicatam, transactionem, iuramentum, solutionem, quietantiam, præscriptionem, & similia, etiam quod in eadem lege nominatim, & expresse fiat mentio de præteritis, l. causas, C. de transact. Bart. in l. omnes populi num. 41. vers. distinguit, vbi Crot. num. 137. ff. de iustis. & iure, Abb. in cap.

cap. fin. num. 9. & Felin. num. 3. vers. hanc fallentiam, de constitut. Capra reg. 6. num. 3. Alex. conf. 199. num. 4. vers. secundo respondeo, lib. 6. Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. L, concl. 264. num. 63. cum seqq. & concl. 265. num. 13. cum seqq. Alderan. Mascard. de generalis statutorum interpret. concl. 13. num. 16. cum seqq. Farin. fragm. crimin. p. 2. lit. L, num. 44. cum seqq. vbi ampliat duobus modis, & limitat tribus.

24 **L**ex antiqui Iuris declaratoria traditur non solum ad futura, sed etiam ad præterita, autb. de filiis ante dotalia instrumenta natis. §. 1. autb. de rept. mulier. ibi, tanquam si lex nostra ab initio cum tali interpretatione promulgata fuisset, Abb. in d. cap. fin. num. 8. & ibi Felin. num. 4. vers. fallit. secundo, Cald. Pereira de potest. eligendi, cap. 11. num. 30. Rot. decis. 141. num. 2. p. 2. diuers. Morl. in emporio Iuris p. 1. tit. 1. quest. 6. num. 11. cum seqq. Cardin. Tusch. d. lit. L, concl. 264. num. 45. & §. 1. & concl. 265. num. 4. Armendar. vbi supra num. 45. Alderan. Mascard. d. concl. 13. num. 41. Ribadeneira in libro pro defensione Societatis Iesu, cap. 15. Christoph. de Pace in scholiis ad leges styli; l. 100. num. 2. & 29. vers. oritur, latè Farin. d. lit. L, num. 51. cum seqq. vbi num. 52. limitat, quando vteretur aliquo verbo importante promulgationem noui Iuris, & num. 53. quando in eadem lege adderetur aliquid Iuri antiquo, vt putà si imponatur noua pœna, & num. 54. quando in eadem lege adesset aliquod verbum respiciens futurum, vt putà de cætero, in futurum, deinceps, & similia.

25 **L**ex superioris non potest tollere inferior. Dixi supra Axiom. 114. à num. 1.

26 **L**ex non solent quem duplici onere grauari. Dixi infra Axiom. 169.

27 **L**ex ibi vs, non exemplis est iudicandum. Dixi supra Axiom. 84. n. 3.

28 **L**ex vni correctio est vitanda. Dixi supra Axiom. 60. num. 5.

29 **L**ex mitius agit, quàm homo minister legis, l. Celsus, ff. de arbur. Federic. conf. 2. in princip. vers. & quia mitius, vbi quod propterea sententia hominis debet operari idem, quod sententia Iuris, quæ mitior esse debet, Anchar. conf. 182. Thema est, num. 4. vbi quod Iudex lege clementior esse non potest, Roman. conf. 429. num. 3. vbi ait, quod regula est, quod Iudex non sit clementior lege, Card. Tusch. prætic. concl. tom. 5. lit. M. concl. 292. per totam.

Libera.

AXIOMA CXXXVII.

1 **L**IBERA quælibet res præsumitur à seruitute, l. fluminum. §. ult. l. Proculus. ff. de damno infecto, l. alius, l. adibim. C. de seruit. & aqua, princip. Instit. de libertin. Alciat. de præsumpt. reg. 2. præf. 3. Mysing. cent. 5. obseru. 25. Rebuff. in tract. congrua portionis. num. 127. Ronacos. tom. 1. commun. opinion. lib. 3. tit. 21. communia seruitutum. num. 56. pag. 425. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 21. glos. 1. num. 1. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 156. & de præsumpt. lib. 3. præf. 89. num. 1. vbi num. 6. ampliat etiam stante quasi possessione seruitutis, & præf. 91. & lib. 6. præf. 29. & conf. 2. num. 43. & conf. 75. num. 4. & conf. 127. num. 17. Mascard. de probationib. concl. 79. & concl. 109. & concl. 1114. num. 17. & concl. 1305. Thesaur. Pedam. decis. 216. Brunor. à Sole in locis communib. verbo res 4. Surd. decis. 177. num. 1. Mari. Antonin. vari. resol. lib. 1. resol. 95. num. 8. Valasc. de iure emphyt. quest. 51. & consult. 82. num. 6. Casil. quotid. lib. 1. de usufructu, cap. 7. num. 10.

S V M M A R I V M.

- 1 Liberalis nemo existit in necessitatibus.
- 2 Liberalitatem non dicitur exercere, qui debitum soluit.

Liberalis.

AXIOMA CXXXVIII.

LIBERALIS nemo existit in necessitatibus, l. rem legatam. ff. de adimend. legat. Tiraq. in l. si unquam, verbo donatione largitus. num. 106. C. de reuocandis donat. Gam. Lusitan. decis. 71. num. 3. Valasc. conf. 153. num. 24. Pichard. ad rub. Instit. de adoptionib. num. 43.

LIBERALITATEM non dicitur exercere, 2 qui debitum soluit, l. proxime. ff. de ritu nupt. l. si seruo. ff. de heredib. instituen. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 108. num. 5.

Locupletari.

AXIOMA CXXXIX.

LOCUPLETARI nemo debet cum alterius iactura, l. nam hoc natura, C. de condiç. indeb. l. naturaliter. §. fin. l. hac condiçio 66. ff. eodem tit. l. bona fides 50. ff. de action. empti, l. iure natura, 106. ff. de regulis Iuris, l. ult. C. de vsu cap. pro emptore, cap. suam, de panu, cap. locupletari, 47. de regulis Iuris, lib. 6. Dec. per text. ibi in l. si me & Titium. num. 3. ff. si certum per. & conf. 254. num. 8. vers. sicut in simili. lib. 2. A' ex conf. 92. Perspectus. num. 5. in fine, lib. 1. vbi num. 6. ait equitatem, d. l. si me & Titium, non habere locum, nisi quando res aliena peruenit ad me titulo lucratiuo, Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. mibi 15. num. 11. Socin. conf. 254. num. 3. Nast. conf. 384. num. 13. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 24. Surd. conf. 101. num. 17. Vgolin. de officio, & potest. Episcop. cap. 18. §. 2. num. 4. Cas. Argel. de contradic. legit. quest. 20. num. 48. Anton. Monach. Lucensi decis. 23. num. 23. Pichard. ad §. sed naturalia, Instit. de iure naturali, num. 3. & in diffus. de nobilit. communicatiua, num. 73. Mari. Antonin. vari. resol. lib. 1. resol. 23. num. 3. & lib. 2. resol. 41. num. 13. Cardin. Tusch. prætic. concl. tom. 5. lit. L, concl. 438. per totam, Rot. decis. 47. num. 3. & decis. 524. num. 4. apud Farin. p. 2. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 Ratio maior elidit minorem.
- 2 Maior facit cessare minorem.
- 3 Lumen maius offuscat minus.
- 4 Maiori summa inest minor.
- 5 Maius cui conceditur, & minus concessum esse videtur.

Maior.

AXIOMA CXL.

MAIOR ratio elidit minorem, l. si debitori, in fine. ff. de fideiuss. l. cui pacto. ff. de seru. exportand. Et maior facit cessare minorem, vbi concurrunt, 2 Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 5. lit. M, conclus. 16. quia lumen maius offuscat minus, idem Cardin. Tusch. eod. tom. 5. lit. L, concl. 458. & dignum magis trahit ad se minus dignum, supra Axiom. 72.

M A I O

- 4 MAIORI summa inest minor. Vide infra *Axiom. 215.*
 5 MAIUS cui conceditur, & minus concedi videtur, *l. filiusfam. §. fin. ff. de donationib. l. Marcellus. ff. de donat. causa mortis. l. non debet. ff. de regulis Iuris, cap. ex parte, de decimis, minus enim semper inest in eo, quod plus est l. in eo. ff. de regulis Iuris, Farin. in praxi crimin. p. 4. decis. 10. num. 6. Et ideo à maiori ad minus validum est argumentum, ut latè probavi in locis communib. argumentationum.*

S V M M A R I V M.

- 1 Malè agens odit lucem.
- 2 Malè parta malè dilabuntur.
- 3 Mala non sunt facienda, ut inde veniant bona.
- 4 Malorum consortia saepe bonos corrumpunt.
- 5 Malum omne nascens faciliè opprimitur, inueteratum fit plerumque robustius.
- 6 Malum minus eligendum de duobus malis.
- 7 Lex humana qualiter permittere possit minora mala, ut impediatur maiora.
- 8 Suadere, consulere, & inducere alium ad eligendum minus malum, an possit quis, ostenditur, & numeris seqq.

Malum.

AXIOMA CCLI.

- 1 MALE agens odit lucem, *l. 1. §. tria lumina, vbi glos. ff. de ventre inspic. l. donator, vbi glos. verbo occulte, §. de donationib. cap. consuluit 24. vbi glos. verbo qui malè, de offic. deleg. cap. perniciosam 18. quæst. 2. cap. 1. curs. porro, ut ecclesiast. benefic. cap. cum ex iniuncto, de heretic. Surd. conf. 132. num. 24. Vnde quæ occulte, & clandestinè fiunt, suspitione non carent, d. cap. 1. §. cum enim, vbi glos. verbo occulta, d. cap. consuluit. §. ne verò, cum similibus citatis à Tirag. de pœnis temper. causa 11. num. 11. & de retrac. tit. 2. in prefat. a num. 13. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 12. num. 7. Mascard. de probat. concl. 815. num. 33. sicut à contrario ea quæ in conspectu aliorum, & palàm fiunt, sunt ab omni sinistra suspitione aliena, *l. non existimo, vers. & multum refert. ff. de administ. tutor. l. cum ipse tutor. §. fuit quasitum, & ibi Rip. ff. de contrah. empt. Menoch. de arbit. casu 244. num. 1. cum seqq.*
 2 MALE parta malè dilabuntur, *Anton. de Butr. conf. 33. num. 2. & 3. vbi infert, quod dominus non participat iniuste quæsitæ per seruum, nec frater iniuste quæsitæ per fratrem, nec socius iniuste quæsitæ per socium, refert Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 5. lit. Af, concl. 25.*
 3 MALA non sunt facienda, ut inde veniant bona, *Apost. ad Roman. cap. 13. relatus in cap. ex tuarum, de foreleg. cap. super eo, de usuris, Tirag. de pœnis temper. causa 52. num. 8. Palat. in reper. cap. per vestras, de donat. inter virum & uxorem, notab. 6. num. 2. & 3.*
 4 MALORVM consortia saepe bonos corrumpunt, *cap. saepe 28. quæst. 1. Tirag. l. 5. connub. p. 5. glos. 1. num. 29. Camill. Borrel. in addit. ad Bellugam in speculo Principum, rub. 11. §. Viso, l. C. vers. uem hereticus.*
 5 MALVM omne nascens faciliè opprimitur, inueteratum fit plerumque robustius, ut ex Cicerone, veteri, nouoque Testamento, comprobatur *Campan. in diuersorio Iuris Canonici, rub. 12. cap. 8. n. 8.**

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

MALVM minus eligendum de duobus malis; 6
 nam accidentaliter, & secundum quid per plexus inter duo, quorum alterum necessariò est facturum, & utrumque arbitratum esse peccatum, iuste potest, & tenetur eligere quod sibi videtur minus, ut maius euitet, *cap. duo mala. 13. dist. cap. si aliquid 22. quæst. 4. D. Thom. 1. 2. quæst. 19. art. 6. ad 3. vbi Medin. quæst. 1. Cordub. in suo quæstion. lib. 3. quæst. 4. ad fin. & Egid. conf. 9. num. 11. ad finem, Valent. 1. 2. quæst. 14. puncto 5. ad 2. Vasq. ad d. quæst. 19. disp. 60. cap. 2. num. 6. Mench. illustr. cap. 48. num. 2. Tirag. de nobilit. cap. 31. num. 547. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 93. Menoch. de præsumpt. l. b. 5. præf. 2. num. 24. Azor. Instit. moral. p. 1. lib. 2. cap. 18. quæst. 5. Cardin. Tusch. tom. 5. lit. M, concl. 26. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 51. num. 6. Soar. tom. 4. de Pœnit. disp. 4. sect. 10. num. 4. Molin. de Iustit. tract. 2. disp. 335. sub num. 10. Sayr. in clau. Regia, lib. 1. cap. 13. num. 30. Sanchez de Matrim. lib. 2. disp. 39. sub num. 12. vers. ad quartum, & l. b. 7. disp. 11. num. 15. respectu enim maioris mali minus habet rationem boni, secundum Henric. in sum. lib. 12. cap. 6. §. 7. lit. F, Turrec. in d. cap. duo mala. sub num. 1. Con. de sponsalib. p. 2. cap. 7. §. 2. num. 9. Less. de Iustit. lib. 2. cap. 23. num. 21. Nam licet actio illa sic eligendi minus malum ex duobus, sit in se & absolute in illud minus malum existimatum libera, & ita sit libera naturaliter, ut aiunt, & in genere entis: tamen prædicta eligendi actio, non est moraliter, & ut aiunt, in genere moris libera, in ordine scilicet ad maiorem culpam vitandam, quia supposito, quod eam vitare aliter nequit, nisi per admissionem minoris mali, iam hoc non potest non admitti, nec potest moraliter vitari, ac proinde, nec dicetur liberè amari, ac tandem nec in eo peccari, cum constet ad inducendum peccatum necessariam esse utramque libertatem; nempe illam, per quam feratur voluntas in obiectum malum, quod secundum se ipsum naturaliter, & absolute loquendo sit eligibile, & rursus illam, per quam feratur in illud, ut possibile vitatur moraliter, id est, in ea occasione in qua moraliter possibile sit, illud vitari, iuxta ea, quæ de requisitis necessariis ut peccatum dicatur voluntarium, tradunt D. Thom. 1. 2. quæst. 13. art. 6. in corpore, & post alios Card. Tolet. in sum. lib. 3. cap. 1. vers. aliorum, pag. 2. Sicque in effectu, quando necessitas cogit alterutrum malum eligere, tunc eligens minus malum, nihil aliud formaliter facit, quam adimplere præceptum pluris faciendi præcepti de maiori malo vitando; unde cum hanc electionem minoris mali faciat ex præcepto, non potest in eadem censeri peccator, ex reg. quod quis, de regul. Iuris, lib. 6. consonat *lex. in l. iuste possidet. ff. de acquir. possess. cum similibus.**

Amplia procedere etiam in lege humana, ita ut 7
 electio minoris mali ad vitandum maius, non solum licita sit priuatis, iuxta supra resoluta, sed etiam lege humanæ, sic enim concluditur ex reg. *lex. in l. vlt. in fin. C. de fideiusorib. & in l. legis virtus. ff. de legib. & in cap. omnis. 3. dist. & in cap. 2. ad fin. 13. dist. & in cap. hæc ratione, in fin. 31. quæst. 1. iunctis his, quæ circa iustitiam & potestatem legis humanæ ad permittenda minora mala, ut impediatur maiora, resoluunt D. Thom. 1. 2. quæst. 93. art. 3. ad 3. & 2. 2. quæst. 10. art. 11. Casto de lege pœn. lib. 2. cap. 9. Con. de sponsalib. p. 1. cap. 4. in princip. sub num. 9. & var. lib. 2. cap. 4. à num. 11. Tirag. l. 9. connub. num. 2. cum seqq. Azor. Instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 5. quæst. 5. Sanchez de Matrim. lib. 2. disp. 39. sub num. 2. Soar. de legib. lib. 3. cap. 15. & 16. hanc legis humanæ potestatem deducentes ab ipsa lege æterna, & naturali; dum sci-*

M licet

licet huiusmodi leges, licet prohibeant omnia peccata, & per consequens ea committentes ſemper obligentur in foro Conſcientiæ, tamen non omnia puniunt, nec puniri iubent in foro externo, & in hoc ſeculo: ſed potiùs multa permittunt in hoc ſenſu, ne maiora bona impedirentur, vel mala maiora ſequerentur. Id quod explicat cæteris meliùs *Soar. d. cap. 15. vbi num. 7. respondet ad locum Augustini de libero arbitrio, lib. 1. cap. 5. & 6. dicentis legem æternam nullum peccatum permittere.*

8. Quæſtio difficilis eſt, an poſſit quis ſuadere, conſulere, & inducere alium ad eligendum minus malum, quod à parte rei malum fuerit, ad auerſandum maius malum à parte rei tale, quod aliquis ex malicia ſua patrare decreuerat, veluti ſi ad vulnus inferendum, vel ad aliam mitiorem vindictam inducam illum, qui grauiorem de alio ſumere, nempe illum interficiendo decreuit? Sunt enim aliqui Doctores, qui hanc inductionem, ſuaſionem, & conſilium reproban, intelligentes id ſine peccato fieri non poſſe, cum formaliter inuoluat, vt ipſi credunt, cooperationem in malo, quæ nunquam licita eſſe poteſt, iuxta illud, & *agentes, & conſentientes*, &c. de quo ſuprà *Axiom. 19. num. 1. nec poſſint fieri mala, vt eueniant bona, aut minora mala, juxta illud Pauli ad Roman. 3. Solùmque concedunt iidem Doctores, poſſe alterum alteri ſic ad peccandum parato offerre materiam minoris mali, eamque ſimpliciter eidem proponere, intelligentes in hunc ſolùm ſenſum excuſari Loth, nempe ſi dicamus eum, dum obtulit filias ſuas abuſui impiorum, non induxiſſe illos, nec filias ad ſtuprum, ſed ſolùm ſimpliciter propoſuiſſe materiam minoris mali, ſicque procedere locum *Petri Apoſt. 2. epiſt. cap. 2. dum eundem Loth iuſtum vocat, dicens, Loth virum iuſtum à nefandorum iniuria liberatum à Deo fuiſſe. Hanc itaque diſtinctionem inter inductionem, & ſuaſionem minoris mali, & inter ſimplicem propoſitionem materiæ minoris mali, facit *Caiet. 2. 2. quæſt. 78. art. 4. & alij quos refert, & ſequitur Tolet. d. pag. 2. Con. d. num. 9. propè fin. Iuxta eandem diſtinctionem intelligens excuſandum eſſe Iudam, de quo *Genef. cap. 37. quali non induxerit, nec ſuaſerit fratribus venditionem fratris Ioseph, ſed ſolùm illam propoſuerit eis, vt materiam minoris mali, ad auerſandum maius, nempe occiſionem ipſius fratris. Vtteriùs idem *Conar. loco proximè citato intelligit, Ruben *Genef. d. cap. 37. vſum fuiſſe ſola ſimplici propoſitione prædicta, dum animo euitandi idem homicidium dixit eiſdem fratribus; *Non occidamus eum, ſed proiciamus in cifternam veterem.*******

9. Verùm alij multò meliùs concedunt, non ſolùm prædictam ſimplicem oblationem & propoſitionem materiæ minoris mali, ſed etiam formalem illam ſuaſionem ipſius ad maius auerſendum, ex quorum numero fuerunt *Innoc. in cap. ſuper eo, col. 2. de uſuris, Caiet. meliori concilio ductus, in ſumma, verb. Tyrannus, & tom. 2. opusculi tractatu 31. cap. 13. in ſolui. dubij 3. Adrian. & alij, quos refert, & ſequitur *Nau. in Manu. cap. 14. ſub num. 40. & cap. 17. nu. 263. tenet & Sylu. verb. uſura 7. num. 1. Molin. d. diſp. 335. num. 9. cum ſeqq. Leſſus de Juſticia lib. 2. cap. 13. à nu. 19. & lib. 4. cap. 3. à num. 33. adducentes textum, quem ſic intelligunt, in cap. ſi quod verius, verſ. ſi cum 33. quæſt. 2. & in cap. 2. verſ. hinc etiam 13. diſt. indeque reſoluentes, & deliberato hominem occidere ſuaderi poſſe aliam mitiorem vindictam, videlicet vulnus non lætale; tuſus & volentem committere adulterium, vel furtum graue, induci poſſe ab alio, vt committat ſolùm ſimplicem fornicationem, aut**

furtum leuius: præterea & eum, qui non vult ſubuenire extremè indigenti, induci poſſe, vt illi ſubueniat ſaltem dando ei mutuò ſub uſuris, quod minus malum eſt. Ratio huius reſolutionis ea eſt, quia ſic conſulens, ſuadens, aut inducens ad minus malum, non tendit ad hoc, vt minus malum fiat abſolutè, pro vt in ſe eſt obiectum malum, & peccaminofum, nec illud abſolutè approbat, & petit in hoc ſenſu; id enim eſſet illicitum pati, ac facere, cum inuolueret formalem cooperationem in malo, in quo caſu procedere poterunt fundamenta primæ contrariæ ſententiæ; ſed ſolùm petit formaliter commutationem minoris mali pro maiori, & quod illud huic præferatur, licet id non ſemper exprimatur. Et cum ita rogatus decreuerit omnino alterum malum facere, & ita iam per ſe ductus ſit ad peccandum, dici non poteſt eo conſilio, & ſuaſione minoris mali denuò duci, vt peccet, ſed vt culpam minuat per deſiſtentiam à maiori peccato, quæ abſque vlla cooperatione formaliter intenditur in ſuaſione minoris mali à ſuadente, alioquin hoc etiam diſſuaſuro, & impedituro, ſi poſſet abſque maiori, vel pari incommodo. Quam rationem præſtant Doctores omnes proximè citati.

Qua retenta ſententia, non obſtant, quæ pro prima contraria ſuprà adduximus: ad illud enim de culpa, quæ imponitur Loth in illa filiarum proſtitutione minus malum continente, reſpondetur dupliciter. Primò quidem negando peccaſſe Loth, & illum excuſando, quia videlicet non obtulit filias Sodomitis, vt earum concubitu tanquam minori malo maius, nempe Sodomiam, repenſaret, nec animum habuit, vt filiæ proſtituerentur: ſed vt eorundem furentium impetum hyperbolica ſummiſſione frænaret, declarans hoc modo, quàm ſibi moleſta eſſet immanitas ſceleris, & iniuriæ quam attentabant aduerſus hoſpites à ſe receptos, prout alioquin, vt oſtendamus, quàm ægrè feramus aliquid effici, dicere conſueuimus, prius me interficias, quàm hoc facias. Qua ratione eundem Loth à peccato excuſat *Caiet. in comment. ad 1. cap. Genef. 19. ſequitur *Molin. d. diſp. 335. num. 12. non improbat poſt *Peter. Tolet. d. cap. 37. pag. 2. ante med. ſignat *Leſſ. d. cap. 13. num. 20. Sicque iuxta hanc rationem procedere poterunt dicta per *Chriſoſt. Homil. 43. in Genef. & per *Ambroſ. lib. 1. de Abraham, cap. 6. dum laudibus celebrant facinus Loth. Ultrà quàm quod idem Loth, iuxta eoſdem Doctores contra *Peterium in hac ſecunda ratione aliter ſentientem, poteſt excuſari ex quadam animi perturbatione, & ardenti cupiditate defendendi hoſpites ab illa iniuria remuneraria, vt qui mente ſic turbata, & indeliberata proceſſit, à culpa illinc extenuata liberetur; quod intelligere oportet, vt ſcilicet liberetur in totum, vel in parte, prout hæc animi perturbatione, & paſſio in totum, vel in parte excluſerit voluntarium reſquiſitum ad peccatum, iuxta tradita per *D. Thom. 1. 2. quæſt. 77. art. 6. cum ſeqq. Tolet. in ſum. lib. 2. cap. 1. pag. 2. verſ. alterum, *Azor. Inſtit. moralium tome 1. lib. 4. c. 19. quæſt. 4. Secundò reſponderi poteſt, & forſan meliùs, ſatendo quidem Loth peccaſſe, ſed contendendo huiusmodi peccatum non proceſſiſſe ex eo, quod minus malum ſuaderi non poſſit ad vitandum maius, (illud enim ſuadere ſine alia extrinſeca, & nociua circumſtantia peccatum non eſt, iuxta communem reſolutionem) ſed proceſſiſſe ex eo, quod in hac ſuaſione interuenit alia circumſtantia extrinſeca, nempe detrimentum tertij, id eſt, filiarum. Qua quidem circumſtantia interueniente, peccat ſi ſuadens minus malum, etiam ad vitandum*********

dum minus, ut bene ad luminandam hanc nostram sententiam aduertit *Atelin. sub dict. num. 11. sententia num. 3. & Lessius d. num. 10. & non infra latius.*

11. Quæ quidem prædicta sententia sic ab impugnacionibus dicta adeo vera est, ut procedat non solum quando ex suacione naturæ mali auocanda sit mors, aliter à malo maiori, sed etiam quando eo modo tendendum illud impediri, quamvis mens illius non sit mutanda, quippe quod formalis ratio, per quam iustitiamdæ suo exculatur, patet est in ea commutatione, & prælectione minoris mali, ut medio propter obdurati malitiam. necessariò ad impediendum maius, iuxta supra resoluta. Ergo satis erit, quod ex parte suadentis deus, hic animus commutandi, & prælegendi minoris mali, inòd mali equalis, velut cuiusdam illecebæ obiecta, ut dum circa illam obduratum decupatur, possit maius malum impediri; & quod ex parte materiae concurret sufficiens dispositio, & probabilis spes impediendi prædicti mali maioris, aut equalis, quamvis auertenda non sit mens alterius ad illud parandum obfirmari, cum hæc mentis auctio habeat se ut extrinsecus, & accidentaliter respectu prædictæ suacionis, & ideo nihil ponat, nec tollat in eius bonitate, & iustitia. Unde merito hoc resolutum Lessius d. lib. 4. cap. 5. num. 34. inde bene inferens iustam fuisse suacionem, qua Ruben fratres volentes occidere Ioseph, induxit, ut dimitterent in cisternam veterem, & ibi fuissent fame mori, *Genes. cap. 37. & ita fuisse æquale peccatum, ut hæc via, licet fratres perstiterint in ea prava intentione mortis per famem inferendæ: tamen ipse Ruben hunc effectum impeditur aliunde, videlicet subducendo clam à cisterna eundem Ioseph, ut constet ex verbis eiusdem cap. 37. *Hoc autem dicebat, scilicet Ruben, volens eripere eum, scilicet Ioseph, de manibus eorum. ut redderet patri suo.* Qui intellectus aptior est illo, quem ad eundem locum tradit *Cuar. de quest. prior. 1. cap. 4. in princip.* dum sentit, Ruben ibidem egisse de prædicta profectione in cisternam tanquam de minori malo, ad vitandum maius, scilicet occisionem Ioseph; fallitur enim *Conuincimus* ex modo dictis, iuxta quæ constat, eandem profectionem ibi consideratam fuisse, ut referentem occisionem eundem Ioseph, quamvis diuerso modo, nempe fame ab occisoribus fratribus in cisterna procuratam, arg. text. in cap. part. 86. *distin.* Sualit igitur Ruben non minus, sed æquale malum, prout iuste ponit, ut ita ab aliis equali malo fratrem alterum non liberandum subduceret interim, & liberaret, iuxta supra dicta.*

12. Ad eundem modum suadere possumus volenti occidere proximam, quod prius expolit eius datum, vel abigat pecora, ut interim illum alioquin non liberandum subducamus, prout etiam possumus volenti prodere Verbem, suadere ut prius expolit eius arcam, ut interim aliunde, videlicet conuocatis defensoribus, prodicio impediat. Quæ etiam ratione captus à latronibus potest eis suadere, ut insequantur alium quendam, si suadens sciat circa illum euasurum ratione celestis, vel ob infidias eo loco positas ad capiendos latrones, ut ipsemet captus possit interim fugere, ut bene obseruat *Lessius.*

13. Limitatur tamen hæc nostra communis resolutio, ut procedat solum quando suo maius mali facta fuerit absque præiudicio tertij, non verò

ut procedat cum dicto præiudicio in particulari, nisi tertius illud moleste non suscipiat, aut nisi fuerit alioquin obligatus ad illud suscipiendum, ut resoluunt *Atelin. d. distin. 335. num. 9. Lessius d. cap. 13. num. 20.* Et quidem interio, nam ex dispositione priuatorum non potest inferri tertio damnum, quod ipse noit, aut non teneatur alioquin sustinere, iuxta regulam, *ad quod nostrum 11. multa reg. l. factum 198. ff. de reg. iur. & cap. non debet, eod. tit. lib. 6. & nota tit. C. ne vxor pro marito, & C. ne sine pro patre.* Quæ sane obtinent, etiam per hoc damnum tertij vitaretur maius illud peccatum, in quo aliter ex malitia sua obduratus perstiterit, cum possit, si velit, ab eodem abstinere, nam aliter ex eadem malitia commodum ex damno tertij resoluatur reportaret, iuxta *reg. text. in cap. intelleximus, de iudicio, & in l. naque solo 12. in princip. ff. de furtis, cum similibus.* Secundum quam resolutionem peccabit ille, qui ad vitandum etiam maius damnum à latrone paratum, verbi gratia, inferendum alicui, obiectit eidem latroni alium hominem diuitem, de quo is non cogitabat, & suaserit, ut huc tanquam opulenter inferat illud damnum, vt pote minus comparatione ipsius, ut bene resolutum *Lessius d. cap. 13. num. 20.* ex cuius tamen dictis id à nobis erit statim resolutum. Præterea secundum eandem resolutionem consequenter patet, in quo peccauerit Loth, dum filias suas impiis obiecit, ut maius malum hospitiens imminens vitaret, peccauit videlicet in eo, quia illas obiecit cum damno suo pudicitie, cum tamen ipsi de illis non cogitarent, non peccaturus alioquin, si hoc illarum præiudicium non oblatet, etiam si eos ad illarum vsum induceret, si ita intendere maius illud malum auertere, quod aliter auerti non posset, ut in specie obiectant *Atelin. d. distin. 335. num. 12. & Lessius d. cap. 13. num. 20.*

Dixi, cum dicto præiudicio in particulari, quia si 14. præiudicium non fuerit illatum tertio in particulari, & in indiuiduo, sed in genere, tunc non reprobanditur electio illa, & suo minoris mali; imò fieri poterit, iuxta sententiam quam sequimur, veluti si dicto latroni sumitur quendam statuenti inferre damnum alteri ex duobus, Titio, verbi gratia, aut Manio: sed adhuc accipitur circa personam quam ex illis duobus in eo damno præferet, ego in genere absque particulari designatione alterius, qui opulenter est, & cuius respectu damnum illud minus est, & absque suacione, quæ directè inclinet latronem in alterum, suadeam, illum non quidem rogando, ut huc potius, quam illi in indiuiduo noceat, sed solum proponendo, & consulendo damnum, quod minus fuerit: etenim in his terminis non fit iniuria ei, cui minus damnum inferatur à latrone: nam in huius mentem non reuocari aliquid quod ipse etiam sic acceperit non cogitaret; sed solum in genere docui minus malum in eo, & similibus obdurationis euentibus potius esse faciendum, quam minus, indicando quale sit minus comparatione personarum, quas latro in eum furandi finem mente reuoluerat. Ita resolutum in terminis *Lessius d. cap. 13. num. 21.* sic intelligens dicta per *Sor. de iustis, lib. 4. quest. 7. art. 3. prope fin.* & rescribans *Petrus à Navarra* tunc tamen oppositum lib. 3. cap. 4. num. 30.

Dixi, nisi tertius damnum moleste non suscipiat, ut 15. ostendatur quod in his terminis poterit dicta suo minoris mali fieri etiam cum damno tertij, in

particulari designando, ſcilicet eius perſonam directè, & in indiuiduo: nam ſuppoſito quod ille, vt quia multum diues eſt, & coniunctus, verbi gratia, pater, aut mater, aut aſcendens, vel deſcendens, aut alioquin amantiſſimus alterius, cui damnum alternatiuè paratur à latrone, non ferret moleſtè illud ſibi potiùs inferri, iam cenſetur in eo damno conſentire, ac proinde nulla ei fit iniuria in ſuaſione, & indicatione, iuxta *reg. ſcienti, de reg. iur. lib. 6. cum ſimilib.* Et ita in terminis reſoluit *Leſſus d. cap. 13. ſub num. 20.* Huius tamen ſententiam cauè limitabis, vt procedat in damno remiſſibili per illum tertium, & in quo ille poſſit conſentire, ſecus in damno irremiſſibili per eundem, vt concluditur ceſſante illa ratione remiſſæ iniuriæ, *in d. reg. iur. in cap. cum ceſſante, de appell. cum ſimilibus,* & ſatis cernere poteris in exemplo Loth, de quo ſuprà, in cuius terminis non parum veriſimile eſt, filias ab eo proſtitutas habuiſſe animi præparationem, vt patris vota ſubmiſſè, licèt iniuſtè, in ſeipſis adimplerent; & tamen quia dictum earum præiudicium, nempe propria pudicitia, non poterat ab illis remitti abſque peccato, ideo Loth in hac minoris mali ſuaſione reprobatur à Doctõribus meliùs ſentientibus, de quibus ſuprà.

- 16 Dixi tandem, niſi fueris alioquin obligatus ad illud damnum ſuſcipiendum, vt oſtendatur, quod in his terminis ſuaſio minoris mali fieri poterit etiam cum damno tertij in particulari, quia ſuppoſita eius damni neceſſaria ſuſceptione, ad quam tertius ſupponatur obligatus, iam ei non inferitur damnum iniuſtum, nec formale, ſed ſolùm materiale, & iuſtum, & ita ceſſat contrariæ reſolutionis fundamentum. Exemplum poni poteſt in eo quem vt diuitem, & ſuranda, verbi gratia, pecunia nullatenus egentem, latroni deſignio nominatim, & in indiuiduo, & ipſi potiùs damnum inferat, quàm alteri, ſi in hac hypothefi ſupponatur, quod alter, à quo illud auertere intendo, ſit illi totum damnum congruo tempore repenſurus, ita vt in eo non præiudicetur: hoc enim damnum ipſe à me deſignatus permittere tenetur ex lege charitatis, vt in ſpecie reſoluit *Leſſus d. cap. 13. num. 20. in fin. & efficaçiter deducitur ex regula, quod tibi non nocet, & alteri prodeſt, ſuſtinere teneris, de qua in l. 1. §. idem aiunt. ff. de aqua pluuiæ arcenda.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Malus ſemel, ſemper præſumitur eſſe malus, intelligendo, vt num. 4.*
- 2 *Bonus quilibet in dubio regulariter præſumitur.*
- 3 *Malus ex quo aliquis ſemel apparuit, non poteſt fieri bonus aliter quàm per pœnitentiam.*
- 4 *Malus ſemel, ſemper præſumitur malus exiſtere in eodem malo ſemel commiſſo, vel in eadem voluntate reſpectu mali eiſdem ſpeciei.*

Malus.

AXIOMA CXLII.

- 1 **M**ALUS ſemel, ſemper præſumitur eſſe malus, l. filius. §. 1. vbi Bart. ff. de accuſat. cap. ſcribam, de præſumpt. cap. ſemel malus, de regul. iur.

lib. 6. exornant Bellam. conf. 36. n. 4. Hippol. ſing. 64. & 393. & in rub. de fideiſſorib. à n. 67. Ducen. reg. 303. Mantu. Dialogo 89. & ſing. 401. Alciat. de præſumpt. reg. 2. præf. 7. Corſet. ſing. verbo præſumptio, il 1. Lanfranc. in clem. diſpendioſa, n. 26. de iudic. Euerard. loco 90. de tempore ad tempus, fol. 262. Ioan. de Imola conf. 78. num. 6. & 7. Paul. Granus. theor. 23. Ioan. Rogas ſing. 195. num. 9. Iacob. Simanch. de cathol. inſtit. cap. 50. n. 15. Guillelm. Benedic. in cap. Rainuntius, verbo in eodem teſtamento, il 2. num. 44. Gig. conf. 30. num. 9. & conf. 38. n. 77. cum ſeqq. Hieron. de Monte vari. Iuris, q. 13. n. 17. Cott. in memorabil. verbo malus ſemel, pag. mihi, 559. Maſcard. de probat. concl. 1003. n. 37. Menoch. de præſumpt. lib. 5. præf. 32. Cened. ad Sextum collect. 29. num. 2. Fr. Eimann. queſt. Regular. tom. 2. q. 12. art. 3. Farin. in præi crimin. p. 1. q. 23. num. 21. Card. Tufch. præſt. conclus. tom. 3. lit. M. concl. 28. per totam.

Quamvis in dubio quilibet regulariter præſumatur bonus, & non malus, vt dixi Axiom. 37. num. 4. & nemo præſumatur delinquere, vt dictum extat Axiom. 68. n. 14. quia licèt per primum peccatum natura humana prona ſit ad malum, Genef. 4. cap. omnis, 12. q. 1. vnde & fomes peccati ortum habet, Paulus ad Roman. 7. cap. ſi Paulus, 32. qu. 5. latè Cou. in cap. alma mater. p. 1. §. 10. n. 11. tamen quia inclinatio illa ex ſe peccatum non eſt, vt reſoluit Sor. de iuſt. lib. 3. q. 4. art. 3. Felin. in cap. vlt. n. 15. de præſumpt. non tollit quo minus homo, qui bonus à Deo creatus eſt, cap. 1. poſt princip. vbi gloſſ. verbo demones, de ſumm. Trinit. & qui potentiam & aptitudinem habet ad bonum, D. Thom. 1. 2. q. 63. art. 1. & alij, quos ſequitur Felin. d. n. 15. ius habeat à natura, vt apud alios in dubio in bona ſit opinione, ex D. Thom. 2. 2. q. 60. art. 3. & Sor. d. queſt. 4. articulo 3.

Attamen quia ex quo aliquis ſemel malus apparuit, nec bonus poteſt fieri aliter quàm per pœnitentiam, cap. peccatum, de regulis iuris, lib. 6. meritò interim dum de illa non conſtat præſumitur in eodem malo, quia mutatio non præſumitur, cap. maiores. §. vlt. de baptiſmo, imò accidens malitiæ ſemel commiſſæ in eſſe productum (quippe quod non tollitur tempore, ſed pœnitentia) durare præſumitur, donec probetur ſublatum, arg. l. ſine poſſidetis, vbi gloſſ. & Doctores, Cod. de probat. docet Abb. in cap. accidentibus. num. 6. de priuileg. & ita hanc rationem intendit Alciat. reg. 3. præf. 1. iuncta reg. 2. in princip. Dyn. in d. cap. ſemel malus. num. 2. & 3. Et ideo ſemel malus ſemper præſumitur malus exiſtere in eodem malo ſemel commiſſo, vel in eadem voluntate reſpectu mali eiſdem ſpeciei; non verò præſumitur malus reſpectu mali diuerſi, quia quoad illud nulla adeſt coniectura, vnde ſuccedit reg. l. Papinianus, ff. de minorib. & ita aduertit Bart. in l. Caſſius, in fine. ff. de Senator. communiter receptus per Alciat. de præſumpt. reg. 2. præf. 7. num. 2. & docent Gregor. Lop. l. 1. verbo procurado, tit. 18. part. 6. Veſin. tom. 2. commun. opinion. lib. 9. tit. 2. num. 215. Grammat. deciſ. 25. n. 7. Hippol. conf. 15. n. 9. & conf. 44. n. 18. cum ſeq. Clar. lib. 5. §. fin. q. 21. n. 1. ad finem Thom. de Thomaffet. in floribus legum. reg. 278. Maſcard. de probation. concl. 222. num. 20. & d. concl. 1003. n. 38. Galet. in margarita caſuum Conſcientiæ, verbo præſumere, Aloyſ. Ricc. in deciſionib. Curia Archiepiſc. Neapol. deciſ. 4. p. 2. Farin. d. q. 23. n. 30. Cardin. Tufch. d. lit. M. concl. 28. num. 2.

S V M M A

SUMMARIVM.

- 1 *Malitia non est via aperienda.*
- 2 *Malitia non est indulgendum.*
- 3 *Commodum nemo debet ex sua malitia reportare.*

Malitia.

AXIOMA CXLIII.

- 1 **M**ALITIA non est via aperienda, l. cum q. 3. si cum lu. ff. de tranjact. l. quoties, in fin. C. de p'dicam. l. si legatarius, C. de legat. Flamin. Parif. de confidit. q. 11. n. 70. Caf. Argel. de contradiç. legum. q. 1. n. 100. Orlanvianus. refp. 5. num. 88. fed illis est occurrendum, l. in q. 5. si pupillus. ff. de rebu. eorum, Flamin. d. traç. de confidit. quejl. 32. num. 61.
- 2 **M**ALITIA non est indulgendum, Eſcob. de ratiocin. cap. 15. num. 3.
- 3 **E**x malitia ſua nemo commodum reportare debet, l. in furdo. ff. de revendiç. l. utaq. ſubj. ff. de furis. cap. cognofcentes, de conſtit. cap. ſedes, cap. plurimq. de reſcript. cap. intelleximus, de iudic. Cardes. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo delictum, num. 7. Intellige directe & principaliter, non indireçtè, per accidens, & in conſequentiâ poteſt quis ex malitia ſua commodum reportare, arg. rex. in l. ſed & milites, re. 6. ſcribit, ibi, intelleximus, quia verbum eis ingreſſus non licet. ff. de excoſ. l. tuor. l. decreta, 10. ff. de uſuſſuſu tutor. cap. quia diuerſitatem, verſ. ſi tamen, de conceſſ. prebend. novat Tirag. de iure mari. ti. gl. 5. num. 279.

SUMMARIVM.

- 1 *Mandati fines exacta diligentia ſunt ſervandi.*
- 2 *Gefſa per procuratorem ultra fines mandati tenent, ſi dominus ſciens tacuit.*
- 3 *Procurator tenetur ſervare fines circa omnes qualitates mandati.*
- 4 *Fines excedere dicitur, qui excedit qualitates mandati etiam in modico.*
- 5 *Procurator excedens fines mandati, non obligat principalem.*
- 6 *Procurator fines mandati excedens tenetur ad intereſſe.*
- 7 *Mandatum generale non extenditur ad turpia, & illicita.*
- 8 *Mandatum, quod poteſt referri ad licita, & illicita, ſemper ad licita reſtringitur.*
- 9 *Mandatum ſpeciale derivat generali.*

Mandatum.

AXIOMA CXLIV.

- 1 **M**ANDATI fines exacta diligentia ſunt ſervandi, l. diligenter. ff. mandati, cap. cum eſom. de officio deleg. Barr. in l. ambigua, col. 4. ff. de decretis ab ordine facien. Filin. in cap. cum dilecta, de reſcript. laſ. in l. ſi procurator, C. de procuratorib. Peir. de Anchar. conſ. 75. in prime. Alex. conſ. 6. num. 3. lib. 4. Tirag. in l. ſi unquam, verbo liberti. n. 59. Cod. de remo-

cand. donat. Menoch. conſ. 134. num. 3. Joſeph. Ludon. Peruſideoſ. 37. n. 3. & deſ. 117. n. 12. Acced. l. 1. nu. 7. tit. 6. lib. 3. & l. 5. n. 1. tit. 4. lib. 5. noue Recopil. Cardes. in praxi Iudicum, verbo mandatum, num. 7. & 8. Camill. Borrell. in ſumma omnium deſ. tit. 66. num. 437. Monet. in traç. de optione canon. cap. 1. num. 149. Carden. Tuſeb. praç. conſul. tom. 5. lit. M, conſ. 39. per totam, Cald. Pereira de empt. & vend. ca. 15. num. 51. vbi dicit, quod geſta per procuratorem ultra fines mandati, tenent ſi dominus ſciens tacuit.

Et generaliter non ſolum tenetur procurator ſervare fines circa mandatum, ſed etiam circa omnes qualitates, cap. tunc veniſſem, vbi Bald. de eo qui mittitur in poſſeſſ. cap. Poſſum, vbi idem Bald. no. 3. de reſcript. Joſeph. Dec. conſ. 493. n. 9. verſ. & non ſolus, Parif. conſ. 47. n. 41. & 43. lib. 1. quia etiamſi in modico excedat qualitates mandati, dicitur excedere fines, Parif. d. conſ. 47. num. 43. lib. 1. Card. Tuſeb. d. lit. M, conſul. 39. n. 4. vbi n. 8. poſt Felin. in d. cap. cum dilecta, in 1. ampl. num. 41. ſubſiſt. paria eſſe quod aliquid fiat contra formam mandati, aut præter, vel ultra.

Amplia, quia fines mandati in tantum ſunt ſervandi, vt ſi excedat procurator, non obliget principalem, nec illi præiudicet, l. 3. ff. mandati, Angel. conſ. 388. Conſtat, Cardin. Tuſeb. d. conſ. 19. num. 35. quia paria ſunt, non habere mandatum, vel non ſervare formam mandati, Bald. conſ. 402. Celſigamus, num. 3. verſ. & conſiderandum, lib. 1. Card. Tuſeb. d. conſ. 39. num. 29. Tenetur tamen procurator fines mandati excedens ad intereſſe, l. ſi cui mandauero, & ſicut, vbi Barr. ff. mandati, l. procuratorem, & l. ad comparandas, C. mandati, Card. Tuſeb. d. conſul. 39. n. 17. Quibus autem caſibus mandati fines excedi poſſunt, tradit idem Cardin. Tuſeb. d. lit. M, conſul. 40. per totam.

MANDATUM generale non extenditur ad turpia, & illicita, Bald. conſ. 379. num. 6. lib. 3. & conſ. 173. Fiſo tenore, lib. 4. Anon. de Gama Luſitan. deſ. 139. num. 2. Cardin. Tuſeb. d. lit. M, conſul. 37. num. 6. & 7. Camill. Borrell. in ſumma omnium deſ. tit. 66. num. 418. ſicut non extenditur ad prohibita, & non ſolita fieri per mandantem, Caſtren. conſ. 336. Laudatio. num. 2. lib. 1. quæ reſert Cardin. Tuſeb. d. lit. M, conſ. 30. n. 38. & 39. Mandatum enim quod poteſt referri ad licita, & illicita, ſemper ad licita reſtringitur, & interpretatur, Bald. conſ. 98. Bertramus n. 5. verſ. nam mandatum, lib. 1. nec extenditur ad ea, per quæ dominus cadat in commiſſum & delictum, l. creditor. §. Lucius. ff. mandati, Surd. de aliment. tit. 9. q. 16. num. 113. Cald. Pereira de empt. cap. 15. num. 11.

MANDATUM ſpeciale derivat generali, 9 Cardes. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo mandatum, n. 4. Stephan. Gratian. diſciplin. forenſ. cap. 99. num. 9. In quibus autem caſibus requiratur ſpeciale mandatum, & non ſufficiat generale, dixi latè in traç. de claſul. uſuſfreq.

SUMMARIVM.

- 1 *Medium præſumitur probatu extremis.*
- 2 *Media declarantur ex præcedentibus, & ſequentibus.*
- 3 *Poſſeſſiſſe probans in præſentem de certo tempore, & de præſentem, præſumitur etiam poſſeſſiſſe medio tempore.*

- 4 *Medium inhabile impedit extrema habilia posse coniungi.*
 5 *Media via semper est eligenda.*

Medium.

AXIOMA CXLV.

- M**EDIUM præsumitur probatis extremis, videlicet principio, & fine, l. *sicut*. §. non videtur. ff. quibus modis pignus, vel hypoth. Bart. in l. Celsus. num. 21. ff. de usucap. Alciat. de præsumpt. reg. 3. præf. 21. vbi limitat in actibus momentaneis, Bald. conf. 247. circa med. lib. 2. vbi ampliat in omni materia, & in omni actu, qui recipit continuationem, Decian. conf. 11. num. 124. Ias. conf. 46. in fin. lib. 3. vbi ait procedere, quando aliquid de medio est probatum, aliàs secus, Socin. Iun. conf. 15. num. 4. lib. 4. vbi limitat, quando mediam esset inhabile, quia influit inhabilitatem in extremis, Mascard. de probat. concl. 730. Sigism. Scacc. de appellat. q. 18. remed. 1. concl. 5. num. 56. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 5. lit. M, concl. 173. per totam, Rot. in Florentina capelle 30. Maij 1616. coram R. P. D. meo Pirouano, impressa per Viuiam. post praxim Iurissprout. decis. 61. Media enim declarantur ex præcedentibus & sequentibus, Roland. à Valle conf. 25. num. 30. & 31. lib. 4. & debent congruere præcedentibus, & sequentibus, Rot. decis. 41. num. 3. apud Farin. p. 2. recent.
- 3 Vnde prouenit, vt si quis probet possedisse in præteritum de certo tempore, & de præsentī, præsumitur etiam possedisse medio tempore, Bart. in d. l. Celsus, vbi Balb. in repet. p. ult. n. 5. cum seqq. Anchar. conf. 5. num. 10. vers. ad hoc respondeo, Alex. conf. 39. Visis scripturis. num. 5. lib. 2. Nat. conf. 235. num. 18. Roland. à Valle conf. 25. num. 31. lib. 4. Surd. conf. 73. num. 46. & 47. & idè ad effectum præscriptionis, si probatur possessio in principio, & fine, probatur etiam medio tempore, cap. volumus 16. q. 4. Fulgos. conf. 104. Quædam. num. 1. col. 3. Socin. consil. 59. Visis actis. num. 7. lib. 4. Lanfranc. in aap. quoniam contra. n. 166. de probat. Ias. in l. talis scriptura, col. 1. cum seq. ff. de legat. 1. Angel. Aretin. conf. 19. Videtur. num. 19. cum seq. vbi declarat, quòd in possessione probatis extremis probatur medium præsumptiuè, quando in illo medio non probatur possessio alterius: sed si probatur possessio alterius, quia extrema non possunt cōiungi, & præsumptio cedit veritati, idè quia duo non possunt in solidum eandem rem possidere, non probatur medium, quod intelligitur respectu eiusdem possessionis naturalis; at verò respectu diuersæ possessionis adhuc potest is, qui probauit possessionem naturalem de præterito, & præsentī, dicere, quòd etiam medio tempore possedit ciuilitè, licet alius naturaliter medio tempore possederit, refert Cardin. Tusch. d. lit. M, conclus. 173. num. 36. vbi nu. 31. post Felin. in cap. sicut. n. 27. de rs iudic. limitat, quando ageretur de solemnitate extrinseca probanda medio tempore, quia non præsumitur in præiudicium terrij, & num. 34. limitat etiam, vbi vera probatio requiritur, quia tunc non sufficit probatio extremorum.
- 4 **M**EDIUM inhabile impedit extrema habilia posse coniungi, l. fin. ff. de fluminib. l. qui sella. §. fin. ff. de seruit. rustic. l. tria prædia. ff. de seruitut. urb. præd. Socin. Iun. conf. 15. num. 4. lib. 4. Surd. conf. 8. num. 17. & conf. 136. num. 34. Anton. Monach. Florent. decis. 61. num. 18. Cardin. Tusch. tom. 5. lit. M, concl. 173. num. 31. Vide supr. Axiom. 91. n. 2.

MEDIA via semper est eligenda. §. pen. Inst. 3 quibus ex causis manum. non licet. §. cum ex aliena, Inst. de rerum diuis. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 178. vbi declarat, quando ius, vel sententia non potest magis adaptari ad vnā partem, quàm ad aliam, Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 5. lit. M, concl. 170. per totam.

SUMMARIVM.

- 1 *Melius est occurrere in tempore, quàm post illatum vulnus remedium querere.*
- 2 *Melius est habere rem, quàm petere.*
- 3 *Melius est pauca cautè agere, quàm multis interesse periculosè.*
- 4 *Melius est non soluere, quàm solutum repetere.*
- 5 *Melius est pauca verba idonea effundere, quàm multis inutilibus homines prægnare.*
- 6 *Melius est nocentem dimittere, quàm innocentem punire.*

Melius est.

AXIOMA CXLVI.

- M**ELIUS est occurrere in tempore, quàm post illatū vulnus remedium querere, siue, Melius est intacta lura seruare, quàm post vulneratam causam remedium querere, l. ult. in fine. C. in quibus causis in integ. restit. non est necess. l. 1. C. quando liceat unicuique sine iudice se vend. Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. conuene. lib. 21. tit. 8. num. 30. in fine. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 6. lit. P, cond. 648. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 5. n. 105.
- M**ELIUS est habere rem, quàm petere, Cardin. Tusch. tom. 5. lit. M, concl. 184. num. 3.
- M**ELIUS est pauca cautè agere, quàm multis interesse periculosè, auth. de rebellionib. circa med. collat. 4.
- M**ELIUS est, seu magis nostra interest non soluere, quàm solutum repetere, l. si stipulatus esset. ff. de fideiusorib. l. si cum tegetur. §. fin. vbi Aretin. in 3. notab. ff. de legat. 2. l. 3. C. de solutionib. Cardin. Tusch. d. lit. M, concl. 184. num. 5.
- M**ELIUS est pauca verba idonea effundere, 5 quàm multis inutilibus homines prægnare, l. tamta. §. contrarium, C. de veteri iure enuel. quia verba superflua, & inania solent stomachari prudentes, Roland. conf. 39. num. 2. lib. 2. & conf. 61. in princip. lib. 3. quem refert Cardin. Tusch. tom. 7. lit. 5. concl. 895. num. 31.
- M**ELIUS est nocentem dimittere, quàm innocentem punire, l. absentem. ff. de pœnis, Cardin. Tusch. tom. 1. lit. A, concl. 41. num. 3. & tom. 5. lit. O, concl. 55. num. 2.

SUMMARIVM.

- 1 *Membrorum suorum nemo est dominus.*
- 2 *Occidere se ipsum nemini licet.*
- 3 *Clericus qui se ipsum incuriosè percutit, excommunicationem incurrit.*
- 4 *Clericum volentem, & consentientem percutiens incurrit excommunicationem.*
- 5 *Contrarium vt verius Auctor tuctur, & n. 6.*

Membra

Membra.

AXIOMA CXLVII.

¹ MEMBRORVM suorum nemo est dominus. *l. liber homo. ff. ad legem Aquil. cap. si non licet 23. quest. 5. cum aliis ibidem, Hellet. disquisit. electrical. p. 1. tit. de favore clericorum Canonis. §. 1. num. 15. cum huiusmodi dominium sit soli Deo reservatum, iuxta illud Sapient. 16. Tu es, Domine, qui vitæ, & mortis habes potestatem, & Deuter. cap. 32. Ego occidam, & ego vivere faciam.*

² Vnde nemini licere se ipsum iugulare, aut veneno se occidere, seu vitam suam, aut propria membra dissipare, colliges ex latè congestis aduersus eos sic delinquentes per *D. Thom. 2. 2. quest. 64. art. 5. Plaz. de delict. cap. 23. Tirac. de nobilit. cap. 31. num. 559. cum seqq. Simaneb. de cathol. institut. cap. 18. à num. 21. Clar. in practico. lib. 5. §. fin. quest. 68. num. 37. Cou. lib. 1. vari. cap. 2. à num. 8. & lib. 2. cap. 1. num. 11. col. ult. Anton. Gom. var. tom. 3. cap. 3. num. 13. cum seqq. Anton. Scap. de iure non scripto, lib. 5. cap. 189. Petr. à Navarra tom. 1. de restitut. lib. 2. cap. 1. num. 14. Roland. conf. 20. per totum, vol. 3. Petr. Ros. Lituan. decis. 1. num. 14. cum seqq. Menoch. de arbitrar. casu 284. Molin. de iustit. tom. 4. tract. 3. disp. 1. Leon. Less. in simili tract. lib. 2. cap. 9. à num. 98. cum seqq.*

³ HINC etiam inferitur, clericum qui se ipsum iniuriôsè percutit, scilicet irato animo, vel vitæ tædio, vel ex alia irrationabili causa, excommunicationem incurrere, vt resoluunt *Felin. in cap. contingit, il. 1. num. 1. vers. & per hoc, de sentent. excomm. Carrer. in praxi, tit. de homicid. §. octauo quæro, Nau. in Man. cap. 27. num. 88. in fine, Manu. sing. 1. num. Clar. §. fin. quest. 77. num. 3. Menoch. de arbitrar. casu 284. num. 37. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. cap. 16. num. 54. Cened. ad Decretum collect. 24. num. 13. Soar. tom. 5. de censur. disp. 22. sect. 1. à num. 57. Sayr. in simili tract. lib. 3. cap. 26. num. 20.*

⁴ DENIQUE hinc colliges, non posse clericum consentire, vt aliquis eum percutiat, quin excommunicationem, *can. si quis suadente, 12. qu. 4. incurrat, vt Doctores communes deducunt ex d. cap. contingit, & explicant Manu. Dialog. 35. Jacob. de Gaff. in aureis decis. p. 1. lib. 2. c. 49. num. 6. Gutier. d. cap. 16. à num. 53. Soar. d. sect. 1. à num. 57. Sayr. d. cap. 26. num. 18.*

⁵ VRRVM contra hanc resolutionem non leuiter obstat, quod ille *can. si quis suadente*, expressè requirit, vt excommunicatio ipso iure incurrat, quod iniectio manuum ipso iure sit violenta, vt patet ex verbis ipsius *can. & melius ex cap. 1. de sentent. excomm. ibi non potest in ipsis iniectio manuum violenta notari*, quæ particula non conuenit percutienti clericum volentem, & consentientem, iuxta *reg. Scienti, de regul. Iuris, lib. 6. cum similibus, & fatetur ipse Pontifex in eodem cap. contingit, ibi, huiusmodi manuum iniectio etiam si non violenta, &c.* & magis in decisione, quæ habetur in *vers. idè*, quatenus solum prohibet, ne de cætero illud fiat, vt clerici se percutiendos laicis subijciant, minimè autem percutientibus volentem clericum excommunicatio præscribitur; sed clericos sic se percutioni subijcientes post tempora illius tex. excommunicandos esse constituit. Atque ita ex iis fundamentis non defuerunt, qui disputando contra communem sententiam tenuerint, negantes percutientes clericum volentem excommunicationem illam incurrere, de qua in *d. can. si quis suadente*, quod alij probabile consent ante *d. cap. contingit*, non ita post illud, quia

putant ibi expressè probari, istos tam excommunicationem incurrere, de qua in *d. can. si quis suadente*.

Ego igitur, licet rarò, & difficulter à receptis 6 sententiis recedere consueuerim, numquam tamen supradictæ communi potui acquiescere, sed semper constanter existimaui, & existimo, neque ante, nec post, *d. cap. contingit*, probari Iure nostro, quod percutiens clericum volentem excommunicationem illam ipso iure incurrat, vt latius, & maiori cum commoditate alibi ostendam. Quæ quidem sententia retenta, facile etiam erit defendere resolutionem contra communem, de qua *suprà num. 3.* quod clericus seipsum percutiens excommunicationem illam non incurrit, etiam si iniuriôsè fiat, vel illicitè, vt tenuit *Fab. quem refert, & sequitur Manu. dial. 125. vers. si se ipsum vulneraret* Et ratione illa confirmatur, quia ad excommunicationem illam incurrendam requirit canon distinctionem personarum inter ipsum percussorem, & percutientem, quod generaliter in omnibus moralibus actionibus pro regula constitutum est, in *cap. ult. de institut. & in cap. debitum, de baptismo, cum similibus.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Mens magis debet attendi, quàm verba. Ampliatur in ultima voluntate, & omnia alia dispositione, vt num. 4. & 5.*
- 2 *Verba trahuntur ad mentem & rationem, non è contra.*
- 3 *In contractibus potius attenditur sensus & mens, quàm verba.*
- 6 *Mens debet attendi præsertim in rescriptis.*
- 7 *Mens ex præmio colligitur.*
- 8 *Mens Principis talis præsumitur, qualis de iure esse debet.*

Mens.

AXIOMA CXVLIII.

MENS magis debet attendi, quàm verba, 1 quia mens potentior est verbis, *l. Labeo, in fin. ff. de supellect. leg. l. nominis, & rei. §. verbum. ff. de verb. signif. Armendar. in præm. addit. ad recopil. legum Navarra. num. 19. Sigism. Seacc. de appellat. quest. 4. num. 21. & verba trahuntur ad mentem & rationem, non è contra, Oldrad. conf. 9. vers. item cum iura dicant, num. 3. & 4. Federic. de Senis conf. 4. num. 5. vers. multum est, las. conf. 140. col. 5. lib. 2. vbi quod inferuendum est menti, & illi adhærendum, si apparere potest, Anchar. conf. 219. Mirum. num. 5. vbi quod verba improprianur, vt deferuiat menti, latè *Cardin. Tusch. practico. conclus. tom. 5. lit. M, concl. 199. per totam.**

Amplia primò in contractibus, in quibus potius 3 attenditur sensus ea mens, quàm verba, *Alex. conf. 28. Visi, in princip. lib. 1. & conf. 34. Viso instrumento. num. 3. lib. 2. & conf. 103. Quoniam. n. 3. & 4. lib. 6. Abb. conf. 43. Videtur. num. 4. lib. 1. Craut. conf. 33. num. 21. Cardin. Tusch. d. lit. M, concl. 199. num. 55. & 73. quia à mente pendet substantia contractuum, Paris. conf. 78. num. 10. lib. 1. Roland. à Valle conf. 69. num. 45. lib. 3. Rot. decis. 700. num. 7. apud Farin. p. 2. recent.*

Amplia secundò in omni vltima voluntate, 4 *Roland. à Valle conf. 35. num. 3. lib. 3. & conf. 70. num. 38. eod. lib. vbi quod regina dicitur mens in vltimis volunta*

luntatibus, quæ obtinet primum locum, Rot. decis. 663. num. 1. apud Farin. p. 2. recent. vbi quod mens testatoris in interpretandis ultimis voluntatibus potius attendenda est, quàm nimia Iuris subtilitas, Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 3. tit. 3. num. 9. vbi quod pro seruanda mente & voluntate testatoris receditur à verbis, Castr. conf. 264. videtur dicendum, lib. 2. vbi loquitur in substitutionibus, Angel. Aretin. conf. 32. n. 2. vers. quinimò, vbi quod impropriantur verba in ultima voluntate, vt mens conferuetur.

- 5 Amplia tertio in omni dispositione, Roland. à Valle conf. 61. num. 35. lib. 2. vbi quod ex coniecturis elicitur, Abb. conf. 75. num. 7. lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 199. num. 77. & 85. vbi num. 90. limitat, quando non constat de mente, quia tunc standum est verbis, & num. 91. post Alex. conf. 32. num. 5. & 6. lib. 7. etiam limitat, quando mens, vel ratio est dubia, quia attendi debent verba.
- 6 MENS debet attendi præsertim in rescriptis, glos. verbo intentiones, in cap. si propter, de rescript. nu. 6. Socin. conf. 59. num. 4. vol. 1. Surd. decis. 268. in fine, quos refert Orlau. Glor. resp. 2. n. 7.
- 7 MENS ex proœmio colligitur, cap. ex multa 9. §. secundo quasisti, de voto, Tirag. in tract. cessante causa, limit. 1. num. 65. Mascard. de probat. concl. 1284. num. 6. Guier. practie. lib. 1. q. 89. à num. 3. Orlau. Glor. resp. 1. p. 3. n. 136. Rot. decis. 619. num. 5. apud Farin. p. 2. recent.
- 8 MENS Principis talis præsumitur, qualis de lute esse debet, las. in l. causas. num. 6. C. de transaction. Grammat. conf. 34. num. 3. & conf. 45. n. 33. in crimin. Dec. conf. 64. num. 7. & conf. 580. num. 2. Gozadin. conf. 101. num. 10. quos refert Orlau. Glor. resp. 6. n. 52. in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 Meum quod est, amplius meum fieri non potest.
- 2 Limita, quando res mea non esset perfectè mea.

Meum.

A X I O M A C X L I X.

- 1 MEUM quod est, amplius meum fieri non potest, l. si rem meam. ff. de verbor. obligat. l. 4. §. 1. ff. de acquir. possess. §. si cui fundus. §. sed si rem legatarij, Insti. de legat. vbi Richard. num. 2. §. sic itaque, Insti. de actionib. cap. inter dilectos, de fide instrum. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 19. glos. 2. n. 9. Surd. conf. 305. num. 56. Ioseph. de Sesse Aragonie decis. 46. num. 23. & 24. & decis. 87. num. 3. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 5. lit. M. concl. 226. per totam, vbi
- 2 num. 4. post Abb. conf. 3. num. 1. lib. 2. limitat, quando res mea non esset perfectè mea, veluti si ex donato non sequuta traditione, quia non sum adhuc dominus, potest mihi ex testamento legari, vel ex institutione, qua dominium transit ex ultima voluntate.

S V M M A R I V M.

- 1 Minima non sunt in consideratione.
- 2 Probatio per iuramentum admittitur, vbi agitur de modica summa.
- 3 Solemnitas non vitiat, si in modico sit omissa.

- 4 Forma data circa modica, & minima non vitiat, si non seruetur.
- 5 Declaratur Axioma, quòd minima non sunt in consideratione.

Minima.

A X I O M A C L.

MINIMA non sunt in consideratione, siue, de minimis non curat Prætor, l. scio. ff. de rei integ. restitui. l. 4. in fin. ff. de adul. edicto, las. in l. sciendum. num. 7. cum seqq. ff. qui satisf. cog. Bald. in cap. cum adeo. num. 3. cum seqq. de rescript. lacè Crauer. conf. 182. num. 14. & 15. cum seqq. vbi quod probatio per iuramentum admittitur, vbi agitur de modica summa, & quod sola indicia & præsumptiones admittuntur, vbi agitur de modico præiudicio, & quod tunc sola fama probat, & quod literæ Ordinarij etiam tunc probant, & quod assertioni partium statuitur, vbi agitur de modico præiudicio, etiam in iis, quæ non possunt liberè à partibus disponi sine causa, & quod circa leuia statuitur assertioni Iudicis, Alex. conf. 138. Lancelotus, num. 3. lib. 2. vbi quod solemnitas non vitiat, si in modico sit omissa, Angel. Aretin. conf. 68. num. 6. vers. quinimò, vbi quod forma data circa modica, & minima non vitiat, si non seruetur, Abb. conf. 7. col. 2. lib. 2. vbi quod in modicis statuit Ecclesia sine consensu Episcopi, & conf. 36. col. fin. eod. lib. 2. vbi quod liber rationum in modicis probat, Brunor. à Sole in locis communib. verbo minima, A'oss. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 691. in 1. edit. alijs resolut. 585. à num. 7. in 2. edit. Cardin. Tusch. tom. 5. lit. M. concl. 239. per totam.

Intellige Axioma, quando agitur de lute speciali contra Iuris communis regulas, putà per viam restitutionis in integrum, quia tunc de minimis nulla solet esse Prætoris cura, nam pro modica læsione à lute communi non recedimus; & ita procedit, tex. in d. l. scio, & in l. si oleum. §. vlt. ff. de deo, & in l. res bona. ff. de contrah. empt. cum similibus. Vbi verò agitur de lute communi, de minimis curatur, & procedit, tex. in l. 1. §. illud. ff. de coniung. cum emancip. liber. & in l. quamuis. ff. vt in possess. legat. & in l. 1. §. cum dicitur. ff. si cui plusquam, l. si proprietarius, in fine primi responsi, vers. eadem. ff. de damno infecto, etiam si sumus in pœnalibus, puta in furto quòd committitur in anser, vel gallina, vel in vno ouo, l. naturalem. §. gallinarum. ff. de acquir. rer. dom. n. §. gallinarum, Insti. de rerum diuis. Sic intelligunt Bart. num. 1. vers. nota quod de minimis, Alberu. de Refut. col. 1. num. 1. in d. l. scio, l. mol. in cap. maioribus, col. 1. num. 3. vers. & potes addere, de prabend. Curt. lun. in auth. praterea, col. 3. num. 8. vers. in considera, C. vnde vir & uxor, & alij, quos refert, & sequitur Rendina in promissuario recept. sentent. tom. 1. tit. 100. num. 13. Vide alia similia Axiom. seq.

S V M M A R I V M.

- 1 Modica non nocent.
- 2 De modico non est curandum.
- 3 Simonia non committitur, si quid minimum donetur.
- 4 Peccatum tantummodò veniale dari potest in usura ratione parue quantitatis.
- 5 Insuauendum in promissione rei minima adhibitum, si non seruetur, lethale peccatum minimè committitur.

6 Testes

- 6 *Testes singulares probant, vbi agitur de modico præiudicio.*
- 7 *Modica in quibus casibus attendantur, ostenditur.*
- 8 *Gabelle in solutione qui deficit in vno nummo, non excusatur.*
- 9 *Emphyteuta soluens nummum pro canone, ita expellitur, & cadit à iure si illum nummum soluere cessat per biennium, seu triennium, sicut si maior esset summa.*

Modica.

AXIOMA CLI.

- 1 **M**ODICA non nocent, cap. si proponente 42. vbi glos. 1. de rescript. Tirag. in l. si vnquam, verbo donatione largitus, num. 107. C. de reuocand. donat.
- 2 & in tract. de iudicio in rebus exig. vers. 29. quia de modico non est curandum, l. si oleum. §. fin. cum l. seq. ff. de dolo, l. in rebus. §. possunt. ff. commodati, Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 422. vbi ait procedere, nisi modica essent essentialia, Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transactionib. num. 422. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 39. n. 3. in 1. edit. aliàs resol. 36. in 1. edit.
- 3 Vnde modicam rem non efficere simoniam, id est, simoniam non committi, si quid minimum donatur, tenent Crauet. conf. 46. num. 12. vers. confirmatur, Tirag. de iudicio in rebus exig. vers. 30. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 23. num. 166. Soar. de Religione, lib. 4. de simonia, cap. 3. num. 5. cum seq. Aloys. Ricc. in decision. Curia Archiep. Neapol. decis. 208. n. 6. cum seqq. p. 1. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 5. lit. M, conclus. 239. n. 46.
- 4 Et in vsura ratione parua quantitatis peccatum dari posse tantummodo veniale, resoluunt D. Thom. 2. 2. q. 66. art. 6. ad 3. Cou. lib. 1. vari. cap. 3. n. 12.
- 5 Et lethale peccatum non committi, si iusiurandum in promissione rei minimæ adhibitum non seruetur, tradunt S. Antonin. p. 2. tit. 10. cap. 4. §. 1. col. 3. Syluest. in sum. verbo Iuramentum 4. q. 1. ad fin. Sot. de Iustit. lib. 8. q. 1. art. 7. in 7. col. & lib. 7. q. 2. art. 2. vers. vtrum ratione leuitatis, Azor. Iustit. moral. p. 1. lib. 11. cap. 5. q. 3. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 3. q. 50. art. 2. Sayr. in clauis Regia, lib. 5. cap. 46. n. 28. Quamuis contradicant Caiet. 2. 2. q. 89. art. 7. ad 1. dub. Cou. Tabien. Armil. & Philarch. citati ab Azor. vbi supra, & Alex. conf. 105. Magnifice. num. 19. vers. accedat, lib. 3. putans quod emptor non implens iuratum emptionem cadit à tota, si minimum remanet, quod non impleuit, & Crauet. conf. 182. num. 16. existimans quod vbi est iuramentum, modicus defectus etiam in vno nummo facit incidere in pœnam, prout eos refert Cardin. Tusch. d. lit. M, concl. 239. n. 40 & 41.
- 6 Et quod testes singulares probant vbi agitur de modico præiudicio, dicunt Crauet. d. conf. 182. n. 15. vbi idem dicit de testibus consanguineis, & de illis, qui modicam vtilitatem, vel commoditatem sunt percepturi, Abb. conf. 113. col. 4. vers. vel possumus, lib. 2. Anton. Gabr. commun. tit. de testib. concl. 2. n. 74. Seraphin. de priuileg. iuramenti, priuileg. 27. num. 11. Farin. in praxi crimin. q. 64. num. 298. Cardin. Tusch. d. concl. 239. num. 12.
- 7 **M**ODICA tamen semper attenduntur in istis casibus. Primò, quando dispositio loquitur per verbum, aliquid. Secundò, quando dispositio lo-

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

quitur conditionaliter. Tertio, quando sumus in formalibus. Quarto, quando minimum requiritur ad integrandum numerum maiorem, & quando agitur permissiue, secus si prohibitiue. Sextò, quando militat eadem ratio in modico, sicut in magno; ita plenè Dec. in cap. de appellationibus. num. 112 cum seqq. de appellat. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 239. num. 39. Ideo in solutione gabellæ qui deficit 8 in vno nummo, non excusatur, Alex. conf. 105. Magnifice. num. 20. vers. pro hoc bene facit, lib. 3. Et emphyteuta soluens nummum pro canone, ita expellitur, & cadit à iure si illum nummum soluere cessat per biennium, seu triennium, sicut si maior esset summa, Bald. in cap. cum adeò, in princip. num. 3. vers. & sic nota, de rescript. Tirag. de iudicio in rebus exig. vers. 51. Crauet. d. conf. 182. num. 16. Surd. de aliment. tit. 8. priuileg. 61. num. 23. & tit. 7. q. 17. n. 23. & 24. Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. conuent. lib. 22. tit. 27. num. 13. Cald. Pereira quest. forens. lib. 1. q. 11. num. 12. & conf. 38. num. 9. Molin. de Iustit. tract. 2. disp. 453. vers. dubium etiam est, Rebellus de obligat. Iustit. p. 2. lib. 13. q. 8. num. 8. Cardin. Tusch. d. concl. 239. n. 42.

S V M M A R I V M.

- 1 Brocardica materia est, an mixtum comprehendatur sub simplici.
- 2 Mixtum continetur sub simplici, quando ex communi vsu loquendi illud mixtum reputaretur tanquam vnum simplex.
- 3 Et quando qualitates in mixto concurrentes sunt inter se compatibles.
- 4 Et quando mixti qualitates sunt separabiles.
- 5 Et quando concurrit mens, & intentio verosimilis disponentis.
- 6 Et quando in simplici & mixto adest eadem ratio.
- 7 Et in gratia, & beneficio Principis.
- 8 Et quando aliàs sequeretur Iurium contrarietas.
- 9 Et quando lex hoc exprimeret.
- 10 Et quando eadem dispositio exprimit illa simplicia, ex quibus mixtum est compositum.
- 11 Mixtum non continetur sub simplici in odio, seu aliàs in materia strictè interpretanda, seu materia exorbitante, & correctoria.
- 12 Et in contractibus.
- 13 Et in statutis.
- 14 Et in legatis.

Mixtum.

AXIOMA CLII.

MIXTUM an comprehendatur sub simplici, 1 difficilis est materia, quam brocardicam appellant Roman. in l. 2. num. 10. ff. de verb. obligat. & las. in §. omnium. num. 28. Instit. de actionib. Ideo cum certa regula constitui non possit, ponam primo loco omnes casus in quibus sub simplici mixtum continetur, & in quibus dispositio loquens de

N mixto

mixto procedit etiam in simplici; deinde subiciam alios casus, in quibus mixtum sub simplici non continetur.

- 2 **MIXTUM** continetur sub simplici, quando ex communi usu loquendi illud mixtum reputatur tanquam vnum simplex, & isto casu dispositio loquens de simplici habet locum etiam in mixto, l. librorum. §. quod tamen. ff. de legat. 3. l. vel vniuersorum. ff. de pignorat. act. l. si quis vinum. ff. de vino, tritico, & oleo leg. Bolognet. in repet. l. 2. in princip. ff. de verb. obligat. num. 62. & 66. vers. secundo limitatur, & n. 75. vers. secundo fallit.
- 3 Secundò continetur etiam quando qualitates in mixto concurrentes sunt inter se compatibles, l. seruis urbanis. §. fin. ff. de legat. 3. l. Titia testores. ff. de legat. 1. Bolognet. d. l. 2. in princip. num. 54. Secus si in mixto concurrunt qualitates incompatibiles, & contrariæ, quia tunc mixtum non continetur sub simplici, vt in l. 1. §. interdictorum. ff. de interdict. & in l. in tribus. ff. de iudic. & in d. l. seruis urbanis. §. fin. & in d. l. Titia testores. §. 1. ff. de legat. 3. & in §. quadam, Instit. de action. Bolognet. d. l. 2. in princip. n. 46. & num. 54. vers. sed si eueniat, & num. 65.
- 4 Tertiò continetur quando mixti qualitates sunt separabiles, vt in d. l. 2. resoluunt Angel. num. 1. vers. tu autem, Aretin. post num. 2. vers. aliquando, Alex. num. 2. vers. unde, Roman. num. 10. & num. 16. Cuman. num. 4. Bologn. num. 45. & 186. Alciat. in repet. n. 15. cum seq. & num. 23. Polyd. Ripa in tract. de nocturno tempore, cap. 4. num. 8. & 9. Secus verò si qualitates in mixto concurrentes sunt inseparabiles, tunc enim dispositio loquens de simplici, non habet locum in mixto continente inseparabiles qualitates, vt in l. vim passam. §. prescriptione. ff. de tutel. & in l. si adulterium cum incestu. ff. de adulter. Bologn. in d. l. 2. in princ. num. 47. & 186. Alciat. in repet. sub n. 23. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 5. lit. M, concl. 244. num. 32. vbi quod quando materia est indiuidua, mixtum non continetur sub simplici, etiam quod dispositio loquatur de pluribus simplicibus, Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 14. vbi ampliat etiam in odiosis.
- 5 Quartò continetur si concurrat mens, & intentio verisimilis disponentis, vt per Bologn. in d. l. 2. in princip. num. 55. ad fin. vers. fallit ubicunque, & n. 58. vers. ubicunque, Alciat. in repet. post num. 23. Galiaul. post num. 20. Card. Tusch. d. lit. M, concl. 294. n. 48. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 12. vers. aus constat, & num. 120.
- 6 Quintò continetur vbi in simplici & mixto adest eadem ratio, & multo magis si in mixto viget maior ratio, quàm in simplici, tunc enim dispositio loquens de simplici habet locum etiam in mixto, Bologn. in d. l. 2. in princ. num. 55. vers. & ideo in istis mixtis, & num. 57. vers. sicut è contrario, & n. 62. vers. tertio fallit, & num. 67. vers. tertio limitatur, & num. 71. cum seqq. Alciat. in repet. sub num. 10. Surd. conf. 33. num. 29. vbi ampliat etiam in pœnalibus, & odiosis, & conf. 315. num. 58. Card. Tusch. d. conclus. 294. num. 34. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 13. Rot. decis. 385. num. 4. apud Farin. p. 2. recent.
- 7 Sextò continetur in gratia, & beneficio Principis, ac proinde concessa per Papam legato facultate legitimandi spurios, & incestuosos censetur etiam data potestas legitimandi spurios, & incestuosos simul, ex quo talis legitimandi facultas reputatur fauorabilis, cum agatur de beneficiis Principum, & sic latè interpretandis, ita Bart. in d. l. 2. in princip. num. 2. Angel. num. 2. vers. & ideo, Imol. num. 2. cum seqq. Alex. num. 3. Roman. num. 62. Cuman. num. 3. vers. secundum, Alciat. in repet. num. 41. cum

seqq. Galiaul. num. 6. cum seqq. Ias. in §. omnium. n. 31. Instit. de action. Mandos. in reg. 10. Cancel. q. 3. n. 10. & saltem procedere quando legitimatio non tendit in alicuius præiudicium, agnoscunt Cephal. conf. 117. num. 37. lib. 1. Osasch. Pedam. decis. 119. num. 1. cum seqq. Polyd. Ripa d. cap. 4. n. 90. cum seqq. Rot. d. decis. 385. n. 4. p. 2. recent.

Septimò continetur quando aliàs sequeretur Iurium contrarietas, ita Bart. in d. l. 2. num. 2. vers. cum ergo, Cuman. etiam num. 2. vers. & hoc verum, Ias. num. 5. in fine, Cardin. Tusch. d. concl. 294. n. 33. Polyd. Ripa d. cap. 4. n. 42.

Octauò continetur quando lex hoc exprimeret, 9 Bart. in d. l. 2. num. 2. vers. item, Cuman. etiam n. 2. vers. item comprehendit, Ias. num. 5. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 5. & 6.

Nonò continetur quando eadem dispositio exprimit illa simplicia, ex quibus mixtum est compositum, non ex proprietate sermonis, sed ex benignitate, Bologn. in d. l. 2. in princ. num. 56. in fine, Galiaul. in repet. num. 15. & 21. vers. puto, Angel. conf. 348. num. 2. vers. licet secus, Cardin. Tusch. d. concl. 244. num. 35. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 9. in fine.

MIXTUM non comprehenditur sub simplici, nec dispositio loquens de simplici locum habet in mixto in odiosis, seu aliàs in materia strictè interpretanda, Aym. conf. 176. col. fin. vers. iam causa collectarum, Cephal. conf. 26. num. 24. cum seqq. lib. 1. Tiraq. de legib. connub. glos. 5. num. 71. Herculan. in tract. de cautione de non offendendo, cap. 17. num. 2. Mandos. ad reg. 11. Cancel. q. 3. num. 6. & reg. 11. q. 16. num. 2. & reg. 32. q. 30. num. 8. vers. amplius contentio, Surd. conf. 430. num. 14. Item quando eadem dispositio est pœnalis, Bertazol. conf. 126. num. 13. in fine, Cardin. Tusch. d. lit. M, concl. 294. num. 2. & 45. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 9. & 109. cum seqq. seu materia exorbitans, aut correctoria, Tiraq. d. glos. 5. num. 1. Mandos. reg. 33. q. 7. num. 3. vers. quinto, & ultimo, & reg. 11. q. 16. num. 2. & reg. 32. q. 30. num. 8. vers. amplius conditio, Cardin. Tusch. d. concl. 244. n. 26. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 48. & n. 126. Et in respicientibus præiudicium tertij, Ruin. conf. 167. num. 20. lib. 1. Crauet. conf. 491. num. 3. Hier. Gabr. conf. 197. num. 6. lib. 1. Surd. decis. 174. num. 16. Polyd. Ripa d. cap. 4. n. 127.

MIXTUM non continetur sub simplici, nec dispositio loquens de simplici habet locum in mixto in contractibus, ita Roman. in d. l. 2. in princip. num. 57. vers. sequitur quiniò, Cardin. Tusch. d. concl. 244. num. 12. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 32. & 33. vbi subdit, quod hoc fallit fauore libertatis. Sic etiam statuta loquentia de simplici non habent locum in mixto, quia in statutis facienda est stricta interpretatio, Bolognet. in repet. d. l. 2. in princip. n. 69. & 70. vbi Alex. num. 7. Tiraq. d. glos. 5. n. 70. Cardin. Tusch. d. concl. 294. num. 16. cum seqq. Surd. decis. 174. num. 14. vers. & statutum, Polyd. Ripa d. cap. 4. n. 45. cum seqq. & num. 53. cum seqq. ampliat, siue statutum loquatur de personis, siue de actibus, siue de artificio. Et quod in legatis mixtum non contineatur sub simplici, eo quod in illis fit strictè interpretatio, tradunt Roman. in d. l. 2. in princip. num. 10. vers. in legatis verò, & ibi Ias. col. 3. vers. unde ille tex. Alciat. in repet. num. 19. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 29.

Mora.

Mora.

AXIOMA CLIII.

MORA vltima attenditur, & nocet, l. illud 17. ff. de pericul. & commodo rei vend. l. si mora, & l. semel mora. ff. soluto marim. l. si & per emptorem 53. ff. de action. empti, l. si seruum 91. §. sequitur. ff. de verb. obligat. cap. si iudex laicus 12. vbi glos. verbo clericali, de sentent. excom. lib. 6. Sebast. Medic. in tract. de nomination. p. 2. verbo mora, Alex. conf. 72. Videtur. n. 8. lib. 3. Socin. reg. 23. vbi limitat quinque modis, Cassignan. in catalogo glorie mundi. p. 12. consid. 100. n. 16. Pichard. in dispus. de mora, num. 212. Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 29. num. 86. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 5. lit. M, concl. 372. per totam.

S V M M A R I V M.

- 1 Mors omnia soluit.
- 2 Morte finitur societas.
- 3 Mandatum expirat morte mandatis.
- 4 Beneplacitum expirat morte concedentis.
- 5 Delicta morte extinguuntur.
- 6 Moriens nunquam praesumitur immemor salutis aeternae.
- 7 Mortuo non fit iniuria.

Mors.

AXIOMA CLIV.

MORS omnia soluit, auth. de nuptiis. §. deinceps, coll. ut. 4. Anton. de Butrio conf. 58. in princip. Decian. conf. 1. n. 10. lib. 1. Sebast. Medic. in speciali tract. mors omnia soluit, Pichard. ad §. recte quoque 5. n. 8. Insti. de mandato, Argel. de contradic. legitimo, q. 7. n. 82. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 15. num. 3. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 5. lit. M, concl. 391. per totam, vbi n. 7. post Socin. Iun. conf. 112. num. 9. & seq. lib. 1. ait, quod per mortem quis dicitur relinquere omnia, & totum mundum, quia mors omnia extinguit, & soluit quoad potentias humanas.

MORTE igitur finitur societas, l. actione. §. morte. ff. pro socio, §. soluitur, Insti. eod. tit. l. 10. tit. 10. partita 5. Ordin. Regia Lusitanor. lib. 4. tit. 44. §. 4. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 5. num. 6. Valasc. de iure emphyt. q. 30. n. 5. & conf. 63. à n. 3. Matien. l. 2. glos. 1. n. 15. tit. 9. lib. 5. noua Recopil. Seraphin. de privileg. iuram. priuil. 57. n. 1. Surd. conf. 10. n. 3. & 4. Molin. de Insti. tract. 2. disp. 414. in princip. Azor. Insti. moral. p. 3. lib. 9. cap. 6. q. 3. Rebel. de obligat. Insti. p. 2. lib. 15. q. vlt. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 25. n. 375. vers. secundo, Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 2. collect. 398. Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. conuent. lib. 6. tit. 24. à princip. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 276. à n. 1.

MORTE mandantis mandatum expirat, l. eius, vbi Alex. sub n. 5. ff. si certum petatur, l. mandatum, C. mandati, cap. relatum 19. de offic. deleg. Brunor à Sole in locis communib. verbo mandatum 12. Cardoso. in praxi Iudicum, eodem verbo num. 10. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 15. n. 24. Card. Mantie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 7. tit. 21. n. 5. Rebel. de obligat. Insti. p. 2. lib. 17. q. unica de mandato. n. 4. vers. quarto, Castill. quotidian. lib. 2. cap. 29. Soar. de legib. lib. 3. cap. 31. n. 13. & 14. Molin. de Insti. tract. 2. disp. 552.

n. 7. Cened. pract. lib. 1. q. 38. n. 1. & 2. Rota in Parisien. pecuniaria 5. Decemb. 1612. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, impressa per Farinac. decis. 443. n. 3. p. 1. recens. Et mandatum procuratorium soluitur morte mandatarij, siue procuratoris. §. item si adhuc, Insti. mandati, Korrel. in summa omnium decis. tit. 66. n. 260. vbi n. 289. subdit, non expirare per mortem domini, quando procurator est effectus dominus litis.

MORTE concedentis expirat beneplacitum, cap. 4 si gratiosi, de rescript. lib. 6. Gutier. pract. lib. 3. q. 11. n. 19. Valasc. de iure emphyt. q. 34. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 1. proxm. num. 9. cum seqq. & glos. 12. à princip. Cald. Pereira de mann Regia, cap. 6. num. 19. & fuit dictum in Bononien. Parochialis 18. Martij 1613. coram Card. Verospio, impressa per Farinac. decis. 489. num. 4.

MORTE delicta extinguuntur, l. defuncto. ff. de publicis iudic. l. 1. & vlt. C. si reus vel accusator mortuus fuerit, exornant Duen. reg. 173. Tiraq. de poenia temper. causa 49. à num. 42. Plac. de delictis, lib. 1. cap. 28. Con. de sponsalib. p. 2. cap. 6. §. 8. num. 6. Clar. lib. 5. §. fin. q. 51. num. 9. & 12. Sebast. Medic. in tract. mors omnia soluit, p. 2. concl. 27. Mench. quest. vsus frequent. cap. 7. num. 15. Anton. Gom. var. tom. 3. cap. 1. n. 78. Peregr. de iure fisci, lib. 4. tit. 5. num. 1. Cardoso. in praxi Iudicum, verbo delictum. num. 34. Cald. Pereira quest. forens. in comment. ad l. vnic. C. ex delictis defunctor. p. 3. in princip. & p. 5. num. 1. Cardin. Tusch. d. lit. M, concl. 391. num. 1. Nam mors extinguit accusationem, ac proinde mortuo accusatore iudicium accusationis aboletur, Clar. §. fin. q. 51. num. 9. vers. pariter, declarando tamen, vt per Cardin. Tusch. d. lit. M, concl. 396. quia mortuus non potest effici habilis, vel inhabilis ad aliquid, Bald. conf. 57. num. 2. lib. 5. & ideo post mortem nemo potest incipere esse aliquid, idem Bald. conf. 394. Punelm talis est, num. 4. in princip. vers. post mortem autem, lib. 3.

MORIENS nunquam praesumitur immemor salutis aeternae, l. fin. C. ad legem Iul. repetund. cap. sancimus 1. q. 7. Con. lib. 2. var. cap. 13. num. 8. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 193. Bertazol. conf. 118. num. 13. Menoch. conf. 350. num. 9. Esob. de ratiocin. cap. 11. num. 30. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 12. q. 1. à num. 7. Anton. Monach. Floren. decis. 2. num. 27. Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 1. comp. 18. num. 66. Et ideo non praesumitur mentiri, Surd. decis. 55. num. 11. imò eius dictum habet vim iuramenti, Socin. Sen. conf. 161. num. 3. vol. 1. Menoch. conf. 23. num. 9. Anton. Monach. d. decis. 2. n. 31.

MORTVO non fit iniuria, quia non potest vulnerari, neque suspendi, neque puniri, vt per Boer. decis. 316. num. 10. cum seqq. Cardin. Tusch. d. lit. M, concl. 389. per totam. Ratio manifesta est, quia homo mortuus homo non est, neque poenae, aut medicinae capax, sicut & sensus expers noscitur, vt notat glos. per tex. ibi in l. seruo manumisso. ff. de conduct. indeb. homo enim ex coniunctione animae & corporis subsistit, vt explicat Innoc. III. in cap. in quadam, vers. sed aduersus, de celeb. Missar. iuncto Clem. 1. §. porro, de Summa Trinit. & ex Aristot. D. August. & D. Thoma, explicat Nau. in Man. pralud. 1. n. 11. Gom. vari. tom. 3. c. 3. num. 32. Vnde multa notabilia refert Dec. in cap. ad hac 5. à num. 29. de privileg. inde meritò à num. 34. aduertens defendi non posse eorum sententiam, qui dicunt excommunicatos esse, qui clerici cadauer percutiunt, quos latè refert Duen. reg. 99. ampl. 6. & Boer. d. decis. 316. num. 12. in fin. non enim dici potest eum, qui clerici cadauer percutit, hominem aut clericum percutere; ac sub-

inde deficiunt verba *can. Si quis suadente* 17. q. 4. Non obstat quod in excommunicatione decedentes priuantur Ecclesiastica sepultura, & si in Ecclesiis, aut cœmiteriis eorum corpora sepeliantur, exhumanda & extrà sunt eicienda, *cap. sacris, de sepultur. d. cap. ad hac*, quia dupliciter responderi poterit. Et primò, non esse inconueniens, quod propter culpam viuientis pœna maneat post mortem continuatiuè, ita vt si semel viuentem cœpit afficere, duret in cadauer, formaliter decidit *tex. in l. 2. de cadauer. punis.* & videmus in iis, qui pœna mortis puniuntur, & deinde in partes secantur, & comburantur, aut bestiis obiciuntur, vt probat *tex. in l. capitali. §. famulos. ff. de pœnis*, & prosequitur *Tiraq. de pœnis temper. causa 49. num. 42.* quod multo magis conuenit prohibitioni sepulturæ, quæ corporum mortuorum propria est; ac subinde mirum videri non debet, si Ecclesia mortuos eius vsu priuet, nam viuentes ad talem sepulturam, dum in excommunicatione manent, ius non habuerunt; ergo nec post mortem illud habere dicendum est, vt bene considerat *Soar. tom. 5. de censur. disp. 12. sect. 4. num. 2. ad fin.* Secundò responderi poterit, prohibitionem hanc & præceptum Ecclesiasticum non sepeliendi excommunicatum in loco sacro, non propriè dirigi in corpus ipsum, seu cadauer defuncti, sed in fideles viuentes, iuxta generale Apost. præceptum, quod non solum in excommunicatos dirigitur, ne communicent cum fidelibus, sed etiam in ipsos fideles, ne communicent cum excommunicatis, *cap. sicut Apostoli, cum seqq. 11. q. 3.* Nec de potestate est dubitandum, iuxta plenissimam illam Christi Domini concessionem, *Quodcumque ligaueris*, &c. nec etiam de voluntate, quæ manifesta est ex illatione, quam Summi Pont. exprimunt in *d. cap. Sacris*, & iuxta illud, *cui non communicamus uiuo, nec communicamus defuncto*, relatum in *integra d. cap. ad hac, de priuileg.* Ad textum verò in *cap. Sanè, il 2. 24. q. 2. & in cap. Si quis Episcopus, de heret. cum similibus*, quibus probari videtur, mortuos excommunicari posse, quod tamen est contra verba & communem diffinitionem censuræ, quæ est sententia ludicis ecclesiastici, qua homo Christianus bonis spiritualibus priuatur, &c. mortuum autem hominem non esse constat ex dictis, & ideo excommunicari non posse, comprobant *Castro de iusta heret. punis. lib. 2. cap. 19. Cou. in cap. alma mater. p. 1. §. 11. num. 8. Nau. in Man. c. 27. num. 171. Soar. d. tom. 5. de censur. disp. 5. sect. 1. num. 3. Sayr. in simili tract. lib. 1. cap. 8. à num. 8.* respondemus, in illis Iuribus excommunicationem propriè, & directè non proferri in mortuos, sed viuus Ecclesiam imperare, ne communicent cum illis, quos constat in excommunicatione decessisse, non faciendo pro eis suffragia, vel sepulturæ tradendo. Qua etiam ratione Ecclesia excommunicatos mortuos absoluit, iuxta *tex. in cap. à nobis 28. vers. nec obstat, de sent. excom.* non quod directè in eos exerceat iurisdictionem, quæ ad absoluendum necessaria est, iuxta *reg. cap. verbum, de Pœnis. dist. 1.* quæ videtur deficere respectu mortuorum, secundum rationem, de qua *Pont. in d. cap. à nobis*, quia Christus Dominus Ecclesiæ dedit potestatem super terram, iuxta prædictam auctoritatem, *quodcumque ligaueris super terram*, &c. non autem in sepultos sub terra; sed quia per huiusmodi absolutionem viuus facultatem facit communicandi cum excommunicatis, qui in excommunicatione decesserunt, vt pro eis preces fundere, & suffragia facere possint, vel etiam sepulturæ mandare, vt bene explicat *Castro d. lib. 2.*

cap. 20. ad fin. & reliqui omnes post eum citati.

S V M M A R I V M.

- 1 *Natura, & ars frustra nihil faciunt.*
- 2 *Natura rei potius attendi debet, quàm simplex nominatio.*
- 3 *Naturalia si concurrant cum accidentalibus, præferuntur.*
- 4 *Domicilium originis potentius est, quàm domicilium incolatus.*
- 5 *Naturaliter quod non potest fieri, non potest fieri secundum legem positiuam, & eius ordinationem.*
- 6 *Paria sunt, aliquid esse impossibile naturaliter, vel de Iure.*

Natura, Naturalis.

A X I O M A C L V.

NATURA, & ars frustra nihil faciunt. Dixi ¹ *suprà Axiom. 33. num. 2.*

NATURA rei potius attendi debet, quàm ² *simplex nominatio, arg. tex. in l. si vno. ff. locati, cap. ea qua, de simon. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. num. 18.*

NATURALIA si concurrant cum accidentalibus, præferuntur, *Egid. Bellam. conf. 43. in princip. quem refert Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 5. lit. N, concl. 8. num. 1.* Et ideo potentius est domicilium originis, quàm domicilium incolatus, quia ⁴ *vnum naturale, aliud est accidentale, Ansh. conf. 37. Contra. num. 6. in fine, & num. 7. Cardin. Tusch. d. conclus. 8. num. 2. & naturalis coniectura præualet accidentali, Franc. Molin. de iur. nupt. lib. 3. q. 85. n. 55.*

NATURALITER quod non potest fieri, non ⁵ *potest fieri secundum legem positiuam, & eius ordinationem, l. qui ad certum. ff. locati, l. lex Cornelia, in fine. ff. de vulg. & pupill. subst. l. Gallus. §. si eius. ff. de liber. & posthum.* Et ideo paria sunt, aliquid ⁶ *esse impossibile naturaliter, vel de Iure, l. 1. vbi glos. l. filius. ff. de condus. instit.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Causa necessaria facit permissum id, quod aliàs de Iure esset prohibitum.*
- 2 *Alienatio si est simpliciter prohibita, tamen si fiat ex causa necessaria, redditur permissa.*
- 3 *Concessione facta alicuius rei, videntur etiam concessa ea omnia, sine quibus res illa commodè haberi non potest.*
- 4 *Necessaria causa præsumitur potius, quàm voluntaria.*

Necessaria.

A X I O M A C L V I.

NECCESSARIA causa facit permissum id, ¹ *quod aliàs de Iure esset prohibitum, multis casibus, vt latè probat Card. Tusch. prætic. concl. tom. 5. lit. N, concl. 18. per totam.* Vnde alienatio si est ² *simpliciter prohibita, tamen si fiat ex causa necessaria, redditur*

redditur permissa, *Agid. Bellam. conf. 35. num. 4. vers. sed nunquid, Angel. Aretin. consil. 28. Ad decisionem, num. 8. vers. quantum verò, Roman. conf. 219. Ex themate, num. 8. vers. hoc primò probatur, vbi num. 9. vers. secundo probatur, subdit, quod causa necessaria non comprehenditur sub regula prohibente actum fieri.*

3 **NECESSARIA** omnia ad vnum conceduntur illi, cui conceditur illud vnum, l. 2. ff. de iurisd. omni. iudic. l. ad rem mobilem. §. qui procuratorem. ff. de procuratorib. l. 1. §. 1. ff. si vsus peratur, l. 3. §. qui habet. ff. de seruic. rusticor. pradi. l. 3. ff. pro socio, l. 1. §. si. ff. de of. suo eius, cui mand. est iurisd. l. a. ius, & ibi glos. 2. ff. de legat. 3. vbi quod in legato facto de aibus etiam auaria comprehenduntur, sine quibus aues de facili aufugere possent, §. minorem, Instit. de adoptionib. cap. praeerea, de officio deleg. cum his, quae ad hoc principium exornandum tradunt Nau. in princip. de Pannent. dist. 5. num. 24. Surd. consil. 347. num. 20. Gam. Lusitan. decis. 206. nu. 9. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 19. vbi intelligit procedere in materia fauorabili, vel indifferenti, vel in coniunctis, & vbi militat eadem, ratio, Galet. in margarita casuum Conscientia, verbo concedere, vbi etiam intelligit quando illud concessum non potest stare sine illis. In vnus enim actus concessione omnia ea veniunt, quae faciliorem, & commodiorem executionem actui praestant, Bald. in d. l. 2. vers. tu dic plenius, ante num. 1. ff. de iurisd. omni. iud. vbi Curt. lun. num. 2. cum seqq. Alciat. num. 2. Dec. num. 6. Ioan. Bologn. num. 18. & seq. Menoch. conf. 14. num. 8. idem Bald. per tex. ibi in cap. ult. num. 4. de dolo & contum. vbi quod habens mandatum ad necessaria, videtur etiam illud habere ad vtilia, refert Rendina in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. 100. num. 3.

4 **NECESSARIA** causa praesumitur potius, quam voluntaria, l. uxorem. §. pater naturalis. ff. de legat. 3. Castren. conf. 133. Iste Martinus, col. 2. lib. 2. Crauct. conf. 301. num. 5. & 6. vers. nec obstat, vbi quod si duae causae necessariae subsunt, praesumitur ex magis necessaria, refert Cardin. Tusch. tom. 5. lit. N, conclus. 23. num. 1. & 2.

S V M M A R I V M.

- 1 *Necessitas non habet legem.*
- 2 *Necessitas facit licitum, quod aliàs de iure non est licitum.*
- 3 *Ex necessitate quae fiunt, non dicuntur fieri in fraudem.*
- 4 *Liberalis nemo existit in necessitatibus.*

Necessitas.

AXIOMA CLVII.

1 **NECESSITAS** non habet legem, ideo lex subiacet necessitati, non è contrà, l. tutor qui repertorium. ff. de administ. tutor. l. vi gradatim. §. 1. ff. de muner. & honorib. l. non solum. §. fin. ff. de excus. tutorum, l. aliquando. ff. de officio Proconsul. l. si quis filio. ff. de iniustio rupto, l. 1. C. de operib. liberi. l. pro tyronibus, C. de priuileg. domus Augustal. lib. 11. cap. licet, de feriis, cap. quinto, in fine, de consuetud. cap. excus. col. 4. in fine, de verbor. signif. lib. 6. Calderin. conf. 95. quod est vnicum de treuga, & pace. num. 5. vers. item est iniustum, las. in l. si ex toto, in fine princip. ff. de legat. 1. vbi ponit plura exempla de bello, fame, peste, & similibus, Anchar. conf. 191. In auxilium veritatis. num. 4. & 5. & conf. 243. num. 4. vbi ait, quod necessitas non habet le-

gem humanam, neque diuinam, quia multa prohibita de iure diuino, & humano, fiunt permissa ex necessitate, & è contrà permissa fiunt prohibita, & ponit exempla furti, homicidij, & similibus, Signorol. de Homod. conf. 42. num. 3. vbi ait procedere etiam in necessitate iuris, quia culpa caret, qui facit aliquid necessitate iuris imminente, Cephal. consil. 451. num. 282. & 283. vbi ponit decem exempla, quibus necessitas facit recedere à iure, à regula, & ab humanitate, & generaliter dicit procedere in necessitate contra dispositionem legis, secus in dispositione hominis, & optimè declarat Castren. conf. 400. Prinsquam, col. 2. in princip. vers. subest enim necessitas, lib. 1. vbi quod necessitas excusat, ne legibus, & legum praecipis subiiciatur, Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 189. Gail. lib. 1. obseru. 102. num. 8. Plac. de delict. lib. 1. cap. 28. num. 3. Surd. decis. 86. num. 8. Barthol. Perett. ad extrauag. ambitiosa, de rebus Ecclesia non alienan. verbo praterquam. num. 4. pag. 176. Matten. l. 1. glos. 21. tit. 10. lib. 5. noua Recop. latè & eleganter Munos de Escobar. de ratiocin. administ. cap. 14. num. 10. cum seqq. Card. Tusch. praetice. conclus. tom. 5. lit. N, conclus. 19. per totam, Sanchez de Matrimon. lib. 3. disp. 10. num. 27. Cenall. commun. contra communes tom. 4. quæst. fin. num. 50. Aloys. Rice. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 711. in 1. edit. aliàs resol. 602. num. 19. Monet. de distribut. quotid. p. 2. quæst. 11. num. 38. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de discipl. clericali. §. 4. num. 55. & §. 20. num. 13. Benedic. Agid. in reper. l. ex hoc iure. ff. de iustit. & iure. p. 1. cap. 8. num. 26. in fine.

NECESSITAS facit licitum, quod aliàs de iure non est licitum, cap. quod non est licitum, de regulis iuris, cap. quanto, de consuet. Bald. in l. Diuus Pius, in princ. notab. 2. ff. de petit. hered. Felin. in cap. querelam. num. 19. de iuriur. Tiraq. de pœnis temper. causa 33. num. 3. Anton. Oliban. de iure fisci, cap. 4. num. 36. Escobar. de ratiocin. cap. 14. num. 13. Cenall. commun. contra communes tom. 4. quæst. fin. num. 6. Cardos. in praxi iudicium, & Aduocat. verbo necessitas. num. 2. Monet. de distribut. quotid. p. 2. quæst. 11. num. 38. Bellet. d. §. 20. num. 13. Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. N, conclus. 19. num. 12.

Ex necessitate quae fiunt, non dicuntur fieri in fraudem, vt per Gozadin. conf. 87. num. 15. quem refert Flamin. Paris. de resignationib. benefic. tom. 1. lib. 2. quæst. 3. num. 40.

IN NECESSITATIBVS nemo liberalis existit, l. rem legatam. ff. de adimend. legat. Tiraq. in l. si vnam, verbo donatione largitus. nu. 106. C. de renouand. donat. Gam. Lusit. decis. 71. nu. 3. Pichard. ad rub. Instit. de adopt. num. 43. Valasc. conf. 153. num. 24.

S V M M A R I V M.

- 1 *Negantis factum per rerum naturam nulla est probatio.*
- 2 *Negatio facit rem dubiam.*
- 3 *Negatiua plus negat, quam affirmatiua affirmat.*

Negans, Negatio, Negatiua.

AXIOMA CLVIII.

NEGANTIS factum per rerum naturam nulla est probatio, cap. bona, de elect. cap. super hoc, de renunciat. Negatiua enim mera & simplex probari non potest, cap. cum Ecclesia Sutrina, vers. nos igitur, de causa possess. & prop. Oldrad. conf. 244. num. 21. in fine, & conf. 254. num. 14. vers. ad formam, Anton. N 3 Gabr.

Gabr. tom. 3. commun. opinion. tit. de probationib. concl. 6. Donat. à Fina tom. 1. lib. 4. tit. 9. num. 35. 20. & 28. Rebuff. de except. num. 160. cum ſeqq. Maſcard. de probationib. concl. 1087. Menoch. de præſumpt. lib. 2. præſ. 50. num. 8. cum ſeqq. Vincent. Caroc. de locato, & conduçto, p. 3. tit. de negativa probanda, Cardoſ. in praxi ludicæ, verbo probatio, num. 29. latè Card. Tufch. præſ. concl. tom. 5. lit. N. concl. 30. per totam. Nifi habeat affirmatiuam implicitam. Perr. de Anchor. conf. 79. num. 3. & ſeq. Flamin. Parif. de reſignat. benefic. lib. 8. quaſt. 2. num. 27. Card. Tufch. d. concl. 30. num. 19. Vel niſi reſoluatur in affirmatiuam, Oldrad. conf. 254. num. 25. verſ. præterea, Menoch. d. præſ. 50. à num. 14. Cardin. Tufch. d. concl. 30. num. 18. Vel niſi ſit coarctata loco & tempore, Angel. Aret. conf. 105. Viſo ſupradicto, num. 4. in fine, verſ. ſicut dicimus, Cl. v. §. fin. quaſt. 52. num. 4. verſ. ſi tamen coarctetur, Rebuff. de except. nu. 172. Maſcard. concl. 1087. num. 8. Brunor. à Sole in locis communib. verbo teſtis, num. 16. Flamin. Parif. lib. 11. quaſt. 14. num. 68. M. ndez. à Caſtro in praxi Luſit. lib. 5. cap. 1. num. 62. Cardin. Tufch. d. concl. 30. num. 49. Vel probetur ex inſpectione actorum, Gemin. conf. 57. In cauſa Archidiaconi, num. 1. verſ. item probata eſt ſecunda, Alex. conf. 186. Viſis ſubtiliſſimis, col. fin. num. 15. verſ. nec obſtat, lib. 2. Maſcard. concl. 968. & 1290. & 1318. num. 18. Menoch. conf. 21. num. 23. Surd. deciſ. 300. num. 11. Card. Tufch. d. concl. 30. num. 20. cum ſeqq. Farin. in praxi crimin. p. 2. quaſt. 65. à num. 218. Cald. Pereira de emptione, & vendit. cap. 34. num. 42.

2 NEGATIO facit rem dubiam, cap. veniens 13. de ſuppl. neglig. Pralator. Felin. in cap. ſuper eo, à num. 2. de teſtibus cog. Surd. conf. 4. num. 28. Gutier. practicar. lib. 3. quaſt. 9. num. 10.

3 NEGATIVA plus negat, quàm affirmatiua affirmat, ſiue, Negatio plus tollit, quàm ponit affirmatio, l. ſiluiſam, §. 1. C. de donationib. gloſ. 1. in l. iuris gentium, §. ſed ſi fraudandi, ff. de pactis, gloſ. verbo à ſuſpenſis, in c. p. cum dilectus, de conſuet. cap. verbo non poteſt, in cap. 1. de regulis iuris, lib. 6. Rayner. de Forol. conf. 68. Quadam mulier, num. 7. quod eſt ſub hoc numero inter conſilia Signoroli de Homod. Dec. conf. 3. Et pro tenui, num. 4. verſ. ſecundum verò, Crauet, conf. 809. Plura exentienda, num. 4. Franc. Becc. conf. 94. nu. 33. Tiraq. de iure primogen. quaſt. 24. num. 12. Con. vari. lib. 1. cap. 13. num. 7. Cardin. Tufch. d. tom. 5. lit. N. concl. 27. Mari. Antonin. vari. reſolut. lib. 1. reſolut. 20. num. 7. Surd. deciſ. 243. num. 6. vbi num. 7. ſubdit, quod negatiua diſpoſitio nullum caſum excipit.

Negligentia.

AXIOMA CLIX.

1 NEGLIGENTIA propria ſemper nocet, Cardin. Tufch. præſ. conclus. tom. 5. lit. M. concl. 36. per totam, niſi quis in re communi adhiberet illam diligentiam, quam adhibet rebus ſuis, quia tunc non poteſt teneri de negligentia, Roman. conf. 413. Quoad primum, num. 13. verſ. quod autem, Cardin. Tufch. d. concl. 36. num. 30. vel niſi diligentia nihil proficeret, quia tunc negligentia alicui imputari non debet, l. fin. §. ſi ea conditione, ff. ad leg. Rhodiam de actû, Belleſ. diſquiſ. clerical. p. 1. tit. de diſciplina clericali, §. 20. num. 14.

2 NEGLIGENTIA vnus alteri nocere non debet, l. rem hereditariam, in fine, ff. de euictionib. l. 3. ff. de tranſactionib. l. fin. ff. ad Syllan. l. non debet, ff. de regulis iuris, Thom. de Thomaffer. in floribus legum, reg. 190. Sicut etiam negligentia in vno non nocet in alio

ſeparato, Caſtren. conf. 54. Videtur dicendum, num. 2. lib. 1. Cardin. Tufch. d. concl. 36. num. 28.

S V M M A R I V M.

- 1 Nemo dat quod non habet.
- 2 Plus iuris nemo in alium transferre poteſt, quàm ipſe in ſe habeat.
- 3 Eligere viam nemo videtur, per quam iudicium ſuum ſubuertatur.
- 4 Nemo tenetur ad impoſſibile.

Nemo.

AXIOMA CLX.

NEMO dat quod non habet, l. traditio, ff. de acquir. rerum domin. l. nemo plus, vbi Dec. & Cagnol. ff. de regulis iuris, l. ſi filius, C. de donat. cap. quomodo, de conſecrat. diſt. 4. cap. quod autem, de inreparation. cap. nemo plus de regulis iuris, lib. 6. citauit plures Doctores Axiom. 64. num. 1.

NEMO plus iuris in alium transferre poteſt, quàm ipſe in ſe habeat, l. 2. C. de pœnis, l. 1. C. qui pro ſua iuriſd. cap. nemo poteſt 79. de regulis iuris, lib. 6. Surd. conf. 126. num. 31. Picbard. ad princip. Inſtit. de acquiſit. per arrogat. num. 49. Joſeph. Seſſe Aragonia deciſ. 188. num. 15. & 23. Caſ. Argel. de contradic. legi. quaſt. 9. num. 58. Rot. deciſ. 686. num. 1. apud Farin. p. 2. recent.

NEMO videtur eligere viam, per quam iudicium ſuum ſubuertatur, l. 3. verſ. nec credendum, ff. de milit. teſtam. l. quoties 13. ff. de reb. dub. l. quoties, ff. de verb. oblig. cap. Abbate, iuncta gloſ. verbo potius, de verb. ſignificat. Cardin. Mantie. de comect. vltim. volunt. lib. 2. tit. 1. Menoch. de præſumpt. lib. 6. præſ. à princip.

NEMO tenetur ad impoſſibile. Dixi ſuprà Axiom. 118. num. 7.

Nihil.

AXIOMA CLXI.

NIL & inutile æquiparantur, l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. cap. ſicut vigeri, 1. quaſt. 1. nam ex nihilo nihil fit, l. Scia, ff. de tutor. & curator. l. eius, ff. de reb. dub. Ariſtotel. lib. 1. de generat. & corrupt. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 60. num. 90. & ibi addit. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 3. n. 15.

S V M M A R I V M.

- 1 Non entis nulla ſunt qualitates.
- 2 Non entis, & non apparentis idem eſt iudicium.
- 3 Non eſſe, & non poſſe probari, paria ſunt.
- 4 Non eſſe, vel reparari non poſſe, paria ſunt.
- 5 Non eſſe, vel eſſe nullum, paria ſunt.
- 6 Non fieri, & inutiliter fieri, paria ſunt.

Non eſſe.

AXIOMA CLXII.

NON ENTIS nulla ſunt qualitates, l. eius x qui in prouincia, verſ. quoniam, ff. ſi certum petat. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. l. 2. ff. de uſufr. l. Pomponius, §. fin. ff. de acquir. poſſeſſ. l. ſi ſeruum, §. fin. ff. de action. empti, l. nec ullam, §. ſi quis abſentis, ff. de petis. hered.

*hared. l. 1. ff. de hared. vend. cap. bona, de elect. cap. ad dis-
soluendum, de desponsat. impub. Tiraq. de iure primog.
quasi. 55. num. 10. & in tract. cessante causa. p. 1. num.
212. Anton. Gom. var. tom. 1. cap. 1. num. 9. & cap. 10.
num. 43. & l. 17. Tauri. num. 19. vers. primo, latè Remig.
in tract. de immunit. ampl. 20. num. 5. cum seqq. Thom.
de Thomasset. floribus legum, reg. 202. Gutier. practic.
lib. 3. quasi. 35. num. 10. Surd. decis. 316. num. 6. & conf.
61. num. 57. & conf. 246. num. 15. Brunor. à Sole in locis
communib. verbo qualitas 9. Escob. de ratiocin. cap. 15.
num. 17. & cap. 19. num. 26. Cardin. Tusch. practic. concl.
tom. 6. lit. Q. concl. 6. Hieron. Fernandez de Ottero in
interp. cap. gratum. num. 73. de officio deleg. Anton. Mo-
nach. Florent. decis. 56. num. 5. Cenall. commun. contra
commun. tom. 4. quasi. 905. num. 80. Cald. Pereira quasi.
forens. conf. 15. num. 50. Ioseph. Sesse Aragon. decis. 188.
num. 14. & 14. Cas. Argel. de contradic. legit. quasi. 4.
num. 13. Mari. Antonin. vari. lib. 1. resol. 26. num. 4. &
lib. 3. resol. 48. num. 18. Rot. decis. 228. num. 1. apud Fa-
rin. p. 2. recent.*

- 2 **NON ENTIS**, & non apparentis idem est iu-
dicium, & paria sunt rem non esse, & non appare-
re, l. duo sunt Titij. ff. de testam. inel. l. in lege. 77. ff. de
contrab. empt. l. cum res. §. itaque. ff. de legat. 1. Surd. decis.
149. num. 2. & decis. 306. num. 13. & conf. 245. num. 13.
& conf. 377. num. 23. Rot. decis. 167. num. 35. apud Farin-
acc. p. 1. recent.
- 3 **NON ESSE**, & non posse probari, paria sunt,
4 *Surd. decis. 149. num. 2. Et paria sunt non esse, vel re-
periri non posse, l. cum unum. §. fin. ff. de bonis auct.
Indic. possid. Bald. per text. ibi in l. cum sita. §. species. ff. de
legat. 2.*
- 5 **NON ESSE**, vel esse nullum, paria sunt, d. l.
duo sunt Titij, l. non putant. §. non quavis. ff. de bonor.
posse. contra tab. Surd. decis. 51. num. 14. & decis. 222.
num. 2. Flamin. Paris. de resignat. lib. 8. quasi. 8. num. 34.
cum seqq. Cald. Pereira de posse. eligendi cap. 5. num. 8.
Farinac. in praxi crimin. p. 1. quasi. 15. num. 45. cum seqq.
& p. 4. conf. 60. num. 90. & p. 5. quasi. 114. num. 128.
- 6 **NON FIERI**, & inutiliter fieri, vel minus le-
gitimè fieri, paria sunt. Vide supra Axiom. 92. nu.
7. cum seqq.

Nostra.

AXIOMA CLXIII.

- 1 **NO STRA** omnia facimus, quibus auctorita-
tem nostram impartimur, l. 1. §. omnia, C. de ve-
teri iure enuel. glof. verbo consule, in §. plebiscitum, Instit.
de iure naturali, Anton. Gom. l. 40. Tauri. num. 89. vers.
tertio, & l. 48. num. 3. Rebuff. in praxi benefic. p. 1. tit. de
infirmis, glof. 2. num. 3. pag. mibi 204. Alex. conf. 123.
Scripsit. num. 17. lib. 4. Cardin. Tusch. practic. concl. tom.
5. lit. N. concl. 67. Valasc. conf. 105. num. 63.
- 2 **NO STRUM** quod semel est, amplius nostrum
effici non potest, Menoch. conf. 265. num. 5. Et no-
strum non potest à nobis sine facto nostro auferri,
idem Menoch. conf. 161. num. 19. & conf. 296. num. 10.
& conf. 477. num. 7. Melch. Phaebof. Lusit. decis. 28. num.
12. tom. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 **Nullum quod est, nullum producit effectum.**
- 2 **Nullum esse, vel esse sine effectum, paria
sunt.**
- 3 **Nullum quod est, ius aliquod tribuere non
potest.**

- 4 **Impedimentum non praestat nullum ipso
Iure.**
- 5 **Nullum quod est, allegabile non est.**
- 6 **Nullum quod est, regulariter confirmatum
non censetur, nisi expresse dicatur.**
- 7 **Nullum quod est ab initio, ipso Iure ratifi-
cari non potest.**
- 8 **Nullum quod est, rescindi non potest.**
- 9 **Nullum ab initio non conualescit ex tempo-
re, & num. 10. declaratur.**
- 11 **Declaratur tex. in cap. auditis 29. de
elect.**

Nullum.

AXIOMA CLXIV.

N V L L V M quod est, nullum producit effe-
ctum, l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudic. l. non pu-
tant. §. non quavis. ff. de bonorum possess. contra tab. l. 2. ff.
de auct. tutor. l. si aut nullum, C. de legat. hared. l. non
dubium, C. de legib. l. fin. C. de sement. ex breuil. recitan.
cap. illud, de iure patron. Exornant Barthol. Peretti. ad
extranag. ambigua, de rebus Eccles. non alien. verbo
infringere. num. 4. Cott. in memorab. verbo actus nullum,
Alex. conf. 33. in princ. vol. 1. Franc. Becc. conf. 12. n. 54.
Surd. decis. 40. n. 8. & conf. 2. n. 11. & conf. 373. n. 24.
Flamin. de resignat. benefic. lib. 7. quasi. 1. n. 26. Aloys. Ricc.
in collect. decis. p. 3. collect. 623. Cas. Argel. de contradic. le-
git. quasi. 7. num. 146. Mendez à Castro in praxi Lusit-
ania lib. 3. cap. 21. num. 43. Mari. Antonin. vari. resol. lib. 1. resol.
78. num. 10. Rot. decis. 770. num. 1. apud Farin.
p. 2. recent.

N V L L V M esse, vel esse sine effectum, paria
sunt, Surd. decis. 51. num. 21. & 22. & conf. 3. à num. 8.
& conf. 157. à num. 13. & conf. 179. à num. 49. & conf.
381. à num. 13. Anton. Monach. decis. Bomanen. 40.
puncto 7. num. 20. Mari. Antonin. vari. resol. lib. 1. re-
sol. 61. num. 24.

N V L L V M quod est, ius aliquod tribuere non
potest, Rot. decis. 572. num. 9. apud Farin. p. 1. recent.
Et nullum quod est, perinde est ac si nullo modo
fuiſſet factum, Menoch. conf. 230. n. 13.

N V L L V M ipso Iure non praestat impedi-
tum, d. l. 4. §. condemnatum, cap. considerauimus, de elect.
cap. qui contra ius, cap. non praestat 52. de regulis Iuris,
lib. 6. Card. Tusch. practic. concl. tom. 5. lit. N. concl. 140.
per totam, & faciunt quae dixi supra Axiom. 115. &
praesertim si contineat praedictum tertij, Vant. de
nullitat. in rub. quoties, & intra quod tempus, & c. num.
53. quem refert Mari. Antonin. var. resol. lib. 2. resol.
18. num. 3. Nullum enim, quod est allegabile non
est, Roman. conf. 369. Circa primum. num. 16. Card. Tusch.
d. concl. 140. num. 3.

N V L L V M quod est, regulariter confirmatum
non censetur, nisi expresse dicatur, Marfil. sing. 196.
& conf. crimin. diuers. 125. num. 14. lib. 1. ubi quod con-
firmatio non trahitur ad statuta nulla, & vsu non
recepta, Cott. in memorab. verbo confirmatio Pontificis,
fol. mibi 132. Roland. conf. 29. num. 35. lib. 1. & conf. 71.
num. 46. cum seqq. lib. 2. Cephal. conf. 133. num. 101. cum
seqq. lib. 1. ubi quod Principis confirmatio non va-
lidat actus nullos, & inuálidos in praedictum tertij,
nec Princeps id velle praesumitur. Nullum
enim quod est, confirmari non potest, Menoch. conf.
351. num. 19. Surd. de aliment. tit. 8. priuil. 22. num. 34. &
decis. 53. num. 11. & decis. 289. num. 8. Molin. de primo-
gen. lib. 2. cap. 7. num. 7. Cald. Pereira post tract. de posse.
nomin.

nomin. in reſponſo pro Duce Paſtrana, verſ. que ſenten-
tia, Bernard. Grane, ad praſt. Camera Imper. lib. 2. concl.
1. num. 32. cum ſeqq. nam confirmatio ſemper refer-
tur ad id quod eſt validum, Surd. deciſ. 189. num. 8. &
9. Aniles ad cap. 17. Prator. verbo prouerb. num. 7. Rot.
deciſ. 11. num. 3. apud Farin. p. 2. recent. Ego ipſe in
colleſt. ad cap. cum dileſta 4. num. 29. de confirm. viſib.

7 N V L L V M quod eſt ab initio, ipſo Iure rati-
ficari non poteſt, gloſ. ult. in cap. cum nos, de his que
ſunt à Prælatiſ, Tirag. in l. ſi vnquam, verbo reuerſatur.
num. 415. C. de reuocand. donat. Laurent. Calcan. conf.
16. num. 56. Pariſ. conf. 49. num. 12. & num. 61. & conf.
100. num. 66. lib. 1. & conf. 49. num. 27. eod. lib. 1. Simon-
cel. de decreto, in praſat. num. 51. cum ſeqq. Oſaſch. Pe-
dani. deciſ. 34. num. 12. Virgil. Boccac. in conſtit. Piceni,
gloſ. 8. num. 77. Rot. deciſ. 535. num. 11. apud Farin. p. 1.
recent.

8 N V L L V M quod eſt, reſcindi non poteſt, l.
nam eſt ſub conduſione. ff. de iniuſto rupto, l. obligare. §. tu-
tor. ff. de auctor. tutor. l. tutor. C. in quibus cauſis in integ.
reſtit. non eſt neceſſaria, cap. ad diſſoluendum, de deſponſat.
impuber. Surd. conf. 52. num. 58. & conf. 73. num. 77. &
conf. 160. num. 61.

9 N V L L V M ab initio non conualeſcit ex tem-
pore, cap. quod ſicut, de elect. cap. non firmatur 18. de
regulis Iuris, in 6. l. quod initio 30. & l. pen. ff. eod. tit.
Imol. in l. 1. §. ult. ff. de verb. obligat. Rot. deciſ. 26. de pro-
curator. in antiq. Calderin. conf. 1. de electione, Barbat.
conf. 70. col. 1. & 2. lib. 3. Dec. conf. 661. num. 14. Oldrad.
conf. 306. in princip. & num. 2. vbi quod factum à
non Iudice, non conualeſcit, licet incipiat eſſe Iu-
dex, & quod agenti nulliter à principio, licet super-
ueniat ius, non conualidatur libellus, Lap. alleg. 1.
à num. 5. vbi ponit multa exempla, quod nullum
non conualeſcit etiam ceſſante impedimento nul-
litate, Zab. rel. conf. 104. num. 3. vbi quod collatio
facta non exiſtenti in ætate, non validatur, licet ex
tempore efficiatur habilis ætate, Nat. conf. 430. nu.
28. lib. 2. Tirag. in l. ſi vnquam, verbo reuerſatur. num.
414. C. de reuocandis donat. vbi quod id, quod ipſo
Iure eſt nullum, tractu temporis etiam amoto im-
pedimento, quod nullum ipſum reddebat, confir-
mati non poteſt, Thom. de Thomaffet. in floribus legum.
reg. 255. vbi declarat, quando ab initio actus om-
nino inuálidus erat, Alderani. Maſcard. in tract. de ge-
nerali ſtatutorum interpret. concl. 9. num. 33. Franc. Mo-
lin. de ritu nupt. lib. 1. cap. 12. num. 13. vbi ampliatur fa-
uore animæ, D. Barboſ. in l. 1. ff. ſoluto matrim. p. 4.
num. 96. vbi limitatur in actu conditionali, latè Car-
din. Tufch. præſt. conclus. tom. 5. lit. N, conclus. 142.
& 143.

10 Licet autem non conualeſcat ille met actus, qui
à principio nullus fuit, quoniam effectus nullita-
tis iam productus nunquam ceſſat etiam ſublata
cauſa, l. ult. in princ. p. ff. unde liberi, cum aliis, vt per
Tirag. in tract. ceſſante cauſa, limit. 12. in princip. & li-
mit. 19. tamen ſi ex poſt facto tacite ſaltem super-
ueniant ea omnia, ex quibus conſtituitur actus il-
le, de quo agitur, non habito reſpectu ad id, quod
præceſſit nulliter, incipiet ex nunc actus nouus, &
validus, vt innuunt Federic. de Senis conf. 26. num. 5.
Calderin. conf. 2. num. 3. de conſtit. Cardin. Tufch. d. lit. N,
concl. 142. num. 37. ſic procedit tex. in l. 1. §. 1. ibi, quaſi
nunc datum. ff. de legat. 3. l. eos 65. ibi, effici. ff. de ritu
nupt. cap. 2. de coniugio ſeru. cum aliis, de quibus per
gloſ. in d. cap. non firmatur. Et in hoc ſenſu accipien-
da eſt ſententia illorum, qui credunt actum à prin-
cipio nullum conualeſcere, ſi ſuperueniat cauſa
confirmans, ex qua actus ille nunc conſtituitur, &
de nouo conficitur; intellige, eſto quod actus prior

nullus fuerit ipſo Iure, cum enim non agatur de
ipſius conualeſcentia, aut confirmatione, ſed de
creatione alterius noui, nullitas prior quantuncun-
que efficax, & ipſo Iure induſta, non obſtat, id
quod ſatis probat tex. in d. l. 1. §. 1. ff. de legat. 3. cum
aliis, quamuis gloſ. ult. in fin. in cap. cum nos 3. de iis,
que ſunt à Prælatiſ. & plures relati per Tirag. in d. l. ſi
vnquam, verbo reuerſatur. num. 415. aliud innuere
videantur, quorum ſententia, vt ille explicat num.
ſeqq. procedit tantum ad effectum, vt actus idem à
principio nulliter geſſus confirmetur, & valeat vt
ex tunc.

Non obſtat tex. in cap. auditis 29. de elect. vbi ele-
ctio nulla propter defectum conſenſus electorum,
non valet vt ex nunc etiam iſdem conſentientibus,
propter reg. d. cap. non formatur, quicquid aliud in-
tendant gloſ. ibi poſt med. & in d. cap. auditis, verbo ex
poſt ſuſſo, gloſ. verbo tractatus, in cap. 1. de reb. Eccleſ.
non alien. lib. 6. & vtroque Doctores. Verius vide-
tur, electionem illam non conſtitui validam etiam
vt ex nunc, quia conſenſus ille ſuperueniens non
ſufficiens fuit ad electionem nouam conſtituen-
dam per ſe abſque auxilio illorum, quæ nulliter
præceſſerunt, & quæ oportuit de nouo iterari.

S V M M A R I V M.

- 1 Obscuritas reprobatur in omni diſpoſitione.
- 2 Obscure reſpondere, & nihil reſpondere, pa-
ria ſunt.
- 3 Loquens obſcure equiparatur tacenti ve-
rum.
- 4 In obſcuris minimum eſt ſequendum.
- 5 In obſcuris inſpici debet quod verofi-
mius eſt.

Obscuritas.

AXIOMA CLXV.

O B S C U R I T A S reprobatur in omni diſpo-
ſitione, vt in legibus probat tex. in cap. crit
autem lex. 4. diſt. Anton. Gabr. commun. lib. 2. tit. de ſen-
tent. concl. 7. num. 19. cum ſeqq. latè Card. Tufch. præſt.
concl. tom. 5. lit. O, concl. 53. à princ. & in poſitionibus,
Card. loq. de Anania, Felin. in cap. ſimoniac. de ſimonia.
Nam obſcure reſpondere, & nihil reſpondere, paria
ſunt, l. de atate 12. §. nihil intereſt. ff. de interrogat. act.
cum traditis per Soar. tom. 1. commun. opin. lib. 7. tit. 19.
num. 139. pag. 293. vbi Bellacomb. num. 285. Anton. del
Re Tiburt. in tract. de iuram. column. cap. 14. num. 73.
imò obſcure loquens equiparatur tacenti verum, 3
Bart. in l. ca. ff. de contrab. empt. Felin. in proæmio Decre-
tal. Cardin. Tufch. d. lit. O, concl. 54. num. 13. & ali-
quando habetur ſuo conſeſſo, Specul. tit. de depoſit. §.
7. verſ. tertio, & verſ. nono, Landr. in apoſtill. & Abb. in
proæm. Decretal. in verbo difficultatem, circa fin.

I N O B S C U R I S minimum eſt ſequendum, l. 4
ſemper in obſcuris. l. ſemper in ſtipulationibus. ff. de regul.
Iuris, cap. in obſcuro, eod. tit. lib. 6. Tirag. de reuocatu lig.
§. 30. gloſ. 1. num. 27. & 29. cum ſeqq. Roland. conſil. 16.
num. 32. lib. 3. Alciat. reſp. 492. num. 6. Menoch. de præ-
ſumpt. lib. 4. præſ. 106. num. 17. Cardin. Tufch. tom. 5. lit.
O, concl. 55. num. 3.

I N O B S C U R I S inſpici ſolet quod verofi-
mius eſt, l. in obſcuris. ff. de regulis Iuris, Roman. conf.
355. in caſu præſenti, num. 5. Cardin. Tufch. d. lit. O, con-
cluſ. 55. num. 4.

S V M M A

S V M M A R I V M.

- 1 *Odia sunt restringenda.*
- 2 *Dispositio odiosa loquens de Monachis, non extenditur ad Canonicos Regulares.*
- 3 *Constitutio loquens de Abbatibus, quod eorum spolia applicentur Camera Apost. non habet locum in Abbatibus habentibus mensam communem cum Monasterio.*
- 4 *Odium accipitur hic prout significat tedium & molestiam; fauor vero dicitur, quicquid fauorem & beneuolentiam prouocat.*
- 5 *Dispositio an & quando censeatur odiosa, aut fauorabilis? remissuè.*
- 6 *Fauor in dubio potius est considerandus, quam odium.*

Odium.

AXIOMA CLXVI.

- 1 **O** D I A sunt restringenda, l. cum quidam. ff. de liber. & posth. cap. venonantes 22. dist. cap. edus. de regulis Iuris, lib. 6. *Agid. conf. 9. num. 20. & 21.* vbi quod maxime odiosa materia est restringenda, quando lex est super facto negatiuo, *Federic. de Senis conf. 25. num. 4. in fine, vers. insuper,* vbi quod dispositio odiosa loquens de Monachis, non extenditur ad Canonicos Regulares, & quod constitutio odiosa loquens de Prioratu Conuentuali, non habet locum in dignitate Conuentuali diuersi nominis, vt est Prapositura, *Calderin. conf. 328. alias 1. de pecul. cleric.* vbi quod constitutio loquens de Abbatibus, quod eorum spolia applicentur Camera Apost. non habet locum in Abbatibus habentibus mensam communem cum Monasterio, quia succedit Monasterium, cui in materia odiosa, si non est dictum, non debet fieri praiudicium. Exornant ad plura *Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 209. Ioseph. Aldr. de relig. discipl. tuenda lib. 2. cap. 2. num. 6. Monet. de distrib. quotid. p. 1. quest. 10. num. 1. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 18. num. 102. & decis. 45. num. 27. Marc. Anton. Genuens. in practic. b. ecclesiast. quest. 541. Cardin. Tusch. practic. concl. tom. 5. lit. O, concl. 67. per totam, Menoch. consil. 900. num. 13.*
- 4 **O** D I V M in hac materia non accipitur formaliter prout importat appetitum dissonantem à charitate, de quo *S. Thom. 2. 2. quest. 34. & cap. 1.* vbi *glos. de re iudic. lib. 6.* sed accipitur latius prout significat tedium & molestiam, in quo sensu reperitur passim apud bonos Auctores, & ita comprehendit ea, quæ præstant materiam odij, id est, fastidij, cuiusmodi sunt omnia illa, quæ pœnam, vel dispendium alicuius continent, & primo aspectu videntur acerba, & iniusta. Per contrarium verò fauor in hac materia dicitur, quicquid fauorem & beneuolentiam prouocat, & ita gratiam, vt vtrumque bene deducitur ex l. qui exceptionem, in princip. ff. de condic. indeb. & l. quod fauore, C. de legib. iuncto cap. quod ob gratiam, de regulis Iuris, lib. 6. An & quando dispositio censeatur odiosa, aut fauorabilis, colligitur ex principali intentione disponentium, *Tiraq. de retract. lig. 5. 30. glos. 1. num. 5. Sanchez de Matrim. lib. 1. disp. 1. num. 4.* In dubio verò potius est considerandus fauor, quam odium, *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 5. 6. proam. num. 37.*
- 7 *Amplia Axioma, vt in odiosis non admittatur Axiom. Iur. Aug. Barbof.*

extensio etiam ex identitate rationis, *Corset. in sing. verbo extensio, il 1. num. 1. Tiraq. de retractu, in prefat. num. 61. & 63. Houded. conf. 95. num. 98. & 112. lib. 1. Farinac. fragment. crimin. p. 2. lit. E, num. 115. vbi num. 117.* subdit, quod extensio non conceditur ex identitate rationis, etiam quod ratio sit expressa in dispositione, quando sumus in materia odiosa, & odium est irrationabile.

S V M M A R I V M.

- 1 *Officium suum nemini debet esse damnosum.*
- 2 *Officia duo quis regulariter gerere & obtinere non potest.*
- 3 *Intellige procedere respectu eiusdem actus, non verò diuersorum, & quando duo officia principalia habentur, non verò quando vnum est principale, aliud accessorium.*
- 4 *Pœna habentis vnum officium, & acceptantis aliud, qua sit, ostenditur.*

Officium.

AXIOMA CLXVII.

- 1 **O** F F I C I V M suum nemini debet esse damnosum, l. sed & si quis. ff. quemadmod. testam. aper. l. inter officium. ff. de rei vend. l. post legatum. §. aduocatum. ff. de his, quibus vt indigen. l. videlicet. ff. ex quibus causis maior. l. si seruum. §. quod verò. ff. de furtis, l. cum quidam, C. de admin. int. cap. peruenit, de fideiussor. cap. cum non deceat 30. de elect. lib. 6. *Surd. conf. 19. num. 12. Menoch. conf. 228. num. 13. & conf. 58. num. 61. & conf. 570. num. 3. Escob. de rariotin. cap. 7. num. 57. & comput. 17. num. 5. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 211. Monet. de distrib. quotid. p. 2. quest. 11. num. 8. Card. Tusch. practic. concl. tom. 5. lit. O, concl. 94.*
- 2 **O** F F I C I A duo quis regulariter gerere & obtinere non potest, l. si plures, vbi *glos. ff. de pactis, facit text. iuncta glos. in cap. diuersis, de cleric. coniug. & in cap. cum singulis, de prebend. lib. 6. Tiraq. de constituto, p. 3. limit. 30. num. 38. Anchar. conf. 423. num. 3.* vbi declarat procedere respectu eiusdem actus, non verò diuersorum, & quando duo officia principalia habentur, non verò quando vnum est principale, aliud accessorium, refert *Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. O. concl. 97.* Pœna autem habentis vnum officium, & acceptantis aliud, est quod caret acceptato, & priuatur salario primi, l. quisquis, C. de cohort. lib. 12. vbi *Bart. Roman. conf. 393. Cardin. Tusch. d. concl. 97. num. 3. num. 16. cum seqq. post Alex. conf. 157. Vifo. num. 2. & seq. limitat in iis, quæ sunt voluntaria iurisdictionis, quia duplicem personam quis potest repræsentare, & Notarius potest rogari de suo testamento vt Notarius, & disponere vt priuatus, respectu tantum sui ipsius, non quoad alios.*

Omne.

AXIOMA CLXVIII.

- 1 **O** M N E qui dicit, nihil excludit, l. Iulianus, in princip. ff. de legat. 3. l. hoc articulo. ff. de hered. instit. l. pediculus. §. labeo. ff. de auro, & arg. legato, l. si quis. ff. de pecul. leg. l. si cui seruo omnes. ff. de legat. 1. l. pœnales. §. fin. ff. ad leg. Falcid. l. à procuratore, C. mandati. cap. solite, de maiorit. & obed. *Tiraq. in l. si unquam, verbo totam. num. 1. C. de reuoc. donat. Barthol. Perent. ad extranag. ambigua, de rebus Ecclesia non alien. pag. 92. num. 17.*

17. *Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 252. Burg. de Pace conf. 25. num. 28. Bertazol. de clausul. instr. claus. 4. glos. 3. num. 1. & claus. 21. glos. 3. num. 1. & in repet. l. si quis maior. C. de transacionib. num. 205. & 707. Escob. de ratiocin. cap. 7. num. 47. & cap. 18. num. 3. Menoch. conf. 156. num. 23. & conf. 202. num. 23. & conf. 392. num. 2. & conf. 628. num. 11. & 15. Pichard. ad princip. Instit. de adempt. legat. num. 30. Surd. decis. 265. num. 30. Flamin. Paris. de resignat. benefic. tom. 2. lib. 11. quest. 3. num. 16. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 70. num. 18. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 6. num. 21. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 9. num. 5.*
2. OMNIA nostra facimus, quibus auctoritatem nostram impartimur. Vide supra Axiom. 163. num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Onere duplici pro eadem re nemo gravari potest.
- 2 Onera plura quis subire non debet eodem tempore.
- 3 Onus qui sentit, debet sentire etiam commodum.
- 4 Onus extrinsecum non diminuitur etiam diminuto emolumento.
- 5 Onus adiectum rei facit, ut res transeat cum illo.

Onus.

AXIOMA CLXIX.

1. ONERE duplici pro eadem re nemo gravari debet, l. naus onusta. §. cum autem. ff. ad leg. Rhod. de iactu. l. Stich. in fin. ff. de usufr. legato. l. Titia cum testam. 35. §. qui in vita. ff. de legat. 2. l. unum ex familia. §. si rem ff. cod. tit. l. 1. §. interdum. ff. ad leg. Falcid. Federic. de Senis conf. 152. col. fin. vers. praeterea nemo, Roman. conf. 161. Visis. num. 2. vbi Apostil. in verbo duplici, Dec. conf. 285. num. 4. Paris. conf. 25. num. 84. lib. 1. Alex. conf. 78. num. 10. lib. 6. Socin. confil. 302. col. 2. vers. secundum corollarium, Crauet. conf. 111. num. 8. & conf. 201. num. 23. Vincent. de Franch. decis. 87. num. 5. Menoch. conf. 9. num. 4. & conf. 153. num. 21. & conf. 193. num. 9. & conf. 721. num. 7. & conf. 840. num. 6. & conf. 14. num. 1. & conf. 21. num. 13. & conf. 32. num. 40. cum seq. & conf. 75. num. 9. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 4. num. 10. Pereg. de fideicom. art. 1. num. 33. & art. 34. num. 72. Surd. conf. 115. num. 14. cum seq. Card. Tusch. practice. concl. tom. 5. lit. O. concl. 136. per totum, Mari. Anton. vari. resolut. lib. 1. resolut. 97. num. 4. & resol. 111. num. 40. Rot. decis. 672. num. 3. in fin. apud Farinac. p. 1. recent.
2. ONERA plura quis subire non debet eodem tempore, l. si cum dotem. §. si pater. ff. soluto matr. Feder. de Senis conf. 151. Thema tale est. num. 4. vers. praeterea nemo, Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. O. concl. 137.
3. ONVS qui sentit, debet sentire etiam commodum, l. 1. ff. de instit. allion. l. secundum naturam. ff. de regulis Iuris, Oldrad. conf. 211. num. 2. vers. visa, Alex. conf. 47. Perspectis. col. pen. num. 4. lib. 5. Anchar. conf. 217. Dubium facit. num. 4. vbi quod non est ferendus is, qui vult commodum, & non vult sentire onus, Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 15. Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. O. concl. 144. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de favore clericorum Canonis. §. 2. num. 28. Menoch. confil. 738. num. 9.
4. ONVS extrinsecum non minuitur etiam dimi-

nuto emolumento, l. libero. §. 1. ff. de annuis leg. Castren. conf. 465. circa med. lib. 1. Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. O. concl. 143.

ONVS adiectum rei facit, ut res transeat cum illo. Vide infra Axiom. 199. num. 6.

Operarius.

AXIOMA CLXX.

OPERARIUS dignus est mercede sua, Mat. 10. Voca operarios, & redde illis mercedem, Paulus ad Corinth. 1. cap. 3. cap. quicumque 12. quest. 2. cap. cum secundum, de prabend. Rebuff. in repet. l. Barbarius. num. 8. ff. de offic. Prator. Marant. de ordine iudic. p. 4. dist. 9. num. 197. Azini. in praxi. §. 3. cap. 31. num. 35. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 59. num. 2. Valasc. conf. 125. num. 2. Mexi. in tract. taxa panis. concl. 2. num. 87. Perez. l. 1. tit. 2. lib. 1. Ordinan. pag. 36. & l. 1. tit. 5. lib. 7. Ordin. pag. 427. Bobadil. in sua politica lib. 1. cap. 13. num. 48. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 4. num. 17.

S V M M A R I V M.

- 1 Oppositum idem operatur in opposito, quod propositum in proposito.
- 2 Opposita iuxta se posita magis elucescunt.

Oppositum.

AXIOMA CLXXI.

OPPOSITUM idem operatur in opposito, quod propositum in proposito, l. fin. §. fin. ff. de legat. 3. l. qui quartam. ff. de legat. 1. l. si ex toto. in princip. ff. cod. tit. l. si ut proponis 2. C. de nupt. l. Iulianus. §. si venditor. & §. si procurator. ff. de actionib. empti, Signorol. conf. 68. col. 4. Tirag. de retractu lig. §. 1. glos. 12. num. 16. Neuizan. conf. 70. num. 24. Socin. conf. 73. col. fin. in fin. vol. 1. Petr. Andr. Gammar. in dialect. legali. lib. 2. loco de proposito ad oppositum, Dec. conf. 382. num. 5. Mascard. de probationib. concl. 815. num. 8. Menoch. conf. 271. num. 10. & conf. 296. num. 62. Surd. conf. 310. num. 12. vol. 3. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resolut. 52. num. 12. Ollau. Gloris. resp. 5. num. 32.

OPPOSITA iuxta se posita magis elucescunt, l. unie. §. & cum triplici, in princip. C. de caduc. tollend. Aristot. lib. 2. de Caelo, Bald. in l. 1. C. quando liceat ab empt. disced.

S V M M A R I V M.

- 1 Verborum ordo designat ordinem intellectus.
- 2 Denominationis ordo designat ordinem dilectionis, & charitatis.
- 3 Scriptura ordo attenditur in dispositionibus.
- 4 Scriptura ordo, seu series, ordinem voluntatis ostendit.
- 5 Intentio dignoscitur ex ordine scripturae.

Ordo.

AXIOMA CLXXII.

ORDO verborum designat ordinem intellectus, Surd. de alimentis tit. 5. quest. 4. num. 17. Aloys. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 275. num. 4. p. 2. Melch. Phaeos Lusit. decis. 38. num. 10. tom. 1.

ORDO denominationis designat ordinem dilectionis

lectionis, & charitatis, l. qui soluendo, l. 1. ff. de heredi-
dib. instituen. l. quoties, ff. de usufructu, Escob. de ratiocin.
tract. de computat. cap. 10. num. 2. Anton. Monach. Lu-
censi decif. 64. num. 38. vbi num. 39. dicit, quod vltimi
vocati censentur in subsidium priorum nominati.

3 O R D O scripturæ semper attenditur in disposi-
tionibus, l. generaliter, §. si quid, ff. de fideicom. lib. 1. l.
quoties, ff. de usufr. cap. pen. de rescript. lib. 6. cap. mandato,
de prebend. eod. lib. Lap. allegat. 85. Dominus Papa, num.
7. vers. illud etiam quaro, Castren. conf. 164. in presenti
causa, vers. non obstat, lib. 2. Abb. conf. 85. In presenti, num.
3. cum seqq. lib. 1. Pichard. ad §. ante heredis 33. num. 5.
Instit. de legatis, Cardin. Tusch. tom. 5. lit. O, concl. 196,
per totam, Garc. Gironda de privileg. seu exempt. expli-
cat. num. 177. Limitat multipliciter Marant. de or-
dine iudic. p. 3. à num. 109. vbi dicit, quod quando
constat de mente disponentis, ordo scripturæ nihil
releuat, & num. 13. quod ordo scripturæ non serua-
tur, quando gratia exempli ordo ponitur in dispo-
sitione, & num. 114. quod magis ordo intellectus,
quàm scripturæ attendi debet, & num. 115. quod
ordo scripturæ non attenditur, quando perturbat
ordo necessitatis; & quod ordo intellectus præua-
leat ordini loquutionis, dicit Rimin. Iun. conf. 244.
num. 105. & 106. lib. 3.

4 O R D O scripturæ ordinem voluntatis ostendit,
Bald. per tex. ibi, in d. l. quoties, l. heredes mei, §. fin. ff. ad
Trebell. l. generaliter, §. quod si legatum, ff. de fideicom.
lib. 1. Anton. Monach. Lucensi decif. 13. num. 51. quia
ex ordine scripturæ intentio dignoscitur dispen-
tis, d. cap. mandato, in fine, de prebend. lib. 6. cap. pen. in
princip. de elect. eod. lib. Anton. Monach. Florent. decif. 1.
num. 63. nisi aliter constaret de certa ipsius inten-
tione, quia tunc non attenditur ordo, Alex. conf.
161. Visis narratis, num. 3. vers. & per hoc patet, lib. 7.
Marant. de ordine iudic. p. 3. num. 109. ille enim quan-
doque peruertitur, vt seruetur intentio, Oldrad.
conf. 314. num. 9. vers. sed circa hoc, Calderin. conf. 460.
circa med. vers. si vero fuit intentio, aliàs conf. 3. de spon-
salib. Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. O, conclus. 196. num.
27. & 28.

S V M M A R I V M.

- 1 Pacta conuenta regulariter sunt seruanda.
- 2 Deus ligatur pacto, & diabolus.
- 3 Peccato graui subiacer, qui pacta conuenta non seruat.
- 4 Pacta ad vnguem seruari debent etiam in materia feudali.
- 5 Pacto quicquid potest acquiri, potest & præ-
scriptione.

Pactum.

AXIOMA CLXXIII.

1 P A C T A conuenta regulariter sunt seruanda, l.
1. §. si conueniat, ff. de positi, l. 1. ff. de pactis, l. iurisgen-
tium, §. Prator ait, ff. eodem tit. l. 1. ff. de constit. pecun. l.
cum amplius, in fin. ff. de regulis iuris, cap. 1. de pactis,
Neuizan. inter consilia Bruni conf. 12. num. 23. vbi quod
illa verba, pacta conuenta seruabo, procedunt ab ore
2 Dei, ideo etiam Deus legatur pacto, & diabolus, &
Princeps, & quod nulla maior iustitia est, quàm pa-
cta seruare, Plot. conf. 11. in princip. vbi quod pacta ne-
dum obligant priuatos, sed etiam Papam, & Impe-
ratorem, Moron. de treuga, & pace, quest. 17. num. 2.
vbi quod iuris, & naturæ, & secundum dictamen

rationis est, vt pacta seruentur, Caballin. de emetionib.
§. 3. num. 157. vbi quod seruari debent pacta, li-
sine peccato seruati possunt, Corset. de iurament. &
eius privileg. §. quaro undecimo, num. 76. vbi quod pec-
cato graui subiacer, qui pacta conuenta non ser-
uat, Curt. Iun. conf. 40. num. 2. vbi quod pacta ad vng-
uem seruari debent, Nat. conf. 384. num. 11. & 19.
vbi quod pacta ad vnguem seruari debent etiam in
materia feudali, Roland. à Valle conf. 100. num. 20. &
seq. lib. 3. vbi quod nulla maior est iustitia, quàm
illa, quæ ex pacto oritur, quia obligat secundum
ius cõmune etiam apud Deum. Exornant Surd. conf.
183. num. 11. vbi quod æquitati nihil magis conue-
nit, quàm pacta seruare, & conf. 345. num. 9. & decif.
259. num. 5. & decif. 260. num. 12. & de aliment. tit. 7.
quest. 18. num. 12. Anton. Gom. var. tom. 1. cap. 8. num.
4. col. 2. Menoch. conf. 1. num. 226. cum seq. & conf. 92.
num. 33. & conf. 93. num. 30. & conf. 156. num. 46. &
num. 54. & de arbit. lib. 1. quest. 57. num. 6. Hieron.
Giach. in conf. de moneta Marchesana, num. 33. cum seqq.
Cald. Pereira de renouat. emphys. quest. 11. num. 3. ad
fin. vbi num. 19. subdit, quod pacta dant legem con-
tractui, Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 53. num.
5. vbi num. 6. quod pacta rumpunt leges, Cardin.
Tusch. practic. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 3. & 4.

P A C T O quicquid potest acquiri, potest & præ-
scriptione, l. alienationis verbum, ff. de verb. signif. vbi
Alciat. & Rebuff. Gam. Lusit. decif. 379. Inter fratrem.
num. 5. Surd. decif. 3. num. 23. & decif. 236. num. 9.
Valasc. conf. 132. num. 32. Nam præscriptio habet
vim pacti, Gam. decif. 276. num. 2. Surd. decif. 24. à
princip.

S V M M A R I V M.

- 1 Par in parem non habet imperium.
- 2 Pares cum paribus veteri proverbio facilli-
mè congregantur.
- 3 Delicta paria mutua compensatione tollun-
tur.
- 4 Parium eadem est Iuris dispositio.
- 5 Soluere, vel citato & contumace creditore
offerre, vel deponere, paria sunt.
- 6 Soluere creditori meo, vel alteri de eius
mandato, vt sim liberatus, paria sunt.
- 7 Conditio qua inest tacitè à lege, & conditio
expressa ab homine, paria sunt.
- 8 Titulum non habere, vel nullum habere,
paria sunt.
- 9 Non esse, vel esse, & non apparere, paria
sunt.
- 10 Paria sunt, quod aliquid non sit factum, &
dictum, & non possit probari.
- 11 Non esse, vel reperiri non posse, paria sunt.
- 12 Esse talem, vel in omnibus haberi pro tali,
paria sunt.
- 13 Non esse, vel esse nullum, paria sunt.
- 14 Inutiliter fieri, & non fieri, paria sunt.
- 15 Non fieri, vel minus legitimè fieri, paria
sunt.
- 16 Mandatum non habere, & habere, sed non
legitimum, paria sunt.
- 17 Non facere, vel minus perfectè facere, pa-
ria sunt.

- 18 Comparere minus legitimè, & non comparere, paria sunt.
- 19 Allegatum non probare, & nihil probare, paria sunt.
- 20 Inualidè fieri, & non fieri, paria sunt.
- 21 Effectum non sortiri, & non fieri, paria sunt.
- 22 Extare, & non succedere, vel non extare, paria sunt.
- 23 Nullum esse, vel esse sine effectum, paria sunt.
- 24 Respondere obscure, & non respondere, paria sunt.
- 25 Confiteri obscure, & non confiteri, paria sunt.
- 26 Forum sortiri, & statutis ligari, paria sunt.
- 27 Nescire, & dubitare, paria sunt.
- 28 Tractare de damno vitando, vel de lucro quaesito perdendo, paria sunt.
- 29 Scire, & scire debere, paria sunt.
- 30 Soluere, & compensare, paria sunt.
- 31 Tempore prohibito aliquid fieri, vel conferri in tempus prohibitum, paria sunt.

Par, Paria.

AXIOMA CLXXIV.

- 1 **P**AR in parem non habet imperium, l. nam & magistratum ff. de recept. arbit. l. ille à quo. §. tempus ff. ad Trebel. cap. inferior, cap. denique 21. dist. cap. innotuit 20. §. quāvis, de elect. cap. 1. de locato. Clar. §. fin. quest. 38. num. 3. vers. quero pone, Barthol. Perus. ad extraneas. ambiciose, de rebu. Eccles. non alien. verbo praedecessorum. num. 5. pag. 226. Rebuff. tom. 1. ad leges Gallia, tract. de evocat. num. 46. pag. 265. Cor. in memorabil. verbo par, pag. mibi 657. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 438. num. 9. & conf. 147. num. 35. & conf. 250. num. 41. & conf. 298. num. 13. & conf. 423. num. 11. & conf. 466. num. 2. & conf. 676. num. 15. Surd. conf. 47. num. 11. & conf. 106. num. 12. & conf. 167. num. 16. Aloys. Rice. in collect. decis. p. 3. collect. 1094. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 218. vbi intelligit, nisi par se subiiciat iurisdictioni alterius paris, vel etiam minoris, vel nisi tractetur de publica salute, & utilitate, Sigism. Scacc. de appellat. quest. 2. num. 10. Joseph. Aldrete in alleg. iuris pro omnimoda Regularium exempt. p. 3. cap. 4. num. 28. latè Card. Tusch. pract. concl. tom. 6. lit. P, concl. 89. per totam.
- 2 **P**AR es cum paribus veteri proverbio facillimè congregantur, l. pupillo. §. 1. §. de tutor. & curator. dat. ab hoc. §. 1. ff. de excusat. tutorum.
- 3 **P**AR ia delicta mutua compensatione tolluntur, l. viro atque uxore 40 ff. soluto matrim. l. 2. ff. ne quis eum, l. cum proponat, in 2. vbi Doctores, C. de pælis, cap. nihil 32. quest. 6. cap. significasti, de diuor. cap. intelleximus, & cap. fin. de diuor. Hippol sing. 234. Palat. in repet. rub. de donat. inter virum & uxorem. §. 20. num. 4. Beriazol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 430. Sanchez de Murimon. lib. 10. disp. 8. num. 29. Cardin. Tusch. tom. 1. lit. C, concl. 489. num. 15. & 16. Cos. Argel. de contradi. legit. quest. 10. num. 101. Cardos. in praxi iudicum, verbo delictum, num. 37. latè Farin. fragm. crimin. p. 1. lit. D, num. 110. cum seqq. vbi num. 114. intelligit procedere in ciuilibus, siue sit circa idem, siue circa diuersa, & num. 127. ampliat in spolio, &

num. 128. limitat, quando delicta sunt commissa circa separata, & num. 129. limitat, etiam quando agitur criminaliter, & ad penam.

PAR IV M est eadem Iuris dispositio, cap. inter corporalia, cap. sicut ergo, de translat. Episcopi, & eadem est natura, l. si focer, in fin. ff. soluto matrim. & potentia, l. 1. §. veteres. ff. de acquir. possess. l. si reus. ff. de duobus reis, & quod regula correlatiuorum sit regula parium, dixi supra Axiom. 61. num. 3.

PAR IA sunt soluere, vel citato & contumace creditore offerre, vel deponere, l. qui mutare, in princip. in vers. fideiussor. ff. mandati, l. fideiussor, qui minoris. ff. de fideiussor. Card. Tusch. pract. concl. tom. 7. lit. S, concl. 340. num. 18. in med. Aliàs enim soluere qui tenetur, non satisfacit consignando, vel deponendo, Bart. in l. item liberatur. §. 1. ff. quibus modis pign. Neguzant. de pignor. p. 5. memb. 1. num. 4. Menoch. re-med. 15. recuper. possess. num. 645. Azuend. l. 18. num. 2. lit. 21. lib. 4. noua Recop.

PAR IA sunt quod soluam creditori meo, vel 6 alteri de eius mandato, vt sim liberatus, l. solutum. ff. de solution. Card. Tusch. d. lit. S, concl. 340. n. 39.

PAR IA sunt conditio quæ inest tacitè à lege, 7 & conditio expressa ab homine, Socin. conf. 182. Licet, vers. & si dicatur, lib. 1. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. T, concl. 7. num. 7.

PAR IA sunt titulum non habere, vel nullum 8 habere, Surd. decis. 45. num. 17.

PAR IA sunt non esse, vel esse, & non appa- 9 rere, l. duo sunt Titij. ff. de testam. tutel. l. in lege 77. ff. de contrab. empt. l. cum res. §. itaque. ff. de legat. 1. Abb. consil. 18. in princip. lib. 2. Zabarel. conf. 86. in fine, Decian. conf. 1. num. 132. lib. 1. Menoch. conf. 15. num. 13. & conf. 201. num. 161. Surd. decis. 149. n. 2. & decis. 306. num. 13. & conf. 245. num. 13. & conf. 377. num. 23. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 6. lit. P, concl. 84. per totam, & præcipue num. 9. Rot. decis. 167. n. 35. apud Farin. p. 1. recent. Rucin. in tract. de neophytis cap. 7. num. 5.

PAR IA sunt quod aliquid non sit factum, vel 10 dictum, & non possit probari, Ioan. de Imola conf. 129. Visis ac ponderatis, circa fin. Surd. decis. 149. v. 2. Cardin. Tusch. d. concl. 84. num. 7.

PAR IA sunt non esse, vel reperiri non posse, 11 l. cum vnus. §. fin. ff. de bonis auct. iudic. possid. Bald. per tex. ibi. in l. cum ista. §. species. ff. de legat. 2.

PAR IA sunt esse talem, vel in omnibus haberi 12 pro tali, Decian. conf. 5. num. 32. lib. 1. Cardin. Tusch. d. concl. 84. num. 22.

PAR IA sunt non esse, vel esse nullum, d. l. duo 13 sunt Titij, l. non putauit. §. non quauis. ff. de bonor. possess. contra tab. Surd. decis. 51. num. 14. & decis. 222. n. 2. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 8. q. 8. num. 34. cum seqq. Cald. Pereira de potestate eligendi cap. 5. n. 8. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 15. num. 45. cum seqq. & p. 4. conf. 60. n. 90. & p. 5. q. 114. n. 128.

PAR IA sunt non fieri, & inutiliter fieri, l. pen. 14 in princip. ff. de suis, & legit. hered. l. quoties, vbi gloss. & DD. ff. qui satisf. cog. §. sciendum, Instit. de satisf. dat. tutor. gloss. verbo inutilem, in cap. 2. de translat. Prelati, Palat. in repet. rub. de donat. inter virum & uxorem. §. 70. num. 29. Tiraq. ad leg. connub. gloss. 1. p. 6. num. 13. cum seqq. Con. pract. cap. 7. num. 2. vers. est & in hoc, Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 3. cap. 9. num. 22. Menoch. conf. 658. num. 9. Surd. conf. 18. n. 89. Vnde maritum non habere, & habere inutilem, paria sunt, Bolequet. ad Anan. conf. 83. num. 3. & 4. quem refert Card. Tusch. d. lit. P, concl. 85. num. 8. Et inutiliter condemnari, vel non esse condemnatum, paria sunt, Castren. conf. 199. in princ. lib. 1.

PARIA

- 15 **PARIA** sunt non fieri, vel minus legitimè fieri, l. quoties, vbi *las. ff. qui satisf. cog. l. si autem nullum, C. de leg. hered. cap. inter corporalia, de translat. Episcopi, c. p. veniens, de presby. non baptiz. cap. fin. de restit. spoliat. Lap. alleg. 82. in princ. Ioan. de Imola conf. 110. In causa que vertitur, in princip. Roman. conf. 163. Constitutio. n. 2. vers. ijs premissis, & n. 3. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 117. in fine, & 220. Decian. conf. 21. num. 51. lib. 2. Brunor à Sole in locis communib. verbo factum, num. 17. Surd. conf. 45. n. 42. & conf. 88. num. 16. & conf. 3. num. 12. & decis. 122. num. 6. & decis. 269. n. 12. Flamin. Paris. de resignat. benefc. lib. 11. q. 7. n. 8. Valasc. de partitionib. cap. 8. n. 44. Anton. Monach. Florent. decis. 26. num. 2. Monet. de distribus. quotid. p. 2. q. 2. n. 19. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 8. n. 8. Cardin. Tusch. d. tom. 6. lit. P, 16
concl. 87. n. 1. cum seqq. Et paria sunt non habere mandatum, & habere, sed non legitimum, Bald. conf. 402. Colligamus. num. 3. vers. considerandum est, lib. 1. quem refert Tusch. d. lit. P, concl. 87. n. 6.*
- 17 **PARIA** sunt non facere, vel minus perfectè facere, Castren. consil. 246. In casu, de quo quaritur, col. fin. vers. breuiter, lib. 1. Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 87. n. 3.
- 18 **PARIA** sunt non comparere, vel comparere minus legitimè, l. 1. in fin. ff. quod cuiusque vniue sit. nom. Petr. de Anchar. conf. 6. Viso themate, in princip. Card. Tusch. d. lit. P, concl. 87. n. 4.
- 19 **PARIA** sunt nihil allegare, & allegatum non probare, Roland. à Valle conf. 35. num. 10. & 20. lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 87. n. 9.
- 20 **PARIA** sunt non fieri, vel inualidè fieri, l. non putauit. §. non quauis, vbi Bart. ff. de bonor. possess. contra tab. l. 1. §. quod autem, vbi Bald. ff. de officio prefecti urbis, Surd. conf. 157. num. 13. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 11. n. 10. Rot. decis. 345. n. 3. p. 2. recent.
- 21 **PARIA** sunt non fieri, vel non sortiri effectum, l. 1. §. nihil. ff. de offic. testam. l. si quis sub conditione. ff. de testam. tut. Lex consensu. §. 1. ff. de appellat. Surd. conf. 245. n. 14. quia non fieri, vel ita fieri, quod factum non releuet, paria sunt, Anton. Monach. Bononien. decis. 40. puncto 7. n. 18.
- 22 **PARIA** sunt aliquem non extare, vel extare, & non succedere, l. pater filium. ff. de offic. testam. l. 3. §. sed si sunt sui, vbi Bart. ff. ad Tertul. Tiraq. de iure primog. q. 53. num. 16. Alex. conf. 197. Periphetus, in princ. lib. 6. Surd. conf. 237. num. 3. Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 84. n. 18. quia paria sunt extare filium incapacem ad successionem, & nullum extare, l. 1. ff. quod cuiusque vniuers. nom. Feder. de Senis conf. 26. n. 3. in fin. vers. primò quia, Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 85. n. 4.
- 23 **PARIA** sunt nullum esse, vel esse sine effectum, Surd. decis. 51. num. 21. & 22. & conf. 3. à num. 8. & conf. 157. à num. 13. & conf. 179. à n. 49. & conf. 381. à n. 13. Anton. Monach. Bononien. decis. 40. puncto 7. num. 10. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 61. num. 24.
- 24 **PARIA** sunt non respondere, vel obscurè respondere, l. de arate 12. §. nihil interest. ff. de interrog. act. Decian. conf. 32. num. 25. lib. 1. Cardin. Tusch. d. lit. P, conclus. 84. n. 10. & faciunt notata per Soar. tom. 1. commun. opinion. lib. 7. tit. 19. num. 139. pag. mibi 293. vbi Bellacomb. num. 285. Anton. del Re Tiburinum. 25
intracl. de iuram. calumnie, cap. 14. num. 73. Et paria sunt non confiteri, vel obscurè confiteri, Roman. consil. 321. in fine, Crauet. conf. 157. Nobilis. num. 9. Roman. conf. 455. num. 2. Et paria sunt causam exprimere ita obscurè, quod non intelligatur, vel om-

nino non exprimere, Alex. conf. 182. Lellis & ponderatis. num. 5. vers. & paria sunt, lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. lit. P, concl. 85. n. 6.

PARIA sunt forum sortiri, & statutis ligari, gloss. 26
in l. 2. ff. de eo, quod certo loco, & in cap. quod clericis, de foro compet. Alex. conf. 157. num. 15. vol. 2. Thezaur. Pedam. decis. 123. num. 11. Brunor à Sole in locis communib. verbo forum 1. Menoch. conf. 351. num. 14. Surd. conf. 343. num. 33. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de exempt. clericorum à statutis secul. §. 1. n. 7. Card. Tusch. tom. 4. lit. F. concl. 444.

PARIA sunt nescire, & dubitare, l. manifestis- 27
simi, C. de furis, Tiraq. in l. si unquam, in princip. num. 96. C. de renouand. donat. Sarmien. lib. 2. seclular. cap. 10. num. 5. Menoch. de arbitrar. casu 75. n. 7.

PARIA sunt tractare de damno vitando, vel 28
de lucro quæsito perdendo, Decian. conf. 56. num. 39. lib. 2. quem refert Card. Tusch. tom. 6. lit. P, concl. 84. num. 12.

PARIA sunt scire, & scire debere, l. quod te, in 29
fine, vbi gloss. ff. si certum pet. l. si duo. ff. de acquir. heredit. l. qui fundum. §. seruum. ff. pro empt. Tiraq. de retract. lig. ad fin. tit. num. 43. Surd. conf. 150. num. 23. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 194. n. 1. faciunt tradita per Ioseph. Ludou. Perus. decis. 103. Surd. decis. 146. Et scire, vel de facili scire posse, paria sunt, Rot. decis. 91. n. 4. apud Farinac. p. 2. recent.

PARIA sunt soluere, & compensare, l. si debitor. 30
ff. qui poriores in pign. habeant. l. si peculium. §. de illo. ff. de statu lib. l. 1. ff. de compensat. l. amplius non pe. 1. ff. rem ratam haberi, Tiraq. de retractu lig. §. 3. gloss. 3. n. 6. Cou. in cap. quamuis pactum. p. 1. §. 4. n. 9. Surd. de alimentis, tit. 6. q. 4. n. 4. & tit. 8. primul. §. 3. & decis. 117. & 191. Parl. id. lib. 2. rerum quotid. p. 5. cap. fin. §. 11. num. 30. Azuod. l. 1. num. 128. tit. 21. lib. 4. noua Recopil. Guier. de iuram. confirm. p. 3. cap. 6. n. 1. Castill. lib. 3. quotid. cap. 23. num. 90. Rot. decis. 858. num. 4. apud Farin. collect. 1. nouissim. & decis. 636. num. 3. p. 1. recent.

PARIA sunt aliquid fieri tempore prohibito, 31
vel conferri in tempus prohibitum, l. oratio. ff. de sponsal. l. quod sponse, C. de donat. ante nups. l. in tempus. ff. de hered. instit. l. Stichus seruum meum. ff. de manum. testam. Dec. in l. eum qui. num. 4. ff. de iurisd. omn. iud. Crauet. conf. 175. num. 8. Tiraq. de iure constit. p. 3. limit. 2. num. 3. cum seqq. & de iure mariti, gloss. 1. & de iure primog. q. 40. n. 178. Mascard. de probation. concl. 1076. num. 1. Conan. commentar. Iuris Civilis lib. 3. cap. 2. num. 7. Valasc. conf. 77. num. 4. Cardin. Tusch. d. lit. P, conclus. 88. num. 3. vbi num. 4. declarat procedere, quando substantia actus confertur in tempus prohibitum, secus si executio sola. Sic è contrario paria sunt fieri tempore habili, & fieri tempore inhabili, dummodo effectus conferatur in tempus habile, Sanchez. in precepta Decal. lib. 7. c. 2. n. 54.

Parum.

AXIOMA CLXXV.

PARVM, & nihil æquiparantur, l. quamuis. ff. de 1
condit. & demonstrat. gloss. in l. si pupillus. §. si ego, in verbo ex contrario. ff. ad leg. Falcid. cap. coram dilecto 34. de officio deleg. Hippol. sing. 276. Tiraq. in tract. de iudicio in rebus exig. vers. ultimo, pag. mibi 53. Sebast. Nauiz. ad l. minus 32. num. 2. ff. de verb. significat. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 18. num. 6. Menoch. conf. 96. num. 8. & conf. 184. num. 3. Surd. conf. 197. num. 2. vbi num. 21. limitat, quando datur diuersa ratio, Corn. conf. 63. col. fin. lib. 1. Menoch. conf. 96. n. 7. & 8. Ottav. Glorius. resp. 1. p. 3. n. 100.

O 3 Pecu

Pecunia.

AXIOMA CLXXVI.

- 1 **P**ECUNIA retinere satius est, quam solutam repetere, l. 3. ff. de compensat. l. si stipulatus 15. in princip. ff. de fideiussorib. Tiraq. de retractu lig. §. 29. glos. 2. num. 3.

Periculum.

AXIOMA CLXXVII.

- 1 **P**ERICULUM ubi maius intenditur, ibi plenius est consulendum, l. 1. §. sed & si quis. ff. de Canon. edicto, l. manifestissimi, C. de factis, l. addictos, C. de appellat. cap. ubi periculum, de elect. lib. 6. Bertazzol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. n. 6. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 181. Stephan. Gratian. Marchia decis. 133. num. 19. Menoch. conf. 149. num. 4. & conf. 73. num. 9. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 65. n. 115.

SUMMARIUM.

- 1 Permissa esse censentur omnia, quæ non sunt prohibita.
- 2 Prohibitum quod non reperitur à lege, non debet superstitionis prætensionibus præsumi prohibitum.
- 3 Permissum censetur in absolute permissoriis, quod non reperitur à iure prohibitum.
- 4 Permissum ad tempus, post illud censetur prohibitum.
- 5 Permissum post tempus, ante illud censetur prohibitum.

Permissum.

AXIOMA CLXXVIII.

- 1 **P**ERMISSA esse censentur omnia, quæ non sunt prohibita, Oldrad. conf. 228. Quod fratres, in princip. Petr. de Anchar. conf. 243. Christianissime, in princip. Alex. conf. 57. num. 2. lib. 1. Bellon. conf. 53. n. 1. quos refert Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 298. num. 1. Illud enim quod non reperitur à lege prohibitum, non debet superstitionis prætensionibus præsumi prohibitum, Surd. conf. 173. num. 72. & conf. 222. num. 5. quia in absolute permissoriis quod non reperitur à iure prohibitum, censetur permissum, cap. 2. de transact. Calderin. conf. 52. An si dati sunt, in princip. alias 6. de elect.
- 4 **P**ERMISSUM ad tempus, post illud censetur prohibitum, l. si unus. §. 1. ubi Bald. ff. de pactis, l. apostola. §. fin. ubi Cast. ff. eod. tit. l. Imperator. ff. de postulando, l. cum pater. §. à filia, ubi Bart. ff. de legit. 2. l. statuliberum. §. Stichum, & l. Titia cum testamento. §. ult. ff. eod. tit. l. pater filium. §. fundum. ff. de legat. 3. l. 2. C. de iure emphyt. cap. ult. §. in aliis, vers. si vero, ut lite non contest. Tiraq. de retract. conuent. §. 1. glos. 2. num. 44. Castren. conf. 142. Videtur dicendum, in princ. vers. nam aliquid, lib. 2. decis. Pedam. 83. n. 13. Menoch. conf. 68. num. 10. & consil. 121. num. 64. & conf. 364. num. 24. & conf. 443. num. 5. & conf. 447. num. 2. Surd. de aliment. tit. 5. q. 3. num. 9. & 10. & decis. 75. num. 10. & conf. 57. num. 9. & conf. 354. n. 18. Bertazzol. de clausulis instrument. claus. 15. glos. 2. n. 21.

Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 299. per totam, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 5. proam. n. 3. Cald. Pereira de extinct. emphyt. q. 1. num. 8. & de renouat. emphyt. q. 10. num. 1. D. Barbosa. in l. cum Praetor, in princip. n. 45. ff. de indic. Rot. decis. 617. num. 2. apud Farinac. p. 2. recent. & decis. 475. num. 1. p. 2. recent.

PERMISSUM post tempus, ante illud censetur prohibitum, l. promissor. ff. de constit. pecun. Tiraq. de retractu conuent. §. 1. glos. 2. num. 48.

SUMMARIUM.

- 1 Pluralis numerus saltem dualitatem requirit, nec uno contentatur.
- 2 Pluralitas actuum non præsumitur.
- 3 Error potius, quam pluralitas præsumitur.
- 4 Testes ubi à contrarietate & falsitate excusarentur, actuum pluralitas præsumitur.
- 5 Contractuum & instrumentorum pluralitas non præsumitur, & qui illam allegat, probare debet.
- 6 Sententiarum pluralitas non præsumitur.
- 7 Testamentorum pluralitas non præsumitur.
- 8 Inuentariorum pluralitas non præsumitur.
- 9 Personarum pluralitas non præsumitur, nisi probetur ab allegante.
- 10 Pluralitas eorum, actuum, & personarum præsumitur, quando agitur criminaliter, & ad pœnam.

Pluralis, Pluralitas.

AXIOMA CLXXIX.

PLRALIS numerus saltem dualitatem requirit, nec uno contentatur, l. ubi numerus. ff. de testib. libertas. §. ult. ff. de manum. testam. l. inter illa. §. fin. ff. de verb. obligat. l. ult. ff. ad Trebell. cap. pluralis locutio 40. de regul. iuris, lib. 6. Oldrad. conf. 215. Puncta brevia, col. fin. num. 8. vers. deinde opponitur, Signorol. conf. 92. Dominus Marchio, in princip. Ioan. de Imola consil. 101. num. 2. Castren. conf. 161. Viso puncto, vers. restat solum, lib. 1. Euerard. in topicis legalib. loco 54. Mascard. de probationib. concl. 838. num. 13. Menoch. conf. 50. num. 1. & 19. & conf. 686. num. 11. & conf. 848. num. 3. & conf. 995. num. 3. & conf. 404. num. 2. & conf. 198. num. 6. Escob. de ratiocin. cap. 18. num. 43. Cened. post lib. pract. & vari. quest. sing. 80. num. 3. Mari. Anton. variarum resolut. lib. 1. resol. 109. num. 37. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D, concl. 333. num. 1. & tom. 6. lit. P, concl. 367. per totam, Fusar. in tract. de substitut. q. 358. num. 11. Declara tamen & limita iuxta ea quæ dixi in tract. de appellatiua verborum utriusque iuris significat. sub verb. Numerus.

PLRALITAS actuum non præsumitur, l. 2. omnium, C. de testam. l. fin. C. de rebus cred. cap. in presentia, vers. verum, in 2. de probat. Euerard. in topicis legalib. loco 86. Mascard. de probat. concl. 1174. Anton. Gom. var. tom. 3. cap. 11. num. 6. in fine, Menoch. de arbit. lib. 2. casu 93. num. 32. & conf. 175. num. 16. & conf. 202. num. 105. & conf. 248. num. 33. & conf. 199. num. 23. ubi quod præsumitur ad euitandam falsitatem, quod etiam tradit conf. 221. num. 29. Rot. decis. 180. num. 2. apud Farin. p. 2. recent. Brunor à Sole in locis

S V M M A R I V M.

- 1 *Plus & minus non mutant ſubſtantiam rei, nec eam faciunt differre ſpecie.*
- 2 *Plus ſi licet, etiam quod eſt minus, licitum eſt.*
- 3 *Plus iuris nemo transferre poteſt in alium, quàm ipſe in ſe habeat.*

Plus.

AXIOMA CLXXX.

PLVS & minus non mutant ſubſtantiam rei, nec eam faciunt differre ſpecie, *l. fin. ff. de fundo inſtr. l. legato generaliter. ff. de legat. 1. Alex. conf. 8. Videur, in ſine, lib. 4. Thom. de Thomaff. in floribus legum. reg. 225. vbi ait procedere, quando differunt accidentaliter, ſecus autem eſſe ſi differant eſſentialiter, Cardin. Tuſch. practice. conſuſ. tom. 6. lit. P, conſ. 372. per totam, Mari. Antonin. vari. reſolut. lib. 3. reſol. 39. num. 4. Ferrer. in conſtit. Cathalonie, gloſ. 8. n. 155.*

PLVS ſi licet, etiam quod eſt minus, licitum eſt, *l. non debet, ff. de regulis Iuris, auth. multo magis, C. de ſacroſ. Eccleſ. cap. cui licet 53. de regulis Iuris, lib. 6. Thom. de Thomaff. in floribus legum. reg. 85. Menoch. conf. 302. num. 41. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 60. num. 109. ſecus verò eſt contrà, quia cui non licet quod eſt minus, nec licere debet quod eſt plus, Ferrer. in conſtitut. Cathalonie, gloſ. 4. num. 43. Limita appellatium in diſpenſationibus, Surd. de ciſ. 268. num. 20. & 21. Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 21. num. 65. Sanchez de Matrim. lib. 8. diſp. 1. num. 31.*

PLVS iuris nemo transferre poteſt in alium, quàm ipſe in ſe habeat. Vide ſup. Axiom. 160. num. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 *Culpam præſupponit pœna.*
- 2 *Pœna propriè non dicitur, niſi qua imponitur propter culpam.*
- 3 *Pœna culpæ debet reſpondere.*
- 4 *Pœna debet tenere ſuos auctores, & delinquentes.*
- 5 *Nullus pro alterius delicto puniendus eſt.*
- 6 *Intellige, quando pœna accipitur prout culpa correlatiua, non verò ſub ratione medicine.*
- 7 *Pœna non irrogatur niſi expreſſè lure caueatur.*
- 8 *Pœnam non meretur qui facit lege permitte.*
- 9 *Pœna ad alios caſus non ſunt extendenda, ſed reſtringenda.*
- 10 *Pœna mitior in delictis eſt in dubio imponenda.*
- 11 *Pœna capitalis in dubio debet intelligi de minori.*
- 12 *In pœnis fit benignior interpretatio.*

Pœna.

AXIOMA CLXXXI.

PœNA præſupponit culpam, *D. Thom. 1. 2. q. 108. art. 4. in ſolut. & 1. 2. q. 87. art. 7. & 8. Sor. de*

loci communib. verbo actuum. num. 31. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 93. num. 12. Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 64. num. 319. & p. 4. deciſ. 98. Roſ. deciſ. 119. n. 7. apud eundem p. 1. recent. latè Farin. fragm. crimin. p. 2. lit. I, num. 20. cum ſeqq. Quod ad eò verum eſt, vt potiùs error, quàm pluralitas præſumatur, Ruin. conf. 141. num. 12. lib. 5. Crauet. conf. 198. num. 1. ad fin. Maſcard. d. concl. 1174. num. 4. 8. & 23. Menoch. de præſumpt. lib. 6. præſ. 15. num. 10. Intellige Axioma non procedere, vbi præſumendo actuum identitatem, teſtes à contrarietate, & falſitate excuſarentur, cap. cum tu, vbi Doct. de teſtib. Maſcard. d. concl. 1174. num. 51. 55. & 56. Menoch. de arbit. lib. 2. caſu 213. num. 40. & de præſumpt. lib. 6. præſ. 15. num. 15. cum ſeqq.

5 Ex quibus iam primò inferitur, quod contractuum & inſtrumentorum pluralitas non præſumitur, & qui illam allegat, probare debet; ita Caſtren. conf. 360. num. 2. lib. 2. Syluan. conf. 57. num. 21. in fin. verſ. nec proſecto duo inſtrumenta, & num. 22. & ſeq. Crauet. d. conf. 198. num. 1. & 2. Joſeph. Ludow. Lucenſi deciſ. 13. num. 32. vbi propterea dicit apocharum pluralitatem non præſumi, Cardin. Tuſch. d. tom. 6. lit. P, conſuſ. 368. n. 8.

6 Secundò inferitur, quod nec ſententiarum pluralitas præſumitur, & quod propterea qui plures latus fuiſſe ſententias dicit, probare debet; ita Bald. & Salices. in l. 2. C. de error. Aduocat. Alex. conf. 53. lib. 1. quos reſert Cardin. Tuſch. d. lit. P, conſ. 368. num. 6. Maſcard. d. conſuſ. 1174. n. 7. & 81.

7 Tertiò inferitur, quod teſtamentorum pluralitas non præſumitur, & propterea qui plura teſtamenta confeſta fuiſſe aſſerit, probare debet, *l. omnium, C. de teſtam. Mathetil. ſing. 439. Bald. conf. 399. Quod non ſit ſufficienter, in princip. verſ. tertiò ſic, num. 3. lib. 5. Curi. Iun. conf. 161. in fin. Afflict. deciſ. 23. n. 1. Joſeph. Ludow. d. Lucenſi deciſ. 13. n. 31. Card. Tuſch. d. lit. P, conſ. 368. n. 5.*

8 Quartò inferitur, quod in inuentariis pluralitas non præſumitur, & licet diuerſis temporibus confeſta dicantur, præſumitur tamen vnum & idem eſſe inuentarium, & temporis diuerſitatem per errorem adiectam fuiſſe, vt poſt Bart. Alex. & alios reſoluit Card. Tuſch. d. lit. P, conſ. 368. n. 9.

9 **P**LURALITAS perſonarum non præſumitur, niſi probetur ab allegante, *l. 1. C. de probat. Bart. in l. ſi quis ſeruum. §. ſi inter duos, in fin. ff. de legat. 2. Alex. conf. 173. In cauſa, & lite, num. 6. verſ. ex eo quia, lib. 6. & conf. 125. Viſo proceſſu, num. 6. verſ. non pluralitas, lib. 7. Nau. conf. 97. num. 15. verſ. tertio, lib. 1. & conf. 225. Superioribus menſibus, num. 4. verſ. non enim præſumitur, lib. 2. Crauet. conf. 269. num. 3. Cephal. conf. 90. num. 18. lib. 1. Maſcard. d. concl. 1174. num. 24. cum ſeqq. Pacian. de probationib. lib. 1. cap. 48. num. 82. & 83. & lib. 2. cap. 15. num. 49. Menoch. de præſumpt. lib. 6. præſ. 15. n. 36. & ſeq. Card. Tuſch. d. lit. P, conſ. 368. n. 1. & ſeq. 14. 16. & 18.*

10 **P**LURALITAS rerum, actuum, & perſonarum præſumitur, quando agitur criminaliter, & ad pœnam, ita Bernaz. conf. 33. n. 8. Oſtau. Cachéran. conf. 64. num. 45. poſt med. Burſat. conf. 116. num. 29. verſ. rurſu, lib. 1. Maſcard. d. concl. 1174. num. 46. & ſeq. Card. Tuſch. lit. I, conſ. 3. num. 29. Menoch. d. præſ. 15. num. 17. vbi num. 18. reſoluit e contrà, quando delictum, & delicti pœna cuitaretur, præſumendam vnitatem, & identitatem.

de iuſtit. lib. 1. q. 6. art. 5. col. 2. verſ. profeſſo, & verſ. verumtamen, Sylueſt. in ſum. verbo pœna. num. 25. Cou. vari. lib. 2. cap. 8. in princip. & n. 1. verſ. tertio, Menoch. conf. 626. num. 16. Surd. deciſ. 277. num. 19. Gutier. canon. lib. 2. cap. 30. num. 12. cum ſeqq. Quia pœna propriè non dicitur, niſi quæ imponitur propter culpam, D. Auguſt. lib. 1. retract. cap. 9. quem reſert Ludou. Carbo. de legib. lib. 8. diſp. 1. verſ. tertio noſcendum, & ante illum Alphonſ. de Caſtro de lege pœnali lib. 1. cap. 3.

3 P O E N A ex culpa & delicto debet commensurari, ſive culpæ reſpondere, l. ſancimus 22. C. de pœnis, cap. non afferamus ſtatera, in ſin. 24. q. 1. cap. quaſi ſunt, de iſs, quæ ſunt à maiori parte Capit. cap. felici. §. illud autem, de pœnis, lib. 6. vbi Prob. ad Monachum num. 12. Crauer. conf. 46. num. 15. vbi ait, quod ſi delictum eſt paruum pœna debet eſſe modica, & è conuerſo, Mench. illuſtr. quaſt. cap. 8. num. 51. & cap. 24. num. 17. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 90. n. 38. Bertazol. in repet. l. ſi quis maior, C. de tranſact. n. 68. Thom. de Thomaſſet. in floribus legum. reg. 216. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 4. num. 10. & q. 17. num. 9. Card. Tufch. prætic. conſul. tom. 6. conſul. 211 per totam.

4 P O E N A debet tenere ſuos auctores, & delinquentes, l. ſancimus, C. de pœnis, l. abſentem. ff. cod. tit. Zabarel. conf. 44. in princ. Roman. conf. 487. in caſu, in princip. Bertaz. in l. ſi quis maior, C. de tranſact. n. 111. Aſenoch. conf. 123. num. 7. in ſubſcript. Eſcob. de ratiocin. cap. 42. num. 7. Cardin. Tufch. tom. 6. lit. P, concl. 212. per totam. Noxa enim caput ſequitur, l. crimin. ff. de pœnis, l. rem mihi. ff. de commodat. §. omnis, Inſur. de noxalib. actiomb. cap. 1. de iniur. Surd. de aliment. tit. 1. q. 38. n. 30. Farinat. in praxi crimin. p. 1. q. 23. n. 1.

5 Vnde nullum pro alterius delicto puniendum eſſe probatur ex illo Exechiel. cap. 18. Anima quæ peccauerit, ipſa morietur, refertur in cap. iam itaque 1. q. 4. & in cap. ſi habes 24. q. 3. & in cap. quatuor, de conſecrat. diſt. 4. item ex illo Exodi cap. 23. inſontem & inſutum non occides, & Daniel. cap. 13. innocentem, & inſutum non interficies, & Job. cap. 4. quis enim unquam innocens perit? aut quando recti deleti ſunt? latè Caſtren. conf. 424. Quæ ſcio. num. 6. & 7. lib. 1. vbi ad multa infert, Clar. in praxi. §. ſin. q. 86. Card. Tufch. d. tom. 6. lit. P, concl. 212. n. 4. cum multis ſeqq. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 24. n. 1. cum ſeq.

6 Intellige hoc verum eſſe, accepta pœna prout eſt culpæ correlatiua, & prout importat rationem pœnæ, per quam iuſtitie æqualitas reparatur, nam ſi pœna accipitur ſub ratione medicinx, vt quis minori bono priuetur, & in maiori augeatur, vel data iuſta cauſa ad maiorem Reip. vtilitatem, vt dum vnus torquetur, ceteri cautiùs & promptiùs à criminibus abſtineant, non inconuenit, vt vnus pro alio puniatur pœna temporali, non tamen æterna, nec ſpiritali ad ſalutem animæ pertinente; ita gloſ. verb. de quarta, in ſum. 1. q. 4. D. Thom. 1. 2. q. 87. art. 8. in eiuſ ſolu. & in reſp. ad 1. & 2. 2. q. 108. art. 4. in eiuſ ſolu. Cou. vari. lib. 2. cap. 8. num. 1. verſ. quarta, inſeſto verſ. quinto, Caſtr. de iuſta hereticorum punit. cap. 11. Thom. de Thomaſſet. in floribus legum. reg. 228. Gutier. canon. lib. 2. cap. 30. n. 25.

7 P O E N A non irrogatur, niſi expreſſè iure caueatur, iuxta auct. de non eligend. ſecund. nuben. §. ſin autem, Adari. Antonin. variat. reſolu. lib. 3. reſol. 39. num. 11. & num. 32. Garc. Gironda de priuileg. ſeu exempti. explicat. num. 563. Menoch. conf. 1032. num. 19. & conſil. 1128. num. 2. & conſ. 1192. num. 3. & conſ. 272. num. 83. & conſ. 275. num. 21. & conſ. 431. num. 2. & conſ. 526. n. 11.

P O E N A M non meretur qui facit lege permit-
tente, l. Græbiu, C. ad leg. Iulian. de adulter. Dec. conſil. 581. Viſo puniſto, in ſecundo dub. num. 9. & ſeq. vbi quod prohibitus moleſtare ſub pœna, excuſatur ſi facit moleſtiam licitam, Inſ. in l. ſi pacto quo pœnam, in ſin. C. de pacto, vbi quod is qui promiſit de rato pro minore, videlicet quod maior factus ratiſicabit, ſi minor non ratiſicat, quia dicit ſe laſum, promittens de rato non tenetur, Flamin. Pariſ. de confident. q. 5. num. 47. Campan. in diuerſorio Iuris Canon. rub. 11. cap. 33. num. 26. verſ. inſuper, Mari. Antonin. variat. reſolu. lib. 3. reſol. 42. num. 2. Cardin. Tufch. tom. 6. lit. P, concl. 208. per totam.

P O E N A ad alios caſus non ſunt extendendæ, 9 ſed reſtringendæ, l. factum cuique. §. in pœnalibus, vbi Dec. ff. de regulis Iuris, cap. in pœnis, cod. tit. lib. 6. Thom. de Thomaſſet. in floribus legum. reg. 227. Surd. de aliment. tit. 1. q. 51. num. 12. Burg. de Pace conſ. 8. num. 2. etiamſi extenſio fiat ex ſimilitudine rationis, Ioan. Andr. in reg. odia, de regul. Iuris, lib. 6. Duen. reg. 287. Garc. Gironda de priuilegiis, ſeu exempti. explicatione. n. 540.

P O E N A mitior in delictis eſt in dubio impo-
nenda, & eligenda, l. reſpicendum. ff. de pœnis, Ful-
goſ. conf. 157. col. pen. in ſin. verſ. rectiſſimè, Menoch. conf. 472. num. 16. vbi quod pœna mitior vti imponatur in dubio retinenda opinio, Alex. conf. 5. in ſin. lib. 1. Cuman. conf. 139. Hoc maxime. num. 6. vbi quod in
13 dubio pœna capitalis debet intelligi de minori, & quæ non ſit mortis naturalis, & conſ. 154. Viſis. n. 3. verſ. ſed nec illud. Ratio eſt, quia maior pœna eſt rigor, minor verò eſt æquitas, ſed æquitas ſcripta præfertur rigori ſcripto, ergo mitior pœna eligi debet, vt ratiocinatur Bald. conſ. 250. in quaſtione. num. 12. verſ. quadam, lib. 1. & conſ. 382. num. 16. lib. 2.

In pœnis benignior ſit interpretatio, l. pen. ff. 12 pœnis, cap. in pœnis 49. de regul. Iuris, in 6. cap. ex li-
teris, de conſtitut. Tirag. in l. ſi unquam, verbo reuertatur. num. 246. C. de reuoc. donat. Thom. de Thomaſſet. in floribus legum. reg. 158. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum foreccleſiaſt. reſol. 303. num. 2. in 2. edis. Vgolin. de offici-
cio, & poteſt. Episcoporum cap. 6. §. 1. n. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Poſſeſſor olim, & hodie poſſeſſor præſu-
mitur.
- 2 Intellige ſi hoc alleget poſſeſſor de præterito,
alias non.
- 3 Poſſeſſionis initium qui probat, præſumitur
etiã hodie poſſeſſor.
- 4 Dominus ſemel, ſemper præſumitur reti-
nuiſſe dominium.
- 5 Poſſidentis melior eſt conditio.

Poſſeſſor.

Axioma CLXXXII.

P O S S E S S O R olim, & hodie poſſeſſor præſu-
mitur, & ſic ex poſſeſſione præterita inferitur
ad poſſeſſionem de præſenti, & in futurum, gloſ.
Bart. & Doctores per tex. ibi, in l. ſine poſſideris, C. de
probat. cap. cum Eccleſia Sutrina, de cauſa poſſeſſ. &
propr. cap. olim, in 3. de reſtitut. ſpoliat. Alciat. de præ-
ſumpti. reg. 2. præſ. 21. Corn. conſ. 130. Viſo libello, col. 2.
lib. 1. & conſ. 87. Viſis actus, col. 3. verſ. & ſic videatur,
lib. 3. & conſ. 91. lib. 4. Bald. conſ. 52. lib. 5. Natt. conſ.
406.

406. *Grat. reg.* 375. *Anton. Gabr. commun. tit. de praesumpt. conclus.* 10. *Con. in reg. possessor. part. 2. §. 1. in princip. & in cap. Rainuntium. §. 11. num. 2. Menochae. quest. illustr. cap. 58. num. 5. Menoch. remed. 15. recuper. num. 386. & de praesumpt. lib. 6. praef. 62. & praef. 64. num. 1. & conf. 21. num. 7. Mascard. de probationib. concl. 340. & concl. 1195. num. 45. & concl. 1321. num. 5. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 13. §. 5. num. 115. Cardin. Tusch. praef. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 417. per totam, Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 310. num. 57. Nicol. Garc. de benefic. p. 6. cap. 3. num. 75. Rot. decis. 419. num. 1. & decis. 634. n. 6. apud Farin. p. 1. recent. & decis. 643. num. 3. apud eund. p. 2. recent.*

2 Amplia primò, seu potiùs declara, vt procedat Axioma, si hoc alleget possessor de praeterito, aliàs non, vt per *Alex. conf.* 133. num. 3. lib. 1. *Alciat. d. reg. 2. praef. 21. num. 2. Fulgof. conf.* 140. col. 2. *Tiraq. de praescript. §. 1. glos. §. vers. inò, Antonin. Gabr. d. conclus.* 10. num. 13. *Menoch. d. praef. 64. à num. 35. Mascard. concl.* 1201. à num. 36. *Card. Tusch. d. lit. P, concl. 417. num. 6. & 31. Quæ* quidem declaratio non solum habet locum in ipso possessore allegante possessionem de praesenti, sed etiam in successore vniuersali, vel singulari, qui potest allegare possessionem defuncti, vel authoris sui, quem constat semel possedisse, continuatam fuisse vsque ad mortem, *Alciat. d. praef. 21. num. 5. Anton. Gabr. d. concl. 10. num. 11. Mascard. concl. 170. num. 17. & concl. 1201. num. 4. Menoch. d. praef. 64. n. 17. Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 76.*

3 Amplia secundò in eo, qui probat initium possessionis, vt praesumatur etiam hodie possessor, *Anton. Gom. l. 50. Tauri. num. 37. Rebuff. in traët. de pacificis possess. num. 269. Flamin. Paris. de resign. benefic. lib. 3. §. 6. num. 76. Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 417. num. 12. vbi post Bald. conf. 196. col. 1. in fin. lib. 2. ait,* quod sufficit probatio possessionis de certo tempore, vt concludat etiam de tempore posteriori, & vsque ad mortem illius, & contrarium dicenti incumbit probatio, & *num. 14. post Con. declarat,* quod is qui semel possedit, praesumitur hodie possidere vsque ad decennium, quando solam ciuilem habebat, si verò ciuilem & naturalem, praesumitur possidere vltra decennium, & continuò, donec de contrario probetur, & quod hæc possessio praesumpta non sufficit in spolio.

4 Amplia tertio in dominio, quia dominus semel, semper praesumitur retinuisse dominium, etiam post mille annos, *Fichard. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 9. num. 340. pag. mihi 510. Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 417. num. 9. & 10. vbi declarat* procedere, quando plenè, & non per probationem priuilegiatam dominium retrò est probatum, & quando non probatur mutatio dominij in alium facta.

5 POSSIDENTIS melior est conditio, l. si debitor. ff. de pignorib. l. is qui destinauit. ff. de rei vendicat. l. fin. C. cod. tit. l. qui accusare, C. de edendo. §. retinenda, versic. commodum, Institut. de interdicit. cap. pro possessore, de regulis Iuris, lib. 6. *Tiraq. de iure primog. quest. 17. opin. 11. num. 20. cum seq. Surd. conf. 73. num. 76. etiam in pari causa, ex tex. in l. apud Celsum. §. Marcellum. ff. de doli mali except. l. si seruum. §. sequitur. ff. de verbor. obligat. l. fin. C. de rei vendic. cap. in pari, de regulis Iuris, lib. 6. Neuijan. conf. 79. num. 27. Alex. conf. 161. num. 6. vol. 6. Osasch. decis. 108. num. 18. Vincent. de Franch. decis. 167. num. 13. Honded. conf. 49. in fin. vol. 2. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praef. 66. num. 7. & in pari delicto potior est pars possidentis, l. cum par deli.*

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

Elum. ff. de regul. Iuris, cap. in pari, eod. tit. lib. 6. Vnde qui possidet, dicitur beatus, vt ait glos. verbo requirat, in cap. 1. de pace tenend. in vsibus feudorum.

Posteriora.

AXIOMA CLXXXIII.

POSTERIORA derogant prioribus, l. sed & posteriori. ff. de legib. l. cum in plures. §. locator horrei. ff. locati, l. 1. in fin. ff. de stipul. sermor. l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pactis, l. pacta nouissima, vbi Dec. C. cod. tit. l. clari, vbi Bald. C. de fideicom. §. posteriore, Institut. quibus modis testam. infirm. vbi Pichard. num. 11. Bald. conf. 223. Primo statuto, in princip. lib. 1. latè *Alex. conf. 122. lib. 4. vbi ampliat in statutis, contractibus, pactis, vltimis voluntatibus, rescriptis, & constitutione procuratorum, Anch. conf. 208. num. 15. vbi loquitur in opinionibus, quia statuit vltima, Barthol. Perit. ad extrauag. ambitiosa, de rebus Eccles. verbo praedecessorum. num. 6. Surd. decis. 195. num. 7. & conf. 202. num. 1. & conf. 359. n. 34. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. quest. 7. num. 10. Usual. de Camban. in traët. clausul. pag. mihi 164. num. 7. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 230. Aloys. Ricc. in collect. decis. part. 3. collectan. 676. Brunor. Sole in locis communib. verbo vltima, Gam. Lusitan. decis. 50. num. 3. Cardin. Tusch. praef. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 451. per totam, & tom. 8. lit. V, concl. 228. Armendar. in proëmio addit. ad recap. legum Nauarra num. 7. Seraphin. decis. 1271. num. 1. vbi intellegit maximè quando priorum mentio fit in posterioribus.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Potentia, quæ non reducitur ad actum, vana est.*
- 2 *Actus & potentia simul esse non possunt.*
- 3 *Actus potentiam excludit.*
- 4 *Potentia in habitu idem operatur, quod potentia in actu.*
- 5 *Posse quis non dicitur, quod contra Ius potest.*
- 6 *Posse non dicitur quis ea, quæ honestè non potest.*

Potentia, Posse.

AXIOMA CLXXXIV.

POTENTIA, quæ non reducitur ad actum, vana est, l. ha enim. §. si Prator. ff. de suspect. tutorib. l. multum interest, C. si quis alteri, vel sibi, cap. pastora-lis. §. quoniam, vbi Dec. notab. 2. de rescript. Surd. conf. 375. num. 2. Ol. Glorit. resp. 1. p. 1. num. 182. Actus enim & potentia simul esse non possunt. §. si itaque discretis. vers. quia quod meum est, Institut. de actionib. quia actus potentiam excludit, l. si ita fueris, vers. non enim. ff. de manum. testam.

POTENTIA in habitu idem operatur, quod potentia in actu, Hippel. consil. 18. num. 10. & ad l. si quis percussorem. num. 2. C. ad legem Cornel. de Sican.

Poss quis non dicitur, quod contra Ius potest,

test, quia verba sunt intelligenda secundum Ius, l. quaro. §. inter locatorem. ff. locati, l. nepos Proculo. ff. de verb. significat. cap. causam qua, de rescript. cap. cum dilectum, de consuetud. Stephan. Gratian. Marchia decif. 13. n. 34.

- 6 POSSSE non dicitur quis ea, quæ honestè non potest, d. l. nepos Proculo. ff. de verbor. significat. Surd. conf. 203. n. 44.

Præscriptum.

AXIOMA CLXXXV.

- 1 PRÆSCRIPTUM tantum censetur, quantum possessum, l. 1. §. si quis hoc interdicto. ff. de iunere, ad huc priuato, cap. sine possessione, de regulis Iuris. lib. 6. ubi plures collegi illationes in collection. exornant Ausfer. ad Capell. Tholosan. g. 323. Paris. conf. 27. n. 150. vol. 1. & conf. 73. num. 13. vol. 4. Pute. decif. 102. n. 2. lib. 1. in correct. Abb. in cap. accedentibus, in fine, de privileg. Ias. in l. 3. §. possideri. num. 35. ff. de acquir. possess. Boër. decif. 58. num. 6. Capic. decif. 109. num. 32. Mascard. de probat. concl. 14. num. 23. & conclus. 946. num. 8. Honded. conf. 79. num. 47. lib. 1. Afari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 70. num. 20. Anton. Monach. Lucens. decif. 14. num. 56. Aldret. in allegat. Iuris pro omnimoda Regularium exempt. p. 2. cap. 4. num. 12.

- 2 Hinc individualiter Bart. in d. §. si quis hoc interdicto. num. 1. inquit, quod si aliquis prætendit se præscripsisse ius colligendi pedagium, atque ita esse in quasi possessione exigendi illud, si probat, quia usus est exigere de certis rebus, utique in illis tantum dicitur præscripsisse, in quibus apparet usus, & sic quasi possessio exigendi, quod voluerunt Bertachin. de gabellis. p. 1. sub num. 32. vers. undecumò quero, Paris. conf. 13. sub num. 38. vol. 1. Aym. Crauet. conf. 111. num. 6. vol. 1. Menoch. remed. 5. retin. n. 59. & conf. 612. num. 1. Nam probandus est usus, seu præscriptio in specie, in casu de quo quæritur, quia de vno ad alium non inferitur, Oldrad. conf. 137. Anchar. conf. 339. num. 8. Neuiz. conf. 48. num. 4. Roland. conf. 80. num. 10. vol. 1. Becc. conf. 98. num. 7. vol. 1. Menoch. conf. 54. num. 37. Surd. conf. 371. num. 2. vol. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Veritas præualeat presumptioni.
- 2 Presumptio vna tollit aliam.
- 3 Presumptio fortior tollit debiliorem.
- 4 Presumptio vna cedit pluribus.

Præsumptio.

AXIOMA CLXXXVI.

- 1 PRÆSUMPTIO cedit veritati, quia veritas præualeat presumptioni, l. nuptura filio. ff. de iure dotium, l. fin. in princip. ff. quod metus causa, l. cum de indebito. ff. de probat. l. in rebus, C. de iure dotium, Socin. confil. 164. col. 5. vers. sed ad hanc obiectionem. num. 10. vol. 2. Paris. confil. 29. num. 44. lib. 2. Roland. à Valle conf. 99. num. 11. lib. 1. Surd. conf. 7. num. 61. & confil. 16. num. 12. & conf. 18. num. 110. & conf. 37. num. 17. & conf. 80. num. 19. & conf. 423. num. 12. Cardin. Tusch. practic. conclus.

tom. 6. lit. P, conclus. 612. per totam, Menoch. confil. 86. num. 106.

PRÆSUMPTIO vna tollit aliam, l. Diuus. 1 ff. de in integ. restit. l. quidam testamento. ff. de vulgari & pupil. substit. l. 1. C. qui & aduersus quos, l. fin. C. de instit. & substit. cap. iuam, de sponsal. cap. asferte, de præsumpt. Hippol. conf. 8. num. 6. Tiraq. in l. si unquam, verbo donatione largitus. num. 150. C. de reuocand. donat. Menoch. remed. 15. recuper. num. 353. & num. 387. & de arbitr. lib. 1. quæst. 76. num. 19. & conf. 101. num. 55. & conf. 343. num. 38. & de præsumpt. lib. 1. præs. 30. Mascard. de probat. conclus. 405. num. 5. & conclus. 882. num. 15. & conclus. 1147. num. 27. & concl. 1224. & conclus. 1377. num. 73. cum seqq. Surd. conf. 361. num. 35. Valasc. de partitionib. cap. 38. num. 9. Farinac. in praxi crimin. p. 3. quæst. 86. num. 102. cum seqq. & p. 4. conf. 102. num. 49. Benedict. Egid. in repet. l. ex hoc iure. ff. de iustitia & iure, p. 1. cap. 11. n. 17.

PRÆSUMPTIO fortior tollit debiliorem, 3 d. l. Diuus. ff. de in integ. restitut. l. non solum. ff. de ritu nupt. latè Menoch. de præsumpt. lib. 1. præs. 30. num. 1. cum seq. & lib. 6. præs. 64. num. 46. & conf. 22. num. 22.

PRÆSUMPTIO vna cedit pluribus, l. 3. §. 1. 4 ff. de testib. l. cum de indebito, in princip. ff. de probat. auth. itaque, C. communia, de success. Surd. confil. 1. num. 60.

S V M M A R I V M.

- 1 Principium & initium à Deo est.
- 2 Principium cuiusque rei est spectandum.
- 3 Vix bono peraguntur exitum, quæ malo fuerunt inchoata principio.
- 4 Principium est de esse, & iure principiati.

Principium.

AXIOMA CLXXXVII.

PRINCIPIVM & initium à Deo est, auth. 1 de hered. & falcid. in princip. cap. in nomine Domini 23. dist. Bald. in proæmio Decretal. in princip. Barbat. in rub. de fide instrum. col. 18. cum seq. Nicol. Moyz. de contractib. tit. quomodo contractus deficiat, à num. 27. cum seqq. Stephan. Gratian. Marchia decif. 1. Fr. Paulin. Berti Lucens. in praxi crimin. Regular. tit. 4. in princip. num. 6. Cald. Pereira de emptione, & vendit. cap. 1. num. 1. & 14. Cardin. Tusch. practicar. conclus. tom. 6. lit. P, conclus. 705. per totam.

PRINCIPIVM cuiusque rei est spectandum, l. Pomponius. ff. de negot. gestis, l. si procuratorem. ff. mandati, l. nam origo. ff. quod vi, aut clam, l. si tamen. ff. ad Macedon. l. si filiusfam. C. eod. tit. l. vnic. C. de impon. lucrat. descript. lib. 10. Tiraq. in l. si unquam, verbo donatione largitus. num. 257. C. de reuocand. donat. Menoch. conf. 843. num. 37. & confil. 844. num. 45. ubi quod principium contractus, non finis, spectari debet. Auendan. Inn. l. 44. Tauri, gloss. 15. num. 5. Surd. de aliment. tit. 7. quæst. 34. & decif. 102. num. 10. & decif. 297. num. 12. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. quæst. 11. num. 7. & 8. D. Barbosa. in l. post dotem. num. 75. ff. soluto matrimon. Cald. Pereira de potestate elig. cap. 10. num. 41. & quæst. forens. conf. 8. num. 19. & conf. 43. num. 30. Stephan. Gratian.

S V M M A R I V M.

- 1 Privilegiatus contra pariter privilegiatum non vitur privilegio suo.
- 2 Privilegiatus dupliciter bene vitur privilegio suo contra privilegiatum.
- 3 Tractans de damno vitando, bene vitur suo privilegio contra pariter privilegiatum tractantem de lucro captando.
- 4 Privilegiatus in specie, praefertur privilegiato in genere.
- 5 Privilegium personale personam sequitur, & cum persona extinguitur.
- 6 Privilegium oportet ostendere, & inspicere, nec alleganti creditur.
- 7 Privilegi tenor attendendus est.
- 8 Privilegium meretur amittere, qui permissa abutitur potestate.

Privilegiatus, Privilegium.

AXIOMA CXC.

- 1 PRIVILEGIATUS contra pariter privilegiatum non vitur privilegio suo, sed & milites, in princ. ff. de excusat. tutor. l. assiduus, vers. in duabus, C. qui potiores in pignore hab. l. scire, vbi glos. verbo ad heredem, C. de sacros. Eccles. Exornant, & declarant Marfil. sing. 99. Privilegiatus, & si g. 681. Tradidi tibi, Petr. de Anchor. consil. 37. Contra Joannem, in princ. Rimin. lun. conf. 278. num. 72. Socin. lun. conf. 74. n. 21. lib. 1. Cou. in reg. possessor. p. 2. §. 2. num. 4. & practice. cap. 7. n. 4. Costa in cap. si pater, verbo si absque liberis, num. 2. de testament. lib. 6. Mauru. de restit. in integrum, cap. 218. Sfort. Odd. in simili tract. q. 18. art. 4. n. 31. & art. 5. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo lapsus, n. 169. C. de integ. restit. minor. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 18. num. 5. & 7. & privileg. 61. num. 11. Peregrin. de fideicom. art. 3. num. 70. Azeved. l. 10. tit. 5. num. 15. 17. & 18. lib. 5. noua Recopil. Alexand. Trenta sing. vari. resolut. lib. 1. tit. de rescript. resol. 1. Curia Philip. p. 2. §. 17. num. 32. Cen. ill. commun. contra communes, q. 756. num. 45. & q. 822. num. 46. Card. Mantie. de coniect. vltim. volum. lib. 6. tit. 2. num. 11. & de tacitis & ambig. conuent. lib. 11. tit. 26. num. 6. Stephan. Gratian. Marchia decisi. 196. num. 18. & 19. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 6. lit. P. concl. 760. per totam, Cardes. in praxi Iudicium, & Aduocat. verbo privilegium, n. 46. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 8. num. 58. Castill. quonidianar. quist. lib. 3. cap. 25. n. 27. D. Barbosa. in l. 2. §. legatis, num. 252. ff. de indic. vno ore praeferentes, huiusmodi Axioma procedere, vbi utrumque privilegium aequale est, & aequale favorabile, & insuper concurrat in actu & exercitio.

- 2 Limita primò, quia dupliciter privilegiatus bene vitur suo privilegio contra privilegiatum, Cephal. conf. 748. num. 18. quem refert Cardin. Tusch. d. lit. P. concl. 761. n. 12.
- 3 Limita secundò, quando tractat vnus de damno vitando, alter de lucro captando, quia tractans de damno vitur suo privilegio, l. vlt. ff. ex quibus causis maior. l. verum, §. vlt. vers. proinde. ff. de minor. Castren. conf. 37. in fin. lib. 1. Alex. conf. 55. in fin. vers. circa septimum, lib. 5. Cou. in d. reg. possessor. p. 2. §. 2. num. 4. Rimin. lun. conf. 285. num. 127. & conf. 351. num. 51. Roman. conf. 166. Visa diligenter, in fin. n. 14. Sfort. d. q. 4. art. 4. & q. 18. art. 5. Menoch. conf. 447.

n. 37. Cardin. Tusch. d. lit. P. concl. 761. n. 14. cum seqq. Mari. Antonin. d. resol. 8. n. 59.

Limita tertio, quia privilegiatus in specie praefertur privilegiato in genere, Cou. d. p. 2. §. 2. n. 4. vers. quod vero diximus, vbi maxime quando in eadem re est specialiter privilegiatus, Menoch. conf. 52. num. 43. quos refert Cardin. Tusch. d. lit. P. concl. 761. num. 13.

PRIVILEGIUM personale personam sequitur, & cum persona extinguitur, l. in omnibus. ff. de regulis Iuris, cap. privilegium, eod. tit. lib. 6. vbi in collectan. late explicauit, Tiraq. de retract. lig. §. 26. glos. 1. num. 60. & de iure primog. q. 37. num. 1. Xuar. in l. quoniam in prioribus, super leg. Regni, lim. 11. dub. 1. num. 1. Menoch. conf. 136. num. 2. & conf. 1007. n. 95. & de praesumpt. lib. 3. praef. 103. num. 45. Cardes. in praxi Iudicium, & Aduocat. verbo privilegium, num. 4. Card. Tusch. d. tom. 6. lit. P. concl. 746. per totam, Azor. Instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 12. q. 6. D. Barbosa. in l. quia tale. ff. soluto matrim. vbi late, Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 109. num. 6. Soar. de legib. lib. 8. cap. 10. & 11. Ioan. de Sulas in simili tract. disp. 17. sect. 6. & 8.

PRIVILEGIUM oportet ostendere, & inspicere, nec alleganti creditur, cap. porro 7. vbi Alb. num. 1. de privileg. c. p. cum persona, eod. tit. lib. 6. Tusch. de visitat. lib. 2. cap. 18. n. num. 3. & cap. 20. num. 6. Mascard. de probat. concl. 1200. num. 36. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praef. 14. num. 15. Cardin. Tusch. d. lit. P. conclus. 762. Cabed. Lusit. decis. 93. num. 3. p. 2. & notat eleganter Cou. practice. cap. 20. num. 7. quod quando agitur de privilegio exhibendo Iudici, tunc oportet quod totum praesente parte coram Iudice legatur, & Iudici petenti exhibeatur, at vero quando agitur de eo parti exhibendo, tunc illud tantum capitulum, quod ad eum spectat, & subiectam tangit materiam, exhiberi oportet, iuxta tex. in cap. contingit, de fide iurum. & longam distinctionem glos. verbo die & consule, in l. 1. §. editiones. ff. de edendo.

PRIVILEGIUM tenor attendendus est, nec de illo iudicandum, nisi ipsius tenore inspecto, cap. porro 7. cap. recepimus, de privileg. cap. vlt. de translat. Praef. cap. consideramus 10. de elect. Tiraq. in l. si unquam, verbo libertus, num. 8. C. de reuoc. donat. Burg. de Pace q. 2. num. 17. Surd. conf. 1. n. num. 31. Intellege non solum quoad verba, sed etiam multo magis quoad mentem, vt si de ea appareat, a verbis recedamus, vt quid senserit concedens potius sequamur, cap. quanto 26. vbi glos. verbo sola, de privileg. Sanchez de Matrimon. lib. 8. disp. 1. n. 11.

PRIVILEGIUM meretur amittere, qui permissa sibi abutitur potestate, cap. vbi 74. disp. cap. privilegium 11. q. 3. cap. tuarum 11. cap. vt privilegia, in princ. de privileg. cap. contingit, il. 2. de sentent. excom. Damas. in tract. de brocard. memb. 3. num. 28. Ausier. in Clem. 1. n. 12. de officio Ordin. Nep. de monte Albano de except. art. 2. n. 13. Cardin. Tusch. d. lit. P. concl. 754. Soar. de legib. lib. 8. cap. 36. per totum.

S V M M A R I V M.

- 1 Probare oportet, nec sufficit dicere.
- 2 Probatio debet de necessitate concludere.
- 3 Probatio dubia, & incerta non releuat probantem.
- 4 Probatio dubia contra producentem est interpretanda.
- 5 Probatio probationem non excludit.

6 Probatio

Antonin. var. reſolut. lib. 2. reſol. 43. num. 3. & lib. 3. reſ. l. 1. num. 59. & reſol. 15. num. 8.

- 3 PROCEMIVM declarat deciſionem, d. l. fin. ff. de hered. inſtituen. l. cum pater. §. dulciſſimis. ff. de legat. 2. Molin. de primog. lib. 1. cap. 5. num. 7. Mari. Antonin. d. ſol. 15. num. 8. Armendar. in procem. addit. ad recapit. legum Navarra. num. 107. quia intentio legiſlatoris colligitur ex procemio, ſeu ex præſatione, Angel. 67. Municipali lege. num. 2. verſ. de ſecundo, Barbat. conſ. 1. num. 1. lib. 3. & quod procemium dat intellectum toti legi, Curt. Iun. conſ. 185. num. 2. Menoch. d. lib. 6. 4 præſ. 2. num. 2. Hinc dicimus, quod ſicut corpus ab anima, ita diſpoſitio à procemiali ratione regulatur, ex laſ. in l. qui quadringenta. col. 2. ff. ad Trebell.

- 5 PROCEMIVM declarat animum proferentis, Anchor. conſ. 398. Dominus R. num. 5. & diſponentis, Crauer. conſ. 888. num. 2. refert Cardin. Tufch. d. concl. 891. num. 3. & 11. ita ut dicta in præſationibus, cenſeantur repetita in diſpoſitione ſequenti, Roland. à Valle conſ. 67. num. 83. lib. 3. Cardin. Mantuc. de conſect. ultim. volunt. lib. 5. tit. 15. num. 7.

S V M M A R I V M.

- 1 Prohibitum una via, non cenſetur alia permiſſum.
- 2 Prohibitum uni aliis, cenſetur conceſſum.
- 3 Prohibito uno cenſentur omnia prohibita, per quæ peruenitur ad illud unum.
- 4 Intellige procedere in iis, per quæ neceſſariò peruenitur ad rem prohibitam.
- 5 Prohibitum directò non poteſt fieri per indirectum.
- 6 Prohibitum ad tempus, poſt tempus videtur eſſe permiſſum.
- 7 Prohibitum cenſetur, quod non invenitur permiſſum.
- 8 Interpretatio in dubio facienda eſt, ut actus cenſeatur permiſſus, quando non reperitur prohibitus.
- 9 Prohibentis melior eſt conditio in pari cauſa.
- 10 Prohibere non poteſ, quod tibi non nocet, & alteri prodeſt.

Prohibitum.

AXIOMA CXCIH.

- 1 PROHIBITVM una via, non cenſetur alia permiſſum, l. quod dictum. ff. de pactis, l. cum hi. §. ſi cum iis ff. de tranſact. l. abſoluto. §. au Prator. ff. de infamib. l. ſi quis. §. minor. ff. qui & à quibus. l. illud. ff. ad leg. Aquil. cap. cum quid una via 84. de regulis Iuris, lib. 6. Surd. conſil. 301. num. 75. D. Barboſ. in l. cum Prator. §. ult. num. 125. ff. de iudic. Menoch. conſ. 285. num. 41.
- 2 PROHIBITVM uni, aliis cenſetur conceſſum, l. qui accuſare. ff. de accuſationib. l. cum Prator. vbi D. Barboſ. in princip. num. 36. ff. de iudic. cap. nonne, de præſumpt. Egoſin. de officio, & poteſt. Episcopis, cap. 14. §. 9. num. 1. in princip.
- 3 PROHIBITO VNO cenſentur omnia prohibita, per quæ peruenitur ad illud unum, l. oratio. ff. de ſponſal. l. pupillus. §. ſed ſi per interpoſitam. ff. de auctorit. tutor. l. eos, in fin. C. de uſuris, l. legem, in fin. C. de natura. lib. liber. l. fin. C. de reb. alien. non alienan. cap. prætere, de officio deleg. cap. cum quid prohibetur 39. de regulis Iuris, lib. 6. Menoch. conſil. 116. num. 15. latè Maſcard. de

proh. concl. 102. per totam, l. ual. de Camilan. in tract. clauſul. pag. mibi 293. num. 22. Surd. conſ. 301. num. 74. Franc. Gallet. in margarita cauſum Conſcientie, verbo prohibere, Franc. Leo in theſauro ſori Eccleſiaſt. p. 1. cap. 15. num. 20.

Intellige procedere in iis, per quæ neceſſariò peruenitur ad rem prohibitam, non verò in illis, per quæ ad illam perueniri poteſt contingenter, aut poſſibilitèr, iuxta tradita per Bart. in l. amato. §. am. 12. ff. de decretis ab ordine facien. & in l. 2. ad ſi. ff. de iuriſdict. omnium Iud. receptum communiter ex multis, quos refert D. Barboſ. in l. 1. r. §. num. 57. ff. ſoluto matrim. Faciunt quæ adducit Tirag. de iure conſtitu. p. 3. l. unit. 7. num. 24. Anton. Gom. l. 45. Tauri. num. 29. ante fin. Cardoſ. in praxi Iuſticum, & Aduocat. verbo alienatio. num. 15.

PROHIBITVM directò non poteſt fieri per indirectum, l. ſeius, & Augerius, vbi Bart. ff. ad leg. Falcid. l. ſeire oportet. §. ſi mater. ff. de tutor. & curator. datis ab his, cap. cum quæ, vbi Dyn. de regulis Iuris, lib. 6. Menoch. conſ. 1105. num. 8 & de præſumpt. lib. 4. cap. 189. num. 82. Surd. deſ. 21. num. 4. Reber. diſquiſ. l. rical. p. 1. tit. de exemptionibus clericorum, & conuictum bonorum à muneribus. §. 7. num. 6.

PROHIBITVM ad tempus, poſt tempus videtur eſſe permiſſum, l. Imperator 8. vbi B. d. ff. de poſtulando, l. ſi unus. §. 1. ff. de pactis, l. epistol. §. fin. ff. eod. l. pater filium. §. fundum. ff. de legat. 3. Tirag. de reſcriptis conuent. §. 1. gloſ. 2. num. 46. Surd. deſ. 75. num. 1. & conſ. 294. num. 6. & conſ. 247. num. 18. Menoch. conſ. 274. num. 14. & conſ. 80. num. 16. Brunor. à Sole in locis communib. verbo prohibitio 16. Gonzal. ad leg. 8. Conſil. gloſ. 65. num. 8. D. Barboſ. in l. cum Prator. in princip. num. 45. ff. de iudic. Et prohibitum poſt tempus, quod cenſetur permiſſum ad tempus, dat ſupra præſumpt. 178. num. 4.

PROHIBITVM cenſetur, quod non invenitur permiſſum, l. Gallus. §. ult. conſ. vbi B. l. x. num. 9. C. de iure dot. D. Barboſ. in l. cum Prator. §. 1. num. 95. ff. de iudic. Et e contra prohibitum quod non invenitur, per legem permiſſum cenſetur, l. rec. n. 28. poſt princip. ibi, ſed ſi lex non prohibeat, & §. quod ſi, inſtit. gloſ. verbo prohibeant. ff. ex quibus cauſis mater. l. 1. ff. de teſtib. l. minus. §. quantur. ff. de procurator. l. ab ea parte. ff. de probationib. l. ſtatuas. C. de relig. & ſumpt. ſuer. cap. omnes, & in gloſ. 3. iſt. cap. 1. de i. i. ſtat. Proſ. vbi gloſ. verbo non inuenitur, cap. ruſer. 25. verſum ſecundo, cap. cum illorum 12. de ſentent. excom. 22. ciat. reſp. 8. num. 18. Ruſat. conſil. 110. num. 27. lib. 1. Burg. de Pace conſ. 8. num. 3. Beriazol. de cauſibus Iurum. clauſ. 2. gloſ. 1. num. 5. Brunor. à Sole in locis communib. verbo prohibitio 1. Bobadil. in ſua poliſica lib. 3. cap. 4. num. 44. D. Barboſ. in l. cum Prator. §. 1. num. 95. ff. de iudic. Mari. Antonin. var. reſolut. lib. 1. reſol. 41. num. 6. Quare in dubio facienda eſt interpretatio, ut actus cenſeatur permiſſus, quando non reperitur prohibitus, Anchor. conſ. 344. Arm. conſ. 203. num. 2. lib. 1. Maſcard. de probationib. conſil. 1237. num. 2. Menoch. de præſumpt. lib. 6. cap. 16. num. 2. Ceuail. contrarium contra commun. quaſt. 227.

PROHIBENTIS melior eſt conditio in pari cauſa, l. Sabinus. ff. commun. diuid. Oladad. conſ. 122. Cuatio in fin. verſ. prætere in re pari, Cardin. Tufch. præſ. l. i. concl. 106. lit. P. concl. 893.

PROHIBERE non poteſ, quod tibi non nocet, & alteri prodeſt, l. 2. §. idem enim, & §. denique, l. 1. ff. de aqua plu. arcenda, gloſ. in l. in ſumma. §. nem Labeo. ff. eod. tit. l. ſi cui. ff. de ſeruit. l. præſcripta. ff. C. de precib. Imper. offerend. in credendo. ff. de curi. Conar. var. lib. 3. cap. 14. num. 8. verſum, & præſcripta. 57. num. 2. & num.

& num. 3. col. 3. Anton. Gom. var. som. 2. cap. 2. num. 17. Menorb. remed. 6. remenda. n. 114. cum seqq. & de arbit. casu 168. num. 13. & casu 237. num. 19. & conf. 14 num. 8. & conf. 51 num. 45. & conf. 121. num. 8. Thom. de Thom. massi. in floribus legum. reg. 268. vbi intelligit procedere, nisi tractetur de præiudicio tertij, vel de publico bono, aut animæ salute, Surd. decis. 120. num. 12. & decis. 236 num. 12. D. Barbosa. in l. 2. in princip. p. 2. num. 34. cum seqq. ff. soluto matrim.

S V M M A R I V M.

- 1 Protestatio contraria factò non releuat.
- 2 Protestatio tollitur, & cessat per actum subsequenter contrarium.
- 3 Intellige, quando protestatio fit, vt tollat factum contrarium.
- 4 Intellige etiam, quando actus verè est contrarius.
- 5 Protestatio, seu reservatio non tollitur, quando factum compatitur cum potestate.
- 6 Protestatio contraria factò in præiudicium ipsius protestantis attenditur in iis, in quibus factum pendet à sola voluntate protestantis.

Protestatio.

AXIOMA CXCIV.

- 1 **P**ROTESTATIO contraria factò non releuat, licet in plures. §. locator. ff. locati, cap. gratum, de officio deleg. Oldrad. conf. 107. num. 10. vers. ad sextam, & conf. 301. num. 10. vers. & quod dicit. Bald. conf. 489. Quia copiose, in princip. lib. 3. Cephal. conf. 122. lib. 2. vbi multipliciter declarat, Surd. conf. 371. num. 67. vol. 3. & decis. 70. num. 8. & decis. 246. num. 4. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 6. lit. P, concl. 944. per totam, Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 11. cap. 13. num. 185.
- 2 Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 55. num. 9. Ratio est, quia protestatio tollitur, & cessat per actum subsequenter contrarium, Signor. de Homod. conf. 75. num. 21. & 12. vers. praterea non obstant, Cephal. conf. 222. num. 14. vers. tertio pramitto, lib. 2. Crauet. conf. 463. num. 18. & conf. 605. num. 5. & conf. 691. in fin. Surd. conf. 8. num. 28. & conf. 136. num. 42. Menoch. conf. 375. num. 28. Rot. decis. 539. num. 6. apud Farin. p. 2. recent.
- 3 Intellige, quando protestatio fit, vt tollat factum contrarium, tunc enim non releuat; si verò fiat ad tollendam mentem & præsumptionem, quæ resularet ab ipso factò contrario, bene operatur, & valet, Alex. conf. 130. in fin. num. 16. vers. quia vt dicit, lib. 4. quem refert Cardin. Tusch. d. lit. P, conclus. 944. num. 38.
- 4 Intellige etiam, quando actus verè est contrarius, ita vt non possit compati cum protestatione, aliàs secus, & ideo actus dubius non facit recedere à protestatione, Bart. in l. non solum. §. morte. num. 29. vers. & tunc, vbi Alex. nu. 15. & 16. ac Ias. num. 14. ff. de noui oper. nunciat. quos refert Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 944. num. 33. Vnde protestatio, seu reservatio non tollitur, quando factum compatitur cum protestatione, Surd. conf. 143. num. 58. & 59. vel quando ille actus fit cum protestatione de non recedendo, Decian. conf. 13. num. 25. & 26. lib. 2.
- 6 Limita Axioma non procedere in iis, in quibus factum dependet à sola voluntate protestantis, quia tunc attenditur protestatio contraria factò in præ-

iudicium ipsius protestantis, Bart. in l. qui in aliena. §. Celsus. ff. de acquir. hered. & in l. non solum. §. morte. num. 17. ff. de noui oper. nunciat. Alex. conf. 7. Videretur. num. 12. vers. nec obstat, Perr. de Anch. conf. 33. Per statutum, vbi secus dicit, quando factum non pendet totum à voluntate protestantis, refert Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 944. num. 41.

S V M M A R I V M.

- 1 Prouisio hominis facit cessare prouisionem legis, vbi multipliciter intelligitur, & declaratur.

Prouisio.

AXIOMA CXCIV.

PROVISIO hominis facit cessare prouisionem legis, quia si præcauerunt contrahentes non indigent cautione legali, fin. C. de p. Etu conueni. Castrenf. conf. 150. Viso statuto, in princip. lib. 2. & conf. 309. Viso, & examinato, col. fin. cod. lib. 2. plenè Neguzant. de pignori. p. 2. memb. 4. num. 87. vbi dicit, quod prouisio hominis facit cessare prouisionem legis specialis, non legis generalis, & quoad actionem nascituram, secus quoad iam natam, & num. 88. dat exempla vsque ad num. 93. vbi dicit, quod bene facit cessare prouisionem legis generalis, quando prouisio hominis fit ad nouandum, Abb. conf. 30. Videretur primò, col. 2. vers. & arbutor, lib. 2. vbi distinguit, quia in materia, in qua concurrunt plures prouisiones legis, putà ordinaria, & extraordinaria, prouisio hominis facit cessare prouisionem legis extraordinariam, nò autem ordinariam, Ant. Gabr. comm. lib. 6. tit. de regulis Iuris, concl. 8. Bec. conf. 82. n. 20. vbi ait, quod procedit in casu prouiso, nò autem extenditur ad alium casum, Menoch. conf. 151. n. 27. & conf. 602. num. 5. 10. 11. 20. de præsumpt. lib. 4. præf. 190. n. 40. & 41. vbi dicit, quod tunc prouisio hominis facit cessare prouisionem legis, quando est super eodem factò, & ad idem tendunt, secus si tendunt ad diuersa, latè Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 6. lit. P, concl. 951. per totam.

S V M M A R I V M.

- 1 Qualitas sine subiecto stare non potest.
- 2 Qualitas rei, quæ non est, non potest considerari.
- 3 Qualitas præsupponit existentiam rei.
- 4 Qualitas facilius datur, & præsumitur quàm substantia.
- 5 Qualitas noua adueniens enti, reponit illud in diuersam naturam & speciem.
- 6 Qualitas adiuncta verbo, intelligitur secundum tempus verbi.
- 7 Dispositionis qualitas vbi deficit, deficit ipsa dispositio.
- 8 Qualitates non entis nullæ sunt.
- 9 Quem non honoro, gravare non possum.
- 10 Quem de emissionem tenet actio, eundem agentem repellit exceptio.
- 11 Qui occasionem damni dat, damnum ipsum dedisse videtur.
- 12 Quod differtur non aufertur.

13 Quod

- 13 Quod potui, nolui, quod volui, adimplere nequini.
 14 Quod non vis tibi fieri, aliis ne facias.
 15 Quod quisque iuris in alium statueris, ipso iure utaris.
 16 Quod semel placuit, amplius displicere non potest.
 17 Quod alicui gratiosè conceditur, trahi non debet ab aliis in exemplum.
 18 Quod omnes tangit debet ab omnibus approbari.
 19 Quod quis mandato facit Iudicis, dolo facere non videtur.
 20 Quod de uno negatur, de alio concessum esse videtur.
 21 Quod maior pars facit, ab omnibus factum censetur.

Qualitas.

AXIOMA CXCVI.

- 1 **Q**UALITAS sine subiecto stare non potest, l. 4. §. fin. ff. de actionib. empti, l. fin. ff. de collat. bonor. l. nullam. §. si absentis, vbi Angel. ff. de pet. hered. l. Pomponius. §. fin. vbi Aretin. ff. de acquirenda possess. §. ideo autem, Instit. de serui. rustic. prad. princip. Instit. de usufr. Anton. Gom. l. 17. Tauri. num. 19. vers. primo, Surd. conf. 34. num. 13. & conf. 150. num. 80. & conf. 236. num. 15. & conf. 246. num. 6. & conf. 304. num. 1. & conf. 305. num. 67. Qualitas enim rei, quæ non est, non potest considerari, Oldrad. conf. 203. Factum tale est, vers. ad secundam quaest. & vbi deficit subiectum, non potest qualitas considerari, Fulgos. conf. 93. Ex facto proponitur, vers. in proposito autem; & propterea qualitas præsupponit existentiam rei, vel facti qualificati, ideo nisi probetur res, vel factum, non probatur qualitas, Bald. conf. 394. In causa Ludonici. num. 4. vers. quare præmissis, lib. 2. refert Card. Tusch. prætic. concl. tom. 6. lit. Q. concl. 6. per totam.
- 4 **Q**UALITAS facilius datur, & præsumitur quam substantia, Menoch. conf. 93. num. 15. Surd. de aliment. tit. 8. priuileg. 16. num. 96. & 97. & decis. 222. num. 71. & conf. 322. num. 71. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 306. num. 34.
- 5 **Q**UALITAS noua adueniens enti, reponit illud in diuersam naturam & speciem. §. præterea, Instit. de inut. lib. stipulat. cap. cum Martha. §. quæsiuisti, de celebrat. Missar. cap. statutum, de elect. lib. 6. Hippol. sing. 520. Qualitas, Menoch. remed. 6. recup. possess. num. 8. & conf. 35. num. 13. Surd. decis. 2. & conf. 321. num. 12. cum seqq. non tamen mutat substantiam, l. si fundus. §. si res. ff. de pignori. §. minus, Instit. de hered. qua abintest. defer. Brun. de augmento in 3. quaest. princip. num. 7. Cardin. Tusch. tom. 1. lit. A. concl. 82. num. 12.
- 6 **Q**UALITAS adiuncta verbo intelligitur secundum tempus verbi, l. in delictu. §. si extraneum. ff. de naualib. actionib. l. 1. §. iuroris. ff. quod in suu. l. Titius, vbi Bart. ff. de testim. mil. cap. si eo tempore, de rescript. in 6. Aretin. conf. 15. Attento. num. 29. & 30. vers. nec Signorol. de Homod. conf. 37. Factum sic proponitur, col. pen. vers. item per hoc, Angel. conf. 194. Visi processibus. num. 2. Marsil. sing. 187. Qualitas, Castren. conf. 5. in princip. vers. præterea, lib. 1. & conf. 6. circa med. vers. sed dictum eorum, & conf. 7. num. 2. vers. & hoc esse verum, lib. 2. Alex. conf. 20. Viso processu. num. 2. & 3. & conf. 16. Viso themate. num. 4. vers. circa secundum, lib. 2. & conf. 59. Viso themate. num. 11. lib. 5. & conf. 143. Viso titulo, in prin-

cip. lib. 6. & conf. 5. Aretin. num. 3. vers. sed præmissis, lib. 7. Roman. conf. 442. Ut decisionem. num. 2. vbi quod qualitas, quæ regitur ab aliquo verbo, intelligi debet secundum tempus illius verbi à quo regitur, Mohed. in decis. 23. num. 1. de præbend. Vital. de Camban. in trait. clausular. pag. mibi 164. num. 17. Menoch. remed. 16. recup. possess. num. 23. & conf. 107. num. 22. & conf. 211. num. 44. & conf. 169. num. 12. & conf. 335. num. 49. Picbard. ad §. proximum. num. 2. Insti. de legit. agnat. success. Auendan. ad l. 44. Tauri. glos. 15. num. 2. Surd. de aliment. tit. 9. quaest. 13. num. 5. & conf. 335. num. 20. & conf. 375. num. 37. & conf. 455. num. 5. Brunor. à Sole in locis communib. verbo Qualitas. num. 23. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. quaest. 11. num. 10. Gare. Gironda de priuileg. seu exempt. explicat. num. 290. Franc. Galet. in margarita casuum Conscientie, verbo qualitas, Aloys. Rice. in praxi rerum fori ecclesiast. resol. 268. num. 1. in 2. edit. Monet. de distribut. quotid. p. 1. quaest. 9. num. 38. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 43. num. 143. Alexand. Trentasig. vari. resolut. lib. 1. tit. de legitima resol. 2. sub num. 7. vers. secundo qualitas, Card. Tusch. prætic. concl. tom. 6. lit. Q. con. 9. Rot. decis. 496. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. vbi fuit dictum, quod ad hoc, ut huiusmodi Axioma verificetur, debet interuenire qualitas tempore verbi actu, & non habitu solum.

QUALITAS dispositionis vbi deficit, deficit ipsa dispositio, glos. verbo amandandum. in l. mancipia. ff. de seru. fugit. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 15. num. 47. Fulv. Pacian. de probationib. lib. 2. af. 14. num. 8. Camill. Gallin. lib. 4. de verbor. significat. cap. 9. num. 9. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. re. ol. 82. n. 1.

QUALITATES non entis nullæ sunt. Vide 8 supra Axiom. 162. num. 1.

QUEM non honoro, grauare non possum. Vide 9 supra Axiom. 108. num. 1.

QUEM de euictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptionem. Vide supra Axiom. 85. n. 3.

QUI occasionem damni dat, damnum ipsum dedisse videtur. Vide supra Axiom. 63. n. 1.

QUOD differtur non aufertur, l. quoties, C. de precib. imper. offeren. cap. ancillam 32. quaest. 2. cap. nemo deſerandus, de Pœni. dist. 7. cap. statum, vbi glos. verbo retardari, de heret. lib. 6. Gare. Gironda de priuileg. seu exempt. explicat. num. 966.

QUOD potui, nolui, quod volui, adimplere nequini, l. 3. in fin. vbi glos. C. de contrab. & commut. stipul. l. multum intereſt, vbi glos. C. si quis alteri, vel sibi, cap. cum super 23. in fine, de offic. deleg. Surd. conf. 251. num. 36. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 1. lit. B. conclus. 133. num. 1.

QUOD non vis tibi fieri, aliis ne facias, l. iniustitia. ff. de iustitia & iure. §. iuris præcepta, vers. alterum non ledere, Instit. cod. tit. vbi Picbard. num. 39. dicit, quod non læditur alter, si id, quod nobis fieri nolimus, alteri quoque non faciamus.

QUOD quisque iuris in alium statueris, ipso iure utaris, l. 1. ff. quod quisque iuris, Abb. conf. 101. In quaestione, in fine, lib. 1. Tirag. de retractu lig. §. 1. glos. 13. num. 6. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 6. lit. Q. concl. 49. Vnde dici solet, quis in alio aliter non iudicet, quàm in se ipso iudicari vellet, l. 1. ff. de solut. Roman. conf. 55. Si volumus, in princip.

QUOD semel placuit, amplius displicere non potest, l. sicut, C. de actionib. cap. quod semel 21. de regulis iuris, lib. 6. Mayn. in l. nemo potest mutare. ff. cod. tit. glos. verbo partibus, ad fin. in Clem. sepi. de verbor. significat. Manu. Dial. 94. Thom. de Thomasset. & in floribus legum, reg. 266. Surd. decis. 265. num. 25. & decis. 288. num. 5. Cald. Percira de potest. elig. cap. 16. num. 15. & de resolut. emphyt. cap. 15. num. 7. Cardin. Tusch. prætic.

- practie. conclus. tom. 6. lit. Q. conclus. 48.*
- 17 Quid alicui gratiosè conceditur, trahi non debet ab aliis in exemplum, l. quoniam, C. de Episcop. & cleric. cap. quod alicui, de regulis Iuris, lib. 6. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 256. ubi ait procedere, quando alicui gratiosè aliquid est concessum à Principe, secus autem si sit concessum à Iure communi.
- 18 Quid omnes tangit, debet ab omnibus approbari, l. ult. in fin. C. de auctorit. prest. l. per fundum 11. ff. de seruit. rustic. prad. cap. quod omnes 29. de regulis Iuris, lib. 6. Pro solutione autem multorum, quæ solent obici in contrarium, communis distinguit inter ea, quæ pertinent tanquam ad singulos, vel in speciali, & inter ea quæ pertinent tanquam ad vniuersos, vel in communi, veluti ad collegium, ut in illis tantum procedat hæc regula, in his verò sufficiat maior pars, cap. 1. de iis qua fiunt à maiori parte Capit. ita glos. Dyn. & omnes in d. cap. quod omnes, glos. 1. in cap. cum omnes, de consuet. ubi Dec. num. 5. Felin. à num. 15. & Exea à num. 144. Padl. in l. aquam num. 3. C. de seruit. Anton. Gom. vari. tom. 2. cap. 3. num. 14. Duen. reg. 295. Salzed. ad Bernard. reg. 449. Gare. reg. 95. num. 4. Azened. ad Curiam Pisanam, lib. 2. cap. 14. lit. R.
- 19 Quid quis mandato facit Iudicis, dolo facere non videtur, l. non videtur 128. §. qui iussu. ff. de regul. Iuris, cap. quod quis 24. cod. tit. lib. 6. Greg. l. op. l. 3. verbo per mandato, tit. 16. pars. 2. Bonacof. commun. crimin. p. 1. verbo mandatum, pag. mihi 109. Tiraq. de pœnis temper. causa 34. num. 4. & causa 35. num. 1. Capic. decis. 132. Grammat. decis. 36. num. 81. cum seqq. Farinae. in praxi crimin. p. 3. quæst. 89. num. 126. & quæst. 97. num. 109.
- 20 Quid de vno negatur, de alio concessum esse videtur, l. cum Prætor ff. de iudic. l. ait Prætor. §. sed quod Papinianus ff. de minorib. cap. qualis. 25. dist. cap. nonne, de presump. Perez per tex. ibi, in l. 9. glos. 2. post princip. tit. 3. lib. 4. Ordinum & l. 1. glos. §. tit. 15. lib. 8. eiusdem Ordin. D. Barbof. in l. cum Prætor, in princip. num. 37. & 53. cum seq. ff. de iudic. Et è conuerso quod de vno conceditur, de alio denegatur, l. marinus, C. de procur. tor. l. cum ita, in fin. C. de condition. & demonstr. d. cap. nonne, Thom. de Thomasset. in floribus legum reg. 257. ubi ait procedere, nisi sequatur correctio, vel absurdum.
- 21 Quid maior pars facit, ab omnibus factum censetur, l. quod maior, ubi glos. Bart. & aly. ff. ad municip. glos. verbo tractatus, in cap. 1. de rebus Eccles. non alienan. lib. 6. latè & eleganter Rendina in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 36. num. 4. in fine. Limita in actibus factis ab vniuersitate, in quibus agitur de præiudicio particularium ipsius vniuersitatis; tunc enim actus facti nullatenus valebunt, nisi omnes sint vocati, pariterque omnes consentiant, glos. in cap. quod omnes, de regulis Iuris, in 6. glos. verbo constitutum, vers. dicas etiam, in cap. cum omnes, de constitut. Rendina d. tom. 1. tit. 124. num. 5.

S V M M A R I V M.

- 1 Ratio est anima legis.
- 2 Legis dispositionem sic ampliat ratio sicut illius anima.
- 3 Ratio ubi est eadem, ibi debet esse eadem Iuris dispositio.
- 4 Genus sicut continet omnem speciem, ita generalis ratio continet omnem casum.

Axiom. Iur. Aug. Barbof.

- 5 Diuersa ratio ubi est, dispositio quoque diuersa esse debet.
- 6 Lex loquens in vno casu, in penalisibus & correctoriis non extenditur ad similem, etiamsi subsit eadem ratio.
- 7 Ratio ubi est eadem, dicitur adesse eadem lex non extensiuè, sed comprehensiuè.
- 8 Ratio potius quàm verba est spectanda.
- 9 Ratio scripta in statutis magis attenditur quàm verba.
- 10 Ratio attenditur magis quàm dictum.
- 11 Dictum per rationem ampliatur, & limitatur.
- 12 Legis ratione cessante cessat quoque eius dispositio.
- 13 Naturalis ratio cuncta rectè disponit.
- 14 Rationes due vincunt vnā.

Ratio.

AXIOMA CXCVII.

RATIO est anima legis, l. cum oratio. ff. de bonis damnat. Alex. conf. 32. Clarissimè. num. 5. vers. quarto, & conf. 129. Super primo num. 5. vers. presuppono, lib. 7. Card. Tusch. practie. concl. tom. 6. lit. R. conclus. 31. num. 15. in med. Barthol. Peretti. ad extranag. ambigua, de rebus Eccles. non alien. in initio, num. 41. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 9. num. 136. & sic ampliat legis dispositionem tanquam illius anima, Surd. de aliment. tit. 1. quæst. 44. num. 15.

RATIO ubi est eadem, ibi debet esse eadem Iuris dispositio, l. illud ff. ad leg. Aquil. l. si postulauerit. §. 2. ff. ad leg. Jul. de adulter. l. quidam nummularios. ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta, cap. l. à Titio. ff. de furtis, l. illud, C. de sacros. Eccles. §. si igitur, Instit. quod cum eo, glos. verbo Italia, in cap. 1. de tempor. ordin. lib. 6. Abb. in cap. nihil, num. 5. de elect. Dec. conf. 15. num. 2. & conf. 301. num. 6. & 8. Calderin. conf. 147. in prin. ip. aliàs conf. vnie. ut lite pend. & conf. 337. vers. sed posito, aliàs conf. 8. de testam. Bald. conf. 324. Omissis, in fin. lib. 5. Alexand. conf. 75. Videretur, num. 3. & 4. lib. 5. & conf. 36. Viso ibemate, num. 11. in fine, cum seq. lib. 6. ubi quod sicut genus continet omnem speciem, ita generalis ratio continet omnium casum, Crauet. consil. 183. n. 3. Fulgos. conf. 15. num. 2. & conf. 77. num. 2. & 3. ubi quod ubique ratio habet locum, debet habere locum lex, Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 299. Portol. in tract. de consortib. & fideicom. legalib. cap. 5. num. 14. Menoch. conf. 324. num. 10. & conf. 335. num. 32. & 33. & conf. 339. num. 10. & conf. 343. num. 12. & conf. 232. num. 43. Surd. conf. 301. num. 19. & decis. 52. num. 10. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 13. §. 27. num. 1. vers. quid igitur, & cap. 49. §. 4. num. 2. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 6. lit. R. concl. 31. per totum, Alexand. Trentasinq. var. resolut. lib. 1. tit. de statutis, resol. 1. sub num. 2. vers. primo, Farinae. fragment. crimin. p. 1. lit. E, num. 51. cum seqq. Cas. Argel. de contradict. legit. quæst. 10. num. 115. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 3. resol. 39. num. 1. Perez. de Lara de capellan. lib. 1. cap. 5. num. 24. Rebel. de obligat. iustit. p. 1. lib. 1. quæst. 6. sect. 4. num. 20. Narbona de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 2. n. 6. Orlau. Glorit. resp. 5. num. 85. Sic è contra, ubi est diuersa ratio, dispositio quoque diuersa esse debet, l. si ita ff. de manumiss. testam. l. seruus. ff. de statuliber. Dec. conf. 394. num. 3. Surd. conf. 67. num. 19. quia diuersitas rationis diuersitatem quoque Iuris inducit,

ducit, l. inter ſtipulantem, §. ſacram. ff. de verb. obligatio-
nib. l. fin. ff. de ritu nupr.

- 6 Limita in pœnalibus, & correctoriis, in quibus
lex loquens in vno caſu non extenditur ad ſimi-
lem, etiamſi ſublit eadem ratio, *Calder. conf. 147.*
alias conf. unic. vi lite pendente, verſ. per prædicta, Portol.
in tract. de conſor. & fideicom. cap. 6. num. 15. Cardin.
Tuſch. d. lit. R. concl. 31. num. 43.
- 7 R A T I O ubi eſt eadem, dicitur ad eſſe eadem lex
non extenſiue, ſed comprehenſiue, l. his ſolis, verſ.
ſatis etiam cauere putamus, C. de renuocandis donat. d.
l. illud, C. de ſacroſ. Eccleſ. l. item veniunt, §. ait Sena-
tus, ff. de petis. hered. Tiraq. in l. ſi unquam, verbo li-
bertis, num. 45. & 46. Rebuff. ad l. in lege cenſoria 203.
verſ. utinque de ſeruis, verſ. colligitur, ff. de verbor. ſi-
gnif. pag. mibi 647. *Surd. deciſ. 276. num. 8. Gutier. præ-*
lic. lib. 3. queſt. 17. num. 84. cum ſeqq. Gonzal. ad reg. 8.
Cancel. §. 7. proem. num. 105.
- 8 R A T I O potiùs quàm verba eſt ſpectanda, l. ſci-
re, §. aliud, ff. de excuſat. tutor. Tiraq. in d. l. ſi unquam,
verbo libertis, num. 47. *Menoch. conf. 998. num. 13. Fu-*
ſar. de ſubſtitut. queſt. 480. num. 40. Et quod mens &
ratio ſtatuentium præponderet verbis, Marian. So-
cin. conf. 35. Circa prædictam, col. 2. verſ. & quamuis, lib.
1. quem refert Cardin. Tuſch. d. lit. R. concl. 31. num.
9 16. & quod in ſtatutis ratio ſcripta magis atten-
datur quàm verba, tradunt, Pariſ. conf. 12. num. 52.
lib. 2. & conf. 83. num. 13. & 14. lib. 3. Bald. conf. 44.
Si tenemus, in fin. lib. 4. Alexand. conf. 54. num. 9. & ſeq.
lib. 4.
- 10 R A T I O attenditur magis quàm dictum, l. cum
pater, §. dulciſſimis, ff. de legat. 2. *Bruno. à Sole in locis*
communib. verbo ratio 2. quia dictum per rationem
ampliatur, & limitatur, l. vnum ex familia, §. fin. ff. de
legat. 2. l. ſi is, qui animo, ff. de acquir. poſſeſ. l. ſi in l. id
quod, num. 7. ff. de legat. 1. Surd. conf. 67. num. 20. cum
ſeq. Rot. deciſ. 10. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. Oſſan.
Glorit. reſp. 2. num. 35. & reſp. 5. num. 58. & reſp. 10.
num. 57.
- 12 R A T I O N E legis ceſſante ceſſat quoque eius
diſpoſitio. Vide ſup. à Axiom. 136. num. 9.
- 13 R A T I O naturalis cuncta rectè diſponit, *Bald.*
conf. 38. D. Thomas in fine lib. 1. ubi ſubdit, quod vix
aliquid reperitur contra naturalem rationem, quod
non remordeat conſcientiam; & dicitur polus om-
nis virtutis, quia omnia nobis inſinuat, ex quo eſt
muta ratio, quæ loquitur in corde, idem Bald. conf.
343. Examinanda ſunt, in princip. lib. 1. refert Cardin.
Tuſch. d. tom. 6. lit. R. concl. 33.
- 14 R A T I O N E duæ vincunt vnā, cap. cauſam
quæ de re iudic. auth. ceſſante, C. de legat. hered. §. ſi
verò, Inſtit. de adoptionib. *Bald. conf. 188. In ſubſti-*
tutione, in princip. lib. 1. ubi limitat, quando ad ne-
ceſſitatem actus vnica ratio requiritur, quia tan-
tum operatur illa ratio requiſita de ſe, quantum
mille aliz rationes. Similiter etiam non procedit
Axioma, quando vnica ratio eſt potentior quàm
duæ, vel plures, quia attenditur vnica, Feder. de Se-
nis conf. 274. verſ. ſed poſſet aliquis, refert Cardin. Tuſch.
d. tom. 6. lit. R. concl. 34.

S V M M A R I V M.

- 1 Regule in dubio inhærendum eſt, donec ex-
ceptio probetur.
- 2 Regulam qui habet pro ſe, habet intentio-
nem ſuam fundatam, ac proinde trans-
fert onus probandi in eum, qui ſe fundat
in exceptione.

- 3 Regule contradicens id expreſſe probare de-
bet.

Regula.

A X I O M A C X C V I I I.

R E G U L A in dubio inhærendum eſt, donec
contrarium, ſiue exceptio probetur, l. ab ea
parte, ff. de probatioib. l. illud, C. de ſacroſ. Eccleſ. l. vlti-
ma, C. de hered. inſtit. l. apud antiquos, C. de furis, cap. 2.
de coniugio leproſ. *Con. vari. lib. 2. cap. 12. num. 4. Card.*
Manic. de conieſt. vltim. volunt. lib. 5. tit. 15. num. 31.
Menoch. remed. 14. recuper. num. 32. & conf. 88. num. 51.
& conf. 187. num. 25. & conf. 98. num. 13. & conf. 72.
num. 3. & conf. 76. num. 10. & conf. 90. num. 91. & conf.
231. num. 52. & conf. 238. num. 17. & conf. 272. num. 2.
& conf. 364. num. 13. & conf. 784. num. 5. & conf. 798.
num. 34. Bruno. à Sole in locis communib. verbo regula,
Surd. deciſ. 255. num. 2. & deciſ. 322. num. 40. cum ſeqq.
& conf. 356. num. 18. Cald. Pereira de eximel. emphy-
teuſ. cap. 2. num. 26. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloſ. 8. num.
70. cum ſeqq. Mones. de diſtribut. quorid. p. 1. queſt. 9.
num. 56. & p. 2. queſt. 10. num. 25. Aloyſ. Ricc. in deciſ.
Curia Archiep. Neapol. p. 2. deciſ. 138. num. 1. & deciſ.
107. num. 2.

Et ideo qui habet regulam pro ſe, habet inten-
tionem ſuam fundatam, ac proinde transfert onus
probandi in eum, qui ſe fundat in exceptione, cap.
ad decimas, & ibi gloſ. de reſtitut. ſpoliat. lib. 6. *Salicet. in*
l. fundum, in fine, C. qui potiores in pignore, ubi quod
nunquam recedimus à regula, niſi de contrario do-
ceatur, l. ſi in l. cetera, nu. 4. ff. de legat. 1. ubi quod pro-
nuntiandum eſt pro regula, quando caſus exceptua-
tus à regula non probatur, Anchar. conſil. 223. Ad
evidentiā, in fine, ubi ait quod qui habet regulam
pro ſe, poteſt dicere alleganti limitationem, da mi-
hi textum hoc dicentem, Apoſt. ad Matheſil. notab. 19.
Ægid. conf. 20. num. 30. cum ſeq. & conf. 33. num. 24. &
25 Gemin. conf. 103. Pro reſponſione. nu. 4. & 5. verſ. nam
quando alior, Fulgoſ. conf. 182. Titius fecit teſtamentum.
num. 2. in fine, Crauet. conf. 25. num. 8. & conf. 77. num. 4.
& conf. 129. in fine, & conf. 168. num. 8. Alex. conf. 89.
Omiſſis, in princip. & conf. 186. Viſo proceſſu, num. 6. lib.
7. & conf. 59. Viſo titulo. n. 4. & ſeq. lib. 4. Roman. conf.
123. Circa primum. n. 4. verſ. tertio, Roland. à Valle conf.
81. num. 4. lib. 1. Gozadin. conf. 50. num. 9. in fine, & n. 10.
Tiraq. de retractu lig. §. 1. gloſ. 9. n. 209. Bertazol. in re-
pet. l. ſi quis maior. C. de tranſact. num. 603. & 604. ubi
quod regulæ contradicens id expreſſe probare de-
bet, Maſcard. de probat. concl. 1261. Gutier. de iuram.
confirmat. p. 1. cap. 1. num. 64. & prælic. lib. 3. queſt. 4. n.
13. & queſt. 76. num. 8. Card. Tuſch. prælic. concl. tom. 6.
lit. R. concl. 94. per totam, Gonzal. d. gloſ. 8. nu. 72. Mari.
Antonin. var. reſolut. lib. 2. reſol. 59. caſu 12. Bernard.
Græue. ad prælicam Camera Imper. lib. 1. conſid. 36. con-
ſid. 1. Oſſan. Glorit. reſp. 2. num. 29.

S V M M A R I V M.

- 1 Rei ſua quilibet eſt moderator, & arbiter, ut
poſſit facere quicquid velit.
- 2 Iniquum eſt, liberum non eſſe homini ingenuo
de rebus ſuis poſſe diſponere.
- 3 Legem quam velit poteſt quis apponere in
conceſſione, ſeu traditione rei ſua.
- 4 Intellige in re ſua libera, ſecus ſi res ſit com-
munis, vel in qua alius ius habeat.

5 Rei

- 5 *Res transit cum suo onere ad quemcunque vadat.*
- 6 *Onus quando est reale, res transit cum illo ad quemcunque vadat, secus si onus est personale.*
- 7 *Res transit cum suo onere etiam in singularem successorem.*
- 8 *Res omnis per quasunque causas nascitur, per easdem dissolvitur.*
- 9 *Solemnitas eadem requiritur in reuocatione actus, quæ requiritur in consecutione ipsius.*
- 10 *Res sua nemini seruire potest.*
- 11 *Res inter alios acta aliis nocere non debet.*
- 12 *Res una & eadem non debet diuerso iure censerì.*

Res.

AXIOMA CXCIX.

- 1 **R**E i suæ quilibet liber est moderator, & arbiter, vt possit facere quicquid velit, l. in traditionibus ff. de pactis, l. in re mandata, C. mandati, Castren. conf. 260. Visis compromisso, col. 2. in princip. lib. 1. Roman. conf. 277. Non est dubium, num. 2. vers. consequens est, Cephal. conf. 121. num. 10. & conf. 429. num. 56. & 57. Decian. conf. 48. in princ. lib. 2. vbi ampliat etiam in rebus de futuro, Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 98. & 247. Menoch. quest. illustr. cap. 28. num. 15. Perez ad l. 1. vers. ex qua inferitur, tit. 2. lib. 5. Ordin. pag. mibi 76. Escobar. de ratiocin. cap. 90. num. 50. Menoch. conf. 155. num. 10. & conf. 296. num. 41. Molin. de iustit. tract. 3. disp. 1. concl. 1. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. conc. 486. & tom. 6. lit. R. concl. 112. Alojs. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. resolut. 149 num. 4. in 2. edit. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 45. num. 6. Rot. decis. 105. num. 6. apud Farin. p. 1. recens. & decis. 547. num. 3. apud eundem p. 2. recens. Iniquum est enim, liberum non esse homini ingenuo de rebus suis posse disponere, l. non vsque adeo. ff. si quis à parente fuerit manum, Curs. sum. conf. 110. num. 8. Castren. conf. 260. col. 2. in princip. lib. 1. quos refert Cardin. Tusch. d. lit. R. concl. 112. num. 4. vbi num. 11. per l. 1. §. si impuberi. ff. de collat. bonor. ampliat in tantum, vt possit quis res suas proicere in mari, & citat Castren. conf. 125. col. 1. lib. 1.
- 3 Vnde in concessione, seu traditione rei suæ potest quis apponere legem quam velit, l. 1. §. conueniunt. ff. de positi, l. si quid possessorem, §. sic autem, l. sed est si lege, §. consuluit. ff. de petit. hered. l. legem, C. de pactis, l. legem, C. de donat. Corn. conf. 24. per totum, lib. 2. vbi loquitur in emphyteusi, & feudo, Cephal. conf. 3. n. 51. vbi in primogenitura, Cranet. conf. 82. nu. 6. Surd. de aliment. tit. 8. priuileg. 56. n. 93. & tit. 9. q. 18. n. 13. & 14. & decis. 62. n. 6. Cald. Pereira de potest. eligendi, cap. 16. n. 6. & de extinct. emphyt. cap. 3. n. 11. Cabred. Lusitan. decis. 31. in princip. p. 2. Bobadil. in sua politica, lib. 3. cap. 4. nu. 63. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 175. nu. 5. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. quest. 35. Cardin. Tusch. d. lit. R. conclus. 112. num. 17.
- 4 Declara Axioma procedere in re sua libera, secus si res sit communis, vel in qua alius ius habeat, Anchar. conf. 155. optimis rationibus, n. 7. & seq. Boer. decis. 320. num. 12. vers. ex quo secundum, vbi subdit, quod in re sua quis non potest contra ius; nam contra leges, & contra bonos mores non potest quis de re sua disponere, quia Reipubl. interest, ne quis re sua malè vtatur, Abb. conf. 48. videtur primo, circa si.

vers. non obstat si dicatur, lib. 2. quem refert Cardin. Tusch. d. lit. R. concl. 112. num. 28.

Res transit cum suo onere ad quemcunque vadat, l. si cui opus, vbi latè las. nu. 6. ff. de noui operis nunciat. l. si conuenerit, §. si fundus. ff. de pignorat. act. l. 1. C. de distr. p. gnor. l. Iulianus, J. Caius, vbi Bar. ff. de manumiss. testam. l. Pomponius, §. 1. ff. de acquir. possess. l. fin. §. fin. ff. de contrah. empt. l. via constituti. §. si fundus, ff. de seruit. rustic. prad. cap. si quis Lucium, & ibi glos. 16. q. 1. cap. ex litteris, de pignorib. cap. pastoralis, de decim. Ordin. Regia Lusit. lib. 4. tit. 3. in princip. vbi Parens meus, Bellacomb. tom. 1. commun. opinion. lib. 3. tit. communia seruit. num. 67. pag. mibi 426. Menoch. conf. 2. num. 31. & conf. 63. nu. 11. & conf. 80. n. 79. D. Barbosa. in l. post dotem, n. 5. ff. soluto matrim. Cabed. Lusit. decis. 52. nu. 1. p. 2. Cald. Pereira de extinct. emphyt. cap. 3. num. 33. & de empt. cap. 10. num. 10. & cap. 27. num. ult. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 5. lit. O. conclus. 145. Franc. 1. eo in thesauro fori Ecclesiast. p. 2. cap. 15. num. 41. Alojs. Ricc. in praxi fori Ecclesiast. resolut. 529. num. 6. in 2. edit. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de exempt. cleric. & eorundem bonorum à muneribus publicis, §. 3. num. 2. & tit. de Clerico debitore, §. 8. num. 6.

Intellige, quando onus est reale, non ita quando est perionale, d. l. ult. ff. de contrah. empt. l. cogit, §. vnde queritur. ff. ad Trebell. l. cum fundo, & ibi Bald. ff. de seruit. urb. prad. l. eum cui, C. de actionib. & oblig. l. ult. C. de hered. act. Bellacomb. d. nu. 67. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo sua facilitate, num. 80. C. de in integ. restit. minor.

Amplia rem transire cum suo onere etiam in singularem successorem, d. l. cum fundo. ff. de seruit. rusticor. prad. l. 3. C. cod. Bellet. d. §. 8. num. 3. & in Ecclesiam, seu alium priuilegiatum, Duen. reg. 100. num. 14. Cranet. conf. 217. num. 5. Bellet. d. §. 8. nu. 8. & ita in fiscum, Tiraq. de retract. lig. §. 1. glos. 10. num. 13. Menoch. conf. 75. num. 63. Bellet. d. §. 8. num. 9.

Res omnis per quasunque causas nascitur, per easdem dissolvitur, cap. omnis 27. q. 2. cap. omnis res, de regul. iuris in decretalib. Palasc. conf. 130. num. 17. Narbona de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 1. nu. 95. Et ideo eandem solemnitate requiri in reuocatione actus, quæ requiritur in consecutione ipsius, tradunt Duen. reg. 187. vers. decimo octiano. Cald. Pereira de potestate elig. cap. 7. num. 13.

Res sua nemini seruire potest, l. si rem alienam, l. 1. ff. de pignorat. act. l. in re communi. ff. de seruit. urb. prad. l. vti frui. ff. si usufruct. petatur, Surd. de aliment. tit. 8. priuileg. 49. num. 7. & decis. 76. num. 2. Menoch. conf. 381. num. 7.

Res inter alios acta aliis nocere non debet, l. de vnoquoque. ff. de re iudic. l. sape constitutum est. ff. cod. tit. l. nam & postea, in fin. ff. de iureiur. l. quia non debet. ff. cod. l. Lucius. ff. de his qui not. infam. l. Modestinus respondit. ff. de exceptionib. l. Claudius. ff. qui potiores in pignore hab. l. si petitor. ff. de iudic. l. si vnus, §. pacta, in fin. ff. de pactis. l. 1. cum multis seqq. ff. de except. rei iudic. l. res inter alios acta. ff. de regul. iuris, toto tit. Cod. res inter alios acta, l. optimam, C. de contrah. empt. cap. inter dilectos, de fide instrum. cap. veniens, de transact. cap. super eo, de offic. deleg. Ordin. Reg. Lusitan. lib. 3. tit. 81. in princip. Exornant Tiraq. in speciali tract. res inter alios acta, Fulgos. conf. 209. Duobus fratribus, in princ. num. 2. & conf. 89. num. 4. vers. circa tertium, limitat in sententia lata super ingenuitate, quia omnibus præiudicat, Cou. practice. c. 13. num. 4. & cap. 14. num. 15. & 16. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 273. Menoch. quest. usufruct. 2. sic.

- freq. cap. 23. num. 13. cum seqq. Menoch. conf. 472. n. 14. & conf. 75. num. 92. & conf. 103. num. 7. & conf. 384. num. 12. & remd. 3. rein. num. 571. & conf. 28. num. 28. Mascard. de probat. conclus. 394. num. 29. & concl. 1243. & concl. 1267. num. 2. Brunor. à Sole in locis communib. verbo res 12. Hieron. de Laurent. Auenion. decis. 82. num. 1. Surd. conf. 577. num. 25. Cardos. in praxi iudic. verbo res. num. 25. cum seqq. & verbo sententia. num. 67. Cas. Argel. de contradic. legit. quest. 7. num. 80. & quest. 10. num. 264. & quest. 2. num. 114. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 106. num. 7. & 38. & 45. & lib. 3. resol. 1. n. 7. Card. Tusch. pract. concl. tom. 6. lit. R. conclus. 265. per totam, vbi ampliat, & limitat multis modis.
- 12 Res vera & eadem non debet diuerso iure censi. Vide supra Axiom. 135. num. 7.

S V M M A R I V M.

- 1 Res iudicata pro veritate habetur.
- 2 Sententia præsumitur ritè & rectè lata.
- 3 Res iudicata facit de albo nigrum, & de nigro album, de non ente ens, & de ente non ens, de indebito debitum, & de debito non debitum.
- 4 Ius irretractabile inter partes facit res iudicata.
- 5 Notorium inducit res iudicata.
- 6 Sententia nulla non est sententia, ac proinde non transit in rem iudicatam.
- 7 Sententia notoriè iniusta non transit in rem iudicatam.

Res iudicata.

AXIOMA CC.

- 1 Res iudicata pro veritate habetur, l. si non forem. §. haredi. ff. de condic. indeb. l. cum putarem. ff. famul. herese. l. ingenuum. ff. de statu homin. l. res iudicata. ff. de regul. iuris, l. 1. C. quando pronocare, Doctores in cap. suborta de re iudic. Mascard. de probat. concl. 1196. num. 14. cum seqq. Menoch. conf. 611. num. 14. & conf. 63. num. 3. Surd. decis. 170. num. 15. & decis. 189. num. 1. & conf. 91. num. 2. & conf. 106. num. 13. Brunor. à Sole in locis communib. verbo sententia 48. Anton. Monach. Florent. decis. 35. num. 1. & num. 24 & 25. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 76. num. 2. & resol. 94. num. 11. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 6. lit. R. conclus. 267. num. 54. cum seqq.
- 2 Sententia præsumitur ritè & rectè lata, l. Herennius. §. Caia. ff. de usuris, cap. in presentia, de renunciat. Angel. conf. 300. Neuiz. conf. 36. num. 2. Alex. conf. 95. Vifi. num. num. 9. lib. 2. Paris. conf. 108. Pro solutione. num. 35. cum seqq. lib. 4. Gam. Lusit. decis. 110. num. 5. Mari. Antonin. d. lib. 1. resol. 50. num. 30. & resol. 71. num. 4. & lib. 3. resol. 13. num. 1. Cardin. Tusch. d. lit. R. concl. 267. num. 53. Cald. Pereira de empt. cap. 34. num. 40. Rot. decis. 94. num. 1. apud Farin. p. 1. recent.
- 3 Res iudicata facit de albo nigrum, & de nigro album, falsumque mutat in verum, non essentialiter, sed quod effectum, Castren. conf. 6. circa fin. vers. cum igitur, lib. 1. Roman. conf. 504. In casu, vers. secundo quia, Alexand. conf. 93. Repetitum. num. 5. vers. & sententia. lib. 6. Hippol. Rimin. conf. 41. num. 7. & seq. Curt. sen. conf. 75. col. 7. num. 11. Curt. lun. conf. 177. num. 13. lib. 2. Cardin. Tusch. d. concl. 267. num. 54. & 55. Et de non ente ens, & de ente non ens, Jas. in l. iulianum, col. 2. num. 2. ff. de condic. indeb. Curt. lun. conf. 26. num.

6. lib. 1. & de indebito debitum, & de debito non debitum, Angel. Aretin. conf. 40. Lupo primam. num. 39. & seq. vers. cum sententia.

Facit ius irretractabile inter partes, l. eleganter. §. si quis post. ff. de condic. indeb. Socin. reg. 16. Crauet. conf. 10. num. 7. Curt. lun. d. conf. 26. num. 6. lib. 1. & conf. 177. num. 12. lib. 2. Paris. conf. 24. num. 218. lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 267. num. 85. vbi num. 86. post Alciat. reg. 3. pres. 9. num. 17. extendit, etiam si sit lata ex contumacia vera, vel ficta, Rot. decis. 78. num. 1. apud Farin. p. 1. recent.

Inducit notorium, Crauet. conf. 819. num. 4. Abb. 5 conf. 89. In questione. num. 2. & 3. lib. 1. vbi intelligit de notorio præsumpto, refert Cardin. Tusch. d. lit. R. concl. 267. num. 63.

Limita primò in sententia, seu re iudicata nulla, nam cum sententia nulla non sit sententia, l. vlt. C. de sent. ex breu. loq. recit. Clem. p. storialis. §. ut igitur, de re iudic. Tiraq. in l. boues. §. hoc sermone, limit. 1. num. 9. ff. de verb. signif. idè non transit in rem iudicatam; iuxta tradita per Vant. de nullit. tit. quoties, & inira quod tempus. num. 8. Magon. Lucen. decis. 62. num. 15. & decis. 98. num. 5. Surd. conf. 61. num. 53. Azued. l. 2. num. 23. tit. 17. lib. 4. noua Recopil. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 77. num. 14. & resol. 109. num. 3. & 4. Cald. Pereira quæst. forens. lib. 2. quæst. 37. à princip. Amat. Roderic. in practica, cap. vlt. p. 2. num. 10. & 11. nec parit exceptionem rei iudicatæ, l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudic. Tiraq. de retractu leg. §. 1. glos. 2. à num. 5. Rebuff. ad leges Galie, tom. 1. tit. de sentent. execut. ari. vlt. num. 4. pag. mibi 256.

Limita secundò in sententia notoriè iniusta, vt 7 per Surd. decis. 260. num. 30. & conf. 61. num. 24. quem citat Mari. Antonin. d. lib. 1. resol. 77. n. 4. vbi n. 13. subdit, iniustitiam notoriam æquiparari notoriæ nullitati, Cardin. Tusch. d. lit. R. concl. 267. num. 109. & seq.

S V M M A R I V M.

- 1 Relatum est in referente cum omnibus suis qualitatibus.
- 2 Relatum dicitur pars referentis.
- 3 Terminus referens censetur continere idem quod est in termino relato.
- 4 Paria sunt aliquid nominatim exprimi, vel per relationem.
- 5 Relatio restringitur, & limitatur ad illud, quod in relato continetur.
- 6 Referenti non creditur, nisi constet de relato.

Relatum.

AXIOMA CCI.

RELATUM est in referente cum omnibus suis qualitatibus, l. asse 1010. ff. de hared. instit. l. si ita scripsero. ff. de condit. & demonstr. l. ait Prator. §. 1. ff. de re iudic. Dec. conf. 47. n. 2. & conf. 647. n. 3. Roman. conf. 30. In proposita consultatione. num. 14. & conf. 305. num. 6. Crauet. conf. 45. n. 4. Socin. conf. 27. num. 12. & conf. 62. num. 24. lib. 4. Paris. conf. 25. num. 40. & 50. vol. 1. Gozadin. conf. 31. num. 1. Nat. conf. 204. num. 12. Neuizan. conf. 40. num. 3. Tiraq. de leg. connub. glos. 7. num. 183. & 187. Menoch. conf. 1. num. 83. & conf. 150. num. 41. & conf. 247. num. 32. & conf. 191. num. 47. & conf. 339. num. 1. Rec. conf. 78. num. 37. vol. 1. Bardel. conf. 21. num. 32. vol. 1. Surd. conf. 105. num. 30. & conf.

conf. 200. num. 5. & conf. 362. num. 8. & decis. 211. n. 14. & decis. 291. num. 17. & 18. Guier. conf. 18. num. 56. cum seq. Brunor. à Sole in locis communib. verbo relatio 5. Cald. Pereira de potest. elig. cap. 16. num. 17. & 33. Bobatit. in sua politica, lib. 1. cap. 4. num. 22. Mantie. decis. 137. num. 6. Stephanus Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 301. num. 16. & 17. Ceuall. commun. contra commun. tom. 4. quest. 905. num. 13. & 14. Ioseph. Sesse Aragonie decis. 115. num. 74. Cas. Argel. de contradict. legit. q. 10. num. 87. Benedict. Aegid. in repet. l. ex hoc iure. ff. de iustit. & iure. p. 1. cap. 8. n. 91. vers. nihilominus, Campan. in dicerf. Iuris Canon. rub. 11. cap. 7. n. 27. prope fin. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resolut. 59. casu 16. Rot. decis. 35. n. 6. & decis. 187. n. 7. & decis. 457. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. & decis. 373. n. 6. & decis. 447. n. 5. p. 2. recent.

- 2 Extende in tantum relatum esse in referente, ut dicatur pars referentis, Alex. conf. 35. Viso processu. num. 8. lib. 4. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 6. lit. R, conclus. 129. num. 2. & terminus referens censeatur continere idem quod est in termino relato, Socin. conf. 77. In present. num. 6. & conf. 89. In causa. num. 9. lib. 1. & conf. 188. Visa Bulla. num. 3. & seq. vers. ex quibus, lib. 4. & paria sint aliquid nominatim exprimi, vel per relationem, Paris. conf. 122. Clarissimus, col. 2. num. 3. & seq. lib. 1. ubi dicit hoc verum, maxime quando relatio est certa, quia non potest fieri nisi ad vnum certum, & conf. 2. n. 51. & seq. lib. 3. Castren. conf. 91. in fin. lib. 1.

- 5 Et ideo relatio restringitur, & limitatur ad illud quod in relato continetur tantum, Dec. conf. 63. sub num. 6. vers. nec obstat, Bimi. conf. 34. n. 6. Carol. Bardel. conf. 61. n. 42. Ioseph. Sesse Aragon. decis. 125. n. 41. & & decis. 187. n. 110.

- 6 Et referenti non creditur, nisi constet de relato, d. l. asse totio, auth. si quis, C. de edendo, Surd. conf. 5. num. 57. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 38. n. 5. & resolut. 64. num. 7. & lib. 2. resolut. 8. n. 12. illud enim si aliter se habet, dispositio referens tanquam erronea corrumpit, & non attenditur, Dec. d. conf. 63. Menoch. conf. 1. num. 96. Oltan. Glorif. resp. 12. n. 24.

S V M M A R I V M.

- 1 Remedium ordinarium ubi datur, non conceditur extraordinarium.
- 2 Limita, si remedium extraordinarium utilius sit ordinario.
- 3 Remedio nouo indigent, quæ de nouo emergunt.

Remedium.

AXIOMA CCII.

- 1 **R**EMEDIUM ordinarium ubi datur, non conceditur extraordinarium, l. quadam, in princip. ibi, quia id consequi, &c. ff. de edendo, l. in causa 17. ff. de minorib. Exornant Zaz. lib. 1. respons. cap. 20. Alpham. collect. 755. Menoch. remed. 15. recup. possess. num. 12. Mauris. de integ. restitut. cap. 11. Sfort. in simili tract. p. 1. q. 17. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo per quod pristinum, num. 16. & verbo implorare. num. 9. C. de integ. restit. minor. Morl. in emporio Iuris. p. 1. tit. 5. q. 3. num. 2. Christoph. de Pace in scholiis ad leges styli, l. 171. num. 1. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 5. lit. O, concl. 182. D. Barbos. in l. quia tale. n. 63. ff. soluto matrim.

- 2 Limita tamen, si remedium extraordinarium uti-

lius sit ordinario, secundum Zaz. d. cap. 20. n. 20. Pinet. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 3. cap. 1. n. 19. Mauris. d. cap. 11. num. 7. Sfort. d. q. 17. num. 32. Morl. d. q. 3. num. 12. Ex quo procedit, ut minori non denegetur restitutio, quoties per hanc plenius, seu pinguius illi succurritur, ut notant Doctores in l. in prouinciali. ff. de noui operis nunciat. Tiraq. in l. si unquam, verbo libertis. n. 114. C. de renouand. donat. Mauris. d. cap. 11. num. 7. Cald. Pereira in d. l. si curatorem, verbo laesis. n. 11.

REMEDIO nouo indigent, quæ de nouo emergunt. Vide supra lit. E, Axiom.

Reprobatio.

AXIOMA CCIII.

REPROBATIO vnius ex duobus propositis, videtur includere approbationem alterius, l. Tribunalis, §. fin. ff. de testam. milit. cap. nonne, de præsumpt. Surd. decis. 195. num. 3. D. Barbos. in l. cum Prætor, in princip. num. 37. & num. 53. cum seq. ff. de indic.

S V M M A R I V M.

- 1 Reo fauendum est potius quam Actori in ambiguis.
- 2 Petitio obscura Actoris declaratur in fauorem ipsius, & non Rei.
- 3 Sententia, data paritate probationum, potius ferenda est pro Reo.
- 4 Actori tuenti causam aliquam fauorabilem, potius fauendum est quam Reo.
- 5 Rei officium est se defendere.

Reus.

AXIOMA CCIV.

RE O fauendum est potius quam Actori in ambiguis, l. fauorabiliores. ff. de regulis Iuris. §. retinenda, Instur. de interdict. cap. cum sum partium, de regulis Iuris, lib. 6. Exornant Hyppol. in l. vnius, §. in ea, a num. 6. ff. de quest. & conf. 51. num. 41. Alciat. de præsumpt. reg. 3. præs. 44. Menoch. in simili tract. lib. 2. præs. 90. Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 1. cap. 9. n. 51.

Non obstat, quod obscura petitio Actoris declaratur in fauorem ipsius Actoris, & non Rei, l. si quis intentione 66. ff. de re indic. quia reiecta solutione gloss. verbo Actori, in d. cap. cum sum partium, & gloss. 2. in cap. cum ad Sedem, de restitut. spoliat. asserentium hanc regulam procedere in fine iudicij, hoc est, in decisione causarum, at verò d. l. si quis, in principio litis, quo tempore magis fauetur Actori; respondetur, sensum huius Axiomatis, & similibus esse, quod ubi Iura partium, id est, Actoris, & Rei, sunt obscura hinc inde, quia scilicet post discussionem eorum, quæ vtrinque adducta & allegata sunt, res adhuc est obscura, omniâque sunt paria, & necessariò faciendâ est interpretatio in fauorem alterius ex litigantibus, tunc potius Reo fauendum est, tunc propter conditionem ipsius miserabilem, secundum quam cum præsumatur eum non plenè instructum accessisse, & tamen æqualiter docuit de iure suo, plus aliquid egisse videtur quam Actor, & par est credere, quod si plenè esset instructus, plenissimè suam innocentiam ostenderet; tum etiam propter

pter cauſam abſolutionis, quæ in re dubia ſecurior, & fauorabilior eſt, l. *abſentem*. ff. de pœnis, cap. *alligant*, verſ. *nōne* 26. q. 7. Vnde fit, vt Axioma huiusmodi non tantum in fine reſpectu ſententiæ ferendæ, quæ, data paritate probationum, potius ferenda eſt pro Reo, gloſ. 2. in cap. *clerus*. 81. diſt. *Hypopol.* conf. 2. num. 12. & a num. 18. *Duen. reg.* 313. limit. 2. ſed etiam in principio, & in medio litis procedat, vt quia Reus aliquid petit, quod re hinc inde diſcuſſa pro vtraque parte, dubium eſt an concedi debeat. Quare cum in d. l. *ſi quis*, non agatur de interpretatione eorum, quæ vtrinque ſunt obſcura, ſed de declaranda petitione, quæ dubia proponitur per Actorem, meritò tunc in ipſius fauorem fit interpretatio, quia non conuenit ea, quæ Actor producit, retorqueri in eius odium, & in fauorem Rei, cui ſat eſt (ſeruata iuſtitie æqualitate, iuxta *reg. non licet*, de *regul. iuris*, lib. 6.) idem concedi, vt videlicet exceptio, quam dubiam propoſuit, in ipſius fauorem explicetur, iuxta d. l. *ſi quis*.

4 Limita tamen noſtrum Axioma non procedere, ſi Actor tueatur cauſam aliquam iure fauorabilem; ex quo enim tunc omnia ex parte ipſius, & Rei non ſunt paria, præponderat fauor cauſæ, & ſententia pro Actore fertur, cap. *ex literis*, de *probat.* cap. *ult.* in princip. de *re iudic.* l. in *pares* 38. ff. *illo tit.* & docent *Alciat.* d. *praſ.* 44. num. 13. & *Tiraq.* id extendens ad quamcunque cauſam piam, in *tracſ. de priuileg. pia cauſe*, preui. 146. cum ſeq.

5 REI officium eſt ſe defendere, l. 1. in princip. vbi *Bart.* & *Doſt.* ff. de *edendo*, l. *ſi ex pecunia*, col. fin. verſ. *circa iſtud*, C. de *ſeruis fug.* *Cardin. Tuſch. prætic. conſul.* tom. 7. lit. R, concl. 327. n. 3. Vide quæ dixi ſub verbo *Actor*, Axiom. 10.

Separata.

AXIOMA CCV.

1 SEPARATORVM natura eſt diuerſitatem inducere, vt per *Bald.* conſil. 156. Cum *dua ſunt*. n. 3. & in fine, lib. 3. *Card. Tuſch. prætic. conſul.* tom. 7. lit. 5. concl. 184. per totam, vbi num. 8. poſt *Dyn.* conf. 26 n. 4. verſ. *contra videtur*, & *Socin.* conf. 85. *Conſilius*. num. 7. & 8. lib. 1. limitat, vt non procedat, quando vnum capitulum dependet ab alio, quia tunc cenſentur connexa, & inſeparabilia. Quæ autem dicantur capitula, ſeu cauſæ ſeparatæ, vide *Alex.* conf. 89. *Diligenter*, in fine, verſ. *quæ autem dicantur*, lib. 1. *Ægid. Bellem.* conf. 18. n. 4. cum ſeqq.

2 SEPARATORVM ſeparata debet eſſe ratio, l. *Papinianus*. ff. de *minorib.* l. fin. ff. de *calumniat.* *Bald.* in l. *cum neceſſitate*, C. de *fideicom.* *Decian.* in *tracſ. crimin.* tom. 1. lib. 1. cap. 7. num. 4. *Caſtren.* conf. 389. n. 2. vol. 1. *Parif.* conf. 101. n. 38. lib. 1. quos reſert *Mari. Antonin.* vari. *reſolut.* lib. 1. *reſol.* 111. n. 4. *Menoch.* conf. 436. num. 7.

S V M M A R I V M.

- 1 Sermo ſimpliciter prolatus intelligitur de prima vice.
- 2 Sermo generalis non comprehendit perſonam loquentis.
- 3 Statutum pœnale non ligat Regem ſtatuentem.
- 4 Vendens gabellam non cenſetur vendere contra ſeipſum, vt teneatur.

5 Sermo generalis, & indefinitus in odiſis verificatur in duobus.

Sermo.

AXIOMA CCVI.

1 SERMO ſimpliciter prolatus intelligitur de prima vice, l. *bonis*. §. *hoc ſermone*, vbi latè *Tiraq.* ff. de *verb. ſignif.* l. *cum pater* 79. §. *pater*, il 1. ff. de *legat.* 1. *Franc. Galet.* in *margarita caſuum Conſcientie*, verbo *ſermo*, *Sanctarel.* vari. *reſolut.* p. 1. *queſt.* 38. num. 20. in fine, cum aliis adductis ſuprà Axiom. 73. n. 18.

2 SERMO generalis non comprehendit perſonam loquentis, latè *Anton. Gabr. commun.* lib. 6. tit. de *verb. ſignif.* concl. 9. per tot. *Dec.* conf. 104. *Menoch.* conf. 182. num. 2. *Rot.* decif. 29. num. 3. apud *Farin.* p. 2. recent. vbi declarat, vt non procedat, quando aliud ſuadet identitas rationis, *Alex.* conf. 182. *Leſſus*, & *ponderatus*. n. 4. verſ. *fortificatur*, lib. 2. vbi quod obligatio imperſonaliter facta, vel ſcripta non obligat perſonam loquentis, & ſcribentis, & conf. 112. *Viſa copia.* num. 4. lib. 7. vbi quod verba imperſonaliter dicta non comprehendunt perſonam loquentis, niſi agatur de acquirendo ipſi loquenti; & conf. 149. *Viſo proceſſu.* num. 5. & 6. lib. 2. vbi quod cedens iura ſibi competentia, non cenſetur contra ſe ipſum cedere, *Aſſuet.* decif. 319. *Quondam.* num. 8. & 9. vbi quod emens à Communitate gabellam, non intelligitur emiſſe niſi quoad alios, non quoad Communitatem, quæ non vendidit ſuam exemptionem; item quod promittens defendere, non intelligitur contra ſeipſum, *Curt. lun.* conf. 188. per totum, vbi quod dominus concedens pœnas Communitati, non includit concedentem, vt poſſit ipſe condemnari, & alia ſimilia ponit, *Surd.* conf. 47. num. 20. & ſeq. vbi quod ſtatutum pœnale non ligat Regem ſtatuentem, & num. 23. quod vendens gabellas non cenſetur vendere contra ſe ipſum, vt ipſe teneatur, ſi ante venditionem non ſoluebat gabellam, ſecus ſi ſoluebat.

3 SERMO generalis, & indefinitus in odiſis verificatur in duobus, *Oldrad.* conf. 81. vbi quod prouiſus aſſerens obtinere alia beneficia non exculatur à ſubreptione, ſi obtinet ultra duo beneficia, reſert *Cardin. Tuſch. prætic. conſul.* tom. 7. lit. S, concl. 218. num. unico.

S V M M A R I V M.

- 1 Signatum cognoscitur ex ſignis.
- 2 Res præſumitur eſſe illius, cuius eſt ſigillum, quo ſignata eſt.

Signatum.

AXIOMA CCVII.

1 SIGNATVM cognoscitur ex ſignis, l. 1. §. *ſi intelligatur*. ff. de *adul.* *edicto*, l. *ſtigmata*, vbi *Bart.* C. de *fabricenſ.* lib. 11. *Surd.* conf. 126. n. 15.

2 Et ideo res præſumitur eſſe illius, cuius eſt ſigillum quo ſignata eſt, ex latè adductis per *Aſſuet.* decif. 23. n. 3. & 4. *Anton. Gom.* l. 45. *Tauri.* num. 3. & 77. *Boër.* decif. 105. num. 9. *Soar.* tom. 1. *commun. opinion.* lib. 4. tit. 41. n. 6. pag. 651. *Rebuff.* ad *leges Galie.* tit. de *mercator. min. vendens.* art. 1. gloſ. 2. num. 26. *Oſaſch.* *Pedam.* decif. 40. num. 2. *Mafeard.* de *probationib.* concl. 91. & concl. 157. n. 3. cum ſeqq. & concl. 160. num. 4. & concl. 551. *Menoch.* de *praſumpt.* lib. 3. *praſ.* 64. *Heron.*

Hieron. de Laurent. Auenionen. decis. 30. num. 2. Brunor. à Sole in locis communib. verbo res 5. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 60. num. 62. cum seqq. Curia Philip. tom. 2. lib. 1. cap. 7. num. 13. cum seqq. ubi num. 16. subdit, quod si apud duos sit contentio super rebus, quæ ad eos pertinent, eo quod eodem sigillo ambo vtuntur, possidenti adiudicari debent, si verò non sint apud eos, sed penes tertium, diuiduntur inter contententes.

Simile.

AXIOMA CCVIII.

- 1 SIMILE non est idem, gloss. in l. quod Neruia, & Sibi Bart. ff. de posui, l. pecuniam. ff. si certum petatur, l. ad similitudinem, C. de Episcop. & cleric. §. sed inter eas, Instit. de nupt. cap. capitulum, de rescript. Zabarel. conf. 136. Cassan. in catalogo gloria mundi. p. 1. confid. 48. vers. quartus casus, Marc. Mantie. singul. 318. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 84. Bertaz. de clausulis instrum. claus. 27. gloss. 12. num. 1. Surd. de aliment. tit. 9. q. 1. num. 4. Gutier. pract. lib. 2. q. 176. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. num. 51. Accac. Anton. in comment. ad l. 5. num. 70. ff. de condit. & demonstr. Ferrer. in Constit. Cathalonie, gloss. 7. n. 100. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S, conclus. 247. Menoch. conf. 406. n. 50. & conf. 335. n. 19.
- 2 Et licet simile non possit dici identitas, quia simile non est idem, tamen valde simile reputatur idem, Bald. conf. 408. Quidam ciuis. num. 8. vers. quapropter de necessitate, lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. d. lit. S, conclus. 246. n. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Singula quæ non profunt, multa collecta inuant.
- 2 Intellige, quando singula genere suo perfecta sunt, non ita si vitiosa, & imperfecta.
- 3 Declara procedere in ciuilibus, in quibus agitur de modico praiudicio, secus in criminalibus.

Singula.

AXIOMA CCIX.

- 1 SINGULA quæ non profunt, multa collecta inuant, l. spadonem. §. qui iura. ff. de excusat. tutor. l. rationes, & l. instrumenta, C. de probat. cap. causam quæ, eod. tit. l. stipulatus, in princip. ff. de usuris, gloss. verbo legitimis, in l. 2. ff. illo tit. de excus. tutor. Anton. Gabr. commun. tit. de probationib. concl. 1. n. 1. Alex. conf. 13. Ex istis quæ, num. 19. cum seqq. lib. 1. Cald. Petreus in l. si curatorem, verbo sua facilitate. num. 59. vers. tamen hac duo, C. de in integ. restit. minor. Menoch. conf. 284. num. 43. Surd. conf. 245. num. 31. & conf. 329. num. 10. Anton. Menoch. Lucen. decis. 53. n. 31. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S, conclus. 276. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 39. num. 1. Ferrer. in Constit. Cathalonie, gloss. 5. num. 147. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 55. n. 16. & lib. 3. resol. 7. n. 13. Rot. decis. 774. n. 7. p. 2. recent.
- 2 Intellige, quando singula genere suo perfecta sunt, non ita si vitiosa, & genere suo imperfecta sunt. §. ex eo, Instit. quibus modis testam. infirm. Abb.

conf. 16. Ad claram, in fine, lib. 1. Alex. conf. 150. In causa & lite. num. 26. & seq. lib. 5. Thob. Noni. in rub. Instit. de obligat. num. 25. Menoch. de præsump. lib. 3. præs. 39. num. 6. Card. Tusch. d. lit. S, conclus. 276. n. 8. & 10.

Declara, vt procedat in ciuilibus, in quibus agitur de modico praiudicio, secus in criminalibus, ita Hippol. conf. 20. num. 48. & Alex. conf. 21. Repetitio, in princip. lib. 4. quos refert Cardin. Tusch. d. lit. S, conclus. 276. num. 14. ubi num. 15. post Alex. conf. 115. num. 9. & seqq. lib. 4. subdit, pariter procedere ubique agitur de re difficilis probationis de sui natura, quia tunc singula quæ non profunt, iunguntur.

S V M M A R I V M.

- 1 Obligatio tollitur, & extinguitur solutione eius, quod debetur.
- 2 Soluens de mandato Iudicis liberatur, & est securus.
- 3 Hypotheca tollitur solutione eius, quod debetur.
- 4 Creditor recipere non tenetur solutionem diminutam.
- 5 Solutio facta videtur de reliqua summa, quando aliquid petitur de resto.
- 6 Soluens in dubio videtur soluere de pecunia sua.
- 7 Soluens alij, quam vero creditori, non liberatur.
- 8 Solui non potest aliud pro alio inuito creditori.
- 9 Soluere minus dicitur qui tardius soluit.

Solutio, Soluere.

AXIOMA CCX.

SOLUTIONE eius, quod debetur, tollitur, & 1 extinguitur obligatio, l. nulla, C. de solut. l. soluitur. ff. quibus modis pignus, vel hypoth. princip. Instit. quibus modis tollitur obligatio, Bart. conf. 67. Satis dubie, in fin. lib. 1. Ioan. de Anan. conf. 10. Dec. conf. 449. num. 36. Abb. conf. 97. Vifo, in princ. lib. 2. Alex. conf. 17. Requisitus in causa. num. 3. lib. 1. Bald. conf. 192. & conf. 175. lib. 2. Anchar. conf. 318. In quæst. n. 2. Surd. conf. 145. n. 14. & 15.

Amplia primò in solutione facta de mandato 2 Iudicis, quia soluens liberatur, & est securus, l. non videtur. §. qui inssu. ff. de regul. Iuris, l. liberto. §. Lucius. ff. de annuis leg. Bart. in l. creditor, in princip. ff. de solut. Bald. conf. 128. lib. 2. Menoch. conf. 68. num. 12. cum seqq. Farin. in praxi crimin. p. 3. q. 97. num. 110. Gutier. pract. lib. 1. q. 113. num. 4. Rot. decis. 151. & decis. 849. num. 2. apud eundem Farin. in prima collect. nouissimarum. Declara, nisi fiat de mandato Iudicis iniusto, secundum Gutier. pract. lib. 1. q. 81. num. 10. cum seqq. & Farinac. d. q. 97. num. 112.

Amplia secundò, quod solutione eius, quod debetur, ne dum tollitur omnis obligatio, sed etiam hypotheca, gloss. verbo tollitur, in princip. Instit. quibus modis toll. oblig. Beroi. conf. 204. num. 7. lib. 1. Bald. conf. 263. Initium, lib. 5. Alex. conf. 106. Vifis, in fine, lib. 6.

SOLUTIONEM diminutam creditor recipere 4 non tenetur, l. tutor. §. Lucius. ff. de usuris; partis enim

- enim solutio multa affert incommoda, l. planè, ff. familia herisc. glos. Bart. & Alex. in l. quidam estimaverunt, ff. si certum pet. Surd. decis. 186. num. 2. Solutio verò facta videtur de reliqua summa, quando aliquid petitur de resto, Mascard. de probat. concl. 980. num. 20. & concl. 1111. num. 20. Parlador. rerum quotid. lib. 2. cap. fin. p. 5. §. 1. n. 10.
- 6 SOLVENS in dubio videtur soluere de pecunia sua, & non de pecunia illius, cuius nomine solvit, l. si defunctus, C. arbitrium tutela, Menoch. conf. 12. num. 20. & 21. & de presumpt. lib. 3. praf. 46. Cassan. in consuet. Burgund. rub. 4. §. 14. verbo meubles. num. 5. Burg. de Pace conf. 3. n. 73. Mascard. de probat. concl. 611. & conclus. 1159. & concl. 1319. num. 12. Surd. de aliment. tit. 6. q. 8. n. 51. Gam. Lusit. decis. 247. num. 2. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 20. n. 13. Rot. decis. 339. ad fin. apud Farin. in 1. collect. nouissimarum. Et præsumitur soluere ob causam grauiorem, Menoch. conf. 231. num. 28. & conf. 1185. num. 14. & conf. 1187. num. 26.
- 7 SOLVENS alij, quam vero creditori, non liberatur, l. 1. §. ante omnia, ff. de pactis, Surd. decis. 60. num. 1. & decis. 229. num. 1. Gratian. discept. forens. cap. 20. à n. 30. & cap. 194. n. 17. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S, concl. 340. num. 48. cum seqq. vbi num. 51. cum Abb. conf. 80. lib. 1. ampliat, solutionem factam alteri, quam ei cui debetur, non liberare soluentem, etiamsi accipiens caueat cum fideiussione de releuando illum indemnem.
- 8 SOLVI non potest aliud pro alio inuito creditori, l. 2. §. mutui datio, & ibi glos. fin. ac latè Jaf. ff. si certum pet. l. promissor. §. fin. ff. de constit. pecun. l. item liberatur. §. qui paratur. ff. quibus modis pign. vel hypoth. l. cum à quo, cum l. seq. C. de solutionib. Socin. reg. 28. Cott. in memor. verbo solui, pag. mihi 767. Donat. à Fina tom. 2. commun. opinio. lib. 8. tit. 27. de solutionib. num. 36. pag. mihi 393. Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 376. num. 1. Thom. de Thomasset. in floribus leg. reg. 31. Guier. de iuram. confirmat. p. 1. cap. 29. Escob. de ratiocin. cap. 17. num. 1. Picbard. in disps. de mora. num. 97. Surd. decis. 224. num. 16. Ceuall. commun. contra communes, q. 899. num. 97. tom. 4. Garc. Gironde de priuileg. seu exempti. explicat. num. 203. Anton. Monach. Bononien. decis. 35. num. 8. Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 354. Quando verò aliud pro alio de consensu creditoris soluitur, tunc per talem solutionem extinguitur obligatio, Gozadin. conf. 38. num. 8. Surd. conf. 245. num. 14. & seq. quos refert Card. Tusch. d. lit. S, concl. 340. n. 31.
- 9 SOLVERE minus dicitur qui tardiùs soluit, & plus soluere dicitur qui statim soluit, l. si in cui, in fine, l. minus. ff. de verborum signif. l. solidum. ff. de solutionib. §. plus, Instit. de fideiuss. §. si quis agens, vers. plus autem, Instit. de actionib. cap. 1. vbi Doct. de plus petit. cum aliis adductis per Tirac. de retractu lig. glos. 18. §. 1. n. 35. Surd. conf. 345. num. 9. Menoch. conf. 35. num. 27.

S V M M A R I V M.

- 1 Specialia duo non possunt concurrere circa idem, & in eodem subiecto.
- 2 Intellige, quando duo, vel plura specialia veniunt principaliter, non verò in consequentiam alterius.
- 3 Specialia non passim admittenda.
- 4 Specialia non debent trahi in argumentum, vel in consequentiam, nisi propter identitatem rationis.

- 5 Specialis dispositio vno casu, facit quod in aliis casibus Ius commune sit in contrarium.
- 6 Priuilegia specialia fisci arguunt in contrarium esse Ius commune in aliis personis.

Specialia.

AXIOMA CCXI.

SPECIALIA duo non possunt concurrere circa idem, & in eodem subiecto, l. cum post. §. gener. ff. de iure dotium, l. 1. C. de dotis promiss. cap. singula 89. dist. latè Socin. reg. 3. vbi limitat sex modis, Bart. in 1. quast. Lucana ciuitatis, in princ. num. 10. vers. decimò probatur, Oldrad. conf. 79. Duo specialia, in princ. & conf. 325. num. 4. vers. item promissio, Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 102. Menoch. conf. 336. n. 3. Richard. ad §. 1. Instit. de milit. testam. num. 8. & 11. latè Card. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S, concl. 360. per totam.

Intellige, quando duo, vel plura specialia veniunt principaliter, non verò in consequentiam alterius, vt declarant Bart. d. q. 1. Lucana ciuitatis, in fin. vers. ad decimum, Thom. de Thomasset. d. reg. 102. Thobi. Non. ad rub. Instit. de testament. n. 20. Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 360. n. 23.

SPECIALIA non passim admittenda, Alex. in 1. quod in bonis. §. cum fideicommissum, in fine. ff. ad leg. Falcid. Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 361. num. 1. Nec trahi debent in argumentum, vel in consequentiam, quia ab eis non est licitum arguere, Castren. conf. 97. Ne in propriis. num. 3. in fine, lib. 2. Cardin. Tusch. d. lit. S, conclus. 362. num. 12. vbi num. 14. post Abb. conf. 114. Attingendo. à num. 5. lib. 2. hoc limitat propter identitatem rationis. Amplia, quod specialis dispositio in vno casu, ne dum non tribuit facultatem arguendi, sed imò facit quod in aliis casibus Ius commune sit in contrarium, ita Corn. conf. 81. n. 9. lib. 2. Angel. conf. 183. in fine, Bald. conf. 382. In questione. num. 7. vers. cum igitur, lib. 5. quod duplicatur, lib. 1. conf. 250. Anchar. conf. 103. in fine, Roman. consil. 86. Viso questionis themate. num. 12. vers. tertia, Abb. conf. 79. Illud in iure, in princip. lib. 1. Guid. Papa decis. 473. vbi ait, quod generaliter vbi est Ius speciale in certo casu, sequitur quod in contrarium est Ius commune extra illum casum, Ioan. de Imola conf. 139. in fine, vers. non obstat ultimò, vbi quod specialia priuilegia fisci arguunt in contrarium esse Ius commune in aliis personis.

Subiecta.

AXIOMA CCXII.

SUBIECTA talia sunt, qualia prædicata demonstrant, l. 3. ff. de fundo instr. l. fin. §. cui dulcia. ff. de vino, trit. oleoque leg. Oldrad. conf. 80. Talia sunt, & conf. 326. num. 17. vers. item in hoc, Petr. de Anchar. conf. 65. num. 5. & conf. 82. num. 10. Signorol. de Homed. conf. 205. in fine, & conf. 199. num. 6. Crauet. conf. 25. num. 30. Brunor à Sole in locis communib. verbo subiectum, Surd. decis. 149. num. 18. & conf. 34. num. 40. & conf. 375. num. 45. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S, conclus. 716. à princip.

S V M M A R I V M.

- 1 *Subrogatum sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur.*
- 2 *Intellige procedere in subrogatione legis, non hominis.*
- 3 *Limita diuersis modis, vt numeris seqq.*

Subrogatum.

AXIOMA CCXIII.

1 **S**UBROGATVM sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur, l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si quis cau. vbi Bart. Bald. Angel. & alij, l. 1. §. hac actio. ff. si quis testam. liber. l. filia. §. Titia. ff. de condit. & demonstr. l. unica. §. 1. C. de rei uxorie act. §. fuerat, Instit. de actionib. cap. Ecclesia, il 1. vbi glos. 1. vers. & est hic argum. vt lue pendente, Alex. conf. 88. Quod concurrere. num. 4. vers. corroboro, lib. 1. quod duplicatur conf. 137. eod. lib. 1. Anchar. conf. 421. Præmittendum, in princ. vbi ait, quod hæc regula est magistralis, Crauet. conf. 973. num. 2. cum seqq. Socin. reg. 34. plenè Decian. conf. 43. num. 14. cum seqq. lib. 3. vbi infert ad plura exempla, Euerard. in topicis legalib. loco 93. Petr. Andr. Gammar. in Dialect. legalib. lib. 2. de loco subrogato 4. Tiraq. de iure primogen. q. 40. n. 43. & in tract. le mort. p. 2. declar. 9. num. 18. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 289. Thob. Noni. ad §. sed neque heres, Instit. de testam. num. 5. Pichard. ad §. ex conditionale. num. 13. Institut. de verb. obligationib. Brunor à Sole in locis communib. verbo subrogatum, Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de regulis Iuris, concl. 2. Menoch. conf. 52. num. 68. & 158. & conf. 70. num. 10. & conf. 95. num. 50. & conf. 97. num. 157. & conf. 211. num. 70. & conf. 215. num. 151. & conf. 280. num. 12. & conf. 650. num. 9. & conf. 840. n. 40. & conf. 896 n. 3. & conf. 784. num. 12. vbi ait procedere, quando is qui subrogatus est, æqualis est conditionibus, moribus & scientia cum eo cui subrogatus est, Molin. de primogen. lib. 4. cap. 4. num. 36. Surd. decis. 35. num. 9. & decis. 306. n. 5. & de aliment. tit. 9. q. 27. num. 9. & conf. 26. num. 5. Escob. de ratiocin. comput. 15. num. 2. Monet. de decimis, cap. 9. n. 75. & de opt. canon. cap. 4. q. 8. num. 146. Franc. Leo in thesiuro fori ecclesiast. p. 2. cap. 4. num. 55. Mari. Antonin. vari. resol. lib. 1. resol. 111. n. 28. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. §. 9. n. 99. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 7. lit. S, concl. 757. per totam.

2 **I**ntellige subrogatum sapere naturam primordiale, non accidentalem eius, in cuius locum subrogatur, vt declarant Surd. d. tit. 9. q. 21. num. 22. & ideo, quando dicitur subrogatum sapere naturam eius, in cuius locum subrogatur cum omnibus qualitatibus & causis, intelligitur de naturali causa, non de accidentali, Berui. conf. 71. n. 42. & seq. lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 757. num. 55. Et intellige etiam procedere in subrogatione legis, non hominis, ex Rimin. lun. conf. 118. num. 88. & conf. 113. num. 128. & seq. quem refert Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 757. n. 49. vbi num. 54. post Anchar. conf. 110. num. 3. subdit, subrogatum non sapere naturam eius, cuius loco subrogatur, nisi vel in subsidium, vel quando subrogatio est in plenum ius.

3 **P**rimò limita, quando subrogatum fit ad rem diuersæ naturæ, l. cum in fundo. §. si fundus. ff. de iure dos. Surd. de aliment. tit. 5. q. 1. num. 34. & quando non viget eadem qualitas in subrogato, imò repugnat, Rimin. lun. conf. 113. num. 129. quem refert Axiom. Iur. Aug. Barbof.

Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 757. num. 57. Franc. à Sonf. in repet. l. femina. ff. de regul. Iuris. p. 1. n. 229. Menoch. conf. 427. n. 8.

Secundò limita, vbi aliquid est specialiter attributum, tunc enim in eo subrogatum non sapit eandem naturam, nec subrogationis regula id extendit, quod fuit specialiter concessum, Surd. de aliment. tit. 9. q. 21. n. 21. D. Barbof. in l. cum Praior. §. 1. n. 421. ff. de iudic.

Tertiò limita, quando illud, in cuius locum fit subrogatio, esset extinctum, Rimin. lun. conf. 113. num. 121. Cardin. Tusch. d. lit. S, conclus. 757. n. 56.

Quartò limita in pœnalibus secundum Seraphin. 6 decis. 537. n. 4.

Quintò limita in priuilegiis, vt scribunt Azened. 7 l. 1. num. 27. tit. 1. lib. 6. noua Recopil. Garc. Gironda de priuileg. seu exemption. explicat. n. 1313.

Subtilitas.

AXIOMA CCXIV.

SUBTILITAS nimia veritatem lædit, Dec. 1 conf. 666. Visa copia, circa fin. Gemin. conf. 49. Super isto panilo. num. 4. vers. nam subtilitas, Roman. conf. 301. In proposita. num. 15. vers. secundo demonstr. Et voluntates contrahentium subuertit, l. 1. C. vt action. ab hered. vel contra hered. Et errorem inducit, Bald. in proœm. Decret. d. incip. Initium, circa fin. Roman. vbi supra, Roland. à Valle conf. 55. num. 7. lib. 1. vbi ait, quod in rebus clavis subtilizatio est errorem quætere, & ideo illa non est curanda in foro ecclesiastico, ex quo de mente constar, cap. dilecti, de iudic. Federis. de Senis conf. 158. Reuerende Pater, in princip. maximè in causis beneficialibus, Anchar. conf. 295. Pro clariori, in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 *Summa maiori inest minor.*
- 2 *Dispositiones quando sunt diuersæ, summa maior non continet minorem.*
- 3 *Summa maior non continet minorem, quando sumus in contractu ex causa onerosa, & in litteris ad beneficia vacatura ad summam maiorem, vt n. 4.*
- 5 *Declaratur tex. in l. si decem 54. in princ. ff. locati, & conciliatur cum tex. in l. 1. §. si stipulanti. ff. de verbor. obligat.*

Summa.

AXIOMA CCXV.

SVMMÆ maiori inest minor, l. 1. §. si stipulanti. 1 ff. de verb. obligat. cap. 1. de arbit. lib. 6. Bald. conf. 307. vers. in contrarium, lib. 1. Pichard. ad §. præterea. num. 8. Instit. de inutilib. stipulat. Cardin. Seraphin. decis. 267. num. 4. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 7. lit. S, conclus. 885. per totam, Menoch. conf. 265. num. 3.

Primò limita, quando sunt diuersæ dispositiones, quia tunc summa maior non continet minorem, Alex. conf. 179. Viso processu. num. 14. vers. nec etiam, lib. 5. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 885. num. 19. Idem est, quando summa diuersitas constituit specierum diuersitatem, secundum Card. Seraphin. citato loco.

Secundò limita, quando sumus in contractu ex 3
R causa

cauſa oneroſa, *Alex. conf. 18. n. 3. lib. 1. Card. Tuſch. d. concl. 885. num. 22.*

- 4 Tertiò limita in litteris ad beneficia vacatura ad ſummam maiorem, putà primum vacaturum valoris centum, non poteſt capere beneficium de minori ſumma propter odium litterarum ſimilium, quia in hoc caſu maior ſumma non continet minorem, *Lap. alleg. 79. n. 3. verſ. ſed quare, & conf. 101. n. 6. verſ. ſecundo, Zabarel. conf. 136. n. 4. Card. Tuſch. d. concl. 885. n. 23.*

- 5 Verùm contra noſtrum Axioma obſtat difficilis *tex. in l. ſi decem § 4. in princip. ff. locati*, ubi diſpoſitio concepta ſuper maiori ſumma non verificatur in minori; nec ſatisfacit communis intellectus *Bart. in d. l. 1. §. ſi ſtipulanti*, quem ſequuntur *Anton. Gom. tom. 2. var. ubi de contractib. cap. 9. n. 4. Conan. comment. iuris lib. 7. cap. 11. num. 4. Emman. Coſta lib. 1. ſeleſt. cap. 2. num. 1.* aſſerentis propterea ibi diſpoſitionem conceptam verificari in minori, quia agitur de cauſa oneroſa, in qua non procedit huiuſmodi Axioma, ſed tantùm in cauſa lucratiua, quia conuincitur ex *eadem l. ſi decem*, in ſecundo caſu, ubi probatur maiorem ſummam prolatam à conductore verificari in minori per ſe.

- 6 Quare reiecto ſupradicto intellectu, conſidero diſpoſitionem conceptam ſuper maiori ſumma, non verificari in minori, niſi appareat veriſimiliter diſponentem intendiſſe quacunque ſummam contentam ſub maiori. Cùm igitur primo caſu *d. l. ſi decem* maior ſumma proferatur à petente, ſcilicet à domino rei locatæ, ideo non videtur conſentire in minori ſumma, quia eſt ei præiudiciale: attramen ſecundo caſu maior ſumma proferitur à promittente, ſcilicet conductore, & ideo in minori conſenſiſſe videtur, nam veriſimiliter præſumitur conductorem, qui in maiori ſumma conſenſit, à fortiori conſentire in minori, ſi intelligeret locatorem minus velle locare, quia per hoc fit melior conditio ipſius. Sensus verò *d. §. ſtipulanti*, ex quo probatur huiuſmodi Axioma (omiffis variis intellectibus, de quibus *Menchac. de ſucceſſ. creat. §. 10. num. 141.*) poteſt verificari legendo illum continuatiue ad *verſ. niſi ſtipulatori*, ſuprà proximè præcedentem; & ita loquitur caſu quo diuerſitas promittentis maiorem, vel minorem ſummam incontinenti placuit interroganti, & ita ex eo quod fuit ſequuta complacencia ſtipulatoris in diuerſitate ſummæ promiſſæ, propter quam valet ſtipulatio in minori ſumma.

S V M M A R I V M.

- 1 Superfluitas euitanda eſt in omni interpretatione, & diſpoſitione.
- 2 Superflua omnia ſunt reprobata.
- 3 Actibus ſuperfluis non debemus uti.
- 4 Iuris communis correctio potiùs admittitur, quàm quod verba ſint ſuperflua.
- 5 Verba potiùs improprianda ſunt, quàm quod ſint ſuperflua.
- 6 Bis aliquid in legibus, & ſtatutis ponitur, ad euitandam malitioſam, & ſophiſticam interpretationem.
- 7 Superfluitas potiùs toleratur, quàm quis damnum indebitè patiatur.
- 8 Superfluum dici non poteſt, quando explicite & diſtinctè declaratur, quod im-

plicitè erat diſpoſitum.

- 9 Superfluitas admittitur, ne voluntas teſtatoris, vel diſponentis tollatur.
- 10 Iniquitas ut euitetur, toleratur ſuperfluitas.

Superfluitas, Superfluum.

AXIOMA CCXVI.

SUPERFLUITAS euitanda eſt in omni interpretatione, & diſpoſitione, ut per *Roland. à Valle conf. 62. n. 30. & ſeq. lib. 3.* quem refert *Cardin. Tuſch. practic. conſul. tom. 7. lit. S, concl. 895. n. 36. Menoch. conſil. 51. n. 32. Rot. deciſ. 702. num. 3. apud Farin. p. 2. recent. & deciſ. 75. n. 8. ead. p. 2.* dicit quod non eſt recedendum à natura rei, ut ſuperfluitas euitetur, & deciſ. 357. n. 1. ead. p. 2. cenſet quod ſuperfluitas non debet admitti etiam in quacunque materia odioſa, & in diſpenſatione.

SUPERFLUA omnia ſunt reprobata, *l. 1. §. qui-bus, C. de nouo Cod. l. ſin. C. qui admiſſi ad bonor. poſſeſſ. & in proem. Decretal. ibi, reſecatis ſuperfluis, Clem. exiui. §. quamuis, ubi Card. num. 210. de verbor. ſignif. Alandof. ad reg. 1. Cancel. q. 5. num. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloſ. 13. n. 72. & gloſ. 22. n. 4.*

SUPERFLUIS actibus non debemus uti, *l. hac ſtipulatio §. diu. ff. ut legator. nomine caueatur, C. ſtren. conf. 240. Subiſter, prope fin. lib. 2. Card. Tuſch. d. lit. S, concl. 894. num. 6.* nec ſuperfluis & impertinentibus allegationibus, *Caſtren. conf. 201. Viſis, & conſideratis, col. pen. verſ. quantum verò, lib. 1. Card. Tuſch. d. lit. S, concl. 896. n. 7.* nec cautionibus, *l. non cogendum. ff. de procuratorib. Caſtren. conf. 207. Viſis omnibus. num. 3. col. 2. verſ. præterea, lib. 1. Roman. conf. 62. Florentina, col. 1. in fine, illis enim non præſumitur quis velle uti, Abb. conf. 73. Circa primum. num. 3. verſ. præterea, lib. 2. quia potiùs admittitur correctio iuris communis, quàm quod verba ſint ſuperflua, *Crauet. conf. 92. num. 5. quem refert Card. Tuſch. d. lit. S, concl. 895. num. 38.* & potiùs improprianda ſunt verba, quàm quod ſint ſuperflua, *Rol. ind. conf. 61. num. 16. & conf. 62. n. 31. & ſeq. lib. 3. Crauet. conf. 294. n. 3. & conf. 714. Illuſtris. n. 19.**

Primò limita, quia frequenter in legibus, & ſtatutis ſemel diſpoſitum etiam per verba inculcata idem importantia diſponitur, & plus non operantur, niſi maiorem declarationem, gloſ. *verbo inculcatio, in l. lecta. ff. ſi certum pet. Cuman. conf. 55. n. 4. verſ. quamuis, Caſtren. conf. 75. Notandum. num. 2. verſ. frequenter, lib. 2.* & ideo dicunt *Felin. in cap. venerabili. num. 1. notab. 3. de officio deleg. & Iaſ. in l. cum qui. §. ita te, & Tiſum. num. 4. verſ. ſed aduerte. ff. de verb. obligat.* quod ſæpe aliquid bis ponitur ad euitandam malitioſam, & ſophiſticam interpretationem, & ſic ad maiorem expreſſionem, referunt *Cardin. Tuſch. d. lit. S, conſul. 895. num. 49. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloſ. 6. n. 32.*

Secundò limita, quia potiùs toleratur ſuperfluitas, quàm quod quis damnum indebitè patiatur, *Crauet. conf. 70. num. 29. verſ. imò potiùs, Cephal. conf. 104. num. 22. lib. 1. Surd. deciſ. 36. num. 19. & 20. Card. Tuſch. d. lit. S, concl. 895. n. 56. Gonzal. d. gloſ. 6. num. 32.*

Tertiò limita, quando explicite & diſtinctè declaratur, quod implicite erat diſpoſitum quia tunc dici non poteſt ſuperfluum, *Ruin. conf. 89. num. 17. verſ. nec obſtat, vol. 4. Tirag. in l. ſi unquam, verbo venentatur. n. 26. C. de reuocand. donat. quos refert, & ſequitur Gonzal. d. gloſ. 6. n. 33.*

Quartò

- 9 Quartò limita, quia superfluitas admittitur, ne voluntas testatoris, vel disponentis tollatur, *Crauet. conf. 25. num. 30. vers. ex premissis*, vel ne fiat contra mentem disponentis, *idem Crauet. conf. 70. num. 29. vers. tertio*, prout illum refert *Cardin. Tusch. d. lit. S. concl. 895. num. 54.*
- 10 Quintò limita, quia toleratur, ut euitetur iniquitas, *Crauet. conf. 70. num. 29. vers. secundò respondeo & in vers. quinto respondeo*, idem tenet, ne absurdum inducatur, refert *Card. Tusch. d. conclus. 895. num. 55. & 57.*
- 11 Sextò limita, quia potius admittitur superfluitas statuti, quam quod statuentes voluerint aliquid illicitè, vel non permissum statuere, *Castren. conf. 258. Viso puncto, col. 1. in fine, vers. nec erit statutum, lib. 2. Card. Tusch. d. lit. S. concl. 895. n. 61.*

S V M M A R I V M.

- 1 Tacens consentire videtur.
- 2 Intellige in fauorabilibus.
- 3 Limita in praeiudicialibus.
- 4 Tacens consentire videtur in iudicialibus, etiam in sibi praeiudicialibus.
- 5 Tacens habetur pro consentiente, etiam in damnosis fauore Reip. pupilli, & Ecclesiae.
- 6 Ius quando resistit, tunc tacens consentire non videtur.
- 7 Tacens quando contradicendo actum impedire non potuisset, tunc consentire non censetur.

Tacens.

AXIOMA CCXVII.

- 1 **T**ACENS consentire videtur, l. 2. §. voluntatem. ff. soluto matrim. l. qui tacet, vbi Dec. & Cagnol. ff. de regulis iuris, l. 2. C. de acquir. possess. l. si sine, C. ad Pelleian. l. si hypothecatus, C. de remiss. pignor. cap. nonne, de presumpt. cap. qui tacet 43. vbi Dyn. & Ioan. Andr. de regulis iuris, lib. 6. Caball. in milleloq. 453. Corset. in sing. taciturnitas, Anton. Scapp. de iure non scripto, lib. 5. cap. 101. Ioseph. Ludon. Perus. decis. 9. à num. 21. Sebast. Medic. in tract. mors omnia soluit. p. 2. concl. 5. num. 21. Menoch. consil. 246. num. 26. & conf. 259. n. 14. & conf. 237. num. 15. & conf. 304. n. 30. & conf. 967. num. 15. Mascard. de probat. concl. 1218. Menoch. de presumpt. lib. 3. praef. 9. n. 20. Azor. Institut. moral. p. 1. lib. 1. cap. 4. in princip. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 92. n. 6. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1040.
- 2 Intellige in fauorabilibus, l. 1. §. pen. ff. nante, caupones, l. qui patiuntur. ff. mandati, l. si fideiussor, in fin. C. cod. tit. l. si ut proponis, C. de nupt. Costa in l. si ex cautione, fallent. 4. num. 2. Bald. conf. 299. Dicunt, num. 5. vers. item contractus, lib. 1. Clar. §. donatio, q. 14. num. 5. Cou. in rub. de testament. p. 3. num. 12. vers. verum si donatarius, Molin. de primogen. lib. 4. cap. 2. num. 76. Mench. illustr. quest. lib. 2. cap. 62. à num. 8. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 253. & 290. Mascard. de probat. concl. 1158. num. 25. Menoch. de presumpt. lib. 3. praef. 42. num. 11. & 24. & lib. 6. praef. 99. num. 11. D. Barbosa. in l. qua dotis. num. 153. & 164. ff. soluto matrim. Sanchez de Matrim. lib. 1. disp. 5. n. 5. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. T, concl. 2. num. 1. vbi num. 2. post Calderin. conf. 223. in fine, vers. & per hoc responderetur, alias 2. de prabend. limitat

vbiunque vltra consensum requiritur aliquid, quia tunc non sufficit tacitus consensus in fauorabilibus.

Limita primò in praeiudicialibus, l. inuitum. ff. 3 de seruit. urb. praed. l. in eo. §. pen. ff. de rim nupt. Gemin. conf. 55. circa fin. vers. nec isto casu, Bald. d. conf. 299. num. 5. vers. item contractus, lib. 1. Alex. conf. 84. In causa, in fine, lib. 7. Cou. pract. cap. 15. vers. quiniò deinde, Thom. de Thomasset. d. reg. 253. Fachin. controuerf. juris lib. 8. cap. 64. Menoch. conf. 573. num. 12. Surd. decis. 302. num. 3. & conf. 349. num. 4. Cald. Pereira de resolut. emphyt. cap. 11. num. 11. & de empt. & vendit. cap. 33. num. 81. & seq. D. Barbosa. in l. 2. §. ult. à num. 6. ff. soluto matrim. & in d. l. qua dotis. num. 153. & 164. ff. eod. Benedic. Agid. in repet. l. ex hoc iure. ff. de iustit. & iure. p. 1. cap. 9. num. 81. Stephan. Gratian. discept. forensium cap. 38. num. 20. & cap. 68. num. 16. Cardin. Tusch. d. lit. T, concl. 3. per totam, Mari. Antonin. d. lib. 1. resol. 59. casu 1. Sanchez d. disp. 5. num. 5. etiam si vltra taciturnitatem concurrat aliquis actus positivus, secundum Mascard. concl. 1218. num. 51. Surd. de iust. 32. num. 11. & decis. 264. num. 8. contra Abb. in cap. non iniuste, col. pen. de procurator. quem refert Cardin. Tusch. d. lit. T, concl. 3. num. 23.

Sublimita in iudicialibus, in quibus tacens consentire censetur etiam in sibi praeiudicialibus, Tirag. de iure mariti, glos. 7. num. 37. Surd. decis. 47. n. 9. D. Barbosa. in l. diuortio. §. ob donationes. num. 14. ff. soluto matrim. Vnde quod tacens, & non contradicens protestationi, quae sibi fit, censetur consentire etiam in damnosis, dicit Roman. conf. 311. in casu, num. 1. & seq. vbi num. 4. id extendit maximè in protestatione, quae fit inter contrahentes ad diminuendum ius alterius. Hinc etiam tacens, & non contradicens negatiue positae in iudicio, quod quis non impleuerit aliquid, ad quod obligatur, censetur fateri negatiuam, ex Crauet. conf. 1. in fine, vers. secundo probatur, quem refert Cardin. Tusch. d. lit. T, concl. 3. n. 17.

Sublimita etiam fauore Reipublicae, pupilli, & 5 Ecclesiae, quia tacens habetur pro consentiente etiam in damnosis, Roman. d. conf. 311. num. 3. Item & fauore piaearum causarum, ex adductis per Socin. conf. 291. Visis litteris. num. 10. lib. 2. Mandel. conf. 153. num. 10. Roman. d. conf. 311. num. 4. Tirag. de priuileg. piaearum cause, priuileg. 121.

Secundò limita, quando ius resistit, quia tunc 6 tacens consentire non videtur, glos. in cap. plerumque 2. q. 7. Mascard. de probat. concl. 1153. n. 52.

Tertiò limita, quando tacens contradicendo 7 actum impedire non potuisset, quia tunc consentire non censetur, l. Caius. ff. de pignor. act. l. si p. §. cur autem. ff. de re iudic. glos. in l. si p. §. non videtur. ff. quibus modis pignus, vel hypotheca, Menoch. conf. 120. num. 10. Surd. decis. 294. n. 13. & decis. 302. n. 2. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 33. num. 81. Stephanus Gratian. discept. forens. cap. 38. num. 21. & cap. 68. num. 16. Rot. decis. 513. num. 5. apud Farin. p. 1. recent. Cum aliis in aliis casibus, quos tacens, si vellet, posset impedire, consentire videatur, l. si fideiussor, C. mandati, Bart. in l. qua dotis. num. 22. vbi D. Barbosa. num. 160. ff. soluto matrim. Negozant. de pignorib. memb. 4. p. 2. num. 152. Cou. d. cap. 15. n. 5. vers. tertio, Tirag. de retractu lig. §. 1. glos. 9. num. 149. Menoch. de pactis lib. 2. cap. 4. num. 37. Menoch. de presumpt. lib. 6. praef. 99. n. 15. & conf. 58. n. 65. Mascard. concl. 1158. n. 47. Fachin. controuerf. lib. 7. cap. 80. Surd. conf. 290. n. 22. Cald. Pereira de renouat. emphyt. q. 16. num. 47. & 52.

S V M M A R I V M.

- 1 Taciti, & expressi idem est iudicium.
- 2 Intellige, quando tacitum includitur in natura expressi.
- 3 Tacitum pro expresso habetur in ultimis voluntatibus.
- 4 Expressum plus operatur quàm tacitum, quando agitur de annullando actum.
- 5 Tacitum non operatur quantum expressum in prohibitis.
- 6 Taciti & coniecturati par est virtus cum expresso.
- 7 Tacitum non producit aliud tacitum.
- 8 Tacitum resultans ex expresso, cessat cessante expresso.

Tacitum.

AXIOMA CCXVIII.

- 1 **T**ACITI, & expressi idem est iudicium, l. cum quid. ff. si certum petatur, l. si situmfam. ff. eod. tit. l. vlt. ff. de legat. 2. l. item quia. ff. de pactis, l. vlt. C. qui bonis cedere possunt, Federic. de Senis conf. 100. Factum, in princip. Con. in cap. quamvis pactum, de pact. lib. 6. p. 2. it. init. num. 6. in med. Menchaq. controuerf. illustr. cap. 33. num. 26. Menoch. conf. 108. num. 54. & conf. 183. num. 8. & 30. & conf. 461. num. 45. & de presumpt. lib. 4. pref. 40. num. 8. vbi intelligit, quando tacitum inest præcisè & simpliciter, secus si limitatè, Flamin. de resignat. benefic. lib. 1. q. 1. n. 3. cum seqq. & q. 13. num. 13. Escobar de ratiocin. cap. 7. num. 7. Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 80. n. 30. Morl. in emporio iuris, p. 1. tit. 8. q. 24. per totam, Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 7. §. 2. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 14. num. 64. Anton. à Sousa in relect. de censuris Bullæ in Cæna Domini, cap. 24. disp. 101. num. 2. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiast. p. 3. cap. 7. n. 61. Campan. in diuersorio iuris Canon. rub. 12. cap. 4. n. 5. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 8. lit. T, concl. 7. cum duabus seqq.
- 2 Intellige, quando tacitum includitur in natura expressi, secus est si non sit de natura expressi, nec inducatur sub expresso, secundum Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resolut. 57. num. 72. Intellige etiam, quando vtrunque procedit ex potentia eiusdem causæ, vt declarauit Rota decis. 608. n. 2. apud Farin. p. 2. recent.
- 3 Amplia in ultimis voluntatibus, quia in illis tacitum pro expresso habetur, vt per tex. in Lanier vltim. ff. de auro & arg. leg. & in l. in conditionibus primum locum. ff. de condit. & demonstrat. resoluunt Bart. in l. cum quid, col. 2. num. 9. vers. & pro huius solutione. ff. si certum petatur, & ibi Bald. col. 3. vers. in glos. Angel. col. 2. num. 2. Fulgos. col. 2. num. 7. Salicet. col. 1. num. 3. Ludou. Roman. col. 3. in princip. num. 11. Socin. col. 4. num. 23. Corn. col. 2. n. 6. Dec. col. 5. n. 22. Ioan. Bolognet. n. 51. & alij, quos refert Rendina in promptuario recept. sent. tom. 1. tit. 100. n. 16.
- 4 Primò limita, quando agitur de annullando actum, quia tunc plus operatur expressum quàm tacitum, Alex. conf. 59. Attentis narratis. num. 15. vers. nec obstant, lib. 3. Hyppol. Rimin. Iun. conf. 164. Dubitatur. n. 15. lib. 2. Cardin. Tusch. d. lit. T, concl. 7. n. 35. & 36. Sicut etiam vbi agitur de effectu exclusionis & priuationis, quia tunc par non est virtus

taciti & expressi, Curt. Iun. in l. cum quid. num. 15. vers. octauus casu. ff. si cert. pet. Menoch. d. lib. 4. pref. 40. num. 10.

Secundò limita in prohibitis, in quibus tacitum non operatur quantum expressum, quia ex tacito non inferitur consensus circa prohibita, Castren. conf. 259. Circa primum, in princ. lib. 2. Crauer. conf. 200. num. 7. vbi num. 8. subdit, quod tacitus consensus non est tantæ potentie, quantæ est expressus in iis, quæ sunt contra regulas iuris communis, Card. Tusch. d. lit. T, concl. 7. n. 39. & 41.

TACITI & coniecturati par est virtus cum expresso, Alex. conf. 109. Super prima. n. 17. vers. præterea in questione, prope fin. lib. 7. Cardin. Tusch. d. lit. T, concl. 7. n. 13.

TACITUM non producit aliud tacitum, secundum Decian. conf. 49. num. 50. lib. 2. Cardin. Tusch. d. lit. T, concl. 10. per totam; vnde euenit, vt si quis faciat actum, qui tacite importat aditionem, illa aditio tacita non possit operari, quod censeatur renunciatum beneficio inuentarij, prout si aditio esset expressa; vt tenet Cephal. conf. 139. num. 13. lib. 1. quem referunt Fannu. in tract. de inuentar. in pref. 1. n. 26. circa finem, & Card. Tusch. d. lit. T, concl. 7. n. 26. & concl. 10. n. 7.

TACITUM resultans ex expresso, cessat cessante expresso, l. 3. §. fin. ff. de iur. iur. pradi. Castren. conf. 106. Incipiendo. n. 3. lib. 2. vbi declarat, vt procedat quando subest eadem ratio, vel quando tacitum per se stare non potest, alias secus, prout eum refert Cardin. Tusch. d. lit. T, concl. 12. n. 1. & 2. vbi numeris seqq. limitat, quando tacitura resultans ex expresso, est æquè principale, & quando diuersa ratio est inter expressum, & tacitum.

S V M M A R I V M.

- 1 Tempus non est modus tollendæ, nec inducendæ obligationis.
- 2 Legis tempus qui non obseruat, non dicitur formam legis obseruare.
- 3 Tempore eodem vbi aliquid fit, non datur prius, nec posterius.
- 4 Temporalia ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum.
- 5 Tempore habili aliquid fieri, vel conferri in tempus habile, paria sunt.

Tempus.

AXIOMA CCXIX.

TEMPUS non est modus tollendæ, nec inducendæ obligationis, l. obligationum. §. placet. ff. de act. & oblig. §. at si ita stipuleris, Insti. de verb. obligat. glos. verbo ordinem, in cap. cum ex officio 16. de prescript. Anton. Gom. vari. tom. 2. cap. 11. num. 21. Accac. Anton. in comment. ad l. 1. ff. de condit. & demonstrat. verbo cum dies certus. num. 5. Aioys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 732. in 1. edit. alijs resolut. 409. num. 2. in 2. edit. & decis. Curia Archiep. Neapol. 62. num. 4. part. 2. Menoch. conf. 748. num. 30.

TEMPUS legis qui non obseruat, non dicitur formam legis obseruare, l. obseruare. §. posthac. ff. de offic. Procons. Rebuff. in tract. nominat. q. 14. n. 6. Gam. Lusit. decis. 337. n. 4. Cardos. in praxi iudicum, & Aduecat. verbo tempus. n. 1.

TEMPORE eodem vbi aliquid fit, non datur prius,

prius, nec posterius, l. quidam iustamento. ff. de pecul. leg. Sord. de aliment. tit. 9. quest. 29. num. 18.

- 4 TEMPORALIA ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum. Vide supra Axiom. 28.
- 5 TEMPORALE habili aliquid fieri, vel conferri in tempus habile, paria sunt. Vide supra Axiom. 174. num. 31.

S V M M A R I V M.

- 1 Totum continet singulas partes, quia in integrali toto comprehenditur qualibet eius pars.
- 2 Intellige, quando illae singulae partes sunt indiuisae.
- 3 Totum qui dicit, nihil excludit.

Totum.

AXIOMA CCXX.

- 1 TOTUM continet singulas partes, quia in integrali toto comprehenditur qualibet eius pars. l. 1. §. si stipulanti. ff. de verbor. oblig. l. si alij. ff. de iusi. l. g. l. in eo quod plus 111. l. in toto 114. ff. de regul. iuris. cap. plus 33. cap. in toto 80. cod. tit. lib. 6. Bald. conf. 153. Officiales, in princ. lib. 4. Federic. de Senis conf. 159. in fine, vers. item non obstat, ubi quod petens totum, si feratur absolutoria à toto, censetur etiam lata quoad singulas partes, Con. vari. lib. 1. cap. 2. num. 5. cum seqq. & cap. 21. num. 7. Alpham. collectan. 82. Anion. Gom. var. tom. 2. cap. 9. num. 4. Menoch. de arbit. lib. 2. cap. 47. num. 6. Card. Tusch. practice. concl. tom. 8. lit. T. concl. 336. per totam, Rot. decis. 144. num. 3. apud Farin. p. 2. recent.
- 2 Intellige, quando illae singulae partes sunt indiuisae, secus verò quando illud totum constitutus in partes diuisas est distinctum, & diuisum, ut cum Federic. de Senis d. conf. 159. num. 3. declarat Card. Tusch. d. concl. 336. num. 6.
- 3 TOTUM qui dicit, nihil excludit. Vide supra Axiom. 168. num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Turpitudinem, vel dolum suum allegans non auditur.
- 2 Filius allegans turpitudinem patris non auditur.
- 3 Haeres non potest allegare turpitudinem defuncti, cuius est haeres.
- 4 Iudici dicenti se protulisse sententiam pecunia corruptum non creditur.
- 5 Turpitudinem suam allegare unicuique licet, ubi agitur de periculo animae.
- 6 Turpitudinem suam allegare licet, ubi quis tractat de damno vitando contra alterum tractantem de lucro captando.
- 7 Reus potest uti exceptionibus contrariis temporibus successibus.
- 8 Turpitudinem suam potest quis allegare contra socium participem.
- 9 Turpitudinem suam potest quis allegare, ubi est per partem confessata, detecta, vel probata.
- 10 Turpitudinem suam potest quis allegare in

criminalibus se defendendo.

- 11 Turpitudinem suam per modum retortionis in civilibus potest quis allegare.
- 12 Hospes turpius excipitur quàm non admittitur.

Turpitudò.

AXIOMA CCXXI.

TURPITUDINEM, vel dolum suum allegans non auditur, l. mercenalem, C. de conditi. ob turpem causam, l. transactione, C. de transactionib. l. si pignorum, ubi glos. C. de seruo c. m. m. manum. l. cum proficere, C. de renouand. donat. cap. inter dilectos, de donat. Exornant latè Signorol. de Hered. conf. 180. Si quatur, Socin. conf. 264. num. 8. lib. 2. Ruin. conf. 194. num. 11. & 12. lib. 1. Crauet. in quest. de indemnitate mul. num. 33. & conf. 106. num. 12. Rot. Lucen. decis. 14. num. 31. Bernard. reg. 24. vers. quinto, Tir. q. de retractu lig. §. 1. glos. 18. num. 20. & 24. cum seq. & in tract. cessante causa limit. 2. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 32. Sarmien. lib. 3. select. cap. 13. num. 5. & 11. Decian. conf. 18. num. 189. lib. 1. Menoch. conf. 89. num. 32. Paulus. Fusc. lit. A, sing. 32. Insin. l. iusurandum, §. procurator, num. 18. cum multis seqq. ff. de iureiur. Alciat. in l. transactione 30. num. 4. cum seqq. C. de transactionib. Felin. in cap. tertio loco, à num. 6. de presumpt. Ioan. Gart. reg. 477. Sord. decis. 196. num. 6. & decis. 309. num. 16. Caraf. in praxi iudicium, & Advocat. verbo allegatio, num. 5. Bellei. d. i. glos. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali. §. 3. num. 12. Mar. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resolut. 11. num. 75. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 8. lit. T. conclus. 404. per totam, Rot. decis. 665. num. 12. apud Farin. p. 1. recent.

Amplia, ut filius non audiat allegans turpitudinem patris, Castren. conf. 48. in fine, lib. 2. Crauet. conf. 125. num. 6. ubi idem dicit de successore etiam singulari respectu sui auctoris, quia non auditur quis super eo, quod facit auctorem allegantis incidere in feloniam, ut resoluit idem Crauet. conf. 507. num. 9. quem refert Cardin. Tusch. d. lit. T. concl. 404. num. 13. Sic etiam nec haeres potest allegare turpitudinem defuncti, cuius est haeres, B. id. conf. 135. Pater Casan. circa med. vers. quia haeres, lib. 1. Signorol. de Hered. conf. 110. num. 4. & conf. 122. in fine, extendit, ut nec possit allegare impotentiam defuncti, cuius est haeres, allegans, quia sapit turpitudinem, & conf. 257. in fin. pariter extendit, ut nec possit successor heredis allegare turpitudinem defuncti, dicendo illum fuisse viutarium, & conf. 120. Quidam Placentinus, in fine, ubi declarat, quod licet haeres non possit allegare turpitudinem defuncti agendo, bene potest tamen excipiendo.

Amplia etiam in Iudice, qui si dicat se protulisse sententiam pecunia corruptum, sibi non creditur, Angel. conf. 309. num. 5. vers. hoc etiam probatur, quem refert Cardin. Tusch. d. lit. T. concl. 404. num. 33. ubi num. 32. post Angel. conf. 309. Factum est tale, num. 5. subdit, ideo testem deponentem extra iudicium, se deposuisse falsum in iudicio, non probare, nec propterea eius probationem tolli.

Limita tamen primò, ubi agitur de periculo animae, quia tunc unicuique licitum est allegare turpitudinem suam, siue agendo, siue excipiendo, Anchar. conf. 212. Ego Angelus, ubi hoc dicit in causa matrimoniali Crauet. conf. 466. num. 19. ubi idem ait, si allegetur turpitudò defuncti heredis pro salute animae defuncti, quia admittitur, Franc. Molin.

- de ritu nuptiar. lib. 1. compar. 13. num. 15. vbi loquitur in causa separationis thori, Cardin. Tusch. d. li. T, concl. 404. num. 59. & 60.
- 6 Secundò limita, vbi quis tractat de damno vitando contra alterum tractantem de lucro captando, iuxta ea, quæ resoluunt. Tirag. de retractu lig. §. 1. lib. num. 72. cum seq. Socin. conf. 264. num. 8. lib. 2. Bald. conf. 114. Factum tale est, in fin. lib. 4. Anchar. conf. 330. in fine. Rimin. lun. conf. 62. num. 29. & seq. lib. 1.
- 7 Tertio limita in Reo, quia potest vti exceptionibus contrariis temporibus successiuis, Decian. conf. 48. num. 35. lib. 2. quem refert Cardin. Tusch. d. li. T, concl. 404. num. 61.
- 8 Quarto limita, vt contra socium participem turpitudinis possit quis turpitudinem suam allegare, Castren. conf. 353. in fine, lib. 1. Capol. conf. 57. Franciscus. num. 4. vers. & primò, Decian. conf. 48. num. 36. lib. 2. Cardin. Tusch. d. li. T, concl. 404. num. 65. & 67.
- 9 Quintò limita, vbi turpitudine est per partem confessata, detecta, vel probata, seu declarata à Iudice. quia tunc potest allegari ab eo, qui commisit, Capol. d. conf. 57. num. 6. Ruin. conf. 194. in fin. lib. 1. Craues. conf. 771. num. 4. Cardin. Tusch. d. li. T, conclus. 404. num. 70. & seq.
- 10 Sextò limita in criminalibus, in quibus excipiendo, replicando, & se defendendo quilibet potest allegare turpitudinem suam, Capol. d. conf. 57. num. 4. vers. secundo responderetur, Cardin. Tusch. d. concl. 404. num. 68.
- 11 Septimò limita in iudicio ciuili, si per modum reiterationis quis alleget turpitudinem suam, vt per Signorol. d. conf. 180. vers. secundo casui, vbi prope fin. idem dicit, si agatur ciuilitè excipiendo, vel ratione rei familiaris; subditque quod in iudicio ciuili misericorditer implorando possum allegare turpitudinem auctoris.
- 12 T V R P I V S eiicitur quàm non admittitur hospes, cap. quem admodum. §. alioquin, de iureiur. glos. verbo ad inopiam, in cap. vestras, de donat. inter virum & uxorem, Alex. conf. 213. Ponderatis. num. 7. vers. accedit, quia turpius, lib. 6. Tirag. de iure constitu. p. 3. limit. 7. num. 43. Menoch. conf. 90. num. 124. Surd. de aliment. tit. 7. quest. 17. num. 41. & conf. 174. nu. 13. & conf. 175. num. 42. & conf. 371. num. 54. Beiter. disquisit. clericalium p. 1. tit. de disciplina clericali. §. 29. num. 7. Anton. Monach. Florent. decis. 24. num. 36. & Bononien. decis. 19. num. 33. Card. Seraphin. decis. 1483. num. 14. Card. Tusch. practic. concl. tom. 3. li. F, concl. 12. num. 4. & tom. 8. li. T, conclus. 403. Favorabilior enim est causa conseruationis, quàm nouæ acquisitionis, Menoch. conf. 32. num. 37. Et facilius constitutum ius retinetur, quàm de nouo acquiratur, l. patre furioso. ff. de iis qui sunt sui, vel alieni iurus, Surd. decis. 40. num. 5.

S V M M A R I V M.

- 1 Verba sunt intelligenda non secundum quod sonant, sed secundum mentem, & intentionem proferentis.
- 2 Verba sunt signa, & testimonium mentis nostræ.
- 3 Verba debent inferuire intentioni, & non intentio verbo.
- 4 Verba sunt intelligenda, & interpretanda secundum propriam significationem.
- 5 Verba debent intelligi quatenus propria eorum significatio patitur.
- 6 Verba sunt intelligenda secundum materiam

de qua loquuntur etiam contra propriam significationem, nisi materia subiecta aliud suadeat.

- 7 Verba debent intelligi secundum communem usum loquendi.
- 8 Verba debent intelligi secundum subiectam materiam, & naturam actus, seu contra-ctus.
- 9 Verba dubia impropriari debent, vt conueniant materia.
- 10 Verba debent intelligi cum effectu.
- 11 Verba debent aliquid operari, & non debent esse superflua.
- 12 Verbum quodcumque etiam minimum debet operari.
- 13 Verbum nullum in dispositione hominis debet esse superabundans, & sine ministerio operandi.
- 14 Verba debent aliquid operari etiam in odio-sis, & pœnalibus.
- 15 Verba in priuilegiis non debent esse superflua.
- 16 Rescriptorum verba non debent esse superflua.
- 17 Verba in statutis debent potius impropriari, vt operentur aliquid, quàm quod sint superflua, & sine effectu.
- 18 Verba in legibus interpretandis non debent esse superflua.
- 19 Testamentorum verba non debent esse superflua.
- 20 Iuramenti verba non debent esse superflua.
- 21 Attestationum verba non debent esse superflua.
- 22 Verba potius ad impropriam significationem trahi debent, quàm vt sint superflua.
- 23 Dispensationis verba non debent esse superflua.
- 24 Superfluitas in quibus casibus admittatur, ostenditur.
- 25 Verba dubia in potiori significatu sunt accipienda, & secundum sensum grammaticalem.
- 26 Verba dubia, quæ habent varium significatum, debent intelligi in eo significatu, qui est aptior.
- 27 Verba in dubio sunt interpretanda naturaliter, propriè, & verè, non autem accidentaliter, ciuilitè, & fictè.
- 28 Verba impropriantur quando natura rei illis repugnat, & vt bonus quis dicatur, vt sustineatur libellus, & ad tollendam contrarietatem, ne tertio præiudicetur, seu ad euitandum absurdum.
- 29 Verba sunt intelligenda simpliciter, & non secundum quid.
- 30 Verba dubia debent intelligi secundum naturam rei, cui adiciuntur.
- 31 Verba debent intelligi per prius, & non per posterius.

- 32 Verba clara non admittunt interpretationem, neque voluntatis coniecturam.
- 33 Verba ubi non conveniunt, dispositio non habet locum.
- 34 Verbo quod quis non expressit, mente non videtur cogitasse.
- 35 Verba dubia contra proferentem sunt interpretanda.
- 36 Verba generalia generaliter sunt intelligenda.
- 37 Amplia etiam in penalibus, odiosis, & correctoriis.
- 38 Verba quantumvis generalia debent restringi ad rationem & causam, propter quam fuerunt prolata.
- 39 Verba generalia restringuntur ad vitandum absurdum.
- 40 Verba generalia restringuntur secundum subiectam materiam.
- 41 Verba generalia restringuntur ad habilia.
- 42 Ius tertij ne tollatur, restringuntur verba generalia.
- 43 Actus ne pereat, restringuntur verba generalia.
- 44 Verba generalia restringuntur, & limitantur secundum naturam, & potestatem loquentis, & non ultra.
- 45 Verba generalia quandoque restringuntur ex verisimilitudine.
- 46 Verbis subtiliter non est dialecticandum.
- 47 Verba non sufficiunt, ubi opus est facto.
- 48 Verba precedentia declarant sequentia, & e converso.
- 49 Verba geminata magis operantur.

Verba.

AXIOMA CCXXII.

VERBA sunt intelligenda non secundum quod sonant, sed secundum mentem, & intentionem proferentis, l. non omnis, in princip. ff. si certum petat. l. 3. §. si quis hoc interdicto. ff. de itiner. relique prius l. si ve oportet. §. aliud. ff. de excusat. tut. l. non aliter 69. ff. de legat. 3. l. sed Celsus. §. 1. ubi glos. verb. sequendum. ff. de contrahen. empt. cap. intelligentia, & cap. propterea, de verbor. signif. Cosm. in Prag. sanct. tit. de electione, verb. mens. p. 18. mibi 141. Oldrad. conf. 9. num. 3. & seq. ubi, quod quando verba attenduntur secundum corticem, sumi debent, prout sonant; Quana. in manual. cap. 23. num. 38. Tiraquel. in l. si unquam, verbo libertis. num. 48. C. de renocand. donat. Surd. conf. 431. num. 35. Card. Tusch. pract. concl. tom. 8. lit. V, concl. 93. à principio, Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 48. num. 55. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quast. 85. num. 50.

VERBA sunt signa, & testimonium mentis nostrae, & demonstrant voluntatem animi, l. Labeo. §. idem Tubero. ff. de supelleet. leg. l. si ve. ff. de tutor. & curat. l. 1. §. Diuus. ff. ad seq. Cornel. de Sicar. glos. m. p. 18. mibi 141. animus, in l. Fulcinus. §. quid sit lesitare. ff. quibus ex caus. in posses. ead. l. reprehendenda. C. de insti. & subtit. l. generaliter, in 1. notab. C. de non num. pecun. Exornant Tiraq. in l. si unquam, verbo libertis. num. 15. & 18. C. de

renocand. donat. Aluad. de coniectur. mem. defuncti. lib. 1. cap. 1. Mench. controuers. illustr. cap. 58. num. 7. Perez. ad tit. 9. vers. aut dictum, lib. 8. Ordinam. pag. 216. Card. Mantuc. de coniect. ultim. volunt. lib. 3. cap. 4. Mascard. de probat. concl. 1415. num. 24. cum seqq. Menoch. de arbitrariis. lib. 1. quast. 7. num. 75. & de presump. lib. 3. pres. 1. num. 39. & conf. 1. num. 262. Surd. de aliment. tur. 2. quast. 2. num. 1. & conf. 179. num. 62. Flam. n. Paris. de resignat. beneficior. lib. 1. quast. 13. num. 29. Brunor. à Sole in glos. communibus, verbo homo 4. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 4. num. 9. Farinac. in praxi criminal. p. 5. quast. 126. num. 158. & fragmenior. crimin. p. 1. lit. A, num. 229. Rot. apud eundem, decis. 130. num. 3. p. 1. recent.

VERBA debent inferuire intentioni, non intentioni verbis, l. non aliter. ff. de legat. 3. l. 3. §. conditio. §. de adim. leg. 1. cap. sedulo. 38. dist. cap. secundo requiris, de appell. cap. intelligentia, de verbor. signif. Tiraq. in l. si unquam, verb. libertis, à num. 47. C. de renocand. donat. & de retract. lig. §. 32. glos. 1. num. 34. & 35. Simon de Prat. de interpret. ult. volunt. lib. 2. dub. 2. solut. 1. à num. 280. iuncto num. 215. Card. in Mantuc. de coniect. ultim. volunt. lib. 3. tit. 3. num. 9. Brunor. à Sole in locis commun. verb. verba, num. 20. Ratio est, quia verba pendent à mente, non autem mens à verbis, ut inquit Menoch. conf. 97. num. 44. & verba se habent ut corpus, & superficies, at verò ratio, & mens ut spiritus, & anima, secundum Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 48. num. 56.

VERBA sunt intelligenda, & interpretanda secundum propriam significationem, quia non est ab illa recedendum, l. non aliter. ff. de legat. 3. Crauer. conf. 20. num. 9. & conf. 105. num. 2. & conf. 149. num. 7. & conf. 227. num. 11. & seq. & conf. 239. num. 3. & 4. Paris. conf. 12. n. 6. lib. 4. ubi ampliat, etiam si agatur de praeiudicio tertij, Dec. conf. 113. num. 6. Surd. conf. 140. num. 63. & seq. ubi ampliat procedere etiam in materia odiosa, quando non praeiudicatur tertio, nec iurisdictioni ordinaria, & conf. 288. num. 27. Decian. conf. 17. num. 45. lib. 1. & conf. 30. num. 22. lib. 3. Sot. reg. 8. Brunor. à Sole in loc. commun. verb. verba, num. 1. Cardos. in prax. Indic. eodem verbo. num. 6. Melch. P. ob. Lusitan. decis. 77. num. 14. tom. 1. Cardin. Tusch. d. tom. 8. lit. V, concl. 91. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 15. num. 10. Unde prouenit, quod vulgò dicitur, verba debere intelligi quatenus propria eorum significatio patitur, l. cum lege. ff. de testim. l. 1. §. quod autem. ff. de aleator. cap. ad audientiam 12. de decim. Cardin. Mantuc. de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 18. num. 35. D. Barb. in l. quia tale. num. 37. ff. solut. matrim. Rot. decis. 352. num. 1. apud Farinac. p. 1. recent.

Limita, quia verba sunt intelligenda secundum materiam de qua loquuntur, etiam contra propriam significationem, Gemin. conf. 122. num. 3. vers. & fau. Alex. conf. 86. colum. 2. vers. nec obstat, & vers. & si dicatur, Cardin. Tusch. d. lit. V, concl. 91. num. 26. nam verba non intelliguntur secundum propriam significationem, quando subiecta materia aliud suadet, ut si Papa reteruet beneficia ad collationem Episcopi pertinentia, licet verbum pertinere ex propria significatione, importet proprietatem, tamen intelligitur de quibus Episcopus est in possessione, propter subiectam materiam conferendi, quae attenditur quando habet possessionem, ex Calder. conf. 244. aliis conf. 23. de prabend.

VERBA debent intelligi secundum communem usum loquendi, l. librorum. §. quod tamen, ubi Bari. ff. de legat. 3. l. Labeo. ff. de supelleet. legat. l. cum de lanionis. §. item, vers. optimum ergo. ff. de fundo instruit. l. cum autem, C. de donat. ant. nupt. Cardin. Mantuc. de coniect.

- coniect. ult. volunt. lib. 3. tit. 8. num. 1. Surd. conf. 313. num. 87. & conf. 454. num. 19. Anton. à Souza in refectione de censur. Bulla in Cœna Domini cap. 2. num. 4. & cap. 6. disput. 39. num. 3. & cap. 7. num. 5. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 11. num. 63. glos. 13. num. 62. & secundum consuetudinem regionis, ut per Sieph. Gratianum discept. Florent. cap. 78. num. 29. vulgaris enim appellatio pro lege habetur, ex Gonzal. d. glos. 11. n. 69.
- 8 **VERBA** debent intelligi secundum subiectam materiam, & naturam actus, seu contractus, l. cum pater. §. donatum. ff. de legat. 2. l. si uno, & ibi Bari. ff. locati, sed & si possess. l. 1. §. item si iura uero. ff. de iureiurand. l. fin. C. de non numer. pecun. l. cum manu sata, in fin. ff. de contrah. empti. l. damni infelli, in principio. ff. de damni. infello, l. fluminum. §. hac stipulatio. ff. cod. tit. l. Proculus. ff. de usufructu, l. si stipulatum. ff. de usuris. l. ubi ita donatur. ff. de donat. caus. mort. l. insulam. ff. de præscript. verb. l. si olei, C. locati, cap. constitutus de religios. dom. cap. soluta de maiorit. & obediens. Corn. conf. 239. num. 3. lib. 1. & conf. 138. num. 3. lib. 3. Beroi. conf. 106. num. 24. lib. 1. Alexand. conf. 129. Puto de iure, lib. 2. & conf. 37. Viso num. 5. lib. 3. Euerar. in topic. legalib. loco 46. Mascard. de probat. concl. 1131. num. 20. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 104. num. 28. Brunor. à Sole in loc. commun. verb. verba. num. 19. Cardos. in praxi iudic. & Advocat. eodem verb. num. 4. Surd. decif. 2. num. 13. & decif. 43. num. 16. & de aliment. tit. 1. quest. 42. num. 24. & tit. 5. quest. 1. num. 26. Pichar. in disput. de mora. num. 127. Cald. Pereira de extin. emphyt. cap. 1. num. 35. Gonzal. ad Regul. 8. Cancell. glos. 48. num. 53. 54. & 58. Cardin. Seraph. decif. 121. num. 11. & decif. 398. num. 7. & decif. 541. num. 6. Cardin. Tusch. d. tom. 8. lit. V, conclus. 95. Flores de Menz. variar. quest. lib. 2. quest. 24. num. 33. ubi dixit, quod verba quantumvis præcisa restringuntur secundum subiectam materiam. Roi. decif. 398. num. 4. apud Farinac. p. 1. recent.
- 9 Amplia, in tantum verba dubia debere interpretari secundum subiectam materiam, & naturam actus, ut etiam possint impropriari, si opus sit, imò debeant, ut conueniant materiæ, de qua agitur. §. nunc autem admonendis, ubi glos. verb. dederint. Instit. quibus alienar. lic. vel non, Corn. d. conf. 138. num. 3. lib. 3. & conf. 96. num. 2. lib. 4. Paris. conf. 78. num. 20. lib. 3. Beroi. conf. 69. num. 8. lib. 1. quos refert Cardin. Tusch. d. lit. V, concl. 95. num. 15.
- 10 **VERBA** debent intelligi cum effectu, l. 1. §. hæc verba. ff. quod quisque iur. l. penul. §. docere. ff. ne quis eum, l. quoties. ff. qui satisfac. cogant. l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudic. l. si Barzatore, C. de fideiuss. cap. qualiter, ubi glos. ult. de pact. ap. relatum, de cleric. non resident. cap. si à iudice, de appell. lib. 6. Becc. conf. 6. num. 2. & conf. 105. num. 3. vol. 1. Federic. de Sen. conf. 10. Casus talis, in fine, Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 304. Surd. conf. 3. num. 25. & conf. 179. num. 49. Ignat. decl. Pillar. in Sylu. responsor. respons. 1. num. 25. Vgolin. de offic. Episc. cap. 36. §. 1. num. 2. Franc. Gales. in margar. casuum Conscien. verb. verba, Anton. à Souza in relect. de censur. Bulla in Cœna Domini, cap. 4. disp. 26. num. 2. & cap. 11. num. 6. & cap. 12. disput. 63. num. 2. Aloys. Ricc. in decif. Curia Archiepisc. Neapol. decif. 41. num. 3. p. 2. Card. in prax. iud. verb. verbum, num. 5. Cardin. Tusch. d. lit. V, concl. 90. Orlau. Glorif. resf. 1. p. 1. num. 181.
- 11 **VERBA** debent aliquid operari, & non debent esse superflua, l. 3. in princ. ff. de iureiurand. l. si quando 109. de legat. 1. l. fin. ff. ne quid in loco publ. cap. si Papa, in fin. de priuileg. lib. 6. cap. si à iudice, de appell. cod. lib. Felin. in cap. qualiter, & quando, il. 1. num. 25. de accusat. Alex. conf. 214. Ponderatis. num. 10. & seq. lib. 6. ubi ait, quod sufficit, quod operentur in aliquo, vel possint operari quoquomodo, Castren. conf. 193. in fin.
- lib. 2. Ruin. conf. 39. num. 8. lib. 2. ubi extendunt tam in verbis specialibus, quam in generalibus, & vniuersalibus, Crauet. conf. 23. num. 3. Tiraquel de retr. tit. commun. §. 1. glos. 2. num. 24. & 45. & de iure constit. p. 3. l. i. mit. 30. num. 36. Burg. de Pace conf. 25. num. 21. Mascard. de probat. concl. 595. Beriazol. de clausul. instrument. cl. usf. 21. glos. 14. num. 10. & in repetitione l. si quis maior, C. de transact. num. 241. Surd. decif. 64. num. 19. & conf. 127. num. 9. & conf. 218. num. 15. & conf. 270. num. 10. Pichard. ad §. quod si fugerit. num. 15. Institut. de empti. Guier. practicar. lib. 3. quest. 15. num. 39. Cald. Pereira de renouat. emphyt. quest. 11. num. 14. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. §. 7. proœmiali. n. 127. Stephan. Gratian. Marchie. decif. 47. num. 17. & decif. 106. num. 19. Beneue. Ag. d. in repetitione l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur. p. 1. cap. 8. n. 2. Card. Tusch. practice. concl. tom. 7. lit. S, concl. 895. & tom. 8. lit. V, concl. 85. Ac proinde ita verba debent intelligi, ne maneant sine effectu, l. si stipulatus fuero. ff. de verbor. oblig. Menoch. conf. 122. num. 48. & conf. 373. num. 8. Surd. de aliment. tit. 9. quest. 16. num. 60. cum seqq. nam verborum substantia, & effectus, non sonus attendi debet, l. insulam. ff. de præscript. verb. cap. in tantum, de Simon. Pinell. in rubr. de rescind. vendit. p. 2. cap. 1. num. 3. in fin. Surd. de aliment. tit. 9. quest. 16. num. 22. & decif. 303. num. 5. & conf. 3. num. 26. cum seqq. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 8. quest. 8. num. 134. Marius Anton. variar. resioit. lib. 1. resf. 1. num. 7.
- Amplia primò, ut quodcunque verbum etiam 12 minimum debeat operari, Roland. à Valle conf. 1. num. 122. & 123. & conf. 1. num. 14. cum seqq. & num. 33. lib. 3. Angel. Aret. conf. 10. Viso dicto. num. 11. & seq. Alex. conf. 216. Nec arguendi. num. 25. in fin. lib. 2. Crauet. conf. 294. num. 3. Becc. conf. 21. num. 25. Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 895. num. 7. & lit. V, concl. 85. num. 4. & 35. Quod quidem verum est etiam in minima syllaba, ut tradunt Roland. à Valle d. conf. 61. num. 19. lib. 3. Becc. d. conf. 21. num. 25. Cardin. Tusch. d. lit. V, concl. 85. num. 5.
- Secundò amplia etiam in dispositione hominis, 13 quia nullum verbum debet in ea esse superabundans, & sine ministerio operandi, Alex. conf. 12. Viso ibemate. num. 11. lib. 2. & conf. 118. in casu. num. 6. vers. tertio probatur, lib. 5. & conf. 9. num. 2. lib. 7. Roman. conf. 180. Si admittimus. num. 4. in fin. vers. secundo principa- liter, Roland. à Valle conf. 55. num. 45. lib. 3. Card. Tusch. d. lit. S, conf. 895. num. 25. & lit. V, concl. 85. n. 6.
- Tertiò amplia in odiosis & pœnalibus, Crauet. 14 conf. 294. num. 3. in princ. Becc. d. conf. 21. num. 25. Card. Tusch. d. lit. S, concl. 895. num. 10. & 13. & d. lit. V, concl. 85. num. 23.
- Quartò amplia in priuilegiis, Roman. conf. 180. 15 num. 5. ubi postilla in verb. priuilegiis, Crauet. conf. 84. num. 12. Roland. conf. 61. num. 17. lib. 3. Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 895. num. 12. & d. lit. V, concl. 85. num. 15.
- Quintò amplia in rescriptis, Roland. d. conf. 61. 16 num. 17. lib. 3. Card. Tusch. d. lit. S, concl. 895. num. 15. & d. lit. V, concl. 85. num. 18.
- Sextò amplia in statutis, quia in illis verba po- 17 tiùs sunt improprianda, ut operentur aliquid, quam quod sint superflua, & sine effectu, Soci. Iun. conf. 6. num. 5. & 6. lib. 1. Roland. à Valle conf. 61. num. 16. lib. 3. & conf. 62. num. 30. cum seqq. eodem lib. Card. Tusch. d. lit. S, concl. 895. num. 18. & d. lit. V, concl. 85. n. 32.
- Septimò amplia in legibus interpretandis, Ro- 18 man. conf. 195. Donatio patris, colum. 2. vers. prateren, Castren. conf. 164. In præfemi, col. 2. vers. & si dicatur, lib. 2. Crauet. conf. 84. num. 12. Card. Tusch. d. lit. S, concl. 895. num. 16. & d. lit. V, concl. 85. num. 29.
- Octauò amplia in testamentis, Roman. conf. 180. 19 num.

- num. 5. *Castren. conf. 222. Super primo, in princ. lib. 2. Card. Tusch. d. lit. S, concl. 895. num. 28.*
- 20 Nonò amplia in iuramento, *Roman. d. conf. 180. nu. 5. Card. Tusch. d. lit. S, concl. 895. num. 29. & d. lit. V, concl. 85. num. 21.*
- 21 Decimò amplia in attestacionibus, *Roman. conf. 180. num. 5. vbi apostilla in verb. attestacionibus, Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 895. num. 17. & d. lit. V, concl. 95. num. 24.*
- 22 Vndecimò amplia, in tantum verum esse, verba debere aliquid operari, vt potius impropriari, & ad impropriam significacionem trahi debeant, quam vt sint superflua, *l. si tam angust, vbi Angel. ff. de seru. tit. l. si ubi, vbi Bart. & Port. ff. si cert. petat. cap. si sententia, ff. de sentent. excommuni. lib. 6. Roland. d. conf. 61. num. 16. lib. 3. & conf. 62. num. 31. & seq. eod. lib. Crauet. conf. 294. num. 3. & conf. 714. num. 19. Brunor. à Sole in loc. commun. verb. verba 3. & 13. Surd. de aliment. tit. 2. quest. 1. num. 39. & decis. 195. num. 1. Cald. Percir. de extin. emphyt. cap. 7. num. 33. Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 895. num. 30.*
- 23 Duodecimò amplia in dispensatione, *Crauet. conf. 227. num. 15. Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 895. num. 21. Rot. dec. 352. num. 2. apud Farinac. p. 1. recent.*
- 24 Limita multis modis, vt per *Crauet. conf. 70. num. 29. vbi, quando quis indebitè damnum pateretur, vel illicitum, sequeretur, aut absurdum, vel contra mentem disponentis fieret, tunc potius admittitur superfluitas, & conf. 86. nu. 11. quando causa demonstrationis ponuntur, non vt aliquid operentur, Be-roi. conf. 134. num. 18. cum seqq. lib. 2. vbi quando induceretur repugnantia dispositioni iuris in præiudicium tertij, quia tunc potius admittitur superfluitas verborum, Surd. conf. 112. num. 15. & 16. vbi, quando contra mentem disponentis operarentur, potius toleratur superfluitas, Alex. conf. 33. Viso the- mate, num. 5. lib. 1. vbi quando resultaret intellectus, vel effectus contrarius Iuri communi, quia tunc po- tius admittitur abundantia verborum, Tiraq. de re- tract. conuent. 9. 1. glof. 2. num. 28. Ruin. conf. 136. nu. 10. lib. 3. Crauet. conf. 25. num. 31. Roland. à Valle conf. 56. num. 29. lib. 3. vbi omnes, quando verba continent illud idem, quod tacitè inerat eo modo, quia nihil operantur, sed sunt ad maiorem specificationem.*
- 25 **V E R B A** dubia in potiori significatu sunt ac-
cipienda, & secundum sensum grammaticalem, *l. 1. §. qui in perpetuum, ff. si ager veſtigal. l. 1. §. si is, qui na- nem ff. de exercit. actio. §. quod Iui quidem ciuile, Inst. de iur. nat. gent. & ciu. cap. penult. de sentent. excommuni. Card. Mantie. de coniect. ult. volunt. lib. 5. tit. 1. num. 6. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 39. nu. 8. cum seqq. Bar- thol. Peret. ad extranag. ambrosia, de reb. Ecclie. non alie- nand. num. 15. pag. mihi 92. Anton. à Sousa in releſt. de censur. Bulla in Coma Domini, cap. 2. num. 4. Card. Tusch. d. tom. 8. lit. V, concl. 101. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. cap. 14. num. 24. Benedic. Egid. in Lex hoc iure, ff. de inst. & iur. p. 1. cap. 10. num. 17.*
- 26 **V E R B A** dubia, quæ habent varium significa-
tum, debent intelligi in eo significato, qui est aptior,
l. quones idem sermo, ff. de reg. iur. Roman. conf. 350. In ca- su, num. 22. vers. nunc, ergo, vbi num. 23. extendit idem in sensu magis verisimili, refert Card. Tusch. d. tom. 8. lit. V, concl. 98.
- 27 **V E R B A** in dubio sunt interpretanda naturali-
ter, propriè, & verè, non autem accidentaliter, ciui-
liter, & fictè, *l. fideicommissum, ff. de condu. & demonſtr. l. ex ea parte, §. in insulam, ff. de verbor. obligat. l. si quis ita, §. fin. ff. de legat. 2. l. final. C. de his qui ven. erat. impe- trau. Calderin. conf. 376. aliàs conf. 47. de testam. quod duplicatur conf. 466. aliàs 1. qui filij sint legu. Roland. à*

Valle conf. 100. num. 35. & seq. lib. 2. Tiraq. de iur. marit. glof. 7. num. 14. de iur. primogen. quest. 1. num. 10. & quest. 34. num. 17. & quest. 40. num. 134. & in tract. le mort. p. 3. decl. 1. num. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 81. num. 19. & conf. 97. num. 86. Surd. decis. 303. num. 1. & conf. 90. num. 24. Cald. Percira de nominat. emphyt. quest. 13. num. 12. col. 2. in fin. Cardos. in prax. Iudic. verb. verbum. num. 6. Franc. Galet. in margarit. casuum Conſc. verb. verba, Cardin. Mantie. de coniect. ult. volunt. lib. 3. tit. 4. num. 15. Galin. de verb. signif. lib. 2. cap. 21. num. 8. & lib. 3. cap. 19. num. 2. Roland. à Valle conf. 68. nu. 8. lib. 1. vbi, quod in contractibus debent verè, & non fictè in- telligi, & conf. 79. num. 15. lib. 3. vbi extendit in sen- tentia, Decian. conf. 17. num. 44. lib. 1. Crauet. conf. 149. num. 7. vbi, quod in omni materia à verbis, & pro- pria significacione non receditur, & conf. 271. num. 3. vbi extendit in statutis, Marius Anton. variar. reso- lut. lib. 1. resol. 4. num. 9. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 9. num. 31. Cardin. Tusch. d. tom. 8. lit. V, concl. 102. per totam.

Limita multis modis, vt per *Crauet. conf. 6. num. 41. vbi loquitur in defensione Rei in criminalibus, Roland. à Valle conf. 68. num. 43. lib. 1. vbi, quando na- tura rei repugnat verbis, quia tunc impropriantur, & conf. 53. num. 17. eod. lib. 2. vbi, quod verba impro- priantur, vt sustineatur libellus, Decian. conf. 11. num. 59. lib. 1. vbi, quod ad tollendam contrarietatem fit impropriatio, & conf. 23. num. 72. lib. 1. & conf. 124. num. 68. lib. 13. vbi, quod impropriantur verba, ne tertio præiudicetur, vel tollatur ius tertij; & conf. 103. num. 36. lib. 2. vbi extendit ad euitandum ab- surdum.*

V E R B A in dubio sunt intelligenda simplici-
ter, & non secundum quid, *l. hoc legatum, in fin. ff. de legat. 3. l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de verb. obligat. Ruin. conf. 56. in fin. l. b. 2. Cardin. Tusch. d. tom. 8. lit. V, concl. 92. per totam. Limita tamen, nisi verba redderentur superflua simpliciter sumpta, quia tunc secundum quid operari debent, Bald. in l. liberti, libertaque, num. 28. C. de oper. libert. Sim. de Pretijs de interpret. ultim. volunt. lib. 4. interp. 2. dub. 2. num. 7. Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 10. tit. 1. num. 2. & tit. 2. n. 25.*

V E R B A dubia debent intelligi secundum na-
turam rei, cui adiiciuntur, *Oldrad. conf. 243. num. 2. vers. sed iis non obstantibus, Alex. conf. 60. In causa, & lue, in fin. lib. 7. Gemin. conf. 29. num. 3. in fine, vbi quod verba generalia debent restringi secundum natu- ram subiectæ materiæ, & in fine subdit, quod re- stringuntur ad modos proportionabiles materiæ idoneæ, in qua fit expressio, & conf. 73. num. 10. quod debent intelligi, vt conueniant rei & personæ, Ruin. conf. 25. num. 19. & seq. lib. 1. vbi quod verba quantuncunque generalia intelligenda sunt secun- dum naturam sermonis, & rei, de qua partes lo- quuntur, Alex. conf. 43. Visis. num. 25. & seq. lib. 4. vbi quod imò in contractibus verba impropriantur, vt intelligentur secundum naturam actus, qui cele- bratur, Crauet. conf. 732. num. 13. vbi quod in tantum verba etiam vniuersalia restringuntur secundum naturam rei, vt potius toleretur superfluitas, & quod nihil operentur, quam quod contra naturam rei intelligentur.*

V E R B A debent intelligi per prius, per poste-
rius, *l. hoc legatum, ff. de legat. 3. Cardin. Tusch. d. tom. 8. lit. V, concl. 92. num. 25. Joseph. de Sesse Aragonia decis. 64. num. 86. tom. 1.*

V E R B A clara non admittunt interpretatio-
nem, neque voluntatis coniecturam, *l. licet Impe- rator, ff. de legat. 1. Socin. conf. 13. num. 39. lib. 1. Roland. à Valle conf. 79. num. 55. lib. 3. Cardin. Tusch. d. tom. 8. lit. V,*

- lit. *V*, concl. 108. Cardin. Seraphin. decis. 762. num. 1.
- 33 **VERBA** ubi non conueniunt, dispositio non habet locum, l. 4. §. toties. ff. de damno infecto, l. quod consuetum. ff. de milit. testam. Bart. in d. l. 4. §. Praetor ait, Gemin. conf. 65. in princip. num. 2. late Tirag. in l. si unquam, verbo libertis. num. 2. C. de renouand. donat. ubi num. 5. cum seqq. intelligit in legibus statutis, & omnia alia dispositione, Cardin. Tusch. d. tom. 8. lit. *V*, concl. 89. à princ. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resolut. 9. num. 4.
- 34 **VERBO** quod quis non expressit, mente non videtur cogitasse, cap. cum ordinem, de rescript. cap. tua, de sponsalib. Oldrad. conf. 266. num. 10. vers. quod verbo, Cardin. Tusch. d. tom. 8. lit. *V*, concl. 89. num. 3.
- 35 **VERBA** dubia contra proferentem sunt interpretanda, l. veteribus 40. ubi Bart. ff. de passis, l. quicquid abstringenda. ff. de verb. obligat. l. labeo. ff. de contrab. empt. l. qui cum. §. fin. ff. de transact. l. si in stipulatio ista. §. in stipulationibus. ff. de verb. obligat. ubi ponit sex limitationes, Abb. conf. 75. col. 3. num. 3. & seq. lib. 2. Alex. conf. 11. Viso, in fin. lib. 2. & conf. 12. Viso themate. num. 7. eod. lib. 2. Menoch. conf. 110. num. 36. & conf. 179. num. 19. Surd. decis. 322. num. 63. & de aliment. tit. 6. quest. 1. num. 26. Cardos. in praxi iudicum, verb. verbum. num. 9. Cardin. Tusch. d. tom. 8. lit. *V*, concl. 106. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 1. cap. 3. num. 41. Mari. Anton. vari. resolut. lib. 2. resolut. 23. num. 19. D. Barbosa in l. si quis intentione ambigua 66. num. 28. ff. de iudic. Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. comment. lib. 2. tit. 4. num. 99. cum seqq. ubi dicit procedere in contractibus, non verò in iudiciis, subditque differentie rationem.
- 36 **VERBA** generalia generaliter sunt intelligenda, l. 1. §. quod autem. ff. de aleator. l. in fraudem, & ibi Bald. ff. de testam. mil. l. de pretio. ff. de publ. in rem act. l. si seruus. ff. de seruit. urb. pred. l. regula. §. vltim. ff. de iuris, & facti ignor. l. fin. in fin. ff. de dotis promiss. l. si finita. §. de ceteris, ff. de dazio infecto, l. 1. §. generaliter. ff. de legat. prastan. Afflict. decis. 319. num. 3. Tirag. in l. si unquam, in princip. num. 118. C. de renouand. donat. Flored. de incompatib. benefic. p. 1. cap. 14. num. 20. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 131. Burg. de Pace conf. 17. num. 2. Portoles in tract. de consortib. & fideicom. legali, cap. 6. num. 16. Surd. decis. 122. num. 1. & conf. 271. num. 28. Valasc. conf. 113. num. 21. Franc. Leo in thesauro fori Ecclesiast. p. 2. cap. 6. num. 70. Aloys. Rice. in praxi rerum fori eccles. decis. 419. num. 1. & decis. 605. num. 2. in 1. edit. alias resolut. 356. & 529. in 2. edit. & in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 286. num. 5. p. 1. Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. quest. 87. num. 16. Cald. Pereira de potest. eligendi cap. 16. num. 18. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 42. num. 3. Farinac. p. 4. conf. 65. in addit. lit. G, Card. Tusch. d. tom. 8. lit. *V*, concl. 122. n. 1.
- 37 Amplia etiam in pœnalibus, odiosis, & correctoriis, vt per Ruin. conf. 73. num. 19. cum seqq. lib. 3. Cardin. Tusch. d. lit. *V*, conclus. 122. num. 9. cum seqq. Rot. decis. 41. num. 19. & seq. apud Farinac. p. 1. recent.
- 38 Limita primò, quia verba quantumuis generalia debent restringi ad rationem & causam propter quam fuerunt prolata, & intelligenda sunt secundum ea quæ præcedunt, l. non est nouum. ff. de legib. l. hæres meus §. 1. ff. de legat. 1. l. si ex pluribus. ff. de solutionib. Abb. conf. 114. Attingendo. num. 4. lib. 2. Menoch. conf. 496. num. 54. Surd. conf. 431. num. 12. Card. Tusch. d. lit. *V*, concl. 122. num. 44.
- 39 Limita secundò, vt verba generalia restringantur ad vitandum absurdum, l. scire oportet. §. aliud.
- ff. de excusat. tutor. l. 1. ff. ne quid in loco publico, Castren. per tex. ibi in l. inter omnes. num. 4. vers. & nota. ff. qui satisd. cog. Cardin. Tusch. d. lit. *V*, conclus. 130. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resolut. 40. num. 11.
- Limita tertio, vt verba generalia restringantur secundum subiectam materiam, l. 3. §. si quis heredi. ff. de statuliber. Gemin. conf. 29. num. 3. in fine, Ioan. de Imola conf. 141. Card. Tusch. d. lit. *V*, concl. 132. Rot. decis. 542. num. 4. apud Farin. p. 1. recent.
- Limita quarto, quia verba generalia restringuntur ad habilia, l. ut gradatim, in princip. ff. de muner. & honor. l. 1. in princip. C. de sacros. Eccles. Crauet. conf. 256. num. 8. Menoch. remed. 4. adipisc. num. 755. & remed. 1. retin. num. 38. Cald. Pereira de potestate eligendi, cap. 1. num. 57. Surd. decis. 112. num. 2. Cardin. Tusch. d. lit. *V*, concl. 131. Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. quest. 85. num. 61.
- Limita quinto, quia verba generalia restringuntur, ne tollatur ius tertij, Oldrad. consil. 268. num. 5. vers. nunc ad rationes, & ne quis damnatus indebitè patiat, Anchar. conf. 361. Visa piena, in princip. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resolut. 40. nu. 12. & 19. & ne tollant gratiam habentem priorem datam, secundum Agid. Bellem. conf. 33. num. 15. vers. prima responsio, refert Cardin. Tusch. d. lit. *V*, concl. 128.
- Limita sexto, quia verba generalia restringuntur, ne actus pereat, Fulgos. conf. 28. in fine, Card. Tusch. d. lit. *V*, concl. 134.
- Limita septimò, quia verba generalia restringuntur, & limitantur secundum naturam & potestatem loquentis, & non ultra, Oldrad. conf. 159. vers. circa tertium, Gemin. conf. 67. num. 3. & conf. 77. nu. 2. & conf. 96. num. 7. Anton. de Buiv. conf. 19. num. 5. & seq. Cardin. Tusch. d. lit. *V*, concl. 135. Et ex mente, & ratione, idem Cardin. Tusch. d. lit. *V*, conclus. 142. per totam.
- Limita octauo, quia verba generalia quandoque restringuntur ex verisimilitudine, l. credior. §. Lucius. ff. mandati, Oldrad. conf. 159. vers. circa tertium, Cardin. Tusch. d. lit. *V*, concl. 142. num. 4. Vnde verba generalia non includere casus insolitos, de quibus non est verisimiliter cogitatum, tenet Florus de Mena vari. lib. 2. quest. 24. num. 33.
- VERBIS** subtiliter non est dialecticandum, 46 Card. Mantie. de comest. vltim. volunt. lib. 1. tit. 1. num. 4. Anton. Monach. Florent. decis. 72. n. 27. quia subtilitas reprobatur, l. si fideiussor. §. quadam ff. mandati, cap. dilecti, de iudic. Tirag. de pœnis temper. causa 12. num. 3. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 288.
- VERBA** non sufficiunt, ubi opus est facto, l. non omnes. §. fin. ff. de re mil. l. peculium, in fin. princ. ff. de pecul. l. Iulianus. §. offerri. ff. de act. empti, l. 1. §. Iulius. in fine. ff. ad Syllan. cap. 1. & 2. de sequest. possess. Bellacomb. tom. 2. commun. opinion. lib. 8. tit. 27. de solutionib. num. 16. pag. mibi 392. Escob. de ratiocin. cap. 15. num. 44. Card. Tusch. tom. 3. lit. F, concl. 21.
- VERBA** præcedentia declarant sequentia, & è conuerso, l. vtrum. ff. de petis. hered. l. qui filium, in princip. & l. si seruus. §. fin. ff. de legat. 1. Castren. conf. 347. num. 2. vers. ad quartum, lib. 2. Surd. decis. 288. num. 30. cum seqq. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 30. num. 115. & conf. 65. num. 110. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resolut. 1. num. 60. Cardin. Tusch. d. tom. 8. lit. *V*, concl. 144. num. 21. Imò quod verba præcedentia magis declarent sequentia, quàm è conuerso dicunt, Cephal. conf. 156. num. 10. & seq. & conf. 351. num. 38. Paris. conf. 23. num. 118. lib. 1. Et quod verba sequentia declarent præcedentia, tradunt Ioan. de Imola conf.

85. in princip. vbi quod declarant & limitant, *Sig-
norum. conf. 37. Fallum sic proponitur. num. 7. circa fin.
vers. praterea*, vbi quod sequentia verba declarant
præcedentia, & è contrà, *Agad. Rellem. conf. 39. num.
4. vbi num. 9. ait*, sequentia declarare præcedentia,
quando sunt in eadem dispositione & quando ver-
ba declaranda indigent declaratione, aliàs secus,
latè *Roman. conf. 328. Præfens consultatio. num. 5. vers.
tertio*, vbi quod verba sequentia præcedentibus
præstant euidentissimum intellectum, *Castren. conf.
74. In causa mota. col. 2. vers. tertia regula lib. 2. vbi quod
est regula, quod ex sequentibus declaratur animus
in præcedentibus.*

49 **V E R B A** geminata magis operantur, l. *Balista.
ff. ad Trebell. Corn. conf. 187. In consultatione. num. 12. lib.
4. latè Barbat. qui ponit multa exempla, conf. 37. in
princip. lib. 3. Alex. conf. 216. Nec arguendi. num. 25. vers.
septimò confirmantur, lib. 2. Bertazol. de clausul. instrum.
claus. 4. glos. 2. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. G. concl. 28. num.
2. & tom. 8. lit. V. concl. 158. per totam.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Verisimile est id, quod proximum, & simile
vero est.*
- 2 *Verisimile vnum additum alteri, inducit le-
gis præsumptionem.*
- 3 *Verisimilitudo dicitur cognata naturæ, & ha-
betur pro lege, & veritate, vt num. 4.*
- 5 *Falsitatis imaginem habet non verisimile.*
- 6 *Verisimile quod non est, præsumitur falsum.*
- 7 *Verisimile quod non est, nec dicendum, nec
credendum.*
- 8 *Testes deponentes non verisimilia, præsu-
muntur falsi.*

Verisimile, Verisimilitudo.

AXIOMA CCXXIII.

- 1 **V E R I S I M I L I** est id, quod proximum, &
simile vero est, *Bald. conf. 61. Littera magnifici,
lib. 3. quem refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom.
3. lit. V. concl. 161. num. 1. & dicitur quod legibus,
& iure communi conuenit, & ei non contradicit,
Franc. Becc. conf. 101. num. 47. Menoch. conf. 1. num. 418.
& conf. 380. num. 7. & de arbit. casu 85. num. 5. Garc.
Girona de priuileg. seu exempt. explicat. num. 555. &
debet haberi pro probato, Bald. conf. 180. Mortuo,
lib. 5. Oldrad. conf. 13. Cum questio, in fine, Aretin. conf. 9.
col. 2. Imò vnum verisimile additum alteri inducit
legis præsumptionem, Socin. conf. 149. num. 8. lib. 1.
Rimin. lun. conf. 217. num. 34. & seq. lib. 2. Becc. conf. 101.
num. 46. & conf. 103. num. 11. Et ideo qui arguit à
verisimili, dicitur arguere à ratione naturali, Ri-
min. lun. conf. 362. num. 18. lib. 4. decis. Pedamont. 170.
num. 8. & seq.*
- 3 *Vnde verisimilitudo dicitur cognata naturæ,
Oldrad. conf. 13. Cum questio, in fine, Bald. d. conf. 180.
lib. 3. Crauet. conf. 18. & conf. 61. in fin. num. 9. & conf.
269. num. 4. & conf. 363. num. 26. vbi num. seq. subdit,
quod obtinet secundum locum primò mens, secun-
dò verisimilitudo, Franc. Becc. conf. 101. num. 46. Ri-
min. lun. conf. 362. num. 18. Pedam. decis. 170. num. 8.
& seq.*
- 4 *Habetur pro lege, & veritate, ita vt habens veri-
simile pro se dicatur habere casum legis, Rimin.
lun. d. conf. 362. num. 18. Crauet. conf. 61. num. 9. Cephal.
conf. 287. Cum Dominus. n. 23. Fr. Becc. conf. 101. n. 46.*

Et è contrà non verisimile habet imaginem fal-
sitatis, *Bald. in l. 1. col. 3. C. de seru. fugi. Grammat.
decis. 28. in princip. Socin. conf. 149. num. 8. lib. 1. Crauet.
d. conf. 61. num. 9. Quia verisimile quod non est, præ-
sumitur falsum, Tirag. in l. si vnquam, in princip. num.
40. C. de renocand. donat. Menoch. conf. 1. num. 258. &
conf. 2. num. 300. & conf. 28. num. 25. & conf. 188. num.
11. & conf. 199. num. 12. & de arbit. lib. 2. casu 85. Mā-
scard. de probat. concl. 740. num. 35. & concl. 1364. num.
4. Surd. de aliment. l. 8. quest. 12. num. 24. Et ideo nec
credendum, nec dicendum, ex *Rimin. lun. conf. 362.
num. 15. & 16. imò nec attendi debet, l. fin. in prine.
ff. quod metus cau. cap. quia verisimile, de præsumpt. Pa-
ris. conf. 13. num. 9. vol. 3. & conf. 8. num. 7. vol. 4.*
Quare testes deponentes non verisimilia, præsu-
muntur falsi, *Dec. conf. 94. col. 2. in fin. seu saltem de
falso suspecti, Abb. in d. cap. quia verisimile, in fin. de
præsumpt. Gramm. decis. 103. num. 78. Crauet. conf. 171.
num. 6. ac proinde illis, ex iusta causa, minimè cre-
dendum, Paris. conf. 107. num. 70. lib. 1. Curt. lun. conf.
17. num. 6. Crauet. conf. 134. num. 137. & conf. 171.
num. 6.**

S V M M A R I V M.

- 1 *Veritas sapius examinata magis elucescit.*
- 2 *Veritati semper adhærendum est, quia ami-
cus Socrates, sed magis amica veritas.*
- 3 *Iura ad hoc inuenta sunt, vt verum à falso,
æquum ab iniquo discernatur.*
- 4 *Veritas praualet existimationi, seu opinioni.*
- 5 *Veritas est basis, fundamentum, seu mater
iustitiæ.*

Veritas.

AXIOMA CCXXIV.

V E R I T A S sapius examinata magis elucescit,
cap. graue 36. quest. 9. cap. inter dilectos, de fide in-
strument. Roland. conf. 6. num. 2. vol. 1. & conf. 66. num. 1.
vol. 2. & conf. 13. num. 1. vol. 3. & conf. 14. num. 1. & conf.
50. num. 1. eodem vol. 3. Crauet. conf. 135. num. 18. Flā-
min. Paris. de resignat. benefic. lib. 11. quest. 11. num. 3.
Hieron. Giach. conf. Syndicatus. num. 265. cum seqq. Bo-
badil. in sua polu. lib. 1. cap. 10. num. 1. Fr. Didacu Mur-
rillo en la fundacion milagrosa de la capilla Angelica
del Pilar, cap. 5. in princ. pag. mibi 31. nam veritas di-
sputando inuenitur, l. munerum. §. fin. ff. de muner. &
honorib. Cardin. Tusch. tom. 2. lit. D. concl. 507. n. 1.

V E R I T A T I semper adhærendum est, quia
amicus Socrates, sed magis amica veritas, de quo
plura tradit *Probus in addit. ad Ioann. Monach. in
cap. nemo deinceps. num. 77. cum seqq. de elect. lib. 6. &
Menoch. conf. 112. num. 17. Et ideo super omnia
amanda, & sequenda, l. si ita legatum. ff. de condit. &
demonst. Flamin. Paris. de confident. quest. 65. num. 13.
Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 8. lit. V. conclus. 165. ac
etiam attendenda semper est, quia ad hoc inuenta
sunt iura, vt verum à falso, æquum ab iniquo dis-
cernatur, l. 1. ff. de iust. & iur. Butr. conf. 27. num. 2. Fla-
min. Paris. d. tract. de confident. quest. 46. num. 61. Card.
Tusch. d. lit. V. conclus. 166.*

V E R I T A S praualet existimationi, seu opinio-
ni, & plus valet, quod in veritate, quàm quod in
opinione consistit, l. regula 9. §. qui ignorauit. ff. de
iur. & fact. ignorant. l. 4. §. quoties. ff. de manumiss. vindic.
l. 1. §. si pupillo, ibi, vt his plus sit in veritate, quàm in
existimatione mentis. ff. pro emptor. §. si quis rem suam,
Instit. de legat. Menoch. de præsumpt. lib. 1. quest. 31.
num. 4.

num. 4. *Brunor. à Sole in loc. communib. verb. veritas. nu.*

45. *Mendez. à Castro in prax. Luſitana, lib. 2. cap. 3. num. 19.*

- 5 **V E R I T A S** est basis, fundamentum, seu mater iustitiæ, *Gig. conf. 2. num. 6. cum seqq. Bald. conf. 343. col. penult. lib. 1. Roland. conf. 47. num. 11. vol. 3. & conf. 88. num. 2. eodem volumine, & conf. 32. num. 34. & conf. 46. num. 3. vol. 4. Aloyſ. Ricc. in praxi rer. fori Ecclesiæ. decis. 234. num. 6. in 2. edit. ac proinde semper illa præualeat, eique cedunt omnia, Roland. conf. 11. num. 2. & 3. lib. 3. Menoch. de præsumpt. lib. 1. quæst. 31. num. 4. & omnia vincit, cap. veritate. 8. distinet. Roland. conf. 5. num. 19. & conf. 33. num. 41. lib. 4.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Viam quam quisque sibi elegit, sequi debet.*
- 2 *Via una electa, non potest ad aliam recurri.*
- 3 *Via quod una prohibetur, non debet alia aliquo colore admitti.*
- 4 *Viam nemo videtur eligere per quam iudicium suum subuertatur.*
- 5 *Via est admittenda, per quam ad Ius commune reditur.*
- 6 *Dispositio, qua reuertimur ad Ius commune, fauorabilis est.*

Via.

AXIOMA CCXXV.

- 1 **V I A M** quam quisque sibi elegit, sequi debet, *l. si mulier. §. fin. ff. quod met. caus. cap. cum omnes, circa fin. de consti. cap. quod semel, de regul. iur. lib. 6. Surd. conf. 377. num. 3. Farinac. in prax. crimin. p. 6. quæst. 175. num. 199. Mar. Anton. variar. resolut. lib. 2. resolut. 17. num. 8. Et ideo via una electa, non potest ad aliam recurri, vt per *Sepp. Grat. Marchia decis. 4. n. 72.**
- 3 **V I A** quod una prohibetur, non debet alia aliquo colore admitti, *l. nec per se. C. de bare. insti. Ioseph. de Sesse Aragonia decis. 28. num. 11.*
- 4 **V I A M** nemo videtur eligere, per quam iudicium suum subuertatur, *l. 3. vers. nec credendus. ff. de milit. testam. l. quoties 13. ff. de reb. dub. l. quoties. ff. de verb. oblig. cap. Abbate, iunc. glos. verb. potius, de verb. signif. cum aliis adductis per Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 2. tit. 1. & Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 4. per totam.*
- 5 **V I A** est admittenda, per quam ad Ius commune reditur, *l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. cap. ab exordio. 35. dist. Rebuff. in prax. benefic. tit. differentia inter priuilegium. num. 6. Couar. lib. 3. variar. cap. 6. num. 4. Gutier. conf. 1. num. 37. Monet. de opi. canon. cap. 8. nu. 39. vbi quod facilis est reditus ad Ius commune. Vnde dispositionem, qua reuertimur ad Ius commune, fauorabilem asserunt, glos. verb. numerandum, in cap. statutum, de præbend. lib. 6. Alex. Rand. de success. Regni Portugal. respon. 2. num. 42. Anton. à Sousa in reloc. de censur. Bulla in Cæna Domini, cap. 16. dist. 83. num. 6.*

Vincens.

AXIOMA CCXXVI.

- 1 **V I N C E N S** vincentem te, multo magis vincit te, *l. de accessionibus. ff. de diuers. & temporal. præscrip. l. aequissimum. ff. ad Tertull. glos. verb. proximis, in auth. defuncto, C. ad Orfic. Soci. conf. 212. in prin. lib. 2.*

vbi declarat per plures casus, *Roman. conf. 383. In proposito casu, vers. secundo principaliter, lib. 2. Castrem. conf. 22. col. penult. in princip. vers. eodem ergo modo, lib. 2. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 282. Euerard. in topic. legal. loco 67. Alex. Raudens. de success. Regni Portugal. respon. 2. num. 117. Surd. conf. 125. num. 14. & conf. 138. num. 18. & 19. & conf. 416. num. 2. & 25. vbi declarat latè Card. Tusch. prætic. concl. tom. 8. lit. V, concl. 108. per totam.*

Intellige, quando ille, qui te vincit, & tu effectis eiusdem generis, rationis, & ordinis, vt declarat *Oldr. conf. 198. Circa primum, col. 2. num. 6. vers. ad brocardicum*, vbi pariter intelligit procedere, quando ego, qui vinco te, habeo causam à te, quia si vinco te, multo magis alium, quem tu vincis. Intellige etiam, vbi victus vincitur ex eodem Iure, non autem ex diuerso, vt fuit decisum in *Rot. apud Farinac. decis. 59. num. 2. in fin. p. 1. recent.*

Limita in diuerso casu, quia si vinco te ad capillos, tu vincis alium ad brachia, non vincam ad taxillos, vel brachia illum, quem tu vincis, *Barr. in l. Cornelium, col. 2. vers. venio ad ultimam. ff. qui potior. in pignore habeantur, quem refert Cardin. Tusch. d. lit. V, concl. 108. num. 13. vbi num. 15. post Oldr. loco proximè cit. limitat etiam in diuerso genere, diuersa ratione, & diuerso ordine; ac num. 16. post Ang. conf. 252. limitat quoque, quando non est eadem ratio exclusionis in omnibus.*

An autem, & quando procedat huiusmodi Axio-
ma in successionum, & aliorum actuum materia? Vide *Couar. lib. 1. variar. cap. 7. num. 3. vers. siem aduersus, Molin. de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 16. Gabr. commun. lib. 4. tit. de success. ab intest. concl. 4. Philip. Port. lib. 3. reg. 27. Decian. conf. 13. num. 38. lib. 3. & conf. 58. num. 20. lib. 5. Cardin. Mantie. de coniect. vlt. volunt. lib. 10. tit. 7. num. 6. Menoch. conf. 4. num. 33. & conf. 126. num. 25. & conf. 234. num. 16. Castil. lib. 3. quotidian. cap. 30. per totam.*

Vigilantes.

AXIOMA CCXXVII.

V I G I L A N T I B V S, & non dormientibus Iura subueniunt, *l. pupillus. ff. qua in fraud. credit. l. non enim. ff. ex quib. caus. maior. l. veluti. ff. de eden. l. quod forte. l. si finita. §. si quis metu. ff. de damn. infes. cap. nunciatum. 84. dist. Vital. de Camban. in tract. clausular. pag. mihi 36. num. 12. Surd. conf. 4. num. 11. Bobadil. in sua polit. lib. 3. cap. 4. num. 54. & num. 83. Ioseph. de Sesse Aragon. decis. 206. num. 19. & 44. Cardos. in praxi Iudic. verbo Ius, num. 12. Cas. Argel. de contradict. legit. quæst. 2. num. 109. Vnde pariter deceptis, non verò decipientibus Iura subuenire colligitur ex *tex. in l. 2. §. verba. ff. ad Velleian. l. si is qui minorem, C. si min. se maiorem dixer. cap. cum vniuersorum, de rerum permut. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 88. vbi subdit procedere, quando deceptio magna est, & considerabilis, Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 78. à princip.**

Vis.

AXIOMA CCXXVIII.

V I M vi repellere licet, *l. vi vim. ff. de iust. & iure, l. 1. & per tot. ff. de vi, & vi armat. l. scientiam. §. qui cum aliter. ff. ad leg. Aquil. l. is, qui aggressorem, & l. si quis percussorem, C. ad leg. Corn. de sicar. cap. significasti, il 2. de homicid. cap. si verò, de sen-*

cent. excommun. cap. dilecto, eod. tit. lib. 6. Exornant
Lap. allegat. § 2. in princ. Bald. conf. 143. Super qua-
stione, nu. 2. & 3. lib. 2. vbi declarat, Barthol. Peret.
ad extrauig. ambuiose, de reb. Eccles. non alienan. verb.
insurgere. num. 38. Thom. de Thomasset. in flor. legum.
reg. 106. vbi dicit procedere, quando vis vi repelli-
tur ob necessariam defensionem sui corporis, &
cum moderamine inculpatæ tutelæ, Bellet. disquis.
clerical. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 5. num. 103. &
zit. de favore clericor. Canonis. §. 2. num. 2. Vgolin. de
potest. Episc. cap. 29. §. 1. vers. secundò non polluitur,
Cardin. Tusch. practie. concl. tom. 8. lit. P, concl. 213. per
tot. Aloys. Ricc. in decis. Curia Archiepisc. Neapol. decis.
26. num. 10. p. 2. Anton. à Sousa in relect. de cens. in
Bulla Cane Domini, cap. 12. disp. 62. num. 2. & cap. 15.
disp. 78. num. 3. Aldrete in allegat. Iuris pro omnimoda
Regularium exemp. p. 2. cap. 1. num. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 *Ultima derogant prioribus.*
- 2 *Ultimus rei status inspiciendus est, & præci-
puè in beneficialibus, vt n. 3.*

Vltimum.

AXIOMA CCXXXIX.

- 1 **V**LTIMA derogant prioribus de quo dixi su-
pra Axiom. 183.
- 2 **V**LTIMVS rei status inspiciendus est in om-
ni materia, l. illud, C. de collat. l. si mater, C. ne de sta-
tu defunct. cap. cum venissent, de institut. cap. consulta-
tionibus, de iurepatr. Gramm. decis. 67. num. 6. Mascard.
de probat. concl. 175. n. 8. Pavlador. lib. 2. rerum quoti-
dian. cap. 5. num. 19. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 6.
num. 39. Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 20. n. 14.
Rot. decis. 457. n. 2. apud Farinac. p. 1. recent.
- 3 Et præcipuè in beneficialibus, vt per Benintend.
decis. 23. num. 11. Dec. conf. 126. num. 3. Lambertin. de
iurepatron. lib. 3. q. 7. princ. art. 7. num. 7. & lib. 2. p. 1.
q. 3. princ. art. 21. num. 1. Hieron. Gabr. conf. 185. n. 2.
& 23. lib. 2. Mascard. de probat. concl. 172. num. 8. &
conclus. 956. num. 6. Marc. Anton. Genuens. in pract.
Archiep. Neapol. cap. 100. vers. quod si, Mari. Antonin.
d. lib. 1. resol. 55. num. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. §.
§. 2. num. 14. & §. 3. num. 18. & glos. 45. §. 2. num. 14.
Anton. Monach. Bononien. decis. 36. num. 13. cum seq.
Rot. decis. 315. num. 2. apud Farin. p. 2. recent. vbi quod
vltimus status beneficii non prodest ex promissione,
quæ non habuit effectum, ead. Rot. decis. 374. num. 9.
p. 1. recent. nisi constet de contrario statu legitimo
præcedente; tunc enim non attenditur vltimus sta-
tus, nisi probetur legitime præscriptus, vt censuit
ead. Rot. apud eund. Farin. decis. 188. n. 1. p. 1. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 *Voluntas inanis est, nisi adsit potentia.*
- 2 *Velle quis non creditur, quod non potest.*
- 3 *Voluntas in mente retenta nihil operatur.*
- 4 *Voluntas facto magis quàm verbis decla-
ratur.*
- 5 *Voluntas præferenda est verbis.*
- 6 *Voluntas ex coniecturis declaratur.*
- 7 *Voluntatis mutatio non præsumitur.*
- 8 *Voluntas coacta voluntas est.*

9 *Voluntas vltima deambulatoria est vsque
ad mortem.*

10 *Voluntas morte extinguitur.*

Voluntas.

AXIOMA CCXXX.

VOLUNTAS inanis est, nisi adsit potentia, l. 1
nolle adire, vbi Alex. in princip. ff. de acquir. ha-
red. l. pater Senerinam, in princip. ff. de condit. & de-
monstr. Velle enim quis non creditur, quod non po-
test, l. Lucius, §. Imperatores. ff. ad municip. l. si tibi,
§. unius. ff. de opt. leg. glos. in l. peto, in princip. vbi
Bald. in fine princip. ff. de legat. 2. cap. à nobis, de sent.
excom. Surd. conf. 431. n. 41. Rot. decis. 364. n. 3. apud
Farin. p. 1. recent.

VOLUNTAS in mente retenta nihil opera-
tur, l. si repetendi. ff. de condit. ob causam, Brunor à
Sole in locis communib. verbo propositum, Rot. decis. 354.
n. 6. apud Farin. p. 1. recent.

VOLUNTAS facto magis quàm verbis decla-
ratur, l. Paulus. ff. rem ratam haberi, l. reprehendenda,
C. de institut. & substit. l. pro herede. ff. de acquir. ha-
red. Aym. conf. 204. num. 11. cum seqq. Menoch. conf. 1.
num. 264. & conf. 5. num. 16. & conf. 110. num. 1. cum
seqq. & conf. 158. num. 48. Mascard. de probationib.
concl. 1415. num. 34. Surd. decis. 194. num. 21. & conf.
371. num. 65. Paulus Montan. de iuricis & curis, cap. 33.
num. 335. Valasc. conf. 169. num. 11. Cald. Pereira de
resolut. emphyt. cap. 22. n. 20. Gonzal. ad reg. 8. Cancel.
§. 4. proam. num. 71. Mendez à Castro in praxi Lusitana
lib. 3. cap. 11. num. 9. Sigism. Seacc. de appellat.
q. 17. limit. 2. num. 23. cum seqq. Rot. decis. 582. num. 7.
apud Farin. p. 1. recent. Mari. Antonin. var. resolut.
lib. 2. resol. 111. num. 65. vbi num. 89. post Mascard.
concl. 45. num. 5. declarat procedere, quando factum
est determinatum ad quid certum præsumendum,
secus si est indeterminatum, & indifferens. Vnde 5
voluntatem præferendam esse verbis, ait Mendez à
Castro d. lib. 3. cap. 15. num. 11. subdens regulari à
mente, & Surd. decis. 7. n. 12. dicit quod ex coniectu- 6
ris declaratur.

VOLUNTATIS mutatio non præsumitur, l. 7
eum qui. ff. de probationib. cap. scribam, de præsumpt.
Menoch. conf. 317. num. 29. Brunor à Sole in locis com-
munib. verbo voluntas 9. Pichard. ad princip. Instit. de
adempt. legator. num. 4. Surd. decis. 111. n. 9. & decis.
288. num. 36. Flamin. Paris. de resignat. benefie. lib. 9.
q. 25. num. 16. Cald. Pereira de potestate eligendi, cap. 3.
num. 41. & cap. 10. n. 54. & de empt. & vendit. cap. 23.
num. 65. Stephanus Gratian. Marchia decis. 19. n. 27.
& decis. 43. num. 23. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori
ecclesiast. decis. 92. num. 3. in 1. edit. & resolut. 77. n. 3.
in 2. edit. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 7. num. 2.
Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 8. lit. P, concl. 286.
per totam. Ex quibus autem coniecturis inducatur
prioris voluntatis mutatio, vide Rot. decis. 721. à
num. 8. p. 2. recent.

VOLUNTAS coacta voluntas est, l. si mulier 21. 8
§. si metu coactus. ff. quod metus causa, l. qui ira, in prin-
cip. ff. ad Trebell. cap. merito 15. q. 1. Philosoph. lib. 3.
Ethicor. cap. 1. D. Thom. 1. 2. q. 6. art. 8. Dec. in l. velle
non creditur, sub num. 6. ff. de regulis Iuris, vbi decla-
rat, quod hæc voluntas non potest dici spontanea,
sed qualificata, Nauar. in man. prælud. 6. num. 4. & 6.
Con. de sponsalib. p. 1. cap. 4. §. 1. à num. 11. Thom. de
Thomasset. in floribus legum. reg. 76. Emman. Figueira
de Negreiros in introduct. vltimarum volunt. lib. 1. cap.
10. num. 33. cum seqq. Card. Seraphin. Rota Romana
S 3 decis.

- decif. 1350. num. 9. *Morl.* in emporio *Iuris*. p. 1. tit. 2. in pralud. num. 112. *Cardin. Tufch.* d. tom. 8. lit. V, concl. 180. cum ſeq. *Franc. Molin.* de ritu nuptiar. lib. 3. q. 98. num. 6.
- 9 **VOLUNTAS** vltima deambulatoria eſt vſque ad mortem, l. 4. ff. de adimend. legat. l. cum hic ſtat. §. an oratio. ff. de donat. inter virum, & vxor. cap. cum *Martha*, verſ. caterum, de celebrat. *Miſſar. Pinel.* in rub. C. de reſcind. vendit. p. 1. cap. 3. num. 24. *Menoch.* conf. 329. num. 6. *Gutier.* de iuram. confirm. p. 2. cap. 1. à num. 1. *Pichard.* ad §. poſteriore, num. 9. *Inſtit.* quibus modis teſtam. inſirm. & ad princip. *Inſtit.* de adempt. legat. num. 9. & 23. *Cardin. Seraphin.* Rota decif. 196. num. 4. *Cardoſ.* in praxi Iudicum, verbo teſtamentum. num. 67.
- 10 **VOLUNTAS** morte extinguitur, l. 4. ff. locati, l. cum hic ſtat. §. fin. ff. de donat. inter virum, & vxor. cap. ſi gratioſe, de reſcript. in 6. *Vital. de Camban.* in tract. clauſul. pag. mibi 56. n. 5. *Franciſc. Molin.* de ritu nuptiar. lib. 3. q. 14. num. 7.

S V M M A R I V M.

- 1 *Vtile per inutile non vitiatur.*
- 2 *Intellige in ſeparabilibus, & in iis quæ ſunt diuiſibilia.*
- 3 *Limita in connexis, & indiuiduis.*
- 4 *Declara, & num. 5.*

Vtile.

AXIOMA CCXXXI.

- 1 **V**TILE per inutile non vitiatur, l. 1. §. item queritur. ff. de aqua quotid. & æſtina, l. Padus. ff. de recept. arbit. l. qui teſtamento. ff. de excuſat. tutor. l. eos 26. vbi gloſ. verbo de ſuperſuo, C. de uſuris, cap. turbat. 37. diſt. cap. vtile, & cap. non debet, de regulis *Iuris*, lib. 6. Rota decif. 199. num. 6. impreſſa per *Pacificum* poſt ſuum tract. de *Saluino* interdito, vbi hoc firmat in ſpeciebus & ſummis, & decif. 647. n. 7. impreſſa per *Farin.* p. 2. recent.
- 2 **Intellige in ſeparabilibus, & in iis, quæ ſunt diuiſibilia, l. certi conditio. §. 1. ff. ſi certum per. l. 1. §. ſimiliter, l. 4. §. ſi is qui duplam. ff. de verb. obligat. d. l. 3. §. Trebatius. ff. de aqua quotid. & æſtina, l. 1. §. publicani. ff. de publican. & veſtigal. l. ſancimus §. C. de donat. *Gemin.* conf. 97. in fine, verſ. nec obſtat, *Bald.* conf. 475. *Quidam Ioannes.* num. 10. verſ. tres enim ſunt caſus, lib. 1. *Anchar.* conf. 215. num. 5. & ſeq. verſ. ſe-**

primò inducitur, *Egid. Bellam.* conf. 42. num. 11. *Alex.* conf. 38. *Conſideratis* col. fin. lib. 2. *Caſtrenſ.* conf. 89. n. 1. vol. 1. *Roman.* conf. 66. num. 1. *Tiraq.* de retradiu lig. ad fin. tit. num. 74. & de retr. conuent. ad fin. num. 145. *Mantu.* dial. 96. *Con.* lib. 2. var. cap. 16. num. 5. verſ. non obſtat, *Sarmien.* lib. 3. ſelectar. cap. 5. *Molin.* de primog. lib. 1. cap. 21. num. 28. verſ. ut tamen, *Vital.* de Camban. in tract. clauſul. pag. mibi 58. num. 16. *Cabed.* diuerſ. *Iuris* argum. lib. 2. cap. 16. *Surd.* conf. 380. n. 52. & conf. 428. num. 20. cum ſeqq. *Perez.* conf. 29. num. 14. lib. 3. *Vgolin.* de officio *Episcopi* cap. 41. §. 1. num. 2. *Card. Seraphin.* decif. 483. num. 8. *Cardin. Mantu.* de tacitis, & ambig. conuent. tom. 2. lib. 16. tit. 36. nu. 3. *Card. Tufch.* praelic. concluf. tom. 8. lit. V, concl. 373. à num. 1. *Caſtil.* controuerſ. *Iuris* lib. 1. de uſufructu cap. 7. num. 27. *Chriſtoph. de Pace* in ſcholiis ad leges ſtyli, l. 200. num. 75. *Aloſ.* *Rice.* in praxi rerum fori eccleſiaſt. reſol. 373. n. 2. in 2. edit. *Cald. Pereira* quaſt. forenſ. conf. 33. num. 47. & de empt. & vendit. cap. 32. num. 36. Rota decif. 649. num. 4. apud *Farin.* p. 2. recent.

Limita in connexis, & indiuiduis, ut per *tex.* in 3 d. §. item queritur, & in d. §. Trebatius, & in l. Gracè. §. illud. ff. de fideuſſor. tradunt *Lap. alleg.* 81. num. 5. *Clar.* in §. emphyteuſis, q. 6. num. 2. *Surd.* de alim. tit. 7. q. 17. num. 27. & decif. 7. num. 35. *Caſ. Argel.* de contradiſt. legitimo, q. 10. nu. 149. *Cardin. Tufch.* d. lit. V, concl. 373. à num. 41. Rota decif. 631. n. 7. apud *Farin.* p. 2. recent.

Declara tamen pulchrè, ut per *Caſtren.* conf. 431. 4 Si queritur. num. 2. lib. 1. vbi quod ſi vtile eſt connexum cum utili, ita quod ſeparari non poſſint, ſi vtile eſt de *Iure* communi, trahit ad ſe inutile de *Iure* ſpeciali, & vincit ſic, & è contrà; ſi verò æqualia ſunt, præualet inutile, ex quo non poteſt valere pro parte.

Declara etiam plenè, ut per *Roman.* conf. 506. n. 13. 5 vbi ſi perſona inhabilis cum perſona habili admittitur ſcienter ad actum indiuiduum perficiendum, prout ad iudicandum, & ſententiam proferendam, actus eſt nullus in totum, cap. cum *super*, de offic. deleg. ſi verò inhabilis ignoranter fuit admiſſus, quia agens habilis videtur agere omni meliori modo, actus ſuſtinetur. Si verò actus eſt diuiduus, ut quia duo poſſunt ſeparatim facere actum, licet actus per ſe factus ſit indiuiduus, prout ſi duo impetrant gratiam, quorum vnus eſt excommunicatus; item ſi duo tutores præſtant pro pupillo auctoritatem, quorum vnus verus, alter falſus, tunc actus valet, refert *Cardin. Tufch.* d. lit. V, concluf. 373. num. 45. & 46.

TRACTA

TRACTATUS
DE
APPELLATIVA
VERBORVM VTRIVSQUE
IVRIS SIGNIFICATIONE,

CIRCA IVDICIA, CONTRACTVS,
Ultimas voluntates, & Delicta omnibus valdè
utilis, & necessarius;

*Multis Sacra Rota decisionibus, & quamplurium Doctorum tam
veterum quàm recentiorum resolutionibus locupletatus:*

AVCTORE

ANGVSTINO BARBOSA I. V. D. Lusitano,
Protonotario Apostolico.

AVGV

AUGUSTINI
BARBOSÆ,
 I.V.D. LVSITANI,
 PROTONOTARII
 APOSTOLICI,
 T R A C T A T V S
 D E
 APPELLATIVA VERBORVM
 VTRIVSQUE IVRIS
 SIGNIFICATIONE.

S V M M A R I V M.

- 1 *Abbatissæ appellatione venit Abbatisa, quia illa in administratione equiparatur Abbati.*
- 2 *Abbatissæ nomine venit omnis Ordinarius Religiosorum Collegio præfectus.*
- 3 *Abbas quorum appellatione veniat, remissus.*

Abbas.

APPELLATIVVM PRIMVM.

- 1 *BBATISSA appellatione venit Abbatisa, illa enim in administratione equiparatur Abbati, Bald. in cap. 1. in princip. col. 6. qui feudum dare pos. Cardin. conf. 17. circa princip. col. 2. Abb. in cap. 1. de us, qua sunt à Prælatiis, & in cap. ult. num. 5. de statu monach. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 2. n. 15. vers. in administratione, & lib. 2. cap. 18. num. 62. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 2. q. 1. n. 73. & lib. 3. q. 12. num. 9. Flores de Mena vari. resolut. lib. 1. q. 10. n. 15.*
- 2 *ABBATISSA nomine venire solet omnis Ordinarius Religiosorum Collegio Præfectus, secundum Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 19. quest. 10.*

Appell. Iur. Aug. Barbos.

ABAS quorum appellatione veniat, ex pro-
 fesso differit D. Ascan. Tamburin. Vallis vmbro-
 sanæ Monachus, in suo nouissimo tract. de Iure
 Abbatum, cæterorumque Prælatorum tam secu-
 larium quàm Regularium Episcopis inferiorum,
 tom. 1. disp. 1. q. 3. cum tribus seqq.

Abbatissa.

APPELL. II.

ABBATISSA appellatione venit omnis fœ-
 mina Sanctimonialium domicilio præfecta,
 vt per Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 19. q. 10.
 Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 871.
 num. 9.

S V M M A R I V M.

- 1 *Abbatia, seu monasterij appellatione non venit Prioratus in odiosis, & materia stricta, secus in fauorabilibus, vt n. 2.*
- 3 *Abbatia equiparatur Episcopatibus.*
- 4 *Prioratus est principalis dignitas in Ecclesia Collegiata, seu Regulari, & in effectu est eadem dignitas cum Abbatia.*

T Abba

Abbatia.

APPELL. III.

- 1 **A**BBATIA, ſeu monaſterij appellatione non venit Prioratus, vt fuit tentum in Rot. teſte Capueſquen. decif. 225. p. 1. quem refert Flamin. Pariſ. de reſignat. benefic. lib. 2. q. 1. n. 67. Ratio eſt, quia Abbatia eſt de maioribus dignitatibus, quæ ſunt in Eccleſia, & ob id ſpeciali nota digna, Lap. alleg. 84. num. 11. Ludou. Gom. Episcop. Sarmen. de infirmis reſignant. q. 16. & de valor. q. 3. Equiparatur enim Episcopatibus, ex Rebuff. ſuper concord. tit. de mandat. Apoſtol. §. ſtatuumus ver. monaſteria, Mandos. in reg. de benefic. vacan. per promot. q. 3. n. 8. Menoth. conf. 52. nu. 133. Flamin. Pariſ. d. q. 1. n. 66. Aſcan. Tamburin. de in-re Abbatum, caterorumque Prælatorum tam Regularium quàm ſecularium Episcopis inferiorum, tom. 1. diſſ. 13. q. 1. n. 18.
- 3 Intellige in odioſis, & materia ſtriſta, nam in fauorabilibus Abbatiz appellatione comprehenditur Prioratus, quia in multis æquiparantur, ſicut enim Abbatia dicitur beneficium eccleſiaſticum, Selu. de benefic. p. 1. q. 2. num. 78. Floed. de incompatib. benefic. p. 1. in præfat. num. 7. ita & Prioratus quoque beneficium dicitur, vt per Clem. 2. de reſcript. tradit
- 4 Selu. d. q. 2. num. 87. Et demùm Prioratus eſt principalis dignitas in Eccleſia Collegiata, ſeu Regulari, & habet quaſi iuriſdictionem Episcopalem, & in effectu eſt eadem dignitas cum Abbatia, Floed. d. p. 1. cap. 6. n. 2. Mandos. in reg. 3. Cancel. q. 8. n. 4. quos refert & ſequitur Flamin. Pariſ. d. lib. 2. quaſt. 1. n. 76. & 77.

Acquiſitio.

APPELL. IV.

- 1 **A**CQUISITIONIS appellatione quando adiecta ſunt verba aliqua generalia, comprehenditur omnis acquisitionis ſpecies, quamuis impropria, putà ſucceſſio abinteltato, ita Tirag. de reſcriptu lig. §. 1. gloſ. 9. num. 171. Burſar. conf. 36. num. 5. & conf. 37. num. 3. Cephal. conf. 52. num. 18. Ruin. conf. 89. num. 36. Becc. conf. 41. Viſis num. 1. Surd. conf. 313. n. 72. Menoth. conf. 1089. n. 25. & 26.

S V M M A R I V M.

- 1 Actionis appellatione continetur formata.
- 2 Exceptio non continetur appellatione actionis.
- 3 Aliud eſt actio, aliud exceptio.
- 4 Actionis appellatione vbi de illa fit mentio in ſtatuto venit directæ non utilis.

Actio.

APPELL. V.

- 1 **A**CTIIONIS appellatione continetur formata, quæ poſſit in iudicio deduci & exerceri, vt per Signorol. de Homod. conſil. 217. num. 6. Nat. conf. 102. Veriſſima num. 1. verſ. nam etiam, Cardin. Tuſch. præſl. conſul. tom. 1. lit. A, concl. 95. n. 5.
- 2 **A**CTIIONIS appellatione non continetur exceptio, l. verbum oportebit, §. actionis. ff. de verbor. ſignificat. præſertim vbi actio eſt prohibita, Achil. de Graſſis, decif. 5. de conſtitut. & decif. 6. declarat quomodo prohibita actione nullitatis ſit prohibi-

ta exceptio; Aliud enim eſt actio, aliud exceptio, gloſ. verbo non continetur, in d. l. verbum oportebit, & faciunt per me dicta, Axiom. 85. num. 1.

ACTIIONIS appellatione, vbi de illa fit mentio in ſtatuto, venit directæ, non verò utilis, quæ ex interpretatione oritur, Barr. in 2. quaſt. Piſane ciuitatis, in princip. num. 4. verſ. quarto hoc probatur, quem refert Cardin. Tuſch. præſl. conſul. tom. 8. lit. V, concl. 101. num. 9. nam quando verba poſſunt referri ad vnum, quod eſt fortiùs, & ad aliud miùs forte ſemper referuntur ad fortiùs, Signorol. de Homod. conſ. 68. num. 6. Diſpoſitio vero loquens de quacunque actione comprehendit etiam officium Iudicis, Crauet. conſ. 414. in princip.

S V M M A R I V M.

- 1 Actorum appellatione continentur ea, quæ ſunt coram Iudice.
- 2 Scriptura facta de commiſſione Iudicis per notarium veniunt Actorum appellatione.
- 3 Sententia venit Actorum, vel proceſſus appellatione.
- 4 Actorum appellatione ad effectum transportationis non veniunt ea, quæ fuerunt tantùm verbaliter, vel non citata parte producta.

Acta.

APPELL. VI.

ACTORVM appellatione continentur ea, quæ ſunt coram Iudice, gloſ. verbo acta in l. cum qui, ff. de in ius vocando, Bald. in l. 2. vt lite pend. & in l. illud, col. 2. C. de ſacroſ. Eccleſ. latè Roland. conſ. 38. num. 10. cum ſeqq. vbi num. 12. ampliatur ſub hoc appellatiuo contineri ſcripturas factas de commiſſione Iudicis per notarium.

ACTORVM, vel proceſſus appellatione venit ſententia, cap. 1. de ſent. & re iudic. Barr. in l. actorum, in fine, ff. eod. tit. Boër. decif. 258. n. 6. Ranchin. concl. 464. p. 1.

ACTORVM appellatione ad effectum transportationis non veniunt ea, quæ fuerunt tantùm verbaliter producta, vt cenſuit Rot. in Placentina de ſolutionis 10. Maij 1602. coram Penia, & in Carpen-Eloraten. fideicommiſſi 15. Ianuarij 1608. coram Card. Lancelotto, & in Romana de Pinis 27. Ianuarij 1614. coram Cardin. Sacrato, impreſſa per Farin. decif. 561. num. 10. p. 1. recentiorum; prout etiam non veniunt ad prædictum effectum ea, quæ ſunt producta parte non citata, vel non fuerunt exhibitæ in termino citationis, iuxta notata in cap. chartæ, 3. q. 9. Nat. conf. 194. num. 15. Caſſad. decif. 1. in fine, de except. Sarmen. ſuper reg. de annali q. 4. col. 3. verſ. prædictis non obſtantibus ibi, quinimò, Card. Manuc. decif. 32. num. 9. Rot. d. decif. 561. num. 11. part. 1. recent.

Actus.

APPELL. VII.

ACTVS appellatione venit validus, & non inualidus, iuxta ea quæ tradit Rebuff. ad l. bonos 89. verſ. tertio perdit, ff. de verbor. ſignif. pag. 389. & quæ

quæ latè dixi *Axiom.* 12. num. 17. & 18. nam in dubio actum gerens præsumitur magis velle, ut ille valeat, quam pereat, l. 3. ff. de mil. testam. l. quoties, ff. de regulis Iuris, Cardin. Tusch. de coniect. ultim. voluntat. lib. 2. tit. 15. à n. 2. Brunor. à Sole in locis communib. verbo actum 10. Menoch. de præsumpt. lib. 1. præf. 6. num. 5.

2. **A C T V S** appellatione in contractibus venit primus ex vulgari reg. l. boues, §. hoc sermone, ff. de verb. signif. tamen ex coniecturis à regula receditur, & non solum venit primus actus, sed etiam secundus, unde cum quispiam fructus fundi vendidisset, & is binos produxerat singulis annis, licet de primis fructibus venditio intelligatur, ubi tamen pretium æquivalens est ad duos, ex hac coniectura ab illa receditur regula, ut per Tirag. in d. §. hoc sermone, limit. 12. à num. 1. Decian. resp. 41. n. 60. lib. 1. quos refert & sequitur Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 23. num. 84.

Aduocatus.

APPELL. VIII.

1. **A D V O C A T I** appellatione largè sumpto vocabulo venit etiam procurator, & è contrà, ita apostul. ad glos. rub. C. de procuratorib. ubi Ias. num. 1. Bart. Bald. & Salicet. in l. 1. in fin. C. mandati, Cas. Imbrian. de primo & secundo beneficio considerat. §. n. 113. Iacob. de Laurent. de Iudice suspecto, cap. 6. n. 7. vers. alterius enim partis, & num. 3. Caran. ritu 18. n. 6. Mastril. Sicilia decis. 214. num. 4. strictè verò, si accipiatur non valet argumentum ab aduocato ad procuratorem, ut dixi in tract. de locis communib. argument. Iuris n. 8.

Æs.

APPELL. IX.

1. **Æ R I S** appellatione comprehenduntur ne dum pecunia tantum, sed omnes facultates, patrimonium, ac bona omnia, ut tradit Alciat. in proam. rub. de verbor. significat. pag. 2. & in l. cedere diem, §. æs alienum, ff. eod. tit. & pro hoc facit quod notat Bart. in l. licitatio, §. quod illicitè, col. 1. de publ. & velig. quod promittens non offendere in ære, vel in persona, incidit in pœnam si parti furtum fecerit, refert Bertrazol. de clausul. instrum. claus. 4. glos. 10. n. 4. ubi claus. 30. glos. 7. num. 22. subdit appellatione æris venire qualemcunque pecuniam, etiam ex auro, & argento fabricatam, per l. si quis in pignore, §. fin. ff. de pignorat. act. quod etiam tradit Rebuff. ad l. 159. in princip. ff. de verb. signif. pag. 551.

Ætas.

APPELL. X.

1. **Æ T A T I S** legitimæ appellatione venit ætas naturalis & vera, id est, viginti quinque annorum, non verò ficta, quæ beneficio Principis est, id est, dispensata, ita per l. fin. C. de iis qui ven. ætatis impetr. tradunt. Calderin. conf. 376. aliàs conf. 47. de testam. in princip. quod duplicatur conf. 466. aliàs conf. 1. qui filij sine legit. Alex. conf. 2. in princip. lib. 1. Rebuff. ad l. 130. vers. legitimæ ætatis, ff. de verb. signif. Menoch. conf. 266. n. 31. Roland. à Valle, conf. 100. n. 35. lib. 2. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 91. num. 6.

& concl. 102. n. 4. Ratio est quia verba in dubio sunt interpretanda naturaliter, & verè, non autem accidentaliter, & fictè, ut dixi *Axiom.* 222. n. 27.

Ædes.

APPELL. XI.

Æ D I V M appellatione vnumquodque aditiciū comprehenditur, l. qui aedes, in fine, ff. de incend. ruin. & nauib. glos. verbo desiderare, in l. inter fructuarium, ff. de damno infecto, Bart. in l. 1. §. deinde, ff. de cloacis, Bertrazol. de clausulis instrum. claus. 19. glos. 3. n. 3. Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 1. lit. F, concl. 30. n. 1.

Æ D I V M appellatione non continetur fundus, Bald. conf. 378. Et sequitur aliquid, in fine lib. 1. ubi subdit quòd eatum appellatione veniunt homines coniuncti ipsis aedibus, non ex propria significatione ædium, sed ex quadam accessione extrinsecus, refert Card. Tusch. d. concl. 30. n. 2. & 4.

S V M M A R I V M.

1. Maritus & uxor veniunt affinium appellatione.
2. Affinium appellatione si vocentur à testatore veniunt cognati viri & uxoris.
3. Affines si vocentur à testatore, qui illos non habet intelligerentur vocati agnati, ne dispositio redderetur elusoria.
4. Affinitatis appellatione venit vera & naturalis, non verò civilis.

Affines, Affinitas.

APPELL. XII.

A F F I N I V M appellatione veniunt maritus, & uxor, nam licet illi non sint affines, sed caput affinitatis, ut notat glos. in l. non facile, §. affines, de gradib. & in l. affinitates, C. commun. de succession. tamen comprehenduntur in statuto, ut Bald. censuit in d. l. affinitatis, licet loquatur in statuto de compromissis, & sequitur Paul. de Castro in l. 1. C. unde vir & uxor, & Alex. ibi. Campeg. de dote p. vlt. q. 97. refert Bertrazol. de clausulis instrument. claus. 7. glos. 12. n. 5. vers. & idem est.

A F F I N I V M appellatione, si vocentur à testatore, veniunt cognati viri & uxoris, Francan. cap. si pater, col. vlt. de testament. lib. 6. Laurent. de Pailur. in tract. quòd stantibus masculis, n. 164. Tirag. de retrah. lig. §. 1. glos. 9. n. 20. & 21. Peregrin. de fideicom. art. 22. n. 40. Sim. de Prestitis de interpret. vltimar. volunt. fol. 288. n. 14. Fusar. de substitution. q. 370. n. 1. ubi n. 2. post Tiraquei. Peregr. & Prestitis citatis locis, obseruat quòd testatores, & notarij intelligunt vocare consanguineos, cum in Iure scripto, & apud bonos auctores, hoc modo accipiatur, unde si testator non haberet affines intelligerentur vocati agnati, ne dispositio redderetur elusoria, Sim. de Prestitis d. tract. fol. 288. n. 20. Fusar. d. q. 370. n. 3.

A F F I N I T A T I S appellatione venit vera & naturalis, non verò civilis, Roman. conf. 82. in princip. ubi dicit contrarium esse verum quando de mente constat, refert Card. Thusc. tom. 8. lit. V, concl. 102. num. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 *Agnatorum appellatione veniunt omnes per virilem sexum coniuncti.*
- 2 *Agnatorum appellat. propriè veniunt illi, qui linea recta à testatore descendunt, non verò transversales.*
- 3 *Testator quando vocauerit agnationem filiorum suorum, tunc solum descendentes veniunt non transversales.*
- 4 *Fœmina in fideicommissis venit Agnatorum appellatione.*
- 5 *Limita quando fideicommissum esset relictum pro conseruatione Agnationis.*
- 6 *Filij in fideicommissis veniunt Agnatorum appellatione.*
- 7 *Agnati omnes dicuntur de domo testatoris.*
- 8 *Illegitimè nati non veniunt in statutis Agnatorum appellatione.*
- 9 *Agnatorum, vel consanguineorum, aut familiarium appellatione, quando vocantur à testatore ad fideicommissum, proximiores veniunt, & alij successiuo ordine dicuntur vocati.*
- 10 *Limita quando vocatio esset facta cum dict. vniuersali.*
- 11 *Agnatorum, seu familie appellat. vbi testator eos vocauit, veniunt & degentes in aliena provincia.*
- 12 *Agnatorum, seu familie appellat. in fideicommissis eis relictis veniunt ingressi monasterium, si capax sit successionis.*
- 13 *Agnati proximioris, vel proximioris de familia appellat. in substitutionibus, quando plures extant in eodem gradu, veniunt omnes ad successionem.*

Agnati.

APPELL. XIII.

- 1 **A**GNATORVM appellatione veniunt omnes per virilem sexum coniunctos, l. ult. §. 1. in fin. ff. de gradib. l. 2. §. agnati, ff. de suis, & legitimis heredibus principum institutis de legitima agnatorum successionem, Curt. lun. conf. 5. num. 22. Bald. conf. 469. Statuto cauetur, lib. 1. Simon de Pretiis de interpret. ult. volunt. lib. 3. dubit. 1. solut. 11. num. 10. Paris. conf. 22. num. 64. cum seqq. lib. 3. Decian. conf. 86. num. 28. & seq. lib. 3. Bercaz. de clausul. instrumentalib. claus. 6. glos. 9. Peregr. conf. 149. num. 22. lib. 5. Fusar. de substitut. quest. 351. num. 40. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. conclus. 244. num. 2. vbi num. subdit, quod generalius est nomen agnatorum, quàm nomen consanguineorum, quia consanguinei, sunt inter se sanguine cõnexi, agnati sunt per viriles sexus coniuncti, etiam si non sint consanguinei, & num. 4. post Fulgosium conf. 45. num. 2. dicit, quod omnes agnati dicuntur & sunt cognati, sed non è conuerso; propriè enim omnes descendentes ex masculis dicuntur agnati, & omnes descendentes ex fœminis dicuntur cognati, vt obseruant Bald. conf. 63. lib. 4.

Alex. conf. 30. num. 7. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 244. num. 31. & 32. Et quod Agnati si in perpetuum vocentur, extendatur dispositio etiam vltra decimum gradum, tradit Bald. conf. 76. post med. vers. si verò dico sum agnatus, lib. 4. quem refert Card. Tusch. tom. 7. lit. S. concl. 923. n. 8.

AGNATORVM appellatione propriè veniunt illi, qui linea recta à testatore descendunt, non verò transversales, ita Ruin. conf. 154. num. 10. lib. 2. Menoch. conf. 233. num. 15. quos refert, & sequitur Rota in Bononien. fideicom. de Lambertinis 22. Iunij 1609. coram Patriarcha Manzanedo, impressa per Farin. decis. 193. n. 10. p. 1. recent. verum quod magis propriè transversales dicantur agnati quàm descendentes ex communi vsu loquendi, scribunt Anchar. conf. 152. num. 5. Mantie. de coniect. ult. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 12. vers. sed in proposito, maximè quando vocata esset familia, & agnatio agnoscunt, Decian. conf. 86. num. 28. & seq. lib. 3. Menoch. conf. 424. Peregr. conf. 149. num. 6. & seq. lib. 5. quos refert Fusar. de substitut. quest. 362. num. 4. & 5. & idè dum testator vocat agnationem suam, vel dicit substituo agnatos meos, censetur & transversales vocasse, imò potius de eis intellexisse, cum propriè descendentes non dicantur agnati, sed descendentes, vt resoluunt Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 88. num. 19. & conf. 424. num. 20. & seq. Card. Mantie. d. tit. 12. num. 12. vers. sed ego subsisto, Decian. conf. 86. num. 18. vers. 3. lib. 3. Peregr. conf. 149. n. 10. lib. 5. Fusar. d. quest. 362. n. 9.

Quando verò testator vocauerit agnationem filiorum suorum, vt quando relicto fideicommissio filiis, vel descendantibus testator dixit nolle bonæ exire de agnatione ipsorum, tunc solum descendentes venient, non transversales, vt tenent Cephal. conf. 510. num. 22. cum seqq. Menoch. d. presumpt. 88. num. 19. vers. secundus casus, Intrigli. de substitut. cent. 3. quest. 83. num. 23. Fusar. d. quest. 362. num. 10.

AGNATORVM appellatione venit fœmina in fideicommissis, vt probat text. in l. pronuntiauo, §. fin. ff. de verb. sign. & in l. voluntas, C. de fideicom. resoluunt Paris. conf. 34. num. 45. lib. 1. & conf. 51. num. 13. & conf. 58. num. 14. & num. 20. lib. 2. & conf. 47. num. 42. lib. 3. Socin. lun. conf. 4. num. 10. lib. 1. Cephal. conf. 53. num. 85. Pratt. de interpret. ult. volunt. fol. 253. nu. 66. latè Honded. conf. 75. num. 1. cum seqq. lib. 1. Peregr. conf. 23. num. 10. lib. 3. & in tract. de fideicom. art. 22. num. 25. Fusar. de substitut. quest. 363. num. 1.

Quando verò fideicommissum est relictum pro conseruatione agnationis, quia tunc fœmina non est apta conseruare illam, non censetur vocata, vt per Curt. lun. conf. 154. num. 12. & conf. 172. col. 2. Ruin. conf. 24. num. 4. & seq. & conf. 110. num. 14. lib. 2. Crauet. conf. 180. num. 1. & conf. 306. num. 5. Pratt. d. fol. 293. num. 67. Peregr. d. conf. 23. num. 10. cum seqq. lib. 3. & de fideicom. art. 22. num. 25. Ferrer. in consuet. Catalonia glos. 1. num. 418. Fusar. d. quest. 363. num. 2. vbi num. 3. post Crauet. loco proximè citato & Peregrin. d. conf. 23. num. 13. subdit, quod etiam quando extaret statutum exclusiuum fœminarum propter masculos, tunc & fœminæ erunt exclusæ à masculis. Amica an veniat appellatione agnatorum in statuto deferente matri tertiam partem bonorum filij stantibus agnatis, vide per citatos à Gratian. discept. forens. tom. 2. cap. 309. num. 26.

AGNATORVM appellatione in fideicommissis veniunt etiam filij, vt censuit Rota in Romana fideicommissi de Palluzzellis 8. Iunij 1612. coram Patriarcha Manzanedo impres. per Farinac. decis. 403. num. 2. p. 2. recent. nam agnatio per filios conseruatur,

- uatur, & per nepotes augetur, vt ait *Ferrer. in consuet. Cathalonie* glos. 1. num. 59.
- 7 **AGNATI** omnes dicuntur de domo testatoris, ideò si testator vocat omnes de domo sua, intelligitur de agnatione familiæ, ita *Anchar. conf.* 152. *Plures sunt*, num. 4. & 5. *Cardin. Tusch. d. lit. A, concl.* 244. num. 7. nam agnatio domus, & familiæ idem sunt, *Surd. conf.* 67. num. 16.
- 8 **AGNATORVM** appellatione in statutis non veniunt illegitimè nati, ita vt si in statuto fiat mentio de agnatis, intelligatur de legitimis, & naturalibus, vt per *Decian. conf.* 471. num. 5. & 6. *Pereg. de fideicom. art.* 22. num. 81. *Card. Mantie. decis.* 319. num. 7. vbi ait, quod agnatio per filios naturales tantum non potest conseruari, *Ferrer. in consuet. Cathalonie* glos. 3. num. 60. vbi dicit, quod agnatio vltra legitimos, & naturales non protrahitur, & consequenter ab agnatione sunt exclusi bastardi, latè *Fusar. de substitut. quest.* 354. In Hispania verò naturales dicuntur de agnatione patris ex particulari, & notoria illarum partium consuetudine eos admittente ad insignia, nomen, arma, honores, & nobilitatem patris, vt referunt *Azued. conf.* 24. num. 27. & 29. *Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 15. num. 49.* citati à Rotam in Pampilonen. Capellanix 4. Martij 1622. coram bonæ mem. Remboldo, impressa per Viuiam. post suam proximurispatron. *decis.* 45. num. 5.
- 9 **AGNATORVM**, vel consanguineorum, aut familiarium appellatione, quando vocantur à testatore ad fideicommissum, proximiores veniunt, & alij successiuo ordine dicuntur vocati, ita glos. & *Bart. per text. ibi in l. cum ita, §. in fideicommissum, ff. de legat. 2. Tiraq. de retract. lig. §. 1. glos. 4. num. 2. Cephal. conf.* 387. num. 10. & seq. *Pratt. de interpret. vlt. volunt. fol.* 290. num. 28. *Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 12. num. 3. & 4. Decian. conf.* 41. num. 66. cum seqq. lib. 1. & conf. 100. num. 15. lib. 3. *Petra de fideicom. quest.* 8. num. 199. *Pereg. in simili tract. art.* 22. num. 64. & conf. 46. num. 16. 17. & 19. lib. 2. *Magon. Florent. decis.* 37. num. 20. & *decis.* 72. *Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt.* 94. num. 6. *Alex. Rauden. Pisana, decis.* 22. num. 19. cum seqq. *Craff. §. legatum, quest.* 41. num. 2. & §. fideicommissum, *quest.* 16. num. 2. *Surd. conf.* 247. num. 7. & 8.
- 10 Limita quando vocatio esset facta cum dictione vniuersali, vt si testator vocasset omnes agnatos, vel omnes de familia, vt tenet *Pereg. d. art.* 22. num. 68. vbi etiam idem dicit, quando testator reliquisset cuilibet ex agnatis, quia tunc omnibus agnatis tam proximioribus quàm remotioribus deberetur fideicommissum. Limita etiam non procedere quando testator specialiter aliquos, vt prædictos nominauit, quia illi præferuntur aliis sub nomine collectiuo vocatis, qui etiam collectiuo nomine vocati non admittuntur, nisi extinctis omnibus, specialiter nominatis, dicta *l. cum ita, §. in fideicommissum, Craffo d. §. fideicommissum, quest.* 16. num. 4. Limita denique quando testator vocasset alicuius tertij agnatos, cognatos, familiam, descendentes, & similes, quia tunc censeretur vocasse simul tam proximiores, quàm remotiores, nisi ex coniecturis colligi posset testatorem voluisse eos ordine successiuo vocare, licet essent de aliena familia, ita *Succin. Sen. conf.* 12. col. 3. lib. 3. & conf. 51. num. 30. lib. 4. *Pratt. de interpret. vlt. volunt. fol.* 290. num. 28. *Pereg. de fideicom. art.* 17. num. 39. & art. 22. num. 63.
- 11 **AGNATORVM**, seu familiæ appellatione, vbi testator eos vocauit, veniunt & degentes in aliena prouincia, vt per *Alciatum conf.* 638. in fin. *Petra de fideicom. quest.* 11. num. 521.
- 12 **AGNATORVM**, seu familiæ appellatione, in fideicommissis eis relicto veniunt ingressi monasterium si capax sit successione, quod illud ingressi admittantur, ita *Paris. conf.* 43. num. 62. lib. 3. *Anchar. conf.* 420. num. 3. *Crauet. conf.* 152. num. 2. *Cephal. conf.* 53. num. 98. *Cardin. Mantie. de coniect. vlt. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 25. Fusar. de substitut. quest.* 345. num. 1. vbi num. 2. post *Conar. lib. 1. variarum cap. 19. num. 11. Sfort. Odd. de compendiosa, p. 6. art. vlt. & Mantie. citato loco* limitat si fideicommissum est relictum pro conseruatione agnationis, quia monasterium non succederet.
- AGNATI** proximioris, vel proximioris de familia appellatione in substitutionibus, quando plures extant in eodem gradu, veniunt ad successionem omnes, ad *tex. in l. 2. §. hereditas, ff. de suis & legitim. hered. §. si plures, instit. de legitim. Agnat. success.* *Tiraq. de iure primogen. quest.* 4. num. 56. & *quest.* 17. num. 4. *Crauet. conf.* 161. num. 4. & conf. 180. num. 3. *Roland. à Valle conf.* 38. num. 46. cum seqq. lib. 2. *Cardin. Mantie. de coniect. vlt. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 33. Pratt. de interpretat. vltim. volunt. fol.* 334. num. 19. & fol. 337. num. 8. & 11. cum seqq. *Menoch. conf.* 158. n. 28. *Surd. conf.* 247. num. 10. lib. 2. *Petra de fideicom. quest.* 11. num. 1. *Pereg. in simili tract. art.* 22. num. 65. in fin. *Fusar. de substitut. quest.* 356. num. 1. vbi num. 2. post *Decian. conf.* 71. lib. 3. & *Mantie. d. lib. 8. tit. 10. num. 5.* ampliat etiam si testator iusserit bona indiuisa peruenire ad proximiorum agnatum, quia adhuc si plures extant in eodem gradu, omnes admittuntur, & diuisio fit solum de usufructu, non autem de proprietate, nisi testator dixisset bona indiuisa reddi vni ex proximioribus agnatis, & num. 4. declarat non procedere, quando testator vocasset vnum proximiorum, quia tunc vnus solus admitti debet, & num. 6. idem dicit quando sumus in aliqua dispositione indiuidua, & num. 8. quando vocatus esset maior masculus, quia solum maior natus succederet.
- Pulchra autem est dubitatio, testator vocauit proximiorum agnatum, adfunt agnati remotiores, sed quia descendunt à fœmina eiusdem agnationis, efficiuntur proximiores, quod contingit quando fœmina est nupta vni de sua agnatione, an isti remotiores agnati, sed fœminam facti proximiores, excludant alios agnatos, qui per virilem sexum sunt proximiores, & pro agnato descendente à fœmina proximiorum, latè consuluit *Pereg. conf.* 63. prout illum refert. *Fusar. de substitut. quest.* 357. num. 8.

S V M M A R I V M.

- 1 *Actus omnis per quem dominium transfertur, continetur Alienationis appellatione.*
- 2 *Alienationis appellatione venit voluntaria, non autem necessaria.*
- 3 *Successio ab intestato continetur alienationis appellatione in prohibitionem testatoris in personas certas.*
- 4 *Cedere iura & actiones non potest prohibitus alienare.*
- 5 *Donatio comprehenditur Alienationis appellatione.*
- 6 *Diuisio continetur Alienationis appellatione, nisi sit facta ex causa necessaria.*
- 7 *Permutatio lato sumpto vocabulo, comprehenditur Alienationis appellatione.*

- 8 *Transactio venit Alienationis appellatione.*
- 9 *Pignus, & hypotheca venit Alienationis appellatione.*
- 10 *Servitutis constitutio venit appellatione Alienationis.*
- 11 *Locatio ad longum tempus comprehenditur Alienationis appellatione.*
- 12 *Locatio ad longum tempus dicitur quando est facta ad decennium.*
- 13 *Locatio ad longum tempus dicitur si facta fuisset ad vitam vel locatoris, vel conductoris.*
- 14 *Datio in solutum venit appellatione Alienationis.*
- 15 *Datio in solutum necessaria facta iudicis auctoritate ob as alienum prohibiti alienare, erit permessa respectu fructuum durante vita prohibiti.*
- 16 *Emphyteusis concessio venit Alienationis appellatione.*
- 17 *Compromissum continetur appellatione Alienationis, secus in necessario.*
- 18 *Heredis institutio venit appellatione Alienationis.*

Alienatio.

APPELL. XIV.

- 1 **A**LIENATIONIS appellatione continetur omnis actus per quem dominium transfertur, ut per l. 1. C. de fundis dotal. l. Alienationis verbum, ff. de verb. signif. l. fin. C. de rebus alien. non alien. Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 6. §. 8. verbo in alienat. num. 2. Old ad. conf. 270. num. 2. Lupus allegat. 41. in princ. Bald. conf. 108. Queritur in princip. lib. 1. Anchar. conf. 102. Questio in princip. & conf. 105. num. 2. Castren. conf. 270. dubitatur. lib. 1. Alex. conf. 108. Viso num. 3. lib. 6. & conf. 19. rarissime num. 15. vers. constat autem lib. 7. Matien. l. 3. glos. 14. num. 2. tit. 19. lib. 5. nona recopil. Sord. dec. 102. num. 21 & dec. 278. num. 2. & dec. 326. num. 27. Brunor. a Sole in locis commun. verbo alienatio, num. 2. Cardos. in praxi iudic. & Advocator. cod. verbo, num. 1. Card. Pereira de extincione emphyteu. cap. 5. num. 37. Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A, concl. 257. per totam, Ferrer. in consuet. Cathalonie glos. 4. num. 169.
- 2 **A**LIENATIONIS appellatione venit voluntaria, non autem necessaria, l. Pero, §. Præsum. ff. de legat. 2. Pynel. in l. 1. p. 3. num. 49. vers. minus obstat, & in authent. nisi a num. 5. C. de bonis mater. Gama Lusitania, dec. 199. num. 3. Mench. iust. cap. 32. a num. 13. D. Barboſe in l. Divortio, §. si vir num. 51. ff. soluto matrimonio, Cenal. commun. contra commun. tom. 4. quæst. ult. nu. 67. Ferrer. in consuet. Cathalonie, glos. 4. num. 132.
- 3 **A**LIENATIONIS appellatione in prohibitione testatoris in personas certas continetur etiam successio ab intestato, l. Codicillo, §. m. ure, ff. de legat. 2. Curt. lun. conf. 4. num. 11. & 12. Porto. de consuetibus cap. 39. num. 8. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A, concl. 157. num. 10.
- 4 **A**LIENATIONIS appellatione ubi prohibita est super re aliqua, continetur iurium, & actionum cessio, ac proinde prohibitus alienare non potest iura, & actiones cedere, l. 1. C. adversus transfactionem Corn. conf. 118. num. 2. lib. 1. Craxet. conf. 92.

num. 8. Xarez, alleg. 20. num. 7. Rebuff. in l. Alienationis verbum, vers. 8. & 10. ff. de verb. significat. & in tract. alienat. num. 3. Portol. de consuetib. cap. 29. num. 3. Joseph. Sesse Aragonia, dec. 121. num. 10. Quaranta in jura. Bullarij verb. alienatio, num. 22. Cald. Pereira, de resolut. emphyt. cap. 5. num. 31. Fusar. de substitut. quæst. 697. Si quis autem cederet rem suo adversario ex sententia iudicis, non diceretur proprie alienare, nec incidere in pœnam appositam alienanti, quia hæc est alienatio necessaria secundum Ruin. conf. 93. num. 2. lib. 1. & conf. 13. num. 25. lib. 5. Paris. conf. 43. num. 29. & conf. penult. num. 18. lib. 3. Alciat. conf. 506. num. 5. Menoch. conf. 322. num. 67. & conf. 777. num. 6. & 7. quos refert Fusar. d. q. 627.

ALIENATIONIS appellatione comprehenditur donatio, Petrus Anchar. conf. 102. in princip. Mascard. de probat. conclus. 1236. num. 105. Cald. Pereira d. cap. 5. num. 43. Cardin. Tusch. d. lit. A, concl. 257. num. 4. Fusar. de substitut. quæst. 695. num. 5.

ALIENATIONIS appellatione comprehenditur divisio, quia in partes divisas transfertur dominium, ut per Gama Lusit. dec. 300. num. 4. Cald. Pereira d. cap. 5. num. 43. Valase. consult. 53. num. 4. Cardin. Tusch. d. concl. 257. num. 7. ubi num. 8. post Angel. Aret. conf. 28. num. 21. & 22. declarat procedere in provocante ad divisionem. Quando verò divisio fit inter coheredes, vel fideicommissarios prohibita alienatione non prohibetur divisio, quia tunc ex utraque parte dicitur facta ex causa necessaria, ut resoluunt Alex. ind. conf. 189. num. 3. lib. 2. & conf. 7. num. 5. lib. 5. Bero. conf. 86. num. 27. lib. 2. Decian. conf. 55. num. 73. lib. 2. Menoch. conf. 522. num. 48. cum seqq. Peira de fideicom. quæst. 8. num. 518. cum seqq. & alij, quos refert, & sequitur Fusar. de substitut. quæst. 707. per totam.

ALIENATIONIS appellatione comprehenditur permutatio latè sumpto vocabulo, l. fin. C. de reb. alienis, Rebuff. ad l. Alienationis verbum 28. vers. 12. ff. de verb. signif. Castren. conf. 270. dubitatur numquid lib. 1. ubi restringit, quando favore loci pij alienatio prohibetur, quia tunc si constat de utilitate loci pij potest fieri permutatio, Molina de Primog. l. b. 4. cap. 4. num. 1. Porto. de consuetibus cap. 12. num. 5. Cardin. Tusch. d. concl. 257. num. 9. Quando verò permutatio fit cum re maiorem afferente utilitatem, vel commoditatem, non prohibetur prohibita alienatione, imò potius valet, ut resoluunt Natta conf. 470. num. 5. Socin. lun. conf. 28. num. 8. lib. 2. Cephal. conf. 719. num. 10. lib. 5. Decian. conf. 55. dub. 2. & conf. 57. lib. 3. Menoch. conf. 1141. num. 26. Alex. de Nevo conf. 38. num. 7. Honded. conf. 58. num. 32. lib. 1. Magen. fiorentina, dec. 16. num. 6. Peira, de fideicom. quæst. 8. num. 525. cum seqq. Peregr. in simil. tract. art. 40. num. 32. cum seqq. Card. Mantica de tacitis & ambig. conveni. lib. 25. tit. 4. & in fideicom. restitutorio post mortem gravatum per substitutionem indulto, idem Card. Mantica de consuet. ult. volum. lib. 7. tit. 8. num. 23. & latè Fusar. de substitut. quæst. 530.

ALIENATIONIS appellatione venit transactio, l. non solum, C. de pradij minor. cap. cum tempore de arbit. Dec. conf. 44. num. 5. Pinel. in l. 1. C. de bonis mater. p. 3. num. 44. Molina d. lib. 4. cap. 9. num. 10. Cald. Pereira d. cap. 5. num. 29.

ALIENATIONIS appellatione venit pignus, & hypotheca, §. Alienationis, in authent. de alienan. glos. ve b. hypothecam, in l. ult. C. de rebus alienis non alienan. Cephal. conf. 296. Dub. 3. Tirag. de legib. con. nub. glos. 3. num. 81. Couar. lib. 2. var. cap. 16. num. 7. Rodan. de reb. Ecclesie non alienan. quæst. 1. num. 6. & 11. & quæst. 2. cap. 6. num. 9. cum seqq. Mascard. de probat. conclus.

conclus. 1236. num. 108. *Petr. 4. de fideicom. quest. 8. num. 105. Peregr. in sum. tract. art. 40. num. 118. Ioseph. Sesse Aragonia, decis. 185. num. 2. Rebuff. ad l. 28. vers. ego autem, ff. de verb. signif. pag. 161. Ferrer. in constitutiones Cathalonie, glos. 4. num. 175. latè Fusar. de substitut. quest. 703. per totam, ubi num. 5. limitat, ut non sit prohibita hypotheca in eum cuius fauore facta est prohibitio, & num. 7. declarat non procedere in pignore iudiciali, & prætorio, quod est necessarium.*

10 **ALIENATIONIS** appellatione venit etiam servitutis constitutio, ac proinde prohibitus alienare, prohibetur etiam servitutem constituere, l. final. vers. servitutes, C. de reb. alien. non alienan. ita Anton. Gomez, l. 40. Tauri, num. 85. Molin. de Primog. lib. 1. cap. 20. num. 1. & 2. Portal. de consort. cap. 12. num. 3. Quarta d. verbo alienatio, num. 21. Molin. de iust. tract. 2. disput. 464. Cephal. conf. 470. num. 2. Franc. Marc. decis. 870. p. 1. *Petr. d. quest. 8. num. 103. Peregr. d. art. 40. num. 114. Freccia de feudis lib. 2. §. ex pluribus autem modis, num. 18. Rodan. d. quest. 2. cap. 16. latè Fusar. de substitut. quest. 527. per totam, ubi num. 5. observat quod licet prohibitus alienare non possit servitutem imponere, nec ususfructus, poterit tamen cedere & vendere fructuum commoditatem, & perceptionem.*

11 **ALIENATIONIS** appellatione comprehenditur locatio ad longum tempus, quia de natura locationis huiusmodi est, ut utile dominium transferatur, cap. nulli, cap. ad audientiam de reb. Ecclesia non alienan. glos. in l. 1. ff. si ager vectigalis, Tirag. de retractu lig. glos. 14. §. num. 79. Conar. var. lib. 1. cap. 16. num. 1. Franc. Marc. decis. 455. quest. 1. Afflict. decis. 365. num. 4. Menoch. de arbitr. casu 5. num. 1. Anchar. Regien. lib. 2. quest. 52. num. 2. Hieronym. Gabr. conf. 168. quest. 1. num. 3. lib. 1. Card. de locato, par. 2. tit. de locat. sine tempore, q. 1. fol. 13. Card. Alimie, de tacitis & ambig. convent. lib. 3. tit. 45. num. 11. Rebuff. ad l. 28. vers. sexto, ff. de verb. signif. pag. 161. Cald. Pereira, d. cap. 5. num. 31. & de renouat. emphyt. quest. 16. num. 7. Cardos. in praxi iudic. & Advocator. verb. locatio, num. 9. Fusar. de substitut. quest. 525. per totam, Benedic. Egid. in repet. leg. ex hoc iure, ff. de iust. & iure. p. 1. cap. 9. num. 7.

12 Locatio autem in proposito ad longum tempus dicitur quando est facta ad decennium, glos. notabilis communiter recepta in d. l. 1. ff. si ager vectigalis, Alexand. conf. 17. col. 1. lib. 4. Tirag. de retractu lignag. §. 1. glos. 6. num. 9. in fin. Ruin. conf. 58. col. vlt. lib. 4. Franc. Marc. Delphin. decis. 648. Boër. decis. 234. num. 2. cum seqq. Caroc. de locato, p. 2. tit. de locat. ad longum tempus, quest. 1. Peregr. d. art. 40. num. 93. Idem esset si facta fuisset ad vitam, vel locatoris, vel conductoris, quia ad longum tempus dicitur facta, Pinel in l. 1. num. 63. C. de bon. mater. Hieronym. Gabr. conf. 168. num. 1. lib. 1. Caroc. loco citato quest. 2. Peregr. d. art. 4. num. 109. Cardin. Mantia, d. tit. 45. num. 12. Fusar. d. quest. 525. num. 5.

14 **ALIENATIONIS** appellatione venit datio in solutum, & idem prohibitus alienare, non potest nec in solutum dare creditoribus, ita Cephal. conf. 254. num. 34. & conf. 255. num. 3. cum seqq. lib. 2. Ioseph. Ludovic. Perus. decis. 60. num. 5. Decian. conf. 129. num. 6. lib. 3. Cald. Pereira d. cap. 5. num. 47. Fusar. de substitut. quest. 696. Intellige quando datio in solutum est voluntaria, ut quia prohibitus emat vel alium contractum faciat, & dat in solutum bona prohibita alienari: Si verò sit necessaria facta iudicis auctoritate, ob æs alienum prohibiti, erit permessa respectu fructuum durante vita prohibiti, Grat. conf. 106. num. 9. lib. 1. Mascard. de probat. conclus. 1236. nu.

55. Cald. Pereira, d. cap. 5. num. 48. Fusar. d. quest. 696. num. 3. ubi num. 5. subdit pro ære alieno contracto à testatore posse dari in solutum bona prohibita alienari.

16 **ALIENATIONIS** appellatione venit etiam concessio emphyteusis, ut per Cardin. Tusch. d. concl. 257. num. 16. Flores de Mena ad Gam. Lusitania, decis. 16. num. 3. Cald. Pereira d. cap. 5. num. 33. Rebuff. ad l. 28. vers. septimo, ff. de verb. signif. pag. 161.

17 **ALIENATIONIS** appellatione continetur compromissum, ita ut alienare prohibitus non possit compromittere, ut per las. in l. fin. num. 119. C. de iure emphyt. Capic. decis. 93. num. 3. Socin. iunior, conf. 77. num. 77. lib. 1. Crauet. conf. 976. num. 15. Roland. à Valle, conf. 22. num. 10. lib. 4. Blanc. de compromiss. p. 4. num. 28. Tirag. de iure maris, glos. 5. num. 202. Rodan. de rebus Ecclesie non alienan. q. 2. cap. 1. num. 9. & cap. 36. per totum, Molina de iust. tract. 2. disput. 557. num. 1. Magon. Lucen. decis. 59. num. 12. Cald. Pereira d. cap. 5. num. 44. Limita in compromisso necessarium, ut per tex. in cap. cum tempore, de arbitr. resoluunt, Pinel in l. 1. p. 3. num. 44. Cod. de bon. mater. Cald. Pereira in l. si curatorem, verb. latis, num. 5. col. 4. C. de in integr. restit. min. Ioseph. Sesse Aragonia, decis. 121. num. 12. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 379. num. 10. Fusar. d. q. 708. n. 3.

18 **ALIENATIONIS** appellatione venit hæreditis institutio etiam generalibus verbis facta, l. si quis priscas, §. certum, C. de sc. cund. nupt. Peregr. de fideicom. art. 40. num. 57. & 58. Menoch. conf. 1130. num. 19. vers. & verè Fusar. d. tract. de substitut. quest. 550. num. 12. Non tamen venit successio ex testamento vel abintestato, Surd. conf. 394. num. 14.

S V M M A R I V M.

- 1 Cibaria pro victu, vestitus, habitatio, & ea sine quibus quis vivere non potest, venit appellatione alimentorum.
- 2 Potus venit appellatione alimentorum.
- 3 Habitatio venit appellatione alimentorum.
- 4 Stratum sine lectus, & culcitra veniunt appellatione alimentorum.
- 5 Vestitus venit appellatione alimentorum in materia favorabili.
- 6 Expense studij & ad disciplinam pertinentes, quando veniant appellatione alimentorum.
- 7 Calvarium venit appellatione alimentorum.
- 8 Medicina alimentorum appellatione veniunt.
- 9 Ususfructus venit appellatione alimentorum ex mente testatoris.
- 10 Alimentorum appellatione continentur multa homini necessaria.

Alimenta.

APPELL. XV.

1 **ALIMENTORVM** appellatione continentur cibaria pro victu, vestitus, habitatio, & ea sine quibus quis vivere non potest, l. legatis, cum l. fin. ff. de aliment. & cibar. leg. Abb. conf. 63. quadam Domina, col. 3. lib. 2. Roman. conf. 440. Non est dubium, Dec. in l. de alimentis, col. 1. C. de transact. Corn. conf. 186. num. 9. vol. 3. Alex. conf. 178. num. 7. lib. 6. Roland. à Valle, conf. 22. num. 1. & conf. 54. num. 26. vol. 2. Card. Tusch. practie.

prædic. concl. tom. 1. lit. A, concl. 282. à num. 1. Menoch. de arbit. casu 170. num. 27. cum seqq. & lib. 4. præf. 157. à num. 13. Surd. de aliment. tit. 4. quæst. 1. num. 1. & 4. per totam. Brunor. à Sole in locis communibus, verb. alimentia, num. 9. Seraph. decis. 1092. num. 4. Cardos. in praxi Iudicum, eod. verbo num. 1. Ludou. Beja, respons. casuum conscient. p. 2. casu 12. vers. alimentorum. Fontanel. de pactis nuptialib. tom. 2. claus. 7. glos. 3. p. 5. n. 22.

- 2 Cibaria, veniunt appellatione alimentorum, ut præter supracitatos tenet Rimin. lun. conf. 132. num. 9. & 10. lib. 2. Cordub. de Lara, in l. si quis ex liberis, §. non tantum, num. 2. ff. de liber. agnosce. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 157. num. 15. venit etiam aqua venalis si in ea regione vendi solet, idem Rimin. d. conf. 132. num. 15. exemplificans prout Venetiæ, Menoch. d. lib. 4. præf. 157. num. 25. Cardin. Tusch. d. concl. 282. num. 10. Roland. conf. 22. num. 7. lib. 2. ubi etiam testatur Venetiis esse aquam venalem, Surd. de aliment. tit. 49. à num. 1. Sanctarel. vari. p. 1. quæst. 37. sub num. 1. Sim. de Prettis, de interpret. tom. 1. dubit. 11. num. 9. lib. 4. Fontanel. d. claus. 7. glos. 3. p. 5. n. 23.

- 3 Habitatio quoque venit appellatione alimentorum, d. l. legatis, §. fin. Calderin. conf. 332. in fine, aliis 3. testam. Abb. conf. 63. num. 2. lib. 2. Bologn. in addit. ad consil. Ioan. de Anania conf. 37. num. 7. Beroi. conf. 24. vol. 2. Sanctarel. vari. resolut. p. 1. resolut. 37. sub num. 1. Lambert. de iure patron. nono art. 3. quæst. princip. lib. 3. num. 1. Rimin. cum d. conf. 132. num. 9. lib. 2. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 610. num. 2. & 3. Cardin. Tusch. d. conclus. 282. num. 4. Surd. d. tit. 4. quæst. 4. Menoch. de arbit. casu 170. num. 29. ubi limitat in praujudicialibus alimentatio, & d. lib. 4. præf. 157. num. 20. Cas. Barz. Bononien. decis. 80. num. 14.

- 4 Stratum, siue lectus, & culcitra veniunt appellatione alimentorum, l. stratum, & l. quos nos, ubi glos. verb. viuere, ff. de verbor. signif. Roland. à Valle, d. conf. 22. nu. 6. Bart. in tract. de alim. num. 4. Capra conf. 87. num. 11. Rim. d. conf. 132. n. 14. lib. 2. Card. Tusch. d. concl. 282. num. 5. Cordub. de Lara in d. §. non tantum, nu. 25. Menoch. d. præf. 157. num. 27. Surd. de aliment. tit. 4. quæst. 7. per totam. Sanctarel. ubi sup.

- 5 Vestitus venit appellatione alimentorum in materia fauorabili, d. l. legatis, ff. de alim. & cibariis. leg. d. l. victus, Crauet. conf. 199. num. 3. Roland. conf. 22. num. 4. vol. 1. Cas. Barz. Bononien. decis. 69. num. 49. glos. verbo victu, in cap. Episcopus 10. quæst. 2. Menoch. d. præf. 157. num. 18. las. in l. cum ij, §. qui transigere, ff. de transact. Bologn. in addit. ad Ioan. de Anania, conf. 37. num. 7. Sanctarel. vari. resolut. p. 1. quæst. 37. sub num. 1. Card. Tusch. d. concl. 282. num. 4. ubi num. 8. post Castren. conf. 437. super dictis quæsiis, num. 2. vers. circa secundum lib. 2. declarat, quia legatis alimentis, & necessariis pro pauperibus hospitalis licet veniant necessaria, & vestitus, tamen attendi debet consuetudo aliorum hospitalium si potest constare, si non constat, quia hospitalia fiunt communiter pro infirmis non debetur vestitus, prout neque debetur quando est pro peregrinis, & percipientibus alimenta diaria, Surd. d. tit. 4. g. 2. num. 1.

- 6 Expensæ studij & ad disciplinam pertinentes, an, & quando veniant appellatione alimentorum, vide Rolandum conf. 22. num. 8. vol. 1. Card. Tusch. d. conclus. 282. num. 6.

- 7 Calciarium siue calciamenta veniunt appellatione alimentorum, ita Crauet. conf. 199. num. 2. Roland. conf. 22. nu. 5. lib. 1. Cordub. de Lara in d. §. non tantum, num. 19. Bertrand. conf. 180. col. 2. vol. 1. Rimin. lun. d. conf. 132. num. 13. lib. 2. Ioan. Baptista Pontan. in tract. de aliment. cap. 17. num. 10. Menoch. d. præf. 157. num. 19. Cardin. Tusch. d. concl. 282. n. 9.

Medicinæ quoque alimentorum appellatione 8 veniunt, l. si cum doctem, §. si autem in sanissimo, & ibi Bart. num. 9. ff. soluto matrimonio, l. quos nos, §. verbum viuere, ff. de verb. signif. Bart. in tract. de aliment. num. 6. Corn. conf. 145. lib. 2. Paul. de Cittadinis de iure patron. p. 1. art. 4. commoditate pecuniarum, num. 10. Angel. Arcin. de testament. glos. 45. num. 7. Cassan. in consuet. Burgun. rubr. 6. §. 4. num. 4. vers. sed quero, fol. mibi 217. Roland. à Valle, conf. 22. num. 3. vol. 1. Lara, in l. si quis à liberis, §. non autem, num. 28. cum seqq. ff. de liber. agnosce. Sim. de Prettis de interp. ultim. volunt. lib. 4. dubit. 11. num. 37. & 38. Cardin. Tusch. d. conclus. 282. num. 12. Garcia Girona, de priuilegiis seu exemp. explicatione num. 71. Menoch. d. lib. 4. præf. 157. num. 30. Surd. de aliment. tit. 4. quæst. 5. per totam. Dec. in l. de alimentis, num. 3. C. de transactio. Tirag. in tract. de nobilit. cap. 31. num. 395. Sanctarel. vari. resolut. p. 1. quæst. 37. prope fin.

ALIMENTORVM appellatione venit vsus-9 fructus ex mente testatoris, seu proferentis, Bald. conf. 408. Quidam num. 10. lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 301. n. 7.

ALIMENTORVM appellatione continentur 10 alia homini necessaria, & propterea præstanda sunt ligna non solum pro coquendis cibis, sed etiam calefaciendi causa hiemali tempore, ut tradunt Simon de Prettis, de interp. ultim. volunt. lib. 4. dub. 11. num. 41. & Menoch. d. lib. 4. præf. 157. num. 24. Continentur etiam equus si alimentarij dignitas id fert, sicuti rectè explicant, Bertrand. conf. 52. in fine lib. 4. Cordub. de Lara in d. §. non tantum, num. 26. & pariter præstari debet seruitores, qui inserviant alimentario, si talis est eius status, & dignitas, & pro seruis ipsis præstanda sunt salaria, l. cum plures, §. si tutor, ff. de adm. tutor. l. habitatio, ff. de ventre in possess. mitt. l. uxori, ff. de auro & arg. leg. Grat. conf. 67. num. 16. lib. 2. Sim. de Prettis d. dubit. 11. num. 59. Menoch. d. præf. 157. num. 28. & 29.

S V M M A R I V M.

- 1 Amicitia appellatione venit illa, quæ prouenit ex charitate, non propter nostras utilitates.
- 2 Amicitia appellatione venit magna.
- 3 Amicitia ut repellat testem debet esse magna & immoderata.
- 4 Amicitia vera similis est consanguinitati.

Amicitia.

APPELL. XVI.

AMICITIÆ appellatione venit illa, quæ 1 prouenit ex charitate secundum quam diligimus proximum, non propter nostras utilitates, sed solum quia est naturæ nostræ particeps, & veræ virtutis, cultus, non autem venit illa quæ corruptionem inducit, sicut est carnalis, Abb. in cap. quæties 3. col. 2. vers. est etiam duplex, num. 5. de testib. Alex. conf. 78. In causa, & lite, num. 3. col. 2. vers. non obstat etiam si dicatur, lib. 1. & conf. 4. Viso processu, col. ult. post med. num. ult. lib. 6. quos refert & sequitur Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 200. num. 24.

AMICITIÆ appellatione venit magna cum 2 leues amici non dicantur propriè amici, l. latè 223. §. amicos, ff. de verb. signif. Alex. conf. 186. Viso processu, in princip. num. 1. lib. 7. Stephan. Gratian. d. cap. 200. nu. 18. Amicitia igitur, ut repellat testem debet esse 3 magna, ut tradunt plures, quos plena manu refert Cened.

Cens. ad Decretal. collect. 35. num. 4. quibus addo *Verz. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. num. 234. Seraphin. de privileg. Iuram. priuil. 33. num. 48. Surd. de aliment. tit. 6. quest. 21. num. 6. & 7. Ludou. Miranda de ordinis indic. quest. 23. art. 6. concl. 5. Amat. Roderic. in pract. cap. 7. de forma probation. num. 53. Seraphin. decis. 1191. num. 43. & decis. 1147. num. 8. & decis. 1208. num. 1. Amicitia enim vera similis est consanguinitati, *Mench. de presump. lib. 4. pres. 89. num. 70. Surd. d. quest. 21. num. 4. Sanch. de Matrimon. lib. 6. disp. 26. num. 2. Cardin. Mannic. de tacit. tom. 2. lib. 13. tit. 10. num. 2. cum seqq. Stephan. Gratian. d. cap. 200. num. 4.**

S V M M A R I V M.

1. Annus quoad interstitia quomodo computatur, ostenditur.
2. Annus integer requiritur ex 365. diebus constans ad nouitiatum.
3. Annus bissextilis quando computandus in anno probationis ad effectum emittendi professionem, ostenditur.

Annus.

APPELL. XVII.

1. **A** N N I appellatione quoad interstitia non requiritur ille, qui habet 365. dies, quo tempore annus conficitur, sed sufficit aduenisse eandem solemnitatem, & diem subsequenter anni, in qua anno transacto susceptus fuit ordo, & ita interstitiorum annus non est mathematicè computandus, ita vt ordinandus nequeat ad ordines promoueri, nisi inter vnum & alterum ordinem moram traxerit duodecim mensium completorum, sed moraliter, & iuxta ritum Ecclesiæ, videlicet de vna quadragesima ad aliam, à Pentecoste ad Pentecostem, &c. quamvis inter primam, & secundam Pentecosti solemnitatem nondum sint elapsi duodecim menses, ita *Prosper. de August. in addit. ad Quaran. in sum. Bullar. verb. ordo in fin. Cerol. in praxi Episcopali p. 1. verb. ordo vers. ad quartum circa medium, Molpbes. in summa Theologia moralis, tract. 2. cap. 14. num. 8. Campanil. in diuers. Iuris canonici, rubr. 6. cap. 3. num. 12. & alij quos citauit de officio & potestate Episcopi, p. 2. allegat. 18. num. 2. secundum Lugdunen. impressionem.*

2. **A** N N I appellatione in materia probationis in religione faciendæ à nouitio venit integer annus ex 365. diebus constans, computando de momento ad momentum, vt pluribus ad id citatis tradidi, d. tract. par. 3. alleg. 101. num. 22. in fine. At verò in anno bissextili non sufficiunt pro anno illi 365. dies, ita vt nouitius suscipiens habitum die 24. Februarij, emittere non possit professionem, nisi die 25. Februarij bissextilis, in puncto diei 24. Februarij precedentis anni, in quo suscepit habitum, arg. tex. in l. 3. §. minorem, ff. de minorib. & in l. cum bissextus, ff. de verb. significat. tradunt Fr. Emman. quest. Regular. tom. 3. quest. 15. art. 4. & 5. Ludou. Miranda in Manuali Pralatorum, tom. 1. quest. 2. art. 3. Bonacina de sacram. disp. 8. quest. unica, pun. 5. n. 15. & de claus. quest. 2. pun. 10. difficult. 2. §. 3. num. 4. Molina, de inst. tract. 2. disp. 573. vers. Atque à minori atate, Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 24. num. 22. vers. similiter credo, Fr. Baribol. de Pœchis. in praxi obseruanda in admitt. ad religionis statum nouitiæ, disp. 11. dub. 4. num. 4. nouissimè Dominus meus Iulius, Lanor. variar. lucubr. tom. 1. tit. 1. de commissis

cap. 6. num. 15. qui mihi etiam retulit sacram Congregationem Concilij in vna Patauina de mense Iunij 1627. censuisse non valere professionem respectu anni bissextilis cuiusdam, qui ingressus est religionem 27. Martij, & die 26. eiusdem mensis sequentis anni currente, anno bissextili emisit professionem.

S V M M A R I V M.

1. Antiquitatem suam vocans ad fideicommissum, consanguineos vocare censetur.
2. Antiquiores de domo substituens in primis admissis, extinguitur substitutio.
3. Antiquior de familia quando vocatur, admittitur maior natu, etiam non coniunctus sanguine, exclusis aliis iunioribus sanguine coniunctis.

Antiquitas.

APPELL. XVIII.

A N T I Q V I T A T I S suæ appellatione quando testator illam vocauit, ad fideicommissum veniunt consanguinei; l. cum scimus, in fin. C. de agricolis, & censitis, lib. 1. & ibi glos. verb. antiquitas, Franc. in cap. si Pater, col. ult. vers. 15. de testamentis, in 6. Lauren. de Palat. in tract. quod stantibus masculis femina non succedant, num. 160. Sim. de Pretz. de interpret. ult. volunt. lib. 3. solut. 11. fol. 88. num. 16. Fusar. de substit. quest. 373.

A N T I Q V I O R E S de domo substituens in primis admissis extinguitur substitutio, secundum *Fusar. d. tract. de substitut. quest. 382. num. 36.*

A N T I Q V I O R I S de familia appellatione, vbi vocatur, admittitur maior natu, etiam non coniunctus sanguine, exclusis aliis iunioribus sanguine coniunctis, *Pereg. conf. 47. num. 15. lib. 2. Fusar. de substitut. quest. 358. num. 24. Steph. Grati. discept. forens. tom. 4. cap. 645. num. 13.*

Antiquum.

APPELL. XIX.

A N T I Q V I appellatione in materia probationis, venit tempus centum annorum, & non minus, de quo vide *Duen. reg. 199. num. 7. Siluan. conf. 36. num. 13. Tirag. in l. si vnquam, verb. omnia, nu. 31. C. de reuocan. donat. Menoch. controuers. illustr. cap. 84. num. 154. Auendan. de exequendis mandatis, p. 1. cap. 6. num. 6. Gam. Lusitania, decis. 88. num. 1. Brunor. à Sole in locis communibus, verb. antiquitas, Menoch. de arbitr. lib. 2. casu 3. Mascard. de probat. concl. 113. princip. Morla in empirio Iuris p. 1. quest. 11. tit. 11. num. 7. Gutier. conf. 1. num. 5. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A. conclus. 341. Farinas. in praxi criminali p. 1. quest. 47. num. 112. & par. 2. quest. 69. num. 42. Nicol. Garcia de benef. par. 12. cap. 2. num. 262. cum seqq.*

Aragonia.

APPELL. XX.

A R A G O N I A Regni appellatione non comprehenditur Principatus Cathalonie, nec alia Regna de Dominio Regni Aragonum existentia, quæ non accessorie, sed æquè principaliter sunt vnita

vnica Regno Aragonum; ita Ioseph. Sesse Aragonia, decis. 113. num. 20. faciunt quæ Saiz ed. in practica Bernardi cap. 56. num. 24. in nouissima impress.

Apostolus.

APPELL. XXI.

- 1 **A**POSTOLI appellatione venit Paulus, vt tigit Lali, Zech. de Romano Pontif. bareſi 1. in responſo ad decimum, quem refert Dionys. Paulus de vera quatuor Patriarchatum ſedium erectione, cap. 17. num. 12.

S V M M A R I V M.

- 1 Vites continentur arboris appellatione.
- 2 Hedera, arundines, & ſeliſtum veniunt arboris appellatione.
- 3 Arboribus legatis ratione fructuum, quid veniat ostenditur.

Arbor.

APPELL. XXII.

- 1 **A**RBORIS appellatione continentur vites, l. 1. §. arboris appellatione, & l. 2. in princip. ff. de arbor. furt. cas. Capol. in tract. de ſervit. urban. prad. tit. de arboribus, num. 13. Auendan. de exequen. mandatis p. 1. cap. 4. num. 28. Cas. Peronin. in ſuo tract. de arborib. cap. 81. tom. 6. p. 2. fol. 209. Azene. l. 6. num. 15. tit. 12. lib. 8. noua recopil. Cardin. Tusch. practie. conclus. lit. A, conclus. 479. num. 1. Cardos. in praxi Iudicum, & Ad-uocat. verb. arbor. 1. latè Marc. Anton. de Amatis Marchie, decis. 96. per totam.
- 2 **A**RBORIS appellatione veniunt hedera, arundines, & ſeliſtum, l. 3. vers. hedera, ff. arbor. furt. cas. vbi glos. dicit improprie hederam dici arborem. Arboris appellatione venit omnis arbor habens radices, l. vitem, ff. arbor. furt. cas. Bart. in tract. de alueo, vers. ſtriſſa ratione, num. 9. vbi ait, quod arboris appellatione proprie tunc illa venit, cum radices ita in terram emit, vt terra alimento vegetetur, & eius materia dura est, & non tenera.
- 3 **A**RBORIBVS legatis ratione fructuum venit arbor, & ſolum, & viam ad arbores, l. as, in l. si fundum, ff. de legat. 1. Secus si arbores legatæ sint ad ſcindenda ligna, idem l. as, ibid. num. 16. & 17.

S V M M A R I V M.

- 1 Argenti appellatione vbi legatum est venit argentum eiusdem ligæ, cuius in ciuitate originis testatoris est vsus.
- 2 Argenti omnis appellatione in legato venit omne argentum tam factum quàm infectum.
- 3 Limita quando qualitas aliqua adicitur, quæ vni ſpeciei argenti conuenit.
- 4 Pecunia numerata non cenſetur legata, quamuis legatum ſit omne aurum & argentum.
- 5 Applumbatura non continetur legato argento.
- 6 Argenti facti appellatione, quæ veniant, ostenditur.

I. V. D. Luſitani,

- 7 **A**rgenti potori, eſcarij, balnearij appellatione, quid veniat ostenditur, & n. 8. & 9.
- 10 **A**rgenti legati appellatione quod ſus vsus causa testator habebat, continetur argentum quo ipſe testator quotidie utebatur.

Argentum.

APPELL. XXIII.

ARGENTI appellatione vbi legatum est, venit argentum eiusdem ligæ, cuius in ciuitate originis testatoris est vsus, l. nummis, ff. de leg. 3. Bart. in l. cum aurum, num. 3. ff. de auro & arg. leg.

ARGENTI, ſeu auri omnis appellatione in legato venit omne argentum & aurum, tam factum, quàm infectum, l. cum aurum, in princip. ff. de auro, & arg. leg. Menoch. de præſumpt. lib. 4. præf. 162. num. 2. vbi num. 3. per text. in l. & si non ſunt, §. perueniamus. ff. de auro & arg. leg. ſubdit vt procedat etiam quoad gemmas, & huiusmodi auro, vel argento incluſas.

Primò, limita quando qualitas aliqua adicitur, quæ vni ſpeciei auri, vel argenti conuenit, vt ſi testator dixit, lego decem pondus argenti; hæc enim ponderis qualitas, quæ maffæ tantum conuenit, coniecturam facit, testatorem legiſſe tantummodo aurum, vel argentum, quod habebat in maffa, non autem vaſa, d. l. cum aurum, §. primo, vbi in §. 2. è contrà habetur præſumi legata vaſa, quando dixit testator ſe decem pondus auri, vel argenti facti legare, refert Menoch. d. lib. 4. præf. 162. num. 4.

Secundò, limita in pecunia numerata, illa enim non præſumitur legata, quamuis legatum ſit omne aurum & argentum, d. l. cum aurum, in princ. l. Quintus Mutius, l. 1. §. 1. ff. de auro & arg. leg. quò poſtremò in loco dicitur pecuniam non contineri, etiam ſi aurum vel argentum factum legauerit testator, & ideò limitationem tenent, Dec. conf. 381. num. 1. Alciat. in l. ſingularia, num. 15. ff. si certum per. Tiraq. de reſtaſu lig. §. 1. glos. 10. num. 1. vbi tamen num. 2. & §. cum duobus ſeqq. ſubdit aliud eſſe dicendum quando communi vſu loquendi nomine auri vel argenti, intelligeretur etiam de pecunia, & nummis, prout eos refert Menoch. d. præf. 162. num. 6.

Tertiò, limita in applumbatura, qua argenti maffæ ſimul coniungatur, quia nec illa ſub hoc legato argenti continetur, d. l. cum aurum, §. idem Celsus, Menoch. d. præf. 162. num. 8. vbi num. 9. per l. & si non ſunt, §. lectum, ff. de auro & arg. leg. limitat etiam in auro, vel argento, quibus res alterius materiæ ornata eſt, ſicut ſunt lecti argentei, vel ſimilis ſuppellex argentea, quæ vulgò argentata appellatur, hæc enim non continentur auri, vel argenti appellatione.

ARGENTI facti appellatione veniant vaſa omnia, vt paropſidæ, acetabula, trulla, pelues, & his ſimilia, l. eſi non ſint, §. argento, ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. præf. 162. num. 10. Veniant etiam vaſa, quæ cepta ſunt fabricari, ſed nondum perfecta, vt ſi calabantur, d. l. & si, §. infecti autem, & materia auro argentove inteſta, l. si quando, ff. illo ſit, & rursus continentur pediculi argentei, l. pediculus, ff. eod. vbi in §. 1. habetur comprehendere quoque gemmas auro incluſas, emblemata aurea, & ſimilia, Menoch. d. præf. 162. num. 13. cum ſeqq. Caterum vaſa fracta & collifa non continentur nomine argenti fracti, ſed infecti, cum eis tanquam vaſis vti non poſſimus, d. l. Quintus, l. 1. §. cui aurum, & in §. argento legato, habetur non venire ſcaphia, quæ

quæ dicuntur vasa in quibus sordes, & excrementa corporis demittimus, vt declarat *Alciat. lib. 6. Parerg. cap. 26.* quem refert *Menoch. d. pref. 162. num. 18.*

- 7 ARGENTI potorii appellatione non solum id continetur in quo bibi possit, sed & id, quod ad præparationem bibendi comparatum est, idcirco venit colum niuarium, *lin argento*, & ibi *Bart. ff. de auro, & argento leg. Menoch. d. pref. 162. num. 19. & 20. vbi num. 21.* post *Alciat lib. 3. Parerg. cap. 4. & Cote. in memorab. verbo Colum niuarium*, subdit illud esse vas in quo reponuntur niues ad refrigerandum vinum.
- 8 ARGENTI escarij appellatione non veniunt cacabi argentei, miliarium argenteum, vel sartago, cum hæc sint potius instrumenta coquinaria, *d. l. arsi, §. si cui escarium, Menoch. d. pref. 162. num. 22. vbi num. 23.* post *Hotoman. in comment. verborum iuris*, in verbo miliarium, & *Cuiac. lib. 2. obseru. cap. 6.* subiungit miliarium esse vas ad aquæ calidæ opus præparatum.
- 9 ARGENTI balnearij appellatione in legatis, adiectis verbis *hoc amplius*, continetur etiam argentum, quo testator utebatur in balneis diebus festiuis, *l. medico, §. uxori, ff. de auro & arg. leg.*
- 10 ARGENTI legati appellatione quod sui vsus causa testator habebat, continetur argentum, quo ipse testator quotidie utebatur, non autem quod commodare ad ludos, & cæteras apparitiones consueuerat, *l. cum in testamento, ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. pref. 162. num. 24.*
- 11 ARGENTI sui appellatione in legatis, venit illud tantum, cuius dominium habebat testator, absque ita quod ab eo vindicari poterat, non autem continetur illud quod testatori debebatur, sicque ad quod actionem habebat, *l. Quintus, la 2. §. argento, & l. scribit, in princip. ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. pref. 162. num. 28.*

Armenta.

APPELL. XXIV.

- 1 ARMENTORVM appellatione in legatis, continentur boues, non autem greges ouium, & caprarum, *l. boues, ff. de verb. signif. vbi Rebuff. pag. 387. l. seruis, §. armento, ff. de legat. 3. Bart. in l. 4. C. de militari veste*, vbi notat, quod armentum in dubio intelligitur de animalibus magnis, grex verò de inferioribus, & sic pecudibus, & animalibus minutis, quod per *l. 1. ff. de abigeis*, tradit *Rebuff. ad l. Neratius 85. vers. quinque, ff. de verb. signif. pag. 381. in princip.*

SVMMARIVM.

- 1 Armorum appellatione veniunt non tantum scuta, & gladij & galea, sed etiam fustes, & lapides.
- 2 Armorum appellatione regulariter veniunt & ea, quæ ad offensam, & quæ ad defensam parata sunt.
- 3 Thorax scorteus non continetur armorum appellatione.
- 4 Cultellus ad frangendum panem non venit armorum appellatione.
- 5 Arma ruralia non veniunt armorum appellatione.

6 Vagina an & quando veniant armorum appellatione.

Arma.

APPELL. XXV.

ARMORVM appellatione veniunt non tantum scuta, & gladij, & galea, sed etiam fustes, & lapides, *l. armorum, 41. ff. de verb. signif. l. 3. §. arma, ff. de vi, & vi armata, Angel. conf. 397.* Quidam puer, *Arctin. conf. 80. num. 6. glos. verbo arma, in Clemen. 1. §. quia verò de statu, Monach. vbi Anchar. num. 30. Felin. in cap. ita quorundam, num. 2. vbi Nauar. notabil. §. de iudicis, Roman. singul. 267. vers. Armorum, Corset. in reperi. Abbat. verbo nomine armorum*, *Tiraq. de iudiciis in rebus exiguis, num. 31. Ant. Scap. de iure non scripto, lib. 5. cap. 161. num. 18. cum seqq. Menoch. de arbitr. casu 394. num. 76. Decian. in tract. criminali, lib. 8. cap. 2. per totum, Azor. instit. moralium, p. 1. lib. 8. cap. 23. quest. 10. Card. Tusch. præf. concl. tom. 1. lit. A. concl. 514. per totam.*

ARMORVM appellatione regulariter veniunt & ea, quæ ad offensam, & quæ ad defensam parata sunt, *Ordin. Regia Lusit. lib. 5. tit. 80. §. 1. l. 7. tit. 6. lib. 6. noua recopil. Perez. l. 2. glos. 1. in princ. tit. 14. lib. 2. ordinam. Bobadil. in sua politica lib. 1. cap. 13. num. 62. Decian. in tract. crimin. lib. 8. cap. 3. num. 14. & cap. 2. num. 7.* In odiosis tamen armorum appellatione offendibilia tantum comprehenduntur, *Clem. ne in agro, §. quia, de statu monach. vnde quando statutum, vel Ordinatio punit arma portantes*, comprehenduntur tantum illi qui offendibilia portant, vt post *Bart. Angel. & Alber. resoluit Rebuff. ad l. 41. ff. de verb. signif. vers. secundo intelligite pag. 226.*

ARMORVM appellatione non continetur 3 thorax scorteus, secundum *Farin. in praxi crimin. p. 3. quest. pag. 108. mihi 594.* & iudicatum sæpe fuisse in supremo Lusitanæ Senatu asserit Parens meus in commentar. ad ordin. Regiam Lusitan. lib. 5. tit. 80. §. 1. num. 6.

ARMORVM appellatione non venit cultellus ad frangendum panem, vt per *Bonadill. in sua politica lib. 1. cap. 13. num. 73. Decian. d. lib. 8. cap. 2. num. 9. & cap. 3. num. 54. Farinac. d. p. 3. quest. 108. num. 77. cum seqq. Rodolphin. variar. quest. lib. 2. quest. 34. num. 6.* quia nec comprehenditur gladij appellatione, *Rebuff. ad d. l. 41. vers. gladios, pag. 224.*

ARMORVM appellatione non veniunt arma 5 ruralia, quæ proprie sunt instrumenta, vt per *Farinac. d. quest. 108. num. 33.* quem refert Parens meus in commentar. ad ordin. Regiam Lusitan. lib. 5. tit. 80. §. 2. num. 2.

ARMORVM appellatione non veniunt vaginæ in statuto prohibente armorum asportationem, quod non comprehendere asportantem vaginas ad enses recondendos, resoluit *Decia. in tract. criminali, lib. 8. cap. 3. num. 57.* Vtrum autem confiscatis armis vaginæ censeantur amissæ, vide *Mexiam in tract. taxa panis, conclus. 1. num. 15. ad medium, cum seqq. Azend. l. 1. num. 13. tit. 25. lib. 9. noua recopil. Bobadill. d. lib. 1. cap. 13. num. 106. vbi resoluit quod sic.*

SVMMARIVM.

- 1 Artificis appellatione venit ille, quem vulgus ita nominat.
- 2 Artifex propriè dicitur qui certam artem exercet, quando admittit sine delectu volentes ab eo emere.

- 3 *Artifex dicitur, qui res emit, & illas mutata forma vendit.*
 4 *Mercator & artifex in quo differant, ostenditur.*

Artifex.

APPELL. XXVI.

- 1 **A**RTIFICIS appellatione venit ille, quem vulgus ita nominat, *l. secundum, §. illud, ff. de edil. edicto Fusc. in singul. lit. A, n. 88.* Proprie tamē dicitur, qui certam artem exercet, quando admittit sine delectu volentes ab eo emere, vel inseruire in illo artificio, aliās non esset artifex, ita *Abb. conf. 78.* Viso toto processu *col. 1. circa princip. lib. 1. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 519. num. 1. & tom. 5. lit. M. concl. 211. num. 5.* Sic & artifex ille dicitur, qui res emit, & illas mutata forma vendit, *cap. euiciens 88. dist. Curia, Philip. p. 2. lib. 1. num. 16. Hippol. Riminald. conf. 34. num. 10. vol. 1. Rebuff. ad l. mercis appellatione 107. vers. Artifex, ff. de verbor. significat. pag. 664. Card. Tusch. d. concl. 519. num. 2.* vbi subdit ad differentiam mercatoris illum dici artificem, qui mercimoniam emit, & eam exercet artem, ut vendat cum artificio, mercatorem verò appellari illum qui vendit mercantiam, prout ipse emit nullo adhibito artificio de quo etiam *Surd. decis. 313. nu. 1.* Artifex ut aliquis esse possit, necessē est propria persona, non autem per interpolatam officio uti, *l. fin. ff. de excusat. tutor. Roman. singulari, 566. Curia, Philipp. d. cap. 1. num. 19.*

Ascendentes.

APPELL. XXVII.

- 1 **A**SCENDENTES appellatione pater, mater, avui, & avia comprehenduntur, *l. quicunque, §. parentes, ff. de in ius vocando, Campegi. de dote p. 5. quast. 64. num. 2. Roland. à Valle conf. 24. num. 11. & 12. Surd. conf. 402. num. 11. & 12.* vbi ait quod appellatione Ascendentium veniunt tam masculi quàm fœminæ, *Mench. conf. 101. num. 40.*
 2 **A**SCENDENTIVM, sicut & descendendum appellatione omnes continentur, & veniunt in infinitum, *Mench. conf. 333. num. 11. & conf. 334. num. 16.* Fœminæ verò non veniunt vbi viget statutum eas excludens, *idem Mench. conf. 309. num. 37.*

Afinus.

APPELL. XXVIII.

- 1 **A**SINI appellatione in statutis aduersus quemcumque qui vicerit contra deuetum, ut perdat afinum, non venit salma, ita *Bald. in l. 1. nu. 7. C. de nautico fœnore, Ripa in tract. de peste, tit. de remediis ad conservandam ubertatem, num. 131.*

SUMMARIVM.

- 1 *Coniuncti omnes utriusque sexus veniunt appellatione Attinentium, quando vocantur ad fideicommissum.*
 2 *Agnati non cognati censentur vocati appellatione Attinentium masculorum de domo, seu de familia.*
 3 *Fœminæ non veniunt Attinentium appel-*

I. V. D. Lusitani,

- latione quando tacite, vel expresse testator habuit mentem conservandi bona in agnatione.*
 4 *Proximiores testatoris in gradu successione ab intestato veniunt appellat. Attinentium.*
 5 *Attinentium appellat. an & quando veniant affines, ostenditur.*

Attinentes.

APPELL. XXIX.

AT T I N E N T I V M appellatione quando vocantur ad fideicommissum, veniunt omnes coniuncti utriusque sexus, ita *Bald. in cap. ex litteris de testib. Socin. Sen. conf. 63. num. 13. lib. 3. Ruin. conf. 161. num. 1. lib. 2. Paris. conf. 24. num. 17. & 18. & conf. 49. per totum lib. 2. Sim. de Pret. de interpret. ult. volum. fol. 288. num. 15. & fol. 297. num. 67. & fol. 337. num. 10. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 41. & conf. 11. num. 8. lib. 2.*

AT T I N E N T I V M masculorum, vel de domo, seu de familia appellatione ratione adiuncti, censentur vocati agnati, non cognati, *Ruin. conf. 161. num. 4. lib. 2. Peregr. d. art. 21. num. 41. in fine, Fusar. d. quast. 371. num. 3.*

AT T I N E N T I V M appellatione non veniunt fœminæ quando tacite, vel expresse testator habuit mentem conservandi bona in agnatione, ita *Pret. de interpretatione ultim. volunt. fol. 293. num. 67. Fusar. d. quast. 371. num. 4.*

AT T I N E N T I V M appellatione veniunt proximiores testatoris in gradu successionis ab intestato, ita *Castren. conf. 383. Norandum est col. 1. lib. 1. Pret. de interpret. ultim. volunt. fol. 288. num. 15. & fol. 376. num. 14. & conf. 203. num. 4. Fusar. d. quast. 371. num. 5.*

AT T I N E N T I V M appellatione, licet non comprehendi maritum, vel affinem existimaerint *Paul. & Ias. in l. 1. C. unde vir, & uxor*, tamen contrarium melius resoluunt ibi *Angel. Alex. & Corn.* quos refert, & sequitur *Bertazol. de clausul. instrument. claus. 7. glos. 12. num. 5. vers. sed quid, & faciunt quæ Bald. in cap. in litteris, col. 1. de testib. vbi dicit, quod attinentes dicuntur qui possunt accusare tanquam prosequentes suorum iniuriam. Limita tamen non procedere si in statuto fieret mentio gradus, ut quia statutum diceret, quod duo ex attinentibus usque in quartum gradum debeant consentire, quia tunc non venirent affines, nec comprehenderentur, cum proprie loquendo inter affines non sint gradus, *l. non facile, §. gradus, ff. de gradibus, & propterea non est verisimile, quod statutum velit comprehendere affines, quare ita tenent Campegi. de dote, p. 5. quast. 104. Bertazol. d. glos. 12. in fine.**

Auis.

APPELL. XXX.

AV I & linea avia appellatione licet veniat proavus, & linea proavi, *Ruin. conf. 166. num. 8. lib. 1.* dum vult quod *auth. matri & avia, C. quando mulier tut. offic.* quæ loquitur de avia habeat locum etiam in proavia, prout eum refert *Fusar. de substitut. q. 313. num. 3. Surd. de aliment. tit. 1. q. 13. n. 10.* tamen istud limitatur quando communis usus loquendi

quendi est in contrarium, item quando sumus in materia statuti odiosi, seu correctorii, imò etiam in materia Iuris communis, quando incidenter fit mentio de auctore, vel linea auctoris, non autem principaliter, ita Bart. conf. 56. Quia factum in fine num. 3. lib. 2. quem refert Card. Tusch. practic. conclus. tom. 3. concl. 656. num. 15.

S V M M A R I V M.

- 1 Bastardi appellatione venit omnis natus ex illicito, non tamen damnato coitu.
- 2 Adulterinus continetur appellatione bastardi.
- 3 Spurij nati ex coniugato & soluta veniunt appellatione bastardi.
- 4 Bastardi appellatione veniunt omnes, qui non sunt nati ex Matrimonio.

Bastardus.

APPELL. XXXI.

- 1 **B**ASTARDI appellatione venit omnis natus ex illicito, non tamen damnato coitu, Dec. conf. 433. num. 10. cum seqq. Hieron. Gabr. conf. 140. num. 20. cum seqq. lib. 1. Menoch. conf. 631. num. 11. Cardin. Mantica. de consuetudinibus ultim. volunt. lib. 8. tit. 7. num. 7. Sum. de Pretiis de interpret. ultim. volunt. fol. 188. num. 12. Peregrin. de fideicom. art. 22. num. 88. Fusar. de substant. q. 314. n. 18.
- 2 **B**ASTARDI appellatione continetur adulterinus, ut volunt Rip. in l. 1. num. 18. ff. soluto matrim. Bertrand. conf. 31. lib. 3. Roland. à Valle conf. 79. n. 48. lib. 2. Peregrin. d. art. 22. num. 88. quos refert Fusar. d. q. 314. n. 19.
- 3 **B**ASTARDI appellatione veniunt spurij nati ex coniugato & soluta, ita Bald. conf. 129. dub. 2. lib. 2. & conf. 306. lib. 3. Alciat. conf. 51. n. 9. lib. 5. Pretiis de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interp. 1. solui. 2. num. 12. Paleos. de nobis & spuris cap. 17. num. 7. Menoch. conf. 631. Peregr. d. art. 22. num. 88. & conf. 36. num. 4. lib. 1. Fusar. d. q. 314. n. 20. quicquid dicat Surd. conf. 459. n. 30. lib. 1.
- 4 **B**ASTARDI appellatione venire omnes, non legitime nati, vel qui non sunt nati ex Matrimonio, scribunt Bart. in l. ult. C. de verbor. signif. Bart. in l. pronuntiatio, ff. cod. tit. Corn. conf. 216. num. 4. lib. 2. Peregr. d. art. 22. num. 88. ubi dicit ita collegium Paduæ consuluisse, & conf. 36. num. 5. lib. 1. refert Fusar. d. q. 314. num. 22. Surd. conf. 487. num. 3. Leo decis. 51. n. 16. & 17. ubi ait bastardos in Aragonia & Valentia dici naturales. Menoch. conf. 631. n. 13. & 17.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficij appellatione, largè sumpto vocabulo, omnia comprehenduntur beneficia.
- 2 Pensio non continetur beneficij ecclesiastici appellatione.
- 3 Beneficia exempta non veniunt generali beneficiorum appellatione.
- 4 Manualia non veniunt beneficij appellatione.
- 5 Vicaria temporalis, seu ad nutum amo-

uibilis non venit beneficiorum appellatione.

- 6 Præstimonja, quæ in sola temporalitate consistunt, non veniunt appellatione beneficiorum.
- 7 Commenda & hospitale, an & quando veniant appellatione beneficiorum? remissuè.
- 8 Curatum beneficium non venit appellatione beneficij in concessionibus.
- 9 Distributiones quotidiana non veniunt appellatione beneficij.
- 10 Dignitas in materia non ambitiosa venit appellatione beneficij, secus in pænali.
- 11 Præbenda non venit appellatione beneficij in materia stricta.
- 12 Dispensatus ad beneficia etiam curata, non censetur dispensatus ad præbendas & Canonatus Ecclesiæ Cathedralis.
- 13 Beneficij appellatione non venit destinatum per Episcopum nisi sit actualiter erectum.

Beneficium.

APPELL. XXXII.

BENEFICIJ appellatione largè, sumpto vocabulo, seu in generali significatione, omnia comprehenduntur beneficia tam maiora, quam minora, tam curata, quàm simplicia dignitates, & præbendæ, & tam regularia, quàm secularia, nam ex dignitate non mutatur natura beneficij, sed additur prærogativa, glos. verbo beneficium, in reg. beneficium, de regulis iuris, lib. 6. & verbo beneficia, in cap. si gratiosè, de rescript. & verbo beneficia, in cap. 1. de rerum permut. lib. 6. & in Clem. Auditor. de rescript. Solu. de benefice. p. 1. q. 3. Flamin. Paris. de confident. q. 28. num. 38. cum seqq. Rebuff. in praxi tit. quid sit beneficium, num. 10. & tit. de unionib. num. 3. & in tract. nominat. q. 9. num. 5. & 6. Ricc. in praxi aur. resol. 292. Sebast. Medic. de diffinit. p. 2. cap. 16. num. 5. Fusi. de Visitat. lib. 2. c. 7. num. 6. Nicol. Gar. de benefice. p. 1. cap. 6. num. 37. Strictè verò, & in odiosis, prout in dispensationibus, venit solum beneficium simplex, & ideo quando Papa dispensat cum illegitimo ut possit obtinere beneficium, non censetur cum illo dispensare nisi ad simplex tantum, ut docent Sayr. de censur. lib. 6. cap. 11. num. 25. Campan. in diuersor. Iuris Canon. rub. 11. cap. 13. num. 97. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 45. num. 7. & me citato in illo loco Sanctarel. vari. p. 1. q. 38. num. 17. Quæ autem qualitates requirantur ad hoc ut beneficium ecclesiasticum dicatur, vide Alofs. Ricc. in praxi aurea, resol. 358. Nicol. Gar. d. p. 1. cap. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 5. à num. 7. & metipsum de officio & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 57. n. 141.

BENEFICIJ ecclesiastici appellatione, nec ex lata significatione, nec aliquo modo continetur pensio, ut per Crescent. decis. 14. de sentent. & re indic. Ludou. Gom. in reg. de infirmis resignantibus, q. 16. n. 2. & annali, q. 21. Rebuff. in tract. de pacif. possess. q. 114. & in tract. de nominat. q. 9. num. 36. Azuned. l. 1. n. 5. tit. 4. lib. 1. noua recopil. Flamin. de resign. benefice. lib. 1. q. 10. num. 69. & lib. 2. q. 15. à num. 11. & lib. 11. q. 4. num. 31. & seq. & de confident. q. 23. à princ. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 5. §. 5. num. 2. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 5. q. 2. & lib. 8. cap. 5. q. 4. Alofs. Ricc. collect.

collect. decis. p. 2. collect. 425. & in decision. Curia Archiep. Neapol. decis. 71. num. 4. p. 2. Flores de Mena vari. lib. 3. q. 23. num. 35. Anton. Ricciul. de iure personarum, lib. 5. cap. 19. num. 6. Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 5. à num. 3. metipsum d. alleg. 57. n. 150. Sanctarel. var. q. 42. n. 25.

- 3 **BENEFICIORVM** appellatione generali non veniunt beneficia exempta, cap. 3. *propter, de rescript. lib. 6. Cop. de fructib. lib. 4. tit. 3. cap. 4. Rot. decis. 2. de privileg. in antiq.* sicut quoque nec appellatione beneficiorum diocesis, *Felin. in cap. graue, num. 2. de offic. ordin. Selu. de benefic. p. 1. q. 3. num. 21. faciendo differentiam inter has enunciationes de beneficiis in tua diocesi, & de tua diocesi, ut in priori comprehendantur exempta in posteriori, neutiquam quippe quod beneficia exempta sint quidem in diocesi, sed non de diocesi Episcopi, Abb. in cap. graue, num. 1. de offic. ordin. Anton. de Rosel. in tract. de indulgent. n. 315. Erasmus à Cochier de iurisd. ordin. in exemptos p. 1. q. 5. n. 23. & p. 4. q. 29.*

- 4 **BENEFICII** appellatione non veniunt manalia, *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 6. num. 21. Flamin. de confid. q. 18. à num. 16. Monet. de distrib. quotid. p. 1. q. 2. num. 12. nec etiam vicaria temporalis, seu ad nutum amouibilis, Nicol. Garc. d. cap. 1. c. 2. num. 93. Ego ipse d. alleg. 57. num. 147.*
- 6 nec præstimonialia, & præstimonialia portiones, quæ in sola temporalitate consistunt, aut quæ non dantur in titulum perpetuum, neque habent aliquod annexum obsequium spirituale, *Flamin. de resignat. lib. 2. q. 1. num. 123. Fusc. de Visitat. lib. 1. c. 20. num. 23. Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 2. à num. 117. Gonzal. d. gloss. 5. §. 2. de commenda, vide Gom. ad reg. de annali, quest. 26. Pute. decis. 325. lib. 1. Gonzal. d. gloss. 5. §. 8. metipsum, d. alleg. 57. num. 154. De hospitali, vide Flamin. de resignat. lib. 11. q. 5. n. 59. Gonzal. d. gloss. 5. §. 5. n. 2. 7. & 17. Marefcot. vari. resolut. lib. 2. resolut. 3. n. 12. & seq. Aloys. Ricc. collect. 1299. in med. Crescent. decis. 1. num. 4. de privileg. Camill. Borel. in sum. decis. tit. 20. n. 391. Rot. decis. 667. in fine, apud Farin. in 1. collect. nouiss. vbi quod hospitalia veniunt appellatione beneficiorum quando dantur in titulum, non verò quando dantur in regimen, seu administrationem, de præceptoria Flamin. de resignat. lib. 12. q. 3. num. 8. & de portuombus, idem Flamin. lib. 2. q. 1. n. 116. De beneficio patrimoniali, vide Gom. ad reg. de infirmis resign. q. 21. in princip. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. n. 25. 26. 44. & seq.*

- 8 **BENEFICII** appellatione in concessionibus non venit curatum beneficium, cap. cum in illis, in princip. de præbend. lib. 6. Fusc. singul. lit. B, num. 23. Gig. de pensionib. q. 18. num. 9. Franc. Marc. Delphinal. decis. 525. num. 1. Petr. Greg. de beneficiis cap. 6. num. 4. Aloys. Ricc. in Collect. decis. p. 4. collect. 1217. Pute. decis. 301. 307. & 308. lib. 1. in correct. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 6. n. 2. 10. & 11. Menoch. de arbitr. casu 201. num. 62. Vnde quando alicui prouideri mandatur, prouisio non est facienda in beneficiis curatis, ut per gloss. verbo prouideri in d. cap. cum in illis, vbi Anchar. n. 3. & Franc. num. 4. Cardin. in Clem. 1. in princip. num. 8. de supplen. negl. Prelat. Staph. de literis gratia, tit. de modo, & forma impetrandi, in princip. & tit. de formis expectatiuarum, §. sexta forma, num. 1. & §. nona forma, num. 31. Rebuff. in praxi beneficiari, tit. de claus. mandator. num. 34. & tit. de dispensat. ad plura beneficia, n. 66. & tit. tertia pars signatura verbo qualitatium, n. 3.

- 9 **BENEFICII** appellatione non veniunt distributiones quotidianæ, *Gemin. conf. 85. n. 20. vers. sed appellatione, Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D,*

concl. 511. num. 1. Monet. de distrib. quotidiana. p. 1. q. 2. num. 12.

BENEFICII appellatione veniunt etiam dignitates, si non sit materia ambitiosa, cap. dudum, vbi Ioan. And. de præbend. cap. tua, de verbor. signif. Mandos. ad Lap. alleg. 84. Sbroz. de Picario Episc. lib. 2. q. 81. num. 2. At verò in materia odiosa, & pœnali non venit dignitas, *Ludou. Gom. ad reg. de annali. quest. 19. in princip. & in fin. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. num. 26. & seq. Tamburin. in tract. de iure Abbatum tom. 1. disp. 5. q. 19. num. 6. Rot. decis. 592. n. 2. p. 1. diuers. vbi quod appellatione quorumcunque beneficiorum non debent includi dignitates, & canonicatus, Ioan. à Cochier in Schol. ad preces primarias Imper. super verb. dignitates, pag. 39. Ideò dispensatus ad beneficium etiam curatum, non censetur dispensatus ad obtinendam dignitatem, secundum Petr. Greg. syntag. iuris lib. 17. cap. 6. num. 36. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 3. q. 7. Bellet. disquisitionum clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 3. num. 38. Sanctarel. vari. resolut. p. 1. q. 38. num. 24. vbi citat metipsum, de officio & potest. Episcopi p. 2. alleg. 45. num. 11. vbi num. 14. subdo dispensatum ad dignitates non dici dispensatum ad maiorem dignitatem post Pontificalem, quod referunt me citato Tamburin. d. q. 19. num. 5. & Sanctarel. d. q. 38. num. 31. Imò si concederetur mandatum ad beneficia curata, & quæcunque alia non includeretur dignitas curata, *Clem. ne in agro, §. ceterum, de statu monach. Rebuff. in praxi tit. de dispens. rat. atatis, vers. aut dignitates, & in concord. in forma mandati Apost. in gloss. aut dignitate.**

BENEFICII appellatione in materia stricta non venit præbenda, cap. 1. de filiis presb. lib. 6. *Rot. decis. 2. illo tit. in nobis, Felin. in cap. postulasti, sub n. 4. vers. secunda conclusio de rescript.* Vnde dispensatus ad beneficia etiam curata non censetur dispensatus ad præbendas, & Canonicatus Ecclesiæ Cathedralis, *Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 11. cap. 13. n. 99. Ego ipse d. alleg. 45. num. 10. & me citato Sanctarel. d. q. 38. n. 34.*

BENEFICII appellatione non venit destinatum per Episcopum & Capitulum, nisi sit actualiter erectum, ut per *Felin. in cap. cum ab eo, col. 3. vers. pro quo, de rescript. & conf. 45. num. 3. vers. fortifico, Anton. Gabr. commun. tit. de præsumpt. concl. 12. n. 6. quos refert & sequitur D. Anton. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesiæ existen. lib. 3. cap. 7. num. 15.*

Bestia.

APPELL. XXXIII.

BESTIA appellatione regulariter non venit animal mansuetum, sed inspecta consuetudine veniunt boues, pecudes, & similia, secundum *Bart. & Angel. in l. 1. §. Bestias, ff. de postulando, Matthesil. l. in suis notabilib. notab. 98. incip. Nota unum mirabile, Ferrat. caut. 52. num. 3. Socin. in l. possideri, §. Nerva filius, num. 9. ff. de acquiren. possess. & de statuto loquente de bestiis, quod intelligatur de bobus, vaccis, & similib. tenuerunt *Natta conf. 347. n. 2. Surd. conf. 197. n. 2.**

BESTIA appellatione, de proprietate sermone non venit mortua, l. si vehenda, in princip. ff. ad l. Rhodiam, *Surd. d. conf. 297. n. 5. vbi ait, secus esse inspecto communi usu loquendi.*

Bladum.

Bladum.

APPELL. XXXIV.

- 1 **B**LADI appellatione venit omne illud, quod in terra scribitur, etiam semen lini, *Bart. in l. stritum, ff. de verbor. obligat. vbi las. num. 5. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 8. lit. T, concl. 392. num. 3. praterquam legumina, vt patet ex cap. 3. ibi, de blado, & vniuersis leguminibus, de decim. Rebuff. ad l. 77. ff. de verborum signif. in fine, vers. Accessit, pag. 360.*
- 2 **B**LADI appellatione venit illud quod in area scribitur, ita *Iacob. de Collantes super pragmat. in fanorem rei frumentaria, lib. 1. cap. 10. n. 4.*

SUMMARIUM.

- 1 Bonorum simpliciter, seu bonorum omnium appellatione veniunt mobilia, se mouentia, immobilia, nomina debitorum, iura, & actiones.
- 2 Debitoris nomen comprehenditur vbi quis bona sua obligauit.
- 3 Declarantur tex. in l. si stipulatus 76. §. cum stipulamur, ff. de verb. oblig. & l. si ita scripsisset 47. ff. de legat. 2.
- 4 Bonorum mobilium, & immobilium appellatione non continentur iura, & actiones.
- 5 Bonorum mobilium appellatione veniunt ea que sui natura de loco ad locum moueri possunt.
- 6 Hereditas vel successio quando non veniat bonorum appellatio.
- 7 Bonorum appellatione veniunt ea, in quibus, quis habet tantum utile dominium.
- 8 Inspatronatus non comprehenditur appellatione bonorum meorum, nisi veniret cum vniuersitate bonorum.
- 9 Pecunia venit bonorum appellatione.
- 10 Fructus non continentur bonorum appellatione, etiam cum signo vniuersali.
- 11 Bonorum aduentitiorum appellatione continentur omnia que non procedunt à sua cessione patris.
- 12 Feudum non venit bonorum appellatione in generali sermone.
- 13 Feuda hereditaria veniunt bonorum patrimonialium nomine.
- 14 Emphyteutica bona veniunt bonorum appellatione.
- 15 Bonorum suorum appellatione solum veniunt presentia, & non postea quasita.
- 16 Vtusfructus venit bonorum appellatione.
- 17 Bonorum appellatione continetur omne ultra et alienum.

Bona.

APPELL. XXXV.

- 1 **B**ONORVM simpliciter, seu bonorum omnium appellatione veniunt mobilia, se mouentia, immobilia, nomina debitorum, iura, & actiones, l.

bonorum 49. in fine, l. rei appellatione 23. ff. de verb. signif. l. si legat. 30. §. 1. ff. ad Trebel. l. nomen, C. que res pignori, gloss. in l. Princeps 21. ff. de verb. signif. Abb. conf. 43. Videtur primo num. 3. lib. 1. vbi quod nomen bonorum dicitur generale, & continet actionem, *Crauet. conf. 213. num. 6. vbi quod bonorum appellatione simpliciter, & indistincte veniunt iura, & actiones, Couar. in cap. relatum, il. 2. num. 3. de testam. Rebuff. in compend. alienat. ad cap. sine, exceptione 12. q. 2. num. 54. Pinel. in rubr. C. de bon. mater. p. 1. n. 2. Tiraq. in l. si unquam, verbo bona, num. 8. & 9. Costa in cap. si Pater, 1. p. verb. bonus suis, n. 1. cum seqq. de testam. lib. 6. Menoch. conf. 300. num. 39. & conf. 1102. num. 26. vbi quod bonorum appellatione continentur nomina debitorum, *Alois. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1137. Rot. decis. 595. num. 1. & decis. 760. num. 1. apud Farin. p. 2. recent. vbi quod nomen debitoris venit sub generali bonorum obligatione, Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 59. num. 22. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 7. q. 8. Peregr. de iure fisci, lib. 5. tit. 1. n. 50. Grinel. Dolana, decis. 109. num. 2. Molina de iust. traet. 2. disput. 212. à princip. Sanchez in precepta decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 14. à num. 3. Joseph. Sesse Aragonia decis. 52. num. 34. Ferrer. in constitutiones Cathalonie, gloss. 2. num. 2. Rota decis. 681. num. 9. apud Farinac. p. 1. recent. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 1. lit. B, conclus. 101. num. 19. & num. 24. vbi num. 25. restringit quando fieret mentio de omnibus bonis certi loci, puta lego omnia bona, que habeo Roma, quia non veniunt iura, & actiones, & citat *Imolam conf. 35. num. 26. vers. Item non obstat, & Tiraq. d. verbo bona, num. 13. quod etiam tradit Grinel. Dolana, decis. 123. num. 7. additque idem Tusch. ib. d. num. 26. quod stante dictione vniuersali, omnia, & quacumque bona mea, etiam si addatur mobilia & immobilia, veniunt iura, & actiones, ex Tiraq. de retractu signag. §. 1. gloss. 7. n. 10. & 21.***

Amplia non solum sub generali bonorum obligatione venire nomina debitorum, prout resoluunt Doctores numero precedenti citati, sed etiam quando quis bona sua obligauit, etiam adhuc sub hac obligatione debitoris nomen conditionale, & in diem comprehendi censuit *Rot. d. decis. 760. n. 4. p. 2. recent. nam licet Bald. conf. 214. sub num. 2. vers. in contrarium est veritas, lib. 2. dixerit ex hac obligatione in diem non esse natam actionem, eius tamen dictum non est verum, quia secundum magis communem opinionem Doctorum, de qua testatur Alex. in l. si stipulatus 76. §. cum stipulamur, num. 2. ff. de verb. obligat. & ante diem dicuntur competere iura, quia est orta obligatio, & actio ante diem, quod etiam sensit idem Bald. dum subdit, quod etsi nata esset actio, est tamen non intentabilis, & ideo tunc non dicitur esse in bonis, sed in diem, quare interim non potest agi, quod est verum, sed adueniente die, & purificata conditione potest agi, *Dec. conf. 551. num. 7. & conf. 626. n. 4.**

Non obstat tex. in d. l. si stipulatus 76. §. cum stipulamur, ff. de verb. obligat. & in l. si ita scripsisset 47. ff. de legat. 2. vbi verba presentis temporis non referuntur ad debita in diem, unde notat *Bald. in d. l. si ita scripsisset, sub n. 2. quod qui cedit omnia iura sua, non videtur cedere nisi ea, quorum dies cessit, & venit, non conditionalia, vel in diem, quem sequitur, Alex. conf. 106. n. 8. lib. 5. quia responderetur predictos textus non applicari, quia in casibus illorum fuerat additum verbum, dare oportet, quod necessitatem importat, & executionem denotat cum effectu, quare ista verba non possunt referri ad debitum in diem, vel sub conditione, ita explicat*

plicat Petr. de Bellapert. num. 6. & Alex. num. 2. in d. §. cum stipulamur, Bald. sibi contrarius in repet. l. c. si post tres, num. 52. in fine, ff. si quis caution. Alex. pariter sibi contrarius in eod. §. cum stipulamur, num. 2. ac las. ibi num. 3. & Curi. lun. in l. 1. num. 78. ff. si certum petatur. Colliges hæc ita eleganter disposita ex Rot. in d. decis. 760. num. 4. & 5. p. 2. recent. quæ fuit extensa à Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano.

4 **BONORVM** mobilium & immobilium appellatione non comprehenduntur iura, & actiones, quæ tertiam bonorum speciem faciunt distinctam à bonis mobilibus, & immobilibus, iuxta l. à Diuo Pio X^{to}. §. in venditione ibi, perueniunt etiam ad iura, ff. de re iudic. Specul. tit. de finel. §. scias vers. sed pone, Negusant. de pignor. p. 2. membro 2. num. 9. Bald. conf. 418. And. lib. 3. Alex. conf. 12. Viso num. 10. vers. ad certum, lib. 2. Petr. Anchav. conf. 101. num. 8. Tiraq. de retract. lignag. §. 1. glof. 7. num. 9. Couar. lib. 2. var. cap. 1. num. 2. Viui. tom. 2. opin. 82. Pincl. in rubr. C. de bon. mater. p. 1. num. 24. cum seqq. Clarus in pract. §. fin. q. 78. num. 9. D. Barbosa in l. si constante, §. finali, num. 2. & 3. ff. solutio matrim. Brunor. à Sole in locis comm. verbo donatio 23. Gama Lusitania decis. 199. in princ. & decis. 319. num. 2. Molina de iust. tract. 2. disp. 201. vers. his ita constitutis, & disp. 280. vers. verum autem Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. conuent. tom. 2. lib. 13. tit. 29. num. 3. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 25. num. 109. Pereg. de iure fisci lib. 5. tit. 1. num. 49. Card. Tusch. d. lit. B. conclus. 101. n. 16. & latè tom. 4. lit. I. conclus. 494. per totam, Seraph. decis. 584. num. 4. Palasc. de parit. cap. 13. n. 94. cum seqq. Cald. Pereira de empt. cap. 10. num. 19. cum seqq. Sanchez in præcepta decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 14. num. 2.

5 **BONORVM** mobilium appellatione veniunt ea quæ sui natura de loco ad locum moueri possunt, & loco circumscribuntur, de quo vide Oldrad. conf. 29. Fallum tale est, latè Rebuff. ad l. mouentium, ff. de verb. sign. Card. Tusch. d. tom. 1. lit. B. conclus. 103. per totam. Bonorum verò immobilium appellatione quid veniat dicam infra. Appellat.

6 **BONORVM** appellatione non venit hæreditas, vel successio, maxime quando ad præsentia bona restringitur dispositio, vel conuentio inter viuos, Oldrad. conf. 139. Ad habendam, in princip. vers. præterea, quem refert Card. Tusch. d. conclus. 101. num. 1. & num. 2. limitat in vltima voluntate, vt si sit dictum tali bona mea relinque, quia importarent institutionem hæredis, rauer. conf. 11. n. 7.

7 **BONORVM** appellatione veniunt eas, in quibus quis habet tantum utile dominium, l. in venditione, vbi Bart. ff. de bonis auctorum iudicis possiden. & ideo

8 non comprehenditur Ius patronatus appellatione bonorum meorum nisi veniret cum vniuersitate bonorum, ex Rebuff. ad l. bonorum appellatio 208. ff. de verbor. significat. pag. 664.

9 **BONORVM** appellatione venit pecunia, l. cum tabernam, §. fin. vbi Bart. ff. de pignor. Rota in Beneuentana census, 18. Martij 1613. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farin. d. d. 468. n. 1. p. 1. recent.

10 **BONORVM** appellatione etiam cum signo vniuersali non continentur fructus, ideo hæres grauatus restituere omnia bona testatoris quomodocumque & qualitercumque prouenientia, non restituit fructus perceptos, ita Angel. consil. 331. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. F. conclus. 184. num. 47. Contra Menoch. conf. 3134. n. 19. Paris. conf. 94. n. 15. vol. 2. Flamin. Paris. de consuet. benefic. q. 31. n. 11.

BONORVM aduentitiorum appellatione continentur omnia, quæ non procedunt à successione patris, ita Ferrer. in consuetudines Cathalonie. glof. 2. num. 166.

BONORVM appellatione in generali sermone non venit feudum, cap. licet vasallus, §. in generali, vbi Doct. si de feudo defuncti controuersia sit inter Dominum, & agnatum, Tiraq. in d. l. si vnquam, verbo bona, num. 15. Cardos. in praxi iudicum, verbo bona, n. 3. Anchav. conf. 308. num. 4. Hyppolit. Rim. conf. 5. n. 158. Cardin. Tusch. d. conclus. 101. num. 5. Surd. conf. 338. n. 8. & conf. 427. n. 9. At verò bonorum patrimonialium nomine veniunt feuda hæreditaria, Menoch. conf. 1115. n. 10.

BONORVM appellatione veniunt bona emphyteutica, l. bonorum appellatione, la secunda, ff. de verb. sign. Matth. Brun. conf. 100. num. 6. & 7. Tiraq. de retract. lignag. §. 1. glof. 3. & in d. l. si vnquam, verbo bona, num. 14. Surd. decis. 11. num. 2. & decis. 93. n. 3. & conf. 338. num. 7. vbi intelligit quoad utile dominium, Stephan. Gratian. Marchia decis. 56. n. 5. Cald. Pereira de potest. eligend. cap. 4. num. 1. & de resolut. emphyt. cap. 5. num. 67. & cap. 16. num. 65. Cardos. in praxi iudicum, verbo bona, num. 2. & verbo emphyteusis, num. 16. Benedict. Egid. in l. ex hoc iure, ff. de iust. & iure p. 1. cap. 9. num. 17. In generali enim obligatione bonorum venit emphyteusis, Surd. decis. 160. num. 1. & conf. 446. num. 6. Cardos. d. verbo bona, n. 6. remissuè, Bernard. Graua. ad practic. Cam. Imperialis, lib. 2. concl. 25. considerat. 1. in coronide, n. 2.

BONORVM suorum appellatione solum veniunt præsentia, & non postea quæ sita, l. vlt. ibi cum sit iustum, &c. C. quæ res pignori, l. omnes, 17. §. Lucius, ff. quæ in fraudem creditorum, l. si ita, §. ff. de auro, & argento legato, vbi si testator leget vestes, vel res suas certi generis, solum debentur illæ, quæ erant propriè testatoris tempore testamenti, non verò illæ, quæ postea acquiruntur, de cuius textus materia vide Couar. practic. cap. 2. n. 2. & 5. Anton. Gom. tom. 1. variar. cap. 12. n. 49. cum seqq.

BONORVM appellatione venit vfusfructus, 16 quia etiam commoditas dicitur vfusfructus, licet non sit formalis, ita Bald. conf. 163. Statuto cauetur in princ. lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 8. lit. V. conclus. 301. n. 6.

BONORVM appellatione continetur omne vltra æs alienum, quia bona non dicuntur nisi deducto ære alieno, l. mulier bona, ff. de iure dotum, l. subsignatum, §. bona, ff. de verb. sign. Rebuff. ad l. bonorum appell. 49. vers. sic inferitur, pag. 260. & ad l. venisse 165. pag. 566. ff. eodem titulo, Mexia in tract. rassa, concl. 2. num. 94. Surd. conf. 122. num. 22. & num. 81. & conf. 216. n. 12. Guier. practic. lib. 3. q. 43. n. 17. cum seqq. Cardos. in praxi iudicum, verbo bona, n. 4. Ferrer. in constitutiones Cathalonie, glof. 3. n. 91. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 10. n. 7.

Canon.

APPELL. XXXVI.

CANONIS appellatione venit omnis constitutio ecclesiastica, Felin. in cap. 1. in princip. de constit. & etiam capituli constitutio ex larga significatione & in materia fauorabili, Calder. conf. 16. An canonis appellatione prout illum refert Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 23. num. 4.

Capi

Capitulum.

APPELL. XXXVII.

1 **C**APITVLI appellatione, licet de quadam largissima verbi significatione includitur, Prælatas saltem in fauorabilibus, vt videntur tenere *Fr. Emman. quest. Regular. tom. 3. q. 51. art. 8. & Ascan. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 17. ques. 3. in fine*, tamen communiter non comprehenditur, vt cum glos. quæ optimè loquitur, verbo, in eisdem, in *Clem. 2. de etate & qualitate*, resoluunt, *Natt. conf. 686. num. 10. lib. 4. Afflict. decis. 265. num. 20.*

2 **C**APITVLI appellatione, soli Canonici non autem beneficiati continentur, *Abb. in cap. scriptum, num. 4. de elect. & in cap. dilecti, num. 1. de maiori etate & obed. Rota in Romana Concordia 3. Aprilis 1609. coram Card. Cauallerio impress. per Farinac. decis. 183. n. 1. p. 1. recent.*

Cardinalis.

APPELL. XXXVIII.

1 **C**ARDINALIVM appellatione non veniunt Cardinales Rauennates, Compostellani, Pisan, & similes, sed tantum Illustrissimi S. R. E. Cardinales, glos. verbo mundi, in *cap. 1. 3. 1. q. 2. Abb. in cap. à cadentes, num. 2. & ibi additio in verbo Cardinales, de prescript. Ioan. Pafau in Chronicis Hispania, cap. 21. vers. Compostellani, Stephan. de Gaëta in repet. cap. ad Limina 30. quest. 1. in proem. num. 13. Andr. Gammar. in extranag. Iulij 11. de Simoniaca Papa, elect. num. 70. & seq. Anastas. Germon. de sacrorum immuni. lib. 3. cap. 16. num. 13. & seq. Anton. Scap. in responso de birreto rubeo dando S. R. E. Cardinalibus Regularibus, num. 3.*

Casamentum.

APPELL. XXXIX.

1 **C**ASAMENTI appellatione bene venit apotheca vna, vel plures quæ sunt sub casamento sub eadem continentia, quia est nomen vniuersale continens plus quàm domus, & idè sub ista vniuersitate venit apotheca, stabulum, officina, caupona, & omnia continentia sub eodem ædificio, ita *Castren. conf. 454. De eo, in princip. lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D, concl. 619. n. 43. pag. 823.*

S V M M A R I V M.

- 1 Casata, seu casalis appellatione ad fideicommissum veniunt, qui sunt de domo & agnatione.
 - 2 Naturales non veniunt nec eorum filij Casata appellatione.
 - 3 Naturales non dicuntur de agnatione.
 - 4 Naturales & spurij non habent nobilitatem patrum, nec etiam matrum.
 - 5 Spurij non venit appellatione filij.
 - 6 Fæmina veniunt Casata appellatione, nisi in contrarium extent coniectura.
- Appell. Iur. Aug. Barbof.

Casata.

APPELL. XL.

CASATA, vel Casalis appellatione ad fideicommissum veniunt, qui sunt de domo, & agnatione, ita *Bald. in cap. innotuit, num. 16. de elect. Franc. in cap. si pater, col. penult. vers. 29. de testam. lib. 6. Immol. in l. ex facto, §. si quis rogatus, num. 10. vers. si autem statutam, ff. ad Tren. Paris. vers. 35. col. 1. & conf. 32. col. 2. lib. 3. Socin. Iun. conf. 94. num. 7. lib. 1. Laurent. de Palat. in traët. quod stantibus masculis, num. 155. 160. & 199. Sim. de Pratt. de interpret. ult. volunt. lib. 3. dub. 1. solut. 11. n. 17. fol. 288. Fusar. de substituit. q. 360. n. 1.*

CASATA appellatione naturales non veniunt, nec eorum filij, *Tiraq. in traët. de nobilitate, cap. 15. num. 12. Capra conf. 90. Ruin. conf. 161. num. 4. lib. 2. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 83. vbi num. 84. intelligit maximè quando habita fuisset ratio nobilitatis, Fusar. d. q. 360. num. 3. Ratio autem illa est, quia casata accipitur pro agnatione, & huiusmodi naturales non dicuntur de agnatione, *Remin. Iun. conf. 442. num. 3. & conf. 563. num. 31. Tiraq. de retraët. lignag. §. 1. glos. 8. num. 4. & 6. Cardin. Mantie. de coniecturis vltim. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 20. Menoch. conf. 117. num. 52. Petra de fideicom. q. 11. num. 202. Peregr. d. art. 22. num. 83. vers. sed contra plures refert Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 15. n. 36. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. num. 110. tùm quia naturales, & spurij non habent nobilitatem patrum, nec etiam matrum, vt pòst alios scribunt *Tiraq. in traët. de nobilit. cap. 15. num. 10. Bursat. conf. 52. num. 27. Menoch. conf. 117. n. 51. Duen. reg. 69. Tello l. 11. Tauri num. 2. Paleotus de not. & spurij, cap. 27. num. 8. Peregr. d. art. 22. num. 84. vbi in fine subdit rationem esse, quia censentur viles, & vilis conditionis. Et quòd spurij multò minùs veniant comprobat ipse *Peregr. d. art. 22. num. 83. in fine, vbi dicit, quòd si spurij non venit appellatione filij, quòd est nomen naturale, multò minùs venire debet appellatione casata. In Hispania verò naturales sunt de casata, domo, & agnatione patris ex particulari, & notoria consuetudine illarum partium eos admittente ad insignia nomen, & arma, honores, & nobilitatem patris, vt referunt *Azened. conf. 24. num. 27. & 29. Nicol. Garc. d. cap. 15. num. 49. citati à Rot. in Pampilonen. capellanæ 4. Martij 1612. coram bonæ mem. Remboldo.*****

CASATA appellatione veniunt fæminæ, nisi in contrarium extent coniectura, vt tenent *Sim. de Pratt. conf. 165. & plures, quos refert, & sequitur Honded. conf. 56. num. 31. lib. 2. Fusar. d. q. 360. n. 9. quidquid dicat Sfort. Odd. conf. 46. num. 54. quatenus tenet ex vsu loquendi referri ad agnationem masculinam.*

S V M M A R I V M.

- 1 Castri appellatione continetur quod cinctum est mænibus.
- 2 Castrum recognoscens in feudum non censetur recognoscere territorium.
- 3 Territorium venit castri appellatione.
- 4 Castra communiter habent territorium, & pertinentias de consuetudine, vel ex priuilegio, vel ex statuto.
- 5 Castri appellatione venit territorium cum

X iurisdic

iurisdictione coherente ipsi castro tanquam accessorium.

- 6 Incorporalia omnia, veluti iurisdictione, iuspatronatus, honor & districtus veniunt appellatione castri.
- 7 Iurisdictione alta & bassa venit appellatione castri, quatenus illam habeat.
- 8 Castro vendito vel concessio etiam iurisdictione censetur vendita.
- 9 Villa vicina castro non veniunt appellatione castri.
- 10 Regalia in venditione non veniunt appellatione castri, nisi de eis expressa fiat mentio.

Castrum.

APPELL. XLI.

- 1 **C**ASTRI appellatione continetur quod circum est manibus, & ideo recognoscens castrum in feudum non censetur recognoscere territorium; *Oldrad. conf. 121. A prima, Menoch. conf. 498. n. 34. & 35. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C, concl. 116. num. 1. vbi n. 7. declarat procedere de iure, quod attento nihil castro deputatur, quod sit accessio prout territorium, vel iurisdictione, sed deputatur ab hominibus, & eorum statutis, quod etiam aduertunt Bald. conf. 245. Villa, vel castrum, lib. 3. Abbau. conf. 62. In controuersia, num. 8. lib. 2. Anchar. conf. 142. clarior, num. 2. Menoch. d. conf. 498. num. 34. & seq.*
- 3 CASTRI appellatione venit territorium quatenus habeat, & molendina, etiam si non sit dictum cum pertinentiis, *Menoch. conf. 401. num. 58. & conf. 437. num. 15. Crauet. conf. 701. num. 45. & seq. Cardin. Tusch. d. lit. C, concl. 116. num. 1. vide infra sub verbo*
- 4 *Pertinentia appellat.* Hodie autem castra communiter habent territorium, & pertinentias de consuetudine, vel ex privilegio, vel ex statuto, *Abb. d. conf. 62. num. 14. col. 7. vers. Item lib. 2. Cardin. Tusch. d. concl. 116. num. 34. & quod Castri appellatione veniat territorium cum iurisdictione coherente ipsi Castro tanquam accessorium, tradunt Xuares allegat. 7. num. 8. Petrus de Greg. de concess. feudi in 2. p. q. 2. num. 12. Ioan. Vincent. de Anna, allegat. 52. num. 1. Valasc. de iure emphyt. q. vlt. num. 3. Capellan. de auctor. Varon. pragmatica 8. in 1. p. num. 30. Tapia in l. fin. cap. 2. in 1. p. num. 6. ff. de constit. princ.*
- 6 CASTRI appellatione veniunt omnia incorporalia, & sic iurisdictione iuspatronatus, honor, & districtus, quia importat vniuersitatem, *Oldrad. conf. 252. Ad quaestionem num. 8. circa finem, vers. & Princeps, Castren. conf. 417. Satisfaciendo, num. 4. lib. 1.*
- 7 vbi quod castrum est quid vniuersale, & appellatione Castri venit iurisdictione alta, & bassa, quatenus Castrum habeat, *Crauet. d. conf. 701. n. 45. & 46. Couarr. pract. cap. 1. num. 10. conclus. 9. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C, conclus. 116. n. 3. & 8. vbi n. 27. & 29. post Bald. conf. 327. Prædix a num. 10. lib. 1. subdit,*
- 8 quod vendito, vel concessio Castro etiam iurisdictione censetur vendita, & quæcumque infra lapidem territorij continentur, dummodo iurisdictione competat ratione rei, hoc est territorij, & non cohereat Castro ratione personæ.
- 9 CASTRI appellatione non veniunt villæ vicinæ Castro, etiam si inuestitura fiat de Castro cum iuribus & pertinentiis, *Alex. conf. 43. De scelerima, lib. 1. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C, conclus. 116. n. 12. vbi num. 13. post Anchar. conf. 142. num. 2. vers. ex hoc*

inferitur, declarat procedere quando Castrum non habet iurisdictionem, secus verò si habeat.

C A S T R I appellatione in venditione non veniunt Regalia, nisi de illis expressa fiat mentio, vel aliter ex verbis concessionis colligatur, ita *Roman. conf. 271. n. 1. Menoch. conf. 905. n. 35. & conf. 1207. n. 23. & 54. Nec veniunt nomina debitorum, vt resoluunt Card. Tusch. d. lit. C, concl. 123. num. 1.*

S V M M A R I V M.

- 1 Principis factum non speratum,
- 2 Incendium,
- 3 Pestis,
- 4 Carestia immodica,
- 5 Bellum, seu incursus hostium,
- 6 Casus fortuitus dicitur is qui providentia humana prouideri non potest, licet vs plurimum soleat contingere.
- 7 Casus fortuiti appellatione vbi quis illum suscipit, vel illi renunciat non veniunt insoliti.
- 8 Casus insolitus dicitur, qui venit præter omnem verisimilitudinem, & prudentis viri cogitationem, licet forte à prudentissimo cogitari poterat.

Casus.

APPELL. XLII.

C A S V V M fortuitorum appellatione venit factum Principis non speratum, *R. Ianuen. decis. 56. quam refert Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1085. vers. tertio, Cabed. Lusitan. decis. 114. n. 5. p. 2. Genitor meus in comment. ad Ordin. Reg. Lusitan. lib. 4. tit. 53. §. 3. num. 6. vt in exemplo relato à Menoch. conf. 608. num. 25.*

Item venit incendium, *Greg. l. 3. verbo fuego, tit. 2. p. 5. Menoch. de arburar. casu 390. n. 3. cum seqq. & de præsumpt. lib. 1. præf. 59. n. 3. & conf. 53. n. 1. Surd. decis. 198. n. 5. Mascard. de probat. concl. 467. n. 5. & concl. 892. n. 8. Valasc. de iure emphyt. q. 27. n. 41. & 42. Molin. de iust. tract. 2. disp. 495. n. 13.*

Item Pestis venit fortuitorum casuum appellatione, vt per *Rip. in tract. de peste, tit. de privileg. temp. pestis, n. 60. & seq. Flamin. Paris. de resignation. benef. lib. 11. q. 13. num. 63. Menoch. conf. 835. n. 1.*

Item carestia immodica, vt decisum asserit *Caroc. decis. 29. prout eum refert Aloys. Ricc. d. collect. 1085. vers. quarto.*

Item venit bellum, seu incursus hostium, *Corn. conf. 12. n. 4. vol. 1. Becor. conf. 130. n. 6. vol. 1. Curt. lun. conf. 85. n. 3. quos refert, & sequitur, Flamin. Paris. d. q. 13. n. 55. quibus addo Rot. Ianuen. decis. 101. Aloys. Ricc. d. collect. 1085. vers. quinto, Menoch. conf. 835. n. 1. Rebelle de obligat. iustit. p. 2. lib. 14. q. 8. num. 16.*

Et demum casus ille dicitur fortuitus, qui providentia humana prouideri non potest, *Menoch. conf. 353. n. 9. & 15. licet vt plurimum soleat contingere, Molin. de iust. tract. 2. disp. 293. n. 3. Card. Mantuic. de tacitis & ambig. conuent. lib. 5. tit. 8. à n. 3.*

C A S V S fortuiti appellatione vbi quis illum suscipit, vel ei renunciat, non veniunt insoliti, vt per *Gutier. de iuram. confirm. p. 1. cap. 24. num. 6. Ceual. communium contra communes, q. 702. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 495. num. 30. Castil. quotid. lib. 3. cap. 3. num. 180. cum seqq. Cardin. Mantuic. d. lib. 5. tit. 8. num. 3. & 18. Rebelle de obligat. iustitia, p. 2. lib. 14.*

lib. 14. q. 8. num. 18. Bened. Aegid. ad l. ex hoc iure, ff. de iust. & iure, p. 1. cap. 9. num. 51. Rot. decis. 188. num. 1. apud Farinac. collect. 1. nouiter noniss. alias p. 4. diuers.

- 8 Ratio autem differentie in eo consistit, quia casus fortuitus dicitur ille, qui ut plurimum solet contingere, sed prouidentia humana precauere non potest, ut probant Doctores citati, *supra* n. 6. Insolitus vero dicitur, qui venit præter omnem verisimilitudinem, & prudentis viri cogitationem, licet fortè à prudentissimo cogitari poterat, secundum *Corn. conf. 12. lib. 4. Bursar. conf. 16. num. 71. vol. 1. Franc. Becc. consil. 82. vol. 1. Gam. Lusit. decis. 349. num. 11. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 1. cap. 3. num. 32. Menoch. de arbitrar. casu 80. sub n. 7. Ceuall. d. q. 702. num. 1. in med. & num. 6. Cardin. Mant. d. tit. 8. num. 6. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 195. num. 11. Orlau. Glor. resp. 1. p. 3. n. 280. cum seqq.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Metropolitana in odiosis non venit appellatione Cathedralis.*
- 2 *Illegitimus dispensatus, ut possit etiam in Cathedrali habere beneficia, non poterit illa habere in Metropolitana.*
- 3 *Illegitimus si dispensatus esset à Papa ad Episcopatum, non censeretur dispensatus ad Archiepiscopatum.*

Cathedralis.

APPELL. XLIII.

- 1 **C**ATHEDRALIS appellatione in materia odiosa non venit Metropolitana, ut tradit Ioan. à Cochier in scholiis ad preces primarias Imper. super verbo, *In singulis Cathedralibus etiam Metropolitanis*, paulò post princip. pag. 39.
- 2 Vnde illegitimus dispensatus, ut possit etiam in Cathedrali habere beneficia, non poterit illa habere in Metropolitana, secundum Ioan. Monach. & alios in cap. *quamuis* 1. in fine, de prabendis, lib. 6. Rebuff. in tract. de collation. §. 1. in princ. quos refert Ioan. à Cochier citato loco.
- 3 Hinc etiam prouenit ut si illegitimus dispensatus esset à Papa ad Episcopatum, non censeretur dispensatus ad Archiepiscopatum, prout resoluunt Maiol. de irregularis. lib. 1. cap. 9. num. 6. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 11. n. 29. quos citat, & sequitur Sancta-rel. var. resolut. p. 1. q. 38. n. 16.

S V M M A R I V M.

- 1 *Causa appellatione continetur tam antè litem, quam post.*
- 2 *Causa criminalis appellatione venit illa in qua agitur de delicto puniendo corporaliter ad vindictam publicam.*
- 3 *Causa pecuniaria appellatione venit causa civilis, non autem criminalis, quamuis pecuniaria.*

Causa.

APPELL. XLIV.

- 1 **C**AUSÆ appellatione continetur tam antè litem, quam post, ita *Ias. in l. causus, in fine, C. de*

transact. quem refert Card. Tusch. prælit. conclus. tom. 5. lit. L, concl. 379. num. 6. & 12. Contrà Bald. conf. 150. Casus num. 2. vers. & similiter, lib. 2. Castren. conf. 303. in princip. lib. 2. ubi infert ad statutum, quod causæ aduocatorum absentium sint suspensæ, quia non veniunt illæ, in quibus lis non est contestata.

CAUSÆ criminalis appellatione venit illa in qua agitur de delicto puniendo corporaliter ad vindictam publicam, ita *Clar. §. fin. q. 1. vers. ex quorum omnium, Marant. in prælit. p. 4. dist. 1. in princip. & n. 17. Cardin. Tusch. prælit. conclus. tom. 2. lit. C, concl. 1083. n. 1.* Vel quando agitur de pœna pecuniaria applicanda fisco, quæ proueniat ex delicto, *Anchar. conf. 73. Visis omnibus, in princip. Roman. conf. 152. Prasens accusatio, n. 2. Clar. d. q. 1. n. 2. Boer. decis. 349. n. 2. Bald. conf. 226. Quamquam, num. 3. Mascard. de probat. concl. 463. Card. Tusch. d. lit. C, conclus. 1084. n. 3.*

CAUSÆ pecuniariæ appellatione venit causa civilis, non autem criminalis, quamuis pecuniaria, *aush. ut Indices sine quoque suffragio, in princip. l. si quando, ubi glos. verbo causis, C. de testib. cum aliis citatis per Lancel. Conrad. in prælit. de officio Prætor. in causis civilibus, rub. de testib. num. 6. vers. cogendi quoque sunt testes, Menoch. de arbitrar. lib. 1. q. 88. num. 1. §. & 6. Hieron. Buccaron. de different. inter iudicia civilia & crimin. præm. 3.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Promissio sola venit appellatione cautionis.*
- 2 *Limita ubi contrarium disponderetur, & in cautione prolata à Prætor.*
- 3 *Cautionis idonea appellatione venit tantum pignoratitia, vel fideiussoria.*
- 4 *Limita nisi subiecta materia repugnet.*

Cautio.

APPELL. XLV.

CAUTIONIS appellatione sola promissio intelligitur, seu obligatio sine fideiussore, *I. sancimus, C. de verb. signif. Felin. in cap. ad nostram, n. 5. de iureiur. Oldrad. conf. 68. Bald. conf. 410. in princip. lib. 3. Signorol. de Homod. conf. 114. num. 2. Dec. conf. 1. num. 4. Cardin. Tusch. prælit. conclus. tom. 1. lit. C, concl. 167. num. 1. & tom. 7. lit. S, concl. 40. n. 8. Franc. Becc. conf. 1. num. 4.*

Limita ubi contrarium disponderetur, secundum Signorol. d. conf. 114. num. 2. vers. secundo, Cardin. Tusch. d. conclus. 167. num. 4. Et in loco esset consuetudo quod cautio intelligeretur cum fideiussione, Roman. conf. 163. Constitutio, col. fin. vers. vlt. Cardin. Tusch. d. concl. 167. num. 13. Item in cautione prolata à Prætor, quia intelligitur cum fideiussore, vel pignore, Signorol. d. conf. 114. num. 2. Felin. in d. cap. ad nostram, num. 5. & 7. de iureiur. Card. Tusch. d. concl. 167. num. 9. & 14. ubi num. 15. idem dicit de cautione Mutiana. Plures alios casus in quibus nuda obligatio sine fideiussore non sufficit, enumerat Felin. in d. cap. ad nostra, num. 6. & 7. videlicet si dictum fuerit, quod causa cognita caueat, vel si dicatur, caueat, vel satisfat, aut si dicat, mediocriter caueat, vel, caueat ut potest, refert Card. Tusch. d. lit. S, concl. 40. n. 10.

CAUTIONIS idoneæ appellatione venit tantum pignoratitia, vel fideiussoria, & non sufficit nuda,

l. ſi mandato Titij, §. ult. ff. mandati, l. ſancimus, C. de verb. ſignif. gloſ. verbo idonea, in cap. quamquam, de cenſib. gloſ. eod. verbo in cap. tranſmiſſa, de reſtitut. ſpol. Oldrad. conf. 68. in princip. Signorol. d. conf. 114. num. 2. Bernard. reg. 75. Duen. reg. 86. Garc. reg. 191. Pinel. in l. 1. p. 2. num. 76. C. de bonis mat. Couar. lib. 3. var. cap. 3. num. 6. Menoch. de arbitrar. caſu 142. num. 3. Gutier. in repet. l. nemo poteſt. num. 247. ff. de legat. 1. Franc. Recc. conf. 1. num. 4. Molin. de Juſtit. traſt. 2. diſp. 334. num. 4. Ceuall. commun. contra commun. q. 66. Cardin. Tuſch. d. lit. C. concl. 167. num. 6. & d. lit. S. concl. 40. num. 9. & 10. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 33. num. 43. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 147. num. 22. Sanch. de Matrimon. lib. 10. diſp. 18. num. 35. cum ſeqq. Anton. de Souſa in reſc. de cenſur. in Bulla Cane Domini, cap. 23. diſt. 98. n. 1.

- 4 Limita niſi ſubieſta materia repugnat, quia in ea in qua ſola obligatio fieri debet verbum illud, quod caueat idonei, vel ſufficiente, intelligitur ſecundum ſubieſtam materiam, & ſic cum obligatione ſola, ita Alex. conf. 35. n. 11. lib. 4. quem refert Card. Tuſch. tom. 8. lit. V. concl. 95. n. 23.

Cenſura.

APPELL. XLVI.

- 1 CENSURÆ eccleſiaſticae appellatione continentur excommunicatio, ſuſpenſio, & interdictum, cap. quarens 20. de verbor. ſignif. Nauar. in man. cap. 27. num. 1. Paul. Tuſch. de viſit. lib. 1. cap. 31. num. 3. Flamin. Pariſ. de reſignat. benefic. lib. 5. q. 6. n. 69. Henric. in ſum. lib. 13. cap. 6. Suar. de cenſ. tom. 3. diſp. 1. ſect. 3. Auila in ſimili traſt. p. 1. diſp. 2. dub. 5. Bonacin. eod. traſt. q. 1. punſt. 1. num. 4. non continetur tamen irregularitas, Fr. Emman. quaſt. Regular. tom. 1. q. 62. art. 12. Cened. ad Decretum collect. 52. n. 2. in med.

S V M M A R I V M.

- 1 Potus continetur appellatione cibi.
- 2 Veſtimenta non veniunt appellatione cibi, niſi conſanguineo, vel ſeruo deberentur.
- 3 Stratum quando veniat appellatione cibi.
- 4 Cibi ruſticorum appellatione quid veniat.

Cibus.

APPELL. XLVII.

- 1 CIBI appellatione venit id quod edi ſolet, l. quos nos. 9. ſu. ff. de verbor. ſign. Rebuff. ad l. 43. ff. eod. verſ. ſecundo, non procedit, pag. 236. & ideo comprehenduntur panis, carnes, & reliqua edulia pro qualitate & conditione perſonæ, Menoch. lib. 4. præſ. 157. num. 16. Potus quoque continetur, l. Diariis, ff. de alimentis, & Cibariis legat. l. in rebus. §. poſſum, ff. commodati, gloſ. verbo cibaria in l. legatis alimentis, ff. de aliment. & cibariis legat. Archid. in cap. in quibus de conſecrat. diſt. 2. Oldrad. conf. 79. verſ. An nomine cibi, Corduba de Lara in l. ſi quis ex liberis, §. non tantum, num. 4. ff. de liberis agnoſc. Cardin. Tuſch. præſ. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 224. Surd. de aliment. tit. 4. quaſt. 3. num. 1. & 6. Menoch. de præſumpt. lib. 4. præſ. 157. num. 17.
- 2 CIBI appellatione non veniunt veſtimenta, niſi conſanguineo, vel ſeruo deberentur, l. libertis 2. §. 1. & ſeq. ff. de aliment. & cibariis legat. gloſ. verbo victu, in cap. Episcopius 10. quaſt. 2. Rebuff. ad l. 43. verſ. tamen appellatione ciborum, ff. de verborum ſignif. pag. 236. &

hoc modo, venit etiam ſtrat um, l. & ſi, §. ſi cui forte, ff. de auro & argenteo leg. 10. Paul. de Ciuitatibus de inſepatron. p. 6. art. 4. num. 10. Lambert. eod. traſt. 9. art. temia quaſtionis princip. 3. libri num. 3.

CIBI ruſticorum appellatione veniunt alia, cepæ, fabæ, panis groſſus, & ſimilia, gloſ. verbo Cibarij, in l. ſeruis urbanis ff. de legat. 3. Paul. de Ciuitatibus, d. p. 6. artic. de commod. pecun. num. 14. per contrarium cibi nobilium appellatione veniunt pulli, & huiusmodi delicati cibi, vt ex gloſ. in d. verbo cibarij, notat Paul. de Ciuitatibus ubi proxime.

S V M M A R I V M.

- 1 Cinium appellatione veniunt illi de comitatu, de diſtrictu, de territorio, & de pertinentiis.
- 2 Comitatenſes veniunt appellatione cinium in omni diſpoſitione ſauorabili & legato facta, ſecus in materia ſtriſta, & odioſa, vt num. 3.
- 4 Officiales veniunt appellatione cinium donec in ciuitate morantur.
- 5 Cinium appellatione propriè & ſtriſtè videntur contineri tantum originarij, non autem ciues ex priuilegio.
- 6 Capitulum Canonicorum venit cinium appellatione.
- 7 Clerici in ſauorabilibus veniunt cinium appellatione.

Ciues.

APPELL. XLVIII.

CIVIVM appellatione veniunt illi de comitatu, & de diſtrictu, de territorio, & pertinentiis, vt per Neniz. in ſua Sylua, lib. 4. num. 87. circa fin. Bart. conf. 196. Ciuitati Camerini, num. 5. verſ. ſuper quinto lib. 1. vbi etiam, quod legatum factum ciuilibus Camerini continentis etiam comitatini, Abb. conf. 52. in quaſt. n. 6. verſ. quoad ſecundum, lib. 2. Caſtren. conf. 307. Videtur quod non col. 2. verſ. nullus enim, lib. 2. vbi, quod omnia conmoda, & priuilegia conceſſa ciuitati, & ciuibus competant etiam ciuibus comitatiniſ, Surd. conf. 313. num. 30. & ſeq. 57. & 60. intellige, vt per Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 217. num. 10. & ſeq. Cardin. Tuſch. d. tom. 1. lit. C. concl. 274. num. 4. cum ſeqq. vbi num. 25. poſt Abb. & Bart. citatis locis ſubdit in omni diſpoſitione ſauorabili, & legato facta appellatione cinium, & ciuitatis venire comitateneſ, vide Surd. conſil. 313. num. 30. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. tom. 2. cap. 217. à num. 9.

CIVIVM appellatione in odioſis, ſeu materia ſtatutorum reſtriſta non veniunt comitateneſ incolæ, ſeu habitatores illius ciuitatis tantum, Burſar. conf. 55. num. 5. lib. 1. Surd. conf. 174. num. 14. Stephan. Gratian. Marchia decuſ. 96. num. 12.

CIVIVM appellatione veniunt etiam officiales donec in ciuitate morantur, Surd. conf. 106. num. 6. & qui poſtea ſunt creati, idem Surd. conf. 313. num. 5.

CIVIVM appellatione propriè, & ſtriſtè contineri videntur tantummodo originarij. non autem ciues ex priuilegio, gloſ. in l. ciues. C. de incolis, lib. 10. Bruner. a Sole in locis commun. verbo cinis, num. 13. Caſtr. conf. 209. col. 1. in fine, verſ. & ſi dicatur, vbi quod

in odiosis, & onerosis appellatione Veneti, Perusini, & similium intelligitur de originariis, non autem de ciue creato, *Alex. conf. 160. Vñ processu in princip. lib. 5.* vbi ait, quod verba statuti loquentia de ciue intelligi debent de vero, & naturali, non autem de eo qui ex privilegio est ciuis, *Surd. conf. 313. in princip. & num. 5. 6. & 17. Roland. à Valle conf. 79. num. 3. lib. 3. Gare. Gironda de privilegiis seu exemptionum explicat. num. 825. Cardin. Tusch. d. concl. 274. num. 18. & 21. & tom. 8. lit. V. concl. 92. num. 12. & 13.* In privilegio verò loquente de ciue includi ciuem ex privilegio consuluit *Surd. conf. 437. n. 1.*

6 CIVITATIS appellatione venit Capitulum Canonicorum, *Bar. in l. 1. vers. quare etiam in Capitulum, ff. ad municip. Marc. Anton. Cuch. in instit. maior. lib. 2. tit. de Canon. num. 27. Bellet. disquisit. clericali. p. 1. tit. disciplina clericali, §. 2. num. 17.* Et collegium Rot. *decis. 380. num. 2. apud Farin. p. 1. recent.*

7 CIVITATIS appellatione in fauorabilibus veniunt clerici, secus in odiosis, *Abb. in cap. 1. num. 1. de vita, & honest. cleric. & in cap. 1. num. 2. de prebend. Felin. in cap. Rodolphus, num. 17. & 18. de rescript. Deci. in cap. Ecclesia S. Maria, num. 36. cum seqq. de constitut. Oldrad. conf. 32. Barbat. conf. 1. num. 65. vol. 3. Bald. conf. 241. vol. 3. Alex. conf. 41. vol. 7. Nat. conf. 157. num. 8. vol. 1. Ojaseh. decis. 180. num. 8. Marc. decis. 456. num. 9. Surd. conf. 301. num. 7. Massil. decis. 48. num. 3. & 3. Bellet. disquisit. clericali. p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 2. num. 12.*

S V M M A R I V M.

- 1 Civitatis appellatione aliquando venit id solum, quod muris est cinctum.
- 2 Suburbia in materia fauorabili & largè interpretanda, & in interdicto veniunt appellatione Civitatis.
- 3 Territorium an & quando veniat appellatione civitatis, ostenditur.
- 4 Comitatus venit appellatione civitatis in fauorabilibus.
- 5 Civitatis appellatione venit pars adiecta civitati ex ampliatione.
- 6 Civitatis appell. propriè venit etiam illa, cuius Episcopus ex causa priuatus fuit.
- 7 Civitatis appellatione an & quando contineatur diæcesis.
- 8 Civitatis appellatione venit portus adiacens.

Civitas.

APPELL. XLIX.

1 CIVITATIS appellatione licet de rigore Iuris veniat id solum, quod muris est cinctum, *Oldrad. conf. 121.* Ad primam quæstionem, *Mench. conf. 498. num. 34. & seq. Azeved. ad Cur. Pisana lib. 2. cap. 5. à num. 3. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C, concl. 280. num. 7.* & quod murorum novarum ambitu continetur, ut censuit Rot. coram R^{mo} D. Coecino *decis. 129. num. 1. & 3.* præcipuè in materia, quæ conveniret urbi, & non suburbii, ut in l. 2. §. si quis nemine, & l. ult. ff. ne quid in loco publico, vbi si quis nemine prohibente in publico loco edificaverit, non esse cum cogendum tollere ne ruinis urbs deformetur, intelligitur tantum de eo quod intra muros est, ut refert *Rebuff. ad l. 1. ff. de verb. signif. vers. nono pag. 18.* quia civitas propriè loquendo dicitur, quæ

muris cingitur, l. 2. ff. de verb. signif. l. 6. tit. 33. part. 7. *Mench. de pres. lib. 4. pres. 126. num. 3. Gare. Gironda de privileg. seu exemptionum explicat. num. 55.* tamen in materia fauorabili, & largè interpretanda veniunt suburbia, *Crauet. conf. 297. num. 1. Abb. conf. 52. num. 6. lib. 2.* vbi ait, quod natus in continentibus & suburbii dicitur natus in ciuitate, *Cardin. Tusch. d. concl. 280. num. 6. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 893. num. 35.* vbi quod in materia indifferenti, & non odiosa appellatione civitatis venit ciuitas cum territorio, idem prius dixerat, *tom. 2. cap. 217. num. 6.* vbi num. 3. post *Alber. de statut. quæst. 177. p. 2.* ait quod castra, & villæ veniunt appellatione civitatis, maxime in beneficiis in quibus verba latissime interpretantur, *Vincen. de Franch. decis. 129.* vbi quod delictum factum in casalibus quoad poenam infligendam censetur perpetratum etiam in ciuitate, *Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1387. vers. nota tamen, Rebuff. ad l. 1. vers. quinto, ff. de verborum signif. pag. 18.* vbi dicit, per cap. si ciuitas, de sent. excom. lib. 6. quod interdicta ciuitate, & suburbia interdicta censentur, & alia similia adducit, *Mench. de presumpt. lib. 4. pres. 126. num. 7. cum seqq.* vbi quod legatis bonis existentibus in ciuitate præsumuntur etiam relicta, quæ sunt in suburbii, quando relicta sunt sanguine coniunctis, & sic in legatis, quæ admittunt largam interpretationem, & idem quando testator non habebat bona in ciuitate, sed in suburbii. Vnde iurisdictionem ciuitati concessam extendi ad suburbia, per l. 1. §. cum urbe, ff. de offic. Praefecti urbis, tradit *Gare. Gironda loco citato, nu. 54.* Hinc fit ut interdicta ciuitate intelligantur etiam interdicta suburbia, & ædificia continentia, ut probat text. in cap. si ciuitas, de sent. excom. lib. 6. vbi assignat rationem, quia villipenderetur interdictum si interdicta ciuitate in suburbii licitum esset audire diuina, cuius argumento ita tradunt *Soar. de censur. to. 5. disp. 32. sect. 2. n. 20. cum seqq. Agid. de Coninck. de Sacrament. & censur. disp. 17. dub. 1. n. 18. Bonacin. de censuris, disp. 5. puncto 1. num. 20.* & idem Iudicis arbitrio relinqui quæ sunt suburbia contigua, & ædificia continentia, itaut si in illis permittantur Diuina interdictum contemni videatur, notat *glos. verbo continentibus, & Doct. in d. cap. si ciuitas, Calderin. de interdicto p. 1. num. 23. Couar. in cap. alma mater, p. 2. §. 1. num. 8. vers. septimo, Henric. in sum. lib. 13. cap. 42. §. 4. Vgolin. de censur. tab. 5. cap. 21. §. 1. cum seqq. Menoch. de arbit. casu 115. à princip. & omnino num. 12.*

CIVITATIS appellatione licet secundum naturam propriam, & significationem non veniat territorium ex adductis, per *glos. in cap. ego Ludovicus 63. dist. Gare. Gironda d. tract. num. 937. Bald. conf. 357. Nota pro duce in princip. lib. 5. quem citat Card. Tusch. d. conclus. 280. num. 11.* tamen in dubio vbi non constat de mente, quia in vniuersalibus fit larga interpretatio, appellatione civitatis venit territorium, maxime fauore dotis, idem *Bald. d. conf. 357. num. 1. vers. si verò est dubium, Card. Tusch. d. concl. 280. n. 9. & 19.*

CIVITATIS appellatione venit comitatus in fauorabilibus etiam in materia indifferenti, *Roman. conf. 454. In re presenti, col. 2. num. 6. Neniz. in sua Sylua nupt. lib. 4. num. 8. Abb. conf. 43. num. 3. lib. 2. Stephan. Gratian. Marchia decis. 154. num. 4.* & quando agitur de regimine civitatis, & si de populo, Comitatus est de ciuitate, *Abb. conf. 52. In questione, col. 2. vers. quoad secundum, vbi dicit, quod commisso regimine civitatis venit etiam comitatus, refert Card. Tusch. d. lit. C. concl. 280. num. 5.*

CIVITATIS appellatione venit pars adiecta ciuitati ex ampliatione facta, *Abb. d. conf. 62. col. 8. in*

princip. num. 15. vers. ad idem Card. Tusch. d. lit. C. concl. 280. num. 14.

- 6 **CIVITATIS** appellatione proprie venit etiam illa cuius Episcopus ex causa priuatus, vel quæ Episcopatum antiquitus habuit, *Bart. in extra. nag. qus sint rebelles, in verb. Lombardia, num. 5. & 6. Anton. Biag. in suo traët. de iure quasi. 9. num. 5. Card. Tusch. d. lit. C. concl. 280. num. 15.*
- 7 **CIVITATIS** appellatione non continetur diæcesis in actibus potissimum odiosis restringendis, de quo an verum sit, & quando? vide *Oleradum conf. 121. num. 8. Bellam. decis. 141. Aloys. Ric. col. lect. 1387. Archid. in cap. Nullus 61. dist. Philip. Francus in cap. si ciuitas, num. 4. de sentent. excommun. Sbroz. de Vicario Episcopi lib. 1. quasi. 29. num. 13. Franc. Marc. decis. 365. num. 33. Ciuitas enim & diæcesis sunt differentes, *Rot. coram Rmo D. Coccino decis. 129. num. 2. inter eius impressas in beneficialibus vero appellatione ciuitatis tantum, venit ciuitas, & diæcesis, & verbu clericus Bracharen. aptum est capere utrumque secundum Ferretum, conf. 222. num. 5. & ex Bart. in l. 2. col. fin. ff. de verb. signif. notat Nicol. Garci. de beneficiis, p. 7. cap. 9. num. 27.**
- 8 **CIVITATIS** appellatione venit portus, adiacens, vt probat *tex. in cap. vbi periculum, §. porro, de elect. lib. 6. vbi si Papa moriatur in mari, vel in portu, debet fieri electio in illa ciuitate, cuius est portus, Felin. in cap. Rodulphus col. 4. vers. secunda conclusio, de rescript. Et delictum commissum in portu debet puniri per eum, qui habet iurisdictionem in illa ciuitate, cui adhæret portus, vel est proximus, vt notant Bart. & alij in l. insula. ff. de iudic. Sic etiam contractus factus in portu censetur factus in ciuitate, & debet fieri secundum consuetudinem illius ciuitatis, cui adhæret portus, ita *Rebuff. ad l. 59. paulo post princip. vers. & ista sunt utilia, cum seqq. ff. de verb. signif. pag. 303. Intellige in fauorabilibus, secus verò in odiosis iuxta gloss. singularem, in d. cap. vbi periculum, §. porro, vbi Dominicus dicit quod relegatus à ciuitate non est relegatus à portu ciuitatis, quem referunt & sequuntur Barbat. in d. cap. Rodulphus, num. 37. & Rebuff. ad l. 2. ff. de verbor. signif. vers. octauo, pag. 18.**

S V M M A R I V M.

- 1 Agnati veniunt appellatione cippi in legatis & fideicommissis.
- 2 Cippus est nomen vulgare Tuscorum, & importat idem quod stirps.
- 3 Cippi appellatione continentur tantum illi, qui sunt fundamentum, & stabilimentum domus.
- 4 Vocati semper dicuntur qui sunt de cippo testatoris non hæredis.
- 5 Fœmina non veniunt appellatione cippi, quæ cippum & agnationem conseruare non possunt.
- 6 Intellige quando apparet testatorem voluisse conseruare bona in agnatione.

Cippus.

APPELL. L.

- 1 **CIPPI** appellatione in legatis, & fideicommissis veniunt agnati, qui pro eorum proximitate iuxta ordinem graduum admitti debent,

la son. conf. 215. lib. 4. Socin. Sen. conf. 49. num. 1. lib. 1. & conf. 51. num. 21. lib. 4. Curi. lun. conf. 172. Sfort. Odd. conf. 67. num. 46. Cardin. Manic. de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 16. Sim. de Pret. de interpret. ultim. volunt. fol. 289. num. 19. & conf. 203. num. 4. & 5. Thob. Non. conf. 79. num. 29. & 32. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 491. num. 3. Honded. conf. 75. num. 7. & 8. lib. 1. Menoch. de præs. lib. 4. præs. 88. num. 17. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 29. & 64. in fine Intrig. de substit. Centuria 3. quasi. 83. num. 18. Fufar. in simili traët. quasi. 348. num. 1. Cippus autem est nomen vulgare Tuscorum & importat idem quod Stirps, vt obleruant Paris. conf. 47. num. 52. lib. 3. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 220. n. 8.

Sed verum est quod non continentur omnes qui sunt ex ea familia, & qui eadem insignia ferunt, sed illi tantum, qui sunt fundamentum & stabilimentum domus, vt notant *Corne. conf. 26. num. 5. & conf. 41. num. 9. lib. 4. Pretis d. fol. 289. num. 19. Menoch. d. præs. 88. in fine, Intrig. d. quasi. 83. num. 18. Fufar. d. quasi. 348. num. 2. Et semper dicuntur vocati qui sunt de cippo testatoris non hæredis, Peregr. de fideicom. art. 32. num. 83. ad med. Fufar. d. quasi. 348. num. 3. vbi num. 4. subdit quod quando sunt plures Collonelli de eadem familia, intelligitur de familia, & colonello ipsius testatoris.*

CIPPI appellatione non veniunt fœminæ, quæ cippum, & agnationem conseruare non possunt, l. pronuntiatio in fine, ff. de verb. signif. *Corne. conf. 55. num. 86. lib. 1. & conf. 26. num. 4. & 5. & conf. 41. num. 9. & conf. 273. num. 5. lib. 4. Socin. Sen. in l. cum anus, nu. 58. ff. de condit. & demonst. Socin. lun. conf. 1. num. 62. lib. 1. & conf. 168. num. 56. lib. 2. Curt. lun. conf. 172. num. 3. Grat. conf. 67. num. 10. & seq. lib. 2. Paris. conf. 53. num. 29. 31. & 36. lib. 3. Gozadin. conf. 45. num. 10. & conf. 79. num. 6. cum seqq. Non. conf. 34. num. 1. & conf. 76. num. 29. & num. 31. Duran. de arte testandi, tit. de substit. caut. 22. num. 2. Brun. ad stat. quod stantibus masculis, art. 2. num. 267. Poit. l. mol. conf. 13. num. 31. Bursat. conf. 228. num. 45. lib. 3. Mar. 7. ar. in epitome de fideicom. quasi. 43. Cephal. conf. 511. num. 26. Cardin. Manic. de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 6. vbi ait maximè procedere stante statuto exclusiuo fœminarum, *Menoch. conf. 649. num. 13. & de præs. lib. 4. præs. 88. in fine, Pret. de interpret. ultim. volunt. fol. 289. num. 19. & fol. 293. num. 69. & conf. 203. num. 2. & seqq. lib. 1. Rustic. conf. 1. num. 19. posio post traët. de liberis in conditione positus, Sfort. Odd. conf. 46. num. 54. Laurent. de Palat. in traët. quod stantibus masculis, num. 201. & 202. latè Honded. conf. 75. per totum lib. 1. & conf. 65. in fine. lib. 2. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 29. Caroc. decis. 41. num. 12. Intrig. de substit. cent. 3. quasi. 79. num. 13. & quasi. 83. num. 10. Roland. conf. 56. num. 26. lib. 3. Fufar. d. quasi. 348. num. 6. Stephan. Gratian. d. tom. 3. cap. 491. num. 4. Intellige procedere quando apparet testatorem voluisse conseruare bona in agnatione, nam tunc fœmina non venit, secus si non extet aliqua coniectura conseruandi bona in agnatione, vt censuit *Rot. apud Manic. inter eius decisiones impressas, decis. 351. Domini censuerunt num. 3. cui quidem dum voluit fœminas venire cippi appellatione si ratio agnationes habita non fuit, assentiendum non esse putat Fufar. vbi supra, num. 12. ex eo quia solum verbum cippi excludit fœminam, vt probant præcitati Doctores, & post Corn. & Duran. sentit Honded. d. conf. 75. num. 28. lib. 1. Sed quod appellatione cippi non veniant fœminæ quando testator habuit respectum conseruandi agnationem, ex multis S. Rotæ decisionibus probat *Stephan. Gratian. d. cap. 491. num. 5.****

S V M M A

S V M M A R I V M.

- 1 Clericorum appellatione ex lata significatione non solum veniunt clerici prima Tonsuræ, sed generaliter omnes, qui in Ecclesia Dei deseruiunt.
- 2 Clerici seculares & Regulares in materia indifferenti, & lata significatione comprehenduntur appellatione clericorum.
- 3 Canonici in fauorabilibus veniunt appellatione clericorum, secus in odiosis, & materia stricta.
- 4 Episcopus clericorum appellatione continetur in fauorabilibus.
- 5 In Episcopis est qualitas supra omnes, quæ non reperitur in simplicibus clericis.
- 6 Cardinales in materia fauorabili veniunt clericorum appellatione.
- 7 Monachi, & quicumque Regulares sub regula viuentes non comprehenduntur clericorum appellatione in materia stricta, & odiosa.
- 8 Clero interdicto non comprehenduntur Regulares, siue mares, siue fæmina.
- 9 Clericorum diæcesis appellatione non veniunt clerici exempti.

Clerici.

APPELL. LI.

- 1 **C**LERICORVM appellatione in lata significatione non solum veniunt clerici primæ Tonsuræ, cap. clericos 21. dist. cap. cum contingat, & ibi Host. num. 6. de atate, Corset. sing. 12. circa fin. Roland. conf. 16. vol. 4. Crauet. conf. 616. num. 14. vol. 4. & in minoribus, ac maioribus ordinibus constituti, d. cap. clericos, cap. clericum 72. dist. cap. de persona, in fine 11. quest. 1. Roland. d. conf. 16. num. 10. cum seqq. Sed generaliter omnes, qui in Ecclesiam Dei deseruiunt, quorum gradus & nomina sunt Ostiarius, Lector, Exorcista, Acolytus, Subdiaconus, Diaconus, & Presbyter, d. cap. clericos d. cap. persona, cap. duo sunt, 12. quest. 1. Bellet. de exquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 2. num. 1. 2. & 3. In stricta verò interpretatione, appellatione clericorum non comprehenduntur clerici in dignitate Ecclesiastica constituti, vt Abbates, Archidiaconi, & huiusmodi, Deco. in cap. cum non liceat, num. 18. de prabend. Bero. conf. 153. num. 61. vol. 1. Bellet. d. §. 2. num. 35. Sanctarel. vari. resolut. p. 1. quest. 38. num. 10. Aloys. Ricc. in praxi aurea, resolut. 292. num. 2.
- 2 **C**LERICORVM appellatione in materia indifferenti, & lata significatione, comprehenduntur clerici seculares, & Regulares, Castren. conf. 337. In hac substitutione lib. 1. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 1. tit. C. concl. 377. num. 2. & 3. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. fin. casu 50. vers. secundo, vbi ait appellatione clericorum venire Canonicos Regulares.
- 3 **C**LERICORVM appellatione veniunt Canonici in fauorabilibus, cap. cum tibi, & ibi Abb. nu. 1. & 3. de verb. signific. cap. per exemptionem de priuileg. lib. 6. Felin. in cap. non dubium, num. 1. de sent. excomm. Bero. conf. 3. num. 29. & 30. vol. 1. Bursat. conf. 287. num.

6. vol. 3. Put. decis. 92. num. 2. lib. 3. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 11. quest. 15. Bellet. d. §. 2. num. 4. Aloys. Ricc. in praxi aurea resolut. 292. num. 1. Secus verò in odiosis, & materia stricta, cap. sedes, cum ibi notat de rescript. Bero. conf. 3. num. 29. 33. & 37. vol. 1. Natta conf. 139. num. 6. circa med. Aloys. Ricc. vbi supra, Bellet. d. §. 2. num. 28. vbi num. 44. ibi intelligit dummodò non resultaret absurdum.

CLERICORVM appellatione in fauorabilibus continetur Episcopus, Abb. in d. cap. cum tibi, num. 4. & in rubr. de vita, & honest. cleric. num. 8. & 9. Matth. Brunn. conf. 97. num. 9. Bero. conf. 3. num. 32. 34. & 37. vol. 1. Bellet. d. §. 2. num. 5. & 6. Secus verò in stricta interpretatione, & in odiosis, d. cap. sedes, & ibi Butr. num. 3. & 9. & Immola num. 2. de rescript. cap. Inquisitores, & ibi glos. penult. de hæreticis, lib. 6. cap. si compromissarius, §. huiusmodi, de electione, cod. lib. cap. 2. de offic. delegati cod. lib. Abb. in d. rubr. de vita, & honest. cleric. num. 9. Ruin. conf. 143. num. 18. vers. & per illum vol. 2. Simonet. de rescript. quest. 11. per totam Mandos. reg. 20. Cancel. de idiomate, quest. 20. num. 7. Selua de benefic. p. 1. quest. 3. num. 24. Sanctarel. vari. quest. 38. num. 11. Bellet. d. §. 2. num. 36. Ratio est, quia in Episcopis est qualitas supra alios, quæ non reperitur in simplicibus clericis, Abb. in d. rubr. de vita, & honest. cleric. num. 11. Syluest. in sum. verbo clericus, 1. num. 1. Selua de benefic. p. 1. quest. 3. n. 24.

CLERICORVM appellatione in materia fauorabili veniunt Cardinales, cap. 2. de clericis non resident. Calder. in cap. in nostra, de rescript. Tros. de vero, & perfecto clerico, cap. 7. num. 3. Bellet. d. §. 2. num. 8. Secus verò odiosa, Iason conf. 117. vol. 4. Ruin. conf. 4. num. 6. vol. 5. Cephal. conf. 1. num. 40. 42. 52. 54. cum seqq. vol. 1. Bellet. d. §. 2. num. 40. Sanctarel. vari. resolut. p. 1. quest. 38. num. 13.

CLERICORVM appellatione in materia stricta, & odiosa Monachi, & quicumque Regulares sub regula viuentes non comprehenduntur, Abb. in cap. 1. num. 7. ne clerici, vel Monachi, & in cap. 1. num. 3. de Instit. & in cap. 1. num. 9. de iuramento calumnie, Roman. conf. 259. & 418. Bellet. d. §. 2. num. 26. At in materia fauorabili venit quilibet Religiosus appellatione clericorum, Felin. in cap. non dubium, num. 1. de sentent. excomm. Syluest. in sum. verbo clericus, §. 1. num. 1. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 112. casu 63. sub vers. primo, Duenb. reg. 99. ampl. 3. & reg. 100. ampl. 5. Vnde euenit vt interdicto clero non censeantur interdicti Religiosi, quia sumus in odiosis, & ita resoluunt, Henric. in sum. lib. 13. cap. 42. §. 3. in nlla lit. E, Maiol. de irreg. lib. 3. cap. 20. num. 6. Vgol. de censur. tab. §. cap. 20. §. 5. num. 3. Sayr. in simili tract. lib. 5. cap. 4. num. 29. Auila cod. tract. p. 5. dist. 1. dub. 4. concl. 7. Bonacin. cod. tract. dist. 5. puncto 1. num. 11. Visuald. in candel. aureo, vbi de interdicto, num. 159. Contra Calderin. de interdicto, p. 1. num. 28. Nau. in man. cap. 27. num. 167. Cou. in cap. alma mater, p. 2. §. 1. num. 8. vers. quinto, Soar. de censur. tom. 5. dist. 32. Scell. 2. num. 13. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. quest. 108. art. 3. in princip.

CLERICORVM diæcesis appellatione non veniunt clerici exempti, cap. graue, de offic. ordinarij, cap. ex parte, de priuileg. Clem. si beneficio de prabend. Niconit. allegat. 1. p. 2. num. 26. Erasim. à Cochier. de iurisd. ordinarij in exemptos, lib. 1. quest. 5. num. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Cognatorum appellatione generaliter veniunt qui coniunguntur per masculos, specialiter verò qui per fæminas.

2 Fæminæ

- 2 *Fœmina veniunt appellatione cognatorum.*
- 3 *Naturales veniunt appellatione cognatorum in defectum legitimorum.*

Cognati.

APPELL. LII.

1 **C**OGNATORVM appellatione quando vocantur ad fideicommissum, generaliter veniunt qui coniunguntur per masculos, specialiter verò, qui per fœminas, *Inter agnatos. ff. unde legitimus, l. 1. ff. unde cognati, l. non facile, §. cognationis. ff. de gradibus affinitatis, Tiraq. de retract. lignag. §. 1. glos. 9. num. 11. Laurent. de Palat. in tract. quod stant. masc. num. 215. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 39. Fusar. de substitut. quest. 368. num. 1. vbi num. 2. declarat non procedere quando vocari sunt illi de familia cognationis, & de domo, quia solum agnati dicerentur vocari.*

2 **C**OGNATORVM appellatione veniunt etiam fœminæ, *Tiraq. d. glos. 9. num. 203. Rebuff. in l. 1. vers. decimo tertio. ff. de verb. significat. pag. 8. Anchar. Regien. lib. 3. quest. 6. num. 21. Peregr. d. art. 22. num. 39. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 84. num. 31. Fusar. d. quest. 368. num. 3.*

3 **C**OGNATORVM appellatione naturales pariter veniunt in effectum legitimarum, *Peregr. d. art. 22. num. 85. & num. 89. in fine, Fusar. d. quest. 368. num. 4.*

Cohærentiæ.

APPELL. LIII.

1 **C**OHÆRENTIVM appellatione secundum *Angel. in l. qui tabulas. ff. de furtis*, veniunt omnia, que rebus principaliter venditis adhærent, siue cohærent corpori, siue iuribus in corporalibus, unde ædificium solo cohæreere dicitur, non acervus in eo existens, *l. quis acervus. ff. quod vi aut clam.* Sic etiam servitus videtur de cohærentiis rei, ut per *Alexand. qui dicit, quod adhærent rebus immobilibus in conf. 211. num. 5. vol. 6.* subdens ita de huiusmodi adhærentiis iudicandum esse sicut de principali, & venire eius appellatione, sequuntur *Tiraq. de retract. lign. §. 1. glos. 5. num. 2. Bertazol. de claus. instrument. claus. 26. glos. 3. à princ.*

Collatio.

APPELL. LIV.

1 **C**OLLATIONIS appellatione continetur præsentatio, electio, confirmatio, institutio, & omnis modus, per quem quis providetur de beneficio, *Item unica, iuncta glos. verbo, conferantur, in fine, de rerum permutatione, Rebuff. super concordata, §. statutum, il. 2. in ult. glos. sub rubr. de collat. Mandos. in reg. 32. Cancel. quest. 4. num. 1. Verul. decis. 36. num. 15. p. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 16. num. 9.* Non obstat text. in cap. cum in illis 16. §. cum autem de præbend. lib. 6. dum probat, quod collationis appellatione non venit institutio, nec confirmatio, quia procedit quando hoc verbum collatio profertur in rescriptis, quæ tanquam ambitiosa sunt restringenda, iuxta cap. quamvis, de præbend. lib. 6. nostrum verò appellativum habet locum, quando dictum verbum collatio profertur à lege, in qua non datur ambitio, nec restringendi occasio, quare ita respon-

I. V. D. Lusitani,

dent, glos. penult. in fin. in d. elem. unica, vbi Card. sub num. 16. in oppositione 1. Caputaquæ. decis. 38. num. 15. & 16. p. 3. Gonzal. d. glos. 16. num. 11.

Collegium.

APPELL. LV.

1 **C**OLLEGIUM appellatione veniunt etiam monasteria & Conventus Religiosorum, *cap. cum in terra, de elect. vbi Abb. noi. 1. cap. nobis fuit, de incept. tron. iuncta glos. verb. conventuali, & Host. num. 2. cap. c. a noscitur, de his qua fiunt à Prælatis, Felin. in cap. Capitulum, num. 2. de rescript. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 8. num. 5. Rebuff. ad l. Nervatus 85. vers. & sic appellatione collegij. ff. de verb. signif. pag. 381. vbi hoc verum esse dicit quando procedit eadem ratio in utrisque.*

2 **C**OLLEGIUM, aut capituli appellatione venit etiam illius caput, siue Prælatus, in fauorabilibus, *Andr. Barbat. in tract. de præstantia, Cardinal. lib. 1. quest. 7. col. 34. Felin. in proem. decretal. verbo Gregorius, col. 4. sub num. 13. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 3. quest. 51. art. 8. me citato in hoc loco, Ascan. Tambur. de iure, Abbatum, tom. 1. disp. 17. quest. 1. in fine.*

3 **C**OLLEGIATORVM appellatione in privilegiis non veniunt famuli, ita *Angel. in l. Titius, §. fin. de excusat. tutor. Bonafos. in tract. de famulis, quest. 200.*

SUMMARIUM.

- 1 *Masculi & fœmina sanguine coniuncti veniunt appellatione coniunctorum.*
- 2 *Affines etiam veniunt coniunctorum appellatione.*
- 3 *Naturales veniunt coniunctorum appellatione.*

Coniuncti.

APPELL. LVI.

1 **C**ONIUNCTORVM appellatione quando vocantur ad fideicommissum, veniunt masculi, & fœminæ sanguine coniuncti, *Deci. conf. 123. num. 1. cum seqq. & conf. 269. num. 4. & conf. 510. num. 9. & 10. Alex. conf. 115. num. 9. & seq. lib. 2. Socin. Sen. conf. 13. num. 17. lib. 3. Gonzal. conf. 20. num. 8. Ruin. conf. 117. num. 14. lib. 2. Rebuff. ad l. 1. ff. de verb. significat. sub vers. decimo tertio, pag. 8. Tiraq. de retract. lignag. §. 1. glos. 9. num. 200. Prest. de interpret. ultim. volunt. fol. 293. num. 67. & fol. 337. num. 14. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 84. num. 31. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 32. Fusar. de substitut. quest. 369. num. 1.*

2 **C**ONIUNCTORVM appellatione affines etiam veniunt, *Socin. Sen. conf. 57. col. penult. vers. primo enim casu lib. 1. Philip. Franc. in cap. si pater, col. antepenult. vers. 22. de testam. lib. 6. Blanc. de comprom. quest. 1. num. 17. Bertazol. de claus. instrumental. claus. 7. glos. 12. num. 5. vers. secus Fusar. d. quest. 369. num. 3.*

3 **C**ONIUNCTORVM appellatione veniunt etiam naturales, *Tiraq. de retract. lignag. §. 1. glos. 8. num. 3. & 4. Peregr. d. art. 22. num. 85. & 89. vbi intelligit venire solum in defectum legitimorum, refert Fusar. d. quest. 369. num. 4.*

SUMMA

S V M M A R I V M.

- 1 Agnati veniunt consanguineorum appellatione.
- 2 Cognati veniunt etiam consanguineorum appellatione si communis loquendi usus se haberet quod & cognati comprehenderentur.
- 3 Pater venit consanguineorum appellatione.
- 4 Coniuncti cognatione spiritali veniunt consanguineorum appellatione.
- 5 Fœmina veniunt consanguineorum appellatione, secus in statuto.
- 6 Mater auia appellatione consanguineorum non veniunt, sed solum masculus in statuto requirente in contractu mulieris consensum consanguineorum.
- 7 Auunculus non venit consanguineorum appellatione.
- 8 Naturales veniunt consanguineorum appellatione.

Consanguinei.

APPELL. LVII.

- 1 CONSANGVINEORVM appellatione vbi à testatore vocantur ad fideicommissum, veniunt agnati, l. si spurium. ff. unde cognati, l. si post suos. ff. de suis & legit. hered. Alexan. conf. 82. col. 1. & conf. 229. num. 10. l. b. 6. & conf. 153. col. 1. lib. 7. Gratian. conf. 43. num. 19. & 20. lib. 1. Bero. conf. 83. num. 5. & 6. & conf. 95. num. 10. lib. 2. Curt. lun. conf. 46. num. 4. & conf. 176. col. 1. Sim. de Pret. de interpret. ult. volunt. fol. 298. num. 21. Peregrin. de fideicom. art. 22. num. 35. Fusar. de substit. quest. 364. num. 1.
- 2 CONSANGVINEORVM appellatione veniunt etiam cognati si communis loquendi usus se haberet quod & cognati comprehenderentur, Tiraq. de retract. lignag. §. 1. glof. 9. num. 5. Ludon. Gom. Episc. Sernen. decis. 102. lib. 1. post decisiones impressas R^{mi} D. mei Coccini Rotæ Decani, Pret. de interpret. ult. vol. fol. 299. num. 21. Peregr. d. art. 22. num. 35. Fusar. d. quest. 364. num. 2. vbi num. 3. subdit venire etiam cognatos quando testator sciebat non posse dispositionem in agnatis verificari. Quando tamen cognati veniunt appellatione consanguineorum si extant agnati, & cognati, erunt præferendi agnatis cognatis, Alba conf. 69. Peregrin. de fideicom. art. 22. num. 35. in fin. vbi mouetur, quia propriè agnati continentur, impropriè, & largo modo cognati, refert Fusar. d. quest. 364. num. 4.
- 3 CONSANGVINEORVM appellatione venit pater, Castren. conf. 421. circa med. vers. & statutum, lib. 2. Rota in Perusina fideiuf. 2. Aprilis 1612. coram Patriarcha Manzanedo, impressa per Farin. decis. 385. num. 3. p. 2. recent.
- 4 CONSANGVINEORVM appellatione veniunt coniuncti cognatione spiritali, cap. coram, 34. de offic. delegat. cap. final. de postulando, Ferrer. in constitut. Cathalonie glof. 3. num. 71.
- 5 CONSANGVINEORVM appellatione propriè veniunt fœminæ, Tiraq. de retract. lignag. §. 1. glof. 9. num. 102. Corn. conf. 227. lib. 3. Rebuff. in l. 1. vers. 13. ff. de verb. signif. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 84. num. 30. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 24. Fusar. Appell. iur. Aug. Barbof.

d. quest. 364. num. 5. In statuto verò requirente in 6 contractu mulieris consensum consanguineorum, non venit mater nec auia, sed tantum masculus consanguineus, quia statutum ponderat prudentiam consilij, Bal. in l. fin. C. de verb. signif. & conf. 201. num. 3. vol. 1. Deci. in l. 1. n. 15. C. unde vir, & vxor. Castren. in l. si cum dotem. §. si Patri. col. 1. ff. soluto Matrim. Campeg. de dote p. 5. quest. 94. Beriazol. de clausul. instrumental. claus. 6. glof. 8. Peregr. d. art. 22. num. 35.

CONSANGVINEORVM appellatione non 7 venit auunculus, quia non est propriè consanguineus nepotis ex sorore, Bald. conf. 269. si consideramus lib. 3. Peregr. d. art. 22. num. 35. propè fin. Fusar. d. quest. 364. num. 3.

CONSANGVINEORVM appellatione veniunt 8 naturales, nam ex eodem sanguine procedunt, Peregrin. d. art. 22. num. 89. vbi tamen solum admittit eos venire non extantibus legitimis, & spurios omnino excludit, refert Fusar. d. quest. 364. num. 8. vbi num. 9. subdit ultra septimum gradum non admitti, Rota in Pampilonen. Capellania, 4. Martij 1622. coram bonæ mem. Remboldo impressa per Viuiam. post suam praxim Iurispatron. decis. 45. num. 2. secundum nouiss. impress.

S V M M A R I V M.

- 1 Consortium appellatione veniunt illi, qui sunt de eadem familia.
- 2 Proximiores testatoris veniunt appellatione consortium.
- 3 Fœminæ veniunt appellatione consortium.
- 4 Fideicommissum quando esset relictum pro conseruatione bonorum in agnatione, tunc fœminæ non venirent appellatione consortium.

Confortes.

APPELL. LVIII.

CONSORTIVM appellatione veniunt illi, 1 qui sunt de eadem familia, Philp. Franc. in eap. si pater, col. penult. vers. 8. de testam. lib. 6. Alex. conf. 125. num. 1. lib. 7. Ruin. conf. 24. lib. 2. Gozad. conf. 89. num. 4. Card. Mantica. de coniect. ult. volunt. lib. 8. tit. 11. num. 18. Pret. de interpret. ultim. volunt. fol. 289. num. 20. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 88. num. 17. Honded. conf. 4. num. 15. lib. 1. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 42. Intrigli. de substit. Centuria 3. quest. 83. num. 15. Fusar. in simili tract. quest. 372. num. 1.

CONSORTIVM appellatione veniunt pro- 2 ximiores testatoris, Castren. conf. 159. Super primo in princip. lib. 1. Pret. de interpret. ult. volunt. fol. 289. num. 20. Fusar. d. q. 372. n. 2.

CONSORTIVM appellatione veniunt etiam 3 fœminæ, Salicet. per sex. ibi in l. dudum. C. de contrahen. emptio. Alexand. conf. 125. Viso processu. in princip. lib. 7. Gozad. conf. 79. num. 4. Menoch. d. præsumpt. 88. num. 13. Cardin. Tusch. pract. consil. tom. 2. lit. C. conclus. 779. Fusar. d. quest. 372. num. 3. Limita tamen 4 quando fideicommissum est relictum pro conseruatione bonorum in agnatione, quia tunc fœmina non veniret appellatione Consortium, vt resoluunt Gozad. conf. 79. Ruin. conf. 14. num. 5. & 7. lib. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 88. num. 17. in fine, Fusar. d. q. 372. num. 4.

CONSORTIVM appellatione veniunt qui sunt participes felicitatis, & infortunij, sicut maritus

Y ritus

ritus & vxor ob id conſortes appellantur, quia vnam candemque ſimul ſubeunt ſortem, vt tradunt Gozadin. conf. 79. num. 1. Laurent. de Palat. in traſt. quod ſtantibus maſculis foeminae non ſuccedant, num. 198. quos refert Minoch. d. lib. 4. praef. 38. num. 16. & num. 17. verſ. ſecundo modo, ſubdit hoc nomen conſortis pro iis quandoque accipi, qui communem rem habent.

S V M M A R I V M.

- 1 Contractus appellatione venit validus.
- 2 Dispositio omnis faciens mentionem de aliquo termino, & actu ſemper intelligitur de valido.
- 3 Contractus appellatione venit quaſi contractus.
- 4 Distractus venit appellatione contractus.
- 5 Contractus & distractus à pari procedunt, & ſunt eiufdem naturae.

Contractus.

APPELL. LIX.

- 1 **C**ONTRACTVS appellatione venit validus, vnde ſi gabella ſoluenda ſit de pmi contractu, non ſoluitur de contractu nullo, quia non eſt contractus, ita Alexand. conf. 104. num. 3. verſ. facit in ſimili lib. 1. quem refert Cardin. Tuſch. praetic. conſul. tom. 8. lit. V. conſul. 100. num. 14.
- 2 Ratio eſt, quia omnis diſpoſitio faciens mentionem de aliquo termino, & actu ſemper intelligitur de valido, non autem de inualido, prout de ſententia eſt text. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudic. & faciunt quae dixi in traſt. de Axiomat. verbo *Actus*.
- 3 **C**ONTRACTVS appellatione venit quaſi contractus, quia diſpoſitio de contractibus ad quaſi contractus trahitur, l. apud Iulianum. ff. quibus ex cauſis in poſſeſſ. eatur, latè Rebuff. ad l. 19. verſ. id primum locum non habet, ff. de verbor. ſignif. pag. mibi 126. vbi intelligit quando diſpoſitio loquitur de quolibet, vel quocunque contractu, vel quando eadem ratio & æquitas eſſet in contractu, & quaſi contractus, de vno enim ad alium valet argumentum, vt dixi in locis communibus Argumentorum Iuris, verbo *Contractus*.
- 4 **C**ONTRACTVS appellatione venit distractus, quia à pari procedunt, & eiufdem ſunt naturæ, l. Pomponius. §. praeterea. ff. de acquir. poſſeſſ. l. de tutela. C. de in integ. reſtitut. Surd. de aliment. tit. 8. priuileg. 22. num. 6. Cald. Pereira, de poeſt. eligendi, cap. 7. num. 15. Eſcob. de ratiocin. cap. 14. num. 42. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 168. num. 7. & 10. cum ſeqq. Cuall. communium contra communes, quaſt. 897. num. 386. tom. 4. Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. conuent. lib. 1. tit. 2. num. 15. cum ſeqq. D. Barboſ. in l. heres abſens. §. proinde, num. 23. ff. de iudic. Et hinc ſit vt quando contractus celebratur per ſcripturam, non poſſit probare ſolutio, vel distractio, niſi per aliam æquiualentem, l. nihil tam naturale. ff. de regulis Iuris, Alexand. conf. 209. num. 23. lib. 1. Azuad. l. 1. num. 17. tit. 4. lib. 5. noue Recopil.

Controuerſia.

APPELL. LX.

CONTROVERſIA appellatione venit iudicialis, & extraiudicialis, l. ſed etſi lege. §. ſi in antea. ff. de petit. hered. l. Lucius. ff. tres fratres. ff. ad Trebell. Corn. conf. 267. In hac conſultatione, num. 18. lib. 4. Caſtren. conſil. 303. lib. 2. Rebuff. ad l. 50. propè ſin. verſ. controuerſia, ff. de verbor. ſignificat. pag. mibi 355. vbi intelligit, niſi ex materia appareret loqui tantum de controuerſia iudiciali, id eſt, de lite, Card. Tuſch. praetic. conſul. tom. 3. lit. L. conſul. 379. num. 7. vbi numeris ſeqq. ſubdit quod quaſtio, & differentia intelligitur tam de iudiciali, quam extraiudiciali.

S V M M A R I V M.

- 1 Conuentus appellatione venit Congregatio Regularium.
- 2 Conuentualis Eccleſia appellatione venit Eccleſia Collegiata non ſecularis.
- 3 Conuentualium appellatione veniunt de improprio ſignificatu ſeculares.

Conuentus.

APPELL. LXI.

CONVENTVS appellatione venit Congregatio Regularium, ita dictus, quia in vnum locum conueniunt plures ex multis locis, Pānor. in cap. edoceri, notab. vlt. de reſcript. & in cap. cum Eccleſia, notab. 3. de cauſa poſſeſſ. & propr. Phil. p. Franc. in cap. ſi Religioſus, verſ. nota, de elect. lib. 6. quos refert & ſequitur, Rebuff. ad l. 3. verſ. in ſuper. ff. de verbor. ſignificat. pag. 30.

Vnde eorum templum vocatur Eccleſia Conuentualis, cuius appellatione venit Eccleſia Collegiata Regularis, non autem ſecularis, ſecundum propriam ſignificationem, & in materia odioſa, vel exorbitanti, vt per Gemin. conf. 131. num. 4. verſ. deinde dicit, vbi etiam in verſ. licet quandoque, ſubdit quod aliquando de improprio ſignificatu appellatione Conuentualium veniunt ſeculares, refert Cardin. Tuſch. praetic. conſul. tom. 2. lit. C. conſul. 103. 1. & tom. 6. lit. P. conſul. 706. num. 2. & 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Conuicti appellatione propriè venit ille, qui teſtibus, vel probationibus de delicto conuincitur.
- 2 Confessus non eſt propriè conuictus.
- 3 Conuictus propriè dicitur qui indubitatè iudiciis conuincitur.

Conuictus.

APPELL. LXII.

CONVICTI appellatione propriè venit ille qui teſtibus, vel probationibus de delicto conuincitur, Zabarel. conf. 128. In quaſtione, in princip. Fulgoſ. conf. 123. Praſuppoſitis, num. 3. vbi quod confessus non dicitur propriè conuictus, vt refert Cardin. Tuſch. praetic. conſul. tom. 2. lit. C. conſul. 1032. num. 1. & 2.

C O N

3 **CONVICTI** appellatione non solum continetur ille, qui plenis, & concludentibus probationibus conuincitur, ut supra dixi, sed etiam qui conuincitur iudiciis indubitatis, ut resoluit Sigism. Si acc. in tract. de appellation. quest. 17. limit. 4. n. 5.

S V M M A R I V M.

- 1 **Creditoris** ubi fit mentio intelligitur de puro, & de eo, qui potest conueniri.
- 2 **Credentia** appellatione venit omne creditum, siue constet ex instrumento publico, siue non.
- 3 **Crediti** appellatione venit omne creditum, siue consistat in quacunque re, vel specie, siue in pecunia.
- 4 **Creditor** propriè non est qui exceptione repellitur potest.
- 5 **Creditoris** appellatione non venit futurus, neque conditionalis.
- 6 **Donatarius** in materia statuti, an & quando veniat appellatione creditoris ex contractu.

Creditor.

APPELL. LXIII.

4 **CREDITORIS** appellatione venit purus, & ille qui potest conueniri, *Alexand. conf. 106. Visis. num. 4. vers. sed premissis. lib. 5. vbi num. 6.* subdit quod verba statuti de creditore non conueniunt creditori sub conditione, & qui non potest agere, & *propè sup. vers. sentio etiam*, tenet quod creditoris, seu credentia appellatione venit omne creditum, siue constet ex instrumento publico, siue non, & *conf. 1. Attentis narratis, in fine lib. 7.* dicit quod crediti appellatione venit omne creditum, siue consistat in quacunque re, vel specie, siue in pecunia, refert *Card. Tusch. practic. concl. tom. 2. lit. C. concl. 1055. num. 2. 3. & 7.*

4 Vnde propriè creditorem non esse qui exceptione repellitur potest, tenet *Roman. consil. 102. Super eo, num. 3. & 4. vers. cum itaque, & plenius conf. 104.* Pro discutienda *num. 13. & seqq.* vbi in fine, obseruat verba legis, vel statuti in dubio debere intelligi de creditore efficaci, qui non possit exceptione legitima repellitur, refert idem *Card. Tusch. tom. 8. lit. P. concl. 100. num. 3.*

5 **CREDITORIS** appellatione non venit, futurus neque conditionalis, quia creditor in diem, vel sub conditione non est propriè creditor, idè non cadit in dispositione statuti loquente de creditore, *l. Fulcinius, §. si in diem. ff. quibus ex causis in possessione. Alex. in d. conf. 106. num. 7. Anchar. conf. 37. in 3. dub. Riminald. Sen. conf. 79. num. 13. & seqq. lib. 1. Roman. conf. 164. in fine, num. 5.* vbi subdit, quod in legato generali de omnibus creditis non veniunt credita in diem, vel sub conditione, licet ibi *Apostil. & Mandel. conf. 74.* in fine dubitent.

6 **CREDITORIS** ex contractu appellatione in materia statuti non venit donatarius, maximè quando donatione incipit à traditione, *Cuman. conf. 173. Galuani, per totum*, quem refert *Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 1055. num. 9.* vbi *num. 12.* post *Fulgos. conf. 122. vers.* circa secundum, subdit quod hæres creditoris ante aditam hæreditatem non dicitur creditor, & *num. 27.* post *Roman. conf.*

224. num. 9. legatarius propriè non esse creditorem.

Culpa.

APPELL. LXIV.

CULPA appellatione venit culpa levis, ut per *Alciat. in l. culpa lata, num. 2. vers. solent tamen. ff. de verbor. significat. Dec. per text. ibi, in l. contractus, num. 25. vbi Cagnol. num. 12. & 28. ff. de regulis juris. Marant. de ordine iudic. p. 4. in princip. num. 69. Menoch. remed. 12. recuper. num. 3. Decian. in tract. crimin. quest. 88. num. 91.* Et ideo non venit lata, ut notant *Decian. num. 22. & Farin. num. 92. citatis locis*, nec leuissima, sicut tradunt *Curt. Inn. consil. 19. num. 6. Menoch. de presumps. lib. 5. pras. 3. num. 136. Farin. d. quest. 88. num. 96.*

CULPA appellatione continetur dolus, quando lex, seu dispositio vult aliquem teneri de culpa, quia tunc multo magis tenetur de dolo, ut per *Bart. in l. quod Nerua. num. 9. & 10. ff. de positi, vbi infert ad eum qui promisit omne damnum contingens culpa famuli, qui tenetur etiam de damno contingente dolo ipsius famuli, purè si furtum fecerit, Capra consil. 78. num. 9. Decian. d. cap. 6. num. 1. & seq. Farin. d. quest. 88. num. 98.* vbi *num. 99.* subdit quod si testes deponant culpam interuenisse, cum non declaretur de qua culpa intellexerint propter incertitudinem non probant.

CULPA appellatione venit dolus, & lata culpa, quando subiecta materia id suadeat, quia culpa intelligitur secundum subiectam materiam, *Dec. in d. l. contractus, num. 25. ad fin. Cagnol. num. 12. & 28. Decian. d. cap. 6. num. 22. vers. quod si prius, Farin. in d. qu. 88. num. 100.*

S V M M A R I V M.

- 1 **Cura Animarum** appellatione propriè venit actualis, non verò habitualis.
- 2 **Beneficium** omne habens iurisdictionem visitandi, excommunicandi, absoluedi, & alia faciendi ad morum correctionem pertinentia, dicitur habere curam animarum.
- 3 **Vicarij curati** appellatione venit ille, qui habet perpetuam Vicariam.
- 4 **ReCTOR curæ animarum** dicitur Vicarius curatus.

Cura, Curatus.

APPELL. LXV.

CURA animarum appellatione propriè venit actualis, non verò habitualis, ut tenuit in terminis *Capra commun. conclus. 9. num. 78.* & fuit dictum in *Vicen. Prioratus 9. Iunij 1606.* coram bonæ mem. Patriarcha Manzanedo. Venit etiam illa cura, quæ exercetur in foro contentioso respectu iurisdictionis, quia omne beneficium habens iurisdictionem visitandi, excommunicandi, absoluedi, & alia faciendi ad morum correctionem pertinentia, dicitur habere curam animarum, *cap. dudum 54. vers. licet autem, de elect. glos. verbo cura animarum in Extrauag. execrabilis, de prabend. Ioan. 22. Iacob. de Grassi. in aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 97. num. 4. Rebuff. in reper. cap. extirpanda, §. qui vero, num. 130. de prabend. & in tract. nomin. quest. 9. num. 53. Quint. in reper. cap. de multa, num. 76. cod. tit. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 7.*

Y 2 num. 5.

num. 5. Mascard. de probat. concl. 438. num. 20. cum seqq.
Rot. decis. 52. p. 2. diuers.

- 3 **C**URAT I Vicarij appellatione venit ille, qui habet perpetuam Vicariam, *Gemin. conf. 86. in princip. num. 2. vers. nam sibi, Zabarel. conf. 30. In hac dubia, in princip. Cardin. Tusch. d. lit. C. concl. 1099. talis enim dicitur Rector curæ animarum, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 5. §. 3. num. 23. Sayr. in floribus decis. sub tit. de constit. decis. 22. Aloys. Ricc. collect. 979. in princip.*

Curiales.

APPELL. LXVI.

- 1 **C**URIALIUM appellatione, & curiam sequentium veniunt etiam familiares Cardinalium, *Oldrad. conf. 111. vers. circa tertium, & conf. 293. num. 5. vers. & per hoc, quem refert Cardin. Tusch. de lit. C. concl. 1114. num. 3. Veniunt etiam Cardinales ipsi; nec excluduntur propter excellentiam status, sicut nec Imperator excluditur ab ordine Senatorum; nec à numero comilitonum, Oldrad. d. conf. 211. num. 5. vers. circa secundum, & d. conf. 193. vers. secundo consuevit, num. 2. & seq. & conf. 321. num. 2. vbi quod appellatione populi veniunt Senatores, & appellatione familiæ venit paterfamilias.*

Curia.

APPELL. LXVII.

- 1 **C**URIA appellatione quid veniat, vide latè *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 13. §. 1. Surd. conf. 311. num. 31. 32. & 35. & quod contineatur. Locus vbi Rex est cum suis consiliariis & aliis, qui eius lateri assistunt, vt ei consulant in regimine totius Regni, tradunt Couar. practicar. cap. 4. num. 10. Cabed. Lusit. decis. 13. num. 3. p. 1.*

CURIA Romanæ appellatione propriè venit locus vbi est Papa, non verò vbi est audientia, vel Concilium Papæ, *Gonzal. d. glos. 13. §. 1. à num. 2. D. Barbosa in l. 2. §. Legatis à num. 37. ff. de iudic. Licet lato modo Curia dici possit, non solum vbi est Papa, sed etiam vbi est eius audientia, secundum Mari. Alter. de censuris, tom. 1. disp. 9. lib. 5. cap. 3. Nicol. Garc. de benefic. p. 1. cap. 1. à num. 387.*

S V M M A R I V M.

- 1 Diminutio patrimonij propriè & strictè loquendo venit appellatione damni.
- 2 Filius dicitur pati damnum si priuatur hæreditate paterna, vel materna.
- 3 Lucrum cessans venit appellatione damni.
- 4 Spem lucri amittens non dicitur propriè pati damnum.
- 5 Expense non veniunt in contractibus appellatione damnorum.
- 6 Fructus, & expense litis veniunt appellatione damnorum.

Damnum.

APPELL. LXVIII.

- 1 **D**AMNI appellatione propriè, & strictè loquendo venit diminutio patrimonij, l. 3. l. Proculius ff. de damno infecto, Bald. conf. 182. locata fuit, num. 2. vers. in hac questione, lib. 1. Socin. Iun. conf. 78.

num. 1. 14 & 22. lib. 2. vbi declarat, *Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 4. num. 1. vbi num. 4. subdit quod inferens alicui diminutionem patrimonij dicitur dare damnum, & num. 5. post Castren. conf. 339. anie num. 2. lib. 2. ait filium dici pati damnum si priuatur hæreditate paterna, vel materna.*

DAMNI appellatione venit lucrum cessans, secundum *Surd. conf. 383. num. 23. & damnum emergens, vt resoluit Pyrr. Maur. de fideiuss. sect. 3. cap. 3. num. 14. in preclud. nam lucrum iam radicatum perdere est damnum pati, glos. in l. 1. §. si quis ff. de iur. alitque priuato, Tiraq. in l. si unquam verbo donatione largitum, num. 192. Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 92. num. 25. Strictè verò amissio lucri nondum acquisiti non pertinet ad damnum, l. Proculius 26. ff. de damno infecto, Alex. conf. 114. Super eo in princip. lib. 3. Ioan. Anton. Bellon. conf. 89. num. 5. las. conf. 54. Circa dubium, num. 5. lib. 1. quia amittens spem lucri non dicitur propriè pati damnum, Bald. d. conf. 182. n. 4. & 7. lib. 1. Cardin. Tusch. d. lit. C. concl. 4. num. 17. In contractibus verò appellatione damnorum non veniunt expensæ, vt probat *tex. in cap. in nostra 8. de iureiur. & resoluunt Surd. decis. 161. num. 4. & Card. Tusch. practic. concl. tom. 3. lit. E. conclus. 637. n. 3.**

DAMNI appellatione veniunt fructus, & expensæ litis, vt per *tex. in cap. in nostra 8. de iniur. & damno dato, colligunt Deci. in cap. cum M, n. 3. vers. praterea, de constitutionib. & in cap. in nomine Domini, num. 15. de testib. & in cap. vt debitor, num. 3. de appellat. Boer. decis. 52. num. 7. Surd. decis. 261. à num. 4. Alex. conf. 34. in fin. lib. 3. Montaleg. in praxi lib. 1. cap. 11. num. 104. & 105. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 4. num. 3.*

S V M M A R I V M.

- 1 Debitoris appellatione venit verus debitor.
- 2 Statutum disponens quod bona debitoris possint dari in solutum creditori, intelligitur si debitum est liquidum, aliàs non.
- 3 Debitoris appellatione veniunt etiam illi, qui habent inter se beneficium diuisionis.
- 4 Fideiussor continetur debitoris appellatione in statuto.
- 5 Debitoris appellatione propriè & verè non venit debitor sub conditione.
- 6 Debitoris appellatione propriè non venit, qui reali obligatione conueniri non potest.

Debitor.

APPELL. LXIX.

DEBITORIS appellatione venit verus debitor, & idè delegans, vel promittens dare tot debitores, &c. intelligitur de veris debitoribus, Bald. conf. 442. Verba ita dicunt, lib. 1. ac proinde intelligitur de debitore liquido, & claro, vnde statutum disponens, quod bona debitoris possint dari in solutum, creditori intelligitur si debitum est liquidum, aliàs non, Bald. 133. Mandatum dicitur, lib. 2. refert Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. conclus. 35. num. 1. & 2.

DEBITORIS appellatione veniunt etiam illi, qui habent inter se beneficium diuisionis, prout sunt tutores, quia nihilominus quoad totum dicuntur debitores, *Cuman. conf. 24. circa fin. vers. vnde quammis, Card. Tusch. d. concl. 35. n. 1.*

DEBITORIS appellatione in statuto continetur

tur fideiussor, *las. in l. si creditores, num. 2. C. de pactis, Mollign. num. 250.* quia fideiussor dicitur debitor, *Bar. in l. 1. ff. si certum petatur, Barbai. conf. 86. Illud, col. 3. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 35. n. 5.*

5 **DEBITORIS** appellatione propriè, & verè non venit debitor sub conditione, *Alex. conf. 2. Ex narratis, num. 14. cum seqq. lib. 4. Cardin. Tusch. d. concl. 35. num. 10.* licèt saltem largè contineatur, *Surd. conf. 113. n. 26.*

6 **DEBITORIS** appellatione propriè non venit qui reali obligatione conueniri non potest, *Bald. conf. 133. circa princip. vers. & hic est considerandum, lib. 2. Rota Auenion. decis. 134. Cardin. Tusch. d. conf. 35. num. 11. vbi num. 12. post Alex. conf. 102. in princip. lib. 6.* idem ait de eo, qui potest conueniri rei vendicatione, quia propriè non est debitor, neque propriè obligatus, sed largè bene potest dici debitor & obligatus, & *num. 17. post Cuman. conf. 24. circa fin. subdit, quod non est propriè debitor tutus exceptione fauorabili peremptoria, & num. 18. nec ille qui exceptione perpetua se defendere potest.*

S V M M A R I V M.

- 1 Descendentium appellatione veniunt omnes in infinitum descendentes.
- 2 Descendentes, est nomen collectivum denotans perpetuitatem.
- 3 Verbum, descendentes, quando non trahatur ad fideicommissum, ostenditur.
- 4 Descendentes ex Titio quando vocantur, intelligitur de filiis primi gradus.
- 5 Verbum, descendentes, restringi debet ad filios primi gradus, ne sequatur absurdum.
- 6 Dispositio testatoris quando est restricta ad aliquod tempus, verbum, descendentes, intelligitur de ijs, qui intra illud tempus possunt verisimiliter nasci.
- 7 Nascituri & concepti post mortem testatoris veniunt descendentium appellatione.
- 8 Naturales veniunt etiam descendentium appellatione.
- 9 Masculi, & femina veniunt descendentium appellatione.
- 10 Natus ex femina dicitur descendens ani materni.
- 11 Testator vbi vocauit descendentes masculos non admittuntur femina.
- 12 Descendentes ex linea masculina, vel per virilem sexum quando sunt vocati, tunc femina non veniunt etiam descendentes ex masculis.
- 13 Statuto exclusiuo faminarum propter masculos stante tunc femina, non comprehenduntur etiam sub verbis aptis eas comprehendere.
- 14 Testator quando tacitè, vel expresse habuit mentem conseruandi bona in agnatione, non veniunt femina.
- 15 Testator vbi vocauit filios masculos, & eorum descendentes censetur repetere qualitatem masculinitatis in descendentibus.

16 Testator quando feminis descendentes prouidet de dotibus, tunc ille non venit in substitutione de descendentes.

17 Descendentium appellatione veniunt etiam nati ex feminis.

18 Testator vbi vocauit masculos per lineam masculinam, seu virilem sexum descendentes, vel solum descendentes ex linea masculina, masculi ex femina non veniunt, & num. 19. & 20.

21 Masculus ex femina non venit descendentium appellatione in privilegiis.

Descendentes.

A P P E L L. L X X.

D E S C E N D E N T I U M appellatione continentur nepotes, neptes, pronepotes, proneptisq; & veniunt omnes in infinitum descendentes, *l. fin. C. de suis & legitim. hered. auth. de hered. ab intestato, in princip. Alex. conf. 18. Auenis narratis, in fine lib. 5. Socin. conf. 43. Viss, col. 2. lib. 3. & conf. 51. in princip. lib. 4. Marz. conf. 40. Quia in hac causa in princip. Paris. conf. 88. col. 2. & conf. 92. col. 1. lib. 2. Gozadin. conf. 20. num. 8. Ruin. conf. 22. num. 11. cum seqq. Nat. conf. 64. Credo, num. 5. cum seqq. vbi id ampliat etiam in privilegio immunitatis, in casu prohibitio alienationis, & in donatione, Decian. conf. 103. num. 24. & 25. lib. 2. vbi quod ex quo infinitas denotatur, necessariò plures gradus importat, Castren. conf. 411. Viso facto col. pen. in princip. lib. 1. vbi quod descendentium appellatione veniunt omnes in infinitum, quia ascendentes, & descendentes dicuntur in infinitum, Honded. conf. 1. num. 24. tom. 1. Menoch. conf. 124. num. 78. & conf. 347. num. 6. & conf. 435. num. 23. & conf. 530. num. 26. & conf. 930. num. 6. & 18. & conf. 393. num. 33. & 66. & conf. 127. num. 3. & conf. 1080. num. 4. & conf. 1099. num. 14. & de pres. lib. 4. pres. 91. Pratt. de interpret. vli. volunt. fol. 289. n. 24. Adrian. Negusant. in sylua respons. q. 21. num. 16. & q. 97. num. 5. & q. 300. num. 22. Peregr. de fideicom. art. 19. num. 11. & art. 22. num. 43. & art. 25. num. 8. & art. 30. num. 2. & 14. Barz. Bononien. decis. 4. n. 17. & decis. 7. num. 1. & 6. Fusar. de substit. q. 327. num. 1. Cardin. Tusch. practic. concl. tom. 2. lit. D, concl. 219. num. 1. Rot. coram Reuerendissimo D. Coccino, decis. 493. num. 2. & in Bononien. fideicommissi de Lambertinis 22. Iunij 1609. coram Patriarcha Manzanedo, impressa per Farin. decis. 193. n. 3. in princip. p. 1. recent. Amplia vt appellatione descendentium, vel posterorum veniant omnes in infinitum, quamuis nati post mortem testatoris, vt per Socin. Sen. in l. cognatus, num. 30. in fine, ff. de reb. dub. Cephal. conf. 318. num. 24. Menoch. de presumpt. lib. 4. pres. 91. in fine, & conf. 1. num. 184. Petra de fideicom. q. 111. n. 85. & maxime quando dispositio in tempus futurum collata est, vt sentit, Card. Mantica, de coniect. vltim. volunt. lib. 8. tit. 11. num. 4.*

Est enim nomen collectivum; descendentes, denotans perpetuitatem, & in fideicommissio ordinato ad descendentium fauorem omnes in perpetuum ordine successiuo per fideicommissariam vocati censentur, *Ioan. de Anan. conf. 46. num. 2. Beroi. conf. 102. num. 25. lib. 2. Ruin. conf. 164. num. 3. lib. 3. Relund. conf. 70. num. 20. cum seqq. lib. 3. Nat. conf. 531. n. 25. & conf. 437. num. 1. Con. vari. lib. 3. cap. 5. num. 4. vers. secundum, & in cap. Ramusius, §. 2. in fine, de testament. Marzar. conf. 1. num. 13. & seq. & d. conf. 40. num. 6.*

num. 6. & 9. *Cephal. conf.* 268. num. 25. lib. 1. *Hieron. Gabr. conf.* 101. num. 22. cum seqq. lib. 2. *Decian. conf.* 1. à num. 245. vers. *quantum*, & *ultimus casus*, & *conf.* 41. num. 66. cum seqq. lib. 1. *Sim. de Prætiis de interpret. ultim. volunt. lib.* 3. *interpr.* 2. dub. 6. solut. 9. num. 46. *Crass.* §. *fideicommissum*, q. 15. in fine, & q. 16. num. 3. cum seqq. & plures, quos refert *Rot. loco proxime citato*, & in *Florentina fideicommissi de Dettis* 7. Februarij 1607. coram Iusto, impressa per *Farinac. decis.* 125. num. 3. p. 1. *recent.* & quod ubi filij, & eorum descendentes à testatore ad eius hæreditatem vocati sunt, non copulatiue, sed ordine successiuo vocati censentur, fuit dictum in *Romana fideicommissi de Vrsinis* 9. Maij 1611. coram Reuerendissimo Domino meo Pirouano, impressa per *Farinac. decis.* 344. num. 2. apud *Farin.* p. 2. *recent.* Et quod in dispositione vocante descendentes, & quoscunque successores etiam extraneos fiat interpretario, ut extantibus descendentes extranei hæredes quantumcunque vocatur non admittantur, sed tantum illis deficientibus, resoluunt *Socin. lun. conf.* 158. num. 19. cum seq. vol. 2. *Canalcan. decis.* 11. num. 5. p. 3. *Peregrin. de fideicom. art.* 32. num. 20. & 40. prout eos refert *Mari. Antonin. var. resolut. lib.* 1. *resol.* 7. num. 5. vers. *tum etiam quia in dispositione.*

3 Non traditur tamen ad fideicommissum verbum, descendentes, primis adeuntibus, nisi concurrant verba explicantia tempus futurum, vel quia sit facta mentio hæredum, vel additæ fuerint dict. *semper*, in infinitum, quandocunque, & similia, prout in præiudis terminis in institutione de filio, & eius descendentes, vel de fratre, & suis, aperte tenuerunt *Cuman. in l. cum ita. §. in fideicommissum*, n. 4. ff. *de legat.* 2. & in *l. Gallus. §. quidam testē.* num. 7. vers. *ubi autem*, ff. *de liberis & posth.* ubi *Aret.* num. 7. & *Socin. Sen. n. 5. vers. quartus casus*, *Deci. conf.* 205. num. 4. & *conf.* 248. num. 5. & *conf.* 253. num. 2. & *conf.* 287. num. 7. & *conf.* 291. num. 2. & *conf.* 335. num. 18. *Ruin. conf.* 92. num. 5. lib. 2. & *conf.* 99. & 100. eod. lib. *Decian. conf.* 26. n. 37. vol. 2. *Petr. Anton. Anguissol. conf.* 72. 80. & 86. lib. 6. *Marcob. conf.* 61. num. 88. *Laderch. conf.* 92. & in subtit. de filio & eius descendentes, *Menoch. de præsumption. lib.* 3. *præsumpt.* 71. num. 10. *Petra. de fideicom. q. 5. num.* 165. *Sim. de Prætiis, de interpret. ultim. volunt. lib.* 3. *interpr.* 2. dub. 1. fol. 5. num. 36. cum seqq. *Surd. decis.* 346. num. 18. Verum eorum dicta, & rationes intelligi tantum debent quando testator in concipienda institutione usus fuisset verbis dumtaxat directis, videlicet, *institui, hæredes fecit*, & similibus, quia secundum eorum propriam naturam impossibile est quod trahantur ad fideicommissum, ex quo à principio iure directo valere possunt, iuxta *legem verbis civilibus*, & *in institutionem*, ff. *de vulgari*. Secus verò si testator verbis directis, & communibus est usus, & tunc quia non tenditur directo ad impropriandam naturam verborum, non erit inconueniens, si instituta obliquetur, ex quo in ea adsunt verba apta recipere talem formam, quæ fideicommissum respiciat, ut obseruant *Deci. conf.* 148. num. 3. vers. *secundo respondetur*, *Prætiis d. fol.* 5. num. 46. *Rimin. lun. conf.* 50. num. 36. & 38. vol. 1. eleganter *Rot. in d. Romana fideicommissi de Vrsinis*, coram Reuerendissimo Domino meo Pirouano.

4 Declaratur tamen primò supradicta resolutio principalis, quæ habet appellatione descendendum, venire omnes in infinitum descendentes, ut locum non habeat quando vocati sunt descendentes ex Titio, quia intelligitur de filiis primi gradus

Titij, ut tenent *Cephal. conf.* 330. num. 40. lib. 3. *Menoch. conf.* 482. num. 1. & *conf.* 585. num. 31. & 32. *Prætiis, de interpret. ultim. volunt. fol.* 289. num. 24. in fine, contra quos late scribit *Fusar. d. q.* 327. n. 7. cum seqq. ubi num. 15. declarat post *Menoch. conf.* 774. num. 7. cum seqq. ut si adsint descendentes mediati, & immediati, quod censentur vocati descendentes immediati, & proximiores, obseruans tamen hoc non esse absolute verum, quia si sunt tales descendentes, quod & remotiores non proximioribus forent admittendi ab intestato, vel posset locum habere repræsentatio; vel transmissio utique omnes venirent.

Declaratur secundò, quia ne sequatur absurdum 5 verbum, descendentes restringi debet ad filios primi gradus, ut est casus in *l. Lucius. La seconda*, ff. *de hæredib. instituend.* ut dicit *Beroi. conf.* 122. n. 5. lib. 2. prout eum refert, & sequitur *Menoch. conf.* 328. n. 2. *Surd. conf.* 554. num. 16. lib. 4. *Fusar. d. quæst.* 327. num. 16.

Declaratur tertio non procedere quando dispositio testatoris est restricta ad aliquod tempus; nam intelligitur vocasse descendentes, qui intra illud tempus possunt nasci, *Deci. conf.* 1. num. 254. lib. 1. *Menoch. conf.* 328. num. 17. *Fusar. d. quæst.* 327. num. 24.

DESCENDENTIVM appellatione veniunt nascituri, & concepti post mortem testatoris, *Ruffic. ad l. cum auu. ff. de condit. & dem. lib.* 2. c. 5. num. 15. *Marzar. conf.* 1. num. 15. *Ruin. conf.* 22. num. 18. lib. 2. *Card. Mantica. de coniect. ultim. volunt. lib.* 8. tit. 11. n. 4. vers. *item descendendum*, *Card. Tusch. d. tom.* 2. lit. D, *concl.* 219. num. 4. *Rot. decis.* 357. num. 5. p. 1. *recent.* & *decis.* 344. num. 11. p. 2. *etiam recent.* quia, descendentes, est nomen habens tractum successiuum, *Cardin. Mantica. decis.* 375. num. 3. Intellige quando nomen collectiuum infinitatem importans est in dispositione, quia constat de mente, *Ruin. d. conf.* 22. n. 9. & 10. vers. *sed istis*, lib. 2. ubi exinde ampliat procedere tam in puris legatis, quam in conditionalibus, & maxime quando nulli extabant tempore testamenti, & idem dicit *Decian. conf.* 41. num. 24. & seq. lib. 1. ubi quod si nomen est collectiuum, continens plures gradus, intelligitur de omnibus in infinitum, prout si vocantur liberi, vel descendentes, secus si filij, vel nepotes, seu vnum gradum continentes, & num. 29. subdit procedere tam in testamentis, quam in contractibus, quod quidem sine dubio procedit, vel quando fuit mentio de nascituris, vel quando appositæ fuit dictio in perpetuum, vel alia similis, ita *Parisi. conf.* 37. num. 23. & 24. lib. 2. *Ruin. d. conf.* 22. num. 14. lib. 2. *Decian. d. conf.* 41. num. 27. & 28. lib. 1. *Cardin. Tusch. d. concl.* 219. n. 40.

DESCENDENTIVM appellatione veniunt 8 etiam naturales, *Bart. in l. tutelæ*, num. 4. ff. *de capit. diminut.* *Angel. in l. ex falso*, §. *si quis rogatus*, n. 4. vers. *fallit si statutum*, ff. *ad Treuel. Felin. in cap. in præsentia*, num. 22. *de probat.* *Decian. conf.* 3. num. 80. lib. 1. *Rot. in Ianuen. Iuris patronatus* 23. Ianuarij 1611. coram Patriarcha Pamphilio, & in *Bononiæ de Malueris* 24. Februarij 1612. coram Cardin. Sacro, impressa per *Farin. decis.* 388. num. 7. p. 1. *recent.* ubi num. 8. addit hoc habere difficultatem, quando quis natus est ex damnabili & punibili coitu.

DESCENDENTIVM appellatione veniunt non 9 solum masculi, sed etiam feminae, *argum. tex. in l. ult. iuncta aurb. seq. C. de suis & legitim. hæred. cap. nonit, de iudic.* & confirmatur ratio, quia vocabulum hoc est naturale, ac proinde ita in feminis sicut in masculis

masculis debet verificari argum. l. maximum virum. C. de liber. prateritis, quare ita tenent, Alex. conf. 160. num. 2. lib. 2. Crotus in l. omnes populi, num. 154. ff. de inst. & iur. Deci. conf. 153. num. 4. & conf. 413. n. 11. & conf. 468. num. 32. & conf. 570. num. 9. Gozadin. conf. 20. num. 8. Curt. Sen. conf. 64. num. 12. Ruin. conf. 24. num. 9. lib. 1. Curt. Iun. conf. 49. num. 5. in fine, Paris. conf. 26. num. 34. lib. 2. Natt. conf. 64. num. 8. lib. 1. Crauet. conf. 984. num. 5. Roland. à Valle, conf. 58. num. 24. lib. 3. Burg. de Pace conf. 23. num. 4. Hieron. Gabr. conf. 97. num. 17. vers. quartum casus, lib. 1. Rimin. Iun. conf. 44. num. 12. & conf. 56. num. 71. & conf. 835. num. 13. lib. 7. Cephal. conf. 11. num. 7. & conf. 46. num. 47. & conf. 32. num. 1. Bursat. conf. 157. num. 45. lib. 2. Sfort. Odd. conf. 33. num. 3. & conf. 46. num. 35. & conf. 65. num. 62. Decian. conf. 7. num. 30. cum seqq. lib. 4. Alex. Rauden. conf. 5. num. 6. lib. 2. Menoch. conf. 318. num. 5. & conf. 331. num. 9. & conf. 420. num. 18. & 24. & conf. 519. num. 25. & conf. 522. num. 2. & conf. 585. num. 1. & conf. 752. num. 18. & conf. 957. num. 6. & conf. 1012. num. 15. & de presumpt. lib. 4. presumpt. 84. num. 26. & pres. 91. num. 2. Adrian. Negusant. in sylva respons. q. 17. 3. num. 43. Surd. conf. 308. num. 7. & conf. 316. num. 1. & decis. 62. num. 2. & decis. 84. num. 6. Cardin. Mant. de comestur. ultim. volunt. lib. 8. tit. 11. num. 1. cum seqq. Sim. de Pratt. de interpret. ultim. volunt. fol. 289. num. 24. & fol. 293. n. 66. Peregr. de fideicom. art. 10. num. 8. cum seqq. Brunor. à Sole in locis commun. verbo descendentes, n. 4. Rust. in l. cum auus, lib. 2. cap. 5. num. 14. cum seqq. ff. de conditionib. & demonstrat. Intrigl. de substit. Centuria 3. q. 85. num. 2. Fusar. in simili. r. d. l. q. 25. n. 1. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 60. num. 2. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 219. num. 7. Rot. in Leodien. fideicom. 19. Nouembris 1610. coram Card. Caualerio, impressa per Farin. decis. 255. num. 1. p. 1. recent. duplicata p. 2. recent. decis. 318. & nouissime in Rauennaten. emphyteusis 22. Maij 1628. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, in vers. nec etiam, vbi subdit quod quamvis Cephal. conf. 11. num. 12. teneat quod emphyteusis concessa pro se, suis filiis masculis, legitimis, & naturalibus, transeat ad solos masculos, tamen negari non potest quin sit aliqua dubietas an verba sint intelligenda de descendentibus masculis tantum, an verò etiam de feminis.

10 Amplia ut etiam natus ex femina dicatur descendens, & veniat appellatione descendendum, l. vlt. C. de suis, & legitim. hered. autb. de hered. ab intestato venien. §. vlt. Fulgos. conf. 86. num. 2. Ruin. conf. 120. num. 8. lib. 1. Tiraq. de iure primog. q. 13. num. 2. Paris. conf. 51. num. 30. & conf. 88. num. 11. & conf. 92. num. 62. lib. 2. Socin. Iun. conf. 2. num. 11. lib. 3. Aleiat. responso 563. num. 1. Natt. conf. 64. num. 8. lib. 1. & conf. 437. num. 2. lib. 3. Cephal. conf. 46. num. 46. & 47. Card. Mantie. d. tit. 11. num. 1. cum seqq. Menoch. d. presumpt. 84. num. 26. & presumpt. 91. num. 3. & conf. 221. num. 4. & conf. 875. num. 11. 14. & 16. & conf. 1127. num. 9. Adrian. Negusant. d. q. 173. num. 43. Craffin §. fideicommissum q. 15. num. 1. cum seqq. Intrigl. d. q. 85. num. 3. Rusti. d. cap. 5. num. 14. Rot. decis. 226. num. 3. ad fin. apud Farin. p. 2. recent. Fusar. d. q. 325. num. 3. vbi num. 5. ait ampliationem huiusmodi in aliquibus casibus non esse recipiendam, primò, quando vocati essent descendentes ex parte patris, vel ex linea paterna; secundò, quando vocati essent descendentes masculi; tertiò, quando ageretur de pronepote ex filia, vel vltiori, quia licet nepos posset dici descendens aui materni non tamen idem de pronepote dicendum esset.

Limita primò, quando esset dictum de descen- 11 dentibus masculis, vel testator vocasset descendentes masculos, quia tunc non admittuntur feminae, ita Iason in l. si quis id quod, n. 21. ff. de iurisdic. omnium iudicum, Anton. de Butr. conf. 46. Rele decisum, Abb. conf. 36. Videtur primò lib. 1. vbi per sex fundamenta probat, quod qualitas masculinitatis non potest conuenire feminæ, Deci. conf. 154. Diligenter num. 2. Socin. conf. 14. Vso testamento, num. 6. vers. pretereà filij masculi, lib. 3. Grat. conf. 5. num. 15. lib. 2. Card. Mant. d. lib. 8. tit. 11. num. 7. vbi ampliat limitationem etiam si sint masculi ex feminis, & num. 8. restringit nisi fuerit femina, quæ vocauerit masculos descendentes, Pratt. de interpret. ultim. volunt. fol. 293. num. 67. in fine, Hieron. Gabr. conf. 132. q. 5. lib. 1. Fusar. d. q. 325. num. 3. Menoch. conf. 1036. num. 17. Rustic. d. cap. 5. à num. 22.

Limita secundò, quando vocati essent descen- 12 dentes ex linea masculina, vel per virilem sexum, quia tunc feminæ non veniunt etiam descendentes ex masculis, vt resoluunt Crauet. conf. 250. n. 3. Prat. fol. 287. num. 5. & fol. 292. num. 51. & fol. 293. num. 67. in fine, latè Menoch. conf. 295. per totum, & conf. 585. num. 18. & conf. 625. num. 7. & conf. 957. num. 30. & de presumpt. presumpt. 91. num. 6. lib. 4. Peregr. de fideicom. art. 26. num. 23. & conf. 11. num. 15. lib. 2. Cras. d. q. 15. num. 3. latissime Fusar. de substit. q. 346. num. 12. cum seqq. Contra Marsil. sing. 33. Alexand. conf. 24. Ponderatis, num. 10. vers. & non infior, lib. 5. & conf. 53. lib. 6. & conf. 125. Vso processu, num. 4. lib. 7. & conf. 17. Circumspectis, num. 6. cod. lib. 7. Socin. conf. 51. num. 5. lib. 4. vbi ait, quod si testator instituit suos filios masculos cum hoc, quod hæreditas sua transeat de vno in alium descendente per lineam masculinam, si decedit vnus ex filiis relicta vnica filia, ipsa excludit patruos suos, Card. Mantie. de coniect. ult. volunt. lib. 8. tit. 11. n. 9. Hieron. Gabr. conf. 90. num. 33. lib. 1. Gall. de except. success. tit. 4. except. 27. num. 75. p. 2. Cenall. commun. contra com. q. 54. Cephal. conf. 413. num. 18. cum seqq. Rustic. in d. l. cum auus, lib. 2. cap. 5. num. 22. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 219. num. 17.

Limita tertiò, quando extaret statutum, exclu- 13 dens feminas propter masculos, quia tunc feminæ non comprehenduntur etiam sub verbis aptis eas comprehendere, ita Bart. in l. vt insurandi. §. si liberi. num. 5. vers. nisi in ciuitate, & in vers. item prædicta vera, ff. de operis libertorum, Remin. Iun. conf. 185. num. 35. lib. 1. & conf. 499. num. 62. lib. 5. Pratt. conf. 161. num. 29. vers. coadiuuatur, Deci. conf. 45. num. 12. lib. 3. & conf. 7. num. 49. in fine, & num. 50. lib. 5. Menoch. conf. 420. num. 29. & conf. 836. num. 13. cum seqq. & num. 21. & conf. 867. num. 11. & seqq. & conf. 1012. num. 26. vbi num. 28. & 29. id limitat ex coniecturis, & conf. 1076. num. 2. cum seqq. & conf. 1079. n. 29. & de presumpt. lib. 4. presumpt. 85. num. 3. & 4. Peregr. in tract. de fideicom. art. 25. num. 15. 22. & 26. & conf. 41. num. 12. in fine lib. 5. Intrigl. de substit. Centuria 3. q. 85. in fine, Rusti. in d. l. cum auus, lib. 6. cap. 5. num. 16. Rota in d. Leodien. fideicommissi coram Cardin. Caualerio, decis. 255. n. 3. p. 1. recent.

Limita quartò, quando testator tacitè, vel ex- 14 pressè habuit mentem conseruandi bona in agnatione, vt per Menoch. conf. 585. num. 23. & conf. 900. num. 40. & conf. 1012. num. 27. vbi de tacita conseruatione bonorum in agnatione ob vocationem masculorum, & conf. 1029. num. 31. & conf. 1040. n. 1. cum seqq. Pratt. de interpret. ultim. volunt. fol. 293. num. 67. & conf. 161. num. 13. Fusar. de substit. q. 325. num. 10.

Limita

- 15 Limita quintò, quando teſtator vocauit filios mafculos, & eorum defcendentes; nam in defcendentibus cenſebitur reperita qualitas mafculinitatis, ita *Molin. de primog. lib. 3. cap. 5. num. 59. Ruden. conf. 5. num. 9. lib. 2. vbi de primogenitura Menoch. conf. 420. num. 30. & conf. 385. Fuſar. d. queſt. 325. num. 14.*
- 16 Limita ſextò, quando teſtator fœminis defcendentibus prouidit de dotibus, nam non venirent in ſubſtitutione de defcendentibus, & cenſerentur excluſæ à reliquis bonis; *Hieron. Gabr. conf. 132. num. 41. lib. 1. Menoch. conf. 197. num. 55. verſ. & conf. 867. n. 15. Ruſti. in d. l. cum annu. lib. 6. cap. 8. num. 14. Fuſar. d. q. 325. num. 16.*
- Limita ſeptimò, vbi diuerſa ratio adeſſet, ſubiectique materia aliud ſuaderet, tunc enim fœminæ non venirent, *Socin. lun. conf. 1. Preſentis conſultationis, num. 94. lib. 1. Franc. Marzar. conf. 39. Et ſanè, num. 12. Ruſtic. d. lib. 2. cap. 5. n. 18. vbi num. 21. prauiter limitat in odioſis.*
- 17 DESCENDENTIVM appellatione veniunt etiam nati ex fœminis, *Ruin. conf. 49. num. 3. lib. 1. & conf. 120. num. 8. eodem lib. Socin. lun. conf. 2. num. 11. lib. 3. Tirag. de primog. q. 13. num. 2. Pariſ. conf. 47. num. 40. cum ſeqq. lib. 3. vbi ait, quod fœmina ex mafculo dicitur defcendens ex mafculis, & agnata, & de cippo, de ſtirpe, domo & familia, ac proinde continetur in ſtatuto, vel reformatione pro conſeruanda agnatione, & n. 56. & 57. extendit etiam ſi ſit nupta, & num. 68. cum ſeqq. reſtringit niſi verba repugnarent, puta pro conſeruatione perpetua agnationis, quia mulier ſolum conſeruatur donec vivit, *Cardin. Tuſch. d. lit. D. concl. 219. num. 30. cum ſeqq. Surd. conf. 308. num. 14. & conf. 317. num. 1. & 2. Rot. in Auximana hereditatis, 4. Iunij 1612. coram Reuerendiſſimo Domino meo Pironano, impreſſa per Farinac. deciſ. 417. num. 4. p. 1. recent. vbi ſubdit quod non dicuntur defcendentes ex linea paterna, eadem Rot. in Pampilonen. ſepultura 10. Nouembris 1608. coram Gregorio XV. impreſſa per Farinac. deciſ. 226. n. 3. p. 1. recent. vbi intelligit maximè in tranſitorijs ad hæredes extraneos.**
- 18 Limita primò, quando teſtator vocauit mafculos per lineam mafculinam defcendentes, quia tunc mafculi ex fœmina non venirent, *Ruin. conf. 18. n. 9. verſ. vlt ſecundò, lib. 3. Molin. de primog. lib. 2. cap. 5. num. 69. Menoch. conf. 802. num. 82. quos reſert, & ſequitur Fuſar. de ſubſtit. q. 346. n. 32.*
- 19 Limita ſecundò, quando vocati eſſent ſolùm defcendentes ex linea mafculina, quia tunc mafculus ex fœmina non veniret, *Ruin. conf. 18. lib. 3. Cephal. conf. 239. num. 7. & conf. 581. num. 12. Peregr. d. tract. de fideicom. art. 26. num. 4. & num. 29. in fine, quos reſert & ſequitur, Fuſar. d. q. 346. n. 33.*
- 20 Limita tertio, quando vocarentur defcendentes per virilem ſexum, quia tunc non venirent defcendentes etiam mafculi ex fœmina, ita *Bald. per tex. ibi in l. Gallus. §. vunc de lege. ff. de liber. & poſthum. Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 11. num. 9. Craſſ. in §. fideicommiſſum, q. 15. num. 3. Menoch. de præſumpt. lib. 4. præſ. 91. num. 6. Peregr. conf. 50. num. 1. lib. 3. Intrigl. de ſubſtit. cent. 3. quaſi. 85. num. 6. Fuſar. d. quaſi. 346. num. 34.*
- 21 DESCENDENTIVM appellatione in priuilegijs non venit mafculus ex fœmina, *Alex. conf. 56. num. 5. in princ. lib. 1. præſertim in priuilegijs odioſis, & tertio præiudicialibus, Dec. conf. 123. num. 4. ante med. verſ. item fallit, Bero. conf. 96. num. 13. lib. 1. Ioan. de Imola conf. 62. Poſt exhibitum, ſub num. 5. verſ. item fallit, & num. 6. Vincent. de Franch. deciſ. 107.*

num. 6. & fuit dictum in Romana menſæ nummulariæ, 30. Iulij 1614. coram Reuerendiſſimo Domino meo Coccino Decano, impreſſa per Farinac. deciſ. 663. num. 22. p. 1. recent. Veluti in priuilegio immunitatis, quia illud dicitur odioſiſſimum, l. 1. ff. de iure immunit. Rimin. conſil. 25. n. 40. Nat. conf. 64. Credo, n. 8. circa fin.

DESCENDENTIVM appellatione, quando vocantur ad fideicommiſſum ſi non ſint, admittuntur hæredes, niſi aliud cautum ſit in teſtamento, *Nat. conf. 431. n. 8. Sim. de Prati. de interpret. vltim. volunt. fol. 289. num. 24. Fuſar. de ſubſtitut. q. 328.*

S V M M A R I V M.

- 1 Diei appellatione in dubio venit dies naturalis.
- 2 Diei appellatione non venit non niſi per fictionem.
- 3 Dies feſtini dicuntur de præcepto.
- 4 Dierum appellatione veniunt continui, non autem viles.

Dies.

APPELL. LXXI.

DIEI appellatione in dubio aliter non declarato per partes venit dies naturalis, & ſic horarum 24. l. cum qui certarum. ff. de verborum obligat. Iaf. in l. more Romano. ff. de feriis, Ludou. Gom. in reg. de reſignantiſ. infirmis, q. 16. Bertazol. de clauſulis inſtrum. clauſ. 1. gloſ. 5. n. 2. verſ. quartum.

DIEI appellatione non venit nox niſi per fictionem, *Federic. de Senis conf. 44. Faſtum tale eſt, num. 2. verſ. nam tunc dies, & conf. 256. in fine, quem reſert Cardin. Tuſch. præſtic. concluf. tom. 2. lit. D. concl. 407. num. 1. declarando vt per Rebuff. ad l. 2. ff. de verb. ſignif. verſ. videndum, pag. 21.*

DIERVM feſtiuorum appellatione in Breui Apoſt. nuncupato extra tempora, & alibi vbi de illis fit mentio, veniunt dies feſtini ſub præcepto, vt reſolunt *Vtinald. in candel. aureo, p. 1. tit. de Sacram. Ordinis, num. 35. verſ. tertia conclusio, Azor. inſtit. moral. p. 2. lib. 1. cap. 27. q. 19. Aleſſ. Ricc. in praxi aurea. reſol. 273. num. 2. & hæc opinio eſt probabilis. Contraria verò, quæ docet ſub hac appellatione comprehendere dies duplices, & feſti in ordinem ad officia diuina, licet non ſint à laboribus feriati, probabilitate non caret, eamque amplectuntur *Fr. Emman. queſt. Regular. tom. 3. q. 23. art. 5. Soar. tom. 1. de Relig. lib. 2. de diebus feſtis, cap. 9. num. 22. Stephan. Fagundez in quinque Eccleſia præcepta lib. 1. cap. 2. num. 11. quos reſero Ego ipſe de offic. & poteſt. Epiſcopi, p. 2. alleg. 17. ſub num. 7. ſecundum Lugdunen. impreſſ.**

DIERVM appellatione veniunt continui, non autem viles, niſi de iſtis expreſſum ſit, l. 1. ff. de manumif. l. qua atate, ff. de teſtament. Rebuff. ad l. 2. ff. de verbor. ſignif. verſ. videndum eſt, pag. 21.

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopatus non venit appellatione dignitatis in odioſis.
- 2 Dignitatum appellatione in diſpenſationibus non veniunt maiores poſt Pontificalem.

- 3 Archidiaconatus, & Archipresbyteratus veniunt tantum appellatione dignitatis in Ecclesia Cathedrali.
- 4 Archidiaconus & Archipresbyter ex solo nomine habent dignitatem de Iure communi.
- 5 Præpositura, Thesauraria, Decanatus, & Sacrista de Iure communi non sonant in nomen dignitatis, nisi sit consuetudo in contrarium.
- 6 Vicarius generalis Episcopi in commissionibus causarum venit appellatione dignitatis.
- 7 Collector & Subcollector habent dignitatem cum iurisdictione.
- 8 Commendatarius perpetuus habet dignitatem.
- 9 Cancellarius Academia Pontificis auctoritate approbata dicitur in dignitate constitutus.
- 10 Canonicatus non venit propriè, sed largè dignitatis appellatione.
- 11 Abbatia non venit dignitatis appellatione in odiosis.

Dignitas.

APPELL. LXXII.

- 1 **D**IGNITATIS appellatione non venit Episcopatus in odiosis, licet secus in favorabilibus, *glos. verbo dignitatum, in cap. 2. de præbend. lib. 6. Nat. conf. 686. num. 3. lib. 4. Mandos. reg. 20. Cancell. num. 7. 8. & 9 Cosm. in pragmat. sanct. tit. de elect. cap. licet, §. statuit, verbo, obstaculo, Lap. alleg. 84. vbi Mandos. lit. B, Petr. Greg. de benefic. cap. 24. n. 1. Gamb. de officio Legati à latere, lib. 2. num. 41. cum seqq. & lib. 7. num. 221. cum seqq. Bursar. conf. 287. num. 5. vol. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 5. in princip. num. 36. Vnde si Papa dispenset cum illegitimo ad omnes & quascunque dignitates ecclesiasticas non censetur dispensare ad dignitatem Episcopalem, vt scribunt *Maist. de irregul. lib. 1. cap. 9. num. 4. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 11. num. 28. Peregr. de fideicom. art. 13. n. 8. Sanctar. var. q. 38. num. 6. vbi citat metipsum, de officio Episcopi. p. 2. alleg. 1. num. 17.**
- 2 **D**IGNITATVM appellatione in dispensationibus non veniunt maiores post Pontificales, *Belam. decis. 698. post med. Rebuff. in concord. tit. forma mandat. Apostol. in glos. verbo aut dignitate, nouissime, Tamburin. de Iure Abbatum, tom. 1. disp. 5. quest. 19. num. 5. Ioan. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 3. q. 8. pluribus in id citatis retigi, Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 2. alleg. 45. num. 14. & me citato in illo loco Sanctarel. d. quest. 38. num. 31. dignitas enim maior post Pontificalem non venit etiam in gratia ad dignitates, vt post *Egid. Bellmer. decis. 698. scriptum reliquit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 9. §. 1. num. 20. nec in facultate quam daret Papa conferendi etiam reseruata qualiacunque, Ludou. Gomez in tract. de grat. expectat. num. 45. vbi subdit quod si Papa dat litteras expectatiuas, litteræ ad illas non extenduntur, quæ post Pontificales maiores censentur, quod & probat *Anast. Geron. in tract. de indultis Cardinal. §. ac irritum. num. 50. Nominem autem dignitatis maioris intelligitur ea, quæ Appel. Iur. Aug. Barbof.***

in Ecclesia Cathedrali maiore est cæteris post dignitatem Episcopalem, vt aduertit *Sanctarel. d. quest. 38. num. 32. Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 168. num. 4.*

DIGNITATIS in Ecclesia Cathedrali appellatione veniunt tantum Archidiaconatus, & Archipresbyteratus, *Pute. decis. 89. num. 1. lib. 3. nam 4 de Iure communi Archidiaconus, & Archipresbyter habent dignitatem ex solo nomine, Arelin. conf. 23. in princ. quem refert Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D, concl. 419. num. 15. & 16. Alij autem personatus, siue officia non sonant in nomen dignitatis de eodem Iure communi, nisi consuetudo sit in contrarium, Arelin. vbi supra, Card. Tusch. d. concl. 419. num. 19. vt de Præpositura dicit idem Arelin. d. conf. 23. num. 5. & de Thesaurario firman. Rot. decis. 173. alias 8. de præbend. in nouis, Arelin. d. conf. 23. in princip. Abb. conf. 93. in princip. & per totum lib. 2. & de Decanatu, Rot. & Arelin. locis proximè citatis, & de Præcantore idem Arelin. d. conf. 23. num. 6. & de Sacrista Zabarel. conf. 62. in princip.*

DIGNITATIS appellatione in commissionibus causarum venit Vicarius Episcopi generalis, qui in dignitate dicitur constitutus, vt resoluunt plures per me citati in tract. de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 54. num. 132. vbi numeris seqq. agitur de Vicario electo à Capitulo Sede vacante. Venit etiam Collector, & Subcollector, quia habere dicuntur dignitatem cum iurisdictione, *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 51. num. 79. Massob. de Synodo diocesana, cap. 4. dub. 13. num. 32. secundum Roman. in press. Venit etiam Commendatarius perpetuus, Tusch. de visitat. lib. 2. cap. 9. num. 5. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 5. §. 8. num. 10. Tamburin. de Iure Abbatum, tom. 1. disp. 1. quest. 3. num. 4. Massob. d. dub. 13. num. 38. vbi num. 39. post Rebuff. de pacif. possess. num. 41. subdit posse delegari causas Commendatario Abbatis, sicut Abbati titulari. Venit etiam Cancellarius Academia Pontificis auctoritate approbata, *Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 13. quest. 9.**

DIGNITATIS appellatione propriè non venit Canoniscatus, sed largè, *Achil. decis. 1. num. 2. & 6. de rescript. Federic. de Senis conf. 80. num. 2. in fine, Selu. de benefic. q. 61. num. 2. Mari. Antonin. lib. 3. resol. 11. num. 19. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. resol. 90. num. 1.*

DIGNITATIS appellatione non venit Abbatia, quia est de maioribus dignitatibus, quæ sint in Ecclesia, & ob id speciali nota digna, *Lap. alleg. 84. num. 11. Ludou. Gom. de infirm. resign. q. 16. & de val. q. 3. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 2. quest. 1. num. 65. Intellige in odiosis sicut non venit Episcopatus, Archid. in cap. 2. num. 1. de Præbend. in 6. vbi Franc. num. 5. Tamburin. de Iure Abbatum, tom. 1. disp. 1. q. 2. num. 7. nam Abbatia æquiparantur Episcopatibus, *Rebuff. in concord. tit. de mandatis Apostol. §. statuimus, verbo monasteria, Mandos. in reg. Cancell. de benefic. vacan. per promotionem, q. 3. num. 8. Menoch. conf. 52. num. 133. Asian. Tamburin. d. tom. 1. disp. 13. q. 1. num. 18. In favorabilibus igitur dignitatis appellatione venire Abbatiam constat ex c. indemitibus, de elect. lib. 6. cap. 2. de iudic. vbi Dec. num. 12. Ioan. Corros. in paraphrasi Sacerd. p. 3. c. 3. num. 3. Marc. Anton. Columna in tract. de ecclesiast. reddit. orig. p. 2. cap. 15. n. 7. quos refert & sequitur, *Valenzuela conf. 74. n. 63.***

Diœcesanus.

APPELL. LXXIII.

DIOECESANI appellatione Episcopus tantum comprehenditur, non alius inferior, etiam si is habeat iurisdictionem Episcopalem, *glos. in Clem. 1. verbo diœcesani, de foro competentis, & in Clem. 1. de vita, & honest. cleric. & in Clem. 1. de iurepatron. Imol. in cap. de monachis, col. 2. de prabend. Philip. Franc. in cap. Ordinarius vers. appellatione verò, de officio Ordin. lib. 6. Zabarel. in Clem. quia Regulares, num. 12. de suppl. neglig. Pralat. Erasim. à Cochier de Iurisdic. Ordinarij in exemptos, p. 1. q. 1. num. 6. vbi num. 7. subdit procedere in materia stricta, & odiosa, Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 2. cap. 212. num. 4.*

2 Verum appellatum hoc intelligitur in iis, quæ potius exigunt officium, vel dignitatem Episcopi, quam eius iurisdictionem: nam in aliis, quæ iurisdictionem potius requirunt appellatione diœcesani continetur inferior habens iurisdictionem Episcopalem, ut ex Abb. Barbat. & Felino, observat Conar. in cap. Ioannes, num. 1. de testam. in quo, ait ille, oportet mentem, & rationem dispositionis cuiusque perpendere diligenter, Mandos. reg. 16. Cancel. q. 42. num. 3. Flores de Mena var. lib. 4. q. 24. num. 9. Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 303. num. 1. vbi ait, quod veniunt Abbates habentes iurisdictionem Episcopalem, Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 29. in fine, Stephan. Gratian. d. c. 212. num. 11. Rot. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino decif. 346. n. 6.

Diœcesis.

APPELL. LXXIV.

DIOECESIS appellatione in materia favorabili ciuitas continetur, secus in odiosa, ita in cap. Rodolphus 35. de rescript. tenent Card. Florent. num. 1. oppo. 1. num. 10. Imol. col. 1. num. 5. Butr. col. 1. num. 10. Abb. num. 5. vers. ad secundum, Felin. col. 5. num. 8. vers. tertia conclusio, tradunt etiam Ferrer. conf. 120. num. 1. vers. capit etiam, Alex. conf. 248. Ponderatis, num. 10. & 11. vers. pro quo etiam, lib. 6. Petr. Andr. Gammar. ad cap. unic. num. 106. cum seqq. super glos. verbo diœcesis, de rerum permut. lib. 6. vbi etiam Ioan. Monach. col. 1. num. 1. vers. quid si in ciuitate, Philip. Franc. col. 2. num. 5. Mandos. ad reg. 16. Cancel. q. 42. num. 7. Rendona in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. 124. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 43. num. 193. cum seqq. Nicol. Gare. de benefic. p. 1. cap. vii. num. 76. & 77. Erasim. à Cochier de iurisdic. Ordinarij in exemptos, p. 4. quest. 74. Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 350. num. 4. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali. §. 2. num. 32. Stephan. Gratian. disceptat. forens. tom. 5. cap. 893. n. 35. Sbroz. de Vicario Episcopi, lib. 1. quest. 30. num. 2. Aloys. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 1387. in princ.

S V M M A R I V M.

- 1** Anniversaria defunctorum veniunt appellatione distributionum simpliciter.
- 2** Mortuaria seu anniversaria non veniunt appellatione distributionum quotidianarum.

Distributiones.

APPELL. LXXV.

DISTRIBUTIONVM appellatione simpliciter veniunt anniversaria defunctorum, cap. unic. de clericis non resid. lib. 6. ibi, de distributionibus etiam pro defunctorum anniversariis largiendis idem decernimus observandum, resoluit Monnet. in tract. de distribut. quotidian. p. 1. quest. 3. num. 12.

2 DISTRIBUTIONVM quotidianarum appellatione mortuaria, seu anniversaria defunctorum venire, tenet Lap. alleg. 42. num. 1. vbi Mandos. in addit. lit. B, allegat Mel. in repert. verbo distributionum quotidianarum appellat. Nicol. de Vbuldis de success. ab intestato, dum de success. clericor. secular. tractat quest. 6. post num. 19. & Rebuff. post concord. de colation. §. 1. in verbo distributionum. Verum appellatione distributionum quotidianarum huiusmodi mortuaria non contineri optimo forsan iure defendunt Zabarel. in Clem. 1. §. illi verò, num. 15. de atate, & qualis. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D, concl. 511. num. 2. & 3. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 7. q. 4. Mones. d. tract. de distribut. quotid. p. 2. q. 14. num. 22. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 7. quest. 4.

S V M M A R I V M.

- 1** Districtualium appellatione veniunt originarij.
- 2** Districtuales non veniunt appellatione oppidanorum.
- 3** Clerici in materia privilegiata, & favorabili veniunt appellatione districtualium.
- 4** Districtus appellatione venit diœcesis.

Districtuales, Districtus.

APPELL. LXXVI.

DISTRICTUALIUM appellatione veniunt originarij, cum illud verbum sonet in originem, secundum Bald. conf. 455. Quatuor ad propositum n. 3. vol. 4. quem refert Bortazol. de clausulis instrument. claus. 20. glos. 23. num. 12. vbi à princip. illius glossæ agit de districtu, territorio, comitatu, & diœcesi. Et quod districtuales non veniant appellatione oppidanorum, censuit Rot. apud Seraph. decif. 467. num. 7. refert Aloys. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 1387. in fine.

3 DISTRICTUALIUM appellatione veniunt clerici in materia privilegiata & favorabili, ut per Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 2. num. 12. Rot. decif. 452. num. 2. p. 1. diuers. An autem & quando clerici & Prælati dicantur esse de districtu dominorum temporalium? vide Dominie. per rex. ibi in cap. ult. in princip. num. 7. & ult. de offic. deleg. vbi etiam Franch. num. 3. & 4. & Anchar. n. 6. Cardin. Bellarmin. tom. 1. contron. §. generali, lib. 1. cap. 28. vers. secunda propositio, Surd. decif. 129. & conf. 301. num. 7. Marta de Iurisdic. p. 4. cent. 1. casu 1. num. 28. Soar. de legibus lib. 3. cap. 20. num. 7. ad fin.

4 DISTRICTVS appellatione venit diœcesis, glos. verbo diœcesin vers. hoc casu, in Clem. ne Romani, §. sane, de elect. nouissime Iul. Lanor. vari. elucubr. tom. 1. tit. 1. cap. 8. num. 11.

S V M

S V M M A R I V M.

- 1 Domicilij appellatione in dubio non venit originis, sed habitationis.
- 2 Domicilium incolatus præfertur domicilio originis.
- 3 Domicilium habitationis omnino, & semper spectatur. Pro contraria parte multa allegantur, videlicet,
- 4 Domicilium originis prævalet domicilio habitationis.
- 5 Domicilium originis potentius quam incolatus, quia unum naturale, aliud accidentale.
- 6 Qualitas naturalis maior est accidentali.
- 7 Forum utrumque ubi concurrat in una eademque persona attendendum est domicilium originis, & non habitationis.
- 8 Domicilium originis est immutabile, habitationis vero sicut proprio facto constituitur, ita potest propria voluntate & facto mutari, & amitti.

Domicilium.

APPELL. LXXVII.

- D**OMICILII appellatione in dubio non venit originis domicilium, sed habitationis, ut docent gloss. verbo unam diacam, in fine in cap. statutum, §. cum verò, de rescriptis, lib. 6. ubi Franc. num. 12. & Dominic. ad fin. vers. ex fine tamen glossa, Felin. in cap. fin. num. 23. vers. bene facit, de foro compet. Tiraq. de retractu lig. §. 9. gloss. 2. num. 21. Afflic. decis. 384. num. 7. Brunor. à Sole in locis communib. verbo domicilium 1. Cephal. conf. 414. num. 58. Joseph. Sesse Aragonia, decis. 59. n. 9. Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 23. num. 7.
- 1 Ratio est, quia domicilium incolatus præfertur domicilio originis, ut docent Alex. conf. 16. vol. 1. Bertrand. conf. 201. num. 4. vol. 2. Nat. conf. 139. n. 16.
 - 2 & domicilium habitationis omnino, & semper spectatur, Ias. in repet. l. si arrogator. num. 46. ff. de adoption. & in l. 1. col. 6. vers. tene contrarium, C. de summa Trinit. & magis attenditur saltem in muliere, Surd. conf. 549. n. 1.
 - 3 Contrarium tamen, imò domicilij appellatione venire originis domicilium, non omnino improbabilis genet aliorum sententia, dum resoluunt hoc prævalere domicilio habitationis, ex quorum numero sunt Socin. conf. 254. num. 8. vol. 2. Decian. conf. 71. num. 11. vol. 2. Surd. conf. 343. n. 30. & conf. 346. n. 8. & 9. & conf. 371. n. 49.
 - 4 Quod quidem concludenti probatur ratione, quia domicilium originis potentius est quam domicilij, quia unum naturale, aliud accidentale, secundum Anch. conf. 37. Contrà, num. 6. in fine, & n. 7. Peralta in l. unum ex familia, §. si de Falcidia, num. 13. ff. de legat. 2. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 5. lit. N, concl. 8. num. 3. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 42. à num. 4. atqui naturalis qualitas maior est accidentali, & magis attendi debet, quia naturalia prævalent, l. qui habet, in princip. & ibi Dyn. & Bart. ff. de tutelis, Tiraq. de retract. lig. §. 30. gloss. 1. num. 26. Menoch. conf. 52. n. 124. Sanch. d. lib. 3. disput. 23. num. 6. vers. primo, Ergo, &c.

Vnde attendendum esse domicilium originis, & non habitationis, quando in una, & eadem persona utrumque forum concurrat, colligitur ex l. libertus, §. præscriptio, ff. ad municip. & scribunt Crot. in rub. ff. soluto matrim. num. 37. ubi etiam Riconit. n. 80. Cephal. conf. 451. num. 112. Menoch. conf. 329. num. 38. Vnde ciuitas originis in concursu tanquam fortior & potentior ciuitate domicilij præferenda est, ut docet Adrian. Negusant. in sylua resp. q. 60. num. 3.

Nam domicilium habitationis, quod accidentale dicitur, sicut proprio facto constituitur, ita propria voluntate & facto mutari, & amitti potest, ut cum multis resoluit Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 42. num. 11. & tangit Sanch. d. lib. 3. disp. 23. num. 4. naturale verò originis domicilium voluntate ipsius cuius mutari, aut tolli non potest, quia naturalia sunt immutabilia sicut probat tex. in l. assumptio, ff. ad municip. & in l. origine, C. de municip. & orig. lib. 6. & scripserunt Menoch. conf. 329. n. 37. & conf. 1176. num. 5. & d. lib. 6. præf. 42. num. 4. ubi num. 5. intelligit quoad munera, & honores, & sic onera personalia, Brunor. à Sole in locis communib. verbo domicilium 2. Cardos. in præxi Iudicum, & advocat. eod. verbo num. 3. Sanch. d. disp. 23. num. 4. Bernard. Graua. ad præf. Camera Imper. lib. 2. conclus. 36. num. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 75. n. 10.

S V M M A R I V M.

- 1 Domesticorum appellatione propriè veniunt illi qui subsunt, vel ratione patriæ, vel domestica potestatis.
- 2 Domesticos si testator substituat eorum appellatione admittuntur illi, qui sunt de familia.

Domestici.

APPELL. LXXVIII.

DOMESTICORVM appellatione propriè veniunt illi, qui subsunt vel ratione patriæ, vel dominicæ potestatis, & qui habitant cum aliquo, vel aliquo modo sunt subiecti mercenarij, vel similes, Bald. in l. 2. C. de testib. Felin. in cap. in litteris, eod. tit. Aretin. conf. 13. Viso diligenter, num. 14. & 15. Mascard. de probat. concl. 533.

DOMESTICORVM appellatione, ubi testator eos substituit, continentur illi, qui sunt de familia, Bart. in l. 1. in princip. ff. ad Syllan. Franc. in cap. si pater, col. 55. vers. decimo septimo, de testam. lib. 6. Laurent. de Pallat. in tract. quod stantibus masculis, num. 161. Sim. de Pretis de interpret. ult. volunt. fol. 289. n. 23. quos refert, & sequitur Fusar. de substitution. q. 375.

S V M M A R I V M.

- 1 Domini appellatione propriè venit directum.
- 2 Dominium dicitur qualibet perpetua utilitas.
- 3 Domini quando fit simplex mentio in libello intelligi debet de directo non de utili, item de proprio non de quasi dominio nisi dicatur.
- 4 Limita ut sustineatur actus secundum propriam significationem.

Dominium.

APPELL. LXXIX.

- D**OMINI appellatione propriè venit directum, l. 1. §. qui in perpetuum. ff. si ager uelligalis, Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchalium Sedium erectione, cap. 17. num. 13. lato verò modo tam utilis quam directum venit, Menoch. conf. 226. num. 176. & conf. 116. num. 10. Surd. decif. 188. n. 28. Bart. conf. 243. Fuit quidam, num. 6. lib. 1. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 101. num. 8. Cardin. Manic. decif. 59. num. 1. ubi etiam quod quælibet perpetua utilitas dominium dicitur, & num. 2. subdit quod dominium dicitur respectu vniuersalis iurisdictionis.
- 3 Vnde quando simplex mentio fit in libello de dominio, intelligi debet de directo, non de utili, item de proprio dominio, non de quasi dominio, nisi dicatur, Alex. conf. 83. Viso themate, num. 2. lib. 3. quem refert Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 918. n. 2.
- 4 Limita ut sustineatur actus secundum propriam naturam, quia tunc ubi fit mentio de dominio, intelligitur de utili, & non de directo, ita Alex. conf. 86. In causa datiorum, col. 2. vers. nec obstat, lib. 1. quem refert idem Card. Tusch. tom. 8. lit. V, concl. 101. num. 26.

SUMMARIVM.

- 1 Domini appellatione qui veniant, & qui tales dicuntur, remissiue.
- 2 Domini appellatione strictè venit utilis dominus, regulariter verò intelligitur tam de domino directo quam de utili.
- 3 Domini appellatione venit etiam dominus pro parte.
- 4 Vsufructuarius secundum subiectam materiam venit appellatione domini.

Dominus.

APPELL. LXXX.

- D**OMINI appellatione qui veniant, & qui tales dicantur, vide Alex. conf. 129. Puto de iure num. 3. vers. pro hoc etiam, lib. 2. ubi quod propriè maiorem habens, seu præminentiam dicitur dominus, Valasc. de iure emphyt. q. 13. num. 4. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D, conclus. 614. per totam, latè Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 1. n. 18. cum seqq. Surd. conf. 357. num. 12. ubi agit an qui grauatus est fideicommissio, vel sub conditione, sit dominus ante tempus restitutionis, vel venditionis.
- 2 DOMINI appellatione strictè venit utilis dominus, l. 1. ff. si ager uelligalis, Bart. in l. c. si possessor. §. item si iura. ff. de iureiur. Fusar. de substitui. q. 245. num. 25. Regulariter verò intelligitur tam de domino directo quam de utili, Menoch. conf. 226. n. 176. Et quod appellatione domini veniat etiam dominus pro parte, ex l. 1. §. domini 2. ff. ad senatusconsultum. Syllan. resoluit Rebuff. ad l. 96. propè fin. vers. tertia, conclusio. ff. de verb. signif. pag. 413.
- 4 DOMINI appellatione secundum subiectam materiam venit usufructuarius, quia licet non sit dominus rei, tamen dicitur dominus iuris usufructus, secus verò si dicatur dominus fundi, vel dominus rei, tunc enim non venit usufructuarius,

emphyteuta, conductor, & similes, de quo tamen vide tradita per Alex. d. conf. 129. num. 3. & 4. vers. & licet, lib. 2. Valasc. d. q. 13. num. 5. Card. Tusch. d. lit. D, concl. 614. num. 6. & 10. Garc. Masstrill. Sicil. decif. 92. num. 8. Cardin. Manic. decif. 59. num. 2. & 3. Menoch. conf. 201. n. 18.

SUMMARIVM.

- 1 Domus appellatione venit agnatio & parentela testatoris.
- 2 Domus, seu illorum de domo appellatione, veniunt omnes ferentes eadem insignia, præsertim in dispositione, qua respicit nobilitatem.
- 3 Femina veniunt appellatione domus, vel illorum de domo.
- 4 Naturales, nec eorum filij veniunt appellatione domus, seu illorum de domo.
- 5 Filij clericorum de domo & familia patris non dicuntur.
- 6 Illegitimi dicuntur de domo ubi ex consuetudine concederetur naturalibus, & illegitimè natis ferre arma, & insignia familia.
- 7 Naturales in Hispania admittuntur ad insignia, nomen, arma, honores, & nobilitatem patris.
- 8 Domus totius, & progeniei appellatione venit non solum familia originaria, sed etiam aggregata.

Domus.

APPELL. LXXXI.

- D**OMUS appellatione venit agnatio & parentela testatoris, ita ut domo vocata ad fideicommissum veniant qui sunt de agnatione, & familia, cap. 1. de schismaticis. lib. 6. ibi, domus de Columna, Bald. per tex. ibi in l. 1. C. ne liceat potest. Ruin. consil. 110. num. 14. & conf. 161. num. 4. lib. 2. Gozadin. conf. 45. num. 9. latè Socin. lun. conf. 94. num. 9. lib. 1. & consil. 103. num. 2. & 19. lib. 2. Rumin. lun. conf. 835. num. 25. & seq. lib. 7. Alex. conf. 213. Ponderatis, n. 3. lib. 6. ubi num. 4. vers. fortificatur, subdit quod in dispositione testatoris odiosi ipsi testatori non continentur, Anchar. conf. 152. Plura sunt num. 5. & 6. Roch. de iure patron. verbo ipse vel is, num. 74. Crauer. conf. 800. num. 5. Cardin. Manic. de coniectur. ultim. volunt. lib. 11. 8. 12. n. 11. Sum. de Pretis de interpret. vlt. volunt. fol. 289. n. 22. & conf. 161. nu. 24. & 28. lib. 1. Menoch. conf. 4. num. 14. & 15. & conf. 75. num. 1. & conf. 633. num. 2. & conf. 1171. num. 2. & de presumpt. lib. 4. pres. 88. num. 12. Peregrin. de fideicom. art. 22. num. 27. Cavaican. decif. 102. num. 1. p. 3. Surd. conf. 279. num. 17. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 2. c. 118. num. 10. & seq. Intrigl. de substitut. cent. 3. q. 83. num. 12. Fusar. in simili tract. q. 361. num. 1. Cardin. Tusch. practic. conclusio, tom. 2. lit. D, concl. 618. n. 3. & 4. & tom. 6. lit. P, concl. 891. num. 2. post Anchar. conf. 152. num. 5. & seq. notat quod si testator vocet omnes de domo sua, intelligitur de agnatione non de domo habitationis, usque ad decimum gradum, Carroc. decif. 41. in fine, Cephal. conf. 137. n. 2. ubi num. 3. subdit quod dicuntur vocati, qui aliàs ad successiorem vocarentur, refert Fusar. d. q. 361. num. 3. & 4.

Proxi

Proximiores tamen admittuntur, *Sim. de Pretis d. fol. 289. num. 22. in fine, Menoch. d. praf. 88. num. 12. in fine, Peregr. d. art. 22. num. 27. in fine, Fusar. d. quest. 361. num. 5.*

2 DOMVS, seu illorum de domo appellatione veniunt omnes ferentes eadem insignia, presentia in dispositione, quæ respicit nobilitatem, *Alexan. d. conf. 213. num. 3. lib. 6. & conf. 91. num. 5. lib. 7. Rebuff. ad l. 195. §. iure proprio, vers. si vero, ff. de verb. signif. pag. 618. Grat. conf. 63. num. 10. & seq. lib. 2. Ruin. conf. 161. num. 4. lib. 2. Socin. Jun. conf. 101. num. 2. lib. 2. Gozadin. conf. 45. num. 9. Tirag. de retractu lignag. §. 1. glos. 9. num. 293. in fine, Cardin. Mantie. d. tit. 12. num. 17. Crauer. d. conf. 800. num. 5. Sim. de Pretis de interpret. ultim. volunt. fol. 289. num. 22. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 27. & conf. 47. num. 13. lib. 2. Menoch. de prafumpt. lib. 4. prafumpt. lib. 4. praf. 89. num. 12. Intrigl. d. quest. 83. num. 13. Fusar. d. quest. 361. num. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 645. num. 14. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 82. num. 9.*

3 DOMVS, seu illorum de domo appellatione veniunt foeminae, ut tenent *Parif. conf. 20. num. 33. & seq. lib. 2. & conf. 47. num. 55. cum seqq. lib. 3. Nat. conf. 21. num. 48. Sfort. Odd. conf. 46. num. 40. Bursar. conf. 343. num. 4. cum seqq. Cephal. conf. 53. num. 84. cum seqq. lib. 1. Bardel. conf. 66. num. 22. Anchar. Regien. lib. 3. quest. 6. num. 10. cum seqq. Menoch. d. praf. 88. num. 12. in fine, Honded. conf. 56. num. 31. lib. 2. Peregr. conf. 23. num. 30. lib. 3. Rot. decif. 282. num. 2. apud Farin. p. 2. recens. & nouissimè in vna Celenaten. fideicommissi, 24. Januarij 1618. coram R. P. D. Duran. in veris quod autem, ubi nihil voluit resolvere. Quamuis foemina non admitti resoluunt *Gozadin. conf. 45. num. 10. & conf. 79. num. 6. Crauer. d. conf. 800. col. 2. Surd. conf. 46. num. 26. & seqq. Honded. conf. 75. lib. 1. Intrigl. d. quest. 83. num. 14. Caroc. decif. 4. num. 11. quorum tamen opinio procedere poterit ubi coniectura extiterint quod testator non senserit de foeminis, veluti si fideicommissum relictum sit domui pro conseruatione bonorum in agnatione, quia tunc foemina non succederet, cum non sit apta conseruare agnationem, ut in specie scribunt, *Gozadin. d. conf. 45. num. 10. Menoch. d. praf. 88. num. 15. Cephal. conf. 511. num. 27. Peregr. conf. 23. num. 10. lib. 3.***

4 DOMVS, seu illorum de domo appellatione (domus enim, seu de domo, & de agnatione sunt synonyma, ex *Menoch. conf. 1171. num. 3.*) non veniunt naturales, nec eorum filij, *Bar. in l. iurclat. in princip. ff. de caput. diminut. Dec. conf. 365. num. 2. Grat. conf. 6. num. 4. lib. 2. Ruin. conf. 161. num. 4. lib. 2. Tirag. de nobilit. cap. 15. num. 12. & de retractu lig. §. 1. glos. 8. num. 6. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 12. num. 20. & 21. Rimin. Jun. conf. 563. num. 31. Decian. conf. 6. num. 1. lib. 3. Surd. conf. 279. num. 17. & 18. Petr. de fideicom. quest. 11. num. 202. in fine, Menoch. de praf. 88. num. 13. Peregrin. conf. 41. lib. 1. ubi latè declarat, & de fideicom. art. 22. num. 83. ubi dicit maximè procedere extantibus legitimis. *Caf. Barz. decif. 3. num. 16. ubi quod filij clericorum de domo, & familia patris non dicuntur.**

5 Quamuis contrarium sententiam minùs bene tenuerint *Parif. conf. 58. num. 91. lib. 4. Rimin. Jun. conf. 442. num. 64. cum seqq. & relati à Peregr. conf. 36. num. 6. lib. 1. Nisi illam accipiamus ubi ex consuetudine concederetur naturalibus, & illegitimè natis ferre arma, & insignia familiæ, quia tunc dicerentur de domo, ut bene resoluunt *Socin. Sen. conf. 102. num. 8. lib. 3. Cardin. Mantie. d. tit. 12. num. 20. in fine, Cephal. conf. 591. num. 13. Menoch. d. praf. 88. num. 14. Prout in Hispania, ubi ex notoria consuetudine illarum partium admittuntur ad insignia, nomen, arma, ho-**

nores, & nobilitatem patris, ut referunt *Azuned. conf. 24. num. 27. & 29. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 15. num. 49. citati à Rota in Pampilonen. Capellania 4. Martij 1622. coram Remboldo.*

DOMVS totius & progeniei appellatione venit non solum familia originaria, sed etiam aggregata, omnes scilicet eadem insignia, & nomen deferentes, *Anchar. conf. 152. num. 4. & 5. Alexand. conf. 213. num. 3. ante med. lib. 6. Hieron. Gabr. conf. 132. quest. 6. num. 58. cum seqq. lib. 1. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 27. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 645. num. 6. quod ex eo probatur, quia ex additione illius vniuersalis dict. totius, vniuersa familia vocatur, iuxta tradita per *Alex. conf. 195. num. 3. & seq. lib. 6. & per Tirag. in l. si unquam. verbo totum, num. 1. cum seqq. C. de reuocand. don. u. & colligitur ex tex. in l. sicut lana. ff. de legat. 3. & in l. pediculis. §. labeo. ff. de auro & arg. legato, ubi quod licet lana legata non veniat lana intincta, quando tamen est adiectum signum vniuersale, venit lana cuiuscunque generis, quibus potissimum fundamentis, ita fuit resolutum in Ilcinen. iurispatronatus 18. Decemb. 1615. coram bonæ mem. Remboldo, impressa per *Farm. decif. 697. num. 6. p. 1. recent.***

S V M M A R I V M.

- 1 Edificium quod solis parietibus & tecto continetur deputatum pro habitatione, venit appellatione domus.
- 2 Apotheca domui unita, & sub eodem tecto, & solo existens venit appellatione domus.
- 3 Apotheca non venit appellatione domus quando per se stat, & est separata à domo.
- 4 Apotheca, seu taberna offensi, an & quando veniat appellatione domus in statuto imponente pœnam offendenti, seu insultanti ad domum, remissum.
- 5 Porticus venit appellatione domus.
- 6 Hortus venit appellatione domus in legato, si ad illum è domo pateat aditus.
- 7 Ostium, & alia domui affixa continentur illius appellatione.
- 8 Molendinum venit domus appellatione.
- 9 Domuncula, tugurium, seu capanna venit appellatione domus, quando est ad usum hominum.
- 10 Stabulum venit appellatione domus, quando est connexum & unitum domui.
- 11 Scala, quæ sunt extra domum, non veniunt appellatione domui.
- 12 Balnea veniunt appellatione domus, si aditus per domum ad ea habeatur, vel unico pretio cum domo emptæ fuissent.
- 13 Puteus, & putealia veniunt appellatione domus.
- 14 Omnia affixa, & defixa adibus, & posita in domo perpetui vsus causa veniunt in venditione appellatione domus.
- 15 Domus cum pertinentiis appellatione, quæ veniant ostenditur.

Domus materialis.

APPELL. LXXXII.

DOMVS appellatione venit ædificium, quod solis parietibus, & tecto continetur deputatum pro habitatione, l. cum, qui ades. ff. de vñcap. Corn. conf. 206. num. 11. Castren. conf. 92. per totum lib. 1. vbi etiam col. 2. quod venit ædificium ad habitandum siue in Vrbe, siue in Castro, siue etiam in rure quando est propter se, & salubritatem aëris, non propter fundum, Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 657. num. 37. quod veniunt omnia ab imo vsque ad superficiem, Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 619. num. 2. & 3. Bertazol. de claus. instrum. claus. 19. glos. 3. num. 4. vbi quoddam domus appellatione venit etiam ædificium sine tecto. Et quod appellatione domus veniat tota, etiam si non fuerit addita illa dictio, resoluit Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 947. à num. 3.

DOMVS appellatione venit apotheca domui vnita, & sub eodem tecto, & solo existens, quæ vno pretio fuerat emptæ cum domo, Alex. conf. 204. Perspectus, num. 4. vers. expressius decidere videtur. lib. 6. vbi loquitur in donatione, legato, & venditione; & extendit quando domus, & apotheca sunt ne dum contigua, sed sub eadem structura, & sub eisdem confinibus, Castren. conf. 92. Notandum vers. his non obstantibus, lib. 1. vbi, quod secundum subiectam materiam appellatione domus venit etiam apotheca in iure retractus, Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 669. Verall. decis. 342. num. 1. p. 3. Surd. conf. 88. num. 2. & 3. Nat. conf. 117. num. 2. Ioseph. Sessè Aragonensis dec. 224. num. 15. Cardin. Tusch. d. concl. 619. num. 16. cum seqq. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 19. glos. 7. latè Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 126. per totam.

Quando verò apotheca per se stat non venit appellatione domus, quia secundum communem vsum non est domus, quando est separata à domo, Nat. conf. 118. in 2. dub. Ruin. conf. 179. num. 4. vol. 1. Bertazol. d. glos. 7. num. 3. Mirilian. Ianuen. decis. 92. Verall. decis. 362. p. 3. Corn. conf. 203. Quamuis, lib. 1. Cranet. conf. 234. Ex datione, col. 1. vers. nemo, ista dubitatio Cardin. Tusch. d. concl. 619. num. 39. Vnde si statutum puniat delinquentem in Ecclesia, non procedit, si delictum sit commissum in Ecclesiæ apotheca, vel ostio, secundum Mastril. Sicilia, decis. 22. Vel si prohibeat aliquem capi in domo, non ideo prohibet capi in apotheca non sita in domo, neque sub eodem tecto, Corn. d. conf. 203. num. 6. & 7. Castren. conf. 211. Piso puncto, per totum, Cranet. d. conf. 234. num. 2. vers. secundo, qui duo vltimo loco citati id intelligunt si apotheca habeat suum aditum separatum ex publico, secus si vnita, adeò quoddam aditus ex domo detur.

An autem, & quando domus appellatione in statuto imponente pœnam offendenti, seu insultanti ad domum, veniat apotheca, statio, seu taberna offensis? Vide Corn. d. conf. 203. num. 4. & seq. lib. 1. Barbos. conf. 48. Præclarè scribitur. col. 2. vers. facit quod voluit, lib. 2. Bart. conf. 107. lib. 2. Alberic. in tract. de stat. lib. 2. quæst. 35. sub n. 3. Petr. de Caball. resolut. crimin. casu 13. num. 2. cum seqq. Baiard. ad Clar. §. fin. quæst. 82. num. 116. Cardin. Tusch. d. concl. 619. num. 34. Farinac. fragmentor. crimin. p. 1. lit. D. num. 232.

DOMVS appellatione venit porticus, quia est pars domus, Neguzant. de pignoris. p. 4. memb. 2. p. num. 139. Ioan. de Amic. conf. 1. num. 8. & 9. Alberic. d.

lib. 2. quæst. 35. num. 1. & 2. Capol. de seruitut. urb. cap. 44. col. 2. Vincent. de Franc. dec. 402. num. 8. Caball. d. resolut. 13. num. 9. & 10. Farinas. d. lit. D. num. 237. Bertazol. d. glos. 9. num. 4. vbi ait procedere si sit coniuncta domui, & ei affixa est domus.

DOMVS appellatione in legato venit hortus ipsius domus, si ad illum è domo pateat aditus, l. prædium. §. balneus. ff. de legat. 3. Cassan. ad consuet. Burgund. §. 3. verbo, Au lieu & maison, Ioan. de Amic. d. conf. 1. num. 7. vers. & dicit, & num. 10. vers. unde, Socin. Jun. conf. 61. n. 2. lib. 1. Decian. conf. 15. n. 23. vol. 4. Surd. conf. 195. num. 3. Cardin. Tusch. d. concl. 619. num. 24. vbi num. 31. post Alexand. conf. 26. Consideratis per totum, lib. 4. subdit, quod in diuisione, & laudo appellatione domus venit hortus contiguus, maxime considerata æqualitate, & commensuratione pretij. Secus verò dicendum in horto separato à domo, quia non venit appellatione domus cum pertinentiis, etiam si possit ex domo iri ad hortum, quando constat, quod alteri domui erat coherens, Dec. conf. 109. Pro tenui, Cranet. conf. 234. num. 2. vers. secundo, Tusch. d. conf. 619. num. 38. latè Bertazol. d. claus. 19. glos. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 896. num. 28. & tom. 1. cap. 126. num. 19.

DOMVS appellatione continetur ostium, & alia, quæ eidem sunt affixa, Capol. de seruitut. verb. præd. cap. 48. num. 2. vbi intelligit de ostio, quod existit extra clausuram, Mastril. Sicilia dec. 22. num. 4. & seq.

DOMVS appellatione venit molendinum, Ias. in l. plerique, num. 10. ff. de in ius vocat. Cardin. Tusch. d. conf. 619. num. 8.

DOMVS appellatione venit domuncula, tugurium, seu capana, quando est ad vsum hominum, quia plus, & minus non faciunt differre specie, vt per Socin. Sen. in d. l. plerique, num. 20. & ibi Ias. num. 7. ff. de in ius vocat. Cardin. Tusch. d. concl. 619. num. 11. Bertazol. in d. tract. cla. 20. glos. 12. num. 4. contra Corn. conf. 206. num. 11. lib. 3. Tirag. de iudicio in rebus exig. vers. bis accedit, Cotta in memorab. in verbo, domus appellatione. Adrian. Neguzant. in Sylua respons. quæst. quæst. 165. num. 10.

DOMVS appellatione venit stabulum, quando est annexum, & vnitum domui, vel habetur ad illud aditus per domum, aut fuerat emptum cum domo, aliàs secus, Ias. in d. l. plerique, num. 8. & seq. Alexand. conf. 26. col. 1. lib. 4. Cardin. Tusch. d. concl. 619. num. 12. Firmian. in suo repert. verbo, stabulum, Ioan. de Amic. d. conf. 1. num. 7. Bestran. conf. 239. num. 4. vol. 3. Bertazol. d. concl. 19. glos. 9. à princip.

DOMVS appellatione non veniunt scalæ, quæ sunt extrà domum, & extrà ostium, Bald. in l. fistulam. §. fin. ff. de seruit. urb. præd. Capol. d. tract. cap. 54. de scalis, ad fin. Bertazol. d. concl. 19. glos. 9. num. 5.

DOMVS appellatione veniunt balnea, si aditus per domum ad ea habeatur, vel vnico pretio cum domo emptæ fuissent, l. prædium. §. balnea, & ibi Bart. in §. sequenti, ff. de legat. 3. Mellign. d. tract. num. 300. Bertazol. d. concl. 10. glos. 9. num. 6.

DOMVS appellatione in venditione veniunt ne dum puteus, sed etiam putealia, seu putea, id est, id quod puteus operitur, & funes, quibus aqua hauritur, labra, scilicet vasa, seu crateres lapidei ad recipiendum aquam apti, & item fistulæ, seu aquæductus, l. Iulianum. §. fin. cum duobus legibus, seqq. vbi Budæ. declarat quæ sint labra, & quæ sint salientes, de quibus ibi, & veniunt etiam rora, & situla ad hauriendum aquam, l. qui fundum. §. fin. ff. de contrah. empt. Capol. d. tract. de seruit. cap. 47. De puteis, cisterna, & lamello, col. 2. Bertazol. d. claus. 19. glos. 11.

DOMVS

14 **DOMVS** appellatione in venditione generaliter veniunt omnia affixa, & defixa ædibus, & posita in domo perpetui vsus causa, l. fundi, cum suis §§. & ibi omnes. ff. de action. emp. latè Bertaz. d. tracl. de claus. instrum. claus. 26. glos. 13. per totam, & præcipue à nu. 19. Stephan. Gratian. d. tom. 1. cap. 116. num. 2. & 20. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 212. in princip. Surd. decis. 134. vbi an in venditione domus veniant vitriata.

15 **DOMVS** cum pertinentiis appellatione venit apotheca, & taberna, conclave, stabulum, hortus, & alia annexa domui, secundum vsum vendentis, vel legantis, Alex. conf. 223. per totum lib. 2. conf. 204. lib. 6. quæ refert Card. Tusch. præcl. concl. tom. 6. lit. P. concl. 323. num. 13. Si testator plures habens domos simpliciter legat domum, & dubitatur de qua senferit, dici solet præsumi legare illam, in qua habitare consuevit, Hieron. Gabr. conf. 98. num. 4. lib. 1. Menoch. conf. 329. num. 12. & de præsumpt. lib. 4. præf. 129. num. 1. vbi num. 2. declarat procedere quando testator habitabat domum illam ordinariè, secus si ex accidenti.

S V M M A R I V M.

- 1 *Donatio propria & vera quæ sit ex liberalitate venit appellatione donationis, non autem, quæ sit ex causa.*
- 2 *Pignoris renunciatio non est donatio.*
- 3 *Hereditatis repudiatio non est donatio.*
- 4 *Donatio causa mortis prohibita donatione non continetur.*
- 5 *Donatio causa mortis non est propriè donatio.*

Donatio.

APPELL. LXXXIII.

- 1 **DONATIONIS** appellatione in materia statuti venit vera & propria donatio, quæ sit ex liberalitate, non autem ea, quæ sit ex causa, Hieron. Gabr. conf. 3. lib. 1. Pure. decis. 323. num. 3. lib. 1. in correctis, Sim. de Pretis de interp. vltim. volunt. lib. 2. fol. 109. vers. num. 1. Alex. conf. 167. Visis. num. 10. & seq. vers. non obstat octauum, lib. 7. vbi ait quod si statutum mandat insinuari donationem à centum suprà, quia est contra ius commune, intelligi debet de propria, & vera donatione ex liberalitate, Oldrad. consil. 139. per totum, refert Cardin. Tusch. præcl. concl. tom. 2. lit. D. concl. 621. à num. 15. vbi num. 20. post Bald. conf. 341. num. 3. lib. 1. subdit renunciationem pignoris non esse donationem, & num. 23. quodd non est donatio illud, quod donat pater filio vsque ad legitimam, & num. 14. post eundem Bald. conf. 371. in princip. vers. deinde inquirenda, lib. 3. ait repudiationem hereditatis non esse donationem.
- 4 **DONATIONIS** appellatione vbi prohibetur non continetur donatio causa mortis, l. filiusfamilias, §. sed enim. ff. de donat. l. Scia. §. si. ff. de donation. causa mortis, Natr. conf. 645. num. 3. lib. 4. Alexan. conf. 113. Perspectus num. 6. lib. 6. vbi quod donatio causa mortis non est propriè donatio, sed ex causa, Bald. conf. 169. Iuncto casu, lib. 4. vbi quod Constitutio, vel statutum prohibens minorem posse donare sub quacunque forma, vel alienare, nisi seruata certa solemnitate, non comprehendit donationem causa mortis, refert Card. Tusch. d. lit. D. concl. 621. num. 21.

S V M M A R I V M.

- 1 *Dotis appellatione simpliciter venit propriè tota dos.*
- 2 *Promissum & datum nomine dotis continetur dotis appellatione.*
- 3 *Dotis congruæ appellatione venit illa, quæ non est minor legitima, vel quam pater filia constituit secundum patrimonij existentis facultatem.*

Dos.

APPELL. LXXXIV.

DOTIS appellatione simpliciter nulla facta partis mentione venit propriè tota dos, l. legatis uxori. ff. de legat. 2. Roland. conf. 62. num. 15. cum seq. lib. 3. Adrian. Negusant. in Sylua, respons. quæst. 13. num. 28.

DOTIS appellatione de propria significatione vocabuli continetur promissum, & datum nomine dotis, itaut statutum tribuens marito mortua uxore in Matrimonio lucrum dotis data, locum habeat etiam in dote promissa, vt docent Matth. Brun. conf. 90. num. 4. Achil. decis. 18. num. 1. de Constitut. Roland. à Valle de lucro dotis, quæst. 5. num. 14. Bari. conf. 132. Statuto ciuitatis, num. 3. lib. 1. Guid. Papa quæst. 565. num. 3. Campeg. de dote. p. vlt. quæst. 14. Socin. lun. conf. 35. num. 50. lib. 1. Ruin. conf. 225. num. 4. lib. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 1. num. 21. Contra Osasch. decis. 21. num. 15. Gam. Lusit. decis. 187. D. Barbosa. in rub. ff. soluto matrim. p. 4. num. 4. Cald. Pereira conf. 14. num. 9. & plures citatos à Menoch. vbi suprà.

DOTIS congruæ appellatione venit illa, quæ non est minor legitima, Brunor. à Sole in locis communib. verbo dos §. Surd. de aliment. iij. 3. quæst. 1. num. 60. Menoch. conf. 57. num. 16. & conf. 95. num. 134. & conf. 1. num. 496. & conf. 580. num. 9. Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 2. quæst. 48. art. 4. Sanch. de Matrimon. lib. 4. disp. 26. num. 8. Stephan. Gratian. Marchia decis. 27. num. 9. Vel quando pater filie constituit secundum patrimonij existentis facultatem, & contrahentium dignitatem, Menoch. de arbit. casu 149. à num. 36. & conf. 6. num. 22. & conf. 8. à num. 2. & conf. 71. num. 30. & conf. 371. à num. 10. Mascard. de probat. conclus. 570. à princip. Rot. decis. 683. num. 6. apud Farinac. p. 2. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 *Episcopali, seu Cathedralis non venit Ecclesia appellatione.*
- 2 *Expectans habens gratiā ad personatum, vel officium pertinens ad collationem Episcopi & Capituli communiter, vel diuifim, non capit dignitatem postea vacantem, licet collatio spectet ad Episcopum & Capitulum.*
- 3 *Cathedralis in odiosis & materia stricta non venit appellatione Ecclesiarum ciuitatis, vel diæcesis.*
- 4 *Mandasum habens de prouidendo in aliqua Ecclesiarum ciuitatis, vel diæcesis, non poterit prouideri in Ecclesia Cathedrali.*
- 5 *Cathedralis, & Metropolitana, & sic alias exempla*

- exempta continetur appellatione Ecclesiarum provincie.
- 6 Beneficium Ecclesia Cathedralis comprehenditur ubi quis illud expectaverit in aliqua Ecclesiarum provincie.
 - 7 Cathedralis venit Ecclesia appellatione quando dispositio est favorabilis.
 - 8 Romana Ecclesia nunquam venit appellatione Ecclesiarum, nisi de ea expresse facta sit mentio.
 - 9 Cathedralis Ecclesie appellatione quandoque solus Episcopus, quandoque solum Capitulum, nonnunquam utrumque significatur.
 - 10 Monasteria saltem in favorabilibus veniunt Ecclesiarum appellatione.
 - 11 Collegiata & Conventus Monachorum in favorabilibus veniunt Ecclesiarum appellatione.
 - 12 Parochialis in stricta significatione non venit Ecclesia appellatione.
 - 13 Parochialium Ecclesiarum nomine non veniunt Parochiales Collegiata in materia stricta.
 - 14 Ecclesiarum appellatione in materia Ecclesiastica immunitatis qua veniant, remissive.
 - 15 Capella non venit Ecclesia appellatione in dispositione contra regulas Iuris.
 - 16 Ecclesia appellatione in favorabilibus includitur omnis prius locus.

Ecclesia.

APPELL. LXXXV.

- 1 **E**CCLESIA appellatione non venit Cathedralis, seu Episcopalis quando de ea non est facta mentio, cap. dilectus, de concess. prob. cap. quamvis, eod. tit. in 6. Oldrad. conf. 259. num. 2. & 3. vers. item prob. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 3. lit. E, concl. 18. num. 1. Menoch. conf. 210. num. 20. Mil. in reprov. verbo Ecclesia appellatione non intelligitur, Mandos. regul. 26. quest. 3. num. 5. quamvis etiam essemus in dispositione generali, idem Mandos. reg. 32. quest. 15. num. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. in princip. num. 36. quos refert & sequitur Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 8. 7. num. 5. & 6. Vnde expectans habens gratiam ad personatum, vel officium pertineus ad collationem Episcopi, & Capituli communiter, vel divisim, non capit dignitatem in Cathedrali postea vacante, licet collatio spectet ad Episcopum, & Capitulum, seu alias expectans sit Canonicus, quia cum sit gratia ambitiosa non potest extendi ad Cathedrali, nisi sit expressum, Oldrad. conf. 185. Thema tale est, in princ. Card. Tusch. d. lit. E, concl. 611. n. 1. & 2.
- 3 **E**CCLESIA RUM civitatis, aut diocesis appellatione non includitur Ecclesia Cathedralis, & e contra in odiosis, & materia stricta, cap. cum clerici, & ibi gloss. 1. de verbor. signif. cap. quamvis, §. quamquam, ubi gloss. de prebend. in 6. Felin. in cap. nostra, corol. 39. num. 40. de rescript. Calderin. conf. 492. circa med. vers. item appellatione, aliis conf. 1. de heret. Com. in cap. alma mater, p. 2. §. 1. num. 4. in fine, Cardin. Tusch. d. lit. E, concl. 18. num. 2. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disci-

plina clericali, §. 2. num. 29. Vnde habens mandatum de providendo in aliqua Ecclesiarum Civitatis, vel diocesis, non poterit provideri in Ecclesia Cathedrali, quia cum propter illius honorem, & præminentiam sit qualificata, Ecclesia Cathedralis sub generalitate Ecclesiarum non includitur, ita gloss. verbo includit, in d. cap. quamvis, Domin. ibi, num. 2. & Franch. num. 5. Abb. in cap. ult. num. 6. de preben. Card. num. 8. in Clem. 1. de suppl. negl. Pralat. Staphul. de litteris gratis, tit. de forma expectativar. §. nona forma, à nu. 32. Simonet. de reservat. quest. 11. num. 7. Ludou. Gomez. de expectat. num. 94. in fine, & num. 95. Oldrad. d. conf. 185. vers. quando certum est, Card. Tusch. concl. 611. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. num. 5. & gloss. 10. num. 3. Bellet. d. §. 2. num. 30.

ECCLESIA RUM provincie appellatione continetur Cathedralis, & Metropolitana, & sic aliis exempta, d. cap. quamvis, vers. secus, & ibi, gloss. verbo provincia, Domin. num. 9. Anch. num. 4. & Franch. num. 8. Fulgos. conf. 120. col. fin. vers. in secundo, Mollign. in tract. de appellat. viriusque Iuris extens. n. 316. Card. Tusch. d. lit. E, concl. 18. num. 8. Vnde si aliquis expectaverit beneficiū in aliqua Ecclesiarum provincie, tunc propter intentionem concedentis venit beneficiū in Ecclesia Cathedrali, ut per Oldrad. d. conf. 185. num. 4. vers. quando certa forma, & conf. 321. in fine, num. 4. vers. non obstat, quæ refert Cardin. Tusch. d. lit. E, concl. 611. num. 7.

ECCLESIA appellatione venit Cathedralis quando dispositio est favorabilis, Fulgosius conf. 120. col. fin. vers. secundo, Cardin. Tusch. d. lit. E, concl. 18. num. 7. Roi. decis. 985. num. 1. lib. p. 3. divers.

ECCLESIA appellatione nunquam venit Ecclesia Romana, nisi de ea expresse sit facta mentio, Calderin. conf. 492. aliis conf. 1. de heret. ubi quod Clemens, nolentes de heret. prohibens Inquisitores posse bona Ecclesiarum applicare, non habet locum in bonis Ecclesie Romanæ, refert Cardin. Tusch. d. lit. E, concl. 18. num. 3.

ECCLESIA Cathedralis appellatione, quandoque solus Episcopus, quandoque solum Capitulum, quandoque utrumque significatur, importat etiam collegiū clericorum, item aliquando importat quid diversū ab Episcopo, ut per multa exēpla percurrit Fede. de Senis conf. 196. Quidā in suo testamento in princ. quem refert Card. Tusch. d. lit. E, concl. 19. n. 1.

ECCLESIA RUM appellatione saltem in favorabilibus veniunt monasteria, cap. cum dilectus, in fine, de consuetud. Federic. de Senis conf. 201. num. 4. vers. item nomine Ecclesiarum. Calderin. conf. 293. num. 2. vers. item verba generalia, aliis conf. 1. de rerum permut. Verall. dec. 177. num. 6. p. 1. & decis. 289. num. 1. & 2. ead. p. 1. Cardin. Tusch. d. lit. E, conclus. 20. num. 4. & tom. 5. lit. M, concl. 338. num. 3. Bellet. d. §. 2. num. 34. ubi, secus ait de stricta significatione, Seraphin. decis. 606. num. 5. & 8. ubi num. 15. subdit non venire si ex principalis dispositionis narratiua aliud sit dicendum, Camill. Borrellin summa omnium, decis. tit. 2. num. 13. Valenzuela conf. 81. num. 14.

ECCLESIA RUM appellatione venit Collegiata, & Conventus Monachorum in favorabilibus, Verall. decis. 189. num. 1. p. 1. Camill. Borrel. in summa omnium, decis. p. 1. tit. 2. num. 13.

ECCLESIA appellatione in stricta significatione non venit Parochialis, Put. dec. 192. num. 3. lib. 1. venit tamen in materia odiosa, & correctoria disponente de Ordinibus sacris suscipiendis, ne inducantur Legum, & Canonum correctio, Gemin. conf. 131. num. 2. vers. primò per regulam, quem refert Cardin. Tusch. d. conclus. 18. num. 4.

Eccle

- 13 **ECCLESIA RVM** parochialium nomine, non veniunt Parochiales Collegiatæ in materia stricta, quia hæc habent qualitatem Collegij supra curam, licet secus sit in fauorabilibus, Ioan. Andr. in c. statum, de elect. lib. 6. Abb. in rubr. de visa, & honest. cleric. num. 12. Sylvest. in iur. verbo, clericus, 1. num. 1. Bellet. d. 5. 2. num. 33.
- 14 **ECCLESIA** appellatione quod immunitatem Ecclesiasticam quæ veniant, vide Lap. alleg. 12. num. 4. Cardin. Tusch. d. lit. E, concl. 20. num. 1. latè Sanchez de matrim. lib. 9. disput. 15. num. 21. cum multis seqq. Fagundes in quinque Ecclesia præcepta, præc. 1. lib. 3. cap. 14. 4. num. 37. usque ad num. 52.
- 15 **ECCLESIA** appellatione non venit capella in dispositione contra regulas Iuris, Ioan. de Anan. conf. 24. Primò videtur per totum, Card. Tusch. d. lit. E, concl. 18. num. 5.
- 16 **ECCLESIA** appellatione in fauorabilibus includitur omnis pius locus, cap. requisisti, ibi aut aliis piis locis, de testament. Garc. Girona de priuilegiis seu exemp. explicat. num. 571. & ideò nomine Ecclesiæ de quo in cap. 1. de restitu. in integ. lib. 6. venire loca pia, eisque competere remedium restitutionis in integrum, proat competit ipsi Ecclesiæ, resoluunt Abb. in cap. 1. nu. 5. de restitu. in integ. in Decretalib. ubi etiam Beros. num. 141. Roman. sing. 272 Costa in cap. si pater, p. 2. verbo ipsi p. superbiis, 1. num. 4. de restitu. lib. 6. Tiraq. de priuilegiis p. causa priuilegiis, 138. d. d. Pereira in l. si curatorem, verbo monachibus, num. 63 Molin. de iustit. tract. 2. disput. 574. num. 2. Sferri de restitu. in integ. quæst. 3. art. 4. num. 26.

Educatio.

APPELL. LXXXVI.

- 1 **EDUCATIONIS** appellatione veniunt vestiarius, lectus, & habitatio in legatis, ac omnia ad victum necessaria, & medicina, l. fin. ubi gloss. ff. de alimen. & cibar. legat. Paul. de Cusadin. de iurepatr. art. 4. n. 2. & 10. Lamberti in similib. part. 6. tract. lib. 3. art. 9. quæstione 3. principalis, num. 2.
- Vnde victus, alimenta, & educatio exequenda sunt, & parum admodum inter se differunt, ut constat ex d. l. fin. de alimen. & cibar. leg. & ex l. 3. §. item si quis, ff. de lib. exhiben. & l. semper, §. & si non, ff. de iure immuni. refert hæc Iura in idem, Rebuff. ad l. verbo videtur 43. vers. septimo ff. de verbor. significat. pag. 135. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 157. num. 14. ubi ait quod idem est alere, quod educare.

S V M M A R I V M.

- 1 *Utilitas omnis venit appellatione emolumentum.*
- 2 *Verbum emolumentum, generaliter pro qualibet utilitate, & commoditate accipitur.*
- 3 *Mulctæ, & pænæ veniunt appellatione emolumentorum.*
- 4 *Distributiones quotidiana veniunt appellatione emolumenti beneficiorum, seu præbendarum.*

Emolumentum.

APPELL. LXXXVII.

- 1 **EMOLUMENTI** appellatione venit omnis utilitas, quia est verbum generalissimum, & appell. Iur. Aug. Barbof.

ponitur pro omni utilitate, ita Caman. conf. 162. Visa, copia, num. 2. quem refert Card. Tusch. prætic. concl. tom. 3. lit. E, concl. 230. per totum, nam verbum hoc, emolumentum, generalem pro qualibet utilitate, & commoditate accipitur, cap. si heredes, de testam. cap. nemo, de Simon. Lap. & Cardin. in Clem. statutum de electio. Boër. decis. 224. num. 6. Bertaz. d. in repetit. l. si quis maior, C. de transact. num. 640. ubi ex numero 636. alias huius dictionis significationes cumulat, Gurtie. conf. 8. num. 4.

EMOLUMENTORVM appellatione veniunt etiam mulctæ, & pænæ, gloss. verbo, & iurisdictione, in Clem. statutum, de electio. ubi Cardin. in prima oppositio- ne, Rot. in Signina pænarum. 28. Nouembris 1608. coram Rmo Atrebaten. impressa per Farinat. dec. 230. in fine, p. 2. recent.

EMOLUMENTVM beneficiorum, seu præbendarum appellatione veniunt distributiones quotidianæ, ut apertè colligitur ex Put. decis. 375. num. 2. cum seqq. alias 365. in correctis lib. 2. quem refert Moner. de distribut. quotid. p. 1. quæst. 7. n. 15.

S V M M A R I V M.

- 1 *Emptionis & venditionis appellatione relatiuè omnis alienationis species continetur.*
- 2 *Emptionis appellatione maximè in statutis, & contractibus venit tantum contractus proprius emptionis.*

Emptio.

APPELL. LXXXVIII.

EMPTIONIS, & venditionis appellatione relatiuè omnis alienationis species continetur, l. statuliberi, ad fin. ff. de statuliber. l. sicut, §. venditionis, ff. quibus modis pignus, vel hypoth. Tiraq. de retractu lig. §. . . gloss. 2. à num. 1. Rebuff. ad rub. ff. de verb. significat. col. 1. vers. in secunda parte, pag. 3. Franc. Molin. de ritu nuptiarum lib. 3. q. 71. num. 21.

EMPTIONIS appellatione in statutis & contractibus venit tantum contractus proprius emptionis, l. 1. ff. de contrah. empt. l. 1. ff. de rerum permut. cum aliis adductis, per Fabian. de Monie in tract. de empt. & vendit. quæst. 2. num. 1. Rebuff. ad l. 128. vers. itaque regula, ff. de verb. significat. pag. 163. ubi latè explicat, Francisc. Molin. d. quæst. 71. num. 22.

S V M M A R I V M.

- 1 *Patriarcha, & Archiepiscopi veniunt appellatione Episcoporum.*
- 2 *Illegitimus dispensatus à Papa ad Episcopatum non censetur dispensatus ad Archiepiscopatum.*
- 3 *Dispensatio est stricti Iuris.*
- 4 *Illegitimi difficile admittuntur ad Episcopalem dignitatem.*
- 5 *Episcoporum appellatione verè & propriè non veniunt nisi in Episcopum consecrati.*
- 6 *Episcopum interfecisse non dicitur, qui interficit electum.*
- 7 *Electi, & confirmati veniunt appellatione Episcoporum circa ea exercenda, quæ sunt iurisdictionis.*

A a 8 Episco

- 8 Episcopus canonica institutione confirmatus habet ea omnia, quæ sunt iurisdictionis.
- 9 Iurisdictionis exercitium actu acquiritur per confirmationem.
- 10 Electus, & confirmatus in Episcopum, licet nondum consecratus, potest alicui committere potestatem ad absolvendum suos subditos in foro pœnitentia.
- 11 Electus, & confirmatus in Episcopum, quamvis nondum consecratus, potest dispensare in irregularitatibus omnibus ex delicto occulto provenientibus, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum.
- 12 Electus & confirmatus in Episcopum, licet nondum consecratus, potest licentiam concedere, ut renunciatio fieri possit per novitium, iuxta Concilij Trid. dispositionem.
- 13 Electis, & confirmatis in Episcopum competit potestas dispensandi in votis, & iuramentis suorum subditorum.
- 14 Episcopus si velit ea, quæ sunt iurisdictionis exercere, opus est ut obtineat litteras Apost. sine quibus nec admitti, nec recipi tanquam Episcopus potest.
- 15 Miracula recognoscere potest solus Episcopus, & non alius Prælatus illo inferior, quamvis iurisdictionem quasi Episcopalem habeat.
- 16 Prasentatos à patronis, & per examen idoneos repertos, solus Episcopus instituere potest, & non alius inferior.
- 17 Monitoria quæ fiunt ad finem revelationis pro rebus deperditis, solus Episcopus concedere potest, & non alius inferior, quantumcunque exemptus, & immediatè sedi Apost. subiectus.
- 18 Abbates quantumcunque exempti, & iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, non possunt cognoscere de causis matrimonialibus.
- 19 Beneficia unire in subiectis sibi Ecclesiis existentia possunt Prælati Episcopo inferiores, iurisdictionem quasi Episcopalem habentes.
- 20 Prælati inferiores habent potestatem visitandi ea, quæ ad suam diocesim pertinent.
- 21 Prælati inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes possunt approbare Confessores.
- 22 Prælatis inferioribus iurisdictionem Ordinariam, & quasi Episcopalem, licet in irregularitatibus omnibus ex delicto occulto provenientibus, exceptis, &c. dispensare.
- 23 Contrarium verius.
- 24 Prælati inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, possunt in diocesibus suis licentiam concedere ut obligatio, seu renunciatio à novitio fieri valeat intra duos menses proximos professioni, iuxta formam Concilij Trident.
- 25 Vicarius generalis venit Episcopi appellatio-

ne ubi ille non excluditur, & est res, quæ convenit Vicario ex eius officio.

- 26 Vicarius Episcopi generalis potest concedere litteras excommunicationis pro rebus ablatis.
- 27 Vicarius generalis Episcopi coniugalis causa cognitionem etiam ex generali commissione tractare potest.
- 28 Vicarius generalis Episcopi absque eius speciali commissione, potest egressus è monasterio licentiam moniali concedere in vim Concilij Trident. id Episcopo tribuentis.

Episcopus.

APPELL. LXXXIX.

EPISCOPORVM appellatione veniunt etiam Patriarchæ, & Archiepiscopi, cap. clerici, §. omnes autem. 21. dist. 9. singulari, verbo de Episcopis, per tex. ibi in cap. quia periculosum, de sentent. excom. l. 6. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 2. quest. 1. num. 51. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 42. num. 19.

Limita in odiosis, & in materia correctoria, ac strictè interpretanda, putà in dispensationibus, quia si illegitimus dispensatus esset à Papa ad Episcopatum, non censeretur dispensatus ad Archiepiscopatum; & si fuerit dispensatus ad Archiepiscopatum, non est propterea dispensatus ad Patriarchatum; quia dispensatio est stricti iuris, & strictè interpretanda, ut latè probavi de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 33. à num. 7. tum quia ad Episcopalem dignitatem, & alias ea superiores difficilè illegitimi admittuntur, & nisi Papa expressè cum illis dispenseret, non censeretur per verba generalia admitti debere ad dignitates huiusmodi, & idè hanc limitationem tradunt Maiol. de irregularit. lib. 1. cap. 9. num. 6. Sayr. de censuris, lib. 6. cap. 11. num. 29. Sanctarel. vari. p. 1. quest. 38. num. 16.

EPISCOPORVM appellatione verè, & propriè non veniunt, nisi in Episcopum consecrati, licet electi, & confirmati sint, ita probant tex. in cap. cum te, ibi, ante promotionem tuam, & ibi, nec esses adhuc in Episcopum consecratus, de rescript. cap. iua, ibi, Episcopo, vel electo, de iis, quæ fiunt à Prælatis, gloss. 1. & communis in cap. 1. de Relig. domib. gloss. verbo Pontificum, in Clem. 2. de celeb. Missar. gloss. 2. in Clem. 1. de pœnis, cum aliis adductis, per Ludon. Gomez. in reg. de triennali quest. 36. Nat. conf. 391. num. ult. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. q. 18. art. 2.

Et ideo occidentem electum non dici interfecisse Episcopum, resoluunt Mandos. in reg. 16. Cancel. quest. 19. num. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 5. num. 27. Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 136. num. 1. D. Antoni. Ricciul. nunc Episcop. Bellicastren. & Romæ Vicegerens, in suo tract. de lure personarum extra gremium Ecclesiæ existen. lib. 3. cap. 7. num. 9. quos refero Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 57. num. 237. secundum impressionem Lugdunen.

Circa ea verò exercenda, quæ pertinent ad potestatem iurisdictionis, appellatione Episcoporum veniunt electi, & confirmati, licet nondum consecrati, cap. nosti 9. cap. transmissam 15. ubi gloss. de elect. quia Episcopus Canonica institutione confirmatus habet ea omnia, quæ sunt iurisdictionis, Aloys. Ricc. d. resol. 136. Azori. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 29. quest. 5. tum quia exercitium iurisdictionis actu acquiritur per confirmationem, Cosm. in pragmat. sanct. tit. de collationib. verbo nominationes, p. 186. Perez l. 2. vers. probatur ulterius, tit. 6. lib. 1. Ordin. pag. 155. & alij per me citati de officio, & potest. Episcopi, p. 1. tit. 1. cap. 4. num. 7.

Vnde

10 Vnde ex proximè dictis primò infertur dispositionem Concilij Trident. sess. 23. de reformat. cap. 15. statuentis quod sine probatione Episcopi nullus etiam Regularis possit Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire, procedere in Episcopo electo, & confirmato, licet nondum consecrato, qui potest alicui committere iurisdictionem ad absoluendum suos subditos in foro poenitentiali, cum huiusmodi commissio pertineat ad potestatem iurisdictionis, quam Episcopus electus iam habet, ut supra dixi: quare illationem amplectuntur *Sot. in 4. dist. 18. quest. 4. art. 2. Chamerot. de Sacram. tract. 7. de Confess. dub. 15. Fagundez in quinque Ecclesia precepta. prac. 2. lib. 7. cap. 2. num. 47. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 25. num. 6. secundum Lugdunen. impress.*

11 Secundò infertur dispositionem eiusdem Concilij Trident. sess. 24. de reformat. cap. 6. dum habet licere Episcopis in irregularitatibus omnibus ex delicto occulto prouenientibus, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum dispensare, procedere ex adducta ratione in Episcopis electis & confirmatis, quamvis non consecratis, ut docent *Soar. tom. 5. disp. 41. sect. 2. num. 7. Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 2. num. 11. Gutier. in simili tract. cap. 49. à num. 16. Mari. Alter. de censur. tom. 2. disp. 8. de suspens. cap. 3. vers. tertio notandum, Aloys. Rice. d. resol. 136. Ego ipse d. tract. de officio, & potestate Episcopi p. 2. alleg. 39. num. 2.*

12 Tertiò infertur dispositionem eiusdem Concilij Trident. sess. 25. de Regular. cap. 16. statuentis quod renunciatio facta per nouitium ante professionem, vim non habeat, nisi cum licentia Episcopi, &c. procedere in Episcopo electo & confirmato, licet nondum consecrato, sicut scripserunt *Sanch. in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. cap. 5. num. 65. Barthol. à S. Fausto in thesauro Religios. lib. 5. quest. 194. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 99. num. 3.*

13 Quartò infertur potestatem concessam Episcopis dispensandi in votis & iuramentis suorum subditorum competere Episcopis electis & confirmatis, quamvis nondum consecratis, ut resoluunt *Leon. Lessi. de Iustitia, lib. 2. cap. 40. dubit. 12. num. 100. vers. secundo, Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 4. cap. 38. num. 7. Ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 2. alleg. 36. num. 6.*

14 Illud tamen aduertere oportet quod attenta dispositione Extrauag. in iuncta, de elect. inter communes, opus est ut Episcopus si velit ea, quæ sunt iurisdictionis exercere, obtineat litteras Apost. sine quibus nec admitti, & recipi tanquam Episcopus, nec possessionem Ecclesiæ sibi collatæ consequi potest, ut referunt *D. Barbosa. in L adiutorio, in princip. p. 2. nu. 50. ff. soluto Matrim. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 8. quest. 5. num. 33. Azori. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 29. quest. 9. vers. saterium, quorum memini in collect. ad cap. nostri 9. num. 3. de elect.*

15 EPISCOPORVM appellatione veniunt aliquando ipsi Episcopi tantum, non verò alij Prælati inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, ut in casu recognitionis miraculorum, quam quidem non spectare ad alium præter Episcopum, per Concil. Trident. sess. 25. de inuocat. & venerat. sanctor. ibi, nisi eodem recognoscente & approbante Episcopo, tradunt *Aloys. Rice. in praxi rerum fori Ecclesiast. decis. 563. in 1. edit. aliàs resolut. 485. in 2. edit. & in decision. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 397. n. 1. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 112. casu 42. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. tract. 12. cap. 3. quest. 15. supposit. 2. Ego ipse de officio, & potest.*

Episcopi par. 3. allegat. 97. num. 9.

Sic etiam Episcopum solum posse præsentatos à patronis, & per examen idoneos repertos institueret, per Concil. Trident. sess. 14. de reformat. cap. 15. ibi, huiusmodi institutio, & non alteri inferiori referretur, docent *Lambertin. de iure patron. lib. 2. p. 3. quest. 1. princip. art. 10. num. 1. Mari. Antonin. d. lib. 1. resol. 47. num. 6. & resol. 55. num. 11. in fine, Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 30. tract. 3. num. 224. Ugolin. de officio Episcopi cap. 51. §. 4. num. 1. Ego ipse in simili tract. p. 3. alleg. 72. num. 176.*

Sic pariter Episcopum tantum, & non alios Prælatos Ordinarios iurisdictionem quasi Episcopalem habentes quantuncunque exemptos, & immediatè Sedi Apost. subiectos, posse monitoria, quæ fiunt ad finem reuelationis pro rebus deperditis, seu subtrahitis concedere, referunt à Sacra Congreg. decisum *Ugolin. d. tract. de officio Episcopi, cap. 45. in princip. vers. excipiuntur, Franc. Leo in thesauro fori Ecclesiast. p. 3. cap. 7. num. 18. & 19. Campan. in diuersorio Iuris Canon. rub. 11. cap. 15. num. 107. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. quest. 59. art. 4. Ego ipse d. p. 3. alleg. 96. num. 12. & 13.*

Sic denique Abbates quantumvis exemptos, iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, non posse cognoscere de causis Matrimonialibus, probat Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 20. vers. ad hæc, id Episcopis solummodo concedens ad exclusionem aliorum, in illis verbis, ibi, Sed Episcopi tantum, &c. & ita fuit dictum in Rota coram R^{mo} D. meo Coccino decis. 346. num. 8. inter eius impressas, prout refero Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 84. sub num. 2. vers. proinde, secundum Lugdunen. impress.

EPISCOPORVM appellatione regulariter veniunt alij Prælati Episcopo inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, & maxime ubi indefinitè, & sine vlla restrictiua, aut exclusiua dictione fit mentio Episcoporum, & quia plura loca in Concilio Trident. sic intelligenda repertiuntur aliqua ex illis uti principaliora referam, quæ aliorum poterunt esse exempla.

Primò igitur Abbates, atque alij Prælati Episcopo inferiores ita plenè subiectas sibi Ecclesias habentes, ut iurisdictione quasi Episcopali in eis fungantur, seu existente priuilegio, aut consuetudine legitima præscripta, possunt ex legitimis causis vnire beneficia in subiectis sibi Ecclesiis existentia, iuxta formam Concilij Trident. sess. 21. de reformat. cap. 5. ut referunt plures, quos plena manu citat *Sanch. in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 160. quibus addo Aloys. Rice. in praxi rerum fori Ecclesiast. resolut. 383. n. 3. in 2. edit. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 198. num. 4. Azori. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 28. quest. 10. Nicol. Garc. de benefic. p. 12. cap. 2. num. 71. cum seqq. quorum memini Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 66. num. 14. secundum Lugdunen. impress.*

Secundò, dispositio Concilij Trident. sess. 21. de reformat. cap. 8. ibi, ab Episcopis, &c. dum agit de Episcoporum cura in visitatione eorum, quæ ad suam diæcesim pertinent, ampliatur etiam ad inferiores Prælatos iurisdictionem habentes, ut scribit *Azori. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 18. vers. sexto*, quem ultra alios refero in collectaneis ad idem cap. 8. Ego enim communi voto respondendi cupidus, quo mearum Remissionum super Tridentinum Concil. correctio non minus auidè nunc flagitatur, quàm vtiliter amplexæ olim fuerint, ut exemplariorum diuersitati occurrerem, quibus identidem, & diuersimodè

impressæ circumeunt latitantes, labore gemino, & nouo vsus stylo, adeoque à Pij I V. mente non abhorrente titulo adhuc cum facie immutato, vt quæ sub Remissiones mortificatæ fuerant sub Collectanea viuificentur, opus sane laboriosum, & omnibus numeris absolutum, Sanctissimo D. N. D. Urbano VIII. iussus obtuli, vt illud in Vrbe, seu alibi mihi cum voluerit imprimendum dimittat.

- 21 Tertio, dispositio eiusdem Concilij sess. 23. de reformat. cap. 15. ibi, *aut ab Episcopis, &c.* statuentis quod sine probatione Episcopi nullus etiam Regularis possit Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire, ampliatur ad Prælatos Episcoporum inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, vt docent Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 12. cap. 13. n. 76. Aloys. Ricc. in decision. Curia Archiep. Neapol. p. 4. deci. 2. n. 4. Fagundes in quinque Ecclesia precepta, præc. 2. lib. 7. cap. 2. num. 55. & censuit Rot. decif. 332. p. 1. recent. quorum memini de officio & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 25. num. 9. secundum Lugdunen. impress.

- 22 Quarto, Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 6. ibi, *liceat Episcopis in irregularitatibus, &c.* ampliatur ad Prælatos inferiores habentes iurisdictionem Ordinariam, & quasi Episcopalem, itaut ipsi sicut Episcopi liceat in irregularitatibus omnibus ex delicto occulto proueniētibus, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum dispensare, sicuti tradunt Henric. in sum. lib. 6. cap. 16 §. 1. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. quæst. 24. art. 13. & 17. & quæst. 61. art. 9. Flores de Aena vari. lib. 3. quæst. 24. num. 18. Sayr. in clau. Regia lib. 6. cap. 11. num. 83. in fine. Auil. de censur. p. 7. disp. 10. dub. 6. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 5. Duard. in Bullam Cæne Domini, lib. 3. §. 2. quæst. 8. num. 55. Monet. de commutat. ultim. volunt. cap. 5. nu. 455. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 51. num. 8.

- 23 Verum hæc sententia licet non careat probabilitate, tamen contraria verior & receptior est, quæ omnino concludit huiusmodi Prælatos non comprehendendi in decreto Concilij Trident. d. cap. 6. ac proinde eos minimè gaudere facultate dispensandi Episcopis in eo concessa; quam quidem amplectuntur Aragon. 2. 2. quæst. 88. art. 12. col. 7. conclus. 4. Cened. ad Sextum, collect. 4. num. 5. Tolet. in institut. Sacerd. lib. 1. cap. 83. num. 5. ad fin. Soar. tom. 4. de Pœnit. disp. 30. sect. 2. num. 6. & tom. 5. de censur. disp. 41. sect. 2. num. 7. Petr. de Ledesma in sum. tom. 1. tract. 1. cap. 6. post concl. 2. diff. 1. Aloys. Ricc. in praxi fori Ecclesiast. decif. 532. num. 1. in 1. edit. alias resol. 555. in 2. edit. Mari. Alter. de censur. tom. 2. disp. 8. de suspens. cap. 3. vers. sed hic, Bonacin. de censur. disp. 7. quæst. 5. puncto 1. num. 6. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 11. num. 13. & 17. Armendar. in addit. ad recap. legum Nauaræ, lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregularit. num. 9. & 10. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 441. num. 11. Ego ipse d. p. 2. alleg. 39. num. 17.

- 24 Quinto, Concil. Trident. sess. 25. de Regularib. cap. 16. supra expenso extenditur ad Abbates, cæterosque Prælatos iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, nullique Episcopo subiecto, itaut ipsi in suis diocæsisbus valeant licentiam concedere vt obligatio, siue renunciatio à nouitio fieri possit intra duos menses proximos ante professionem, ita Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. cap. 5. num. 68. Barthol. à S. Faust. in thesauro Religios. lib. 5. quæst. 196. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 99. num. 6.

- 25 Episcopi appellatione venit eius Vicarius generalis vbi ille non excluditur, & est res, quæ conuenit Vicario ex eius officio, vt docent gloss. ver-

bo par Episcopos, in cap. unic. de capell. Monach. lib. 6. vbi Fr. inc. num. 4. Felin. in cap. si quis contra, num. 4. vers. sed can. de foro compet. Lancelot. Conrad. in templo omnium Iudic. lib. 2. cap. 6. §. 1. num. 11. & 15. Soar. tom. 5. de censur. disp. 7. sect. 3. num. 10. & disp. 20. sect. 1. num. 2. Sbroz. de officio Vicarij, lib. 2. quæst. 43. num. 28. & 29. & quæst. 201. num. 2. Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 29. num. 16. vers. ad secundum, & in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 15. num. 30. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 112. casu 31. vers. & pro dista, Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 8. num. 51. Narbona de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 1. num. 217. Et constat hoc ex Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 6. vbi cum voluit Vicarium excludere, expressit dicens, eis tantum non eorum Vicariis sit permissum.

Vnde iam primò colligitur Vicarium Episcopi 26 generalem posse concedere litteras excommunicationis pro rebus ablatis, iuxta dispositionem Concilij Trident. sess. 25. de reformat. cap. 3. statuentis illas à nemine prorsus, præterquam ab Episcopo, decerni posse, quia nomine Episcopi comprehenditur, dummodo non reperitur expressè exclusus, vt in d. cap. 6. quare hanc illationem sustinent Frechil. de excom. p. 2. art. 2. num. 5. Henric. in sum. lib. 13. cap. 17. §. 4. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 79. num. 1. Guier. canon. lib. 1. cap. 11. num. 8. Sbroz. de Vicario Episcopi, lib. 2. quæst. 171. num. 2. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Vicarius, §. 17. Soar. tom. 5. disp. 20. sect. 1. num. 2. Sayr. de censur. lib. 1. cap. 9. num. 33. vers. primum est, Auila in simili tract. p. 2. cap. 5. disp. 2. dub. 3. Curi. Philip. p. 3. §. 2. num. 29. Stephan. Gratian. Marchia decif. 97. a num. 14. Jacob. de Graff. tom. 1. consil. sub tit. de sentent. excom. conf. 6. Lazar. de monit. sect. 1. quæst. 6. a num. 1. Bapt. Cost. de facti scientia & ignorant. cent. 2. dist. 55. num. 1. tom. 1. Aloys. Ricc. in praxi fori Eccles. decif. 270. in 1. edit. alias resolut. 235. num. 4. in 2. edit. Franc. Leo in thesauro fori Ecclesiast. p. 3. cap. 7. num. 17. Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 29. num. 16. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 8. num. 94.

Contrà Vgol. de officio Episcopi cap. 45. in princip. vers. secundò, Campan. in diuerso iuris Canon. rub. 11. cap. 15. num. 105. Narbon. de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 1. num. 205. quos Ego libenter sequutus fui d. p. 3. alleg. 96. num. 6.

Secundò, colligitur Vicarium generalem Episcopi 27 coniugalis causæ cognitionem, etiam ex generali commissione tractare posse, vigore Concilij Trident. sess. 24. de reformat. cap. 20. vers. Adhuc, vbi habetur ad solos Episcopos pertinere causarum Matrimonialium cognitionem, sicuti docent Burr. num. 2. Abb. num. 4. & Alex. de Nemo num. 5. per text. ibi in cap. ultim. de cognat. spirit. Cou. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 12. num. 1. vers. potest, Anton. Cuch. instit. maior. lib. 2. tit. 8. num. 105. Bertrachin. in tract. de Episcopo, lib. 4. p. 7. quæst. 20. num. 23. Sbroz. de officio Vicarij, lib. 2. quæst. 44. in fine, Sanch. d. disp. 29. num. 18. vers. secundò, Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 45. quæst. 2. Narbon. d. p. 1. num. 201. Ego ipse d. p. 3. alleg. 84. num. 3.

Contrà, Rebuff. in praxi benefic. tit. de forma Vicariatus, num. 155. Petr. Ledesma de Matrimon. q. 45. art. 1. puncto 3. dub. 4. Vgol. de officio Episcopi, cap. 4. §. 7. n. 2. vers. nono causas matrimoniales.

Tertio, colligitur Vicarium generalem Episcopi, 28 absque eius speciali commissione, posse egressus monialis à monasterio licentiam concedere in vim Concilij Trid. sess. 25. de Regularib. cap. 5. id Episcopo tribuentis, vt bene resoluunt Llamas in metodo curat. in fine, §. 5. Sanch. in præcepta Decalogi lib. 6. cap. 15. num. 30. Bonacin. de clausura q. 1. puncto 8. num. 3. Ego ipse d. p. 3. alleg. 102. num. 18.

SVMMARIA

S V M M A R I V M.

- 1 Equorum appellatione in legatis veniunt etiam equæ, nisi ex verisimilibus coniecturis aliud sensisse testatorem appareret.
- 2 Equorum suorum appellatione non veniunt Equi venales, sed quos habebat testator perpetui usus causa.
- 3 Equo vendito veniunt sella, frænum, & alia ornamenta, quæ habebat tempore venditionis.
- 4 Sellam tradere non tenetur venditor emptori quando ostendit equum sine illa.
- 5 Equæ nomine in venditione venit pullus.
- 6 Vaccam pregnantem qui vendit, quando vendat & fœtum, seu vitulum lactantem, ostenditur.

Equus, Equæ.

APPELL. XC.

- 1 **E**QUORVM appellatione in legatis veniunt etiam equæ, cum hoc casu masculinum concipiat femininum, l. legatis. §. iumentis, ff. de legat. 3. l. servis legatis, l. qui duos, ff. eod. tit. l. 1. ff. de verb. signif. nisi ex verisimilibus coniecturis aliud sensisse testatorem appareret, ut tradit Rebuff. ad l. 1. vers. decimo quinto, ff. de verb. signif. pag. 9.
- 2 **E**QUORVM suorum appellatione non veniunt equi venales, sed quos habebat testator perpetui usus causa, nisi aliter appareat de voluntate testatoris, vel quia non haberet alios quam venales, Castren. l. 1. num. 2. C. de verb. signif. vbi Bald. n. 4. observat quod vbi testator habens plures equos legavit equum suum, venit equus, qui in usu testatoris esse solebat.
- 3 **E**QVO vendito veniunt sella, frænum, & alia ornamenta, quæ equus habebat tempore venditionis, l. adiles aunt. in princip. & ibi Bald. ff. de adult. edict. l. 1. in §. actionum, num. 58. & Ludovic. Gomest. num. 12. insit. de act. Dec. in cap. præterea, num. 8. de offic. deleg. Ricc. de Curt. in cap. final. de consuet. q. 7. principali, num. 630. & seq. Turz. lib. 5. comm. opin. verbo, equo vendito, Ranchin. concl. 415. p. 3. Bertazol. de clausul. instrument. clausul. 26. glos. 13. num. 52. Rebuff. ad l. 103. vers. capistrum, ff. de verb. signif. pag. 435. Surd. decis. 134. num. 8. vbi quod venditor non tenetur trahere sellam emptori quando ostendit equum sine illa.
- 5 **E**QVÆ nomine in venditione venit pullus, ut argum. tex. in l. vacca emptor, vbi glos. ff. de emption. tradit l. 1. in l. huiusmodi. §. legatum est ita, num. 21. ff. de legat. 1. vbi allegat Baldum in cap. translato, de constitut. dicentem, quod qui vendit vaccam prægnantem, vendit, & fœtum, seu vitulum lactantem non dum pascentem herbam; ea ratione, quod idem iuris censetur esse de accessorio, quod de principali: sed Bertazol. d. glos. 13. num. 53. post Alberic. Angel. & plures per eum citatos distinguit an pullus possit esse sine matre absque periculo interitus, & tunc vendita equa, non venit pullus: secus verò si non possit ab ea absque periculo separari, subditque in hoc esse considerandam quantitatem pretij, ut possit dignosci an censeantur contrahentes utrumque comprehendisse, quod etiam tra-

dit Rebuff. ad l. 26. versic. nono, ff. de verb. signif. pag. 155.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicationis appellatione si à iure, vel ab homine proferatur venit maior.
- 2 Excommunicationis appellatione intelligitur de minori vbi agitur de præiudicio tertij.
- 3 Excommunicatio vbi proferatur in exceptione illius, intelligitur de minori.
- 4 Excipiens de excommunicatione, tenetur exprimere speciem illius.

Excommunicatio.

APPELL. XCI.

EXCOMMUNICATIONIS appellatione si à iure, vel ab homine proferatur venit maior, cap. si quem 59. de sentent. excommunic. Ioan. Andr. in cap. 1. num. 16. de except. Dec. in cap. intelleximus, num. 33. & 34. de iudici. & conf. 321. num. 6. & 7. Mascard. de probat. concl. 697. in fin. Comar. in cap. alma mater, p. 1. §. 8. num. 5. Nauar. in man. cap. 23. num. 52. & in tract. de dat. & promiss. notab. 4. num. 8. Henric. in sum. lib. 11. cap. 2. §. 2. Soar. tom. 5. de censur. dispnt. 8. sect. 3. num. 3. Bonacina in simili tractatu, dispnt. 2. q. 1. part. 2. num. 2. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. Sedium erect. on. cap. 17. num. 14. Cardos. in prax. iudic. & advocator. verbo, excommunicatio, num. 33. Anton. de Soufa in relect. de censur. Bullæ Cæne, cap. 2. num. 4. Campan l. in dimerfor. iuris Canon. rubric. 11. cap. 15. num. 3. Frat. Ludovic. Miran. in manual. Pral. tom. 2. quæst. 35. art. 4. conclus. 1. Valer. Reginal. in praxi fori pœnitent. lib. 31. tract. 1. num. 21. vers. at verò, Anton. Ricciul. de iure pers. extra grem. Eccles. existen. lib. 4. cap. 31. num. 34. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 8. lit. V. concl. 101. num. 12. & 14.

Limita tamen, si fortè agatur de materia concernente præiudicium tertij, quia tunc in dubio appellatione excommunicationis intelligitur de minore, Felin. in cap. venerabilem, de exception. Pat. decis. 62. num. 5. lib. 1. in correct. Anton. Ricciul. d. cap. 31. num. 35.

Limita etiam, quando verbum, Excommunicatio, præfertur in exceptione excommunicationis, quia tunc in odium opponentium intelligitur de excommunicatione minori, Franch. in d. cap. 1. §. si quis igitur, sub num. 4. de except. Anton. Ricciul. d. cap. 31. num. 36. & ideo excipiens tenetur exprimere speciem excommunicationis an sit maior, vel minor per ea quæ tradunt Soar. de Pace, in pract. tom. 1. p. 1. temp. 5. num. 63. & 64. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 2. cap. 7. in fine, quos refert Patens meus in comment. ad Ordin. Reg. Lusit. lib. 3. tit. 49. §. 4. num. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Expensarum appellatione in diuisione non veniunt voluntaria, sine voluptaria.
- 2 Expensæ voluptariae quæ dicantur remissivæ.
- 3 Damna & interesse an veniant expensarum appellatione remissivæ.

Aa 3 4 Expen

- 4 *Expensarum omnium & quarumcunque appellatione damna & interesse continentur.*
- 5 *Expensa tantum legitima, iusta, & moderata veniunt expensarum omnium, & singularum appellatione.*
- 6 *Pretium, & res principalis non venit expensarum appellatione.*
- 7 *Expense ministrantur secundum qualitatem persone.*
- 8 *Officiales itinerantes quales expensas petere possint ostenditur.*

Expensæ.

APPELL. XCII.

- 1 **E**XPENSARVM appellatione in diuisione non veniunt voluntariæ, siue voluptariæ, l. si serui. ff. de pignorat. act. quæ autem dicantur, vide D. Barbosa in l. diuortio. §. final. p. 1. num. 30. cum seqq. ff. solut. matrim. Cald. Pereira de empt. cap. 27. num. 53. & 59. Cardos. in praxi iudicum, & Aduocat. verbo, *expensa*, num. 1. Et idem non petuntur per modum æstimationis, sed per abractionem, quia si Dominus non vult eas soluere, permittitur ædificanti eas tollere, seu abradere, Joseph. Ludovic. Perus. decis. 24. num. 21. Guier. practice. lib. 3. q. 69. num. 4. Ioan. Garc. de expens. cap. 1. num. 32. D. Barbosa. d. p. 1. num. 88. & 103. Cald. Pereira d. cap. 27. num. 60. Cardos. d. verbo *expensa*, num. 5.
- 3 EXPENSARVM appellatione an veniant damna, & interesse? vide cap. in nostra 8. de iniuri. Roman. sing. incip. Nunquid appellatione, Boër. decis. 52. num. 7. Perez. ad lib. 4. Ordinan. pag. mihi 832. Surd. dec. 261. num. 1. cum seqq. Cardin. Tusch. practice. concl. tom. 3. lit. E, concl. 637. per totam.
- 4 EXPENSARVM omnium, & quarumcunque appellatione, damna, & interesse continentur, l. sancimus. C. de iudic. l. non ignorat. C. de fructib. & lit. expens. Bart. in l. 1. ff. de alienat. iudic. Archid. in cap. in primis, col. 2. q. 1. Card. Tusch. d. lit. E, concl. 637. num. 1.
- 5 EXPENSARVM omnium, & singularum appellatione veniunt solum expensæ legitimæ, iustæ, & moderatæ, Alex. conf. 76. Viso num. 17. vers. præterea, lib. 4. Sebast. Medic. in regul. iur. villus victori, num. 3. Cardin. Tusch. d. lit. E, concl. 637. n. 8.
- 6 EXPENSARVM appellatione non venit pretium, nec res principalis, idem absolutio generalis ab omnibus expensis, damnis, & interesse non liberat à re, quæ potest vendicari, Alex. conf. 168. requisitus in principio, maxime num. 4. vers. non etiam obstat, lib. 2. quem refert Cardin. Tusch. d. lit. E, concl. 637. n. 7.
- 7 EXPENSÆ ministrantur secundum qualitatem personæ, Afflict. cap. 1. in princ. num. 73. ex quib. caus. feud. amitt. lib. 3. Lara in l. si quis à liberis, §. sed si filium, num. 46. ff. de liber. agnosc. Surd. de alimen. tit. 4. q. 21. num. 9. Et officiales, ac alij, qui itinerantur vocati debent equitare, ac consequuntur expensas, & sumptus pro equitatura si id suæ conditionis qualitas exigit, Surd. d. tit. 4. q. 21. num. 7. & 10. & Steph. Gratian. discept. foren. cap. 57. num. 5. cum seqq. Rueg. Ruland. de commissar. p. 1. lib. 3. cap. 13. num. 10. Et petere possunt moderatos, & non delictos sumptus, quales consueuerunt facere domi suæ, Gregor. Lopez l. 21. verbo *qua coma*, tit. 2. part. 3. Bellacom. tom. 2. comm. opin. lib. 7. tit. 13. num. 61. pag. 237. Rueg. Ruland. d. p. 1. lib. 3. cap. 13. à princ. &

Stephan. Grat. d. cap. 57. num. 4. Surd. d. tit. 4. q. 25. num. 3. vbi q. 18. num. 8. 12. 13. 14. subdit, lautiori mensa, & delicatiori cibo illustres nobiles, & egregias personas excipiendas, & tractandas esse, quam humilioris conditionis homines.

Facultas.

APPELL. XCIII.

FACULTATVM appellatione vniuersa continentur, sicut vbi fit mentio de substantia, patrimonio, bonis, & similibus, l. cogi. in princ. ff. ad Trebell. Nat. conf. 48. per totum, vbi per l. si quis à liberis. §. de alimentis, ff. de liber. agnosc. infert ad illud notabile, quo cauetur, patrem teneri alere filios pro modo facultatum, & per l. indictione. C. de ann. & tribut. lib. 10. cum similib. infert ad aliud notabile de collecta, quæ debet imponi pro modo facultatum.

SUMMARIVM.

- 1 Familia appellatione in dubio venit familia contentiue, seu passiuè, comprehendendo omnes agnatos, etiam transuersales.
- 2 Descendentes solum ab ipso testator, non autem transuersales veniunt familia appellatione, vbi constat illum sensisse de familia actiue, seu effectiue, & maxime si additum sit pronomen aliquod possessiuum.
- 3 Familia recta & transuersalis vbi vocata esset, intelligitur de transuersali respectu suorum descendendum inter sese.
- 4 Transuersales de familia veniunt appellatione familia, quando dispositio facta ad fauorem familia non potest verificari in descendentibus.
- 5 Transuersales veniunt appellatione familia quando vocatio esset facta expresso nomine illius.
- 6 Transuersales veniunt appellatione familia quando testator habuit rationem ipsius familia, non personarum, & quando testator prius vocasset descendentes, & in defectum descendendum vocasset proximiores de familia, ut num. 7. & quando esset vocata familia & agnatio, ut num. 8.
- 9 Tiberius Decian. quid consuluerit in casu vocationis familia sibi occurrente, refertur, & Hippol. Rimin. num. 10. Menoch. n. 11. & Peregr. n. 12. & 13.
- 14 Famina comprehenduntur familia appellatione, etiam si dicatur quod bona remaneant in familia, ut num. 15. cuius contrarium num. 16.
- 17 Famina non veniunt appellatione familia quando testator expressit proprium nomen familia.
- 18 Fideicommissum quando tacite vel expresse est

est relictum pro conseruandis bonis in agnatione, fœmina sunt exclusæ.

- 19 Testator quando vocasset masculos de familia, vel de illis tacite sensisset, fœmina non veniunt.
- 20 Fœminæ non veniunt ad fideicommissum relictum familia quando extat statutum exclusuum feminarum.
- 21 Fœminæ non veniunt appellatione familiae quando ex communi usu loquendi homines non solent sentire quod illa veniant.
- 22 Testator ubi constituit fideicommissum successuum, & duraturum in familia, non veniunt fœminæ appellatione familiae.
- 23 Testator quando fœminas dotauit censetur illas excludere à fideicommissio relicto familia.
- 24 Familia appellatione non veniunt fœminæ quando testator proprias filias exclusit eas dotando, & masculos heredes fecit.
- 25 Fœmina nupta venit ad fideicommissum, quod testator voluit remanere in familia.
- 26 Contrarium qui teneant, & componuntur, num. 31 & 32.
- 27 Filia nupta per nuptias desinit esse de familia testatoris.
- 28 Filia nubendo familiae patris imponit finem, & dicitur augere familiam viri.
- 29 Filia nubendo non dicitur de cognomine paterno.
- 30 Vidua dicitur de familia viri, retinet domicilium, & gaudet priuilegio dignitatis.
- 33 Gener & nurus veniunt familiae appellatione.
- 34 Familia appellatione lato sumpto vocabulo veniunt omnes, qui ferunt eadem arma & insignia.
- 35 Bastardi non comprehenduntur familiae appellatione.
- 36 Familia appellatione in prohibitione alienationis non comprehenduntur extantes ultra quartum gradum, nisi facta sit per verba præcisa & vniuersalia.
- 37 Familia appellatione in testamento quando plures sunt familiae eiusdem cognominis, venit illa, de qua ipse testator natus est.
- 38 Familia aggregata dicitur esse de stirpe & sanguine illius familiae, cui aggregata est.

Familia.

APPELL. XCIV.

- 1 **F**AMILIA appellatione licet in dubio veniat familia contentiue, seu passiuè comprehendendo omnes agnatos, etiam transuersales, ex adductis per Gabri. conf. 132. q. 6. num. 59. lib. 1. cum aliis traditis per Sim. de Pretis de interpr. ultim. volum. lib. 3. interp. 3. dub. 1. solut. 11. num. 26. & per Rot. in Romana fideicommissi de Micinellis, 17. Iuij 1615. coram Pa-

triarcha Pamphilio, impressa per Farin. decis. 707. n. 6. p. 1. recent. Card. Seraphin. decis. 1438. num. 4. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 645. num. 3. & 4. tamen quando constat testatorem sensisse tantum de familia actiue, seu effectiue, tunc veniunt solum descendentes ab ipso testatore, non autem transuersales, vt aduertunt Sim. de Pretis citato loco, Ruin. conf. 153. num. 10. lib. 2. Paris. conf. 51. num. 10. & conf. 88. num. 36. lib. 2. & conf. 1. num. 59. lib. 3. Socin. lun. conf. 97. num. 61. lib. 2. Roland. à Valle conf. 70. num. 75. lib. 3. Menoch. conf. 30. num. 13. & 14. & conf. 106. num. 226. & conf. 233. num. 15. cum seqq. & conf. 633. & conf. 732. num. 40. cum seqq. & conf. 875. num. 25. in fine, & conf. 1083. num. 22. vbi quod non continentur fratres, & conf. 1177. num. 7. & de præsumpt. lib. 4. præf. 88. num. 2. Peregrin. de fideicom. art. 22. n. 26. & conf. 31. lib. 4. & conf. 57. lib. 5. Intrigl. de substitut. cent. 3. q. 83. num. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 645. num. 2. Surd. conf. 247. num. 12. & alij citati à Rot. d. decis. 707. num. 3. p. 1. recent. vbi in terminis de quibus in ea agebatur quod testator senserit tantum de sua familia, visum fuit colligi ex verbis testamenti, ibi, sed quantum Deo placuerit Casale in eiusdem familia remanere debeat, ponderando illud pronomen, eiusdem, quod denotat personalitatem, secundum lura ibi citata, & quod videatur testatorem sensisse de familia effectiue, quando additum fuisset aliquod pronomen possessiuum, veluti ipsius, vel sue, tradunt Menoch. conf. 233. n. 20. & 21. & conf. 1171. n. 3. Seraph. d. decis. 1438. n. 11. Gabr. conf. 132. n. 60. lib. 1. quos refert & sequitur, Steph. Gratian. d. cap. 645. n. 5.

Amplia procedere etiam quod vocata esset familia recta, & transuersalis, nam intelligitur de transuersali respectu suorum descendendum inter sese, vt resoluit Menoch. conf. 1177. num. 9. vers. non obstant verba, quem refert, & sequitur Fusar. de substitut. q. 351. n. 30.

Limita primò, quando dispositio facta ad fauorem familiae non poterat verificari in descendentiis, vt quia non extarent, vel quia vocati essent illi, qui non poterant habere filios, vt Sacerdotes, nam tunc appellatione familiae venient transuersales de familia, ita Ruin. conf. 149. num. 8. lib. 2. Ceph. il. conf. 66. num. 15. & seq. Menoch. conf. 106. n. 229. & conf. 424. n. 12. & conf. 1171. n. 22. & conf. 1177. n. 8. Peregr. conf. 42. lib. 2. quos refert, & sequitur Fusar. d. q. 351. num. 31.

Limita secundò, quando vocatio esset facta expresso proprio nomine familiae, quia tunc, & transuersales venient, vt tenent Crauet. conf. 800. col. 1. Hieron. Gabr. conf. 132. n. 58. lib. 1. Peregr. conf. 16. n. 11. lib. 3. & conf. 31. n. 6. in fin. lib. 4. Quamuis contrarium, imò transuersales non venire, etiam si expressum sit nomen proprium familiae teneant, Sou. Sen. conf. 40. col. 6. inter conf. Curt. Sen. & alij, quos refert, & sequitur Menoch. conf. 732. n. 42.

Limita tertio, quando testator habuit rationem ipsius familiae, non personarum; nam tunc & transuersales venire benè existimant Menoch. conf. 424. num. 12. Hieron. Gabr. conf. 124. num. 59. lib. 1. Vbi post alios citatos dicit, quod qui in familia relinquit, dicitur habere rationem familiae non personarum, & idè venire omnes agnatos, qui de eadem familia sunt, licet non essent sanguine coniuncti, refert, & sequitur Fusar. d. q. 351. n. 38.

Limita quarto, quando testator prius vocasset descendentes, & in defectum descendendum vocasset proximiores de familia, quia tunc clarè constat testatorem sensisse de omnibus agnatis, Peregr. conf.

- conf. 47. num. 10. *vers. verum*, lib. 1.
- 8 Limita quintò, quando vocata esset familia, & agnatio, quia tunc veniunt & transuersales; & hoc ob vim verbi, *agnatio*, quod comprehendit omnes per virilem sexum coniunctos, *l. ult. § 1. in fin. ff. de gradib. Paris. conf. 12. num. 604. cum seqq. lib. 3. Decian. conf. 86. num. 28. & seq. lib. 3. Menoch. conf. 424. Peregr. conf. 149. num. 22. lib. 5. Fusar. d. quest. 351. num. 40.*
- 9 Retenta igitur supradicta sententia limitata, & ampliata, extant tamen in contrarium plures grauissimorum Iurisperitorum resolutiones, quæ vel accipiendæ sunt stricto modo in terminis, de quibus agunt, vel reducendæ ad terminos limitationum prædictarum, vel omnino reiiciendæ; super quibus manum imponere non curavi, sed eorum loca studioso lectori indicare operæ pretium duxi. Et in primis in medium profero *Tiber. Decian. conf. 86. num. 18. vers. tertio*, lib. 3. vbi consuluit in casu, in quo testator tribus masculis filiis institutis, & substitutis eorum descendentes, adiecit hæc verba; *Quia intentio D. Testatoris est, quod bona sua conserventur in masculos legitimos, & naturales de familia, & agnatione præsei D. Testatoris*, & Decian. vult hoc casu resultare fideicommissum non extantibus descendentes ad fauorem masculorum transuersalium de illa familia.
- 10 *Hæpol. Rimin. conf. 482.* vbi testator institutis filiis, & substitutis descendentes masculis, exclusis fœminis prohibuit bona alienari, his verbis additis; *Quia voluit bona ipsa perpetuò manere in familia, &c.* consuluit *Rimin. extinc. omnibus descendentes masculis fideicommissum durare ad fauorem transuersalium de familia.*
- 11 *Menoch. conf. 424.* vbi testator institutis filiis, & reciprocè substitutis, & eorum descendentes masculis prohibuit alienationem bonorum, ad hoc vt bona ipsius testatoris conservarentur in familia in perpetuum, & *Menoch.* concludit extincta descendencia masculina fideicommissum extare ad fauorem transuersalium de familia.
- 12 *Peregrin. conf. 16. d. lib. 2. lib. 3.* vbi testator instituerat Paulum nepotem ex fratre, & illi substituerat eius descendentes masculos, & postea adiecit prohibitionem, his verbis, *Item voluit, quod bona, in quibus D. Paulum, & eius filios instituit, & substituit, non possint vendi, alienari, nec aliquo modo transferri extra familiam masculinam de Macheronibus del Vmo per contractum, nec ultimam voluntatem, &c.* quia vult dicta bona non exire familiam masculinam, vt supra, sed perpetuò, & in infinitum remanere in dicta familia masculina. Mortuo Paulo hærede cum descendentes masculis, sed postea extincta descendencia masculina Pauli, tenuit *Peregrin.* agnatos transuersales del Vmo censerî vocatos: & secundum hanc opinionem in eadem causa consuluisse, & obtinuisse refert *Fusar. d. quest. 351. sub num. 22.*
- 13 Idem *Peregr. conf. 149. lib. 5.* vbi testator filiis institutis, & substitutis eorum descendentes in infinitum prohibita fuit alienatio bonorum verbis amplis, adiecta ratione: *Quia firma intentio D. Testatoris est quod bona semper extant in domo, & familia, &c.* Et *Peregr.* concludit transuersales de familia extincta descendencia masculina censerî vocatos, & pluribus comprobatur, vt apud eum.
- 14 **FAMILIA** appellatione comprehenduntur fœminæ, vt colligitur ex *l. fin. C. de verb. signif. & ex l. voluntas. C. de fideicom. & ex Auth. de restit. fideicom. & in specie tenent Alex. conf. 51. num. 12. & conf. 160. num. 4. lib. 2. Paris. conf. 33. num. 44. & seq. lib. 1. & conf. 40. num. 33. & conf. 51. num. 12. & conf. 63. num. 4. & conf. 88. num. 20. lib. 2. Alciat. conf. 632. in fine, Soci. Jun. conf. 94. num. 10. lib. 1. & conf. 2. num. 13. cum seqq. lib. 2. Ric. de Curt. de iurepatr. verbo, *competens*, num. 2. Fab. Turres. conf. 77. n. 1. lib. 1. Pancir. conf. 94. num. 36. Rimin. Jun. conf. 383. num. 1. lib. 1. Cephal. conf. 663. num. 13. lib. 5. Marzar. in epis. de fideicom. lib. 2. q. 43. Bursat. conf. 1. num. 33. lib. 1. Sfort. Odd. conf. 46. num. 39. cum seqq. & conf. 68. n. 17. Cardin. Mant. de coniect. ult. volunt. lib. 8. tit. 12. n. 6. Sim. de Prat. de interpr. ult. volunt. fol. 293. num. 66. & seq. & fol. 332. num. 10. Mascar. de probat. concl. 1236. num. 42. Menoch. conf. 197. num. 37. cum seqq. & conf. 680. num. 21. cum seqq. & conf. 730. num. 12. & de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 88. num. 1. Peregr. conf. 31. num. 7. lib. 4. & conf. 42. num. 8. in fin. & conf. 58. lib. 5. & de fideicom. art. 22. num. 26. Intrigl. de substitut. centur. 8. q. 83. num. 2. Surd. conf. 96. num. 6. Rustic. in l. cum auu. lib. 2. cap. 5. num. 4. ff. de condict. & demonstrat. Hieron. Gabr. conf. 132. q. 4. num. 32. cum seqq. lib. 1. Cardin. Tusch. prædicar. concl. 102. l. D. concl. 222. num. 4. Fusar. de substitut. q. 352. à principio, Rot. decis. 282. n. 1. apud Farinac. p. 2. recent.*
- Amplia vt procedat appellatiuum huiusmodi, etiam si dictum esset vt bona remaneant in familia; nam tunc fœmina non erit exclusa, vt tenent Soc. Sen. conf. 127. num. 8. lib. 2. Soc. Jun. conf. 2. num. 14. & num. 18. lib. 2. Bursat. conf. 157. num. 40. cum seqq. lib. 2. Odd. conf. 46. num. 46. cum seqq. & conf. 68. n. 18. Amplia etiam, quamuis dictum esset, vt conservarentur in familia, nam & fœmina erit admittenda, cum sit de familia, licet eius filij non comprehendantur, quia de familia testatoris, Card. Mant. d. lib. 8. tit. 12. num. 7. *vers. item si relietum*, Decian. conf. 7. n. 32. lib. 1. Menoch. conf. 197. n. 41.
- Verum, quia non desunt qui contrariam opinionem sectentur; idè eorum auctoritates intelligendas esse in casibus, in quibus testator tacitè, vel expressè senserat de masculis, & de conservandis bonis in agnatione, benè obseruat Sfort. Odd. d. conf. 46. num. 49. cum seqq. Quando autem senserat de masculis, & de conservandis bonis in agnatione, ac proinde fœminas noluerit succedere, petendum est ex coniecturis in hac re per Doctores afferri solitis.
- Prima igitur coniectura erit, quando testator expressit proprium nomen familie, vt quando dixit, *remaneat in domo*, vel *familia de Fontana*, quia tunc cum per solos masculos conservetur agnatio, fœminæ erunt exclusæ, Hieron. Gabr. conf. 132. lib. 1. & Sfort. Odd. d. conf. 46. num. 53. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 25. & num. 47. ad med. vbi dicit per expressionem nominis familie censerî habitam rationem agnationis. Prout illum refert Fusar. d. quest. 352. num. 9.
- Secunda coniectura est, quando fideicommissum tacitè, vel expressè est relictum pro conservandis bonis in agnatione; quia tunc fœminæ essent exclusæ, vt resoluunt Sim. de Prat. de interpr. ultim. volunt. fol. 293. num. 67. & fol. 337. num. 10. & conf. 161. num. 14. & seq. Cardin. Mant. de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 8. Hieron. Gabr. conf. 132. num. 38. cum seqq. lib. 1. Cephal. conf. 251. num. 48. cum seqq. Crauet. conf. 180. num. 1. & conf. 300. num. 6. cum seqq. Bursat. conf. 228. num. 46. lib. 3. Honded. conf. 75. num. 14. cum seqq. lib. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 88. num. 5. & conf. 197. num. 48. & 49. & conf. 680. num. 24. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 47. & conf. 23. num. 10. lib. 3. & conf. 149. n. 23. cum seqq. lib. 5.

lib. 5. *Surd. conf. 96. num. 18. & 27. lib. 1. Anchar. Regien. lib. 1. q. 72. n. 31. & alij, quos refert, & sequitur Fusar. d. q. 352. n. 10. vbi n. 11. cum seqq. declarat quid dicendum si in casu huius coniecturæ masculi non extarent.*

art. 22. n. 25. & conf. 42. n. 9. cum seqq. lib. 5. *Menoch. conf. 171. num. 32. & conf. 420. n. 28. & 32. Anchar. Regien. lib. 3. q. 41. n. 15. Card. Tusch. pract. concl. tom. 3. lit. F. concl. 75. n. 1.*

- 19 Tertia coniectura est, quando testator vocasset masculos de familia, & idem etiam, si tacite de masculis sensisset; nam tunc fœminæ non venirent, ut scribunt *Menoch. conf. 95. num. 127. & conf. 197. num. 64. in fin. & Sfort. Odd. d. conf. 46. num. 42. & 51. Peregr. de fil. comm. art. 14. num. 39. & art. 25. n. 47. & conf. 58. num. 6. lib. 5. & plures alij, quos refert, & sequitur Fusar. d. q. 352. num. 15.*

Verùm fœmina nupta non esse de familia testatoris, ac proinde non admitti ad fideicommissum, quod testator voluit remanere in familia, tenent *Rum. lun. conf. 313. n. 51. lib. 3. Crauet. conf. 831. n. 3. Hieron. Gabr. conf. 132. q. 4. lib. 1. Guier. conf. 3. num. 6. Orlanum. Pedamon. decis. 127. Menoch. conf. 197. n. 46. & seqq. & n. 58. & conf. 680. n. 25. & conf. 739. n. 12. & conf. 1032. n. 17. & conf. 1070. n. 30. Honded. conf. 75. n. 9. & seq. & num. 16. & 28. lib. 1. Alex. Rauden. de analog. cap. 13. n. 27. & seq. & conf. 142. num. 111. & seq. lib. 2. ult. volunt.*

- 20 Quarta coniectura est, quando extat statutum exclusivum fœminarum, quia tunc ad fideicommissum relictum familiæ non venirent fœminæ, ut sentiunt *Card. Mant. d. lib. 8. tit. 12. n. 7. & 10. Ceph. conf. 152. n. 23. lib. 2. Honded. conf. 75. n. 25. lib. 1. Menoch. d. præsump. 88. n. 4. Peregr. d. art. 25. n. 50. in fin. & conf. 58. lib. 5. Fusar. d. q. 352. n. 16. cum seqq. id ipsum intelligentes quando extant masculi; nam tunc verum est fœminas esse exclusas, sed masculis non extantibus, illas censerì eo casu vocatas.*

Cuius quidem sententiæ illud potissimum fundamentum est, quod filia nupta non est de familia testatoris, sed per nuptias definit esse de illa, *Orlan. d. Pedamon. decis. 127. n. 1. Menoch. conf. 197. num. 48. Honded. conf. 75. n. 10. lib. 1.* Tùm quia filia nubendo familiæ patris imponit finem, & dicitur illam extinguere, & augere familiam viri, *Menoch. conf. 348. num. 31. Honded. conf. 75. n. 15. lib. 1. vbi n. 16. subdit, quod fœmina nubendo non potest cōservare agnationem patris; imò nec dicitur de cognomine paterno, ut notat Orlan. d. decis. 127. n. 1. ad med. Quod in tantum verum est ut quamvis sit vidua dicatur de familia viri, retineat domicilium, & gaudeat privilegio dignitatis, ut resoluit Roland. à Valle conf. 86. n. 6. & seq. lib. 2. quem refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. V. concl. 204. num. 8.*

- 21 Quinta coniectura est, quando ex communi usu loquendi homines non solent sentire quod fœminæ veniant appellatione familiæ, ut scribunt *Grat. conf. 67. num. 14. cum seqq. lib. 2. Soc. lun. conf. 168. num. 59. lib. 2. Gozad. conf. 79. num. 7. Hieron. Gabr. conf. 132. n. 45. lib. 1. Menoch. conf. 197. num. 20. Honded. conf. 75. num. 11. lib. 1. qui testantur ex communi usu loquendi fœminas nuptas non dici de familia patris, sed viri, prout eos refert Fusar. d. q. 352. n. 18.*

Hæc ultima opinio absque dubio procederet, vel quando ad fideicommissum vocati sunt nobiles de familia, quia filia nupta non retinet nobilitatem familiæ patris, ut in hac specie considerantur *Honded. conf. 75. n. 10. lib. 1. & Decian. conf. 7. n. 34. lib. 1.* Vel quando fideicommissum esset relictum pro conservandis bonis in agnatione, & familia, ut patet in specie probarunt *Menoch. conf. 95. n. 56. & conf. 197. n. 49. Orlan. de Pedamon. decis. 127. num. 4. Honded. conf. 75. n. 16. & num. 28. vers. tertio dicitur, lib. 1. Peregr. in tract. de fideicom. art. 14. num. 37. vers. quamvis, & conf. 31. num. 7. lib. 4.*

- 22 Sexta coniectura est, quando testator constituit fideicommissum successivum, & duraturum in familia, ut quia adessent verba in substitutione, quæ perpetuitatem important, puta, in infinitum, vel in perpetuum, *Natt. conf. 676. num. 42. Crauet. conf. 180. num. 1. Sim. de Pret. de interpret. ult. volunt. fol. 190. num. 36. Alex. Raud. de analog. lib. 1. cap. 13. num. 27. Hieron. Gabr. conf. 132. q. 4. num. 40. lib. 1. vbi admittit, aliis concurrentibus, alias non, Surd. conf. 96. num. 27. & seq.*

Prima verò, & principalis maximè retinenda esset, quando fœmina nupta fuisset alicui de sua familia; nam satis diceretur conservasse familiam, & agnationem, ut advertunt *Crauet. conf. 656. n. 10. & conf. 831. n. 3. & 6. & conf. 877. Pars. conf. 1. n. 58. cum seqq. lib. 3. & Sfort. Odd. conf. 40. n. 60. in fin. Menoch. conf. 730. n. 12. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. resol. 158. n. 4. Card. Mant. de coniect. ult. volunt. lib. 8. tit. 12. n. 10. vbi dicit ex verisimili mente testatoris hanc fœminam in familia nuptam præferri debere cæteris agnatis masculis remotioribus, Rot. in Florentina fideicommissi de Cambius 9. Iunij 1627. coram R. P. D. Dunozeito, vbi subdit prædictos Doctores procedere, & loqui quando sunt vocati proximiores de familia, vel quando vocatur familia; secus quado testator gradatim substituit vnam litteram alteri, & earum descendentes masculos exclusis fœminis, nam cum masculus natus ex fœmina etiã nupta in familia nō dicatur masculus ex masculo, in eo non verificatur ista qualitas, iuxta ea quæ tradūt *Bellon. lun. qui ita distinguit, & respondit conf. 2. à n. 72. usque ad fin. Alex. Rauden. conf. 3. n. 25. & 26. lib. 1. vbi conciliat opiniones Socin. lun. conf. 15. per totum lib. 4. Curt. lun. conf. 117. col. pen. Beron. conf. 96. n. 12. & 13. lib. 2. sicuti in feudo exclusivo fœminarum consanguinei non excluduntur ab utrinque coniunctis, nam vinculum cognationis non attenditur, idem *Bellon. d. conf. 2.***

- 23 Septima coniectura est, quando testator fœminas dotavit; nam isto casu fœminæ non censentur vocatæ secundum *Cualcan. decis. 16. num. 6. p. 3. Menoch. conf. 197. n. 55. ver. de cunctis, Hieron. Gabr. d. conf. 132. q. 4. num. 41. lib. 1. vbi subdit, quod quando fœminas dotavit testator, censetur aliud voluisse illas habere præter dotem, & sine dubio quando prohibuit eas plus habere.*

- 24 Octava coniectura est, quando testator proprias filias exclusit, eas dotando, & masculos hæredes fecit; nam si exclusit proprias filias fortius præsumendum est voluisse excludere omnes remotiores, & ita in specie scribunt post multos à se relatos, *Menoch. conf. 197. num. 52. & Fusar. d. q. 352. num. 23. vbi reprobatur Paris. Peregr. & alios.*

- 25 FAMILIÆ appellatione venit fœmina nupta ad fideicommissum, quod testator voluit remanere in familia, ut per tex. in l. pater nubenti, & in l. filius emancipatus. ff. de collat. dot. & in l. fin. C. de verbor. signif. tenent *Paris. conf. 23. num. 45. lib. 1. & conf. 88. n. 20. lib. 2. & conf. 35. col. 1. & 2. & conf. 81. num. 10. & 24. lib. 3. Soci. lun. conf. 2. n. 16. lib. 2. Golad. conf. 34. n. 10. Bertach. de Episcop. p. 4. num. 143. Dilect. de art. testam. tit. de substitut. cap. 22. per totum, Decian. conf. 7. num. 30. & seq. lib. 1. Hieron. Gabr. q. 195. n. 3. lib. 1. Mascari. de probat. concl. 1236. n. 42. & Sfort. Odd. conf. 46. n. 41. & 44. Valasq. de Auctario, l. 40. Tauri glos. 9. num. 14. Peregr. de fideicom. art. 14. num. 37. & Appel. Iur. Aug. Barbof.*

conf. 2. n. 75. *Tiraq. de retract. lig. §. 14. glos. 2. n. 10. Crass. con. 31. n. 3. Prout & in emphyteusi, Abb. con. 81. n. 28. Card. Mantie. de tacitis & ambig. convent. lib. 22. tit. 18. n. 48* Idem est in statuto exclusiuo fœminarum, nam vinculum maternum exclusum, & impertinens non attenditur, *Abb. d. conf. 81. & fuit dictum in Romana de Lante 24. Ianuarij 1582. coram sanctæ mem. Clemente VIII.*

33. **FAMILIÆ** appellatione veniunt gener, & nurus, l. ult. C. de verb. signif. *Ranch. concl. 197. p. 1. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 75. num. 2. & 3. Fusar. de substit. q. 352. n. 2.*

34. **FAMILIÆ** appellatione, lato sumpto vocabulo veniunt omnes, qui ferunt eadem arma, & insignia, vt tradit *Menoch. de presumpt. lib. 4. pres. 83. num. 12. ad supm.* quem refert *Anton. Monac. Florent. decis. 71. num. 16.*

35. **FAMILIÆ** appellatione, non comprehenduntur bastardi, vt scribunt *Barr. in l. tutelæ. n. 3. ff. de capit. dimin. Molin. de primog. lib. 1. cap. 4. num. 45. cum seqq. Castil. l. 17. Tauri. verb. de sus hijos, vers. quero filij, Gar. Giron. de privilegior. seu exempt. explicat. n. 149. cum seqq.*

36. **FAMILIÆ** appellatione, in prohibitione alienationis non comprehenduntur extâtes vltra quartum gradum, nisi facta sit per verba præcisa, & vniuersalia, puta, qua testator dicit, quod vult bona sua perpetuo apud suos, seu in familia remanere; quia tunc in infinitum venirent, ita *Dec. conf. 23. n. 4. & Steph. Manchin. concl. 228. p. 4.*

37. **FAMILIÆ** appellatione in testamento, quando plures sunt familiæ eiusdem cognominis, ex præsumpta quadam mente venit illa, de qua ipse testator natus est dumtaxat, *Alex. conf. 213. num. 1. vel seq. lib. 1. Paris. conf. 51. n. 5. & 10. vol. 2. Menoch. conf. 233. n. 16. & seq. Menoch. conf. 106. n. 218. & 226. Rot. in Ilcinen. iurispatronatus 18. Decembris 1615. coram bonæ mem. Raboldo, impressa per Farin. decis. 697. n. 6. p. 1. recens. vbi n. 7. subdit familiam aggregatam dici esse de stirpe, & sanguine illius familiæ, cui aggregata est, refert *Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 930. n. 14. & antea tom. 4. c. 645. n. 6.**

38. **FAMILIÆ** suæ, vel eius appellatione in testamento veniunt descendentes à testatore, vt per *Menoch. conf. 1177. n. 5. & 6. vbi n. 7. subdit quod testator vocans familiam vt in ea bona conferrentur censetur solum vocasse suam, & n. 10. ait quod familiæ suæ rectæ, siue transuersali relictum, intelligitur de transuersalibus inter se, à testatore tamen descendibus.*

39. **FAMILIÆ** suæ, vel eius appellatione in testamento veniunt descendentes à testatore, vt per *Menoch. conf. 1177. n. 5. & 6. vbi n. 7. subdit quod testator vocans familiam vt in ea bona conferrentur censetur solum vocasse suam, & n. 10. ait quod familiæ suæ rectæ, siue transuersali relictum, intelligitur de transuersalibus inter se, à testatore tamen descendibus.*

40. **FAMILIÆ** appellatione, vbi conditio imponitur, vt hæres, seu legatarius contrahat matrimonium cum aliqua de familia, venit persona in gradu permissio à Iure Canonico, quamvis obtineri possit dispensatio, quia verba testamenti intelligenda sunt secundum Ius commune, non secundum speciale quoddam per dispensationem obtineri potest, l. fin. ff. de his qui veniam aet. impetr. ita docet *Cardin. Mantie. de coniect. ult. volunt. lib. 11. tit. 18. n. 6. quem refert, & sequitur Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 33. num. 9.*

S V M M A R I V M.

1. *Familie appellatione comprehenduntur domestici omnes, & in seruitio existentes.*
2. *Familie appellatione pro qua fornarius, vel molendinarius se obligauit, venit illa, quæ in eadem mansione, vel sub eadem claue viuunt.*

3. *Familie appellatione in legato ei relictæ comprehenditur ille, qui testatori inserviebat in officio custodis viridarij.*

Familia seruilis.

A P P E L L. X C V.

FAMILIÆ appellatione comprehenduntur domestici omnes, & in seruitio existentes, l. adiles. ff. de adilit. edict. l. 1. §. familia, ff. de vi, & vi armata, *Matth. de Affict. in tract. de iure probom. §. 3. num. 5. Alex. conf. 178. in princ. lib. 6. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 3. lit. F, concl. 75. num. 5.* Intellige verum, si habitant in eadem domo, & non in diuersis, nec diuisim, secundum *Boër. decis. 213. num. 13. & 15. Castil. l. 17. Taur. verbo di sus hijos, vers. quero filij, Garc. Girond. de privileg. & exempt. explicat. n. 149. cum seqq. Ferrer. in consuet. Cathalon. glos. 1. num. 336. cum seq.*

FAMILIÆ eiusdem appellatione, pro qua fornarius, vel molendinarius se obligauit venit illa, quæ in eadem mansione, vel sub eadem claue viuunt, ita *Boër. decis. 233. num. 1. 3. & 4. Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. E, concl. 431. num. 4. de quo tamen latius infra Appell. 96. n. 2.*

FAMILIÆ appellatione in legato illi relictæ comprehenditur ille, qui testatori inserviebat in officio custodis viridarij, & ipsius expensis vivebat, ac in eiusdem imperio existerat, quæ omnia faciunt vt quis dicatur de familia, l. pronuntiatio. §. seruientium. ff. de verb. signif. d. l. 1. §. familia, latè *Mandof. reg. 3. q. 19. num. 1. & 2. & reg. 32. q. 10. n. 3. in terminis Stephan. Gratian. disceptat. forens. tom. 3. cap. 533. n. 27.*

S V M M A R I V M.

1. *Familiarium appellatione qui verè & propriè veniant, ostenditur.*
2. *Testator vbi reliquit fideicommissum suis familiaribus, veniunt ij, quos testator circa se, & sui cultus gratia tenebat, continuos commensales domi suæ.*
3. *Familiarium appellatione in interdicto qui veniant, ostenditur.*
4. *Familiares Papa qui dicantur, ostenditur.*
5. *Familiarium Episcopi appellatione ad Ordines accipiendos veniunt illi, qui per triennium cum Episcopo fuerint commorati, & presentes inservierint.*
6. *Cardinales veniunt appellatione familiarium Papa.*

Familiares.

A P P E L L. X C V I.

FAMILIARIVM appellatione, verè illi comprehenduntur, qui expensis illius, cuius dicuntur familiares, continuo viuunt, & morantur cum eo, indèque continui commensales dicuntur, cap. sicut nobis de verb. signif. lib. 6. vbi *Franc. num. 4. vers. sexio nota, Anchor. conf. 398. D. R. num. 2. Egid. Bellam. conf. 20. num. 9. vers. de familiaribus, Ludou. Gom. in regul. de impetrant. benefic. vacanti. per obitum famil. quest. 13. in princip. vbi, quoddam duo debent concurrere copulatiue, quoddam scilicet inserviant*

uiant actu, & uiuant expensis domini, Mascard. de probat. concl. 755. Christoph. de Pace ad leges styli. l. 32. num. 26. cum seqq. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 3. lit. F, concl. 72. num. 1. & 29. vbi num. 30. idem dicit de consanguineo, filio, aut coniuncto, & num. 37. subdit, quod familiaris dicitur qui etiam non est actualiter in seruitio, nec uiuit expensis domini, quando recessit reuersurus; & num. 41. quod sufficit commensalitas, licet sit extra domum, & quod sufficit pars in pecunia, licet non in speciebus.

2 FAMILIARIVM appellatione vbi testator reliquit fideicommissum suis familiaribus, veniunt ij, quos testator circa se, & sui cultus gratia tenebat continuos commensales domi suae, l. alimenta, §. libertis, in fine, ff. de alimen. & cib. legat. Barbar. conf. 82. col. 3. lib. 4. Castren. conf. 240. Praemissis allegationibus, num. 2. lib. 1. Bero. q. 35. num. 3. & 4. Sclua in tract. de benefic. p. 3. q. 11. num. 12. Gig. in tract. de pension. q. 25. n. 5. Simo. de Prat. de interpretat. ultim. volunt. fol. 290. n. 35. quos refert, & sequitur Fusar. in tract. de substit. q. 376. num. unico.

3 FAMILIARIVM appellatione etiam in odiosis, dum scilicet interdicitur Petrus cum familia, continentur omnes, qui sunt de domo illius, & sub potestate paterna, ac dominatiua, puta serui, & famuli in eadem domo viuentes, vel quia expensis domini aluntur, vt Oeconomus, & alij Officiales, quamuis habitent extra domum. Ita scribit Henrig. in sum. lib. 13. cap. 48. §. 5. vers. nomine.

4 FAMILIARIVM Papae appellatione, quoad effectum reservationis, veniunt omnes Referendarii, & alij Officiales ex palatio Apostolico panem habentes, Prothonotarii, Subdiaconi, Auditores Rotae, Acolyti, Cubicularij, etiam honoris nuncupati, Scutiferi, Secretarii, literarum Apostolicarum scriptores, Milites S. Petri, reliquique officiales Romano Pontifici pro tempore esistenti in Palatio deferuientes, aut custodiam facientes, licet in eodem non habitauerint, nec habitent, nec in tinello comederint, nec comedant: ita colligitur ex Constitutionibus Pauli 3. & Iulij etiam 30. necnon ex reg. 1. §. 5. & 6. Cancell. vt tradunt Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. F, concl. 73. num. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 51. num. 16. cum seqq.

5 FAMILIARIVM Episcopi appellatione, ad Ordines accipiendos veniunt illi, qui per triennium cum Episcopo fuerint commorati, & praesentes inferuerint: non tamen illi, qui absunt, licet sumptibus Episcopi vixerint ad formam Conc. Trid. sess. 23. de reformat. cap. 9. & ita tradunt Maiol. de irregular. lib. 4. cap. 2. n. 5. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 26. vers. sortius casus, Vgolin. de potest. Episc. cap. 26. §. 4. Prosper. de August. in additionibus ad Quarant. in sum. Bullarij, verbo, ordo, vers. limita in eo. Molfes. in sum. tract. 2. cap. 2. n. 3. cum seqq. & alij plures per me citati de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. §. n. 6. vbi n. 18. quaero, an magister curiae Episcopalis appellatione familiarium Episcopi veniat ad hoc effectum.

6 FAMILIARIVM Papae appellatione veniunt Cardinales, Oldrad. conf. 48. In commune, Ludou. Gomez Episcop. Sarnen. decis. 10. lib. 1. post decisiones impressas Reuerendissimi Domini mei Coccini Rotae Decani.

SVMMARIVM.

- 1 Famulorum appellatione in legatis veniunt tantum famuli tempore testamenti.
- 2 Pistor, fornarius, molendinarius, seu barbitonsor promittens seruire pro tota familia,

si illa nimium creuerit, non tenebitur nisi pro modo familiae, quae extabat tempore conuentionis.

3 Famulorum appellatione in priuilegijs veniunt famuli futuri.

4 Famuli personarum habentium priuilegium celebrandi, vel diuinis interessendi tempore interdicti, ad diuina audienda, seu celebranda licite admittuntur, vt etiam alij eorum loco subrogati si infirmi, seu absentes sint.

Famulus.

APPELL. XCVII.

FAMVLORVM, seu familiae appellatione vbi-
1
cunque sit legatum à testatore, continentur tantum famuli tempore testamenti, l. si ita. ff. de auro, & arg. leg. Capell. Tholos. decis. 190. Bonacof. de famulis q. 121. Vnde, Pilen. q. 48. arg. cap. quanto de censib. resoluerebat, quod si pistor, vel fornarius, aut similes conueniant pro parua pensione coquere panes pro tota familia, quae postea nimium creuerit, non tenebuntur, nisi pro modo familiae, quae extabat tempore conuentionis, idemque in molendinario, vel barbitonsore, & similibus, cum quibus similes conuentiones fieri frequens est, eadem ratione resoluunt omnes, qui Pileum sequuntur, latè proseguuntur Ias. in l. quominus. ff. de fluminib. à n. 136. Albert. Brun. de augm. concl. 10. Boër. dec. 213. n. 9. Roland. à Valle conf. 1. n. 173. lib. 2. Thesaur. decis. 226. Card. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 431. n. 3. Roderic. de annuis redditibus lib. 2. q. 15. n. 95. Valasc. conf. 58. à n. 4. tom. 1. Perez. de Lara de annuer. & capell. cap. 16. n. 7. cum seqq.

FAMVLORVM appellatione in priuilegijs veniunt famuli futuri, ac proinde, priuilegium concessum pro se, & famulis ad ipsos extenditur, ita Bonacof. d. tract. de famul. q. 26. Vnde quia famuli singularium personarum, habentium priuilegium vt tempore interdicti celebrare, vel Diuinis interesse possint, ad Diuina audienda, seu celebranda eodem tempore licite admittuntur iuxta, tex. in cap. licet, vers. cum conceditur, de priuileg. lib. 6. cum latè traditis per Nauar. in man. cap. 27. n. 181. Vgolin. de censur. tab. §. c. 8. §. 4. n. 2. Sayr. in simili tract. lib. 5. cap. 5. n. 29. cum seqq. Henrig. in sum. lib. 13. cap. 48. §. 5. idè vno, vel pluribus ex famulis absentibus, aut infirmis, totidem alios assumi posse absque fraude, notant Nauar. & alij post illum proximè citati, & ex Ioan. Andr. in regul. qui sentit lib. 6. pluribusque aliis comprobatur Surd. conf. 262. num. 35.

Fideiussor.

APPELL. XCVIII.

FIDEIUSSORIS idonei appellatione venit ille,
1
qui habet stabilia, vel multa mobilia, quae aequiualeant valori litis, de qua agitur, & quod sit facilis ad conueniendum, ita Ias. in l. 2. in princ. ff. qui satisf. cogant. Card. Tusch. pract. concl. tom. 3. lit. F, concl. 331. & tom. 7. lit. S, concl. 41. n. 1. Surd. decis. 295. n. 11. vbi n. 12. subdit, quod illa bona debet possidere in loco iudicii, Farin. in praxi crimin. q. 33. n. 79. cum seqq. Cardos. in prax. iudic. & Aduocat. verbo fideiuss. n. 31. Muscatel. in praxi ciuili, p. 3. glos. expensis, n. 48. Maur. in tract. de fideiussorib. p. 2. sect. 2. cap. 2. n. 38. cum seqq. Hering. in simili tract. cap. 8. n. 53. cum seqq. Vnde secus si mobilia possideat, quia tunc cum de facili asportari possint pro idoneo non habetur, Farin. in praxi crimin. q. 33. num. 80. quera refert Maur. citato loco.

S V M M A R I V M.

- 1 Posthumus non venit filiorum appellatione, nisi ex indiciis appareat testatorem de eo sensisse.
- 2 Posthumus venit appellatione filiorum in tutelis.
- 3 Nati solum tempore testamenti, vel mortis testatoris veniunt filiorum appellatione ad fideicommissum purum, vel in diem certam relictum.
- 4 Filiorum appellatione ad fideicommissum purum veniunt nondum nati, ubicunque ex aliquibus coniecturis potest colligi testatorem de nascituris post eius mortem sensisse.
- 5 Nati & concepti post testatoris mortem veniunt in fideicommissio puro appellatione filiorum, quando testator vocasset filios alicuius, qui testamenti tempore filios non habebat, vel in numero plurali vocasset filios illius, qui unum tantum habebat.
- 6 Nascenturi veniunt appellatione filiorum in fideicommissio puro quando vocati essent filij plurium, quorum unus habebat filios, alius non.
- 7 Filiorum appellatione in fideicommissio puro, vel in diem certam relicto, veniant nati post mortem testatoris quando dispositio esset concepta verbis vniuersalibus.
- 8 Fideicommissum quando esset relictum filiis alicuius, eius tamen tunc viventis contemplatione tunc debebitur, etiam natus post mortem testatoris.
- 9 Nati etiam post mortem testatoris veniunt appellatione filiorum ad fideicommissum sub conditione, dummodo intra tempus purificata conditionis.
- 10 Concepti habentur pro natis ad sui fauorem.
- 11 Testator vocans filios per pronomen, suos, ad fideicommissum relictum sub conditione, videtur sentire etiam de natis post eius mortem, dummodo nascentur intra tempus purificata conditionis.
- 12 Filiorum & heredum appellatione veniunt filij etiam non heredes.
- 13 Legitimi filij tantum, non vero naturales nec spurij, veniunt appellatione filiorum quando ipsi positi sunt in conditione ad excludendum substitutum, sed contrarium verius, n. 19.
- 14 Naturales vocatis filiis non admittuntur ad maioratuum successionem.
- 15 Naturales non admittuntur ad fideicommissum relictum filiis, maxime si veris filiis esset relictum.
- 16 Verba verè & naturaliter in conditionibus oportet intelligi.
- 17 Naturales non continentur in concessione
- emphyteusis pro se & filiis.
- 18 Beneficium l. hac edictali §. ex imperfecto C. de testam. & dispositio l. si unquam, C. de reuoc. donat. non prodest illegitimis.
- 20 Naturales non veniunt appellatione filiorum quando ipsi positi sunt in conditione ad excludendum substitutum, si constiterit testatorem voluisse eos excludere.
- 21 Legitimi necessario requiruntur ubi dictum fuerit, si decesserit sine liberis legitimis, & naturalibus, vel ex legitimo matrimonio procreatis.
- 22 Naturales substitutum non excludunt, si testator est in dignitate constitutus, nisi & ipse testator naturalis sit, ut num. 23.
- 24 Filia ubi propter masculos excluduntur, non debent excludi si testamentum à sœmina factum proponamus.
- 25 Naturales substitutum excludunt quamvis testator sit nobilis, si ipse in alia testamenti parte de naturalibus fecit mentionem.
- 26 Filia testatoris si sit quæ grauatur restituere, si sine liberis decesserit, non admittuntur naturales etiam legitimati, ut num. 28.
- 27 Impudicitia qualibet mascula in feminis sœdior, & detestabilior est, quàm in viris.
- 29 Vxor si virum grauauerit sub ea conditione, si sine filiis decesserit, minimè de filiis naturalibus mariti intellexisse videtur.
- 30 Vxores filios naturales viri sui odio habent.
- 31 Substitutus, si filius legitimus sit, & naturalis ipsius testatoris, non excluditur à naturali filio grauati.
- 32 Spurij odiosi sunt, & legibus incogniti, nec filiorum nomine habentur digni.
- 33 Spurij non excludunt substitutum sub conditione, si sine liberis, &c. etiam generalibus verbis prolata.
- 34 Conditio, si sine liberis, quando adiicitur persona, quæ filios legitimos habere non potest, sed solum spurios, de quibus intelligatur ostenditur.
- 35 Illegitimi, an, & quando veniant in legis dispositionibus, quæ filiorum faciunt mentionem remissuè.
- 36 Legis ratio quando est certa, & omnibus filiis equaliter conuenit, de omnibus etiam illegitimis est intelligenda.
- 37 Illegitimi sine venia parentes suos in ius vocare non possunt.
- 38 Parricidij pena omnes etiam illegitimos, complectitur.
- 39 Patri non solum filiam legitimam, sed etiam naturalem, & spuriam in matrimonium ducere prohibetur.
- 40 Illegitimos comprehendunt pena imposita filiis

filii reorum, l. maiestatis diuinæ, & humanæ.

- 41 l. si vnquam. C. de reuocand. donat. etiam in naturalibus locum obtinet.
- 42 Legis ratio si solis legitimis conueniat de his tantum intelligi debet.
- 43 Filij quinque illius, qui se à tutela excusare intendit debent esse legitimi.
- 44 Filij omnes veniunt in legum dispositionibus, quotiescunque materia subiecta, vel legis ratio, & mens non repugnat.
- 45 l. hac consultissima. §. ex imperfecto, C. de testam. habet locum etiam in filiis naturalibus.
- 46 l. qui duos 10. §. cum in bello, ff. de rebus dub. æquè locum habet in legitimis, & in naturalibus.
- 47 Statutorum in dispositione veniunt naturales, nisi ratio statuti solis legitimis conueniat.
- 48 Filia continentur appellatione filiorum.
- 49 Masculinum concipit femininum.
- 50 Filiorum appellatione an filia comprehendantur ex impropriate, aut secundum propriam significationem diuersæ sententia.
- 51 Filij appellatione femininum non continetur ex vi verbi, nec ex communi loquendi usu, sed aliquando per interpretationem extensiuam.
- 52 Filiorum appellatione si non ex verbi proprietate, saltem ex communi usu loquendi filia comprehenduntur.
- 53 Filiorum appellatione veniunt filia, etiamsi vocati essent filij legitimi, & naturales.
- 54 Penalibus, & odiosis veniunt & omnia, quæ sublata verborum significatione continentur.
- 55 Filiorum appellatione in materia etiam penali, & odiosa, nisi diuersa ratio milites in masculo, & in femina.
- 56 Verba in contractibus à communi loquendi usu interpretationem accipiunt.
- 57 Filia veniunt in forma concessionis emphyteusis accepta pro se, & filiis.
- 58 Testator ubi vocauit filios masculos, tunc filia non veniunt, nec dicuntur vocata etiam post masculos.
- 59 Testator quando in una parte testamenti vocauit masculos, si in alia parte fecit mentionem de filiis, eorum appellatione veniunt filia, quando non sunt coniectura, in contrarium.
- 60 Femina non veniunt appellatione filiorum, quando in Civitate extat statutum exclusiuium faminarum.
- 61 Femina non veniunt appellatione filiorum, quando testator fecit substitutionem pro agnationis conseruatione.
- 62 Femina non veniunt appellatione filiorum, quando testator discretinè loquutus fuit de masculis, & feminis.
- 63 Testator quando propinquiores feminas exclusit instituendo masculos, & illis substituit filios, tunc solum masculi dicuntur vocati.
- 64 Femina non veniunt appellatione filiorum in testamentis, quando extat statutum quod verba testamentorum intelligantur ad litteram.
- 65 Masculinum quando cum aliqua qualitate exprimitur, non concipit femininum.
- 66 Filia non veniunt appellatione filiorum, quando testator apposuit qualitatem filio vocato, quæ non conuenit femina.
- 67 Femina non veniunt appellatione filiorum, si ex eo absurdum, seu plures impropriates sequerentur, vt num. 68.
- 69 Femina non veniunt filiorum appellatione, quando repugnat communis loquendi usus.
- 70 Femina non veniunt appellatione filiorum, quando ex consuetudine homines non solent bona illa relinquere feminis; vel femina esset incapax bonorum, vt num. 71.
- 71 Primogenituram perpetuam pro se filiis, & descendantibus, ubi testator constituit, non censetur intellexisse de feminis.
- 72 Femina non veniunt appellatione filiorum de iure Longobardorum.
- 73 Femina non veniunt appellatione filiorum, quando substituta esset pia causa.
- 74 Adoptiui filij non veniunt filiorum appellatione, ac proinde in fideicommissis, & conditione, si sine liberis substitutum non excludunt.
- 75 Adoptiui filij veri non sunt.
- 76 Adoptiui in contractibus feudis, & maioratu non veniunt appellatione filiorum.
- 77 Adoptiui filij, an, quando, & quibus casibus veniant appellatione filiorum, & substitutum excludant ostenditur.
- 78 Arrogati non veniunt appellatione filiorum.
- 79 Filij spirituales non veniunt in fideicommissis, & conditionibus appellatione filiorum, nisi ex verbis, aut mente testatoris id specialiter colligatur.
- 80 Legitimati an veniant appellatione filiorum in fideicommissis, relictis filiis remissuè.
- 81 Nepotes quod veniunt sub nomine filiorum, qui teneant Doctores referuntur, & qui negent, num. 83. concordantur verò n. 84.
- 82 Pronepotes veniunt appellatione nepotum.
- 83 Nepotes in dubio filiorum appellatione non continentur in contractibus.
- 84 Emphyteusis quando est accepta pro se, & filio quem nominauerit, non potest nominari nepos.
- 85 Nepotes sub filiorum appellatione inclusi non sunt, quando sumus in substitutione facta in contractu.

- 89 Declaratur tex. in cap. 1. §. & si clientulus, de alienat. feud.
- 90 Filiorum nomine si ij deficiant veniunt nepotes in emphyteuſi, & in maioratu, ut num. 91.
- 92 Nepos an aliquo caſu extantibus filiis primi gradus admittatur remiſſiue.
- 93 Nepotes in dubio non veniunt appellatione filiorum in legis diſpoſitionibus, niſi ex verbis, aut efficaci coniectura colligatur mens legis, quod voluerit diſpoſitionem ſuam ad nepotes extendi, ut num. 94.
- 95 Declaratur text. in l. filium habeo. ff. ad Macedon.
- 96 Nepotes legitimi Presbyterorum non cadunt ſub prohibitione, ne in Eccleſiis, quas aui obtinuerunt valeant miniſtrare.
- 97 Pœna l. quilibet, §. filij. C. ad leg. Iul. maieſtat. an nepotes comprehendat oſtenditur.
- 98 Nepotes in dubio appellatione filiorum non veniunt in privilegiis, nec in teſtamentis, aut tutela datione, ut num. 99.
- 100 Nepotes filiorum appellatione illis deficientibus admittuntur, quando diſpoſitio futurum reſpicit euentum, aut tempore mortis ipſius grauati non extabant filij, ſed tantum ſupererant nepotes ex eis.
- 101 Filius quando viuit, & ex eo nepos, tunc filius ſolus admittitur filiorum appellatione.
- 102 Filij, & nepotes ex alio filio, quando extarent, tunc filius præferri debebit, & ſolum cenſeretur vocatus nepos non extantibus filiis.
- 103 Nepotes veniunt appellatione filiorum, quando diſpoſitio eſſet facta à iuris perito, ſecus ab idiota, & imperito.
- 104 Nepos venit appellatione filiorum, ubi teſtator in vita illum vocabat filium, & eum ut filium tractabat.
- 105 Nepotes veniunt appellatione filiorum, quando teſtator vocauit natos, & naſciturus.
- 106 Nepotes veniunt appellatione filiorum, quando ſumus in diſpoſitione de ſui natura habente tractum ſucceſſuum, & perpetuum.
- 107 Nepotes veniunt ſub nomine filiorum quando ratione agnationis, & pro conſeruandis bonis in familia fideiſcommiſſum eſſet relictum.
- 108 Nepotes filiorum appellatione continentur, ubi teſtator vocauit filios in ſtirpes, & non in capita.
- 109 Nepotes filiorum appellatione veniunt quando aliàs ſequeretur abſurdum, & irrationale.
- 110 Nepotes quando abinteſtato vnà cum filiis erant ſucceſſuri teſtatori, tunc debent ad-

mitti ad fideiſcommiſſum.

- 111 Nepotes veniunt quando teſtator vocauit filios in inſinitum, vel in perpetuum.
- 112 Nepotes cenſerentur excluſi, ſi teſtator vocaſſet filios primi gradus.
- 113 Nepotes cenſerentur excluſi, ſi vocarentur filij aliqua qualitate, quæ non inſit nepotibus, vel quando nominatim filiis relictum eſſet.
- 114 Filiorum appellatione non veniunt nepotes, ubi teſtator vocauit filios cum diſtinctione, meis.
- 115 Verbum, ſuperſtites, habet vim expreſſionis proprii nominis, & ad filios primi gradus iam nominatos eſt reſtitutum, nec extenditur ad nepotes.
- 116 Filiorum appellatione veniunt nepotes, quando tempore vocationis impoſſibile erat extare filios primi gradus.
- 117 Monasterium habetur loco filij, & facit deficere conditionem, ſi ſine liberis, ac ſubſtitutum excluſit.
- 118 Monasterium capax bonorum in communi admittitur ad maioratum ſucceſſionem, & ad emphyteuſim, ad quam vocatur filius.
- 119 Teſtamentum poſthumi agnatione rumpitur.
- 120 Teſtamentum antea factum rumpitur per profeſſionem in religione capaci incommo-di emiſſam.
- 121 Ratio deciſionis tex. in eap. in præſentia, de probat. enucleatur, & num. 122. & 123.
- 124 Monasterium facit deficere conditionem ſi ſine liberis, & ſubſtitutum excluſit etiam in foro Conſcientiæ.
- 125 Bigamus grauatus monasterium ingreſſus ex diſpenſatione Papa, facit deficere conditionem ſi ſine liberis, & ſubſtitutum excluſit.
- 126 Monasterium facit deficere conditionem ſi ſine liberis, etiam ſi monachus, grauatus apoſtataret.
- 127 Subſtitutio, an & quando euaneſcat ſi grauatus fiat clericus Eccleſia ſecularis in ſacris conſtitutus, oſtenditur. & num. 128.
- 129 Grauatus quando eſſet ingreſſus monasterium incapax bonorum in communi, non deficit conditio ſubſtitutionis.
- 130 Subſtitutus an admittatur ſtatim quod grauatus emiſerit profeſſionem in Religione bonorum in capaci in communi, an vero mors naturalis ipſius grauati debeat expectari, oſtenditur, & num. 131. & 132.
- 133 Monasterium non excluſit ſubſtitutum quando non ſucceſſit grauato, quia repudiauit hereditatem.
- 134 Monasterium caret iure excluſendi ſubſtitutum,

stitutum, ubi ingressus grauat in illud non habuit effectum.

- 135 Monasterium non excludit substitutus si grauatus fecit in illo professionem, sed tamen irritam.
- 136 Monasterium non excludit substitutum si grauatus illud fuerit ingressus, non ut Religionem profiteretur, sed ut ibi penitentiam ageret.
- 137 Substitutio euanesceat si grauatus efficiatur oblatus se & sua tradens Ecclesie seculari, vel si in manibus Episcopi obtulerit se monachalem regulam seruaturum.
- 138 Pia causa ubi substituta est nullo modo excluditur per professionem grauat, sed succedet post mortem naturalem grauat, monasterio interim bonis gaudente.
- 139 Proceat quamuis causa pia substituta sit minus pia quam monasterium.
- 140 Proceat etiam quamuis pia causa non esset immediate substituta, sed immediate.
- 141 Testator ubi partim substituit causam piam, & pro alia parte aliquem priuatum, grauat proficente postea in Religione capaci, si causa ille substituta non sint re, aut verbis coniuncta, monasterium succedet in tam partem cause profana priuati, & causa pia succedet in suam.
- 142 Filius alter testatoris si esset substitutus succedet ille in fideicommissio excluso monasterio ubi grauatus professus fuit, quicquid contrarium teneant relati, num. 143.
- 144 Monasterium excluditur a substituto si ille esset aliquis de familia adiecta ratione, & causa, quia vult bona conseruari in agnatione & familia.
- 145 Grauatus si priusquam fuisset monasterium ingressus instituit heredem extraneum, tunc substitutus erit admittendus excluso monasterio.
- 146 Conditioni si sine liberis si aliquid adiciatur, ex quo appareat testatorem de filiis veris & naturaliter genitis intellexisse, tunc substitutos excluso monasterio admittitur, quicquid contrarium teneant relati, num. 147.
- 148 Grauatus quando fuit ingressus monasterium ut fraudaret substitutum, tunc substitutioni locus erit excluso monasterio, fraudis vero coniectura qua sint referuntur, ut num. 150. & 151.
- 149 Fraus non presumitur in dubio.
- 152 Monasterium quando quis fuit ingressus blanditiis & suasionibus Prelati, tunc monasterium non succedet, sed substitutus erit admittendus.
- 153 Condicio si sine liberis, quando respuerit personam testatoris, licet ipse non relictis liberis ingrediatur Religionem, non excluditur substitutus, sed ille excluso mo-

naasterio succedet.

- 154 Statutum, vel consuetudo quando extat quod verba testamentorum ad litteram intelligantur, tunc substitutus succedet monasterio excluso.
- 155 Statutum si in ciuitate extat quod monasterium, vel ingressi in illud non succedant, illud seruandum erit.
- 156 Consuetudo quando extat in ciuitate quod monasterium ingressi abintestato non succedant parentibus & agnatis, monasterium non excludit substitutum.
- 157 Monasteria non succedunt monachis professis in Regno Gallia.
- 158 Monasterium excluditur si condicio, si sine liberis, &c. apponatur in contractibus onerosis, seu dispositionibus inter vivos.
- 159 Monasterium excluditur quando testator illud expresse exclusisset, vocando substitutum si grauatus heres sine liberis decederet, quamuis contrarium teneant relati, num. 160.
- 161 Testator si dixisset, si decesserit sine veris filiis, tunc substitutus excluso monasterio admittitur.
- 162 Monasterio excluso substitutus succedet si dictum fuit, si decesserit sine filiis masculis.
- 163 Monasterium excluditur quando dictum esset, si decesserit sine filiis legitimis, & naturalibus, & succedit substitutus.
- 164 Testator si dixisset, si decesserit sine filiis, non secundum iuris interpretationem, tunc condicio substitutionis non deficit, quamuis grauatus monasterium sit ingressus.
- 165 Substitutio quando esset concepta in hunc modum, si sine liberis decedat, succedat Titius, & non alius, tunc substitutus monasterio excluso admittitur.
- 166 Pili Titij quando dispositiue essent vocati, & eis deficientibus sit datus substitutus, si Titius ingrediatur Religionem, monasterium non excluderet substitutum.
- 167 Grauatus habens filios quando proficetur in Religione, tunc excluditur substitutus, & non succedit monasterium.
- 168 Testator quando heredi grauato aliquid reliquisset, si monasterium ingrediatur, tunc per substitutum excluderetur monasterium.
- 169 Grauatus quando viuo testatore ingrederetur Religionem post testamentum conditum, tunc non succedet monasterium, sed substitutus.
- 170 Testator quando instituit filium in sacris iam constitutum, aut professum, & ei decedenti absque liberis substituat tertium, tunc voluit clare hunc Ecclesie, & monasterio preferri.
- 171 Grauatus qui est pure, vel in diem restituere si Religionem ingrediatur tunc substitutus

stitutus non excluderetur.

- 172 *Gravatus restituere si sine liberis decesserit si ante Religionem habuisset filios, & postea uxore mortua ingrediatur monasterium, tunc veri filij illud excludunt.*
- 173 *Monasterium quando promississet contentare quod bona remanerent substituto, & propter hoc facta sit professio, tunc illud erit excludendum.*
- 174 *Sententia si lata sit quod Titio decedente sine filiis succedat Caius, tunc Caius substitutus admitteretur, licet Titius sit monasterium ingressus.*
- 175 *Monasterium non excludit substitutum ubi quis gravatus fuisset sub alia conditione quam liberorum, vel nuptiarum.*

Filius.

APPELL. XCIX.

- 1 **FILIORVM** appellatione non venit posthumus, nisi ex inditiis appareat testatorem de eo etiam sensisse, ut probat text. in l. qui filius, ff. de legat. 1. & scribunt multipliciter declarantes Sim. de Pret. de interpret. ultim. volunt. fol. 376. num. 6. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 11. cum seqq. Fusar. in tractu de substitut. quest. 318. num. 16. Cardin. Tusch. practie. concl. tom. 6. lit. P. concl. 452. num. 1. ubi num. 2. post Alex. conf. 37. Vso themate in fine, num. 19. vers. ultimum non obstat, lib. 6. declarat ut procedat in dispositione de presenti secus si de futuro, vel in futurum euentum.
- 2 Limita in tutelis, in quibus posthumus venit appellatione filiorum, ut sentiunt Bart. in l. si cognatus. col. 2. ff. de reb. dub. dum opponit de l. placet. ff. de liber. & posthum. Socin. Sen. in d. l. si cognatus, num. 29. & conf. 73. num. 25. Fusar. d. quest. 318. num. 16. in fine.
- 3 **FILIORVM** appellatione in fideicommissio puro, vel in diem certam relicto, veniunt solum nati tempore testamenti, vel mortis testatoris, non autem post, ut per text. in l. si cognatus. ff. de reb. dub. & in l. qui filius, ff. de leg. 1. & in l. cum ita. §. in fideicommissio, ff. de leg. 2. & in l. intervenit. ff. de leg. prest. resoluunt Alciat. conf. 47. & 76. lib. 9. Curt. Jun. conf. 57. num. 12. Roland. à Valle, conf. 70. num. 9. lib. 3. Tiraquell. de retract. lig. §. 1. glos. 9. num. 84. Ceph. conf. 262. num. 14. & seq. & conf. 659. num. 23. Rimin. lun. conf. 564. num. 13. Simon de Pret. de interpret. ult. volunt. fol. 201. num. 5. Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 8. num. 9. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 93. num. 1. & conf. 106. num. 21. & conf. 404. & conf. 413. num. 8. & conf. 496. num. 14. & conf. 566. num. 3. cum seqq. Crass. in §. fideicommissum, quest. 17. Surd. conf. 125. num. 35. Magon. Florentin. decis. 62. num. 41. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 7. cum seqq. Rustic. in l. cum auro. lib. 6. cap. 12. num. 21. ff. de condu. & demonst. Inrigl. de substitut. centuria 3. quest. 86. num. 1. Fusar. in simili tract. q. 318. à princip.
- 4 Limita primò, ubicumque ex aliquibus coniecturis potest colligi testatorem sensisse, & de nascituris post eius mortem, ut in specie sic scripserunt Ruin. conf. 64. num. 3. lib. 3. Socin. lun. conf. 172. num. 26. & 28. lib. 2. Ceph. conf. 318. num. 41. Petra de fideicom. quest. 11. num. 602.
- 5 Limita secundò, quando testator vocasset filios alicuius, qui testamenti tempore filios non habebat, vel in numero plurali vocasset filios illius, qui

unum tantum filium habebat, nam etiam post testatoris mortem nati, & concepti venirent, l. qui filius, ff. de leg. 1. l. fin. ff. ad Trebell. Paris. con. 71. lib. 4. Alciat. respons. 495. num. 1. Ceph. conf. 318. num. 24. & conf. 659. num. 30. Bellon. conf. 50. num. 6. Menoch. conf. 1. num. 179. & seq. & conf. 97. num. 75. & 81. & conf. 106. num. 66. cum seq. & conf. 496. num. 15. vers. secundo, & conf. 528. num. 37. cum seqq. & conf. 822. à princip. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 10. & 16. Hieron. Gabr. conf. 130. num. 8. lib. 1.

Idem est, quando vocati essent filij plurium, 6 quorum vnus habebat filios, alius non, nam & de nascituris testatorem sensisse dicendum est, quia videtur testatorem habuisse eandem affectionem ad parentes filiorum, idè & nati post mortem testatoris admitti debent ut inter eos seruetur æqualitas, ita Peregr. d. art. 22. num. 10. ad medium, Sim. de Pret. de interpret. ultim. volunt. fol. 515. num. 104. Menoch. conf. 404. num. 6. & conf. 528. num. 40. & conf. 822. num. 12.

Limita tertio, quando dispositio esset concepta 7 verbis vniuersalibus, quia tunc nati post mortem veniunt, ut scribunt Sim. de Pret. d. fol. 515. num. 106. & Peregr. d. art. 22. num. 18. verba enim generalia referuntur ad futura, l. cum pater. §. filia tua. ff. de leg. 2. ubi notat Bart.

Limita quarto, quando fideicommissum esset 8 relicto filiis alicuius, illius tamen tunc existentis contemplatione, & fauore, quia tunc debetur etiam natis post mortem testatoris, iuxta ea, quæ resoluunt Ruin. conf. 30. dub. 1. lib. 2. & Peregr. d. art. 22. num. 19.

FILIORVM appellatione in fideicommissio 9 relicto in diem, vel sub conditione, veniunt nati etiam post mortem testatoris, dummodò intra tempus purificatæ conditionis nascantur. Ita docent Tiraq. de retract. lig. §. 1. glos. 5. num. 199. Alciat. conf. 32. num. 13. & conf. 79. num. 1. lib. 9. Crauet. conf. 212. num. 6. Roland. à Valle conf. 70. num. 11. lib. 3. & conf. 38. num. 3. lib. 4. Rimin. lun. conf. 75. num. 38. & conf. 481. num. 64. & conf. 364. num. 13. 14. & 22. Ceph. conf. 318. num. 23. & conf. 659. dub. 3. Molin. de primog. lib. 3. cap. 6. num. 49. Sim. de Pret. de interpret. ult. volunt. fol. 327. num. 47. & fol. 514. num. 91. cum seqq. Cardin. Mantie. de coniect. ult. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 14. Hieron. Gabr. conf. 117. num. 37. & conf. 130. num. 8. lib. 1. Decian. conf. 1. num. 194. & num. 335. lib. 1. & conf. 37. num. 12. lib. 4. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 93. num. 3. & conf. 1. num. 191. & conf. 106. num. 78. cum seqq. & conf. 566. num. 6. cum seqq. Honded. conf. 70. num. 54. lib. 1. & conf. 49. num. 10. cum seqq. lib. 2. Petr. de fideicommiss. quest. 11. num. 584. cum seqq. Peregr. in simili tract. art. 22. num. 69. cum seqq. Fach. controuers. lib. 4. cap. 88. Alex. Rauden. Pisana decis. 24. num. 23. cum seqq. Inrigl. de substitut. centur. 3. quest. 86. num. 3. cum seqq. Fusar. in simili tract. q. 318. num. 33.

Amplia primò, ut procedat etiam quòd essent 10 concepti tempore euenientis conditionis, licet postea nascantur, ut voluerunt Molin. de primog. lib. 1. cap. 6. num. 49. Menoch. conf. 106. num. 29. & conf. 128. num. 17. & conf. 413. num. 16. & conf. 566. num. 8. & lib. 4. presumpt. 94. num. 4. Inrigl. d. centur. 3. quest. 86. num. 5. Ratio est, quia concepti habentur pro natis ad sui commodum, l. qui in viro. ff. de statu hom. Menoch. conf. 413. num. 16. Vtrum autem si nati post euentum conditionis sint pares in gradu cum natis tempore existentis conditionis possint concurrere cum eis, vel si sunt proximiores reuocent bona à iam admissis remotioribus, latè pro vtraque parte disputat Fusar. d. q. 318. n. 57. cum multis seqq.

Amplia

11 Amplia secundò, etiam quando testator vocasset filios per pronomina *meos*, vel *suos*, ut tenent *Paris. conf. 36. lib. 2. Petr. de fideicom. quest. 11. num. 585.* ubi dicit, ita fuisse iudicatum, & consuluit *Roland. à Valle conf. 39. lib. 4.* contra quem tamen in eadem causa consuluit etiam *Menoch. conf. 106. num. 168.* cum multis seqq. sed obtinuisse *Roland. à Valle*, ac in Senatu Mediolani secundum eius opinionem fuisse iudicatum, asserit *Peregr. d. art. 22. num. 71.* quorum opinionem sequutus est *Fusar. d. quest. 318. num. 42. vers. ego certe, cum seqq.*

12 **FILIORVM** & hæredum appellatione veniunt filij etiam non hæredes, nam dum testator vocavit filios, vocavit licet non sint hæredes, quando verò adiecit, & *hæredes*, intellexit de hæredibus extraneis, non autem voluit addere qualitatem hæreditariam filiis maximè cum dictio illa, & *stet* ampliatiuè, & extensiuè, non autem restrictiuè, *l. ea tamen adiectio. ff. de leg. 3. & ita in specie sentiunt Ruin. conf. 1. num. 12. & conf. 16. num. 2. lib. 1. Dec. conf. 41. lib. 4. Crauet. conf. 133. num. 8. in fine, Peregr. de fideicom. art. 32. num. 18. & conf. 59. num. 5. cum seqq. lib. 5.* quos refert, & sequitur *Fusar. de substit. quest. 360. num. 17. cum seqq. quicquid dicant Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de verb. signif. concl. 3. num. 2. Cardin. Mantie. de coniect. ult. volunt. lib. 8. tit. 14. num. 11.*

Filiorum appellatione, an, & quando veniant soli legitimi, & admittantur naturales, seu spurij?

13 **A**ppellatione filiorum, quando ipsi sunt positi in conditione, veniunt soli legitimi, non autem spurij, aut etiam naturales, qui subinde substitutum non excludunt, *l. generaliter. §. cum autem, C. de instit. & substit. Tiraq. in l. si unquam, verbo, susceperunt liberos, num. 56. C. de reuocand. donat. Bald. conf. 108. Proponitur, num. 3. vers. & in substitutione, lib. 5. Paleoth. de nothiis, & spur. cap. 17. à num. 2. Emman. Costa. in cap. si pater, verbo absque liberis, num. 4. cum seqq. de testam. lib. 6. Anton. Gabr. commun. tit. de fideicom. concl. 2. num. 67. cum seqq. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 78. num. 2. Censual. commun. contra communes, quest. 164. Fachin. contronerf. iuris lib. 4. cap. 52. & cap. 60. Card. n. Tusch. practic. concl. tom. 3. lit. F, conclus. 373. num. 1. Aloys. Rice. in collect. decis. p. 3. collect. 493. atque alij, de quibus *Alphan. collect. 660. & seqq.* & ad maioratuum successione, quod vocatis filiis naturales non admittantur, comprobatur *Molin. de primog. lib. 3. cap. 3. à num. 41. & post multos, quos refert, tradit Flores de Mena variar. quest. lib. 1. quest. 16. §. 1. per totum, & ad fideicommissum relictum filiis, quod non admittantur naturales resoluunt Ang. conf. 366. & Cardin. Mantie. de coniect. ult. volunt. lib. 8. tit. 7. num. 4. maximè si veris filiis esset relictum fideicommissum, ut declarant idem *Mantie. d. tit. 7. num. 6. & Peregr. de fideicom. art. 22. num. 79. & seqq.* quos refert, & sequitur *Fusar. de substit. quest. 314. num. 1. cum seqq.***

16 Quorum opinio multis nitur fundamentis, & primò confirmatur auctoritate *text. in l. filium designum. ff. de iis qui sunt sui, & in cap. 1. 25. quest. 7. & ex doctrina, glos. verbo, libers, in Clem. 1. de Baptis. recepta per multos, de quibus *Duen. reg. 36. limit. 8. & Rotas de succession. cap. 15. num. 2.* Secundò quia in conditionibus verba verè, & naturaliter oportet intelligi, *l. vlt. C. de iis, qui veniam atq. impetr.* solos autem filios legitimos verè esse filios benè probat *text. in l. vlt. ff. de iure deliber. ibi, verum filium accipi oportet, in quo licet Trebatius à Labone dissentiat, Labo-**

lenus tamen auctor illius legis Trebatij sententiam non probat, nisi in eo casu, quo testatorem de naturali quoque sensisse apparet, quasi dum contrarium non apparuerit, regula sit, quod naturales non admittuntur, ut post *Abb. in cap. in presentia, num. 17. probat. aduertit Costa in l. posthumus. §. & quid si tantum. p. 5. num. 74. ff. de liber. & posthum.* Tertio facit, quia verisimile non videtur vocante filios ad fideicommissum, de his intellexisse, qui illicite, & in peccato suscipiuntur, tum ex regula *text. in l. filium. ff. de condit. institut. iuncta glos. in cap. faciat 23. quest. 2.* tum quia videntur patres ad delinquendum inuitari, si huiusmodi filij cum peccato suscepti ad fideicommissum admittantur contra reg. *l. conuenire. ff. de pælis dotal. cum similibus*, tum denique, quia huiusmodi filij, neque Patri, nec Deo, nec hominibus amabiles, sed potius odiosi sunt, *cap. si gens 56. dist. & uti tales fideicommissio non comprehenduntur, neque de his videtur testator sensisse, iuxta reg. l. Lucius 90. §. Lucius Titium. ff. de legat. 2.* quo argumento vtuntur *Censual. citato loco, & Cald. Pereira de nominat. emphyt. quest. 19. num. 31.* Quarto confirmatur, quia in concessione emphyteutica pro se & filiis naturales non contineri, notant *Angel. in d. l. generaliter, Dec. in d. cap. in presentia, num. 46. Ias. Rip. & alij, quos refert Cald. Pereira d. quest. 19. num. 9.* quod in emphyteus. Ecclesiastica de iure communi, ut indubitarum resoluunt omnes in *d. cap. in presentia*, ut testantur *Paleoth. d. tract. de nothiis & spur. cap. 21. & multi de quibus Burg. de Pace, quest. 3. civili. num. 42. Garc. Falcon. reg. 197. Gam. Lusit. decis. 347. num. 2.* quorum fundamentum sumitur ex reg. *d. l. generaliter*, iuncto vulgari argumento de contractibus ad ultimas voluntates, de quo tandem facit, quia in legis dispositione appellatione filiorum solos legitimos venire ad varios casus notant scribentes in princip. *Instit. de patria potest. & in l. 2. §. remittit, ff. de excusat. tutor.* Sic beneficium, *l. hac consultiissima. §. ex imperfecto. C. de testam.* non prodesse illegitimis notant Doctores communiter, ut per citatos à *Tiraq. d. verbo susceperit liberos, num. 60. Valasc. consule. 94. num. 6.* quod etiam de *constitut. d. l. si unquam*, notant Doctores communiter, ut testantur *Tiraq. num. 56. Paleoth. cap. 34. & Valasc. num. 6.* proximè citatis locis. *Marta Pisana decis. 17.*

Verum contrariam sententiam & regulam affirmatiuam tenent Doctores, communiter resoluentes etiam in hoc casu naturales substitutum excludere, ita omnes in *d. cap. in presentia*, ut post *glos. ibi verbo absque liberis*, notant *Felin. num. 21. Dec. num. 37. Mantu. num. 25. & Berol. num. 216.* consentiunt *Bart. Angel. & Alex. num. 5. in hex. factis. §. si quis rogatus. ff. ad Trebell.* ex quibus ab omnibus receptum fatetur *Corr. lib. 1. miscel. cap. 7. num. 1.* & alij quos referunt & sequuntur *Duen. reg. 353. Card. Mantie. de coniect. ultimar. volunt. lib. 1. tit. 9. à num. 2. Peregrin. de fideicom. art. 28. à num. 39. & 45.* Pro quibus adducitur auctoritas *text. in d. §. si quis rogatus*, ubi refertur Papiniani sententia, scribentis naturalem filium dehecere, ut deficiat conditio si sine liberis, & in *l. vlt. ff. de iure deliber.* ubi Labolen. expresse probat Trebatij sententiam asserentis appellatione filij naturalem contineri, & in *l. Lucius 90. §. vlt. in fine. ff. de legat. 2.* ubi expresse Sceuola concludit appellatione filiorum naturales quoque contineri, & hæc sententia iam procul dubio receptior est, & verior existimo, ut ex infra dicendis apparebit, ex quibus constabit responsio ad illa, quæ in contrarium supra adduxi.

Declaratur tamen hæc vltima sententia affirmatiua

C c tui

- tiua, quod non procedat, ubi in contrarium appareret de voluntate testatoris, si enim constiterit voluisse naturales excludere nullatenus admittentur, probatur ex generali reg. l. in conditionibus. ff. de condi. & demonstr. iuncto d. §. si quis rogatus, ibi, voluntatis questio videtur iuncto ibi, & voluntate, ubi notant glos. & scribentes omnes, & in d. cap. in presentia, Palcosh. de nobis, & spur. cap. 17. num. 7. Cardin. Mant. d. tit. 9. à num. 1. Menoch. d. pref. 78. num. 21. Cald. Pereira de nominat. emphyt. quest. 19. num. 16. Flores de Alena vari. quest. lib. 2. quest. 16. à num. 19. Rot. in Cese-naten. bonorum, 23. Ianuarij 1608. coram Atrebaten. impressa per Farin. decis. 145. num. 12. & 13. p. 1. recent.
- 21 Deducitur verò hæc testatoris voluntas, vel ex verbis, vel ex coniecturis. Ex verbis, veluti, si dictum sit, si decesseris sine liberis legitimis, & naturalibus, vel, ex legitimo Matrimonio procreatis, vel simili forma concipiatur conditio, cum enim in huiusmodi verbis nulla sit ambiguitas, cessat omnis voluntatis questio, iuxta reg. l. ille, aut ille 25. ff. de legat. 3. cum similibus, & in specie observant Rip. in d. §. si quis rogatus, num. 3. quem sequuntur Cardin. Mant. d. tit. 9. in princ. & Menoch. d. pref. 78. num. 67.
- 22 Coniecturæ autem ex quibus huiusmodi voluntas solet colligi pertinent, vel ad qualitatem & conditionem testatoris, vel grauati, vel substituti, ex qualitate testatoris, veluti si est in dignitate constitutus, ut probat expressè text. in d. §. si quis rogatus, ibi, sed hoc ex dignitate, &c. ubi notant omnes late explicantur qui in proposito dicantur in dignitate constituti, tradunt Angel. conf. 366. num. 5. & 6. Cardin. Mant. d. tit. 9. num. 5. & 7. Card. Tusch. d. lit. F, concl. 373. num. 5. Menoch. d. pref. 78. à num. 23. Peregr. de fideicom. art. 28. num. 47. Cald. Pereira d. quest. 19. num. 32. istius autem coniecturæ omnes eam afferunt rationem, quia verisimile non est in dignitate positos voluisse admittere illegitimos, qui infames censentur, ut notant omnes per text. ibi in cap. 1. §. naturales, si de feudo fuerit controu. inter dom. & agn. & per text. in d. cap. si gens 56. dist. & quia nobiles illicitos concubitus abhorreere solent, seu magis debent, l. si quia illustris. C. ad Orfician. ibi illustribus, quibus castitatis observatio præcipuum debitum est.
- 23 Si verò aliunde efficax sumi possit coniectura, quæ illam ex dignitate testatoris prouenientem elidat, veluti si & ipse naturalis sit, tunc non videtur sibi similes odio habuisse, sed magis de eisdem cogitasse, ita arg. text. in d. §. si quis rogatus, comprobant Dec. in d. cap. in presentia, num. 43. ad finem, Palcosh. d. cap. 27. num. 7. Cost. d. verbo absque liberis, num. 42. Cardin. Mant. d. tit. 9. num. 15. Menoch. de pref. 78. num. 34. Peregr. d. art. 28. num. 46. ex confirmatur ex recepta sententia quæ docet quod in materia in qua filia propter masculos excluduntur, non debent excludi si testamentum à femina factum proponamus, quia sexum suum odisse videri non debet ex notabili conf. Anchar. 339. quem sequuntur plures, de quibus Peregr. de iure fisci, art. 25. num. 18. & ad maioratus notant Molin. de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 73. Castill. rerum quotidian. lib. 2. cap. 4. num. 143.
- 25 Cessat etiam hæc eadem coniectura ex nobilitate testatoris proueniens, si ipse in alia testamenti parte de naturalibus fecit mentionem, iam enim tunc in alia parte eos non repellere; sed potius admittente videtur voluisse, ut tradunt Doctores communiter post Bart. ex Dec. & aliis, quos refert Cost. d. verbo si absque liberis, num. 41. adducens text. in cod. cap. cum pater, §. vol. de testam. lib. 6. & post Alex. comprobant Menoch. d. pref. 78. num. 31. Cald. Pereira d.

quest. 20. num. 17 & ex Angel. conf. 366. num. 5. vers. primò si testator, tradit Cardin. Tusch. d. lit. F, concl. 373. num. 3.

Secunda coniectura ex qualitate grauati colligitur, veluti si sit filia testatoris, quæ grauatur restituere si sine liberis decesserit, nullatenus enim testator de filiis naturalibus propriæ filia sensisse videtur, cum enim honorem filia non minus quam proprium diligere videatur, iuxta reg. l. isti quidem, ff. quod metus causa, & in feminis quælibet impudicitia macula fædior, & detestabilior est quam in iuris secundum mores nostros, ut inquit glos. in l. palam. §. quæ in adulterio, ff. de ritu nupt. glos. verbo capitali, in cap. Episcopus 12. quest. 2. cum multis aliis, quæ late exornat Tirag. ad l. 1. connub. p. 1. à num. 54. Pinel. in l. ult. num. 16. C. de bonis matern. merito pater de filiis naturalibus natis ex illicita filia suæ coniunctione sensisse non videtur in prædicta conditione, ut notant Alex. num. 6. in d. §. si quis rogatus, & Dec. num. 41. ac Mant. num. 16. in d. cap. in presentia, Menoch. d. pref. 78. num. 57. Quæ quidem coniectura ampliatur ut procedat, etiam si huiusmodi filij sint legitimi, ut ex Alex. & aliis resoluit Menoch. d. lib. 4. pref. 79. num. 2. & ad maioratus notat Molin. d. cap. 3. num. 34. Huc etiam pertinet casus ille veluti si vxor virum grauauerit sub ea conditione si sine liberis, minime enim de filiis naturalibus mariti intellexisse videtur, quia vxores filios naturales viri sui odio habent, ut ex Capr. conf. 132. num. 1. & 7. resoluit Menoch. d. pref. 78. num. 72.

Tertia tandem coniectura ex qualitate substituti deducitur, veluti si filius legitimus, & naturalis sit ipsius testatoris, minime enim verisimile est ut eum à naturali filio grauati excludi voluerit, arg. sumpto à contrario sensu ex d. l. generaliter. §. cum nuptem, nam si ibi filij legitimi censentur tacite vocati, & substitutum excludunt, à fortiori si substituti sint, excludent naturales, erga quos testatoris voluntas tam euident non est, atque ita inde colligit Salicet. ibi, sequitur Ripa num. 24. & late tuctur argumentis in contrarium satisfaciens, Berol. num. 284. in d. cap. in presentia, Menoch. d. pref. 78. num. 72. ubi Saliceti sententiam receptam asserit; quamvis contra eam late scripserit Alex. in d. §. si quis rogatus, num. 7. vers. fallit 4. eamque sequantur alij ex quibus hanc partem magis communiter receptam, dicit Rip. ibi num. 24. & constanter tuentur Sfor. Odd. in tract. de compendiosa, p. 6. art. 6. num. 7. Peregr. d. art. 28. num. 43. vers. ampliatur 2.

Declara secundò supradictam vltimam sententiam affirmatiuam procedere tantum in naturalibus, non ita in spuris, hi enim odiosi sunt, & legibus incogniti, nec filiorum nomine habentur digni, auct. in complexu, C. de incestu nupt. auct. quibus modis natur. eff. sui, §. ult. collat. 7. ex quibus ita notant Alex. num. 7. & alij communiter in d. §. si quis rogatus, Abb. num. 19. Dec. num. 39. vers. tertia conclusio, & omnes in d. cap. in presentia, Cardin. Mant. d. tit. 9. num. 23. Menoch. d. pref. 78. num. 68. Peregr. d. tract. de fideicom. art. 22. num. 81. & art. 28. num. 44. Roias de success. cap. 20. num. 122. Fusar. de substitut. quest. 314. num. 12. Vnde hæc eadem declaratio procedet non solum in conditione si sine liberis, prolata simpliciter, sed etiam si verbis generalibus utatur testator, veluti si dixerit, sine liberis legitimis, & naturalibus, vel quoquo modo venientibus, ut contra Alciat. conf. 42. à num. 2. & conf. 24. num. 8. lib. 9. quem sequitur Menoch. d. presumpt. 78. num. 69. melius resoluit Card. Mant. d. tit. 9. num. 25. cum seqq.

Declara tertio eandem vltimam sententiam non procedere

procedere, quando conditio si sine liberis adiicitur personæ, quæ filios legitimos habere non potest, sed solum spurios, videtur enim interpretatio non coniecturalis, sed necessaria quod de his senserit testator, ne verba mancant otiosa contra reg. l. si quando 112. ff. de legat. 1. cum vulgarib. Cuius doctrinæ exemplum adducere solent aliqui Doctores, quando scilicet hæc conditio adiicitur clerico in sacris, in quo inferunt quod cum legitimos habere non possit de spuris testator videtur sentire, quod docuit Bald. conf. 363. num. 7. vol. 1. Angel. in l. si quis posthumus. ff. de liber. & posthum. quem sequitur Corras. lib. 1. miscel. cap. 7. num. 5. à qua tamen opinione reliqui omnes recesserunt, ut testatur, & latè explicat Paleoth. d. tract. de nohis & spur. cap. 28. Menoch. d. pref. 78. num. 47. quia videtur absurdum dicere testatorem sensisse in ea conditione de huiusmodi filiis nefariis à lege damnatis, & quos habere non potest pater, nisi cum summo dedecore, ideoque serui Ecclesiæ fiunt, cap. cum multa 15. quest. ult. & deinde quia manifesta peccati occasio daretur clerico, qui cum legitimos habere non possit, procurabit spurios ex fornicatione quætere, ut excludat fideicommissi onus. Quare reiecta hac sententia, variisque Doctorum sensibus, dicendum mihi videtur conditionem hanc appositam clerico in sacris de adoptiuis esse intelligendam, dum enim naturales licitè habere non possunt, de his legitimis debet intelligi, ut vicio careat dispositio, iuxta reg. l. in ambigua. ff. de legib. quod in terminis ex Cuman. Bald. & Paul. Castren. resoluit Dec. num. 38. in d. cap. in presentia, & Cardin. Mantie. d. cit. 9. num. 32. Non obstat argumentum, quo eos improbant Paleoth. d. cap. 28. num. 6. Menoch. d. pref. 78. num. 48. Cald. Pereira d. quest. 20. num. 34. ex reg. l. fideicommissum. ff. de condit. & demonstr. respondetur enim eam regulam non procedere ubi conditio illis adiicitur, qui veros filios licitè habere non possunt, ut fraude cellante facile admitti, Corras. ubi supra num. 5. sed generaliter verum esse ultra prædictos, concludit idem Menoch. d. lib. 4. pref. 82. num. 17. Peregr. d. tract. art. 22. à num. 92. Non obstat etiam quod clerici in sacris adoptare non possunt cum non possint generare, iuxta illud Christi Domini, *Eunuchi qui seipsos castraverunt propter regnum celorum*, iuncta reg. §. sed & illud, Instur. de adoption. respondetur enim impedimentum hoc non provenire ex natura, sed ex accidenti, scilicet voto, aut præcepta Ecclesiæ (quod mihi do non disputo) & per consequens non impedit adoptandi facultatem, ut in fortioribus terminis, scilicet de Senibus, & similibus, qui ex ætate, morbo, vel simili causa accidentali generare non possunt, notant Doctores communiter advertentes his ita impeditis potiori ratione dari solatium adoptionis, ut in propriis terminis de clerico in sacris agentes resoluunt Abb. in cap. 1. num. 4. de cognat. legali, & alij, quos refert & sequitur Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 63. num. 3.

35 Hactenus vidimus an & quando appellatione filiorum in conditione si sine liberis veniant naturales, & illegitimi, nunc nobis aperitur magnus disputandi campus circa utilem quæst. an & quando in legis dispositionibus quæ filiorum faciunt mentionem, illegitimi contineantur, in qua tam multæ varietate sunt Doctorum sententiæ, ut ad eas referendas, ac refellendas tempus nobis deficiat ad alia properantibus, viderique possunt apud scribentes in d. §. si quis rogatus, ubi latè Alex. à num. 25. & nostros in d. cap. in presentia, ubi Dec. à num. 44. & Beroi. à num. 295. & Paleoth. d. tract. cap. 32. &

33. & alios, de quibus Tiraq. de retractu lignag. §. 1. glos. 8. num. 5.

Verum ut aliquid breviter dicamus, constitutum est primò quod quando ratio legis certa est, & omnibus filiis æqualiter convenit, de omnibus etiam illegitimis est intelligenda, ex vulgari reg. l. illud. ff. ad leg. Aquil. cap. cum dilecta, de confirmat. virili, cum vulgaribus: exempla verò in promptu sunt, 37 primùm, ex l. parentes. ff. de in ius vocando: naturalis enim obedientiæ ratio, qua innititur, dum filios verat in ius vocare parentes suos sine venia, illegitimis etiam communis est, ut resoluunt las. in §. penales, num. 78. Instur. de actionib. Duen. reg. 351. ampl. 1. Camull. Borrel. in sum. decis. tu. 45. num. 40. Cald. Pereira de nomin. emphyt. quæst. 21. num. 8. quemadmodum & commune est filiorum nomen, communisque pietatis ratio, qua parentes debent tollere, non verò occidere, unde meritò patricidij poena omnes comprehenditur, l. hos accusare. §. omnibus, ad leg. Pomp. de patricid. & advertunt Clar. §. patricidium, num. 2. vers. 38 quero nunquid, Placa in epitome delict. cap. 22. num. 12. in fine, vers. quinetiam ad spurios, Anton. Gom. vari. tom. 3. cap. 3. num. 3. vers. quero tamen, Surd. decis. 249. num. 18. Farin. in praxi crimin. quæst. 120. num. 110. Hinc 39 etiam quia in Matrimoniis naturalis pudor attenditur, non solum prohibetur patri legitimam filiam, sed etiam naturalem, & spuriam in Matrimonium ducere, l. adoptivum, §. 1. de ritu nupt. Hinc verissima redditur communis sententia, quæ docet 40 poenas impositas filiis reorum læsæ maiestatis Divinæ, vel humanæ, illegitimos comprehendere, ut resoluunt glos. verbo volumus, in cap. statutum 15. de heret. lib. 6. ubi Ioan. Andr. sub num. 4. Anch. num. 2. & Franc. num. 4. Con. vari. lib. 1. cap. 8. num. 3. Menoch. de presumpt. lib. 5. pref. 33. num. 11. Azori. instur. moral. p. 1. lib. 8. cap. 13. quæst. 8. in 8. hereticorum poena, & p. 2. lib. 6. cap. 4. quæst. 3. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 27. num. 1. Anton. Riccul. de iure personarum, lib. 5. cap. 30. à princip. Sic etiam ex eadem ratione veriore exilimo sententiam eorum, qui docent de 41 cisionem text. in l. si unquam. C. de renovand. donation. eam in naturalibus locum obtinere, cum enim nitatur in paternæ pietatis coniectura, eaque ratio etiam naturalibus filiis communis sit ex dictis, meritò quoque in illis procedere tumentur Ripa ibi quæst. 28. & Con. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 4. num. 14. quicquid involvant Tiraq. in illa l. verbo susceperis liberos, num. 2. & à num. 56. Gabr. lib. 3. commun. tit. de donat. conclus. 2. num. 81. Cenall. commun. contra communes, quæst. 2. num. 29. Valasc. conf. 94. num. 5. Rebello de obligat. Instur. p. 2. lib. 18. quæst. 10. num. 5.

Secundò, constituere oportet quod si per contrarium ratio legis solis legitimis conveniat, de iis solum debet intelligi, quasi ipsius legis mens in illegitimis deficiat, iuxta reg. l. cum pater. §. dulcissimus, ff. de legat. 2. exempla verò sunt in iis omnibus, quæ Matrimonij favorem, cuiusve onera respiciunt, 43 ut in l. 1. ff. soluto matr. & huc pertinet ratio ad tex. in l. 2. §. remittit. ff. de excusat. tutor. & ad Ordinat. Regiam Lusitan. lib. 4. tit. 104. in princip. dum quinque filios legitimos requirunt in parente, qui se à tutela excusare intendit, cuius decisionis rationem post Tiraquell. illam præcipuam adducit conclusitaneus noster Ferdinand. Puez. in tract. de excusandis parentibus ob numerum liberorum, num. 52. quod scilicet huiusmodi privilegium parentum favorem, non autem filiorum respicit, unde absurdum videtur quod ex peccato suo parentes hoc commodum percipiant, contra reg. cap. intelleximus, de iudic. cum vulgaribus.

44 Tertiò, scire oportet quando non apparet ratio, seu mens legis, totam versari Doctorum controuersiam, & licet constantissimè resoluant regulam negatiuam esse constituendam quòd soli legitimi non verò naturales in legum dispositionibus veniant, veriùs tamen est omnes venire quos filios esse constiterit quotiescunque materia subiecta, vel legis ratio, & mens non repugnat, *arg. text. in l. 1. §. quòd autem ff. de alior. & in l. cum lege ff. de testam.* idque duobus exemplis verissimum esse conabor ostendere. Primum sit in materia d. l. hac consuetudinis *fina. §. ex imperfecto, C. de testam.* in cuius terminis remitti à lege solemnitate Iuris Ciuilis solum inter liberos legitimos, non ita inter naturales notant Doctores communiter, vt per *Tiraq. d. verbo susceperis liberos, num. 60. & Valasc. conf. 94. num. 6.* Verùm alij magis communiter etiam in naturalibus illud beneficium admittendum sensent, ex quorum numero sunt *Padul. in l. 1. num. 31. C. de fideicom. & Cou. de sponsal. p. 2. cap. 8. §. 4. num. 13. Ceuall. commun. contra communes, quest. 5. in princip. quorum sententia veritate nititur; nam cum tex. ille loquatur de filiis simpliciter, nec materia subiecta, vel iuris ratio repugnet quominus de naturalibus quoque intelligatur, de omnibus debet intelligi: ratio autem, quam Doctores communiter assignant ad decisionem *text. in d. §. ex imperfecto*, est quia naturalis parentum cum filiis coniunctio, & nimia affectio postulat, vt inter eosdem sola patris voluntas attendatur, ommissa Iuris positiui solemnitate, adhibitaque sola probatione Iure naturali, vel gentium requisita, vt ex communi notat *Ias. lib. num. 2. & post Mench. Crass. §. testamentum, quest. 11. quæ sanè ratio in omnibus filiis etiam naturalibus viger, cum etiam natura sint filij, & æquè natura ipsa parentibus coniuncti ac legitimi.**

46 Alterum exemplum sit in materia, l. qui duos 10. §. cum in bello ff. de reb. dub. inquit Doctores communiter præsumptionem D. Adriani, de qua in eo text. quòd si pater cum filio in bello simul perirent, pater præsumitur priùs decessisse, iuxta *reg. l. quod de pariter 17. ff. eod. tit.* in solo filio legitimo locum habere non in naturalibus, vt late ostendit *Costa in d. cap. si pater verbo cum filio, num. 1. moueritque illa vnica ratione, quia soli legitimi filij sunt, subinde de his solum lex videtur intellexisse, quòd falsum est, & in contrarium retorquetur; sufficit enim quòd materia subiecta, vel ratio non repugnet, vt etiam naturales veniant; idèoque contraria pars mihi magis placet, & confirmatur, quia rationes quas Doctores solent considerare in ea præsumptione vigent etiam in naturalibus; inquit enim Doctores naturæ ordinem eum esse, vt priùs moriatur pater, deinde hoc postulare parentum commune votum, *l. nam etsi parentibus ff. de inoffic. testam. notant Paul. Castren. & Socin. quos referunt & sequuntur Con. lib. 2. vari. cap. 7. num. 8. vers. his obistere, Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 50. à num. 22. adducitur quoque tertia ratio, quia iuuenes sunt validiores senibus, ac proinde filius præsumitur diutius vixisse quàm pater, secundum Menoch. d. lib. 6. præf. 48. num. 2. quæ omnes rationes cum naturales sint, æquè legitimis conueniunt, atque naturalibus, & consequenter in omnibus eam præsumptionem debuit admittere communis sententia; quòd si vltima consideretur ratio, quam ex *Curt. & Aleiaz. probabilior dicit Menoch. d. præf. 50. num. 23. ne scilicet mater à luctuosa filij hereditate excludatur, hæc quoque illegitimis conuenit si naturales sint, vel etiam spurij, omnibus enim na-***

ter succedit, l. hac parte. l. si spurium. ff. unde cogn. quibus etiam conuenit quòd circa priuilegium *auth. res que, C. commun. de legat. post Ias. Padul. & alios, ibi scribit, Peregr. de fideicom. art. 42. num. 48.*

47 Ex quibus omnibus infertur vera resolutio ad varios casus, in quibus *Paleoth. d. cap. 32. num. 7.* adhærens illi generali rationi, quòd soli legitimi sint veri filij negat in dispositione statutorum appellatione filiorum venire naturales, cum contrarium in dubio sit constituendum ex suprà resolutis, nisi ratio statuti solis legitimis conueniat, veluti in illo de quo agit idem *Paleoth.* quando scilicet disponit, vt vnusquisque de omnibus sibi relictis certam partem fisco soluere teneatur, exceptis filiis; legitimos enim solum videri exceptos ex ratione colligitur, quæ ea est, quia filij non lucrum quærere: sed quòd suum erat videntur consequi quando parentibus succedant, iuxta *l. in suis ff. de liberis, & posthum.* quæ ratio minimè naturalibus conuenit, quibus ab intestato parentum hereditatis non debetur. Nec obstat ratio quam adiungit *Paleoth.* quod in dubio verba sunt accipienda in potiori significatu, *cap. pen. de sen. excomm. cum similib.* quia respondetur argumentum procedere, quando verbum simpliciter prolatur in vno tantum debet verificari, *d. cap. pen.* non ita si omnia possit comprehendere, quia in omnibus debet verificari, iuxta *d. l. cum lege, cum similib.*

Filiorum appellatione an & quando veniant famina?

48 Receptissima & frequens conclusio est appellatione filiorum filias contineri, vt probant *tex. in l. si quis ita 16. ff. de testam. titel. l. si uia scriptum. ff. de legat. 1. l. iusta 201. ff. de verb. signif. cum aliis ex quibus hanc regulam constituunt *Ruin. conf. 140. num. 3. lib. 2. & conf. 168. num. 13. lib. 3. Anton. Gabr. commun. tit. de verb. signif. concl. 6. Hieron. Gabr. conf. 5. n. 28. lib. 1. Bursat. conf. 1. n. 22. lib. 1. Card. Af. nuc. de coniect. vltim. volunt. lib. 8. tit. 7. à princip. Menach. conf. 496. dub. 3. & conf. 388. dub. 3. & conf. 1152. n. 45. & de præsumpt. lib. 4. præf. 84. Eniman. Costa in cap. si pater, de testament. lib. 6. verbo absque liberis, num. 24. Simon de Pretris de interpret. vlt. volunt. lib. 3. interp. 3. dub. 3. solut. 2. num. 74. Gam. Lusit. decis. 337. num. 9. cum seqq. Peregrin. de fideicom. art. 25. à princip. Anch. Iur. lib. 2. q. 65. Rustic. in d. l. cum auu. ff. de condit. & demonst. lib. 6. cap. 10. Clar. §. fideicommissum, q. 12. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. F. concl. 374. Fusar. de substitut. q. 311. à princip. Rot. decis. 363. num. 1. apud Farinac. p. 1. recent. confirmantes quia generaliter receptum est masculinum concipere femininum, l. qui duos 60. in fine, ff. de legat. 3. Linter stuprum 101. ff. de verb. signif. cum aliis adductis per Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 16. à princip. Garc. reg. 209.**

90 Quod quidem ex improprietate, & per interpretationem, non autem ex proprietate verborum venire sentiunt *Decian. conf. 74. num. 5. lib. 3. Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 9. num. 178. & 179. Anton. Gabr. d. concl. 6. num. 31. Odd. conf. 6. num. 7. Hended. conf. 12. num. 2. & conf. 57. num. 2. lib. 1. Menoch. conf. 204. num. 1. & conf. 377. num. 1. & conf. 1053. num. 3. & 4. Alex. Tientasinq. de substit. p. 4. cap. 7. num. 12. Peregr. d. art. 25. num. 4. Intrig. de substitut. cent. 3. q. 38. num. 2. Rustic. in d. l. cum auu. lib. 6. cap. 10. num. 15. cum seqq. Rota coram Reuerendissimo Domino Coccino decis. 111. num. 7. & 20. inter eius impressas. Alij autem ex propria significatione, vel ex interpretatione comprehensiuam venire tenent, vt per *glos. in l. 1. ff. de**

ff. de verb. signif. *Rimin. Jun. conf. 737. num. 4. lib. 7. Alex. conf. 55. col. ult. vers. prater ea illa verba, lib. 3. & conf. 17. col. 3. vers. quarto quia, lib. 7. Bero. conf. 113. num. 1. lib. 2. Cephal. conf. 484. num. 32. Angusc. conf. 64. num. 2. lib. 6.*

- 51 Mihi verò his reiectis illa magis arridet in hac re sententia, quæ placuit nostro Costæ in d. cap. si piter, verbo utrumque, num. 1. & sentit Palasc. de iure emphyt. q. 41. num. 3. vers. idem, dum resoluunt appellatione filij in numero singulari fœmininum non contineri ex vi verbi, nec etiam ex communi loquendi vsu, sed aliquando per interpretationem extensiuam, ut benè probat *tex. in d. l. iusta, & melius in l. Herennius 121. ff. de verb. signif.* sic facile procedit *tex. in l. 1. §. sed etsi incertum, ff. de ventre in possess. mitem.* ubi exheredato vno filio non videtur filia exheredata, atque etiam *tex. in l. libertum, §. fin. ff. de ritu nupt.* unde ad *tex. in l. sed etsi, §. ob senatusconsultum, ff. ad Macedon.* dum probat Macedonianum loquens de filio continere filiam; respondetur ea ratione procedere, quia ratio senatusconsulti fortius in filiabus vigeat, benè explicat *Conan. comment. lib. 7. c. 2. num. 5.* Per contrarium autem filiorum nomen in plurali numero si non ex verbi proprietate, ut contendit *Costa d. num. 10.* saltem ex communi vsu loquendi filios etiam comprehendit, ut satis probatur in d. l. si ita scriptum, & in d. l. si quis ita; & confirmatur, quia quoad substantiam filiatio non minus filio quàm filiæ competit, unde filij definitio, siue ea, quæ vulgò traditur, quod sit quia ex viro & vxore, nascitur, siue illa, quæ nobis placet, quòd sint illi quos ipsi genuimus, tam filiis quàm filiabus communis est, & licet ex instituto hæc vox filij ad masculos, illa verò filiæ ad fœminas referatur; communis tamen vsus loquendi recipit, ut si quis indefinitè, & in materia indifferenti in plurali numero filios nuncupat, filias etiam comprehendat, ut experientia docet, & sic leges, quæ parentes excusant à tutelis & muneribus propter numerum liberorum, de fœminis intelligendas esse probat, l. 2. §. remittit, vers. non solum, ibi filius & filia, ff. de excusation. tutor. l. ult. ibi, cuiuscumque sexum, C. de is, qui numero liber. lib. 10. explicat *Ferdin. Paetz. de excusandis parentibus ob numerum liberorum, num. 31.*

- 53 Amplia primò appellatione filiorum venire filias, etiam si vocati essent filij legitimi, & naturales, quia adhuc fœminæ essent comprehensæ, ut per *Rustic. in d. l. cum auns. lib. 6. cap. 10. num. 8. Fusar. d. q. 311. post num. 9.*

- 54 Amplia secundò ut procedat in materia quacunque, etiam pœnali & odiosa, probatur quia etiam in pœnalibus, & odiosis veniunt ea omnia, quæ sub lata verborum significatione continentur, l. cum lege, ff. de testam. l. 1. §. quod autem, ff. de aleatorib. cum similibus, ex dictis autem constat attento communi vsu loquendi, ex quo verba significationem accipiunt, filiorum appellatione filias contineri; ergo meritò hanc ampliati, tradunt *Alber. Castren. Inf. & alij communiter in l. si quis, id quod, ff. de iurisd. omn. iud. Bart. in d. §. sed si incertum, & plures, quos refert Tirag. à num. 213. & Gabr. à n. 5. & 26. citatis locis.* Qui omnes explicant, & limitant id non procedere quando lex vel dispositio odium continet irrationabile, ut per *Tirag. num. 188. iuncto num. 194. Gabr. num. 65. ubi sup. exemplum proponentes in acerbissima pœna, l. quisquis, §. filij, ff. ad legem Iuliam maiest. quam in filiabus non procedere probat idem *text. in §. ad filias, quod ex ea ratione procedere Gabr. & ab eo citati dicunt, quia pœna**

illa filiorum ob delictum parentis odium continet irrationabile, sed minus rectè, tum quia absurdum videtur dicere aliquam esse legem quæ odium contineat irrationabile, nec id probat *l. ult. C. de secund. nupt.* quam allegat *Tirag. repugnante reg. c. ip. est autem 4. dist.* tum etiam, quia iustissimis rationibus cohonestatur pœna illa contra filios reorum læsæ maiestatis. Melius ergo resolui potest regulam hanc affirmatiuam, quod appellatione filiorum, etiam in materia pœnali & odiosa, veniunt filiæ, non procedere quoties diuersa ratio militat in masculino, & in fœmina, ut optimè tradit *Bart. in d. l. 1. ff. de verb. signif. & est receptum ex infinitis, quos adducit Gabr. d. concl. 6. num. 51.* quæ sanè diuersa ratio inter filios, & filias reorum læsæ maiestatis clarissimè cernitur; inter alias enim rationes propter quas filij eorum tam acriter puniuntur præcipua est, quia in illis paterni criminis exempla metuuntur, ut expressit *Imper. in d. §. filij, quæ ratio in filiabus deficit, nam propter infirmitatem sexus minus ausuras esse creduntur, ut bene ait idem Imper. in §. ad filias, notat Gij. de læsa maiest. lib. 3. tit. 1. quæst. 14. Decian. tract. crimin. lib. 7. cap. 41. à num. 12. Peregr. de iure fisci, lib. 3. tit. 8. num. 8.* Unde quia hæc ratio deficit in hæresi, cuius periculum maius est in fœminis propter imbecillitatem intellectus, non immerito notant Doctores grauissimi pœnas contra filios hæreticorum filios etiam continere.

Amplia tertio procedere etiam in contractibus, 56 & probatur, quia diximus ex communi vsu loquendi appellatione filiorum venire filias, constat autem in contractibus verba à communi loquendi vsu interpretationem accipere, cap. ex litteris, de sponsal. cum similibus, igitur saltem quando filij in plurali 57 ponuntur, debent fœminæ admitti, ut in forma concessionis emphyteusis acceptæ pro se, & filiis, filias venire resoluunt *Salicet. in l. 2. q. 17. C. de iure emphyt.* quem sequuntur *Bald. & plures, quos refert Tirag. num. 208. cum seqq. citato loco, Con. lib. 2. vari. cap. 18. num. 5. Gabr. d. concl. 6. num. 94.* quod etiam testatur, *Palasc. d. q. 41. num. 3.* quicquid contrarium teneant *Pinel. in l. 3. num. 33. C. de bonis mater. & Gam. Lusit. decr. 213. num. 8. Peregr. conf. 23. num. 11. lib. 3. & alij quos refert, & sequitur Fusar. d. q. 311. num. 89.* nisi eorum resolutio intelligatur quando emphyteusis accipitur pro se, & filio in numero singulari, hoc enim casu resoluimus appellatione filij, nec ex sermonis proprietate, nec ex communi loquendi vsu filias comprehendit.

Limita primò, quando testator vocasset filios 58 masculos, ita ut hoc casu non solum filiorum appellatione filiæ minimè veniant; sed etiam nec dicantur vocatæ post masculos, *Ruin. conf. 168. n. 15. lib. 3. Hieron. Gabr. conf. 132. q. 5. lib. 1. Peregr. de fideicom. art. 27. num. 20. & conf. 179. lib. 4. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 89. num. 97. & conf. 904. num. 18.* ubi num. 31. subdit hoc verum quando masculi sunt vocati pro conseruatione bonorum in agnatione, & conf. 1111. num. 29. *Fusar. de substitut. q. 311. n. 11.* Et ideo quando testator in principio solos filios masculos instituit, eosque adinuicem, & eorum filios masculos, & vnum alteri decedenti sine filiis substituit, & demum substituit filias, tunc conditio illa, si sine filiis decesserit, ex coniecturata mente testatoris, interpretatur de solis filiis masculis, & non de fœminis, ita *Gabr. commun. tit. de substit. cond. 2. n. 11. & 17. Craff. in §. fideicommissum q. 35. num. 4. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 22. Menoch. d. lib. 4. præf. 85. à num. 18. Fusar. de substitut. q. 402.*

num. 4. cum segg. & maxime quando filias in re certa instituit, *Eugen. conf. 41. num. 13. lib. 2. in Ror. in Cefenaten. fideicommissi*, 24. January 1628. coram R. P. D. Durano.

59 Limita secundò, quando testator in vna parte testamenti vocauit masculos, quia in alia parte vbi simpliciter fecit mentionem de filiis, intelligitur & solum masculos vocasse, vt tenent *Roland. à Valle conf. 81. num. 33. lib. 3. Decian. conf. 124. num. 10. lib. 2. & conf. 7. num. 60. lib. 5. Menoch. conf. 95. num. 81. & conf. 104. num. 43. & conf. 471. num. 6. & conf. 381. num. 14. & 25. & conf. 383. num. 1. cum segg. & conf. 904. num. 19. & de pref. lib. 4. pref. 84. n. 5. Atol. de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 56. Sard. conf. 21. num. 8. & conf. 96. num. 32. lib. 1. & conf. 164. num. 6. & de off. 322. num. 70. Perez. d. art. 25. num. 48. & conf. 70. num. 12. lib. 3. & conf. 10. num. 31. cum segg. & conf. 41. num. 19. cum segg. lib. 5. Contrarius verò receptus est quod non sunt coniuncturæ in contrarium, vt resoluunt *Anan. conf. 21. Socin. lun. conf. 100. num. 20. lib. 1. Rinin. lun. conf. 59. num. 59. & conf. 80. num. 11. lib. 1. Baria. conf. 96. per totum. Hieron. Gabr. conf. 97. num. 28. lib. 1. Hippol. Rinin. conf. 492. num. 25. lib. 3. Hened. conf. 57. num. 32. cum segg. lib. 1. Barz. Bonamini. decif. 119. num. 5. Cardin. Afencio. de conuictu. vltim. volunt. lib. 1. tit. 14. num. 10. Castill. controuerf. lib. 2. cap. 4. num. 27. cum segg. lare Fufar. de substitut. g. 403. vbi multipliciter declarat, *Ror. decif. 354. n. 1. apud Farin. p. 2. recent.***

60 Limita tertio quando in ciuitate extat statutum exclusiuum fœminarum extantibus masculis, quia tunc fœminæ non veniunt appellatione filiorum, ita *Mandel. Alia conf. 19. Hippol. sing. 317. Atol. d. lib. 3. cap. 5. num. 38. & 59. Burfat. conf. 36. num. 31. lib. 1. Anton. Gabr. d. concl. 6. num. 84. Gerard. Alazol. conf. 5. num. 5. Cardin. Afencio. de conuictu. vltim. volunt. lib. 8. tit. 7. num. 1. vers. sed ad hoc, Decian. conf. 7. n. 10. cum segg. lib. 5. Hened. conf. 75. num. 25. lib. 1. Menoch. conf. 463. num. 11. & conf. 524. num. 4. vers. tertio, & conf. 836. num. 11. cum segg. & de presumpt. lib. 4. pref. 84. num. 11. Craff. in §. fideicommissum, g. 12. n. 3. Card. Tufch. num. 3. lit. F. concl. 374. num. 26. Anchar. Riccio. lib. 2. g. 65. num. 2. & 3. Carpan. super stat. Adolantien. cap. 178. num. 41. Russ. in d. l. cum anu. lib. 6. cap. 10. num. 13. lare Fufar. g. 311. n. 4. num. 42. vbi num. 47. ait procedere sine dubio quando fœminæ excludunt à masculino extante à successione intestati tunc à successione grauati quam grauatis; & num. 49. substatuunt si masculus existens non esset capax, & num. 51. quando testator substituit omnes, vel quoscunque filios, quia tunc & fœminæ vocatæ conferuntur, & num. 53. quando testator in alia parte testamenti vocatæ tant masculos quam fœminas, vnde iam inferitur quod stante tali statuto exclusiuo fœminarum, fœminæ non faciunt delictæ conditionem si sine liberis, ex quo testator præsumitur velle se conformare cum dispositione statuti, l. conseruare, §. si qui cum nullis, ff. de iure caducis, Bart. in l. heredes mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. vbi Alex. num. 10. Perez. de fideicom. art. 25. num. 22. Card. Afencio. de conuictu. lib. 6. tit. 7. n. 14. Menoch. d. lib. 4. pref. 81. num. 20. Fufar. g. 402. num. 61. Ror. in Canariens. fideicommissi, 19. January 1582. coram Card. Blanchetto, & nouissime in Cefenaten. fideicommissi 24. January 1628. coram R. P. D. Durano, in vers. secunda sententia, ubi subdit non obstat quod huc coniectura desumpta ex statuto & evolutione fœminarum non admittitur à Rota, quia hoc est verum quando nullæ alie extant coniecturæ, secus autem quando concurrunt, vt declarat *Seraph.**

decif. 1216. n. 6. *Steph. Gratian. discept. forens. cap. 866. num. 31.*

Limita quarto quando testator fecit substitutionem pro agnationis conseruatione, quia tunc fœminæ non veniunt appellatione filiorum, vt per *Anton. Gabr. d. concl. 6. num. 54. Card. Afencio. lib. 8. tit. 7. num. 1. in fine, Perez. d. art. 25. n. 47. Atol. d. cap. 5. num. 2. Thefaur. decif. 188. num. 3. Menoch. d. pref. 84. num. 8. & conf. 877. num. 3. & conf. 904. n. 21. & conf. 1152. n. 12. Fufar. d. g. 311. n. 28. vbi num. 34. & 35. declarat vt fœminæ non sit omnino exclusæ, sed ita demum extantibus masculis, & his deficientibus ipsa admittenda erit, nisi ratio agnationis esset expressa, vel effemus in casibus quod sub nomine filiorum non possunt contineri ob aliquam qualitatem inhærentem vique ab initio. Ex quo inferitur quod quando testator replexit ad conseruationem agnationis, maxime concurrentibus aliis coniecturis, tunc conditio, si sine filiis, intelligi debet de masculis tantum, *Menoch. conf. 95. num. 76. & conf. 150. num. 35. Seraphin. decif. 1216. num. 6. Fufar. de substitut. g. 402. num. 26. nouissime Ror. in Cefenaten. fideicommissi*, 24. January 1628. coram R. P. D. Durano, in vers. quinta.*

Limita quinto quando testator discretiue loquutus fuit de masculis, & fœminis, vt si masculos vocauit filios, fœminas vero substituit filias, vel quia fœminis aliquid reliquit instituendo masculos; nam tunc fœminæ non veniunt appellatione filiorum, vt per *Atol. d. cap. 5. num. 55. Gabr. d. concl. 6. num. 63. Craff. d. g. 12. num. 2. Perez. d. art. 25. n. 45. Russ. in d. l. cum anu. lib. 6. cap. 10. num. 12. & 25. Menoch. conf. 104. num. 45. & conf. 115. num. 70. & conf. 463. num. 11. & conf. 752. num. 15. & conf. 877. num. 10. & d. pref. 84. num. 9. Fufar. d. g. 311. n. 37. vbi numeris segg. dupliciter declarat, & idco vbi testator fecit differentiam inter masculos & fœminas, & discretiue de eis, mentionem fecit, tunc masculus substituitur sub conditione, si sine liberis, maxime concurrentibus aliis similibus coniecturis non excluditur per fœminas, *Bald. in l. mulier. ff. de statu homin. l. si qui id, quod, in princ. num. 15. ff. de iurisdic. emm. iudic. Turpar. conf. 402. num. 9. Menoch. conf. 110. num. 24. & conf. 104. n. 45. Fufar. g. 402. num. 111. nouissime Ror. in Cefenaten. fideicommissi*, 24. January 1628. coram R. P. D. Durano, in vers. quarta sententia.*

Limita sexto quando testator propinquiores fœminas exclusit instituendo masculos, & illis substituit filios, quia tunc solum masculi dicuntur vocati, siue testator instituerit filium, siue fratrem, siue alium agnatum; ita *Hieron. Gabr. conf. 97. num. 16. vers. tertius casus, lib. 1. Decian. conf. 124. num. 22. lib. 2. Cardin. Afencio. d. lib. 8. tit. 7. lib. 1. vers. addo, Thefaur. d. decif. 188. n. 3. Menoch. d. pref. 84. num. 24. Sard. decif. 84. & conf. 21. Perez. d. art. 25. num. 43. & 44. & conf. 11. num. 6. & conf. 52. num. 3. lib. 3. & conf. 30. num. 3. lib. 4. & conf. 57. n. 13. & 14. ead. lib. 4. Fufar. d. g. 311. n. 38.*

Limita septimo quando extat statutum, quod verba testamentorum intelligantur ad litteram, nam eo casu appellatione filiorum non veniunt fœminæ, ita *Cardin. Afencio. d. lib. 8. tit. 7. num. 1. vers. secundo, Anton. Gabr. d. concl. 6. num. 122. Menoch. d. pref. 84. num. 42. & conf. 115. num. 16. & conf. 752. n. 14. Russ. in d. l. cum anu. lib. 6. cap. 10. n. 19. Fufar. d. g. 311. n. 57.*

Limita octauo quando cum aliqua qualitate exprimitur masculinum, vt si testator substituit filios monachos, quia moniales non veniunt, ita

Anton.

Anton. Gabr. d. concl. 6. num. 89. Menoch. d. pref. 84. num. 11. Fusar. d. q. 311. num. 70.

66 Limita nonò quando testator apposuit qualita-
tem filio vocato, quæ non conuenit fœminæ, ita
Gam. Lusit. decis. 337. num. 2. & 3. Menoch. conf. 938.
num. 12. & conf. 1075. num. 7. Fusar. d. quest. 311. à
num. 72.

67 Limita decimò quando aliquid absurdum se-
queretur, si fœminæ veniret filiorum appellatione,
ita Anton. Gabr. d. concl. 6. num. 115. Menoch. d. pref.
84. num. 18. Fusar. d. q. 311. n. 78.

68 Limita vndecimò quando sequerentur plures
improprietas, si fœminæ venirent filiorum ap-
pellatione, Gabr. d. concl. 6. num. 116. Menoch. conf.
150. num. 49. & d. pref. 84. num. 19. Fusar. d. q. 311.
num. 80.

69 Limita duodecimò quando ex communi vfu lo-
quendi appellatione filiorum non veniant fœmi-
næ, Gabr. d. concl. 6. n. 114. Menoch. d. pref. 84. n. 17.
Fusar. d. q. 311. n. 82.

70 Limita decimo tertio quando ex consuetudine
homines non solent bona illa relinquere fœminis,
vt si essent castra, quæ solent transire in masculos
pro dignitate, & conseruatione familiæ, Decian.
conf. 7. n. 51. lib. 1. Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 10. num. 8.
in fine, Fusar. d. q. 311. num. 83.

71 Limita decimo quarto quando fœmina esset in-
capax bonorum, vt quia essent feuda, & iurisdictiones,
in quibus fœmina non posset succedere, Card.
Mantie. d. lib. 8. tit. 10. num. 8. in fine, Menoch. conf.
204. per totum, & conf. 752. num. 6. Peregr. d. art. 25.
num. 46. Fusar. d. q. 311. num. 84. qui aiunt procedere
limitationem etiam si cum illis essent mixta bo-
na allodialia & patrimonialia.

72 Limita decimo quinto quando testator consti-
tuit primogenituram perpetuam pro sc, filiis, & de-
scendentibus, quia non censetur intellexisse de fœ-
minis, Tiraq. de iure primog. q. 10. num. 16. Molin. d.
cap. 5. num. 2. & 38. Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 10. n. 8.
Menoch. conf. 204. à num. 27. Peregr. de fideicom. art. 25.
num. 46. Gam. Lusit. decis. 51. & decis. 337. num. 12.
dicit contrarium esse verum quando testator vo-
casset primogenitum, aut primogenitam, vel vo-
casset filium, aut filiam, quo casu successiue venire
fœminas post masculos tradunt Tiraq. d. q. 10. n. 9.
Molin. d. cap. 5. num. 52. Peregrin. d. num. 46. &
conf. 58. num. 3. lib. 5. Fusar. d. q. 311. à n. 86.

73 Limita decimo sexto de iure Longobardorum,
ita Rustic. in d. l. cum auu. lib. 6. cap. 10. n. 20. Fusar.
d. q. 311. post num. 97.

74 Limita decimo septimò quando substituta esset
pia causa, ita Rustic. in d. l. cum auu. lib. 6. cap. 8. n. 18.
& cap. 10. num. 22. & 23. Fusar. d. quest. 311. post
num. 97.

Filiorum appellatione, an & quando veniant adoptiui arrogati, & spiritua- les filij?

75 R Eceptissima est Doctorum sententia appella-
tione filiorum, tam in dispositiuis quàm in
conditionalibus non venire filios adoptiuos, ac
proinde in fideicommissis, & conditione, si sine li-
beris, non facere deficere conditionem, ita probant
tex. in l. fideicommissum. ff. de condit. & demonstr. & in
l. si ita quis 53. §. fin. ff. de legat. 2. prosequuntur
latè Corn. conf. 85. lib. 3. Ruin. conf. 173. lib. 2. Castren.
conf. 30. in princ. lib. 1. Alex. conf. 2. in princ. lib. 1.
Tiraq. in l. si unquam, verbo suscepit liberos. num. 60.

cum seqq. C. de renocand. donat. Gail. lib. 2. obseru. 136.
num. 13. Sfort. Odd. de compend. substit. p. 6. art. ult.
num. 4. Petr. Anton. Angusc. conf. 77. num. 6. lib. 6. Card.
Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 11. tit. 8. Cost. in
cap. si pater, p. 2. verbo. si absque liberis, num. 46. de
testament. lib. 6. Intrigl. de substitut. cent. 3. q. 61. n. 9.
Alex. Trentasinq. in simili tract. p. 4. cap. 7. num. 13.
Ascan. Clement. in tract. de patria, cap. 5. num. 11. idem
Cost. in l. Gallus. §. & quid si tantum, p. 5. à num. 52.
ff. de liber. & posthum. Peregr. de fideicom. art. 22. à n. 93.
Menoch. de presump. lib. 4. pref. 82. n. 8. latè Fusar.
de substitut. q. 316. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 8.
lit. V, conc. 102. n. 7.

Ratio autem huius resolutionis duplex assignari 76
solet; Prima est, quia verba naturaliter sunt intel-
ligenda in testamentis, non autem fictè, l. vlt. C. de
ijs qui veniam ætatis impet. cum similibus, de quibus
Cardin. Mantie. de coniectur. lib. 3. tit. 4. num. 15. &
alii de quibus Alphan. collect. 987. constat verò ado-
ptiuos filios veros non esse, quales sunt soli illi,
quos ipsi genuimus, cap. primo gradu 35. q. 5. l. quod
si nepotes. ff. de testament. sed fictor, vt probat tex. opti-
mus, in l. filio quem pater. ff. de liberis, & posthum. ibi,
ne imagine natura veritas obumbretur, l. pen. §. sed ne
articulum, ibi, quasi imaginaria, C. de adoptionib. iun-
ctis iis, quæ de adoptionis fictione latè explicant
Philip. de fictionib. p. 3. cap. 6. Petr. Greg. synagmar.
lib. 10. cap. 6. Secunda ratio est, quia si adoptiui sub-
stitutum excluderent, & facerent deficere conditio-
nem, esset in potestate ipsius grauati facto suo sub-
stitutum deludere adoptando filium, quo iure ad-
mitti non debet ex reg. tex. in l. nec ei, §. eorum, ibi,
nec esset in potestate, & c. ff. de adoptionib.

Amplia vt etiam in contractibus appellatione si- 77
liorum minimè veniant adoptiui, vt in feudis pro-
bat tex. in cap. 1. §. adoptiuos, si de feudo fuerit con-
trouersia inter domin. eodemque argumento in
emphyteusi sub eadem forma accepta pro se & fi-
liis, etiam iis deficientibus illam consequi non
posse adoptiuos, resoluit Tiraq. d. verbo suscepit li-
beros, num. 13. disputat latè Cald. Pereira de nominat.
emphyt. q. 13. à num. 7. & in materia maioratus post
Pelacz. Auendan. l. 40. Tauri glos. 11. per totam, & Mo-
lin. de primogen. lib. 1. cap. 4. n. 5.

Limita primò non procedere nostram principa- 78
lem resolutionem, quoties aliqua apparet specialis
voluntatis coniectura, ex qua colligitur testatorem
de adoptiuis quoque sentire voluisse, veluti si ado-
ptio facta fuisset volente ipso substituto, Tiraq. d.
verbo suscepit liberos, num. 23. Menoch. d. lib. 4. pref.
82. num. 18. Fusar. d. q. 316. num. 9. Vel quando ado-
ptio est facta voluntate, & iussu testatoris, l. si cognat-
is. ff. de rebus dub. tex. & glos. in l. si quis posth. ff. de
liberis & posthum. Tiraq. d. verbo suscepit liberos, n. 73.
Cardin. Mantie. d. lib. 11. tit. 8. num. 6. Sfort. de com-
pend. substit. p. 6. q. 2. art. ult. num. 5. vers. limita, Alex.
Trentasinq. de substitut. p. 4. cap. 7. num. 14. Menoch.
d. pref. 82. num. 16. & conf. 1029. num. 33. Peregr. d.
art. 22. num. 91. Rustic. in d. l. auu. lib. 2. cap. 12. n. 50.
ff. de condit. & demonstrat. Vel si grauatus ipse tem-
pore testamenti liberos adoptiuos habebat, idque
testator sciebat, vt post Cuman. Socin. Alciat. Tiraq.
& alios, notat Costa in d. §. si tantum. p. 5. num. 55.
Cardin. Mantie. d. tit. 8. num. 5. Alexand. Raudens.
conf. 15. num. 31. lib. 2. Menoch. d. pref. 82. num. 16. &
conf. 266. num. 12. Peregr. d. art. 22. num. 94. Intrigl. de
substit. cent. 3. q. 61. num. 16. Fusar. d. q. 316. num. 11.
& 12. Vel si is grauatur qui veros filios habere non
potest, Cardin. Mantie. d. tit. 8. num. 7. Sfort. de com-
pend. p. 6. art. ult. num. 5. in fine, Alex. Trentasinq. d.
cap. 7.

cap. 7. num. 15. *Aſcan. Clem. de patria poſſeſt. cap. 5. n. 13.*
Menoch. d. preſ. 82. num. 17. Intrigl. d. q. 61. n. 18.
Peregr. d. art. 22. num. 92. & art. 28. num. 41. in fine,
Fuſar. d. q. 316. num. 8. Vel quando teſtator illum
ſibi in nepotem tanquam ex filio ſuo adoptaſſet, ſi-
ue ante, ſiue poſt teſtamentum facta ſit adoptio,
nam ſic adoptatus ſuccederet, Card. Mantie. d. tit. 8.
num. 6. Sfort. d. p. 6. art. 6. num. 5. Alexand. Trentaſinq.
de ſubſtitut. p. 4. cap. 7. num. 14. Menoch. d. preſ. 82.
num. 16. Intrigl. d. q. 61. num. 17. Ruſtic. in d. l. cum
auus. lib. 2. cap. 12. num. 60.

79 Quæ autem dicta ſunt in adoptiuis procedunt
 & in arrogatis, Ruin. in l. Gallus, §. ſi cum. num. 59.
 ff. de liber. & poſthum. Curt. Iun. conſ. 145. num. 19.
 & 20. Cardin. Mantie. d. tit. 8. num. 4. verſ. ſed conſi-
 dera, & num. 5. Coſt. in d. §. & quid ſi tantum, p. 5. n. 53.
 Menoch. d. preſ. 82. n. 4. cum ſeqq. Gall. de exception.
 ſucceſſ. except. 27. num. 116. p. 2. Ruſtic. in d. l. cum
 auus. lib. 2. cap. 13. Fuſar. d. q. 316. n. 22.

80 Sic etiam omnia ſupradicta ex eisdem funda-
 mentis procedunt in filiis ſpiritualibus, ſcilicet ex
 facto fonte ſuſceptis; non enim veniunt in fidei-
 commiſſis, & conditionibus appellatione filiorum,
 niſi ex verbis, aut mente teſtatoris id ſpecialiter
 colligatur, vt docuerunt Bald. in auſb. niſi rogari,
 n. 19. C. ad Trebell. Cardin. Mantie. d. tit. 8. n. 18. &
 Menoch. d. preſ. 82. n. 18.

81 De legitimatis autem an veniant appellatione
 filiorum in fideicommiſſis relictis filiis, vide Me-
 noch. conſ. 625. num. 29. & ſeqq. & conſ. 1012. num. 30.
 Peregrin. de fideicom. art. 23. & conſ. 41. num. 4. cum
 ſeqq. lib. 4. & conſ. 61. n. 7. lib. 5. Fuſar. de ſubſtitut. q. 315.

Filiorum appellatione, an, & quando veniant nepotes?

82 IN duas contrarias ſententias diuiſi ſunt Docto-
 res noſtri, qui de hac quaſtione tractarunt, ob
 idque varias in materia penè coniecturali excogi-
 tarunt reſolutiones. Primatenet quòd ſub nomine
 filiorum & nepotes comprehendantur, & hanc per
 tex. in l. uxorem, §. concubina. ff. de legat. 3. & in l. li-
 berorum, §. ſed & P. ipſius, ff. de verb. ſignif. & in l. filij,
 appellatione 84. & in l. iuſta. ff. eod. & in l. filium habeo.
 ff. ad Macedon. probarunt Marc. Manu. conſ. 87.
 & conſ. 198. n. 21. Roland. à Valle, conſ. 93. num. 19.
 lib. 2. Decian. conſil. 54. n. 3. & conſ. 88. n. 54. cum ſeq.
 lib. 1. Crauet. conſ. 155. Tiraq. in tract. le mort, p. 2. de-
 clar. 5. num. 2. Seb. ſſt. Medic. de regul. Iuris reg. 2. in-
 definita oratio, in verbo appellatione, num. 47. Anton.
 Gabr. lib. 6. commun. tit. de verbor. ſignificat. concl. 1. n. 5.
 cum ſeqq. Hieron. Gabr. conſ. 121. dub. 1. lib. 1. Eugen.
 conſ. 94. num. 4. cum ſeqq. tom. 1. Capic. deciſ. 21. num. 8.
 Peregr. de fideicom. art. 1. num. 22. & art. 22. num. 61.
 & conſ. 47. num. 15. verſ. quare lib. 1. & conſ. 31. n. 16.
 lib. 2. & conſ. 59. num. 1. lib. 5. Ceuall. communium con-
 tra commun. q. 694. Bellon. Iun. conſ. 2. num. 2. cum
 ſeqq. Ruſtic. in l. cum auus. lib. 6. cap. 11. ff. de condition.
 & demonſtrat. maxime in fauorabilibus, Franc. Molin.
 de ritu nupt. lib. 3. q. 35. n. 23.

83 Alteram verò contrariam opinionem negatiuam,
 quod appellatione filiorum non veniant nepotes,
 probant expreſſè tex. in l. quod ſi nepotes 6. ff. de
 reſtam. tutel. §. ult. Inſtit. qui teſtamento tutores dari
 poſſunt, vnde etiam in teſtamenti prohibitionem
 alienationis extra familiam factam filio ad nepotes
 non extendi, probat tex. vbi notaui gloſ. ult. in auſb.
 de reſt. fideicom. §. noſciuntur. collat. 9. recepta ex mul-
 tis quos refert Gabr. d. concl. 1. num. 79. quibus addo
 Com. lib. 3. vari. cap. 5. num. 4. Sic etiam in fideicom-

miſſis facultatem eligendi de filiis ad nepotes non
 extendi, per tex. in l. cum pater 79. §. hereditatem. ff.
 de legat. 2. docuerunt Puiet. in l. 1. C. de bonis matern.
 p. 1. num. 69. Menoch. d. lib. 4. preſ. 94. num. 3. Quare
 hanc negatiuam ſententiam tenent Bardel. conſ. 83.
 num. 14. cum ſeqq. Pedroe. conſ. 38. col. 1. & 2. Hoded.
 conſ. 60. num. 61. lib. 1. Mantie. de coniect. vlt. volunt.
 lib. 8. tit. 8. num. 9. & deciſ. 275. num. 1. Garc. Falcon.
 reg. 205. Preſt. de interpretat. vltim. volunt. lib. 3. interp.
 3. dub. 4. ſolut. 1. à num. 37. Molin. de primogen. lib. 1.
 cap. 6. num. 27. Boër. deciſ. 155. num. 3. Surd. de ali-
 ment. tit. 9. q. 36. num. 28. Fachin. controuerſ. lib. 5. cap.
 18. Migon. Lucenſi deciſ. 82. Gam. Luſit. deciſ. 160.
 num. 7. Valaſc. conſ. 140. num. 4. & 13. & 14. Theſaur.
 quaſt. forenſ. lib. 1. q. 91. num. 8. Seraphin. deciſ. 1486.
 n. 9. Menoch. conſ. 215. num. 95. & conſ. 315. num. 24.
 vbi intelligit quando de præiudicio tertij agitur, &
 conſ. 347. num. 3. & conſ. 493. num. 11. & conſ. 567.
 num. 14. & conſ. 591. num. 1. & conſ. 233. num. 12. vbi
 intelligit in materia ſtriſta, & conſ. 1192. num. 26.
 vbi in pænaliſis, Perez. de Lara de annuerſar. & ca-
 pellan. lib. 1. cap. 6. num. 5. Joſeph. Seſſe Aragonia deciſ.
 53. num. 17. Rot. deciſ. 507. n. 7. vbi intelligit quando
 teſtator diſcretiue loquutus fuit de filiis & nepoti-
 bus, & num. 14. etiam quod filij ſint vocati in futu-
 rum euentum, 693. num. 4. & deciſ. 667. num. 1. cum
 ſeqq. apud Farin. p. 2. vident.

Ego prolixis concordiiſ breuitatis ſtudio omiſſis 84
 dicendum puto in propoſito, vel attendi rigorem,
 & proprietatem verborum, vel impropriam, & la-
 tam eorum ſignificationem, ſi verborum rigor at-
 tendatur, proculdubio verior eſt poſterior ſenten-
 tia negatiua, quòd appellatione filiorum nepotes
 non continentur, vt benè probat tex. in d. l. quod ſi
 nepotes, cum ſimilibus ſupra adductis, nam conſtat
 filios eſſe quos ipſi genuimus, nepotes autem, qui
 ex ipſis filiis nalcuntur, ideòque hoc ſecundum
 gradum, illos autem primum conſtituere, l. 1. §. 1.
 cum ſeqq. ff. de gradib. Si verò latior & impropria
 attendatur ſignificatio nepotes, & vltiores etiam
 gradus continentur, vt in d. l. filij appellatione 84. &
 d. l. iuſta 201. ff. de verb. ſignif. dum inquit iuſta in-
 terpretatione filij appellatione contineri nepotes;
 dicitur enim iuſta interpretatio quando ex legis
 ſententia propriæ verborum augentur ſignificatio-
 nes, vt colligitur ex plenè adductis per Tiraq. de
 primogen. q. 40. num. 58. vel etiam quando ex verofi-
 mili mente diſponentis aliqua colliguntur coniec-
 turæ quod filiorum nomine etiam de nepotibus
 ſenſerit, atque ita in effectu hanc diſtinctionem vi-
 dentur admittere etiam prioris partis Auctores, fa-
 tentur enim illis caſibus in quibus appellatione fi-
 liorum veniunt nepotes, id prouenire ex iuſta in-
 terpretatione, non ex rigore verborum, vt conſtat
 ex adductis per Gabr. d. concl. 1. num. 3. Preſt. d. ſolut. 1.
 num. 37. optimè Franc. Sonſbech. de feudis, p. 9. à n.
 152. Cardin. Tuſch. tom. 3. lit. F. conclus. 376. à princip.
 & benè Rot. deciſ. 507. num. 2. & 3. apud Farin. p. 2.
 recent.

Amplia vt ſuprà reſoluta in nepotibus habeant 85
 locum etiam in pronepotibus, vt per Ruin. conſ. 166.
 num. 8. lib. 1. & conſ. 62. num. 4. lib. 3. Crauet. conſ. 152.
 col. 1. in fine, Peregr. d. art. 22. num. 45. & conſ. 52. n. 7.
 poſt princip. lib. 3. Anton. Gabr. d. concl. 1. num. 44.
 Burſat. conſ. 13. num. 15. lib. 1. Ruſtic. d. lib. 6. cap. 13.
 num. 19. & 20. Fuſar. q. 320. num. 2. Cardin. Tuſch. d.
 lit. F. conclus. 375. num. 9. vbi loquens de emphyteuſi
 eccleſiaſtica, dicit quòd nec etiam appellatione fi-
 liorum & nepotum veniunt pronepotes.

Ex quibus iam primo colligitur meritò Doctores 86
 cominu

communiter resolvere in contractibus appellatione filiorum, in dubio non contineri nepotes, probatur, quia diximus appellatione filiorum ex sermonis proprietate solos filios primi gradus, non etiam nepotes contineri: sed constat in contractibus à proprietate verborum recedendum non esse, ex *reg. l. veteribus ff. de p. c. l. quicquid adstringenda ff. de verbor. obligat.* ergo merito in contractibus hanc regulam negativam constituit *Bart. in d. l. liberorum. n. 8. Alex. conf. 37. Viso themate. n. 7. vers. duodecimo. lib. 6. & conf. 1. n. 4. & 12. lib. 1. & conf. 17. Ponderat. n. 3. & 4. & conf. 125. Attentiu. in princ. lib. 5. Anton. Gab. d. concl. 1. n. 64. Garc. d. reg. 205. num. 3. & colligitur ex aliis, quos adducit*

87 *Cald. Pereira de emphyteusi. p. 3. cap. 14. n. 8. resoluentes attento Iure in emphyteusi accepta pro se, & filio, quem nominaverit, nepotem nominari non posse, quibus adde Mant. dialogo 39. Gam. Lusit. decif. 260. n. 1. Card. Tusch. d. l. f. concl. 376. n. 10. Vnde nepotes sub filiorum appellatione inclusos non esse, quando sumus in substitutione facta in contractu, resoluunt*

88 *Roland. à Valle conf. 93. num. 18. & 19. lib. 2. Sfort. Odd. conf. 39. n. 15. Gabr. d. concl. 1. n. 64. Peregr. conf. 65. n. 19. lib. 1. & conf. 149. num. 13. in fine lib. 5. Rustic. in d. l. cum aum. lib. 6. cap. 14. n. 41. in fine. Fusar. q. 321. num. 101.*

89 Non obstat *tex. in c. 1. §. c. si clientulus, de alienat. feud.* vbi in contractu feudali pro se & filio masculino venire omnes descendentes, notavit *glos. ibi verbo reuertitur ad dominum*, quam sequuntur Doctores communiter, ut per *Mant. d. dial. 39. Surd. conf. 573. n. 40. Bellon. conf. 2. n. 15. Ant. Gabr. d. concl. 1. n. 16. Cald. Pereira d. cap. 14. n. 7. Fachin. controu. Iuris, lib. 7. cap. 75.* quia responderetur *tex.* illum solum probare concessionem feudi pro hærede intelligi de filio, non è contrà, quia si cõcipiatur pro filio, intelligi de quolibet descendenti; communis tamen illius resolutionis ex illo deductæ rationem, ponit *Sonsbech. d. p. 9. n. 256. & multi de quibus Peregr. d. art. 22. n. 52.* quia cum hæc materia indifferens sit quoad gradum, nulla ratio datur maioris affectionis in filium quam in nepotem, & insuper futurum tempus respicit, quare verisimilis apparet concedentis, & accipientis mēs quod deficientibus filiis etiam pro nepotibus dare, & accipere voluerint secundum latiore nominis significationem, ne scilicet dispositio maneat sine effectu; vnde sumpto vulgari argumento de feudo ad emphyteusim, de quo diximus in locis communib. argum. n. hoc ipsum in emphyteusi admittunt

90 *Alciat. in d. l. liberorum. ad fin. Dec. & alij, quos refert & sequitur Pinel. in l. 1. C. de bonis mater. p. 1. n. 71. vbi n. 72. benè resoluit Ordinationem Regiam Lusitanorum, quæ deficientibus liberis admittit posse nominari nepotem ad emphyteusim acceptam pro se & filio procedere attento rigore Iuris: quamuis enim stricta significatio nominis, filium, in solis primi gradus verificetur, ex dictis, non tamen repugnat ut his deficientibus admittatur nepos, iuxta latiore & iustam significationem, quæ hoc casu ex verosimili contrahentium mente deducitur iuxta proximam rationē, quæ in eo etiam concludit; cum enim emphyteusis ad tres generationes concedatur, & materia sit indifferēs ad filios, & nepotes, futurumque euentum respiciat, meritò licet de filiis faciat mentionem, nepotes etiam comprehendit ex verosimili contrahentium mente, iuncta vulgari doctrina, *glos. ult. per tex. ibi in l. sale pactum ff. de pactis, recepta cõmuni omnium Doctorum cõsensu, ut constat ex multis, de quibus Alphan. collect. 169. Card. Mant. de coniect. ult. volum. lib. 3. tit. 19. à n. 4. & plenè adductis per Castill. quotid. lib. 2. cap. 22. num. 66.**

91 Vnde etiam sumpto argumento de feudo ad ma- Appel. Iur. Aug. Barbof.

ioratum, quod validum est quando id, quod in feudis deciditur, Iuris cõmunis regulis consonum est; ut dixi in locis cõmunib. argum. n. hoc ipsum in maioratu resoluendū videtur; nā in proposito ratio quam in feudis tradidimus fortius in maioratibus concludit, tum quia maioratus materia ad filios, & nepotes indifferens est, tū quia maioratum institutio ea est ut perpetui sint, ad perpetuamque familiam tendant conseruationē, in quo casu sine difficultate Doctores omnes resoluunt filiorum nomine, si hi deficient, nepotes necessariò cõprehendi, ut ex *Joan. Andr. Salic. & pluribus quos refert, testatur Gabr. d. concl. 1. n. 37. & 81. Menoch. d. praf. 94. n. 25. Peregr. d. art. 22. n. 50. Prestis d. solut. 1. n. 53. Cald. Pereira d. c. 14. n. 30. ex quibus in maioratibus esse verissimū concludit Molin. d. c. 7. n. 28. Auendan. l. 40. Tauri glos. 10. à princ. Peregr. d. art. 22. à num. 31. Bellon. d. conf. 2. num. 16.*

Quæ resolutio faciliè procedit in prædictis terminis, scilicet deficientibus filiis primi gradus, si verò quæret aliquis, an his stantibus aliquo casu admittatur nepos, respondebitur certum esse iuxta suprà dicta ex proprietate sermonis nunquā, nec etiam ex mente regulariter nepotes admitti; an verò ex Iure transmissionis admittendi sint: vide *glos. ult. in l. unic. C. de his, qui ante apertas tab. recepta & Cost. in d. c. ex parte, verbo si absque liberis, n. 61. vers. & reuera, Valasc. de iure emphyt. q. 50. n. 44. & statim referendis, qui latè disputant, an, & quando ex repræsentatione admittantur tam in fideicommissis, quam in maioratibus, ut per scribentes in l. cum ita 33. §. in fideicommissis, ff. de legat. 2. & in l. 40. Tauri, vbi Auend. & prosequuntur latè relati ab Alphan. coll. 605. Con. praf. c. 38. Valasc. d. q. 50. Gam. Lusit. dec. 307. Molin. d. lib. 3. c. 6. cū seqq. Card. Mant. de coniect. ult. vol. lib. 8. tit. 9. Peregr. de fideic. art. 21. Guier. praf. lib. 3. q. 66. Molin. Theolog. de Iustis. tom. 3. trañ. 2. disp. 626. Flores de Menz vari. q. 19. à n. 15. & plenè adducti à Castill. quotid. q. lib. 2. c. 20. & passim alij de materia repræsentationis agentes.*

Secundò principaliter ex dictis colligitur tutā nō esse cõmunem sententiam eorū, qui docent in legis dispositionibus appellatione filiorum in dubio venire nepotes, quam per *tex. in d. l. filium habeo, & in d. l. senatusconsulto, & in l. 2. §. si mater. vers. quod si nepotibus, ff. ad Tertul. sequuntur Bart. Card. & alij quos refert Anton. Gab. d. concl. 1. n. 13. Mant. d. dial. 39. Conan. comment. lib. 10. c. 1. n. 3. & indubitatum tradit Peregr. d. art. 22. n. 56. sed ex dictis conuincitur, diximus enim secundum propriam nominis significationē appellatione filiorum solos filios primi gradus, non etiam nepotes contineri, constat etiā in legibus à proprietate verborum recedendū non esse si de mente contrarium non appareat, l. seire. §. illud, ff. de excusat. tutor. igitur in dubio regula negatiua est constituenda, quod leges de filiis loquētes non cõprehendunt nepotes: Deinde facit, quia in variis casibus leges de filiis loquentes ad nepotes non extendi frequentius decidunt Iureconsulti, & Imperatores, ut in d. l. sed & milites, & in l. lege Iulia. §. hoc capite, ff. de ritu nupt. vbi lex prohibens Senatorē ducere filiā eius, qui ludricā artem exerceat, non impedit neptē eiusdem ducere, sicut etiam quæ patri permittit filiā adulteram occidere, non excusabit aum si occidat neptem, l. patri 20. ff. ad leg. Iuliam de adulter. & priuilegium filiis concessum non prodesse nepotibus probat *tex. in l. in-bemus. §. illud, C. ad Trebell.**

Omissa igitur distinctione eorum, qui dicebant appellatione filiorum contineri nepotes si lex filiorum fauorē respiciat principaliter, non ita si eorum odium contineat, ego prædictæ sententiæ negatiuæ etiam in legis dispositionibus semper adhærendum esse

- esse probabilius puto, neque aliter admitti appellatione filiorum venire nepotes nisi ex verbis, aut efficaci coniectura colligatur mens legis quod voluerit dispositionem suam ad nepotes extendi ex rationibus, & auctoritatibus supra pro secunda negativa sententia per me adductis. Neque obstant Iura in contrarium supra principio huius secundi corollarij adducta, nam ad primum ex *d. l. filium habeo*, omiſſis multis, de quibus *D. Barbosa in l. si constante, n. 101. ff. soluto Matrim.* respondetur, nepotes ibi contineri ex iusta legis interpretatione, quæ vocis significationem ad nepotes voluit extendere, ut satis idem tex. insinuat, ibi, etsi verbis Senatusconsulti filij continerentur, &c. quasi sit sensus, quod licet proprietas verborum postularer, ut de solis filiis intelligatur Senatusconsultus; hoc enim importat verbum, *continerentur*, quo utitur Iuriconsultus, ex legis tamen sententia trahitur, & extenditur ad nepotes, ut post *Gom. bene* notavit *Pinel. d. p. 1. n. 72*. Similiter ad *tex. in d. l. Senatusconsulto, & in d. si mater*, respondetur in terminis illorum Iurium venire nepotes ex sententia legis collecta ex ratione, & mente ipsius legis.
- 96 Vnde iam subinfertur defendi non posse doctrinam *glos. verbo filij, in cap. ad extirpandas 11. de filiis presbyter.* dum prohibitionem tex. quæ de filiis presbyterorum loquitur, ad nepotes legitimos extendit, ne in Ecclesiis, quas aui obtinuerunt, valeant ministrare; licet enim eam communiter receptam dicant, & sequuntur *Rebuff. de pacif. possess. n. 266. & seq. Sa'zed. ad Bernard. in pract. c. 50. lit. A, in nouiss. edit. Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 34. n. 91*. ex dictis tamen conuincitur, diximus enim appellatione filiorum nepotes non contineri ex proprietate sermonis, ac subinde leges de filiis loquentes ad nepotes trahendos non esse, nisi ex verbis aut mente contrarium colligatur, constat etiam legem illam pœnalem esse & odiosam, nec proponitur ratio quæ in nepotibus concludat, imò vitiū paternū, quod in filiis cernitur, & in patribus lex refrenare intendit, ut ait *Conc. Trid. sess. 25. de reform. c. 15*. in nepotibus cessat, ergo melius cōtra dicendam *glos.* adhuc stante noua Constitutione Concilij in *d. c. 15*. contrarium sentiunt *Nau. conf. 9. de filiis presbyt. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 9.* ubi bona additio, *Spin. in speculo testam. glos. 3. princ. à n. 23. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 4. q. 15. & 17. Steph. Grat. discept. forens. c. 397. n. 6. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 3. n. 21. ubi in addit. Campan. in diuersorio Iuris Canonici, rub. 11. c. 13. n. 76. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 3. n. 33. & n. 51. vers. neque Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 2. tit. 19. l. 1. de filiis presbyter. n. 1. Seraphin. decis. 1442.*
- 97 Similiter etiam subinfertur dubiam videri communem sententiam, quæ docet pœnam, *l. quisquis. §. filij. C. ad legem Iuliam maiest.* nepotes cōprehendere, cuius testatores sunt post *Salicet. Gig. de crimine lesa maiest. lib. 3. q. 8. Conar. lib. 2. vari. c. 8. n. 2. Pereg. de iure fisci, lib. 3. tit. 9. n. 5.* obstat enim quia cū huiusmodi lex pœnam acerbissimam contineat, ideoque crudelitatis plenissima plerisque videatur, & cōstat filiorum appellatione nepotes non contineri, nisi ex impropria significatione iuxta supra dicta, videbatur ad nepotes extendi non posse, iuxta *reg. odia, de regul. Iuris, lib. 6. cum vulgaribus*, quo argumento hoc ita constanter tenet *Decian. tract. crimin. lib. 7. cap. 41. n. 7.* Sed vtraque sententia ad concordiam reducitur cum *Alberic. in d. §. filij n. 9.* fatetur enim hanc secundam verissimam esse attento rigore Iuris, primam verò communem rectè de feudi ex verbis nouæ Constitutionis, Federici Imp. quam refert idem *Alberic.* quæ loquitur per nomen, liberi, quò nepotes conti-

neri nō est dubiū, ex *d. l. quod si nepotes, cum similibus.*

Tertiò principaliter ex dictis colligitur recte in 98 priuilegiis Doctores communiter regulam negatiuam constituere, quòd appellatione filiorum in dubio non veniant nepotes, probatur ex omnibus supra resolutis, iuncta *reg. tex. in cap. sanè, de priuileg. cum vulgaribus*, ex quibus hanc sententiam negatiuam ita constituit *Bart. per tex. ibi in l. sed & munes. ff. de excus. tutor. notant glos. verbo liberi, in Clem. 1. de b. presumo, Specul. & alij, quos refert & sequitur Gabr. d. com. l. 1. n. 62. Cabed. Lusit. decis. p. 1. Areſio § 3. Bald. conf. 303. Ad euidentiam, in princ. lib. 2. Signorol. conf. 157. in fine, ubi loquitur de priuilegio concessio ab oneribus, Cardin. Tusch. d. lit. F, concl. 376. n. 27. & 35. Ex quibus Greg. Lopez sibi contrarius bene resoluit, quòd si Princeps alicui facultatem concedat instituendi maiorum in vno ex filiis, deficientibus illis potest institui in persona nepotis, ut comprobatur *Molin. de primogen. lib. 2. cap. 11. à n. 34* quamuis enim ex proximè dictis nepotes appellatione filiorum non comprehendantur, & ideo stantibus filiis prædicta licentia ad nepotes trahi non debeat, his tamen deficientibus ex mente concedentis in nepote debet verificari, ne licentia maneat sine effectu, & quia cū talis cōcessio indifferēs sit ad filios, & nepotes, & in futurum euentū dirigitur iuxta supra resoluta.*

Quartò principaliter ex dictis colligitur etiam in 99 testamentis veriorē esse sententiam negatiuam, quòd in dubio appellatione filiorum non veniant nepotes, ut in tutela datione probatur expressè *tex. in d. l. quod si nepotes, §. ff. de testam. tutela, & faciat Bald. conf. 487. circa finem, lib. 2. Card. Tusch. d. lit. F, concl. 276. n. 33.* & omnes vtriusque partis Auctores in principio huius articuli citati, atque etiam facilius hæc procedit illatio quoties dispositio fauorabilis non est, veluti in prohibitione alienationis facta filio, quam ad nepotes non extēdi efficaciter probatur *tex. in d. auct. de restit. iuncta glos. ult. recepta ex pluribus, de quibus Gabr. d. concl. 1. n. 79.* quod etiam resolunt *Alex. conf. 1. n. 13. vers. vnde videamus, lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 376. n. 30.* Et demū plures alios casus in quibus nepotes appellatione filiorum non comprehenduntur; refert *Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 763. à princ. ubi n. 1.* quando disposuit habuit effectum in filiis, & n. 2. in fideicommissio inducendo, & n. 3. in substitutione reciproca filiorum, & aliis casibus.

Quando autem appellatione filiorum veniant nepotes in fideicommissis, tota est controuersia, in qua speciales voluntatis coniecturas hac in re semper esse obseruandas pro regula constituo, quantum aliquas referam, quæ viam ad alias colligendas aperire poterunt.

Prima igitur & principalis coniectura est quando 100 dispositio futurum respiciebat euentū, scilicet quia incertum erat, an frater grauatus filiū, filiāve haberet; & etiam quando tempore mortis ipsius grauati non extrabant filij, sed tantum supererant nepotes ex eis, tunc enim ne hæreditas deferatur ad extraneos, & propriæ agnationi, hi præferantur contra *reg. l. cum acutissimi, C. de fideicom.* meritò sit interpretatio ut deficientibus filiis admittantur nepotes, quamuis de eis in dispositione mentio facta non sit, ita *Imol. Socin. Bald. & alij in d. l. Gallus. §. instruens, ff. de liber. & posthum. Cephal. conf. 394. n. 23. Anton. Gabr. d. concl. 1. n. 36. Decian. conf. 47. num. 11. lib. 3. Aſenoch. d. lib. 4. pref. 94. n. 31. & conf. 215. num. 38. & conf. 347. num. 23. & seq. & conf. 1039. num. 1. Preſtus d. solut. 1. num. 13. & 57. Molin. d. cap. 6. num. 29. Pereg. de fideicom. art. 22. à num. 57. & conf. 31. num. 14. lib. 2. Rustic. in d. l. annu lib. 6. cap. 12. num. 70. ff. de condit.*

& demonstrat. *Fusar. de substitut. q. 320. num. 15. & 58. cum seqq. & q. 321. n. 37. & constanter omnes nostri Lusitani, ut patet ex Costa de success. Regni p. 2. n. 19. Pinel. d. p. 1. num. 69. & 71. Gam. decis. 307. num. 13. Valasc. conf. 140. num. 11. & 14. Cald. Pereira de emphyteusi p. 3. cap. 14. n. 28.*

101 Quando autem viuit filius, & ex eo nepos, tunc filius solus admittitur, non autem cum eo concurrat nepos, quia hæc est verisimilis voluntas testatoris, ut ex ordine charitatis pater filio præferatur, *Doctores in l. Gallus. §. quidam test. ff. de liber. & posthum. Marzar. in epist. de fideicom. q. 17. Cardin. Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 8. tit. 8. num. 5. Bardel. conf. 83. n. 50. Surd. de aliment. tit. 9. q. 36. n. 19. Pereg. d. art. 22. n. 58. Crass. d. §. fideicommissum. q. 10. num. 13. Rustic. in d. l. cum auct. lib. 6. cap. 14. num. 25. & 26. Fusar. d. q. 321. n. 39. Sic eodem modo quando extant filij & nepotes ex alio filio, tunc filius præferri debet, & solum censeretur vocatus nepos non extantibus filiis, *Fideric. Scot. conf. 1. n. 182. lib. 2. tom. 1. Anton. Gabr. d. concl. 1. num. 75. Decian. conf. 54. n. 28. vers. item lib. 2. & conf. 47. num. 11. lib. 3. Menoch. d. lib. 4. præf. 94. n. 17. & conf. 215. num. 38. cum seqq. & conf. 530. n. 25. & conf. 774. n. 7. cum seqq. Rustic. in d. l. cum auct. lib. 6. cap. 14. n. 26. Fusar. d. q. 321. n. 42. vbi n. 49. subdit contrarium esse dicendum quando testator vocauit filios in numero plurali, & extabat tunc vnus tantum filius, quia tunc nepotes venient.**

103 Secunda coniectura est, quando dispositio esset facta à iurisperito, quia tunc appellatione filiorum venient nepotes, secundum *Bardel. conf. 83. num. 29. vers. decimo, Fusar. d. q. 320. n. 83. at verò si testamentum sit factum ab idiota & imperito, tenendum est illum appellatione filiorum non sensisse de nepotibus, gloss. in d. l. quod si nepotes, de testam. tutel. Roland. à Valle conf. 42. num. 30. lib. 4. Bardel. d. conf. 83. num. 30. Menoch. conf. 215. n. 58. cum seqq. & conf. 328. num. 25. Fusar. q. 321. n. 105.*

104 Tertia coniectura est, quando testator in vita nepoté vocabat filium, & eum ut filiū tractabat, nam ex hoc elicitur vehemens coniectura quòd testator vocando filium senserit, & de nepote, ut resoluunt *Roland. à Valle conf. 43. n. 37. vers. sexto respondetur, lib. 4. Decian. conf. 100. n. 40. lib. 2. Burf. conf. 372. n. 3. Bardel. d. conf. 83. n. 47. Anton. Gabr. d. concl. 1. num. 40. Cardin. Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 3. cap. 9. n. 2. & lib. 8. tit. 8. n. 14. vers. secundus casus, Menoch. d. præf. 94. n. 24. & conf. 215. n. 124. cum seqq. Surd. de aliment. tit. 9. q. 36. n. 44. & decis. 241. n. 18. vers. sic si testator, Peregrin. d. art. 22. n. 55. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. n. 2. Fusar. d. q. 320. n. 7. cum seqq. vbi num. 10. intelligit si nominatio seriò facta sit, & num. 11. subdit coniecturam non procedere quando filius, & nepos concurrerent, quia tunc verus filius veniret filij appellatione, & de eo potius quàm de nepote verba intelligenda essent.*

105 Quarta coniectura est, quando testator vocauit natos, & nascituros; nam tunc & nepotes esse vocatos scripserunt *Decian. conf. 47. num. 24. lib. 3. Gabr. d. concl. 1. n. 51. Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 8. num. 16. Crass. d. §. fideicommissum. q. 10. n. 9. Menoch. d. præf. 94. num. 28. & conf. 1035. num. 2. Surd. d. tit. 9. q. 36. n. 36. & 53. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. num. 17. Maibeac. de legat. lib. 2. cap. 15. n. 19. Fusar. q. 320. n. 23. vbi n. 24. subdit maximè procedere quando vocati essent nati, & quicunque nascituri.*

106 Quinta coniectura est, quòd sumus in dispositione sui natura habente tractū successuum, & perpetuum; nā filiorū appellatione tunc veniunt nepotes,

exemplumque est quòd sumus in primogenituris, ita *Tiraq. de iure primog. q. 40. n. 57. vers. decima quinta ratio, Cou. præf. c. 38. n. 6. & 7. Rimin. lun. conf. 23. n. 51. & 52. Molin. de primog. lib. 1. cap. 6. sub n. 28. Pereg. d. art. 22. n. 51. vers. idem est, & conf. 41. n. 34. lib. 3. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. n. 24. Fusar. d. q. 320. num. 28. vbi num. 29. declarat ut procedat quando primogenitura fuit erecta per nomen pluralis numeri, *Bellou. lun. conf. 2. num. 16. & 33.**

Sexta coniectura est, quando ratione agnationis, 107 & pro conseruandis bonis in familia fideicommissum esset relictum; tunc enim nepotes venire sub nomine filiorū resoluunt *Decian. conf. 88. n. 57. & 60. lib. 2. Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 8. n. 17. Surd. d. tit. 9. q. 36. n. 37. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. n. 44. Menoch. conf. 387. n. 2. Bardell. conf. 83. n. 43. Alex. Raudens. conf. 74. n. 8. cum seqq. lib. 2. Caroc. decis. 69. Pereg. conf. 52. num. 45. lib. 3. Crass. d. q. 10. n. 8. Fusar. d. q. 320. n. 31. Rota decis. 667. num. 9. cum seqq. apud Farin. p. 2. recent. vbi declarat, & decis. 693. num. 4. a. d. p. 2. recent.*

Septima coniectura est, vbi testator vocauit filios 108 in stirpes, & non in capita, nam tunc sub nomine filiorum contineri nepotes, scribunt *Gallia conf. 17. n. 14. Card. Mantie. d. tit. 8. n. 18. Rimin. lun. conf. 283. n. 19. lib. 3. & conf. 267. n. 34. lib. 7. Decian. conf. 24. n. 8. vers. secundo lib. 2. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. num. 50. & 51. Menoch. d. præf. 94. n. 29. & conf. 347. num. 51. Hieron. Gabr. conf. 69. num. 45. lib. 2. Fusar. d. q. 320. num. 39. cum seqq.*

Octaua coniectura est, quando aliàs sequeretur 109 absurdum & irrationale si nepotes non continerentur sub nomine filiorum, ut quia non admissò nepote descendente testatoris, extraneus admitteretur, vel minus dilectus, vel filius naturalis, *Roland. à Valle conf. 93. n. 25. vers. & vbi absurdum, lib. 2. & conf. 23. n. 33. lib. 4. Decian. conf. 88. num. 56. & seq. & n. 63. lib. 2. Card. Mantie. d. tit. 8. n. 16. Anton. Gabr. d. concl. 1. n. 34. Bardel. d. conf. 83. n. 29. Menoch. d. præf. 94. n. 16. & conf. 613. n. 11. Crass. d. §. fideicommissum. q. 10. n. 10. Surd. conf. 85. n. 28. Pereg. d. art. 22. n. 48. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. n. 7. & à n. 54. Fusar. d. q. 320. à num. 44.*

Nona coniectura est, quando nepotes abintestato 110 vnà cum filiis erant successuri testatori; nam tunc similiter ex præsumpta mente testatoris debent admitti ad fideicommissum, *Decian. d. conf. 47. n. 4. lib. 3. Anton. Gabr. d. conf. 1. num. 6. Cardin. Mantie. d. tit. 8. n. 15. Menoch. d. præf. 94. num. 30. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. n. 61. cum seqq. Fusar. d. q. 320. à n. 48. cum seqq. vbi limitat. Vnde à contrario si essemus in casibus, in quibus abintestato nepotes non essent successuri cum filiis, vel per representationem filius non subintrat locum patris, tunc filiorum appellatione non venient nepotes, ut per *Burf. conf. 372. n. 5. Bardel. d. conf. 83. n. 24. Menoch. d. præf. 94. n. 18. & conf. 591. n. 2. & conf. 886. n. 21. Rust. d. lib. 6. c. 14. n. 23. Fusar. q. 321. n. 30.**

Decima coniectura est, quando testator vocauit 111 filios in infinitum, vel in perpetuum, quia tunc etiam nepotes venirēt, *Alciat. resp. 2. n. 2. lib. 8. vbi declarat, Menoch. conf. 310. n. 12. vers. primo quia, Pereg. conf. 53. n. 2. & 5. lib. 3. & conf. 41. n. 2. cum seqq. lib. 5. Rustic. d. lib. 6. cap. 14. n. 40. Fusar. d. q. 320. n. 74. Rot. in Florentina fideicommissi de Cambio 26. Febr. 1627. coram R. P. D. Dunozeito, n. 74. Vnde si testator vocasset filios primi 112 gradus, tunc nepotes censerentur exclusi, *Rimin. lun. conf. 173. n. 8. vers. secundo confirmatur, & num. 10. lib. 2. Cacharan. conf. 72. n. 11. Rustic. d. lib. 6. cap. 13. à num. 15. Fusar. q. 321. num. 23. contra Sfort. in tract. de compend. cap. 7. num. 59. & Intrigl. in simili tract. cent. 3. q. 57. p. 6. art. 3. num. 7. Alexand. Trentasinq. de substit. p. 4. cap. 7. num. 59. & Intrigl. in simili tract. cent. 3. quæst. 57. num. 7.**

- 113 num. 7. Prout etiam conferentur exclusi si vocarentur filij aliqua qualitate, quæ non insit nepotibus, puta si vocatus esset filius doctor, mercator, spurius, vel filia nupta, *Capic. decis. 21. num. 9. Peregr. conf. 52. num. 10. lib. 5. Bardell. d. conf. 83. num. 18. cum seqq. Hieron. Gabr. conf. 121. num. 24. lib. 1. Gam. Luſitan. decis. 160. num. 8. vers. non obstat, plures, quos refert & sequitur Fusar. d. q. 321. num. 25. Vel si nominatum filiis relictum esset, puta si diceret, substituo Petrum filium meum, quia tunc filiorum appellatione nepotes non continentur, Gabr. d. concl. 1. num. 73. Cardin. Mantie. d. tit. 8. num. 4. Anton. Gabr. d. concl. 1. num. 73. Hieron. Gabr. conf. 121. num. 21. lib. 1. Bursat. conf. 13. num. 21. lib. 1. Decim. conf. 54. num. 28. lib. 2. & conf. 47. num. 15. lib. 3. Eugen. conf. 94. num. 11. & n. 19. tom. 1. Craſſ. d. q. 10. n. 12. Peregr. d. art. 22. n. 47. & conf. 51. n. 1. lib. 1. & conf. 52. n. 8. lib. 2. Surd. d. tit. 9. q. 36. num. 14. & conf. 31. n. 32. Rustic. d. lib. 6. cap. 14. n. 52. Fusar. d. q. 321. num. 65. Vel si testator his verbis substituisse, & si aliquis doctorum filiorum & heredem decesserit, substituo alios superstites, vel superuenientes, quia tunc nomen filiorum esset restrictum ad filios primi gradus iam nominatos, nec extenderetur ad nepotes, ut resoluunt Decian. conf. 47. num. 19. lib. 3. Anton. Gabr. d. concl. 1. num. 86. Hieron. Gabr. conf. 121. num. 22. cum seqq. lib. 1. Mantie. d. tit. 8. num. 8. Rimin. lun. conf. 690 n. 16. & 17. lib. 6. Menoch. d. praes. 94. n. 5. in fine, & consil. 347. n. 9. Craſſ. d. q. 10. num. 14. Peregr. conf. 52. n. 9. lib. 5. Rustic. d. lib. 6. cap. 14. à num. 69. Fusar. d. q. 321. n. 71. Rot. in Ariminens. fideicommissi 23. Martij 1615. coram D. Dunozetto, impressa per Farin. decis. 667. num. 6. & 7. p. 2. recent. Vel denique quando testator vocavit filios filiorum, ex Menoch. consil. 347. n. 17. 50. & 51. Rot. d. decis. 667. n. 5. p. 2. recent. cum adductis per Fusar. d. q. 321. n. 93. ubi ait quod ultra nepotes talis dispositio extendenda non est, scilicet ad pronepotes, & alios posteriores descendentes.*
- 116 Undecima coniectura est, quando tempore vocationis impossibile erat extare filios primi gradus, & ideo verisimile erat testatorem cogitasse tunc non extituros filios primi gradus, quia tunc appellatione filiorum nepotes comprehendere voluisse dicendum est, iuxta receptissimam sententiam *Inola in l. Gallus. §. instituent, num. 48. vers. vel potest dicere. ff. de liberis, & posth. quam sequuti sunt Rub. Alexand. conf. 128. n. 9. circa med. vers. ex quo substitutio, Card. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 8. num. 21. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 50. Rustic. ad d. l. cum auu. lib. 6. cap. 12. n. 4. Rot. in Tusculana fideicommissi 15. Aprilis 1619. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, & in Bononiens. fideicommissi de Desideriis 20. Martij, & 26. Iunij 1626. coram R. P. D. Merlino, & in Florentina fideicommissi de Cambiis 26. Februarij 1627. coram R. P. D. Dunozetto, vers. sexta, & ultima coniectura.*

Filiorum appellatione an veniat monasterium ad excludendum substitutum si graduatus sub conditione, si sine liberis decesserit, illud ingrediatur?

- 117 Monasterium haberi loco filij, ac proinde facere deficere conditionem si sine liberis, & substitutum excludere, vulgò colligitur ex *auth. de Sanctiss. Episcopis. §. sed & hoc presenti, & in auth. nisi rogati, C. ad Trebell. & in cap. in presentia, de probat. & latè probantur, quamvis in reddenda ratione diversimodè loquantur, Tiraq. in l. si unquam, verbo su-*

ſceperis liberos. num. 42. C. de reuocand. donat. Cou. in cap. 2. num. 5. de testam. & lib. 1. var. cap. 19. à num. 6. Boer. decis. 358. Villalob. commun. opin. lit. M, verbo Monachum, num. 188. Cost. in cap. si pater verbo, si absque liberis, à num. 70. de testam. lib. 6. Gail. lib. 2. obseru. 136. num. 7. Alphan. collect. 473. Bursat. conf. 199. lib. 2. & conf. 97. num. 23. Roland. conf. 35. num. 11. cum seqq. vol. 3. Mench. de success. creat. lib. 3. §. 21. num. 166. cum seqq. Melch. Pelaez. de maioratu, p. 2. q. 3. Franc. Marzar. in epith. de fideicom. q. 31. Sebast. Medices in tract. mors omnia soluit, p. 1. à n. 45. & p. 2. concl. 44. num. 119. & p. 3. à num. 48. Aluad. de coniect. mente defuncti, lib. 2. cap. 3. à num. 1. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 13. à num. 71. & lib. 2. cap. 5. à num. 18. & cap. 9. num. 45. Alciat. resp. 502. num. 3. Port. Imol. conf. 23. num. 31. Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 11. tit. 7. & de tacitis & ambig. conuent. lib. 13. tit. 46. num. 7. & 8. Auend. ad l. 40. Tauri glos. 4. num. 17. Spin. in speculo testam. glos. 12. princ. à num. 27. Anton. Gabr. commun. tit. de fideicom. concl. 2. num. 79. Mar. Angusc. conf. 63. num. 11. Sfort. Odd. in tract. de compend. p. 6. art. 6. dub. 2. à num. 6. Matheac. de legat. & fideicom. cap. 23. num. 2. & 3. Alex. Trentasinq. de substit. p. 4. cap. 7. num. 20. cum seqq. Intrigl. eod. tract. cent. 3. quasi. 63. à Ponte conf. 39. num. 3. Bonif. Roger. conf. 27. num. 120. lib. 1. Honded. conf. 62. n. 15. & 16. lib. 1. Maluas. conf. 21. num. 11. vol. 1. Camill. Borrell. conf. 17. à num. 30. vol. 1. Peregr. conf. 59. n. 1. lib. 3. & de fideicom. art. 28. num. 58. Menoch. conf. 108. num. 22. & de presumpt. lib. 4. praes. 81. num. 28. cum seqq. Vincent. de Franch. decis. 29. Caualecan. decis. 77. p. 3. Ozaſc. decis. 126. num. 20. Gam. Luſit. decis. 318. Craſſ. §. fideicommissum. quasi. 40. Matien. ad l. 7. glos. 2. num. 21. tit. 11. lib. 5. nona Recop. vbi Azened. num. 28. Gutier. canon. lib. 1. cap. 32. Aquiln. in §. & quid si tantum, super illis verbis, quid enim si aquæ & ignis, à num. 27. Carol. Tap. ad auth. ingressi, C. de sacros. Eccles. cap. 13. Maſtril. Sicilia decis. 65. à n. 2. Cened. ad Decretal. collect. 111. num. 1. & practie. ac canon. quasi. lib. 1. quasi. 35. num. 10. Mendez. à Castro in repet. l. cum oportet, p. 3. num. 157. C. de bonis, quæ liberis, Galganeſ. de condition. & demonstrat. p. 1. cap. 12. num. 31. Ceual. commun. contra commun. q. 193. num. 2. Gall. de except. success. tit. 4. except. 27. num. 238. cum seqq. p. 2. Rustic. in l. cum auu. ff. de condition. & demonstrat. lib. 5. cap. 2. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 190. vers. quando quis, Surd. de aliment. tit. 2. quasi. 15. num. 17. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. q. 77. art. 4. Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 6. num. 10. & de renonat. q. 19. num. 2. Valisc. consulti. 24. n. 4. & 8. Benedit. Agid. in repet. l. Tuia si non nupserit, p. 1. n. 54. ff. de condit. & demonstrat. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 18. q. 16. num. 3. Castil. lib. 1. de usufructu, cap. 65. num. 4. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 26. à princ. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 7. q. 7. Stephan. Gratian. disceptat. fortis. cap. 305. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de bonis clericor. §. 20. n. 2. Bernard. Grana. ad practicam Camera Imper. lib. 2. conclus. 131. confid. 1. n. 13. Hieron. Fernandez de Ostero Roman. lucubr. disp. 2. n. 9. latè & eleganter Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 16. & Fusar. de substitut. q. 429. à n. 8.

Vnde Doctores argumentari solent ad maiora-
tuum successionem, ut in illis monasterium, quod
capax fuerit bonorum in communi, succedat, ut tenent
Specul. tit. de success. Monachor. §. 1. num. 15. &
post Beron. & alios Molin. de primogen. lib. 1. cap. 13. à
num. 77. & plures, quos refert Auz. l. 40. Tauri
glos. 4. num. 13. & 17. & ita tenere Doctores com-
muniter in d. cap. in presentia & con. radiatorem
non habere post Gamb. decis. 6. num. 1. testatur Cabed.
Luſit.

- Lusit. decis. 133. num. 7. p. 1. atque etiam ad emphyteusim ad quam vocatur filius; nam si ingrediat*
tur monasterium illud ad emphyteusim admittend-
um, quasi sit de suis, seu loco filij habeatur, do-
cuit glos. verbo interest, in l. si ita quis 135. §. ea lege, ff.
de verb. obligat. Palat. in repet. rub. de donation. inter vi-
rum & vxor. §. 47. num. 18. Auendan. d. glos. 4. nu. 451.
- 119 Hinc denique Doctores communiter resoluunt
 quod sicut testamentum posthumi agnatione rum-
 pitur, l. 3. l. posthuminum. ff. de iniusto rupt. Princip. In-
- 120 str. quibus modis testam. infirm. ita etiam per profes-
 sionem in religione capaci in communi emissam,
 rumpitur testamentum antea factum, quia mona-
 sterium loco filij agnoscitur, notauit glos. verbo com-
 petere in auct. si qua mulier, C. de sacros. Eccles. & post
 Mol. testatur communem Cou. in cap. 2. num. 5. de
 testament. Cost. in cap. si pater, verbo testatore mortuo,
 num. 8. de testament. lib. 6. Gutier. canon. lib. 2. cap. 1. à
 num. 4. de cuius tamen articuli veriori resolutione
 alibi commodius diximus.
- 121 De ratione autem illorum Iurium, & supradictæ
 resolutionis ex illis desumptæ utilis est & necessa-
 ria inter scribentes disceptatio; quidam enim cen-
 sent rationem esse, quia monasterium habetur lo-
 co filij, ducti auctoritate text. in d. cap. in presentia,
 ibi, intelligendum non erat sine hærede decedere, qui mo-
 nasterium sibi hæredem instituit, vbi nomen hæredis
 capitur pro liberis, quippe in substitutione fuit
 hæc conditio, si institutus decederet absque liberis;
 & ideo hanc pattem tenent glos. in casus positione, in
 auct. nisi rogati, C. ad Trebell. & verbo intraverit, in auct.
 de Sanctiij. Episcop. §. sed & hoc presenti, & verbo com-
 petere in auct. si qua mulier, C. de sacros. Eccles. Molin.
 lib. 2. de primogen. cap. 9. num. 41. Leonard. Less. de Iustit.
 lib. 2. cap. 41. dub. 10. num. 84. Socin. Alciat. Guillelm. Be-
 nedict. Mench. Villalob. & alij plures, quos refert, sed
 non sequitur Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 3. Quæ ratio
 ab aliis communiter reprobari solet asserentibus
 multò veriùs esse monasterium non haberi loco fi-
 lij, & verba illa text. d. cap. in presentia, non esse Pon-
 tificis decedentis, sed partis allegantis, cui allega-
 tioni non detulit Cardinalis, cuius sententiam
 Pontifex confirmavit hæreditatem monasterio ad-
 iudicans ex diuerso fundamento, vt ex littera appa-
 ret, atque ita succedit doctrina glos. vers. vel die ter-
 tio, in l. 1. C. qui admittit, notant Abb. num. 40. & alij
 communiter secundum Paris. num. 128. in d. cap. in
 presentia, Valasc. conf. 24. num. vlt. Cald. Pereira de no-
 minat. emphyt. quest. 6. num. 10. & de reuocat. emphyt.
 quest. 19. num. 9. Tap. in d. auct. ingressi, verbo sua, cap.
 13. num. 4. Castil. d. lib. 1. de usufruct. lib. 1. cap. 65.
 num. 4.
- 122 Nonnulli igitur existimarunt conditionem illam
 habere pro non scripta, quia est impeditiua reli-
 gionis, & ne propter illam grauatus retrahatur à
 perfectiori vitæ statu, quod à Religione Christia-
 na maximè alienum est, quod docuerunt Bart. &
 alij, de quibus Cou. lib. 1. vari. cap. 19. num. 9. & Gu-
 tier. lib. 1. canon. cap. 32. num. 17. Peregr. d. art. 28. num.
 71. & 76: confirmantes, quia ex eadem ratione ne
 mulier à religione auertatur, inquiunt quod si pater
 filix relinquat ducenta si nubat, centum si ingre-
 diatur monasterium, debet habere ducenta, arg. l.
 Titia 99. ff. de condit. & demonstrat. Verum nec hæc
 ratio placet, quia vt conditio dicatur impeditiua
 religionis, non sufficit quod indirectè, & in conse-
 quentiam alicuius actus liciti illam impediatur, iuxta
 reg. l. 1. ff. de auctor. tutor. constat autem conditionem
 si sine liberis directè non tendere ad impediendam
 religionem, sed sequi indirectè, quia status Religio-

nis incompatibilis est cum matrimonio ex quo li-
 beri suscipiuntur; tum quia si vt turpis reiceretur
 conditio illa, non esset necessaria decitio, text. in d.
 §. sed & hoc presenti, sed potius ex veteri & generali
 regula, l. condutiones. ff. de condit. in str. haberetur pro
 non scripta, quod aperte repugnat verbis illius, §.
 ibi, sanctum, &c.

Quare alij eam inquiunt esse illorum Iurium ra-
 tionem, quia lex ex verolumili & coniecturata men-
 te testatoris interpretatur, quod si testator cogita-
 ret grauatum monasterium ingressurum velle po-
 tius ipsum monasterium substituto præferret, quia
 scilicet optima est coniectura, quæ ex fauore Reli-
 gionis sumitur, cum tendat ad bonum salutis spiri-
 tualis eiusdem testatoris, iuxta reg. cap. in iustum, de
 rerum permut. & ideo sic ratiocinantur Castren. in d.
 auct. nisi rogati, num. 3. Cou. d. lib. 1. var. cap. 19. num. 11.
 Galganei. d. p. 1. cap. 18. num. 51. Peregr. d. art. 28. num.
 75. Mantie. d. lib. 11. tit. 7. num. 7. & tit. 8. num. 31.
 Spin. d. glos. 12. princip. num. 29. Cald. Pereira de nomin.
 emphyt. quest. 6. num. 10. Flores ad Gam. decis. 319. &
 alij, quos refert & sequitur Sanch. d. cap. 16. n. 8.

Amplia primò, principalem resolutionem quate-
 nus habet monasterium facere deficere conditio-
 nem si sine liberis, & substitutum excludere, vt
 procedat & locum habeat etiam in foro Conscien-
 tiæ, vt resoluunt Cardin. Mantie. de coniect. vltim. vo-
 lunt. lib. 11. tit. 7. num. 2. Peregr. d. art. 28. num. 91. Ma-
 theac. de legat. & fideicom. lib. 3. cap. 23. num. 3. Menoch.
 de presumpt. lib. 1. pref. 80. num. 5. & lib. 4. pref. 85. à nu.
 59. Gutier. d. cap. 32. à num. 4. Inrigl. de substitut. cent.
 3. quest. 63. num. 3. Fusar. in simili tract. quest. 429. num.
 9. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. nu. 3. cum seqq. Benedict. Agid.
 in l. Titia si non nupserit 100. p. 1. num. 54. ff. de condi-
 tion. & demonstrat. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 1. Quamuis
 contrarium minus bene tenuerint Alciat. in l. quin-
 que pedum, num. 20. in fine. C. finium regund. & Vincent.
 de Franch. decis. 29. num. 4. p. 1.

Amplia secundò, etiam in grauato bigamo, qui
 ex dispensatione Papæ sit monasterium ingressus,
 quia & tunc substitutus erit exclusus, Cardin. Man-
 tie. d. lib. 11. tit. 7. num. 17. Inrigl. de substit. cent. 3. quest.
 63. num. 6. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 63. Rustic. d. lib.
 5. cap. 2. num. 24. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 64. vbi be-
 ne obseruat ad id nulla dispensatione opus esse,
 quia si ad Ordines promouendus non est non ob-
 stat bigamia, vt autem bona eius per professionem
 transferantur in monasterium, & sic extinguatur
 substitutio nullibi petitur processum ad Ordines
 promoueri.

Amplia tertio, etsi monachus apostatarct, quia
 adhuc monasterium excludit substitutum, Bald. nu.
 15. & Felin. num. 32. in d. cap. in presentia, Sforz. Odd. de
 compend. p. 6. quest. 2. art. 6. dub. 2. num. 9. Inrigl. de sub-
 stit. cent. 3. quest. 63. num. 17. Fusar. d. quest. 429. num.
 14. vbi num. 15. post Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 32. &
 33. ampliat etsi monachus degradaretur.

Amplia quarto, vt tunc etiam substitutio eua-
 nescat si grauatus fiat clericus Ecclesiæ secularis in
 sacris constitutus concurrentibus conditionibus
 mox explicandis, vt probat d. §. sed & hoc presenti,
 ibi, siue masculi, siue feminæ monasteria ingre-
 dianter, aut clerici, aut diaconissæ, &c. vbi glos. ver-
 bo clerici, similis glos. verbo locum, in d. auct. nisi rogati,
 Dilect. de arte testandi, tit. 5. caut. 18. num. 5. Sim. de
 Prestit. de interpret. vltim. volum. lib. 2. interp. 2. dub. 2.
 solut. 2. num. 109. Cardin. Mantie. d. lib. 11. tit. 7. num.
 22. Sforz. Odd. de compend. p. 6. quest. 2. art. 6. dub. 2. nu.
 19. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. à num. 65. Alex. Trentasq.
 de substit. p. 4. cap. 7. num. 24. Caualecan. decis. 77. num. 33.

- p. 3. *Pute. decis. 59. num. 2. alijs decis. 53. in correctis lib. 1. Gutier. canonic. lib. 1. cap. 32. num. vlt. Benedict. & Egid. in repet. d. l. Titia. p. 1. num. 45. Fusar. d. quest. 429. num. 1. cum seqq. Sanch. d. lib. 7. cap. 26. n. 32.*
- 128 Duplex autem conditio exigitur ut clericus hoc privilegio excludendi substituti fruatur, prior est, ut perpetuo in clericatu perseveret, posterior ut in fine vite bona illa quæ substituto restitutura erat, det Ecclesiæ, vel in alia opera pia expendat, quæ utraque conditio expressè habetur in d. §. sed & hoc presenti, & constituto ab *Inrigl. d. quest. 63. num. 13. & 14. Menoch. d. pref. 83. num. 68. Pute. d. decis. 53. num. 3. Mantio. d. tit. 7. num. 22. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 21. 22. & 23. & ab alijs citatis à Fusar. d. quest. 429. num. 3. cum seqq.*
- 129 Limita primò principalem resolutionem, ut non procedat quando grauatus esset ingressus monasterium incapax bonorum in communi, ut Minoritarum, qui nihil habere, vel possidere possunt, iuxta cap. exiuit, de verb. signif. lib. 6. & Clem. exiuit, eod. tit. nam tunc conditio substitutionis non deficeret; probatur quia ubi monasterium capere non potest, cessant verba d. §. sed & hoc presenti, in vers. monasterio, iuncto ibi, competere volumus, cessat etiam fauor Religionis, qui in eo consistit, ut eidem bona acquirantur, & apud illud perpetuo maneat; quare limitationem tenent *Bart. in tract. Minorit. p. 3. vers. utem istis heredes, Boer. decis. 354. num. 8. Osasch. Pedam. decis. 126. in fine, Rimin. lun. conf. 270. num. 43. lib. 3. Emman. Costa in d. cap. si pater, verbo si absque liberis, num. 62. Honded. conf. 62. num. 51. Sfort. Odd. de compend. p. 6. quest. 2. art. 6. num. 20. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 5. lit. M. concl. 344. num. 18. 21. & 43. Cardin. Mantio. d. lib. 11. tit. 7. num. 8. Gutier. d. cap. 32. num. 25. Cald. Pereira d. quest. 6. num. 14. Peregr. d. art. 28. num. 62. Crass. d. §. fideicommissum, quest. 40. num. 7. Inrigl. d. cent. 3. quest. 63. num. 61. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 71. Alex. Tremafinq. de substitut. p. 4. cap. 7. num. 23. Rustic. d. lib. 5. cap. 3. cum seqq. Gall. de except. success. tit. 4. except. 27. num. 241. cum seqq. p. 2. Surd. decis. 8. num. 28. Fusar. d. quest. 429. num. 61. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 13. Farinac. fragment. crimin. p. 2. lit. M. num. 380.*
- 130 Illud valde controuersum est, utrum hoc casu statim postquam grauatus emisit professionem admitti debeat substitutus, an mors naturalis grauati debeat expectari? Sunt qui existimant viuentem monacho excludi substitutum, ita ut non admittatur nisi post mortem naturalem monachi ingressi religionem incapax, & bona relicta in pios usus esse expendenda, ita *Roman. conf. 296. num. 1. & sing. 439. num. 2. Guillem. Benedict. in cap. Rainuntius, verbo & uxorem, decis. 1. in fine, de testam. Angel. Tabien. Siluest. & alij, quos refert, sed non sequitur Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 14.*
- 131 Alij verò similiter tenent substitutum excludi solo tempore vite monachi, sed interim bona remanere debere, vel apud heredem scriptum, vel legitimum professi; mouentur autem, quia potest substitutus prius mori, quam grauatus ingressus monasterium incapax bonorum, quo casu fideicommissum ad hæredes abintestato deuoluetur, ex reg. l. 1. §. ubi autem, C. de caducis tollend. ideoque ratione præiudicii venientium abintestato mors naturalis debuit expectari, ut in simili inquit *text. in l. Statius. §. Cornelio. ff. de iure fisci*, adducitur etiam *text. in l. cum pater. §. hereditatem. ff. de legat. 2. & in l. ex facto. §. ex facto, in fine, ff. ad Trebell.* quatenus probant in deportato, & in seruo pænæ, (quem plerique monacho æquiparant) mortem naturalem esse expectandam, nec ante fideicommissi diem cadere; quare ita te-

nent *Mench. de success. creat. lib. 3. §. 21. num. 171. Anar. alleg. 20. Spin. d. glos. 12. princip. num. 34. & 35. & glos. 14. num. 127. Emman. Costa in d. cap. si pater verbo. si absque liberis, num. 61. & in §. & quid si canium, p. 2. num. 2. Fusar. quest. 430. num. 16. cum seqq.*

Verum licet hæc proxima sententia satis probabilis sit, contraria tamen procul dubio receptior est, quæ ait statim à die professionis admitti substitutum exclusis monachi illius hæredibus; Ratio est, nam grauans aliquem ut decedens absque liberis restituat substituto hanc mentem habet, ut velit grauatum omnibus eius hæredibus, & substituto præferre, & deinde filios grauati, tertio substitutum ipsum, cum ergo grauatus factus frater Minor sit incapax hereditatis retinenda, nec liberos habeat veros, nec fictitios cum monasterium sit succedendi incapax, erunt statim à professione restituenda ea bona substituto, cum illum testator reliquis suis hæredibus quoad illa bona prætulerit. Deinde facit quia mors civilis per professionem in monasterio incapaci quoad bona, & bonorum capacitatem, non differt à naturali, si quidem statim constat nunquam posse succedere monasterium, in cuius fauorem, ut ei competat fideicommissum, conditio reiicitur ex supra dictis, & per consequens non est cur euentus mortis naturalis expectetur; ratio verò ex præiudicio venientium abintestato inutilis est, si quidem eisdem per mortem naturalem grauati semper præferri debuit substitutus, & per consequens quod in vita, seu morte civilis illius etiam eis præferatur, nihil continet iniustum, ut bene prosequitur *Forium. in d. §. & quid si tantum, num. 52.* ubi etiam explicat rationem differentie quare viuente deportato fideicommissum non statim deferatur ad substitutum, quia scilicet fiscus est successor in vita, fideicommissarius autem non nisi post mortem, unde meritò dum viuit deportatus præfertur fiscus substitutus, ut capiat commoditates, quas delinquens esset habiturus: venientes autem abintestato, sicut & substitutus successuri sunt post mortem, ita tamen ut semper substitutus præferatur, ergo & in morte civili debet præferri ex dictis: quare his & alijs fundamentis hanc posteriorem sententiam meritò sustinent *Sebast. Medic. in tract. mors omnia soluit. p. 1. num. 45. & 46. Com. in cap. 2. num. 6. de testam. Nau. comm. 2. de Regularib. num. 54. Rimin. conf. 481. in fine lib. 3. Roland. à Valle conf. 97. num. 41. lib. 2. & de lucro dotis quest. 95. num. 15. & 16. Bursat. conf. 48. num. 27. lib. 1. Vincem. de Franch. decis. 114. num. 7. p. 1. Boer. decis. 354. num. 11. Osasch. Pedam. decis. 126. ad fin. Cardin. Mantio. d. lib. 11. tit. 7. num. 8. Honded. conf. 62. à num. 17. lib. 1. Ludom. Casan. conf. 26. num. 1. vol. 1. Surd. conf. 90. num. 8. & 9. & conf. 238. num. 2. Parlad. differ. 147. §. 1. num. 12. & 13. Gutier. d. lib. 1. cap. 32. num. 25. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 71. Peregrin. d. art. 28. num. 63. Ascan. Clem. de patria potestate, cap. vlt. num. 72. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 16. ubi à num. 20. disputat quid dicendum si ille grauatus ingrediatur Societatem I s s v.*

Secundò limita quando monasterium non successisset grauato, ut quia repudiavit, quia tunc substitutus admitteretur, ut per *Pancevol. conf. 114. num. 4. lib. 1. Cardin. Mantio. d. lib. 11. tit. 7. num. 10. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 72. Carol. Tapia in d. ant. ingressi, verbo sua, cap. 13. num. 48. Peregr. d. art. 28. num. 64. Inrigl. de substitut. cent. 3. quest. 63. num. 63. Surd. conf. 238. num. 1. Canale. decis. 1. num. 41. p. 3. Gall. de except. success. tit. 4. except. 27. num. 244. p. 2. Fusar. d. quest. 429. num. 64. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 24. ubi num. 25. cum Peregr. subdit dum grauatus ille viuit successuros*

suos heredes illius in ea bona, sicut in reliqua succedunt.

- 134 Tertiò limita quando ingressus in monasterium non habuit effectum, ut quia monachus ingrediens exiit, aut obiit intra annum probationis, cum per solam professionem efficiatur monasterium hæres bonorum monachi, ita ut illa non sequuta careat iure excludendi substituti; & idè hanc limitationem firmanz glos. vlt. in d. cap. in presentia, vbi Ioan. Andr. num. 36. Butr. num. 61. Bald. num. 15. Panor. n. 44. Paris. num. 118. & Felin. num. 32. Mantu. nu. 56. Cardin. Atlantic. d. tit. 7. nu. 11. Sforz. Odd. de compend. p. 6. quæst. 2. dub. 2. num. 9. Menoch. d. lib. 4. præf. 83. num. 7. Peregr. d. art. 28. num. 60. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 64. Tapia in d. auct. ingressi, verbo sua cap. 13. num. 43. Gall. d. except. 27. num. 245. p. 2. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 34. Fusar. d. quæst. 429. num. 69. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 26.

- 135 Similiter non excluditur substitutus si ille professus est, at professio fuit irrita, quia tunc non verè habuit effectum ingressus, ut ex Abb. Tapia, & Arm. l. resoluti Sanch. d. num. 26. subdens ibidem secus esse quando professio tenuit: sed professus ille fuit apostata, addens quod quando licitè transfertur ad aliam Religionem, excluso adhuc substituto, prior religio retinebit id fideicommissum in perpetuum, quia non transfert bona legitimè acquisita priori monasterio, aut alteri, quare si prior esset religio Minorum, & ideo per professionem acquisita iam essent illa bona substituto, iuxta ea quæ diximus sup. limit. 1. quamvis transeat licitè ad religionem capacem hæc non acquireret bona iam acquisita illi substituto.

- 136 Vnde nec minus excluderetur substitutus, si ille ut poenitentiam ageret fuit ingressus monasterium, non ut Religionem profiteretur, Sforz. Odd. p. 6. quæst. 2. art. 6. dub. 2. num. 11. Menoch. d. lib. 4. præf. 83. num. 87. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 84. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 42. Fusar. d. quæst. 429. num. 71. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 27.

- 137 Ex eadem etiam ratione evanescet substitutio, si hic solum efficiatur oblati, sc. & sua tradens Ecclesiæ seculari, cum adhuc non sit verus Religiosus, sic glos. fin. in d. cap. in presentia, vbi Butr. num. 61. in fine, Abb. num. 46. Mantu. num. 59. & alij plures, quos refert & sequitur Sanch. d. cap. 16. num. 28. Quare non esse excludendum substitutum credo veriùs, si gravatus ille in manibus Episcopi obtulerit se monachalem regulam servaturum, quia cum dispositio hæc sit à iure exorbitans, & de religiosis loquatur, non est extendenda ad hunc, qui verè Religiosus non est, utpote, qui in nulla Religione à Sede Apost. approbata se votis adstrinxit, & ideo ita resoluunt Rustic. d. lib. 5. cap. 2. nu. 25. Sanch. d. cap. 16. num. 28. quamvis contrarium absque aliquo bono fundamento Baldo & Puteo citatis tenuerint Menoch. d. præf. 83. n. 69. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 16. Fusar. d. quæst. 429. num. 12. vbi num. 13. resolvit dispositionem d. cap. in presentia, cum similibus suprà citatis procedere in cordigeris, & mantellatis, cuius resolutionem accipiendam esse censeo si in comuni vivant.

- 138 Quartò limita quando substituta esset pia causa, quia nullo modo excluderetur per professionem gravati, ita glos. fin. in d. cap. in presentia, vbi Innoc. nu. 8. Host. num. 19. Butr. num. 60. Abb. num. 39. Anch. num. 19. Imol. num. 17. Bellem. num. 29. & vlt. Felin. etiam nu. 29. Paris. num. 113. Ferret. num. 83. in fine, & num. 99. Beron. à num. 455. Mantu. num. 47. & 48. Tiraq. de privilegia causa priuilegi. 95. num. unico, Rebuff. in repet. cap.

Ramuntius, num. vlt. de testament. Cost. in d. cap. si pater, verbo, si absque liberis, num. 2. in fine, Con. lib. 1. varr. cap. 19. num. 7. in fine, Cephal. conf. 7. num. 4. Bursi. conf. 199. num. 27. lib. 2. Spin. glos. 14. princip. num. 124. Menoch. d. lib. 4. præf. 83. num. 47. & num. vlt. in fine, Sforz. Odd. d. p. 6. quæst. 2. art. 6. dub. 2. num. 21. Atlantic. d. lib. 11. tit. 7. num. 12. Vincent. de Franch. Neapol. decis. 29. in fine p. 1. Guier. canon. lib. 1. cap. 32. num. 39. Alex. Tremasug. de substitui. p. 4. cap. 7. num. 22. Peregr. d. art. 28. num. 84. Honded. conf. 61. num. 53. vol. 1. Tapia in d. auct. ingressi, verbo sua, cap. 13. num. 29. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 46. Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. M. concl. 344. num. 35. cum seqq. & concl. 393. num. 7. Farinac. fragmenti. crimin. p. 2. lit. M. num. 386. Molin. de iustit. ir. tit. 2. disp. 190. col. 14. vers. deinde si pi. causa, Surd. conf. 238. num. vlt. Gall. de except. success. tit. 4. except. 27. num. 246. cum seqq. p. 2. Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 41. dub. 10. num. 84. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 86. & cap. 2. num. 51. Fusar. d. quæst. 429. num. 56. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 34. vbi in fine subdit non admitti causam illam piam usque ad naturalem gravati professi mortem, & interim monasterium habiturum bona, quia ea dilatio etsi operari nequeat substitutionis extinctionem per præuiam substituti mortem si causa pia substituta sit Ecclesiæ, monasterium, aut Xenodochium, cum hæc mori nequeat, at operabitur monasterij, in quo monachus est professus, utilitatem, quod potius illis bonis dum ille monachus vixerit.

Procedit hæc limitatio quamvis causa pia substituta, sit minus pia quam monasterium, adhuc enim ab illo non excluditur, quia cum constitutio hæc sit exorbitans à iure, sat est si locus substitutus sit pius, etsi non æquè pius, ut per Honded. d. conf. 62. circa fin. Tap. d. cap. 13. num. 33. Peregr. d. art. 28. num. 84. circa fin. Guier. d. cap. 32. num. 40. Intrigl. d. quæst. 63. num. 47. Gall. d. except. 27. num. 248. p. 2. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 98. Fusar. d. quæst. 429. num. 57. Sanch. d. cap. 16. num. 35.

Similiter locum habet etiam si pia causa non esset immediatè substituta, sed mediatè, ut si immediatus substitutus sit quidam alius, & hunc substituat pia causa, quippe prior ille substitutus transferri debet monasterio, ut locus deat substitutioni alterius piæ causæ posteriori loco factæ conditione substitutionis eueniente, Peregr. d. art. 28. num. 84. in fine, Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 48. Fusar. d. quæst. 429. num. 58. Sanch. d. cap. 16. num. 36.

Si verò testator partim substituisse causam piam, & pro alia parte aliquem priuatum, gravato proficiente postea in Religione capaci, si causæ illæ substitutæ non sint re aut verbis coniunctæ, quia ad diuersas omnino res substituuntur, tunc monasterium succedet in eam partem causæ profanæ priuati, & causa pia succedet in suam, quia monasterium à sola causa pia potest excludi: si autem utraque causa coniuncta esset & re & verbis, quia nimirum in eadem oratione, in eandem rem in solidum utraque causa substituitur, aut sola re, quia nempe eadem res in solidum, diuersis tamen rationibus utrique legatur, tunc & si in totam rem quælibet substituat, succedit tamen quælibet pro parte, iuxta tex. in l. re coniuncti 80. ff. de legat. 3. aut solis verbis, ut si in eadem oratione utraque substituat in eandem rem, non tamen in solidum, sed æquis portionibus, his casibus pius locus iure accrescendi, vel non decrescendi, succedet huic monacho cum naturaliter obierit in totam illam hereditatem excluso penitus monasterio, quia cum per professionem Religionis evanescat substitutio illa loci profani, succedet reg. ut quando legatum, vel fideicom

commisum efficitur caducum in personam vnius ex coniunctis, acquiratur alteri coniuncto, iuxta l. vni. i. g. *fin autem. C. de caduc. tollendis*, quæ regula quoque locum habet quando de Iure speciali coniunctus admittitur, & capit. ex defuncti voluntate, iuxta *Bart. Bald. Imol. & Socin. in l. mulieri*, & *Tuio. ff. de condit. & demonstr.* Quare ita docent *Pereg. d. art. 28. num. 86. bene Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 37. & aliquid Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 49. & 54. Fusar. d. quæst. 429. num. 41. & 59. cum seqq.*

- 142 Quintò limita quando alter filius testatoris esset substitutus, quia tunc succederet ille excluso monasterio, ratio est quia potius pro filio quàm pro monasterio, præsumendum est, *ad glos. in cap. vlt. 17. quæst. 4. & in l. si quis ad declinendam. C. de Episcop. & cleric. tum quia, vt optimè ait Bald. in d. cap. in præsentia, num. 10. in fine*, fauor liberorum substitutorum est naturalis, fauor autem monasterij est civilis, & minor fauor respectu maioris dicitur odium, *l. si apud. ff. de minorib.* tum quia bona dicuntur debita filiis, non autem Ecclesiæ, quæ tractat de lucro; quare his, & aliis fundamentis hanc limitationem ponunt *Tirag. in d. l. si vnquam, verbo liberis, num. 91. Aleiat. res. 633. aliàs conf. 157. num. 2. lib. 9. Padil. in l. cum acutissimi, num. 8. C. de fideicom. Bimi. conf. 17. à nu. 6. vol. 1. Bertazol. conf. 25. num. 3. vol. 1. Anguissol. conf. 64. num. 2. & conf. 176. num. 1. vol. 1. Alpham. collect. 473. Pancirol. conf. 114. num. 6. vol. 1. Card. Mantie. d. lib. 11. tit. 7. num. 13. Mench. de success. progressu lib. 3. §. 26. nu. 41. Boër. decif. 354. num. 7. Osasch. Peda. decif. 126. num. 24. Vincent. de Franch. decif. 29. num. vlt. lib. 1. Menoch. d. lib. 4. præf. 83. num. 36. & num. 44. in fine, Alex. Trentasinq. de substitut. p. 4. cap. 7. num. 24. Gutier. d. cap. 32. num. 35. Camill. Borrel. conf. 33. num. 103. vol. 1. Pereg. d. art. 28. num. 87. & conf. 59. num. 3. cum seqq. lib. 3. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 33. Cald. Pereira de nominat. emphyt. quæst. 6. num. 11. Carol. Tap. in d. aub. ingressi, verbo sua, cap. 13. num. 45. Gall. de except. success. tit. 4. except. 27. num. 249. p. 2. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 2. quæst. 77. art. 4. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 64. cum seqq. Farinat. fragment. crimin. p. 2. lit. M. num. 379. Fusar. d. quæst. 429. num. 48. cum seqq. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 39.*

- 143 Quamuis contrarium minus bene tenuerint *Greg. Lop. l. 10. verbo dexalfe, tit. 4. part. 6. Spin. d. glos. 14. princ. n. 126. Sfort. Odd. de compend. p. 6. quæst. 2. art. 6. dub. 2. num. 21. verf. contrarium, Costa in d. cap. si pater p. 1. verbo si absque liberis, num. 64. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 190. col. 14. verf. multi, quorum fundamentis breuiter respondet Sanch. d. cap. 16. num. 39. & num. 40. subdit quod licet prædicti Doctores limitationem nostram probantes loquantur de filio substituto, rationes ab eis traditæ procedunt quoque in aliis descendentibus substitutis, & numeris sequentibus declarat suam sententiam in duplici casu esse absque dubio amplectendam.*

- 144 Sextò limita quando substitutus esset aliquis de familia adiecta ratione, & causa, quia vult bona conseruari in agnatione, & familia, nam tunc monasterium excluderetur à substituto, cum verba substitutionis non possint monasterio conuenire, & cum simus in clavis non est admittenda quæstio voluntatis, & ita tradunt *Con. d. lib. 1. vari. cap. 19. num. 11. Ioan. dilect. de arte testandi, tit. 5. caut. 18. num. 3. in fine, Menoch. de success. creat. lib. 3. §. 21. num. 116. in fine, & num. 169. Padil. in l. cum acutissimi, num. 44. C. de fideicom. Cardin. Mantie. d. lib. 11. tit. 7. num. 21. Burfat. 97. num. 24. lib. 1. Pancirol. conf. 114. num. 5. lib. 1. Fulus. Pacian. conf. 36. num. 128. vol. 1. Mandel. conf. 493. num. 2. vol. 3. Camill. Borrell. conf. 33. num. 108. vol. 1.*

Menoch. conf. 722. num. 32. & d. lib. 4. præf. 83. num. 45. Pereg. d. art. 28. num. 76. & conf. 23. num. 15. vol. 3. Petra de fideicom. quæst. 8. num. 516. Sfort. Odd. de compend. p. 6. quæst. 2. art. 6. dub. 2. num. 26. Carol. Tap. in d. aub. ingressi, verbo sua, cap. 13. num. 18. Alex. Trentasinq. de substitut. §. 4. cap. 7. num. 26. Intrigl. in simili tract. cent. 3. quæst. 63. num. 41. Cenall. commun. contra commun. quæst. 193. num. 3. Gutier. canon. lib. 1. cap. 32. num. 29. Vincent. de Franc. decif. 29. num. 7. Caualeam. decif. 1. num. 37. p. 3. Vincent. de Franch. Neap. decif. 29. num. 8. p. 1. Cabed. Lusit. decif. 133. num. 9. p. 1. Cald. Pereira de nominat. emphyt. cap. 6. num. 12. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 86. Fusar. d. quæst. 429. num. 54. vbi num. 55. idem resoluit quando quis esset substitutus cum conditione vt nomen, & insignia familiæ susciperet, Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 44.

Septimò limita quando grauatus prius quàm sit 145 monasterium ingressus instituisset hæredem extraneum, quia tunc substitutus erit admittendus excluso monasterio, vt per *Ioan. dilect. d. caut. 18. in fine, Cardin. Mantie. d. tit. 7. num. 14. Pereg. d. art. 28. num. 65. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 67. Gam. Lusitan. decif. 316. Surd. de aliment. tit. 2. quæst. 15. num. 159. & conf. 238. num. 1. Gall. de except. 27. num. 250. p. 2. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 48. Fusar. d. quæst. 429. nu. 66. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 47. vbi num. 40. subdit quod si solum illorum partem reliquit grauatus extraneo, in illam non succederet monasterium, nec excluditur substitutus, & num. 49. post *Surd. d. conf. 238. num. 3. & 6. ait non succedere substitutum in ea bona vsque ad naturalem professi mortem, quando grauatus ille generaliter hæredem extraneum instituerit, sed obtinebit monasterium illo medio tempore, secus asserens si specialiter ea bona, quæ grauatus est post mortem restituere substituto, reliquisset alicui extraneo, quia ea nullo tempore obtinebit monasterium, & num. 50. post. Tap. d. cap. 13. num. 10. tenet valere donationem si huiusmodi substitutus ante ingressum religionis donauerat ea bona matri, vel alij.**

Octauò limita si conditioni aliquid adiciatur 146 ex quo appareat testatorem de filiis veris, & naturaliter genitis intellexisse, vt in casibus infra limit. 18. cum seqq. expressis, & præcipuè quando testator hæredem grauasset, si decesserit sine liberis ex suo corpore, vel de legitimo Matrimonio procreatis, quia tunc substitutus excluso Monasterio admitteretur. Ratio est, quia sæpè diximus principalem conclusionem deficere, & monasterium non admitti quando constiterit de contraria voluntate testatoris, quia vbi habemus clarum testatoris sensum ex eius verbis non admittitur quæstio voluntatis, *l. ille, aut ille. §. cum in verb. ff. de legat. 3. stante autem prædicta verborum conceptione apparet testatorem sensisse de solis filiis naturalibus, & veris, & per cōsequens non manet locus coniecturis, ex reg. l. continuus, §. cum ita, in fine. ff. de verb. obligat.* Quare hanc limitationem tenent *Grat. conf. 111. num. 50. lib. 2. Nat. conf. 602. num. 4. lib. 3. Alex. conf. 2. num. 3. & 18. lib. 1. Pancirol. d. conf. 114. num. 5. vol. 1. Socin. lun. conf. 63. num. 21. lib. 3. Boër. decif. 354. num. 6. Mench. de success. prog. lib. 3. §. 26. num. 41. & §. 21. num. 167. Meres de maior. p. 2. quæst. 3. num. 22. Sim. de Preuis de interp. vltim. volum. lib. 2. interp. 2. dub. 2. solut. 2. num. 109. Sfort. Odd. d. p. 6. quæst. 2. art. 6. dub. 2. num. 29. Vincent. de Franch. decif. 29. Bimi. conf. 17. num. 12. vol. 1. Spin. d. glos. 12. princ. num. 31. Rimin. lun. conf. 270. à num. 16. vol. 3. Cardin. Mantie. d. lib. 11. tit. 7. nu. 20. e. Maibeac. lib. 3. de legat. & fideicom. cap. 23. num. 5. e. Mandell. conf. 493. num. 2. vol. 3. e. Menoch. d. lib. 4. præf. 83. num. 27.*

cum seqq. Crass. d. §. fideicommissum. quest. 40. num. 3. Peregr. d. art. 28. num. 71. Alex. Trentasig. de substit. p. 4. cap. 7. num. 25. Intrigl. eod. tract. cent. 3. quest. 63. num. 19. Ofasch. Ped. m. decis. 126. num. 11. & 24. Gutier. canon. lib. 1. cap. 32. num. 41. cum seqq. Petr. Greg. synagm. Iuris lib. 24. cap. 28. num. 27. Camill. Borrell. conf. 33. num. 107. vol. 1. Fr. Emman. q. Regular. tom. 2. quest. 77. art. 4. Cenall. commun. contra commun. quest. 193. num. 3. Gall. de except. success. tit. 4. except. 27. num. 255. p. 2. Gum. Lusit. decis. 316. num. 2. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 44. cum seqq. Fusar. d. quest. 429. num. 27. cum seqq. Cardin. Tusch. praef. conclus. tom. 5. lit. M. concl. 344. num. 5. 6. 13. 14. 16. 19. & seq. Farinac. fragment. crimin. p. 2. lit. M. num. 377.

147 Quamvis contrariam sententiam, imò adhuc excluso substituto monasterium successurum in ea bona, teneant Canonistae in d. cap. in praesentia, & praecipue Bald. num. 9. in fine, Abb. num. 48. Aretin. à num. 68. Felin. num. 36. Ferret. num. 104. Paris. à num. 136. Beron. num. 486. Con. lib. 1. vari. cap. 19. num. 1. Cure. Iun. conf. 163. col. 1. Socin Iun. conf. 63. num. 62. lib. 3. Alciat. conf. 95. num. 2. lib. 9. Crauer. conf. 152. num. 1. vol. 1. Roland. à Valle con. 35. à num. 12. lib. 3. Fulv. Pacian. conf. 36. num. 113. vol. 1. ubi dicit adeo probabilem esse utramque sententiam, ut possit quilibet ad suum libitum adherere uni, vel alteri, Anguis conf. 63. à num. 10. vol. 1. Mandel. conf. 702. num. unic. vol. 4. Laderch. conf. 24. num. 18. vol. 1. Perez. l. 1. tit. 2. lib. 5. Ordin. pag. 134. Bald. Nouell. de dote. p. 6. prius. 77. Asean. Iem. de parva potest. cap. ult. num. 72. Auendan. l. 40. Tauri. glos. 4. num. 30. Molin. d. disp. 190. col. 13. vers. quando quis, Tap. d. cap. 13. num. 12. & 18. Rebell. de oblat. Iuris. p. 2. lib. 18. quest. 16. num. 3. & alij quos refert & sequitur, Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 53.

148 Nonò limita quando grauatius fuit ingressus monasterium ut fraudaret substitutum, nam tunc substitutioni locus erit excluso monasterio, quia fraus sua nemini debet patrocinari, cap. sedes de rescript. tum etiam quia hoc colligitur ex text. in cap. 2. de renunc. in 6. & in cap. de his de sepultur. ac ideò hanc limitationem tenent glos. verbo locum, in d. auth. nisi rogari, ubi Bald. Silici. Corn. Fulgos. Alber. & alij, Canonistae in d. cap. in praesentia, videlicet Abb. antiq. num. ult. in Andr. num. 36. Butr. num. 61. Bald. num. 31. Abb. num. 46. Ferret. num. 95. Paris. num. 119. Felin. num. 36. Beron. num. 500. Bellem. num. 32. & 40. Henric. num. 21. Barbat. num. 41. & 42. Mintu. num. 47. Alciat. conf. 616. num. 4. Guilelm. Benedic. in cap. R. nuntius, verbo in extremis positus, num. 25. de testament. Sarmien. lib. 1. secl. cap. 4. num. 7. & cap. 6. num. 10. Anton. Gom. l. 9. Tauri. num. 58. Cardin. Mantie. de coniectur. lib. 10. tit. 4. num. 19. & lib. 11. tit. 7. num. 15. Molin. de primogen. lib. 12. cap. 5. num. 29. Crass. d. §. fideicommissum, quest. 40. num. 41. Menoch. d. lib. 4. praef. 83. num. 76. & lib. 6. praef. 8. num. 4. & conf. 226. num. 98. Peregr. d. art. 28. num. 94. Intrigl. d. cent. 3. quest. 63. num. 70. Tap. d. cap. 13. num. 35. Molin. d. disp. 190. col. 14. vers. item quamvis, Fr. Emman. quest. Regular. tom. 2. quest. 77. art. 5. Gall. de except. success. tit. 4. except. 27. num. 251. cum seqq. p. 2. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 52. Fusar. d. quest. 429. num. 73. cum seqq. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 54. quicquid dicat Sfort. Odd. d. art. 6. dub. 2. num. 12.

149 Quia verò fraus non praesumitur in dubio arg. l. merito. ff. pro socio, & cap. 1. de regul. Iuris in Decretalib. debet illa in his terminis perspicuis etiam indiciis & coniecturis probari, ut bene resoluit Beron. in d. cap. in praesentia, num. 204. quae ad duo principaliora reducuntur, & solent à Doctoribus communiter in exemplum adduci. Vna ex his igitur fraudis coniectura est, si grauatius pluries sit nominatus substitutus.

Appell. Iur. Aug. Barbof.

tuto quod in eius odium, & damnum ingrederetur monasterium, quod postea ingressus fuit, vel similia verba dixisset, per quae appareret odij & fraudis causa fuisse ingressum monasterium, quam quidem coniecturam optimo iure admittunt in d. cap. in praesentia, Abb. antiq. num. ult. Ioan. Andr. num. 38. Butr. num. 61. Panor. num. 46. Felin. num. 36. Henric. num. 21. Bellam. num. 32. & 40. Mintu. num. 56. Paris. num. 120. & Ferret. num. 96. Sfort. Odd. d. art. 6. dub. 2. num. 13. Crass. d. quest. 40. num. 5. Anton. Gom. l. 9. Tauri. num. 58. Menoch. d. lib. 4. praef. 83. num. 83. Ca. d. Mantie. d. lib. 10. tit. 4. num. 19. Molin. de primogen. lib. 12. cap. 5. num. 29. Intrigl. d. quest. 63. num. 72. Tap. d. cap. 13. num. 37. in fine Gall. de except. success. tit. 4. except. 27. num. 251. p. 2. Rustic. lib. 2. cap. 16. num. 43. & lib. 5. cap. 2. num. 57. Fusar. d. q. 429. num. 75. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 60.

150 Altera coniectura est quando quis in mortis articulo Religionem ingrederetur, arg. text. in cap. familia mea, ff. solutio matrim. eam admittunt Guilelm. Benedic. in d. cap. R. nuntius, verbo si absque liberis, l. 1. num. 10. & verbo in extremis, num. 25. Sarmien. d. lib. 1. cap. 6. num. 10. Sfort. Odd. d. dub. 2. num. 14. Tap. d. cap. 13. num. 37. Fr. Emman. d. art. 5. Gall. d. num. 252. Rustic. d. lib. 2. cap. 16. num. 43. & lib. 5. cap. 2. num. 62. Hondch. conf. 32. num. 42. & 43. lib. 2. Farin. fragm. crimin. p. 2. lit. M, num. 384.

151 Verum hæc coniectura venit omnino reiicienda, quia praesumendum non est quemquam adhuc superstitem velle rebus omnibus spoliari, & maximis Religionis oneribus subici, ut post mortem suam excludatur substitutus, eo vel maxime quod in eo articulo nemo suae salutis immemor praesumitur, cap. sanamus 1. quest. 7. nec obstat d. l. filia mea, quia intelligitur quando actus in articulo mortis gestus non esset morienti utilis, atque alteri noceret; at verò quando morienti & monasterio est utilis, ut contingit in praesentia, longè abest fraudis praesumptio, & ideo hanc opinionem sustinent Gozad. conf. 90. num. 5. Anton. Gom. l. 9. Tauri. num. 59. Molin. d. lib. 2. de primogen. cap. 5. num. 28. & 29. Card. M. nuc. d. lib. 10. tit. 4. num. 18. Spin. d. glos. 15. princ. nu. 107. Matheuc. lib. 3. de legat. cap. 21. n. 18. & 19. Intrigl. d. cent. 3. quest. 63. num. 74. Crass. d. q. 40. n. 6. Menoch. d. lib. 4. praef. 83. num. 84. Fusar. d. quest. 429. num. 78. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 59.

152 Decimò, limita quando quis fuit ingressus monasterium blanditiis, & suasionibus Praelati, quia tunc monasterium non succedet, sed substitutus erit admittendus, Port. Imol. conf. 124. num. 39. Sfort. Odd. d. art. 6. dub. 2. num. 11. Gam. Lusit. decis. 316. in fine, Menoch. d. lib. 4. praef. 81. num. ult. Peregr. d. art. 28. num. ult. Intrigl. d. cent. 3. quest. 63. num. 84. Tap. d. cap. 13. num. 40. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 45. Fusar. d. q. 429. num. 72. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 62.

153 Undecimò, limita quando conditio si sine liberis respiceret personam testatoris, ut si dixisset, instiituo Titium heredem si sine liberis moriar, quamvis enim testator non relictis liberis ingrederetur religionem non excludetur substitutus, sed ille excluso monasterio succedet, ut per Menoch. d. lib. 4. praef. 83. num. 86. Peregr. d. art. 28. num. 67. Tap. d. cap. 13. num. 20. Intrigl. d. q. 63. num. 83. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 50. Fusar. d. q. 429. num. 83. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 65. cum seq. ubi num. 67. disputat si in donatione apponatur donans eam conditionem, si absque liberis decessero, dono tibi hanc rem, an postea donatore proficiente succedat monasterium in ea bona excluso donatario, & resoluit excludi monasterium.

154 Duodecimò, limita quando extat statutum, vel consuetudo quod verba testamentorum ad litteram

E e intelli

intelligentur; tunc enim substituitur succederet, monasterio excluso, ut per Sarmien. lib. 1. *select. cap. 6. col. vlt. vers. praterea*, Menoch. d. lib. 4. *pres. 83. nu. 48. Intrigl. d. cent. 3. q. 63. n. 50. Fusar. d. q. 429. n. 81. Card. Mantie. d. lib. 11. tit. 7. n. 16. Gall. d. except. 27. n. 253. p. 2. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 101. cum seqq. quorum tres ultimo loci citati differunt an requiratur confirmatio Papæ ad hoc ut tale statutum operetur.*

155 Decimotertio, limita si in ciuitate extat statutum quoddam monasterium, vel ingressi in illud non succedant, nam statutum seruandum erit, & secundum illud interpretabitur voluntas testatoris, *Alciat. conf. 502. num. 3. vers. sed cum, & conf. 633. num. 4. Peregr. d. art. 28. n. 92. & 93. Menoch. d. lib. 4. pres. 83. nu. 53. Intrigl. d. cent. 3. q. 63. n. 56. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 106 cum seqq. Fusar. d. q. 429. num. 82.*

156 Decimoquarto, limita quando extet consuetudo in ciuitate quoddam monasterium ingressi ab intestato non succedant parentibus, & agnatis, *Boër. decis. 354. num. 7. & 8. Cardin. Mantie. d. lib. 11. tit. 7. num. 9. Menoch. d. lib. 4. pres. 83. nu. 53. in fine, Intrigl. d. cent. 3. quest. 63. num. 57. Gall. d. except. 27. nu. 242. p. 2. Fusar. d. quest. 429. num. 83.*

157 Decimoquinto, limita non procedere in Regno Gallie, in quo monasteria non succedunt monachis professis, ut testantur *Guillelm. Benedict. in d. cap. Raynuntius, verbo & uxore, num. 22. Boër. decis. 354. num. 8. Rebuff. conf. 173. num. 11. & 12. Peregr. d. art. 28. num. 91. Intrigl. d. cent. 3. quest. 63. num. 90. Fusar. d. quest. 429. num. 84.*

158 Decimosexto, limita si conditio illa, si absque liberis, &c. apponatur in contractibus onerosis, seu dispositionibus inter viuos, excludetur enim monasterium, ut si duo conueniant de re aliqua acquirenda, si absque liberis decedant, & alter liberis carens profiteatur, succedet in illam rem alter excluso monasterio, secus autem erit si ea conditio apponatur in testamento, aut contractu gratuito, in quibus terminis agit d. §. *sed & hoc presentii*, & cum eius dispositio sit exorbitans, & in solis illis loquatur, non est ad alios extendenda, & ideo hanc limitationem tenent *Tiraq. in d. l. si unquam, verbo suscepit liberos, num. 46. Peregr. d. art. 28. num. 68. & plures alij citati, per Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 68. Cardin. Tusch. d. lit. M, concl. 344. num. 30. Farin. d. lit. M, num. 385.*

159 Decimoseptimo, limita quando testator expressè exclusisset monasterium, vocando substitutum si grauatus heres sine liberis decederet; nam hoc permillum esse testatori probatur, ex l. *Deo nobis. C. de Episcop. & cleric. vbi patri permillum est ne filio professo quicquam ultra legitimam relinquat, & ex cap. verum, de condition. apposit. vbi testator potest rebus suis adicere conditionem, ut apud Ecclesiam non maneat, nisi seruato modo, & conditione impositis, & ex cap. cum dilectus, de consuet. & ex vulgari regula, quod quilibet in re sua est moderator & arbiter, l. in re mandata, C. mandati, cum similibus; & ideo hanc sententiam sustinent *Aym. conf. 52. num. 1. lib. 2. Alciat. conf. 53. num. 3. lib. 9. Palat. in repet. rub. de donat. inter virum, §. 47. num. 18. Dilect. de arte testandi, tit. 5. c. int. 18. num. 3. Ascan. Clem. de patria potestate, cap. vlt. num. 72. Cou. lib. 1. vari. cap. 19. num. 10. Marz. in epith. de fideicom. quest. 31. Cost. in d. cap. si pater, verbo si absque liberis, num. 68. Vincent. de Franch. decis. 29. num. 3. 4. & 7. p. 1. Osasch. Pedam. decis. 126. num. 24. Rimin. lun. conf. 270. à num. 13. vol. 1. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 12. num. 54. Cardin. Mantie. d. lib. 11. tit. 7. à num. 4. & tit. 18. num. 31. Sebast. Medic. in tract. mors omnia soluit, p. 3. num. 49. Synil. conf. 109. num.**

10. *Mench. de success. creat. lib. 3. §. 21. num. 167. & seq. Cas. Vrsill. in addit. ad Afflic. decis. 84. num. vlt. Bertazol. conf. 25. n. 29. & 30. vol. 1. Mandel. conf. 493. n. 2. vol. 3. Leli. Zechi. de Republ. Ecclesiast. tit. de Regularib. cap. 3. num. 14. ampl. 15. Spin. d. glos. 12. princip. num. 29. in fine, Bini. conf. 17. num. 12. vol. 1. Philarch. de officio Sacerdot. tom. 2. p. 2. lib. 6. cap. 21. Crass. d. §. fideicommissum, quest. 40. num. 2. Menoch. d. lib. 4. pres. 83. à num. 2. Sfori. Odd. de compend. p. 6. quest. 2. art. 6. dub. 2. num. 24. & conf. 19. num. 22. vol. 1. Peregrin. d. art. 28. num. 78. Alex. Trentia. sing. de substit. p. 4. cap. 7. num. 25. Intrigl. in simili tract. cent. 3. quest. 62. Aluarad. de coniectur. mente defuncti, lib. 2. cap. 3. in princip. num. 3. Camill. Borrel. confil. 17. num. 39. & 40. vol. 1. Fulu. Pacian. conf. 36. num. 130. vol. 1. Guier. canon. lib. 1. cap. 32. num. 19. & 26. Ceuall. commun. contra commun. quest. 193. num. 1. Tapia d. cap. 13. num. 18. Molin. d. disp. 190. col. 14. vers. hac vero, & disp. 207. ad fin. in solut. ad 1. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. Flores de Mena ad Gam. decis. 319. circa 1. concl. Benedict. Egid. in repet. l. Titia si non nupserit, p. 1. num. 54. ff. de condit. & demonstr. Fusar. d. quest. 429. num. 18. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 12.*

Quamuis contrariam sententiam tenuerint Canonista in d. cap. in presentia, & præcipue *Ioan. Andr. num. 35. Butr. num. 63. Bald. num. 18. Host. num. vlt. Henric. num. 25. & 26. Bellam. n. 33. & 42. Beroi. num. 487. cum seqq. Euerard. in loco à Matrimonio carnali ad spirituale, num. 9. Cost. in l. cum tale, §. si arbitratu, tota ampl. 11. ff. de condit. & demonstr. Ruin. conf. 189. num. 13. lib. 2. Roland. à Valle conf. 35. num. 12. & 21. lib. 3. Burs. conf. 199. num. 10. lib. 2. Sim. de Prettis de interpret. vltim. volunt. lib. 2. interp. 2. dub. 2. sol. 2. num. 192. & seq. Anguissol. conf. 63. num. 11. & 13. vol. 1. Auerdan. l. 40. Tauri. glos. 4. num. 28. & 29. Gam. Lusit. decis. 316. num. 2. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. quest. 127. art. 1. vers. nec dicendum est, Fachin. lib. 4. controuers. cap. 56. Anchar. Regien. in suis question. familiar. lib. 2. quest. 20. num. 6. & 8. Pro quibus non facit quod huiusmodi conditiones quamuis scriptæ sint; vult tamen lex perinde haberi quasi scriptæ non essent, reiiciendo illas tanquam turpes, & vitæ monasticæ obstantes, ut videtur deduci ex dicto §. *sed & hoc presentii*, ibi tales conditiones inualidas, & pro non scriptis esse, ac proinde videbatur dicendum non attendi voluntatem testatoris illas ponentis, sed defectu potestatis oppositum volendi, excludi substitutum à monasterio in perpetuum, velit nolit testator, quia responderetur non esse mentem illius, §. ut illæ conditiones sint inualidæ, & quasi non scriptæ, eo quod turpes sint, sed censeretur inualidas, & inefficaces, & quasi non scriptas ex sola præsumpta testatoris voluntate; præsumitur enim fore ut illam conditionem non apponeret si professi memor esset. Nec etiam obstat quod admissa priori sententia, quam sequimur, homines distrahi poterunt à vita contemplatiua, quia cum intentio testatoris non sit ad hoc ordinata, non potest haberi in aliqua consideratione, arg. l. non omne. ff. de statuliber. & in l. si vehenda. §. 1. ff. ad leg. Rod. de iusu. Nec denique obstat quod valet argumentum à statuto ad testamentum, atqui non valet statutum quo ingrediens religionem non succedat, ergo pariter non valebit testatoris dispositio, quia responderetur diuersam esse rationem in statuto, & testatoris dispositione, statuentes enim contra Ecclesiasticam libertatem, non habent potestatem statuendi, auth. cassa. C. de sacros. Eccles. cap. Ecclesia S. Maria, de constitu. sed testator potest ad libitum de re sua disponere, ut in proposito probat Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 36. vers. sed ut Franciscu.*

Decimò

161 Decimooctauò, limita si testator dixisset si decesserit sine veris filiis, nam substitutus excluso monasterio admitteretur, cum testator non cogitauerit, nisi de veris & naturalibus filiis, non autem de fictis, ita *Menoch. d. lib. 4. pref. 81. num. 49. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 51. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 59. Fusar. d. q. 429. num. 33.*

162 Decimononò, limita quando dictum fuit, si decesserit sine filiis masculis, nam tunc monasterio excluso substitutus succedet, *Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 45. in fine. Peregr. d. art. 28. num. 78. vers. tertius casus. Cenall. quæst. 193. num. 2. Fusar. d. quæst. 429. num. 18.*

163 Vigesimo, limita quando dictum esset, si decesserit sine filiis legitimis & naturalibus, nam & tunc monasterium excluderetur, cum testator naturalitatem, & non ciuitatem, & fictionem filiorum expresserit, ut per *Sfort. Odd. de compend. p. 6. quæst. 2. art. 6. dub. 2. num. 28. Cardin. Mantica. d. lib. 11. tit. 7. num. 20. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 35. Intrigl. d. cent. 3. q. 63. n. 32. Cenall. d. quæst. 193. num. 2. Canalcan. decis. 77. num. 7. cum seqq. p. 3. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 60. cum seqq. Fusar. d. quæst. 429. num. 35.*

164 Vigesimo primò, limita si testator dixerit, si decesserit sine filiis, non secundum Iuris Interpretationem, quia conditio substitutionis non deficeret, quamuis grauatus monasterium sit ingressus, *Peregr. d. art. 28. num. 77. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 52. Boer. decis. 354. num. 5. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 59. Fusar. d. q. 429. num. 34.*

165 Vigesimo secundò, limita quando substitutio sic esset concepta, si sine liberis decesserit succedat Titius, & non alius, seu nullus alius, quia substitutus monasterio excluso admitteretur, *Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 46. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 45. Fusar. d. quæst. 429. num. 39. licet displiceat Sanch. d. lib. 6. cap. 16. num. 74.*

166 Vigesimo tertio, limita quando dispositiuè essent vocati filij Titij, & eis deficientibus sit datus substitutus: nam si Titius ingrediatur Religionem, monasterium non excluderet substitutum, *Peregr. d. art. 28. num. 69. Fusar. d. quæst. 429. num. 40. contra Afflict. decis. 83. num. 13. & 14.*

167 Vigesimo quarto, limita quando grauatus habens liberos proficetur in Religione, tunc enim excluditur substitutus, & non succedit monasterium, quia ex quo habet filios est verificata conditio, nec monasterium habetur loco filij, ita *Rebuff. in repet. cap. Raynuntium, num. vlt. de testament. Paleoth. de nobis & spuris, cap. 28. in fine. Canalcan. decis. 1. num. 42. p. 3. quos refert & sequitur Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 70.*

168 Vigesimo quinto, limita quando testator heredi grauato aliquid reliquisset si monasterium ingrediatur, quia tunc per substitutum excluderetur monasterium, *Emil. conf. 109. num. 15. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 50. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 53. Fusar. d. quæst. 429. num. 42. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 72.*

169 Vigesimo sexto, limita quando viuo testatore grauatus ingrederetur Religionem post testamentum conditum, tunc enim non succedet monasterium, sed substitutus, quia cum tunc testamentum non mutauerit, ac professus fuerit, videtur velle excludere monasterium, *Canalcan. decis. 1. num. 43. & 44. p. 3. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 71.*

170 Vigesimo septimo, limita quando testator instituit filium in sacris iam constitutum, aut professum, & ei decedenti absque liberis substituat tertium, quia cum testator memor Ecclesie & monasterij substituerit tertium, voluit clarè hunc Ecclesie & monasterio præferri; & quamuis ea condi-

tio appareat turpis, habet tamen duplicem in se imbibitam; prior est explicita si liberos non habuerit, atque hæc est honesta; nec ad delinquendum inuitat, posterior est implicita si liberos habeat; & hæc est turpis, vipote quæ ad delinquendum allicit, sed cum in solam expressè honestam consequentiam veniat, & quodammodo à contrario sensu, qui sumendus non est quando inde absurdum quidpiam sequitur, l. 2. C. de condition. insertis, ea non est consideranda; quare ita docent *Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 54 & 55. Boer. quæst. 354. col. pen. Corraf. lib. 1. miscel. cap. 7. num. 5. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 58. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 73.* Quamuis contrarium teneant *Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 121. cum seqq. & post Bari. Barbat. Angel. & Imol. Fusar. d. quæst. 429. num. 45.*

Vigesimo octauò, limita in eo, qui purè grauatus est, vel in diem restituere, quia tunc si Religionem ingrediatur substitutus non excluderetur, cum nec à proprio filio grauati possit excludi, *Meno. h. d. lib. 4. pref. 83. num. 56. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 59. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 124. quos refert & sequitur Fusar. d. quæst. 429. num. 47.*

Vigesimo nonò, limita quando grauatus ante Religionem habuisset filios, & postea vxore mortua ingrediatur monasterium, nam veri filij excludent monasterium, *Paleoth. de nobis & spuris, cap. 28. in fine. Canalcan. decis. 77. num. 42. p. 3. quos refert & sequitur Fusar. d. quæst. 429. num. 86.*

Trigesimo, limita quando monasterium promississet contentare quoddam bona remanerent substituto, & propter hoc facta sit professio, quia monasterium erit excludendum, *Gam. Lusit. decis. 316. in fine, ubi ait fuisse sic apud nostros iudicatum, Fusar. d. quæst. 429. num. 87.*

Trigesimo primò, limita in sententia, & laudo, veluti si lata esset sententia quoddam Titio decedente sine filiis succedat Caius, nam tunc Caius substitutus admitteretur, licet Titius sit monasterium ingressus, ut per *Aretin. conf. 235. Barbat. conf. 20. num. 21. & 22. lib. 1. Canalca. decis. 77. num. 6. p. 3. quos refert & sequitur Fusar. d. quæst. 429. num. 88.*

Trigesimo secundò, limita in grauato sub alia conditione quam liberorum, vel nuptiarum, quia eo casu monasterium non excluderet substitutum, *Peregr. d. art. 28. num. 66. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 63. num. 88. Fusar. d. quæst. 429. num. 89.* Vnde quando testator instituit descendente suum illum grauans, ut post mortem suam restituat hereditatè, aut partem illius cuiusque tertio, nec explicans conditionem, si absque liberis decedat, si hic descendens ingrediatur Religionem capacem, non excluditur substitutus; sed ille post grauati professi mortem successurus est in ea bona excluso monasterio, ut tenent *Cost. in cap. si pater, p. 1. verbo si absque liberis, num. 70. & 71. de testam. lib. 6. Auendan. l. 40. Tauri glos. 4. num. 25. Molin. d. disp. 190. col. pen. Benedic. Aegid. in repet. l. Titia, p. 1. num. 54 ff. de condition. & demonstr. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 82. contra Bald. Forum. Padill. Guillem. Benedic. Greg. Lop. Anton. Gom. Spin. & alios quos ipse refert ibid. num. 81.*

Flumen.

APPELL. C.

FLUMEN in appellatione non continetur ripa, fluminis, l. 1. §. in flumine, ff. de fluminib. ubi dicitur. In flumine publico factum, accipere debemus quicquid in aqua factum est, nam si quid extra factum

fit, non est in flumine publico factum, & in ripa factum non videtur in flumine publico factum, refert *Oldrad. consil.* 121. num. 11. Vnde flumine concessio, eius ripam concessam non dici, tradit *Menoch. consil.* 395. num. 28. & *conf.* 498. num. 46. Ripæ enim dicuntur illi limites quibus naturalis cursus fluminis continetur, d. l. 1. §. ripa, & quamvis aliquando ob ingentes pluvias flumen excrefcens illam inundet pro parte, & forsan in totum aquis repleat, non ob id ripa appellari potest, *glos. & Angel. in d. §. ripa, Socin. conf.* 79. ante finem, vers. & iura in contrarium, lib. 3. Rip. in l. quominus, sub num. 2. ff. de fluminib. refert & sequitur *Ror. in Bononien. pecuniaria* 20. Febr. 1604. coram *Greg. XV.* impressa per *Farinac. decis.* 108. num. 4. p. 1. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 Foci appellatione, seu vbi de foco sit mentio, intelligitur de foco domicilij.
- 2 Ecclesia si aliquid relinquit testator, non intelligitur de Ecclesia Romana, sed de Ecclesia domicilij.
- 3 Focus principalis in actionibus personalibus est domicilij, in realibus vero est locus ille vbi res, quæ vendicatur, sita est.
- 4 In criminalibus principalis focus est locus delicti.
- 5 Focus delicti tanquam principalis debet attendi.

Focus.

APPELL. CI.

- 1 **F**OCUS appellatione, seu vbi de foco sit mentio, in dubio intelligitur de foco domicilij, l. quæ conditio, §. cum ita, ff. de condition. & demonstr. Roman. conf. 408. num. 5. Hieron. Buccaron. de different. inter iudicia Civilia & crimin. differ. 130. num. 16. in princip. quia focus domicilij dicitur potentior, ut post *Castren. conf.* 413. Viso, col. pen. vers. & posito, lib. 2. notat *Cardin. Tusch. prætic. conclus.* tom. 4. lit. F, concl. 443. num. 11.
- 2 Vnde *Bald. in d. l. quæ conditio, §. cum ita*, dicit per illum text. quod si testator reliquerit Ecclesiæ non intelligitur de Ecclesia Romana, sed de Ecclesia domicilij ipsius testatoris, quod per text. in auct. de Ecclesiast. sit. ... §. si quis in nomine, videntur tenere *Con. in cap. indicante, num. 2. de testament.* Tirag. de privileg. pia causa privileg. 56. *Mench. de success.* §. 27. num. 43. *Cost. in cap. si pater, verbo pauperes, num. 13. de testam. lib. 6. Padil. in l. cum quidam, num. 6. ff. de legat. 2. Anton. Gam. l. 32. Tauri, num. 4. & tom. 2. vari. cap. 11. num. 8. Crass. §. legatum, quest. 64. num. 5. Molin. de iustis, tract. 2. disp. 197. apud quos latè videbis veram huius notabilis resolutionem.*
- 3 Intellige appellatium in civilibus secundum *Paul. de Castro in l. 1. num. 1. C. vbi de crimine agi oporteat*, quo loci dicit quod in actionibus personalibus principalis focus est domicilij, sed in realibus ait principalem focus esse locum illum, vbi res est quæ vendicatur, ut *l. fin. C. vbi in rem actio*, locum vero originis propriæ, vel paternæ esse accessorium, at in criminalibus principalem focus esse locum delicti, ut in *cap. 2. de consuet. lib. 6.* sequuntur *Lancel. Conrad. in prætic. §. 3. de offic. prætor. in caus. crimin. in verb. de inquisit. num. 10. f. l. 248. Hieron. Buccaron. d. nu. 16. post med.* Et quod focus delicti tanquam prin-

cipalior debeat attendi, tradunt *Bald. in l. fin. col. ult. quest. 6. in princip. C. de edicto D. Hadriani, Viui. tom. 1. commun. opinio. lib. 3. tit. 1. num. 182. pag. 373. Donel. commentar. iuris Civilis lib. 17. cap. 26. col. 2. Morl. in imperio iuris p. 1. tit. 2. quest. 20. num. 10. vers. sed vera, Cabed. Lusit. decis. 26. p. 1. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 181. num. 28. D. Barbosa in l. heres absens, §. proinde, in art. de foco delicti à num. 1. Christoph. de Pace in schol. ad leges styli, l. 9. num. 1. Cald. Pereira conf. 23. num. 5.*

S V M M A R I V M.

- 1 Fratrum appellatione propriè venit frater in primo gradu.
- 2 Frater etiam uterinus in materia fauorabili venit appellatione fratris.
- 3 Præterito facta à fratre instituta turpi persona, an habeat locum in fratre uterino.
- 4 Sorores veniunt fratrum appellatione in materia indifferenti, nisi mens disponentis aliter se habeat ex coniecturis, vel quando militat diuersa ratio.
- 5 Fideicommissum relictum fratribus non extenditur ad sorores.
- 6 Statutum odiosum loquens de fratre non comprehendit sororem.
- 7 Filij fratrum quandoque veniunt appellatione fratrum.

Frater.

APPELL. CII.

FRATRIS appellatione propriè venit frater in primo gradu, non frater patruelis, vel frater consobrinus, qui simpliciter non sunt fratres, sed secundum quid, *Adrian. Negusant. in sylua responsor. quest. 87. num. 6. Alex. conf. 97. Viso, num. 4. vers. hanc questionem, lib. 2. & conf. 204. Consideratis, num. 16. eod. lib. 2. & conf. 89. num. 18. lib. 6. Angel. conf. 385. Statutum, num. 3. vers. attento ergo, Roman. conf. 16. Viso themate, in princip. & conf. 411. num. 4. Castren. conf. 118. Statutum lib. 2. Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 4. lit. F, concl. 450. num. 1. 2. 3. & 35. Stephan. Gratian. discip. forens. 737. num. 15. De lata verò significatione vocabuli veniunt patruelis, ut per *Decian. conf. 43. num. 3. & conf. 60. num. 37. vol. 3.* sicuti etiam in statuto excludente sororem causa patris, *Menoch. conf. 1146. num. 11.**

FRATRIS appellatione in materia fauorabili venit frater etiam uterinus, ut per *Castren. conf. 118. Statutum istud, in princip. lib. 2. Ferrer. in constitut. Catalonia glos. 1. num. 330.* Vnde quod statutum excludens filias fœminas stante fratre defuncti, ita habeat locum si extat frater uterinus, prout si extaret frater utrinque coniunctus, resoluunt *Roman. conf. 411. Quatuor, col. 2. las. conf. 67. col. 2. lib. 1. Alexan. conf. 144. Viso themate, num. 2. vers. 2. & etiam ex proprio significatu, lib. 6. latè Socin. conf. 1. lib. 1. Cardin. Tusch. d. lit. F, concl. 450. num. 29. & conf. 451. num. 1.* Intellige secus esse in materia agnationis conseruanda, ut per *Bald. conf. 218. Statuto ciuitatis, lib. 2. vbi dicit quod licet statutum simpliciter loquatur de fratre, vel patruo, & appellatione fratris, vel patru veniant etiam uterini in materia indifferenti, tamen quando ex præcedentibus, & sequentibus statutum agnatis prouidet non comprehenduntur, Castren. conf. 196.*

In

In punto num. 2. lib. 1. vbi quod appellatione fratris carnalis in materia statuti excludentis feminas; non venit nisi frater ex utroque latere coniunctus, vel saltem ex latere patris, non autem frater vterinus, quia ipse vterinus non conseruat agnationem, Angel. conf. 69. Subtiliter, in fine, & conf. 119. Statuto Tuderina, per totum, refert Cardin. Tusch. d. lit. F, concl. 451. num. 2. & 3. Vtrum autem prateritio facta à fratre instituta turpi persona iuxta terminos, l. fratres. C. de inoffic. testam. habeat locum in fratre vterino? vide Molin. de Iustit. tract. 2. disp. 159. vers. nihilominus, Cald. Pereira quest. forens. conf. 13 num. 4. & in comment. ad §. soror. num. 46. Institut. de inoff. testam.

FRATrum appellatione in materia indifferenti veniunt sorores, secundum Bald. in l. res fratres 36. ff. de pactis, Alex. conf. 85. Animaduersis, n. 7. lib. 4. vbi per l. enim. §. Mania, ff. ad Trebel. dicit quod in dispositione legis, appellatione fratris venit soror, prout etiam in dispositione hominis, si loquatur in numero plurali, secus si in singulari, idem Alex. conf. 15. Viso, num. 2. cod. lib. 4. Fulgos. conf. 71. in princ. num. 1. vbi quod prateritio facta à fratre instituta turpi persona locum habet in sorore, & conf. 106. in fine, vers. ad tertium, vbi quod sicut frater non accusat fratrem de crimine magno, putà falli, ita neque soror; & saltem in materia fauorabili admittunt Angel. conf. 385. in fine, Curt. Sen. conf. 9. Castren. conf. 119. Hereditas, in princ. lib. 1. Alciat. conf. 200. tom. 3. lib. 9. Socin. lun. conf. 10. n. 28. vol. 4. Rimin. Sen. conf. 37. num. 4. vol. 1. Decian. conf. 63. num. 5. vol. 2. Cephal. conf. 306. num. 43. & conf. 325. num. 38. fol. 3. & conf. 576. num. 25. & conf. 835. n. 32. vol. 4. Menoch. conf. 541. num. 25. Cardin. Tusch. d. lit. F, concl. 450. num. 14. Surd. conf. 100. num. 20. Ferrer. in constitut. Cathalonie glos. 1. num. 417. Mari. Antonin. vari. resol. lib. 2. resol. 59. casu 9. Fallit si mens disponentis aliter se habeat ex coniecturis, quia tunc fratrum appellatione non continentur sorores, latè Alex. conf. 45. Habita, per totum lib. 7. vbi exemplificat vt quia de masculis senserit, vel quando statutum disponit quod verba statuti intelligantur ad litteram, vel quando militat diuersa ratio, vel quando statuentes voluerunt comprehendere feminas, quia expresserunt in aliqua parte, Dec. conf. 71. col. 1. in fine, vers. & videbatur, Corn. conf. 271. num. 9. lib. 4. Anton. Gabr. commun. opinion. tit. de verborum significat. concl. 6. num. 111. Menoch. conf. 1146. num. 6. & 7. & conf. 999. num. 2. & de presumpt. lib. 4. praf. 34. num. 12. Fusar. de substitut. q. 349. num. 1. Et quod appellatione fratrum non continentur sorores vbi discretiue loquitur de fratre & discretiue de sorore, aiunt Adrian. Negus. vbi sup. q. 450. nu. 18. Billon. iure conf. 36. n. 44.

Vnde fideicommissum relictum fratribus non extendi ad sorores, resoluunt Ias. in d. l. tres fratres. in quarta limit. ff. de pactis, Preti. de interpret. ultim. volunt. fol. 275. num. 14. Fusar. d. q. 349. n. 2.

Hinc etiam statutum odiosum loquens de fratre non comprehendere sororem, quia in odiosis, & exorbitantibus masculinum non concipit femininum, resoluunt Alex. d. conf. 85. Animaduersis, in princ. & num. 2. 3. 7. & 8. vbi ampliat etiam si statutum loquatur in plurali de fratribus, & extet vnus frater solus, & sorores, nisi constet de mente statuentium, quia voluerunt generis omnem speciem comprehendere, vel quia quando voluerunt in eadem materia, vel simili de masculo intelligi dixerunt fratres mares, refert Card. Tusch. d. lit. F, conclus. 430. n. 36. & 37.

FRATrum appellatione veniunt quandoque filij fratrum, vt per Coler. de aliment. lib. 1. cap. 9. n. 18. in fine, Mari. Giurba decis. 5. n. 25. p. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Fructuum appellatione venit quod nascitur, & renascitur.
- 2 Glans venit appellatione fructuum.
- 3 Palea & fenum venit appellatione fructuum.
- 4 Arundines, & sylua cadua veniunt appellatione fructuum.
- 5 Pensiones domorum veniunt appellat. fructuum, secus in materia stricta.
- 6 Laudemia non veniunt appellatione fructuum.
- 7 Aues, & fera solite capi in fundo quando veniant appell. fructuum.
- 8 Saccarum venit appellatione fructuum.
- 9 Appendicia extraordinaria veniunt appellatione fructuum.
- 10 Fructus etiam non maturi veniunt appellatione fructuum.
- 11 Fructuum appellatione non continentur ea, quae coherent persona.
- 12 Distributiones quotidianae non continentur appellatione fructuum.
- 13 Distributiones quotidianae regulariter non veniunt in condemnatione fructuum perceptorum.
- 14 Distributiones quotidianae non veniunt in amissione fructuum ob non factam Fidei professionem.
- 15 Indultum concessum ad lucrandum fructus in absentia non comprehendit distributiones quotidianas.
- 16 Prabende quando sunt distinctae in Ecclesia, & bona possidentur in communi, sed postea singulariter certo anni tempore distribuuntur appellatione fructuum, non veniunt distributiones quotidianae.
- 17 Beneficium quando non consistet in aliis fructibus nisi in distributionibus, tunc huiusmodi distributiones veniunt appellatione fructuum.
- 18 Condemnatus quando quis esset in fructibus perceptis, & qui percipi potuissent, appellatione fructuum venirent distributiones quotidianae.
- 19 Condemnationes & confiscationes veniunt appellatione fructuum iurisdictionis.
- 20 Fructus pecudum appellatione continentur factus, lac, caseus, lana, agni, hœdi, & vituli.
- 21 Collatio, electio, & presentatio beneficiorum veniunt fructuum appellatione.
- 22 Fructus dicuntur deductis expensis.
- 23 Fructuum, reddituum, & proventuum appellatione non veniunt Regalia.

24 *Fructus appellatione nec res ipsa, nec pretium continetur.*

Fructus.

APPELL. CIII.

1 **F**RVCTVVM appellatione venit quod nascitur & renascitur, *glos. & Abb. in cap. salubriter, de usuris, Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 4. lit. F, concl. 484. num. 3.* Quod enim semel recolligitur, & non renascitur non dicitur in fructu, *l. diuortio. §. si fundum, ff. soluto matrim. Bart. in l. quada. n. §. nihil. ff. de edendo, Boer. decis. 224. num. 44. Ranchin. concl. 308. part. 2.*

2 **F**RVCTVVM appellatione venit glans, *l. 1. ff. de glande lez. quia appellatione glandis venit omnis fructus, l. qui venenum. §. glandis. ff. de verbor. signif. & facit, l. sylua. §. glans. ff. cod. tit. Cardin. Tusch. d. lit. F, concl. 484. n. 2.*

3 **F**RVCTVS appellatione venit palea, & scenum, *l. usufructuarius messim. ff. quibus mod. usuf. amitt. l. fin. §. cum apertissimi, C. de seruit. & aqua, not. in l. cum maris facta. §. 1. ff. de contrab. emp. Roman. sing. 599. Speculat. tit. de decimis, num. 12. in fine, ubi inducit ad questionem, an decima sit soluenda antequam granum separetur à palea, & tenet affirmatiue, ubi est soluenda de fructibus decima, quia palea est in fructu, *Natt. conf. 31. num. ult. Cardin. Tusch. d. lit. F, concl. 484. num. 8. Rebuff. ad l. 31. vers. ad fructum. ff. de verbor. signif. pag. 192. Vincem. de Franch. decis. 103. num. 1. Ioseph. Ludou. Perus. decis. 14. n. 9. & decis. 106. num. 10. & 11.**

4 **F**RVCTVS appellatione veniunt arundines, & sylua cædica, *l. qui fundum. §. cum fundum. ff. de contrab. emp. ubi si venditor exceperit omnem fructum, quod arundinem, & syluam cædicam tanquam in fructu exceperisse videtur, Abb. in cap. salubriter, in fine, de usuris, Cardin. Tusch. d. lit. F, conclus. 484. n. 9. Bertazol. de clausulis instrum. glaus. 26. glos. 13. sub nam. 11.*

FRVCTVVM appellatione ne dum fructus naturales in quorum productione & perceptione magis ipsa natura, quam hominis industria operatur, ut sunt scenum, glandes castanæ, poma, ligna, & similia, verum etiam industriales, qui potius ex hominis industria quam ex ipsa natura proueniunt, & percipiuntur, ut triticum, hordeum, fabæ, vinum, oleum, & alia huiusmodi, *l. fructum. ff. de usuris, l. ex diuerso, & ibi glos. & Doct. ff. de rei vendicat. Adrian. Neguz. in sylua respons. quest. 427. num. 3. cum seqq.*

5 **F**RVCTVVM appellatione veniunt pensiones domorum, *l. si is, qui, §. 1. & ibi Barr. ff. de pignori. ubi quod is qui habitauit domum dicitur fructus percepisse, Papien. in libello rei vendicat. verbo cum fructibus, in fine, Petr. de Anchaz. conf. 3. Non est dubium, in princ. ubi ex hoc appellat. infert quod usufructuarius omnium bonorum debet etiam habere pensiones, *Castren. conf. 114. in princ. lib. 2. ubi quod veniunt etiam pensiones, quæ percipiuntur mediante conductore, seu colono, Cardin. Tusch. d. lit. F, concl. 484. num. 6. & num. 17. cum seqq.* Limita in materia stricta in qua appellatione fructuum non veniunt pensiones, *las. in l. diuortio in 3. notab. ff. soluto matrim. Natt. consil. 141. n. 3. Card. Tusch. d. concl. 484. n. 7.**

6 **F**RVCTVVM appellatione non veniunt laudemiam in locatione, *Vincem. de Franch. decis. 172. num. 11.* Verum fructuum appellatione huiusmodi contineri, sicuti alia emolumenta ex iurisdictionis

exercitio prouenientia, tradunt *Pereg. de fideicom. art. 10. num. 6. & 7. Adrian. Neguz. in sylua respons. q. 427. num. 10. & 11.*

FRVCTVVM appellatione veniunt aues, & 7 feræ solutæ capi in fundo, si nullus alius fructus sollet ex tali fundo percipi, *l. item si fundo. §. aucupari, ff. de usufructu, Bart. in l. cum plures. ff. locati, Cardin. Tusch. d. lit. F, conclus. 484. n. 10.*

FRVCTVS appellatione venit saccatum, *Pute. 8 decis. 80. lib. 1. in correctio, Rot. in Mediolanen. decumatum, 8. Februarij 1610. coram Cardin. Marquemons. impressa per Farinac. decis. 223. p. 1. recent.*

FRVCTVVM appellatione veniunt appendi- 9 cix extraordinariæ, prout par capponum, seruitia, operæ, oua, plaustrum lignorum, & similia, quæ pro auantagiis prædiorum solent præstari, *las. in l. diuortio. §. quod in anno, col. 1. vers. ultimo pondera, ff. soluto matrim. Cardin. Tusch. d. lit. F, concl. 484. n. 11.*

FRVCTVVM appellatione veniunt etiam non 10 maturi, *l. si constante, §. fin. ff. de usufructu, l. pen. ff. de usufructu legat. l. ex sylua, ubi glos. ff. de usufructu. Card. Tusch. d. lit. F, concl. 484. n. 11.*

FRVCTVVM appellatione non continentur 11 ea, quæ coherent personæ, arg. *l. si verò. §. item quicquid, ff. soluto matrim. consiluit Oldrad. conf. 129. quod in locatione fructuum Archidiaconatus non continentur ea, quæ solent præstari ipsi Archidiacono, quæ eius personam respiciunt, loquens de eo, quod præstari solet in coeundo aduentu Archidiaconi, quod tanquam personale non venit appellatione fructuum, *Par. de Puteo, in tract. de feud. reuieg. rub. an fact. concess. feud. incip. Et quia, num. 3. fol. 53. Boer. decis. 19. num. 16.* Conuenit quod traditur de adiutoris quæ præstantur Baroni à vassallis in calibus contentis in Constit. *Quamplurimum, de quibus per Capi. in sua vest. rub. feud. adiutoria, vers. per barones, fol. 25. & Capibl. de auct. baron. prag. 1. num. 56. quæ ex quo personæ domini coherent ut testatur Vincem. de Franch. decis. 76. n. 6. dicuntur extra rem & fructuum appellatione non continentur, unde ad eum non pertinent ad quem spectant redditus fundi, & ideo usufructuario, vel creditori, qui iure pignoris possidet fundum, non debentur, *Afflic. in d. const. Quamplurimum, Capi. decis. 184. Vincem. de Franch. decis. 172. n. 11. remissive Capibl. in d. prag. 1. num. 55.***

FRVCTVVM appellatione non continentur 12 distributiones quotidianæ, quia licet dentur beneficiato propter beneficium fructus tamen non sunt, *d. cap. vnic. de cleric. non resid. lib. 6. ubi Prob. ad Monach. num. 53. Cassad. decis. 6. num. 6. de probend. Oldrad. conf. 118. Gemin. conf. 85. num. 23. Cou. lib. 3. vari. cap. 13. num. 1. Gambar. in tract. de potest. legat. lib. 6. tit. de pensionib. n. 18. Flamin. Pars. de resignat. benefic. lib. 6. q. 2. num. 30. Gutier. conf. 8. n. 2. Fr. Eman. quest. Regular. tom. 2. q. 74. art. 4. in initio, Card. Tusch. practic. conclus. lit. D, conclus. 511. num. 28. & tom. 4. lit. F, concl. 508. Aloys. Ruc. in collect. decis. collect. 892. & 1451. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 7. cap. 7. q. 2. latè Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proem. num. 154. cum seqq. Monet. de distribus quotid. p. 1. q. 6. per totam, Rot. decis. 230. n. 1. p. 1. diuers.*

Unde in condemnatione fructuum perceptorum 13 non veniunt regulariter distributiones quotidianæ, nec ad illas se extendit condemnatio, quia tales distributiones non sunt de corpore beneficij, sed dantur ratione seruitij personalis, laboris, & mercedis, *Lancellot. de attent. p. 3. cap. fin. à num. 31. Pute. decis. 233. lib. 1. Gonzal. d. §. 7. proem. num. 155. Monet. d. q. 6. n. 10. Aloys. Ricc. d. collect. 1451. vers. Hinc inferitur.*

Sic

- 14 Sic etiam in amissione fructuum, donec prouisi de beneficiis iuramentum fidei per se prætiterint, iuxta formam Concilij Trid. sess. 24. de reformat. cap. 12. vers. pronisi etiam, non venire distributiones quotidianas, resoluunt Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 2. g. 3. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 1451. vers. inferitur sexto, Galez. in Margarita casuum Conscient. verbo profiteri 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 1066. num. 22. Nicol. Garc. de benefic. p. 3. cap. 3. n. 60. Gonzal. d. §. 7. proæm. num. 169. & seq. Anton. Ricc. de iure personarum, lib. 1. cap. 13. num. 51. vbi num. 55. limitat quando Canonicatus, seu beneficium non habuerit aliquos fructus, sed emolumenta omnia consisterent in distributionibus quotidianis, quia tunc ut pœna adiecta per Concil. dicto loco possit in aliquo verificari, debet intelligi de distributionibus, plures refero Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 60. n. 30.
- 15 Sic etiam indultum concessum ad lucrandum fructus in absentia, non comprehendit distributiones, gloss. verbo adfuerint, in d. cap. unic. de cleric. non resid. in 6. Cov. d. cap. 13. num. 2. vers. sed quamuis Princeps, Monet. d. g. 6. num. 10. Gonzal. d. §. 7. proæm. n. 175. vbi num. 176. ampliat licet indultum esset ad percipiendas etiam distributiones quotidianas, quia tunc privilegiatus illius vigore haberet tantum illas, quæ sunt in pecunia, non autem panem, & vinum, & alia similia.
- 16 Limita primò quando præbendæ sunt distinctæ in Ecclesia, & bona possidentur in communi, & postea singulariter certo anni tempore distribuuntur, qui redditus propriè dicuntur fructus grossi, qui succedunt loco præbendæ, gloss. fin. vers. plus dico, in d. cap. unic. vbi Prob. ad Monach. num. 60. Ioan. de Anan. conf. 87. num. 5. in addit. vers. ex his etiam, quare hanc limitationem firmavit Rot. in Mozulen. congrua 26. Aprilis 1613. coram Reuerendissimo Domino meo Ceccino Decano, impressa per Farin. decis. 449. n. 1. p. 2. recent.
- 17 Limita secundò quando beneficium non consisteret in aliis fructibus nisi in distributionibus, quia tunc huiusmodi distributiones venirent appellatione fructuum, Capueaq. decis. 29. n. 4. & §. p. 2. Gonzal. d. §. 7. proæm. à num. 157. Monet. d. quæst. 6. num. 16. Ricciul. de iure personarum lib. 1. cap. 13. n. 55.
- 18 Limita tertio quando quis esset condemnatus in fructibus perceptis, & qui percipi potuissent, quia tunc pariter venirent distributiones quotidianæ nulla requisita præuia protestatione, Pontan. de spol. lib. 4. sub num. 21. post princip. vers. ac pariter venirent, Gonzal. d. §. 7. proæm. num. 160. Monet. d. g. 6. n. 17. vbi tradunt Rotam id facere certis casibus per eos enumeratis.
- 19 FRUCTVVM iurisdictionis appellatione veniunt condemnationes & confiscationes, quæ dicuntur pendere donec sit facta exactio, Bald. conf. 307. Punctus quæstionis, lib. 4. quem refert Cardin. Tusch. d. lit. F, concl. 484. num. 13. vbi num. 14. post Castren. conf. 418. col. 2. in princip. vers. tertio, lib. 1. ait quod imò quando adsunt verba fructus curiæ intelliguntur necessariò de iurisdictionalibus, quia Curia verbum hoc necessariò infert, & idem Card. Tusch. ibid. num. 15. post Cuman. conf. 162. Visa copia, subdit fructuum iurisdictionis appellatione veniunt salinæ, pedagia, & alia similia.
- 20 FRUCTVS pecudum appellatione continetur foetus, lac, lana, agni, hœdi, & vituli, l. in pecudum. ff. de usuris, l. bona fidei. §. fin. ff. de acquir. rerum domin. l. vetus. §. factum. ff. de usufructu, Monet. de decimis. cap. 4. q. 1. num. 15. & quod lac inter fructus conu-

meretur, probat Menoch. de arbor. casu 110. num. 26. & ideò appellatione fructuum venit caseus cum sit lac coactum, sicut tradit Menoch. confil. 189. num. 30.

FRUCTVVM appellatione venit collatio, electio, & presentatio beneficiorum, quia dicuntur ex fructibus Ordinarij collatoris, ita gloss. verbo Capitulo, vers. sed collatio beneficiorum inter bonæ Episcopalia, & fructus computantur, in cap. cum olim, de maiori. & obid. Miles in repet. verbo beneficiorum collatio, n. 14. Selu. de benefic. p. 3. q. 40. num. 4. Rebuff. in tract. nominat. q. 14. num. 76. Rot. decis. 7. num. 1. de iure patron. in nouis, & decis. 14. ante fin. eod. tit. in anteq. & decis. 166. num. 5. p. 1. diuers. Decian. resp. 6. num. 15. vol. 2. Menoch. conf. 83. num. 2. & conf. 190. num. 10. Perez l. 10. gloss. 3. pag. 889. col. 1. vers. quibus, tit. ult. lib. 4. Ordin. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo iurisdictionis. §. 2. pag. 186. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. §. 2. num. 8. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 3. num. 241. vers. proposita, Et ideò sicut possessor bonæ fidei facit fructus suos, & pertinent ad illum, §. si quis à non domino, Instit. de rerum diuis. cap. grauis, de restit. spoliat. ita isti fructus iuris conferendi, eligendi, seu presentandi pertinent ad bonæ fidei possessorem, & non ad dominum, Ludeu. Gom. in reg. de trienn. q. 57. n. 19. quem refert Gonzal. d. §. 2. n. 9.

FRUCTVVM appellatione intelliguntur fructus deductis expensis, l. fructus, l. dispositio. §. fin. ff. soluta matrimo. l. 26. tit. 11. part. 4. Cov. lib. 1. vari. cap. 3. num. 3. Tirag. de retractu lig. §. 15. gloss. 1. in princ. Paris. conf. 96. num. 25. lib. 2. Maxi. in tract. taxa panis, concl. 2. à n. 88. Menoch. remed. 15. recuper. n. 574. & conf. 94. num. 25. Surd. de aliment. tit. 9. q. 12. n. 15. & q. 41. num. 14. & decis. 182. num. 31. Ceual. commun. contra communes, q. 897. num. 516. tom. 4. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 136. à num. 1. Garc. Gironda de privilegiis seu exempte. explicat. num. 1210 & 1211. Card. Tusch. d. tom. 4. lit. F, concl. 484. num. 25. cum seqq. Cardos. in praxi Iudicium, & Aduocat. verbo fructus, num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proæm. num. 163. Flamin. Paris. de confident. q. 35. n. 33.

FRUCTVVM, reddituum, & prouentuum appellatione non veniunt Regalia in concessione, nisi quando Princeps alia bona non habebat in loco concessio, vel quando concessit fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta quocunque nomine nuncupentur, ita Cuman. conf. 162. vers. & ut omnis, & vers. hac autem concessio, prout eum refert Card. n. Tusch. praelic. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 81. n. 27. & 29.

FRUCTVS appellatione nec res ipsa, nec pretium continetur, Polyd. Ripia obseru. 72. n. 3. Mari. Guirba decis. 72. num. 8. p. 1. Venit tamen interesse lucrari cessantis, Menoch. conf. 1181. n. 12.

FRUCTVVM iurium, & actionum appellatione continentur laudemia, quæ pro rebus censualibus, emphyteuticis, & feudilibus alienatis præstantur, Ias. in l. ult. num. 45. C. de iure emphyt. Guid. Papa in quæst. 47. Franc. Salfona in tract. Laudemiorum cellula, 2. n. 14. quos refert, & sequitur Menoch. de presumpt. lib. 4. præf. 142. n. 22.

Fruges.

APPELL. CIV.

FRUCTVVM appellatione continetur omne illud, quod est ad victum humanum, ut colligitur ex l. frugem

l. frugem 77. in fine, ff. de verbor. signif. vbi quoddam lupini, & fabæ dicuntur fruges, & ibi plenè Rebuff. agit de multiplici huius appellatiui significatione, quod scilicet importet fructus substantiam, & rem fructiferam, refert Cardin. Tusc. practic. conclus. tom. 8. lit. T, concl. 392. n. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 *Frumenti appellatione, si in genere sumatur, continetur far, hordeum, & similia, quæ aristam habent.*
- 2 *Frumentum in specie distat ab aliis speciebus, secundum communem loquendi usum.*
- 3 *Frumentum ubi prohibetur extrahi, venit tantummodo triticum.*
- 4 *Farina non continetur appellatione frumenti in legato de eo facto.*
- 5 *Frumenti debitor non potest creditori præstare farinam.*
- 6 *Frumentum ubi prohibetur extrahi, prohibetur quoque farina.*
- 7 *Panis non continetur appellatione frumenti.*
- 8 *Frumenti appellatione, ubi quis illud promittit, venit quod promittens colligit ex suo fundo si illum habeat.*
- 9 *Frumenti appellatione ubi legatur non venit quod testator venale habebat.*
- 10 *Frumento legato continetur venale quando testator nullum aliud frumentum domi habebat quam illud venale.*
- 11 *Frumento legato quod est in ciuitate debetur existens in suburbiis, si testator in ciuitate nullum habebat.*
- 12 *Frumento legato, quod domi quocunque modo quis habet, venit venale.*

Frumentum.

APPELL. CV.

- 1 **F**RVMENTI appellatione, si in genere sumatur, continetur far, hordeum, spelta, auena, siligo, & similia, quæ aristam habent, *l. frugem 77. ff. de verbor. significat. Forcatul. in penult. l. 1. cap. 6. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 151. num. 1. Cardin. Tusc. practic. conclus. tom. 4. lit. G, concl. 49. num. 2. & tom. 8. lit. T, concl. 392. num. 2. nisi quando frumentum, & hordeum nominarentur, quia cum expressum faciat cessare tacitum; tunc frumenti nomine non venit hordeum, *l. modios, C. de suscept. præp. & arc. lib. 10. Rebuff. ad d. l. frugem, vers. limitatur quando.**
- 2 *In specie autem frumentum (sicut communis ipse loquendi usus accipit) distat ab aliis, & solum ipsum continetur, non autem hordeum, nec alia, quæ aristam continent, ita Forcat. d. cap. 6. Menoch. d. præf. 151. num. 4. Et ideo ubi prohibetur frumentum extrahi, venit tantummodo triticum, ut scribunt Auendan. de exequendis mand. p. 2. cap. 19. n. 35. in fine, Mexi. in tract. iassa panis, concl. 1. num. 56. Auiles ad cap. 17. Prætorum, verbo à razonables, n. 16. vers. & ideo, quos refert, & sequitur Collantes sup. prægm. in fauorem rei frument. lib. 1. cap. 10. num. 3.*
- 4 **F**RVMENTI appellatione non continetur fa-

rina in legato facto de frumento, ut resoluunt Menoch. d. præf. 151. num. 9. Stephan. Gratian. Marchie decis. 184. num. 5. Vnde euenit ut frumenti debitor non possit creditori præstare farinam, sicut docent Bald. in l. 1. n. 6. C. de fructib. & lit. expensis, Surd. decis. 139. n. 1.

In prohibitione autem extractionis frumenti cum non sonus verborum, sed effectus, & mens attendatur, ne annona carior efficiatur, & subditi fame pereant, continetur farina; ita vnanimiter scriptum reliquere Rip. resp. 4. num. 14. de constitut. & in tract. de peste, tit. de remediis ad conseruandam vbertatem, num. 43. Clar. §. fin. q. 81. stat. 7. vers. præterea quare, Marant. de ordine iudic. p. 2. princip. in princ. num. 29. Ranchin. concl. 224. p. 1. Strach. in tract. de mercat. p. 2. num. 29. Bonacof. commun. crimin. p. 1. verbo statutum fol. 156. verso, & tom. 1. commun. opinion. lib. 1. tit. 17. num. 220. pag. 229. & nu. 269. pag. 236. Bobadil. in sua politica, lib. 4. cap. 5. num. 23. Menoch. d. lib. 4. præf. 151. num. 5. & conf. 1061. num. 39. Azuad. l. 25. n. 11. tit. 18. lib. 6. noua Recopil. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 33. num. 12. Surd. decis. 139. num. 6.

FRVMENTI appellatione non continetur panis, Petr. Pechius de testamentis coniugum, lib. 5. cap. 13. n. 1. in fine, Menoch. d. præf. 151. n. 9.

FRVMENTI appellatione ubi quis illud promittit, venit quod promittens colligit ex suo fundo si illum habeat, Surd. conf. 319. num. 13. & conf. 309. num. 8.

FRVMENTI appellatione, ubi legatur, non venit quod testator venale habebat, ita Petr. Pechi. d. cap. 13. num. 1. Menoch. d. præf. 151. num. 10. Secus autem quando testator nullum aliud frumentum domi habebat, quam illud venale, quia hoc casu legato frumento continetur venale, gloss. in l. generali. §. uxori, ff. de usufructu leg. Con. lib. 2. vari. cap. 5. n. 3. vers. primo siquidem, Menoch. d. lib. 4. præf. 137. num. 9. Vnde legato frumento, quoddam est in ciuitate deberi existens in suburbio, si testator in ciuitate nullum habebat, tenent Felin. in cap. Rodolphus, n. 4. de rescriptis, Menoch. d. lib. 4. præf. 126. n. 8.

Similiter videntur venire in legato venalia ubi testator his verbis, aut similibus mentem propriam explicauerit, *lego uxori meæ frumentum, quod domi quocunque modo habeo, ita Con. d. lib. 2. vari. cap. 5. n. 3. vers. secundo, subdens quod non sufficit testatorem dixisse, lego uxori omne frumentum, quod domi habeo, nisi addidisset, quod domi quocunque modo habeo, plures refert Menoch. d. lib. 4. præf. 137. n. 10.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Pascua & alia terra separata, quæ sunt deputata ad usum fundi, veniunt appellatione fundi.*
- 2 *Fundo vendito, veniunt omnia quæ sunt in illo.*
- 3 *Fovea, fossata, & aggeres veniunt vendito fundo.*
- 4 *Riuus, seu canale, vel aquaductus venit fundo vendito.*
- 5 *Sterchilinium, seu finus quando veniat fundo vendito.*
- 6 *Fructus extantes veniunt fundo vendito.*
- 7 *Columbi, cuniculi, & alia animalia perpetuo mansura veniunt fundo vendito.*

8 *Arbores*

- 8 *Arbores incisa, seu deiecta quando veniant fundo vendito, ostenditur.*
- 9 *Vasa vinalia, dolia, & torcularia non veniunt fundo vendito.*
- 10 *Fundo vendito cum suis finibus venit etiam domus intra dictos fines constructa.*
- 11 *Fundi instructi appellatione veniunt omnia parata, & destinata perpetuo ad usum fundi.*
- 12 *Vinea non venit fundi appellatione.*

Fundus.

APPELL. CVI.

1 **F**VNDI appellatione, cum sit nomen vniuersale, l. cum fundus. ff. de legat. 2. veniunt pascua & alie terre separatæ, quæ sunt deputatæ ad usum fundi, l. Scia. §. tyranna. ff. de fundo instructo, Rebuff. ad l. 1. ff. de verb. signif. pag. 192. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 20. glos. 2. num. 4. Menoch. conf. 140. n. 23. & nemora, idem Menoch. conf. 13. n. 10. Surd. decis. 241. num. 11. claus. 20. glos. 2. num. 4. & ita totus fundus, l. si quis cum totum, vbi Socin. num. 2. ff. de except. rei indic. ac proinde omnia, quæ sunt in fundo, l. fundus, l. questio, vbi Rebuff. ff. de verb. signif. Menoch. conf. 478. num. 76. & de presumption. lib. 4. pref. 153. à num. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 126. num. 19. vbi quod venit pratum quando esset coniunctum fundo, & vno nomine vocaretur, aliàs secus, Cas. Barz. Bononien. decis. 5. num. 38. vbi quod totus fundus continetur, Iacob. de Collantes super pragmat. in fauorem rei frument. lib. 3. cap. 11. num. 4. vers. & si quid.

2 **F**VNDI vendito veniunt omnia, quæ sunt in usu fundi, l. Iulianus 66. ff. de legat. 3. D. Barbos. in l. diuortio. §. si vir, num. 21. ff. soluto matrim. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 20. glos. 11. n. 1. vbi subdit ad tollendas omnes dubitationes optimam esse cautelam describere omnia superexistentia in re vendita, & omnes eius qualitates. Surd. conf. 107. n. 3.

3 **F**VNDI vendito veniunt foueæ, & fossatæ, & aggeres, vt per Bart. in tract. de alluione. §. flumen. num. 5. vers. sed quid si reperiuntur, Capol. in tract. de seruic. rustic. prad. cap. 38. de torrente col. 2. Bertazol. d. claus. 20. glos. 27. num. 1. Cardin. Mantie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 4. tit. 16. n. 18.

4 **F**VNDI vendito venit riuus, seu canale, vel aqueductus, qui appellatur formula, seu incile, Capol. vbi sup. cap. de aqueductu, col. 13. Curt. Sen. conf. 33. col. 2. & 3. Ruin. conf. 96. vol. 4. Bertazol. d. claus. 20. glos. 27. n. 4.

5 **F**VNDI vendito venit sterquilinum, seu fimus, siue latamen, si comparatum sit stercoreandi agri causa, secus si vendendi, ita per l. fundi. §. fundo vendito. & §. in sterquilinio. ff. de actionib. empti, resoluunt Capol. de seruic. urban. prad. cap. 78. de sterquilinio, in fine, Bertazol. claus. 26. glos. 13. num. 6. vbi quod veniunt etiam stramenta.

6 **F**VNDI vendito veniunt fructus extantes, siue maturi sint, siue non, quia sunt pars rei, l. Iulianus. §. si fructibus. ff. de action. empti, l. fructus, C. cod. tit. Tirag. de retractu lig. §. 1. glos. 7. num. 37. Roland. à Valle conf. 27. num. 15. lib. 2. Ranchin. concl. 309. p. 2. Bertazol. d. claus. 26. glos. 13. num. 7. Surd. decis. 251. num. 3. vbi decis. 294. num. 3. ait quod fundo legato, veniunt fructus.

7 **F**VNDI vendito veniunt columbi, & alia animalia perpetuo mansura, vt cuniculi, Tirag. d. glos. 7. Appel. Iur. Aug. Barbos.

num. 116. Bertazol. d. glos. 13. num. 14. Cardin. Mantie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 4. tit. 16. num. 5. Et veniunt arbores, quæ sunt in fundo, l. quintus. ff. de action. empti, Stephan. Grat. discept. forens. c. 164. à n. 1. Cardos. in praxi iudicum & Advocat. verbo fundus, n. 5.

FVNDI vendito non veniunt arbores incisæ, vel deiectæ, etiam post inspectionem rei factam per emere volentem, maxime venditore ignorante, l. si post inspectum. ff. de periculo, & commodo rei vend. l. in vendendo. §. fin. ff. de contrah. empt. l. fundi. §. si ruta & casa. ff. de action. empti, Bertazol. claus. 20. glos. 6. num. 4. & claus. 26. glos. 13. num. 11. Non veniunt blada, seu segetes incisæ, vel alia à solo separata, idem Bertazol. d. glos. 13. num. 10. Nec veniunt vasa vinaria, dolia, & torcularia, etiam si edificio cohareant, cum magis ad instrumentum fundi pertineant, d. l. fundi, Cald. Pereira de empt. c. 22. n. 17. Bertazol. d. glos. 13. num. 12. vbi per l. dolia. ff. de contrah. empti. intelligit nisi sint defossa, seu plantata, vel sepulta. Nec veniunt boues, asini, pecudes, pulli, vel alia animalia existentia infundo vendito, l. fumes. vers. pisces, cum l. seq. ff. de action. empti, Bertazol. ead. glos. 13. num. 13. vbi distinguit an animalia sint ibi perpetuo mansura, vel ad tempus, & num. 15. an & quando veniant, & comprehensi intelligantur pisces, & num. 16. quod non veniunt vinum, & alij fructus percepti, & num. 17. quod non veniunt ligna, quæ erant ad fundum parata, & num. 56. quod non veniunt instrumenta emptionalia ipsius venditoris, & similia.

FVNDI vendito cum suis finibus, venit etiam domus intra dictos fines constructa, l. fundi. ff. quibus modis usufr. amitt. & edificium solo cedit, l. cum in suo, Instit. de verum diuis. Bertazol. d. claus. 26. glos. 2. num. 4. & ibid. glos. 7. num. 2. agit fundo vendito cum omnibus, & singulis quæ habet in se, super, supra, intra, seu infra se integrè, nunquid veniant adiacentia, mobilia, & alia quæ veniunt ad instructionem prædij, & num. 3. quod fundo vendito, integro statu, comprehenduntur etiam instrumenta tam fundi, quam patrisfamilias, quibus utebatur in fundo. Et quod fundo vendito cum omnibus pertinentiis, ingressibus, & egressibus contineatur viz seruitus, resoluunt Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 12. num. 12. Et quod fundo vendito cum omnibus iuribus non intelligitur vendita iurisdictio, resoluunt Card. Mantie. de tacitis & ambig. conuent. lib. 4. tit. 16. num. 29. & n. 32. subdit quod vendito fundo in quo pedagium vendi consuevit, illud in venditione non continetur.

FVNDI instructi appellatione veniunt omnia parata, & destinata perpetuo ad usum fundi, vt per Ale x. conf. 68. lib. 6. Abb. conf. 88. Casus in facto, lib. 2. Card. Tusch. d. tom. 4. lit. F, conclus. 534. à princ. latè Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 153. per tot. Et quod fundus non censetur venditus instructus in dubio, nisi expresse dictum sit, vel per verba id importantia, resoluunt Bertazol. claus. 26. glos. 7. n. 10.

FVNDI appellatione non venit vinea, l. si quis legauerit. n. 3. ff. de legat. 3. Iacob. de Collantes super pragmat. in fauorem rei frumentaria, lib. 1. cap. 4. in fine.

Funus, Funeralia.

APPELL. CVII.

FVNERIS sumptus appellatione, venit omne quod ante humatum corpus expenditur, & ad id necessarium est, l. funeris sumptus. ff. de relig. & sumpt. funer. l. 12. tit. 13. part. 2. Azened. l. 13. à n. 9. tit. 6. lib. 5. noua Recopil. Garc. Girona de priuileg. seu

FF EXEM

exemptionum explicat. num. 417. Ioan. Garc. de expen-
sis, cap. 8. num. 1. cum seqq. Gam. Lusit. decis. 308. per
totam, Masfril. Sicilia decis. 203. etiam per totam. latè
& eleganter Iulius Lauer, in suo nouissimo tract. vari.
elucubrat. tom. 1. tit. 2. cap. 16. per totum.

2 FVNERALIVM appellatione veniunt om-
nia quæ cum funere deferuntur, glos. verbo fune-
ralibus, in Clem. dudum, de sepultur. vbi Zabarel, vers.
verum, num. 4. Corn. conf. 496. lit. A, Stephan. Gratian.
discept. forens. cap. 94. num. 17. Tamburini de iure Ab-
batum disp. 15. q. 17. num. 3. Lauer, d. tit. 2. cap. 17.
num. 19. vbi num. 20. subdit quod funeralia hodie
intelliguntur candelæ, quæ circa cadauer accen-
duntur, maceries omnis, quæ supra castrum dolo-
ris & corpus construitur, pannus siue laneus, siue
sericus, siue auro contextus, quo feretrum regitur,
& omnia, quæ cum funere computantur, & pro il-
lo in Ecclesia per hæredes præparantur, siue aliàs
efficiuntur, subiicitque, num. 23. se vidisse Romæ
præficari quod hæredes, seu qui curam gerunt fu-
neralium, paciscuntur cum Curato ne pannum, &
reliqua alia pretiosa, quæ solent offerri, ille accipe-
re possit, oblata ei in compensationem aliqua pec-
uniæ quantitate.

3 Amplius ut non solum funeralium appellatione
veniant omnia quæ cum funere deferuntur, sed
etiam omnia quæ obueniunt Ecclesiæ ratione fu-
neris, siue antequam corpus sit in terra conditum,
siue post, & vsque ad trigessimum diem, &, quan-
diu sit memoria de funere, sicuti docent Zabarel, in
d. Clem. dudum, §. verum, vers. tertio quæro, optimè
Calderin. conf. 4. de sepultur. Lauer, d. tit. 2. cap. 3.
n. 191. cum seqq. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 9. cap. 14.
q. 13. vers. funeralia.

S V M M A R I V M.

- 1 Descendentes veniunt generationis appella-
tione.
- 2 Descendentes ex linea masculina tantum,
& non feminina veniunt ex proprio si-
gnificatu generationis appellatione, sed
contrarium verius, ut num. 3.
- 4 Fæmina non comprehenditur generationis
masculine appellatione.
- 5 Agnati veniunt generationis appella-
tione.
- 6 Generis appellatione secundum propriam si-
gnificationem paternum & maternum
continetur, nisi materia subiecta repu-
gnet.

Generatio.

APPELL. CVIII.

1 G E N E R A T I O N I S, seu generis appella-
tio veniunt descendentes, l. liberorum. ff. de ver-
bor. significat. Dec. in l. 2. num. 72. ff. de regulis Iuris,
Corn. conf. 219. num. 9. & 10. lib. 2. & conf. 213. num. 3.
lib. 4. Cephal. conf. 606. num. 17. Rebuff. in l. signi. 62.
ff. de verb. signif. pag. mihi 316. Menoch. conf. 957. n. 4.
Fusar. de substitut. q. 329. num. 1.

2 G E N E R A T I O N I S appellatione comprehen-
duntur solum descendentes ex linea masculina, non
fæminina, & ideo non possunt dici de generatione
aui materni nepos ex fæmina, & ab ea descenden-

tes, cum filius dicatur de generatione proprii pa-
rentis, non autem aui materni: quod videtur pro-
bare tex. in l. 1. §. ult. ff. de iure immun. vbi priuile-
gium immunitatis concessum generationi alicuius
non competit ad eos, qui ex fæminis nati sunt, &
ex cap. ubicunque de pœnis, lib. 6. vbi pœna impo-
sita contra aliquem & eius tertiam, vel quartam
generationem, non afficit descendentes ex fæmina,
& ideo sic resoluunt Bald. conf. 40. Quidam, col. 2.
lib. 3. Fulgos. conf. 132. in fine, Barbat. conf. 57. col. 11.
lib. 2. Anchâr. conf. 359. Nos Petrus, in princip. Ca-
stren. conf. 300. Viso quodam, col. 2. lib. 2. Paris. conf. 93.
n. 34. lib. 2. Capr. conf. 18. num. 10. in fine, Berirand.
conf. 30. num. 3. lib. 4. Hieron. Gig. in tract. de crimine
lesæ maiest. lib. 3. q. 17. num. 14. & 15. Laurent. Palat.
in tract. quod stant masc. fæmina non succedant, n. 151.
Curt. lun. in tract. feud. 1. p. 2. art. princ. num. 26. Ioan.
Marin. in comment. feudor. tit. 11. de feud. fæmin.
num. 44. Pret. de interpret. ultim. volunt. fol. 290. n. 34.
Menoch. conf. 326. num. 87. cum seqq. & conf. 172. à
num. 24. & conf. 774. num. 3. 4. & 5. & conf. 400.
num. 12. & 51. & conf. 1029. num. 30. & conf. 1036.
num. 14. Surd. de aliment. tit. 1. q. 16. num. 3. Stephan.
Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 157. n. 14.

Contrariam verò sententiam, imò generationis, 3
seu generis nomen aptum esse ex proprio significa-
tu comprehendere etiam fæminas, & descenden-
tes ab eis, per cap. statutum, il. 2. in princ. de heret.
lib. 6. & cap. 1. de schismat. lib. 6. tenent Corn. conf. 51.
num. 4. & conf. 190. num. 2. & 3. lib. 3. & conf. 219. n. 6.
lib. 2. & conf. 233. num. 3. & 4. lib. 4. Dec. conf. 233.
col. 2. vers. sed tamen, & conf. 495. num. 5. Paris. conf. 47.
num. 58. lib. 3. Alex. conf. Super eo, in fine, lib. 1. Ioan.
de Imola conf. 62. Post exhibitum consilium, Curt. Iun.
conf. 321. num. 4. Fulgos. conf. 131. in fine, Tiratq. de
retractu lig. §. 1. glos. 9. num. 241. Socin. Sen. conf. 25.
num. 1. lib. 1. Crauet. conf. 180. num. 1. Alciat. resp. 8.
num. 17. vers. tertio, lib. 8. Gozad. conf. 20. n. 8. Rebuff.
ad l. 1. ff. de verb. signif. sub vers. decimo tertio pag. 8.
Clar. in §. emphyteusis, q. 36. Corbul. in tract. de caus.
ex quibus emphyt. priu. tit. de causis priuati, ob lin. finit.
num. 39. Crass. in §. fideicommissum, q. 15. num. 5. Boer.
decis. 241. num. 6. Burg. de Pace in proœm. ad leges
Tauri, n. 117. Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volum.
lib. 8. tit. 12. num. 19. & latè de tacitis & ambig. conuent.
lib. 22. tit. 15. n. 5. cum seqq. Surd. consil. 140. num. 20.
Alofs. Rica. in praxi fori ecclæs. res. 112. n. 5. Menoch.
de presumpt. lib. 4. pres. 88. num. 8. & pres. 84. num. 26.
& conf. 1127. num. 9. & 10. Peregr. de fideicom. art. 22.
num. 28. Intrigl. de substitut. cent. 3. q. 83. n. 7. Fusar.
in simili tract. q. 329. num. 2. Cald. Pereira de potest.
eligendi, cap. 15. n. 27. & 28. Card. Tusch. præcl. conclus.
tom. 4. lit. G, conclus. 38. à num. 1. & concl. 39. à princip.
quæ opinio ex eo colligitur quod Christus dicitur
de generatione David, & sic capitur generatio à
fæminis, quæ fuerunt de stirpe David, ut in sa-
cro Euangelio, tum quia nomen generationis est
nomen naturæ, ergo debet constitui differentia
inter masculos, & fæminas, arg. l. quique. §. pa-
rentes. ff. de in ius voc. Iura verò pro prima opinione
in contrarium adducta loquuntur tantum in suis
casibus priuilegiorum, & pœnarum, & quod nun-
cupatim vbi agitur de pœna, seu priuilegio immu-
nitatis, appellatione generationis non veniant fæ-
minæ, tradunt Imol. d. conf. 62. num. 5. Apostil. ad
Alex. d. conf. 61. in verbo generationis lib. 1. Cardin.
Tusch. d. lit. G, concl. 38. à num. 8. vbi num. 9. sub-
dit quod etiam appellatione generationis non ve-
niunt fæminæ vbi ageretur de dignitatibus, & ho-
noribus. Et ideo optimè respondet Card. Mantie. d.
lib. 22.

lib. 22. tit. 15. n. 10. tex. in d. cap. ubicunque de penis, loqui, quando innocentes puniuntur propter nocentes, quia tunc generaliter restringitur ad masculos descendentes per masculum, hinc referens num. 14. quod si alicui emphyteusis sit concessa usque ad tertiam generationem, nulla dubitatio est quin etiam foeminae & masculi descendentes ab eis comprehendantur.

4 GENERATIONIS masculinae appellatione certum est foeminam non comprehendere, ut scribunt *Anch. conf. 359. Corn. conf. 190. col. 2. lib. 3. Bero. conf. 116. num. 9. lib. 2. Paris. conf. 22. num. 26. lib. 3. Pretis de interpretat. ultim. volunt. fol. 293. num. 67. in fine, quos refert & sequitur Fusar. d. quest. 329. num. 5. quibus addo Cardin. Tusch. d. lit. G, concl. 39. n. 9.*

5 GENERATIONIS appellatione veniunt agnati, l. 1. in fine. ff. de probation. ubi glos. Barr. in fine, & Angel. in 2. notab. Alciat. in cap. novit, n. 22. de iudic. Cardin. Mantie. de coniect. ultim. voluntat. lib. 8. tit. 12. num. 19. Menoch. d. lib. 4. praef. 88. n. 7. Fusar. d. quest. 329. num. 7. Et solam agnationem comprehendere quando sumus in materia odiosa, tenent Fulgos. conf. 131. in fine, Cardin. Tusch. d. lit. G, conclus. 39. num. 3. quamvis relictum illis de generatione debere etiam cognatis, & sic descendenti- bus ex foeminis consuluerit Crauet. conf. 180. n. 1. prout illum refert Menoch. d. praef. 88. n. 8.

6 GENERIS appellatione secundum propriam significationem paternum, & maternum continetur, l. neque Dorotheum, C. de decurion. lib. 10. §. si quis igitur, in aurb. de hered. ab intest. ven. cap. venerabilis, de proband. Cardin. Mantie. de iacitis, & ambig. convent. lib. 22. tit. 17. num. 12. nisi subiecta materia aliud postulauerit, ut in feudo concessio generi, quod ad paternum extenditur, Curt. lun. de feudo, l. p. tertia p. princip. num. 19. cum seqq. Roland. à Valle conf. 84. num. 17. vers. accedit lib. 4. Card. Mantie. d. num. 12.

Granum.

APPELL. CIX.

1 GRANI appellatione venit frumentum, glos. in l. 2. §. grani, & ibi glos. verbo per iniuriam. ff. de administ. rerum ad Cuius. persinen. glos. fin. in l. frugem in fine, ff. de verb. significat. Cardin. Tusch. praef. conclus. 103. 4. lit. G, concl. 49. per totam, ubi n. 3. & 4. post Simon. de Pretis conf. 82. num. 2. cum seqq. subdit, quod grani boni & nitidi appellatione venit frumentum cribratum, licet sit tactum à tineis, quia verbum, netto, potest intelligi netto, croé cribrato, & potest intelligi de grano non maculato. Unde granarium dicitur repositorium frumenti, vel alterius grani, de quo Iuriscons. in l. quassitum. §. conservandi. ff. de fundo instructo, prout tradit Rebuff. ad l. impen- sa 79. in vers. & horreum. ff. de verbor. significat. pag. mibi 370.

Glans.

APPELL. CX.

1 GLANDIS appellatione omnes fructus continentur, l. qui venenum 236. §. glandis appella- tione, ff. de verb. significat. ubi latè Rebuff. pag. mibi 744. glos. verbo tertio in fine, in l. Iulianus. ff. ad exhibend. l. unic. in fine. ff. de glande leg. ubi Bart. id. Bart. in l. qui servandorum. §. si glandis. ff. de praescript. Capol. de servitut. rustic. praedior. tit. de semin. plant. num. 5.

Boër. decis. 451. num. 6. ubi ait non solum omnes fru- ctus, sed etiam omnes arbores contineri sub hoc appellativo. Rip. in tit. de sent. & re iudic. resp. 2. alias 197. n. 7. ubi quod arborum glandiferarum appella- tione continetur fructifera, id est, fructum faciens, non autem sterilis. Strictè verò, & secundum com- munem loquendi usum Hispaniae & Franciae, glan- des accipiuntur pro fructu quercuum tantum, ut obseruat Rebuff. ubi supra in vers. communis.

Grex.

APPELL. CXI.

1 GREGIS appellatione in legatis continentur, quae postea accedunt, & ad legatarium pertinebunt, l. grege. ff. de legat. 1. §. si grex. vers. grege, instit. eod. Et in obligationibus continentur ea, quae postea nata sunt, l. grege. ff. de pignor. Et veniunt quoque aliena capita, quae sunt ex numero gregis, quia nomen gregis est uniuersale, d. l. grege autem legato. ff. de legat. 2. Cardin. Mantie. de iacitis & ambig. convent. lib. 13. tit. 23. num. 29.

2 GREGIS ouium appellatione in legatis ve- niunt agni, & arietes, l. seruis legatis, in fine, ubi glos. ff. de leg. 1. 3. & dicuntur agni, qui minores sunt anno, l. non quateretur, in princip. ff. eod. l. legatis, ubi glos. verbo sumendum, dicit hoc sumendum ex cuius- que loci consuetudine.

3 Quinque porci & decem oues faciunt gregem, l. oues. ff. de abigeis, grex namque strictè & proprie est de minutis, armentum de grandioribus animali- bus, ut per l. boues. ff. de verborum signif. & l. 1. ff. de abigeis, ibi, equos de armentis, vel oues, de gregibus, tradit Rebuff. ad l. Neratius. vers. quinque. ff. de verbor. signif. pag. 381. & tetigit glos. verbo gregibus in Clem. 1. de decimis, ubi subdit, quod grex largè sumitur, pro maioribus, & minoribus, quae gregantur.

SUMMARIUM.

- 1 Habitationis domus appellatione continetur aditus domus.
- 2 Habitationis appellatione, quoties alicui de- betur virtute legati alimentorum, conti- nentur scamna, tabulae, & vasa ad coqui- nam, ad mensam, & alia instrumenta ad usum quotidianum parata.
- 3 Habitationis nomen in legato relictæ conti- net ut liberè legatarius ibi esse, & habita- re possit, atque ita ire, & redire.
- 4 Testator quando dixerit, relinquo vxori meae habitationem cum filiis meis, tunc praesumuntur illi relictæ alimenta.
- 5 Famuli etiam stantes cum aliquo veniunt appellatione habitatorum.
- 6 Scholaris non venit appellatione habita- torum.

Habitatio, Habitatores.

APPELL. CXII.

1 HABITATIONIS domus appellatione con- tinetur aditus domus, ut per Bart. conf. 109. Fa- ctum tale est, lib. 2. ubi quod si domus legatur pro ha- bitatione congregationis, seu cōfraternitatis, & sub

FF 2 condi

conditione ſi congregatio ſeruit ſe de domo legata pro auditu ob alias domos, refert Card. Tuſch. pract. conſul. tom. 4. li. 11. concl. 8. num. 1.

- 2 **HABITATIONIS** appellatione quoties alicui debetur virtute legati alimentorum, prout legitur in l. *legatis*. ff. de aliment. & cib. leg. continentur ſcanna, tabulae, & vaſa ad coquinam, ad mentam, & alia inſtrumenta ad uſum quotidianum parata, & neceſſaria, iuxta l. *Labio*. ff. de ſuppellect. line quibus nos viuere non poſſe experimento comprobamus, ita Sim. de Pretus de interp. vltim. volum. lib. 4. interp. 1. dub. 11. num. 41.
- 5 **HABITATORVM** appellatione veniunt etiam famuli ſtantes cum aliquo, ideo ſtatutum loquens de habitatoribus illos comprehendit, ita Bart. conſ. 42. vol. 1. quem refert Bonacoſ. de famulis, q. 237. faciunt quæ Garc. Gironde de privileg. ſeu except. explicat. à n. 35.
- 6 **HABITATORVM** appellatione non venit ſcholaris, quia habet animum recedendi, ut per Roland. à Valle conſ. 79. n. 44. vol. 3.
- 3 **HABITATIONIS** nomen in legato relicta continet, ut liberè legatarius ibi eſſe, & habitare poſſit, atque ita ire, & redire, Beroi. conſ. 48. num. 1. lib. 2. Menoch. de præſumpt. lib. 4. præf. 157. num. 20. ubi n. 21. per l. *ceterum*. §. mulieri. ff. de uſu & habit. ſubdit quod hoc caſu habitatio relicta intelligitur pro ſe, & eius familia. Quando verò teſtator dixerit, relinquo uxori meæ habitationem cum filiis meis, tunc & illi præſumi relicta alimenta reſoluunt Nat. conſ. 379. num. 9. Cremenſ. ſing. 66. in fine, Bero. conſ. 24. num. 12. lib. 2. Sim. de Pretus de interp. vlt. volum. lib. 5. dub. 11. num. 4. quos refert, & ſequitur Menoch. d. præf. 157. num. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 *Hæreditatis* appellatione propriè venit non adita.
- 2 *Hæredis* appellatione venit hæres ſimpliciter, & verus non ſecundùm quid.
- 3 *Hæredis* appellatione venit omnis hæres, quando non apponitur nomen proprium hæredis.
- 4 *Hæredum* mentio ubi diſpoſitiuè fit, veniunt ſoli deſcendentes, non autem extranei.
- 6 Contrarium eſt veriùs ſex potiſſimùm caſibus, ut n. 6.
- 7 *Uſusfructus* ſi relinquatur Caio, & eius hæredibus, veniunt hæres bonorum.
- 8 *Annua relicta* pro ſe & hæredibus, intelliguntur de extraneis hæredibus bonorum.
- 9 *Diſctio*, ſuis, ubi eſſet appoſita verbo, hæredibus, ad denotandam ſuitatem, non veniunt hæres extranei, ſed ſolum ſanguinis.
- 10 Teſtator ubi reliquit fideicommiſſum Titio, & eius hæredibus in vita Titij tantùm, tunc verbum, hæredibus, intelligitur de filiis.
- 11 *Hæredum* appellatione veniunt hæres ſanguinis, quando ſumus in re ad extraneos hæres minimè tranſitoria.
- 12 Teſtator ubi in præcedenti diſpoſitione dum loquutus fuit de hærede, vocauit ſolum deſcendentes hæredis, & poſtea mortuis inſtitutis, & eorum filiis & hæredibus ſubſtituat Titium, & eius hæres, tunc non venient hæres extranei Titij ſubſtituti, ſed tantùm deſcendentes.
- 13 Limitatur dupliciter.
- 14 Teſtator quando ſubſtituiſſet filio decedenti alios filios ſuperſtites, & eorum hæres, intelligitur de hæredibus ſanguinis.
- 15 *Hæredum* appellatione veniunt hæres ſanguinis, ubicunque minus dilectus præferretur magis dilecto.
- 16 Hæres maſculi quando ſunt vocati, tunc ſolum deſcendentes veniunt.
- 17 *Hæredum* appellatione veniunt hæres ſanguinis quando filij eius, cuius hæres ſunt vocati, honorati ſunt in teſtamento, & ſic dilecti.
- 18 Teſtator ubi ſubſtituit aliquem ex ſuis deſcendentibus, vel coniunctam perſonam, & eius hæres, intelligit de hæredibus ſanguinis.
- 19 Teſtator quando vocauit hæres ex ſuo corpore deſcendentes, cenſetur ſolum vocaſſe hæres ſanguinis.
- 20 Teſtator quando in vna parte teſtamenti fecit mentionem de liberis Titij, & poſtea in alia parte vocauit hæres Titij, veniunt hæres ſanguinis, maximè ſi adhibuiſſet dict. dicti hæres, &c.
- 21 *Hæredum* appellatione quando ex communi uſu loquendi venient ſolum deſcendentes, tunc verba teſtatoris, & de hæredibus ſanguinis intelligenda ſunt.
- 22 Teſtator ubi dixit, quod bona tranſirent de hærede in hæredem, tunc exponitur de deſcendente in deſcendentem.
- 23 Hæres & deſcendentes quando vocati eſſent, dicuntur vocati hæres, qui ſunt de deſcendentibus.
- 24 Hæres legitimos ſi teſtator vocauit, intelligitur vocaſſe illos, quibus abinteſtato ex lege debetur hæreditas.
- 25 Hæres utriuſque ſexus quando vocati eſſent de hæredibus ſanguinis interpretatio facienda eſt.
- 26 *Hæredum* mentio ubi fit conditionaliter, tunc conditio intelligitur de hæredibus ſanguinis.
- 27 *Hæredis* appellatione in dubio venit hæres vniuerſalis, non autem hæres in re certa.
- 28 Hæres & ſucceſſores ubi vocati ſunt, intelligitur de hæredibus, & ſucceſſoribus vniuerſalibus non ſingularibus.
- 29 Teſtator quando vocauit quoscumque hæres, vel quoscumque ſucceſſores, tunc veniet hæres in re certa, vel ſucceſſor ſingularis.

- 30 Verbum, hæres, quando restringeretur ad descendentes, tunc & descendens in re certa institutus veniret.
- 31 Fama venit hæredis appellatione.
- 32 Hæredes ubi vocati sunt, veniunt hæredes hæredum.
- 33 Amplia sine in numero plurali, sine in numero singulari facta sit mentio hæredum.
- 34 Hæredes ubi vocati sunt ad rem qua sui natura non transit ad hæredes, tunc non veniunt hæredes hæredum.
- 35 Testator quando vocavit hæredes alicuius tertij iam defuncti, tunc dispositio restringitur ad primos hæredes, qui fuerunt cogniti testatori.
- 36 Hæredes ubi vocati sunt nominatim, vel per dictiones relativas, tunc non veniunt hæredes hæredum.
- 37 Hæredem gravans, dicitur gravasse & hæredem hæredis.
- 38 Hæredi facta prohibitione alienationis, dicitur facta, & hæredi hæredis.
- 39 Filij hæredes, vel filij & hæredes si vocati sint, an requiratur quod cum effectu sint hæredes, remissum.
- 40 Hæredum suorum appellatione an & quando veniant hæredes habentes ius suitatis, & extranei, ostenditur.

Hæreditas, Hæres.

APPELL. CXIII.

HÆREDITATIS appellatione propriè venit non adita, *Ruin. conf. 116. num. 3. lib. 2. Roman. conf. 40. Visi, in princip. Alex. confil. 49. Viso processu, in princip. & num. 10. lib. 3.* ubi subdit quod etiam dicitur hæreditas defuncti post aditam ex mente, & usu communi loquendi, *Bald. conf. 393. circa med. vers. & modo, lib. 5.* ubi quod in dispositione loquente de hæreditate in dubio intelligitur de non adita, ubicunque dispositio respicit aditionem faciendam, vel ius deliberandi, vel hæreditatem defuncti, refert *Cardin. Tusch. prætic. concl. 10m. 4. lit. H. concl. 17. num. 3. & 7. Menoch. consil. 95. num. 70.* ubi quod hæreditas adita non dicitur amplius hæreditas, sed patrimonium, & *conf. 50. num. 16. & conf. 557. num. 23. & 27.* Nam hæreditas paterna, vel materna dicitur antequam sit adita ab eo, cui deferretur, post aditionem verò non amplius dicitur hæreditas, sed patrimonium aduentis, l. sed si plures. §. filia. ff. de vulg. & pupil. *Roman. d. conf. 40. in princip.* ubi *Apostil. verbo appellare, Alex. conf. 70. Magnificus, in fine, num. 12. vers. nec similiter lib. 6. & conf. 124. Super primo, num. 13. vers. non obstat lib. 4.* ubi quod largo modo potest dici hæreditas paterna, aut materna, vel fraterna, licet sit adita, & maxime ex communi usu loquendi, *Cardin. Tusch. d. lit. H. concl. 19.* Et quod non veniant bona fideicommissa subiecta hæreditatis appellatione, tradit *Mari. Antonin. lib. 1. resol. 59. num. 11.*

HÆREDIS appellatione venit hæres simpliciter, & verus, non secundum quid, *Anton. de Butr. conf. 20. circa med. quem refert Cardin. Tusch. 10m. 8. lit. V, concl. 92. num. 14. & num. 15. declarat.*

HÆREDUM appellatione venit omnis hæres,

quando non apponitur nomen proprium hæredis, *Anch. conf. 130.* Pro & contra, in princip. ubi subdit quod istud procedit quando à lege, vel homine profertur in iis, quæ sunt transmissibilia, *Alex. conf. 120. Super eo, in princip. lib. 1.* ubi quod contractus, & quælibet obligatio facta per aliquem per se, & suos hæredes, comprehendit hæredes omnes in perpetuum, & quod idem est in casu conuerso quando quis acquirit pro se, & suis hæredibus, quia semper de omnibus hæredibus intelligitur quando materia est indifferens, quæ possit transire ad omnes hæredes, aliàs secus, refert *Cardin. Tusch. d. lit. H. concl. 74.*

Controuerfa est quæstio ista, an veniant tam extranei hæredes quam descendentes ubi dispositiue facta est mentio hæredum? Quidam tenent quod veniant soli descendentes, non autem extranei hæredes, per tex. in l. ex facto. §. fin. ff. ad Trebell. & in l. pater filium. §. pen. ff. de legatis, 3. & quorum numero sunt *Corn. conf. 97. lib. 1. & conf. 59. num. 17. lib. 2. Bellem. conf. 25. dub. 2. Barbat. conf. 89. col. pen. lib. 3. Ruin. conf. 110. num. 9. & conf. 174. col. 4. & conf. 188. num. 4. lib. 2. & conf. 158. col. 3. lib. 3. Paris. conf. 88. num. 37. lib. 2. Curt. lun. conf. 45. col. 2. vers. quarto confirmatur, Socin. lun. conf. 158. lib. 2. Neuiz. conf. 29. num. 5. Guid. Papa quæst. 591. & quæst. 457. Alciar. conf. 43. lib. 9. Natt. conf. 130. Panciroli. conf. 35. num. 5. Cephal. conf. 417. num. 8. Sim. de Pretiis de interpret. ultim. volunt. fol. 196. num. 5. & fol. 290. num. 38. & fol. 328. num. 68. Sfort. Odd. conf. 46. num. 14. Anton. Gabr. commun. opinion. tit. de verbor. significat. concl. 2. num. 19. Menoch. conf. 958. num. 3. cum seqq. & conf. 1135. num. 23. & conf. 1177. num. 2. cum seqq. Et in materia maioratus appellatione hæredum venire tantummodo hæredes sanguinis, id est, liberi & descendentes, tenent *Flor. de Mena vari. resol. lib. 1. quæst. 9. §. 2. num. 7. & 8. Galgani. de condition. & demonstr. p. 1. cap. 30.* Et in iure feudorum agnoscit *Menoch. conf. 810. num. 3.**

Alij verò multò melius tenent venire omnes hæredes, siue sanguinis, siue bonorum, siue extranei, siue agatur de fideicommissio simplici & absoluto, siue de prohibitione alienationis, vt bona remaneant Titio, & eius hæredibus, ita se habent *Bart. in l. Gallus. §. etiam si parente, num. 4. vers. si verò. ff. de liber. & posthum. ubi Bald. Angel. Imol. Aretin. num. 4. Ias. num. 12. & Socin. Sen. num. 7. vers. quarta & vltima, idem Socin. Sen. conf. 257. col. 4. & 5. Angel. conf. 306. Fulgos. conf. 58. Corn. conf. 272. lib. 4. Alex. conf. 9. & conf. 56. col. 2. lib. 2. & conf. 36. lib. 3. & conf. 49. num. 9. lib. 6. Curt. Sen. conf. 40. col. ult. & conf. 45. Guid. Papa decis. 230. Rimin. lun. conf. 252. num. 22. & num. 47. Tiraq. de retractu conuent. §. 1. glos. 6. num. 36. Joseph. Ludon. concl. 16. illat. 82. vers. quarto modo, Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 14. Hieron. Gabr. conf. 132. num. 28. lib. 1. Decian. conf. 77. num. 1. lib. 5. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 130. & conf. 158. num. 12. Pereg. de fideicommiss. art. 32. num. 26. cum seqq. & conf. 64. lib. 5. In trigl. de substitution. cent. 3. quæst. 54. num. 8. Fusar. in simili tract. quæst. 339. à num. 1. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. resol. 187. per totam Rotam in Ferrarien. prætensa legitima, siue pecuniaria, 12. Ianuarij 1626. coram bonæ mem. Burato, inter eius decisiones impressas, decis. 904. num. 4. ubi D. Ioan. Franciscus Florenvillius in Romana Curia aduocatus integerrimus in annotation. concordantes refert. Probat hæc opinio ex l. annalibus. C. de legat. ubi sub relicto Titio & eius hæredibus dicuntur vocati hæredes bonorum in infinitum, & ex l. veteres. C. de contrah. stipulat. & ex l. si patrum. ff. de probat. & ex l. si sic. ff. de verb. obligat. in quibus iuribus habetur in contra-*

ff 3 etibus

atibus appellatione hæredum venire successores bonorum, & ex l. hæredis, & l. sciendum, ff. de verb. significat. ubi nomen hæredis accipitur pro vniuersali hærede etiam extraneo.

- 6 Qua quidem opinione retenta, illam sex potissimum casibus procedere declarat *Fusar. d. quest. 339. num. 12. cum seqq.* Primò, quando vocati essent hæredes, & successores, nisi ex coniecturis colligatur testatorem aliud sensisse; Secundò, quando essent vocati omnes, & quicunque hæredes; tertio, si dispositio testatoris non possit verificari in descendenti- bus, quia tunc omnino erit facienda interpretatio, quòd appellatione hæredum veniant extranei hæredes bonorum; quartò, si vocarentur hæredes in perpetuum; quintò, quando testator vocauit suos hæredes, quia intelligitur de hæredibus à se institutis, non autem de descendenti- bus exclusis; sextò, si de filiis facta esset specialis mentio, nam tunc verbum hæredes, intelligitur de hæredibus bonorum.
- 7 Amplia primò hanc vltimam opinionem, quòd veniant hæredes bonorum, vt procedat etiam si relictæ sit res, quæ sui natura finitur morte honorati, vt est in vsufructu; nam si vsufructus relinquere- tur Caio, & eius hæredibus, capitur sensus pro hæredibus bonorum, l. si quis Titio, ff. de vsufr. accresc. *Menoch. d. lib. 4. præf. 130. num. 4. Fusar. d. quest. 339. num. 23.*
- 8 Amplia secundò, etiam in relictis annuis pro se & hæredibus, quia intelligitur etiam de extraneis bonorum hæredibus, l. in annalibus, C. de legat. *Menoch. d. lib. 4. præf. 130. num. 7. Fusar. d. quest. 339. num. 24.*
- 9 Amplia tertio, quamuis dictum sit de hærede suo, quia etiam tunc venit extraneus hæres, *Anton. Gabr. d. tit. de verb. significat. concl. 2. Fusar. d. quest. 339. num. 25. nisi dictio, suus, esset appositæ ad denotan- dum suitatem, Pret. de interpret. vltim. volunt. fol. 197. num. 15. & quod in dubio addito verbo hæredes, pro- nomen suus, intelligatur solum de hæredibus san- guinis, tradit Menoch. conf. 958. num. 11. vers. octauo.*
- 10 Limita primò, quando testator reliquit fidei- committum Titio, & eius hæredibus in vita Titij tantum, quia tunc verbum hæredibus, intelligitur de filiis, *Paris. conf. 71. col. 7. lib. 2. Anton. Gabr. d. concl. 2. num. 6. Cardin. Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 8. tit. 14. num. 2. vers. primus, Sim. de Pretis de interpret. vltim. volunt. fol. 196. num. 4. Anton. Gabr. d. conclus. 2. num. 6. Menoch. 178. num. 11. vers. secundus casus, & d. lib. 4. præf. 13 & num. 8. Rustic. in l. cum aui. lib. 3. cap. 3. num. 43. Peregrin. de fideicom. art. 32. num. 44. Fusar. d. quest. 339. num. 27.*
- 11 Limita secundò, quando res relictæ non est ad extraneos hæredes transitoria, exemplum in feudo pro se & descendenti- bus acquisito, quia si acqui-rens illud relinquit filio, & eius hæredibus, non veniunt nisi hæredes sanguinis, non autem extranei, *Bart. in d. l. Gallus. §. etiam si parente, num. 4. & ibi Bald. Angel. Imol. Aretin. Alex. las. & Socin. Sen. num. 6. Cal- der. conf. 15. de verb. significat. Cephal. conf. 303. per to- tum, Roland. à Valle conf. 112. nu. 16. lib. 4. Anton. Gabr. d. concl. 2. num. 7. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 3. Pretis de interpret. vltim. volunt. fol. 197. num. 19. De- cian. conf. 58. num. 12. lib. 2. Ioseph. Ludou. concl. 16. illat. 82. vers. in materia autem differenti, & vers. si autem. Menoch. d. lib. 4. præf. 130. num. 11. & conf. 158. num. 12. vers. septimus casus, Peregr. d. art. 32. num. 51. Rustic. d. lib. 3. cap. 3. num. 27. & 28. Mantie. de tacitæ lib. 23. tit. 10. num. 18. Fusar. d. quest. 339. num. 30. cum seqq. Vnde à contrario sensu colligitur, appellatione hæ-*

redum venire etiam extraneos, quando sumus in re ad hæredes extraneos transitoria, vt resoluunt *Hieron. Gabr. conf. 196. num. 1. lib. 2. Menoch. conf. 158. num. 12. vers. quintus casus, & censuit Rot. coram Remo D. Coccino decis. 250. num. 2. Cardin. Mantie. de tacitæ & ambiguis conuenit. lib. 14. tit. 19. num. 25.*

Limita tertio, quando testator in præcedenti dispositione dum loquutus fuit de hærede, vocauit solum descendentes hæredis, vel expressè facta mentione filiorum, liberorum, vel descendenti-um conditionaliter, vel dispositiuè, vel tacitè vocando eorum hæredes, & sumus in casibus quod tunc testator voluit intelligere de descendenti- bus non extraneis; nam si postea mortuis institutis, & eorum filiis, & hæredibus, substituatur Titius, & eius heredes, tunc non venient hæredes extranei Titij substitu- ti, sed tantum descendentes; ita sustinent *Ruin. conf. 42. col. 3. & conf. 188. num. 4. lib. 2. Newz. conf. 29. num. 5. Crauet. conf. 38. num. 3. & conf. 155. num. 6. Rimin. Sen. conf. 562. num. 13. & 14. Anton. Gabr. d. tit. de verb. signif. concl. 2. num. 10. cum seqq. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 6. & 7. Peregr. d. art. 32. num. 31. Me- noch. d. lib. 4. præf. 130. num. 13. cum seqq. & conf. 158. num. 12. vers. quintus, Rustic. d. lib. 3. cap. 3. num. 10. cum seqq. & cap. 10. num. 24. & 25. in fine, Fusar. d. quest. 339. num. 36. cum seq. ubi num. 39. ait, procedere limita- tionem, quamuis testator cum dict. vniuersali vo- casset hæredes, vt si omnes, vel quoscunque hære- des substituisset, & citat *Menoch. d. præf. 130. num. 19. Intrigl. d. cent. 3. quest. 54. num. 7. Rustic. d. lib. 3. cap. 3. num. 31. cum seqq. contra Roland. conf. 87. num. 14. lib. 2. Peregr. d. art. 32. num. 31. in fine. Sublimita duplici- ter, primò, quando dispositio non potuisset verifi- cari in hæredibus sanguinis, quia de extraneis hæ- redibus intelligeretur, vt per Socin. Sen. conf. 13. in princip. lib. 3. ubi loquitur de Sacerdote substituto, Peregr. d. art. 32. num. 31. ad med. ubi agit quando de necessitate in descendenti- bus dispositio non po- tuisset verificari, Rustic. d. lib. 3. cap. 3. num. 39. ubi lo- quitur de valde sene substituto, qui liberos habere non poterat: secundò, quando substitutus esset ex- traneus; nam tunc etiam eius hæredes extranei di- cerentur vocati, hæredibus vocatis, *Hieron. Gabr. conf. 132. quest. 4. num. 28. lib. 1. Rustic. d. lib. 3. cap. 3. num. 38. Fusar. d. quest. 339. num. 45.***

Limita quartò, quando testator substituisset filio decedenti alios filios superstites, & eorum hæredes, quia intelligi debet de hæredibus sanguinis, ne hæ- res extraneus, exclusis descendenti- bus testatoris, admittatur contra præsumptam illius mentem, qui creditur magis dilexisse descendentes suos, quàm extraneos, *Paris. conf. 44. lib. 3. Socin. Iun. conf. 158. lib. 2. Alciat. resp. 491. num. 3. aliàs resp. 43. lib. 2. Anton. Gabr. d. concl. 2. num. 15. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 8. Menoch. d. lib. 4. præf. 130. num. 20. Peregr. d. art. 32. num. 20. & 40. Fusar. d. quest. 339. num. 48.*

Limita quintò, ubicunque minus dilectus præ- fertur magis dilecto, *Anton. Gabr. d. concl. 2. num. 16. Intrigl. d. cent. 3. quest. 54. num. 12. Rustic. d. lib. 3. cap. 3. n. 5. Fusar. d. g. 339. num. 55.*

Limita sextò, quando vocati essent hæredes mas- culi, quia tunc soli descendentes censentur vocati, *Guid. Papæ quest. 485. num. 3. Crauet. conf. 38. num. 5. Alciat. resp. 125. num. 9. lib. 9. Ioseph. Ludou. d. concl. 16. illat. 82. vers. fallit, Anton. Gabr. d. tit. de verbor. signif. concl. 3. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 15. & seq. Sim. de Pretis de interp. vltim. volunt. fol. 197. num. 11. Menoch. d. lib. 4. præf. 130. num. 23. & conf. 958. num. 11. vers. nono, Peregr. d. art. 32. num. 45. & conf. 54. num. 24. lib. 2. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. 7. num. 5. vers.*

vers. tum quia quando, & num. 12. vbi idem dicit si vocati sint hæredes sanguinis, *Intrigl. d. cent. 3. quæst. 54. num. 9. Rustic. d. lib. 3. cap. 2. num. 10. & cap. 3. num. 26. Fusar. d. quæst. 339. num. 56. vbi num. 58. post Socin. Sen. Ruin. Cardin. Mantie. & alios contra Pereg.* intelligit limitationem procedere quando vocati sunt hæredes masculi simpliciter, quia tunc soli descendentes masculi censentur vocati, secus verò si vocati essent hæredes masculi de Iure succedentes, vel legitimi hæredes masculi, quia tunc non extantibus masculis descendentes venirent agnati masculi transuersales.

17 Limita septimò, quando filij eius, cuius hæredes sunt vocati, sunt honorati in testamento, & sic dilecti, *Alciat. res. 491. num. 3. vers. tertius est, aliàs conf. 43. num. 11 lib. 9. in ult. impres. Menoch. d. lib. 4. præf. 130. num. 22. Rustic. d. lib. 3. cap. 3. nu. 9. Fusar. d. quæst. 339. num. 62.*

18 Limita octauò, si testator substituit aliquem ex suis descendentes, vel coniunctam personam, & eius hæredes, quia intelligitur de hæredibus sanguinis, *Crauet. conf. 38. num. 3. & conf. 593. num. 13. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 13. Menoch. conf. 958. num. 8. Fusar. d. quæst. 339. num. 63. vbi num. 64. ampliat limitationem quamuis alternatiuè persona coniuncta sit substituta, vel eius hæredes.*

19 Limita nonò, quando vocati sunt hæredes ex suo corpore descendentes; nam tunc solum hæredes sanguinis sunt vocati, *Crauet. conf. 38. num. 2. Cardin. Mantie. d. lib. 11. tit. 1. num. 9. in fine, Rustic. d. lib. 3. cap. 3. num. 24. Fusar. d. quæst. 339. num. 65.*

20 Limita decimò, quando testator in vna parte testamenti fecit mentionem de liberis Titij, & postea in alia parte vocauit hæredes Titij, & sic se referret ad filios de quibus suprà, maxime si adhibuisset dict. *disti hæredes, &c. Ruin. conf. 108. num. 3. lib. 2. Paris. conf. 86. num. 36. lib. 2. Crauet. conf. 98. num. 5. Anton. Gabr. d. concl. 2. num. 17. Menoch. conf. 117. num. 28. & conf. 1177. num. 1. Pereg. d. art. 32. num. 41. Fusar. d. quæst. 339. num. 66.*

21 Limita vndecimò, quando ex communi vsu loquendi venirent solum descendentes appellatione hæredum, quia verba testatoris, & de hæredibus sanguinis intelligenda erunt, *Socin. Iun. conf. 158. num. 6. lib. 2. Alciat. res. 491. num. 3. vers. secundus est, aliàs conf. 43. num. 10. lib. 9. Nat. conf. 130. num. 2. Crauet. conf. 108. num. 4. Cephal. conf. 417. num. 8. Anton. Gabr. d. concl. 2. num. 18. Menoch. conf. 978. num. 12. Pereg. d. art. 32. num. 42. Rustic. d. lib. 3. cap. 3. num. 6. Fusar. d. quæst. 339. num. 67. vbi num. 68. intelligit vt vsus loquendi attendatur solum in testamento materna, & vulgari lingua scripto, secus in Latine scripto.*

22 Limita duodecimò, quando testator dixisset quod bona transirent de hærede in hæredem, quia exponitur de descendente in descendentem, *Deci. in consil. 77. nu. 2. lib. 5. Anton. Gabr. d. concl. 2. num. 22. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 11. num. 6. & tit. 14. num. 14. Pereg. d. art. 32. num. 45. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 54. num. 9. Rustic. d. lib. 3. cap. 3. n. 35. Fusar. d. quæst. 339. num. 69.*

23 Limita decimotertiò quando vocati essent hæredes & descendentes, quia dicuntur vocati hæredes, qui sunt de descendentes, *Pereg. d. art. 32. nu. 48. Fusar. d. quæst. 339. num. 70. vbi num. 71. secus dicit quando vocati sunt descendentes & hæredes, quia tunc hæredum mentio statet augmentatiuè.*

24 Limita decimoquartò, si testator legitimos hæredes vocasset, quia intelligeretur vocasse illos, quibus abintestato ex lege debetur hæreditas, *l. 3. §. de illo. ff. pro socio, l. illud. ff. de acquir. hæredit. Cardin.*

Mantic. d. lib. 11. tit. 1. num. 10. Pereg. d. art. 32. num. 49. Fusar. d. quæst. 339. num. 72.

Limita decimoquintò, quando vocati essent hæredes vtriusque sexus; nam de hæredibus sanguinis interpretatio facienda est, *Crauet. conf. 38. num. 2. Pereg. d. art. 32. num. 50. Rustic. d. lib. 3. cap. 3. num. 25. & 37. Fusar. d. quæst. 339. n. 74.*

HÆREDVM mentio vbi fit conditionaliter, vt si dictum sit, si instituens sine hæredibus decesserit, substituo Titium, tunc conditio intelligitur de hæredibus sanguinis, aliàs non extantibus descendentes non deficeret conditio fideicommissi, ita *Anton. Gabr. d. tit. de verb. signif. concl. 2. num. 11. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 5. & lib. 5. tit. 1. num. 9. Sfort. Odd. de compend. substit. p. 6. quæst. 2. in 1. p. quæstionis, Menoch. conf. 958. num. 3. & d. lib. 4. præf. 130. num. 24. Crass. §. fideicommissum, quæst. 21. num. 1. & §. hæreditas, quæst. 11. num. 15. Pereg. d. art. 32. nu. 36. & 37. & conf. 68. in fine, lib. 5. Intrigl. d. cent. 3. q. 54. Rustic. d. lib. 3. cap. 3. Ceual. commun. contra communes, quæst. 338. Fusar. d. quæst. 339. num. 75. cum seqq. vbi num. 78. ampliat, vt nec extranei hæredes veniant, licet positi sint in conditione cum verbis vniuersalibus, vt dictum sit, si decesserit sine hæredibus quibuscunque, quia & adhuc intelligitur de descendentes.*

HÆREDIS appellatione in dubio venit hæres vniuersalis, non autem hæres in re certa, *l. hæreditas. ff. de regulis Iuris, l. quadam. §. nihil. ff. de edendo, l. quoties. C. de hered. instit. Ruin. conf. 9. num. 12. lib. 1. Crauet. consil. 186. num. 2. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 12. Sim. de Pretiis de interpret. ultim. volunt. fol. 178. num. 11. & fol. 199. num. 35. Pereg. d. art. 32. num. 8. & 29. Fusar. d. tract. de substitut. quæst. 341. Ratio est, quia ad eunte hærede vniuersali institutus in re certa, habetur loco legatarij, *l. ex facto. ff. de hæredib. instit. d. l. quoties, Menoch. d. lib. 4. præf. 20. Pereg. de fideicom. art. 3. num. 7. Crauet. conf. 186. num. 2. vbi dicit hæredem in re certa non esse propriè hæredem, sed secundum quid, & quod ideo dispositio loquens de hærede non verificatur in hærede in re certa; etiam concessio quod sit species mixta participans de hærede vniuersali, & legatario.**

Amplia etiam quod vocati sint hæredes & successores, nam adhuc intelligitur de hæredibus, & successoribus vniuersalibus, non singularibus, nam quando dicitur, hæredibus, intelligitur de hæredibus vniuersalibus, qui succedunt de Iure Ciuili, & dum postea est additum verbum, successoribus, intelligitur de successoribus vniuersalibus, qui succedunt de Iure pratorio, ita *Roland. à Valle conf. 53. lib. 1. Pereg. d. art. 32. in fine, Fusar. quæst. 341. n. 5.*

Limita quando testator vocasset quoscunque hæredes, vel quoscunque successores, quia tunc veniret hæres in re certa, vel successor singularis, vt per *Anton. Gabr. d. tit. de verb. signif. concl. 4. num. 5. Peregr. d. art. 32. in fine, Fusar. d. quæst. 341. num. 7.*

Limita etiam quando verbum, *heres*, restringeretur ad descendentes, quia tunc & descendentes in re certa institutus veniret, *Anton. Gabr. d. tit. de verbor. signif. concl. 2. num. 10. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 12. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 54. num. 5. Fusar. d. quæst. 341. num. 8.*

HÆREDIS appellatione venit fœmina, *l. hæreditis appellatione. ff. de verbor. significat. l. ex facto. §. fin. ff. ad Trebell. l. 3. C. de legit. hered. Sfort. Odd. conf. 46. num. 34. cum seqq. & conf. 68. num. 16. Bardel. conf. 81. num. 13. & 14. Menoch. d. lib. 4. præf. 84. num. 34. & conf. 680. num. 18. & 19. & conf. 732. num. 54. & consil. 926. num. 10. & conf. 1053. num. 5. Sim. de Pretiis de interpret. ultim. volunt. fol. 199. num. 38. & fol. 293. num. 67. & fol.*

- 2 Adminicula ad perficiendam probationem solent admitti.
- 3 Ordinarius non potest statuere contra Ius commune.
- 4 Hispaniarum Regis appellatione, ubi aliquid conceditur illi expresso proprio nomine, venit etiam tanquam Rex Neapolitanus.
- 5 Philippus Rex Hispaniarum appellatur ratione maioris dignitatis, & potestatis.

Hispania.

APPELL. CXV.

- 1 **H**ISPANIARVM Regnotum appellatione venit Lusitania, ut tradit *Nau.conf. 1. num. 2. de decimis*, in nouis, & post maturam considerationem, semel & iterum causa proposita fuit resolutum per Rotam in Bracharen. fructuum 3. Decembris 1627. coram R. P. D. meo Pirouano, nam cum ibi acerrimè disputaretur an Lusitania, uti vnum ex Hispaniarum Regnis, gauderet generali illa consuetudine Regnorum Hispaniæ, quod hæredes beneficiariorum succedant in fructibus à solo separatis, & nondum exactis, canonizata & firmata per eandem Rotam quoad Regna Castellæ, Nauarræ, Valentix, Aragoniæ, & Comitatum Cathalonix, ut in decisionibus ibidem citatis, tandem affirmatiuè fuit responsum; licet enim generalis illa consuetudo dici non posset probata ex consuetudine aliorum Regnorum, dum illa minimè extenditur de loco ad locum; tamen quia argumentum non desumitur ex locali consuetudine, aut ratione illius ad extensionem quoad alia Regna, sed ex multis Regnis ad comprehensionem aliorum eiusdem regionis, idè inter illa Regnum Lusitanix comprehendendi merito fuit resolutum, eo maxime quia pro huiusmodi locali consuetudine multa concurrebant adminicula, quæ ad perficiendam probationem solent admitti, *cap. fin. ibi*, tanquam vehementer adminiculantes, *de success. ab intestato, l. instrumenta*, ibi, adminiculis adiuuantur, *C. de prob. Guid. Papa decis. 441. Achil. decis. 1. de confess. Rot. decis. 376. p. 1. recent.* nam datur vnus testis ex duobus in Curia examinatis, qui deponit de hac consuetudine in diocesi Bracharensi, & pro notorio allegabatur quod in Regno Portugalix, prout in aliis Regnis Hispaniarum, non colliguntur spolia clericorum à Collectoribus Ordinariis, ac demum de hac generali consuetudine attestantur *Cou. in cap. cum in officio, num. 9. de testament. Nicol. Garc. de benefic. p. 2. cap. 1. num. 102.* quorum dicta etsi de per se non releuent ad perfectam probationem, cum non deponant de Curia in qua practicatur, *Gabr. de probat. conclus. 4. num. 3.* attamen pro adminiculo tanquam de fama affirmantes possunt deferuire. Quibus accedebat Constitutio Synodalis, non quidem de per se disponens, ut fuit præsuppositum in alia decisione super hac re facta, quia non potest Ordinarius statuere contra Ius commune, *cap. venientes, de iur. iur. Felin. in cap. quod super his, num. 4. in 1. fallent. de maiorit. & obed. Rot. in Calaguritana de Olinar. 22. Martij 1604. coram bona mem. Penia*, sed tanquam accessoria, & inhærens consuetudini, & adminiculans vniuersalem Regnorum comprehensionem supradictam, quæ Constitutio eo magis ad hanc probationem coadiuuandam videtur deferuire, quia dabantur duo testes bene concludentes de illius ob-
- 2
- 3

Appell. Iur. Aug. Barbof.

seruantia ab anno 1538. quo condita fuit à Cardinali Henrico Archiepiscopo Brachaten. absque eo quod successores in beneficiis conuesti fuerint, nec Collectores manum apposuerint.

HISPANIARVM Regis appellatione, ubi aliquid conceditur pro Regnis Philippi Hispaniarum Regis, ex communi loquendi consuetudine, venit ille etiam tanquam Rex Neapolitanus, & includitur Regnum Neapolis; nam dicitur esse Philippi Regis Hispaniarum, quia in quolibet materia verba magis sunt intelligenda secundum communem usum loquendi, quam secundum propriam verborum significationem, *l. labeo. §. idem Tutores, ff. de supell. leg.* tum quia verba illa, *Hispaniarum Regis*, intelliguntur esse appositæ causa demonstrationis, & ideo non restringunt *l. Alula, in princip. ff. de aliment. leg. l. insula, in fine, ff. de acquir. rerum dominio, Ruum. conf. 97. num. 4. lib. 2.* tum denique quia Philippus Rex Hispaniarum appellatur ratione maioris dignitatis, & potestatis, *arg. l. queritur, ff. de statu homin. l. cum in diuersis, ff. de relig. & sumpt. funer. l. imperium*, & ibi post alios notat *Alciat. num. 9. ff. de iurisdic. omnium iud. Alexand. conf. 7. num. 4. lib. 7.* quibus fundamentis ita fuit resolutum in Rot. apud Mantic. decis. 59. per totam.

S V M M A R I V M.

- 1 Vniuersitas non venit appellatione hominum certi loci.
- 2 Dispositio loquens de conueniendis hominibus ex tali Collegio, non intelligitur de Collegio, sed de singulis.
- 3 Hermaphroditus quando non veniat appellatione hominis.
- 4 Hermaphrodito facultas non datur utendi utroque sexu, sed eo tantum in quem incalcescit magis.

Homo.

APPELL. CXVI.

HOMINVM certi loci appellatione non venit vniuersitas, sed particulares homines, ut per *Felin. in cap. eam 10. num. 15. de rescript. quem refert Card. n. Tusch. practic. conclus. tom. 6. lit. P. conclus. 318. num. 10.* Vnde dicit *Pute. decis. 84. num. 2. lib. 1. in correctis*, quod dispositio loquens de conueniendis hominibus ex tali Collegio, non intelligitur de Collegio, sed de singulis, quia aliud sunt singuli, aliud vniuersi.

HOMINIS appellatione non venit hermaphroditus, ut per *Nicot. alleg. 1. p. 2. num. 25.* Intellige ubi in eo viget magis sexus fœmineus, vel est patitas in utroque sexu, iuxta ea quæ tradunt *glos. in cap. si testes. §. hermaphroditus. 4. quæst. 3. Syluest. in sum. verbo hermaphroditus, Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 8. à num. 1. Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 106.* Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 2. alleg. 10. num. 28. secundum Lugdunen. impressionem; non enim utroque sexu utendi hermaphrodito facultas conceditur; sed eo tantum in quem incalcescit magis, *l. queritur, ff. de statu homin.* cum alitè horrendum monstrum prodiret duos in vno Matrimonio viros esse, duasque vxores, & si vicibus coiarent, parerentque, vterque in pariendo vxor, & gignendo maritus forent. Verum ubi in constitutione esset dict. *si quis*, comprehenderetur herma-

G g phro

phroditus, quia dictio illa, *si quis*, complectitur tam masculos quàm feminas, l. *verbum*, ff. de verborum signif. vbi Rebuff. in vers. quid in hermaphrodito, pag. 14. hoc ipsum tradit in hoc casu.

S V M M A R I V M.

- 1 *Redditus annui veniunt appellatione immobilium.*
- 2 *Census redimibiles non veniunt immobilium appellatione.*
- 3 *Actiones ad immobilia veniunt appellatione immobilium.*
- 4 *Pecunia destinata ad emptionem prædiorum, & in banchis camporum posita, venit appellatione immobilium.*
- 5 *Naues an contineantur appellatione immobilium? remissiuè.*

Immobilia,

APPELL. CXVII.

- 1 **I**M M O B I L I V M appellatione veniunt annui redditus, Clem. exini. §. *cumque annui redditus*, de verb. significat. glos. verbo annuos, in l. *ubemus*, nulli, C. de sacros. Eccles. & verbo ciuiles, per text. ibi in auct. de non alienando, §. *hac ergo*, Tiraq. de retract. lig. §. 1. glos. 6. num. 4. Menoch. remed. 1. recuper. num. 45. Matien. l. 7. glos. 1. à num. 18. tit. 11. lib. 5. noua Recopil. Felic. Solis de censib. tom. 1. lib. 1. cap. 7. num. 2. & lib. 2. cap. 3. à num. 32. & tom. 2. lib. 1. cap. 1. num. 3. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 668. Guasp. Roder. de annuis redditib. lib. 1. quæst. 3. num. 8. & quæst. 14. Bernard. Graua. ad præll. cum Camera Imper. lib. 2. concl. 10. in princip. Nicol. Garc. de benefic. p. 2. cap. 5. num. 95.
- 2 Non sic census redimibiles, quia attento futuro euentu, & redemptionis tempore inter mobilia censetur, Anton. Gom. de censib. cap. 3. n. 4. Matien. l. 2. glos. 1. n. 83. tit. 9. lib. 5. noua Recopil. Nicol. Garc. d. cap. 5. n. 96.
- 3 **I**M M O B I L I V M appellatione veniunt actiones ad immobilia, vide *Vini*, Neapol. decis. 138. à num. 46. Math. Coler. de processibus execut. p. 1. cap. 3. num. 236. cum seqq. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 142. num. 16. cum seqq. & conf. 300. num. 41. Valasc. conf. 77. in princip. Cald. Pereira de resolut. emphyt. cap. 12. num. 9. & 10. & de emptione & vendit. cap. 13. num. 11.
- 4 **I**M M O B I L I V M appellatione venit pecunia destinata ad emptionem prædiorum, *Vini*, tom. 2. commun. opinion. lib. 7. tit. 1. num. 278. vers. *nequon pecunia destinata*, Ioseph. Ludou. tom. 3. tit. de verbor. signif. concl. unica, ampl. 3. pag. m. hi 541. Ceuall. communium contra commun. quæst. 312. Bernard. Graua. ad præll. Camera Imper. lib. 2. concl. 10. consil. 2. Cald. Pereira de empi. & vendit. cap. 13. num. 32. quicquid dicant *Ase-noch*, d. lib. 4. præf. 138. num. 3. & *Thesaur. Pedam. decis.* 160. num. 6. Vnde pariter pecuniam in banchis camporum posita, iure rerum immobilium censeri resoluunt Tiraq. de retractu lignag. §. 1. glos. 7. num. 114. Ioseph. Ludou. conclus. 48. num. 42. Bajard. ad Clar. §. *fin. quæst.* 78. num. 151. Simoncel. de decretis lib. 3. cap. 8. sub num. 118. Rein. Budel. de monetis lib. 1. cap. 23. num. 16. Stephan. Gratian. *Marchia* decis. 95. num. 90. licet contrarium teneant Paul. Montan. de tutel. cap. 33. num. 180. Cardin. Mantie. & Pinel. quos refert & sequitur *Thesaur. d. decis.* 160.
- 5 **I**M M O B I L I V M appellatione an contineantur naues? vide Strach. de mercat. tit. de nauibus, p. 1. num. 31. Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 7. num. 88. Me-

noch. remed. 1. recuper. num. 42. & 43. Valasc. de iure emphyt. quæst. 12. num. 9. & an & quando molendina? vide Tiraq. d. glos. 7. num. 92. Card. Tusch. tom. 5. lit. *Al.* concl. 303. num. 4. cum seqq. latè Guier. lib. 3. prætic. q. 91. num. 2. cum seqq. Cald. Pereira in l. *si curatorem*, verbo *contractum*, num. 14. qui resoluunt molendina in terris cum suis ædificiis, seu in ripis fluminum, inter immobilia computari, secus verò si super nauibus in flumine sunt fabricata, vel fluminis impetu instar nauium mouentur.

Infirmitas.

APPELL. CXVIII.

IN F I R M I T A T I S appellatione venit grauis, Franc. in cap. 2. in 3. not. de renunc. lib. 6. Anchar. conf. 238. in 2. & ult. col. Felin. in cap. ult. de except. quos refert & sequitur Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 12. quæst. 6. num. 10. Menoch. de arbit. casu. 429. num. 9. in add. 1. Gratian. discept. tom. 1. cap. 18. num. 14. & faciunt quæ Alex. conf. 186. Viso processu, in princip. lib. 7. quem refert Cardin. Tusch. prætic. concl. tom. 8. lit. *V.* concl. 101. num. 19. vbi quod verba de amicitia, febre vulnere, & similibus disponentia debent intelligi simpliciter, & non de modica, illum etiam citat Sreph. vi. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 209. num. 18. licet quoad effectum reg. de viginti circa resignationes infirmorum sufficiat levis infirmitas, cum tam ex ea, quam ex magna possit sequi effectus illius regulæ, Rot. decis. 77. num. 77. p. 2. diuers. Stephan. Gratian. d. tom. 1. cap. 18. num. 18. Quando autem dicatur grauis infirmitas relinquitur arbitrio medicorum, Purpur. in l. 1. n. 539. ff. de offic. eius, *Alascard. concl.* 896. n. 12. quos refert Stephan. Grat. d. tom. 1. cap. 19. n. 19.

S V M M A R I V M.

- 1 *Scriptura priuata continetur appellatione instrumenti secundum propriam significationem, quæ sumitur ex allusione vocabuli, non sic communi vsu loquendi inspecto, vt n. 2.*
- 3 *Scriptura priuata recognita comprehenditur appellatione instrumenti.*
- 4 *Testimonia veniunt appellatione instrumentorum.*
- 5 *Acta iudiciaria veniunt appellatione instrumentorum.*
- 6 *Testamentum, & codicillus veniunt appellatione instrumentorum.*
- 7 *Instrumentum validum & solemne, venit quandocunque de instrumento simpliciter fit mentio.*

Instrumentum.

APPELL. CXIX.

IN S T R U M E N T I appellatione continetur scriptura priuata secundum propriam significationem, quæ sumitur ex allusione vocabuli, Bald. in l. 1. n. 6. C. de iureiur. Tiraq. de retractu lig. §. 2. glos. 1. n. 29. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 41. n. 8. Socin. conf. 62. In præsent. consultatione, n. 18. vers. *his tamen non obstantibus*, lib. 1. Caroc. decis. 49. n. 3. cum seqq. Card. Tusch. tom. 4. lit. *I.* concl. 235. à princip. Genui. de priuata scriptura lib. 1. q. 4. dub. 1. à num. 1.

IN S T R U M E N T I appellatione, communi loquendi vsu inspecto, priuata scriptura non continetur, Tiraq. d. glos. 1. num. 30. Roman. conf. 23. num. 2. vers.

vers. contrarium, Triuslib. 1. decis. 40. num. 8. Villagut. de extens. legum in genere, pralud. 24. num. 27. Carol. de decis. 49. num. 10. & 11. Rebuff. ad l. 99. ff. de verbor. significat. vers. tertio nota, pag. 420. Carol. de Grassis in tract. de exception. in pralud. num. 80. Petr. Caball. conf. 24. num. 13. Genua ubi supra, num. 18. cum seqq.

3 Limita quando priuata scriptura esset recognita, & per se probans, eo enim casu cum publico instrumento omnino accedere videatur, absque dubio illius appellatione comprehendetur, ita Magon. Lucen. decis. 40. num. 17. cum seqq. Berta. zol. de clausulis in rub. num. 3. Carol. de Grassis d. tract. de except. in pralud. num. 78. Carol. decis. 49. num. 16. cum seqq. Genua d. tract. de scriptura priuata, lib. 1. quest. 1. num. 28. cum seqq.

4 INSTRUMENTORVM appellatione veniunt testimonia, l. 1. C. de fide instrum. las. in repet. l. admonendi, ff. de iurjur. num. 322. & 323. Cuman. conf. 98. Bald. conf. 33. vers. secundo videndum, lib. 2. Socin. de Imola conf. 67. in princip. Cardin. Tusch. d. lit. 1. conclus. 235. num. 9. & tom. 6. lit. P, conclus. 771. num. 2. Berta. zol. de clausulis instrumenti in rub. num. 2. ubi intelligit, præcipue quando in utroque est eadem ratio, subditum instrumentorum mentione in statutis facta non venire testes, Sbroz. de Vicario Episcopi lib. 1. quest. 64. num. 3. prout etiam nec veniunt in Concil. Trident. sess. 25. de reform. cap. 9. in princip. dum ait quod titulus iuspatronatus, qui sit in fundatione, vel dotatione, ostendatur ex authentico instrumento: nam per hæc verba testium probationem remanere exclusam tenent Ricc. in praxi rerum fori Eccles. resol. 136. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 18. num. 82. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 168. num. 21. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 6. cap. 5. num. 44. Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 72. num. 25.

5 INSTRUMENTORVM appellatione veniunt acta iudicialia, Angel. conf. 49. Reperitur, ubi quod statutum Florentiæ de soluenda gabella mutui, de quo sit confectum instrumentum, habet locum etiam in mutuo, de quo apparet præceptum Iudicis, vel alia condemnatio, Castren. conf. 430. In quadam, num. 3. lib. 1. Cardin. Tusch. d. concl. 235. num. 3. cum seqq. ubi num. 6. post Abbat. conf. 64. Venio, in fine lib. 1. subdit quod generaliter appellatione instrumenti venit omnis charta continens gesta inter partes, Thesaur. quest. forens. lib. 2. quest. 17. num. 4. Farin. in praxi crimin. quest. 155. num. 16. ubi quod veniunt acta ad effectum puniendi notarium illa falsificantem, Rebuff. ad l. 99. ff. de verbor. significat. vers. secundo instrumentorum nomine, pag. 420. ubi in vers. quarto nota, subdit quod appellatione instrumenti venit priuilegium, & in vers. quinto, ait instrumentorum appellatione non venire confessionem contra Rot. decis. 389.

6 INSTRUMENTORVM appellatione venit testamentum, & codicillus, l. si idem, & ibi las. num. 1. C. de codicill. Stephan. Ranchin. conclus. 190. p. 1. item lauda & sententia, Castren. conf. 423. Pro confirmatione, col. fin. vers. non obstat statutum, lib. 1. Cardin. Tusch. d. concl. 235. num. 8. Mastril. Sicilia decis. 25. num. 3.

7 INSTRUMENTI appellatione venit validum, & solemne, vnde statutum permittens capturam si consistit de credito per instrumentum, intelligitur de instrumento valido, & solemni, non autem de nullo, ita Roman. conf. 294. num. 3. vers. statutum enim, ubi apostil. in verb. validi, dat concordantes, refert Cardin. Tusch. tom. 8. lit. V, concl. 100. num. 7. Sicut etiam non venit instrumentum simulatum, ex Rebuff. citato loco in vers. sexto.

S V M M A R I V M.

- 1 *Damnum mergens, & lucrum cessans venit appellatione interesse.*
- 2 *Fructus veniunt appellatione interesse.*
- 3 *Pretij recuperatio in materia emptionis, & venditionis venit appellatione interesse.*

Interesse.

APPELL. CXX.

INTERESSE appellatione venit damnum mergens, & lucrum cessans, Bald. conf. 182. Locata fuit, in princip. num. 2. vers. in hac quaestione lib. 1. Ioan. de Anan. conf. 76. per totum, quos refert Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 4. lit. l. concl. 296. num. 4. Montaleg. in praxi lib. 1. cap. 11. num. 109. & seq.

INTERESSE appellatione veniunt fructus, l. 2. loci. §. 2. ff. si seruit. vend. Nat. conf. 536. num. 7. Cardin. Tusch. d. lit. l. concl. 296. num. 12. ubi num. 10. post Barr. in l. si filium. §. cum fundum. ff. de verb. obligation. & Bald. conf. 182. in fine, ubi dicit, quod fructus qui percipi potuissent ex agro si cultus fuisset, appellatione interesse veniunt, prout etiam fructus non sati veniunt sub nomine interesse.

INTERESSE appellatione in materia emptionis, & venditionis venit recuperatio pretij, vt per text. in l. Lucius, de actionib. empt. tenet Rum. conf. 143. num. 6. lib. 1. & censuit Rot. decis. 180. num. 1. impressa per Pacificum post suum tract. de Saluiano interdicio, ubi num. 4. declarat hoc casu pretium non repeti vt pretium, sed vt interesse.

Introitus.

APPELL. CXXI.

INTROITVS appellatione continentur redditus, prouentus, & obuentiones, quæ sunt synonyma, glos. notabilia in l. Thais. §. libertatem. ff. de fideicom. libert. l. vsufructu. §. vsufructu. ff. de vsufructu, Augustin. Beroi. conf. 51. num. 5. vol. 2. Hippol. Riminal. conf. 19. num. 8. & 9. Surd. conf. 319. num. 9. ubi tamen num. 12. obferuat verbum, redditus, plus importare.

S V M M A R I V M.

- 1 *Iudicis appellatione continentur Indices cuiusunque speciei.*
- 2 *Iudicis appellatione non solum venit qui tenet iurisdictionem, sed qui habet notionem.*
- 3 *Arbitri compromissarij non continentur appellatione iudicis.*
- 4 *Iudices proprie sunt, qui publica auctoritate, non autem priuatorum consensu fuerint instituti.*
- 5 *Statutum penale contra eum, qui per sententiam victus fuerit, non comprehendit illum, qui per compromissarij sententiam fuerit condemnatus.*
- 6 *Lex in penam temerè litigantium ex sententiis condemnatoriis decimam solui iubens, non potest extendi contra illum, qui etiam temerè litigans sententia compromissarij*

miſſarij fuerit ſuperatus.

7 Potestas loci venit Iudicis appellatione, etiam in materia ſtatuti.

8 Iudicum omnium ſumma diuiſio oſtenditur.

Iudex.

APPELL. CXXII.

1 **I**UDICIS appellatione, vbi proſertur indefinitè, continentur Iudices cuiuſcunque ſpeciei, ſiue ſint Ordinarij, vel delegati, ſiue ſint ad cauſas, ſiue ſint executores ad gratias, ſiue arbitri Iuris, vt optimè tradit *gloſ. verbo ſi à Iudicibus, in Clem. 1. de appellationib.* Verbum enim, *Iudex*, in Iure generale eſt, comprehendens omnes illos, qui publica iudicandi, & cognoscendi auctoritate & poteſtate funguntur, & ita non tantùm Magiſtratus, qui propriam, & alios Magiſtratus, qui licet alienam, iuriſdictionem tamen habent, de quibus in *l. more maiorum, ff. de iuriſdict. omn. Iudic.* iuncta *l. 1. §. qui mandatum, & per tot. ff. de officio eius*, cum ſimilibus; ſed etiam illi, qui tantummodo habent notionem, prout à iuriſdictione diſtinguitur, vt probat *text. in l. à duo Pio, in princip. ff. de re iudic. ibi, iudicum à ſe diſtorum, l. à iudice. C. de iudic. l. ult. C. vbi & apud quem*, cum aliis adductis à *Duaren. lib. 1. diſputat. cap. 53. in princip. Goue. in de iuriſdict. lib. 2. in princip. num. 30. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quaſt. 2. num. 14.* omnes enim iſti Iudices ſunt pariter publica cognoscendi, iudicandique poteſtate præditi, & vti tales non tam primi, quàm etiam ſecundi Iudices in Iure appellantur, vt conſtat ex *tit. ff. de iuriſdict. omn. Iudic. iuncto tit. C. de pedaneis iudic.* cum ſimilibus, diſſeruntque inter alia in eo quod qui iuriſdictionem habent poſſunt non ſolùm iudicare, ſed etiam pro imperio, & poteſtate ſententias ſuas exequi, quod extremum cenſetur iuriſdictionis, *l. 1. iuncta gloſ. verbo extremum, ff. ſi quis ius dicenti non obtemp.* qui verò tantùm notionem tenent, ſolùm iudicare valent intra formam ſibi præſcriptam ſine exequendi poteſtate, quam ſcilicet retinent magiſtratus, qui eos dederunt, *d. l. à duo Pio, in princip.* in hoc etenim inter ſe diſcriminantur iuriſdictio & notio, quatenus diuerſas ſpecies conſtituunt notionem in genere ſumptæ, *d. l. ait prator, l. notionem, in princip. ff. de verbor. ſignif. explicant latè, & eleganter Donel. comment. Iuris Ciuilis lib. 17. cap. 6. §. iudicum, cum ſeqq. Goue. in lib. 2. de iuriſdict. in princip. num. 30. & 38. cum ſeq. Quintanad. de iuriſdict. & imperio, lib. 1. tit. 2. num. 7.*

3 **I**UDICIS appellatione non continentur arbitri compromiſſarij, (qui & recepti appellantur ex eo quod recepto, id eſt, ex compromiſſo adciuntur, *l. rem non mouam, ad med. C. de iudic.*) Ratio eſt, quia iudicare munus publicum eſt, *l. quippe, ff. de iudic. l. ille à quo. §. ult. cum l. ſeq. ff. ad Trebell. Duaren. lib. 1. diſputat. cap. 51.* ac proinde illi ſoli propriè Iudices erunt, qui publica auctoritate fuerint inſtituti, non qui priuatorum conſenſu electi (prout ſunt huiusmodi compromiſſarij) *l. priuatorum, C. de iuriſdict. omn. Iudic. Donel. d. cap. 6. §. in primis, Goue. in d. lib. 2. in princip. num. 35.* Quamuis autem ex eo quod iudicium imitantur, iudicumque partes aſſumunt, *l. 1. l. idem Pomponius. §. recepiſſe. ff. de recepti. arbitr. interdum iudicibus annumerentur, l. ſi minor. 34. §. 1. ff. de minorib. l. pen. ff. de iudic. nihilominus tamen propriè & ſimpliciter Iudices non dicuntur, ſed magis Iudices cum adiectione, nempe ex conſenſu, vel compromiſſo litigatorum, *d. l. pen.**

non quidem, ex eo quod notionem tantùm habeant, vt malè ait *gloſ. ult. in d. l. ait Prator, in princip. ff. de re iudic.* ſed quia non publica, ſed priuata compromittentium auctoritate ſunt electi, *Donel. d. cap. 6. §. in primis, Goue. in d. lib. 2. in princip. num. 31. cum ſeqq. Menoch. de arbitr. lib. 1. quaſt. 2. à num. 19. tradit multa Verrut. lib. 9. de verbor. ſignif. verbo Iudex & arbiter, Coraſ. lib. 4. miſcel. cap. 18.*

Ex quo iam colligitur quod ſi lege, vel ſtatuto aliquid ſtatuatur exorbitans à Iuris regulis, vel pœnale, aut aliter odioſum aduerſus illum, qui per ſententiam fuerit condemnatus, locum non habebit ſi quis per compromiſſarij ſententiam victus fuerit, ratio eſt quia in odioſis contra verborum proprietatem non fit extenſio, iuxta *l. quod verò 13. ff. de legib. cum aliis per me adductis Axiom. 166.*

Hinc etiam fit quod cum lex in pœnam temere litiganti ex ſententiis condemnatoriis decimam ſolui iuſſerit, *auth. generaliter autem Iudex, C. de Episcop. & cleric. §. hac autem. Inſtit. de pœna temere litig. minime extendi poterit contra illum qui etiam temere litigans ſententia compromiſſarij fuerit ſuperatus, ſicut docet Iuſſ. in l. 1. num. 4. ff. de re iudic. & decimam refert Cabed. Luſit. decuſ. 16. num. 10. cum ſeqq. p. 1.*

7 **I**UDICIS appellatione venit poteſtas loci etiam in materia ſtatuti, & maxime quando ad eſt dictio, *aliquis Iudex*, quia eſt implicatio ut comprehendat omnem perſonam ius dicentem, ita *Signorol. conſ. 242. num. 7. verſ. item dico, quod eſt Leonardus de Ceris, reſert Cardin. Tufch. præcl. concluſ. tom. 4. lit. I, concl. 381. num. 1. & 2. vbi num. 3. obſeruat eundem Signorol. conſ. 243. num. 4. tenuiſſe contrarium, dum ait quod licet nomen Iudicis ſit generale, tamen non comprehendit illam ſpeciem, quæ ſumplit ſpeciale nomen, prout Poteſtas.*

8 Illud denique obſeruandum eſt omnium Iudicum illam ſummam eſſe diuiſionem, ad quam cæteræ reducuntur, vt alij ſint qui iuriſdictionem habent, alij qui notionem tantùm, vt conſtat ex ſuprà reſolutis, ſatisque probatur in *d. l. ait prator §. in princip. ff. de re iud.* cum aliis citatis à *Donel. comment. Iuris Ciuilis lib. 17. cap. 6. §. Iudicum, cum ſeqq.* Et omiſſis illis, qui notionem tantùm habent, eorum qui iuriſdictionem ſibi vendicant, genera item duo reperiuntur Iure Ciuili cognita, vt videlicet quidam ſint qui iuriſdictionem habent ſuo iure, quidam qui alieno beneficio, ſeu commiſſione, *l. more maiorum*, vbi iſdem ſerè verbis hæc ſubalterna Iudicum diuiſio traditur, *ff. de iuriſd. omn. Iudic. Donel. d. loco, cap. 7.* priores, qui iuriſdictionem habent ſuo iure communi vocabulo Ordinarij Iudices dicuntur, poſteriores delegati, *Molin. de Inſtit. tom. 6. diſput. 8. n. 1. in fine.*

Iumentum.

APPELL. CXXIII.

1 **I**UMENTORVM appellatione continentur animalia, quæ terram colunt, curruſ trahunt, vel ſarcinas gerunt, utpote equi, muli, aſini, & mulæ, elephantes autem & camelæ iumentorum operam præſtant, *l. 2. ff. ad leg. Aquil. Rebuff. ad l. bones 89. verſ. iumentorum. ff. de verbor. ſignif. pag. mihi 387.*

2 **I**UMENTORVM appellatione non continentur boues, nec è contra, ob idque pecoris facta fuit mentio in edicto ædilitium, *l. adiles. la 2. §. iumentorum. ff. de adilit. edicto*, vbi *gloſ. in verbo appellatione dicit,*

dicat, quod nomen pecus est genus, vel totum, & sic aliud est verè eius appellatione, aliud verò pars, siue species; nam omne iumentum est pecus, ut deducitur ex verbis de cætero pecore, sed non omnia pecora sunt iumenta, ex quo omnia animalia iumentorum appellatione non continentur, ex quibus colligitur iumentis legatis, boues non contineri, nec e contrà, l. *legatis seruis*. §. *fin. ff. de legat.* 3. *Rebuff. ubi supra vers. & ideo iumentis*, pag. 388.

S V M M A R I V M.

- 1 *Iuris appellatione venit municipale.*
- 2 *Partium ex conventionione ubi aliquid fieri debet secundum Ius, intelligitur secundum leges municipales, non secundum leges Imperiales.*
- 3 *Ordinationes Regiæ Lusitan. & leges Hispaniæ subditis Ius constituunt.*
- 4 *Testator si referat se ad Iuris dispositionem, intelligit de Iure municipali.*
- 5 *Testator præsumitur potius se conformare cum dispositione municipali, quam Iuris communis.*
- 6 *Consuetudo venit Iuris appellatione.*
- 7 *Arbiter si potestatem habeat terminandi causam, de Iure potest pronunciare secundum consuetudinem.*
- 8 *Iuris communis appellatione propriè venit Ius commune Romanorum.*
- 9 *Iurium appellatione venit facultas aliquid agendi, seu disponendi.*
- 10 *Prædia & possessiones veniunt appellatione Iurium.*
- 11 *Iuspatronatus non venit appellatione iurium meorum in donatione.*

Ius.

APPELL. CXXIV.

- 1 **I**URIS appellatione venit municipale, sicuti docent glos. verbo *Iuris in proæm. Clementinarum, Mart. Lucen. decis. 66. n. 12. Anchar. Regien p. 2. quæst. 6. num. 11.*
- 2 Vbi enim aliquid ex partium conventionione fieri debet secundum Ius, intelligitur secundum leges municipales, non secundum leges Imperiales, prout resoluunt *Mart. in votis nouiss. decisionum, voto 154. num. 4. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 99.*
- 3 Quia leges municipales subditis Ius constituunt, ut de Ordinationibus Regiis Lusitan. dicunt *Gam. decis. 10. num. 5. & decis. 350. num. 6. Valasc. conf. 103. num. 8. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 1. num. 5. Cabed. p. 1. decis. 211.* Et de legibus Hispanicis idem asserunt *Perez in proæm. Ordin. q. 3. Azaved. ad tit. 1. lib. 2. noua Recopil. pag. 122. Morla in emporio Iuris p. 1. tit. 1. q. 16. n. 13.*
- 4 Et ideo si testator se referat ad Iuris dispositionem, intelligitur agere de Iure municipali, non de Iure communi, ut resoluunt *Mench. conf. 95. n. 93. Peregrin. de fideicom. art. 25. num. 53. Fusar. de substitut. q. 477. num. 53.* eo maxime, quia testator præsumitur potius se conformare cum dispositione municipali quam Iuris communis, ut ex *Bart. & aliis* tradit idem *Fusar. dist. tract. q. 377. n. 5.*

IURIS appellatione venit consuetudo, ut per *6 Mench. vsufreq. cap. 3. num. 2. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 4. glos. 35. num. 2.* Vnde prouenit ut si arbiter potestatem habeat terminandi causam de Iure, potest pronunciare secundum consuetudinem, ex *Duen. reg. 57. in princip. Mich. Crass. tom. 1. commun. opin. lib. 3. tit. 26. num. 85. pag. 355.* Dicitur enim de Iure fieri quod fit per consuetudinem, secundum *Tiraq. in tract. le mort, in præfat. declar. 7. n. 5.*

IURIS COMMUNIS appellatione propriè venit Ius commune Romanorum, non verò commune municipale, ut per *Causalean. de tutore, num. 98. in fine, Ceuall. commun. contra communes q. 238. in fine, Stephan. Gratian. d. cap. 99. n. 14.*

IURIVM appellatione venit facultas aliquid agendi, seu disponendi, l. *qui in potestate, iuncta l. filiusfam. ff. de testam. l. apud Iulianum. §. si quis alicui. ff. de legat. 1. Dec. in l. si emancipata in 2. lect. num. 11. C. qui admitti, Ludou. Gom. ad §. 1. n. 29. Instis. de actionib. Menoch. conf. 210. n. 31. Fusar. de substitut. q. 550. num. 16.*

IURIVM appellatione veniunt prædia, & possessiones, ut per *Sim. de Prentis de interpret. ult. volunt. lib. 2. fol. 4. n. 39. fol. 84.*

IURIVM MEORVM appellatione in donatione non venit iuspatronatus, ea ratione, quia dictio, *meorum*, est dominij significatiua, l. *quintus. §. argento. ff. de auro, & arg. leg.* unde cum iuspatronatus non dicatur verè meum, non venit in tali donatione, sicuti docet *Lambertin. de iurepatron. 7. q. princ. 1. p. num. 5.*

IURIVM SVORVM appellatione ubi quis illa cedit, non comprehenduntur nisi ea, quorum dies venit, non verò conditionalia, vel in diem, ita *Bald. per tex. ibi in l. si ita scripsisset 47. sub num. 2. ff. de legat. 2. quem sequitur Alex. conf. 106. num. 8. lib. 5. & bene explicat Rora decis. 760. num. 5. apud Farin. p. 1. recens.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Lana appellatione venit etiam lana filata, antequam tamen sit contexta.*
- 2 *Lana appellatione id continetur, quod tinctum non est.*
- 3 *Lana appellat. venit lata cuiusunque generis, quando est adiectum signum vniuersale.*

Lana.

APPELL. CXXV.

LANA appellatione venit etiam lana filata antequam tamen sit contexta, *Bart. in l. quæsitum. §. illud. ff. de legat. 3. Menoch. de presumption. lib. 4. præf. 151. num. 6.*

LANA appellat. id continetur quod tinctum non est, l. *si cui. ff. de legat. 3. ubi glos. verbo non est, secus ait inspecta naturali significatione, Barbat. conf. 29. col. ult. vol. 3. Nat. conf. 686. n. 11. lib. 4. Hippel. Riminald. conf. 15. num. 31.*

Quando verò adiectum est signum vniuersale venit lana cuiusunque generis, ut colligitur ex l. *pediculis. §. Labeo. ff. de auro & arg. legato, & tetigit Ros. in l. linen. Iurispatronatus, 18. Decembris 1615. coram bona mem. Remboldo, impressa per Farinac. decis. 697. n. 6. p. 1. recens.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Lecti* appellatione in legato uxori facto veniunt lectus etiam festinus, culcitra de serico, & omnia ornamenta.
- 2 Lectum ubi testator relinquit uxori sua vidua, non presumitur legasse lectum sericum, sed viduale.
- 3 Lecto testatoris legato, seu ornamentis quae sint legati, ornamenta etiam pretiosa vidua legata censentur.

Lectum.

APPELL. CXXVI.

- 1 **L**ECTI appellatione in legato uxori facto venit etiam lectus festinus, secundum *Bart. in l. medico. §. uxori, ff. de auro & argento leg. & in l. libro-rum, §. fin. ff. de legat. 3.* ubi per illum tex. ultimo loco citatum firmat huiusmodi legato venire culcitram de serico, & omnia ornamenta, *Florian. in l. sed & si quid. §. proprietatis, in fine, ff. de usufructu, Surd. de aliment. tit. 3. q. 7. num. 5. vers. sed quicquid, & decis. 150. num. 10. Rebuff. ad l. in stratum 45. vers. si vero, ff. de verb. significat. pag. 241. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 138. n. 24.*
- 2 Secus autem erit quando testator legauerit lectum uxori suae viduae, quia tunc non presumitur legasse lectum sericum, cum id repugnet conditioni, & qualitati ipsius mulieris, ob idque lectum viduale reliquisse presumitur, secundum *Menoch. conf. 329. n. 14. & conf. 352. n. 11. & Surd. de alimentis, tit. 9. q. 30. num. 24.*
- 3 Quod quidem temperandum est, ne procedat ubi legatum fuerit lectum testatoris, aut ornamenta lecti quae sint, quia tunc huiusmodi pretiosa ornamenta uxori etiam viduae legata censentur, ut scribunt *Card. Mantie. de coniectur. ult. volunt. lib. 6. tit. 11. n. 17. Surd. de aliment. tit. 4. q. 7. num. 5. Stephan. Gratian. d. cap. 138. n. 25.*

S V M M A R I V M.

- 1 Legati appellatione continentur fideicommissa, & donatio causa mortis.
- 2 Legata, & fideicommissa singularia aequiparantur.
- 3 Legatum est donatio à testatore facta, & ab herede praestanda.
- 4 Legata ad donationem plurimum accedunt.
- 5 Donatio inter vivos non venit appellatione legati.
- 6 Legati ubi fit mentio intelligitur de valido.

Legatum.

APPELL. CXXVII.

- 1 **L**EGATI appellatione continentur fideicommissa, & donatio causa mortis, l. & fideicommissum. ff. de legat. 3. l. 1. ff. de legat. 1. l. 2. C. communia de legat. Bellon. commun. opinio. 10. verbo legati appellatione; legata enim & fideicommissa singularia aequiparantur, *Menoch. conf. 272. num. 72.* Et dicitur le-

gatum donatio à testatore facta, & ab herede praestanda, l. legatum, ff. de legat. 2. §. legatum, *Instit. de legatis, Menoch. de praesumpt. lib. 4. praef. 105. num. 17. & praef. 131. num. 5.* nam ad donationem plurimum accedunt legata, *Gilbert. Costan. lib. 1. quest. cap. 14. à princip. Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 1. tit. 4. num. 9. Domel. comment. Iuris Civilis lib. 8. cap. 1. Anton. Gom. vari. tom. 1. cap. 12. n. 3.*

LEGATI appellatione non venit donatio inter vivos, quia non accedit nominis similitudo, ut tenet *Natt. conf. 645. n. 3. lib. 4.*

LEGATI ubi fit mentio intelligitur de valido, non de invalido, ut respondit *Paul. de Castro conf. 50. lib. 2.* ubi ait quod iussus soluere omnia legata, intelligitur de validis, non de invalidis, idem scribunt *Natt. conf. 402. n. 55. Fusar. in tract. de substitut. q. 552. n. 10.*

Legumina.

APPELL. CXXVIII.

LEGUMINUM appellatione (ita dicta ex eo quod colligendo manibus legantur, id est, colligantur, non autem subsequantur, teste *Varro. de re rustica lib. 1. cap. 12.*) veniunt omnia quae manibus leguntur, & siliquam habent, prout cicer, lentes, fabae, fagioli, & similia, ut scribunt *Rebuff. ad l. frugem 77. in vers. leguminibus, ff. de verb. signif. pag. 318.* subdens quod venit etiam canapis, & *Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 8. lit. T, concl. 392.*

S V M M A R I V M.

- 1 Principis placitum legis habet vigorem.
- 2 Princeps dicitur lex animata in terris.
- 3 Contractus Principis habet vim legis.
- 4 Consuetudo venit appellatione legis.
- 5 Pactum dicitur lex data negotiis.
- 6 Dogma prudentum virorum dicitur lex.
- 7 Pacis capitula inter civitates liberas sunt leges.
- 8 Communis opinio venit legis appellatione in statuto de lege loquente.

Lex.

APPELL. CXXIX.

LEX appellatione venit quod Principi placuit, quia Principis placitum legis habet vigorem, l. quod Principi, ff. de legib. §. sed & quod Principi, *Instit. de Iure natur. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 5. lit. L, concl. 252. num. 22. Menoch. conf. 606. n. 21.* Et ideo Princeps dicitur lex animata in terris, *Surd. d. decis. 2. num. 5. & 23.* cuiusque contractus habet vim legis, ut scribunt *Mench. illustr. cap. 3. à n. 5. Surd. d. decis. 2. n. 4. Peregr. de iure fisci, lib. 6. tit. 1. in fine, Card. Mantie. de tacitis & ambig. convent. lib. 3. tit. 10. n. 46. cum seqq.*

Consuetudo venit appellatione legis, siue Iuris, 4 ex *Mench. d. cap. 3. num. 2.* quia parem vim habet cum lege, *Guid. Papa sing. 803. Bernard. Graua. ad practic. Camera Imper. lib. 1. concl. 56.*

Pactum dicitur lex data negotiis, *Fulgos. conf. 144. §. Syndici communis num. 2.* ubi idem dicit de sententia, *Petr. de Anchar. conf. 44. num. 3. & num. 9. vers. praterea.*

Dogma

- 6 Dogma prudentum virorum dicitur lex, Roland. à Valle conf. 52. n. 31. lib. 2.
- 7 Pacis Capitula inter ciuitates liberas sunt leges, & statuta, Fulgos. conf. 149. num. 3. circa fin. vers. ea autem.
- 8 C O M M U N I S opinio venit legis appellatione in statuto de lege loquente, Beroi. conf. 91. num. 16. & 17. Decian. conf. 59. n. 30. tom. 5.

S V M M A R I U M.

- 1 Descendentes omnes, tam masculi quam feminae, comprehenduntur liberorum appellatione.
- 2 Nepos ex filia venit appellatione liberorum.
- 3 Neptem ex filia qui reliquit, non dicitur de iure communi sine filiis decedere.
- 4 Liberorum appellatione veniunt omnes in infinitum.
- 5 Ordo geniturae consideratur inter plures fratres, non autem inter filium, nepotem, & pronepotem.
- 6 Testator quando in prima substitutione vocat filios unius, in secunda verò vocat liberos alterius, cum additione verbi, ut supra, tunc in secunda censetur intellexisse de filiis, prout fecit in prima.
- 7 Liberi dispositiue vocati, intelligi debent soli liberi primi gradus.
- 8 Testator quando vocat liberos cum aliqua qualitate restrictiua ad filios, intelligitur vocare liberos primi gradus, non autem ulteriores.
- 9 Testator quando verbo, liberis, adiecit verba, meis, vel suis, censetur vocare liberos immediatè, & sic primi gradus.
- 10 Dispositio testatoris quando est restricta ad aliquod tempus, tunc intelligitur vocasse descendentes, qui intra illud tempus possunt nasci.
- 11 Liberum si in numero singulari testator vocauit, tunc de liberis primi gradus vocatio intelligenda est.
- 12 Conditio si sine liberis deficit vno tantum filio relicto.
- 13 Liberorum nomen intelligitur de liberis primi gradus, quando testator esset imperitus.
- 14 Testator quando in substitutione fecit mentionem de liberis & descendantibus, tunc dicitur intellexisse de liberis primi gradus.
- 15 Testator quando in vna parte testamenti fecit mentionem de liberis, & descendantibus, & in alia simpliciter vocauit liberos, tunc non comprehenduntur nisi liberi primi gradus.

LI B E R O R U M appellatione nepotes ex filiis, & tam omnes descendentes, tam masculi quam feminae comprehenduntur, l. liberorum, ff. de verb. signif. l. officiales, C. de Episcopis, & cleric. glos. verbo liberi, in Clem. unica de baptismo, Dec. conf. 248. num. 2. & conf. 253. num. 4. Curt. lun. conf. 49. num. 5. Bald. conf. 303. Ad euentiam lib. 2. Castren. conf. 97. Ne in propriis, num. 4. vers. secunda substitutio, lib. 2. Alex. conf. 188. lib. 3. & conf. 38. in princip. lib. 6. & conf. 158. Viso testamento, in princ. lib. 7. Alciat. conf. 563. num. 1. Menreb. de presumpt. lib. 4. pres. 84. à n. 22. & pres. 89. num. 74. & conf. 204. num. 50. & conf. 410. num. 26. & conf. 565. num. 3. vers. & dicendum, & conf. 764. n. 2. & confil. 877. num. 14. & conf. 836. num. 21. & conf. 1040. n. 5. & conf. 1070. num. 1. & conf. 1036. n. 18. Cost. in cap. si pater, in verbo si absque liberis, num. 22. de testam. lib. 6. Pinel. in l. 3. num. 33. C. de bonis mat. Surd. decif. 66. num. 3. & 10. vbi intelligit, nisi appareat de tacita mente disponentis, Peregr. de fideicom. art. 22. num. 43. & art. 25. num. 8. Sim. de Pret. de interpret. vltim. volunt. fol. 289. num. 24. Cald. Pereira de potestate eligenda cap. 15. n. 27. Rustic. in l. cum auus. lib. 6. cap. 8. num. 3. ff. de condit. & demonstrat. vbi ait comprehendendi ex propria verborum significatione, & num. 7. ampliat etiam procedere in contractibus, Ferrer. in constitut. Cathalonie glos. 1. num. 143. & glos. 5. num. 256. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 120. num. 26. Rot. coram Reuerendissimo Domino Cocino. decif. 111. num. 8. & decif. 480. num. 3. Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 9. num. 13. Cardin. Tusch. practice, conclus. tom. 5. lit. L, conclus. 337. à princ. Fusar. de substitut. q. 326. num. 1. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 25. n. 17. & 18.

Vnde nepotem ex filia venire appellatione liberorum probat l. 1. & ibi glos. C. de condit. insert. Capol. conf. 49. num. 4. Roman. conf. 148. col. 1. Alciat. conf. 34. num. 8. lib. 9. Specin. lun. conf. 114. num. 4. Gerar. Mazzar. conf. 5. num. 82. quos refert, & sequitur Fusar. d. q. 326. num. 2. quibus adde Alex. d. conf. 38. in princip. lib. 6. Cardin. Tusch. d. lit. L, concl. 337. num. 10. Non dicitur enim sine liberis decedere qui relinquit nepotem ex filia de iure communi, Bald. conf. 435. in princip. lib. 4. plenè Alexand. conf. 38. Perspelliis, in princip. lib. 6. vbi plena Apostil. in verbo liberis; Etiam si agatur de excludenda causa pia substituta liberis testatoris qui decedunt sine filiis, quia nepotes extantes vocantur, & comprehenduntur, Dec. conf. 391. In casu proposito, per tot. Bald. confil. 413. Viso testamento, lib. 4. Et idem est in dispositione statuti disponentis, quod decedenti sine liberis succedant proximiores agnati, vsque ad tertium gradum inclusiue, & in dispositione vltima hominis, & in fideicommissio facto sub tali conditione, Bald. conf. 435. lib. 4. Card. Tusch. d. concl. 337. n. 13. & 14.

Imò appellatione liberorum venire omnes in infinitum, probatur in d. l. liberorum, & in l. vlt. C. de leg. hered. & in auth. de hered. ab intest. venient. §. 1. Menoch. cens. 1. num. 197. cum seqq. & conf. 152. n. 28. & conf. 328. dub. 1. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 43. & conf. 44. num. 8. dub. 1. Pret. de interpr. vlt. volunt. fol. 289. num. 24. Fusar. de substitut. quest. 327. num. 1. Mastrill. Sicilia decif. 256. num. 29. & ita vltra trinepotem, ut voluerunt glos. Ias. Non. Conan. Franc. de Gaid. & Aldob. quos refert, & sequitur Rustic. in d. l. cum auus. lib. 6. cap. 8. n. 12. quibus addo Menoch. d. conf. 1.

d. conf. 1. num. 197. cum ſeqq. & conf. 44. num. 8. & conf. 315. num. 42. & conf. 328. num. 1. & 3. 27. 28. 55. & ſeq. & conf. 333. num. 14. & conf. 698. num. 1. & conf. 743. num. 3. & conf. 836. num. 3. quamvis ſolum contineri uſque ad trinepotem incluſiue exiſtima- uerunt Bart. Alex. Iaſ. Alciat. Emil. Ferret. Bellon. Bald. Pariſ. Roland. à Valle, quos congeſſit, ſed non ſequitur Ruſtic. d. cap. 8. num. 21.

5 Primò limita quando teſtator facta mentione liberorum, exponendo dixit ſe intelligere de maiore natu, & poſtea de ſecundo genito in ordine geniturz, quia tunc ſolum intelligitur ſenſiſſe de filiis primi gradus, quia ordo geniturz conſideratur inter plures fratres, non autem inter filium, nepotem, & pronepotem, ita Menoch. conf. 328. num. 4. verſ. ſecundo confirmatur, Fuſar. d. q. 327. n. 17.

6 Secundò limita quando teſtator in prima ſubſtitutione vocat filios vnius, in ſecunda verò ſubſtitutione vocat liberos alterius, cum additione verbi ut ſupra, quia tunc etiam in ſecunda cenſetur intellexiſſe de filiis, prout fecit in prima, Menoch. conf. 328. num. 5. verſ. tertio, Surd. conf. 554. num. 16. lib. 4. ubi dicit idem eſſe quando vocantur liberi eiufdem, & in prima ſubſtitutione intellexit de liberis primi gradus, quia & in ſecunda eadem faciendâ erit interpretatio ob verba reſtrictiua, & relatiua poſita in ſecunda, refert Fuſar. d. queſt. 327. num. 18.

7 Tertiò limita quando liberi Titij eſſent vocati, & poſtea dictum eſſet, & ſi illi ſine liberis deceſſerint, &c. nam liberi diſpoſitiue vocati intelligi debent ſoli liberi primi gradus, non autem de vltioribus, cum illi reperiantur poſiti in conditione ad excluſionem liberorum primi gradus, aliàs ſequeretur quod vna perſona eſſet agens & patiens contra l. Vranus. ff. de fideiuſſ. & ſcribunt Doſt. in l. ſi debitori, C. de paſſis; conditio enim liberorum ſe habere debet ad eſſe, & non eſſe, l. i. & ibi Doſt. ff. de condit. & demonſtr. & hoc non poſſet contingere ſi liberi diſpoſitiue vocati eſſent, & ſic omnes deſcendentes, ita declarat Socin. lun. conf. 108. num. 23. lib. 2. quem refert, & ſequitur Menoch. d. conf. 328. n. 8. verſ. quarto comprobatur.

8 Quartò limita quando teſtator vocat liberos cum aliqua qualitate reſtrictiua ad filios, ut ſi vocauit liberos Titij, admittendo prius maiorem natu, & poſtea alios ſucceſſiue, quia intelligitur alios filios ſucceſſiue vocare, non autem vltiores liberos, ita Menoch. d. conf. 328. num. 11. & 12. ubi allegat Corn. conf. 182. num. 6. lib. 5. Ruin. conf. 23. num. 2. lib. 1. Curr. lun. conf. 257. num. 23. Pariſ. conf. 20. n. 54. lib. 3. Decian. conf. 55. num. 7. lib. 9. prout illos refert Fuſar. d. q. 327. num. 20. Ratio eſt quia dictio, alius, eſt repetitiua ſimilium, ut dixi in tract. de diſtinctionib. dict.

9 Quintò limita quando teſtator verbo, liberis, adieciſſet verba meis, vel ſuis, quia cenſetur vocare liberos immediatè, & ſic primi gradus, Menoch. d. conf. 328. num. 14. quod tamen dubium eſſe obſeruat Fuſar. d. q. 327. n. 23. ubi in fine hanc limitationem reiiciendam eſſe affirmat.

10 Sextò limita quando diſpoſitio teſtatoris eſt reſtricta ad aliquod tempus, nam intelligitur vocaſſe deſcendentes, qui intra illud tempus poſſunt veriſimiliter naſci, Decian. conf. 1. n. 254. lib. 1. Menoch. d. conf. 328. n. 17. Fuſar. d. q. 327. n. 24.

11 Septimò limita ſi in numero ſingulari teſtator vocauit liberum, quia tunc de liberis primi gradus vocatio intelligenda eſt, Menoch. d. conf. 328. n. 20. Fuſar. d. q. 327. num. 25. licèt liberorum nomen ſem-

per in plurali, nunquam verò in ſingulari reperiri, ac proinde poſſe in vno verificari, per tex. in l. non eſt ſine liberis 148. ff. de verb. ſignificat. non ſine iudicio aſſerant Tiraq. in l. ſi vngquam. verbo ſuſceperis liberos, à num. 241. C. de reuocand. donat. Coſt. in d. cap. ſi pater, verbo abſque liberis, à num. 21. Card. Mantie. de coniectur. vltim. volum. lib. 11. tit. 6. num. 8. ita ut conditio ſi ſine liberis, deficiat vno tantum filio relicto, ut latè probat pluribus citatis doctoribus Fuſar. d. tract. de ſubſtunt. q. 401. à princip. tamen in ſingulari reperiri, prout in l. in autem agnationis 35. ff. de paſſis, & aliis ex Codice notat Tiraq. d. verbo ſuſceperis liberos, n. 243.

Octauò limita quando diſponens, ſeu teſtator eſſet imperitus, quia tunc nomen liberorum intelligitur de liberis primi gradus, Bart. in d. l. liberorum, num. 10. Menoch. d. conf. 328. num. 25. cum ſeqq. ubi vult procedere etiam in teſtamento ſcripto à notario, Surd. conf. 554. num. 11. lib. 4. Ruſtic. in d. l. cum auu. lib. 6. cap. 8. num. 19. & cap. 17. ff. de condit. & demonſtr. Fuſar. d. q. 327. n. 31. ubi n. 32. notat contrarium eſſe tenendum in teſtamento Latine ſcripto à notario.

Nonò limita quando teſtator in ſubſtitutione fecit mentionem de liberis & deſcendentibus, quia tunc pro liberis dicitur intellexiſſe de liberis primi gradus, Surd. conf. 554. n. 6. verſ. ſuper concluſionibus, lib. 4. Fuſar. d. q. 327. n. 35.

Decimò limita quando teſtator in vna parte teſtamenti fecit mentionem de liberis & deſcendentibus, & in alia ſimpliciter vocauit liberos, nam hoc caſu liberorum nomen non comprehendit niſi liberos primi gradus, ſecundùm Surd. d. conf. 554. n. 11. & Fuſar. d. q. 327. n. 36.

Libertas.

APPELL. CXXXI.

LIBERTATIS appellatione venit omnimoda & plena, l. cum venderes, ff. de actionibus empti, Roland. à Valle conf. 2. num. 34. tom. 1. & conf. 85. n. 31. tom. 4.

Libertus.

APPELL. CXXXII.

LIBERTORVM appellatione continetur etiam liberta, l. liberti, ff. de verb. ſignif. l. cum pater. §. cum inter. ff. de legat. 2. & venit communis, ideo non poteſt vocare in ius alterum ex patronis ſine venia, l. communis. ff. de in ius vocando, non verò continetur libertus liberti, l. pater filium. §. duabus. ff. de legat. 3.

Liber.

APPELL. CXXXIII.

LIBRORVM appellatione continentur omnia volumina in quacunque materia ſcripta, l. librorum, in princip. ff. de legat. 3. ubi in §. ſi cui, probatur quod in dubio intelligitur de vno volumine, non de libris numeralibus, per quos volumen diuiditur, & in §. ſi Homeri, dicitur quod libri appellatione in legato teſtatoris is continetur prout inuenitur in morte ipſius teſtatoris, & in §. libris, quod non continentur ea in quibus libri reperiuntur, & ſic bibliotheca.

Legatum

- 1 Legatum librorum, quos habebat tunc testator, non includit libros deinde emptos, ut respondit Bald. cons. 284. Pater; lib. 2. Roman. sing. 503; incip. Textus, Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 127. num. 15. ubi num. 16. cum eodem Romano, hoc extendit ut locum habeat etiam quando testator in primo testamento reliquit, puta libros, quos habebat, deinde emptis aliis multis confecit aliud testamentum, in quo confirmavit primum quoad legata. Ratio est quia legata debent intelligi secundum tempus testamenti, non verò secundum tempus mortis testatoris, l. si ita, & l. ult. in princip. ff. de auro, & arg. leg. l. uxorem 41. §. testamento, ff. de legat. 3. cum aliis citatis à Menoch. d. lib. 4. pref. 127. per tot.
- 3 LIBRORUM suorum appellatione in legato Doctoris, qui habebat libros aliquos, quos consueverat commodare scholaribus, non veniunt libri illi vsui scholarium parati, ut resoluit Bart. in l. cum in testamento, ff. de auro & arg. legato, quem refert Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 162. num. 25.

Ligna.

APPELL. CXXXIV.

- 1 LIGNORUM appellatione in legatis continetur arbor vento deiecta, nisi aliud testator senserit, l. ligni verbo, ff. de legat. 3. ubi glos. verbo deiecta, Berazol. de clausulis instrument. claus. 20. glos. 6. num. 3. Pali verò & perticæ in legatis, & venditionibus non continentur, quia in numerum materiarum redigendi sunt, l. pali. ff. de legat. 3. l. pali. ff. de verbor. significat. faciunt quæ Bart. in tract. de alveo, vers. stricta ratione, num. 9. & in specie resoluit Berazol. de clausulis instrumentalib. clausul. 26. glos. 13. num. 6. in fine. Rebuff. ad l. carbonum 167. vers. tertia, in fine, ff. de legat. 3. pag. mibi 573. ubi subdit, quod si pali præ vetustate seruire non possent nisi ad comburendum, ligni nomine venirent.
- 2 LIGNI appellatione veniunt omnia, quæ comburendi causa parata sunt, & quæ consuetudo regionis, seu paterfam. pro ligno habebat, d. l. ligni verbo, latè Rebuff. ad d. l. carbonum, in vers. ex prædictis, cum seqq. pag. 572. & 573.

S V M M A R I V M.

- 1 Linea appellatione, directæ non autem inflexæ venit.
- 2 Descendentes soli veniunt linea appellatione.
- 3 Transuersales non continentur quando testator dixisset, quod bona conseruentur in linea ipsius testatoris.
- 4 Transuersales non veniunt quando vocati essent qui sunt ex linea Titij, vel vocata esset linea hæredis, vel linea Titij, seu linea recta.
- 5 Transuersales veniunt ubi vocata esset linea domus hæredis, vel Titij.
- 6 Collaterales veniunt appellatione lineæ quando aliàs verba essent superflua, vel testator sciebat non posse verificari lineæ vocationem in descendentes.

Appell. Iur. Aug. Barbof.

- 7 Agnationis lineam ubi testator vocauit veniunt omnes descendentes, ascendentes, & transuersales agnatos.
- 8 Transuersales veniunt ubi linea masculina vocata esset.
- 9 Testator ubi in alio testamento accepit lineam pro transuersalibus, ita & in ultimo testamento dicendum est illum habuisse eundem sensum, & in alio casu, ut n. 10.
- 11 Linea appellatione venit linea testatoris, & non hæredis.
- 12 Linea appellatione si agitur de transuersalibus, non venit ultra decimum gradum, scilicet si de linea descendendum.
- 13 Linea appellatione veniunt tam masculi quam femine.
- 14 Descendentes ex femina, non veniunt quando vocata esset linea recta.
- 15 Linea vocata non venit femina, nec descendentes ab ea, ubi testator tacite, vel expresse habuit mentem conseruandi bona in agnatione.
- 16 Linea sub nomine non venit femina quando agitur de bonis feudalibus, vel habentibus annexam iurisdictionem, vel dignitatem.
- 17 Neptis ex filio non dicitur de linea testatoris, quando ipse proprias filias exclusit.
- 18 Masculos per lineam masculinam descendentes quando testator vocauit, masculi ex feminis descendentes non veniunt.
- 19 Femina omnino, & descendentes ab eis essent exclusi ubi testator habuit sensum conseruandi bona in familia.
- 20 Linea paterna appellatione non veniunt descendentes ex femina ab eodem patre procedentes.
- 21 Idem est dicere de linea paterna, & de paterna parte.
- 22 Illegitimi an veniant linea appellatione, ostenditur.
- 21 Idem est dicere de linea paterna, & de paterna parte.
- 22 Naturales ad fideicommissum non veniunt appellatione lineæ.

Linea.

APPELL. CXXXV.

LINÆ appellatione directæ non autem inflexæ continetur, ut post Socin. & Corn. resoluit Peregr. de fideicom. art. 22. num. 24. Adieres de maior. p. 2. quest. 6. num. 18. & post Bald. Castren. & alios tenet Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. resolut. 138. num. 2. Grueell. Dolana decis. 109. n. 10. & fuit dictum in Mediolanen. iurispatronatus 30. Octobris 1617. coram R. P. D. meo Pirouano, impetilla per Viuiam. post suam praxim iurispatronatus, decis. 73. num. 5. in nouissima impress.

Hh LINEA

2. **L I N E A** appellatione continentur soli descendentes omnes, *Anch. conf. 95. num. 7. Socin. Sen. conf. 53. num. 9. & 10. lib. 3. Socin. Iun. conf. 97. num. 66. lib. 2. Dec. conf. 365. col. 3. & conf. 379. num. 4. & 5. Ruin. conf. 98. num. 4. lib. 1. & conf. 49. num. 6. & conf. 153. num. 10. & conf. 209. num. 3. lib. 2. & conf. 23. col. 3. & conf. 24. lib. 3. Paris. conf. 40. num. 1. lib. 2. & conf. 74. num. 32. lib. 3. Crauet. conf. 250. num. 5. Brun. super statut. exclus. fœmin. art. 12. quest. 19. col. 1. & 2. Griuel. Dolana decis. 109. num. 12. vbi quod continetur agnatio, & cognatio, *Capic. decis. 159. num. 6. Preit. de interpret. ultim. volunt. fol. 291. num. 41. & seq. & conf. 59. num. 14. lib. 1. Cephal. conf. 313. n. 59. & 60. Menoch. conf. 233. num. 15. cum multis seqq. & conf. 234. num. 7. cum seqq. & conf. 326. num. 6. & 8. & conf. 633. num. 11. & conf. 732. num. 43. & conf. 926. num. 14. vbi etiam quod in primogenituris vocata linea intelligitur de linea effectiue, & conf. 957. num. 9. cum seqq. & conf. 982. num. 8. & conf. 1177. num. 9. & de presump. lib. 4. pref. 88. num. 11. Peregr. conf. 11. num. 1. & 6. lib. 2. & conf. 57. num. 8. lib. 5. & de fideicom. art. 22. num. 24. Fusar. de substitut. q. 345. num. 1. Rot. decis. 226. num. 3. apud Farin. p. 2. recent.**
3. Quorum opinio eo inaximè procederet quando testator dixisset quod bona conferuentur in linea ipsius testatoris, nam transuersales non continebantur, *Ruin. conf. 153. num. 11. lib. 2. Hieron. Gabr. conf. 132. num. 60. lib. 1. Peregrin. conf. 57. num. 9. lib. 5. Menoch. conf. 233. num. 2. & d. pref. 88. num. 11. in fine, quos refert, & sequitur Fusar. d. quest. 345. num. 6. vbi num. 9. subdit etiam transuersales non venire quando vocati essent qui sunt ex linea Titij; vel quando vocata esset linea hæredis, vel linea Titij, *Capic. decis. 159. num. 6. Preit. de interp. ultim. volunt. fol. 291. num. 41. Menoch. conf. 924. num. 1. Vel denique quando vocata esset linea recta, Preit. de interp. ultim. volunt. fol. 293. num. 71. circa med. & conf. 32. num. 2. cum seqq. lib. 1. Cephal. conf. 510. Menoch. conf. 326. num. 81. cum seqq. refert Fusar. d. q. 345. num. 12.**
5. Limita primò quando vocata esset linea domus hæredis, vel Titij, quia tunc & transuersales venirent, *Menoch. conf. 924. num. 12. Fusar. d. quest. 345. num. 11. & 14.*
6. Limita secundò quando aliàs verba essent superflua, vel testator sciebat non posse verificari lineæ vocationem in descendentes, quia tunc & collaterales comprehenderentur, *Crauet. conf. 659. n. 6. Menoch. d. pref. 88. num. 11. in fine, Fusar. d. q. 345. num. 13.*
7. Limita tertio quando testator vocasset lineam agnationis, quia tunc omnes ascendentes, descendentes, & transuersales agnatos comprehendit, *Menoch. conf. 427. num. 16. & conf. 463. num. 12. in fine, & conf. 924. num. 1. cum seqq. Peregr. conf. 11. num. 16. vers. allegata autem lib. 2. Fusar. d. quest. 345. num. 17.*
8. Limita quarto quando vocata est linea masculina, nam tunc etiam transuersales venire scribunt, *Preit. de interpret. ultim. volunt. fol. 290. num. 39. & 43. Menoch. conf. 463. num. 12. Fusar. d. quest. 345. num. 18. vbi num. 19. intelligit nisi vocati essent descendentes masculi per lineam masculinam.*
9. Limita quinto quando testator in alio testamento accepisset lineam etiam pro transuersalibus, quia & in ultimo testamento dicendum erit eundem sensum testatorem habuisse, *Menoch. conf. 924. num. 16. Fusar. d. quest. 345. num. 20. vbi tamen*
- num. 22. obseruat hanc limitationem non esse omnino tutam, quia multi tenent qualitatem appositam in primo testamento non censerì repetitam in secundo.*
- Limita sexto quando testator plures filios; vel fratres vocauit, cuiusque lineas vocando, & in persona vnus vocauit & lineam transuersalem, quia & in linea alterius præsumendum erit testatorem & de linea transuersali intellexisse, *Menoch. conf. 924. n. 18. Fusar. d. q. 345. n. 23.*
- L I N E A** appellatione venit linea testatoris, & non hæredis, *Menoch. conf. 982. num. 7. in fine, Fusar. d. q. 345. n. 27.*
- L I N E A** appellatione, si agitur de transuersalibus, non venit ultra decimum gradum, secus si de linea descendentes, *Curt. Sen. conf. 52. n. 36. Preit. de interpret. ultim. volunt. fol. 291. n. 45.*
- L I N E A** appellatione veniunt tam masculi quàm fœminæ, ita *Corbul. de iure emphyt. tit. de caduc. ob lineam finitam, n. 40. Cephal. conf. 413. n. 18. cum seqq. & conf. 664. num. 23. Bardell. conf. 66. n. 21. Menoch. conf. 625. n. 9. cum seqq. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 24. qui omnes, excepto Peregr. resoluunt quod descendentes ex fœminis dicuntur & sunt de linea, idem censuit Rot. decis. 226. n. 3. apud Farin. p. 2. recent. vbi ex Bald. conf. 334. num. 10. lib. 3. ait quod omnes possumus dici de linea Adami.*
- Primò limita quando vocata esset linea recta, tunc enim descendentes ex fœmina non veniunt, *Menoch. conf. 326. n. 83. Fusar. de substitut. 347. n. 7.*
- Secundò limita quando testator tacite, vel expressè habuit mentem conseruandi bona in agnatione, nam tunc nec fœminæ nec descendentes ab eis venirent in vocatione de linea, *Menoch. conf. 625. n. 2. Fusar. d. q. 347. n. 5.*
- Tertio limita quando agitur de bonis feudaliibus, vel habentibus annexam iurisdictionem, & dignitatem, nam cum de iis non sit capax fœmina illa, non veniret sub nomine lineæ, *Ruin. conf. 108. n. 7. lib. 1. Menoch. conf. 205. num. 34. Fusar. d. quest. 347. num. 8.*
- Quarto limita quando testator proprias filias exclusit, quia tunc neptis ex filio non diceretur de linea testatoris, ita *Cephal. conf. 413. num. 5. Menoch. conf. 205. num. 32. & conf. 585. n. 19. Peregr. de fideicom. art. 26. num. 30. in fine, Fusar. d. q. 347. n. 39.*
- Quinto limita quando testator vocauit masculos per lineam masculinam descendentes, quia tunc etiam masculi ex fœminis descendentes non venirent, *Molin. de primogen. lib. 1. cap. 1. num. 69. Menoch. conf. 802. num. 81. Fusar. d. q. 347. num. 32. Rot. decis. 203. num. 5. apud Farin. p. 2. recent. etiam quod vocati essent solum descendentes ex linea masculina, Cephal. conf. 239. n. 7. & conf. 581. n. 12. Peregr. d. art. 26. num. 4. & num. 29. in fine, Fusar. d. q. 347. n. 33.*
- Sexto limita vbi testator habuit sensum vt bona in familia conseruarentur, tunc enim fœminæ omnino & descendentes ab eis essent exclusi, *Crauet. conf. 656. num. 8. Menoch. conf. 379. num. 30. & conf. 625. num. 1. Peregr. d. art. 26. num. 29. circa fin. & num. 30. Fusar. d. quest. 347. num. 42. vbi num. seq. dicit quod sicut è contra quando substitutio non est facta pro conseruandis bonis in agnatione, vel est substitutus is, qui agnationem conseruare non potest, vt pia causa, fœmina veniret.*
- L I N E A** paternæ appellatione non veniunt descendentes ex fœmina ab eodem patre procedentes, *Ruin. conf. 141. num. 21. lib. 5. Peregr. d. art. 26. in fine, Fusar. d. quest. 347. n. 49. Ratio est, quia*

vt dicit *Curt. l. un. conf. 5. num. 24. & 29.* per fœminam rumpitur linea paterna, & ab ea incipit agnationis origo, *l. Iuriconsultus, §. agnationis, ff. de gradibus*; est enim fœmina finis propriæ familiæ, *l. pronuntiatio, §. fin. ff. de verbo. significat.* Aduertere tamen idem esse dicere de linea paterna, & de paterna parte, vt fuit dictum in Mediolanen. iurispatronatus 28. Nouembris 1616. coram R. P. D. Pirouano, impressa per Viuian. post praxim Iurispatronatus, *decis. 71. n. 3. & in eadem coram eodem 30. Octobris 1617. ibid. decis. 73. num. 4.*

- 22 **L I N E A** appellatione veniunt naturales ad fideicommissum, ita *Cephal. conf. 591. Peregrin. de fideicom. art. 22. num. 80. in fine, Fusar. de substitution. q. 347. num. 1. cum seqq.* declarantes id non procedere in illis casibus in quibus filiorum appellatione non veniunt naturales, dum arguunt à vocatione filiorum ad vocationem linæ; adduntque spurios, & odibiliter natos non venire in vocatione linæ, quod etiam tradunt *Hieron. Gabr. conf. 195. num. 5. vol. 1. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 13. n. 52. & seq. & n. 73.* quos refert *Aloys. Ricc. in praxi rerum fore eccles. resolut. 185. n. 2.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Litis appellatione vbi simpliciter profertur in constitutione procuratoris venit lis præsens, & non futura.*
- 2 *Instantia, & ius venit litis appellatione.*
- 3 *Litis motæ appellatione venit solum contestata.*
- 4 *Litis appellatione venit solum controuersia iudicialis.*

Lis.

APPELL. CXXXVI.

- 1 **L I T I S** appellatione ibi simpliciter profertur in constitutione procuratoris venit lis præsens, & non futura, *l. item §. sed si, ff. quod cuiusque vniuersitatis nomine, Ioseph. Ludon. Perus. decis. 37. à num. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. §. 5. sub num. 21. & num. 33. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 145. num. 12. cum seqq.* nisi procurator habeat generale mandatum secundum *Flamin. de resignat. benefic. lib. 9. q. 16. n. 17.*
- 2 **L I T I S** appellatione venit instantia & ius, secundum *Doct. in l. postquam liti, C. de pactis, Pute. decis. 407. n. 1. lib. 2. in correctis.*
- 3 **L I T I S** motæ appellatione venit solum contestata, *cap. ex parte 30. de verbor. signif. Bart. in l. causas, C. de transact. in lect. 2. Marant. de ordine iudic. p. 5. tit. & omnia fiant durante instantia, n. 64. Surd. de aliment. tit. 1. quæst. 8. num. 4. Cabed. Lusit. decis. 15. n. 10. p. 2. Parens meus in comment. ad Ordin. Reg. Lusitanar. lib. 3. tit. 20. §. 7. n. 3.*
- 4 **L I T I S** appellatione venit solum controuersia iudicialis, *l. causas, vel lites. C. de transact. Corn. conf. 267. In hac consultatione, num. 18. vers. & licet appellatione, lib. 4. quem refert Cardin. Tusch. præct. conclus. tom. 5. lit. L, concl. 379. num. 1. vbi num. 4. per l. liti nomen. ff. de verb. signif. & Abb. conf. 43. Videtur, num. 1. lib. 1. subdit quod liti nomen importat omnem actionem tam personalem quam realem.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Maiores in dubio appellatione intelligitur ætate, nisi verba repugnent*
- 2 *Verb. Maior natus, ostendunt disponentem intellexisse de seniore, & ætate maiore.*
- 3 *Maior masculus vbi vocatus esset solum maior natus veniret.*
- 4 *Maiores appellatione propriè sumpta, tantum continetur ultra tritauum.*
- 5 *Maiores appellatione non veniunt transfuersales quantumcunque sint antiqui, sed solum ascendentes à tritauo supra.*

Maior, Maiores.

APPELL. CXXXVII.

M A I O R I S in dubio appellatione intelligitur ætate, nisi verba repugnent, quia verba potius de naturali maioriæ quàm de accidentali, vel ficta intelligitur, *Alex. conf. 4. Ponderatus, num. 2. & 3. lib. 5. Cardin. Tusch. præct. conclus. tom. 5. lit. M, conclus. 19. num. 3. Stephan. Gratian. disceptat. for. cap. 456. num. 82. & 83. Rebuff. ad l. 2. ff. de verb. signif. verb. Maior, pag. 23. Tirag. in tract. primogen. quæst. 1. num. 11. quem refero Ego ipse in collect. ad cap. quoriet 5. num. 3. de testibus.* Vnde si maior de domo vocetur, intelligitur de maiori ætate, non diuitijs, nec dignitate, vt per *lex. in l. si pater, in fine, ff. de adopt. & in l. cum qui, in princip. ff. de interd. & releg. & in l. semper, in princip. ff. de iure immun. & in cap. maior 34. quæst. 1. & in d. cap. quoriet, resoluunt Paris. conf. 19. num. 125. & conf. 93. num. 32. lib. 2. Ioan. Leccr. in tract. de primogen. lib. 1. quæst. 2. Tirag. d. quæst. 1. num. 10. Cardin. Atlantic. de coniectur. ultim. volunt. lib. 8. tit. 10. sub num. 1. Sim. de Pretis de interpret. ultim. volunt. fol. 329. num. 74. circa fin. & fol. 334. num. 18. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 92. num. 1. & conf. 211. n. 26. & conf. 210. num. 118. Alex. Rauden. de analog. lib. 1. cap. 15. num. 267. & 269. Peregr. conf. 47. num. 16. lib. 2. Honded. conf. 70. num. 12. lib. 2. Fusar. de substitution. quæst. 383. Anton. Monach. Florent. decis. 71. num. 28. Ego ipse, in collect. ad d. cap. quoriet, num. 4. Quæ quidem opinio sine dubio procederet quando vocatus esset maior natus; nam hæc verba, *maior natus*, ostendunt disponentem intellexisse de seniore, & ætate maiore, *cap. lex est 2. dist. 1. qui cum maior natus. ff. de oper. liberi. §. minorem, Instit. de adopt. Socin. Sen. conf. 252. num. 4. lib. 2. Paris. conf. 19. num. 124. cum seqq. lib. 2. Tirag. d. quæst. 1. in fine, Honded. d. conf. 70. num. 13. lib. 2. Prout etiam procederet si vocatus esset maior masculus, quia solum maior natus veniret, vt resoluunt *Sim. de Pretis de interp. ultim. volunt. fol. 329. num. 74. in fine, Fusar. de substitution. q. 356. n. 8.***

M A I O R V M appellatione propriè sumpta, tantum continetur ultra tritauum, *Oldrad. conf. 25. Thema tale est, ver. maiorum, vbi in vers. ad secundum, subdit quod etiam verificatur in patre & auo, Angel. conf. 268. Statutum Dalmatie, in princip. vbi dicit hoc verum de propria significatione, quia propriè ascendentes supra tritauum dicuntur maiores, tritauus verò & alij deinceps dicuntur parentes, refert Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. M, conclus. 21. num. 1. & 2. Rebuff. vbi supra verbo maior, vers. secundo.*

Hh 2 MAIO

5 MAIORVM appellatione non veniunt tranſuerſales quantumcunque ſint antiqui, ſed ſolùm aſcendentes à tritauo, ſuprà l. Iureconſultum. ff. de gradib. Alex. conf. 4. col. 1. lib. 4. Cardin. Tuſch. d. concl. 21. num. 5.

Malefactores.

APPELL. CXXXVIII.

1 MALEFACTORVM appellatione indefinitè à ſtatutis veniunt omnes vniuerſaliter, Alberic. in tract. ſtatut. p. 2. q. 121. num. 11. Sebaſt. Medic. de regul. Iuris, reg. 2. n. 76.

Maritus.

APPELL. CXXXIX.

1 MARTI appellatione in materia fauorabili venit ſponſus de futuro, ſecus in materia odioſa, l. non ſine, vbi Cyn. C. de bonis qua liber. Sanch. de Matrim. lib. 1. diſp. 1. num. 2. verſ. ſed hoc ſanè, vbi num. 4. declarat optimè quando dicatur diſpoſitio fauorabilis, & quando odioſa, & quamuis Cou. de ſponſalib. p. 2. cap. 1. in initio n. 2. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. cap. 51. n. 2. Matien. l. ſingloſ. 6. n. 1. tit. 2. lib. 5. noua Recop. tenuerint omnia Iura loquentia de Matrimonio, & de marito, & vxore, accipienda eſſe quando Matrimonium per verba de præſenti, contractum eſt, quamuis copula ſequuta minimè ſit; tamen ipſe Sanch. vbi ſuprà num. 3. poſt Panorm. in cap. terſio loco, in fine, & ibi Felin. num. 4. de præſumpt. Alex. Carrer. lib. 5. de ſponſalib. cap. 5. Anton. Cuch. lib. 5. inſtit. maior. tit. 10. num. 8. & 9. Auendan. reſp. 10. num. 3. meritò diſtinguit inter materiam fauorabilem, odioſam, aut indifferentem, ita vt in materia fauorabili veniant ſponſalia & ſponſa, matrimonij, ſeu mariti appellatione, in odioſa verò nomine mariti, vxoris, vel Matrimonij, non veniunt ſponſalia contracta per verba de præſenti, nec ſponſi, ipli de præſenti ante conſummationem, in materia denique indifferenti veniant qui contraxerunt per verba de præſenti, ſiue conſummauerint Matrimonium, ſiue non, non autem comprehenduntur ſponſi de futuro.

Marmor.

APPELL. CXL.

1 MARMORIS appellatione in legatis non continetur marmor ſculptum, l. bares. §. 1. ff. de legat. 3. l. 1. de auro & argento leg. Rimin. d. conf. 25. n. 31. Nat. conf. 686. num. 1. lib. 4.

SVMMARIVM.

- 1 Maſculi vbi vocantur ad fideicommiſſum, vel aliam diſpoſitionem, non veniunt ſæmine, imò conſentur excluſa.
- 2 Maſculi ex ſæminis excluduntur quando vocantur maſculi ad fideicommiſſum, vel aliam diſpoſitionem.
- 3 Limita vbi ceſſat ratio agnationis conſeruande, vel quando vocati eſſent maſculi quicunque.

APPELL. CXLI.

1 MASCVLORVM appellatione quando illi vocantur ad fideicommiſſum, vel aliam diſpoſitionem, non veniunt ſæminæ, imò conſentur excluſæ, iuxta reg. l. cum prator, ff. de iudic. l. Gallus. §. nunc de lege. ff. de liber. & poſthum. Rimin. Iun. conf. 371. num. 6. & 7. Menoch. conf. 1099. n. 20. Cardin. Tuſch. prætic. concluf. tom. 5. lit. M, concl. 102. à princip. Fuſar. de ſubſtitut. q. 311. num. 12. Ratio eſt, quia vocatio maſculorum non fit alia ratione, niſi pro conſeruandis bonis in agnatione, Cardin. Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 6. tit. 15. num. 2. Rimin. Iun. conf. 457. num. 9. lib. 4. Sim. de Prettiis de interp. vltim. volunt. fol. 287. num. 5. Cephal. conf. 16. num. 44. Hieron. Gabr. conf. 97. num. 24. lib. 1. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 47. Menoch. conf. 205. num. 13. Surd. conf. 96. n. 30. Honded. conf. 70. n. 39. lib. 1. Card. Tuſch. d. concl. 102. n. 2.

Amplia vt etiam hoc caſu excludantur maſculi ex ſæminis, vt per l. 1. in fine, & l. immuniates, ff. de iure immunit. vbi priuilegia immunitatis conceſſa deſcendentibus maſculis non tranſeunt in maſculos ex ſæminis, reſoluunt Rin. conf. 167. num. 6. lib. 2. & conf. 49. num. 2. verſ. ſed tamen, & conf. 120. num. 8. & 9. lib. 1. Socin. Iun. conf. 69. n. 28. & conf. 116. lib. 3. Alciat. conf. 96. num. 33. cum ſeqq. Nat. conf. 187. num. 9. Tiraq. de iure primog. q. 13. num. 6. Marheſit. ſing. 128. aliaſ 131. Cremenſ. ſing. 20. Crauet. conf. 22. col. vlt. Burſut. conf. 228. num. 92. Cardin. Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 11. tit. 15. num. 2. & de tacit. & ambig. conuent. lib. 23. tit. 13. Laderib. Imola conf. 153. per totum, Decian. conf. 127. num. 15. lib. 3. Hippol. Rimin. conf. 313. num. 31. & conf. 782. num. 42. Sforr. Odd. de compend. ſubſtit. p. 6. art. 4. num. 4. & conf. 6. num. 43. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 5. n. 27. & 45. Chriſtophor. Torniol. conf. 32. per totum, Anton. Gabr. commun. tit. de ſubſtitut. concl. 2. in fine, Menoch. de præſumpt. lib. 4. præſ. 91. n. 5. & conf. 172. n. 12. & conf. 321. num. 136. & conf. 1152. n. 16. & conf. 1177. num. 11. cum ſeqq. & conf. 1228. num. 30. & conf. 1219. n. 16. cum ſeqq. Hieron. Gabr. conf. 116. num. 3. lib. 2. Surd. conf. 317. num. 7. Craſſ. in §. fideicommiſſum, q. 35. n. 3. Alex. Trentaſing. de ſubſtit. p. 4. cap. 7. n. 10. Inſigl. in ſimili tract. cent. 3. q. 58. num. 6. & q. 85. num. 5. Theſaur. Pedam. deciſ. 188. num. 23. Anton. Monach. Florent. deciſ. 52. Gall. de except. ſucceſſ. tit. 4. except. 27. n. 80. p. 2. Ruſtic. in l. cum auu. lib. 6. cap. 16. ff. de condit. & demonſtrat. Card. Tuſch. d. concl. 102. n. 8.

Declara ampliacionem, vt non procedat quando ceſſat ratio agnationis conſeruande, vt quia fideicommiſſum ſit conſtitutum ab extraneo, vel à muliere, vel initium habuit à ſæmina inſtituta, quia tunc maſculus ex ſæmina veniret, ita Rin. conf. 120. n. 13. verſ. quo vero, lib. 1. Socin. Iun. conf. 2. n. 11. & 16. lib. 3. Rimin. Iun. conf. 347. num. 27. & 28. Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 8. tit. 8. num. 20. & 75. Molin. d. cap. 5. n. 49. Surd. conf. 304. n. 14. Rot. deciſ. 150. n. 2. p. 2. diuerſ. Peregr. in tract. de fideicommiſſ. art. 26. num. 27. & conf. 5. n. 13. lib. 1. & conf. 1. n. 33. lib. 5. Menoch. conf. 802. n. 38. cum ſeqq. Gall. d. except. 27. n. 82. cum ſeqq. Ruſtic. d. cap. 16. n. 22. Card. Tuſch. d. concl. 102. num. 10. Rota in Spoletana hæreditatis 12. Martij 1613. coram Patriarcha Manzanedo, impreſſa per Firin. deciſ. 463. n. 8. p. 1. recent. & nouiſſimè in Florentina fideicommiſſi de Cambiis 9. Iunij 1617. coram R. P. D. Duno-zetto, in fine. Vel quando vocati eſſent maſculi quicunque propter illam dictionem vniuerſalem, Ruſtic. d. c. 16. num. 23. cum ſeqq.

SVM

S V M M A R I V M.

- 1 *Massaritia idem important quod suppellectilia, & ideo Massaritiarum appellatione veniunt quaecunque continentur appellatione suppellectilis.*
- 2 *Suppellectilis appellatione veniunt omnia parata mobilia ad usum communem patrisfamil.*
- 3 *Massaritia, mobilia, suppellectilia, & fulcimenta sunt nomina appellatiua.*

Massaritia.

APPELL. CXLII.

- 1 **M**ASSARITIARVM appellatione continentur ea, quaecunque continentur appellatione suppellectilis, & e contra; Massaritia enim idem important quod suppellectilia, *Abb. conf. 88. num. 2. lib. 2. incip. Casus in facto, Dec. conf. 492. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 5. lit. M, concl. 105. num. 1. & 6. Angel. Aretin. in tract. de testament. gloss. 39. num. 1. Durand. de arte testandi in tit. de legat. cont. 53. in fine, Menoch. de presumption. lib. 4. pref. 60. num. 2.*
- 2 *Appellatione verò suppellectilis veniunt omnia parata mobilia ad usum communem patrisfamil. l. 3. cum seq. ff. de suppellect. leg. Abb. d. conf. 88. in princip. vers. sed hoc non obstante, lib. 2. vbi quod veniunt lecti, culcitæ, capse, scamna, & similia. Et quod nomen Massaritiarum, mobilium suppellectilium, & fulcimentorum sint nomina appellatiua collectiua, resoluit Rimin. lun. conf. 116. num. 84. vbi num. 83. subdit quod suppellectilem suam appellant homines bona sua mobilia. Alia vide in verbo suppellectilis, appell. 252.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Ania continetur matris appellatione, quoties ponderatur naturalis affectio.*
- 2 *Matris appellatione non continetur ania in odiosis.*

Mater.

APPELL. CXLIII.

- 1 **M**ATRIS appellatione continetur ania quoties ponderatur naturalis affectio, quia procedunt per eandem rationem, l. iusta, ff. de verbor. signif. l. Nescimus, ff. de negot. gestis, Alex. conf. 198. Perspectis, num. 3. lib. 6. vbi num. 4. ait idè statutum excludens matrem, excludere etiam aniam maternam, refert Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 5. lit. M, concl. 108. num. 1. & 2. Rebuff. in l. iusta interpretatione 201. col. 2. ad med. ff. de verb. signif. Surd. de aliment. tit. 6. quest. 8. num. 14. & 16. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 977. n. 5. Decian. conf. 13. nu. 2. vol. 3.
- 2 *MATRIS appellatione non continetur ania in odiosis, l. lege Julia, §. 1. ff. de ritu nupt. Alexand. d. conf. 198. num. 4. vers. & similiter, Cardin. Tusch. d. conclus. 108. num. 3. Angul. ad leg. Meliorat. l. 1. gloss. 1. n. 2.*

Matrimonium.

APPELL. CXLIV.

- 1 **M**ATRIMONII appellatione propriè non veniunt sponsalia, sed Matrimonium per ver-

ba de præsentì contractum, quamvis copula sequuta minimè sit, *Com. de sponsalib. p. 2. cap. 1. in init. num. 3. & 4. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo laus, num. 128. C. de integ. restit. minor. Gutier. de iuram. confirmat. p. 1. cap. 5. num. 2. Matien. l. fin. gloss. 6. num. 1. tit. 2. lib. 5. noua Recopil. Verùm Sanch. de Matrimon. lib. 1. disp. 1. num. 3. sic distinguit, aut materia est odiosa, aut fauorabilis, aut indifferens, si est odiosa appellatione Matrimonij, non veniunt sponsalia contracta de præsentì ante consumationem, si est fauorabilis, comprehenduntur etiam sponsalia de futuro, si verò est indifferens veniunt sponsalia contracta per verba de præsentì adhuc ante consumationem, non autem per verba de futuro, & citat Panor. in cap. tertio loco, in fine, vbi Felin. num. 4. de præsumpt. Alex. Carrer. lib. 5. de sponsalib. cap. 5. Anton. Cuch. lib. 5. instit. maior. tit. 10. num. 8. & 9. Auendan. resp. 10. num. 3.*

Melioramenta.

APPELL. CXLV.

MELIORAMENTORVM, seu melioratio-
num appellatione propriè veniunt ea, per quæ res efficiuntur melior, dummodo rei ita sint affixa quod efficiantur pars rei, vt per Boer. decis. 44. num. 6. Menoch. conf. 64. num. 5. & 6. obseruantes quod ea quæ non sunt affixa, neque incorporata, prout perticæ, postes, & similia, potius dici debent instrumenta rei, quam melioramenta, refert Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 5. lit. M, concl. 174. num. 3. & 6. Vnde fit vt melioramentorum, seu meliorationum nomine veniant ædificia per Dominum & possessorem facta, tuguria, reparationes necessariae, disboscationes agrorum, & sylvarum, plantationes oliuetorum, vinetorum, & omnium eorum, quæ durationem habent, sic in erigendis, & plantandis salicibus, & cæteris arboribus impensum melioratio dicitur, in fossatis aggeribus, propagationibus vitium, & quorumcunque fructuum quemadmodum in his, & aliis casibus in variis causarum figuris responderunt Neguzant. de pignorb. p. 5. memb. 4. num. 11. Menoch. remed. 15. recup. quest. 39. num. 500. Valasc. de iure emphyt. quest. 25. num. 13. cum seqq. Federic. Scot. conf. 5. Rimin. lun. conf. 242. num. 17. lib. 3. Roland. consil. 28. à num. 1. lib. 1. Causaleau. decis. 44. num. 59. p. 1. & decis. 32. num. 39. p. 2. Ioan. Gare. de meliorat. & expensis cap. 1. num. 8. & 9. & cap. 15. à num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 *Membrum propriè dicitur omne id, quod in corpore nostro distinctam habet operationem.*
- 2 *Digitus non continetur membri appellatione.*
- 3 *Dentes non veniunt membri appellatione.*
- 4 *Auricula siue cartilago auris non venit appellatione membri.*
- 5 *Mamilla femina venit appellatione membri.*
- 6 *Barba hominis non venit appellatione membri.*

Hh 3 Mem

Membrum.

APPELL. CXLVI.

1 **M**EMBRUM appellatione venit propriè illud per quod corpus mouetur ex proprio membri officio; nam omne id, quod in corpore nostro distinctam habet operationem, illud propriè dicitur membrum, putà oculus, aures, nasus, lingua, manus, atque pes, quorum propriè operatio respectuè est videre, audire, odorare, gustare, tangere, & ambulare, *Aristot. de Meteor. Bart. in l. publicorum, num. 13. ff. de publican. Bald. in l. reos, num. 5. de accusat. Clar. §. fin. quest. 69 num. 3. & 16. Plac. de delict. lib. 1. cap. 25. num. 4. Cou. in Clem. si furiosus, p. 3. in initio, num. 8. Iacob. de Gr. ff. in aureis decis. lib. 2. cap. 26. num. 4. Henric. in sum. lib. 14. cap. 8. §. 1. Nau. in man. cap. 27. num. 206. vers. secundo dico, Caball. resolut. crimin. casu 136. num. 16. Farin. in praxi crimin. p. 1. quest. 19. num. 23. cum seqq. Aloys. Ricc. in praxi aurea resolut. 67. Bellet. disquis. clerical. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 5. num. 89. Campan. in diuers. Iuris Canonici rub. 11. cap. 17. num. 111. Cardin. Tusch praetic. conclus. tom. 5. lit. M, concl. 185. num. 1. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 42. num. 11.*

2 **M**EMBRUM appellatione non continetur digitus, ille enim non est propriè membrum nostri corporis, *Bart. in l. 2. num. 13. ff. de public. indic. & in l. non sunt liberi, ff. de statu homin. & cons. 201. Quaritur nunc quid lib. 1. Felin. in cap. Ego N. post num. 1. de inieciur. & in cap. cum illorum, num. 4. de sentent. excom. Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 1. §. 5. vers. per hac quidem, Nau. cons. 1. num. 1. de corpore vii. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 2. Clar. d. quest. 69. num. 3. Rub. Alex. cons. 83. Henric. d. lib. 14. cap. 8. §. 1. in med. Aegid. de Connick de Sacrament. disp. 18. dub. 8. num. 63. Farin. d. quest. 19. num. 24. Aloys. Ricc. d. resolut. 67. num. 3. Bellet. d. §. 5. num. 90. Campan. d. cap. 17. num. 110. Ego ipse d. alleg. 42. num. 19. Cardin. Tusch. d. concl. 185. num. 1. hinc resoluentes quod statutum puniens abscindentem membrum non habet locum in eo, qui abscindit digitum.*

3 **M**EMBRUM appellatione non veniunt dentes, *Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. C, num. 375. Ego ipse d. alleg. 42. num. 36. Campan. in diuersorio Iuris Canon. rub. 11. cap. 17. num. 96. quia non habent proprium & distinctum officium, Marian. Socin. in cap. ad audientiam, num. 200. de homicid.*

4 **M**EMBRUM appellatione non venit auricula, siue cartilago auris, cum necessaria non sit auditui, sed est potius tutela, & ornamentum auris, *Borgas. de irregul. tom. 1. quest. 3. num. 24. vers. sed videtur. Cou. in Clem. si furiosus, p. 3. in initio, num. 8. vers. primum, Nau. in man. cap. 27. num. 223. vers. septimo inferitur, Henric. lib. 14. cap. 8. §. 3. in princip. Aloys. Ricc. d. resolut. 67. num. 2. Bellet. d. §. 5. num. 90. in fine, Campan. in diuers. Iuris Canonici rub. 11. cap. 17. num. 40. Ego ipse d. alleg. 42. num. 39. Contra Sor. de Iustit. lib. 5. quest. 2. art. 1. Maiol. de irregular. lib. 1. cap. 25. num. 5. Farin. d. lit. C, num. 475.*

5 **M**EMBRUM appellatione venit mamilla foeminae, quilibet enim habet per se officium distinctum, sicut quilibet oculus, secundum *Bald. in l. data opera, num. 75. C. qui accusare non possunt, in terminis Aloys. Ricc. d. resolut. 67. num. 4. Mari. Socin. in d. cap. ad audientiam, num. 197. de homicid. Farinac. d. lit. C, num. 373. secus dicentes de mamilla hominis, contra Sayr. de censur. lib. 7. cap. 5. num. 18. existimantem mamillam foeminae non esse membrum, & consequen-*

ter non contraxisse irregularitatem dictam mamillam abscindentem.

MEMBRUM appellatione non venit barba hominis, *Mari. Socin. in cap. ad audientiam, num. 201. de homicid. vbi quod siue barba accipiat pro pillis, siue pro mento, neutro casu potest dici membrum instrumentale, sed solum formale, refert Farin. d. lit. C, num. 374.*

S V M M A R I V M.

1 Mendicantium appellatione de Iure communi, & antiquo veniunt Predicatores, Minores, Eremita S. Augustini, & Carmelitani.

2 Mendicantes, exceptis Minoribus de Observantia & Capucinis, possunt ex dispensatione habere redditus, & possessiones in communi, licet ex regula & Constitutionibus à Sede Apost. approbati illis interdicti fuissent.

3 Mendicantium privilegia retinent Ordines Mendicantes, ac proinde non liberantur Iuribus loquentibus de Mendicantibus, licet privilegio habiles facti sint ad habenda bona in communi.

4 Seruita,
5 Minimi,
6 Iesuati,
7 Patres Societatis IESV,
8 Carmelita Descalceati, } Inter Mendicantes annumerantur.

9 Mendicantium appellatione veniunt omnes alij Ordines, qui post quatuor priores à Sede Apost. instituti sunt.

10 Suspendio lata in Superiores Ordinum Mendicantium, admittentes ad professionem ante annum novitatus, extenditur ad Mendicantes postea creatos.

11 Fratres, quibus est concessa facultas transeundi ad non Mendicantes, si non inuenerint Mendicantes, qui eos vellent admittere, non satisfaciunt si apud Mendicantes olim institutos non admittantur, nisi admitti quoque tentent apud denuò tales creatos.

12 Clem. 1. de Regular. dum statuit professos Ordinum Mendicantium ad non Mendicantes, etiam de licentia Sedis Apost. transeuntes, non posse habere vocem in Capitula, Prioratus, &c. comprehendit Mendicantes etiam postea approbatos.

13 Moniales Ordinum Mendicantium, non comprehenduntur sub dispositionibus loquentibus de Mendicantibus.

14 Canonici Regulares Lateranenses,

15 Canonici Regulares S. Saluatoris,

16 Canonici seculares S. Georgii,

17 Canonici Regulares S. Cru-

- cis Conimbricensis ,
 18 Monachi Cassinenses ,
 19 Monachi Vallis Umbrosæ ,
 20 Monachi Camaldulen.
 21 Monachi Cistercienses ,
 22 Monachi Cistercienses re-
 formati ,
 23 Monachi Celestini ,
 24 Monachi Silvestrini ,
 25 Monachi Congregationis
 B. Mariæ Montis Virginis ,
 26 Monachi S. Basilij ,
 27 Premonstratenses ,
 28 Fratres S. Spiritus in Saxia ,
 29 Carthusienses ,
 30 Fratres S. Hieronymi Hi-
 spaniarum ,
 31 Fratres Eremitæ S. Hiero-
 nymi de Pisis ,
 32 Fratres S. Hieronymi de
 Fesulis ,
 33 Fratres Cruciferi ,
 34 Fratres Ordinis Sanctissimæ
 Trinitatis ,
 35 Fratres S. Mariæ de Mer-
 cede ,
 36 Fratres Militiæ Iesu Chri-
 sti ,
 37 Theatini ,
 38 Clerici Regulares de Som-
 maschia ,
 39 Clerici Regulares Minores ,
 40 Clerici Regulares mini-
 strantes infirmis ,
 41 Clerici Regulares schola-
 rum piarum ,

Participant de
 privilegiis
 Mendicantium.

Participant
 de privilegiis
 Mendican-
 tium.

Mendicantes.

APPELL. CXLVII.

MENDICANTIUM appellatione de Iure communi & antiquo veniunt Prædicatores, Minores, Eremitæ S. Augustini, & Carmelitani; de quibus fit mentio in cap. unic. §. finè, de Relig. domib. lib. 6. sicuti docent L. p. alleg. 44. glos. verbo quolibet, in Clem. 1. de Regularib. Isidor. Moscon. de maiest. militantis Ecclesiæ lib. 1. p. 4. cap. 1. de Regularib. vers. Mendicantes, pag. 514. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo Mendicantes, pag. mihi 67. Azori. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 23. quest. 2. Ludon. Miranda in man. Prælatorum, tom. 1. quest. 11. art. 6. Galganz. de Iure publico lib. 3. tit. 41. & alij plures quos refero Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 77. num. 16. secundum Lugdunen. impressionem.

Quamvis Mendicantium nomine de Iure ij tantum comprehendantur, quibus ex regula, vel Constitutionibus interdictum est habere in communi redditus & possessiones, iuxta text. in cap. unic. §. confirmatos, de relig. domib. lib. 6. si hæc constitutiones à Pontifice sint approbatae, ut intelligit Sanchez. in præceptis Decalogi lib. 6. cap. 7. num. 4. tamen si ex dispensatione habeant redditus & possessiones in communi (prout iam hodie dispensatum est cum om-

nibus Mendicantibus, præter Minores de Observantia, & Capuccinos, in Concil. Trident. sess. 25. de Regularib. cap. 3.) etiam tunc retinent quoad alia omnia privilegia Mendicantium, ac proinde non liberantur Iuribus loquentibus de Mendicantibus, prout tradunt Rebuff. in concord. rub. de Reg. ad Prælat. nomin. facien. verbo Mendicantibus, vers. sicut illi, Fr. Emman. quest. Regul. tom. 3. quest. 52. art. 15. ad fin. Mandos. ad reg. 23. Cancell. quest. 4. num. 4. cum seqq. ubi num. 5. declarat, nisi privilegium dispensans, ut ij Religiosi habeant redditus in communi, contine- ret expressè eos in posterum non fore Mendican- tes.

Præter supradictos quatuor Ordines, qui verè, & Iure communi inspecto Mendicantium nomen for- titi sunt, alij ex particularibus privilegiis verè inter Mendicantes annumerantur, quidam verò de privilegiis Mendicantium participant, de quibus diligenter Ascan. Tamburin. Vallis Umbrosæ Mo- nachus in suo tract. de Iure Abbatum, cæterorum- que Prælatorum tam secularium quàm Regu- larium Episcopis inferiorum, tom. 1. disp. 17. quest. 1. ubi multa circa hanc rem notatu dignissima cu- mulavit.

Servi igitur B. Mariæ inter Mendicantes annu- merantur in Constit. Pij V. quæ incipit Romanus Pontifex, sub die 1. Octobris 1568. quæ est 44. in ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullario nouo, tom. 2. pag. 240. referunt Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. quest. 55. art. 3. & Erasmi. à Cocher. de iurisdic. Ordin. in exemptos p. 1. quest. 17. num. 16.

Minimi S. Francisci de Paula similiter inter Men- dicantes annumerantur à Sixto IV. in constit. 5. in Ordine tom. 1. Bullarij noui, & à Pio V. in sua Con- stit. incip. Apostolica Sedis benignitate sub die 9. No- uembris 1567. in Bullario nouo, tom. 1. Constit. 49. eiusdem Pont. pag. 344.

Iesuati Congregationis S. Hieronymi, verè com- prehendi inter Ordines Mendicantium, eorumque gratiis, & indultis perfrui declaravit idem Pius V. in sua Constit. incip. Romanus, sub die 19. Nouem- bris eiusdem anni 1567. in Bullario nouo, tom. 2. pag. 245. referunt Fr. Emman. d. tom. 1. quest. 55. art. 4. & Azori. d. p. 1. lib. 12. cap. 23. quest. 2.

Societatis Iesv Patres inter Mendicantium Ordines comprehendi voluit idem Pius V. sua Constit. incip. Dam indefessa, sub die 7. Iulij 1571. ut referunt Hieron. Gabr. conf. 27. lib. 1. Fr. Emman. d. tom. 1. quest. 55. art. 5. & tom. 3. quest. 49. art. 1. Azori. d. p. 1. lib. 13. cap. 7. Mari. Muta decis. 2. num. 18.

Carmelitas Descalceatos inter Ordines Mendi- cantes annumerandos esse declaravit Clemens VIII. sua Constit. 101. incip. Romanus Pont. de- cet, sub die 20. Augusti 1603. in Bullario nouo, tom. 3. pag. 147.

Quare iam hodie Mendicantium appellatione non solum veniunt Priores, & principales illi quatuor Ordines Mendicantes, de quibus suprà num. 1. sed etiam omnes alij præcitati, qui postea à Sede Apost. instituti sunt, quia omnes hi verè Men- dicantes sunt, sicuti bene resoluit Sanchez. in præceptis Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 7. num. 117.

Mérito igitur Soar. tom. 5. in 3. p. disp. 31. sect. 6. num. 107. docet suspensionem latam in cap. non solum, & in cap. constitutionem de Regularib. lib. 6. in Superiores Ordinum Mendicantium admittentes ad profes- sionem ante annum nouitiatus, extendi ad Mendi- cantes postea creatos.

Hinc etiam Nau. commento 4. de Regularib. num. 1813. vers. secundo, & Fr. Emman. d. tom. 3. quest. 52. art.

23. tradunt Fratres quosdam, quibus conceſſa eſt facultas tranſeundi ad non Mendicantes, ſi non inuenirent Mendicantes, qui eos vellent admittere, non ſatisfacturos ſi apud Mendicantes olim inſtitutos non admittantur, niſi admitti quoque tentent apud denuò tales creatos.

- 12 Hinc denique prouenit diſpoſitionem *Clem. 1. de Regularib.* ſtatuentis proſcellos Ordinum Mendicantium, ad non Mendicantes etiam de licentia Sedis Apoſt. tranſeuntes, non poſſe habere vocem in Capitulo, Prioratus, adminiſtrationes, officia, &c. comprehendere abſolutè quolibet Mendicantes Ordines, etiam poſt dictam Clement. approbatoſ, & à Sede Apoſtol. inſtitutoſ, vt reſoluit *Azori. inſtit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 14. queſt. 12. verſ. quæres.*

- 13 Reſtat nunc vt videamus, an Moniales præfatorum Ordinum veniant ſub diſpoſitionibus loquentibus de Mendicantibus? In qua *queſt.* licèt afficmare videantur *gloſ. verbo quolibet, in d. Clem. 1.* & ibi *Imol. num. 8. ac Bonifac. num. 56. Lap. alleg. 4. An diſpoſitio, num. 1. 2. & 3.* & ibi *Mundof. in addit. lit. A,* dum exiſtimant diſpoſitionem illius *Clem. 1. de Mendicantibus* loquentem, comprehendere ſceminas Ordinum Mendicantium: tamen negatiua ſententia verior eſt, & ratione probatur; quia ſi Moniales comprehenderentur appellatione Mendicantium, ille minimè defatigarentur in obtinendis priuilegiis communicationum cum Ordinibus Mendicantibus, iuxta *reg. l. 1. ff. ad municip. & l. 1. C. de theſaur. lib. 10.* at conſtat Clementem VII. indulſiſſe Sororibus ſancæ Claræ omnia priuilegia conceſſa, & concedenda quibuſcunque Ordinibus Mendicantibus, vt nobis idonei teſtes ſunt *Fr. Emman. d. tom. 1. queſt. 55. art. 1. & 13. & Aſcan. Tamburin. d. tom. 1. diſp. 17. queſt. 1. ſub num. 49.* pariter atteſtantes Leonem X. indulſiſſe Monialibus Prædicatorum omnia priuilegia conceſſa Ordinibus Minorum, Eremitarum S. Auguſtini, Carmelitarum, & Seruorum B. Mariæ. Igitur, &c. Quare hanc partem negatiuam melius ſuſtinent in terminis præfatæ *Clem. 1. Siueſt. in ſum. verbo Religio 3. queſt. 3. dicto 3. Angel. verbo nouitium, num. 6.* & alij, quòs refert & ſequitur *Sanch. d. lib. 6. cap. 7. num. 117.*

Participantes de priuilegiis Mendicantium qui?

- 14 Canonici Regulæres Lateranenſes participant de priuilegiis Mendicantium, & communicant cum aliis per Bullam Pij V. incip. *Superna diſpoſitionis arbitrio*, ſub dat. 17. Kalend. Septembris 1567. Pontificatus ſui anno II. quæ eſt 41. in ordine Bullarum eiufdem Pont. *tom. 2. Bullarij noui, pag. 228.*
- 15 Canonici Regulæres S. Saluatoris Bononiën. pariter participant de priuilegiis Mendicantium, vt in Bulla Iulij II. incip. *Inter ceteros*, ſub Dat. 4. Nonis Aprilis 1512. Pontificatus ſui anno IX. quæ eſt 30. in ordine Bullarum eiufdem Pont. in Bullario nouo, *tom. 1.*
- 16 Canonici ſeculares S. Georgij in Alga, etiam participant de priuilegiis Mendicantium, vt in Bulla Pij V. incip. *Ex incumbenti nobis*, ſub Dat. 3. Idus Nouembris 1569. Pontificatus ſui anno IV. quæ eſt 92. in ordine Bullarum eiufdem Pont. in Bullario nouo, *tom. 2.*
- 17 Canonici Regulæres S. Crucis Conimbricenſis participant de priuilegiis Mendicantium, vt in d. Bulla Pij V. incip. *Ex ſuperna diſpoſitionis arbitrio*, in Bullario nouo, *tom. 2. pag. 228.*

Monachi Caſſinenſes, aliàs S. Iuſtinæ de Padua, 18 participant de priuilegiis Mendicantium, vt in Bulla Iulij II. quæ eſt 1. in ordine Bullarum eiufdem Pont. in Bullario nouo, *tom. 1. pag. 402.*

Monachi Vallis Umbroſæ, participant de omnibus priuilegiis Mendicantibus conceſſis, vt in dicta Bulla Pij V. incipien. *Ex ſuperna diſpoſitionis arbitrio.* Ex hac Religione (quæ in Etruria nimium creuit, & plurimum floret) Romæ familiariter cognoui Reuerendiſſimum P. D. Horatium Morandium, olim huius Vallis Umbroſæ Congregationis Præſidem generalem, nunc Sanctæ Præſedis de Vrbe Abbatem meritiſſimum, Prælatum ſanè inter omnes, quos viderim, doctrina, & morum integritate celebrem, ingenio promptum, eloquio compositum, & omnium litterarum ſcientia egregiè præditum, qui velut alterum cæleſte Dioſcorum ſyduſ mican- tiſſimo virtutum, & ſapientiæ ſplendore ſanctiſſimam hanc Religionem mirificè illuſtrat.

Monachi Camaldulen. participant quoque de priuilegiis Mendicantium, vt in Bulla Gregorij XI V. incip. *Ex iniuncto nobis*, ſub die 24. Septemb. 1591. Pontificatus ſui anno I. quæ eſt 18. in Ordine Bullarum eiufdem Pont. in Bullario nouo, *tom. 2. pag. 710.*

Monachi Ciſterciën. Congregationis S. Bernardi 21 in Italia Regularis obſeruantia, participant etiam de priuilegiis Mendicantium, vt in Bulla Gregorij XI V. incip. *Romanus Pont.* ſub die 28. Iunij 1592. Pontificatus ſui anno I. quæ eſt in ordine 16. Bullarum eiufdem Pont. in Bullario nouo, *tom. 2. pag. 704.*

Monachi Ciſterciën. reformati Congregationis 22 B. Mariæ Fulienſis, vt in Bulla Sixti V. incip. *Super ſpecula*, ſub Dat. Idibus Nouembris 1587. Pontificatus ſui anno III. quæ eſt 70. in ordine Bullarum eiufdem Pont. in Bullario nouo, *tom. 2. pag. 600.* & in alia Bulla Pauli V. incip. *Diuina diſpoſitione clementia*, ſub Dat. 5. Idus Iulij 1606. Pontificatus ſui anno II. quæ eſt 23. aliàs 18. in ordine Bullarum eiufdem Pont. *tom. 3. Bullarij noui, & in alia quæ ſequitur incip. In ſupereminentiſ*, ſub die 21. Nouembris 1607. Pont. ſui anno II. *cod. tom. 3. pag. 206.*

Monachi Cæleſtini habent participationem pri- 23 uilegiorum Mendicantium, vt in nouiſſima Bulla S. D. N. Urbani VII. ſub Dat. 14. Auguſti 1624. Pontificatus ſui anno II.

Monachi Silueſtrini participant etiam de priuilegiis Mendicantium, vt in Bulla Pauli V. ſub die 23. Nouembris 1606. cum clauſula, *quatenus ſint in vſu, & Conſilij Trident.* vel iplius Congregationis Conſtitutionibus non contrariantur, præter facultatem eligendi conſeruatores, vt refert *Laërt. Cherubin. in rub. Bullæ 36. Pauli III. quæ extat in Bullario nouo, tom. 1. pag. 676.*

Monachi Congregationis B. Mariæ Montis Vir- 25 ginis participant etiam de priuilegiis Mendicantium, vt in Bulla Pauli V. incip. ... ſub die 19. Maij 1611. Pontificatus ſui anno VI. quæ eſt in appendice Bullarij noui *Laërtij Cherubini Conſtit. 1. tom. 3. pag. 46.*

Monachi S. Baſilij participant de priuilegiis 26 Mendicantium, vt in Bulla Gregorij XIII. ſub Dat. Kalend. Nouembris 1579. Pontificatus ſui anno VII. quæ refert *Fr. Emman. in noua collectione priuilegiorum Mendicantium, Bulla 12. eiufdem Pontif.*

Præmonſtratenſes habent communicationem 27 omnium priuilegiorum, tam ſpiritualium quàm temporalium, tam in genere quàm in ſpecie conceſſorum

cessorum Congregationi Sancti Bernardi Ordinis Cisterciensis, Regnorum Hispaniae, ut in Bulla Clementis VII. sub die 20. Septembris 1593. Pontificatus sui anno II. quam refert Fr. Emman. ubi proxime Bulla 10. eiusdem Pont.

28 Fratres Sancti Spiritus in Saxia, participant de privilegiis Mendicantium, ut in Bulla Sixti V. incip. *Exigit*, sub die 13. Augusti 1586. Pontificatus sui anno I.

29 Carthusienses participant quoque de privilegiis Mendicantium, ex privilegio Pij I. prout refert Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. quest. octava.

30 Fratres S. Hieronymi Hispaniarum participant de privilegiis Mendicantium, ex quadam Bulla Pij IV. & alia Sixti V. quas refert Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. quest. 15. art. 9. & demum ex altera Pij V. sub Dat. 17. Kalendis Septemb. 1567. de qua sup. num. 14.

31 Fratres Eremitae S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Pisis, perfruunt omnibus privilegiis Ordinum Mendicantium, ut in Bulla Pij V. incip. *Religionis Zelus*, sub Dat. Romae, die 30. Martij 1571. Pontificatus sui anno V. I. quae est 125. in ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullario nouo, tom. 2. pag. 337.

32 Fratres S. Hieronymi de Fasulis habent participationem, & communicationem omnium privilegiorum, praerogatiuarum, immunitatum, & gratiarum, quibus Fratres Religiosi Conuentuum quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium ubique existentium utebantur, ut in litteris Apostol. Alexandri V. I. sub die 30. Aprilis 1496. & in d. Bulla Pij V. incip. *Ex superna dispositionis arbitrio*, de qua sup. num. 14.

33 Fratres Cruciferi communicant in privilegiis cum Ordinibus Mendicantium, tam concessis quam concedendis, ut in Bulla Gregorij XI V. incip. *Romanus Pontifex*, sub die 12. Iulij 1591. Pontificatus sui anno I. quae est in ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullario nouo, tom. 2. pag. 701.

34 Fratres Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captiuorum prouinciarum Castellae, legionis, & Bethicae, ex privilegiis Leonis X. & Adriani V. I. fruuntur omnibus privilegiis, praerogatiuis, immunitatibus, exemptionibus, &c. concessis quatuor Ordinibus Mendicantium, quibus gratis & exemptionibus concessis, & concedendis per Sedem Apost. locis, & personis Ordinis Sanctissimae Trinitatis dictarum Prouinciarum fruuntur loca & personae eiusdem Ordinis in Regno Portugaliae, per Constit. Pauli III. incip. *Inter curas*, sub Dat. Romae Idus Nouembris 1534. in Bullario nouo, tom. 1. pag. 615.

35 Fratres S. Mariae de Mercede gaudent privilegiis Mendicantium, ut in Bulla Leonis X. sub Dat. Kalend. Augusti 1516. de qua meminit Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. quest. 5. art. 12.

36 Fratres Militiae Iesu Christi Portugaliae reformati, participant de omnibus privilegiis Mendicantium, per supra dictam Bullam Pij V. incipien. *Ex superna dispositionis arbitrio*, sub Dat. 17. Kalend. Septembris 1567. Pontificatus sui anno I. I. quae in ordine 41. Bullarum eiusdem Pont. in Bullario nouo, tom. 2. pag. 228.

37 Theatini gaudent privilegiis Mendicantium per Bullam specialem Clementis VII. incipien. *Dudum pro parte vestra*, sub die 7. Maij 1533. quae est in ordine 38. §. 12. Bullarum eiusdem Pontif. in Bullario nouo, tom. 1. pag. 605.

38 Clerici Regulares de Sommaschia habent communicationem priuilegiorum Mendicantium, ut in Bulla Pauli V. incip. *Ex quo diuina Maestas* sub die 9. Nouembris 1607. Pontificatus sui anno II. I. quae est in ordine 37. §. 1. Bullarum eiusdem Pontif. in Bullario nouo, tom. 3. pag. 226.

39 Clerici Regulares minores participant de privilegiis Mendicantium per viam communicationis, quam habent cum Theatinis, ut in Bulla Gregorij XI V. incip. *Romanus Pontifex*, sub die 18. Februarij 1591. Pontificatus sui anno I. in Bullario nouo, tom. 2. pag. 687.

Clerici Regulares ministrantes infirmis omnium privilegiorum, facultatum, libertatum, indultorum, fauorem tam Mendicantibus quam non Mendicantibus concessorum communicationem habent, ut in Bulla Gregorij XI V. incip. *Illius qui pro grege*, §. 26. sub Dat. Romae apud sanctum Marcum, vndecimo Kalend. Octobris 1591. in Bullario nouo, tom. 2. pag. 706. cum seqq.

Clerici Regulares pauperum Matris Dei scholarum piarum, habent communicationem omnium gratiarum, immunitatum, libertatum, &c. Ordinibus Mendicantium concessarum, ut in Bulla Gregorij XI V. sub die 15. Octobris 1622. Pontificatus sui anno I.

S V M M A R I V M.

- 1 *Mensis ubi absolute fit mentio, triginta dies continentur.*
- 2 *Mensem ubi lex, vel statutum concedens, disponit à quo tempore illum incipere debeat, intelligitur secundum quod occurrit in Calendario.*
- 3 *Mensis ubi profertur ab homine in testamento, intelligitur 30. vel 31. dierum, prout magis ampliatur ultima voluntas.*

Mensis.

APPELL. CXLVIII.

MENSIS appellatione, ubi absolute de illo fit mentio, triginta dies continentur, quia tot diebus luna in circuitu solis remoratur, & ad suas vices reddit, cursumque conficit, l. fin. §. fin. autem dubium, iuncto, §. simili modo, & §. donec tamen, C. de iure delictor. l. si venditor, ff. de adilit. edito, l. adiles autem, ff. eod. tit. l. ubi lex 101. ff. de regul. iuris, ubi Dec. num. 2. & Cagnol. num. 1. Socin. reg. 13. Alex. cons. 114. Visa scriptura, num. 13. lib. 5. Greg. l. 5. tit. 6. part. 6. Meno. h. de arbitrar. casu 50. num. 8. cum seqq. Gonzald. ad reg. 8. Cancel. glos. 11. num. 8. Cald. Pereira de resolution. emphyt. cap. 14. num. 2. & de empt. cap. 4. num. 21. Alexand. Trentasinq. vari. resolut. lib. 2. tit. de dilation. resolut. 21. num. 4. Melch. Phabos Lusit. decis. 51. num. 24. tom. 1. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 5. lit. M, concl. 157. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi. p. 3. alleg. 58. num. 8.

MENSIS appellatione, ubi lex vel statutum concedens illum disponit à quo tempore incipere debeat, ut à die electionis, vel à die per Iudicem assignanda, venit mensis secundum quod occurrit in Calendario, & quod ex illo mense deficit, accipitur de sequenti, & ita habebit mensis ille triginta dies, vel triginta, & vnum, ut in Calendario occurrerit, sic docent glos. fin. in l. 2. ff. de diuers. & tempor.

I i for.

por. praescrip. glos. verbo mensum, in cap. quam sit, de elect. lib. 6. ubi Domin. §. electus, num. 2. & Franch. cod. §. nu. 4. glos. verbo infra mensum in extrauag. suscepti, de elect. tom. XXI l. Rebuff. in concord. rub. de collation. §. praescripti Ordinarij, in glos. verbo sequentibus mensibus, Stat. phil. de litteris gratis sit. de vi & potestate clausul. §. tertio principaliter, num. 2. Roch. de iure patron. verbo honorificum, quaest. §. 1. Lambertin. in simili tract. lib. 2. p. 2. quaest. 1. art. 15. Menoch. d. casu 50. num. 21. cum seqq. Alex. d. cons. 114. num. 10. & 11. vers. & si diceretur lib. 5. Gonzal. d. glos. 11. num. 7. Cardin. Tusch. d. concl. 197. num. 13. Nicol. Gar. de benefic. p. 10. cap. 2. num. 42. cum seqq. Ego ipse de off. io. & potest. Episcopi, p. 1. tit. 1. cap. 4. num. 2. & p. 3. alleg. 58. num. 9.

- 3 **MENSIS** appellatione ubi profertur ab homine in testamento intelligitur 30. vel 31. dierum prout magis ampliatur ultima voluntas, ita Signorol. de Homod. cons. 38. Si queratur, circa med. vers. si vero profertur, ubi in vers. aut in contractibus, subdit quod si mensis proferatur ab homine in contractu est 30. vel 31. dierum, prout mens contrahentium denotat, si de ea appareat, & in fine extendit, ut idem sit si non apparet de mente, quia si adiicitur obligationi principali, & sumitur 30. vel 31. dierum, ut minor sit obligatio, refert Cardin. Tusch. d. concl. 197. num. 8. cum seqq.

S V M M A R I V M.

- 1 Statutum puniens conducentem vinum ex causa mercantiae extra territorium, non habet locum in eo, qui semel unica vice conduxit modicum vinum ad vendendum.
- 2 Statutum loquens de mercatoribus, intelligitur de visitatis & publicis.
- 3 Mercatoris appellatione venit ille, qui locat equos.
- 4 Mercatoris appellatione non venit ille, qui rem emit, ut suo labore, & industria in aliam formam redigat.
- 5 Pistor non venit appellatione mercatoris.

Mercator.

APPELL. CXLIX.

- 1 **MERCATORIS** appellatione non venit ille, qui unicum actum mercatoris fecit, Rero. quaest. 115. num. 4. Bocc. super cap. vi. min. glos. 7. num. 37. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 3. nu. 17. & ideo statutum puniens conducentem vinum ex causa mercantiae extra territorium, non habet locum in eo, qui semel unica vice conduxit modicum vinum ad vendendum, Bald. cons. 495. Ex nullo capite in princip. lib. 1. F. on in. de S. Petro cons. 16. per totum, Alvarant. de ordine iudic. p. 4. dist. 9. num. 62. & Statutum loquens de mercatoribus intelligitur de visitatis & publicis, & qui sint matriculati, & exerceant mercaturam. Si norol. de Homod. cons. 246. vers. item est aduertendum, refert Cardin. Tusch. pract. conc. tom. 5. l. 1. M. concl. 208. num. 1. & 2.
- 3 **MERCATORIS** appellatione venit ille, qui locat equos; Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 4 §. 2. verbo, S' elle n'est marchande, num. 7. Curi. Philip. tom. 2. lib. 1. cap. 1. num. 10.
- 4 **MERCATORIS** appellatione non venit ille, qui rem emit ut suo labore & industria in aliam formam redigat, quia talis dicitur artifex, ita Surd. decis. 313. num. 1. Cardin. Tusch. pract. conc. tom. 1. lit.

A. concl. 519. num. 2. Curi. Philip. d. cap. 1. num. 7. Rebuff. loto infra citando, vers. aduertendum est.

MERCATORIS appellatione non venit pistor; Surd. decis. 35. num. 5. Rebuff. ad l. mercis appellatione 207. vers. muliones ff. de verbor. signif. pag. 663. ubi ait quod pistores, muliones, fullones, sarcinatores, textores, & alij nominati in l. 1. in princip. ff. de tribut. action. negotiatores dicuntur, non tamen mercatores, & in vers. non ergo, in fine, ait ex communi loquendi usu appellatione mercatoris non venire mensularium.

S V M M A R I V M.

- 1 Meretrix dicitur illa, quae palam, ac sine delectu corpus suum prostituit palam, sine quaestu, siue sine eo.
- 2 Meretrix non dicitur illa, quae alicuius amore capta ei sui copiam fecit.
- 3 Meretrix non dicitur illa, quae iam fuisse meretricari desierit.

Meretrix.

APPELL. CL.

MERETRICIS appellatione venit illa, quae palam, ac sine delectu corpus suum prostituit, siue quaestu, siue sine eo, siue in lupanari, siue alio in loco; colliges haec ex Abb. in cap. inter opera, in fine, de sponsalib. ubi ait quod quae palam admisit duos dicitur meretrix, & cons. 2. col. 2. num. 3. & cons. 81. Videtur, num. 3. lib. 2. loquitur de illa, quae in domo sua omnibus volentibus se prostituit, licet non in publico, Alberic. in d. dictionar. verbo meretrix, Alexand. cons. 157. in fine, num. 3. lib. 5. & cons. 99. num. 10. lib. 6. Cou. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 11. num. 4. Anton. Gom. ad 1. 62. Tauri, num. 3. Permond. de publicis concubinar. verbo concubinam dimittat, num. 10. cum seqq. Menoch. de arbitrar. casu 102. num. 7. & casu 318. num. 4. Mascard. de probation. conc. 1066. à num. 4. Ataten. l. 10. glos. 4. num. 1. lit. 3. lib. 5. nona Recopilat. Farin. in praxi crimin. quaest. 136. num. 76. cum seqq. & consil. 33. num. 30. ubi addit. lit. R. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 135. num. 8. Cardin. Tusch. pract. conc. tom. 5. lit. M. cons. luf. 211. à num. 1. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 95. num. 8. & 9.

MERETRICIS appellatione non venit illa, quae peccatum aliquod occultum cum aliquo commisit, vel alicuius amore capta ei sui copiam fecit, ita Rossi. in tit. de plur. violent. num. 67. & in tit. de rapto mulier. num. 9. Menoch. cons. 18. num. 18. Ioseph. Sesse d. decis. 95. num. 10. Rota in Romana filiationis 10. Decembris 1612. coram R^{mo} D. meo Pirouano, impressa per Farin. decis. 444. num. 2. p. 1. recent.

MERETRICIS appellatione non venit illa, quae iam fuit, si meretricari desierit, Ioseph. Ludovic. conc. 64. col. 4. vers. fallit quando, quem refert Farin. fragment. crimin. p. 2. lit. M, num. 396.

S V M M A R I V M.

- 1 Mei appellatione venit illud, cuius dominium habeo.
- 2 Mei appellatione venit id, quod commune est, nisi sit materia statuti, seu odiosa, & stricta.

3 Descendentes omnes veniunt ex communi
vfu loquendi appellatione Meorum.

Meum.

APPELL. CLI.

1 MEI appellatione venit illud, cuius domi-
nium habeo, *Bart. conf. 50. Gilius lib. 1. & conf. 87. Matthiolus, lib. 2. Rebuff. ad l. meorum 91. vers. si ve-
ro, ff. de verbor. significat. pag. 399. Roman. conf. 201. Pro
decisione, num. 2. vers. ceterum, vbi num. 3. subdit quod
meum esse dicitur quod mihi debetur si sumus in
materia larga, si verò sumus in materia stricta &
odiosa, propriè dicitur debitum id quod meum non
est, refert *Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 5. lit. M,
concl. 225. num. 1. & 3. vbi num. 7. post Socin. conf. 8.
num. 4. lib. 1. aduertit quod plus importat dicere
rem esse meam, quia intelligitur ratione dominij,
quàm dicere rem ad me pertinere, quia potest veri-
ficari quod pertineat ratione possessionis, Menoch.
conf. 115. num. 60. & conf. 456. num. 6.**

2 Mei appellatione venit id quod commune est, vt
per text. in l. illud, ff. de ritu nupt. & in l. si quis seruos, ff.
de legat. 1. resoluit *Lambertin. de inrepatron. 15. art. 7.
quæst. princip. prima part. primi libri, num. 10. Limita
quando sumus in materia statuti, vel in materia
odiosa, & stricta, quia licet còmunè dicatur meum,
illud non est propriè, sed per fictionem, nisi esse-
mus in materia vltimæ voluntatis in qua fit larga
interpretatio, Abb. conf. 83. Videtur primò, lib. 2. vbi
quod si statutum disponat quod conducentes per
territorium Collis soluant gabellam, non habet locum
in eo qui conduxit per viam communem in-
ter territorium Collis, & S. Geminiani, quæ est
communis territorij, *Bart. conf. 90. Frater, in princip.
lib. 2. vbi quod si statutum disponat quod do-
minus possit accusare damnum dantes, non po-
test habens rem communem solus accusare, quia
non est dominus verè, sed per fictionem, Angel. Are-
tin. conf. 65. Clarum, num. 20. & 21. vers. sed dicitur, vbi
quod accusans de furto quod abstulit granum ac-
cusatoris, non potest obtinere si probat granum esse
commune inter eum qui abstulit, & accusatorem,
quia commune non est meum in materia odiosa,
refert *Cardin. Tusch. d. conclus. 225. num. 9. cum seqq.***

3 MEORVM appellatione, omnes descendentes
veniunt ex communi loquendi vfu, sicut suorum, &
ruorum, ita *Guid. Pape Delphin. decis. 230. Petrus, &
decis. 306. Generale, quem refert Rebuff. ad l. meorum
91. vers. postremo, ff. de verbor. significat. pag. 400.*

SYM MARI V M.

- 1 Miserabilis persona dicitur illa, cuius natu-
ra mouet nos ad miserandum propter fortu-
næ iniuriam.
- 2 Miserabilis dicitur quasi miseræ habilis.
- 3 Miserabilis quis dicatur, arbitrio Iudicis
relinquitur.
- 4 Miserabilium personarum appellatione ve-
niunt pupilli, viduæ, senes decrepiti, &
diuturno morbo fatigati, & alij relati,
num. 5.
- 6 Viduæ & orphani gaudent priuilegio l. vni-
cæ. C. quando Imper. inter pupill. &
vid. etiamsi sint diuites.
- 7 Vidua luxuriosè viuens non continetur in

priuilegiis concessis viduis tanquam per-
sonis miserabilibus.

Miserabiles.

APPELL. CLII.

MISERABILIS persona appellatione, ve-
nit omnis, cuius natura mouet nos ad mise-
randum propter fortunæ iniuriam, *Sigism. Scacc. de
appellat. quæst. 7. num. 138. & dicitur miserabilis, qua-
si miseræ habilis, Rebuff. tom. 1. ad leges Gallie, tract.
de promiss. art. 3. glos. ult. num. 15. vers. ultimo miserabilis,
Scacc. dicto loco. Quis igitur dicatur miserabilis ar-
bitrio Iudicis relinquitur, *Ordin. Reg. Lusitan. lib. 3.
tit. 5. §. 3. apud Hispanos l. 48. tit. 6. part. 1. vbi glos. ma-
gna post med. Guid. Pape quæst. 566. Afflict. decis. 157. à
princip. Benedict. Capra reg. 30. à num. 11. Con. practic.
cap. 6. n. 3. vers. relinquendum, Palat. in repet. cap. per ve-
stras, de donat. inter virum & vxor. notab. 2. num. 12. Ti-
raq. de pia causa in prefat. pag. 5. cum seq. & in l. si vn-
quam, verbo omnia, num. 31. C. de reuocand. donation.
Alich. Grassi. tom. 1. commun. opinion. lib. 3. tit. 12. num. 7.
pag. 399. Menoch. de arbitr. casu 66. & conf. 4-9. num. 5.
Perez l. 1. tit. 1. lib. 3. Ordinam. & l. 13. tit. 3. lib. 2. pag.
212. & pag. 462. cum seq. Mascard. de probation. concl.
1061. & 1065. Azened. l. 9. num. 12 tit. 3. lib. 4. noua Re-
copil. Flamin. Paris. de resignation. benefic. lib. 5. quæst. 6.
num. 139. Sigism. Scacc. A. quæst. 7. num. 138. Bobadil. in
su. politica, lib. 3. cap. 14. num. 75. Alexand. Trentasinq.
vari. resolut. lib. 2. tit. de citation. resol. 2. num. 25. Ber-
nard. Graue. ad pract. Camera Imper. concl. 1. confid. 1.
num. 2. lib. 1. Castill. lib. 9. quotidian. cap. 25. num. 18. Mir-
ia de iurisdic. p. 2. cap. 21. num. 5. D. Barbosa in l. 1. p. 1.
num. 50 ff. soluto matrim. Cabed. Lusitan. decis. 54. num.
8. p. 1. Thom. Valasc. allegat. Iuris tom. 1. allegat. 65.
num. 35.**

MISERABILIVM personarum appella-
tione veniunt pupilli, viduæ, senes decrepiti, &
diuturno morbo fatigati, *Alex. consil. 122. l. iso pun-
cto, num. 16. vers. & iudicio meo lib. 4. Afflict. decis. 257.
in princip. Roland. à Valle conf. 76. num. 44. lib. 1. Cardin.
Tusch. practic. concl. tom. 5. lit. M, conclus. 273. num. 1.
Item orphani, Azened. d. l. 8. num. 7. tit. 3. lib. 4. noua
Recopil. Marta d. cap. 21. num. 5. Alex. Trentasinq. d. re-
sol. 2. num. 30. quia illis est opitulandum, Cald. Perei-
ra de empr. & vendit. cap. 34. num. 4. Item peregrini,
puellæ nobiles, quæ secundum conditionem viue-
re nequeunt, publici pœnitentes, liberti Ecclesiæ
manumissi, officiales, & seruientes Ecclesiæ, infan-
tes expositi, cæci, mutilati membris, leprosi, carce-
rati, Cruce signati, nouiter conuersi, & alij, quos
refert *Rebuff. tom. 1. ad leges Gallie, tit. de sententi. promiss.
art. 3. glos. fin. in princip. vbi quod multi sunt misera-
biles, quia miseri peccatores, sed non priuilegiati.
Item vidua, Alex. d. conf. 122. num. 15. lib. 4. Roland. à
Valle d. conf. 76. num. 45. Cardin. Tusch. d. conclus. 273.
num. 6.**

Amplia supradictas miserabiles personas dici
etiam quod sint diuites, vt de viduis, & orphanis
agentes ad effectum gaudendi priuilegio, l. unica, C.
quando imper. inter pupil. resoluunt *Novell. de dote p. 9.
priuileg. 12. Roland. d. conf. 76. num. 44. vers. quia respon-
detur lib. 1. Nat. conf. 590. à num. 3. Con. practic. cap. 6.
num. 2. Menoch. d. casu 66. num. 4. Vincent. de Franch.
decis. 100. num. 19. Pacian. conf. 84. num. 25. Thesaur. de-
cis. 177. num. 3. Alex. Trentasinq. d. tit. de citation. resol. 2.
num. 16. D. Barbosa in l. 1. p. 1. num. 50. & 51. ff. soluto
matr. Bernard. Graue. d. lib. 1. concl. 1. confid. 1. num. 4.
cum seqq. Steph. in. Gratian. discept. forens. cap. 182. num.
3. Mari. de iurisdic. p. 2. cap. 21. num. 6. Thom. Valasc.
li. 2. allegat.*

allegat. Iuris tom. 1. alleg. 65. num. 28. Cardin. Tusch. d. lit. M. concl. 273. num. 12.

MISERABILIVM personarum appellatione ubicunque cauetur viduam contineri in priuilegiis concessis eis tanquam miserabilibus, non venit vidua luxuriose viuens, *Tusc. lit. V. singul. 28. Azoued. l. 8. num. 11. & 12. tit. 3. lib. 4. nona Recopil. Curia Philip. p. 1. §. 9. num. 13.*

S V M M A R I V M.

- 1 Molendini appellatione continetur perfectum, & in actu molendi.
- 2 Molendinum dicitur ædificium constructum, cum molis, & macinis, & aliis necessariis ad molendum.
- 3 Molendino vendito ius aquæ, & clusa molendini, ac fistula, & canales comprehenduntur.
- 4 Molendinum est prædium rusticum.
- 5 Fullonus ad pannos fullandum ex communi usu loquendi potest comprehendere molendini appellatione.

Molendinum.

APPELL. CLIII.

- 1 **MOLENDINI** appellatione continetur perfectum, & in actu molendi, ita Bald. in cap. 1. §. si quis de manso, num. 19. de controu. inuestit. quem refert *Tusc. lit. M. sing. 34. in fine*, Molendinum enim dicitur ædificium constructum cum molis, & macinis, & aliis necessariis ad molendum, quia ea, quæ non sunt affixa dicuntur potius instrumenta, idem molendinum sine macinis non est propriè molendinum, sicut nec molendinum destructum, Bald. conf. 107. Cogitavi an molendinum lib. 3. vbi in fine declarat, nisi consuetudo, & obseruantia esset in contrarium, & idem molendino vendito ius aquæ, & clusa molendini, ac fistulæ comprehenduntur, etiam si propter siccitatem molere non possint, Bald. in cap. significante, num. 2. vers. si si vendo molendinum, de rescript. Cardin. Mantie. de iacuis & ambig. conuent. lib. 4. tit. 9. num. 17. Et quod molendinum sit prædium rusticum, aiunt *Tiraq. de retract. lig. §. 1. glof. 7. num. 92. Neguz. de Pignoribus p. 2. memb. 4. num. 144. Gutier. pract. lib. 3. quæst. 91. num. 10. & distinguit Menoch. consil. 1061. num. 7.*
- 5 **MOLENDINI** appellatione, licet propriè veniat ædificium ad macinandum, tamen ex communi usu loquendi potest comprehendere fullonus ad pannos fullandum, Angel. Arretin. conf. 94. In casu contingente, in fine, quem refert Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 5. lit. M. concl. 303. num. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Abbas venit Monachorum appellatione.
- 2 Monachorum appellatione indefinitè veniunt omnes Religiosi.
- 3 Conuersi professi veniunt Monachorum appellatione.
- 4 Moniales veniunt appellatione monachorum quoad ea, quæ sunt proportionabilia.
- 5 Canonici Regulares non veniunt appellatione Monachorum in pœnalibus, & exorbitantibus.

APPELL. CLIV.

MONACHORVM appellatione venit Abbas, vt per Philip. Franc. in cap. sepe, in 6. notab. in fine, de statu Regul. lib. 6. Barr. in l. 4. ff. de stipulat. seru. vbi dicitur quod quando relinquitur Fratribus cap-pa, & Priori Biblia, ipse Prior habebit etiam cappam, Ioan. Andr. in proœm. Decretal. in princip. Panorm. in cap. ult. num. 2. cum seqq. de prinileg. vbi Felin. in princip. Roman. conf. 159. Bertachin. in repertor. verbo Abbas, num. 1. Hippolyt. conf. 9. num. 2. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 1. quæst. 7. per totam, vbi n. 4. post Panorm. & Felin. citatis locis, limitat in materia odiosa. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 3. num. 84. Valenzula conf. 74. num. 59.

MONACHORVM appellatione indefinitè veniunt omnes Religiosi cuiuscunque generis, cap. quod Dei timorem, de statu Regul. Felin. in cap. non dubium, num. 2. de sent. excom. Nau. in man. cap. 27. num. 79. Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. resolut. 112. casu 63. vers. primo, Federic. conf. 25. num. 2. in fine, vers. nec obſtare videtur, & num. 3. in resp. seu consilio, D. Petri de Tuderto ibi inserto, quod etiam comprobat idem Federic. in resp. sua, num. 9. in fine, vers. respondeo, Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 5. lit. M. conclus. 311. num. 4. ad paria enim iudicantur monachi & Canonici Regulares, Signorol. de Homod. conf. 148. In exceptione, in princip. Et quod veniat omnis Religiosus, nisi lex alioquin distinguat, dicit Azou. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 19. quæst. 10.

MONACHORVM appellatione veniunt etiam conuersi professi, quia Monachatus ad sui essentiam non est ordo, neque Ordinem requirit, Calderin. conf. 415. alias 30. de Regularib. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 311. num. 5.

MONACHORVM appellatione veniunt moniales, quoad ea, quæ sunt proportionabilia, Felin. in cap. de monialibus, de sentent. excomm. Fulgos. conf. 121. Paul. Fusc. de Vſitat. lib. 2. cap. 18. num. 62. Menoch. de arbit. casu 421. num. vltim. Flores de Mena vari. lib. 1. quæst. 10. num. 25.

MONACHORVM appellatione in pœnalibus & exorbitantibus non veniunt Canonici Regulares, ita Panorm. in d. cap. quod Dei timorem, num. 2. D. Thom. 2. 2. quæst. 189. art. 8. ad 2. Campan. in diuersorio Iuri Canon. rub. 12. cap. 1. num. 3. Nau. com. 3. de Regul. num. 40. Isidor. Moscon. de maiestate militantis Ecclesiæ, lib. 1. p. 4. cap. 1. de Regularibus, pag. 515. vbi etiam quod sub nomine Monachorum in materia odiosa non veniunt Mendicantes, nec alij Regulares.

S V M M A R I V M.

- 1 Monasterij appellatione propriè venit etiam monialium.
- 2 Monasteriorum appellatione in materia larga, & fauorabili veniunt alia Ecclesia seculares, secus in materia odiosa.
- 3 Monasterij appellatione venit illud spatium quod intra Monasterij septa continetur.
- 4 Monasterij appellatione in exemptione veniunt etiam Monachi, & persona ipsius Monasterij.

Monaste

Monasterium.

APPELL. CLV.

- 1** **M**ONASTERII appellatione propriè venit etiam monialium, ita per *cap. monasteria, de vita, & honest. cleric. & Clem. 1. iuncta glos. 2. de elect. resoluunt Mandos. in prefat. reg. 2. Cancell. num. 6. Flamin. de resignat. benefic. lib. 2. quest. 1. num. 74. & de confident. quest. 27. num. 15.*
- 2** **M**ONASTERIORVM appellatione in materia larga & fauorabili veniunt alie Ecclesiæ seculares, secus in materia odiosa, *glos. verbo monasteriis in Clem. 1. de elect. Gemin. conf. 131. num. 2. & 3. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 5. lit. A2. concl. 338. n. 4. & 5.*
- 3** **M**ONASTERII appellatione venit illud spatium, quod intra monasterij septa continetur, secundum *Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. quest. 46. art. 1. Sanchez. in precepta Decalogi. tom. 2. lib. 6. cap. 17. num. 12. Bonacin. de clausura Religi. f. q. 5. puncto 1. num. 1. Quos refero Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 102. num. 85. secundum Lugdunen. impress.*
- 4** **M**ONASTERII appellatione veniunt etiam monachi & persone ipsius monasterij in exemptione, *Rot. apud Cardin. Seraphin. decis. 1025. num. 10.*

S V M M A R I V M.

- 1 Moneta appellatione continetur tam moneta aurea quam argentea.
- 2 Moneta appellatione in statutis contra cudentes monetam, non venit minima.
- 3 Moneta appellatione in statutis contra ton dentes, vel radentes monetam, non venit falsa moneta.

Moneta.

APPELL. CLVI.

- 1** **M**ONETÆ appellatione continetur tam moneta aurea quam argentea, *glos. verb. nummos, & verbo pecunie in l. 2. C. de falsa monet. Guid. Papa decis. 492. num. 1. appellatione enim pecunie tam aurum quam argentum continetur, l. pecunia, la 2. & 3. ff. de verbor. signif. Si verò quis ex vi contractus tenetur monetam soluere in certa specie, nempe auri, non satisfacit soluendo in specie argenti, *Con. in tract. de veter. numis. collat. cap. 7. §. unic. n. 2. Menoch. conf. 49. à num. 12. Gutier. practicar. lib. 2. quest. 179. num. 2. Cald. Pereira de resolut. emphys. cap. 13. num. 17. Surd. conf. 405. num. 32. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 55. à num. 26. & cap. 94. à num. 65.**
- 2** **M**ONETÆ appellatione in statutis contra cudentes monetam, non venit minima, *Alex. conf. 104. col. 2. vol. 1. Boss. in sua praxi crimin. tit. de falsa moneta num. 4. Tirag. de iudicio in rebus exig. vers. 80. fol. mihi 46. Menoch. de succession. lib. 1. §. 7. num. 37. & 38. Menoch. de arbitr. casu 316. num. 33. Decian. tract. crimin. lib. 7. cap. 27. num. 2. Farinac. in praxi crimin. q. 115. n. 90.*
- 3** **M**ONETÆ appellatione in statutis contra cudentes, vel radentes monetam, non venit falsa moneta, *Cost. in memorab. verbo actus nullus, Menoch.*

d. casu 316. n. 19. cum seqq. Decian. d. cap. 27. n. 14. Surd. decis. 282. num. 18. Vnde statutum loquens de moneta, seu denario, non habet locum in falso, Alex. conf. 104. Statutum loquens, num. 3. lib. 1. vbi subdit, quod si fiat ludus ad diuinandum paria, vel imparia nummorum, & adsint nummi falsi, illi sunt extrahendi, & ille obtinebit qui deductis nummis falsis diuinauerit, refert Card. Tusch. practice. conclus. tom. 3. lit. V, concl. 100. num. 10. & 11.

S V M M A R I V M.

- 1 Mortis appellatione verè & propriè venit mors naturalis, non civilis.
- 2 Mors civilis non equiparatur naturali, nec appellatione mortis venit mors civilis, nisi in casibus à Iure expressis.
- 3 Mortis appellatione venit mors civilis, quando in illa viget eadem ratio, quæ in naturali.
- 4 Mors civilis venit appellatione mortis in dispositione simpliciter loquente de morte, quando ipsa civilis mors quoad id de quo agitur operatur eundem effectum, quem mors naturalis.
- 5 Mortis appellatione venit etiam mors civilis in statuto de lucro dotis per mortem coniugis.
- 6 Mortis appellatione venit tantum mors naturalis, & non civilis, quando sumus in dispositione conditionalis, & in materia fideicommissaria, ut n. 7.

Mors.

APPELL. CLVII.

MORTIS appellatione, putà quando vigore consuetudinis vocatur quis ad bona mortui, & in dubio venit mors naturalis, non verò civilis, *l. ex ea. §. insulam. ff. de verbor. signif. l. sed & si mors. §. tam igitur. ff. de donat. inter virum & uxorem. l. cum pater. ff. de legat. 2. l. Statius. §. Cornelio. & ibi Bart. ff. de iure fisci, l. fin. C. de iis, qui veniant astat. impetr. Oldrad. conf. 284. num. 4. vers. de Abbate, Alex. conf. 139. n. 4. vers. secundo quia, lib. 2. Feder. de Senis conf. 35. num. 1. in fine, vers. praterea cum de morte, laud. Calderin. conf. 376. aliàs 47. de testament. quod duplicatur conf. 465. aliàs 1. qui filij sint legitimi, vbi loquitur in stipulatione concepta in casum mortis, ut de naturali intelligatur, Anchar. conf. 396. In unum casum, n. 3. vbi quod in conditionibus implendis, semper intelligitur de morte naturali, non de civili, & quod usufructus ad vitam relictus non perditur per professionem, Bald. conf. 6. num. 2. vers. nam etiam mors, lib. 4. vbi loquitur in fideicommissaria substitutione, quia si fiat substitutio filio quandocunque decedenti sine filiis, intelligitur de morte vera, & naturali, licet sit gladio, vel ferro causata; multis appellatiuum hoc exornant, Egid. Bellem. conf. 6. n. 10. vers. item quia, vbi quod prouisio beneficii per mortem Titij non verificatur in morte civili, sed debet intelligi de vera, & naturali, Mastrill. Sicilia decis. 283. num. 14. cum seqq. Petr. Lorios. de Iuris apicib. tract. 5. de morte, axiom. 1. 2. & 3. Cros. in l. Gallus, §. & quid si tantum, num. 5. cum seqq. ff. de liber. & posthum. vbi Ioan. Corras. num. 7. & 9. Lancetot. Gauleul.*

le. aut. à num. 7. Ioan. Bolognet. num. 57. cum multis seqq. Fortun. Garc. à num. 40. Lusitan. Casta à num. 7. Sar-
mien. à num. 41. Socin. Iun. à num. 13. Sebast. Medic. in tract. mors omnia soluit, p. 1. à num. 22. Garc. Falcon. reg. 456. Spin. in speculo testam. glos. 13. princ. à n. 32. & glos. 27. à num. 24. Carol. Tapia in autb. ingressi, C. de sacros. Eccles. verbo Sua, cap. 17. Menoch. conf. 388. num. 23. & conf. 536. num. 4. & 5. & consil. 980. num. 13. Fachin. controuers. lib. 1. c. ip. 45. Anton. Fab. lib. 9. coniectur. cap. 3. Peregr. de fideicom. art. 28. num. 62. & 63. & de iure fisci lib. 3. cap. 5. num. 18. Fanus. de lu-
cro dotis circa princ. in cap. incipien. per mortem, n. 13. Azar. l. 3. glos. 2. tit. 4. lib. 5. noua Recop. Gallin. de verb. significat. lib. 3. cap. 20. à n. 33. Cardin. Tusch. pra-
ctice. conclus. tom. 5. lit. M, conclus. 394. à princip. Farinac. fragment. crimin. p. 2. lit. M, num. 362. cum seqq. Castil. quorid. lib. 3. cap. 12. num. 2. cum multis seqq. Surd. conf. 90. num. 23. & 24. Fusar. de substit. q. 430. num. 17. censuit Rot. decis. 543. num. 1. & 2. apud Fa-
rinac. p. 2. recent.

2 Mors ciuilis non æquiparatur naturali, nec ap-
pellatione mortis venit mors ciuilis, nisi in casibus
à lure expressis, glos. verbo mortuus, in cap. placuit 16.
q. 1. & verbo non morte, in cap. susceptum, de rescript. in
6. Oldrad. & Alex. locis supra citatis, Anchar. conf. 438.
Ego autem num. 8. Calderin. conf. 36. quod est 3. in fi-
ne, de rescript. & conf. 264. quod est 2. in fine, de rebu
Eccles. non alien. Pacian. conf. 19. num. 10. lib. 1. Petr. à
Placia in epist. delictor. lib. 1. cap. 23. num. 11. vers. de
morte ciuili, Ludou. Gom. in reg. de impetr. benef. per obi-
tum famul. Cardin. d. q. 5. in fine, Felin. in cap. in præ-
sentia, num. 55. cum seqq. de probation. Boër. decis. 223.
num. 6. Mieres de maioratu p. 2. q. 33. num. 15. Honded.
consil. 62. num. 3. 4. & 5. vol. 1. Nat. conf. 282. n. 8. an-
te fin. vers. vel secundo potest respondere, Phann. de lu-
cro dotis, in rubr. num. 12. Menoch. de success. creat. lib. 3.
§. 21. num. 172. Sim. de Pretis de interpret. ultim. volunt.
fol. 95. num. 8. Surd. conf. 90. num. 23. & 24. Alorf.
Rec. in collect. decis. collect. 531. latè Castil. controuers. 10.
3. ep. 12. à princip. & præcipue num. 23. Card. Tusch.
d. tom. 5. lit. M, concl. 393. à num. 1. Farin. fragment.
crimin. p. 2. lit. M, num. 366. cum seqq. Fusar. de substi-
tut. q. 430. num. 15. Rot. d. decis. 543. num. 1. part. 2.
recent.

3 MORTIS appellatione venit etiam mors ciui-
lis, quando in illa viget eadem ratio, quæ in natu-
rali, nam tunc mortem ciuilem naturali æquiparari
resolunt Socin. Iun. in l. Gallus. §. & quid si tantum,
num. 16. & 17. ff. de liber. & posth. Ludou. Zunt. in
suo responso pro uxore, num. 901. & 905. Cenall. commun.
contra comm. q. 63. num. 1. Alexand. Raudens. de anna-
logis lib. 1. cap. 14. num. 10. Menoch. conf. 388. num. 22.
Honded. conf. 63. n. 40. lib. 1. Farinac. d. lit. M, n. 368.
Fusar. d. quest. 430. num. 18. Castil. d. tom. 3. cap. 12.
num. 15.

4 MORTIS appellatione, vbi dispositio loquitur
simpliciter de morte, venit etiam mors ciuilis
quando ipsa ciuilis mors quoad id de quo agitur
operatur eundem effectum quem mors naturalis,
glos. verbo moriente, & ibi additio margin. in Clem. ne
Romani, §. sanè, de elect. Sanch. de Matrimon. lib. 6.
disp. 17. num. 9. Giouagnon. resp. 85. num. 4. & resp. 89.
num. 4. lib. 1. Fr. Bartholom. de Vecchio in praxi obser-
uanda in admittendis ad Religionis statum nouitiis, disp.
13. dub. 9. num. 5. Camill. Gallin. de verborum significat.
lib. 3. cap. 20. num. 34. Castil. d. cap. 12. num. 25. vt in
societate, quæ morte ciuili finitur, sicut morte na-
turali, l. 1. §. vlt. ff. de bonor. posses. contra tabul. actione.
§. publicatione. ff. pro socio, §. soluitur, Instit. de societ.
Aretin. in §. cum autem, num. 5. Instit. quibus modis

ius patriæ potest. solu. vbi declarat tunc demum
mortem ciuilem operari eundem effectum sicut
mors naturalis, quando sumus in iis quæ iuris sunt,
non sic in iis quæ sunt facti, Villalob. commun. verbo
mors, num. 130. Nat. conf. 282. num. 8. vbi benè de-
clarat quando mors ciuilis operetur, vel non ope-
retur eundem effectum, sicut mors naturalis, & ponit
exemplum in statuto de lucrando dotem, vel dona-
tionem propter nuptias coniugis, quod verificatur,
& habet locum in morte ciuili per ingressum Reli-
gionis, propter quem Matrimonium est dissolu-
tum, Paris. conf. 5. num. 150. lib. 4. Alex. consil. 139.
Viso themate, num. 8. vers. quinto probatur, lib. 2. & conf.
13. in princip. lib. 3. Bossi. in tit. de bonor. publicat. n. 35.
vers. & mors ciuili, Pacian. conf. 19. num. 1. & num. 10.
cum seq. lib. 1. vbi quod habet locum etiam in dispo-
sitione hominis conditionali, Roland. à Valle conf.
97. num. 39. lib. 2. Rumin. Iun. conf. 416. lib. 4. Molin.
de primogen. lib. 1. cap. 13. num. 94. Ascen. Clem. de pa-
tria potest. effectus vlt. num. 3. Cephal. conf. 392. n. 32.
lib. 2. Cardin. Tusch. d. lit. M, concl. 393. num. 25. De-
cian. conf. 86. num. 39. lib. 3. vbi pariter ampliat mor-
tem ciuilem æquiparari naturali, quando in vtra-
que est idem effectus quoad id de quo quæritur,
etiam in casibus à lure non expressis, Honded. conf.
63. num. 20. cum seqq. & num. 35. lib. 1. Menoch. conf.
227. num. 45. & conf. 388. num. 23. Peregr. de iure fisci,
lib. 3. cap. 5. n. 19. Surd. conf. 90. num. 27. Farinac. d.
lit. M, n. 369. Fusar. d. q. 430. n. 14. & 18.

MORTIS appellatione venit etiam mors ciui-
lis in statuto de lucro dotis per mortem coniugis,
Nat. conf. 282. n. 8. Surd. d. conf. 90. num. 10. Farinac.
d. lit. M, n. 370. Tusch. d. concl. 393. n. 9.

MORTIS appellatione venit tantum mors na-
turalis, & non ciuilis quando sumus in dispositione
conditionali, conditio enim purificari debet in ca-
su vero, & non in ficto, l. qui heredi, §. Manius, ff.
de condit. & demonstrat. mors autem ciuilis est mors
ficta, & non vera, l. 1. §. fin. ff. de bonor. posses. contra
tabul. cum aliis allegatis per Surd. d. conf. 90. n. 24. 25.
& 41. Tusch. d. concl. 393. n. 20.

MORTIS appellatione venit tantum natu-
ralis, & non ciuilis in materia fideicommissaria, &
ideo substitutus in casu mortis non admittitur per
mortem ciuilem instituti ex allegatis per Surd. d.
conf. 90. per totum, vbi pluribus hanc probat senten-
tiam, proponit contraria, & illis respondet, refert
Farinac. d. lit. M, n. 372.

MORTIS appellatione, an, & quando veniat
mors naturalis, & ciuilis, latè dixi de locis commu-
nibus Argumentorum iuris, loco 74.

S V M M A R I V M.

- 1 Naturales qui dicantur remissiue.
- 2 Naturalis dicitur conceptus ex consanguineis ante obitum dispensationem, si post eam expeditam natus sit.
- 3 Naturalium è Regnis appellatione, qui veniant remissiue.

Naturalis.

APPELL. CLVII.

NATURALIUM filiorum appellatione qui
veniant attento utroque Iure longum esset in-
uestigare, ideo remitto lectorem ad Oldrad. co. f. 196.
Factum tale est, Alex. conf. 60. Visa legitimatione, lib. 2.
Bald.

- Bald. conf. 206. *Casus talis*, lib. 3. Beroi. conf. 165. in princ. lib. 2. Rimin. lun. conf. 187. num. 82. cum seqq. lib. 2. Duen. reg. 350. ampl. 19. Roias in epist. success. cap. 1. à num. 8. Sarmien. select. lib. 1. cap. 7. à princip. Paleoth. de noth. & spur. cap. 12. 16. 17. & 18. Cou. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 4. num. 2. & §. 5. à num. 1. Anton. Gom. l. 9. Tauri. num. 1. Lara in l. si quis à liberis, in princip. num. 80. ff. de liberis agnosc. Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 11. tit. 9. num. 92. Cost. in l. Gallus. §. & quid si tantum, p. fin. num. 60. ff. de liber. & posth. Mench. illustr. cap. 102. à num. 10. Vin. tom. 1. commun. opinion. lib. 5. tit. 16. pag. mibi 754. Ioan. Garc. de nobilit. glos. 20. à num. 34. Spin. in speculo testament. glos. 15. princ. num. 118. Menoch. de presumpt. lib. 6. pras. 54. n. 4. & conf. 60. num. 3. & conf. 283. num. 10. & conf. 1034. n. 15. Mascard. de probationib. concl. 341. & 799. Surd. de aliment. tit. 1. q. 9. à num. 9. & conf. 177. num. 6. Matron. l. 9. glos. 2. tit. 8. lib. 5. noua Recopilat. vbi Azuned. à num. 1. Henric. in sum. lib. 14. cap. 20. §. 1. ad finem, Peregrin. de iure fisci. lib. 3. tit. 18. Soar. tom. 5. de censur. disp. 50. sect. 2. à num. 4. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 5. lit. M. concl. 10. Mistril. Sicilia decis. 152. n. 7. D. Barbof. in l. 1. p. 4. n. 63. ff. soluto matrim. Cald. Pereira de nomin. embry. q. 21. à num. 4. & quest. forens. in comment. ad §. tam autem in princip. Instit. de inoffic. testam. Valasci. consult. 134. num. 5. cum seqq. Molin. d. luctus tract. 2. disp. 165. & 171. in vers. per subsequens,
- 2 Sanch. de Matrimon. lib. 8. disp. 7. n. 19. vbi resoluunt quod naturalis dicitur conceptus ex consanguineis aut obtentam dispensationem, si post eam expeditam natus sit.
- 3 NATURALIVM, E' REGNIS appellatio- ne qui veniant, vide Perez l. 18. verbo ningun estran- gero, tit. 3. lib. 1. Ordinam. Burg. de Pace, l. 1. Tauri. num. 451. Azuned. l. 19. tit. 3. lib. 1. noua Recopilar. Satz. d. ad pra. licam Bernardi c. p. 56. num. 23. cum seqq. in nouiss. edit. Curia Philipp. tom. 2. lib. 1. cap. 1. num. 37.

Natus.

APPELL. CLIX.

- 1 NATIVVM appellatio- ne venit qui in utero est, vbi tractatur de eius comitudo, l. qui in utero, ff. de statu homin. l. cum pater, ff. de negot. gestis, vel favore testamenti. l. Titius. §. fin. ff. de liberis, & posth. & ita natus pro nascituro aliquando accipitur, l. 1. §. sed si seruus, ff. de ventre inspicien. Rebuff. ad l. nato- rum appellatio, vers. interdum natus, ff. de verb. signif. pag. 436. vbi in vers. natus tamen, per l. quod dicitur, ff. de liber. & posth. ait quod natus dicitur, qui casu matris utero viuus nascitur, qui tamen per tex. ibi, ex professio probat natorum appellatio- ne venire nepotes, quoad remissionem vero tutelae ob multitudinem filiorum & reliqua ciuilia munera non continetur ille, qui in ventre est, l. 2. §. qui au- tem in ventre, ff. de excusat. tutor. Montan. de intel. cap. 35. num. 55. quem refert Parens meus in com- ment. ad Ordin. Regium Lusitan. lib. 4. tit. 104. in prin- cip. num. 4.

Nauis.

APPELL. CLX.

- 1 NAVIS appellatio- ne, licet secundum rectum sermonem contineatur triremis, scapha, & quolibet aliud instrumentum aptum ad nauigan- dum, vt per Alb. conf. 61. num. 7. Siraub. in tract. de

mercat. tit. de Nauibus, p. 1. num. 2. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchat. Sedum erectione cap. 17. n. 87. in confiscationibus tamen illius appellatione non venit scapha, Bald. in l. 3. num. 6. C. de nautico fono- re, Seb. ff. Medic. de regulis Iuris, reg. 5. num. 55. in l. ius.

Necessarius.

APPELL. CLXI.

NECESSARIORVM appellatio- ne qui ve- niant, vide Tiraq. de retract. lig. §. 1. glos. 9. n. 20. quem refert Fusar. de substitut. quast. 374. Beriazol. de clausulis instrumentalib. clausula 7. glos. 12. sub num. 5. vbi ait quod necessariorum appellatio- ne veniunt maritus & affines.

SVMMARIVM.

- 1 Negotiatoris appellatio- ne non venit ille, qui vendit vinum, bladum, oleum, & similia de rebus suis collecta.
- 2 Clericus negotiator non dicitur qui vendit vinum, granum, aut oleum ex redditibus sui beneficij.
- 3 Clericus vendens fructus ex alieno agro con- ducto, quamuis suo semine, suaque indu- stria collectos, dicitur negotiator.
- 4 Negotiatoris appellatio- ne non compren- ditur ille, qui semel tantum emeret, vel venderet.
- 5 Negotiator non dicitur ille, qui emit ani- malia, vt illa pascant in propriis pradiis, & cum pingua facta fuerunt, vel cum partus ediderint, illa, & eorum partus vendat.

Negotiator.

APPELL. CLXII.

NEGOTIATORIS appellatio- ne non venit ille, qui vendit vinum, bladum, oleum, & si- milia de rebus suis collecta, cap. enciens 88. dist. Abb. conf. 6. in fine vol. 1. Roland. conf. 71. num. 11. & 12. vol. 4. Bertachin. in tract. de gabellis, p. 7. quast. 7. col. 4. Molin. de iustis. tract. 2. disp. 342. num. 11. Cened. ad Decretum collect. 37. num. 2. in fine, Ioseph. Ludou. concl. 5. vers. fallit quando, Valasci. conf. 131. n. 6. Beller. disquisit. clericul. p. 1. tit. de emptionibus clericorum, & eorundem bonorum à muneribus publicis, §. 4. in fine, & tit. de exem- ption. cleric. à statutis secularium, §. 3. num. 8. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 13. num. 11. Vnde clericum negotiatorem non dicit, qui vendit 2 vinum, granum, aut oleum ex redditibus sui bene- ficii, merito resoluunt Greg. l. 49. verbo las fran- quezas, tit. 6. part. 1. Bonacof. commun. crimin. p. 2. verbo gabella, fol. 32. verso, Ioseph. Ludouic. tom. 3. commun. opinion. tit. de gabellis concl. unica vers. inferitur decimo, Alexi. in tract. tassa panis concl. 5. num. 29. Marta de Iurisdic. p. 4. casu 3. num. 9. Cabed. p. 2. Aresto 45. Guier. de gabellis q. 93. num. 25. vbi q. 63. num. 68. & 72. secus dicit si vendat fructus ex alieno agro con- ducto, quamuis suo semine suaque industria colle- ctos, Aloys. Rucan. praxi rerum fore ecclesiast. decis. 375. in 1. edit. alias resol. 317. num. 10. in 2. edit. vbi notat non

non dici clericum negotiatorem, vel mercatorem, licet id quod superest, de eo quod vilius ad sui, vel suorum sustentationem emit, iusto pretio tunc currente carius vendat quam emit.

- 4 **NEGOTIATORIS** appellatione non comprehenditur ille, qui semel tantum emeret, vel venderet, l. 1. §. licet, vbi glos. verbo *omne*. ff. de tribut. l. semper. §. *Diuus Adrianus*, cum l. seq. ff. de iure immuni. Greg. l. 1. verbo *mercatores*, tit. 7. part. 5. Salzed. ad Bernard. cap. 58. vers. & *ut huius*, Cened. d. collect. 37. num. 2. in fine; Carol. de Grassis de effectib. clerical. effect. 6. num. 19. Ego ipse d. allegat. 13. num. 11. vers. nec etiam.

- 5 **NEGOTIATORIS** appellatione non comprehenditur qui emeret animalia, ut illa pascat in propriis prædiis, & cum pingua facta fuerint, vel cum partus ediderint, illa & eorum partus vendat, ita Molin. d. tract. 2. disp. 342. num. 14. Carol. de Grassis, d. effect. 6. num. 18. quos refero Ego ipse d. alleg. 13. num. 11. in princip.

S V M M A R I V M.

- 1 **Nepotis** appellatione ex propria significatione venit filius filij.
- 2 **Nepotis** appellatione per improprietatem, & secundum communem usum loquendi veniunt filij fratris.
- 3 **Testator** quando habet filios, vocando nepotes censetur vocare nepotes ex filio.
- 4 **Testator** non habens nisi nepotes ex fratre, de illis intellexisse credendum est.
- 5 **Nepotes** ex fratre veniunt quando testator vocasset fratres, & nepotes suos.
- 6 **Pronepotes** ex propria vocabuli significatione veniunt appellatione nepotum.
- 7 **Pronepos** non venit ubi vocatur nepos ex tali filio natus.
- 8 **Nepotes** ubi extant præferri debent pronepotes.
- 9 **Nepotes** ex fratre quando vocati essent, non veniunt pronepotes.
- 10 **Pronepos** non venit appellatione nepotis, ubi essent coniectura in contrarium.
- 11 **Pronepos** appellatione nepotis non venit in materia correctoria.

Nepos.

APPELL. CLXIII.

- 1 **NEPOTIS** appellatione de propria significatione venit filius filij, ita Dyn. conf. 16. Dili-genter considerata, num. 8. Federic. de Senis conf. 39. Viso puncto, Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 5. lit. N, concl. 44. num. 1. Rot. decis. 542. num. 4. apud Farinac. p. 1. recent. & in Mediolanen. iurispatronatus, 28. No-uembris 1616. coram R. P. D. meo Pirouano, im-pressa per Viuiam. post praxim iurispatron. decis. 71. n. 2. in nouissima impress.
- 2 **NEPOTVM** appellatione non veniunt filij fratris ex sermonis proprietate, sed per improprietatem, & secundum communem loquendi usum, ita Bald. in l. si ania, in ult. notab. & ibi Angel. circa fin. & Dec. num. 12. C. de success. edito, & in l. vxor, in fine, C. qui accusare non poss. Aretin. in §. quarto

gradu, col. 1. Instit. de gradibus, & conf. 37. num. 5. Abb. in cap. per tuas, de probat. & conf. 79. col. 2. vers. respondeo improprie. Felin. in d. cap. per tuas, num. 5. vers. secunda conclusio, Alb. conf. 83. num. 2. Ioan. Ign. in l. dudum, num. 25. C. de contrab. empt. Thom. Ferrar. caut. 52. num. 2. Ioan. Andr. in cap. fundamenta, de elect. lib. 6. Imol. in cap. 2. col. ult. de arbit. Federic. de Senis, d. conf. 39. col. 2. vers. respondeo improprie, Dyn. d. conf. 16. num. 9. vers. praterea posito, Rustic. in l. cum anis, lib. 6. cap. 15. num. 2. ff. de condu. & demonstrat. Alex. conf. 5. Circa primum, num. 10. in fine vers. postremo non obstat, lib. 3. Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. N, conclus. 44. num. 2. & 3. Fusar. de substitutionib. quest. 324. num. 3. cum seqq. Rot. in Mediolanen. iurispatronatus 19. Iunij 1617. coram R. P. D. Pirouano, impressa per Viuiam. post praxim iurispatron. decis. 72. num. 1. in nouissima impress.

Coniectura est testatorem vocare nepotes ex filio, quando haberet filios; tunc enim vocando nepotes non essent vocati nepotes ex fratre, ne ille videatur propriam sobolem excludere, & extraneæ consulere, l. tale pactum. §. fin. ff. de pactis, l. cum acutissimi. C. de fideicom. quare ita tenent Socin. Sen. in l. cum vir, n. 6. ff. de condu. & demonstr. Rustic. d. lib. 6. cap. 15. n. 6. Fusar. d. q. 324. n. 5.

Et è contrà, si testator non haberet nisi nepotes ex fratre, de illis verisimiliter intellexisse credendum est, ut in specie tenent Roman. in l. 2. C. de success. edito. vbi Salicet. & Dec. num. 11. in fine, Imol. in d. cap. 2. in 4. not. de arbit. vbi Dec. num. 4. in fine, Felin. in d. cap. per tuas, num. 7. vers. secundo limita, de probat. Card. Tusch. d. lit. N, conclus. 44. num. 22. Fusar. d. q. 324. n. 6.

Sic eodem modo nepotes ex fratre venirent quando testator vocasset fratres, & nepotes suos; nam intelligeretur de nepotibus ex fratre, ita Bald. in d. l. 1. num. 3. Salicet. num. 2. Paul. de Castro, n. 4. Alex. & Dec. num. 11. idem Dec. in d. cap. per tuas, col. 3. num. 6. vbi Felin. num. 6. vers. & tenendo, de probat. Alex. conf. 32. Consideratis, lib. 4. Fulgos. conf. 68. Matthæus de Perono, Sim. de Pretis de interp. ultim. volunt. fol. 148. num. 103. Rustic. d. lib. 6. cap. 15. n. 3. vers. nisi ex aliquo, Card. Tusch. d. lit. N, concl. 44. n. 18. Fusar. d. q. 324. n. 9. cum seqq.

NEPOTVM appellatione veniunt etiam pronepotes, ex propria significatione vocabuli, ita Bart. in l. 1. §. si quis. ff. de suis & legit. hered. & in l. liberarum, col. pen. vers. quare an appellatione, ff. de verbor. signif. & in l. Gallus. §. instituens, num. 2. vbi Alex. num. 5. vers. ego puto, Socin. Sen. num. 40. & Fortun. Garc. in §. item credendum, num. 13. ff. de liber. & posthum. Ruin. conf. 166. num. 8. lib. 1. & conf. 30. num. 2. lib. 2. & conf. 62. num. 4. lib. 3. Paris. conf. 20. num. 23. lib. 1. & conf. 52. col. 4. lib. 2. Cassan. in consuet. Burgundie rub. 7. §. 10. num. 17. vers. legitimo facit, Cuman. conf. 13. Titius instituit, Gozadin. conf. 59. Crancet. conf. 155. col. 1. in fine, & col. 2. Aliat. conf. 59. n. 3. lib. 9. Cardin. Mantu. de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 8. in fine, num. 24. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de verb. significat. concl. 1. num. 44. Sim. de Pretis de interpret. ultim. volunt. fol. 228. num. 59. Castillon. conf. 26. num. 8. cum seqq. Rebuff. ad l. 220. vers. appellatione etiam nepotis, ff. de verb. signif. pag. 693. Peregr. conf. 59. num. 5. lib. 5. Rustic. d. lib. 6. cap. 13. in fine, & cap. 15. num. 8. Cardin. Tusch. d. lit. N, conclus. 44. n. 4. cum seqq. Fusar. de substitut. q. 313. num. 1. cum seqq. Valenzuela conf. 7. n. 12.

Primò limita quando vocatus est nepos, qui ex tali filio nasceretur, ex Bart. in d. l. Gallus. §. instituens, num. 2. Fusar. d. q. 323. n. 8. vel si testator relationem habuisset

habuisset ad personas ex nepotum tantum, sic Ruin. conf. 117. num. 2. lib. 2. Fortun. Garc. in d. l. Gallus. §. idem credendum, n. 14. vers. unde ego, Rustic. d. lib. 6. cap. 15. num. 12.

8 Secundò limita quando extant nepotes, nam hi præferri debent pronepotibus, maximè quando nepos ab intestato excluderet pronepotem, Port. Imol. conf. 15. Pereg. conf. 59. in fine, lib. 5.

9 Tertiò limita quando vocari essent nepotes ex fratre, quia tunc non venire pronepotes nisi communis usus loquendi aliter se habeat, resoluunt Dec. in d. l. 2. num. 12. Tiraq. de retractu lig. §. 1. gloss. 14. num. 97. Socin. l. un. conf. 125. num. 22. lib. 1. Rustic. d. lib. 6. cap. 15. num. 7. Fusar. d. q. 323. num. 10. & 11.

10 Quartò limita ubi in contrarium essent coniectura, nam tunc non veniret pronepos appellatione nepotis, Corn. conf. 143. lib. 3. Fulgos. conf. 68. per totum, Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 8. num. 24. Cardin. Tusch. d. lit. N, concl. 44. num. 19. Fusar. d. quæst. 323. num. 12. coniectura autem colligi poterunt ex illis, quibus supra dicimus nepotem non venire appellatione filij; unde Bart. in l. liberorum, ff. de verb. signif. dicebat pronepotem venire sub nomine nepotis in casibus in quibus nepos venit filiorum appellatione, quod etiam voluit Alex. confil. 125. num. 11. cum seqq. lib. 5. ubi dicit procedere argumētum affirmatiuè, & propterea non omnes coniecturas, quæ excludunt nepotem vocato filio, excludere pronepotem vocato nepote, sed illas tantum, quæ concludunt, & dicit Castilion. conf. 16. num. 10. difficilius appellatione filij venire nepotem, quam appellatione nepotis venire pronepotem, prout illum refert, Cardin. Tusch. d. lit. N, concl. 44. n. 7.

11 Quintò limita in materia correctoria, in qua non venit pronepos appellatione nepotis, Fulgos. conf. 68. in fine, vers. quibus ex omnibus, Alex. d. conf. 125. in princip. lib. 5. quos refert, Card. Tusch. d. lit. N, concl. 44. n. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Nobiles qui dicantur, ostenditur.
- 2 Nobilitas acquiritur ratione officij dignitatem habentis.
- 3 Nobilis quis dicitur secundum consuetudinem loci, quando talis reputatur.
- 4 Nobilium appellatione in oneribus imponendis, & admissione ad Ordines militares ubi nobilitas requiritur, veniunt etiam nobiles ex privilegio.
- 5 Nobilium appellatione quoad civilem, & politicum statum, veniunt diuites.
- 6 Doctores veniunt nobilium appellatione.
- 7 Illegitimus, seu bastardus non continetur nobilium appellatione.
- 8 Bastardus non dicitur de familia & domo.
- 9 Agnationem non conseruat bastardus.
- 10 Illegitimè nati in Hispania admittuntur ad insignia, nomen, arma, honores, & nobilitatem patris.
- 11 Uxor nobilis plebeio marito nubens non venit nobilium appellatione.
- 12 Plebeius vir uxori nobili nubens non venit nobilium appellatione.

Appell. Iur. Aug. Barbof.

13 Natus ex muliere nobili, patre bastardo, vel plebeio, non est nobilis.

14 Nobilitas à natura non inest, ac proinde non presumitur nisi probetur.

15 Nobilitas potest probari per consanguineos, propinquos, domesticos, & per famam.

Nobilis.

APPELL. CLXIV.

NOBILIVM appellatione veniunt non solum illi, quos propriè nobiles appellamus, scilicet ex generis antiquitate, verum etiam qui Regis beneficio in eius seruitium cooptati, & inter nobiles in ipsius libris descripti reperiuntur, iuxta triplicem, vel quadruplicem nobilitatis diuisionem, de qua Bart. in l. 1. C. de dignitat. lib. 11. Tiraq. de nobilit. cap. 4. cum seqq. Ioan. Garc. in simili tract. gloss. 48. §. 3. à num. 1. Pichard. in tract. de nobilit. communicat. n. 75. cum seqq. Acquirunt enim nobilitas ratione officij dignitatem habentis, vel si à Principe quis nobilitetur, à quo tanquam à fonte procedit ipsa nobilitas, Esther 6. sic honorabitur quemcunque voluerit Rex honorare, Paul. de Castr. conf. 14. col. 2. lib. 2. Tiraquel. d. tract. cap. 6. num. 2. Gam. Lusitan. decis. 322. num. 5. Gardiol. in tract. Hispanica nobilitatu, cap. 4. & 5. Gutier. practic. lib. 4. q. 17. num. 132. cum seqq. Cabed. Lusitan. decis. 78. num. 1. p. 2. Dicitur etiam quis nobilis secundum consuetudinem loci, quando talis reputatur, Socin. conf. 146. num. 3. lib. 1. Tiraq. d. tract. cap. 10. num. 6. Menoch. de arbit. casu 670. num. 40. & de præsumpt. lib. 6. præf. 60. Mascard. de probat. concl. 1094. num. 8. Gutier. d. q. 17. num. 5. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 5. lit. N, conclus. 48. num. 2. & 15.

NOBILIVM appellatione in oneribus imponendis, & in admissione ad Ordines Militares ubi nobilitas requiritur, veniunt nobiles ex privilegio, sicut nobiles à sanguine, dummodo liberi sint à macula Iudeorum, & Sarracenorum, ita Mench. de success. creat. lib. 3. §. 30. num. 256. & 290. cum seqq. Azmed. l. 1. à num. 59. tit. 1. lib. 6. noua Recopil. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 1. §. 1. n. 50. Garc. Gironda de privileg. seu exempt. explicat. n. 829.

NOBILIVM appellatione quoad civilem statum & politicum statum spectat, veniunt diuites, ij enim tantummodo, si vera loquamur, qui diuitiis abundant, nobiles vocantur, l. 3. C. de commerc. & mercat. Tiraq. de nobilit. cap. 3. à princip. Guid. sing. 785. Matien. l. 7. gloss. 4. in princip. tit. 7. lib. 5. noua Recop. Pichard. in tract. de nobilit. communicat. n. 81. Nobilitas enim sine diuitiis sordescit, Guillelm. in cap. Rainuntius, verbo duas habens filiar, num. 131. cum seqq. de testam. Burg. de Pace, conf. 3. num. 44. & conf. 9. num. 6. Adenoch. conf. 116. num. 3. & conf. 126. num. 28. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 13. q. 1. n. 150. & n. seq. subdic familiarium decus & honorem per diuitias conseruari.

NOBILIVM appellatione veniunt Doctores, Alex. conf. 113. Ponderatis, num. 9. vers. in eo etiam concurrebat, lib. 6. Garc. de nobilit. gloss. 48. §. 3. num. 72. Anton. Gom. l. 83. Tauri, à num. 16. Cardin. Tusch. d. lit. N, concl. 48. num. 9. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 78. num. 25. Viui. decis. 255. num. 36. lib. 2. Rustic. ad l. cum aui, lib. 2. cap. 15. num. 108. & 109. ff. de condit. & demonstrat. Fusar. de substitut. q. 407. n. 12. Etiam medici secundum Tiraq. d. tract. de nobilit. c. 34. fore per totum, Cassan. in catalogo gloria mundi, part. 10.

K k confid.

confid. 25. Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 11. tit. 9. num. 7. circa fin. Menoch. d. praf. 78. n. 25. Rustic. d. lib. 2. cap. 15. n. 123.

- 7 **NOBILIVM** appellatione non continetur illegitimus, seu bastardus, Duen. reg. 69. Angel. conf. 30. circa fin. vbi quod appellatione plebeiorum veniunt filij illegitimi nobilium, Gemin. conf. 101. in fin. vers. ad ultimum, & conf. 140. in fine, Anchar. conf. 389. Vsis diligenter, in princip. Card. Tusch. d. lit. N, concl. 48. num. 12. cum seqq. Fusar. de substitut. q. 360. à num. 4. & quæst. 361. num. 18. ait quod nobilium de domo appellatione non veniunt naturales, Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 554. num. 51. Paleosh. de nobilit. & spuris, cap. 27. num. 2. Rojas de success. cap. 15. à princip. Tell. l. 11. Tauri. num. 2. Otalor. de nobilit. part. 4. cap. 2. num. 4. Benedict. Egid. 8 de iure & privileg. honest. art. 13. num. 43. Non enim dicitur de familia, & domo, Card. Mant. de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 20. Spin. in speculo testim. glos. 16. à num. 26. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 4. num. 46. & 47. Menoch. de prafumpt. lib. 4. praf. 88. num. 5. & 13. & conf. 117. num. 51. & seq. Decian. resp. 1. num. 6. lib. 3. Gutier. lib. 2. praf. quæst. 155. num. 1. & 3. Peregr. de fideicommiss. art. 22. num. 83. Peira in simili tract. quæst. 11. num. 201. Honded. conf. 67. num. 16. lib. 1. Farin. in praxi crimin. p. 1. quæst. 13. à num. 53. Crenall. communium contra communes, quæst. 757. num. 47. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 15. à num. 36. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. num. 110. Fusar. de substitut. quæst. 407. num. 66. nec conservat agnationem, l. iure natura, ff. de statu hominum, Tirag. de nobilit. cap. 15. num. 10. cum seqq. Molin. d. cap. 4. num. 45. Bursat. conf. 52. num. 27. & 28. lib. 1. Mantie. d. tit. 12. num. 20. Peregr. d. art. 22. num. 82. Menoch. conf. 117. num. 52. & conf. 181. num. 14. & conf. 266. num. 27. & conf. 345. num. 18. Surd. decif. 249. num. 8. Cald. Pereira in resp. pro Sebastiano Lumpo, num. 14. 49. & 50. Fusar. d. q. 407. num. 65. nec parentis insignia, & stemmata deferre potest, Olan. in amin. lit. B, à num. 9. Ioan. Garc. de expens. cap. 3. num. 21. vers. imò nec arma, Matien. in rub. tit. 1. glos. 1. à num. 126. & l. 7. glos. 2. num. 2. tit. 11. lib. 5. noua Recop. Gutier. praf. lib. 2. q. 155. n. 2. in fine.
- 10 In Hispania verò ex consuetudine illarum partium illegitimè nati admittuntur ad insignia, nomen, arma, honores, & nobilitatem patris, Azuned. conf. 14. num. 27. & 29. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 15. num. 49. Rot. in Pampilonen. Capellanæ 4. Martij 1622. coram bonæ mem. Remboldo.
- 11 **NOBILIVM** appellatione non venit vxor nobilis plebeio marito nubens, l. fin. C. de nupt. l. mulieres. C. de incolis, lib. 10. l. 1. C. de dignitatib. lib. 12. Pichard. de nobilit. communicat. num. 18. Fusar. de substitut. quæst. 352. num. 31. nec plebeius vir vxori nobili nubens, secundum Melch. Phabos Lusit. decif. 17. num. 10. tom. 1. idèd natus ex muliere nobili patre bastardo, vel plebeio non est nobilis, quia imò nobilitas mulieris offuscatur per maritum ignobilem, Staphil. de literis gratia, fol. mibi 121. vers. sed quid si aliquis, Anchar. conf. 389. num. 2. quos refert, Cardin. Tusch. d. lit. N, conclus. 48. num. 10.
- 14 **NOBILIVM** appellatione non veniunt nisi qui se tales probauerint, quia nobilitas à natura non inest, ac proinde non præsuntur nisi probetur, ita Tirag. d. tract. de nobilit. cap. 10. num. 13. Perez l. 6. vers. ex quo inferitur, tit. 2. lib. 4. Ordinam. pag. 798. Mascard. de probation. concl. 1090. Gam. Lusit. decif. 86. in fine, & decif. 322. num. 3. Ioan. Garc. de nobilit. glos. 11. num. 51. & glos. 12. num. 5.

Azuned. l. 4. à num. 23. tit. 2. lib. 6. noua Recop. Menoch. de prafumpt. lib. 6. praf. 60. & conf. 321. num. 11. Valasc. consult. 191. num. 21. Gutier. praf. lib. 4. q. 14. num. 4. Cabed. Lusit. decif. 73. num. 10. part. 2. vbi num. 11. quod nobilitas potest probari per confanguineos, propinquos, & domesticos, & num. 15. etiam per famam, quod pariter tenent, Con. praf. c. 21. num. 7. Cassan. in catalogo gloria mundi, part. 8. confid. 16. Mascard. d. concl. 1090. num. 11. Ioan. Garc. daract. glos. 7. n. 11. & 12. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 47. n. 101.

S V M M A R I V M.

- 1 *Nominis appellatione continetur non solum proprium, sed etiam appellatiuum, & singulare.*
- 2 *Nomina collectiua plurium graduum, & personarum quæ sint, remissiue.*
- 3 *Familia, siue agnatio testatoris continetur Nominis mei appellatione.*
- 4 *Priuilegium concessum Caio, & ijs, qui sunt de nomine suo, intelligitur de familia.*

Nomen.

APPELL. CLXV.

NOMINIS appellatione continetur non solum proprium, sed etiam appellatiuum, & singulare, vt per Ludou. Gom. in reg. de annali, q. 30. num. 6. vbi limitat in dubio, & in pœnalibus. 2 Nomina collectiua plurium graduum & personarum quæ sint, quæ tantum plurium personarum non graduum explicat Fusar. de substitut. quæst. 382. num. 41.

NOMINIS mei appellatione continetur familia, siue agnatio testatoris, vbi ipse in casum contrauentionis voluntatis suæ voluit hæreditatem peruenire ad proximiorum consanguineum de suo nomine, & suis armis, l. patere filium. §. fundum, ff. de legat. 3. vbi glos. verbo nomine, l. cum ita, §. in fideicommissio, ff. de legat. 2. glos. verbo, nomine suo, in l. 15. q. 1. plures, ff. de legat. 3. Nat. conf. 675. num. 3. lib. 4. Vnde priuilegium concessum Caio, & ijs, qui sunt de nomine suo, intelligitur de familia Caij, Alex. conf. 125. num. 6. vers. bene facit, lib. 7. Cardin. Tusch. praf. conclus. tom. 2. lit. D, concl. 220. num. 10.

S V M M A R I V M.

- 1 *Notorij appellatione in dubio intelligitur de notorio facti non iuris.*
- 2 *Notorij appellatione venit omne illud quod aliqua tergiversatione celari non potest.*
- 3 *Notorium dicitur omne id, quod ex actis iudicij constat.*
- 4 *Notorium dicitur delictum commissum, vel confessum in iudicio.*

Notorium.

APPELL. CLXVI.

NOTORII appellatione in dubio intelligitur de notorio facti non iuris, Philip. Franc. in cap. Romana. §. siue autem de appellat. lib. 6. Aldor. commun. verbo notorij appellatione.

NOTO

1 NOTORI appellatione venit omne illud, quod aliqua tergiuerfatione celari non potest, *Clar. §. fin. q. 9. num. 2. Mench. illustr. cap. 2. num. 11. & cap. 20. num. 23. Menoch. de arbitrar. casu 166. num. 4. Card. Tusch. practie. conclus. tom. 5. lit. N, concl. 104. num. 2.* ita ut nulla indigeat probatione, *Bellacomb. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 9. num. 265. pag. mihi 505. Surd. decis. 259. num. 14. & decis. 326. num. 82. Farin. in praxi crimin. p. 1. quæst. 21. à num. 80. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 3. num. 33. quamvis debeat allegari, Vini. d. tit. 9. num. 29. cum seqq. pag. 478. & seq. Mench. illustr. cap. 2. num. 11. Farin. d. q. 21. num. 110.*

3 NOTORI igitur appellatione venit omne illud, quod ex actis iudicij constat, secundum *Tiraq. de retract. lig. §. 36. glos. 2. num. 44. Menoch. remed. 1. recuper. num. 232. & de arbit. casu 166. n. 6. & conf. 100. num. 6. Mascard. de probat. concl. 1101. num. 13. cum seqq. Farinac. d. quæst. 21. num. 14. & quæst. 9. n. 10. Mendez à Castro, d. lib. 3. cap. 15. num. 4. Aldre de relig. discipl. tuenda lib. 1. cap. 5. §. 1. n. 10. ac proinde notorium dicitur delictum commissum, vel confessum in iudicio, *Mascard. concl. 1326. num. 4. Farin. d. q. 21. num. 31. Stephan. Gravian. discept. forens. cap. 141. n. 9. & 10. Aldrete, d. §. 2. n. 11.**

Nouale.

APPELL. CLXVII.

1 NOVALE appellatione venit terra de nouo ad culturam redacta, cuius non extat memoria quod culta fuisset, & sic dicitur ager nunc primùm præcisus, *cap. 1. cap. quid per nouale, de verb. significat. Burf. u. conf. 249. num. 9. Rimin. lun. conf. 142. vol. 2. Mones. de decimis, cap. 4. q. 3. num. 50. Causis in simili tract. de decimis, cap. 11. n. 1. & in sum. iuris Canon. lib. 2. tit. 26. §. nouatium, Rebuff. in l. sylua 30. §. noualis. ff. de verb. signif. pag. mihi 181. Mascard. de probat. concl. 1106. Afsan. Tamburin. de iure Abbatum, disp. 15. quæst. 13. num. 6. Rot. in Conchen decimarum 25. Maij 1601. coram Ortemberg, Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 5. lit. N, concl. 114. num. 1. vbi num. 2. post Abb. conf. 71. col. 1. in fine, cum seq. vers. ager enim, lib. 2. declarat quod si ager vnus pro parte fuit cultiuatus, & maximè pro maiori parte, non potest dici nouale, licet quoad partem non extet memoria hominum quod fuerit cultiuatus.*

Nouerca.

APPELL. CLXVIII.

1 NOVERCA appellatione venit nouerca simpliciter, non autem nouerca magna, seu secundum quid, *Alex. conf. 97. Vifo themate, num. 7. & 8. lib. 2. quem refert Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 92. num. 19.* Ratio est, quia verba in dubio sunt intelligenda simpliciter non secundum quid, *l. hoc legatum, in fine. ff. de legat. 3. l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de verb. obligat. Ruin. conf. 56. in fine, lib. 2.*

SUMMARIUM.

1 Pluralis numeri appellatione venit etiam singularis quando ratio eadem est in vno, quæ in pluribus.

2 *Conditio si sine liberis deficit vno tantum filio relicto.*

3 *Pluralis numerus verificatur in singulari quando sumus in dispositione de futuro conditionali, quia intelligitur quatenus extent.*

4 *Numeri singularis appellatione venit quandoque pluralis.*

5 *Conditio, si sine filio decesserit, verificatur in plurali.*

Numerus.

APPELL. CLXIX.

NVMERI pluralis appellatione venit etiam singularis, quando eadem sit ratio in vno, quæ in pluribus, ita *Paul. de Castro, in l. 1. C. de condit. insertis, Dec. in l. 1. col. 3. C. de pactis, & conf. 50. col. ult. Decian. conf. 64. num. 39. lib. 2. Crauet. conf. 180. num. 3. Probat in l. falsa, §. quid ergo. ff. de condit. & demonstrat. vbi legatis Sticho & Pamphilio si mei erunt cum moriar, vno alienato ad legatarium alter pertinebit, & in l. ait prator, in princip. ff. de negot. gestis, vbi verbum negotia exponitur, siue vnum, siue plura sint, & in l. cum uxori. C. quando dies leg. vbi legato vsufructu uxori & proprietate cum liberos habuerit verificatur vno nato. Facit etiam quia conditio si sine liberis, deficit vno tantum filio relicto, *l. non est sine liberis, ff. de verb. signif. l. pater Seuerinam. §. ita fideicommissio, ff. de condition. & demonstrat. liberes mei. §. cum ita, ff. ad Trebell. l. iubemus. §. sin autem. C. cod. tit. Berro. conf. 110. n. 29. lib. 2. Decian. conf. 64. num. 39. lib. 2. & conf. 93. n. 6. lib. 3. Surd. conf. 557. num. 8. Hieron. Gabr. conf. 117. num. 39. & 40. lib. 1. & conf. 110. num. 4. lib. 2. Menoch. conf. 724. num. 30. Honded. conf. 57. n. 75. lib. 1. & conf. 48. num. 9. lib. 2. Peregr. conf. 35. lib. 3. & de fideicom. art. 38. num. 37. Thesaur. Podam. decis. 148. num. 9. cum pluribus aliis citatis à Fusar. de substitut. q. 401. à num. 1. quibus addo Cardin. Tusch. lit. P, concl. 367. num. 44. Facit denique quod pluralis 3 numerus verificatur in singulari, quando sumus in dispositione de futuro conditionali, quia intelligitur quatenus extent, ita *Alex. conf. 109. super prima; num. 4. & 5. lib. 7. vbi num. 7. subdit quod grauatus restituere quibus voluerit vni tantum potest restituere, nisi ex coniecturis repugnaret mens disponentis, refert Card. Tusch. d. lit. P, concl. 367. num. 42. & 43.***

NVMERI singularis appellatione venit quandoque pluralis, *lib. 2. §. heredes, ff. de iur. & legit. hered. l. si quis ita, vers. si quis filio, ff. de testament. iur. §. si plures, Instit. de legit. agnator. success. glos. verbo filio in l. tuor, l. 3. ff. illo tit. de testam. iur. Cardin. Manic. de coniectur. vltim. volunt. lib. 8. tit. 12. n. 33. Menoch. conf. 158. num. 28. Surd. conf. 247. num. 10.* Vnde similiter si conditio concepta sit in numero singulari, putà, si sine filio decesserit, verificatur in plurali, *Crauet. d. conf. 180. num. 3. Roland. à Valle, conf. 38. num. 47. lib. 4. Rustic. ad l. cum ams, lib. 6. cap. 7. num. 26. ff. de condit. & demonstr. quos refert, Fusar. d. q. 401. n. 10.*

Nuptiæ.

APPELL. CLXX.

NVPTIARVM appellatione continentur primæ, quia secundæ nuptiæ sine adiuncto non cadunt sub vocabulo nuptiarum, *Zabarel.*

Kk 2 conf. 49.

conf. 49. n. 4. verſ. ad ſecundum dicitur, *Sebaſt. Medic. de regulis iuris reg. 4. Singularis ſermo, n. 73. Card. Tuſch. prætic. conſul. tom. 5. lit. N, concl. 161. n. 4. vbi num. 5. cum Caſtren. conf. 309. In iſto facto, in ſue, verſ. quarta facit, lib. 1. declarat quod licet nuptiæ primæ ſint fauorabilioreſ, tamen ſecundæ etiam ſunt fauorabilioreſ, ac proinde legatum factum filiabus cum nupſerint, etiam comprehendit viduas.*

- 2 NUPTIARVM ſecundarum appellatione veniunt tam ſecundæ quam tertię, quartæ, & deinceps, quia reſpectu præcedentium aliæ ſunt ſecundæ, & omneſ poſt primas ſunt ſecundæ, *Alex. conf. 6. Attentia, n. 5. verſ. quia reſpondeo, lib. 7. vbi propterea inferit quod ſtatutum prohibens patri & matri inæqualitatem inter filios primarum, & ſecundarum nuptiarum, comprehendit omneſ nuptias poſt primas, & quod competit actio filiis ex ſtatuto, licet verba ad eos non diriguntur, reſert Card. Tuſch. d. concl. 161. n. 6. Menoch. conf. 4. n. 38.*

Nurus.

APPELL. CLXXI.

- 1 NURUS appellatione propriè continetur pronurus, *l. nurus appellatio 50 ff. de verbor. ſignificat. vbi latè Rebuff. pag. 64. & deinceps in materia admittendæ ſatiffactionis, l. 2. in fine. ff. qui ſatifficare cog. l. nurus. ff. de verbor. ſignif. & in vltimis voluntatibus, l. virilis, §. nurus. ff. de legat. præſt. d. l. nurus, vbi gloſ. Surd. de aliment. tit. 1. q. 38. n. 41. & ubicunque quis non admittitur ad poſtulandum pro nuru, & certis perſonis, l. 1. in fine, ff. de poſtulan. gloſ. verbo nurus, in l. ſi fideiuffor. ff. qui ſatifficare cog. Et ubicunque nurui permittitur donationem fieri ab alio, *l. necnon, §. ſocrus. ff. de donat. inter virum & uxorem. retigit Fuſar. in tract. de ſubſtitut. q. 313. n. 2.**

SUMMARIUM.

- 1 Oblationum appellatione continentur omnia mobilia, & immobilia qua dantur Eccleſiæ, ſive in Eccleſiâ, ſive extra.
- 2 Oblationum ſub nomine veniunt qua offeruntur ad Altare.
- 3 Oblationes dicuntur eleemoſynæ qua offeruntur curatiſ Eccleſiæ, vel Eccleſiæ pro Miſſis, orationibus, vel pro mera eleemoſyna.
- 4 Decima veniunt oblationum appellatione.
- 5 Decima, & oblationes in quo differant, oſtenduntur.

Oblationes.

APPELL. CLXXII.

- 1 OBLATIONVM appellatione continentur omnia mobilia & immobilia, quæ dantur Eccleſiæ, ſive in Eccleſiâ, ſive extra, *cap. cauſa, de verbor. ſignif. Oldrad. conf. 293 in fine, vbi n. 6. verſ. tertio, ſubdit quod veniunt ſub nomine oblationum, quæ offeruntur ad altare, Iſidor. Moſcon. de m. neſt. militanſis Eccleſiæ, lib. 1. p. 3. cap. 3. pag. 466. vbi dicit, quod ſub nomine oblationum continentur omnia quocunque titulo ad Eccleſiam perueniunt, Card. Tuſch. prætic. conſul. tom. 5. lit. O, concl. 11. n. 1. Oblationes enim dicuntur eleemoſynæ, quæ offeruntur Curatiſ Eccleſiæ, vel Eccleſiæ pro Miſſis, orationibus, vel pro mera eleemoſyna, *Lap. alleg. 58. Petr. de Anchæ.**

conf. 48. Quia talia, *Roman. conſil. 344. In caſu propoſita, n. 3. Card. Tuſch. d. concl. 11. n. 4. vbi n. 5. poſt Anchæ. conf. 429. Quæſtio ſaluſ eſt, num. 4. & 5. ait differentiam eſſe inter oblationem & eleemoſynam, quia eleemoſyna fit ſecreto, oblatio verò fit publicè.*

OBLATIONVM appellatione veniunt decimæ, *Lap. alleg. 67. num. 5. verſ. argumentum tamen, Decian. conf. 16. num. 13. lib. 2. vbi ait quod à pari procedunt cum decimis oblationes, Monet. de decim. cap. 3. q. 1. num. 3. vbi quod oblationes, quæ ſunt ad ſacrificium quarundam decimarum veteris legis loco ſubrogatæ ſunt, ipſe tamen cap. 2. num. 9. & 10. obſervat differentiam eſſe inter decimas, & oblationes, quia decimæ ſunt quora pars frugum, & aliorum licitè acquiſitorum debita ex præcepto Eccleſiæ miniſtris, oblationes autem quicquid Deo, vel Eccleſiæ, eiùſve miniſtris voluntariè exhibetur.*

Plura de oblationibus dixi, in tract. de officio, & poteſt. Episcoporum, p. 3. alleg. 80. n. 11. cum ſeqq.

SUMMARIUM.

- 1 Oblationes, & perſonales decima veniunt appellat. oblationum.
- 2 Verbum, oblationes, eſt admodum generale comprehendens omneſ redditus, cuiuſcunque qualitatis ſint.
- 3 Obventiones dicuntur fructus ex re venientes, cuiuſcunque ſint emolumentum.
- 4 Distributiones quotidiana non veniunt appellat. beneficij, ſeu præbendæ.

Obventiones.

APPELL. CLXXIII.

OBUENTIONVM appellatione veniunt oblationes, & perſonales decimæ, quæ dantur diebus, quibus accedunt ad Eccleſiam beneficiati, & ex mortuoriis, & ſimilibus, ita gloſ. verbo obventiones, verſ. licet poſſit dici in cap. ad audientiam, il 1. de Eccleſ. adific. vbi Abb. num. 15. verſ. nam verbum, aſſertit quod verbum, obventiones, eſt admodum generale, comprehendens omneſ redditus cuiuſcunque qualitatis ſint, reſerunt Cardin. Tuſch. prætic. conſul. tom. 5. lit. O, concl. 61. num. 1. G. 7. ad reg. 8. Cancel. §. 7. proœm. num. 200. Accedit quod obventiones dicuntur fructus ex re venientes cuiuſcunque ſint emolumentum, ut per tex. in l. 1. §. exercitorem, iuncta gloſ. verbo obventiones, ff. de exercit. action. reſoluunt Rebuff. in l. frugem verſ. obventiones etiam ff. de verbor. ſignif. Monet. de diſtribut. quotid. p. 1. quaſt. 7. num. 13.

OBUENTIONVM beneficij, ſeu præbendæ appellatione non veniunt distributiones quotidiana, ita *Prob. ad Monach. in cap. unic. num. 52. de cleric. non reſid. lib. 6. Rip. reſp. 2. n. 2. de conſtitut. Gig. conf. 144. n. 18. Monet. d. tract. de diſtribut. quotid. p. 1. q. 7. n. 11. cum ſeqq.*

SUMMARIUM.

- 1 Offenſa appellatione non continetur leuiſ, ſed grauſ.
- 2 Promittens non offendere ſub pænâ, illam non incurrit ob modicam offenſam.

3 Pro

- 3 Promittens non offendere qualitercunque, seu quomodocunque, intelligitur de omni offensa non solum graui, sed etiam leui.

Offensa.

APPELL. CLXXIV.

- 1 OFFENSÆ appellatione non continetur minima, id est, leuis, sed venit grauis, secundum
2 Menoch. de arbitr. lib. 1. quest. 90. num. 30. & seq. Vnde promittens non offendere sub pœna, non incurrit illam ob modicam offensam, ita Bald. conf. 58. vol. 1. Moron. de tregua & pace, quest. 172. per totam. Vulpel. licet aliquantulum dubius, conf. 51. in fine, quos refert Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 5. lit. O, concl. 69. num. 9. & 10. Hippol. Riminald. conf. 61. num. 10. cum seqq. vbi num. 12. subdit quod si in promissione essent verba, non offendere, damnificare, nec offendi, aut damnificari facere, quomodocunque, qualitercunque, &
3 ex quacunque causa, tum per dicta verba sic vniuersalia, intelligeretur etiam de omni offensa sine damno, & non solum graui, sed etiam leui.

SVMMA RIVM.

- 1 Officialis appellatione propriè venit is, qui sub alio ministratiter exercet iurisdictionem.
- 2 Officialis dicitur quasi alterius officium exercens.
- 3 Iurisdictionem non habentes, qui largo modo dicuntur habere officium, veniunt appellatione Officialium, in materia scilicet fauorabili, secus in odiosa, vt nu. 4.
- 5 Statutum prohibens Officiales mercaturam exercere, non comprehendit Officiales largè & improprie sumpti, & qui nullam habent iurisdictionem.
- 6 Actuarius, seu Magistri actorum non comprehenduntur sub statuto, quod de officialium delictis non possit cognoscere, nisi magna Curia.
- 7 Officiales largè sumpti non continentur sub dispositione loquente de Officialibus, quod debeant esse annales.
- 8 Officialis diœcesani appellatione venit Vicarius generalis Episcopi illius diœcesis.
- 9 Officialis, & Vicarius sunt synonyma.
- 10 Officialis verbum simpliciter prolatum, etiam ad foraneum, secundum subiectam materiam est referendum, & num. 11.

Officialis.

APPELL. CLXXV.

- 1 OFFICIALIS appellatione propriè venit is, qui sub alio ministratiter exercet iurisdictionem, sicuti docent Anton. de Butr. conf. 74. num. 3. vbi etiam quod Rectores appellantur Officiales, qui ad particularia officia ciuitatis assumuntur, Car. in rim. 49. Vincent. de Franchis decis. 407. num. 5. p. 1. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 5. lit. O, conclus. 88. num. 1. & 2.
- 2 OFFICIALIS enim ita dicitur quasi alterius officium exercens, secundum Petr. Gregor. in

cap. conuenerit, de officio Ordin. cap. 21. num. 21. Narbona de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 1. num. 15.

Verum lato sumpto vocabulo veniunt etiam non habentes iurisdictionem, qui largo modo dicuntur habere officium, secundum Vincent. de Franch. d. decis. 407. sub num. 5. & Mastril. in tract. de Magistrat. lib. 1. cap. 20. num. 25. & cap. 23. num. 78. & sic continentur coquus, macellarius, seu custos portarum, vt dicit Menoch. conf. 53. num. 7. cum adductis circa coquum per me appellat. seq. num. 3. vbi id declaratur.

Intellige in materia fauorabili, in qua appellatione Officialium continentur Officiales largè sumpti, sicuti tradit Mastril. de Indultis cap. 40. num. 5. post Al. x. quem citat in l. 1. num. 2. ff. de iurisdic. omnium Iudicum, vbi secus dicendum esse ait in materia stricta & odiosa.

Quare sub statuto prohibente Officiales mercaturam exercere non continentur Officiales largè & improprie sumpti, & qui nullam habent iurisdictionem, Bart. in l. auferitur. 5. quod à Præsidente. ff. de iure fisci, Bald. in l. quisquis. C. si certum pet. & conf. 194. vol. 2. Paris. de Puteo de syndicat. in verbo contrahere, sub num. 8. fol. mibi 98. Guillelm. Benedic. in cap. Raynuntius, p. 1. verbo duos habens filios, num. 47. de testam. quorum auctoritate, ita consuluit pro generali thesaurario Regni Neapolitani, Lanar. conf. 43. sub num. 15. & à Ponte conf. 49. num. 54. quos refert & sequitur Mastril. d. tract. de indultis cap. 40. num. 6.

Pariterque sub statuto quod de Officialium delictis non possit cognoscere, nisi magna Curia, prout est prouisum in Regno Neapol. per Constit. Magister iusticiarius, utique non continentur Actuarius, seu Magistri Actorum, vt tenent Prosp. Caran. in d. rim. 49. Foller. in praxi in verbo, audiantur excusatores, num. 138. remissiuè à Ponte in tract. de potestate Proregis tit. 3. de elect. offic. in princ. num. 3. Capiblan. in tract. de auctoritate Baronum, prag. 5. num. 39. nisi proponatur aliquid fauorem respiciens, in quibus terminis credo intelligendos contrarium sentientes, ex quorum numero sunt Tapia, cum quo videtur sentire Mastril. Sicilia decis. 147. num. 25. Anna sing. 48. Camill. Borrell. de præsantia Regis Catholici, cap. 62. num. 62.

Denique sub dispositione quod Officiales debent esse annales non continentur hi, qui largo modo, & improprie dicuntur habere officium absque iurisdictione, vt resoluunt Natt. conf. 58. num. 4. Mastril. de magistratib. lib. 1. cap. 23. num. 78. Capiblan. d. prag. 5. num. 84. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 184. num. 34. quicquid dicant Anna sing. 369. & Amend. in addit. ad Vincent. de Franch. decis. 409. num. 5.

OFFICIALIS diœcesani appellatione venit Vicarius generalis Episcopi illius diœcesis, sicuti docent Anchar. conf. 240. Viso themate, & conf. 341. per totum, Menoch. conf. 51. num. 38. Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. O, concl. 82. num. 2. Sanch. de Matrimon. lib. 8. disp. 27. num. 29.

OFFICIALIS enim & Vicarius sunt synonyma, & idem significant, prout referunt Ioan. Andr. in addit. ad Speculat. in rub. de officio Vicarij. Barbar. in Clem. & si principalis, num. 16. de rescript. Hippol. Riminald. in rub. ff. de officio eius, num. 113. Mandos. in tract. de commission. in commiss. per Breue 28. verbo Vicario, & in reg. 14. Cancel. quest. 6. num. 16. & desumitur ex Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 16. ibi, Officialem, seu Vicarium, &c. Quapropter cum verba hæc eandem significationem, & eundem sensum habeant, Romanæ Curie stylus obseruat, vt in expeditionibus, seu delegationibus ad Italiam, Vngariam,

Dalmatiam, Epyrum, siue Albaniam, Sclauoniam, Cyprium, & Cretam, & partes Orientales, Siciliam, Sardiniam, & Corsicam concernentibus Cancellaria, verbo, *Vicario*, semper vtatur hac formula, *Dilecto filio Vicario Neapolitano, venerabili Fratris nostri Archiepiscopi Neapolitani in Spiritualibus generali*. Sed vltra montes Alpinos, vt in Hispania, Gallia, Germania, Polonia, Anglia, & Africa, Officiales nominantur his verbis, *Dilecto filio nostro Officiali Bracharem*. vt testantur *Mandos. d. verbo Vicario, & d. quest. 6. num. 8. & Sbroz. de Vicario Episcopi, lib. 1. q. 2. num. 10.*

10 Amplia vt non solum verbum, *Officialis*, simpliciter prolatum ad Vicarium generalem sit referendum, sed etiam ad foraneum secundum subiectam materiam, prout colligi videtur ex celebri *glos. verbo obtinentibus, in cap. statutum, in princip. de rescript. lib. 6.* quæ ait dispositionem de Officiali loquentem non solum in principali, sed etiam in foraneo locum habere, per quam *glos. ita interpretatur Ludou. Gomez text. in cap. si annum, §. si verò, de iudic. eod. lib. 6.* dum in comment. ad eundem num. 22. cum seqq. ait verbum *Officialis*, de quo ibi tam de generali, quam de foraneo intelligi debere, itaut sensus sit quod quemadmodum principalis Episcopi *Officialis* potest in ciuitate curatorem minori dare, id similiter Officiali foraneo in rure liceat, cum in *d. §. si verò*, simpliciter illud Officiali facere permittatur, quamuis *Ioan. Andr.* quem sequitur ibi *Gemin. num. 2.* & alij illum text. intelligant solum in generali, nec in foraneo locum habere existiment; & licet *Anstas. Germon.* vir alioquin doctissimus, ad *ninaduersum lib. 1. cap. 7.* paulò post princip. vers. *non idè*, existimet Vicarium generalem non dici simpliciter *Officialem*, nisi adiciatur particula, generalis, seu principalis.

11 Nec pro opinione Germonij facit, *cap. cum nullus, de temporib. Ordinat. lib. 6. & Clem. 2. de rescript.* ex quibus ipse deduct. verbum, *Officialis*, simpliciter prolatum solum ad Vicarium foraneum referendum esse, quod neque eorum verbis comprobatur, neque aliqua verisimili ratione defendi potest; nam ibi Summi Pontifices Vicarium foraneum simplici, *Officialis*, verbo nominarunt, non vt propriam verbi *Officialis* significationem exprimerent, quasi illo verbo non alius quàm Vicarius foraneus regulariter comprehendatur, & ex diuerso generalem Vicarium, principalem officialem, seu Vicarium generalem appellant, non vt significant ad denominandum Vicarium generalem, verbum *Officialis*, sufficiens non esse absque adiectione principalis, aut generalis, sed potius vt palàm, & sine vlla dubitatione percipiatur an de generali Vicario, an verò de foraneo, seu de vtroque loquatur Vnde verbum illud, *Officialis*, appositum in dictis Iuribus de foraneo tantum Vicario accipitur, non quia hoc verbum genuina & propria significatione ad Vicarium foraneum solum pertineat, sed quia ibi Pontifices generalem postea specialiter nominarunt, idè ad eum referri nequit, sed ad foraneum tantum, aliàs enim si simpliciter officialem Episcopi dixissent, tam de Vicario generali, quàm de foraneo loquutos fuisse credendum esset.

dum, licet per artem exerceatur, quod vocatur artificium, in specie tamen, & magis propriè ab illo differt.

3 Coqui an præstent officium, vel ministerium, seu artificium, ostenditur.

4 Declaratur l. legatis 6 §. si ex Officio, ff. de legat. 3.

5 Officiorum diuinorum appellatione qua veniant, ostenditur.

6 Officia deputata alicui Ordini interdicto prohibentur, qua sunt à ministris, ab Ecclesia deputatis, ex eorum officio, & ipsius Ecclesie nomine.

Officium.

APPELL. CLXXVI.

OFFICIORVM appellatione continentur tam beneficia Ecclesiastica, quàm etiam alia munera, non solum publica, sed etiam priuata, licet sint vilia & infima, quia scilicet omnia certa sub se continent ministeria, ad quæ illa obtinens, seu gerens adstrictus, vel deputatus est, vt in beneficiis sunt text. in *cap. 1. iuncta ratione ibi, cum vnum officium vix dignè, &c. de consuetud. lib. 6. cap. cum singula 32. in princip. iuncto §. prohibemus, de prebend. eod. lib. 6.* cum alijs de quibus *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. §. 1. num. 1. cum seqq.* & in muneribus publicis probat text. in *l. 2. ibi, ex ea prouincia in qua officium aliquod gerit, ff. de his quibus vt in dign. l. si quis officium 38. ff. de ritu nupt. & rubricæ omnes pertinentes ad Iudices, seu magistratus tam sacculares, quàm Ecclesiasticos, quæ idè per verbum, officium, concipiuntur, vt patet lib. 1. Digestorum, à iur. de officio Consul. cum seqq. & lib. 1. Decretalium, & Sexti à iur. de officio Archidiaconi, & demum officiorum nomine quoad hoc propositum venire Officium Sacristæ, Camerarij, æconomi, syndici, ostiarij in terminis *Clem. 1. de Regular. tradunt Nau. commento 4. de Regular. num. 24. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 14. quest. 12. vers. quares, Sanch. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 6. cap. 7. num. 127.* ac tandem in muneribus priuatis, etiam vilibus sunt, text. in *l. peculium 65. in princip. ibi, officia seruorum ff. de legat. 1. l. legatis 65. §. si ex officio, iuncta glos. 1. ff. de legat. 3.* communiter recepta ex *Gam. Lusit. decis. 353. num. 1.* prosequuntur latè *Dec. in rub. de officio deleg. num. 3. vbi Sahag. num. 1. Mantu. & Bolognet. in d. rub. ff. de officio eius, a num. 37. cum seqq.**

Cum quibus aduertere oportet quod etsi nomen, *Officium*, sic latè & generaliter sumptum, comprehendat omne ministerium aliàs necessariò adimplendum, licet per artem exerceatur, quod vocatur artificium, vt per *d. glos. 1. in l. legatis §. si ex officio, ff. de legat. 3.* in specie tamen & magis propriè sumptum ab illo differt, vt probat text. in *d. §. si ex officio, l. nominatum 24. ff. de manum. testam.* officium namque in specie significat ministerium quod sine vlla arte exerceatur, vt ostiarij, vestiarij, & similia; artificium verò sumitur pro eo, quod arte, & industria acquiritur, & per eas exerceatur, vt textor, & alij similes, *l. inter artifices ff. de solut. Bologn. in d. rub. ff. de officio eius, num. 39.* In qua propria significatione tractant Iureconsulti de renocatione diminutione, vel augmento legati, quoties sub nomine officij, vel artificij serui legantur, & postea tempore mortis testatoris officium illud, vel artificium mutauerant,

S V M M A R I V M.

- 1 Officiorum appellatione qua continentur.
- 2 Officium latè sumptum comprehendit omne ministerium aliàs necessariò, adimplen-

rant, quod habebant testamenti tempore, & ab eisdem Iureconsultis generalis regula traditur, quod si seruus ex officio ad aliud officium, seu ministerium, vel ex officio ad artificium, aut denique ex officio ad aliud artificium transierit, legatum extinguitur, non ita è conuerso si ex officio translatus fuerit ad officium, d. l. legatus 65. §. si ex officio, vbi glos. verbo officium, & verbo factus est, l. textoribus 61. ff. de legat. 3. d. l. peculium 65. in princip. ff. de legat. 2. l. si cui 12. vers. proinde, ff. quibus modis usufr. amitt. post alios Bologn. d. num. 39. Cuiac. lib. 9. obseruat. cap. 17. col. 2. Qua tamen regula retenta, magnam patitur difficultatem text. in d. l. legatus. §. si ex officio, vers. non idem, ibi, coquus postea factus est, ex verbis §. sequentis, ibi, plura artificia, iuncto, ibi, & alij coqui legati fuerunt, cui consonat text. in l. si quid venditor 18. in fine, ibi, optimum in eo artificium, ff. de adilit. edicto, cap. ne tales, ibi, arte & impendij coquorum non indiget, de consecr. dist. 5. adeo vt Zoanet. in lib. singulari Digestorum cap. 7. coactus fuerit §. illos legere, ac diuidere, quod tamen est contra omnium librorum fidem, & circa eorum explicationem, valde laborant post scribentes ibi, Emman. Soar. lib. 1. obseru. cap. 39. Forcatul. in penn. iuris cap. 27. Cuiac. vbi proximè. Verùm ex eius dictis resolue coquos aliquando in solo ministerio, aliquando in officio haberi, vt Liuius lib. 39. auctor est, in illis verbis, ibi, tunc coquus vilissimum antiquis mancipium estimatione & usu in pretio esse, & quod ministerio fuerat ars haberi cepta est, &c. iuxta quam distinctionem facillè conciliantur lura suprà citata; nam text. in d. legatus, §. si ex officio, intelligitur de coquo prout in solo ministerio, & officio habetur, cætera verò lura de eo loquuntur prout officio annumeratur, cui explicationi consonat in effectu intellectus glos. verbo coquum, in d. §. si ex officio.

- 5 OFFICIORVM DIVINORVM appellatione, quoad materiam interdicti, venire & omnia quæ in Missali & Breviario continentur, tenet Angel. in sum. verbo interdictum §. 4. Sed meritò improbant Nau. Henrig. Soar. & alij nouiores infrà referendi, quia multa in illis continentur, quæ prohibita non sunt tempore interdicti, vt benedictio mensæ, itinerarium, & similia. Quare meliùs dicendum puto eo nomine contineri omnia exercitia Sacris Ordinibus maioribus, vel minoribus deputata, vt si Acolytus offerat vrceolos, Subdiaconus Epistolam solemniter cantet cum manipulo, vel Diaconus Euangelium, Sacerdos Missam dicat, Episcopus Ordines conferat, aut Virgines, Abbates, Altaria, & Calices consecret; vel etiam si Presbyter hoc hebdomadarij officium agat in choro, dum Matutinum, aut aliæ Horæ peraguntur; hæc enim omnia diuina esse officia asserens nouam esse rationem ab aliis non perpensam resoluit Nauar. in man. cap. 27. num. 171. & post Conar. & alios communiter Henrig. in sum. lib. 13. cap. 44. in princip. iuncta commento lit. A, Vgolin. de censur. tab. 5. cap. 5. §. 2. num. 2. & alij plenè relati à Sayr. in simili tract. lib. 5. cap. 5. num. 4. cum seqq. & cap. 14. à num. 20. quorum sententiam partim sequitur, partim improbat Soar. tom. 5. disp. 34. sect. 3. à num. 5. & 7. vbi à principio latè disputans communem doctrinam sequitur quatenus Officia deputata alicui Ordini interdicto prohiberi censet, ea esse explicans, quæ sunt à Ministris ab Ecclesia deputatis ex eorum officio, & ipsius Ecclesiæ nomine; ideòque non immerito etiam Ecclesiastica officia dici posse, ipse notat d. num. 5. in fine, & sequi videtur Bonacin. de censur. disp. 5. puncto 3. à num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinarij appellatione venit Episcopus, & quicumque superior, siue inferior Prelatus ab illo, qui iurisdictionem Ordinariam habeat in materia sibi adaptabili.
- 2 Ordinariis vbi aliquid committitur, vel de Ordinariis mentio fit ad omnes habentes iurisdictionem Ordinariam commissio fit, nisi subiecta materia aliud exposcat.
- 3 Prior S. Ioannis Hierosolymitani venit appellatione Ordinarij.
- 4 Ordinarij appellatione in materia collationis non solum venit Episcopus, sed etiam alius inferior, qui conferendi potestatem habeat.
- 5 Vicarius Episcopi venit appellatione Ordinarij.
- 6 Concil. Trident. sess. 7. de reformat. cap. 8. agens de locorum Ordinariis, procedit in inferioribus.
- 7 Concil. Trident. sess. 24. de reform. Matrim. cap. 1. vbi, nisi Ordinarius, &c. habet locum in Abbatibus etiam Commendatariis, & aliis habentibus quasi Episcopalem.

Ordinarius.

APPELL. CLXXVI.

ORDINARIJ appellatione venit Episcopus, & quicumque superior, siue inferior Prelatus ab illo, qui iurisdictionem Ordinariam habeat, in materia sibi adaptabili, & proportionabili, ita docent glos. verbo Ordinariorum. per text. ibi in cap. vt animarum, de consue. lib. 6. & verbo locorum, in cap. Ordinarij, vbi Gemin. num. 5. & Franc. num. 3. de offic. Ordin. cod. lib. Abb. in cap. post cessionem, num. 1. vbi Felin. num. 1. Dec. etiam, num. 1. & Mysing. num. 1. de probat. Zabarel. in Clem. quia Regulares, num. 11. vers. octauo quæres, de suppl. negl. Præl. Cou. in cap. pen. num. 1. de testam. Mandos. cons. 37. num. 19. & 21. Flamin. Paris. de confident. quæst. 28. num. 16. Scraphin. decis. 1402. num. 5. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 212. num. 31. & 38. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. fin. casu 42. Flores de Mena var. lib. 3. quæst. 24. nu. 6. Ascan. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 1. quæst. 4 num. 1. Rot. decis. 798. num. 3. apud Farin. in 1. collect. nouissimarum, aliàs p. 4. diuers. & coram Rmo D. meo Cocchino Decano decis. 346. à num. 1. inter eius impressas.

Quapropter cum in aliquo Iuris decreto aliquid Ordinariis committitur, vel de Ordinariis mentio fit, nisi subiecta materia aliud exposcat, non ad Episcopos tantum, sed etiam ad omnes habentes iurisdictionem Ordinariam commissio dirigitur, glos. d. verbo locorum, vbi Franc. num. 3. Gutier. canon. lib. 2. cap. 19. num. 25. vers. nihilominus, Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. quæst. 11. num. 19. & 20. & de confident. quæst. 28. num. 16. Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 29. num. 5. Erasmi. à Coibier. de iurisdic. Ordinarij in exemplis p. 1. quæst. 1. num. 9. Ascan. Tamburin. d. quæst. 4. num. 3.

Ex quibus iam primo infertur Ordinarij appellatione comprehendi Priorem S. Ioannis Hierosolymitani, vt censuit Rota decis. 493. n. 5. p. 2. recent.

Secundò

- 4 Secundò infertur Ordinarij appellatione in materia collationis non solum venire Episcopum, sed etiam alium inferiorem, qui conferendi potestatem habeat, vt per *Rebuff. in concord. tit. de collation. §. prefatque Ordinarij, verbo Ordinarij collatores, Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 8. quest. 9. num. 27. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 4. n. 2.*
- 5 Tertiò infertur appellatione Ordinarij venire Episcopi Vicarium, cum verè Ordinarius sit, *glos. verbo generaliter, in cap. Romana, de appellat. lib. 6. Con. pract. cap. 4. num. 7. & var. lib. 3. cap. 20. num. 5. Sbroz. de Vicario Episcopi lib. 2. quest. 43. & quest. 51. num. 1. Sanch. d. disp. 29. num. 5. vers. unde nomine, Franc. Molin. de ritu nups. lib. 2. differ. 11. num. 64. Bonacin. de Matrimon. quest. 2. puncto 8. num. 10. quos refero Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 2. allegat. 32. num. 118.*
- 6 Quartò infertur dispositionem *Concil. Trident. sess. 7. de reformat. cap. 8.* dum iniungit locorum Ordinariis, vt Ecclesias quascunque quomodolibet exemptas auctoritate Apost. singulis annis visitare teneantur, procedere in inferioribus habentibus iura Episcopalia, vt censuit *Rot. decis. 798. apud Farin. collect. 1. nouiter nouiss. aliàs p. 4. diuers. & in Salamantina iurisdictionis 3. Octobris 1579. coram Cardin. Seraphino, quam refert Aloys. Rice. in praxi rerum fori Ecclesiast. decis. 614. in 1. edit. aliàs resol. 538. num. 3. in 2. edit.*
- 7 Quintò infertur dispositionem *Concil. Trident. sess. 24. de reformat. Matrimon. cap. 1. ibi, nisi Ordinarius ipse, &c.* statuentis posse Ordinarium ex causa sibi bene visa dispensare, vt omittantur denunciationes, vel aliqua illarum ante, & post Matrimonij consumationem, procedere in habentibus quasi Episcopalem iurisdictionem, vt scribunt *Nauar. conf. 5. sub tit. de sponsalib. in 1. edit. aliàs conf. 2. sub tit. de clandest. de spons. in 2. edit. Henric. in sum. lib. 11. cap. 5. §. 5. Fr. Emman. in sum. p. 1. cap. 117. num. 4.* Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 32. num. 30. Id ipsum in Abbatibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem nuncupatum, agnoscunt *Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 7. num. 4. Flores de Mena vari. resolut. lib. 3. quest. 24. num. 26. Sayr. in floribus decision. sub tit. de sponsalib. decis. 9. Franc. Molin. d. differ. 11. nu. 60. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 83. num. 15. Molles in sum. moralis Theologia tract. 4. cap. 8. num. 21.* Ego ipse d. alleg. 32. n. 31. & ad Commendatarios Abbates ampliant *Petr. de Lodesma in sum. p. 1. de Sacramento Matrimon. cap. 6. concl. 7. dub. 1. vers. sequeisse lo segundo, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. §. 8. num. 28.* Ego ipse d. alleg. 32. num. 32. *Contra Franc. Leon. in thesauro fori Ecclesiast. p. 1. cap. 9. num. 55. Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de Matrim. num. 22.*

Oleum.

APPELL. CLXXVIII.

- 1 **O**L I appellatione in legato cibarium venit, non autem quod voluptatis, & deliciarum causa seruatur, *l. si cui lana. §. lana. ff. de legat. 3.* nec etiam quod valetudinis gratia habetur, *l. non omne. ff. de penu leg.* non enim oleum hoc ex olea est, & propterea improprie oleum dicitur, sic & quod ex nucibus sit, improprie oleum dicitur, & ideo in legato olei non continetur, nisi aliter se habeat testatoris, vel regionis vsus, & consuetudo: ita *Stephan. Forcatul. in penu iuris cap. 12. Menoch. de presumption. lib. 4. praef. 153. num. 4. & 5.*

S V M M A R I V M.

- 1 Illegitimus dispensatus ad Ordines, intelligitur tantum dispensatus ad minores.
- 2 Dispensatus ad omnes Ordines, quoad minores tantum censetur dispensatus, nisi illos tantum habuerit.

Ordo.

APPELL. CLXXIX.

OR D I N V M appellatione in dispensationibus veniant solum minores, itaut illegitimus dispensatus ad Ordines intelligatur esse dispensatus tantum ad minores, quia cum dispensatio sit stricti iuris, & strictè interpretanda, *cap. 1. in fine, & cap. 2. de filiis Presbyt. lib. 6. cap. non potest, de prabend. cod. lib. cum aliis per me citatis de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 45. num. 1.* Satis est si dispensatio facta ad Ordines effectum suum sortiatur in minoribus Ordinibus; quare ita docent *glos. verbo ordinari, in cap. litteras, de filiis Presbyt. & verbo ad omnes, in cap. vlt. cod. tit. lib. 6. vbi Franc. num. 4. Rebuff. in praxi benefic. tit. de dispensat. super defectu natal. num. 47. Maiol. de irregularis. lib. 1. cap. 8. num. 6. Burgas. in simili tract. p. 2. tit. de interpret. dispensat. num. 22. Henric. in sum. lib. 7. cap. 30. §. 2. & lib. 14. cap. 8. §. 10. Azori. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 3. quest. 6. Sayr. de censuris lib. 6. cap. 11. num. 19. Aula in simili tract. p. 7. disp. 3. dub. 6. vers. Maiolus, Campan. in diuersor. iuris Canon. rub. 11. cap. 13. num. 95.* Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 45. num. 4. & me citato in illo loco *Sanctarel. variarum resolut. p. 1. quest. 38. num. 1.*

Amplia etiam si dispensetur ad omnes Ordines, quia quoad minores tantum dispensari censetur, vt resoluunt *Maior. d. cap. 8. num. 6. Henric. d. lib. 14. cap. 8. §. 10. Sayr. d. cap. 11. num. 19. Sanctarel. d. quest. 38. num. 4.* nisi dispensari petens habuerit Ordines minores, quia tunc Papa de hoc certus dispensans quoad omnes Ordines, videtur dispensare ad sacros, vt priuilegium aliquid operetur, ita *Sanch. de Matrimon. lib. 8. disp. 1. num. 26. Sanctarel. d. quest. 38. num. 5.*

S V M M A R I V M.

- 1 Originarij appellatione veniunt ij, qui nati sunt in loco.
- 2 Oriundus dicitur à natiuitate propria, aut paterna.
- 3 Littera Apost. dispensationis, vel beneficij non sunt subreptitia in quibus diceret quis se oriundum ex ciuitate Bracharen. cum re vera esset oriundus ex ciuitate Portugalem. si eius pater in dicta ciuitate Bracharen. natus fuit.

Originarius.

APPELL. CLXXX.

ORIGINARIORVM appellatione veniunt ij, qui nati sunt in loco, *l. 1. & 3. C. de incolis lib. 10. l. 1. ff. ad municip. ioseph. Ludouic. Perus. decis. 3. num. 15. Aloys. Rice. in praxi fori Ecclesiast. decis. 298. in 1. edit. aliàs resolut. 257. num. 2. in 2. edit. Grunl. Dolana decis.*

decis. 123. num. 23. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 4. num. 3.

1 Oriundus autem dicitur à natiuitate propria, vel paterna, l. assumptio, §. 1. ff. ad municip. Mandos. ad reg. 16. Cancel. quest. 40. Ioseph. Gonzal. Flores vari. cap. 36. i. num. 3. Gre. Tolet. in lucerna rubricar. trium librorum Codicis super d. rub. de incolis, lib. 10. num. 2. Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 9. cap. 8. num. 8.

3 Vnde colligitur subreptitias non esse litteras Apostol. dispensationis, vel beneficij, in quibus diceret quis se oriundum ex ciuitate Bracharen. cùm re vera esset oriundus in ciuitate Portugalen. si eius pater in dicta ciuitate Bracharen. natus sit, vt resoluit Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. vltim. casu 33. quem refert Ego ipse d. alleg. 4. num. 8. quicquid dicat Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 9. num. 25.

S V M M A R I V M.

- 1 Ornamentorum Ecclesiasticorum appellatione venit liber, calix, & similia.
- 2 Vestis muliebri non continetur ornamentorum appellatione.
- 3 Ornamentorum suorum appellatione in legato testatoris non veniunt venalia.
- 4 Ornamentorum nomine non continentur lapilli, margarita, & gemma adhuc rudēs.
- 5 Carruca dormitoria continetur nomine ornamentorum si uxor cui maritus illam legauit, ea utebatur.
- 6 Ornamentorum uxoris appellatione quid comprehendatur in legato illi facto ostenditur; & quid sint anademata, crocophantia, & viriola.

Ornamenta.

APPELL. CLXXX.

1 **O**RNAMENTORVM Ecclesiasticorum appellatione venit liber, calix, & similia, cap. degradatio, vers. clericus igitur, de penis lib. 6. vbi Philip. Franc. in vers. secundo nota, infert ad questionem de legato facto pro ornamentis Ecclesiæ, vel alicuius clerici, vt in prædicta conuerti possit, Clem. 2. ibi, Ecclesiarum Calices, libros, & alia ornamenta, de decim.

2 **O**RNAMENTORVM appellatione vestem muliebrem non contineri, probat text. in l. ornamentorum, ff. de auro, & arg. leg. At vero ornamentorum muliebrium appellatione generaliter continentur ea, quibus mulier ornatur, l. argento. §. ornamenta, l. fin. ff. de auro & arg. leg. Socin. Sen. conf. 10. n. 6. vol. 1. Andr. Gail. lib. 2. obser. 91. num. 4.

3 **O**RNAMENTORVM suorum appellatione in legato testatoris non veniunt venalia, l. pediculis. §. item cùm quæreretur. ff. de auro, & arg. leg. vbi aperte notatur quod si testatrix habuit proprium argentum ad vsum suum paratum, & legauerit suum, non videtur id legatum quod negociandi causa venale proponeretur, nisi probaretur etiam testatorem de hoc sensisse, & sic etiam de his venalibus ornamentis, vt optimè declarat Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 137. à princip.

4 **O**RNAMENTORVM appellatione non continentur lapilli, margaritæ, & gemmæ adhuc rudēs. Appell. Iur. Aug. Barbol.

des, si aliter appareat de testatoris voluntate, l. argumento. §. pen. ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. lib. 4. præf. 163. num. 9.

5 **O**RNAMENTORVM appellatione continetur carruca dormitoria, si uxor, cui maritus eam legauit, utebatur illa, l. uxori, la 2. ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. lib. 4. p. æf. 163. num. 10. Carrucæ autem erant parui carri, quos veteres illi Romani in deliciis habebant, sicut explicat Corras. lib. 3. miscel. cap. 20. num. 6.

6 **O**RNAMENTORVM uxoris appellatione in legato ei facto à marito testatore veniunt inanes, armillæ, viriolæ, anuli non signatorij, gemmæ, lapilli, vittæ, mitræ, semimitræ, calantica, acus cum margarita, reticula, crocophantia, vt colligitur ex d. l. argumenta. §. ornamenta. ff. de auro & arg. leg. Paul. lib. 3. sentent. cap. 6. Menoch. d. lib. 4. præf. 163. i. 2. §. vbi nu. 7. post. Cett. in memorab. verbo vndones, & verbo viriola, agit de significatione prædictorum ornamentorum.

Oues.

APPELL. CLXXXI.

1 **O**VIVVM appellatione non continentur agni, nisi consuetudo esset in contrarium, l. legatis. §. ouibus, vbi Bart. ff. de legat. 3. Bertach. in tract. de gabellis, p. 8. in rub. de gabellis anima. Sim. Schrad. in suo lexic. Iuris expurgato, verbo Oues, Mari. Muta decis. 75. num. 8. & 9.

Panni.

APPELL. CLXXXII.

1 **P**ANNORVM appellatione continentur ea, quibus quis induitur, arg. l. vestis. ff. de auro, & arg. leg. vbi Bart. notabiliter dicit quod cùm quidam legasset alicui omnes pannos suos lanæ, & lini, & ille haberet aliquas petias panni lini non aptas ad vsum hominis, adhuc quoad istas tenuit legatum, si habebat illas causa faciendi pannos lineos ad vsum, secus, venales, per l. pediculis. §. item cùm quæreretur. ff. de auro, & arg. leg. obseruans idem Bart. quod in dubio debet videre quantum sibi expediebat pro vfu illius anni, & illud cedit legato, quod superest verò videtur esse venale, iuxta l. cùm quæreretur. §. lana. ff. de legat. 3. ita eleganter Sim. de Pretiis de interp. vlt. volunt. lib. 4. interp. 1. dub. 10. num. 16.

2 **P**ANNORVM appellatione non veniunt vestes, & ideo si testator legauit pannos, qui in domo erant, non præsumitur legasse vestes, sed ipsos pannos, vt sunt in rudi materia panni, ita ex sententia Baldi, & Balberij scripsit Petr. Pech. de testam. coniug. lib. 5. cap. 14. num. 2. quem refert Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 161. num. 21.

S V M M A R I V M.

- 1 Parentela appellatione veniunt parentes utriusque sexus, vsque ad tritavum, & ab eo supra dicuntur maiores.
- 2 Parentela idem importat quod agnatio, & consanguinitas.
- 3 Illegitimus non dicitur de parentela.
- 4 Adoptatus, siue creatus de parentela, an veniat appellatione illorum de parentela in dispositione quod ius patronatus non exeat parentelam.

Parentela.

APPELL. CLXXXIV.

- 1 **P**ARENTELÆ appellatione veniunt parentes utriusque sexus, usque ad tritavum, & ab eo supra dicuntur maiores, non autem parentes, vel de parentela, ita Angel. conf. 268. Statutum Dalmatie, Crauer. conf. 159. num. 3. Perez de Lara de annuvers. & capell. lib. 2. cap. 2. num. 24. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 6. lit. P. concl. 82. num. 1. ubi num. 2. post Alex. conf. 221. Ponderatis, num. 4. vers. est verum, lib. 6. subdit quod verbum, parentes, licet intelligatur de ascendentibus, tamen potest etiam significare parentelam, & sic ex communi usu loquendi comprehendere sanguine coniunctos.
- 2 Importat igitur parentela, idem quod agnatio, & consanguinitas, ut ex Tiraq. de retractu lignag. §. 1. glos. 8. num. 1. & 2. tradit Carpan. ad consuetud. Mediolanen. tom. 1. cap. 414. num. 49. cum seqq. ac proinde adaptari potest ad agnatos, cognatos, & omnes collaterales, ut docuit Flamin. Paris. de confident. quest. 32. num. 41. & facit, Rot. decis. 513. num. 1. apud Farin. collect. 1. noniss. alias p. 4. divers.
- 3 **P**ARENTELÆ appellatione non venit illegitimus, quia non dicitur de parentela, ut per Bart. in l. tutela. ff. de capit. diminut. & in l. pronuntiatio. ff. de verb. signif. ubi intelligit quando verba significantius, non ita si concepta sint significantia naturaliter, Guid. Papa decis. 536. Galsb. Thesaur. decis. 29. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. resolut. 185. num. 2.
- 4 Vtrum autem appellatione illorum de parentela, in dispositione quod iuspatronatus non exeat parentelam siue domum, veniat ille qui est creatus de parentela, vel adoptatus, itaut dicatur patronus, prout alij qui verè, & naturaliter sunt de parentela? Vide Lambertin. de iurepatron. lib. 1. art. 9. quest. 2. princip. secunda partis, Roch. in simili tract. verbo ipse, num. 73. & seq.

S V M M A R I V M.

- 1 Parentum appellatione proprio vocabulo, continentur omnes utriusque sexus ascendentes usque ad tritavum.
- 2 Avus venit appellatione parentum.
- 3 Parentum appellatione, secundum communem usum loquendi, veniunt omnes, qui sunt de eadem familia, & agnatione.
- 4 Naturales qui sunt de parentela veniunt appellatione parentum.
- 5 Legitimati etiam per rescriptum veniunt appellatione parentum.
- 6 Legitimati per rescriptum agnoscuntur, & cognoscuntur ascendentibus, & transversalibus, agnatis, & cognatis, ac si ab initio fuissent nati de legitimo matrimonio.
- 7 Famina veniunt parentum appellatione.

Parentes.

APPELL. CLXXXV.

- 1 **P**ARENTVM appellatione proprio vocabulo, continentur omnes utriusque sexus ascendentes usque ad tritavum, l. quarta. §. parentes. ff. de in ius vocando, l. iurisconsuetus. §. parentes. ff. de gradib. Angel.

conf. 268. Crauer. conf. 161. num. 3. Sebast. Medic. reg. 2. num. 9. Anchar. Regien. lib. 3. quest. 6. num. 15. Campanil. in diversar. luris Canon. rub. 11. cap. 27. a num. 76. Pergin. de fideicom. art. 22. num. 31. & conf. 52. num. 10. lib. 4. Mastrull. Sicilia decis. 256. num. 31. Paris. de confid. benef. quest. 32. num. 42. Fusar. de substitut. quest. 365. num. 5. Et ita avus l. appellatione parentis, §. 1. ff. de verb. 2 signif. Laurent. de Palat. de stat. famin. exclus. num. 210. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 977. n. 3.

PARENTVM appellatione secundum communem usum loquendi veniunt omnes, qui sunt de eadem familia & agnatione, ut tenent Capr. conf. 104. num. 9. Gozadin. conf. 79. num. 4. & 5. Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 8. num. 1. Ramin. lun. conf. 308. num. 2. & 18. Prest. de interpret. volum. volunt. fol. 292. num. 57. Inrigl. de substitut. cent. 3. quest. 83. num. 18. Menoch. de presumpt. lib. 4. praes. 88. num. 18. & confil. 424. nu. 2. & 8. Anchar. Regien. d. quest. 6. num. 17. cum seqq. Pereg. de fideicom. art. 22. num. 31. & conf. 52. num. 10. lib. 4. Fusar. d. quest. 365. num. 1. Fusc. lit. A. sing. 39. Rot. in Mediolanen. iurispatronatus 19. Iunij 1617. coram R. P. D. meo Pitouano, impressa per Viuian. post praxim iurispatron. decis. 72. num. 3. & in eadem coram eodem 30. Octobris 1617. ibidem decis. 73. a num. 2. ubi fuit dictum quod appellatione parentum admittuntur omnes coniuncti iure cognitionis, siue descendiui, siue collaterales ab eodem stipite. Item cognati, cap. parentela 25. quest. 5. cap. fin. qui clerici, vel vouentes, glos. verbo parentelam in Clem. unica, de iureiur. Capr. Prestis, & Pereg. locis proximè citatis, Fusar. d. q. 365. num. 3. ubi nu. 4. limitat quando ratio agnationis habita esset, ut quia parentes masculi sunt vocati, quia tunc venirent, nisi agnati.

PARENTVM appellatione veniunt naturales, qui sunt de parentela, Bart. in l. pronuntiatio. ff. de verb. significat. Dec. conf. 365. col. 2. Cephal. conf. 591. Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 8. num. 3. & 4. Pereg. conf. 52. num. 12. lib. 4. & de fideicom. art. 22. num. 85. & 89. ubi declarat, ut ita demum admittantur naturales quando non extant legitimi, & spurios omnino excludit.

PARENTVM appellatione veniunt legitimati etiam per rescriptum, Pereg. conf. 52. num. 12. cum seqq. lib. 4. Fusar. d. quest. 365. num. 7. ex ea ratione, quia legitimati per rescriptum agnoscuntur & cognoscuntur ascendentibus, & transversalibus, agnatis, & cognatis, ac si ab initio fuissent nati de legitimo Matrimonio quoad successiones mutuas, amb. quibus modis naturales efficiantur sui, §. tribus, & §. generaliter, Pereg. conf. 96. num. 3. lib. 1. & conf. 8. lib. 2. & conf. 52. num. 13. lib. 4. & de fideicom. art. 23. num. 26. cum seqq. Immo nisi statutum resistat, habent ius successionum delatarum à statuto in hæreditatibus fratrum, & aliorum agnatorum de familia ad exclusionem feminarum, Anton. Gabr. commun. tit. de legitim. concl. 1. num. 15. Menoch. de presumpt. lib. 6. praes. 39. num. 3. & conf. 227. & conf. 687. num. 57. Pereg. d. conf. 52. num. 14.

PARENTVM appellatione veniunt feminæ, 7 Tiraq. de retractu lignag. §. 1. glos. 8. num. 3. & 4. Crauer. conf. 80. num. 11. Anchar. Regien. lib. 3. pract. quest. 9. 6. num. 10. cum seqq. Pereg. de fideicom. art. 22. num. 31. in fine, ubi dicit hoc verum, nisi habita esset ratio agnationis refert Fusar. d. quest. 365. num. 10. & optimè Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 2. cap. 332. num. 20. & 21. dicit quod licet appellatione parentum veniat tam pater quam mater, tamen in materia non congruente mulieribus appellatione parentis mater non comprehenditur.

S V M M A

S V M M A R I V M.

- 1 Partis appellatione dimidia continetur.
- 2 Partis appellatione totum continetur, quando pars non applicatur magis uni parti, quam alteri, vel quando qualitas adiecta parti conuenit etiam toto.
- 3 Partis appellatione ubi adiicitur dict. aliqua, vel quædam, venit minima.
- 4 Partis appellatione quando sumus in diuisione, & distributione facienda pauperibus, intelligitur de minutis partibus.

Pars.

APPELL. CLXXXVI.

- 1 **P**ARTIS appellatione dimidia continetur cap. 1. de decimis, lib. 6. l. plane. §. sed & si quis. ff. de legat. 1. ubi probatur quod legatum fundi Titio factum, ut eum pro parte habeat, intelligitur de dimidia, l. plures, ubi glos. verbo adiectione. ff. de damno infecto. glos. verbo, aut earum parte, in Clem. 1. de foro compet. ubi Cardin. quest. 9. Tiraq. in l. si unquam, verbo omnia, vel partem, num. 8. C. de reuocand. donat. Brun. conf. 9. num. 3. & conf. 154. num. 28. ubi ait procedere in dubio, Bald. conf. 54. Casus breuis, in fine, vers. unde lib. 1. ubi dicit, quod testes deponentes simpliciter de parte, intelliguntur de dimidia, & conf. 326. Acturus petitione, num. 2. vers. sequitur lib. 2. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 6. lit. P. conclus. 103. num. 2. & 3. Surd. decis. 102. num. 1. Sim. de Prestitis de interp. ultim. volunt. lib. 4. solut. 4. num. 8. fol. 380.
- 2 **P**ARTIS appellatione totum continetur, quando pars non applicatur magis uni parti, quam alteri, ita Castren. conf. 466. Viso compromisso, num. 4. vers. preterea non dicunt, lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. d. tom. 6. lit. R. conclus. 255. num. 13. Rebuff. ad l. Appellatione rei 72. in fine vers. ad hac nota, ff. de verb. signif. pag. 351. Vel quando qualitas adiecta parti conuenit etiam toto, & quando non possumus dicere quod magis de vna parte quam de alia intellexerit ad tollendam incertitudinem, idem Castren. conf. 431. Si queritur in fine, vers. nec obstat, lib. 1. refert Cardin. Tusch. d. lit. P. concl. 103. num. 5. & 6.
- 3 **P**ARTIS appellatione, ubi adiicitur particula, aliqua, vel quædam, veluti si dicatur aliqua, vel quædam pars, venit minima, glos. d. verbo aut earum parte, & ibi additio marginalis, in Clem. 1. de foro compet. Gemin. conf. 6. num. 6. vers. similiter dicitur, Anchar. conf. 160. num. 4. vers. preterea, Curt. Sen. conf. 49. n. 96. Maib. Brun. d. concl. 154. n. 29. Ranchin. lib. 2. conclus. 237. Ferrer. in consuet. Cathalonie glos. 4. num. 187. Bernard. reg. 529. vers. secundo limita, Surd. decis. 283. num. 8. Atlantic. decis. 192. num. 2. Valasc. de iure emphyt. quest. 27. num. 24. col. fin. ubi ait quod si alicubi fiat mentio partis cum adiectione, aliqua, verificatur in parte minus dimidia. Cardin. Tusch. d. lit. P. concl. 103. num. 7. ubi num. 8. post Gemin. conf. 20. num. 4. & 5.
- 4 subdit quod partis appellatione quando sumus in diuisione, & distributione facienda pauperibus, intelligitur de minutis partibus, cum hoc casu partitio per dimidiam tanquam indiscrcta non valet. Vide quæ dixi de dict. Aliquis, sup. dict. 12.

Partes.

APPELL. CLXXXVII.

PARTIVM appellatione veniunt principales, non autem procuratores sibi commissis secundum proprium intellectum, licet secus ex interpretatione, ita Cilderin. conf. 557. alias conf. 12. de verbor. signif. quem refert Cardin. Tusch. practice. concl. tom. 6. lit. P. conclus. 102.

Patrimonium.

APPELL. CLXXXVIII.

PATRIMONI appellatione strictè continetur res patris, seu hereditas, quæ à patre obuenit filio, l. cogi, ff. ad Trebell. l. quantitas, in quantitate, ff. ad leg. Falcid. l. 1. §. hares. C. quando, & quibus quarta pars, Dec. conf. 80. num. 3. vers. idem est, Ruin. conf. 120. num. 10. lib. 3. Socin. lun. conf. 28. num. 2. & 10. Sim. de Prestit. de interp. ultim. volunt. lib. 1. interp. 1. dub. 3. solut. 4. num. 10. & lib. 3. interp. 1. dub. 4. solut. 2. num. 3. Generaliter verò veniunt omnes res & bona, quæ obuenerunt alicui vndeunque, & sic capite pro substantia alicuius, & facultatibus, ut in rub. & l. patrimoniorum, C. de munerib. patrimon. lib. 10. & in l. cum pupillus, ff. rem pupilli saluam fore, cum aliis citatis à Rebuff. ad l. Res appellatio 5. verbo patrimonii, ff. de verb. signif. pag. 45. Sim. de Prestit. d. lib. 1. interp. 1. dub. 3. solut. 4. num. 9.

Patriarcha.

APPELL. CLXXXIX.

PATRIARCHARVM appellatione non veniunt minores Patriarchæ, seu Primates, sed tantum quatuor illi summi Patriarchæ, videlicet Constantinopolitanus, Alexandrinus, Antiochenus, & Hierosolymitanus, glos. verbo Patriarchis, in addit. in cap. 1. §. & quoniam, de statu Regul. lib. 6. ubi Archid. num. 4. Cassan. in catalogo gloria mundi, p. 4. confid. 9. vers. alij autem, quos refert Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchalium Sedum erect. cap. 17. num. 16. nam prædicti illi quatuor sunt in vniuerso orbe præcipui, veri, & maximi Patriarchæ, ut obseruant Doctores, quos plena manu citavi in tract. de officio, & potest. Episcopis, p. 1. tit. 3. cap. 1. num. 1. secundum Lugdunen. impress. Alij autem Patriarchæ sunt minus principales, qui cum Primates propriè appellantur, minus propriè Patriarchæ nominantur, quales in Italia Aquilienfis, in Anglia Cantuariensis, & in Gallia Bituricensis, Gradenfis, & Lugdunensis; in Hispania Toletanus, & Bracharenfis, quorum meminimus d. p. 1. tit. 1. cap. 6. num. 8.

S V M M A R I V M.

- 1 Auius paternus non continetur appellatione patris.
- 2 Limita ubicunque de odio agitur.

Pater.

APPELL. CLXC.

PATRIS appellatione venit auus paternus, l. iusta interpretatione 201. ubi glos. verbo auius, & Rebuff. l. 1. 2. bnf.

buff.col.2.in princip.pag.636.Boer.decif.17.num.7.Ascan.
Clem.de patria potest.effectu 1.num.22. tom.8. p.2. fol.
104.Surd.de aliment.tit.6. quæst. 8. num. 16. Stephan.
Gratian. discept. forens. tom. 2. cap. 259. num. 15. &
tom.5.cap.977.num.4.

- 2 Limita ubicunque de odio agitur, l. lege, §. hoc ca-
pise, ff. de ritu nupt. vbi licet prohibeatur Matrimo-
nium cum illa, cuius pater exercuit artem ludri-
cam, si pater non exercet illam artem, sed auus mi-
nimè continetur, l. patri ff. de adulter. Con. lib. 2. var.
cap.8.num.2.vers.primum. Angul. de meliorat. §. 1. glos.
1.num.2.nouissimè Iul. Laur. vari. elucubrat. tom.1. tit.
2. cap.11.num.128. Vnde etiam, quia agitur de odio
appellatione patris, non continetur auus in casu d.
l. patri, & l. quisquis, C. ad leg. Iuliam maieft. vt tenet
communis sententia, quod tamen an verum sit
confule Gig. de crimin. lese maieft. lib.3. quæst.8. Decian.
in tract. crimin. lib.7. cap.41. num. 7. Pereg. de iure fisci,
lib.3. tit.9. num.5. Molin. de iustit. tract.2. disp.658. vers.
dubium circa superius.

S V M M A R I V M.

- 1 Patruus appellatione venit patruus simplici-
ter, id est, frater patris, & non patruus
magnus.
- 2 Verba in dubio sunt intelligenda simplici-
ter, & non secundum quid.
- 3 Patruus appellatione venit patruus magnus
in fauorabilibus, dum sit eadem ratio in
viroque.
- 4 Patruus uterini propriè patruus appellantur.

Patruus.

APPELL. CXCI.

- 1 PATRUI appellatione venit patruus simplici-
ter, id est, frater patris, non autem patruus ma-
gnus, quia non est simpliciter patruus, sed secun-
dum quid, ita Alex. conf. 97. Viso themate, num. 4. &
seq. lib. 2. Bald. conf. 258. Appellatione patruus, per tot.
lib.3. Cardin. Tusch. practic. concl. tom. 8. lit. V. conclus.
92. num. 18. & 20. Ratio est, quia verba in dubio
sunt intelligenda simpliciter, & non secundum
quid, vt dixi sup. Axiom. 222. num. 29.
- 3 Limita in fauorabilibus, dum sit eadem ratio in
patruo simplici, & in patruo magno, ac materia
conueniat, quia tunc appellatione patruus venit pa-
truus magnus, prout per text. in l. 1. C. de success. edicto,
resolunt Bald. conf. 411. Considerate, vol. 2. & conf.
12. Casus talis, vol. 3. Roman. conf. 411. Quatuor, in fine,
quos refert & sequitur Rebuff. ad l. foci 146. in fine,
vers. alius utilitates, ff. de verb. signif. pag. 530. quicquid
dicat Alex. d. conf. 97. num. 11.
- 4 PATRUI appellatione ex Iuris dispositione
veniunt patruus uterini, secundum Menoch. conf. 187.
num. 13.

S V M M A R I V M.

- 1 Pauperum appellatione veniunt non solum
Mendicantes, sed etiam habentes congruam
sustentationem, qui tamen attento statu
personæ & dignitate videntur indigere.
- 2 Pauper dicitur qui habet multas filias no-
biles.
- 3 Pauper differt ab inope, quia pauper dicitur,

qui parum habet, inops qui nihil habet.

- 4 Iudicis arbitrio plurimum deferitur in dis-
cernendo quis pauper dicatur.
- 5 Monasteria Fratrum, & Monialium, an &
quando veniant appellatione pauperum?
remissum.
- 6 Carcerati veniunt appellatione pauperum.

Pauper.

APPELL. CXCI.

PAUPERVM appellatione veniunt non solum
mendicantes, sed etiam habentes congruam su-
stentationem, qui tamen attento statu personæ &
dignitate videntur indigere, Bart. in l. 1. num. 35. C.
de sacros. Eccles. Tiraq. de pia causa in prefat. pag. 10.
Lara in l. si quis à liberis, §. sed si filium, num. 44. ff. de li-
ber. agnosce. Spin. in speculo testam. glos. 6. num. 10. Mexia
in tract. tassa panis, conclus. 1. num. 46. Mascard. de pro-
bation. concl. 1154. num. 14. Surd. de aliment. tit. 1. quæst.
93. num. 30. vbi num. 33. subdit pauperem dici, qui
habet multas filias nobiles, & in. 7. quæst. 9. à nu. 27.
& decif. 61. num. 3. D. Barbosa in l. maritum, num. 6. ff. so-
luto matrim. Bernard. Graue. ad practicam Camera Im-
per. lib. 1. concl. 42. confid. 1. num. 2. Cardin. Tusch. practic.
concl. tom. 6. lit. P. concl. 160. num. 11. vbi num. 13. post
Socin. conf. 30. in fine, l. b. 4. & Alex. conf. 91. num. 4. lib. 7.
subdit quod pauper differt ab inope, quia pauper
dicitur, qui parum habet, inops verò, qui nihil ha-
bet.

Vnde in discernendo quis pauper dicatur, pluri-
mum Iudicis arbitrio deferendum est, qui attenta
personarum & circumstantiarum qualitate discretè
arbitrabitur, secundum Perez l. 1. vers. ex qualitate,
tit. 1. lib. 3. Ordin. pag. mibi 461. Molin. de primog. lib. 2.
cap. 16. num. 46. Menoch. de arbitrar. casu 65. & de pre-
sumpt. lib. 6. pref. 25. Mascard. de probat. concl. 1154. De-
cian. tract. crimin. lib. 3. cap. 22. Surd. d. tit. 7. quæst. 9. num.
10. Seraphin. de privileg. iuramenti priuileg. 4. nu. 98. Gon-
zal. ad reg. 8. Cancel. glos. 2. num. 43. Sigism. Scacc. de ap-
pellat. quæst. 17. limit. 40. num. 8. Farin. in praxi crimin.
quæst. 57. num. 93. & 94 Cardin. Tusch. d. lit. P. concl. 160.
num. 4 Flores de Mena var. lib. 2. q. 20. num. 130.

PAUPERVM appellatione an & quando ve-
niant monasteria Fratrum & Monialium? Vide Fe-
deric. de Senis conf. 282. per tot. quem refert Cardin.
Tusch. d. conclus. 160. num. 2.

PAUPERVM appellatione veniunt carcerati,
& carcere detenti, idè legatum, siue relictum fa-
ctum pauperibus, poterit erogari, & dari carceratis:
ita Salices. in l. Indues, C. de Episcop. aud. quem refert
& sequitur Steph. Ranchin. concl. 451. p. 5.

Pecora.

APPELL. CXCI.

PECORVM appellatione in legatis veniunt
quadrupedes, quæ gregatim pascuntur, vt bo-
ues, oues, capræ, & similes, l. legatis, §. pecoribus, & l.
16. seruis legatis, vers. pecudum, ff. de legat. 3. Princip.
Instit. de lege Aquil. vbi Aretin. vers. nota quod equi,
Rebuff. ad l. boues 89. vers. pecoris appellatione, ff. de
verbor. signif. pag. mibi 388. & l. 30. §. integra, verbo
pecus ff. eod. tit. pag. 187. Cardin. Tusch. practic. concl.
tom. 6. lit. P. concl. 195.

S V M M A

S V M M A R I V M.

- 1 Peculio legato continentur nomina debitorum, non autem comprehenditur id, quod ipse dominus debet seruo.
- 2 Peculij legati appellatione continetur etiam id, quod seruus dederat domino custodia, & depositi causa, donec ab ipso manumitteretur.
- 3 Peculio legato debetur illud, quod reperitur tempore mortis testatoris.

Peculium.

APPELL. CXCIV.

- 1 **P**ECULII appellatione in legatis continentur debitorum nomina, quemadmodum egregie respondit Paul. in l. 3. ff. de peculio legato, quem refert Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 155. num. 7. vbi tamen subdit hoc non intelligi quando dominus debet seruo, quia tunc legato peculio non comprehenditur debitum à domino, nisi constet de voluntate domini, ut inquit Ulpian. Iurecons. in l. si peculium. §. sicut, ff. de peculio leg.
- 2 **P**ECULII legati appellatione etiam id, quod seruus dederat domino custodia, & depositi causa donec ab ipso manumitteretur, ut probat tex. in l. denique Pegasi, §. his consequenter, ff. de peculio leg. Menoch. d. lib. 4. præf. 155. n. 9.
- 3 **P**ECULII legati appellatione venit illud quod reperitur tempore mortis testatoris, d. l. denique, §. virum, Menoch. d. lib. 4. præf. 155. n. 14.

S V M M A R I V M.

- 1 Penoris appellatione continetur id, quod esui, potuique est destinatum.
- 2 Penoris appellatione continentur oleum, garum, muria, mel, vinum, acetum, frumentum, hordeum, ligna, carbones, & vasa, non tamen dolia.
- 3 Penoris appellatione continentur piper, ligusticum, carum, & laser.
- 4 Penoris appellatione non venit acetum, quod paratum fuit causa extinguendi ignem, nec etiam frumenti, & leguminum theca, seu argula.
- 5 Penoris appellatione in legatis non continentur antidota, medicamenta, & instrumenta pistrini.
- 6 Penoris legata appellatione non veniunt quæ promercij causa habebat testator.

Penus.

APPELL. CXCV.

- 1 **P**ENORIS appellatione continetur, id quod esui, potuique est destinatum, ita respondit Ulpian. in l. 3. ff. de penu leg. & subiungit Sabinum scripsisse contineri omnia parata causa patrisfamil. vxoris, & liberorum, seu familiar, ac etiam causa iumentorum, quibus ipse paterfamil. uti consuevit,
- 2 additque in §. 1. penoris appellatione contineri etiam oleum, garum, muriam, & mel, & in §. esum-

lenta, ait lacertas quoque cum ipsa muria contineri pena legata, & in §. poculenta, refert in legato penoris contineri vinum, acetum, frumentum, hordeum, & his similia, & in §. ligna, dicitur contineri etiam ligna, & carbones, & in §. vasa quoque, asserit contineri quoque vasa, non tamen dolia, refert Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 156. à num. 1. usque ad num. 6. vbi pariter exponit significationem horum nominum.

PENORIS appellatione continetur Piper, ligusticum, carum, & laser, ut habetur in l. non omne. §. vlt. ff. de penu leg. Gel. lib. 4. notandum Attic. cap. 1. in fine, Menoch. d. lib. 4. præf. 156. num. 6. vers. & demum.

PENORIS appellatione non venit acetum quod paratum fuit causa extinguendi ignem, d. l. 3. §. penori, ff. de penu leg. & ibi in §. vlt. dicitur, quod nec etiam continentur frumenti, & leguminum thecæ, seu argulæ, vel sportæ, cum ad penum instruendam paratæ sint, refert Menoch. d. lib. 4. præf. 156. num. 9. cum seqq. vbi cum Alciat. lib. 3. disjunct. cap. 17. subdit quod sunt thecæ, vel argulæ, vel sportæ, in quibus aliqua ad usum penoris coniciebantur, atque ita ex penoris utensilibus erant.

PENORIS appellatione in legatis non continentur antidota & medicamenta, d. l. non omne. ff. de penu leg. & in l. seq. habetur non contineri instrumenta pistrini, & vasa coquinaria, quia pertinent ad fundum instructum, l. cum de laionis, §. asinam. ff. de fundo instr. Menoch. d. lib. 4. præf. 156. n. 13.

PENORIS legata appellatione non veniunt quæ promercij causa habebat testator, l. 4. §. item si quis, ff. de penu leg. Menoch. d. lib. 4. præf. 156. num. 14. cum seqq. vbi etiam post Budæum, Alciat. & Cæli Rhodogin. declarat res promerciales dici, quæ præter usum proprium venditioni sunt destinatæ, atque ita venales.

S V M M A R I V M.

- 1 Pecunia appellatione largè sumpto vocabulo, venit omne bursale commodum, & sic omnia, quæ ad pecuniam reduci possunt.
- 2 Frumentum, oleum, & omne id, quod pondere, numero, & mensura constat venit appellatione pecunia.
- 3 Satisfactio qualibet data creditori venit appellatione pecunia.
- 4 Iura & actiones ad pecunias competentia veniunt appellatione pecunia.
- 5 Pecunia appellatione ex vulgato usu loquendi venit tantum pecunia numerata, præsertim si verbo pecuniæ, adiectum sit verbum distributæ.
- 6 Pecunia appellatione tam aurum quam argentum continetur.
- 7 Pecunia appellatione cum signo vniuersali continentur fructus.

Pecunia.

APPELL. CXCVI.

PECUNIA appellatione largè sumpto vocabulo, venit omne bursale commodum quocunque modo consequatur, & sic omnia quæ ad pecuniam

L I 3 reduci

- reduci poſſunt, l. nam quod in fine. ff. ad Trebell. l. 1. §. fin. & ibi gloſ. ff. de calumniat. gloſ. fin. in l. pecunie 222. ff. de verbor. ſignif. gloſ. verbo pecunie in l. 2. C. de conſtit. pecun. & verbo conuerti, in l. fin. C. eod. tit. gloſ. verbo pecuniam, in Clem. nolentes, de hæreticis, Gig. in tract. de crimine laſæ maieſt. lib. 1. quaſt. 34. num. 14. Moz. de contractib. tract. de empt. tit. qua veniant appellatione rei, §. Deuenio, num. 25. Sanch. in præcepta Decalogi. tom. 1. lib. 2. cap. 20. num. 9. Tiraq. de retract. lig. §. 1. gloſ. 14. num. 41. vbi quod venit frumentum, oleum, & omne id, quod pondere, numero, & menſura conſtat, Greg. deciſ. 28. num. 1. vbi quod venit quælibet ſatisfactio data creditori, Cephal. conſ. 14. a num. 27. vbi quod veniunt lura & actiones ad pecunias competentia, latè Rebuff. in l. pecunia appellatione, la 4. ff. de verbor. ſignificat. vbi quod venit omnis res, & totum patrimonium, Cardin. Tuſch. præſt. conſul. tom. 6. lit. P. concl. 200. per totam, Seraphin. deciſ. 965. num. 4. & deciſ. 998. num. 1. quibus locis in numero ſeq. ſubdit, quod pecuniæ appellatione venit tantum pecunia numerata ex vulgato uſu loquendi, præſertim ſi verbo pecunia adiectum ſit verbum diſtributæ.
- 6 **PECUNIA** appellatione tam aurum quam argentum continetur, Guid. Papa deciſ. 492. num. 1. & omnis pecunia venit, Dec. conſil. 381. Viſis ijs, num. 2. quem refert, Card. Tuſch. d. concl. 200. n. 3.
- 7 **PECUNIA** appellatione cum ſigno vniuerſali continentur fructus, Angel. conſ. 331. An in reſtitutione, col. 2. verſ. quario, Card. Tuſch. tom. 4. lit. F. concl. 484. n. 46.

Permutatio.

APPELL. CXC VII.

- 1 **PERMUTATIONIS** appellatione venit propria & ſpecifica, non verò generica, & vniuerſalis, quæ ad plures ſpecies deducitur, ita Caſtren. conſ. 160. num. 2. verſ. & verba legiſ, lib. 1. quem refert Card. Tuſch. præſt. conſul. tom. 8. lit. V. concl. 101. n. 16. Reſignationis appellatione permutatio includitur, vt habetur infra Appell. 233.

S V M M A R I V M.

- 1 Vniuerſitas, collegium, ſeu communitas non venit appellatione perſonæ inſpecta propria nominis ſignificatione.
- 2 Promiſſio facta de defendendo contra omnem perſonam mundi, non extenditur contra ciuitatem, vel Remp.
- 3 Diſpoſitio de compromittendo controuerſiam ortam inter quacunq. perſonas, non capit controuerſiam collegij, vel vniuerſitatis.
- 4 Mandatum procura datum contra quacunq. perſonam, non extenditur ad vniuerſitatem, communitatem, vel collegium.
- 5 Statutum diſponens per verbum, ſi quis, vel per verba perſonalia, nunquam includit collegium, vniuerſitatem, communitatem, vel Capitulum.
- 6 Conſtitutio loquens de perſonis non comprehendit vniuerſitatem, collegium, aut alia huiusmodi.

- 7 Clem. 1. de indic. quatenus de perſonis quibuscunq. loquitur non procedit in collegiis, vniuerſitatibus, Conuentibus, vel Capitulis.
- 8 Regula reuocatoria Adriani V I. non comprehendit gratiam factam loco, & corpori inanitato.
- 9 Vniuerſitas, collegium, & communitas largè, & improprie veniunt perſonæ appellatione.
- 10 Vniuerſitas, collegium, & communitas comprehenduntur perſonæ appellatione quando materia ſubiecta ſit apta, & proportionabilis ad comprehendendum illa.
- 11 Vniuerſitas, & collegium in materiis fauorabilibus veniunt appellatione perſonæ.
- 12 Masculus & femina veniunt appellatione perſonæ.
- 13 Perſonarum eccleſiaſticarum appellatione veniunt etiam qui ſolo clericali charactere ſunt inſigniti.

Perſona.

APPELL. CXC VIII.

PERSONÆ appellatione ſecundum propriam ſignificationem non venit communitas, collegium, ſeu vniuerſitas, vt per Roman. conſ. 195. In caſu promiſſo, num. 3. & conſ. 400. Quæritur an ſtatutum, num. 4. & ſeq. vbi quod communitas non venit in ſtatuto quod inter perſonas omnes fiat compromiſſum, & conſ. 436. Quod indultum, num. 2. cum ſeqq. vbi ampliatur in derogatione, etiam ſi dictum ſit quod derogat priuilegiis conceſſis perſonis in genere, vel in ſpecie ſub quacunq. forma, idem dicit Alex. conſ. 216. Nec arguendi, num. 11. verſ. octauo, lib. 2. Socin. conſil. 275. lib. 2. Achil. de Graſſi. deciſ. 4. de conſtitut. vbi loquitur de vniuerſitate, & deciſ. 15. de procurat. vbi de Capitulo, & ſimilibus, Verall. deciſ. 42. num. 2. p. 3. vbi de collegio, ſeu alio loco inanitato, Puic. deciſ. 84. num. 2. lib. 1. vbi quod in materia ſtriçtè intelligenda, vt in ſtatuto, appellatione perſonæ non comprehenditur vniuerſitas, & corpus collegiale, Randem. deciſ. 200. vbi quod regula Cancellariæ 19. de idiomate, dum loquitur de perſonis, locum non habet, in collegiis, vel in capitulis, Mantie. deciſ. 100. num. 6. vbi poſt Sarnen. in reg. de idiomate, q. 2. n. 4. ait quod mandatum contra quacunq. perſonas regulariter non intelligitur contra Capitulum, niſi procurator ſit conſtitutus à reo, Tiber. Decian. reſp. 55. n. 24. vol. 1. latè Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloſ. 37. num. 1. cum ſeqq. Card. Tuſch. præſt. conſul. tom. 6. lit. P. concl. 318. a princip. Seraphin. deciſ. 1450. n. 3. Aloyſ. Ricc. in colleſt. deciſ. part. 4. colleſt. 1067.

Hinc prouenit quod promiſſo facta de defendendo contra omnem perſonam mundi non extenditur contra ciuitatem, vel Rempubl. Felin. in cap. eam 10. n. 11. in fine, de reſcript. quem refert Gonzal. d. gloſ. 37. num. 13. Et diſpoſitio de compromittendo controuerſiam ortam inter quacunq. perſonas non capit controuerſiam Collegij, vel Vniuerſitatis, Roman. d. conſ. 400. num. 4. Socin. conſ. 275. In caſu, num. 10. lib. 2. Caſſan. conſ. 1. Preſuppoſito, ſub num. 39. quos refert, & ſequitur Gonzal. d. gloſ. 37. num. 14. Et mandatum procuræ datum cōtra quacunq.

cunque personam non extenditur ad vniuersitatem, communitatem, vel Collegium, *Alex. d. conf. 216. num. 11. vers. octauo, lib. 2. Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 318. num. 12.* Et dispensationes personis factæ, locis concessæ non censentur, vt per glos. verbo personæ, in extrauag. execrabilis, de præbend: Ioan. XXII.

- 5 Hinc etiam statutum disponens per verbum, si quis, vel per verba personalia nunquam includit Collegium, vniuersitatem, Communitatem, vel Capitulum, *Calcan. conf. 1. num. 1. & seq. Auiles ad cap. 1. Prætorum in glos. verbo de ninguna persona, num. 6. ad fin. Dec. in l. si familia, num. 10. & 11. ff. de iurisd. omni. iudic. las. in l. si quis maior, num. 7. vers. secundo, & fortius, C. de transact. Gonzal. d. glos. 37. num. 15. Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 318. n. 8.*
- 6 Hinc quoque *Rebuff. in concord. rub. de collation. §. statumim 2. in verbo personis*, ait quod quatenus illa Constitutio loquitur de personis, non comprehendit Vniuersitatem, collegium, & alia huiusmodi, prout illum refert, *Gonzal. d. glos. 37. n. 21.*
- 7 Hinc pariter dispositio, *Clem. 1. de iudic. dum dicit, personis quibuscunque*, non procedit in Collegiis, Vniuersitatibus, Conuentibus, vel Capitulis, vt docet ibidem *Bonifac. Vitalin. num. 7. relatus à Gonzal. d. glos. 37. num. 17.* Et regula reuocatoria *Adriani VI. de quibuscunque facultatibus, & gratiis concessis quibuscunque Prælati, & personis, &c. non comprehendit gratiam factam loco, & corpori inanimato, & sic fabricæ S. Petri, quia personæ appellatione non venit Collegium, nec Vniuersitas, nec locus inanimatus, Caputaquen. decis. 41. num. 2. p. 3.*
- 9 PERSONÆ appellatione largè, & improprie sumpto vocabulo, ac minus propria significatione continentur Vniuersitas, Collegium, & Communitas, *Roman. conf. 195. num. 3. & conf. 400. num. 3. & conf. 436. num. 2. & 5. in fine, Felin. in d. cap. eam te, num. 15. post med. vers. similiter dicunt, Imola, de rescript. Tiber. Decian. resp. 10. num. 45. vol. 1. Gonzal. d. glos. 37. num. 50. Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 318. num. ultimo.*
- 10 PERSONÆ appellatione comprehenduntur Vniuersitas, Collegium, & Communitas, quando materia subiecta sit apta & proportionabilis ad comprehendendum illa, l. 1. & l. nihil interest, ff. ad Macedon. *Felin. in d. cap. eam te, num. 15. ad med. vers. quarta declaratio, Rebuff. in concord. rub. de collation. §. præfatione Ordinary, in verbo quicunque, & §. statumim, il 2. in verbo personis vers. licet, Gonzal. d. glos. 37. n. 41.*
- 11 PERSONÆ appellatione venit Collegium, & Vniuersitas in materiis fauorabilibus, *Cassan. d. conf. 1. num. 39. Felin. in d. cap. eam te, num. 15. ad med. vers. faciunt notata, Alex. conf. 216. num. 31. & seq. lib. 2. Gonzal. d. glos. 37. n. 36. Card. Tusch. d. lit. P, concl. 318. n. 15.*
- 12 PERSONÆ appellatione venit non solum masculus, sed etiam femina, l. qui domum, iuncta l. mater, §. mulier, ff. ad leg. Iuliam de adulter. cap. mulieres, vel alia persona, de sent. excom. cap. persona, de privileg. lib. 6. *Auiles ad cap. 1. Prætorum in glos. de ninguna persona, num. 3. Rebuff. ad l. 1. ff. de verbor. significat. vers. duodecimo, pag. 8. Gorn. in reg. de idiomate, q. 2. num. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. num. 199. Rot. coram Reuerendissimo Domino Coccino decis. 277. num. 2. & alij per me citati dist. 255.*
- 13 PERSONARVM ecclesiasticarum appellatione veniunt etiam qui solo clericali charactero sunt insigniti, cap. cum contingat, & ibi *Doct. de etate*

& qualis. cap. clerici, vbi *Præpos. & alij 20. dist. & fuit dictum in Veronen. pensionis 23. Februarij 1600. coram Cardin. Lancellotto, & in Ferrarien. pensionis 14. Iunij 1624. coram Remboldo, impressa per Viuian. post praxim iurispatron. decis. 95. num. 2. in nouiss. impressione.*

Periculum.

APPELL. CXCIX.

PERICULI appellatione non venit casus fortuitus, ac proinde suscipiens risigum & periculum, non ideo teneretur pro fortuito casu, glos. post *Azon. in l. si quis, nec in verbo periculo. ff. si certum per. vbi Alex. num. 3. & las. num. 26. qui allegat text. quem dicit meliorem de Iure in l. 1. §. sepeuenit. ff. depositi, vbi dicitur quod suscipiens periculum tenetur de lata, & leui culpa, non autem de casu fortuito, & de hoc est tex. in l. opus quod versione. ff. locati, vbi glos. in verbo conductori, dicit manifestè ibi probari quod appellatione periculi non venit casus fortuitus, nisi culpa saltem leuissima præcedat, & tradunt *Roman. sing. 437. Castren. conf. 472. num. 1. in fine vers. præterea, vol. 1. Socin. conf. 123. n. 3. vol. 4. vbi num. 10. subdit quod conductor molendini, qui suo risigo & periculo promisit clusam manutere, non tenetur de ruina, quæ contigit vi fluminis, & aquarum insolito impetu, Ruin. conf. 77. num. 5. vol. 1. Bero. conf. 194. num. 22. vol. 1. Rip. in tract. de prinil. contra caus. pest. num. 72. & seq. vbi subdit procedere etiam vbi suscepisset omne periculum, Boff. de remiss. merced. num. 57. refert *Surd. conf. 61. n. 61. & 62.***

SUMMARIUM.

- 1 Pertinentiarum appellatione veniunt illa, quæ rei principali sunt accessoria, siue affixa, aut ipsius rei proprio vsui destinata.
- 2 Appendices pertinentiæ sunt res accessoriae ad castrum, vel aliud corpus.
- 3 Pertinentiarum plures species.
- 4 Pertinentiarum appellatione veniunt ea, quæ statuto, vel consuetudine, seu lege, aut communi vsu loquendi deputata sunt vt accedant.
- 5 Fructus veniunt appellatione pertinentiarum.
- 6 Pertinentiarum appellatione veniunt non solum ea, quæ consistunt in possessione, sed etiam quæ consistunt in iure & iurisdictione.
- 7 Molendina, furti, horti, fontæ, luridaria, & similia, quæ erant domini castri, veniunt appellatione pertinentiarum castri.
- 8 Pertinentiarum, seu iurium castri appellatione sola continetur iurisdictione, non prædia & terrena.
- 9 Pertinentiarum, seu iurium appellatione non veniunt aliæ res particulares.
- 10 Clausula, cum iuribus & pertinentiis, quid importet, ostenditur.
- 11 Pertinentiarum appellatione etiam in castro, & re vniuersali non veniunt bona, quando

quando in ſpecie de bonis expreſſe diſponitur.

Pertinentiæ.

APPELL. CC.

PERTINENTIARVM appellatione licet contineri ea, quæ pleno iure ad concedentem pertinent, dixerit *Cardin. conf. 47. Reuerenda, num. 7.* & ita appellatione pertinentiarum Eccleſiæ venire curam exiſtimauerit, *Calderin. conf. 6. de verb. ſignif.* tamen verius venire illa quæ rei principali ſunt acceſſoria, ſiue affixa, aut ipſius rei proprio vſui deſtinata, tenent *Iunoc. in cap. cum ad ſedem, num. 1. & 2. de reſtit. ſpoliat. vbi Abb. n. 11. Bald. in l. cetera. §. item hoc prohibetur, in fine, ff. de legat. 1. Rub. Alex. conf. 61. Tota difficultas, n. 5. Socin. conf. 47. col. 3. & conf. 23. à num. 6. lib. 5. n. 4. & 5. vol. 1. & reg. 295. Alex. conf. 123. Viſis verbis, lib. 2. Dec. in cap. cum venerabilis, not. 2. n. 3. de except. & conf. 516. num. 23. Pariſ. conf. 3. num. 10. vol. 4. Tiraq. de retractu lig. §. 36. gloſ. 3. n. 4. Ranchin. concl. 23. p. 2. Bertazol. de clauſulis instrument. clauſ. 26. gloſ. 13. num. 2. latè Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de verbor. ſignif. concl. 10. *Rimin. lun. conf. 19. num. 22. lib. 1. Brunor. à Sole in locis communib. verbo pertinentia, Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 22. num. 14. cum ſeqq. Cardin. Tuſch. præſt. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 323. per totam.**

Et ita dicuntur pertinentiæ appendices, ſeu acceſſoriæ res ad caſtrum, vel aliud corpus, *Alex. conf. 23. num. 6. lib. 5. Tiraq. d. §. 36. gloſ. 3. num. 4.* Et ſunt triplicis ſpeciei, quia quædam accedunt per viam neceſſitatis, quædam per viam æquitatis, quædam verò per viam naturalis inhærentiæ, *Bald. & Prapoſ. in cap. dilectus, de appellat. Brun. de augmento, concl. 1. princ. num. 15. quos refert, Card. Tuſch. d. lit. P, concl. 323. num. 8. & dicuntur quædam proximæ aliæ remotæ, vt explicant Menoch. de præſumpt. lib. 5. præſ. 99. n. 8. cum ſeqq. Bernard. Grana. ad præſt. Camera Imperialis, lib. 2. concl. 62.*

PERTINENTIARVM appellatione veniunt ea, quæ ſtatuto, vel conſuetudine, aut communi vſu loquendi, & lege deputata ſunt vt accedant, vt per *Rebuff. in forma mandat. Apoſt. in gloſ. verbo Pertinentiis, Bald. conf. 420. num. 5. lib. 1. & conf. 245. lib. 3. Caſtren. conf. 143. in fine, lib. 1. Decian. conf. 123. n. 27. lib. 3. Bertazol. d. gloſ. 13. num. 2. Card. Tuſch. d. lit. P, concl. 323. n. 4. & 5.*

PERTINENTIARVM appellatione veniunt fructus, iuxta ea quæ tradit *Dec. conf. 516. num. 25. quem refert, Rot. deciſ. 1. num. 12. apud Farinac. p. 2. recent.*

PERTINENTIARVM appellatione veniunt non ſolum ea, quæ conſiſtunt in poſſeſſione, ſed etiam, quæ conſiſtunt in iure, & iuriſdictione, ſecundum *Roman. conf. 444. num. 6. & 7. Bald. conf. 420. Verba Principis, num. 4. verſ. tamen etiam præmiſſendum, lib. 1. & conf. 245. Villa lib. 3. vbi quod iuriſdictione caſtri cadit in venditione caſtri facta cum pertinentiis, Alex. conf. 23. Viſo proceſſu, num. 5. & 6. verſ. & conſtat, lib. 5. quos refert Card. Tuſch. d. lit. P, concl. 323. num. 1. Neniz. conf. 7. n. 1. & 2.*

PERTINENTIARVM caſtri appellatione veniunt non ſolum molendina, *Decian. conf. 123. n. 28. & 29. lib. 3. Rimin. lun. conf. 19. in princip. & num. 45. cum ſeq. lib. 1.* Sed etiam furni, & prædia, quæ erant domini caſtri, *Crauet. conf. 893. num. 5. foueæ, horti, viridaria, & ſimilia, idem Crauet. conf. 480. num. 5. verſ. quarto conſidero; & cum caſtro non accedant de iure, niſi ea, quæ ab homine, vel conſuetudine*

ſunt deputata, idè, qui dicit aliquid de pertinentiis caſtri eſſe probare debet, *Crauet. d. conf. 480. n. 3. Rimin. lun. conf. 19. num. 26. lib. 1. Card. Tuſch. d. lit. P, concl. 323. n. 27.*

PERTINENTIARVM, ſeu iurium caſtri appellatione ſola continetur iuriſdictione, non prædia, & terrena, quæ allodialia præſumuntur, quamuis ſint recognita cum caſtro, quia non cenſentur feudalialia, ſed allodialia, ita *Rimin. lun. conf. 90. num. 22. & ſeq. Menoch. conf. 498. n. 36. & 37. vbi ſubdit quod ſi bona expreſſa terminantur vniſormiter cum caſtro cenſentur feudalialia, aliàs ſecus.*

PERTINENTIARVM, ſeu iurium appellatione non veniunt aliæ res particulares, quando venditio eſt particularis, quia veniunt ſolum acceſſoria, & vna res particularis non eſt acceſſoria alteri, *Socin. conf. 47. In primo præſentis, num. 3. & ſeq. verſ. ſed item fortius, lib. 1. Bald. conf. 245. lib. 3. vbi diſtinguit in venditione rei vniuerſalis, vt veniant omnia, quæ ad corpus vniuerſale ſpectant, ſecus ſi venditio eſt corporis particularis, plenè *Roman. d. conf. 444. num. 6. verſ. quomobrem. Et quod ex clauſula generali in conſeſſione caſtri cum iuribus, & pertinentiis non veniunt bona particularia tanquam quid diuerſum, tradunt *Alex. conf. 55. num. 19. lib. 4. & conf. 14. Abundè in fine, num. 6. verſ. hoc patet lib. 7. Nat. conf. 405. num. 2. Cur. lun. conf. 140. n. 11. Crauet. conſil. 54. n. 9.***

Illæ enim clauſ. Cum iuribus & pertinentiis, licet poſſit continere multa, tamen nihil probat niſi probetur; quia illud participium reſoluitur, id eſt, quatenus pertinent, vel ſi quæ pertinent, quia importat relatiuum, *Crauet. conf. 193. col. 4. Rimin. lun. conf. 90. num. 24. & reſtringitur ad ea, quæ ſunt de natura contractus, vt ſolum veniant iura & pertinentiæ eorum, quæ in contractu deducuntur, Socin. d. conf. 47. n. 6. verſ. præterea, lib. 1. Pariſ. conf. 20. n. 71. & 73. lib. 1.*

PERTINENTIARVM appellatione etiam in caſtro, & re vniuerſali non veniunt bona quando in ſpecie de bonis expreſſe diſponitur, quia tunc expreſſum facit ceſſare tacitum, *Socin. d. conf. 47. col. 2. verſ. ſed pro ſolutione, lib. 1. Crauet. conf. 480. In tranſactione, num. 4. Alexand. conf. 14. Abundè, n. 5. & ſeq. lib. 7. vbi etiam quod pertinentiarum appellatione etiam in rebus, & corporibus particularibus nunquam veniunt ea corpora de quibus facta eſt ſpecialis mentio.*

Plebs.

APPELL. CCI.

PLEBS appellatione continetur tantummodo vulgus ſine nobilibus, & ſic cæteri ciues ſine patritiis & ſenatoribus, §. plebiſcitum, verſ. plebs, inſtit. de iure natur. gent. & civili, vbi *Angel. num. 1. & Nicaſ. num. 2. Rebuff. ad l. plebs 238. ſtatim in princip. ff. de verbor. ſignificat. pag. 747. vbi ſubdit plebem à populo diſſerre, ſicut genus à ſpecie.*

Plus.

APPELL. CCII.

PLVRS appellatione & totum continetur, vt de appellatione reſidui, quemadmodum appellatione minus, id quod nihil eſt continetur, l. 2. C. de heredib. inſtituen. vbi inſtitutus ex reſidua parte hæreditatis, ſi alter inſtitutus ob conditionem ſuam non

non potest adire, venit tota hereditas ad institutum in residua, refert & sequitur Ranchin. concl. 4. lib. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Vniuersitas agrorum, licet sint separati, venit Poderij appellatione.
- 2 Boves aratorij veniunt appellatione Poderij cum pertinentiis.
- 3 Podere non est nomen Iuris, sed nomen, quod pendet ab usu communi loquendi.

Podere.

APPELL. CCIII.

- 1 **P**ODERI appellatione venit vniuersitas agrorum, etiam si sint separati, quando destinatione patrisfam. pro vno poderio reputantur, quia podere dicitur quicquid vno nomine nuncupatur, licet simul non sint, ita Bart. in l. Seca, §. pen. ff. de fundo instr. l. Castren. conf. 454. in princip. lib. 1. Nenizan. conf. 446. num. 5. Menoch. conf. 409. num. 61. Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 337. num. 15. Card. Tusch. practicar. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 374. num. 1. vbi num. 2. post Bart. in l. 1. num. 5. ff. de rebus dub. & in l. si ita, in fine. ff. de auro & argento leg. subdit quod si testator leget podere suum, & post testamentum emit agros, quos dicto poderio applicauit, & destinauit, veniunt omnia in legato. Et si quis venderit podere cum toto territorio, & districtu, veniunt etiam prædia existentia in alieno territorio, Bald. conf. 422. lib. 4. Menoch. conf. 337. num. 29. quos refert, & sequitur Card. Mantie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 4. tit. 16. n. 36.
- 2 **P**ODERI cum pertinentiis appellatione veniunt boves aratorij, vt probat tex. in l. si cui fundum & instrumentum, & in l. instrumenta, ibi, præterea boves domiti, ff. de fundo instr. Angel. in l. item si fundi. §. fin. ff. de usufructu, Capol. de seruit. urban. præd. cap. 4. incip. Circa quam, vers. item legato usufructu, quos refert Card. Tusch. d. tom. 6. lit. P, concl. 323. n. 14. & d. concl. 374. n. 3.
- 3 **P**ODERE non est nomen Iuris, sed nomen quod pendet ab usu communi loquendi, Alex. conf. 204. Perpetuus, num. 6. vers. istud vocabulum, lib. 6. & tantum importat quantum fundus, Castren. consil. 149. Clarum est, in princip. vers. sed hic usufructus, lib. 1. in Romandiola vero, & Lombardia loco poderij dicunt vnā possessionem pro multitudine agrorum, Alex. conf. 63. n. 7. lib. 6. Card. Tusch. d. lit. P, concl. 374. n. 7.

Pœna.

APPELL. CCIV.

- 1 **P**OEN capitalis appellatione in pœnalibus venit mitior pœna capitalis, quatenus stare possit sensus, ita Anton. Trigo sing. 16. num. 5. quem refert Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 8. lit. V, conclus. 101. num. 24. vbi num. 25. post Bald. conf. 250. in questione, n. 12. lib. 1. & conf. 382. n. 16. lib. 5. declarat, nisi ellemus in atrocioribus.

S V M M A R I V M.

- 1 Populi appellatione continentur omnes nobiles, & plebei.
- Appell. Iur. Aug. Barbof.

- 1 Clerici in fauorabilibus veniunt populi appellatione, secus in odiosis.
- 2 Clerici sunt pars Reipubl. & de districtu secularium in fauorabilibus.
- 3 Populi appellatione in interdicto veniunt singuli de eo.
- 4 Clerus non venit appellatione populi in interdicto.

Populus.

APPELL. CCV.

POPULI appellatione continentur omnes nobiles & plebei, & sic vniuersi ciues, connumeratis etiam Patriciis & Senatoribus, l. plebscentum, vers. nam, vbi glos. Angel. num. 1. & Nicas. num. 2. Instit. de iure naturali, gentium, & civili, Rebuff. ad l. plebs 238. ff. de verb. signif. pag. 747.

POPULI appellatione veniunt clerici in fauorabilibus, secus in odiosis, vt per Abb. in proam. Decretal. num. 19. & in cap. 1. num. 2. de præbend. Alex. in l. in prouinciali. §. si in publico, ff. de noui operi nunciat. n. 12. Barbat. conf. 1. num. 65. vers. & adduco, lib. 3. Alberic. in tract. statutorum, p. 2. q. 2. col. 3. vers. quod plura, Grammat. decis. 100. num. 18. Marc. Anton. Cuch. lib. 3. instit. maior. tit. de privileg. clericor. n. 65. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 2. num. 12. Sunt enim pars Reipubl. & de districtu secularium in fauorabilibus, cap. dilecti, vbi Abb. not. 2. de foro comp. Felin. in cap. Rodolphus, n. 18. de rescript. & in cap. Ecclesia S. Mariae, num. 74. de constitut. Cephal. conf. 54. num. 11. & seq. vol. 1. licet non habeant vocem in conciliis populi, Innoc. in cap. dilecti, propè fin. de excessib. Pralat. Abb. in cap. non minus, num. 14. de immunit. Eccles.

POPULI appellatione in interdicto veniunt singuli de eo, ita vt ipsi, nec ibi, nec alibi Diuinis interesse possint; alij verò extranei, nec extra, nec ibi prohibiti censeantur, cap. si sententia, de sentent. excom. lib. 6. Calderin. de interdicto, part. 1. à num. 32. Con. in cap. alma mater, p. 1. §. 1. à num. 6. Henric. in sum. lib. 13. cap. 42. in princip. lit. C, Vgolin. de censur. tab. 5. cap. 20. §. 3. Soar. in simili tract. disp. 32. sect. 2. à n. 13. notantes interdicto populo interdictos censeri non solum eos, qui de eo fuerint tempore, quo interdictum fertur, sed etiam eos, qui de eo postea esse cœperint, id enim est populus, quauis omnes personæ de eo fuerint mutatae, iuxta doctrinam Iurisconf. in l. proponebatur, ff. de iudic. & in l. si grege, ff. de legat. 1. cum aliis de quibus in notabili quaestione, Duen. reg. 128. limit. 3.

POPULI appellatione in interdicto non venit clerus, quia in generali populi interdicto clerici non comprehenduntur, quemadmodum interdicto clero non intelligitur populus interdictus, id est laici, vt probat tex. in d. cap. si sententia, in princip. vbi notant Doctores communiter, & docent Con. d. §. 1. n. 7. latè Vgolin. d. cap. 20. §. 5. Soar. d. sect. 2. n. 14. Anila de censur. p. 5. disp. 1. dub. 4. concl. 6. Bonacin. in simili tract. disp. 5. puncto 1. n. 12. Cuius rei rationem eam esse inquirunt, quia diuersa sunt populus & clerus, cap. duo sunt 12. q. 2. cum multis adductis per Lal. Zechi. de Repub. ecclesiast. lib. 1. n. 3. Petr. Greg. syntagm. Iuris. lib. 15. cap. 1. n. 3. ac subinde per particulam, &, quæ non nisi inter diuersa ponitur iuxta notata, dist. 93. n. 25. ponuntur in Iure nostro passim populus, & clerus, cap. ex parte, il 1. de privileg. cap. 1. de præbend. cum multis similibus, quæ ibi cumulat Dec. num. 1.

Mm

Poëta.

Poëta.

APPELL. CCVI.

- 1 **P**ŌETÆ appellatione apud Græcos Homerus, & apud Latinos Virgilius venit, §. *ſed ius quidem*, & ibi glos. verbo *Virgilius*, *Inſtit. de iure naturali*, *Nan. de ſpoliis clericor.* §. 2. num. 1. in fine, *Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchalium Sedium crect.* cap. 17. num. 10.

S V M M A R I V M.

- 1 *POſſeſſionis appellatione ubi ſimpliciter profertur, venit vera, & propria poſſeſſio, prout importat ius detinendi, ſeu inſiſtendi rei.*
- 2 *Declaratur glos. verbo ſtipuletur in l. ſtipulatio iſta, §. hæc quoque, ff. de verb. ſignif. & num. 3.*
- 4 *POſſeſſio ubi adiicitur nomen proprium, aut poſſeſſium, de corporibus ipſarum rerum, ſeu prædiis eſt intelligenda.*
- 5 *POſſeſſionis appellatione non venit domus.*

Poſſeſſio.

APPELL. CCVII.

- 1 **P**ŌſſeſſIONIS appellatione ubi ſimpliciter profertur, venit vera & propria poſſeſſio, prout importat ius detinendi, ſeu inſiſtendi rei, ſi materia ſubiecta, vel mens proferentis non refragetur; probatur, quia verba in dubio ſemper in principaliori ſignificatu ſunt accipienda, l. 1. §. *qui in perpetuum*, ff. *ſi ager veſtig.* cap. pen. de ſent. excom. cum ſimilibus, de quibus *Cardin. Manic. de coniect. ultim. volunt.* lib. 5. tit. 1. num. 6. *Menoch. de præſumpt.* lib. 3. præf. 39. à num. 8. ſed principale poſſeſſionis ſignificatum, & per prius, ut *Logici* loquuntur, eſt hoc pro detentione nomine proprio, ſeu iure inſiſtendi rei opinionione domini, ut colligitur ex l. *ſi quis ante* 10. §. 1. ff. *de acquir. poſſeſſ.* & l. *quod ſervus* 24. ff. *cod. & l. ſtipulatio iſta, §. hæc quoque, ff. de verb. obligat.* l. 1. §. *queſitum*, ff. *quorum legat. l. cum legat.* 12. ff. *ex quibus cauſis in poſſeſſ. eatur*, in quibus Iuribus verbum, poſſidere ad ſolam refertur veram & propriam poſſeſſionem, at verò in poſſeſſione eſſe ad detentionem ſimplicem, quia ita poſtulat qualitas perſonæ, que verè poſſidere non poteſt, ut ſunt ſervi, de quibus in illis Iuribus, vel coloni, qui ratione cauſæ & tituli, quo rem detinent, profitentur ſe alieno nomine poſſidere, explicant differentiam *Anton. Gom. l. 45. Tauri à num. 6. Cardin. Tuſch. præf. conſul.* tom. 6. lit. P, conſ. 404. *Valaſc. de partitionib.* cap. 4. num. 11.

- 2 Non obſtat doctrina, glos. verbo *ſtipuletur*, in l. *ſtipulatio iſta, §. hæc quoque, ff. de verb. obligat.* docentis quod ſi teſtes deponant ſimpliciter aliquam poſſidere, intelligitur de poſſeſſione facti, & ita de inſiſtentia ſimplici, ſeu nuda detentione, eamque ſequuntur *Bart. & alij* communiter, teſte *Alex.* ibi num. 2. *Abb. in cap. cum ad Sedem*, num. 21. de reſtit. ſpoliat. *Felin. in cap. cum cauſam*, num. 3. verſ. *ſecondum tempora*, de teſtib. *Anton. Gom. l. 45. Tauri*, n. 193.
- 3 Reſpondetur enim doctrinam glos. procedere

propter materiam ſubiectam, quia ſcilicet teſte deponere non poſſunt, niſi de illis, quæ corporeo ſenſu percipiunt, iuxta ea quæ tradunt *Mafcard. de probat. conſul.* 1375. à num. 3. *Fulu. Pacian. in ſimili tract.* lib. 1. cap. 40. à n. 15. *Farin. in praxi crimin.* p. 2. quæſt. 70. à num. 6. & num. 93. cum ergo in hac materia ſola illa corporalis detentionis oculis cerni & ſenſu corporeo percipi poſſit, merito teſtes ſimpliciter aſſerentes Titium poſſidere de hac corporali detentione deponere cenſendi ſunt: negandum tamen non eſt ex hac corporali detentione Iuris cenſura inſurgere præſumptionem quod is, qui incumbit, & inſiſtit rei, & fruſtus percipit, verè & propriè, & cogitatione domini poſſidet, ut docent *Bart. Abb. & Anton. Gom.* locis proximè citatis, *Con. in reg. poſſeſſor.* p. 1. 2. §. 1. n. 4. ad finem, *Mafcard. conſ. 1026. à princip. & præcipue à n. 13. Cardin. Tuſch. d. lit. P, conſ. 415.*

Licet poſſeſſio quando ſimpliciter profertur de vera & propria debeat intelligi, ut dixi, atque ita de iure inſiſtendi rei, ſi tamen adiiciatur nomen proprium, veluti poſſeſſio Antonij, aut pronomen poſſeſſium meum, tuum, ſuum, de corporibus ipſarum rerum, ſeu prædiis eſt intelligenda, ita enim uſus hanc acceptionem interpretatur, docente *Bart. in l. uxorem* 41. §. *legauerat*, ff. *de legat.* 3. & eſt communis ex *Card. Manic. de tacit. & ambig. conuent.* lib. 3. tit. 31. num. 23. & deducitur ex l. 2. C. *de ſervitut. & aqua*, ibi, poſſeſſionem, *Marialis*, cap. vi ſuper, §. *poſſeſſiones*, ibi, *Eccleſia tua*, de rebus *Eccleſ.* non alien. *Rebuff. in l. interdum* 78. ff. *de verb. ſignif. verbo poſſeſſionis*, verſ. *aduertendum eſt poſſeſſionem*, &c. *Dec. in l. 1. in princip. num. mibi* 13. aliàs 41. ff. *de acquir. poſſeſſ.*

PŌſſeſſIONIS appellatione non venit domus, ut probare videtur *lex. in l. fin. C. locati*, ibi, *poſſeſſiones*, vel domos, ponderando illam particulam, vel, quæ denotat diuerſitatem, ut dixi in tract. de diſtinctionib. diſt. ita *Rebuff. ad l. 79. verſ. quod verò*, ff. *de verb. ſignif.* pag. 364.

S V M M A R I V M.

- 1 *Deſcendentes veniunt poſteritatis appellatione.*
- 2 *Poſteritatis nomen ſignificat deſcendentiam, & procreationem.*
- 3 *Deſcendentes ex ſæminis continentur poſteritatis appellatione.*
- 4 *Feudum poſteritati conceſſum reſtringitur ad maſculos per virilem ſexum deſcendentes.*

Poſteritas.

APPELL. CCVIII.

- 1 **P**ŌſterITATIS appellatione veniunt deſcendentes, *Menoch. conſ. 40. num. 28.* quia poſteritatis nomen ſignificat deſcendentiam & procreationem, idem *Menoch. conſ. 390. num. 14.* & veniunt etiam deſcendentes ex ſæminis, ſicuti veniunt poſteriorum nomine, ita ſcribunt *Dec. in l. 2. num. 62. verſ. tertio reperio*, ff. *de regulis Iuris*, *Ruin. conſ. 58. num. 4. lib. 5. Alba. conſ. 85. num. 8. Tirag. de retractu lig.* §. 1. glos. 9. num. 203. & 239. *Ruſtic. in l. cum auus*, ff. *de condit. & demonſtrat.* lib. 2. cap. 5. num. 3. & lib. 6. cap. 9. num. 11. & ſeq. quos refert, & ſequi

- 3 & sequitur, *Fusar. in tract. de substitut. quest. 330. num. 12.* Quamvis contrarium, imò vocata posteritate solum masculos venire, licet non ita posteris vocatis, sentiant *Alex. conf. 160. num. 4. lib. 2. Anchar. conf. 339. num. 3.* ubi ponit exemplum in donatione Regine Petronillæ Alphonso eius filio, & omni eius posteritati. *Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D, concl. 220. n. 7. & tom. 6. lit. P, concl. 891. num. 5. cum seqq.*
- 4 Ratione verò subiectæ materiæ feudum posteritati concessum, restringitur ad masculos per virilem sexum descendentes, licet propria significatio ad utrumque sexum referatur, ita *Anton. de Buir. conf. 9. Piso puncto, num. 1. Curt. lun. de feudis, p. 3. princ. num. 30. in fine,* quos refert, & sequitur *Card. Mantie. de sacris, & ambig. conuent. lib. 23. tit. 17. num. 13.*

S V M M A R I U M.

- 1 Descendentes propriè veniunt appellatione Posteriorum, & ita omnes in infinitum, & in perpetuum.
- 2 Posthumi an & quando Posteriorum appellatione veniant, ostenditur.
- 3 Fæmina & descendentes ab eis veniunt Posteriorum appellatione.
- 4 Si communis usus loquendi esset contrarius, quod soli descendentes masculi comprehenderentur,
- 5 Vbi adest statutum fæminas excludens ob masculos,
- 6 In privilegiis,
- 7 In immunitate concessa Titio, & Posteris,
- 8 In feudis,

Fæmina non continentur Posteriorum appellatione.

Posteri.

APPELL. CCIX.

- 1 **P**OSTERORVM appellatione propriè veniunt descendentes, l. *vocatio. ff. de munerib. & honor. l. quod his verbis, in fine, ff. de legat. 3. l. 1. & l. 4. ff. de iure immunit. glos. verbo ignorare, in cap. statutum, de heret. lib. 6. Ruin. conf. 117. num. 18. lib. 2. Socin. Sen. conf. 51. num. 3. lib. 4. Socin. lun. conf. 80. num. 4. lib. 2. Gozadin. conf. 10. num. 8. Cephal. conf. 372. num. 12. & conf. 606. num. 18. Sim. de Pretis de interpret. ultim. volunt. fol. 292. num. 61. Menoch. conf. 40. num. 28. & conf. 331. num. 15. & conf. 941. num. 12. Peregrin. de fideicom. art. 22. num. 23. & 37. Rustic. in l. cum aui, ff. de condition. & demonstrat. lib. 6. cap. 9. quos refert *Fusar. in tract. de substitut. quest. 330. num. 1.* Et ita omnes in infinitum, vel in perpetuum, l. *immunitates, ff. de iure immunit. l. Iuriconsultus, §. parentes, ff. de gradib. Nat. conf. 64. num. 8. Cephal. conf. 371. num. 12. cum seq. Menoch. conf. 895. num. 10. & de presumpt. lib. 4. praf. 89. num. 10. Rustic. d. cap. 9. num. 1. Fusar. d. q. 330. num. 2. ubi num. 3. subdit quod si testator vocasset omnes posteros censeretur vocasse & transuersales, ob vim dictionis vniuersalis, per ea quæ scribit *Peregr. d. art. 22. n. 23. in fine.* Si verò sciebat hoc nomen non posse verificari in descendenti- bus dici tunc vocasse agnatos transuersales, consultiuit *Cephal. d. conf. 606. n. 16. & seq. Illud aduertere oportet quod appellatione posteriorum, vel de-***

scendentium veniunt omnes in infinitum, quamvis nati post mortem testatoris, vt per *Socin. Sen. in l. cognatus, num. 30. in fine, ff. de rebus dub. Cephal. conf. 318. num. 24. Menoch. de presumpt. lib. 4. praf. 91. in fine, & conf. 1. num. 184. Petra de fideicom. quest. 11. num. 85. & maxime quando dispositio in tempus futurum collata est, vt intelligit *Cardin. Mantie. de coniect. ultim. lib. 8. tit. 11. num. 4* & videtur sentire *Sim. de Pretis de interp. ultim. volunt. fol. 5. n. 108.* Et quod ex gemina significatione appellatione posteriorum posthumi veniant per l. *1. ff. de iure immunit. resoluunt Rebuff. ad l. nomen 164. in princip. vers. notandum, in fine, ff. de verb. significat. pag. 560.**

POSTERORVM appellatione veniunt etiam 3 fæminæ & descendentes ab eis, d. l. *Iuriconsultus, §. parentes, d. l. quod his verbis, l. cognoscere, §. fin. ff. de verb. signif. l. 1. C. de imponen. lucrat. descript. lib. 10. cap. 1. §. contra natos, de schismat. in 6. Buir. conf. 9. in princip. & ibi Caballin. in apostil. verbo posteritatis, Traq. de retractu lig. §. 1. glos. 9. n. 104. 238. & 242. Dec. conf. 269. num. 2. & conf. 527. num. 6. apostil. ad Bart. in l. 1. §. 1. num. 1. C. de iure immunit. Ruin. conf. 117. num. 18. lib. 2. Berol. conf. 120. num. 11. lib. 2. Cephal. conf. 372. num. 12. lib. 3. Sim. de Pretis de interpret. ultim. volunt. fol. 293. num. 67. & fol. 337. num. 10. Cardin. Mantie. de coniect. ultim. voluntat. lib. 8. tit. 12. num. 41. Decian. conf. 7. num. 30. cum seqq. lib. 5. Menoch. d. lib. 4. praf. 84. num. 29. & conf. 331. num. 15. & conf. 1012. num. 19. Crass. in §. fideicommissum 9. 15. num. 5. Peregr. de fideicom. artic. 22. num. 37. Rustic. in d. l. cum aui, lib. 2. cap. 5. num. 2. & 14. & lib. 6. cap. 9. num. 1. cum seqq. Surd. conf. 140. num. 27. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 6. lit. P, conclus. 455. n. 1.*

Limita primò vt non procedat si communis usus 4 loquendi esset contrarius, quod solos descendentes masculos comprehenderet, prout si extat statutum exclusiuum fæminarum propter masculos, *Ruin. conf. 141. ante num. 5. lib. 2. Cephal. conf. 134. num. 15. lib. 1. Menoch. conf. 1076. num. 6. Rustic. in d. l. cum aui, lib. 6. cap. 9. num. 3. Decian. conf. 1. num. 386. & 391. lib. 1.* Vel quando essemus in prohibitione alienationis facta, quia vult bona remanere apud posteros nam hoc casu ex linea fæminarum descendentes non dicerentur vocati ad fideicommissum in casu alienationis, ita *Anton. de Buir. d. conf. 9. in princip. vers. in contrarium, ubi loquitur in fideicommissum in quo instituit testator masculos, & prohibuit alienari, quia vult quod hæreditas sua ad posteros, & successores deueniat, & dicit quod si illa verba coniunctim accipiuntur, posteros & successores, res est clarissima, refert Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 455. n. 2. & tenet Rustic. d. lib. 6. cap. 9. num. 4.*

Limita secundò vbi adest statutum fæminas excludens ob masculos, quia tunc posteriorum appellatione non veniunt fæminæ, *Menoch. conf. 1076. n. 6. Rustic. d. lib. 2. cap. 5. num. 15.*

Limita tertio in privilegiis, quia masculi solum 6 continentur, *Buir. d. conf. 9. in princ. Card. Tusch. d. lit. P, concl. 455. n. 1. Rustic. lib. 2. c. 5. n. 10.* vbi num. seq. sublimitat si à fæmina privilegium concedatur.

Limita quarto in immunitate concessa Titio, & 7 posteris, quia soli descendentes masculi comprehenderentur, l. *1. §. 1. ff. de iure immunit. glos. verbo masculinum, in c. ubicunque, de pœnis. Buir. d. conf. 9. in princip. ubi Apost. Caballin. dicit quod istud est quia immunitas est contra publicam vilitatem, ideo restringitur, Surd. conf. 140. n. 8. Card. Tusch. d. lit. P, concl. 455. n. 4. Hippol. Riminald. conf. 25. n. 40.* vbi tamen faretur cōtineri nepotes ex filia in alia materia fauorabili.

M m 2 Limi

- 9 Limita quintò in feudis, quia fœminæ in illis. non continentur appellatione poſteriorum, *Menoch. conſil. 443. n. 65. Ruſtic. d. lib. 2. c. 5. n. 7.*

Poſthumus.

APPELL. CCX.

- 1 **P**OSTHVM: appellatione non ſolùm venit is, qui eſt natus poſt mortem patris, ſed etiam ille qui poſt teſtamentum, ante tamen eius mortem, l. *placet. ff. de liberis & poſthum. vbi laſ. num. 5. l. filium à patre. §. 1. ff. cod. lit. l. 3. ff. de iniuſto rupto, latè Rebuff. ad l. nomen 164. in princip. ff. de verb. ſignif. pag. 566. Surd. conſ. 55. num. 1. & ſeq. & num. 15. & 22. limitat, Fuf. v. de ſubſtitut. q. 318. n. 14.*
- 2 **P**OSTHVM: appellatione non venit iam natus, *Menoch. conſ. 106. num. 55.* Si verò poſthumum quis ita inſtituat, ſi me viuo naſcetur, non intelligitur inſtitutus poſthumus, qui mortuo teſtatore natus lit, *Menoch. conſ. 171. num. 16. & conſ. 326. n. 7. 12. & 13.*

Potus.

APPELL. CCXI.

- 1 **P**OTVS appellatione continetur vinum, ceruiſia, & alia potionis genera, *Rebuff. in l. vitum verbo, in princip. ff. de verbor. ſignif. Menoch. de præſumpt. lib. 4. præſ. 157. num. 17. verſ. potus, vbi etiam per l. 3. ff. de penu leg. cum eodem Rebuffo annotauit ſub hoc nomine potus vaſa, quibus vitumur, contineri.*
- 2 **P**OTVS appellatione venit aqua in illis locis, in quibus emitur, vt Venetiis, vt teſtantur *Rimin. Jun. conſ. 132. n. 15. Roland. conſ. 22. num. 7. lib. 2. Menoch. d. lib. 4. præſ. 157. num. 25. Cardin. Tuſch. præct. conſ. rom. 1. lit. A, conſ. 282. n. 10.*

Pratum.

APPELL. CCXII.

- 1 **P**RATI appellatione non venit terra ſterilis & inculta, quia dicitur pratum locus in quo ad fructum percipiendum, dumtaxat falce opus eſt, ex eo dictum quod paratum ſit ad fructum capiendum, ita l. *pratum. ff. de verbor. ſignif. vbi latè Rebuff. à pag. 192. & quod pratum dicatur locus paratus ad vtilitatem reddendam in Angulos annos domino, poſt Rimin. Sen. conſ. 100. num. 43. Rimin. Jun. conſ. 142. n. 33. Bertrand. conſ. 255. num. 1. tradit Buſat. conſ. 330. num. 86. vbi num. 135. ſubdit prata dici etiam terras arabiles, non incultas, ſeu ſteriles, additque ſyluas non iudicari incultas, cum quandoque fructus maiores offerant quàm terræ arabiles, ſecundùm *Ruin. conſ. 157. num. 13. vol. 1.**

Prædeceſſores.

APPELL. CCXIII.

PRÆDECESSORVM appellatione venit etiam prædeceſſor per multos annos mediatos, vt colligitur ex proœmio Sexti, verſ. *anè*, vbi notat *Franc.* ex quo inter Gregorium, & Bonifacium VIII. de quo ibi legitur multi fuerunt Romani Pontifices.

Prædium.

APPELL. CCXIV.

PRÆDI appellatione etiam pars continetur, l. *dotale 13. in princip. ff. de fundo dotali, l. planè 34. §. fin. & ibi gloſ. in verbo rectè, ff. de legat. 1. l. communi diuidendo, §. 1. ff. communi diuid. Rebuff. ad l. appellatione rei 72. ſtatim in princip. ff. de verb. ſignif. pag. 350. Stephan. Gratian. diſceptat. forenſ. tom. 3. cap. 460. n. 13. vbi n. 11. poſt Rebuff. in l. quaſtio 115. col. 4. poſt med. verſ. prædium ff. de verb. ſignif. ſubdit quod prædium eſt nomen generale ad agrum & poſſeſſionem, quia ſiue quis per vſum, id eſt, poſſeſſionem, ſiue per proprietatem rem acquiſierit, rectè prædium ſuum dicere poterit; & quod ſit nomen generale, & magis continens quam fundus, notant *laſ. in l. ſi pro fundo. num. 3. C. de tranſact. & Carpan. in ſtat. Mediolanen. ad cap. 433. num. 9. tom. 2.* Et quod trahat ad ſe nemora, & paſcua ſua, dicit *Menoch. conſ. 36. num. 38. Et an ripam fluminis, vide latè Rot. deciſ. 108. per totam, apud Farin. p. 2. recent.**

SVMMARIVM.

- 1 *Pralatorum appellatione veniunt ne dum Episcopi, & alij superiores, sed etiam alij Pralati inferiores.*
- 2 *Abbatès continentur appellatione Pralatorum.*
- 3 *Abbatès Commendatarij, maximè perpetui, continentur appellatione Pralatorum.*
- 4 *Pralatus immediatus venit appellatione Pralati, vbi limitatur.*
- 5 *Translatio monachi profeſſi ad ſtrictiorem Religionem, qua ſit de licentia ſui Pralati, intelligitur de Pralato immediato.*
- 6 *Pralatorum appellatione minùs propriè veniunt illi, qui in Eccleſia ſine iuriſdictione prerogatiuam, & honorificum gradum habent.*
- 7 *Rectores in Eccleſiis Curam animarum habentes, latè & amplè appellantur Pralati, licèt impropriè.*
- 8 *Capitulum non venit appellatione Pralati.*

Prælatus.

APPELL. CCXV.

PRÆLATORVM appellatione propriè veniunt ne dum Episcopi, & alij superiores, ſed etiam alij Prælati inferiores Ordinariam iuriſdictionem habentes, cap. *Romana. §. ab Archidiaconis, de appellat. in 6. cap. 1. §. nec etiam ſuffraganeorum, de foro compet. cod. lib. cap. 1. §. porro, ibi, Episcopus autem, & alius, & c. de ſtat. Regul. Barthol. Perer. in comment. ad extranag. ambicioſa, de rebus Eccleſ. non alienand. ſuper verba, Inſeriores verò Prælati, num. 16. cum ſequentiſ. pag. mibi 253. Franc. in cap. ſin. not. 1. ne clerici, vel monachi, & in cap. 1. notab. 3. de cleric. agros. lib. 6. Pute. deciſ. 138. n. 3. lib. 1. in correctis, Azor. inſtit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 25. q. unica, Rebuff. in tract. de pacificis poſſeſſ. n. 64. Ego ipſe incelleſt. ad cap. decernimus. n. 3. de iudi.*

PRÆLA

2 **PRÆLATORVM** appellatione Abbates continentur, ita *Abb. per tex. ibi in d. cap. decernimus*, num. 2. ubi *Dec.* num. 8. & *Rip.* num. 30. de iudic. *Butt.* in cap. 1. num. 7. de etate & qualitat. *Lap. alleg.* 84. num. 11. idem *Dec.* in cap. edoceri, num. 4. de rescript. & in cap. quia nos, num. 7. de appellat. *Vitalis.* in *Clem.* 1. num. 3. de suppl. neglig. *Prelat.* *Isidor.* *Moscon.* de *Maiestate militantis Ecclesia*, lib. 1. p. 1. cap. 9. col. 2. lit. C. pag. 252. *Azor.* d. quæst. unica. *Soar.* de *Relig.* tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 2. num. 2. *Ascan.* *Tamburin.* de *Iure Abbatum* tom. 1. disp. 1. quæst. 3. num. 1. cum seqq. *Valenzuela* conf. 74. num. 63.

3 **PRÆLATORVM** appellatione veniunt Abbates commendatarii; maxime perpetui, ut per *Barbat.* conf. 1. num. 18. & 25. lib. 2. *Ludovic.* *Gom.* in reg. de triennali, quæst. 5. num. 17. cum seq. *Barthol.* *Peretz.* ubi supra num. 29. *Fuse.* de *Visitat.* lib. 1. cap. 9. de commend. num. 5. *Rebuff.* conf. 77. num. 1. *Ros.* decis. 346. num. 2. lib. 3. p. 3. diuers. *Gonzal.* ad reg. 8. *Cancel.* glos. 5. §. 8. num. 27. præcipue si versentur in oratione vniuersali, ut ponderat *Dec.* in d. cap. decernimus, num. 8. in 2. notab. & censuit *Ros.* in *Romana* *Prelat.* 8. *Aprilis* 1622. coram *bona mem. Buratto.* Et demum quod appellatione Prælatorum veniant Prælati claustrales, per glos. verbo non habentur in *Clem.* dudum, vers. statumur etiam & ordinamur, de sepulch. resoluit *Farin.* in praxi crimin. p. 2. quæst. 60. num. 546.

4 **PRÆLATI** appellatione venit Prælati immediatus, unde si debeat dari licentia studendi alicui monacho à suo Prælato, intelligitur de Abbate, vel alio immediato Prælato, cap. 2. ne clerici, vel mon. lib. 6. *Feder.* de *Senis* conf. 145. num. 6. vers. Vnde si etiam; sic etiam Religiosi, qui volunt habere licentiam pro libris, vestibus, & aliis sibi ex necessitate permittis à suo Prælato, debent illam habere ab immediato Prælato suo, non à Prouinciali, vel Generali, *Caderin.* conf. 388. alias 3. de *Regular.* ubi restringit, nisi constitutio, vel consuetudo aliter dictaret, vel nisi talis Religiosus licentiam volens, professionem fecisset in manibus Generalis, vel Prouincialis, quia tunc licentia Prælati intelligitur de Generali, seu Prouinciali recipiente professionem, refert *Cardin.* *Tusch.* prætic. conclus. tom. 6. lit. P. conclus. 494. n. 1. cum seqq.

5 Unde quoque translatio Monachi professi ad strictiorem Religionem, quæ sit de licentia sui Prælati, intelligitur de Prælato immediato, videlicet Abbate monasterij, vel Priore, non autem de Generali, & immediato, *Lap. alleg.* 62. num. 4. & alleg. 131. num. 1. in fine, vers. item licentia petita, *Fr. Ludou.* *Miranda* in *manuali Prælat.* tom. 1. quæst. 31. art. 5. conclus. 1. *Sanch.* in *precepta Decalogi* tom. 2. lib. 6. cap. 7. num. 59. cum seqq. *Cardin.* *Tusch.* d. lit. P. conclus. 494. num. 6. Ego ipse in collect. ad cap. licet 18. num. 10. de *Regularib.* *Fr. Barthol.* de *Vecchiis* in *praxi Nouitiorum*, disp. 15. dub. 2. num. 13.

6 **PRÆLATORVM** appellatione minus propriè, & lato sumpto vocabulo veniunt illi, qui in Ecclesia sine iurisdictione prærogatiuam, & honorificum gradum habent, ut Plebani, Decani, Archipresbyteri, & similes, cap. 1. de etate & qualitat. cap. *Romana*, §. nec etiam de foro compet. lib. 6. glos. verbo *Prælatum* in *Clem.* 1. de elect. *Barthol.* *Peretz.* ubi supra num. 20. *Abb.* in d. cap. decernimus, num. 6. Item licet latè & amplè Rectores in Ecclesiis curam animarum habentes prælati appellentur, ut colligitur ex cap. tua, de clerico azrot. ubi *Abb.* nos. 2. cap. cum ab Ecclesiis, de officio *Ordin.* tamen non propriè tales dicuntur, quia in *Clem.* dudum, §. in Ecclesiis, de sepulch. *Rektor.* & *Prælati* separatim ponuntur, ut tangit ibi glos. verbo *Prælati*, & docet *Azor.* in *inst.* moral. p. 2. lib. 3. cap. 25. quæst. unica.

PRÆLATI appellatione non venit Capitulum, ut ex rub. de his quæ fiunt à Prælato sine consensu Capituli, colligunt *Butt.* in cap. grane, nos. 4. de prabend. *Natt.* conf. 41. num. 4.

Præiudicium.

APPELL. CCXVI.

PRÆIUDICI appellatione venit lucrum incessans, glos. verbo *præiudicium*, ubi *Abb.* in cap. cum olim, de consuetud. *Berri.* conf. 144. num. 21. & seq. vol. 3. *Surd.* conf. 321. num. 8.

Prefbyter.

APPELL. CCXVII.

PRESBYTERI appellatione, licet propriè veniant, qui habent Ordinem Sacerdotalem, tamen hoc nomen potest etiam simplici clerico conuenire, ut colligitur ex cap. vestra, iuncto princip. cum fine, de cohabit. cleric. & mul. iunctis traditis per *Barbat.* conf. 33. num. 2. dub. 1. lib. 2. *Rech.* de *inrepatron.* verbo honorificum, quæst. 4. num. 26. *Lambertin.* in simili tract. lib. 2. p. 1. quæst. 7. art. 27. num. 8. *Parisi.* conf. 30. num. 12. & seq. lib. 4. & ita videtur esse vulgaris loquendi consuetudo, ut obseruant *Mantic.* decis. 129. num. 2. & 3. *Gonzal.* ad reg. 8. *Cancel.* glos. 5. num. 86. *Ros.* in *Recanaten.* beneficij 14. *Martij* 1608. coram *Cardin.* *Lancelotto*, impressa per *Farin.* decis. 216. num. 1. p. 2. recent.

Pretium.

APPELL. CCXVIII.

PRETII appellatione propriè venit quicquid consistit in pecunia numerata, quod seruum §. fin. & l. si res, ff. de in rem verso, l. 1. ff. de extraord. criminib. l. 2. ff. de contrab. empt. §. item pretium, *Inst.* cod. tit. *Rebuff.* ad l. pecunia appellatione 4. vers. item appellatione pretij, ff. de verb. significat. pag. 37. idè dispositio odiosa loquens de pretio non habet locum, nisi pretium sit in pecunia numerata, *Bald.* conf. 98. *Bertonius* de *Coue*, num. 1. vers. in contrarium lib. 1. & conf. 383. num. 2. vers. nam statumur dicit, lib. 5. quem refert *Cardin.* *Tusch.* prætic. conclus. tom. 6. lit. P. conclus. 485. num. 1.

PRETII appellatione latè sumpto vocabulo continetur quicquid pro re datur, licet non consistat in pecunia, *Tiraquel.* de *retractu* lig. §. 1. glos. 14. num. 41.

Prioratus.

APPELL. CCXIX.

PRIORATVS conuentualis appellatione venit Ecclesia Collegiata Regularis, non autem secularis ex propria significatione, ut per *Gemin.* conf. 131. num. 4. vers. deinde dixit, ubi declarat in vers. licet quandoque, quod impropriè quandoque appellatione Conuentualium veniunt etiam seculares, refert *Cardin.* *Tusch.* prætic. conclus. tom. 6. lit. P. conclus. 706. num. 2. & 3. ubi num. 4. post *Bellem.* conf. 38. num. 5. in fine, subdit quod etiam non sit Conuentualis, nomen Prioratus sonat in dignitatem.

M m 3 Pro

Probatio.

APPELL. CCXX.

PROBATIONIS appellatione, vbi lex facit mentionem, venit plena, nisi subiecta materia repugnet, ita *l. si in l. qui accusare, num. fin. C. de edendo*, per *Clem. constitutionem*, & ibi *glos. verbo fides, de elect.* Appellatione verò legitimæ probationis, non venit probatio per iuramentum, sed per testes, vel instrumenta, ut probat *glos. verbo legitimis, in cap. cum de indebito, ff. de probation.* vbi idem notat *apostil. ex Alex. conf. 119. Titulus talis, col. 2. vol. 2.* Probationis cuiuscunque appellatione continetur idonea ex *glos. verbo probationibus, in l. & si instrumenta, vbi Bart. not. it. num. 2. ad st. antea, & alia multa C. de fide instrum. & iure hasta fide.* & quod appellatione probationis cuiuslibet, vbi statutum dicit, quod sufficiat qualibet probatio, veniat probatio sufficiens & legitima, notat *apostil. ad Speculat. tit. de instrum. edit. sub rub. de execut. testam. vers. item si statutum per glos. notabilem in l. 1. ibi, quibusunque, vbi Bald. ad hoc notat num. 4. C. de fide instrum.*

Procurator.

APPELL. CCXXI.

PROCURATORIS appellatione venit quilibet mandatarius, siue nuncius, *Bald. conf. 353. N. procurator, num. 2. vers. porro nomen, lib. 3.* vbi si omni meliori modo, ut procurator egit. censetur egisse latissimè tanquam miniliter, & nuncius alterius, refert *C. ordin. Tusch. prætic. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 809. num. 1.*

PROCURATORIS appellatione non venit procurator in rem suam, ita *apostil. ad text. iuncta glos. in l. qui stipendia, C. de procurator. & obseruat Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 809. num. 6.* quod procurator in rem suam latè dicitur procurator, sed non propriè, ex quo procurator propriè in rebus alienis datur, & idè in dispositione statuti de procuratore non contineretur.

S V M M A R I V M.

- 1 Descendentes propriè vocasse dicitur testator, qui vocauit progeniem ad fideicommissum.
- 2 Transuersales impropiè continentur appellatione Progeniei.
- 3 Famina etiam & descendentes ab eis, censentur vocata, progenie vocata, nisi vocans voluisset consilere agnationi.

Progenies.

APPELL. CCXXII.

PROGENIEI appellatione veniunt propriè descendentes, ut per *Franc. in cap. si pater, col. 55. vers. quarto qui veniant, de testam. lib. 6. Curt. inn. conf. 5. num. 40. Laurent. de Pallat. in tract. quod stantibus masculis, num. 149. Sim. de Prestitis de interp. ultim. volunt. fol. 292. num. 60. Peregrin. de fideicom. art. 22. num. 23.* quos refert & sequitur *Fusar. de substitut. q. 335. n. 1.* quibus addo *Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 6. lit. P, conclus. 891. n. 1.* ac proinde quod comprehendantur

nepotes, pronepotes, & deinceps tradunt *Socin. lun. conf. 79. n. 35. lib. 3. Stephan. Grasian. discept. forens. tom. 2. cap. 259. num. 13.* Sed vsque ad quem gradum admittantur poterit ab aliquibus in dubium reuocari, & solum vsque ad decimum gradum admitti volunt *Dec. conf. 321. & Cephal. conf. 137. num. 2.*

PROGENIEI appellatione impropiè transuersales continentur, & maximè quando testator sciebat non posse verificari in descendantibus, *Roman. in l. 1. C. ad Sillan. Cor. conf. 234. num. 2. lib. 2.* quos refert *Fusar. d. quest. 335. num. 2.*

PROGENIEI appellatione veniunt fœminæ, & descendentes ab eis, *Rip. in tit. de substit. resp. 15. num. 2. Alex. conf. 188. lib. 3. art. lun. conf. 49. num. 5. Crass. in § fideicommissum, quest. 15. num. 5. Cephal. conf. 511. num. 26.* vbi ait fallere quando testator voluit consilere agnationi, quia tunc fœmina non contineretur. Verùm quod de progenie non dicatur descendens ex fœminis, tenent *Alex. in addit. ad Bart. l. 1. § personæ, lit. A, vers. quid de verbo progenie, ff. iure immuni. Cass. ad. decis. vnic. num. 2. in fine, de iurepatri. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 16. num. 3.* quos refert, & sequitur *Rot. decis. 635. num. 1. p. 2. recentior.*

S V M M A R I V M.

- 1 Descendentes soli continentur Proles appellatione.
- 2 Proles patris potest etiam sumi passiuè, ut intelligatur de genere & agnatione patris.
- 3 Proles paterna & materna potest considerari.
- 4 Transuersales veniunt proles appellatione, si testator vocasset omnes de prole, quando non extarent descendentes, vel quando testator sciebat dispositionem non posse verificari in descendantibus.
- 5 Prolem vocans dicitur illos vocare qui censerentur vocati vocatis liberis.
- 6 Masculi & fœmina veniunt Proles appellatione.

Proles.

APPELL. CCXXIII.

PROLES appellatione (quod nomen æquè commune est, ut tradit *Menoch. conf. 904. num. 26.*) solum descendentes continentur, *Bald. conf. 321. Testamento cauetur lib. 1. & conf. 331. In questione, num. 8. vers. & quod sequitur, lib. 3.* vbi quod iste est verus sensus, quod si dicatur ex prole patris, intelligitur de genitis ex patre, *Alex. conf. 188. Perstetis, num. 25. lib. 5. & conf. 80. Super eo lib. 1.* refert *Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 6. lit. P, concl. 907. num. 1.*

Declaro tamen, quia proles patris potest etiam sumi passiuè, ut intelligatur de genere & agnatione patris, *Bald. d. conf. 331. num. 8. vers. item potest intelligi, lib. 3.* vbi quod primus sensus magis amicitur propriè sensui, *Cardin. Tusch. d. lit. P, concl. 907. num. 3.*

Immo Proles paterna & materna potest considerari secundum *Signorol. conf. 225.* quem refert *Cardin. Tusch. lit. P, concl. 907. num. 4.*

PROLES appellatione transuersales veniunt, si testator vocasset omnes de prole quando non extarent descendentes, *Peregr. de fideicom. art. 22. num. 23. in fine,* quem refert *Fusar. in tract. de substitut. quest. 326. nu. 2.* vbi num. 3. subdit quod etiam transuersales

uersales venirent, quando testator sciebat dispositionem non posse verificari in descendentes.

5 PROLIIS appellatione, ubi testator illam substituit, comprehenduntur illi qui veniunt appellatione liberorum, Dec. conf. 495. n. 6. Ripa resp. 15. n. 2. sub tit. de substitut. Laurent. de Pallat. in tract. quod stantibus masculis, num. 159. Boer. decis. 356. Sim. de Pretio de interpret. ultim. volunt. fol. 292. num. 63. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 22. cum seqq. quos refert & sequitur Fusar. d. quest. 336. num. 1.

6 PROLIIS appellatione veniunt tam masculi quam feminae, Dec. conf. 495. num. 6. ubi addit quod proles dicitur omnis descendens in infinitum, refert Rot. in Leodien. fideicommissi 19. Nouembris 1610. coram Card. Canaleto, impressa per Farin. decis. 318. num. 1. p. 2. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 Agnati, & cognati, qui admitterentur ab intestato ad successionem, de iure Civili usque ad decimum gradum veniunt Propinquorum appellatione.
- 2 Feminae veniunt Propinquorum appellatione.
- 3 Affines non veniunt Propinquorum appellatione.

Propinqui.

APPELL. CCXXIV.

1 PROPINQVORVM appellatione, quod nomen commune est, ut tradit Menoch. consil. 1006. num. 20. continentur agnati, & cognati qui admitterentur ab intestato ad successionem de iure Civili usque ad decimum gradum, l. 1. ff. unde vir & uxor, l. ult. C. de testam. nulli. l. ult. C. de verb. significat. ubi gloss. verbo deficientibus, & las. num. 21. & 22. l. 1. C. de imponen. lucrat. descripi. lib. 10. Bald. consil. 331. In quaestione qua vertitur, num. 3. vers. circa primum lib. 3. Dec. conf. 321. num. 2. Tirag. de retractu lig. §. 1. gloss. 9. num. 8. & seq. Ranchin. concil. 434. p. 5. Flamin. Paris. de confident. benefic. quest. 32. num. 44. Campanil. in diversorio iuris Canonici rub. 11. cap. 27. num. 77. Peregrin. de fideicom. art. 22. num. 36. Fusar. in tract. de substitut. quest. 367. num. 1. Cardin. Tusch. concl. tom. 6. lit. P. 914. num. 1. & 2. ubi num. 3. post eundem Bald. d. conf. 331. num. 4. subdit remotiores non includi.

2 PROPINQVORVM appellatione veniunt feminae, ut per text. in l. 1. C. unde vir, & in l. 1. C. de impon. lucrat. descripi. docent Bald. conf. 334. In quaestione, sub num. 5. vel 3. Gozzadin. conf. 20. num. 8. Bursat. conf. 1. num. 33. cum seqq. vol. 1. Peregrin. de fideicom. art. 21. nu. 36. Rebuff. ad l. 1. ff. de verb. signif. sub vers. 13. pag. 8. Menoch. de presump. lib. 4. praef. 84. num. 33. & conf. 807. num. 64. Campan. d. rub. 11. cap. 27. num. 78. latè Fusar. d. tract. de substitut. quest. 366. num. 3. cum seqq. ubi multipliciter declarat, & nos latius infra sub appell. 228. à num. 7.

3 PROPINQVORVM appellatione affines non veniunt, Bart. per illum text. in l. fin. C. de verb. significat. & ibi las. num. 22. idem Bart. in l. 1. sub num. 1. C. unde vi, Campanil. d. cap. 27. sub num. 77. vers. ac propterea. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 36. in fine, quamvis venire affines scribant Aiciat. conf. 107. num. 14. lib. 9. Sim. de Pretio de interpret. ultim. voluntat. fol. 288. num. 14. in fine. Sed usque ad quem gradum propinqui extendantur restat ut videamus, & vi-

deatur usque ad sextum, vel septim dilatari legem de propinquis loquentem, sicuti per text. in §. fin. Instit. de success. cognat. tradit Petr. Greg. syntagm. lib. 26. cap. 15. sub num. 3. vide infra appellatione 228. num. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Proprietatis appellatione venit dominium directum.
- 2 Proprietas dicitur apud illum, qui habet directum dominium, non autem vile.
- 3 Dominium & proprietas pro eodem aliquando accipiuntur.
- 4 Proprietas si simpliciter proferatur significat plenam proprietatem cum usufructu.
- 5 Dominium unde dicatur, & proprietas ostenditur.
- 6 Declarantur multa lura de hac materia loquentia.
- 7 Proprietas dicitur aliquando plena, aliquando nuda.
- 8 Dominium interdum plenum, aliquando vero non plenum dicitur, & quando.
- 9 Dominium si absolute ponatur comprehendit utrumque directum, & vile, & plenam.
- 10 Dominium est ius perfecte disponendi de re corporali in quoscunque usus lege non prohibitos.
- 11 Proprietatis si fiat mentio simpliciter, seu concretive de plena intelligitur.
- 12 Proprietatis nomen simpliciter prolatum plenam proprietatem demonstrat, & dominium cum usufructu coniunctum.
- 13 Proprietas diversimode secundum subiectam materiam accipitur.
- 14 Proprij appellatione in voto paupertatis Religiosorum qua veniant, ostenditur.

Proprietas, Proprium.

APPELL. CCXXV.

1 PROPRIETATIS appellatione venit dominium directum prout ab utili distinguitur, & ab eo separatum est, itaut nunquam proprietatis nomen in solo utili possit verificari, nec in eo quod simul coniunctum est, in quem sensum trahenda sunt lura, quæ dominium & proprietatem tanquam duo inter se distincta ponunt, ut in l. si procurator 13. ibi, dominium, & proprietas. ff. de acquir. rerum dominio, l. incerti, ibi, proprietatis, & ibi, domini, C. de interd. l. 1. locorum, ubi notavit Bart. num. 4. C. de agro deserto, lib. 11. text. opt. in l. si tibi 17. ibi, dominium proprietatis, ff. quibusmodio usufr. amitt. text. similis in l. proprietatis, C. de probat. ex quibus ita tenent Balb. Dec. & alij communiter teste Pinel. in l. 1. p. 2. num. 6. & 8. C. de bonis mater. Valasc. de iure emphyt. quest. 13. num. 6. hinc resoluunt quod licet certum sit si quis in libello proponat dominium ad se pertinere satis esse quod utile dominium probet, quia verum, & proprium dominium esse potest, non tamen sufficere illud probare si in libello proposuit proprietatem ad se pertinere, quia utile dominium proprietatis nomine nunquam venire potest, & ideo proprietatem dici

diei apud illum, qui habet directum dominium, non autem apud eum, qui habet utile tradit expressè *las. in l. domus, §. si fundus, num. 8. cum seq. vers. nota quarto, ff. de leg. 1. 1. quoniam refert Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 6. lit. P. conc. 918. num. 3.*

- 3 Verum contra hanc resolutionem obstat, quia Variis utriusque Iuris locis passim ponitur dominium, & proprietas pro eodem, cuius enim rei dominium acquirimus, propriè dicimus acquirere proprietatem eiusdem, *l. qua ratione 8. §. hac quoque, ibi, traditione nostra sunt, iuncto §. item si quis merces, ibi, transfert proprietatem, ff. de acquir. rerum domin. l. cum in corpus 36. ibi, proprietatem ad se transferre, ff. eod. tit. l. Sempronius 26. ff. de usufr. legato. ubi quemadmodum proprietas dicitur deducto usufructu, ita dominium dicitur usufructu deducto, sicut per contrarium, quemadmodum dominium significat plenum ius proprietatis cum usufructu, ut communis fatetur; ita proprietas si simpliciter proferatur, significat plenam proprietatem cum usufructu, *l. 4. ff. si usufr. p. iatur, l. si ibi, ff. usufr. accresc. d. l. si tibi, ff. quibus mod. usufr. admitt. ex quibus, atque aliis post Fabr. in §. omnium, n. 21. Instit. de actionib. ita concludunt Pinel. d. n. 6. vers. ad hanc, Duaren. lib. 1. disp. cap. 17. in fine, constanter Donel. comment. Iuris Civilis lib. 9. c. 8. vers. hoc idem ius, Alex. Raudens. de analogis, lib. 1. cap. 7. n. 1. latè Castil. quotid. lib. 1. de usufructu cap. 75. n. 4. 7. & 8. atque etiam Cuiac. qui stultos esse ait qui contrarium putant, in *l. naturaliter, §. nihil commune, in princip. ff. de acquir. possess. & Brisson. de verb. Iuris significat. verbo proprietatis, ibi, ius domini, adducens text. in *l. rei 33. ff. de dolo, & in *l. interdum 78. ff. de verb. significat. & prob. 1. & probat apertè text. in cap. 1. de causa possess. & propr. Confirmatur etiam ex Iuribus, quæ proprietatem vocant etiam postquam cum usufructu consolidata est, *l. usufructu 57. ff. soluto matr. l. si cum argento 21. §. si fundum, ff. de except. rei iud. Et deinde ex ipsa utriusque nominis etymologia, nam sicut dominium importat ius & proprietatem in rem suæ à domo de. lucatur, ut volunt Doctores communiter, & Donel. comprobatur antiquo Ennij carmine à Cicer. sæpius repetitio: *O domui antiqua quam disputari domino dominariis*, quasi à domo dominus deriveretur ratione potestatis, quàm habet in res, quas in domum infert, siue à Græco domo, quod est subiacere, unde & Latinè verbum domo, seu domare, ut contendit Petr. Gregor. syntagm. Iuris lib. 1. cap. 12. num. 2. ita etiam ex eodem, proprium, unde proprietas, dicitur quasi propè nobis sit, & magis potestati nostræ accedat, iuxta Nonium Marcellum, qui teste Brisson. verbo proprium, definiebat proprium esse suum cuiusque, consonat *l. ult. ff. de superficieb. cum aliis, quæ latè adducit Rebuff. in *l. interdum, verbo proprietati, ff. de verb. signif.********

- 6 Qua sententia retenta non obstant Iura pro prima supra citata, quæ dominium, & proprietatem ponunt tanquam diuersa, quia multipliciter respondent Doctores, qui secundam tuerentur, in primis enim Pinel. d. num. 6. vers. ex qua re, respondet dominium ibi poni expositivè, quasi dicant proprietatis, quæ est dominium. Donel. verò loco citato responderet proprietatem nunquam reperiri in significatione diuersa à dominio, nisi cum nominatur cum adiecto, dominium proprietatis, dominium servitutis, vel usufructus, aut similis, quia tali adiecto declaratur tunc nos abuti verbo proprietate. Sed melius responderi poterit cum eodem Pinel. ubi supra, num. 7. Iura illa in *l. proprietatis, & in *l. si tibi, dum agunt de proprietatis dominio accipere proprietatem in alio sensu, secundum quem accipitur pro re**

ipsa, de cuius agitur dominio, ut latè comprobatur *Rip. in rub. de causa possess. & propr. num. 43.* Alia verò Iura quæ promissivè utuntur nomine dominium, & nomine proprietatis, ut in *l. si procurator, & in *l. incerti, magis confirmant hanc partem, quatenus ponunt unum, & alterum tanquam synonyma habentia eandem vim, & significationem, ut bene considerat multis adductis Castil. d. cap. 75. num. 18.**

Ex quibus iam primò colliges quod quemadmodum 7
dominus dicitur aliquando plena, quando scilicet cum usufructu coniuncta est, aliquando nuda quando ab eo est separata, ut quoad utrumque membrum constat ex Iureconsultorum testimoniis, de quibus in *l. cum in fundo 78. in princip. ibi, plenam fundi proprietatem non separatam ab usufructu, iuncto §. vxor, ibi, nuda proprietatis aestimatio, ff. de iure dotium, & in *l. si dominium 72. ibi, nuda proprietatis, ff. de usufructu, & in *l. 2. ff. quibus mod. usufr. amitt. & in *l. fæmina, §. illud, ibi, pleno proprietatis iure, C. de secundis nupt. ita etiam dominium aliquando plenum dicitur, quia directum utili coniunctum, seu consolidatum est, & insuper ipse Dominus rei habet eius usufructum, ut deducitur ex §. *ult. Instit. de usufr. non plenum dicitur quando directum est penes unum, utile penes alterum, vel quando proprietatem habet deducto usufructu, ut notarunt Petr. Gregor. d. cap. 12. num. 5. & 7. Pinel. in d. l. 1. p. 2. num. 4. Deinde & per contrarium, quemadmodum domi- 9
nium si absolute ponatur comprehendit, utrumque directum & utile, & plenum ius disponendi de re iuxta definitionem Bart. in *l. si quis vi, §. differentia, num. 4. ff. de acquir. possess. asserentis dominium esse 10
ius perfectè disponendi de re corporali in quocunque usus lege non prohibitos, quam sequuntur Anton. Gom. l. 45. Tauri num. 5. & in *l. 65. in princip. Donel. lib. 9. comment. cap. 8. ad fin. Pinel. in d. l. 1. p. 2. a num. 1. Sebast. Medic. de definit. p. 2. definit. 66. Molin. de Iustu. tract. 2. disp. 3. & tamen si proferatur prout opponitur utili dominio, iuxta *l. 1. ff. si ager vestig. solum directum complectitur, cum aliis adductis per An- 11
ton. de Furtis nobilem Aragonensem in perinsigni Bononien. Hispanorum Collegio sodalem, in comment. ad rub. C. de usufructu pro emptore, num. 21. ita etiam proprietatis nomen si proferatur ad 12
differentiam usufructus, de nuda intelligitur, ut concludunt omnia Iura de usufructu discretivè agentia, & de proprietate. Si autem simpliciter, seu concretivè fiat mentio proprietatis de plena intelligitur, quæ eadem est cum dominio, ut ultra omnes supra citatos, qui tenent dominium & proprietatem idem esse, resoluit Hercul. Marscot. vari. resolut. lib. 1. cap. 29. à num. 64. Idque apertius voluerunt omnes, qui docent nomen proprietatis simpliciter prolatum plenam proprietatem demonstrare, & dominium cum usufructu coniunctum, ut ex Fabr. Bereng. & aliis contra Herman. & alios comprobatur Castil. d. cap. 75. à num. 4. tum ex multis, tum præcipuè ex *l. 4. ff. si usufr. petatur, cum similibus, quæ probant proprietatem cum usufructu consolidatam adhuc proprietatem appellari, quod etiam optimis rationibus confirmat Donel. d. cap. 8. per tot. & Rebuff. ubi sup. vers. iuxta, cum seqq. dum probat proprietatem aliquando pro dominio pleno accipi si proferatur simpliciter, ut in *l. si qua ratione, §. item si quis merces, ff. de acquir. rer. domin. & in §. item si quis merces, Instit. de rerum div. aliquando pro nuda proprietate quando usufructuario opponitur quod etiam docuit Brisson. citato loco.**********

Secundò colliges iuxta materiam subiectam, & 13
diuersas considerationes proprietatem aliquando accipi

accipi pro re ipsa, ut in d. l. proprietatis, aliquando pro solo Dominio directo, vel proprietate separata ab usufructu, quando usufructuario opponitur, vel pro dominio pleno quando contra possessionem distinguitur, seu possessioni opponitur, ut in d. l. in iudicio, & in d. §. nihil commune, & in l. i. §. huius, ff. vii possidetis, & in cap. 1. & per totum de causa posses. & propr. tunc enim iuxta qualitatem personæ, vel solum dominium plenum, vel solum directum complectitur, vel etiam solum utile; nam & hoc prout distinguitur à lure possessionis proprietates recte appellatur, sicut dicimus dominium usufructus, dominium servitutis, l. 3. ff. si usufr. per. l. semper, §. hoc in iudicio, ff. quod vi, aut clam, ita etiam dicere possumus proprietatem servitutis, vel usufructus, ut aduertit ultra alios bene Rebuff. ubi sup. vers. idem si dicatur proprietates ratione possessionis, inde concludens quod si emphyteuta legauerit proprietates suas comprehendit etiam ius suum, atque ita utile dominium, licet contrarium voluerint Rip. in d. rub. de causa posses. & prop. num. 48. Corraf. in d. §. nihil commune, num. 10. Peregr. vari. lib. 3. num. 126. Pinel. & Valasc. dictis locis, & alij, qui docent solum directum dominium non ita utile posse proprietatem appellari.

- 14 PROPRII appellatione in voto paupertatis Religiosorum non solum venit dominium & proprietates rei, sed etiam usus Iuris, & usufructus possessio, & administratio, ut per Nau. com. 2. de Regul. num. 2. Fr. Eminent. quest. Regular. tom. 3. quest. 29. art. 4. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. cap. 18. num. 25. Barthol. à S. Fausto in thesauro Religios. lib. 8. quest. 5.

SVMMARIUM.

- 1 Profapia appellatione veniunt, qui sunt de generatione & familia.
- 2 Illegitimè nati non sunt de profapia.
- 3 Fœmina, & descendentes ab eis veniunt profapia appellatione.

Profapia.

APPELL. CCXXVI.

- 1 PROSAPIA appellatione veniunt qui sunt de generatione, & familia, l. cum satis, & l. ne distium, C. de agrico. & conf. lib. 11. glos. in l. si quis ex corpore, C. de mureleg. lib. 11. las. in l. fin. C. de verb. signif. Paris. conf. 51. num. 11. & conf. 93. num. 33. lib. 2. Sum. de Pretiis de interp. ultim. volunt. fol. 292. num. 62. quos refert & sequitur Fusar. in tract. de substit. quest. 333. num. 1. quibus addo Carpan. ad consuetud. & stat. Mediolanen. cap. 414. i. num. 38.

- 2 Et idè illegitimè nati non dicuntur de profapia, sicuti docent Tiraq. de nobilit. cap. 15. num. 12. Menoch. conf. 117. num. 51. quos refert Carpan. d. cap. 414. num. 39.

- 3 PROSAPIA appellatione veniunt fœminæ, & descendentes ab eis, iuxta ea, quæ post alios tradit Sim. de Pretiis ubi supra fol. 293. num. 66. cum seqq. quem refert Fusar. d. quest. 333. num. 2.

SVMMARIUM.

- 1 Prouentuum appellatione comprehenduntur omnia quæ ex facto hominis proueniunt, ut oblationes, funeralia, & similia.

Appell. Iur. Aug. Barbof.

- 2 Prouentus est nomen generale ad omnes fructus naturales, industriales, & artificiales, ut sunt pensiones.
- 3 Distributiones quotidiana non veniunt appellatione Prouentuum.

Prouentus.

APPELL. CCXXVII.

PROVENTIVVM appellatione comprehenduntur omnia, quæ ex facto hominis proueniunt, ut sunt oblationes funeralia, vel quæ ex sigillo, aut ex alio emolumento beneficij, seu ex reitu magno, aut paruo, & similia, ut per Roer. decis. 224. num. 5. Rebuff. in concord. iur. de solut. 9. volum. in C. pag. n. 659. Pute. decis. 478. lib. 2. in correct. Gauer. conf. 8. num. 3. ante fin. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. proem. num. 198.

Prouentus autem est nomen generale ad omnes fructus naturales, industriales, & artificiales, ut sunt pensiones, Mandos. super facult. §. & taxam, verbo prouentus, Gonzal. l. §. 7. proem. num. 197. ubi nu. 204. subdit plus continere Prouentus quam fructus, Monet. de distribut. p. 1. q. 7. num. 7 in fin.

PROVENTIVVM appellatione non veniunt distributiones quotidianæ, cap. lueri, de prebend. Rip. in cap. cum M. Ferrariensis, num. 16. de consue. Adon. d. quest. 7. n. 7. ubi latè probat.

SVMMARIUM.

- 1 Prouisionis appellatione veniunt omnes modi per quos Ecclesiæ prouidentur.
- 2 Commenda includitur appellatione Prouisionis.
- 3 Prouisionis Sedis Apost. appellatione veniunt prouisiones factæ à legatis.

Prouisio.

APPELL. CCXXVIII.

PROVISIONIS appellatione veniunt omnes modi per quos Ecclesiæ prouidentur, sicuti nominatio, postulatio, electio, presentatio, confirmatio, institutio, & collatio, ita glos. verbo electione, in cap. vi circa, de elect. lib. 6. glos. verbo prouisionem per text. ibi in cap. 1. & in cap. quorundam, eod. tit. & lib. glos. verbo prouisioni, in Clem. fin. eodem tit. Felin. in cap. in nostra corol. 32. num. 28. de Rescript. Rebuff. in concord. rub. de collationib. §. prefati Ordinarij in glos. verbo prouisionem, & in praxi beneficiali titulo de forma Vicariatus, num. 5. Lambertin. de urepatron. lib. 2. p. 1. quest. 1. principali art. 12. num. 1. & 2. Mandos. in reg. 32. Cancel. quest. 4. num. 3. Rot. decis. 791. num. 9. p. 1. diuers. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 17. num. 1. Rot. decis. 638. num. 4. apud Favin. in 1. collect. nouissimarum, seu p. 4. diuers.

PROVISIONIS appellatione includitur commenda Gemin. in cap. nemo, num. 7. & ibi Franc. num. 5. propè fin. de elect. lib. 6. Rot. d. decis. 791. num. 9. p. 1. diuers. Gonzal. d. glos. 17. num. 2. intelligendo, ut per Ludou. Gom. ad reg. de idiomate, quest. 5. num. 6. vers. non obstat.

PROVISIONIS Sedis Apost. appellatione veniunt prouisiones factæ à legatis, glos. in cap. si Abbatia, de elect. lib. 6. ubi Gemin. num. 5. & Franc. nu. 4. Cardin. in Clem. quia contingit in 8. quest. de Relig. domib. ubi Imol. col. 3. vers. iuxta predicta, quos refert Rot. decis. 206. num. 5. p. 1. diuers.

Nn SVM

S V M M A R I V M.

- 1 Proximus, & proximior idem significat, cum neutrum admittit mediū interpositum.
- 2 Agnati & cognati veniunt Proximorum appellatione.
- 3 Proximorum appellatione omnes eiusdem gradus veniunt, tam ascendentes quàm descendentes.
- 4 Proximior quis præsumitur eo ipso quod certum consanguinitatis gradum probat.
- 5 Verba, sui proximi, referenda sunt ad proximos testatoris.
- 6 Agnati & cognati, qui veniunt appellatione proximorum, vsque ad quem gradum admittantur, ostenditur.
- 7 Fæmina veniunt Proximiorum appellatione declarando, ut num. 8.
- 9 Quando sumus in materia indifferenti,
- 10 Quando testator discretinè de masculis, & fæminis loquutus fuit,
- 11 Quando testator se restrinxit ad masculos,
- 12 Quando testator vocasset masculos, & in defectum masculorum alios Proximiores substituisse,
- 13 Quando vocati essent Proximiores de agnatione, vel de familia, vel de domo,
- 14 Quando extat statutum excludens fæminas propter masculos, & ab illo masculo fæmina abintestato esset exclusæ,

Fæminæ non
veniunt Pro-
ximiorum ap-
pellatione.

Proximus, Proximior.

APPELL. CCXXIX.

- 1 PROXIMORVM, seu proximiorum appellatione (idem enim significat proximus, quod proximior, cum neutrum admittat medium interpositum, Bald. conf. 146. in fine lib. 2. citatus à Rot. decis. 693. num. 2. in fine apud Farin. p. 2. recent.) veniunt agnati
- 2 & cognati, l. 1. §. proximus. ff. unde cognati, Angel. conf. 289. Viso facto, Tir. 19. de retr. act. lig. §. 1. glos. 9. nu. 15. & seq. & §. 11. glos. 1. num. 3. & 4. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 33. quos refert Fusar. de substit. quest. 366. nu. 1. Rebuff. ad l. proximi appellatione 130. vers. ad hæc. ff. de verb. sign. pag. 542. Menoch. consil. 1127. num. 2. Et omnes eiusdem gradus admittuntur, idem Menoch. conf. 158. num. 28. & tam ascendentes quàm descendentes, Bertrand. conf. 30. Punctus questionis col. 2. vol. 1. quem refert & sequitur Rebuff. in d. l. proximi appellatione vers. ita propinquorum pag. 543.
- 4 PROXIMIOR autem præsumitur quis eo ipso quod certum consanguinitatis gradum probat; nam qui vult dicere contrarium tenetur probare, ita Alciat. de præsumpt. reg. 1. præf. 28. num. 9. Tirag. d. §. 11. glos. 1. num. 5. & 9. Con. lib. 2. vari. cap. 6. num. 6. Mascard. de probat. concl. 1245. Surd. decis. 106. n. 8. & decis. 241. nu. 26. & conf. 5. num. 34. Gutier. conf. 4. n. 1. Galganes. de con-

dit. & demonstr. p. 2. cap. 2. q. 7. n. 25. Rot. d. decis. 693. n. 2. apud Farin. p. 2. recent. vbi numeris seqq. Declarat nunquid verbum, Proximiores, quando sunt vocati in fideicommissio, intelligatur de proximioribus testatoris, an verò de proximioribus grauati; & verba, sui proximi, esse referenda ad proximos testatoris, probat text. in l. debitor, ubi, filia sua, id est, testatoris. ff. ad Trebell. Paris. conf. 51. nu. 33. & seq. lib. 2. Card. Mantie. de coniect. lib. 8. tit. 14. num. 2. Rip. in l. ex facto, nu. 6. in princip. ff. ad Trebell. Rot. in Romana fideicommissi de Ioannibus 4. Martij 1624. coram Buratto, Vide Campan. in diuers. juris Canonici, rub. 11. cap. 27. nu. 80. qui ait quod vbi Constitutio de proximioribus verba faceret, intelligitur vocatus proximior eius, qui vltimo loco interiit si descendens sit primi testatoris, ut resoluit Card. Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 8. tit. 12. n. 30. in fine, & hoc est quod voluit dicere Peregr. de fideicom. art. 10. in sum. post num. 14. quod proximitas grauati non attenditur quando testatori consanguineus est, itaque vterque ad eum tendit finem, ut si vltimus moriens, & eius proximior sit de sanguine testatoris, intelligitur vocatus proximior ipsius vltimi decedentis, exclusis aliis, qui eidem testatori essent proximiores, facit Gam. Lusit. decis. 258. nu. 4. dicens proximitatem vltimi possessoris ex ea parte prouenire debere, ex qua successio prætenditur quare verū esse concludi (ut vtar verbis Campan. citato loco) quod si proximior vltimi defuncti esset extraneus respectu primi testatoris, diceretur sine dubio exclusus: sed si de illius parétela & linea utique censeretur vocatus, exclusis aliis ad testatorem magis coniunctis, quin & si plures essent in eodem gradu proximiores vnus alterum non excluderet, licet ille ex masculo, iste vero ex fæmina descenderet, idem Gam. decis. 294. n. 3. nisi proximior de familia vocaretur, quia tunc sexus tantum non gradus attenderetur proximitas, secundum Vincem. de Franch. decis. 157. sub n. 4. Quamuis succedere tanquam proximior nemo valeat, nisi purificata conditione, nihilominus oportet, ut tempore dispositionis sit proximus, quique tunc potuerit succedere si casus proximioritatis, & conditionis contigisset, non autem, qui tempore tantum verificatæ conditionis esset talis per notata affluenter à Menoch. conf. 106. n. 332.

Sed vsque ad quem gradum admittantur huiusmodi agnati, & cognati, qui veniunt proximiorum appellatione solet ab aliquibus in dubium reuocari; nam Bald. conf. 80. alias 76. circa fin. lib. 4. dicit admitti solum ad septimum gradum, prout eum refert Card. Tusch. pract. concl. tom. 7. lit. S. concl. 923. n. 9. Peregr. verò de fideicom. art. 22. n. 33. tenet admitti vsque ad decimum gradum. Vide supra appell. 223. in fine.

PROXIMIORVM appellatione veniunt etiam fæminæ, l. 1. §. proximus. ff. unde cognati, §. non tantum, iuncto, §. non ceteri, Instit. de legi. agnat. succ. Dec. conf. 123. n. 2. & conf. 269. col. 2. & conf. 525. n. 3. cū seqq. & conf. 570. n. 10. Paris. conf. 20. n. 30. & conf. 89. n. 40. lib. 2. Soc. lun. conf. 10. col. vlt. lib. 2. Tirag. de retr. lig. §. 2. glo. 9. n. 8. & n. 201. Sim. de Pret. de interp. vlt. vol. f. 293. n. 67. & f. 337. n. 10. Rebuff. ad l. 1. ff. de verb. signif. pag. 8. Crauet. conf. 250. col. 1. & conf. 656. n. 7. Dec. conf. 7. n. 31. cum seqq. lib. 5. Men. de præf. lib. 4. præf. 84. n. 33. & conf. 473. n. 2. & 8. & conf. 807. n. 67. & conf. 522. n. 2. ver. seriso, & conf. 833. n. 19. Petr. de fiduc. q. 11. n. 520. Anch. Regi. pract. q. lib. 3. q. 6. n. 21. Per. de fid. v. 21. n. 33. Rot. dec. 282. n. 1. p. 2. rec.

Amplia quando testator vocauit masculos, & illis substituisse eorum descendentes masculos, & masculis deficientibus vocauit Proximiores, quia fæminæ proximiores excludunt agnatos remotiores, Crauet. conf. 656. num. 7. Deciam. conf. 98. nu. 5. lib. 2. Menoch.

- Atenech. conf. 83. Peregrin. de fideicom. art. 25. num. 48. in fine, quos refert & fequitur Fufar. in trall. de fubf. quæft. 366. num. 8. vbi num. 9. affert ab ampliatione non esse recedendum quando contentio eſſet inter feminas descendentes à teſtatore, & tranſuerſales ob præſumptam diſtinctionem teſtatoris erga illas, & num. 11. poſt Atenech. d. conf. 833. reſpondet pro femina, quando illa non eſſet descendens à teſtatore, ſed tamen eſſet defendens maſculorum grauatocum, & num. 12. credit contrarium eſſe tenendum quando eſſemus inter maſculos & feminas, nec à teſtatore, nec à grauatocum.*
- 9 In aliquibus verò caſibus femine non veniunt Proximiorum appellatione, & Primò, quando ſumus in materia indifferenti, quæ non conuenit feminis, ſed tantum maſculis, ita *Ruin. conf. 146. col. 3. lib. 2. Paris. conf. 57. col. pen. lib. 2. Socin. l. un. conf. 168. nu. 8. lib. 2. Atenech. conf. 463. num. 9. & alij plures quos refert & ſequitur Fufar. de ſubſtitut. q. 366. n. 19.*
- 10 Secundò, quando teſtator diſcretiue de maſculis & feminis loquutus fuit, vt qui inſtituit maſculis, & feminis ſolum dotes reliquit, *Atenech. conf. 461. num. 11. Fufar. l. quæſt. 366. num. 10.*
- 11 Tertiò, quando teſtator fe reſtrinxit ad maſculos, nam femine erunt excluſæ, *Sim. de Preſtit. de interp. ultim. volunt. fol. 19. num. 67. in fine, Peir. de fideicom. quæſt. 11. num. 520. Fufar. d. q. 366. n. 21.*
- 12 Quartò, quando teſtator vocatit maſculos, & in defectu maſculorum alios proximiores ſubſtituiſſet, nam ob dict. alios, intelligit ſolum vocatit maſculos non feminas, *Atenech. conf. 563. Surd. conf. 21. in fine lib. 1. Fufar. d. quæſt. 366. num. 22.*
- 13 Quintò, quando vocati eſſent proximiores de agnatione, vel de familia, vel de ſomo, vel diſpoſitio eſſet facta fauore agnationis, nam tunc femine non conſiderentur vocatæ, *Hieron. Gabr. conf. 132. quæſt. 5. lib. 1. Sim. de Preſtit. de interp. ultim. volunt. fol. 293. num. 70. & conf. 161. num. 28. & ſeq. Hened. conf. 75. num. 14. lib. 1. Oſafch. Preſtit. deſt. 127. vbi dicit hoc maxime verum in feminis tranſuerſali, *Vini. deſt. 1. num. 1. cum ſeqq. Atenech. conf. 122. num. 4. cum ſeqq. & conf. 834. in fine. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 45. in fine. & conf. 18. num. 61. & conf. 159. num. 13. lib. 5. Surd. conf. 96. num. 28. l. un. de ſubſtitut. cont. 3. quæſt. 83. nu. 4. Fufar. d. quæſt. 366. num. 24.**
- 14 Sextò, quando exar ſtatutum excludens feminas propter maſculos, & ab illo maſculo femina abintesteſto eſſet excluſa, nam femina non conſideretur vocata, *Atenech. conf. 463. num. 12. Fufar. d. quæſt. 366. num. 25.*

Pupillus.

APPELL. CCXXX.

- 1 **P**UPILLI appellatione, licet non veniat is qui eſt in vtero matris, tamen ad ſui fauorem, licet non ſic vere pupillus, interpretatur pupillus, *Rald. conf. 418. Titius habens, per totum, maxime in fine lib. 5. quem refert Cardin. Tuſch. præſtit. com. tom. 6. lit. P. concl. 453. num. 5.*

SYMMARIA

- 1 **F**ruſtrum tam maſculorum, quam femininarum omnes appellationes, ſed Redituum appellatione.
- 2 **P**roventus omnes appellationes, ſed Redituum appellatione.

- 3 **R**editus eſt nomen generale, quia plus eſt in redditu, quàm in fruſtu.
- 4 **P**raſtatio annua venit reddituum appellatione.
- 5 **D**iſtributiones quotidianæ propriè non veniunt appellatione reddituum beneficij.
- 6 **V**eniunt tamen appellatione reddituum, obuentium, obſecratorum, omniumque aliorum ad beneficium ſpectantium.
- 7 **M**ortuaria & anniverſaria non continentur appellatione reddituum, & valoris beneficij.
- 8 **I**ura, & actiones non veniunt appellatione reddituum.

Reditus.

APPELL. CCXXXI.

REDITIVM appellatione veniunt omnes 1 ſpecies fruſtuum, *Rebuſſ. in cen. vbi. ut. de collation. §. volumus. lit. P. pag. 639. de vbi. caſu 66. num. 20. tam inſtitutorum, quàm iminutorum, Maſſiſ. diſt. deſt. 13. num. 8. & 9. & continentur omnes proventus, *Rebuſſ. de paſſio. p. 1. num. 99. & regulariter Reditus dicitur qui ex rebus immobilibus percipiuntur, *Feder. de Seno. com. 12. Frater Prædicatorum, num. 5. verſum communem, quem refert Cardin. Tuſch. præſtit. conf. tom. 6. lit. R. com. 65. num. 1. Eſt enim Reditus, nomen generale, quia plus eſt in redditu quàm in fruſtu, gloſ. verbo redditus, in cap. grandi, de ſuppl. neglig. Prælat. alia gloſ. verbo redditus, in cap. generale 12. de eleſt. lib. 6. vbi dicit quod omnis fruſtus conſiſtit in redditu, ſed non conuertitur, quia non omnis redditus conſiſtit in fruſtu, Cardin. in Clem. 1. nu. 4. §. ſub num. 1. de exceſſ. Prælat. vbi quod verbum, redditus, includit omnes proventus, plenè Caſp. Naſſa de inope debitor. cap. 23. num. 2. cum ſeqq. refert *Gent. ad ad reg. 3. Cancell. §. 7. pro. num. 194. cum ſeqq. Surd. conf. 162. num. 1.****

REDITIVM appellatione venit annua præſtatio, *Caſtro. conf. 374. Super ſu dubio in princip. lib. 2. quem refert Cardin. Tuſch. præſtit. com. tom. 6. lit. R. com. 66. num. 2. vbi num. 3. limitat in reſtituto annuo faſto ad tempus Conuentui, vel fratri, intuitu elemoſynæ, vel conſanguinitatis, quia non eſt redditus.*

REDITIVM beneficij appellatione propriè 5 non veniunt quotidiæ diſtributiones, nam cum, *reditu*, dicatur eo quod redeat ſingulis annis, ac poſtinde cum ſimplici d, ſcribendum eſſe hoc vñmen, lute contendunt *Torag. de retrah. lig. 6. §. 1. lib. 6. num. 1. & Nauar. de reddit. Eccleſiaſt. quæſt. 1. mon. 1. & certum quotidianas diſtributiones non redire ſingulis annis, ſive quia dictum, aut per ſingulos meſes, aut ſæpe ſaltem in anno diſtribuantur, ſive quia incerte admodum ſunt, itaut in valore beneficij computandæ non ſunt, ex addeſſis per *Atenech. de diſtribut. quæſt. p. 1. q. 8. m. 7. Idem appellationum probant Bellencin in trall. de charitatis ſubſtitut. quæſt. 76. num. 1. Paris. conf. 33. num. 4. & 5. vol. 1. Boer. deſt. 340. Giambar. de auſtor. legat. à latere, lib. 6. p. 2. num. 17. Stephan. Gravian. diſcept. forenſ. tom. 2. cap. 283. num. 9. cum ſeqq. Fr. Emman. quæſt. Regular. tom. 3. quæſt. 74. art. 4. verſ. ſerua ratio eſt, Rot. deſt. 1170. p. 1. diuſſ. Gonz. ad d. §. 7. pro. num. 186. *Atenech. de diſtribut. quæſt. p. 1. quæſt. 7. à num. 1. vbi tamen num. 5. & 6. fatetur diſtributiones quotidianas non modo ſaltem largè dici poſſe redditus beneficiorum, ſed etiam***

N n 2 pro

- 4 *Militarium Ordinum Equites, propriè & strictè loquendo non veniunt appellatione Religioforum, nisi in fauorabilibus, &c.*
- 5 *Matrimonio vtentes, nec largo, nec stricto modo sunt Religiosi.*
- 6 *Equites Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani ex proprietate sermonis veniunt appellatione Religioforum.*
- 7 *Equites Hierosolymitani sunt verè, absolutè, & simpliciter Religiosi.*
- 8 *Religionem ingredi vouens, satisfacit ingrediendo Religionem S. Ioannis Hierosolymitani.*
- 9 *Matrimonium ratum dissoluitur per professionem in Religione S. Ioannis Hierosolymitani, non verò in aliis Militaribus.*
- 10 *Milites S. Ioannis Hierosolymitani comprehenduntur sub decretis Concilij Trid. 25. de Regularib. cap. 15. & sess. 6. de reformat. cap. 3. vt num. 11. & sess. 25. de Regular. cap. 11. vt num. 12. & ibid. cap. 19. vt num. 13.*
- 14 *Donati Religioforum appellatione propriè & simpliciter non continentur.*
- 15 *Conuersi verè & propriè Religioforum appellatione veniunt.*
- 16 *Novitius in fauorabilibus venit appellatione Religioforum.*
- 17 *Novitium percutiens est excommunicatus sicut percutiens professum.*
- 18 *Novitius privilegio fori gaudet.*
- 19 *Novitius immunis est à gabellarum solutione.*
- 20 *Novitius gaudet privilegiis Religioni concessis.*
- 21 *Novitius non venit appellatione Religioforum in odiosis.*
- 22 *Religionem ingressus quis non dicitur ante professionem.*
- 23 *Habitus non facit monachum, sed professio, & vita Regularis.*
- 24 *Novitius monachus non appellatur, nec efficitur de corpore monasterij ante professionem.*
- 25 *Novitius ante professionem remanet laicus.*
- 26 *Novitius non adstringitur preceptis, & statutis Religionis.*
- 27 *Novitius non tenetur vt professus persolvere diuinum Officium.*
- 28 *Novitius non tenetur interesse cum professis in Capitulo.*
- 29 *Novitius non subijcitur casibus Religionis reservatis.*

Religiosis.

APPELL. CCXXXIII.

RELIGIOSORVM appellatione in fauorabilibus veniunt large Religiosi, secundum Cas.

de Grassis decis. 47. Mastrill. Sicilia, decis. 290. n. 160. Item continentur clerici seculares, vt per glos. verbo Religiosi in cap. nullus itaque, 1. quest. 1. & aliam, verbo Religiosos, in cap. praesens, 9. q. 3. resoluit Lambertin. de inrepatron. lib. 2. p. 1. quest. 11. per totum, vbi num. 10. obseruat huiusmodi appellatiuum tripliciter capi, largissimè vt de omni Christiano, cap. pro humani, de homicid. lib. 6. largè de Christiano honestè viuente, quia qui impendit Deo debitam Religionem potest dici Religiosus, cap. Ecclesia S. Maria, de constiit. Strictè tandem, & tunc intelligitur de illis solum, qui promittunt substantialia regulæ, vide Isidor. Moscon. de maiest. milit. Eccles. in pralud. pag. 15. & p. 4. cap. 1. pag. 505.

RELIGIOSORVM appellatione minimè 3 continentur non claustrales in odiosis, nisi adiecta aliqua dictione vniuersali, Natt. conf. 507. num. 20. lib. 3. Cas. de Grassis decis. 47. per totam.

RELIGIOSORVM appellatione propriè, & 4 strictè loquendo, non veniunt Militarium Ordinum Equites, nisi in fauorabilibus, vel vbi adderetur aliquod verbum vniuersale, putà si dicatur, quicumque Religiosi, quia tunc etiam ipsi comprehenderentur, vt resoluit Natt. d. conf. 507. num. 3. & 4. 14. & 15. & videtur velle Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 8. à num. 61. iunctis traditis per Nicol. Garc. de benefic. p. 1. cap. 4. num. 16. Seraphin. decis. 587. Rot. in Romana alimentorum 21. Iunij 1627. coram R. P. D. Duran. vbi fuit dictum Milites S. Iacobi de Spatha non esse verè Religiosos, ac proinde eorum filios natos ex soluta, cum qua de licentia magni Magistri poterant contrahere Matrimonium, non esse spurios dicendos, sed filios naturales. Et de commendatariis Abbatibus quod non veniant appellatione Religioforum, tradit Fr. Emman. quest. Regular. tom. 3. q. 51. art. 9. quem refert, Afsan. Tambur. de iure Abbatum, disp. 17. q. 4. in fine.

Vnde viuentes sub aliqua regula, veluti tertij 5 Ordinis S. Francisci non dicuntur propriè Religiosi, nec veniunt Religioforum appellatione, prout etiam qui vtuntur Matrimonio non sunt Religiosi, nec largo, nec stricto modo, vt censuit Rot. coram Card. Seraphin. decis. 121. num. 6.

Quoad Milites verò & Equites Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani & Hospitalarij, qui communiter Militenfes Equites nuncupantur, contrarium est resoluendum, & affirmandum ex proprietate sermonis venire appellatione Religioforum in quacunque materia etiam pœnali, vel odiosa, si aliàs de mente disponentis contrarium non appareat, vt docuit glos. 2. in Clem. 1. de decim. recepta & laudata à Doctoribus communiter secundum Nam. conf. 12. num. 2. de Regularib. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 2. quest. 2. art. 7. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 13. cap. 4. quest. 4. optimè improbens distinctionem inter materiam fauorabilem, & odiosam, quod confirmatur ex recepta traditione, quæ docet in materia quacunque etiam pœnali venire omnia, quæ sub proprietate, verba etiam lata continentur, vt de verbo, inestabilis, probat rex. in l. cum lege, ff. de testam. & post Dec. obseruat Con. lib. 3. vari. cap. 5. ad fin. & multis adductis latè, D. Barbosa, in rub. ff. soluto matrim. p. 4. à num. 47. & idèd quod veniant appellatione Religioforum in terminis, censuit Rot. decis. 177. num. 1. apud Farin. p. 1. recens. vtpote quia 7 verè, absolutè, & simpliciter Religiosi sunt, & aliorum more tria vota solemnia emittunt, paupertatis, castitatis, & obedientiæ, sub regula ab Ecclesia approbata, vt resoluunt Menoch. illustr. cap. 105. num. 49. 50. & 51. Petr. Gregor. synagm. iuru. lib. 1. 5.

cap. 34. *Azoned. l. 14. à num. 1. tit. 5. lib. 3. noua Recopil.*
Menoch. de arbit. casu 56. n. 11. & casu 231. n. 19.
& conf. 54. num. 17. Nicol. Garci. d. cap. 4. n. 3. Stephan.
Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 880. num. 1. 3. & 5.
Barthol. à S. Fausto in thesauro Religiosorum, lib. 5. q. 10.
 & læpissimè fuit dictum in Rot. & signanter coram
Puteo decif. 372. aliàs 382. num. 2. lib. 1. in correctis, &
decif. 333. sub num. 1. apud Farin. p. 1. recent. & decif.
87. num. 1. & decif. 454. num. 3. apud eundem, p. 2.
recent. & coram Greg. XV. decif. 87. num. 2. vbi adden.
num. 13. & 14. nouissimè in Egitanien. Commendæ
8. Iunij 1626. coram R. P. D. Merlino; Quamuis
Abb. in rub. de Regular. num. 4. dicat quod largo mo-
do sunt Religiosi, & Mandos. ad reg. 3. Cancell. q. 12.
num. 3. asserat quod non dicuntur propriè Reli-
giosi.

8 Ex quibus iam primò deducitur quod si quis vo-
 ucat absolutè ingredi Religionem, satisfaciet in-
 grediendo dictam Religionem S. Ioannis Hieroso-
 lymitani, non ita aliàs Militares, quæ Matrimo-
 nium contrahere permittunt, vt resoluunt *Aragon.*
2. 2. q. 88. art. 11. pag. 738. ad ult. argumentum, Azor.
instit. moral. p. 1. lib. 13. cap. 3. q. 3. Sayr. in claus. Regia,
lib. 6. cap. 7. n. 10.

9 Secundò deducitur Matrimonium ratum dissolui
 posse per professionem in Religione S. Ioannis
 Hierosolymitani, non ita in aliis Militaribus Chri-
 sti, S. Iacobi, & similibus, vt tenent *Nau. conf. 3.*
aliàs 2. in nouis, de conuers. coniug. post Cou. Sos. &
alios, Azor. d. cap. 3. quest. 2. Henric. in sum. lib. 11.
cap. 8. §. 6. D. Barbosa in rub. ff. soluto matrim. part. 2.
num. 82. latè Sanch. de Matrim. lib. 2. disp. 18. per
totam.

10 Tertio deducitur eosdem Milites S. Ioannis
 comprehendendi decreto, *Concilij Trident. sess. 25. de Re-*
gularib. cap. 15. statuente circa professionem in Re-
ligionem non emittendam ante decimum sextum
ætatis, neque ante explerum probationis annum, vt
resoluunt Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 6. q. 2.
num. 120. Armendariz in addit. ad recap. legum Nava-
arra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religion. num. 16. Fr. Barthol.
de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad
Religionis statum nouitiis, disp. 11. dub. 2. num. 4. Ego
ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 101. num. 8.
quo quidem decreto alij Equites Militares non
comprehendi firman, Flamin. Paris. d. q. 2. num. 117.
cum seqq. Azor. d. p. 1. lib. 13. cap. 4. q. 2. Card. Sera-
phin. decif. 121. num. 2. quæ etiam reperitur impressa
part. 1. diuers. decif. 591. Ludou. Beja respons. casuum
Conscientie, p. 4. casu 28. Armendar. dicto loco, num. 7.
Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 8. à num. 61. Sanch. de
Matrim. lib. 7. disp. 44. num. 8. & in precepta Deca-
logi, lib. 5. cap. 4. num. 17. Barthol. à S. Fausto in the-
sauro Relig. lib. 5. quest. 169. Fr. Barthol. de Vecchis d.
dub. 2. num. 4. Ego ipse d. alleg. 101. num. 5. Quamuis
huiusmodi Equites Militares comprehendendi præfa-
ta Concilij Trident. dispositione existiment Fr.
Emman. in sum. tom. 2. cap. 8. concl. 1. num. 2. Stephan.
Gratian. discept. forens. cap. 363. num. 27. D. Hieron.
Venero & Leyna in Examine Episcop. lib. 6. cap. 15.
num. 7.

11 Quartò deducitur sub decreto *Concilij Trident.*
sess. 6. de reformat. cap. 3. dum disponit Ordinarios
tanquam Sedis Apost. delegatos punire posse, &
corrige quemcunque clericum secularem, & Regu-
lares extra monasterium degentes, & delinquen-
tes, non obstantibus quibuscunque sui Ordinis pri-
uilegiis, comprehendendi debuissè si verborum rigo-
rem inspiciamus Religiosos Hierosolymitanos, quia
verè Religiosi sunt vt diximus, nec possè se iuuare

priuilegio exemptionis, licèt enim per illud exi-
 mantur à potestate Ordinaria, non tamen à potesta-
 te Papæ sunt exempti, cuius mandato, & auctori-
 tate hoc casu procedunt Ordinarij, iuxta reg. l. 1. §.
qui mandatum, ff. de officio eius, atque ita quemadmo-
dum isti dicere non possunt offendi suum priuile-
gium exemptionis si Papa contra eos processerit, ita
nec contra eandem exemptionem facit Ordinarius
procedens tanquam Apost. Sedis delegatus; quare
ita resoluunt Nau. conf. 21. in antiq. aliàs conf. 12. in
nonis, sub tit. de Regularib. Sayr. in floribus decif. sub
eodem tit. decif. 16. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 2.
quest. 2. art. 4. & q. 63. art. 7. vers. quinto, Azor. instit.
moral. p. 1. lib. 13. cap. 4. quest. 3. Aloys. Ricc. in collect.
decif. p. 3. collect. 503. vers. amplius primò, & in decif.
Curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 231. n. 3. Campan.
in diuers. Iuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 22. Ego
ipse de officio, & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 105.
num. 15.

Quintò deducitur sub decreto, *Concilij Trident. 12*
sess. 25. de Regularib. cap. 11. disponente personas
Regulares exercentes animarum curam persona-
rum secularium in monasteriis, quibus imminet,
quoad ipsam curam, & administrationem Sacra-
mentorum subesse iurisdictioni, visitationi, & cor-
rectioni Episcopi, in cuius diocesi sita sunt, com-
prehendi Ecclesias Militum S. Ioannis Hierosoly-
mitani, vt tradunt Piascan praxi Episcop. p. 2. cap. 3.
num. 46. Erasmi à Cochier de iurisdic. Ordin. in exem-
ptos, p. 2. quest. 45. num. 11. Aloys. Ricc. in praxi aurea,
resol. 176. Ugolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 20.
§. 4. num. 2. Ego ipse in simili tract. part. 3. alleg. 74.
num. 26.

Sextò deducitur sub decreto *Concilij Trident. sess. 13*
25. de Regularib. cap. 19. disponentis circa Regula-
res prætendentes se per vim, aut metum ingressos
esse Religionem, comprehendendi huiusmodi Hiero-
solymitanos Milites, vt decifum refert Armendar.
in addition. ad recopilat. legum Navarra, lib. 2. tit. 18.
l. 7. de Religion. n. 51.

Septimò deducitur intellectus ad statutū insignis,
 ac maioris Collegij S. Clementis Hispanorum Bo-
 noniæ, quo cautur neminè posse esse Collegialem
 qui sit monachus, aut frater Religiosus; sed nec
 Canonicus quidem Regularis, aut omnino aliquam
 Religionem professus, vt comprehendat huiusmo-
 di Hierosolymitanos Milites, iuxta ea, quæ suprà re-
 soluimus, & quæ latè in casu occurrenti consuluit
 D. Antonius de Fuertes nobilis Angonenfis, &
 eiusdem Collegij Sodalis, qui multa pro suæ opi-
 nionis corroboracione satis eleganter & eruditè
 adducit in suo consilio nuper Bononiæ impresso.

RELIGIOSORVM appellatione propriè & 14
 simpliciter non continentur donati, hi enim licèt
 emittant tria Religionis substantialia vota in ali-
 quibus Congregationibus, non tamen profiteatur
 aliorum Religiosorum regulam, sed aliam longè
 diuersam, nec emittunt prædicta vota in Religione
 pro Religione approbata, sed tantummodo pro
 bono modo viuendi, vt scilicet inserviant aliis ve-
 rè & propriè Religiosis, vt per *Fr. Emman. quest.*
Regular. tom. 3. q. 21. art. 1. Fr. Barthol. à S. Fausto in
thesauro Religios. lib. 5. quest. 7. vbi tamen q. seq. re-
soluit hæc modò Religiosos esse personas ecclesiasti-
cas, & gaudere fori, & Canonis priuilegio.

RELIGIOSORVM appellatione verè & pro- 15
 priè veniunt conuersi, hi enim licèt vulgò dicantur
 fratres laici, id non provenit ex eo quod Reli-
 giosi & ecclesiasticæ personæ non sint, cum emit-
 tant tria substantialia vota, paupertatis scilicet,
 casti

castitatis, & obedientie, sicut alij, sed quia initiati non sunt, & Ordinibus carent, & clerici non sunt, sicut alij Monachi & Religiosi; quare ita docent Fr. Ludou. Miranda in man. Pralator. tom. 1. quest. 29. art. 1. concl. 1. & art. 3. Carol. de Grassis de effectib. clerical. effectus 1. num. 96. Peregr. vari. lib. 6. num. 70. Flores de Mena vari. lib. 2. quest. 21. num. 194. & 195. Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 11. & alij citati per me de officio & potestate Episcopi, p. 2. alleg. 12. n. 38. Barib. à S. Fausto d. lib. 5. q. 6.

- 16 RELIGIOSORVM appellatione venit nouitius in fauorabilibus, glos. verbo Religiosus in Clem. 1. de electione, & multis comprobant Coriolan. de casibus reseru. p. 1. sect. 3. art. 18. num. 3. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum nouitiis, disp. 9. dub. 26. num. 1. vbi secum quoad odia, & latius disp. 11. dub. 10. per totum, vbi num. 2. ex Rebuff. assertus Cancellariam Apost. vocare nouitium Monachum, Aloys. Rice, in praxi aurea resol. 138. num. 3. Henrig. in sum. lib. 12. cap. 5. §. 3. vbi quod nouitius late dicitur Religiosus, vnde percussus nouitium est excommunicatus, sicut percussus professum, vt resoluunt plures citati à Cened. ad Decretum, collect. 24. n. 12. quibus addo Fr. Emman. quest. Regul. tom. 3. q. 21. art. 4. Bobadil. in sua politica, lib. 2. cap. 18. n. 88. Egid. de Coninck de Sacrament. & conf. tom. 2. disp. 14. dub. 15. num. 164. Farina. in praxi crimin. p. 1. quest. 8. num. 16. Carol. de Grassis de effectib. clerical. effectus 9. num. 82. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 12. cap. 3. q. 2. Coriolan. de casibus reseru. p. 2. cap. 10. de indic. Regular. §. 10. num. 19. pag. mihi 803. vbi ampliat quamuis sit nouitius vnius diei, Barthol. de Vecchis d. disp. 11. dub. 10. sub num. 1. Item nouitius priuilegio fori gaudet, vt non possit conueniri coram Iudice seculari, Brunor. à Sole in locis communib. verbo nouitius, Galei. in margarita casuum Conscientia verbo Nouitius 2. Mart. de iurisdic. p. 4. casu 121. num. 24. Curi. Philip. p. 3. §. 1. num. 12. Sayr. in floribus decis. lib. 2. tit. 2. decis. 3. Fr. Eminent. quest. Regular. tom. 3. q. 51. art. 12. Azor. d. p. 1. lib. 12. cap. 2. quest. 2. Cenall. commun. contra communes, tom. 4. quest. 897. num. 1026. Guier. de gabell. quest. 95. n. 12. cum seqq. Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 12. c. 3. n. 27. Fr. Barthol. de Vecchia d. tract. disp. 11. dub. 12.
- 19 Et immunis est à gabellarum solutione, vt scribunt Bertachin. de Gabellis, p. 7. princ. num. 56. Mart. de iurisdic. p. 4. casu 121. num. 24. Flores de Mena d. q. 21. num. 198. & alij citati per Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 10. num. 16. & per me in collect. ad cap. aduersus 7. num. 11. de immun. Eccles.
- 20 Et demum gaudet priuilegijs Religionis concessis, secundum Henrig. in sum. lib. 7. cap. 22. n. 7. Azor. d. p. 1. lib. 12. cap. 2. quest. 10. ad fin. Sayr. de censur. lib. 7. cap. 13. num. 6. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 4. cap. 39. num. 17. & tom. 2. lib. 6. cap. 10. in fine, Soar. tom. 3. de Relig. lib. 5. cap. 16. num. 17. in fine, Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 11. dub. 10. à num. 2. Contra Mandos. de priuileg. ad instar glos. 7. n. 34. & Fr. Emman. d. tom. 3. q. 51. art. ult.

- 21 Quoad odia verò nouitius non venit appellatione Religiosorum, quia neque verè, neque effectu
- 21 religiosus dici potest: non enim dicitur quis verè ingressus Religionem ante professionem, Dec. in cap. in presentia, num. 20. de probat. Cened. practic. & canon. quest. lib. 1. quest. 6. num. 17. Peregr. vari. lib. 6. num. 69. Benedikt. Egid. in repet. l. 1. C. de sacros.
- 23 Eccles. p. 4. §. 2. num. 19. in princ. quia verbum, Religiosus, etsi generale sit, includit tamen omnem professum, vt dicit glos. verbo Religiosus, in Clem. Religiosus, de procuratorib. tum quia habitus non facit

monachum, sed professio, & vita Regularis, cap. ex parte de Regular. cap. quia ingredientibus de testament. cum alijs per me citatis, Axiom. 109. num. 1. tum quia non appellatur monachus, nec efficitur de corpore monasterij ante professionem, cap. portetum, de Regularib. Barbat. in d. cap. in presentia, n. 56. Socin. lun. conf. 48. num. 21. lib. 4. Rumin. lun. conf. 85. à num. 32. lib. 1. Magon. Florent. decis. 141. num. 2. Fab. Turret. conf. 5. per tot. vol. 3. Surd. decis. 303. num. 2. Pascal. de viribus patrie potestatis, cap. 3. num. 81. tum denique quia non efficitur Religiosus, sed ante professionem remanet laicus, cap. non solum cap. constitutionem, de Regularib. in 6. cap. Religioso, de sentent. excom. eodem lib. Bero. in d. cap. in presentia, num. 552. Magon. Florent. decis. 141. num. 1. cum seqq. Honned. conf. 94. à num. 3. vol. 1. Et ideo illi non interdictur officium aduocati, aut procuratoris, sicuti post multos docet Sanch. in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 13. num. 2.

Vnde nouitium non adstringi præceptis & statutis Religionis, & eius superiorum, tenent Azor. d. quest. 10. Henrig. d. lib. 7. cap. 22. §. 7. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. quest. 21. art. ult. & alij quos refert, & sequitur Sanch. d. lib. 6. cap. 10. n. 7. Contra Salment. lib. 2. selectar. cap. 5. num. 9. vers. ex supra dictis, & ideo minimè tenetur vt professus persolueret diuinum officium, cap. fin. vers. deputatus, 91. dist. Barthol. à S. Fausto in thesauro Religios. lib. 6. quest. 169. nec interesse cum professis in Capitulo, cap. ex eo, de elect. lib. 6. Coriolan. de casibus reseru. p. 1. sect. 3. art. 18. num. 4. ideo nullam habet vocem nec actiuam nec passiuam, Isid. Moscon. de maiest. milit. Eccles. lib. 1. p. 4. cap. 2. pag. 532. vers. nec conceditur. Nec subiicitur casibus Religionis reseruatis, secundum Azor. d. quest. 10. Fr. Emman. d. tom. 1. quest. 21. art. 11. Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 2. quest. 34. art. 16. Barthol. à S. Fausto, vbi sup. lib. 5. quest. 203. Coriolan. d. art. 18. per totum, imò Homoban. de casibus reseruatis, p. 1. cap. 2. fol. mihi 44. existimat nouitium reservatione ab Episcopo facta includi, ab eoque absolui debere.

Reliquæ.

APPELL. CCXXXIV.

RELIGIOSORVM appellatione non solum propriè venit pars restans, vt in l. i. qui, §. hoc interdictum, ibi, reliquum epus, ff. quod vi, aut clam, l. si Stichum, ibi, reliquus debetur, ff. de verb. obligat. l. Emilium, ibi, reliqui pretij partem, & ibi, reliquum pretium, ff. de minorib. cum similibus: sed etiam totum, l. potest. 95. ff. de verb. signif. vbi late Rebuff. pag. 409. & seq. limitans tamen in materia odiosa, & quando nihil restaret. Vnde absolutio facta à reliquorum restitutione censetur facta de omnibus, secundum Alex. conf. 47. Circa, num. 13. vers. denique, lib. 1. quam refert Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 6. lit. R, conclus. 255. num. 17.

SVMMARIVM.

1	Rei appellatione propriè venit omnis res.	
2	Hæreditas,	} Rei appellatione continentur.
3	Facta,	
4	Pecunia,	
5	Serui,	
6	Farina, & vinum,	
7	Fructus,	

- 8 Rei appellatione continetur pars.
 9 Iura & actiones veniunt Rerum appellatione.
 10 Rerum monasterij appellatione comprehenduntur etiam homines, & persona monasterij.

Res.

APPELL. CCXXXV.

- 1 REI appellatione propriè venit omnis res, l. si quis cum totum, in princ. ff. de except. rei indic. l. si defensor, §. qui interrogatus, ff. de interrog. action. l. de pupillo, §. qui nunciat, ff. de noni oper. nunciat. Ruin. conf. 80. Pro clara, num. 4. lib. 2. Guillelm. Redoan, in tract. de rebus Ecclesie non alienan. in rub. que veniant appellatione rei, Moz. de contractib. tract. de empr. tit. que veniant appellatione rei, §. Deuentio, Surd. decis. 263. num. 3. & conf. 471. num. 22. Cesar. Barz. Bononien. decis. 5. num. 36. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 104. num. 1. Siue sit fundus, siue domus, siue possessio de tota intelligitur, Alex. conf. 195. Perspeltis, in princ. lib. 6. Card. Tusch. d. lit. V, concl. 104. num. 6.
 2 Hereditas igitur venit Rei appellatione, l. nam quod, §. fin. cum l. seq. ff. ad Trebell. l. licet, vbi las. n. 13. C. de pactis, Rebuff. ad l. Rei appellatio §. ff. de verb. signif. vers. secundo, in fine, pag. 42.
 3 Facta quoque continentur, glos. verbo rei, in §. 1. Instur. de obligat. Rebuff. vbi supra vers. quarto latior; & Thesaurus intelligitur, l. peregrè, & ibi glos. ff. de acquir. posses. citato loco in vers. thesaurus, pag. 42. in fine.
 4 Pecunia etiam includitur rei appellatione, Alex. d. conf. 185. num. 26. lib. 2. Cardin. Tusch. d. lit. V, concl. 104. num. 5.
 5 Serui quoque comprehenduntur, l. omnia, §. cum ita, vbi B.ild. ff. de legat. 2. Tirag. in l. si vnquam, verbo donatione largitus, num. 323. & seq. C. de reuocand. donat. Rebuff. vbi supra vers. quinto, pag. 43. in princip. vbi quod etiam homines liberi veniunt, Surd. conf. 470. num. 5.
 6 Farina, vinum, & similia veniunt, secundum Menoch. consil. 1061. n. 37.
 7 Fructus etiam continentur, d. l. rei appellatione, l. rem, ff. de acquirendo rerum domin. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 48. n. 9.
 8 REI appellatione continetur pars, siue agatur affirmatiue, siue negatiue, ita Bart. per tex. ibi, in l. ait Prator, vers. eius, num. 1. ff. de iureiur. Rebuff. ad l. appellatione rei 72. propè fin. vers. ultimo fallis, ff. de verb. signif. pag. 351. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 792. num. 6. & 7. Secus verò in odiolis, Magon. Florent. decis. 19. n. 4.
 9 RERVM appellatione veniunt iura & actiones, l. rei appellatione 23. l. bonorum 49. §. de verb. signif. Berol. conf. 161. num. 20. vol. 3. Alex. conf. 185. Viso, num. 26. vers. & licet, lib. 2. Rebuff. ad d. l. rei appellatio, verbo latior, vers. tertio, pag. 42. Surd. conf. 470. n. 4. Pinel. in rub. C. de bonis mater. p. 1. n. 5. Card. Tusch. d. tom. 8. lit. V, concl. 104. num. 3. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 2. resol. 57. num. 69. Hieron. Fernandez de Ottero Roman. lucubrat. disp. 1. num. 27. Et tam mobilia quam immobilia continentur, Menoch. conf. 758. num. 14.
 10 RERVM monasterij appellatione comprehenduntur etiam homines, & personæ monasterij, l. 1. §. quadam, ff. de rerum diuis. Calderin. conf. 554. aliàs 9. de verbor. significat. Card. Tusch. d. lit. V, concl. 104. n. 7.

Residuum.

APPELL. CCXXXVI.

RESIDVI appellatione venit totum quod superest, licet eorum, & ibi Alciat. ff. de verb. signif. l. quamquam, C. de testam. mil. Alex. conf. 26. num. 2. lib. 4. Berol. conf. 119. num. 13. lib. 2. Zabarel. conf. 68. in princip. Bertrand. conf. 298. num. 3. vol. 2. Castren. conf. 71. num. 2. lib. 1. Cels. Vgo, conf. 1. num. 52. idem Alex. conf. 130. num. 7. lib. 2. vbi quod potest importare totum, quando non potest applicari parti, Roman. sing. 15. Peregr. de fideicom. art. 9. num. 6. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 6. lit. R, concl. 255. num. 9. cum seqq. Assl. ff. decis. 285. num. 1. Fusar. de substitut. quest. 652. n. 9. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 3. num. 2. & 4. & tom. 4. cap. 716. num. 21. & 23. Vide quæ dixi, in tract. de dictionib. vsufrequent. d. ff. 348.

Resignatio.

APPELL. CCXXXVII.

RESIGNATIONIS appellatione permutatio includitur, vt per Alaf. Ricc. in praxi aurea, resol. 128. num. 1. Flamin. de resignat. benefic. lib. 12. q. 5. num. 19. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 14. num. 42. nam omnis dispositio loquens de resignatione includit in se regulariter resignantem ex causa permutationis, ex eo quod permutatio est vera resignatio, Rot. decis. 16. num. 3. cum seq. de rerum permut. in antiq. Gom. in reg. de publicand. glos. 3. num. 2. vbi tenet quod regula de publicandis locum habet in resignatione ex causa permutationis, habet enim permutatio in ventre resignationem in fauorem permutantium, ita vt permutatio nihil aliud sit nisi quædam reciproca resignatio, quæ ad inuicem inter permutantes fit, cap. vnic. de rerum permut. lib. 6. Clem. 1. eodem tit. Cassad. decis. 1. num. 2. de rerum permut. Flamin. d. tract. lib. 11. q. 5. n. 19. cum seqq. & de confident. q. 25. n. 3.

SUMMARIUM.

- 1 Descendentes veniunt vbi vocati sunt illi de sanguine.
- 2 Agnati, non autem cognati secundum communem usum loquendi, dicuntur esse de sanguine.
- 3 Natus de sanguine alicuius loci, dicitur tam natus ex patre quam ex sola matre de tali loco.
- 4 Fæmina veniunt sanguinis appellatione.

Sanguis.

APPELL. CCXXXVIII.

SANGVINIS appellatione, vbi vocari sunt illi de sanguine, veniunt descendentes, vt scribit Fusar. de substitut. q. 331. num. 1. referens se ad dicta in suo conf. 49. Præterea de sanguine dicuntur esse illi, qui sunt de genere, & sic soli agnati, non autem cognati secundum communem usum loquendi, Alciat. in l. pronunciatio in verbo agnatus, ad pm. ff. de verbor. signif. Sim. de Prentis de interpr. ultim. volunt. fol. 289. num. 21. in fine, Fusar. d. quest. 331. num. 2. vbi

vbi num. 3. post Peregr. de fiduciis. art. 22. num. 25. in fine, subdit quod si essemus in talibus, quod ex coniecturis etiam venirent cognati, praeferendi essent agnati cognatis. Statutum vero Vigleuani quod nullus possit esse de consilio nisi sit natus de sanguine Vigleuani, & habitauerit per decem annos, admittit tam natum ex patre, quam ex sola matre de Vigleuano, quia dicitur de sanguine loci, siue ex patre, siue matre oriunda de Vigleuano, ita Signorol. conf. 196. Cum in terra, quem refert, Card. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 106. num. unic.

4 SANGVINIS appellatione veniunt foeminae sicut veniunt appellatione consanguineorum, ut dixi sub appellatione Consanguinei.

S V M M A R I V M.

- 1 Descendentes in infinitum veniunt appellatione seminis.
- 2 Naturales veniunt appellatione seminis quando dispositio in legitimis, & naturalibus non potest verificari.
- 3 Transuersales veniunt appellatione seminis quando dispositio testatoris non poterat verificari in descendentes.

Semen.

APPELL. CCXXXIX.

1 SEMINIS appellatione veniunt descendentes in infinitum, l. 1. C. de condition. insertis, Cephal. conf. 664. n. 15. Fusar. de subst. l. 9. § 32. n. 1.

2 SEMINIS appellatione veniunt naturales quando dispositio in legitimis & naturalibus non potest verificari, Surd. conf. 276. num. 6. vbi num. 16. cum seqq. declarat non procedere quando ex coniecturis constaret de contraria voluntate testatoris, prout eum refert Fusar. d. g. 332. n. 2.

3 SEMINIS appellatione transuersales veniunt, quando dispositio non poterat verificari in descendentes, ut scribit Surd. d. confil. 279. num. 12. vers. secundo respondeo, quem citat Fusar. d. quest. 332. num. 3.

Securitas.

APPELL. CCXL.

1 SECURITATIS appellatione quae veniat, late tradunt l. 1. ff. qui satisfacere cog. Bald. conf. 462. Super eo quod queritur, per tot. lib. 3. Franc. Becc. conf. 1. num. 3. in fine, & n. 4. 16. & 16. Surd. decis. 320. num. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 54. num. 12. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S, concl. 95. per totam, vbi regulam firmat cum declarationibus, & restrictionibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Solutio venit satisfactionis appellatione.
- 2 Satisfactio importat vicem solutionis.
- 3 Creditori dicitur satisfactum quomocunque debitum exigatur.
- 4 Satisfactionis verbum significat aliquando satisfactorum in pecunia ratione adiuncti.
- 5 Cautio idonea de soluendo venit etiam appellatione satisfactionis.

Appell. Iur. Aug. Barbof.

Satisfactio.

APPELL. CCXLI.

SATISFACTIONIS appellatione venit solutio, sicuti docent Angel. Aret. conf. 122. num. 5. quem refert, Card. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S, concl. 45. n. 4. Satisfactio enim importat vicem solutionis, item liberatur, §. 1. & ibi Bart. ff. quibus modis pignus, vel hypoth. Angel. Aret. d. conf. 122. num. 2. Rebuff. ad l. satisfactionis appellatione 61. vers. satisfacere, ff. de verbor. significat. pag. mibi 312. in fine, quia quomodocunque debitum exigatur dicitur creditori satisfactum, secundum Surd. conf. 166. n. 26.

Aliquando importat satisfactionem in pecunia ratione adiuncti, veluti si dicatur quod est satisfactus de paghis decursis, ut per Angel. Aret. d. conf. 122. n. 4. & §. quem refert, Card. Tusch. d. concl. 45. n. 3.

SATISFACTIONIS appellatione venit etiam cautio idonea de soluendo, l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudic. licet enim satisfactio proprie importet solutionem quocunque modo per quam sequitur liberatio, ut supra dixi, quandoque tamen idoneam cautionem, videlicet fideiussoriam denotat, ut ex l. 1. in princip. ff. qui satisfacere cog. colligit Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 40. num. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Sententia appellatione in dubio venit diffinitiva.
- 2 Sententia appellatione non continetur interlocutoria, & referuntur fundamenta pro hac parte, num. 3.
- 4 Contrarium verius, ut numeris seqq.
- 5 Declaratur Clem. 1. de sequest. poss.
- 6 Sententia appellatione venit tam interlocutoria vim diffinitiva habens, quam illa, quae simpliciter, & merè talis dicitur.
- 7 Praecipue quando eadem, vel maior ratio sit in interlocutoria, quae est in diffinitiva, vel quando materia est indifferens.
- 8 Arbitri alij Iuris, alij compromissarij sunt, & qui tales dicantur ostenditur.
- 9 Arbitri Iuris proprie, & verè Iudices sunt, non ita compromissarij.
- 10 Arbitri Iuris veram proferunt sententiam, quae sententia appellatione continetur.
- 11 Arbitri compromissarij sententiam non proferunt, sed quoddam arbitramentum, quod sententiae appellatione non venit.
- 12 Declaratur tex. in l. quid ergo 13. §. cum autem, ff. de his qui notantur infam.

Sententia.

APPELL. CCXLII.

SENTENTIA appellatione in dubio venit diffinitiva, sicuti docent Felin. in rub. de sent. & re iudic. Soci. conf. 39. Capio, col. 2. vers. praeerea, vol. 4. Alex. conf. 50. Visi alij, n. 2. lib. 2. vbi extendit maxime in statuto contra Ius commune, Com. pract. 6. 25. n. 3. vers. quinto, Mich. Grass. tom. 2. communium opin. lib. 7. tit. 8. num. 31. pag. 244. Pute. decis. 266. n. 3. lib. 2. in correctis, Card. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S, concl. 106. n. 10. & concl. 180. n. 4. & §. Sigism. Scacc. de appellation. q. 17. l. 1. n. 6. n. 7. & 30.

OO SEN

2 SENTENTIA appellatione non contineri interlocutoriam, quasi non sit propriè sententia, videtur sentire *glos. verbo diffinitiva, in princip. in Clem. 1. de sequest. possess. idem in effectu dicit glos. verbo sententia, in l. 1. §. biduum, ff. quando appell. glos. verbo sententia, per tex. ibi, in cap. cum olim, de testib. obliuunt plures, vt per las. in rub. ff. de re iudic. vbi R pā, num. 2. Felin. num. 7. in rub. de sentent. & re iudic. Hippol. in §. fin. num. 31. Inst. quibus alienare licet, refert alios Menoch. remed. 8. recuper. n. 84.*

3 Pro qua sententia facit primò *tex. in d. Clem. 1. vbi agens de sententia post cuius prolationem dicit sequestrationem esse faciendam, expressit solam diffinitiuam, quasi sentiens illam solam sententiam appellari, & propriè talem censeri. Secundò facit tex. in l. post sententiam 9. in fine, ibi, neque causam vllam &c. C. de sentent. & interlocut. Tertiò facit, l. quod iussit 14. ibi, secus in sententiis, ff. de re iudic. vbi Iurecons. in principio agens de interlocutoria, postea in verbo se ui, quo vritur, diuersitatem constituit in sententiis, sic planè significans appellatione sententiarum interlocutoriam non contineri. Quartò facit rubrica, C. de sentent. & interlocut. vbi particula, &, solet diuersa ex natura sua colligare, iuxta doctrinam *glos. recepta in rub. ff. de iuris & facti scient. cum aliis per me adductis sup. dict. 110. ac proinde cum in illa rub. interlocutoria, & sententia diuersitatem habeant vtique videtur dicendum sententiam, & interlocutoriam non esse idem, neque vnius appellatione alteram contineri. Quintò & vltimò facit, quia de substantia sententiarum est ita determinare controuersias litigantium, vt eisdem per illam finis imponatur, saltem quoad iudicem, arg. *tex. in l. 1. ff. de re iudic. ibi, finem accipit, & cap. 2. eod. tit. ibi, iurgantium controuersias terminare, qui quidem finis per interlocutoriam non imponitur, adhuc enim apud eisdem litigantes contentio datur, & ipse Iudex prædictam interlocutoriam reuocare potest, vt probat *tex. in d. l. quod iussit, & in cap. cum cessante, de appellatione.****

4 Contrariam tamen sententiam tenuit *glos. verbo sententias, in Clem. 1. de re iudic. & verbo, noui Iuris in l. 1. ff. quod quisque Iuris, & verbo sententia, in §. pen. Inst. quibus alienare, & in l. meminim, C. vnde vi, Abb. in cap. causam Matrimonij, num. 6. de offic. deleg. la. in d. rub. ff. de re iudic. num. 14. Felin. in d. rub. num. 7. Syluest. in sum. verbo sententia, num. 3. Ludou. Gom. in cap. 2. §. statuto, à n. 11. de constit. lib. 6. Palasc. conf. 47. à num. 1. Cabed. Lusit. decis. 16. num. 8. p. 1. & est communis.*

5 Ad cuius probationem vltra *tex. in d. Clem. 1. vers. similiter, de re iudic. facit primò, & retorquetur d. Clem. 1. de sequest. possess. vbi agitur de sententia prolata super possessione, patet ibi, contra possessorem, & ibi, possessorio promulgata, &c. quam quidem sententiam constat propriè esse interlocutoriam, quamuis in illo *tex. diffinitiva appelletur, vt latius ostendam in collectan. ad eandem Clem. sub glos. verbo possessorio. Secundò facit, quia sententia propriè talis dicitur, quæ continet iudicis pronuntiationem determinantem controuersias litigantium, qualem pronuntiationem dicitur habet interlocutoria, licet enim per illam Iudex non tollat, neque determinet controuersiam in causa principali, nihilominus tamen aliquam determinat super aliquo articulo eiusdem cause principalis. Tertiò facit, quia sententia, quæ propriè talis est, diuiditur in diffinitiuam, & interlocutoriam, tanquam genus in proprias suas species, cuius diuisionis meminit *glos. verbo diffinitiva,***

*in cap. ei qui, §. diffinitiva 2. q. 6. glos. vlt. in l. qui restituer. ff. de rei vind. & verbo diffinitiva, in d. Clem. vnic. de sequest. possess. cum aliis adductis per Marant. de ordine iudic. 6. p. cap. de sententia à num. 23. vnde necessariò dicendum est, quod sicut diffinitiva, ita etiam interlocutoria verè & propriè est sententia, siquidem species sub aliquo genere existentes sicut sub illo continentur, ita verè, & propriè de illo prædicantur, arg. *tex. in l. si quid 45. §. inter, ff. de legat. 3.**

Qua quidem opinione retenta eam absque dubio intelligendam esse existimo, tam in interlocutoria vim diffinitivæ sententiæ habente, quam in illa, quæ simpliciter & merè talis dicitur, patet si expendatur in quacunque dispositione, etiam odiosa, verbo proprietatem, considerari iuxta *reg. *tex. in l. cum lege 26. ff. de testam. & in l. 1. §. quod autem, ff. de alea lusu, ac proinde cum vtrique interlocutoria in sua substantia sententia propriè sit ex adductis per Lancelot. lib. 1. Instur. Iura Canon. tit. de sent. in princ. vtique dicendum est appellatione sententiæ vtramque interlocutoriam comprehendere, & contineri in dubio, nisi defectus intentionis in disponente colligatur; illo enim interueniente cessat consideratio proprietatis, ne aliàs vltra intentionem disponentis actus, seu dispositio operetur contra *reg. *tex. in l. non omnis 19. ff. si certum per. Colligitur autem defectus intentionis ex verbis, quæ præcedunt, aut subsequuntur, ex materia subiecta, aut alia coniectura sufficienti propter quam aliquando sola diffinitiva, intelligatur, prout in d. l. quod iussit, aliquando verò etiam interlocutoria comprehenditur, & sic cessant plura fundamenta quæ pro prima retulimus opinione.****

Ex quibus colligitur sine dubio appellatione sententiæ venire tam diffinitiuam, quam interlocutoriam quamecunque, vbi eadem, vel maior ratio est in interlocutoria, quæ est in diffinitiva, vel quando materia est indifferens, quæ ita conuenit interlocutoriarum, sicut diffinitivarum, prout optimè docent *Alex. conf. 50. Visis actis, num. 12. & seq. vers. uem respondeo, lib. 2. & conf. 171. Visis, num. 6. vers. quinimò, lib. 7. vbi extendit etiam in materia stricta, Pute. decis. 266. n. 5. lib. 2. in correctis, vbi ampliat etiam in materia exorbitanti fauorabili, Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 106. n. 7. & concl. 180. num. 6.*

SENTENTIA appellatione an veniat laudum arbitri, solet in præsentī materia ab aliquibus in dubium reuocari, pro cuius resolutione sciendum est quod arbitri in duplici sunt differentia; alij enim tales sunt qui data necessitate, & auctoritate Iuris à partibus eliguntur, & dicuntur arbitri Iuris, quasi à Iure constituti, & ordinati. Alij verò sunt in quos non interueniente prædicta necessitate, seu forma Iuris, sed sponte, & liberi compromittunt, & arbitri compromissarij appellantur, de prioribus agunt multa Iura; prout est *tex. in l. aperissimi, C. de iudic. & in cap. suspensio, de offic. delegati, & in cap. cum speciali, in princ. de appell. n. & in cap. ab arbitris, de offic. deleg. lib. 6. de posterioribus, tractat. l. 1. & per totum, ff. de arbitr. & in cap. 1. cum multis, ibidem, eod. tit. Inter hos autem illa datur differentia quod priores propriè & verè Iudices sunt, & vti tales Iuris ordinem seruare tenentur. Probatur ratione etenim cum Iudex dictus quasi Ius dicens, vt probat *tex. in cap. forum, de verb. signif. verè & propriè sit ille, qui tanquam Reip. minister, & tanquā fungens publica potestate ad ius dicendum habet iurisdictionem, sine qua nemo ius dicere censetur, probat *tex. in l. 1. ff. si quis ius dicenti, & in l. 1. ff. de iurisd. omn. Iud. & arbitri Iuris***

Iuris ab eodem Iure deputati ministri, & fulgentes prædicta potestate, iurisdictionem si non Ordinariam, saltem delegatam censeantur habere, iuxta *tex. in l. & quia 6. ibi, nec ipsa lex deferri, ff. de iurisd. omn. Iudic.* rectè fit tales arbitros verè & propriè Iudices esse, ut probat *tex. in d. l. apertissimi.* Contrarium verò dicendum est in posterioribus, cum enim Iudices non possint esse illi, qui ex priuatorum conuentione celebrata eorundem ministri existentes aliquam non habent iurisdictionem iuxta *tex. vbi glos. 1. in l. notionem 99. ff. de verbor. sign. feat.* & in *l. ait prior 5. in princip. ibi, notionis nomine, iuncta glos. ibi, verbo, & habem, ff. de re iudic. & arbitri, siue ad aliquod dubium Iuris decidendum, siue ad aliquod factum æstimandum, ex mera tamen conuentione partium constituti, iuxta *tex. in l. de sent. & re iud. & in cap. 1. de arbitr. eorundem partium ministri existant, nullamque ex eo habeant iurisdictionem, iuxta *reg. tex. in l. priuatorum, C. de iurisd. omn. Iudic.* rectè fit ut omnes non dicantur esse Iudices, iuxta *tex. in l. 1. ff. de iurisd. omn. Iud.* iuncta *decis. tex. in l. 1. ff. si quis ius dicenti, idque manifestè probare videtur, Iureconf. in l. à duo Pio 15. in princip. ff. de re iudic.* dum inter hos arbitros & Iudices distinctionem facit.**

- 10 Qui præ habita distinctione supradictum dubium resoluendum venit, ut scilicet arbitri Iuris, qui verè Iudices sunt, veram proferant sententiam, quæ sententiæ appellatione contineatur, ut euincunt Iura suprà citata dum de illis actum fuit, & in specie comprobant *Rip. in l. 1. num. 3. & in l. furioso, n. 7. ff. de re iudic. Ioan. de Anan. conf. 50. num. 7. vers. circa verò secundum, Cardin. Tusch. d. lit. S. concl. 106. n. 5.*
- 11 Alij verò arbitri, qui compromissarij appellantur, & Iudices non sunt, ut suprà probauimus, sententiam non proferunt, sed quoddam arbitramentum, quod sententiæ appellatione non continetur, cum potius accomoderetur ad transactionem, vel contractum, quam ad iudicialia, ita *Abb. in cap. 1. n. 2. & in cap. cum dilectus, num. 3. de arbitr. Innoc. in cap. Quintanallus, de iureiur. Felin. in rub. de sent. & re iud. num. 7. Ias. in l. 1. num. 4. ff. de re iudic. Rip. in rub. num. 10. ff. illo iis. & resp. 44. num. 1. Ioan. de Anan. conf. 16. in princ. & d. conf. 50. num. 7. vers. circa vtrò, Card. Tusch. d. lit. S. concl. 106. n. 12.*
- 12 Non obitat *tex. in l. quid ergo 13. §. cum autem, vers. ex compromisso, ibi, quia non per omnia sententia est, ff. de his, qui notantur in fam. ex quo colligunt glos. verbo sententia, Bart. num. 1. & alij ibi, sententiam arbitri non esse propriè sententiam, quia responderetur procedere in arbitris compromissariis, non verò in arbitris Iuris, cum enim lex illa dicat arbitratorum pronuntiationem non esse propriè sententiam, necessariò de arbitris compromissariis intelligenda est, non verò de arbitris Iuris, qui quidem à lege delegati Iudices sunt, & ab eadem lege iurisdictionem habent, ut probat *tex. in d. l. apertissimi, ibi, quasi arbitri fuerint ab Imperiali culmine delegati.* Nec refragantur illa de priuatorum consensu, quo arbitri Iuris similiter eligantur sicut compromissarij, fatisset enim si aduersas arbitros Iuris quantumcunque à partibus eligantur, non ab eisdem, sed potius à lege, cuius præcepto eligantur, suam iudicandi potestatem suscipere, quæ potestas iudicandi à lege data, veluti à publica potestate procedens iurisdictionem importat, per quam arbitri Iuris, & Iudices, ac publici ministri constituuntur.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Seruorum appellatione continentur ne dum proprij, sed etiam ij, quos bona fide possidemus, & etiam communes.*
- 2 *Seruorum meorum appellatione in legatis continentur tantum, qui fuerunt tempore testamenti, nisi aliud comprehensum esset.*
- 3 *Seruorum suorum appellatione in legatis testatoris non continentur quos pignori acceperat.*
- 4 *Seruientium appellatione veniunt verè, & actualiter seruientes continuò.*
- 5 *Seruitorum appellatione veniunt etiam illi qui præfunt viridariis, & ea colunt.*
- 6 *Seruitorum appellatione venit etiam seruitor nobilis.*

Seruis, Seruientes, Seruitores.

APPELL. CCXLIII.

SERVORVM appellatione continentur ne dum proprij, sed & hi, quos bona fide possidemus, & etiam communes, *l. 1. §. potestatis, ff. de pecul. & in quibus usufructus fuit alienus, l. si quis seruos, ff. de leg. 1. 3.*

SERVORVM meorum appellatione in legatis continentur tantum qui fuerunt tempore testamenti, nisi aliud comprehensum esset, *l. si ita, ff. de au. 10 & arg. leg. Ranchin. concl. 56. p. 2. vbi dicit probationem pertinere ad legatarium quod essent tempore testamenti.*

SERVORVM suorum appellatione in legatis testatoris non continentur, quos pignori acceperat, id est, in credito habebat testator, *l. seruos, §. eos, ff. de legat. 3. l. legata, §. fin. ff. de suppellect. legata, vbi suppellectili sua omni legata argentum pignori acceptum non continetur; Item nec continentur serui, quos testator habet venales, nisi euidentis voluntas testatoris sit de his sensisse, d. l. seruos, in fin. ff. de legat. 3. Paul. de Castro in l. 1. n. 2. C. de verb. signif.*

SERVIENTIVM appellatione veniunt verè & actualiter seruientes continuò, non ex arbitrio, quia isti non sunt simpliciter seruientes, *Ægid. Bellem. conf. 6. n. 10. & seq. quem refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. I, conclus. 92. n. 3.*

SERUITORVM appellatione veniunt etiam illi, qui præfunt viridariis, & ea colunt, qui serui viridarij vulgò dicuntur, *Rebuff. in l. imensa 79. §. voluptaria, col. 1. in princip. vers. unde viridarios, ff. de verb. signif. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 533. n. 28. per tex. in l. instrumenta, ff. de fundo instr.*

SERUITORVM appellatione venit etiam seruitor nobilis ex generali consuetudine Magnatum, qui tales solent penes se habere, *Seraph. decis. 1409. num. 1.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Filij, nepotes, & pronepotes, ac descendentes omnes continentur appellatione sobolis.*
- 2 *Famina & descendentes ab eis veniunt appellatione sobolis.*
- 3 *Sobolis appellatione naturales quoque continentur.*

Oo 2 Sobo

Soboles.

APPELL. CCXLIV.

- 1 **S**OBOLIS appellatione continentur non ſolùm filij, ſed & nepotes, & pronepotes, & deſcendentes omnes, vt in *auth.* quibus modis naturales efficiantur ſui, §. *ſi quis autem deſunetus*, *Alex. in l. etiam filios*, num. 3. ff. *ſoluto matr.* *Brun. in tract. ceſſion. bonor.* q. 26. quarta princ. num. 6. *Gironda de priuilegiis*, ſeu *exempt. explicatione*, num. 1241. *laſc Ruſtic. in l. cum auus*, lib. 2. cap. 6. n. 14. ff. *de condit. & demonſtr. Fuſar. de ſubſtit. q. 334. n. 1.*
- 2 **S**OBOLIS appellatione ſœminæ & deſcendentes ab eis veniunt, l. 1. ff. *ſoluto matr.* ibi, propter ſobolem procreandam, l. 3. *C. de naturalib. liber. l. cum ſitus*, in princ. & §. *fin. C. de agricol. & cenſ. lib. 11. Laurent. de Pallu. ſuper ſtat. quod ſtantibus masculis*, n. 192. *verſ. nunc autem quero*, *Ruſtic. d. lib. 2. cap. 6. n. 15. Fuſar. d. q. 334. n. 2.*
- 3 **S**OBOLIS appellatione, licet propriè veniant ſolùm nati ex iuſtis nuptiis, vt tangit *Ruſtic. citato loco*, tamen & naturales comprehenduntur, vt deduci videtur ex *tex. in l. 2. C. de infantib. expoſit.* dum ibi dicitur, ſobolem alendam, non exponendam, intelligit ibidem gloſ. non ſolùm legitimam & naturalem, ſed naturalem tantùm per *tex. in auth. licet*, *C. de naturalib. liber.*

Solutio.

APPELL. CCXLV.

- 1 **S**OLUTIONIS appellatione venit ſatisfactio quocunque modo facta, per quam tollitur prima obligatio, l. *prout quiſque*, & l. *ſolutionis*, ff. *de ſolut. onib. l. ſi rem. §. omnes*, ff. *de pignorat. act.* *Alex. conf. 115. num. 1. lib. 7. Abb. conf. 24. num. 2. verſ. præſuppoſito*, lib. 2. *Surd. conf. 22. Card. Tusch. præſtic. conſul. tom. 7. lit. S, conel. 341. num. 1. vbi num. 5. poſt Alex. conf. 95. in fine*, num. 8. lib. 3. limitat quando adiicitur, pecuniæ, quia tunc reſtringitur ad ſolutionem in pecuniâ, *Coccin. deciſ. 84. n. 6.*
- 2 **S**OLUTIONIS appellatione non venit fideiuſſio, ſecundùm *Socin. Sen. conf. 90. n. 22. lib. 4. Tiraq. de retr. act. lig. §. 3. gloſ. 3. n. 14. cum ſeqq.*

Sponſa.

APPELL. CCXLVI.

- 1 **S**PONSÆ appellatione quoties de ea in aliqua ſlege, aut alia quauis parte fit mentio, venit ſola de futuro, niſi aliud ſuadeat communis, ac frequens loquendi vſus, cuiusve intentio, qui legem condidit, aut contractum, vel teſtamentum fecit, ita docent *Parif. conf. 62. col. 3. vol. 4. Butr. in rub. de ſponſalib. num. 4. & ibi Prapoſ. num. 6. Con. de ſponſalib. p. 1. cap. 1. num. 16. in fine*, *Perez l. 1. verſ. item apud*, & *verſ. quare vtrum*, tit. 1. lib. 5. *Ordin. pag. 4. Sanch. de Matrim. lib. 1. diſp. 1. num. 2. Seraphin. deciſ. 519. num. 1.*
- 2 **V**nde vbi de ſponſa, in dubio fit mentio cenſeri ſponſalia, matrimonium verò vbi de vxore loquitur, aſſerit *Franc. Aretin. conf. 13. Viſo diligenter*, n. 5. quem reſert, *Cardin. Tusch. præſtic. conſul. tom. 7. lit. 5. conel. 399. n. 2.*

S V M M A R I V M.

1 Bona eccleſiaſticarum perſonarum ſine licentia Sedis Apoſtol. de eis diſponentium,	Spoliorum appellatione continentur.
2 Acquiſita ob illicitam negotiationem,	
3 Illegitimis relictæ,	
4 Vacantia,	
5 Fruſtus ante litterarum Apoſt. expeditionem, aut alias malè percepti,	
6 Bona Regularium extra clauſtrum decedentium,	Spoliorum appellatione non continentur.
7 Clericorum bona extra reſidentiam morientium,	
7 Fruſtus beneficiorum Italiae Sedi Apoſt. reſervatorum, vel affectorum dum vacant,	
9 Ornamenta, & paramenta Eccleſiarum,	
10 Supelleſtilia domeſtica,	
11 Bona clericorum, qui beneficia, aut penſiones non excedentes ſummam ducatorum 30. habuerunt,	

Spolia.

APPELL. CCXLVII.

- S**POLIORVM ad R. Cameram Apoſt. ſpectantium nomine continentur bona eccleſiaſticarum perſonarum, ſine licentia Sedis Apoſt. de eis diſponentium, iuxta *Conſtit. 29. & 46. Pauli I I I. in Bullario nouo Laërtij Cherubini*, tom. 1. pag. 658 & 686. ac *Pij I V. conſtit. 8. in eod. Bullario nouo*, tom. 2. pag. 8.
- Acquiſita ob illicitam negotiationem veniunt ſpoliorum appellatione, iuxta *Conſtit. 19. Pij I V. in eod. Bullario nouo*, tom. 2. pag. 29.
- Illegitimis relictæ, & vacantia bona, nec non fruſtus ante litterarum Apoſt. expeditionem, aut alias malè percepti, vt in *Conſtit. Sixti V. incip. In conferendis 100. in ordine in eodem Bullario nouo*, tom. 2. pag. 670. & in alia *Conſtit. 14. Pauli V. incip. Eminentia*, in eodem Bullario nouo, tom. 3. pag. 199.
- Regularium bona extra clauſtra decedentium, veniunt quoque ſpoliorum appellatione, iuxta *Conſtit. 43. Gregory X I I I. in Bullario nouo*, tom. 2. pag. 411.
- Clericorum bona extra reſidentiam morientium, ſpoliorum nomine veniunt, iuxta *Conſtitutionem 91. Pij I V. in eod. Bullario nouo*, tom. 2. pag. 132.
- Fruſtus beneficiorum Italiae Sedi Apoſt. reſervatorum, vel affectorum dum vacant, ſpoliorum appellatione continentur, iuxta *Conſtitutionem 32. Pij I V. in eodem Bullario nouo*, tom. 2. pag. 46.
- S**POLIORVM nomine ad R. Cameram Apoſt. ſpectantium non veniunt ornamenta & paramenta Eccleſiarum, nec ſupelleſtilia domeſtica, nec bona clericorum, qui beneficia, aut penſiones non excedentes ſummam ducatorum triginta habuerunt, ex *Conſtit. Pij V. incip. Romani Pont. providentia*, ſub Dat. Roma Kalendis Septembris 1567. in eodem Bullario nouo, tom. 2. pag. 238.

S V M M A R I V M.

- 1 Spurijs appellatione lato sumpto vocabulo venit ille, qui patrem certum non habet, strictè verò qui natus est ex iis parentibus inter quos contrahere lex vetat.
- 2 Spurijs in duplici sunt differentia.
- 3 Filij nati ex vxorato, & soluta ex damnato coitu procreati non sunt.
- 4 Filij nati ex consanguinea, vxorata, moniali, & clerico, dicuntur ex punibili & damnato coitu procreati.
- 5 Declaratur text. in cap. quia circa, de bigamis.
- 6 Filij simpliciter spurij matri non illustri sunt successibiles, & è contra non ita si ex damnato coitu sint procreati.
- 7 Naturalis ut quis dicatur, sufficit quod inter parentes potuerit esse Matrimonium tempore natiuitatis, licet non ita tempore conceptionis.
- 8 Spurijs appellatione in materia fauorabili venit spurius, etiamsi sit incestuosus, secus in odiosa.
- 9 Spurijs appellatione lato sumpto vocabulo, veniunt omnes nati extra Matrimonium.

Spurius.

APPELL. CCXLVIII.

- 1 SPURII appellatione lato sumpto vocabulo venit ille, qui patrem certum non habet, l. vulgo concep. i. ff. de statu homin. Alex. conf. 174. num. 5. lib. 5. ubi quod non est coitus accusabilis, sed tamen non dicitur naturalis, sed spurius, refert Card. Tusch. practice, conclus. 7. lib. 5. concl. 409. num. 25. Ludon. de Sardo de loquimas. per Matrim. verum quæst. 8. num. 21. strictè verò & propriè venit ille, qui natus est ex iis parentibus inter quos Matrimonium contrahere lex vetat, veluti ex consanguineis, aut vxoratis, vel solemnii voto adstrictis, ut docent Con. de sponsal. lib. 2. cap. 8. §. 5. à princip. Mench. quæst. illustr. cap. 102. num. 7. Sura. de aliment. tit. 7. quæst. 10. num. 30. cum seq. Peregr. de iure fisci, lib. 3. tit. 18. num. 32. Cald. Pereira de nomen. n. emphe. quæst. 21. num. 13. Sebast. de Orozco en el thesoro de la lengua Castellana, verbo Espurio, fol. mihi 380. verso. Cephal. conf. 390. num. 7. Card. Tusch. d. lib. 5. concl. 409. num. 23.
- 2 SPURII autem huiusmodi in duplici sunt differentia, vel enim sunt spurij simpliciter, vel ex damnato coitu procreati, illi dicuntur omnes, qui nascuntur ex coniunctione quam leges humane nulla exteriori pœna coercerent: hi verò quando lex humana aliquam pœnam præscribit, qui omnes spurijs appellatione veniunt, ex adductis per
- 3 Sura. decis. 249. num. 5. Exemplum spurijs simpliciter Doctores adducunt de filio vxorato & soluta, nulla enim pœna hic coitus punitur, l. 1. C. ad leg. Iuliam, de adulter. ac idè Doctores magis communiter inferunt filios sic natos ex damnato coitu procreatos non esse, ut ex Castr. Alex. & alijs resoluit ou. d. §. 5. num. 16. & post Anton. Gom. l. 9. Tauri num. 14. testatur Valasc. conf. 29. num. 6. & 13. quicquid dubitent Craues. conf. 166. Molin. de Injst. tract.

2. disp. 167. concl. 4. & hos nothos dici asserat Sanctarel. vari. resol. p. 1. quæst. 24. num. 14. Exemplum autem spurijs ex damnato & punibili coitu procreatorum ponunt Doctores in natis ex consanguinea, vxorata, vel moniali, de quibus agit text. in aurb. quibus modis naturales efficiantur sui, §. vltim. & Barz. in tract. de fil. non legit. num. 1. in fine, Cardin. Tusch. d. lib. 5. concl. 409. num. 21. & de natis ex adultério, quod dicantur spurij ex damnato & punibili coitu procreati, tradunt Alex. conf. 60. Visa legitimat. num. 8. vers. nam præsuppono, & num. 16. vers. sed ita est, Cardin. Tusch. d. conclus. 409. num. 4. Et idem de natis ex incestu asserit Abb. conf. 50. Videtur primo, in princip. lib. 2. Et de filiis clericorum in Sacris, quod etiam dicantur ex damnato & punibili coitu procreati, agnoscunt Gam. Lusit. decis. 136. Bolognin. in conf. Ioan. de Anania 95. in fine, Cephal. conf. 409. num. 26. Molin. de Injst. tract. 2. disp. 167. concl. 4. Guier. sibi contrarius, practice lib. 2. quæst. 102. Ioan. Bapt. Costa in tract. de rata port. quæst. 40. num. 5. Sanctarel. vari. resol. p. 1. quæst. 24. num. 11. Cardin. Tusch. d. conclus. 409. num. 5. quicquid contrarium minus bene existimauerint Feder. de Senis, Imol. Cardin. & alij, quos refert & sequitur Paleoth. de nobis. & spuris, cap. 16. num. 14. & Cald. Pereira d. quæst. 21. num. 51. & magis communiter receptam sententiam asserat Auendan. l. 9. Tauri glos. 10. num. 7. & 10. ducti auctoritate text. in cap. quia circa, ibi, simplici fornicatione notatos, de bigamis; sed facilis est solutio, nam licet non satis perceperit Abb. ibi num. 5. & Host. dicat quod Pontifex potius dicere debuisset, triplici fornicatione notatos, & non simplici, sciendum est quod simplex fornicatio ibi dicitur ad differentiam bigamiæ, & irregularitatis ex ea contractæ, de qua principaliter dubitabatur, an scilicet eâ incuteret Presbyter plures habens concubinas, & merito negat Pontifex, quia tanquam vxores ductæ non sunt, ut requirit text. in cap. nuper eod. tit. de bigamis, atque ita sentit Bellam. in eod. cap. quia circa, num. 1. quæst. 1.

Huius differentia inter alios notabilis ille effectus est, quod filij simpliciter spurij matri non illustri sunt successibiles, & è contra, l. si spurius, l. hac parte, ff. unde cognati, l. si qua illustrius, C. ad Offician. non ita si ex damnato coitu sint procreati, ut notant Doctores per text. ibi in aurb. ex complexu, C. de incestis nupt. & præbent Duen. reg. 366. limit. 8. Alex. conf. 174. lib. 5. Valasc. d. conf. 29. num. 9. Cardin. Tusch. d. conclus. 409. in fine.

Illud aduertere oportet quod ut quis non dicatur spurius, sed tantum naturalis, sufficit quod inter parentes potuerit esse Matrimonium tempore natiuitatis, licet non ita tempore conceptionis, quia fauor filiorum postulat ut tempus illud attendatur quod ipsis fauorabilius est, §. 1. vers. sufficit, cum sigg. Injst. de ingen. l. nuper, in fine, C. de naturalib. liber. cum similibus, ex quibus notauit glos. verbo concepiti, in cap. 2. qui filij sint legitimi recepta ex multis, de quibus Con. d. cap. 8. §. 2. num. 2. Duen. reg. 350. ampl. 19. Spin. in speculo testam. glos. 15. in princ. num. 118. Molin. d. tract. 2. disp. 172. vers. filius naturalis, Sanctarel. vari. resol. p. 1. quæst. 23. per totam, hinc resoluentes naturalem esse filium conceptum ex consanguineis ante obtentam dispensationem, si post eam expeditam natus sit, & vltra præcitatos, resoluit Greg. Lopez. l. 2. verbo si no el hijo, quæst. 9. tit. 15. part. 2. & plures, quos refert & sequitur Sanch. de Matrimon. lib. 8. disp. 7. num. 19. Quamuis contrarium neruose defendat Sarmien. lib. 1. selectar. c. 5. num. 10. pro quo non facit l. Paulus, ff. de statu homin. cui consonat l. eos, ff. de ritu nupt. nam licet fundamentum Sarmienti con-

cludere possit attentis regulis Iuris antiqui Digestorum, nihilominus attentam noua decisione Iustitiani in d. l. nuper, in fauorem prolis generaliter fuit constitutum, ut quoad filiorum statum, & legitimatorem attendatur tempus conceptionis, vel natiuitatis, secundum quod filiis vtilius fuerit, patet ex §. fin. ibi, *generaliter definimus*, &c. ex quo apparet quod licet tempore conceptionis vitium reperiat quod impediatur filios legitimos esse, si iam cessat tempore natiuitatis hoc sufficit, ut in fauorem filij iudicetur.

8 **SPURIUS** appellatione in materia fauorabili venit spurius, etiam si sit incestuosus, secus in materia odiosa, ut per Ioan. de Anania conf. 95. in fine, quem refert Cardin. Tusch. d. lit. S, conclus. 409. num. 16.

9 **SPURIORVM** appellatione largo modo, & lato sumpto vocabulo veniunt omnes nati extra Matrimonium, & sic extra puritatem naturæ, & non ex iustis nuptiis, cap. cum pridem, de renunciat. glos. in Clem. 1. de baptismo, Bald. conf. 129. Factum proponitur, num. 3. vers. vna, secundum lib. 2. Crauet. conf. 138. num. 5. vers. quarto probatur, Barz. in tract. de filiis non legit. in princip. Capr. conf. 1. num. 14. & seq. vbi quod generaliter natus extra Matrimonium hodie dicitur spurius, Cephal. conf. 390. num. 7. vbi ait quod ubicunque quis nascitur ex illis inter quos Matrimonium esse non potest sine dispensatione dicitur spurius, Rot. decis. 547. num. 5. p. 1. diuers. vbi quod natus ex quocunque illicito coitu dicitur spurius, Cardin. Tusch. d. lit. S, concl. 409. num. 19. 23. 31. 32. & 33.

Statutum.

APPELL. CCXLIX.

1 **STATUTI** appellatione venit consuetudo, ut per Ias. in l. omnes populi in 1. lect. ff. de iust. & iure, Alex. conf. 190. col. 2. lib. 2. Crauet. conf. 251. num. 3. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S, concl. 426. nu. 4. A pari enim procedunt statutum, & consuetudo, quia valet argumentum ab vno ad alium, ut dixi in tract. de locis communib. Argum. Iuris loco 105. num. 3. & contra ut loco 25. num. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 *Stirpis appellatione veniunt descendentes, non autem collaterales.*
- 2 *Transuersales veniunt appellatione Stirpis, si testator vocauit omnes de stirpe, & non extant descendentes, aut si in descendens verificari dispositio non potuit.*
- 3 *Fœminæ veniunt appellatione Stirpis.*

Stirps.

APPELL. CCL.

1 **STIRPIS** appellatione veniunt solum descendentes, non autem Collaterales, l. si quis in suo, in princip. ff. de inoffic. testam. Imol. in l. ex facto, §. si quis rogatus, num. 5. ff. ad Trebell. Franc. in cap. si pater, num. 227. de testam. lib. 6. Socin. Sen. conf. 104. num. 3. lib. 3. Bald. conf. 295. Paterfam. in princip. lib. 3. Paris. conf. 87. num. 24. & conf. 35. col. 1. & conf. 81. num. 24. lib. 3. Alciat. conf. 546. col. 2. Menoch. de presumpt. lib. 4. praf. 88. num. 9. & conf. 317. num. 31. & conf. 376. num. 33. Pe-

reg. de fideicom. art. 22. num. 23. Intrigl. de substitut. cent. 3. quæst. 81. num. 8. Fusar. de substitut. quæst. 337. num. 1. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S, conclus. 704. num. 1.

Limita si testator vocauit omnes de stirpe, & non extant descendentes, quia tunc transuersales veniunt, ut scribunt Peregr. d. art. 22. num. 23. & Fusar. d. quæst. 337. num. 2. vbi num. 3. subdit transuersales etiam comprehendi si in descendens verificari dispositio non potuit.

STIRPIS appellatione fœminæ dicuntur vocatæ, Paris. conf. 35. num. 5. lib. 3. Sim. de Pretis de interpret. ultim. volunt. fol. 293. num. 63. & fol. 327. num. 10. Menoch. de Presumpt. lib. 4. praf. 88. num. 3. Intrigl. d. cent. 3. quæst. 83. num. 3. Fusar. d. quæst. 337. num. 4. Molin. de primog. lib. 3. cap. 4. num. 10. Rot. in Placentina Capellanæ 16. Martij 1620. coram R. P. D. meo Pirouano, impressa per Viuian. post praxim iurisp. patron. decis. 69. num. 8. in ult. impress. Intelligendo tamen iuxta ea quæ dixi in quæstione filiorum appellatione, an & quando veniant fœminæ sub appellatione.

STIRPIS est nomen collectiuium plurium personarum diuersorum graduum, Surd. conf. 362. num. 3. Fusar. d. tract. de substitution. quæst. 310. num. 40.

Substantia.

APPELL. CCLI.

SUBSTANTIÆ suæ appellatione, vbi testator reliquerit, venit hæreditas ipsius testatoris, ut per text. in l. Iulianus, ff. qui & à quibus, & in l. in testamentis, C. de testament. tradit Sim. de Pretis de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interp. 1. dub. 1. col. 2. num. 3.

Substitutus.

APPELL. CCLII.

SUBSTITUTVS appellatione in dubio venit vulgaris, non fideicommissarius: nam si quis aliquem instituat, & aliquem sibi substituatur, videtur substituisse vulgariter, non per fideicommissum, ita ex tex. l. iam hoc iure, ibi, in vulgarem tantum, ff. de vulg. & pupil. & in l. Gallus, §. 1. ff. de liberis, & post colligunt Castren. in auth. hoc amplius, num. 5. C. de fideicommiss. & Burfat. conf. 127. num. 44. & 45. Vnde verba, substitutionis directæ, vel fideicommissariæ, in dubio de directæ intelliguntur, quia prior directæ magis fauorabilis est, tum quia continet prouisionem, posterior verò fideicommissaria continet onus, ita Bart. conf. 243. Fuit quidam, num. 6. lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. V, conclus. 101. num. 7.

S V M M A R I V M.

- 1 *Supellectilis appellatione continentur mensæ, trapezophora, delphica, subellica, scamna, lecti, culcitæ, toralia, Trulla, &c.*
- 2 *Vasa Muribina & cristallina continentur supellectilis appellatione.*
- 3 *Delphica vasa sunt, quæ labrefacta ita erunt ut duplici facie diuersis vsibus inferuerent.*
- 4 *Trulla fuit vasis genus, quo aqua, ac etiam vinum traiciebatur ex vno vase in aliud.*

5 Rheda

- 5 Rheda & sedularia veniunt appellatione supellectilis.
- 6 Tapeta, stragula, & toralia continentur supellectilis appellatione.
- 7 Animalia,
- 8 Vestes,
- 9 Lintea,
- 10 Pugillares, & cordices,
- 11 Argentum escarium, & penula,
- 12 Argentum potorium,
- 13 Vasa aenea salientis aqua,
- 14 Mobilium domus appellatione non continetur baltheum argentum, nec argentum infectum.

Supellectilis
appellatione
non veniunt.

Supellex.

APPELL. CCLIII.

- 1 SUPELLECTILIS appellatione continentur mensa, trapezophora, delphica, subscellica, scamna, lecti etiam inargentati, culcitæ; toralia, impelia, vasa aquaria; pelues, candelabra, lucernæ, trulla, l. 3. ff. de supellect. leg. vbi in §. 1. habetur captas & armaria, nisi sint vestium, vel librorum, supellectilis nomine contineri. & in §. de murrhinis, asseritur vasa murrhina & cristalina, supellectilis appellatione venire, refert Menoch. de presump. lib. 4. pref. 160. num. 6. cum seqq. qui prædictorum nominum significationes explicat, & in primis ex Alex. ab Alexand. lib. 1. dierum genialium. cap. 19. in fine, dicit Delphica vasa esse, quæ ita erant labrefacta ut duplici facie diuersis vlibus inferuient, putà, ut poculorum vicem præstarent, & clypeorum loco vsui essent. Trullam verò ex Alciat. lib. 7. Parerg. cap. 3. & lib. 1. præterm. in verbo Trulla, subdit fuisse vasis genus, quo aqua, ac etiam vinum traiciebatur ex vno vase in aliud.
- 5 SUPELLECTILIS appellatione veniunt rheda, & sedularia l. 4. ff. de supellect. leg. Menoch. d. lib. 4. pref. 160. num. 16. vbi ex Anton. August. lib. 1. emendat. Iuris cap. 4. subiungit sedularia esse, quæ in rheda sedenti subiciebantur, Hotthom. verò in comment. verborum Iuris in verbo sedularia, intellexit sedularia esse sedes in quibus gestamur.
- 6 SUPELLECTILIS appellatione continentur tapeta, stragula, & toralia, l. de tapetis, ff. de supell. leg. Menoch. d. pref. 160. num. 17. Item Aulea nomine supellectilis continetur, cum & hæc sint domus fulcimenta, & ornamenta, Alciat. lib. 12. Parerg. cap. 10. Sicuti scamna, cathedra, capsæ, & similia, immo & ligna ista, quibus appenduntur ipsæ auleæ, vulgo appellata le cornise, nomine supellectilis continentur, Cephal. conf. 92. Menoch. d. pref. 160. nu. 19.
- 7 SUPELLECTILIS appellatione non continentur animalia, l. 2. ff. de supell. leg. Menoch. d. pref. 160. num. 20. Nec pariter veniunt vestes, l. qui vestem, ff. eod. tit. l. si quis in fundi vocabulo, ff. de legat. 1. vbi Alex. num. 7. las. num. 27. & Rip. num. 14. Sic pariter non comprehenduntur tapeta, & lintea, quibus insternunt vehicula, sicuti, nec pelles, quibus inuoluuntur vestimenta, cum hæc sint potius instrumenti viatorij, l. de tapetis, §. 1. ff. de supell. leg. Menoch. d. pref. 160. num. 23. Non etiam pugillares, & codices supellectilis nomine continentur, l. supellectilis, in fine, ff. eod. tit. Menoch. d. pref. 160. nu. 24. vbi nu. 25.

subdit pugillares esse tabellas quasdam in quibus scribebatur.

SUPELLECTILIS appellatione non veniunt argentum escarium, penulæ, & toga, l. labeo, §. seruum, ff. de supellect. leg. Menoch. d. pref. 160. num. 26. Nau. conf. 117. num. 7. nec pariter continetur argentum potorium, l. cum quidam, ff. de supell. leg. Menoch. d. pref. 160. num. 27. nec vasa ænea salientis aquæ posita, l. vasa, ff. de supell. leg. Menoch. d. pref. 160. num. 19. Nec habitatio in qua supellex ipsa est, l. pen. ff. eod.

SUPELLECTILIS, seu mobilium domus appellatione non continetur baltheum argentum, nec argentum infectum, Nau. d. conf. 117. n. 5. in fine, Menoch. d. pref. 160. n. 28. nam supellectilia aliquando appellantur mobilia domus, Nau. d. conf. 117. n. 6. vbi subdit quod appellantur, etiam vtenfibilia, Pinel. in l. 1. p. 2. num. 50. C. de bonis mater. Petr. Pech. in tract. de testam. coniug. lib. 5. cap. 15. num. 1. nonnunquam vero massariæ domus, ut dixi sub verbo Massariæ appellatione.

S V M M A R I V M.

- 1 Successoris appellatione venit solum vniuersalis, non autem singularis.
- 2 Successor singularis venit appellatione successoris vbi subiecta materia patitur.
- 3 Successor singularis venit vbi testator vocasset quoscunque successores, vel acciperet aliquid pro se & successoribus quibuscunque.
- 4 Successorum appellatione veniunt omnes in infinitum.

Successor.

APPELL. CCLIV.

SUCCESSORIS appellatione venit solum vniuersalis, non autem singularis, l. quadam, §. his autem, ff. de edendo, vbi las. in §. nihil interest, num. 2. & 3. idem las. conf. 89. num. 2. & 4. lib. 3. Bald. in l. emptorem, col. 3. C. locati, Mash. Brun. conf. 164. num. 17. Perreg. de fideicom. art. 23. num. 84. Fusar. in tract. de substitut. quæst. 342. num. 4.

Limita primò, vbi subiecta materia patitur, veniunt etiam singularem, ex text. in l. fluminum, §. aducitur, ff. ne quid in flumine publ. Menoch. remed. 2. adipiscenda, num. 16. Putr. decis. 331. num. 1. lib. 3. in correctis, Vel ex circumstantiis appareat singularem successorem contineri ex Imol. in l. emptor 12. num. 1. ff. de aqua plu. arc.

Limita secundò, quando testator vocasset quoscunque successores, vel acciperet aliquid pro se & successoribus quibuscunque, quia tunc veniret successor etiam singularis, iuxta tradita in cap. quia G. num. 11. de iudic. Dec. conf. 171. num. 5. vers. vel pro successore, Alex. conf. 193. num. 1. lib. 2. quos refert & sequitur Mant. decis. 18. num. 5. & per plures citatos à Fusar. d. quæst. 341. num. 7. Nam hæc verba, & successoribus quibuscunque, habent eundem intellectum, quem habent & alia verba, videlicet, Et quibus dederis, Rip. resp. 23. num. 24. & 25. lib. 2.

SUCCESSORVM appellatione veniunt omnes in infinitum, ut per Menoch. consil. 1098. num. 25. & late probat Fusar. de substitut. quæst. 343. à num. 1. successores in infinitum significantur etiam ultra decimum gradum, Menoch. conf. 399. num. 8. Et continentur

tinentur quoque extranei, Socin. Sen. conf. 266. num. 36. lib. 2. Menoch. conf. 514. num. 7. Proprie verò ſucceſſor dicitur qui eſt ſucceſſor ſanguinis, & ita continentur filij & deſcendentes, l. cum acuriſſimi, C. de fideicom. Socin. Sen. conf. 249. num. 12. lib. 2. & conf. 26. n. 4. lib. 4. Menoch. de præſumpt. lib. 4. præf. 89. n. 57. & conf. 958. num. 111.

S V M M A R I V M.

- 1 Superſtites, aut ſuperuiuentes vocans ad fideicommiſſum dicitur nominatiuim illos vocare.
- 2 Superſtites vocans ſimpliciter, cenſetur vocare ſuperuiuentes ex nominatis.
- 3 Superſtites, ſeu ſuperuiuentes filios vocans, non cenſetur vocare nepotes.
- 4 Teſtator vbi ſubſtituiſſet his verbis, & ſi aliquis dictorum filiorum, & heredum deceſſerit ſubſtituo alios ſuperſtites, ſolum veniunt filij primi gradus iam nominati.

Superſtites.

APPELL. CCLV.

- 1 S V P E R S T I T V M, aut ſuperuiuentium appellatione (ſuperſtes enim ſignificat ſuperuiuentem, ex Menoch. conf. 324. num. 1.) cenſentur illi in fideicommiſſo nominatiuim vocati, §. 1. Inſtit. de excuſat. tutor. §. hoc autem, Inſtit. de legiti. agnat. ſucceſſ. l. vlt. ff. ad Trebel. Dec. conf. 69. in princip. Paris. conf. 9. num. 24. & conf. 37. num. 53. lib. 2. quos referunt & ſequuntur Ruſtic. in l. cum auus, lib. 6. cap. 14. num. 72. ff. de condit. & demonſtrat. & Fuſar. in tract. de ſubſtitut. quaſt. 321. num. 73. Vbi autem ſimpliciter ponuntur, important ſuperuiuentes ex nominatis, & ideo ſi ſunt inſtituti plures eum ſubſtitutione, quod aliquo præmoriante ſine filiis deueniat in ſuperſtites, intelligi debet de ſuperuiuentibus, qui fuerunt inſtituti, vt per Cuman. conf. 13. Titium inſtituit, in princip. Cardin. Tuſch. præclit. conſul. tom. 7. lit. S, conſul. 900. num. 1.
- 3 S V P E R S T I T V M, ſeu ſuperuiuentium filiorum appellatione, vbi teſtator illos vocauit, non veniunt nepotes, vt ſcribunt Corn. conf. 290. lib. 4. Hieron. Gabr. conf. 121. num. 24. lib. 1. Ruſtic. in d. l. cum auus, lib. 6. cap. 14. num. 77. Fuſar. d. quaſt. 321. num. 77.
- 4 Vbi enim teſtator his verbis ſubſtituiſſet, & ſi aliquis dictorum filiorum & heredum deceſſerit, ſubſtituo alios ſuperſtites, vel ſuperuiuentes; nam tunc ſolum veniunt filij primi gradus iam nominati, non verò nepotes, iuxta ea quæ latè tradunt Nat. conf. 551. num. 29. cum ſeqq. Paris. conf. 33. num. 51. cum ſeqq. lib. 2. & conf. 63. num. 4. lib. 3. Rimin. lun. conf. 690. num. 16. & 17 lib. 6. Cardin. Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 8. tit. 8. n. 8. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de verb. ſignif. concl. 1. num. 86. Hieron. Gabr. d. conf. 121. num. 22. cum ſeqq. lib. 1. Menoch. de præſumpt. lib. 4. præf. 94. num. 5. in fine, Ruſtic. in d. l. cum auus, lib. 6. cap. 14. num. 69. cum ſeqq. Fuſar. d. quaſt. 321. num. 71. cum ſeqq. vbi num. 79. ampliatur vt procedat etiam quod in numero plurali verbum, ſuperſtites, ſit prolatum, nam verificari etiam poterit in numero ſingulari ſi contingat vnum tantum ſuperceſſe, & num. 80. declarat, vt non procedat ſi appareat in contrarium mentem teſtatoris fuiſſe.
- 5 S V P E R S T I T V M appellatione, vbi teſtator

illos vocat, veniunt filij præmortuorum, ſecundum Menoch. conf. 1005. num. 8. & 18.

S V M M A R I V M.

- 1 Suſpenſionis appellatione in dubio continetur ſuſpenſio Ordinum.
- 2 Suſpenſus ab officio non dicitur ſuſpenſus à beneficio.

Suſpenſio.

APPELL. CCLVI.

S V S P E N S I O N I S appellatione in dubio intelligitur de ſuſpenſione Ordinum, vt notat Philip. Franc. in cap. 1. verſ. ſexto nota. de tempor. ordinat. lib. 6.

S V S P E N S I O N I S ab officio appellatione non comprehenditur ſuſpenſio à beneficio, niſi expreſſe id declaratur, ita gloſ. verbo ſuſpendatur, il. 1. in cap. præbyter ſi à plebe 2. quaſt. 4. Bonifac. in Clem. fin. num. 48. de pœnis, Nau. conf. 41. num. 2. de homicid. Perez. l. 2. verſ. in oppoſitum, tit. 1. lib. 5. Ordinar. pag. 51. Sanch. de Matr. lib. 3. diſp. 51. num. 12. Probatur quia in lure nonnunquam ponitur ſuſpenſio ab officio, vt in cap. quia in omnibus, in fine, de uſuris, cap. fin. §. fin. de clandest. deſponſat. quandoque à beneficio, vt in cap. cum in cunctis, §. fin. de elect. interdum exprimitur ab officio & beneficio, cap. tam literis, in fine, ibi, ab officio, & beneficio denunciatis eſſe ſuſpenſos, de reſtib. & in cap. 1. de ſecund. nupt. ibi, ab officio, beneficioque ſuſpenſum, & in cap. tuarum, de priuileg. ibi, ab officio, beneficioque ſuſpendas, ergo ſuſpenſio ab officio non inducit ſuſpenſionem à beneficio, & dum non exprimitur, vt ſuſpenſus ſit ab officio, & beneficio, ſuſpenſus ab officio non cenſebitur à beneficio ſuſpenſus.

S V M M A R I V M.

- 1 Deſcendentes veniunt appellatione ſuorum.
- 2 Venientes abinteſtato ſecundum gradus prærogatiuam veniunt ſuorum appellatione.
- 3 Fæmina veniunt ſuorum appellatione.
- 4 Conſanguinei omnes uſque ad ſeptimum gradum comprehenduntur ſuorum appellatione.
- 5 Heredes extranei veniunt etiam ſuorum appellatione.

Sui.

APPELL. CCLVII.

S V O R V M appellatione veniunt deſcendentes, ſqui etiam omnibus præferuntur, vt ſcribunt Cardin. Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 8. tit. 14. num. 19. Sim. de Preſtis de interpret. vltim. volunt. fol. 238. num. 43. Crauet. conf. 22. col. 1. Dec. conf. 217. circa fin. & conf. 228. col. 1. & conf. 253. col. 2. quos refert & ſequitur Fuſar. in tract. de ſubſtitut. quaſt. 338. num. 1. quibus adde Rebuff. ad l. 220. propè fin. verſ. vltimo dicendum ff. de verbor. ſignif. pag. 696. in fine.

S V O R V M appellatione ſecundum gradus prærogatiuam comprehenduntur venientes abinteſtato, Brun. conf. 43. col. 2. Rub. Alexand. conf. 141. num. 4. Simon. de Preſtis, & Cardin. Mantie. citatis locis, Pereg.

Peregr. de fideicom. art. 22. num. 38. Fusar. d. quæst. 338. num. 2.

S V O R V M appellatione veniunt fœminæ, Dec. 3 conf. 253. num. 4. Sim. de Prestito de interpret. ultim. volunt. fol. 193. num. 67. Fusar. d. quæst. 338. num. 5.

S V O R V M appellatione comprehenduntur con- 4 sanguinei omnes usque ad septimum gradum, ut per Alex. conf. 32. Viso processu, num. 3. vers. & verbum sui, lib. 6. vbi quod is, qui promittit dotare extraneam, si sui non dotabunt, intelligitur de suis consanguineis usque ad septimum gradum, referunt Fusar. d. quæst. 338. num. 3. & Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 7. lit. S, conclus. 923. num. 5. vbi num. 6. post Bald. conf. 76. vers. istud autem vocabulum, lib. 4. declarat quod, suus, adaptatur ad substantivum ei datum, ut suus hæres, suus filius, suus descendens, & sic de singulis.

S V O R V M appellatione veniunt etiam hæres 5 des extranei, ut per Alex. conf. 26. num. 5. lib. 5. Dec. conf. 216. num. 6. Sim. de Prestito de interpret. ultim. volunt. fol. 238. num. 45. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 38. Fusar. d. quæst. 338. num. 4.

S V O R V M hæredum appellatione qui veniant, vide supra Hæredum suorum appellatione.

S V O R V M appellatione veniunt etiam omnes 7 qui in eadem domo habitant, l. pen. in fine, ibi habitator suam, suorumque culpam præstare debet, ff. de his, qui de e. vel offud. l. inter, §. non omnia ff. mandati, refert Rebuff. ad l. 239. prope fin. vers. suorum nomine, ff. de verbor. signif. pag. 765.

S V M M A R I V M.

- 1 Taberna appellatione propriè venit locus in quo venditur panis, vinum, & caro cocta.
- 2 Tabernarij sunt illi, qui recipiunt comedentes non, qui hospitantur.
- 3 Hospes, & tabernarius pro eodem quandoque ponuntur.

• Taberna.

APPELL. CCLVIII.

1 **T A B E R N A** appellatione propriè venit locus, in quo venditur panis, & vinum, & caro cocta, ita glos. verbo tabernariorum, in Clem. 1. de vita & honest. cleric. Bald. conf. 197. Statuto canetur, in fine, lib. 2. Rebuff. ad l. taberna appellatione 183. ff. de verb. signif. pag. 596. & seq. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 1.

2 Tabernarij igitur sunt illi qui recipiunt comedentes, non qui hospitantur, secundum Menoch. conf. 798. num. 28. & 33. Stephan. Gravian. discept. forens. tom. 5. cap. 898. num. 2. vbi num. 4. post Bartachin. in verbo hospes, il 1. & Carpan. super consuetud. Mediolanen. cap. 197. in verbo hospes, p. 2. subdit quod hospes, & tabernarius pro eodem quandoque ponuntur.

Tectum.

APPELL. CCLIX.

1 **T E C T U M** appellatione venit omne id, per quod domus, seu ædificium tegitur, & aqua stillat, ut per Capel. de servitut. urban. præd. cap. 91. de stil. Appell. Iur. Aug. Barhof.

lædio, seu tecto, num. 1. At verò regularum appellatione continetur omne id per quod ædificium tegitur, putà incrustatio, & plumbum, sicuti per l. si vitem, §. pen. & l. fin. ff. de servitut. tradunt Capola dicto tract. cap. 41. vers. sed potest dubitari, & vers. quæro secundo, Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resolut. 20. n. 10.

S V M M A R I V M.

- 1 Terra appellatione non venit terra vineata, nec plantata.
- 2 Terrarum appellatione veniunt castra.

Terra.

APPELL. CCLX.

1 **T E R R A** appellatione non venit terra vineata, nec plantata, ut probat l. nulla, & ibi Bald. C. de acquir. possess. Auendan. de exequend. mand. part. 1. cap. 12. num. 25. Collantes super pragmat. in fauorem rei frumentaria, lib. 1. cap. 4. in fine.

T E R R A R V M appellatione veniunt castra, 2 cap. cum in partibus, de verb. signif. Guid. Papa conf. 71. num. 4. Ias. conf. 224. col. 1. lib. 2. Alex. conf. 114. In causa, num. 10. & 11. vers. nec ad hoc obstat, quos refert, & sequitur Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 8. lit. T, concl. 46. n. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Territorij appellatione venit quicquid est intra fines vniuersitatis.
- 2 Territorij appellatione continentur omnes nationes, & Magnates, qui circumscribuntur sub finibus designatis.
- 3 Ciuitas continetur territorij appellatione cum dispositio fauorabilis est.
- 4 Territorij, & districtus appellatione veniunt proprietates.

Territorium.

APPELL. CCLXI.

1 **T E R R I T O R I I** appellatione venit quicquid est intra fines vniuersitatis, ita quod nulla persona, & nullus locus excipiat, ut per Bald. conf. 326. Rex Romanorum, num. 8. vers. item certum, lib. 1. & conf. 333. Ad intelligentiam, circa princip. vers. nam si Imper. tod. lib. 1. vbi quod appellatione territorij 2 continentur omnes nationes, & Magnates qui circumscribuntur sub finibus designatis, Ruin. conf. 22. num. 5. & seq. lib. 2. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 8. lit. T, concl. 48. num. 5. vbi num. 6. post Bald. conf. 306. Punctus, & conf. 307. lib. 4. extendit in tantum appellatione territorij venire omnia iura tanquam ad vniuersitatem applicata, ut si Papa concedat castrum cum territorio, & iuribus Camere alicui, veniant etiam iura, & confiscationes præterita facta à concedente.

T E R R I T O R I I appellatione continetur ciuitas cum dispositio fauorabilis est, secundum Menoch. conf. 140. num. 12. & 19.

T E R R I T O R I I & districtus appellatione 4 veniunt proprietates, quia prima verba sonant in superioritatem coëctionis, proprietates verò importat

P p nudum

nudum dominium à formali usufructu coniunctum, vel separatim, ita Oldrad. conf. 176. Factum tale est. vers. ad secundam, Card. Tusch. d. lit. T, concl. 48. num. 1. Contra Menoch. conf. 437. num. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Testamenti appellatione venit qualibet ultima voluntas.
- 2 Codicilli largè sumpto vocabulo continentur appellatione testamenti.
- 3 Contractus non venit appellatione testamenti, nisi improprie, & largo modo.

Testamentum.

APPELL. CCLXII.

- T**ESTAMENTI appellatione venit qualibet ultima voluntas, *glos. verbo ita omnes, in l. 2. C. de constit. pecun. sicut & ultimæ voluntatis appellatione comprehenditur omnis testamentorum species, siue sit militare, vel priuatum, solemne, vel nuncupatiuum, vt docet additio ad glos. verbo, cuiuslibet, in Clem. unic. de testam. adiciens ex Zenzilino quod venit qualibet ultima voluntas, siue sit testamentum, siue codicillus, siue donatio causa mortis, & quamuis plus extendatur ultima voluntas quam testamentum, tamen testamenti appellatione largè sumpto vocabulo continentur codicilli, l. fideicommissum, ff. de legat. 3. l. Marc. cellus, §. 1. ff. de donat. causa mortis, glos. verbo personales in l. 2. C. commun. de legat. las. in l. si idem num. 3. C. de codicilli. Sim. de Prestis de interpret. ultim. volunt. lib. 2. solut. 4. num. 64. fol. 86. Magon. Lucensi decis. 32. num. 39. Surd. conf. 258. num. 6. & 28. Sanchez. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 7. cap. 5. num. 14.*
- T**ESTAMENTI verò appellatione non venit contractus, nisi improprie, & largo modo, l. verba contraxerunt, vbi glos. ff. de verb. signif. Bald. & Deslores in l. testamentum non ideo, C. de testament. Stephan. Ranchin. concl. 216. p. 2. Crauet. conf. 307. num. 5. & 6. vbi dicit quod prohibitus alienare testando, vel codicillando, non prohibetur alienare testando, vel codicillando, non prohibetur per contractum, nec per donationem inter viuos. Testamentum enim contractus non est, vt tradunt Rebuff. ad l. 29. ff. de verb. signif. pag. 420. D. Barbosa in l. diuortio, §. si vir. n. 36. ff. soluto matr.

Testes.

APPELL. CCLXIII.

- T**ESTIVM appellatione continentur instrumenta, vt dicit las. in repet. l. admonendi, num. 216. ff. de iur. iur. Sicut & appellatione instrumentorum contineri testes supra probauimus sub verbo instrumentum, appell. 118. num. 4. Paria enim sunt aliquid probari per scripturam, vel per testes, l. in exercendis 15. C. de fide instrum. vbi latè Gilchen. Mascard. de probat. in proem. quest. 6. & concl. 1095. num. 3. & concl. 1041. num. 8. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 8. quest. 2. num. 6. Surd. decis. 177. num. 1. Cardos. in praxi iudicum, verbo instrumentum, num. 11. & verbo probatio, num. 7. Mort. in imperio iuris p. 1. tit. 11. in preclud. num. 4. Soar. de Pace in pract. tom. 1. p. 1. temp. 8. num. 7. & alij per me supra citati Axiom. 161. num. 3. Intellige in iis, quæ non excedunt hominum memoriam, scilicet verò si excedant, quia tunc probatio

per testes non habet eandem vim quam per instrumentum, vt probat text. sic intelligendus in l. censu, ff. de probation.

S V M M A R I V M.

- 1 Triticum in specie sumptum distat ab aliis speciebus, etiam arista continentur.
- 2 Tritico legato solum continetur ipsam in specie, non autem hordeum, nec alia, quæ aristam continent.
- 3 Tritici mentio quando fit in stipulationibus, & contractibus, debet intelligi secundum communem loquendi usum de tritico in specie.
- 4 Tritici appellatione si in genere sumatur, & secundum latiore significationem venit quicquid in area teritur, & propterea continetur non solum hordeum, far, & siligo, sed etiam milium.

Triticum.

APPELL. CCLXIV.

TRITICI appellatione (si in specie sumatur, sicuti communis ipse loquendi usus accipit) non veniunt aliæ species, etiam si arista continentur, vt hordeum, siligo, & similia, prout sumitur in l. si quis vinum. §. 1. ff. de tritico, & oleo leg. & in l. tritico, ff. de verb. oblig. ita Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 151. num. 1 sub vers. hic constat.

Vnde legato tritico non hordeum, non siligo, non alia, quæ arista continentur, sed tritico ipsum in specie, vt communis ipse loquendi usus significat, continetur, & sic solum accipitur pro eo, quod sui nobilitate omnes aliæ fruges excedit, ita Abb. in cap. ex multiplici in 2. notab. de decim. Forcatul. in penult. cap. 6. Mantu. sing. 676. Steph. Gratian. Marchia decis. 184. num. 3. Menoch. d. lib. 4. pref. 151. num. 4. vbi subdit quod quando in stipulationibus & contractibus fit mentio de tritico, intelligi debet secundum communem loquendi usum de tritico in specie.

TRITICI appellatione (si in genere sumatur, & secundum latiore significationem) venit quicquid in area teritur, & propterea continetur non solum hordeum, far, & siligo, sed etiam milium, l. tritico, vbi glos. verbo tritico, ff. de verb. oblig. & ibi Bart. ac alij maxime las. num. 5. glos. verbo frumenti, in l. 1. §. de eo opere, ff. de aqua plu. arc. Rebuff. ad l. 77. ff. de verb. signif. propè fin. vers. tritico pag. 360. Menoch. d. lib. 4. pref. 151. num. 3. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 392. num. 1. Stephan. Gratian. Marchia decis. 184. num. 1.

Turris.

APPELL. CCLXV.

TURRIS appellatione venit ædificium sursum eleuatum sua constans substantia, l. turres, C. de operib. publ. Bald. conf. 125. domus constructur, lib. 3. vbi subdit quod circulus, siue grilanda, quæ conficitur super ædificato non dicitur esse turris, neque de turri, quia non est coniuncta per eandem materiam, nisi fortè esset turris lignea, refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. T, concl. 406. num. 1. & 2.

S V M M A

S V M M A R I V M.

- 1 Vacationis appellatione venit omnis vacatio, seu vacationis casus.
- 2 Beneficium dicitur vacare non solum per mortem, sed per renunciationem, aut depositionem.
- 3 Vacationis appellatione ubi nullus vacationis modus exprimitur in dispositione, comprehenditur omnis vacationis casus, etiam in materia pœnali, & odiosis.
- 4 Beneficium impetrans ut vacans, illud obtinet quocunque modo vacet.
- 5 Expectativa de beneficio vacaturo comprehendit omnem vacandi modum.

Vacatio.

APPELL. CCLXVI.

- 1 VACATIONIS appellatione venit omnis vacatio, seu vacandi casus, glos. verbo vacabunt, in cap. si propter, de rescript. lib. 6. glos. verbo vacantibus in cap. cupientes, & verbo vacat, in cap. quia sepe, de prebend. eod. lib. 6. Felin. in cap. licet undique sub num. 2. de officio deleg. & in cap. ad petitionem sub notab. 1. de accusat. Doctores per me citati suprâ claus. 172. num. 1.
- 2 Et ideo vacare dicitur beneficium non solum per mortem, sed etiam per resignationem, ut dixi d. claus. 172. num. 6. quia vacatio per mortem, & per resignationem æquiparantur, Flamin. de resignat. lib. 1. quest. 5. num. 4 & quest. 6. num. 15. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 5. 5. proem. num. 25. & per priuationem Flamin. de resignat. lib. 8. quest. 7. num. 136. quia per priuationem beneficium, seu officium dicitur vacare, cap. si Papa 46. dist. cap. ex gestis, de cleric. non resid. cap. ex luteris, & cap. grauem, de excess. Pral. cap. 1. de schism. lib. 6. cum similibus, Rebuff. in praxi benef. tit. requisita ad collat. bonam, num. 11. Lambert. de iurepatron. in prima p. 2. libri in 8. art. quest. 6. princip.
- 3 Amplia etiam in materia pœnali, sicuti docent Scaphil. de luteris gratia sis. de var. mod. vacan. num. 6. Sclu. de benefic. p. 3. quest. 12. num. 21. Menoch. de arbitr. casu 201. num. 100. Flamin. de resignat. lib. 12. quest. 14. num. 24. Et in odiosis, qualia sunt rescripta ad beneficia propter ambitionem, ut tradunt Dec. in cap. super luteris, de rescript. Menoch. d. casu 201. num. 6. Nicol. Garc. de benefic. p. 11. cap. 1. num. 84.
- 4 Vnde si in supplicatione fiat mentio de vacatione simpliciter, non expresso vacandi modo, comprehenditur omnis casus vacandi, & ideo impetrans beneficium ut vacans, illud obtinet quocunque modo vacet, vt notabiliter tradit Bald. in l. si quis, sic stipulatus, ff. soluto matrim. à quo non audet, licet inuitus, recedere, Barbat. conf. 82. col. fin. vers. non obstat, vol. 4. Mandos. ad Lap. alleg. 6. num. 5. lit. K.
- 5 Sic etiam expectativa de beneficio vacaturo comprehendit omnem vacandi modum, vt censuit Mobedan. decis. 10. de prebend. quem refert & sequitur Nicol. Garc. de benefic. p. 11. cap. 1. num. 3. cum seqq.

S V M M A R I V M.

- 1 Venditionis appellatione venit cessio, datio in solutum, & omnis contractus per quem dominium transfertur.

- 2 Venditione prohibita prohibetur datio in solutum, & permutatio, ac donatio, nisi verbum venditio, & proferatur in materia stricta.
- 3 Venditionis appellatione si fiat mentio de pretio, non venit alius contractus.
- 4 Datio in solutum certo pretio proprie est venditio, & in ea habet locum, l. curabit, C. de action. empti.
- 5 Venditio in dubio iudicatur ubi de pretio facta est mentio.
- 6 Venditionis appellatione non veniunt alia alienationes quando prohibita est venditio sine licentia tutoris.
- 7 Venditionis appellatione in materia statuti de illa loquentis venit venditio, valida, &c.

Venditio.

APPELL. CCLXVII.

VENDITIONIS appellatione venit cessio, datio in solutum, & omnis contractus per quem dominium transfertur, l. sicut, §. venditionis ff. quibus modis pign. vel hypoth. vbi Barr. glos. in l. 2. C. de usucap. Paris. conf. 82. num. 9. lib. 3. & conf. 83. num. 19. & seq. eod. lib. Roman. conf. 86. Viso questionis themate, in princip. Alex. conf. 63. in causa, in princ. lib. 7. Nat. conf. 528. n. 4. Tiraq. de retractu lignag. §. 1. glos. 2. in princip. Rebuff. ad l. 28. vers. generaliter, ff. de verb. significat. pag. 163. vbi intelligit quando est eadem ratio in aliis contractibus, & alienationibus, Surd. conf. 394. num. 26.

Vnde dicit Felin. in cap. fin. num. 5. de accusation. quod prohibita venditione prohibetur datio in solutum, & permutatio, ac donatio, vbi num. 6. & 7. limitat quando venditionis verbum proferatur in materia stricta, seu in materia in qua datur certa forma, vt refert Card. Tusch. practic. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 42.

Si verò fiat mentio de pretio appellatione venditionis non venit alius contractus, cum tunc proprie, & strictè debeas intelligi, vt de permutatione agentes scribunt Marsil. sing. 105. Vbiunque fit mentio, Felin. in d. cap. fin. num. 5. vers. salit primo, Bald. conf. 433. in fine lib. 5. Cardin. Tusch. d. lit. V, concl. 42. num. 12. Et in datione in solutum certo pretio quod proprie sit venditio, & in ea locum habeat l. curabit, C. de actionib. empti, tradit Ruin. conf. 66. num. 6. lib. 4. quem refert Cardin. Tusch. d. conclus. 42. num. 8. Venditio enim in dubio iudicatur ubi de pretio facta est mentio, Roman. d. conf. 86. num. 5.

VENDITIONIS appellatione non veniunt alia alienationes quando prohibita est venditio sine licentia tutoris, vt per Surd. consil. 394. n. 10.

VENDITIONIS appellatione in materia statuti de illa loquentis, vt vicinus possit rem venditam retrahere, venit venditio valida, ex qua dominium transfertur de venditore in emptorem, non simulata: ita Castrenf. conf. 24. in causa mota, in princip. lib. 2. Tiraq. de retractu lignag. §. 1. glos. 2. sub num. 5. vers. cum appellatione venditionis, & num. 6. post princip. vers. quia verbum, Carpan. ad statuta Mediolanen. cap. 417. num. 135. tom. 1. Vincent. de Franch. decis. 242. num. 1. cum seqq. Serapbin. decis. 834. num. 9. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 100. num. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 526. num. 15. Rot. in Bonomen.

nōnien. retractus 21. Maij 1627. coram R. P. D. Duran. in verſ. verum.

S V M M A R I V M.

- 1 Vestium appellatione veniunt tam linea, & bombicina, quàm lana, item serica, & aurea, si eiusmodi testator habebat, nisi statuto prohibitum esset illi, cui vestes relinquuntur, eas deferre aureas, ut num. 2.
- 3 Tapeta, fasciæ, crurales, & impilia, } Vestium appellatione continetur.
- 4 Culcitra, }
- 5 Calcimenta, }
- 6 Birretum, seu capellum, }
- 7 Vestium appellatione continetur tela, quæ in pectine adhuc est, si modo prætexta est.
- 8 Vestis scissa, & nondum confuta venit appellatione vestium.
- 9 Vestium appellatione venit quicquid disponens pro veste reputabat.
- 10 Vestium appellatione veniunt etiam festiva, si dignitas personæ, & mos regionis id postulet.

Vestis.

APPELL. CCLXVIII.

1 **V**ESTIVM appellatione veniunt tam linea, & bombicina, quàm lana, l. vestis, §. 1. ff. de auro & arg. leg. Sim. de Pretis de interpret. ultim. volunt. lib. 4. interp. 1. dub. 11. num. 42. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 161. num. 13. Surd. de alimentis tit. 4. quæst. 2. num. 8.

2 Item continentur serica, & aurea, si eiusmodi testator habebat, d. l. vestis, §. 1. Menoch. d. præf. 161. num. 23. nisi statuto prohibitum esset illi, cui vestes relinquuntur, illas ferre aureas, & holosericas, sicuti declarant Socin. Sen. con. 10. col. 2. lib. 1. Cremen. sing. 63. Petr. Pechi. de testament. coniug. lib. 5. cap. 14. num. 3. in fine, & num. 7. quos refert & sequitur Menoch. d. præf. 161. num. 24. vbi num. 26. ex Bald. & Cremen. subdit tunc huic deberi æstimationem illarum vestium; quas ferre prohibetur. Ratio autem principalis resolutionis est, quia præsumitur testatorem voluisse suam voluntatem conformem esse dispositioni legis & statuti, l. heredes mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. vbi latè Rip. num. 74. tunc quia omnis delicti præsumptio evitanda est l. merito, ff. pro socio, præsumeretur autem testatorem delinquere voluisse si legando has vestes occasionem daret legatario faciendi a. luctus statutum.

3 **V**ESTIVM appellatione continentur tapeta, fasciæ, crurales, impilia, & cernicalia, l. argumento, §. tapeta, ff. de auro & arg. leg. Sim. de Pretis d. dub. 11. num. 42. Menoch. d. lib. 4. præf. 161. num. 15. vbi num. 16. post Hotoman. in comment. verb. Iuris in verbo Impilia, subdit huiusmodi impilia esse fasciolas, quibus mulierum crines alligantur.

4 **V**ESTIVM appellatione veniunt culcitra, d. l. argumento, §. culcitra, ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. lib. 4. præf. 161. num. 17. vbi etiam per l. quamvis, ff. illo tit. subiungit contineri & vestes, quæ magis deferuntur ornatus gratia, quàm quod corpus tegant.

5 **V**ESTIVM appellatione veniunt calciamenta, cum hæc sint pedum vestes quædam, d. l. argumento, §. 1. Crauet. conf. 199. num. 3. Cordub. de Lara in l. si quis

ex liberis, §. non tantum num. 39. ff. de liberis agnosc. Bapt. Pontan. de aliment. cap. 17. num. 20. Roland. conf. 22. num. 5. lib. 1. Sim. de Pretis d. lib. 4. interp. 1. dub. 11. num. 39. Menoch. de arbitrar. casu 170. num. 3. & d. lib. 4. præf. 157. num. 19. Surd. de aliment. tit. 4. quæst. 2. num. 3.

6 **V**ESTIS appellatione venit quod tegendi capitis causa paratum est, Surd. d. quæst. 2. num. 9. & sic birretum, ut respondit Alex. conf. 5. col. ult. lib. 1. quem referunt & sequuntur Rip. in l. si quis in fundi vocabulo, num. 15. ff. de legat. 1. Menoch. d. lib. 4. præf. 161. num. 19.

7 **V**ESTIVM appellatione continetur tela, quæ in pectine adhuc est, si modo prætexta est, nempe si telæ formam habet, secus verò si adhuc non est prætexta, cum tunc dicatur stamen, non autem tela, l. vestimentum, ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. lib. 4. præf. 161. n. 22. vbi declarat etiam si tela ipsa adhuc tota prætexta non sit, sed excerpta tantum.

8 **V**ESTIVM appellatione venit vestis scissa, & nondum confuta, existens adhuc apud sartorem, hanc igitur præsumi legatam à testatore, qui vestes legavit, colligitur ex tex. in d. l. vestimentum, & sentiunt Felin in cap. cum adeo, num. 5. de rescript. Franc. Cremen. in sing. 64. Testator legavit, Petr. Pechi. in tract. de testam. coniug. lib. 5. cap. 14. num. 5. Menoch. d. lib. 4. præf. 161. num. 20. vbi cum Bart. in d. l. vestimentum, hoc intelligit quando vestis scissa est apud sartorem, eo animo ut confecta domi reporteretur, non autem ut vendatur, quia tunc legatis vestibus non comprehenderetur.

9 Et demum vestium appellatione venit quicquid disponens pro veste reputabat, l. inter vestem, vbi Bart. ff. de auro & arg. legat. Bellon. conf. 30. num. 11. Surd. de aliment. tit. 4. quæst. 2. num. 5.

10 **V**ESTIVM appellatione veniunt etiam festiva si dignitas personæ & mos regionis id postulet, Bart. in l. liberorum, §. ult. de legat. 3. & in l. ult. §. uxori, C. de legatis, Angel. Arcin. in tract. de testament. glos. 49. Pech. Pechi. d. cap. 14. num. 6. vers. et si maritum, quos refert & sequitur Menoch. d. lib. 4. præf. 161. num. 31. Surd. decif. 150. num. 9.

Via.

APPELL. CCLXIX.

1 **V**IA publicæ appellatione venit pons quando per illum vulgo iter fit, ideo statutum loquens de maleficiis in via publica commissis, verificatur in commissis super ponte publico, ita Capol. de servitut. urban. præd. tit. de ponte, num. 5.

S V M M A R I V M.

- 1 Victualium appellatione in legato testatoris, continentur, quæ esui, & potui necessaria sunt.
- 2 Vestis non venit victualium appellatione.
- 3 Victualium appellatione, quæ præstanda sunt visitatoribus, veniunt tantum illa, quæ consistunt in victu.
- 4 Equorum vestura non veniunt visitatoribus appellatione victualium.

Viçua

Viſtualia.

APPELL. CCLXX.

- 1 **V**ICTUALIVM appellatione in legato testatoris continentur, quæ esui, & potui necessaria sunt, ac si legata essent cibaria, ita *Sim. de Pretis de interp. ultim. volunt. lib. 4. interp. 1. dub. 11. num. 43.* Sola in suis comment. decret. Sabaudia, tit. de cens. lib. 2. prime partis, num. 5. Vnde victualium nomine non venit vestis, l. presentis, in fine princip. C. de his, qui ad Eccles. confug. Rebuff. ad l. verbo victus 43. paulò post princip. vers. ex his sumis, in fine, ff. de verb. signif. pag. mihi 235.
- 3 **V**ICTUALIVM igitur appellatione in terminis, *Concilio Trident. sess. 14. de reformat. cap. 3. mandantis illa præstari visitatoribus, veniunt tantum illa, quæ consistunt in victu, non tamen ea, quæ concernunt alia necessaria personæ, ut per Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo visitatio, §. 6. dub. 1. quem refero Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 73. n. 57.*
- 4 **V**ICTUALIVM huiusmodi appellatione non veniunt equorum vecturæ, ut contra visitantes scriptum reliquerunt, *Marc. Anton. Genues. in man. Pastor. cap. 35. num. 9. in fine, Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo visitatio, §. 6. dub. 3. Piasq. in simili praxi, p. 2. cap. 3. num. 63. in fine, Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de clerico debitore, §. 11. n. 4.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Victus appellatione veniunt, quæ esui, & potui, cultuique corporis necessaria sunt.*
- 2 *Victus educatio, & alimenta parificantur.*
- 3 *Victus quotidianus ubi exprimitur, intelligitur de cibis tantum.*
- 4 *Victus appellatione venit lectus.*
- 5 *Medicina continentur victus appellatione.*

Victus.

APPELL. CCLXXI.

- 1 **V**ICTVS appellatione veniunt quæ esui, & potui, cultuique corporis, quæque ad vivendum homini necessaria sunt, nec non & cætera, quibus videndi, curandive corporis nostri gratia utimur, ut probat *tex. in l. verbo victus 43. ff. de verbor. signif. ubi late Rebuff. i. pag. mihi 234. Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 157. num. 15. & ita veniunt vestimenta, d. l. verbo victus, §. vestem, l. leg. ut alimentis, ff. de aliment. & cib. leg. & tradunt Cardin. Mantie. de tacitis, lib. 2. tit. 6. num. 3. Corn. conf. 5. num. 3. lib. 1. Roman. conf. 440. num. 4. Campeg. de dote, p. 2. q. 55. num. 2. Paul. de Cittadini de iurepatron. p. 6. art. 4. num. 10. Lambertin. in simili tract. art. 9. tertia quest. principal. terti, lib. num. 2. & 3. ubi subdit quod ista tria victus, educatio, & alimenta parificantur, idemque iudicatur de vno quod de alio.*
- 3 *Quando autem in lege exprimitur victus quotidianus, tunc pro materiæ qualitate intelligeretur de cibis tantum, & non de vestitu, ut in iudicibus, qui nullum munus recipere possunt nisi victus quotidiani causa, l. solent, in fine, ff. de offic. Procons. nempe ipsi vestes, vel pannum, aut sericum à litigantibus recipere non possunt, & de quotidiano victu loquitur *lureconf. in l. fin. §. item Episcopi, ff. de mun. & honor. & in l. sed & lege, §. quod augm. 2. ff. de**

petis. hered. refert Rebuff. ad d. l. verbo victus 43. vers. sexto visitatur, pag. 236.

VICTVS appellatione veniunt lectus, id est stratum, culcitra, & calciarium, eo quod sine istis homo vivere non potest, ita *Bart. in tract. de aliment. n. 4. Sim. de Pretis de interp. ultim. volunt. lib. 4. interp. 1. dub. 11. n. 36. & seq.*

VICTVS appellatione continentur quoque medicina, cum non sit possibile sine eis ducere vitam nostram, & sic debentur cum necessarium corpori debeat, ita per *l. si cum dotem. §. fin. ff. soluto matrim. & l. quos nos. §. verbo vivere, & l. in stratum. ff. de verbor. signif. tradunt Paul. de Cittadini in tract. de iurepatron. p. 6. art. 4. num. 10. Rebuff. ad d. l. verbo victus 43. §. cetera vers. annotare, pag. 239. ubi limitat quando ex consuetudine regionis homines Medicis non vtuntur.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Vidua appellatione propriè, & ex communi usu loquendi venit illa, cuius maritus mortuus est.*
- 2 *Vidua appellatione in privilegiis concessis miserabilibus personis, non continetur vidua luxuriosè vivens.*
- 3 *Vidua appellatione quoad dicta privilegia venit mulier habens virum inutilem.*

Vidua.

APPELL. CCLXXII.

VIDVÆ appellatione propriè, & secundum communem loquendi usum venit illa, cuius maritus mortuus est, *cap. vidua 34. dist. cap. significatibus, de offic. deleg. cap. ex tenore, cap. ex parte de foro comp. cum aliis citatis per Rebuff. ad l. 242. §. viduam, vers. primo limitatur, ff. de verb. signif. pag. mihi 773.*

VIDVÆ appellatione in privilegiis illi concessis, & miserabilibus personis, in l. vn. C. quando Imperator inter pupillos, & viduas, &c. non venit vidua luxuriosè vivens, ut per *Paul. Fusc. lit. V. sing. 18. Azueo. l. 8. num. 11. & 12. tit. 3. lib. 4. noua Recopil. Com. practic. cap. 7. num. 1. Curia Philip. part. 1. §. 9. num. 13.*

VIDVÆ appellatione quoad dicta privilegia continetur mulier habens virum inutilem, sicut scriptum reliquerunt *Alex. conf. 104. num. 4. lib. 1. Rebuff. citato loco, vers. item licet, Tusch. lit. M, sing. 41. Tirag. l. 6. connub. num. 12. Azueo. l. 1. num. 7. tit. 3. lib. 6. & l. 9. num. 10. tit. 3. lib. 4. noua Recopil. Vincent. de Franch. decis. 100. num. 18. Surd. de aliment. tit. 1. q. 44. num. 67. Bobadil. in sua politica, lib. 1. cap. 11. num. 7. D. Barbosa. in l. 1. p. 1. num. 47. ff. soluto matrim. Perez de Lara de annuers. & capellan. lib. 1. cap. 21. num. 36. Cardoso. in praxi Iudicum, & Advocat. verbo privilegium, num. 12. Bernard. Graue. ad pract. Camera Imper. lib. 1. concl. 1. confid. 1. num. 8. Bernard. Muscatel. in praxi aurea glos. competentes, nu. 71. Thom. Valasch. allegat. Iuris rom. 1. alleg. 65. num. 19. & 21. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 100. num. 13. Ioan. Maria Nouar. in praxi electionis & variationis fori, quest. 8. num. 1. pag. 22. Quod autem viduæ gaudeant privilegio, d. l. vnica, quamvis sint diuites, dixi supra sub verbo Miserabiles, appell. 151. n. 6.*

S V M M A R I V M.

- 1 Vineæ appellatione continetur terrenum in quo sunt vites plantata, non autem locus ubi illæ minimè sunt.
- 2 Locus non vineatus si reducatur ad vineam, appellatur vinea.
- 3 Arundinetum, siue cannetum destinatum perpetuo vineæ venit appellatione vineæ.

Vinea.

APPELL. CCLXXIII.

- 1 VINÆ appellatione continetur terrenum in quo sunt vites, non autem locus ubi illæ minimè sunt, etiam si alias fuisset terrenum vineatum, ita Bald. conf. 410. Verba dicunt, circa fin. vers. quarto debemus considerare, lib. 1. ubi subdit quod à contrario locus non vineatus si reducatur ad vineam appellatur vinea, refert Card. Tusch. practie. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 211. n. 1. & 2.
- 3 VINÆ appellatione venit arundinetum, siue cannetum destinatum perpetuo vineæ, & ad vsum illius, vt per Capuaquen. decis. 133. num. 10. part. 1. Verall. decis. 342. p. 3. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lit. D, concl. 617. n. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 126. num. 17. & 18. & cap. 752. à num. 31. Limita ubi cannetum esset separatum etiam per octauam partem milliaris si aliqua bona sint intermedia, sicuti decifum refert, Pute. decis. 85. lib. 3. in correctis.

S V M M A R I V M.

- 1 Vini appellatione in legato omne continetur quod ex vinea natum vinum permanet.
- 2 Oenomeli vini nomine continetur.
- 3 Oenomeli est vinum solum ex vuis certo modo ita expressum, vt ad mellis dulcedinem proximè accedat.
- 4 Arinaticium vini nomine comprehenditur.
- 5 Arinaticium dicitur vinum, quod longè post vindemiam hyemali tempore ex vuis diu suspensis, & rugosis conficitur.
- 6 Passum vini appellatione venit.
- 7 Vux non includuntur in dispositione loquente de vino, nisi prohibita fuisset exportatio vim.
- 8 Mulsum, hoc est, ex vino & melle confectum,
- 9 Zythum quod ex tritico, & hordeo fit,
- 10 Ceruisia ex hordeo, & aliis rebus calidis,
- 11 Defrutum, quod ex duabus partibus mustum ad tertiam deferuescitiendo redigitur,
- 13 Cydoneum ex pomis cydoneis confectum,
- 14 Acetum secundum propriam significationem,
- 15 Aquaticium venit appellatione vini.

Vini appellatione non continetur.

16 Vini appellatione ubi prohibetur extractio an possit metreta extrahi gustus causa, remissiuè.

Vinum.

APPELL. CCLXXIV.

VINI appellatione in legato omne continetur, 1 quod ex vinea natum vinum permanet, l. si quis vinum, in princip. ff. de tritico, vino, oleoque leg. Menoch. de presump. lib. 4. praf. 152. n. 2.

Oenomeli, id est, dulcissimum vinum, vini nomine continetur, d. l. si quis vinum, Menoch. d. praf. 152. num. 17. & esse certum vinum mellitum scripserunt Alciat. lib. 2. parerg. cap. 2. & Hotoman. in comment. verborum Iuris, verbo Oenomeli, Cuiac. verb. lib. 24. obseruat. cap. 1. obseruauit Oenomeli esse vinum solum ex vuis certo modo ita expressum, vt ad mellis dulcedinem proximè accedat.

Acinaticium, vel acinaceum vini nomine continetur, d. l. si quis vinum, Menoch. d. praf. 152. n. 18. ubi cum Cuiac. lib. 24. obseruat. cap. 39. subdit acinaticium dici vinum quod longè post vindemiam hyemali tempore ex vuis diu suspensis, & rugosis conficitur.

Passum vini appellatione etiam continetur, d. l. si quis vinum, Menoch. d. praf. 152. num. 19. ubi cum Fortucat. in penult. Iuris, cap. 8. & Cuiac. d. cap. 39. subiungit passum esse vinum quod ex vuis passis sole siccatis ante vindemiam certa quadam ratione exprimitur. Quamuis non defuerint aliqui existimantes passum non esse vinum, quia ex Varrone, & aliis scribunt Cali Rhodogin. lib. 18. lect. antiq. cap. 38. & Mercurial. lib. 1. lect. var. cap. 17. passum bibisse mulieres Romanas, quibus vini vsus interdictus erat.

Vux non includuntur in dispositione loquente 7 de vino, vt per l. fin. §. cui dulcia, ff. de tritico, vino, oleoque leg. tradit Surd. conf. 550. num. 15. nisi prohibita fuisset exportatio vini, quia prohibita quoque censeretur exportatio vuarum, Bald. in l. quod rationis, ff. de legib. Rip. resp. 4. num. 13. de consuet. & in tract. de peste, tit. de remed. ad conseru. vbert. num. 60. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 2. resolut. 33. n. 12.

Mulsum non continetur vini appellatione, non 8 enim vinum permanet, sed species efficitur, & appellatur mulsum, hoc est ex vino, & melle confectum, l. adeo, §. cum ex aliena, ff. de acquir. rerum dominio, Menoch. d. praf. 152. n. 3.

Zythum nomine vini non continetur, d. l. si quis 9 vinum, Menoch. d. praf. 152. num. 4. ubi post Alciat. lib. 10. parerg. cap. 15. & Forcatul. d. cap. 8. ac Cuiac. d. cap. 39. subiungit esse vinum, quod ex tritico, seu hordeo fit.

Ceruisia, quæ conficitur ex hordeo, & aliis rebus 10 calidis, non venit appellatione vini, vt scribit Menoch. d. praf. 152. n. 10.

Defrutum non venit appellatione vini, d. l. 11 si quis vinum, Menoch. d. praf. 152. num. 14. ubi cum Forcat. & Cuiac. citatis locis, subdit quod est mustum quod ex duabus partibus ad tertiam deferuescitiendo redigitur.

Mustum venit appellatione vini in statuto ca- 12 uente soluendam esse gabellam de eumentibus, & reuendentibus vinum, vt latè probat Marim. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resolut. 33. per totam.

Cydoneum vini nomine non continetur, d. l. si 13 quis vinum, Menoch. d. praf. 152. n. 15. ubi ex Cuiac. d. cap. 39. subiungit Cydoneum esse quod ex pomis cydoneis conficitur.

Acetum

14 Acetum secundum propriam significationem non continetur appellatione vini, quia non est vinum, sed alia species, l. 1. ff. de tritico, vino, & oleo leg. d. l. si quis vinum. §. 1. & §. item si quis, ubi subiungit Vlpian, nisi quod testamenti tempore vinum erat, coacuit, sufficit enim eo tempore fuisse vinum, refert Menoch. d. praef. 15. 2. num. 16. Cardin. Mantie. de iacis & ambig. conuent. lib. 8. tit. 3. num. 30. Cherubin. in schol. 1. ad constit. 42. Pij I V. tom. 1. compendij Bullarj pag. 12. ubi intelligit in materia odiosa. Stephan. Gratian. Marchia decis. 184. n. 25. ubi n. 24. subdit vini appellatione contineri acetum si habetur numero vini ex sumpta voluntatis coniectura, & ipsius testatoris defuncti consuetudine, per d. l. si quis vinum. §. acetum.

15 Aquaticium venit appellatione vini, vt tenet Stephan. Gratian. d. Marchia, decis. 184. n. 18.

16 VINI appellatione ubi prohibetur extractio, non possit metreta extrahi gustus causam vide Strach. de mercat. p. 4. num. 26. Tiraq. de iudicio in rebus exig. vers. trigesimo secundo, Vini. tom. 1. commun. opinio. lib. 1. tit. 17. num. 220. vers. amplia secundo, Mexi. in tract. tassa p. nu. concl. 1. num. 29. Bobadil. in sua politica, lib. 4. cap. 5. num. 1. & 39. Bradsh. in summa legum penatium, p. 2. casu 17. n. 8.

Vniuersitas.

APPELL. CCLXXV.

1 VNIVERSITATIS appellatione comprehenduntur Sacerdotes, & alij clerici, ac proinde in sui fauorem possunt vti priuilegiis & statutis vniuersitatum Oldrad. conf. 32. Quastio est vtrum, quem refert, Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. V, conclus. 168. num. 1. Alderan. Mascard. de interp. statum. concl. 1. num. 193. Et ideo quod Parochus reputetur de vniuersitate in fauorabilibus, scriptum reliquit Alberic. in l. 1. vers. vidi etiam dubitari, ff. quod cuiusque vniuers. nomine, quem citat Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 2. n. 16.

S V M M A R I V M.

- 1 Vrbis appellatione ubi simpliciter de ea fit mentio venit ciuitas Romana.
- 2 Vrbis appellatione ubi materia congruit venit quilibet vrbs.
- 3 Territorium continetur appellatione vrbis.
- 4 Comitatus continetur, non verò districtus appellatione vrbis.

Vrbs.

APPELL. CCLXXVI.

1 VRBIS appellatione ubi de ea simpliciter fit mentio venit ciuitas Romana, l. 1. ibi, quod non tantum in vrbe, sed in Italia, ff. de colleg. illic. cap. felicis, in fine, vers. ciuitas verò quauis alia prater urbem, ubi Franch. de poenit. lib. 6. glos. in cap. significauit, de Poenit. & remiss. Rebuff. ad l. 239. vers. vrbs, in princ. ff. de verborum significat. pag. 761. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 297.

2 VRBIS appellatione quando materia congruit venit quilibet vrbs, & regulariter quod statuitur in vrbe habet locum in omnibus ciuitatibus, vt in l. prator, §. hoc interdictum, ff. de non oper. nunciat. l. nam quod liquide, §. si ita, ff. de pen. leg. l. 2. §. si quis,

ff. ne quid in loco publico. Affli. in tract. de iure protomiseos, §. 1. notab. 2. Rebuff. per tex. ibi, in l. vrbis appellatio 2. ff. de verbor. significat. pag. 16.

V N B I S appellatione venit territorium, l. 1. §. 3 cum urbem, ff. de officio praefect. vrbis, Card. Mantie. de iacis & ambig. conuent. lib. 4. tit. 15. n. 23.

V R B I S appellatione comitatus continetur, 4 districtus verò qui est ultra comitatum non includitur, nam vrbs Roma totum fere terrarum orbem distinguebat, & non vrbis appellatione continetur solum comitatus, qui vsque ad centesimum milliarium porrigitur, d. l. 1. §. cum urbem, & ibi Bart. notab. 2. Cardin. Mantie. d. tract. de iacis, & ambig. conuent. lib. 13. tit. 24. n. 2.

Vsusufructus.

APPELL. CCLXXVII.

V SVSFRUCTVS appellatione venit proprietates ex verisimili mente praecedentium, & sequentium, vt late per Castren. conf. 377. licet index, in princip. & per totum, lib. 1. Paris. conf. 71. num. 1. lib. 2. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 8. lit. V, conclus. 301. num. 10.

V SVSFRUCTVS fundi appellatione venit vsus instrumentorum, & eorum, quae sunt parata profundo, sicuti docet Bald. conf. 485. Qui legat, in princ. lib. 4. quem refert, Cardin. Tusch. d. lit. V, concl. 301. num. 9.

S V M M A R I V M.

- 1 Vulneris appellatione non venit leuis cutis ruptura.
- 2 Verba de vulnere, amicitia, febre, & similibus disponentia, debent intelligi simpliciter, & non de modica.
- 3 Vulneris lethalis appellatione quod veniat medicorum relationi, & eorum iudicio relinquatur.

Vulnus.

APPELL. CCLXXVIII.

V V L N E R I S appellatione non venit leuis cutis ruptura, quia haec non dicitur vulnus, sicuti docent Affli. in cap. 1. §. porro, num. 5. qua sit prima causa benefic. amitt. lib. 3. Dec. in cap. de appellationibus, num. 7. de appellat. Socin. reg. 284. vers. tertio fallit, Perez. l. 1. prope fin. tit. 13. lib. 8. Ordin. Hortens. Canalean. de brachio Regio, p. 4. num. 151.

Verba enim de vulnere, febre, amicitia, & similibus disponentia debent intelligi simpliciter, & non de modica, vt resoluunt Alex. conf. 186. Viso processu, in princip. lib. 7. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 101. num. 19. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 200. n. 19.

V V L N E R I S lethalis appellatione quid veniat Medicorum relationi, & eorum iudicio relinquatur, vt per Menoch. remed. 5. adipiscenda, num. 162. Mascard. de probation. concl. 1034. num. 11. & 22. & concl. 1160. num. 20. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo minoribus, num. 18. C. de integ. restitut. minor. Farin. in praxi crimin. q. 127. num. 101. cum seqq. ubi n. 109. subdit quod si dubitetur an vulnus fuerit lethale, poterit vulneratus exhumari, vt videatur vulnus.

S V M

S V M M A R I V M.

1. *Vxoris appellatione attenta verbi proprietate venit illa, qua contraxit Matrimonium per verba de presenti.*
2. *Iura loquentia de vxore intelliguntur quando Matrimonium per verba de presenti contractum fuerit.*
3. *Statutum vetans legare vxori, etiam sponsam de presenti comprehendit.*
4. *Distinguitur sub distinctione principalis resolutio.*
5. *Vxoris appellatione venit vxor qua est de presenti, non verò ea, qua fuit.*

Vxor.

APPELL. CCLXXIX.

1. **V**XORIS appellatione attenta verbi proprietate venit illa quæ contraxit Matrimonium per verba de presenti, vt per Tirag. de legib. connub. glos. 1. num. 1. & num. 18. cum seqq. & num. 25. Perez l. 1. pag. 4. vers. item apud, & vers. quaro virum, tit. 1. lib. 5. Ordin. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo latis, num. 127. & 128. C. de in integ. restitut. minor. Card. Tusch. practie. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 385. num. 1. Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 1. num. 2. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 6. n. 44.
2. Vnde omnia iura loquentia de vxore, accipienda esse quando Matrimonium per verba de presenti

contractum est, quamuis copula sequuta minimè sit, vt resoluunt Con. de sponsalib. p. 2. cap. 1. in initio, num. 2. Matten. l. fin. glos. 6. num. 1. tit. 2. lib. 5. noua Recopil. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. cap. 51. n. 2. Fontanel. de pactis nupt. claus. 5. p. 10. num. 34. & 35.

Quare in terminis statuti vetantis legari vxori, etiam sponsam de presenti comprehendit, tradunt Boër. decis. 22. num. 38. Pecci. in tract. de testam. coniug. lib. 4. cap. 11. à princ. quos refert, & sequitur Franc. Molin. d. q. 6. n. 47. quicquid dicat Cancer. vari. resolut. p. 3. cap. 11. de sponsalib. à num. 115.

Verum in hac materia sic distinguendum esse puto; aut materia est odiosa, aut fauorabilis, aut indifferens, si est odiosa nomine vxoris, vel mariti non veniunt sponsalia contracta per verba de presenti, nec sponsi ipsi de presenti ante consummationem: si autem est indifferens veniunt qui contraxerunt per verba de presenti, siue consummauerint Matrimonium, siue non, minimè autem comprehenduntur sponsi de futuro: si autem est fauorabilis comprehenduntur etiam sponsi, siue sponsæ de futuro. Colliges hæc ex Panor. in cap. tertio loco in fine, & ibi Felin. num. 4. de presumpt. Anton. Cuch. lib. 5. insinuat. maior. tit. 10. num. 8. & 9. Alex. Carrer. lib. 5. de sponsalib. cap. 5. Auendan. respo. 10. n. 3. quos refert, & sequitur Sanch. d. lib. 1. disp. 1. num. 3.

Vxoris appellatione venit vxor quæ est de presenti, non verò ea, quæ fuit, licet sit adhuc vidua, sicuti docet Alex. cons. 207. Ponderatis verbis, num. 9. vers. quinto, lib. 6. vbi num. 10. hinc colligit quod in statuto de vxoribus rebellium, non venit vxor vidua eius, qui mortuus est rebellis, refert Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 8. lit. V, concl. 204. num. 10. & 11.

AVGVSTINI
BARBOSÆ,
 I.V.D. LVSITANI,
 PROTONOTARII
 APOSTOLICI,

*LOCA COMMVNIA ARGVMENTORVM IVRIS,
 iuxta seriem alphabeticam breui methodo disposita.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Ab Absolutione ad Excommunicationem quoad omnia valet argumentum.*
- 2 *Eius est soluere cuius est ligare.*
- 3 *Excommunicare qui potest, potest absolvere, & è contra.*
- 4 *Absolvere qui potest condemnare etiam valet.*
ab Absolutione.

L o c. I.

- 1 **A**BSOLUTIONE AD EXCOMMUNICATIONEM quoad omnia valet argumentum, sicuti tradit *Federic. de Senis consil. 11. num. 4. versic. preterea*, quem refert, *Card. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 507. num. 23.*
- 2 Par enim & æquale ius est, soluendi, & ligandi, quia eius est soluere, cuius est ligare, l. 3. ff. de re iudic. l. nihil tam naturale, & l. eius est nolle, ff. de regulis iuris, l. ult. C. de legibus, cap. verbum, de Pænit. dist. Garc. Falcon. reg. 110. *Ascan. Tamburin. de Iure Abbatum, tom. 1. disp. 17. q. 1. n. 4. Orlan. Glor. resp. 1. p. 3. n. 590.* & qui potuit excommunicare potest absolvere, & è contra, cap. prudentiam, §. sexto, de officio deleg. cap. ad reprimendam, de officio Ordin. glos. verbo inferior, in cap. inferior 21. dist. *Mari. Alter. de censur. tom. 1. disp. 2. de absolut. ab excommunicat. lib. 4. cap. 2. Bonacin. in simili tract. disp. 1. q. 3. puncto 2. n. 1. cum aliis citatis per inetipsum de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 52. num. 1.* Et qui absolvere potest, condemnare etiam valet, iuxta ea quæ adduxi *Axiom. 1. num. 1.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Ab Absurdo vitando, seu remouendo valet argumentum.*
- 2 *Intellige quando verba nihil operarentur, quamuis inducatur iurium correctio.*
- 3 *Amplia etiam contra piam causam.*

ab Absurdo.

L o c. II.

- 1 **A**B ABSVRDO vitando, seu remouendo valet argumentum, l. scire oportet, §. aliud, ff. de excusat. Argum. Iur. Aug. Barbof.

tutor. l. nam absurdum, ff. de bonis libert. l. sine hereditaria, in fine, ff. de negot. gestis, l. 1. §. unde queritur, ff. de publican. l. ita vulneratum, vers. quod si quis absurdè, ff. ad leg. Aquil. l. diuortio, ff. soluto matrim. l. aliud, §. fin. ff. de regul. iuris cap. venerabilem, circa med. cap. in Genesi, de elect. cap. solita, de maiorib. & obed. cap. cum inter, de except. cap. cum satis sit absurdum, de officio Archid. cap. quemadmodum, de iureiur. cap. ex ore, de priuileg. Bald. conf. 2. Verba statuti, num. 5. vers. item hoc probatur, lib. 1. *Euerard. in topicis legalib. loco 8. Aym. Crauet. conf. 130. Socin. lun. conf. 1. num. 122. & conf. 49. n. 22. & conf. 66. num. 14. & conf. 71. n. 22. vol. 1. Hippol. Rimin. conf. 226. num. 48. vol. 2. & conf. 492. n. 31. & conf. 502. n. 89. vol. 5. vbi dicit nihil eo validum, Ioan. de Monte Sperello conf. 1. num. 21. & conf. 298. num. 3. lib. 1. & conf. 204. num. 7. eod. lib. vbi quod valet in statutis, Decian. conf. 100. num. 28. vol. 2. & conf. 74. num. 47. vol. 3. Georg. Euerard. conf. 43. num. 14. vol. 1. Curt. lun. conf. 170. n. 16. vol. 2. *Monald. conf. 150. n. 14. & 15. tom. 1. & conf. 46. n. 19. tom. 2. Pacian. conf. 32. n. 36. Menoch. conf. 12. n. 3. & conf. 37. n. 118. & conf. 76. n. 12. & conf. 84. n. 23. & conf. 95. n. 76. & conf. 207. n. 59. & conf. 727. n. 10. Seraphin. de priuileg. Iuram. priuileg. 30. n. 12. Perez. conf. 89. num. 28. vol. 1. Surd. conf. 116. n. 45. Oliban. de iure fisci, cap. 13. n. 60. pag. mihi 262. Rustic. ad l. cum auui, lib. 3. cap. 10. n. 7. ff. de condit. & demonstr. Adrian. Negusant. in syna responsor. q. 200. num. 92. Canagnol. decisionum consult. tom. 1. pag. 183. à n. 63. & tom. 2. pag. 53. n. 51. Flamin. de confident. q. 26. n. 20. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 66. n. 8. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 2. resol. 32. n. 12. & resol. 59. casu 19. vbi subdit procedere in statutis, Orlan. Glor. resp. 4. n. 27. Rot. decis. 156. n. 4. apud Farin. in 2. collect. nouiss. aliàs p. 4. diuersor. prout in Roman. Curia solet allegari, Cardin. Mantis. de coniectur. vltim. volunt. lib. 3. tit. 7. & de tacitis & ambig. conuent. lib. 2. tit. 13. per totum, plures refert, Doct. Franc. Viui. decis. 255. num. 24. lib. 2. & vide quæ dixi *Axiomate 2.***

Intellige quando verba nihil operarentur, etiam si inducatur iurium correctio, vt resoluit *Seraphin. de priuileg. Iuram. priuileg. 107. num. 40.* & faciunt quæ tradit *Fusar. de substitut. q. 320. num. 45.* & quæ dixi *Axiom. 1. num.*

Amplia etiam contra piam causam, idè si concurrat fauor animæ ex vna, & absurditas intellectus, putà contrarietas, vel elusoria dispositio, cessat fauor

fauor causæ piæ, & præualeat absurditas, ut eâ tollatur omnino, ita Cardin. Zabarel. *conf.* 49. per tot. maximè, n. 3. & seq. prout illum refert, Card. Tusch. d. lit. A, *concl.* 66. n. 351.

ab Actore.

Loc. III.

- 1 **A**B ACTORE ad REVM bonum est argumentum etiam in materia correctoria, *glos. verbo soluerit, in Clem. sapè, de verb. significat. Petr. de Anchar. in repet. cap. 1. q. 14. de constitut. Franc. Viui. decis.* 255. n. 41. cum seqq. lib. 2. Ratio est, quia actor & reus non debent ad imparia iudicari, l. fin. C. de fructib. & lit. expens. Et actor, & reus sunt correlatiua, *Niconit. in repet. cap. quoniam contra, de probat. p. 2. num.* 587.

ab Adoptione.

Loc. IV.

- 1 **A**B ADOPTIONE ad LEGITIMATIONEM validum est argumentum, ut post Bart. in §. & quid si tantum circa fin. tangit Pute. *decis.* 110. num. 2. lib. 2. in correctis. Sicuti valere ab arrogatione ad legitimacionem tradunt *Ius. conf.* 40. col. 4. in princ. vol. 3. Roland. à Valle, *conf.* 88. num. 16. vol. 1. & *conf.* 96. num. 29. vol. 3.

ab Aduocato.

Loc. V.

- 1 **A**B ADVOCATO ad PROCURATOREM, largè sumpto vocabulo, valet argumentum, iuxta ea, quæ dixi *Appell.* 8. licet strictè loquendo non esse validum scribant *Narr. conf.* 376. num. 7. lib. 2. *Alex. conf.* 109. num. 2. in fine, lib. 6. Franc. Marc. *decis.* 314. p. 1. quos refert, & sequitur *Honded. conf.* 81. num. 49. tom. 1.
- 2 Vnde provenit, ut sicut aduocatus propter præsumptam affectionem testimonium ferre non potest, l. fin. ff. de testib. cap. si testes omnes, §. testes quos accusator 4. q. 3. *Nell. de testib. num.* 31. *Campeg. in simili tract. reg.* §. 8. à princip. *Soar. recept. sent. lit. A, num.* 96. & *lit. T, n.* 193. *Anton. Faber in suo Cod. sub tit. de testib. diffinit.* 19. *Vincent. de Franch. decis.* 222. *Rebuff. de reprob. testium, num.* 33. cum seqq. *Hecl. Emil. in tract. de testib. verbo Aduocatus, Perez l. 2. tit. 19. lib. 2. Ordinam. pag.* 403. *Miscard. de probat. concl.* 66. num. 1. & 2. & *concl.* 1359. num. 3. *Gutier. conf.* 24. n. 8. & 9. *Mench. quæst. frequent. cap.* 33. n. 4. *Bobadil. in sua politica, lib.* 5. cap. 2. n. 55. *Anna. Robert. rerum iudic. lib.* 2. cap. 19. p. 1. *Anton. Scapp. de iure non scripto, lib.* 5. cap. 112. num. 13. *Hieron. Freutler disp. select. p. 1. disp.* 8. thesi 2. *Garc. Masfril. Sicilia decis.* 151. n. 39. latè *Farin. in praxi crimin. p. 2. de testib. q.* 60. num. 155. cum multis seqq. & *Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit.* 65. de aduocatis, n. 74. cum seqq. ubi limitat.
- 3 Ita similiter & procurator in causa in qua est procurator testis esse non potest, *Grammat. decis.* 73. n. 16. *Hecl. Emil. de testib. p. 1. verbo Aduocatus, n.* 4. *Menoch. de arbitr. lib.* 1. q. 73. n. 5. *Mench. frequent. cap.* 33. num. 5. *Miscard. concl.* 1357. num. 35. & *concl.* 1232. a num. 1. *Farinac. d. q.* 60. n. 196. cum seqq.

S V M M A R I V M.

- 1 Ab Equiparatis valet argumentum.
2 Intellige quando adest similitudo in eo, in quo fit equiparatio.

I. V. D. Lusitani,

- 3 Ratio diuersitatis ubi limitat non valet argumentum ab Equiparatis.
4 Argumentum ab Equiparatis non procedit in correctoriis.

ab Equiparatis.

Loc. VI.

AB EQUIPARATIS valet argumentum, 1
l. Stichus, ff. de manum. testam. *Cephal. conf.* 210. n. 42. & *conf.* 337. n. 19. *Laurent. de Pinu. conf.* 66. n. 6. & *conf.* 136. n. 6. *Socin. lun. conf.* 71. num. 2. & *conf.* 122. n. 18. vol. 3. Franc. Becc. *conf.* 8. n. 9. vol. 1. Franc. Viui. *decis.* 255. n. 19. lib. 2. *Menoch. conf.* 32. n. 17. *Sbroz. de Vicario Episcopi, lib.* 2. q. 61. n. 11. & 12. & lib. 3. q. 6. n. 8. *Surd. de aliment. tit.* 9. q. 1. n. 9. & *conf.* 393. num. 36. Franc. Mohr. de ritu nupt. lib. 3. q. 46. n. 24. *Stephan. Gratian. discept. forens. cap.* 298. n. 70.

Intellige procedere quando adest similitudo in eo, in quo fit equiparatio, secundum *Pelaez de maioratu, p.* 1. q. 28. n. 22. *Surd. decis.* 119. n. 16. & 21. *Card. Seraphin. decis.* 288. n. 5. *Cephal. conf.* 337. *Diligenter n.* 19. vol. 4. Franc. Viui. *d. decis.* 255. n. 19. post princ. ubi num. 21. post *Hieron. Grat. conf.* 26. n. 64. vol. 1. subdit huiusmodi argumentum locum habere indistinctè vbiunque equiparatio foret facta per omnia, siue in omnibus, & per omnia. Vnde non habere locum huiusmodi argumentum quando casu aliquo equiparatio cessare potest, scribit *Rustic. ad l. cum annu, lib.* 2. cap. 13. n. 50. ff. de condit. & demonstr.

Limita igitur ut non habeat locum ubi militat 3 ratio diuersitatis, *Roman. conf.* 120. col. pen. vers. ultimo, & *conf.* 179. num. 12. *Card. Tusch. practice. conclus. tom.* 3. lit. E, *concl.* 308. n. 31. *Surd. conf.* 50. num. 25. Franc. Viui. *decis.* 255. sub num. 21. lib. 2.

Limita etiam in correctoriis, seu quando per illud corrigitur ius commune, *Anon. Monach. Lucen. decis.* 49. num. 13. *Cald. Pereira de potestate eligendi, cap.* 7. num. 5. *Honded. conf.* 81. n. 48. tom. 1. ubi n. 47. subdit hoc argumentum non procedere ubi per illud non reperitur facta equiparatio à lege.

S V M M A R I V M.

- 1 Ab Alimentis ad Dotem,
2 Ab Alimentis ad legitimam,
3 Ab Alimentis ad annum legatum,
4 Ab Alimentis ad piam causam,
5 Alimentorum causa dicitur causa pia.
- } Argumentū valet.

ab Alimentis.

Loc. VII.

AB ALIMENTIS ad DOTE M validum est 1 argumentum, ut latè probant *Euerard. in topicis legalib. loco* 29. *Cantimuc. in* 19. specie loci à simili, *Tiraq. de iure primog. q.* 62. n. 4. & n. 12. cum seq. *Lar. in l. si quis ex liberis, §. idem Iudex, num.* 24. cum seqq. ff. de liber. agnosc. *Vini. tom. 1. commun. opinion. lib.* 5. tit. 7. n. 120. pag. 729. *Menoch. de presumpt. lib.* 4. pres. 189. num. 29. *Sebast. Nani. ad l. ob es alienum* 12. num. 2. C. de prad. minor. Franc. Pegg. *conf.* 37. n. 7. *Cauagnol. decisionum consulti. tom.* 2. pag. 99. n. 11. *Cald. Pereira qu. forens. conf.* 1. num. 33. *Sanch. de Matrimon. lib.* 4. disp. 26. num. 1. *Rustic. ad l. cum annu, ff. de condit. & demonstrat. lib.* 2. cap. 2. n. 44. *Monter à Cuena Aragonia, decis.* 16. num. 8. *Ros. decis.* 526. n. 7. p. 1. diuers. & coram Cardin. *Seraphin. decis.* 447. n. 7. ubi intelligit si sit eadem ratio, ubi enim est diuersa non procedit argumentum de

de alimentis ad dotem, vt tradit *Surd. de aliment. tit. 2. quest. 1. num. 8.* vbi *num. 10.* subdit quod fumitur solum negatiue, sed pariter valere affirmatiue melius resoluit, *Cardinalis Mantic. de tacitis & ambig. conuent. lib. 12. titul. 16. numer. 17.* Sicut valet è contra à dote ad alimenta, vt dixi *loc. 39. num. 1.*

2 **AB ALIMENTIS** ad **LEGITIMAM**, & è contra valet argumentum, secundum *Cenall. commun. contra communem, questione 780. numero 243.* Sed hoc non esse perpetuo verum assertit *Valasius de partition. capitul. 12. numer. 39. cum sequenti.*

3 **AB ALIMENTIS** ad **ANNUVM LEGATVM**, siue vsumfructum valet argumentum, vt resoluunt *Peregrin. de fideicommiss. artic. 30. num. 8.* *Adrian. Negusane. in syna respons. questione 498. num. 22.*

4 **AB ALIMENTIS** ad **PIAM CAUSAM** valet argumentum, *Caminnul. in topicis legalibus in 4. specie loci à simili.* Causa enim alimentorum dicitur causa pia, secundum *Tiraquell. de privilegiis pia causa, fol. mibi 10. & sequenti Cardin. Mantic. de tacitis & ambiguis conuent. lib. 13. tit. 12. numero 1.*

ab Antecedenti.

Loc. VIII.

1 **AB ANTECEDENTI** necessariò validum est argumentum, vt per *Euerard. in topicis legalibus loco 94. & 96. Socin. lnn. consil. 110. num. 18. volum. 3. Sim. de Prestitis consil. 159. num. 14. lib. 1. Eugen. consil. 62. num. 53. volum. 1. Cardin. Seraphin. decis. 776. num. 1.* vbi ampliat in sententiis, & in omni materia quantumuis stricta. Vide quæ dixi *Axiom.*

ab Appellatione.

Loc. IX.

1 **AB APPELLATIONE** ad **EXCEPTIONEM** valet argumentum, quia omnis causa, quæ præbet iustam appellationem præbet etiam iustam & releuantem exceptionem, vt per *Oldrad. consil. 323. Circa primum, in princip. quem refert Cardin. Tusch. practic. conclus. lit. A, concl. 307. num. 19.*

2 **AB APPELLATIONE** ad **RECUSATIONEM** valet argumentum, sicuti tradunt *Boërius decis. 269. numero 3. Gutier. practic. lib. 1. questione 94. numero 4. Morl. in empirio Iuris Civilis, part. 1. tit. 2. questione 11. num. 4.* Appellatio enim & recusatio à pari procedunt, *l. aperissimi, vers. cum, post Cod. de indic. cap. super eo, il 2. de appellation. Brunor. à Sole in locis communib. verbo Appellatio 30.*

ab Arbitro.

Loc. X.

1 **AB ARBITRO** ad **DELEGATVM** valet argumentum, vt per *Fulgos. consil. 217. f. 1. o. exem-*

plo, Imbrian. ad resitut. pinguis probandum, consil. 2. num. 124.

ab Arrogatione.

Loc. XI.

AB ARROGATIONE ad **LEGITIMATIONEM** validum est argumentum, sicuti docent *glos. in lege 1. ad finem. ff. ad municip. Ruin. consil. 173. Proponitur, numer. 19. lib. 27. & consilio 71. Quamuis, numero 3. lib. 3. Roman. consilio 194. In proposita, in 4. dubio. Roland. à Valle consil. 88. In causa, numero 6. lib. 1. & consil. 96. Deceueram, numero 29. lib. 3. Rustic. in l. cum auis, lib. 2. cap. 13. numero 34. ff. de condit. & demonstr.*

ab Auctoritate.

Loc. XII.

AB AVCTORITATE Doctorum validum est argumentum, *l. antiqui, ff. si pars hered. cap. cum haberet, de eo qui duxit in Matrimon. cap. omnes Principes, de maioritat. & obedient. cap. si gmiscauisti, il 1. de homicid. Euerard. in topicis legal. loco 48. Petrus Andreas Gammar. in dialectica legali, lib. 2. loco ab auctoritate, Menochius consil. 9. numer. 8. & consil. 18. numero 7. & 13. & consil. 33. numero 27. Sim. de Prestitis consil. 113. numer. 17. lib. 1. Georgius Euerard. consil. 27. numero 13. volum. 2. Iacobus Valdes. de dignitate Regum, Regnorumque Hispania, capite 2. numero 1.*

Ab auctoritate Aristotelis, seu alterius magni viri valet argumentum, *l. si pater, ff. de solution. l. septimo mense, ff. de statu homin. Burr. in sua quest. 7. incip. Mulier habens, vers. contra quod Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A, conclusionem 390. num. 1. & 2. limitantes quando auctoritas magnorum virorum est contra legem, quia tunc non attenditur.*

à Bello.

Loc. XIII.

AB BELLO ad **PESTEM** valet argumentum, vt per *Rip. in tractat. de peste in princip. numer. 11. Hippolit. Rimin. consil. 282. numero 40. volum. 3. Pests enim dicitur bellum inter Deum & homines, Bartol. in legè naturaliter, numer. 23. ff. de vsucap. l. doc. in enchirid. parium, verbo pestis, Rip. dist. numer. 11. Et belli appellatione venit pestis, Thesaur. practic. question. lib. 1. quest. 13. num. 6.*

à Beneficiis.

Loc. XIV.

AB BENEFICIIS ad **OFFICIA** validum est argumentum, vt per *Mandos. ad reg. 32. Cancel. q. 2. n. 2. Cabed. Lusit. decis. 91. n. 4. p. 2. quicquid dicat*

dicat *Paul. Fusc. in ſingularib. lit. A, num. 84.* Beneficia enim dantur propter officia, vt dixi Axiom.... Sic etiam valet argumentum è contra ab officiis ad beneficia vt dixi loco 75. num. 1.

à Caſu.

Loc. XV.

- 1 **A** CASV VERO ad FICTVM in æquiparatis valet argumentum, vt per *Crauet. conf. 428. num. 10.* quem refert, *Cardin. Tusch. prælt. concluf. tom. 3. lit. F, concl. 221. n. 44.* Secus vero vbi non est facta totalis æquiparatio, maximè non concurrente identitate rationis, vt cenſuit *Roi. coram Card. Seraph. decif. 353. n. 3.*

à Cauſa.

Loc. XVI.

- 1 **A** CAUSA valet argumentum, vt per *Claud. Cantuunc. in topicis legalib. loco 10. Ioan. Apell. de ratione explicandi Dialecticam, cap. 3. de cauſa, latè Petr. Andr. Gammar. in dialect. leg. lib. 1. loco 11. vbi loco 12. agit de argumento à cauſa materiali, & loco 13. à cauſa formali, & loco 14. à Cauſa efficienſi, & loco 15. à Cauſa finali.*
- 2 **A** CAUSA CESSANTE valet argumentum, vt per *Laurent. de Pinu conf. 42. num. 5.* quia ceſſante cauſa ceſſat effectus, vt latè dixi Axiom.
- 3 **A** CAUSA TESTATI ad CAUSAM INTESTATI valet argumentum, *Decian. conf. 48. n. 14. vol. 4. Roi. decif. 295. n. 14. p. 1. diuerſ.*

à Charitatiuo ſubſidio.

Loc. XVII.

- 1 **A** CHARITATIVO SUBSIDIO ad DECIMAM PAPALIEM validum est argumentum, vt per *Bellencin. de charitatiuo ſubſidio, q. 37. num. 3. Remig. in ſimili tract. q. 37. num. 14. & 23. Ioan. Petr. Monet. in tract. de decimis cap. 9. queſt. 3. num. 125. & in tract. de diſtribut. quotid. part. 3. queſt. 9. num. 23.*

à Ciuilibus.

Loc. XVIII.

- 1 **A** CIVILIBVS ad CRIMINALIA validum est argumentum, ſicuti docent *Euerard. in topicis legalib. loco 77. Cantuunc. in 35. ſpecie loci à ſimili, Dec. in cap. at ſi clerici, num. 129. & ſeq. de iudic. Tindar. de teſtib. lib. 2. p. 1. cap. 6. num. 10. & ſeq. Folter. in prælt. crimin. in verbo, & ſi conſitebuntur, p. 2. n. 3. fol. 316. Angel. de maleſic. in verbo comparuerunt, & in termino deſenſionis produxerunt, num. 1. ad ſinem, Maſcard. de probation. concl. 332. n. 6. Eugen. conf. 76. n. 101. vol. 1. Hieron. Buccaron. de different. inter iudicia ciuilia & crimin. prælt. 2. à princip. & differ. 110. n. 2. 17. & 18. In criminalibus enim proceditur ad inſtar ciuiliū, l. abſentem, ff. de pænis, Angel. de maleſic. verſ. hæceſt quadam inquiſitio, verſ. quæro in delictis, Sigifm. Scato. in tract. de iudic. cauſ. ciuil. & crimin. lib. 1. cap. 9. in rub. de artic. & interrog. in cauſ. crimin. q. 11. n. 893. Et procedere vbi fuerit par ratio in vtroque voluit, *Salicet. in l. 1. C. vbi de poſſeſſ. agi oporteat, quem refert, Buccaron. d. differ. 110. n. 18.* quando enim militat di-*

uerſa ratio dici ſolet nihil commune habere iudicium ciuile cum criminali, ſicuti referunt *Bonifac. de Vitalinis tit. de homicidio, & eorum pænis, num. 12. Gand. in tit. de bann. pro maleſic. n. 10. in fine.*

Sed diſtinguere non diſplicet cum Doctõribus, quos refert, *Farnac. in præxi crimin. p. 3. q. 81. num. 64.* qui voluerunt argumentum de ciuilibus ad criminalia valere negatiuè, non autem affirmatiuè hoc modo videlicet, conſeſſio in ciuilibus non præiudicat conſententi, ergo nec in criminalibus, item teſtes infames infamia iuris non admittuntur in ciuilibus, ergo nec in criminalibus, quia in eis pleniores & concludentiores requiruntur probationes, quam in ciuilibus, l. fin. C. de probation. refert, & ſequitur *Buccaron. d. prælt. 2. n. 5.*

à Collatione.

Loc. XIX.

- 1 **A** COLLATIONE ad IMPUTATIONEM IN LEGITIMAM optimè procedit argumentum negatiuè, ſecus affirmatiuè, l. illud, & ibi, *Dec. n. 5. C. de collationib. Alex. conf. 24. num. 4. verſ. & non eſt verum lib. 1. Card. Seraph. decif. 568. n. 7. Henric. à Roſenthal. de feudis, cap. 7. concl. 13. num. 17.*

S V M M A R I V M.

- 1 *A Communiter contingentibus validum eſt argumentum.*
- 2 *Honeſtatis ad probationem multum valet argumentum à Communiter contingentibus.*
- 3 *Luxurioſa vita probatur per locum à Communiter contingentibus.*
- 4 *Probatoria in materia procedit argumentum à communiter Contingentibus.*
- 5 *In criminalibus quando agitur ciuilitè valet argumentum à Communiter contingentibus.*
- 6 *Argumentum à Communiter contingentibus valet etiam negatiuè.*
- 7 *Pro coniecturanda voluntate diſponentis valet hoc argumentum.*
- 8 *Argumentum à Communiter contingentibus non procedit ubicunq; contingens foret multum rarum.*

à Communiter contingentibus.

Loc. XX.

- 1 **A** COMMVNITER CONTINGENTIBVS, ſeu accidentibus validum est argumentum, l. certi condilio, §. ſi nummos, ibi, cum quotidie ff. ſi certum per. l. idèoque, vbi gloſ. ff. de legib. l. quadam, §. nummularios, ff. de edendo, gloſ. fin. in l. nequi natales, C. de probat. cap. 1. de cleric. non reſid. Bald. conf. 390. Tam profundè, n. 3. lib. 2. Maſſil. ſing. 1. Caſtren. conf. 466. n. 5. lib. 1. Socin. conf. 93. Circa princ. verſ. porro, lib. 1. Corn. conf. 21. Viſa dicta repudiatione col. pen. verſ. & argumentum à communiter contingentibus, lib. 2. & conf. 48. Videtur primo, n. 3. verſ. non obſtant contraria, lib. 2. Alex. conf. 80. Viſo proceſſu, n. 3. lib. 4. & conf. 190. Plura, n. 11. lib. 6. Euerard. in topicis legalib. loco 56. Perr. Andr. Gammar. in dialect. legal. lib. 1. loco 10. Pariſ. conf. 87. n. 24. vol. 3. Maſcard. de probat. concl. 144. n. 20. & concl. 445. n. 6. Hippel. Rimin. conf. 165. n. 42. & conf. 168. n. 23. & conf. 209. n. 36. & conf. 217. n. 23. vol. 2. & conf. 242. n. 147. & conf. 244. n.

232. & conf. 261. n. 40. & conf. 292. nu. 27. vol. 3. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praes. 19. num. 5. & conf. 5. num. 2. & conf. 10. num. 7. & conf. 670. num. 7. Cephal. conf. 278. nu. 92. tom. 2. & conf. 546. num. 12. tom. 4. Decian. conf. 1. nu. 182. vol. 2. & conf. 49. num. 24. eod. vol. 2. & conf. 41. nu. 5. & conf. 76. num. 26. vol. 3. & conf. 6. num. 21. vol. 4. & conf. 54. num. 7. vol. 5. Eugen. conf. 28. num. 78. vol. 1. Brunor. 2. Sole in locis communib. verbo argumentum 1. Surd. decis. 231. num. 18. & de aliment. tit. 7. quaest. 9. num. 15. & conf. 132. num. 22. & conf. 135. num. 30. & conf. 452. num. 46. & conf. 540. num. 26. Peir. Enriq. conf. 27. num. 27. num. 16. Honded. conf. 83. num. 32. tom. 1. Sim. de Pretis conf. 132. num. 57 & conf. 133. nu. 9. & conf. 137. num. 11. lib. 1. & conf. 153. num. 5. eod. lib. 1. Sfort. Odd. conf. 20. num. 6. lib. 1. Pacian. conf. 31. num. 25. Magon. Lucen. decis. 44. num. 11. ubi loquitur in materia probatoria. Cardin. Tusch. praet. concl. tom. 1. lit. A. concl. 493. Aldouin. conf. 44. num. 5. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 121. num. 23. Mari. Mura decis. 81. num. 36. Cas. Argel. de legitimo contradit. quaest. 16. num. 36. Garc. Mastrill. Sicilia decis. 245. num. 18. Marc. Anon. de Aina-iss Ferraria decis. 58. num. 21. Borgnin. Causalcan. Fini-2. 47a decis. 44. num. 116. p. 1. Monald. conf. 1. num. 64. & conf. 6. num. 35. & conf. 24. num. 5. & conf. 31. num. 11. & conf. 43. num. 8. & conf. 50. num. 11. & conf. 55. num. 36. & conf. 63. num. 26. tom. 1. & conf. 1. num. 52. tom. 2. & conf. 36. num. 44. eod. tom. 2. A Ponte conf. 118. num. 55. tom. 2. Valenz. conf. 77. num. 52. Ioan. de Monte Sper. conf. 1. num. 16. vol. 1. Laurent. de Pinu conf. 168. nu. 10. Hieron. Gabr. conf. 167. num. 34. vol. 1. plures, quos refert Franc. Viui. decis. 255. num. 15. lib. 2.

2. Primò amplia multum valere huiusmodi argumentum ad probationem honestatis ad excludendam copulam carnalem, ut resoluit Farin. in praxi crimin. p. 5. quaest. 136. num. 192.

3. Secundò amplia frequenter admitti ad probandam meretriciam, seu turpem vitam, quia luxuriosa vita probatur per locum à communiter contingentibus si scemina passim admittat iuvenes ad se ingredi. Bald. conf. 253. Filiafamil. in princip. lib. 2. Euerard. A Iaco 56. Mascard. de probat. concl. 103. num. 20. Cardin. Tusch. d. conclus. 493. num. 6. Viui. decis. 255. nu. 16. lib. 2.

4. Tertiò amplia in probationibus, & materia probatoria, ut per Corn. consil. 194. Circa praesentem, col. 3. vers. & argumentum à communiter accidentibus, lib. 2. Castren. conf. 282. col. 2. in princip. vers. item velenatur lib. 1. & conf. 283. Super isto negotio, num. 4. eod. lib. 1. Aym. conf. 151. & conf. 234. col. 3. vers. tertio valet argumentum, & in tract. de antiquis, temporum, p. 4. num. 229. Hippol. Riinin conf. 26. num. 43. lib. 1. & conf. 292. num. 27. vol. 3. Decian. conf. 49. num. 14. vol. 2. Franc. Viui. decis. 255. num. 16. post princip. lib. 2. Magon. Lucensi decis. 44. num. 11. Garc. Mastrill. Sicilia decis. 245. num. 18. Cardin. Tusch. d. concl. 493. num. 11. Rot. decis. 341. nu. 3. apud Farin. p. 2. recent.

5. Quattò amplia etiam in criminalibus quando agitur ciuilitè, Abb. conf. 113. col. 3. lib. 2. Aym. conf. 40. num. 3. Cardin. Tusch. d. conclus. 493. num. 16. Paseth. conf. 111. num. 29. cum seqq. Viui. d. decis. 255. num. 17.

6. Quintò amplia, quia valet argumentum hoc à communiter contingentibus negatiuè, hoc modo, videlicet, fieri non solet hoc, ergo non est verisimile quod sit factum, quia communiter contrarium contingit, ut per Alex. conf. 80. Visa processu, num. 2. & 3. vers. nec etiam est verisimile lib. 4. Aym. conf. 40. num. 3. vers. tertio, respondeo, Cardin. Tusch. d. concl. 493. num. 21.

7. Sextò amplia valere pro coniecturanda voluntate disponentis, ut censuit Rot. decis. 75. num. 2.

apud Farinac. par. 2. recent.

Limita vbicunque communiter contingens fore multum rarum, ut per Cagnol. in Lemnicipati, nu. 18. C. de collation. Prosp. Paseth. conf. 152. Pro resolutione, num. 2. quos refert Franc. Viui. decis. 255. num. 18. lib. 2.

à Connexis.

Loc. XXI.

ACONNEXIS valet argumentum, ut latè 1 probant Peir. Andr. Gammar. in Dialect. legalib. lib. 2. loco 2. Cantiunc. in topicis legalib. loco 15. ubi loco 14. argumentum desumit ab adiunctis. Connexorum enim idem est iudicium, ut dixi Axiom. 51. num. 1.

à Coniunctione.

Loc. XXII.

ACONIUNCTIONE plurium legum, seu 1 statutorum valet argumentum, ut per Angel. Aycin. conf. 76. In his dubitationibus, num. 15. vers. sed his non obstantibus, Euerard. in topicis legalib. loco 15. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. Sedium erect. cap. 20. num. 26. Oclau. Cacheran. conf. 41. num. 27. Cardin. Tusch. praet. concl. tom. 1. lit. A. conclus. 503. num. 1. & 2. Eugen. conf. 47. num. 65. vol. 1.

à Consequenti.

Loc. XXIII.

ACONSEQUENTIS concessione ad AN- 1 TECEDENS validum est argumentum, ut latè tradunt Euerard. in topicis legalib. loco 95. Coniunc. in simili tract. loco 17. Peir. Andr. Gammar. in dialectica legali lib. 2. loco 6. Ludou. de Casanate conf. 45. num. 178. Nam consequens qui vult, vult & antecedens, ut dixi Axiom.

Limita ubi consequens, & antecedens ad con- 2 trarios tendunt effectus, sicuti scribunt Ioseph. de Rusticis in tract. an & quando liberi in conditione positi, lib. 4. cap. 2. p. 1. num. 8. Ludou. de Casanate d. conf. 45. num. 179.

à Constitutione.

Loc. XXIV.

ACONSTITUTIONE municipali & sta- 1 tuto ad RESCRIPTA valet argumentum, quia pariter interpretantur, ut reducantur conformia Iuri communi, ita Roman. conf. 399. Vi praesens consultiatio in princip. vers. secundo probatur, quem refert Cardin. Tusch. praet. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 496. num. 1.

S V M M A R I V M.

1	A Consuetudine ad Pa-	} Argumentum
valet.
2	A Consuetudine ad Priui-	
3	A Consuetudine ad Sta-	
	rum,	
	legium,	
	ntium,	

Qq 3 à Con

Loc. XXV.

¹ **A** CONSVETVDINE ad FACTVM valet argumentum ſaltem negatiuè, ſecundùm *Decian. conf. 7. num. 73. vol. 3. & conf. 19. num. 42. eod. vol. 3. & conf. 21. num. 73. vol. 1. Franc. Vini. deciſ. 255. num. 7. lib. 2. & alios citatos infra loco.* Conſuetudo enim habet vim pacti, immò eſt fortior pacto, ſicuti tradunt *Farinac. in praxi. crimin. p. 6. quaſt. 175. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloſ. 33. num. 4. & facere poteſt quicquid poteſt pactum, Afflic. Neapol. deciſ. 91. num. 19. & deciſ. 258. num. 2. Cardin. Tuſch. practic. conſul. tom. 2. lit. C, conc. 807. ubi declarat.* ſic etiam valet argumentum è contrà à Pacto ad conſuetudinem, vt dixi loco 81. num. 3.

² **A** CONSVETVDINE ad PRIVILEGIUM valet argumentum, cap. cum contingat de foro compet. *Elmin. Pariſ. de confident. quaſt. 38. num. 17.* Conſuetudine enim introduci poteſt, quicquid per priuilegium concedi valet, *Cardin. Tuſch. d. tom. 2. lit. C, concl. 808.* Sic è contrà valet argumentum à priuilegio ad conſuetudinem, vt dixi loco 88. num. 1.

³ **A** CONSVETVDINE ad STATVTVM valet argumentum, quia quod non poteſt conſuetudo, neque poteſt ſtatutum, & è contrà, vt per *Lap. alleg. 43. in fine, Federic. de Senis conf. 17. num. 3. verſ. præterea conſuetudines, Surd. de aliment. tit. 8. priuileg. 56. num. 27. & conf. & conf. 1. num. 29. Mari. Antonin. vari. reſolut. lib. 1. reſol. 1. num. 3. Cardin. Tuſch. practic. conſul. tom. 1. lit. A, concl. 507. num. 20.* Sic è contrà valet argumentum à Statuto ad conſuetudinem, vt dixi loco 105. num. 3.

• S V M M A R I V M.

- 1 *A Contractibus ad Iudicia,*
- 2 *A Contractibus ad Sententiam,*
- 3 *A Contractibus ad ultimas voluntates,*
- 4 *Niſi diuerſa eſſet ratio,*
- 5 *Vel niſi loqueretur de ſolemnitatibus adhibendis in contractibus, vel quaſi,*
- 6 *A Contractibus ad legatum,*
- 7 *A Contractibus ad Fidei-commiſſa,*
- 8 *A Contractibus ad Delicta,*
- 9 *A Contractu mutui ad Contractum cenſus,*
- 10 *A Contractu ad quaſi contractum,*
- 11 *A Contractu ad diſtractum,*
- 12 *Contractus, & diſtractus à pari procedunt.*

Argumentum
valet.

à Contractibus.

Loc. XXVI.

¹ **A** CONTRACTIBVS ad IVDICIA valet argumentum, ſi quis ſeruum, & ſi quis cum filio, ff. de pecul. l. omnem, ff. de indic. gloſ. verbo contractus, in auth. Sacramenta puberum, C. ſi aduerſus

vendis, *Gutier. de iuram. confirmat. p. 1. cap. 1. num. 35. Melch. Phæbos Luſit. deciſ. 62. num. 5 tom. 1. Hen. iq. in traſt. de fideiuſſorib. cap. 7. num. 171.* Sic è contrà valet argumentum à iudiciis ad contractus, vt dixi loco 57. num. 1.

² **A** CONTRACTIBVS ad SENTENTIAM & è contrà valet argumentum, vt refert *decifum Mari. Muti deciſ. 70. num. 3.*

³ **A** CONTRACTIBVS ad VLTIMAS VOLUNTATES, & è contrà validum eſt argumentum, l. pactum inter heredem, ff. de pact. l. que de legatis, l. ſeruum filij 46. §. cum qui chirographum, ff. de legat. 1. l. cum qui ira, in princ. ff. de verb. obligat. l. fin. C. de legat. *Federic. de Senis conf. 3. num. 5. verſ. nam licet, Euerard. in topicis legalib. loco 17. Cantiunc. in ſimili traſt. in ſeptima ſpecie loci à ſimili, Dec. conf. 69. num. 8. laſ. in l. que de legato, ff. de legat. 1. Paul. Fuſc. lit. A, ſing. 85. Socin. Iun. conf. 126. num. 28. vol. 1. & conf. 99. num. 7. vol. 3. Curt. Iun. conf. 171. num. 3. lib. 2. & conf. 342. num. 8. lib. 3. Hippol. Riminald. conf. 112. num. 18. vol. 2. & conf. 269. num. 18. vol. 3. ubi intelligit quando militat eadem ratio, & conf. 509. num. 88. vol. 5. Menoch. conf. 58. num. 23. & conf. 89. num. 36. & conf. 97. num. 27. & conf. 162. num. 8. & conf. 174. nu. 7. & de præſumpt. lib. 4. præſ. 127. num. 9. Fulv. Pacian. conf. 134. num. 80 Cephal. conf. 156. num. 19. tom. 2. Nouizan. conf. 2. num. 34. ubi limitat quando diuerſa reperiretur ratio, *Laurent. de Pina conf. 76. num. 21. Hieron. Gabr. conf. 85. num. 9. vol. 2. Franc. Vini. deciſ. 255. num. 9. & 10. lib. 2. Card. Mantie. de conſuet. ultim. volunt. lib. 3. tit. 18. num. 1. Sim. de Pretiſ conf. 112. num. 4. & conf. 142. num. 31. lib. 1. Maſcard. de general. ſtat. interp. concl. 7. num. 28. Joſeph. Ludou. Luccenſi deciſ. 29. num. 3. Surd. de alimentis tit. 2. quaſt. 105. num. 7. & tit. 5. quaſt. 1. num. 15. & tit. 9. quaſt. 18. num. 8. & 9. & conf. 235. num. 2. & conf. 470. num. 14. Honded. conf. 29. num. 86. tom. 1. Brunor. à Sole in locis communib. verbo argumentum 2. Camill. Gallin in commentar. ad tit. verb. ſignificat. lib. 5. cap. 16. num. 74. Pichard. ad §. ex conditionalib. num. 2. Inſtit. de verb. obligat. & in traſt. de mora, num. 203. Adrian. Neguzant. in ſylua reſponſor. quaſt. 92. num. 3. & quaſt. 503. num. 5. Murra voto 77. num. 34. Camill. de Laratha conf. 7. num. 52. & conf. 14. num. 7. A Ponte conf. 46. num. 96. tom. 2. Enſar. de ſubſtitut. quaſt. 179. num. 14. Franc. Molin. de ritu nupr. lib. 3. quaſt. 18. num. 14. Cardin. Mantie. de tacitu, & ambig. conuent. tom. 1. lib. 2. tit. 15. num. 1. ubi num. 16. intelligit ſubſiſtente eadem ratione, *Cardin. Tuſch. practic. conſul. tom. 1. lit. A, concl. 945. num. 1. & 2. ubi poſt Dyn. conf. 7. Quaſtio ſalis eſt num. 4. verſ. præterea, & Alex. conf. 61. Super eo, n. 2. lib. 1. aſſerit valere argumentum de cōtractibus ad ultimas voluntates affirmatiuè, tanquam de minori ad maius, non verò negatiuè, quia in contractibus fit ſtricta interpretatio, in ultimis verò voluntatibus fit lata. Sic è contrà valet argumentum ab ultimis voluntatibus ad contractus, vt dixi loco 123. num. 1.***

⁴ Limita ubi eſt diuerſa ratio, quia tunc non valet argumentum de contractibus ad ultimas voluntates, nec è contrà, *Alex. d. conf. 61. num. 2. verſ. non obſtat quod in ultimis lib. 1. Caſtren. conf. 101. col. 2. verſ. quantum verò, lib. 1. Card. Tuſch. d. concl. 495. num. 12. Cardin. Mantie. d. tom. 1. lib. 2. tit. 15. num. 17. Monet. de diſtribut. quotid. p. 3. quaſt. 4. num. 14.*

⁵ Limita etiam in legibus loquentibus de ſolemnitatibus adhibendis in contractibus, vel quaſi, quia non extenduntur ad ultimas voluntates, nec è contrà, *Peralta in l. cum pater, §. à filia, num. 58. ff. de legat. 2. quem refert Armendar. in præmio addit. ad recopil. legum Nouarra num. 175.*

A CONTRACTIBVS ad LEGATA validum

dum est argumentum, l. que de legato, vbi Doct. ff. de legat. 1. Menoch. de presumpt. lib. 4. pres. 144. num. 10. & pres. 199. num. 5.

7 A CONTRACTIBVS ad FIDEI COMMISSA valet argumentum, ex Menoch. conf. 97. num. 71. vbi citat Socin. lun. conf. 99. num. 7. lib. 3.

8 A CONTRACTIBVS ad DELICTA, validum est argumentum, l. omnem, ff. de iudic. l. absentem, ff. de penis, l. 2. §. fin. ff. de custod. reorum, auth. qua in provincia, C. vbi de crimine agi oportet, cap. fin. de foro compet. Florian. conf. 11. in fine, num. 9. & 10. Pet. de Anchar. conf. 28. num. 3. vers. de delictis, Euerard. in locis legalibus loco 20. Cautiunc. in simili tract. in decima specie loci à simili, Hippol. Riminald. conf. 196. num. 34. vol. 2. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. A, concl. 495. num. 8. & concl. 507. num. 26. Buccaron. de different. inter iudicia civilia & crimin. differ. 80. num. 7. Sic è contrà valet argumentum à delictis ad contractus, vt dixi loco 35.

9 A CONTRACTV MUTVI ad contractum CENSUS valet argumentum, Menoch. conf. 49. num. 16.

10 A CONTRACTV ad QVASI CONTRACTVM validum est argumentum, l. si pupilli, §. si quis ita, ff. de negot. gestis, l. apud Iulianum, §. fin. cum l. seq. ff. ex quibus causis in possess. eatur, l. ait prator in princip. iuncto, §. non solum, & seq. ff. de minorib. Euerard. in topicis legalib. loco 18. Cautiuncul. in simili tract. in octaua specie loci à simili Socin. lun. conf. 147. num. 7. vol. 2. Cas. Argel. de contradic. legis. quast. 3. num. 30. Ioseph. Sessa de inhibitionib. cap. 9. §. 3. num. 13. vbi subdit non valere in præiudicium tertij, Ioan. Grinel. Dolana decif. 14. num. 14.

11 A CONTRACTV ad DISTRACTVM valet argumentum, l. Pomponius, §. praterea, ff. de acquir. possess. l. item veniunt, in princip. iuncto §. 1. ff. de petu. hered. cap. de illis 1. in princip. ff. de despons. impub. cap. vnic. §. idem quoque cod. tit. lib. 6. Euerard. in topicis legalib. loco 19. Cautiunc. in simili tract. in nona specie loci à simili, Sebast. Naui. ad l. nihil tam naturale 36. num. 3. cum seqq. & ad l. fere 195. ff. de regul. Iuris, D. Barbosa in l. hares absens, §. proinde, num. 13. ff. de iudic.

12 Contractus enim, & distractus à pari procedunt, & sunt eiusdem naturæ, d. §. praterea, l. ab emptione 59. ff. de pactis, l. de tucla, C. de in integ. restit. minor. Sord. de aliment. tit. 8. priuil. 22. num. 6. Pichard. in disput. de mora, num. 141. Cald. Pereira de potestate eligendi cap. 7. num. 15. Escob. de ratiocin. cap. 14. num. 42. Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. conuent. lib. 1. tit. 2. à num. 15. Ceual. commun. contra commun. tom. 4. quast. 897. num. 886. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 168. num. 7. & num. 10. cum seqq.

7	In contractibus,	} Amplia.
8	In contractibus condicionalibus,	
9	In conuentionibus,	
10	In statutis,	
11	Intellige quando in statutis contrarius sensus non est repugnans iuri communi.	} Amplia.
12	Restringe in casu à Iure communi promisso.	
13	In arbitramentis,	
14	In pactis,	
15	In pactis conuentionalibus,	} Amplia.
16	In Rescriptis,	
17	In feudo,	
18	In Sententia,	
19	In ultimis voluntatibus,	} Amplia.
20	Ex glossis,	
21	Ex decisionibus,	
22	Ex dictis Doctorum,	
23	In priuilegiis,	} Limita.
25	In dispositione concepta negatiue,	
26	Vbi esset inducenda Trebelianica detractio.	
27	Quando in casu contrario militat eadem, vel diuersa ratio,	
28	In irregularitate,	} Limita.
29	Vbi fieret correctio Iuris,	
30	Etiā in statutis,	
31	Et testamentis,	
32	Ac legibus feudalibus,	} Limita.
33	Nisi dispositio redderetur inutilis,	
34	Quando sequeretur absurdum,	
35	Quando resultaret absonus intellectus,	
36	Quando sumeretur ex verbis narratiuis legis,	} Limita.
37	Quando sumeretur contramentem contrahentium,	
38	In iis quæ sunt posita ad cautelam,	
39	In pœnalibus,	
40	Quando induceretur contrarietas,	

SVMMARIVM.

- 1 A Contrario sensu validum est argumentum.
- 2 Argumentum à Contrario sensu ut procedat debet sumi à contrarietate causa finalis.
- 3 Accipitur strictè, & ad limites verborum.
- 4 Sumitur à tota oratione cum suis qualitatibus.
- 5 Procedit quando contrarium non est in Iure expressum.
- 6 Et habet locum de Iure Canonico fauore piæ causæ, licet casus sit prohibitus de Iure Civilis.

à Contrario sensu.

Loc. XXVII.

A CONTRARIO SENSU validum est argumentum, l. 1. §. huius rei, ff. de officio eius, cui mandata est iurisdictio, l. qui testamento, §. mulier, vbi gloss. ff. de testam. l. si procuratorem, §. si ignorantes, ff. mandati, l. si quis locuples 57. ff. de manumiss. testam. l. conuenticula, & ibi Cyn. à princip. C. de Episcop. & clericis, l. apud antiquos 21. C. de furtis, cap. qualis 25. dist. cap. cum Apostolica, de iis quæ fiunt à Prel. cap. quamquam, vbi Doct. de censib. lib. 6. Roman. conf. 399. in princip. Dec. conf. 183. num. 1. & 2. Castren. conf. 175. num. 3. lib. 1. Iaf. in l. 1. num. 36. & seq. ff. de officio eius, vbi ponit ampliationes, & limitationes, Socin. reg. 28. Euerard. in topicis

- topici leg. d. loco 4. Petr. Andr. Gammar. in dialect. legali lib. 1. in loco à contrario sensu, Pichard. in disput. de mora, num. 132. Mascard. de prob. ii. concl. 1146. num. 3. Puit. decis. 189. num. 8. lib. 1. in correctis, Cephal. conf. 51. num. 14. & conf. 136. num. 10. lib. 1. & conf. 308. num. 55. & conf. 545. num. 3. vol. 4. Castilion. conf. 19. In facto num. 2. vbi ait quod est casus legis argumentum à contrario sensu, Hippol. Riminald. conf. 110. num. 49. & seq. lib. 1. vbi quod dicitur textus expressus, mens legis, & statuti, & conf. 485. num. 25. vol. 5. vbi quod est fortissimum, & conf. 487. num. 58. vbi quod renuntiari non potest, sicut nec legi, & conf. 538. num. 13. vol. 5. Paul. Fusc. lit. A. sing. 86. Brunor. à Sole in locis communib. verbo argumentum 3. Vini. opin. 71. Surd. de aliment. ii. 1. quæst. 42. num. 40. & tit. 6. quæst. 11. num. 2. & 3. Honded. conf. 48. num. 35. tom. 1. Hieron. Gabr. conf. 55. num. 21. cum seqq. tom. 1. Cald. Pereira de nominat. emphyr. quæst. 12. num. 26. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 30. num. 119. vbi quod est fortissimum, Joseph. Sesse Aragonia decis. 10. num. 15. Garc. Mastrill. Sicilia decis. 207. num. 19. & decis. 254. num. 28. & 29. Monier à Cuenca Aragonia decis. 39. num. 51. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 498. per totum. Cast. Argel. de contradict. legu. quæst. 7. num. 3. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resolut. lib. 1. resolut. 1. num. 4. Monald. conf. 148. num. 7. & conf. 168. num. 9. vol. 2. Valenzuela conf. 11. num. 68 & conf. 36. num. 29. & conf. 44. num. 18. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 995. num. 1. Anton. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesia existant. lib. 1. cap. 23. num. 5.
- 2 Argumentum hoc à contrario sensu, vt procedat debet sumi à contrarietate causæ finalis, l. tale patulum, §. fin. ff. de pactis. Bald. conf. 477. in fine vers. ego dixi lib. 4. Card. Tusch. d. concl. 498. num. 33. Et in sensu directo, Dec. conf. 386. licet in controuersis, num. 4. vbi si prohibetur alienatio vsque ad certum tempus, non prohibetur post illud tempus; sed non sequitur, ergo post tempus permilla est alienatio, quia non esset argumentum à sensu directo, Cast. conf. 106. Incipiendo secundo, in princip. lib. 2. vbi quod solemnitas seruanda à statuto in minore 18. annis non debet seruari in maiori 18. annis, sed non sequitur ergo maior 18. annis efficitur maior 25. quia non est arguere à sensu directo, refert Cardin Tusch. d. conclus. 498. num. 34. & 36. Item accipitur strictè, & ad limites verborum, Surd. conf. 224. num. 2. Gregor. decis. 297. num. 8. Rot. decis. 709. num. 6. apud Farin. p. 2. recent. vbi fuit dictum argumentum à contrario sensu strictè accipi respectu eius quod dicitur in sensu directo. Denique sumi debet à rota oratione cum suis qualitatibus, Seraphin. de priuileg. iuram. priuileg. 1. num. 10. Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. conuent. tom. 1. lib. 2. tit. 14. num. 2.
- 3 Primò amplia & intellige validum esse hoc argumentum quando contrarium non est in iure expressum, l. 2. C. de condit. infertis, cap. cum virum de Regularib. cap. à nobis 2. de sent. excom. Euerard. d. loco 4. Garc. Falcon. reg. 45. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 93. num. 5. & lib. 4. præf. 83. num. 55. Fachin. controuers. iur. lib. 13. cap. 3. cum seqq. Gam. Lusit. decis. 167. num. 8. Palasc. conf. 136. num. 7. Cardin. Mantie. de coniectur. volunt. lib. 3. tit. 15. num. 13. & tit. 17. num. 1. & 7. & de tacitis, & ambig. conuent. tom. 1. lib. 2. tit. 14. Brunor. à Sole in locis communib. verbo Argumentum 3. Guier. prætic. lib. 3. quæst. 44. num. 4. Surd. decis. 75. num. 7. & conf. 25. num. 37. Joseph. Aldrete de relig. discipl. iuenda lib. 2. cap. 28. num. 32. Morle in emporio iuris p. 1. tit. 1. quæst. 3. in fine, & tit. 5. quæst. 1. num. 41. Sanch. de Matrim. lib. 6. disp. 21. num. 9. Seraphin. d. priuileg. 1. num. 6. Ignat. del Villar. in sylua responsor. resp. 16. cap. 3. num. 10.

Joseph. Sesse Aragonia decis. 146. num. 13. Ferrer. in consuet. Cathalonie glos. 4. num. 304. Anton. Monach. Bononien. decis. 67. num. 38. Sayr. de censur. lib. 5. cap. 18. num. 18. Hieron. Fernandez. de Ottero in interp. cap. fin. de pactis num. 62.

Secundò amplia vt procedat etiam de iure Canonico fauore piæ causæ, licet casus sit prohibitus de iure Ciuili, cap. licet, de sepulch. lib. 6. Feder. de Senis conf. 294. Cardin. Tusch. d. concl. 498. n. 7.

Tertiò amplia in contractibus, secundum Alex. 7 conf. 129. in princip. lib. 1. & conf. 46. num. 5. & conf. 119. num. 8. lib. 2. Surd. decis. 302. num. 11. Roland. à Valle in tract. de lucro dotis, quæst. 43. num. 1. Vini. opin. 1. num. 8. Joseph. de Rusticiis in tract. an & quando filij possint in conditione, lib. 1. cap. 4. num. 8. D. Barbosa in l. si cum dotem, num. 28. cum seqq. folio Matrini. Franc. Veg. conf. 11. num. 4. Sim. de Preteris conf. 77. num. 13. & conf. 192. num. 12. lib. 1. Anton. Monach. Lucen. decis. 55. num. 22. & 23. Franc. Molan. de ritu nupt. lib. 3. quæst. 51. num. 9. vbi num. 10. resoluit. procedere in contractibus tam bonæ fidei, quàm stricti iuris, & à num. 17. totus est in respondendo fundamentis, Hieron. Gabr. conf. 58. n. 22. & 23. tom. 1. exultimantis in contractibus argumentum à contrario sensu desumi non posse.

Quartò amplia etiam in contractibus conditionibus, Bald. conf. 273. Factum dicitur esse tale, num. 2. vers. aliquando lib. 1. & conf. 122. Quidam lib. 5.

Quintò amplia in conuentionibus, Romm. conf. 399. vers. tertio, Dec. conf. 316. num. 8. Alexand. conf. 46. Ponderatis verbis num. 5. vers. tertio in conuentionibus.

Sextò amplia in statutis, sicuti docent Bald. conf. 201. In provincia, num. 2. vers. in contrarium lib. 1. Castren. conf. 98. In causa appellationis lib. 2. vbi ait quod statutum in quo disponitur quod filiusfamil. non possit obligari, nisi gerat publicè negotia domus, intelligitur à contrario quod si gerat negotia domus potest obligari, idem Castren. 106. in princip. lib. 2. vbi dicit statutum quod minor viginti annis adhibeat certam solemnitatem statuti, Angel. conf. 210. Statutum supradictum, num. 4. vers. contrarium, vbi quod statutum vocans ad successionem defuncti, certas personas certo casu censetur disponere contrarium à contrario sensu, Alex. conf. 142. Viso processu, num. 2. vers. nam statutum, num. 6. vbi ait statutum quod Archidiaconus possit absente Presbytero installare includere argumentum à contrario quod installatio spectet ad Archipresbyterum præsentem, Corn. conf. 146. In hac consultatione, in princip. lib. 2. vbi quod si statutum excludat fœminas filias stantibus masculis à contrario sensu non stantibus vocat fœminas, prout ius commune disponit, Ruin. conf. 37. Pro decisione lib. 3. Socin. conf. 207. n. 11. lib. 2. vbi dicunt statutum quod non stantibus certis masculis succedunt fœminæ, operari vt à contrario sensu si extant tales masculi, fœminæ excludantur etiam ad correctionem iuris communis, quando aliàs statutum nihil operaretur, Paris. conf. 47. col. 2. lib. 3. Riminal. lun. conf. 249. num. 34. & seq. lib. 3. vbi resolunt quod stante statuto quod donec extabunt masculi fœminæ non succedant, illæ succedunt à contrario sensu quodcumque masculi desinunt. Dec. conf. 183. num. 1. & 2. vbi ait hoc argumentum in statutis procedere vt tutorum verba aliquid operentur, Portol. de consortib. cap. 36. num. 17. Decian. conf. 17. num. 6. vol. 1. vbi intelligit quando per illud reducitur ad ius commune, & conf. 46. num. 8. vol. 2. & conf. 27. num. 13. vol. 5. vbi declarat si sumatur ad limites verborum, quæ habentur in directo sensu, Hippol. Riminald. conf. 320. num. 25. lib. 3. & conf. 369. num. 6. & conf. 391. num. 17. & conf. 446. num. 19. & conf. 452. num. 11.

- num. 12. & conf. 473. num. 9. & conf. 476. num. 41. lib. 4. & conf. 551. num. 18. vol. 5. Borgn. Canalcan. decis. 24. num. 20. 21. & 29. p. 3. Vini. opin. 71. num. 5. vbi num. 6. intelligit, nisi sint correctorij, Honded. conf. 16. num. 60. tom. 1. & conf. 16. n. 12. tom. 2. Hieron. Gabri. conf. 16. n. 3. tom. 1. Iacob. Gall. conf. 34. n. 13. Pereg. conf. 144. n. 5. vol. 5. Ceuall. commun. contra commun. g. 336. n. 2. cum seqq. Cardin. Tusch. d. concl. 498. num. 19. cum seqq. Rot. decis. 185. nu. 7. apud Farin. p. 1. recent. vbi fuit dictum argumentum à contrario sensu validissimum esse in statutis, præsertim quando statutum disponit in casu à Iure non prouiso, & decis. 709. num. 4. p. 2. recent. & coram R^{mo} D. meo Coccino Rotæ Decano, decis. 111. num. 11. & 12. vbi quod hoc argumentum à contrario sensu valet in statutis quando non plus prouenit ex interpretatione quam verbis.
- 11 Intellige ampliacionem quando in statutis contrarius sensus non est repugnans Iuri communi, secundum Roman. conf. 399. num. 5. & 6. l. fin. l. 1. num. 4. ff. de officio eim, Bald. conf. 443. Statuimus, lib. 2. Cardin. Tusch. d. conclus. 498. num. 39. & 123. Decian. conf. 31. num. 11. vol. 2.
- 12 Declara eandem quartam ampliati. vt non procedat in statutis, argumentum à contrario sensu in casu à Iure communi prouiso, sicuti docent Roman. conf. 11. in princip. Apostil. ad eundem conf. 399. num. 6. in verbo veriorum, nisi quando statutum nihil operaretur, Ruin. conf. 37. in princip. lib. 1. Alex. conf. 95. Et si ut puto, num. 4. & seq. vers. nec obstat lib. 4. & conf. 142. num. 2. & 3. lib. 6. Anchar. conf. 213. num. 4. Crauer. conf. 92. num. 5. & conf. 201. num. 13.
- 13 Septimò amplia in arbitramentis, quia in eis sumitur argumentum à contrario sensu, veluti si laudum faciat exemptum aliquem, donec duret descriptio facta, quia post descriptionem censetur denegata exemptio, ita Bald. conf. 142. Quidam dominus, num. 2. vers. subsequenter premittendum, lib. 2. Cardin. Tusch. d. conclus. 498. num. 40. vbi num. 47. cum Fulgos. conf. 144. Syndici, num. 2. extendit in correctione laudi, seu arbitramenti facta in vna parte, quia aliam partem non tangit, tunc enim valet argumentum circa hoc.
- 14 Octauò amplia in pactis, quia argumentum à contrario sensu habet vim pacti expressi, ita Angel. conf. 210. num. 4. vers. contrarium. Bald. conf. 390. Factum tale est, in fine lib. 4. Anchar. conf. 213. num. 5. Borgn. Canalcan. decis. 37. num. 11. & 12. p. 2. Cardin. Tusch. d. concl. 498. num. 49.
- 15 Vnde in pactis conditionalibus sub conditione datum contraria conditione ademptum censetur, quia & in iis validum est argumentum à contrario sensu, l. pecuni. un. ff. de rebus credit. Riminald. in l. 1. ff. de officio eim, num. 473. Surd. decis. 202. num. 11. ad finem. hinc vulgaris regula descendit datum sub conditione affirmatiua contraria existente relictum non videri, l. si legatum pure, ff. de adimend. leg. l. aliquando, ff. de condit. & demonstr. l. quod pure, ff. quando dies leg. cedat, Surd. d. decis. 202. num. 7.
- 16 Nondò amplia in rescriptis Hippol. Riminald. conf. 474. num. 16. vol. 4. Pel. de de in iuratu, p. 1. quest. 4. num. 14. Decian. conf. 96. num. 7. vol. 3. idè si ex rescripto mandantur taxari expensæ de Iure debitæ, à contrario sensu mandatur non taxari expensas de Iure non debitas, Sigmorol. de Homod. conf. 36. In questione vertente, num. 7. vers. decimo pramitto. Rom. in conf. 399. in princip. vers. secundo, Cardin. Tusch. d. concl. 498. num. 51.
- 17 Decimò amplia in feudo, quia inuestitura vocans certas personas si talis decesserit sine filiis operatur exclusionem à contrario sensu si cum filiis decesserit, sicuti docet Fulgos. conf. 4. Ad id de quo quaritur, Argum. Iur. Aug. Barbof.

in princip. quem refert Card. Tusch. d. concl. 498. n. 55.

Vndecimò amplia in sententia, vt resoluunt Fulgos. conf. 144. num. 2. Hippol. Riminald. conf. 304. num. 27. & 28. Alexand. Raudens. decis. 3. num. 1. p. 1. Card. Tusch. d. concl. 498. num. 61. vbi nu. 62. post Roman. conf. 399. & Anchar. conf. 372. num. 6. extendit etiam si sententia habeat dictionem taxatiuam, puta si dicat malè iudicatum quoad certum caput, quia censetur confirmare in aliis. Secus est autem in absolutione sententiæ, puta in qua dicitur, condemno te ad sortem principalem, quia non sequitur, ergo absoluo te ab vsuris, secundum Bari. & glos. in l. 4. C. de depositi, & Card. Tusch. d. concl. 498. n. 110.

Duodecimò amplia in vltimis voluntatibus, vt per Alex. conf. 130. Attentis verbis, num. 6. vers. nam in vltimis voluntatibus, lib. 2. Hippol. Riminald. conf. 110. num. 47. vol. 1. & conf. 381. num. 1. vol. 4. Vini. opin. 71. num. 9. Decian. conf. 57. num. 50. vol. 1. & conf. 27. num. 20. vol. 3. vbi ampliati etiam in modalibus, & conditionalibus, & conf. 34. num. 34. eod. vol. 3. vbi quod in interpretatio testamentorum & substitutionum valet, & conf. 77. num. 20. & conf. 316. num. 22. vol. 4. Pereg. de fideicom. art. 28. num. 18. Canalcan. decis. 1. num. 30. p. 3. Card. Tusch. d. concl. 498. num. 58. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 954. num. 35. Nisi verisimilis mens testatoris repugnet, secundum Alex. conf. 93. Alias consultus, num. 11. vers. & pro hoc lib. 3. quem refert Card. Tusch. d. concl. 498. num. 83.

Limita primò vt non valeat argumentum à contrario sensu glossæ, quamuis admittatur à contrario sensu textus, ita Calderin. conf. 89. quod est 9. circa fin. de officio legat. & duplicatur conf. 424. alius 3. de prebend. quem refert Card. Tusch. d. concl. 498. n. 66.

Limita secundò, vt nec etiam admittatur ex decisionibus Rotæ ex Card. Seraphin. decis. 1342. n. 1.

Limita tertio, vt multo minus admittatur ex dictis Doctorum, secundum Alex. conf. 25. Viso testamento num. 6. in fine vers. nec debet lib. 3. Card. Seraphin. decis. 822. num. 6. Garc. Mastril. Sicilia decis. 293. n. 63. Molfes. conf. 27. num. 36. tom. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 689. num. 42. quicquid dicant Hippol. Riminald. conf. 71. num. 27. & 28. & conf. 86. nu. 13. vol. 1. & conf. 389. num. 46. & conf. 415. num. 48. & conf. 450. num. 61. & conf. 466. num. 20. vol. 4. Card. Tusch. d. concl. 498. nu. 68. & 69. Ludou. Rodolphin. post tract. de suprema seu absoluta Principis potest. concl. 5. n. 7. Vini. opin. 71. n. 10.

Limita quarto in priuilegiis, glos. in cap. licet, de priuileg. in 6. Euerard. d. loco 4. Socin. conf. 246. num. 11. lib. 2. Cardin. Tusch. d. conclus. 498. num. 80. vbi num. 50. post Angel. Aretin. conf. 72. In casu supradicto, num. 14. vers. & possimè, ait in priuilegiis admitti hoc argumentum, maximè vt reducantur ad Ius commune.

Limita quinto, quando inducta ad vnum finem contrarium operarentur effectum, Crauer. conf. 39. n. 8. Puzpurat. in l. 1. n. 682. ff. de officio eim, Cacheran. Pedemont. decis. 178. n. 7. & conf. 40. num. 24. Cardin. Tusch. d. concl. 498. num. 118. Franc. Molin. d. q. 51. n. 7.

Limita sexto, in dispositione concepta negatiuè, ex qua non deducitur argumentum affirmatiuè, quia verba negatiua semper negant, & nunquam affirmant, Bald. in l. 2. C. de condit. insert. Euerard. in topicis legalib. loco 4. vers. secundo istud limitatur, Garc. Falcon. reg. 45. num. 1. Fachin. controuer. lib. 13. cap. 8. Alex. conf. 150. In causa & lre, n. 20. vers. verba negatiua lib. 5. Cacheran. Pedemont. decis. 69. n. 28. Fului. Pacian. de probationib. lib. 1. cap. 35. nu. 53. Hippol. Riminald. conf. 413. n. 15. vol. 4. Surd. de aliment. lit. 6. q. 15. n. 7. & decis. 185. n. 24. Card. Tusch. d. concl. 498. n. 121. Franc. Molin. d. q. 51. n. 5. Rustic. in l. cum auno lib. 4. c. 7. n. 16. ff. de cond. & demonstr.

R

Limita

- Limita ſeptimò quando per illud eſſet inducenda trebellianicæ, vel falcidiz detractio, vt per *Ferrer. in conſtit. Cathalonie gloſ. 4. num. 303.*
- 17 Limita octauò quando in caſu contrario militat eadem, vel diuerſa ratio, gloſ. verbo *Videtur*, in l. cum prator, ff. de iudic. *Narr. conſil. 126. num. 14. Surd. deciſ. 18. num. 24. Cardin. Tuſch. d. concl. 498. num. 108. Sanch. de Matrimon. lib. 9. diſput. 32. num. 11. Franch. Molin. d. quaſt. 51. num. 8.*
- 18 Limita nonò in materia irregularitatis, cum hæc non incurrat, niſi in caſibus à lure expreſſis, vt per *Sayr. de cenſuris lib. 7. cap. 5. num. 16.*
- 19 Limita decimò quando fieret ex tali argumento correctio iuris communis, cap. ſignificatiſ, de ſoro compet. gloſ. verbo *obſervare* in *Clem. 1. de ſent. excom. Ioan. de Imola conſ. 57. in fine, & conſ. 100. in fine, Abb. conſ. 75. num. 2. verſ. nec obſt. lib. 1. Caſtren. conſ. 175. Caſui præſens, num. 3. verſ. reſponderi poterit, lib. 1. & conſ. 184. Videtur col. 2. verſ. nam contrarium eod. lib. 1. Euerard. d. loco 4. *Roman. conſ. 392. Circa primum, num. 25. Hippol. Riminald. conſ. 419. num. 8. vol. 4. & conſ. 581. num. 8. vol. 5. Cephal. conſ. 199. num. 28. tom. 1. & conſ. 421. num. 4. tom. 3. vbi ait quod ſumitur vbi limitatum eſt tempus, Decian. conſ. 1. num. 126. vol. 2. & conſ. 32. num. 14. vol. 4. Sim. de Pretiis conſ. 138. num. 53. lib. 1. Borgnin. Causalean. deciſ. 5. num. 21. & deciſ. 45. num. 64. p. 1. Cardin. Tuſch. d. concl. 498. num. 86. & 87. Pereg. conſ. 144. num. 4. vol. 5. Fachin. conſ. 32. num. 19. lib. 3. Joſeph. de Ruſtic. in l. cum aum, ff. de condit. & demonſt. lib. 2. cap. 18. num. 5. & lib. 5. cap. 8. num. 6. Maſtrill. Sicilia deciſ. 261. num. 101. Gregor. deciſ. 297. num. 5. Hieron. Fernandez de Ottero in interp. cap. vlt. de paſſio, nu. 61. Rot. deciſ. 491. num. 9. apud Farinac. p. 1. recent.**
- 20 Limitationem huiusmodi extende ad ſtatuta, vel Conſtitutiones, itaut in eis etiam non ſumatur argumentum à contrario ſenſu quando ex tali argumento induceretur correctio iuris, ita *Abb. conſ. 75. Primo eſt videndum*, col. 1. in fine, & col. 2. in princip. lib. 1. *Alexand. conſ. 17. Viſis & oportune, num. 2. verſ. ſed ita eſt, & conſ. 69. Viſa facti in fine lib. 2. Roman. d. conſ. 399. num. 9. verſ. quinto, Cardin. Tuſch. d. concl. 498. num. 103. Vel alterius ſtatuti, ſecundùm Gozadin. conſ. 37. Primæ ſcie, num. 6. Card. Tuſch. d. concl. 498. n. 111. ſeu Conſtitutionis, Decian. conſ. 32. num. 35. vol. 2. Card. Tuſch. d. concl. 498. n. 94.*
- 21 Extende pariter in teſtamentis, itaut huiusmodi argumentum non procedat quando induceretur correctio alterius partis teſtamenti, *Aleſar. conſ. 78. num. 3. lib. 9. Mayon. Florent. deciſ. 149. num. 28. Fuſar. de ſubſtitut. quaſt. 720. num. 11.*
- 22 Extende etiam ad leges feudales, quia in feudalibus ſeruetur ius commune, niſi in caſibus in quibus reperitur expreſſe ſtatutum contrarium, & argumentum à contrario ſenſu non dicitur expreſſe ſtatutum, ſed tacitum, *Alex. conſ. 25. Attentis, num. 11. & ſeq. verſ. ſed tale argumentum lib. 5. Card. Tuſch. d. concl. 498. num. 93.*
- 23 Sublimita, niſi diſpoſitio redderetur inutilis, quia tunc argumentum à contrario ſenſu valet etiam ad correctionem iuris, *Alex. conſ. 17. Viſis, num. 4. verſ. & procedunt prædicta lib. 1. & conſ. 116. Animaduerſis, num. 17. verſ. vbi ergo ſtatutum, eod. lib. 2. Roman. d. conſ. 399. num. 6. Anchar. conſ. 213. num. 4. verſ. & ultra rationes, Roin. conſ. 37. in princip. lib. 1. Picbard. in diſp. de mora, num. 132. Ferrer. in conſtitut. Cathalonie gloſ. 3. num. 44. Cardin. Tuſch. d. conclus. 498. num. 89. vbi num. 90. poſt Roman. citato loco ſubdit valere argumentum à contrario ſenſu ad correctionem iuris antiqui, quando non eſſet alicuius effectus lex vltima, & num. 112. dicit etiam valere quando*
- conſtat de mente & coniecturis, & num. 113. poſt *Caſtrenſ. conſ. 455. num. 5. lib. 2. vbi agitur de bono publico ne quis decipiatur.*
- Limita vndecimò quando ſequeretur absurdum, 34 *Ruin. conſ. 71. num. 18. lib. 2. & conſ. 84. num. 2. lib. 3. Pute. deciſ. 69. num. 3. lib. 2. in correctis, Joſeph. de Ruſticis in l. cum aum, ff. de condit. & demonſt. lib. 4. cap. 13. num. 14. & lib. 5. cap. 1. num. 116. Gaſp. Anton. Theſaur. quaſt. ſorrenſ. lib. 2. quaſt. 87. num. 5. Cardin. Tuſch. d. concl. 498. num. 119. & num. 84. vbi num. 85. poſt *Ægid. Bellem. conſ. 34. num. 21. verſ. ad tertium*, idem dicit quando reſultaret iniquitas, vt quia tollitur ius tertij.*
- Limita duodecimò quando ex huiusmodi argumento reſultaret abſonus intellectus, vt per *Hippol. Riminald. conſ. 292. num. 30. vol. 3. Menoch. conſ. 120. num. 31. Petr. Enrig. conſ. 13. num. 11. Portol. de conſortib. cap. 1. num. 18. Cacharan. conſ. 40. num. 10. Peregryn. conſ. 38. num. 11. lib. 3. Hieron. Fernandez de Ottero in interp. cap. vlt. de paſſio, num. 60. Joſeph. Seſſe Aragonia deciſ. 146. num. 13. à Ponte conſ. 30. num. 15. vol. 2. Fuſar. de ſubſtitut. quaſt. 736. num. 6. Rot. deciſ. 135. num. 14. p. 2. diuerſ.*
- Limita decimotertiò quando ſumeretur ex verbis narratiuis legis, gloſ. in l. 1. quando non per partes, Euerard. d. loco 4. *Brunor. à Sole in locis communib. verbo argumentum 3. Decian. conſ. 32. num. 12. vol. 2.*
- Limita decimoquartò quando ſumeretur contra mentem contrahentium verbis expreſſam, etiamſi ex proœmio tantum colligi poſſit, vt per *Hippol. Riminald. conſ. 448. num. 60. cum ſeq. Alex. conſ. 93. num. 10. & 11. lib. 3. Cardin. Tuſch. præſis. conclus. tom. 5. lit. M, conclus. 199. num. 50. Cardin. Mantie. deciſ. 137. num. 7.*
- Limita decimoquintò in iis, quæ ſunt poſita ad cautelam cauſa dubitationis tollendæ, *Riminald. lun. in l. 1. num. 435. ff. de officio eius, & idè in confirmatione Papæ facta pro potiori cautela non valet argumentum à contrario ſenſu, Gras. conſ. 7. num. 21. & 22. lib. 1. refert Card. Tuſch. d. concl. 498. num. 115.*
- Limita decimoſextò in pœnalibus, *Ioan. Gruiel. Delana deciſ. 143. num. 10. & in materia ſtricti iuris, Card. Seraphin. deciſ. 1466. num. 3.*
- Limita decimoſeptimò quando induceretur contrarietas cum alia parte diſponentis, vt reſoluunt *Roman. conſ. 399. num. 7. Roin. lun. in l. 1. num. 412. ff. de officio eius, Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. conuent. lib. 2. tit. 14. in fine, Rot. in Imolen. bonorum 25. Maji 1620. coram bonæ mem. Buratto, & in Romana officij Militis S. Petri 23. Maji 1625. coram eodem.*
- A CONTRARIIS validum eſt argumentum, vt per *Euerard. in topicis legalib. loco 75. Petr. Andr. Gammar. in Dialect. leg. lib. 2. loco à contrarietate, Cantuinc. in topic. loco 13. vbi loco 18. agit de argumento à repugnantibus, Ioan. Appell. de ratione explicandi Dialect. cap. 6. Menoch. conſ. 89. num. 54.*

à Conuentione.

Loc. XXVIII.

A CONVENTIONE ad STATUTUM valet argumentum affirmatiuè, vt per *Roman. conſ. 399. num. 3. vbi Apoſtil. in verbo affirmatiuè, quem refert Cardin. Tuſch. præſis. conclus. tom. 1. lit. A, conclus. 496. num. 3.*

à Corre

à Correlatiuis.

Loc. XXIX.

A CORRELATIVIS validum est argumentum, l. i. C. ne liceat potest. l. fin. C. de iudicia vid. tollenda, Bald. conf. 14. Super legitimatione, num. 2. lib. 4. Euerard. in topicis legalib. loco 76. Cantuinc. in simili tract. loco 19. Petr. Andr. Gammar. in Dialel. legalis lib. 2. loco à correlatiuis, Menoch. conf. 32. num. 18. Sim. de Pretiis conf. 39. num. 14. lib. 1. Franc. Viui. decis. 255. num. 46. lib. 2. Sord. de aliment. tit. 1. quest. 19. num. 4. Pereg. conf. 99. num. 142. vol. 6. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 1041. num. 4. Correlatiuorum enim est iudicium, & de vno dispositum trahitur ad alterum, vt dixi Axiom.

² Intellige quando militat eadem ratio in vtroque correlatiuorum, vt tenet Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 85. num. 74. quia si diuersa ratio detur non valet argumentum, l. curatorem, C. de interd. Matrim. Euerard. d. loco 76. Felin. in proem. Decretal. in vers. Gregorius, num. 10. Decan. l. 1. num. 9. C. de in ius vocando, Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de legib. concl. 3. num. 51. vers. primo limita, Henric. à Rosensb. de feudis cap. 10. concl. 19. in glos. lit. M, Sord. d. quest. 16. num. 3. & num. 10. & quest. 41. num. 4. & tit. 4. quest. 44. num. 18. & decis. 47. num. 7. & conf. 52. num. 62. Menoch. conf. 1192. num. 15. cum seqq. & num. 21. Cardin. Seraphin. decis. 1442. num. 12. Anton. Monach. Bononien. decis. 51. num. 14. Sanch. de Matrimon. lib. 6. disp. 21. num. 9. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 26. num. 5. Card. Tusch. d. lit. C. concl. 1042. num. 2. Orlau. Glor. resp. 5. num. 55. Franc. à Soufa in repet. l. famina, ff. de regulis Iuris p. 1. num. 143.

³ Amplia etiam in pœnalib. secundum Sord. d. quest. 19. num. 4. Franc. del Castillo decis. 175. num. 14.

à Crimine.

Loc. XXX.

¹ **A** CRIMINE LÆSÆ MAIESTATIS ad crimen HÆRESIS argumentari licet, sicuti scribunt Menoch. conf. 808. num. 1. Fulu. Pacian. conf. 19. num. 70. Roland. à Valle conf. 73. num. 16. vol. 3. vbi dicit valere huiusmodi argumentum de crimine læsæ maiestatis humanæ ad crimen diuinæ, non è contrà, & conf. 73. num. 17. vol. 4. ait quod non valet, nisi in casibus à Iure expressis, quicquid dicat Sanch. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 28. num. 5.

à Debitore.

Loc. XXXI.

¹ **A** DEBITORE ad CREDITOREM arguitur, quia sunt correlatiua, l. fin. vbi Bart. ff. de acceptilat. Alex. consil. 106. Visi, num. 7. & 8. vers. tertio, verba lib. 5. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. C. conclus. 1055. num. 10.

à Decimis.

Loc. XXXII.

¹ **A** DECIMIS ad OBLATIONES factas Ecclesiæ valet argumentum, vt per Decan. conf. 16. num. 5. vol. 2. In quo autem differant decimæ ab oblationibus tradit breuiter Monet. in tract. de decimis, cap. 2. quest. 3. num. 10.

à Definitione.

Loc. XXXIII.

A DEFINITIONE validum est argumentum, l. 1. §. dolum, vbi Bart. notat. ff. de dolo, l. fin. in illa glos. ff. de verbor. signif. cap. dudum 2. post princip. de elect. Euerard. in topicis legalib. loco 44. Cantuinc. in simili tract. loco 2. Ioan. Appell. de ratione explicandi Dialelicam cap. 1. à definitione vocis, Petr. Andr. Gammar. in Dialel. legalis lib. 1. loco 1. Theb. Non. ad Princip. Instit. de testament. num. 25. Decan. conf. 17. num. 4. & conf. 18. num. 1. & conf. 19. num. 1. & conf. 66. num. 68. vol. 3. & conf. 2. num. 23. vol. 4. & conf. 62. num. 1. vol. 5. Sim. de Pretiis conf. 86. num. 16. lib. 1. Sord. conf. 304. num. 5. Monet. de distribut. quotidian. p. 1. quest. 4. num. 4.

à Delegato.

Loc. XXXIV.

A DELEGATO ad ARBITRUM, & è 1 contrà valet argumentum, Fulgos. conf. 117. Viso exemplo, in princip. quem refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 507. num. 11.

A DELEGATO à subdelegato ad PROCURATOREM, vel substitutum valet argumentum, quia mortuo substituto procuratore, qui cepit litem, facultas non reuertitur ad substituentem totaliter vices suas, sed ad dominum principalem, prout mortuo subdelegato, qui cepit cognoscere, iurisdictio reuertitur ad fontem, non ad delegatum, Oldrad. conf. 130. num. 5. vers. & si dicatur, Card. Tusch. d. lit. A, concl. 507. num. 7.

à Delictis.

Loc. XXXV.

A DELICTIS ad CONTRACTVS valet argumentum, l. omnes, l. tam ex contractibus, ff. de iudic. Petr. de Anchar. conf. 28. num. 3. vers. de delictis, Menoch. conf. 466. num. 10. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A, conclus. 507. num. 26. cum aliis citatis suprà loco 26. num. 8.

S V M M A R I V M.

1	A Dispositione tacita ad expressam,	} Argumentum valet.
2	A Dispositione legis ad dispositionem testatoris,	
3	A Dispositione statuti ad dispositionem testamenti,	
4	A dispositione in testamento ad codicillorum declarationem,	

à Dispositione.

Loc. XXXVI.

A DISPOSITIONE TACITA ad EXPRESSAM valet argumentum quando in vtraque est eadem ratio, l. quid quid, vbi omnes, ff. si certum per. Menoch. de præsumps. lib. 4. præs. 189. num. 97. nam taciti & expressi idem est iudicium, vt dixi Axiom. 218.

A DISPOSITIONE LEGIS ad dispositionem TESTATORIS validum est argumentum, R. 2, tum,

cum, l. non impossibile, ff. de pactis, l. seruis hac lege, ff. de manum. l. si ita fuerit seruis, in fine, ff. de manumiss. testam. l. cum quidam vers. quemadmodum enim, ff. de verb. signif. Euerard. in topicis legalib. loco 52. Cautiune. in simili tract. in 29. hec loci à simili, Decian. conf. 62. num. 10. vol. 2. vbi subdit quod valet etiam è contrà, Menoch. conf. 97. num. 24. & conf. 204. num. 39. Franc. decis. 255. num. 5. lib. 2. Laderch. Imola conf. 24. num. 23. Surd. conf. 278. num. 9. Voluntas enim testatoris pro lege obseruatur, l. 3. C. communia de legat. cum aliis citatis à Pichard. in rub. Instit. de lege Falcid. nu. 15. & in disput. de mora, num. 202.

3 A DISPOSITIONE STATUTI ad dispositionem TESTAMENTI valet argumentum, vt per Decian. conf. 13. num. 13. & conf. 16. num. 40. vol. 1. & conf. 1. num. 10. vol. 2. & conf. 87. num. 17. eod. vol. 2. vbi subdit ita procedere vbi amborum verba vnicò modo interpretentur, Menoch. conf. 50. num. 21. vbi subdit quod etiam è contrà valet argumentum à dispositione testatoris ad dispositionem Statuti, & conf. 95. num. 84. & conf. 150. num. 46. & consil. 500. num. 21. & conf. 633. num. 4. & 9. & conf. 695. num. 14. & conf. 1083. num. 17. & de presumpt. lib. 4. praes. 83. nu. 24. vbi num. 25. subdit secus esse vbi non est eadem ratio; quamuis contrarium teneat Sened. practic. & Canonic. quest. lib. 1. quest. 35. num. 18. existimans de statuto ad testamentum non valere argumentum.

4 A DISPOSITIS in testamento ad codicillorum declarationem, valet argumentum secundum Menoch. conf. 333. num. 3. vbi citat Alex. conf. 204. num. 7. lib. 6.

à Diuersis.

Loc. XXXVII.

1 A DIVERSIS ad DIVERSA valet argumentum, vbi est eadem ratio, Dec. conf. 35. num. 16. vers. nec obstant plura, Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 510. num. 3. aliàs secus, vt per l. Papinianus exuli, ff. de minorib. tradunt Abb. conf. 10. In causa, & questione, in princip. lib. 1. Socin. lun. conf. 1. nu. 46. & conf. 4. num. 10. & conf. 12. num. 5. & conf. 42. num. 4. conf. 57. num. 12. & conf. 64. num. 17. & conf. 116. num. 11. & conf. 134. num. 28. vol. 3. Imbrian. de primo, & secundo benefic. seu restitut. ad pinguius probandum, confid. 3. num. 89. Cardin. Tusch. d. lit. A, conclus. 510. num. 2. A Diuersis enim non fit illatio, vt dixi supra Axiom.

à Diuisibilibus.

Loc. XXXVIII.

1 A DIUISIBILIBUS ad INDIVISIBILIA non valet argumentum, Oldrad. conf. 241. in fine vers. praeterea, Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 510. num. 8. Valet tamen à diuisione secundum Ioan. Appell. de ratione explicandi Dialecticam, cap. 2. Petr. Andr. Gammar. in Dialect. legali lib. 2. loco 8.

S V M M A R I V M.

1	A Dote ad Piam causam,	} Argumentum
valet.
2	A Dote ad Alimenta,	
3	Dos enim & alimenta equiparatur,	
4	A Dote ad Legitimam,	

5	A Dote carnali ad dotem spiritualement,	}
6	A Dote ad Studium,	
		à Dote.

Loc. XXXIX.

A DOTE ad PIAM CAUSAM, cap. unic. 1
§. donare, qualiter olim poterat feud. alien. Euerard. in topicis legalib. loco à dote ad piam causam, Perez. de Lara de annuvers. & capellan. lib. 1. cap. 3. num. 3.

A DOTE ad ALIMENTA valet argumentum, saltem affirmatiue, sicuti docent Molin. de primogen. lib. 2. cap. 15. num. 8. Menoch. de presumpt. lib. 4. 191. num. 2. Camill. Larath. conf. 8. num. 13. Decian. conf. 16. num. 85. vol. 1. & conf. 15. num. 7. vol. 2. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 6. num. 16. Carpan. in rub. ad statum Mediolanen. 312. num. 6. & in eod. statuto, num. 65. Bapt. Cost. de remed. subsid. remed. 65. nu. 2. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 46. num. 10. Cardin. Mant. de tacitis & ambig. convention. lib. 12. tit. 16. num. 16. Coler. de alimentis lib. 2. cap. 10. num. 9. Monter à Cuenca Aragonia, decis. 16. num. 16. vbi intelligit cum eadem casus est ratio, Giurb. decis. 5. num. 12. & decis. 10. num. 11. & 42. Sicut è contrà valet ab alimentis ad dotem, vt dixi supra loco 7. num. 1.

Dos enim & alimenta æquiparantur, glos. in l. 3 ob as, C. de prad. minor. Bart. in l. ult. num. 7. ff. qui in ut indign. Xur. in l. quoniam, limit. 2. C. de ineffic. testam. Tiraq. de iure primog. quest. 62. num. 4. cum seqq. Corduba de Lara in l. si quis à liberis, §. idem index, num. 24. cum seqq. ff. de liberis agnosc. Brunor. à Sole in locis communib. verbo dos 12. Surd. de aliment. tit. 9. quest. 1. num. 14. vbi ait quod dos succedit loco alimentorum.

A DOTE ad LEGITIMAM validum est 4
argumentum, auth. res que, C. communia de legat. Bart. in l. Titio centum, §. Titio genero, in fine, ff. de condit. & demonstrat. Franc. Vegg. conf. 72. num. 28. Menoch. conf. 206. num. 89. & conf. 533. num. 14. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo sine curatore, num. 96. C. de integ. restit. minor. Greg. decis. 489. num. 17. Sic è contrà valet argumentum à legitima ad dotem, vt dixi loco 61. n. 3.

A DOTE CARNALI ad DOTE SPIRITUALEM beneficii dotati valet argumentum, vt per Abb. conf. 89. Ex themate, num. 2. vers. moueor. lib. 2. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. A, concl. 506. num. 4. A dote verò carnali ad dotem spiritualis Matrimonij, ratione quantitatis non bene arguitur, vt fuit dictum in Romana dotis 21. Iunij 1601. coram Gregorio XV. quæ reperitur inter eius decisiones impressas, decis. 63. num. 21. & apud Farin. decis. 60. num. 4. p. 2. recent.

A DOTE ad STUDIUM valet argumentum, vt per Decian. conf. 38. num. 7. vol. 1. quicquid dicat Cardin. Mant. de tacitis & ambiguis convention. tom. 2. lib. 13. tit. 14. num. 5. nam causa studij æquiparatur causæ dotis, ex adductis per D. Barbosa in l. 1. ff. soluto matrim. p. 7. num. 20. 23. 49. 50. & 53.

S V M M A R I V M.

1	Ab Ecclesia ad Hospitalem,	} Argumentum
valet.
2	Ab Ecclesia ad Minorem,	
3	Ecclesia enim fungitur iure minoris,	
4	Ab Ecclesia ad fiscum,	
5	Ab Ecclesia ad Fendum,	

ab

ab Ecclesia.

Loc. XL.

- 1 **AB ECCLESIA** ad **HOSPITALE** validum est argumentum, *Euerard. in topicis legalib. in loco ab Ecclesia ad pia loca, Roman. conf. 407. & conf. 477. Ruin. conf. 7. num. 17. vol. 3. Imbrian. de restitut. ad pinguis probandum, confid. 4. num. 15. cum aliis adductis per Alexand. Trentasq. vari. resolut. lib. 1. tit. de rescript. & prinil. resol. 4.*
- 2 **AB ECCLESIA** ad **MINOREM** valet argumentum, *Menoch. conf. 1199. num. 5. cum seqq. licet aliquatenus dubius, Gail. lib. 1. obseru. 30. num. 16.*
- 3 Ecclesia enim fungitur iure, seu vice minorum, *cap. 1. cap. auditu, de restit. in integ. Bernard. Diaz. reg. 219. Garc. Falcon. reg. 316. Sfort. Odd. de in integ. restitut. p. 1. q. 1. art. 4. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo minoribus, num. 60. C. de in integ. restitut. minor. Cardos. in praxi iudicium verbo Ecclesia, num. 35. Menoch. conf. 270. vol. 2. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. resol. 88. num. 3. in 2. edit. Sic è contra valet arg. de minore ad Ecclesiam, vt dixi loco 72. num. 1. vbi declaratur.*
- 4 **AB ECCLESIA** ad **FISCUM** valet argumentum cum è pari procedant, secundum *Menoch. conf. 39. num. 4.* Sic è contra valet argumentum à fisco ad Ecclesiam, vt dixi loco 49. n. 1.
- 5 **AB ECCLESIA** ad **FEVDUM** valet argumentum, imò ex maiori ratione, vt per *Iacob. Gall. confil. 96. n. 1.*

ab Effectu.

Loc. XLI.

- 1 **AB EFFECTU** ad **CAUSAM** valet argumentum, l. non codicillum, C. de testament. cap. at si clerici, in princip. de iudic. cap. cum cessante, de appellationib. *Euerard. in topicis legalib. loco 77. Cantuinc. in simili tract. loco 21. Ioan. Apell. de ratione explicandi dialecticam, cap. 4. de effectu, sine officio.*

ab Emancipatione.

Loc. XLII.

- 1 **AB EMANCIPATIONE** ad **LEGITIMATIONEM** valet argumentum, *Curr. Sen. conf. 19. col. 2. & conf. 65. col. 3. Ias. conf. 184. col. 2. vol. 2. & conf. 40. col. 4. vol. 3. Ruin. conf. 71. num. 4. vol. 3. Roland. à Valle conf. 61. num. 5. vol. 1. & conf. 12. num. 22. vol. 4.*

S V M M A R I V M.

- 1 **Ab Emphyteusi** ad **locationem** longi temporis,
 - 2 **Locatio** longi temporis **aquiparatur** **emphyteusi**,
 - 3 **Ab Emphyteusi** ad **feudum**,
 - 4 **Ab Emphyteusi** ad **Maioratum**,
 - 5 **Ab Emphyteusi** ad **usumfructum**,
- Argumentum valet.

ab Emphyteusi.

Loc. XLIII.

AB EMPHYTEUSI ad **LOCATIONEM** longi temporis, valet argumentum data rationis paritate, vt docet *Benedict. Agid. in repet. l. ex hoc iure, ff. de iustit. & iure, p. 1. cap. 9. num. 8.* Locatio enim longi temporis æquiparatur emphyteusi, sicuti scribunt *Barthol. Perett. ad extranig. ambrosiose, de rebus Eccles. non alienan. cap. 2. num. 38. Pinel. in l. 2. C. de bonis matern. p. 3. num. 64. Sarmient. select. lib. 3. cap. 2. num. 31. Valosi. de iure emphyt. quest. 29. num. 6. Cardin. Manic. de tacitis, & ambig. conuent. lib. 22. tit. 2. num. 55. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 445. vers. hinc oritur, Leonard. Lessi. in simili tract. lib. 2. cap. 24. dub. 1. num. 4. Cald. Pereira quest. forens. lib. 1. q. 10. num. 8.*

AB EMPHYTEUSI ad **FEVDUM**, *Hippel. Riminald. conf. 38. num. 37. lib. 1. Cephal. conf. 29. n. 3. lib. 1. Menoch. conf. 16. num. 2. & conf. 503. num. 1. & conf. 855. num. 1. & conf. 889. num. 11. Iacob. Gall. conf. 29. num. 2. & decis. 96. num. 4. & 25. Bellon. Iun. conf. 30. num. 42. Borgmin. Canalcen. decis. 36. num. 446. p. 2. vbi subdit non bene procedere stante diuersitate rationis. Henric. à Rosenthal. de feudis, cap. 6. concl. 66. num. 3. vbi quod non procedit quoad releuium. Sic è contra valet argum. de feudo ad emphyteusim, vt dixi loco 47. n. 2.*

AB EMPHYTEUSI ad **MAIORATUM** valet argumentum, nisi detur diuersa ratio, sicuti tradunt *Molin. de Primog. lib. 1. cap. 7. num. 7. Molin. Theolog. de iustit. tract. 2. disp. 631. num. 1. Mariens. l. 5. glos. 6. num. 3. tit. 7. lib. 5. noua Recopil. Melch. Phæbot Lusit. decis. 96. num. 8. tom. 1. Valenzuela conf. 69. num. 167.*

AB EMPHYTEUSI ad **VSUMFRUCTUM** validum est argumentum, vt per *Cald. Pereira de renouat. emphyt. q. 18. n. 15. D. Barbosa in l. diuortio, §. fin. p. 2. n. 49. ff. soluto matrim.*

S V M M A R I V M.

- 1 **Ab Ethymologia** **vocabuli** **argumentum** **validum** **est** **in** **Iure.**
- 2 **Ethymologiam** **nominis** **magni** **faciunt** **ipssi** **Pontifices,** **&** **prisci** **Iureconsulti.**
- 3 **Ethymologia,** **&** **allusio** **vocabuli** **inter** **se** **disferunt.**
- 4 **Ethymologia,** **origines** **verborum** **perquirat,** **eorumque** **veritatem** **notificat.**
- 5 **Allusio** **non** **ad** **originem** **verborum** **respicit,** **sed** **ad** **solius** **vocis** **sonum,** **seu** **similitudinem.**

ab Ethymologia.

Loc. XLIV.

AB ETHYMOLOGIA **vocabuli** **argumentum** **validum** **est** **in** **Iure,** & multum frequens, vt colligitur ex l. 1. §. appellata. ff. si certum per. l. 1. ff. de furis. l. 1. ff. de acquir. possess. l. 1. ff. de iustit. & iure. l. 1. ff. de testament. l. 1. ff. de nouationib. l. 1. ff. de pallis, Princip. Instit. quibus modis re contrahitur oblig. Princip. Instit. de testament. Abb. conf. 82. Quamquam, num. 2. vers. 2. lib. 1. vbi quod feudum dicitur à fide, & fidelitate propter ethymologiam, *Alex. conf. 153. Viso*

R 5 3 thema

themate, num. 3. verſ. hoc etiam patet, lib. 7. vbi ait quod valet argumentum ab alluſione, ſeu ethymologia vocabuli, quando non contradicit propriæ ſignificationi, & ideo ibi vult quod conſobrini propriè ſunt filij ſororum, quia etiam alluſio vocabuli concurret quaſi conſortij, *Euerard. in topicis legalib. loco 6. Cantuane. in ſimili tract. loco 3. Petr. Andr. Gammar. in dialect. legal. lib. 1. loco 3. Garc. Falcon. reg. 46. Tob. Nomi. ad princip. Inſtit. de teſtament. num. 31. Sfort. Odd. conf. 78. num. 26. lib. 1. vbi quod valet negatiue, idem dicit Decian. conf. 43. num. 18. vol. 5. Flamin. Paris. de confident. queſt. 26. num. 8. Pichard. in diſput. de mor. a. num. 5. Cephal. conf. 608. num. 48. vol. 4. Montes. de diſtribut. quotid. p. 1. q. 7. num. 7. & 8. Borgnin. Caualcan. decif. 41. p. 3. Camagnol. decifionum conſultar. lib. 1. pag. 431. num. 21. cum ſeqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloſ. 9. §. 1. num. 5. Benediſt. Egid. in repet. l. 1. C. de ſacroſ. Eccleſ. p. 1. in initio, num. 14. Anſon. Manach. Lucenſi decif. 13. num. 53. vbi limitat ſi repugnat communis vſus loquendi, Card. Tuſch. praeſtit. conſulſ. tom. 1. lu. A. conſul. 500. Valenzuela conſul. 4. n. 142.*

- 2 In omnibus ferè Iuris articulis non ſolum Doctores noſtri, verùm etiam ipſi Pontifices, & priſci illi Iureconſulti, qui veram Iuriſprudentiam coluerunt, nominis ethymologiam magni faciunt, & ab illis in omnibus & ſingulis ſuis tractatibus exordiantur, vt in Iuribus ſuprà citatis, & per integrum tractatum proſequitur Ildorus relatus in cap. ſerui, de verb. ſignificat. tum quia inter alios argumentorum locos, hunc ab ethymologia ponit Ariſtoteles, Cicero, Quintilianus, & poſt eos reliqui omnes philoſophiæ profeſſores, & veriloquium ethymologiam appellauit, Cicero in topicis, Agricola dialecticæ inuentionis, lib. 1. cap. 23. Fonſeca, lib. 5. inſtitut. dialectic. cap. 2.
- 3 Ethymologia, & alluſio vocabuli licet ſimilia, & valde affinia videantur, ideoque illis abutantur paſſim Doctores noſtri vtrumque confundentes, & vnum pro altero vſurpantes, vt per gloſ. 1. in l. 1. ff. de acquir. poſſeſſ. quam ſequuntur ibidem, Bart. n. 4. Iaſ. à num. 15. & Alex. num. 2. ideo vt ſynonima eſſe hæc quatuor ethymologia, alluſio, deriuatio, & deſcriptio ſcribunt, Angel. & Ioan. de Imola, & alij, quos ſequitur *Euerard. d. loco 6. verſ. verum tamen eſt*, longè tamen inter ſe hæc quatuor diſferre poſt Zar. bene explicat Rip. in proximè citata, l. 1. num. 18. &
- 4 omiſſa deriuatione & deſcriptione oſtenditur quia ethymologia verborum origines perquirat, eorùmque veritatem notificat, & ob id ſecundùm Cicero. & alios, de quibus ſuprà, veriloquium appellatur, ab ethymon quod Græcè verum dicitur, vt optimis exemplis oſtendit Fonſeca citato loco, de conſule, qui ſic dicitur, quia conſulit Reipublicæ, de abſtemio, quia abſtinet à temeto, id eſt vino. Alluſio verò non ad originem verborum reſpicit, ſed ad ſolius vocis ſonum, ſeu ſimilitudinem, vt optimo exemplo ſic Iuſtinianum vendicans à morſu, ſeu potius calumnix Laurentij Vallæ circa appellationem teſtamenti, quod Iuſtinianus dixit teſtationem mentis, in princip. Inſtit. de teſtament. aduertit Alciat. de verb. ſignificat. lib. 4. num. 21. quem laudat Conar. p. 1. rub. de teſtament. num. 2. Anrel. David de verbor. ſignificat. cap. 6. à num. 33. iuncto num. 36. optimè Cantuane. d. loco 3. poſt princip. Eadem etiam ratione à reprehentione, Alph. de Mendoca, queſt. 4. ſchol. 6. liberauimus aliquando, gloſ. verbo gms ſancta, in cap. fundament. 1. de elect. lib. 6. dum Romam appellari aiebat quaſi rodar manus, quæ nunc in emendationibus codicibus non reperitur. Vnde inter ethymologiam & alluſionem illud conſequitur

diſcrimen quod ethymologia, quoad originem vocabuli veritatem præ ſe fert, & ideo in definitionibus ei locus assignatur, & ab ea ſaltem negatiue valet argumentum, vt nos docet *Iureconf. in l. 2. §. appellata, ff. ſi certum petatur*; ex alluſione autem cum veram originem vocabuli non reſpiciat, minime neceſſarium eſt argumentum, imò alluſionem damnant antiqui omnes, vt oſtendit Ripa, d. n. 18. & ex Cicer. contra Stoicos Cuias, lib. 11. obſer. 37.

ab Experientia.

Loc. XLV.

AB EXPERIENTIA validum eſt argumentum, vt per Hippol. Rimnald. conf. 657. num. 8. vol. 6. Franc. Becc. conf. 44. num. 6. Surd. conf. 132. n. 23. Experientia enim eſt omnium rerum mater, & maſtra, vt dixi Axiom.

S V M M A R I V M.

- 1 A Falcidia ad Trebellianicam, & è contra.
- 2 A Falcidia, & Trebellianica ad legitimam,

Argumentum valet.

à Falcidia.

Loc. XLVI.

AFALCIDIA ad TREBELLIANICAM, & è contra in lure admittitur argumentum, l. Marcellus verſ. quod autem, ff. ad Trebell. liubermum, C. cod. tit. l. 1. ff. de legat. 1. *Euerard. in topicis legalib. loco 16. Cantuane. in ſexta ſpecie loci à ſimili, Curi. Iun. conf. 70. num. 17. lib. 1. Ferrer. in conſtitut. Cathalonia gloſ. 4. num. 31. Secus verò quoad confeſſionem inuentarium, quia inter vnum & alterum remedium militat diuerſa ratio, ſecundùm Laurent. de Pinu. conf. 5. num. 14.*

A FALCIDIA, & Trebellianica ad LEGITIMAM valet argumentum, vt per Comen. in l. coheredi; §. cum filia, num. 2. ff. de vulgari, & pupil. ſubſtit. Peregr. de fideicom. art. 36. num. 61. ad med. Marta voto 112. num. 8. & voto 113. num. 8. Fuſar. de ſubſtitut. queſt. 296. num. 67. Sicut è contra valet argum. à legitima ad Trebellianicam, vt dixi loco 61. n. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 A Feudo ad Maioratum, ſeu primogenituram,
- 2 A Feudo ad Emphyteuſim,
- 3 A Feudo ad Regnum,
- 4 A Feudo ad Officium,
- 5 A Feudo ad Inſpatronatus,
- 6 A Feudo ad Fideicommiſſum,
- 7 A Feudo ad vltimas voluntates,

Argumentum valet.

Loc. XLVII.

à Feudo.

AFEUDO ad MAIORATVM, ſeu primogenituram confici poteſt argumentum, quando

do id, quod in feudis deceditur, Iuris communis regulis non repugnat, *Com. lib. 2. vari. cap. 18. num. 1. Gam. Lusit. decis. 51. num. 5. Dec. conf. 16. num. 5. vol. 4. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 7. in princip. & praeceptu, num. 5. Peguera decis. 114. num. 12. Iacob. Gall. conf. 30. num. 46. Ludovic. de Casanea, conf. 57. num. 61. vbi intelligit non respectu tituli, & qualitatis feudalis, sed respectu tantum graduum, & formae succedendi; maioratus enim similis est feudo, & eisdem ferè regulis comparatur, *Roland. conf. 58. num. 69. & 70. lib. 3. Cephal. conf. 251. num. 40. & conf. 252. n. 18. Surd. conf. 241. num. 4. Sic è contrà valet argum. de maioratu ad feudum, vt dixi loco 66. n. 2.**

1 A FEVDO ad EMPHYTEVSIM valet argumentum quando datur eadem ratio, & Iuris regulae non repugnant, *l. 1. §. fin. in l. 1. glof. ff. si ager veſtig. cap. 1. §. rei autem, de inueſtit. de re alien. faciend. in vſibus Feud. Alex. conf. 44. Viſa facti, in princip. lib. 3. Euerard. in topicis legalib. loco 12. Cantuanc. in ſimili tract. in ſecunda ſpecie loci à ſimili, Tiraquel. in tract. le mort, p. 4. declarat. 6. num. 2. Com. var. lib. 2. cap. 18. num. 1. Peira de fideicom. quaſt. 10. n. 45. & 47. Laurent. de Pinu conf. 117. num. 6. Camill. Larash conf. 33. num. 9. Brunor. à Sole in locis communib. verbo arguere 1. Hippol. Riminald. conf. 257. num. 109. & conf. 414. num. 4. Valaſc. de iure emphyt. q. 39. n. 19. Sim. de Pretis conf. 9. num. 7. lib. 1. vbi intelligit quando eſt eadem ratio, *Vini. opin. 73. num. 1. & 2. vbi intelligit ſi in vtroque appareat eadem ratio, & num. 3. limitat in exorbitantibus, Henric. à Roſentb. de feudis, cap. 1. concl. 20. num. 5. vbi num. 6. intelligit ſi ſit præter ius, & viua ratio in vtroque militet, & in glof. lit. G. limitatur in pœnalibus, Honded. conf. 36. num. 4. som. 1. Hieron. Gabr. conf. 70. num. 1. som. 2. Borgnin. Caualecan. decis. 44. num. 21. p. 1. & decis. 18. num. 75. p. 3. Decian. conf. 4. num. 28. vol. 1. & conf. 123. num. 7. vol. 3. & conf. 2. num. 5. & 51. vol. 4. Menoch. conf. 111. num. 59. & conf. 129. num. 2. & conf. 587. num. 17. Surd. decis. 188. num. 5. & decis. 290. num. 15. & conf. 75. num. 13. & conf. 208. num. 9. & conf. 338. n. 33. & conf. 402. n. 24. & de alimant. tit. 4. q. 10. num. 15. Perez. de Lara de annuerſar. & capellan. lib. 1. cap. 19. num. 7. vt ait procedere quando decifio feudalis non repugnat Iuri communi, *Mari. Antonin. vari. reſolut. lib. 1. reſolut. 56. ſub num. 2. Adrian. Neguſant. in ſylua reſponſor. q. 132. n. 18. Fulu. Pazian. de probationib. lib. 1. cap. 19. num. 36. vbi limitat in pœnalibus, Cald. Percira de poſſeſ. eligendi, cap. 11. num. 43. & de nominat. emphyt. q. 17. num. 28. & de renou. emphyt. q. 9. num. 17. & de extinctione emphyt. cap. 3. num. 1. Anton. Monach. Florent. decis. 61. num. 3. Caſ. Argel. de contradicte legiti. q. 16. num. 18. Card. Tuſch. præſtit. conclus. 200. l. 1. A. concl. 507. num. 34. Melch. Phœbos Luſit. decis. 13. n. 7. som. 1. Ioseph. Ludow. Lucen. decis. 48. num. 37. Rot. in Lauretana, ſeu Recauaten. emphyteuſis 17. Februarij 1625. coram bonæ mem. Buratto. Sic è contrà valet argum. ab emphyteuſi ad feudum, vt dixi loco 43. num. 2.***

3 A FEVDO ad REGNUM valet argumentum, ſecundum *Anchar. conf. 339. col. 8. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 7. num. 1. Alexand. Raudenſ. de ſucceſſ. Regni Portugalia reſp. 2. num. 96. & Piſana decis. 48. n. 18. part. 1.*

4 A FEVDO ad OFFICIUM valet argumentum, *Boër. decis. 350. num. 4. Frecc. lib. 2. q. 51. & 56. à Ponte conf. 16. num. 5. som. 2.*

5 A FEVDO ad IVPATRONATVS validum eſt argumentum quoad modum ſuccedendi, vt per *Lambertin. de iuripatron. lib. 1. art. 8. q. 3. princip. prime part. Decian. conf. 32. num. 12. lib. 1. Alojſ. Riteo in*

praxi rerum fori eccleſiaſt. decis. 199. num. 223. & decis. 220. num. 319. in 1. edit. aliàs reſolut. 181. num. 4. in 2. edit. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 521. num. 32. Iulian. Vinian. in praxi Iurispatron. lib. 14. cap. 2. n. 30. Rot. in Praneſſin. Iurispatronatus 10. Iunij 1602. coram bonæ mem. Liſſa, verſ. ſed non ad omnes, in fine, impreſſa per Mari. Antonin. vari. reſolut. lib. 1. reſolut. 82. in fine.

A FEVDO ad FIDEICOMMISSVM valet argumentum, *Menoch. conf. 29. num. 65. & conf. 116. num. 29. & conf. 124. num. 39. & conf. 161. n. 40. & conf. 315. num. 38. vbi limitat, & conf. 400. num. 42. & conf. 415. num. 38. & conf. 1036. num. 3. Peregrin. de fideicom. art. 27. num. 4. Decian. conf. 21. num. 8. vol. 3. & conf. 41. num. 163. vol. 1. & conf. 14. num. 6. vol. 5. vbi ait quod valet argumentum de feudo paterno ad fideicommiſſum relictum fœminæ, vel agnatis, & è contrà quoad ſucceſſionem, *Cephal. conf. 313. num. 31. vol. 3. & conf. 606. num. 18. vol. 4. Ioan. Gall. conf. 20. n. 12. Mantent. decis. 2. num. 19. Garc. Maſtrill. Sicilia decis. 122. n. 15. Giurba ad conſuetud. Meſſanenſes, cap. 13. glof. 2. num. 9. Fuſar. de ſubſtitution. q. 379. num. 14.**

A FEVDO ad VLTIMAS VOLUNTATES valet argumentum, vt per *Decian. conf. 100. num. 7. vol. 3.*

S V M M A R I V M.

1	A Fideicommiſſo ad Regnum,	} Argumentum valet.
2	A Fideicommiſſo ad Feudum,	
3	A Fideicommiſſo ad Maioratum,	

à Fideicommiſſo.

Loc. XLVIII.

A FIDEICOMMISSO ad REGNUM, vel 1 aliam ſucceſſionem debitam ex cauſa neceſſaria valet argumentum, vt per *Alexand. Raudenſ. de ſucceſſ. Regni Portugalia, reſp. 2. n. 36.*

A FIDEICOMMISSO ad FEVDVM valet 2 lidum eſt argumentum, ſicuti ſcribunt *Aſſiſt. decis. 112. num. 4. Ruin. conf. 38. num. 16. vol. 1. Decian. conſil. 2. num. 212. & conf. 83. num. 12. vol. 4. Henric. à Roſentb. de feudis, cap. 9. concl. 41. num. 9. Alenoch. conf. 16. num. 3. & conf. 89. num. 65. & conf. 104. num. 60. & conf. 400. num. 42. & conf. 689. num. 9. & conf. 701. num. 107. Surd. conſ. 417. num. 37. Mantent. conf. 106. num. 8.*

A FIDEICOMMISSO ad MAIORATVM 3 valet argumentum, *Peralia in l. 3. §. qui fideicommiſſa, num. 91. ad fin. ff. de haredib. inſtit. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 1. num. 9. Valaſc. de iure emphyt. q. 50. n. 29. Fideicommiſſum enim familiæ relictum in omnibus ferè aſſimilatur maioratui, iuxta ea quæ tradunt *Molin. citato loco, & Ioan. Garc. de expenſis, cap. 16. num. 3. in fine.**

à Fiſco.

Loc. XLIX.

A FISCO ad ECCLESIAM valet argu- 1 mentum, vt tradunt *Cephal. conf. 255. num. 49. vol. 2. Peregr. de iure fiſci, lib. 6. tit. 2. num. 5. vbi n. 6. ſubdit quod valet à fiſco ad dotem, Gaſp. Antoni. Theſaur.*

Theſaur. quaſt. forenſ. lib. 3. quaſt. 93. num. 3. Iſta enim æquiparantur, ſi. *C. de ſacroſ. Eccleſ. Abb. conf. 108. in fine*, intelligendo tamen, vt per *Sfort. de reſtitut. in integrum, quaſt. 3. art. 13. & 14. & Cald. Pereira in l. ſi curatorem, verbo minoribus, num. 62. C. de in integ. reſtit. minor.* Sic è contrà valet argum. ab Eccleſia ad ſecum, vt dixi ſuprà loco 40. n. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 *A Foro exteriori ad forum interius, & è conuerſo valet argumentum.*
- 2 *Forus Pœnitentialis non ſequitur naturam fori contentioſi.*
- 3 *Absolutio, conſeſſio, ſeu priuilegium pro foro Conſcientiæ, minimè prodeſt in foro exteriori.*
- 4 *Referuntur aliqui contrarium tenentes.*
- 5 *Sed prior ſententia recipitur.*
- 6 *Absoluendi facultas alicui ſimpliciter conſeſſa, vtrum de vtroque foro, an verò de ſolo interiori ſit intelligenda, oſtenditur, & num. 7.*
- 8 *Argumentum à contrario ſenſu quando non concludat.*
- 9 *Absoluendi, vel diſpenſandi in foro Conſcientiæ ubi conceditur facultas in aliquo priuilegio, vel Bulla, an neceſſario ſit præmittenda Conſeſſio Sacramentalis, an verò extra Pœnitentiæ Sacramentum poſſit expediri, oſtenditur.*

à Foro.

Loc. L.

1 **A** Foro exteriori ad Forum interius, & è conuerſo valet argumentum, ſicuti docent *gloſ. verbo permittimus, in cap. fin. de Pœnitent. & remiſſ. gloſ. verbo, vel ligare, in cap. omnis vtriusque ſexus, eod. tit. gloſ. verbo pacto, propè fin. in cap. ſi diligendi, de foro compet. ſot. in 4. diſt. 20. q. 2. art. 2. & lib. 4. de iuſtit. q. 5. art. 3. verſ. quinto arguitur, & q. 6. art. 3. verſ. neque vero, Petr. à Nauarra de reſtitut. tom. 1. lib. 2. cap. 1. num. 67.*

2 Verùm quia de hoc dubitat, *Flamin. Pariſ. de conſident. q. 14. num. 26.* & dicit *Franch. in cap. 2. de Pœnitent. & remiſſ. lib. 6.* quod forus pœnitentialis non ſequitur naturam fori contentioſi, & *gloſ. verbo replicari, in fine, in cap. de hiis, de accuſationib. docet abſolutum quoad Deum per veram pœnitentiam, quoad Eccleſiam, & in foro iudiciali liberum non eſſe quominus accuſari & puniri valeat, idè plures huius argumenti fallentias collegerunt, Card. Tuſch. prætic. conſuſ. tom. 4. lit. F. concl. 443. & concl. 446. n. 10. cum ſeqq. Petr. Gregor. ſynagm. iuris, p. 3. lib. 30. cap. 11. n. 17. & Ioan. Valerius per integrum tract. de differentiis, inter vtrumque forum.*

3 Illa autem præcipua eſt differentia quod conſeſſio, abſolutio, ſeu priuilegium pro foro Conſcientiæ minimè prodeſt in foro exteriori, ſicuti reſoluunt, *Fr. Emman. quaſt. Regular. tom. 1. quaſt. 61. art. 10. & Soar. de legibus, lib. 8. cap. 6. à num. 21. vbi num. 16. teſtatur hunc eſſe communem vſum & verborum ſenſum, & ante eos explicauit, Nauar. man. cap. 27. num. 278. ad fin. & conſ. 5. de priuileg. in antiq.*

aliàs *conſ. 4. à num. 8. de iudic. in nouis, & alij de quibus plenè Soar. de cenſur. lib. 2. cap. 20. num. 31. & in ſpurio legitimato, ſeu diſpenſato pro foro Conſcientiæ, diſputat latè Sanch. de Matrimon. lib. 8. diſp. 34. à n. 43. & 49.*

Verùm non defuerunt Doctores grauiffimi qui 4 conſtanter tenent priuilegium, ſeu facultatem factam pro foro Conſcientiæ in exteriori ſuos operari effectus, vt in caſu frequentiffimo exemplum ponentes de abſolutione cenſurarum, vel diſpenſationibus irregularitatum factis virtute priuilegiorum Mendicantibus competentium, & aliis Religionibus, de quibus *Fr. Emman. d. q. 61. art. 2. cum ſeqq.* aut quæ ſunt ab Epifcopo, auctoritate Concilij Trident. ſeſſ. 24. de reformat. cap. 6. vel per Bullas Cruciatæ, aut ſimiles, quæ facultatem faciunt limitatam ad forum Conſcientiæ, notat *Henriq. in ſum. lib. 7. cap. 13. §. 2. lit. V. & lib. 14. cap. 20. §. 1. conten-* dens ſic abſolutos à benigno Iudice, admittendos eſſe vt legitimè abſolutos etiam pro foro exteriori, & de æquitate ex auctoritate Pariſij & Decij, quos refert, verùm aſſerit *Fr. Emman. d. art. 10. ad fin. verſ. loquendo tamen*; vnde contra Nau. vbi proximè contendit idem *Henriq. d. §. 1. lit. E*, diſpenſatum in ſacra Pœnitentiaria pro foro Conſcientiæ ad Matrimonium contrahendum, non debere ab Epifcopo inquietari, & verùm fatetur *Sanch. de Matrimon. lib. 3. diſput. 15. num. 14.* quando nullus denunciat impedimentum, vel Matrimonium accuſat. Nec efficaci ratione deſtruitur hæc pars, nam abſolutio cenſurarum etiam limitata pro foro Conſcientiæ tollit verè, & re ipſa cenſuram, ſicut diſpenſatio verè tollit diſpenſationem, aliàs enim non poſſet in foro Conſcientiæ diſpenſatus Matrimonium in eodem contrahere, neque abſolutus in eodem haberi poſſet pro non excommunicato, & conſequenter quocunque modo conſiſterit de abſolutione, vel diſpenſatione debet haberi vt liber & immunis à tali cenſura, & impedimento, & ſequitur intentum quod effectus fori interioris ab effectū exterioris ſeparabilis non eſt. Cui difficultati nititur reſpondere, *Soar. tom. 5. de cenſur. diſput. 7. ſeſſ. 5. à num. 22.* & poſtquam retulit opinionem eorum, qui dicunt hanc abſolutionem pro foro Conſcientiæ permanentem non eſſe, ſed fieri ad certum effectum, vt eo finito abſolutus in eam coincidat; deinde *num. 24.* concludit ſic abſolutum etiam in foro exteriori pro non excommunicato ſe gerere poſſe, dummodo in eo foro de abſolutione conſtet, ſicque fateri videtur cogendum non eſſe aliam petere abſolutionem pro exteriori, licèt contingat caſum ad illum deduci, & ante eum expreſſus docuit *Vgolin. de irregularis. cap. 33. §. 4. num. 5.* ex quibus non adeo plena res eſt, vt exiſtimat *Gutier. Canon. lib. 1. cap. 2. n. 10.* cuius verba alij inconſideratè tranſcribunt.

Sed nihilominus recedere non oportet à priori 6 reſolutione, quæ procul dubio communis eſt, ex *Con. in cap. alma mater. p. 1. §. 11. num. 16. & lib. 2. var. cap. 10. num. 3. Nau. citato loco, Sanch. d. lib. 3. diſp. 15. num. 17. verſ. ad quæritum*, reſoluentibus abſolutum quoad forum Conſcientiæ, licèt de abſolutione conſtet, indigere alia abſolutione pro exteriori, vt ſcilicet ab aliis pro abſoluto habeatur, & diſpenſatum indigere alia diſpenſatione ne in exteriori foro ſeparari cogatur, quod expreſſius tenuit *Ioan. Bapt. Anton. relatus ab Vgolino vbi proximè.* Ad difficultatem verò ſuprà adductam reſponderi poterit fatendo illam abſolutionem verè & realiter tollere cenſuram, & diſpenſationem, re ipſa remo-

UCC

uere impedimentum, & Matrimonium validum efficere; sed cum hoc careat quod in foro exteriori non iudicetur, nec habeatur tanquam validum Matrimonium, quod re vera, & in conscientia validum est, nec admittatur, ut absolutus in exteriori foro is, qui re vera, & in conscientia ab excommunicatione liber est, ut bene aduertit additio ad *Naui. d. conf. 4. de iudic. in fine, & Sanch. d. disp. 15. n. 17. in princip.*

6 Procedit autem hæc resolutio quando expresse facultas limitatur ad forum conscientie, ubi verò simpliciter datur grauis est inter scribentes controuersia utrum de utroque foro an de solo interiori sit intelligendum? quæstionem formant Doctores in potestate absoluendi à censuris data per Iubilæum, seu Bullam Cruciatæ, & resoluunt multi quoad utrumque forum datam videri; ita *Barbol. de Medina in instrum. Confessor. lib. 2. cap. 12. in fine*, quem constanter sequitur *Fr. Emman. in sum. verbo de excommunicatione, cap. 83. num. 5. & quæst. Regular. tom. 1. quæst. 61. art. 6. vers. secundò colligitur, Henric. d. lib. 7. cap. 14. §. 2. lit. V. in fine, Soar. d. sess. 5. num. 20.* quorum fundamentum est, quia verba simpliciter prolata in utroque foro æquè verificantur, unde succedit *reg. l. 1. §. quod autem, ff. de aleator. iuncta reg. l. beneficium, ff. de constitut. Princip. cum vulgaribus*; deinde præcipue mouentur ex verbis Motus proprii Pij V. in Iubilæo concessio anno 1568. ubi in perpetuum declarauit concessionem datas, vel dandas in futurum virtute Iubilæi non suffragari in foro exteriori nisi satisfacta parte, ergo inferunt prodesse, & suffragari parte satisfacta.

7 Quorum resolutio licet defendi possit, ubi alias datur potestas simpliciter & absolute ad absoluendum à censuris, ubi tamen datur per Cruciatam, vel Iubilæum falsum, manifestissime docent, & melius contrarium probarunt *Con. d. §. 11. num. 16. & sine dubio verum esse scribit Ledesma 2. 4. quæst. 26. art. 1. col. pen. vers. illud tamen, & ex professo Guier. d. cap. 2. à num. 10. & per totum, Sayr. d. cap. 20. num. 31. & aperte deducitur ex Nau. conf. 48. num. 1. de sentent. excom. in nouis, & tandem sic concludit, Sebast. à Costa de Indulgent. quæst. 50.* Et pro hac parte plura faciunt fundamenta. Primò, quia finis concedendi has Bullas & Iubilæa, præcipuus est bonum spirituale animæ, & remouere impedimenta salutis æternæ, qui satis obtinetur per absolutionem quoad forum Conscientie, ex doctrina *glos. in d. cap. de his, de accusat. & omnibus supra adductis*, ideòque usum Romanæ Curie esse, ut huiusmodi potestas Confessariis committatur, notat idem *Nauar. in man. cap. 26. num. 31.* Facit secundò, quia si huiusmodi absolutiones prodesse in foro exteriori, nimium detraheretur iurisdictioni fori exterioris, & in graue cederet Ordinarij præiudicium, contra *reg. tex. in cap. super eo, de offic. deleg. & contra reg. tex. in cap. seruetur 11. q. 3. & quæ notantur in cap. cum ab Ecclesiis, & in cap. ad reprimendam, de officio Ordin. Utget tertio quia in aliquibus Bullis, & Iubilæis specialiter exprimitur quod possit dari absolutio à censuris quoad utrumque forum, ergo quando non exprimitur est dicendum contrarium, quia si voluisset dixisset, iuxta *rex. tex. in cap. ad audientiam, de decim. cum similibus.* Facit tandem, quod me præcipue mouet, quod post Pium V. Gregorius XIII. in Cruciatâ pro Regno Portugalie, expressit quod nullatenus etiam parte satisfacta prosit absolutio, virtute illius Bullæ in foro iudiciali, refert *Guier. d. cap. 2. num. 12. in fine, & hoc ipsum expressit**

Argum. Iur. Aug. Barbol.

Gregorius XI V. in Bulla Cruciatæ, quam pro eodem Regno Portugalie indulsit anno 1591. quam integram refert *Sebastian. à Costa in principio dicti tract. de Indulgent.* quæ verba reperiuntur in Bulla Cruciatæ, qua hodie fruuntur Lusitani, ex quibus iam desinant contra Couar. & Gutier. obmurmurare Fr. Emman. & qui eum sequuntur.

Ad declarationem verò Pij V. omiſſa solutione 8 *Guier. qui d. cap. 2. à num. 19. vsque ad finem*, nititur ostendere solum agere de absolutione ad reincidentiam, quam interpretatur parte satisfacta prodesse utroque foro in quo deceptus est, & ideò meritò in hoc carpitur à Fr. Emman. Facilius igitur respondetur argumentum illud deduci à contrario sensu, quod in proposito non concludit ex multiplici ratione, primò quia communiter receptum est ex verbis negatiuis non deduci argumentum affirmatiuum, ut resoluunt Doctores per me citati *supra loco 27. num. 25.* secundò quia pariter non valet quando contrarium expressum reperitur in sensu directo, ut notant omnes, per *tex. ibi, in l. conuenticula, C. de Episcop. & cleric. glos. verbo petere, in cap. cupientes, de elect. lib. 6. recepta ex Nau. in cap. 1. §. liberet, num. 22. de Pænit. dist. 6. & aliis de quibus Ceuall. communium contra commun. q. 336. à num. 2.* Constat autem ex Bullis nouissimis scriptis Pontifices declarasse absolutionem virtute Iubilæi, vel Cruciatæ, etiam satisfacta parte non prodesse in foro exteriori; quod si replicetur secundum omnes proximè citatos argumentum à contrario sensu efficax, licet contrarium sit expressum, quando alias verba dispositionis manerent otiosa, & inutilia; respondetur enim satis esse quod aliquid operentur, licet minimum, ut optimè probat *tex. in cap. cum virum, in fine, de Regularib. verba autem illa, nisi satisfacta parte*, illud maxime operantur, ut aliquo casu, si satisfactio parti præmittatur, prodesse possit absolutio in foro exteriori, is erit quando expresse ad utrumque forum concessa fuerit absoluendi facultas, non enim proderit parte non satisfacta in foro exteriori, & idem declarauit Pius V. in sensu directo, ibi, quomodo libet concessas, vel in futurum concedendas.

Tandem illud in hoc propositum restat dubium 9 non dissimulandum, utrum quando priuilegium, vel Bullæ faciunt facultatem absoluendi, vel dispensandi in foro conscientie, supponant necessitati præmittendam esse Confessionem Sacramentalem, an verò extra Pœnitentiæ Sacramentum possit expediri in quo articulo ut breuiter comprehendamus multa, quæ Doctores scripserunt, aduertere oportet forum conscientie, & forum pœnitentiale inter se differre tanquam genus & speciem; forus enim conscientie latius patet, quia multi sunt effectus ad forū conscientie pertinentes, qui extra Sacramentū Pœnitentiæ possunt expediri, ut est absolutio à censuris, & dispensatio irregularitatum, quando iure communi, aut speciali simpliciter aliquibus conceditur, ut in *Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 6.* certum est non posse fieri etiam à non Sacerdote, & continentur extra Pœnitentiæ Sacramentum, ut agens de intellectu, *tex. in cap. canonica, de sentent. excom. explicat Con. d. §. 11. n. 10. & post Vgolin. Henric. & alios nouiores, Sayr. de censur. lib. 2. cap. 21. num. 1. Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 34. à n. 28.* quibus adde *Nauar. conf. 11. n. 21. de priuileg.* Alij verò sunt effectus necessario supponentes Sacramentum Pœnitentiæ, & Sacramentalem absolutionem, ut est remissio peccatorum quoad culpam; huiusmodi etiam sunt facultates, quæ virtute Iubilæi, vel

S s Cruciatæ

Cruciatae sunt, Confessoribus, quos quis elegerit, ut eum absoluat; tum quia semper adici solet clausula, *eorum Confessione audita*, ut patet ex Bullis nouissimis, & iis, quibus fruimur nos Lusitani; tum quia hæc facultas absoluendi à censuris in Bullis Indulgentiarum conceditur, veluti quoddam præiudicium ad absolutionem peccatorum, ut bene considerat *Nauarr. d. cap. 26. num. 31.* & post eum, & *Con. num. 16. Fr. Emman. super Bullam Cruciatæ, §. 9. num. 54.* & sic declarasse Pium V. testatur, *Sebast. à Costa in tract. de Indulgent. q. 50. in fine*, licet inconsideratè alij affirmant indistinctè contrarium esse praxi receptum. Ex quibus omnibus meritò hanc subdiuisionem fori Conscientiæ in Pœnitentiale, & non Pœnitentiale notauit, post *Nau. d. cap. 27. num. 41. Fr. Emman. d. tom. 1. quest. 61. art. 10. vers. scito etiam*, & sequitur, *Soar. de legib. lib. 8. cap. 6. num. 13.*

à Fructuuario.

Loc. LI.

A FRUCTUARIO ad EMPHYTEUTAM validum est argumentum, ut per *Cald. Pereira de renouat. emphyt. quest. 18. num. 15. Valasc. de partition. cap. 31. num. 8. & 9. D. Barbosa in l. diuersio, in princ. p. 2. num. 19. ff. solutio Matrimon. Vide infra loco 125. num. 1.*

à Gabella.

Loc. LII.

A GABELLA ad LAudemium valet argumentum, sicuti docent Doctores in l. ab emptioe, ff. de pactis, *Crauet. conf. 332. num. 7. & 10. Surd. decis. 31. num. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 180. n. 10.*

à Genere.

Loc. LIII.

A GERE ad SPECIEM validum est argumentum, l. 1. ff. si certum pet. *Euerard. in topicis legalib. loco 6. Caniunc. loco 7. Petr. Andr. Gammar. in dialect. legali, lib. 1. loco 7. Thob. Noni. ad Princip. Instit. de testament. num. 32. Adrian. Negusant. in sylua respons. quest. 100. num. 57. Ludou. Rodolphin. vari. quest. lib. 2. q. 51. num. 22. vbi ait quod valet affirmatiuè prædicamentali, non illatiuè. Sic è contrà valet argumentum à Specie ad genus, ut dixi loco 104.*

ab Impossibili.

Loc. LIV.

A IMPOSSIBILI validum est argumentum, l. si decesseru, ff. qui satisfacere cog. vbi glos. *Bald. in l. conuenticula, col. ultim. C. de Episcopis, & clericis. Euerard. in topicis legalib. loco 78. Petr. Andr. Gammar. in dialectica legali, lib. 1. loco 16. Menoch. conf. 332. num. 10. & conf. 339. n. 8.*

ab Inclusionæ.

Loc. LV.

AB INCLUSIONE vnus ad exclusionem alterius valet argumentum, *Menoch. conf. 14. num. 14. & conf. 98. num. 76. & conf. 82. num. 49. vbi ait argumentum hoc non procedere ut absurdum euitetur, & consil. 149. num. 14. & conf. 250. num. 58. & 59. & conf. 406. num. 44. & 47. & de presumpt. lib. 4. pref. 38. num. 24. vbi post Dec. in l. 1. in 1. lect. num. 84. ff. si certum petatur, & conf. 11. num. 8. limitat quando illud quod exclusum videtur alia dispositione includitur, quod idem repetit, conf. 141. num. 22. & conf. 181. num. 82. Pelacz. de maioratu, p. 1. quest. i. num. 91. vbi ait quod non procedit quando illud quod videtur exclusum alia legis dispositione includitur. Declara tamen diuersimodè iuxta ea quæ latè congesti Axiom.*

ab Inuentario.

Loc. LVI.

AB INVENTARIO tutoris ad inuentarium, seu descriptionem faciendam per hæredem causa manifestandi res hæreditatis valet argumentum, ut per *Phanuc. de iureiur. in litem ante, n. 25. vers. nec obstat, Alexand. Raudens. Pisana, decis. 19. num. 73. p. 1.*

SUMMARIUM.

1	<i>A</i> Iudiciis ad Contractus,	} Argumentum valet.
2	<i>A</i> Iudiciis ad ultimas voluntates,	
3	<i>A</i> Iudiciis ad Arbitria,	

à Iudiciis.

Loc. LVII.

A IUDICIIS ad CONTRACTVS valet argumentum, sicuti docent *Roman. conf. 186. in princip. num. 3. Hering. in tract. de fideiussor. cap. 7. num. 171. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A, conclus. 507. num. 6. Sic è contra valet argum. à contractibus ad iudicia, ut dixi loco 26. n. 1.*

A IUDICIIS ad VLTIMAS VOLUNTATES validum est argumentum, l. qui testamento, §. quæcunque, vers. in omnibus, ff. de testament. *Canuunc. in topicis legalib. in undecima specie loci à simili, Menoch. conf. 162. num. 10. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 9. num. 14. Sic è contra valet argum. ab ultimis voluntatibus ad iudicia, ut dixi loco 123. n. 2.*

A IUDICIIS ad ARBITRIA valet argumentum, l. 1. ff. de arbitr. *Euerard. in topicis legalib. in loco à iudiciis ad arbitria, Caniunc. in simili tract. in prima specie loci à simili. Intellige tamen & declara, iuxta ea quæ dixi appellatio 121. versic. nec obstat.*

à Iurepatronatus.

Loc. LVIII.

A IUREPATRONATUS ad PRIMOGENITURAM valet argumentum, secundum *Menoch. conf. 211. n. 75.*

A IURE

2 A IVRE PATRONATUS libertorum ad FEVDVM validum est argumentum, sicuti docent Bart. in l. ut iusiurandi, §. si liberi, num. 1. ff. de operis liberti. Menoch. conf. 161. num. 43.

S V M M A R I V M.

- 1 A Legato ad donationem,
- 2 A Legato libertatis ad legatum piae causae,
- 3 A Legato ad beneficium,

Argumentum valet.

à Legato.

Loc. LIX.

1 A LEGATO ad DONATIONEM validum est argumentum, quia legatum est quaedam donatio, l. legatum 119. ff. de legat. 1. §. 1. Insti. de legat. Petr. de Anchar. conf. 102. Questio est talis, num. 5. Oldrad. conf. 58. num. 2. Gilbert. Costan. lib. 1. quast. cap. 14. à princip. Anton. Gom. vari. tom. 1. cap. 12. num. 3. Socin. lun. conf. 130. num. 18. vol. 2. Donel. comment. iuris Civilis, lib. 8. cap. 1. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 59. num. 5. Cardin. Tusch. practicar. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 495. num. 3. & concl. 511. num. 4.

2 A LEGATO libertatis ad legatum piae causae validum est argumentum, ut per Roman. conf. 235. num. 5. vers. secundo, Tiraquel. de privilegio piae causae, prinil. 66. quos refert, & sequitur Menoch. de praesumptionib. lib. 4. praef. 116. n. 31.

3 A LEGATO ad BENEFICIUM valet argumentum, l. legatum, ff. de legat. 2. cap. quia diuersitatem, de concess. prebend. Oldrad. conf. 58. num. 2. vers. & proprie, ubi in fine subdit secus in haerede, quia non valet argumentum de hereditate ad beneficium, refert Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. A, concl. 506. n. 3. & concl. 507. n. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 A Lege ad pactum,
- 2 A Lege ad testatoris voluntatem,
- 3 A Lege animata ad inanimatam,
- 4 A Legibus communibus Romanorum ad Ordinationem successionis Regnorum,

Argumentum valet.

à Lege.

Loc. LX.

1 A LEGE ad PACTVM valet argumentum, l. 1. §. si conueniat, ff. de positis, l. contractus, ff. de regulis iuris, cap. contractus, ead. tit. lib. 6. Cauagnol. decisionum consiliariarum, tom. 2. pag. 149. num. 18. Quicquid enim potest fieri per legem, potest etiam fieri per pactum, l. fin. ubi Bart. & Bald. C. de fideiusso. glos. verbo officiali in fine, in cap. 1. de consuetud. lib. 6. cum aliis citatis Axiom.

2 A LEGE ad TESTATORIS VOLUNTATEM valet argumentum, sicuti docent Hippol. Riminald. conf. 46. num. 41. vol. 1. & conf. 540. num. 4. vol. 5. Decian. conf. 30. num. 8. vol. 1. & conf. 114. n. 8. vol. 3. Cephal. conf. 541. n. 23. lib. 4. Crauet. conf. 291.

num. 5. lib. 2. Honded. conf. 57. num. 15. tom. 1. Greger. decis. 219. num. 2.

A LEGE ANIMATA ad INANIMATAM valet argumentum, ut per Hieron. Gabr. conf. 21. num. 16. tom. 1.

A LEGIBVS communibus Romanorum ad 4 Ordinationem successionis Regnorum valet argumentum, sicuti docet Alexand. Raudens. de success. Regni Portugaliae, res. 2. n. 63. & 64.

S V M M A R I V M.

- 1 A Legitima ad debitum ex statuto, vel quodcunque aliud necessarium,
- 2 A Legitima ad Trebelleanicam,
- 3 A Legitima ad dotem,
- 4 A Legitima ad alimenta,

Argumentum valet.

à Legitima.

Loc. LXI.

A LEGITIMA ad DEBITVM ex statuto 1 validum est argumentum, ut per Surd. decis. 19. num. 7. seu ad aliud quodcunque debitum necessarium, secundum Hieron. Gabr. conf. 59. n. 12. tom. 2.

A LEGITIMA ad TREBELLEANICAM 2 valet argumentum, arguendo de minori ad maius, puta si Trebelleanicae quantitas, quae minus debetur, non restringitur ad quantitatem successionis abintestato, multo ergo minus debet restringi legitima, quae fortiori iure debetur, sicuti docet Dec. conf. 480. num. 18. dum respondet ad decis. Guid. Papa, dicens hoc argumentum non procedere, non potest filius priuari Trebelleanica, quia non potest priuari legitima; esset enim arguere à maiori ad minus, cum magis debeat legitima quam Trebelleanica; sed bene potest argui è contrà de minori ad maius, ut si non debetur Trebelleanica, ergo multo minus legitima, refert Decian. conf. 49. num. 17. vol. 4. Sic è contrà valet argum. à Trebelleanica ad legitimam, ut dixi loco 46. n. 2.

A LEGITIMA ad DOTE M valet argumentum, ut tradunt Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo sine curatore, num. 96. C. de integ. restitut. minor. Menoch. de arbit. casu 149. num. 9. & conf. 3. num. 12. Decian. conf. 54. num. 11. lib. 1. Eugen. conf. 9. num. 19. & conf. 14. n. 9. vol. 1. Fusar. de substitutionib. q. 296. n. 68.

A LEGITIMA ad ALIMENTA valet argumentum, ut dixi suprà loco 7. num. 2.

à Legitimatione.

Loc. LXII.

A LEGITIMATIONE ad ADOPTIONEM 1 valet argumentum, ut notatur in l. in adoptionem, la 1. C. de adoptionib. & in l. 1. ff. ad municip. tradunt Anton. Gom. l. 9. Tauri, num. 62. vers. secundo, Surd. conf. 317. num. 33. D. Barbosa. in l. qua dotis, num. 164. ff. soluto matrim. Ioseph. de Rustic. ad l. cum auus, ff. de condit. & demonstrat. lib. 2. cap. 15. n. 29.

A LEGITIMATIONE ad INGENUITATEM 2 valet argumentum, Cas. Manent. conf. 138. n. 19. & 65.

S V M M A R I V M.

- 1 *A Libertate ad legitimatio-*
nem,
2 *A Libertate ad pias cauſas,*
& è contra,

Argumentum
valet.

à Libertate.

Loc. LXIII.

1 **A** LIBERTATE ad LEGITIMATIO-
NEM validum eſt argumentum, vt per Tiraq.
in l. ſi vnquam, verbo donatione largitus, n. 187. C. de re-
uocand. donat.

2 **A** LIBERTATE ad PIAS CAUſAS,
& è contra valet argumentum, l. 1. §. ſin autem, C.
commun. ſeru. man. l. contra, C. de teſtam. m. m. l. cum
inter, C. de fideicom. libert. l. 2. tit. 22. part. 4. & l. 3. verſ.
razon, tit. 12. part. 5. Roman. conf. 235. Quoad primum,
num. 5. vbi Apoſtol. in verbo argumentum Euerard. in
topiciſ legalibus loco 13. Cantuinc. in ſimili tract. in 13.
ſpecie loci à ſimili, Tiraq. de iure mariti, gloſ. 8. num. 166.
& de priuileg. pia cauſa in preſat. verſ. item legatum li-
bertatis, & priuileg. 9. ad fin. & in l. ſi vnquam, verbo do-
natione largitus, num. 169. & 319. C. de reuocand. donat.
Cardin. Mancic. de coniect. vltim. volunt. lib. 8. tit. 1.
num. 10. Surd. de aliment. tit. 8. priuileg. 17. num. 4.
Benedict. Egid. in repet. l. 1. C. de ſacroſ. Eccleſ. p. 3.
§. 2. num. 16. & p. 5. §. 3. n. 2. verſ. cuius textus, Peregr.
de fideicom. art. 16. num. 240. Stephan. Gratian. diſcepi.
forenſ. cap. 603. num. 6. Sanctarel. vari. reſolut. lib. 1.
quaſt. 65. num. 7. Ego ipſe de officio, & poteſtate Episco-
pi, p. 3. alleg. 82. poſt num. 31. verſ. nunc verò, in fine,
p. 163. ſecundum Lūgdunen. impreſſ. & conſuit
Rota deciſ. 647. num. 1. p. 1. diuerſ. vbi fuit dictum,
quod vt procedat huiusmodi argumentum debent
eandem rationes irreuocabilitatis, & inæſtimabili-
tatis, quæ militat in libertate procedere in cau-
ſa pia.

à Liberto.

Loc. LXIV.

1 **A** LIBERTO ad VASSALVM valet ar-
gumentum, vt per Euerard. in topicis legalib.
loco 59. Georg. Euerard. conf. 19. num. 3. tom. 2. Menoch.
conf. 126. num. 142. Henric. à Roſentib. de feudis, cap. 8.
concl. 25. num. 13. & cap. 10. concl. 14. num. 14. & 17.
Sic è contra valet argum. de Vaſſalo ad libertum, vt
dixi loco 118.

à Loco.

Loc. LXV.

1 **A** LOCO, vel read PERSONAM, & è con-
uerſo valet argumentum, quia iſta ſunt ſimi-
lia, locus, tempus, & perſona, l. 1. §. Offitium, ff. ne
quis eum qui in ſus, cap. peruenit, cap. cum Eccleſia, de
immunit. Eccleſ. Petr. de Anchor. conf. 11. n. 7. verſ. &
quinto arguitur ſic, Euerard. in topicis legalib. loco 41.
Cantuinc. in 18. ſpecie loci à ſimili, Card. Tusch. practi-
concl. tom. 1. lit. A, conſuſ. 501. n. 3. Sic è contra va-
let argum. à perſona ad locum, vt dixi loco 83. n. 2.

2 **A** LOCO ad TEMPVS, & è conuerſo valet
argumentum, l. vinum, vbi Bart. n. 1. ff. ſi certum petat.
id. Bart. conf. 13. Ex factò, in princ. verſ. hoc probat, lib. 1.

laſ. in l. admonendi, num. 202. ff. de iureiur. Euerard. in
topicis legalib. loco 48. Menoch. conf. 132. n. 12. Decian.
conf. 111. num. 111. vol. 7. vbi quod valet etiam in mo-
ra, Canagnol. deciſionum conſult. tom. 1. pag. 31. num. 22.
Ferrer. in conſtitut. Cathalonie, gloſ. 2. num. 148. D. Bar-
boſ. in liberes abſens, in princip. num. 169. ff. de iudic. à
Ponte conf. 137. num. 59. tom. 2. Cardin. Tusch. d. lit. A,
concl. 505. num. 1. Mari. Antonin. vari. reſolut. lib. 2.
reſol. 40. num. 8. & lib. 3. reſol. fin. num. 6. vbi num. 7.
limitat quando ſubeſt ratio diuerſitatis. Idem enim
operatur temporis protentio, quod operatur loci
longinquitas, Bart. d. conf. 13. verſ. hoc probat. Sic è
contra valet argum. de tempore ad locum, vt dixi
loco 110. num. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 *A Maioratu ad Regnum,*
2 *A Maioratu ad feudum,*
3 *A Maioratu ad vſumfru-*
ctum,

Argumentum
valet.

à Maioratu.

Loc. LXVI.

A MAIORATV ad REGNVM validum
eſt argumentum, vt per Molin. de primogen. lib.
3. cap. 7. num. 17. Alexand. Raudonſ. de ſucceſſ. Regni
Portugaliæ, reſp. 2. n. 114.

A MAIORATV ad FEVDVM valet argu-
mentum, vbi militat eadem ratio, ſicuti tradit à
Ponte conf. 5. num. 26. vol. 1. Sic etiam è contra valet
argum. de feudo ad maioratum, vt dixi ſup. loco 47.
num. 1.

A MAIORATV ad VSUMFRUCTVM va-
let argumentum, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 7. n. 1.
Gam. Luſitan. deciſ. 350. n. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 *A Maiori ad minus valet argumentum.*
2 *Intellige quando ſumitur negatiuè.*
3 *Sed contrarium tenent aliqui.*
4 *Conciliantur huiusmodi cōtrariæ opiniones.*
5 *A Maiori ad minus valet argumentum in*
ſtatutis, & correctoriis.
6 *A Maiori ad minus non valet argumentum*
in diſpenſationibus, & priuilegiis.
7 *Declaratur cap. per venerabilem, qui filij*
ſint leg.
8 *A Maiori ad minus non valet argumentum*
in mandatis, nec iurisdictionibus, vt n. 9.

à Maiori.

Loc. LXVII.

A MAIORI ad MINVS validum eſt argu-
mentum, l. in ſuis, in fine, ff. de liber. & poſthum. l.
nec in ea 22. ff. de adulter. Auth. multo magis, C. de ſacroſ.
Eccleſ. cap. ſi ergo 8. q. 1. cap. ſi Paulus, & ibi gloſ. 32. q. 5.
cap. per venerabilem, qui filij ſint leg. Euerard. in topicis
legalib. loco 66. Petr. Andr. Gammar. in dialect. legali,
lib. 2. loco à maiori ad minus, Roland. conf. 15. num. 41.
vol. 1. Aym. conf. 290. n. 7. & conf. 326. num. 10. Cephal.
conf. 280. n. 17. tom. 2. Gail lib. 2. obſeru. 84. n. 6. Decian.
conf. 49. n. 55. vol. 2. & conf. 22. num. 48. vol. 4. vbi quod
valet affirmatiuè, Flamin. Pariſ. de reſignation. bene-
fici. lib. 1. q. 13. num. 19. & de confident. q. 20. n. 4. Ceuall.
commun.

commun. contra commune, quest. 780. num. 205. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 60. num. 109. Genzal. ad reg. 8. Cancell. glof. 9. §. 2. num. 24. Sanch. de Matrimon. lib. 8. disp. 1. num. 21. Leo decif. 41. num. 12.

2 Intellige quando sumitur negatiue non verò affirmatiue, sicuti docent *las. in l. que de legato*, num. 4. ff. de legat. 1. Thom. de Thomass. in floribus legum reg. 53. Curi. lun. conf. 134. num. 4. & conf. 339. num. 59. & 60. lib. 3. vbi declarat naturali ratione hoc modo, sequeretur quod quicquid potest Imperator potest priuatus, *Surd. de aliment. l. 9. quest. 1. num. 11. Ignat. del Villar in Sylua responsor. resp. 16. cap. 4. num. 4.*

3 Contrarium verò quod immò valeat argumentum affirmatiuum de maiori ad minus tenent *Gozzadin. conf. 6. num. 52.* vbi extendit etiam in materia odiosa, sequitur *Roland. à Valle conf. 61. num. 49. lib. 1.* loquentes in potestate, quia si potest quod maius est, ergo potest etiam quod minus est, *Alex. in d. l. in suis, in princip. vbi las. num. 2. & num. 24. vers. quarto,* vbi sic arguunt, possum occidere bannitum, ergo & vulnerare, idem *Alex. conf. 187. Videretur, num. 9. vers. tercio probatur lib. 5.* vbi sic arguit, qui potest quod plus est, potest etiam quod minus est, *Menoeb. conf. 210 num. 11.* vbi sic arguit, qui potest alienare inter viuas, multo magis poterit in vltima voluntate per heredis institutionem, quæ est magis fauorabilis, *Deci. in conf. 49. num. 55. lib. 2.* vbi ita sumit argumentum quod magis videtur inesse, non inest, ergo quod est minus non inest.

4 Quas contrarias opiniones scedere distinctionis conciliat *Cardin. Tnsch. pract. concl. tom. 1. lit. A, concl. 501. num. 8.* vt scilicet prima procedat in terminis diuersis, puta imperator potest multa, ergo priuatus, qui minor est, multo magis poterit, secunda verò contraria opinio loquatur in eodem termino & subiecto, scilicet possum interficere bannitum, ergo possum vulnerare quod minus est, & sic vtraque opinio verior est in prædictis terminis. Item idem *Tusch. citato, concl. 501. num. 10.* declarat eandem secundam opinionem, vt scilicet valeat argumentum affirmatiuum de maiori ad minus, quando maius, & minus sunt eiusdem qualitatatis, idè approbatus ad maiorem dignitatem censetur approbatus etiam ad minorem, quando minor est eiusdem qualitatatis, aliàs secus, & citat *Resignat. decif. 19. de præbend. que duplicatur in antiq. decif. 4. de rescript. aliàs 582.*

5 Amplia huiusmodi argumentum de maiori ad minus valere in statutis, & in correctoriis, quando verba possunt trahi ad casum in quo concludit maioritas, vel paritas rationis, *Anton. Monach. Lucen. decif. 64. num. 26. & 27. Flamin. Paris. de confident. quest. 20. num. 6.* vbi num. 5. ait habere etiam locum in materia odiosa, contra *Menoeb. conf. 629. num. 5.*

6 Limita primò in dispensationibus, & priuilegiis, quia in eis non valet huiusmodi argumentum de maiori ad minus, *cap. cui non de Sacerdotali, de præbend. lib. 6.* vbi is, cui præbenda maioris valoris prouideri mandatur, præbendam minoris valoris non potest accipere, tradunt *Abb. in cap. at si clerici, §. de adulterio, num. 8. de indic. Felin. in cap. postulasti, num. 9. de rescript. Fortun. in l. Gallus, §. & quid si tantum, num. 112. cum multis seqq. ff. de liber. & posthum. Hoied. de incompatibil. benefic. cap. 12. à num. 69. Con. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 8. num. 11. Nauar. de redditib. Ecclesiast. q. 3. monitu 10. num. 2. Molin. de primogen. lib. 5. cap. 4. num. 48. & seq. Brunor. à Sole in locis communib. verbo dispensationes sunt odiosæ, *Borgn. Caualean. decif. 29. num. 5. p. 1. Menoch. conf. 72. num. 11. & conf. 629. num. 5. Surd. decif. 268. num. 10. & 21. Renzina in promptuario recept. senient. tom. 1. lit. 29. num. 12. Cald. Pereira de nominat.**

emphyt. quest. 21. num. 65. Gutier. canon. lib. 2. cap. 15. num. 124. Molin. de Instu. tom. 3. tract. 2. disp. 591. num. 2. Sanch. de Matrimon. lib. 8. disp. 1. num. 32. & disp. 24. num. 17. Gregor. 353. num. 15. nouissimè D. meus Iulius Lauor. var. elucubration. tom. 1. tit. 4. cap. 16. num. 44. Ratio est, quia dispensatio est odiosa, & strictam recipit interpretationem, vt per multos quos plena manu citavi in meo tract. de officio, & potestate Episcopi, p. 2. alleg. 33. num. 7.

Non obstat *tex. in cap. per venerabilem, qui filij sint* 7 *legit. ibi, quod in maiori conceditur licitum esse videtur & in minori,* loquens in dispensatione, quia reiecta communi sententia, quæ distinguit inter dispensationes odiosas, & fauorabiles, vt scilicet in prioribus procedat nostra limitatio, in posterioribus verò, scilicet fauorabilibus procedat *text. ille in d. cap. per venerabilem,* qui de legitimatione agit, quàm inquirunt ea ratione fauorabilem, quia per eam fit regreßus ad Ius naturale, secundum quod omnes homines legitimi nascebantur, *autib. quibus modis naturales efficiantur sui, §. illud.* Reiecta pariter aliorum opinione distinguuntur inter legitimationem, quàm fatentur odiosam, & inter potestatem legitimandi, siue dispensandi, de qua intelligunt *d. cap. per venerabilem,* quàm inquirunt esse fauorabilem & extendendam; facilius respondetur argumentum illud de spiritualibus ad temporalia, & ita de maiori ad minus, de quo in *d. cap. per venerabilem,* non esse Pontificis, sed partis petentis ad temporalia legitimationem, quam Pontifex denegauit, vt iam aduertimus in collectan. ad illum textum.

Limita secundò in mandatis, vt per *Tiraq. in l. si vnquam, verbo libertis, num. 59. C. de renouand. donat. Nau. de redditib. Ecclesiast. quest. 3. monitu 10. num. 2. Socin. jun. conf. 22. num. 32. vol. 3.*

Limita tercio in iurisdictionibus, vt tenet nouissimè *Iulius Lauor. var. lucubrat. tom. 1. tit. 3. cap. 3. num. 12.*

S V M M A R I V M.

- 1 *A Maioritate, vel paritate rationis valet argumentum.*
- 2 *Amplia in statutis.*
- 3 *Et in correctoriis, & materia odiosa.*
- 4 *Limita in pœnabilibus,*
- 5 *In priuilegiis,*
- 6 *In feudis, & substitutis,*

} Argumentum
} valet.

à Maioritate.

Loc. LXVIII.

A MAIORITATE, vel paritate rationis valet argumentum, sicuti docent *Sim. de Pretis conf. 163. num. 6. lib. 1. Decian. conf. 6. lib. 1. num. 20. vol. 1. & conf. 49. num. 57. & conf. 47. num. 117. vol. 2. Cephal. conf. 358. num. 45. vol. 3. & conf. 500. num. 59. tom. 4. Surd. conf. 383. num. 14. Orlan. Cacheran. conf. 56. num. 12.*

Amplia primò in statutis, *Decian. conf. 45. num. 23. vol. 5. Sim. de Pretis d. conf. 163. num. 6. lib. 1.* quamuis contrarium, immò huiusmodi argumentum non procedere in statutis consulerit, *Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 65. num. 123.* & decifum referat *Anton. Monach. Lucen. decif. 66. num. 20.* qui tamen ibi hoc intelligit quando ratio non est expressa.

Amplia secundò in correctoriis ad declarandum, dubium, non verò ad extendendam dispositionem,

Sc 3 Anton.

Anton. Monach. Lucen. decis. 64. num. 35. cum seqq. Casar. Argel. de contradic. legu. quest. 2. num. 204. Et in materia odiosa Hippol. Riminald. conf. 677. num. 34. vol. 6.

- 4 Limita primò in pœnalibus, quia in illis non fit extensio ex maiori ratione, sicuti docent Euerard. in topic. legalib. loco à ratione legis largæ, à num. 63. Cistr. de potest. legis pœn. lib. 1. cap. 7. doc. 3. Mandos. ad Rom. in. conf. 129. Laderch. Imola conf. 199. num. 2. Nicol. Garc. de benefic. p. 11. cap. 10. num. 206. Quamuis huiusmodi argumentum à maiori ratione procedere etiam in pœnalibus, nisi quando odium contineat irrationabile, dicat Sfort. Odd. conf. 38. num. 8. lib. 1.
- 5 Limita secundò in privilegiis, l. quod verò, l. in singulare. ff. de legib. cap. porro, de privileg. cap. quæ à Iure, de regulis iuris lib. 6. Soar. in tract. de legib. lib. 8. cap. 28. num. 11. cum seqq. Ioan. de Sales in simili tract. disp. 17. §. 6. & 8. Sanch. de Muriimon. lib. 8. disp. 1. num. 31. cum seqq. latè Monet. de distribut. quotidian. p. 2. quest. 14. num. 11. vbi num. 12. per cap. in his, de privileg. subdit quod privilegium extenditur quando aliàs redderetur inutile, & n. 13. per cap. statutum, vers. numerandum, de prebend. in 6. pariter extendi asserit quando derogaret speciali statuto, & res reduceretur ad Ius commune, & num. 15. idem firmat quotiescunque constaret de mente Principis volentis præiudicare tertio.
- 6 Limita tertio in feudis, vt per Ifern. in cap. Imperialem, in 1. addit. vbi Capic. & omnes, de prohibita feudi alienat. per Federic. Frece, lib. 2. quest. 9. Guizarell. decis. 67. num. 2. Et in substitutionibus, secundum Decian. conf. 31. num. 36. vol. 1. & in dispensationibus, sicuti docet Asean. Tamburin. de Iure Abbatum tom. 1. disp. 5. quest. 19. num. 3.

à Mandato.

Loc. LXIX.

- 1 **A** MANDATO procuratorio ad Mandatum iurisdictionis valet argumentum, l. iudicium soluitur, ff. de iudic. iuncta l. si quis cum procuratorio, §. vlt. ff. de procuratorib. Menoch. de presumpt. lib. 2. pras. 18. num. 32.
- 2 **A** MANDATO ad RATIHABITATIONEM valet argumentum, secundum Decian. conf. 5. num. 35. vol. 5.

à Matrimonio.

Loc. LXX.

- 1 **A** MATRIMONIO carnali ad SPIRITUALE validum est argumentum, auct. nisi rogati, C. ad Trebell. cap. pen. & vlt. de translat. Pral. cap. cum inter Canonicos, de elect. Oldrad. conf. 67. Euerard. in topicis legalib. loco 33. Cantuanc. in 23. specie loci à simili, Hippol. sing. 215. Validum est, Palai. in repet. cap. per vestras, de donation. inter virum & uxorem. §. 11. num. 3. Paris. conf. 37. num. 10. lib. 4. Roland. à Valle conf. 35. num. 18. lib. 3. Sarmien. de redditib. p. 4. cap. 6. num. 11. Anton. Gom. l. 129. Tauri, num. 14. Thom. de Thomasser. in floribus legum reg. §. 1. Boer. decis. 1. num. 18. Vincent. de Franch. decis. 46. num. 2. p. 1. Vin. Neapol. decis. 255. num. 39. lib. 2. vbi num. 40. subdit multas esse differentias inter Matrimonium spirituale & carnale, aded quod qui vult de vno ad alterum arguere, debet probare similitudinem, Mench. illustr. cap. 35. num. 20. Menoch. de presumpt. lib. 4. pra. 83. num. 11. & pras. 189. num. 90. & conf. 245. num. 8. Gutier. in repet. cap. quamvis pactum

verbo dum nupti tradebatur, nu. 1. de pactis lib. 6. Petr. Enrig. conf. 46. num. 24. Sim. de Præiis conf. 72. num. 16. lib. 1. Oltavian. Cachéran. conf. 62. num. 7. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 506. num. 2. & concl. 507. num. 18. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 45. num. 24. vbi num. 51. subdit non procedere in odium tertij, & decis. 171. num. 2. Iacob. Gall. conf. 43. num. 10. Ioseph. de Rusticis ad l. cum aum. ff. de condition. & demonstrat. lib. 5. cap. 1. num. 28. Perez. de Lara de annuversar. & capell. lib. 2. cap. 8. num. 9. Cened. practicar. & canonicar. quest. on. lib. 1. quest. 35. num. 2. Marc. Anton. Genuens. in practicabilib. Ecclesiastic. quest. 138. num. 2. & quest. 261. num. 1. quest. 778. num. 2. Benedic. Agid. in repet. l. 1. C. de sacros. Eccles. p. 5. §. 2. num. 20. Buccaron. de different. inter iudicia civilia & criminal. in princip. prelud. 2. num. 4. Fuser. de substitutionib. quest. 429. num. 22. Ros. decis. 107. num. 15. p. 2. diuers. & decis. 115. num. 2. apud Farinac. p. 2. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 *A Milite armata militia ad militem celestem militia, valet argumentum in casibus eandem rationem habentibus.*
- 2 *A Milite armato ad Advocatum, valet argumentum.*
- 3 *Aduocati militibus, seu equitibus comparantur.*

à Milite.

Loc. LXXI.

A MILITE armata militæ ad MILITEM celestem militia valet argumentum, gloss. & Doct. in l. miles, in princip. ff. de re iudic. gloss. in l. militis, C. locati, cap. degradatio, de pœnis lib. 6. Oldrad. conf. 17. num. 10. in fine, col. 2. Euerard. in topicis legalib. loco 22. Cantuanc. in 12. specie loci à simili, Georg. Euerard. conf. 38. num. 53. vol. 2. Fului. Pacian. conf. 7. num. 114. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 506. num. 1. Garc. Masfril. Sicilia decis. 159. num. 11. Melch. Phæbos Lusitan. decis. 88. num. 3. tom. 1. Benedic. Agid. in repet. l. 1. C. de sacros. Eccles. p. 2. §. 1. num. 16. vbi num. 21. subdit procedere etiam in exorbitantibus, & num. 23. quod locum habet solum in casibus eandem rationem habentibus, & in tract. de iure & privileg. honestatis, art. 8. num. 27. vbi dicit non procedere quando dissimilis ratio inter verumque reperitur.

A MILITE armato ad ADVOCATUM valet argumentum, vt per Benedic. Agid. in tract. de iure privileg. honest. art. 8. num. 28. vbi limitat in pœnalibus, & odiosis. Aduocati enim militibus, seu equitibus comparantur, nam vt hi armis, ita legibus illi hominum vitas defendere dicuntur, l. aduocati, C. de aduocat. diuers. iudic. Cassan. in catalogo gloria mundi, p. 7. consil. 28. Tiraq. de nobilit. cap. 29. à num. 11. Maiens. in Dialog. relatoris, p. 1. cap. 4. nu. 4. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 35. num. 10. Bacc. de inope debilis. cap. 16. à num. 148. Sayr. in clani Regia lib. 12. cap. 21. Bernard. Graua. ad pract. Camera Imperat. lib. 1. concl. 43. num. 7. Camill. Borrell. in summa omnium decis. sit. 65. nu. 20. & 21. Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 1. c. 3. n. 27.

à Minore.

Loc. LXXII.

A MINORE ad ECCLESIAM valet argumentum, sicuti docent Innoc. in cap. dudum, de rebu

rebus Ecclesia non alien. Hippol. Riminald. conf. 12. num. 32. vol. 1. & conf. 133. num. 114. lib. 4. Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. 112. casu. 44. vers. tertio. Sic è contrà valet argumentum de Ecclesia ad minorem, vt dixi loco 40. num. 2.

2 Ad quod facit vulgare illud Axioma, quod habet Ecclesiam circa restitutionem fungi Iure minoris, de quo affatim Doctores citati, supra loco 40. n. 3. quod intelligendum est de minore iam maiore effecto, vt in specie tradit glos. verbo Iure minoris, in princip. in cap. 1. & verbo Ecclesia, in fine, in cap. auditis, de restitut. in integ. glos. 1. in cap. 1. eod. tit. lib. 6. Mort. in emporio Iuris Civilis, p. 1. tit. 5. in pralud. num. 15. Et idè licet in minoribus constitutissimum sit quadriennium non currere à tempore contractus, aut lationis, nec proinde in minori ætate, sed ex eo demum esse computandum quo maiores sunt effecti, iuxta text. in l. ult. C. de tempor. in integ. restit. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo in f. legitimus, num. 1. C. de in integ. restit. minor. Sfort. de restit. in integ. quest. 20. num. 1. & 2. tamen in Ecclesia (licet id fuerit inter antiquiores controuersum, vt refert glos. d. verbo Ecclesia in fine vers. quidam ponunt) quadriennium statim currit à tempore lationis, vt sentiunt glos. verbo à tempore lationis in Clem. unic. de restit. in integ. vbi Imol. num. 19. Balb. de præscript. 1. p. 6. num. 28. Bernard. reg. 219. Sfort. d. quest. 20. num. 27. cum seqq.

3 A MINORE ad FISCVm valet argumentum, Peregrin. de iure fisci, lib. 6. tit. 2. num. 7. & 8. à Ponte de potestate Proregis, tit. 4. §. 1. num. 49.

à Minori.

Loc. LXXIII.

1 A MINORI ad MAIUS validum, & receptissimum est argumentum, auct. multo magis. C. de sacros. Eccles. Euerard. in topicis legalib. loco 65. Petr. Andr. Gammar. in Dialect. legalib. lib. 2. loco à minori ad maius, Thom. de Thomass. in floribus legum reg. 52. Surd. decis. 254. num. 15. & de aliment. tit. 9. quest. 1. num. 12. & conf. 453. num. 18. Farinac. in praxi crimin. p. 4. consil. 65. num. 84.

2 Intellige si affirmatiuè concipiatur, secundum Fului. Pacian. de probation. lib. 2. cap. 28. num. 41. Farin. praxi crimin. p. 1. quest. 24. num. 10. quia non valet negatiuum de minori ad maius, sicuti docent Curt. Iun. conf. 157. num. 30. & Cardin. Tusch. prætic. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 501. num. 13.

3 Amplia in delictis ex Mascard. de probationib. conclus. 1253. num. 2.

4 Limita primò quando quod minus videtur est in veritate maius aliquo respectu, vt ait Hippol. Riminald. conf. 122. num. 198. vol. 2.

5 Limita secundò in materia priuilegiorum, vt per Curt. Iun. consil. 134. num. 4. p. 2.

6 Limita tertio in mandatis, vt per Tirag. in l. si unquam, verbo liberum, num. 59. C. de reuocand. donat.

S V M M A R I V M.

- 1 A Morte civili ad naturalem validum est argumentum in casibus à Iure expressis.
- 2 Mors civilis in quibus casibus naturali non equiparetur, ostenditur, & num. 3. & 4.
- 3 Mors civilis qua sit, & quando dicatur.
- 4 Religionem ingressus & professus, dicitur civiliter mortuus.
- 5 Deportatus dicitur civiliter mortuus.

8 Mortis appellatione qua veniat in dubio, remissiuè.

à Morte.

Loc. LXXIV.

A MORTE CIVILI ad NATURALEM validum est argumentum in casibus à Iure expressis, in quibus eundem operatur effectum, vel quando militat eadem ratio, vel mens disponentis, l. 1. §. ultim. ff. de honor. possess. contra tab. l. actione, §. publicatione, ff. pro socio, l. Deo nobis, ult. C. de Episcop. & cleric. glos. verbo mortuum, in cap. placuit 16. quest. 1. & in cap. susceptum, verbo non morte, de rescript. lib. 6. Alexand. in l. Gallus, §. & quid si tantum, num. 2. & ibi Costa, p. 2. num. 13. ff. de liber. & posthum. idem Alex. conf. 139. Viso themate, num. 8. vers. quinto probatur lib. 2. vbi declarat & conf. 1. num. 34. lib. 5. Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 4. §. 4. Ludou. Zunt. in suo responso pro uxore, num. 90. cum seq. Palat. in res. et. rub. de donat. inter virum & vxor. §. 71. num. 2. Xuar. alleg. 20. nu. 20. Calderin. conf. 26. in fine, quod est 3. de rescript. & conf. 264. in fine, quod est 2. de reb. Eccles. non alien. Petr. de Anchar. conf. 438. Ego autem, num. 2. Boër. decis. 323. num. 6. Boss. in tit. de bonorum publicat. num. 35. vers. & mors civilis, Marzar. conf. 38. num. 8. Grat. conf. 21. num. 80. lib. 2. Roland. à Valle conf. 97. num. 39. lib. 2. & de lucro dotis, quest. 95. num. 15. Xat. conf. 282. num. 8. lib. 2. Mench. de success. creat. §. 11. num. 172. vers. est tamen, Sebast. Medices in tract. mors omnia soluit, p. 1. num. 47. Robert. lib. 4. rerum indicat. cap. 16. Fului. Pacian. conf. 19. num. 1. & num. 10. cum seqq. lib. 1. Riminald. Iun. conf. 416. lib. 4. Cephal. conf. 392. num. 32. lib. 2. Decian. conf. 86. num. 39. lib. 3. Honded. conf. 63. num. 20. cum seqq. & num. 35. tom. 1. Ascan. Clem. de patria potest. effect. ult. num. 3. Pelat. de maioratu, p. 2. quest. 3. num. 36. Auendan. l. 4. Tauri num. 2. & 3. Menoch. conf. 388. num. 23. & conf. 980. Alexand. Trentasinq. de substitution. p. 4. cap. 6. num. 4. Crass. §. fideicommissum, quest. 41. in fine, Alex. Raudens. de analogiis lib. 1. cap. 34. num. 319. & num. 520. Spin. in speculo testament. glos. 12. princip. num. 35. Camill. Gallin. de verb. significat. lib. 3. cap. 20. num. 34. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. quest. 4. num. 6. & lib. 9. quest. 22. num. 2. Gutier. canon. lib. 1. cap. 1. num. 44. & num. 60. cum seqq. & prætic. lib. 3. quest. 71. num. 10. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 44. num. 2. cum multis seqq. Surd. conf. 90. n. 23. cum seqq. Cenall. commun. contra commun. q. 63. nu. 1. D. Barbo. in l. 2. p. 1. n. 154. ff. soluto Matrim. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 2. quest. 78. art. 12. vers. nec minus, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 5. proæm. num. 26. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 531. Card. Tusch. d. tom. 3. lit. F. concl. 221. num. 44. & latè tom. 5. lit. M. concl. 393. per totam, Bernard. Graue. ad prætic. Camera Imper. lib. 2. concl. 14. confid. 1. num. 1. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 102. num. 7. Farin. fragment. triminal. p. 2. lit. M. num. 361. cum multis seqq. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 15. num. 34. latè Castill. quotid. lib. 1. de vsufructu cap. 64. num. 2. & cap. 67. num. 18. & lib. 3. cap. 12. num. 23. cum multis seqq. Fusar. de substitut. quest. 430. num. 14. & num. 17. vers. respondent, & num. 18. Rot. decis. 240. num. 7. apud Farin. p. 1. recent.

In tribus autem casibus non æquiparatur mors a civilis naturali, primo in spoliis Prælatorum per eorum mortem Camera Apostol. applicatis; secundo in obligationibus contractis, tertio in conditionibus implendis: ita Cardin. Tusch. d. concl. 393. num. 18 cum seqq. quem refert Farin. fragment. crimin. p. 2. lit. M. num. 367.

Et

- 3 Et quod mors civilis non æquiparetur naturali, quando sumus in dispositione conditionalis, resoluit *Surd. d. consil. 90. num. 24. & 25. & 31.* Condicio enim purificari debet in casu vero, non in ficto, *l. qui heredi, §. Mauium, ff. de condit. & demonstr.* mors autem civilis est mors ficta, & non vera, *l. 1. §. fin. ff. de bonor. poss. contra tab.*
- 4 Item in materia fideicommissaria mors civilis non æquiparatur naturali, & ideo substitutus in casu mortis non admittitur per mortem civilem instituti, ex allegatis per *Surd. d. consil. 90. per tot.* ubi pluribus hanc probat sententiam, proponit contraria, & illis respondet.
- 5 Mors civilis quæ sit, & quando dicatur, latè ostendit *Cardin. Tusch. d. tom. 5. lit. M, conclus. 392. per totam.*
- 6 Religionem ingressus, & professus dicitur civiliter mortuus, *cap. placuit 16. quest. 1. Ludon. Zunt. in cons. pro uxore, num. 893. cum multis seqq. Peregr. de iure fisci, lib. 3. cap. 5. num. 12. Cardin. Tusch. d. lit. M, concl. 392. per totam.* Intellige quoad possessionem propriæ voluntatis, & bonorum temporalium, secus verò quoad perdenda naturalia, licet ea contempnere debeat, sicuti docet *Fr. Barthol. de Vecchiis in praxi nouiorum, disp. 13. dub. 9. num. 3.*
- 7 Deportatus, seu in metallum condemnatus dicitur mortuus civiliter, *Decian. cons. 86. sub num. 38. lib. 3. Peregr. d. lib. 3. cap. 5. num. 17. cum seqq. Cardin. Tusch. d. concl. 392. num. 10. latè Surd. consil. 90. per tot.* ubi ad longum disputat nunquid deportatus, seu damnatus in metallum, vel etiam bannitus in penam capitis, cum confiscatione bonorum habeatur pro mortuo civiliter ad effectum, ut habeat locum fideicommissum, & substitutio facta in casu mortis, & videtur concludere quod non nisi fideicommissum, seu substitutio esset facta per verba prægnantia, & vniuersalia includentia non solum mortem naturalem, sed etiam civilem.
- 8 Mortis appellatione in dubio, an simpliciter veniat mors naturalis, & quando civilis? Vide quàm latè dixi in *tract. de appellat. verb. vtriusque iuris significat. appell. 156.*

à Multo magis.

Loc. LXXV.

- 1 **A** MVLTO MAGIS quod est fortius aliis, valet argumentum, ut per *Curt. lun. cons. 194. num. 14. vol. 3. ubi dicit frequentissimum in iure, Laurent. de Pinu consil. 153. num. 25. Cephal. cons. 332. num. 49. vol. 3. Hippol. Riminald. consil. 279. num. 171. vol. 3. ubi dicit validissimum, Decian. consil. 1. num. 190. lib. 1. ubi ait quod hoc modo sumptum, excludit filias, ergo multo magis neptes in odiosis non procedit, & consil. 123. num. 65. lib. 3. ubi si alluuius spectat ad habentem pignus, ergo multo magis spectabit ad habentem utile dominium, quod est plus, refert *Cardin. Tusch. practice. concl. tom. 1. lit. A, concl. 501. num. 6.**
- 2 Intellige si minus contineatur sub eo quod maius est tanquam species, *Decian. consil. 65. num. 19. lib. 3. Cardin. Tusch. d. concl. 501. num. 7.*

à Non nominato.

Loc. LXXVI.

- 1 **A** NON NOMINATO valet argumentum, quia lex non comprehendit non nominatum, & potest dici, lex non loquitur isto casu, ergo dispo-

sitio non habet locum, vel non potest de hoc argui, *l. si vero §. de viro, ff. solutio Matrim. Anchaz. consil. 280. in princip. qui loquitur in exorbitantibus, Crauet. consil. 90. num. 2. Cardin. Tusch. practice. concl. tom. 2. lit. D, conclus. 517. num. 30. & 32.*

ab Officio.

Loc. LXXVII.

AB OFFICIO ad BENEFICIUM valet argumentum, ut per *Oliban. de iure fisci, cap. 13. num. 61. Cald. Perour in l. si curatorem verbo laici, num. 39. C. de in iure, restit. minor.* Sicut è contrà valet à beneficio ad officium, ut dixi *suprà loco 14.*

ab Operis.

APPELL. LXXVIII.

AB OPERIS libertorum ad FEVDA validum est argumentum, *Bart. in l. vi. insurandi, §. si liberi, num. 2. ff. de oper. libert. & in l. si non sortem, §. libertum, num. 34. ff. de condit. indeb. Nat. consil. 127. num. 5. tom. 1. Cardin. Adantie. de tacitis & ambig. convent. tom. 2. lib. 23. tit. 30. num. 8. & num. 21.* Feudatarius enim liberto æquiparatur *Bald. in l. liberi libertaque num. 35. & 38. C. de operis libert.*

ab Oppositis.

Loc. LXXIX.

AB OPPOSITIS validum est argumentum, sicuti docent *Euerard. in topicis legalib. loco 73. Hippol. Riminald. consil. 677. num. 31. vol. 6. Mascard. de probation. concl. 312. num. 17. Menoch. consil. 97. num. 67. & consil. 147. num. 47. Surd. consil. 450. num. 40. ubi limitat quando datur diuersa ratio.*

ab Ordine.

Loc. LXXX.

AB ORDINE litteræ validum est argumentum, *l. quoties, ff. de usufructu, cap. vernaui, de dolo, & canonum. ibi, Episcopo, Abbati, & Prapósito, in quo Doctores colligunt quod Episcopus primò scriptus Abbate & Prapósito dignior est, & Abbas Prapósito, cap. cum dilectus, de fide instrum. cum similibus, gloss. verbo Mediolanensis in cap. bene quidem 86. dist. & in cap. quorundam, in verbo Predicatorum, de elect. in 6. Euerard. in topic. legalib. loco 1. & loco 57. Cantiene. in simili tract. loco 10. Petr. Andr. Gammay. in Dialect. legali lib. 2. loco 5. Alciat. in rub. de officio Ordin. num. 1. & 2. Boer. in tract. de ordine graduum vtriusque fori. p. 2. num. 24. Burg de Pace consil. 43. num. 32. Mandos. ad reg. 16. Cancel. quest. 48. num. 2. Proff. Paseth. consil. 22. In causa, num. 3. Crauet. consil. 721. num. 14. lib. 4. Franc. Pui. decif. 255. num. 33. & 34. lib. 2. Hippol. Riminald. consil. 232. num. 71. & consil. 279. num. 150. & consil. 365. num. 77. vol. 3. & consil. 473. num. 4. & consil. 437. num. 20. vol. 4. Sim. de Prestis consil. 59. num. 13. lib. 1. Menoch. consil. 51. num. 35. Gutier. in repet. l. vnice, num. 44. C. quando non petent. partes, Rendina in promptuario recipiar. sentent. tom. 1. circ. fin. in miscel. rum. 2. Gaff. Anton. Thesaur. quest. forensium lib. 3. quest. 106. num. 1. Decian. consil. 19. num. 23. vol. 3. Men. d. consil. 75. num. 9. vol. 2. Valenzuela consil. 1. num. 68. & consil. 33. num. 87. & consil. 36. num. 18. Bened. d. Agid. de iure & privilegio honoratiss. in inst. num. 5. ubi ait hoc argumentum frequens*

quens esse in Iure, Cardin. Seraphin. decis. 24. num. 2. vbi intelligit procedere tantum quando ordo littere concurret cum intentione.

à Parte.

Loc. LXXXII.

S V M M A R I V M.

- 1 A Pacto ad statutum, & }
num. 2.
- 3 A Pacto ad consuetudinem, } Argumentum
- 4 A Pacto ad praescriptionem, } valet.
- 5 A Pacto ad legem non valet argumentum.

à Pacto.

Loc. LXXXI.

- 1 A PACTO ad STATUTUM validum est argumentum, l. ultim. in fine, C. de fideiussorib. Euerard. in topicis legalib. loco 89. Cephal. conf. 423. num. 32. vol. 3. Gail. lib. 2. obseru. 19. num. 4. & obseru. 78. num. 3. Mascard. de probationib. conclus. 1157. num. 46. Menoch. conf. 4. num. 7. Vini. opin. 45. num. 7. Borghin. Canalean. decis. 29. num. 51. p. 3. Franc. Milanen. decis. 12. num. 52. lib. 2. Surd. conf. 85. num. 30. & conf. 220. num. 7. & conf. 260. num. 14. & conf. 401. num. 7. & decis. 160. num. 7. & de aliment. sit. 1. quaest. 42. num. 29. Honded. conf. 14. num. 76. tom. 2. vbi limitat si viget diuersitatis ratio, Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quaest. 44. num. 2. Rot. decis. 191. num. 2. p. 2. diuers. Sic è contrà valet argumentum à statuto ad pactum, vt dixi loco 105. num. 1.

- 2 Intellige quod sine dubio valeat argumentum affirmatiuum de pacto ad statutum, vt per Alex. confil. 59. Viso titulo, num. 4. lib. 4. Mari. Socin. lun. conf. 24. num. 24. vol. 1. Cephal. conf. 5. num. 53. lib. 1. Cardin. Mantie. de iacis & ambig. conuent. tom. 2. lib. 18. tit. 6. num. 21. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 300. num. 20. Licet aliquando secundum subiectam materiam valere possit argumentum, hoc tam affirmatiue quàm negatiue conceptum ex Florian. conf. 6. num. 3. in fine, vers. praterea, & num. 4. vbi ait quod sicut reductio ad arbitrium boni viri, non potest pacto remitti quando est cum dolo, vel per sordes iniustum, ita neque per statutum, refert Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A, conclus. 497. num. 4.

- 3 A PACTO ad CONSUETUDINEM, & è contrà validum est argumentum, l. non impossibile, ff. de pactis, Euerard. in topicis legalib. loco 89. Socin. lun. conf. 27. num. 24. vol. 1. Henric. à Rosentb. de feudis cap. 9. concl. 58. num. 24. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo sua facilitate, num. 6. vers. & quod minor, Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 88. num. 20. cum seqq. dixi supra loco 25. num. 1.

- 4 A PACTO ad PRÆSCRIPTIONEM valet argumentum, vt per Surd. decis. 236. num. 9. Quicquid enim potest, pacto acquiri potest, & praescriptione, vt dixi Axiomate 173. num. 5.

- 5 A PACTO ad LEGEM non valet argumentum, quia plus potest lex quàm pactum, Calderin. conf. 98. An procedat hæc argumentatio, aliàs 3. de pactis, Euerard. in topicis legalib. loco 89. vbi secus dicit quando bene formatur, Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. A, conclus. 510. num. 18. Pactum enim non potest quantum lex, vt latè ostendit idem Card. Tusch. lit. P, conclus. 8.

Argum. Iur. Aug. Barbof.

A PARTE ad TOTUM validum est argumentum, vt per Cantuane. in topicis legalib. loco 6. vbi de argumento à partibus, Andr. Gammav. in dialect. legali lib. 1. loco 5. Menoch. conf. 855. num. 10. vbi quod in quantitate negatiue procedit, Zach. de societate officior. num. 123. Hippol. Riminald. conf. 510. num. 17. vol. 5. & conf. 633. num. 48. vol. 6. Pichard. ad Princip. Instit. de hered. qua ab intestato deferuntur, c. p. de representat. num. 42. Adrian. Negusan. in syna responsor. quaest. 96. num. 34. Rot. decis. 174. num. 1. apud Farin. p. 1. recens. Sic etiam è contrà valet argumentum, à toto ad partem, vt dixi loco 114. num. 1.

Aliquando de parte ad totum non valet argumentum, quia qui potest partem non potest semper totum, ita Calderin. conf. 111. aliàs 2. de arbut. vbi ponit similia, qui potest offendere lumina, non potest in totum tollere, l. Caius, aliàs binas, ff. de seruic. urb. pred. quia aliud est offendere aliud occidere, cap. is qui, de homicid. lib. 6. refert Cardin. Tusch. practic. concl. tom. 1. lit. A, concl. 499. num. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 A Persona ad rem, } Argumentum
- 2 A Persona ad locum, } valet.
- 3 A Persona ad tempus, }

à Persona.

Loc. LXXXIII.

A PERSONA ad REM validum est argumentum, l. qui furere, ff. de statu homin. l. si quis inquilinos, §. si ita legatum, ff. de legat. 1. cap. super quibusdam, de verb. significat. Calderin. conf. 293. circa fin. aliàs 1. de rerum permut. Hippol. Riminald. conf. 186. num. 35. & conf. 226. num. 34. vol. 2. & conf. 673. num. 6. vol. 6. Cephal. conf. 475. num. 10. vol. 4. Euerard. in topicis legalib. loco 38. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch. Sedium erect. cap. 14. num. 31. in fine, Surd. conf. 380. num. 10. Laderch. Imola conf. 37. num. 11. Cardin. Tusch. practic. tom. 1. lit. A, conclus. 507. num. 25. & conclus. 508. num. 1. vbi num. 1. ampliat vt procedat circa verborum interpretationem, Gregor. decis. 488. num. 6. Rot. decis. 33. num. 14. & decis. 54. num. 7. p. 2. diuers. Sic è contrà valet argumentum, à re ad personam, vt dixi loco 95. num. 1.

A PERSONA ad LOCUM valet argumentum, sicuti docent Socin. lun. conf. 52. num. 8. vol. 2. Hippol. Riminald. conf. 118. num. 106. vol. 2. Decian. conf. 1. num. 127. vol. 2. Cauagnol. decisionum consuli. tom. 1. pag. 484. num. 17. Sic è contrà valet argumentum, à loco ad personam, vt dixi loco 65. num. 1.

A PERSONA ad TEMPUS valet argumentum, secundum Socin. lun. conf. 134. num. 108. vol. 3. Decian. conf. 82. num. 13. vol. 3. Cephal. conf. 319. num. 19. vol. 3. vbi ait valere in materia Matrimonij, & conf. 527. num. 51. vol. 4. tunc non valere argumentum de persona ad personam in materia stricta. Sic è contrà valet argumentum à tempore ad personam, vt dixi loco 110. num. 4.

T t

à Pra

à Præscriptione.

Loc. LXXXIV.

1 **A** PRÆSCRIPTIONE ad CONSUEVDINEM valet argumentum, quia quicquid potest præscribi, potest per consuetudinem induci, *Oldrad. conf. 172. Quia omnes, in princip. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A, concl. 507. num. 16.*

2 **A** PRÆSCRIPTIONE ad PACTVM valet argumentum, ita *Bald. in l. 1. circa fi. C. de seruis. & aqua, Sum. de Pretis conf. 170. num. 32 lib. 1.*

à Præsenti.

Loc. LXXXV.

1 **A** PRÆSENTI ad PRÆTERITVM valet argumentum, quando status præsens conuenire potest cum origine rei, temporisque præterito, secundum *Menoch. conf. 374. nu. 83. & conf. 378. num. 81. Secus verò in iis, quorum facies est tempore mutabilis, ex Seraphin. decis. 1075. num. 7. & Rot. decis. 524. num. 7. apud Farin. in 1. collect. nouissimar. alias p. 4. diuers.*

à Primo.

Loc. LXXXVI.

1 **A** PRIMO ad VLTIMVM validum est in iure argumentum, sicuti docent *Euerard. in topicis legalib. loco 67. Petr. Andr. Gammar. in Dialect. legali lib. 2. loco 9. Ioseph. Sesse Aragon. decis. 56. num. 29. Ludovic. Rodolphin. in tract. de brachio seculari & Ecclesiast. num. 55.*

à Principali.

Loc. LXXXVII.

1 **A** PRINCIPALI ad ACCESSORIUM valet argumentum, sicuti latè docet *Petr. Andr. Gammar. in Dialect. legali lib. 1. loco 3. Accessorium enim sequitur naturam sui principalis, ut dixi Axiom. 4.*

à Priuilegio.

Loc. LXXXVIII.

1 **A** PRIVILEGIO ad CONSUEVDINEM valet argumentum, quia quod potest priuilegium potest consuetudo, & è contra *Oldrad. conf. 146. in fine, & conf. 172. in princip. quem refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 507. num. 14. Hinc est quod omnia quæ possunt acquiri priuilegio, quaeruntur etiam ex consuetudine, & præscriptione inmemorabili, *Pereg. de iure fisci, lib. 1. tit. 1. sub num. 61. Ludon. Rodolphin. de suprema, seu absolut. a Princip. potest. cap. 2. num. 13. Orlan. Gloss. resp. 1. p. 1. num. 144. & seq.**

à Procuratore.

Loc. LXXXIX.

1 **A** PROCURATORE ad TUTOREM valet argumentum, secundum *glos. in l. mandato generali, ff. de procurator. Menoch. conf. 228. num. 22. &*

23. *Martin. Monter à Cucua Aragonia decis. 29. nu. 3.*

A PROCURATORE iudiciali ad DELICTVM validum est argumentum, sicuti docet *Calderin. conf. 78. alias 5. de officio deleg. vbi sic arguit, sicut potest dari procurator ad lites nondum cõptas, ita Iudex ad confirmandam electionem nondum factam, idem Calderin. conf. 69. in fine, alias 2. de offic. Ordin. & conf. 80. alias 7. de officio legati, vbi ait quod valet argumentum à reuocatione procuratoris, si principalis tractat causam per se ipsum ad reuocationem delegati eodem modo, refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 507. num. 8. & 9. optime declarat D. Barbosa in l. cum prator, §. 1. num. 105. ff. de iudic.*

à Promissione.

Loc. XC.

1 **A** PROMISSIONE dotis ad TRADITIONEM validum est argumentum, *l. fin. ff. ad leg. Falcid. Bald. Nouell. de dote, p. 6. prin. l. 14. num. 3. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 46. num. 15. in princip.*

à Procemio.

Loc. XCI.

1 **A** PROCEMIO generalitate validum est argumentum, *l. cum pater, §. dulcissimus ff. de legat. 2. l. vlt. C. de hered. inst. Mandos. ad reg. 28. Cancell. quest. 1. num. 1. Flamin. Paris. de confident. quest. 27. num. 159. faciunt quæ dixi Axiomate 192.*

SVMMARIVM.

- 1 *A Pupillo ad Ecclesiam valet argumentum.*
- 2 *Ecclesia equiparatur pupillo.*
- 3 *A Pupillo ad Rempublicam frequens, & utile est argumentum.*
- 4 *Respublica equiparatur minori.*
- 5 *Pupillis equiparantur communitates locorum.*

à Pupillo.

Loc. XCII.

1 **A** PUPILLO ad ECCLESIAM valet argumentum, ut per *Euerard. in topicis legalib. loco 31. Cantuane. in 21. specie loci à simili, Mart. Anton. vari. resolut. lib. 1. resolut. fin. casu 44. Marc. Antoni. Genuens. in pract. Eccl. quest. 276. num. 2.*

Ecclesia enim equiparatur pupillo, *glos. fin. in l. si procurator, ff. de iure fisci, glos. in l. unitas, vbi Bald. & Bolognet. ff. si certum pet. glos. in l. Imperatores, verbo negotio, ff. de re iudic. Barhelom. Perest. ad extranag. ambigua. de rebus Ecclesie non alienan. verbo quicquam, num. 23.*

2 **A** PUPILLO ad REMPUBLICAM non solum probabile est, sed forte, frequens, & utile argumentum, ut per *Euerard. in topicis legalib. loco 28. Cantuane. in simili tract. in 18. specie loci à simili.*

3 **A** RESPUBLICA enim equiparatur minori, *l. Rempublica, ubi notat, C. de iure Reipub. lib. 1. l. Respublica, C. ex quibus causis maiores, Brunor. à Solt in locis communib. verbo Respublica 1.*

Pupillis

5 Pupillis æquiparatur Communitas locorum, Rot. decis. 218. num. 6. apud Farin. p. 2. recent.

à Ratificatione.

Loc. XCIII.

1 **A** RATIFICATIONE ad MANDATUM valet argumentum, secundum Garc. Maytrill. Sicilia decis. 150. num. 18.

à Ratione.

Loc. XCIV.

1 **A** RATIONE cessante validum est argumentum, l. adigere, §. quamvis, ff. de iurepatron. l. quod distum, ff. de pactis, l. 4. milites, C. de milite. testam. l. generaliter, C. de Episcop. & clericis. Euerard. in topicis legalib. loco 85. Socin. lun. conf. 50. num. 20. & conf. 142. num. 32. vol. 2. Curi. lun. conf. 134. num. 3. p. 2. Menoch. conf. 90. num. 71. & conf. 93. num. 9. & conf. 95. num. 84. & conf. 96. num. 10. & conf. 114. num. 76. & de praesumpt. lib. 4. praef. 190. num. 25. Petr. Enriq. conf. 20. num. 12. Surd. conf. 383. num. 14. Oltan. Glor. resp. 5. num. 65.

S V M M A R I V M.

1	A Re ad personam,	} Argumentum
valet.
2	A Re ad tempus,	
3	A Re ad locum,	
4	A Re furtiva ad usurariam,	

à Re.

Loc. XCV.

1 **A** RE ad PERSONAM validum est argumentum, argum. l. si quis inquilinos, §. si ita legatum, ff. de legat. 1. Petr. de Anchor. conf. 11. num. 7. & conf. 12. num. 6. vers. sed sic circa extraneum, Bari. conf. 10. Viso statuto, num. 4. lib. 1. vbi quod sicut defectus rerum suppletur, siue in parte, siue in totum, prout est defectus, ita etiam in personis, Canticum. in topicis legalib. in 25. specie loci à simili, Cephal. conf. 50. num. 32. vol. 1. & conf. 309. num. 19. & conf. 408. num. 55. vol. 3. Matth. Grimald. de ratione studendi lib. 1. cap. 28. Decian. conf. 11. num. 25. vol. 1. & conf. 1. num. 147. vol. 2. vbi limitat quando militat diuersa ratio, Menoch. conf. 106. num. 186. vbi ait procedere etiam in fideicommissaria substitutione, Surd. conf. 262. num. 38. & conf. 460. num. 36. Escobar. de ratiocin. comput. 15. num. 9. Camill. Lavash. conf. 38. num. 26. Peregrin. conf. 33. num. 23. vol. 2. Hier. Fernand. de Ottero in re-per. cap. gratum, de officio deleg. num. 68. Erasmi à Cochier de iurisdic. Ordin. in exemplos, p. 1. quæst. 5. num. 24. à Ponte conf. 42. num. 47. vol. 1. Valenzuela conf. 63. num. 85. Cardin. Tusch. practic. concl. tom. 1. lib. 1. A. concluf. 302. à num. 4. vbi num. 5. post Anibar. con. 17. num. 12. vers. si hoc est in rebus, extendit ut procedat argumentum hoc in dispositione quacunque putà dispositio loquens de rebus sic regulatur, ergo idem est in dispositione personarum, & è contrà, Sic è contrà valet argumentum à persona ad rem, ut dixi loco 83. num. 1.

2 **A** RE ad TEMPUS valet argumentum, l. miles ita heredi, §. qui addiximus, ff. de testam. mil. l. as in l. si fundum, num. 7. ff. solutio Matrim. vbi dupliciter li-

mitat, Calderin. conf. 105. An procurator, vers. probatur, aliàs conf. 3. de procuratorib. quod duplicatur, consil. 210. in fine, aliàs 4. de appellat. vbi sic arguit, qui non potest prejudicare domino in re, nec etiam potest in tempore, Euerard. in topicis legalib. loco 39. Canticum. in 26. specie loci à simili, Angel. conf. 123. Viso libello, circa fin. vers. sed arguendo, Bald. conf. 161. Queritur de gabella, lib. 4. Mari. Socin. lun. conf. 18. num. 13. & conf. 20. num. 35. vol. 1. Hippol. Riminald. conf. 194. num. 36. vol. 2. & conf. 244. num. 206. vol. 3. & conf. 549. num. 25. vol. 5. Sim. de Pretis conf. 142. num. 19. lib. 1. Cephal. conf. 472. num. 37. vol. 4. Magon. Lun. conf. 69. num. 7. Mandos. ad reg. 30. Cancel. quæst. 3. num. 7. Menoch. conf. 122. num. 62. Surd. conf. 460. num. 36. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lib. 1. A. conclus. 304. num. 1. Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. conuent. tom. 1. lib. 6. tit. 22. num. 22. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 128. num. 8. Sic è contrà valet argumentum, à tempore ad rem, ut dixi loco 110. num. 3.

A RE ad LOCUM validum est argumentum, l. pen. ff. de iustitia, & iure, Farin. in praxi crimin. p. 1. quæst. 34. num. 171. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 128. num. 8. D. Barbof. in l. bares absens, in princip. num. 70. ff. de iudic.

A RE furtiva ad USURARIAM valet argumentum, ut per Menoch. conf. 100. num. 73.

à Recusatione.

Loc. XCVI.

A RECUSATIONE ad APPELLATIONEM, & è contrà valet argumentum, sicuti docent Boër. decis. 269. num. 3. Gutier. practic. lib. 1. quæst. 94. num. 4. Morel. in imperio Iuris p. 1. tit. 2. quæst. 11. num. 4.

Appellatio enim, & recusatio à pari procedunt, l. apertissimi, vers. cum post, C. de iudic. cap. super eo il 2. de appellat. Brunor. à Sole in locis communib. verbo appellatio 30.

à Regno.

Loc. XCVII.

A REGNO ad MAIORATUM valet argumentum, ut tradunt Alexand. Raudens. de success. Regni Portugalia, resp. 2. num. 114. Menoch. conf. 808. num. 8. Cabed. Lusitan. decis. 51. num. 9. p. 2. Pelaez de maiorat. p. 4. quæst. 38. num. 3. vbi ait quod non semper valet, sed vbi est eadem ratio.

S V M M A R I V M.

- 1 Rubrica optimum est, & validum in Iure argumentum.
- 2 Intellige quando rubrica est per se clara, & ex omni parte perfecta.
- 3 Rubrica allegari non potest ad decisionem causarum, nisi orationem perfectam contineat.
- 4 Rubrica generalitas restringenda est à congestu in nigro si sequeretur absurdum.

à Rubrica.

Loc. XCVIII.

A RUBRICA optimum est, & validum in iure argumentum, Bart. per text. ibi in l. 1. ff. si certum, per. Euerard. in topicis legalib. loco 45. Petr. Andr. Gammar. in Dial. legalib. lib. 2. loco 7. Mandos. ad reg. 13. Cancell. quæst. 1. num. 2. & reg. 20. quæst. 4. num. 8. Decian. conf. 13. num. 26. vol. 3. Menoch. conf. 3. num. 15. & conf. 485. num. 2. 11. & 12. Honded. conf. 10. num. 46. tom. 1. Marc. Anton. de Amatis Marchie decis. 105. nu. 65. & 68. Aldouin. conf. 101. num. 6. Ferrer. in constitut. Cathalon. glos. 1. num. 118. Cabed. Lusit. decis. 1. num. 15. p. 1. Monet. in tract. de optione Canon. cap. 2. num. 4. Cened. præst. & Canon. quæst. lib. 1. quæst. 21. num. 16.

Intellige quando rubrica est per se clara, & ex omni parte perfecta, nec indiget aliqua suppletione, aliàs secus, secundum Alder. Mascard. de generalis stat. interp. conclus. 2. num. 202. cum seqq. Anton. Monach. Florent. decis. 46. num. 78. Fachine. conf. 51. num. 14. lib. 1. ubi limitat quando nigrum est generalius rubrica.

Nam Rubrica allegari non potest ad decisionem causarum, nisi orationem perfectam contineat, ex Corta in memorabil. verbo Rubrica pag. mihi 740. Mich. Grass. tom. 1. commun. opinion. lib. 1. tit. 17. de legib. num. 245. pag. 232.

Immo generalitas illius est restringenda à congestis in nigro si sequeretur absurdum, & iniquitas, ut per Triusan. Venetia decis. 50. num. 13. lib. 2. Alder. Mascard. d. concl. 2. num. 206. Anton. Monach. Florent. decis. 47. num. 40.

S V M M A R I V M.

1	A Sententia ad Statutum,	Argumentum
2	A Sententia ad Testamentum,	
3	A Sententia ad Confessionem,	valet.
4	A Sententia ab Probationem,	Argumentum
5	A Sententia ad Renunciationem,	
6	A Sententia Iuris ad Sententiam hominis,	

à Sententia.

Loc. XCIX.

A SENTENTIA ad STATUTUM valet argumentum, quia similia sunt, & parem à iure communi obtinent interpretationem, Rom. an. conf. 399. num. 5. ubi Apostil. in verbo similitudinem, Decian. conf. 45. num. 6. vol. 2. Cardin. Tusch. præstic. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 496. num. 5. Sic è contrà valet argumentum, à statuto ad sententiam, ut dixi loco 105. num. 5.

A SENTENTIA ad TESTAMENTUM valet argumentum, quia testamentum sententia dicitur, l. servus hac lege, ff. de manum. testam. Oldrad. conf. 119. Tuius condit. vers. sed contrarium, Euerard. in topicis legalib. loco 71. Cantuane. in simili, tract. in 32. specie loci à simili, Cephal. conf. 387. n. 13. vol. 3. Menoch. conf. 162. num. 10. Cardin. Tusch. d. lit. A, concl. 597. nu. 2. Et sic è contrà valet argum. à testamento ad sententiam, ut dixi loco 111. num. 2.

A SENTENTIA ad CONFESSIONEM procuratoris validum est argumentum, sicuti docet Oldrad. conf. 126. in fine vers. quinto, quem refert Card. Tusch. d. lit. A, concl. 507. num. 4.

A SENTENTIA ad PROBATIONEM valet argumentum, ut per Dec. in l. 2. num. 66. C. de idendo Fulvi. Pagan. de probation. lib. 1. cap. 5. num. 6.

A SENTENTIA ad RENUNCIATIONEM non valet argumentum, quia plus operatur renunciatio, & actus pendens à consensu spontaneo, quàm à consensu, inuito, ita Oldrad. conf. 227. num. 5. vers. sed ad illud respondetur, quem refert Card. Tusch. d. lit. A, concl. 510. num. 7.

A SENTENTIA IURIS ad SENTENTIAM HOMINIS non valet argumentum, quia sententia iuris spectat probationem faciendam, sententia vero hominis habet iam factam, ideo in spolia prima non impedit restitutionem, secunda verò sic: ita Oldrad. conf. 227. num. 4. vers. secundo obicit, & conf. 240. num. 1. vers. hic verò queritur, Cardin. Tusch. d. lit. A, concl. 510. num. 5. In quo autem differat sententia iuris à sententia hominis latè ostendit idem Cardin. Tusch. lit. S, conclus. 107.

à Seruo.

Loc. C.

A SERVO ad MONACHUM probabile, frequens, & utile est argumentum, ex latè adductis per Euerard. in topicis legalib. loco 58. Cantuane. in simili tract. in 30. specie loci à simili. Monachus enim equiparatur seruo, secundum Nav. de Regularib. commento 2. n. 45. 30. & 42. vers. 14. & n. 44. Cald. Perreva de nominat. empir. quæst. 6. num. 1. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 10. Sigism. Scave. de appellat. quæst. 5. num. 54. Melch. Phœbos Lusitan. decis. 13. num. 19. & decis. 63. num. 6. tom. 1.

S V M M A R I V M.

1	A Simili ad Simile valet argumentum.	Argumentum
2	De similibus idem est iudicium.	
3	Intellige quando in utroque simili adest eadem ratio.	
4	Et quando equalis iuris dispositio est in utroque simili.	
5	Similitudo quando non probatur in eo de quo agitur, non valet argumentum à simili, & num. 6. quia etiam parva dissimilitudo destruit, ut num. 7.	
8	Argumentum à simile fragile est quoties diversa decidendi ratio assignari potest.	
9	Iurium correctio ubi sequetur.	
10	Medium ubi non datur quod sit utriusque commune,	
11	In penalius.	
12	In materia penalibus,	

à Simili.

Loc. CI.

A SIMILI ad SIMILE valet argumentum, sicuti docent Euerard. in topicis legalib. loco 10. Petr. Andr. Gammar. in Dial. legalib. 2. in idem à Simili, Petr. Enriq. conf. 14. num. 6. Decian. conf. 32. num. 47. vol. 1. ubi ampliat etiam in contradiobis, Fulvi.

Felus. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 13. num. 10. Mascard. in simili tract. concl. 1293. num. 4. vbi ait quod procedit etiam in delictis, Marc. Anton. de Amatis Marchia decis. 21. num. 41. Alex. Raudens. Pisana decis. 47. num. 11. p. 1. vbi quod habet locum in statutis, Mari. Antonin. vari. resolut. lib. 1. resol. fin. casu 62. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A, fin. concl. 507. num. 29. Grat. conf. 30. num. 31. vol. 1. Franc. Vini. decis. 255. n. 3. lib. 2. & opin. 203. n. 19. cum seqq.

2 Ratio est quia de similibus idem est iudicium, l. non possunt, & l. seq. ff. de legib. §. recte, Instit. mandati, Albert. in tract. de heretic. q. 24. n. 9. Farin. fragment. criminali, p. 1. lit. E, n. 188.

3 Intellige vt procedat quando in vtroque simili adest eadem ratio, vt per Osajsch. Pedemont. decis. 68. num. 9. Mascard. de probat. concl. 1253. num. 5. Menoch. de arbitr. casu 84. num. 8. & 9. Farinac. d. lit. E, n. 199.

4 Et quando equalis iuris dispositio est in vtroque, alias non dicitur simile, Bald. conf. 188. in fine, vers. non adest argumentum lib. 1. quem refert, Card. Tusch. d. lit. A, concl. 507. n. 30.

5 Limita primò, vt non procedat hoc argumentum quando non probatur similitudo in eo de quo agitur, vt per Socin. reg. 47. Feder. de Senis, conf. 67. n. 2. vers. sed non est dubium, Surd. de aliment. tit. 9. q. 1. n. 7. Seraphin. de privilegiis Iuramenti priuileg. 74. num. 103. Joseph. de Ruste. in l. cum ams, ff. de condit. & demonst. lib. 2. cap. 13. num. 47. Cardin. Tusch. d. lit. A, concl. 510. num. 17.

6 Similitudo enim debet esse in puncto, vt ait Menoch. conf. 1014. num. 27. ac proinde similia debent esse convenientia saltem in eo de quo agitur, sicuti docent Aym. Crauet. de antiquit. tempor. p. 4. in princip. num. 101. Albertin. d. quest. 24. num. 9. Thom. de Thomasset. in floribus legum reg. 43. Menoch. de arbitr. casu 84. num. 6. Brunor. à Sole in loca communib. verbo argumentum 4. Farin. d. lit. E, num. 196. licet in aliis differre videantur, Dec. conf. 329. num. 4. Ias. in l. creditori, num. 8. ff. de nou. oper. nunc. Alba conf. 71. n. 11. Rip. in l. n. n. r. aliter, §. nihil commune, num. 32. ff. de acquir. posses. Decian. conf. 51. n. 141. vol. 2. quos refert, & sequitur Orlan. Glor. resp. 9. n. 49.

7 Aliter nanque non valce huiusmodi argumentum, etiam si parua sit dissimilitudo, secundum Benazol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 762. vbi n. 761. ait non procedere nisi in æquiparatis, Mar. Antonin. vari. resolut. lib. 3. resol. 39. n. 34.

8 Quare argumentum hoc fragile esse quoties diuersa decidendi ratio assignari potest, tradit Cald. Pereira de resolut. emphyt. cap. 2. num. 16. & propterea dicit Menoch. conf. 75. num. 82. quod hoc argumentum facile prostermitur, & conf. 37. num. 177. asserit ob id illud esse leue, & infirmum, prout eum refert Mari. Antonin. d. lib. 3. resolut. 39. n. 34.

9 Limita secundò, vbi sequeretur luctum correctio, sicuti docent Cassan. in catalogo gloria mundi, p. 1. confid. 48. vers. quartus casus, Pinel. in l. 1. C. de bonis matron. p. 3. num. 68. Corduba de Lara in l. si quis à liberis, §. idem iudex, num. 30. ff. de liber. agnosc. Menoch. de arbitr. casu 84. num. 6. & conf. 180. num. 51. Surd. de aliment. tit. 9. q. 1. num. 4. cum seqq. & conf. 200. num. 15. & conf. 259. num. 17. Cald. Pereira de potestate eligendi, cap. 16. num. 6. & de resolut. emphyt. cap. 2. num. 26. Garc. Girona de priuileg. seu exempt. explicat. num. 553. & seq. Marc. Anton. Genuens. in practicab. ecclesiast. q. 38. num. 3. Farinac. d. lit. E, num. 189.

10 Limita terciò vbi non datur medium quod sit vtrique commune in omnibus, secundum Decian. conf. 19. num. 126. vol. 3.

Limita quartò in pœnalibus, et per Perez de Lara de annuerf. & capellan. lib. 1. cap. 5. n. 21.

Limita quintò in materia priuationis, etiam stante identitate rationis, & quamuis materia alias esset extensibilis, vt per Honded. conf. 72. num. 30. & 31. tom. 1. Barbat. conf. 50. Clementissimum, num. 7. vol. 4. quem refert, Franc. Vini. decis. 255. num. 3. in med. lib. 2.

à Solitis.

Loc. CII.

ASOLITIS fieri validum est argumentum, l. si quis donaturus, ff. de vsufructu, l. quod si notu, §. qui assidua, ff. de adilit. edicto, l. certi conditio, §. si nummos, ff. si certum pet. l. vel vniuersorum, ff. de pignorat. act. l. Titianus, ff. quod cum eo, l. certe, in fine, ff. de precar. l. vt liberis, circa fin. C. de collationib. §. fin. Instit. de satisf. lat. Signorol. de Homod. conf. 20. Factum sic se habet, num. 4. Castren. conf. 466. num. 5. lib. 1. & conf. 333. Dubium videtur, num. 3. vers. licitum est lib. 2. Euerard. in topicis legalib. loco 63. Sprach. de mercat. p. 2. num. 29. & tit. de naut. p. 3. num. 28. Decian. conf. 46. sub num. 36. vol. 1. & conf. 66. n. 18. & conf. 123. n. 46. vol. 3. & conf. 44. num. 15. vol. 1. vbi intelligit maxime in eadem materia, Crauet. conf. 91. num. 4. Cephal. conf. 77. num. 50. lib. 1. & conf. 328. num. 44. vol. 3. & conf. 558. num. 30. vol. 4. Menoch. conf. 121. num. 50. & conf. 122. num. 73. & de presumpt. lib. 3. praef. 7. num. 5. & praef. 14. num. 13. Seraphin. de priuileg. Iuram. priuileg. 1. num. 35. & priuileg. 33. num. 56. Brunor. à Sole in locis communib. verbo Argumentum 5. vbi ait procedere in contractu emphyteutico, Sim. de Pretio conf. 189. num. 5. lib. 1. Eugen. conf. 90. num. 86. & 87. vol. 1. Honded. conf. 36. num. 4. tom. 1. Cald. Pereira de potestate eligendi, cap. 6. num. 1. Farin. in praxi crimin. p. 3. q. 103. num. 160. Pölin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 36. §. 6. num. 1. Surd. decis. 231. num. 18. & conf. 173. num. 88. & conf. 452. num. 45. & conf. 540. n. 26. Valenz. conf. 94. num. 62. Adrian. Negusant. in syna responsor. q. 190. num. 18. vbi ampliat huc in contractibus, siue in vltimis voluntatibus, & q. 471. n. 7. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 494. num. 9. & 18. & concl. 507. num. 31. Rota coram Card. Seraph. decis. 201. num. 8. & p. 1. diuersor. decis. 115. n. 5. & apud Farin. decis. 596. n. 1. p. 1. recent. & decis. 334. n. 2. apud eundem, p. 2. etiam recent.

à Speciali.

Loc. CIII.

ASPECIALI validissimum est argumentum, vt tradunt Euerard. in topicis legalib. loco 68. Cosin. in pragmat. sanction. tit. de elect. cap. sicut §. deinde verbo Ordinibus, num. 2. pag. mihi 101. Menoch. conf. 9. n. 10. Orlan. Cacheran. conf. 36. num. 23. Joseph. Sesse Aragonia decis. 97. n. 15.

à Specie.

Loc. CIV.

ASPECIE ad GENUS valet argumentum, sicuti late docent Euerard. in topicis legalib. loco 7. Camerac. in simili tract. loco 8. Petr. Andr. Gammarr. in dialect. legali, lib. 1. loco 8. Henric. à Rosenb. de feudis, cap. 4. concl. 32. num. 6. vbi quod non procedit negatiue. Sic è contra valet argum. à Genere ad speciem, vt dixi loco 53.

S V M M A R I V M.

1	A Statuto ad Pactum,	} Argumentum
valet.
2	A Statuto ad Contractum,	
3	A Statuto ad Consuetudinem,	
4	A Statuto ad ultimam voluntatem,	
5	A Statuto ad Sententiam,	

à Statuto.

Loc. CV.

1 **A** STATUTO ad PACTUM valet argumentum, sicuti docent *Petr. Anchar. conf. 102. Quæstio est talis, num. 9.* vbi quod sicut societas inita inter socios intelligitur de lucris, & de iis, quæ acquiruntur, ita statutum quod querenda per coniuges intelliguntur de querendis ex industria, non ex legato facto vni, vel venditione rerum vnius tantum, *Bald. conf. 189. Antonia de Maiis, propè fin. vers. f. l. Statutum lib. 2.* vbi quia sicut statutum non trahitur ad casum fictum, ita neque pactum, *Ruin. conf. 109. num. 19. vol. 4. Marant. conf. 1. num. 3. Franc. Viui. decis. 255. num. 8. lib. 2. Decian. conf. 13. num. 61. vol. 2. & conf. 69. num. 15. & conf. 19. num. 19. vol. 4.* vbi quod imò plus potest statutum quam pactum, *Sim. de Prestitis conf. 187. num. 26. lib. 1. Hieron. Gabr. conf. 140. num. 26. tom. 1. Menoch. conf. 335. num. 34. Jacob. Gall. conf. 85. num. 7. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 348. num. 18. Garc. Mastrill. Sicilia decis. 147. in iustificat. num. 99. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 497. num. 1. & 3. Gregor. decis. 104. num. 23.* Sic è contra valet argum. à pacto ad statutum, vt dixi loco 81. num. 1.

2 **A** STATUTO ad CONTRACTUM validum est argumentum, quia parem strictam habent significationem, vt secundum ius commune intelligantur, secundum *Roman. conf. 399. num. 2. vers. tertio, quem refert, Cardin. Tusch. d. lit. A, concl. 496. n. 2.* Sicut etiam valet à Statuto ad conuentionem partium, idem *Roman. conf. 90. Viso themate, num. 3. vers. secundo principaliter, vbi Apostil. in verbo Conuentioni, Card. Tusch. d. lit. A, concl. 497. n. 2.*

3 **A** STATUTO ad CONSUETUDINEM valet argumentum, l. de quibus, ff. de legib. Remig. in tract. de charitativo subsidio, q. 61. in fine, num. 64. Socin. lun. conf. 27. num. 23. vol. 2. Curt. lun. conf. 6. Presupponeitur, num. 4. & conf. 171. Materia presentis consultationis, num. 2. Sim. de Prestitis conf. 144. num. 40. vol. 1. Franc. Viui. decis. 255. num. 6. lib. 2. Decian. conf. 100. num. 56. vol. 2. vbi quod si statutum non valet in vno casu neque valet consuetudo in eodem casu, & conf. 18. num. 97. vol. 1. obseruat quod imò plus potest consuetudo quam statutum, cum differant inter se vti expressum à tacito, *Ioseph. de Rusticis in l. cum auiis, ff. de condition. & demonstrat. lib. 3. cap. 12. num. 31. Sigism. Scac. de appellationib. quæst. 2. num. 29. vers. tertia.* Sic è contra valet argum. à consuetudine ad statutum, vt dixi sup. loco 25. num. 3.

4 **A** STATUTO ad VLTIMAM VOLUNTATEM valet argumentum, sicuti docent Socin. lun. conf. 12. num. 19. vol. 4. Roman. conf. 399. n. 4. vers. quarto probatur, vbi quod statutum, & ultima voluntas æquiparantur, Curt. lun. conf. 5. num. 18. Honded. conf. 75. num. 23. tom. 4. Fachin. conf. 35. num. 11. lib. 1. Decian. conf. 82. num. 5. vol. 3. Hippol. Riminald. conf.

632. num. 9. vol. 5. vbi subdit quod valet argumento de statuto ad testatorem, *Hering. de fideiussorib. cap. 1. num. 116. Cardin. Tusch. d. som. 1. lit. A, concl. 496. n. 4. Fusar. de substitutionib. quæst. 351. sub num. 8. & q. 366. n. 3. Card. Mantie. de coniect. ultim. volum. lib. 6. tit. 7. num. 5.*

A STATUTO ad SENTENTIAM, & è contra valet argumentum, quia similia sunt, & parem obtinent à iure communi interpretationem, ita *Decian. conf. 3. num. 35. vol. 3. Roman. d. conf. 399. n. 5.* vbi Apostil. in verbo similitudinem, *Card. Tusch. d. concl. 496. num. 5.* Sic è contra valet argumentum à sententia ad statutum, vt dixi loco 99. num. 1.

à Substitutione.

Loc. CVI.

A SUBSTITUTIONE pupillari ad exemplarem validum est argumentum, vt per *Pacian. conf. 63. num. 78. Ferrer. in consiliis. Catalonia. glos. 5. num. 273.*

A SUBSTITUTIONE pupillari ad fideicommissariam validum est argumentum, sicuti docet *Belton. lun. conf. 36. num. 66.* vbi citat *Imol. in l. ita tamen 27. §. qui suspectam, num. 7. vers. & pro hoc etiam, & ibi Alex. num. 6. vers. & pro hoc dicit, ff. ad Trebell.*

à Successione.

Loc. CVII.

A SVCCESIONE ad ACCUSATIONEM valet argumentum, vt tradunt *Imol. & Alex. in l. ex facto, §. si quis rogatus, ff. ad Trebell. Plaça do delictu lib. 1. cap. 41. num. 29. in fine, Farin. in praxi crimin. part. 1. tit. 2. de accusation. quæst. 13. n. 55.*

A SVCCESIONE ad LEGITIMAM valet argumentum negatiue, secundum *Ioan. Grmel. Dolana decis. 88. n. 13.*

à Sufficienti.

Loc. CVIII.

A SVFFICIENTI partium enumeratione validum est argumentum, l. patre furioso, ff. de iis qui sunt sui, vel alieni iuris, l. ex maleficiis, §. heres, l. obligationum ferè, ff. placet, ff. de actionib. & obligat. Princip. Instit. de obligat. quæ ex quali contractu nascuntur, vbi *Pichard. num. 5. cap. cum dilectus, de iure patron. cap. venerabilem, de iure. cap. 2. post med. de summa Trinit. cap. per tuas, de sens. excom. cap. quanto circa med. de iure iur. Alex. conf. 53. num. 8. vol. 4. Paris. conf. 67. num. 18. vol. 4. Socin. lun. conf. 10. num. 15. & conf. 13. num. 2. & conf. 44. num. 7. & conf. 79. num. 49. vol. 1. & conf. 14. num. 2. vol. 1. Roland. conf. 3. num. 24. vol. 4. las. in §. omnium, num. 20. Instit. de actionib. Federic. de Senis conf. 159. Sempronius, in princip. num. 2. vers. secunda ratio, Castren. conf. 256. videtur manifestè, lib. 2. Ioan. de Imola conf. 12. num. 1. vbi ait quod in omni dispositione concludit argumentum à sufficienti partium enumeratione, *Roman. conf. 102. Super eo, & conf. 111. Viso puncto, Euerard. in topicis legalib. loco 51. Roland. conf. 4. n. 28. & conf. 20. num. 1. & conf. 27. num. 5. & conf. 46. num. 14. & conf. 72. num. 19. vol. 3. & conf. 60. num. 48. vol. 4. Curt. lun. conf. 17. num. 8. vol. 1. vbi dicit quod est optimum in iure, & conf. 224. num. 28. & conf. 284. num. 7. & conf. 327. num. 6. vol. 3.**

vol. 3. Hippol. Riminald. conf. 23. num. 48. & conf. 42. num. 89. lib. 1. Decian. conf. 7. num. 59. vol. 1. & conf. 8. num. 144. eod. vol. & conf. 27. num. 8. vol. 2. & conf. 67. num. 5. eod. vol. & conf. 72. num. 13. vol. 4. & conf. 74. num. 2. vol. 5. Eugen. conf. 90. num. 41. vol. 1. Fulu. Pacian. conf. 37. num. 35. Franc. Fium. decis. 255. num. 12. lib. 2. Peir. Enrig. conf. 67. num. 86. Sim. de Pretis conf. 49. num. 7. & conf. 132. num. 61. lib. 1. Orlau. Cachervan. conf. 45. n. 18. à Ponte conf. 115. n. 7. tom. 2. Orlau. Glorif. resp. 4. n. 23. vers. arguendo, Adrian. Negusant. in sylua r. sponfor. q. 96. n. 29. Ferrer. in constitut. Cathalonie glos. 5. n. 198. Ceuall. commun. contra communes tom. 4. q. fin. n. 182. ubi dicit quod hoc argumentum est fortissimum in iure, Caj. Argel. de contradit. legimus quast. 2. n. 55. & q. 5. n. 8. Anton. Monach. Florent. decis. 1. n. 62. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 492. per tot.

2 Intellige quando enumerat omnes partes sufficienter, secundum Thom. de Thomaiffet. in floribus legum reg. 50. Surd. de aliment. lit. 1. q. 35. n. 10. & conf. 489. n. 26.

à Superfluitate.
Loc. C I X.

1 **A** SUPERFLUITATE euitanda validum est argumentum in iure, ut per Stephan. Gratian. de septe. fo. conf. cap. 306. n. 16. Aliquando tamen est valde tenue, ut scribunt Alaiat. in l. 3. num. 3. ff. de legat. 1. Peregr. conf. 57. in fine, lib. 5. quos refert, Fusar. de substat. q. 286. n. 3.

S V M M A R I V M.

1	A Tempore ad Tempus,	} Argumentum valet.
2	A Tempore ad locum,	
3	A tempore ad Rem,	
4	A Tempore ad Personam,	

à Tempore.
Loc. C X.

- 1 **A** TEMPORE ad TEMPUS valet argumentum, l. omnes, §. à barbaris, ff. de re milis. l. non est necesse, ff. de probation. Euerard. in topicis legalib. loco 42. Mare. Anton. de Amatin Marchia decis. 28. n. 17.
- 2 **A** TEMPORE ad LOCUM validum est argumentum, l. vinum, & ibi Bart. ff. si certum pet. l. ratio, §. si per venditorem, ubi etiam Bart. ff. de actionib. empti, Euerard. loco 40. Federic. de Senis, conf. 11. n. 6. vers. ad ius, Decian. conf. 8. num. 153. vol. 1. Sfort. Odd. conf. 21. num. 47. lib. 1. Cantuinc. in 27. Specie loci à simili, Surd. conf. 270. num. 14. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 34. num. 161. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 505. n. 1. & concl. 507. n. 24. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 128. n. 8. D. Barbosa. in l. hares absens, in princip. n. 169. ff. de iudic. Mari. Musa decis. 55. n. 4. Sic è contra valet argum. à loco ad tempus, ut dixi loco 65. n. 2.
- 3 **A** TEMPORE ad REM valet argumentum, cap. unic. de plus petit. Gemin. conf. 37. num. 4. vers. & hac argumentatio, Decian. conf. 49. n. 65. vol. 2. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. A. concl. 504. num. 2. Garc. Masstrill. Sicula decis. 182. n. 27. Et sic è contra valet argum. de re ad personam, ut dixi loco 93. n. 2.
- 4 **A** TEMPORE ad PERSONAM validum est argumentum, ut per Decian. conf. 78. num. 35. vol. 3. Hippol. Riminald. conf. 45. n. 4. vol. 3. Surd. conf. 147. n. 9. & conf. 568. n. 5. Peregr. conf. 44. n. 24. vol. 2. Cardin.

Manic. de tacitis & ambig. convent. tom. 2. lib. 14. tit. 34. num. 7. Alouf. Ricc. in praxi aurea resol. 447. num. 3. Sic è contra valet argumentum de persona ad tempus, ut dixi loco 83. n. 3.

S V M M A R I V M.

1	A Testamento ad Statutum,	} Argumentum valet.
2	A Testamento ad Sententiam,	
3	A Testamento ad Iudicium,	
4	A Testamento inter liberos ad Testamentum ad pias causas non semper valet argumentum.	

à Testamento.
Loc. C X I.

A TESTAMENTO ad STATUTUM valet argumentum, Bart. in l. si quis legauerit, la 3. ff. de legat. 1. Sim. de Pretis conf. 164. n. 62. lib. 1.

A TESTAMENTO ad SENTENTIAM validum est argumentum, ut per Euerard. in topicis legalib. loco 72. Hippol. conf. 401. num. 18. vol. 4. Testamentum enim dicitur sententia, l. hac consultissima, §. ac cum humana, C. qui testam. facere pos. Sic è contra valet argumentum à sententia ad testamentum, ut dixi loco 99. n. 2.

A TESTAMENTO ad IUDICIUM, & è 3 conuerso valet argumentum, sicuti docent Roman. conf. 186. In casu proposito, num. 3. & 4. ubi Apostil. in verbo voluntatibus, Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 507. n. 3.

A TESTAMENTO inter liberos ad testamentum ad pias causas non semper valet argumentum, iuxta ea quæ tradit Benedic. Agid. in repet. l. unica, C. de sacros. Eccles. p. 3. in initio, n. 22.

S V M M A R I V M.

1	A Testatore ad Legem,	} Argumentum valet.
2	A Testatore ad Statutum,	
3	A Testatore ad Contrahentem,	

à Testatore.

Loc. C X I I.

A TESTATORE ad LEGEM validum est argumentum, glos. in l. 1. ff. de iis, quib. ut indign. Andr. Alciat. in l. si filius eius, n. 5. vers. ita etsi, ff. de liberis & posth. Ioseph. de Rusticis ad l. cum auno, ff. de condit. & demonstrat. lib. 2. cap. 2. n. 18.

A TESTATORE ad STATUTUM valet argumentum quoad interpretanda verba, & mentem, secundum Bald. in l. C. de liber. prat. Franc. Veg. conf. 63. n. 35. Socin. lun. conf. 23. n. 62. vol. 1. Curt. lun. conf. 176. num. 11. p. 2. Fulu. Pacian. de probation. lib. 2. cap. 3. n. 90. Adrian. Negusant. in sylua r. sponfor. q. 309. num. 11.

A TESTATORE ad CONTRAHENTEM 3 valet argumentum, ut per Hippol. Riminald. conf. 599. num. 6. vol. 5.

S V M M A R I V M.

1	A Testium depositione ad instrumentum,	} Argumentum valet.
2	A Teste ad Notarium,	
3	A Teste ad Accusatorem,	

à Teste.

à Teste.

Loc. CXIII.

- 1 **A** TESTIVM depositione ad INSTRUMENTVM, seu scripturam, valet argumentum, l. in exercendis, C. de fide instrum. Menoch. consil. 538. n. 5. Sbroz. de Vicario Episcopi, lib. 1. q. 64. n. 3. in fine, ubi tamen num. 12. limitat quando testes non sufficiunt, nec habent eandem vim quam scriptura, Aloys. Ricc. in praxi antea, resolut. 165. num. 2. Rot. decis. 1161. n. 4. p. 3. divers.
- 2 **A** TESTE ad NOTARIVM, seu ad instrumentum Notarij valet argumentum, vt per Rimin. Sen. cons. 1. n. 15. Decian. cons. 128. n. 8. vol. 2. & cons. 45. n. 2. & cons. 91. num. 10. vol. 3. Mascard. de probationib. concl. 711. num. 6. Imò Notarij auctoritas habet vim duorum testium, ex Mascard. ubi supra concl. 1095. num. 3.
- 3 **A** TESTE ad ACCVSATOREM validum est argumentum, secundum Monald. cons. 10. num. 7. vol. 2. Vini. opin. 29. num. 4. ubi intelligit affirmatiuè.

à Toto.

Loc. CXIV.

- 1 **A** TOTO ad PARTEM validum est argumentum, l. qua de tota, ff. de rei vendicat. Euerard. in topicis legalib. loco 80. Cantiunc. in simili tract. loco 5. Petr. Andr. Gammar. in dialect. legali, lib. 1. loco 4. Socin. lun. cons. 36. n. 10. vol. 1. Hippol. Rimin. cons. 277. n. 25. vol. 3. Borgnin. Caualecan. decis. 24. n. 41. p. 3. Franc. Veg. cons. 66. n. 131. latè Rebuff. ad l. appellatione rei 71. vers. negatiuè, cum seqq. ff. de verb. signif. pag. mihi 350. ubi ampliat in exceptionibus probationibus, quantitatibus, corporibus, & tam affirmatiuè, quam negatiuè, Menoch. de presumpt. lib. 3. praf. 35. num. 27. Surd. cons. 435. n. 21. Flamin. Paris. de confident. q. 28. num. 106. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 499. n. 1. Rot. decis. 74. n. 9. impressa per Pacific. post suum tract. de Saluiano interd. Sic etiam è contra valet argum. à parte ad totum, vt dixi loco 82. n. 1.
- 2 Intellige quando est eadem ratio, secundum Abb. cons. 58. Quidam Nicolaus, in fine, vers. praterea, lib. 2. Alex. cons. 15. Vifo, in fine, lib. 4. Socin. lun. cons. 74. n. 14. vol. 3. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 21. glos. 19. n. 1. Borgnin. Caualecan. decis. 35. n. 112. p. 2. Menoch. cons. 72. n. 5. Surd. cons. 193. n. 6. & cons. 435. num. 21. Jacob. Gall. cons. 48. n. 24. Card. Tusch. d. conclus. 499. num. 3.
- 3 Et idè ubi diuersa ratio militat non procedere huiusmodi argumentum tenuerunt Cephal. cons. 601. n. 40. vol. 4. Surd. d. cons. 435. n. 22. Ioseph. de Rusticiis ad l. cum auus, ff. de condit. & demonstrat. lib. 3. cap. 4. num. 4.

à Transactione.

Loc. CXV.

- 1 **A** TRANSACTIONE ad ARBITRAMENTVM, seu compromissum, & è contrà valet argumentum, quia arbitramentum est transactio, ita Petr. de Anchar. cons. 34. num. 11. vers. hinc est, Decian. cons. 56. num. 17. vol. 1. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 507. num. 27.

à Tributo.

Loc. CXVI.

- 1 **A** TRIBUTO ad DECIMAM validum est argumentum, cap. decima 16. q. 1. cap. sua nobis, de decim. Euerard. in topicis legalib. loco 72. Cantiunc. in simili tract. in 33. specie loci à simili. Decima enim est tributum animæ, vt ait Sigism. Seacr. de appellat. q. 17. limit. 18. sub num. 1. vers. ratio.

à Tutore.

Loc. CXVII.

- 1 **A** TUTURE ad SYNDICVM valet argumentum, vt per Dec. cons. 297. n. 1. Menoch. cons. 228. n. 22. in fine, Monter à Cueva Aragonia decis. 29. num. 3. Laurant. de Pinu cons. 65. n. 19. & ad omnes alios administratores extendit Decian. cons. 11. n. 98. vol. 1.
- 2 **A** TUTURE suspecto ad IUDICEM Ordinarium suspectum valet argumentum, secundum Oldrad. cons. 147. Thema tale est recusatus, quem refert Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 507. num. 12.

à Vassalo.

Loc. CXVIII.

- 1 **A** VASSALO ad LIBERTVM valet argumentum, glos. in l. solo 30. C. de liber. causa, Euerard. in topicis legalib. in loco à libert. ad Vassal. Marcell. Connorsan. ad tit. de legiti. parent. tit. 5. 17. n. 16. pag. 82. & ad tit. de satisf. tit. 5. 1. num. 28. pag. 203. Henric. à Rosenth. de feudis, cap. 1. concl. 11. num. 1. ubi intelligit si præter ius sit, & ubique eadem ratio. Sic è contra valet argum. de liberto ad Vassalum, vt dixi loco 64.

à Vectigalibus.

Loc. CXIX.

- 1 **A** VECTICALIBVS & gabellis ad COLLECTAS valet argumentum, vt patet ex traditis per Doct. in l. licitatio, §. earum rerum, ff. de publican. Corn. cons. 199. num. 18. vol. 1. Boss. in tit. de angar. n. 4. quos refert, & sequitur Georg. Euerard. cons. 3. n. 46. vol. 1.

à Venditione.

Loc. CXX.

- 1 **A** VENDITIONE ad LOCATIONEM valet argumentum, l. vlt. in fine, C. de contrah. empti. Fabian. de Monte in tract. de empti. q. 2. princip. num. 30. Aniles ad cap. 33. Pretorum verbo à menos cussa, num. 5. Escob. de ratiocin. cap. 16. num. 3. Verbum enim, vendere, aliquando pro, locare, exponitur, vt notat Cald. Pereira de empti. & vendit. cap. 2. n. 7.

SUMMARIVM.

- 1 A Verosimili mente testatoris, vel statuentis validum est argumentum.
- 2 Argum. à Verosimili transfert in aduersarium onus probandi.

3	In Contractibus,	} Amplia.
4	In statutis, & statuentibus,	
5	In privilegio,	
6	In inuestitura feudali,	
7	In testamentis,	
8	Etiā circa omiffa,	} Limita.
9	In materia exorbitanti à Iure,	
10	Ex diuerfitate rationis,	
11	Quando fieret extenfio ad cafum inordinatum,	
12	In fideicommiſſo extendendo de perſona ad perſonam,	
13	In conditionibus voluntariis,	

à Verofimili.

Loc. CXXI.

- 1 **A** VEROSIMILI mente ſtatuētis vel reſtatoris validum eſt argumentum, l. non eſt verofimile, ff. de eo quod metus cauſa, l. cum auui, ff. de condit. & demonſtrat. l. ex factis, §. ſi quis autem, ff. ad Trebell. l. Titium, §. Lucium Titium, & ibi Barr. ff. de liber. & poſthum. l. generaliter, §. cum autem, C. de inſtitut. & ſubſtit. l. cum acutiſſimis, C. de fideicom. l. fin. C. de poſthum. hered. inſtit. cap. quia verofimile, de præſumpt. cap. requiſiſti, de teſtament. Anchar. conf. 219. Mirum prima facie, Alex. conf. 24. Animaduertis, n. 34. & conf. 46. Ponderatis verbis, & conf. 130. Attentis, n. 4. lib. 2. Vincent. Paleoth. inter conſilia eiufdem, Alex. conf. 54. Viſo puncto, num. 6. verſ. Item confirmo, lib. 4. vbi quod procedit in ſtatuto, lege, conuentione, & reſcripto, Euerard. in topicis legalib. loco 5. Cautiune, in ſimili tract. loco 25. Petr. Andr. Gammar. in dialect. legali, lib. 1. loco 23. Cardin. Mantie. de coniectur. vltim. volum. lib. 3. tit. 19. num. 4. vbi ſumit regulam à verofimili, & quando teſtator vel diſponens ita diſpoſuiſſet ſi interrogatus fuiſſet, vel cogitaſſet, idem Mantie. de tacitis & ambig. conuent. tom. 1. lib. 3. tit. 1. num. 16. vbi ait quod in qualibet materia receptum eſt hoc argumentum, Menoch. conf. 110. num. 54. & conf. 196. num. 31. & conf. 306. num. 26. & conf. 374. num. 21. & conf. 434. num. 43. & conf. 607. num. 20. & conf. 624. num. 6. Fachina. conf. 87. num. 13. vol. 2. vbi quod valet in voluntate teſtatoris, Surd. de alimen. tit. 9. q. 12. n. 25. Flamin. Paris. de confident. q. 29. num. 14. & q. 32. num. 31. Gaſſ. Anton. Theſaur. quaſt. forenſ. lib. 3. q. 84. n. 4. vbi quod attenditur in cauſa coniecturali, Farin. in praxi crimin. p. 4. deciſ. 47. num. 2. in fine, vbi ait eſſe optimum in Iure argumentum, Anton. Monach. Bononien. deciſ. 10. num. 16. Cardin. Tuſch. præctice. conſulſ. tom. 1. lib. 1. A. concl. 494. num. 1. vbi num. 1. extendit procedere tam in reo quàm in actore, & tam in mafculo quàm in fœmina, Noni. conf. 95. num. 5. vbi intelligit quando verba poſſunt importare hanc mentem, alias fecus.
- 2 Quod quidem argumentum tantam vim habet vt in aduerſariū transferat onus probandi, l. ex perſona, l. ſine poſſiditis, C. de probation. Maſcard. de probation. concl. 1163. n. 3. Menoch. conf. 13. n. 12. & conf. 122. n. 54. & conf. 374. num. 44. Surd. d. q. 12. n. 16.
- 3 Amplia primò argumentum procedere in contractibus, quia valet argumentum ab eo quod verofimiliter partes intellexerunt, & ſi interrogati fuiſſent reſpondiſſent, Roman. conf. 37. num. 22. lib. 2. Oſaſch. Pedem. deciſ. 90. num. 16. & ſeq. vbi extendit etiam in legibus, ſtatutis, conuentionibus, & reſcriptis, Roland. à Valle, conf. 37. num. 23. vbi loquitur.

Argum. Iur. Aug. Barboſ.

tur in donatione, vt illud cenſeatur diſpoſitum quod donans verofimiliter interrogatus reſpondiſſet, niſi eſſemus in contractibus, qui verbis celebrantur, quia cum deficiat ſubſtantia non valet argumentum ab intentione, vel à tacita voluntate, ex Bald. conf. 396. In libris Theſaurarj, num. 6. verſ. interdum ſimulatur, lib. 5. quod duplicatur lib. 1. conf. 149. vbi etiam idem eſſe dicendum aſſerit in contractibus, qui re contrahuntur ex eadem ratione, reſert Card. Tuſch. d. concl. 494. num. 25. & 26.

Intellige ampliacionem procedere quando illud à quo argumentatur eſt adeo verofimile, vt omnes ita faterentur, alias non, ſecundum Hieron. Gabr. conf. 156. num. 18. lib. 1.

Amplia ſecundò argumentum procedere in ſtatutis, & ſtatuētibus, Angel. Aretin. conf. 76. In his dubitationibus, num. 35. verſ. præterea, vbi loquitur de ſtatuto circa tutelam, quia ſemper valet argumentum quando eadem, vel maior ratio militat, Bald. conſil. 459. Circa queſtionem, n. 3. in fine, verſ. conſulſus, lib. 5. vbi loquitur de ſtatuētibus circa ſucceſſionem agnatorum excluſa matre, an intellexerint de agnatis fœminis, vel de ſolis mafculis, quia valet argumentum ab interrogatione, vt mater non excludatur ab amita, quia caret ratione. In omni enim diſpoſitione habetur pro expreſſo illud quod diſponens expreſſiſſet verofimiliter ſi cogitaſſet, vel interrogatus fuiſſet, Alex. conf. 46. Ponderatis verbis, num. 2. verſ. pro hoc facit lib. 2. Quia omnis diſpoſitio interpretatur prout verofimile eſt diſponentem reſponſurum ſi interrogatus fuiſſet, Anton. Gabr. comm. lib. 6. tit. de regulis Iuris, concl. 10. Procedit hæc ampliatio, & valet huiufmodi argumentum etiam in ſtatuto pœnali, iuxta ea quæ tradunt Alex. conf. 24. Animaduertis, num. 34. verſ. inſuper reſpondeo, lib. 2. vbi Apoſtol. in verbo ſtatuiſſem, Roman. conf. 105. Viſo ſchemate, col. 2. verſ. ſecundo, quia vbi loquitur de ſtatuto pœnali contra facientem delictum, vt extendatur ad mandantem & ratum habentem, quia ſic ſtatuētes verofimiliter dixiſſent interrogati. Limita ampliacionem in ſtatuto exorbitanti à regulis Iuris communis, quia immò in caſu omiſſo cenſentur ſtatuētes reliquiſſe diſpoſitionem Iuris communis validum, Socin. conſilio 207. In cauſa domine, num. 4. verſ. quarto, conatur, lib. 2. vbi dat alias reſponſiones, quod immò ſi ſtatuens non expreſſit, omiſit, & contrarium diſpoſuit in ſtatuto correctorio, vel exorbitante. Extende limitacionem multo magis quando ſtatutum eſt correctorium Iuris communis, tunc non fit extenſio ex eo quod ſi ſtatuētes fuiſſent interrogati ita dixiſſent, maximè quando ratio in ſtatuto non eſt expreſſa, etiam quod dicatur eadem ratio militare in caſu extendendo, Alex. conf. 167. Viſi, num. 12. verſ. nec etiam obſtat, lib. 7. reſert Card. Tuſch. d. concl. 494. n. 31.

Amplia tertio in privilegio, vt per Alex. conf. 110. Adeo grauis, num. 11. verſ. & confirmari poteſt, lib. 6. quem reſert, Cardin. Tuſch. d. concl. 494. n. 19.

Amplia quarto in inueſtitura feudali, de feudali recepto pro mafculis & fœminis in defectum mafculorum, vt ſi eueniat concursus fœminarum inter ſe, valeat argumentum à verofimili mente feudum recipientis, Bald. conf. 202. Inueſtitura Domini, in princip. verſ. ſexto, & ultimo, lib. 5. quem reſert Card. Tuſch. d. concl. 494. n. 9.

Amplia quinto in teſtamentis, quia valet argumentum ab eo quod teſtator interrogatus reſponderet, Anchar. conf. 362. De iuribus, num. 3. Alex. conf. 130. Attentis verbis, lib. 2. vbi ait valere argumentum ab eo quod diſpoſuiſſet teſtator ſi cogitaſſet de caſu

V v omiſſio,

omilſo, ſecundum verba; quia ſuppletur per veriſimilem mentem.

- 8 Amplia ſextò, vt procedat etiã circa omiſſa, quia ſi concedens ſciuiſſet, & veriſimiliter feciſſet, habentur pro factis, *Signarol. de Homed. conf. 5. Cum inter Gabrielem, in princip. num. 1. Rom. m. conf. 392. Circa primum, in fine, verſ. tertio certum eſt, Angel. Arctin. conf. 76. num. 35. verſ. praterea; Intellige ampliatiorem, niſi caſus omiſſus fuiſſet ignoratus à diſponente, *Surd. conf. 150. num. 90. quia ad ignorata non potuit accommodare reſponſum, Nat. conf. 15. quem refert Card. Tuſch. d. concl. 494. num. 36. Vel niſi obſtet contraria regula, quia ſi voluiſſet de facili expreſſiſſet, & conſtat quod prouidit in aliis caſibus, ergo in omiſſis non voluit eſſe prouiſum, *Alex. conf. 55. Ponderatio num. 6. verſ. non obſtat lib. 3.***
- 9 Limita primò, vt argumentum huiusmodi ab eo quod ſi interrogatus iſta reſpondiſſet, non valeat in materia exorbitanti à iure communi, quia ſemper ſit reſtrictio ſecundum verba prolata, *Alex. conf. 32. Clariffime in fine, verſ. non obſtat lib. 7. quem refert Card. Tuſch. d. concl. 494. num. 25.*
- 10 Limita ſecundò, quando ex diuerſitate rationis poſſet rationabiliter negari, quod imò interrogatus contrarium dixiſſet, *Anchar. conf. 356. circa fin. verſ. non obſtat quarta ratio, Alex. conf. 36. Ponderatio verbis, circa fin. num. 9. verſ. non obſtat, lib. 2. quem refert Card. Tuſch. d. concl. 494. num. 32.*
- 11 Limita tertio, quando ex tali argumento & reſponſione fieret extenſio ad caſum inordinatum, veluti ſi maritus inſtituit vxorem hæredem vniuerſalem, ſi filij naſcitur moriantur ſine filiis, & fratrem in quinque inſtituit; nam ſi nulli filij naſcantur, vxor non dicitur inſtituta, etiam quando conſtaret maritum eam magis dilexiſſe quàm fratrem, quia non valet argumentum ab interrogatione, ex quo frater contra ordinem legis excluderetur ab vxore, *Anchar. d. conf. 356. num. 6. & ſeq. Card. Tuſch. d. concl. 494. num. 34.*
- 12 Limita quartò, in fideicommiſſo extendendo de perſona ad perſonam, quia non valet argumentum ex veriſimili mente, quòd teſtator ita diſpoſuiſſet interrogatus, *Hieron. Gabr. conſil. 111. num. 13. lib. 1. Cardin. Tuſch. d. concl. 494. num. 28.*
- 13 Limita quintò ipſi conditionibus voluntariis, *Socin. conf. 116. num. 6. verſ. ad ultimum, lib. 3. Pariſ. conf. 86. num. 20. & ſeq. lib. 1. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de regulis Iuris, concl. 10. num. 11.*

SUMMARIUM.

- 1 Ab ultimis voluntatibus ad Contractus. } Argumentum
2 Ab ultimis voluntatibus ad iudicia. } valet.

ab Ultimis voluntatibus.

Loc. CXXII.

AB ULTIMIS VOLUNTATIBVS ad CONTRACTVS valet argumentũ, niſi ſit

diuerſa ratio, vt per *Alex. conf. 61. n. 2. verſ. non obſtat quod in ultimis, lib. 1. Caſtren. conf. 101. col. 2. verſ. quantum verò, lib. 1. Petr. Enriq. conf. 12. n. 9. Nicol. Euerard. in topicis legalib. loco 17. Georg. Euerard. conf. 31. num. 32. vol. 1. vbi ſubdit quod non procedit ad correptionem legis, Hippel. Rimin. d. cont. 702. n. 13. vol. 6. Decian. conf. 41. n. 102. vol. 1. Iacob. Gall. conf. 68. num. 33. Fachin. conf. 2. n. 21. lib. 3. Card. Tuſch. prætic. concluf. tom. 1. lit. A. concl. 495. n. 12. Rot. decif. 125. n. 25. p. 1. diuerſ. Sic è contra valet argumentum à contractibus ad vltimas voluntates, vt dixi ſuprà loco 26. num. 3.*

AB ULTIMIS VOLUNTATIBVS ad IUDICIA validum eſt argumentum, l. 2. §. 1. ff. de tutel. diuid. Roman. conf. 186. in caſu propoſito n. 3. & 4. Cantuinc. in 11. ſpecie loci à ſimili, Cardin. Tuſch. d. tom. 1. lit. A. concl. 507. num. 3. Euerard. loco 21. vbi intelligit ſi formetur affirmatiuè, ex eo quia quod poteſt teſtator poteſt & iudex, l. non eſt mirum, & ibi Bart. ff. de pignorat. act. l. ſoleat, vbi gloſ. ff. de alimēt. & cibar. leg. l. ſeruus hac lege, ff. de manum. teſtam. ſic è contra valet argumentum à iudiciis ad vltimas voluntates, vt dixi ſuprà loco 57. num. 2.

à Vocatione.

Loc. CXXIII.

AVOCATIONE actiua ad PASSIVAM non valet argumentum, vt per *Pariſ. conf. 31. num. 18. lib. 2. Decian. reſp. 26. num. 45. lib. 2. Menoch. conf. 326. num. 57. Surd. conf. 315. n. 13. Ioan. Griuel. Dolana decif. 135. num. 8. Rot. in Pampſonen. Capellania 4. 1622. coram bona memo. Romboldo, impreſſa per Puiſan. in fine ſue praxiſ Iuriſp. uron. decif. 45. n. 9. ſecundum nouiſſimam impreſſ. & in Florentina fideicommiſſi de Cambijs 20. Martij 1628. coram R. P. D. Dunozet.*

Ab Vſufructu.

Loc. CXXIV.

AB VSVFRUCTV ad ALIMENTA valet argumentum, vt per *Socin. Iun. conf. 86. num. 8. vol. 1.*

AB VSVFRUCTVARIO ad EMPHYTEUTAM valet argumentum, l. 1. §. quod autem. ff. de ſuperficieb. Rimin. conf. 426. num. 7. vol. 3. Decian. conf. 13. num. 17. vol. 4. vide ſuprà loco 51. Sic è contra valet argumentum ab emphyteuſi ad vſumfructum, vt dixi loco 43. num. 4.

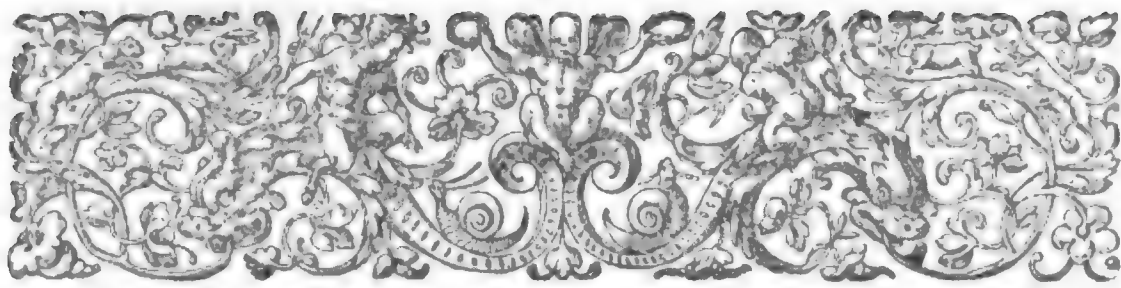
ab Vſu Patriſfamilias.

Loc. CXXV.

AB VSV PATRISFAM. validum eſt argumentum, l. hæredes palam, §. ſed eiſi noram. ff. de teſtam. l. ſi ſeruum. §. ſi. ff. de legat. 1. Mandoſ. in proam. Regulæ Cancell. 9. 2. num. 4. Pute. decif. 174. num. 2. lib. 2. in correſtiis, Rot. decif. 584. num. 11. apud Farin. p. 1. recent.

L A V S D E O.

F I N I S.

INDEX LOCORVM
COMMVNIVM
ARGVMENTORVM
Iuris, iuxta seriem Alphabe-
ticam breui methodo
dispositi.

In quo prior numerus locum, posterior paginam denotat.

A		D			
A bsolute. Loc. j.	305	D ebitore. xxxj.	ibid.	à Legitima. lxj.	ibid.
ab Absurdo. ij.	ibid.	à Decimis. xxxij.	ibid.	à Legitimatione. lxij.	ibid.
ab Actore. iij.	306	à Definitione. xxxij.	ibid.	à Libertate. lxij.	314
ab Adoptione. iv.	ibid.	à Delegato. xxxiv.	ibid.	à Liberto. lxiv.	ibid.
ab Aduocato. v.	ibid.	à Delictis. xxxv.	ibid.	à Loco. lxv.	ibid.
ab Æquiparatis. vj.	ibid.	à Dispositione. xxxvj.	ibid.	M	
ab Alimentis. vij.	ibid.	à Diuersis. xxxvij.	316	à Maioratu. lxvj.	ibid.
ab Antecedenti. viij.	307	à Diuisibilibus. xxxviij.	ibid.	à Maioritate. lxviij.	315
ab Appellatione. ix.	ibid.	à Dote. xxxix.	ibid.	à Mandato. lxix.	316
ab Arbitrio. x.	ibid.	E		à Matrimonio. lxx.	ibid.
ab Arrogatione. xj.	ibid.	ab Ecclesia. xl.	317	à Milite. lxxj.	ibid.
ab Auctoritate. xij.	ibid.	ab Effectu. xlj.	ibid.	à Minor. lxxij.	ibid.
B		ab Emancipatione. xliij.	ibid.	à Minori. lxxij.	317
à Bello. xij.	ibid.	ab Emphyteusi. xliij.	ibid.	à Morie. lxxiv.	ibid.
à Beneficiis. xiv.	ibid.	ab Etymologia. xlv.	ibid.	à Multo magis. lxxv.	318
C		ab Experientia. xlv.	318	N	
à CAsu. xv.	308	F		à Non nominato. lxxvj.	ibi-
à Causa. xvj.	ibid.	à Alcidia. xlvj.	ibid.	à dem.	
à Charitativo subsidio. xvij.	ibid.	à Feudo. xlvij.	ibid.	O	
à Civilibus. xvij.	ibid.	à Fideicommisso. xlvij.	319	ab Oficio. lxxvij.	ibid.
à Collatione. xix.	ibid.	à Fisco. xlix.	320	ab Operis. lxxvij.	ibid.
à Communiter contingentibus.	ibid.	à Foro. l.	322	ab Oppositis. lxxix.	ibid.
xx.	ibid.	à Fructuuario. lj.		ab Ordine. lxxx.	ibid.
à Connexis. xxj.	309	G		P	
à Coniunctione. xxij.	ibid.	à Abella. lij.	ibid.	à Pacto. lxxxj.	329
à Consequenti. xxij.	ibid.	à Genere. liij.	ibid.	à Parte. lxxxij.	ibid.
à Constitutione. xxiv.	ibid.	I		à Persona. lxxxij.	ibid.
à Consuetudine. xxv.	310	ab Impossibili. liv.	ibid.	à Prescriptione. lxxxiv.	330
à Contractibus. xxvj.	ibid.	ab Inclusionem. lv.	ibid.	à Præsenti. lxxxv.	ibid.
à Contrario sensu. xxvij.	311	ab Inuentario. lvj.	ibid.	à Primo. lxxxvj.	ibid.
à Conuentione. xxvij.	314	à Iudiciis. lvij.	ibid.	à Principali. lxxxvij.	ibid.
à Correlatiuis. xxix.	315	à Iurepatronatus. lvij.	ibid.	à Priuilegio. lxxxvij.	ibid.
à Crimine. xxx.	ibid.	L		à Procuratore. lxxxix.	ibid.
		à Legato. lx.	323	à Promissione. xc.	ibid.
		à Lege. lx.	ibid.	à Procemio. xcj.	ibid.
				à Pu	

Index Argumentorum Iuris, seu Loca Communia.

à Pupillo. xcij.	ibid.	à Solitis. cij.	333	à Toto. cxiv.	ibid.
		à Speciali. cij.	ibid.	à Transactione. cxv.	ibid.
R		à Specie. civ.	ibid.	à Tributo. cxvj.	ibid.
à Ratificatione. xcij.	331	à Statuto. cv.	334	à Tutore. cxvij.	ibid.
à Ratione. xciv.	ibid.	à Substitutione. cvj.	ibid.		V
à Re. xcv.	ibid.	à Successione. cvij.	ibid.	à Vassallo. cxvij.	ibid.
à Recusatione. xcvj.	ibid.	à Sufficiente. cvij.	ibid.	à Vectigalibus. cxix.	ibid.
à Regno. xcviij.	ibid.	à Superfluitate. cix.	335	à Venditione. cx.	ibid.
à Rubrica. xcviij.	332			à Verosimili. cxvj.	337
		T		ab Ultimis voluntatibus. cxvij.	338
S		à Tempore. cx.	ibid.		
à Sententia. xcix.	ibid.	à Testamento. cxj.	ibid.	à Vocatione. cxvij.	ibid.
à Seruo. c.	ibid.	à Testatore. cxij.	ibid.	ab Usufructu. cxxiv.	ibid.
à Simili. cj.	ibid.	à Teste. cxij.	136	ab Usu Patrisfamilias. cxv.	ibid.

INDEX

INDEX AXIOMATVM IVRIS VSVFREQVENTIVM.

In quo prior numerus Axiomatem, posterior paginam denotat.

A		Coniectura. l.	ibid.	Finis. xcix.	63
 Absolvere. Axioma.	fol. 3	Connexa. lj.	34	Forma. c.	64
Abfurdum. lj.	4	Conscientia. lij.	ibid.	Forus. cij.	65
Abundans. iij.	5	Consensus. liij.	ibid.	Fraus. cij.	ibid.
Accessoriū. iv.	ibid.	Consequens. liv.	ibid.	Fundamentum. cij.	66
Accidens. v.	7	Consilium. lv.	35	Futurum. civ.	ibid.
Accingendus. vj.	ibid.	Consuetudo. lvj.	ibid.		
Accusator. vij.	8	Contractus. lvij.	36	G	
Acta. viij.	ibid.	Contrarietas, Contrarium. lvij.	38	Geminatio, Geminatus. cv.	ibid.
Actio. ix.	9	Copulatum. lix.	39	Generalis. cvj.	68
Actpr. x.	10	Correctio. lx.	40	Genus. cvij.	69
Actum. xj.	11	Correlatiuum. lxj.	41	Gravare, Gravatus. cvij.	7
Actus xij.	12	Culpa. lxij.	ibid.		
Abditamentum. xij.	15			H	
Equiparatum. xiv.	ibid.	D		Habitus. cix.	72
Aequitas. xv.	16	Damnum. lxij.	42	Homo. cx.	ibid.
Aequalitas. xvj.	17	Dare. lxiv.	ibid.	Honor. cxj.	ibid.
Affectus. xvij.	ibid.	Debitor. lxv.	ibid.		
Afflictio. xvij.	ibid.	Declaratio. lxvj.	43	I	
Agentes, Agere. xix.	18	Definitio. lxvij.	ibid.	Iactare. cxij.	ibid.
Allegatio, Allegare. xx.	ibid.	Delictum. lxvij.	ibid.	Ignorantia, Ignorans. cxij.	73
Alienabili. xxj.	ibid.	Denominatio. lxix.	44	Illatio. cxiv.	74
Alter. xxij.	19	Dictum. lxx.	45	Impedimentum. cxv.	ibid.
Ambiguum. xxij.	ibid.	Dies. lxxj.	ibid.	Impeditus. cxvj.	ibid.
Amicitia. xxiv.	ibid.	Dignum. lxxij.	ibid.	Imperare. cxvij.	ibid.
Amisum. xxv.	ibid.	Disponere, Dispositio. lxxij.	46	Impossibilis. cxvij.	ibid.
Anima. xxvj.	20	Diuerfitas. lxxiv.	48	Incertitudo. cxix.	75
Animus. xxvij.	ibid.	Diuinare. lxxv.	ibid.	Inclusio. cxx.	76
Annalia. xxvij.	ibid.	Dolus. lxxvj.	ibid.	Incommodum. cxxj.	77
Annexum. xxix.	21	Donare. lxxvij.	49	Incontinenti. cxxij.	ibid.
Antecedens. xxx.	ibid.	Dubium. lxxvij.	ibid.	Indefinita. cxxij.	ibid.
Approbare, Approbatio. xxxj.	ibi.	Duplex. lxxix.	50	Inferior. cxxiv.	79
Arbitrium. xxxij.	ibid.			Infinitas. cxxv.	ibid.
Ars. xxxij.	22	E		Iniuria. cxxvj.	80
Augmentum. xxxiv.	ibid.	Efectus. lxxx.	ibid.	Intellectus. cxxvij.	ibid.
		Emergens. lxxxj.	51	Intentio. cxxvij.	ibid.
B		Error. lxxxij.	52	Interesse. cxxix.	81
Benefacere. xxxv.	23	Erubescere. lxxxij.	ibid.	Interpretatio. cxxx.	ibid.
Beneficium. xxxvj.	ibid.	Euentus. lxxxiv.	53	Index. cxxxj.	82
Bona, Bonus. xxxvij.	24	Exceptio. lxxxv.	ibid.	Iudicium. cxxxij.	83
Breuitas. xxxvij.	25	Exempla. lxxxvj.	54	Iura. cxxxij.	ibid.
		Exitus. lxxxvij.	55	Iuramentum. cxxxiv.	ibid.
C		Experientia. lxxxvij.	ibid.	Ius. cxxxv.	84
Cafus. xxxix.	ibid.	Expressum. lxxxix.	ibid.		
Causa. xl.	27	Extinctum. xc.	56	L	
Certus. xlj.	29	Externa. xcj.	ibid.	Lex. cxxxvj.	86
Charitas. xlij.	30			Libera. cxxxvij.	88
Circuitus. xlij.	ibid.	F		Liberalis. cxxxvij.	ibid.
Commodum. xlii.	31	Facere, Fieri. xcij.	57	Locupletari. cxxxix.	ibid.
Communio, Communis. xlv.	ibi.	Factum, Facta. xcij.	58		
Concessum. xlvj.	ibid.	Fals. xciv.	60	M	
Conclusio. xlvj.	32	Fama. xcvi.	61	Maior. cxl.	ibid.
Conditio. xlvij.	ibid.	Fagor. xcvi.	ibid.	Malum. cxlj.	89
Confessio. xlii.	33	Fictio. xcviij.	ibid.	Malus. cxlij.	92
		Fides. xcviij.	62	Malitia. cxliij.	93

Index Axiomatum Iuris & frequentium.

Mandatum. cxliv.	ibid.			Reprobatio. ccijj.	ibid.
Medium. cxlv.	94	P		Reus, cciv.	ibid.
Melius est. cxlvj.	ibid.			S	
Membra. cxlvij.	95	P	Actum. clxxij.	Separata. ccv.	126
Mens. cxlvijj.	ibid.		Par, Paria. clxxiv.	Sermo. ccvj.	ibid.
Meum. clx.	96		Parum. clxxv.	Signatum. ccvij.	ibid.
Minima. cl.	ibid.		Pecunia. clxxvj.	Simile. ccviij.	127
Medica. clj.	97		Periculum. clxxvij.	Singula. ccix.	ibid.
Mixtum. clij.	ibid.		Permissum. clxxviij.	Solutio, Soluere. ccx.	ibid.
Mora. cliij.	99		Plurales, Pluralitas. clxxxix.	Specialia. ccxj.	128
Mors. cliv.	ibid.		Plus. clxxx.	Subiecta. ccxiij.	ibid.
N			Pœna. clxxxj.	Subrogatum. ccxiij.	129
Natura, Naturalis. clv.	100		Possessor. clxxxij.	Subtilitas. ccxiv.	ibid.
Necessaria. clvj.	ibid.		Potentia, Possē. clxxxiv.	Summa. ccxv.	ibid.
Necessitas. clvij.	101		Præscriptum. clxxxv.	Superfluitas, Superfluum. ccxvj.	
Negans, Negatio, Negatiua.	ibid.		Præsumptio. clxxxvj.	130	T
clviij.	ibid.		Principium. clxxxvij.	Tacens. ccxvij.	131
Negligentia. clx.	102		Prior. clxxxvijj.	Tacitum. ccxviij.	132
Nemo. clx.	ibid.		Priuatio. clxxxix.	Tempus. ccxix.	ibid.
Nihil. clxj.	ibid.		Priuelegiatus, Priuelegiū. exc.	Totum. ccxx.	133
Non esse. clxij.	ibid.		Probare, Probatio. excj.	Turpitudine. ccxxj.	ibid.
Nostra. clxiij.	103		Procemium. excij.	V	
Nullum. clxiv.	ibid.		Prohibitum. exciij.	Verba. ccxxij.	135
O			Prohibito. exciv.	Verisimile, Verisimilitudo.	
Obscuritas. clxv.	104		Prouiso. excv.	ccxxij.	139
Odium. clxvj.	105	Q		Veritas. ccxxiv.	ibid.
Officium. clxviij.	ibid.		Valitas. excvj.	Via. ccxxv.	140
Omne. clxviij.	ibid.	R		Vincens. ccxxvj.	ibid.
Onus. clxix.	106		Ratio. excviij.	Vigilantes. ccxxviij.	ibid.
Operarius. clxx.	ibid.		Regula. excviij.	Vis. ccxxviij.	ibid.
Oppositum. clxxj.	ibid.		Res. excix.	Vltimum. ccxxix.	141
Ordo. clxxij.	ibid.		Res indicata. cc.	Voluntas. ccxxx.	ibid.
			Relatum. ccj.	Vtile. ccxxxj.	142
			Remedium. ccij.		

INDEX

INDEX

DE APPELLATIVA VERBORVM VTRIVSQUE IVRIS SIGNIFICATIONE.

In quo prior numerus Appellativam, posterior paginam indicat.

A

	Bbas Appell. l. j. 145
	Abbatissa. ij. ibid.
	Abbatia. iij. 146
	Acquisitio. iv. ibid.
	Actio. v. ibid.
	Acta. vj. ibid.
	Actus. vij. ibid.
	Aduocatus. viij. 147
	Æs. i x. ibid.
	Ætas. x. ibid.
	Ædes. xj. ibid.
	Affines, Affinitas. xij. ibid.
	Agnati. xij. 148
	Alienatio. xiv. 150
	Alimenta. xv. 151
	Amicitia. xvj. 152
	Annus. xvij. 153
	Antiquitas xvij. ibid.
	Antiquum. xix. ibid.
	Aragonia. xx. ibid.
	Apostolus. xxj. 154
	Arbor. xxij. ibid.
	Argentum. xxij. ibid.
	Armenta. xxiv. 155
	Arma. xxv. ibid.
	Artifex. xxvj. 156
	Ascendentes. xxvij. ibid.
	Asinus. xxvij. ibid.
	Attinentes. xxix. ibid.
	Auus. xxx. ibid.

B

B	Astardus. xxxj. 157
	Beneficium. xxxij. ibid.
	Bettra. xxxij. 158
	Bladum. xxxiv. 159
	Bona. xxxv. ibid.

C

C	Anon. xxxvj. 160
	Capitulum. xxxvij. 161
	Cardinalis. xxxvij. ibid.
	Casamentum. xxxix. ibid.
	Casata. xl. ibid.
	Caskum. xlj. 162
	Casus. xlij. ibid.
	Cathedralis. xliij. 163
	Causa. xliv. ibid.
	Cautio. xlv. ibid.
	Censura. xlvj. 164
	Cibus. xlvij. ibid.

	Ciues. xlvij.
	Ciuitas. xlix.
	Cippus. l.
	Clerici. lj.
	Cognati. lij.
	Cohærentiæ. liij.
	Collatio. liv.
	Collegium. lv.
	Coniuncti. lvj.
	Consanguinei. lvij.
	Consortes. lvij.
	Contractus. lix.
	Controuersia. lx.
	Conuentus. lxij.
	Conuictus. lxij.
	Creditor. lxij.
	Culpa. lxiv.
	Cura, Curatus. lxv.
	Curiales. lxvj.
	Curia. lxvij.

D

D	Annus. lxvij. ibid.
	Debitor. lxix. ibid.
	Descendentes. lxx. 173
	Dies. lxxj. 176
	Dignitas. lxxij. 177
	Diœcesanus. lxxij. 178
	Diœcesis. lxxiv. ibid.
	Distributiones. lxxv. ibid.
	Districuales, Districus. lxxvj. ibid.
	Domicilium. lxxvij. 179
	Domestici. lxxvij. ibid.
	Dominium. lxxix. 180
	Dominus. lxxx. ibid.
	Domus. lxxxj. ibid.
	Domus materialis. lxxxij. 182
	Donatio. lxxxij. 183
	Dos. lxxxiv. ibid.

E

E	Cclesia. lxxx. 184
	Educatio. lxxxvj. 185
	Emolumentum. lxxxvij. ibid.
	Emptio. lxxxvij. ibid.
	Episcopus. lxxxix. 186
	Equus, Equa. xc. 189
	Excommunicatio. xcj. ibid.
	Expensæ. xcij. 190

F

F	Acultas. xcij. ibid.
	Familia. xciv. 191

	Familia seruilis. xcv. 194
	Familiares. xcvi. ibid.
	Famulus. xcviij. 195
	Fideiussor. xcviij. ibid.
	Filius. xcix. 200
	Flumen. c. 219
	Focus. cj. 220
	Frater. cij. ibid.
	Fructus. cij. 222
	Fruges. civ. 223
	Frumentum. cv. 224
	Fundus. cvj. 225
	Funus, Funeralia. cvij. ibid.

G

G	Eneratio. cvlij. 226
	Granum. cix. 227
	Glans. cx. ibid.
	Grex. cxj. ibid.

H

H	Abitatio, Habiratores. cxij. ibid.
	Hæres, Hæreditas. cxij. 229
	Homicidium. cxiv. 232
	Hispania. cxv. 233
	Homo. cxvj. ibid.

I

I	Mmobilia. cxvij. 234
	Infirmas. cxvij. ibid.
	Instrumentum. cxix. ibid.
	Interesse. cxj. 235
	Introitus. cxj. ibid.
	Iudex. cxij. 236
	Iumentum. cxij. ibid.
	Ius. cxiv. 237

L

L	Ana. cxv. ibid.
	Lectum. cxvj. 238
	Legatum. cxvij. ibid.
	Legumina. cxvij. ibid.
	Lex. cxix. ibid.
	Liberi. cxxx. 239
	Libertas. cxxxj. 240
	Libertus. cxxxij. ibid.
	Liber. cxxxij. ibid.
	Ligna. cxxxiv. 241
	Linea. cxxxv. ibid.
	Lis. cxxxvj. 243

M

M	Aior, Maiores. cxxxvij. ibi.
	Malefactores. cxxxvij. 244
	Mari

Index de Appell. Verbor. utriusq. Iuris significatione.

Maritus. cxxxix.	ibid.	Pars. clxxxvij.	267	Res. ccxxxv.	288
Marmor. cxl.	ibid.	Partes. clxxxvij.	ibid.	Residuum. ccxxxvj.	ibid.
Masculus. cxlj.	ibid.	Patrimonium. clxxxvij.	ibid.	Resignatio. ccxxxvij.	ibid.
Massariæ. cxlij.	245	Patriarchæ. clxxxix.	ibid.	S	
Mater. cxlij.	ibid.	Pater. cxé.	ibid.	S anguis. ccxxxvij.	ibid.
Matrimonium. cxliv.	ibid.	Patruus. cxcj.	268	S emen. ccxxxix.	298
Melioramenta. cxlv.	ibid.	Pauper. cxcij.	ibid.	S ecuritas. cxcl.	289
Membrum. cxlvj.	246	Pecora. cxcij.	ibid.	Satisfactio. cxclj.	ibid.
Mendicantes. cxlvij.	247	Peculium. cxcliv.	269	Sententia. cxclij.	ibid.
Mensis. cxlvij.	249	Penus. cxcv.	ibid.	Servi, Servientes, Servitores.	
Mercator. cxlix.	250	Pecunia. cxcvj.	ibid.	cxclij.	291
Meretrix. cl.	ibid.	Permutatio. cxcvij.	270	Solutes. cxcliv.	292
Meum. clj.	251	Persona. cxcvij.	ibid.	Solutio. cxclv.	ibid.
Miserabiles. clij.	ibid.	Periculum. cxclix.	271	Sponsa. cxclvj.	ibid.
Molendinum. clij.	252	Pertinentiæ. cc.	272	Spolia. cxclvij.	ibid.
Monachus. cliv.	ibid.	Plebs. ccj.	ibid.	Spurius. cxclvij.	295
Monasterium. clv.	253	Plus. ccij.	ibid.	Statutum. cxclix.	294
Moneta. clvj.	ibid.	Podere. ccij.	273	Stirps. ecl.	ibid.
Mors. clvij.	ibid.	Pœna. cciv.	ibid.	Substantia. celj.	ibid.
N		Populus. ccv.	ibid.	Substitutus. celij.	ibid.
N aturalis. clvij.	254	Pœta. ccvj.	274	Supellex. celij.	295
Natus. clx.	255	Possessio. ccvij.	ibid.	Succellor. celiv.	ibid.
Navis. clx.	ibid.	Posteritas. ccvij.	ibid.	Superstes. eclv.	296
Necessarius. clxj.	ibid.	Posteri. ccix.	275	Suspensio. celvj.	ibid.
Negotiator. clxj.	ibid.	Posthumus. ccx.	276	Sui. celvij.	ibid.
Nepos. clxij.	256	Potus. ccxj.	ibid.	T	
Nobilis. clxiv.	257	Pratum. ccxj.	ibid.	T aberna. eclvij.	297
Nomen. clxv.	258	Prædecessores. ccxij.	ibid.	T ectum. eclix.	ibid.
Notorium. clxvj.	ibid.	Prædium. cciv.	ibid.	Terra. eclx.	ibid.
Nouale. clxvij.	259	Prælat. ccxv.	277	Territorium. eclxj.	ibid.
Nouerca. clxvij.	ibid.	Præiudicium. ccxvj.	ibid.	Testamentum. eclxij.	298
Numerus. clxix.	ibid.	Presbyter. ccxvij.	ibid.	Testes. eclxij.	ibid.
Nuptiæ. clxx.	ibid.	Pretium. ccxvij.	ibid.	Triticum. eclxiv.	ibid.
Nurus. clxxj.	260	Prioratus. ccxix.	278	Turris. eclxv.	ibid.
O		Probatio. ccxx.	ibid.	V	
O blationes. clxxij.	ibid.	Procurator. ccxxj.	ibid.	V acatio. eclxvj.	299
Obuentiones. clxxij.	ibid.	Progenies. ccxxij.	ibid.	Venditio. eclxvij.	ibid.
Offensa. clxxiv.	261	Proles. ccxxij.	ibid.	Vestis. eclxvij.	300
Officialis. clxxv.	ibid.	Propinqui. ccxxiv.	279	Vita. eclxix.	ibid.
Officium. clxxvj.	262	Proprietas, Proprium. ccxxv.	ibid.	Viſtuala. eclxx.	301
Ordinarius. clxxvij.	263	ibid.	281	Victus. eclxxj.	ibid.
Oleum. clxxvij.	264	Profapia. ccxxvj.	ibid.	Vidua. eclxxij.	ibid.
Ordo. clxxix.	ibid.	Proventus. ccxxvij.	ibid.	Vinea. eclxxij.	302
Originarius. clxxx.	ibid.	Proposio. ccxxvij.	ibid.	Vinum. eclxxiv.	ibid.
Ornamenta. clxxxj.	265	Proximus, Proximior. ccxxix.	282	Vniuersitas. eclxxv.	303
Oues. clxxxij.	ibid.	Pupillus. ccxxx.	283	Vrbs. eclxxvj.	ibid.
P		R		Vfusfructus. eclxxvij.	ibid.
P anni. clxxxij.	ibid.	R editus. ccxxxj.	ibid.	Vulnus. eclxxvij.	ibid.
Parentela. clxxxiv.	266	Regalia. ccxxxij.	284	Vxor. eclxxix.	304
Parentes. clxxxv.	ibid.	Religiolus. ccxxxij.	285		
		Reliquæ. ccxxxiv.	287		

F I N I S.

AVGV

I

AVGVSTINI
BARBOSÆ
 I.V.D. LVSITANI,
 Tractatus
 DE CLAVSVLIS VSV-
 FREQVENTIORIBVS.

Multis Sacræ Rotæ decisionibus, & quamplurium Doctorem, tam veterum quàm recentiorum resolutionibus locupletatus.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Dispositionem principalem non alterat, auget, seu immutat clausula accessoria.
- 3 Accessoria clausula regulantur secundum principalem dispositionem, cui adiiciuntur.
- 4 Accessoria clausula non operantur detecto errore.
- 5 Gratiam non augent clausula merè accessoria.
- 6 Clausula accessoria, quæ possunt de per se stare, in fauorabilibus disponunt.
- 7 Notarij ex usu & stylo an apponantur clausula accessoria, ostenditur.
- 8 Notariorum ex fide probatur quod clausula fuerint appositæ potius ex stylo Notarij, quàm ex consensu partium.

Accessoria.

C L A V S V L A I.

1 **D**E vi, & effectibus huius clausulae vide Menoch. de presumpt. lib. 3. presumpt. 115. num. 43. cum seq. Anton. Gabr. comm. lib. 6. tit. de clausul. concl. 10. Mariam de claus. p. 4. claus. 21. Monet. de commut. ult. volunt. cap. 7. à num. 48. & alios in discursu citandos.

2 Non alterat, auget, seu immutat principalem

dispositionem, sed declarat, gloss. in Clem. 1. de prob. Fel. in c. licet in corrigendis, num. 7. de offic. Ord. Conar. in rub. de testam. p. 2. num. 13. vers. tertia conclusio, Gab. d. conclus. 10. n. 1. Put. decis. 255. num. 4. lib. 1. & decis. 91. in fin. lib. 2. Tiraq. de Constit. p. 3. limit. 7. n. 15. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 2. num. 42. Menoch. d. pres. 118. num. 43. & lib. 4. pres. 60. num. 50. & conf. 87. n. 4. Mart. d. claus. 21. num. 4. & 10. Bruner à Sole in locis communibus verbo clausula, num. 53. Surd. conf. 453. num. 38. Sigism. Scacc. de appellat. quest. 17. limitat. 6. memb. 9. num. 68. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 9. in annot. contra nullitates, num. 243. & gloss. 66. num. 25. & 30. cum seq. Monet. d. cap. 7. num. 48. & 51.

Regulantur secundum principalem dispositionem, cui adiiciuntur, gloss. verbo Fauiana in fine, in l. si patronum. ff. si quid in fraudem patroni, Put. decis. 1. n. 2. lib. 1. Mart. d. claus. 21. num. 1. Mar. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 3. num. 10. Monet. d. cap. 7. n. 50. ubi ait illas non deferuire nisi illi parti dispositionis, cui adiiciuntur, assumuntque illius naturam, ex Mart. d. claus. 21. num. 2. Menoch. d. presumpt. 115. num. 43. Seraphin. de Privilegiis inram. priuil. 64. num. 6. Surd. decis. 7. num. 29. Bruner à Sole verbo clausula, num. 1. Gonzal. d. gloss. 66. num. 31. Stephan. Gratian. discept. for. cap. 730. num. 44. ita ut principali dispositione annullata etiam ipsa clausula corruant, l. cum principalis, ff. de reg. Iuris, Paris. consil. 54. num. 31. & seq. vol. 1. Mart. d. claus. 21. num. 3. Put. decis. 91. num. 1. lib. 2. in correctis.

Vnde clausulas accessorias non operari detecto errore voluerunt Menoch. conf. 103. num. 78. & conf. 378. num. 27. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 652. num. 28.

Licet huiusmodi clausulae accessoriae non augeant gratiam, ut supra diximus num. 2. tamen hoc restringitur ubi non essent merè accessoriae, sed

A

sed

sed importarent aliquid diuersum & separatum æquè principaliter, vt per *Gab. d. conclus. 10. num. 7.* sequutus *Gomez ad regul. de infirm. resign. quest. 24. num. 3. & seq. Ruin. conf. 151. vers. non obstat, vol. 3.* quos refert *Monet. d. cap. 7. num. 52. vbi num. 53. cum*
6 Gabr. d. concl. 10. num. 10. resoluit, clausulas accessorias, quæ possunt de per se stare, in fauorabilibus
disponere.

7 Non me latet aliquos dixisse huiusmodi clausulas accessorias magis ex stylo & vsu Notarij, quàm ex dispositione partium apponi solitas, & ideo non considerandas, vt voluerunt *Neniz. conf. 28. num. 19. Menoch. conf. 87. à num. 45. & d. pref. 115. num. 44.* quos refert, & sequitur *Mart. d. claus. 21. num. 11.* quod non mihi satis probatur, cum, vt supra diximus, non alterent principalem dispositionem, quæ semper sit de mente & consensu contrahentium, ideo non stant præter, sed secundum illam.

8 Quod autem clausula fuerint appositæ ex stylo Notarij potiùs, quàm de consensu partium, probatur ex fide Notariorum, vt censuit *Rot. decis. 114. num. 6. apud Farinac. part. 1. recent.* illæ enim quæ sunt appositæ ex stylo Notariorum non nocent sine præcedente certificatione, ead. *Rota decis. 580. num. 8. etiam part. 1. recent.* nec alterare possunt naturam contractus, *Rot. decis. 624. num. 8. apud Far. p. 1. recent.*

S V M M A R I V M.

- 1 Actum perfectum, consummatum, & publicatum importat clausula, Actum, &c. manu Notarij calce scripturæ apposita.
- 2 Instrumenti perfectionem importat clausula, Actum, &c. quando est posita in fine instrumenti, non verò in principio.
- 3 Subscriptionis, signi, & rogatus effectum operatur clausula, Actum, &c.
- 4 Scriptura quando leuari intenditur in authenticam formam, si in ea legatur clausula, Actum, &c. debet Iudex mandare vt in authenticam formam redigatur, etiamsi subscriptio, & signum deficiant.
- 5 Perfectam rem quoad voluntatem testantis importat clausula, Actum, &c.
- 6 Instrumentum dicitur imperfectum deficiente in eo clausula, Actum, &c.

Actum, &c.

C L A V S V L A II.

1 HÆc clausula manu Notarij calce scripturæ apposita, importat actum perfectum, consummatum, & publicatum, Baldus in *authem. quod sine. C. de testam. Alex. conf. 14. num. 19. vol. 6. Paris. conf. 27. num. 15. vol. 2.* plures per *Mart. de clausul. part. 1. claus. 4. num. 1.* quibus addo *Ruin. conf. 119. num. 13. lib. 4. Menoch. conf. 224. num. 3. Surd. consil. 187. num. 4. vbi num. 2. dicit tunc importare perfectionem instrumenti, quando est posita in fine instrumenti, non verò in principio, Fomanel. de patris impr. tom. 2. claus. 13. gloss. unic. num. 3. post Zabarell. conf. 133. n. 2. Card. Tusch. tom. 1. lit. C. concl. 302. num. 21. vbi quod operatur lecturam partibus*

coram testibus, *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 899. num. 16. Rot. in Romana fideicommissi de Vecchijs 22. Iunij 1616. coram R. P. D. meo Pironano, impressa per Farinac. decis. 714. num. 1. part. 1. recent.* vbi intelligit concurrente alia coniectura, quando sic Notarius scripturam habuerit pro perfecta, & stipulata, vtpote quia eam reposuerit inter alias matrices, prothocolla, aut filgas instrumentorum, eadem *Rota in ciuitate Romana fideicommissi 16. Ianuarij 1615. coram eodem, impressa per Farinac. decis. 628. n. 3. part. 2. recent.* vbi etiam dictum fuit hanc clausulam includere effectum subscriptionis, signi, & rogatus; nam, quando agitur de leuanda scriptura in authenticam formam, si in ea legatur hæc clausula, debet Iudex mandare vt in authenticam formam redigatur, etiamsi subscriptio, & signum deficiant, *Paul. de Castro in l. contractus num. 7. C. de fideicommiss. instit. Nat. conf. 46. num. 4. Neniz. consil. 26. num. 42. Menoch. conf. 47. num. 16. Curt. Iun. conf. 162. num. 1. vers. cum igitur in proposito, Beroi. conf. 1. num. 51. vol. 2. qui omnes loquuntur de scriptura reperta in prothocollis, vel inter rogationes Notarij demortui, Grammat. decis. 106. num. 15. & 16. loquens de scriptura in fasciculis, vbi cætera instrumenta asseruabantur, Ruin. conf. 159. num. 13. lib. 4. Seraph. decis. 902. num. 5. asserentes idem de filiis Notarij secundum regionis consuetudinem, de qua etiam loquitur *Menoch. de arburar. cas. 187. num. 24. cum seqq. refert, & sequitur Rot. d. decis. 628. num. 2. part. 1. recent.**

Vnde similiter hæc clausula in fine testamenti denotat perfectionem ipsius, quando illud fuerit lectum coram testatore, qui non contradixit, *Bussat. conf. 15. num. 11. & seq. vol. 1. Honded. conf. 33. num. 46. vol. 1.* & ita importat rem perfectam, quoad voluntatem testantis, l. fin. C. famul. bercise. vbi gloss. Zabarell. conf. 133. num. 3. vers. 3. obijciunt, *Card. Tusch. tom. 1. lit. C. concl. 302. num. 20.*

Deficiente verò hac clausula in instrumento, vt supra, illud dicitur imperfectum, cum non constet à partibus fuisse rogatum Notarium, *Seraphin. decis. 949. n. 1. Stephan. Gratian. d. cap. 899. n. 15. ac proinde deficit stipulatio, idem Seraph. d. decis. 949. num. 7.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Gratia facta ad beneplacitum concedentis durat donec ille eam renouauerit, vel moriatur.
- 3 Magistratus ad beneplacitum creatus expirat morte constituentis.
- 4 Iurisdictio Ordinaria non expirat, si re integra moriatur concedens.
- 5 Gratia ad beneplacitum Sedis Apostolicæ, aut, interim dum Sedes Apostolica voluerit, non expirat morte Papæ concedentis.
- 6 Gratia si fieret ad beneplacitum personæ & dignitatis, quæ perpetua est, an expiret morte concedentis, ostenditur.
- 7 Gratia quando dicatur facta ad beneplacitum personæ, seu dignitatis, ostenditur.
- 8 Clausula, Ad beneplacitum & voluntatem,

tem, importat liberam voluntatem, secus, si fuerit dictum, ad beneplacitum tantum, quia tunc importat arbitrium boni viri.

- 9 Reseruationis beneplaciti clausula apposta in contractu, illum reddit conditionalem.
- 10 Fructus, qui percipiuntur ex re deducta in contractum, restituendi sunt domino, donec conditio existat.
- 11 Præxim solemnitatis assensus seu beneplaciti Apostolici quis ponat, ostenditur.
- 12 Beneplacitum Apostolicum supplet omnes alias solemnitates.
- 13 Beneplacitum Apostolicum præsumitur spatio 30. annorum.
- 14 Beneplacito Apost. obtento penitentia locus amplius non est.

Ad beneplacitum, &c.

CLAUSULA III.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide DD. per textum ibi in c. si gratiose, de rescript. in 6. Cels. Ugon. in tract. claus. pag. 495. col. 1. Mart. de clausul. part. 2. claus. 1. in ult. impress. Erasmi. à Cochier de Iurisdic. Ordinaria in exemptis p. 3. quest. 5. remissiuè Nicol. Gare. de benef. part. 5. cap. 1. num. 539. & significat, id est arbitrio nostro, seu donec nobis placuerit, Fel. in c. ex literis. num. 10. de Constit. Mandos. in gloss. facul. §. volentes, in vers. ad beneplacitum, pag. 169. Cened. post lib. canon. quest. sing. 49. num. 13.

1 Gratia facta ad beneplacitum concedentis durat donec ille eam reuocauerit, quia istud beneplacitum nulli legi subiacet, ad not. in l. fideicommissa. §. quamquam, ff. de leg. 3. ubi gloss. verbo voluerit, Nat. conf. 608. num. 5. vol. 3. Erasmi. à Cochier d. q. 5. num. 3. aut donec ipse concedens moriatur, quia morte voluntas soluitur, & extinguitur, d. c. si gratiose, ibi Franc. & DD. l. mandatum, C. mandati, l. uxorem, §. pen. ff. de leg. 3. in specie Nau. conf. 2. in antiq. alias 3; in nou. de priuileg. Caroc. de locato. p. 2. tit. de beneplacito, 10. Baps. Costa de claus. conuent. claus. 26. Sayr. in floribus decis. sub cod. tit. decis. 2. Cened. d. sing. 49. num. 14. Gozadin. conf. 22. num. 18. Erasmi. à Cochier d. quest. 5. num. 4. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 28. num. 50.

2 Vnde magistratum ad beneplacitum creatum expirare morte constituentis, nisi à Principe creatus fuerit, tenet Molin. de primog. lib. 1. cap. 25. num. 5.

3 Iurisdic. tione autem Ordinaria non expirat, etsi re integra moriatur concedens, quia ita postulat fauor publicus, utilitasque publica, quæ in iurisdictione Ordinaria conseruanda versantur, ita Menoch. de arbitr. lib. 1. quest. 69. num. 9. Gab. commun. lib. 6. tit. de prob. conclus. 1. num. 32. quos refert, & sequitur Sanch. d. disp. 28. num. 5.

4 Si verò dicatur, Ad beneplacitum Sedis Apostolicæ, aut, interim dum Apostolica Sedes voluerit, tunc non expirat morte, sed opus est expressa reuocatione, d. c. si gratiose, quia Sedes Apostolica nunquam moritur, Card. in Clem. 1. num. 1. & 4. de prob. latè Mandos. in gloss. facul. §. volentes, in vers. à nobis ad beneplacitum nostrum, fol. 43. Molin. de Iust. & iure, tract. 2. disp. 298. Erasmi. à Cochier d. q. 5. num. 5. Cened. d. sing. 49. num. 14.

5 Sed si gratia fieret ad beneplacitum personæ & dignitatis, quæ perpetua est, quid dicendum

non bene constat inter DD. quidam enim censent præponderare dignitatem, & sic illam gratiam minime extinguere concedentis morte; ita Ioan. And. in d. c. si gratiose, num. 6. in fin. aliis verò placet nomen, quod præcedit, præponderare, & ita non perire si præcedat nomen dignitatis, vt, ad beneplacitum Sedis & nostrum; sic tenet Imol. in d. c. si gratiose, vt eum referunt Domin. ibi n. 16. & Franc. in fin. nonnulli sic distinguunt; aut exprimitur vtrumque nomen alternatiuè, vt, ad beneplacitum nostrum, vel Sedis; & tunc expirat gratia morte concedentis, & quod in alternatiuis sufficiat alteram partem impleri, ex reg. in alternatiuis, de reg. Iur. in 6. aut copulatiuè, vt, ad beneplacitum nostrum & Sedis, & tunc aut expressio fit in materia, quæ consuevit in successorem transire, vel est indifferens, & tunc si gratia sit Motu proprio concessa, non expirat propter amplissimam eius interpretationem faciendam; si autem non sit Motu proprio concessa, attendendum est vtrum ex eis nominibus præcedat, sicut distinxit secunda opinio nuper recitata; sic Domin. eod. cap. si gratiose, num. 16. vers. possit in hac materia. At Franc. ibi in fine, relatis his sententiis nil definit, quas omnes opiniones probabiles, vltimam verò Dominici præ cæteris sibi magis placere asserit Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 28. num. 60.

Demum restat videre an dicatur gratia facta ad beneplacitum personæ, ac proinde eius morte extincta, quando fit mentio solius nominis dignitatis non in abstracto, videlicet, ad beneplacitum Sedis, vel Pontificis, sed in concreto, vt, ad Romani Pontificis beneplacitum, vel Regis. Sed quia hæc est controuersa inter Doctores disputatio, & altiore peti indagine, ideo remitto lectorem ad Henric. in Summa lib. 7. cap. 21. num. 5. Molin. d. disp. 298. Valasc. de iure emphy. quest. 34. num. 7. Menoch. de arbitr. quest. 69. per totam, & conf. 1033. num. 25. & 26. Gutier. præf. lib. 3. quest. 11. num. 19. Mascard. de prob. concl. 188. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. §. 1. proæm. num. 9. cum seqq. & gloss. 12. à princip. Farinac. fragment. crimin. verbo bannum, num. 103. cum seqq. Bernard. Grane. ad practicam Camera Imperialis lib. 2. concl. 60. confid. 3. num. 2. Alay. Ricc. decis. 68. num. 8. Erasmi. à Cochier d. q. 5. n. 6. Sanch. d. disp. 28. num. 61. cum seqq.

Illud tamen aduertere oportet, quod si dictum fuerit, ad beneplacitum & voluntatem, tunc hæc clausula importabit liberam voluntatem, secus si fuerit dictum, ad beneplacitum tantum, quia tunc importat arbitrium boni viri, vt docent Menoch. de arbitr. lib. 1. quest. 8. num. 10. Mart. d. claus. 1. num. 12.

Clausulam reseruationis beneplaciti appositam in contractu, illum reddere conditionalem resoluunt Cephal. conf. 118. num. 9. Panciroli. conf. 35. num. 5. Borrell. conf. 47. num. 17. Ioannes Baptista Costa d. claus. 26. num. 2. ubi subdit quod propterea fructus, qui percipiuntur ex re deducta in contractum cum beneplacito alicuius, restituendi sunt domino, donec conditio existat, quia conditio interim nihil ponit in esse, l. necessario. §. quod si pendente. ff. de peric. & comm. rei vend. & num. 2. post Gabr. conf. 82. num. 19. 21. & 27. vol. 1. addit, quod si contractus emphyteusis ineatur cum clausula, si & quatenus consensus Sedis Apostolicæ interueniat, intelligitur quando consensus esset necessarius; vnde concordiam initam sub beneplacito Sedis Apostolicæ dici conditionalem post gloss. in litem Labeo; in vers. si prece. ff. famul. heredit. Paul. conf. 288. ad med. & col. 2. vers. modo ita est, lib. 3. Verall. decis. 12. part. 3. censuit Rota

- in Verdunen. Abbatia 5. May 1614. coram Buratto, impressa per Farin. decis. 542. num. 7. p. 2. recent. Praxim solemnitatis assensus, seu beneplaciti Apost. ponit Aloys. Ricc. in praxi rer. fors ecclesiastici a resolu. 24. usque ad 95. Paris. conf. 24. num. 4. lib. 4. quos refert Rota in una Mediolanen. resolutionis permutationis 10. Januarij 1597. coram Illustrissimo Card. Pampilio, impressa per Marches. de Commiss. part. 1. pag. 113. ubi etiam dictum fuit, huiusmodi beneplacitum præsumi spatio triginta annorum, maxime quando conuenta sunt servata, etiamsi non sit enunciatum.
- 14 Beneplacito Apostolico obtento pœnitentiæ locus amplius non est, quamvis non sit lata sententia per exequutores ferenda, ut fuit resolutum in Ferrarien. bonorum 28. Iunij 1613. coram bon. memor. Buratto. At verò antequam illud obtineatur, est locus pœnitentiæ, volens tamen recidere tenetur restituere quod recepit, Pnt. decis. 2. de transactionib.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Notariorum de stylo non censetur appposita clausula, Ad habendum.
- 3 Clausula, Ad habendum, importat idem quod clausula, Et quibus dederit.
- 4 Emphyteusis quod sit transitoria ad extraneos operatur clausula, Ad habendum.
- 5 Declara procedere tantum quando est posita in dispositivis.
- 6 Clausula, Ad habendum, an & quando extet in executivis vel dispositivis, ostenditur.
- 7 Alienandi liberam facultatem importat clausula, Ad habendum.
- 8 Licentia expressa alienandi continet clausula, Ad habendum.
- 9 Alienandi quicquid ei videbitur, & successoribus, ut dicatur data licentia, operatur hac clausula, Ad habendum.
- 10 Alienandi licentiam importat tantum clausula, Ad habendum, si in parte dispositiva apponatur.
- 11 Licentia alienandi feudum sine facultate operatur clausula, Ad habendum, in parte dispositiva inuestitura feudi posita.
- 12 Pactum non alienandi sine licentia quando adest, tunc non operatur clausula, Ad habendum, in eius præiudicium.
- 13 Venditio quod censeatur in dubio facta ad corpus, etiamsi mensura sit specificata, & contractus dubius, operatur clausula, Ad habendum.
- 14 Dominij translationem importat clausula, Ad habendum.
- 15 Dominium plenum, & plena facultas alienandi idem sunt.
- 16 Dominij translationem in vita, non autem solius ususfructus importat clausula, Ad habendum, tenendum, & usufructuandum ad vitam suam.

- 17 Fideicommissi remissionem in divisione inducit clausula, Ad habendum, quando est in parte dispositiva.
- 18 Clausula, Cum potestate alienandi, vendendi, &c. quid importet ostenditur.
- 19 Allodialium bonorum, & emphyteuticorum in instrumentis divisionis apposita clausula, Ad habendum, refertur ad allodialia tantum.
- 20 Donatio facta pie causa, quando est dubia an sit inter vivos, vel causa mortis, operatur clausula, Ad habendum, ut censeatur inter vivos.
- 21 Fideicommissi, seu alterius iuris renunciationem in executivis non inducit clausula, Ad habendum.
- 22 Constitutum, aut traditionem possessionis factæ non inducit clausula, Ad habendum.
- 23 Clausula, Ad habendum, quando est sine restrictiva, non reducitur ad terminos stipulationis.
- 24 Caterata clausula, Ad habendum, & non extensa cum licentia alienandi, nihil operatur.
- 25 Clausula, Ad habendum, non operatur in bonis, quorum est sequuta alienatio.
- 26 Facultatem capiendi propria auctoritate non importat clausula, Ad habendum.
- 27 Clausula, Ad habendum, intelligitur secundum naturam contractus.
- 28 Clausula, Ad habendum, non operatur quando est posita in executivis.
- 29 Inuestitos non inuat clausula, Ad habendum, ubi est personalis, & restricta ad proximum acquirentem.
- 30 Verba clausula, Ad habendum, intelliguntur secundum quod iura disponunt, & subiectam materiam.

Ad habendum, &c.

C L A V S V L A I V.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Grat. 1. conf. 7. num. 20. lib. 2. prout enim refert Pnt. decis. 273. num. 6. cum seqq. lib. 3. Ioan. Baptistam Costam in tract. de clausulae conueni. claus. 7. Mart. de clausula. p. 1. claus. 9. & p. 2. claus. 2. in ult. impress. Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. C. concl. 297. ac ceteros in discursu citatos.

Licet aliqui teneant hanc clausulam potius de a stylo Notariorum, quam a partibus appositam censeri, ut per Dec. conf. 3. num. 151. lib. 1. Pedem. decis. 164. num. 2. Rimin. Iun. conf. 80. num. 42. vers. ne mouet. lib. 1. contrarium tamen quod immo illa censeatur apposita de voluntate contrahentium, ut aliquid operetur, observant idem Rimin. d. conf. 80. n. 44. & seq. Alex. conf. 1. num. 22. vers. 1. lib. 5. Menoch. conf. 87. n. 45. & seq. vers. non obstat quantum, & conf. 837. n. 59. Card. Tusch. tom. 1. lit. C. conclus. 304. num. 23. Honded. conf. 33. num. 4. tom. 1. & ideo non paucos operatur effectus,

Primus

3 Primus igitur effectus est, ut importet idem, quod clausula, Et quibus dedit, ut docent Franc. Becc. conf. 88. num. 12. cum seqq. Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 297. & fuit dictum in Nonantulana bonorum 14. Iunij 1610. coram Cardinale Sacro, impressa per Farinac. decis. 294. num. 3. part. 2. recent. & in Romana emphyteusis 12. Nouembris 1612. coram Cardin. Causalerio, impressa per Farinac. decis. 435. num. 11. part. 1. recent. & in Farfen. bonorum 19. Decembris 1614. coram Buratto, impressa per eundem decis. 642. num. 4. ead. part. 1. & in Imolen. bonorum 2. Decembris 1605. coram Cardinale Sacro, impressa per eundem decis. 152. num. 1. part. 2. recent.

4 Secundus effectus est ex primo proueniens, ut operetur quod emphyteusis sit transitoria ad extraneos, ut per Dec. conf. 500. Corbul. in tract. de iure emphyt. tit. de caus. priuat. ob alienat. in 3. limit. Pedamont. decis. 164. num. 1. Gozad. conf. 9. num. 2. Polan. conf. 55. num. 37. & 42. lib. 7. Clar. de emphyt. quast. 28. in fin. Curt. lun. conf. 40. num. 1. Vincent. de Franc. decis. 6. num. 7. part. 1. Decian. conf. 49. num. 5. col. 5. Manenti. conf. 45. num. 82. Ioan. Baptista Costa d. claus. 7. num. 1. Rol. conf. 55. num. 37. & 42. lib. 7. late Becc. conf. 88. num. 20. vers. 2. cum multis seqq. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 504. num. 3. Card. Mant. de tacit. & ambig. conuent. lib. 22. tit. 10. num. 25. Rota impressa per Pacific. de Saluiano interd. decis. 172. num. 3. & fuit dictum in Bononien. emphyt. 16. Iunij coram Penia 1597. & in Imolen. bonorum 2. Decembris 1605. coram Cardinale Sacro, impressa per Farinac. decis. 152. num. 1. part. 2. recent. & in d. Nonantulana bonorum, decis. 294. num. 3. part. 2. recent. & in Bonon. de Bonijs 19. Nouembris 1612. coram Cardinale Sacro, impressa per Farinac. decis. 438. num. 2. part. 1. recent. & in d. Farfen. bonorum 19. Decembris 1614. decis. 642. num. 4. part. 1. recent.

5 Declara procedere tantum, quando est posita in dispositiuis, Paris. de Pus. de feud. cap. 15. Ozasc. Pedamont. decis. 164. num. 1. & 2. & conf. 16. num. 21. Vincent. de Franc. d. decis. 6. num. 7. Becc. d. conf. 88. num. 49. & fuit tentum in d. Bononien. de Bonijs decis. 438. n. 2. & in d. Farfen. bonorum decis. 642. num. 6. part. 1. recent. ubi aliz concordantes allegantur.

6 Ad cognoscendum autem an ista clausula extet in executiuis, vel in dispositiuis, non solum attenditur conceptio verborum, sed clausulæ, quæ illam hinc inde concomitantur, an scilicet sint executiue, vel dispositiue, ut per d. decis. Pedamont. 164. num. 3. vers. si fuerint scripta, in medio, quam refert Rota in d. Nonantulana bonorum decis. 287. num. 1. in fin. part. 1. recent. & dicit Laders. Imol. conf. 1. num. 14. quod hæc clausula non potest dici in executiuis, si ponitur ante perfectam dispositionem, refert Rota in d. Farfen. bonorum decis. 642. num. 7. part. 1. recent. nam si adficiatur ex interuallo post perfectam dispositionem, non censeretur posita in executiuis, secus si immediate post, ut declarat Pedamont. decis. 164. num. 1. in princ. & sub num. 1. in fine, refert Rota in d. Nonantulana bonorum decis. 294. num. 7. part. 2. recent. ubi etiam ex eadem Pedamont. decis. 164. num. 4. tenet hanc clausulam dici esse in executiuis, quando est posita in clausulis loquentibus de inuestitura, & de traditione possessionis.

7 Tertius effectus est, ut hæc clausula importet liberam alienandi facultatem, ut post Rolan. dictum fuit in Romana domus 19. Nouembris 1610. coram

8 Card. Marquemontio, impressa per Farinac. decis. 261. num. 4. part. 1. recent. immo continet expressam alienandi licentiam, ut ex illa extensa patet, & ideo de eius virtute dubitari non potest, quia tunc fiat alienatio, Bart. in l. qui Roma. §. duo fratres, in 8. quast.

num. 21. ff. de verb. oblig. & ibi Angel. num. 12. Alex. num. 58. & Ias. num. 72. Croc. in repet. num. 133. Dec. d. conf. 88. num. 11. & num. 23. 24. 39. & 49. quos refert Rota in d. Farfen. bonorum decis. 642. num. 3. part. 1. recent. & quod operetur, ut dicatur data licentia alienandi quicquid eis videbitur, & successoribus, censuit Rota impressa per Pacific. post tract. de Saluiano, interd. decis. 173. num. 2.

Intellige si in parte dispositiua apponatur, tunc enim tantum importat alienandi licentiam, ita Rota apud Pacificum dicta decis. 172. num. 5. & post dictam decis. Pedamont. 164. in princ. obseruat Cardin. Tusch. d. conclus. 297. num. 8. & num. 11. post Roland. conf. 55. num. 44. lib. 3. tenet hanc clausulam in parte dispositiua inuestituræ feudi operari, si sit data licentia vassallo alienandi feudum sine facultate, unde Menoch. conf. 64. num. 46. tenet quod posita in executiuis instrumenti diuisionis factæ inter fratres, non dicitur ex illa data facultas alienandi. Intellige etiam, quando adest hæc clausula, & pactum quod sine licentia non alienet, quia tunc non operatur clausula in præiudicium pacti, Corbul. in d. 3. limit. fol. 248. Dec. conf. 171. num. 3. vers. quarto. Curt. lun. conf. 136. n. 6. Card. Tusch. d. concl. 297. n. 13. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 344. num. 11.

Quartus effectus est, ut operetur quod venditio censeatur in dubio facta ad corpus, etiam si mensura sit specificata, & contractus sit dubius, ut post Paris. conf. 64. incip. Loculente. num. 34. vers. ad quæ bene facit. Dec. conf. 500. incip. In causâ. num. 4. vers. sed ob stare videtur, notat Card. Tusch. d. conclus. 297. num. 1. & 2. ex eod. Decio num. 6. & seq. citato loco, declarat hanc clausulam inducere corpus, ita ut venditio ad corpus sit facta, si est in parte substantiali contractus, secus vero si est in parte executiua, quia non ampliatur contractus.

Quintus effectus est, ut importet translationem dominij, ut per decis. Pedamont. 164. in princ. Roland. à Val. conf. 55. num. 43. lib. 3. Soc. conf. 9. num. 33. vers. 9. Clarissime lib. 1. Gratian. conf. 7. num. 20. lib. 2. Menoch. conf. 361. num. 39. Surd. conf. 450. num. 27. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 96. num. 2. & cap. 586. num. 3. & March. decis. 42. num. 6. & 7. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 36. num. 19. Card. Tusch. d. conclus. 297. num. 7. idem enim sunt plenum dominium & plena facultas alienandi, ut dicit Soc. d. conf. 9. num. 34. lib. 1.

Vnde si sit dictum, Ad habendum, tenendum, & usufructuandum ad vitam suam, important hæc verba translationem dominij in vita, non autem solius usufructus, ut ex Bald. conf. 372. incip. Factum sic proponitur. num. 3. vers. videamus ergo. lib. 2. notat Card. Tusch. d. concl. 297. num. 5. ubi num. 6. post Castr. conf. 149. circa medium, vers. & illa verba. lib. 2. declarat, quod idem est in transactione filiorum cum matre indotata, quia si dant dotem ex bonis mariti, quæ erit reuersura ad filios primi mariti dotantis, vel legantis, licet dicatur ad habendum iure proprio & disponendum, tamen operantur dicta verba translationem dominij loco possessionis & usufructus ad vitam uxoris tantum, quando de hæreditibus mulieris non est facta mentio.

Sextus effectus est, ut inducat remissionem fidei commissi in diuisione quando est in parte dispositiua, Rol. d. conf. 55. n. 42. & seq. lib. 3. Card. Tusch. d. conclus. 297. num. 16. Ozasc. conf. 8. num. 80. Laders. conf. 1. Surd. conf. 475. Gallia. conf. 21. num. 21. cum seq. Corbul. d. limit. 3. num. 7. Ioan. Baptista Costa d. claus. 7. num. 3.

Septimus effectus est, ut hæc clausula cum po-

A 3 testato

testate alienandi, vendendi, & disponendi prout maritus voluerit, operetur quod res assignata dicatur data irrevocabiliter & pleno iure, & iure proprio, & in perpetuum, ita post *Beroi. conf. 63. num. 11. lib. 3. docet Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 932. num. 5.*

- 19 Octavius effectus est, ut appositae in instrumentis divisionis bonorum allodialium, & emphyteuticorum referatur ad allodialia tantum, ut docet *Honed. conf. 36. num. 32. tom. 1.*
- 20 Nonus effectus est, ut operetur quod donatio facta p*ro* causa, quae est dubia an sit inter vivos, vel causa mortis, censeatur inter vivos, ut post *Bald. conf. 107. incip. Anno Domini. col. fin. vers. & quia etiam. lib. 2. tenet Card. Tusch. conclus. 197. num. 4.*
- 21 Limita iam primò, ut hæc clausula in executivis non inducat renunciationem fideicommissi, seu alterius iuris, quando ad aliud potest referri, *Menoch. conf. 26. num. 156. bene Honed. conf. 36. num. 33. tom. 1.*
- 22 Limita secundò, non importare constitutum, nec traditionem possessionis factæ, ita *Alexand. conf. 28. in princip. lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 197. num. 20.*
- 23 Limita tertio, cum est sine restrictiva non reduci ad terminos stipulationis, ut dictum fuit in *Imolen. bonorum 8. Martij 1596. coram Cardin. Pamphilio, & in d. Farfen. bonorum decis. 642. num. 5. part. 1. recent.*
- 24 Limita quartò, nullum operari effectum cum est ceterata, & non extensa cum licentia alienandi, *Grat. conf. 17. n. 49. Gabr. comm. tit. de fideicom. concl. 1. n. 30. & seq. & dictum fuit in Amerina bonorum 12. Jan. 1615. coram Buratto, impressa per Farin. decis. 624. n. 4. in princ. part. 2. recent. ubi pariter habetur quod Bart. & alij in l. qui Roma. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. expressè loquuntur, quando in hac clausula legitur extensa prædicta facultas.*
- 25 Limita quintò, ut non operetur in bonis, quorum non est secuta alienatio, secundum *Bart. communiter receptum in d. §. duo fratres. quest. 8. num. 21. vers. si verò alienatio, Rip. num. 84. in fin. vers. limita primo, & de communi voto num. 165. & 168. late Simon de Prædictis de interpret. ultim. volunt. lib. 3. in fin. vers. si verò alienatio, Gabr. d. conclus. 1. num. 33. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 115. num. 48. Peregr. de fideicom. art. 52. num. 44. quos refert, & sequitur Rota in d. Amerina bonorum decis. 624. num. 4. post med.*
- 26 Limita sexto, ut non importet facultatem capiendi propria auctoritate, ut per *Angel. Aretin. conf. 77. incip. In casu superscripto. num. 30. & seq. Card. Tusch. d. conclus. 197. num. 21. ubi num. 21. post Bald. conf. 452. incip. Heredi. lib. 5. declarat, quia talis clausula intelligitur secundum naturam contractus, ex notat. per *Mart. de claus. part. 1. conclus. 5. num. 21.**
- 27 ideo si est facta concessio in emphyteusim duobus, cum pacto quod mortuo vno deveniat in alterum, licet adsit hæc clausula, Ad habendum, & quidquid placuerit faciendum, tamen intelligitur, Præmissa salva sint, & sic secundum naturam contractus.
- 28 Limita septimò, ut non operetur quando est posita in executivis, ut in specie post *Pur. dictum fuit in Camerinen. domus 4. Junij 1593. coram Gipsio in d. Nonantulana bonorum decis. 294. num. 7. in princ. p. 2. recent. de quo & quando dicatur esse in executivis dixi supra.*
- 29 Limita octavò, non iuvare inuestitos ubi est personalis, & restricta ad proximum acquirentem, ut dictum fuit in *sape citata Nonantulana bonorum decis. 294. n. 8.*
- 30 Illud demum advertere oportet, quod verba huius clausulæ, Ad habendum, alienandum, &c. in-

telligi debent legitimè secundum quod iura disponunt in illa materia, *Bart. conf. 72. incip. Ex facto. num. 6. vers. ex quibus apparet, lib. 1. Cardin. Tusch. d. conclus. 197. num. 19. & ita secundum subiectam materiam, Crau. conf. 20. num. 15. Signorol. conf. 10. num. 3. Oras. d. part. 1. claus. 5. num. 23. cuius natura est non ampliari, nec alterare principalem dispositionem. Joseph. Sess. Arag. decis. 24. num. 4. Rot. decis. 183. num. 8. apud Farinac. in prima collect. nonissi. Vnde restringitur ad ea, quæ solita sunt contineri in contractu, cui apponitur, & intelligitur secundum naturam contractus, ut inquit *Seraph. decis. 794. num. 8. & secundum illam limitatur, ex notatis per Marches. de Commiss. part. 1. pag. 978. num. 5. in ult. impress.**

SUMMARY.

- 1 Indulgentiarum in concessione apponi non debet clausula, Ad instar.
- 2 Privilegio Apostolico potest apponi clausula, Ad instar.
- 3 Privilegiorum alienorum, seu exemptionum concessa participatio ad instar, importat ut sortiatur eundem & parem effectum cum aliis ad quæ adequatur.
- 4 Per relationem omnia quæ in priori dispositione continebantur, censentur repetita.
- 5 Tantum est in referente, quantum in relato.
- 6 Referens est in ipso relato cum omnibus suis qualitatibus.
- 7 Privilegium de quo non apparet, si alicui communicetur, an in aliquo huiusmodi communicatio ei profit, ostenditur.
- 8 Privilegium concessum ad instar alterius, quod auctum, diminutum, vel reuocatum postea fuit, an diminutum, vel reuocatum censi debeat in persona illius, cui communicatur, & num. 9.
- 10 Forma communicationis privilegiorum attendenda.

Ad instar alterius Ecclesiæ.

CLAUSULA V.

IN concessione Indulgentiarum apponi non debet hæc clausula, nam esset contra regulam Cancellariæ 53. sed debent specificè, & specialiter exprimi ea, ad quorum formam fit concessio, ut observant ibi *Alphonfus glossator antiquus, & Ioannes à Cochier pag. 490. Nauarr. de Indulg. notab. 16. n. 4.*

Secus dicendum esset in privilegio Apostolico, quia in eo talis prohibitio non legitur, nec ad illud extenditur illa de qua in d. reg. 53. *Felin. in c. nonnulli, col. 8. vers. 3. declara. de rescript. Vnde concessa participatio alienorum privilegiorum, seu exemptionum ad instar, importat ut sortiatur eundem & parem effectum cum aliis ad quæ adequatur, ita Fel. in d. c. nonnulli, num. 7. Abb. in c. inter dilectos, n. 9. de fide Instrum. Apostol. ad eundem in c. nonnulli, num. 5. vers. ad instar, de consuetudine, Paris. conf. 22. num. 5. vol. 4. Rom. conf. 383. num. 23. Erasim. à Cochier de Inridict. Ordin. in exemplis, part. 1. quest. 17. num. 17. per hanc*

hanc enim relationem omnia quæ in priori dispositione continebantur, censentur repetita, ad notata in l. omnia, ad fin. C. de episcop. benef. eccles. & per Card. Tusch. tom. 6. litt. P. conclus. 763. Mandos. de privileg. ad instar, quest. 4. Suar. de leg. lib. 8. cap. 15. num. 2. ex quo relationis effectus est, ut tantum sit in referente quantum in relato, iuxta reg. l. affe toto. ff. de hered. institut. cum similibus, de quibus Pereg. de fideicom. art. 16. à mon. 2. & Glor. resp. 1. part. 3. num. 137. quia referens est in ipso relato cum omnibus suis qualitatibus, ut post Dec. Soc. Paris. Tirag. & alios, inquit Menoch. conf. 847. num. 3.

7 Verum autem si privilegium Petro concessum communicetur Antonio, & de Petri privilegio non appareat, prodesse possit in aliquo talis communicatio Antonio? In qua questione distinctione opus est; vel enim communicatio hæc privilegij fit per verba generalia non exprimendo illud, quod primum privilegium, ad quod refertur, continebat, & certum est tanquam incertum nihil omnino valere; iuxta regul. text. in l. si sic 78. §. 1. ff. de legib. 1. melior text. in auct. si quis in aliquo. C. de edenno; sic procedunt resoluta per Cabed. Lusitana decis. 95. n. 9. part. 2. & per Azeved. conf. 36. n. 2. & per Erasmus à Cochier de Jurisd. Ordin. in exemptis, part. 4. quest. 70. num. 6. aut in communicatione privilegij exprimitur quod primum continebat; quo casu licet primum privilegium non appareat, eo tamen gaudere secundum, cui communicatum est, ex Fel. & Mandos. d. tract. de privileg. ad instar, quest. 5. observat bene explicans Suar. d. cap. 15. num. 6. & 7. advertens ex Bald. hoc posteriori casu magis absolutum esse privilegium, & pinguius providere communicationem, quam si privilegium appareret, quia si appareat, secundum illud debet communicatio restringi ex infra dicendis; quando verò non extat pro se absolute; intellige si fieret specifica & certa mentio eius ad quod fit relatio ab habente potestatem de nouo concedendi, ut advertit Erasim. à Cochier d. q. 70. num. 6.

8 Quid autem dicendum quando privilegium conceditur ad instar alterius, vel vni concessum alteri communicatur, si prius illud augeatur, minuatur, vel reuocetur; auctum etiam, diminutum, vel reuocatum censi debet in persona illius, cui communicatur? Quam questionem post Abba. & alios disputant Mandos. d. tract. quest. 6. Frat. Emman. quest. Regul. tom. 7. quest. 55. art. 19. Azeved. d. conf. 36. per totum, Suar. d. cap. 15. à num. 5. & cap. 16. à num. 11. ex quorum mente resolve distinguendo, vel enim communicatio fit non per se, & principaliter, in quo casu planum est, quod non potest ille, cui communicatur privilegium, eo uti, nisi secundum modum iuxta quem eo utitur ipse principalis, ex generali regula translate, de constit. & cap. accessorium, de leg. iur. lib. 6. cum similibus; & ideo aucto, diminuto, vel reuocato privilegio principali, sequitur necessario augeri, diminui, & reuocari privilegium in persona eorum, quibus communicatum est.

9 Aut verò privilegium communicatur non sic dependenter, sed directe per se & æqualiter, ita ut persona, cui communicatur, eo uti possit eodem modo, quo prior poterat, vel ipse posset, si primò & per se ei fuisset concessum; quæ forma frequentissima est communicationi privilegiorum inter Religiones, vnius scilicet ad alteram, ut latè prosequitur Frat. Emman. d. quest. 55. à princ. & in iis terminis regula est constituenda negatiua, quod scilicet aucto, vel diminuto, aut reuocato privilegio principali, non augetur, nec diminuitur, nec re-

uocatur in persona eorum, quibus communicatur; supponimus enim utrumque privilegium stare per se ut reipsa distinctum, solumque apponi particulam vel relationem ad aliud ad terminandam significationem verborum, cognita autem hac significatione, & modo, & qualitate privilegij sic concessi, nulla manet dependentia vnius ab altero, & consequenter cessat distinctio reg. accessorium, & locum habet regula l. Papinianus exuli. ff. de minor. ac procedit quod ait Frat. Emman. d. art. 19. quod in communicatione privilegiorum non communicatur non vsus, quia licet Religio cui primò concessa sunt, illa non utatur, & propter non usum ea amittat, adhuc tamen alia Religio utitur, cui independentem communicata sunt.

Procedit autem hæc regula, nisi contrarium ex forma communicationis colligatur, quia scilicet facta est per modum causæ fiendæ, id est, in futurum, ut loquitur Azeved. d. conf. 36. num. 4. quia scilicet verba referuntur ad modum secundum quem prima Religio in futurum utetur privilegio, veluti quia conceditur sub illa forma, concedo Societati Iasv privilegia, quibus seu prout mendicantes utentur: concessio enim seu gratia huiusmodi dependet ab usu mendicantium, iuxta regulam text. in l. in delictis. §. si extraneus. ff. de notatib. actio. de qua post alios Menoch. remed. 16. recuper. num. 19.

Cætera autem ad hanc clausulam pertinentia vide apud Marc. de claus. part. 1. claus. 106. secundum ultimam impressionem, & aliqua tetigi in tract. de distinctionibus.

S V M M A R I U M.

- 1 Arbitrium liberum, & absolutum, non Iuris regulis limitatum importat clausula, Ad libitum, &c.
- 2 Arbitrio boni viri locus est stante clausula, Ad libitum, &c.
- 3 Libertatem magis operatur clausula, Ad libitum, &c. si iungatur cum dictione liberè.
- 4 Conditionem sub beneplacito denotat clausula, Ad libitum, &c.
- 5 Voluntas stante clausula, Ad libitum, &c. tamdiu durat quamdiu concedens illam reuocauerit.

Ad libitum suum, vel pro libito
suæ voluntatis.

C L A U S U L A V I.

Hæc clausula importat liberum, & absolutum Arbitrium, non Iuris regulis limitatum, ut docent Bart. & Alex. in l. si sic 78. ff. de leg. 1. Abb. in c. 1. n. 4. in 3. notab. de sequest. possess. Card. Tusch. tom. 2. litt. D. conclus. 307. num. 1. Baptista Costa de claus. conuens. claus. 26. num. 6. Surd. decis. 72. num. 15. ubi ait 2 quod stante hac clausula non est locus arbitrio boni viri, & decis. 272. num. 14. cum seqq. & conf. 357. num. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 58. num. 21. & seq. & dictum fuit in Romana bonorum 14. Martij 1580. coram Cantuccio. Maria de clausul. part. 3. clausul. 1. num. 3. ex Guid. Pap. decis. 475. advertit hanc clausulam aliquando importare liberam voluntatem,

tem, aliquando verò arbitrium boni viri; si verò jungatur cum verbo *liberè*, tanquam geminata magis operatur libertatem, ut post *Soc. conf. 170, num. 8. lib. 2.* aduertit *Card. Tusch. d. conclus. 307. num. 2.* Vide quæ dixi in clausula, Ad beneplacitum, 3.

- 4 Denotat conditionem sub beneplacito, & talis voluntas ex facto venit declaranda, ex *Seraph. decis. 811. num. 1.* & tamdiu durat donec concedens illam reuocauerit, ut per *Erasmus à Cochier de Iurisd. Ord. in exemptos. p. 3. q. 5. num. 3.*

SUMMARIVM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Possessionis colorata expressionis vim habet clausula, Amoto, &c.
- 3 Vitium taciturnitatis colorata possessionis alienæ tollit clausula, Amoto, &c. si est posita in dispositiua gratia, secus si in executiua.
- 4 Executor debet cognoscere de colore tituli stante clausula, Amoto, &c.
- 5 Clausula, Amoto, &c. intelligitur Iuris ordine seruato, & citatis citandis.
- 6 Executor gratia cum clausula, Amoto, &c. habet solum iurisdictionem contra eos, qui de facto, & non de iure contradicunt, nisi dicatur, sine vitio spoliij & attentatorum, &c.
- 7 Executorem mixtum facit clausula, Amoto, &c. apposita in literis beneficialibus, quando nulla res iudicata præcessit, nec fuit negotium discussum.
- 8 Appellare licet à sententia mixti executoris.
- 9 Possessor quando non adesset clausula, Amoto, &c. non facit executorem mixtum.
- 10 Executio literarum Apostolicarum non retardatur per appellationem à sententia mixti executoris cum clausula, Amoto, &c. quando in beneficialibus gratia legitime est iustificata, & litera non sunt expedita sub intrusione.
- 11 Executor merns censetur ubi simul cum clausula, Amoto, &c. iuncta est illa, Citra vitium spoliij & attentatorum.
- 12 Clausula, Amoris quibuscunque detentoribus, & intrusis posteriorem gratiam habentibus, tollit gratiam Ordinarij posteriorem.

Amoto quolibet illicito detentore,

CLAUSULA VII.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Doctores per textum ibi in c. cum noueris, de concess. prebend. Cels. Ugon. in tract. clausul. pag. 483. col. 2. Rebuff. in praxi benef. tit. form. & declarat. nouæ promissionis, vers. Amoto exinde quolibet illicito detentore, Ant. Gab. communium lib. 5. tit. de acquir. possess. conclus. 3. num. 16. Lancell. de attent. part. 2. cap. 4. in præfat. num.

477. cum seqq. Mart. de claus. part. 1. claus. 9. in vlt. impress. Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula 3. Aloys. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 826. & in praxi aurea resolut. 330. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. in annot. num. 236. Card. Tusch. tom. 1. litt. C. conclus. 319. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 327. & 328. in 2. impress. Campanil. in diuersorio Iuris canonici rub. 11. cap. 13. n. 280. cum seqq. Monet. de commus. vlt. volum. cap. 11. num. 467. & seq. Vnian. in praxi Iurispat. lib. 13. cap. 8. num. 39. cum seqq. in vlt. impress.

Habet hæc clausula vim expressionis coloratæ possessionis, de qua erat facienda mentio, iuxta cap. cum noueris, de concess. preb. ita Calderin. conf. 246. aliàs 25. de prob. Zab. conf. 31. in fin. Rebuff. d. vers. Amoto exinde quolibet illicito detentore, in princip. Mart. d. part. 1. claus. 10. num. 1. Card. Tusch. d. conclus. 19. n. 9. Massob. in praxi habendi concursum. prælud. 7. dub. 10. num. 165. Gonzal. ad reg. 8. Cancellaria, gloss. 35. §. 1. num. 68. Monet. d. c. 11. num. 468. Marches. de Commiss. part. 1. cap. 1. pag. 328. num. 135. in vlt. impress. vbi 3 num. 24. ex Paris. conf. 120. num. 14. vol. 4. Lap. alleg. 15. asserit subreptionis vitium non tollere. Intellige hæc clausulam tollere vitium taciturnitatis coloratæ possessionis alienæ, si est posita in dispositiua gratiæ, secus tamen si in executiua, & in clausulis executiuis gratiæ; ita per Clem. primam in fine, de prebend. Abb. in c. in nostra, num. 31. de rescript. Gemin. conf. 86. num. 6. vers. nec obstat, & conf. 92. num. 5. in fin. & seq. & conf. 117. num. 12. in fine, resoluit Cardin. Tusch. d. conclus. 319. num. 2. & num. 10. & post illum Aloys. Ricc. d. collect. 826. effect. 1. in limis. & d. resolut. 330. num. 2. Monet. d. cap. 11. num. 468. Et quod executor debeat cognoscere de colore tituli stante hac clausula, tenet Achil. decis. 3. ut lit. pend. Greg. decis. 335. num. 12.

Intelligitur hæc clausula Iuris ordine seruato, ac 5 citatis citandis, Fel. inc. d. cetero, num. 9. de sem. & re iud. Rebuff. d. vers. Amoto exinde. Achil. decis. 6. num. 2. super reg. de trienn. Mohed. decis. 7. num. 5. de restit. spoliat. & Staphyl. de lit. gratia in c. de clausula, Amoto, n. 3. Nicol. Gare. de benef. part. 6. cap. 3. num. 50. vbi intelligit procedere, quando non adest clausula, sine vitio spoliij, & dictum fuit in Aquilana beneficiorum 26. Iunij 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Mazarredo, impressa per Farinac. decis. 147. num. 4. p. 2. recent. Executor gratiæ cum hac clausula habet solum iurisdictionem contra eos, qui de facto, & non de iure contradicunt, ut docent Flores variarum quæst. lib. 1. quæst. 4. num. 44. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 328. num. 131. in 2. impress. Card. Tusch. d. conclus. 319. num. 7. quod intelligere oportet, quando Papa vltorius non procedit dicendo, sine vitio spoliij & attentatorum, quia tunc videtur voluisse quod dato quod ille esset detentor iuris, tamen quod executor posset illum spoliare, & detentor non posset agere; ita Put. decis. 14. in correct. lib. 1. Mandos. de monis. quæst. 60. num. 67. Salust. Tiber. in formular. Instrum. lib. 3. cap. 6. num. 29. vers. & insuper, Nicol. Gare. d. part. 6. cap. 3. num. 51. & 52. Aloys. Ricc. d. resolut. 330. num. 4.

Hæc clausula apposita in literis beneficialibus, 7 quando nulla res iudicata præcessit, nec fuit negotium discussum, facit executorem mixtum, & requirit ordinem iudiciarium; ita post Abbatem & alios in cap. de cetero, maxime Fel. num. 9. & seq. de sem. & re iud. Mohed. decis. 7. num. 5. de restit. spoliat. aliàs 97. num. 5. Achil. decis. 6. num. 5. super regul. Cancell. de trienn. Marches. de Commiss. part. 2. cap. 3. num. 35. in 1. impress. Lancell. de attent. part. 2. cap. 4. in præfat. num. 470. & 514. Nicol. Gare. d. part. 6. cap. 1. à v. 48. Gonzal.

- Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. in annor. contra nullitates, num. 236. Monet. d. c. 11. num. 467. & fuit dictum in Rauennaten. Iurispatronat. 27. Ianuarij 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farinac. decis. 159. num. 3. part. 2. recent. & in Tirassonen. elemosynaria 28. Ianuarij 602. coram Cardin. Lancell. impressa per eundem Farinac. decis. 52.*
- 8 num. 2. part. 2. recent. quod quidem in tantum verum est, vt à dicti mixti executoris sententia liceat appellare, ex traditis per Mantio. decis. 324. num. 3. & Sigism. Seacc. de Appellat. q. 12. limit. 11. num. 11. Scraphin. decis. 156. vbi ait non solum appellationem esse permissam in hoc casu, verum etiam esse locum reuocationi attentatorum & inpouatorum tali appellatione pendente.
- 9 Supradicta autem restringenda sunt, quando non adesset possessor, vt notant Rebuff. vbi supra, vers. nec virtute huius clausula, Gonz. d. gloss. 9. num. 226. Nicol. Gare. d. part. 6. cap. 2. num. 141. & fuit dictum in Vercellen. Coadiutoria 23. Ianuarij 1608. coram Cardinale Lancelotto, & in Pacen. puritatis 11. Decembris 1609. coram Illustrissimo Manzanedo.
- 10 Item restringenda sunt, quando hæc clausula appositæ est in literis beneficialibus, & gratia est iustificata legitime, & literæ non sunt expeditæ sub intrusione, tunc enim non retardaretur executio literarum Apostolicarum; ita post Ferres. conf. 7. num. 12. in fin. & num. 13. docent Gonzal. vbi supra num. 237. & Monet. d. cap. 11. num. 467. vbi etiam post Capuac. decis. 180. Lancell. d. c. 4. num. 175. cum
- 11 seq. & Gonzal. d. loco num. 268. subdit censi pariter merum executores, vbi simul cum hac clausula, Amoto, &c. iuncta est illa, circa vitium spoli & attentatorum; quod etiam post alios docent Marches. de Commiss. part. 1. cap. 1. num. 159. pag. 229. in vlt. impress. dum ait hanc clausulam habere locum tantum, quando Breue est simpliciter concessum cum illa, non autem quando adest alia clausula, scilicet, sine vitio spoli & attentatorum, Nicol. Gare. d. cap. 3. n. 45. 46. 47. & 50. cum duobus seqq. hoc tamen intelligens, nisi simul adsit etiam clausula, confuso de intrusione, aut similis, quia tunc ante executionem intrusus est citandus.
- 12 Clausula, Amotis quibuscunque detentoribus, & intrusis posteriorem gratiam habentibus, tollit gratiam Ordinarij posteriorem, vt dictum fuit in Tolitana benefice. 5. Aprilis 1593. coram Orano, impressa per Marches. de Commiss. part. 1. pag. 381.

cunque annullat, aliisque etiam ignorantibus ligat.

- 8 Reseruationes & expectatiua tam generales quam speciales tolluntur per hanc clausulam.
- 9 Ius omne ad rem quoniam modo quasitum sublatum censetur per clausulam, Anteferri.
- 10 Reseruationem continet clausula, Anteferri.
- 11 Clausula, Anteferri, nihil operatur, nisi is, cui concessa est, voluerit anteferri.
- 12 Ordinarius si conferat beneficium intra mensem, quod fuit specialiter impetratum cum clausula decreti & institutionis, subsistet collatio si impetrans sua non utatur gratia.
- 13 Clausula, Anteferri, est odiosa, & non extendit vim suam nisi ad sibi similes.
- 14 Clausula, Anteferri, si est appositæ quoad prelationem gratiarum prateritarum, quæ etiam potest referri ad gratias futuras, restringitur tantum ad prateritas.
- 15 Clausula, Anteferri, non se extendit in præiudicium specialiter prouisi à Papa.
- 16 Gratia, Anteferri, non præiudicat habenti gratiam, Motu proprio.
- 17 Clausula, Anteferri, non tollit effectum gratiæ præcedentis, cuius vigorem iam fuit facta liquidatio, & processus, nisi de hoc fiat specialis mentio.
- 18 Mandatum per secundum ad alicuius fauorem factum etiam cum clausula, Anteferri, non tollitur primum, nisi Papa derogauerit regula de non tollendo iure quasito.
- 19 Gratia conditionalis cum clausula, Anteferri, facit etiam clausulam conditionalem.

Anteferri.

CLAUSULA VIII.

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectû huius clausule agentes.
- 2 Priores in data non præcedunt illum ad cuius fauorem clausula, Anteferri, appositæ est.
- 3 Reseruatio specialis & clausula, Anteferri, equiparantur.
- 4 Clausula, Anteferri, in pluribus gratijs diuersorum compensatur.
- 5 Clausula, Anteferri, quomodo extendatur, ostenditur.
- 6 Prior qui est tempore in gratijs & beneficijs, potior est iure, nisi de contraria Principis voluntate constet.
- 7 Decretum irritans in contrarium acta qua-

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Verrall. decis. 337. num. 5. part. 1. Mar. Anton. variar. resolut. lib. 1. resol. 9. num. 13. Mars. de clausul. part. 1. claus. 212. in vlt. impress. Cardin. Tusch. tom. 1. litt. C. conclus. 314. Monet. de commut. vlt. volun. cap. 11. num. 487. cum seqq. Ioan. à Cochier ad preces primarias Imperatoris sect. 5. §. 1. prope fin. pag. 95. Vinian. in pract. Iurispat. lib. 13. cap. 8. num. 97. cum seqq. in 2. impress. & ceteros in discursu citatos, ex quibus sequentes colligo effectus.

Primus igitur effectus est, vt etiam priores in data eum ad cuius fauorem talis clausula est adiecta, non præcedant, sed immo contra hic illos præcedat, usque præferatur; ita Egid. Bellam. conf. 33. num. 20. in fin. vers. 3. hoc probatur, vbi dicit quod facit de posteriore priorem, Mart. d. claus. 212. num. 1. Card. Tusch. d. conclus. 314. num. 1. vbi num. 2. subdit huiusmodi clausulam, Anteferri, & reseruationem

B specialem

- specialem æquiparari, quia sicut præfertur habens clausulam, *Anteferris*, ita præfertur is, qui nititur gratiæ cum reservatione speciali, *Monet. d. c. 11. num.*
- 4 457, in pluribus autem gratiis diuersorum compensatur, ita ut gratiæ reducantur ad naturam suam, & ille præferatur, qui habet vel gratiam cum data anteriori, vel qui habet specialem, *Zab. conf. 136. præmitto ante solutionem, num. 5. & seq. Card. Tusch. d. conclus. 314. num. 11.*
- 5 Qualiter autem extendatur hæc clausula paucis ostendit *Felin. in c. capitulum sanctæ Crucis, num. 5. in fin. de rescript. in hæc verba. non obstante quod pro alijs scripserimus, quibus & volumus anteferris*; integra verò, prout in rescriptis prouisionum, de stylo Curia apponitur, ut refert *Rebuff. in praxi benefic. part. prima, in forma noua prouisionis, vers. non obstantibus pie memoria, in hunc modum; aut si aliqui super prouisionibus sibi faciendis de huiusmodi, vel alijs beneficijs ecclesiasticis in illis partibus generales, vel speciales d. Sedis, vel Legatorum reservationem & decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quibus omnibus volumus te in*
- 6 *affecutione dictæ Ecclesiæ anteferris*. Hactenus *Rebuff.* nā quamuis regulare sit in gratiis ad beneficia, ut qui prior est tempore, potior sit iure, *cap. sic qui. r. cum quis de prob. in 6. fallit tamen ubi de contraria Principis voluntate constat, qui pro sua summa potestate potest posteriorem antepone priori, Azor. instit. moral. part. 2. lib. 6. cap. 32. vers. nono quaritur, Mamef. conf. 263. num. 1. de prob. & dum anteponeit expresse id declarando, non censetur priorem gratiam penitus abolere, vel reuocare, quin patitur illam manere saluam, ut illius vigore qui tempore prior fuit, possit acceptare aliud beneficium gratia sua comprehensum, ex *Staphyl. de literis gratia, tit. de vi & efficacia claus. 5. deinde sequitur, quæ quidem Pontificis voluntas ut certiorum habeat exitum, solet communiter huic clausulæ, Anteferris, adici alia**
- 7 *clausula, decreti irritantis, quæ in contrarium acta quæcunque annullat, alijsque etiam ignorantes ligat, ne quoquo modo tali voluntati, vel dispositioni possit contrahere, & ubi contraherit nihil egisse censeatur, ex traditis per memetipsum in d. clausula, Motu proprio, & in specie notat Mart. d. claus. 212. num. 3. post Zabarell. conf. 136. col. 3. & 4. vers. & ex hoc inferitur, ac Ferret. conf. 3. num. 12. vers. 3. principaliter, vol. 1.*
- 8 Secundus effectus est, ut per eam tollantur reservationes & expectatiuæ tam generales quàm speciales; nam licet expectanti deberetur beneficium, tamen Papa vult ut impetrans præferatur, ut docent *Monet. d. cap. 11. num. 459. Card. Tusch. d. conclus. 314. num. 18. ubi post Oldrad. conf. 136. in princ. num. 1. & Lap. alleg. 80. num. 1. vers. ad prædicta, ait hanc clausulam operari quod is, qui habet eam, præferatur alijs expectantibus etiam Apostolicis.*
- 9 Tertius effectus est, ut per illam sublatum censeatur omne ius ad rem quouis modo quæsitum, *cap. pen. de præbend. in 6. Rebuff. in praxi benefic. rub. form. noua prouisionis, vers. aut si aliqui, Aloys. Ricc. in praxi remum fori Ecclesiast. decis. 195. num. 207. in 1. edit. alijs resolut. 174. num. 4. in 2. edit. Monet. d. cap. 11. num. 459. licet ex Felin. in cap. causam quæ, num. 16. de rescript. referat Rotam contrarium non semel sensisse, dum excipit solum casum iuris ad rem acquisiti per acceptionem vacantis beneficii, ex eo quia gratia expectantis omnino non perit, cum non sit exclusus à gratia pro alia vice sequente, prout iam supra commemorauimus.*
- 10 Quartus effectus est, ut reservationem contineat, ex traditis per *Rebuff. in concordatis, tit. de mandatis*

Apostolicis, §. 1. pag. 680. & præseruationem iurium aliarum personarum operetur, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancellaria, gloss. 54. num. 16. vnde post Aegid. Bellam. conf. 43. num. 3. in fin. cum seq. vers. quod dummodo, obseruat Card. Tusch. d. conclus. 314. num. 22. quod quando sumus in vacaturis gratia conualidans primam, vel extendens cum hac clausula, Anteferris, vel æquipollenter, semper præfertur ei, qui habet gratiam medio tempore ad vacaturum, quando tempore vltimæ gratiæ extendentis nondum venit vacatio.

Limita primò hanc clausulam nihil operari, nisi is, cui concessa est, voluerit anteferris, *Calder. conf. 56. quod est 1. de translat. prelat. num. 2. vers. ad idem facit, prout illum refert Mart. d. claus. 212. num. 10. Card. Tusch. d. conclus. 314. num. 19. Ioan. Monac. in c. 2. de prob. in 6. ubi si Ordinarius conferat beneficium intra mensem, quod fuit specialiter impetratum cum clausula decreti & institutionis, subsistet collatio si impetrans sua non vtatur gratia, & si habens clausulam, Anteferris, ei renunciaret, valebit collatio prius facta, quia eo repulso sublatum est impedimentum quoad primum.*

Limita secundò ut hæc clausula, cum sit odiosa & iuri repugnans, non extendat vim suam nisi ad sibi similes, & in literis Apostolicis non operetur in præiudicium illorum, quibus ius est quæsitum in re, ut per *Gemin. conf. 138. Brunor. à Sole in locis communibus verbo claus. 4. Aloys. Ricc. in decis. Curia Archiepiscopalis Neapol. decis. 41. num. 9. part. 2. Cardin. Tusch. d. conclus. 314. num. 3. ubi refert Oldrad. conf. 198. num. 5. vers. secundò pro intellectu, hanc appellare iniuriosam clausulam.*

Ex qua secunda limitatione iam infertur, hanc clausulam, *Anteferris*, si est appositæ quoad prælationem gratiarum præteritarum, quæ etiam potest referri ad gratias futuras, restringi tantum ad præteritas, ut docent *Oldrad. conf. 198. in princ. num. 3. vers. tertia clausula, Anteferris, Bellam. conf. 33. num. 12. vers. modo claus. Mart. d. claus. 212. num. 6. Card. Tusch. d. conclus. 314. num. 3.*

Deinde infertur, hanc clausulam, *Anteferris*, ad eò restringi ut non operetur contra morem & consuetudinem concedentis; ideo se non extendit in præiudicium specialiter prouisi à Papa, quia habens gratiam priorem cum clausula, *Anteferris*, non præfertur habenti gratiam prouisionis specialem, licet posteriorem, ut per *Oldrad. conf. 198. incip. Circa primum, vers. circa secundum, quem referunt, & sequuntur Zabarell. conf. 136. num. 4. Mart. d. claus. 212. num. 6. Card. Tusch. d. conclus. 314. num. 4.*

Limita tertio gratiam, *Anteferris*, non præiudicare habenti gratiâ, *Motu proprio*, quæ gratiosa est, illa verò odiosa; & quando odium & fauor sunt in conflictu, præfertur fauor, ut post *Aegid. Bellam. conf. 33. num. 21. & seq. vers. 3. conclus. resolut Tusch. d. conclus. 314. num. 13.*

Limita quarto hanc clausulam, *Anteferris*, non tollere effectum gratiæ præcedentis, cuius vigore iam fuit facta liquidatio & processus, nisi de hoc fiat specialis mentio; ita ex *Zabarell. d. num. 5. vers. vnde notat, Card. Tusch. d. conclus. 314. num. 17.*

Limita quinto, ut per secundum mandatum ad alicuius fauorem factum etiam cum clausula, *Anteferris*, non tollatur primum, nisi Papa derogauerit *reg. Cancell. de non toll. iur. quasit. ut post Cardin. conf. 136. obseruant Rebuff. in praxi benefic. part. prima. ad reg. de non tollend. iur. quasit. gloss. 4. Monet. d. c. 11. num. 462.*

Limita sexto, ut gratia conditionalis cum clausula,

fula, Anteferri, faciat etiam clausulam conditionalem, ita vt non operetur, nisi purificata conditione, Card. conf. 18. in principio, vers. puram intelligo, Card. Tusch. d. concl. 314. num. 9.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Princeps inferior non potest vti clausula, Appellatione remota.
- 3 Legatus à Latere non potest vti clausula, Appellatione remota.
- 4 Causa omnis tam principalis quàm incidens comprehenditur sub clausula, Appellatione remota.
- 5 Litigantes inter partes operatur clausula, Appellatione remota, non quoad tertium.
- 6 Onerosa est clausula, Appellatione remota, ac proinde restringenda.
- 7 Delegati personæ concessa clausula, Appellatione remota, non transit ad subdelegatum.
- 8 Attemptata ne reuocentur per viam attentatorum, operatur clausula, Appellatione remota.
- 9 Index non tenetur deferre appellationi stante clausula, Appellatione remota.
- 10 Attemptata cessant, quando Princeps appellationem remouet.
- 11 Index datus cum clausula, Appellatione remota, facit vt sententia ab eo lata suspendatur.
- 12 Index datus cum clausula, Appellatione remota, si suam exequatur sententiam tali appellatione pendente, non attentabit.
- 13 Excommunicatio lata post appellationem, vt teneat operatur clausula, Appellatione remota.
- 14 Index quando procedit seruata forma commissionis, & partem non grauat, tunc habet locum clausula, Appellatione remota.
- 15 Clausula, Appellatione remota, non de legitima, sed de friuola est intelligenda.
- 16 Resistentes de facto, non de iure comprehendit clausula, Appellatione remota, in contradiculis, & literis executiuis apposita.
- 17 Cardinali facta commissio per Papam, Appellatione remota, tunc censetur exclusa qualibet appellatio etiā non friuola.
- 18 Appellationem omnem tam legitimam, quàm friuolam excludit clausula, Appellatione remota, apposita in privilegiis Religionibus à Summo Pontifice concessis.
- 19 Sententiam definitiuam, non autem interlocutoriam, quando simpliciter profertur,

comprehendit clausula, Appellatione remota.

- 20 Grauiamen notorium vbi apparet, nihil operatur clausula, Appellatione remota.
- 21 Index si dolo malo, vel lata culpa sententianit, non tollit appellationem clausula, Appellatione remota.
- 22 Appellatione remota à sententijs generaliter, non intelligitur de illa, in qua Index se competentem pronuncianit.
- 23 Appellationem non tollit clausula, Appellatione remota, quotiescunque quis incontinenti paratus est docere de iusta & legitima causa appellandi.
- 24 Iudicis à facto quin prouocetur non tollit clausula, Appellatione remota.
- 25 Deuolutiuum quoad effectum non operatur clausula, Appellatione remota.
- 26 Appellationis causa commissa cum clausula, Appellatione remota, non prohibetur tertius appellare.
- 27 Supplicationem ad Superiorem non tollit clausula, Appellatione remota.
- 28 Appellationem, per quam appellans docet se innocentem, non tollit clausula, Appellatione remota.
- 29 Restitutionem in integrum non tollit clausula, Appellatione remota.
- 30 Recusatio non intelligitur sublata, ex eo quod sit delegata alicui Iudici causa à Principe cum clausula, Appellatione remota.
- 31 Appellationes omnes intelliguntur sublatae per clausulam, Omni & quacunque appellatione remota.

Appellatione remota.

C L A V S V L A I X.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide DD. per textum ibi inc. 1. de rescript. & in cap. pastoralis, de appellat. Conar. pract. cap. 23. num. 6. & 7. & cap. 15. num. 5. Cels. Ugon. in tract. clausul. pag. 421. Vital. de Cambanis in simili tract. pag. 14. Pinel. in rub. de rescind. vend. part. 1. cap. 2. num. 22. Marant. de ord. Iudic. part. 6. tit. & quandoque appellatur, num. 338. Hippol. de Masil. sing. 647. Corfet. sing. 33. Lucer. Inquis. verbo appellatio, a num. 3. Hieronym. Portol in scholijs ad Molin. §. disputati, a num. 24. Perez l. 8. gloss. prima, tit. 4. lib. 2. Ordin. Seraphin. de Privileg. iuram. primil. 74. num. 46. & alios plures, quos refert Cened. ad decretal. collect. 128. num. 1. Lancellor. de artem. part. 2. cap. 12. limit. 8. num. 40. Menoch. de arbit. casu 197. Flamin. de resignat. benefic. lib. 8. quaest. 7. num. 163. Rending. in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 16. num. 4. Aloys Ricc. in collect. decis. collect. 135. & 1081. Mart. de clausulis part. prima, claus. 12. in ult. impress. Fr. Emmanuel quaest. Regul. tom. 1. quaest. 8. art. 13. Sigismund. Senec. de Appellat. quaest. 16. limit. 1. num. 93. cum seqq. Marches. de Commiss. part. 1. cap. 8. à princip. cap. 29. cum seqq. & pag. 47. part. 2. num. 57. cum seqq. in ult. impress. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 400. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1.

- in annot. num. 244. cum seqq. Bernard. Graus, ad practicum Camera Imperialis lib. 1. conclus. 135. num. 2. Farinac fragment. crimin. part. 2. verbo Iudex, num. 956. cum seqq. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 41. num. 17. & 18. Ioseph. Sesse de Inhibet. cap. 8. §. 2. num. 10. cum seqq. Mendez, à Castro in praxi Lusitana, lib. 2. cap. 11. §. 5. num. 18. Vinian. in praxi Iurisp. lib. 13. cap. 18. num. 39. cum seqq. in 2. edit.
- 2 Nullus inferior à Principe hac clausula uti potest, ex notatis per Marant. de ordine Iudic. part. 6. tit. & quandoque appellatur, num. 337. Marches. de Commiss. part. 1. cap. 8. num. 12. pag. 297. in ult. impress. & part. 2. pag. 47. Roland. à Valle conf. 29. num. 15. & 16. qui ampliant procedere in inferioribus Principibus, superiorem non recognoscentibus, Menoch. de success. tit. de test. potent. lib. 1. §. 6. num. 7. etiam si esset Legatus de Latere, qui cum illa rescribere non potest, ut tenet Sigismund. Scacc. de Appellat. quest. 16. limit. 1. num. 106. & 109. nisi id specialiter in facultatibus clarè habeat, ut declarat Marches. d. c. 1. pag. 302. num. 77.
- 4 Operatur hæc clausula in omni causa tam principali, quam incidenti, ex resolutis per Ceuall. comm. contra comm. tom. 4. quest. 1. num. 933. unde habere locum in causa reconventionis, notant Parlad. rer. quotid. part. 5. lib. 2. c. fin. §. 10. num. 14. & Scacc. de Appell. quest. 17. limit. 17. num. 23. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 301. num. 60. in secunda impress. ubi man. 72. ait quod comprehendit omnes appellationes ab incidentibus & accessoriis, ubi eadem ratio militat.
- 5 Item operatur tantum inter partes litigantes, non quoad tertium, ut per Conarr. pract. cap. 15. n. 5. Pui. decis. 147. lib. 2. in correct. Pacif. de Salusan. interdict. Inspect. 4. cap. 2. num. 93. & ob id dicit Bald. in 6 cap. an sit. num. 2. vers. item nota. quem refert Marches. d. p. 1. pag. 298. num. 24. quod ista clausula est onerosa, ac proinde restringenda; & addit Marches. d. p. 1. pag. 303. num. 94. quod concessa personæ delegati, non transit ad subdelegatum.
- 8 Item operatur ne attentata reuocentur per viam attentatorum, quia licet appellatione pendente nihil possit innouari, in toto tit. ff. nil nouari appellat. pend. hoc tamen fallit, si est commissæ causa Appellatione remota; nam hoc casu non obstante appellatione, poterit per Iudicem à quo appellatum est innouari, & sententiæ executioni mandati, secundum Innocent. & Host. quos refert, & sequitur Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 8. art. 13. in fine, Marches. de Commiss. part. 1. cap. 8. pag. 33. num. 82. in ult. impress. & faciunt quæ tradunt Flamin. de resignat. lib. 8. quest. 7. num. 163. & Scacc. de Appell. quest. 16. limit. 1. sub 9 num. 94. & 105. cas. 4. Ratio est, quia Iudex non tenetur deferre appellationi; si tamen pars appellauerit, & tali causa, quæ si esset vera deberet legitima reputari, potest adire Principem, qui poterit appellationem admittere, si sibi visum fuerit; ita Fr. Emman. d. art. 13. & Stephan. Grat. Marchia decis. 51. quem refert Aloyf. Ricc. part. 1. collect. 135. post med.
- 10 Et quod attentata cessant quando Princeps appellationem renouet, notant Guid. Pap. decis. 23. n. 3. Vant. de nullit. tit. quando & intra quod tempus. num. 48. & tit. de nullit. ex defectu Iuris. num. 142. Paris. conf. 208. num. 16. vol. 1. & alij plures, quos refert Marches. p. 2. pag. 48. num. 61.
- 11 Vnum tamen singulare aduertere oportet in hac materia, quod Iudex datus etiam cum hac clausula, deferendo appellationi ex ignorantia Iuris, vel ex propria voluntate, facit ut sententia ab eo lata suspendatur; pro quo sunt consulendi Gemin. i. c. cum appell. §. si verò. num. 2. de appell. in 6. Franc. in c. pastoralis. num. 6. vers. quarto quaritur, & ibi Imol. num. 6. & Ioan. Anton. de Sancto Georgio num. 39. eod. tit. in antiq. Anton. Gomez var. tom. 3. de delict. cap. 13. n. 32. Marches. d. p. prima, pag. 303. num. 82. in ult. impress. ubi addit, quod si suam sententiam exequatur tali pendente appellatione non attentabit.
- Operatur denique, ut excommunicatio lata post appellationem teneat, ut resoluit Scacc. de Appell. quest. 17. limit. 22. num. 56.
- Intelligitur, quando Iudex seruata forma commissionis procedit, & partem non grauatur, ut fuit dictum in Cremon. Iurisp. 26. Februarij 1603. coram Gregorio XV. impressa per Farin. decis. 79. num. 3. part. 2. recent. & per Bertram. inter decisiones impressas eiusdem Gregorij XV. decis. 91. num. 10. & per Marches. de Commiss. part. 1. pag. 1068. n. 5.
- Vnde solummodo de friuola appellatione, non verò de legitima esse intelligendam, ideòque parum, aut nihil operari quando non est appositæ præuia causa cognitione, tenent gl. verb. ante sententiam, in fin. in cap. ut debitus honor, de appell. gl. 2. in c. ex parte 13. de offic. deleg. Lancell. d. c. 12. limit. 8. n. 42. cum seqq. Menoch. de arbit. casti 197. num. 2. cum seqq. Brunor à Sole d. verbo clausula, n. 5. Seraph. de Priuileg. iuram. priuileg. 74. num. 46. Cardos. in praxi Iud. verbo clausula 2. Franc. Leo in thes. for. Eccles. part. 2. cap. 2. num. 36. Marches. de Commiss. part. 1. cap. 10. num. 18. in prima impress. & Scacc. d. quest. 16. limit. prima, n. 93. & 94. Ioseph. Sesse de Inhibet. cap. 8. §. 2. num. 10. Stephan. Grat. d. c. 41. num. 18. Cened. pract. & canonic. quest. lib. 1. quest. 45. num. 42. & 43. Et ideo in contradictis & literis executiuis appositam intelligi contra resistentes de facto, non de iure, censuit Ros. in Calaguriana benef. 18. Aprilis 1603. coram Card. Lancell. impressa per Marches. d. p. 1. pag. 311. in ult. impress.
- Restringe tamen distinctam proximam resolutionem, casu quo per Papam alicui Cardinali sit commissæ causa, Appellatione remota, tunc enim censeretur exclusæ quælibet appellatio etiam non friuola, & iusta, ut dignitas Cardinalitatis aliquid operetur; ita Bald. in l. 1. ante fin. ff. de offic. Praef. Prat. Affict. in rub. quæ sint regalia, num. 4. Gomez in compendio vtriusque sign. num. 49. Mandos. ad Rom. conf. 211. in addit. lit. C. quos refert, & sequitur Farin. fragm. crim. part. 2. verbo Iudex, in num. 963. Cardin. Tusch. d. conclus. 400. num. 11. ubi dicit speciale in commissione facta Cardinali. Restringe pariter in priuilegiis Religionibus à Summis Pontificibus concessis, quod scilicet ad executionem illorum procedatur, Appellatione remota; quo casu remotam esse omnem appellationem tam legitimam, quam friuolam obseruat Fr. Emman. d. quest. 8. art. 13.
- Intelligitur etiam de definitiua, non autem de interlocutoria, quando simpliciter profertur; ita Gemin. in c. ut inquisitionis, num. 8. & 9. ubi Franc. num. 4. de heret. lib. 6. Fel. in c. causam quæ, num. 27. de rescript. Cardin. Tusch. d. conclus. 400. num. 17. Brunor à Sole d. verbo clausula 5. Cened. d. quest. 45. num. 42. Marr. d. claus. 12. num. 10. ubi ait quod solum refertur ad appellationem à definitiua in negotio principali, non autem ad illam, quæ interponitur ab incidentibus & accessoriis.
- Nihil etiam operari si constat de grauamine notorio, resolunt Lancell. d. c. 12. limit. 8. num. 28. cum seqq. Seraph. d. priuileg. 64. num. 46. & Scacc. d. quest. 16. limit. prima, num. 84. Marches. de Commiss. part. prima, pag. 302. num. 72. in 2. impress. & Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 41. num. 17. & tom. 3. cap. 494. num. 2. Cardin. Tusch. d. lit. A. conclus. 400. à num. 5. Gonzal.

Gonzal. d. gloss. 9. num. 245. Cened. d. quest. 45. num. 44. Marr. d. claus. 12. num. 7. vbi n. seq. hoc ampliat, vt procedat etiam si dictum esset, Omni & quacunque appellatione remota.

- 21 Vnde non tollere appellationem, si Iudex dolo malo, vel lata culpa sententiauit, tradit *Scacc. d. limit. prima. num. 83. nec quando iniustitia sententia est detecta, & notoria, Cardin. Tusch. d. conclus. 400. num. 21. & num. 15. idem resoluit quando proceditur absque parte, & extra iudicium, & aduertit Marches. de Commiss. part. prima. pag. 303. num. 83. in ult.*
- 22 *impress. post Ruin. conf. 1. num. 4. vol. 1. quod appellatione remota à sententiis generaliter, non intelligitur de illa, in qua Iudex se competentem pronunciat.*
- 23 Non tollit appellationem, quotiescunque incontinenti quis est paratus docere de iusta & legitima causa appellandi, *Rip. cap. primo. sub num. 3. vers. sed si remoueatur, de rescript. Conrad. de moment. possess. limit. 1. 2. num. 3. & quest. 16. num. 6. Pacif. de Salu. interd. Inspect. 4. cap. 2. num. 96. vbi etiam quod similiter non tollit appellationem, si appellans vult ostendere repugnantiam, vel perplexitatem sententia.*
- 24 Deinde non tollere quin à facto Iudicis prouocetur, dictum fuit in *Calaguriana de Brantenilla 5. Iulij 1604. coram Cardinale Sacrato, impressa per Marches. de Commiss. part. prima, pag. 304. in ultim. impress.*
- 25 Nonò operatur quoad effectum deuolutiuum quin negotium principale deuoluatur ad Superiorem, per quem poterit grauamen emendari & reparari; ita *Conrad. d. quest. 16. num. 6. & Pacif. d. c. 2. num. 97. quicquid dicant Rol. conf. 27. n. 17. vol. 2. Marches. part. 1. pag. 303. n. 84. in 2. impress.*
- 26 Item nec operatur contra tertium, nam commissi causa appellationis cum hac clausula, non prohibetur tertius appellare pro eo, quod sua interesse putauerit; ita *Bald. in cap. super eo, notab. 2. de offic. deleg. vbi Panorm. num. 4. Barbat. col. 1. n. 2. Felin. n. 1. & Dec. num. 4. Corset. in suis singul. verbo clausula, Marant. d. tit. & quandoque appellatur, num. 339. Lancell. d. c. 12. ampl. 14. n. 8. & 9. Bart. in l. 1. §. interdum, n. 4. ff. à quibus appellare non licet, Rebuff. tom. 1. ad leges Gallia, tit. de literis oblig. art. 1. gloss. 10. num. 10. Vant. de nullis, tit. quis possit dicere de nullitate, n. 15. & 16. Menoch. remed. 4. adipsen. num. 845. de arbit. lib. 1. quest. 9. à num. 92. cum seqq. Brunor. à Sole d. verbo clausula sexta, Guier. in repet. l. nemo potest, num. 388. ff. de leg. 1. & pract. quest. lib. 1. q. 118. n. 2. Valdes. ad Snar. ad leges Regni, limit. 2. lit. B. pag. 124. Mich. Grass. tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 24. num. 29. pag. 323. Bernard. Greuz. d. lib. 1. conclus. 122. num. 4. & Scacc. d. quest. 16. limit. 1. num. 78. & quest. 17. limit. 6. mem. 4. num. 42. Card. Tusch. d. conclus. 400. n. 16. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 298. num. 25. & pag. 667. num. 90. in 2. impress. & part. 2. pag. 48. num. 62. Rendin. in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. 16. num. 4. Maria d. claus. 12. num. 6. vbi num. 11. resoluit quod hæc clausula appositæ in gratia directa executori literarum Apostolicarum, intelligitur de contradictoribus de facto; & num. 12. quod posita in persona delegati; non transit ad subdelegatum, & quod hæc clausula est odiosa, & respicit præiudicium tertij.*
- 27 Non tollere supplicationem ad Superiorem aduertunt *Scacc. d. quest. 17. limit. 15. n. 8. Marches. d. part. 1. pag. 297. à num. 38. & Card. Tusch. d. quest. 400. num. 24. vbi num. 12. post Lap. alleg. 123. num. 3. in fin. ait hanc clausulam in rescripto nihil operari, si literæ sunt nullæ, quamdiu durat nullitas super*

literis; & n. 13. post *Alex. conf. 113. n. 7. vers. num. solum. lib. 3. subdit non tollere appellationem, per quam appellans dicit se innocentem; & n. 15. post 18 Lap. d. alleg. 123. num. 4. extendit clausulam nostram non habere locum, si procedatur absque parte, & extra iudicium; & num. 18. notat quod licet stante hac clausula non possit appellari, tamen potest de nullitate dici, quod num. 19. extendit, vt procedat etiam si esset dictum, dico sententiam nullam, si qua est, appello; quia valet talis dictio nullitatis, ad notata per *Alex. conf. 2. à n. 13. lib. 3.**

Non tollere restitutionem in integrum censuit *29 Rota in Bononien. c. 11. Decemb. 1602. coram Iusto, impressa per Marches. de Commiss. part. 1. pag. 309. n. 3. in ult. impress. & apud Cened. post tractatum de Confibus, decis. 109. n. 5.*

Delegata alicui Iudici causa à Principe cum hac clausula, *Appellatione remota*, non intelligitur sublatæ recusatio illius; textus est clarus in *cap. postremo, in fine, de appell. vbi Franc. n. 2. dicit illum notabilem, clarum, & apertum, & notant cæteri scribentes, Grat. conf. 134. n. 9. lib. 2. Mandos. in addit. ad Lap. alleg. 1. verbo appellatio, lit. B. Lancelot. de attent. part. 2. cap. 6. n. 3. Jacob. Laur. in tract. de Iud. suspect. cap. 2. n. 20. & Scacc. d. quest. 16. limit. 1. n. 89. & seq. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 301. num. 89. in 2. impress. Farinac. fragment. criminal. part. 2. verbo Iudex. n. 956. vbi n. 957. cum Iacobo Laurent. d. cap. 2. num. 22. & Scacc. d. num. 90. ampliat hoc procedere non solum de Iure canonico, sed etiam de Iure ciuili.*

De clausula autem, *Omni & quacunque appellatione remota*, vide *Scacc. d. quest. 16. limit. 1. num. 96. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 301. & 302. à n. 56. vbi ait ex his verbis omnes appellationes esse sublatas, & num. 73. & 74. quod prohibita appellatione in causa principali, stante hac clausula, censetur etiam prohibita in causa accessoria, & è contrà.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Arbitrium regulatur à Iure.
- 3 Arbitrium lectum in commissione emanata à signatura Iustitie, non facit rescripta gratiosa.
- 4 Arbitrium dat facultatem aliquid relaxandi de Iuris rigore.
- 5 Arbitrium operatur, vt relicta extremo rigore seruetur æquitas.
- 6 Æquitas vbi concurrat, est satis ampla clausula, Arbitrio Rotæ.
- 7 Pensionis validitatem examinandi licentia data censetur per clausulam, Arbitrio Rotæ, iuncta clausula, Sine retardatione solutionis pensionis.
- 8 Arbitrium intrat ad effectum referuandi restitutionem fructuum in fine litis, stante paupertate.
- 9 Attentata stante clausula, Arbitrio Rotæ, nunquam Rota reijcere consuevit, nisi clare constito de bono iure.
- 10 Possessorium reintegranda reijcere non valet clausula, Arbitrio Rotæ, vt solum super petitorio cognoscatur.

- 11 *Poſſeſſorium ante petitorium terminandum eſt etiam à Iudice habente arbitrium.*
- 12 *Ius partis offendendi, vel lædendi non dat facultatem clauſula, Arbitrio Rotæ.*
- 13 *Rem iudicatam non poteſt impedire clauſula, Arbitrio Rotæ.*
- 14 *Manutentionem non impedit clauſula, Arbitrio Rotæ.*
- 15 *Citationis defectum non ſupplet clauſula, Arbitrio Rotæ.*
- 16 *Executio iam facta non poteſt renocari vigore clauſula, Arbitrio Rotæ.*
- 17 *Recurſum ad Iudicem ſecularem habens non innatur clauſula, Arbitrio Rotæ.*
- 18 *Rigorem verborum, Parito Breui, temperat aliquatenus clauſula, Arbitrio Rotæ.*
- 19 *Arbitrium Rota retardatur ex calumnia manifeſta.*
- 20 *Nullitas ex tribus ubi adeſt, ceſſat clauſula, Arbitrio Rotæ.*
- 21 *Decimarum in cauſa inter Eccleſias vigente, appoſita clauſula, Arbitrio Rotæ, appellatione interpoſita ſuſpenderit iudicatum.*

Arbitrio Rotæ.

CLAVSULA X.

- 1 **D**E vi, & effectibus huius clauſulæ, vide *Mart. de clauſ. part. 1. clauſ. 13. in ult. impreſſ. Aloyſ. Ricc. in colleſt. deciſ. part. 4. colleſt. 1604. & colleſt. 1297. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 9. in ænot. num. 185. cum ſeqq. Seraph. deciſ. 448. n. 1. & 4. & cæteros in diſcurſu citatos.*
- 2 Arbitrium regulatur à Iure, vt pluries cenſuit Rota, & ſignanter deciſ. 179. num. 1. & deciſ. 235. n. 1. & deciſ. 547. num. 1. apud Farinac. part. 1. recent. & deciſ. 587. num. 1. part. 2. recent. & apud Pacificum poſt traſt. de Saluiano interdiſt. deciſ. 11. num. 3. & apud Cened. poſt traſt. de Cenſib. deciſ. 236. n. 1. & apud Zach. poſt traſt. de oblig. Camer. deciſ. 119. num. 1. Gregor. deciſ. 11. num. 3. & nouiſſime in Barchinonen. fructuum 16. Iunij 1625. coram Domino Duran. & in Firmana penſionis 23. Ianuarij 1617. coram eodem. Et hoc tanto magis procedit, quando arbitrium legitur in commiſſione emanata à ſignatura Iuſtitie, quæ non facit reſcripta gratioſa, ſeu aberrantia ab ordine Iuris, vt dicitur in deciſ. 558. n. 1. part. 1. recent.
- 3 Verum tamen eſt quod arbitrium dat facultatem aliquid relaxandi de Iuris rigore, vt cenſuit eadem Rot. deciſ. 85. num. 4. & deciſ. 179. num. 2. apud Farinac. part. 1. recent. & deciſ. 284. num. 5. & deciſ. 440. num. 8. & deciſ. 587. num. 1. apud eundem part. 2. etiam recent. Seraph. deciſ. 1154. num. 1. Marchef. de Commiſſ. part. 1. pag. 331. num. 156. & pag. 401. num. 36. in ult. impreſſ. & part. 3. pag. 3. ubi refert deciſionem in vna
- 4 Auerſana Capellania coram Cardinale Sacrato; & operatur, vt relicto extremo rigoroſo ſeruetur æquitas, Rota deciſ. 462. num. 3. p. 1. recent. & deciſ. 506. num. 1. part. 2. etiam recent.
- 5 Eſt ſatis ampla hæc clauſula, ubi concurrit æquitas, vt fuit dictum poſt *reſcens. deciſ. 4. num. 3. de reſſibus, in Caſarauguſtana diſmembrationis 3. Decembris 1601. coram Cardinale Sacrato, impreſſa per Farinac. deciſ. 363. num. 1. part. 2. recent. Item quando reſcri-*

bitur Iudici aliàs Iuriſdictionem habenti, ne ſi aliàs reducat ad meros terminos Iuris, commiſſio reddatur inanis, vt poſt *Fel. Dec. & alios* fuit dictum in *Romana Cortigy 6. Martij 1606. coram Cardinale Sacrato, cuius mentio fit in d. deciſ. 363. n. 1. in fine.*

Iuncta clauſula, *Sine retardatione ſolutionis penſionis*, operatur vt videatur data facultas examinandi validitatem, vt tentum fuit in *Rota apud Farinac. deciſ. 567. n. 1. part. 2. recent.*

Arbitrium intrat ad effectum reſeruandi reſtitutionem fructuum in fine litis, ſtante paupertate, vt tenet *Mareſc. variar. reſolut. lib. 1. cap. 86. num. 83. & dictum fuit in Caſanaten. de Aluinis 9. Decembris 1609. coram Reuerendiſſimo Domino meo Coccino Decano, & in Elnen. præceptoris 5. Iunij eiſdem anni 1609. coram Illuſtriſſimo Patriarcha Manzanedo.*

Stante hac clauſula, licet aliquando Rota conſiſto de bono iure reiecerit attentata, hoc tamen nunquam facere conſuevit, niſi de bono iure conſter clarè, & concludenter per partis confeſſionem, vel rem iudicatam; ita Rot. deciſ. 2. de reſſit. ſpoliat. in nouis, latè Lancellor. de attent. part. 3. cap. 4. quaſt. 1. num. 64. cum ſeqq. & fuit dictum in *Caſarauguſtana diſmembrationis 25. Ianuarij 1610. coram Cardinale Sacrato, & in deciſ. 465. num. 3. & 9. coram Gregorio XV. & in Ferrarien. dotis 13. Maij 1616. coram Buratto, & in Leoden. domini de Hollonia 5. Maij 1625. coram Domino Merlino.*

Non habet tamen locum ad reſciendum poſſeſſorium reintegrandæ, vt ſolum ſuper petitorio cognoscatur, vt fuit dictum in *Verdunen. Abbatis 20. Februarij 1615. coram Buratto, impreſſa per Farinac. deciſ. 652. n. 1. part. 2. recent.* Poſſeſſorium enim ante petitorium terminandum eſt etiam à Iudice habentè arbitrium, vt habetur eadem deciſ. 612. n. 2. nam hæc clauſula non dat facultatem offendendi, vel lædendi ius partis, ad l. 2. §. mentio. & §. ſi quis à Principe, ne quid in loco publico, Barr. in Lambit. n. 12. ff. de decretis ab ordine facien. & in Extravag. ad reprimendum, in verbo videtur. num. 13. verſ. quæro item, Menoch. de arbitrat. lib. 1. quaſt. 84. in princip.

Non poteſt hæc clauſula impedire rem iudicatam, vt dictum fuit in *Romana pretij 4. Martij 1613. coram Vbaldo Seniore, impreſſa per Farinac. deciſ. 434. num. 3. part. 2. recent.*

Non impedit manutentionem, vt fuit dictum in *Aurien. parochialis 17. Aprilis 1600. coram Cardinale Lancelotto, impreſſa per Marchef. de Commiſſ. part. 1. pag. 436. n. 3. in 2. impreſſ.*

Nec defectum citationis ſupplet, eſt enim inſanabilis etiam ſtante hac clauſula, *Marchef. d. part. 3. pag. 8. num. 3. Gregor. deciſ. 416. num. 2. & dictum fuit in Mantuana bonorum 1. Decembris 1611. coram Vbaldo, impreſſa per Marchef. d. part. 3. pag. 80. num. 3. & in Zamoren. pecuniaria 20. Martij 1609. coram Cardinale Caualerio, impreſſa per eundem Marchef. d. part. 2. pag. 98.*

Huic clauſula non eſt locus ad reuocandam executionem iam factam, prout ex multis Rotæ deciſionibus obſeruat *Mart. d. clauſ. 13. num. 11. & n. 12.* ait quod ſtante hac clauſula, appoſito ſequitro arbitrio Rotæ, non eſt locus arbitrio, ſi poſſeſſio ſit legitime capta, ſeruatis ſeruandis; & num. 13. quod ſtante hac noſtra clauſula, iuncta cum illa, *Sine retardatione ſolutionis penſionis*, ad fauorem tranſlatarij non ſuſpeditur ſolutio, ſi adſint literæ; & num. 16. ex vna *Tuden. parochialis 3. Decembris 1601. coram Cardinale Sacrato, colligit hanc noſtram clauſulam non iuuare illum, qui habuit recurſum ad Iudicem*

Judicem secularem; & *num. 18. post Casar. de Grass. decis. 12. mon. 4. de prob. asserit quod si hæc nostra clausula adiecta fuerit alteri, Sine præiudicio legitime executionis litterarum Apostolicarum*, est locus arbitrio ad supersedendum, ubi literæ non sint iustificatæ.

18 De clausula, *Parito Breui arbitrio Rota*, vide in *causa Astoricen. Prioratus 9. Nouembris 1596. coram Litta*, impressa per *Marches. de Commiss. part. 1. pag. 448.* ubi habetur quod hæc clausula temperat aliquantulum rigorem verborum, *Parito Breui*, & in *Barchinonen. beneficij 23. Ianuarij 1620. coram Cardinale Pamphilio*, & in *Aurien. parochialis 27. April. 1598. coram Lancellotto*, & in *Tudertina parochialis 4. Iunij, & 3. Decembris 1605. coram Cardinale Sacrato*, & in *Leodiens. parochialis 16. Nouembris 1594. coram Litta*, & in *Gerunden. beneficij 10. Aprilis 1602. coram eodem*, & in *Gerunden. Canonatus seu officij Penitentiariæ 11. Februarij 1588. coram Orano.*

19 Arbitrium Rotæ retardatur ex calumnia manifesta, ut fuit dictum in *Bononien. censu 10. Decembris 1602. coram Iusto*, impressa per *Marches. de Commiss. part. 2. pag. 61. n. 4. in ult. impress.*

20 Cessat ubi adest nullitas ex tribus, *Rota in Fauentina 22. Iunij 1607. coram Penia*, impressa per *Marches. de Commiss. part. 2. pag. 146. n. 8.*

21 In causa decimarum inter Ecclesias posita hæc clausula, *Appellatione interposita*, suspendit iudicatum, ut fuit dictum in *Corduben. decimarum 2. Decembris 1605. coram Cardinale Pamphilio*, impressa per *Marches. part. 1. pag. 685.*

S V M M A R I V M.

- 1 Arbitrium boni viri importat clausula, Arbitrio suo.
- 2 Arbitrium boni viri intelligitur, quod faceret ita ac vellet fieri in rebus suis.
- 3 Testator quando suam voluntatem non bene explicauit, vel declarationem suæ voluntatis alteri commisit, recurritur ad arbitrium boni viri.
- 4 Voluntatem liberam, & non regulatam aliquando importat clausula, Arbitrio suo, & quando, ostenditur.
- 5 Arbitrium expirat morte illius, qui illud habebat.

Arbitrio suo.

C L A V S V L A X I.

1 Importat hæc clausula arbitrium boni viri, ut docent *Bart. in l. alio. n. 8. ff. de alim. & cib. leg. Corn. conf. 173. col. 3. vers. sed dubium facit, vol. 3. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quæst. 8. num. 29. cum duobus seqq. Mart. de clausul. part. 3. claus. 2. in ult. Romana impress. Genzal. ad reg. 8. Cancellaria, gloss. 9. in annot. à n. 285. & præsertim num. 295. & gloss. 15. §. 1. num. 93. Mones. de commut. ult. volunt. cap. 7. num. 143. & huiusmodi arbitrium intelligendum, quod faceret ita ac vellet fieri in rebus suis, *Dec. in l. in personam. §. generaliter. ubi Cagnol. ff. de reg. iur. Bart. in l. 1. col. 2. ff. de solut. Roman. in rub. de arbit. col. 1. versum quintà*, quos refert *Mart. d. claus. 2. n. 4. in fine.**

3 In ultimis etiam voluntatibus recurritur ad arbitrium boni viri, quando testator vel suam vo-

luntatem non bene explicauit, vel declarationem suæ voluntatis alteri commisit, *l. 1. ff. de legat. 2. l. fin. §. sed & si quis. C. comm. de leg. Socin. conf. 92. num. 11. & seq. vol. 1. Afflict. decis. 371. num. 10. quos refert, & sequitur Mart. d. claus. 2. num. 7. ubi num. 8. idem esse dicendum affirmat, si legauerit Titio centum eroganda prout sibi in secreto dixit.*

Aliquando tamen hanc nostram clausulam liberant voluntatem importare, & non regulatam, sicut illud verbum, *pro libito*, tenent *Surd. decis. 10. n. 50. Mar. Anton. variar. resolut. lib. 1. resolut. 74. num. 8. Maref. etiam variarum resolut. lib. 1. cap. 22. num. 30. præcipue quando esset dictum, libero suo arbitrio committimus*, ex *Dec. in d. l. in personam. §. generaliter, num. 2. ff. de regul. iur. & Menoch. d. lib. 1. quæst. 7. à num. 33. & Mones. d. cap. 1. num. 143. in fin. vel quando arbitrium ei committitur, qui aliàs illud habebat, tunc enim libera & absoluta facultas tributa dicitur, ut verba aliquid operentur, ex *Menoch. d. lib. 1. quæst. 8. num. 35. & Mones. d. cap. 7. num. 144. in princip.**

Arbitrium expirat morte illius, qui illud habebat, *Bart. in l. centesimus. §. fin. num. 9. & seq. ff. de verb. oblig. Goradin. conf. 12. num. 10. & fuit dictum in Mediolanen. pensionis 30. Februarij 1615. coram Vbaldo Senori*, impressa per *Farin. decis. 651. num. 2. part. 2. recent.*

S V M M A R I V M.

- 1 Iurisdictionem Ordinariam non importat clausula, Auctoritate nostra, sed delegatam.
- 2 Iurisdictione Ordinaria excitari videtur, cum Iudici aliàs Ordinario à lege, vel à Principe Iurisdictione committitur, circa illa tamen quæ semota commissione ad illius spectabant potestatem.
- 3 Iurisdictionem Ordinariam inferioris mutat superior in delegatam, quoties in commissione adiecta fuerit clausula, Auctoritate nostra, vel, Tanquam delegatus à nobis.
- 4 Quando adijcitur clausula particula, Etiam, utramque Ordinariam scilicet, & delegatam Iudex habere dicitur.

Auctoritate, seu vice nostra.

C L A V S V L A X I I.

Hanc clausulam non importare Iurisdictionem Ordinariam, sed delegatam, resoluunt *Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 16. num. 28. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 64. num. 226. & pag. 802. n. 3257 & pag. 416. num. 104. in ult. impress. D. Barbosa in Leonis Prætor 12. in princip. num. 33. ff. de iudic. Mones. de commut. ult. volunt. cap. 7. n. 141.*

Licet quando Iudici aliàs Ordinario à lege, seu à Principe Iurisdictione committitur, circa illa tamen quæ semota commissione ad illius spectabant potestatem, non delegata Iurisdictione de nouo tribui, sed Ordinaria, quam iam habebat, excitari videatur, ut in specie probat text. in *cap. licet, de offic. Ordin. ibi, sua Iurisdictioni subiectos*, & *Ec. Ias. in l. lus civile, n. 2. ff. de Iustit. & iuro, Cened. ad Decretal. collect.*

157. num. 1. *Menoch. de præsump. lib. 2. præs. 16. num. 24.*
- 3 Tamen quoties in commissione adiecta fuerit hæc clausula, *Auctoritate nostra*, vel, *Tanquam delegatus à nobis*, aut similis, tunc iuxta *reg. text. in l. 1. §. si quis simpliciter, vers. cum adijcitur. ff. de verb. oblig.* videtur superior Iurisdictionem Ordinariam inferioris mutare in delegatam, dum vult ut ipse non iam suo nomine, sed delegantis cognoscat, quod proprium est delegatorum, succeditque *reg. l. 1. vers. omnia enim. C. de veteri lre enucle. iuncta l. 1. qui mandatum. l. 3. ff. de officio eius*, probat in specie *text. in c. cum aliquibus, vers. nisi, de rescript. lib. 6.* ex quo in terminis post *Bart. & alios*, quos citant, tradunt *Menoch. de arbit. quest. 12. à num. 4. Azuned. in rub. tit. 9. num. 17. & 18. lib. 3. noue Recopil. Motin. de Inst. tom. 6. tract. 5. disp. 14. n. 1. vers. quando verò.*
- 4 Si verò in tali commissione adiiciatur particula, *Etiā*, veluti, dum dicitur, *Etiā auctoritate nostra*, vel, *Tanquam Apostolice Sedis delegatus*, tunc utramque potestatem, Ordinariam scilicet, & delegatam Index Ordinarius habere dicitur, prout in specie resolui de officio & potestate *Episcopi part. 3. alleg. 92. n. 11.* iuxta particulam, *Etiā*, quæ vnum casum exprimit, & alium includit, *gloss. verbo Ecclesia, in l. 1. text. in Clem. 2. de hæres. cum citatis per me dub. 95. num. 4.* vnde si ab eodem Iudice aliàs Ordinario appelletur, non ad Summum Pontificem, sed ad Metropolitanum Ordinarium erit appellandum, per ea quæ dixi d. allegacione 92. num. 14.

ret quid in expeditione literarum velit exprimere, ampliātque ut procedat etiam si ante expeditionem literarum resignauerit, quia poterit in literis exprimi verus valor per resignationem.

Limita tamen quod hæc clausula non procedat, 4 si habens clausulam, *Augendi*, semel expreſſerit, nam amplius augere non poterit, ut per *Fel. in cap. ad aures. col. 3. de rescript. Verall. decis. 331. part. tertia, Mart. d. claus. 16. num. 6.* quæ limitatio locum sibi vendicat quamuis adsit clausula, *Augendi & minuendi usque ad verum valorem*, etiam in secunda expeditione, si post factam primam expeditionem beneficium per alium ob malam expressionem fuerit impetratum, quia primus impetrans tenebatur inquirere verum valorem ante primam expeditionem, & ex quo malè expreſſerat, quod præsumatur dolosus, nisi ipse doceret, quod ex aliqua causa esset motus ad exprimendum minorem valorem; ita *Pur. decis. 94. lib. 3. in utraque editione*, ubi subdit non obſtare illam clausulam, *Etiā in secunda expeditione*, quia intelligitur quando ex alia causa ad minorem valorem expediuiſſet, cum tunc in dolo diceretur esse, ne priuilegium censeretur esse concessum doloso, & in præiudicium officialium, qui ex prima expeditione fraudati erant, secundo expedire non poterat, & tanto magis ſtante impetrante in medio, per ea quæ *Fel. in cap. in nostra. col. 3. circa princip. vers. & hanc limitationem, de rescript.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Quantitas nisi fuerit expressa, non suffragatur clausula, Augendi, &c.*
- 2 *Valor rei ut possit exprimi usque ad tertiam partem, operatur clausula, Augendi, &c. ubi est simpliciter posita.*
- 3 *Clausula, Augendi, &c. operatur ut gratia ob non expressum verum valorem sustineatur, donec impetrans deliberet.*
- 4 *Augere amplius non poterit, si habens clausulam, Augendi, &c. semel expreſſerit.*
- 5 *Clausula, Augendi & minuendi usque ad verum valorem etiam in secunda expeditione, non operatur, si post factam primam expeditionem beneficium per alium ob malā expressionem fuerit impetratum.*

Augendi, &c.

C L A V S V L A XIII.

- 1 **C**um hæc clausula sit facultatiua, non suffragatur nisi quantitas fuerit expressa, ut fuit tentum in *Rota in Tuden. beneficij 11. Aprilis 1578. coram Cardinale Blanchetto*, & in *Spoletana beneficiorum 22. Iunij 1594. coram Cardinale Manica*, inter eius decisiones impressas, decis. 190. num. 5.
- 2 Vbi est simpliciter posita, operatur ut valor rei possit exprimi usque ad tertiam partem, quod si dicatur, *Augendi quantum opus fuerit*, tunc potest usque ad quancunque summā actus exprimi, & ita seruare Rotam affirmat *Mart. de claus. part. 1. claus. 16. n. 1. vbi num. 4. post Fabi. decis. 14. lib. 2. in nouiss. subdit hanc*
- 3 clausulam operari, ut gratia ob non expressum verum valorem sustineatur, donec impetrans delibe-

S V M M A R I V M.

- 1 *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.*
- 2 *Extensione indiget clausula caterata.*
- 3 *Extensio antequam fiat Iudice authorante, clausula caterata non debet haberi pro extensa.*
- 4 *Caterata clausula continet omnia, quæ de stylo Notarij in Instrumento consueuerunt extendi.*
- 5 *Omnia, quæ solent sequi postea, & subintelligi quoquo modo possunt, ad perficiendam orationem, complectitur clausula caterata.*
- 6 *Caterata clausula continet ea, quæ sunt de natura actus, vel rei, super qua interponitur.*
- 7 *Omnia, quæ sunt de natura subiectæ materie, stylo, aut consuetudine, virtualiter includit clausula caterata.*
- 8 *Notarius quando dixit in Instrumento, præsentibus talibus, &c. tunc clausula illa, & cætera, est extendenda, quod scilicet testes fuerunt rogati.*
- 9 *Post verbum acceptantibus appositæ clausula, & cætera, extenditur pro se, hæredibus & successoribus.*
- 10 *Clausula, & cætera, posita post relationem partis alicuius dispositionis, comprehendit sequentia in illo actu.*
- 11 *Caterata clausula non comprehendit ea, quæ sunt de substantia, & forma.*
- 12 *Extendi non potest clausula caterata in contractibus*

tractibus de necessitate requirentibus scripturam.

- 13 *Procura in mandato posita clausula caterata non potest extendi nisi ad ea, quæ sunt de natura actus, vel quæ sunt capta exprimi.*
- 14 *Iuramentum non continetur sub clausula caterata, nisi expresse sit dictum.*
- 15 *Caterata clausula non extenditur ad clausulas substantiales non solitas apponi.*
- 16 *Caterata clausula extenditur ad ea, quæ sunt solita apponi.*
- 17 *Instrumenti solemnitas non suppletur per clausulam cateratam.*
- 18 *Notarius si scripsit obligationem mulieris pro alio cum clausula, renunciavit, &c. non comprehenditur renunciatio Velleiani.*
- 19 *Clausula, constituens, &c. non comprehendit clausulam separatam, accipiendo, &c.*

Caterata.

CLAUSULA XIV.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide formularium Instrumentorum, seu Notariorum noniter reimpressum, in quo descriptæ sunt omnes eorum clausulæ, & quomodo extendendæ, Mart. de claus. part. 1. claus. 276. in ult. impress. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 1. litt. C. concl. 301.

1 Hæc clausula indiget extensione, vt firmavit Rot. apud Zach. post tract. de oblig. Cameralib. decis. 83. num. 13. quæ debet fieri per Notarium, qui de Instrumento rogatus fuit, vt post Bald. & Gratian. firmavit Rot. in Romana hereditatis & Paragij dotis 22. Iunij 1615. coram Buratto, impressa per Farinac. decis. 723. num. 6. part. 2. recent. & ideo antequam extensio fiat Iudice authorante, non debet haberi pro extensa, Gratian. conf. 9. num. 123. vol. 1. Surd. conf. 350. num. 29. vol. 3. Rot. apud Pacific. post tract. de Saluiano interdicto, decis. 141. num. 5. & inter recentiores impressas per Farinac. d. decis. 723. num. 5. part. 2.

4 Continet omnia, quæ de stylo Notarij in Instrumento consueuerunt extendi, Bald. in conf. 384. incip. Duo Instrumenta, in princip. lib. 3. Zabarell. conf. 133. in princip. col. 2. vers. aliter respondemus, Card. Tusch. præf. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 302. lib. 1. Cardin. Mare. de tacit. & ambig. conuent. lib. 2. tit. 10. n. 19. vbi ait quod si de more Notarij defuncti non appareat, recurrendum est ad generalem consuetudinem, & stylum tabellionis eiusdem regionis.

5 Item comprehenditur omnia, quæ solent sequi postea, & subintelligi quoquo modo possunt, ad perficiendam orationem, Seraph. de Privileg. iuram. privileg. 74. num. 174. Rot. Bonon. diuers. decis. 140. n. 13. & 14. Card. Tusch. tom. 2. litt. D. conclus. 277. Rot. apud Cene. de Censib. decis. 84. num. 8. eadem Rot. apud Pacificum post tractatum de Saluiano interdicto, decis. 137. num. 3.

6 Includit ea, quæ sunt de natura actus, vel rei super qua interponitur, l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. ff. de iur. iur. l. si ita quis, cum l. seq. ff. de euic. Corn. conf. 82. num. 6. lib. 1. & conf. 297. num. 8. lib. 3. Ruin. conf. 154. num. 8. & 13. vol. 3. Paris. conf. 76. n. 7. lib. 3. Bertazol. in repet. l. si quis maior. C. de transact.

num. 531. Surd. conf. 350. num. 28. Mar. Anton. lib. 2. var. resolut. 39. num. 1. Card. Mant. de tacit. & ambig. conuent. lib. 2. tit. 10. num. 23. Gonzal. ad reg. 8. Cancellerie, gloss. ult. num. 3. Card. Tusch. d. conclus. 307. n. 17. Rota apud Cene. de Censib. decis. 84. num. 7. & fuit dictum in Ianuen. pecuniaria 17. Martij 1612. coram Vbaldo, impressa per Farinac. decis. 393. n. 13. part. 1. recent.

Item includit virtualiter omnia, quæ sunt de natura subiectæ materiæ, stylo, aut consuetudine, Crauer. conf. 512. Bursat. conf. 150. num. 85. & seq. Card. Tusch. d. conclus. 312. num. 2. Rot. apud Pacificum post tract. de Saluiano interdicto, decis. 137. num. 2. vbi quod habet in se omnia, quæ solent sequi secundum consuetudinem, Petrus Henric. resp. opuscul. 2. litt. E. num. 17. vbi post Grammat. decis. 106. n. 12. & 13. ait quod si fuerit apposita in principio Instrumenti, operatur vt videantur omnia, quæ tam de iure quam consuetudine requiruntur, apposita, Gonzal. d. gloss. ult. num. 4. vbi num. 7. notat quod 8 quando in Instrumento dicit Notarius, *presentibus talibus, &c.* tunc clausula illa, & *cetera*, est extendenda, quod scilicet testes fuerunt rogati, Cardin. Mant. d. tit. 10. num. 19. vbi quod comprehenditur omnia quæcunque solent sequi secundum consuetudinem, & stylum Notarij rogati, si illa probari possint.

Hæc clausula apposita post verbum, *acceptantibus, &c.* extenditur pro se, hæredibus, & successoribus, Rot. decis. 393. in princip. part. 1. diuers. & fuit dictum in Viterbien. bonorum 2. Maij 1614. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farinac. decis. 597. n. 3. part. 1. recent.

Posita post relationem partis alicuius dispositionis, comprehendit sequentia in illo actu, Rot. apud Pacificum post suum tract. de Saluiano interdicto, decis. 137. num. 4. vbi num. 1. quod habet in se solum ea, quæ deficiunt in sermone, & in ea parte vbi apponitur, eadem Rot. apud Zach. post tract. de oblig. Camer. decis. 16. a principio.

Non comprehendit tamen ea, quæ sunt de substantia & forma, vt per Rot. decis. 352. alias 1. de verb. significat. in antiq. Grat. conf. 140. num. 7. vol. 1. Card. Mant. d. tit. 10. num. 2. & lib. 14. tit. 10. num. 44. in fin. & num. 45. & fuit dictum in Romana hereditatis 12. Iunij 1615. coram Buratto, impressa per Farinac. decis. 723. n. 4. part. 2. recent.

Item non potest extendi hæc clausula in contrahentibus de necessitate requirentibus scripturam, ex las. in l. Gallus. §. idem credendum, num. 13. vbi Aret. & Ruin. num. 27. ff. de liber. & posth. concludit Card. Tusch. d. conclus. 302. n. 28. vbi n. 31. restringit, nisi esset consuetudo extendendi.

In mandato procuræ posita non potest extendi nisi ad ea, quæ sunt de natura actus, vel ad ea, quæ sunt coepta exprimi, non autem ad ea, quorum saltem principium non est expressum, Castr. conf. 18. num. 5. lib. 1. & fuit dictum in Anconitana censuum 24. Maij 1613. coram Vbaldo, impressa per Farinac. decis. 492. n. 4. part. 1. recent.

Item, nec sub tali clausula continetur iuramentum, nisi expresse sit dictum de iuramento, vt ex Bald. conf. 436. incip. *Quæritur*, in fin. lib. 1. Hippolyr. sing. 123. in fine, tradit Tusch. conclus. 302. num. 32. vbi num. 35. cum Imola conf. 36. in princip. aduertit quod si dicatur, *iurauit, &c.* bene præsumitur iurasse verbo, & tactis scripturis.

Item non extenditur ad clausulas substantiales non solitas apponi, vt ex Rot. decis. 1. de verb. signif. in antiq. tenet Gonzal. d. gloss. ult. num. 10. non enim

C

potest

- potest Notarius sub clausula ceterata extendere substantialia omiſſa, prout dies, indiſtio, *Ruin. in d. l. Gallus. §. item credendum, num. 21. & 22. Tusch. d. conclus. 302. n. 43.*
- 16 Item non extenditur ad ultra dicta, & diſdicta, sed ad ea, quæ solita sunt apponi, *Tiraq. de Constitu- to, part. 3. limir. 31. num. 10. Roman. conf. 346. num. 6. Gonzal. d. gloss. ult. n. 3.*
- 17 Item non est potens vt per illam suppleatur so- lemnitas Instrumenti; ita *Cald. Pereira de empr. & vend. cap. 4. num. 7.*
- 18 Item si Notarius scripsit obligationem mulieris pro alio cum clausula, *renunciavit, &c.* non com- prehenditur renunciatio Velſciani, quia brevis lo- cutio non potest ista beneficia & certiorationes continere, ex *Bald. conf. 305. incip. Passus difficilis, lib. 3.* notat *Card. Tusch. d. conclus. 302. n. 36. vbi num. 47.* extendit, vt procedat etiam si extet statutum in loco, quod omnia, quæ sunt de natura contractus, præsumantur interuenisse, quia adhuc ex clausula, *renunciavit, &c.* non potest extendi certioratio mu- lieris renunciantis.
- 19 Item hæc clausula cum contineat extensionem clausulæ inceptæ, non autem alterius separatæ, ideo licet post clausulam constituti soleat sequi clausula, *accipiendi propria auctoritate*, si tamen re- peritur sola clausula, *constituent, &c.* non veniat alia clausula separata, quàm *accipiendi, &c.* ita *Castr. conf. 10. sub num. 3. lib. 1. Crau. conf. 34. n. 1. Card. Tusch. d. conclus. 302. n. 39.*

Casu quo, &c.

CLAVSULA XV.

- 1 Hæc clausula facit actum conditionalem, vt *per Surd. conf. 268. num. 8. & conf. 493. num. 15. & conf. 452. num. 39.*
- 2 Expressam conditionem importat in fideicom- misso facto casu quo talis moriatur sine filiis, & idem est in legatis factis casu quo hæreditas deue- niat ad talem; ita *Bald. conf. 241. incip. Casus talis est, lib. 1. Card. Tusch. præſt. conclus. tom. 2. litt. C. concl. 583. num. 10. vbi n. 15. post Bald. conf. 150. n. 7. lib. 5.* subdit pariter conditionem importare si dicatur, *si & casu quo, &c.*
- 3 Vnde hanc clausulam facere conditionalem in- stitutionem tradunt *Bald. consil. 241. vol. 1. & Crau. conf. 268. in princ. Becç. conf. 39. num. 20. Surd. conf. 548. n. 10.*

SUMMARIVM.

- 1 Cautio bancharia quomodo soleat in Romana Curia præstari ad fauorem pensionarij, ostenditur.
- 2 Debitor non tenetur dare nouum fideiussorem, si primus ex conuentione datus & acce- ptatus facultatibus lapsus sit.
- 3 Verba, ad sexennium duraturam, inducunt obligationem annuam ipso sexennio du- rante.
- 4 Obligatione annua non sufficit semel cauisse, quia in principio cuiuslibet anni conditio purificatur, & noua nascitur obligatio.

- 5 Verba importantia tractum successuum ubi adsunt, non sufficit semel adimplere, sed requiritur adimplementum vsque ad finem.
- 6 Verbum, duraturam, inducit perseneran- tiam actus.
- 7 Premittens simpliciter fideiubere, satisfacit sue obligationi semel fideiubendo.
- 8 Debitoris nomen in solutum dans sufficit si nomen sit exigibile de tempore cessionis, secus si promittat illud esse bonum, & exigibile.

Cautionem banchariam præstare teneatur, &c.

CLAVSULA XVI.

Hæc cautio solet in hac Curia præstari ad fa- uorem pensionarij, cui se obligat aliquis ido- neus mercator de soluendo pensionem, & durabat olim per triennium cum obligatione illam reno- uandi de triennio in triennium, quod certe exigit consensum Papæ, aliàs pactum foret simoniacum, iuxta tradita per *Less. de Instit. lib. 1. cap. 35. num. 93.* quem refert *D. Lotter. in suo tract. de re benef. lib. 1. quæst. 39. n. 58.* nisi tamen resignaret titularis, quia tunc cum ille non tenetur ad solutionem pensionis, nec ad solutionem & renouationem bancharie cautionis tenebatur, ad notata per *Mandos. Mohed. & alios; firmanz Flamin. de resign. lib. 6. quæst. 2. n. 149. & 150. Ioan. Baptista Costa in tract. de claus. con- uent. claus. 96.* Hodie verò præstatur cautio ad se- xennium, & obligatur titularis his verbis: *Ac cau- tionem banchariam ad beneplacitum tuum sufficientem & idoneam ad sexennium duraturam, & sexto quoque anno, & per sex menses ante finem cuiuslibet sexennij re- nouandam præstare teneatur, & ad id censuris Ecclesia- sticis, & executiue procedendo cogi possit, vt habeo in li- teris Apostolicis cuiusdam annuæ pensionis ducen- torum ducatorum auri de Camera ad mei fauorem Apostolica auctoritate referuatæ super fructibus certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis Thesaurariæ insignis Ecclesiæ S. Mariæ Doliueira Viimaranensis.*

Verum mihi accidit, quod cum transacto bien- nio mercator, qui dedit cautionem banchariam, defecerit per decoctionem, agitauit contra titula- rem, vt aliam loco deficientis præstaret, ille licet se defenderet vulgari doctrina, quod non tenetur debitor nouum dare fideiussorem, si primus ex conuentione datus & acceptatus facultatibus la- psus sit, ex adductis à *Guidobon. decis. 64. & latè Surd. conf. 18. à num. 7.* tamen condemnatus fuit ad aliam loco deficientis præstandam ex seqq.

Primò, quia verba illa, *ad sexennium duraturam*, de quibus in Apostolicis literis referuationis pen- sionis, inducunt obligationem annuam ipso sexen- nio durante, l. cum in singulos, & l. cum in annos. ff. de annuis legat. l. nec semel. ff. quando dies legati cedat, cum aliis infra allegandis.

Vbi autem versamur in obligatione annua, non sufficit semel cauisse, quia in principio cuiuslibet anni conditio purificatur, & noua nascitur obli- gatio, d. l. nec semel. l. pater Senecianum. 6. fin. ff. de con- dit. & demonstrat. l. Senarium. §. fin. ff. de donat. causa mortis. *Castr. in l. si Strichum. §. stipulatio, sub num. 1. vers.*

vers. & sic de singulis. ff. de verb. oblig. Soccin. conf. 81. num. 9. lib. 3. Natt. conf. 543. num. 5. Paris. conf. 95. num. 44. lib. 2. Surd. conf. 223. num. 5. & in tract. de aliment. tit. 9. quest. 6. num. 3. & decis. 273. num. 10. Anton. Gomez var. tom. 2. cap. 11. num. 44. Rota in l. nuen. legati 20. Iunij 1622. coram Buratto.

5 Secundò, quia quatenus non importaret obligationem annuam, sufficit quod verba illa, ad sexennium duraturam, importent tractum successuum, ad hoc ne sufficiat fuisse semel præstitam, Cyn. in l. si quis hæredem, num. 2. C. de instit. & substit. & ibi Dec. num. 3. Angel. conf. 34. num. 9. Ias. in l. si ab arbitrio, sub num. 13. vers. secundo, & fortius ff. qui satisf. dare cog. Fel. in c. 2. sub num. 5. de treuga & pace, Rot. decis. 677. n. 2. part. 1. diuers.

6 Quod autem verba, duraturam ad sexennium, importent tractum successuum est indubitatum, tum quia inducunt nouam obligationem quolibet anno, ex doctrinis allegatis, tum etiam quia propria significatio huius verbi, est vt inducat perseverantiam actus; Castrenf. l. fin. num. 3. C. de indicta viduit. coll.

7 Non obstat quod qui tenetur ex pacto dare fideiussores, satisfaciunt sue obligationi semel fideiubendo, nec iterum tenetur fideiubere si primus sit decoctus, vel factus sit non soluendo, Bart. in l. pratoria, la secunda. ff. de prator. stipular. cum aliis per Surd. conf. 18. per totum, quia hoc procedit in eo, qui promissit simpliciter fideiubere, vt in specie declarat Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 527. num. 16. & 17. & sic non applicantur casui nostro, in quo cum verba promissionis importent tractum successuum, legem accipiunt ex conuentione partium, l. 1. §. & si conueniat. ff. de positi, Natt. conf. 384. num. 11.

8 Hinc licet is, qui dat in solutum nomen debitoris, sufficit si nomen sit exigibile de tempore cessionis, l. si mandato meo. §. ult. ff. mandati, Surd. decis. 326. num. 42. nihilominus quando ulterius processerit, & promiserit illud esse bonum & exigibile, tenetur illud manutenere exigibile, etiam in futurum, l. si venditor 39. in princip. ff. de actionib. empt. Fulgos. in l. si nomen. ff. de hered. vel act. vend. Eugen. conf. 73. num. 1. & 2. Surd. conf. 441. num. 7. post medium, & n. 15. cum seqq.

9 Pari ergo ratione, licet promittens simpliciter dare cedulam, liberetur semel dando, nec teneatur in casu decoctionis eam renouare, tamen vbi, prout in casu nostro, promissit dare cautionem banchariam duraturam ad sexennium, tenetur prima deficiente aliam subrogare, aliàs esset dare cautionem simpliciter, & non banchariam, nec manuteneret qualitatem durationis, quam manuteneret tenetur, d. l. si venditor 30. ff. de act. empt. Gratian. loco citato, num. 1. cum aliis allegatis.

10 Circa hanc cedulam (cuius vsus frequentissimus est in Vrbe) aduertendum duxi cum D. Lotter. in suo doctissimo tract. de re beneficiaria lib. 1. quest. 38. num. 155. campforem per eam se obligare statim temporibus per tot annos, vel ad pensionarij & titularis vitam se soluturum, sub iuramento & obligatione Camerali absque vlla prorsus exceptione, excepto casu mortis beneficiati, illaque ita conscripta eam consueuisse tradi ipsimet pensionario: adueniente ergo tempore solutionis ostensa sibi per ipsum pensionarium, vel eius legitimum procuratorem cedula, campforem, vt soluit, consueuisse à tergo ipsius cedulæ scribere & adnotare quantitatem solutam cum die & anno, vt semper ex eadem scriptura iustificetur obligatio campforis

erga pensionarium, simulque constet de illius diminutione per dictas annotationes ad commodum ipsius campforis, cum non possint fieri aliter quàm de ipsius creditoris consensu, quo stante vtrunque insurgit probatio pro, & contra, iuxta l. Publica. §. ult. vbi gloss. ult. ff. de positi.

Plura circa hanc materiam doctissime pertrahat D. Lotter. d. quest. 38. per totum, & præcipue à num. 155. cum multis seqq. & latissime deducta fuerunt in vna Cremonen. pensionis siue Prioratus 25. Februarij, & 2. Maij 1622. & 23. Iunij 1623. coram bona memoria Vbaldo.

Citra aliquam innouationem.

CLAUSULA XVII.

PER hanc clausulam præseruari antiquam hypothecam obseruant Gozad. conf. 38. num. 2. Gab. commun. tit. de nouation. conclus. 1. num. 56. in 3. sublimitatione, & fuit dictum in Romana anterioritatis hypotheca 28. Nouembris 1597. coram Cardinale Pamphilio.

Item præseruat iura, & priores contractus, vt nouatio non fiat; ita Ias. in l. lecta, num. 9. in fin. ff. si cert. petat. Grat. conf. 126. num. 8. lib. 1. Natt. conf. 527. num. 2. Gozad. conf. 28. num. 2. Thesaur. Pedam. decis. 126. num. 5. nam aliàs de nouationis natura erat extinguere præcedentem obligationem, eamque in sequentem transfundere, l. 1. ff. de nouat. Surd. conf. 298. num. 44. & fuit dictum in Romana pecuniaria 28. Ianuarij 1608. coram Orsembergo, impressa per Farinac. decis. 149. num. 6. part. prima recent.

SUMMARIUM.

- 1 Clausula, Citra vitium spolij, & attentatorum, quando in Curia utamur, ostenditur.
- 2 Litera in forma Breuis cum clausula, Citra vitium spolij, &c. possunt impetrari etiam postquam commissæ fuerit causa super possessione & pertinentia illius beneficij.
- 3 Clausula, Citra vitium spolij, &c. apposta in Breui, tanquam accessoria recipit conditionem Breuis, & intelligitur quatenus Breue sit iustificatum,
- 4 Sententia Auditoris Camera super executione Breuis lata sine iustificatione, est nulla.

Citra vitium spolij, & attentatorum.

CLAUSULA XVIII.

IN Curia utimur hac clausula, illam potissimum inserendo in Breuib. de capienda possessione nomine Cameræ beneficij litigiosi, ac aliàs quomodocunque collationi Apostolicæ Sedis reseruati vacantis per mortem alterius ex colligantibus, vel in Curia, aut per obitum Curialium, vel familiarium Cardinalium, Collectorum, vel Subcollectorum,

aut Prothonotariorum, & similium, & operatur, quod licet adsit lis, tamen non attentet possessionem capiens illius vigore, ut per *Staphyl. de literis gratia*, in *ultim. col. de reform. in form. Brevis*, & per *Sarnen. in tract. Breuium, num. 14. vers. Breue etiam frequenter*, ubi n. 15. subdit se id sæpius vidisse.

- 2 Possunt huiusmodi literæ in forma Brevis cum hac clausula impetrari etiam postquam commissâ fuerit causa super possessione, & pertinentia illius beneficii, non obstante inhibitione desuper emanata, iuxta allegata per *Lancell. de attent. in presat. part. 2. cap. 4. num. 415. & seq.*
- 3 Recipit tamen in Breui apposita tanquam accessoria conditiones Brevis, & intelligitur quatenus Breue sit iustificatum, *Pur. decis. 1. lib. 1. impressa per Marches. part. 1. pag. 428. Rota in Vicen. beneficii Sancti Martini*, 10. Februarij 1600. coram Cardinale Pamphilio, & in *Celsonen. preceptoria 4. Februarij 1605. coram Reuerendissimo Domino meo. Coccino*, impressa per *Marches. de Commiss. part. 2. pag. 64. n. 6. & 7.*
- 4 Vnde sententiam Auditoris Camera super executione Brevis latam non præcedente illius iustificatione, esse nullam & spoliatiuam, censuit *Rota in Maioricens. Sacrisilla 16. Decembris 1602. coram Cardinale Pamphilio.*

Citra aliquam liberationem fideiussorum.

CLAUSULA XIX.

- 1 Nouationem respectu etiam fideiussorum excludit hæc clausula, iuxta tradita per *Jas. in l. non solum. §. morte, num. 48. ff. de noui oper. nunciat. Grat. conf. 126. num. 7. & 8. lib. 1. Rot. in Romana consignationis depositi 3. Junij 1600. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano.*
- 2 Clausula, *Citra praiudicium iuris mei*, quid importet, vide *Soccin. l. in. conf. 89. num. 8. vol. 3. quem refert Cene. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 43. num. 5.*

SUMMARY.

- 1 Comparitio coram Iudice si fiat simpliciter, & sine clausula, Citra consensum in iurisdictionem, &c. tunc per quemcunque actum consentitur in iurisdictionem illius Iudicis.

Citra consensum in iurisdictionem, &c.

CLAUSULA XX.

- 1 Quicquid contra videntes hæc clausula dixerint *Innocen. in cap. Cumana, num. 4. de elect. Alex. in l. non solum. §. morte, in fin. num. 52. ff. de noui oper. nunciat. & Felin. in c. cum. M. Ferrarien. num. 66. de Constit.* tamen valde suffragari experientia docet, cum contingit dubitari an fuerit consensum in iurisdictionem illius Iudicis; nam si comparitio fiat simpliciter, & sine hac protestatione, non est dubium fuisse in iurisdictionem consensum Iudicis illius per quemcunque actum; ita *Felin. in cap. inzer monasterium, sub n. 10. ibi, sed faciendo aliud actum, &c. de re iud. & ibi gloss. verba subeundo iudic. vers.*

super hac dicunt quidam, ubi Abb. num. 8. & 9. Rot. decis. 563. num. 4. part. 1. diuers. & fuit dictum in Elboren. iuris conferendi 18. Martij 1613. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo.

SUMMARY.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentes.
- 2 Clausula Codicillaris est inuenta ad conseruandas ultimas voluntates.
- 3 Testatoris ex voluntate presumitur potius, quam ex capite Notary apposita clausula Codicillaris.
- 4 Intellige si testamentum publicè coram testatore legatur, vel consuetudo, seu stylus sit illam apponi à Notarijs.
- 5 Testamentis inter liberos conditis tacitè presumitur inesse clausula Codicillaris, licet non reperiatur continuata.
- 6 Codicillaris clausula quando est tacitè intellecta, non est paris potentie cum expressa.
- 7 Testamentum si non potest valere tanquam testamentum, ut valeat tanquam Codicillus, & omnia legata & fideicommissa sustineantur, operatur clausula Codicillaris.
- 8 Legatis in particularibus operatur clausula Codicillaris, ut licet testamentum redatur nullum præteritione filiorum, vel posthumi, nihilominus debeantur legata.
- 9 Legata, qua conseruantur per auth. ex causa. C. de liberis præteritis. qua actione petantur, remissiunt.
- 10 Testamenti caducatio ut impediatur, operatur clausula Codicillaris.
- 11 Testamentum quando est nullum exheredatione, aut mala filij præteritione, tunc operatur clausula Codicillaris repetitionem fideicommissi venientibus ab intestato.
- 12 Testamento rupto ex causa præteritionis filij iam nati, an operetur clausula Codicillaris, ut bona per fideicommissum heredi scripto sint restituenda, remissiunt.
- 13 Testamento rupto per querelam, operatur clausula Codicillaris.
- 14 Testamento apposita clausula Codicillaris, operatur ut heredes ab intestato censeantur grauati disposita in testamento adimplere.
- 15 Testamentum si est nullum, ut purè intelligatur relictum esse fideicommissum, operatur clausula Codicillaris.
- 16 Legati repetitionem venientibus ab intestato operatur clausula Codicillaris.
- 17 Voluntas testatoris ubi deficit, operatur clausula Codicillaris.
- 18 Substitutionem directam fideicommissi facit valere

- valere clausula Codicillaris, adiecta testamento matris.
- 19 Restituere in grauato operatur clausula Codicillaris, quod non detrahatur Trebellianica.
- 20 Verba directæ ut obliquentur, operatur clausula Codicillaris.
- 21 Defuncti voluntatem sustinet, seu confirmat clausula Codicillaris, quando defuit simpliciter ob defectum solemnitatis, non autem eam alterat.
- 22 Iuramenti ad renocationem testamento inserti, operatur clausula Codicillaris, ut debeat fieri in alio testamento specialis mentio.
- 23 Testamentum valere facit clausula Codicillaris, eo casu, quo heres moritur in vita testatoris.
- 24 Testamentis apposita clausula Codicillaris, facit directam substitutionem flecti in fideicommissariam.
- 25 Venientes ab intestato quod censeantur tacite vocati, operatur clausula Codicillaris.
- 26 Casu eueniente disposito a testatore, operatur clausula Codicillaris.
- 27 Testator ac si rogasset venientes ab intestato restitui hereditatem heredi scripto, operatur clausula Codicillaris.
- 28 Codicillaris clausula non habet vim contra voluntatem testatoris, nec aliquid operatur in testamento, quod non valet propter defectum voluntatis.
- 29 Hereditas licet non possit in Codicillis dari, nec adimi, tamen si daretur etiam per verba directæ, operatur clausula Codicillaris, ut debeat hereditas per fideicommissum restitui.
- 30 Hereditas ut debeatur ex clausula Codicillari ab intestato, ipsa clausula operatur, excepta legitima etiam quoad partem prateriti rumpentis.
- 31 Heres institutus si premoriatur testatori, operatur clausula Codicillaris, ut heredes ab intestato teneantur ex fideicommissum restituere substituto.
- 32 Substitutio pupillaris ut testamento rupto natiuitate posthumi, vel prateritione filij sustineatur, operatur clausula Codicillaris.
- 33 Substitutionis pupillaris conseruationem ad fauorem non impugnantis testamentum operatur clausula Codicillaris.
- 34 Heres datus in solidum licet si repudiet hereditatem priuetur etiam commodo legatorum, tamen si in testamento adest clausula Codicillaris, potest repudiare hereditatem, & consequi legata ab intestato.
- 35 Testamentum quando est nullum, quia spurcius incapax est substitutus, sustinetur ex clausula Codicillari legata etiam facta concubina.
- 36 Testatoris voluntas ut omni meliori modo valeat, operatur clausula Codicillaris.
- 37 Fratres S. Francisci incapaces si in testamento instituti sint cum clausula Codicillari, possunt habere ut vendant, & pretium pro necessitatibus consequantur.
- 38 Legatum factum heredi coniunctim cum tertio, valet si in testamento est clausula Codicillaris.
- 39 Posthumi quando sunt instituti, & ultimo morienti sunt aliqui substituti, quomodo operetur clausula Codicillaris, ostenditur.
- 40 Solemnitatis defectum ut suppleat, non voluntatis, operatur clausula Codicillaris.
- 41 Quoad legitimam debitam filijs, vel alijs grauatis restituere ex clausula Codicillari, nihil illa operatur.
- 42 Immissionem heredi scripto non dari, nec retardari immissionem heredis ab intestato, operatur clausula Codicillaris.
- 43 Institutus in re certa, ut trahi possit ad vniuersum ex fideicommissum, licet non adsit alius heres vniuersalis ex testamento, operatur clausula Codicillaris.
- 44 Testamentum quando est nullum prateritione filij, nihil operatur clausula Codicillaris.
- 45 In testamento in quo turpis persona instituitur a fratre, vel sorore, & ceteri fratres, vel sorores sunt prateriti, nihil operatur clausula Codicillaris.
- 46 Substitutio reciproca quod contineat fideicommissariam, non operatur clausula Codicillaris.
- 47 Caci in testamento non facto secundum solemnitatem requisitam, nihil operatur clausula Codicillaris.
- 48 Testamentum secundum ad impediendum quin renocetur primum, nihil operatur clausula Codicillaris.
- 49 Testamentum ubi potest valere ut testamentum, nihil operatur clausula Codicillaris.
- 50 Testamento de inofficioso ubi agitur, nihil operatur clausula Codicillaris.
- 51 Testamento in inualido renocatorio primi validi, nihil operatur clausula Codicillaris.
- 52 Testamenti in fine quando ponitur clausula Codicillaris, nihil operatur.
- 53 Remedium l. si vnquam. C. de renoc. donat. non tollit clausula Codicillaris.
- 54 Testamentum valere facere quoad penam appositam heredi si contraueniat, non operatur clausula Codicillaris.
- 55 Matrem si quis instituat in re certa prateritis filijs cum clausula Codicillari, non operatur

ratur nisi quoad rem particularem.

56 Codicillaris clausula multis modis ponitur.

57 Testamentum nullum ob præteritionem posthumi, an sustineat clausula Codicillaris, remissive.

Codicillaris.

CLAUSULA XXI.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide latè Turret. in specialitrat. de hac clausula edito, Hippol. conf. 118. num. 6. vol. 2. Anton. Gomez l. 3. Tauri, n. 71. cum seqq. Menoch. conf. 326. n. 39. cum seq. & conf. 882. num. 14. & conf. 979. n. 2. Mascard. de probat. conclus. 300. Perez. ad l. 1. vers. sexta solemnitas. tit. 2. lib. 3. Ordinam. pag. 108. Card. Mant. de coniectur. ult. volunt. lib. 1. tit. 9. Ioseph. Ludou. Perus. decis. 2. n. 31. Surd. conf. 129. n. 38. cum seq. & conf. 332. Molin. de iust. dispur. 132. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 292. & conclus. 304. num. 16. cum seqq. Marr. d. claus. part. 3. claus. 11. Ceual. commun. contra commun. quast. 180. & quast. 185. cum seqq. Cardos. in praxi Iudic. & Advocatorum, verbo claus. 21. Honded. conf. 74. tom. 1. Bernard. Graua. ad pract. Camere Imperialis lib. 2. concl. 114. Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 1. collect. 59. & part. 4. collect. 1186. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 48. num. 4. cum seqq. latè Fusar. de substit. quast. 245. n. 38. cum seqq.

2 Hæc clausula est inuenta ad conferuandas vltimas voluntates, Bald. in l. vltima, col. 4. vers. nunc aliqua, de Codicill. Dec. conf. 187. n. 3. & 4. Fusar. d. quast. 245. n. 40.

3 Præsumitur ex voluntate testatoris potiùs, quàm ex capite Notarij apposita, Aloyf. Ricc. d. collect. 59. post med. Honded. conf. 33. n. 44. tom. 1. Menoch. conf.

4 87. num. 50. & conf. 37. n. 143. quod intellige si testamentum publicè coram testatore legatur, ex adductis per Honded. d. conf. 33. num. 46. & conf. 74. n. 43. tom. 1. & Gab. commun. tit. de consuetud. conclus. 4. n. 7. nam bonum est de ea testatorem certiorari, Angel. conf. 364. num. 6. col. pen. vers. quapropter, quem refert Card. Tusch. d. conclus. 292. num. 158. vel consuetudo seu stylus sit illam apponi à Notarij, vt per Mascard. d. conclus. 300. n. 2. quia censetur apposita ex tacita voluntate testatoris, cum consuetum sit quod apponatur, secundum Favinae. in praxi crimin. part. 6. de falsitate & simul. quast. 117. n. 48. aliter enim illa omissa non debet subintelligi, ex Brunor. à Sole in locis communibus, verbo clausula 7. Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 185.

5 In testamentis inter liberos conditis tacitè præsumitur inesse, licet non reperiatur continuata, gloss. verbo non volui, in fin. in l. coheredi. §. cum filia. ff. de vulg. Conarr. in cap. Raynarius. §. 1. num. 4. de testam. Anton. Gomez leg. 3. Tauri, num. 62. & 74. Costa in cap. si pater, verbo interdum, num. 8. eodem tit. lib. 6. Cephal. conf. 420. num. 17. Mench. de success. progressu lib. 2. §. 18. num. 82. vers. item multum, Præ. de interpretat. ult. volunt. fol. 100. num. 38. Card. Mant. de coniectur. ult. volunt. lib. 1. tit. 9. num. 5. & lib. 6. tit. 2. num. 21. & 25. Clar. in §. testamentum, quast. 8. n. 7. Ferrer. in Constitut. Cathalonie, gloss. 7. num. 38. Matien. ad l. 1. gloss. 10. n. 59. tit. 4. lib. 3. noua Recopil. & d. l. 2. gloss. 2. num. 9. Guier. in repetit. l. nemo potest, num. 241. ff. de leg. 1. & pract. lib. 3. quast. 50. num. 3. Surd. conf. 232. num. 14. Ceual. commun. contra communes quast. 186. cum seq. & Stephan. Gratian. d. cap. 48. num. 18. & cap. 369. num. 1. Fusar. de substit. quast. 245. num. 48. vbi num. 49. & 52. de-

clarat procedere quoad solemnitatem, non quoad substantiam.

Quando verò est tacitè intellecta, non est paria 6 potentia cum expressa, ex notatis per Surd. conf. 232. num. 18.

Primò operatur hæc clausula in testamento, vt 7 si testamentum non possit valere tanquam testamentum, valeat tanquam Codicillus, & omnia legata & fideicommissa sustineantur, l. 1. vbi Barr. n. 3. ff. de iure Codicill. Clar. in §. testamentum, quast. 46. n. 1. Matien. ad l. 2. gloss. 2. num. 9. & gloss. 10. num. 4. tit. 4. lib. 5. noua Recop. Surd. d. conf. 231. n. 17. Gamma Lusitan. decis. 136. n. 3. Card. Tusch. d. conclus. 292. à princip. Cardos. d. verbo clausula 21. Aloyf. Ricc. d. collect. 1186. vers. quinto, & tunc sustinetur testamentum iure Codicillorum, in quibus sufficiunt quinque testes etiam non rogati, Mench. de success. creat. lib. 2. §. 15. n. 43. Paris. conf. 32. n. 39. lib. 2. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 633. n. 6. Operatur etiam in legatis parti- 8 cularibus, vt licet testamentum reddatur nullum præteritione filiorum, vel posthumi, nihilominus debeantur legata, Castr. conf. 100. incip. (Larum est. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 72. vbi num. 73. cum Oltrado conf. 149. vers. super tertia, & Bald. conf. 159. in principio, lib. 2. & aliis, subdit hanc clausulam 9 respicere validitatem legatorum, etiam quod testamentum licet solempne sit, rumpatur per natiuitatem posthumi, quando non habet verba, & si non valet, vel, in futurum non valeret, quia tunc non potest restringi hæc clausula ad solemnitatem, quæ non respicit futura; & qua actione petantur legata, quæ conferuantur per auth. ex causa. C. de liberis præteritis. vide Rendin. in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. de legat. n. 36.

Secundò operatur, vt testamenti caducatio im- 10 pediatur, Menoch. conf. 106. num. 395. & quod substitutus succedat non obstante quod institutio fuerit caduca, tradit Vincens. de Franc. decis. 156. n. 1.

Tertiò, quando testamentum est nullum præte- 11 ritione, aut mala filij exheredatione, tunc operatur repetitionem fideicommissi venientibus ab intestato; ita Cran. in §. Codicillum, quast. 12. num. 21. Marr. d. claus. 11. n. 19. Put. decis. 7. de testam. Guier. pract. lib. 3. quast. 50. n. 7. Gabr. conf. 109. n. 5. & conf. 113. n. 12. lib. 1. & fuit dictum in Arimin. legati 10. Decembrii 1594. coram Litta; & in Surrina successione 15. Martij 1604. coram Cardinale Sacrato; & in Vuerbien. seu Romana pecuniaria 28. Februarij 1624. coram Vbaldo, impressa per Farinae. decis. 568. num. 3. part. 1. recent. An autem rupto testamento ex causa præteri- 12 tionis filij iam nati, operetur hæc clausula, vt bona per fideicommissum hæredi scripto sint restituenda? vide latè Fusar. quast. 569. An verò rupto testamento ex causa præteritionis posthumi, operetur bona deberi in vim fideicommissi hæredi scripto? vide latè Fusar. d. quast. 569. num. 8. cum seqq.

Quartò operatur rupto testamento per querelam; 13 ita ex Barr. in auth. ex causa, num. 33. Cod. de liber. præteritis, tradunt Ceual. d. quast. 185. Marr. d. claus. 11. n. 40. & Stephan. Gratian. d. cap. 48. n. 8.

Quintò, posita in testamento operatur, vt hære- 14 des ab intestato censcantur grauati quasi per fideicommissum disposita in testamento adimplere; l. fin. vers. illud. C. de Codicillis, Bellacomb. tom. 2. commun. opinion. lib. 6. tit. 13. n. 256. vers. nec enim, pag. 60. Valase. conf. 68. n. 2.

Sextò operatur, si testamentum est nullum, vt 15 purè intelligatur relictum esse fideicommissum, quo casu legitima tantum, non tamen Trebellianica deduci potest, Guier. d. quast. 50. n. 9.

- 16 Septimò operatur repetitionem legati venientibus ab intestato, vt per *Vincen. de Franch. decis. 1. num. 13. & 15. Gregor. decis. 271. num. 8. & num. 12.*
- 17 subdit quod non operatur vbi deficit voluntas testatoris; & *num. 20.* quærit an sustineat testamentum, in quo frater est præteritus instituta turpi persona.
- 18 Octauò, in testamento matris adiecta facit valere suam substitutionem directam iure fideicommissi, vt per *Ferrer. in Constit. Cathalon. gloss. 1. n. 165.*
- 19 Nonò operatur in grauato restituere, quod non detrahatur Trebellianica, ex *Canalcian. de vsufruct. mulieri relicto, n. 80.*
- 20 Decimò, quod verba directa obliquentur, *Marsien. l. 2. gloss. 2. num. 9. tit. 4. lib. 5. noua Recopilat. Surd. conf. 232. num. 19. & 23. Seraph. de Priuileg. iuram. priuileg. 97. num. 4. Ferrer. in Constit. Cathalon. gloss. 7. num. 135. Gratian. cap. 774. num. 32.*
- 21 Vndecimò sustinet, seu confirmat voluntatem defuncti, quando deficit simpliciter ob defectum solemnitatis, non autem eam alterat, vel extendit, iuxta resoluta per *Valasc. conf. 183. num. 12. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 369. num. 20. & fuit dictum in Auximiana fideicommissi 26. Nouembris 1611. coram Ubaldo, impressa per Farinac. decis. 357. num. 9. part. 1. recent. vbi habetur quod hæc clausula confirmat tantum & corroborat voluntatem testatoris, non autem eam alterat, & extendit.*
- 22 Duodecimò, ex præsumpta testatoris mente operatur, vt ad reuocationem iuramenti testamento inserti, debeat fieri specialis mentio in alio testamento; ita *Gabr. commun. lib. 4. tit. de testam. conclus. 5. num. 10. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 31. n. 13. Cruall. commun. contra communes, quest. 211. num. 21. Stephan. Gratian. d. cap. 48. num. 19. Bernard. Grana. ad practicam Camer. Imperialis, lib. 2. conclus. 114. considerat. 1.*
- 23 Decimotertiò facit valere testamentum eo casu, quo hæres moritur in vita testatoris; ita *Vincen. de Franch. decis. 156. num. 1. Marsil. singular. 544. Rol. conf. 51. n. 57. vol. 2. Paris. conf. 60. n. 20. & conf. 61. n. 12. & conf. 64. n. 13. vol. 2. Bellacomb. tom. 2. com. opinion. lib. 6. tit. 13. n. 259. pag. 62. Menoch. conf. 106. n. 395. & conf. 500. n. 4.*
- 24 Decimoquartò, apposita in testamentis facit directam substitutionem flecti in fideicommissariam; ita *Ferrer. in Constitut. Cathalonie, gloss. 1. num. 176.* quia trahit secum substitutionem fideicommissariam, quando de interitu testatoris appareat sic voluisse, vt dictum fuit in *Romana fideicommissi de Ursinis 9. Maij 1611. coram Reuerendissimo Domino meo Pironano, impressa per Farinac. decis. 344. n. 10. part. 2. recent.*
- 25 Decimoquintò operatur quod censeantur venientes ab intestato tacitè vocati, *Gregor. decis. 446. num. 5. vbi num. 6. & 7.* subdit operari, vt reuocatio testamenti teneat, absque eo quod sequatur declaratio voluntatis decedendi ab intestato, præsertim quando est adiecta clausula, *omni meliori modo, &c.*
- 26 Decimosexto operatur eueniente casu disposito à testatore, *Soc. Sen. conf. 76. in fin. lib. 3. Alciat. resp. 492. n. 27. Menoch. conf. 226. n. 40.* quicquid dicant *Alex. conf. 17. num. 19. lib. 2. Paris. conf. 62. num. 15. & conf. 64. n. 14. lib. 2. Decian. resp. 1. n. 132. lib. 1. Menoch. sibi contrarius conf. 43. à n. 15. Fusar. de substit. quest. 456. n. 141. & quest. 469. num. 83.* sequitur primam opinionem.
- 27 Decimotertiò operatur ac si testator rogasset venientes ab intestato restitui hæreditatem hæredi scripto, *Fusar. de substit. quest. 69. n. 2.*

Clausula hæc Codicillaris non habet vim, & effectum contra voluntatem testatoris, nec aliquid operatur in testamento, quod non valet propter defectum voluntatis, *Tiraquel. in l. si unquam, verbo donatione largitus, n. 266. C. de renocand. donat. Seraph. de Priuileg. iuram. priuileg. 84. n. 5. Curt. Iun. conf. 114. num. 10. Card. Mant. de coniect. lib. 6. tit. 4. n. 15. Turret. de effect. clausula Codicillaris quest. 22. l. 1. num. 2. Surd. decis. 37. n. 7. & conf. 211. n. 20. & conf. 232. n. 36. & conf. 258. n. 25. Cald. Pereira quest. forens. lib. 2. quest. 26. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 774. num. 36.*

Decimo octauò operatur, vt licet hæreditas non potest in Codicillis dari, nec adimi, tamen si daretur etiam per verba directa, debeat hæreditas per fideicommissum restitui, *l. Scauola. ff. ad Trebellian. Calder. conf. 364. alias 35. de testamentis, Castro conf. 97. incip. Super primo, num. 1. in fin. lib. 1. & conf. 200. in princip. etiam lib. 1. Tusch. d. conclus. 292. n. 45. vbi n. 46.* extendit vt procedat etiam in testamento in scriptis, licet non sit scripta, dummodo probetur à testatore dicta, quia si non valet vt testamentum in scriptis, valet vt Codicillus, ex dicta clausula.

Decimononò operatur, vt hæreditas debeat ex clausula Codicillari ab intestato, excepta legitima etiam quoad partem præteriti rumpentis; ita ex *Barr. conf. 20. num. 6. vers. 2. incip. Est videndum. lib. 1. concludit Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 47.*

Vigesimalò, quod hæres institutus si præmoriatur testatori, hæredes ab intestato tenentur ex fideicommissum restituere substituto, vt per *Bald. conf. 129. in fin. vers. diceremus. lib. 1. & conf. 170. lib. 5. Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 49. vbi n. 50.* extendit, vt imò si hæredes ab intestato sunt prohibiti aliquid petere, restituant sine retentione Trebellianica.

Vigesimaloprimum operatur, vt substitutio pupillaris in testamento rupto natiuitate posthumi, vel præteritione filij, sustineatur; ita *Barr. conf. 44. in fin. lib. 5. Oldrad. conf. 171. in fin. vers. alij dicunt, Angel. conf. 99. num. 5. vers. restat igitur, Bald. conf. 286. incip. Factum. lib. 1. & conf. 167. incip. Thema. n. 4. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 53. vbi num. 54. cum Alex. conf. 26. num. 5. lib. 1. extendit, etiam si ignorauerit testator natos filios, vel nepotes, & *num. 56.* extendit, vt procedat etiam si ex eadem substitutione vocaretur frater ex latere patris coniunctus, & excluderetur posthumus vtrunque coniunctus, qui erat præteritus, quando pater sciuit natum posthumum, & non mutauit testamentum, & *num. 57.* pariter extendit habere locum in substitutione pupillari non expressa.*

Vigesimalosecundò operatur conseruationem substitutionis pupillaris ad fauorem non impugnantis testamentum; ita ex *Rom. conf. 516. incip. In casu proposita consultationis, in fine, tradit Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 69. vbi n. 70.* cum eod. *Rom. conf. 181. incip. Pro decisione, num. 3.* restringit conseruari pupillarem substitutionem in portione eius, cui facta est substitutio, prout legata conseruantur ab eo, qui est grauatus, non tamen in portione præteriti; & *n. 71.* similiter restringit, quia non sustinetur substitutio pupillaris facta ad fauorem præteriti, quando impugnatur testamentum.

Vigesimalotertiò operatur, quod licet hæres datus in solidum si repudiet hæreditatem, priuatur etiam commodo legatorum, tamen si in testamento adest hæc clausula, potest repudiare hæreditatem, & consequi legata ab intestato vigore huius clausula; ita *Bald. conf. 128. incip. Factum talis, vers. sed postea, lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 80.*

Vigo

- 35 Vigefimoquartò operatur quando teſtamentum eſt nullum, quia ſpurius incapax eſt inſtitutus, ſed vt poſſit nubere & viuere honeſtè, *Anton. de Butrio conf. 14. Card. Tufch. d. conſuſ. 292. num. 86. vbi num. 87.* aſſerit operari etiamſi defectus ſit ex parte diſponentis, prout ſi filiusfamilias, qui non poteſt teſtari, ſed poteſt donare cauſa mortis, vt quia pater conſenſiſſet, teſtaretur, quia teſtamentum per hanc clauſulam valebit vt donatio cauſa mortis, & *num. 88.* ſubdit operari quoque etiamſi ex defectu capere debentis teſtamentum eſſet nullum, prout in Mendicantibus, qui non poſſent habere hæreditatem titulo inſtitutionis, ſed iure relictæ, vel donationis.
- 36 Vigefimoquintò operatur quod voluntas teſtatoris omni meliori modo valeat, ideo ſi in teſtamento inſtituti ſunt Fratres Sancti Franciſci incapaces, illi poſſunt habere vt vendant, & pretium pro neceſſitatibus conſequantur; ita *Bart. in traſſ. Minorum. lib. 1. diſtinct. 2. cap. 2. Ex prædictis. num. 15. Card. Tufch. d. conſuſ. 292. num. 89. contra Bald. in auth. ingreſſi, n. 16. C. de Sacroſanct. Eccleſ.*
- 37 Vigefimosexto operatur quod licet non valeat legatum factum hæredi coniunctim cum tertio, quia tertius totum legatum habebit, tamen ſecus eſt, ſi in teſtamento eſſet clauſula Codicillaris, quia hæredi fiet reſtitutio, *Angel. conf. 295. n. 99. vbi num. 100.* ſubdit operari quod fideicommiſſum vniuerſale ſuſtineatur, & *num. 101.* imò quod faciat valere in vim fideicommiſſi vniuerſalis, non autem particularis.
- 38 Vigefimoſeptimò operatur etiam quando ſunt inſtituti poſthumi, & ultimo morienti ſunt aliqui ſubſtituti, quod nonnulli poſthumi naſcantur. teſtamentum eſt nullum, & ſubſtitutio nulla, & vocantur venientes ab inteſtato, qui tenentur reſtituere ex clauſula Codicillari ſubſtitutis retenta Trebelianica, *Caſt. conf. 395. incip. Videndum, num. 4. verſ. ſed quæſ. lib. 7. Card. Tufch. d. conſuſ. 292. num. 112. vbi n. 113.* aſſerit etiam operari, quod licet naſcatur poſthumus, nihilominus tenetur ex fideicommiſſo reſtituere aliis hæredibus ſcriptis, quando clauſula eſt per verba etiam de futuro, videlicet, *ſi non valet, vel non valebit, & num. 114.* ſubdit pariter operari, quando poſthumus natus fuit agnitus, & teſtator de eo habuit ſcientiam, & tempus mutandi voluntatem, ſed non mutauit, & refert *Caſtr. conf. 200. num. 3. lib. 1. & conf. 15. lib. 2. Alex. conf. 142. num. 6. lib. 2. & conf. 30. lib. 3.* declarando tamen quod ſi teſtator ignoraveſſet habere filios, vel poſthumos, fortè clauſula hæc non operaretur ex defectu voluntatis, vel etiamſi ſciuiſſet poſthumum, ſed non habuit tempus mutandi voluntatem, quia tunc non operaretur in præiudicium præteritorum, & reſtitueretur extraneis, vt per *Card. Tufch. d. clauſ. 292. num. 115. vbi num. 121.* declarat, ſeu reſtringit, vt non procedat, quando pater etiam ignorauerit, vel non cogitauerit de poſthumo, ſi tamen conſtat de mente, quod ſi ſciuiſſet nihilominus diſpoſuiſſet, & ſubſtituiſſet, veluti ſi ſubſtituit cauſam filio ſuo maſculo, quando moreretur in ætate pupillari, quia ſi mortuus eſt viuo teſtatore, & alius maſculus præteritus poſthumus natus fuit, & mortuus in pupillari ætate, tunc clauſula Codicillaris ſaluat ſubſtitutionem, quia conſtat de mente, & citat *Angelum conf. 51. incip. Simon Notarium, num. 4. verſ. ſolius igitur.*
- 40 Vigefimooctauò operatur de ſui natura, vt quod ex teſtamento inualido non debetur, ab inteſtato debeatur, & ſolemnitatis defectum ſuppleat, non

voluntatis, *Pereg. de fideicom. art. 18. num. 8. Gab. conf. 129. num. 12. & 16. lib. 3. Menoch. conf. 326. num. 40. & fuit dictum in Narnien. fideicommiſſi 8. Nouemb. 1613. coram Card. Verofpicio, impreſſa per Farin. deciſ. 519. n. 6. part. 1. recent.*

Limita tamen primò, quod nihil operatur quoad 41 legitimam, filiis, vel aliis grauatis reſtituere ex tali clauſula, *Bald. conf. 387. in fin. lib. 5. Card. Tufch. d. conſuſ. 292. n. 151.*

Limita ſecundò, per hanc clauſulam non dari 42 immiſſionem hæredi ſcripto, nec retardari immiſſionem hæredis ab inteſtato, *Bero. conf. 118. n. 38. lib. 2. Roland. conf. 78. num. 14. & 15. lib. 3. Gabr. conf. 45. num. 12. lib. 1. & fuit dictum in Romana de Mareſcotis 20. Nouemb. 1613. coram Cardinale Sacrato, impreſſa per Farinac. deciſ. 526. num. 3. part. 1. recent.*

Limita tertio, non operari vt inſtitutus in re 43 certa, trahi poſſit ad vniuerſum ex fideicommiſſo, licet non adit alius hæres vniuerſalis ex teſtamento; ita ex *Bald. conf. 179. incip. Quadam Domina, in fin. lib. 1. tradit Card. Tufch. d. conſuſ. 292. n. 150.*

Limita quartò, nihil operari quando teſtamen- 44 tum eſt nullum præteritione filij, & in teſtamento ſunt legata, quæ debentur ex teſtamento nullo, quia non poteſt conualeſcere teſtamentum ex clauſula, ex quo nihil operatur quoad legata, vnde non poteſt operari tanquam nullum & conualidatum, *Signar. conf. 153. incip. Quæſtio talis eſt, num. 3. in fine, & num. 4. verſ. circa quartum, Cardin. Tufch. d. conſuſ. 292. num. 152. & quod clauſula Codicillaris non operetur, vbi filius iam natus ignoranter fuit præteritus, per *Bart. in l. 1. num. 10. ff. de Iure Codicill. cenſuit Rot. in Romana de Mareſcotis 22. Ianuarij, & 21. Maij 1618. coram Cardinale Sacrato, & in Romana hæreditatis de Mattheis 21. Maij 1627. coram Domino Virili.**

Limita quintò, nihil operari in teſtamento in 45 quo turpis perſona inſtituitur à patre, vel ſore, & ceteri fratres, vel ſorores ſunt præteriti, quia in hoc ius antiquum non eſt mutatum, tum quia à turpi aufertur omne relictum, ideo reſtitui ſibi non debet, *Fulgof. conf. 71. incip. Mulier maritum, num. 4. verſ. ad ſecundum, Caſtren. conf. 169. incip. Ad primum, num. 2. verſ. in diuerſum, lib. 1. Cardin. Tufch. d. conſuſ. 292. num. 153. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 95. num. 3. Fufar. de ſubſtitut. quaſt. 570. num. 2. cum ſeqq.*

Limita ſextò, non operari quod reciproca ſubſti- 46 tutio non contineat fideicommiſſariam, *Surd. conf. 232. num. 13. & 16. Mart. d. clauſ. 11. num. 15. cum ſeqq.*

Limita ſeptimò, hanc clauſulam nihil operari in 47 teſtamento cæci, non facto ſecundum ſolemnitatem requiſitam, *Fulgof. conf. 90. col. fin. verſ. nec me mouet, Card. Tufch. d. conſuſ. 292. n. 161.*

Limita octauò, nihil operari quoad impedi- 48 dum ſecundum teſtamentum, quin reuocetur primum, *Angel. conf. 258. incip. Teſtator fecit, col. fin. Card. Tufch. d. conſuſ. 292. n. 162.*

Limita nonò, non operari vbi teſtamentum po- 49 teſt valere vt teſtamentum, l. vlt. §. illud. C. de Iure Codicill. Cephal. in l. centurio, num. 600. & 611. ff. de vulgari. *Simon de Pratiſ de interpretat. ultim. volum. fol. 103. ſolut. 11. n. 1. Fufar. de ſubſtit. quaſt. 245. n. 38. Surd. conf. 232. n. 38.*

Limita decimò, nihil operari quando agitur de 50 inofficioſo teſtamento, *Fulgof. conf. 71. num. 6. Card. Tufch. d. conſuſ. 292. n. 163.*

Limita vndecimò, nihil operari in teſtamento 51 inualido

inualido reuocatorio primi validi, quia ex quo procedit testamentum validum, secundum inualidum non operatur, quia non censentur rogati venientes ab intestato, cum successio deferatur ex testamento, *Fulgos. conf. 90. incip. Super eo, in fin. Card. Tusch. d. concl. 292. num. 168.*

52 Limita duodecimò, non operari quando ponitur in fine testamenti, sed tantum quando ponitur in dispositione, quia dicit testator quod omni meliori modo valeat; ita *Conarr. in cap. relatum d. 2. num. 4. in fin. de testam. Cardin. Tusch. d. conclus. 292. num. 169. vbi num. 170. subdit quod plus operatur clausula, Omni meliori modo, in dispositiua, quàm Codicillaris.*

53 Limita decimotertid, non tollere remedium *l. si unquam. C. de reuoc. donat. vt per Tiraq. in prafu. eiusdem l. num. 82. verbo libertu, n. 105. qui videtur sibi contrarius.*

54 Limita decimoquartò, non facere valere testamentum quoad pœnam appositam hæredi si contraheniat, quia cum non possit valere directò, sed per obliquum vigore huius clausulæ Codicillaris, vel confirmationis, in Codicillis pœna non habebit locum, vt per *Oldrad. conf. 138. incip. Thema tale est, n. 5. Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 147.*

55 Limita decimoquinò, non operari, si quis instituat matrem in re certa præteritis filiis cum hac clausula, nisi quoad rem particularem, quia non habet locum in tota hæreditate per ius accrescendi, *Bald. conf. 387. incip. Quædam Domina, in fin. vers. quid si dicta mater, lib. 5. duplicatur lib. 1. conf. 179. Card. Tusch. d. concl. 292. n. 149.*

56 Multis modis ponitur hæc clausula, quandoque conditionaliter, aliquando copulatiuè, interdum disiunctiuè, aliquoties alternatiuè, nonnunquam de præfenti, & de futuro, & demum plenissimè, de quibus omnibus modis agit *Card. Tusch. d. concl. 292. n. 175. cum multis seqq.*

57 Pugna ingens est, an hæc clausula sustineat testamentum nullum ob præteritionem posthumi; quia verò exultissimi optimèque de Iurisprudencia meriti quæstionis huius resolutionem summa industria inuestigarunt, suòque cum instructissimo apparatu proposuerunt, eò omnino remittendus erit studiosus, adeat proinde *Ant. Gabr. commun. lib. 5. tit. de clausul. conclus. 7. & 8. Clar. 5. testamentum, quest. 46. num. 1. Hippolyt. conf. 118. num. 7. vol. 2. Franc. Viu. Neapol. decis. 29. num. 7. & 22. lib. 4. Surd. Mantua. decis. 54. num. 10. & conf. 55. num. 13. & conf. 232. n. 39. Vinc. Honded. conf. 74. vol. 1. Marc. Anton. de Arabis Marchia. decis. 10. Gilch. in auth. ex causa, num. 10. cum seqq. C. de liberis præteritis. Azuod. l. 1. n. 70. tit. 8. lib. 5. noua Recopilar. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 31. Brunor. a Sole in locis communibus, verbo claus. 8. Marr. d. claus. 11. num. 24. & 25. Fachin. controuers. lib. 4. cap. 12. cum duobus seqq. Paul. Montan. de tutel. cap. 12. num. 25. Cenal. communium contra communes, quest. 180. & 181. & Stephan. Gratian. d. cap. 48. n. 9. cum seqq.*

Coniunctim & diuim.

CLAUSULA XXII.

Hæc clausula posita circa plures modos importat, vt vnusquisque modus censeatur de per se propositis, & ideo reus negans positiones coniunctim, debet separatim interrogari per hanc clausulam; ita *Lap. alleg. 31. n. 2. vers. ad secundum,*

*circa finem, Card. Tusch. practic. conclus. 100. n. 1. litt. C. conclus. 322. n. 1. Mart. de clausul. part. 1. claus. 231. n. 1. in vlt. impress. vbi num. 2. post Zabarel. conf. 54. num. 2. vers. ad quartum, subdit, quod si post dationem executorum apposita fuerit hæc clausula, tunc si vnus incepit procedere, alter prosequi non impeditur, præsertim si ille fuisset impeditus, & dicitur impedimentum si absens, vel infirmus fuerit, de quo etiam *Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 321. n. 1. vbi n. 2. ampliat quod si vnus processit nulliter, putà quia dedit possessionem non citato possessore, poterit alius iuridicè procedere faciendo renunciare possessioni nullæ, & de nouo dando possessionem legitimam.**

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Compareas, &c. operatur, vt persona non dicatur habilis ad comparandum, nec audiri debeat, nisi constet de suo interesse.
- 2 Citare faciens aduersarium suum ad iudicium, videtur eius personam approbare.
- 3 Facultatem comparandi in absolutam citati voluntatem confert clausula, Compareas, &c. facitque reum voluntarium, non necessarium.

Compareas, si tua putaueris interesse.

CLAUSULA XXIII.

Hæc clausula operatur, vt persona non dicatur habilis ad comparandum, nec audiri debeat, nisi constet de suo interesse, hoc est se ius aliquod in causa habere, vt probat *text. in l. si vnus. §. ante omnia. ff. de pact. resoluunt Menoch. remed. 4. adipisc. num. 616. cum seqq. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 33. num. 13. & decis. 120. num. 11. & decis. 260. n. 3. Bernard. Grauius ad practicam Camera Imperialis lib. 1. conclus. 69. num. 1. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 302. num. 30. & cap. 387. & qui fecit citare aduersarium suum ad iudicium, videtur eius personam approbare, adeò quod non potest postea illum reprobare, *Hippol. in l. si quis ne questum 49. ff. de question.**

Facultatem comparandi in absolutam citati voluntatem confert hæc clausula, facitque reum voluntarium, non necessarium, *Surd. decis. 26. num. 5. Seraphin. decis. 512. num. 3. Casar Angel. de Contradictore legitimo, quest. 3. num. 78.*

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Conscientiam tuam oneram, operatur, vt arbitrio boni viri negotium remissum censeatur.
- 2 Monitionem potius denotat, quàm conditionem clausula, Conscientiam tuam oneram,
- 3 Iuris Civilis rigor videtur remissus per clausulam, Conscientiam tuam oneram, in rescripto Papæ appositam.
- 4 Clausula, Conscientiam tuam oneram,

non operatur nisi respectu contrauentio-
num de facto.

- 5 *Conscientia est iudicium menti consonum, in quodam naturali iure consistens.*
- 6 *Index secundum allegata & probata, non secundum conscientiam iudicare debet.*
- 7 *Appellatio non datur à sententia Iudicis, cum causa est commissà cum clausula, Conscientiam tuam oneramus.*
- 8 *Delegatus cum clausula, Conscientiam tuam oneramus, non potest subdelegare.*
- 9 *Arbitrium boni viri denotat clausula, Conscientiæ, seu prudentiæ tuæ commitimus.*
- 10 *Commissarius cum clausula, Conscientiam tuam oneramus, sequi debet non priuatam conscientiam, sed communem & publicam.*

Conscientiam tuam oneramus.

CLAUSULA XXIV.

- 1 **R**escribere aliquando Papa solet Episcopis, ac aliis cum hac clausula, quæ operatur, ut arbitrio boni viri negotium remissum censeatur, cap. non solum, de reg. iur. in 6. ibi, ut conscientia prioritatis, Marches. de Commiss. part. 1. cap. 6. de commission. appell. extra Roman. Curiam, n. 85. pag. 256. in ult. impress.
- 2 Non mutat hæc clausula naturam negotij, & potius denotat monitionem, quàm conditionem, ut per Stephan. Gratian. Marchie decis. 157. n. 9.
- 3 Per hæc clausulam in rescripto Papæ videtur remissus rigor Iuris Ciuilis, sicut per clausulam, Arbitrio Rota, ita Seraph. decis. 448. n. 1.
- 4 Non operatur nisi respectu contrauentionum de facto, & ubi non adest possessor, idem Seraph. decis. 1176. n. 5.
- 5 Quia conscientia est iudicium menti consonum, in quodam naturali iure consistens, ideo non ob hanc clausulam sequi conscientiam Index simpliciter debet, sed iustitiam communi & publica lege munitam; debet enim secundum allegata & probata, non verò secundum illam iudicare, l. illicitas. §. veritas, ff. de offic. Præsid. Ordin. Regia Lusit. lib. 3. tit. 63. in princip. & tit. 66. etiam in princip. Vis. in Neapol. decis. 178. Clar. §. fin. quest. 66. n. 2. Decian. tract. crimin. lib. 2. cap. 14. Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 8. n. 40. & seq. & conf. 92. n. 80. cum seqq. & conf. 786. n. ult. Canalean. decis. 25. n. 5. part. 1. & decis. 19. n. 61. & decis. 23. n. 10. part. 3. Mascard. de prob. conclus. 948. Farin. in praxi crimin. part. 1. quest. 21. n. 163. cum seq. Seraph. de Privileg. iuram. privileg. 2. in princip. Marches. d. cap. 6. n. 87. & 88. Cened. ad Decret. collect. 101. num. 11. Ludovic. Mirand. de ord. indic. quest. 28. art. 3. Sayr. in claus. Regia, lib. 12. cap. 8. n. 6. cum seqq. Less. de Iustit. lib. 2. cap. 29. num. 10 & num. 84.
- 7 A sententia Iudicis, cum causa est commissà cum hac clausula, non datur appellatio, ut per Sigismund. Scacc. de Appellat. quest. 16. cont. 15. n. 3. ubi n. 5. asserit tunc posse recurri ad superiorem per viam supplicationis.
- 8 Delegatus cum hac clausula, non potest subdelegare, quia videtur electa industria, l. nulli, ibi, pro sua conscientia, ubi Bald. n. 4. & Ius. n. 12. vers. 5. limita. C. de Episcop. & Cleric. Menoch. n. 12. Franc. Leo in thesauro fori Ecclesiastici, part. 1. cap. 15. num. 49. & part. 2. cap. 2.

num. 16. Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 27. num. 43. Sigism. à Bonon. de elect. dub. 14. num. 14. Verum quod subdelegare possit tenet Angel. in arch. ad hoc, num. 2. C. de Iudic. Rot. decis. 18. de concess. prob. in nou. Nauar. conf. 2. in antiq. alias 6. in nouis, de offic. deleg. Fr. Emman. quest. Regul. rom. 2. quest. 119. art. fin. vers. ult. quæ contrarias opiniones nititur concordare Marches. d. cap. 6. n. 9. ut apud illum videri potest.

Verba (Conscientia, seu prudentia tua commitimus) 9 denotare quoque arbitrium boni viri, obseruant Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 8. n. 40. Mascard. de probat. conclus. 414. Moner. de commut. ult. volum. cap. 7. num. 146. ubi cum Menoch. proxime citato loco, n. 44. declarat, ut is Index, seu Commissarius cum tali clausula sequi debeat non priuatam conscientiam, sed communem & publicam; nam, ut inquit Marches. de Commiss. part. 1. pag. 202. num. 77. in ult. impress. non debet Index, cui commissà fuit causa cum hac clausula, secundum suam conscientiam iudicare, sed bene secundum illam prudentiam, quæ à sacris Canonibus, & à iure Cæsareo regularitur, sicque prudentia non erit attendenda, si Iuri contradicat.

SVMMARIVM.

- 1 *Conditionalis est clausula, Constito, & formam inducit.*
- 2 *Conditione non probata ob clausulam, Constito, concessio locum non habet.*
- 3 *Iurisdictionem non dat clausula, Constito, nisi prius verificetur conditio.*
- 4 *Iurdictio ubi datur sub conditione, quicquid sit ante eam purificata est nullum.*
- 5 *Iudicalem indagationem, & causa cognitionem requirit clausula, Constito, &c.*
- 6 *Probationes veras, & concludentes, non præsumptiuas requirit clausula, Constito.*
- 7 *Rescriptum cum clausula, Constito, iurisdictionem non tribuit, nisi liquide constet, excepto quando iustificaretur ex præsumptione Iuris.*
- 8 *Iustificatio clausula, Constito, absque iustificatione aliorum narratorum sufficit, ne dicatur Index de facto procedere.*
- 9 *Executor ut debeat assumere partes Iudicis, ritè rectèque procedere facit clausula, Constito.*
- 10 *Executor merus ut non sumat informationem extrajudicalem non obstat clausula, Constito.*

Constito.

CLAUSULA XXV.

Hæc clausula est conditionalis, & formam inducit, ut per Aloyf. Ric. in collect. decis. part. 5. collect. 1675. in princip. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 320. n. 57. & pag. 1123. n. 81. in ult. impress. Campanil. in dictionario Iuris Can. tit. 11. cap. 13. n. 215. Mart. de clausul. p. 1. claus. 19. à princip. Rot. in Interamnen. pecuniaria 23. Iunij 1603. corā Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, impressa per Marches. de Commiss. p. 2. pag. 544. n. 3. & in una nullius Canonicius 4. Decemb. 1600. coram Greg. XV. impressa per Farin. decis. 40. n. 1. p. 1. recent. ubi etiā dictum fuit, quod cōditione nō probata, concessio locū non habet,

habet, *Ros. etiam apud Cons. post tract. de Consib. decis. 137. n. 2. Nicol. Garc. de benef. part. 6. cap. 3. n. 36.*

3 Non dat iurisdictionem; nisi prius verificetur conditio; vt resoluit *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 849. n. 2. & cap. 991. n. 11. & dictum fuit in Firma- na Aliaris 11. Ianuarij 1616. coram Andrea*, impressa per *Farin. decis. 701. num. 4. part. prima recent.* nihil enim potest executor nisi iustificatis narratis, *Parif. conf. 15. n. 14. lib. 4. Roland. conf. 65. num. 20. cum seqq. lib. 3. Par. decis. 275. n. 1. lib. 2. & fuit dictum in Melenitana bonorum 7. Maij 1617. coram D. Duran*; generale enim est, quod ubi iurisdicatio datur sub conditione, quicquid sit ante eam purificatam est nullum, *gloss. final. in cap. cum plures, de offic. deleg. in 6. Soc. conf. 99. num. 10. lib. 3. Parif. conf. 41. num. 14. & conf. 94. num. 3. & 8. lib. 4. Vant. de nullis. ex defectu iurisd. delegata. n. 92. Verall. decis. 150. n. 3. part. 1.*

5 Requirit hæc clausula iudicalem indagacionem, & causæ cognitionem, vt resoluit *Gratian. discept. forens. cap. 961. n. 9. Ros. apud Cons. post suum tract. de Cons. decis. 8. num. 8. & decis. 36. num. 3. 4. & 10. & dictum fuit in Celsen. preceptoria 14. Maij 1604. coram Reuerendissimo Domino meo Cocchino Decano*, impressa per *Marches. d. part. 1. pag. 433. n. 4. in ult. impress.*

6 Deinde requirit hæc clausula veras & concludentes probationes, nec præsumptiuas admittit, *Aloys. Ricc. collect. 1675. Nicol. Garc. de benef. part. 6. cap. 2. num. 38. & cap. 3. num. 64. & fuit dictum in Pacen. puritatis 11. Decembris 1609. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo*, & in Romana Grani 11. Aprilis 1614. coram Buratto, impressa per *Farin. decis. 532. n. 1. part. 2. recent. & in Ofcen. portionis 17. Decemb. 1617. coram Duno Zetto, Greg. decis. 53. n. 1. & fuit resolutum in d. Melenitana bonorum coram Domino*

7 *Duran*; ubi etiam quod hæc probatio debet fieri cum partis citatione; liquide enim constare debet, ubi fuerit hæc clausula iniuncta, aliàs rescriptum cum ea iurisdictionem non tribuit, l. *Lucius 82. ff. de condit. & demonstrat. & fuit dictum in Pampilonen. beneficij 17. Martij 1577. coram Blanchetto*, & in Romana Grani 11. Aprilis 1614. coram Buratto, excepto quando iustificaretur ex præsumptione iuris, vt fuit dictum in Eluen. beneficij 1. Iulij 1615. coram Danozetto, impressa per *Farinac. decis. 756. n. 4. part. 2. recent. & iustificari hanc clausulam ex sola iuris præsumptione, cum dicatur liquidissima probatio, ait Beltram. in*

8 *annal. ad decis. 53. Gregor. XV. sufficere tamen iustificationem huius clausulæ absque iustificatione aliorum narratorum, ne dicatur Iudex de facto procedere, & ne exinde spolij actio competat, dicit Anchar. conf. 297. n. 8. & dictum fuit in Celsonen. preceptoria 4. Februarij 1605. coram Reuerendissimo Domino meo Cocchino Decano*, & in Tudentina monasterij 17. Maij 1613. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, deinde *Ros. in Vrgellen. Abbatia 23. Nouembris 1613. coram eodem D. Decano*, impressa per *Farinac. decis. 484. n. 1. part. 2. recent.* censuit Breue esse exequendum, cum pro illius verificatione sufficeret iustificare hanc clausulam; sic etiam in alia Papien. propositura 30. Maij 1611. coram Reuerendissimo Attrebaten. impressa per *Marches. part. 2. pag. 530. dictum fuit verificata clausula, Constito, non requiri aliam iustificationem narratiuæ, nec esse cognoscendum de exceptionibus aliunde petitis, ibique multæ aliæ concordantes decisiones citantur.*

9 Facit deinde, vt executor debeat assumere partes Iudicis, ritè restèque procedere, vt dictum fuit in *Vrgellen. Canonici 30. Octobris 1582. coram Cardinale Blanchetto*, impressa per *Marches. de Commiss. part. 1. pag. 477. n. 4. non enim est merus, sed mixtus*

executor; vt fuit resolutum in *Cremonen. Iurifpat. 26. Ianuarij 1603. coram Gregorio XV. impressa per Farin. decis. 79. n. 1. part. 2. recent. & in Celsonen preceptoria coram Decano, impressa per Marches. part. 2. pag. 63. & in Syracusana parochialis 13. Aprilis 1619. coram Cardinale Canalerio*, & demum in d. *Melenitana bonorum coram Domino Duran*. Non obstat tamen hæc clausula, vt executor merus non sumat informationem extraiudicalem, vt resoluit *Gratian. discept. forens. cap. 766. n. 18.*

S V M M A R I V M.

- 1 Appellatio ad effectum deuolutiuum admissitur ab electione Episcopi in concursu ad parochiales.
- 2 Electio per Episcopum facta in concursu, non reuocatur nisi quando constiterit dolose, & euidenter irrationabiliter iudicasse.
- 3 Electione facta per Episcopum in concursu, est interpretatio ad eius fauorem facienda, quod omnia considerauerit, & magis idoneum arbitrio suo elegerit.
- 4 Approbatus ab Examinatoribus Synodalibus, non poterit ab irrationabili iudicio Episcopi appellare, si alius similiter approbatus eligatur.
- 5 Clausula, Constito de irrationabilitate, &c. non verificatur nisi per sententias, & rem iudicatam, ex eisdem sententijs resultantem.
- 6 Irrationabilitas electionis in concursu, si non sit euidentis & manifesta, contra illam opponentem est iudicandum.

Constito de irrationabilitate, &c.

CLAUSULA XXVI.

Licet admittenda non videretur appellatio ab Episcopi electione in concursu ad parochiales, tanquam facta in executionem decretorum Sacri Concilij Tridentini, quod est munitum decreto irritante, & clausula, *Sublata, &c.* tamen ad effectum deuolutiuum conceditur, sed cum hac clausula, *Constito de irrationabilitate*; ita ex *cod. Concil. sess. 24. de Reformat. cap. 18. & Constit. sanctæ memor. Pij V. obseruant Vgolin. de potestate Episcopi cap. 30. §. 13. n. 1. Campanil. in diuersorio Iuris Canonici. rub. 7. cap. 6. num. 75. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 6. n. 138. Massob. in praxi habendi concorsum, requisito 5. dub. 2. num. 42. Ros. decis. 535. num. 11. & decis. 656. num. 1. apud Farin. part. 1. recent. & fuit dictum in una Pampilonen. Abbatia de Aresso 12. Aprilis 1622. coram Reuerendissimo Domino meo Nauarro*; nec reuocatur electio per Episcopum facta, nisi quando constiterit dolose, & euidenter irrationabiliter iudicasse, vt colligitur ex verbis d. Constitutionis Pij V. super collatione parochialium, sub dat. 15. Kal. Aprilis 1566. coram Cardinale Arigorio, & ex deductis in *Raenematen. parochialis 2. Octob. 1594. & apud Greg. XV. decis. 538. n. 5. & inter recent. decis. 40. sub n. 1. p. 1. & decis. 654. n. 4. p. 4. in nouiss. Marefcor. variar. resolut. lib. 1. c. 52. n. 23. & 24. Nā facta electione per Episcopum, est interpretatio ad eius fauorē facienda, quod omnia considerauerit, & magis*

idoneum arbitrio suo elegerit, ex notatis per *Gonzal. d. gloss. 6. n. 132.* & per *Massob. d. requis. 5. dub. 2. num. 31. cum seqq.* ac proinde approbatus ab Examinatoribus Synodalibus non poterit ab irrationabili iudicio Episcopi appellare, si alius similiter approbatus eligatur, quia in hoc casu locus est gratificationi, *Lambertin. de lurepat. part. 3. lib. 2. n. 1. Seraph. decis. 152. in fin.* & fuit dictum in *Calaguriana beneficij 13. Nouembrijs 1620. coram Vbaldo Seniore, & in dicta Pampilonen. Abbatis coram Reverendissimo Domino meo Nauarro.*

5 Non verificatur hæc clausula nisi per sententias, & rem iudicatam, ex eisdem sententijs resultantem, latis super irrationabilitate, ad *text. & gloss. in l. furti. ff. qui notantur infamia, in verbo inter famulos, & Egid. decis. 103.* ideo donec per sententias cognoscatur de tali irrationabilitate Examinatorum, vel electoris, immissio & possessio erit concedenda, ut fuit dictum in *Barchinonen. parochialis 29. Nouembrijs 1613. coram Buxatto, impressa per Parin. decis. 537. p. 1. recent.* nam donec de tali irrationabilitate ita non constiterit, semper præsumptio erit in contrarium, & pro iudicio ipsius Ordinarij, *arg. cap. in presentia, de renunciat. & illorum, quæ supra diximus, in 6 tantum, ut si talis irrationabilitas non sit evidens & manifesta, contra illam opponentem sit iudicandum, ut factum fuit in causis Rauematen. parochialis 29. Nouembrijs 1609. coram Ortembergo, & in Barchinonen. parochialis 29. Nouembrijs 1609. coram Buxatto, & in Tud. parochialis 28. Aprilis 1603. coram Cardinale Sacro.*

Quis autem dicatur dignior ad concursum parochialium, & quis minus dignè & irrationabiliter electus per Episcopum, dixi latè de offic. & potest. Episcop. part. 3. alleg. 60. n. 101. cum seqq.

S V M M A R I V M.

- 1 Conditionem denotat clausula, Constituto de assertis, posita in rescripto.
- 2 Iurisdictionem conditionalem facit clausula, Constituto de assertis.
- 3 Vnum verificari non sufficit ex pluribus narratis, si adsit clausula, Constituto de assertis.
- 4 Clausula, Constituto de assertis, posita à Regente in commissione, quid operetur, ostenditur.

Constituto de assertis.

CLAUSULA XXVII.

1 Hæc clausula in rescripto conditionem denotat, & inducit, ut per *Verall. decis. 128. num. 3. part. 2. Marches. de Commiss. part. 2. §. 3. de commiss. restit. in integrum, num. 167. pag. 186.* & fuit dictum in *Oriolen. decimarum 26. Februarij 1590. impressa per eundem Marches. part. 1. cap. 3. pag. 175. num. 4. in ult. impress.*

2 Facit iurisdictionem conditionalem, ita ut Iudex nihil possit nisi iustificatis narratis, secundum *Socin. conf. 93. num. 10. lib. 3. Paris. conf. 41. num. 14. & conf. 45. num. 5. cum seq. lib. 4. Rol. conf. 65. num. 20. cum seqq. lib. 3. Put. decis. 275. num. 1. lib. 2. in correct.* & quidem per veras probationes, l. *Lutius 81. ff. de condit. & demonstrat. Bellam. decis. 471. Fel. in rub. de*

probas. sub num. 3. & iis relatis dictum fuit in Romana domorum de Roncionibus 14. Iulij 1625. coram Buxatto, impressa per Farinac. decis. 725. num. 10. part. 2. recent.

Item facit quod ex pluribus narratis non sufficiat; vnum verificari, *Seraph. decis. 637. n. 4.*

Posita tamen à Regente in commissione, non refertur ad narrata, sed ad ea, quæ habentur in clausula, *Constituto*, posita in dispositione commissionis, & sic non reddit rescriptum conditionale, quando signatura Papæ, vel Cardinalis est pura & simplex, quia Regens non potest alterare signaturam Papæ, vel Cardinalis, quæ est illa, quæ disponit, & attenditur, *Cassad. decis. 17. n. 14. de rescript. & fuit tentum in Trolien. decimarum 26. Februarij 1590. coram Orano, ut refert Mart. de claus. part. 1. clausul. 19. n. 10. in ult. impress.*

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Constituto de tribus conformibus, intelligitur de tribus sententijs validis.
- 2 Clausula, Constituto de tribus conformibus, moderetur inhibitionem, facit ut illa moderata causa ad partes remittatur.
- 3 Executorem mixtum facit clausula, Constituto de re iudicata exequatur.
- 4 Conditionem cognitionis importat clausula, Constituto de re iudicata, &c.
- 5 Conditionem importat clausula, Constituto de re iudicata, &c. ita ut nisi constet de re iudicata, non censeatur data iurisdicatio.
- 6 Negotium quando redditur dubium, sic rescribere solet signatura, Constituto de re iudicata, seu quod alias executioni locus sit, exequatur.

Constituto de tribus conformibus.

CLAUSULA XXVIII.

Intelligitur de tribus sententijs validis, ad l. 4. §. 1. *condemnatum, cum ibi not. de re iud. Rot. in Landen. pecuniaria 1. Iulij 1588. coram Orano, impressa per Marches. de Commiss. part. 2. pag. 144. num. 2. & resoluunt idem Marches. part. 3. pag. 142. num. 29. vbi alias refert decisiones, & Mart. de claus. part. 1. clausul. 19. n. 11. vbi plures refert decisiones.*

Quando ita rescribitur, *Constituto de tribus conformibus, moderetur inhibitionem*, illa moderata ad partes causa remittitur; ita *Marches. d. part. 2. pag. 116. n. 184. in vet. impress.*

Clausula, *Constituto de re iudicata exequatur*, facit 3 executorem mixtum, ad eod quod partes vocare debet, ac diffinitivè, vel tacitè procedendo ad ulteriora, vel expressè pronunciare tenetur, *Felin. in cap. de cetero, num. 10. de sent. & re iud. gloss. & Doctores in Clem. presenti, in verbo constiterit de censib.* Importat 4 enim cognitionem conditionis, *Rot. decis. 21. de rescript. in antiq. Staphyl. de literis gratiæ, part. 2. vers. citatio personalis, num. 4. Lancell. de attent. part. 2. cap. 2. ampl. 11. num. 21.* & ideo illa dictio, *De*, substantiam ita denotat, ut commissioni locus esse nequeat, nisi de

- de re iudicata constet, *Corn. conf. 167. num. 14. vol. 2. refert Marches. part. 2. §. 3. de commiss. restit. in integr. n. 165. pag. 186. in ult. impress.* Et sic denotat conditionem, ut nisi constet de re iudicata, non censetur data iurisdiclio; ita ex *Paris. conf. 41. num. 14. lib. 4. Rol. à Valle conf. 65. num. 25. lib. 5. Narr. conf. 430. num. 16. lib. 2. concludit Cardin. Tusch. tom. 1. litt. C. conclus. 567. num. 4. in tantum ut debeat verificatio precedere, alias nihil ponit in esse, Paris. conf. 45. num. 6. lib. 4. Rol. d. conf. 65. n. 21. lib. 3. Cardin. Tusch. d. conclus. 567. n. 5.*
- 6 Quando negotium redditur dubium, rescribere solet signatura, *Constituto de re iudicata, seu quod alias executionis locus sit, exequatur; sin minus causam appellationis cognoscat, ut asserit Marches. part. 1. pag. 1233. num. 75. ubi observat, quod procuratores ultra clausulam, Constito, satagant aliam addere, videlicet, vel quod alias executionis locus sit exequatur.*

SUMMARIUM.

- 1 Clausula, Constito de bono iure, quid importet, ostenditur.
- 2 Clausula, Constito de literis, non intelligitur de literis iustificatis.

Constito de bono iure.
Constito de literis.

CLAUSULA XXIX.

- 1 Hæc clausula, *Constituto de bono iure*, dat formam, Hæc quod parte citata causa cognitio venit adhibenda, *Lancell. de attent. post inhib. limit. 11. num. 23. Vent. de nullis. tit. quot & intra quod tempus, num. 4. vers. idcirco. Marches. de Commiss. part. 3. §. 1. de commiss. nullis. satat. num. 114. pag. 17. in ult. impress. de quo bono iure commissionem obtinentis sufficit in aliqua parte, licet non plenè, gustare de negotio principali, Vestr. in sua praxi lib. 8. cap. 3. n. 9. in fine.*
- 2 Clausula, *Constituto de literis*, non intelligitur de literis iustificatis, sed simpliciter de literis, nudaque earum existentia, ut per *Put. decis. 225. n. 1. lib. 1. in correct. nouissime D. Lotter. in doctissimo tract. de re benefic. lib. 1. q. 38. n. 86.*

SUMMARIUM.

- 1 Signatura quando utatur clausula, Constito de paupertate, &c. ostenditur.
- 2 Clausula, Constito de paupertate, quomodo iustificanda, ostenditur.
- 3 Clausula, Constito de paupertate, excusat ab expensis, & fructibus, sed non à dimissione possessionis.
- 4 Conditionalis dicitur commissio data ad cap. Odoardus, de solut. cum clausula, Constito de paupertate.
- 5 Paupertas probanda est in specie habito respectu ad id, quod petitur, stante clausula, Constito de paupertate, &c.
- 6 Paupertas ubi ad certum aliquem effectum

desideratur, illam in genere dicere, vel probare non sufficit.

- 7 Pauper quis dicatur discretionem Iudicis committitur, attenda personarum, & circumstantiarum qualitate.
- 8 Pauperes dicuntur non solum Mendicantes, sed etiam habentes congruam sustentationem, qui tamen attento statu persona, & dignitate videntur indigere.
- 9 Pauper dicitur qui habet multas filias nobiles.
- 10 Pauper an dicatur qui potest vivere ex laboribus?
- 11 Pauperem qui se dicit, probare debet.

Constito de paupertate.

CLAUSULA XXX.

Signatura interdum solet non solum alimenta, sed etiam sumptus litis illa durante præstari iubere simpliciter, vel cum hac clausula, quando pro sententia viget præsumptio, ac pauper adeo litibus defatigatur, ut ad finem perducere minimè valeat, iuxta tradita per *Marches. de Commiss. part. 1. tit. 1. de commiss. appell. in causa alimentorum, num. 188. pag. 1167. ubi num. 190. tradit quod cum hæc clausula condicionalis sit, licet summarie purificanda venit etiam ex adunatis testibus vicinis, vel aliis, qui verissimiliter statum petentis notum habere possint, & iudiciario ordine omisso, tam ex officio quam ad partis instantiam; aliis seruatis de iure seruandis interrogare Iudex poterit, & citat *Felin. in cap. cum Ioannes, num. 11. vers. ita intelligatur de fide Instrum. Marant. de ordine iudic. part. 4. distinct. 9. num. 3. Ratio est, quia cum ista probatio non sit finalis, nec magni præiudicii, eodem modo facta sufficit, Barr. in l. si constante, num. 8. & 9. ff. soluto matrim. Alex. conf. 45. n. 5. vol. 1.**

Hæc clausula excusat ab expensis, & fructibus, sed non à dimissione possessionis, ut per *Vestr. in praxi lib. 3. cap. 3. n. 3. Sfort. de restit. in integ. quest. 40. num. 27. & Pacif. de Saluiano interdict. Inspect. 4. cap. 4. à num. 48. Marches. d. part. 1. tit. 1. de commiss. appellat. in possess. Saluiani, n. 185. pag. 904.*

Commissio data ad cap. Odoardus, de solut. cum ista clausula, dicitur condicionalis; ita *Soc. conf. 99. n. 10. lib. 3. Paris. conf. 41. num. 14. lib. 4. & ideo citationem partis, & hanc causæ cognitionem, & dictam paupertatis probationem requirit, alias nullam tribuit iurisdictionem, secundum Guid. Pap. decis. 70. in princip. Afflict. decis. 355. num. 3. & seq. Egid. decis. 68. 85. & 667. & fuit dictum in Placemina parochialis de Malparrisa 20. Octobris 1585. coram Litta; & operatur ut illa sit probanda in specie habito respectu ad id, quod petitur, ut per *Stephan. Gratian. disceptat. forens. c. 660. num. 17. nam quando ad certum effectum de alicuius paupertate queritur, illam in genere dicere, vel probare non sufficit, Bald. in authent. præterea, num. 4. C. unde vir & uxor, Afflict. decis. 157. num. 3. Mandel. conf. 69. num. 6. vers. & air; & saltem in genere ad effectum de quo agitur, venit probanda ex communi reputatione, Verall. decis. 293. part. 3. Rot. decis. 573. n. 1. part. 1. recent.**

Quomodo autem paupertas probetur, vide *Co. 7 ned. ad Decret. collect. 27. man. 12. 13. & Seacc. de Appellat. quest. 17. limit. 8. sub num. 9. Gonzal. ad reg. 8.*

Concellaria, gloſſ. 1. num. 44. Marchef. d. part. 1. pag. 1168. num. 191. & demum diſcretioni Iudicis committi quis pauper dicatur, attenta perſonarum, & circumſtantiarum qualitate, reſoluitur. Menck de arbitrar. caſu 61. & de praſumpt. lib. 6. praſumpt. 25. Perez l. 1. verſ. ex qualitate, tit. 1. lib. 3. Ordinament. pag. 461. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 16. num. 46. Maſcard. de probat. concluf. 1154. Sued. de aliment. tit. 7. quaſt. 9. num. 10. Seraph. de Prinſep. iorem. prinſep. 4. num. 98. D. Barboſa in l. maritum, num. 6. ff. ſoluto matrim. Farinac. in praxi crimin. quaſt. 57. num. 93. & ſeq. Gonzal. d. gloſſ. 1. num. 43. Flores variar. lib. 2. quaſt. 11. n. 110. & Scaec. d. quaſt. 17. limi. 40. n. 11.

- 8 Pauperes dicuntur non ſolùm Mendicantes, ſed etiam habentes congruum ſuſtentationem, qui tamen attento ſtatu perſonae, & dignitate videntur indigere; ita Bart. in l. 1. num. 35. C. de Sacroſanct. Eccleſ. l. ſi quis à liberis. 5. ſed ſi ſilium, num. 44. ff. de liber. agnoſc. Tiraguell. de pia cauſa, in praſat. num. 10. Spin. in ſpeculo teſtam. gloſſ. 6. num. 10. Maſcard. d. concluf. 1184. num. 14. D. Barboſa in l. mortuum, num. 6. Bernard. Grenu. ad praſcriptam Camera Imperialis lib. 1. concluf. 41. emſid. 1. num. 1. Sued. deſiſ. 61. mon. 3. & de aliment. tit. 7. quaſt. 9. num. 27. cum ſeqq. & tit. 1. quaſt. 91. num. 30. vbi num. 31. reſoluit, pauperem dici illum, qui habet multas filias nobiles, Mexia in traſit. taxa paup. concluf. 1. n. 46.
- 9 Pauper an dicatur, qui poteſt viuere ex laboribus? Affirmat Acemed. l. 2. num. 46. tit. 18. lib. 4. noua Recopilat. Negant tamen Stephan. Gratian. diſcept. foreſt. cap. 7. num. 9. Roſ. deſiſ. 149. num. 1. & deſiſ. 250. apud Farin. in 1. collect. nouiſſimorum.

S Y M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clauſulae agentes.
- 2 Poſſeſſio vera ut transferatur in emptorem, licet non ſit facta actualis traditio, operatur clauſula, Conſtituti.
- 3 Poſſeſſio transferatur per clauſulam, Conſtituti, quoties ius, in cuius fauorem ſit conſtitutum, eſt praſens, vel eius ratihabitio ſequitur.
- 4 Poſſeſſio tam ciuiliſ, quam naturalis cenſetur tranſſata in conſtitutarium per clauſulam, Conſtituti.
- 5 Domini tranſlationem operatur clauſula, Conſtituti.
- 6 Poſſeſſionis traditionis vim habet clauſula, Conſtituti, non ſolùm in ſtabilibus, verum etiam in rebus corporalibus.
- 7 Ceſſionarius vigore ceſſionis poteſt in incorporalibus experiri Interdicto uti poſſidetis, probata poſſeſſione cedentis.
- 8 Probationem concludentis poſſeſſionis contra conſtituentem, & cauſam ab ipſo habentem, operatur clauſula, Conſtituti.
- 9 Poſſeſſionem venditoris contra emptorem probat clauſula, Conſtituti, appoſita in Inſtrumento venditionis.
- 10 Poſſeſſionem conſtituentis contra tertium non probat Conſtitutum.
- 11 Praſcriptum acquisitionem operatur clauſula,

Conſtituti.

- 12 Poſſeſſionem capiendi abſque auctoritate Iudicis, vel citatione partis, tribuit facultatem clauſula, Conſtituti.
- 13 Poſſeſſionis tranſlationem in donatione denotat clauſula, Conſtituti.
- 14 Clauſula, Conſtituti, dicitur vniuſ ex modis ſiſtis, in quibus transferatur poſſeſſio & dominium ſine traditione.
- 15 Venditor licet per clauſulam, Conſtituti, liberetur à traditione iuris, non tamen liberatur à traditione facti.
- 16 Poſſeſſionem etiam in haeredes conſtitutary transferi clauſula, Conſtituti.
- 17 Poſſidens prior per Conſtitutum praefertur ſecundo habenti actuale poſſeſſionem.
- 18 Attentionem abſque vitio, ut poſſit quis poſſeſſionem habitam vigore clauſulae, Conſtituti, continuare, ipſa clauſula operatur.
- 19 Interdictum Vnde vi ut competat habenti poſſeſſionem vigore huius clauſulae, Conſtituti ipſa eadem operatur.
- 20 Spoliū remedium competit pro recuperatione poſſeſſionis vigore Conſtituti acquiſita.
- 21 Condiſſio ex l. ſiſa. C. de acquir. poſſeſſ. ut competat contra tertium poſſeſſorem, operatur clauſula, Conſtituti.
- 22 Conſtituentis poſt mortem operatur etiam clauſula, Conſtituti.
- 23 Creditor quod poſſit agere ad bona obligata nulla facta prius excuſſione, operatur clauſula, Conſtituti.
- 24 Poſſeſſori ut detur mandatum de aſſociando etiam maritus conſtituente, operatur clauſula, Conſtituti, in Inſtrumento appoſita.
- 25 Mandatum de manutenendo ut non detur contra illum, cuius nomine quis ſi conſtituit poſſidere, operatur clauſula, Conſtituti.
- 26 Clauſula, Conſtituti, habet ſuam vim in emphyteuſi.
- 27 Incurſionis pena effectum non operatur clauſula, Conſtituti, niſi aliter facta ſit traditio.
- 28 Emphyteuſta ſi donet, vel alienet rem emphyteuſticam per clauſulam, Conſtituti, deinde eandem rem vendat alteri cum conſenſu directi Domini, illiſque tradat realiter, & corporaliter, praefertur debet iſte inueſtitus à Domino directo.
- 29 Poſſeſſio quando tempore Conſtituti non erat penes conſtituentem, nihil operatur clauſula, Conſtituti.
- 30 Poſſeſſionis tranſlationem non operatur clauſula, Conſtituti, quando appoſita ſuit in contractu nullo, & reprobo.
- 31 Exceptiones omnes, quae competunt contra principalem contractum, competunt etiam

contra Constitutum.

- 32 In contractum de cuius validitate disputatur, si apponatur clausula, Constituti, nihil operatur.
- 33 Conditionalis in casu non operatur clausula, Constituti, conditione non purificata.
- 34 In contractum alienationis bonorum fideicommissio subiectorum, nihil operatur clausula, Constituti, nisi data validitate ipsius alienationis.
- 35 Possessionis translationis effectum non operatur clausula, Constituti, apposita in alienatione rei incerta per verbum numerale.
- 36 Statuto stante veram ac corporalem requirere traditionem, non operatur clausula, Constituti.
- 37 Statutum si loquatur simpliciter de possessione, habet locum in possessione translata per Constitutum.
- 38 Possessionem in absentem non transfert clausula, Constituti.
- 39 Ad futura non extenditur clausula, Constituti.
- 40 Censui in contractu nihil operatur clausula, Constituti.
- 41 Spatio 30. annorum durat virtus clausula, Constituti, etiam in tertij praeiudicium.

Constituti.

CLAUSULA XXXI.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Doctores per text. ibi in *L. quod meo*, & in *L. interdum ff. de acquir. possess. latè Tiraq. in tract. de iure Constituti possessorij*, Gregor. Lopez l. 9. tit. 30. part. 3. *Mart. de clausul. part. 1. claus. 10. in ult. impress. Menoch. conf. 139. Aloys. Ric. in collect. decis. part. 1. collect. 55. & part. 2. collect. 449. Carpan. ad statuta Mediolanen. tom. 1. cap. 461. & ceteros in discursu citatos.*

- 1 Primus effectus est, ut vigore huius clausulae vera transferatur in emptorem possessio, licet non sit facta actualis traditio, *l. quidam 76. ff. de rei vendit. Paris. conf. 128. num. 11. lib. 1. & conf. 33. num. 30. lib. 3. Tiraq. de iure Constituti, part. 1. num. 2. & part. 2. ampliat. 1. num. 2. Menoch. conf. 104. num. 72. & conf. 139. num. 24. & conf. 944. num. 18. Ioseph. Ludon. Perusina decis. 50. cap. 6. num. 25. & 29. & de empt. cap. 25. num. 10. Anton. Gomez l. 45. Tauri, num. 78. vbi num. 82. tenet quod per hanc clausulam transferatur possessio, quoties is, in cuius favorem fit Constitutum, est praesens, vel eius ratihabitio sequitur, & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 175. num. 3. *Amic. de iure emphyt. quest. 2. num. 2. Pacific. de Saluiano interdict. Inspect. 2. cap. 2. num. 224. Fusar. de substit. quest. 718. num. 32. & saepe saepius in Rotadictum fuit, & signanter in Romana Saluian. interdict. 5. Decembris 1601. coram Iusto, in Bononien. immisionis 26. Octobris 1592. coram Cardinale Lancelotto; & apud Zach. post tractat. de oblig. Camer. decis. 31. num. 3. & decis. 64. num. 4. & inter recentior. decis. 83. num. 1. & decis. 277. num. 1. apud Farinac. part. 1. recent.**

- 2 Secundus effectus est, ut operetur quod posses-

sio tam civilis, quam naturalis censeatur translata in constitutarium, ex adductis per *Vinium tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 1. num. 67. vers. & tanto, Adenoch. conf. 239. num. 11. & conf. 954. num. 2. Caputaq. decis. 14. num. 8. Tiraq. de iure Constit. part. 1. num. 2. Cardin. Mant. de excus. & ambig. conuent. lib. 3. tit. 23. num. 14. Rot. apud Pacific. post d. tract. de Saluian. interdict. decis. 184. num. 8. & fuit dictum in Terracinen. Saluiani 21. Maij 1614. coram Illustrissimo Manzanedo, impressa per Farinac. decis. 551. num. 4. part. 1. recent.*

Tertius effectus est, ut non solum translationem s. verae possessionis operetur, sed etiam dominij, ut per *Abb. in cap. 2. num. 13. vers. quantum exemplum de Consuetud. Guid. Pap. quest. 147. Afflict. decis. 299. num. 18. Bero. conf. 41. num. 12. & 13. vol. 3. Adenoch. conf. 792. num. 21. & conf. 1089. num. 23. & fuit dictum in Sutrina bonorum 23. Octobris 1595. coram Cardinale Pamphilio; quam quidem possessionis & dominij translationem operatur ad quoscunque effectus, Rot. in d. Sutrina bonorum, & in Afflicten. census 22. Iunij 1603. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano.*

Quartus effectus est, ut non solum habeat vim 6 traditionis possessionis in stabilibus, sed etiam in rebus incorporalibus, prout in iuribus, actionibus, quasi possessione exigendi, vel decimandi, vel praesentandi, ac similibus, dummodo concurrat iurium cessio, *l. fin. in princip. vbi Bart. num. 1. ff. de donat. & ibi Roman. num. 3. & fuit dictum in Tudertina officij Cancellaria 19. Ianuarij 1598. coram Cardinale Lancelotto, & in Veneta donationis 16. Novembris 1615. coram Buratto, impressa per Farinac. decis. 764. num. 2. part. 2. recent. vbi allegatur Tiraq. de Constit. ampliat. 34. & part. 3. declaras. 7. Cessio enim in incorporalibus habet vim traditionis, Bart. in *L. ad eum*, num. 3. & ibi *Imol. ff. de donat. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 7. num. 12. vers. & cessio. Et cessionarius vigore cessionis potest in incorporalibus experiri interdicto uti possidetis, probata possessione cedentis, gloss. in *L. 2. §. idem Nerva. ff. ne quid in loco publico*, *Natt. conf. 398. num. 38. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 310. num. 3. & fuit dictum in Romana census 4. Martij & 2. Iunij 1611. coram Penia, ut refertur in d. Veneta donationis.***

Quintus effectus est, ut operetur probationem 8 concludentis possessionis contra constituentem, & causam ab ipso habentem, ut per *Ruin. conf. 46. num. 13. lib. 4. Tiraq. de iure Constituti, part. 3. limit. 1. num. 10. & in princ. num. 2. Rot. decis. 549. part. 1. diuers. & fuit dictum in Bononien. actorum 26. Octob. 1588. coram Cardinale Mant. inter eius decisiones impress. decis. 33. num. 16. & in Mediolanen. bonorum de Peris 4. Iunij 1600. coram Cardinale Pamphilio, & in Romana pecuniaria 20. Iulij 1614. coram R. P. D. meo Pirouano, impressa per Farinac. decis. 634. num. 3. part. 1. recent. Vnde apposita in Instrumento venditionis, probat possessionem venditoris contra emptorem, Greg. decis. 662. num. 1. probat etiam possessionem constituentis, ad praedictum ipsiusmet constitutarij, Rot. apud Cenci, post tract. de Cens. decis. 150. num. 5. part. 1. diuers. decis. 766. num. 11. ac fuit dictum in Romana spolijs 10. Decembris 1618. coram Cardin. Canaleio; non tamen probat per se solum possessionem constituentis contra tertium, pl. verba tradita in *L. 2. C. de seq. poss. Tiraq. de Constit. lim. 3. n. 20. & seq. Seraph. decis. 32. n. 6. Rot. apud Farinac. decis. 768. n. 4. part. 2. recent.**

Sextus effectus est, ut operetur acquisitionem 11 fructuum, ita ut constitutario debeantur, nisi aliter

- aliter expressè sit conuentum, vt fuit dictum in Rom. pratorum 22. Martij 1610 coram R. P. D. Pirouano, contra Sord. conf. 13. n. 13. lib. 1.
- 12 Septimus effectus est, vt tribuat facultatem capiendi possessionem absque authoritate Iudicis, vel citatione partis, etiam sine vitio spoliij, vt per Gozad. d. conf. 42. num. 26. & seq. Ioseph. Ludou. decif. 29. sub num. 6. vers. quod quidem constitutum, Farinac.
- 13 in praxi crimin. q. 175. num. 275. cum seqq. & signanter quod denotet translationem possessionis in donatione, resoluit Menoch. conf. 606. n. 5.
- 14 Nam hæc clausula dicitur vnus ex modis fictis, in quibus transfertur possessio, & dominium sine traditione, gloss. verbo animo, in l. 3. ff. de acq. possess. gloss. verbo signum, in cap. 2. de consuetudine, Bald. conf. 482. num. 11. lib. 2. Cardin. Tusch. tom. 2. litt. C. conclus. 785. à princ. Grat. discept. for. c. 134. num. 30. & 31.
- 15 Amic. de Iure emphyteut. in pralud. num. 12. & licet per illam liberetur venditor à traditione iuris, non tamen liberatur à traditione facti, scilicet ab actuali, siue reali possessione, quam tradere tenetur, vt per Tirag. de Iure Constituti in princ. num. 10. Alex. conf. 28. num. 7. lib. 2. Ruin. conf. 94. num. 1. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 785. n. 17. Amic. loco proxime citato.
- 16 Octauus effectus est, vt transferat possessionem etiam in hæredes constitutarij, ex resolutis per Gorn. ad l. 40. Tauri, n. 20. Menoch. d. concl. 139. n. 30.
- 17 Nonus effectus est, vt possidens prior per Constitutum, præferatur secundo habenti actualem possessionem, quia possessio est vera, licet modus sit fictus, vt per Isf. & Doctores in l. quoties. C. de rei vend. Mozinus de contract. tit. de natura empt. num. 33. & 34. Vian. commun. opinion. tom. 2. lib. 7. tit. 1. n. 67. Gutier. de iuram. confirm. part. 1. cap. 30. num. 5. Cald. Pereir. de potest. eligendi cap. 8. num. 4. & de resolut. emphyt. cap. 10. num. 23. Cardos. in praxi Iud. & Aduoc. verbo emptio, n. 18.
- 18 Decimus effectus est, vt operetur quod absque vitio attentatorum possit quis possessionem habitam vigore huius clausulæ continuare, vt per Paris. conf. 172. sub num. 12. lib. 4. Lancell. de attent. p. 2. cap. 4. limit. 1. num. 13. & 14. & cap. 20. limit. 9. num. 4. vbi hunc effectum declarat non procedere, quando lis esset super validitate, seu inualiditate contractus, in quo erat appositum Constitutum, tunc enim post factam inhibitionem quis sub prætextu d. Constituti non potest sine vitio attentatorum possessionem continuare, prout refert Farinac. fragment. crim. p. 2. litt. I. num. 329.
- 19 Vndecimus effectus est, vt operetur quod interdictum Vnde vi competat habenti possessionem vigore huius clausulæ, vt tenent Tirag. d. tract. de Iure Constit. p. 1. num. 69. & p. 2. ampl. 11. & tract. de mort. p. 6. declar. 4. num. 5. Valasc. consult. 106. n. 11.
- 20 Vnde spoliij remedium competere pro recuperatione possessionis vigore d. Constituti acquisitæ, tradunt Grat. resp. 63. num. 33. & seq. part. 2. Cacharan. Pedam. decif. 133. num. 7. & fuit dictum in Animionen. separationis thori 1. Iulij 1606. coram Cardin. Marquemontio; ac proinde constitutarium sua possessione spoliatum, posse intentare remedium recuperandæ possessionis, obseruant Menoch. conf. 139. num. 22. & Valasc. d. consult. 106. num. 5.
- 21 Duodecimus effectus est, vt illius vigore competat contra tertium possessorem conditio ex l. fin. C. de acquir. possess. vt per Afflict. decif. 139. num. 5. Orasc. decif. 35. num. 5. Pacif. de Saluian. interdict. Inspect. 3. cap. 2. n. 118. Rot. apud eundem decif. 100. n. 10.
- 22 Decimustertius effectus est, vt operetur etiam post mortem constituentis, ita vt constitutarius

non priuetur sua possessione, vt censuit Rot. apud Pacific. post tract. de Saluian. interdict. decif. 170. n. 11. vbi num. 12. limitat non procedere, quando post mortem constituentis ipsa res fuit ab eius hærede apprehensa, & postmodum constitutarius neglexit apprehendere possessionem naturalem, tunc enim amisit possessionem, quam prius habebat.

Decimusquartus effectus est, vt operetur quod creditor possit agere ad bona obligata nulla facta prius executione, vt per Stephan. Grat. discept. forens. tom. 1. cap. 78. n. 8. vbi n. 9. subdit, hoc procedere etiam vbi res agitur inter duos creditores.

Decimusquintus effectus est, vt apposita hæc clausula in Instrumento, operetur quod possessori detur mandatum de associando etiam mortuo constitutente, vt post Tirag. dictum fuit in Esina bonorum 23. Iulij 1614. coram Cardinale Verosolio, impressa per Farinac. decif. 694. n. 8. part. 1. recent. vbi hoc tamen limitatur non procedere, quando post mortem constituentis ipsa res fuit ab eius hærede apprehensa, & postmodum constitutarius neglexit apprehendere possessionem naturalem, tunc enim amisit possessionem, quam prius habebat, vt infra dicitur.

Decimus sextus effectus est, vt non detur mandatum de manutenendo contra illum, cuius nomine se quis constituit possidere, vt per Steph. Grat. discept. forens. cap. 113. n. 71.

Decimus septimus effectus est, vt operetur & habeat suam vim in emphyteusi, eo quod idem operatur fictio in casu ficto, quod veritas in casu vero; ita resoluunt Tirag. d. tract. de Iure Constit. p. 3. lim. 26. num. 5. & 6. Corbul. de Iure emphyt. tit. de caus. priu. ob alien. irrequisito Domino. ampliat. 30. num. 1. in fin. Rot. conf. 51. num. 17. lib. 2. Suar. in thesaur. recept. sent. verbo emphyteusis, num. 76. Valasc. de Iure emphyt. q. 18. num. 18. cum seqq. Card. Tusch. tom. 3. litt. E. conclus. 207. num. 82. Molin. de Iust. tract. 2. disput. 439. num. 9. non tamen operari effectum incurtionis pœnar, nisi aliter facta sit traditio ex benigniori & æquiori, post multos, quos plena manu refert Cened. ad Decret. collect. 144. num. 10. resoluunt Corbul. d. tract. de Iure emphyt. tit. de caus. caducit. ob alienat. ampliat. 30. num. 3. vers. quin immo per multa, Anton. Gom. l. 45. Tauri, num. 48. Gam. Lusit. decif. 116. num. 1. Clar. §. emphyteusis, q. 13. num. 4. Aloys. Ric. coll. 55. in fin. Cald. Pereira de extinct. emphyt. cap. 5. num. 82. cum seqq. & cap. 6. num. 23. cum seqq. Card. Mant. de tacit. & ambig. conuent. lib. 22. tit. 28. num. 33. Rebell. de oblig. Iust. p. 2. lib. 13. q. 4. num. 7. Amic. de Iur. emphyt. q. 2. num. 1. cum seqq. Fusar. de substit. quast. 718. n. 33.

Vnde si emphyteuta donet, vel alienet rem emphyteuticam per hanc clausulam, deinde eandem rem vendat alteri cum consensu directi Domini, illamque tradat realiter & corporaliter, præferri debet iste inuestitus à Domino directo, vt tenent Valasc. d. q. 14. num. 16. & Amic. de Iur. emphyt. q. 49. num. 14.

Limita iam primò, hanc nostram clausulam non operari, nec suffragari quando possessio tempore Constituti erat penes constituentem, vt per Tirag. d. tract. de Iure Constit. p. 3. lim. 1. princ. Hippol. sing. 521. Menoch. conf. 612. num. 3. & conf. 701. num. 76. Gom. l. 45. Tauri, num. 84. Ioseph. Ludou. Perus. decif. 68. n. 1. p. 2. Mascard. de prob. concl. 422. & concl. 189. n. 3. & conclus. 1211. num. 2. cum seqq. Valasc. d. consult. 106. num. 11. & fuit dictum in Romana partis domus 13. Iulij 1603. coram Card. Sacratio, impressa per Farinac. decif. 63. n. 5. p. 1. recent.

Limita secundò, non operari translationem possessionis,

- sessionis, quando hæc clausula appositæ fuerit in cōtractu nullo, & iure reprobato, vt per *Tiraq. d. tract. de Iur. Constit. p. 3. lim. 7. num. 16. Menoch. conf. 465. n. 2. Valasc. d. consult. 106. num. 7.* & dictum fuit in *Mediolanen. bonorum 4. Iunij 1600. coram Cardinale Pamphilio*, & in *Romana domus 4. Decembris 1615. coram Vbaldo*, impressa per *Far. dec. 644. num. 9. part. 1. recent.* tunc enim est necessaria actualis traditio, latè *Tiraq. cicato loco, lim. 7. num. 1. Aym. conf. 299. num. 3. Rot. decis. 224. n. 1. p. 2. diuers. & fuit dictum in Mediolanen. donationis 12. Febr. 1599. coram Orano*, vbi quod omnes exceptiones, quæ competunt contra principalem contractum, competunt etiam contra constitutum, & quod nullius sit momenti, & nihil operetur si apponatur in contractu nullo, tradunt *Ioseph. Sesse Aragonia decis. 29. num. 19. Cald. Pereira q. forens. conf. 79. num. 43.* & censuit *Rota apud Pacific. post tract. de Salu. interd. decis. 170. num. 13. & apud Cenci. post tract. de Cens. decis. 2503. num. 14. & apud Marches. de Comm. p. 3. pag. 227. in ult. imp.*
- 32 Limita tertio, vt nihil operetur si apponatur in contractu, de cuius validitate disputatur, quia interrim, nec hoc casu suum effectum operari potest, imò suspensa remanet, vt fuit resolutum in *Placentina Castri 4. Iulij 1601. coram Illustrissimo D. meo Card. Mellino.*
- 33 Limita quarto, vt nō operetur in casu conditionali cōditione non purificata, vt fuit dictum in *Romana retractus Palatii ad monsem Iordanū 19. Novembris 1604. coram Cardinale Pamphilio*, impressa per *Marches. de Commiss. p. 1. pag. 1096. num. 6.*
- 34 Limita quinto, nihil operari in contractu alienationis bonorum fideicommissio subiectorum, nisi data validitate ipsius alienationis, quæ non potest esse, nisi facta fuerit pro exoluendis debitis, aut legatis, factis à testatore, vt in *l. fin. §. sin. autem, & in auth. res qua. Cod. commun. de legat.* & fuit dictum in *Sutrina bonorum 23. Octobris 1595. coram Card. Pamphilio.*
- 35 Limita sexto, non operari suum effectum translationis possessionis appositæ in alienatione rei incertæ per verbum numerale, vt per *Tiraq. de Iure Constituti, p. 3. lim. 19. Gam. Lusit. decis. 55. per tot. Brun. à Sole in locis com. verbo clausula, num. 10. Menoch. conf. 222. num. 50.*
- 36 Limita septimo, vt non operetur stante statuto veram ac corporalem requirente traditionem, vt per *Stephan. Grat. March. decis. 138. dub. 2. quem refert Aloys. Ricc. d. collect. 55. post princ. si verò statutum simpliciter loquatur de possessione, habere locum in possessione translata per Constitutum, tenet Petr. de fideicom. q. 8. num. 28. Fusar. de subit. q. 718. num. 32.*
- 38 Limita octauo, vt non transferat possessionem in absentem, ex notatis per *Tiraq. d. tract. de Iure Constit. part. 3. lim. 30. num. 52. cum seqq. Gam. Lusit. decis. 383. num. 2. Valasc. consult. 55. num. 3.*
- 39 Limita nono, non extendi ad futura, vt per *Vrsil. ad Affict. decis. 139. num. 3. & 6. Tiraq. d. tract. de Iure Constitut. part. 2. ampliat. 32. Menoch. conf. 122. n. 36. & num. 55.*
- 40 Limita decimo, nihil operari in contractu census, in quo est inepta, vt per *Navar. de vsur. num. 132. & Stephan. Gratian. March. decis. 20. num. 8. Cenci. de Cens. part. 2. c. 2. quæst. 5. art. 9. num. 15.*
- 41 Durat autem virtus huius clausulæ spatio triginta annorum etiam in tertij præiudicium, *Affict. decis. 139. in fin. Cremen. sing. 62. Hippol. sing. 158. Menoch. remed. 14. recap. num. 70. Thesaur. Pedam. decis. 215. num. 61.* quod tamen intellige verum quoad ef-

fectum agendi hypothecaria, quæ spatio decem annorum præscribitur, *l. pat. 2. C. si aduers. cred. sed remedio l. fin. C. de acquirenda possess. Rot. in Romana Saluiani 22. Iunij 1616. coram Vbaldo*, de cuius tamen articuli veritate vide *Tiraq. de Iure Constituti, part. 3. lim. 21. Anton. Fabr. in suo Codice, sub tit. de acquirend. possess. definit. 10. Aloys. Ric. d. collect. 449. lim. 1. Menoch. d. conf. 139. num. 7. & 28. Rot. in Romana pecuniaria 20. Iunij 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Piruano*, impressa per *Farinac. decis. 634. num. 3. cum seqq. part. 1. recent.*

S V M M A R I V M.

- 1 Consuetæ apponi de stylo Curie, censentur appositæ, ac subintelliguntur, quamuis non apponantur.
- 2 Consuetudo apponendi aliquam clausulam, si generalis sit, probatione non indiget.
- 3 Consuetudini nunquam derogatum censetur, nisi id specialiter dicatur.
- 4 Notarius præsumitur rogatus apponere in Instrumento omnes clausulas consuetas, nisi partes hanc consuetudinem ignorent.
- 5 Consuetæ quamuis omittantur, nunquam censentur ommissæ, imò habentur pro expressis.
- 6 Consuetæ clausula censetur potius appositæ in Instrumento, quàm insolita.
- 7 Substantialia, & ea, quæ sunt facti, licet consuetæ sint exprimi, non subintelliguntur, si non exprimantur.
- 8 Consuetæ clausula censetur de stylo appositæ, quando consuevit communiter, & vt plurimum, non autem raro apponi.
- 9 Latinitas falsa vbi in rescripto sequeretur, clausula consuetæ non censetur de stylo appositæ.

Consuetæ.

CLAUSULA XXXII.

Clausulam consuetam apponi de stylo Curie, censeri appositam, ac subintelligi, quamuis non apponatur, obsecuant *Abb. in c. cum M. Ferrariens. num. 50. de constit. vbi Felin. in 6. Rip. num. 29. & seq. & Dec. num. 6. & 7. Molin. de primog. lib. 4. cap. 7. num. 3. Marien. l. 8. glos. 14. num. 11. lib. 5. nona Recopil. Seraphin. de Priuileg. iuram. priuileg. 22. num. 93. Bertazol. de claus. instrum. claus. 4. glos. 34. Sord. conf. 223. num. 9. Valasc. de partit. cap. 6. num. 45. & consultat. 146. num. 6. in fin. & num. 15. Cald. Pereira de potest. eligendi, cap. 6. num. 3. Card. Mantica de tacitis & ambig. conuent. lib. 2. tit. 9. num. 10. & lib. 3. tit. 9. num. 33. Sanch. de Matrimon. lib. 8. disput. 25. num. 19. Cardos. in praxi Iudicum, verbo clausula, n. 31. Farin. in praxi crim. p. 6. tit. de falsitate & simulat. q. 157. n. 39. Fr. Anton. à Sousa in relect. de censuris Bullæ Cæse. cap. 23. disp. 99. n. 7. Mones. de commut. vltimar. volunt. cap. 7. num. 62. vbi num. 65. ait talem consuetudinem apponendi aliquam clausulam, si generalis sit, probatione non egere; & num. 66. cum Decio d. num. 7. resoluit huic consuetudini nunquam derogatum videri, nisi id specialiter dicatur.*

- 4 Vnde Notarius præsumitur rogatus apponere in Instrumēto omnes clausulas consuetas, vt per Gabr. *cam. lib. 6. tit. de consuetud. conclus. 3. Marien. d. glos. 14. num. 11. Berta. d. glos. 34. Card. Mantie. d. lib. 2. tit. 9. num. 10. Flor. de Mena var. lib. 1. q. 11. n. 6. Monet. d. cap. 7. num. 63. etiam de expressa voluntate partiū, ex Molin. d. lib. 4. cap. 2. num. 51. Gutier. in reper. athen. Sacramenta puberum, num. 102. C. si aduersus vendit. Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula, n. 55. nisi partes hanc consuetudinem ignorauerint, Menoch. conf. 37. num. 77.*
- 5 Consuetudinem enim quamvis omittatur, nunquam censetur omiſsa, Valasc. d. cap. 6. num. 43. & d. consule. 193. num. 3. imò habetur pro expressa, Afflict. decis. 265. num. 85. Grammat. decis. 62. num. 20. Rot. decis. 207. p. 2. diuers. Maria p. 4. claus. 13. & præsumitur potius appositā in Instrumēto, quā insolita, ex Mascard. de probat. concl. 299. num. 3.
- 7 Limita tunc primò, vt substantialia, & ea, quæ sunt facti, licet consuetudine sint exprimi, non tamen subintelligantur si non exprimantur, vt per Gabr. d. concl. 3. num. 27. & seqq. Mascard. d. conclus. 299. num. 12. & Monet. d. cap. 7. num. 67.
- 8 Limita secundò, vt procedat quoad eam clausulam, quæ consuevit communiter, & vt plurimum, non autem raro apponi, vt per Gabr. d. concl. 3. num. 29. Mascard. d. concl. 299. num. 14. Monet. d. cap. 7. num. 68.
- 9 Limita tertio, vbi falsa Latinitas in rescripto sequeretur, vt per Roman. conf. 377. in cap. omnipotentis, alias questio est nunquid, in fin. Dec. in cap. cum M. num. 7. ad fin. Monet. d. num. 68. in med. quicquid dicant Rip. in d. c. cum M. & Gabr. d. concl. 3. num. 31.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Contradictentes de iure non comprehendit clausula, Contradictores, &c. sed solum refertur ad contradicentes de facto.
- 3 Contradictor de iure, non autem de facto dicitur, qui agit coram Iudice.
- 4 Exequutores virtute clausula, Contradictores, &c. possunt excommunicare contradicentes sine causa de facto.
- 5 Iudicialiter procedendi concessa facultas dicitur per clausulam, Contradictores, &c.
- 6 Appellatio postea interposita, vt non faciat quid censi attentatum, operatur clausula, Contradictores, &c.
- 7 Iudex non obstante appellatione potest deuenire ad executionem absque vitio nullitatis attentatorum, stante clausula, Contradictores, &c.
- 8 Clausula, Contradictores, &c. operatur vt contra tertios etiam procedi possit.
- 9 Deligata Iurisdictio extenditur ad extraneos illam impediētes.
- 10 Delegatus virtute clausula, Contradictores, &c. non potest alia pœna punire, quā per viam excommunicationis, vel interdicti.

Contradictores appellatione postposita comprehendendo.

CLAVSULA XXXIII.

DE vi, & effectibus huius clausula vide *Mar. de clausulis*, p. 1. clausul. 21. in ult. impress. *Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. num. 391. cum seqq. Marchef. de Commiss. p. 1. cap. 5. à num. 191. pag. 214. in ult. impress. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 320.*

Hæc clausula semper solet apponi in parte executiua literarum, & non comprehendit contradicentes de iure, sed solum refertur ad contradicentes de facto; ita glos. verbo *contradictores*, & ibi *Abb. num. 9. in cap. pro illorum de preben. & ibidem Anchar. num. 13. & Ioan. Andr. num. 10. Zab. in Clem. quia contingit. §. Contradictores de religioſ. dom. Rom. conf. 482. & Scaphil. de lit. gratia, tit. de vi, & effectu clausularum, Rebuff. in forma, & declaration. nonæ provisionis, verb. *contradictores*, & in concordatis in forma liter. execut. eodem verbo, *Nauar. in c. cum contingat, causa 7. nullus. num. 3. de rescript. Flamin. de resign. lib. 1. q. 4. num. 44. Bartholom. Peret. in Comment. ad extrauag. Ambitiosa, de reb. Ecclesia non alien. verbo infringere, num. 20. pag. 268. Lancell. de attent. tit. de attent. appell. penden. p. 2. cap. 12. limit. 9. num. 41. Rendina in promptuario receptariorum sententiarum, tom. 1. tit. 16. num. 5. Zerola in praxi Episcopali p. 2. verbo *contradictores*, pag. 33. & verbo *litera Apostolica*, pag. 66. Salust. Tiber. in practic. A. C. lib. 3. cap. 6. num. 3. & 50. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 9. §. 1. in annot. num. 242. *Mari. d. claus. 21. num. 1. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 320. Campamil. in diuers. Iuris Canonici rub. 11. cap. 13. num. 234. cum seqq. Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 2. num. 115. cum seqq. vbi plures refert sacre Rotæ decisiones, Monet. d. cap. 7. num. 391. Viuan. in praxi Insuperatatus lib. 13. cap. 8. num. 38. in 2. edit. quod sæpe sæpius Rota firmavit, & signanter in vna *Papornitana Archidiaconatus* 15. Iunij 1590. coram *Penia*, impressa per *Marchef. de Commiss. p. 1. pag. 961. num. 3. duplicata par. 2. pag. 441. in ultima impressione*; & iterum in vna *Calaguriana quatuor chartarum* 22. Iunij 1615. impressa per *Farinac. decis. 735. num. 1. p. 2. recent. vbi num. 4. habetur contradictorem de iure, non autem de facto dici qui agit coram Iudice*; & nouè in *Parmen. parochialis* 22. Iunij 1620. coram *Card. Sacroto*. Vnde exequutores virtute huius clausula contradicentes sine causa & de facto, eo ipso cadunt à iure, quod in beneficio habent, ex addictis per *Flamin. d. q. 7. num. 158. & per Monet. d. cap. 7. num. 392.****

Per hanc clausulam dicitur concessa facultas iudicialiter procedendi, vt post *Ioan. Andr. in cap. 1. n. 9. vers. si ergo, & ibidem Hostien. num. 14. ac Domin. num. 13. de off. deleg. lib. 6. censuit Rota in Oſcen. Iurisdictiois* 12. Decembris 1614. impressa per *Farinac. decis. 616. num. 4. p. 2. recent. Campamil. d. cap. 13. num. 235. Mar. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 112. cas. 106.*

Operatur vt appellatio postea interposita non faciat quid censi attentatum, nec effectum suspensuum operatur, vt norant Doctores in cap. *Pastoralis*. §. *præterea, de offic. delegati, Philip. Franc. in cap. bona, num. 36. de appellat. Rendina d. tit. 16. num. 5. Flam. lib. 8. quest. 7. num. 163. Monet. d. cap. 7. n. 393.* Sufficit enim, vt possit Iudex non obitante appellatione illam spernere, & deuenire ad executionem absque vitio nullitatis, & attentatorum, *Abb. in d. cap. Pastoralis, num. 11. Lancellotus de attent. cap. 12. limit.*

limit. 8. in princip. Rot. decis. 71. lib. 1. p. 3. diuers. & fuit dictum in Romana melioramentorum. 29. Nouembris 1617. coram Vbaldo Seniore, & in Leodien. Abbacia 14. Ianuarij 1622. coram eodem.

8 Operatur quod contra tertios etiam procedi possit, Abb. in cap. per illos, num. 9. de probat. Ioan. Mo- nach. in cap. 1. num. 7. & 8. & Gemin. n. 10. ac Franch. num. 6. de concess. prabend. quos refert, & sequitur Marches. d. p. 1. cap. 5. num. 191. pag. 214. & p. 2. pag. 260. n. 49. in vltim. impress.

9 Extenditur vis huius clausulæ contra turbantes exequutoris ipsius Iurisdictionem, quia delegata Iurisdictione extenditur ad extraneos illam impedi- tes, cap. 1. c. significasti, vbi Imol. num. 3. de offic. deleg. Marches. d. p. 1. cap. 5. num. 195. cum seqq. pag. 214. vbi querit quid dicendum si aliquis turbauerit extra faciendo, exempli gratia, si capiat in itinere venien- tem, & se remittit ad distinctionem Baldi in cap. qui acquisitus, col. 1. vers. nota quod Iurisdictione, de offic. deleg.

10 Delegatus virtute huius clausulæ non potest alia pœna punire, quàm per viam excommunicationis, & interdicti, ex adductis per Azuned. ad l. 1. num. 22. tit. 5. lib. 8. noua Recopil. cuius tamen contrarium non immeritò tueretur Monet. d. cap. 7. num. 392. in fine.

non autem de iuribus extra res donatas.

Operatur, vt etiam in emptorem transeant actio- nes directæ sine cessione, quando dixit, item vendit omne ius, quod habet, Cels. Vgo. in tract. claus. num. 264. Card. Tusch. d. conclus. 308. n. 12. vbi n. 13. citat in contrarium Signorol. conf. 287. incip. Factum, num. 6. & 7.

Item operatur quoad seruitutes competentes; venditori tempore venditionis, non verò quod noua seruitus videatur imposita, Surd. conf. 17. num. 11. Bartazol. de claus. instrument. claus. 26. gloss. 13. num. 2. & 3. Ioan. Baptista Costa in tract. de claus. conuen. claus. 49.

Concessio facta de aliqua re, vel corpore cum iuribus & pertinentiis suis, intelligitur de perti- nentiis accessoriis rei, de qua est sermo, secundum naturam suam; ita ex Fabiano de Monte in d. tract. de empr. & vend. in princ. num. 12. & Alex. conf. 75. incip. Viso themate, num. 6. vers. item non obstat, lib. 6. tradit Cardin. Tusch. d. conclus. 308. num. 1. vbi num. 2. ex- tendit, vt importet coniunctionem accessoriam, & sic de iuribus accessoriis rebus, de quibus agitur; & n. 10. subdit hanc clausulam intelligi de omnibus iuribus tam veteribus, quàm nouis, de quibus con- stabat secundum statum rei tempore contractus; & num. 11. post Cels. Vgo. d. tract. de claus. verb. contra- ctus, num. 237. ait hanc clausulam operari, vt etiam veniant actiones furtiuæ.

Cuius litis statum, &c. Vide litis statum, &c.

SUMMARIUM.

- 1 Venditioni apposita clausula, Cum iuribus & pertinentiis, intelligitur de iuribus, quæ sunt de natura rei vendite, non au- tem alterius natura.
- 2 Actiones directæ transeunt in emptorem sine cessione, quando dictum fuit, item ven- dit omne ius, quod habet.
- 3 Seruitutes competentes venditori tempore venditionis, veniunt sub clausula, Cum iuribus & pertinentiis.
- 4 Concessio facta de aliqua re, vel corpore, Cum iuribus & pertinentiis suis, in- telligitur de pertinentiis accessoriis rei, de qua est sermo, secundum naturam suam.
- 5 Clausula, Cum iuribus, &c. intelligitur de omnibus iuribus tam veteribus, quàm nouis, de quibus constabat secundum sta- tum rei tempore contractus.

Cum iuribus & pertinentiis.

CLAUSULA XXXIV.

Hæc clausula in venditione apposita intelli- gitur de iuribus, quæ sunt de natura rei vendi- tæ, non autem alterius naturæ, vt per Fabian. de Monte in tract. de vend. in princ. vers. circa testium, num. 9. & 10. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 308. num. 7. vbi num. 8. cum Cephal. conf. 288. incip. D. Anselmus, in fin. lib. 2. extendit in donatione facta de aliquo cum omnibus iuribus & pertinen- tiis, quia intelligitur de iuribus rerum donatarum,

SUMMARIUM.

- 1 Procura in mandato ponitur potius clausula, Cum plena, &c. ex consuetudine, & stylo Notariorum, quàm ex partium vo- luntate.
- 2 Clausula, Cum plena, restringitur per ver- ba, in præmissis & circa præmissa, ita vt eorum fines egredi non possit.
- 3 Clausula quacunque in mandato non exten- duntur ad non expressa.
- 4 In mandato cum libera facto duobus nun- quam subintelligitur clausula, In so- lidum.
- 5 Procurator cum plena, &c. potest facere om- nia, quæ principalis.
- 6 Clausula, Cum libera, operatur posse fie- ri in executionem voluntatis mandan- tis, non autem contra, vel præter illam.
- 7 Generalitas mandati cum libera restringi- tur, vt intelligatur civiliter.
- 8 Mandatum cum libera non inducit clausu- lam, quod promittit habere ratum & firmum quicquid, &c.
- 9 Mandatum cum libera regulari debet arbi- trio boni viri.
- 10 Mandatum cum libera æquiparatur man- dato speciali.
- 11 Procuratori cum libera ad omnia negotia, an solui possit, ostenditur.
- 12 Beneficium Ecclesiasticum impetrare potest procurator cum libera, absque alio spe- ciali mandato.

E 2 13 Dispen

- 13 Dispensationem obtinere potest procurator cum libera, &c.
- 14 Emphyteusim renouare potest procurator cum libera, &c.
- 15 Rescriptum cum clausula, Appellatione remota, maxime in re dubia & incerta, impetrare potest procurator cum libera, &c.
- 16 Solutionem non potest recipere procurator ad lites cum clausula, Cum plena, &c.
- 17 Debitum remittere non potest procurator cum libera, &c.
- 18 Alienare non potest procurator cum libera, &c.
- 19 Iurare non potest procurator cum libera sine speciali mandato.
- 20 Accusare non potest procurator cum libera, &c.
- 21 Rescriptum Iustitie impetrare non potest procurator cum libera, &c.
- 22 Exemplationem Instrumenti facere non potest procurator cum libera, &c.
- 23 Matrimonium contrahere non potest procurator cum libera, &c.
- 24 Recusare non potest procurator cum libera, &c.
- 25 Substitnere non potest procurator sine speciali mandato.
- 26 Transigere, vel pacisci non potest procurator cum libera, &c.
- 27 Compromittere non potest procurator cum libera, &c.
- 28 Possessionem capere non potest procurator cum libera, &c.
- 29 Iurare de calumnia non potest procurator cum libera, &c.
- 30 Positionibus respondere non potest procurator cum libera, &c.
- 31 Restitutionem in integrum petere non potest procurator cum libera, &c.
- 32 Pacem facere non potest procurator cum libera, &c.
- 33 Donare non potest procurator cum libera, &c.
- 34 Instantia litis renunciare non potest procurator cum libera, &c.
- 35 Exceptionibus peremptorijs renunciare non potest procurator cum libera, &c. quamuis possit dilatorijs.
- 36 Appellationi per se interposita renunciare non potest procurator cum libera, &c.
- 37 Procurator cum libera, &c. non potest præindicare, nec pacisci quod suus principalis à sententia non appellet, nec ius de nullitate dicendi remittere.
- 38 Procurator cum libera, &c. non potest facere ea, quæ sunt magni præiudicij.
- 39 Beneficium non potest resignare procurator cum libera, &c.
- 40 Prasentare Clericum ad beneficium non po-

test procurator cum libera, &c.

- 41 Beneficium Ecclesiasticum acceptare non potest procurator cum libera, &c.
- 42 Procurator cum libera, &c. non potest facere ea ex quibus constituens cadat in pœnam.
- 43 Mandatum quantumcunque generale non extenditur ad ea, per quæ dominus cadat in commissum, & delictum.
- 44 Caducitatem remittere non potest sine speciali mandato procurator cum libera, &c.
- 45 Caducitatem declarare non potest procurator cum libera, &c.
- 46 Beneficium cap. Odoardus, de solut. & cap. peruenit, de fideiuss. non potest impetrare procurator cum libera, &c.
- 47 Mandatum cum libera, &c. vallatum quibuscunque facultatibus, regulariter non censetur dare facultatem procuratori, ut extra negotia domini in alterius fauorem fideiubeat.
- 48 Clausula generales restringuntur circa expressa.
- 49 Mandatum cum libera, &c. non dat facultatem procuratori obligandi dominum.
- 50 Libellum obscurum datum à mandante, non potest declarare procurator cum libera, &c.
- 51 Laudemium valide exigi non potest à procuratore, qui ad illud exigendum speciale non habet mandatum.
- 52 Retractus seu congrui ius non potest intentare procurator cum libera, &c.

Cum plena, & libera administratione.

CLAUSULA XXXV.

Hæc clausula in mandatis procura ponitur potius ex consuetudine, & stylo Notariorum, quam ex partium voluntate, & consensu, iuxta tradita per *Matien. ad l. 7. gloss. 14. num. 6. tit. 11. lib. 5. noua Recopil.*

Restringitur igitur per verba, in præmissis, & circa præmissa, ita ut eorum fines egredi non possit, cap. qui ad agendum, de procur. in 6. *Ruin. conf. 59. num. 3. lib. 5. ad art. de claus. p. 1. claus. 26. in ult. impress. Rot. apud Earinac. decis. 295. num. 3. collect. 1. nouiss.* Vnde clausula quæcunque in mandato non extenduntur ad non expressa, ut per *Thom. Trinif. Vener. decis. 14. p. 1. Cenei. de Censib. p. 2. cap. 2. q. 3. art. 1. num. 11. & propterea in mandato cum libera, facto duobus nunquam subintelligitur clausula; In solidum; quia obrem vnus sine alio agere non potest, ut resoluunt *Flam. de resign. lib. 9. quæst. 3. num. 24. Cardin. Mantie. de tacit. & ambig. conueni. lib. 7. tit. 17. num. 88. adden. ad Gregor. decis. 280. num. 9. Rot. decis. 860. lib. 3. p. 3. diuers.**

Item huic clausulae, Cum libera, æquipollet altera, videlicet, dans potestatem exercendi ea, quæ possit ipse constituens, & ita operatur, ut quis possit omnia facere, quæ principalis; ita *Gemin. conf. 129. num. 6. vel seq. vers. item est. Crauet. conf. 924. num. 9. Ruin. conf. 93. num. 5. & seq. vol. 5. Tirag. de Iure Constit. p. 5. lim. 13. num. 12. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. cap. 50. num. 7.*

- num. 7. & 13. *Azeved. l. 3. n. 3. tit. 3. lib. 5. noua Recopil. Mart. d. claus. 26. num. 3. Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 8. num. 74. Monter. à Cuenca Aragon. decif. 38. num. 25. Aloyf. Ric. in collect. decif. p. 5. collect. 1730. Stephan. Grat. March. decif. 79. num. 2. & difcept. foren. cap. 196. num. 13. Rota in Terracinen. Archidiaconatus 24. Nouemb. 1603. coram Iusto, impressa per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 305. num. 3. in vlt. impress.*
- 6 Operatur hæc clausula posse fieri in executionem voluntatis mandantis, non autem contra, vel præter illam, *Fabian. de Monte in tract. de emptione q. 1. num. 31. in fine, Ric. in conf. 84. num. 12. & 13. lib. 2. & fuit dictum in Terracinen. administrationis entele 29. Febr. 1608. coram Card. Caualeio. Et ideo illius generalitas restringitur, vt intelligatur ciuilitur; nam nullum est tam latum, & vniuersale verbum, quod talem restrictionem non patitur, l. si cui. ff. de seruit. l. obligatione generali. ff. de pign. Oldrad. conf. 148. num. 7. Calcan. conf. 17. num. 7. Crauet. conf. 462. num. 15. & 8 seq. vol. 3. Regulari etiam debet arbitrio boni viri, *Cassad. decif. unica, num. 3. de emptione, & fuit dictum in Tolercana parochialis de Mazaratol 29. Aprilis 1592.**
- 9 coram Penia. Et ideo mandatum cum libera, &c. non inducit clausulam, quod promittis habere ratum & firmum quicquid per procuratorem factum fuit, gloss. in l. si procuratorem. ff. de procurat. Couar. lib. 3. var. cap. 16. num. 4. quem refert Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 8. num. 75.
- 10 Mandatum cum libera, &c. æquiparatur mandato speciali, l. procurator cum libera, & l. mandato, vbi gloss. & Barr. ff. de procur. Couar. var. lib. 1. cap. 6. num. 3. vers. quintus, Gregor. l. 19. vers. quando, tit. 5. part. 3. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 13. num. 32. Corta in memor. verbo procurator generalis, pag. 707. Bellacomba tom. 1. com. opin. lib. 2. tit. de procur. num. 54. pag. 319. Monteros. in pract. tract. 7. de claus. ponent. in mandatis, Mohed. decif. 2. de off. Vicar. alias 323. Sbroz. de offic. Vicar. lib. 1. quest. 65. num. 6. & 8. Mart. d. claus. 26. n. 3. vers. habens, & claus. 135. num. 2. Flam. de resign. tom. 1. lib. 7. q. 24. num. 12. & tom. 2. lib. 9. q. 7. num. 26. & q. 17. num. 31. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 8. num. 72. Bernar. Graue. ad pract. Cam. Imp. lib. 2. conclus. 72. in confid. 4. num. 4. Stephan. Grat. difcept. foren. cap. 196. num. 11. cum seqq. & March. decif. 79. num. 1. Cald. Pereira de empt. cap. 15. num. 2. cum seqq. & cap. 23. num. 6. cum seqq. Monet. de opt. Canon. q. 4. num. 56. Farin. p. 4. decif. 52. num. 2. vbi addit littera B. Camill. Borell. in summa omnium decif. tit. 66. num. 241. Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 1. c. 3. n. 38. Marches. de Commiss. p. 2. pag. 452. num. 24. in vltima impress. Intelligitur dummodo procurator contrahat bona fide, & pro facto domini constituentis, ex resolutis per Cenei. de Censibus, p. 2. cap. 2. q. 3. art. 1. num. 10.
- 11 Vnde procuratori cum libera ad omnia negotia, posse solui, per text. in l. vero procuratori, in princ. & in l. qui hominem. §. si Titium. ff. de solut. resoluunt *Matthesian. singul. 30. Mart. de clausulis, claus. 26. num. 2. Cald. Pereira de empt. cap. 23. num. 6. & terminum solutionis prorogare, ex adductis per eundem Cald. Pereira d. tract. de empt. cap. 15. num. 5. quamuis quod ei volui possit, teneat Camill. Borell. d. tit. 66. num. 218.*
- 12 Item procurator cum libera, &c. sine alio speciali mandato potest impetrare beneficium Ecclesiasticum, *Nauar. in cap. si quando, in princ. de rescript. & conf. 51. de sponsal. num. 13. in antiq. Et dispensationem obtinere, idem Nauar loco proxime citato à num. 1.*
- 13 Sanchez de Matrim. lib. 8. disput. 26. num. 4. ac emphyteusum renouare, *Cald. Pereira de emption. cap. 15. n. 4.*
- 14 Item potest virtute huius clausulæ rescriptum impetrare cum clausula, *Appellatione remota, maxime*

in re dubia, & incerta, cum incertum sit, uti si fine causæ pendens, an hæc clausula sit fauorabilis, vel nociua futura; ita *Marches. de Commiss. p. 1. pag. 299. n. 31. in vlt. impress. quicquid dicat Cassad. decif. 3. num. 3. de rescript.*

Casus in quibus speciale requiritur mādaturum, & non sufficit constitutum esse procuratorem cum hac clausula.

Primò, procurator ad lites cum hac clausula non potest recipere solutionem, cum ad hoc requiratur speciale mandatum, l. hoc iure, vbi Doctores ff. de solut. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 9. gloss. 3. n. 10. Card. in praxi Iudicum, & Aduocat. verb. procurator, num. 31. Cald. Pereira de empt. cap. 23. n. 6.

Secundò, nec potest remittere debitum, *Cardos. 17 d. verbo procurator, num. 23. Camill. Borell. in summa omnium decif. tit. 66. num. 236. Et quod procurator cum libera non possit iura constituentis remittere, tenet Alex. conf. 22. col. 3. vers. attento ergo, num. 8. val. 1. & conf. 115. num. 1. & 3. lib. 5. Stephan. Grat. Marchia decif. 79. num. 7. & seq.*

Tertiò, non potest alienare, *D. Marta de clausul. p. 1. num. 2. claus. 26. vers. hac clausula, Cald. Pereira de empt. cap. 15. num. 1. vbi contrarium tenere videtur.*

Quartò, non potest iurare sine speciali mandato, *Surd. Manua decif. 159. num. 1. Cardos. d. verbo procurator, num. 24. & in iuramento fidelitatis resoluunt Camill. Borell. in summa omnium decif. tit. 17. num. 35. & tit. 66. num. 197.*

Quintò, non potest accusare, l. fin. C. de pactis conuentis, *Surd. decif. 89. num. 19. vbi num. 20. idem resoluunt in declaratione animi.*

Sextò, non potest impetrare rescriptum, *Cardos. 21 d. verbo procurator num. 32. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 63. num. 17. Perez. l. 6. vers. quarto 28. tit. 12. lib. 3. Ordin. pag. 700. vbi secus asserit in rescriptis gratiæ.*

Septimò, non potest facere exemplationem Instruimenti, *Cardos. d. verbo procurator, num. 35.*

Octauò, non potest Matrimonium contrahere, eo quod mandatum ad contrahendum Matrimonium debet esse speciale cum expressione personarum, cum qua Matrimonium contrahi debet, & non sufficit mādaturum generale ad contrahendum cum quacunque; resoluunt citati à *Cened. in collect. super Sexuum librum Decretalium collect. 3. num. 1. quibus adde Iosoph. Ludon. tom. 3. com. opin. tit. de mandato, conclus. 1. vers. duodecimo, pag. 513. Tiraq. de iure mariti, gloss. 3. n. 151. Fr. Eman. Roder. quest. Regul. tom. 3. q. 17. art. 13. Cald. Pereir. in l. si curatorem, verbo implorandum, num. 6. vers. facit. C. de in integrum restit. minor. Flam. de resign. lib. 10. q. 8. num. 53. Card. d. verbo procurator, num. 33. Sanchez de Matrim. lib. 2. disput. 11. num. 3. & 4. Reb. de obligat. Iustit. p. 2. lib. 2. quest. 5. num. 1. Francis. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comparat. 25. num. 5. cum seqq.*

Nonò, non potest recusare, *Roland. conf. 19. num. 24. 2. vol. 3. Stephan. Gratian. difcept. forens. cap. 100. n. 44. Bern. Graue. ad practicam Camera Imperialis lib. 1. concl. 303. confid. 4. num. 4.*

Decimò, non potest substituere sine speciali mandato, *Cassan. in consuetud. Burgundia rub. 4. §. 5. verbo sans procuration, num. 4. Surd. decif. 195. num. 9.*

Vndecimò, non potest transigere, vel pacisci, l. procurator, cui generaliter, vbi gloss. verbo procurator. ff. de procur. Cardos. d. verbo procurator, num. 25.

num. 1. & seqq. lib. 3. Cassad. decis. 3. de locato.

44 Vigesimo septimo, non potest remittere caducitatem sine speciali mandato, *Mench. conf. 460. n. 14. Surd. Mant. decis. 181. num. 15. Stephan. Gratian. Marchia decis. 4. num. 28. Camill. Borell. in summa omnium decis. tit. 33. num. 151. & tit. 66. num. 214. Nec etiam potest declarare caducitatem, Surd. d. decis. 181. num. 14.*

46 Vigesimo octavo, non potest impetrare beneficium, *cap. Odoardus, de solut. & cap. peruenis, de fideiussor. cum ad hoc requiratur speciale mandatum, vt per Marches. de Commiss. p. 3. cap. 1. §. 1. num. 11. pag. 311. in ult. impress.*

47 Vigesimo nono, non potest quidquam ultra negotia domini ei commissa; mandatum enim cum libera vallarum quibuscunque facultatibus regulariter non censetur dare facultatem procuratori, vt extra negotia domini in alterius fauorem fideiubeat, *l. seruus in suo, vbi notant Barr. & alij Doctores ff. de fideiuss. Dec. conf. 98. num. 1. in fin. Anchar. conf. 332. Alex. conf. 139. lib. 5. quia clausula generales restringuntur circa expressa, id est, circa negotium, & vtilitatem domini, ad quem restringitur officium procuratoris, Bald. & alij in l. si procurator C. de procur. ita fuit resolutum in vna Romana Societatis officij 13. Ianuarij 1600. coram Iusto, impressa per Marches. part. 2. pag. 583. vbi pariter dictum fuit quod hæc clausula non dat facultatem procuratori obligandi*

49 dominum; & quamuis in illa decis. Domini de Rota resoluisent fideiussionem de qua agebatur, factam à procuratore cum libera nomine principalis fuisse validam, hoc tamen non censuerunt virtute d. clausula, *Cum libera*, sed propter verba clara mandati, prout ex ipsius decisionis tenore constat.

50 Trigesimo, non potest declarare libellum obscurum datum à mandante, vt per *Angel. num. 5. circa med. & Alex. num. 9. in l. inter stipulantes 83. §. 1. ff. de verborum obligat. vnde Bald. in l. idem Pomponius la 2. num. 1. ff. de rei vendic. tradit procuratorem non posse declarare verba prolata obscure à mandante, & e contra non posse mandantem declarare verba obscura mandatarij, quia quæ sunt animi ad alios non transeunt sine speciali mandato; *l. seruus communis. §. fin. ff. de acquir. poss. Tirag. de retractu lign. §. 1. gloss. 10. n. 94. Surd. decis. 89. n. 10.**

51 Trigesimo primo, non potest laudemium exigere, illud enim non potest valide exigi à procuratore, qui ad illud exigendum non habet speciale mandatum, vt voluit *Arnold. Ferran. ad consuetud. Burdegal. de feudis. §. 9. in fin. vers. ut tamen, quamuis Burg. de laudemio, p. 1. inspect. 9. num. 15. dicat laudemium posse peti & exigi à generali procuratore constituto ad exigendum, & clariùs eadem p. r. inspect. 4. num. 48. asserat ex Xuar. ad l. post rem, in declarat. leg. Regui. §. quia supra visum est, fol. 670. n. 11. quod procurator generaliter constitutus ad exigendum, & solutionem recipiendam, quibuscunque delatoribus posset exigere laudemia à sponte solventibus.*

52 Trigesimo secundo, non potest ius retractus, seu congrui intentare, cum sit positum in pura voluntate volentis eo iure vt, in hoc enim casu requiritur speciale mandatum ad retrahendum, adeo vt nec sufficeret datum à lege, vt per *Tirag. de retractu lign. §. 1. gloss. 9. num. 264. & gloss. 10. num. 97. & seq. cum aliis cumulatis per Marien. l. 8. gloss. 19. n. 13. tit. 11. lib. 5. noua Recopil. vbi in fine limitat si coniunctus ageret eo iure pro coniuncto, amentè, prodigo, & similibus.*

S V M M A R I V M.

- 1 Iurisdictionem contra quoscunque in executione citationis nominandos dat clausula, Cum potestate citandi, &c.
- 2 Amplia etiam in facultate citandi extra Curiam.
- 3 Protestatiua dicitur clausula, Cum potestate citandi, &c.
- 4 Commissionem impetrans sicut vigore clausula, Cum potestate citandi, &c. potest alios citari facere actiue, ita etiam passiuè citari valet.
- 5 Clausula, Cum potestate citandi, &c. non datur extra Curiam in Commissione cessionis bonorum.

Cum potestate citandi, & inhi-
bendi, &c.

CLAUSULA XXXVI.

Iurisdictionem hæc clausula dat contra quoscunque in executione citationis nominandos, etiam si non sint in Commissione nominati, iuxta *decisionem Putei 196. lib. 1. in correctis*, & fuit dictum in *causa Tolitana parochialis de Guecas 5. Maij 1595. coram Card. Pamphilio*, quod ampliatur etiam in facultate citandi extra Curiam, etsi expressum non sit, vt late tradit *Gomez in procem. regularum Cancellaria, in 2. q. num. 5. vers. dubitatur enim*, vbi refert in Rota ita fuisse decisum.

Dicitur hæc clausula protestatiua, & sicut impetrans Commissionem eius vigore potest alios citare facere actiue, ita etiam passiuè citari valet, iuxta *decisionem Putei 386. lib. 1. in correctis*, refert *Marches. de Commissionibus, p. 2. §. vnic. de commiss. quando tert. ad causam admitt. num. 18. pag. 255. in ult. impress.*

Non datur hæc clausula extra Curiam in Commissione cessionis bonorum, vt testatur *Marches. p. 3. cap. 2. §. 2. de commiss. admitt. ad bonorum cessionem, num. 78. pag. 300.*

Clausula, Cum plenitudine Iuris Canonici, importat vt prouisus habeat stallum in choro, & vocem in Capitula, atque distributiones quotidianas, & alia, quæ spectant ad alios Canonicos, *cap. propositus, de concess. preben. Gemin. & alij in cap. fin. eodem tit. lib. 6. Moner. de distribut. quæ. p. 2. q. 1. num. 13. Staphil. de expectat. sub num. 38. vers. & quod dictum est de distributionibus, nouissime D. Loric. in tract. de re benef. lib. 1. q. 19. n. 48. & 49.*

S V M M A R I V M.

- 1 Causa etiam super petitorio & negotio principali, vt censeatur commissa, operatur clausula, Cum omnibus incidentibus, & dependentibus, &c. posita in Commissione appellationis à sententia lata in possessorio.
- 2 Iurisdictionem Iudicis ad quem ita ampliat clausula, Cum omnibus incidentibus,

bus, &c. ut ambigendum non videatur, quin totum negotium principale sub ea comprehendatur.

- 3 Incidens, dependens, seu emergens causa quando dicatur, ostenditur.

Cum omnibus incidentibus, & dependentibus, &c.

CLAUSULA XXXVII.

1 Hæc clausula posita in Commissione appellationis & appellationum à sententia lata in possessorio, operatur ut commissæ censeatur causa etiam super petitorio, & negotio principali, quamvis de illo aliàs non sit facta mentio; ita Bellam. decis. 618. Cassad. decis. 9. n. 13. de causa possess. Mandos. super reg. de subrogan. colligantibus, quest. 14. num. 7. Aloys. Ric. in collect. decis. p. 3. collect. 1707. in fin. & fuit dictum in Barchinonen. parochialis de Matara 20. Junij 1611. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino, impressa per Marches. de Commiss. p. 1. §. 2. de comm. appellat. ab execut. Breu. & lit. Apost. num. 4. pag. 479. & per Farinac. decis. 342. num. 2. p. 1. recent. & in una Perusina hereditatis 16. Octobris 1602. coram Cardin. Pampilio, & in Nocerina Iurispatronatus 14. Maij 1612. coram Card. Caualerio, & in Capusanen. Abbatia 25. Maij 1620. coram Diuocetto, adden. ad decis. Greg. 125. n. 17.

2 Aded ampliatur hæc clausula Iurisdictionem Iudicis ad quem, ut ambigendum non videatur, quin totum negotium principale sub ea comprehendatur, Franc. in cap. ut debitus, num. 45. de appellat. Mohed. decis. 6. illo tit. de appellat. Caputaq. decis. 152. p. 1. Surd. decis. 175. num. 9. dicens idem procedere siue sit bene, vel malè appellatum, propter stylum Curie, cui, inhærendum est, refert Rota in Toletana, seu Almerien. decimarum 15. Decembris 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Pirouano, impressa per Farin. decis. 618. n. 6. p. 2. recent.

3 Quando autem dicatur incidens, dependens, seu emergens, vide Imol. in cap. 1. num. 6. de ordin. cognit. Marches. de Commiss. p. 1. cap. 5. pag. 201. & seq. n. 81. 82. 83. & 84. ubi in hac verba: Incidentes & emergentes causa illæ censentur, quæ eiusdem qualitatis sunt cum causa agitata. Bellam. decis. 328. Cassad. decis. ult. num. 3. de causa possess. ac omnia demandata censentur sine quibus nequit expediri Commissio, Fel. in cap. præterea, num. 4. de off. deleg. dummodo persona sit capax, ut ibi Dec. num. 8. Emergens pariter illa erit, quæ processum & litis ordinem respicit, ac in naturam dilatoriz exceptionis cadit, quando agitur an dilatio sit danda, an testes admittendi, vel iura, aut si oppono scripturas non esse in forma probanti, aliquem non procuratorem, libellum ineptum, & similia. Bald. Cast. Salicet. & DD. in l. 1. C. de ordin. iudic. Socin. conf. 136. n. 2. vol. 2. Lap. alleg. 82. Et an super incidenti Iudex debeat pronunciare, ponit Bald. in l. adire Præsidentem, num. 3. & 7. C. de ordin. iud. Præterea dependens illa dicitur, quæ trahendo à negotio principali originem, causam principalem tangit, & quando iudicium principale transit in necessarium consequens, ut de illo cognoscatur opus est, latè Ruin. conf. 164. num. 9. & 10. vol. 5. Incidens dicitur, quando tangit negotium principale, & emergens quando tangit exceptionem dilatoriam respiciendo processum, & ut dicatur causa dependens, quod de illa tractetur pen-

dente negotio principali, incidente tamen ad illud, necesse est; at si separatim & de per se agatur, tunc nullo modo incidens dici poterit, ut per Ruin. d. num. 10. Angel. de malef. in verb. emergentibus, & dependentibus, Boss. in pract. crim. tit. de foro compet. num. 117. Hactenus Marches.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.
- 2 Annexa propriè sunt, quæ dependent ab eodem negotio.
- 3 Connexa illa dicuntur, quæ diuersitate factorum separationem non recipiunt.
- 4 Connexorum idem est iudicium.
- 5 Annexum & connexum dupliciter dicitur.
- 6 Iurispatronatus cum sit annexum iuri instituendi, quod est spirituale, dicitur spirituali annexum.
- 7 Iudex Ecclesiasticus in spiritualibus annexis Iudex competens est.
- 8 Annexum proximum, & annexum remotum dicitur.
- 9 Negotium principale comprehendit includitque clausula, Cum annexis & connexis, &c. in Commissione appellationis à grauamine inserta.
- 10 Causa etiam quoad partes executoris censetur commissæ vigore clausulæ, Cum annexis & connexis, &c. in Commissione pensionum.

Cum annexis & connexis, &c.

CLAUSULA XXXVIII.

DE vi, & effectibus huius clausulæ multa tradunt Mars. de clausulis, p. 1. claus. 28. in ult. impress. Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. C. conclus. 325. Marches. de Commissionibus, p. 1. cap. 5. pag. 203. cum seqq. num. 89. cum seqq. in ult. impress. Mandos. super reg. Cancell. q. 12. à n. 3.

Omissis tribus modis, quibus causa annexa dicitur, prout constat ex adductis per Imol. conf. 139. n. 2. vel 6. & per Marches. de Commiss. p. 1. cap. 5. num. 85. pag. 202. Annexa propriè sunt, quæ dependent ab eodem negotio, Bart. in l. Aurel. §. idem. ff. de liber. legat. Curt. Sen. conf. 20. num. 23. vers. si ergo. Mart. d. claus. 28. in fin. Connexa verò illa dicuntur, quæ diuersitate factorum separationem non recipiunt, ut ex Dec. in cap. si duobus, num. 19. de appell. & conf. 33. num. 2. Boer. decis. 73. n. 4. & seq. Paris. conf. 66. n. 13. cum seqq. vol. 1. concludit Marches. ubi proximè, n. 90. ita ut vnius & alterius idem sit iudicium, gloss. verbo annexi, in cap. cum singulis, de preben. lib. 6. gloss. verb. connexa, in cap. quanto, de iudic. Hippol. singul. 251. Guillelm. Bened. in cap. Raynurius, de testam. verb. & hortam, à num. 1. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 45. & lib. 2. cas. 95. Girond. de priuileg. seu exemption. explicat. num. 751.

Annexum & connexum dupliciter dicitur, vel 3 quia alterum dependet ab altero, cui annexum est, vel quia ordinatur ad alterum, Cranett. conf. 818. n. 3. Abb. in cap. quanto, de iudic. n. 5. & 6. & ideo Iurispatronatus

tronatus cum sit annexum iuri instituendi, quod est spirituale, dicitur spirituali annexum, *Tiraq. in tract. res inter alios, pag. mibi 8. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 19. q. 2. Suar. de Relig. lib. 4. de simon. cap. 14. n. 21. Vinian. in praxi Iuris patronatus, p. 1. lib. 1. c. 1. & n. 4. in prima impress. & ideo Iudex Ecclesiasticus in spiritualibus annexis Iudex competens est, Marant. de ord. iudic. p. 4. dist. 11. num. 8. Rauden. conf. 17. num. 15. lib. 2. Carol. de Grass. de effectibus clericat. effect. primo, num. 400.*

8 Dicitur annexum proximum, & remotum annexum, ut ex *Imol. conf. 136. num. 6. vers. preterea*, colligit *Mart. d. claus. 18. num. 2. in fin. vnde Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 325. num. 2.* declarat, hanc nostram clausulam esse intelligendam de annexis & connexis non remotis, sed proximis.

9 Comprehendit & includit hæc clausula in Commissione appellationis à grauamine inserta, negotium principale, ex *Bellam. decif. 619.* dato etiam quod de illo mentio non fiat, *Cassad. decif. 9. num. 13. de causa poss. & quod principale negotium non contineat*, veluti disputando de viribus inhibitionis, aut eius validitate, & comprehensione, ac de similibus, tradunt *Achill. decif. 7. de arbit. Rot. decif. 187. num. 6. & 7. p. 2. diuers. refert Marches. d. p. 1. cap. 5. num. 94. pag. 204. in ult. impress. & part. 2. num. 72. num. 352.*

10 Huius clausulæ vigore in Commissione pensionum, etiam quoad partes executoris causa censetur commissæ, ut tentum fuit in *Abulen. pensionis 15. Decembris 1610. coram R. P. D. meo Pironano*, impressa per *Marches. de Commiss. p. 1. pag. 535. num. 5. in ult. impress.*

9 Appellatione deserta ab articulo grauaminis per clausulam, Cum toto negotio principali, an & quando reuertatur negotium ad primum Iudicem, ostenditur.

Cum toto negotio principali.

CLAUSULA XXXIX.

Ista clausula in commissionibus causarum in Romana Curia ab antiquo apponi solita fuit, ut testatur *Corn. conf. 201. num. 16. vol. 3.* & est tantæ efficacæ, quod licet in appellationis causa simpliciter super aliquo articulo, vel decreto, à quo fuit prouocatum, commissæ, Iudex ad quem nullam habeat Iurisdictionem, postquam super illo articulo bene vel male appellatum fuisse pronunciauerit; ex *Bellam. decif. 48. & 238. ac Vestr. in sua praxi, lib. 1. cap. 9. num. 11.* tamen cum adest ista clausula, non deuoluitur amplius cognitio principalis ad Iudicem à quo, si pronuciari contingat, *Bisig. decif. 11. de appellat. Felin. in cap. causam qua, num. 6. vers. adde quod de stylo, de rescript. Marches. de Commiss. p. 1. cap. 5. de commiss. appell. in Romana Curia, num. 99. pag. 204. vbi num. 100. ait quod facit hæc clausula expressionem aliter quam inest, & num. 102. aliter capere ea solum, quæ sunt eiusdem naturæ; & num. 105. pag. 208. refert hoc fallere, quando causa in Rota simpliciter commissæ reperitur super vno articulo, quia cum semel sit effecta Rotalis ob tanti Tribunalis reuerentiam, licet ille articulus expediatur, amplius de Rota non exhibit, etiam si in Commissione decrit hæc clausula, & citat *Pur. decif. 344. n. 2. & seq. p. 3. Bellam. decif. 619.**

Intelligitur tamen hæc clausula reuocatis attentatis, *Rota decif. 33. de rescript. in nou.* cum regula sit, quod durante causa attentatorum, non possit in negotio principali procedi, *Afflict. decif. 98. n. 3. 4. & 5. Guid. Pap. decif. 213. num. 6.* Vnde illis non remotis, non fit progressus in negotio principali, *Rot. decif. 8. p. 3. diuers. ita Marches. d. p. 1. cap. 5. n. 96. pag. 204. in ult. impress.*

Verba huius clausulæ denotant causam petitorij, & possessorij, *Cassad. decif. 6. de rescript. & decif. 9. n. 13. de causa poss. Marches. de Commiss. p. 3. §. 1. de commiss. admiss. ad bona, num. 19. pag. 237. in ult. impress. & p. 1. §. 2. de commiss. appell. in poss. Salu. num. 71. vbi refert, hanc clausulam portare secum etiam petitorium, & dare facultatem, ut in petitorio etiam procedatur, & citat *Verall. decif. 132. per totam, p. 1.**

Intelligitur quoque strictè, de, & circa causam, & actionem intentatam, *Gregor. decif. 345. num. 4.* An autem per eam censetur aduocatum iudicium executiuum? vide *Rotam apud Zachiam post tract. de obligat. Camer. decif. 122. n. 5. & 6.*

Illud demum aduertere oportet, in Commissione appellationis ab articulo grauaminis cum toto negotio principali, accessorie venire negotium, ita ut deserta appellatione reuertatur negotium ad primum Iudicem, secus si æquè principaliter committitur appellatio à grauamine, & negotio principali, quia utrumque principaliter censetur commissum; ita *Ruin. conf. 114. incip. Pro respons. lib. 4. quem refert Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. conclus. 258. num. 6.*

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Cum toto negotio principali, in commissionibus causarum in Romana Curia ab antiquo apponi solita fuit.
- 2 Iudex ad quem nullam habet Iurisdictionem, postquam super aliquo articulo, à quo fuit appellatum, bene vel male appellatum fuisse pronunciauerit.
- 3 Causa principalis non deuoluitur amplius ad Iudicem à quo, si ab eo super aliquo articulo prouocatum fuerit, & causa commissæ reperitur cum clausula, Cum toto negotio principali.
- 4 Causa etsi in Rota simpliciter commissæ reperitur super aliquo articulo, licet ille articulus expediatur, amplius de Rota non exhibit.
- 5 Attentatorum causa durante non potest in negotio principali procedi.
- 6 Causam petitorij & possessorij denotant verba clausula, Cum toto negotio principali.
- 7 Clausula, Cum toto negotio principali, strictè intelligitur de, & circa causam, & actionem intentatam.
- 8 Iudicium executiuum an censetur intentatum per clausulam, Cum toto negotio principali.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Decretum irritans annullat omnia, quae in contrarium sunt.
- 3 Actus contra decretum irritans factus est nullus ipso Iure, etiam parte non opponente.
- 4 Nullitatem actus ab initio operatur decretum irritans.
- 5 Gesta retrò inficit decretum irritans, quando-
cunque de eo opponatur.
- 6 Actum ante decreti irritantis interpositionem
plene perfectum, non irritat ipsummet
decretum.
- 7 Ignorantes ligat decretum irritans.
- 8 Scientia praesumpta non solum non sufficit,
verum etiam nec probabilis, ac iusta igno-
rantia excusat, quia decretum irritans
ligat ignorantes.
- 9 Decretum irritans operatur effectum suum à
die data, etiam ante scientiam privile-
giati, vel prouisi, seu Constitutionis pu-
blicationem.
- 10 Decretum irritans ligat etiam Papam, nisi
faciat contra illud Motu proprio, vel cum
clausula ipsius derogatoria.
- 11 Executorem Apostolicum ligat etiam decre-
tum irritans.
- 12 Ignorantes ligat decretum irritans, siue iuste,
siue iniuste, aut etiam causa non cognita
emanauerit.
- 13 Ignorantes non ligat decretum irritans respo-
ctu aliarum penarum, ultra nullitatem
actus.
- 14 Decretum irritans ab inferiore, etiam legato
Papa positum non ligat ignorantes etiam
quoad nullitatem actus.
- 15 Possessionis capta ab ignorante contra decre-
tum irritans, non est facienda mentio ab
impetrante.
- 16 Ignorantes non ligat decretum irritans, quan-
do est super incerto corpore beneficii, &
non est adiectum tempus.
- 17 Decretum irritans tunc ligat ignorantes,
quando dispositio, cui adicitur, est certa, &
determinata, secus si dubia.
- 18 Reservationibus beneficiorum, atque etiam
affectionibus appositum decretum irritans
non solum inficit titulum, sed etiam pos-
sessionem.
- 19 Intellige quando intrat Constitutio, cui ad-
haeret tanquam accessorium.
- 20 Privilegijs decretum irritans appositum tan-
quam accessorium, non operatur effectum,
nisi postquam cognitum fuit privilegia
intrare.
- 21 Decretum irritans appositum in Constit. Gre-
gorij XIII. de modo publicandi resi-
gnationes, non intrat interim dum non
fuerit doctum de publicatione.
- 22 Amplia siue reservatio sit generalis, siue spe-
cialis.
- 23 Possessionem inficit decretum irritans, de quo
in cap. fin. vt lite pendente, lib. 6.
- 24 Possessionem, aut titulum an inficiat decre-
tum irritans in alijs casibus praterquam
in beneficijs reservatis, & litigiosis.
- 25 Decretum irritans etiam ante factam iusti-
ficationem narratorum, non tollit deten-
tionem, seu insistentiam facti.
- 26 Dominium inficit decretum irritans.
- 27 Possessionem facti simplicis & nudi, non
inficit decretum irritans.
- 28 Possessionem non inficit decretum irritans,
quando non est appositum super certo cor-
pore beneficii.
- 29 Decretum irritans inficit possessionem, &
titulum, literis tamen in quibus illud
insertum est, iustificatus, & non aliter.
- 30 Possessor anterior quando continuauit in vpa-
quaque possessione, etiam non inficit de-
cratum irritans.
- 31 Decretum irritans non inficit possessionem &
titulum, quando Papa concedens noluit
concedere, nisi verificatis verbis.
- 32 Formam inducit decretum irritans, qua non
seruata actus ipso Iure corrumpitur.
- 33 Dispositioni, cui adiectum est decretum irri-
tans, an possit pars renunciare, osten-
ditur.
- 34 Prescriptionem tollit decretum irritans.
- 35 Consuetudinem necum in praeteritum, sed
etiam in futurum tollit decretum irri-
tans.
- 36 Sententia vires tollit, eiusque executionem
impedit decretum irritans.
- 37 Decretum irritans appositum in gratia, ope-
ratur etiam ante praesentationem lite-
rarum.
- 38 Possessorio dimisso, potest pronunciari in peti-
torio stante decreto irritanti.
- 39 Decernentes irritum, &c.
- 40 Aliter non valeat, &c.
- 41 Nullius sit momenti, &c.
- 42 Nullius roboris sit, &c.
- 43 Nullatenus, &c.
- 44 Alioquin, &c.
- 45 Nullo modo, &c.
- 46 Lex ubi aliquid prohibet simpliciter, intel-
ligitur apponere clausulam annullati-
uam, si contra fiat.
- 47 Decretum irritans non ampliat dispositionem
principalem, sed tanquam accessorium
illius naturam sequitur.
- 48 Decretum irritans appositum in gratia Pape
concurrente cum collatione Ordinarij sub
eadem die, nihil operatur quando proui-
sus ab Ordinario habet possessionem, in
termi

terminis cap. si à Sede, de præben. in 6.

- 49 Decretum irritans non operatur, quando est interpositum ex falsa causa.
- 50 Decretum irritans appositum in fauorem unius, non operatur in fauorem alterius.
- 51 Decretum irritans appositum in gratia de aliquo beneficio obtenta, uti de reservato, non afficit manus Ordinarij, si non sit reservatum.
- 52 Decretum irritans nihil operatur ad hoc, ut expresso uno modo vacandi veniat alius non expressus.
- 53 Subreptitium decretum irritans dicitur appositum in gratia subreptitia.
- 54 Gratia principali non subsistente, cui cohaeret decretum irritans, & ipsum decretum deficit.
- 55 Conditionali dispositioni adiectum decretum irritans, etiam ipsum conditionale redditur, & suspenditur eius effectus in euentum conditionis.

Decretum irritans.

CLAUSULA XL.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Mandos. ad reg. 7. Cancell. q. 4. Aloys. Ric. in collect. decis. p. 4. collect. 1302. Anton. Gabr. communium lib. 6. tit. de clausulis, concl. 3. VVames conf. 256. à n. 14. vol. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. ult. num. 11. cum seqq. Nicol. Garciam de benef. p. 5. cap. 1. §. 9. Cald. Pereir. quest. forens. lib. 1. quest. 6. num. 29. cum seq. Ioan. Cochier ad preces primarias Imperatoris, in §. 2. sectionis 5. super verb. Irritum ac inane, pag. 107. Sigismund. à Bononia de elect. dub. 3. num. 6. Monet. de commutat. vlt. volunt. cap. 7. num. 230. cum seq. Mart. de clausulis, p. 1. claus. 191. alias 255. Rot. decis. 41. num. 9. part. 1. recent. & decis. 516. n. 4. & decis. 570. num. 6. & 7. & decis. 613. num. 3. & decis. 652. num. 3. & decis. 792. num. 6. p. 1. etiam recent.

2 Primus effectus huius clausulae decreti irritantis est, ut irritet, seu annullet omnia, quae in contrarium fiunt, cap. si eo tempore, de elect. lib. 6. cap. 1. vers. adijciatur, de concess. præben. eodem lib. Cassad. decis. 1. num. 7. de restit. spoliat. & decis. 12. num. 6. super regul. Gom. super reg. de triennali, q. 49. vers. nam decretum, & in reg. de annali, quest. 4. vers. nam decretum, Con. practice, cap. 9. num. 7. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de clausulis, conclus. 3. num. 56. & 57. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 67. à num. 12. Salas de legib. q. 96. tract. 14. dub. 16. sect. 8. sub num. 27. post princip. vers. addito autem, Flamin. de resig. benef. lib. 4. quest. 9. n. 29. Mart. d. claus. 191. num. 6. Menoch. conf. 83. num. 7. & conf. 322. num. 40. Aloys. Ric. in decis. Curia Archiepiscop. Neapolit. part. 2. decis. 75. num. 3. Ferrer. in Constit. Cathalonie, gloss. 1. num. 151. Marefcot. variar. resolut. lib. 2. cap. 38. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 283. num. 3. & cap. 574. num. 5. & 9. & cap. 791. num. 13. Nicol. Gars. de benef. p. 5. cap. 1. à num. 27. Monet. de commutat. vlt. volunt. cap. 7. n. 230. Farinac. fragment. crimin. p. 2. litt. L. n. 97.

3 Amplia hunc primum effectum, ut actus contra decretum irritans factus sit nullus ipso iure, etiam parte non opponente, Gabr. d. conclus. 3. n. 57.

Mart. d. claus. 191. num. 6. alias claus. 255. in ultim. impress. Monet. d. num. 130. prope finem, Gomez in tract. de gratijs expect. num. 18. & 19. Bursat. conf. 82. num. 21. vol. 1. Destruit enim & inficit ipso iure omnia contra aliquem attentata, ad not. per Cald. Pereir. d. quest. 6. num. 29. ita ut omnia facta contra decretum habeantur pro infectis, Gabr. d. conclus. 3. num. 56. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. conclus. 115. Intellige, ut operetur nullitatem actus ab initio illius, cum dicatur habere oculos retrò, Sarnen. super reg. de annali, quest. 5. in fin. Cassad. super reg. decis. 11. num. 4. & 5. Rot. in Ipporigien. Canonicius 17. Iulij 1605. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farinac. decis. 142. num. 4. p. 2. recent. & retrò gesta inficit, quodcumque de eo opponatur, Gemun. in cap. statutum, sub num. 12. prope finem, de priuileg. in 6. Gabr. d. conclus. 3. num. 52. in 9. effectu, Rot. in Meten. Monasterij 5. Iulij 1621. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano. Etiam si partes millies consentiant, Menoch. conf. 398. n. 48. de quo infra latius.

Limita tamen hunc effectum, ut scilicet decretum irritans non infirmet actum ante illius interpositionem plenè perfectum, ut per Franch. in d. cap. si eo tempore, not. 2. Gabr. d. conclus. 3. num. 78. Petr. Henric. conf. 75. n. 22. Monet. d. cap. 7. num. 130. vers. limitatur.

Secundus effectus est, quia decretum irritans 7 ligat etiam ignorantes, non solum si adsint ea verba, vel ignorantor contigerit attentari, ut in casu d. cap. si eo tempore, verum etiam si non adsint, ut probat text. in cap. si postquam, & in cap. dudum, & in cap. si beneficia, de præben. lib. 6. obseruant Felin. in cap. ceterum, num. 37. de rescript. Cassad. decis. 12. num. 5. super reg. Gabr. d. concl. 3. num. 2. Conar. in cap. alma mater, p. 1. §. 10. num. 8. & seq. Simon. de reservat. benefic. quest. 96. Bonacof. comm. opinionum lib. 1. tit. 18. num. 5. Flamin. d. lib. 5. quest. 6. num. 210. cum seq. & lib. 11. quest. 4. num. 44. & quest. 13. n. 86. Francis. Gallet. in margarita casuum Conscient. verbo clausula, Frat. Emman. quest. Regul. tom. 2. quest. 73. art. 2. Eras. à Cochier de Iurisf. Ordin. in exemptos, lib. 2. quest. 5. num. 16. & quest. 15. num. 3. Farinac. fragment. crimin. part. 1. litt. C. num. 672. Cenal. comm. contra communes, q. 903. num. 13. Mart. d. clausula 191. num. 12. & de Iurisf. part. 4. cens. 1. casu 94. num. 32. Mantie. decis. 76. num. 4. & 5. Sigismund. à Bononia de elect. dub. 3. num. 6. Cald. Pereira quest. forens. libro 1. quest. 6. num. 30. Monet. d. cap. 7. num. 231. Rot. in Dertusen. parochialis de Sorita 12. Februarij 1593. coram Penia, & decis. 578. num. 3. p. 1. diuers.

Amplia primò, ut non solum sufficiat præsumpta scientia, verum etiam probabilis ac iusta ignorantia non excuset, cap. si beneficia, de præben. in 6. Bisig. decis. 1. num. 6. vers. & esto, de restit. spoliat. Put. decis. 387. lib. 3. Rot. in Verdunen. parochialis 23. Ianuarij 1586. coram Gipsio; statim enim operatur effectum suum decretum huiusmodi à die data, etiam ante scientiam ipsius privilegiati seu prouisi, & etiam ante constitutionis publicationem, quæ non requiritur ad huiusmodi effectum, per ea quæ post Innoc. & Hostien. tradunt Ioannes Andr. in cap. 1. num. 3. vers. dicit Innoc. ubi Anan. num. 6. vers. quoad primum, de concess. præben. Gabr. d. concl. 3. n. 45. & tit. de legibus, conclus. 4. num. 9. Monet. d. c. 7. n. 246. Rot. in Papien. deuolutionis bonorum 16. Ianuarij 1598. coram Card. Pamphilio.

Amplia secundò etiam quoad Papam, nisi faciat contra decretum Motu proprio, vel ad instantiam partis ex certa scientia, cum clausula de-

- rogatoria ipsius decreti, prout aliis relatis tradit *Gabr. d. conclus. 3. num. 4. & 5. quem refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. num. 232. Put. decis. 138. lib. 2. in correctis*, licet non adsint verba ea, etiam si per nos, &c. ut post *Cassad. decis. 5. de concess. praben. & Paris. conf. 37. vol. 4. observat Gabr. d. conclus. 3. n. 74. quicquid dicant Marra d. claus. 191. alias 255. n. 1. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 67. num. 24. Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 1. à num. 19. usque ad 30. Menoch. conf. 83. num. 23. Aloyf. Ric. in collect. decis. p. 5. collect. 1596.*
- 11 Amplia tertiò, ut hic secundus effectus locum habeat etiam quoad executorem Apostolicum, ut ex *Gemin. per illum text. in c. quodam, notab. 4. & ibi Anchar. not. 3. & Franch. not. 2. de praben. lib. 6. resoluunt Gabr. d. concl. 3. num. 3. Monet. d. cap. 7. ante num. 232.*
- 12 Amplia quartò, ut procedat, siue decretum emanaverit Motu proprio, siue ad instantiam partis, siue iustè, siue iniustè, atque etiam siue causa non cognita, ut post alios tradunt *Gabr. d. conclus. 3. num. 7. Monet. d. cap. 7. n. 233.*
- 13 Limita nunc primò hunc secundum effectum, ut respectu aliarum pœnarum decretum irritans non liget ignorantes, ut per gloss. verb. ex nunc, in cap. nolentes, de heres. lib. 6. Felin. in cap. castrum 3. col. 14. vers. secunda restrictio, num. 19. de rescript. Marescor. var. resolut. lib. 2. cap. 39. non. 1. & 13. Sanch. de Matrim. lib. 3. disput. 17. num. 10. Gratian. discept. forens. cap. 631. num. 14. Gonzal. d. gloss. 67. num. 19. Gabr. d. concl. 3. num. 8. Monet. d. cap. 7. num. 234. Sigisfund. de Bononia d. dub. 3. num. 7. Put. decis. 274. num. 2. in fin. lib. 1. in correctis; ubi etiam dicitur, quod licet decretum irritans afficiat ignorantes, non tamen afficit ante publicationem, vel ante conditionis euentum.
- 14 Limita secundò, quod hoc decretum ab inferiori tamen, etiam legato Papæ positum non ligat ignorantes etiam quoad nullitatem actus, prout observant *Mandos. in tract. de inhibiti. quest. 36. num. 4. & 5. Leonel. de subrept. rescript. q. 3. art. 4. in fin. fol. 13. col. 4. Gabr. d. conclus. 3. num. 9. & 11. licet num. 12. multos quoque recenseat contrarium in hoc sentientes, Gonzal. d. gloss. 67. num. 21. ex Cassad. Mart. ubi sup. num. 12. Caputaq. decis. 1. in fin. p. 2. Erasmi. à Cochier de Iurisd. Ordin. in exemptos, lib. 2. q. 5. n. 16. Monet. d. cap. 7. n. 235.*
- 15 Limita tertiò, ut possessionis capta ab ignorante contra decretum irritans, facienda non sit mentio ab impetrante, licet secus sit in sciente, ut post alios limitat *Gabr. d. concl. 3. num. 13. quem refert Monet. d. cap. 7. n. 236.*
- 16 Limita quartò, ut decretum irritans non liget ignorantes, quando est super incerto corpore beneficii, & non est adiectum tempus, ut per *Gabr. d. conclus. 3. n. 14. Monet. d. c. 7. num. 237. Rot. decis. 56. lib. 2. p. 3. divers. & decis. 423. num. 5. in princ. apud Farinac. p. 2. recent. Idem in reservatione tradit Gabr. d. loco, num. 15. & in manus appositione facta à Papa, num. 16. & in decreto appolito in alternatiua Episcopi, num. 17. licet quoad hæc duo vltima contrarium contendat *Hier. Gonzal. d. gloss. 67. à n. 29.**
- 17 Nam decretum irritans tunc demum ligat ignorantes, quando dispositio, cui adiicitur, est certa, & determinata, secus si dubia, *Rot. decis. 608. num. 13. p. 2. recent.*
- 18 Tertius effectus est decreti irritantis, ut appositum reservationibus beneficiorum tam vigore regulæ 8. de mensibus Apostolicis, quam aliis, non solum inficiat titulum, sed etiam possessionem, ut per *Cassad. decis. 1. de causa possess. & propriet. decis. 1. sub num. 7. de restit. spoliat. Simon. de reservat. q. 40. in princ. Sarnen. in reg. de triennali, q. 49. num. 3. Gabr. d. tit. de clausul. concl. 3. num. 56. Flamin. d. q. 9. num. 30. Mart. d. claus. 191. alias 255. num. 8. Put. decis. 48. n. 3. & decis. 94. num. 2. & 4. & decis. 386. p. 1. in correctis, Aloyf. Ric. in decis. Curie Archiep. Neapol. p. 2. decis. 75. num. 4. Egid. decis. 533. Sarnen. super reg. de annali, q. 23. num. 4. & de triennali q. 49. num. 3. Anton. Fab. in Codic. lib. 1. art. 2. definit, 21. Ioan. à Cochier in reg. 1. Cancell. non. 10. Verall. decis. 15. num. 1. p. 3. Monet. d. cap. 7. num. 238. Rot. decis. 3. de restit. spoliat. in nonis, & in Merden. Canonicatus 7. Maij 1593. coram Cardin. Pamphilio, & in Beneventan. beneficiorum 14. Decembris 1601. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, & in Ipporigien. Canonicatus & prabende 17. Iunij 1605. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farinac. decis. 142. num. 4. p. 2. recent. & in Cassalen. Canonicatus 24. Aprilis 1613. coram Ottembergo, & in Baren. seu nullius Archipresbyteratus 18. Martij 1613. coram Card. Sacrato, & in alia civitatis Castelli parochialis 2. Iunij 1614. coram D. Dunozeo, impressa per Farin. decis. 613. num. 7. p. 1. recent. & in Casaraugustana praeeminentiarum 10. Novembris 1623. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, & in Meten. Monasterij 5. Iulij 1621. coram eodem, & in Dertusen. Vicaria 22. Aprilis 1624. coram R. P. D. meo Merlino, & in Barchinonen. Vicaria 9. Decembris 1626. coram bon. mem. Buvatto.*
- Amplia primò, & intellige huiusmodi decretum irritans inficere titulum, & possessionem, quando intrat Constitutio, cui adhæret, tanquam accessorium, ut per *Gemin. & Franc. in cap. praesenti, in princ. de offic. deleg. lib. 6. Rot. in Umbriaticen. parochialis 1. Iulij 1613. coram Cardin. Sacrato, & in Castren. beneficij 27. Iunij 1614. coram Illustrissimo Cardin. Verospio, impressa per Farin. decis. 652. n. 3. p. 1. recent. ubi etiam fuit dictum, decretum irritans non operari nisi clare pateat beneficium sub reg. 8. comprehendi. Vnde etiam in una Tirassonen. decimarum 17. Iunij 1611. coram R. P. D. meo Pironano, impressa per Farinac. decis. 341. num. 3. p. 1. recent. fuit dictum, hanc clausulam in privilegiis tanquam accessorium non operari effectum, nisi postquam cognita fuerint privilegia intrare: & in alia Acerrana Canonicatus 1. Iulij 1613. coram Illustrissimo Domino Patriarcha Manzanedo, impressa etiam apud Farin. decis. 516. num. 4. p. 1. recent. fuit pariter dictum, decretum irritans appositum in Constitut. Gregor. XIII. de modo & forma publicandi resignationes, non intrare interim dum non fuerit doctum de publicatione; & sic quod intret distincta Constitutio, nihil operari, & non impedire manutentionem, & citat. decis. 122. lib. 2. p. 3. divers. & demum *Gonzal. d. gloss. 67. num. 39. cum aliis à se relatis declarat, hunc tertium effectum procedere, quando constat de tali reservatione, affectione, vel lite, ut observat Monet. d. cap. 7. num. 240. Et quod decretum irritans tunc inficiat possessionem, quando certum est illud intrare, & quod, donec dubium est, an intret, vel non, interim possessor sit manutenendus ratione saltem suæ detentionis, tenent Lancellos. de attent. p. 3. cap. 24. q. 1. num. 80. Seraphin. decis. 1471. num. 5. & 7. & fuit resolutum in Salernisana praben. 10. Novembris 1617. coram D. Vbaldo Seniore, & in Ananigna beneficij 15. Martij 1627. coram D. Vbaldo Iuniori.**
- Amplia secundò, siue reservatio sit generalis, siue specialis; ita ex *Cassad. decis. 1. num. 1. de causa possess. & prop. ac Mandos. ad Lapum alleg. 127. sub liti. B. in fin. & in prout. reg. Cancell. q. 2. num. 2. tradunt Gonzal.*

- Gonzal. d. gloss. 67. num. 36. & Monet. d. cap. 7. num. 239. in fine.
- 23 Amplia tertio, vt etiam decretum irritans, de quo in cap. fin. vt lite pendente, lib. 6. contra prouidentes de beneficiis litigiosis, inficiat possessionem, vt ex Rota decis. 17. num. 1. & 2. de restit. spoliat. in antiq. ac Lancelot. de attent. p. 1. cap. 3. num. 111. notant Gonzal. d. gloss. 67. num. 37. & 38. & Monet. d. cap. 7. num. 240. in princ. An autem decretum irritans inficiat possessionem, aut titulum in aliis casibus, præterquam in beneficiis reseruatis ac litigiosis? vide Achil. de Grassis decis. 8. num. 4. de restit. spoliat. Put. decis. 27. lib. 2. & decis. 180. num. 2. lib. 3. Gonzal. d. gloss. 67. à num. 4. vsque ad 49. Nicol. Garce. d. cap. 1. à n. 412. vsque ad 437. Monet. d. c. 7. n. 240. prope finem.
- 25 Amplia quarto, & declara, vt supradictum decretum etiam ante factam iustificationem narratorum, non tollat detentionem, seu insistentiam facti, vt per Lancelot. de attent. p. 3. cap. 24. tit. de reo, q. 1. num. 77. & fuit resolutum in Parmen. Prioratus 16. Ianuarij, & 26. Februarij 1598. coram bona memoria Orano, & in Cusentina Capellania 26. Octobris 1602. coram Illustrissimo Domino meo D. Cardin. Millino, & in Meliten. parochialis 27. Iunij 1603. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, & in Tudertina Assigna 18. Iunij 1607. coram eodem, & in Rauennaten. notariatus 11. Iulij 1615. coram Buratto, impressa per Farin. decis. 752. n. 6. p. 2. recent.
- 26 Amplia quinto, vt non solum titulum, & possessionem inficiat, sed etiam dominium, & omnes affectus ex illis resultantes, vt per Sarnen. super reg. de triennali, q. 49. prope princip. vers. nam decretum irritans, Gabr. d. conclus. 3. num. 50. Put. decis. 50. in fin. lib. 1. & decis. 197. num. 3. lib. 3. Rot. decis. 89. num. 4. p. 2. diuers. & in vna Interamnen. Castri Pedislucci 12. Februarij 1601. coram R. P. D. Crescenzio A. C. Clerico, impressa per Farinac. decis. 41. num. 9. p. 1. recent. vbi fuit dictum, decretum irritans afficere & destruere omnia, & operari nullitatem ab initio, ita vt nec effectum, nec iuris fomentum, nec executionem habeat.
- 27 Limita primo, procedere tantum in possessione iuris, non autem facti simplicis, & nudi, vt per Alex. in l. 1. num. 11. & seq. ff. de acquir. possess. & fuit dictum in Lacien. beneficiorum 4. Iunij 1607. coram Card. Canalerio.
- 28 Limita secundo, non inficere possessionem, quando non est super certo corpore beneficij, Cassad. decis. 1. num. 1. de restit. spoliat. Put. decis. 48. num. 2. & decis. 94. num. 2. lib. 1. & decis. 26. num. 1. lib. 3. in correctis, & fuit dictum in Mediolanen. beneficij 10. Martij 1614. coram Martino Andrea, impressa per Farin. decis. 525. num. 6. quicquid dicant Anast. Geron. de indultis Cardin. §. volentes, n. 30. & 31. Gonzal. d. gloss. 67. n. 32. & Monet. d. c. 7. n. 239.
- 29 Limita tertio, id solum locum habere, literis in quibus ista clausula inserta est, iustificatis, & non antea; nam reus possessor potest illi se opponere, dicens contra prouisum quoad se, liberas edes habeo, iuxta text. in l. fin. C. de rei vendic. Rot. decis. 6. de re iud. in antiq. & decis. 4. eodem tit. in nouis, & in illa Liuen. supra allegata, & in d. Tudertina, & in Leodiens. Canonatus 22. Aprilis 1611. coram R. P. D. meo Pirouano.
- 30 Limita quarto, id locum non habere quando anterior possessor continuauit in vnaquaque possessione, vt fuit dictum in Anconitana S. Primiani 6. Iunij 1561. coram Rubro.
- 31 Limita quinto, non habere locum, nec effectum,

quando Papa concedens noluit concedere nisi veritatis narratis, ac illis veris existentibus, vt per Gemin. in cap. presenti, in princ. vers. nota, & ibi Franc. num. 3. vers. nota, de officio leg. in 6. Gabr. d. conclus. 3. n. 82. Rot. in Romana pecuniaria 23. Iunij 1570. coram Cotta.

Quartus effectus est, quod clausula decreti irritantis inducit formam, vt per Felin. in cap. cum accessissent, sub num. 8. vers. & ubi apponitur clausula, & ibi Dec. vers. & ad hoc etiam facit, de constit. Albert. Brun. in tract. de form. rub. quando aliqui cens. trad. pro forma. Socin. l. un. conf. 71. num. 23. lib. 1. Gabr. d. conclus. 31. num. 70. Paris. conf. 19. num. 185. lib. 2. Grat. resp. 16. in princ. lib. 1. Maien. l. 1. gloss. 4. num. 19. lib. 5. noua Recopil. Guttier. practic. lib. 3. q. 15. à num. 40. Flam. de resignat. benef. lib. 5. q. 6. num. 226. Mart. de Iurisd. p. 4. cent. 1. casu 49. n. 19. Ioan. Garce. de nobilit. gloss. 15. n. 9. Cenall. comm. contra communes, tom. 4. q. 900. n. 13. Gonzal. d. gloss. 67. num. 50. Sigismund. à Bononia d. dub. 3. num. 3. Monet. d. cap. 7. num. 242. Rot. decis. 215. num. 7. p. 1. diuers. & fuit dictum in Verdunens. parochialis 23. Ianuarij 1586. coram Gipsio, & in Valentina Baronia 10. Martij 1603. coram Atrebaten. & in Perusitana fidei commissi de Alphanis 10. Nouembrijs 1608. coram Greg. XV. impressa per Farinac. 225. n. 5. p. 2. recent. Adeo vt illa non seruata actus ipso iure corruat, Bald. conf. 351. num. 9. lib. 5. Dec. conf. 532. num. 4 & fuit dictum in Romana Societatis officij 14. Ianuarij 1613. coram Domino Pamphilio.

Quintus effectus est secundum aliquos, vt dispositioni, cui adiectum est hoc decretum, licet facta sit ad commodum partis, non possit pars renunciare, siue expresse, vt voluit gloss. verbo processus, in cap. dispendia, de rescriptis in 6. & ibi Archid. Ioan. Andr. ac Gemin. lason in l. non dubium. C. de legib. Aldebran. Mascard. concl. 9. num. 15. cum seqq. & præcipue, n. 29. Virgil. Boccac. in constit. Piceni gloss. 6. num. 139. cum seqq. & plerique, quos refert Gabr. d. conclus. 3. num. 18. 19. & 21. siue tacite non vtendo, vt alij censuerunt, quos ibidem refert num. 20. & 21. Verum contrarium, quod nimirum pars possit renunciare dispositioni habenti decretum irritans in fauorem partium, tenet Gabr. d. conclus. 3. à num. 25. Maria d. loco num. 5. Gonzal. d. gloss. 67. num. 52. Cald. Pereira, d. q. 6. num. 32. & censuit Rota apud Cenci. de Censib. decis. 59. num. 15. Reiectis pluribus conciliationibus, quas ad has contrarias opiniones adducunt Hieron. Gabr. conf. 162. num. 10. vol. 1. Gabr. d. conclus. 3. num. 32. cum seqq. Gonzal. d. gloss. 67. num. 53. illa mihi videtur vera, vt scilicet prima procedat, quando quis incepit uti dispositione, cui adiectum est decretum irritans; posterior vero antequam huiusmodi dispositione uti incipiat, refert Monet. d. cap. 7. num. 241. in med. actus enim nullus, quia iam contra decretum irritans factus, consensu partium sustineri nequit; vt post Menoch. conf. 348. num. 48. tradit Maria loco cit. num. 10. & faciunt multa, quæ congeffit Farin. fragm. crimin. p. 2. lit. L. à num. 182.

Sextus effectus est, quia decretum irritans tollit præscriptionem, vt per Rebuff. ad leges. Gallia, tit. de fir. & irren. concord. stabl. vers. plu dicit Gabr. d. conclus. 3. num. 44. Gonzal. d. gloss. 67. num. 50. Monet. d. cap. 7. num. 244. vbi num. 248. id intelligit de præscriptione futura, non autem præterita, per quam acquisitum est ius tertio, cui non censetur Princeps velle præiudicare, nisi exprimat.

Septimus effectus huius decreti est, vt tollat etiam consuetudinem nedum in præteritum, sed etiam in futurum, vt per Gabr. d. conclus. 3. num. 40. Gonzal. d. gloss. 67. num. 50. Farinac. in tract. de immu-

- nitate, num. 15. *Mar. d. loco*, num. 9. vbi ait contra decretum irritans allegari non poſſe non vſum, contrariumve vſum, & quoad contrarium vſum admittit, negans quoad non vſum, *Hier. Gabr. d. conſ. 161. à num. 10. lib. 1.* Anton. verò *Gabr.* eandem priorem opinionem tanquam communem limitat ex *Ruin. conſ. 13. num. 30. vol. 2.* vt non habeat locum in conſuetudine immemoriali, refert *Monet. d. cap. 7. num. 243.*
- 36 Octauus effectus decreti irritantis eſt, vt tollat vires ſententiæ, cuiusque executionem impediatur; ita poſt *Caffad. deciſ. 12. num. 5. 6. & 7. de reg. Cancell. & Sarnen. in reg. de annali. q. 5.* tradit *Gabr. d. conſ. 3. num. 51.* quem ſequitur *Gonzal. d. gloſſ. 67. num. 50.* in id etiam allegans *Rot. deciſ. 24. n. 5. & deciſ. 149. n. 2. p. 2. diuerſ. & refert Monet. d. cap. 7. n. 248.*
- 37 Nonus effectus eſt, quod decretum irritans appoſitum in gratia, operatur etiam ante præſentationem literarum, vt per *Gonzal. d. num. 50.* poſt *Gabr. d. conſ. 3. num. 52.* qui num. 53. hinc refert, per iſtud decretum reuocari Iudicis proceſſum, etiam ante præſentatas literas reuocatorias, refert, & ſequitur *Monet. d. cap. 7. n. 249.*
- 38 Decimus effectus eſt, quod licet ſuspendatur petitorium, vt agatur de poſſeſſorio, tamen ſtante hoc decreto irritante poteſt pronuntiarī in petitorio dimiſſo poſſeſſorio, vt tradit *Gonzal. d. gloſſ. 67. num. 64.* vbi aſſerit ita fuiſſe reſolutum in vna *Syracufana quarta 24. Maij 1585. coram Blanchetto*, & in eadem 20. Iunij 1586. coram *Robuſterio*, refert *Monet. d. cap. 7. num. 250.*
- 39 Hi ſunt huius clauſulæ principiliores effectus, quos operatur non modò ſi eſt integra, & extenſa, nimirum, *Decernentes irritum, & inane. ſi ſecus à quouam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari*; ſed etiam ſi dicatur, *Iritum, & inane, &c.* prout in fine reg. 8. *Cancell. hodie 9. iuxta ea quæ tradunt Gonzal. d. gloſſ. 67. à num. 2. & Monet. d. cap. 7. num. 252.*
- 40 Idem eſt, ſi fuerit adiecta clauſula, *Aliter non valeant, & obſeruentur*, quæ æquiparantur decreto irritanti, vt poſt *Caſtren. conſ. 82. num. 21. vol. 1.* tradit *Mart. d. loco, num. 7.*
- 41 Idem quoque ſi dicatur, *Nullius ſit momenti*, ex congeſtis à *Gonzal. d. gloſſ. 67. & à Monet. d. cap. 7. num. 253. in princip. & à memetipſo de diſtinctionibus, diſt. 253.*
- 42 Idem eſt de dict. *Nullius roboris ſit, vel, Roboris non obtineat firmitatem*, vt per *Gonzal. vbi ſuprà, num. 8.*
- 43 & *Monet. d. num. 253.* & de diſtinctione, *Nullatenus*, ex gloſſ. verb. *nullatenus*, & ibi *Imol. n. 10. de ſequeſt. poſſeſſ. Sanch. lib. 6. de Matrimon. diſp. 32. num. 7.* *Gonzal. d. gloſſ. 67. num. 65.* & alijs per me citatis diſt. 192. n. 4.
- 44 & 5. & de dict. *Omnino*, diſt. 206. ac de dict. *Alioquin*, *Gonzal. d. gloſſ. 67. num. 66.*
- 45 Idem denique de diſtinctione, *Nulla modo*, ſentit *Stephan. Gratian. Marchia deciſ. 51. num. 18.*
- 46 Et denique vbi lex aliquid prohibet ſimpliciter, intelligitur tacite apponere clauſulam annullatiuam, ſi contra fiat, de quo vide Doctores per text. ibi, in l. non dubium. C. de legib. & in cap. dilecta, de reſcriptis, Coſm. in pragm. ſanct. tit. de elect. cap. ſicut. 5. ſimiliter, verb. no. pag. 113. *Tiraq. in l. ſi unquam, verb. reuerſatur*, à num. 58. C. de reuocand. donat. *Caffan. in conſuetud. Burgund. rub. 4. §. 7. in princip. num. 1.* *Suar. de legib. lib. 5. cap. 27. num. 4. cum ſeqq. latiffimè cum multis ampliacionibus*, & declarationibus exornat *Farinac. fragm. crimin. p. 2. lit. L. num. 169. cum multis ſeqq.*
- 47 Tria circa hanc clauſulam à nobis reſtant adnota-
- tanda. Primum, quod decretum irritans non ampliatur diſpoſitionem principalem, ſed tanquam acceſſorium illius naturam ſequitur; ita *Gabr. d. conſ. 3. num. 54. verſ. contrarium*, *Gonzal. d. gloſſ. 67. n. 55. Put. deciſ. 1. num. 2. & deciſ. 301. num. 3. lib. 1. in correctis*, & fuit dictum in *Baren. ſeu nullius Prioratus 20. Iunij 1614. coram Card. Sacrato*, impreſſa per *Farin. deciſ. 569. num. 8. in fin.* Vnde inferit *Gonzal. d. gloſſ. 67. num. 56. & ſeq.* quod decretum irritans in gratia Pa-
- pæ concurrente cum collatione, Ordinarij ſub eadem die, nihil operatur quando prouiſus ab Ordinario habet poſſeſſionem, in terminis cap. ſi à Sede, de preben. in 6. quoniam decretum irritans tanquam acceſſorium non cauſat anterioritatem. In-
- fertur ſecundò, quod decretum irritans non operatur, quando eſt ex falſa cauſa interpoſitum, vt per *Roman. conſ. 335. num. 11. & 60. Gabr. d. conſ. 3. num. 79. Gonzal. d. gloſſ. 67. num. 59.* Inferitur tertio, quod decretum irritans appoſitum in fauorem vnius non operatur in fauorem alterius, vt poſt *Ruin. conſ. 70. num. 17. vol. 5.* tradunt *Gabr. d. conſ. 3. num. 81. & Gonzal. d. gloſſ. 67. num. 61.* Inferitur quarto, vt decretum irritans appoſitum in gratia de aliquo beneficio obtenta, vti de reſeruato, non afficiat manus Ordinarij, ſi non ſit reſeruatum, vt per *Gonzal. d. gloſſ. 67. num. 62.* Inferitur quinto, vt decretum irritans nihil operetur ad hoc, vt expreſſo vno modo vacandi veniat alius non expreſſus, vt per *Gabr. d. conſ. 3. num. 80. & Gonzal. d. gloſſ. 67. num. 63.* Inferitur ſextò, quod decretum irritans appoſitum in gratia ſubreptitia, & nulla, pariter ſubreptitium ſit, & nullum, tanquam dependens ab illa; ita *Gonzal. d. gloſſ. 67. num. 64.* poſt *Caffad. deciſ. 10. num. 4. de reg. Cancell. Mobed. deciſ. 11. num. 1. de conceſſ. preben.*
- Secundum eſt, vt non ſubſiſtente gratia principali, cui cohæret decretum irritans, & ipſum decretum deficiat, vt per *Gemin. in cap. præſenti, in princip. verſ. nota quod*, vbi *Franc. in 3. not. de offic. leg. lib. 6. Put. deciſ. 108. lib. 3. in correctis*, *Gabr. d. conſ. 3. num. 82. Rot. in Oxomen. Archidiaconatus 10. Maij 1614. coram bon. mem. Buratto*, impreſſa per *Farinac. deciſ. 570. n. 7. p. 1. recent.*
- Tertium eſt, quod decretum irritans adiectum conditionali diſpoſitioni, etiam ipſum conditionale redditur, & ſuspenditur eius effectus in euentum conditionis, vt notant Doctores per text. ibi in *Clem. 1. vbi gloſſ. verb. per Ordinarium, de conceſſ. preben. & ibi Card. oppoſit. 1. verſ. ex hoc inferitur*, & quaſt. 15. verſ. ſecus eſſet, *Imol. nos. 3. & Anchar. n. 5. Mart. d. loco, num. 11. Gabr. d. conſ. 3. n. 46. Gonzal. d. gloſſ. 67. num. 51. Monet. d. cap. 7. num. 254.* Non operatur enim in conceſſione conditionali conditione non verificata, *Rot. apud Farinac. deciſ. 516. n. 4. p. 1. recens.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clauſula agentes.
- 2 Plenitudo poteſtatis eſt illa, cuius cauſa non eſt ratio exquirenda in Principe, cur ita faciat.
- 3 Plenitudo poteſtatis in Principe, idem eſt cum eiſdem abſoluta poteſtate.
- 4 Princeps in reſcriptis, & conceſſionibus, in dubio præſumitur non vti plenitudine poteſtatis

testatis, sed rescribere, & concedere secundum ius commune.

- 5 Odiosa censetur clausula, De plenitudine potestatis.
- 6 Princeps quando apponit clausulam, Non obstante, &c. presumitur vsus plenitudine potestatis, vel quando apponit clausulam, Ex certa scientia.
- 7 Princeps presumitur ut plenitudine potestatis, quando actus non valeret.
- 8 Clausula, De plenitudine potestatis, idem importat quod clausula, Ex certa scientia.
- 9 Derogatoria ad omnem legem contrariam vim habet clausula, De plenitudine potestatis.
- 10 Contraria ut censeantur sublata absque alia derogatione operatur clausula, De plenitudine potestatis, maxime quando adest clausula, Ex certa scientia.
- 11 Princeps in legibus humanis etiam ex leui causa dispensare censetur stante clausula, De plenitudine potestatis.
- 12 Princeps per clausulam, De plenitudine potestatis, censetur dispensare in iure divino & naturali cum iusta causa, in casibus, quibus hoc ei licet.
- 13 Princeps ex iusta causa potest privilegium, seu contractum a se cum subdito celebratum limitare.
- 14 Intellige modo causa publicam respiciat utilitatem.
- 15 Privilegijs derogari potest ratione publicae necessitatis, quando constat, quod talis viget necessitas, quae non potest evitari.
- 16 Princeps per clausulam, De plenitudine potestatis, derogat iuri saltem humano, etiam sine causa.
- 17 Defectus omnes solemnitatis non provenientes a natura, tollit clausula, De plenitudine potestatis.
- 18 Citationem rejicit clausula, De plenitudine potestatis.
- 19 Obreptionem, & subreptionem tollit clausula, De plenitudine potestatis.
- 20 Princeps ubi scribit de plenitudine potestatis, nihil opponi potest, quod gratiani annullat.
- 21 Clausula, De plenitudine potestatis, operatur ut non possit aliquid opponi contra privilegium.
- 22 Exceptio nulla obijci potest facta mentione plenitudinis potestatis.
- 23 Papa presumitur motus ex causa rationali.
- 24 Princeps absque iusta causa non potest de plenitudine potestatis quemquam dominio rei suae priuare.
- 25 Facta de plenitudine potestatis, dicuntur per

allusionem fieri de plenitudine potestatis.

- 26 Contractui inito cum subdito, non potest Princeps contravenire etiam de plenitudine potestatis.
- 27 In contractibus nihil operatur clausula, De plenitudine potestatis.
- 28 Quasita per contractum non tollit clausula, De plenitudine potestatis.
- 29 Princeps non potest privilegia, seu concessionem illas revocare, quae in naturam, & vim contractus transeunt; vel pro quibus pecunia interuenit, vel conceduntur in recompensationem meritorum.
- 30 Privilegia praecipue causa meritorum sunt irrevocabilia, etiam de plenitudine potestatis.
- 31 Papa sine causa non potest beneficiatum suo beneficio priuare, & num. 32. referuntur contrarium tenentes.
- 33 Clausula, De plenitudine potestatis, nihil operatur, quando apponitur super illicito.
- 34 Princeps quando aliquid facit, aut concedit de plenitudine potestatis, presumitur actum fuisse cum causa cognitione.
- 35 Clausula, De plenitudine potestatis, non nisi causa cognita a Principe apponi potest.
- 36 Clausula, De plenitudine potestatis, nihil operatur, ubi ea utens plene de negotio informatus non est.
- 37 Legitimitas facta de spuria sub assertionem, quod spurius sit, cum clausula, Non obstante, & clausula, De plenitudine potestatis, non valet, si est spurius duplici spurietate non expressa.
- 38 Dolum partis impetantis non supplet clausula, De plenitudine potestatis.
- 39 Clausula, De plenitudine potestatis, non operatur contra non subditum a natura, & in alterius prauidicium, ut num. 30.
- 31 Status causae si non fuerit Papa narratus, nihil operatur clausula, De plenitudine potestatis.
- 32 Regula de iure quasito non tollendo, non derogat clausula, De plenitudine potestatis.

De plenitudine potestatis.

CLAUSULA XLI.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Cels. 1 Vgon. in tract. claus. pag. 490. Menoch. conf. 1. num. 384. & 423. cum seqq. & conf. 103. num. 82. & conf. 181. num. 35. Menoch. de success. lib. 1. §. 6. n. 11. Henric. in sum. part. 1. lib. 7. cap. 27. §. 4. litt. C. Surd. conf. 303. num. 17. Azcued. l. 1. num. 25. & l. 2. num. 55. tit. 4. lib. 4. noua Recopil. Marches. de Commiss. p. 2. §. unico, num. 99. cum seqq. pag. 421. Mart. de claus. p. 1. claus. 259. in ultima impress. Ludou. Rodolphin. in tract.

de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 5. & 6. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 342. Monet. de commut. ult. volunt. cap. 7. n. 115. cum seqq. Bernard. Grana. ad pract. Cam. Imper. lib. 2. conclus. 56. consid. 3. in fin.

- 2 Plenitudo potestatis est illa, cuius causæ non est ratio exquirenda in Principe, cur ita faciat. Bald. in l. 2. C. de seru. & aq. & in l. impetratam. C. qua sententia rescindi non possint, & in cap. si quis autem, de pace Constantia, resoluit Mart. d. claus. 259. num. 1.
- 3 Quæ quidem plenitudo potestatis in Principe, idem est cum eiusdem absoluta potestate, ex traditis per Nat. conf. 512. num. 19. dum ait, si aliquid etiam leue Principem moueat, eum posse de plenitudine potestatis facere quidquid libet; quod intelligit de legibus humanis. Tum etiam ex Menoch. de presumpt. lib. 2. presumpt. 12. num. 2. iuncto num. 3. dum eam, quam ibi vocat absolutam potestatem, hic plenitudinem potestatis appellat, refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. num. 115. & ante illum Sanchez de Matrimon. lib. 2. disp. 11. num. 3. in princip.
- 4 In dubio præsumitur Princeps in rescriptis, & concessionibus non uti plenitudine potestatis, sed rescribere & concedere secundum Ius commune, ut ex cap. innotuit, de elect. & in cap. proposuit. §. licet autem, de concess. præbend. tradunt post multos à se relatos Mandos. ad reg. 16. Cancell. quest. 7. num. 6. Menoch. d. presumpt. 12. num. 1. Mench. illust. cap. 26. num. 8. Surd. decif. 2. num. 20. Bernard. Grana. d. lib. 2. conclus. 56. consid. 3. num. 6. & 7. Ludou. Rodolphin. de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 3. n. 1. Monet. d. cap. 7. num. 116. Sigismund. Scaccia de appellat. q. 19. rem. 1. conclus. 2. num. 30. & 31. Ratio est, quia odiosa censetur hæc clausula, ut docet Rodolphin. d. cap. 5. num. 20. ubi num. 19. resoluit, quod si sola hæc clausula apponatur in concessione, concessio ipsa strictè interpretari debet; quia absoluta Principis potestas dicitur odiosa, ac proinde ea uti non præsumitur Princeps, præcipue quando ex ea resularet iniquitas, Menoch. consil. 2. num. 146. Limitant tamen dicti Doctores, quando euidenter de voluntate eius constet, vel quando defectus esset expressus, quamuis actus aliàs esset nullus, vel quando actus peccaret in totum quoad formam Iuris. Limitarem etiam, hanc præsumptionem locum non habere, quando
- 6 Princeps apponit clausulam, Non obstante, cum tunc præsumatur usus plenitudine potestatis, ita Menoch. d. presumpt. 12. num. 3. ex Galliau. in l. Centurio, n. 140. ff. de vulg. & pupillar. ac multis aliis, Rodolphin. d. cap. 3. num. 3. aut quando apponit clausulam, Ex certa scientia, ut post Galliau. ubi supra n. 141. docet Menoch. d. presumpt. 12. num. 4. & tradunt Mandos. d. quest. 7. num. 3. Monet. d. cap. 7. num. 117. Rodolphin. in d. cap. 3. num. 4. & 5. id declarans num. 6. & 7. ut in facto non proprio, aut notorio debeat exprimi; & n. 8. idem alios sequutus docet de clausula Motu proprio, & num. 11. quando interuenit secunda iussio Principis.
- 7 Ac denique locum non habet, quando aliàs actus non valeret, tunc enim Princeps præsumitur uti uoluisse plenitudine potestatis; ita per Galliaulam d. l. Centurio, n. 143. Mandos. d. quest. 7. num. 6. & Menoch. d. presumpt. 12. n. 3. resoluunt Monet. d. cap. 7. n. 117. in med. Rodolph. d. cap. 3. num. 13. inferens post alios num. 14. ad Principem remittendum damna subditorum illata pro obtinenda pace, & n. 15. de suburbiorum ciuitatis destructione tempore belli, & n. 16. de concessione tertie appellationis; n. autem 17. cum multis seqq. ipsum limitat multis modis declarans. Quibus hic præhabitis, aliquos effectus, & non paucos huius clausulæ breuiter recensere oportet.

Primus igitur effectus est, ut importet idem 8 quod clausula, Ex certa scientia, ut præter ibi citatos voluerunt multi, quos refert, & sequitur Gabr. comm. lib. 6. de clausul. conclus. 1. num. 6. Menoch. conf. 1. num. 427. Rodolphin. d. cap. 5. num. 14. imò plus operari hanc clausulam, quam illam, Ex certa scientia, post Felin. in cap. nonnulli, in princ. vers. tertio contra istam quartam fallentiam, de rescriptis. Grammat. conf. ciuil. 100. num. 24. concludit Gabr. ad conclus. 1. num. 7. imò hanc nostram clausulam tantam vim habere, quantum habent duæ illæ simul, Ex certa scientia, & Motu proprio, notant Mandos. d. reg. 16. quest. 7. num. 5. Menoch. d. conf. 1. num. 386. Ioann. à Cochier ad reg. 16. Cancell. num. 23. & ad reg. 20. num. 26. Monet. d. cap. 7. n. 12.

Secundus effectus est, quod habet vim derogatoriæ 9 rix ad omnem legem contrariam, etiam habentem clausulam derogatoriam, ut per Matien. l. 3. gloss. 12. num. 4. & 5. noua Recopil. & Rodolphin. d. cap. 5. num. 4.

Tertius effectus est, ut operetur quod contraria 10 censeantur sublata absque alia derogatione, & clausula, Non obstante, maxime quando adest clausula, Ex certa scientia, ita post Bald. conf. 253. Illustrat. d. n. 4. vers. præterea in donatione, lib. 1. tradit Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 42. num. 1.

Quartus effectus est, ut per eam dispenset Prin- 11 cept in legibus humanis; etiam ex leui causa, ad tradita per Anchar. in cap. 1. num. 30. de constit. ubi ait, Principem de potestate ordinaria non posse dispensare in lege humana sine magna causa, quasi velit de absoluta posse ex leui causa, & apertius Nata conf. 512. num. 19. dum de humanis legibus loquens scripsit, quod si aliquid etiam leue Principem moueat, poterit is de plenitudine potestatis facere quidquid libet, prout eos refert Monet. d. cap. 7. num. 119. vers. secundum.

Quintus effectus est; ut per eam dispensare cen- 12 seatur in Iure diuino, & naturali cum iusta causa, in casibus, quibus hoc ei licet, ut docent plures, quos refert, & sequitur Gabr. com. lib. 3. tit. de iure quasito non tollendo, conclus. 1. num. 2. iuncta conclus. 2. num. 1. dum asserunt, Principem posse de plenitudine potestatis auferre alicui cum causa ius ei quæsitum, etiam de Iure gentium, refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. num. 120.

Vnde data iusta causa, non solum posse Princi- 13 pem priuilegium, seu contractum à se cum subdito celebratum limitare, eique modum, & conditionem præscribere, docent Molin. de primog. lib. 4. cap. 3. num. 17. Pelaez de maioratu, q. 44. num. 11. Matien. l. 11. gloss. 8. num. 4. tit. 7. lib. 5. noua Recopil. Peregr. de iure fisci, lib. 1. tit. 3. num. 67. Cabed. decif. 19. num. 10. & decif. 68. part. 2. sed etiam reuocare tenent Ias. conf. 227. vers. 13. & 14. & num. 41. & 49. vol. 2. Abb. conf. 94. col. 3. vers. quoad 3. vol. 2. Rimin. Iun. conf. 601. num. 114. vol. 6. Afflic. decif. 361. num. 6. Rol. conf. 66. n. 24. Tirag. de panis temper. in presat. num. 43. Pinet. ad l. 1. C. de bon. mater. p. 3. num. 62. illat. 16. vers. ego. Afflic. decif. 631. num. 6. Gabr. d. tit. de iure quasito, conclus. 5. num. 42. Nauar. in cap. si quando, de rescriptis, except. 13. vers. ad 4. Menoch. de presumpt. lib. 2. presumpt. 10. num. 49. Burg. de Pace, conf. 25. à num. 48. Peregr. d. tit. 3. num. 67. & lib. 6. tit. 1. num. 6. Cabed. decif. 19. n. 8. & decif. 75. p. 2. Rodolphin. de absoluta Principis potestate, cap. 6. num. 199.

Intellige, dummodo huiusmodi causa publicam 14 respiciat utilitatem, ex traditis per Menoch. conf. 351. num. 21. Casar. Barz. decif. 118. num. 10. Surd. conf. 103. num. 26. Peregr. de iure fisci, lib. 5. tit. 2. sub n. 49. Dec. conf. 3. sub num. 50. Cran. conf. 276. sub num. 7. Roland.

- Roland. conf. 80. num. 29. vol. 3. Decian. conf. 51. n. 31.*
- 15 vol. 3. qui voluit tunc ratione publicæ necessitatis posse derogari privilegiis, quando constat, quod talis viget necessitas, quæ non potest euitari, nisi privilegiati soluant, *Bursat. conf. 16. man. 71. vol. 3.* qui hoc intelligit in casu valde insolito, & omnino raro. Quod autem sine causa non possit Princeps de plenitudine potestatis quemquam dominio rei suæ priuare, aut contractum cum eo celebratum infringere, nec Papa beneficiatum suo iure priuare, dicemus *infra limis. 1.*
- 16 Sextus effectus est, vt per hanc clausulam Princeps derogat Iuri saltem humano, etiam sine causa, vt satis constat ex *Rodolphin. d. tract. de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 1. num. 1.* dum post alios tradit plenitudinem potestatis nihil aliud esse, nisi derogationem Iuris communis, seu ordinarij, & *num. 2.* ait esse plenitudinem arbitrij nulli necessitati subiectam, nullisque Iuris publici regulis limitatam, atque absolutam potestatem non subiaccere legibus, nimirum humanis, sequitur *Monet. d. cap. 7. n. 121.*
- 17 Septimus effectus est, vt tollat omnes defectus solemnitatis non prouenientes à natura, vt post *Alex. consil. 195. Assumo, num. 3. & 17. lib. 2. & conf. 111. Perspectis, num. 3. vers. tamen istis, lib. 6.* resoluit *Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 342. num. 4.* Vnde licet non valeat donatio patris in filium existentem in patria potestate, tamen si Princeps donat filio existenti in patria potestate, & dicat facere Regia potestate, valebit, quia clausula nostra, *De plenitudine potestatis*, tollit omnes defectus, & supplet omnes solemnitates, *Alex. d. consil. 111. num. 4. lib. 6. Cardin. Tusch. d. conclus. 342. n. 8.*
- 18 Octauus effectus est, vt hæc clausula eximat à citatione; ita *Alex. conf. 92. vol. 6. & conf. 11. vol. 7. Felin. in cap. que in Ecclesiarum, de constit. Brunor à Sole in locis commun. verb. citatio 9. Gabr. d. tit. de clausulis, conclus. 1. num. 12. & lib. 2. tit. de citat. conclus. 1. n. 13.* vbi vsque ad *num. 22.* hanc opinionem multipliciter, & *num. 24.* non paucos refert in contrariam sententiam abeuntos, quam limitat *num. 25.* post alios, vt non procedat in beneficialibus, in quibus Papa potest de plenitudine potestatis procedendo, etiam contra partem non citatam disponere, & pronunciare, propter summam potestatem, quam in iis habet, de quo tamen vide quæ limitatione 1. dicemus. Illud ad propositum huius effectus aduertere oportet, quod hæc clausula in legitimatione à Rege concessa, excludit citationem hæredum ab intestato venientium, vt resoluit *Gam. Lusitania decis. 278.*
- 19 Nonus effectus est, vt tollat obreptionem, & subreptionem, ex traditis per *Ludovic. Rodolphin. in tract. de suprema, & absoluta Principis potestate, cap. 5. num. 15.*
- 20 Decimus effectus est, quod vbi Princeps scribit de plenitudine potestatis, nihil opponi potest, quod gratiam annuller, vt post *Mandos. d. quest. 7. n. 6.*
- 21 docet *Monet. d. cap. 7. num. 124.* ac proinde operari, vt non possit aliquid opponi contra privilegium, ex *Angel. conf. 368. Serenissimus Princeps, num. 2. in vers. 4. idem dominus, colligit Card. Tusch. d. conclus. 342. num. 2.* sicut etiam facta mentione talis potestatis, nulla exceptio obijci valet, nihilque opponi potest, nec dici, cur ita facis? vt post *Bald. in l. 2. n. 39. C. de seruit. & aqua, Abb. conf. 84. lib. 1. & alios obierat Sanch. de Matrimon. lib. 2. disp. 15. num. 3. in principio, quia Papa præsumitur motus ex causa rationabili, Abb. in c. cum venissem, sub num. 8. de iudic.*

Ros. in Affisien. Canoniceus. 5. Iunij 1595. coram Iusto, apud Marches. p. 2. pag. 221.

Limita primò hanc clausulam, & præcipuè supra scriptum quintum eius effectum, vt abique iusta causa non possit Princeps de plenitudine potestatis quenquam dominio rei suæ priuare; sed quia hæc inspectio altiore petiti indaginem, qui de ea plura scire cupit, videat *Tiraquel. de pæn. temper. in prefat. num. 38. cum seqq. Pinel. in rubr. C. de rescind. vend. p. 1. cap. 2. num. 12. Mench. vsufrequentium lib. 1. cap. 1. à num. 6. Bossi. in tract. de Principe. §. Princeps solum potest auferre dominium, vers. de plenitudine verò potestatis, Anton. Gabr. d. lib. 3. tit. de iure quasito, conclus. 1. num. 1. vers. contrarium tamen, Brunor. à Sole in locis communibus, verbo Princeps 30. Menoch. conf. 1. à n. 424. & conf. 103. num. 68. & conf. 307. num. 51. Honded. conf. 86. num. 14. vol. 1. Fachin. controuers. lib. 8. cap. 63. vers. contrarium docuerunt multi, Peregr. de fideicommiss. art. 52. sub num. 127. vers. verum hæc, Azueu. ad leg. 1. n. 23. tit. 1. lib. 4. noua Recopil. Aloys. Ric. in collect. decis. p. 4. collect. 928. Rodolphin. d. cap. 6. num. 167. Bobadil. in sua politica, lib. 2. cap. 16. num. 162. Ceuall. comm. contra communes, tom. 4. quest. 906. num. 255. Cabed. Lusitan. decis. 18. num. 12. p. 2. Guid. Pancirul. in thesaur. var. lect. lib. 1. cap. 23. Mart. de claus. p. 1. claus. 259. n. 9. in ultim. impress. & de Iuris d. p. 4. cent. 2. conf. 195. Bernard. Graua. d. conclus. 56. Castil. quotidianarum questionum lib. 2. cap. 28. & lib. 3. cap. 6. num. 8. Nam quæ sine causa fiunt de plenitudine potestatis, dicuntur per allusionem fieri de plenitudine tempestatis, vt obseruant *Mench. illustr. cap. 5. num. 17. Henric. in summa, lib. 14. cap. 17. num. 5. in commento, lit. Z. Peregr. de Iure fisci, lib. 1. tract. 3. n. 65.**

Extende, vt nec etiam de plenitudine potestatis possit Princeps contrahere contractui inito cum subdito, vt docent *Socin. conf. 86. num. 14. vol. 4. Cephal. conf. 549. num. 46. vol. 4. Bero. conf. 118. n. 1. & 9. vol. 3. Bursat. conf. 160. n. 36. vol. 2. Gram. decis. 65. num. 27. Peregr. de Iure fisci, lib. 1. tit. 2. num. 44. & conf. 7. num. 1. vol. 3. Gabr. d. tit. de iure quasito, conclus. 5. num. 18. Rodolphin. d. cap. 6. num. 170.* Nam in contrahibus nulla est hæc clausula, ex resolutis per *Ioseph. Sesse Aragon. decis. 187. num. 3.* tum quia quæ sita per contractum non tollit, vt docent *Menoch. conf. 2. n. 145. Valasc. consil. 119. n. 9.*

Vnde euenit, vt nec possit Princeps privilegia, seu concessionem illas reuocare, quæ in naturam, & vim contractus transeunt, vel pro quibus pecunia interuenit, vel conceduntur in recompensationem meritorum; vt resoluunt *Roderic. Suarez alleg. 9. Mohed. decis. 6. num. 2. de privileg. Roland. conf. 76. n. 13. & seq. vol. 2. & conf. 13. num. 21. & seq. vol. 3. Pinel. ad d. rubr. C. de rescind. vend. p. 1. cap. 2. col. penult. & ult. Petra de potestate Principis, cap. 32. dub. 2. num. 154. Valasc. consil. 72. n. 5. & consil. 120. num. 9. Molin. de primog. lib. 4. cap. 3. num. 18. cum seq. Aloys. Ric. p. 4. collect. 862. Camill. Borell. de præstantia Regis Catholici, cap. 53. num. 6. cum seqq. Suar. de legib. lib. 8. cap. 37. num. 4. & 10. Peregr. de Iure fisci, lib. 1. tit. 3. num. 28. Sanctarell. var. resolut. lib. 1. quest. 17. num. 3. Talia enim privilegia, præcipuè ex causa meritorum, sunt irreuocabilia etiam de plenitudine potestatis, *Arct. in cap. nouis, de Iudic. num. 18. vbi Felin. num. 12. Afflict. decis. 128. num. 10. Tiraq. l. si vnquam, verb. donatione largitus, num. 11. C. de reuocand. donat. Nat. conf. 122. num. 20. quod vendicat sibi locum, etiam si tale privilegium sit subdito concessum, Bursat. conf. 16. num. 44. & seq. vol. 1. Nat. conf. 268. n. 5. Surd. citat. loco, Bardel. conf. 22. n. 20.**

Ex quibus iam infertur, non posse Papam sine causa

G

causa

- causa beneficiatum suo beneficio priuare; patet, si expendas in tali ablatione laedi simul legem, & rationem naturalem. Probant illationem *Abb. in cap. vlt. num. 10. de confirm. vtili, Card. conf. 142. Nauar. in cap. si quando, de rescript. except. 13. Rom. conf. 345. Selu. de benef. p. 2. quest. 7. Soto de Iust. lib. 3. q. 6. art. 2. Staph. de literis gratia, tit. de modis prouis. n. 11. Gomez in proam. regularum, quest. 2. & in reg. de non tollendo iure quasito, gloss. 6. num. 13. Viu. tom. 1. comm. opinion. lib. 1. tit. 9. num. 5. Cott. in memorabil. verb. beneficium, pag. 73. & verbo Papa, pag. 647. Menoch. rem. 15. recuperan. num. 43. cum seq. & conf. 1. num. 422. & conf. 83. n. 1. & 15. & conf. 181. num. 49. & de praeumpt. lib. 2. praeumpt. 10. n. 18. Mench. vsufrequentium cap. 2. à princ. Peregr. de Iure fisci, lib. 1. tit. de haben. iura fiscalia, n. 24. Cenat. com. contra communes, q. 528. Farin. fragment. crimin. part. 1. litt. C. à num. 83. Cabed. Lusitan. decis. 18. num. 13. & decis. 36. n. 2. p. 2. Azor. instit. moral. to. 2. lib. 6. cap. 1. quest. 4. vers. quod autem, plures apud Cened. p. 3. collectan. 21. num. 1. Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verbo Electio, different. 5. vbi refert Sixtum V. dum ipse esset Romae, contulisse quandam dignitatem cuidam nobili Doctori Casaraugustano, & postea precibus Oratoris Regis Catholici, & ob eius gratiam dignitatem dictam abstulisse à prouiso iam in Hispania agente, & cum anceps esset Papa quomodo id facere posset, concessit antedatam in fauorem illius, in quem Rex Catholicus conferri cupiebat; quod cum praefatus Doctor Casaraugustae cognouisset, rediit citus Romam, cui postea alia dignitas fuit data in recompensationem, & satisfactionem ablatae: & merito, quia in beneficiis ius & dominium reperitur, iuxta text. in cap. si tibi absenti, de praeben. lib. 6. & ex supradictis constat, Principem sine causa ius & dominium alicuius auferre non posse, quinimò si auferat aestimationem soluere obligatur, ex text. in l. item verborum 15. §. 2. in fin. ff. de rei vendic. iuuat reg. l. id quod nostrum, de regulis, lib. 6.*
- 32 Quamuis Papam etiam sine causa posse clericum suo beneficio priuare, teneant *Rip. lib. 2. resp. 19. n. 5. & 6. Aym. de antiquit. tempor. p. 1. verbo non omitto, à num. 33. Gig. de pension. quest. 10. num. 6. & 7. Simonet. de referuat. q. 2. num. 6. latè Anton. Gabr. d. tit. de iure quasito, conclus. 1. Hoied. de incompatibil. benef. cap. 13. num. 38. Mohed. decis. 4. de restitut. spoliat. Rot. decis. 136. n. 1. p. 1. diuers. & alij plures, quos refert, & sequitur Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 1. num. 2.*
- 33 Limita secundò, nihil operari hanc nostram clausulam, *De plenitudine potestatis*, quando apponitur super illicito, quia intelligitur de potestate bona & laudabili, vt post *Bald. conf. 345. Ad euentiam, in princip. lib. 1. resoluit Cardin. Tusch. d. lit. C. conclus. 342. num. 9.* subdens cum eodem *Bald.* quod nec aliquid operatur, licet adsit simul clausula, *Ex certa scientia.*
- 34 Limita terciò, vt non operetur, quando fuit processum sine causae cognitione, vt per *Rodolphin. de suprema, & absoluta Principis potestate, cap. 6. num. 7.* vbi num. 3. subdit, in dubio vbi Princeps aliquid facit, aut concedit de plenitudine potestatis, praesumi
- 35 actum fecisse cum causae cognitione. Quia non nisi causa cognita à Principe apponi potest, ex traditis per *Molin. de primogen. lib. 3. cap. 3. n. 12.*
- 36 Limita quartò, vt nihil operetur, vbi ea vtens plenè de negotio ob quod ea vtitur, informatus non est, vt per *Menoch. conf. 1. num. 426. & conf. 103. n. 78. Rodolphin. d. cap. 6. n. 2. Murr. d. clausula 259. num. 14.*
- 37 Limita quintò, vt non operetur circa non expressa, ideo legitimatio facta de spurio sub assertio-

ne quod spurius sit, cum clausula, *Non obstante, & clausula, De plenitudine potestatis*, non valet, si est spurius duplici spurietate non expressa, vt quia ex coniugato, & coniugata, vt post *Alex. conf. 195. lib. 2. docet Card. Tusch. d. conclus. 342. num. 10.*

Limita sextò, vt non supplicat dolum patris impetrantis, ex traditis per *Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. quest. 8. art. 15.*

Limita septimò, non operari contra non subditum à natura, vt docet *Menoch. conf. 2. num. 144.*

Limita octauò, non operari in alterius prauiudicium, vt per *Burg. de Pace, conf. 25. num. 45. Rodolphin. d. cap. 6. n. 11. Marches. de Commiss. p. 2. §. 2. cap. vnic. num. 100. pag. 421. Ioseph. Sesse de Inhibit. cap. 4. §. 3. num. 14. Seraphin. decis. 1082. n. 8.*

Limita nonò, vt non operetur si causae status Papae non fuerit narratus, vt per *Anastaf. German. de indultis Cardinal. verbo Nos itaque, num. 40. cum seqq. Ioan. Cochier ad reg. 20. Cancell. de non impetr. benefic. viuientium, num. 27.*

Limita decimò, non derogare regulae de iure quasito non tollendo, vt fuit dictum in *Casaraugustana exemptionis 13. Iunij 1594. coram Card. Seraphino*, impressa per *Marches. de Commiss. p. 2. pag. 125. n. 7. 751 prima impress.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Depositaria clausula importat, vt non audiatur debitor priusquam deponat in iudicio certam pecunia quantitatem.
- 3 Contractus principalis quando est nullus, & ageretur de illius nullitate, clausula, *Depositaria, non est licita.*
- 4 Depositaria clausula hodie non apponitur in contractibus, nisi sit super quantitate receptae pecuniae, super qua audientia postulatur.

Depositaria.

CLAVSULA XLI.

DE vi, & effectibus huius clausulae agunt nostri Lusitani in *Ordinatione Regia, lib. 4. tit. 72.* vbi *Parens meus, Cabed. p. 7. decis. 37. Card. in praxi Iudicum, & Advocatorum, verbo clausula, num. 26. cum seqq. Mendez. à Castr. in praxi Lusitana, lib. 3. cap. 22. n. 39. cum seqq.*

Hae clausula, quae importat, vt non audiatur debitor priusquam deponat in iudicio certam pecuniae quantitatem, plenissime in Senatu Regni Lusitaniae, & aliis iudiciis obseruatur, vt testantur *Gam. decis. 369. Vallase. consuli. 85. num. 6. & consuli. 173. num. 4. D. Barbosa in l. alia. §. eleganter, num. 47. ff. soluto matrimon. Thom. Valase. tom. 1. alleg. Iuris, alleg. 100. num. 1.* vbi limitat quando contractus principalis esset nullus, quia tunc si ageretur de illius nullitate, clausula, *Depositaria, non est licita.*

Quia verò ex appositione huius clausulae plures lites & dissensiones cum fraudibus oriebantur, per specialem pragmaticam à Rege Catholico Philippo III. constitutum est, ne in posterum à tabellionibus sub poena amissionis officiorum, huiusmodi clausula in contractibus apponeretur, nisi sit intra quantitatem receptae pecuniae, super qua audientia postulatur.

S V M

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentes.
- 2 Derogatoria clausula tollit ea, de quibus debebat fieri mentio specialis.
- 3 Derogatoria clausula reuocat, & derogat eatenus, quatenus reperit repugnantiam sua dispositioni.
- 4 Gratiam principalem ampliare non possunt clausule derogatorie, bene tamen valent illam declarare.
- 5 Testamenti primi derogationem, etiam habentis clausulam, quod ei non censeretur derogatum, nisi in secundo apponerentur quædam verba, &c. operatur clausula, Non obstantibus quibuscunque aliis testamentis, &c.
- 6 Testamentum primum ut tollatur, non sufficit generalis derogatio, nec indiuidua, sed requiritur specialis ad clausulam derogatoriam primi testamenti.
- 7 Iuramentum habet in se clausulam derogatoriam.
- 8 Testamentum primum habens clausulam derogatoriam, censetur per secundum reuocatum, si transacti sint decem anni.
- 9 Testator ubi apposuit clausulam, quod promittebat testamentum non reuocare, & si illud reuocaret, talis reuocatio non valeret, nisi in illo certa verba apponantur, tunc non censetur per secundum reuocatum, nisi verba illa sint in eo inserta, aut sit expressa mentio facta de illa clausula.
- 10 Verba, cassans, & irritans omne aliud testamentum, non derogant primo habenti clausulam, quod non possit derogari, nisi sub certa forma, nisi addatur, etiam si contineat clausulam derogatoriam.
- 11 Derogatoria clausula regulantur ab ipsa dispositione principali.
- 12 Derogatoria clausula contenta in reg. 8. Cancell. an referantur ad omnes alias regulas præcedentes, remissiue.
- 13 Derogatoria clausula generales an comprehendant privilegium l. vnic. C. quando Imper. inter pupill. & vid. remissiue.
- 14 Derogatoria clausula an requiratur in concessione exemptionis, remissiue.
- 15 Derogatoria clausula appositæ in concessione subsidij, quid operentur.
- 16 Derogatoria clausula amplissima nihil operantur contra personas privilegiatas, ubi in Papa non datur scientia præiudicij.
- 17 Derogatoria derogatarum satis censentur sublata per clausulam, etiam si de illis,

illorumque totis tenoribus, &c.

- 18 Privilegium secundum habens clausulam derogatoriam cum illis verbis, etiam si talia forent, &c. reuocat primum habens clausulam derogatoriam.
- 19 Derogatoria clausula, etiam si amplissimis verbis concepta, non extenditur ut comprehendat ius ignoratum à Papa.
- 20 Clausula, quod prouisiones non possint fieri sine consensu patroni, quod operetur, ostenditur.

Derogatoria.

CLAUSULA XLIII.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Doctores per text. 161. in l. si quis. ff. de legat. 3. Cels. Vgo. in tract. claus. pag. 476. Clar. 8. testamentum, q. 99. Anton. Gom. l. 3. Tauri, num. 92. cum seqq. Tiraq. de iure mariti. gloss. 7. n. 66. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 166. Card. Mantie. de consuet. ult. volum. lib. 12. cap. 6. num. 8. Marr. de claus. p. 4. claus. 14. Gonzal. ad regul. Cancel. gloss. 36. n. 3. Rendin. in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 16. num. 10. Marefcot. var. resolut. lib. 1. cap. 51. n. 22. & lib. 2. cap. 35. n. 10. Cenal. comm. contra communes, quest. 211. & Stephan. Grat. discept. forens. cap. 48. num. 21. cum seq. & cap. 673. n. 24. Card. Tusch. præct. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 346.

Hæc clausula tollit ea, de quibus specialis fieri debebat mentio, ut per Menoch. conf. 1096. n. 15. ac proinde reuocat, & derogat eatenus, quatenus reperit repugnantiam suæ dispositioni, Alex. conf. 7. n. 17. lib. 7. Petr. Henric. conf. 75. n. 23.

Licet derogatorie clausulæ ampliare non possint principalem gratiam, bene tamen valent illam declarare, ut per Cast. in l. in ijs 14. sub n. 14. in fin. de legib. Mandel. conf. 585. n. 20. & seq. vol. 3. Seraphin. decif. 570. n. 4. & decif. 716. n. 3. & decif. 1321. n. 5. Rot. decif. 532. n. 7. p. 1. diuers. & in Casaraugustana pensionis 17. Decembris 1611. coram Card. Marquemontio, impressa per Farin. decif. 367. sub n. 5. p. 1. recent. & in Papien. bonorum 5. Iunii 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per eundem Farin. decif. 177. n. 1. p. 2. quia ad limites illius appositæ censentur, ad not. per Abb. in cap. cum in nostro, col. fin. in fin. de concess. præbend. Felix. in cap. nonnulli, de rescript. Calderin. conf. 25. de concess. præben. & fuit dictum in Oriolen. decimarum 9. Iunii 1606. coram Orano, & in Romana domus 22. Iunii 1611. coram Card. Marquemontio.

Clausula derogatoria generalis, Non obstantibus quibuscunque alijs testamentis appositæ in secundo testamento, operatur derogationem primi, etiam si haberet clausulam, quod ei non censeretur derogatum, nisi in secundo apponerentur quædam verba præcisa, quia licet verba non apponantur, tamen sufficit si dicatur, Non obstante quacunque verborum forma, quibus derogauit, &c. ita Feder. de Senis conf. 47. incip. Habita. n. 1. in fin. lo. de Anan. conf. 56. Card. Tusch. d. conclus. 346. n. 1. Verum ad tollendum primum testamentum derogatio generalis non sufficit, nec indiuidua est necessaria, sed requiritur specialis ad clausulam derogatoriam prioris testamenti; ita Corn. conf. 86. num. 3. vol. 3. Alex. conf. 134. num. 2. lib. 1. Cau. in rub. de testam. p. 2. num. 19. vers. tertia conclusio, Clar. 8. testamentum, quest. 99. vers. & hac quidem conclusio, quos sequuta est Rota in Romana hereditatis 12. Iunii 1615. coram Reuerendissimo Domino Prasouano, impressa per Farinac. decif. 721. num. 1. part. 2. recent. ubi num. 2.

subdit, quod tunc dicitur fieri specialis mentio primi testamenti, quando testator facit mentionem de clausula derogatoria in ipso testamento inserta, puta quia dictum sit, *Non obstante alio testamento habente clausulam derogatoriam.*

- 7 Amplia, iuramentum habere in se clausulam derogatoriam, ita ut secundum testamentum iuratum reuocet primum, in quo adest clausula reuocatoria secundi, licet in secundo non fiat mentio dicti primi testamenti; ita *Clar. d. quest. 99. num. 10. Tiraq. d. gloss. 7. num. 153. Gom. d. l. 3. Tauri, n. 96. Menoch. d. presumpt. 166. n. 33. Ceval. d. quest. 111. n. 1. Guistier. de iuramento confir. p. 2. cap. 1. n. 7.*
- 8 Amplia deinde, si post primum conditum testamentum habens clausulam derogatoriam, transacti sint decem anni, quia cum per illud tempus clausula inducatur obliuio, censetur tacite primum per secundum reuocatum; ita *Cauar. in rubr. de testam. part. 2. num. 20. vers. 9. Clar. §. testamentum, q. 91. num. 3. & quest. 99. num. 9. Vinc. de Franch. decis. 287. n. 1. Menoch. de arbitr. cas. 276. n. 27. & de presum. lib. 4. presumpt. 166. num. 44. & conf. 45. num. 41. & conf. 176. num. 7. Mascard. de prob. conclus. 1122. n. 4. & conclus. 1136. n. 20.*
- 9 Restringe tamen, ubi testator apposuit clausulam, quod promittebat testamentum non reuocare, & si illud reuocaret, talis reuocatio non valeret in secundo testamento facta, nisi in illo verba certa opponantur, veluti, nisi in eo scribantur Articuli Fidei, aut oratio Dominica; quia tum non rumpitur per secundum, seu aliud vltimum, nisi verba illa in eo vltimo sint inserta, aut sit expressa mentio facta de illa clausula derogatoria, quia mentio generalis non sufficit; vide *Bursatt. conf. 47. n. 1. vol. 1. Conar. d. p. 2. num. 89. vers. secundum, Crass. verbo testamentum, q. 89. Menoch. d. presum. 166. num. 13. Molin. de Inst. tract. 2. disput. 152. vers. porro, Cardos. in praxi Iudicium, verb. testament. n. 69.*
- 10 Restringe etiam, si in secundo testamento adessent solum verba, cassans omne aliud testamentum, quia per hac verba non esset primo testamento derogatum, si in primo adessent verba, quod non posset derogari nisi sub certa forma, quia saltem debent apponi verba generalia derogatoria quibuscunque formis, alias secundum non valet; ita *Feder. de Senis conf. 47. in princ. Card. Tusch. d. conclus. 146. num. 11.* si tamen post illa verba, cassans, & irritans omne aliud testamentum, addatur, etiamsi contineat clausulam derogatoriam, tunc dicitur fieri specialis mentio dicti testamenti, ut censuit *Rota d. decis. 721. num. 2. part. 2. recent.*
- 11 Clausula derogatoria regulantur ab ipsa dispositione principali, & non egrediuntur limites illius, ut post *Anton. de Butr. conf. 29. post princ. Dec. conf. 195. col. 3. vers. secundo diligenter, Ruin. conf. 137. num. 10. lib. 2. Achill. decis. 3. num. 4. qui filij sint legitimi*, fuit resolutum in *Monasterien. capella 10. Martij 1604. coram Gregorio XV. impressa per Farinac. decis. 767. n. 3. cum seqq. p. 2. recent.*
- 12 Vtrum autem clausula derogatoria contenta in reg. 8. Cancellariae, referantur ad omnes alias regulas praecedentes? vide *Roram in Eugubina Canoniciatus 20. Decembris 1615. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo*, impressa per *Farinac. decis. 767. num. 3. cum seqq. p. 2. recent.* ubi a num. 8. disputat, an clausula derogatoria generales derogent reservationibus in corpore Iuris clausis.
- 13 Clausula derogatoria generales an comprehendant privilegium l. unica. C. quando Imperator inter pupill. & viduam? vide *Rot. apud Zachiam post tract.*

de oblig. *Camer. decis. 93. num. 4. & 13.*

An etiam clausula derogatoria requiratur in concessione exemptionum? vide *Erasmum a Cochier de Iurisd. Ord. in exemptos, lib. 1. quest. 11.*

Clausula derogatoria appositae in concessione subsidij, respiciunt tantum fauorem Regis, nec per eas censentur sublari contractus, ex quibus Regi nullum praedictum infertur, ut dictum fuit in *Valentina subsidij 22. Maij 1615. coram Pamphilio*, impressa per *Farinac. decis. 702. n. 6. p. 2. recent.*

Clausula derogatoria amplissima nihil operatur contra personas priuilegiatas, ubi in Papa non datur scientia praedicti, ut fuit dictum in *Romana fideicommissi de Vecchijs 28. Iunij 1614. coram Litta*, impressa per *Farinac. decis. 128. num. 4. part. 1. recent.*

Clausula derogatoria derogatariorum satis sublatam censentur per clausulas subsequenter constitutionis, videlicet, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua mentio, ac de verbo ad verbum facta fuisset; ita *Feder. de Senis conf. 47. sub num. 1. vers. ac hoc intelligo verum, Alex. conf. 7. num. 7. lib. 4. Ias. conf. 184. col. 3. vers. ita praefata fortius, lib. 2. & fuit dictum in Interamnens. bonorum 5. Maij 1603. coram Gregor. XV. inter eius decisiones impressas decis. 109. quae reperitur etiam impressa per *Farinac. decis. 87. n. 4. p. 2. recent.* ubi etiam post *Anton. de Butr. conf. 2. & Mobed. decis. 1. de rescript.* hoc intelligit verum, praesertim accedente etiam clausula, *Pro expressis.**

Quotiescunque igitur privilegium secundum habet clausulam derogatoriam cum illis verbis, etiamsi talia forent de quibus mentionem fieri oporteret, de verbo ad verbum, semper per hoc censetur primum reuocatum; ita *Gabr. com. lib. 6. tit. de clausul. conclus. 3. num. 12. Cran. conf. 126. num. 2. Menoch. de presumpt. lib. 6. presumpt. 41. num. 22. Ceval. com. contra com. q. 611. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 26. n. 23. Erasmi a Cochier de Iurisd. Ordin. in exemptos, p. 3. q. 9. n. 6. Mones. de commut. ult. volum. cap. 8. n. 539.*

Clausula derogatoria, etiamsi amplissimis verbis concepta, non extenditur, ut comprehendat ius particulare a Papa ignoratum, cuius ad effectum derogationis facienda erat specialis & expressa mentio, ut per *Curr. Iun. conf. 170. num. 31. lib. 2. Petr. Henric. conf. 75. n. 16.* non extenditur enim ad ea quibus a Principe verisimiliter non fuisset derogatum, *Mar. Anton. var. resolu. lib. 1. resolu. 46. n. 10.*

Clausulae, quod derogationis literae debeant presentari patronis per trinas diuersas literas; & item quod prouisiones non possint fieri, nisi de consensu patroni, sine quo non posset derogari, & si derogentur, derogatio non sufficiat, sed in pristinum statum reponatur, non impediunt quominus intret reg. de mensibus, si beneficium vacet in mense reseruato: nam illae clausulae habent locum duntaxat, ubi vacatio contingit in mense ordinario, vel certe ubi concurrat cum ipso Ordinario, ut fuit dictum in *Compian. Iuris patronatus 3. Decemb. 1604. coram Litta*, impressa apud *Farinac. decis. 58. p. 1. recent.* & apud *Massab. in praxi habendi concursum, pralud. 7. dub. 3. n. 27. cum seqq.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Clausula, Dummodò tempore datae, &c. semper

semper habetur pro apposita, siue Papa conferat, siue alius ipsius autoritate.

- 3 Ius quæsitum in re, non solum præseruat clausula, Dummodò tempore datæ, &c. sed quæsitum ad rem.
- 4 Ius ad rem resultans ex electione, vel præsentatione, considerabile est ad effectum regula de iure quæsito, & clausula, Dummodò tempore datæ, &c.
- 5 Ius ad rem, quod acquiritur collatario absenti, ante acceptationem est considerabile.
- 6 Ius ad rem, quod acquiritur post receptionem in Canonicum cum expectatione præbendæ, est considerabile.
- 7 Ius ad rem quæsitum per reservationem factam pro aliquo de certo beneficio, vel per optionem, est considerabile.
- 8 Oppositio sola non tribuit ius in re, neque ad rem.
- 9 Ius ad rem considerabile acquiritur ex sola oppositione, quotiescunque ex fundatione, & ordinatione testatoris constat, voluisse proximiorum de suo genere præsentari.
- 10 Clausula, Dummodò tempore datæ, &c. intelligitur de iure valido, & considerabili.
- 11 Gratiam conditionalem suspensionem non facit clausula, Dummodò tempore datæ, &c. sed solum præseruat ius.
- 12 Executorem mixtum facit clausulam, Dummodo tempore datæ, &c.
- 13 Executio facta pendente appellatione, vel intra terminum ad appellandum, per executorem, stante clausula, Dummodò tempore datæ, &c. est nulla, & attentata.
- 14 Gratia à vitio subreptionis excusatur per clausulam, Dummodò tempore datæ, &c.
- 15 Clausula, Dummodò tempore datæ, &c. operatur quod non possit dari de subreptione gratia.
- 16 Ius conditionale, non autem purum alteri quæsitum tollit clausula, Dummodò tempore datæ, &c.
- 17 Clausula, Dummodò tempore datæ, &c. apponenda est etiam in beneficijs vacantibus in Curia.
- 18 Ius ad rem quouis modo quæsitum censetur sublatum per clausulam, Anteferri.

Dummodò tempore datæ præsentium alteri non sit ius quæsitum.

CLAUSULA XLIV.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Mart. de clausul. part. 1. claus. 35. in 2. impress. Aloys. Ric. in collect. decis. part. 4. collect. 814. & in praxi rerum fori Eccl. decis. 195. à num. 204. in prima edit. aliàs resolut. 177. in 2. edit. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. l. 1. C. conclus. 329. Joann. à Cochier in regul. de non sel-

lendo iure quæsito, à num. 6. cum seqq. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 11. num. 463. cum seqq.

Hæc clausula (quæ semper habetur pro apposita, siue Papa conferat, siue alius ipsius autoritate, cap. si postquam, de præben. in 6. Zabarel. conf. 92. n. 3. Joann. à Cochier ubi proxime, num. 15. & 16. Cardin. Tusch. d. conclus. 329. num. 27.) ne dum præseruat ius quæsitum in re, vt voluerunt Sarnen. in d. reg. de iure quæsit. quest. 1. Calder. conf. 8. in fin. de rescript. Caput. decis. 337. num. 6. p. 1. & Staphil. de liter. gratia, tit. forma mandati de providendo, num. 4. Mar. Anton. lib. 1. resol. 9. num. 3. Rot. in Catucen. hospitalis 19. Martij 1610. coram Reuerendissimo Domino meo Pirouano; verum etiam ius quæsitum ad rem, quod est ad hunc effectum considerabile, Cassad. decis. 3. num. 2. & decis. 18. num. 2. de præben. Aloys. Ric. in praxi rerum fori Eccles. resol. 177. Marches. de Commiss. p. 1. pag. 404. num. 61. & 62. in 2. impress. Mart. d. claus. 35. num. 1. Card. Tusch. d. conclus. 329. num. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 4. cap. 3. num. 19. cum seq. Stephan. Grat. discept. forens. cap. 780. num. 17. & 18. Marefcot. var. resol. lib. 2. cap. 1. num. 172. & 173. Monet. d. cap. 11. num. 463. Massab. in praxi habendi concursum, prelud. 7. dub. 11. num. 149. Vnde ad effectum huius clausulæ, sicut & regulæ de iure quæsito non tollendo, considerabile est ius ad rem resultans ex electione, vel præsentatione, vt docent Felin. in cap. causam qua. num. 26. vers. sed. Rot. de rescript. Aloys. Ric. d. decis. 195. num. 204. & fuit dictum in Tyraffonen. Eleemosynaria 28. Ianuarij 1602. coram Illustrissimo Cardinali Lancellotto, impressa per Farnac. decis. 52. num. 3. p. 2. recent. Sic etiam est considerabile ius ad rem, quod acquiritur collatario absenti ante acceptationem, vt post alios tenet Garc. d. cap. 3. num. 25. & 39. cum seqq. Necnon illud, quod acquiritur per receptionem in Canonicum cum expectatione præbendæ, Bellamer. conf. 331. n. 9. vers. 5. conclus. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 329. num. 8. Garc. d. cap. 3. à num. 26. vbi num. 43. iuncto num. seq. hoc ipsum post alios docet de iure ad rem, quod est quæsitum per reservationem factam pro aliquo de certo beneficio, & num. 45. cum seq. de iure ad rem, quod acquiritur per optionem, seu ius optandi, & à num. 47. vsque ad 52. idem probat de regressu, vel accessu, quem habet pensionarius ad beneficium pensionis grauatum, post magnam proteruiam beneficiati in soluenda pensione, & declarationem pensionarij, quod velit esse locum regressui, vel accessui, & n. 55. cum tribus seqq. de regressu, vel accessu ob aliam causam, idque siue ante, siue post vacationem; num. verò 59. cum seq. idem tradit de iure ad rem, quod acquiritur ex mandato de providendo in forma dignum.

Quid autem dicendum sit de iure ad beneficium, quod acquiritur per oppositionem (de quo agit latè Garc. d. cap. 3. à n. 61. vsque ad 80.) non immerito dubitatur à Doctoribus: nam quamvis regulariter sola oppositio non tribuat ius in re, nec ad rem, ex traditis per Sarnen. in reg. de iure quæsito, quest. 1. n. 10. Cassad. decis. 18. num. 5. de præben. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. n. 89. & fuit dictum in Barchinon. beneficij 15. Ianuarij 1625. coram Reuerendissimo Domino meo Pirouano; tamen hoc fallit, quotiescunque ex fundatione, & ordinatione testatoris constat, voluisse proximiorum de suo genere præsentari; tali enim casu ex sola oppositione acquiritur ius ad rem considerabile, adeò quod per hanc clausulam censetur præseruatum, Sarnen. d. quest. 1. num. 11. Rot. in Barchinonen. tertij beneficij S. Tecla 27. Ianu. 1623. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo.

Intelligitur hæc clausula de iure valido, & confi-

derabili, vt per *Mart. d. clausula* 35. num. 11. *Sarnen. super reg. de publicandis, quæst. 17. Monet. d. cap. 11. num. 464. in fin. & fuit dictum in Salamantina dimidia portione 27. Maij 1609. coram Card. Marquemontio, impressa per Farinac. decis. 254. num. 1. part. 2. recent. & in Calaguritana beneficij 10. Martij 1614. coram Remboldo, pariter impressa per Farin. decis. 572. p. 1. recent. & in Pistorien. beneficij 23. Ianuarij 1615. coram Card. Caualerio, similiter impressa per eundem Farin. decis. 634. n. 1. p. 2. recent.*

- 11 Hæc clausula cum non faciat gratiam conditionalem suspensiuam, sed solum præseruet ius, ita vt constituto de iure alterius, gratia reddatur nulla, vt per *Mart. d. claus. 35. num. 9. Marefcot. var. resolut. lib. 2. c. 1. n. 171. Achil. decis. 18. n. 2. in fin. de probat. ideo non est iustificanda per impetrantem, Marefcot. d. cap. 1. n. 273. Rot. in Colonien. Canonicius 10. Maij 1602. coram Cardin. Pamphilio, impressa per Nicol. Garc. de benefic. p. 10. cap. 2. n. 74. Gregor. decis. 350.*
- 12 Executorem mixtum facit hæc clausula, *Gregor. decis. 91. & ab eo tunc dabitur appellatio, Staphil. de literis gratia, tit. de noua forma mandati, num. 3. Mantie. decis. 324. num. 3. Scacc. de appellat. quæst. 12. limit. 11. num. 11. & propterea executionem ab eo factam pendente appellatione, vel intra terminum ad appellandum, esse nullam, & attentatam, censuit Rota teste Seraphin. decis. 1045. num. 4.*
- 14 Per hanc clausulam excusatur gratia à vitio subreptionis, *Selu. de benefic. p. 3. quæst. 11. num. 103. Card. consil. 92. num. 4. vers. item in concessione, Mart. d. claus. 35. num. 12. Massob. in sua praxi habendi concursum, prælud. 7. dub. 21. num. 154. secundum Roman. impress. & dictum fuit in d. Colonien. Canonicius apud Nicol. Garc. d. num. 74. Et operatur quod non potest dari de subreptione gratiæ, ex eo quia non sit facta mentio possessionis alienæ; ita ex *Zabar. conf. 92. num. 3. notat Card. Tusch. d. concl. 329. num. 21. & ex Felin. in cap. super literis, n. 11. de rescriptis, aduertit Monet. d. cap. 11. n. 465.**
- 16 Tollit ius conditionale, non autem ius purum alteri quæsitum, *Roman. conf. 256. Approbo, in fin. vbi Apostilla magna, Cardin. Tusch. d. concl. 329. n. 10. & 11. obseruantes tollere ius perpetuò non duraturum, videlicet ad incertum tempus, veluti si alicui commendatur Ecclesia ad beneplacitum, vel simpliciter, aut ad commoditatem Ecclesiæ, & illa conferatur alicui cum hac clausula, valet collatio, & ius commendatarij ad incertum tempus non est considerabile, secus si commenda esset ad certum tempus, veluti per biennium, vel ad vitam, quia tunc est ius considerabile.*
- 17 Hanc clausulam apponendam esse, haberéque locum etiam in beneficiis vacantibus in Curia, obseruat *Rebuff. in d. forma ac declarat. noua provisionis, num. 7. cum seq. quem refert Monet. d. cap. 11. n. 466. quoniam Ordinarius potest conferre huiusmodi beneficia post mensem à die vacationis, nisi Papa de iis prouideat, cap. statutus, de præben. in 6. sicut & parochiales Ecclesias in Curia vacantes Apostolica Sede vacante, ac de quibus Papa ante obitum non prouidit, cap. si Apostolica, eod. tit. & libro.*
- 18 Prædicta autem de præseruatione iuris quæsitum ad rem, intelligenda sunt, dummodò in literis Apostolicis non esset adiecta clausula, *Antioferri, quia per illam sublatum censetur omne ius ad rem quouis modo quæsitum, cap. penult. de præben. in 6. Mandos. de sign. gratia, in rubr. de expectatiuis, vers. nulli dabitur, Lap. alleg. 70. n. 1. Verall. decis. 217. num. 5. part. 1.*
- 19 Latam interpretationem in præiudicium conce-

dentis importat hæc clausula, *Rot. decis. 22. de præben. in antiq. Massob. d. dub. 21. num. 150. vbi subdit, habere vim supplendi defectus taciturnitatis detentionis beneficij, per Rot. decis. 38. de rescriptis in antiq. & Gonzal. gloss. 15. §. 1. n. 68. Felin. num. 32. in cap. in nostra, de recept.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Clausula, Dummodò collatio ad nos hac vice pertineat, solet apponi, quando Papa prouidet de reseruato.*
- 2 *Gratia de beneficio facta cum clausula, Dummodò collatio ad nos hac vice pertineat, intelligitur, si tantum vigore iuris specialis, & sic reservationis spectet ad Papam.*
- 3 *Iustificanda non est per impetrantem clausula, Dummodò collatio ad nos hac vice pertineat, cum non contineat conditionem suspensiuam.*
- 4 *Reservationes narratae stante clausula, Dummodò collatio ad nos, &c. necessario & concludenter sunt iustificandæ.*
- 5 *Clausula, Dummodò collatio ad nos, &c. non refertur ad vacationem expressam, sed ad alias vacationes comprehensas in clausulis generalibus.*
- 6 *Papa prouidens cum clausula, Dummodò collatio ad nos, &c. declarat nolle prouidere, nisi quatenus beneficium reseruatum existat.*
- 7 *Papa intentionem præueniendi, & concurrendi cum Ordinario excludit clausula, Dummodò collatio ad nos, &c.*
- 8 *Papa quando vult præuenire, loco clausule, Dummodò collatio ad nos, &c. apponere solet clausulam, Dummodò à data præsentium, &c.*
- 9 *Clausula, Dummodò pro alio non scripserimus, intelligitur de eodem Papa, non si prædecessor scripsisset.*
- 10 *Clausula, Dummodò resignans habeat aliunde, vt possit vitam commodè sustentare, quid importet, ostenditur.*

Dummodò collatio ad nos hac vice pertineat.

CLAUSULA XLV.

SOlet apponi, quando Papa prouidet de reseruato, *Simonet. de reseruato. quæst. 61. num. 3. Rot. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, apud Marches. de Commiss. p. 2. pag. 608. n. 4.*

Apposita verò in collatione beneficij, quod Papa asseruit reseruatum, si reseruatum non reperitur, ita vt collatio ad Episcopum spectet, Papa non intellexit conferre, quia licet concurrat cum omnibus Ordinariis, *cap. dudum, vers. nos igitur, cap. si à Sede, cum similibus, de præben. lib. 6. tamen intelligitur virtute huius clausule gratia facta, si tantum*

rūm vigore iuris specialis, & referuationis spectet ad Papam, non autem ex iuris communis constitutione, ita *Gemin. conf. 92. in princ. vers. ad primum, Paulin. de potest. Capituli Sede vacante, in 7. prelud. sub num. 19. Monet. de referu. beneficiorum, quest. 61. num. 3. Card. Tusch. tom. 1. litt. C. conclus. 328. & fuit resolutum in vna Taurinen. Cantoria 14. Octob. 1596. coram Oradino, & in Romana Clericatus S. Petri 17. Novembris 1602. coram Card. Pamphilio, & in Comen. Praepositure 20. Iunij 1611. coram D. Pirouano.*

3 Et licet non sit iustificanda per impetrantem, cūm non contineat conditionem suspensivam, vt fuit dictum in *Vercellen. beneficij 16. Novembris 1601. coram Litta*, prout sunt idonei testes, *Mart. claus.*

4 37. num. 4. part. 1. adden. ad decis. Gregorij 350. tamen referuationes narratae stante hac clausula necessariō & concludenter sunt iustificandae, vt fuit dictum in *Ianuen. Canonicius 14. Octobris 1596. coram Oradino, & in Abulen. beneficiorum 26. Novembris 1599.*

5 coram Penia; nam haec clausula non refertur ad vacationem expressam, quia cūm vacatio sit specificē narrata, Papa bene scit, an dispositio ad ipsum pertineat necne, sed refertur ad alias vacationes comprehensas in clausulis generalibus, seu alio quouis modo, vt dictum fuit in *Carpentoraten. pensionis 15. Martij 1601. coram Card. Lancelotto, & in Aretina Commenda 7. Novembris 1586. coram Cardin. Seraph. quam refert Nicol. Garc. de benefic. part. 5. cap. 1. num. 183. vbi antea num. 182. ex Hieron. Paulo in praet. Cancel. §. notabile super vacantibus referuatis, idem tradiderat, & num. 178. ex Panino d. preludio 7. col. ultim. & Simonet. de referuat. q. 61. num. 3. colligit quod in prouisionibus additur haec clausula, per quam restringuntur clausulae generales, quae apponuntur in gratiis de beneficiis referuatis in euentum quod non essent referuata, & citato Simonet. dictum fuit in *Iacen. Vicaria 20. Ianuarij 1616. coram Buratto*, impressa per *Farinac. decis. 777. num. 6. part. 2. recent.**

6 Papa prouidens cum hac clausula, declarat nolle prouidere, nisi quatenus beneficium referuatum existat, vt fuit dictum in *d. Romana Clericatus S. Petri, & coram Gregorio decis. 314. num. 3. excludit enim intentionem Papae praeueniendi, & concurrendi cum Ordinario, Mart. d. part. 1. claus. 37. num. 2. & quando Papa vult praeuenire, loco huius clausulae apponere solet clausulam, Dummodò à die data praesentium, &c. ita fuit dictum in *Elnen. beneficij 21. Ianuarij 1604. coram Penia, & in Paterbonen. Canonicius 29. Martij 1610. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, & in Hispalen. Canonicius 23. Iunij 1616. coram Buratto.**

9 Clausula, Dummodò pro alio non scripserimus, intelligitur de eodem Papa, non si praedecessor scripserit, vt per *Gemin. conf. 30. in fin. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 1. litt. C. concl. 327. num. 2. vide in clausula, Si pro alijs non scripserimus. De expectante verò cum hac clausula, vide eundem litt. E. concl. 613.*

10 Clausula, Dummodò resignans habeat aliunde, vt possit vitam commodò sustentare, si insit literis in forma commissoria, verificari debet de tempore executionis, si verò sit in forma gratiosa, debet verificari de tempore datae, vbi tamen resignans sit viuus, aliàs non venit verificanda; colligitur ex *Rot. in vna Iacen. Vicaria 1590. coram bonae mem. Card. Plato*, impressa per *Nicol. Garc. de beneficij, part. 6. cap. 2. n. 279. prout refert Massob. in sua praxi habendi concursus, requis. 7. dub. 38.*

Clausula, Dummodò incontinentia patetque imitator non sit, solita apponi per Signaturam, cūm à Papa con-

ceduntur dispensationes illegitimis ad Ordines, &c. Ecclesiastica beneficia obtinenda, non operatur conditionem, praesertim extrinsecam, sed potius sonat in quendam modū instruendum executorem, super quibus inquirere debeat, ita quod sine expressione subintelligeretur, vt per *Rot. decis. 349. sine 4. de filijs presbyt. in antiq. Bisignet. decis. unica, qui filij sunt leg. in antiq. Cōplures enim dispensationes huiusmodi irritarentur, si iam haec clausula operaretur conditionem annullantem rescriptum, vt ait Mandos. in tract. Signat. gratia, rub. dispensationes super defectu natalium, vers. sed aduertendum, quem refert Campanil. in disensorio Iuris Canon. rub. 11. cap. 13. n. 88.*

S V M M A R I V M.

- 1 Commissiones auocatoriae saepe conceduntur in Romana Curia cum clausula, Dummodò causa non sit instructa.
- 2 Causa instructa quando dicatur, ostenditur.
- 3 Sententiam nullam reddit clausula, Dummodò causa non sit instructa, si feratur vigore commissionis habentis dictam clausulam, postquam causa fuit instructa.
- 4 Conditionalis est clausula, Dummodò causa, &c. & respicit citationem, & inhibitionem.
- 5 Dummodò causa in partibus instructa non sit, &c. à qua die sit intelligenda, ostenditur.

Dummodò causa non sit instructa.

CLAUSULA XLVI.

Conceduntur saepe commissiones auocatoriae 1
tam in partibus, quàm in Romana Curia cum hac clausula, & tunc ad hunc effectum causam instructam fore censeo, quando tempore auocationis iura producta erant, & termini (licet malè, & nulliter) seruati, eo autem in statu, inhibitione vigore vltimae commissionis obtentae emanata minimè obstante, poterit Iudex pronuntiare, ac ad vltiora procedere, quia non obstat commissio praefata conditionalis, vt per multa iura & rationes dixit *Rot. apud Crescen. decis. 1. de Iudic. subdens quod bene id facere absque attentatorum metu valet, & ideo ita rescribit Signatura, quia iam instructus Iudex post conclusum in causa potest sententiam proferre, quamuis non antea, Felin. in cap. significauerunt, n. 3. de testib. refert, & sequitur Marches. de Commiss. p. 2. cap. 7. §. 1. num. 103. cum seqq. pag. 287. in secunda impress. Vnde hanc clausulam reddere sententiam 3 nullam, si illa feratur vigore commissionis habentis istam clausulam, postquam causa vt supra fuit instructa coram primo Iudice, censuit *Rota in Veneta legitimatatis 19. Ianuarij 1587. coram Cardinali Seraph. inter eius decisiones impressas, decis. cuius meminit Mart. de clausulis, part. 1. clausul. 36. num. 1. vbi n. 3. ait, quod si huic clausulae addatur, & in iurisdictione consensum, non requiritur vtrunque, sed alterum sufficit; & num. 5. subdit hanc clausulam esse conditionalem, & respicere citationem, & inhibitionem, & quod posita in rescripto auocatorio, seu commissorio, alicui Iudici tribuat iurisdictionem 4 cond**

conditionalem, ita & taliter, ut hac conditione non purificata non habeat aliquam iurisdictionem, tradunt gloss. verbo *repererit* in Clem. 1. de officio deleg. Socin. Sen. consil. 99. n. 10. vol. 13. quod procedere ait *Crescent. decis. 1. de re iudic.* etiam si termini male, & nulliter fuissent seruati, diuinguendo tamen, ut per eundem *Crescent. decis. 5. de rescript.*

- 5 Clausula, *Dummodò causa in partibus instructa non sit*, &c. solet apponi in commissione auocationis causæ, quæ litigatur extra Curiam; unde dubitari potest, à qua die sit intelligenda, an scilicet à die inhibitionis, vigore talis commissionis, an verò à die illius præsentationis in partibus? & attendendum esse tempus præsentationis inhibitionis, non autem impetratæ commissionis, & exinde non excusari attentata, censuit *Rot. in Vercellen. bonorum apud Mohed. decis. 1. ut lre pendente.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.
- 2 Probationem plenam & concludentem requirit clausula, Dummodò remaneant centum pro Rectore.
- 3 Valor licet regulariter sufficienter probetur per publicam vocem, & famam, hoc tamen non procedit quando agitur ad effectum iustificationis clausulæ, Dummodò remaneant centum pro Rectore.
- 4 Clausula, Dummodò remaneant centum, &c. debet intelligi de tempore gratiæ, & reservationis.
- 5 Iustificatio clausulæ, Dummodò remaneant centum, &c. necesse est quod continuò duret, ad hoc ut pensio sustineatur.
- 6 Pensio non propterea erit diminuenda, si aliquibus annis contingeret quod Rectori non remanerent centum.
- 7 Reductioni pensionis locus erit, si post illius reservationem ita essent diminuti fructus, quod soluta pensione non posset Rector se, & onera Ecclesiæ incumbencia sustentare.
- 8 Onera arbitraria, & voluntaria non sunt detrahenda ex illis centum Rectoribus præstandis.
- 9 Onera necessaria sunt detrahenda ex illis centum Rectoribus præstandis.
- 10 Gratia reservationis pensionis, si solum remaneant pro Rectore sexaginta, non vitiaur in totum, sed solummodo in parte excessus.
- 11 Valor beneficii quando Papa fuit narratus, & ex reservatione pensionis appareat illa centum pro Rectore non remanere, non operatur clausula, Dummodò remaneant centum, &c.
- 12 Possessor si per multos annos pensionem exigat, in eo præsumitur non solum titulus, sed etiam iustificatio clausulæ, Dum-

modò remaneant centum pro Rectore.

- 13 Petitorium respicit iustificatio clausulæ, Dummodò remaneant centum, &c.
- 14 Probandi onus remanere, vel non remanere centum pro Rectore, cui incumbat stante clausula, Dummodò remaneant centum, &c. ostenditur.
- 15 Probatio concludere debet etiam quod centum Rectori remaneant ex fructibus beneficii libera, hoc est, deductis oneribus, si fuerit dictum ut remaneant centum libera pro Rectore.
- 16 Intellige de oneribus ordinarijs, non autem de extraordinarijs.

Dummodò remaneant centum pro Rectore.

CLAUSULA XLVII.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide *Mart. 1 de claus. p. 1. claus. 42. in ult. impress. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 5. num. 373. cum seqq. Rot. in Cremonen. pensionis 10. Decembr. 1612. coram Card. Cauerio, impressa per Farin. decis. 417. part. 2. recent. Flam. de resign. lib. 6. quest. 2. num. 26. cum seq. Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 11. cap. 13. num. 89. & alios in discursu citatos.*

Requirat hæc clausula plenam, & concludentem 2 probationem, ut resoluunt *Flam. de resign. lib. 6. q. 2. num. 25. Mart. d. claus. 42. num. 1. Seraph. decis. 1122. num. 2. nouissimè D. Lotter. de re benef. lib. 1. quest. 38. num. 40. & quest. 43. num. 4. & fuit dictum in Cusenina parochialis, impressa per Marches. de Comm. tom. 1. pag. 629. in ultima impress. aded ut non possit iustificari ex semiplena probatione, Seraph. d. decis. 1122. num. 2. vers. & hoc casu non sufficit, adden. ad Greg. decis. 245. num. 11. D. Lotter. d. quest. 38. num. 44. nec ex solo consensu titularis, adden. ad Greg. decis. 57. n. 12. D. Lotter. d. q. 38. n. 47.*

Et licet regulariter valor probetur sufficienter 3 per publicam vocem, & famam, tamen non procedit quando agitur ad effectum iustificationis huius clausulæ, ut censuit *Rot. decis. 444. sub num. 1. & 4. p. 1. recent.*

Et quamuis huiusmodi clausula debeat intelligi 4 de tempore gratiæ, & reservationis, ut ex multis concludit *Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 5. num. 398.* tamen 5 est necesse quod continuò duret illius iustificatio, ad hoc ut pensio sustineatur, *Seraph. decis. 951. num. 4.* Verùm si aliquibus annis contingeret quod Rectori non remaneant centum, non propterea erit diminuenda pensio, iuxta opinionem *Garc. d. cap. 5. num. 399.* qui tamen sub num. 440 admittit, quod si 7 post reservationem pensionis ita essent diminuti fructus, quod soluta pensione non posset Rector se & onera Ecclesiæ incumbencia sustentare, tunc sit locus reductioni.

Onus quod potest per ipsummet titulare sub- 8 iri, non est detrahendum, *Rota decis. 158. num. 19. p. 1. recent. & in Rom. pensionis 6. Nouembris 1619. coram Buratto, confirmata coram eadem 6. Aprilis 1620.* Onera verò arbitraria, & voluntaria non sunt deducenda, ut fuit dictum in *Cremonen. pensionis 28. May 1618. coram Card. Cauerio.*

Onera necessaria detrahenda sunt, ut salarium 9 vnius

valius clerici in minoribus constituti, qui inseruiat Missis, & cæteris necessariis, vt fuit dictum in d. Rom. pensionis, & in d. Cremonen. pensionis, in qua etiam habetur, deducenda esse onera expensarum pro cultu diuino, pro cera, hostiis, vino, oleo, pro luminaribus sanctissimi Sacramenti, & similibus.

10 Gratiam huiusmodi reservationis pensionis, si solummodò remaneant pro Rectore sexaginta, non vitari in totum, sed solum in parte excessus, respondit Rot. in Toletana pensionis 28. Ianuarij 1591. coram Giptio.

11 Non operatur hæc clausula suū effectum, quando Papæ non fuit narratus valor beneficij, & ex reservatione pensionis apparebat, illa centū pro Rectore non remanere, in quo etiam generalis derogatio sufficit, vt quoque Concilij dispositioni derogatum censetur, vt tenuit Rot. in Segolien. tertiariorum fructuum 25. Maij 1612. coram D. Patriarcha Manzanedo, vbi etiam dictum fuit quod si possessor per multos annos pensionem exigit, in eo præsumitur non solum titulus, sed etiam præfatæ clausulæ iustificatio, ita vt ad illam verificandam cogendus non sit, cum ex tali possessione hoc ius, possessio nemque pro se acquisiuisse videatur.

12 Discussio, ac verificatio huius clausulæ petitionum respicit, ac propterea ad illud iudicium remittendus est, interimque manutentio possessori illius prætextu non retardatur, vt fuit dictum in Bononien. pensionis 8. Iunij 1612. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo.

13 Cui autem incumbat onus probandi remanere, vel non remanere huiusmodi centum pro Rectore, nempe an titulari asserenti remanere, vel potius pensionario affirmanti non remanere, quæstio est dubia. Pro parte titularis deduci potest, præfatam clausulam conditionem, vel modum importare, ita vt ipse ad pensionem soluendam cogendus non sit, nisi dicta conditione, vel modo adimpleto, & sic probato per actorem centum remanere pro Rectore, quod pluries Rota censuit, & signanter coram Mantico. decis. 196. & in Brixien. pensionis 29. Decembris 1597. coram Illustrissimo D. meo Card. Millino, & in Mileuitana pensionis 27. Iunij, & 3. Nouemb. 1597. coram Litta, & in Paduana pensionis 28. Iunij 1581. coram Rubeo, & in Cremonen. pensionis 15. Aprilis 1611. coram Card. Cauerio, impressa per Marches. de Commission. p. 1. pag. 559. in ult. impress. & in eadem coram eodem 10. Decembris 1612. impressa per Farinac. decis. 417. p. 2. recent. vbi fuit dictum quod hoc procedit, quando huiusmodi clausula appositæ est simpliciter ipsi reservationi pensionis, de qua agitur, non vero quando non ita, sed consecutiue ad modificandum & limitandum aliam clausulam proximam antecedentem, videlicet; *Etiamsi alie pensiones annua ultra præfatas alijs personis assignata existant, &c.* dummodò omnibus pensionibus deductis centum remaneant pro Rectore; vnde pensio erat purè & liberè reservata, nec poterat dici conditionalis, nisi in euentum quod probaretur, de tempore reservationis adfuisse alias pensiones; vt in his terminis fuit decisum in Carpençoraten. pensionis 15. Martij 1602. coram Card. Lancellotto; & ideo cum appareat huiusmodi clausulam in his terminis non esse positam simpliciter ad totam orationem, sed consecutiue ad clausulam, *Etiamsi alia, &c.* vt dictum est, non potest ad alia referri, ad notata in l. ult. §. Titia, vbi Bart. ff. de liberat. leg. Capu. decis. 108. n. 12. quod etiam resolutum fuit in S. Marci pensionis 30. Ianuarij 1612. impressa per Marches. p. 2. pag. 488.

15 num. 8. si fuerit dictum, vt remaneant libera, hoc est,

deductis oneribus, vt per Felin. in cap. ad aures, sub num. 13. vers. duodecima conclusio, de rescript. Sarnen. in reg. de valore, q. ult. & fuit dictum in Forosempromen. pensionis 9. Februarij 1615. & in Cremonen. pensionis 28. Maij 1618. coram Cardin. Cauerio, ex eo quia dictio illa, *liberè*, idem importat quod absque alia diminutione, vt dixi in tract. de dictionib. dict. 190. in ult. impress.

Intellige de oneribus ordinariis, non autem de 16 extraordinariis, & rarò contingentibus, vt per Gig. de pensionib. q. 96. num. 2. Rot. decis. 198. num. 2. part. 1. diuers. & in Cusentina pensionis coram Litta, impressa per Marches. de Commiss. tom. 1. pag. 629. & in d. Romana pensionis 6. Nouembris 1619. coram Buratto, confirmata coram eodem 6. Aprilis 1620.

S V M M A R I V M.

- 1 Pensio quod iusta esse debeat, & talis unde remaneat, vt pensionarius viuere possit, habet fundatam titularis intentionem.
- 2 Pensionum in reservatione super mensis Episcopalibus si omittatur clausula, Dummodò mille remaneant pro Episcopo, signum est quod Papa sciens grauauerit talem Episcopum, licet eius fructus tennes essent.
- 3 Concilium Trid. non indiget speciali derogatione.
- 4 Pensio reservata cum clausula conditionali, Dummodò remaneant mille pro Episcopo, ante purificationem conditionis non potest dici debita, & ante omnia verificari debet.
- 5 Iustificatio quod mille remaneant pro Episcopo, stante clausula, Dummodò mille, &c. est necessaria etiam contra consentientem.
- 6 Consensus pensionis reservata cum clausula, Dummodò remaneant mille, &c. habet in ventre eandem conditionem, quam habet gratia.
- 7 Pensionarius quando est in casu possessionis exigendi pensionem, tunc non retardatur solutio sub prætextu quod minimè sit probatum mille remanere pro Episcopo.
- 8 Iustificanda venit clausula, Dummodò mille remaneant pro Episcopo, etiam in reservatione pensionis Motu proprio.
- 9 Fame probatio cum adminiculis sufficit pro iustificatione clausulæ, Dummodò remaneant mille pro Episcopo.

Dummodò mille remaneant pro Episcopo.

CLAUSULA XLVIII.

OMnia proximè dicta clausula præcedenti de Rectore pro explicatione clausulæ, Dummodò remaneant centum pro Rectore, possunt ad Episcopum applicari, quoniam vterque habet fundatam intentionem, & in Iuris communis dispositione, H quod

quod pensio iusta esse debeat, & talis vnde remaneat, vt viuere possit, ad tradita per *Gigan. de pensionib. q. 4. num. 1.*

- 2 Nunc verò sciendum est, quod omissio huius clausulæ apponi solitæ in reservatione pensionum super mensis Episcopalibus, est signum euidēs quod Papa sciens, & volens grauauerit talem Episcopum, licet eius fructus tenues essent, vt censuit *Rota in Ferantina pensionis 23. Ianuarij 1602. coram Ortemberg. impressa per Marches. p. 1. pag. 535.* vbi etiam fuit dictum quod in his terminis cautè videtur ipse Papa Concilij Trid. decreto sess. 13. de reformat. cap. 13. derogare, & quod ad hoc speciali derogatione opus est, cum eius auctoritatem idem Concil. sess. 25. de reformat. cap. 21. saluam esse voluerit.
- 4 Cum sit conditionalis hæc clausula, pensio cum ea reservata, iure merito ante verificationem conditionis quod mille remaneant pro Episcopo, non potest dici debita, l. *Thais ancilla. §. Stichus. ff. de fideicommiss. libert. Cephal. conf. 17. num. 21. Cassad. decif. 10. num. 8. de rescript. & ideo ante omnia verificari debet, Greg. decif. 57. num. 2. & etiam contra consentientem est necessaria iustificatio, Seraphin. decif. 1017. & decif. 1122. Rot. decif. 547. num. 3. & 4. p. 1. recent. vbi redditur ratio, quia consensus habet in ventre eandem conditionem, quam habet gratia, cui accedit, nempe dummodo remaneant mille pro Episcopo, & num. 4. post *Mohed. decif. 9. num. 1. & 2. de causa possess. Cassad. decif. 8. num. 8. vers. nisi agens, de rescript. limitat non habere locum, quando pensionarius est in casu possessionis exigendæ pensionem, quia tunc non retardatur solutio sub prætextu quod minimè sit probatum, mille remanere pro Episcopo, & procedere etiam affirmat contra successorem illius, qui soluit, per decif. *Gidop. 629. num. 2. Pute. 151. lib. 3. Gigan. in tract. de pensionib. q. 47. num. 10. Rot. in Campanien. pensionis 20. Iunij 1611. coram Vbaldo Seniori, docet Nicol. Gare. d. p. 1. cap. 5. n. 464. vbi addit, id locum habere siue agatur in petitorio, siue in possessorio executiuè.***
- 8 Vnde hanc clausulam etiam Motu proprio reservatam esse iustificandam censuit *Rota in Neritonen. pensionis 5. Nouembris 1601. coram Litta, impressa per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 131.*
- 9 Pro iustificatione autem huius clausulæ sufficere probationem famæ cum adminiculis, fuit resolutum in *Clusina pensionis 28. Ianuarij 1575. coram Card. Blanckerto, & in Neritonen. pensionis 24. Nouembris 1606. coram Gregor. XV. inter eius decisiones impressas decif. 277.*

SVMMARIUM.

- 1 Conditionalem gratiā reddit clausula, Dummodo omnes simul, &c. & est verificanda per agentem ad pensionem.
- 2 Supplicatio gratiæ non est attendenda ad effectum iustificationis, sed formula literarum.
- 3 Pensio quando est imposita absque conditione, non est verificanda per pensionarium clausula, Dummodo omnes simul, &c.
- 4 Pensio si sit excessiua, non in totum visitatur, sed reducitur.
- 5 Pensionis reservatio quando facta fuit libera, & exempta ab omnibus oneribus, &c. tunc

clausula, Dummodo omnes simul, &c. non intelligitur deductis oneribus.

Dummodo omnes simul non excedant medietatem, &c.

CLAUSULA XLIX.

Hæc clausula in literis reservationis pensionis apposita, reddit gratiam conditionalem, & est verificanda per agentem ad pensionem, vt per *Cassad. decif. 10. num. 8. vers. secus si à principio, de rescript. Gigan. de pensionib. q. 85. Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 11. cap. 13. num. 88. in fine, & fuit dictum in Milenitana pensionum 28. Octobris 1597. coram Litta, impressa per Marches. p. 1. pag. 520. vbi etiam fuit dictum hoc locum habere etiam si hæc clausula in supplicatione non adsit, quia ad effectum iustificationis non est attendenda supplicatio, sed formula literarum, cum literæ ipsæ sint canonizandæ, vt perficiatur gratia per expeditionem literarum, & in *Carpentoraten. pensionis 15. Martij 1602. coram Card. Lancelotto, impressa pariter per eundem Marches. d. p. 1. pag. 529. vbi etiam dicitur quod hæc clausula non est iustificanda per pensionarium, quando pensio est imposita absque conditione, & ibi latius declaratur.**

Operatur hæc clausula, quod si pensio sit excessiua, non in totum vitietur, sed reducat, vt remaneat pro titulari ipso ante omnia fructuum medietas, *Cassad. decif. 4. num. 4. & 6. vers. & est sine præiudicio, de pension. Pute. decif. 32. num. 2. lib. 1. in correct. Manric. decif. 153. num. 2. Rota in Salamantina pensionis 26. Martij 1593. coram Gipro, impressa per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 525. in vlt. impress. Verum non parum vrget, quod hæc clausula videtur continere protestationem Papæ, quod nisi ita se res habeat, nolit gratiam aliquam fecisse, & propterea pensio sit nulla, ob defectum vnus oboli non est locus reductioni, sed in totum corrui, vt per *Gig. de pensionib. q. 35. num. 2. D. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 38. num. 54. consideratur enim tanquam vnum integrale, quod non potest pro parte valere, & pro parte non, vt ait Rot. decif. 626. num. 5. p. 1. diuers.**

Quando verò talis reservatio pensionis facta fuit libera, & exempta ab omnibus oneribus, &c. tunc clausula ista loquens de fructibus, non intelligitur deductis oneribus, nam obstant contraria verba dispositionis Papæ, ibi, libera, &c. vt fuit dictum in *Menopolitana pensionis 26. Ianuarij 1598. coram Orano; & quia addi solent & illa verba, omnes insimul, &c. ideo tunc clausula ista refertur etiam ad pensiones alias antea, vel etiam eodem tempore reservatas, & similes vltimo loco concessas, Crescent. decif. 1. n. 2. de privileg. Rot. in D. Menopolitana pensionis 13. Iunij 1597. coram Orano, vbi etiam fuit dictum, verba illa referri ad omnem, quæ Religioni soluentur.*

SVMMARIUM.

- 1 Executorem non merum, sed mixtum facit clausula, Dummodo intrusus non sit.
- 2 Clausula, Dummodo intrusus non sit, intelligitur de alia intrusione præter narratam.
- 3 Intrusus dicitur, qui ante presentationem, & colla

collationem beneficij possessionem ingreditur.

- 4 Possessionem capiens literis non consecutis dicitur intrusus.
- 5 Titulum non habens, seu habens ab eo, cui ius conferendi non competit, dicitur intrusus.
- 6 Resignans post resignationem reputatur intrusus.
- 7 Prouisus de beneficio reservato ab alio quàm à Papa, dicitur intrusus.

Dummodò intrusus non fit.

CLAUSULA L.

DE stylo hæc clausula apponitur in literis Apostol. prouisionum beneficiorum nõ reservatorum, & maximè si sint litigiosa, vt per Sarnen. de iure quasito non tollendo, q. 1. in princip. Rot. in Astoricens. Capellania 17. Nouembrii 1600. coram Iusto. Quo casu facit executorem non merum, sed mixtum, qui propterea tenetur assumere partes Iudicis, & citare facere possessorem, vt in termino sibi præfixo compareat, & de sua possessione, vel interesse doceat, si veniat, & suum ius deducat, audiri debet, & contra eum procedi Iuris ordine seruato, vt tradunt Butr. num. 8. Felin. num. 14. & 33. vers. quadraginta aduerte, in cap. fin. de presump. Rot. in Neapolis. S. Andrea 14. Februarij 1569. coram Finetto, & in Pisciensi. Capellania 21. Februarij 1578. coram Clemente VIII. & in Bononien. parochialis 22. Iunij 1590. coram Penia, & in Urbeuerana beneficij 28. Iunij 1591. coram Giptio.

2 Intelligitur de alia intrusione præter narratã, vt per Sarnen. de iure quasito, q. 1. in fine, Crescent. decis. 7. in fin. de Iurepatron. Mart. de claus. p. 1. claus. 38. num. 1. in vlt. impress. Mantie. decis. 71. num. 5.

3 Quis autem dicatur intrusus, non erit abs re in præsentem inuestigare. Dicitur igitur intrusus, qui ante præsentationem, & collationem beneficij possessionem ingreditur, Mart. d. claus. 38. n. 3. Mantie. decis. 107. num. 3. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. ult. q. 10. Vel qui literis non consecutis possessionem capit, Flamin. de resignat. lib. 10. q. 1. n. 21. Vel qui titulũ non habet, aut habet ab eo, cui ius conferendi non competit, Mantie. decis. 118. num. 11. Maria d. claus. 38. num. 3. post princip. Item resignans post resignationem reputatur intrusus, Flamin. de resignat. lib. 1. q. 6. num. 6. Item prouisus de beneficio reservato ab alio quàm à Papa, vt fuit dictum in Verdunen. Abbatia 22. Iunij 1615. coram Buratto, impressa per Farin. decis. 741. num. 2. p. 2. recent.

4 Vel qui literis non consecutis possessionem capit, Flamin. de resignat. lib. 10. q. 1. n. 21. Vel qui titulũ non habet, aut habet ab eo, cui ius conferendi non competit, Mantie. decis. 118. num. 11. Maria d. claus. 38. num. 3. post princip. Item resignans post resignationem reputatur intrusus, Flamin. de resignat. lib. 1. q. 6. num. 6. Item prouisus de beneficio reservato ab alio quàm à Papa, vt fuit dictum in Verdunen. Abbatia 22. Iunij 1615. coram Buratto, impressa per Farin. decis. 741. num. 2. p. 2. recent.

SUMMARIUM.

- 1 Conditionalem, seu modalem gratiam facit, redditque confirmationem conditionalem clausula, Dummodò licita, & honesta sint.
- 2 Confirmatio generalis etiam ex certa scientia, non refertur ad statuta illicita.
- 3 Expressa non comprehendit clausula, Dummodò licita, & honesta sint, posita in confirmatione.

Dummodò, seu quatenus licita, & honesta sint.

CLAUSULA LI.

Hæc clausula facit gratiam conditionalem, seu modalem, redditque confirmationem conditionalem, & ideo non suffragatur, nisi doceatur pacta, seu conuentiones, aut statuta sub confirmatione contenta esse licita, & honesta, per ea quæ tradunt Deci. conf. 149. num. 6. Borgnin. decis. 46. sub num. 40. p. 1. & fuit dictum in causa Ostien. affictus 23. Maij 1614. coram D. Patriarcha Pamphilo, & in Seguntina admissionis ad Capitulum 5. Iunij 1587. coram Giptio, confirmata coram eodem die 26. eiusdem mensis.

Vnde fit, vt confirmatio generalis omnium statutorum, etiam si facta esset ex certa scientia, non sit referenda ad statuta illicita, & iniusta, per ea quæ tradunt Alex. conf. 59. num. 14. & seq. lib. 1. Roland. conf. 29. num. 32. lib. 1. quos citat Rot. in Hispanen. Cantoria de Ossuna 3. Decembris 1599. coram Litta, impressa per Farinac. decis. 21. num. 3. p. 1. recent.

Posita hæc clausula in confirmatione, non comprehendit expressa, vt censuit Rot. apud Cencium post tract. de Censib. decis. 124. num. 2. & apud Farinac. decis. 339. num. 5. p. 2. recent. vbi fuit dictum, hanc clausulam referri ad illa statuta, quorum tenor non fuit expressus, non verò ad statutum expressum.

SUMMARIUM.

- 1 Clausula, Dummodò, seu quatenus sint in vsu, in fine posita debet ad omnia referri.
- 2 Clausula, Dummodò sint in vsu, refertur ad extensionem.
- 3 Vfus statuti regulariter præsumitur, & asserenti contrarium incumbit onus probandi, non obstante clausula, Dummodò sint in vsu, in confirmatione Principis posita.
- 4 Clausula, Dummodò sacris Canonibus, ac decretis Concilij Trid. non aduersetur, quid importet, ostenditur.

Dummodò, seu quatenus sint in vsu.

CLAUSULA LII.

IN confirmatione facta per superiorem, statutis inferiorum, vniuersitatum, vel locorum, & priuilegiarum solet apponi hæc clausula, & ideo in fine posita debet ad omnia referri, iuxta reg. l. fin. ff. de rebus dub. & licet videatur restringere confirmationem ad vsum, cum est eadem ratio in extensione, quæ est in confirmatione, debet etiam referri ad extensionem, vt post Ruin. & alios firmavit Rot. in Palentina decimarum 9. Decembris 1588. coram Card. Plato.

Vfus statuti regulariter præsumitur, & sic etiam aliarum Constitutionum in tantum, vt asserenti contrarium, onus probandi incumbat, prout censuit Rot. in Amerina successionis 24. Maij 1593. coram Penia, vbi tentum fuit, hoc ipsum procedere non obstante hac clausula, Dummodò, seu quatenus sint in vsu, in confirmatione Principis posita, Goradin.

H 2 conf. 16.

conf. 16. num. 16. Dec. conf. 649. n. 9. *Crescent. decif. 4. n. 2. de priuileg. & fuiſſe pluries reſolutum aſſerit eadem Rot. in Montis Regalis iuriſdictionis 21. Februarij 1600. coram Card. Lancelotto.*

- 4 Solent huic clauſulæ addi alia verba, videlicet, *Et ſacris Canonibus, ac decretis Concilij Trid. non aduerſentur*, quæ explicat *Hieron. à Sorbo in annot. ad Alphoſum à Caſarubios de priuileg. Minorum, ad Bullam Clementis VII. editam ſub die 30. May 1526. & ad verb. Priuilegia Fratrum*, cuius verba hic referre non pigebit. Aduertendum eſt, inquit ille, quod dum in hac clauſula dicitur, *ſacris Canonibus, & decretis*, non eſt intelligendum, vt aliqui malè ſentiunt, de ſacris Canonibus Summorum Pontificum in Decretis, & Decretalibus contentis, ſed de ſacris Canonibus, & decretis Concilij Trident. cum clarè pateat, ipſum Concilium & Canonibus, & decretis conſtare, & illud operetur illa clauſula, coniungendo Canones cum decretis Concilij Trident. Ideo malè ſentire mihi videntur, qui aiunt, ſub illa particula, *Canonibus*, comprehendendi Decreta, & Decretalia Summorum Pontificum, & ſub illa alia, *decretis Concilij Trid.* ea quæ ſunt in Concilio Trident. & quod proinde nulla, aut pauciſſima remaneant priuilegia; & ita eſſet equidem ſi hæc illorum valeret opinio: ſed quàm ſit abſurdum, & à mente, verbisq; Pontificum alienum, nemo ſanæ mentis non videt; dixiſſent enim, ſi intelligi voluiſſent de Decretis, & Decretalibus quatenus ſunt in uſu, & ſacris Canonibus Summorum Pont. & decretis Concilij Trid. Hæcenus *Hieron. à Sorbo*, prout eum refert *Eraſm. à Cochier de Iuriſdict. Ordinary in exemptos, pars. 4. quaſt. 21.*

Quid autem operetur in confirmationibus priuilegiorum Regularium clauſula, *Quatenus decretis Concilij Tridem. non aduerſentur*, vide infra ſub clauſula 124.

S V M M A R I V M.

- 1 Dietas ultra duas de Iure quis trahi non poteſt.
- 2 Clauſula, Dummodò non ultra tres, adeò eſt reſtrictiua, vt ſi reperiatur omiſſa, per Dominum Referendarium ſit addenda.
- 3 Cap. nonnulli, de reſcript. ſufficienter derogari cenſetur per illa verba, Et cum derogatione regul. Bonifacij VIII.
- 4 Dieta non ſeruantur quoad Auditorem Camera.
- 5 Cauſa committuntur ſine clauſula, Dummodò non ultra tres, quando adeſt partium conſenſus, & certa ſcientia.
- 6 Dieta eſt itineratio vnius diei, in quo aſſignantur viginti milliaria ſive ſex leuca.
- 7 Dieta commenſurari debet per viam viſitam, & frequentiore.
- 8 Dieta per mare eſt quinquaginta milliariorum.

Dummodò non ultra tres dietas, &c.

CLAVSULA LIII.

- 1 C Vm ultra duas dietas quis trahi non valeat, vt probat text. in cap. nonnulli, de reſcript. in quo

Papa mandat, quod ſi illius textus diſpoſitioni non derogatur eius expreſſa mentione facta, nullus ultra duas dietas ad litigandum trahitur, vt ego ibi notaui num. 2. & num. 14. rationem præſto, quare exigatur ſpecialis illius derogatio: ſed quia Signatura Juſtitie non poteſt derogando ſupradictis ultra tres dietas cauſas committere, ideo additur in commiſſione hæc noſtra clauſula, *Dummodò non ultra tres*, quæ ita reſtrictiua, ſi reperiatur omiſſa, per Dominum Referendarium erit addenda, ex *Staphil. de lit. Juſtit. cap. quomodo peſitur, num. 4. & ſeq. ita refert Marchef. de Commiſſ. in ultim. impreſſ. p. 1. cap. 6. de commiſſ. appellat. extra Rom. Curiam, num. 97. & 98. & p. 2. §. 4. de commiſſ. auocat. cauſarum, num. 21. cum ſeq. vbi num. 23. ſubdit ſufficienter derogari d. cap. 3. nonnulli per illa verba, ſeu clauſulam, & cum derogatione regule Bonifacij VIII. de duabus dietis; dummodò non ultra tres.*

Non intelligitur hæc clauſula reſpectu Auditoris Camera; quia quoad illum non ſeruantur dietæ, cum aliàs ſit Iudex ordinarius Romanæ Curie, & ita habet ſtylus noſtiſſimus, vt tenet *Fel. in d. cap. nonnulli, num. 34.*

Quando autem adeſt partium conſenſus, & certa ſcientia, ille maximè in Romana Curia facit, vt non habito reſpectu dietarum, cauſa committantur ſine hac clauſula, ſicut quotidie fieri & ſeruari aſſerunt *Marchef. d. p. 2. §. 4. de commiſſ. auocat. cauſarum, n. 24. in ult. impreſſ.*

Dieta verò eſt itineratio vnius diei, in quo aſſignantur viginti milliaria, ſeu ſex leuca itineranti ſingulo die, cap. ex parte B. ibi, *ultra duodecim leucas, de ſor. compet. Parlador. lib. 2. rerum quotid. cap. 19. n. 9. Marchef. d. §. 4. n. 6. vel ad ſummum ſeptem, Mandoſ. ad regul. 30. Cancell. quaſt. 2. num. 1. Henrig. in ſumma, lib. 9. cap. 27. §. 6. in Comment. lit. C. & lib. 13. cap. 51. §. 5. Ludou. Mirand. in Man. Pralat. tom. 2. quaſt. 39. art. 3. conſuſ. 3. & debet computari à fine diœceſis, Menoch. de arbitrar. caſu 206. num. 5. Eſcobar. de ratiocinijs computat. 12. num. 12. Cened. ad Decretal. collat. 123. num. 2. commenſurando per viam viſitam, & 7 frequentiore, iuxta reſoluta per *Parlador. circa loco, & per Maſcard. de prob. conſuſ. 156. Cabed. Luſit. decif. 13. n. 4. part. 1.**

Per mare verò dieta erit quinquaginta milliariorum, quia plus eſt facere per terram viginti, quàm per mare quinquaginta milliaria, *Felin. in cap. olim, n. 7. de except. Marchef. de Commiſſ. d. §. 4. n. 20.*

S V M M A R I V M.

- 1 Deuolutionem probare debet impetrans beneficium cum clauſula, Dummodò collatio ſit deuoluta, &c.
- 2 Probatio deuolutionis debet fieri concludenter cum omnibus ſuis qualitatibus, ſtante clauſula, Dummodò collatio ſit deuoluta, &c.
- 3 Deuolutio debet plenè, & concludenter probari ſtante clauſula, Etiamſi deuoluta, &c.
- 4 Deuolutio quomodo fieri debeat, ac probanda veniat, remiſſiue.
- 5 Cauſæ ad Romanam Curiam quomodo deuoluantur, remiſſiue.

Dummo

Dummodò collatio sit deuoluta.

CLAUSULA LIV.

- 1 Cvm conditionali hac clausula prouisionem impetrans debet deuolutionem probare, quia in hoc casu non intelligitur Papam voluisse prouidere, nisi collatio ad Sedem Apostolicam sit deuoluta, *Cassad. decis. 5. num. 3. de prabend. Caputq. decis. 63. lib. 1. Mant. decis. 260. num. 1.* Quæ quidem probatio debet fieri concludenter cum omnibus qualitatibus, *Cassad. d. decis. 5. Rot. in Calciaten. dimidia portio 7. Decembris 1582. coram Orano, & in terminis clausulæ, Etiam si deuoluta, &c.* quod debeat deuolutio plenè, & concludenter probari, tradunt *Mohed. decis. 17. de prabend. Put. decis. 265. lib. 2. in correctis, Rot. decis. 186. num. 5. part. 2. recent. & fuit dictum in Aretina Capella 1. Iunij 1611. coram Cardinale Lancelotto, & in Ianuen. Abbatia 22. Iunij 1626. coram Buratto.*
- 4 De deuolutione quomodo fieri debeat, ac probanda veniat, multa dixi *de officio & potestate Episcopi, part. 3. alleg. 58. num. 10. cum seqq. & latè Nicol. Garc. de benef. part. 10. cap. 3. n. 41. cum seqq.*
- 5 Causæ autem quomodo deuoluantur ad Romanam Curiam, vide *Marches. de Commiss. part. 3. cap. 1. §. 1. de commiss. deuolut. causarum, num. 6. cum seq. & num. 74.*

S V M M A R I V M.

- 1 Vacatio in Curia debet exprimi, & non tollitur per clausulam, Etiam si generaliter, vel specialiter sit reseruatum.
- 2 Reseruatō specialis de certo beneficio, & pro certa persona, non tollitur per clausulam, Etiam si generaliter, vel specialiter sit reseruatum, nec per clausulam, Etiam si deuolutum, &c. vt n. 4.
- 3 Papa si in collatione dixerit, Etiam si deuolutum, vel reseruatum existat, tunc censetur conferre ex iure deuoluto, vel reseruato.

Etiam si generaliter, vel specialiter sit reseruatum.

CLAUSULA LV.

- 1 Hæc clausula in prouisionibus beneficiorum appositā, non est apta tollere omnes reservationes, cum non tollat reservationem, quia vacauit in Curia, de qua expressa mentio fieri debet; ita *Gemin. conf. 12. num. 4. vers. unde licet, & num. 3. vers. nec obstat, Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 336. num. 1. vbi num. 2. ampliat, quia nec ex illis verbis tollitur reseruatō specialis de certo beneficio, & pro certa persona, quia Papa non præsumitur tollere ius illi particulari, ideo non sufficit.*
- 3 Si verò Papa in collatione dixerit, Etiam si deuolutum, vel reseruatum existat, tunc censetur conferre ex iure deuoluto, vel reseruato, *Gemin. conf. 15. n. 3. in fin. vers. item si sit reseruata, Card. Tusch. d. conclus. 336. num. 3. Mart. de clausul. part. 1. claus. 279. num. 5. intelligentes quando non agitur de præiudicio tertij, sed solius conferentis.*

Item per istam clausulam non tollitur reseruatō specialis de certo beneficio facta ad fauorem certæ personæ, quia Papa non præsumitur tollere ius illius personæ, *Gemin. d. conf. 12. num. 4. in fin. vers. similiter non tolleret, Mart. d. claus. 279. num. 4.*

Clausula, Etiam dispositioni suæ, vt præfertur, reseruauit, quæ est reg. 9. Cancellariæ, non inducit nouam reservationem respectu quatuor mensium, quos Papa sibi retinet in concessione alternatiuæ, & sunt reseruati in prima parte regulæ, vt ostendunt illa verba, Etiam, vt præfertur, secundum vnum intellectum, & referuntur ad primam partem, sed bene eam inducunt respectu duorum mensium, quos capit ex quatuor ordinariis, & non erant in prima parte comprehensi; & idem secundum alium intellectum, quem tenet *Gonzal. ad regul. 8. Cancellar. gloss. 54. num. 1. & 5. vers. hinc sunt apposita*, nempe quod illa verba, vt præfertur, reseruauit, præsupponant anteriorem reservationem sex mensium, quæ expressa non fuerat, sed duntaxat tacita; eo ipso quoad alij sex menses fuerunt ordinariis expressi; qui tamen secundus intellectus potest procedere quoad Martium & Septembrem, qui non fuerant expressi in prima parte regulæ, sed non quoad alios quatuor in dicta prima parte expressè reseruatos, & quorum respectu non fuit sublatum impedimentum, vt sunt expressæ decisiones Putei, & aliar, quæ se fundant in ista expressa reservatione priore. Denique sensum tenuit *Rota in Salmonen. alternatiua 14. Maij 1610. coram Cardinale Lancelotto*, dum dicit, quod Papa in secunda parte concessionis alternatiuæ reseruauit sibi alios sex menses, vt præfertur, scilicet modo, quo supra in regula sibi purè reseruauit, refert *Massob. in sua praxi habendi concursus, pralud. 23. dub. 2. num. 24. ex vna Papien. beneficij 10. Aprilis 1617. coram bona memoria Martino Andrea.*

Et in euentu in quem, &c.

CLAUSULA LVI.

Non restringit casum præcedentem, sed illum de nouo ponit, & constituit, nec est verum quod limitet, & coarctet fideicommissum, prout clausula, tunc & eo casu; denotat etiam potius conditionem, quàm restrictionem, cum idem sit dicere in euentu in quem ambo decedant, ac si ambo decedant, vt fuit resolutum in *Romana fideicommissi domorum 19. Februarij 1607. coram Gregorio XV. inter eius decisiones impressas decis. 296. n. 5.*

S V M M A R I V M.

- 1 Alienandi facultas quod competat facit clausula, Et quibus dederit.
- 2 Feudum omnino alienabile significat clausula, Et quibus dederit, dummodò tamen ius commune minus ledatur.
- 3 Extranei vt dicantur comprehensi operatur clausula, Et quibus dederit, posita in contractu non transitorio ad extraneos.
- 4 Emphyteusis Ecclesiastica vt sit transitoria ad heredes extraneos operatur clausula, Et quibus dederit.
- 5 Fendi in concessione operatur clausula, Et quibus

- quibus dederit, quod in alienatione nouus omnino consensus non requiratur.
- 6 Vasallus ut feudum alienare possit etiam inconsulto domino, operatur clausula, Et quibus dederit.
- 7 Clausula, Et quibus dederit, equiparatur alteri, Pro se, suisque hæredibus, & descendantibus quibuscunque, & similiter clausula, Ad dandum, & alienandum, &c.
- 8 Emphyteusis, vel feudum quod sit concessum pro se, & hæredibus quibuscunque, vel quibus dederit, à pari procedit.
- 9 Clausula, Et quibus dederit, restringitur ad personas habiles ad succedendum.
- 10 Vasallum in libera facultate alienandi simpliciter & absolute, non ponit clausula, Et quibus dederit; sed tunc demum quando alienatio fit in personam gratam.

Et quibus dederit.

CLAUSULA LVII.

- 1 Hæc clausula facit quod competat facultas alienandi, Seraph. decis. 253. num. 5. significat
- 2 feudum omnino alienabile, Menoch. conf. 178. n. 32. & conf. 987. num. 5. & tunc debet intelligi, ut quanto minus fieri possit, Ius commune lædatur in alienatione facienda secundum naturam feudi, seu emphyteusis, scilicet inter masculos descendentes ab ipsis inuestitis, & vocatos in inuestitura, ut in specie respondit Alex. conf. 106. num. 34. & 9. vol. 4. quod est repetitum in conf. 128. vol. 5. Dec. conf. 193. num. 6. Gozad. conf. 4. col. fin. vers. ad decimum parit, & conf. 84. num. 12. & seq. Thesaur. Pedam. decis. 164. n. 15. prope finem.
- 3 Posita in contractu non transitorio ad extraneos, operatur quod etiam extranei dicantur comprehensi; ita Curt. Iun. conf. 4. in princ. & conf. 150. num. 2. Clar. §. emphyteusis, quæst. 28. num. 10. Rol. à Valle conf. 55. num. 31. cum seqq. lib. 3. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 295. num. 1. & 5.
- 4 Operatur etiam, quod emphyteusis Ecclesiastica sit transitoria ad hæredes extraneos, Rol. à Valle d. conf. 55. num. 53. vers. & operantur, Curt. Iun. d. conf. 4. sub num. 1. vers. sed quoniam, Conar. lib. 2. var. cap. 17. sub num. 4. vers. quarta conclusio, Clar. d. quæst. 28. n. 4. & 9. Surd. conf. 551. num. 2. & 3. Card. Tusch. d. conclus. 295. num. 6. & hanc opinionem sæpe sequuta est Rota, & signanter in Mediolanen. bonorum 16. Februarij 1601. coram Cardinale Lancelotto, & in Papien. bonorum 10. Maij 1601. coram Cardinale Pamphilio, & in Cremonen. bonorum 5. Iunij 1624. coram Ubaldo Seniori.
- 5 In concessione feudi operatur, quod in alienatione nouus omnino consensus non requiratur, secus si habeat adiectum verbum, in feudum, vel titulo feudi, ita Seraph. decis. 99. num. 1. unde Menoch. conf. 865. num. 7. ait, quod hæc clausula operatur, ut vasallus feudum alienare possit etiam inconsulto Domino, quod etiam ex Alexand. conf. 228. n. 6. lib. 6. tradit Card. Tusch. d. conclus. 295. n. 12.
- 7 Equipollet hæc clausula alteri, Pro se, suisque hæredibus, & descendantibus quibuscunque, cum à pari

procedat, quod emphyteusis, vel feudum sit concessum pro se, & hæredibus quibuscunque, vel quibus dederit, ut per Galli. conf. 84. num. 44. Roland. à Valle de lucro doris, quæst. 54. Magon. Lucens. decis. 12. Ioan. Bapt. Cost. de clausul. conuent. claus. 106. num. 1. Menoch. conf. 378. & clausula, Ad dandum, & alienandum, Rol. d. conf. 55. n. 37. lib. 3. Gozad. conf. 9. n. 2. Card. Tusch. d. conclus. 295. n. 9.

Restringitur tamen ad personas habiles ad succedendum, Menoch. conf. 987. n. 4. Gab. conf. 83. per totum, & conf. 84. num. 24. lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 296. num. 13. & 10.

Deinde non reponit vasallum in libera facultate alienandi simpliciter, & absolute, sed tunc demum quando alienatio fit in personam gratam, ut in specie Morot. conf. 46. num. 78. quem refert Ioan. Baptista Costa d. claus. 106. num. 2. vbi etiam cum Menoch. conf. 84. num. 57. declarat non procedere, si est posita in executiuis.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Notariorum potius ex more, & stylo, quam ex contrahentium mente censetur apposita clausula, Et si plus valet, donat.
- 3 Verba clausula, Et si plus valet, donat, in venditione posita captiosa sunt.
- 4 Clausula, Et si plus valet, donat, posita in venditione, vel cessione facta per minorem, nihil operatur.
- 5 Remedium l. 2. C. de rescind. vend. quando excludat clausula, Et si plus valet, donat, apposita in instrumento venditionis.
- 6 Clausula, Et si plus valet, donat, apposita in instrumento venditionis, apud Lusitanos nihil operatur, etiamsi ab ignorante rei valorem apponatur.
- 7 Læsio enormissima semper censetur excepta.

Et si plus valet, donat.

CLAUSULA LVIII.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Cels. Vgon. in tract. clausul. pag. 512. col. 1. Sabast. Tiber. in formular. instrument. cap. 2. num. 18. Mart. de clausul. part. 1. clausul. 246. alias claus. 363. in ult. impress. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 398. Ioan. Bapt. Cost. de claus. conuent. claus. 147.

Hæc clausula perfunctorie, & veluti ex more & stylo potius Notariorum, quam ex mente contrahentium apponitur, ut tradunt Alex. conf. 125. n. 10. vers. non obstat quod Notarius, lib. 1. Mart. d. claus. 363. num. 5. Matien. l. 7. gloss. 3. num. 5. tit. 11. lib. 5. nona Recopil. Card. Tusch. d. tom. 1. litt. C. conclus. 304. n. 12. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 18. num. 16. vbi post Fabian. de Monte, subdit arbitrio Iudicis esse relinquendum, an & quando hæc clausula potius dicatur apposita de scribarum stylo, quam de partium mandato.

Verba huius clausulae in venditione posita captiosa sunt, & referri debent ad modicam importantiam, & non tam prodigam, ex qua dolus & malitia

- malitia argui possit, Bald. conf. 376. incip. *Casus talis*, in fin. vers. illa autem verba, Cassad. decis. vnic. num. 2. circa med. de empr. Marches. de Commiss. part. 2. pag. 168. num. 6. in ult. impress. Mart. d. claus. 363. num. 6. Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 298. num. 1. vbi num. 2.
- 4 extendit hanc clausulam appositam in venditione, vel cessione facta per minorem, non operari aliquid propter dolum & fraudem contrahentium pro minore, præcipue quando in turpem causam faceret minor, & sine iuramento, Seraph. de Privileg. iuram. priuil. 83. num. 16. & 18.
- 5 Quando hæc clausula apponitur in instrumento venditionis, non excludit venditorem à beneficio l. 2. C. de rescind. vend. si ignorans rei valorem illam apposuit, secus si eum sciebat; ita Paris. conf. 128. num. 33. vol. 1. Gab. com. sub tit. de empr. conclus. 1. n. 56. cum seqq. Conar. lib. 2. var. cap. 4. num. 2. Menoch. de arbitrat. casu 144. num. 13. Becc. conf. 223. num. 32. vol. 2. Seraph. de Privileg. iurament. priuil. 83. num. 108. Fachin. controuers. Iuris lib. 2. cap. 19. Ioan. Bapt. Coss. de claus. conuent. claus. 147. num. 1. & 2. & in tract. de facti scientia, & ignor. cent. 1. dist. 41. Gaspar Roder. de ann. reddit. lib. 1. quest. 8. num. 10. & quest. 11. à num. 6. Morla in Imperio Iur. Ciuil. part. 1. tit. 9. quest. 20. & 24. Cenal. commun. contra comm. quest. 511. Ioan. de Salas de contract. tract. de empr. dubit. 27. num. 8. Franc.
- 6 Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 78. num. 27. Verum apud nostros Lusitanos hæc clausula apposita in instrumento venditionis, nihil operatur, etiamsi ab ignorante rei valorem apponatur, prout ad tollendas fraudes, & obuiandas hominum malitias sancit Ordinatio Regia lib. 4. tit. 16. §. 9. vbi Parens meus.
- 7 Intellige supradictam Doctorum sententiam de enormi læsione, non de enormissima, hæc enim excepta semper censetur, vt auctoritate Alciati, Conar. Gregor. Pinel. Soc. Dec. Curt. Iun. Rol. Burg. de Pace, & aliorum scripsit Gu tier. in auth. Sacramenta puerum, num. 92. & 98. in fin. & eo citato firmavit Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 96. à n. 38.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentes.
- 2 De plenitudine potestatis. } Clausula, Ex
- 3 Non obstante, &c. } certa scien-
- 4 Motu proprio. } tia, habet vim
- 5 Pro expressis. } clausularum,
- 6 Actum nullum, & inualidum confirmat clausula, Ex certa scientia.
- 7 Ius alteri questum in tollendo operatur clausula, Ex certa scientia.
- 8 Citatio partis non requiritur in dispositione, cui apponitur clausula, Ex certa scientia.
- 9 Causa vt in Principe præsumatur facit clausula, Ex certa scientia.
- 10 Dubitare non licet de eo quod Princeps asseruit ex certa scientia.
- 11 Delegatio Papa facta non existenti in dignitate, vt valeat operatur clausula, Ex certa scientia.
- 12 Contraria vt censeantur sublata absque alia derogatione, operatur clausula, Ex certa scientia.

- 13 Robur dat clausula, Ex certa scientia, quoad solemnitatem, sicut & quoad validitatem.
- 14 Concessio vt à Principe facta non extinguatur morte concedentis, operatur clausula, Ex certa scientia.
- 15 Validitatem & sanationem circa defectum intrinsecum operatur clausula, Ex certa scientia, & De plenitudine potestatis.
- 16 Causaliter, non verò conditionaliter adiecta censetur clausula illa, Quatenus iuste possidetis, stante clausula, Ex certa scientia.
- 17 Clausula, Ex certa scientia, tollit omne Iuris obstaculum.
- 18 Præsumptionem informationis in Principe operatur clausula, Ex certa scientia.
- 19 Concessionis nouæ vim habet clausula, Ex certa scientia, in confirmatione posita, dummodo constet quod Papa habuerit plenam notitiam.
- 20 Confirmatio ex certa scientia non dicitur simplex confirmatio, sed ampliatio, & noua concessio.
- 21 Princeps ex validitate & certa scientia censetur dispensare cum impetrante super inhabilitate.
- 22 Nullus auditur contra factum Principis ex certa scientia.
- 23 Principis dicto statuitur maximè circa causa commissionem, & alia de quibus est informatus.
- 24 Remedium l. 2. C. de rescind. vendit. facit cessare clausula, Ex certa scientia, in alienationis contractu adhibita.
- 25 Erroris omnem præsumptionem tollit clausula, Ex certa scientia.
- 26 Donationem operatur clausula, Ex certa scientia, in se obligante sine causa.
- 27 Conditionem indebiti tollit clausula, Ex certa scientia.
- 28 Cognitionem vltiorem etiam præcludit clausula, Ex certa scientia, & facit præsumere quod Papa voluerit vt plenitudine potestatis.
- 29 Tertij in modicum præiudicium nihil operatur clausula, De plenitudine potestatis.
- 30 Tertij præiudicium operatur clausula, Ex certa scientia, in privilegio innèta derogatione generali.
- 31 Tertio vt præiudicet clausula, Ex certa scientia, necesse est quod sit adhibita causæ cognitio.
- 32 Causa cognita tantum apponi potest clausula, Ex certa scientia.
- 33 Causa cognitio quando nulla præcessit, nihil operatur clausula, Ex certa scientia.
- 34 In ijs, que in facto consistunt, & de quibus Prin

- Princeps non presumitur habuisse notitiam, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 35 Potestas ubi in Principe deficit, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 36 Papa confirmans ex certa scientia, non censetur actum nullum ex inhabilitate facientis convalidare.
- 37 Defectus duplex ubi adest, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 38 Clausula, Ex certa scientia, nihil operatur quando apponitur super negotio, de quo Princeps non habet notitiam, vel in ijs, quæ Princeps non potest statuere contra æquitatem naturalem, ut num. 39.
- 40 Erroris ubi est notitia, nihil operatur clausula, Ex certa scientia.
- 41 Rem aliter se habere quando constat, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 42 Erroneam & falsam informationem non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 43 Falsitatem narratorum non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 44 Defectus substantiales non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 45 Substantialia & solemnitates supplentur, & sanantur per clausulam, Ex certa scientia, quando processum fuit parte citata, & cum causa cognitione.
- 46 Appellationem non impedit clausula, Ex certa scientia.
- 47 Princeps quando aliquid concedit ad instantiam partis, nihil operatur clausula, Ex certa scientia.
- 48 Parte absente, quæ non contradixit, non operatur clausula, Ex certa scientia, maxime quando adhibita fuit sine causa cognitione.
- 49 Concedentis in præiudicium non operatur clausula, Ex certa scientia, quoad non expressa.
- 50 Subreptionis vitium non tollit clausula, Ex certa scientia, nisi Princeps informatus procedat.
- 51 In dispensationibus sine causa factis non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 52 Confirmatio statutorum, quæ potest referri ad valida, & inualida, semper refertur ad valida, & nihil operatur quoad inualida.
- 53 Confirmatio generalis statutorum, vel privilegiorum, seu alterius dispensationis, non confirmat aliquid illicitum.
- 54 Confirmatio ex certa scientia privilegiorum Fratribus Minoribus concessorum, an comprehendat ea privilegia, quæ iam in usu non erant, ostenditur.
- 55 Dispensatio posterior, ut non facta prioris mentione minimè sit subreptitia, non operatur clausula, Ex certa scientia.

- 56 Dolum partis impetrantis non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 57 Accessoria ad gratiam quando est clausula, Ex certa scientia, nihil operatur.
- 58 Princeps censetur facere ex certa scientia, si id in literis exprimat.
- 59 Princeps censetur facere ex certa scientia, si fuerit certificatus solum de natura negotij.
- 60 Princeps si aliquid facit cum iuramento, censetur facere ex certa scientia.
- 61 Princeps si in confirmatione inserat confirmatum integrum, censetur ex certa scientia confirmare.
- 62 Confirmatio non potest dici verè ex certa scientia, non obstante appositione huius clausule, nisi totus tenor Papa innotuerit, & fuerit insertus.
- 63 Princeps dicitur facere ex certa scientia, quando aliquid facit cum causa cognitione.
- 64 Clausula, Ex certa scientia, si non sit expressa, sufficit de illa tacite constare.
- 65 Collatio ex certa Pontificis scientia fieri quando dicatur, remissione.

Ex certa scientia.

CLAUSULA LIX.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Cels. Ugon. in trakt. clausul. pag. 261. Anton. Gab. commentum. lib. 6. tit. de clausul. conclus. 1. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 7. num. 15. cum seqq. Perez. leg. 5. vers. quæ 15. tit. 12. lib. 3. Ordin. pag. 694. Mench. de success. lib. 1. §. 6. à num. 10. Menoch. conf. 1. num. 431. cum seqq. & conf. 36. num. 17. & num. 59. cum seq. & conf. 156. n. 45. & conf. 181. num. 36. Mascard. de probat. conclus. 1210. num. 7. Azuad. ad l. 2. num. 55. tit. 14. lib. 4. noua Recopil. & l. 3. num. 5. cum seqq. eod. tit. & lib. Marchef. de Commission. part. 1. cap. 2. à num. 23. Henric. in summa, lib. 7. cap. 27. §. 4. litt. B. pag. 563. Surd. consil. 503. num. 17. & conf. 313. num. 28. Valasc. consil. 130. n. 6. & num. 33. Cabed. Lusit. decis. 2. num. 3. part. 2. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 340. & seq. Suar. de legib. lib. 8. cap. 18. à num. 4. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 45. §. 1. num. 75. & seq. Nicol. Garc. de benefic. part. 3. cap. 2. num. 225. Bernard. Grenz. ad practice. Camera Imperialis, lib. 2. concl. 1. num. 46. Ludon. Rodolphin. de suprema seu absoluta Principis potest. cap. 5. num. 13. & cap. 6. num. 5. cum seqq. latè Glorif. resp. 1. part. 1. num. 29. cum seqq. Mart. de clausul. part. 1. claus. 206. in 1. ed. alias clausul. Monet. de commut. elum. volunt. cap. 7. num. 94. cum multis seqq.

Primus effectus est, ut idem operetur huiusmodi clausula quod clausula, De plenitudine potestatis, ut obseruant Felin. in cap. cum inter, num. 5. de except. Paris. conf. 1. num. 42. lib. 1. Alexand. conf. 92. incip. Perspectus, num. 31. & seq. lib. 6. Roman. conf. 369. n. 28. in fin. Curt. Sen. conf. 48. incip. Memoria recolenda, num. 26. & conf. 65. num. 10. Cott. in memorab. verbo clausula, pag. 115. Brunor à Sole in locis communibus, verbo clausula 17. Gab. d. tit. de clausul. concl. 1. num. 1. Menoch. conf. 103. num. 50. Marien. l. 7. gloss. 7. num. 4. tit. 7. lib. 5. noua Recopil. Auendan. ad l. 40. Tauri. gloss. 11. num. 28. Marchef. de Commiss. part. 1. pag. 65. num. 152. Ludou.

Ludov. Rodolph. de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 5. num. 14. Monet. d. cap. 7. num. 96. Cardin. Tusch. d. liti. C. conclus. 340. num. 11. & 22. vbi n. 23. post Abb. conf. 109. col. fin. lib. 1. extendit idem esse, quando hæc clausula habet etiam in eadem gratia clausulam, *Non obstante*, & num. 24. post Dec. conf. 655. Viso, num. 19. subdit quod non potest quæri à Principe, cur ita faciat, quando facit ex certa scientia.

3 Secundus effectus est, quia hæc clausula habet vim clausulæ, *Non obstante*, gloss. mag. in fin. in l. ratas. C. de rescind. vendit. gloss. 1. in l. vniuersis. C. de precib. Imper. offer. & in cap. 1. verbo nescatur, de constitut. in 6. Paul. de Cast. in l. 3. §. si is pro quo, num. 3. ff. quod quisque iuris, & conf. 102. Videndum, num. 3. vers. tertio videndum, lib. 2. Ruin. conf. 60. n. 5. vol. 1. Socin. conf. 3. num. 11. vol. 3. Glorit. resp. 1. part. 2. num. 46. Menoch. d. conf. 1007. num. 52. & conf. 36. num. 59. Monet. d. cap. 7. num. 101. Mascard. conclus. 1080. n. 40. Cardin. Tusch. d. conclus. 340. num. 2. cum seqq. vbi num. 5. post Alexand. conf. 111. Perspectis, num. 9. vers. præterea, lib. 6. declarat hanc clausulam operari declarationem, & habere vim clausulæ, *Non obstante*, per se solam, quando non agitur de præiudicio tertij, & num. 12. post Fulgos. conf. 155. incip. Proponitur, extendit hoc ipsum procedere etiam in rescripto, vel priuilegio ad fauorem Iudæorum concessio, & à num. 15. quærit an procedat, si agatur de derogando Canoni Conciliari.

4 Tertius effectus est, quia habet vim clausulæ, *Motu proprio*, vt per Gabr. d. concl. 1. num. 27. gloss. verbo *literarum*, in fin. in cap. statutum, §. 1. de rescript. in 6. Paris. conf. 3. num. 57. vol. 4. Monet. d. cap. 7. num. 104. Glorit. resp. 1. part. 1. num. 32. Cardin. Tusch. d. concl. 340. num. 22.

5 Quartus effectus est, quod hæc clausula habet vim clausulæ, *Pro expressis habentes*, vt per Alex. conf. 11. vol. 6. Gabr. d. concl. 1. num. 26. Monet. d. cap. 7. num. 103.

6 Quintus effectus est, quod hæc clausula confirmat actum nullum, & inualidum, ita post Barr. in l. si constat 12. num. 2. ff. de appellat. Alex. conf. 60. Viso instrum. vers. non obstat, vol. 1. & conf. 1. vol. 5. Gabr. d. concl. 1. num. 1. concludit Monet. d. cap. 7. num. 95. quibus adde Cabed. Lusitania decis. 2. num. 3. part. 2. Nam quod factum fuit ex certa scientia Principis, non potest in dubium reuocari, Barr. in l. si consueuer. §. Codicil. ff. de iure Codicil. Dec. conf. 261. num. 8. nec ab eo Principe quæri, cur ita faciat, Dec. d. conf. 261. n. 8. & conf. 655. num. 19. Decian. conf. 18. n. 269. lib. 1.

7 Sextus effectus est, vt operetur etiam in tollendo ius alteri quæsitum, vt plerique tenent ex relatis à Gabr. d. concl. 1. num. 8. & à Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 9. num. 25. Sed de hoc plenius infra limit. 1.

8 Septimus effectus est, quod in dispositione, cui apponitur, non requiratur partis citatio, vt voluerunt Abb. in cap. cum olim, de re iudic. Roman. conf. 369. in 5. dub. & alij, quos refert Gabr. libro 2. commun. tit. de citation. concl. 1. n. 26. & d. tit. de clausul. concl. 1. num. 11. vbi alios recenset contrarium sentientes: sed num. 13. & 14. has dissidentes opiniones conciliat, vt prior procedat in actu, qui ex liberalitate mera Principis proficiscitur, vt collatio beneficij, in qua citatio non requiritur, cap. licet, de præbend. in 6. posterior in actu decisiuo iuris contradictorij, in quo regulariter citatio requiritur, l. de vno quoque. ff. de re iudic. vel prior in modico præiudicio, posterior in magno & graui; refert, & sequitur

Monet. d. cap. 7. num. 98. Et ex Roman. conf. 369. Circa primum, num. 28. vers. non est dubium, colligit Cardin. Tusch. d. concl. 43. num. 25. modificationem pensionis factam etiam non citata parte valere, si est ex certa scientia.

Octauus effectus est, quia facit, vt causa in Principe præsumatur, vt post Corn. conf. 189. vol. 4. tradit Gabr. d. tit. de clausulis, conclus. 1. num. 15. id amplians num. 16. vt procedat, etiam si Princeps rem concedat parte non citata, quæ tamen ampliatio dubia est ex adductis per eundem Gabr. lib. 3. commun. tit. de iure quæsito non tollendo, conclus. 3. n. 9. & ex Mascard. de prob. conclus. 275. num. 20. prout eos refert Monet. d. cap. 7. num. 99. & post Alex. conf. 216. num. 22. & 23. lib. 2. tangit Card. Tusch. d. concl. 340. n. 26.

Nonus effectus est, quod non liceat dubitare de eo, quod Princeps asseruit, sicut neque quod concessionem fecit ex certa scientia, vt pluribus relatis tradit Gabr. d. conclus. 1. num. 28. & 29. & post Dec. ac Decian. concludit Card. Tusch. d. conclus. 340. num. 24. nec dissentit Monet. d. cap. 7. n. 105.

Decimus effectus est, vt valeat delegatio Papæ facta non existenti in dignitate; ita post Lanfranc. in cap. quoniam contra, vers. hic tractabimus materiam de probationib. concludunt Gabr. d. conclus. 1. num. 17. & Monet. d. cap. 7. num. 100. ampliantes quoad qualitates requisitas in delegato Papæ, iuxta text. in cap. statutum, in princ. de rescript. lib. 6.

Vndecimus effectus est, vt operetur quod contraria censeantur sublata absque alia derogatione, vel clausula, *Non obstante*, vt post Bald. conf. 253. n. 4. vers. præterea in donatione, lib. 1. Alex. conf. 101. Viso instrum. n. 9. vers. & præsertim, lib. 1. & conf. 30. Ponderatis, num. 10. lib. 5. ac alios plures concludit Cardin. Tusch. d. conclus. 340. n. 1.

Duodecimus effectus est, vt operetur, vt id, quod confirmatur, si non est solemne, reddatur solemne, ita vt det robur quoad solemnitatem, sicut & quoad validitatem, vt post Guidop. conf. 134. num. 4. vers. præterea valet d. vnio, resoluit Card. Tusch. d. conclus. 341. num. 9. vbi num. 10. post Alex. conf. 92. Perspectis, num. 30. & seq. lib. 6. hoc extendit, idem esse in solemnitate alienationis rei Ecclesiæ non solemniter factæ, quia efficitur sollemnis si Papa illam confirmat cum hac clausula, vel de plenitudine potestatis cum clausula, *Supplentes*, &c.

Decimustertius effectus est, quod operatur, vt concessio à Principe facta non extinguatur morte concedentis, vt per Gabr. d. conclus. 1. n. 33. & Monet. d. cap. 7. n. 106.

Decimusquartus effectus est, vt hæc clausula cum alia, *De plenitudine potestatis*, operetur validitatem, & sanationem etiam circa defectum intrinsicum, vt post Alex. d. conf. 92. prope finem, num. 42. vers. & per hoc etiam, docet Card. Tusch. d. conclus. 340. num. 11.

Decimusquintus effectus est, quod licet in rescriptis adiecta sit clausula illa, quatenus iuste possideatis, aut similis, non stat conditionaliter, sed casualiter, vt post Alex. conf. 16. vers. quinimò etiam, vol. 5. tradunt Gabr. d. conclus. 1. num. 33. & Monet. d. cap. 7. num. 108.

Decimussexthus effectus est, vt tollat omne iuris obstaculum, vt per Franciscum Leo. in thesaur. fori Ecclesiastici, part. 4. cap. 1. num. 55. Monet. d. cap. 7. num. 109. & sequi videtur Gabr. d. conclus. 1. n. 37.

Decimusseptimus effectus est, vt operetur præsumptionem informationis in Principe, vt late per Alex. conf. 15. n. 2. lib. 5. & dictum fuit in Bracharen.

de Cabanas 9. Iunij 1606. coram Gregor. XV. impressa per Farinac. decis. 180. n. 1. p. 1. recent.

- 19 Decimus octauus effectus est, vt in confirmatione posita habeat vim nouæ concessionis, dummodò constet quod Papa habuerit plenam notitiam, cap. si Apostolica, vbi gloss. verbo confirmamus, de praben. in 6. Rot. in Baren. seu nullius Archiepiscopatus 23. Ianuarij 1615. coram Card. Sacrate, impressa per Farinac. decis. 666. num. 7. p. 1. recent. tunc enim non dicitur simplex confirmatio, vel innouatio, sed ampliatio, & noua concessio, Ruin. conf. 31. num. 5. lib. 1. Goradin. conf. 62. num. 15. Rot. decis. 192. num. 2. apud Farinac. part. 1. recent. quos refero ego ipse in collect. ad cap. cum dilecta 4. num. 20. de confirm. utili.
- 20 Vigemus nonus effectus est, vt operetur quod Princeps etiam censeatur dispensare cum impetrante super inhabilitate, vt post Ang. Aret. conf. 72. num. 4. vers. & si quis defectus, & conf. 113. Quia in casu, num. 3. & seq. vers. secundo illud concessit, maxime num. 5. & 6. tenet Card. Tusch. d. conclus. 340. num. 17. & non dissentit Mart. de Iurisdict. part. 4. cens. 2. casu 176. n. 4.
- 21 Vigemus effectus est, vt operetur quod nullus audiat contra factum Principis ex certa scientia, vt post Ioan. de Anan. conf. 44. num. 3. vers. quid autem operetur, concludit idem Card. Tusch. sape citata conclus. 340. num. 18. & reddit rationem, quia statur dicto Principis, maxime circa causæ commissionem, & alia de quibus est informatus.
- 22 Vigemus primus effectus est, vt in alienationis contractu adhibita faciat cessare remedium l. 2. C. de rescind. vend. ita Menoch. conf. 1. n. 352. & Bald. in ead. l. 2. quast. 7. num. 10. ad finem, Alex. conf. 42. num. 7. lib. 1. Cirt. Sen. conf. 49. n. 75. Boer. decis. 142. n. 7. & 10. quos refert, licet non sequatur Pinel. ad d. l. 2. p. 1. cap. 2. num. 23.
- 23 Vigemus secundus effectus est, vt tollat omnem erroris præsumptionem, ex traditis per Ang. Alex. & alios in l. sed & si quis. §. item queritur. ff. si quis caution. Soci. in conf. 72. in princ. vol. 3. & conf. 79. num. 46. vol. 4. Menoch. conf. 37. num. 145. Glor. resp. 1. part. 1. num. 29.
- 24 Vigemus tertius effectus est, vt hæc clausula, Ex certa scientia, operetur donationem obligantis se absque causa, aliàs non esset verum, quod soluens scienter indebitum non repetit, quia censetur donare; ita post Alex. conf. 4. num. 9. vers. nec in isto casu, lib. 1. docet Cardin. Tusch. d. conclus. 340. num. 31.
- 25 Vnde tollere conditionem indebiti asserit Gabr. d. conclus. 1. num. 39.
- 26 Vigemus quartus effectus est, vt viam præcludat vltiori cognitioni, & faciat præsumere quod Papa voluerit vri plenitudine potestatis, tradunt Monet. in tract. de decimis, cap. 9. quast. 3. num. 134. Cardin. Tusch. d. conclus. 340. num. 25. vbi subdit, quod hæc clausula in priuilegio, vel moderatione, per quod ius alteri aufertur, importat quod Princeps censeatur facere de plenitudine potestatis.
- 27 Limita primò, vt in tertij præiudicium nihil operetur; ita Socin. Iur. conf. 77. n. 126. vol. 1. Alex. conf. 122. Viso puncto, in fin. num. 25. vers. secundo confirmo, lib. 4. Beroi. conf. 146. in fine, lib. 3. Menoch. conf. 103. num. 83. Cardin. Tusch. d. conclus. 340. n. 39. Rol. conf. 7. num. 103. vol. 3. Paris. conf. 1. num. 84. & conf. 11. num. 121. vol. 2. & alij plures, quos referunt Gabr. d. conclus. 1. num. 26. & Mart. de claus. part. 1. claus. 73. num. 10. quorum opinio procedere potest in modico præiudicio, contraria verò in magno, quod signanter tradunt Ruin. conf. 12. vel.

3. & Afflict. ac Marian. Iur. citati à Gabr. d. conclus. 1. num. 9. & Menoch. de præsum. lib. 2. præsum. 9. num. 25. & conf. 36. num. 59. dum ait hanc clausulam habere vim specialis derogationis, cum de leui præiudicio alterius agitur, secus si de graui; & ad hæc reducendi sunt, seu potiùs intelligendi Gorad. conf. 5. num. 15. Roland. conf. 2. num. 164. vol. 1. Molin. d. lib. 2. cap. 7. num. 23. Menoch. conf. 1. n. 431. Burg. de Pace conf. 25. num. 45. Brunor à Sole d. verbo clausul. 15. & 25. Rendina in prompt. receptarum sententiarum, tom. 1. tit. 16. num. 11. Rodolphin. de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 7. num. 14. Mart. de Iurisdict. part. 4. cens. 1. casu 176. n. 5. Monet. d. cap. 7. num. 97. Rot. apud Cenc. post tractat. de Censib. decis. 72. n. 4.

Vnde post Corn. conf. 83. circa primum, num. 16. & seq. lib. 4. resoluit Cardin. Tusch. d. conclus. 340. num. 7. quod hæc clausula in priuilegio iuncta derogatione generali operatur præiudicium tertio, quando non est magnum præiudicium, & num. 33. & 34. post Menoch. conf. 36. num. 58. & seq. & num. 61. subdit, hanc clausulam non præiudicare tertio, quando agitur de magno præiudicio, etiam si adiunt aliæ clausulæ multiplicatæ, Non obstant, &c.

Intellige tamen requiri, vt hæc clausula præiudicet tertio, iuxta distinctionem suprà positam, quod fuerit adhibita causæ cognitio, & quod is, qui præiudicatur, fuerit citatus; ita post Socin. conf. 164. num. 6. vers. ex quibus remanet, lib. 2. Cirt. Iur. conf. 142. Habita diligent. num. 8. vers. nec obstant, Beroi. conf. 146. prope finem, num. 58. & seq. lib. 3. Crau. conf. 297. col. 5. vers. nec obstat, resoluit Cardin. Tusch. d. conclus. 340. num. 38. & quod hæc clausula non nisi causa cognita apponi potest, tradunt Molin. de primog. lib. 3. cap. 3. num. 12 & Menoch. conf. 1. num. 433.

Limita secundò, vt quando nulla præcessit causa cognitio, nihil operetur, ita Mil. in repetit. verbo certa scientia, Gabr. d. conclus. 1. num. 52. Mart. d. claus. 73. n. 11. Monet. d. cap. 7. num. 122.

Limita tertio, non operari in iis, quæ in facto consistunt, & de quibus Princeps non præsumitur habuisse notitiam, vt per Alexand. conf. 23. Viso processu, num. 12. vers. debet intelligi, lib. 5. & conf. 122. Viso puncto, in fin. num. 26. vers. 3. hoc confirmo, lib. 4. Cirt. dicto verbo clausula, pag. 113. Vinc. de Franchis decis. 192. num. 18. Menoch. conf. 1. num. 432. & conf. 103. in fin. Aloys. Ric. in collect. decis. part. 5. collect. 1592. in fin. Brunor à Sole d. verbo clausula 18. Seraphin. decis. 268. num. 5. Sanchez de Matrimon. lib. 8. dispus. 4. num. 6. Rodolphin. d. tract. de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 6. num. 5. Marches. de Commiss. part. 2. pag. 357. num. 94. Nicol. Garc. de benef. part. 3. cap. 2. num. 232. Card. Tusch. d. conclus. 340. num. 44. Aldret. pro omnimoda Regularium exemptione, part. 2. cap. 1. num. 11.

Limita quarto, hanc clausulam non operari, vbi in Principe deficit potestas, vt per Couar. lib. 3. var. cap. 6. num. 9. vnde post Ruin. conf. 188. n. 16. & 17. lib. 1. resoluit Cardin. Tusch. d. conclus. 340. n. 35. quod si Princeps aliquid confirmat ex certa scientia nullum, quia is, qui facit actum illum, qui confirmatur, non poterat ex capite inhabilitatis facere, prout si laici super re Ecclesiastica disponunt, non censetur Papa confirmans ex certa scientia, talem actum nullum ex inhabilitate facientis conualidare: sic etiam idem Tusch. eadem conclus. 340. n. 36. post Alex. conf. 122. Viso puncto, num. 24. vers. quia respem

respondendo, lib. 4. extendit, vt idem sit quando Princeps secularis confirmat statutum laicorum, puta Collegij, quod non potest statuere extra collegiatos, certè non operatur confirmatio, quod statutum illud conualidetur contra non suppositos, & contra quos statuentes non habeant facultatem.

37 Limita quintò, non operari, vbi adest duplex defectus, vt post Ioan. Prot. in cap. 1. de constitutionibus, lib. 6. & Gabr. d. conclus. 1. n. 59. concludit Monet. d. cap. 7. n. 112. vers. 4. vbi hoc temperat, nisi simul adfit clausula, *Supplentes omnes defectus, &c.*

38 Limita sextò, nihil operari, quando apponitur super negotio, de quo Princeps non habet notitiam, vt per Deci. conf. 142. Et pro tenui, num. 7. Gozad. d. conf. 5. n. 14. & 15. Alex. conf. 23. n. 12. lib. 5. Paris. conf. 1. sub n. 81. vol. 1. Glor. resp. 1. p. 1. n. 3. Card. Tusch. d. conclus. 340. n. 41.

39 Limita septimò in iis, quæ Princeps non potest statuere contra æquitatem naturalem, quia tunc hæc clausula, & aliæ similes nihil operantur, vt per Menoch. conf. 104. num. 76. & seq. lib. 1. & Alex. conf. 52. In causa, num. 10. vers. non obstat dum dicitur, lib. 7. quos refert, & sequitur Card. Tusch. d. conclus. 340. num. 46.

40 Limita octauò, nihil operari, vbi constat de errore, vt per Seraph. de Priuilegijs iuramenti, priuileg. 90. n. 5. Socin. conf. 159. In presens consultatione, n. 24. lib. 2. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 793. num. 10. quicquid dicant relati à Card. Tusch. citato loco, n. 27. & quicquid pariter asserant, hanc clausulam impedire posse allegare errorem, Seraph. d. priuileg. 90. n. 3. & Donat. à Fina tom. 1. comm. opin. lib. 1. tit. 20. n. 122. pag. 263.

41 Limita nonò, non operari, quando constat rem aliter se habere, vt per Socin. conf. 72. num. 4. vol. 3. Paris. conf. 1. num. 82. vol. 1. Menoch. conf. 2. num. 331. Glor. resp. 1. part. 1. num. 37. Cardin. Tusch. d. conclus. 340. num. 28. quo casu contra hanc clausulam admitti probationem in contrarium, voluit Socin. conf. 79. num. 46. vol. 4. quem refert Glor. resp. 10. num. 106.

42 Limita decimò, non supplere erroneam, & falsam informationem, ex traditis per Valasc. consult. 130. num. 33.

43 Limita vndecimò non purgare falsitatem narratorum, vt per Deci. in cap. venerabilis, col. 1. de confirm. vtil. & Iosephum Sesse Aragonia decis. 113. num. 165.

44 Limita duodecimò, vt non suppleat defectus substantiales, vt resoluunt Gabr. d. conclus. 1. num. 40. Monet. d. cap. 7. n. 110. declarantes si sint defectus etiam substantiales iuris tantum positui, satis suppleri per hanc nostram clausulam, quando constaret Principem de iis notitiam habuisse; hinc inferentes secus dicendum in defectibus naturalibus, hoc est, iuris naturalis, quamuis simul adfit clausula,

45 *Supplentes omnes & singulos defectus.* Et quod substantialia & solemnitates supplentur, & sanantur, quando processum fuit parte citata, & cum causæ cognitione, aliàs non, ex Vansio notat Brunor à Sole d. verb. clausula 15.

46 Limita decimotertio, vt hæc clausula non impediatur appellacionem, vt post gloss. verbo dignus, in cap. si quis suadente 17. quest. 4. docent Gabr. d. conclus. 1. num. 60. Monet. d. cap. 7. num. 112. vers. limita 5.

47 Limita decimoquarto, quando Princeps aliquid concedit ad instantiam partis, vt per Seraph. de Priuilegijs iuramenti, priuileg. 107. n. 38.

Limita decimoquinto, non operari parte absente, quæ non contradixit, maxime quando fuit adhibita sine causæ cognitione, vt per Brunor. à Sole d. verb. clausula 15.

Limita decimosexto, non operari in præiudicium concedentis quoad non expressa, vt post Surd. conf. 47. n. 19. & seq. resoluunt Card. Tusch. d. conclus. 340. n. 40.

Limita decimosextimo, non tollere vitium subreptionis, vt per Nicolaum Garc. de benef. part. 3. cap. 2. num. 233. Rodolphin. d. cap. 5. num. 13. hoc autem sublimita, quando Princeps informatus processit, quia tunc omne vitium subreptionis cessat, vt docent Alex. conf. 116. in fin. vol. 6. Corn. conf. 313. num. 10. vol. 4. Cephal. conf. 617. n. 27. vol. 5. Gabr. d. conclus. 1. num. 26. Rodolphin. d. cap. 5. num. 13. Glor. resp. 1. part. 1. n. 30.

Limita decimo octauò, non operari in dispensationibus sine causa factis, vt per Mart. de clausulis, part. 1. clausul. 73. num. 12. Monet. d. cap. 7. num. 114.

Limita decimonono, quia hæc clausula in confirmatione statutorum, si potest referri ad statuta valida & inualida, semper refertur ad valida, & nihil operatur quoad inualida, vt tenent Surd. conf. 47. num. 19. Cardin. Tusch. d. conclus. 340. num. 42. nam confirmatio generalis statutorum, vel priuilegiorum, seu alterius dispositionis, non confirmat aliquid illicitum, ex traditis per Felin. in cap. Eccles. S. Maria, num. 4. in fin. de constit. Bald. in l. omnes populi, num. 37. ff. de iustitia, Socin. lun. conf. 32. num. 43. lib. 3. Rol. conf. 29. num. 32. & seq. lib. 5. Alex. conf. 56. num. 8. lib. 1. Paris. conf. 33. num. 53. lib. 3. Corn. conf. 9. num. 5. lib. 3. Guttier. de iur. confirm. part. 1. cap. 38. num. 6. Rot. decis. 780. num. 6. part. 1. diuers. quos citauit in Collectaneis ad cap. ad nostram 5. n. 4. de confirm. vtili.

Ex quibus, & aliis non immerito procedit responsum Pontificis Iulij II. incip. In militantis Ecclesie agro, quod refert Fr. Emman. tom. 1. Bullarum, pag. 570. confirmauerat enim Sixtus V. ex certa scientia per illa verba, & de nouo concedimus priuilegia Minoribus Fratibus concessa; quesitum deinde fuit à Iulio II. vtrum huiusmodi confirmatio comprehendat ea priuilegia, quæ iam in vsu non erant? Respondet Iulius negatiue, quod scilicet priuilegia, quæ in vsu non sunt, minimè confirmantur. Nam licet Collector priuilegiorum Mendicantium, prout eum refert Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. quest. 8. art. 2. ad finem, asserat hoc Iulij II. responsum datum fuisse absolute, & generaliter propter defectum relationis, hoc est quod Iulius II. ita respondit, quia plenè non fuit informatus de forma confirmationis, & quod in ea reperiebatur clausula, *Ex certa scientia, mera voluntate, Motu proprio, & pro potiori cauella*, & quod si de his clausulis plenè informatus fuisset, contrarium responderet, & post Cordub. sequitur Suar. d. cap. 10. num. 9. asserens non videre quid aliud possit responderi. Ego tamen aduerto, confirmacionem illam Sixti quarti fuisse generalem priuilegiorum Fratibus Minoribus concessorum, neque de singulis, & de ipsorum iustitia, & validitate causæ cognitionem præcessisse; vnde cum possit referri ad priuilegia valida, quæ in vsu sunt, & ad inualida, vel quæ aliàs non sunt in vsu; ad ea tantum debet referri, quæ valida, & in vsu sunt, iuxta celebrem doctrinam Ant. de Butrio, per text. ibi, in d. cap. dudum, num. 15. de decimis, multum commendantis quod bene notetur, quod alibi non reperitur; sequuntur

*Alex. conf. 39. num. 10. vol. 4. Ausles ad d. cap. 17. Prætorum, verbo Prouer. n. 7. & post alios Cabed. Lusitan. decis. 3. num. 5. part. 2. Rot. decis. 11. num. 1. part. 2. recent. & confirmari potest ex text. & quæ ibi notant Abb. & alij communiter in cap. 1. vers. nec constitutione, de his, quæ sunt a maiori parte Capituli, & in cap. 1. de iurisdictione lib. 6. Nec obstat quod Pontifex ex certa scientia se confirmare adiecit: non enim ideo sequitur ex certa scientia fecisse, & plenè de singulis informatum fecisse, imò defectus intentionis potest præsumi respectu eorum, quæ vel iniusta sunt, vel per non usum sublata, quem defectum intentionis clausula illa, *Ex certa scientia*, non tollit, per ea, quæ Doctores resoluunt, quos refero d. claus. 25. num. 5. & ita respectu eorum, de quibus Pontifex non habuit notitiam, magis reducitur ad confirmationem in forma communi. Iuxta hanc igitur receptam traditionem respondisse Iulium II. asserere facilius & præstabilius est, quàm ab ipsius Pontificis interpretatione recedere cum Collectore priuilegiorum, & aliis, qui eum sequuntur; & ita colligendo fateor, quod si appareat Pontificem ex certa scientia certioratum, quod aliqua priuilegia non erant in usu, ea confirmauit per illam clausulam, *Ex certa scientia innotuimus, & de nouo concedimus*, aut verba similia, & nouum robur, nouamque validitatem illis tribuit: fateor etiam hæc verba, & clausulas huiusmodi satis esse, etiam si de certa scientia aliunde non appareat, quando apponuntur in aliquo, certoque priuilegio; & sic procedit communis sententia, quam de virtute illius clausulæ adduxi d. claus. 25. negamus tamen ea verba sufficere respectu eorum, quæ inualida, aut in usu non sunt, quod confirmatio generalis est, & refertur ad plura, quæ valida, & inualida esse possunt, iuxta doctrinam *Buriij*, quæ omni ex parte responso Iulij II. quadrat.*

55 Limita vigesimò, non operari, vt posterior dispensatio non facta prioris mentione minimè sit subreptitia, ex traditis per *Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 22. num. 8.*

56 Limita vigesimoprimò, nunquam supplere dolium partis impetrantis, vt per *Fr. Emma. quæst. Regul. tom. 1. q. 8. art. 15.*

57 Limita vigesimosecundò, non operari, quando est accessoria ad gratiam, vt post *Alex. tradit Cardin. Tusch. d. conclus. 340. n. 49.*

58 His ita breuiter constitutis circa vim huius clausulæ, & non effectus illius, restat nunc inquirere, quando hæc nostra clausula inesse videatur, & qualiter probetur. In primis Princeps censetur facere ex certa scientia, si id in literis exprimat, vt docent gloss. verbo *literarum*, in fin. in cap. *stauit*, in princ. de rescript. lib. 6. Abb. in cap. *examinatus*, in fin. de confirm. vtili. Deci. in cap. *porrecta*, num. 15. vers. 4. quando expressè, eodem tit. Rom. conf. 327. num. 7. Ruin. conf. 31. num. 5. lib. 6. & fuit dictum in *Tolesana admissionis* 17. Iunij 1609. coram D. Pamphilio apud *Farinac. decis. 192. num. 3. part. 1. recent. & apud me in Collectan. ad cap. cum dilecta 4. n. 15. in fin. de confirm. vtili.*

59 Deindè censetur facere ex certa scientia, si fuit certificatus solum de natura negotij, cap. *pastoralis*. §. *præterea*, de offic. deleg. Oldrad. conf. 330. num. 6. vers. *facit etiam*, Card. Tusch. d. liti. C. conclus. 341. num. 1. vbi num. 20. post *Decian. conf. 18. num. 269. & seq. lib. 1. ac Cephal. conf. 439. num. 45. lib. 1.* extendit etiam quando Princeps ad informationem Magistratus aliquid concedit, quia censetur ex certa scientia concedere; & num. 4. post *Bald. conf. 161. Proponitur*, num. 4. lib. 3. vers. *unum est etiam valde notandum*, & *Alex. conf. 133. Super quasitum*, num. 14. vers. *ad hoc etiam accedit*, lib. 5.

ampliat, vt si Princeps aliquid facit cum iuramento, 61 censetur facere ex certa scientia, cum iuramentum habeat vim clausulæ derogatorias, *Ex certa scientia*.

Sic etiam huiusmodi clausula præsumitur inesse, 61 si Princeps in confirmatione inserat confirmatum integrum: nam tunc censetur ex certa scientia confirmare; ita *Abb. conf. 101. In quæst. quæ veritur*, n. 9. lib. 1. & in cap. 1. num. 6. & in cap. *examinata*, & in cap. *venerabilis*, num. 2. de confirm. vtili, Gabr. conf. 22. n. 7. lib. 1. & conf. 182. num. 13. & seq. lib. 2. *Gutier. conf. 11. num. 7. & 8. Card. Tusch. d. liti. C. conclus. 341. num. 7. Aloys. Ric. in collect. decis. part. 5. collect. 1592. Decian. tract. crim. tom. 1. lib. 2. cap. 33. lib. 4. Mancin. in tractat. de iuram. part. 4. effect. 1. quæst. 4. num. 20. Orlau. Glor. resp. 2. part. 1. num. 23. Carol. de Grassis de effect. clerical. effect. 2. n. 158. Rota apud *Farin. decis. 340. in 1. collect. nouissimarum, & decis. 339. num. 2. part. 2. recent.* Hinc est, 62 quod ait *Seraph. decis. 122. confirmationem non posse dici verè ex certa scientia*, non obstante appositione huius clausulæ, nisi totus tenor Papæ innotuerit, & fuerit insertus, sequitur *Nicol. Garz. de benefic. p. 3. cap. 2. n. 233. & Aloys. Ric. d. collect. 1592. in med.**

Extende, quod Princeps dicitur facere ex certa 63 scientia, quando aliquid facit cum causæ cognitione, vt post *Alex. conf. 122. Vso puncto*, num. 22. lib. 4. ostendit *Card. Tusch. d. conclus. 343. num. 9. vbi num. 10.* hoc intelligit maximè, quando ex intervallo facit, quia magis operatur validitatem, & certam scientiam; & n. 11. ait sufficere, quod faciat mentionem in rescripto de processu, appellatione, & meritis; & num. 12. idem esse dicendum asserit, quando Princeps fuit certificatus de omnibus, vel quando inter partes contradicentes rescripsit ex certa scientia: nam si non sit expressa hæc clausula, sufficere de illa 64 tacitè constare probat *D. Barbosa in l. si quis postea quam*, n. 126. ff. de iudicijs.

Quando dicantur collatio & confirmatio ex certa 65 Pontificis scientia fieri, vide *Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. cap. 29. n. 144.*

SVM MARIVM.

- 1 *Executiua clausula non ampliant, nec alterant, aut mutant principalem dispositionem.*
- 2 *Clausula plures accessoria executiua non disponunt, & n. 4.*
- 3 *Executiua clausula non alterant principalem dispositionem, etiam si remanerent superflua si illam non ampliarent.*
- 4 *Executiua clausula prolata à partibus disponunt.*
- 5 *Iuramentum, si adest clausula accessoria & executiua, ampliat dispositionem.*
- 6 *Executiua clausula non alterant dispositionem, quando sunt accessoria, secus si principales.*
- 7 *Executiua clausula declarant dispositionem.*
- 8 *Executiua clausula quæ dicantur, ostenditur.*

Executiua.

CLAUSULA LX.

Clausula executiua non ampliant, nec alterant, aut mutant principalem dispositionem, 66
(item 1.)

- Clem. 1. de praben. Dec. conf. 304. num. 6. & seq. & conf. 413. num. 8. & consil. 470. num. 4. & conf. 500. num. 9. Anton. de Burr. conf. 29. Cachereu. Pedam. decif. 164. num. 62. Couar. in rub. de testam. p. 1. num. 13. in fin. Verall. decif. 83. num. 3. p. 1. Molin. de primog. lib. 4. c. 2. num. 42. & 49. cum seq. Vincen. de Franchis decif. 213. num. 53. Menoch. consil. 84. num. 45. Sarr. decif. 43. n. 18. & consil. 45. num. 24. Pereg. var. lib. 5. tit. de pactis & conuent. num. 182. Marr. de clausul. part. 4. claus. 20. n. 2. Aloyf. Ric. in collect. decif. p. 4. collect. 786. Alexand. Trentasin. var. resolut. lib. 1. tit. de rescript. resol. 8. num. 2. Seraph. decif. 574. num. 2. & decif. 716. num. 3. & decif. 1231. num. 5. Sanchez de Matrim. lib. 6. disp. 29. num. 9. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. litt. C. concl. 311. n. 1. Garr. Gironde de priuilegiis, seu exempt. explicat. num. 143. Iosephus Sesse Aragonia decif. 24. n. 3. Gregor. decif. 311. n. 5. Monet. de communat. ultim. volunt. cap. 7. num. 48. cum seqq.*
- 2 Primò amplia, etiam si sint plures clausulæ accessoriarum executiarum, quia non disponunt, vt post Dec. conf. 373. num. 14. tradit Cardin. Tusch. d. conclus. 312. num. 34.
 - 3 Secundò amplia, etiam si clausulæ executiarum remanerent superflue, si dispositionem non ampliarent, vt est casus in d. Clem. 1. de praben. Cur. lun. conf. 274. num. 49. vol. 3. Ruin. conf. 173. num. 2. Decian. conf. 12. num. 20. & 28. Marr. d. claus. 20. num. 3. vbi num. 4. declarat hoc esse intelligendum, quando verba clausulæ executiarum sunt conditionaliter prolata, quæ non disponunt, secus si non sunt conditionaliter prolata, sed dispositiuè.
 - 5 Terriò amplia, vt non solum non amplient, sed etiam nihil disponant, Menoch. conf. 2. num. 58. & conf. 285. num. 35. Marr. d. claus. 20. num. 10. Prolatæ tamen à partibus disponunt, ex deductis per Menoch. conf. 87. num. 6. & 41. & per Pereg. d. tit. de pact. & conuent. num. 182. vbi subdit, quod prolata in medio inter dispositiuas attendendæ sunt, & quod prolata à Notario non solent habere multam vim.
 - 6 Limita, vt clausula accessoria & executiua ampliet dispositionem, si adest iuramentum, Roland. conf. 8. n. 14. & seq. lib. 1. Card. Tusch. d. litt. C. concl. 312. num. 44.
 - 7 Limita deinde, seu potius declara, quod dicitur clausulas executiuas non alterare dispositionem, procedere quando clausula est accessoria, secus si principalis, Crauet. conf. 25. n. 3. Dec. conf. 304. incip. Iuridicam, col. fin. num. 6. & seq. & conf. 194. col. antepen. & conf. 373. n. 14. & conf. 413. n. 7. Card. Tusch. d. concl. 312. n. 50.
 - 8 Limita denique, seu potius declara, quod licet clausulæ executiue non amplient, tamen declarant, Dec. conf. 423. incip. Negari non potest, in fin. Cur. Sen. consil. 49. Alex. conf. 62. lib. 1. & conf. 195. num. 8. lib. 2. Card. Tusch. d. concl. 312. n. 28. Iosephus Sesse d. decif. 24. num. 6.
 - 9 Dicuntur clausulæ executiue, quæ incipiunt à clausula, de quibus, &c. vel à clausula, quæ omnia, &c. quæ solent à Notariis apponi post perfectum contractum, Marr. d. claus. 20. num. 1. Iosephus Sesse d. decif. 24. num. 5. Sess. in Gratian. discept. forens. cap. 609. à num. 10. Card. Tusch. d. concl. 312. n. 26.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Clausula, Ex nunc prout ex tunc, in re-

scriptis Apostolicis est retrahenda ad tempus data.

- 3 Relata ad futurum clausula, Ex nunc prout ex tunc, insert actus in tempus ad quod refertur.
- 4 Conditionali in dispositione apposita clausula, Ex nunc prout ex tunc, non operatur retrahendum, nisi iustificata conditione.
- 5 Gratiā non suspendit clausula, Ex nunc prout ex tunc, quando est apposita in collatione de vacanti, secus si de vacaturo.
- 6 Clausula, Ex nunc prout ex tunc, operatur quod vnum tempus videatur alteri inesse.
- 7 Gratia expectatiua concessa cum clausula, Ex nunc prout ex tunc, retrahitur ad tempus data ipsius gratiae.
- 8 Retrahenda ad diem data in prauidicium inris alteri quasiti medio tempore non est clausula, Ex nunc prout ex tunc.
- 9 Gratia ita dicitur perfecta, si Papa concedat expectatiuam de beneficio vacaturo, cum clausula, Ex nunc prout ex tunc, vt non expiret morte concedentis.
- 10 Episcopus mandans clerico, vt debitum à se confessatum soluat intra tot dies, aliis ex nunc prout ex tunc excommunicatus existat, talis valet excommunicatio.
- 11 Clausula, Ex nunc, &c. apposita in constituto collato in tempus mortis, vel post, operatur effectum suum post mortem constituentis.
- 12 Donatione cum hac clausula facta per patrem filio, innēta clausula, constituti, sequuta morte patris donantis, dominium transferri facit in filium à die initi contractus predictæ donationis.
- 13 Excommunicatio si feratur sub verbis, Ex nunc prout ex tunc, an sit canon lata sententia, vel ferenda, remissiuè.
- 14 Constitutio in qua adest clausula, Ex nunc prout ex tunc, statim ligat à tempore promulgationis illius.
- 1 Clausula, Ex tunc cum fuerit clericali charactere insignitus, quid importet, ostenditur.

Ex nunc prout ex tunc.

CLAUSULA LXI.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Marr. d. clausul. p. 1. claus. 54. in ultim. impress. Aloyf. Ric. in collect. decif. p. 1. collect. 71. & part. 4. collect. 753. Marefcot. var. resol. lib. 2. cap. 39. n. 28. & 29. Massob. in praxi habendi concursum, pralud. 25. dub. 13. num. 18. secundum Rom. impress. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 5. 5. procm. num. 86. Vinian. in praxi Iurisparronatus, lib. 13. cap. 8. num. 57. cum seqq. Ioan. Bapt. Cost. de retrah. cap. 10. effectus 1. & de clausulis conuen. claus. 123. Cened. post lib. pract. quest. sing. 14.

- 2 Apposita in rescriptis Apostolicis est retrotracti-
ua ad tempus data, & operatur ut rescriptum re-
trotrahatur, veluti si actus à principio purè factus
esset, ita Brunor & Sole in locis commun. verbo clausula
20. Camil. Borel. in summa omnium decis. tit. 20. n. 383.
habet enim hunc effectum, ut actus postea factus
censeatur iam à principio factus, gloss. verbo ex nunc,
in Clem. volentes, de heret. & ibi Zabarel, in prima op-
posit. Alex. conf. 83. post num. 8. vers. confirmatur, vol. 2.
& conf. 111. à num. 26. vers. ex prædictis, vol. 6. Cassan.
conf. 53. vol. 1. vers. 14. & vers. 23. & conf. 66. vol. 5.
vers. ad hoc, Soc. lun. conf. 106. num. 28. vol. 1. Tiraq. de
retract. comment. §. 2. gloss. unic. num. 86. & de iure con-
stituti, part. 3. limit. 2. n. 16. Rimin. lun. conf. 678. num. 12.
vol. 6. Silu. conf. 97. num. 3. Cosin. in pragm. sanct. tit.
de collat. §. ut verò, in verbo prout ex tunc, Cened. d. sing.
14. n. 1. Rebuff. in comment. ad l. mulieris 23. vers. præ-
terea, ff. de verborum signif. pag. 91.
- 3 Ad futurum relata infert actus in tempus ad
quod refertur, Honded. conf. 44. num. 59. tom. 2. vbi
num. 60. obseruat, quod quando dicitur è conuerso,
Ex tunc prout ex nunc, retrotrahitur ad tempus actus;
de quo tamen an verum sit, vide quæ infra dicam.
- 4 Apposita in dispositione conditionali non ope-
ratur retrotractionem, nisi iustificata conditione,
Pur. decis. 383. lib. 1. in correct. Paris. conf. 82. n. 17. vol. 4.
Gigaz. resp. 23. num. 13. Cassad. decis. 3. num. 15. de
praben. Cened. d. sing. 14. num. 3. Gabr. conf. 189. in fin. vol.
1. Greg. decis. 428. num. 4. Aloys. Ricc. d. collect. 753. in me-
dio, Mart. d. claus. 54. num. 5. Honded. tom. 1. conf. 18. n.
43. & num. 64. vbi num. 65. ait, quod adiecta consti-
tuto in dispositione collata in tempus mortis, inter-
im non transfert possessionem, & ita non operatur
à die datæ instrumenti, sed solum à die purificatæ
conditionis, Paris. conf. 82. num. 17. vol. 4. & fuit di-
ctum in Signina Castrorum 13. Nouembris 1623. coram
R. D. meo Coccino Decano, in vers. quod verò.
- 5 Quando est apposita à Papa in collatione de va-
canri, non suspendit gratiam, secus si de vacaturo,
Cassad. decis. 3. num. 15. de praben. Crescen. decis. 7. num.
23. & 19. de concess. praben. Achill. decis. 7. num. 4. de re-
nunc. & fuit dictum in Illerden. Canonicius 25. Octo-
bris 1597. coram Card. Pamphilio, quos referunt Mart.
d. claus. 54. num. 2. & Aloys. Ricc. d. collect. 753. in
prim.
- 6 Operatur quod vnum tempus videatur alteri in-
esse, Doctores in l. huiusmodi, la secunda. ff. de verbor.
oblig. Negus. de pignor. part. 2. membr. 2. num. 5. & 6.
Tiraq. de retract. tit. 2. §. 2. gloss. 1. num. 86. Staphil. de li-
teris grat. in præfat. num. 17. & seq. Octavian. Vulpel. de
præposit. signif. sub dict. ex nunc, pag. 36. Canalcian. decis.
45. num. 8. part. 1. Salust. Tiber. in formul. instrum. lib. 1.
cap. 5. num. 11. Surd. decis. 113. num. 10. Mau. d. tract.
de clausul. part. 2. claus. 27. num. 1. Mascard. concl. 1239.
num. 3. Mar. Anton. var. resolut. lib. 1. resol. 76. num. 3.
& Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 239. num. 18.
Marchef. de Commiss. p. 3. pag. 352. num. 89. in ultima
impress.
- 7 Gratia igitur expectatiuæ concessa cum hac clau-
sula, retrotrahitur ad tempus datæ ipsius gratiæ,
Felin. in cap. licet causam, num. 6. de probat. Alex. conf.
111. num. 23. lib. 6. vnde perinde est, ac si Papa tem-
pore datæ primam gratiam contulisset, Cresc. decis.
14. lib. 2. alias decis. 7. num. 13. de concess. prabend. Ferret.
conf. 314. num. 7. lib. 2. Rot. in Anconitana Canonicius
9. Octobris 1592. coram Penia.
- 8 Non est retrotractiua ad diem datæ in præiudi-
cium iuris alteri quæsi medio tempore; ita Pur. de-
cis. 186. lib. 2. in correct. Mart. d. p. 1. claus. 54. n. 3. Camil.
Borel. d. tit. 20. num. 383.

Hincque fit, ut si Papa concedat expectatiuam de
beneficio vacaturo cum hac clausula, gratia usque
admodum dicatur perfecta, ut non expiret morte conce-
dentis, ut fuit dictum in vna Galaguriana Canonica-
tus 1. Iulij 1592. coram Penia, cuius meminerunt
Gonzal ad reg. 8. Cancr. gloss. 12. nu. 42. vers. sic etiam,
D. Lorier. de benefic. lib. 1. q. 29. n. 34.

Episcopus si mandauerit clerico, ut debitum à se
confessatum soluat intra tot dies, aliàs ex nunc pro
ut ex tunc excommunicatus existat, an talis valeat
excommunicatio? Affirmatiuè respondet Bald. in c. 1.
de milite vasal. qui contumax est in visib. feudor. vers. sed
pone, clericus, sub num. 15. quem refert, & sequitur Gui-
dop. decis. 88. num. 2. vbi subdit, quod dictio, nunc, si-
gnificat perfectionem actus verbi prolatis, & tunc,
effectum verbi consummati, & quod sic non adest
aliqua perplexitas in istis sermonibus, Aloys. Ricc. d.
collect. 71. in fine.

An autem hæc clausula apposita in constituto
collato in tempus mortis, vel post, operetur effe-
ctum suum post mortem constituentis? Pro vtraque
parte multa adducit Thesaur. decis. 38. per totam, &
tandem refert pro negatiua fuisse factam resolutionem:
possessio transfertur per clausulam, constituti,
quando adijcitur hæc clausula, ut tradunt Negus. de
pign. p. 2. mem. 2. num. 4. Tiraq. de iure constituti, num. 15.
lim. 2. Octau. Vulpell. citato loco, num. 2.

Vtrum autem hæc clausula apposita in donatione
facta per patrem filio cum clausula, constituti, se-
quuta morte patris donantis, dominium transferri
efficiat in filium à die initi contractus prædictæ do-
nationis? Affirmatiuè respondet Tiraq. de iure con-
stituti, p. 3. limit. 2. n. 15. Vincen. de Franch. decis. 213. n. 1.
Quid si quis donauit omnia bona sua, casu quo sine
liberis moreretur, constituens se ex nunc prout
ex tunc, & è contra, nomine donatarij dicta bona
possidere, an sequuto casu dominium eorum tran-
seat in donatoris heredem, vel in donatarium? &
transire in donatarium tenuere relati per Guidop.
decis. 268. n. 1.

Vtrum autem si proferatur excommunicatio sub
verbis huius clausulæ, sit eo casu canon sententiæ
latæ, vel ferendæ? Vide Ias. in l. ad diem, num. 3. ff. de
verb. obligat. Satz. ad Bernar. reg. 263. vers. 3. limita,
Gustier. Canon. lib. 1. cap. 4. num. 20. cum seqq. & plures
alios quos citat Cened. ad Decretales collect. 36. n. 3.

Constitutio, in qua adest hæc clausula, Ex nunc;
vel, Ex tunc, statim ligat à tempore promulgationis
illius, gloss. sing. in Clem. 2. vers. ex tunc, de heret. Tiraq. de
retract. conueni. §. 2. gloss. 1. num. 86. Rebuff. in conueni. ad
d. l. mulieris appellatione, vers. idem; vbi in vers. ideo, asse-
rit quod lex trahitur ad præterita, quando adiecta
fuerit illa dictio, & in vers. 9. tenet dictionem, Ex
nunc, suspendere actum, & sententiam interlocuto-
riam Iudicis usque ad extremum tempus Iudicis,
quemadmodum dictio, Ex tunc, ut in cap. licet, de pro-
bat. quicquid dicat Felin. in d. cap. licet causam, nu. 6. de
probat. nulla est vis an dicatur, Ex nunc prout ex tunc,
vel è contra, Ex tunc prout ea nunc, quia semper tra-
hitur actus ad diem existentis conditionis, prout
summa cum ratione tradunt Cosm. in pragm. sanct. tit.
de collat. §. ut verò, in verb. prout ex tunc, Abb. in cap. præ-
terea, il secundo, num. 11. de appellat. Bald. in cap. 1. de mi-
lite vasallo, qui contumax est, nu. 16. & 17. Gustier. Canon.
lib. 1. cap. 4. nu. 20. Cened. d. sing. 14. nu. 3. cum seqq.

Clausula, Ex tunc cum fuerit clericali caractere infi-
gnitum, apposita in translatione facta in laicum, ope-
ratur ut transferens licetè exigat pensionem usque
in diem initiationis, ut per Hieron. Gabr. consil. 185.
à nu. 3. & conf. 186. per totum, lib. 1. Flamin. de resignat.
benef.

benef. lib. 6. q. 4. n. 55. & 60. D. Lotter. in tract. de re benefic. lib. 1. q. 40. n. 21. Nam hodie nulli permittitur facultas transferendi pensiones in laicum, præterquam cum clausula, Ex nunc prout ex tunc cum fuerit clericali caractere insignitus, quæ intelligitur de caractere exequibili, vt plenè deducit Gabr. conf. 189. à n. 7. & sub nu. 12. lib. 1. D. Lotter. d. q. 40. n. 131.

Mantic. de tacis. & ambig. conuen. lib. 3. tit. 2. num. 36. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 795. nu. 18. Rot. apud Zach. post tract. de oblig. Camer. decis. 111. n. 1. vbi dicitur quod refertur ad enunciata, & fuit dictum in Romana societatis officij 13. Ian. 1600. coram Iusto, impressa per Marches. de Commiss. p. 2. pag. 583. n. 2. in ult. impres.

S V M M A R I V M.

- 1 Generalis clausula restringitur ad ea omnia, quæ specialiter in contractu sunt expressa.
- 2 Generalis clausula refertur ad enunciata.
- 3 Generalis clausula si præcedat, & subsequatur specialis, tunc illa clausula refertur ad omnia specificata, etiam in quibus fuit specialiter prouisum.
- 4 Generalis clausula subsequens post specificationem, debet restringi ad specificatam causam, quando id potest fieri salua ratione recti sermonis.
- 5 Clausula generalis post specificationem specierum in renuntiatione comprehendit solum casus similes, non verò maiores.
- 6 Clausula generalis in principio posita, ad omnia sequentia refertur, in fine verò posita, ad omnia precedentia.
- 7 Generalis clausula in dubio non restringit, quando post expressionem generis subsequitur enumeratio specierum.
- 8 Generalis clausula, quando inest ratio cur ad maiora expressis referri debeat, ad ea referenda est.
- 9 Generalis clausula exclusiua non refertur ad privilegiatos.
- 10 Generalis clausula inclusiua fauorabilis non refertur ad odiosos, & prohibitos.
- 11 Privilegiorum clausula generales non porriguntur ad ea, quæ præsumuntur ignorata.
- 12 Generales clausula posita in mandato, restringuntur tantum circa contenta in mandato.
- 13 Defectus plures non habent vim supplendi clausula generales.
- 14 Generales clausula non extenduntur ad non verisimilia.
- 15 Conciliari dispositioni non derogant clausula generales.
- 16 Generales clausula geminata important, vt nulla restrictio, aut nulla limitatio fieri possit.
- 17 Generalis clausula an & quando referatur ad ea, quæ habent specialem determinationem, remissum.

Generalis.

CLAUSULA LXII.

Restringitur clausula generalis ad ea omnia, quæ specialiter in contractu sunt expressa, vt per Aloys. Ric. in collect. decis. p. 4. collect. 1100. Cardin.

Intellige primò, seu potiùs declara, quod si generalis præcedat, & sublequatur specialis, tunc illa clausula refertur ad omnia specificata, & in quibus fuit specialiter prouisum; ita Melch. Phabos. Lusitan. decis. 57. n. 4. tom. 1. nam aliàs non extenditur ad specificata, Menoch. conf. 111. n. 6.

Secundò declara, quod quando est generalis subsequens post specificationem, debet restringi ad specificatam causam, quando id potest fieri salua ratione recti sermonis, l. si de certa. C. de transact. Cels. Vgon. in tract. claus. pag. 474. col. 2. Mart. de claus. p. 4. claus. 1. n. 5. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 309. nu. 6. vbi n. 1. subdit, quod clausula generalis post specificationem specierum in renuntiatione comprehendit solum casus similes, non verò maiores, de quo etiam Mart. d. claus. 1. n. 6. vbi n. 7. ampliat etiam in dispositione, vbi clausula generalis non trahitur ad maiora, vide Aloys. Ric. part. 4. collect. 1165.

Clausula generalis in principio posita, ad omnia 6 sequentia refertur, vt per Azuad. l. 6. n. 2. tit. 15. lib. 4. noua. Recopil. In fine verò posita, ad omnia precedentia refertur, gloss. fin. an l. si negotiorum. C. de negot. gestis, Menoch. conf. 334. n. 8. Mart. d. claus. 1. n. 9. vbi subdit, hoc procedere quando clausula generalis aliàs saluari non potest secundum rectitudinem sermonis, vel sequeretur correctio, aut repugnancia in eadem dispositione, aut ex alia simili causa, & citat Rotam decis. 54. n. 15. & seq. p. 2. diuers.

Deinde clausula generalis in dubio non restringit, quando post expressionem generis subsequitur enumeratio specierum; quia species dicuntur expressè causa demonstrationis, & maioris declarationis, non autem restrictionis, l. quæsitum. §. fin. ff. de fundo instructo, l. legata suppellectili. ff. de suppellectili legata, Soc. lun. conf. 98. num. 30. lib. 1. Crauer. conf. 127. n. 7. Rot. decis. 338. p. 3. diuers. Mart. d. claus. 1. nu. 13. vbi n. 14. intelligit præsertim, quando specierum enumeratio respicit actum legandi, & nu. 15. idem ait, quando genus, & species eandem personam respiciunt.

Præterea clausula generalis, quando inest ratio 8 cur ad maiora expressis referri debeat, ad ea referenda est, Paris. conf. 50. n. 17. & conf. 55. n. 31. & 32. & conf. 86. n. 42. & 43. vol. 2. Gabr. conf. 31. vol. 1. Mart. d. claus. 1. n. 6. vbi subdit, quod si cum omnibus remotis conueniat, saltem ad ea, quibus conuenit, referenda est, & n. 7. ait huiusmodi clausulas generales non capere vacationes futuras.

Clausula generalis exclusiua non refertur ad pri- 9 uilegiatos, vt per Cels. Vgo. vbi supra pag. 475. col. 5. vbi subdit, quod clausula generalis inclusiua fauora- 10 bilis non refertur ad odiosos, & prohibitos.

Clausula generales privilegiorum, quæ aliàs so- 11 lent habere clausulam, Citra specialis derogationis, &c. non porriguntur ad ea, quæ præsumuntur ignorata, Curt. lun. conf. 170. n. 31. vol. 1. Socin. lun. conf. 77. n. 106. & conf. 126. vol. 1. Natt. conf. 109. nu. 6. Mart. d. claus. 1. n. 8. vbi n. 9. subdit, quod clausula generales posita 12 in mandato, restringuntur circa contenta in mandato, & ultra ea non extenduntur.

Non habent vim clausula generales supplendi 13 plures defectus, vt per Stephan. Gratian. discept. foren. cap. 892. n. 17. nam satis est quod aliquem effectum tribuant,

tribuant, nec opus est, illas extendere in præiudicium contrahentium, idem *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 277. n. 44.*

- 14 Non extenduntur ad non verisimilia, vt per *Brunor. a Sole in locis comm. verbo claus. 2. 1. Flam. de Resignat. tom. 2. lib. 12. q. 14. n. 11.*
- 15 Non sufficiunt ad derogandum Conciliari dispositioni, vt per *Sanch. de Matrim. lib. 3. disput. 26. num. 7.* & citatos in clausula, *Non obstantibus.*
- 16 Generales clausulae geminatae important, vt nulla distinctio, nulla restrictio, aut nulla limitatio fieri possit, vt per *Crau. conf. 135. num. 5. & conf. 294. & conf. 308. Mart. d. part. 4. claus. 3. num. 1. vbi num. 2. subdit,* quod quando sumus in geminatione actuum, verborum geminatio nihil operatur; secus verò quando versamur in geminatione & cumulatione verborum, ne alterum ipsorum steterit sine virtute operandi; & num. 7. declarat, vt enixa voluntas importata propter virtutem verborum geminatorum, nunquam intelligatur facere tertio præiudicium.
- 17 An, & quando clausula generalis referatur ad ea, quae habent specialem determinationem? vide *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 795. num. 18. Rot. apud Cenc. post tract. de Cens. decis. 54. n. 6.*

SVMMARIVM.

- 1 Beneficij validam prouisionem praesupponere debet clausula, Habita, vel non habita possessione.
- 2 Clausula, Habita, vel non habita possessione, adinuenta fuit ad obviandum malitijs illorum, qui differunt possessionem beneficij accipere, animo pensionarium eludendi.
- 3 Clausula, Habita, &c. nihil operatur, vbi fraus cessat, & constat per titolarem non extitisse.
- 4 Clausulam, Habita, vel non habita possessione, ultra triennium non extendi Rota censuit, & aliquando vsque ad tres annos ampliauit, nunc denuò additur, vt soluatur pensio, vsque quò lis terminetur per tres conformes, vt n. 5.

Habita, vel non habita possessione.

CLAUSULA LXIII.

- 1 S Olet vt plurimum in Hispaniis pensioni per Papam impositae consentientibus super beneficiis illis à Sede Apost. collatis apponi hæc clausula, qui desiderio, & nimis auida voluntate illa consequendi incautè eam promittunt soluere, habita, vel non habita possessione beneficij illius super quod imponitur, & omni meliori modo, &c. cum verò plures possessionem beneficiorum adipisci nequeant ob aliorum obtrusiones, vel quia ad Papam prouisio tunc non spectabat, non semel dubitatum fuit, an ad illam soluendam adstricti manerent. Ego in hoc dubio meam interponere sententiã non audeo; illud tamen credo à nemine ignorari, quod hæc clausula validam beneficij collationem praesupponere debet, & si nulla, seu inualida sit, in dicta clausula suam

fundare intentionem pensionarius nequit, quia solutio ista praesupponit grauatum ad soluendum de beneficio litigioso super quo est imposita prouisum, & qui vnum dicit, omnia ad illud habilia praesupponit, l. qui testamentum. ff. de testam. l. furiosum. ff. qui testamentum facere possunt, Paris. conf. 30. in princ. vol. 4. Quare cum pensio debeatur, quæ fructuum beneficij pars est, si illos non percipit, absurdum videtur, vt eam soluat, quia huiusmodi clausula adinuenta fuit ad obviandum malitijs illorum, qui differunt possessionem beneficiorum accipere, animo pensionarios eludendi: at vbi fraus cessat, & constat per titolarem non extitisse, vel quia agitauit contra aduersarium, nec illum excludere potuit, vel quia incontinenti ostendit de nullitate gratiae talis beneficij à Papa sibi collati, non debet adstringi ad vllam solutionem, praecipue quando ipse gratiae renuntiat, quia si beneficium est vtile impetranti, nullatenus debet praesumi quod ipse omiserit quidquid potuit exequi ad pensionem consequendam, tum quia hæc clausula non debet operari ultra intentionem constituentis illam, Rot. decis. 158. part. 1. diuers. & decis. 699. num. 2. nec quicquam iuramentum facit, quia regulatur secundum naturam principalis obligationis, cap. quemadmodum, cap. peruenit, de iureiuran. quæ si nulla est, debet & illud inualidum reputari.

Rota igitur nihil amplius hanc clausulam ultra biennium extendi posse censuit, ex decis. Anton. August. 305. lib. 3. Aliquando verò vsque ad tres annos ampliauit, vt constat ex decis. 699. num. 2. part. 1. diuers. & decis. 128. num. 1. part. 2. etiam diuers. quarum meminerunt hac de re agentes Aloys. Ric. in praxi fori Ecclesiast. decis. 429. in 1. edit. alias resol. 366. n. 2. in 2. edit. latè Marches. de Commiss. part. 1. pag. 492. num. 54. cum seqq. in vltim. impress. & consuluit Bursat. conf. 361. num. 31. & post Cas. de Grassis decis. 12. n. 3. de prebend. & Seraphin. decis. 66. num. 2. & 3. obseruauit D. Lotter. de re benefic. lib. 1. quaest. 39. num. 52. vbi num. 53. subdit, non sufficere huiusmodi lapsum temporis, & deductionem impedimenti, nisi etiam probarentur intra illud factae omnes diligentiae possibiles, tum in producendo literas, & instando pro earum executione, tum in remouendo impedimento obiecto.

Verùm quia aliqui, vt è tali onere se eximerent, cedebant liti, & beneficio, excogitatum fuit decretum quoddam nouum, vt soluatur pensio vsque quò lis terminetur per tres conformes in Rota; quod cum vrgeat contra consentientem, non est iam in potestate Iudicis pretextu cuiuscunque aequitatis ab eo recedere, vt fuit dictum in *Miranden. pensionis* 23. Martij 1620. coram Illustrissimo Card. Verosio, cuius meminit D. Lotter. d. quaest. 39. num. 57. vnde agente pensionario contra campforem, frustra hic excipit titolarem cessisse liti, aut alias renuntiasse iuri in beneficio sibi competenti, vel intra triennium non potuisse nancisci possessionem: nam cum tunc contra eum agatur in vim Cameralis obligationis, non potest alia exceptione iuari quam solutionis, aut falsitatis, iuxta *Cassad. decis. vnic. num. 2. de muenis petit.* vel alia, quæ oritur ex ventre ipsius cedulae, suaeque obligationis, *Gallef. ad form. Camer. in 1. quaest. ad 4. part. à num. 15.* & ita fuit dictum in d. *Miranden. pensionis*; refert D. Lotter. d. quaest. 39. num. 61. vbi num. 62. subdit, quod vt firmitus sit, in decreto adicitur, ne titulares valide possint resignare, nisi resignatarij eandem obligationem de soluendo, & dando cedulam faciant.

Hæc

Hac tamen lege, & conditione.

CLAUSULA LXIV.

- 1 **C**onditionem non importat hæc clausula, sed modum, l. Menia. ff. de mitioniss. testam. Bart. in l. quibus diebus. §. Terminum, num. 5. ff. de condit. & demonst. Bero, conf. 66. num. 5. vol. 2. Neuizan. conf. 55. num. 1. Ruin. conf. 127. num. 2. vol. 1. Nat. conf. 373. num. 26. Cran. conf. 59. num. 1. Sord. conf. 168. n. 6.

SUMMARIVM.

- 1 Iurisdictionem executori dat clausula, Inducatis in possessionem, &c.
- 2 Clausula, Inducatis in possessionem, &c. non habet amplius effectum post annum, vel postquam pacifice possedit, quia si molestetur, via ordinaria est agendum.
- 3 Iudices ordinarij post inductionem cognoscunt in Francia, & ideo ibi nihil operatur clausula, Inducatis in possessionem, & manuteneatis.
- 4 Necessitatem non importat clausula, Inducatis in possessionem, &c. ut qui est in possessione, & novam obtinet provisionem cum illa clausula, de nouo apprehendat possessionem de manu executoris.
- 5 Clausula, Inducatis in possessionem, &c. apposita in noua provisione illius, qui est in possessione, intelligi debet, ut sit apposita ad cumulandum possessionem possessioni.

Inducatis in possessionem, & manuteneatis.

CLAUSULA LXV.

- H**æc clausula dat iurisdictionem executori, quia poterit manutenere inductum, donec sit pacificus, non tamen semper, ne derogetur Ordinarij, ideo post annum, vel postquam pacifice possedit, si molestetur, via ordinaria est agendum, quia hæc clausula non habet amplius effectum, ut per *Staphil. de literis gratia, fol. 97. pag. 2. vers. sequitur postmodum, Marches. de Commissionib. part. 1. pag. 939. num. 177. Campan. in diuers. Iuris Canonici, rub. 11. cap. 13. num. 283. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 218. num. 1. vbi num. 2. subdit, Rebuff. in forma noua provisionis, in verbo, & defendat inductum, retulisse*
- 3 quod in Francia nihil operatur, quia Iudices ordinarij post inductionem cognoscunt, &c.
 - 4 Non importat necessitatem, ut qui est in possessione, & novam obtinet provisionem cum hac clausula, de nouo apprehendat possessionem de manu executoris, acquisitio enim nouæ possessionis de manu executoris non contradicit retentioni primæ possessionis naturalis, ut dictum fuit in *Alexandrina Archiepiscopatibus* 28. Iunij 1627. coram R. P. D. Merlino, impressa sub clausula, Si & post quantum, &c. Intelligi etiam potest, ut sit apposita ad cumulandum possessionem possessioni, quia vitæ possessionis de per se est considerabilis, ad tradita per *Cassad. decis. 4. num. 2. & seqq. de restit. spoliat. Menach. de adipiscend. remed. 4. quæst. 43. num. 337. & seq. & Gabr.*

concl. 7. n. 6. de acquir. possess. quos sequuta est Rot. in d. Alexand. Archiepiscopatibus coram D. Merlino.

SUMMARIVM.

- 1 Gratia in forma dignum non est conditionalis.
- 2 Gratia in forma dignum in esse nihil ponit, donec executioni sit demandata.
- 3 Resignatario acquisitum dicitur ius ad rem, & non in re per gratiam in forma dignum, ante eius executionem.
- 4 Resignatarius quando fuit pronisus in forma dignum, resignans non cadit à iure super beneficio, nisi donec litera Apostolica fuerint executæ.
- 5 Ius regulariter non abdicatur à resignante, nisi donec quesitum fuerit resignatario pro collationem.
- 6 Beneficium collatum absenti ante acceptationem, non potest alteri conferri.
- 7 Beneficium sequuta morte pronisi in forma dignum, antequam ille repertus, seu declaratus fuerit dignus, non vacat per mortem illius, sed per mortem ultimi possessoris.
- 8 Executor fit mixtus quando adest clausula, In forma dignum.
- 9 Appellare licet ab executore cum clausula, In forma dignum, & possessio interim capta est attentata.
- 10 Intellige quando alius est in possessione, vel adest legitimus contradictor.

In forma dignum.

CLAUSULA LXVI.

Gratia in forma dignum non est conditionalis, quia illa verba, quatenus idoneus reperitur, respiciunt qualitatem idoneitatis, quæ de iure inest, & potius sonant in monitionem, & instruunt executorem, ut intelligat qualis esse debeat ille, cui prouidet, & sic non reddunt gratiam conditionalem quoad eius substantiam, sed tantum respectu executionis, & provisionis faciendæ, quæ est dilata in tempus postquam idoneus repertus fuerit: licet enim ista conditio impediatur executionem gratiæ, donec constet de idoneitate impetrantis, tamen non impedit acquisitionem, si in rei veritate resignatarius sit habilis, & sic ista suspensio est circa executionem, non circa acquisitionem iuris, cum qualitas idoneitatis sit pura, & certa in rerum natura, licet à nobis ignorata, antequam examinaretur, & conditio de præterito, vel præsentis non suspendat, licet ad præsens, ff. si certum peratur. l. institutio salis. ff. de condit. instit. ita dictum fuit in *Burgen. Canonibus* 28. Aprilis 1597. coram Card. Pamphilio, impressa per *Marches. de Commiss. part. 1. pag. 141. in ult. impress. duplicata pag. 158. eadem part. 1. & in Papien. Prioratus S. Michaelis* 6. Iunij 1607. coram Card. Lancelotto.

Item gratia in forma dignum in esse nihil ponit, donec executioni sit demandata, *Clem. unic. & ibi Card. num. 7. & 8. & Vitalin. num. 18. & seq. de concess. prabend. Cassador. decis. 1. n. 6. ut lite pendente, Mandes. super reg. de annali. quæst. 55. n. 3. Seraphin. decis. 1446. num. 3. & fuit dictum in Calaguritana beneficij* 30. Ian. 1606. coram Card. Marquemontio, & in *Elborn. fru-*

K Etium

- Eluum 10. *Marty* 1615. coram *Martino Andrea*, impressa per *Farinas*. decis. 665. num. 4. part. 2. recent.
- 3 Per gratiam in forma dignum ante eius executionem dicitur resignatario acquiritur ius ad rem, & non in re, *Sarnen*. ad reg. de iure quæstio, quæst. 1. vers. & ista omnia procedunt, *Agid*. decis. 563. *Gonzal*. ad reg. 8. *Cancel*. gloss. 15. §. 2. num. 56. cum aliis allegatis per *Ror*. in *Vercellen*. *Canonicatus* 11. Decemb. 1613. coram *Reuerendissima D. meo Coccino Decano*; ubi etiam fuit dictum, idem operari mandatum de providendo, & quemlibet alium titulum de futuro, quod facit, ut illud beneficium alteri conferri non possit, cap. si postquam 13. de prebend. in 6.
- 4 Quando enim resignatarius fuit prouisus in forma dignum, resignans non cadit à iure super beneficio, nisi & donec literæ Apostolicæ fuerint executæ, *Ror*. in *Abulen*. & *Zamoren*. beneficij 17. Iuny 1594. coram *Penia*, ubi eleganter fit distinctio inter resignationem puram, & ad fauorem certæ personæ in forma dignum admissam, & in d. *Buzzen*. coram *Card. Pamphilio*, & in *Bracharen*. *Canoria* 26. *Marty* 1601. coram *Iusto*, & in *Ampurien*. beneficij 18. Februarij 1625. coram *D. Merlino*, & regulariter non abdicatur ius à resignante, nisi & donec quæsitum fuerit resignatario per collationem, *Put*. decis. 158. num. 3. lib. 3. *Achil*. decis. 10. n. 4. de restit. spoliat. *Mohed*. decis. 36. per totam, de 6 renunc. *Caputaq*. decis. 82. & 86. p. 3. & facit simile de beneficio collato absenti, quod ante acceptationem non potest alteri conferri, cap. si tibi absenti 17. ubi *Anchar*. n. 2. & *Gemin*. n. 18. de prebend. in 6. cum allegatis in causa *Hispalen*. beneficij de *Toar* 15. Decemb. 1589. coram *Bubalo*. Vnde sequuta morte prouisi hoc modo antequam dignus repertus, seu declaratus fuerit, beneficium non vacat per mortem illius, sed per mortem ultimi possessoris, *Felin*. in cap. fin. n. 33. vers. quod si pendente, de presump. *Seraph*. decis. 446. n. 3. & fuit resolutum in d. *Ampurien*. beneficij, coram *D. Merlino*.
- 8 Executor fit mixtus, quando adest hæc clausula, *Seraph*. decis. 817. *Ror*. in *Pav. mitana* *Archidiaconatus* 15. Iuny 1590. coram *Penia*, impressa per *Marches*. de *Commis*. p. 1. pag. 960. in ult. impress. & in *Tirassonen*. *electrosynaria* 28. Ianuarij 1602. coram *Card. Lancellotto*, impressa per *Farin*. decis. 52. n. 2. p. 2. recent. & in *Brixien*. *Canonicatus* 21. May 1615. coram *Card. Verosio*, impressa per eundem *Far*. decis. 701. sub n. 2. p. 2. recent. & in *Xeatina* *beneficiorum* 2. May 1616. coram *Buratto*, & in *Ranen*. *iurispatronatus* 27. Ianuarij 1606. coram *Illustissimo Patriarcha Manzanedo*, cum alijs citatis per *Nicol. Garc.* de benef. p. 6. cap. 2. n. 126. & 127.
- 9 Vnde ab executore cum ista clausula appellare licere, & possessionem interim captam esse attentatam, sæpe fuit dictum in *Rota*, & signanter in una d. *Agatha Gorthorum*, & *Zamoren*. *beneficiorum*, & in nullius *Sacristia* 26. Octobris 1601. coram *Penia*, & in *Barchinon*. *parochialis* 10. Decembris 1601. coram *Card. Sacro*, & d. decis. 701. sub num. 2. part. 2. recent.
- 10 Intellige tamen, quando alius est in possessione, vel adest legitimus contradictor, & tunc datur appellatio propter præiudicium possessoris, *Felin*. & alij communiter in cap. final. de presump. *Ror*. decis. 202. n. 1. p. 1. diuers. & fuit dictum in *Conchen*. *Archipresbyteratus* 28. Iuny 1606. & in *Pistorien*. *parochialis* 25. Iuny 1621. coram *D. Pironano*, & in *Leodien*. *Abbatia* 14. Ianuarij 1622. coram *Vhaldo Seniore*.

S V M M A R I U M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Relativa est, relationemque inducit clausula,

In omnibus, & per omnia, &c.

- 3 Clausula, In omnibus, & per omnia, &c. ob eius vniuersitatem facit, ut comprehendantur ea, quæ alijs non comprehenderentur.
- 4 Effectus clausula, In omnibus, & per omnia, &c. est, ut nihil omnino excludat.
- 5 Clausula, In omnibus, & per omnia, &c. restringitur ad præterita, non autem veniunt futura.
- 6 Conformitatem cum iure communi respicit clausula, In omnibus, & per omnia, &c. ne absonus intellectus eliciatur.
- 7 Mandatum cum clausula, In omnibus, & per omnia, &c. dicitur esse specificum.
- 8 Privilegijs specialibus vim habet clausula, In omnibus, & per omnia, &c.
- 9 Mandati specijfici non habet vim clausula, In omnibus, & per omnia, &c. ad faciendum incidere dominum in penam.
- 10 Ex æquata ut vnam, & eandem naturam habeant, operatur clausula, In omnibus, & per omnia, &c.
- 11 Perfectionem & integritatem dispositionis importat clausula, In omnibus, & per omnia.
- 12 Testamenti paterni approbatio ut nullo modo restringatur, operatur clausula, In omnibus, & per omnia, &c.
- 13 Fictionem & veritatem in ijs, quæ possunt vere fieri, importat clausula, In omnibus, & per omnia, &c.

In omnibus, & per omnia.

CLAUSULA LXVII.

DE vi, & effectibus huius clausula vide *Martini* 1 de claus. p. 1. claus. 62. & p. 3. claus. 42. *Card. Tusch.* pract. concl. tom. 1. litt. C. concl. 354. *Seraph*. decis. 510. n. 5. *Vinian*. in praxi *Iurisp.* lib. 13. cap. 8. n. 343. in 2. ed. Hæc clausula multum operatur, ex adductis per *Cephal*. conf. 186. n. 12. & *Surd*. decis. 533. n. 5. & est relatiua, relationemque inducit absque aliqua differentia, ut dictum fuit in *lusu*. *Posta* *Pureoli* 23. Ian. 1614. coram *R. D. meo Pironano*, impressa per *Farin*. decis. 429. n. 2. & 3. p. 2. recent. Ob eius vniuersitatem facit, ut comprehendantur ea, quæ alijs non comprehenderentur. *Ballista*, cum ibi notatis, ff. ad Trebell. *Leom* *simon*. C. de agricul. & censitis, lib. 11. *Ruin*. conf. 32. n. 5. lib. 2. & conf. 171. n. 11. lib. 3. *Rol*. conf. 60. n. 21. cum seqq. lib. 1. *Mart.* d. claus. 62. n. 1. *Canalean*. de usufructu mulieri relicto, n. 55. *Menoch*. conf. 220. n. 22. ubi n. 94. subdit, quod intelligitur secundum ea, ad quæ testator relationem habuit; & eius effectum esse, ut nihil omnino excludat, tenet *Surd*. conf. 412. n. 29. & operatur, atque importat omnem substantiam, & qualitatem, *Cott.* in memorab. verb. per omnia pag. 679. & fuit dictum in *Cesarangustana* *præminentiarum* 10. Nouemb. 1623. coram *R. Coccino Decano*. Sed restringitur ad præterita, non autem veniunt futura, l. ff. de leg. 1. ubi *Socij*. *Iun*. n. 12. cum seqq. & *Bologniet*. n. 57. *Mart.* d. p. 3. claus. 42. n. 3.

Respicit tamen conformitatem cum iure communi, ne absonus intellectus eliciatur, vel resylter, *Iason* d. l. 1. n. 22. ff. de legat. 1. *Card. Tusch.* d. conclus. 354. n. 18. ubi n. 24. post *Burr*. conf. 19. n. 9. & seq. subdit, non operari quoad insolita, & inhonestæ, & *num*. 25. quod non operatur ultra mentem.

Habet

- 7 Habet vim specialis specificationis, ideo mandatum cum ista clausula dicitur esse specificum, Bald. conf. 100. incip. *Decreto Domini cauetur, in princ. vers. secunda ratio*, lib. 1. Cur. Iun. conf. 74. num. 3. Ramin. Iun. conf. 513. num. 43. & seq. vol. 5. Mart. d. claus. 62. num. 4. Card. Tusch. d. concl. 354. num. 1. vbi num. 2. post Butr. conf. 19. num. 13. vers. item 2. Decian. conf. 5. num. 53. lib. 1. & alios, subdit habere vim specialis priuilegij, quibus addo Mart. & ab eo citatos d. claus. 62. num. 5. Non habet tamen vim specifici mandati ad faciendum incidere dominum in pœnam, prout ex Bald. conf. 100. col. 2. in fin. vers. nec obstat, lib. 1. tradit Card. Tusch. d. concl. 354. n. 21.
- 10 Item habet magnam efficaciam & operatur, vt exæquata vnam, & eandem habeant naturam, & nulla sit penitus differentia. §. 1. vers. per omnia fere, vbi Ias. a num. 20. & Rip. n. 1. & 2. Insit. de donat. d. l. 1. ff. de leg. 1. Bertazol. de claus. instrum. claus. 11. num. 1. Rolan. conf. 67. num. 42. lib. 3. Hippol. conf. 101. num. 46. vol. 2. Card. Tusch. d. concl. 354. num. 6. vbi num. 23. post Butr. conf. 19. num. 9. subdit, adæquationem in omnibus, & per omnia factum non comprehendere ea, quæ non sunt concessibilia, nec ea, quæ speciali nota digna sunt; & n. 27. limitat etiam in iis, quæ non possunt esse proportionabilia, & num. 33. restringit, vt priuilegia, & omnes qualitates transceant, quæ sunt in essentia, & existentia personæ, cui sit adæquario, sed non ea, quæ sunt referuata.
- 11 Importat perfectionem, & integritatem dispositionis. §. per ratione, vers. per omnia. Insit. quibus modis ius patriæ potestatis soluitur, Bertazol. d. claus. 21. n. 1. Honded. conf. 79. n. 99. tom. 2.
- 12 Operatur hæc clausula, vt approbatio testamenti paterni nullo modo restringatur, sed vniuersaliter intelligatur, ita Ruin. conf. 56. n. 12. lib. 2. Fusar. de subfiscut. q. 296. n. 96.
- 13 Importat nedum fictionem, sed etiam veritatem in his, quæ possunt verè fieri, Ang. Aret. conf. 103. num. 17. Mart. d. claus. 62. num. 6. Card. Tusch. d. conclus. 354. num. 3. & fuit dictum in Verduen. Camouicatus 13. Febr. 1617. coram Andrea: Vnde si statutum dicat, quod filia nupta per omnia habeatur prout sui iuris, verè dicitur sui iuris effecta, ita ex Ang. Aret. d. conf. 107. num. 20. tradit Card. Tusch. d. conclus. 354. num. 4. vbi num. 5. idem, si dicat quod factum habeatur per omnia pro non facto in iis, quæ iuris sunt, quia verè habetur, ac si factum non esset.
- 14 Hanc clausulam idem operari quod clausula, *Omnia, & singula*, dicit Caualean. de vsufructu mulieri relicto, cap. 1. n. 55. quem refert Cened. post lib. præd. & canon. quæst. sing. 72. num. 3.

In principio posita.

CLAUSULA LXVIII.

- 1 Omnis clausula in principio posita refertur ad sequentia, vt pro regula constituunt Cels. Vgo. in tract. claus. pag. 475 col. 1. Hipp. conf. 75. num. 8. cum seqq. Mascard. de prob. concl. 301. n. 5. Accacius Anton. in comment. ad l. 3. ff. de condit. & demonstrat. num. 207. & ad omnia, quæ sequuntur relationem habet vsque ad finem, quando militat eadem ratio, Mart. Alter. de censur. Ecclesiast. tom. 1. lib. 5. disputat. 14. cap. 1. lit. B.
- 2 Clausula præcedens est maioris efficacæ ad determinationem sequentium, quàm sequens ad determinationem præcedentium, vt per Brunor. à Sole in locis comm. verbo claus. 40. Mart. de claus. p. 4. claus. 24.

n. 1. Marten. l. 7. gloss. 13. num. 6. tit. 11. lib. 5. nouæ Recopil. Arceud. l. 1. n. 5. cum seq. tit. 11. lib. 4. etiam nouæ Recopil. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 32. n. 29.

SUMMARIUM.

- 1 Clausula in medio posita præcedentibus, & sequentibus deservire potest, si ponatur inter plures articulos connexos, & dependentes ab vno principali.
- 2 Clausula in medio posita nunquam refertur ad sequentia, quando adest dictio, præmissa, vel prædicta.
- 3 Clausula in medio posita non refertur ad præcedentia, neque ad sequentia capitula habentia suam orationem perfectam, maxime inter diuersas personas.

In medio posita.

CLAUSULA LXIX.

Clausula in medio posita præcedentibus, & sequentibus deservire potest l. 3. §. filius ff. de liter. & posthum. l. quisquis. ff. de leg. 3. cap. secundo requirit, de appell. Cels. Vgo. in tract. claus. pag. 475 col. 2. Marten. l. 2. gloss. 2. num. 8. tit. 4. lib. 5. nouæ Recopil. Burg. de Pace l. 3. Tauri, part. 1. conclus. 2. num. 67. Ioann. Garz. de nobilitate, gloss. 2. num. 11. Brunor. à Sole in locis communibus, verbo clausula, num. 39. Ceval. communium contra comm. quæst. 905. num. 3. Mart. Alter. de cens. tom. 1. disput. 13. lib. 5. cap. 3. lit. E. Cardin. Tusch. præd. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 290. num. 5. vbi post Alex. conf. 63. num. 9. lib. 6. declarat procedere, quando est posita inter plures articulos connexos, & dependentes ab vno principali: secus verò quando ponitur inter articulos diuersos absolute, quia tunc non refertur ad sequentia; & num. 8. post Abb. conf. 75. col. 2. vers. 2. videtur, lib. 2. exemplificat in instrumento obligationis continente plura debita, & plura capitula debitorum, & in vno capitulo debiti vnus ponatur, quod teneatur fideiussorem dare, in aliis verò nihil dicatur, tunc non tenetur, nisi pro contentis in illo capitulo, non autem pro aliis, ex eo quia non refertur ad omnia capitula, ex quo obligatio est in vno capitulo.

Hinc clausula in medio posita nunquam refertur ad sequentia, quando adest dictio, prædicta, vel præmissa, quia refertur solum ad præcedentia, Alex. conf. 63. incip. Diligenter, num. 8. in fin. lib. 6. Card. Tusch. d. conclus. 290. num. 2. vbi num. 3. post Paris. conf. 38. num. 30. lib. 2. subdit, pariter clausulam in medio positam non referri ad præcedentia, neque ad sequentia capitula habentia suam orationem perfectam, maxime inter diuersas personas.

SUMMARIUM.

- 1 Clausula in fine posita regulariter refertur ad omnia præcedentia.
- 2 Præcedentia omnia respicit clausula si in principio, medio, vel fine ponatur.
- 3 In odiosa & exorbitanti materia, clausula in fine posita, etiam refertur ad præcedentia, nisi diuersitatis ratio dari possit.

- 4 Clausula in fine posita ita refertur ad omnia precedentia capitula, ac si singulis capitulis esset apposita.
- 5 Capitulum omnium dispositionis ubi non est eadem ratio, clausula in fine posita non refertur ad precedentia.
- 6 Materia largè interpretanda quando veniret restringenda.
- 7 Iuris correctio quando sequeretur.
- 8 Intellectus Iuri contrarius quando resultaret.
- 9 Absurditas quando sequeretur.
- 10 Contrarietas, & repugnantia quando sequeretur.
- 11 Ratiocincti sermonis quando aliud postularet.
- 12 Testatoris voluntas praesumpta quando repugnaret.
- 13 Scriptura, & sensus quando non patitur.
- 14 Actus quando redderetur nullus.
- 15 Dispositio quando redderetur inutilis.
- 16 Quando non congrueret verbis, & dispositioni antecedenti.
- 17 Quando refertur ad ea, quae habent claram, & determinatam dispositionem.
- 18 Qualitate diuersa personarum stante.
- 19 Quando non stat de per se, sed accessorie ad aliquod capitulum.
- 20 Clausula in fine posita non refertur ad precedentia, quae incidenter, vel causa demonstrationis posita sunt.
- 21 Clausula in fine posita non refertur ad ea, quae longè distant, si mediant extranea.
- 22 Clausula poenalis apposita in vno capitulo, non censetur in alijs repetita.
- 23 Clausula in fine posita non refertur ad precedentia in casibus priuilegiatis.
- 24 Clausula illa, quae tacite subintelligitur in aliquo capitulo, nunquam ad alia refertur.
- 25 Clausula prima quando habet propriam, & specificam determinationem, tunc clausula in fine posita non refertur ad illam primam.
- 26 Genus quando praecedit, & clausula sequens continet speciem, tunc non potest referri ad omnia precedentia.

Clausula in fine posita non refertur ad precedentia.

- 27 Generalis clausula, & generalis approbatio non refertur ad ea, quae specialiter fuerunt cassata, & in quibus specialis, & diuersa promissio militat.
- 28 Clausula in fine posita non refertur ad ea, quae habent orationem perfectam de se.

In fine posita.

CLAUSULA LXX.

Clausula in fine posita regulariter refertur ad omnia precedentia, praecipue quando principaliter per se est posita, & commodissime potest ad omnia referri, cap. secundo requiris, de appellat. l. 1. & ibi las. num. 4. & seq. C. de liberis praeter. Felin. in cap. causam qua, num. 4. vers. clausula refertur, de rescript. l. talis scriptura. §. fin. ff. de leg. 1. cap. secundo requiris, de appellat. Alex. conf. 101. num. 1. lib. 3. Bernard. reg. 84. Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 4. §. 2. verbo de tous meubles, num. 1. Cels. Vgon. in tract. clausul. pag. 475. col. 2. Socin. Sen. conf. 188. num. 5. lib. 2. Mandos. super regulas Cancellariae, in pralud. quest. 2. num. 2. Boer. decis. 146. num. 2. cum seq. Syluan. conf. 88. num. 24. Capic. decis. 108. num. 9. Ant. Gabr. commun. lib. 6. tit. de clausul. conclus. 9. num. 1. Marta de clausulis, part. 4. clausul. 23. Sour. tom. 2. commun. opinion. lib. 6. tit. 13. num. 266. pag. 62. Menoch. de arbit. casu 64. num. 22. & de praesumpt. lib. 4. praf. 181. num. 4. & conf. 1302. §. & conf. 339. num. 1. & 2. Ioseph. Ludon. Perus. decis. 45. num. 6. part. 1. Burg. de Pace conf. 44. ex num. 13. Sord. conf. 282. num. 4. & conf. 567. num. 4. Guitier. practic. lib. 3. quest. 29. num. 11. & 12. Honded. conf. 4. num. 34. & conf. 54. num. 28. vol. 1. Marchesan. de Commission. part. 1. pag. 616. num. 4. in 2. impress. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 291. Valasc. conf. 133. n. 3. Decian. conf. 70. ex n. 19. lib. 3. Cenall. comm. contra communes, quest. 828. num. 131. & quest. 905. num. 3. Brunor à Solo in locis communibus verb. clausula 58. Cardes. in praxi iudicum, eod. verb. n. 22. Iosephus Sesse Aragonie decis. 205. num. 29. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 32. num. 30. & gloss. 35. num. 26. Alabet. de omnimoda Regularium exempt. part. 1. cap. 8. num. 1. statim in princip. Lusit. Francisc. à Sousa in repet. l. femina. ff. de regulis Iuris, part. 1. num. 152. Mari. Alser. de censuris, tom. 1. disp. 13. lib. 5. lit. B. & disp. 15. cap. 1. lit. E. & disp. 16. cap. 3. lit. A. Sanchez de Matrimon. lib. 3. disp. 7. num. 17. & lib. 6. disp. 22. num. 19. & lib. 8. disp. 16. in fine, & lib. 10. disp. 17. in fine, Mantie. decis. 52. num. 1. & 3. Sigism. à Bononia de electione, dub. 3. n. 4. Stephan. Gravian. Marchia decis. 135. num. 14. Monet. de commut. vltim. volunt. cap. 7. num. 54. cum seqq. Gloriz. resp. 1. part. 3. num. 128. Rota decis. 416. part. 2. diuers. & decis. 73. num. 1. & decis. 105. num. 9. part. 1. recent. & apud Zach. de oblig. Cameral. decis. 160. num. 3. & nouissimè in Anconitana pecuniaria 14. Martij 1625. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, & in Treueren. Abbatia 20. Nouemb. 1624. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano.

Amplia primò, non solum si in fine, sed etiam in principio, vel medio ponatur, vt per Menoch. d. lib. 4. praf. 181. num. 2. Mart. d. claus. 23. num. 2. Peregr. de fideicom. art. 16. n. 102. & 105. Sanchez de Matrimon. lib. 6. disp. 22. num. 19. & lib. 8. disp. 16. circa med. Monet. d. cap. 7. num. 55.

Amplia secundò etiam in materia odiosa, & exorbitanti, vt per Menoch. d. praf. 181. num. 4. & conf. 792. num. 11. Gabr. d. concl. 9. num. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 36. num. 27. & 28. Sord. conf. 379. num. 1. & conf. 565. num. 18. vers. imò etiam, Cardin. Tusch. d. concl.

- concl. 291. n. 30. Sanchez de Matrimon. lib. 6. disp. 22. num. 19. Monet. d. cap. 7. num. 56. Card. Tusch. de lit. C. concl. 291. n. 30. vbi num. 2. ait, clausulam generalem in fine positam referri ad omnia etiam remota, de quibus non est specialiter prouisum, nisi sint contraria, licet Capic. decis. 108. num. 14. & Mart. d. claus. 23. num. 6. contrarium sentiant. Et hanc secundam ampliacionem intelliges, nisi diuersitatis ratio dari possit, ex Surd. decis. 88. num. 13. Cald. Pereira de potest. elig. cap. 11. num. 27. Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 7. Rot. decis. 231. num. 1. part. 1. diuers. & decis. 767. n. 3. apud Farin. p. 2. recent.
- 4 Amplia tertiò, in tantum clausulam in fine positam referri ad omnia præcedentia capitula, vt idem sit, ac si singulis capitulis clausula esset appositæ, vt post Decian. conf. 70. num. 19. & seq. lib. 3. tradit Card. Tusch. d. concl. 291. num. 11. vbi num. 13. post Alex. conf. 112. num. 6. lib. 6. ampliat, vt clausula in fine posita etiam annullatiua referatur ad omnia præcedentia, quando stat de per se, & num. 16. pariter ampliat, vt clausula restrictiua in fine posita, quæ potest referri ad omnia præcedentia, ad omnia referatur, & num. 20. post Nat. conf. 614. num. 2. etiam ampliat, clausulam positam in eadem oratione plura complectente, referri ad omnia, quando oratio regitur ab eodem verbo, nisi quando qualitas non conuenit primo, sed secundo.
- 5 Limita nunc primò, vt non procedat vbi omnium capitulorum dispositionis non sit eadem ratio, vt per Mart. & ab eo citatos d. claus. 23. num. 7. quibus adde Gabr. d. concl. 9. num. 3. Honded. conf. 4. num. 41. tom. 1. Gonzal. d. gloss. 36. n. 27. Card. Mart. de coniect. vlt. volum. lib. 3. tit. 14. num. 8. Menoch. d. pref. 181. num. 2. 16. 17. & 18. Sanchez de Matrimon. lib. 8. disp. 34. num. 30. Monet. d. cap. 7. num. 57. Cardin. Tusch. d. concl. 291. num. 82. Rot. decis. 767. num. 5. p. 2. recent.
- 6 Limita secundò, quando per hoc restringeretur materia largè interpretanda, vt per Gabr. d. concl. 9. num. 14. & 30. Menoch. d. pref. 181. num. 14. Monet. d. cap. 7. num. 57. vers. secundo. Veluti quando sumus in beneficio Principis, Card. Tusch. d. concl. 291. n. 44.
- 7 Limita tertiò, quando sequeretur Iuris correctio, seu aliud inconueniens, cap. Ecclesia vestra 1. vbi notat Abb. de elect. Menoch. d. pref. 181. nu. 10. Socin. conf. 103. num. 37. Alex. conf. 98. num. 5. lib. 1. Marta d. claus. 23. n. 18. Card. Tusch. d. concl. 291. num. 38. cum seqq. Franc. à Sousa in repet. d. l. femina. ff. de regulis Iuris. p. 1. nu. 152. Monet. d. c. 7. num. 57. vers. tertio, iuxta finem.
- 8 Limita quartò, quando ex tali relatione resultaret intellectus Iuri contrarius, l. adoptiuus. ff. de adopt. l. si idem. ff. de iurisd. omn. Iud. Marta d. clausula 23. num. 20. Brunor à Sole d. verb. clausula 28. in fin. Roman. conf. 112. num. 3. vers. non obstat, Signarol. conf. 181. n. 17. Card. Tusch. d. concl. 291. num. 40. Monet. d. num. 57. vers. tertio, in princip. vbi cum Gabr. d. concl. 9. nu. 5. 6. & 7. tradit; clausulam hanc non referri ad ea, quæ sunt Iuri communi contraria, licet ea clausula expressè in genere se referret ad præcedentia, nisi omnia præcedentia essent contra Ius commune.
- 9 Limita quintò, quando sequeretur absurditas, vt per Gabr. d. concl. 9. num. 28. Menoch. d. pref. 181. n. 13. Mart. d. clausula 23. num. 12. Monet. d. num. 57. vers. quarto, Card. Tusch. d. concl. 291. n. 84.
- 10 Limita sextò, quando sequeretur contrarietas, & repugnantia in ipsa dispositione, vt per Gabr. d. concl. 9. num. 9. Menoch. d. pref. 181. num. 9. Roman. conf. 112. num. 3. vbi Mandos. Paris. conf. 34. num. 19. vol. 1. Nat. conf. 279. num. 5. vol. 2. Brunor à Sole d. verbo
- clausula, num. 28. in fine, Mart. d. claus. 23. num. 10. Monet. d. num. 57. vers. quarto.
- Limita septimò, quando ratio recti sermonis aliud postulat, vt per Rot. Bononien. decis. 150. nu. 79. Honded. conf. 4. nu. 40. tom. 1.
- Limita octauò, quando repugnaret præsumpta testatoris voluntas, vt per Socin. Iun. conf. 81. num. 19. & 20. lib. 3. Menoch. d. pref. 181. num. 20. Monet. d. n. 57. vers. quarto, prope finem.
- Limita nonò, quando commodè fieri non potest, & scriptura, vel sensus non patitur, vt per Surd. conf. 315. num. 9. Gabr. d. concl. 9. n. 16. Monet. d. vers. quarto, in fine, Mart. d. clausula 23. num. 5. vbi plures ex antiquioribus refert Card. Tusch. d. concl. 291. n. 59.
- Limita decimò, quando actus redderetur nullus, vt per Surd. conf. 450. n. 48.
- Limita vndecimò, quando inutilis redderetur dispositio, vt per Surd. conf. 315. num. 8. Crauet. conf. 70. num. 4. Mart. d. clausula 23. num. 11. Gabr. d. concl. 9. num. 10. Menoch. d. præsumpt. 181. num. 11. Monet. d. num. 57. in fin. Rom. conf. 112. col. 2. Card. Tusch. d. concl. 291. n. 41. & 77.
- Limita duodecimò, quando non congrueret verbis, & dispositioni antecedenti, vt dictum fuit in Rota Bononien. decis. 150. nu. 78.
- Limita decimotertiò, non referri ad ea, quæ habent claram, & determinatam dispositionem, vt per Honded. conf. 36. num. 34. tom. 1. Gabr. d. concl. 9. nu. 8. Peregr. d. art. 16. num. 107. Menoch. d. præsumpt. 182. à n. 6. Mart. d. clausula 23. num. 9. Monet. d. num. 57. vers. quinto. Vel specialem prouisionem à contrahentibus, Roland. à Valle conf. 59. num. 48. lib. 3. Ramart. conf. 503. num. 4. Card. Tusch. d. concl. 291. n. 47.
- Limita decimoquartò, stante diuersa personarum qualitate, vt censuit Rot. Bononien. decis. 150. n. 80.
- Limita decimoquintò, quando non stat de per se, sed accessoriè ad aliquod capitulum, quo casu eius pars, conditio, modus, vel qualitas ad alia non refertur, vt per Bero. conf. 176. num. 53. vol. 1. Gabr. d. concl. 9. num. 11. & 20. Menoch. d. pref. 181. num. 22. Marta d. claus. 23. num. 3. Monet. d. cap. 7. num. 58. vers. septimo.
- Limita decimosexto, non procedere in iis quæ incidenter, vel causa demonstrationis posita sunt, vt per Gabr. d. concl. 9. num. 15. Menoch. d. pref. 181. num. 25. Mart. d. clausula 23. num. 14. Monet. d. n. 58. in princip. vbi ait, multo magis hoc verum esse, si clausula hæc in medio vnius capituli ponatur, & citat Gabr. d. concl. 9. num. 27. Mart. d. claus. 23. n. 21. & Peregr. d. art. 16. num. 103. sublimitantem, nisi aliàs sequens capitulum esset inutile.
- Limita decimosseptimò, non referri ad ea, quæ longè distant, si medient extranea, ad quæ clausula hæc referri non possit, vt per Gabr. d. concl. 9. nu. 12. & 14. Menoch. d. pref. 181. n. 23. Monet. d. nu. 58. vers. octauo, imò etiam si referri possit, vbi ea sint omnino separata, vt satis probat Sanchez de Matrim. lib. 7. disp. 108. n. 3.
- Limita decimooctauò, in clausula pœnali appo- sita in vno capitulo dispositionis, quia in aliis non censetur repetita, vt per glos. verbo sanctioni, in Clem. 2. de vita & honest. Cleric. Ruin. conf. 38. & 86. vol. 5. Gabr. d. concl. 9. nu. 22. Menoch. d. pref. 181. num. 5. Mart. d. clausula 23. num. 13. vbi dicit, ita tentum fuisse in Romana vinea de Alexijs 20. Octob. 1589. coram Penia, Monet. d. cap. 7. num. 59. vbi sublimitat, nisi ea clausula pœnalis ponatur in fine dispositionis cum iis verbis, circa præmissa, aut aliquod præmissorum, vel simili, & citat Sanchez de Matrim. lib. 7. disp. 108. n. 3. circa initium.

- 23 Limita decimononò in casibus priuilegiatis, vt per Menoch. d. praf. 181. num. 19. Monet. d. c. 7. n. 60. & huic limitationi affinis est alia quam Gabr. d. concl. 9. num. 25. affert post Gozadun. conf. 2. vt clausula in fine posita non referatur ad præcedentia, quando ex earelacione ius tertij læderetur.
- 24 Limita vigesimò in clausula illa, quæ tacitè subintelligitur in aliquo capitulo, nunquam enim ad alia referri tradunt Marr. d. clausula 23. num. 17. Gabr. d. concl. 9. num. 17. Menoch. d. praf. 181. num. 21. Monet. d. c. 7. num. 61.
- 25 Limita vigesimoprimum, quando clausula prima habet propriam, & specificam determinationem, quia tunc clausula in fine posita non refertur ad illam primam, Alex. conf. 48. lib. 1. Signarol. conf. 181. num. 13. & 14. Roman. conf. 152. col. 2. num. 3. Card. Tusch. d. concl. 291. nu. 45.
- 26 Limita vigesimosecundò, quando præcedit genus, & clausula sequens continet speciem, quia non potest referri, ex quo species extrahitur ex genere, Signarol. conf. 181. num. 13. vers. nec huic obijtas, Card. Tusch. d. concl. 291. num. 50.
- 27 Limita vigesimotertiò, quia generalis clausula, & generalis approbatio non refertur ad ea, quæ specialiter fuerunt cassata, & in quibus specialis, & diuersa prouisio militat, Anch. conf. 2. n. 11. Alex. conf. 226. num. 5. vers. quarto quia, lib. 6. Card. Tusch. d. concl. 291. num. 71. vbi num. 72. post Socin. conf. 120. num. 37. lib. 1. & Alex. conf. 110. stante statuto, num. 4. lib. 4. subdit, quod nec refertur ad ea, in quibus est facta prouisio specialis.
- 28 Limita vigesimoquartò, quia clausula non refertur ad ea, quæ habent orationem perfectam de se, etiam si adint dictiones repetitiuæ, prout dictio, Item, Etiam, & similes; ita Decian. conf. 17. n. 34. lib. 1. Roman. conf. 152. num. 2. vers. prima, Card. Tusch. d. concl. 291. num. 79. vbi num. 80. post Paris. conf. 38. num. 26. lib. 1. & Alex. conf. 66. num. 6. lib. 3. extendit in legatis, quia si sunt in eadem oratione, sit receptio, secus verò si in diuersa oratione.

S V M M A R I V M.

- 1 Procurator in rem suam factus ille dicitur, qui ex mandato procuræ commodum sibi applicare debet.
- 2 Procurator in rem suam altero de tribus modis censetur constitutus.
- 3 Procurator in rem suam constitutus videtur per illa verba, Ponens eum in locum suum, &c.
- 4 Procurator in rem suam constitutus dicitur, cum illud, quod exigit, nulli restitutus est.
- 5 Domini translationem, & reciprocam fideicommissi remissionem importat clausula, In rem suam, &c.
- 6 Procurator in rem suam habetur loco domini, & potest pacisci.
- 7 Procurator in rem suam potest iuramentum deferre.
- 8 Procurator in rem suam post litem contestatam renocari non potest.
- 9 Procurator in rem suam potest ante litem contestatam alium procuratorem substituere.

- 10 Procurator in rem suam constitutus ad iudicia, nequit ante litem contestationem alium substituere, nisi mandatum habeat cum speciali clausula substituendi.
- 11 Statutum disponens circa procuratores, non habet locum in procuratore in rem suam.
- 12 Procurator in rem propriam, non intelligitur renocatus per mortem constituentis.
- 13 Procurator in rem suam quandoque fit ab homine, quandoque à lege.
- 14 Mandatum in rem suam non præsumitur in dubio, nisi præcedat causa cedendarum actionum.
- 15 Testibus potest probari aliquem fuisse constitutum procuratorem in rem suam.

In rem suam, &c.

CLAUSULA LXXI.

PROCURATOR in rem suam factus ille dicitur, qui ex mandato procuræ commodum sibi applicare debet, gloss. 2. in princ. in l. 1. ff. de procurat. gloss. verbo suam rem, in l. qui stipendia. C. cod. tit. Marr. de clausul. part. 1. claus. 188. num. 2. Bertaz. de claus. instrum. claus. 29. gloss. 1. num. 1. vbi num. 5. ex Bald. in l. qua omnia. 9. fin. de procur. & Ias. in d. l. qui stipendia, affert censeri constitutum procuratorem in rem suam altero de tribus modis, quando scilicet sunt mandatæ actiones directæ, & cessæ vtilis, vel quando tantum sunt cessæ vtilis, quo casu censetur etiam factus procurator cessionarius in rem suam, & tertiò quando solum sunt mandatæ actiones directæ, quod minus importat concessionem.

Item in rem suam constitutus videtur per illa verba, Ponens eum in locum suum, &c. vt per Barr. in l. 3. ff. famul. hercisc. & in l. qui quadraginta. ff. ad Trebell. nam idem quod hæc clausula, In rem suam, importat virtualiter d. clausula, Ponens, &c. solita apponi in instrumentis venditionum, quæ etiam importat cessionem iurium, & vbi adest huiusmodi clausula, Ponens, &c. vel cessio iurium, tunc dicitur indubitanter procurator constitutus in rem suam, Bertazol. d. tract. clausul. 27. gloss. 4. & clausul. 28. gloss. 2.

Dicitur etiam tunc constitutus procurator in rem suam, cum illud, quod exigit, nulli restitutus est, ita Aret. conf. 124. num. 3. & conf. 125. in princ. Bero. conf. 187. num. 45. vol. 1. & fuit dictum in Mediolanen. Capellanie 5. Martij 1607. coram Cardin. Marquemontio. Sic etiam dicitur ex clausula, quod faciat quicquid domum videris expedire, vel, quod habeat totam potestatem, vel, quod re utatur tanquam sua, ex adductis per Cald. Pereir. de empt. cap. 15. n. 8.

Translationem domini, & reciprocam fideicommissi remissionem importat hanc clausulam, tenent Alex. conf. 8. num. 6. vers. vniue, lib. 5. Rian. conf. 144. num. 19. vers. acto, & conf. 152. num. 8. col. penult. lib. 2. Grat. conf. 60. num. 19. lib. 1. Socin. lun. conf. 116. num. 60. vers. præterea, lib. 1. Menoch. conf. 361. n. 38. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 342. n. 11.

Procurator cum hac clausula habetur loco domini, & potest pacisci, l. 1. sed & si tantum, l. sed & si fideiussor, l. si cum emptore. ff. de pactis, l. siem. §. si procurator. ff. quando pignus, vel hypoth. gloss. & Doctores in l. transactio. C. de transact. Sic etiam potest iuramentum deferre, licet simplex procurator nequeat,

queat; l. iusurandum quod ex conventionem. §. final. ff. de iuramentis. gloss. ultim. in cap. qui ad agendum, de procur. in 6. Bertazol. de clausulis instrumental. claus. 29. gloss. 10. num. 1.

8 Licet re integra reuocari possit procurator in rem propriam, antequam sit processum ad tria contenta in l. 3. C. de nouar. vt tradit Cald. Pereira de empr. cap. 22. & 23. non ita tamen post litem contestatam, ex l. illam. C. de donat.

9 Sic etiam licet procurator ante litem contestatam non possit alium procuratorem substituere, nisi id habeat in mandatis, tamen aliud est in hoc procuratore in rem suam, cap. 1. §. 1. de procur. in 6. Bertazol. d. claus. 29. gloss. 10. num. 1. iste enim procurator domino comparatur tam ante, quam post litem contestatam, vt tradit Ioan. de Grass. in tract. de substitution. procurat. in claus. & qua per quemlibet procuratorem verum, num. 1.

10 Si vero constituitur ad iudicia, nequit ante litis contestationem alium substituere, nisi mandatum habeat cum speciali clausula substituendi, ita Marant. de ordine iudicior. part. 4. distinct. 36. num. 21. & 28. Vant. de nullis. tit. ex defectu mandati, num. 109. Suar. de Pace in pract. tom. 1. in initio annot. 4. num. 5. post litem tamen contestatam poterit, vt per Boer. decis. 285. num. 1. D. Barbosa. in l. cum prator. §. 1. n. 104. cum seqq. ff. de iudicij.

11 Statutum disponens circa procuratores, non habet locum in isto procuratore in rem suam, qui proprie non est procurator, Bald. in l. non solum, in 2. l. 1. num. 6. ff. de procur. & in l. 1. quest. 5. num. 14. C. de addn. & oblig. Felin. in cap. licet undique, num. 8. de offic. delegat. Aret. in l. 1. num. 21. ff. si certum petatur, Bertazol. d. claus. 29. gloss. 1. n. 2.

12 Procurator in rem propriam non intelligitur reuocatus per mortem constituentis, l. 2. §. in propria causa. ff. quando appellandum sit, Barr. in l. si procurator. ff. de condic. causa data, Aret. conf. 124. & seq. Caballin. Milleloq. 247. num. 2. Card. Mantica. de tacit. & ambig. conuent. lib. 7. tit. 23. n. 52. Bertazol. d. claus. 29. gloss. 2. num. 4. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 342. num. 1.

13 Illud pro coronide huius brevis discursus sciendum est cum Bertazol. d. gloss. 1. a num. 6. quod procurator in rem suam quandoque sit ab homine, quandoque à lege; ab homine, vt in casu, quo vel sit cessio, vel mandantur directæ actiones per cedentes, aut ita in mandato procurat expresso constitutus reperitur, à lege, quomies sine cessione, vel expresso mandato transeunt actiones, vt in l. penult. C. ad Trebell. & in casibus, de quibus in l. 1. & 2. C. de actio. & obligat. Sic etiam procurator in rem suam quandoque censetur factus ex voluntate, vt in casibus, in quibus voluntas utriusque contrahentis concurrat, licet in ceteris contrahentibus, l. si cur. C. de actio. & obligat. ex necessitate, quando alicui sunt adjudicata nomina debitorum, l. plane. ff. famul. heredes, & in aliis casibus, de quibus per gloss. & Barr. in l. seruum quoque. §. final. ubi text. loquitur de isto procuratore in rem suam ex necessitate, ff. de procurat.

14 In dubio non præsumitur mandatum in rem suam, nisi præcedat causa cedendarum actionum, vt tradunt Bald. in l. 3. quest. 1. C. mandati, Bertazol. d. gloss. 1. num. 9. ubi subdit, quod licet non præsumatur mandatum factum in rem suam, tamen si id sit omnium, vt quia fuit scriptum, aliquem fuisse simpliciter procuratorem constitutum, potest testibus id probari.

SUMMARIUM.

- 1 Obligatio regulariter non in solidum; sed pro virili parte inter plures correos facta censetur.
- 2 Clausula, In solidum, ubi est apposta, excludit inter socios, vel plures cohæredes, aut plures reos debendi, beneficium diuisionis.
- 3 Debitores principales vt omnes censeantur, operatur clausula, In solidum, erga principalem debitorem.
- 4 Emphyteutica rei concessio, quando est facta duobus cum clausula, In solidum, vel si stipuletur, pro se, & filiis, & descendentes, & pro quolibet ipsorum in solidum, operatur vt ad superstitem portio deficiens accrescat per ipsos non decrescendi.
- 5 Clausula, In solidum, importat in emphyteusi, quod nullus alteri succedat, quando dictio distributiva, quolibet, est apposta stipulantibus.
- 6 Fideiussores quando plures sunt dati in solidum, quilibet eorum tenetur ad solutionem totius debiti.
- 7 Creditor potest fideiussores in solidum obligatos insimul conuenire, cum protestatione quod vnica fiat solutio.
- 8 Fideiussor vnus soluendo totum, an habeat recursum contra alium confideiussorem, remissum.
- 9 Integritatem reiecta omni diminutione significat clausula, In solidum.
- 10 Contrahentes arctius ligat clausula, In solidum, non vero anget obligationem.
- 11 Clausula, In solidum, non continetur sub obligatione Camerali, nisi expresse ponatur.
- 12 Clausula, In solidum, in obligatione Camerali annotata operatur, vt renunciatum censeatur omni, & cuiusque iuris auxilio.
- 13 Clausula, In solidum, facit vt quilibet ad totum teneatur.
- 14 Totum vnicuique attribuit clausula, In solidum.

In solidum.

CLAUSULA LXXII.

Q Via obligatio regulariter non in solidum, sed pro virili parte inter plures correos facta censetur, l. reos. 11. §. cum in tabulis. ff. de duob. reis, Rosa in Romana pecudum 26. Iunij 1592. coram Penia; operatur igitur hæc clausula, ubi est apposta, vt excludatur inter socios, vel plures cohæredes, aut plures reos debendi, beneficium diuisionis, ita vt quilibet pro toto debito, vel integra summa, aut omni interesse conueniri possit, vt late declarat Roncocal. in tract. de duobus reis, sine in repetit. l. penult. ff. cod. tit. n. 8. & 9. & erga principalem debitorem operatur, vt omnes cum hac clausula censeantur principales debitores, & nullus alterius fideiussor, Aym. cons. 77. num. 3. vers. hoc itaque, las. conf. 58. num. 4. lib. 3. Rom. decis.

decis. 111. num. 6. par. 1. diuers. & in Romana restitutionis in integrum 18. Maij 1611. coram Card. Lan-
cellotto.

- 4 Quando duobus est facta concessio rei emphyteuticę cum hac clausula, *In solidum*, vel si stipuletur, *pro se, & filijs, & descendensibus*, & pro quolibet ipsorum *in solidum*, operatur vt ad superstitem portio deficiens accrescat per ius non decrescendi; ita Bald. in *Lemica. C. quando non petentium partes*, num. 36. vers. ex quibus concluditur, Corbol. de iure emphyt. tit. de caus. priuat. ob lineam finitam, cap. 12. causa, a nu. 86. Alex. conf. 30. num. 9. lib. 1. Curr. Sen. conf. 49. nu. 54. Paris. conf. 6. num. 13. lib. 1. Costa in memorabilib. verb. *emphyteusis concessa Petro, Mandos. ad conf. 315. Romani, verbo in fructu*, vers. *item si dictum esset*, Card. Tusch. tom. 3. lit. E. conclus. 176. num. 42. & tom. 4. lit. I. conclus. 567. num. 23. vbi conclus. 201. num. 12. dicit quod hæc clausula, *In solidum*, importat quod nullus alteri succedat, quod intelligendum venit, quando dictio distributiua, quolibet, est appositæ stipulantibus, hoc modo, Titio, & Sempronio concedimus pro ipsis, & quolibet ipsorum *in solidum*, tunc habet locum ius accrescendi, vt dicit Socin. Sen. conf. 50. num. 10. & 2. lib. 1. secus verò si illa dictio distributiua esset appositæ in personam filiorum, vt putà si dictum esset, concedo Titio, & Sempronio pro cuiuslibet eorum filijs, & descendensibus; nam tunc vno decedente emphyteusis redit ad Ecclesiam, & non ad superstitem, Cephal. conf. 345. num. 19. lib. 3. Corbol. citato loco a num. 88. Gabr. conf. 87. a num. 2. lib. 1. Card. Tusc. d. lit. E. conclus. 176. num. 43. & 51.
- 6 Sic etiam quando plures fideiussores sunt dati in solidum, quilibet eorum tenetur ad solutionem totius debiti, vt per Guttier. de iuram. confirmat. p. 1. cap. 25. num. 8. Ranchin. p. 4. conclus. 416. Molin. de Iust. tract. 2. dispnt. 542. D. Barbosa in lfi constante, in princ. num. 115. ad fin. ff. soluto matr. Cald. Pereir. de empt. cap. 33. num. 49. Valasc. consul. 127. a nu. 7. Rebell. de oblig. Iustit. p. 2. lib. 16. q. vni. de fideiussor. a nu. 18. & statutum est apud Lusitanos in Ordin. Regia, lib. 4. tit. 59. §. ult. & apud Castellanos l. 8. tit. 12. par. 5. vbi Gregor. verbo *cada vno*, & l. 1. tit. 16. lib. 5.
- 7 noua Recop. vbi Matien. glos. 2. cum seqq. Poterit tamen creditor eos in simul conuenire in solidum, cum protestatione quod vnica solutio fiat, ex traditis per Vin. tom. 1. com. opin. pag. 288. n. 152. Vinc. de Franchis decis. 305. Parlador. lib. 2. rerum quotidiana- rum, cap. fin. p. 3. §. 11. nu. 19. Et an vnus fideiussor soluendo totum, habeat recursum contra alium confideiussorem? vide Surdum decis. 308. n. 20. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 281. a principio, Rebell. d. q. vnic. num. 19.
- 9 Significat hæc clausula integritatem reiecta omni diminutione, l. 1. aurb. itaque. C. de duob. reis, Menoch. conf. 172. num. 79. Marr. d. part. 1. claus. 288. n. 1. Marr. Ant. var. resol. lib. 2. resol. 8. nu. 30.
- 10 Ligat arctius contrahentes, non autem auget obligationem, vt per Galles. de oblig. Cameral. p. 3. q. 3. num. 2. Gabr. conf. 173. num. 2. lib. 2. & fuit dictum in Romana nullitatis obligationis 27. Febr. 1612. coram Reuerendissimo D. meo Pirouano, impressa per Farinac. decis. 392. num. 6. par. 1. recen.
- 11 Sub obligatione Camerali non continetur, nisi expressè ponatur, vt per Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 553. num. 10. & cap. 682. num. 1. & 2. Rot. d. decis. 392. num. 6. In obligatione verò Camerali annotata operatur, vt censetur renunciatum omni, & cuiusque Iuris auxilio, Alex. conf. 133. in princ. vol. 5. Corn. conf. 118. num. 6. vol. 3. cum aliis allegatis in Rom. nullitatis obligationis 24. Novembrio 1617.

coram Buratto; vbi etiam fuit responsum, id intelligi procedere, & restringi solum ad ius competentis de præfenti, non autem de futuro.

Facit vt quilibet ad totum teneatur, Rot. apud 13 Zach. post tract. de oblig. Cam. decis. 22. nu. 1. & decis. 23. num. 3. vbi fuit dictum, hanc clausulam importare, ac si dictum esset, quilibet eorum, de quo Marr. d. claus. 288. a num. 2.

Attribuit totum vnicuique, l. 3. C. de fideiuss. l. si 14 non singula, C. si cert. per. l. si diuisa. C. locat. Bergezel. de claus. instrum. claus. 39. glos. 7. num. 1. vbi subdit, quod propriè conuenit promittentibus, non autem vendentibus rem suam.

SUMMARIUM.

- 1 Insolita clausula rescriptorum, & instrumentorum, illa suspecta de fraude, & dolo reddunt.
- 2 Simulationis coniecturam faciunt clausula insolita, quando nimia est cautela.
- 3 Insolita clausula si sint plures, simulationis coniecturam faciunt, secus si vna.
- 4 Usurarum contractum arguunt clausula insolita.
- 5 Suspectum actum reddunt clausula insolita.
- 6 Insolita clausula illa dicitur, quæ contra naturam contractus est, vel contra stylum, aut consuetudinem.
- 7 Insolita clausula non presumitur, & alleganti eam esse insolitam, incumbit onus probandi.
- 8 Insolita clausula non presumitur de voluntate partium scripta, sed potius à Notario appositæ.
- 9 Testatoris de mente clausula insolita non videtur scripta in testamentis.

Insolita.

CLAUSULA LXXIII.

Clausulas omnino insolitas rescriptorum, & instrumentorum, reddere illa suspecta de fraude, & dolo, resoluunt Socin. Inn. conf. 77. num. 47. Nouet. conf. 8. num. 63. Alciat. resp. 462. nu. 10. Crauet. conf. 862. num. 6. & conf. 969. num. 14. Decian. conf. 32. nu. 64. & conf. 67. num. 15. lib. 3. Tirag. de retractu committ. in prefat. num. 32. & seqq. Cou. lib. 3. vari. c. 8. num. 6. in fin. Menoch. de presumpt. lib. 5. pref. 3. num. 103. & conf. 5. num. 338. & 341. & conf. 685. nu. 29. Mascard. de probat. concl. 299. num. 18. Capel. de simulat. contractu, pref. 9. casu 31. Azuod. l. 4. num. 39. tit. 6. lib. 8. noue Recop. Card. Tusch. practice. conclus. l. 1. & concl. 306. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 36. nu. 86. Marr. de clausul. p. 4. claus. 18. num. 3. Farina. de delictis, p. 4. decis. 42. in addit. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. num. 69.

Simulationis coniecturam faciunt quando nimia est cautela, l. si quis sit fugitiuus. §. apud Labaconem. ff. de adilit. editto. Doctores in cap. illo voi, de pignori. Vin. decis. 182. Mascard. de probat. concl. 299. in fine. Rot. Bononien. diuers. decis. 145. num. 48. Marr. d. claus. 18. num. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 36. nu. 86. Card. Mantie. de tacit. & ambig. conuen. lib. 13. tit. 35. n. 13. Stephan.

Stephan. Gratian. disceps. forens. cap. 255. nu. 11. & 23.
Farina. in praxi crimin. p. 6. de falsitate, & simulat.
q. 162. num. 155. & 163.

3 Intellige si clausulae sint plures, secus verò si sit una, glos. & DD. in l. si quis sub conditione. ff. de condit. instit. Cardin. Mantuic. d. tit. 35. num. 14. Cardin. Tusch. practie. conclus. list. S. concl. 262. num. 25. Farina. d. q. 162. num. 162.

4 Usuratum contractum arguunt, ut per Menoch. de præsumpt. lib. 3. præs. 122. num. 67. Mart. d. claus. 18. num. 4. Monet. d. c. 7. num. 70.

5 Suspectum actum reddunt, ut per Cott. in memorabilib. verbo clausula, pag. mihi 109.

6 Clausula insolita illa dicitur, quæ contra naturam contractus est, vel contra stylum, & consuetudinem, ita Menoch. conf. 422. num. 114. & d. consil. 1. num. 341. remissive Monet. d. cap. 7. num. 71.

7 Non præsumitur, & alleganti eam esse insolitam, incumbit onus probandi, latè Farin. d. q. 162. num. 160. & Mascard. d. concl. 299. num. 1. ubi num. 2. resoluit, illam probari debere ex inspectione multorum instrumentorum.

8 Scripta non præsumitur de voluntate partium, sed potius à Notario apposita, ex Paris. conf. 100. nu. 107. lib. 1. Mascard. de probat. concl. 1099. num. 18. Mart. d. claus. 18. num. 1. Vnde in testamentis non videri scriptam de mente testatoris, voluit Valasc. consil. 174. num. 8.

Plures habens intellectus, ita est interpretanda, ut minus quam sit possibile natura rei alteretur, & lædat actum, in quo apponitur, ita Menoch. conf. 62. n. 27. Mart. d. claus. 29. n. 1.

Clausula una declarat aliam, l. qui filiabus. §. si 4 servus plurium, & §. ult. ff. de leg. 1. l. quæsum. §. Papinianus quoque. ff. de fundo instructo, l. quamvis. C. de fideicom. Censual. commun. contra comm. quest. 905. num. 20.

Clausularum vis, & efficacia non tantum est consideranda, quantum mens Papæ concedentis, & intentio illius, ac contrahentium, quæ præsumitur talis, qualis de iure esse debet, ut fuit dictum in Leodien. Canonicius 21. May 1607. coram Cardin. Marquemontio.

Expressio clausulae, quæ subintelligitur à iure, non dat novam formam mandato, nec facit actum conditionalem, l. conditionem quæ extrinsecus. ff. de condit. & demonstrat. l. 3. ff. de leg. 1. cap. significasti, de elect. Alex. Trentacin. var. resol. lib. 1. tit. de rescript. resol. 7. n. 11. vers. 3.

Clausula nulla debet esse superflua, Surd. conf. 7453. num. 26. imò debet aliquid operari, Cels. l'go. in tract. claus. pag. 475. col. 1. maxime in contractibus, Salust. Tiber. in formul. instrum. lib. 1. cap. 5. num. 6.

SUMMARIUM.

- 1 Expositiva est precedentium ad mentem proferentis clausula, Ita quod, &c. & regulat precedentes dispositiones.
- 2 Precedentia declarat, augeat, ampliat, & extendit clausula, Ita quod, &c.
- 3 Clausula, Ita quod, &c. & similes, quando præcedit certa determinatio, vel verba precedentia, stant augmentative, & extensive.
- 4 Clausula, Ita quod, &c. secundum supra dicta est intelligenda.
- 5 Clausula, Ita quod, &c. aliquando stat illatiue.

Ita quod, &c.

CLAUSULA LXXV.

Hæc clausula est declaratoria mentis proferentis in precedentibus, & sic precedentium expositiva ad mentem proferentis, & regulat precedentes dispositiones, Soci. Sen. conf. 49. n. 1. vers. dicemus autem, & n. 5. vers. ad propositum, Decian. conf. 33. n. 44. lib. 7. Mart. de claus. p. 1. claus. 64. n. 1. ubi n. 2. post Soci. & Dec. citatus locus, ac Paris. conf. 90. nu. 26. & 27. lib. 2. ampliat, ut non solum declarat precedentia, sed illa etiam augeat, ampliet, & extendat.

Quando præcedit certa determinatio, vel verba precedentia, hæc clausula, & similes, ita ut, & sic quæ habent certam, propriamque significationem, stant augmentative, & extensive, alioquin stant declarative, & aliquando restrictivæ, seu taxativæ, prout distinguunt Beron. conf. 77. n. 16. vol. 1. Dec. conf. 227. num. 6. Alciat. conf. 127. num. 10. lib. 2. Ruin. conf. 25. num. 22. vol. 1. Berazoh. de claus. instrum. claus. 29. gloss. 3.

SUMMARIUM.

- 1 Interpretanda est clausula secundum usum loquendi ipsius disponentis.
- 2 Communis usus loquendi est attendendus, qui erat tempore dispositionis, non autem post.
- 3 Intellectus plures habens clausula, ita est interpretanda, ut minus quam sit possibile lædat actum, in quo apponitur.
- 4 Clausula una declarat aliam.
- 5 Clausularum vis, & efficacia non tantum est consideranda, quantum mens Papæ concedentis.
- 6 Expressio clausulae, quæ subintelligitur à iure, non dat novam formam mandato, nec facit actum conditionalem.
- 7 Clausula nulla debet esse superflua.

Interpretanda.

CLAUSULA LXXIV.

- 1 Interpretanda est clausula secundum usum loquendi ipsius disponentis, l. cum alimenta, in princ. ubi Bart. ff. de alim. & cibariis. legatis, Corn. conf. 69. num. 5. in fin. vol. 1. Surd. conf. 319. num. 7. Mart. de claus. part. 4. claus. 29. num. 4. ubi num. 2. subdit, quod eius verba pariter intelligi debent secundum communem usum loquendi, & quod communis usus loquendi attendendus est, qui erat tempore dispositionis, non autem post, & citat Ruin. conf. 88. num. 12. vol. 2. Cardin. Mantuic. de consuet. ultim. volunt. lib. 3. tit. 8. num. 6. Menoch. consil. 266. num. 63.

- gloſſ. 3. *Menoch. conf.* 339. num. 33. qui loquitur de clauſula, *Ita ut*, *Rimin. ſum. conf.* 263. num. 40.
- 4 vbi ſubdit, hanc clauſulam eſſe referendam ad ſuperiora, & ſecundum ſupradicta eſſe intelligendam.
- 5 Aliquando ſtat illatiuè, *Gabr. conf.* 111. n. 22. cum ſeq. vol. 1. *Surd. conf.* 315. n. 25. cum ſeqq. *Honded. conf.* 69. n. 43. vol. 2. *Peregr. de fideicom. art.* 14. nu. 17. & *conf.* 38. n. 30. vol. 1.
- 6 Et latiùs de hac clauſula, ſicut & de aliis, ſcilicet, *Ita tamen*, &, *Ita ut*, dixi in tract. de diſtinctionibus, diſt. 183. & 184.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clauſula agentes.
- 2 Remedium magis utile ipſi petenti ut cenſeatur intentatum, operatur clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.
- 3 Actio omnis quod dicatur intentata, operatur clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.
- 4 Index ut poſſit condemnare ſecundum modum probandi, per quem declaratur intentio libellantis, operatur clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.
- 5 Remedium quod ſufficit ad victoriam, ut intentatum intelligatur, operatur clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.
- 6 Remedium illud, quod libellanti competere poſſet, ut quis videatur intentare, importat hac clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.
- 7 Libellus licet ſit ineptus, tamen vigore clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c. poſſet Index iudicare ſecundum quod erat petendum.
- 8 Index actore non petente poſſet condemnare reum conuentum in fructibus, intereſſe, uſuris, & expenſis, ſi actor petierit, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.
- 9 Index ut poſſit ſuper non petitis officium ſuum impertiri, operatur hac clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.
- 10 Poſſeſſorio agens, & concludens, quando poſſit virtute clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c. obtinere in petitorio, offenditur.
- 11 Libellus ut ſuſtineatur ex cauſa apta, licet ſuper inepta ſit concluſum, operatur hac clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.
- 12 Verba libelli ut improprietur ad deſeruendum intentioni libellantis, operatur clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.
- 13 Libelli concluſio licet regulariter attendatur, ut actio intentata cognoscat, non autem narratiua, tamen ſecus eſt quando

adeſt hac clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.

- 14 Index ut debeat deferre iuramentum, quamuis expreſſe petiſſum non ſit, operatur hac clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.
- 15 Modos non narratos minimè comprehendit clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.
- 16 Remedia contraria quando intentata fuiſſent, non procedit hac clauſula.
- 17 Libellum non ſuſtinet clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c. quando una res petitur, & alia probatur.
- 18 Circa libellum generalem non operatur aliquid clauſula, Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c. quando de generalitate fuit oppoſitum.

Ius, & iuſtitiam miniſtrari, &c.

C L A V S V L A L X X V I.

DE vi, & effectibus huius clauſula vide *Capie. 1* decif. 96. *Anton. Gabr. comm. lib.* 6. tit. de clauſ. conſul. 4. *Menoch. conſil.* 314. nu. 5. *Ioſeph. Ludouic. Peruſ. decif.* 117. *Perez. ad l.* 11. verſ. oppono 2. tit. 1. libro 3. *Ordinam. pag.* 484. *Pinel. in l.* 2. C. de reſcind. vend. p. 3. cap. 3. n. 29. *Gam. Luſit. decif.* 300. num. 3. *Surd. conf.* 273. n. 5. & n. 23. cum ſeqq. *Valaſc. de iure emphyt. q.* 6. n. 15. & conſult. 119. n. 15. *Mari. de clauſ. p.* 1. clauſ. 65. *Rot. Ianuen. decif.* 65. & decif. 91. n. 12. *Ludon. Rodolph. poſt tractat. de abſoluta Principis poteſtate, voto unico, n.* 11. cum ſeqq. *Cardoſ. in prax. Iudic. & Aduoc. verb. clauſ.* 11. *Mend. à Caſtro in praxi Luſitana, lib.* 3. cap. 2. n. 4. *Card. Tuſch. præſt. conſul. rom.* 1. lit. C. conſul. 359.

Operatur hac clauſula, ut cenſeatur intentatum 2 remedium magis utile ipſi petenti, ut per *Crau. conf.* 201. n. 45. *Rol. conf.* 79. nu. 38. vol. 1. *Pinel. d. cap.* 3. n. 29. *Perez. d. lib.* 3. verſ. oppono ſecundo, pag. 484. *Gam. Luſitan. decif.* 300. nu. 3. *Valaſc. de iure emphyt. quaſt.* 6. num. 15. *Adenoch. conf.* 314. num. 5. *Surd. conf.* 273. num. 5. *Mar. Antonin. var. reſol. lib.* 2. reſol. 15. num. 17.

Item operatur, quod omnis actio dicatur inten- 3 tata, quæ colligi poſſet ex narratis, ita *Corn. conf.* 46. n. 4. & *conf.* 301. n. 3. lib. 3. *Aret. conf.* 17. *Alex. conf.* 42. & *conf.* 61. incip. *Viſo*, nu. 10. & *conf.* 117. & *conf.* 192. n. 9. & *conf.* 200. n. 7. lib. 2. & *conf.* 6. nu. 8. & *conf.* 34. n. 4. lib. 3. *Burr. conf.* 63. *Crau. conf.* 151. n. 4. *Mari. d. p.* 1. clauſ. 65. n. 2. *Card. Tuſch. d. conſul.* 359. nu. 1. vbi nu. 2. extendit, etiamſi concluderetur in actione inepta, quia adhuc ſi ex narratis apta colligi poſſet, admittitur.

Item operatur, ut ſecundum modum probandi, 4 per quem declaratur intentio libellantis, Index poſſit condemnare, *Corn. conf.* 302. incip. *Viſa petitione*, lib. 1. *Gemin. conf.* 118. incip. *Ne ſuper deductis*, n. 3. *Card. Tuſch. d. conſul.* 359. n. 4.

Item operatur, ut intentatum remedium intelli- 5 gatur, quod ſufficit ad victoriam, ita *Rodolphin. d. voto unico, n.* 11.

Item importat, ut quis videatur intentare illud 6 remedium, & illam viam, quæ libellanti competere poſſet, & æquè actori magis ſit proſiciua, ut per *Pacif. de Salu. interd. Inſpect.* 1. cap. 3. n. 7.

Item

- 7 Item operatur, quod licet libellus sit ineptus, Iudex possit iudicare secundum Iuris dispositionem, & quod erat petendum, *Cenul. commun. contra comm.* 9. 763. n. 64.
- 8 Item operatur, ut Iudex actore non petente possit condemnare reum conuentum in fructibus, interesse, & vsuris, ac victum in expensis, si actor petierit ius, & iustitiam ministrari; ita *Viui. tom. 1. com. opin. lib. 3. tit. 1. n. 95. vers. & eam, pag. 365. Bernar. Graue. ad praest. Cam. Imperial. lib. 1. conclus. 61. consid. 3. num. 4.*
- 9 Item operatur, ut possit Iudex super non petitis officium suum impertiri, secundum *Abb. in cap. fin. in fin. de iur. iuram. Alex. conf. 41. sub n. 2. vers. & quando, vol. 5. Costa in memorabil. verb. iuramentum in supplementum, in fine, Capic. decis. 10. n. 22. & dicit Alciat. conf. 116. in fin. quod potest actor obtinere in actione personali, licet intentauerit realem, si fuerit vsus hac clausula, de quo etiam *Cephal. conf. 400. num. 1. vol. 3. Afflictus decis. 95. n. 7. & 8. & ait Ioseph. Ludou. Lucen. decis. 46. n. 5. & seq. quod si petita fuerint solum quinque, & probatum in decem, condemnatio in decem probatis fieri potest virtute huius clausulae.**
- 10 Item operatur, quod agens, & concludens in possessorio, potest obtinere in petitorio, dummodo ex narratis possit elici actio ad petitorium, alias secus, *Corn. conf. 91. incip. In causa vertente, in princ. lib. 4. Card. Tusch. d. conclus. 359. n. 5. Gram. decis. 19. n. 16. Crau. conf. 199. n. 2. & ita importat, ut intelligatur propositum petitorium, & possessorium, prout erit vtilius actori, ut per *Hond. conf. 24. n. 28. tom. 2. vbi n. 29. declarat, nisi narratiua, & conclusio respiceret merum petitorium.**
- 11 Item operatur, ut libellus sustineatur ex causa apta, licet super inepta sit conclusum, & ita saluat libellum ab omni ineptitudine; ita *Capic. decis. 10. n. 12. Marant. de ordin. iudicior. p. 6. tit. de libel. oblat. n. 15. Rota Iannet. decis. 1. n. 7. Brunor à Sole in locis commun. verbo clausula 35. Ludou. Rodol. d. vno vnic. nu. 11. Hippol. sing. 36. incip. Clausula, Card. Tusch. d. concl. 359. n. 28.*
- 12 Item operatur, ut improprietur verba libelli ad deseruendum intentioni libellantis, ita *Socin. in cap. 2. n. 84. & 85. de libelli oblat. Alex. conf. 121. lib. 1. & alij citati à Card. Tusch. d. conclus. 359. n. 9.*
- 13 Item operatur, quod licet regulariter attendatur conclusio libelli, ut actio intentata cognoscatur, non autem narratiua, tamen secus est, quando adest hac clausula; ita *Alex. conf. 111. lib. 1. & conf. 117. & conf. 192. lib. 2. & conf. 32. lib. 3. & conf. 124. lib. 3. col. 3. Butr. conf. 63. Soci. conf. 160. ad fin. lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 359. n. 14.*
- 14 Item operatur, ut Iudex debeat deferre iuramentum, quamuis expresse petitum non sit, quia virtualiter sub hac clausula petitio continetur, *Cott. in memor. verb. iuramentum in supplementum, Gabr. d. concl. 4. n. 25. Mascard. de probat. concl. 954. n. 48.*
- 15 Limita primò, non comprehendere modos non narratos, *Gabr. com. lib. 6. sub tit. de claus. conclus. 4. n. 11. & 16. Aret. conf. 17. incip. Consideratis, col. 3. vol. 5. vers. unde sicut ista clausula, Corn. conf. 301. incip. In praesenti, nu. 3. lib. 5. Hippol. conf. 75. nu. 22. vol. 1. Brunor à Sole d. verb. clausula 49. Surd. conf. 173. nu. 24. Honded. conf. 24. n. 30. tom. 2. Card. Tusch. d. lit. C. conclus. 359. n. 25. & 40.*
- 16 Limita secundò, ut non procedat quando remedia contraria intentata fuissent, ut per *Alex. conf. 96. n. 7. & conf. 110. col. 2. vol. 5. Paris. conf. vlt. n. 12. vol. 1. Ferret. conf. 204. nu. 10. vol. 1. Card. Tusch. d. conclus. 359. nu. 30. Mart. d. claus. 65. nu. 16. Surd. d.*

*conf. 273. nu. 3. Bernar. Graue. ad praest. Cam. Imper. lib. 1. conclus. 61. consid. 3. n. 6. Honded. conf. 83. n. 60. tom. 1. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 24. n. 4. Card. Tusch. d. conclus. 359. n. 30. Pacif. de Salu. interd. Inspect. 1. cap. 3. n. 22. vbi n. 23. subdit, quod non saluat libellum à vitio contrarietatis, & n. 24. quod non sustinet libellum in iudicio recuperandæ, si fuit intentatum retinendæ. Sublimita tamen quando fuit facta probatio in vno plus quam in alio ex contrariis, quia tunc sustinetur libellus continens contraria; ita *Grat. conf. 70. incip. Ex multitudine, n. 32. & seq. Mart. d. claus. 65. num. 18. Card. Tusch. d. conclus. 359. num. 32. vbi num. 33. post Grat. d. conf. 70. nu. 28. & Alex. conf. 121. incip. Viso, num. 12. lib. 1. sublimitat pariter, si adest clausula, Omni meliori modo, quia illa tollit defectum contrarietatis, & addit *Pacif. d. cap. 5. num. 42. quod non obstante contrarietate, operatur hæc clausula, ut actor obtinere debeat in eo, in quo iustitiam habet. Et quod hæc clausula trahatur etiam ad remedium diuersum, vbi nulla certa actio fuit proposita, ex *Surd. conf. 273. num. 24. tradit Steph. Gratian. Marchia decis. 193. num. 9.****

Limita tertio, non sustinere libellum, quando vna res petitur, & alia probatur, *Surd. conf. 24. num. 19.*

Limita quarto, clausulam nostram non operari aliquid circa libellum generalem, quando de generalitate fuit oppositum, ut ex *Ruin. conf. 19. incip. Visa petitione, num. 9. lib. 4. tradit Card. Tusch. d. concl. 359. num. 26.*

S V M M A R I V M.

- 1 Litis mentio sufficienter facta dicitur per clausulam, Cuius litis statum, &c. insertam in commissione ad lites, seu supplicatione ad beneficia.
- 2 Attentatorum absque vitio quod capi possit possessio, non operatur clausula, Cuius litis statum, &c.
- 3 Res iudicata requirit specificam, & indiuiduam mentionem, ita ut non opereatur effectum clausula, Litis statum, &c. quando adest res iudicata.
- 4 Res iudicata quando est deducta in controuersiam, sufficit facere mentionem de lite per clausulam, Litis statum, &c.
- 5 Litis mentio an sufficiat in commissione ad lites, seu supplicatione ad beneficia, vbi plures sunt, ostenditur.

Litis statum, &c.

CLAUSULA LXXVII.

IN commissione ad lites, seu supplicatione ad beneficia, hæc clausula inserta inter alias clausulas generales, operatur ut dicatur sufficienter mentio facta litis; ita tradunt *Felin. in cap. ex literis 29. de offic. delegat. Gemm. conf. 120. num. 6. Achil. decis. 9. de rescript. vbi dicit, quod propterea non remanet subreptitium rescriptum, Rebuff. in praxi, p. 3. Signatura, in vers. quatenus litigium litis statum, n. 4. Mant. decis. 213. num. 8. Marches. de Commission. par. 1. pag. 481. num. 11. in ultima impressione, Mouet.*

de commut. vit. volunt. cap. 7. num. 330. & fuit dictum in Zamoren. fructuum 12. Nouemb. 1584. coram Card. Seraph. inter eius decisiones impress. decis. . . & in Militen. pensionis 13. Octob. 1595. coram Illustrissimo Domino meo Card. Millino, & in Tamarina parochialis 16. Iunij 1600. coram Gregorio XV. inter eius decisiones impress. decis. 1. num. 6. quæ etiam est impressa per Farin. decis. 29. num. 2. p. 2. recent. & in Pampilonen. de lansi 19. Decembris 1605. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, & in Cremonen. pensionis 5. Decemb. 1614. coram Andrea, impressa per Farin. decis. 605. num. 11. p. 2. recent.

2. Licet autem hæc clausula præseruet gratiam à subreptione ob non factam mentionem de lite, non operatur tamē, quod capi possit possessio absque vitio attentatorū, ut fuit dictum in Cardonen. iurispatriatus 13. Maij 1610. coram D. Patriarcha Pamphilio, & in Conchen. beneficij de Trieste 20. Decembris 1609. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano.

3. Non operatur etiam effectum hæc clausula, quando adest res iudicata, quia res iudicata requirit specificam, & indiuiduam mentionem, ut fuit dictum in Abulen. Capellania 21. Aprilis coram Card. Lancelotto Iuniori, & in Tolitana beneficij 14. Nouembris 1605. coram Iusto, impressa per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 385. vbi subditur, quod idem est in quocumque casu, vbi adfunt executoriales, quæ perimunt litem, cum dentur vigore sententiæ, & rei iudicatæ: hoc tamen non procedit si res iudicata esset iam deducta in controuersiam, quia tunc sufficit facere mentionem de lite per hanc clausulam, ut fuit dictum in Burgen. præeminentiarum 3. Martij 1608. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano.

5. Vtrum autem ligis mentio sufficiat, vbi plures sunt lites? Resp. quoad hunc effectum sufficere, maximè quando facta fuit mentio litis indefinitè sine aliqua restrictiua, ut fuit dictum in d. Teruissima parochialis coram Greg. XV. impressa per Farinac. d. decis. 29. num. 4. p. 2. recent. vbi responsum fuit ad decisionem Casaris de Grass. non facere in contrarium, quia nihil firmat, sed relinquit particulariter dubitandum; tunc etiam, quia ibi erat expressa lis super beneficio, vnde nil mirum, si non comprehendat litem super fructibus.

Manu Regia.

CLAUSULA LXXVIII.

Antriquitus omnes conuentiones etiam pacto nudo à Regis manu procedebant, si quidem antequam Magistratus creati fuissent, & populus à Romulo in triginta Curias diuisus esset, ipse controuerfiis præerat, illasque manu sua decidebat, prout Reges heroicis temporibus faciebant, ut ait Aristoteles lib. 3. Politic. Verum cum Romulus populum auctum in Curias triginta diuideret, Magistratus creati ius dicere coeperunt, & ita successiuis temporibus factum est; sed non ideo manus Regia extincta fuit, quoniam etiam hodie in Principibus durat, ut ex Aut. de Butr. in cap. quæ in Ecclesiis, num. 26. & seq. de constitut. refert Marta de claus. p. 1. claus. 70. alias 71. num. 2. in ult. impress.

Operatur igitur hæc clausula, ut quis procedat quasi Princeps, ex notatis per Stephan. Gratian. Marchia decis. 68. num. 5.

Operatur etiam, ut Iudex possit procedere de facto, & sine villo Iuris ordine, ut per Natt. in Clem. 4. sape. §. non sic tamen, vers. visis superscriptis, num. 95. Maraut. de ord. iudicior. p. 4. distinct. 9. num. 8. & fuit dictum in Miranden. pensionis 27. Martij 1613. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farinac. decis. 446. num. 1. p. 2. recent.

Positam in rescriptis tollere remedia appellationis, tradunt Dec. in cap. pastoralis, num. 17. & 18. de appell. Marches. de Commiss. p. 2. pag. 421. num. 101 in ultima impress.

Tollere solemnitates Iuris Ciuilis, non tamen substantialia iudicij, resoluit Stephan. Gratianus discept. forens. tom. 3. cap. 569. num. 30. & 31. vbi num. 32. subdit, non tollere ineptitudinem libelli parte opponente, nec beneficium excussionis.

Hæc clausula, & illa alia, Sola facti veritate inspecta, non impedit manutentionem, ut fuit dictum in Bononien. de Carnalibus 21. Ianuarij 1602. coram Card. Pamphilio, impressa per Marches. de Commiss. p. 2. pag. 546. num. 11. in ult. impress.

SUMMARIUM.

1. Conuentiones omnes antiquitus à Regis manu procedebant.
2. Manus Regia etiam hodie in Principibus durat.
3. Clausula, Manu Regia, operatur, ut quis procedat quasi Princeps.
4. Index ut possit procedere de facto, & sine villo Iuris ordine, operatur clausula, Manu Regia.
5. Appellationis remedia tollit clausula, Manu Regia, posita in rescriptis.
6. Solemnitates Iuris Ciuilis, non tamen substantialia iudicij tollit clausula, Manu Regia.
7. Manutentionem non impedit clausula, Manu Regia, & alia, Sola facti veritate inspecta.

1. Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
2. Motu proprio illud dicitur concessum, quod sponte, & nemine petente conceditur.
3. Gratia Motu proprio concessa dicitur, quando Pontifex expressit in literis se Motu proprio concedere.
4. Clausula, Motu proprio, debet esse scripta manu propria Principis concedentis.
5. Inferior non potest vti clausula, Motu proprio.
6. Princeps quando explicat se Motu proprio concedere, dicitur Motu proprio concessisse, quamuis constet huiusmodi gratiam fuisse ab impetrante petitam.
7. Motus proprius concessus ad instantiam partis, idem operatur quod Motus proprius ex mera liberalitate Principis.
8. Probare volens ad partis petitionem concessam fuisse gratiam Motu proprio, non admittitur.

- 9 Clausula, Motu proprio, nunquam presumitur.
- 10 Motus proprius testibus non potest probari.
- 11 Scriptura si amittatur, potest per testes probari, in ea fuisse clausulam Motus proprii.
- 12 Facultas per clausulam Motus proprii concessa, quando expiret per obitum Pape concedentis, ostenditur.
- 13 Non obstantibus, &c. } Clausula Motus
14 Ex certa scientia. } proprii, habet
15 Specialis expressionis. } vim claus.
16 Subreptionis vitium tollit clausula Motus proprii.
- 17 Legatus à latere si apponat clausulam Motus proprii, illa tollit vitium subreptionis.
- 18 Subreptionem in tacenda inhabilitate persone, non tollit clausula Motus proprii.
- 19 Tertij in praeiudicium non operatur clausula Motus proprii.
- 20 Gratia Motus proprii non valet, si qualitas intrinseca beneficio taceatur.
- 21 Subreptio, quae procedit ex re ipsa, non tollitur per clausulam Motus proprii.
- 22 Motus proprius quando est ad suggestionem partis, tunc potest dari de subreptione, quae procedit ex parte impetrantis.
- 23 Obreptio non suppletur à clausula Motus proprii.
- 24 Concessio facta Motu proprio, est intelligenda prout iacet, & sonat.
- 25 Clausula Motus proprii reddit dispositionem fauorabilem.
- 26 Privilegium concessum Motu proprio, late est interpretandum.
- 27 Impetranti cum clausula Motus proprii, in terminis Clem. 1. de concess. praebendae, non currit tempus à die nota vacationis in loco, sed tantum à die sua scientiae.
- 28 Titul. quod quisque iuris in alterum statuerit, ipse eodem iure utatur, non habet locum stante clausula Motus proprii.
- 29 Probata ea omnia videntur, quae Princeps asserit in suis literis, stante clausula Motus proprii.
- 30 Diligentiam processus ab adversario adhibitam tollit clausula Motus proprii.
- 31 Possessionem parisi in data non tollit clausula Motus proprii.
- 32 Causa praesumitur in Principe rescribente Motu proprio.
- 33 Concessio ut non praesumatur propter importunitatem facta, operatur clausula Motus proprii.
- 34 Papa si Motu proprio mandet conferri, vel conferat praebendam, si vacat, tunc satis est quod vacet tempore collationis, vel receptionis, licet non vacaret tempore data.
- 35 Impetrationem tollit clausula Motus proprii, & omnes eius effectus, qui ex impetratione oriri possunt.
- 36 Gratia vinificationem cum operetur gratia Motus proprii, non potest ad illius destructionem allegari.
- 37 Clausula Motus proprii operatur circa omnes qualitates extrinsecas.
- 38 Clausula Motus proprii ad causas pendentes refertur.
- 39 Gratiam non ampliat clausula Motus proprii circa expressa, & ea, quae non sunt contra mentem disponentis, aut contra Ius commune.
- 40 Actum iuratum comprehendit clausula Motus proprii.
- 41 Clausula Motus proprii apposita posterioribus literis, reuocat processum factum in vim primarum, etiam ante earum praesentationem.
- 42 Tertij in praeiudicium non operatur clausula Motus proprii.
- 43 Princeps praesumitur privilegio suo, in quo est inserta clausula Motus proprii, tollere statuta Civitatis.
- 44 Clausula Motus proprii non operatur in ijs, quae non iuris, sed facti sunt.
- 45 Privilegium lite pendente obtentum cum clausula Motus proprii, nulla litis pendente in eo facta mentione, non fit validum vigore clausula Motus proprii.
- 46 Privilegium contra ius alterius non firmat clausula Motus proprii.
- 47 Intentionis defectum non tollit clausula Motus proprii.
- 48 Ius in re, vel ad rem quae situm alteri non adimit clausula Motus proprii.
- 49 Defensiones, & exceptiones competentes de Iure, non aufert clausula Motus proprii.
- 50 Gratiam contra mentem concedentis non firmat clausula Motus proprii.
- 51 Dispensationem aliquam non inducit clausula Motus proprii, nec tollit impedimentum personae.
- 52 Dispensatio posterior non facta prioris mentione, ut minimè sit subreptitia non operatur clausula Motus proprii.
- 53 Clausula Motus proprii non operatur ultra expressa, sed ad specialiter specificata, & nominatim dicta restringitur.
- 54 Beneficiorum incompatibilitatem non aufert clausula Motus proprii.
- 55 Defectus substantiales non supplet, nec inhabilitatem remouet clausula Motus proprii.
- 56 Illegitimitatis, aetatis, ordinis, & irregularitatis defectus non supplet clausula Motus proprii.
- 57 Bigamiae defectum non aufert clausula Motus proprii.

58 Collationem factam excommunicato non validat clausula Motus proprii, si in ea adsit.

Motu proprio.

CLAVSVLA LXXIX.

DE yi, & effectibus huius clausulæ vide Doctores per text. ibi in cap. si Motu proprio de prebend. in 6. Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 12. col. 1. Cels. Vgon. in simili tract. verb. Motu proprio non tollit, pag. 482. col. 2. cum seqq. Bertachin. in repert. verb. clausula Motu proprio, Mil. etiam in repert. verb. Motus proprius, Gig. de pension. quest. 9. à num. 4. Hoied. de incompatib. benefic. cap. 20. num. 7. Selu. de benefic. part. 3. quest. 12. à num. 2. Gambar. de officio, & potest. Legati de latere, lib. 3. à num. 44. Anton. Gabr. lib. 6. commun. tit. de clausulis, concl. 2. Menoch. de arbitr. casu 201. à n. 78. & conf. 1. num. 387. & conf. 103. num. 79. cum seqq. & conf. 378. num. 10. & de presumpt. lib. 1. pref. 9. num. 26. & 27. Rebuff. in concord. in forma mand. Apost. in gloss. Motu proprio, Mascard. de probationib. concl. 1075. Martien. ad l. 7. gloss. 7. num. 4. tit. 7. lib. 5. noua Recopil. Surd. conf. 303. num. 17. Henriq. in sum. lib. 7. cap. 27. num. 4. litt. C. Flamin. de resignationib. tom. 1. lib. 6. quest. 2. n. 92. & tom. 2. lib. 8. quest. 9. num. 74. D. Barbosa ad l. 2. §. legatio num. 99. ff. de iudicijs, Card. Tuscib. practie. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 340. cum seqq. Seraph. decis. 365. à num. 3. Bernard. Graua. ad practicam Camera Imperialis, lib. 2. concl. 58. confid. 1. Ludovic. Rodolphin. in tractat. de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 5. num. 15. Aloyf. Ric. in collectan. decis. part. 2. collect. 400. & part. 4. collect. 959. D. Marza de clausulis, p. 1. claus. 32. Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 5. num. 510. Vinian. in praxi Iurispatr. lib. 13. cap. 8. n. 20. cum seqq. in 2. edit. Ricciul. de iure personar. extra gremium Eccles. existentium, lib. 4. cap. 6. num. 6. cum seqq. Monet. de decim. cap. 9. quest. 3. num. 133. & latius de commutationib. vltim. volunt. cap. 7. num. 77. cum seqq. Rot. apud Farin. decis. 656. à princip. p. 2. recent.

2 Motu proprio illud dicitur concessum, quod sponte, & nemine petente conceditur, d. cap. si Motu proprio, Gram. decis. 605. num. 31. Menoch. conf. 255. num. 40. Glor. resp. 1. part. 2. num. 36.

3 Tunc autem solum dicitur gratia Motu proprio concessa, quando Pontifex expressit in literis, se proprio Motu concedere, vt expressè habetur in d. cap. si Motu proprio, & resoluunt Sanchez de Matrim. lib. 8. disp. 1. num. 6. in princip. Monet. de corrupt. vltim. volunt. cap. 6. num. 168. vbi post Gabr. d. conclus. 2.

4 num. 102. obseruat, huiusmodi clausulam debere esse scriptam manu propria Principis, seu concedentis, qui non potest esse inferior, vt multis probat Mench. de success. tit. de testat. potent. lib. 1. §. 6. num. 13.

6 Et aded verum est, Principem, quando explicat se proprio Motu concedere, dici Motu proprio concessisse, vt procedat, quamuis constet huiusmodi gratiam Motu proprio fuisse ab impetrante petitam, quia hæc non repugnant, sed significant, Pontificem illis verbis non illa petitione, sed proprio Motu ductum, ita tenent Dec. in cap. 1. num. 23. de rescript. & conf. 51. n. 3. vol. 1. & conf. 602. n. 2. vol. 5. Rebuff. in concord. in forma mandati Apostolici, super verb. Motu proprio, vers. notandum quod hæc clausula, & in praxi beneficiis, tit. de mandatis Apostol. in clausulis mandator. num. 21. Anastas. Germ. de Indult. Card. §. nos itaque, num. 5. Menoch. de arbitr. casu 201. n. 79.

7 Idem enim operatur Motus proprius concessus

ad instantiam partis, quod Motus proprius ex mera liberalitate Principis, vt ex sententia Rotæ probat Gambar. de offic. Legati, lib. 8. num. 61. cum seqq. quem refert, & sequitur Seraphin. decis. 365. num. 1. & 2. & illis citatis Rot. in Assen. pensionis 11. Martij 1615. coram Reuerendissimo Domino meo Cocchino Decano, impressa per Farinac. decis. 656. n. 1. p. 2. recent. Quamuis contrarium velint Paris. conf. 1. num. 76. lib. 1. Apostul. ad Alexand. conf. 112. in verbo inserta, lib. 7. Bellan. conf. 33. n. 22. & 23. quos merito reprehendit Rota in d. Assen. pensionis, hrmans in isto conflictu sufficere, quod ipsa sequatur illam opinionem, quod idem operetur Motus proprius ad suggestionem partis, quod Motus proprius ex mera voluntate Principis; & quotidianam practicam Rom. Curie ita seruare contendit, quicquid dicat Ioan. à Cochier de permis. benefic. p. 4. cap. 4. n. 6. fol. 115.

Vnde bene infert Rebuff. in dictis clausulis manda- 8 torum, num. 23. cum gloss. ab omnibus recepta, verbo expressè, in d. cap. si Motu proprio, tunc non admitti volentem probare ad partis petitionem concessam esse gratiam Motu proprio, quia esset Pontificem mendacij redarguere velle: tum etiam quia id nihil emolumenti afferret, & vt bene docet idem Rebuff. loco proximè citato, eisdem prorsus tunc operabitur effectus clausula Motu proprio, perinde, ac si pars non petiisset.

Circa probationem huius clausulæ (cum illa nun- 9 quam presumatur, vt ex d. cap. si Motu proprio, & Bart. tradit Mascard. de prob. conclus. 1075.) illud est aduertendum, Motum proprium testibus non posse 10 probari, vt docent Vital. de Camban. citato loco, num. 2. Cels. Vgon. pag. 483. col. 1. Gabr. d. conclus. 2. num. 103. Sanchez d. lib. 8. dispus. 1. n. 6. Monet. de commutat. vlt. volunt. cap. 6. n. 168.

Cum hoc tamen stat, quod si scriptura amitta- 11 tur, possit per testes probari in ea fuisse hanc clausulam, vt declarant Gabr. d. conclus. 2. n. 105. Sanchez d. lib. 8. dispus. 1. num. 6. ad finem, Monet. d. cap. 6. num. 168.

Illud obseruandum est facultatem per hanc clau- 12 sulam concessam, per obitum Papæ concedentis expirare, si ille, cui fuit concessa, ante eius obitum non vtatur; secus est, si sit concessa per viam contractus, quia tunc durat etiam post obitum concedentis: vel si sit facta per viam legis, quia tunc pariter perpetuo durat, vt per Seraphin. decis. 731. n. 1. Quamplures tamen operatur effectus ex seqq.

Primus effectus est, quod clausula Motu proprio 13 habet vim clausulæ Non obstantibus, & vt per Bald. in Lomnes. C. de quadriennij prescript. Socin. conf. 117. in fin. vers. nam etiam, vol. 3. Curr. Sen. conf. 66. num. 65. Ruin. conf. 21. vol. 5. d. conclus. num. 58. Glor. resp. 1. p. 2. num. 44. Monet. de commut. vltim. volunt. cap. 7. num. 78. quicquid de hoc dubitauerit Alexand. Trentacin. var. resol. lib. 1. tit. de rescript. resol. 6. n. 8.

Secundus effectus est, vt habeat vim clausulæ, 14 Ex certa scientia, vt post Crauer. conf. 241. num. 20. tradit Marza de claus. p. 1. claus. 72. alias 73. num. 7. & illis citatis Monet. d. cap. 7. num. 78. in fin. & hæc geminata sunt efficaciores, vt refert Marches. de Commiss. part. 2. pag. 356. num. 71. in 2. impress.

Tertius effectus est, vt habeat vim specialis ex- 15 pressionis, ita post Aug. in l. sed & si quis. §. quæsitum. ff. si quis caution. & Dec. in l. certum. ff. si cert. per. docent Gabr. d. conclus. 2. num. 93. Monet. d. cap. 7. num. 93.

Quartus effectus est, vt tollat vitium subreptionis, 16 ex d. cap. si Motu proprio, & ex Clem. si Romanus, de prebend. resoluunt Mil. in repert. verb. Certa scien- tia,

- tia, *Parif. conf. 3. num. 71. & seq. lib. 4. Gabr. d. 22. de claus. conclus. 1. num. 21. & conclus. 2. num. 24. Cuius Sen. conf. 66. col. 6. vers. confirmatur, Lanar. conf. 21. num. 8. Gasp. de Perns. de referuat. benef. 5. quis sit effectus, num. 5. Iacob. Simonet. in simili tract. q. 5. num. 26. Put. decif. 367. num. 1. lib. 1. in correctis, Menoch. conf. 1. n. 429. & conf. 378. num. 22. & de arbitr. casu 201. num. 8. & de presumpt. lib. 2. presumpt. 13. num. 11. Rodolph. d. cap. 5. num. 15. Aloys. Ric. d. collect. 400. vers. 4. Flam. d. lib. 8. q. 9. num. 74. Marches. de Commiss. p. 2. pag. 356. num. 85. in 2. impress. Soar. de legib. lib. 8. cap. 12. n. 11. Sanchez de Matrim. lib. 8. disp. 21. num. 47. cum seqq. Monet. de commut. plurim. volunt. cap. 6. num. 147. Alex. Trentacin. var. resol. tom. 1. lib. 1. de rescript. resol. 5. n. 30. cum seqq. Franc. Leo in Thef. fori Eccl. par. 3. cap. 17. num. 172. Aloys. Ric. in praxi aurea, resol. 390. n. 1. & fuit dictum in Auellina unionis 15. Decembris 1595. coram Giptio.*
- 17 Amplia hunc quartum effectum procedere, etiam si hæc clausula apponatur à Legato, vt docet *glos. communiter recepta, verbo mentio, in cap. ult. de offic. Leg. in 6. Rebuff. in concord. in forma mandati Apostol. super clausula, Motu proprio, effectus 29. Sanchez d. disput. 21. num. 48. in prin. Monet. d. cap. 6. num. 158. Amplia deinde hunc effectum habere huiusmodi clausulam non modò in beneficialibus, sed etiam in omnibus concessionibus gratiofis, vt declarant Gabr. d. concl. 2. num. 7. & Monet. d. num. 158.*
- 18 Limita primò eundem quartum effectum, vt hæc clausula non tollat subreptionem in tacenda inhabilitate personæ, vt tradunt *Menoch. d. casu 201. num. 81. & seq. Gabr. d. conclus. 2. num. 40. & 44. cum seqq. Sanchez d. disp. 21. num. 49. Monet. d. cap. 6. num. 159.*
- 19 Limita secundò, vt hæc clausula non operetur in præiudicium iuris tertij, ex traditis per *Gabr. d. conclus. 2. num. 8. Menoch. d. conf. 1. num. 429. Sanchez d. disput. 11. num. 50. Monet. d. cap. 6. num. 160. non solum habentis ius in re, sed etiam ad rem, vt declarant Rota Bononiens. diuersor. decif. 30. num. 118. Sanchez d. num. 50. Monet. d. num. 160. Imò & procedit hæc limitatio, etiam si hoc præiudicium tertij versaretur in sola possessione, cuius notitiam non haberet Princeps, vt pluribus relatis tradit Gabr. d. concl. 2. n. 10. & 11. vbi hoc extendit ad impetrationes Motu proprio factas à Legatis, vel Ordinariis, & num. 12. ex Sarnen. ad regul. de annali, q. 9. Hanc eandem secundam limitationem post alios sublimitat, primò vbi cum clausula, *Motu proprio*, concurreret etiam clausula, *Non obstante*, nimirum specialis: secundò vbi verba expressa importarent tertij præiudicium: tertio in modico præiudicio.*
- 20 Limita tertio, nisi qualitas intrinseca beneficio taceatur, tunc enim non valer gratia, non ob vitium subreptionis, sed quia non apparet de concedentis voluntate, vt per *Rebuff. vbi supra, in 5. effectus, quem non operatur clausula, Motu proprio, Menoch. de arbitr. casu 201. num. 80. Sanchez disp. 21. num. 51.*
- 21 Limita quarto in subreptione, quæ procedit ex re ipsa, quia Motus proprius non tollit quominus possit dari de illa, vt per *Agid. decif. 392. & 475. & Seraph. decif. 398. num. 5. Rot. decif. 656. num. 4. in prin. par. 2. recent.*
- 22 Limita quinto, quando Motus proprius est ad suggestionem partis, nam tunc potest dari de subreptione, quæ procedit ex parte impetrantis, vt docent *Socin. lun. conf. 77. num. 98. lib. 1. Rot. d. decif. 656. num. 4.*
- 23 Limita sexto, quoties subreptio contingit in falsa causa expressione, quæ obreptio dicitur, quæ

enim non suppleri à clausula *Motu proprio*, post Abb. in cap. quia circa, num. 7. de consang. & affinit. & ibi Alex. de Nauo num. 8. Praposis. num. 4. & Felin. in cap. aures, num. 9. & ibi Dec. num. 32. in nouis, Bero. n. 39. de rescript. & alios, tradunt Soar. de legib. lib. 8. c. 12. num. 11. cum seqq. Sanchez d. disp. 21. num. 52. Monet. d. cap. 6. num. 166. vbi rationem diuersitatis afferunt quoad hoc inter taciturnitatem verè, & expressionem falsi; quia quando taceretur veritas, ignoratur an Princeps bene, vel male informatus gratiam Motu proprio concefferit, & idè non potest dici concessa contra eius intentionem, & mentem. At cum falsa causa exprimitur, cognoscitur animus concedentis, & vltra eius intentionem in gratia obtinetur, cum tamen Motus proprius non firmet gratiam contra concedentis intentionem, vt infra dicitur.

Quintus effectus est, vt concessio facta Motu proprio, intelligenda sit prout iacet, & sonat; & lic non debet restringi ad differentiam illius, quod conceditur ad petitionem partis, ex resolutis per *Surd. conf. 140. num. 59. cum seqq. Grammat. decif. 59. num. 55. Felin. in cap. causam qua, num. 14. in fin. de rescript. Glorit. resp. 1. p. 2. num. 71. in princip. & dictum fuit in vna Romana Mensa nummularia 3. Iunij 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farinac. decif. 663. num. 24. par. 1. recent.*

Sextus effectus est, vt hæc clausula reddat dispositionem fauorabilem, vt probat text. in c. pluribus, de prabend. lib. 6. vbi Romanus Pont. loquens de collatione beneficii, quæ alioquin strictè erat interpretanda, iuxta d. cap. si pluribus, & cap. non potest, eodem tit. & lib. ait, gratiam huiusmodi si *Motu proprio* eam fecerimus, vt tunc fiat interpretatio plenissima in eadem, referri volumus ad dignitatem, vel prabendam, quæ inter illas esset maioris valoris; vt adnotant *Matta d. loco num. 7. Gabr. d. conclus. 2. num. 601. 603. 607. & 77. Monet. d. cap. 7. num. 79. ampliantes ad dispensationem, quæ pariter strictè venit interpretanda, cap. 1. §. vlt. de filiis presbyter. lib. 6. de quo etiam meminit Sanchez d. lib. 8. disp. 1. num. 5. Vnde priuilegium concessum Motu proprio, latè esse interpretandum resoluunt *Natt. conf. 340. num. 5. Surd. conf. 140. num. 59. cum seq. Camill. Borel. de prestantia Regis Catholici, cap. 33. num. 19. quos refert, & sequitur Glorit. resp. 1. p. 2. num. 71. Intellige in præiudicium concedentis, non autem in præiudicium tertij, Simonet. in tract. de referuat. q. 5. num. 20. & 21. Bel-lam. de permut. benefic. p. 3. q. 1. in fine.**

Septimus effectus est, quia impetranti cum clausula, *Motu proprio*, in terminis Clem. 1. de concess. prabend. non currit tempus à die notæ vacationis in loco, sed tantum à die suæ scientiæ, cum aliàs sufficeret notitia vacationis in loco, vt ibi dicitur; ita sentit *Gabr. d. conclus. 2. num. 92. quem refert Monet. d. cap. 7. num. 92.*

Octauus effectus est, quia stante hac clausula, non habet locum titulus, quod quisque iuris in alterum statueris, vbi ipse eodem iure utatur, vt per text. in l. 3. in princ. ff. illo titulo, docet *Gabr. d. conclus. 2. num. 66. vbi num. seq. limitat, quando priuilegium impetratum Motu proprio, respiceret ordinaria iudicij, & illius processum, & num. 68. vbi tale priuilegium Motu proprio concessum, sit in ea materia, quæ alteri parificetur per viam correlariui, vel necessarix consequentiæ; refert, & sequitur *Monet. d. cap. 7. num. 80.**

Nonus effectus est, vt stante hac clausula videantur probata ea omnia, quæ Princeps asscit in suis litteris, vt docet *Gabr. d. conclus. 2. num. 89. quem sequitur*

- quitur *Moneta d. cap. 7. num. 90.* vbi cum eodem *Gabr. ampliat*, etiam si attestetur de facto alieno. Et ideo non indigent iustificatione, *Seraph. decif. 1498. num. 1. Rot. decif. 656. n. 1. & 2. p. 2. recent.* & fuit dictum in *Iannu. Abbatis 22. Iunij 1626. coram Buratto.*
- 30 Decimus effectus est, quia tollit diligentiam processus ab aduersario adhibendam, vt pluribus relatis docet *Gabr. d. concl. 2. num. 69. declarans num.*
- 31 70. non ideo tollere possessionem patris in data; refert *Moneta d. cap. 7. num. 81.* vbi addit, minus tollere ius ad rem ab alio prius quæsitum.
- 32 Undecimus effectus est, vt causa præsumatur in Principe rescribente Motu proprio, ita *Gabriel d. conclus. 2. num. 88. & tit. de iure quæsito non tollendo, conclus. 3. num. 11. Mascard. de probation. conclus. 275. n. 1. 11. 12. & 25. Menoch. d. præsumpt. lib. 2. præsum. 10. num. 32. Sanchez de Matrim. lib. 8. disput. 17. num. 14. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 6. num. 54. cum tamen regulariter causa etiam in Principe concedente non præsumatur, vt probat *Sanchez d. n. 14. & Monet. d. cap. 6. num. 42. cum seqq. & plures alij, quos ipsi referunt.**
- 33 Duodecimus effectus est, vt non præsumatur concessio facta propter importunitatem; ita post *Gom. ad regul. Cancell. de annal. q. 10. num. 3. & alios docent Gabr. d. tit. de claus. conclus. 2. n. 82. & Monet. d. cap. 7. num. 86.*
- 34 Decimustertius effectus est, quod si Papa Motu proprio mandet conferri, vel conferat præbendam, si vacat, satis est quod vacet tempore collationis, vel receptionis, licet non vacaret tempore data, vt post *Ioan. And. & Staph. tradunt Gabr. concl. 2. n. 91. & Monet. d. cap. 7. num. 91.*
- 35 Decimusquartus effectus est, vt impetrationem tollat, & omnes eius effectus, qui ex impetratione oriri possunt, *Seraph. decif. 365. n. 4. vbi v. 3. subdit, quod cum operetur viuificationem gratia, non potest allegari ad illius destructionem.*
- 36 Decimusquintus effectus est, vt operetur circa omnes qualitates extrinsecas, ita ex *decif. Rota docent Gabr. d. conclus. 2. num. 71. & Monet. d. cap. 7. num. 82.*
- 37 Decimus sextus effectus est, vt ad causas pendentes referatur, vt obseruat *Dominus meus Doctor Petr. Barbosa in l. 2. §. legati, num. 97. cum seqq. ff. de iudicis.*
- 38 Decimus septimus effectus est, vt ampliet gratiam circa expressa, & quæ non sunt contra mentem disponentis, aut contra ius commune, vt constat ex adductis à *Gabr. d. conclus. 2. num. 71. cum seqq. vbi sic conciliat diuersas, vel aduersas circa hunc effectum Doctorum opiniones, refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. num. 83.*
- 40 Decimus octauus effectus est, vt actum iuratum comprehendat, prout docet *Seraphin. de Privilegiis iurament. privileg. 22. num. 25.*
- 41 Decimus nonus effectus est, vt ea clausula appositæ posterioribus literis, reuocetur processus factus in vim primarum etiam ante earum præsentationem, vt pluribus citatis docet *Gabr. d. conclus. 2. num. 78. cum seqq. sic concordans contrarias hac in re Doctorum sententias, prout refert Monet. d. cap. 7. num. 84. Ij sunt principaliores huius clausule effectus, nunc verò restat, vt casus aliquos enumeremus, in quibus illa nihil operatur.*
- 42 I. In præiudicium tertij non operatur, vt per *Vital. de Camben. vbi supra num. 1. But. decif. 377. lib. 1. in correctis, Gig. de pens. q. 29. num. 4. & q. 79. num. 33. Brunor. & Solo in locis communib. verb. clausula 25. Menoch. conf. 36. num. 65. & conf. 103. num. 80. cum seqq. Aloys. Ric. d. collect. 259. & in praxi aurea, resolut. 390. num. 2. Mars. d. p. 3. claus. 73. num. 3. & 8. Rot. apud Cenciū post summatrat. de Censib. decif. 72. num. 4. vbi num. 4. intelligit maxime quando non præcessit causæ cognitio, quod antea obseruarunt *Alex. conf. 215. num. 5. & 59. lib. 7. Gozzadin. conf. 5. n. 16.**
- II. Non operatur, vt Princeps præsumatur priuilegio suo, in quo inserta est hæc clausula, tollere statuta Ciuitatis, vt resoluit *Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsum. 39. num. 5. & 7.*
- III. Non operatur in iis, quæ non iuris, sed facti sunt, vt per *Cran. conf. 241. col. 9. in princ. Rolan. conf. 7. num. 105. vel. 3. Paris. conf. 1. num. 81. vel. 1. & conf. 4. num. 28. & conf. 74. n. 19. vel. 4. & alios citatos à Maria d. claus. 73. num. 11. quibus adde Seraph. decif. 365. num. 6.*
- IV. Non operatur, vt priuilegium lite pendente obtentum cum hac clausula, nulla de lite pendente in eo facta mentione, validum sit, vt per *Gabr. d. tit. de claus. conclus. 2. num. 3. & plures citatos à Cened. ad Decretal. collectan. 53. num. 2.*
- V. Priuilegium non firmat contra ius alterius, vt tenuit *Rota apud Seraph. decif. 398. num. 6.*
- VI. Intentionis defectum non tollit, vt per *Abb. in cap. quia circa, vers. sed quarto, de consanguinit. & affin. Lap. alleg. 7. in fin. Cardos. conf. 96. sub num. 1. vers. & si dicatur, Gabr. d. concl. 2. sub num. 8. & 34. Vinc. de Franchis Neapol. decif. 191. num. 8. Flam. de resign. lib. 3. q. 1. num. 127. Ioann. & Cochier in regul. 20. Cancell. de non impetran. benefic. videntium, num. 18. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 32. num. 5. Monet. de commut. ult. volunt. cap. 6. num. 162. Seraph. decif. 398. num. 1. & fuit dictum in *Pacen. pensionis 15. Martij, & 25. Octobris 1593. coram Card. Pamphilio, & in Assen. pensionis 11. Martij 1615, coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farin. decif. 656. num. 7. p. 2. recent.**
- VII. Ius in re, vel ad rem quæsitum alteri non adimit, vt docent *Menoch. d. conf. 1. num. 428. Sanchez d. lib. 8. disput. 21. num. 50. Unde dicit Ane. de Falconib. in tract. de reservat. benefic. q. 4. effectus 4. num. 2. quod collatio facta Motu proprio à Papa de beneficio reservato certæ personæ, non facta mentione reservationis, nulla est, quia non præsumitur Papam velle per clausulam, Motu proprio, tollere ius quæsitum.*
- VIII. Defensiones, & exceptiones competentes de iure non aufert, vt ait *Seraph. decif. 280. num. 1.*
- IX. Gratiam contra mentem concedentis non firmat, ex traditis per *Gig. de pension. q. 22. num. 15. & q. 29. num. 4. Suar. alleg. 12. num. 40. Menoch. de arbit. cas. 208. num. 80. Mascard. de prob. conclus. 887. num. 93. Nec illam ampliat plus quàm sit de sua natura, vt per Ane. de Falconib. d. tract. de reservat. benefic. q. 4. effectus 5. num. 2.*
- X. Dispensationem aliquam non inducit, nec tollit impedimentum personæ; ita *glos. communiter recepta, in d. cap. si Motu proprio, Lap. allegat. 7. num. 8. Anchar. conf. 20. post princ. Gabr. d. tit. de clausul. conclus. 2. num. 12. Paris. conf. 1. num. 79. lib. 3. & conf. 74. num. 37. lib. 4. Couar. in cap. alma mater, p. 1. §. 7. n. 2. Zamarr. conf. 66. num. 20. sub tit. de sem. & communis. in antiq. Mart. d. claus. p. 1. §. 13. Riccardi de iure personarum, lib. 4. cap. 6. num. 7. Ioan. & Cochier loco præced. citato, num. 197.*
- XI. Non operatur, vt posterior dispensatio non facta prioris mentione, minime sit subrepticia, vt resoluit *Sanchez d. lib. 8. disput. 12. num. 8.*
- XII. Non

- 53 XII. Non operatur ultra expressa, sed ad specialiter specificata, & nominatim dicta restringitur, ut dictum fuit in *Oximen. pensionis* 20. *Maj* 1598. coram *Litta*.
- 54 XIII. Incompatibilitatem beneficiorum non aufert.
- 55 XIV. Defectus substantiales non supplet, nec inhabilitatem remouet, *Mart. d. claus.* 73. n. 15. *Rot. decis.* 71. de *rescript. in antiq. alias decis.* 6. de *praben. in nouis*, *Roderic. Suarez d. alleg.* 12. num. 42. *Ricciul. d. lib.*
- 56 4. cap. 6. num. 8. Vnde vitium illegitimitatis non supplere, resoluit *Gabr. d. conclus.* 2. num. 45. vbi num. 46. dicit, defectum ætatis pariter non supplere, & num. 51. idem ait de defectu ordinis, & num. 44. de defectu irregularitatis.
- 57 XV. Defectum bigamiæ non adiungit, ut per *Ioan. And. in d. cap. si Motu proprio*, vbi *Gemin. col.* 2. *Gabr. d. conclus.* 2. num. 49. *Ricciul. d. cap.* 6. num. 8. in fine.
- 58 XVI. Non validat collationem factam excommunicato, si in ea adsit, ut tenet *Conar. in cap. abbat mater*, p. 1. §. 7. num. 2. *Rebuff. ad cap. postulas*, num. 47. de *Clerico excommunic. ministran. Nicol. Garc. de benefic. par.* 7. cap. 2. *vers. similiter eadem ratio est*, *Gabr. d. conclus.* 2. num. 43. *Ricciul. d. cap.* 6. num. 6.
- 59 XVII. Non operatur vbi fuerit appolita in contractu, seu sententia nulla; nam ea resoluta, eaque nulla declarata, resoluitur quoque Motus proprius, ut per *Seraphin. decis.* 965. num. 12. quem refert nouissimè *Bariol. Gipt. in Constitum. S. D. N. Urbani VIII. super prohibitione inuestiturarum rerum iurisdictionalium ad Ecclesiasticas inferiores spectantium*, p. 2. *glos.* 1. num. 16.

Nemine discrepante.

CLAUSULA LXXX.

Hæc clausula indicat liberiores consensum, *Anton. Monach. Bonon. decis.* 28. num. 46. Et in omni dispositione, in qua aliquid per plures concorditer fieri debet, intelligitur nemine discrepante, maxime in materia contractus, & stricti iuris; ita *Ollan. Vulpel. de prepos. & aduerb. signif. sub dict. com. mod.* pag. 17. *Cardin. Tusch. practic. conclus. tom.* 2. lit. D. *concl.* 253.

SUMMARIVM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Verba clausula, Non aliàs, &c. regulantur tanquam geminata, & sunt multum præcisa, & non recipiunt aliquam modificationem.
- 3 Contrahentium præcisam mentem arguit clausula, Non aliàs, &c.
- 4 Veritatem præcisam indicat clausula, Non aliàs, &c.
- 5 Consensum ab actu adimit clausula, Non aliàs, &c.
- 6 Necessitatem facit clausula, Non aliàs, &c.
- 7 Voluntatem omnino abesse denotat clausula, Non aliàs, &c.
- 8 Naturam præcisam habet, ac formam inducit clausula, Non aliàs, &c.
- 9 Actus contra clausulam, Non aliàs, &c. facti, ipso iure sunt nulli.

- 10 Actus gestus, si se compatitur cum forma inducitur à clausula, Non aliàs, &c. in tali casu non operatur illius resolutionem.
- 11 Conditionem importat clausula, Non aliàs, &c. qua deficiente perinde est, ac si nihil actum esset.
- 12 Venditionis principium respicit tantum clausula, Non aliàs, &c. posita in venditione facta cum pacto de retrouendendo.
- 13 Pensionis in reservatione cum regressu, facit clausula, Non aliàs, &c. totam gratiam corrumpere, si regressus non tenet.
- 14 Resolutionis contractus habet vim clausula, Non aliàs, &c. & excludit purgationem moræ.
- 15 Voluntatis est limitatiua clausula, Non aliàs, &c. & præseruatina sui iuris in casu contrario.
- 16 Beneplacitum Apostolicum est necessarium, quando fuit reservatum cum clausula, Non aliàs, &c. etiam si aliàs de iure non esset necessarium. Si verò reservatum sit simpliciter sine hac clausula, & non sit de iure necessarium, tunc potest omitti.
- 17 Clausula, Non aliàs, &c. operatur, ut per eam protestans defendatur à priuatione iuris sui, quam aliàs incurreret.
- 18 Emphyteuta vèdens, seu alienans irrequisito domino, adhibita tamen protestatione, saluo consensu domini, non aliàs, aliter, nec alio modo, evitat pœnam caducitatis.
- 19 Limita, nisi res emphyteutica, quæ cum q̃s clausulis alienatur, & traditur, esset difficilis recuperationis.

Non aliàs; aliter, neque alio modo.

CLAUSULA LXXXI.

De vi, & effectibus huius clausulæ vide *Tiraq. 1 de retract. lit.* 1. §. 8. *glos.* 6. num. 3. *Menoch. conf.* 38. num. 21. & 22. & *conf.* 369. num. 25. cum seqq. *Bertazol. de claus. instrum. claus.* 14. *glos.* 6. *Flamin. de resign. lib.* 7. q. 1. num. 64. & 65. *Fulin. Pacian. de probat. lib.* 1. cap. 25. num. 53. cum seqq. *Surd. conf.* 246. num. 20. & *conf.* 322. num. 23. *Ollan. Vulpel. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Non aliter*, pag. 65. *Card. Tusch. pract. conclus. tom.* 2. lit. C. *conclus.* 311. *Cald. Perreir. de resol. emphyt. cap.* 6. num. 35. *Aloys. Ric. in collect. decis. collect.* 526. & 868. *Cened. post lib. pract. & canon. quest. sing.* 65.

Verba huius clausulæ regulantur tanquam geminata, ut ex *Tiraq. de retract. lit.* 1. *glos.* 9. num. 171. & aliis notatis, *Surd. decis.* 124. num. 2. & sunt multum præcisa, & non recipiunt aliquam modificationem, vel intellectum, *Alex. conf.* 2. incip. *Viso instrumento*, num. 4. lib. 1. *las. in l. stipulatus sum. ff. de verb. oblig. Bertazol. d. glos.* 6. num. 1. *Card. Tusch. d. lit. C. conclus.* 311. num. 1. *Narr. conf.* 372. num. 5. *Cened. d. sing.* 65. num. 2. & fuit dictum in *Placentina dots* 6. Iunij 1614. coram Patriarcha Pamphilo, impressa per *Farin. decis.* 619. num. 2. p. 1. recent. quicquid dicat

M

Dec.

- Dec. conf. 281. col. fin. & Rolan. conf. 61. num. 57. vol. 2.*
- 3 Arguit hæc clausula præcisam contrahentium mentem, ex *Farin. in praxi crim. p. 4. decif. 10. num. 5. & tanquam resolutiua operatur perinde, ac si nihil fuisset actum, Alex. conf. 3. num. 4. lib. 1. Clar. 5. emphyteusis, q. 13. num. 11. Caputaq. decif. 82. num. 4. p. 3. & fuit dictum in Theatina Iurisdictionis 10. Maij 1621. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano.*
- 4 Indicat præcisam necessitatem, vt censuit *Rota apud Cenc. post tract. de Censib. decif. 117. num. 4. Natt. conf. 372. num. 5. vol. 2.*
- 5 Consensum ab actu adimit, quo non sequuto operatur perinde, ac si nihil actum fuisset, *glos. Bald. & alij in l. si quidem, de except. Nouis. conf. 87. num. 13. Grat. conf. 128. num. 13. Alex. conf. 3. num. 4. vers. in tantum, vol. 1. vbi ait, quod hæc clausula importat, quod si non valet, vt agitur, non intelligatur contractus celebratus, neque etiam ex parte, qua valere possit, Benenent. de affectu. glos. 35. num. 2. fol. 136. Caputaq. decif. 82. num. 4. p. 3. Intrigliolo Sicilia decif. 11. num. 12. Cened. d. singul. 65. num. 4. & 5. & Stephan. Gratian. discept. foren. cap. 748. num. 12. & 13. & fuit dictum in Romana de Capuzucchio 10. Aprilis 1603. coram Illustrissimo Card. Lancelotto, impressa per Farin. decif. 115. num. 6. p. 1. recen.*
- 6 Necessitatem facit, vt dictum fuit in Bononien. bonor. de Bouijs 20. Feb. 1598. coram Illustrissimo D. meo Card. Martino, impressa per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 117. num. 4.
- 7 Denotat omnino abesse voluntatem, *Alex. conf. 3. num. 5. vers. & licet, lib. 1. & fuit dictum in Auximana Societatis 3. Martij 1595. coram Iusto, impressa per Marches. d. p. 1. pag. 748.*
- 8 Naturam præcisam habet, & formam inducit, *Boer. decif. 243. num. 11. post med. Cened. d. sing. 65. n. 1. D. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 41. num. 35. Verall. decif. 82. num. 4. Mart. de claus. p. 1. claus. 74. alias 76. num. 8. Cephal. conf. 118. num. 13. lib. 1. Flam. d. q. 1. num. 64. Surd. conf. 246. num. 20. & conf. 322. num. 27. & conf. 143. num. 43. Aloys. Ric. d. collect. 868. Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 311. num. 4. Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 33. num. 8. Farin. in praxi crim. p. 4. decif. 23. in addit. litt. B. & decif. 564. num. 6. Dec. conf. 528. ante fin. Grat. conf. 16. num. 48. lib. 1. & Stephan. Gratian. discept. foren. cap. 208. num. 22. Franc. Leo in Thesaurio fori Ecclesiast. p. 2. cap. 2. num. 42. & cap. 4. num. 7. Rot. apud Zach. post tract. de oblig. Cameral. decif. 64. num. 6. & decif. 72. num. 5. & fuit dictum in Illerden. visitationis 13. Nouembris 1602. coram Iusto, impressa per Farin. decif. 57. num. 9. p. 1. recen. vbi habetur, hanc clausulam respicere expressam formam quoad assistentiam, non quoad alia, de quibus nihil dicitur. Vnde actus contra eam factos, ipso Iure esse nullòs notant *Rolan. conf. 43. num. 12. lib. 2. & conf. 63. num. 19. cum seqq. lib. 4. & conf. 59. num. 11. lib. 3. Menoch. de arbit. casu 237. num. 34. Osase. Pedans. decif. 163. num. 13. Cephal. conf. 80. num. 2. vol. 1. Fulu. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 25. num. 53. Farin. fragmentor. crimin. p. 2. litt. L. num. 105. Verum**
- 10 si actus gestus se comparitur cum illa forma induta ab ipsa clausula, in tali casu non operatur illius resolutionem, vt per *Seraph. decif. 1190. vol. 2.*
- 11 Conditionem importat, qua deficiente perinde est, ac si nihil actum fuisset, *Ias. in l. fin. C. de iure emphyt. num. 142. & conf. 162. num. 5. lib. 2. & conf. 86. num. 16. lib. 3. Curt. Sen. conf. 8. num. 6. Paris. conf. 12. num. 104. lib. 2. Caputaq. decif. 82. num. 3. p. 3. Casfadi. decif. 2. num. 7. de Simonia, Natta conf. 372. num. 4. & 5. Rol. conf. 63. num. 24. vol. 4. Verall. decif. 82. num. 3. & 4. p. 3. Menoch. de arbit. casu 237. num. 34. conf. 38. num. 11. & 22. & conf. 322. num. 40. & conf. 369. num. 25. Surd. conf. 268. num. 9. Flam. de resign. lib. 1. q. 2. num. 12. lib. 9. q. 17. num. 28. Aloys. Ric. d. collect. 868. & in praxi rerum fori Ecclesiast. resol. 33. num. 1. in 2. impress. Anton. Monach. Flor. decif. 23. n. 3. Ruin. conf. 181. num. 1. lib. 1. & conf. 152. lib. 4. in prin. Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 311. num. 2. vbi num. 3. cum eod. Ruin. conf. 46. in fin. lib. 5. subdit, quod tacite, & expressè huic conditioni renunciari potest, *Cened. d. sing. 65. num. 1. & 5. Cald. Pereira de potestate eligendi, cap. 17. num. 16. Mart. d. claus. 76. num. 7. Seraph. decif. 838. num. 7. Stephan. Gratian. discept. foren. cap. 803. num. 38. & cap. 949. num. 7. & cap. 971. num. 2. Marches. de Commiss. p. 1. pag. 583. num. 24. in ultima impress. Rota apud Farin. in praxi crim. p. 4. decif. 23. n. 4. & apud Zach. post tract. de oblig. Camer. decif. 160. num. 6. & apud Pacificum post tract. de Saluian. interd. decif. 244. num. 5. & fuit dictum in Vicentina pensionis 21. Maij 1610. coram Reuerendissimo Domino meo Pironato, impressa per Farin. decif. 286. n. 2. p. 2. recent. & in Hispanen. & Caurien. permutationis 10. Martij 1597. coram Giptio, impressa per Marches. d. p. 1. pag. 114. num. 2. & Ianuen. parochialis 22. Iunij 1622. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, & in Illerden. Canonicius 2. Decēbris 1624. coram Buratto, & tunc cessat consensus agentis, *Cephal. conf. 296. n. 11. vol. 2. & fuit dictum in Toletana pensionis 28. Ianuarij 1591. coram Giptio.***
- Posita in venditione facta cum pacto de retro-
uendendo, respicit tantum principium venditionis, vt scilicet non censeatur res vendita purè, & simpliciter, sed cum illa reservatione, *Seraph. decif. 1063. num. 12. facit enim gratiam correspectiuam, & indiuiduam, idem Seraph. decif. 483. num. 9.*
- In reservatione pensionis cum regressu, facit totam gratiam corrucere, si regressus non teneat, *Pui. decif. 6. de pens. & fuit dictum in Hispanen. pensionis 24. Maij 1586. coram Cardin. Seraphino, inter eum decif. impress. decif. 114. num. 1. quæ etiam reperitur impressa per Marches. d. p. 1. pag. 116.*
- Habet vim resolutionis contractus, & excludit purgationem moræ, vt per *Stephan. Gratian. discept. foren. tom. 3. cap. 517. à princ. & cap. 532. num. 21. vbi ait, quod consensum excludit, & quod videatur habere vim decreti irritantis, adeo vt omnia resoluat vsque ab initio, post Socin. Sen. conf. 251. n. 4. vol. 2. resoluit D. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 37. num. 60. & q. 40. num. 272.*
- Est limitatiua voluntatis, & præseruatiua sui iuris in casu contratio, *Paris. conf. 10. num. 285. lib. 4. Verall. d. decif. 82. num. 3. & decif. 84. n. 10. p. 3. Mart. d. claus. 76. num. 10. & Stephan. Gratian. d. tom. 3. cap. 587. num. 11. & cap. 748. num. 12.*
- Beneplacitum Apostolicum est necessarium, quando fuit reseruatum cum hac clausula, etiam si alias de Iure non esset necessarium, vt fuit dictum in Pisana bonorum 28. Octobris 1585. coram Brano, & in Arctina Capellanæ 16. Ianuarij 1616. coram Buratto, & in Ferrarien. decimarum 23. Iunij 1617. coram D. Patriarcha Phamphilio, & coram Gregorio decif. 192. num. 1. quicquid dicat *Gabr. conf. 92. num. 4. & seq. lib. 1. Si verò beneplacitum reseruatum sit simpliciter sine hac clausula, & non sit de Iure necessarium, tunc potest omitti, Gabr. d. conf. 92. num. 7. Rota decif. 519. num. 3. p. 1. diuers. Seraph. decif. 1027. n. 6.*
- Operatur, vt per eam protestans defendatur à priuatione iuris sui, quam aliàs incurreret, vt per *Monet. de optione canonica, cap. 5. q. 5. num. 65.*

Vnde

- 18 Vnde emphyteutam vendentem, seu alienantem irrequisito domino, adhibita tamen protestatione, salvo consensu domini, non alias, aliter, nec alio modo, euitare poenam caducitatis resoluunt Hippolyte. verb. feudatarius, pag. 483. Clar. §. emphyteusis, q. 13. num. 5. Corbul. de iure emphyteutico, tit. de caus. quibus emphyteuta iure suo priuatur, cap. de caus. priuat. ob alienationem, ampliat. 13. & limit. 36. & 37. Bursat. conf. 181. num. 12. cum seqq. Gram. decis. 49. num. 3. & 4. Fusch. litt. A. singul. 50. Rolan. conf. 7. num. 7. cum seqq. vol. 3. & conf. 63. num. 24. vol. 4. Gama Lusitania decis. 147. num. 4. Vincen. de Franch. Neapol. decis. 263. Beriazal. d. glos. 6. num. 1. Cened. ad Decretales collect. 144. num. 27. Freccia de subfensu, lib. 2. §. 1. auctoritas, num. 23. Menoch. conf. 28. num. 10. & num. 39. cum seqq. & conf. 38. num. 21. & 12. & conf. 369. num. 25. Much. Grass. tom. 1. com. opin. lib. 4. tit. 44. num. 279. vbi Verzin. num. 284. pag. mihi 686. Bellacomb. tom. 2. tract. de feud. tit. 8. quibus ex causis feudum amittatur, pag. 636. Flam. de resign. lib. 7. q. 1. num. 67. Redoan. de reb. Eccles. non alienan. q. 33. à num. 18. usque ad 24. & q. 39. cap. 9. à num. 42. Thesaur. decis. 169. Mart. d. claus. 76. num. 1. & in votis nouiss. decis. voto 169. Card. Tusch. tom. 3. litt. E. conclus. 207. num. 76. & 80. Card. Mantie. de tacit. & ambig. conuen. lib. 22. tit. 28. num. 18. cum seqq. Galaner. in tract. de condition. & demonstr. p. 1. cap. 52. num. 2. Alex. Ric. in collect. decis. p. 3. collect. 526. Molin. de iust. tract. 2. diffus. 459. num. 10. Rebell. de oblig. iustitia, p. 2. lib. 13. q. 4. num. 10. Cardos. in praxi iudicum, verbo clausa 15. & verbo emphyteusis 6. post princ. Cald. Pereira de resol. emphyt. cap. 5. num. 84. & cap. 6. à num. 26. Amic. de iure emphyt. q. 1. num. 13. cum seqq.
- 19 Limita tamen supra proximam resolutionem procedere, nisi res emphyteutica, quæ cum his clausulis alienatur, & traditur, esset difficilis recuperationis, puta si esset Castrum, vel locus munitissimus, vel si esset facta traditio in personam potentem, tunc emphyteuta caderet à iure suo, non obstante hac clausula, cum conditio domini sit facta deterior, & re ipsa adsit dolus, vt per Ripam in cap. cum M. num. 80. de constit. Clar. d. q. 13. num. 5. in fin. Rolan. conf. 5. num. 36. lib. 2. Mantie. d. tit. 207. num. 79. & 80. Mart. d. claus. 76. num. 2. & 3. Amic. d. q. 1. num. 20.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Inferior à Principe clausula, Non obstantibus, &c. vt non potest.
- 3 Testator in suo testamento non potest apponere clausulam, Non obstantibus, &c.
- 4 Clausula, Non obstantibus, &c. tollit omnia, quæ dispositioni, in qua est apposita, obstare possunt.
- 5 Derogans non presumitur cogitasse de speciali prouisione.
- 6 Clausula, Non obstantibus, &c. habet locum in ijs, quorum verisimiliter Papa notitiam habuit.
- 7 Obstacula personalia non tollit clausula, Non obstantibus, &c.
- 8 Subreptionis vitium non tollit clausula, Non obstantibus, &c.

- 9 Defectus plures vbi concurrunt, non operatur clausula, Non obstantibus, &c.
- 10 Nulla si existeret dispositio, super qua clausula, Non obstantibus, &c. apposita est, illa nihil operatur.
- 11 Clausula generalis non obstantiarum si est posita in vltima parte rescripti, non refertur ad precedentia, quæ sunt contraria Iuri communi.
- 12 Iura contraria non tollit clausula, Non obstantibus, &c. posita in rescripto, seu Bulla aliqua.
- 13 Clausula generalis, Non obstantibus, &c. non sufficit, vbi lex Canonica, vel Civilis habet clausulam derogatoriam ad futura rescripta, nisi faciat mentionem de illa lege specialiter, vel saltem per verba equipollentia.
- 14 Conciliari Concilij Trid. dispositioni derogat clausula, Non obstantibus, &c.
- 15 Legi, seu constitutioni habenti clausulam derogatoriam ad futuras, censetur derogatum per clausulam, Non obstantibus, &c. si addita sint verba illa, etiam si de ipsa, &c.
- 16 Statuto particulari non facit clausula, Non obstantibus, &c. vt censetur derogatum.
- 17 Princeps non presumitur voluisse privilegio suo clausula, Non obstantibus, &c. munito, tollere statuta Ciuitatis.
- 18 Regulis Cancellarie an censetur derogatum per clausulam, Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis.
- 19 Dispositionem iuramento firmatam non tollit clausula, Non obstantibus, &c.
- 20 Immunitatis in concessione facta à Principe requiritur clausula, Non obstantibus, &c.
- 21 Verisimile non est quod velis Princeps tollere legem diu excogitatam.

Non obstantibus, &c.

CLAUSULA LXXXII.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Doctores per text. ibi in cap. cum aliquibus, de rescript. lib. 6. & in cap. vlt. de sentent. excom. eod. lib. Rebuff. in praxi, tit. de forma noua prouis. verb. non obstantibus, Staphil. de literis gratia, tit. de vi, & effectibus clausul. §. de claus. non obstantiarum, Cott. in memorab. verbo claus. non obstantibus, pag. 111. Flamin. de resignat. benefic. tom. 2. lib. 11. q. 11. num. 42. Menoch. conf. 1. num. 434. Azoued. l. 1. num. 37. cum seqq. tit. 14. lib. 4. noua Recopil. Martescot. var. resolut. lib. 1. cap. 19. num. 8. & cap. 29. num. 72. & cap. 35. num. 4. Mart. de claus. p. 1. claus. 79. Reandin. in promptuario recept. sent. tom. 1. tit. 16. num. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. §. 1. num. 57. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 421. num. 15. & 16. & cap. 458. num. 6. & cap. 742. num. 22. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 349. cum seqq. Erasim. à Cochier

de Iurisd. Ordinarij in exemptos, part. 3. quest. 9. Ioan. à Cochier ad preces primarias Imper. sect. 5. §. 1. litt. Q. Glorit. resp. 1. p. 2. à num. 28. Monet. de commut. ult. volunt. cap. 7. n. 160. cum seqq.

- 2 Inferior à Principe hac clausula vti non potest, vt docent Alex. conf. 101. num. 5. vol. 1. Nat. conf. 185. num. 9. & conf. 304. n. 2. Cas. Barz. decis. 117. num. 33. Marius Anton. var. resol. lib. 1. resol. 38. num. 11. Glorit. d. resp. 1. p. 2. n. 40. ac proinde testator illam in suo testamento apponere non valet, ita scribes in l. nemo potest. ff. de leg. 1. vbi Ang. num. 1. Alex. num. 2. Rip. num. 8. & alij plures, quos refert, & sequitur Rendin. in prompt. receptar. sententiar. tom. 1. tit. 16. num. 8.

- 4 Hæc clausula tollit omnia, quæ dispositioni, in qua est appositæ, obstare possunt, las. conf. 110. col. 4. in fin. vers. 3. lib. 4. Bero. conf. 147. num. 28. vers. & licet, lib. 3. Rel. conf. 67. num. 62. lib. 3. Mart. de claus. p. 1. claus. 79. num. 1. secundum Rom. impress. & fuit dictum in Hispanen. præminentiarum 17. Iulij 1613. coram D. Patriarcha Pamphilio, impressa per Farin. decis. 506. n. 5. part. 1. recen. Cenc. de Censib. part. 3. cap. 1. quest. 3. art. 8. n. 14. Mar. Anton. d. lib. 1. resol. 46. num. 7. & 11. Vnde solemnitatibus requisitis à Iure, vel à statuto, satis censi derogatum per hanc clausulam, tenent las. conf. 100. col. 4. in fin. vers. tertio moueor, lib. 4. Bero. conf. 147. num. 28. vers. & licet, lib. 3. quos refert Rog. in Sabinen. Castri Montis Rotundi 8. Febr. 1627. coram

- 5 D. meo Coccino Decano. Non tamen tollit ista quando est aliter specialiter prouisum, quia non præsumitur cogitasse derogans de speciali prouisione, Cald. conf. 116. alias 1. de priuil. num. 2. vers. ad tertium, Card. Tusch. litt. C. concl. 348. num. 6. vbi num. 7. post Gemin. conf. 115. n. 8. vers. & pro hac facit, docet, hanc clausulam, Non obstantibus, &c. in genere factam in secunda dispositione, non solum operari conualidationem secundæ dispositionis, sed etiam non annullare primam dispositionem contrariam, nisi adsint verba annullatiua.

- 6 Locum habet in iis, quorum verisimiliter Papa notitiam habuit, & in quibus non requiritur specialis derogatio, Nat. conf. 209. n. 6. & fuit dictum in Taruina plebis 28. Iunij 1593. coram Illustrissimo D. Cardinali Mellino.

- 7 Obstacula personalia non tollit, Calder. conf. 24. alias 1. de rescript. & conf. 116. in fin. vers. prædictis non obstantibus, alias 1. de priuileg. vbi quod non augeat, nec confert plusquam gratia conferat, Anch. conf. 364. num. 2. & 3. Mart. d. claus. 79. num. 12. Cardin. Tusch. litt. C. conclus. 349. num. 3. vbi num. 13. limitat, quando ultra derogationem in genere adesset clausula Motus proprii, quia tunc habilitat personam impetrantis.

- 8 Subreptionis vitium non tollit, Corn. consil. 245. num. 14. lib. 6. Alex. Trentacin. var. resol. lib. 1. tit. de rescript. resol. 5. num. 38. Cardin. Tusch. d. litt. C. conclus. 349. à num. 18. Mart. d. claus. 79. num. 10. Gonz. ad reg. 8. Cancel. gloss. 15. num. 32. vbi etiam ait, quod non inducit dispensationem, limitat Cardin. Tusch. litt. C. concl. 349. à n. 18.

- 9 Non operatur, vbi plures defectus concurrunt, quia tunc requiritur specialis expressio, Alex. conf. 195. incip. Assumo, num. 10. vers. ad idem optime, lib. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 827. num. 20. Card. Tusch. litt. C. concl. 348. num. 13. vbi concl. 349. num. 11. quod non tollit defectum, seu nullitatem prouenientem in forma seruanda post actum.

- 10 Nihil operatur si dispositio, super qua hæc clausula appositæ est, nulla existeret, Paris. conf. 79. n. 25. Ang. conf. 30. num. 32. vers. nec etiam obstat, Dec. conf.

141. incip. Pro tenui, in fin. quos refert Tusch. litt. C. concl. 349. num. 9. Mart. d. claus. 79. num. 26. vbi n. 25. post Corn. conf. 110. num. 16. vol. 2. Crau. conf. 70. n. 3. & conf. 296. col. 3. vers. 4. nisi, resoluit quod si hæc clausula generalis non obstantiarum est posita in vltima parte rescripti, siue Bullæ, non refertur ad præcedentia, quæ sint contraria Iuri communi.

Clausula hæc generalis posita in rescripto, seu Bulla aliqua, regulariter non tollit contraria Iura, sed requiritur in ea adesse saltem clausulam illam, Non obstante quacumque lege in contrarium faciente, vt per Ioan. And. Anch. & Gemin. in cap. vnic. de excessibus Prælat. lib. 6. & alios, quos refert, & sequitur Mones. de commut. vltim. volum. cap. 7. num. 161. & seq. vbi num. 163. ampliat clausulam nostram generalem non derogare priuilegiis insertis in corpore Iuris, de quo infra suo loco dicemus, additque per illam pariter non intelligi derogatum priuilegiis continentibus liberalitatem Principis, & num. 164. ampliat quoque etiam, vbi rescripto Papæ sola lex Ciuilis contraria esset, & num. 165. ampliat denique non sufficere dicere, Non obstante quacumque lege, sed addenda esse illa verba, quæ in contrarium loqueretur, vel illa, in contrarium faciente; & idem Monet. d. loco à num. 166. multipliciter limitat supradictam regulam, & præcipue quando adesset clausula Motus proprii, vel, Ex certa scientia, aut, De plenitudine potestatis, seu quando rescriptum esset geminatum per secundam iussionem, seu quando emanaret in fauorem Reipublicæ, seu ad publicam vtilitatem, siue quando aliquid conceditur contra Ius non in totum derogando, sed in aliquo detrahendo, vel differendo.

Nec sufficit hæc clausula generalis, Non obstante quacumque lege, aut, Non obstantibus quibuscumque consuetudinibus, vel ordinationibus Apostolicis in contrarium facientibus, vbi lex Canonica, vel Ciuilis habet clausulam derogatoriam ad futura rescripta, nisi faciat mentionem de illa lege specialiter, vel saltem per verba æquipollentia, ita Ioan. And. & Gemin. in d. cap. vnic. Castro conf. 53. in princ. Anch. conf. 205. col. 3. Mart. d. claus. 79. n. 11. Monet. d. cap. 7. n. 176. Vnde prouenit, quod cum Concilium generale contineat tacitam derogationem ad futura contraria rescripta, ideo de dispositione contraria Concilij generalis facienda est mentio, ac derogatio specialis, seu veriùs indiuidua, vel per æquipollens, ita vt non sufficiat hæc nostra clausula generalis, Cotta in memorab. verbo clausula, Non obstante, Rebuff. in anth. habita, verbo examinatione, pag. mibi 580. cum seq. C. n. filius pro patre, & in praxi beneficiis, cit. de dispens. super defectu natalium, num. 24. Henric. in summa, lib. 13. cap. 37. §. 1. Zerol. in praxi Episcop. part. 2. verbo absolutio, vers. dico 5. Aloys. Ricci. in collect. decis. part. 4. collect. 1367. prope fin. Flores var. lib. 1. quest. 10. num. 50. Verall. decis. 268. num. 3. part. 1. Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 88. num. 6. Bonacin. de censur. disput. 1. q. 3. punct. 2. num. 4. in fin. Campanil. in diuers. Iuris Canonici, rubr. 12. cap. 13. num. 154. vers. in causa, & rubr. 11. cap. ult. num. 27. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. q. 8. art. 10. & tom. 3. quest. 36. art. 2. & quest. 39. art. 4. Mar. rescor. lib. 2. var. resol. cap. 38. num. 41. Sanchez de Matrimon. lib. 3. disput. 26. num. 7. Soar. de legibus, lib. 8. cap. 19. num. 5. Sigism. à Bononia de elect. dub. 4. num. 3. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 5. cap. 14. quest. 6. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 397. n. 35. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 5. n. 2. Nicol. Garc. de benef. part. 4. c. 5. num. 30. Mones. d. cap. 7. num. 178. Riccinl. de iure personar. lib. 5. cap. 14. num. 16. & lib. 8. cap. 4. num. 6. & dixi de officio, & potestate Episcopi, p. 2. alleg.

alleg. 33. num. 24. & tentum fuit in *Valemina* decimarum 8. *Februarii* 1588. coram *Orano*, & in *Conchen*. exemptionis decimarum 13. *Martij* 1589. coram eodem, & in eadem 9. *Decembrio* 1602. coram *Penia*, & decis. 179. num. 6. inter impressas *Reuerendissimi Domini mei Decani*.

14 Pro derogatione tamen decretorum sacri Concilij Tridentini, sufficit hæc nostra clausula generalis, vt clarè disponit idem Concilium sess. 25. de reform. cap. 21. dum omnia, & singula sub quibuscumque clausulis, & verbis, quæ de morum reformatione, atque Ecclesiastica disciplina tam sub fel. rec. Paulo III. & Iulio III. quam sub Beatissimo Pio IV. Pontificib. maximis in eo Concilio statuta sunt, declarat ita decreta fuisse, vt in iis salua semper authoritas Sedis Apostolicæ, & sit, & esse intelligatur; ideo ita docent *Gonz.* ad reg. 8. *Cancell. gloss.* 6. n. 120. *Marescot. var. resol. lib. 1. cap. 19. ad finem, & lib. 2. cap. 38. num. 41.* *Bonacin. de censur. disput. 2. quest. 5. punct. 1. num. 2. vers. ratio desumitur, Mart. de claus. part. 4. claus. 14. num. 3.* *Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 940. & 963.* *Filliuc. tract. 16. num. 320.* *Ricciol. de iure personar. lib. 3. cap. 14. num. 16. & lib. 8. cap. 4. num. 6.* vbi refert decisiones Rotæ, *Monet. d. cap. 7. num. 177. & cap. 11. num. 250.* *Nicol. Garc. de benefic. part. 5. c. 8. num. 87.* vbi asserit sic respondisse Sacram Congregationem, *Stigismund. à Bononia de election. dub. 5. num. 3.* *Ioan. Anton. Massobr. in praxi habendi concursus, requis. 17. dub. 4. num. 8.* nouissimè *Fr. Barthol. de Vebis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum nouitijs, disput. 9. dub. 13. in fin. Rot. apud Farin. decis. 179. num. 6. & decis. 687. num. 24. p. 2. recent. & in Ferentina pensionis 23. Ianuarij 1602. coram Ortemberg, impressa per Marches. p. 1. pag. 535. in ultim. impress.*

15 Quamuis, vt suprà dictum extat, per nostram clausulam generalem, seu aliam similem, non videatur derogatum legi, seu constitutioni habenti clausulam derogatoriam ad futuras, tamen sufficeret si addita fuissent verba illa, etiam si de ipsa, seu ipsis oporteret facere specialem mentionem, licet non sit nominata in indiuiduo; ita *Felin. in cap. nonnulli, in princ. num. 6. de rescript. Monet. d. cap. 7. n. 185.* & nos latius dicemus clausula sequenti.

16 Hæc clausula non facit, vt censeatur derogatum statuto particulari, ita *Rota decis. 1. sub num. 2. de preben. in nou. Felin. in d. c. nonnulli, num. 23. Mart. d. claus. 79. num. 4.* non enim præsumitur Princeps voluisse priuilegio suo hac clausula munito tollere statuta Ciuitatis, ex resolutis per *Menoch. de presumps. lib. 6. presumps. 39. n. 4.*

17 79. num. 4. non enim præsumitur Princeps voluisse priuilegio suo hac clausula munito tollere statuta Ciuitatis, ex resolutis per *Menoch. de presumps. lib. 6. presumps. 39. n. 4.*

18 An autem per illam clausulam, Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, censeatur derogatum regulis Cancellariæ? vide *Ioan. à Cochier in primum regular. Cancellaria, num. 31. Mart. d. claus. 79. num. 14. Selu. de benefic. p. 4. quest. 46. col. 4. Sarnen. in primum regular. Cancellaria, quest. 5. & quest. ult. Flamin. de resignat. benefic. lib. 3. quest. 7. n. 176.* vbi negatiuè resoluit.

19 Hæc clausula, Non obstantibus, non tollit dispositionem iuramento firmatam, *Roman. conf. 393. n. 12. vers. secundo responderetur, Cardin. Tusch. litt. C. consil. 348. num. 12. vbi num. 14. ait, nec tollere dispositiones aliter confirmatas, neque ea, in quibus partes per stipulationem specialiter prouiderunt, & n. 15. post Crauer. conf. 296. num. 3. vers. non obstat, etiam tradit non tollere vitium subreptionis, sed restringere se ad expressa, & num. 11. post *Roman. d. conf. 393. num. 11. & seq. vers. nec huic refragatur, tenet hanc clausulam quantumcunque prægnantissimam non**

tollere ea, quæ disponens in specie tollere non possit.

Requiritur hæc clausula in concessione immunitatis facta à Principe, vt voluerunt *Barr. Bald. Angel. & Alex. in l. vacuatis. C. de decurion. lib. 10. Alex. conf. 30. num. 9. cum seq. vol. 5. Ias. conf. 83. col. fin. vol. 3. Purpurat. conf. 156. num. 5. Franc. Marc. decis. 120. n. 1. p. 1. Tapia in rub. ff. de constit. Princip. cap. 4. num. 107. Festus. de collect. in 4. part. cap. 5. num. 37. Sord. conf. 419. num. 17. Glor. resp. 1. p. 2. à num. 38. vbi multis probare conatur, hoc limitari in concessione immunitatis facta ob benemerita. Ratio est, quia verisimile non est, quod velit Princeps tollere legem diu excogitatam, ad text. in l. si quando, in fine princ. C. de inoff. testam. *Vital. in tract. clausul. verb. in clausula generali, Erasmi. à Cochier de Iurisf. Ordin. in exemptos, p. 3. q. 9. n. 2.**

S V M M A R I V M.

- 1 Priuilegijs derogatum censeatur, quæ in Iuris corpore clausa non sunt, per clausulam, Non obstantibus priuilegijs, &c. nisi additum sit, etiam clausis, &c.
- 2 Rescripta, mandata, seu priuilegia Principis contra Iura non valent absque clausula, Non obstantibus priuilegijs, &c.
- 3 Rescriptum in dubio contra Ius à Principe emanatum præsumitur subreptitium, & per importunitatem concessum.
- 4 Mandatum Principis valet, licet sit contra Iura, quando constat de eius voluntate.
- 5 Priuilegia clausa in corpore Iuris, non sunt priuilegia, sed Ius commune.
- 6 Facilius tolluntur ea, quæ Iure speciali, quàm quæ Iure communi valent.
- 7 Priuilegium primum continens clausulam derogatoriam, non censeatur derogatum per clausulam, Non obstantibus priuilegijs, &c. nisi addantur verba, etiam si talia forent, &c.
- 8 Priuilegia Principis, quæ transferunt in vim contractus, non tollit clausula, Non obstantibus priuilegijs, &c.
- 9 Priuilegia, quæ oneroso titulo comparata sunt, non tolluntur per clausulam, Non obstantibus priuilegijs, &c.
- 10 Merita debent equipollere concessioni.
- 11 Pretium, quod datur pro re concessa, debet equipollere ipsi rei.
- 12 Compositiones gratiosa remanent si illud, quod pro illis soluitur, non æquualet ei, quod conceditur.
- 13 Insuspatronatus si sit ex causa onerosa, spectari debet quod expensum fuerit, an scilicet æquualet concessioni.
- 14 Insuspatronatus non desinit esse ex priuilegio, quando augmentum non est commensuratum ad illius concessionem.
- 15 Priuilegia futura non comprehendit clausula, Non obstantibus, &c.
- 16 Derogationem beneficij Insuspatronatus sum-

- dati à patrono laico non operatur clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c. apposita in eius prouisione.
- 17 Dispensationem non inducit clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c. licet tollat subreptionem.
- 18 Priuilegio ad pias causas non derogat clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c.
- 19 Priuilegia, siue indulta concessa commiserationis causa, non tollit clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c. nisi de illis expressa fiat mentio.
- 20 Priuilegijs concessis gratia publica utilitatis non derogat clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c.
- 21 Tertij in preiudicium, si de magno agatur, non operatur clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c.
- 22 Priuilegio viduis, & pupillis concessio non videtur derogatum per clausulam, Non obstantibus priuilegiis, &c.
- 23 Oracula vine vocis non censentur sublata per clausulam, Non obstantibus priuilegiis, &c.
- 24 Pontifici de mente quando constat derogare volentis priori priuilegio, sufficit ut priuilegium illud censetur renocatum, quibuscumque verbis Pontifex utatur.
- 25 Priuilegium à pluribus Pontificibus seu Principibus confirmatum difficilius censetur tolli.
- 26 Geminatio manifestè monstrat Principis voluntatem.
- 27 Actus geminati censentur gesti cum maiori animi deliberatione.
- 28 Geminatio loco specialis nominationis habetur.
- 29 Priuilegium secundum speciale non faciens mentionem de primo generali, illi non derogat.
- 30 Priuilegium secundum speciale potest primum generale in illa speciali parte minuire, nulla facta illius mentione.

Non obstantibus priuilegiis, &c.

CLAUSULA LXXXIII.

PER hanc clausulam iis censetur priuilegiis derogatum, quæ in Iuris corpore clausa non sunt, non verò alijs, quæ in eo clausa reperiuntur, nisi additum sit, etiam clausis, &c. notauit glos. 1. per text. ibi in l. 3. C. de silentiar. lib. 12. quam recipiunt Doctores omnes post glos. ibi verb. excusatur, & in l. heres absens. ff. de Iudic. ut post Felin. in cap. 1. num. 12. de rescript. testantur Burg. de Pace l. 3. Tanari, num. 137. & plenè relati à Cened. 3. par. collect. 14. num. 4. quibus adde Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 36. à num. 34. Martes. de Commiss. par. 1. cap. 8. num. 67. & par. 2. cap. 2. num. 12. Menoch. de presumpt. lib. 6. presumpt. 40. num. 25. Surd. decis. 164. num. 1. & conf. 461. num. 7. Baptist. Cast. de facti scientia, & ignorantia, inspect. 5. à num. 5. Fr. Emmanuel. Tom. 1. quest. Regular. 9. art. 3. vers. se-

cundo dico, Flor. de Mena var. libro 2. q. 21. num. 25. Soar. de legib. lib. 8. cap. 14. num. 8. D. Barbosa. in l. quia tale, num. 16. ff. solut. matr. & in l. 1. p. 1. à num. 9. eodem tit. & in l. 2. §. legatis, num. 117. ff. de Iudic. Censual. comm. contra communes, q. 611. Mart. de claus. par. 1. claus. 79. num. 2. Cabed. Lusitan. decis. 94. num. 1. cum seqq. par. 2. Cardos. in praxi Iudic. & Advocat. verb. clausul. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 28. num. 5. & 6. Erasim. à Cochier de Iurisd. Ordinar. in exemptis, p. 3. quest. 9. num. 1. & 2. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. num. 384.

Ratio est, quia rescripta, mandata, seu priuilegia Principis contra Iura, non valent absque prædicta clausula, potius ob defectum voluntatis, quam potestatis, Salicet. in l. fin. in fine sua distinctionis, sub num. 4. C. si contra Ius, vel utilis. publ. Menoch. conf. 158. num. 22. & conf. 411. num. 19. non enim verisimile est, quod velit Princeps tollere legem diu excogitatum, ad text. in l. si quando, in fine princip. C. de inoffic. test. Vual. in tract. clausular. verbo clausula generalis, Felin. in cap. 1. n. 12. de rescript. Erasim. à Cochier d. q. 9. num. 2. Cuius voluntas talis præsumitur, qualem de Iure esse oportet, glos. in l. relegari. ff. de pænis, glos. in cap. paratus 23. q. 1. DD. in l. digna vox, per text. ibi. C. de legib. Felin. in cap. 1. num. 26. de constitut. Laf. conf. 236. col. 2. vol. 2. Hinc est quod in dubio rescriptum contra Ius à Principe emanatum præsumitur subreptitium, & per importunitatem concessum, glos. verb. consona, in cap. pastoralis, de fide instr. & verb. noscatur, in cap. 1. de const. lib. 6. Verum quando constat de Principis voluntate, mandatum eius valet, licet sit contra Iura, ut inquit Salicet. in d. l. fin. in 1. capite distinctionis, per text. in l. 1. ff. de constitut. Principum, Tapia in rubr. eiusdem tit. cap. 4. n. 107.

Supraposita autem differentia rationem eam esse asserit Menoch. d. lib. 6. de presumpt. presumpt. 40. n. 25. quia priuilegia clausula in corpore Iuris, non sunt priuilegia, sed Ius commune, & consequenter non verificantur in illis verba clausulæ derogatorie priuilegiorum; consonant, quæ resoluit Greg. Lopez l. 2. glos. 1. tit. 18. par. 3. contra quos tamen obstat, quia priuilegia clausa in corpore Iuris, non desinunt esse verè, & propriè priuilegia, imò in illis reperiuntur omnia de ratione intrinseca priuilegiis necessaria, quod scilicet sunt Ius singulare contra commune indulta.

Meliùs ergo assignatur ratio ex regula, quam 6 Doctores deducere solent ex text. in l. eius militis. §. si militis. ff. de malis testamento, quod faciliùs tollitur ea, quæ Iure speciali, quàm quæ Iure communi valent; exornant latè Mant. singulari 49. Tirac. in tract. cessante causa, limit. 11. num. 4. Pinel. in l. 2. de rescind. vend. par. 3. cap. 1. num. 13. & alij, de quibus Alphau. collect. 596. quibus adde plenè Gabr. lib. 6. communium, tit. de regul. Iur. conclus. 9. Licet ergo priuilegia omnia specialem contineant concessionem, quia tamen, quæ in corpore Iuris clauduntur, hoc amplius habent, ut in ipso Iure communi commixta, & inserta sint, & ab eo approbata, non immeritò etiam ad eorum derogationem specialis mentio requiritur; & facit generalis regula, quod ea, quæ speciali nota digna sunt, non veniunt in generali dispositione, l. uem apud. §. aut præter, vers. ea enim. ff. de uniuersis, cum alijs, de quibus Mant. Paralipom. cap. 36.

Si verò priuilegium primum contineat clausulam derogatoriam, non facientem propriam, & specialem mentionem, v. g. si ita concessum sit quod ei derogari non possit, nisi de illo fiat mentio de verbo ad verbum, censetur illi derogatum per

per hanc clausulam, *Non obstantibus privilegijs*, cum illis verbis, etiamsi talia forent, de quibus mentionem fieri oporteret de verbo ad verbum; ita *Federic. de Senis conf. 43. num. 3.* optimè *Crauet. conf. 126. num. 2. Gabr. d. tit. de clausul. claus. 5. n. 12. Menoch. d. lib. 6. præsumpt. 41. num. 21. Card. Tusch. litt. P. conclus. 751. Cenal. communium contra comm. q. 611. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 26. num. 23. Erasm. à Cochier d. q. 9. n. 6. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 8. num. 539. Collect. privileg. Mendicant. in compendio, verbo privilegia Fratrum. §. 33. ubi mouet quæstionem, quia in nonnullis privilegijs Regularibus concessis adest clausula, quod non intelligantur reuocata, nisi de eis de verbo ad verbum mentio fiat, vt v.g. concessum est aliquibus Religionibus, vt non teneantur ad procuratorem Legatorum, etiamsi in literis eorundè dicatur quod tam exempti, quam non exempti ad hoc onus teneantur, nisi de huiusmodi indulto de verbo ad verbum mentio fiat; demum summus Pont. concessit Legato, vt possit exigere procuratorem à quibuscumque personis etiam exemptis, quamuis talia obtinerent privilegia, quod de eis de verbo ad verbum mentio facienda esset, quæ voluit in literis Legati haberi pro expressis. Vnde mouetur dubium, utrū per literas Legati cuiusque privilegio derogatum sit, vt probat idem *Collect. ex sententia Felin. in cap. nonnulli, de rescript. idem censuit Panorm. in d. cap. cū instantia*, qui eandem quæstionem fusè tractat, & resoluit pro parte affirmatiua, idem tenent *Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 1. q. 9. art. 6. & tom. 2. q. 77. art. 8. Fr. Luden. Miranda in man. Pralat. tom. 2. q. 45. art. 6. concl. unica.* Ratio est, quia summus Pont. hoc loquendi modo satis indicat, velle privilegium reuocare, quod vim habet ab ipsius summi Pontificis voluntate. Vnde secus dicendum est de reuocatione facta solummodo per clausulam generalem reuocatoriam; etenim non extenditur, quia Papa per clausulam generalem non sufficienter indicat, velle huiusmodi privilegia reuocare, vt per *Azor. instit. moralium p. 1. lib. 5. cap. 22. q. 12. Bonacin. de legib. disp. 1. q. 3. puncto 8. §. 3. num. 11. vers. addo privilegium.**

- 8 Hæc clausula non tollit privilegia Principis, quæ transierunt in vim contractus, vt per *Vital. de Camb. in tract. claus. pag. 11. col. 2. num. 1. Gutier. in repetit. l. nemo potest, num. 185. cum seqq. ff. de legat. 1. vel quæ oneroso alio titulo comparata sunt, ex citatis per *Menoch. conf. 461. num. 12. & per Sanchez de Matr. lib. 8. disp. 33. num. 3. & per me in collect. ad cap. 1. nu. 9. de probat.* Intellige, quando illud privilegium sic pretio mediante in contractum transactum, vel onerosum titulum habentem æquipollet rei concessæ, & sic habet, secundum *Bald. in l. qui se patris. C. unde liberi*, cum ea perpetuam commensurationem;*
- 10 nam sicut merita debent æquipollere concessioni, *Natt. conf. 188. num. 2. & conf. 511. num. 8. & conf. 680. num. 37. Rumin. lun. conf. 289. num. 20. vol. 3.* sic pariter debet æquipollere pretium, quod datur pro re concessa, *Peregr. de iure fisic. lib. 1. tit. 3. num. 29. Rolan. conf. 14. num. 12. vol. 3. Menoch. conf. 981. num. 1. Osaf. decis. 189. num. 10.* sentientes quod quando concessio præponderat, est gratia, nec puri privilegij nomen amittit, quia actus iudicatur secundum illud, de quo magis participat, *argum. l. queritur. ff. de statu homin. l. fundi partem. ff. de contrahen. empt.*

- 11 Hinc fit, vt in materiis componendis, pro quibus soluitur magna compositio, si illud, quod soluitur, non æquiualeat ei, quod conceditur, remanent huiusmodi compositiones gratiosæ, & illas obtri-

nens, non dicitur eas habere ex causa onerosa, *Rot. decis. 457. num. 17. par. 1. diuers. Nicol. Garc. de benefic. par. 6. cap. 2. num. 194.*

Pari modo, ad hoc vt iurispatronatus sit ex causa onerosa, spectari debet, quod expensum fuerit, an scilicet æquiualeat concessioni, quia ubi non æquiualeat, concessio ipsa iudicari potius debet gratiosa, quam onerosa, *Rot. decis. 58. num. 8. & decis. 88. num. 4. p. 1. recent. & dictum fuit in Casarung. de Metella 31. Januarij 1618. coram Reuerendissimo Domino meo Cocchino Decano*, ubi expressè habetur, quod quando augmentum non est commensuratiuum ad concessionem iurispatronatus, non desinit esse ex privilegio, nec privilegij nomen amittit.

Ad futura privilegia non extenditur hæc clausula, vt resoluit *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 9. §. 5. num. 29.*

Derogationem beneficii iurispatronatus, fundati à patrono laico, non operatur hæc clausula in eius prouisione appositæ, vt per *Capuaquien. decis. 122. par. 1. quem refert, & sequitur Flam. de resignat. lib. 8. q. 7. num. 177.*

Dispensationem non inducit, licet tollat subreptionem, *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 15. num. 32.*

Non derogat privilegium ad pias causas, iuxta tradita in cap. si propter sua debita, de rescript. lib. 6. ubi per rescriptum non intelligitur derogatum ei, quod ad pias causas est concessum, & in l. liberi, & in l. ult. §. posthumos. ff. de aliment. & cibarij. legat. resoluit *Vital. de Camb. d. pag. 11. col. 2. num. 11.* nam eo ipso quod prius privilegium est ad piâ causam, censetur habere clausulam derogatoriâ eius, cuius mentio specialis facienda est, ita *Felin. in cap. nonnulli, in princ. num. 3. in fin. de rescript. Aret. Laudem. in tract. de privilegijs. §. 39. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. num. 183.*

Vnde non tollere privilegia, siue indulta concessa commiserationis causa, nisi de eis expressa fiat mentio, tradunt *Felin. in d. cap. nonnulli, num. 19. Roman. conf. 436. num. 14. vers. 7. principalis ratio est. Rolan. conf. 13. num. 32. lib. 3.*

Quod pariter non derogat privilegijs concessis gratia publicæ utilitatis, voluit idem *Felin. in d. cap. nonnulli, num. 26. post Roman. conf. 498. col. 5. qui allegat text. 1. in l. decurionib. C. de fidei. lib. 12. prout eos citat Monet. d. cap. 7. num. 184.*

Non operatur in præiudicium tertij, si de magno agatur, vt per *Crauet. conf. 241. col. 8. vers. quarto respondeo, Menoch. conf. 36. num. 36. num. 19. & 61. Gabr. d. tit. de clausulis, conclus. 7. num. 22. & 24. quos refert, & sequitur Marta de claus. par. 1. claus. 79. num. 16. ubi num. 7. pariter subdit, nihil operari, quando Princeps ignorauit iura eius aduersus quem facta est concessio, & num. 20. ait, quod similiter nihil operatur, quando non fuit adhibita causæ cognitio, additque nu. 19. hanc clausulam, *Non obstantibus privilegijs*, intelligendam esse de friuolis, & inualidis.*

Per hanc clausulam non videri derogatum privilegio viduis, & pupillis concessio, docet *D. Barbosa in l. 1. art. 4. num. 72. ff. de iudic. & limitat, nisi verba derogatoria fuerint ita ampla, vt necessariò etiâ tali privilegio videantur derogare, vnde additis illis verbis, In corpore iuris clausis, adhuc non illis tollere tenet *Marches. de Commiss. par. 2. pag. 460. n. 30. in 2. inapress.**

Denique per hanc clausulam non censentur sublata, seu reuocata viuæ vocis oracula, nisi id expressè specificetur, vt testantur *Henric. in sum. lib. 7. cap. 24. §. 8. Emmit. Sa verbo gratia, num. 13. Flam. 1. p. metho*

methodi, cap. 7. §. 6. Laurent. de Peirin. tom. 2. privileg. sui Ordinis Minor. in annot. ad §. constit. 17. July 11. n. 3. in 2. impress.

- 24 Duo tamen pro cotonide huius clausulæ sunt à nobis notanda. Primum est, quod quodcumque constat de mente Pontificis derogare volentis priori privilegio, sufficit ut privilegium illud censetur reuocatum, quibuscumque verbis Pontifex utatur, ut per Felin. in d. cap. nonnulli, n. 7. & 8. & Federic. de Senis conf. 335. col. vlt. quos refert, & sequitur Erasmi à Cochier d. 9. n. 9.
- 25 Alterum est, quod privilegium à pluribus Pontificibus, Principibusve confirmatum, difficilius censetur tolli, Dec. conf. 165. num. 3. præsertim cum accedit fauor piæ causæ, vel Religionis, ex adductis per Dec. d. conf. 165. num. 1. & Alex. conf. 123. n. 16.
- 26 lib. 4. & Ant. de Amatis decis. 17. num. 9. Geminatio enim manifestè monstrat Principis voluntatem, l. Ballista, cum ibi notatis, ff. ad Trebellian. Paris. conf. 94. num. 4. vol. 2. Crau. conf. 101. num. 42. Menoch.
- 27 conf. 10. num. 1. & conf. 255. num. 41. & actus geminati censentur gesti cum maiori animi deliberatione, cap. & si Christum, de iur. iuran. Dec. conf. 15. sub n. 1. Osaf. decis. 38. num. 16. Roland. conf. 61. num. 39. & seq.
- 28 vol. 2. & ideo geminatio loco specialis nominationis habetur, Gorad. conf. 4. num. 25. & conf. 50. num. 3. ubi ait geminationem adimere omnem dubitationem, refert, & sequitur Menoch. conf. 40. num. 4. & conf. 115. num. 54. præcipuè quando geminatio fit ex intervallo, ex traditis ab eodem Menoch. conf. 395. n. 17. vol. 4.
- 29 Circa regulam illam, quod privilegium secundum speciale non faciens de primo generali mentionem, illi non deroget, de qua aliqua dixi in collect. ad cap. 1. num. 4. cum duob. seqq. de rescript. nunc obseruare oportet, hoc esse intelligendum, quando in totum derogaretur, non verò si in parte: nam tunc posse secundum in illa speciali parte primum minuire nulla facta illius mentione, per sexti. in cap. dudum. §. nos igitur, & in cap. quamuis, de præben. in 6. resoluunt Siluest. in summa, verb. privilegium, quaest. 10. post Salas de legib. Bonac. in simili tract. dispus. 1. q. 13. punct. 8. §. 3. num. 17. vers. ex dictis, Soar. cod. tract. lib. 8. cap. 39. num. 7. Monet. de commut. vltim. volunt. cap. 8. num. 529. Ruin. conf. 98. num. 4. vol. 4. dicens quod quamuis privilegia onerosa in totum per Principem auferri non possint, possunt tamen quoad aliquam partem restringi, & moderari, Menoch. de presumpt. lib. 6. præsumpt. 40. num. 21. Mar. Giurb. conf. crim. 65. n. 40.

SUMMARY.

- 1 Statuta per Papam edita, seu confirmata non tollit clausula, Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c.
- 2 Constitutiones, seu statuta iurata non tolluntur per clausulam, Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c.
- 3 Verba, per quæ nostra concessio impediri posset, addita clausula, Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c. non tollunt obstacula dilatiua, sed tantum impeditina.
- 4 Obstacula dilatiua ut tollantur per clausulam, Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c.

dici debet, per quæ effectus nostræ gratiæ impediri quomodolibet posset, vel differri.

- 5 Statuto singulari super certo beneficio non derogat clausula, Non obstantibus statutis Ecclesiæ, iuramento, confirmatione Apostolica, &c.
- 6 Statuta qualibet Prælatorum, & Ecclesiarum citra foundationem condita, censentur sublata per clausulam, Non obstantibus statutis Ecclesiæ, iuramento, confirmatione Apostolica, &c.
- 7 Statuta Ecclesiarum actu Sacerdotium requirunt, an, & quando per clausulas generales derogatorias in literis Papalibus positis, sublata censentur, ostenditur.
- 8 Statutum, seu constitutio requirens certam formam seruari debere, non tollitur per clausulam, Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c. nisi in specie de illa forma sit dictum.
- 9 Derogatio, Non obstante statuto, & quibusvis aliis, non se extendit ad derogandum statuto speciali, in quo est maior ratio.

Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c.

CLAUSULA LXXXIV.

Non tollit hæc clausula statuta per Papam edita, seu confirmata, ut per Felin. in cap. nonnulli, in princ. num. 10. de rescript. & in cap. constitutum, n. 21. vers. considera tertio, eod. tit. Roman. singul. 8. & conf. 394. ad fin. & conf. 336. col. 4. & conf. 404. in fin. Cels. Vgo. in tract. clausul. pag. 480. col. 1. Brunor. à Sole in locis commun. verbo clausula 31. me citato, Monet. de commut. vltim. volunt. cap. 7. n. 190. cum seqq.

Item nec tolluntur constitutiones, seu statuta iurata; & sanè quod iuramenti adiecti in statuto Ecclesiæ mentio fieri debeat, neque tali statuto Ecclesiæ iurato derogetur per hanc clausulam generalem, argum. text. in cap. cum non deceat, ubi gloss. verbo effectus, de elect. lib. 6. resoluunt Felin. d. num. 10. vers. nota quarto, & in d. cap. constitutum, num. 3. Roman. d. singul. 8. Mart. de clausul. part. 1. claus. 79. num. 21. in vltima impress. Vital. de Camb. in tract. clausul. pag. 10. col. 2. num. 1. Mar. Anon. var. resol. lib. 1. resol. 58. num. 6. Monet. d. cap. 7. num. 192. ubi idem dicendum esse asserit, licet in specie, seu in individuo dicatur, Non obstante tali statuto; neque enim tunc valent huiusmodi literæ gratiæ, nisi fiat mentio iuramenti, ut decidit Rot. decis. 18. num. 1. de rescript. in antiq. hoc ipsum restringens idem Monet. multipliciter: primò, ubi adest in rescripto clausula, Motu proprio: secundò, nisi ex causa rationabili superueniente impetrasset, quia in quolibet iuramento intelligitur conditio, si res in eodem statu permanferit, cap. quemadmodum, de iur. iuran. Quas quidem restrictiones, aliasque in hac materia viles adducit Felin. in d. cap. constitutum, num. 5. 7. & 8. ubi præterea restringit, ubi actus iuratus concerneret solam reuerentiam superioris, vel ubi Papa prouideat de beneficio vacante apud Sedem Apostolicam, vel alias reseruat. Et demum quod statuta iurata non tollantur

tollantur per generalem canonum, vel statutorum derogationem, tradunt Bernard. Graue. reg. 89. & 69; Sayr. in claus. Regia, lib. 5. cap. 8. num. 11. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. quæst. 8. art. 11. Ratio est, quia nulla dispositio simpliciter loquens, trahitur ad actum iuratum, sed vis iuramenti, illiusque auctoritas semper excepta videtur, secundum Sord. de aliment. tit. 8. priuileg. 6. n. 49.

- 3 Amplia supradicta aded vera esse, etiam si huic nostræ clausulæ adiecta fuissent verba illa, quæ aliquando apponuntur in rescriptis gratiæ, nimirum, per quæ nostra concessio impediri posset; quæ verba in simili gratia habentur in cap. si propter, de rescript. lib. 6. & in d. cap. cum non deceat, de elect. eod. lib. nam etiam tunc hæc clausula non tolleretur obstacula dilatiua, sed tantum impeditiua; ita sentit gloss. ab omnibus recepta, verbo impediri, in d. cap. si propter, Gemin. ibi col. 6. Felin. in d. cap. nonnulli, in princip. num. 10. vers. nota tertio, & num. 25. in fin. Monet. d. cap. 7. num. 193. ubi merito ex Felin. subdit, quod ad hoc ut tollantur etiam dilatiua obstacula, dici debet, per quæ effectus nostra gratia impediri quomodolibet posset, vel differri, prout sæpius obseruari videmus.

- 5 Declarabis tamen, & ampliabis, quod licet huic nostræ clausulæ adiciantur illa verba, quæ communiter in rescriptis gratiæ poni solent, sumpta ex cap. cum aliquibus, in princ. de rescript. in 6. & ex cap. quia sape, de elect. eod. lib. nimirum, iuramento, confirmatione Apostolica, & quavis firmitate alia roboratis, per ea tamen, quamuis derogetur etiam statutis generalibus omnia beneficia Ecclesiastica respicientibus, non derogatur statuto singulari super certo beneficio; ita post Gulielm. de Moneta laudum tenuit Felin. in d. cap. nonnulli, in princ. n. 23. de rescript. Rot. decis. 1. num. 2. de preben. in non. ubi id verum esse dicit in statuto apposito in prima fundatione certi beneficii per fundatorem, siue Clericum, siue laicum, vel in testamentis eorum, quibus Papa non intendit præiudicare, nec derogare per huiusmodi clausulas generales, ne retrahantur à fundatione, & ordinatione beneficiorum, argum. cap. cum dilectus, de Inrepatron. sequuntur Nicol. Garc. part. 7. cap. 1. num. 119. Monet. d. cap. 7. num. 194.

- 6 Vtteriùs declarabis, ut per prædictam clausulam generalem consuetam nunc apponi in rescriptis gratiæ, videlicet, Non obstantibus statutis iuramento, confirmatione Apostolica, aut quavis alia firmitate roboratis, per quæ nostra concessio impediri posset, vel differri, sublata, seu dilata censeantur quælibet statuta Prælatorum, & Ecclesiarum, si citra fundationem condita sint, ut tenent Rot. d. decis. 1. de preben. num. 1. & decis. 41. num. 1. de concess. preben. in antiq. Felin. d. num. 23. ex hoc inferentes, statuta Ecclesiarum actu Sacerdotium requirentia, per clausulas generales derogatorias in literis Papalibus positas sublata, vel saltem dilata censeantur, ita impetrantes Apostolici possint huiusmodi beneficia acceptare, licet non sint in Sacerdotio constituti, dummodo sint in tali ætate, ut in proximis quatuor temporibus, vel intra annum possint ad Sacerdotium promoueri; referunt, & sequuntur Nicol. Garc. d. part. 7. cap. 1. n. 117. & Monet. d. cap. 7. num. 195.

- 8 Per hanc clausulam, Non obstantibus statutis, minime tolli statutum, vel constitutionem requirentem certam formam seruari debere, nisi in specie sit dictum de illa forma, tenuit Crauet. conf. 571. n. 19. quem refert, & sequitur Card. Tusch. tom. 1. litt. C. conclus. 349. num. 10.

Derogatio illa, Non obstante statuto, & quibusvis alijs statutis, non se extendit ad derogandum statuto speciali, in quo est maior ratio, quam in statuto habente derogationem, quia intelligitur de similibus; ita Fulgos. conf. 135. incip. In causa criminationis, col. 3. in princ. vers. nec moueat, ubi quod clausula illa est generalis, & incerta, ideo non capit maiora, refert Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. conclus. 245. num. 20.

S V M M A R I V M.

- 1 Pactum iuratum non comprehendit clausula, Non obstantibus quibuscumque pactis, &c.
- 2 Dispositioni firmata consensu partium non derogat clausula, Non obstantibus quibuscumque pactis, &c.
- 3 Statutis particularibus Ciuitatum non derogat clausula, Non obstantibus quibuscumque statutis, &c.
- 4 Princeps quando non fuit optimè informatus de partium conuentionibus sæpius iteratis, non operatur clausula, Non obstantibus quibuscumque pactis, &c.

Non obstantibus quibuscumque pactis.

CLAUSULA LXXXV.

Hæc clausula non comprehendit pactum iuratum, ut docent Cels. Vgon. in tract. claus. pag. 477. col. 1. Vital. de Camban. in simili tract. pag. 10. col. 2. p. 2. Franc. Gallet. in Margarita casuum conscientie, verbo claus. pag. 40.

Et non dicitur derogare dispositioni firmata consensu partium, ex resolutis per Menoch. conf. 39. n. 61.

Nec statutis particularibus Ciuitatum derogat, ex eodem Menoch. conf. 517. num. 3.

Non operatur quando Princeps non fuit optimè informatus de partium conuentionibus sæpius confirmatis, ut ex Crauet. notat Menoch. conf. 1. n. 434.

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Non obstante collatione alteri facta, intelligitur de collatione inualida, non autem valida.
- 2 Collationem, aut rescriptum inualidum non tenetur quis commemorare.
- 3 Clausula, Non obstante quacumque generali reservatione, an, & quando releuet à mentione facienda de vacatione in Curia.

Non obstante collatione alteri facta.

CLAUSULA LXXXVI.

Hæc clausula apposita in literis ad beneficia, intelligitur de collatione inualida, non autem valida; ita concorditer tenuerunt in cap. causam qua, de rescript. Compost. n. 13. Ioan. And. n. 10. Anchor. col. 2. Imol. num. 13. Burr. in fin. & Felin. n. 19. Bruner. à

N Solo

- Sole in locis comm. verbo clausula 27. Cardos. in praxi Iudicum, & Advocatorum, verb. clausula 4. Cels. Vgon. in tract. clausularum, pag. 478. num. 2. Ioan. de Selua in tract. de benef. part. 3. quest. 11. fol. 242. in paru. & p. 3. quest. 13. vers. 9. facit, Reudin. in promptuario receptar. sentent. tom. 1. tit. 16. num. 6. vbi subdit, quod quamuis videatur hanc clausulam nihil, aut parum operari, cum collationem, aut rescriptum inualidum non teneatur quis commemorare, ex gloss. 1. in fin. & ibi scribentes in cap. ex tenore, de rescript. tamen non modicum operatur effectum, cum literæ illæ, in quibus clausula memorata continetur, subreptitiæ non censebuntur, quasi in illis nulla mentio alterius coloratæ possessionis facta sit: licet enim possessori nullum ius in beneficio competeret, essent tamen literæ vitio subreptionis affectæ, nisi in eis alterius colorata possessio expressa foret, ex text. in cap. cum nostris, de concess. prebende.
- 3 Clausula, Non obstante quacumque generali reservatione, non releuat à mentione facienda de vacatione in Curia, nisi additum esset, etiam in corpore Iuris clausa, vel aliàs facta fuisset Motu proprio, ut per Ane. de Falcomb. in tract. reservat. quest. 4. effectu 36. quem refert Massob. in praxi habendi concursum, requis. 7. dub. 49. in fin. secundum Romanam impress.
- 4 Clausula, Non obstante quacumque exceptione, declaratur sub clausula, Recusatione remota, in fin. claus. 131. a num. 13.

SUMMARIUM.

- 1 Principem habuisse notitiam contrariæ consuetudinis demonstrat clausula, Non obstante quacumque consuetudine, &c.
- 2 Subreptionem ad evitandam sufficit scientia concedentis in genere, ita ut cogitare potuerit.
- 3 Consuetudo immemorialis an censeatur sublata per clausulam, Non obstante quacumque consuetudine, &c. ostenditur, & num. 4.
- 5 Concilium Tridentinum sess. 13. de reform. cap. 16. tollit omnem consuetudinem antiquissimam Sacerdotum, qua alij alijs mutuò confitebantur ante Concil. absque ulla alia approbatione.
- 6 Concilium Trid. sess. 24. de reform. cap. 20. non comprehendit consuetudines immemorabiles.
- 7 Concilium Trid. sess. 25. de reform. cap. 6. loquitur de consuetudinibus etiam immemorabilibus.
- 8 Consuetudo immemorialis nunquam censeatur sublata etiam cum dictione universali, nisi expressa mentio de ea in lege, vel constitutione habeatur.
- 9 Consuetudo quando tollitur tanquam irrationalis, & iniqua, tunc similiter immemorabilis etiam sublata, & reuocata censeatur.
- 10 Consuetudo immemorabilis censeatur sublata per clausulam, Non obstante consuetudine, &c. quando in ea militat eadem ratio.
- 11 Consuetudine prohibita in quacumque mate-

ria, an censeatur prohibita non solum de praterito, & de presenti, sed etiam de futuro, ostenditur, & num. 12.

Non obstante quacumque consuetudine, &c.

CLAUSULA LXXXVII.

Hæc clausula demonstrat Principem habuisse, etiam notitiam contrariæ consuetudinis, ut fuit resolutum in Toletana admissionis 17. Iunij 1609. coram D. Patriarcha Pamphilio, impressa per Farin. decis. 192. num. 6. p. 1. recens. vbi pariter dictum fuit, ad evitandam subreptionem sufficere scientiam concedentis in genere, ita ut cogitare potuerit, ad notata per Cassad. decis. 12. n. 6. de prebend. & decis. 1. de priusleg. & per Verall. decis. 196. n. 1. & decis. 797. n. 2. p. 2.

Vtrum autem per hanc clausulam censeatur sublata consuetudo etiam immemorialis, ab aliquibus solet in dubium reuocari. In primis partem affirmatiuam tuentur gloss. verb. quanticumque, in Clem. unica. §. vlt. de foro compet. & gloss. vlt. in Clem. vlt. de reb. Eccles. non alienan. Auend. de exequendis mandatis, p. 1. cap. 6. num. 6. & p. 2. cap. 14. num. 5. plures, ut per Azeved. ad l. 3. num. 21. tit. 1. lib. 2. noua Recop. Horos. in l. est receptum, num. 12. ff. de Iurisd. omn. Iudic. Duen. reg. 144. ampl. 3. Gutier. pract. lib. 3. q. 31. num. 4. Cenali. commun. contra communes, §. 704. num. 14. Valasc. conf. 141. num. 3. plures ex citatis à Sanchez de Matrim. lib. 7. disp. 4. num. 13. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 8. num. 3. Pro quibus expenditur, quia dispositio vniuersalis, præsertim quæ pœnalis non est, comprehendit omnes species, de quibus propriè prædicatur, quamuis maximè qualificatas, l. in fraudem 16. §. vlt. in fin. ff. de milit. testam. l. 1. §. quod autem secundum veritatem litteram. ff. de alia lusu, bonus textus in ratione, quam reddit, in cap. statutum 22. de elect. lib. 6. quem post alios sic intelligit Valasc. conf. 51. num. 51. vers. sed contrarium, iunctis quæ immediate prædixerat cum Abb. Calder. & Tiraguel. quos refert.

Contrariam tamen sententiam, imò sublata generaliter omni consuetudine cum hac nostra clausula, non ceneri sublata immemorabilem, probatur à simili, ex sequenti argumentatione. Prohibita generaliter consuetudine, non debet ceneri prohibita immemorialis; antecedens constat, quia seruitutes discontinuæ generaliter præscribi prohibentur, l. seruientes prædiorum 14. in princ. ff. de seru. & tamen præscriptio immemorialis non prohibetur, l. 3. §. ductus aqua. ff. de aqua quorid. Deinde vbi Ius commune resistit, vel præsumptio datur contra præscribentem, prohibetur præscriptio sine titulo, & tamen immemorialis admittitur, cap. 1. de præscript. lib. 6. cap. super quibusdam 25. §. præterea, de verb. signif. Denique publica vfucapi prohibentur, l. vlt. in princ. ff. de vfucap. l. viam publicam 2. de viis publica, l. præscriptio, C. de operibus publ. & tamen tempore immemoriali acquiruntur, d. §. ductus aqua, l. vfum aqua 4. vbi gloss. 1. C. de aqua ductu, lib. 11.

Vltius hæc eadem sententia colligitur ex pluribus Sacri Concilij Trid. locis, præcipuè sess. 13. de reform. cap. 6. in fin. ibi, vel consuetudine etiam immemorabili, & cap. 16. ibi, non obstante quacumque consuetudine etiam immemorabili; ex quo tolli omnem consuetudinem antiquissimam Sacerdotum, qua alij alijs mutuò confitebantur ante Concil. Trid. absque ulla alia approbatione, ex Toletano refert Fagundes in quinque Ecclesia præcepta, præcept. 2. lib. 2. num. 94. vbi similiter asserit, abrogatam esse antiquam consuetudinem

suetur, qua olim solebant Parochi committere suas oues cuicumque Sacerdoti volebant.

6 Item id ipsum colligitur ex eodem Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 20. ibi, & alij quibuscumque consuetudinib. in quo loco licet Concilium vtatur particula vniuersali, quibuscumque, cum tamen de immemorabilibus mentionem non faciat, eas sub illo textu non comprehendi decisum referunt Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 33. num. 5. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 492. num. 6. & Narbona de appell. à Vicario ad Episcopum, p. 2. fundam. 3. n. 10. in fin. ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 84. numer. 5. in fine, & censuit Rota in Theatina Iurisdictionis 5. Decembris 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farinac. decis. 610. num. 1. p. 2. recent. & in Mariscen. Iurisdictionis 26. Aprilis 1609. coram Illustrissimo Patriarcha Mantuano, etiam impressa per eundem Farinac. decis. 248. n. 1. p. 2. recent. vbi asserit, Sacram Congregationem Illustrissimorum Cardinalium Concilij Tridentini interpretum censuisse, decretum Concilij in d. cap. 20. non excludere immemorabilem.

7 Item id ipsum ex eodem Concilio colligitur sess. 25. de reform. cap. 6. ibi, nec consuetudinibus etiam immemorabilibus, de quo Steph. Gratia. discept. forens. cap. 492. num. 6.

8 Et demum quod consuetudo immemoralis nunquam censetur sublata, nisi expressa mentio de ea in lege, vel constitutione habeatur, nec comprehenditur in reuocatione consuetudinis etiam cum dictione vniuersali, ob eius maximam prerogatiuam, & excellentiam, docent Crau. de antiq. tempor. 4. par. sect. materia ista, num. 47. Boer. decis. 39. n. 12. Ruin. conf. 13. num. 30. lib. 2. Comar. lib. 3. var. cap. 13. num. 5. Afflict. decis. 254. num. 5. Bertran. conf. 98. num. 12. Auendan. resp. 16. num. 1. Mierez de maioratu, p. 4. q. 20. num. 51. Laurent. de Peirinis in constit. sui Ordinis Minim. tom. 1. constit. 19. Leonis X. num. 3. Roland. à Valle conf. 59. num. 17. lib. 4. Orator. de nobilit. p. 3. cap. 7. num. 12. Cassan. in consuet. Burgund. rub. 9. tit. des mains mortes, §. 2. in verb. Par quelque laps de temps, num. 1. Fachin. lib. 1. conf. 87. num. 22. cum seqq. Anton. Gabr. commun. lib. 1. tit. de prescript. concl. 1. num. 27. vers. contrarium, Tiber. Decian. tom. 2. resp. 44. num. 19. Guttier. pract. lib. 3. q. 77. num. fin. Mascard. de probation. concl. 1372. num. 45. cum seqq. Censual. commun. contra commun. q. 897. num. 248. Narbon. de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 2. fundam. 3. n. 9. Fr. Emma. quest. Regul. tom. 1. q. 9. art. 5. ad fin. Flor. var. lib. 2. q. 10. num. 44. Villar. del patronado de Calatayud, p. 3. §. 2. num. 10. circa fin. dicens quod consuetudo vniuersalis non intelligitur sublata per legem simpliciter tollentem consuetudinem, nec per Sacrum Concil. Trid. Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. num. 190. Sabagum. in cap. fin. de consuetud. num. 37. Salas de legib. disput. 19. sect. 7. num. 70. Soar. in simili tract. lib. 7. cap. 20. num. 18. Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 12. num. 22. Prosper de August. in addition. ad Quarant. in summa Bullar. verb. alienatio rer. Ecclesie, in fin. lit. K. & fuit resolutum in Palentina Iurisdictionis 25. May 1565. coram Orato, immemorabilem scilicet non comprehendendi in reuocatione consuetudinis etiam cum dictione vniuersali, limitari tamen duobus modis. Primò, quando tollitur consuetudo tanquam irrationabilis, & iniqua, quia tunc similiter, & immemorabilis sublata, & reuocata censetur, quod tenent præter Canar. d. lib. 3. cap. 13. sub num. 5. Quarant. d. verb. alienatio rerum Ecclesie, in fin. vers. limita 1. Monet. d. num. 22. Vnde quod vbi consuetudo est reprobata, vel irrationabilis, censetur etiam

reprobata immemorabilis, tenuit eadem Rota in Burgen. emolumentorum sigilli 28. Ianuarij 1591. coram Penia, reprobans Ruin. conf. 156. lib. 4. si talis irrationabilis non sit contraria Iuri naturali, vel diuino; & nouissimè eadem Rot. in Craconien. iuris legendi 21. May 1627. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, censuit, quod licet aliqui Doctores teneant ex dictionibus vniuersalibus adiunctis verbo consuetudini, non censeri derogatum consuetudini immemorabili, tamen quando consuetudo est iniqua, & irrationabilis, censetur damnata, & reprobata, & quod sublata immemorabili tanquam improba, non potest denuò introduci. Secundò limitatur, quando eadem ratio militat in immemoralis, vt ex Conar. tradit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 33. num. 2. & citato Nicol. Garc. d. num. 190. in fin.

Dubium & controuersum apud Doctores est, an prohibita consuetudine in quacumque materia, prohibita & ex consequenti censetur non solum de præsentis, & de præterito, sed etiam de futuro? In quo gloss. verbo consuetudine, in Clem. statutum, de elect. singularis, vt per Abb. in cap. ult. col. vlt. de consuetud. existimat sublata consuetudine solum prohibitam censeri, quæ est de præterito, non verò de futuro, & ex noua causa emergentem, & hanc partem tenent Dominic. in cap. 1. col. fin. de constitut. in 6. Abb. num. 8. Dec. qui communem dicit, num. 1. in c. 2. de probationib. Contrarium verò in specie obseruat gloss. verbo expressè, in d. cap. 1. disputat latè Con. lib. 3. var. cap. 13. num. 4. vbi varias assignat conclusiones, quibus intendit absolvere hanc questionem, & sequi videntur Mench. vsufreq. lib. 1. c. 3. n. 10. Armendar. in addit. ad Recopilat. legum Nauarra, in addit. n. 186.

Pro indaganda igitur veritate huius controuersie, dico primò attendenda esse verba, quibus lex improbanda consuetudinem vtitur, ita vt si solum referatur ad consuetudinem, quæ tunc temporis vigeat, non censetur prohibita de nouo emergens rationabilis, & ex noua causa; secus si lex per verba vniuersalia, vel æquipollentia absolute prohibet quacumque consuetudinem, quo casu non solum de præsentis, verum etiam illam quæ de futuro emergit, & ex noua causa, prohibere censetur. Exemplum prioris membri sit, si dispositio concipiatur per verba, Non obstante prædicta consuetudine, vel, Quicquid in contrariū vigeat consuetudo, quam vt irrationabilem abrogamus, vel similia verba, prout etiā videre est in specie cap. vnicui de Cleric. non resid. lib. 6. cuius dispositio solum loquitur in consuetudine vigente tempore, quo illa decisio, & ad eandem restringitur, vt patet in princip. ibi, consuetudinem, qua in quibusdam partibus, &c. Posterioris membri sit exemplum, si concipiatur per hæc verba, Omni sublata consuetudine, vel, Non obstante quacumque consuetudine, vel, Omnem consuetudinem improbandam, &c. Ratio prioris membri est, quia lex improbanda consuetudinem de præterito, seu de præsentis solum, videtur tantummodo improbare irrationabilem, & ex iniusta causa introductam, vnde cum sit exorbitans à Iuris regulis, quæ dictant cuicumque rationabili consuetudini standum, de quo in cap. fin. de consuetud. & in l. de quibus. ff. de legib. cum similibus, ex consequenti non debet extendi ad consuetudinem futuram rationabilem, & ex iusta causa introductam, arg. tex. in cap. non debet, in princ. de consang. facit tex. in l. si quis, in princip. ff. de legatio 3. d. cap. 1. de constit. lib. 6. In secundo autem casu cum lex absolute, & generaliter prohibet consuetudinem, exinde consequi videtur comprehendere nouam, & ex noua causa de futuro emergentem. Primò, quia lex de sui natura in futurum, & ad futuros casus ordinatur,

cap. 2. cap. ſi. vbi gloſ. verbo futura, de conſtit. l. leges 7. C. de legib. Secundò, quia eo ipſo quod conſuetudo etiam futura improbat, non poteſt ex quacumque cauſa de nouo emergente rationabilis reputari, quippe quæ ſuppoſita præſumptione iniuſta, & minus rationabilis præſumitur, cum ſit legis auctoritate deſtituta, cuius prohibitio non ceſſat, quantumuis ratio in caſu particulari ceſſet, arg. text. in l. proſpexit. ff. qui, & a quibus. Tertio, quod rectè procedit, & intelligitur l. 2. C. que ſit longa conſuet. & ceſſat labor gloſæ & Doctorum ibidem, ſi intelligatur textum procedere in lege abrogante ipſam conſuetudinem, ita vt ſit ſenſus, quod etſi aliàs regulariter conſuetudinis non ſit vilis auctoritas, attamen non poteſt legem, & rationem, cui nititur vincere, illam ſcilicet per quam prohibetur, & abrogatur eademmet conſuetudo, quantuncumque de nouo, & ex noua cauſa emergat, in qua ſpecie magis propriè veriſcantur verba illa, rationem vincere, aut legem, cum qua ex diametro pugnat.

S V M M A R I V M.

- 1 Præſcriptio longi temporis, non verò longiſſimi, nec immemorialis, tollitur per clauſulam, Non obſtante quacumque conſuetudine.
- 2 Diſt. nulla, non excludit præſcriptionem longiſſimam.
- 3 Præſcriptione quacumque ſublata, immemorialis quoque ſublata cenſetur, ſi ſit mala fidei.
- 4 Præſcriptio etiam immemorialis quando excluditur, non exinde ſublata cenſetur, ſi illa in vim priuilegij præſumpti, & probati per tempus immemoriale allegetur, ſi materia, de qua agitur, talis ſit, vt legitimi ſuperioris priuilegio concedi poſſit.
- 5 Declaratur reg. cum quid, 84. de regul. Iuris, lib. 6.

Non obſtante quacumque præſcriptione.

CLAVSVLA LXXXVIII.

PER hanc clauſulā tollitur ſolū præſcriptio lōgi temporis decem, vel viginti annorum, non verò longiſſimi triginta, vel quadraginta annorum, & à fortiori immemorialis. Probat, quia ſeruitutes diſcontinuæ generaliter præſcribi prohibentur, l. ſeruitutes prædiorum 14. in princip. ff. de ſeruit. & tamen præſcriptio immemorialis non prohibetur, l. 3. §. ductus aqua. ff. de aqua quodid. Deinde, vbi Ius commune reſiſtit, vel præſumptio datur contra præſcribentem, prohibetur præſcriptio ſine titulo, & tamen immemorialis admittitur, cap. 1. de præſcription. lib. 6. cap. ſuper quibusdam 25. §. præterea, de verb. ſignificat. Denique publica vſucapi prohibentur, l. vlt. in princip. ff. de vſucap. l. præſcriptio. C. de operib. publ. & tamen tempore immemoriali acquiruntur, d. §. ductus aqua, l. vſum aqua 4. vbi gloſ. 1. C. de aqua ductu. lib. 11. Quare ita ſuſtinent Viſal. de Camb. in tract. clauſul. pag. 18. col. 2. Felin. in rubr. de præſcript.

num. 18. Balb. de præſcript. 2. p. 3. partiſ ſexta, q. 1. n. 21. & 5. p. 5. quaſt. 9. Tiraquel. de retract. conuent. §. 1. gloſ. 2. num. 12. 23. & 25. Afflic. deciſ. 154. num. 15. Boer. deciſ. 39. num. 12. Otalor. de nobilis. p. 2. cap. 7. num. 11. Auendan. reſp. 16. n. 1. Fr. Emman. qq. Regul. tom. 1. q. 9. art. 5. ad fin. Flores var. qq. lib. 1. q. 10. num. 44. Nicol. Garc. de benef. par. 3. cap. 2. num. 192. Cardoſ. in prax. Iudic. & Aduocatoz. verb. clauſ. 6. Maſcard. de prob. concluf. 1215. num. 55. ſeu concluf. 1220. Quarent. in ſumma Bullar. verb. alienat. rer. Eccleſia, num. 47. & fuit dictum in Burgen. emolumentor. ſigilli 28. Ianuarij 1591. coram Penia.

Vnde diſt. nulla, non excludere præſcriptionem longiſſimam, tradit Tiraq. de retractu conuent. §. 1. gloſ. 2. num. 12. quem refert Cened. poſt lib. præſt. & canon. quaſt. ſing. 67. num. 2. propè fin.

Verū ſi talis præſcriptio vt iſrrationabilis, vel 3 malæ fidei, aut aliter præſtans delinquendi occaſionem, auferatur, immemorialis quoque ſublata cenſetur: nam præſcriptio cum mala fide nullo vnquam tempore procedit, cap. vlt. de præſcript. ibi, nulla, & c. reg. poſſeſſor, ibi, vlt. tempore, lib. 6. gloſ. verb. niſi, per text. ibi, in cap. 1. de præſcript. lib. 6. Con. in d. d. reg. poſſeſſor. p. 2. §. 8. num. 4. Mench. illuſtr. cap. 81. num. 10. Valaſc. conſ. 8. num. 25. Pinel. in auzh. niſi, a n. 14. C. de bonis mar. Menoch. de arbitr. caſ. 225. à princ. Nihilominus hoc caſu, quamuis præſcriptio inuti- 4 liter allegetur, etiam immemorialis, ſi tamen illa in vim priuilegij allegetur præſumpti, & probati per tempus immemoriale, ſatis erit, arg. d. §. ductus aqua. l. 1. §. vlt. l. vlt. ff. de aqua pluuiæ arcen. Rip. in l. quominus, num. 41. & 102. ff. de fluminib. Greg. l. 7. tit. 29. p. 3. Auendan. de exequend. mand. lib. 1. cap. 12. à num. 6. Con. lib. 1. var. cap. 17. num. 15. verſ. ſed ſi dubietur, Socin. lun. conſ. 115. num. 38. vol. 1. Balb. de præſcript. p. 5. princ. q. 7. à n. 19. Valaſc. conſ. 163. num. 9. Intellige tamen, ſi materia, de qua agitur, talis ſit, vt legitimi ſuperioris priuilegio concedi poſſit, tūc enim quamuis prohibita generaliter omni, & quacumque præſcriptione, cenſetur prohibita etiam immemorialis in vim præſcriptionis, non tamen in vim priuilegij; ſecus verò dicendum eſt, quando materia priuilegium ſuperioris non admittit. Ratio eſt, quia, cum prohibitio, vt ſupponimus, directè non feratur niſi in præſcriptionem, non dicitur priuilegium reiicere, quando illud legitime expediri poteſt, quia à diuerſis non ſit illatio, l. Papinianus exuli 21. ad fin. princ. ff. de minor. & limitata prohibitio non poteſt ampliorem producere effectum, arg. l. in agris 6. ff. de acquir. rer. domin. at verò priuilegium illud præſumptum ex tanti temporis diuturnitate, non poteſt eſſe potentius quàm reale priuilegium; & ideo ſi materia non patitur ſuperioris reale priuilegium, à fortiori tempus immemoriale in vim priuilegij præſumpti minimè patietur.

Neque obſtat, quod ſi lege prohibente omnem, 5 & quacumque præſcriptionem in his terminis, admiſerimus immemoriam per viam priuilegij, iam quod vna via prohibetur, alia admittitur, contra reg. cum quid vna via, 84. lib. 6. & illuſoria manebunt Iura improbantia immemoriam præſcriptionem; reſpondebimus enim, d. reg. cum quid, rectè procedere, quando aliquid abſolutè prohibetur in ſe attempto effectū, & ſine, tunc enim tale prohibitum vna via, alia admitti non debet: habetur enim reſpectus principalis ad prohibitum in ſe ad effectum, vt nulla via admittatur, bonus text. in cap. vnic. verſ. nec per vnā, de cleric. coning. lib. 6. obſeruat gloſſ. vnic. verſ. ſatis, in d. reg. cum quid, vbi Dynus, & DD.

DD. Abb. in cap. tua, & alij Doctores de procurator. Couar. in cap. cum in officijs, in fin. de restam. Non sic dicendum, si principaliter prohibeatur via, vel modus, vt in proposito, quia solum intenditur, ne via prescriptionis illud prohibitum obtineatur, non autem alia via diuersa, veluti priuilegio, aut simili titulo donationis, vt patet in proposito, eo maxime, quia leges prohibentes prescriptionem immemorabilem, sunt exorbitantes, cum omnia predicto tempore acquirantur, d. §. praeterea, d. §. ductus, d. cap. 1. in fin. de praescript. lib. 6. & ideo ita sunt interpretandae, vt verbi proprietatem non excedant; unde cum de prescriptione loquantur, ad priuilegium etiam praesumptum extendi non debent, iuxta reg. qua à Iure 28. de regul. Iuris, in 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Iuris communis à regulis non videtur quis recedere per clausulam, Non se adstringens, &c.
- 3 Clausula, Non se adstringens, &c. equipollet illa, Ius, & Iustitiam ministrari, &c.
- 4 Excusationis vim habet clausula, Non se adstringens, &c. ne scilicet actor plus debito petens teneatur probare id, quod petitum est.
- 5 Actor vt non teneatur probare qualitatem deductam in libello, operatur clausula, Non se adstringens, &c.
- 6 Impertinentia, superflua, & inepta ne noceant, operatur clausula, Non se adstringens, &c.
- 7 Qualitatem expressam, cuius probatio necessaria est, non videtur remouere clausula, Non se adstringens, &c. sed solum remouet probationem necessariam.

Non se adstringens, &c.

CLAUSULA LXXXIX.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Ias. in §. omnium, num. 161. Insti. de action. Bonacosp. 1. comm. crim. verb. qualitas, pag. 145. Cels. Vgo. in tract. claus. pag. 502. col. 2. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vend. p. 3. cap. 3. num. 29. Menoch. conf. 127. num. 4. Mascard. de probat. conclus. 1248. num. 57. cum seqq. Ioan. Martinf. à Costa in addit. ad formam libellorum, annot. 2. litt. A. pag. 3. Mart. d. claus. p. 1. claus. 78. alias 80. in ultim. impress. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. cap. 2. num. 3. Rot. Iannet. decis. 26. n. 6. & 33.

- 2 Per hanc clausulam non videtur quis recedere à regulis Iuris communis, vt per Osase. decis. 144. n. 17. ideo ea debet semper apponi, & erit utilis, vt docuit Ias. in §. omnium, Insti. de action. n. 161.
- 3 Huic clausulae equipollet altera, videlicet, Ius, & Iustitiam ministrari, Albert. Brun. conf. 83. num. 4. vol. 1. Mart. d. claus. 80. num. 8. vbi n. 9. post Franc. de Ponte conf. 63. num. 5. cum multis seqq. asserit, fallere respectu singularitatis testium, quia nullo modo iuuat.

Clausula hæc vim habet excusationis, ne scilicet actor plus debito petens teneatur probare id, quod petitum fuit, nec ob id actor in causa succumbet, etsi omnia deducta in libello non probet ad vnguem, ita Menoch. conf. 127. n. 4.

Operatur etiam, vt actor non teneatur probare qualitatem deductam in libello, aliàs sine hac clausula succumbet non probando qualitatem, dato quod probaret factum principale, ita Marant. de ordine iudicior. part. 6. tit. de libelli oblatione, num. 17. Cardos. in praxi Iudicum, verb. clausula, n. 10. Mendez à Castro d. cap. 2. n. 4.

Deinde operatur, ne impertinentia, superflua, & inepta noceant, Hippol. in l. vnus. §. final. n. 36. ff. de questionib.

Non videtur tamen remouere qualitatem expressam, cuius probatio necessaria est, sed solum remouet probationem necessariam, Mascard. d. conclus. 1248. num. 57. vbi num. 58. asserit hoc procedere, quando talis clausula ponitur in fine libelli.

S V M M A R I V M.

- 1 Prouisionem à praedecessoribus habentes non excludit clausula, Non tamen à nobis prouisiones habentes.
- 2 Verbum, à nobis, est personale.
- 3 Clausula, Non tamen à nobis, &c. est tantum appposita ad exclusionem prouisionum à Legatis, & Nuntijs, qui auctoritate Apostolica conferunt.
- 4 Clausula, Non tamen à nobis, &c. procedit, siue fuerint bene, siue male prouisi.
- 5 Clausula, Non tamen à nobis, &c. intelligitur de prouisis tempore datae ipsius Breuis, non de prouidendis, praesertim post declaratoriam censurarum, & executoriales concessas contra intrusum.
- 6 Breue cum clausula, Non tamen à nobis, &c. an possit exequi contra resignatarium tanquam prouisum à Papa, & non à resignante, ostenditur.
- 7 Prouisionis habentes à praedecessoribus non excludit clausula, Non tamen à nobis, &c. si in Breui dicatur, Non tamen à nobismetipsis, seu, à nobis ipsis prouisis.
- 8 Verba, A nobismetipsis, sunt personalissima.

Non tamen à nobis prouisiones habentes.

CLAUSULA XC.

Hæc clausula non excludit eos, qui à praedecessoribus prouisiones habuerunt, vt fuit dictum in Aquilana Canonicius 6. Octobris 1586. coram Cardin. Blanchetto, impressa per Nicol. Garz. de benef. part. 5. cap. 1. num. 652. vbi etiam fuit animaduersum, quod licet verbum, à nobis, sit personale, tamen attendenda est subiecta materia, & verisimilis mens

- concedentis, quam non est præsumendum fuisse talem, ut voluerit destruere prouisiones à suis prædecessoribus factas, stante validitate eiusdem prouisionis in reliquis; additurque in eadem decisione, huiusmodi clausulam esse appositam tantum ad exclusionem prouisorum à Legatis, & Nuntiis, qui auctoritate Apostolica conferunt. Hæc eadem decisio impressa reperitur apud *Marchef. de Commiss. part. 1. pag. 429. in ultim. impress.* & idem dictum fuit in *Valentina Canoniciatus, & Sacristia* 15. Iunij 1615. coram *Rurito*, impressa per *Farinac. decis. 718. n. 1. part. 2. recent. Rot. decis. 711. num. 1. part. 3. lib. 3. diuers.* quod etiam tenet *Argel. de contradist. legitimo, q. 15. num. 63.* & procedere, siue fuerint bene, siue male prouisi, censuit *Rot. decis. 723. num. 1. vers. conclusum fuit, lib. 3. part. 3. diuers.* quæ refertur in *d. decis. 718. num. 1. in fin. part. 2. recent.* & tradit *Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 3. n. 79.*
- Intelligitur hæc clausula de prouisis tempore datæ Breuis, non de prouidendis, præsertim post declaratorium censuratum, & executoriales concessas contra intrusum, & fuit dictum in *Toletana beneficii* 14. Nouembrii 1605. coram *Iusto*, impressa per *Marchef. de Commiss. part. 1. pag. 384.* ubi etiam tentum fuit, quod licet videretur non posse exequi Breue stante hac clausula contra resignatarium tanquam prouisum à Papa, & non à resignante, per *Innoc. in cap. quia, & ibi Abb. de iudic.* tamen ex quo resignans resignauit beneficium in manibus Papæ, reseruata sibi pensione, non videtur ab illo purè prouisus, ita ut dicatur à Papa prouisus, sicut requiritur, tum quia qualitas adiuncta verbo intelligitur secundum tempus verbi, tum quia resignatio fuit facta in fauorem, quo casu licet resignatarius habeat ius à Papa, non tamen plus iuris habere potest quam habuerit resignans, *Rebuff. conf. 85. num. 11.* & demum, quia Papa non potuit intelligere se velle præiudicare hoc pacto Breui concessio à Commissario Cameræ, cum hoc non expresse, *cap. super eo, de officio delegati.* aliàs esset aperire viam sæpius eludendi executores Breuium, qui facile admittuntur, & iura resignantium ignorantur, quæ in omnem euentum solâ transferuntur in resignatarium, nec melioris conditionis esse debet, quam fuerit resignans.
- Restringitur autem suprascripta resolutio, in qua habetur hanc clausulam non excludere eos, qui à prædecessoribus prouisiones habuerunt, ut non procedat, quando in Breui dicatur, *Non tamen à nobismet ipsis, seu, à nobis ipsis prouisus, aut prouisionem habentibus*, ut resoluunt *Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 1. n. 653. Aloyf. Ric. in praxi aurea, resolut. 330. num. 2.* & fuit dictum in *Salmantina beneficii de Duñas* 31. Ianuarij 1586. coram *Reuerendissimo D. Corduba Episcopo Pacen.* impressa per *Marchef. d. part. 1. pag. 343.* & in *Vicen. beneficii* 22. Iunij 1592. coram *Litta*, cuius meminit *Nicol. Garc. d. num. 603.* & in *Militen. beneficii* 6. Iunij 1607. coram *Card. Marquemontio*, impressa per *Farin. decis. 201. num. 6. part. 2. recent.* ubi num. 7. subditur, verba illa, *à nobismet ipsis*, esse personalissima, ex *Bald. conf. 304. lib. 5. & Narr. conf. 163. n. 8.*

S V M M A R I V M.

- 1 Potestati qui resistit, ordinationi Dei resistit.
- 2 Clausula, Nulli ergo hominum, &c. consuevit apponi in privilegijs publicis.
- 3 Beneficiorum priuationis comminationem im-

portare clausulam, Nulli ergo, &c. patarunt nonnulli.

- 4 Constitutioni Pontificiæ qui se opponeret de iure, & non de facto, non comprehenditur sub clausula, Nulli ergo hominum, &c.
- 5 Constitutionis Pontificiæ infractores subijciuntur pænæ arbitrariæ, quando adest clausula, Nulli ergo hominum, &c.
- 6 Clausula, Nulli ergo hominum, &c. posita in literis Imperialibus, quid importet, ostenditur.
- 7 Infringere importat retractare, vel per malitiosam interpretationem infringere.
- 8 Temerario ausu facere, importat etiam sine dolo, sed ex subtilitate.

Nulli ergo hominum liceat, &c.

CLAVSVLA XCI.

EVm, qui sine iusta, & rationabili causâ dispositioni Apostolicæ non paruerit, indignationem Dei omnipotentis, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius incursum, habetur in fine Bullarum Apostolicarum: nam, ut dicitur in *cap. qui resistit* 11. *quest. 3.* qui resistit potestati, ordinationi Dei resistit; unde S. Ioan. Chrysostomus relatus in *cap. si nemo* 11. *quest. 3.* sic ait, nemo contemnat Ecclesiastica vincula, non enim homo est, qui ligat, sed Christus, qui hanc potestatem dedit hominibus, eosque, & Domino fecit tanti honoris; & ideo peccare mortaliter resoluit *Laurent. de Peirinis in constit. sui Ordinis Minim. constit. 3. Sixti IV. n. 7. tom. 1.*

De vi autem huius clausulæ, quæ teste *Lauden. in tract. de privileg. quest. 18.* consuevit apponi etiam in privilegijs Apostolicis, plerique examinant, & quidem *Bald. in c. 1. §. porro, num. 6. qua sit prima causa feud. amittendi*, putauit importare comminationem; priuationis beneficiorum, quem refert *Marchef. de Commiss. part. 1. pag. 421. num. 104. in ult. impress. Ioan. Bapt. in l. cunctos populos. C. de summa Trinitate, Soc. conf. 87. incip. Visus inuestit. col. 2. vol. 3. Cardin. Tusch. verbo indignationis pænæ, concl. 91. Laurent. de Peirinis in constit. sui Ordinis Minim. conf. 3. Sixti IV. num. 8. tom. 1.*

Alij verò multo melius existimant, infractores constitutionis Pontificiæ, in qua adest huiusmodi clausula, subiici pænæ arbitrariæ; ita *Bellensin. in tract. de charitativo subsidio, quest. 44. Martin. Lauden. d. quest. 18. Restaur. de Imperatore, quest. 110. Menoch. de arbitrar. cas. 365. num. 5. cent. 4. Erasmi à Cochier de Iurisd. Ordinarij in exemptos, part. 4. quest. 62. num. 1. Ioan. à Cochier in schol. ad præcepta primaria Imperatoris, in fine.*

Intellige, dummodo ipso facto infringant, eique non contradicant de iure; nam certum est eum, qui se constitutioni Pontificiæ opponeret de iure, & non de facto, non comprehenditur sub hac clausula, iuxta notata per Doctores in *cap. in presentia, de probat.* & per *Flamin. de resign. lib. 8. quest. 7. num. 169. Marchef. de Commiss. part. 2. pag. 422. in ult. impress. Mart. de clausul. part. 1. claus. 314. num. 1. in ultim. impress.*

Posita verò in literis Imperialibus, operatur quod nullus; siue priuatus, siue in quacumque dignitate constitutus, etiam Vicarius Imperialis, possit

Nunc, & pro tempore.

CLAUSULA XCIII.

possit contrauenire, vt ex Bart. in extrauag. qui sint rebelles, in fin. vers. nulli ergo, notat Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 352. num. 1. vbi numeris 7 seqq. subdit, quod infringere, importat retractare, vel per malitiosam interpretationem infringere: Temerario ausu, importat etiam sine dolo, sed ex subtilitate contraire, videlicet dissimulando, audiendo allegationes, vel disceptationes; attentare importat etiam si ad effectum non perducatur, & demum indignationem, &c. importat, quod Princeps indignatus gratiosum se non exhibebit, & citat Bart. in d. extrauag. verbo infringere, & verbo temerario, & verbo contraire, & verbo indignationem, Alex. conf. 103. incip. Videtur, n. 14. vers. primo quia, lib. 1. quod etiam tradit Mart. d. claus. 314. num. 3. cum seqq. & Laurem. de Peirinis in consit. sui Ordinis Minim. const. 1. Iulij 11. num. 98.

SUMMARIUM.

- 1 Modum omnem, qui alias erat permixtus, excludit clausula, Nullo modo, &c.
- 2 Potestatem omnem adimit clausula, Nullo modo, &c. inducendo nullitatem actus, & operando idem quod, clausula decreti irritantis.
- 3 Negatiua omnis potentie est clausula, Nullo modo, &c.
- 4 Clausula, Nullo pacto, idem importat, quod, nulla ratione.

Nullo modo, &c.

CLAUSULA XCII.

- 1 Hæc clausula excludit omnem modum, qui alius esset permixtus, vt per Seraphin. de Priuileg. iuram. priuileg. 98. num. 5. Et habet vim præcisæ prohibitionis, prout dict. nullatenus, Cephal. conf. 497. n. 25. lib. 4. & idem est, ac si diceretur, nullo tempore, nulla ratione, Alber. in dict. verb. nullo modo, Strach. de decoct. p. 6. num. 18. Ideo adimit omnem potestatem inducendo nullitatem actus, & operando idem quod clausula decreti irritantis, Grammat. conf. 3. num. 12. Gig. de pension. q. 10. num. 10. Osasc. Pedam. decis. 165. num. 14. Et est negatiua omnis potentie, idem operando quod dictio, penitus, Menoch. remed. 14. recuper. num. 6. Vide in tract. de dict. verb. dict. nullo modo.
- 2 Huic similis est clausula, Nullo pacto, quæ idem importat, quod, nulla ratione, vt per Alberic. in dict. verb. nullo pacto, per text. in l. pupillus 14. vbi gloss. quæ in fraudem cred. &c. trahitur ad non specificata, Roland. cons. 3. num. 42. lib. 4. Tirag. in l. si unquam, verb. omnia, num. 14.

SUMMARIUM.

- 1 Futura comprehendit clausula, Nunc, & pro tempore.
- 2 Clausula, Nunc, & pro tempore referuandas, adiecta in facultate transferendi pensiones, an referatur ad tempus translationis.

Hæc clausula futura comprehendit, Bald. per 1. text. ibi, in cap. cum inter, n. 7. de re iudic. Rebuff. in concord. tit. de Regia ad Præl. nomin. §. 1. vers. pro tempore, & fuit dictum in Romana pensionis extra Rot. 19 Iulij 1615. coram Buratto, impressa per Marches. de Commissionib. p. 2. pag. 558. num. 3. & per Farinac. decis. 733. num. 4. p. 2. recent.

Clausula, Nunc, & pro tempore referuandas, adiecta in facultate transferendi pensiones, refertur ad tempus translationis, vt in puncto resoluit D. Lotter. in tract. de re benefic. lib. 1. q. 36. num. 83. tam ex natura subiectæ materiæ, quàm ex vi verborum, præcipuè ponderando dictionem, pro tempore, quæ futura comprehendit, vt supra dixi, & ultra citatos firmat Bald. in cap. cum inter, num. 7. de re iudic. cum adductis per Rot. in vna Laudem. pensionis 29. Ianuarij 1591. coram Penia, quam amplè confirmat eadem Rot. d. decis. 733. num. 3. & 4. p. 2. recent. & meminit D. Lotter. d. q. 36. num. 85.

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Iurisdictionem contra quoscumque interesse prætendentes, dat clausula, Omnesque alios, &c. si fuerit appositæ in commissione causæ.
- 3 Tertius si veniat ad causam vigore commissionis pro interesse cum clausula, Omnesque alios, &c. dicitur reus, non actor.
- 4 Citatio generalis cum clausula, Omnesque alios, &c. facta, non aliter nominibus personarum expressis, non est arctatoria.
- 5 Excommunicatus non specificè nominatus in admissione ad absolutionem à censuris, vigore clausula, Omnesque alios, &c. potest petere absolutionem, si habeat interesse in causa.
- 6 Infinitas reprobatur.
- 7 Rescripti fraudibus vt occurratur, impetrator nomina in eo expressa specificare debet.
- 8 Iurisdictionem non tribuit clausula, Omnesque alios, &c. contra specialiter priuilegiatum.
- 9 Pauperes, qui propter paupertatem se defendere non possunt, non comprehenduntur sub clausula, Omnesque alios, &c.
- 10 Fæminas non comprehendit clausula, Omnesque alios, &c.
- 11 Maiores personas non comprehendit clausula, Omnesque alios, &c.
- 12 Illustres personas, & qualificatas, ac particulari nota dignas, non comprehendit clausula, Omnesque alios, &c.
- 13 Vniuersitatem, Capitulum, aut Collegium non comprehendit clausula, Omnesque alios, &c.

Omnesque

Omnesque alios sua interesse putantes.

CLAUSULA XCIV.

- 1 **D**E vi, & effectibus huius clausulæ vide *Mart. de clausul. p. 1. claus. 86. in ult. impres. Marches. de Commiss. p. 1. pag. 205. num. 104. cum seqq. Monet. de commut. ult. volum. cap. 6. à num. 363.*
- 2 Hæc clausula dat Iurisdictionem contra quoscunque interesse prætendentes, si fuerit appositæ in commissione causæ, ita ut per eam possint citari alij, qui non sunt in commissione nominati, *Abb. in cap. veniens, il. 2. num. 8. de testamen. Mobedan. decis. 5. de Iudic. Put. decis. 24. de Iudic. & in corpore decis. 196. alias 190. in correctis, lib. 1. Mart. de clausul. p. 1. claus. 86. in ult. impres. Ioan. Cochier in reg. Cancell. ad reg. de annali possessore, n. 38. & fuit dictum in Toletana parochialis de Guccas 5. Maij 1595. coram Card. Pamphilio, & in Bracharen. beneficij 3. Martij 1603. coram Greg. XV. inter eius decisiones impressas decis. 94. & apud Farinac. decis. 81. num. 2. p. 2. recent.*
- 3 Operatur, ut si tertius veniat ad causam vigore commissionis pro interesse cum hac clausula, dicatur reus, non actor, ut per *Pute. decis. 346. alias 336. in correctis, lib. 1. & licet reus, voluntarius tamen, operatur quod actor debeat contra omnes instructus venire, eo quia illos vocando ad iudicia excitat, Achil. decis. 2. num. 2. de dilation. Marches. de Commiss. p. 1. pag. 205. num. 106. in ult. impress.*
- 4 De sui verò natura citatio generalis cum hac clausula, *Omnesque alios, &c.* facta, non aliter nominibus expressis personarum, non est arctatoria, sed monitoria, unde omnes, qui sua interesse putauerint, venire ad causam, si placuerit, poterunt, & sic illis comparentibus ad ulteriora procedi valebit, sin minus secus, *Hoff. & Innoc. in cap. dilecti, de except. Rota decis. 8. de dolo, & commun.*
- 5 Vigore huius clausulæ iniunctæ admissioni ad absolutionem à censuris, & excommunicatione, illam petere poterit non solum specificè nominatus in ea, verum etiam ille, qui habet interesse in causa, ut post *decis. Achil. 151. alias 2. ut lite pendente, & decis. 390. lib. 3. dictum fuit in Placemina fideiussionis 22. Maij 1592. coram Penia.*
- 6 Huius clausulæ vigore tres, vel quatuor alios ultra expressè nominatos citari, & nominari posse cauetur in *cap. cum multis, de rescript. in 6. ex illa ratione, quam text. ponderat, ut scilicet infinitas reprobetur, quam rationem multis exornant Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 56. num. 3. Escob. de ratiocin. cap. 18. num. 4. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 600. num. 30. Cald. Pereira de potest. elig. cap. 3. num. 18. Valaf. conf. 51. num. 29. & de partit. cap. 9. num. 50. & 51.*
- 7 Ut autem fraudibus occurratur, debet rescripti impetrator illorum quatuor nomina expressè specificare, ita *Uestr. in sua praxi, lib. 4. cap. 2. num. 2. Rot. decis. 18. num. 2. de dolo, & consue. in nouis, Abb. in cap. pastoralis. §. quoniam autem, num. 4. de rescript. vbi etiam Felin. asserit, ante citandorum per partem declarationem, Iudicem eorum nominationem in aère, & incertam habere. Hinc Rota decis. 2. de rescript. in antiq. dubitauit, an vigore huius clausulæ ultra quatuor conueniri valeant; resoluit tamen prædicta non habere locum in Romana Curia, quia commissiones, & sic Iurisdicção, quæ illis mediantebus exercetur in Rota, non est arctatoria ratione Ordinariæ, & superioris Iurisdicção-*

nis, quam Papa præsens super causis deuolutis, ut alias in Curia tractandis habet, quæ non veniunt restringendæ ad aliarum causarum instar, quæ extra Curiam coram Iudicibus delegatis aguntur, quia ad Iurisdictionis Ordinariæ diminutionem tendunt; subdens ibi *Rota*, quod verba illa, *quatuor citandi*, quoad actorem in principio citationis intelligi possunt, quia ratio infinitatis, & vexationis euitanda venit, sed non quoad alios non citandos ad eius instantiam, qui dando de eorum proprio interesse ad causam venire vellent: nam ut in prædicta decisione, ibi ad multos extenderetur, quæ omnia refert *Marches. d. p. 1. pag. 207. num. 121.*

Sed non tribuit contra specialiter priuilegiatum ista clausula Iurisdictionem, quando specialis mentio de illis facienda veniebat, *cap. Sedes, vbi Doctores de rescript. Roman. conf. 400. num. 4. Franc. in cap. 2. num. 3. etiam de rescript. in 6. Marches. d. p. 1. pag. 205. num. 105.*

Vnde illam non comprehendere pauperes, qui propter paupertatem se defendere non possunt, dicunt *Bald. in cap. Sedes, num. 5. de rescript. Felin. in cap. significantibus 38. num. 6. in 4. priuilegio pauperum, de officio deleg.*

Nec etiam capere forminas asserit *Ludou. Gomez ad cap. 2. de rescript. in 6. num. 60. cum seq. contra quem scripsit Mandos. super commiss. caus. benefic. vers. omnesque alios.*

Item nec maiores personas, quia aliter proceditur contra maiores, aliter contra minores, notat *Imol. in cap. Sedes Apost. num. 12. vbi Felin. num. 1. de rescript. Marches. d. p. 1. pag. 207. num. 120. Mandos. loco proximè cit. in vers. secundo quare, vbi ait, hanc clausulam non comprehendere Principes, neque personas Illustres, & qualificatas, ac particulari nota dignas.*

Item nec Vniuersitatem, seu Capitulum, aut Collegium comprehendere obseruant *Gomez in d. cap. 2. num. 68. Mandos. cit. loco, Marches. d. p. 1. pag. 207. num. 118. & 119. vbi subdit, in hac clausula expressa cum nomine Clerici laicum non comprehendendi.*

SVMMARIVM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.
- 2 Pleno iure, & sine diminutione operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 3 Clausula, Si non valet quod ago, &c. equiparatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 4 Iuramento ad sustinendum actum equiparatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 5 In testamento inter liberos subintelligitur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 6 Clausula, Omni meliori modo, &c. operatur, ut melior via censeatur electa.
- 7 Dispositio vigore clausulæ, Omni meliori modo, &c. non restringitur ad expressa, sed extenditur ad omnes casus, in quibus actus melius sustinetur.
- 8 Actum, etiamsi alio modo, quam expressum sit, valere possit, facit sustineri clausula, Omni meliori modo, &c.

- 9 *Dispositio si secundum verba expressa sustineri non possit vigore clausula, Omni meliori modo, &c. sustinebitur secundum ea, quae congruentius exprimi potuissent.*
- 10 *Actus si non possit valere eo modo, quo fuit gestus, valebit eo modo, quo Iure fieri potuit, vigore clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 11 *Remedium utilius ut dicatur deductum, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 12 *Remedium omne magis favorabile ut censeatur intentatum, & deducta omnis actio necessaria, & proficua auctori, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 13 *Solemnitatem supplet clausula, Omni meliori modo, &c. & conualidat actum inualidum ex omni capite, quo fieri potuit.*
- 14 *Contractum inualidum facit valere clausula, Omni meliori modo, &c. & validum in vim validioris.*
- 15 *Ultra expressa comprehendit clausula, Omni meliori modo, &c. quando est dictio, Et, vel alia copulativa, secus si simpliciter.*
- 16 *Possessionem capiendi propria auctoritate licentiam operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 17 *Legatarius ut possit capere legatum propria auctoritate, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 18 *Disponentem noluisse restringere suam dispositionem ad specificata, sed voluisse illam gerere eo modo, quo de Iure melius fieri potuit, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 19 *Casus omnes, & modos ut comprehendat, quibus dispositio sit fortior, & plenius valeat, extendit dispositionem clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 20 *Casus omnes etiam maiores, ac improprios comprehendit clausula, Omni meliori modo, &c. adiecta dictioni uniuersali, Quocumque.*
- 21 *Penam petentium plus debito facit cessare clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 22 *Iudicis officium ut censeatur imploratum in libello, & quod omnia arbitrio Iudicis censeantur remissa, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 23 *Actio omnis, & omne officium Iudicis ut censeatur intentatum in libello, absque aliqua expressione actionis, vel officij Iudicis, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 24 *Verba impropriando, quod potius actio competens apta sit intentata, quam conclusio inepta, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 25 *Libelli ineptitudinem tollit clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 26 *Libellus ut in casu dubio interpretetur eo modo, qui favorabilior est auctori libellanti, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 27 *Contraria remedia quod possint cumulari, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 28 *Contrarietatem, & incertitudinem in libello tollit clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 29 *Libellans quod censeatur deduxisse omnia narrata, & non se restrinxisse ad conclusionem, si non competit, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 30 *Excipiens actorem esse repellendum omni meliori modo, &c. habet intentum, si actor audiri non debet, licet non repelli.*
- 31 *Electionem factam per vota conditionalia, & incerta, facit valere clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 32 *Iudex, qui potest procedere tanquam Ordinarius, & delegatus, si in iudicando dicit, Omni meliori modo, &c. censeatur ex potestate vera processisse.*
- 33 *Verbum Relinquo, quod in testamentis importet institutionem, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 34 *Testamentum in scriptis factum, si non valet ut in scriptis, quod valeat ut nuncupatum, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 35 *Institutus in duobus testamentis, si dubitat quod valeat, & adiuit cum clausula, Omni meliori modo, &c. censeatur adiuisse ex eo testamento, quod valet.*
- 36 *Codicillari clausula equipollet clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 37 *Derogationis primi testamenti habet vim clausula, Omni meliori modo, &c. apposita in ultimo testamento.*
- 38 *Expressi vim habet clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 39 *Donatio causa mortis, ut transeat in donationem inter vivos, vel è contrà, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 40 *Clausula, Omni meliori modo, &c. efficit ut quis teneatur ex causa vera, & putativa.*
- 41 *Vocationem liberorum positorum in conditione inducit clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 42 *Derogatoria clausula contentorum in primo testamento habet vim clausula, Omni meliori modo, &c. posita in codicillis.*
- 43 *Proprietas ut in dubio censeatur relicta, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 44 *Donatio facta de bonis praesentibus, & futuris, ut sustineatur quoad praesentia, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
- 45 *Iuramentum suppletorium ut Iudex deferat parte non petente, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*

- 46 Substitutionem directam pupillarem, quæ aliàs talis non erat, efficit clausula, Omni meliori modo, &c.
- 47 Substitutionem directam resolui in fideicommissariam facit clausula, Omni meliori modo, &c.
- 48 Validitatem in prelegato nullo operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 49 Transmissionem absque detractioe Trebellianicæ inducit clausula, Omni meliori modo, &c. posita in testamento.
- 50 Filij positi sub conditione, ut dicantur dispositiue vocati, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 51 Voluntatem enixam, & spontaneam disponendi denotat clausula, Omni meliori modo, &c.
- 52 Validitas, vel modus, per quem actus valere potest, si non est expressus cum alijs modis ineptis, non operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 53 Clausula, Omni meliori modo, &c. refertur respectu mandati expressi.
- 54 Clausula, Omni meliori modo, &c. operatur etiam quoad ea, quæ ex expressis aptè inferri possunt.
- 55 Actum ut faciat valere quoad incognita, & incogitata, non operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 56 Dispositionem ultra cognita agenti tempore actus non potest extendere clausula, Omni meliori modo, &c.
- 57 Quoad contraria nihil operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 58 Iudicium ad causam expressam non restringit clausula, Omni meliori modo, &c. nec sustinet libellum continentem remedia contraria.
- 59 Clausula, Omni meliori modo, &c. non operatur nisi quoad narrata, seu summam, aut rem petitam, non autem quoad aliud, quod plus probaretur.
- 60 Expressio certa ubi pro forma requiritur, non operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 61 Modi inepti quando sunt expressi, nihil operatur clausula, Omni meliori modo, &c. si aptus modus ex expressis descendere non potest.
- 62 Actus limitatione stante nihil operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 63 Dispositionem non alterat, nec ampliat clausula, Omni meliori modo, &c.
- 64 Actum imperfecto non attenditur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 65 Actus validitatem non operatur clausula, Omni meliori modo, &c. quando defectus non est in solemnitate, sed in substantia, & forma.
- 66 Actus ut valeat eo modo, quo non potest sortiri

effectum suum, non potest inducere clausula, Omni meliori modo, &c.

67 Actui re vera nullo non tribuit vim, & effectum clausula, Omni meliori modo, &c.

68 Clausula, Omni meliori modo, &c. nihil operatur contra mentem, & intentionem partium.

69 Actum omni alio modo, non sustinet clausula, Omni meliori modo, &c. sed secundum propositum agentis.

Omni meliori modo, &c.

CLAUSULA XCV.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Capic. 1 decif. 96. n. 8. Hippol. conf. 118. n. 8. vol. 2. Saluan. conf. 97. n. 13. Cels. Ugon. in tract. claus. pag. 503. Pinel. in l. 1. C. de bonis mater. cap. 2. n. 8. ad fin. Simon. de Præ. de interpret. ult. volunt. fol. 127. solut. 4. Menoch. de arbitr. lib. 1. quest. 47. n. 3. cum seqq. & q. 72. n. 15. & conf. 127. n. 5. & conf. 314. n. 4. Visi. tom. 2. com. opin. lib. 6. tit. 13. n. 256. vers. quoniam clausula, Ioseph. Ludovic. Perus. decif. 117. n. 2. 22. & 23. Seraph. de Privileg. iuram. privul. 22. n. 65. cum seqq. Valasc. de iure emphyt. q. 6. n. 16. & consil. 719. n. 15. Hond. conf. 44. n. 25. cum seqq. tom. 2. Sord. decif. 7. n. 25. & conf. 303. n. 13. & conf. 305. n. 49. & conf. 428. n. 19. Aloyf. Ric. in collect. decif. p. 4. collect. 879. Card. Tusch. præct. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 358. Mars. de claus. p. 1. claus. 84. aliis 88. in volum. impress. & p. 3. claus. 56. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 3. n. 8. Rendin. in promptuario receptarum seminiar. tom. 1. tit. 16. n. 13. Hieron. Gabr. conf. 137. num. 23. lib. 1. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 24. n. 4. Bernard. Grana ad præct. Camera Imper. lib. 1. conclus. 61. consider. 3. num. 6. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. cap. 2. num. 6. Fusar. de substit. q. 243. n. 63. cum seqq. D. Lotter. in suo nouissimo tract. de re benefic. lib. 1. q. 40. n. 328. cum seqq.

Hæc clausula æquipollet clausulæ, Pleno iure, & ideo importat idem quod pleno iure, & sine diminutione, Ruin. conf. 47. num. 20. lib. 1. Rim. lun. conf. 638. n. 62. lib. 6. Mart. d. claus. 88. num. 7. Et æquipollet clausulæ, Si non valet quod ago, ut ago, valeat eo modo, quo valere potest, Cephal. conf. 423. n. 92. & conf. 437. num. 82. cum seqq. Hond. conf. 44. num. 28. tom. 2. Fusar. de substit. quest. 245. n. 64. Et operatur idem quod clausula, Super quibus Ius, & Iustitiam ministrari petitur, Boer. decif. 94. num. 3. Card. Tusch. d. concl. 358. num. 17. & æquipollet clausulæ codicillari, ut infra videbitur in vers. 23. & æquiparatur iuramento ad sustinendum actum, Rot. Bononien. decif. 14. num. 59. Cephal. conf. 772. n. 11. & seq. & n. 39. Cardin. Tusch. d. conclus. 358. n. 41. subintelligitur in testamento inter liberos, Hipp. conf. 118. num. 10. Mart. d. claus. 56. num. 10. Fusar. d. q. 245. n. 50.

Primò operatur hæc clausula, ut melior via censetur electa, Ioseph. Ludov. Perus. decif. 117. n. 4. & 5. Seraph. de Privileg. iuram. privul. 98. n. 3. & ideo dispositio vigore huius clausulæ non restringitur ad expressam, sed extenditur ad omnes casus, in quibus actus melius sustinetur; ita Ruin. conf. 9. n. 9. vol. 5. Rim. lun. conf. 23. n. 143. vol. 1. Mart. d. p. 3. claus. 56. n. 4. Facit enim sustineri actum, etiam alio modo, quam expressum sit, valere possit, ex notatis per Achil. decif. unic. de verb. sign. & Verall. decif. 124. p. 1. & fuit dictum in Romana laudi 13. Iuny 1614. coram Buratto, impressa per Farinac. decif. 553. num. 20. p. 1. recent. Cardin. Tusch. d. concl. 358. n. 43. Vnde etiam fit, ut si dispositio secundum verba expressa sustineri non possit, sustineatur

- secundum ea, quæ congruentius exprimi potuissent, *Card. Mantie. de consuet. ultim. volunt. lib. 3. tit. 14. num. 11. Conar. in cap. Raynuitum, de testam. §. 1. sub num. 2. vers. praterea, Menoch. conf. 314. num. 4. Fusar. d. 9. 245. num. 65. & fuit dictum in Reatina hereditatis 3. Martij 1600. coram Iusto.*
- 10 Hinc etiam fit, vt si actus non possit valere eo modo, quo fuit gestus, valeat eo modo, quo Iure fieri potuit, *Menoch. conf. 314. num. 4. vel vt si non valeat actus vno modo, valeat omni alio meliori, Menoch. conf. 683. num. 75. Hond. conf. 44. num. 26. tom. 2. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 2. resolut. 49. num. 8. Et ita apta est etiam tollere, & reiicere modum expressum, per quem actus contrahatur, Cresc. decis. 11. num. 9. de dolo, & contum. D. Lotter. d. 9. 40. num. 328. neque stat restrictiue, nisi quando ponitur simpliciter, & sine copula, Et, *Casar de Grassi. decis. 12. alias 1. num. 4. de elect. Rot. decis. 467. num. 7. p. 3. lib. 3. diuers.**
- 11 Secundò operatur, vt vtilius remedium dicatur deductum, & si quod fuit expressum, non valet eo modo, quo fuit expressum, valeat eo modo, quo valere potest; ita *Gomez l. 3. Tauri, num. 78. Menoch. conf. 314. num. 4. Sord. conf. 428. num. 19. & conf. 450. num. 23. Ioseph. Ludovic. Perus. decis. 117. num. 4. & 5. Mart. d. claus. 88. num. 1. Alox. Ric. d. collect. 869. effect. 1. Marefcot. var. lib. 1. cap. 29. num. 72. & lib. 2. cap. 138. num. 46. & 47. Gregor. decis. 204. num. 19.*
- 12 Tertiò operatur etiam, vt censeatur intentatum omne remedium magis fauorabile, & deducta omnis actio necessaria, & proficua actori, *Rot. Bonon. diuers. decis. 129. num. 25. & decis. 116. num. 54. Subdit quod in petitione operatur, vt semper causa necessaria, ac semper aptum, & necessarium remedium censeatur intentatum.*
- 13 Quartò supplet solemnitatem, & conualidat actum inualidum ex omni capite, quo fieri potuit, *Cephal. conf. 771. num. 10. & seq. Alex. conf. 80. incip. Visis, num. 4. & seq. lib. 5. Hond. conf. 44. num. 29. tom. 2. Card. Tusch. d. conclus. 358. num. 35. vbi num. 37. cum Grato conf. 7. num. 24. & seq. ampliat in contractu, quia facit valere in vim contractus validioris, de quo etiam *Grat. conf. 7. num. 24. & seq. Mart. d. claus. 88. num. 9.**
- 14 Quintò comprehendit vltra expressa, quando adest copula, Et, vel alia dictio copulatiua, secus si simpliciter, & sine copula ponatur, nam tunc non operatur nisi circa expressa, *Ruin. conf. 9. num. 9. vol. 5. Mart. d. p. 1. claus. 88. num. 3. vbi refert plures Rotæ decisiones, Mantie. decis. 217. num. 2. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 764. num. 14. cum seqq. Honded. conf. 44. num. 34. tom. 2.*
- 16 Sextò operatur licentiam capiendi possessionem propria auctoritate, *Mart. d. claus. 38. num. 10. & d. claus. 56. num. 15. Vincen. Honded. conf. 28. num. 16. tom. 2. vbi num. 27. subdit, supplere titulum institutionis etiam in legato rei particularis. Et ideo operari, vt legatarius possit capere legatum propria auctoritate, notant *Mart. d. claus. 56. num. 15. Intrigl. Sicilia decis. 48. num. 20. & tribuere tacite fideicommissario facultatem capiendi propria auctoritate, obseruat *Argelus de contradict. legitimo. q. 10. num. 27.***
- 18 Septimò ostendit, disponentem noluisse restringere suam dispositionem ad specificata, sed voluisse illam gerere eo modo, quo de Iure melius fieri potuit, ita *Hond. conf. 44. num. 25. tom. 2. vbi num. 31.*
- 19 Subdit, extendere dispositionem, vt omnes casus, & modos comprehendat, quibus dispositio sit forrior, & plenius valeat, & *num. 45. quod operatur,*
- vt dispositio verificetur eo casu, in quo eorum improprie plenius verificari potest, & *num. 46. quod adiecta dictioni vniuersali, Quocumque, comprehendit omnes casus etiam maiores, ac improprios.*
- Octauò facit cessare pœnam petentium plus debito, vt per *Ioseph. Ludon. Perus. decis. 117. num. 4. & 5.*
- Nonò in libello operatur, vt officium Iudicis censeatur imploratum, & quod omnia arbitrio Iudicis censeantur remissa, ita vt cesset incertitudo, vel contrarietas, *Lap. allegat. §. 1. n. 9. Ruin. conf. 209. num. 24. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 358. num. 1. vbi num. 2. post Corn. conf. 18. incip. In presenti, num. 8. lib. 3. subdit idem operari, siue sit in principio, siue in fine.*
- Decimò in libello operatur, vt omnis actio, & omne officium Iudicis censeatur intentatum absque aliqua expressione actionis, vel officij Iudicis, ita *Petr. de Anchaz. conf. 73. incip. Visis omnibus num. 3. & seq. Card. Tusch. d. conclus. 358. num. 4. vbi num. 5. post Corn. d. conf. 18. num. 8. & Burr. conf. 63. extendit etiam impropiando verba, quod potius actio competens apta sit intentata, quam conclusio inepta.*
- Vndecimò tollit ineptitudinem libelli, *Bald. conf. 478. incip. In causa, num. 3. lib. 1. Card. Tusch. de conclus. 358. num. 6.*
- Duodecimò operatur, vt in casu dubio libellus interpretetur eo modo, qui fauorabilior est actori libellanti, *Marant. de ordin. iudicior. p. 6. tit. de libelli oblat. num. 16.*
- Decimotertiò operatur, quod remedia contraria possint cumulari, & quicquid ex narratis resultat, censeatur conclusum, prout idem est in clausula, *Petens, &c. Crau. in responso pro genere, num. 215. & 217. & tunc sententia potest fieri non conformis libello, Marant. de ordin. iudicior. p. 4. dist. 9. num. 3. Card. Tusch. d. conclus. 358. num. 7. vbi num. 8. post Angel. conf. 157. col. 2. vers. ex quibus, extendit, vt etiam si in libello spoliij vnum remedium non competens esset expressum, si adest hæc clausula, censeatur etiam deductum omne aliud remedium.*
- Decimoquartò tollit contrarietatem, & incertitudinem libelli, quia operatur, vt officium Iudicis dicatur imploratum, & omnia in arbitrio illius conclusa, *Lap. alleg. §. 1. num. 9. vers. nam hic proponitur, Card. Tusch. d. concl. 358. num. 9. Pacific. de Saluian. interd. Inspec. 1. cap. 3. num. 43.*
- Decimoquintò operatur, quod libellans censeatur deduxisse omnia narrata, & non se restrinxisse ad conclusionem, si non competit, ita *Anton. de Burr. conf. 63. incip. Viso libello, Alex. conf. 113. lib. 3. Soci. conf. 142. col. antepenult. lib. 1. Crauer. conf. 326. n. 25. Card. Tusch. conclus. 358. num. 11.*
- Decimosextò operatur tam in agente, quam in excipiente, ideo excipiens repellendum actorem omni meliori modo, &c. habet intentum, si actor audiri non debet, licet non repelli, *Ruin. conf. 209. n. 24. lib. 1. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 368. num. 16.*
- Decimosseptimò facit valere electionem factam per vota conditionalia, & incerta, quæ alias non valeret, quia censeatur remissa in voluntate superioris, *cap. alleg. §. 1. num. 10. vers. si etiam, Card. Tusch. d. conclus. 358. num. 18.*
- Decimooctauò operatur, quod Iudex, qui potest procedere tanquam Ordinarius, & delegatus, si in iudicando dicit, *Omni meliori modo*, censeatur ex potestate vera processisse, *Felin. in cap. cum super, col.*

- col. penult. *vers. quid autem*, num. 11. de offic. deleg. vbi Dec. in fin. Card. Tusch. d. conclus. 358. num. 21. vbi n. 22. cum Dec. conf. 14. num. 3. & conf. 73. num. 4. extendit, ut imò si Iudex credidit se delegatum, cum non esset, & erat etiam Ordinarius, procedendo ut delegatus cum clausula, *Omni meliori modo*, sustineatur processus.
- 33 Decimononò posita in testamētis operatur, quod verbum *Relinquo*, importet institutionem, ut post Paul. Castren. Bald. Felin. & alios, tenet *Vinnius tom. 2. comm. opinion. lib. 6. tit. 13. num. 256. vers. quoniam clausula*, Cels. Vgon. in tract. claus. pag. 583. col. 1. Hippol. conf. 118. num. 9. Aloys. Ric. d. collect. 879. effect. 4.
- 34 Vigesimo operatur, quod testamentum in scriptis factum, si non valet, ut in scriptis, valeat ut nuncupatiuum, Alex. conf. 176. col. 2. lib. 5. Socin. conf. 173. incip. *R. in fin. num. 2. Afflict. decis. 164. num. 2. Salust. Tiber. in formul. instr. lib. 1. cap. 38. n. 14. Mart. d. claus. 88. num. 4. & d. claus. 56. num. 8. Menoch. conf. 1062. num. 1. Aloys. Ric. d. collect. 879. effect. 3. Card. Tusch. conclus. 358. num. 17.*
- 35 Vigesimo secundò operatur, ut qui est institutus in duobus testamentis, & dubitat quod valeat, & adiuit cum clausula, *Omni meliori modo*, & c. censeatur adiuisse ex eo testamento quod valet, Felin. in d. cap. cum super, de offic. deleg. num. 11. vers. 3. effect. Ang. de Perusio conf. 183. incip. *Berta*, num. 3. vers. 1. Dec. conf. 14. incip. *Et pro tenui*, num. 4. vers. & in simili, Card. Tusch. d. conclus. 358. num. 18. vbi num. 19. declarat, si fecit mentionem de viroque testamento, secus si de altero tantum.
- 36 Vigesimo tertio æquipollet clausulæ codicillari, Felin. in d. cap. cum super, num. 11. in fin. vers. *quartus effectus*, Corn. conf. 62. incip. *Alias consilii*, lib. 2. Sim. de Prat. de interp. ult. volunt. fol. 128. n. 20. Dec. conf. 14. num. 3. & conf. 77. num. 4. Ant. Góm. ad l. 3. Tauri, num. 74. Card. Mantie. de coniectur. ultimar. volunt. lib. 3. tit. 14. num. 11. Card. Tusch. d. concl. 358. num. 30. D. Barbosa in primis scholis ad l. nemo potest, num. 422. ff. de legatis 1. Marta d. claus. 88. num. 6. Aloys. Ric. d. collect. 879. effect. 6. Stephan. Grat. discep. forens. cap. 369. num. 6. Cardos. in praxi Iudic. verbo clausula 8. Fusar. late de substitution. q. 245. à num. 68. Imò plus operari quàm clausulam codicillarem, asserit Serap. de Privileg. iuramenti, primul. 98. num. 8. & primul. 74. num. 195.
- 37 Vigesimo quarto, in testamento ultimo habet vim derogationis primi, Socin. conf. 173. in fin. lib. 2. Ruin. conf. 11. incip. *Ex q̄*, num. 13. & 14. lib. 2. Card. Tusch. d. concl. 358. num. 32. Seraph. decis. 239. num. 1.
- 38 Vigesimo quinto habet vim expressi; ideo omnia, quæ pro actus validitate debuerunt exprimi, habentur pro expressis, prout si esset iuratum, quia æquipollet iuramento, Cephal. conf. 772. num. 38. & 39. Curt. Iun. conf. 71. num. 12. Grat. conf. 34. num. 6. & conf. 58. num. 9. lib. 1. Crau. conf. 141. num. 3. Paris. conf. 40. num. 24. lib. 3. Card. Tusch. d. conclus. 358. num. 34.
- 39 Vigesimo sexto facit, quod donatio causa mortis transeat in donationem inter vivos, & è contrà, Crau. conf. 214. num. 19. Roland. à Valle conf. 8. num. 24. lib. 1. Paris. conf. 90. num. 10. lib. 3. Hond. conf. 44. num. 54. tom. 2. Serap. decis. 369. num. 5. & 6. Cald. Pereira de potest. eligendi, c. 3. n. 13. vbi ait, quod quando in instrumentis, seu nominationum chartis hæc clausula apponitur, eius natura est excludere mortis causa donationem, & inducere quod inter vivos donatio facta dicatur, & impedire reuocationem,
- Card. Tusch. d. concl. 358. num. 44. vbi num. 45. cum *Cumano conf. 190. incip. Filiusfam. circa fin.* subdit, in donatione filiifam. causa mortis operari pactum resolutoriū, & alia necessaria, ex quibus impediatur alienatio, vel operari, ut si filiusfamilias est miles, vel eques, aut Doctor, valeat dispositio in vim codicillorum, ex quo potest codicillari.
- Vigesimo septimò efficit, ut quis teneatur ex 40 causa vera & putatiua, ut per Stephan. Gratian. discep. forens. cap. 793. num. 4.
- Vigesimo octauò inducit vocationem liberorum 41 politorum in conditione, ut per Honded. conf. 54. num. 47. tom. 2.
- Vigesimononò, posita in codicillis habet vim 42 clausulæ derogatoriæ contentorum in primo testamento, etiam si in eo testator dixisset nolle posse mutare testamentum, & si contingerit mutatio, non valeret ex defectu intentionis, quia mutatio sola facta cum verbis, quod valeat omni meliori modo, quo potest, operatur enixam, & præcisam voluntatem, & derogationem contrariorum, Bald. conf. 126. incip. *Reperitur*, lib. 1. quod duplicatur conf. 389. lib. 5. Card. Tusch. d. concl. 358. num. 46. vbi num. 47. cum Alex. conf. 50. in fin. & conf. 53. incip. *In causa*, n. 20. vers. *accedis*, lib. 7. subdit, quod posita in testamento, in quo pater reliquit, vel legauit omni meliori modo, operatur quod iure institutionis censeatur legatum.
- Trigesimò operatur, ut in dubio censeatur reli- 43 qua proprietas, ita Stephan. Gratian. discep. forens. cap. 216. num. 34.
- Trigesimo primò operatur, ut donatio facta de 44 bonis præsentibus, & futuris, virtute huius clausulæ sustineatur quoad præsentia, ut ex Grat. respo. 70. num. 21. lib. 1. resoluit Ioseph. Ludou. d. decis. 117. num. 6.
- Trigesimo secundò operatur, ut iuramentum 45 suppletorium Iudex deferat, non petente parte, ut per Camill. Borel. in sum. omnium decis. tit. 54. num. 6. cum seqq.
- Trigesimo tertio efficit substitutionem directam 46 pupillarem, quæ aliàs non erat talis, Mart. d. claus. 56. num. 12. Rot. Bonon. diuers. decis. 14. n. 52. Surd. conf. 434. num. 13.
- Trigesimo quarto facit resolui substitutionem 47 directam in fideicommissariam, ex notatis per Stephan. Gratian. discep. forens. cap. 369. num. 6.
- Trigesimo quinto operatur validitatem in præle- 48 gato nullo, ut per Paris. conf. 79. num. 31. volum. 2. Menoch. conf. 86. num. 85. Mart. d. claus. 56. num. 14.
- Trigesimo sexto, posita in testamento inducit 49 transmissionem absque detractioe Trebellianicæ, ut per Menoch. conf. 1212. num. 23. Rot. Bononian. diuers. decis. 14. num. 53. Mart. d. claus. 56. num. 13.
- Trigesimo septimò operatur, ut filij positi sub 50 conditione, dicantur dispositiue vocati, Paris. conf. 21. num. 53. vol. 3. Ramin. Iun. conf. 583. num. 14. vol. 5. Simon de Prat. de interp. ult. volunt. lib. 3. num. 6. fol. 300. Ioseph. Rustic. in tract. an & quando, lib. 5. cap. 6. num. 3. in 39. coniectura, Hond. conf. 54. num. 47. cum seqq. tom. 2. Put. decis. 215. in fin. aliàs 214. incip. *Nicolaus*, num. 5. lib. 3. in correct. quicquid dicat Menoch. conf. 54. num. 47. cum seqq.
- Trigesimo octauò denotat enixam voluntatem, 51 & spontaneam disponendi, Gabr. conf. 32. q. 2. nu. 17. vol. 1. Mart. d. claus. 88. num. 13. vers. *item de notat.*
- Limita primò, ut nihil operetur quoad non ex- 52 pressa, ideo si validitas, vel modus, per quem actus valere potest, non est expressus, cum aliis modis ineptis

- ineptis non operatur, *Calder. conf. 1. de accusat. num. 2. vers. non obstant, alias 479. Aret. conf. 17. incip. Consideratis, num. 5. Vant. de nullis. ex defectu iurisdictionis. num. 374. Rot. apud Farin. decis. 841. num. 3. in 1. collect. novissimarum, & decis. 553. num. 20. p. 1. recent. Cardin. Tusch. d. concl. 358. num. 50. vbi num. 51. extendit limitationem, quia si quis potest aliquid facere ex se ipso, & fecerit vigore mandati, non sufficientis expressè, licet adiecerit hanc clausulam, tamen actus*
- 53 non sustinetur, quia clausula, *Omni meliori modo, &c.* refertur respectu mandati expressi, & n. 52. cum seqq. declarat hanc clausulam non solum operari quoad
- 54 expressa, sed etiam quoad ea, quæ ex expressis aptè inferri possunt, si expressio inesset saltem ex lata importantia vocabuli, vel adesset copula, *Et*, quia tunc extra expressa extenditur, ut observant citati à *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. num. 8.* quibus adde *Aloys. Ric. d. collect. 879. effect. 5. Marr. d. claus. 88. n. 3. Seraph. decis. 1184. num. 3. & iuxta hæc intelligendæ sunt plures Rotæ decisiones, ex quibus elicitur, hanc clausulam comprehendere etiam modos non expressos, ut per *Verall. decis. 124. lib. 1. Crescent. decis. 11. in fin. de dolo, [af. de Grassi. decis. 1. num. 3. & 4. de elect. Rot. decis. 467. n. 7. lib. 3. p. 3. divers. & decis. 733. n. 9. apud Farin. p. 2. recent.**
- 55 Limita secundò, quia non operatur, ut faciat valere actum quoad incognita, & incogitata, *Felin. in d. cap. cum super, num. 13. vers. quando, de offic. deleg. Roman. conf. 294. incip. Hæc confessio, in fin. Card. Tusch. d. concl. 358. num. 58. Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula 32.*
- 56 Vnde non posse extendere dispositionem ultra cognita agenti tempore actus, fuit dictum in *Rota in Bononien. fideicommissi de Panfaratijs 17. Novembrijs 1589. coram Giptio.* Nec corroborare potest ea, quæ ex narratis colligi non possunt, *Aret. conf. 103. sub num. 4. vers. tertio quia, sed solum quæ veniunt ex ipso actu, & dispositione, non autem extranea, ad quæ principalis dispositio non refertur, Paris. conf. 12. num. 69. lib. 1. Cassad. decis. 7. num. 7. de appellat. & fuit dictum in *Firmana bonorum 20. Iunii 1585. coram Giptio, & in Bononien. usufructus 16. Iunii 1597. coram Card. Pamphilio.**
- 57 Limita tertio, quia nihil operatur quoad contraria, ut per *Cardin. Tusch. d. concl. 358. num. 59.* Vnde
- 58 iudicium ad causam expressam non restringit, nec sustinet libellum continentem remedia contraria, *Surd. conf. 273. num. 6. & 27. Ioseph. Ludou. d. decis. 117. n. 23. Stephan. Gratian. d. cap. 24. n. 5.*
- 59 Limita quarto, quia non operatur, nisi quoad narrata, seu summam, aut rem petitam, non autem quoad aliud, quod plus probaretur, ut per *Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula 49. Bernard. Grana. ad pract. Camera Imper. lib. 1. concl. 61. confid. 3. num. 2.*
- 60 Limita quinto in formalibus, quia vbi pro forma requiritur expressio certa, non operatur ista clausula, *Felin. in d. c. cum super, num. 14. Cardin. Tusch. d. concl. 358. num. 60.*
- 61 Limita sexto, ut nihil operetur, quando sunt expressi modi inepti, si aptus modus ex expressis descendere non potest, ut per *Hond. conf. 54. num. 11. tom. 2.*
- 62 Limita septimo, ut nihil operetur stante limitatione actus, *Surd. decis. 7. n. 27. vers. pro quo facis, Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 764. n. 20. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 47. n. 4.*
- 63 Limita octavo, ut non alteret, nec ampliet dispositionem, *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 764. num. 21. Seraph. decis. 1216. num. 13. & decis. 1184.*

num. 3. *Greg. decis. 207. num. 4.*

Limita nonò, ut non attendatur in actu imperfecto, *Ruin. conf. 6. num. 7. cum seqq. lib. 2. Menoch. conf. 415. n. 22. cum seq. Surd. decis. 7. num. 26. in fin. Roman. conf. 294. num. 4. in fin. vbi Mandos. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 764. n. 18.*

Limita decimò, ut non possit operari validitatem actus, quando defectus non est in solemnitate, sed in substantia, & forma, *Roman. conf. 517. sub n. 24. Grat. conf. 70. num. 19. lib. 1. Nec inducere potest, ut actus valeat eo modo, quo non potest sortiri effectum suum, Aretin. conf. 17. sub num. 6. vers. sed quod actus, Curr. Iun. conf. 266. num. 16. vol. 3.*

Limita undecimò, ut non tribuat vim, & effectum actui re vera nullo, nec operetur quicquam, cum adest defectus potestatis, vel modus ineptus exprimitur, ut per *Menoch. de arbit. lib. 1. q. 47. à num. 3.*

Limita duodecimò, nihil operari contra mentem, & intentionem partium, *Rot. Bononien. divers. decis. 63. n. 52. vbi n. 53. subdit, quod restringitur ad casum tantum specificatum. Vnde ex Ang. consil. 94. incip. Cum liz, in fin. vers. nec obstat, notat Card. Tusch. d. concl. 358. num. 62. quod hæc clausula non*

69 sustinet actum omni alio modo, sed secundum propositum agentis, non autem secundum oppositum, ideo transigens omni meliori modo, si transactio non valet, ea non sustinetur ut pactum gratuitum, quia sunt opposita, ex quo transactio non est gratuita.

S V M M A R I V M.

- 1 Expressio specialis, & individua habet vim clausula, Omnia, & singula, &c.
- 2 Omnia ut simul veniant in dispositione, ac singulariter censeantur comprehensa, operatur clausula, Omnia, & singula, &c.
- 3 Omnia absque ulla limitatione includit proprius clausula, Omnia, & singula, &c.
- 4 De materia clausula, Omnia, & singula, &c. est, ut nihil pratermissum censeatur.
- 5 Pena committitur, etiam si in minimo deficiat clausula, Omnia, & singula, &c.
- 6 Iuramentum super omnibus, & singulis interpositum refertur specificè ad omnia etiam minima, ac si specialiter super singulo esset iuratum.
- 7 Minor, qui se dixit esse maiorem, si iuravit omnia, & singula esse vera, non auditur, si vult docere se minorem.
- 8 Omnia, & singula, quæ sunt premissa, siue principaliter, siue incidenter, siue accessorie, continet clausula, Omnia, & singula, &c.
- 9 Disiunctivam virtutem habet clausula, Omnia, & singula, &c. aliquando verò copulativam.
- 10 Procura in mandato apposita clausula, Omnia, & singula, &c. cum alijs verbis, nempe, quæ ipsemet constituens facere possit, &c. operatur, ut constituens possit

possit valide possessionem capere, etsi hoc fuerit specificatum.

- 11 In privilegio posita clausula, Omnia, & singula, &c. ostendit illud fuisse concessum etiam singulariter.
- 12 In coadiutoria apposita clausula, Omnia, & singula, &c. operatur, ut coadiutor possit facere ea omnia, quæ explere poterat coadiutus.
- 13 Clausula, Omnia, & singula, &c. refertur ad enunciatiuam in instrumento contentam, in quo illa legitur apposita.

Omnia, & singula, &c.

CLAUSULA XCVI.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Archid. in cap. ut circa, verb. omnia, & singula, col. 2. ad fin. de elect. lib. 6. Rebuff. in concord. sit. de forma liter. execut. mand. Apost. in vers. omnia, & singula, Mari. de claus. p. 1. claus. 83. alias 87. in vlt. impress. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 296. Cened. post lib. pract. & canon. quest. sing. 72. Habet hæc clausula vim specialis, & indiuiduæ expressionis, gloss. in cap. ut cura, de luepat. lib. 6. Hier. Gabr. conf. 144. num. 68. & seq. lib. 2. Soci. conf. 3. num. 17. vol. 3. vbi dicit, quod significat, ac si omnia essent specificata, Petroc. in tract. de interpr. & resol. contract. & a num. 470. Surd. conf. 330. num. 7. & conf. 412. num. 27. & conf. 567. num. 5. Mart. de claus. part. 1. claus. 83. alias 87. in vltim. impress. num. 3. Fusar. de subtit. quest. 296. num. 39. & fuit dictum in Romana afflictu Casalio 5. Novembris 1605. coram Cardinale Sacrato, impressa per Farinac. decis. 130. n. 3. p. 2. recent.

2 Vnde operari, quod omnia simul veniant in dispositione, ac proinde singulariter censcantur comprehensa, ex Bald. conf. 461. incip. Inter Ioannem, n. 6. lib. 1. Dec. conf. 512. num. 6. Oldrad. conf. 300. incip. Factum tale, Curt. lun. conf. 74. num. 6. Decian. conf. 64. num. 39. lib. 2. concludit Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. C. conclus. 296. num. 1. vbi num. 2. cum Roland. conf. 1. num. 71. lib. 3. extendit, importare specificationem specialem, etiam si per relationem fiat, & n. 8. post Arr. conf. 114. in fin. pariter extendit, hanc clausulam in ratificatione appositam censeret approbare singulariter omnia in contractu ratificato contenta. Et hanc clausulam idem operari, ac si dictum esset, Omnia simul, & quodlibet de per se, & attribueret actum unicuique de per se, & non in solidum, resoluit Bald. d. conf. 461. num. 6. quem refert Cened. d. sing. 72. num. 4. & verificari in qualibet re singulari dicit Curt. lun. sing. 74. num. 3.

3 Hæc clausula ita geminata includit prorsus omnia absque vlla limitatione, gloss. verb. omnia, & singula, in cap. ut circa, de elect. lib. 6. Mar. Alter. de cens. tom. 1. disput. 15. lib. 5. cap. 1. lit. C. & disput. 5. cap. 2. lit. D. Et eius verba sunt ita geminata, ut enixam voluntatem importent, Alex. conf. 216. incip. Nec arguendi, num. 27. vers. septimo, lib. 2. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 321. num. 1. quia de materia istius clausulæ est, ut nihil prætermisum censcantur, Iusanl. num. 24. ff. de leg. 1. & in l. Titia. §. final. n. 3. ff. de verb. obligat. Alciar. conf. 751. n. 2. Mandos. in reg. 31. Cancell. quest. 2. num. 2. vol. 2. pag. 95. tom. 1. Rebuff. in d. vers. omnia, & singula, pag. 633. Socin. conf. 10. num. 2. vol. 1. Corn. conf. 207. num. 12. vol. 2. Osasc. decis. 90. num. 6. Cened. d. sing. 72. num. 1. Card. Tusch.

d. claus. 296. num. 8. & num. 19. subdit, quod dictio, omnia, est vniuersalis, cui quando additur alia dictio, & singula, tunc fit hæc clausula, quæ nullam patitur restrictionem, sed omnia comprehendit præcisè, de quo vide Xuar. alleg. 26. n. 1. ad finem, Mandos. in 2. forma commission. in verb. singulos, fol. 18.

Amplia hanc clausulam in tantum esse vniuersalem, & habere vim specialis expressionis omnium, ut etiam si in minimo deficiat, committatur poena, ut ex Corn. conf. 95. col. 3. lib. 4. & Cran. conf. 781. n. 8. tradit Card. Tusch. d. conclus. 296. num. 13. vbi num. 14. ex Gabr. conf. 144. num. 64. & seq. lib. 2. extendit etiam in iuramento super omnibus, & singulis interposito, quia refertur specificè ad omnia etiam minima, ac si specialiter super singulo esset iuratum.

Vnde minor, qui dixit se maiorem, & iurauit 7 omnia, & singula esse vera, non auditur, si vult docere se minorem, quia verba illa, omnia, & singula, exprimunt omnia etiam dum dixit se maiorem, Alexand. conf. 17. incip. Ponderatu, num. 2. lib. 3. Paris. conf. 97. num. 90. & seq. lib. 1. Ruin. conf. 103. num. 10. in fine, & num. 11. lib. 4. Cardin. Tusch. d. conclus. 297. num. 16. & 22. & num. 21. subdit, hanc clausulam 8 continere omnia, & singula, quæ sunt præmissa, siue principaliter, siue incidenter, siue accessorie, & n. 23. quod continet omnia asserta, & dicta, omnes qualitates, & circumstantias negotij, vel delicti.

Denotat hæc clausula, ut habet virtutem disiunctiuam, ita quod potuit, dari omnia simul, vel etiam partem de per se, l. huiusmodi. §. penult. ff. de legat. 1. Surd. decis. 268. num. 4. Aliquando vim habet copulatiuæ, Surd. d. decis. 268. num. 14. & repetit præcedentia coniunctim, & diuisim, Seraph. de Privileg. iuramenti, privileg. 49. num. 38. & ad quæcumque pacta, & capitula refertur, Bertaz. de clausul. instrum. claus. 4. gloss. 3. num. 1. vbi subdit, quod comprehendit omnia, & exigit concursum omnium, quæ apta sunt comprehendi.

Hæc clausula posita in mandato procuræ cum 10 illis aliis verbis, nempe, quæ ipsemet constitutus facere possit, &c. operatur, ut constitutus possit valide possessionem capere, etsi in ipso mandato procuræ non fuerit specificatum ad capiendam possessionem, ut censuit Rota in Civitate Castelli 15. Octobris 1593. coram Penia.

In privilegio verò posita ostendit illud fuisse concessum etiam singulariter, & nihilominus non est magis latum, nec vltius extenditur in personam vnius, quàm in personam alterius, ut latè fuit deductum in Interamnen. bonorum 5. Maij 1603. coram Greg. XV. inter eius decisiones impressas decis. 109.

In coadiutoria apposita operatur, ut coadiutor 11 possit facere ea omnia, quæ explere poterat coadiutus, gloss. verbo officium, in cap. vnic. de Cleric. agrotante, lib. 6. & dictum fuit in Salmantina coadiutoria 1. Iulij 1594. coram Penia.

Refertur ad enunciatiuam in instrumento contentam, in quo illa legitur apposita, imò ad omnia, quæ tam principaliter, quàm incidenter, seu accessorie in eo narrata fuerunt, ut per Gabr. conf. 144. n. 68. & seq. vol. 2. lib. 3. Crescent. decis. 26. n. 2. & 5. alias 5. de fide instrum. Rot. decis. 741. n. 2. p. 1. diuers. & decis. 797. num. 11. ead. p. 1. diuers. & apud Cencium post summ. tract. de Censib. decis. 285. n. 4. & fuit dictum in Mediolanen. præfensa simulationis contractus 10. Decembris 1603. coram Reuerendissimo D. Aurbaten.

Hanc clausulam, Omnia, & singula, idem operari, 14 quod claus. In omnibus, & per omnia, ait Caualecan. de usufructu mulieri relicto, cap. 1. num. 55. quem refert Cened. d. sing. 72. n. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Parito iudicato, de stylo Signatura non solet dari, nisi ubi adsunt tres conformes, vel dua vigore statuti.
- 2 Sententia una lata, quæ in iudicatum legitime transuerit, non datur clausula, Parito iudicato.
- 3 Sententijs tribus latis per contradictas non datur clausula, Parito iudicato.
- 4 Iurisdictionem conditionalem tribuit clausula, Parito iudicato, ita ut antequam sit paritum, deficiat Iurisdictio, & gesta sint nulla.
- 5 Clausula, Parito iudicato, nihil operatur, quando ille, ad cuius fauorem est obtenta, ea non utitur, & sic expresse, vel tacite illi renunciat.
- 6 Conditionalis non est clausula, Parito iudicato, stante clausula, Appellatione remota.
- 7 Clausula, Parito iudicato, modificatur per clausulam, Arbitrio Rotæ.
- 8 Lis introducta non censetur, si stante commissione cum clausula, Parito iudicato, priusquam pareatur, fiat citatio ad dicendum contra commissionem.
- 9 Clausula, Parito iudicato, importat ut orator possessionem dimittat, fructus restituat, ac expensas reficiat, antequam in causa ad ulteriora procedatur.
- 10 Index ad quem stante clausula, Parito iudicato, de causa cognoscere non potest, nisi prius integraliter facta executione.
- 11 Paritio verbalis stante clausula, Parito iudicato, sufficit quoad reintegrationem in spolio.
- 12 Patientia, & verbalis paritio sufficit ad satisfaciendum clausula, Parito iudicato, quando non est aliquid actualiter prestandum.
- 13 Possessionis dimissio verbalis sufficit ad hoc, ut censeatur paritum quoad possessionem stante clausula, Parito iudicato.
- 14 Clausula, Parito iudicato, censetur satisfactum ex receptione pro residuo.
- 15 Compensatio an faciat, ut censeatur satisfactum clausula, Parito iudicato, offenditur.
- 16 Partitionem realem requirit clausula, Parito iudicato.
- 17 Compensatio non admittitur ubi requiritur vera solutio.
- 18 Damna, & interesse non liquidata non veniunt sub clausula, Parito iudicato.
- 19 Expensas non comprehendit clausula, Parito iudicato, quando circa eas unica tantum sententia lata est.
- 20 Clausula, Parito iudicato, verificatur in

amotis terminis reponendis ex instrumento publico repositionis, & fide expensarum factarum in ipsis reponendis.

- 21 Attentata quin reuocentur non tollit clausula, Parito iudicato.
- 22 Clausula, Parito Breui, habet eandem vim, & eosdem effectus, quos operatur hæc clausula, Parito iudicato.

Parito iudicato.

CLAUSULA XCVII.

DE stylo Signaturæ dari non solet hæc clausula, nisi ubi adsunt tres conformes, vel dua vigore statuti, ut per *Mart. de claus. p. 1. claus. 92. n. 2. Vestr. in sua praxi, lib. 4. cap. 4. n. 9. in fine, Pacific. de Saluiano interdicto, Inpresl. 4. cap. 4. n. 48. Rot. apud eund. Pacif. post d. tract. decis. 166. Greg. decis. 361. & fuit dictum in Romana Molendin 6. Nouemb. 1609. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Marches. de Commiss. tom. 2. pag. 247. ubi etiam habetur, quod hæc clausula non datur lata una sententia, quæ in iudicatum legitime transuerit, & in Placentina beneficij 1. Iunij 1615. coram Card. Verospio, & in Vallisoleana exemptionis 14. Martij 1616. coram Andrea. Dumodo non sint lata per contradictas, ut reprobo Scaphil. tradit Marches. de Commiss. p. 1. pag. 114. num. 175. in ult. impress.*

Tribuit Iurisdictionem conditionalem, ita ut antequam sit paritum, deficiat Iurisdictio, & gesta sint nulla, *Put. decis. 429. lib. 1. Rot. decis. 93. p. 4. in nouissimis, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. in annot. contra nullit. num. 249. & num. 251. Mart. d. p. 1. claus. 92. num. 10. & fuit dictum in Anconitana bonorum 12. Ianuarij 1607. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Marches. p. 2. pag. 159. & in Pampilonen. de Oranzo 18. Iunij 1610. coram Card. Canelerio, impressa per eundem Marches. d. p. pag. 161. ubi etiam habetur, quod hæc clausula conditionalis plenè probanda venit, & in Burgenf. Iurisdictionis 6. Februarij 1604. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farin. decis. 68. num. 1. p. 1. recent. & in Firmana Altaris 11. Ianuarij 1616. coram Andrea, impressa per eundem Farinac. decis. 701. num. 4. ead. p. 1. & in Farfen. pecuniaria 16. Ianuarij 1615. coram Patriarcha Pamphilio, etiam impressa per Farin. decis. 636. num. 1. p. 2. recent. quod tamen non procedit quando ille, ad cuius fauorem est obtenta dicta clausula, ea non utitur, & sic expresse, vel tacite illi renunciat, quia tunc dicta clausula nihil operatur, *Verall. decis. 125. num. 2. p. 3. & fuit dictum in Toletana parochialis de Chirion 28. Nouembris 1601. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Marches. d. p. 2. pag. 262. Limitatur etiam, quod scilicet hæc clausula conditionalis non sit stante clausula appellatione remota, Marches. d. p. 2. num. 191. pag. 117. item quando rescribitur, Parito arbitrio Rotæ, ut fuit resolutum in d. Anconitana bonorum coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Marches. d. p. 2. pag. 159. hanc enim clausulam modificari per clausulam, Arbitrio Rotæ, obseruat Senaph. decis. 1305. num. 1.**

Vnde si stante commissione cum hac clausula fiat citatio ad dicendum contra commissionem, cum rescriptum sit conditionale, nisi prius iudicato pareatur, non erit censenda lis introducta, *Socii. conf.*

- conf. 99. col. 3. *vers. tertio autem*, vol. 4. *Pute. decis.* 429. *alias* 419. *in correctis*, lib. 1. *Marches. d. p. 2. pag.* 111. num. 156. *in vlt. impress.* vbi intelligit, etiam si incidenter petatur, & peti possit coram Iudice, & obseruat procedere tam in causa Ecclesiastica, quam profana, vel etiam spirituali, criminali, aut mixta.
- 9 Importat hæc clausula, vt orator possessionem dimittat, fructus restituat, ac expensas reficiat, antequam in causa ad vltiora procedatur, *Rot. decis.* 3. *de except. in nouis*, & *decis.* 2. *vt licet non contest. in antig. Staphil. de liter. gratia, cap. quando petitur, num. 8.* & 9. *Vestr. in praxi, lib. 8. c. 3. num. 10. Borgni. Caualecan. Finisana decis.* 24. num. 4. p. 2. *Sfort. Odd. de restit. in integ. p. 1. q. 71. art. 6. num. 63. Campan. in diuersorio Iuris Canon. rub. 11. cap. 13. à num. 258. Lancell. de attent. penden. appellat. in integ. cap. 18. num. 142. & num. 127. & 128. subdens num. 126. per commissionem cum hac clausula non censi litem introductam, nisi prius iudicato pareatur.*
- 10 Ex quibus constat, Iudicem ad quem de causa cognoscere non posse, nisi prius integraliter facta executione, *Mart. d. claus. 92. num. 7. Rot. ind. Antonianabonorum*, & *in Toletana decimarum* 19. Febr. 1593. *coram Card. Pamphilio*, impressa per *Marches.*
- 11 *d. p. 2. pag.* 153. Tamen quoad reintegrationem in spolio non ita dicendum est, in quo casu sufficit verbalis paritio, iuxta *decis. Putei* 250. lib. 1. & fuit dictum in *Bononiens. attentatorum* 6. *Martij* 1595. *coram Iusto.*
- 12 Quando autem non est aliquid actualiter præstandum, tunc ad satisfaciendum huic clausulæ sufficit patientia, & verbalis paritio, *Mohed. decis.* 275. *alias* 9. *in fin. de sen. & re iudic. Rota in Burgen. Iurisdictionis* 29. Octobris 1596. *coram Card. Seraph. inter eius decisiones impressas decis.* . . & *in Toletana Appellantis* 13. Aprilis 1595. *coram Illustrissimo Domino meo Card. Millino*, & *apud Pacific. post suum tract. de Saluiano interd. decis.* 166. num. 1. Et ad hoc vt paritum censeatur quoad possessionem, sufficere verbalem possessionis dimissionem fuit dictum in *Burgen. situs Capelle* 12. Iunij 1587. & *in Toletana decimarum* 24. Novembris 1589. *coram Penia*, & *in Tullen. seu nullius Senonensis Monasterij* 5. Iulij 1608. *coram Card. Sacrato.*
- 14 Huic clausulæ satisfactum censetur ex receptione pro residuo, vt fuit dictum in *Valentina pecuniaria* 10. Novembris 1598. *coram Gipro*, impressa per *Marches. de Commission. p. 2. pag.* 147. vbi pariter dictum fuit, Signaturam non solere dare hanc clausulam quoad expensas, nisi quando sunt tres conformes.
- 15 Item huic clausulæ censetur satisfactum ex compensatione, quæ vicem solutionis habet, *Gregor. decis.* 341. numero 1. Sed contrarium, ex eo quod huiusmodi clausula requirit realem partitionem, postea tenuit eadem *Rota in Romana de Rusticuccijs* 7. Iunij 1619. *coram Rembolde*; nam vbi requiritur vera solutio, non admittitur compensatio, *Surd. conf.* 246. num. 19.
- 16 Damna, & interesse non liquidata non veniunt sub hac clausula, vt fuit dictum in *Burgen. S. Thoma* 10. Decembris 1576. *coram Oriolen.* & *in d. Valentina pecuniaria coram Gipro.* Et hanc clausulam non comprehendere expensas, quando circa eas vnica sententia lata est, censuit *Rota in Mediolanen. Capellania* 13. Maij 1591. *coram Seraph. inter eius decis. impressas decis.* . . & *apud Marches. d. p. 2. pag.* 144.
- 17 Verificatur hæc clausula in amotis terminis reponendis ex instrumento publico repositionis, & fide expensarum factarum in ipsis reponendis, vt fuit dictum in *Reatina terrarum* 14. Maij 1614. *co-*

ram Buratto, impressa per *Farinac. decis.* 550. num. 1. p. 2.

Non tollit quin attentata reuocentur, vt dictum 21 fuit in *Boranen. attentatorum* 21. *Martij* 1595. *coram Iusto*, impressa per *Marches. d. p. 1. pag.* 908.

Circa partitionem quoad fructuum restitutionem 22 dictum est in clausula, *Parito Breui*, quæ, vt inquit *Marches. de Commiss. p. 1. pag.* 397. num. 10. eandem vim habet, & eodem effectus operatur, quos hæc clausula, *Parito iudicato.*

Aduertere oportet, quod clausula, *Parito iudica-* 23 *to*, non datur si prætendatur iudicatum ex vna tantum sententia vnus singularis iudicis virtute clausulæ, *Appellatione remota*, vt latè fuit decisum in *Valdisoletana exemptionis* 14. *Martij* 1616. *coram Reuerendissimo Domino meo Pirouano*, prout nouissimè refert *D. meus Lotter. de re beneficiaria in apparatu*, n. 121.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Commissio appellationis quando detur cum clausula, *Parito Breui*, ostenditur.
- 3 Conditionem importat clausula, *Parito Breui*.
- 4 Iudici vt non censeatur data Iurisdictione, nisi prius de partitione constiterit, operatur clausula, *Parito Breui*, appositæ in commissione.
- 5 Sententia nulla remanet, si non parito feratur stante clausula, *Parito Breui*.
- 6 Clausula, *Parito Breui*, obstat cuicumque venienti ad causam, etiam quod ad ipsum non spectet paritio.
- 7 Iurisdictione nulli competit stante clausula, *Parito Breui*, donec illi sit paritum possessionem dimittendo, & fructus restituendo.
- 8 Tertium venientem ad causam pro suo interesse afficit clausula, *Parito Breui*.
- 9 Commissio quando conceditur non habenti Iurisdictionem cum clausula, *Parito Breui*, tunc nullatenus potest appellans audiri in negotio principali, donec doceat de integra partitione.
- 10 Fructuum restitutionem importat clausula, *Parito Breui*.
- 11 Fructus omnes, & distributiones debent restitui à die obitus, seu vacationis decursi stante clausula, *Parito Breui*.
- 12 Beneficij possessor reservati etiam cum bona fide, & titulo ab alio habito quàm à Papa, non facit fructus suos.
- 13 Fructus, & distributiones minimè perceptas ob non residentiam teneatur etiam restituere possessor stante clausula, *Parito Breui*, si illi facta fuit legitimè protestatio.
- 14 Fructuum oblatio non sufficit ad parendum Breui, sed illi sunt cum effectu restituendi, vt tollatur suspensio Iurisdictionis.
- 15 Fructus quando non sunt liquidati stante clausula, *Parito Breui*, recurritur, ad Signaturam

Signaturam, & quomodo, ostenditur.

- 16 Tertios non afficit clausula, Parito Breui, quoad fructuum restitutionem, qui illos non perceperunt.
- 17 Fructus petens vigore clausula, Parito Breui, illorum perceptionem probare tenetur.
- 18 Fructuum de perceptione ad hunc effectum satis constare dicitur ex possessione, nisi doceatur se illos non percepisse, nec ab alio perceptos fuisse.
- 19 Paupertate stante non est necessaria restitutio fructuum.
- 20 Clausula, Parito Breui, debet intelligi quoad possibilia.
- 21 Expense non continentur sub clausula, Parito Breui.
- 22 Manutentione impedit clausula, Parito Breui.
- 23 Clausula, Parito Breui, non habet locum, quando post illam committitur causa super excessu.
- 24 Clausula, Parito Breui, in una commissione apposita, censetur in omnibus alijs subsequenter repetita.

Parito Breui.

CLAUSULA XCVIII.

- DE vi, & effectibus huius clausulæ vide *Mart. de claus. part. 1. claus. 91. Marches. de Commiss. p. 1. pag. 397. cum mult. seqq. Nicol. Garc. de beneficijs, p. 6. cap. 3. num. 103. cum seqq. Campanil. in diuersorio Iuris Canonici, rubr. 11. cap. 13. à num. 258. & ceteros in discursu citatos.*
- 1 Quando vigore literarum Apost. ad declaratoriam proceditur, non solet commissio appellationis, maxime si censuræ in Romana Curia latæ fuerint fulminandæ, dari nisi cum hac clausula, quia ad effectum suspensiuum à declaratoria lata vigore processus executiui, non nisi cum dicta clausula rescribitur, tum quia ab executore non datur appellatio, ita *Marches. de Commiss. p. 1. pag. 396. n. 1.*
- 3 Importat hæc clausula conditionem, ut per *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. §. 1. in annot. num. 249. & 251. Campanil. d. num. 258. & ideo apposita in commissione, operatur ut Iudici non censeatur data Iurisdictio, nisi prius de dicta partitione constiterit, ut fuit dictum in *Regien. beneficij 13. Ianuarij 1597. coram Litta, & in Vrgellen. iuris optan. 10. Decembris 1601. coram Gregorio XV. inter eius decisiones impressas decis. 36. & in Hipporegien. Canonicatus, & prebende 17. Iunij 1605. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farin. decis. 142. n. 1. p. 2. recent. & in Compostellana parochialis 16. Decembris 1596. coram Orano,**
- 5 impressa per *Marches. de Commiss. p. 1. pag. 427. Ita ut remaneat nulla sententia, si non parito feratur, & non transeat in rem iudicatam, ut dictum fuit in Compostellana parochialis 16. Decembris 1596. coram Card. Seraph. impressa per Marches. d. p. 1. pag. 379.*
- 6 Amplia, ut hæc clausula obstat cuicumque venienti ad causam, etiam quod ad ipsum non spectet paritio, *Greg. decis. 36. n. 2. Rot. decis. 68. n. 2. p. 1. recent.*
- 7 Vnde Iurisditionem nulli competere, donec sit paritum dicto Breui, possessionem dimittendo, & fructus restituendo, tenent *Cassad. decis. 10. num. 8. de rescript. Gig. de pens. q. 35. in fin. Rimin. Iun. cons. 634. num. 18. vol. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. §. 1. in*

annotat. n. 247. cum duob. seqq. Nicol. Garc. d. p. 6. cap. 3. à num. 110. Rota apud Farin. decis. 93. n. 1. in 1. collect. nouissim.

Afficit etiam tertium venientem ad causam pro suo interesse, qui debet admitti in statu, & terminis præfatis, *Rota in Compostellana parochialis 16. Decembris 1596. coram Orano, & d. decis. 93. n. 3. apud Farin. Marches. d. p. 1. pag. 398. n. 15.*

Quando conceditur commissio non habenti Iurisditionem cum hac clausula, tunc cum nulla ad sit Iurisdictio, donec sit paritum Breui, nullatenus potest appellans audiri in negotio principali, donec doceatur de integra partitione, ut ex *Caput. tradit Gonzal. d. §. 1. in annotat. n. 251. & à n. 253. colligit omnes casus, in quibus admittitur appellatio ab executore Breuis.*

Importat hæc clausula non solum dimissionem, sed etiam fructuum restitutionem, ut fuit dictum in *Pampilonen. de Sos 28. Ianuarij 1577. coram Card. Blanchetto, & in Vrgellen. iuris optandi 10. Decembris 1607. coram Greg. XV. inter eius decisiones impressas decis. 36. n. 1. & in Tirassonen. Canonicatus 15. Martij 1610. coram Reuerendissimo D. meo Pironano, & in Pampilonen. Prioratus 26. Aprilis 1602. coram eodem Greg. XV. decis. 30. à n. 1. & ita omnes fructus, & distributiones debent restitui à die obitus, seu vacationis decursi, ut in Breui dicitur: nam possessor beneficij referuati etiam cum bona fide, & titulo ab alio habito, quam à Papa, non facit fructus suos, *Sarnen. in reg. de annali, q. 23. Rot. decis. 20. de probat. in antiq. Simonet. de rescript. q. 44. vbi Granut. n. 5. Garc. de benef. p. 5. cap. 5. sub n. 24. & seq. etiam si non sit facta protestatio, Cassad. decis. 6. n. 3. de prebend. Rot. decis. 618. p. 1. diuers. & fuit dictum in Maioricens. Canonicatus 2. Maij 1594. coram Illustrissimo D. meo Cardinali Millino.**

Quando verò ipsimet fuit facta legitime protestatio, nempe ut resideret, aut dimitteret possessionem, tunc tenetur etiam ad fructus, & distributiones non perceptas ob non residentiam, secundum Rotæ stylum, *Pur. decis. 383. num. 7. lib. 1. Rot. decis. 1170. lib. 3. part. 3. diuers. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proem. n. 156. intelligendo cum Nicol. Garc. de benef. p. 9. cap. 2. n. 233.*

Oblatio fructuum non sufficit ad parendum Breui, sed illi sunt cum effectu restituendi, ut tollatur suspensio Iurisditionis, *Mart. d. claus. 91. n. 2. Seraph. decis. 655. num. 2. & 3. & fuit dictum in Rota apud Marches. part. 1. pag. 433. col. 1. vbi etiam quod hæc clausula intelligitur de fructibus ultra possessionis dimissionem.*

Quando stante hac clausula fructus non sunt liquidati, recurritur ad Signaturam, petiturque ut data cautione Bancharia, vel in forma depositi de illis liquiditatis soluendis, in petitorio ad vltiora procedatur, ut per *Marches. d. part. 1. pag. 349. à num. 20. vbi refert ita resolutum in d. Pampilonen. beneficij de Sars coram Card. Blanchetto, Limitatque hoc non procedere, quando fructus sunt liquidati, quia tunc fieret obiectio ad differendum obedire mandatis Apostolicis, ut cauillöse facta liquidatione solum soluere super sit.*

Non afficit tamen tertios quoad fructuum restitutionem, qui illos non perceperunt, neque ab illo, qui percepit, causam habentes, nam sunt merè terrij, & pro eorum interesse, & iure ad causam veniunt. Ratio est, quia hæc clausula solum in occupantis odium est apposita, & ideo extendi ad alios nequit, argumento cap. non debet, de reg. Iur. in 6. ita *Marches. d. p. 1. pag. 397. n. 2.*

Sed fructus petens, illorum perceptionem probare tenetur,

P

- tenetur, *Actbil. decis. 26. in fin. & decis. 21. n. 1. de restit. spoliat. vbi declarat quomodo intelligantur illa verba, & qui percipi potuerunt. Vnde qui illos non percipit, restituere non tenetur, Rot. decis. 1. de renunciat. in nouis, Marches. d. p. 1. pag. 397. n. 4. & 5. Et de perceptione fructuum ad hunc effectum satis constare dicitur ex possessione, nisi doceatur se illos non percipisse, nec ab alio perceptos fuisse, Rot. in Compostellana fructuum 6. Martij 1590. coram Cardinale Platto, & in Panormitana Archidiaconatus 22. Maij 1592. coram Penia, & in Cusentina parochialis 10. Decembris 1595. coram Cardin. Pamphilio.*
- 19 Stante paupertate non est necessaria restitutio fructuum, ad notata in cap. olim, il 2. de restit. spol. Cassad. decis. 5. sub n. 5. vers. qua affirmatiua, de rescript. Vestr. in praxi, lib. 4. cap. 4. n. 10. adden. ad decis. Greg. 361. n. 5. & fuit dictum in Tullen. seu nullius Senonen. Monasterij 20 5. Iulij 1608. coram Card. Sacratio, vbi etiam habetur, quod hæc clausula debet intelligi quoad possibilia.
- 21 Sub hac clausula expensæ non continentur, vt per Marches. d. cap. 1. n. 285. n. 52. Mart. d. claus. 91. num. 3. Garc. d. p. 6. cap. 3. n. 130. & fuit sæpius resolutum in Rota, & signanter in Urgellen. iuris optandi 10. Decembris 1610. coram Greg. XV. impressa per Marches. d. p. 1. pag. 608. & inter decisiones eiusdem Gregorij impressas decis. 36. n. 8. & in Maioricens. beneficij 24. Nouembris 1610. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farin. decis. 319. n. 2. p. 2. recent. & in Forolinnien. beneficij 10. Martij 1623. coram Vbaldo, & in Neapolitana beneficij 13. Ianuarij 1617. coram eodem.
- 22 Impedit hæc clausula manutentionem, vt per Nicol. Garc. d. p. 6. cap. 3. n. 110. Mart. d. claus. 91. n. 15. Marefcot. var. resolut. lib. 1. cap. 86. n. 87. Viuiam. in praxi Iurispatronatus, lib. 13. cap. 8. n. 331. cum seqq. in 2. edit. Rot. apud Farin. decis. 179. n. 6. in prima collect. noniss. & decis. 142. num. 1. p. 2. recent.
- 23 Non habet locum, quando post illam committitur causa super excessu, vt fuit dictum in Carpentoraten. beneficiorum 29. Aprilis 1612. coram Card. Verospio, impressa per Marches. p. 1. pag. 1071. in ult. impress.
- 24 In vna commissione apposita, censetur in omnibus alijs subsequenter repetita, Cassad. decis. 8. n. 4. & 5. de rescript. Mart. d. claus. 91. num. 8. Marches. d. p. 1. pag. 397. num. 12.

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Per cessum, vel decessum, &c. intelligitur per renunciationem, vel mortem.
- 2 Renunciationem ad fauorem non capit clausula, Per cessum, vel decessum, &c.
- 3 Clausula, Per cessum, vel decessum, &c. in vnione apposita, non purificatur ex renunciatione facta ad fauorem.
- 4 Clausula, Cedente, vel decedente, quid importet, ostenditur.

Per cessum, vel decessum, &c.

C L A V S V L A X C I X.

- 1 Intelligitur per renunciationem, vel per mortem, iuxta text. in cap. quamuis, il 2. & ibi gloss. verbo cedentium, de prabend. lib. 6. gloss. verb. morte, in cap. susceptum, de rescript. eod. lib. Put. decis. 177. lib. 3. Glor. resp. 6. n. 13.
- 2 De simplici cessione intelligitur, non de ea, quæ fit ad fauorem certæ personæ, & non capit resigna-

tionem ad fauorem, vt per Putum decis. 353. lib. 1. Greg. decis. 159. num. 5. Casar. Argel. de contradicere legitimo, q. 15. num. 150. Flamin. de resignat. benefic. lib. 1. q. 4. num. 29. & seq. & num. 35. & 37. & lib. 6. q. 5. num. 18. & seq. & in specie quod hæc clausula apposita in vnione, non purificetur ex renunciatione facta ad fauorem, fuit latè deductum in Gerunden. Prioratus 11. Maij 1615. coram Card. Verospio, & in Eugubina beneficij 15. Martij 1599. coram Card. Pamphilio, impressa per Nicol. Garc. de benefic. p. 11. cap. 4. num. 40.

Clausula, cedente, vel decedente, adiecta in vnione, non suspendit illam, vel illius perfectionem, sed tantum executionem, neque importat conditionem, verum demonstrat dumtaxat tempus omnino extitutum, quo executioni mitti debet, vt post Oldrad. cons. 223. num. 9. & cons. 257. sub num. 15. vers. per vnionem tamen prædictam, & num. 19. bene obseruat D. meus Lotter. in suo doctiss. tract. de re benefic. lib. 1. q. 30. num. 36.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Rescriptum cum clausula, Perinde valere, datur, quando Papa facultatem à se concessam, sed aliqua ex parte irritam valere decernit.
- 3 Rescriptum, Perinde valere, retrahitur, & efficit concessionem valere, qua subreptitia erat.
- 4 Dispensationis defectum tollit clausula, Perinde valere.
- 5 Gratia, Perinde valere, facta lite pendente, non habita mentione litis, est nulla.
- 6 Terti contra ius medio tempore quasitum non operatur clausula, Perinde valere.
- 7 Dispositio principalis, vel causa si cesset, putà, quia est nulla, non operatur clausula, Perinde valere.
- 8 Probatio colorati tituli dicitur ex gratia, Perinde valere.
- 9 Gratia, Si neutri, impetrata pendente termino ad publicandum acceptationem, non est bona.

Perinde valere.

C L A V S V L A C.

DE vi, & effectibus huius clausula vide Paris. conf. 44. num. 7. & cons. 45. num. 25. vol. 4. Menoch. conf. 316. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 3471. Azor. instit. moralium p. 2. lib. 7. cap. 31. q. 1. Mart. de claus. p. 1. claus. 225. alias 321. in ultim. impress. Mendez a Castro in praxi Lusitana, lib. 2. cap. 3. num. 14. cum seqq. Mar. Antoniu. var. resolut. lib. 1. resolut. 105. num. 4. 5. & 7. Viuiam. in praxi Iurispatr. lib. 13. cap. 8. num. 61. cum seqq. in 2. impress. Rebuff. in praxi beneficij, rubr. de rescript. Perinde valere, Mandos. in Signatura gratia, in verb. Perinde valere.

Rescriptum cum hac clausula datur, quando Papa facultatem à se concessam, sed aliqua ex parte irritam,

tam, valere decernit, prout notant *Rebuff. citato loco*, & *Azor. d. q. 1. vers. porro rescriptum*, vbi subdit, in quibus differat à rescripto Pontificio, quod dicitur noua prouisio.

- 3 Retrotrahitur huiusmodi rescriptum, & efficit concessionem valere, quæ subreptitia erat, ita *Menoch. conf. 316. num. 3. & 15. Azor. d. q. 1. vers. porro.*
- 4 Tollit defectum dispensationis, *Rota decis. 436. num. 2. p. 1. diuers. Mart. d. claus. 321. num. 4.*
- 5 Gratia tamen, *Perinde valere*, facta lite pendente, non habita mentione litis, est nulla, *Lancell. de attent. cap. 4. in prafat. à num. 631. Nicol. Garc. de benef. p. 4. cap. 3. num. 34. & fuit resolutum in causa Tellefina beneficij 23. Ianuarij 1595. coram Card. Seraphino inter eius decisiones inpressas decis. . . & in Leodiën. Canoniciatus 7. Iunij 1596. coram Penia.*
- 6 Non operatur hæc clausula contra ius tertio medio tempore quæsitum, *cap. quamuis, de rescript. in 6. Rot. decis. 12. de prob. in antiq. & decis. 633. num. 6. p. 3. lib. 3. diuers. Mobed. decis. 21. de prabend. & decis. 30. de concess. praben. Caputaq. decis. 126. num. 5. p. 1. & decis. 298. num. 7. p. 2. Put. decis. 186. lib. 2. in cor. rect. Mandos. de Signatura gratia, in rubr. Perinde valere, vers. Perinde igitur, Causalcan. decis. 28. num. 39. p. 3. Mar. Antonin. d. resol. 105. num. 5. Mart. d. claus. 321. num. 2.*
- 7 Item non operatur, si dispositio principalis, vel causa cesset, puta, quia est nulla, *Gabr. comm. lib. 6. tit. de clausul. concl. 7. num. 87. Lancell. de attent. p. 3. cap. 31. num. 265. Flamin. de resign. lib. 8. q. 11. num. 46. Mar. Anton. d. resol. 105. num. 7.*
- 8 Probatio colorati tituli elicitur ex gratia, *Perinde valere, Put. decis. 8. de prabend. Aloys. Ricc. d. collect. 1471. vers. secundum, Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 7.*
- 9 Gratia, si *neuri*, impetrata pendente termino ad publicandum acceptationem, non est bona, non obstante *conf. Gemin. 79. & Rom. 489. quia requiritur quod beneficium vacet tempore datæ, ita Put. decis. 7. de praben.*
- 10 Habens expectatiuam sub data concessionis gratiæ, si concurrat cum habente gratiam adiecta clausula, quod *perinde valeat, ac si sub prima data, & sub primis processibus concessa fuisset*, ille verus præferatur, ex quo concurret circa idem cum habente fictam datam, ita *Cassad. decis. 6. de concession. de prabend. quem refert Aloys. Ricc. d. collect. 1471. vers. tertium.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.
- 2 Proprietas simul, ut cum vsufructu transferatur, operatur clausula, Pleno iure.
- 3 Donationem liberam, non feudum esse concessum, importat clausula, Pleno iure, in concessione adhibita.
- 4 Liberam rem significat clausula, Pleno iure.
- 5 Totalitatem importat etiam in proprietate, possessione, vel vsufructu clausula, Pleno iure.
- 6 Clausula, Pleno iure, intelligitur sine diminutione, & cum omni integritate.
- 7 Clausula, Pleno iure, posita in donationibus propter nuptias, nullis existentibus liberis

primi matrimony, quomodo intelligatur, ostenditur.

- 8 Heres pleno iure institutus, dicitur etiam institutus in vsufructu.
- 9 Substitutio in dubio censetur directæ infra pupillarem propter clausulam, Pleno iure.
- 10 Trebellianica detractorem prohibet clausula, Pleno iure, posita in restitutione fideicommissi.
- 11 Clausula, Pleno iure, interpretatur secundum subiectam materiam variè, & diuersimodè.
- 12 Omnia comprehendit clausula, Pleno iure, non indigens adiectione.
- 13 Dominus rei dicitur pleno iure, licet ea ab ipso possit eminci, reuocari, vel repeti.
- 14 Possidere dicitur ille pleno iure, qui fructus colligit, & de illis disponit pro libito voluntatis suæ.
- 15 Fundus vbi legatus est pleno iure, legatarius de illo disponere potest in vita, & in morte.
- 16 Ecclesia dicuntur pleno iure ad aliquem pertinere, quando utroque iure eidem subiecta sunt.

Pleno iure.

CLAUSULA C I.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide *Peir. 1 Grego. Syntagm. Iuris libro 1. cap. 12. num. 5. Mart. de claus. p. 1. claus. 89. aliàs 93. in vltim. impress. Card. Tusch. pract. conclus. litt. P. conclus. 364. Stephan. Gratian. discep. forens. cap. 46.*

Operatur hæc clausula, quod proprietas simul cum vsufructu transferatur, *l. mater, & ibi Angel. & Fulgos. C. ad Tertull. Alex. conf. 56. num. 1. lib. 3. Alber. in dictionar. verb. pleno iure, & Stephan. Gratian. Marchia decis. 239. num. 6. Card. Tusch. tom. 2. litt. B. concl. 331. n. 1. & tom. 8. litt. V. conclus. 315. num. 94. Mart. d. claus. 93. num. 1. vbi num. 3. post Alex. conf. 108. num. 6. vers. nec prædictis obstat, lib. 2. id intelligit, quando ponitur absolute, non verò respectiue ratione subiectæ materiæ, secundum quam restringitur.*

In concessione adhibita arguit donationem liberam, non feudum esse concessum, *Menoch. conf. 87. num. 129. & conf. 191. num. 14. significat enim rem liberam, idem Menoch. conf. 6. num. 5.*

Importat totalitatem, *Menoch. conf. 1. num. 13. & 5 conf. 87. num. 427. & conf. 191. num. 14. etiam in proprietate, & possessione, vel vsufructu, ut per Stephan. Gratian. d. decis. 239. num. 6. & Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. conclus. 331. à principio.*

Importat sine diminutione, & intelligitur cum omni integritate, *Dec. conf. 493. num. 8. & 9. Mart. d. claus. 92. num. 5. Card. Tusch. d. litt. D. conclus. 331. num. 3. & fuit dictum in Sorana Iurispatronatus 28. Aprilis 1603. coram Card. Pamphilo, Menoch. conf. 1046. num. 5. Card. Tusch. litt. D. conclus. 297. num. 14. & concl. 329. num. 1.*

Posita in donatione propter nuptias, nullis existentibus filiis primi matrimony, intelligitur quoad proprietatem, & vsufructum; illis verò existentibus, intelligitur quoad vsufructum tantum, &

P 2 sic

- sic ut donatio quoad proprietatem sit reservanda filiis, quia ex præsumpta mente contrahentium stipulatio intelligitur concepta iuxta dispositionem *l. femina*, & *l. generaliter*. §. illud C. de secundis nups, ita fuit resolutum in Beneventana bonorum 20. Iunii 1594. & 17. Aprilis 1595. coram Lista. Et quod reservatio sibi facta de certis bonis in donatione pleno iure, importat idem quod sine diminutione tam in dominio, quam in hypotheca, usufructu, & omnibus obligationibus, & quibus possunt minui, ita *Alex. conf.* 208. incip. *Viso*, à princ. vsque ad num. 8. lib. 2. *Card. Tusch. d. lit. D. conclus.* 331. num. 7. & statutum quod donatio valeat pleno iure, intelligitur quoad proprietatem, & usufructum, non autem quod non possit reuocari, *Alex. conf.* 162. incip. *Visis*, num. 1. & 5. lib. 6. *Card. Tusch. d. conclus.* 321. num. 2.
- 8 Operatur quod hæres pleno iure institutus, etiã in usufructu institutus intelligatur, ita *Alex. conf.* 56. num. 2. lib. 2. *Ruin. conf.* 40. num. 71. in fin. lib. 2. *Card. Mant. de coniect. ultim. voluntat. lib.* 9. tit. 6. num. 17. & 10. *Menoch. de præsumpt. lib.* 4. præs. 140. num. 26. *Mart. d. claus.* 93. num. 2. ubi refert in contrarium *Rip. in l. re coniuncti*, num. 40. vers. sed in ff. de leg. 3. & *Gabr. conf.* 102. num. 3. lib. 1.
- 9 Substitutio in dubio censetur directa infra pupillarem, & excludit matrem propter hanc clausulam, Pleno iure, ut per *Anton. de Butr. conf.* 53. num. 2. *Bart. conf.* 15. in fin. *Corn. conf.* 242. col. 5. vers. corroborantur præmissa, vol. 4. *Alex. conf.* 176. incip. *Visis narratis*, num. 7. vers. sed pleno iure, lib. 7. *Aret. conf.* 156. col. 7. vers. unde dicunt, *Grat. conf.* 134. vol. 2. *Mart. de claus. p. 3. claus.* 53. num. 2. *Card. Tusch. lit. D. concl.* 331. num. 3.
- 10 Posita in restitutione fideicommissi, prohibet detractionem Trebellianicæ, *Capra conf.* 36. num. 9. & *conf.* 86. num. 9. in fin. *Menoch. conf.* 1112. num. 14. *Card. Mant. de coniect. ultim. volunt. lib.* 7. tit. 12. num. 18. *Mart. d. p. 3. claus.* 58. num. 1. *Put. decis.* 438. nu. 7. lib. 2. in correctis. Sed *Apostil. ad Rom. conf.* 75. in vers. quod non, tenet quod ista clausula, Pleno iure, non impedit detractionem Falcidicæ, aut legitimæ, aut portionis de iure debitæ, prout eum refert *Card. Tusch. d. lit. D. conclus.* 331. num. 6. Rota verò apud eundem *Mantic. decis.* 348. num. 3. in hoc puncto sic censuit. In proposito autem Domini censuerunt, Trebellianicam esse prohibitam, cum testator expressè voluit in euentum conditionis totam hæreditatem pleno iure deuolui ad cippum domus; nam licet magna sit disputatio, cum testator voluit pleno iure hæreditatem restitui substitutis, an sit prohibita Trebellianica, & frequentiori calculo receptum sit, eam non esse prohibitam, quia commodissime potest intelligi, ut hæreditas restitueretur quoad directum, & plenum dominium, à quo vtile non sit deiunctum, vel quoad proprietatem, & usufructum, *Roman. conf.* 239. num. 3. *Capra conf.* 83. num. 9. & seq. cum aliis à me deductis d. lib. 7. (videlicet in tract. de coniect. ultim. volunt.) tit. 12. nu. 18; tamen quando testator voluit pleno iure totam restitui hæreditatem, verius est, ut intelligatur expressim prohibita, quia ex iis verbis enixa voluntas testatoris ostenditur; sicut etiam quando testator voluit restitui totam, & integram hæreditatem, *Gallianta in l. Centurio. ff. de vulgari*, num. 88. & *Rip. num.* 130. & 135. *Put. decis.* 444. in fin. lib. 2. alia *decis.* 438. in correctis, quod etiam à me traditum est d. lib. 7. tit. 12. num. 13. & 15. & 18. in fin. Hactenus *decis. illustrissimæ Card. Mant. citato loco.*
- 11 Interpretatur hæc clausula secundum subiectam

materiam variè, & diuersimodè, ut per *Put. d. decis.* 438. n. 5. & ita secundum subiectam materiam importat solum directum dominium, sed tamen regulariter importat sine diminutione, *Alex. conf.* 208. num. 6. & 7. lib. 2. *Card. Tusch. d. lit. D. concl.* 331. n. 9. ubi num. 10. cum eod. *Alex. conf.* 162. num. 5. in fin. lib. 6. subdit, quod intelligitur rebus sic stantibus. Omnia comprehendit non indigens adiectione, 12 *Franc. Marc. Delphin. decis.* 387. num. 1. p. 2. *Castr. conf.* 28. n. 4. lib. 2. *Rom. conf.* 79. num. 2. & *conf.* 239. num. 3.

Pleno iure rei dominus dicitur, licet ea ab ipso possit euinci, renocari, redimi, vel repeti, ut latè probat *Tiraquel. de retract. conuent. gloss. unic. §. 2. num. 38.*

Pleno iure illum possidere dicimus, qui fructus colligit, & de illis disponit pro libito voluntatis suæ, prout ait *Bald. in l. 1. C. de renocan. donat.* num. 3. ubi subdit, pleno iure illum quoque possidere, cui ex superueniente casu potest possessio retractari.

Pleno iure ubi fundus legatus est, legatarius de illo disponere potest in vita, & in morte, *l. femina §. illud C. de secundis nups.* & latè ponit *Felin. in cap. conquestus* 16. in princ. de foro compet.

Pleno iure dicuntur Ecclesiæ ad aliquem pertinere, quando utroque iure, id est, in spiritualibus, & temporalibus eidem subiectæ sunt, *cap. quoniam* 21. de privileg. *Butr. num.* 26. *Card. num.* 1. & *Dec. n.* 17. & 13. in cap. cum & plantare. §. in Ecclesijs, eod. tit. *Rebuff. in concordat. tit. forma mandati*, verb. plenum, *Card. Tusch. d. conclus.* 364. num. 3. *Mart. d. claus.* 93. num. 6. *Sayr. de cens. lib. 1. cap.* 6. n. 12. *Erasim. à Cochier de Iurisd. Ordin. in exemptos*, p. 4. q. 67. n. 5.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Expressionis specialis, & individua cum omnibus suis qualitatibus habet vim clausula, Pro expressis.
- 3 Expressionem specificam litis operatur clausula, Pro expressis, quando dicitur, Cuius litis statum, &c.
- 4 Expressionem ita operatur clausula, Pro expressis, ut non admittatur aliquis ad allegandum, vel probandum contrarium.
- 5 Legitimatio, seu confirmatio legitimisationis non valet, nisi fiat mentio de filijs legitimis.
- 6 Papa ubi fingit aliquid expressum, quod non est expressum, habetur ac si in individuo expressio facta fuisset ad validitatem gratiæ.
- 7 Insertionem tenoris operatur clausula, Pro expressis.
- 8 Derogationis specialis vim habet clausula, Pro expressis.
- 9 Derogatorias derogatarum tollit clausula, Pro expressis.
- 10 Clausula, Pro expressis, habet clausulam derogatoriam ad sequentes contrarias dispositiones.

- 11 Subreptionem omnem ex eo quod aliter sit narrata gratia præcedens, quàm constaret, cessare facit clausula, Pro expressis.
- 12 Clausula, Pro expressis, restringitur ad expressa, & eorum principalem tantum dispositionem.
- 13 Terti in præiudicium, de quo Princeps non intellexit, non operatur clausula, Pro expressis.
- 14 Intentionis defectum non tollit clausula, Pro expressis, neque operatur in iis, quæ consistunt in facto ignorato.
- 15 Legem, aut statutum, ubi mandatur fieri expressionem specialem, & tacite, vel expresse prohibet generalem, non tollit clausula, Pro expressis.
- 16 Defectus, per quos gratia est subreptitia, non tollit clausula, Pro expressis, maxime quando est apposta limitatè.
- 17 Subreptionem gratia, facta ad instantiam partis sine causa cognitione, non tollit clausula, Pro expressis, sicut nec tollit subreptionem, quando agitur de præiudicio tertij.
- 18 Obreptionem non tollit clausula, Pro expressis.

Pro expressis, &c.

CLAUSULA CII.

- 1 DE vi, & effectibus huius clausulæ vide *Parif. conf. 1. num. 96. vol. 1. & conf. 42. vol. 5. Dec. conf. 341. & conf. 441. num. 7. vol. 1. Anton. Gabr. com. lib. 6. tit. de claus. concl. 5. Perez lib. 6. vers. 6. claus. tit. 12. lib. 3. Ordinam. pag. 695. Menoch. conf. 190. num. 24. & conf. 817. num. 6. Mart. de claus. part. 1. claus. 101. in ultim. impress. Flam. de resign. tom. 2. lib. 12. quest. 14. num. 15. & 16. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 225. cum seqq. Aloys. Ricc. in collectan. decis. part. 4. collect. 949. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 339. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 36. num. 83. Vis. in prax. Iuris. lib. 13. cap. 8. num. 147. cum seqq. in 2. impress. Monet. de commut. ult. volunt. cap. 7. a num. 201. cum multis seqq. qui in prinsep. num. 201. ait hanc clausulam, & illam, Quorum tenores, &c. eandem vim habere.*
- 2 Primus effectus est, ut habeat vim specialis, & indiuiduæ expressionis cum omnibus suis qualitatibus, ut per *Mart. d. claus. 101. num. 2. Flamin. d. q. 14. num. 16. Gemin. conf. 65. num. 21. vers. istud rescriptum, & consil. 110. num. 7. vers. ex iis rationibus, Card. Tusch. d. concl. 339. num. 6. Aloys. Ricc. d. collect. 949. effect. 5. Menoch. conf. 1003. n. 47. & 48. Monet. d. num. 201. paulo post princip.*
- 3 Amplia hunc effectum, ut hæc clausula operetur expressionem specificam litis, quando dicitur, Cuius litis statum haberi volumus pro expresso, quia habet omnem expressionem de stylo Curie, ut post *Gemin. d. conf. 120. num. 6. & seq. vers. præterea, & dicat aduertendum, docent Mart. d. claus. 101. num. 7. Card. Tusch. d. conclus. 339. n. 7.*
- 4 Amplia deinde, ut in tantum operetur expressionem, quod non admitteretur aliquis ad allegandum, vel probandum contrarium, ut post *Ant. de Butr. conf. 2. & 49. in fin. ac Gemin. d. conf. 20. num. 7. vers.*

item, ex quo Papa, tenet *Cardin. Tusch. d. conclus. 339. num. 8. vbi num. 9. ampliat in legitimatione, seu confirmatione legitimationis, quia licet non valeat, nisi fiat mentio de filiis legitimis expressa, tamen sufficit, si fiat per relationem ad aliam legitimationem, in qua mentio fiebat de filiis legitimis, & Papa habuit pro expressa in prima legitimatione, & num. 11. similiter ampliat, quod si de stylo Curie Papa fin- git aliquid expressum, quod non est expressum, habetur ac si in indiuiduo expressio facta fuisset ad validitatem gratiæ, & non admittitur probatio in contrarium, & citat *Ant. de Butr. dicto loco.**

Secundus effectus est, ut operetur insertionem tenoris, ex traditis per *Gabr. d. tit. de claus. conclus. 5. num. 1. Anton. de Butr. conf. 1. num. 4. vers. nam gratia, & conf. 49. num. 5. Mart. d. claus. 101. num. 6. Ioseph. Sesse Aragon. decis. 93. n. 15. Gemin. conf. 15. incip. Super, in princ. qui loquitur in prouisione beneficii facta per Papam ob priuationem alterius, in qua voluit processum, & sententiam haberi pro expressis, *Gemin. conf. 65. num. 21. Card. Tusch. d. conclus. 339. n. 1. Conar. part. 2. rubr. de testam. num. 20. vers. rursus erunt, Franc. Leo in Thes. fori Ecclesie. part. 1. cap. 13. num. 21. & p. 4. cap. 2. num. 189. Soar. de legib. lib. 8. cap. 38. num. 2. Gabr. d. conclus. 5. num. 2. Gonzal. ad reg. 8. Canc. gloss. 36. a num. 13. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 40. n. 12. licet Tirag. ad leges connub. gloss. 7. n. 33. & seq. quem refert *Card. Tusch. d. conclus. 339. num. 2. ac alij relati per Menoch. d. num. 22. contrarium sentiant, videlicet quod requiratur expressio, cum hæc clausula sit periculosa, & de stylo apponi solita.***

Tertius effectus est, ut habeat vim specialis derogationis, ut ex *Crau. Selu. & aliis resoluit Menoch. consil. 190. num. 24. & de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 39. num. 6. ac proinde tollit derogatorias derogatorias, Greg. decis. 109. num. 11. habetque clausulam derogatoriam ad sequentes contrarias dispositiones, Flam. d. quest. 14. num. 16. Aloys. Ricc. d. collect. 949. effect. 4. Mart. d. claus. 101. num. 1. Monet. d. cap. 7. num. 201. in med. Quod aded verum est, ut si Papa in genere deroget omnibus contrariis, quorum tenores habere vult pro expressis, perinde sit derogatum, ac si omnia contraria essent specificata, ut post *Butr. Dec. & Gemin. concludit Card. Tusch. d. conclus. 339. num. 5.**

Quartus effectus est, ut faciat cessare omnem subreptionem ex eo quod aliter sit narrata gratia præcedens, quàm constaret, ut per *Angel. conf. 274. incip. Bonifacius Episcopus, num. 2. vers. pro hoc quia, Mart. d. claus. 101. num. 9. Alex. Trentacin. var. resol. lib. 1. tit. de rescript. resol. 5. num. 37. Cardin. Tusch. d. conclus. 339. n. 10.*

Primo nunc limita, hanc nostram clausulam restringi ad expressa, & eorum principalem dispositionem tantum, ut ex *Dec. conf. 142. vers. non obstat cum Papa, & Parif. conf. 142. vers. illa enim verba, vol. 4. docet Gabr. d. conclus. 5. num. 17. & 18. quos refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. num. 209.*

Limita secundò, ut non operetur in præiudicium tertij, de quo Princeps non intellexit, ita *Gozad. conf. 14. vers. duodecimò considera, iuncto vers. non obstat, Gabr. d. conclus. 5. num. 19. Ioseph. Sesse Aragon. decis. 93. n. 24. Monet. d. cap. 7. n. 210.*

Limita tertio, non tollere defectum intentionis, neque operari in iis, quæ consistunt in facto ignorato, ut per *Ferret. conf. 38. n. 2. & seq. vbi dicit hoc esse verum, quando est ad instantiam partis; referunt, & sequuntur Mart. d. claus. 101. n. 10. & Card. Tusch. d. conclus. 339. num. 17.*

Limita quarto, ut non tollat legem, aut statu-
P 3 tum,

tum, ubi mandatur fieri expressionem specialem, & tacite, vel expresse prohibet generalem, ut per Gabr. d. conclus. 5. num. 22. Ioseph. Sesse d. decis. 93. num. 17. Monet. d. cap. 7. n. 211.

- 16 Limita quintò, ut non tollat defectus, per quos gratia est subrepticia, maxime quando est appositae limitatè, prout citato Dec. conf. 142. incip. *Et pro tenui*, num. 7. asserit Card. Tusch. d. concl. 349. num. 12. ubi num. 13. post *Cram. conf. 896.* incip. *Quaritur*, col. 5.
- 17 *vers. nec obstat promissus*, extendit, non tollere subreptionem gratiæ factæ ad instantiam partis sine causæ cognitione, sicut nec tollit subreptionem, quando agitur de præiudicio tertij.
- 18 Limita sextò, non tollere obreptionem, ut post Craueq. d. conf. 296. col. 5. *vers. tertio respondeo*, docet Card. Tusch. d. conclus. 339. n. 16.

S V M M A R I V M.

- 1 Abundantem provisionem inducit clausula, Pro maiori, seu potiori cautela, quasi sufficiant præcedentia, & iam disposita.
- 2 Abundans cautela non nocet.
- 3 Clausula, Et pro maiori cautela, &c. nihil plus tribuit, quàm ipsa confirmatio.
- 4 Clausula, Pro maiori securitate, & ex abundanti, æquipollet clausula, Pro maiori, seu potiori cautela.

Pro maiori, seu potiori cautela.

C L A V S V L A C I I I.

- 1 Inducit hæc clausula abundantem provisionem, quasi sufficiant præcedentia, & iam disposita, *Paris. conf. 117. num. 14. lib. 1. Card. Tusch. præf. concl. tom. 1. lit. C. concl. 301.* quamvis autem non videatur necessaria hæc clausula, in multis tamen casibus potest esse valde utilis, quia abundans cautela non nocet, *Roman. conf. 343. num. 7. Surd. decis. 13. num. 14. Sebast. Naui. in l. non solent 95. ff. de reg. iur. Farin. in praxi crim. p. 3. quest. 89. num. 123. Card. Tusch. d. tom. 1. lit. A. concl. 67. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 6. a n. 26. Stephan. Gratia. discept. forens. cap. 141. n. 12. Laurent. de Peirinis in const. sui Ordinis Minim. constitut. 1. Iulij II. num. 39. tom. 2.*
- 3 Pro maiori validitate confirmationis aliquando apponi solet hæc clausula, *Et pro maiori cautela de nouo concedimus*, quæ nihil plus tribuit, quàm ipsa confirmatio, ut fuit dictum in *Tolerana admissionis 17. Iunij 1609. coram Pamphilio*, impressa per Farin. decis. 192. n. 2. p. 1. recent.
- 4 Clausula, Pro maiori securitate, & ex abundanti, huic nostræ æquipollet, ex adductis per Ioan. Bapt. Costam in tract. de clausul. conueni. claus. 82. n. 4. & tendunt recto tramite ad excludendam nouationem, *Rot. decis. 738. num. 1. p. 1. diuers. & decis. 30. in princ. p. 2. etiam diuers. Alicit. conf. 13. n. 7. lib. 5. Surd. conf. 495. num. 11.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentes.
- 2 Perpetuitatem, ut non faciat, vel veniat

contra, per se, nec per alium, importat clausula, Promittens habere ratum, &c.

- 3 Renunciationem lationis l. 2. C. de rescind. vend. importat clausula, Promittens habere ratum, &c.
- 4 Prescriptionem tollit clausula, Promittens habere ratum, &c.
- 5 Promissio de defendendo perpetuò, refertur solum ad iura competentia ante diuisionem, non verò post.
- 6 Promittens perpetuò attendere, & non venire contra, posita in contractu conditionali, intelligitur, & restringitur, ut postquam extiterit conditio, vel quousque existere possit, obligetur, non si defecerit.
- 7 Procura in mandato posita clausula, Promittens, &c. restringitur ad specificata in mandato, & non ad alia.
- 8 Clausula, Promittens, &c. in executinis posita non ampliat.
- 9 Procurator ante receptum mandatum virtute clausula, Promittens, &c. potest sibi mandata exercere.
- 10 Mandatum in solidum importat clausula, Promittens, &c.
- 11 Mandatum cum libera importat clausula, Promittens, &c. cuius tamen contrarium receptius est.
- 12 Clausula, Promittens, &c. posita in obligatione, semper intelligitur inesse pactum, quatenus stipulatio intersit iusta.
- 13 Instrumentum exhibens, illud ratum habere dicitur, & omnia in eo contenta approbare videtur.
- 14 Venditionis instrumentum confirmare dicitur, qui illius virtute accipit rei venditæ possessionem, & exinde fructus percipit.
- 15 Venditionem ratam habere dicitur ille, qui petit pretium in ea promissum.
- 16 Ratam habere censetur ille, qui sciuit cum suis qualitatibus, & longo tempore tenuit.
- 17 Clausula, Promittens, &c. in promissione posita, non se extendit ad ignorata per promissorem.
- 18 Rati promissor non tenetur ad ea, quæ nomine eius gesta non sunt.
- 19 Promissio non comprehendit ea, de quibus scientiam minimè habuit ratificare debens.
- 20 Clausula, Promittens, &c. extendit vires ad heredes de iure, licet non fuisset de illis facta mentio in contractu.

Promittens habere ratum, &c.

C L A V S V L A C I V.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Ber-
taz. in reper. l. si quis maior. C. de transact. num.
410. cum seqq. Mart. de claus. p. 1. claus. 98. alias 103.

in vls. impress. Ioan. Bapt. Cost. de clausul. conuention. claus. 117. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. C. concl. 299. & concl. 364. à num. 24. Aloys. Rucc. in collect. decis. collect. 929.

1 Hæc clausula importat perpetuitatem, vt non faciat, vel veniat contra, per se, nec per alium, vt per Oldrad. conf. 243. incip. *Factum tale est*, in fin. vers. *tertiatio*; Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 299. n. 1. vbi num. 2. subdit, quod hæc clausula appositæ in contractu habente promissionem, donec placuerit promittenti, si talis contractus confirmetur cum clausula, *Promittens non contravenire*, &c. importat ne villo modo, neque villo tempore possit venire contra, & alterat primum contractum ad placitum, & efficitur ex necessitate obligatorius, de quo etiam *Marta d. claus. 103. num. 5.*

3 Importat renunciationem læsionis l. 2. C. de rescind. vend. Castr. conf. 387. incip. *Per supradictum*, in fin. lib. 2. Card. Tusch. d. concl. 299. num. 3. & *Mari. d. claus. 103. num. 5. in fine.*

4 Item tollit præscriptionem *Socin. conf. 86. col. fin. vers. secundo probatur*, vol. 1. *Stephan. Ausser. in addit. ad Capell. Tholof. in q. 210. Mart. d. claus. 103. num. 7. vbi num. 8. declarat*, vt non procedat, quando in contractu est error, quia tunc non confirmat contractum, *Card. Tusch. d. conclus. 299. num. 4. vbi num. 5. subdit*, maxime tollere effectum præscriptionis, si ab habente iura Principis promittatur.

5 Hinc dicitur, quod promissio de defendendo perpetuè, refertur solum ad iura competentia ante diuisionem, non etiam post, quia hæc clausula potest restringi ad iura de præsentis specificata, salua recti sermonis ratione, ita *Bardell. conf. 11. n. 3. & 4. & excipit casum adiectionis verborum vniuersalium respicientium futurum*, ita *Casalean. decis. 36. num. 17. p. 1.*

6 Hinc etiam promittens perpetuè attendere, & non venire contra, posita in contractu conditionali intelligitur, & restringitur, vt postquam existerit conditio, vel quousque existere poterit, obligetur, non si defecerit, ita *Castr. conf. 225. incip. Pro euidencia, in princip. vers. nam omnia verba*, lib. 2. Card. Tusch. conclus. 299. num. 6. vbi num. 7. ex eod. *Castr. d. conf. 225. num. 3. subdit*, hanc clausulam non saluare contractum, in quo error induxit contrahentem.

7 Hæc clausula posita in mandato procuræ, restringitur ad specificata in mandato, & non ad alia, ita *gloss. & DD. in cap. contingit, de transact. & in cap. ex parte, de rescript. Gemin. in cap. qui ad agendum, de procur. in 6. Mart. d. claus. 103. num. 2. & p. 4. claus. 21. num. 5. Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 364. num. 24. vbi num. 25. post Dec. conf. 500. incip. In causa, num. 12. subdit*, quod quando hæc clausula posita est in executiuis, non ampliat, ideo non videtur data libera potestas; & num. 26. declarat, quod imò quando principalis promissio cum iuramento habere ratum, & gratum quicquid per dictum procuratorem factum, vel gestum, aut procuratum fuerit, tunc dominus obligatur, licet mandatum sit datum ad recipiendum, si cum alio in solidum se obligauit procurator, & fuit renunciatum beneficio fideiussorum, quia dominus tenetur etiam pro summa confessata.

8 Operatur ista clausula, quod licet procurator ante receptum mandatum non possit sibi mandata exercere, tamen secus est quando adest ista clausula; ita *Alex. conf. 146. incip. In causa*, num. 33. vers. *preterea*, lib. 5. quem refert *Card. Tusch. d. claus. 364. num. 28.*

Importat mandatum in solidum, *Put. decis. 98. lib. 3. in correct. Flam. de resign. lib. 9. q. 3. num. 22. & 23. Gregor. decis. 280. num. 4. & fuit dictum in Leodien. Canoniciu 4. Decembris 1624. coram D. Merlino.*

Item importat mandatum cum libera, & sic operatur, vt sit sufficiens in casibus, in quibus requiritur speciale mandatum, vt per *Bart. in l. procurator, cui generalis, num. 4. ff. mandati*; & in l. si procurator, num. 5. vbi *Ang. num. 2. C. eod. tit.* Verum contrarium, imò hanc clausulam non inducere mandatum cum libera, tradunt *gloss. in l. si procuratorem. ff. de procur. Alex. Bald. Salicet. & alij in d. l. si procurator*; *Gregor. l. 19. tit. 5. part. 6. Conar. var. lib. 1. cap. 6. num. 4. Mart. d. claus. 103. num. 1. vers. contrarium*; *Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 8. num. 75.*

Posita in obligatione, semper intelligitur inesse pactum, quatenus stipulatio inter sit iusta, *Cresc. decis. 189. alias 17. sub num. 1. vers. quia stipulatio, de probat. & fuit dictum in Perusina executionis 17. Aprilis 1600. coram Penia*, satisque ratum habere dicitur, qui re vititur, *Bald. conf. 349. num. 2. lib. 1. Dec. conf. 46. n. 19. Rot. in Bononiens. Caderna 29. Ianuarij 1610. coram Cardinale Lancellotto.*

Sic etiam exhibens instrumentum, illud ratum habere dicitur, & omnia in eo contenta approbare videtur, *cap. cum venerabilis 6. de except. vbi Abb. num. 40. in fin. vers. nota quod, Alex. conf. 112. nu. 5. in fin. lib. 5. etiam si talis productio facta fuerit per compulsum, si in eo adsit obligatio in forma Camere*, & clausula, *Pro quibus omnibus*, &c. vt fuit resolutum in *Bonom. censu 27. Iunij 1601. coram Penia.*

Sic etiam confirmare dicitur instrumentum venditionis, qui illius virtute accipit rei venditæ possessionem, & exinde fructus percipit, ac illius onera soluit, *Alex. conf. 127. num. 2. lib. 5. Cresc. decis. 1. de procur. Surd. decis. 229. num. 5. & 6. Rota in Romana pretij vineæ 1. Iulij 1611. coram Card. Marquemontio*, & postea in eadem 12. Decembris 1614. coram Pironano.

Sic etiam ratam habere dicitur venditionem ille, qui petit pretium in ea promissum, *l. marri tua. C. de rei vendicat. vbi Bart. num. 5. & Castr. num. 6. Rota in Camerinen. donationis 10. Maij 1606. coram Card. Marquemontio*. Denique non potest dubitari quin ratum habuerit ille, qui sciuit cum suis qualitatibus, & longo tempore tacuit, *Soc. lun. conf. 139. num. 14. lib. 3. & fuit dictum in Calagurritana Capella de Nagera 15. Iunij 1590. coram Orano.*

Posita hæc clausula in promissione, non se extendit ad ignorata per promissorem, ad hunc enim effectum requiritur certa, & vera scientia cum omnibus suis qualitatibus; ita *Put. decis. 373. num. 1. lib. 3. Gabr. conf. 36. num. 60. lib. 1. Surd. conf. 28. num. 18. Vnde rati promissorem non teneri ad ea, 18 quæ nomine eius gesta non sunt*, tradunt *Gram. decis. 103. num. 12. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 1. n. 248. Nec promissio huiusmodi comprehendit ea, 19 quibus scientiam minimè habuit ratificare debens*, & illius qualitatem, *Nass. conf. 162. num. 33. Rot. in Anconitana mercedis 20. Decembris 1602. coram Card. Sacrato*, & in *Rom. laudi 28. Iunij 1613. coram Buratto*. Extendit tamen vires hæc clausula ad hæredes de iure, licet non fuisset de eis facta mentio in contractu, *Milanen. Sicilia decis. 10. num. 87.*

S V M M A R I V M.

1 Stipulatio facta à Notario cum clausula, Pro omnibus, & singulis absentibus, &c.

opera

operatur, ut ius quaesitum dicatur absentibus sine cessione.

- 2 Ius absentis an acquiratur stante clausula, Pro omnibus, & singulis, &c. sine ratificatione, vel illius acceptatione? quaestio dubia.
- 3 Vna sententia tenet non acquiri.
- 4 Altera sententia tenet virtute clausulae, Pro omnibus, &c. ius irrevocabile acquiri absentis, Notario pro eo stipulante.
- 5 Donatario tantum volente, non vero recusante, acquiritur absentis ius irrevocabile Notario pro eo stipulante.
- 6 Animi quaecumque declaratio sufficit, quando sumus in actu de sui natura delectabili.
- 7 Possessio non acquiritur ex Notarii stipulatione pro absentis cum clausula, Pro omnibus, & singulis absentibus, &c. nisi sequuta ratificatione.
- 8 In obligatione Camerali appositae hae clausulae, Pro omnibus, &c. operatur, ut possit agi contra nomen debitoris, perinde ac si specialiter promississet, etiam nulla habita cessione.

Pro omnibus, & singulis absentibus, &c.

CLAUSULA CV.

- 1 Stipulatio facta à Notario cum ista clausula, operatur ut ius quaesitum dicatur absentibus etiam sine cessione, ut per Corn. conf. 50. sub num. 7. lib. 1. Paris. conf. 69. num. 139. & 148. lib. 3. Ruin. conf. 119. num. 7. & 8. lib. 1. cum aliis allegat. in Romana fructuum dotis 10. Martij coram Gregor. XV. inter eius decis. impressas decis. ...
- 2 Vtrum autem stante hac clausula acquiratur ius absentis sine ratificatione, vel illius acceptatione? quaestio dubia.
- 3 Vna sententia tenet, non acquiri ius absentis sine ratificatione, vel illius acceptatione, quam tuentur Castr. in l. in insula 43. §. fin. num. 3. ff. soluto, & conf. 195. in 2. dubio, num. 2. vers. ad quod breuiter, & conf. 171. num. 1. lib. 2. Dec. conf. 239. Surd. num. 2. vers. tertio dictum Bariboli, & conf. 58. num. 3. vers. praeterea, Curt. conf. 52. num. 13. Soci. lun. conf. 126. num. 12. & seq. lib. 2. Cassan. conf. 53. num. 55. cum seq. Ruin. conf. 7. num. 29. lib. 1. & conf. 39. num. 19. eod. lib. 1. Clar. §. donatio, sub num. 8. vers. respondeo, Crass. §. donatio causa mortis, q. 3. num. 4. in fin. cum innumeris hinc inde relatis à Rota impressa per Zach. post tract. de oblig. Cameral. decis. 123. ubi haec opinio firmata fuit reiecta contraria, quam etiam sequuta fuit eadem Rota in Bononien. pecuniaria 13. Ianuarij 1581. coram Card. Lancellotto; quod aliqui ampliant, etiam si appositae inueniantur in relictis ad pias causas, & factis Ecclesiis, vel pauperibus, cessante nuntio, vel epistola, ut resoluunt Card. Tusch. tom. 2. litt. D. conclus. 637. num. 17. & seq. & plures alij, quos refert, & sequitur Sanchez de Masrim. libro 1. disp. 6. num. 16. cuius tamen contrarium etiam stante hac scientia colligitur ex adductis per Tiraq. de privileg. pia causa, priuileg. 115. Cephal. d. conf. 33. lib. 2. Ioseph. Lu-

donic. Perusina decis. 29. num. 10. & 11.

Altera sententia (cui tanquam probabiliori magis adhæreo) tenet, virtute huius clausulae ius irrevocabile acquiri absentis, Notario pro eo stipulante, & hanc sequuntur Cephal. conf. 33. num. 5. & 8. lib. 1. Silu. conf. 22. num. 11. Rolan. à Vallo conf. 19. num. 12. & 22. lib. 1. Clar. §. donatio, q. 13. num. 2. Osase. Pedam. decis. 32. num. 4. Surd. decis. 111. num. 5. Tiraq. de iure constituti, post limitationem 30. num. 25. & fuit dictum in Elboren. donationis 1. Februarij 1582. coram Gupso, & in Romana Palatii 4. Novembris 1592. coram eodem, & in Veneta censu 3. Decembris 1610. coram Card. Marquemontio.

Intellige primò, procedere hanc sententiam donatario volente, secus illo recusante, ut censuit Rota decis. 683. num. 4. p. 1. divers. Intellige etiam saltem interueniente scientia, & patientia donatarii, absque eo quod constet de alio, ex notatis per Colar. in rubr. de testam. p. 3. num. 13. & per Ioseph. Ludon. d. decis. 29. sub num. 8. Sumus enim in actu de sui natura delectabili, & ideo sufficit quaecumque animi declaratio, quae fieri potest quodcumque, Nat. conf. 474. num. 20. lib. 2. etiam habita per coniecturas, & praesumptiones, Guidop. conf. 23. num. 12. & 13. quoniam in iis, quae nobis commodum afferunt, scientia praesumitur, Card. in Clement. 1. §. ultim. num. 5. & 6. de concess. praebenda, Maran. in l. potest, num. 229. ff. de acquir. hered. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 23. num. 84.

Possessionem vero non acquiri ex Notarii stipulatione cum hac clausula pro absente, nisi sequuta ratificatione, ex l. 3. in prin. ff. de acquir. poss. l. quemadmodum 5. & l. quod meo 18. §. l. si furioso. ff. eod. tit. tradunt Pontan. de spolijs, lib. 2. num. 112. Curt. lun. conf. 120. col. 1. & 2. Osase. Pedam. decis. 33. num. 12. Thes. etiam Pedam. decis. 70. sub num. 5. vers. aut verò loquimur.

In obligatione Camerali appositae hae clausulae, 8 operatur ut possit agi contra nomen debitoris, perinde ac si specialiter promississet, etiam nulla habita cessione, ut per Bertazol. de clausulis inferum, claus. 18. glos. 5. num. 8. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 507. num. 9.

Pro omni, & toto, &c.

CLAUSULA CVI.

Restringitur haec clausula ad ea, de quibus agitur, ut per Calcan. conf. 19. num. 3. vers. & licet dicatur, Gabr. comm. tit. de regulis Iuris, concl. 4. mon. 31. vers. vel si dictum sit, Surd. decis. 217. num. 15. Ros. in Recanatens. praedij 14. Aprilis 1614. coram Pamphilio impressa per Farin. decis. 534. num. 4. p. 2. recent.

Pro Rata.

CLAUSULA CVII.

Vide notata in tract. de dictionibus, dict. 294. & ibi citatis adde Ioan. Bapt. Costam de clausul. conueni. claus. 23. Mart. de claus. p. 1. claus. 106. in ult. impress.

SUMMARIUM.

- 1 Solutiones alias praecessisse, & factas fuisse, praesumptione inducit clausula, Pro residuo.

- 2 Debitum totum, & integrum fuisse solutum, arguit clausula, Pro residuo, in quietantia apposita.
- 3 Quietantiam si quis ostendat cum clausula, Pro residuo, illius virtute inducitur solutionis presumptio etiam aliarum portionum.
- 4 Petens pro resto ex computatione rationum, potest de errore doceri.
- 5 Clausula, Pro residuo, cum aliquibus verbis restrictiua dumtaxat praestat, ne creditor possit ratione illius crediti quidquam consequi.
- 6 Creditor petens sine clausula, Pro residuo, vel aliqua dictione taxatiua, non propterea censeretur sibi plus non deleri.

Pro residuo.

CLAUSULA CVIII.

- 1 **A**lias solutiones praecessisse, & factas fuisse, praesumptionem inducit haec clausula, *Cassren. in l. 2. num. 3. C. de hered. instit. Bero. conf. 192. num. 6. & 7. lib. 1. & fuit dictum in Regien. pensionis 26. Iunij 1598. coram Orano, & praesupponit existentiam praecedentis quantitatis, & ad partem restantem refertur, l. bones 89. in fin. ff. de verb. signif. Rebuff. ad l. potest reliquorum 95. ff. cod. tit. Rot. in Bononien. de Buccamatijs 29. Ianu. 1590. coram Orano; & ideo clausula ista in quietantia apposita, arguit totum, & integrum debitum fuisse solutum, *glos. verbo reliquum, Ruin. Angel. & Castr. in l. si ex pluribus, in prin. ff. de solution. Capol. caut. 177. Guid. Pap. q. 177. incip. Fuit etiam, Corn. d. conf. 33. num. 24. lib. 2. Alex. consil. 116. num. 4. vol. 6. Bertaz. de clausul. conuent. claus. 54. num. 1. Rota in Valentina pecuniaria 20. Nouemb. 1598. coram Giptio, & in Romana depositi 24. Maij 1595. coram Penia. Totum enim continetur appellatione residui, l. caterorum 160. ff. de verb. signif. l. 2. C. de hered. instit. Rota in Perusina pecuniaria 3. Decemb. 1599. coram Iusto. Vnde si quis ostendat quietantiam cum hac clausula, licet non sit de recepto nisi portionis debita, tamen illius virtute inducitur solutionis praesumptio etiam aliarum portionum, *Bero. conf. 192. num. 9. & 10. lib. 1. Rot. in Spoletana bonorum 30. Ianu. 1584. coram Bubalo, & in Romana residui dotis 8. Februarij 1589. coram Card. Arigonia, & in Romana pecuniaria 21. Febru. 1600. coram Penia, & in Fauentina fideicommissi 13. Nouemb. 1595. coram Litta, & in Romana Trebellianica 9. Nouemb. 1612. coram Vbaldo.***
- 2 Limita primò, nisi peteret pro resto ex computatione rationum, quia tunc de errore potest doceri, l. 1. de errore calcul. Stephan. Grat. discept. foren. cap. 3. num. 2. cum. seqq. Ioan. Bapt. Costa d. claus. 54. num. 2.
- 3 Limita secundò, quando addita essent aliqua verba restrictiua, veluti quia dictum esset (*per saldo della presente lista*,) vel (*per resto del debito vecchio*:) tunc enim hoc dumtaxat praestat, ne creditor possit ratione illius crediti quicquam consequi, *Stepha. Gratian. & Ioan. Bapt. Costa locis citatis.*
- 4 Limita tertio, quando sine hac clausula, vel aliqua dictione taxatiua, tantum, aut simili, creditor peteret etiam in iudicio, puta ex contractu maioris summae, ne propterea censeretur sibi plus non

deberi, *Bart. Bald. & alij in l. si quidem. C. de transact. Guid. Pap. d. q. 177. Bertaz. d. glos. 11. num. 3.*

SUMMARIUM,

- 1 Tempus tam futurum, quam praesens denotat clausula, Pro tempore.
- 2 Disponens per clausulam, Pro tempore, quando respectiue vult obseruari tempora, tunc neminem obligat, nisi illum, qui in illo tempore reperitur.

Pro tempore.

CLAUSULA CIX.

Denotat haec clausula tam futurum tempus, quam praesens, iuxta tradita per *Bald. in cap. cum inter, num. 3. de re iud. Rot. in Carthagin. decimarum 10. Decemb. 1578. coram Bubalo, & in Laudens. pensionis 29. Ianuarij 1591. coram Penia, quam amplè confirmauit eadem Rot. decis. 733. num. 3. & 4. p. 2. recent. quarum meminit D. Lotter. in suo doctiss. tract. de re benefic. lib. 1. q. 36. num. 85.*

Quando disponens per clausulam, Pro tempore, respectiue vult obseruari tempora, tunc neminem obligat, nisi illum, qui in illo tempore reperitur; vnde si testator instituit pluribus haeredum gradibus, mandet aliquid annuatim solui per haeredes pro tempore, respectiue non obligantur nisi illi haeredes, qui pro tempore fuerint; vide *Caucan. decis. 31. num. 7. p. 5. Mart. de claus. p. 1. claus. 337. in ultima impress.*

SUMMARIUM.

- 1 Emphyteusis concessa pro se, & filijs, comprehendit etiam filios nascituros, & potest uni filiorum assignari, ceteris exclusis.
- 2 Emphyteusis concessa pro se, & filijs, potest ad nepotes deuenire.
- 3 Emphyteusis concessa pro se, & filijs masculis, & feminis, succedunt ordine successionis, secus si concessio sit facta per dict. Cum,
- 4 Emphyteusis acceptata pro se, & uxore, & filijs, potest deuenire ad filios secundi matrimonij.
- 5 Emphyteusis quando conceditur cum clausula, Pro se, & filiis, non potest pater prauidicare filijs etiam transigendo.
- 6 Pater vendens emphyteusim concessam cum clausula, Pro se, & filiis, in dubio videtur tantum vendere ius suum, non filiorum.
- 7 Primus emphyteusis acquisite potest alienare in prauidicium comprehensorum.
- 8 Emphyteusim ex re, vel pecunia patris acquisite potest ipse pater filijs alienando nocere.

Pro se, & filiis.

CLAVSULA CX.

- 1 **E**mphyteusis concessa pro se, & filiis, comprehendit etiam filios nascituros nondum natos, *Gama Lusitana decis. 233. num. 7.* quem refert *Camill. Borel. in summa omnium decis. tit. 33. n. 35.* & potest vni filiorum assignari, ceteris exclusis, *Gama ubi proxime, Camill. Borel. d. tit. 33. n. 36. Surd. decis. 209. num. 16. Cald. Pereira in responsis pro Societate Iesu, n. 15. Cardos. in praxi Indicum & Advocat. verb. emphyteusis, n. 28.*
- 2 Emphyteusis concessa pro se, & filiis, potest ad nepotes devenire; quia in emphyteusi filiorum appellatione veniunt nepotes, *Card. Maur. de tacitis, & ambig. conveni. tom. 2. lib. 22. tit. 12. Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 13. à n. 14. & q. 17. à n. 48.* Sed prius debet venire ad filium, vel filiam existentem, ex *Cald. Pereira d. q. 13. num. 3.* Et quando emphyteusis suscepta est pro se, & filiis, ac nepotibus masculis, aut pro se, & descendantibus masculis, in ea succedere potest nepos masculus filius filiae, *Clar. in pract. §. emphyteusis, q. 36. num. 1. Valasc. de iure emphyt. q. 41. num. 3.* quavis contrarium sequantur *Molina de primog. Hispan. lib. 3. cap. 5. n. 41. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. cap. 10. num. 4.*
- 3 In emphyteusi concessa pro se, & filiis masculis, & foeminis, succeditur ordine successivo, secus si concessio sit facta per dict. *Cam. ita Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 70. num. 24. & seq. quia tunc masculi, & foeminae infimul admittuntur, Valasc. de iure emphyt. q. 41. num. 4.*
- 4 Emphyteusis accepta pro se, & vxore, & filiis, potest devenire ad filios secundi matrimonij, *Bald. in auth. qui rem, num. 5. C. de sacros. Eccles. quem sequuntur Menoch. conf. 40. n. 25. & de presumpt. lib. 4. pres. 21. num. 8. Gama Lusitana decis. 251. Cardos. d. verbo emphyteusis, n. 38. Camill. Borel. d. tit. 33. num. 37.* secus est quando conceditur pro filiis viriisque, *Gama Lusitana decis. 233. num. 2. Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 15. à num. 25. & de potestate eligendi, cap. 13. à num. 22.*
- 5 Quando cum hac clausula emphyteusis conceditur, non potest pater praedudicare filiis, vt per *Con. lib. 2. var. cap. 18. num. 1. Clar. §. emphyteusis, q. 16. n. 1. vers. his praemissis, Valasc. de iure emphyt. q. 49. num. 6. Gasp. Roderic. de annuis redditibus, lib. 2. q. 22. num. 37. Gam. Lusitana decis. 8. à num. 1. & decis. 151. num. 1. Cald. Pereir. de nominat. emphyt. q. 12. num. 52. Molin. de iustitia, tract. 2. disp. 478. n. 2. Rebell. de obligat. iustitia, p. 2. lib. 3. q. 15. num. 6. Cabed. Lusitana decis. 154. num. 5. p. 1. Stephan. Gratian. Marchia decis. 65. Camill. Borel. d. tit. 33. num. 295. & n. 100.* Nec etiam transigendo illis praedudicium inferre poterit, ex *Gama Lusitana decis. 151. & si alicui tertio eam vendiderit, à filio talis venditio rescindi poterit, dummodo restituat emptori pretium pro sua parte, si patris haeres sit, Gama decis. 8. n. 4. quem refert, & sequitur Rebell. d. num. 6. prope finem.*
- 6 Vnde in dubio pater si vendat, videtur tantum vendere ius suum, non filiorum, *Cald. Pereira de renouat. emphyt. quest. 16. num. 38. & de potestate eligendi, cap. 3. num. 38. Surd. decis. 172. num. 7. Cabed. Lusitana decis. 134. part. 1. & alienatio durabit solum in vita alienantis, iuxta tradita per *Flamin. de resignat. lib. 6. quest. 2. num. 91. & 92.**
- 7 Limita tamen, quando pater fuit primus emphyteusis acquiritor, quia tunc potest alienare in praedudicium comprehensorum, praesertim accedente domini consensu, *Surd. decis. 11. in fin. Peregr. de fideicom.*

art. 6. n. 24. Valasc. de iure emphyt. q. 49. n. 6. Cald. Pereira de resolut. emphyt. cap. 20. num. 4. & in responsis pro Societate Iesu, n. 13. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 690. vers. limita secundo, Rebell. d. num. 6. Molin. d. disp. 478. num. 4. Step. Gratian. d. decis. 65. à n. 8. Camill. Borel. d. tit. 33. n. 298. Molin. de primog. lib. 2. cap. 10. num. 71.

Limita etiam, quando emphyteusis ex re, vel pecunia patris acquisita sit, quia tunc potest pater filiis alienando nocere, *Pinel. l. 1. C. de bonis maternis, p. 3. n. 98. Valasc. d. q. 49. num. 70. Cald. Pereira d. cap. 10. n. 1. & de potestate elig. cap. 15. num. 14. in fin. & d. responsis, num. 16. & in comment. ad §. sed bar, Inst. de inoff. testam. cap. 2. num. 27. Allegat. Iuris pro maiori de Bellos, part. 2. art. 5. num. 146. Flores in addit. ad Gam. decis. 5. ad fin. Molina d. disp. 478. num. 5. Rebell. d. quest. 15. n. 2.*

SUMMARIUM.

- 1 Testimonium qui non possunt, vel non coguntur dicere, veniunt in ferendo testimonio, quando adest clausula, Pro se, & suis, &c.
- 2 Clausula, Pro se, & suis, &c. absque alia expressione filiorum, & descendantium, intelligitur de haeredibus in dubio.
- 3 Differentia non levis est, an dictum sit, Pro se, suisque, &c. vel, Pro se, & successoribus quibuscumque, &c.
- 4 Stipulatio si concepta sit pro se, absque dictione caterata, non facit actum personalem.

Pro se, & suis, &c.

CLAVSULA CXI.

Haec clausula secundum subiectam materiam, habet plures significationes, nam si agatur de ferendo testimonio, veniunt illi, qui non possunt dicere testimonium, puta serui, liberi; item veniunt, qui non coguntur dicere testimonium, prout pater, priuignus, socer, gener, patroni, & similes, vt per gloss. in l. femina. ff. ad Turpil. Alex. conf. 26. n. 5. vers. nec praedictis obstat, lib. 5. Dec. in l. semper in stipulationibus. ff. de regul. iur. & conf. 43. num. 5. quos refert, & sequitur *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 294. n. 7.*

Concepta haec clausula absque expressione filiorum, & descendantium, vel haeredum, intelligitur de haeredibus in dubio, *Alex. d. conf. 26. num. 2. in fin. & num. 3.* vbi loquitur de concessione feudali, intelligendo tamen de haeredibus descendantibus, & sic habilibus in materia feudi, & consequenter haeredibus secundum quid, *Card. Tusch. d. concl. 294. num. 5.* vbi num. 6. post *Alex. d. conf. 26. num. 3. & conf. 18. num. 7. lib. 5.* subdit, quod licet simplex concessio feudi facta sit pro se, debet in dubio intelligi, & haeredibus, filiis, & descendantibus.

Est tamen differentia non levis, an dictum sit, Pro se, suisque, &c. vel, Pro se, & successoribus quibuscumque, &c. quia primo casu in emphyteusi Ecclesiae continentur soli descendentes, secundo vero casu etiam extranei, quia aequipollet clausulae, *Et quibus dederit, ita Bero. q. 17. & 18. Borgen. decis. 30. n. 370. 374. & 400. p. 2. Rolan. à Vallé de lucro dotis, q. 54.*

9. 54. *Clar. §. emphyteusis*, q. 28. num. 9. quos refert *Ioan. Bapt. Costa de claus. conuen. claus. 79. num. 2.*
- 4 Stipulatio si concepta sit pro se, absque dictione concisa, seu cæterata, non facit actum personalem, *Anch. Inn. q. 45. lib. 2. Ioan. Bapt. Costa d. claus. 79. num. 1.* nisi subiecta materia aliud suadeat, veluti in societate, in vsufructu, & in huiusmodi casibus, quoniam includit etiam successores vniuersales, multo magis stante dictione concisa, & fortius vbi in stipulatione sunt nominati hæredes, *Sim. de Practic. conf. 2. Sord. conf. 20. num. 13. Bursat. conf. 131. Hering. de fideiuss. cap. 20. §. 10. num. 56.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Hæredes extranei veniunt virtute clausula, Pro se, suisque hæredibus, & successoribus.*
- 2 *Donatarius potest ad libitum de rebus donatis disponere etiam in extraneas personas vigore clausulae, Pro se, suisque hæredibus, & successoribus.*
- 3 *Emphyteusis Ecclesiastica, pro se, & hæredibus concessa, dicitur concessa hæredibus sanguinis, non extraneis.*
- 4 *Emphyteusim hereditariam importat clausula, Pro se, & hæredibus, posita in contractu emphyteutico.*
- 5 *Emphyteusis concessa pro hæredibus, & descendantibus, cum sit mixta, non comprehendit descendentes, qui etiam hæredes non sint, neque hæredes, qui etiam descendentes non sint.*
- 6 *Emphyteusis concessa descendantibus, illis deficientibus, potest venire ad extraneos.*
- 7 *Emphyteusis concessa pro se, & filiis, & descendantibus, nulla facta mentione hæredum, transit ad filios descendantium, etsi non sint hæredes.*
- 8 *Feudum ex pacto, & prouidentia inducit clausula, Pro se, suisque hæredibus, & successoribus, in concessione feudi apposita.*
- 9 *Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro se, & hæredibus suis, non transit ad hæredes extraneos, sed tantum ad filios.*
- 10 *Emphyteusis concessa pro se, & quibus dederit, transit ad hæredes etiam extraneos ab intestato.*

Pro se, suisque hæredibus, & successoribus.

CLAUSULA CXII.

- 1 Virtute huius clausulae, etsi addita post illam non sit dict. quibuscumque, veniunt hæredes extranei, l. sciendum, l. hæredis appellatio. ff. de verb. signif. l. in annalibus. C. de legat. Alex. conf. 193. col. 2. lib. 2. Dec. conf. 171. num. 5. Bald. conf. 442. num. 5. lib. 5. Crau. pro genero, n. 308. Curt. Inn. conf. 4. 9. & 10. Menoch. conf. 61. num. 24. & conf. 378. n. 1. Card. Mant. de comest. vlt. volunt. lib. 8. tit. 14. num. 18.

Brunor à sole in locis communibus, verbo clausula 23. Cobul. de iure emphyteut. tit. de claus. priuat. ob mortem ciuilem, num. 51. & fuit dictum in Bononien. fideicommissi de Caranis 4. Martij 1616. coram Reuerendissimo D. meo Pironano, & in Bonon. de Maluetijs 14. Iunij 1621. coram eodem.

Sic etiam virtute huius clausulae posse donatarium ad libitum de rebus donatis disponere etiam in extraneas personas, resoluunt *Menoch. conf. 40. num. 26. Francisc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 14. num. 18.*

Emphyteusis Ecclesiastica pro se, & hæredibus concessa, dicitur concessa hæredibus sanguinis, non extraneis, ita *Fusar. de substitut. q. 339. num. 33. declarando vt per illum num. 34. & 44.*

Clausula, *Pro se, & hæredibus*, posita in contractu emphyteutico, importat emphyteusim hereditariam, vt resoluit *Franc. Leo in Thesoro fori Ecclesiast. p. 4. cap. 1. num. 16. subdens num. 19.* quod admittit fœminas descendentes, & etiam quascumque personas extraneas, dummodo habeant illam qualitatem hereditariam, videlicet quod sint hæredes, intellige si hæredes fuerint capaces, cum *Cald. Pereira de nominat. emphyteut. q. 10. n. 9.* quamuis adeant hereditatem, ex eod. *Cald. Pereira citato loco, q. 12. num. 45.* vbi etiam resoluit procedere in hærede instituto in re certa, nullo dato cohærede vniuersali, vel si fortè habuit cohæredem, qui tamen repudiavit, idem *Cald. Pereira eod. tract. q. 8 n. 6.* vbi tenet non procedere in fideicommissario vniuersali, qui verus hæres non est.

Emphyteusis concessa pro hæredibus, & descendantibus, cum sit mixta, non comprehendit descendentes, qui etiam hæredes non sint, neque hæredes, qui etiam descendentes non sint, *Valasc. de iure emphyt. q. 44. num. 18. & q. 88. num. 4. Cald. Pereira de nomin. emphyt. q. 22. num. 33. Cardos. in praxi Iudic. & Aduocat. verb. emphyteusis, num. 48.*

Item emphyteusis concessa descendantibus, illis deficientibus potest venire ad extraneos, quia non solum videtur stipulari sibi, sed etiam hæredibus suis, l. pactum 9. ff. de prob. Gram. Lufcan. decis. 36. num. 1. & 2. & decis. 234. num. 12.

Emphyteusis concessa pro se, & filiis, & descendantibus, nulla facta mentione hæredum, transit ad filios descendantium, etiam si non sint hæredes, vt per *Clar. §. emphyteusis, q. 16. num. 1. vers. emphyteusis non hereditaria, & q. 37. num. 1. Valasc. de iure emphyt. q. 43. Card. Tusch. lit. E. conclus. 147. à num. 11. Cald. Percir. de nominat. emphyt. q. 17. num. 15. & 16. Amic. de iure emphyt. in pralud. num. 21.* vbi intelligit 8 procedere tam in emphyteusi priuata, quam Ecclesiastica. Hæc verba in concessione feudi inducunt feudum ex pacto, & prouidentia, *Menoch. conf. 304. num. 8. & conf. 309. num. 1.*

Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro se, & hæredibus suis, non transit ad hæredes extraneos, sed tantum ad filios, vt per *Cenal. commun. contra com. q. 144. Mart. in votis nouissim. decis. voto 207. num. 3.*

Emphyteusis concessa pro se, & quibus dederit, transit ad hæredes etiam extraneos ab intestato, *Curt. Inn. conf. 4. num. 15. Fusar. de substitut. q. 530. num. 4.* Vide suprà in clausula, *Es quibus dederit*, 57.

S V M M A R I V M.

- 1 *Feudi propria natura est, vt ad hæredes extraneos, seu fœminas non transeat.*

Q 2 2 Hære

- 2 *Heredes extranei ad feudum vocari possunt etiam irrequisito domino, quando concessio est facta cum clausula, Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque, vel, Quibus dederis.*
- 3 *Alienabilia sunt bona etiam extra descendentes fideicommissio subiecta cum clausula, Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque.*
- 4 *Clausula, Pro omnibus hæredibus in bonis fideicommissio subiectis, facit illa alienabilia, & transibilia etiam in fisco.*
- 5 *Ampliatur etiam ad fauorem singularis successoris.*
- 6 *Iuspatronatus reservatum cum clausula, Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque, transit ad hæredes etiam extraneos.*
- 7 *Emphyteusis concessa cum clausula, Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque, est transitoria etiam ad hæredes extraneos.*
- 8 *Emphyteusis concessa pro se, & hæredibus quibuscumque, est subiecta fideicommissio.*
- 9 *Verba, Successoribus quibuscumque, apta sunt recipere interpretationem absque præiudicio vocatorum descendendum, in antiquis inuestituris.*
- 10 *Verba, Successoribus quibuscumque, intelligenda sunt de successoribus personis legitimis, & non prohibitis.*

Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque,

CLAUSULA CXIII.

- L**icet de feudi propria natura sit, ut ad hæredes extraneos, seu scēminas non transeat, tamen ubi in illius concessione appositæ fuerit hæc clausula, ob generalitatem horum verborum sic per ea feudi natura immutatur, ut ad hæredes extraneos transeat, quinimò Bald. in l. 1. q. 34. ff. de rer. diuis. adnotauit idem esse dicere, *Pro se, & hæredibus quibuscumque*, ac si dictum foret, *Et quibus dederis*, ut utroque casu hæredes extranei ad feudum possint vocari etiam irrequisito domino, cum sit feudum hæreditarium, & allodiale. Baldi traditionem sequuntur Ias. conf. 70. num. 6. lib. 7. & in l. 2. num. 198. C. de iure emphyt. & in praludij feudorum, num. 49. Corn. conf. 16. num. 11. Bero. conf. 65. & 66. num. 11. lib. 1. Gozad. conf. 6. num. 6. Paris. conf. 9. num. 8. lib. 1. Nat. conf. 116. num. 1. lib. 1. Ruin. conf. 16. num. 5. lib. 1. & conf. 103. num. 8. lib. 3. Curt. lun. conf. 1. num. 2. & conf. 4. à num. 1. & conf. 48. num. 3. Rolan. à Valle conf. 3. num. 65. & conf. 69. num. 37. lib. 1. Bursat. conf. 76. num. 7. Decian. conf. 58. num. 30. cum seqq. lib. 2. Osañ. decif. 169. num. 2. & decif. 161. num. 2. Menoch. conf. 41. num. 26. lib. 1. & conf. 61. num. 12. & conf. 378. num. 32. Gab. conf. 76. num. 15. vol. 1. Seraph. decif. 188. num. 3. Cened. post lib. prael. & canon. quest. sing. 91. num. 1. Alexand. Raudens. conf. 26. num. 23. &

num. 80. lib. 1. & in casu nominationis faciendæ, quos voluerit, idem Raudens. in tract. de analog. cap. 35. num. 37.

Vnde pariter si hæc clausula appositæ fuerit inter diuidentes bona fideicommissio subiecta, & sciētes fideicommissum, ac illius qualitatem, & tenorem, ac eius vsum, illa bona videntur facta alienabilia, etiam extra descendentes ipsorum diuidentium, prout in feudo eo modo concessio, tradunt Ruin. conf. 16. num. 5. lib. 1. Socin. lun. conf. 72. num. 21. vol. 1. Peregr. de fideicom. art. 51. num. 42. vbi affirmat idem esse, ac si fuisset dictum, *Pro quibuscumque hæredibus*, vel, *Pro omnibus hæredibus*, Amic. de iure emphyt. q. 93. num. 1.

Quod etiam procedit quando fuisset dictum, *Pro omnibus hæredibus*, Curt. lun. conf. 1. num. 4. Rolan. conf. 29. num. 17. vol. 3. vbi subdunt, quod faciunt illa transibilia etiam in fisco, & conf. 42. in princ. vol. 4. Decian. resp. 58. num. 8. vol. 2. Gail. lib. 2. obseru. 154. num. 9. & 22. Menoch. conf. 216. num. 24. & conf. 378. num. 16.

Amplia id procedere etiam ad fauorem singularis successoris, & siue dicti diuidentes fideicommissum sciuerint, siue illud ignorauerint, dummodo dicta clausula vti fuerint, ita Alex. conf. 189. col. 4. num. 10. vol. 2. Ruin. conf. 172. num. 6. lib. 1. Crau. conf. 24. num. 8. Socin. Sen. conf. 160. num. 37. lib. 2. Paris. conf. 164. num. 6. lib. 4. Peregr. de fideicom. art. 32. num. 54. Hond. conf. 92. num. 2. lib. 1. Surd. conf. 105. num. 28. & conf. 153. num. 4. Seraph. decif. 188. n. 3.

Iuspatronatus reservatum cum hac clausula, trāsit ad hæredes etiam extraneos, ut notat Aloys. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiastici, decif. 206. n. 255. in 1. edit. alias resolutione 187. n. 7. in 2. edit. vbi ait ita per Rotam fuisse resolutum coram Card. Seraph. ut patet in eius decif. 325.

Emphyteusis concessa cum hac clausula, est transitoria etiam ad hæredes extraneos, ita Clar. §. emphyteusis, q. 28. num. 8. Ostañ. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Quibuscumque, pag. 92. Seraph. decif. 183. num. 3. & decif. 188. num. 7. & decif. 325. num. 8. & decif. 703. num. 2. Card. Tusch. prælat. conclus. 201. 2. litt. D. conclus. 351. num. 3. Berrazol. de claus. instrum. claus. 4. gloss. 30. num. 2. Aloys. Ricc. in collect. decif. collect. 964. & Steph. Gratian. discept. forens. cap. 351. n. 14. Mart. in votis nouiss. decif. voto 207. num. 3. Cardin. Mann. de tacit. & ambig. conuent. lib. 22. tit. 19. n. 22. Cald. Pereira de nom. emphyt. q. 23. num. 36. Amic. de iure emphyt. in pralud. num. 21. Rot. in Papien. bonorum 10. Maij 1602. coram Card. Pamphilio, & in Casaraugustana pensionis 18. Iulij 1610. coram Card. Lancell. impress. per Picum decif. 2. num. 3. & in Farfen. bonorum 19. Decembris 1614. coram Buratto, impressa per Ferrinac. decif. 642. à num. 2. p. 2. recent. & in Imolen. bonorum 2. Decembris 1605. coram Card. Sacrato, impressa per eundem Farin. decif. 152. num. 1. p. 1. recent. & in Bonon. de Maluetijs 27. Martij 1623. coram Vbaldo Seniori, & in Cremonen. bonorum 5. Iulij 1624. coram eodem.

Emphyteusis concessa pro se, & hæredibus quibuscumque, est subiecta fideicommissio, ut per Mant. de coniect. ultim. volun. lib. 7. tit. 9. num. 6. Crass. in §. fideicommissum, q. 51. num. 5. Menoch. conf. 704. num. 28. & de præsum. lib. 4. præsumpt. 197. num. 1. 3. vers. scilicet, Amic. de iure emphyt. q. 93. num. 1. Fusar. de sublit. q. 630. num. 4.

Verba illa, Successoribus quibuscumque, apta esse recipere interpretationem absque præiudicio vocatorum descendendum, in antiquis inuestituris, notant Bald. in l. 1. num. 3. C. quando non petent partes, Dec. conf.

conf. 390. num. 3. Decian. conf. 73. n. 49. lib. 2. *Mamic. decis. 373. num. 2. Rot. in d. Bonon. de Maluctijs coram Ubaldo.*

- 10 *Intelligenda sunt etiam præfata verba de successoribus personis legitimis, & non prohibitis, ut per Afflict. decis. 386. num. 3. Bald. conf. 207. num. 3. lib. 2. Bero. in cap. in presentia, num. 336. cum seqq. de probat. Molin. de Inst. tract. 2. disp. 446. num. 1. quos refert, & sequitur Amic. de iure emphyt. q. 93. n. 14.*
- 11 *Alia ad hanc clausulam conducentia tradidi in tractat. de dict. sub dict. Quicumque 316.*

Protestatur pro expensis.

CLAUSULA CXIV.

- 1 **P**ER hanc clausulam censetur interpellatus Iudex, ut condemnet victum victori in expensis, ad quas non tenetur Iudex condemnare si non petantur, ut tradunt *Marant. de ord. indic. p. 6. tit. de libel. oblat. num. 18. Cardos. in praxi Iud. & Advocat. verbo clausula 11.* Iudex enim non potest parte non petente victum in expensis condemnare, ex gloss. ult. in cap. fin. de rescript. Visu. tom. 1. comm. opin. lib. 4. tit. 1. n. 95. vers. Hocque intelligitur, *Seraph. de Privil. iuram. pruil. 13. num. 37. Perez l. 1. tit. 13. lib. 3. Ordinamenti, pag. 735. Amat. Roder. de modo & forma videntis, seu examinandi processum, cap. 5. num. 34. D. Barbosa. in l. cum qui temere, num. 174. cum seqq. ff. de Iudic.*

SUMMARY.

- 1 *Restitutionis in integrum in rescripto semper apponitur clausula, Prout de iure.*
- 2 *Commissio semper tacite in ventre habet clausulam, Prout de iure, licet omittatur.*
- 3 *Signatura Iustitiæ semper rescribit cum clausula, Prout de iure.*
- 4 *Clausula, Prout de iure, dat Iudici normam, ut ea, quæ Iuris sunt faciat, sin minus, processus nullus reddetur.*
- 5 *Clausula, Prout de iure, in rescripto restringit tantum verba præcedentia, non autem refertur ad omnia contenta in commissione, in quibus adest specialis determinatio.*
- 6 *Rescriptum totum limitat clausula, Prout de iure, in Motu proprio.*
- 7 *Clausula, Prout de iure, in commissione de exequendo sententiam, vel laudum, operatur ut non censeatur data facultas, nisi quatenus sit locus executioni.*
- 8 *Clausula, Prout de iure, quando ponitur contra tres sententias conformes, operatur quod procedi possit in causa non retardata executione.*
- 9 *Commissionis in fine apposita clausula, Prout de iure, limitat, & restringit totam commissionem.*
- 10 *Principis intentio ut iusta presumatur signum dat clausula, Prout de iure.*
- 11 *Clausula, Prout de iure, operatur idem quod*

alia apponi solita in rescriptis gratia, videlicet, Arbitrio Rotæ.

- 12 *Dispositionem conditionalem inducit clausula, Prout de iure.*
- 13 *Iurisdictionem conditionalem non tribuit clausula, Prout de iure, sed puram.*
- 14 *Clausula, Prout de iure, intelligitur tam de Iure communi, quam de Iure municipali.*
- 15 *Index, cui committitur causa, ut cognoscat secundum Ius, poterit cognoscere secundum consuetudinem, vel statuta.*
- 16 *Iuris communis appellatione venit Ius commune Romanorum, non commune municipale.*
- 17 *Clausula, Quatenus de iure, in deferente appellationi, operatur ut eatenus sit admissa appellatio, quatenus de Iure erat admittenda.*
- 18 *Clausula, Prout iuris, in commissione posita solum respicit Iudicem, non autem narrata partium.*
- 19 *Clausula, Prout iuris, quando posita est copulatiue, stat augmentatiue propter copulam.*

Prout de iure.

CLAUSULA CXV.

IN rescripto restitutionis in integrum semper apponitur hæc clausula, ut testatur *Campamil. in diuersis. iuris Canonici, rubr. 11. cap. 13. num. 297.* quæ licet omittatur, nihilominus semper tacite commissio illam in ventre habet, aded quod semper intelligitur prout de iure, secundum *Crescen. decis. 1. de rescript. Marches. de Comm. p. 2. pag. 128. num. 2. in ult. impress.*

Vnde per Signaturam Iustitiæ semper additur, 3 ex qua pars non damnificatur, quia ad alicuius damnum Iuris obseruantia non est, cap. nonnulli, de rescript. ac proinde de rescripto cum tali clausula nullus conqueri potest, *Calder. conf. 7. num. 2. de iure iuran.* Imò hæc clausula dat Iudici normam, ut ea, 4 quæ Iuris sunt faciat, sin minus, processus nullus reddatur, ut per *Aym. conf. 182. num. 9.* quamuis non omnes commissiones cum hac clausula passim sint concedendæ, quia iniustæ lites suscitantur, sed addenda venit, ubi considerari potest tertij præiudicium in parte rescribendo, ut sentit *Marches. de Commiss. p. 3. pag. 223. n. 203. in ultim. impress.*

In rescripto restringit tantum verba præcedentia, 5 non autem refertur ad omnia contenta in commissione, in quibus adest specialis determinatio, *Seraph. decis. 922. num. 5.*

In Motu proprio limitat totum rescriptum, *Surd. 6 conf. 379. n. 3. Seraph. decis. 896. num. 4.*

In commissione de exequendo sententiam, vel 7 laudum, seu restitutionis in integrum, operatur ut non censeatur data facultas, nisi quatenus sit locus executioni, *Verall. decis. 50. num. 1. p. 1.*

Quando ponitur contra tres sententias conformes, 8 operatur quod procedi possit in causa non retardata executione, ad text. in *Clem. 1. de re iudicata; Mart. de claus. part. 1. claus. 113. in ult. impress. Marese. var. lib. 3. cap. 86. num. 11. Vinian. in praxi Iuris part. lib. 13.*

lib. 13. cap. 8. num. 46. in secunda editione.

- 9 Apposita in fine commissionis limitat, & restringit totam commissionem, illamque totam respicit, *Seraph. decis. 896. num. 6.* & fuit dictum in *Romana censu 20. Iulij 1599. coram Litta, impressa per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 739.* & in *Romana S. Thome 4. Februarij 1608. coram Scotto, impressa per Marches. de Commiss. part. 1. pag. 175. num. 4.* ubi quod in corpore commissionis posita restringit illam partem. Et quod in rescripto restringat verba præcedentia, non subsequencia, fuit pariter resolutum in *Ariminen. resissionis transactionis 18. Maij 1590. coram Cardinale Seraphino, impressa per eundem Marches. d. p. 1. pag. 185.* Vnde limitare & restringere dispositionem, ac ad Iuris ordinem omnia reducere, notant *Dec. conf. 436. num. 4. & 5. Ioan. Bapt. Ferret. conf. 219. num. 7. Pedawon. decis. 5. num. 9.* quos refert *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 367. n. 15.*
- 10 Denotat, & signum dat intentionis Principis, ut iusta præsumatur, quæ semper præsumitur talis, qualis esse debet, *Bald. in cap. licet, notab. 1. de offic. Ordin. Marches. d. p. 2. pag. 128. n. 2.*
- 11 Operatur idem quod alia apponi solita in rescriptis Signaturæ gratiæ, scilicet, *Arburio Rota, Alex. conf. 33. num. 3. lib. 1. Rot. in Toletana pecuniaria 13. Aprilis 1587. coram Card. Pamphilio, & in Tiburtina redditionis rationis administrationis 17. Martij 1608. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo.*
- 12 Inducit dispositionem conditionalem, ita ut si de iure concedendum sit id quod petitur, pro concessio habeatur, sin minus, pro denegato; ita *Marth. Brun. conf. 17. sub num. 5. Surd. conf. 379. n. 34. Seraph. decis. 530. num. 5.*
- 13 Conditionalem non tribuit Iurisdictionem, sed puram, nec impedit quominus interim non dicatur introducta lis, *Put. decis. 6. de in integrum restitut. Mart. d. part. 1. claus. 113.* & fuit dictum in *Pampilonen. parochialis 4. Martij 1581. coram Card. Pamphilio.*
- 14 Intelligitur hæc clausula tam de Iure communi, quam de Iure municipali, *Dec. conf. 517. n. 6. Marches. d. p. 2. pag. 144. num. 118.* & Iudex, cui committitur causa, ut cognoscat secundum Ius, poterit cognoscere secundum consuetudinem, vel statuta, ut post *Abb. Bern. & alios tenet Ceval. comm. contra com. quest. 238. à princip. li. tamen ex partium conventionem aliquid fieri debeat secundum Ius, intelligitur secundum leges Regni, non secundum leges Imperiales, ut per Bertaz. de clausul. instrum. claus. 4. gloss. 35. n. 2. Mart. in votis nouissim. decis. voto 154. n. 4. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 99. à princ. ubi n. 14.*
- 16 resoluit, quod appellatione Iuris communis venit Ius commune Romanorum, non commune municipale, de quo etiam *Canalcan. de tutore, & curatore, num. 98. in fin. Ceval. d. q. 238. in fin.*
- 17 In deferente appellationi operatur hæc clausula, sicut & alia similis, *Quatenus de Iure, &c.* ut eatenus sit admissa appellatio, quatenus de Iure erat admitenda, ut obseruant *Roman. conf. 501. num. 3. Gabr. conf. 35. num. 9. lib. 1. Seraphin. decis. 499. num. 2.* & fuit dictum in *Ferrariens. decimarum 21. Aprilis 1621. coram Vbaldo Seniore, & in Leodiens. Abbatis 14. Ianuarij 1622. coram eodem.* Restringit enim hæc clausula præcedentia ad terminos Iuris, ut tentum fuit in *Romana censu 5. Iulij 1600. coram Litta, impressa per Farin. decis. 18. n. 3. p. 2. recent.*
- 18 De clausula, *Prout iuris,* agunt *Mart. d. p. 1. claus. 112. Put. decis. 93. num. 3. lib. 1. in correct.* Hæc enim in commissione posita solum respicit Iudicem, non autem narrata partium, *Rota decis. 258. num. 1. p. 1.*

diuers. Quando est posita copulatiue, stat augmentatiue propter copulam, ut fuit dictum in *Iherden. Canonicius 24. Maij 1596. coram Orano, & in rescripto restringit verba præcedentia, non subsequencia, Rota in d. Ariminen. resissionis contractum.*

Prout asserit.

CLAUSULA CXVI.

Operatur hæc clausula, ut gratia non iustificatis narratis dicatur subreptitia, *Rota decis. 77. de rescript. in antiq. & decis. 60. eodem tit. Cassad. decis. 4. num. 8. de præbend.* & fuit dictum in *Tudertina pensionis 2. Iulij 1617. coram Card. Verospio.*

Hæc clausula, quæ semper in literis pensionum inferi solet, aded conditionalem gratiam facit, quod venit iustificanda, ut censuit *Rota in Salamantina pensionis coram Rubeo, & in Paduana pensionis 18. Iulij 1581. coram eodem, impressa per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 513. & pag. 516. in ult. impress. de quibus meminit idem Marches. d. p. 1. pag. 585. n. 36.* Alia vide in clausula, *Vi asseritur, 187.*

Prout constiterit, &c.

CLAUSULA CXVII.

Modum, & qualitatem significat hæc clausula, *l. prout 8. ff. de solut. & ideo rem dubiam ostendit, & cum ad futurum tempus referatur, inducit conditionem, quæ quidem suspendit concessionem in eum casum, quo constiterit, l. si ita stipulatus fuerit 120. ff. de verb. sign. l. nominat. 34. in fin. ff. de cond. & demonstr. Rimin. lun. conf. 213. num. 15. Decian. respons. 35. n. 25. lib. 3. Mantica. decis. 373. n. 4.*

SUMMARIUM.

- 1 *Procuræ in mandato apposita clausula, Prout sibi fuerit bene visum, &c. videtur importare arbitrium boni viri.*
- 2 *Visum quod est præter rationem, non bene visum dicitur.*
- 3 *Donandi facultatem non potest operari clausula, Prout sibi bene fuerit visum, &c.*
- 4 *Clausula, Prout sibi fuerit bene visum, &c. in libello posita, illum saluat à contrarietate, & incertitudine.*
- 5 *Clausula, Prout sibi fuerit bene visum, &c. posita in principio, influit in sequentia.*

Prout sibi fuerit bene visum, &c.

CLAUSULA CXVIII.

In mandato procuræ apposita hæc clausula, videtur importare arbitrium boni viri, *l. fideicommissa 11. §. si fideicommissum, sub vers. si utile tibi, ubi Bart. num. 5. ff. de leg. 3. Afflic. decis. 91. num. 4. Socin. lun. conf. 129. num. 54. lib. 1. Dec. conf. 493. num. 16. vers. secundo responderetur, cum seq. & fuit dictum in Toletana parochialis de Masarabrol 29. Aprilis 1592. coram Penia.* Nam quod visum est præter rationem, non bene

bene visum dicitur, & sic non satisfacit huiusmodi clausula; ita *Corn. conf. 92. num. 11. & 12. lib. 2. Bero. conf. 124. num. 23. lib. 1.* & fuit tentum in *d. Toletana parochialis confirmata coram eodem 26. Iunij 1592.* Late de clausulis importantibus boni viri arbitrium, agunt *Menoch. de arbit. lib. 1. q. 8. & Monet. de com- mus. ultim. volunt. cap. 7. num. 142. cum seqq.*

3 Operari non potest hæc clausula facultatem donandi etiam concurrentibus quibuscumque aliis similibus, quia id censetur ultra intentionem mandantis, *cap. fin. vbi Doctores, de officio Vicar. lib. 6. An- char. conf. 32. sub num. 3. Dec. conf. 402. num. 9. Paris. conf. 8. num. 18. vol. 4.* & late fuit dictum in *Zamoren. parochialis 28. Maij 1586. coram Guprio.*

4 In libello posita illum saluat à contrarietate, & incertitudine, quia ad arbitrium Iudicis omnia referuntur, ita post *Lap. alleg. 51. num. 9. vers. nam agere,* tradunt *Mart. de claus. p. 1. claus. 338. in ultim. impress. & Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 357. num. 1.*

5 Posita in principio, influit in sequentia, *Corn. conf. 18. incip. In presenti, num. 8. lib. 3. Mart. d. claus. 338. num. 1. Card. Tusch. d. conclus. 357. num. 1.*

Prout sunt de præsentis.

CLAUSULA CXIX.

1 IN instrumentis diuisionum apponi solent verba huius clausulae, quæ prædicantur esse relatiua eorum omnium, quæ tempore terminationis compete- bant ipsis partibus, & secundum ea modificant, & limitant ipsas diuisiones fiendas; ita ex *Decian. conf. 3. num. 144. vol. 1. tradit Ioan. Bapt. Costa in tract. de claus. conuen. claus. 119.* quæ etiam reperitur im- pressa inter clausulas *Mart. p. 1. claus. 335. in ul- tim. impress.*

SUMMARIUM.

- 1 Præcedentia non potest immutare, nec augere clausula, Quæ omnia, &c.
- 2 Principalem dispositionem reformare non po- test clausula, Quæ omnia, &c.
- 3 Clausula, Quæ omnia, &c. licet vniuersa- lis, restringi tamen debet ad id, quod æquum est.
- 4 Actum indiuiduum reddit clausula, Quæ omnia, &c.

Quæ omnia, &c.

CLAUSULA CXX.

1 Hæc clausula cum veniat ad executionem præ- cedentium, non potest immutare, nec altera- re, nec augere præcedentia, vt per *Rimin. Iun. conf. 264. num. 62.* nec principalem dispositionem refor- mare, *Cabal. conf. 142. num. 17. refert, & sequitur Ioan. Baptista Costa in tract. de claus. conuen. claus. 121. n. 6.* quæ etiam reperitur impressa inter clausulas *Maria p. 1. claus. 117.*

3 Verumtamen licet vniuersalis, restringi tamen debet ad id, quod æquum est, ne quis indebitè damnum patiat; ita *Rimin. d. conf. 264. num. 63.* ex quo ibidem num. 59. & 60. notat *Ioan. Bapt. Costa vbi sup. num. 5.* quod vbi quis promisit pœnam du- pli addita hac clausula, Quæ omnia, &c. illa refer-

tur solum ad casus in instrumento expressos, & præmissos, non verò ad omisos, præsertim si adsint ea verba, de quibus omnibus prædictis, & in præsentis in- strumento contentis, inter quæ non reperiatur ille ca- sus, de quo controuersia est; quod idem operantur ea verba, ac in aliquo modo non contrà facere sub pœna dupli, quæ referri non debent ad non pro- missa superiùs ratione contrarietatis, & subitæ correctionis euitandæ, sed ad conuenta tantum re- stringi debent.

Actum indiuiduum reddit hæc clausula, proin- 4 deque pœna committitur in totum si vni capitulo tantum contrà fiat, ex adductis per *Lader. conf. 62. num. 12. & Ioan. Bapt. Cast. d. claus. 121. num. 1.*

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Clausula, Quam, & quas, &c. quando ex- tendatur, refertur.
- 3 Negotium totum principale commissum cen- setur stante clausula, Quæ, & quas, &c.
- 4 Commissio cum clausula, Quam, & quas, &c. non solum præteritas causas sed etiam futuras comprehendit.
- 5 Super omnibus probatis obtineri potest propter clausulam, Quam, & quas, &c.
- 6 Ius omne censetur deductum per clausulam, Quam, & quas, &c.
- 7 Clausula, Quam, & quas, &c. efficit, ne ad expressa commissio sit restricta, sed quod causas, quas impetrans vult, specificare possit.
- 8 Omnia vt comprehendat, quæ per translatio- nem vniuersalem veniunt, operatur clau- sula, Quam, & quas, &c.
- 9 Clausula, Quam, & quas, &c. operatur, vt possit pronunciari prout in prima.
- 10 Index quod possit in causa procedere, etiam- si de appellatione illi non constiterit, ope- ratur clausula, Quam, & quas, &c.
- 11 Indicium iactationis, & iactationum inten- tari potest vigore clausule, Quam, & quas, &c.
- 12 Sententia lata in gradu appellationis quod sustineatur tanquam in prima, operatur clausula, Quam, & quas, &c.
- 13 Index appellationis vt possit procedere prout Index prioris instantie, operatur clausu- la, Quam, & quas, &c.
- 14 Auocationem causa sapit clausula, Quam, & quas, &c. appositæ in commissione ap- pellationis.
- 15 Commissio respectu appellationis si est nulla, sustinetur tamen quoad negotium princi- pale vigore clausula, Quæ, & quas, &c.
- 16 Index vigore clausula, Quam, & quas, &c. potest nouum Ius canonizare.
- 17 Causa super diuersis capitulis quando com- missa reperitur cum clausula, Quam, & quas,

- quas, &c. tunc eius vigore agi potest, & intentari iudicium, quod commissori videbitur.
- 18 *Restitutionis in integrum in causa commissæ cum clausula, Quam, & quas, &c. procedi potest contra sententias favore terti, tanquam in prima.*
 - 19 *Clausula, Quam, & quas, &c. operatur, ut quis possit omiſſa una via aliam aggredi, absque reſeſtione expensarum.*
 - 20 *Index ut procedat in negotio principali appellatione omiſſa, operatur clausula, Quam, & quas, &c.*
 - 21 *Iurisdictionis data cenſetur tam super principali, quam super accessorijs vigore clausula, Quam, & quas, &c. poſita in commiſſione reſtutionis in integrum.*
 - 22 *Poſſeſſorij in commiſſione appoſita clausula, Quam, & quas, &c. facit, ut etiam petitorium deduci poſſit.*
 - 23 *Index ut appellatione deſerta videre poſſit in negotio principali, operatur clausula, Quam, & quas, &c.*
 - 24 *Lis super titulo beneficii introducta probatur ex commiſſione continente clausulam, Quam, & quas, &c.*
 - 25 *Ius omne tam in petitorio, quam in poſſeſſorio an poſſit deduci virtute clausula, Quam, & quas, &c. oſtenditur.*
 - 26 *Iudicij capti naturam non mutat clausula, Quam, & quas, &c.*
 - 27 *Appellatio quod non fuerit bene introducta non poteſt dubitari ſtante in commiſſione clausula, Quam, & quas, &c.*
 - 28 *Inhiberi quod poſſit quando adeſt clausula, Cum toto negotio principali, etiam quod nō coſtet de appellatione interpoſita.*
 - 29 *Commiſſionem non extendit clausula, Quā, & quas, &c. niſi ad perſonas, & res expreſſas, & ſpecificatas.*
 - 30 *Actorum à transportatione non excuſat clausula, Quam, & quas, &c.*
 - 31 *Acta quando non ſunt transportata, clausula, Quam, & quas, &c. non operatur, ut procedi poſſit in prima.*
 - 32 *Cauſam committens quando ſe reſtrinxit ad aliquod ius particulare, non operatur clausula, Quam, & quas, &c.*
 - 33 *Clausula, Quam, & quas, &c. non operatur circa rem diuerſam.*
 - 34 *Citata quando non fuit pars aduerſa ad dicendum contra commiſſionem, & ad libellandum, non poteſt quis inuari clausula, Quam, & quas, &c.*

Quam, & quas, &c.

CLAUSULA CXXI.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Abb. in cap. ſignificantibus, à num. 15. ut lito non con-

teſt. Papaz. ad deciſ. 23. de reſcript. in nouis, Mandos. in commiſſ. 9. admiſſionis pro intereſſe, verſ. quam, & quas, Mart. de clauſ. p. 1. clauſ. 120. in ult. impreſſ. Menoch. conf. 166. à num. 8. Marchefan. de Commiſſ. p. 1. pag. 200. num. 58. cum ſeqq. in ult. impreſſ. Campan. in diuerſorio Iuris Canonici, rub. 11. cap. 13. num. 206. cum ſeqq. & cæteros in diſcurſu citatos.

Licet hæc clausula in commiſſionibus relinquantur ſub verbo, &c. eo modo, quo ſuprà habetur, extenſa intelligi debet, ut aduertit Marchef. d. p. 1. pag. 200. num. 58. ſubdens ſic cantare dum extenditur, Nec non quam, & quas idem orator habet, & mouet, habereque, & impetere vult, & intendit contra aduerſarios, omneſque alios præmiſſorum occaſione ſua communiter, vel diuiſim intereſſe putantes in executione præſentium nominandos, & cognominandos.

Primus effectus eſt, quod totum negotium principale commiſſum cenſeatur, ita Sarnen. de infirm. reſign. q. 34. num. 4. addit. ad deciſ. Rota 23. de reſcript. in nouis, Mart. de clauſ. p. 1. clauſ. 120. num. 15. in ult. impreſſ. & fuit dictum in Romana Saluiani interdicti 14. Decembris 1598. coram Card. Pamphilio, impreſſa per Marchef. de Commiſſ. p. 2. pag. 35.

Secundus effectus eſt, quod præteritis non ſolum cauſas comprehendat commiſſio cum hac clausula, Rot. deciſ. 34. de reſcript. in nouis, ſed etiam futuras, ut per Caſ. de Graſſis deciſ. 2. etiam de reſcript. num. 5. & 6. cum late adductis in Cluſina puzoli 13. Febr. 1617. coram Buratto.

Tertius effectus eſt, quod propter hanc clausulam poteſt ſuper omnibus probatis obtineri, Sarnen. d. q. 34. num. 5. Achil. deciſ. 14. de reſcript. & deciſ. 22. num. 2. de appellat. Rot. deciſ. 254. num. 1. p. 1. diuerſ. intelligendo, ut per Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. tom. 3. cap. 534.

Quartus effectus eſt, quod cenſetur deductum omne ius, Sarnen. d. deciſ. 34. num. 4. Achil. deciſ. 14. de reſcript. & deciſ. 22. n. 2. de appell. Mart. d. clauſ. 120. num. 7. vbi plures refert Rotæ deciſiones, Rot. etiam apud Pacificum poſt ſuum trakt. de Saluiano interdicto, deciſ. 68. num. 12. vbi fuit reſolutum operari, ut quis poſſit omne ius ſuum deducere, & quod tunc in ſpecie actionem, quam velit, debet in actis deducere. Amplia etiam ſi competat per viam querelæ, ut poſt Rot. in Salmantina Canonici 11. Februarij 1577. coram Card. Blanchetto, notat Mart. d. clauſ. 120. n. 8. & reſolutum fuit in Toletana confraternitatum de Paſtrana 2. Decembris 1611. coram Ubaldo Seniore, impreſſa per Farinat. deciſ. 360. num. 3. p. 1. recent. vbi etiam dicitur, quod poteſt ſpecificari quælibet cauſa, & citat Achil. d. deciſ. 22. num. 2. & deciſ. 684. n. 3. lib. 3. p. 3. diuerſ. quæ loquitur in ſpolio.

Quintus effectus eſt, ut efficiat ne ad expreſſa commiſſio ſit reſtricta, ſed quod cauſas quas impetrans vult, ſpecificare poſſit, ut per Sarnen. in reg. de infirm. reſign. quaſt. 34. num. 4. Marchef. d. part. 1. pag. 200. num. 63. & fuit reſolutum in nullius de Correſtis 13. Nouembris 1587. coram Comitulo, impreſſa per Marchef. ead. part. 1. pag. 231.

Sextus effectus eſt, ut comprehendat omnia, quæ per translationem vniuerſalem veniunt, ita ut tunc dicatur potiùs translatio particularis, quàm vniuerſalis, ita Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 781. num. 23.

Septimus effectus eſt, ut poſſit pronunciari prout in prima, ex adductis per Mart. d. clauſ. 120. num. 2. & fuit dictum in Romana Saluiani interdicti 14. Decemb. 1596. coram Card. Lancellotto, impreſſa per Marchef. de Commiſſ. p. 2. pag. 62. & apud Seraph. deciſ. 1241. num. 2. & 3.

Oſtauius

- 10 Octauus effectus est, quod Iudex si de appellatione illi non constiterit, nihilominus in causa procedere potest, *Achil. decif. 14. num. 1. de rescript. Marches. d. p. 1. pag. 200. num. 59.*
- 11 Nonus effectus est ex eius potentia, ac verbis subsequenter, *Rebusque alijs, &c.* quod iudicium iactationis, & iactationum ex remedio l. diffamari. C. de ingen. & manumiss. intentari possit, *Cas. de Grass. decif. 1. a num. 1. vsque ad num. 4. de iudicij, Marches. d. p. 1. pag. 200. n. 60.*
- 12 Decimus effectus est, quod sententia lata in gradu appellationis sustineatur tanquam in prima, *Achil. d. decif. 14. de rescript. Cas. de Grass. decif. 5. n. 5. eodem tit. Sarnen. d. quast. 34. num. 5. vers. & hoc vltimus Seraph. decif. 1241. n. 2. & decif. 1237. num. 3. & fuit dictum in Pacen. Canonicius 17. Iunij 1615. coram Vbaldo Seniori, impressa per Farinac. decif. 731. n. 5. p. 2. recent.*
- 13 Decimus primus effectus est, quod Iudex appellationis potest procedere prout Iudex prioris instantie, *Sarnen. d. quast. 34. num. 4. Lancell. de attent. appell. pendente, p. 2. cap. 4. limit. 2. num. 17. Rot. decif. 254. in princ. p. 1. diuers. & decif. 74. p. 3. lib. 2. diuers. Honded. conf. 28. num. 45. & 63. tom. 2. & fuit dictum in Alerien. beneficij 12. Maij 1614. coram Buratto, impressa per Farinac. decif. 546. num. 1. p. 2. recent.*
- 14 Decimus secundus effectus est, quod in commissione appellationis appositae sapit auocationem causae, vt per *Honded. tom. 1. conf. 27. num. 44. vbi num. 45. subdit, quod eius vigore non solum causa appellationis, sed etiam negotium principale sustinetur, & quod procedi possit etiam non constituto de appellatione, vel ea existente nulla, & quamuis commissio appellationis esset subreptitia, vbi tamen n. 63. id intelligit procedere secundum stylum Curiae, & dicit Menoch. conf. 785. num. 5. quod si commissio respectu appellationis est nulla, tamen sustinetur quoad negotium principale.*
- 16 Decimus tertius effectus est, quod potest Iudex virtute huius clausulae nouum Ius canonizare, vt per *Egidium decif. 661. & fuit dictum in Toletana parochialis de Chidon 28. Nouembrijs 1601. coram Decano.*
- 17 Decimus quartus effectus est, quod quando causa super diuersis capitulis commissae reperitur cum hac clausula, tunc eius vigore agi potest, & intentari iudicium quod commissori videbitur, vt per *Achil. decif. 248. alias decif. 22. num. 2. de appell. vbi dicit, id procedere concurrentibus quibusdam, ex quibus constet committentem causam esse reum conuentum, & molestari, Rota in Romana hereditatis 31. Maij 1600. coram Cardinale Sacrato.*
- 18 Decimus quintus effectus est, quod in causa restitutionis in integrum commissae cum hac clausula, procedi potest contra sententias fauore tertij tanquam in prima, vt fuit dictum in *Toletana decimarum 9. Februarij 1583. coram Cardinale Pamphilio.*
- 19 Decimus sextus effectus est, vt quis possit omitta vnā via aliam aggredi, absque refectione expensarum, *Seraphin. decif. 630. num. 5. Gregor. decif. 270. num. 5. & fuit dictum in Corduben. prestimoniorum 27. Februarij, & 7. Aprilis 1606. coram Litta.*
- 20 Decimus septimus effectus est, quod faciat vt Iudex procedat in negotio principali appellatione omissa, vt tradit *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 968. num. 4. & fuit dictum in Oriolen. decimarum 26. Februarij 1596. coram Orano, impressa per Marches. d. p. 1. pag. 174.*
- 21 Decimus octauus effectus est, quod posita in

commissione restitutionis in integrum, censetur data Iurisdictio tam super principali, quam super accessorijs, vt per *Seraph. decif. 1327. num. 3.*

Decimus nonus effectus est, quod appositae in commissione possessorij, facit vt etiam petitorium deduci possit, vt fuit dictum in *Gerunden. Hebdomadaria 3. Iunij 1613. coram D. Patriarcha Pamphilio, impressa per Farinac. decif. 455. num. 2. part. 2. recent.*

Vigelimus effectus est, quod facit vt appellatione deserta Iudex videre possit in negotio principali, vt fuit dictum in *Elboren. iuris conferendi 8. Februarij 1600. coram Corduba, impressa per Marches. de Commiss. p. 3. pag. 394. num. 6.*

Vigelimus primus effectus est, quod lis super titulo beneficij introducta probatur ex commissione continente hanc clausulam, *Gregor. decif. 125. n. 15. & fuit dictum in Nocerina Iurispatronatus 14. Maij 1614. coram Cardin. Caualerio, & in Elnen. preceptoris 28. Nouembrijs 1608. coram Cardin. Marquemontio, & in Conchen. beneficij 20. Decembris 1619. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, in quibus decisionibus habetur, censeri beneficium litigiosum, eo ipso quod in commissione adest clausula haec, cuius vigore potest deduci omne ius tam in petitorio, quam in possessorio. Contrarium verò, imò hanc clausulam per se solam non sufficere, nisi in processu reperiretur possessorium deductum, in specie tentum fuit in eadem Rota in vna Pamplonen. parochialis 2. Decembris 1605. coram Cardinale Lancellotto, & in alijs apud Pacific. post tract. de Salu. interd. decif. 68. num. 12. & apud Seraphin. decif. 113. num. 3. Verum prima opinio potest procedere, quando simpliciter lis est super beneficio, quia tunc censetur hanc clausulam comprehendere tam possessionem, quam titulum: secunda verò, quando est principaliter super possessorio, quia tunc non censetur comprehendere petitorium, nec titulum.*

Vigelimus secundus effectus est, quod non mutatur naturam iudicij cepti, *Mobed. decif. 5. num. 1. & 2. de iudicij, Fab. decif. 15. incip. Quidam cessonarius, Marches. d. part. 1. pag. 201. num. 69. & fuit dictum in Parmen. Prioratus 16. Ianuarij 1598. coram Orano.*

Vigelimus tertius effectus est, quod in commissione facit, quod non possit dubitari, quod appellatio non fuerit bene introducta, vt per *Seraphin. decif. 644. n. 5.*

Vigelimus quartus effectus est, quod possit inhiberi, quando adest alia clausula, *Cum toto negotio principali*, etiam quod non constet de appellatione interposita à sententia, vel sententia nondum lata, vt post *Sarnen. Peregr. & Rotam concludit Marches. d. part. 1. pag. 201. num. 68. in vltim. impress.*

Limita primò, hanc clausulam non extendere commissionem, nisi ad personas, & res expressas, ac specificatas, vt post *Imol. Felin. Staphil. & Rotam tradit Marches. d. part. 1. pag. 201. num. 67.*

Limita secundò, hanc clausulam non excusare ab actorum transportatione, vt fuit dictum in causa *Faentina fideicommissi 5. Iunij 1595. coram Litta, & in Romana Salutiani interdicti 14. Decembris 1598. coram Cardinale Lancellotto, impressa per Pacific. post tract. de Salu. interd. decif. 62. Rot. decif. 254. n. 1. p. 1. diuers.* Vnde quando acta non sunt transportata, hanc clausulam non operari, vt procedi possit prout in prima, fuisse in Rota resolutum, refert *Mart. d. claus. 120. num. 4.*

R Limita

- 32 Limita tertio, non operari quando committens causam se restringit ad aliquod ius particulare, ut fuit dictum in *Legionen. praestimoniorum* 16. Janu. 1595. coram Cardin. Pamphilio, & in *Arcina commenda* 27. Februarij eiusdem anni coram eodem, prout refert *Marr. d. claus. 120. num. 19. vbi num. 20.*
- 33 subdit, non operari circa rem diuersam, & asserit ita fuisse resolutum in *causa Florentin. damnorum, & interesse* 9. Decembris 1585. coram Giptio.
- 34 Limita quarto, ut illa quis iuari non possit, quando pars aduersa non fuerit citata ad dicendum contra commissionem, & ad libellandum, prout etiam quando non sunt seruati termini substantialiales soliti in dicto iudicio, ut per *Verall. decis. 125. num. 2. p. 3. quem refert Marches. d. p. 1. pag. 201. n. 66. in ult. impress.*

Quam duxeris acceptandam.

CLAUSULA CXXII.

- 1 Hæc clausula in expectatiua facit gratiam conditionalem, ac proinde attenditur tempus conditionis, & acceptationis, an beneficium cadat sub gratia; ita *Oldrad. conf. 229. num. 4. vers. ad quartum, Cassad. decis. 3. num. 24. vers. item successiue inueni, quos refert, & sequitur Card. Tusch. praest. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 313. num. 1. vbi num. 2. ampliat secundum Feder. de Senis conf. 197. vers. non sic effec, quod hæc clausula etiam cum mensis appositione, operatur quod gratia sit generalis, & non præferatur speciali posteriori, & num. 3. citat *Oldrad. conf. 175. n. 2. vers. præterea, existimantem quod si adiciatur mensis, vel aliud tempus, tunc non est conditionalis, sed pura.**

Quantum sibi videbitur.

CLAUSULA CXXIII.

- 1 Importat hæc clausula non meram, & liberam voluntatem, sed arbitrium boni viri, l. *fideicommissaria*, ibi, *si sibi videbitur, peso manumittat. ff. de fideic. libert. l. fideicommissa. §. quamquam. ff. de leg. 3. Rom. conf. 15. sub num. 1. & conf. 228. ante num. 12. Alex. conf. 82. lib. 3. Gozad. conf. 91. sub num. 9. Paris. conf. 92. num. 12. lib. 1. Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 8. num. 1. 2. & 3. Menet. de distribut. quotid. p. 1. quest. 9. num. 27.*

SUMMARIUM.

- 1 Clausula, Quatenus sint in usu, intelligitur de illis privilegijs tantum, quæ sunt in obseruantia, non de inualidis, & amissis.
- 2 Clausula, Et sacris Canonibus, &c. intelligitur de insertis in Concilio Trident. non verò in corpore Iuris communis.
- 3 Clausula, Quatenus decretis Concilij Trident. non aduersentur, de stylo Curia apponi solet in confirmationibus priuilegiorum Regularium.

- 4 Privilegia omnia alijs Concilijs generalibus contraria, Trident. excepto, confirmata censentur stante clausula, Quatenus decretis Concilij Trident. &c.
- 5 Clausula, Quatenus decretis, &c. derogare censetur privilegia non solum, quæ à Concilio Trident. per claus. Non obstantibus, expresse derogantur, sed etiam ea, quæ sunt eidem Concilio expresse contraria.
- 6 Clausula, Non obstantibus, &c. derogat decretis Concilij Trident.

Quatenus sint in usu, & sacris Canonibus, ac decretis Concilij Trid. non aduersentur.

CLAUSULA CXXIV.

Prima huius clausulæ verba, *Quatenus sint in usu*, intelliguntur de illis privilegijs tantum, quæ sunt in obseruantia, suumque valorem retinent, non autem de illis, quæ inualida, & amissa sunt per non usum, vel per contrarium usum, aut quacumque aliam causam, quia tunc nec per confirmationem ex certa scientia reualidantur. Ita tradunt *Fr. Emman. qq. Regul. tom. 1. q. 8. art. 3. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 2. cap. 3. dub. 2. conclus. 6. Soar. de legib. lib. 8. cap. 18. num. 16. Laur. de Peirinis in declarat. priuileg. suo Ordini Minimorum concessorum, tom. 2. super constit. 1. Gregor. XIII. num. 1. Vide supra claus. 52. n. 1. 2. & 3.*

Alia verò, *Et sacris Canonibus*, non intelliguntur de illis, qui in corpore Iuris communis inserti sunt, atque illud constituunt; sed de insertis in Concilio Trident. ut ostendit illa dictio, *Et*, quæ est coniunctiua, & coniungit Canones Concilij cum ipsius decretis. Ratio autem est, quia hæc clausula apponi solet in confirmationibus, indultis, & innouationibus priuilegiorum Regularium. Cum ergo omnia ferè priuilegia sint contra Ius commune, tales confirmationes, & innouationes parum, aut nihil operarentur, si hæc verba intelligerentur de Canonibus in corpore Iuris communis insertis: quare ita tenent *Hieron. à Sorbo in annot. ad compendium priuileg. verb. priuilegia fratrium, vers. est etiam aduertendum, Fr. Emman. d. quest. 8. art. 8. Laur. de Peirinis citato loco, num. 2. & tetigi d. claus. 52. num. 4.*

Ultima denique huius clausulæ verba, *Et decretis Concilij Tridentini non aduersentur*, quæ de stylo Curia solent apponi in confirmationibus priuilegiorum Regularium, ut testantur *Quarant. in summa Bullary, verb. Concilium Trid. vers. in confirm. & Ioan. à Cruce d. cap. 3. dub. 5. in fin. ad nullum alium effectum appositum videntur, nisi ad firmendam regulam in contrarium, id est, ut intelligantur confirmata omnia priuilegia alijs Concilijs generalibus contraria, Tridentino excepto, ut docet *Fr. Emman. d. quest. 8. art. 11. in fin. lunctis quæ tradit Soar. de legib. lib. 8. cap. 19. num. 6. & Laur. de Peirinis citato loco, num. 3. vbi etiam subdit, sensum communem istius clausulæ modò obtinere, ut per eam censeantur derogata priuilegia, non solum quæ à Concilio Trident. per clausulam, Non obstantibus, &c. expresse derogantur, sed etiam ea, quæ sunt eidem Concilio simpliciter contraria.**

Cum

6 Cum enim sub clausula, *Non obstantibus, &c.* quæ ut plurimum apponi solet in fine eorundem privilegiorum, derogatum esset decretis Concilij Trident. ut insinuat idem Concil. sess. 25. de reform. cap. 21. & tradunt citati supra claus. 82. num. 14. ideo in confirmationibus, & innouationibus præfatis necessaria fuit expressa mentio eiusdem Concilij, ut bene obseruat Sigism. à Bononia de elect. dub. 5. num. 2. vers. at ut vera.

Quatenus idoneus reperiatur. Vide, Si idoneus, &c. Claus. 151.

Quatenus licita, & honesta sint. Vide, Dummodo licita, &c. Claus. 51.

Quibus dederit. Vide, Et quibus dederit. Claus. 57.

SUMMARIVM.

- 1 Clausula sub quibus multoties commissiones, seu delegationes pluribus, vel diuersis fiunt Iudicibus, in duplici reperiuntur differentia, & num. 2.
- 3 Vnus, vel plures ex duobus, seu pluribus Iudicibus, ubi ad causam deputati impediti proponuntur, ceteri soli procedere non valent.
- 4 Clausula, Quod si non omnes, &c. conditionaliter concedit vni vsum, & exercitium totius Iurisdictionis, nempe casu quo ceteri interesse non possint.
- 5 Sententiâ à nullitate saluat clausula, Quod si non omnes, &c. quando ex pluribus Iudicibus datus cum illa clausula, quorum aliqui erant excommunicati, solummodo iudicant non excommunicati.
- 6 Clausula, Ut omnes, aut duo, &c. operatur, ut statim à principio singulis, & cuilibet ex Iudicibus purè, & in solidum concedatur non tantum Iurdictio ipsa, sed Iurisdictionis exercitium.
- 7 Iudicare potest quilibet seorsum ex duobus Iudicibus Ordinarijs, quibus causarum cognitio competit.
- 8 Delegatus cum clausula, Ut omnes, aut duo, &c. qui prauenerit, potest seorsum procedere, & sine alijs coniudicibus iudicare, nec tenetur eosdem requirere.

Quod si non omnes, &c.

CLAUSULA CXXV.

1 Clausula sub quibus multoties commissiones, seu delegationes pluribus, vel diuersis fiunt Iudicibus, in duplici reperiuntur differentia, ut post glos. 1. in cap. cum plures 8. de offic. delegat. lib. 6. vbi Domin. num. 1. & 2. tradunt Imol. in cap. prudentiam, in princ. num. 1. & ibidem Abb. n. 3. eodem tit. de offic. deleg. in antiq. cum alijs infra referendis. Vel enim causa delegatur pluribus, seu duobus Iudicibus cum hac clausula, *Quod si non omnes, &c.* vel

Quod si ambo interesse non possunt, duo, vel alter eorum in causa procedat, de qua in d. cap. prudentiam, & in cap. quamuis 6. eodem tit. cap. suscitatus 13. de rescriptis. & cap. si contra vnum 4. de offic. deleg. lib. 6. Sub qua clausula continetur & illa, quæ communis non est vtrique Iudici delegato, sed à Doctoribus prælectiua personarum nuncupatur, ut cum dicitur, *Si omnes interesse non possunt, tu frater Episcopo, v. g. procede*, cuius ineminit glos. verbo probari, in d. cap. si contrarium, & de ea agit text. in cap. coram 34. illo tit. de offic. deleg. in decretal. tradit Abb. d. num. 3.

Vel rursus sit commissio pluribus cum clausula hodie frequentissima, alternatiua scilicet, seu restrictiua, *Ut omnes, aut duo, vel unus eorum*, de qua agit text. in d. cap. cum plures, vel, *Vobis, & vestrum singulis, & in cap. ut commissi, in princip. de heret. lib. 2.* aut consimili, ut cum dicitur, *Eorum vni, aut cuilibet*, vel, *Ut quilibet eorum in solidum per se iudicare, seu exequi possit*; vel si dicatur, *Quod alter alterum non expectet, vel non requirat*, ut refert glos. 2. in d. cap. cum plures, quamuis Rebuff. in praxi benefic. tit. declaratio noua prouisionis, vers. quatenus duo, & in concord. tit. forma literarum executorialium, verb. vel unus vestrum, vtramque clausulam confundat, & pro vna, & eadem accipiat.

Verius tamen est, vnam, & alteram clausulam valde inter se distare, effectus enim huius clausulae, *Quod si non omnes, &c.* vel, *Quod si ambo, &c.* ille est, quod licet ubi vnus, vel plures ex duobus, seu pluribus Iudicibus ad causam deputati impediti proponuntur, ceteri soli procedere non valeant, ex reg. text. in l. duo 39. ff. de re iudic. cap. cum causa 22. cap. vno 42. de offic. deleg. id tamen non obtineat, ubi hæc clausula, *Quod si non omnes, &c.* in commissione apponitur; per illam enim in eum euentum conceditur vsum, seu exercitium totius Iurisdictionis vni tantum, vel duobus ex dictis Iudicibus, non quidem purè, sed conditionaliter, nempe casu quo ceteri interesse non possint, ut bene deducitur ex d. cap. suscitatus, vers. dummodo, & ex d. cap. prudentiam, in princip. vers. in hoc casu, ubi Doctores tradunt glos. 2. in d. cap. si contrarium, glos. 1. vbi omnes in d. cap. cum plures, las. in l. si vni, n. 10. ff. de re iudic. Vant. de nullit. ius. ex defectu Iurisd. Ordin. num. 180. & tit. ex defectu Iurisd. delegata, num. 36. Marant. de ordine iudic. p. 4. dist. 6. num. 31. cum seq. Cou. pract. cap. 26. n. 5. Rebuff. in praxi, tit. forma noua prouisionis, vers. quatenus ipsi, Marches. de Commiss. p. 1. cap. 6. de commiss. appell. extra Roman. Curiam, num. 100. pag. 258. in ult. impress. Molin. de iustit. tract. 5. dist. 24. num. 3. & 4. D. Barbosa in l. si longius, in princip. num. 27. ff. de iudic.

Vnde huiusmodi clausulam, *Quod si non omnes, &c.* saluare sententiam à nullitate, quando ex pluribus Iudicibus datus cum hac eadem clausula, quorum aliqui erant excommunicati, solummodo iudicant non excommunicati, notant Socin. in cap. sacris, num. 269. cum seqq. de sent. excom. Anton. Ricciol. de iure personarum extra gremium Ecclesie existent. lib. 4. cap. 18. n. 8. vbi etiam obseruat, quod tales non excommunicati procedendo simul cum excommunicatis, inficiunt propriam Iurisdictionem, & citat Host. in cap. ad probandam, vers. sed esto quod iste textus, vbi Ioan. Andr. n. 3. & Abb. sub num. 4. vers. quod procedit de sentent. & re iudicat.

Effectus verò alterius clausulae, *Ut omnes, aut duo, vel unus Iudicum mandatum exequantur*, vel horum vni aut cuilibet, &c. est, ut statim à principio singulis, & cuilibet ex Iudicibus purè, & in solidum concedatur non tantum Iurdictio ipsa: hoc enim & in alijs delegatis datus sine huiusmodi clausula, contingit propter naturam Iurisdictionis, quæ, utpote res in-

R 2 corpo

corporalis, & indiuidua, pro parte haberi non potest, ex doctrina *glos. 5. in d. cap. prudentiam, ubi Imol. num. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 396. num. 9.* sed etiam usus, & exercitium ipsius Iurisdictionis, ex *Menoch. de præsumps. lib. 2. præsump. 18. n. 35.* ita ut sufficiat, & possint vel omnes, vel duo, vel unus iuxta diuersam formam clausulæ, negotium adimplere secundum materiam dispositionis alternatiuæ, in qua electio datur, & sufficit alterum adimpleri, *reg. in alternatiuis, de reg. iuris, lib. 6.* & sic quilibet eorum solus, alio non expectato, in causa procedere valet, eoque Iurisdictionem præueniente, reliqui non nisi in ipsius defectum admittuntur, ut est textus expressus in *d. cap. cum plures, ubi glos. 1. glos. 2. in d. cap. si contra unum, Anchar. in cap. ut commissi, in princip. de heret. lib. 6. Bari. in d. l. si uni, num. 9. & ibi las. d. num. 10. ff. de re iud. Cou. d. cap. 26. num. 5. Molin. d. disp. 24. num. 4. Alex. conf. 93. num. 2. lib. 7.* Ratio est, quia si ex vi dictæ clausulæ, *Ut omnes, &c.* competit in solidum cuilibet ex delegatis usus, & exercitium Iurisdictionis, ut supra diximus, inde fit, eum qui prius cognoscere incepit, posse per se solum sine aliis procedere, iuxta *reg. l. 1. ibi, & seorsum singuli* 7 *manumittunt, ubi DD. de offic. Consulis, ex qua communiter traditur, ex duobus Iudicibus Ordinariis, quibus causarum cognitio competit, posse quemlibet seorsum iudicare, quia quilibet in solidum habet exercitium Iurisdictionis, glos. verb. separationem, in cap. ut officium, in princ. de heret. lib. 6. Bari. in d. l. si uni, num. 1. Vant. d. tit. ex defectu Iurisd. Ordin. n. 177. D. Barbosa. in d. l. si longius 18. in princip. num. 19. & 22. ff. de iudic. & in specie huius clausulæ Menoch. dista præsump. 18. num. 37.*

8 Intellige, & amplia hanc proximam resolutionem, usque adeo posse solum delegatum, qui præuenit, seorsum procedere, & sine aliis coniudicibus iudicare, ut nec teneatur eosdem requirere ad effectum, ut omnes simul cognoscant, nec minus illos expectare, ut manifestè probat verbum, *liberè*, quo utitur text. in *d. cap. cum plures*, quod non solum omnem obligationem excludit, sed etiam exponitur, sine alicuius requisitione, vel assensu, ut dixi in tractat. de dictionibus, dict. non obstat, *d. cap. sciscitatum, de rescript. & d. cap. prudentiam, in princip.* quia responderetur procedere in clausula, *Quod si non omnes, &c.* vel, *Quod si ambo, &c.* quibus stantibus, non solum expectare, & requirere Collegas teneretur alter condelegatus, sed etiam oportet de eorum impedimento, vel voluntate constare, ut supra diximus.

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Quoad vixerit, posita in obligatione soluendi medietatem fructuum Rectori Ecclesie, quid importet, ostenditur.
- 2 Clausula, Quoad vixeris, alterat naturam beneficij alias manualis.
- 3 Clausula, Quod sola Sanctissimi Signatura sufficiat, remittit necessitatem expediendi literas.
- 4 Clausula, Quod maior, & verior expressio fieri possit, quid operetur, ostenditur.

Quoad vixerit.

CLAVSULA CXXVI.

Hæc clausula posita in obligatione soluendi medietatē fructuum Rectori Ecclesie, ex con-

cordia auctoritate Apost. confirmata, intelligitur rebus sic stantibus, videlicet donec Rector detineret Ecclesiam, & supportaret illius onera, non autem post resignationem, ut per *Parif. conf. 5. num. 14. lib. 4.* & fuit dictum in *Offien. & Veluterna pensionis 15. Martij 1592. coram Illustrissimo D. meo Card. Milano, & in Lucana pensionis 18. Decemb. 1611. coram Vbaldo Seniore, impressa per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 647. in vlt. impress.*

Clausula, *Quoad vixeris*, alterat naturam beneficij alias manualis, etiam si alias fiat collatio iure deuoluto, ut post *Felin. in cap. per tuas, de maiorit. & obed. num. 3. vers. in quantum concludit, & Dec. in cap. ad nostram, num. 16. de confirmat. vtili, vel inutili*, nouissimè obseruat *D. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 33. num. 55.*

Clausula, *Quod sola Sanctissimi Signatura sufficiat*, 3 remittit necessitatē expediendi literas, ut post *Mandos. de Signatura gratia. 9. derogationes Regularium, vers. Regula de non indicando, Gig. de pensionib. q. 34. num. 5.* obseruat nouissimè *Lotter. d. lib. 1. q. 37. num. 2.*

Clausula, *Quod maior, & verior expressio fieri possit*, 4 licet non operetur respectu diuersi corporis, *Pur. decif. 300. num. 3. lib. 1.* id tamen intelligitur de diuersitate insurgente ex qualitate constitutiua diuersæ speciei, ne frustratoria sit, ex *reg. l. si nominatim 34. ff. de condit. & demonstrat. resoluit D. Lotter. d. lib. 1. q. 40. num. 85.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.
- 2 Clausula, Quorum tenores, &c. non debet nocere, nec multam attenditur, quando est posita, & extensa per Copistas.
- 3 Constitutionibus quibuscumque habentibus clausulas derogatorias derogatarum, derogat clausula, Quorum tenores, &c.
- 4 Expressionis specialis, & indiuidue vim habet clausula, Quorum tenores, &c. coram omnium, ad quæ relata est.
- 5 Clausula, Quorum tenores, &c. habet tantam vim, ac si tenor esset insertus, quando agitur de præiudicio concedentis.
- 6 Regulis Cancellaria censetur derogatum per clausulam, Quorum tenores, &c.
- 7 Probatio in contrarium non admittitur, quod clausula, Quorum tenores, &c. non importet veram expressionem, & derogationem.
- 8 Expressionis specialis, ac indiuidue vim habet clausula, Quorum tenores, &c. non solum cum gratia, seu privilegium conceditur Motu proprio, verum etiam si fiat ad instantiam partis.
- 9 Mentionem expressam, & indiuiduam non operatur clausula, Quorum tenores, &c. quando non fuit facta aliqua mentio de illo, de quo tractatur.
- 10 Clausula, Quorum tenores, &c. non operatur circa non expressa, nec circa ea, de quibus Papa non habuit notitiam.
- 11 Clausula, Quorum tenores, &c. non ope-

ratnr

ratur in ijs, quæ sunt facti.

- 12 Privilegium posterius, quod est in notabile præiudicium tertij, etiam Motu proprio concessum, non tollit præcedens illius tertij sine speciali derogatione regula de iure quasito non tollendo, etiam stante clausula, Quorum tenores, &c.
- 13 Derogationem expressam non operatur clausula, Quorum tenores, &c. quoties in posteriori dispositione expresse requiritur certa scientia.
- 14 Derogationem specificam, & expressionem omnium contrariorum non importat clausula, Quorum tenores, &c. quando Papa signaret Supplicationem non simpliciter, sed cum qualitate, puta, Fiat, & committatur.
- 15 Clausula, Quorum tenores, &c. non extenditur, sed restringitur iuxta narrata.
- 16 Clausula, Quorum tenores, &c. tanquam accessoria debet restringi ad id, de quo principalis dispositio loquitur.
- 17 Clausula, Quorum tenores, &c. non operatur quotiescumque concedens habendo notitiam, non concessisset.
- 18 Intentionis de defectu Papæ concedentis ubi constat, nulla est efficacia clausula, Quorum tenores, &c.
- 19 Intentionis defectus Papæ concedentis opponi non potest constitutioni cum hac clausula, Quorum tenores, &c. præcipue si concurrant alia clausula, quæ semper iniungi solent.
- 20 Subreptionem tollit clausula, Quorum tenores, &c. non autem ampliatur principalem dispositionem.
- 21 Subreptionem cum derogatione regula de iure quasito, non tollit clausula, Quorum tenores, &c.

Quorum tenores, &c.

CLAUSULA CXXVII.

- 1 DE vi, & effectibus huius clausulæ vide *Mart. de clausulis*, part. 1. claus. 139. in ultim. ed. *Aloys. Ricc. in collect. decis. collect. 949. Card. Tusch. tom. 1. litt. C. conclus. 350. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. num. 201. cum seqq. & ceteros in discursu citatos.*
- 2 Licet soleant Copistæ in extensione minutarum Supplicationum, passim hanc clausulam in eis inferre, quæ est conspicua, & particulari nota digna, quo casu tunc non debet nocere, ut advertunt *Dec. conf. 165. sub num. 2. vers. est hoc idem, Gozal. conf. 9. num. 27. Paris. conf. 42. num. 22. lib. 4. Conar. in rubr. de testam. part. 2. num. 20. in princ. nec multum attenditur, ex adductis per Iosephum Sesse Aragon. decis. 97. num. 19. & Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. num. 13. tamen multos habet effectus ex infra dicendis.*
- 3 In primis ex obseruantia Curæ derogat quibuscumque constitutionibus habentibus clausulas derogatorias derogatorias, *Paris. conf. 42. num. 15. &*

16. lib. 4. *Gonzal. conf. 9. num. 24. Put. decis. 104. lib. 1. in correctis, Butr. conf. 2. num. 2. Mohed. decis. 1. de re script. Gabr. tit. de clausulis, lib. 6. conclus. 5. n. 1. Anastas. German. de indultis Cardinal. part. 2. §. ac irritum, n. 1. vers. neque, Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 46. n. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. num. 102. cum seqq. & præsertim num. 29. quod fuit inuenta, ut esset certa via, quæ Papa posset derogare gratis præcedentibus: nam aliàs impossibile esset, quia non potest reminisci omnium, vel scire omnia in contrarium obstantia, *Gregor. decis. 109. num. 3. & decis. 240. n. 2. ubi ait hanc clausulam, quando per viam legis proceditur, tollere omnia priuilegia quascumque derogatorias habentia; fuit dictum in Toletana indulti 12. Maij 1625. coram Remboldo, & nimis coarctaretur, si propter ignorantiam eas reuocare non posset; Put. decis. 104. lib. 1. in correctis, Rot. decis. 213. in princ. part. 1. & decis. 161. num. 1. part. 2. & decis. 682. num. 3. lib. 3. part. 3. diuers.**

Vim habet hæc clausula specialis, ac indiuiduæ 4 expressionis omnium eorum, ad quæ relata est; ita *Felin. in cap. nonnulli, sub num. 6. de re script. Butr. conf. 2. num. 5. Gemin. conf. 65. n. 22. Cassad. super reg. Cancell. decis. 10. num. 3. & decis. 38. num. 3. Sarnen. in præmio regularum Cancell. quest. 6. num. 6. & in regula de trienniali, quest. 17. num. 5. Craut. conf. 127. num. 7. plures quos refert, & sequitur Mart. d. claus. 139. num. 1. quibus adde *Guiter. conf. 2. num. 5. Flamin. de resign. lib. 12. quest. 14. num. 16. Ioseph. Sesse d. decis. 93. num. 21. & 22. Marches. de Commiss. part. 2. pag. 316. num. 105. Cardin. Tusch. tom. 1. litt. C. conclus. 350. num. 1. Aloys. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 949. effectum 1. Ioan. à Cochier ad preces primarias Imperatoris, pag. 93. Ricciol. de iure personarum, lib. 8. cap. 9. num. 4. D. Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 40. num. 69. & fuit dictum in Camaclen. & Ferrarien. Præpositura 15. Decembris 1625. coram Remboldo, & in Osipalen. præminentiarum 15. Martij 1613. coram D. Pamphilio, impressa per Farinac. decis. 466. num. 5. part. 1. recent. & in eadem coram eodem 17. Iunij 1613. impressa pariter per Farinac. decis. 506. num. 5. ubi fuit tentum, hanc clausulam habere vim expressionis cuiuscumque litis, iuris, & prætensionis in iudicium deductæ, & similiter fuit dictum in Ferrarien. de Tanonis 14. Iunij 1622. coram Vbaldo Seniore, & in Cremonen. bonorum 5. Iunij 1624. coram eodem, Rot. etiam apud Zacciam de oblig. Camer. decis. 93. num. 19. & ideo omnia comprehendere dicit *Scrapp. decis. 510. num. 6. & operari expressionem eorum, quæ possent obstare, ex Butr. conf. 2. num. 4. Gemin. conf. 65. num. 28. censuit Rota in Sabinen. Castri Montis Rotundi 8. Februarij 1627. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano.***

Habet denique tantam vim, ac si tenor esset insertus, ut per *Cassad. super reg. Cancell. decis. 38. num. 3. Butr. conf. 2. num. 6. Ioseph. Sesse d. decis. 93. num. 15. Ioan. Franc. Leo. in Thesaur. fori Ecclesiastici, part. 1. cap. 13. n. 21. & part. 4. cap. 2. n. 189. Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 18. Card. Mantica. decis. 76. num. 3. Lauent. de Peirinis in constit. sui Ordinis Minim. tom. 1. constitut. 4. Sixti I V. mon. 3. Aldret. pro omnimoda Regularium exemptione, part. 1. cap. 2. num. 3. Card. Tusch. d. conclus. 350. num. 3. ubi post Oldrad. conf. 326. num. 2. & 3. intelligit, quando agitur solum de præiudicio concedentis, & fuit dictum in Baren. seu nullius Archiepiscopatus 23. Ianuarij 1615. coram Cardin. Sacratio, impressa per Farinac. decis. 666. num. 2. part. 1. recent. ubi etiam habetur, quod latissime est extendenda, nam hæc clausula operatur quoad suum præiudicium, non verò aliorum, *Sesse decis. 93. num. 24. prout etiam operatur, quando derogatio fuerit facta ex**

R 3 certa

- certa scientia, vt post *Ruin. conf. 30. num. 5. in fin. & num. 6. vol. 1. censuit Rota in d. Comaclen. & Ferrarien. Prapositione coram Remboldo.*
- 6 Amplia primò, per hanc clausulam etiam censeretur derogatum regulis Cancellariæ, ac si de verbo ad verbum fuissent expressæ, vt per *Sarnen. in proam. reg. Cancell. q. 6. circa fin. vers. quorū tenor, Marefcot. var. resol. lib. 1. cap. 19. num. 9. & 10. & lib. 2. cap. 48. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 182. n. 18. & cap. 421. num. 9. & cap. 548. num. 14.*
- 7 Amplia secundò, vt in tantum hæc clausula importet veram expressionem, & derogationem, ex quo Papa id asserit, vt non admittatur probatio in contrarium; ita post *Burr. conf. 2. in fin. vers. item ex quo Papa, & Gemin. conf. 120. n. 7. tradit Card. Tusch. d. conclus. 350. num. 7.*
- 8 Amplia tertio, non modò procedere cum gratia, seu priuilegium posterius conceditur Motu proprio, vt tenent *Gabr. d. tit. de claus. conclus. 5. n. 3. & seq. & Couar. 2. p. vari. rubr. de testam. n. 20. vers. secundum, & Gonzal. d. gloss. 36. num. 43. verum etiam si ad instantiam partis, vt sentiunt *Felin. in cap. nonnulli, in princ. num. 6. de rescript. Cassad. d. decis. 10. n. 2. Crauett. conf. 126. in fin. Mart. d. claus. 139. num. 10. Card. Mant. de coniect. ultim. volunt. lib. 12. tit. 8. n. 11. Gabr. d. concl. 5. num. 1. Menoch. de presumpt. lib. 6. presumpt. 40. num. 22. licet alij in hac specie contrarium teneant, quos sequitur *Gabr. d. conclus. 5. n. 4. & 5. & Gonzal. d. gloss. 36. num. 603. quorum omnium opiniones conciliat Monet. d. cap. 7. n. 201.***
- 9 Limita primò, non operari expressam, & indiuiduam mentionem, quando non fuit facta aliqua mentio de illo, de quo tractatur, vt per *Verall. decis. 121. part. 1. Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 368. n. 1. & fuit dictum in Toletana decimarum 26. Nouembris 1603. coram Iusto, & in Romana fideicommissi de Vecchijs 28. Iunij 1604. coram Litta, impressa per Farin. decis. 128. num. 5. part. 2. recent. vbi etiam habetur, hanc clausulam non operari circa non expressa, nec circa ea, de quibus Papa non habuit notitiam.*
- 10 Limita secundò in iis, quæ sunt facti, quia nihil operatur ex quo Papa præsumitur ea ignorare, sed tantum in iis, quæ sunt Iuris habet effectum, vt ex Rotæ decisionibus concludit *Cardin. Tusch. d. conclus. 350. num. 9. vbi num. 10. post Maluas. conf. 1. num. 42. extendit etiam si simul sint omnes hæc clausulæ, Ex certa scientia, Motu proprio, De plenitudine potestatis, Non obstantibus, &c.*
- 11 Limita tertio, vt priuilegium posterius, quod est in notabile præiudicium tertij, etiam Motu proprio concessum, non tollat præcedens illius tertij sine specialis derogatione regulæ 17. nunc 18. Cancell. de non tollendo iure quæsito, ex adductis per *Mart. d. claus. 139. n. 20. & Gonzal. d. gloss. 36. à n. 54. ac per Monet. d. cap. 7. n. 214.*
- 12 Limita quarto, non operari expressam derogationem, quoties in posteriori dispositione expressè requiritur certa scientia, vt resoluit *Nicol. Garc. de benef. part. 3. cap. 2. num. 134. & eo citato fuit dictum in Comaclen. & Ferrarien. Prapositione 15. Decembris 1625. coram Remboldo, in vers. sine attendamus, & post Ferret. conf. 38. num. 1. & seqq. lib. 1. ac Rotam coram Cardin. Seraph. tradit Mart. d. claus. 139. num. 3. inde inferens num. 4. quod hæc clausula non sufficit in confirmatione ex certa scientia, nisi totus tenor inferatur, subdens n. 5. non sufficere tenorem inferri in expeditione literarum tempore alterius Pontificis: quam quidem illationem temperat num. 18. post alios, nisi Princeps confirmaret priorem concessionem à prima linea vsque ad ultimam, asserens*

se eius tenorem vidisse, & legisse, atque confirmationem illam pro sufficienter expressa haberi volens; & sufficere narratam substantiam contentorum in priuilegiis derogatis, ad hoc vt præsumatur certa scientia in derogante, censuit *Rot. in Abulen. Iurisdictionis 25. Ianuarij 1588. coram Orano, & in Toletana administrationis 17. Iunij 1609. coram Pamphilio, & in d. Comaclen. & Ferrarien. Prapositione coram Remboldo.*

Limita quinto, non importare specificam derogationem, & expressionem omnium contrariorum, quando Papa signaret Supplicationem non simpliciter, sed cum qualitate, putà, *Fiat, & committatur*, vt cum *Gemin. conf. 65. in fin. num. 27. vers. non obstat*, obseruat *Cardin. Tusch. d. concl. 350. num. 11. subdens post n. 11. quod tunc procedit si Papa signaret, Fiat, vt petitur, aliàs non.*

Non extenditur hæc clausula, vt fuit dictum in *Tarusana plebis de Midulo 2. Iunij 1593. coram Illustrissimo Domino meo Cardin. Milino, impressa per Marchesan. de Commissionib. part. 1. pag. 685. num. 3. imò restringitur iuxta narrata, ex Seraph. decis. 16. num. 1. quia tanquam accessoria debet restringi ad id, de quo principalis dispositio loquitur, & sic non comprehendit ea, de quibus dictum non fuit in dispositiua, vt per *Dec. conf. 373. num. 14. Paris. conf. 42. num. 18. vers. illa enim verba, lib. 4. Caputq. decis. 121. p. 1. cum alijs allegatis in Romana legitima 10. Martij 1617. coram Card. Sacrato, & in Bergamen. pensionis de Trescurio 13. Nouembris 1626. coram D. Durano. Et non operatur circa non expressa, vt censuit *Rot. in Valentina decimarum 28. Nouembris 1603. coram Cardin. Lancelotto Jun. impressa per Marches. d. part. 1. pag. 640. num. 6.***

Non operatur quotiescumque concedens habendo notitiam, non concessisset, *Rot. in d. Valentina decimarum coram Cardin. Lancelotto. Nec habet efficaciam quoties Papa si sciisset defectus, non ita rescripisset, ex Seraph. decis. 981. num. 8. quia nulla est efficacia huius clausulæ, vbi constat de defectu intentionis Papæ concedentis, Paris. conf. 74. n. 55. lib. 4. & fuit dictum in Ostien. assensus 23. Maij 1614. coram Patriarcha Pamphilio. Qui quidem intentionis defectus opponi non potest concessionem cum hac clausula, præcipuè si concurrant aliæ clausulæ, quæ semper iniungi solent, nempe, *Motu proprio, Ex certa scientia, & De plenitudine potestatis*, vt fuit dictum in *Anelina unionis 15. Decembris 1595. coram Ciprio; non enim inducit certam scientiam concedentis, ex traditis per Marches. d. p. 1. pag. 640. in ult. impress.**

Deseruit hæc clausula ad tollendam subreptionem, non autem ampliat principalem dispositionem, secundum *Calderin. conf. 1. de rescript. Roman. conf. 530. num. 13. in fin. Put. decis. 1. num. 2. lib. 1. & decis. 156. num. 7. lib. 2. Crescent. decis. 7. num. 11. de concess. præbend. Gab. d. tit. de clausul. conclus. 10. num. 1. & Marches. de Commissionib. p. 3. pag. 124. num. 3. in 2. impress. Nicol. Garc. de benef. part. 3. cap. 2. num. 234. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 635. num. 9. & fuit dictum in *Baron. seu nullius Prioratus 20. Iunij 1614. coram Card. Sacrato, impressa per Farin. decis. 569. n. 8. p. 2. recent. Non tollere tamen subreptionem cum derogatione reg. de iure quæsito, resoluit Marches. d. p. 1. pag. 227. n. 331.**

SVMMARIVM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.

Clau

- 2 Clausula, Rato manente pacto, tacite subintelligitur in omnibus contractibus bonæ fidei.
- 3 Iuramentum habet vim clausulæ, Rato manente pacto.
- 4 Clausula, Rato manente pacto, operatur solum ad fauorem obseruantis contractum, non autem ad fauorem contraueniens.
- 5 Clausula, Rato manente pacto, operatur ut debitum principale, simul & pœna exigi possint, & utrumque debeat.
- 6 Emphyteutico in contractu si ultra pœnam caducitatis ob non solutionem canonis, apponatur alia pœna cum clausula, Rato manente pacto, emphyteuta cadit à iure suo, & debet soluere dictam pœnam.
- 7 Emphyteuta ut possit expelli ob non solutionem canonis, etiam si dominus directus illum receperit de præterito, operatur clausula, Rato manente pacto.
- 8 Nouationem in præiudicium contraueniens inducit clausula, Rato manente pacto.
- 9 Petitionis cumulatiuæ in fauorem eius, qui seruat contractum, habet effectum clausulæ, Rato manente pacto.
- 10 Clausula, Rato manente pacto, operatur quod quis possit uti remedijs contrarijs.

Rato manente pacto.

CLAUSULA CXXVIII.

- 1 DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Mart. de claus. p. 1. claus. 141. in vlt. edit. alias claus. 125. in 1. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 973. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 300. & ceteros in discursu citatos.
- 2 Hæc clausula tacite subintelligitur in omnibus contractibus bonæ fidei, ut tradunt Cott. in memorabilib. verbo clausula, pag. 110. Cald. Pereir. de empt. & vendit. cap. 30. num. 55. præterquam in fideicommissis, ut obseruant Vital. de Cambanis in tract. clausul. pag. 4. num. 8. & Cels. Vgoni. in simili tract. pag. 510. col. 2.
- 3 Iuramentum habet vim huius clausulæ, ut per Seraphin. de Privilegijs inram. privileg. 85. Cels. Vgoni. citato loco, Mart. d. claus. 141. num. 4. vers. adde, Cardin. Tusch. d. concl. 300. num. 4.
- 4 Operatur solum ad fauorem obseruantis contractum, non autem ad fauorem contraueniens, ut tradunt Vital. de Cambanis citato loco, num. 4. Honded. conf. 89. num. 80. tom. 2. Seraphin. d. privileg. 85. num. 8. Card. Tusch. d. concl. 300. num. 15. Mart. d. claus. 141. n. 6. Cald. Pereira d. cap. 30. num. 53. Amic. de iure emphyteutico, q. 16. num. 8. in fin. minimè enim prodest non obseruanti, secundum Cels. Vgoni. citato loco, Ioseph. Sesse de inhibitionib. cap. 5. §. 3. num. 11. Contractus verò firmus manet, ex Mascard. de probationib. concl. 1157. num. 37. & Card. Tusch. d. concl. 300. num. 9.
- 5 Operatur etiam quod debitum principale, simul & pœna exigi possint, & utrumque debeat, l. qui fidem. ff. de transaction. l. cum proponas, Cod. eod. tit. Vital. de Cambanis. in d. tract. clausul. pag. 3. num. 1. cum seqq. Salust. Tiberi. in formulario instrum. lib. 1. cap. 14. nu. 10.

& cap. 19. num. 14. Guttier. in repet. l. nemo potest, num. 413. ff. de legat. 1. Cald. Pereira d. cap. 30. num. 52. Vnde 6 infertur, quod si in contractu emphyteutico ultra pœnam caducitatis ob non solutionem canonis, apponatur alia pœna cum hac clausula, emphyteuta cadit à iure suo, & debet soluere dictam pœnam, ut per Card. Tusch. d. concl. 300. num. 9. & 11. Amic. d. q. 16. à num. 6.

Operatur etiam in emphyteusi, ut emphyteuta 7 possit expelli ob non solutionem canonis, etiam si dominus directus illum receperit de præterito, quoniam utrumque consequi poterit, videlicet, canonem præteritum, & expulsionem, quæ sunt compatible, secus si recepisset pro futuro; ita Alex. conf. 196. num. 2. & seq. vers. nec ad hoc obstat, & conf. 206. num. 2. vers. ad prædictorum confirmationem, vol. 7. Vital. de Cambanis. citato loco, num. 4. Mart. d. claus. 131. num. 7. Cardin. Tusch. d. concl. 300. num. 11.

Inducit nouationem in præiudiciū contraueniens 8 tis, ut per Bal. conf. 341. in fin. vol. 2. Mart. d. claus. 131. num. 9. Card. Tusch. d. concl. 300. num. 5.

Habet effectum petitionis cumulatiuæ in fauorẽ 9 eius, qui seruat contractum, non autem illius, qui contrauenit, ex adductis per Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 770. num. 14. & 15.

Operatur quod quis possit uti remedijs contrarijs, l. qui fidem. ff. de transaction. d. l. cum proponas, vbi Bald. num. 1. Fulgos. num. 2. Roman. etiam num. 2. & Ias. num. 4. in 3. notab. Aloyf. Ricc. in collect. decis. collect. 973. in princip. Card. Tusch. d. concl. 300. num. 5. Mart. d. claus. 131. num. 1. vbi num. 2. verum dicit respectu obseruantis contractum, secus verò respectu contraueniens, quod pariter ex Rot. decis. 15. num. 2. p. 1. diuers. obseruat Aloyf. Ricc. citato loco. Querit etiam idem Mart. ubi proxime, num. 10. quid hæc clausula operetur in rumpente pacem, & num. 11. quid in feudo, stante pacto inter dominum & vassalum, ut vassalo feloniam committente, teneatur domino ad damna & interesse cum clausula, Rato manente pacto.

SUMMARY.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.
- 2 Clausula, Rebus sic stantibus, intelligitur in quacumque dispositione, obligatione, & promissione, vel pacto, etiam iuramenta firmatis.
- 3 Clausula, Rebus sic stantibus, importat idem, ac si dictum fuisset, Dummodo res in eodem statu permaneat.
- 4 Promissio debet intelligi secundum terminum, & statum, qui tempore promissionis vigeat.
- 5 Quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio.
- 6 Clausula, Rebus sic stantibus, non subsistit, quando partes disposuerunt etiam mutato rerum statu, vel quando fuit cogitatum, vel potuit cogitari in futurum.

Rebus sic stantibus.

CLAUSULA CXXIX.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Cels. Vgoni. in tract. clausul. pag. 510. col. 1. Azin. de excus.

- ent. §. 9. cap. 204. Alb. conf. 302. num. 8. & 9. Mart. de clausul. p. 1. claus. 127. in 1. edit. alias claus. 143. in 2. & p. 2. claus. 64. & p. 3. claus. 73. Aloyſ. Ricc. in collect. decif. collect. 171. Baptiſt. Coſt. de re integra, pralud. 4. num. 3. & in tract. de claus. convention. claus. 10.
- 2 Hæc clauſula regulariter intelligitur in quacumque diſpoſitione, obligatione, & promiſſione, vel pacto, etiam iuramento firmatis, l. quod Seruius. ff. de condiſt. ob cauſam, l. continuus. §. cum quis. ff. de verbor. oblig. l. quæro. §. inter locatorem. ff. locati, Dec. conf. 338. Socin. conf. 22. num. 18. vol. 4. Mandel. conf. 302. num. 9. & conf. 555. num. 24. Hippol. conſil. 76. num. 31. vol. 1. Crauet. conf. 95. num. 4. & conf. 216. vol. 1. Caſ. de Graſſis decif. 125. alias 4. de rebus Eccleſ. non alien. num. 17. & ſeq. Roland. conf. 1. num. 158. vol. 2. Tiraq. in l. ſi unquam, in princip. num. 166. C. de reuocand. donat. Menoch. conf. 27. num. 47. & conf. 150. num. 3. & 32. Maſcard. de probat. conſul. 1131. num. 27. & conf. 1157. num. 7. Flamin. Pariſ. de reſignat. benefic. lib. 1. q. 14. n. 11. & lib. 3. q. 18. num. 123. Surd. de alim. tit. 2. q. 15. num. 187. & tit. 8. priuileg. 56. num. 61. & decif. 326. num. 31. & conf. 418. num. 8. & conf. 445. num. 35. Guſtier. prætic. lib. 3. q. 42. num. 37. & 38. & in tract. de iuel. & curis, p. 1. cap. 1. num. 23. Mart. d. p. 3. claus. 62. num. 1. & 2. Rot. decif. 606. num. 1. apud Farin. collect. 1. noniſſimarum, Cald. Pereira in reſponſo pro Duce Paſtrana, num. 6. & in reſp. pro D. Rodrico à Sylua, verſ. ad hac, Aloyſ. Ricc. d. collect. 1771. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 96. num. 23. & cap. 884. num. 21. Fernandez de Ottero ſelect. Iuris interpretat. lib. unic. ad cap. fin. de conſuetud. num. 37. Gloriſ. reſp. 1. p. 3. num. 220. Cardin. Tuſcb. prætic. conſul. tom. 1. lit. C. conſul. 305. num. 11. & fuit dictum in Caſaranguſtana penſionis 11. Martij 1591. coram Giptio.
- 3 Idem importat hæc clauſula, ac ſi dictum fuiſſet, *Dummodo res in eodem ſtatu permaneant*, ſcilicet, dummodo alius contrahens & ipſe promiſſa ſeruent, vel adimpleant correſpectiuè, alias non obligat promiſſio, ita Tiraq. in tract. ceſſante cauſa, num. 225. Alciat. de præſumpt. reg. 2. præſ. 16. num. 5. 6. & 15. verſ. 2. & fuit dictum in Placentina donationis, ſeu prouiſionis 20. Iunij 1588. coram Giptio.
- 4 Vnde promiſſio debet intelligi ſecundum terminum, & ſtatum, qui tempore promiſſionis vigeat, vt per Socin. conf. 123. vol. 4. Oſaſc. decif. 91. num. 2. & 3. Menoch. conf. 156. num. 5. Nam quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio, l. de atate. §. ex cauſa. ff. de interrog. action. l. 1. in princip. & ibi gloſ. ff. de ventre inſpic. cap. ceterum, cum ſimilibus, de iuram. calum. quod procedit, quando noua cauſa iuſta ſuperuenit, quæ principio non fuit cognita; at ſecus ſi præuiſa, aut cogitata fuerit, quia dici tunc non poteſt, quod ſtatus rerum ſit mutatus, vt declarant Barr. in d. l. quod Seruius, num. 4. Rom. conſ. 22. col. 1. verſ. 2. Gozzadin. conf. 27. num. 9. Ruin. conf. 105. in fin. vol. 5. Oſaſc. d. decif. 91. num. 14. & ſeq. Rebuff. de priuilegijs Scholar. priuileg. 76. num. 2. Menoch. conſil. 156. num. 32.
- 6 Non ſubſiſtit hæc clauſula, quando partes diſpoſuerunt etiam mutato rerum ſtatu, vt per Surd. conf. 445. num. 16. Vel quando fuit cogitatum, vel potuit cogitari in futurum, ſicut eadem regula perdit officium ſuum in diſpoſitione verbis vniuerſalibus cõcepta, in qua veniunt præſentia, & futura, vt docent Nat. conf. 160. num. 24. Mancut. conf. 84. num. 58. cum ſeqq. quos refert Ioan. Bapt. Coſt. d. claus. 10. in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 Clauſula, Rebusque aliis, &c. in commiſſione poſita, ad omnia quæ deducta ſunt, reſertur.

- 2 Diff. aliis, aliquando ponitur in reſcriptis, aliquando verò in diſpoſitionibus, quod ibi declaratur.
- 3 Clauſula, Rebusque aliis, operatur, vt poſſit deduci omne ius, niſi quando conſtaret de aliqua reſtrictione.
- 4 Maiora expreſſis, & grania non comprehendit clauſula, Rebusque aliis, &c.
- 5 Illuſtres perſonas, & qualificatas non comprehendit clauſula, Rebusque aliis, &c.

Rebusque aliis, &c.

C L A V S V L A C X X X.

Hæc clauſula in commiſſione poſita, ad omnia, quæ in actis ſunt deducta, reſertur, vt per Pariſ. conf. 39. num. 20. verſ. nam ille, vol. 1. obſeruat tamen Butr. in cap. cum in cunctis, num. 1. & ſeq. de reſcript. lib. 6. quod dictio illa (alijs) de qua in hac clauſula, aliquando ponitur in reſcriptis, aliquando verò in diſpoſitionibus: quando autem reperitur in reſcriptis, tunc ſi referatur ad perſonas, prout diſponitur in d. cap. cum in cunctis, non poſſunt ultra tres conueniri, vel quatuor; at verò ſi relata ſit ad res, videlicet ſi de ſumma tantum cauſa cõmiſſa ſit, vnà cum præfata clauſula, *Rebusque alijs*, tunc iſta clauſula non reſtringitur, nec ad numerum rerum, nec ad ipſarum qualitatem, & ſic ſuper maioribus ſummis agere impetrans commiſſionem poterit: quamuis ipſemet Butr. num. 2. ſubdat, reum petere poſſe, quod habens talem clauſulam, ſuper quibus rebus agere intendat, declarat; & ideo reſtringitur, ne in infinitum vagetur, cum Iudicis munus ſit extinguere lites, licet quandoque non reſtingantur, puta quando conſtituitur procurator contra N. omneſque alios, vt ibi Butr. num. 2. vbi etiam ponit quæſtionem, an poſſint vigore illius verbi (alijs) ſerminæ conueniri; ita refert Marchef. de Commiſſ. p. 1. pag. 201. num. 70. & 71. in ult. impreſſ.

Operatur hæc clauſula, vt poſſit deduci omne ius, imò quod per illam cenſeatur eſſe deductum. Sed tamen id limitatem non procedere, quando conſtat de aliqua reſtrictione, ſcilicet in proſecutione cauſæ actorem ſe reſtrinxiffe ad aliquod ius particulare, vt euenit in cauſa Legionen. præſtimiorum allegata in cauſa Mediolanen. Capellanie de Valdaiano 3. Iulij 1595. coram Card. Pamphilio.

Maiora autem expreſſis non comprehendit, nec 4 grauia, gloſ. verb. reus alijs, in cap. præſentibus 2. de teſtib. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 3. ſub num. 40. vbi aſſerit, hanc clauſulam non comprehendere perſonas Illuſtres, & qualificatas, de quo etiam Mandos. in Commiſſ. ſuper cauſis beneficialibus, verb. omneſque alios, &c. verſ. quæro ſecundò.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores reſeruntur de vi, & effectibus huius clauſula agentes.
- 2 Princeps poteſt remouere ſuſpicionem, & committere cauſam, ea remota, qua intelligi debet de reuſatione propter friuolam ſuſpicionem, non autem granem, & iuſtam.
- 3 Suſpicio quacumque quando per Principem remota

remota est, tunc censeretur remouisse etiam non friuolam.

- 4 *Causa si esset commissa alicui Cardinali cum clausula, Recusatione remota, an aliquo casu possit recusari, ostenditur.*
- 5 *Inferior à Principe non potest alicui Iudici causam committere cum clausula, Recusatione remota.*
- 6 *Iudici suspecto nunquam Princeps præsумitur ex certa scientia causam committere.*
- 7 *Princeps committendo causam cum clausula, Recusatione remota, inualidè agit, quando inimicitia causam dederit recusationi.*
- 8 *Princeps superior non potest etiam de plenitudine potestatis alicui Iudici suspecto committere causam cum clausula, Recusatione remota.*
- 9 *Princeps quando ex aliqua iusta causa moueretur ad committendum causam cum clausula, Recusatione remota, Iudici suspecto tunc poterit committere.*
- 10 *Causa, qua motus Princeps potest causam committere suspecto Iudici cum clausula, Recusatione remota, qua sit ostenditur.*
- 11 *Papa semper præsумitur motus ex rationabili causa.*
- 12 *Clausula, Recusatione remota, si fuerit apposita in una parte rescripti delegationis ad plures causas, an extendatur ad omnes remissiue.*
- 13 *Exceptiones omnes nullitatis si remoueantur statuto, vel partium conventionione, an remota censeatur declaratoria fori incompetentis, ostenditur.*
- 14 *Iudicium à principio non subsistit data fori incompetencia.*

Recusatione remota.

CLAUSULA CXXXI.

- 1 **D**E vi, & effectibus huius clausulæ vide Cels. Vgomi. in tract. claus. pag. 488. col. 1. Rebuff. tom. 3. ad leges Gallia, tit. de recus. in prafat. num. 9. cum seqq. Perez l. 1. vers. est dubium, vtrum causa, tit. 5. lib. 3. Ordinamen. Sigismund. Scacc. de appell. quest. 16. limit. 1. num. 118. cum seqq. Iacob. Laurent. de Iud. suspect. cap. 2. latè Farinac. fragment. crim. part. 2. verbo Iudex, n. 954. cum multis seqq. Laurent. de Peirinis de Relig. subdito, & Pralato, tom. 1. quest. 1. de obediens. cap. 19. in princ.
- 2 Princeps potest remouere suspicionem, & committere causam ea remota, seu prohibita recusatione in ipsa delegatione, vt tradunt gloss. verbo recusare, in princip. in l. apertissimi, C. de iudic. recepta communiter ibi, & alibi, vt per Dec. in cap. ad hac, m. 7. de rescript. & in cap. cum inter, num. 12. in fin. de except. Franch. in rub. num. 27. de appellat. Intellege de recusatione propter friuolam suspicionem, non autem grauem, & iustam, vt sentiunt Domin. in cap. Iudex 3. num. 13. de off. deleg. 2. Speculat. in tit. de recusat. §. 1. num. 5. vers. vel dic. Prob. ad Monach. num. 2. & num. 3. in cap. postremo, de appellat.

Rebuff. d. tit. de recus. in prafat. quest. 3. num. 9. Misfing. centur. 3. obseruat. 63. ad finem, Gail. lib. 1. obseruat. 33. num. 5. Perez ad l. 1. ad fin. vers. est dubium, vtrum causa, tit. 5. lib. 3. Ordinamen. Lancell. de attentat. in prafat. num. 67. & part. 2. cap. 6. num. 33. Rebuff. tom. 3. ad leges Gallia, tit. de recusat. in prafat. & num. 9. Azuod. ad l. 1. num. 2. tit. 16. lib. 4. nona Recopil. Petr. Anton. de Petra in tract. de absoluta Principis potest. cap. 6. mon. 35. Morl. in emptor. Inris, part. 1. tit. 2. in pralud. n. 186. cum seq. Carrase. in explicat. ad aliquas leges Recopil. cap. 9. num. 340. Melchior Phabos. Lusitan. decis. 77. num. 7. cum seqq. Scacc. d. quest. 16. limit. 1. num. 120. vbi tamen limitat, nisi à Principe fuisset remota, quæcumque suspicio, quia tunc censeretur remouisse etiam non friuolam; ita Iacob. Laur. d. cap. 2. num. 19. vers. in genere. Sed num. 21. sic prædictam conclusionem ampliat, etiam quod Papa vsus fuisset verbis generalibus, & vniuersalibus, puta dicendo, *omni & quacumque appellatione remota*, nam & tunc non censeretur voluisse remouere nisi friuolam recusationem, non autem grauem, & iustam; & num. 23. in fin. ampliat, licet causa commissæ esset alicui Cardinali cum hac clausula, quia etiam tunc posset vt suspectus recusari, si talis reperiretur ob manifestam inimicitiam, aliamve similem causam.

Inferior à Principe non potest alicui Iudici causam committere cum hac clausula, *Recusatione remota*, vt per Franc. in cap. postremo, de appellat. num. 5. ante fin. vers. hac procedunt, vbi omnes scribentes, Seraph. in tract. de Priuileg. iuram. priuileg. 7. n. 1. vers. illud autem certum est, & Scacc. d. quest. 16. limit. 1. num. 25. cum seq. Anchor. Regien. quest. 43. num. 12. & 13. p. 1. Iacob. Laur. d. cap. 2. num. 25.

Iudici suspecto nunquam Princeps præsумitur ex certa scientia causam committere, cap. cum inter, de exception. Prob. ad Monach. in cap. Iudex, num. 2. ad fin. de off. deleg. lib. 6. Scacc. d. limit. 1. num. 119. & 122. Iacob. Laur. d. cap. 2. num. 19. ac proinde si 7 committat cum hac clausula, inualidè agit, quando inimicitia causam dederit recusationi; ita Franc. in d. cap. postremo, lit. B. per text. in Clem. pastoralis, ibi, *notorium quoque, de re iudicata*, Dec. in d. cap. cum inter, num. 12. & 13. de except. & conf. 174. num. 3. post princ. nec dissentire videtur Iacob. Laur. d. cap. 2. num. 16. vbi multis rationibus contendit, quod 8 Princeps superiorem non habens, prout est Papa, & Imperator, non potest etiam de plenitudine potestatis alicui Iudici suspecto committere causam cum clausula, *Recusatione remota*.

Quando verò Princeps moueretur ad sic committendum ex aliqua iusta causa, credo tunc posse committere Iudici suspecto causam cum hac nostra clausula, secus sine causa, secundum Alex. de Neco in cap. cum inter, num. 21. & seq. de except. vbi relatis contrariis Doctorum sententiis, cum hac residet distinctione. Causam autem tunc exempli- 10 ficat, quando committit personæ, de cuius scientia, & legalitate aded confidit, vt rectè iudicaturus sit, non obstante quacumque suspicione; & subdit amplius, quod in dubio in Principe committente causam suspecto Iudici, præsумatur prædicta causa, Sigismund. Scacc. d. quest. 16. limit. 1. num. 121. vbi amplius dicit, quod quando Princeps remouet ex iusta causa suspicionem exceptionem, tunc censeretur remouisse etiam suspicionem non friuolam, subdens postea; Sed quis dicet Principi quod 12 facit sine causa? Papa enim semper præsумitur motus ex causa rationabili, Abb. in cap. cum venissent, sub num. 8. de Iudic. Rot. in Affisien. Canoni-

casus 15. Julij 1595. coram Iusto, impressa per Marchesij p. 2. pag. 221. in ult. impress.

- 12 Vtrum autem si clausula hæc, *Recusatione remota*, fuerit apposita in vna parte recepti delegacionis ad plures causas, extendatur ad omnes? vide *Petr. de Bellapertic. in l. apertissimi, C. de Iudic. col. 2. post med. vers. pone*, Iudex est delegatus ad plures causas, ubi distinguit, an causa prædicta fuerit apposita in principio, vel in medio, vel in fine commissio- nis, & alia ad hanc materiam pertinentia bene declarat.

- 13 Vtrum autem si lege, statuto, vel partium con- uentione, remoueantur omnes exceptiones nulli- tatis, remota censeatur declinatoria fori incompe- tentis, quæstio est dubia, in qua licet *gloss. verbo pendere in Clement. 1. de re iudic. Cardin. Imol. Bonif. Corset. & Barbat.* quos refert *Cou. præf. cap. 25. n. 4.* existimauerint remotam quoque censi declinato- riam fori incompetentis, saltem in terminis *dist. Clement. 1.* vt non obstante exceptione nullitatis, quæ oritur ex defectu Iurisdictionis, tres senten- tiæ conformes mandentur executioni; nihilomi- nus contrarium, imò potius tunc remotam censi declinatoriam fori incompetentis, defendunt *gloss. ultim. in hoc celebris, in Clem. vni. de sequest. possess. recepta per omnes ibi, Felin. in rubr. de foro compet. num. 2. & in cap. ex parte 2. num. 16. de officio deleg. Ias. num. 2. Rip. num. 23. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudic. Abb. in cap. item cum quis, num. 6. de reslit. spol. Dec. conf. 8. num. 7. & conf. 38. num. 7. Perez l. 4. gloss. 1. vers. exceptio, tit. 4. lib. 3. Ordinam. & l. 2. vers. secundum limitatur, tit. 15. lib. 3. etiam Ordin. Vani. de nullitat. tit. quis possit dicere de nullitate, num. 37. & tit. de nullit. ex defectu Iurisdictionis, num. 4. referunt plures, quos sequuntur *Couar. d. cap. 25. num. 4. Aniles ad cap. 10. Pretorum, in gloss. verbo executioni, num. 63. Padil. in l. 1. num. 32. C. de Iuris & facti ignor. Gabr. lib. commun. tit. de statutis, concl. 3. Menoch. remed. 5. recuper. num. 13. Valasc. conf. 65. in princip. & in praxi partition. cap. 39. num. 2. Cabed. Lusit. decis. 48. part. 1. (qui tamen in praxi testatur contrarium fuisse iudicatum in exceptione incompetentiæ contra tres sententias conformes,) refert nonnullos *Surd. conf. 99. num. ult. multo plures, vt per Guttier. præf. lib. 1. quest. 96. à num. 8.***

- 14 Pro quibus expenditur, quod data fori incom- petentia iudicium à principio non subsistit, l. 1. & per totum. C. si à non compet. cap. ac si §. in princip. de iudic. cum aliis, & consequenter non proponitur à principio aliquid quod exequendum sit, vt patet, iuncta *reg. l. non dubium §. C. de legib. reg. non præstat, lib. 6.* magis in specie l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudic. l. scire oportet §. 15. §. ultim. ff. de excus. tutor. Cum ergo exceptio fori incompetentis concludat iudicium à principio nullum, defecisseque statim in initio illius fundamentum propter defectum personæ Iudicis incompetentis, sit consequens, quod quamuis aliqua dispositio exceptiones nulli- tatis prorsus reiiciat, non tamen censetur reieçisse declinatoriam fori incompetentis. Declaratur hæc ratio, quia talis exceptio concludit nullitatem valde magnam, vt Doctores loquuntur, *Valasc. d. cap. 39. num. 2.* ubi ex aliis affirmat, propter illius magnitudinem impediri executionem trium sen- tentiarum conformium, d. *gloss. ultim. iuncta Clem. 1. de re iudic.* vnde in generali prohibitione excep- tionum non debet censi comprehensa, *arg. l. obligatione generali §. ff. de pignoriibus, cap. ult. de offi- cio Vicarij in 6.* Facit etiam, quod si statuto cauea- tur, vt arbitrium mittatur executioni, non ob-

stante quacunque exceptione, nihilominus admit- tetur exceptio, quæ concernit inhabilitatem per- sonæ ipsius arbitri, veluti quia bannitus, excom- municatus, mulier, & alia id genus, *Paul. in l. ult. C. de receptis arbitris, refert plures casus in specie Aniles citato loco, n. 62.*

SUMMARIVM.

- 1 Satisfactionem integram requirit clausula, Refectis expensis.
- 2 Oblationem non admittit clausula, Refectis expensis, sed requirit veram, & actua- lem solutionem.
- 3 Formæ clausula, 'Refectis expensis', non satisfit per fideiussorem præstitum de illis reficiendis facta earum liquidatione.
- 4 Compensatio non admittitur in reficiendis expensis stante clausula, Refectis ex- pensis.
- 5 Expensarum in refectioe veniunt facta in actibus & processibus, ac instantijs de partibus, dummodo fuerint facta in ea- dem causa.
- 6 Expensa facta in iudicio attentatorum, ve- niunt stante clausula, Refectis ex- pensis.
- 7 Expense facta per reum in extractione instru- mentorum veniunt stante clausula, Re- fectis expensis.
- 8 Expensa non solum facta in Rota, sed etiam in Tribunalibus aliarum stantiarum, ve- niunt ex clausula, Refectis expensis.
- 9 Expensarum in taxatione non erit habenda ratio illarum, quæ facta fuerunt in acti- bus nullis.
- 10 Clausula, Refectis expensis, non appo- nitur in commissione, si ex utraque parte nullitas adesset, & sanatio pete- retur.
- 11 Clausula, Refectis expensis, non censetur adimpleta, ex quo datur cedula Bancharia pro refectioe expensarum.
- 12 Conditionalis est clausula, Refectis ex- pensis, propter naturam ablatiui ab- soluti.
- 13 Testes nulliter examinantur ex defectu Iu- risdictionis ante refectioem expensa- rum stante clausula, Refectis expensis.
- 14 Paupertas quando adest, tunc S. D. N. gra- tia datur commissio cum clausula, Re- seruatis expensis in fine litis confitito de paupertates.
- 15 Paupertatis sumus quando non datur, non solet commissio dari sine clausula, Refe- ctis expensis.
- 16 Clausula, Refectis expensis, in vna com- missione apposita, censetur in omnibus alijs repetita.

Refe

Refectis expensis.

CLAUSULA CXXXII.

- H**æc clausula requirit integram satisfactionem, vt fuit dictum in *Pampilonen. beneficij de Sol* 28. Ianuarij 1577. coram Card. Blanchetto, impressa per *Marches. de Commiss. p. 1. pag. 432. num. 5.* & ideo non admittit oblationem, sed requirit veram, & actua- lem solutionem in manibus colligentis, nec suf- ficit verum, & actuale depositum, *Put. decif. 159. in fin. alia 114. in correct. lib. 1. Mart. de clausul. p. 1. claus. 144. num. 1. in ult. impress.* & fuit dictum in *Re- mana legitima 16. Martij 1562. coram Robustorio, & in alia Romana domorum, seu spolijs de Pinis 19. Ianuarij 1611. coram Gregorio XV. inter eius decif. impressas decif. 492. num. 9. quæ etiam reperitur impressa per Mar- ches. de Commiss. p. 2. pag. 225. in ult. impress.* Nec for- mæ huius clausulæ satisfit per fideiussorem præsti- tum de illis reficiendis facta earum liquidatione, *Negus. de pignor. in 4. membro 5. partis principalis, num. 10. vers. tertia conclusio, Alexan. Rauden. Pisana de- cisione 16,*
- A**mplia, vt nec pro eis admittatur compensatio, *cap. fin. in fine, de rescript. Put. decif. 123. lib. 1. & fuit dictum in Ciuitatis Castellæ fructuum, & expensarum 8. Iunij 1592. coram Gipeio.*
- I**n refectione harum expensarum veniunt factæ in actibus, & processibus, ac instantiis de partibus, dummodo fuerint factæ in eadem causa, *Ror. decif. 42. de sent. & re iud. in antiq. & fuit dictum in Burgen. Iurisdictionis 6. Februarij 1604. coram Renardus. D. De- cato, impressa per Farinac. decif. 68. p. 1. recens.*
- V**eniunt etiam expensæ factæ in iudicio attenta- torum, & circa ea, nam illæ in primis, & ante om- nia refici debent, vnâ cum damnis, & interesso, *Port. Imol. conf. 66. num. 24. Lancelott. de attent. par. 3. cap. 31. sub tit. de pæn. attent. num. 164. & seq. & fuit di- ctum in Anconitana compuatorum 19. Iunij 1592. coram Penia.*
- I**tem veniunt expensæ factæ per reum in extra- ctione instrumentorum per eum productorum ad se defendendum; licet sine illis obtinere potuisset, dummodo ad causam aliquo modo faciant, vt fuit tentum in *Valentina emolumentorum, seu expensarum 25. Decembris 1595. coram Card. Pamphilio.*
- I**tem veniunt non solum expensæ factæ in Rota, sed etiam in alijs Tribunalibus aliarum stantiarum, *Felin. in cap. significauerunt, num. 6. de except. Corsett. in reperi. Felini verbo Iudex, & fuit dictum in Romana vi- nea 25. Iunij 1593. coram Litta.*
- I**n taxatione harum expensarum non erit habenda ratio illarum, quæ factæ fuerunt in actibus mul- tis, ad cap. finem libellus, cum ibidem notatis per *glos. de dolo, & contum. Afflict. decif. 70. num. 2. Liquidatio autem harum expensarum fit illis probationibus, quæ haberi possunt, Federic. de Sen. conf. 519. num. 4. & fuit dictum in Salmantina censurarum, seu liquidationis fru- ctuum 24. Ianuarij 1611. coram Card. Marquemontio.*
- S**i ex vtraque parte nullitas adesset, & sanatio peteretur, tunc si contingat dari commissionem, nõ apponitur hæc clausula, *Bellam. decif. 33. & 359. Ro- ta decif. 321. num. 1. p. 1. diuers. Marches. de Commiss. p. 3. pag. 164. num. 21. vbi num. 13. subdit quare hæc clau- sula apponatur in commissione sanatoria nullitati- um, ex vna tantum parte prouenientium.*
- V**trum autem hæc clausula adimpleta dicatur, ex quo datur cedula Bancharia pro refectione expen- sarum: Respondet negatiue *Marches. de Commiss. p. 3.*

pag. 408. num. 116. in ult. impress. ex ea ratione, quia hæc clausula requirit totalem, & effectualem ex- pensarum refectionem, & non chirographum, quia promittere non est soluere, vt in specie de proces- su Auditoris Camera loquitur *Parif. conf. 106. num. 2. vol. 4. quod declarauerunt, quando expensæ non sunt liquidæ; nam tunc sufficit depositum, vel ta- lis obligatio soluendi, facta statim liquidatione, vt dicit Alex. in l. 4. §. ait prator, num. 2. & ibi Docto- res ff. de re iud. Capol. cautela 51. alijs sequeretur, quod semper illas non liquidare esset repositum in partis arbitrio, & altera pars, quæ expensas reficere teneretur, stantibus præmissis agere non valeret, Alex. conf. 49. num. 5. lib. 4. Socin. conf. 62. num. 7. lib. 1. Put. decif. 471. alias decif. 461. in correct. lib. 2. secus autem si essent liquidæ, vel de facili liquidandæ, vt est de- ciso Verall. 138. p. 1.*

Hæc clausula propter naturam ablatiui absoluti 12 est conditionalis, vt resoluit *Marta d. claus. 144. n. 2. & dictum fuit in Romana rescissionis contractus 30. Olobris 1601. coram Cardinale Pamphilio, impressa per Marches. de Commiss. p. 3. pag. 20. & in eadem co- ram eodem 30. Decembris 1612. impressa per eundem Marches. d. p. 3. pag. 103. Vnde illis non refectionis, 13 nulliter testes examinari ex defectu Iurisdictionis, asserunt Caputaq. decif. 150. p. 1. Put. decif. 429. alias 419. in correct. lib. 1. & fuit dictum in dicta Romana rescissionis contractus.*

Quando paupertas adest, tunc ex S. D. N. gratia 14 datur commissio cum clausula, *Reservatis expensis in fine litis constituto de paupertate, de qua prius debet præ- cedere verificatio, quia fuit conditionaliter appo- sita dict. (constit.) vt dixi in clausula, Constituto de pau- pertate; & quando de paupertate sumus saltem non 15 datur, non solet commissio dari sine huiusmodi clausula, vt aduertit Vestr. in praxi, lib. 8. cap. 1. num. 8. & ex illo refert Marches. d. p. 3. pag. 164. num. 20. in ult. impress.*

In vna commissione apposita, censetur in omni- 16 bus alijs repetita, iuxta *decif. Egidij 41. Cassad. de- cif. 8. num. 5. de rescript. Mart. d. claus. 144. num. 5. vbi num. 3. ex Caputaq. decif. 125. num. 2. p. 3. limitat su- pradicta procedere, quando pars in cuius fauorem est apposita, illa vti velit, secus si illi renuntiet ex- pressè, vel tacitè, non vtendo, quia tunc non ob- stat.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus hu- ius clausule agentes.
- 2 Exceptionibus omnibus faciendis in fauorem renuntiantis, vt renuntiatum censetur, operatur clausula, Renuntians, &c.
- 3 Beneficio cuiuslibet speciali fauore introducto censetur renuntiatum per clausulam, Re- nuntians omni legum auxilio.
- 4 Velleiani beneficium competens mulieri tolli- tur per clausulam, Renuntians, &c. ma- ximè quando obligat se pro tutela.
- 5 Velleiani privilegio mulier gaudere potest, etiamsi ei renuntiet in iudicio.
- 6 Moræ purgationi incurse ob non solutionem canonis, censetur renuntiatum per clausu- lam, Renuntians, &c.
- 7 Executionis beneficium renuntiatum censetur

S 2 per

per clausulam, Renuntians, &c.

- 8 Beneficio ne quis conveniatur ultra quam facere potest, censetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.
- 9 Renuntiatum censetur per clausulam, Renuntians, &c. beneficio l. plerique. ff. de in ius vocando, & l. vnicz. §. taceat. C. de rei vxor. act.
- 10 Emphyteuta, vel conductor, ut non possit petere remissionem pensionis propter bellum, vel aliam similem causam, operatur clausula, Renuntians, &c.
- 11 Mercedis remissio non fit propter casum superuenientem, quando conductor renuntiavit casibus fortuitis.
- 12 Renuntiatio casuum non comprehendit nimis insolitum.
- 13 Inventarij beneficio censetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.
- 14 Divisionis beneficio censetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.
- 15 Simulationis exceptioni censetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.
- 16 Beneficio non incarcerandi censetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.
- 17 Dispositioni l. si vnquam. C. de reuocand. donat. non censetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.
- 18 Beneficio d. l. si vnquam, potest expresse renuntiari.
- 19 Beneficio l. 2. C. de rescind. vend. non censetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.
- 20 Renuntiari etiam expresse non potest remedio l. 2. C. de rescind. vend.
- 21 Condictio indebiti non censetur sublata per clausulam, Renuntians, &c.

Renuntians omni legum auxilio.

CLAUSULA CXXXIII.

- 1 DE vi, & effectibus huius clausule vide latè Vital. de Camban. in tract. claus. pag. 236. cum multis seqq. Mart. de claus. p. 1. claus. 130. d. ius 136. in ult. impress. Bertaz. de claus. instrum. claus. 40. glos. 6. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 80.
- 2 Operatur hæc clausula, ut censetur renuntiatum omnibus exceptionibus faciendis in fauorem renuntiantis; ita Aret. conf. 104. num. 9. Hippol. in rubr. de fideiuss. num. 25. Roman. conf. 151. vers. 1. cum renuntiaueris, & alij citati à Mart. d. claus. 136. num. 1. & sic cuilibet beneficio speciali fauore introducto, Aret. conf. 104. num. 9. vers. 2. hoc probatur, Curt. lun. conf. 18. num. 4. vers. confirmatur, Mart. ubi sup. nu. 17. non solum si beneficium competat de iure communi, sed etiam de iure municipali, Hippol. in rubr. de fideiuss. num. 25. Ruin. conf. 51. num. 21. lib. 1. Rot. conf. 13. num. 9. Rimin. lun. conf. 587. num. 28. & seq. Mart. d. loco, num. 18. Bertazol. d. glos. 6. num. 7.
- 4 Per hanc igitur clausulam tollitur beneficium Velleiani competens mulieri, maxime quando obligat se pro tutela; ita Bart. num. 12. & Bald. num. 3. in authent. marri, & auja. C. quando mulier in cle officio

fungi potest, Socin. in l. plerique, 7. quest. num. 40. & in conf. 180. col. 3. num. 2. vol. 2. Tirag. in l. si vnquam, in prefat. num. 121. plures per Mart. d. claus. 136. num. 3. Bertazol. d. glos. 6. num. 3. alias enim Velleiani privilegio mulierem gaudere posse, etiam si ei renuntiet in iudicio, tenent Conar. in cap. quamuis. p. 1. §. 3. num. 5. vers. 7. Gregor. l. 3. verb. renuntiando, tit. 12. par. 5. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 13. nu. 17. Card. Tusch. tom. 1. litt. C. concl. 302. num. 36. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. cap. 20. num. 7. Gama Lusitan. decis. 121. Fachin. lib. 8. controu. cap. 19. Surd. conf. 367. num. 2. Valentin. Franc. in tract. de fideiuss. cap. 1. num. 188. Anton. Hering. eodem tract. cap. 7. num. 512. Cenal. com. contra comm. q. 515. num. 1. Bernar. Graua. ad præf. Camera Imperial. lib. 2. conclus. 77. Molin. de iust. tract. 2. disput. 540. vers. dubitant, Rebell. de oblig. iustitia. p. 2. lib. 16. q. vnic. de fideiussoribus, num. 10. Valer. Reginal. in praxi fori poenitentialis, lib. 25. num. 220. vers. tertium.

Item censetur renuntiatum per hanc clausulam 6 purgationi moræ incurse ob non solutionem canonis, ut per Cephal. conf. 25. num. 33. & 38. lib. 1. Gozad. conf. 57. num. 19. Roland. de lucro dotis. q. 42. num. 22. & conf. 13. num. 9. Put. decis. 465. num. 2. lib. 2. Corbul. de iure emphyteut. tit. de causis priuationis ob non solutionem canonem, limit. 41. a num. 2. Mart. d. claus. 136. num. 4. Amic. de iure emphyt. q. 28. num. 9. quicquid dicant Afflict. decis. 174. num. 4. & Card. Tusch. tom. 3. conclus. 193. num. 33.

Item per hanc clausulam censetur renuntiatum 7 beneficio executionis, quia generali renuntiatione amittitur; ita glos. verb. fideiussorem, & verb. accedat, in aub. de fideiussor. in princ. collat. 1. Vital. de Camban. ubi sup. pag. 384. Duen. reg. 335. Hippol. in rubr. de fideiussor. num. 8. Anton. Gom. d. cap. 13. num. 11. vers. quod primo, Bertazol. d. glos. 6. num. 1. & claus. 41. glos. 7. num. 1. Thoming. Rota Lipsiensis decis. 1. Gutier. d. p. 1. cap. 28. num. 21. Matthias Coler. de process. execut. p. 1. cap. 10. num. 394. Caroc. de executione, p. 2. q. 17. num. 50. Anton. Faber in suo C. de fideiuss. diffin. 31. Mart. d. claus. 136. num. 10. Molin. d. tract. 2. disput. 545. vers. fideiussoribus, Card. Mantie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 16. tit. 18. a principio.

Item censetur renuntiatum beneficio, ne quis 8 conveniatur nisi in quantum facere potest, Corn. conf. 128. num. 3. lib. 3. Gozad. conf. 69. num. 20. & conf. 88. num. 19. Tirag. d. num. 121. vers. denique, Mart. d. claus. 136. num. 5. Rot. decis. 485. num. 1. & 2. p. 2. recent. Bertazol. d. glos. 6. num. 4. ubi subdit, quod censetur renuntiatum omnibus exceptionibus in fauorem renuntiantis faciendis, & beneficio l. plerique. ff. de in ius vocando, & ut quis capi non possit in domo ex beneficio l. unica. §. taceat. C. de rei vxoris act. concessio mulieri, ne sibi dos perimatur, & dispositioni l. de his. ff. de transaction.

Operatur etiam, ut conductor, vel emphyteuta 10 non possit petere remissionem pensionis propter bellum, vel aliam similem causam, Gozad. conf. 87. n. 13. & conf. 54. num. 9. Cepol. caus. 48. Valasc. de iure emphyt. q. 27. num. 19. Capuc. decis. 87. num. 10. Roland. conf. 13. num. 8. Mart. d. claus. 136. num. 6.

Remissio mercedis non fit propter casum superuenientem, quando conductor renuntiavit casibus fortuitis, quibus non obstantibus se ad integram pensionis solutionem obligare poterat, ita Anton. Gom. tom. 2. var. cap. 3. num. 19. Trinel. in lib. 2. C. de rescind. vend. p. 1. cap. 5. num. 26. ubi dicit, sat esse renuntiare genericè omni legum auxilio, vel casibus fortuitis, nullum in specie exprimendo, Valasc. d. q. 27. num. 14. vers. 2. Mandel. conf. 1. a num. 10. Gama, &

- ibi Flores decis. 252. Mench. vsufrequentium cap. 54. num. 6. Guttier. de iuram. confirm. p. 1. cap. 24. num. 1. Menoch. de arbit. cas. 80. Molin. disput. 495. vers. 5. Azor. instit. moral. part. 3. lib. 6. cap. 8. Morl. in emporio Iuris, p. 1. tit. 10. quest. 1. num. 19. Castil. quotidianarum quest. lib. 3. cap. 3. num. 48.
- 12 Renuntiatio casuum non comprehendit nimis insolitum, Syluan. conf. 60. incip. Considerato, num. 12. & conf. 61. n. 1. Pinel. d. cap. 3. num. 29. Ioseph. Ludou. tom. 3. comm. opin. tit. de iure emphyt. conclus. 1. pag. mihi 467. Azencio l. 2. num. 9. cum seqq. tit. 9. lib. 9. nona Recopil. Cenal. comm. contra communes, quest. 57. num. 10. & quest. 702. num. 1. & 2. Caroc. de locato, p. 4. de casibus, quest. 8. num. 6. Molin. disput. 495. vers. dubium est, Card. Mant. de tacitis, & ambig. conuent. lib. 5. tit. 8. num. 3. & 8. Castil. d. cap. 3. n. 80. cum seqq.
- 13 Item censetur renuntiatum beneficio inuentarij, Corn. conf. 31. num. 13. lib. 3. Gozad. conf. 53. num. 9. & conf. 69. num. 20. in fin. Mart. de claus. 136. n. 8.
- 14 Item censetur renuntiatum beneficio diuisionis, Guidop. decis. 367. num. 1. Roland. conf. 13. num. 16. lib. 1. Mart. d. claus. 136. num. 12. Bertazol. d. gloss. 6. num. 1.
- 15 Item censetur renuntiatum exceptioni simulationis, Gozad. conf. 69. n. 19. Rol. conf. 13. n. 19. Mart. d. claus. 136. n. 14.
- 16 Item censetur renuntiatum beneficio non incarcerandi, Matefilan. singul. 108. num. 2. Rol. conf. 13. num. 18. Mart. d. claus. 136. num. 16. Bertazol. d. gloss. 6. num. 3.
- 17 Non censetur tamen renuntiatum per hanc clausulam dispositioni l. si unquam. C. de renocan. donat. ut tradunt Tiraq. ibi, in prefat. num. 122. & seq. & Rip. quest. 52. Paris. conf. 73. num. 50. & seq. lib. 1. Gabr. conf. 127. num. 39. lib. 1. Mart. d. claus. 136. num. 21. Ex-
- 18 pressè tamen illius beneficio poterit renuntiari, quæ renuntiatio operatur solum, ut donatio in vita patris valida sit, & ne possit à filiis reuocari, nisi post mortem patris, quatenus attingat ipsorum legitimas, de quo vide Bernar. reg. 213. ampliat. 4. Clar. §. donatio, quest. 22. num. 4. Conar. in rubr. de testam. p. 1. §. 4. num. 3. Tiraq. in d. l. si unquam, in princ. num. 88. Gregor. l. 8. verb. ni an speranza, tit. 4. part. 5. Vital. de Camb. citato loco, pag. 445. Gabr. comm. tit. de donat. conclus. 2. à num. 63. Cenal. comm. quest. 104. Rebell. de oblig. Iustitia, p. 2. lib. 18. quest. 10. num. 1.
- 19 Nec censetur renuntiatum beneficio l. 2. C. de rescind. vend. Tiraq. in d. prefat. num. 127. Alex. conf. 42. num. 5. lib. 1. Mart. d. claus. 136. n. 23. Bertazol. d. gloss. 6. n. 6. Illi enim nec expressè potest renuntiari, prout apud Lusitanos est dispositum in Ordinac. Regia, lib. 4. tit. 13. §. 9. de quo vide Gabr. comm. lib. 3. tit. de empt. conclus. 1. num. 52. cum seqq. Mozz. de contract. tit. quibus casibus annullatur emptio, à num. 20. Mascard. de prob. conclus. 1264. num. 31. Cenal. comm. contra com. quest. 511. Guttier. pract. lib. 2. quest. 140. Cald. Perciv. in l. securatorem, verb. lassi, in m. 2. Molin. d. tract. 2. disput. 349. vers. in Lusitania, Rebell. de oblig. Iust. p. 2. lib. 9. q. 3. sect. 2. n. 9. vers. ceterum, Salas de contract. tract. de empt. dub. 27. num. 14.
- 21 Nec etiam per hanc clausulam censetur sublata conditio indebiti, ex l. si in §. fuerat, n. 77. Insti. de act. tradit Mart. d. claus. 136. num. 20.

SUMMARIUM.

- 1 Repetita quando censeantur clausule in secunda commissione.

- 2 Qualitas vnius clausule non censetur repetita in altera, quando clausule sunt separate.
- 3 Diuersitate stante, clausula posita in vna substitutione, non censetur repetita in altera, quarum singula habent orationem separatam.
- 4 Clausula vnius capituli non censetur repetita in altero, quando capitula habent suas speciales determinationes.

Repetita.

CLAUSULA CXXXIV.

Clausula quando censeantur repetita in secunda commissione, vide Mart. de claus. p. 4. claus. 11. Cenal. comm. contra com. q. 905.

Qualitas vnius clausule non censetur repetita in altera, quando clausule sunt separate, Menoch. conf. 111. num. 25. & conf. 171. num. 22. & conf. 415. n. 6. Mart. d. p. 4. claus. 25. num. 5.

Stante diuersitate, clausula posita in vna substitutione, non censetur repetita in altera, quarum singula habent orationem separatam, Menoch. conf. 114. n. 73. Mart. d. claus. 25. n. 5.

Clausula vnius capituli non censetur repetita in altero, quando capitula habent suas speciales determinationes, & clausulas, tunc enim quæ posita est in vno capitulo, non refertur ad aliud, Boer. decis. 146. num. 5. Gozad. conf. 2. num. 30. Soci. lun. conf. 88. num. 32. Menoch. conf. 130. num. 10. & seq. & conf. 151. n. 43. Mart. d. claus. 25. n. 6.

SUMMARIUM.

- 1 Clausula, Reseruato beneplacito, posita in contractu alienationis rei prohibita alienari, operatur quod non incurratur pena, nec perficiatur contractus sine tali beneplacito.
- 2 Traditione rei alienata facta, censetur recessum à protestatione facta cum clausula, Reseruato beneplacito, nisi addatur, non aliàs, aliter, nec alio modo.
- 3 Clausula, Reseruato vsufructu, &c. vbi tractetur, ostenditur.
- 4 Clausula, Reseruato iure partibus, non disponit, nec confert ius aliquod, sed preseruat, quod habent.

Reseruato beneplacito.

CLAUSULA CXXXV.

Clausula hæc posita in contractu alienationis rei prohibita alienari, operatur quod non incurratur pena, nec perficiatur contractus sine tali beneplacito, ita Guidop. decis. 163. & conf. 58. Alex. Ricc. in praxi aurea, resol. 372. num. 1. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 310. vbi num. 2. post l. si in l. ult. col. ult. C. de iure emphyt. & Dec. conf. 460. Rol. à Valle conf. 51. lib. 2. Clar. §. feudum, quest. 31. n. 5.

S 3

subdit,

subdit, magis operari quando dicitur, *saluo beneplacito, & non alias, aliter, nec alio modo.*

- 2 Limita, nisi esset facta traditio rei alienata, quia tunc censetur recessum ab ipsa protestatione, quando solum fuit dictum, *saluo, & reservato beneplacito domini, vel, saluo iure domini*, ita post *Clarum §. emphyteusis, quest. 16. num. 5. vers. item quare, & in §. feudum, quest. 31. num. 5. vers. item quero*, concludit *Cardin. Tusch. d. conclus. 310. num. 3. ubi num. 4. id ipsum sublimitat*, quando dictum esset, *saluo & reservato beneplacito, vel iure domini, & non alias, aliter, nec alio modo*: nam tunc etiam si esset sequuta traditio actualis, alienans, & non tradens minimè caderet in pœnam, nisi esset sequuta alienatio, & traditio personæ potentiore, à qua difficilis esset recuperatio, quia isto casu, quamvis adsint illa verba, *& non alias, &c.* nihilominus caderet.

- 3 De clausula, *Reservato usufructu dum vivis, & facultate disponendi de mille pro libito suo*, videt *Ioan. Baptistam Costam in tract. de claus. conveni. claus. 46.* quæ etiam reperitur impressa inter clausulas *Marta, p. 1. claus. 349. in vlt. impress.*

- 4 Clausula, *Reservato iure partibus*, sine alia specificatione, cum sit generalis, non disponit, neque confert ius aliquod, sed si partes habent ius, de quo docere tenentur, illud est præservatum, ita post *Alex. conf. 195. incip. Perpetuis, num. 9. vers. nec obstat prædicta, lib. 6. tradit Card. Tusch. præd. conclus. tom. 1. litt. C. concl. 334. num. 8.*

S V M M A R I V M.

- 1 Concessum à Principe cum clausula reservationis domini, non refertur ad contenta, siue expressa in gratia, sed ad extrinsecum præiudicium.
- 2 Reservatio uniuersalis domini, & superioritatis, semper censetur inesse in quacumque concessione.

Reseruans dominium.

CLAUSULA CXXXVI.

- 1 Q Vando aliquid conceditur à Principe cum clausula reservationis domini, hæc clausula non refertur ad contenta, siue expressa in gratia, sed ad extrinsecum præiudicium; ita *Rota decis. 188. n. 4. part. 1. diuers. Gom. super reg. Cancell. de non tollen. iure quæsto, quest. 1. vers. postremo, Mart. de claus. p. 2. claus. 65. num. 1.*
- 2 Reservatio uniuersalis domini, & superioritatis, semper censetur inesse in quacumque concessione, ut tradunt *Oldrad. conf. 159. num. 6. & n. 19. Rolan. conf. 1. num. 51. in fin. vol. 4. & conf. 50. num. 59. vers. similiter, & num. 63. etiam vers. similiter, vol. 3. Mart. d. claus. 65. num. 2.*

S V M M A R I V M.

- 1 Relationem habet clausula, Reservans omne ius, &c. ad alia quæ competere possunt.
- 2 Clausula, Reservans omne ius, &c. non ampliat, sed conseruat.

- 3 Insolita, & inaudita non comprehendit clausula, Reservans omne ius, &c.
- 4 Donatio, seu cessio non iuuat, nisi constet de iure actoris.
- 5 Reservans ante omnia debet docere de iure suo.

Reseruans omne ius, &c.

CLAUSULA CXXXVII.

S Vb hac clausula non continetur id, quod in scriptura expressum est; ad alia igitur quæ competere possunt, relationem habet, ut per *Barbat. conf. 1. n. 6. vol. 2. Signarol. conf. 75. col. 8. vers. venio ad decimum principale, Mart. de claus. p. 1. claus. 239. alias 352. in vlt. impress.*

Non ampliat, sed conseruat, ut per *Stephan. Gratian. Marchia, decis. 60. num. 59. ubi num. 60. subdit*, quod habet conditionem, si de iure competat, & num. 61. ait nihil nocere, si fuit erronea, & num. 55. resoluit operari, quod sint salua omnia iura.

Insolita, & inaudita non comprehendit, *Boer. 3 decis. 243. num. 11. vers. quod facit, Schran. de feud. part. 6. cap. 3. num. 28. Mart. d. claus. 251. n. 2.*

Cum non sit inconueniens, ut nihili facienda sit 4 reservatio, ubi ius reservatum non competit, postquam habet subauditam conditionem, si competat ius reservanti, *Crauet. conf. 127. ad fin. & conf. 144. num. 15. Nat. conf. 472. num. 24. quemadmodum nec iuuat donatio, nec cessio, nisi constet de iure actoris, Alex. conf. 56. vol. 7. Nat. conf. 38. vol. 1. Honded. conf. 38. n. 56. vol. 1. Idcirco ante omnia reservans debet docere de iure suo, aliàs perperam diffugit ad reservationem, cuius præcipuum est nihil de nouo dare, nec ampliare, sed potius conseruare, si quod est, tamen actus esset iuratus, Crauet. d. conf. 144. num. 16. Aldon. conf. 110. n. 13. & 14.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Nepos ut excludatur à patre, operatur clausula, Salua gradus prærogatiua, &c. inter plures adiuvicem institutos & vocatos.
- 3 Clausula, Salua gradus prærogatiua, &c. equiparatur, si testator proximiores vocauerit.
- 4 Filius ne patrem representet, vel in eius locum succedat, operatur clausula, Salua gradus prærogatiua, &c.
- 5 Clausula, Salua gradus prærogatiua, &c. in testamento apposta, intelligitur de eadem linea ac stipite, & inter descendentes ab ea, non autem de alia.
- 6 Clausula, Salua gradus prærogatiua, &c. operatur quod non omnes vocati collectiue admittantur, sed proximiores in gradu.
- 7 Clausula, Salua gradus prærogatiua, &c. referri debet ad eos vocatos, quibus proximè reperitur apposta.
- 8 Clausula, Salua gradus prærogatiua, &c.

& alia, In stirpes, se inuicem non compatiuntur, ac simul stare non possunt.

Salua gradus prærogatiua, &c.

CLAUSULA CXXXVIII.

- 1 DE vi, & effectibus huius clausulæ vide *Mart. de claus. p. 1. claus. 131. alias 147. in ult. impress. & p. 3. claus. 74. latè Tiber. Decian. conf. 10. num. 65. & seq. lib. 3. Aloys. Rlec. in collect. decis. collect. 1196. Hond. conf. 60. num. 78. cum seqq. tom. 1. Card. Tusch. præct. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 335.*
- 2 Hæc clausula inter plures ad inuicem institutos & vocatos, operatur quod nepos excludatur à patruo, quia licet sint pares in successione de Iure communi, tamen frater habet prærogatiuam gradus, ut sit proximior fratri, quàm nepos, & ideo stante hac clausula, non intrat in gradum patris, ut per *Dec. conf. 1. col. penult. & conf. 408. col. fin. vers. tertia conclusio, Paris. conf. 40. num. 25. & seq. lib. 2. & conf. 30. num. 55. & conf. 37. num. 69. lib. 2. Curt. lun. conf. 154. col. 3. in fin. vers. tertio moueor, Crau. conf. 67. col. 2. vers. tamen loquuntur, Gozad. conf. 4. col. penult. vers. præterea, Gram. decis. 1. num. 2. & 5. Honded. conf. 60. num. 79. tom. 1. Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 335. Menoch. conf. 10. num. 64. & conf. 357. num. 30. Gabr. comm. tit. de fideicom. conclus. 3. num. 3. Clar. in 6. fideicom. q. 11. num. 8. Card. Mantie. de coniect. ultim. volum. lib. 8. tit. 9. num. 9. Molin. de primog. lib. 3. cap. 8. num. 16. Mart. d. claus. 74. num. 1. ubi num. 2. subdit, hoc procedere, licet in feudis permittatur subingressio filij in locum patris, & num. 3. post Menoch. d. conf. 357. num. 3. & conf. 668. num. 7. ac Decian. res. 5. num. 191. vol. 1. & alios, addit, quod huic clausulæ æquiparatur, si testator proximiores vocauerit, quoniam patruus tanquam magis proximus excludit nepotem per subingressiorem.*
- 4 Vnde operatur, ne filius patrem repræsentet, vel in eius locum succedat, *Surd. conf. 407. n. 56. ac proinde tollit repræsentationem, Steph. Gratian. discept. forens. cap. 836. nu. 19. & excludit repræsentationem in maioratibus, ex adductis per Valasc. de iure emphyt. q. 8. num. 37.*
- 5 In testamento apposita, intelligitur de eadem linea, ac stipite, & inter descendentes ab ea, non autem de alia, ut in eadem stipite ac linea admittatur successio seruato Iuris ordine, & gradus prærogatiua, non autem omnes simul eodem tempore succedant, sed de linea in lineam, ita *Cephal. conf. 489. nu. 80. vol. 4. ac proinde operatur, quod non omnes vocati collectiue admittantur, sed proximiores in gradum, Brunor à Sole in locis commun. verbo clausula 45. in fine.*
- 7 Hæc clausula debet referri ad eos vocatos, quibus proximè reperitur apposita, iuxta notata in *cap. cum dilecti, de donat. & per Boir. decis. 146. num. 4. & per Rot. in Bonon. de Capasuccis 16. Ianuarij 1615. impressa per Farinac. decis. 627. num. 9. p. 2. recent.*
- 8 Illud demum aduertere oportet, quod hæc clausula, & alia, In stirpes, se inuicem non compatiuntur, ac simul stare non possunt, *Mart. d. 3. claus. 43. num. 16. Brunor à Sole d. verbo claus. 45.*

SUMMARIVM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.

- 2 Modificatiua, & limitatiua est clausula, Saluo, &c.
- 3 Clausula, Saluo, &c. nihil tribuit, sed solum præseruat.
- 4 Præseruatiua iuris alieni est clausula, Saluo, &c. non autem conditionalis.
- 5 Ius quod quis habet tuetur illasum clausula, Saluo, &c. non verò de nouo præstat.
- 6 Modificatiua, & restrictiua contractus est clausula, Saluo, &c. in tantum, ut non censeatur aliter contractum.
- 7 Agnatorum iura tuetur clausula, Saluo, &c.
- 8 In inuestituris subintelligitur clausula, Saluo, &c. etiamsi non exprimat.
- 9 Clausula, Saluo, &c. non intelligitur respectu superius concessorum.
- 10 Dominus ut teneatur de euictione, operatur clausula, Saluo, &c.
- 11 Iudicium idem continuari facit clausula, Saluo, &c.
- 12 Concessum aliquid videtur in dubio cū clausula, Saluo, &c.
- 13 Praiudicatum non censetur illis quibus ius fuit reseruat per clausulā, Saluo, &c.
- 14 Præcedentia quod modificantur ad veritatem, prout est veritas, importat clausula, Salua veritate.
- 15 Ius non præseruat clausula, Saluo iure meo, domino directo protestanti, & pensionem cum ea recipienti.
- 16 Alienationi consentiens cum clausula, Saluo iure meo, non auditur in iudicio reali petitorio, sed potest dumtaxat agere ad pretij consequutionem.
- 17 Exceptionem eorum, quæ sunt concessa, inducit clausula, Saluo, & reseruat, &c.
- 18 Clausula, Saluo iure domini, in alienatione fendi idem operatur, quod clausula, Non aliàs, aliter, &c.
- 19 Salutaris in legitimationibus est clausula, Saluo iure agnatorum, vel tertij.

Saluo, &c.

CLAUSULA CXXXIX.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide *Felin. r. in cap. inter Monasterium 2. num. 3. & seq. de sent. & re iudicat. Socin. in cap. 2. de libelli oblat. num. 94. & 95. Corset. sing. 332. Mart. de claus. p. 1. claus. 180. in ult. impress. Card. Tusch. præct. conclus. tom. 1. litt. C. concl. 333.*

Hæc clausula semper modificat, & limitat, ut 2 per *Angel. conf. 27. incip. Quidam, in fin. vers. nec obstat, & conf. 290. incip. Thema tale est, num. 4. vers. in contrarium, Card. Tusch. præct. conclus. tom. 1. litt. D. conclus. 308. num. 1. ubi num. 2. post Angel. d. conf. 290. num. 4. extendit naturam huius clausulæ in tantum modificare, ut si non inuenit quid modifiet, extinguat orationem præcedentem.*

Nihil tribuit, sed solum præseruat, *Crau. conf. 33. 3 num.*

- num. 17. & conf. 70. num. 6. *Cassad. decis. 2. num. 2. de reseru. Mart. d. claus. 150. num. 1. Amic. de iure emphyt. q. 34. n. 1.* & fuit dictum in *Gerunden. vni. 3. Martij 1600. coram Penia*, impressa per *Farinac. decis. 25. num. 48. p. 2. recent.* ac proinde non est conditionalis, sed præseruatiua iuris alieni, ut censuit *Rosa apud eund. decis. 610. in fin. in prima collect. nouiss. operatur*, ut omne ius tertij saluum remaneat in quocumque iudicio, *Ioseph. Sesse Aragon. decis. 106. num. 7.*
- 5 Tuetur illæsum ius, quod quis habet, non autem de nouo præstat, *Cald. Pereira de emphyt. & vend. cap. 26. num. 18. vbi num. 30. subdit*, quod seruat ius de præsent. Inducit enim reservationem iuris, quod præexistere supponitur, non autem nouum confert, ut ex *Cramer. conf. 70. num. 5. in fine, & num. 6. vers. 4. tradit Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 333. num. 4. & concl. 334. num. 8. post Alex. conf. 195. incip. Perspectis, num. 9. vers. nec obstat, lib. 6. addit*, quod clausula, *Reseruato iure partibus*, sine alia specificatione, cum sit generalis, non disponit, neque confert ius aliquod, sed si partes habent ius, de quo docere tenentur, illud est præseruatum.
- 6 In tantum est modificatiua, & restrictiua contractus, ut non censeatur aliter contractum, & ideo alia clausula, *Ad habendum, &c.* conciliatur cum hac clausula; ita plenè *Osasc. Pedam. decis. 64. num. 7. cum seqq. Card. Tusch. d. conclus. 333. num. 5. cum seqq.* vbi extendunt procedere, etiamsi alienatio sit sequuta, nisi essemus in materia prohibita alienari, prout in feudo, vel emphyreusi.
- 7 Agnatorum iura tuetur, ut ex *Oldrad. Dec. Paris. & Bero. obseruat Menoch. conf. 305. num. 10. vbi num. 24. subdit*, quod non dicitur decursa aliqua præscriptio stante hac clausula.
- 8 Subintelligitur in inuestituris, etiamsi non exprimatur, *Bart. in l. dotalem. ff. de testam. milit. Bald. in l. 1. num. 5. ff. de constitut. Princip. Corbul. de iure emphyt. tit. de caus. priuat. ob non sol. canon. ampl. 45. n. 16. Paris. conf. 101. num. 67. vol. 1. nisi euidenter appareret facta inuestitura ad derogationem iuris tertij, Decian. conf. 38. num. 126. vol. 1.*
- 9 Non intelligitur respectu superius concessorum, *Capic. decis. 66. num. 6. & 7. Socin. conf. 43. num. 4. & seq. vol. 3. Socin. lun. conf. 89. num. 8. vol. 1. Menoch. conf. 2. num. 57. ad fin. Cened. sing. 100. num. 2.*
- 10 Item operatur, ut dominus non teneatur de euictione, *Surd. decis. 190. num. 7. vbi num. 25. subdit*, quod est modificatiua, ac restrictiua præcedentium, de quo etiam *Dec. conf. 656. n. 6. quem refert Ioan. Baptista Costa de clausul. conuent. claus. 140. num. 3. Corset. in sing. verb. saluo, vide Alciat. de præsumpt. reg. 2. pres. 28. num. 4. Cened. sing. 100. num. 1.*
- 11 Facit continuari idem iudicium, *Mart. de Iurisf. p. 4. cent. 2. casu 9. num. 5. vbi num. 22. subdit*, quod semper censetur inesse, & num. 33. quod solet apponi à Iudicibus ad obturandum ora loquentium.
- 12 In dubio videtur aliquid concessum cum hac clausula, *Azevedo l. 14. num. 39. tit. 3. lib. 1. noua Recopil. Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 21. num. 56. cum seqq.* Et per eam non censi præiudicatum illis, quibus ius fuit reseruatum, post *Osasc. decis. 164. n. 6. & 7. & seqq.* censuit *Rosa in Urbeuetana fideicommissi 15. Decembris 1606. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano*, impressa per *Farin. decis. 169. num. 4. p. 1. recent.*
- 14 Clausula, *Salua veritate*, importat quod modificantur præcedentia ad veritatem, prout est veritas, *glos. verb. pure in litem Labeo. ff. famil. hercisc. Alex. conf. 193. incip. Perspectis, num. 6. lib. 6. Card. Tusch. d. litt. C. conclus. 357. num. 4.*

Clausula, *Saluo iure meo*, non præseruat ius domino directo protestanti, & pensionem cum ea recipienti, ut per *Guidop. decis. 171. & seq. Gig. de pens. q. 73. in fin. Rodan. de rebus Eccles. non alienan. q. 75. num. 15. vers. si verò, Molin. de Iustit. tract. 2. disput. 453. vers. ad hoc, Card. Tusch. litt. E. conclus. 193. num. 52. Mantie. decis. 100. num. 2. & de tacit. & ambig. conuent. lib. 12. tit. 33. à n. 5. Amic. de iure emphyt. q. 34.*

Consentiens alienationi cum clausula, *Saluo iure meo*, non auditur in iudicio reali petitorio, sed potest dumtaxat agere ad pretij consequutionem, *Alciat. conf. 160. num. 3. lib. 5. Ioan. Bapt. Costa de claus. conuent. claus. 39. num. 1. Menoch. conf. 2. num. 57. ad finem*, nam ista protestatio intelligitur respectu pretij, non autem ipsius rei, *Socin. conf. 93. num. 4. vol. 3. Cened. sing. 100. num. 2.*

Clausula, *Saluo, & reseruato, &c.* inducit exceptionem eorum, quæ sunt concessa, & de regula, ita post *Signarol. conf. 75. num. 8. vers. sed Aduocatus*, tradit *Card. Tusch. d. litt. C. concl. 334. num. 5.*

Clausula, *Saluo iure domini*, in alienatione feudi idè operatur quod clausula, *Non alias, aliter, nec alio modo*, *Menoch. conf. 38. num. 25.*

Clausula, *Saluo iure agnatorum, vel tertij*, est salutaris in legitimacionibus, & debet in eis haberi pro expressa, *Menoch. conf. 102. num. 162. & 169.*

Clausula, *Saluo*, ut infra, est modificatiua, & restringit ipsam generalitatem, *Mandel. de Alba conf. 287. num. 10. Menoch. conf. 1020. num. 18. Mart. de claus. p. 3. claus. 75. à princ. Roman. conf. 89. in 3. col. Ioan. Bapt. Costa de clausulis conuent. claus. 53. nu. 1. vbi num. 2. post Paris. conf. 49. num. 22. vol. 3. & Cramer. conf. 98. num. 8. & alios*, subdit, repetere præcedentia cum omnibus suis qualitatibus, & non aliter.

SUMMARY.

- 1 *Conditionalem actum reddit clausula, Saluo consensu domini.*
- 2 *Consensus inter contrahentes perfectus est etiam stante clausula, Saluo consensu domini.*
- 3 *Clausula, Saluo consensu domini, operatur, ut præcedens dispositio restringatur ad eum solum casum, de quo actum est.*
- 4 *Emphyteutam alienantem non excusat à caducitate clausula, Saluo consensu domini.*

Saluo consensu domini.

CLAUSULA CXL.

Hæc clausula licet reddat actum conditionalem, ex adductis per *Menoch. conf. 38. num. 22. & 26. & per Surd. conf. 484. num. 9. & Amic. de iure emphyt. q. 1. num. 8. in fin. Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 372. num. 1. non efficit tamen, quin contractus interim sit perfectus inter contrahentes, ita ut quoad eos non sit locus poenitentiae, l. necessariè 8. §. si ita res. ff. de periculo, & commodo rei vendite, cum allegatis per *Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. glos. 2. num. 37. Rol. conf. 57. num. 8. & seq. lib. 3. Gallie. in marg. casuum conscientia, verbo clausula, pag. 39. Rot. apud Pacific. post tract. de Salu. interd. decis. 67. num. 13. & fuit dictum in Romana censu 17. Martij 1600. coram Iusto.**

Eius

3 Eius verba sunt limitatiua, & restrictiua, ac proinde operantur, vt præcedens dispositio restringatur ad eum solum casum, de quo actum est, Alber. in suo dictionario, verb. Saluo, Menoch. d. conf. 38. num. 29. Amic. d. q. 1. num. 13.

4 Non excusat à caducitate emphyteutam alienantem, vt per Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 1. gloss. 2. n. 32. Rol. conf. 51. num. 28. lib. 2. Clar. §. emphyteusis, quest. 13. num. 5. vers. item quare, & §. feudum, quest. 31. num. 5. vers. item quare, Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 60. Mari. d. p. 1. claus. 150. num. 3. Cardin. Tusch. tom. 1. lit. C. conclus. 310. num. 3. Quid autem si adiungatur clausula, Non alias, aliter, nec alio modo, vide claus. 81.

S U M M A R I U M.

- 1 Limitationem, & exceptionem denotat, & importat clausula, Saluo quod, &c.
- 2 Aduersatiuam importat clausula, Saluo quod, &c.
- 3 Clausula, Saluo iure quarumcumque personarum, &c. subintelligitur, licet in inuestitura alicuius fundi emphyteutici non sit expressa.
- 4 Clausula, Saluo iure fideicommissi, quid importet? remissum.

CLAUSULA C X L I.

Saluo quod, &c.

- 1 Denotat, & importat hæc clausula limitationem, & exceptionem, vt per Signarol. conf. 75. num. 8. vers. sed Aduocatus, Anchor. conf. 27. n. 5. & 6. vers. accedit ad hoc, & fuit dictum in Vrbenetana fideicommissi 3. Aprilis 1609. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano; & importat aduersatiuam, quia non vult quod dispositio loquens in vno casu, habeat locum in alio, ita Alexand. conf. 99. incip. Super primo, num. 5. in fin. lib. 7. vbi num. 9. subdit, quod propterea importat repetitionem præcedentium, quia de natura aduersatiuæ est, vt retineat eandem qualitatem facti præcedentis, refert Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 368. n. 1.
- 3 Clausula, Saluo iure quarumcumque personarum, &c. subintelligitur, licet in inuestitura alicuius fundi emphyteutici non sit expressa, Barr. in l. dotalem. ff. de testam. milit. Decian. conf. 33. num. 126. vol. 1. vbi num. 127. limitat hoc non procedere, quando appareret, inuestituram factam esse ad derogationem iuristertiij, refert Ioan. Bapt. Costa de clausul. conuent. claus. 120.
- 4 Clausula, Saluo iure fideicommissi, quid importet? vide Marzar. in epitome fideicom. q. 59. ad fin. quem refert Cened. post præf. & canonic. quest. sing. 100. n. 2. in fine.

S U M M A R I U M.

- 1 Superflua videtur clausula, Saluo iure addendi, &c. inserta in libello.
- 2 Facultas corrigendi extinguitur per litis contestationem, & libellus vsque ad litis contestationem emendari potest.

3 Libellans vt non se adstringat ad superflua probanda, operatur clausula, Saluo iure addendi, &c.

Saluo iure addendi, &c.

CLAUSULA C X L I I.

Hæc clausula nihil operatur, & ideo inserta in libello videtur superflua, iuxta tradita per las. in §. omnium, num. 157. Instit. de act. & per Barr. in l. 3. num. 30. C. de eden. & in l. Nessenius, num. 2. ff. de negotijs gestis, quia à lege taxatum est tempus vsque ad quod, videlicet, litis contestationem, licet addere, vel mutare; ita Cels. Vgoni. in tract. claus. pag. 504. col. 2. post litem verò contestatam non licet, vt notant DD. per text. ibi in l. edita. C. de edendo, Mascard. de prob. conclus. 347. num. 18. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 118. n. 52. & 58. Bernard. Muscassell. in praxi aurea Ciuiu Regni Neapolitani, p. 1. gloss. petitar, n. 50. Cam. Borel. in summa omnium decis. tit. 49. de libell. n. 95. cum seqq. D. Bambosa in l. non potest videri, n. 28. ff. de indicys. Et ita extinguitur facultas corrigendi per litis contestationem, sed solum vsque ad litis contestationem potest corrigi, & emendari libellus, Fulgos. conf. 138. incip. In questione, in princip. vers. sicut dicitur, Card. Tusch. præf. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 357. num. 6. vbi num. 7. post Curt. luy. conf. 163. num. 4. subdit, quod vbi vigore huius clausulæ fieret mutatio, debent refici expensæ, aliàs nouus processus esset ipso iure nullus, quia exceptio reficiendarum expensarum impedit litis ingressum.

Operatur quod libellans non se adstringit ad superflua probanda, vt post Bald. conf. 302. incip. Premitte, lib. 1. tradit Card. Tusch. tom. 1. lit. C. conclus. 257. num. 5.

S U M M A R I U M.

- 1 Articuli impertinentes vt non censeantur admissi, operatur clausula, Saluo iure impertinentium, &c.
- 2 Quid si dubium esset, pertinentes an ne sint, & qui dicantur articuli impertinentes, ostenditur.
- 3 Reservatio cum clausula, Saluo iure impertinentium, &c. si per Iudicem facta fuerit, & postea exceptiones veras, & iuridicas esse apparuerit, quidquid postea factum fuit, pro non facto habetur.
- 4 Admissus si fuit qui non debebat admitti stante clausula, Saluo iure impertinentium, &c. fit omnino impertinens.
- 5 Clausula, Saluo iure impertinentium, &c. quid operetur, ostenditur.
- 6 Clausula, Saluo iure superflui, addita libello, excusat petentem plus debito à penis, & expensis.

Saluo iure impertinentium, &c.

CLAUSULA C X L I I I.

Operatur hæc clausula, vt articuli etiam notoriè impertinentes non censeantur admissi, nec

T

proba

CLAUSULA CXLIV.

probationes factæ super eisdem articulis; ita *Martens de ordin. iudic. p. 6. tit. de positione, seu articulorum productione, n. 29. Misfenger. cent. 2. observ. 90. Franc. Monald. conf. 38. à n. 1. Menoch. conf. 630. n. 12. Vis. decis. 395. n. 3. Azaved. l. 1. n. 41. tit. 7. lib. 4. noua Recopil. Camill. Borell. in summa omnium decis. tit. 49. de libell. n. 6. Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 3. cap. 9. n. 4. plures refert Bernar. Graua. ad practicam Camera Imper. lib. 1. conclus. 43. num. 5. Parens meus Emman. Barbosa in Comment. ad Ordin. Regiam Lusitan. lib. 3. tit. 53. §. 1. num. 2.*

2 Verum si dubium esset, pertinentes an ne sint, tunc sub hac clausula, ne modus procedat probandi, veniunt admittendi, ex *Menoch. conf. 1. sub num. 361. vers. attamen, Franc. Marc. Delphin. decis. 564. num. 2. tom. 1. Honded. conf. 18. num. 12. Surd. conf. 164. num. 5. Tiber. Decian. resp. 75. n. 4. vol. 2. Fulu. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 38. num. 15. Impertinentes autem articuli illi dicuntur, qui causæ nullo modo adminiculantur, ex resolutis per *Ias. in l. si duo partoni. §. idem Iulianus, num. 13. & 14. ff. de iureiur. Vincent. de Franch. Neapol. decis. 220. num. 10. Vincent. de Honded. conf. 18. num. 11. vol. 1. Menoch. conf. 2. num. 363. & conf. 701. n. 23. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. q. 10. num. 6. Franc. Marc. Delphin. decis. 566. num. 10. vol. 1. & decis. 718. n. 12.**

3 Quando per Iudicem reseruatio cum ista clausula facta fuerit, & postea exceptiones veras & iuridicas esse apparuerit, quidquid postea factum fuit, pro non facto habetur, DD. per text. ibi, in l. prator, in prin. & in l. qui vias. ff. de damno infect. Marfil. sing. 365. *Menoch. conf. 367. n. 8. Mart. de claus. p. 1. claus. 241. alias 394. in ult. impress.*

4 Operatur etiam, quod si fuit admissus, qui non debebat admitti, ut testes, qui non debebant admitti, vel deposuerunt, cum non deberent examinari, sit aliàs omnino impertinens, nec conferens ad causam; ita *Vital. de Camb. in tract. claus. pag. 4. vol. 1.*

5 Vnde colligitur, istam clausulam aliquid operari, quidquid nihil importare, sed potius poni à Iudice ad obturandum os loquentium, quàm ad alium finem, dicant *Affist. decis. 35. num. 7. & Misfenger. lib. 2. observ. 56. & 90 quos refert Mart. d. p. 1. claus. 134. alias 150. n. 11. in ult. impress.*

6 Clausula, *Saluis iure superflui*, addita libello, excusat petentem plus debito à pœna, & expensis, *Nemisan. conf. 94. num. 14. & seq. Hond. conf. 109. num. 36. tom. 1. Mart. d. p. 1. claus. 355. in ult. impress.*

SUMMARIUM.

- 1 Reseruationem quoad expressa in gratijs Principum non operatur clausula, Saluis iuribus.
- 2 Clausula, Saluis reseruationibus Apost. quid operetur, ostenditur.
- 3 Clausula, Saluis capitulis & dispositionibus, quid operetur, ostenditur.
- 4 Clausula, Saluis legatis & conditionibus infra dicendis, importat limitationem, & exceptionem.
- 5 Clausula, Saluis tamen confinibus specificatis, modificat præcedentia ad confines specificatos.

Clausula, *Saluis iuribus*, non operatur reseruationem quoad expressa in gratijs Principum, sed tantum quoad omnia, ut tradit *Natt. conf. 403. num. 7. circa fin. vol. 2. & fuit dictum in Lucina Paraturarum 28. Iunij 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo.*

Clausula, *Saluis reseruationibus Apost.* quando appositae fuit in confirmatione concordie, tunc in nullo casu intrabit alternatiua, cum constet de voluntate Papæ nolentis includi, *Mohed. decis. 23. n. 2. & 3. de præbend. cum adductis per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. §. 1. num. 67. & seq.*

Clausula, *Saluis capitulis & dispositionibus*, in Signatura, vel gratia Papæ, aut in confirmatione, importat quod talia expressa sub hac clausula sint salva, & illis nullo modo sit derogatum, sed imò inducatur confirmatio; ita post *Gemin. conf. 65. n. 17. vers. quoad secundum, tradit Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lib. C. concl. 334. n. 1.*

Clausula, *Saluis legatis & conditionibus infra dicendis*, posita in testamento, in quo inducitur fideicommissum vniuersale, importat limitationem, & exceptionem, ut legata & infra dicenda, quæ sunt salva, non veniant in fideicommissum, ut per *Petr. de Anchor. conf. 27. incip. Non seruato, num. 5. & 6. vers. accedit, Card. Tusch. d. claus. 334. n. 2.*

Clausula, *Saluis tamen confinibus specificatis*, modificat præcedentia ad confines specificatos, ut per *Alex. conf. 193. incip. Perspectis, in fin. num. 6. lib. 6. Cardin. Tusch. d. claus. 334. num. 5. vbi num. 7. extendit, quia semel specificata confinia præseruantur, quando dicitur, saluis præfatis confinibus, etiam si sequatur alia assertio confinium, quia à primis non receditur.*

SUMMARIUM.

- 1 Clausula, Sequens, refertur, & trahitur ad omnia præcedentia, quando non est diuersa ratio, ut n. 3.
- 2 Mentem testatoris declarat clausula, Sequens, & regulat præcedentem dispositionem.
- 3 Clausula, Sequens, non refertur ad iam specificata.

Sequens.

CLAUSULA CXLV.

Regulariter clausula, *Sequens*, refertur, & trahitur ad omnia præcedentia, l. ult. & ibi *Bart. ff. de reb. dubijs, cap. secundo requiris 41. de appellat. Ant. Gabr. lib. 6. com. tit. de claus. conclus. 9. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 32. n. 30. Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 92. n. 2. Ros. apud Cenc. post tract. de Cens. decis. 51. n. 4.*

Declarat mentem testatoris, & regulat præcedentem dispositionem, *Soci. Sen. conf. 49. n. 2. vers. aut dicemus & n. 5. vers. ad propositum, lib. 1. Dec. conf. 127. n. 6. Tiber. Decian. conf. 33. n. 49. lib. 1. & fuit dictum in Præbentana fideicommissi 27. Ianuarij 1606. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farin. decis. 105. num. 4. p. 1. recent.*

Refertur etiam ad præcedentia, quando non est diuersa

diuerfa ratio, vel legum correctio non inducitur, ita *Auendan. ad l. 6. Tauri, glos. 11. num. 7.*

- 4 Non refertur tamen ad iam specificata, ex *Menoch. conf. 115. num. 4.* nec refertur ad illa, ex quorum relatione sequeretur correctio, ex eodem *Menoch. d. conf. 115. num. 39.*

S V M M A R I V M.

- 1 Conditionalem commissionem facit clausula, Si constiterit, & importat necessario causae cognitionem.
- 2 Tempus futurum, praeteritum, & praesens, importat clausula, Si constiterit.
- 3 Constare quando dicatur, remissive.

Si constiterit.

CLAUSULA CXLVI.

1 **H**æ clausula ordinariè poni solet in rescriptis prouisionalibus, & facit commissionem conditionalem, & importat necessariò causae cognitionem; nam prius debet præcedere indagatio, & cognitio iudicialis cum citationibus partium, & prouisio aliter facta redderetur nulla ex defectu Iurisdictionis, ad notata in *Clem. 1. de concess. praben. & ad Clem. Iudex, de off. deleg.* unde differt à clausulis, Si sic est, Si ita est, Si est idoneus, aut legitima aetatis: in quibus sufficit in facto ita rem esse, quamuis non præcesserit cognitio, & pronuntiatio super eo; ita *Paris. conf. 45. num. 7. lib. 4. Lap. alleg. 61. incip. Visis literis, num. 2. vers. secus fuisset, Cels. Vgo. in tract. claus. pag. 489. Bald. conf. 401. incip. Colligamus, nu. 6. vers. quia clausula, lib. 1. Canelecan. decis. 22. num. 6. p. 1. Rota decis. 21. de rescript. in antiq. & decis. 15. de dol. & contum. Mart. de claus. p. 1. claus. 141. num. 4. & seq. alias 157. in ult. impress. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. C. concl. 782. num. 2. Vital. de Camb. in simili tract. pag. 21. Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 58. num. 2. 3. & 4. Sanchez de Matr. lib. 8. disp. 34. num. 26. Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 3. num. 36. Seraph. decis. 601. nu. 3. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. num. 139. optime Peregr. var. lib. 1. tit. de Iurisd. Ordin. & delegat. num. 26. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 368. num. 1. vbi num. 2. post Anchor. conf. 297. incip. Efficacibus, n. 10. subdit hoc non habere locum, quando datur executor principaliter, quia in iis, quæ possent alias exequi de Iure sine citatione, ut puta si agatur de executione super vacanti, clausula ista non operatur, ut teneatur citare, nisi in rescripto executoris non esset hæc clausula, quia tunc partes Iudicis assumeret, & importaret causae cognitionem, quia verba secundum subiectam materiam sunt intelligenda.*

- 2 Hæc clausula importat tempus futurum, & etiam praeteritum, & praesens, & ideo si consultor consulat aliquid faciendum cum clausula, Si tale constiterit, si illud constabat tempore consilij, verificatur conditio, *Bald. conf. 265. incip. Verba laudi, num. 3. vers. deinde Index, lib. 2. Card. Tusch. d. concl. 782. num. 4.* Rota tamen tenet illam non esse de futuro, sed de praeterito, apud *Seraph. decis. 1044. num. 3.*
- 3 Constare autem quando dicatur, vide *Lap. d. alleg. 61. num. 3. Mascard. de prob. conclus. 75. num. 21. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proæm. num. 233. & dicta per me de diction. dist. 66.*

S V M M A R I V M.

- 1 Consensum in ipso actu non requirit clausula, Si assensus quorum interest, accesserit, sed sufficit illum superuenire ex intervallo.
- 2 Capituli Ecclesiae Cathedralis consensus in unione per Episcopum facienda, satis est si postea accedat.
- 3 Rectoris consensus in dismembratione fructuum Ecclesiae, pro illius validitate sufficit quandocumque superuenerit, sed contrarium in Rota fuit resolutum, ut numero 4.

CLAUSULA CXLVII.

Si assensus quorum interest, accesserit.

1 **N**on requirit hæc clausula consensum in ipso actu, sed sufficit illum superuenire ex intervallo, & etiam tacitum; ita *Rebuff. in compendio alienat. num. 15. circa med. cum aliis allegatis in Conchen. fructuum 10. Febr. 1586. coram Giptio.*

Unde consensus Capituli Ecclesiae Cathedralis 2 in unione per Episcopum facienda, satis est si postea accedat, *argum. cap. cum nos, & cap. cura, de lure patron. tradunt Boer. decis. 345. num. 3. & 4. Rebuff. ad reg. 21. Cancell. glos. 11. num. 20. & 21. Hoied. de incompatibilit. beneficior. p. 2. cap. 3. num. 9. quos refert, & sequitur Sanchez in precept. Decalog. tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 165.*

Sic etiam in dismembratione fructuum Ecclesiae, 3 sufficere pro illius validitate consensum Rectoris quandocumque superuenerit, tenent *Mohed. decis. 60. alias 5. sub num. 1. de renunc. Verall. decis. 216 num. 6. p. 1. Pus. decis. 368. alias 358. in correctis, lib. 2. & fuit resolutum in d. Conchen. fructuum coram Giptio.*

Verum cum consensus Rectoris in hoc casu non 4 tantum pro eius interesse, quantum pro forma inductus sit, ad rigorem Iuris obseruandum in fauorem publicum, ne Ecclesiae depauperentur, ideo illum requiri in ipso actu, fuit resolutum in *Toleranaparchialis de Madrid 1. Febr. 1602. coram Corduba, impressa per Nicolaum Garc. de benef. p. 12. cap. 3. num. 8.*

Sicut accepimus.

CLAUSULA CXLVIII.

1 **H**æc clausula posita in gratia *Motum proprii*, non eget iustificatione, secus verò in gratia ad partis instantiam, ut per *Guidop. decis. 161. Achil. decis. 10. num. 1. 2. & 3. de probat. & fuit resolutum in causa Meien. Monasterij 21. Februarij 1600. coram Litta, impressa per Marches. de Commiss. p. 2. pag. 517. in ult. impress. & in Bracharen. parochialis de Moreira 12. Ianuarij 1604. coram Iusto, impressa per eundem Marches. de Commission. p. 1. pag. 451. mon. 3. & in Aston. pensionis 11. Martij 1611. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farinac. decis. 656. num. 3. p. 2. recent. Pus. decis. 100. lib. 3. in correct. Seraph. decis. 365. & decis. 1371. num. 4. Rot. decis. 447. num. 1. 2. p. 1. diuers. Mart. de claus. p. 1. claus. 154. in ult. impress.*

T 2 S V M

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentes.
- 2 Admissio iurium, protestationis, seu appellationis cum clausula, Si, & in quantum, &c. operatur, ut admissa cum illa, reiecta censeantur, si de Iure non erant admittenda.
- 3 Admissionem importat clausula, Si, & in quantum, &c. quatenus de Iure sit locus admissioni, & reiectionem, quatenus de Iure non sit admittenda.
- 4 Admissum nullatenus intelligitur, quod in effectu non debuit admitti.
- 5 Presentatio admissa cum clausula, Si, & in quantum, &c. censetur admissa, si de Iure admitti debuit, & constituit in quasi possessione presentandi.
- 6 Clausula, Si, & in quantum, &c. nihil ponit in esse, sed pendet à futuro eventu.
- 7 Conditionalem dispositionem reddit clausula, Si, & in quantum, &c.
- 8 Appellationis in causa operatur clausula, Si, & in quantum, &c. quod si illa est rationabilis, censetur admissa; secus si irrationabilis.
- 9 Appellatio quando interponitur à sententia diffinitiva, Iudex admittendo, Si, & in quantum, &c. dicitur ei detulisse, & admisisse.
- 10 Appellatum si fuerit, & appellatio, Si, & in quantum, &c. admissa, tunc non dicitur Iudex de apostolis respondere.

Si, & in quantum, &c.

CLAUSULA CXLIX.

- 1 DE vi, & effectibus huius clausule vide Felin. in cap. cum contingat, num. 11. de offic. deleg. Mascard. de probat. concl. 119. Beninend. decis. 1. Mart. de clausul. p. 1. claus. 362. in ult. impress. Menoch. conf. 2. n. 360. cum seqq. Vital. de Camb. in tract. claus. pag. 4. col. 2. Cels. Vgon. in simili tract. pag. 566. Card. Tusch. tom. 1. lit. C. concl. 361. à num. 5. Campan. in divers. Iuris Can. rub. 11. & 13. à num. 403.
- 2 Admissio iurium, protestationis, seu appellationis cum hac clausula, operatur, ut admissa cum illa, reiecta censeantur, si de Iure non erant admittenda, Honded. conf. 21. num. 19. tom. 1. Roia decis. 687. num. 1. p. 1. divers. & fuit dictum in Florentina Iurispatronatus 11. Februarij 1604. coram Cardinale Lancellotto.
- 3 Importat igitur admissionem, quatenus de Iure sit locus admissioni, & reiectionem, quatenus de Iure non sit admittenda, Roman. conf. 501. num. 4. & seqq. Socin. Iun. conf. 18. num. 14. & 15. lib. 1. Mart. de claus. p. 1. claus. 152. in ult. impress. Marant. de ord. iud. p. 5. §. appellatio, num. 200. Menoch. conf. 174. num. 32. Honded. conf. 22. num. 12. tom. 2. Seraph. decis. 687. num. 2. Et ideo Bart. in l. ambiciosa, circa fin.

ff. de decret. ab ordine facien. quem refert, & sequitur Ioan. de Imola in l. Iudex postquam, in fin. ff. de re iud. tenet quod per hanc clausulam nullatenus intelligatur admissum, quod in effectu non debuit admitti, sequuntur Socin. conf. 48. num. 61. vol. 4. Rub. conf. 45. num. 7. & seqq. Carald. in tract. Syndicatus, num. 72. & seqq.

Presentatio admissa cum hac clausula, censetur 5 admissa, si de Iure admitti debuit, & constituit in quasi possessione presentandi, Rot. decis. 687. num. 2. p. 1. divers. Seraph. decis. 499. n. 2. Greg. decis. 417. num. 3. & fuit dictum in Florentina parochialis, seu Iurispatronatus 28. Maij 1589. coram Iusto.

Item hæc clausula nihil ponit in esse, sed pendet à futuro eventu, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 517. num. 1. alias resol. 413. num. 1. Causalcan. decis. 11. num. 41. & decis. 28. num. 16. & num. 20. p. 3. & decis. 32. num. 9. p. 5. Visian. in praxi Iurisparr. p. 2. lib. 9. cap. 1. num. 3. in 1. impress. Mart. de claus. p. 1. claus. p. 1. claus. 362. num. 1. in ult. impress. ubi num. 3. subdit, quæ sit differentia, si dicatur, Si, & in quantum de Iure debet, vel si dicatur, Si, & in quantum de Iure potest.

Vnde infertur, hanc clausulam conditionalem 7 dispositionem reddere, ex adductis per Alex. conf. 127. 127. num. 1. vol. 7. conf. 501. num. 2. Cachet. decis. 5. num. 9. & sequen. Vital. de Camban. citato loco, num. 1. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 2. collect. 399. in fine.

In causa appellationis operatur, quod si illa est 8 rationabilis, censetur admissa; secus si irrationabilis, Felin. in cap. cum contingat, num. 13. de off. delegat. Ruin. conf. 61. num. 27. vol. 5. Socin. Iun. conf. 18. num. 16. vol. 1. Marant. de ord. Iud. p. 6. in 2. affu principali, num. 200. Mart. d. claus. 362. num. 4.

Vnde quando appellatio interponitur à sententia diffinitiva, Iudex admittendo, Si, & in quantum de Iure, &c. dicitur ei detulisse, & illam admisisse, quia tunc talis conditio non facit suspensionem, sed habet veritatem; nam licet dicat Iudex, Si, & in quantum, &c. tenetur tamen rationabilem admittere, secundum decis. Beninend. 1. quem refert, & sequitur Aloyf. Ricc. d. resol. 413. in fine.

Quid si fuerit appellatum, & appellatio, Si, & 10 in quantum, &c. admissa, an tunc de apostolis respondere Iudex dicatur? negativè respondet Zabarel. in Clem. quamvis. §. si Iudex, num. 4. de appellat. quem refert, & sequitur Marches. de Commiss. p. 2. pag. 10. num. 8. in ult. impress.

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Si, & postquam renuntiaverit, &c. quando solita sit apponi, & quomodo extendatur, ostenditur.
- 2 Refertur decisio Sacra Rota in Alexandrina Archipresbyteratus.
- 3 Forma renuntiationis in vim huius clausule traditur.
- 4 Actibus ex pluribus factis à Canonico presentibus alijs Canonicis, probatur possessio capitulariter capta.
- 5 Possidendi causa est quid diversum ab ipsa possessione.
- 6 Titulo novo superveniente, potest quis continuare suam possessionem de facto, mutato solium

solum primo iure, & titulo possessionis.

- 7 Mutatio iuris, & tituli possessionis, ipso iure statim facta intelligitur, data notitia secundi tituli, etiam absque alia declaratione.
- 8 Mutatio tituli, & possessionis ex noua causa superueniente, ut recte fiat, non est opus ut mutans exeat de possessione, & postea iterum ingrediatur.
- 9 Canonicus falsus si diu stetit in possessione, & deinde à Papa obtinuit prouisionem, non est necessaria noua apprehensio, & installatio, quia ipso iure fit quadam conuersio ex nouo titulo superueniente.
- 10 Factum nudum, & sola detentio consideratur in manutentione.
- 11 Animus requiritur ad dimittendum possessionem.
- 12 Renuntiatio strictè est interpretanda, ut minus ladat renuntiantem, quam fieri possit.
- 13 Renuntiatio restrictiue ad presentationem, & possessionem inde sequutam, non est trahenda ad omnem possessionem.
- 14 Cedens, & renuntians licet dicatur perdere dominium, & possessionem saltem de iure, attamen si postea incumbat de facto, & realiter inhereat possessioni, adhuc ad statum est manutenendus, imò & reintegrandus, si spoliatur.
- 15 Decreto cum clausula, Si, & postquam renuntiauerit, satisfactum videtur, si intelligatur ad cumulandum possessionem possessioni.
- 16 Scientia quod aliquis sit Canonicus, praesumitur ex pluribus actibus factis in Capitulo, & extra tanquam talis.
- 17 Canonici si nulla urgente ratione denegauerint Canonico capitularem receptionem, hoc casu habetur pro capitulariter capta.

Si, & postquam renuntiauerit, &c.

CLAVSVLA C L.

1 **H**æc clausula de stylo Datarie cōsuevit apponi in nouis prouisionibus, & quando beneficium de nouo impetratur à Simoniano, quæ sic extenditur, ut in exemplo nouæ prouisionis Domini mei Ioannis Antonij Massobrij, qui fuerat de Archipresbyteratu Alexandrino ordinaria auctoritate ad præsentationem patroni laici institutus, & animaduertens Iuspatronatus non subsistere, nouam prouisionem à Sede Apost. obtinuit cum huiusmodi clausula, Si, & postquam dictus Ioannes Antonius præsentationi, & institutioni de eius persona factis, & possessioni exinde sequente renuntiauerit, & declarauerit se velle dictum Archipresbyteratum in futurum vti reseruatam, & non aliter possidere, auctoritate nostra conferas, & assignes, &c.

2 Postea occasione huius clausulæ dubitatum fuit, an dictus Dominus Massobrius ei satisfecisset, decretoque in ea contento paruisset renuntiando præ-

sentationi, & institutioni, ac possessioni exinde sequente, &c. continuando in reali possessione, quam antea apprehenderat absque alterius nouæ apprehensione; in quo dubio Rota censuit prout in infra-scripta decisione.

R. P. D. Merlino
Alexandrina Archipresbyteratus.

Lunæ 28. Iunij 1627.

Massobrius fuit præsentatus ab Arnutio, & 3 ab Episcopo obtenta institutione, apprehendit capitulariter possessionem Archipresbyteratus, pluresque actus concernentes officium huiusmodi dignitatis, necnon etiam curam animarum illi annexam exercuit. Verum monitus assertum Iuspatronatus non subsistere; imò, cum vacatio contingerit de mense Augusti, illius collationem spectare ad Sanctissimum, ab eo impetrauit prouisionem, cum solito tamen decreto, quod renuntiaret d. præsentationi, prout his verbis decreto paruit: *Renuntiavit præsentationi, & institutioni, ac possessioni exinde sequente, & d. Archipresbyteratum vti reseruatam, & non aliter, in futurum possidere se velle declarauit.* Et continuando in reali possessione, post huiusmodi renuntiationem, interfuit Choro, processionibus, & aliis functionibus capitularibus: vnde fuit dubitatum, an eidem Massobrio dandum esset mandatum de manutenendo. Et DD. ter, ac maturè discussio articulo, affirmatiue responderunt.

De possessione enim illius non potest dubitari. 4 Et constat de prima apprehensione solenniter, & capitulariter facta; & post renuntiationem dantur testes, qui deponunt de visu, quod Massobrius tanquam Archipresbyter interuenit publicis functionibus cum aliis Canonicis. Et constat quod congregato Capitulo pro tradenda possessione alteri Canonico, idem Massobrius recepit iuramentum ab eo, ex quibus actibus factis præsentibus aliis Canonicis, probatur possessio capitulariter capta, Rot. decis. 17. de præb. an nou. Cassad. decis. 8. de caus. possess. & decis. 5. num. 3. de Iurepatr. Verall. decis. 27. lib. 1. in manuscr. & coram Reuerendissimo Domino meo Decano decis. 235. num. 12. in eius impressis.

Nec ob stare visum fuit, quod pro Scipione adducebatur; scilicet primam possessionem Massobrij capitulariter captam non esse attendendam, nec manutenibilem, cum illi renuntiauerit; nec etiam secundam postquam renuntiavit, quia non fuit apprehensa capitulariter, & actus illi, quamuis gesti præsentibus Canonicis, non tamen sunt gesti cum scientia eorumdem, quod scilicet Massobrius possideret in vim prouisionis Apostolicæ, cum potuerint credere ipsum continuasse tanquam præsentatum à patrono: quoniam & utramque possessionem Rota credidit validam esse, ac manutenibilem.

Et quoad primam, aduertendum est Massobrium 5 non renuntiasse possessioni reali, & illi, quæ de facto est, ut apparet ex illis verbis; *Renuntiat præsentationi, & institutioni, ac possessioni inde sequente, & declarat se velle possidere d. Archipresbyteratum tanquam reseruatam*: vnde non possessioni in totum, & absolute renuntiavit, sed possessioni tanquam ex antecedente præsentatione prouenienti, & sic solummodo renuntiavit titulo, & causæ possidendi, quæ causæ possidendi est quid diuersum ab ipsa possessione, 43. §. ex pluribus, ff. de acquir. possess.

Et iure merito Massobrius, superueniente sibi 6 nouo titulo, scilicet prouisione Apostolica, potuit

T 3 conti

- continuare possessionem ipsam de facto, mutato solum primo iure, & titulo possessionis, l. non solum. §. quod vulgò. ff. de usucap. l. 3. §. illud, l. qui bona. §. 1. cum ibi not. ff. de acquir. poss. Rot. apud Achil. decis. 4. de caus. poss. & propr. Put. decis. 165. num. 3. lib. 1. & decis. 441. eod. & in recent. decis. 100. num. 8. part. 1. Gabr. conf. 51. num. 1. & 28. lib. 1. Quæ mutatio ipso iure statim facta intelligitur, data notitia secundi tituli, etiam absque alia declaratione, iuxta conf. Decis. 400. quod sequitur Rota, vt per Achil. d. decis. 4. Put. d. decis. 441. lib. 1. Crescen. decis. 168. alias §. de rest. spol. Rot. decis. 224. num. 2. part. 1. diuers. & decis. 601. num. 3. p. 3.
- 8 diuers. Cardin. Mant. decis. 71. num. 1. neque opus erat, vt exiret de possessione, & postea iterum ingrederetur, ad l. cum nemo, & ibi gloss. in verbo extrinsecus, C. de acquir. poss. Put. d. decis. 441. lib. 1. & Achil. d. decis. 4. vbi quod hæc opinio est magis æqua, & consona iuribus, & semper seruatur à Rota, vt in decis. 345. n. 4. & decis. 613. num. 5. part. 1. & decis. 143. n. 4. part. 2. diuers. & in Tuden. parochialis 4. Nouembris 1592. coram bon. mem. Card. Pamphilio, in quibus fuit reprobaturum conf. 131. lib. 1. Soc. Sen. contrarium sentientis.
- 9 Et in puncto dixit Baldus in l. 2. num. 63. vers. sed pone, C. de seru. & aqua. quod si falsus Canonicus diu stetit in possessione, & deinde à Papa obtinuit prouisionem, non est necessaria noua apprehensio, & installatio, quia ipso iure fit quædam conuersio ex nouo titulo superueniente, & Baldus sequitur Crauetta conf. 171. num. 1. vers. secundo pro hac, & licet sub num. 19. declaret Baldi sententiam non procedere, quando ante prouisionem Papæ ius tertio fuerit quæsitum, & Crauetta sequatur Rimin. lun. conf. 100. num. 25. attamen non applicatur casui nostro hæc limitatio, quia ante prouisionem Apostolicam Massobrij nullum ius erat quæsitum Scipioni; & propterea si Massobrius retinuit possessionem de facto, mutauitque sibi solummodo ius, & titulum possidendi, adhuc ei manutentio danda est ad statum suæ possessionis, querelam, cum ibi not. de elect. l. Aquilius, vbi Cast. num. 5. ff. de donat. Cassad. decis. 14. num. 8. super reg. & Rota coram sanct. mem. Gregor. XV. decis. 360. num. 1. In manutentione enim nudum factum, & sola detentio consideratur, Cast. in d. l. Aquilius, sub num. 5. de donat. Cephal. conf. 16. sub n. 5. lib. 1. Card. Seraph. decis. 582. num. 5. Rota diuers. decis. 50. num. 29. & decis. 64. num. 2. part. 2.
- 10 Hæcque videntur certiora euadere, quia Massobrius sibi prouidit, & conseruauit suam primam possessionem de facto per declarationem, quod volebat possidere ex titulo prouisionis Apostolicæ Archipresbyteratum, quem prius possidebat ex titulo præsentationis, & in eodem instanti renuntiat, & declarat; & sic renuntiatio est respectiua ad declarationem: etenim enim renuntiavit, quatenus credidit esse consultum suæ possessioni, & continuationi. Sique hæc declaratio non suffragaretur, renuntiatio quoque ex defectu consensu non operaretur, & consequenter primam possessionem à se non abdicasset Massobrius. Ad dimittendum enim possessionem requiritur animus, d. l. 3. §. in amittenda, vbi Alexand. ff. de acquir. poss. Cassad. decis. 4. n. 3. de restit. spoliat. Paris. conf. 114. num. 7. lib. 4. Rota apud
- 11 Achil. decis. 11. de pens. & renuntiatio strictè est interpretanda, vt minus lædat renuntiantem quam fieri possit, l. si domus. ff. de seru. urb. præd. Becc. conf.
- 12 111. sub num. 31. Surd. conf. 446. num. 22. & propterea renuntiatio restrictiue ad præsentationem, & possessionem inde sequutam, non est trahenda ad omnem possessionem, ad Clement. quod circa, de electione, Bald. in l. 2. num. 2. C. de leg. Roland. conf. 86. num. 33.

lib. 2. Et hæc duo, scilicet quod quis renuntiet præsentationi, & possessioni inde sequuta, & quod velit possidere ex prouisione Apostolica, non inuicem repugnant, quia vult insistere in possessione de facto, & reiicere primum titulum possessionis.

Secunda quoque possessio (scilicet postquam renuntiauit) est manutenibilis, quia etiam liberè cedens, & renuntians, licet dicatur perdere dominium, & possessionem, saltem de iure; attamen si postea incumbat de facto, & realiter inhæreat possessioni, adhuc ad statum est manutenendus; imò & reintegrandus, si spoliatur, Innoc. in cap. super hoc, de renuntiat. Calder. conf. 4. eod. tit. & sequitur Rota decis. 1. num. 2. in nou. eod. tit. & Cassad. d. decis. 4. de restit. spoliat. num. 2. & 4. vers. credus tamen, vbi firmat dictum Innocentij procedere etiam in beneficialibus, si incumbens possessioni de facto habeat titulum præsumptum; vnde multo magis quando habet verum, & canonicum ex prouisione Apostolica, & sequitur Gomez super reg. de ann. quest. 57. in princ. Paris. de resign. lib. 1. quest. 5. num. 28.

Neque obstat quod renuntiatio Massobrij fuerit in executionem decreti literarum Apostolicarum, in quibus committitur executori, vt Massobrium introducat in possessionem; quia acquisitio nouæ possessionis de manu executoris non contradicit retentioni primæ possessionis naturalis. Et menti Papæ aliquibus ex Dominis satisfactum videbatur, si intelligatur dictum decretum ad cumulandum possessionem possessioni, ad trad. per Cassad. d. decis. 4. num. 12. & seq. de restit. spol. Menoch. de adpisc. rem. 4. quest. 43. num. 337. & seq. Gabr. conclus. 7. num. 6. de acquir. poss. vbi quod vtrique possessio de per se est considerabilis. Et demum in hoc summarissimo iudicio retinendæ attendi debet quod Massobrius fecit, non quod facere debebat.

Nec obstat quod Canonici ignorauerint, vel ignorare potuerint huiusmodi mutationem tituli in Massobrio, quoniam, quicquid sit an requiratur talis scientia, &c. ex tot actibus; & ex ipsa facti serie, scientia hæc bene inferri, & præsumi potest, Abb. in cap. cum Ecclesia, num. 25. de caus. poss. Rot. decis. 179. num. 2. part. 1. diuers. & decis. 685. num. 4. part. 1. recent. Præsertim quia non agitur de apprehensione de nouo faciendâ, sed de continuanda possessione, mutato solum titulo, Inn. in cap. bene, l. 2. num. 6. vers. pro prima, de postul. prelat. Ripa in cap. cum Ecclesia Sutrina, num. 64. vers. tertio declara de caus. poss. & prop. & agitur ad effectum manutentionis, quæ datur ad statum, vt dixi, quo casu nec scientia videtur necessaria, iuxta Rot. decis. 17. num. 7. part. 2. diuers. à qua nec recessit in recent. d. decis. 685. num. 4. part. 1. Et in plenario possessorio poterit Massobrius docere de scientia Capituli.

His etiam intelligimus non obstare, quod capitulariter non fuerit apprehensa possessio per Massobrium, iuxta decis. 8. Cassad. de caus. poss. Quoniam si attendimus primam possessionem, illa fuit capitulariter apprehensa, & in mutatione tituli non est opus noua apprehensione, & installatione, vt supra ex Baldo, & Crauetta dictum est. Si verò actus posteriores consideremus tanquam inducentes secundam, & nouam apprehensionem possessionis, non autem continuatiue ad primam possessionem capitulariter obrentam, tunc sit est quod Massobrius petierit manuteneri, & quatenus opus sit admitti capitulariter, ipsique Canonici nulla urgente ratione denegauerint huiusmodi capitulare receptionem; hoc enim casu habetur pro capitulariter capta, Rota coram sanct. mem. Gregor. XV. decis. 364.

num. 2.

num. 2. & in Pistorien. Canonici 16. Iunij 1625. coram Illustriss. D. Cardin. Caualerio, & in Leodien. Canonici 3. Iulij 1617. coram eod. quas secuta etiam fuit in Casaraugustana euerum 3. Iulij 1623. coram R. P. D. meo Pironano. Et ex actis supra ponderatis, quæ coram Canonicis capitulariter congregatis gesta sunt, resultat etiam apprehensio capitulariter facta, ut supra in principio dictum fuit. Et ita conclusum, &c. Hactenus decisio.

S V M M A R I V M.

1. Modum potius quam conditionem importat clausula, Si idoneus reperiatur.
2. Conditionem, & formam importat clausula, Dummodo idoneum reperiatur.
3. Citatio alicuius in examine faciendo non est necessaria, ubi ad Ordinarium est directa clausula, Si idoneus reperiatur.
4. Doctor in collatione beneficii, vel receptione ordinum examinandus non est.
5. Presentatus ad parochialem necessariò examinandus est, quia examen est de forma, quamvis notoriè sit dignus, vel famosus Doctor, seu Vicarius Episcopi.
6. Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel Iure Canonico, & in publica Vniuersitate graduatus, non excusatur ab examine, quando petit prouideri de aliqua Ecclesia parochiali.
7. Examinatus, & approbatus semel ad vnum beneficium, non amplius examinatur ad aliud simile.
8. Reprobatus semel, & reiectus potest iterum admitti.
9. Reiectus non solet admitti ad nouum examen, quando habilitas præsuntur acquisita medio tempore.
10. Tempus quindecim mensium esse breue ad effectum, ut reprobatus alio examine approbationem meruerit.

Si idoneus reperiatur.

CLAUSULA CLI.

1. Importat hæc clausula potius modum, quam conditionem, ita quod cognitionem anteire non oporteat, ut per Cels. Vgon. in tract. clausul. tit. de claus. rescriptorum, pag. 484. col. 1. & 2. Canalcen. Finizana decis. 22. sub num. 6. p. 1. Mari. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 39. num. 3. Campanil. in diuers. Iuris Canonici, rubr. 11. cap. 13. n. 88. & 256. Mart. de claus. p. 1. claus. 122. in ultim. impress.
2. Verum si dicatur, Dummodo idoneum reperiatur, tunc hæc importabit conditionem, & formam, quæ propterea omitti non potest, ut tenent Sanchez de Matr. lib. 8. dispus. 34. num. 26. Aloys. Rice. in praxi fori Ecclesiastici, decis. 700. in 1. edit. aliàs resol. 592. num. 1. in 2. edit. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. n. 138.
3. Vbi est directæ hæc clausula ad Ordinarium, non est necessaria citatio alicuius in examine faciendo, ut post Card. & Rotam decis. 543. lib. 2. quotidianum,

tradit Mart. de claus. p. 1. claus. 121. in ultim. impress. Et de hac materia vide dicta in clausula, Si inueneris præmissa, &c. infra claus. 153.

Illud pro coronide huius clausulæ aduertere oportet, quod Doctor in collatione beneficii, vel in receptione ordinum examinandus non est, ex quo notus promoueri potest absque examine, ita gloss. verbo ignota, in cap. de Petro, 47. dist. Rochus de Iurepatr. verb. honorificum, num. 16. vers. ego credo Sauerio examens, Petr. Lesnaud. in tract. de Doctoribus, p. 4. quest. 28. Henrig. in summa, lib. 10. cap. 18. in princ. Cened. ad Decret. collect. 15. num. 3. quos refero ego ipse de off. & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 60. num. 75.

Limita tamen hoc ipsum non procedere in præsentato ad parochialem, in hac enim examen præcisè necessarium est, nec omitti potest, ex eo quod prouisus notoriè sit dignus, ut resoluunt Lamberi. de Iurepatr. p. 1. lib. 2. quest. 11. art. 3. num. 5. Rebuff. de priuil. Scholar. priuil. 86. num. 4. Flam. de resign. lib. 8. quest. 9. num. 83. cum seqq. Cened. d. collect. 15. num. 5. Aloys. Rice. in decis. Curia Archiepiscopalis Neapolitana, decis. 139. p. 1. Vgol. de offic. Episcopi, cap. 50. §. 6. num. 6. & §. 10. num. 6. Lessius de Instituta lib. 2. cap. 34. num. 82. etiam si esset famosissimus Doctor, qui cum maximo applausu per plures annos legerit, ex notat. per Fusch. de Visitat. lib. 2. cap. 5. num. 10. & etiam si esset Vicarius ipsius Episcopi, ut tradit Flamin. d. quest. 9. num. 87. Vnde Sacra Congregatio Concilij ita censuit; Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel Iure Canonico, & in publica Vniuersitate graduatus, non excusatur ab examine, quando petit prouideri de aliqua Ecclesia parochiali; quart decisionem referunt Zerola in praxi Episcopali. p. 2. verbo Doctor. §. 1. Pfaff. in simili praxi, p. 2. cap. 5. num. 17. vers. Doctor, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. num. 90. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. in summa Bullarj, verb. beneficiorum parochialium collatio, q. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 9. cap. 2. n. 103.

Semel examinatus, & approbatus ad vnum beneficium simplex, non amplius examinatur ad aliud simile. Idem est si semel sit approbatus ad Canoniciatum, vel dignitatem in Collegiata, non amplius examinatur ad similem Canoniciatum, vel dignitatem in alia Collegiata: sic semel approbatus ad Curatum, vel Canoniciatum, aut dignitatem in Cathedrali, non vltra examinatur ad simile, vel similem; ita seruari in Curia referunt Gonzal. d. gloss. 4. n. 84. & Aloys. Rice. in praxi fori Ecclesiastici, decis. 419. in prima impress. aliàs resol. 756. in 2. impress. quod intellige iuxta resoluta per Campanil. in diuersorio Iuris Canonici, rubr. 5. cap. 3. num. 8. prope finem, & per me ipsum d. alleg. 60. num. 89. & 90.

Vtrum autem semel reprobatus, & reiectus possit iterum admitti? Respondeo quod sic, nouum enim examen est optimus modus probandi scientiam examinati, aliàs reiecti, & grauamen ab examinatori- bus illatum; ita Rota decis. 8. de probat. in nou. & decis. 18. num. 14. de concess. præbenda, etiam in nouis, Gregor. decis. 527. num. 2. & decis. 558. num. 2. & fuit dictum in Calagur. de Monila 15. Iunij 1612. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano.

Nec subsistit obiectum, quod huiusmodi reiectus post reprobationem potuerit doctus euadere, ita ut habilitas præsumatur acquisita medio tempore, quo casu reiectus non solet admitti ad nouum examen, ut in decis. 505. num. 4. p. 2. recent. & in Calagur. beneficii de Cernera 8. Febr. 1591. coram Penia, & in Paduana coadiutoria 6. Nouembrii 1623. coram D. Merlino; quia responderetur, allegatam præsumptionem excludi ex breuitate temporis quatuor mensium, vel circa, Gregor.

10 *Gregor. decif. 527. num. 3. & decif. 538. num. 4.* Ex quibus decisionibus Rota cenſuit, tempus quindecim menſium eſſe breue ad effectum, vt reprobatuſ in examine, poſſit medio tempore ita erudituſ fieri, vt poſtea in alio examine approbationem meruerit, vt fuit dictum in *Nepeſina Canonica* 25. Februarij 1615. coram D. Merlino.

S V M M A R I V M.

- 1 *Claufula*, Si in euidentem, &c. dicitur de ſtylo apponi ſolita in literis, Si in euidentem, &c.
- 2 *Claufula*, Si in euidentem, &c. nihil aliud innuere videtur, niſi quatenus in Eccleſiæ utilitatem geſta tendant, auctoritate Apoſt. Iudices, quibus literæ Apoſt. diriguntur, confirment; ſin ſecus, infirmant.
- 3 Gratiam totam reſtringit, & modificat reſcriptum, Si in euidentem, &c.
- 4 Alienatio ſi cedat in euidentem utilitatem, non ſuſpendit gratiam.
- 5 Utilitas Eccleſiæ, & quod ſit euidens, ad gratiam iuſtificandam probanda eſt.
- 6 Alienationes quando dicantur fieri in utilitatem Eccleſiæ? remiſſiue.
- 7 Utilitas Eccleſiæ an adſit in alienatione, ſi quis cognoscere velit, non eſt conſiderandum tempus breue, ſed anterius, & poſterius.
- 8 Contractuſ an ſit utilis, & damnofuſ Eccleſiæ, ut videatur, inſpici debet tempus celebrationis ipſiuſ contractuſ.
- 9 Euidens utilitas quæ dicatur, oſtenditur.
- 10 Subreptio in gratia, Si in euidentem, &c. quando attendatur, oſtenditur.
- 11 Utilitas Eccleſiæ non probatur ex delegatorum aſſertione, niſi adſint ſeparata documenta.

Si in euidentem Eccleſiæ utilitatem fiat, &c.

CLAVSULA CLII.

- 1 **H**æc clauſula dicitur de ſtylo apponi ſolita in literis, Si in euidentem, vt cenſuit Rota in *Ferrarien. bonorum* 15. Iunij 1615. coram Vbaldo, impreſſa per *Farinac. decif. 730. num. 3. in ſm. p. 2. recent.* Et nihil aliud innuere videtur, niſi quatenus in Eccleſiæ utilitatem geſta tendant, auctoritate Apoſt. Iudices, quibus literæ Apoſt. diriguntur, confirment; ſin ſecus, infirmant, ad text. in cap. ſine except. & cap. ter-rulas 12. quaſt. 2. *Marchef. de Commiſſ. p. 1. pag. 57. num. 34. in ult. impreſſ. vbi num. 35. ex Redoan. de rebus Eccleſ. non alien. rub. de cauſa cognita, num. 56. & aliis*, ſubdit, hanc clauſulam conditionem facere.
- 3 Reſtringit hæc clauſula, & modificat totam gratiam, vt fuit dictum in *Romana domus in Burgo* 30. Octobris 1589. coram Card. Mantica, inter eius deciſiones impreſſas decif. 101. & in *Lucana nullitatis alienationis bonorum* 27. Iunij 1605. coram Card. Blanchetto, impreſſa per *Marchef. de Commiſſ. part. 1. pag. 110. n. 2.*
- 4 At verò cum reſpiciat tempus initi contractuſ, ſi

alienatio cedat in euidentem utilitatem, non ſuſpendit gratiam, l. cum ad præſens. ff. ſic certum petatur, & fuit reſolutum in *Romana reſcſſionis contractuſ* 4. Iunij 1570. coram Card. Blanchetto, impreſſa per *Marchef. de Commiſſ. d. p. 1. pag. 99. num. 7.*

Duo igitur ad gratiam iuſtificandam probanda ſunt, utilitas ſcilicet Eccleſiæ, & quod ſit euidens, quæ arbitrio Iudicis relinquenda ſunt, ex latè traditis per *Redoan. in traſt. de rebus Eccleſiæ non alienan. q. 20. de cauſ. utilitatis, n. 54.*

In utilitatem Eccleſiæ an dicantur fieri alienationes? vide *Fr. Emman. quaſt. Regul. tom. 1. quaſt. 27. art. 8. & memetipſum de offiſio, & poeſt. Epſcopi, p. 3. alleg. 95.*

Ad dignoſcendum, an adſit Eccleſiæ utilitas in tali alienatione, non eſt conſiderandum tempus breue, ſed anterius, & poſterius per aliquot annos, *Aſſiſt. decif. 316. num. 16. Rota decif. 65. num. 13. & 20. p. 2. diuerſ. ſequendo theoricam Bart. in l. pretia rerum, num. 3. ff. ad leg. Falcid. Imò; vt quidam aſſerunt, ſufficit, quod utilitas adſit ab initio, nec attenditur quod poſtea accidit, *Calder. conf. 5. de rerum permutat. Alciat. conf. 37. num. 5. Monald. conf. 117. n. 3. & fuit dictum in Florentina bonorum* 7. Maij 1591. coram Card. Pamphilio, quam refert cum aliis *Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori Eccleſiaſt. reſolut. 14. num. 3.* Quia, vt videatur, an contractuſ ſit utilis, vel damnofuſ Eccleſiæ, inſpici debet tempus celebrationis ipſiuſ contractuſ, *Rebuff. in compendio alienat. num. 73. in ſm. Surd. de aliment. tit. 8. priuil. 56. num. 78. & tit. 9. quaſt. 11. num. 10. Marc. Anton. Genuen. in præſt. Archiep. Neapol. cap. 89. n. 3. Quarant. in ſum. Bullarij, verbo alienatio rerum Eccleſiæ, num. 12.**

Vnde huic clauſulæ non remanet ſatiſfactum propter ſolam Eccleſiæ utilitatem, niſi ſit euidens, quæ talis dicitur, quando ita clarè, & manifeſtè apparet, vt de ea dubitari non poſſit, quin ſit magis profutura Eccleſiæ, cap. ſine exceptione 12. quaſt. 1. vbi *Rebuff. num. 97. & 92. idem Rebuff. conf. 111. num. 8. & conf. 112. num. 13. Redoan. d. quaſt. 20. ſub num. 81. Mandos. in praxi Signatura gratia, Si in euidentem, in princip. verſ. hæc verba, Menoch. in addit. ad lib. 2. de arbit. caſu 172. num. 22. Bogn. Caualecan. decif. 45. n. 34. & ſeq. Quarant. d. num. 12. in princip. Aloyſ. Ricc. in d. praxi rerum fori Eccleſ. in prælu. à princip.*

Hinc etiam in gratia, Si in euidentem, non attenditur ſubreptio quando non eſt circa utilitatem, ſed quando reſpiciat utilitatem; quia tunc gratia vitiatur, *Menoch. conf. 122. vol. 2. Aloyſ. Ricc. in d. praxi, reſol. 14. num. 5. vbi refert ita reſolutum in vna Romana domus* 2. Decembris 1588. coram Bubalo.

Requiritur autem quod in actis coram Iudicibus 11 delegatis conſtet de utilitate Eccleſiæ, quare non aliàs ex delegatorum aſſertione probatur, minùſve aſſertio præfata conualidat, niſi adſint ſeparata documenta, ac de præcedenti appareat probatione, cap. 1. vbi dominia. & *Franc. de rebus Eccleſiæ non alienan. Socin. conf. 52. num. 5. & 11. vol. 4. Dec. conf. 142. num. 80. Marchef. de Commiſſ. d. p. 1. pag. 55. num. 49. vbi num. 51. ex Iodach. in traſt. ſubſtaſt. cap. 1. num. 1. ſubdit, quod nec Papæ aſſertioni quod utilis ſit alienatio, credendum eſt.*

S V M M A R I V M.

- 1 Citationem partis requirit clauſula, Si inuenieris præmiſſa, &c.
- 2 Niſi addantur verba illa, per ſummariam informationem.

- 3 *Commissarius vigore clausule*, Si inueneris præmissa, &c. in re modica non tenetur partes citare, secus in re graui.
- 4 *Gratiam conditionalem facit clausula*, Si præmissa repereris esse vera, &c.
- 5 *Commissarius in vim clausule*, Si præmissa repereris esse vera, &c. si non constito sibi citatis partibus de veritate, dispenset, aut exequatur, talis dispensatio, seu executio est nulla.

Si inueneris præmissa, &c.

CLAUSULA CLIII.

- 1 **H**anc clausulam requirete partis citationem, nulla ferè dubitatio est, id enim tenet *Rota decis. 14. de dolo, & contum. in antiq. post Ioannem And. in Clem. Indices, de offic. deleg. subditque*, ita seruare Cancellariam, & Rotâ DD. Auditorum; ita etiam tenet eadem *Rot. decis. 12. num. 10. circa med. de officio deleg. in nouis, & ibi Papaz. in addit. & Felin. in cap. 2. n. 6. de rescript. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. num. 135. quamuis Lap. alleg. 60. num. 2. & 3. dicat hanc clausulam, Si inueneris, &c. in rescriptis appositam non importare conditionem, sed monitionem quamdam, ac præceptum examinandæ veritatis, prout eum refert Sanchez de Matr. lib. 8. disp. 34. num. 25.*
- 2 Primò supradictam principalem resolutionem limita, nisi additur ea verba, per summariam informationem, tunc enim potest Commissarius citare, vt summat informationem, non tamen tenetur, nec potest dare parti nomina testium, *Rota decis. 13. de dolo, & contum. in antiq. Monet. d. num. 138. vers. id autem limitandum.*
- 3 Secundò limita, vt si agatur de re modica, non teneatur talis Commissarius partes citare, secus in re graui, *Rota decis. 16. de dolo, & contum. in antiq. Mart. de claus. p. 1. claus. 156. num. 3. in ult. impress. Monet. d. num. 138. vers. 1. vbi pariter limitat, quando certus ei modus informationis sumendæ à committente præscribitur, vt quod inspectis literis commissum negotium exequatur, prout est casus in cap. 2. vers. verum quoniam, de rescript.*
- 4 Aliquando hæc clausula concipitur sub aliis verbis, videlicet, Si præmissa repereris esse vera, &c. quæ conditionalis est, facitque gratiam conditionalem, *Felin. in cap. si constiterit, num. 5. de constitut. ideoque gratia cum illius insertionem concessa requirit veram & exactam narratorum probationem, vt dictum fuit in Casalen. seu nullius præpositura 21. Aprilis 1597. coram Giptio, vbi etiam habetur, decisionem Agidij 113. cum concordantibus, asserentem pro verificatione narratorum sufficere leuiore probationes, ac minus plenas, procedere in iis, in quibus intentio Papæ concedentis principaliter non defraudatur.*
- 5 Amplia ita hanc clausulam, Si præmissa repereris, &c. facere gratiam conditionalem, vt si Commissarius non constito sibi citatis partibus de veritate, dispenset, aut exequatur, talis dispensatio, seu executio sit nulla, quantumuis preces sint in se veræ, vt per Sanchez de Matr. lib. 3. disp. 33. num. 3. & 4. lib. 8. disp. 34. num. 26. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. num. 138. post med. obseruantes, hoc esse intelligendum, nisi subiiciatur clausula, Conscientiam suam oneramus; nã tunc sufficeret quod se extraiudicialiter informet, certiorque fiat de veritate precum.

Supradicta clausula, Si inueneris, &c. & alia subsequens, Si repereris, &c. an differant: vide Mart. de claus. p. 1. claus. 156. in ult. impress.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.
- 2 Clausula, Si ita est, de Iure tacitè subintelligitur in quocumque rescripto.
- 3 Iurisdictionem, vel executionem conditionalem tribuit clausula, Si ita est.
- 4 Verba, Si ita est, dispensetis, inducunt formam, & solemnitatem.
- 5 Clausula, Si ita est, non procedit in iis, quæ præsumuntur à Iure.
- 6 Gratiam conditionalem facit clausula, Si ita est, & ostendit Papam de narratis notitiam habuisse.
- 7 Rescriptum conditionale non reddit clausula, Si ita est, quando gratia est de præfenti.
- 8 Causa cognitionem, & partis citationem non importat hæc clausula, Si ita est, cuius contrarium verius.
- 9 Conditionem non ita facit clausula, Si ita est, in rescriptis posita, vt suspendat Iurisdictionem Commissarij, vsque ad eius verificationem, sed solum ipsum Commissarium, seu exequutorem mixturam reddit.
- 10 Iustificationem contentorum in dispensatione requirit clausula, Si ita est, in dispensatione posita.

Si ita est.

CLAUSULA CLIV.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Mart. de claus. part. 1. claus. 141. alias 157. in ultima impress. Mart. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 58. num. 2. 3. & 4. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. num. 126. cum seqq. vbi num. 128. subdit, quod idem importat quod clausula illa, Veris existentibus narratis, & clausula, Si preces veritate nitantur.

Hæc clausula tacitè de Iure subintelligitur in quocumque rescripto, l. fin. in princ. C. de diuers. rescript. cap. 2. de rescript. vbi Rip. num. 19. Soci. conf. 164. num. 6. lib. 2. & ideo semper apponitur ab expeditoribus, quando gratia est in forma commissaria, vt fuit dictum in Portugalen. dismembrationis 13. Iuny 1601. coram Iusto, quam refert Mart. d. claus. 157. num. 3.

Iurisdictionem, vel executionem conditionalem tribuit, vt per Abb. conf. 96. incip. Cum ad aures, col. 4. vers. item si bene consideres, lib. 1. Marches. de Commiss. p. 1. pag. 322. num. 78. in ult. impress. Garz. Girond. de privileg. seu exemption. explicatione, n. 1159. vbi n. 1158. dicit, quod verba, Si ita est, dispensetis, inducunt formam, & solemnitatem non leuem, Seraph. decis. 989. num. 1. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 367. num. 12. vbi num. 13. subdit, vt hæc clausula non procedat in iis, quæ præsumuntur à Iure, quia non requiritur, quod verificetur, prout si mandatur, ali-

quem uti virum probum admitti, & in rescripto dicitur, *Si ita est, admittas*, quia sufficit præsumptio Iuris.

- 6 Vnde gratiam facere conditionalem, & ostendere Papam de narratis notitiam non habuisse, censuit *Rota apud Seraphin. d. decis. 989. num. 1.* quem refert *Monet. d. cap. 7. num. 129.* tradit *Mari. d. claus. 157. num. 1.* & post *Verall. decis. 125. num. 2. part. 1.* allerit *Marches. de Commiss. d. part. 1. pag. 322. n. 78.*
- 7 non reddere tamen rescriptum conditionale, quando gratia est de præsentis, idem firmat *Seraph. decis. 775. num. 5.*
- 8 Non importare hanc clausulam causæ cognitionem, nec partis citationem, seu vocationem, tenent *Lap. alleg. 60. num. 1. Card. in Clem. 1. num. 17. de offic. deleg. Marefcot. var. lib. 2. cap. 1. num. 153. cum duobus seqq.* Verùm contrarium tanquam probabilius sequuntur *Felin. in cap. ultim. num. 32. de præsumpt. Rot. decis. 12. de offic. deleg. in nouis, Sanchez de Matrim. lib. 8. disput. 34. n. 26. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. num. 131.* ubi subdit, hanc clausulam in rescriptis positam non ita conditionem facere, ut suspendat Iurisdictionem Commissarij usque ad eius verificationem, sed solum ipsum Commissarium, seu exequutorem mixtum reddere. Sub distinctione tamen rem componit *Marches. de Commiss. d. p. 1. pag. 322. num. 81.* dicens, aut adest partis, vel testis intercesse, aut cessat; primo casu requiri citationem credit, in secundo verò minimè.
- 10 Et hanc clausulam in dispensatione appositam requirere iustificationem contentorum in dispensatione, fuit dictum in *Barbinonen. matrimony 15. Martij 1604. coram Penia*, impressa per *Farin. decis. 71. num. 4. p. 1. recent.*

CLAUSULA CLV.

- 1 Importat hæc clausula arbitrium boni viri, l. *fidei-commissaria libertas*, la 2. ff. de fideicom. libert. l. *fidei-commissa* 11. §. *quamquam*. ff. de legatis 3. cum aliis allegatis in *Comen. habitus* 14. *Maij 1607. coram Iusto*, latè *Monet. de commutat. ultim. volunt. cap. 7. num. 142. cum seqq.* Et de verbis, seu simili clausula, *Ut tibi videbitur*, quod importet boni viri arbitrium, latè probant *Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 8. num. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proem. n. 112. & seq. & id ipsum de verbis, Facias quod tibi videbitur expedire*, tradit idem *Menoch. d. quest. 8. num. 5.* & de illis, *Si bonum, aut iustum tibi videbitur*, num. 6. de iis verò, *Si tibi placuerit*, n. 7. & 9. & de illis, *Si tibi probetur*, n. 8. refert *Monet. d. num. 143.*

SUMMARIUM.

- 1 Exceptionem omnem, & defensionem excludit clausula, Sine aliqua exceptione, &c.
- 2 Exceptiones legitimas non tollit clausula, Sine aliqua exceptione, &c.
- 3 Exceptiones friuolæ, non autem rationabiles per clausulam, Sine aliqua exceptione, &c. videntur repulsæ.
- 4 Exceptiones omnes quando tolluntur in statutis, aut constitutionibus, tunc non solum friuolæ, sed etiam legitimæ sublata dicuntur.

- 5 Exceptiones, quæ resultant ex eadem scriptura, ubi clausula, Sine aliqua exceptione, &c. est scripta, non censentur sub illa comprehensæ, etiamsi altiore indagine requirerent.
- 6 Exceptiones ortas ex ipsomet instrumento, & ex eodem fonte, opponere potest debitor, etiamsi promississet soluere, omni molestia, & exceptione remota.
- 7 Exceptiones pronunciantes ex natura rei, non censentur comprehensæ sub clausula, Sine aliqua exceptione, &c.
- 8 Subreptionis exceptionibus nunquam renunciatum censetur, licet Princeps id mandet.
- 9 Exceptiones non apponendas si pars apponeret, & discuti patiatur super qualitatibus, & releuantia illarum, tunc faciunt præiudicium etiam stante clausula, Sine aliqua exceptione, &c. ac si nihil fuisset promissum.
- 10 Appellatio per clausulam, Sine aliqua exceptione, &c. quemadmodum & per quasvis clausulas generales, quod videatur exclusa, ostenditur.

Sine aliqua exceptione, &c.

CLAUSULA CLVI.

Omnem exceptionem, & defensionem excludit hæc clausula, l. *Thais*. §. *Stichus seruus*. ff. de fideicom. libert. *Bertazol. de claus. instrum. claus. 22. gloss. 1.*

Non tollit legitimas exceptiones, ut ex text. in 2. cap. ex part. 2. de offic. deleg. notat *Rebuff. in compend. alien. num. 46.* vnde si est factum, in quo cadere potest exceptio rationabilis in dubio per rescriptum, ubi est posita hæc clausula, vel illa, *Nulla exceptione obstante*, friuolæ exceptiones videntur repulsæ, non autem rationabiles, gloss. in d. cap. ex parte, *Vital. de Camban. in tract. claus. pag. 16. col. 1. num. 2. Cels. Vgo. in simili tract. pag. 490. col. 1. Bertazol. ubi supra*, & fuit dictum in *Asten. fructuum* 27. *Martij 1613. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo*. In statutis verò, aut 4 constitutionibus, quando tolluntur omnes exceptiones, tunc non solum friuolæ, sed etiam legitimæ sublata dicuntur, & præcipue si condita fuerint ab habentibus merum & mixtum imperium; ita *Misyn. cent. 2. obser. 10. n. 3. Carol. de Grassi de except. except. 1. cum seqq.*

Sub hac clausula non censentur comprehensæ illæ exceptiones, quæ resultant ex eadem scriptura, ubi clausula hæc est scripta, *Alex. conf. 139. num. 2. vol. 1. Bursat. conf. 234. num. 1. vol. 3. Surd. conf. 246. num. 24. vol. 2. Ioan. Baptista Costa in tract. de clausulis connent. claus. 102. num. 6.* & de obligatione *Camerali* tradit *Galles. ad 4. partem formæ, quest. 1. num. 8.* & fuit dictum in *Mediolanen. pecuniaria* 16. *Martij 1592. coram Giptio*, etiamsi altiore indagine requireret talis exceptio, ex instrumento resultans, ut per *Cassad. decis. 10. de rescript. num. 1. & 2. Sarnen. in compendio vtriusque Signature, num. 3. & seq. Rot. decis. 649. num. 3. lib. 3. part. 3. diuers. & fuit tentum in una *Recanatæn. transactionis* 27. *Novembris 1592. coram Giptio*, impressa per *Zach. post tract. de obligat. Camerali decis. 8. & in Asculana, seu Ripana pecuniaria* 15. *Martij 1606.**

1606. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per eundem Zachiam decis. 14. num. 2. & in Romana responsionis 11. Ianuarij 1597. coram Corduba, pariter impressa apud eundem Zach. decis. 42. num. 7.
- 6 quam quidem exceptionem, quæ ortum habet ex ipsomet instrumento, & ex eodem fonte, opponere potest debitor, etiamsi promississet soluere, omni molestia, & exceptione remota, cuius naturæ exceptiones sunt, rei non tradita, pretij non soluti, & adimplementum non facti. Exemplum est in locatore, vel venditore agente ad pretium rei locatæ, vel venditæ vigore instrumenti locationis, vel venditionis, cui ex forma statuti non posset apponi aliqua exceptio, poterunt eo non obstante emptor, vel conductor opponere, non habui rem venditam, non potui uti locata, Alex. conf. 119. num. 2. vol. 1. Turret. conf. 49. num. 34. vol. 2. latè Carol. de Grassis in tract. de except. except. 13. n. 1. 3. & 7.
- 7 Sic etiam sub hac clausula non censentur comprehensæ exceptiones prouenientes ex natura rei, Bald. in auth. præsertim. C. de fideius. Felin. in cap. ex parte, il. 2. in 10. limitas. & ibi Dec. num. 57. de offic. deleg. Rota in Lauretana pradij, seu pecuniaria 15. Aprilis 1593. coram Gispio; nec exceptiones subreptionis, quibus nunquam renunciatum censetur, licet Princeps id mandet, ut per Capol. in specie, conf. 64. col. 7. vers. plus etiam dico, Crauer. de antiquit. tempor. p. 4. §. transco, num. 123.
- 9 Verùm si apponantur exceptiones non apponendæ, & pars taceat, ac non contradicat, sed solum discuti patiatur super qualitatibus, & releuantia illatum, tunc faciunt præiudicium, ac si nihil fuisset promissum, ac essent de iure admittendæ; ita Innocent. in cap. cum Bertoldus, num. 4. in fin. de sent. & re iudicat. Alex. conf. 77. num. 13. vol. 2. Cap. alleg. 25. incip. An minor certificatus, vers. ad quartum, Galles. de oblig. Camer. ad 4. partem forma, quest. 4. in princ. Tiber. Salust. lib. 1. cap. 14. sub num. 3. vers. imò in executiuis, Anton. Corn. de absolut. iuram. part. 3. quest. 23. num. 8. vers. & ita nominatim, Rota in Autien. parochialis 11. Decembris 1606. coram Card. Marquemontio.
- 10 Et quod per hanc clausulam, quemadmodum & per quascumque clausulas generales videatur exclusa appellatio, sentit Ruginel. de appellat. §. 9. gloss. 2. cap. unic. num. 18. cum seqq. Turret. conf. 86. num. 20. vol. 2. quos refert Ioan. Baptista Costa d. claus. 102. n. 8.

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Sine præiudicio, &c. subintelligitur in omnibus concessionibus, quando potest stare cum principali dispositione.
- 2 Gratia in qualibet Papa semper intelligitur clausula, Sine præiudicio, &c.
- 3 Principis gratia semper intelligitur sine alterius iniuria.
- 4 Rescripto in quolibet semper intelligitur clausula, Sine præiudicio iuris alieni.
- 5 Clausula, Sine præiudicio, &c. semper intelligi debet de alio præiudicio, quàm expresso.
- 6 Clausula, Sine præiudicio, &c. operatur tantum super non expressis in eodem contractu.
- 7 Ius illius præseruat clausula, Sine præiudi-

cio, &c. ad cuius fauorem apposta est.

- 8 Actum conditionalem reddit clausula, Sine præiudicio, &c. si, & quatenus præiudicium ex actu alicui inferatur, & intelligitur de conditione resolutive, & non suspensiva.
- 9 Possessio data sub conditione resolutive censetur purè data.
- 10 Depositum conditionale non dicitur ex eo, quod factum fuerat cum clausula, Sine præiudicio, &c.
- 11 Clausula, Sine præiudicio, &c. an præseruet ius tam in petitorio, quàm in possessorio, referuntur due sententiae, & n. 12.
- 13 Possessionem alterius plenam præseruat solum clausula, Sine præiudicio, &c.
- 14 Clausula, Sine præiudicio, &c. posita in concessione, quæ est incompatibilis cum dispositione, vel dispositionem vitiat, vel vitatur à dispositione.
- 15 Ciuitatis & immunitatis in Breui Apost. inserta clausula, Sine præiudicio, &c. ad solam ciuitatem refertur.
- 16 Iurisdictionem Iudicis ad quem non tollit in commissione clausula, Sine præiudicio, &c.
- 17 Exequutorem mixtum facit clausula, Sine præiudicio iurij alterius.

Sine præiudicio, &c.

CLAUSULA CLVII.

Svbi intelligitur hæc clausula in omnibus concessionibus, quando potest stare cum principali dispositione, Seraphin. decis. 398. n. 18. Menoch. conf. 1033. num. 21.

Et sic in qualibet gratia Papæ, Sarnen. in reg. de iure quasito non tollendo, quest. 1. in princ. & fuit dictum in Pampilonen. sepultura 10. Nouembris 1608. coram Gregor. XV. inter eius decisiones impressas, decis. 383. n. 2. quæ etiam reperitur impressa per Farinac. decis. 126. num. 1. p. 2. recent. Principis enim gratia semper intelligitur sine alterius iniuria, l. 2. §. si quis à Principe. ff. ne quid in loco publ. cap. super eo, de officio deleg. Dec. conf. 11. n. 4.

Et in quolibet rescripto, prout signanter de clausula, Sine præiudicio iuris alieni, agentes concludunt, Rot. decis. 21. n. 5. de præben. & in Burgen. de Arroyo vlt. Ianuarij 1594. coram Litta.

Semper tamen intelligi debet de alio præiudicio, quàm expresso, ut per Oldrad. conf. 330. in fine, Paris. conf. 70. num. 12. lib. 1. Gabr. conf. 151. num. 29. & seq. lib. 1. Verall. decis. 7. in fin. de Iurepatron. Honded. conf. 86. num. 47. tom. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 867. num. 19. Casar. Argel. de contradic. legitimo, q. 12. num. 9. Rebuff. in praxi benef. in forma non. prouis. in verb. diemmodo, num. 6. Cened. post lib. practic. quest. sing. 100. num. 3. & dictum fuit in Toletana admissionis 17. 6 Iunii 1609. coram Pamphilio, impressa per Farin. decis. 192. num. 6. p. 1. ac proinde operatur tantum super non expressis in eodem contractu, ut per Rebuff. in praxi, tit. de erect. in Colleg. ad fin. Mandos. conf. 10. n. 14. Mart. de clausul. p. 1. claus. 157. n. 3. & 9. in vlt. impress.

- 8 Præſeruat ius illius, ad cuius fauorem clauſula hæc appoſita eſt, *Pute. decif. 191. num. 17. lib. 1. in correctis*, vbi ait, quod iſta clauſula nihil noui concedit, ſed ius, ſiue bonum, ſiue malum, prout antea erat, dimittit, & *decif. 113. lib. 2. Marra d. clauſ. 157. n. 1. Aloyſ. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 833. in princip. & collect. 1243. Verall. decif. 119. part. 1. Seraph. decif. 144. num. 6.* & fuit dictum in *Regien. ſeudi de Tobilis 24. Nouemb. 1586. coram Cardin. Pamphilio*, & in *Mediolanen. 8. Iunij 1612. coram Reuerendiſſimo D. Pamphilio Iun. impreſſa per Farinac. decif. 419. num. 3. p. 1. recent.*
- 9 Reddit actum conditionalem, ſi, & quatenus præiudicium ex actu alicui inferatur, *Peregr. de fideicom. art. 47. ſub num. 29. verſ. & ideo*, *Marra d. clauſ. 157. num. 2. Mareſcot. var. reſol. lib. 2. cap. 137. n. 2. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 980. num. 8.* quod tamen eſt intelligendum de conditione non ſuſpenſiua, ſed reſolutiua, hoc eſt, quod conſtituto de alterius præiudicio, & iure, actus reſoluatur; interim autem actus geſtus cum dicta conditione habetur pro puto, *Peregr. d. art. 47. ſub num. 29. verſ. intellige*, *Honded. conf. 86. num. 44. tom. 2. Seraphin. decif. 877. num. 2. & 3.* vbi dicit, quod poſſeſſio data cum dicta conditione, cenſetur purè data, quandiu non apparet alium habere potiora iura, ex adductis in *Ferrarien. bonorum 26. Iunij 1613. coram Reuerendiſſimo Domino Pamphilio*, impreſſa per *Farinac. decif. 513. ſub num. 3. part. 1. recent.*
- 10 Vnde conditionale depositum non dici ex eo, quod factum fuerit cum hac clauſula, cenſuit *Rot. coram Gregor. XV. decif. 324. num. 3.*
- 11 Vtrum autem hæc clauſula præſeruet ius tam in petitorio, quàm in poſſeſſorio, quæſtio eſt dubia, in qua vna ſententia tenet in vtroque ius præſeruare, quam tuentur *Peregr. d. art. 47. num. 29. & art. 48. ſub num. 36. & conf. 2. ſub num. 63. verſ. & in ſumma, lib. 2. Mareſcot. var. reſol. lib. 1. cap. 55. num. 31. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 867. num. 35.* & ſæpe in *Rota* ita fuit reſolutum, & ſignantur in *decif. 1013. part. 3. lib. 3. diuerſ. & coram Seraph. decif. 403. num. 1. & 2.* & in *Romana domus de Cardelis 17. Maij 1609. coram Cardin. Caualerio*, & in *S. Senerini bonorum 1611. coram Card. Sacrate*, vbi dicitur, quod ſtante tali clauſula, vel cenſetur reſeruata poſſeſſio alterius, vel quatenus id verificari non poſſit, vitiabitur poſſeſſio alteri data cum dicta clauſula, & fuit etiam dictum in *vna Ciuitatis Caſtelli 13. Iulij 1617. coram Vbaldo*, vbi dicitur non cenſeri præiudicatum iuri alterius quoad poſſeſſionem, nec etiam ad effectum manutentionis, & quod præſeruat iura tam in petitorio, quàm in poſſeſſorio.
- 12 Altera ſententia tenet, non præſeruare niſi iura in petitorio, & fuit non ſemel tentum in *Rota coram Manic. decif. 332. & coram Seraphino decif. 756. n. 2.* & in *Romana cenſus 13. Maij 1608. coram Reuerendiſſimo Domino meo Coccino Decano*, & in *alia Romana cenſus 14. Nouemb. eiufdem anni 1608. coram Cardinale Marquemontio*. Quæ quidem contrariæ opiniones facile concordari poſſunt, ſi primam intelligamus, quando verſamur in actu facto à Iudice, veluti quando Iudex dat immiſſionem cum hac clauſula; ſecundam verò, quando verſamur in actu poſſeſſorio voluntariè facto ab eademmet parte.
- 13 Hanc clauſulam præſeruare ſolum poſſeſſionem alterius plenam, tenent *Caf. de Graſſis decif. 3. num. 3. & 4. de verb. ſignif. Honded. conf. 86. num. 52. tom. 2. Rota d. decif. 513. num. 3. part. 1. recent.* & fuit dictum in *Romana domus de Cardelis 1. Decemb. 1617. coram Cardin. Caualerio*, & in *Sabinen. Caſtri Mompei 7.*

Februarij 1618. coram Cardinale Verolſpio.

Poſita in conceſſione, quæ eſt incompatibilis cum 14 diſpoſitione, vel diſpoſitionem vitiatur, vel à diſpoſitione vitiatur, ne actus reddatur nugatorius, *Seraph. decif. 398. num. 17.* Vnde in tranſactione poſita in directè contrariis, & incompatibilibus, cum priori inſtrumento venit reiicienda, vt per *Aym. conf. 29. n. 2. Pute. decif. 370. lib. 1. in correctis*, cum per ſecundum cenſeatur inducta nouatio, *Aretin. conf. 21. num. 1. Dec. conf. 463. num. 5. Caſcher. Pedam. decif. 142. n. 11.* quidquid dicant *Natt. conf. 527. n. 2. Gozad. conf. 38. n. 1. Theſaur. decif. 116. n. 5.*

Inferta in Breui Apoſt. ciuilitatis, & immunitatis, 15 ad ſolam ciuilitatem refertur, ne aliàs vacet, & nihil operetur, *Menoch. conf. 117. num. 4. Marra d. clauſ. 157. n. 10.*

In commiſſione non tollit Iuriſdictionem Iudicis 16 ad quem, & licet non operetur effectum ſuſpenſiuum, operatur tamen deuolutiuum, vt de eo cognosci poſſit, & procedi ad vltiora etiam reuocando, *Seraphin. decif. 845. num. 2.*

Facit exequutorem mixtum clauſula illa ſine præiudicio iurium alterius, *Gregor. decif. 413. num. 3.*

Clauſula, *Sine præiudicio quorumcumque ſuorum iurium*, habet vim præſeruatiſſionis etiam in minimis, vt per *Pur. decif. 6. n. 2. lib. 3. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 40. num. 287.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clauſula agentes.
- 2 Legitimitas non poteſt fieri abſque clauſula, Sine præiudicio venientium ab inſtato, &c.
- 3 Clauſula, Sine præiudicio venientium ab inſtato, &c. idem importat quod clauſula, Sine præiudicio legitimorum.
- 4 Clauſula, Sine præiudicio venientium, &c. intelligitur ſine præiudicio alicuius.
- 5 Ius in ſpe ſuccedendi ex fideiſcommiſſo ex pacto, & prouidentia in feudo, & emphyteuſi, præſeruat clauſula, Sine præiudicio venientium, &c.
- 6 Clauſula, Sine præiudicio venientium, &c. intelligitur de aſcendentibus, & deſcendentibus, non verò de tranſuerſalibus.
- 7 Ius omne ſucceſſionis proueniens ex quacumque maiorum diſpoſitione, & anteceſſorum omnium, præſeruat legitimis veris per clauſulam, Sine præiudicio venientium, &c.
- 8 Legitimitas cum clauſula, Sine præiudicio venientium, &c. legitimitas tantum ſuſfragatur in ijs, in quibus nullum paratur præiudicium legitimo vero, & naturali.
- 9 Legitimus cum clauſula, Sine præiudicio venientium, &c. non poteſt minuire legitimam legitimorum, & naturalium etiam concurrendo cum illis, & faciendo partem.

- 10 *Legitima integrè debita de Iure filiis legitimis, & naturalibus, si non diminuat, tunc non obstante clausula, Sine præiudicio legitimorum, &c. legitimatus petere poterit, quod sibi à patre in testamento relictum fuerit.*
- 11 *Legitimum excludere à successione intestati, est præcipuus effectus clausulae, Sine præiudicio legitimorum, &c.*
- 12 *Clausula, Sine præiudicio venientium, &c. posita in legitimatione, ostendit Principem, qui concessit privilegium legitimandi cum hac clausula, voluisse quod tertio præiudicium non inferatur.*
- 13 *Voluntatem liberam dispositionis patris præservat clausula, Sine præiudicio venientium, &c.*
- 14 *Clausula, Sine præiudicio venientium, &c. comprehendit tam legitimos filios, qui extant tempore legitimationis, quam postea nascituros.*
- 15 *Legitimatio quando est facta ad instantiam patris testatoris, non operatur clausula, Sine præiudicio venientium, &c. quando agitur de illius successione.*
- 16 *Testamento facto non operatur clausula, Sine præiudicio venientium, &c.*

Sine præiudicio venientium ab intestato, &c.

CLAUSULA CLVIII.

- 1 **D**E vi, & effectibus huius clausulae vide *Martam de claus. part. 1. claus. 162. Cardin. Tusch præf. concl. tom. 1. lit. C. conclus. 356. num. 17. cum seqq. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1782.*
- 2 *Hæc clausula solet apponi in dispensationibus, & legitimationibus, imò regulariter legitimatio non potest sine ea fieri, etsi Princeps legitimans habeat quamcumque amplissimam facultatem legitimandi; nec extenditur, ut legitimatus possit succedere in bonis patris contra illius voluntatem, Dec. conf. 338. num. 9. Card. Mann. de consuet. ultim. volunt. lib. 11. tit. 3. num. 9. & fuit dictum in Bononien. hereditatis de Gargantibus 14. Martij 1601. coram Illustrissimo Domino meo Cardin. Millino. Et idem importare quod claus. Sine præiudicio legitimorum, ex Corn. conf. 93. num. 29. lib. 2. tradit Cardin. Tusch. d. conclus. 356. num. 18.*
- 4 *Intelligitur sine alicuius præiudicio, Honded. conf. 64. num. 20. tom. 1. vbi num. 22. quod præservat ius in spe succedendi ex fideicommissio ex pacto, & providentia in feudo, & emphyteusi; & conf. 83. num. 14. tom. 2. vbi num. 16. subdit, quod generaliter posita, generaliter intelligitur quoad omnes.*
- 6 *Item intelligitur de ascendentibus, & descendentibus, non verò de transuersalibus, ut per Calder. Pereir. receptarum sententiarum, siue questionum forens. cap. 4. num. 16. Cabed. Lusit. decis. 69. num. 4. part. 2. Cardos. in praxi Iudicum, & Advocatorum, verbo clausula 32. Valasc. de partit. cap. 12. num. 43. Licet sub ea transuersales comprehendi asserant Socin. Sen. in l. Gallus. §. & quid si tantum, num. 21. vers. & licet, de de liber. & posthum. & conf. 212. concl. 1. lib. 2. & consl.*

95. col. penult. lib. 4. Aloys. Ricc. d. collect. 1782. vers. secundus effectus, Gam. Lusitan. decis. 278. Roia decis. 501. p. 1. divers. Card. Tusch. d. lit. C. conclus. 356. num. 27. Honded. d. conf. 83. num. 25. tom. 2. quatenus asserit, conservare etiam ius transuersalium, quando respicit successionem tam paternam, quam aliam, ne reddatur illusoria, cum pluribus allegatis in causa Romana de Guaddis 27. Novembris 1566. coram Robustorio.

Per hanc clausulam præservatur legitimis veris 7 omne ius successionis proveniens ex fideicommissio, aut ex pacto, & providentia, vel ex quacumque maiorum dispositione, & antecessorum omnium, Alex. conf. 187. num. 12. vers. item posset intelligi, lib. 5. Socin. conf. 95. num. 35. lib. 4. Gabr. conf. 30. n. 20. lib. 1. & conf. 22. num. 7. lib. 2. Ruin. conf. 3. num. 22. vers. nec istis obstat, lib. 1. & conf. 106. num. 8. lib. 3. Honded. conf. 64. num. 22. lib. 1. & conf. 59. num. 15. & 16. lib. 2. Rot. decis. 667. num. 3. apud Farin. part. 1. recent. Peregr. de fideicom. art. 23. n. 65. & 87. & fuit dictum in Ianuen. Iurispatronatus 30. Ianuarij 1606. coram Litta. Ideo 8 huiusmodi legitimatio legitimo tantum suffragatur in iis, in quibus nullum paratur præiudicium legitimo vero & naturali, Gabr. in d. conf. 24. num. 29. lib. 2. qui allegat ibi Socin. Rimin. & plures alios, & fuit dictum in Bonon. apothecarum 24. Novembris 1603. coram Gregorio XV. inter decisiones eius impressas decis. 201. quæ etiam reperitur impressa per Farin. decis. 65. part. 1. recent. duplicata decis. 64. p. 2. recent.

Vnde talis legitimatus non potest minuire legiti- 9 mam legitimorum, & naturalium etiam concurrente cum illis, & faciendo partem, prout expressè tenuerunt Cast. in l. Gallus. §. & quid si tantum, num. 16. in fin. ff. de lib. & posthum. & conf. 180. col. 2. lib. 1. & conf. 429. in fin. lib. 2. Curt. Sen. conf. 73. n. 8. vers. & etiam verum. Capra. conf. 157. in fin. Peregr. de fideicom. artic. 23. num. 80. Gabr. conf. 24. num. 11. lib. 2. Decian. conf. 19. num. 74. lib. 1. Rot. in d. Bononien. apothecarum coram Gregorio XV. vers. ab effectu. Si autem non diminua- 10 tur legitima integrè debita de Iure filiis legitimis, & naturalibus, tunc non obstante hac clausula legitimatus petere poterit quod sibi à patre in testamento relictum fuerit, Dec. conf. 393. num. 1. & conf. 576. n. 6. vers. ita enim verba, Gozad. conf. 6. num. 33. & 78. Gabr. conf. 29. n. 7. lib. 4.

Præcipuus huius clausulae effectus est, excludere 11 legitimatum à successione intestati, Paris. conf. 14. sub num. 44. lib. 2. Capic. decis. 12. num. 5. Mandel. conf. 7. n. 1. Rot. in d. Bononien. apothecarum coram Greg. XV. vers. accedas quod.

Posita in legitimationibus, ostendit Principem, qui 12 concessit privilegium legitimandi cum hac clausula, voluisse quod tertio præiudicium non inferatur, ut per Honded. conf. 64. num. 4. & conf. 59. num. 14. & conf. 71. num. 38. tom. 2. & ita intelligitur, ne per legitimationem fiat præiudicium venientibus ab intestato in iure quaesito ante legitimationem, idem Honded. d. conf. 71. num. 7.

Non tantum præservat præiudicium venientium 13 ab intestato, sed etiam liberam voluntatem dispositionis patris, ita ut sic legitimatus non possit paternum iudicium impugnare, tanquam habilitatus ad succedendum in eo tantum, quod patri videbitur, Rimin. Sen. conf. 40. n. 9. & 13. Gregor. decis. 201. num. 4. vbi fuit dictum, legitimatum cum hac clausula non posse dicere testamentum nullum ex causa præteritionis, & citat Angel. conf. 264. post num. 3. Socin. conf. 41. sub num. 4. lib. 3. Capic. decis. 22. num. 4. quia legitimatus cum hac clausula habilitatur tantum ad succedendum secundum voluntatem patris dispo

dispositiuam, vel permissiuam: contra verò, vel præter voluntatem patris nihil consequi potest, ut firmitat *Castil. de coniect. vltim. volunt. cap. 22. num. 158.* & in specie, quod sic legitimatus succedit tantum in eo, quod sibi à patre relinquitur, ita ut non teneatur pater ei aliud relinquere, notant *Curt. Iun. conf. 74. num. 8. circa med. Gabr. conf. 30. num. 29. lib. 1. Decian. conf. 40. num. 33. circa med. vers. hanc quoque, lib. 3. Rot. in d. Bononien. apothecarum coram Greg. XV. vers. comprobatur.*

- 14 Comprehendere hanc clausulam tam legitimos filios, qui extant tempore legitimationis, quam postea nascituros, obseruat *Caved. d. decis. 69. num. 10. & ex Alex. conf. 187. incip. Videretur, in princip. & conf. 188. in princ. lib. 5. tradit Card. Tusch. d. concl. 356. num. 21.*

- 15 Non operatur hæc clausula, quando legitimatio est facta ad instantiam patris testatoris, quando agitur de illius successione, secus quando de successione fideicommittentis, ut fuit dictum in *Viterbien. fideicom. 9. Februarij 1615. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farinac. decis. 667. p. 1. recent.*

- 16 Nec etiam operatur facto testamento, *Gabr. conf. 29. num. 17. lib. 1. Cephal. conf. 442. num. 5. lib. 3. Ruin. conf. 87. num. 20. lib. 3. Gorad. conf. 6. num. 33. & 78. & ex Corneo conf. 93. num. 29. Card. Tusch. d. list. C. concl. 356. num. 19. Mart. de clausul. p. 1. claus. 162. num. 1. in vlt. impress. Rot. d. decis. 667. num. 4. Intellige procedere ad effectum, ut relictum in testamento, teneat etiam nolentibus filiis legitimis, sed non propterea quod legitimatus fiat capax impugnationis voluntatis paternæ; solum enim habilitatur, ut possit pater illi in testamento relinquere, *Dec. conf. 576. sub num. 6. Paris. conf. 14. sub num. 44. lib. 2. Socin. conf. 95. sub num. 43. lib. 4. Bero. conf. 177. num. 74. lib. 2. Rimin. Sen. conf. 41. num. 9. & fuit resolutum in d. Bononien. apothecarum coram Greg. XV.**

- 17 Clausula, *Sine præiudicio agnatorum*, quominus proximus agnatus succedat vnà cum legitimato, intelligitur, dummodo concurrat in pari gradu cum legitimato, non autem si est agnatus remotioris gradus, ita ex *Bald. conf. 129. num. 6. vers. circa quintum, lib. 2. tradit Card. Tusch. d. concl. 356. num. 44.*

SUMMARIUM.

- 1 *Iurisdictionem præseruat Iudici à quo clausula, Sine præiudicio legitimæ executionis, ita ut ipse sine vitio attentatorum exequi possit decretum per se factum.*
- 2 *Executio potest fieri etiam contra tertium, qui acquisiuit lite pendente vigore clausula, Sine præiudicio legitimæ executionis.*
- 3 *Tertium, qui nulla est obligatione adstrictus, non comprehendit clausula, Sine præiudicio legitimæ executionis.*
- 4 *Inhibitio emanata vigore commissionis continentis clausulam, Sine præiudicio legitimæ executionis, non causat attentatam.*
- 5 *Executionem validam, non verò inuvalidam præseruat clausula, Sine præiudicio legitimæ executionis.*

- 6 *Clausula, Sine præiudicio legitimæ executionis, solum tollit id, quod legitime factum est, non quod nulliter, aut iniuste geritur.*
- 7 *Commissionem totam cause appellationis restringit, & limitat clausula, Sine præiudicio legitimæ executionis.*

Sine præiudicio legitimæ executionis.

CLAUSULA CLIX.

Hæc clausula Iurisdictionem præseruat Iudici à quo, ita ut ipse absque vitio attentatorum exequi possit decretum per se factum, seu mandatum iuste & rectè relaxatum, & ad vltiorem executionem procedere valeat, *Lancell. de attent. post inhibitionem, cap. 20. limit. 13. num. 17. Casar de Grass. decis. 3. num. 2. de sensent. & re indic. Salust. Tiber. lib. 1. c. 27. num. 4. Nicol. Garc. de benefic. part. 1. cap. 5. num. 573. Marta de clausul. part. 1. claus. 158. num. 9. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. in annotat. num. 224. Gregor. decis. 232. num. 1. & fuit dictum in Spoletana attentatorum 5. Iulij 1599. coram Corduba, & in Romana legitima, seu melioramentorum 5. Decembris 1614. coram Vbaldo, impressa per Farinac. decis. 609. part. 2. recent. vbi etiam habetur, quod vigore huius clausulæ potest fieri executio etiam contra tertium, qui acquisiuit lite pendente, maxime si alienatio fuit facta in fraudem executionis inceptæ, vel paratæ, & iterum in Romana vinea 1. Iulij 1613. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo. Vbi etiam fuit resolutum, hoc esse intelligendum, ut non possit tertium comprehendere, qui nulla est obligatione adstrictus, sed solum tanquam possessor rei litigiosæ commisit causam iactationis, & molestationis, & propterea inhibitio emanata vigore commissionis continentis hanc clausulam, non causat attentatam, *Lancell. d. limit. 13. num. 1. Cas. de Grass. vbi supra, cum cæteris citatis, & fuit dictum in Anconitana dotis 3. Aprilis 1609. coram Illustrissimo Domino meo Cardinale Millino, impressa per Marches. de Commiss. p. 2. pag. 57. in vlt. impress.**

Hæc clausula præseruat executionem validam, non verò inuvalidam, ut fuit resolutum in Romana Casalis 24. Novembris 1581. coram Clemente VIII. impressa per Marches. de Commiss. d. part. 2. pag. 61. & ideo solum tollit id, quod legitime factum est, non id, quod nulliter, aut iniuste geritur, ut similiter resolutum fuit in Placentina fideiussionis 22. Iunij 1592. coram Penia, impressa per Marches. de Commiss. part. 1. pag. 277. & notat Nicol. Garc. de benefic. p. 1. cap. 5. num. 573.

Restringit, & limitat totam commissionem causæ appellationis, in qua cum ea fuit rescriptum, ut censuit Rota in Segobien. violati testamenti 5. Maij 1595. coram Iusto.

SUMMARIUM.

- 1 *Clausula, Sine præiudicio executionis literarum Apostolicarum, de stylo Signaturæ Iustitiæ apponi solet in commissionibus appellationum ab executione literarum Apostolicarum.*
- 2 *Literarum Apostolicarum via est executina.*

3 *Littera*

- 3 *Litteræ Apostolica habent paratam executionem ad instar instrumenti publici.*
- 4 *Commissio appellationis stante clausula, Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum, non suspendit, nec impedit, quin Iudex à quo procedat ad ulteriorem executionem.*
- 5 *Subreptionis etiam prætextu retardari non potest executio litterarum Apostolicarum.*
- 6 *Litteræ Apostolica habent paratam executionem, & non obstante appellatione possunt exequi, si essent iustificata, & non antea.*
- 7 *Clausula, Sine præiudicio litterarum Apostolicarum, intelligitur de literis Apostolicis tunc expeditis, & non de postea emanatis.*
- 8 *Iudex ad quem non impeditur ex clausula, Sine præiudicio litterarum Apostolicarum, quominus possit procedere in iudicio ordinario, & cognoscere de iniustitia, & nullitate sententiæ, quæ opponuntur.*
- 9 *Possessorio in iudicio pronisus ab Ordinario, cum non habeat se pro spoliato, de nullitate, & iniustitia sententiæ dare poterit, etiam stante clausula, Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum.*
- 10 *Clausula, Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum, venit intelligenda, quatenus de iure locus sit.*
- 11 *Clausula, Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum, præservat quod legitime factum fuit, non illud, quod nulliter, aut iniuste geritur.*
- 12 *Iudex ad quem non obstante clausula, Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum, potest per viam attentati, & manutentionis reuocare executionem factam à Iudice à quo, si non sit rite, & rectè facta.*
- 13 *Effectus clausule, Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum, consumptus dicitur per executionem factam semel, & per unicam immisionem etiam nulliter.*
- 14 *Clausula, Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum, apposita per Nuntium in commissione directa alicui Iudici, non afficit ipsum Nuntium.*

Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum.

CLAUSULA CLX.

DE stylo Signaturæ Iustitiæ apponi solet hæc clausula in commissionibus appellationum ab executione litterarum Apostolicarum, prout apponi solet in commissione appellationis ab obligatione Camerali contenta in instrumento, cuius virtute actum fuit, iuxta *conf. Gemin. 99. incip. Super primo, num. 2. & 3. ita Gallef. in tract. oblig. Camer. in 6. p. in*

cap. de quest. varijs post processum incident. num. 10. cum seqq. nam litterarum Apostolicarum via est executiva, 2. cap. si capitulo 5. de concess. præb. lib. 6. & fuit dictum in Oneten. Canonicius 30. Martij 1607. coram Cardinale Marquemontio, & in Civitaten. confirmationis concordia 15. Aprilis 1611. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, & in Eugubina Canonicius 14. Februarij 1613. coram eodem, paratamque habet executionem, cap. super literis, de rescript. Mobed. decis. 9. de causa possess. & decis. 13. ut licet pend. Gig. de pension. quest. 8. num. 2. Beroi. conf. 14. num. 1. lib. 1. Sarnen. in tract. Breuium, num. 4. ubi dicit, illas habere paratam executionem, 3. ad instar instrumenti publici; & fuit dictum in Vicen. Canonicius, siue indulti 23. Nouemb. 1602. coram Penia.

Operatur igitur quod commissio appellationis illam non suspendat, nec impediat, quin Iudex à quo procedat ad ulteriorem executionem, ex adductis per Mart. de claus. part. 1. claus. 160. num. 1. in ult. impress. Nicol. Garc. de benefic. part. 1. cap. 5. num. 573. adden. ad Greg. decis. 232. num. 1. Reuerendiss. D. meum Coccin. decis. 144. num. 7. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 38. num. 5. ac proinde, ne Iudex ad quem ante executionem sententiæ lata à Iudice à quo, possit se intro-mittere, Bald. conf. 227. vol. 1. Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 433. num. 1. in tantum, ut earum litterarum Apostolicarum executio etiam prætextu subreptionis retardari non possit: ideo si ex hoc capite appellatum fuerit, non erit admittenda appellatio, nisi cum hac clausula, & talis subreptionis exceptio est ad petitorium remittenda, Gig. de pension. quest. 35. num. 9. vers. secundam, Sarnen. in compendio utriusque Signaturæ, num. 85. Staphil. in tract. de commiss. lit. iust. 5. in primis igitur, num. 84. vers. alia.

Quæ quidem veniunt intelligenda tantum procedere literis Apostolicis iustificatis, & non antea, ut per Cas. de Grassis decis. 12. num. 4. de probat. Paris. conf. 138. num. 1. lib. 4. Rot. in Portugalen. dismembrationis 16. Iunij 1595. coram Cardinale Planchetto, & in Nouarien. Canonicius 14. Decembris 1612. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, & in Astoricens. Archidiaconatus 9. Nouembris 1602. coram Cardinale Lancelloto, ubi habetur, non obstante sententia quod literæ non essent iustificatæ, non impediri quin literæ præfatæ iterum possint iustificari; nec exinde illas dici vulneratas, quod etiam pariter dictum fuit in Neritonens. pensionis 26. Nouemb. 1607. coram Cardinale Caualerio.

Intelligitur pariter hæc clausula de literis Apostolicis tunc expeditis, & tunc in esse existentibus, non de postea emanatis, ut fuit dictum in Vallsolensana Scholasticæ 5. Iunij 1599. coram Cardinale Lancelloto, impressa per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 294. in ult. impress. Mart. p. 1. claus. 160. n. 6. in ult. impress.

Virtute enim huius clausulæ non impeditur Iudex ad quem, quominus possit procedere in iudicio ordinario, & cognoscere de iniustitia, & nullitate sententiæ, quæ opponuntur, sed solum per illam præservatur facultas exequutoribus litterarum procedendi ad executionem, non obstante iudicio ordinario, Pute. decis. 97. alias 91. in correctis, lib. 1. Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 432. num. 1. Marefcot. var. resolut. lib. 1. cap. 55. num. 31. & cap. 85. num. 4. & lib. 2. cap. 137. num. 1. & fuit dictum in Hispalensi, & Caurien. permutationis 11. Martij 1596. coram Gipiio, impressa per Nicol. Garc. d. part. 1. cap. 5. num. 574. & per Marches. de Commiss. part. 1. pag. 366. & in Oneten. beneficij 28. Nouembris 1597. coram Cardin. Lancelloto, impressa per Marches. de Commiss. d. p. 1. pag. 435.

Quare pronisus ab Ordinario in iudicio possessorio, cum non habeat se pro spoliato, de nullitate, & iniustitia dictæ sententiæ dare poterit, Pute. decis.

decis. 419. lib. 3. *Marches. de Commiss. d. part. 1. pag. 499.*
 10 *quoniam* 105. quia hæc clausula venit intelligenda quatenus illi de iure locus sit, *l. si in l. causas, num. 7. C. de transact. Crescent. decis. 47. alias 1. de rescript. Rot. in d. Hispanen. & Caurien. per mutationis, ubi etiam fuit resolutum, hanc clausulam non importare præcisam necessitatem dimittendi veramque possessionem, naturalem scilicet, & civilem; sed tantum concedit facultatem immittendi in realem & corporalem possessionem, nec ideo ille, qui possidebat, qui non habuit se pro spoliato, prohibetur uti remediis possessoriiis.*

- 11 Non operatur tamen quin Iudex ad quem, qui cognoscit de causa appellationis, non possit reuocare omnia gesta per Iudicem à quo, si iniuste processerit, hæc enim clausula solum præseruat quod legitime factum fuit, non illud, quod nulliter, aut iniuste geritur, ut per *Marches. de Commiss. d. part. 1. num. 107. Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 5. n. 574. Aloys. Ricc. in d. praxi aurea, resol. 433. num. 1.* Et quod Iudex ad quem non obstante hac clausula possit per viam attentati, & per viam manutentionis reuocare executionem factam à Iudice à quo, si non sit rite & recte facta, tradunt *Marta de clausul. part. 1. claus. 160. num. 4. Gregor. decis. 91. in fin. Sed de veritate huius resolutionis dubitauit Rota in Terdonen. beneficij 24. Nouembris 1614. coram Vbaldo, ubi fuit dictum quod multi ex Dominis valde dubitabant, imò quod inclinabant in contrariam sententiam, quod stante hac clausula non posset, nisi via ordinaria executio à Iudice à quo facta reuocari. Sed nihilominus Rota postea sequuta fuit primam opinionem, & per viam attentati, & etiam manutentionis reuocauit executionem nulliter factam à Iudice à quo, in Verdunen. Vicarij 1. Iulij 1616. coram Buratto, & in Senogalien. bonorum 14. Aprilis 1617. coram Remboldo.*
- 13 Consumptus dicitur effectus huius clausulæ per executionem literarum Apostolicarum, ad quarum fauorem concessa fuit, factam semel, & per vnicam irmissionem etiam nulliter, & exequutor dicitur functus officio suo, *Rota decis. 16. de re iudicata, in nouis, Tirag. in l. boues. §. hoc sermone, limit. 21. num. 4. ff. de verbor. sign. Aloys. Ricc. in d. praxi aurea, resol. 432. num. 2. & fuit dictum in d. Hispanen. & Caurien. coram Gipro.*
- 14 Hæc clausula per Nuntium apposita in commissione directa alicui Iudici, etiam si censeatur repetita, si idem Nuntius commiserit causam alteri Iudici, non tamen illa afficit ipsum Nuntium, qui postea causam ad se auocauit absque aliqua reservatione, & non obstante partis oppositione, quod non procederet, nisi prius solitis terminis decursis, ut fuit dictum in Oximen. pensionis 28. Iunij 1595. coram Card. Pamphilo.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellationem non admittit obligatio Cameralis, nisi ad effectum deuolutiuum.
- 2 Obligatio Cameralis habet executionem paratam.
- 3 Executionem paratam habet obligatio Cameralis probata per scripturam, non autem per testes.
- 4 Clausula, Sine præiudicio obligationis Cameralis, si in commissionibus appellationis causarum, in quibus vigore obli-

gationis Cameralis actum fuit, omissa reperiatur, per calumniam extorta censetur.

- 5 Iurisdictionem Iudicis à quo præseruat clausula, Sine præiudicio obligationis Cameralis.

Sine præiudicio obligationis
Cameralis.

CLAVSULA CLXI.

Hæc clausula vtitur Signatura Iustitiæ in commissionibus appellationum, ubi adest obligatio Cameralis, ne Iurisdicatio Iudicis à quo suspendatur per commissionem causæ ad effectum deuolutiuum factam Iudici ad quem, ne fiat præiudicium habentibus obligationem Cameralem ad sui fauorem, cuius virtus est non admittere appellationem, nisi ad supradictum effectum, & interim illius executionem non posse retardari, consummandam per Iudicem à quo, ut per *Galles. de oblig. Camer. part. 6. in quest. in ordine post processum, num. 8. & 13. Thesaur. Pedam. decis. 26. num. 11. Ruginet. de appell. §. 2. cap. 3. vers. Cameralis obligatio, n. 127. & Scacc. in simili tract. lib. 3. cap. 1. quest. 17. limit. 9. num. 7. & seq. Rot. decis. 266. mon. 2. part. 1. diuersi. cum innumeris adductis per Zachiam post tract. de oblig. Cameral. verbo non admittitur appellatio, Marches. de Commiss. part. 1. de commiss. appell. in causis Cameral. obligationis; obligatio enim Cameralis habet executionem paratam, ut per *Mohed. decis. 2. & 3. de except. Vrsil. ad Afflēt. decis. 30. num. 6. in fin. Mar. Antonin. var. resol. lib. 4. resol. 31. Zach. d. tract. de oblig. Camer. quest. 2. num. 4. & fuit dictum in Romana domus 4. Iulij 1600. coram Card. Sacrato, & in Anconitana pecuniaria 23. Ianu. 1612. coram Domino meo P. Duano. Intellige, si actum sit vigore obligationis Cameralis, probata per scripturam, non autem probata per testes, ut obseruant *Scacc. d. limit. 9. num. 63. Castrac. de societ. offic. cap. 11. num. 10. vers. contrarium tamen.***

Et aded ordinaria est hæc clausula in commissionibus appellationis causarum, in quibus vigore obligationis Cameralis actum fuit, ut si sine ea causa aliqua commissa reperiatur, per calumniam extorta censeatur, ita ut Iudex à quo suam sententiam siue definitiuam, siue interlocutoriam, exequi possit sine aliquo vitio attentatorum; ita *Lancell. de attent. appell. pendente, cap. 12. limit. 25. num. 1. part. 2. Seraph. decis. 385. num. 1. & fuit dictum in Romana attentatorum 4. Iulij 1601. coram Penia.*

Hæc clausula præseruat Iurisdictionem Iudicis à quo, ut fuit dictum in Romana vinea 14. Iunij 1613. coram D. Patriarcha Pamphilo, & in eadem 4. Iulij eiusdem anni coram D. Patriarcha Manzanedo, impressa per *Marches. de Commiss. part. 1. pag. 554. & per Zach. post tract. de oblig. Camer. decis. 41. num. 6. ubi decis. 13. num. 6. habetur, quod præseruat ius partium.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Clausula, Sine retardatione pensionis, solet apponi in commissionibus super nullitate, vel reductione pensionis à Papa reseruata.

3 Non

- 3 Non rescribitur contra titularem cum clausula, Sine retardatione, &c. stante translatione ad fauorem translatarij.
- 4 Clausula, Sine retardatione, &c. non ponitur in pensionibus per inferiores à Papa impositis.
- 5 Iudex non potest valide procedere in negotio principali stante clausula, Sine retardatione, &c. nisi prius soluta pensione.
- 6 Iurisdictionem exequendi reseruat clausula, Sine retardatione, &c. Iudici exequutori à quo, non tamen ligat manus Iudici appellationum ad quem.
- 7 Clausula, Sine retardatione, &c. procedit, quando sententia fuerit lata ad fauorem, & pro validitate pensionis.
- 8 Terminos non solum iam maturatos, & decursos non solutos, sed etiam in futurum decurrendos respicit clausula, Sine retardatione, &c.
- 9 Literis non iustificatis proceditur ad executionem contra consentientem reservationi pensionis.
- 10 Clausula, Sine retardatione, &c. si de solutione non constat, non tollit quin literæ sint iustificandæ.
- 11 Pensionarius soluere debet pensionem translatario, etiam non iustificata gratia transferentis, quando transferens erat in quasi possessione exigendi, & beneficiatus consenserat reservationi pensionis.
- 12 Translatarius releuatur ab onere iustificandi gratiam transferentis, quando ipse transferens fuit in longissima quasi possessione exigendi pensiones.
- 13 Clausula, Sine retardatione, &c. durat in omnibus instantijs.
- 14 Tertium venientem ad causam pro suo interesse, afficit clausula, Sine retardatione, &c. donec per titularem integrè pensionario fuerit satisfactum.
- 15 Clausula, Sine retardatione, &c. impedit ne pensionem soluere nolens absoluat.
- 16 Iurisdictionem conditionaliter dat clausula, Sine retardatione, &c. ut pensio solvatur, interimque suspenditur.
- 17 Sententia lata, & omnia gesta non prius soluta pensione, stante clausula, Sine retardatione, &c. sunt nulla.
- 18 Clausula, Sine retardatione, &c. non operatur, quando constaret de visio in ventre.
- 19 Exceptio nullitatis, vel vitij aliunde, & extrinsecus, quàm ex ventre proueniens, non retardat solutionem pensionis stante clausula, Sine retardatione solutionis pensionis.
- 20 Pensionarius quando stetit per longum tem-

pus non petendo pensionem, nihil operatur clausula, Sine retardatione solutionis pensionis.

- 21 Signatura in aliquibus casibus consuevit rescribere sine clausula, Sine retardatione solutionis pensionis.
- 22 Pensionarius ubi agit contra unum ex obtinentibus aliquod beneficium de pluribus, super quibus est facta reservatio, non datur clausula, Sine retardatione solutionis pensionis.
- 23 Pensionarius quando simpliciter non denegat solutionem pensionis, sed pretendit deduci onera, non datur clausula, Sine retardatione solutionis pensionis.

Sine retardatione solutionis pensionis.

CLAUSULA CLXII.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide *Ma-
resc. var. resol. lib. 1. cap. 22. Pute. decis. 34. alias
32. in correct. lib. 1. Mart. de claus. part. 1. claus. 149.
alias 165. in ult. impress. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 5.
num. 516. cum multis seqq. Marches. de Commiss. part. 1.
pag. 595. num. 123. cum seqq. Aloys. Ricc. in collect. decis.
p. 4. collect. 1163. Campanil. in diuersorio Iuris Canonici,
rubr. 11. cap. 13. num. 284. cum seqq. Viuian. in praxi
Iurisp. lib. 13. cap. 8. num. 272. cum seqq. in 2. edit. latè
& eleganter D. Melch. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 38.
à princip.*

In commissionibus super nullitate, vel reductione pensionis à Papa reseruata, solet poni hæc clausula ob reuerentiam literarum Apostolicarum, & fraudes recusantium soluere pensiones; ita *Straphil. de liter. Iustitie, tit. exceptio sola plus operatur, &c. n. 13. & 14. pag. 284. & seq. Gom. in compend. utriusque Signaturæ, vers. & est aduertendum, Gig. de pens. quest. 35. num. 9. & quest. 62. num. 12. & quest. 85. Gambar. de officio Legati, lib. 6. quest. 17. & 36. Rebuff. de pacif. possessor. num. 156. alias 137. Vestr. in pract. lib. 3. cap. ult. num. 1. Flamin. de resign. lib. 6. quest. 2. num. 153. Mart. d. claus. 165. n. 23. Aloys. Ricc. d. collect. 1163. ampliat. 1. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 516. vbi num. 517. ex Rota decis. 301. part. 1. diuers. ampliat, etiam si non adlit quasi possessio exigendi.*

Verùm cum hac clausula non rescribitur contra titularem, stante translatione ad fauorem translatarij in vim literarum translationis, quæ secum affert exceptionem primæ pensionis extinctæ, *Cassad. decis. 10. num. 8. de rescript. Vestr. in pract. lib. 3. cap. ult. n. 2. & fuit dictum in Brixien. pensionis 23. Maij 1594. coram Illustrissimo Domino meo Card. Millino, & in Neritonen. pensionis 9. Nouembris 1601. coram Litta, & in Papien. pensionis 11. Decembris 1606. coram Ortembergo, impressa per Farinac. decis. 122. num. 3. part. 1. recent. Literæ autem translationis habent de Iure paratam executionem, ita vt detur translatario via executiua pro executione suæ translationis, sicut dabatur pensionatio transferenti, vt fuit dictum in Bononien. pensionis coram Illustrissimo Card. Millino, & in Cremonen. pensionis coram Illustrissimo Cardin. Canal. impressa apud Marches. de Commiss. part. 1. pag. 558. & seq. & in Firmana pensionis 26. Febr. 1625. coram Remboldo, aded vt contra translatarium iam non soleat rescribi, nisi cum hac clausula, vt per Garc. de benef. part. 1. cap. 5. num. 470. & fuit resolutum in Firmana pensionis 23.*

Januarij 1627. coram D. Duran. Generaliter enim via executiua, quæ competit cedenti, datur etiam cessionario cum eisdem priuilegiis, Ioan. Andr. in addit. ad Specul. in rub. de cession. Paul. de Castro conf. 91. n. 3. vol. 1. Roman. conf. 38. & conf. 142.

4 Sic etiam hæc clausula non ponitur in pensionibus per inferiores à Papa impositis, prout solet imponi in eis, quæ referuntur à summo Pont. nam in istis non requiritur causa, non enim potest esse aliquod dubium super illarum validitate; quare statim habent executionem, cum in aliis requiratur causa iusta, & legitima, cum non possint imponi nisi in casibus permissis: unde non est honestum, ut fiat executio sine discussione, & cognitione causæ; ita ex Gom. & Gregor. resoluit Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 617. num. 20.

5 Operatur, ut Iudex non possit valide procedere in negotio principali, nisi prius soluta pensione, quia interim cessat Iurisdicção, Sarnen. in compendio Signatura, num. 84. Paris. conf. 94. num. 12. lib. 4. Marr. d. claus. 165. num. 14. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 518. cum seqq. Aloys. Ricc. d. collect. 1163. effect. 1. Pacific. de Salu. interd. Inspect. 4. cap. 4. num. 40. Seraph. decis. 664. num. 1. Rota decis. 301. & decis. 349. num. 1. part. 1. & decis. 182. num. 3. lib. 2. part. 3. diuers. & fuit dictum in Elnen. pensionis 13. Nouembris 1609. coram Card. Caualerio, impressa per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 544. & in Abulen. pensionis 20. Nouembris 1606. coram Card. Sacrato, impressa per March. d. part. 1. pag. 609. & in Romana pensionis 13. Iunij 1597. coram Pamphilio, impressa per eundem pag. 613. & in Parmen. datij 27. Iunij 1612. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino, impressa per Farinac. decis. 928. num. 8. part. 1. recent.

6 Hæc clausula licet referuet Iurisdictionem exequendi Iudici exequutori à quo, ut per Gigant. de pens. quæst. 69. in final. verbis, non tamen ligat manus Iudici appellationis ad quem, quin ipse quoque idem facere possit, ut declarando Gom. in compendio vtriusque Signatura num. 84. & 85. vers. confirmatur ista opinio, respondit Rota in Casarugustana pensionis 4. Iunij 1608. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, & in Abulen. pensionis 15. Decemb. 1610. coram Reuerendissimo Domino meo Pironano. Vbi etiam habetur, hanc clausulam procedere, quando sententia fuerit lata ad fauorem, & pro validitate pensionis, ac proinde Signaturam ea uti non solere in contrario casu, scilicet in commissione appellationis, quando sententia fuit lata ad fauorem titularis.

7 Respicit hæc clausula non solum terminos iam maturatos, & decursos non solutos, sed etiam in futurum decurrendos, ut notat Marches. d. p. 1. pag. 494. num. 1. & stante scilicet quasi possessione exigendi, maxime si concurrant literæ Apostolicæ expeditæ, ut per Staphil. de liter. Iustitia. 6. in primis, num. 82. Gig. de pens. quæst. 35. num. 9. & quæst. 62. num. 42. At

8 contra consentientem reservationi pensionis, proceditur ad executionem etiam literis non iustificatis, ut fuit dictum in Aretina pensionis 25. Iunij 1610. coram Illustrissimo Domino meo Card. Millino. Et quando controuertitur pensio, Rota vult, ut contra successorem constet aliquo modo de quasi possessione; idemque pariter gustare Signatura intendit, & postea vno, vel alio modo secundum facti contingentiam rescribit, ut fuit dictum in Burgen. pensionis 24. Iunij 1595. coram Blanchetto, quam refert Marches.

9 d. pars. 1. pag. 495. num. 74. nam hæc clausula, si de solutione non constat, non tollit quin literæ sint iustificandæ, ut fuit tentum in Paduana pensionis 16. Decembris 1579. coram Rubeo, impressa per Marches.

de Commiss. part. 1. pag. 513. & ideo pensionarius 11 solvere debet pensionem translatario, etiam non iustificata gratia transferentis, quando transferens erat in quasi possessione exigendi, & beneficiatus consenserat reservationi pensionis, ut fuit resolutum in Mediolanen. pensionis 17. Iunij 1613. coram Pamphilio, impressa per Farin. decis. 505. num. 2. part. 1. recent. vbi num. 3. subdit, quod translatarius releuatur ab onere iustificandi gratiam transferentis, quando ipse transferens fuit in longissima quasi possessione exigendi pensiones.

Durat in omnibus instantiis hæc clausula, Cassad. 13. decis. 8. de rescript. Rota decis. 43. num. 2. part. 3. diuers. & fuit dictum in d. Abulen. pensionis coram Domino meo Pironano, impressa per Marches. d. part. 1. pag. 536. num. 4. nouissime D. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 37. num. 13. vbi quod durat vsque ad finem litis per tres conformes, vel per vnā, quæ transierit in rem iudicatam, etiam si in aliis commissionibus non fuerit repetita, ut fuit dictum in Neruonen. pensionis 26. Nouembris 1607. coram Cardin. Caualerio, impressa per Marches. p. 1. pag. 620. n. 2. in vlt. impress.

Afficit tertium venientem ad causam pro suo interesse, donec per titularem integrè pensionario fuerit satisfactum, ut fuit dictum in Vergellen. iuris optandi 10. Decembris 1601. coram Gregor. XV. inter eius decisiones impressas decis. 36. num. 3. Marr. d. claus. 165. num. 24.

Impedit ne pensionem soluere nolens absoluat, ut fuit dictum in Elnen. pensionis 13. Nouemb. 1609. coram Card. Caualerio, impressa per Marches. d. p. 1. pag. 544.

Hæc clausula dat conditionaliter Iurisdictionem, 16 ut prius pensio soluatur, interimque suspenditur, ut sæpe sæpius resolutum fuit in Rota, & signanter in d. Abulen. pensionis coram Domino meo Pironano, impressa per Marches. d. part. 1. pag. 536. num. 6. & in Cauen. pensionis 30. Iunij 1609. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Marches. d. part. 1. pag. 541. & in aliis allegatis per Marr. d. claus. 165. num. 1. vbi num. 2. ampliat procedere etiam lite pendente, & num. 3. etiam si sententia lata sit super spolio, vel per appellationem suspendatur, ita ut sententia lata, & omnia gesta non prius soluta pensione sint nulla, ut per eundem Marr. d. claus. 165. n. 13. Aloys. Ricc. d. collect. 1163. effect. 2.

Non operatur tamen hæc clausula, quando constaret de vitio in ventre, veluti si constaret de non iure, vel ageretur vigore instrumenti nulli, vel inuvalidi, quia tunc non obstante clausula, sine preiudicio executionis, &c. super sedendum est in executione, Cassad. decis. 10. de rescript. Put. decis. 34. sub num. 1. in fin. lib. 1. Marta d. claus. 165. num. 9. Marches. d. p. 1. pag. 496. num. 88. Rot. decis. 310. num. 3. & decis. 349. num. 7. part. 1. diuers. & apud Pacific. post tract. de Saluano interd. decis. 263. num. 1. & 2. & decis. 264. ante finem.

Vel etiam si incontinenti de nullitate, vel vitio 18 doceretur, Caputaq. decis. 264. p. 2. Pacific. d. cap. 4. num. 45. Secus tamen si aliunde, & extrinsecus, quam ex ventre, hæc exceptio oriretur, Rota apud eundem Pacific. post tract. de Salu. interd. decis. 263. n. 3. part. 1. quia tunc non retardatur executio, ut aduertit idem Pacific. d. cap. 4. num. 46. Hinc etiam hanc clausulam non dari in pensione imposita ex falsa causa, censuit Rota in Compustellana pensionis 15. Martij 1585. coram Card. Seraphino, impressa per Marches. d. p. 1. pag. 533.

Nec operatur, quando pensionarius stetit per longum tempus non petendo pensionem; ita ex Gigant.

Gigan. de pens. quest. 85. num. 3. & Sarnen. ubi supra, vers. praterea, & ex vna Brixien. pensionis 21. May 1599. colligit Marr. d. claus. 165. num. 25. ubi subdit, hoc esse verum, quando pensionarius potest agere, & negligit; secus verò si non potest agere, quia non data negligentia, minimè censetur amisisse animum exigendi, & num. 26. obseruat, hanc clausulam non dari, quando pensio est imposita super pluribus beneficiis, quæ postea deuenerunt ad manus diuersarum personarum.

10 Sunt etiam aliqui casus, in quibus Signatura sine hac clausula referbere consuevit, quos nouem esse refert, & prosequitur *Gig. de pens. quest. 85. per totam* quem citat *D. Lotter. d. lib. 1. quest. 38. num. 14.* ubi subdit, eos omnes casus ad vnã causam posse reduci, videlicet, quando obligatio titularis non est liquida.

21 Non datur igitur hæc clausula, ubi pensionarius agit contra vnum ex obtinentibus aliquod beneficium de pluribus, super quibus est facta reseruatio, vt per *Gigan. d. quest. 85. num. 5. Anton. Augustin. in epis. cap. 5. de solus. pens. num. 2. D. Lotter. d. quest. 38. num. 19. ubi num. 21. post Seraphin. decis. 1429. num. 7. subdit, hoc non procedere si reseruatio facta esset in solidum, cum tunc foret in electione pensionarij, retinere solidam pensionem super vno corpore beneficij, dummodo esset illius capax.*

22 Nec etiam datur, quando pensionarius simpliciter non denegat solutionem, sed prætendit deduci onera, vt per *Gig. d. quest. 85. num. 7. D. Lotter. d. quest. 38. num. 22.*

S V M M A R I V M.

- 1 Relictum factum filiis cum clausula, Si non valet, &c. intelligitur factum iure institutionis; si verò dicatur, valeat iure cuiuslibet vltimæ voluntatis, tunc valebit iure codicillorum, vt n. 2.
- 3 Quid si dicatur, valeat etiam iure donationis inter viuos.

Si non valeat vt testamentum,
valeat, &c.

CLAUSULA CLXIII.

1 Q Vando adiectum fuerit, valeat prout melius valere potest, tunc hæc clausula æquiparatur clausulæ, *Omni meliori modo*, & relictum factum filiis intelligitur factum iure institutionis, *Bald. in l. quoriet, col. fin. C. de hered. instituend. Marr. de claus. part. 3. claus. 83. in fine.*

2 Si verò composita sit simpliciter, hoc est, valeat iure cuiuslibet vltimæ voluntatis, tunc valebit iure codicillorum, *Bald. conf. 504. num. 3. vol. 5. Paris. conf. 25. num. 6. vol. 3. Cardin. Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 1. tit. 9. n. 16. quos refert, & sequitur Marr. d. claus. 83. n. 1.*

3 Si tamen superadditum sit, valeat etiam iure donationis inter viuos, tunc hæc clausula nihil operatur in testamento, sed tantum in codicillis; ita *Surd. conf. 348. num. 14. Cardin. Mantie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 13. tit. 26. num. 29. ubi num. 31. subdit, operari aliquando, vt donatio possit sustineri.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentes.
- 2 Beneficium acquiritur per gratiam, Si neutri, quando neuter litigantium super illud ius habet.
- 3 Rescriptum, Si nulli, &c. quando dicatur, ostenditur.
- 4 Gratia, Si neutri, vt suffragetur, debet verificari duplex conditio ultra litem, videlicet quod beneficium vacet, & quod neutri ius competat.
- 5 Gratia, Si neutri, pendet à futuro litis euentu, & antequam operetur effectum suum, debet expectari dictus euentus.
- 6 Gratia, Si neutri, non habet locum, nisi quando beneficium est litigiosum, lite nondum extincta.
- 7 Litem requirit de tempore data gratia, Si neutri.
- 8 Gratia, Si neutri, non conceditur pro lite mouenda.
- 9 Citationis reproductio est necessaria ad inducendam litem respectu rei.
- 10 Lis vera non est necessaria in gratia, Si neutri, sed sufficit lis de facto.
- 11 Iurisdictionis defectus si adesset in Iudice, tunc non diceretur adesse lis, nec de facto, ad effectum gratia, Si neutri.
- 12 Prouisionis aduersarij debet fieri mentio, vt sit valida gratia, Si neutri.
- 13 Mensis est exprimendus in gratia, Si neutri.
- 14 Beneficij vacatio nisi præsupponatur, non sustinetur gratia, Si neutri.
- 15 Conditionalis est gratia, Si neutri.
- 16 Subreptitia non est gratia, Si neutri, ex eo quod non sit facta mentio, quod colligans sit prouisus Apostolicus.
- 17 Gratia, Si neutri, conceditur prouiso Apostolico etiam contra alium prouisum Apostolicum.
- 18 Gratia, Si neutri, quoad non ius alterius partis satis iustificatur ex reuolutione, & inspectione actorum.

Si neutri.

CLAUSULA CLXIV.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide *Marscard. de probat. concl. 1383. num. 16. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 72. col. 939. Flam. de resignat. lib. 1. quest. 3. num. 64. & 104. & lib. 10. quest. 3. n. 11. cum seqq. & num. 43. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 32. num. 40. Camill. Borell. in summa omnium decis. tit. 22. num. 1. cum seqq. & num. 58. cum tribus seqq. Alos. Ricc. in collect. decis. part. 5. collect. 1687.*

X 2

P cr

- 1 Per gratiam, Si neutri, acquiritur beneficium, quando neuter litigantium super illud ius habet; quod vno ex duobus modis fieri potest. Primo, dirigendo gratiam, seu rescriptum Episcopo, vel alteri, cui Papa mandat, ut si per euentum litis eiusmodi constiterit, neutrum dictorum litigantium in dicto beneficio ius habere, & idem beneficium, ut præmittitur, vacare, & tempore datæ præsentium non sit in eo ius alicui specialiter acquisitum, cum omnibus iuribus & pertinentiis suis eidem N. auctoritate nostra conferas, & assignare procures, inducens, &c. Secundo, quando Papa ipsemet confert, si neutri litigantium sit ius quæsitum, & hoc est tutius, & postea petit in iudicio recipi in partem, & recipitur. Rescriptum verò, Si nulli, dicitur, quando sunt tres, vel plures nullum ius habentes, & super eodem beneficio litigantes, & providetur à Papa tertio de tali beneficio: quod demum habet locum, quando illud est litigiosum, vel quando partes essent pares in data, & se impedirent per concursum, nisi tamen in gratia alterius esset clausula ratificationis. Post tres sententias victo non datur gratia, Si neutri, sed potest dari rescriptum, Si alteri; videlicet, si victori ius non competit, eidem victo conferatur; quo casu is non poterit ius antiquum deducere, sed novum tantum, utpote hæresim, vel simoniam, quam victus nesciebat, & si illam prober, obtinebit, alias opponetur exceptio rei iudicatæ. Colliges hæc ex *Rebuff. in praxi beneficii, prima parte Signatura, & ex Azorio d. cap. 32.*
- 4 Ut gratia, Si neutri, suffragetur, debet iustificari ultra litem duplex conditio, videlicet, quod beneficium vacet, & quod neutri ius competat; ita *Rota decif. 14. & ibi addit. num. 3. de rescriptis, & decif. 1. de sequest. poss. in non. Verall. decif. 42. num. 3. p. 2. Pur. decif. 48. alias decif. 46. n. 3. in correct. lib. 1. & fuit dictum in Auriem. parochialis de Breues 15. Iulij 1615. coram Vbaldo, impressa per Farinac. decif. 725. num. 1. p. 2. recent. vbi pariter habetur, quod huiusmodi condiciones debent verificari per agentem, & gratiam producentem.*
- 5 Pendet gratia, Si neutri, à futuro litis euentu, & antequam operetur effectum suum, debet expectari dictus euentus, ut pariter dictum fuit in citata *Auriem. parochialis, impressa d. decif. 726. num. 3. p. 2. recent.*
- 6 Et ideo locum non habet, nisi quando beneficium est litigiosum lite nondum extincta, *Gonzal. d. glos. 32. num. 4. Azor. d. cap. 32. Imò requirit litem de tempore datæ, Verall. decif. 34. num. 1. & seq. p. 2. Mantie. decif. 50. num. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 2. n. 212. & seq. & fuit resolutum in Gerunden. Hebdomadaria 13. Iunij 1612. coram D. Patriarcha Pamphilo, impressa per Farinac. decif. 451. num. 1. part. 2. recent. Et sicut piscis non potest esse sine aqua, ita nec gratia, Si neutri, sine lite, ut fuit dictum in Salamantina Archidia-*
- 8 conatus 16. Iunij 1581. coram Rubeo. Et quod non concedatur pro lite mouenda, asserit *Verall. decif. 34. n. 4. p. 2. & fuit dictum in Verdunen. Canonicius, impressa per Nicol. Garc. de beneficijs, part. 5. cap. 3. num. 44. Et est adeò verum requiri litem de tempore datæ dictæ gratiæ, ut si tunc esset citatio executæ, sed non reproducta, & post datam gratiæ reproducta sit, non sufficeret, cum reproductio sit necessaria ad inducendam litem respectu rei, Rota in Legionen. parochialis*
- 10 16. Maij 1603. coram Ortembergo. Bene verum est, quod non est necessaria vera lis, sed sufficit lis de facto, *Mantie. decif. 99. num. 4. Si tamen adesset defectus iurisdictionis in Iudice, tunc non diceretur adesse lis, nec de facto, ad effectum huius gratiæ, Si neutri, ut fuit dictum in Placentina Decanatus 12. No-*

nembris 1593. coram Penia.

Hæc gratia, Si neutri, ut sit valida, debet fieri mentio provisionis aduersarij, ut ex *Rebuff. in praxi, tit. de rescripto gratia, Si neutri, num. 36. censuit Rota in vna Bracharen. beneficij 19. Ianuarij 1604. coram Greg. XV. quæ reperitur impressa per Farinac. decif. 105. num. 2. p. 2. recent.*

In hac gratia, Si neutri, mensis est exprimendus, ut per *Gonzal. d. glos. 32. num. 21. & non sustinetur, nisi præsupponat beneficij vacationem, ex Flaminio d. lib. 1. q. 3. n. 64. & 104. vbi n. 43. subdit, nequaquam prodelle non facta mentione intrusionis, & fructuum malæ perceptionis.*

Est conditionalis, & nihil ponit in esse, ac proinde attenditur tempus, quo beneficium conferri potest, non autem tempus datæ; ita *Mascard. d. conclus. 1383. num. 16. Camill. Borell. d. tit. 22. num. 2. & num. 59.*

Hæc gratia, Si neutri, non est subreptitia, ex eo quod non sit facta mentio, quod colligans sit prouisus Apostolicus, *Gregor. decif. 150. per totam, vbi n. 3. dicitur, quod hæc gratia ex stylo Datarie conceditur prouiso Apostolico etiam contra alium prouisum Apostolicum; & num. 6. quod non est præiudicialis, quia non habet locum nisi data inualiditate gratiæ partis aduersæ.*

Satis iustificatur quoad non ius ex resolutione, & inspectione actorum, *Gregor. decif. 84. num. 5. Intellige quoad non ius alterius partis, nam quoad non ius impetrantis satis iustificatur ex sola illius confessione, Gregor. decif. 89. num. 2. Et quod ex sola confessione impetrantis iustificetur quoad non ius illius, in terminis huius gratiæ sæpius firmatum fuit in Rota, & signanter in Meliten. Prioratus 22. Maij 1615. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farinac. decif. 699. sub num. 2. part. 2. recent. & in Ciuitatis Castellæ parochialium 22. Iunij 1615. coram Card. Verospio, impressa per eundem Farinac. decif. 736. in fin. ead. part. 2. recent. Imò etiam si haberet ius in prima gratia, censetur huic iuri renuntiare, *Rota decif. 98. sub num. 1. apud Farinac. post lib. 2. consil.**

SVMMARIVM.

- 1 Clausula, Si per diligentem examinationem, &c. apponi solet in provisionibus parochialium.
- 2 Examen cum synodalibus examinadoribus quod pro forma requiratur, operatur clausula, Si per diligentem examinationem, &c.
- 3 Examinatus coram Ordinario, synodalibus examinadoribus adhibitis, & idoneus repertus ad certam parochialem, ad eandem examinari non debet etiam stante clausula, Si per diligentem examinationem, &c.
- 4 Examinatus semel, iterum examen subire non tenetur.
- 5 Approbatione ad eandem parochialem exhibita à Cancellaria, passim mutari consuevit supplicatio ex forma dignum, in formam gratiosam.
- 6 Declarantur *Gonzal. & Garc.*
- 7 Ex antea vita ratione assequitur, quid de sequenti

sequenti vita sit præsumendum.

- 8 Auditor Rotæ tanquam subrogatus loco Ordinarij potest conferre immittendo in possessionem.

Si per diligentem examinationem, &c.

CLAUSULA CLXV.

1 Hæc clausula apponi solet in prouisionibus parochialium per Sedem Apostolicam faciendis, quæ sic extendi solet; Si per diligentem examinationem per te adhibitis examinadoribus in Synodo diocesana deputatis, ad hoc idoneum esse repereris, super quo conscientiam tuam oneramus. Quæ clausula cum frequens sit, ideo super illius intellectu transcribendam duxi S. Rotæ decisionem in una Pistorien. parochialis 6. Februarij 1623. coram R. P. D. Merlino, quæ eleganter sic decidit.

2 Quamuis enim clausula prædicta conditionem importet, & operetur quod examen cum synodalibus examinadoribus requiratur pro forma, ita ut illud prætermitti nequeat, quantumcumque impetrans sit re vera idoneus, ex latè deductis per Garc. de benef. p. 6. cap. 2. num. 253. & pluribus seqq. & præsertim num. 266. ubi refert decisionem in Calaguritana beneficij de Ornillos 12. Octobris 1587. coram bon. mem. Cardin. Pamphilio, in qua fuit dictum id procedere, etiam si aliàs fuisset examinatus, & approbatus etiam ad parochiales: visum tamen fuit conditionem, ac formam huiusmodi satis superque fuisse adimpletam, ex eo quia Ricciardus fuerat iam antea coram eodem Ordinario synodalibus examinadoribus adhibitis examinatus, & idoneus repertus, & approbatus ad hanc eandem parochialem. Et consequenter non fuit necessarium nouum examen; semel enim examinatus, iterum examen subire non tenetur, cap. accepimus, & ibi gloss. 1. in 1. notab. de atar. & qualis. & ordin. prescien. Et clausula prædicta debet intelligi de examine facto, vel faciendo, quatenus illud iam antea factum non fuisset: siue enim conditio prædicta dicatur casualis, ex quo etiam idoneus casu, puta, memoria labente, vel Præfulis, & examinadorum aspectu perterritus deficere potest in examine; siue mixta tanquam pendens etiam ab arbitrio, & iudicio Ordinarij, vel examinadorum, non est necessariò adimplenda post rescripti præsentationem, sed sufficit quod fuerit antea in rei veritate modo prædicto adimpleta, quoties tempore rescripti Princeps ignorabat adimplementum, ad l. hac conditio §. fin. & ibi Bart. & Socin. ff. de cond. & demonstr. l. si ita scriptum. §. fin. ff. de legat. 2. Ruin. conf. 89. num. 2. lib. 4. pulchrè Surd. in conf. 69. n. 19. & 20. Præsumitur enim, quod si Papa tale adimplementum sciuiisset, non quidem in forma dignum, sed in forma gratiosa, & absque tali conditione prouidisset, ut in similibus terminis considerant Socin. in d. l. hac conditio, num. 4. in fin. Ruin. d. conf. 89. num. 2. quos sequitur Surd. in præallegato consilio 69. num. 20.

5 Cum quo etiam consonat stylus Cancellariæ, cuius attestatio fuit, secundum quem exhibita approbatione ad eandem parochialem, passim mutari consuevit supplicatio ex forma dignum, in formam gratiosam. Ex quo apparet, formam huiusmodi per clausulam prædictam importatam, non esse mentalem, & consequenter illius omissionem processum non vitiare, ut tradit Butr. in cap. super literis, n. 16.

de rescript. & Brun. in tract. de forma, tit. de potest. & effect. forma, vers. tertio prædicta conclusio, fol. mibi 56.

Ex quibus patet responsio ad ea, quæ tradit Garc. 6 de benef. d. part. 6. cap. 2. num. 253. cum seqq. & Gonzal. super reg. 8. gloss. 4. num. 89. & 96. cum seqq. Procedunt enim, & ipsi loquuntur, quando non præcessit examen cum tribus examinadoribus synodalibus, iuxta formam præscriptam, vel quando fuit factum ab alio Ordinario, & approbatio fuit tantummodo generalis ad parochiales, in quibus terminis versabatur casus in d. Calaguritana beneficij de Ornillos coram bon. mem. Card. Pamphilio, ut ibi deprehenditur; non autem quando præcessit specialis approbatio ad talem parochialem præuio examine, & ideo non applicantur, cum Ricciardus fuerit ab examinadoribus synodalibus rigorosè examinatus, & approbatus ad hanc eandem parochialem, & ab eodem Ordinario, in cuius locum fuit subrogatus D. meus Pirouanus, iuxta Clem. Auditor, de rescript. Et euident est ratio differentie inter vtrumque casum, quia per examen generaliter factum ad parochiales, non est plenè consultum disciplinæ Christianæ, & curæ animarum alicuius certæ parochialis: fieri enim potest, quod talis parochialis exigit in suo Rectore præcipuas qualitates, quæ ab extraneo Ordinario examinante pro alia parochiali non potuerint excogitari; quod secus est, ubi ad eandem parochialem, & ab eodem Ordinario quis priùs fuerit examinatus, & approbatus.

Nec obstat quod à die, quo Ricciardus fuit ab 7 examinadoribus approbatus, vsque ad diem exhibitionis literarum Apostolicarum, effluerint ferè duo menses, & vsque ad diem obtenti supradicti mandati de immittendo, intercesserit quinquennium, intra quod temporis spatium potuit ipse Ricciardus mutare mores, ita ut de tempore immisionis non esset idoneus. Quoniam ultra quod imò examen sequuntum fuit per dies sex post datam prouisionis Apostolicæ, in quo tempore potuit Ricciardus scire sibi gratiam fuisse signatam, huiusmodi morum mutatio nullo modo probatur, & iuris præsumptio est in contrarium, ex antea tæ enim vitæ ratione assequitur, quid de sequenti vita sit præsumendum, ut tradunt Marsil. in l. maritum n. 34. & seqq. ff. de question. Aleiat. de presumpt. reg. 2. presumpt. 8. in princ. & Surd. conf. 245. num. 49. Quæ omnia tanto magis placuerunt, quia videbantur magis æqua, præsertim cum agatur de sustinendo mandatum iam relaxatum, & immisionem illius vigore sequutam.

Minus etiam dicta immissio impugnari poterat, 8 ex eo quod non præcesserit collatio; quia cum Rotæ Auditor tanquam subrogatus loco Ordinarij, iuxta dictam Clem. Auditor, possit conferre immittendo in possessionem, videtur etiam priùs saltem virtualiter contulisse, ad Roman. consil. 337. num. 3. Rot. decis. 16. num. 1. in fin. de concess. præbend. in nouis, & in iis propriis terminis idem fuit resolutum in Calaguritana beneficij de Arnedo 21. Iunii 1622. coram me, ubi plures afferuntur decisiones concordantes. Hactenus decisio coram R. P. D. Merlino, ex qua optimè declaratur vis, & effectus huius clausulæ.

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.
- 2 Clausula, Si preces veritate nitantur, in qualibet gratia ex tacita conditione inest.

- 3 Clausula, Si preces veritate nitantur, intelligitur in unoquoque rescripto, seu mandato; & in rescripto etiam Regis, ut num. 4.
- 5 In obligatione Camerali adiecta literis reservationis pensionis, subintelligitur clausula, Si preces veritate nitantur.
- 6 Clausula, Si preces, &c. apposita semper censetur, licet omissa fuerit ex consuetudine.
- 7 Aequiparantur clausula, Si preces veritate nitantur, Si tibi constiterit, & Vocatis vocandis.
- 8 Conditionem non facit clausula, Si preces veritate nitantur, nec Iurisdictionem fundat, siue inchoat, sed tribuit instructionem ad procedendum.
- 9 Iurisdictionem non impedit clausula, Si preces veritate nitantur, licet impediatur eius exercitium.
- 10 Subreptio omnis quantumcumque modica per clausulam, Si preces veritate nitantur, vitiat gratiam.

Si preces veritate nitantur.

CLAUSULA CLXVI.

- 1 DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Doctores per text. ibi in l. fin. C. de diuers. rescript. & in cap. 2. de rescript. Gregor. l. 6. tit. 19. partit. 3. Vital. de Camb. in tract. claus. pag. 20. col. 1. Lancel. de attent. p. 2. cap. 20. limit. 11. num. 4. Verall. decis. 128. num. 2. Perez ad l. 5. vers. quaro 14. tit. 12. lib. 3. Ordin. Mascard. de prob. conclus. 1210. num. 3. Suar. de legib. lib. 8. cap. 18. num. 10. Mart. de claus. p. 1. claus. 152. alias 168. & p. 2. claus. 71. Cald. Perrir. quest. forens. conf. 26. num. 7. in fin. Comill. Borell. in summa omnium decis. 11. 44. num. 301. Card. Tusch. pract. conclus. 101. 1. litt. C. conclus. 305. à princip.
- 2 Hæc clausula in rescripto Apostolico, ac qualibet gratia ex racita conditione inest, semperque subintelligitur, ut per Oldrad. conf. 222. num. 3. vers. 2. Zabarella conf. 92. num. 5. Anchar. conf. 240. incip. Per prædicta, in princ. Socin. conf. 164. num. 11. vers. confirmantur præmissa, vol. 1. Dec. conf. 33. num. 1. & conf. 142. num. 6. Ros. decis. 221. p. 2. diuers. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 164. num. 155. & p. 3. pag. 374. num. 13. in ultim. impress. & fuit dictum in Burgen. Canonicatus 19. Ianuarij 1590. coram Cardin. Pamph. impress. per Marches. de Commiss. p. 2. pag. 543. & in Cesaraugustana pensionis 21. Decembris 1591. coram eodem, impressa per eundem Marches. part. 1. pag. 573. num. 2. in ult. impress. & in Tudertina pensionis 2. Iunij 1617. coram Card. Verospio, Cardin. Tusch. d. litt. C. conclus. 305. num. 1. Campanil. in diuers. Iuris Canonici, rubr. 11. cap. 13. num. 193. Monet. de commut. ultim. volant. cap. 7. n. 127.
- 3 In unoquoque rescripto, & mandato etiam intelligitur, l. fin. C. de diuers. rescript. cap. in parte, il 1. de rescript. Mart. d. part. 2. claus. 71. Menoch. conf. 103. num. 22. Mascard. d. conclus. 1210. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. in annot. num. 229. Alex. Trentacinq. var. resol. lib. 1. tit. de rescript. resol. 7. num. 1. & 2. Melchior Phebof. Lusit. decis. 101. 1. decis. 41. num. 1. & 2.
- 4 In rescripto etiam Regis pariter subintelligitur, ut tradit Azened. l. 4. num. 2. & 3. tit. 26. lib. 8. nona Recopil.

Subintelligitur quoque in obligatione Camerali; adiecta literis reservationis pensionis, ut censuit Rota apud Zach. post tract. de oblig. Camer. decis. 46. num. 2.

Denique apposita semper censetur, licet omissa fuerit ex consuetudine, Vital. de Camb. ubi supra, n. 2. & ultim. Perez d. l. 5. vers. quaro 14. ibi, tamen ex consuetudine, &c.

Hæc clausula, & illa, Si tibi constiterit, & Vocatis vocandis, æquipollent, ut tradit Vital. de Camb. ubi supra, num. 1.

Conditionem non facit hæc clausula, nec Iurisdictionem fundat, siue inchoat, sed tribuit instructionem ad procedendum; ita Felin. in cap. ex parte, il 1. num. 1. & 6. ubi Bald. de rescript. Mart. d. part. 1. claus. 152. alias 168. num. 1. Marches. de Commiss. p. 1. pag. 165. num. 156. Vital. de Camb. citato loco, num. 4. & 5. Henric. in summa, lib. 12. de Matrim. cap. 3. in fin. Alex. Trentacinq. var. resol. lib. 1. tit. de rescript. resol. 7. num. 11. Sanchez de Matrim. lib. 8. disput. 34. n. 25.

Vnde non impedire Iurisdictionem, licet impediat eius exercitium, obseruat Mart. d. p. 2. claus. 71. num. 4. ubi num. 5. subdit cum Curt. Sen. conf. 16. n. 27. & Rebuff. in praxi beneficii, tit. de differ. inter rescripta gratie, & Iustitia, num. 9. & Gram. decis. 66. num. 18. quod per hanc clausulam omnis subreptio quantumcumque modica vitiat gratiam, & num. 7. post Tirag. tract. cessante causa, limit. 1. n. 11. & seq. & Natt. conf. 368. num. 4. ac Menoch. de arbitr. casu 201. num. 22. ubi addit vitari etiam ex falsa causa impulsua.

Si pro aliis non scripserimus.

CLAUSULA CLXVII.

Hæc clausula licet loquatur in numero plurali, resoluitur tamen in singularitates, & sic gratia posterior cum ista clausula erit nulla, licet tantum pro vno fuerit scriptum, Bald. in cap. mandatum, n. 4. in fin. & num. 5. de rescript. cum aliis congestis per Tirag. in l. si vnquam, verbo susceperis liberos, num. 255. & 256. cum pluribus adductis à Gonzal. in reg. 8. Cancell. gloss. 21. à n. 6.

Intelligitur de eodem Papa, non verò si prædecessor scripserit, ut per Gemin. conf. 30. in fin. Card. Tusch. pract. conclus. 101. 1. litt. C. conclus. 327. n. 2.

Si qua mihi iusta causa, &c.

CLAUSULA CLXVIII.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Doctores per text. ibi in l. 1. ff. ex quibus causis maiores, Sfort. Odd. de restit. in integrum, quest. 8. num. 1. cum seqq. Mart. de claus. p. 1. claus. 248. alias 366. in ultima impress.

Quando maiores non possunt restitui ex illis causis, ex quibus minores restituuntur, tunc stante læsione restituuntur ex hac clausula generali; vide Alciat. de presumpt. reg. 1. presumpt. 42. num. 2. cum seqq. Menoch. conf. 932. num. 1. Mart. d. claus. 366. num. 2.

Ignorans restituitur ex hac clausula, ad tradita per Hippol. in l. qui ignorans, num. 13. ff. ad l. Cornel. de falsis, & in l. 1. §. si quis ultro, num. 38. ff. de quest. Anton. Gom. var. 101. 2. cap. 2. n. 27.

S V M

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.
- 2 Executionem ut suspendat solum donec de Iustitia sententiæ exequenda cognoscatur, operatur clausula, Si quid exequendum.
- 3 Sententiæ effectum suspensivum pro interim impedit clausula, Si quid exequendum, si de Iure erat locus executioni.
- 4 Appellationis in commissione intelligitur clausula, Si quid exequendum, de & circa causam, super qua fuit pronuntiatum.
- 5 Clausula, Si quid exequendum, habet implicitam clausulam, Quatenus de Iure aliquid veniret exequendum.
- 6 Clausula, Si quid exequendum, dat cognitionem causæ, ut prius cognoscatur super exceptionibus apposis antequam exequatur.
- 7 Clausula, Si quid exequendum, intelligitur prout de Iure.
- 8 Sententiæ nisi iustificetur ex eisdem actis, non habet locum clausula, Si quid exequendum.
- 9 Executioni ne locus sit, sufficit quod detegatur mandatum iniustum esse ex nouiter deductis.
- 10 Sententiæ debet iustificari ex actis prioris instantiæ, non autem ex nouiter deductis, ut locus sit clausula, Si quid exequendum.
- 11 Executiue proceditur ex eisdem actis stante commissione, Constito de iustitia mandati.
- 12 Clausula, Si quid exequendum, in initio causæ data, censetur repetita in omnibus alijs commissionibus.
- 13 Clausula stante, Si quid exequendum sit, in primis, & ante omnia exequatur, & attentata reuocet, ante omnia super executione pronuntiandum est.

Si quid exequendum exequatur, &c.

CLAUSULA CLXIX.

- 1 DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Lancellor. de attent. part. 2. cap. 20. limit. 11. n. 4 & 5. Mart. de claus. p. 1. claus. 169. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 367. num. 14. Aloys. Ricc. in collect. decis. collect. 954. Marches. de Commiss. part. 1. ubi de commiss. appellat. in causis Camer. obligat. pag. 699. à num. 78. & pag. 705. à num. 132. & pag. 706. à num. 146. Rot. decis. 310. p. 1. & decis. 423. p. 3. lib. 3. diuers.
- 2 Effectus huius clausulæ est, ut executionem suspendat solum donec de iustitia sententiæ exequendæ cognoscatur, ut per Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 968. num. 3. Rot. apud Cenc. post suum tract. de

Cenc. decis. 87. num. 1. & decis. 79. num. 2. & fuit sæpe sæpius resolutum, & signanter in Romana vinea de Fabys 20. Decembris 1604. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Marches. d. p. 1. pag. 233. duplicata eadem part. 1. pag. 734. & ita pro interim impedit effectum suspensivum sententiæ, si de Iure erat locus executioni, Rota in Romana vinea de Panulinis 26. Februarij 1603. coram Illustrissimo Domino meo Cardin. Millino, impressa per Zach. post tract. de obligat. Camer. decis. 156. & decis. 54. n. 3.

In commissione appellationis intelligitur de & 4 circa causam, super qua fuit pronuntiatum, ut censuit Rota, impressa per Cencium post tract. de Cens. decis. 243. num. 4. & nihil facere videtur, quia commissio loquitur conditionaliter, & quia appellationem suspendit, aliquid exequendum non venit, nisi an executioni locus sit, gultetur, Rot. decis. 228. p. 3. diuers.

Habet implicitam clausulam, Quatenus de Iure aliquid veniret exequendum, ut per Pacificum de Saluiano interd. Inspect. 4. cap. 5. num. 7. Rot. apud eundem decis. 172. num. 1. 2. & 9. & propterea prius videntum est, an executio sit facienda, & in quota parte, & interim illa fieri non potest, Lancell. de attent. p. 3. cap. 30. num. 33. Honded. conf. 29. num. 24. lib. 2. vbi dicit, quod hæc clausula dat cognitionem causæ, ut 6 prius cognoscatur super exceptionibus apposis, antequam exequatur, Rot. decis. 487. n. 7. & decis. 423. n. 1. lib. 3. p. 3. diuers.

Intelligitur prout de Iure, ut ex Rot. in una Firmana olei 9 Aprilis 1596. coram Cardin. Blanchetto, re-soluit Marches. d. p. 1. pag. 707. num. 150. Rota etiam apud Cenc. post dictum tract. de Cens. decis. 255. num. 7. & apud Zach. post tract. de oblig. Camer. decis. 136. num. 9.

Non habet locum, nisi sententiæ iustificetur ex 8 eisdem actis, ut fuit dictum in Aquilegien. pensionis 21. Maij 1610. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farinac. decis. 287. num. 6. part. 2. recent. & in Tudertina officij Cancellaria coram Cardinale Lancellotto, impressa per Pacific. de Salu. interdicto, decis. 64. num. 1. vbi num. 3. subdit, quod ad effectum, 9 ut non sit locus executioni, sufficit quod detegatur mandatum iniustum esse ex nouiter deductis, Rota etiam apud Zach. post tract. de oblig. Camer. decis. 136. n. 1. & decis. 145. n. 11.

Intellige, ut debeat iustificari ex actis prioris in- 10 stantiæ, ut fuit dictum in Rota, impressa per Pacific. post tract. de Saluiano interd. decis. 168. n. 10. & in Romana grani 19. Nouemb. 1607. coram Ortembergo, impressa per Farinac. decis. 142. n. 1. par. 2. recent. & in Romana census 4. Decembris 1595. coram Card. Pamphilio, impressa per Marches. d. p. 1. pag. 757. Vnde non potest iustificari ex nouiter deductis, ut pluries censuit Rota inter impressas per Pacific. post dictum tract. de Salu. interd. decis. 64. n. 1. & 5. & decis. 162. n. 1. & decis. 260. n. 5.

Stante commissione, Constito de iustitia mandati, ex 11 eisdem actis proceditur executiue, Rota apud Zach. post tract. de oblig. Camer. decis. 12. num. 4. & decis. 156. num. 2.

Hæc clausula in initio causæ data, censetur repe- 12 titâ in omnibus alijs commissionibus, Agid. decis. 221. Cassad. decis. 8. de rescript. & fuit dictum in Romana societatis 3. Iuny 1577. coram Cardin. Blanchetto, impressa per Marches. p. 1. pag. 738.

Cum aliquando hæc clausula detur sub illis ver- 13 bis, puta, Si quid exequendum sit, in primis, & ante omnia exequatur, & attentata reuocet, quæro super quo primum pronuntiandum sit, an super executione,

an verò super attentatis? & Rota censuit super executione, ex vi illius verbi, in primis, & ante omnia, ut in decis. 625. num. 1. part. 3. lib. 3. divers. quamvis, si de attentatis constaret postea, ibi fore superlegendum Rota dixerit.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Clausula, Si senferis te grauatum, imposita ab homine, vel intellecta à Iure, facit, ut quis non dicatur grauari.
- 3 Clausula, Si senferis te grauatum, in inhibitione noui operis resoluitur in alternatiuam.
- 4 Iudicis præceptum cum clausula iustificatiua, Si senferis te grauatum, resoluitur in vim simplicis citationis.
- 5 Clausula, Si senferis te grauatum, adeò est necessaria, ut si omittatur, præceptum sit nullum.

Si senferis te grauatum.

CLAVSVLA CLXX.

- 1 DE vi, & effectibus huius clausulae vide Cels. Vgon. in tract. clausul. pag. 505. col. 2. in fine, Martam de claus. part. 1. claus. 247. alias 364. in ult. impress. Marant. de ord. iud. p. 6. num. 27. cum seqq. Remin. Iun. conf. 333. vol. 3. Hippol. sing. 643. Card. Tusch. præct. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 360. n. 1.
- 2 Imposita ab homine, vel intellecta à Iure, facit, ut quis non dicatur grauari, ex adductis per Stephan. Gratian. Marchia decis. 30. n. 3.
- 3 In nuntiatione noui operis resoluitur in alternatiuam, vel quod inhibitus resistat, vel quod veniat responsum; ita post Bald. conf. 245. incip. Proponitur, in fine, lib. 2. tradit Cardin. Tusch. d. conclus. 360. num. 1. vbi num. 2. dicit contrarium tenere Bart. conf. 80. incip. Quaritur.
- 4 Præceptum Iudicis cum hac clausula iustificatiua, resolui in vim simplicis citationis tenent gloss. fin. in cap. ex parte 23. de verb. sign. Cels. Vgon. vbi proximè, Bonacof. commun. crimin. p. 1. verbo præceptum, fol. 135. verso, & p. 2. eodem verbo, fol. 61. verso, Bald. conf. 177. incip. Ad euidentiam, in princ. lib. 3. & d. conf. 463. n. 7. lib. 4. Nauar. conf. 3. de censib. num. 2. in antiq. Spin. in speculo testamentorum, gloss. 11. rubrica, num. 42. cum seqq. Vizin. tom. 2. com. opin. lib. 7. tit. 15. num. 91. pag. 279. vbi Vini. num. 96. pag. 181. Bernard. Grana. ad præct. Cam. Imper. lib. 1. conclus. 19. confid. 1. Card. Tusch. d. conclus. 360. num. 3. vbi numeris seqq. multipliciter declarat.
- 5 Amplia in tantum esse verum, quod hæc clausula est necessaria, ut si omittatur, præceptum sit nullum, & possit sperni, Iaf. in l. nequicquam. §. vbi decretum. ff. de offic. Proconsulis, Marr. d. claus. 364. in fin. Cardin. Tusch. d. conclus. 360. num. 9. vbi num. 10. post Angel. Aret. conf. 77. incip. In casu supradicto, n. 16. ampliat, quia licet præceptum Iudicis non valeat, cum à præceptis non sit incipiendum, valet tamen quando adest hæc clausula.

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Si sine filiis decesserit, intelligitur de suo corpore natis, licet non exprimat.
- 2 Conditio contenta sub clausula, Si sine filiis decesserit, verificatur, siue filij non nascantur, siue nati præmorianantur.
- 3 Clausula, Si sine filiis decesserit, deficit tam per superuenientiam filiorum masculorum, quam fæminarum.
- 4 Substitutionem compendiosam inducere apta est clausula, Si sine filiis decesserit.

Si sine filiis decesserit.

CLAVSVLA CLXXI.

Intelligi de suo corpore natis, licet non exprimat, 1
Iur. consult. Menoch. conf. 166. n. 5.

Conditio contenta sub hac clausula verificatur, 2
siue filij non nascantur, siue nati præmorianantur, ita ut tempore purificatæ conditionis non existant; ita Dec. conf. 227. col. 2. Alex. conf. 101. in tertio dubio, n. 11. in fine, lib. 7. Bellon. conf. 19. num. 4. Deficit tamen tam 3
per superuenientiam filiorum masculorum, quàm fæminarum, ex traditis per Menoch. conf. 1070. n. 4. & per Card. Mant. de comest. vlt. volam. lib. 11. tit. 14. num. 1. & fuit dictum in Camerinen. bonorum 19. Maij 1589. coram Cardin. Seraphino inter eius decis. impress. decis....

Est apta hæc clausula inducere compendiosam 4
substitutionem, veluti si fuerit dictum, Si sine filiis decesserit filius meus, succedat Sempronius, etiamsi non sit adiecta dict. quandocumque gloss. magna verb. absque, in cap. si pater, de testam. lib. 6. Alex. in l. Centurio 27. & ibi Iaf. num. 33. & Rip. n. 109. ff. de vulg. Odd. conf. 95. num. 5. Gabr. conf. 130. num. 3. & conf. 104. n. 1. vol. 1. Menoch. conf. 325. num. 5. Crass. de success. §. substitutio, quæst. 6. num. 10. Surd. decis. 37. num. 8. Rota in Romana fideicommissi de Surdis 11. Maij 1618. coram Vbaldo Sen.

S V M M A R I V M.

- 1 Vacandi uno modo expresso non venit alius.
- 2 Clausula, Siue præmisso, &c. comprehendit omnem modum vacandi.
- 3 Vacationem apud Sedem includit clausula, Siue præmisso, &c.
- 4 Beneficium vacans per obitum in Curia capit clausula, Siue præmisso, &c.
- 5 Vacationem etiam per priuationem capit clausula, Siue præmisso, &c.
- 6 Vacationem etiam per resignationem capit clausula, Siue præmisso, &c.
- 7 Vacatio per mortem, & per resignationem equiparantur.
- 8 Clausula, Siue præmisso, &c. intrat data saltem de facto vacatione.
- 9 Clausula, Siue præmisso, &c. intrat verificato uno modo vacandi ex duobus narratis.

- 10 *Vacationem inductam per regulam de infirmis, non capit clausula, Siue præmissio, &c. obtenta à resignatario.*
- 11 *Clausula, Siue præmissio, &c. non se extendit ad personam non expressam.*
- 12 *Clausula, Siue præmissio, &c. comprehendit etiam vacationem ex persona alterius, si addantur verba illa, seu ex alterius cuiuscumque persona, &c.*
- 13 *Vacandi modus omnino falsus quando expressus sit, non operatur clausula, Siue præmissio, &c.*
- 14 *Beneficium quod vacauerit de futuro, non capit clausula, Siue præmissio, &c.*

Siue præmissio, siue alio quouis modo, &c.

CLAUSULA CLXXII.

- 1 **Q**uia regulariter expresso vno modo vacandi, non venit alius, cap. *susceptum, de rescript. in 6.*
- 2 ideo solet apponi hæc clausula, per quam includitur omnis modus vacandi, siue directus, siue indirectus, etiam accessorius ex intentione concedentis, vt per *Cassad. decis. 5. de præben. Paris. conf. 35. num. 20. lib. 3. Flamin. de resign. lib. 8. q. 7. num. 64. Ioan Cochier ad regulam 62. de claus. in beneficijs vacantibus ponent. num. 20. & fuit dictum in Oueren. beneficij 5. Iulij 1610. coram Reuerendissimo Domino meo Cocino Decano, impressa per Farinac. decis. 309. num. 2. p. 2. recent.*
- 3 Primò amplia, vt includat vacationem apud Sedem, vt per *Flamin. d. lib. 8. q. 7. n. 142. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 2. collect. 355. vers. amplia primò.*
- 4 Secundò amplia, vt capiat beneficium vacans per obitum in Curia, vt per *Flamin. d. lib. 8. q. 7. n. 141. etiam ex confidentia, iuxta tradita per eundem Flamin. de confident. benefic. q. 7. à n. 82.*
- 5 Tertiò amplia, vt capiat vacationem etiam per priuationem, *Rota decis. 1. de rescript. in nou. Lap. alleg. 78. num. 18. Mohed. decis. 2. de sequestr. possessionis, Flamin. d. lib. 8. q. 7. n. 136.*
- 6 Quartò amplia, vt capiat etiam vacationem per resignationem, *Put. decis. 5. in fin. de regul. de mense, Mohed. decis. 2. de offic. delegat. Rota in d. Oueren. beneficij coram D. Decano decis. 309. num. 2. & 3. p. 2. recent.* Nam vacatio per mortem, & per resignationem æquiparantur, vt tradunt *Flamin. de resign. lib. 1. q. 5. num. 4. & q. 6. num. 15. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 55. proæm. num. 25.* Intellige probata resignatione, secus verò illa minimè probata, quia tunc nihil operatur, *Put. decis. 268. lib. 3. Aloys. Ricc. d. collect. 355. vers. 2. amplia.*
- 8 Quintò amplia, hanc clausulam intrare data saltem de facto vacatione, vt fuit dictum in *Pocen. Capellaniz 27. Iulij 1597. coram Penia, & in Ternusina parochialis S. Theonisti 11. Ianuarij 1602. coram Gregorio XV. inter eius decisiones impressas decis. 37. num. 10. quæ reperitur etiam impressa per Farinac. decis. 49. nu. 5. p. 2. recent.*
- 9 Sextò amplia, hanc clausulam intrare verificato vno modo vacandi ex duobus narratis, neque est necessaria verificatio vtriusque, vt fuit dictum in *Bonomien. Canonicius 19. Febr. 1590. coram Card. Pamph. impressa per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 357. duplicata eadem par. 1. pag. 478. in ultim. impress.*

Limita primò, vt hæc clausula obtenta à resignatario, non capiat vacationem inductam per regulam de infirmis, vt per *Flamin. de resignat. lib. 12. q. 14. num. 23.*

Limita secundò, vt non se extendat ad personam non expressam, & ideo si imperetur beneficium tanquam vacans per mortem Titij, vel quouis alio modo, non habebit illud, si vacauit per mortem Sempronij; & idem si dixit, per mortem Titij, qui deceffit in tali loco, & tali die, nam si alio in loco, & alio die obiit, beneficium illud similiter non obtinebit propter specificationem, quam fecit: nam, vt dicit *Lap. loco citato*, mors Titij non est mors Sempronij, nec mors in vno loco, & tempore, est mors alio in loco, & tempore, sed mors est modus vacationis; vide *Mohed. decis. 2. de offic. deleg. Nannar. in cap. si quando, except. 2. num. 3. de rescript. Flamin. d. lib. 8. q. 7. num. 144. cum seqq. Franc. Leo. in thesauro fori Ecclesiastici, p. 2. cap. 3. num. 85.* Verùm hanc clausulam comprehendere etiam vacationem ex persona alterius, si addantur verba illa, *seu ex alterius cuiuscumque persona*, &c. tradit *Rota decis. 1. vbi adden. in verbo quouis alio modo, & ibi Papaz. num. 7. de rescript. in nou. & decis. 36. lib. 1. p. 3. diuers. Anton. Faber decis. 2. de sacrosanctis Ecclesijs, quem refert Aloys. Ricc. d. collect. 355. vers. limita 2. & fuit dictum in Cremonen. pensionis 5. Decembris 1614. coram Andrea, impressa per Farinac. decis. 605. num. 9. p. 2. recent.*

Limita tertiò, vt non operetur quando expressus sit omnino falsus vacandi modus, vt per *Anton. Fab. sub eodem tit. de sacrosanctis Ecclesijs, diffinit. 4. quem refert Aloys. Ricc. d. collect. 355. in fine.*

Limita quartò, vt non capiat beneficium, quod vacauerit de futuro, iuxta resoluta per *Sarnen. in regul. de publican. q. 16. Flamin. d. lib. 8. q. 7. n. 143.* nam solum capit vacationem de illo tempore, *Flamin. lib. 11. num. ... q. 16. & lib. 12. q. 14. num. 25.*

Illud demum aduertere oportet, quod si in fine supplicationis habentis hanc clausulam, in qua narrabatur deuolutio ad Sedem Apostolicam, addantur hæc verba, *& de deuolutione detur dispositiue*, censetur esse restricta, & limitata, ita vt si non doceatur de deuolutione, prouisus non capiat beneficium vigore huius clausulæ, vt per *Crescent. decis. 12. de præben. Cassad. decis. 8. eodem tit. & decis. 14. de rescript. quos refert Massobr. in sua praxi habendi concursum, pralud. 26. dub. 35. num. 8. & 9. secundum Romanam impres.*

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentes.
- 2 Clausula, Sola facti, &c. plus operatur, quàm clausula, Summariè, &c. & clausula, Sine strepitu, &c.
- 3 Clausula, Sola facti, &c. similis est alteri De bono, & æquo.
- 4 Principes non recognoscentes superiorem, indicant causam secundum eorum conscientias sola facti veritate inspecta, non se adstringentes ad allegata, & probata.
- 5 Princeps non tenetur seruare Iuris ordinem.
- 6 Indicare vt possit Index sicut ipse Princeps, imò vt Deus, operatur clausula, Sola facti, &c.

- 7 *Cauſa quando eſt commiſſa cum clauſula*, Sola facti, &c. procedi poteſt manu Regia.
- 8 *Clauſula*, Sola facti, &c. intelligitur de ea veritate, cui Ius patrocinator, & procedit ſolo Iure naturali, & gentium inſpecto.
- 9 *Ordinem iudicarium auferat clauſula*, Sola facti, &c. & omnem ſolemnitatem Iuris relaxat.
- 10 *Clauſula*, Sola facti, &c. operatur quod poſſit in cauſa procedi abſque libello, & conteſtatione.
- 11 *Clauſula*, Sola facti, &c. operatur quod poſſit Iudex indicare ſuper cauſa probata, licet non deducta in libello.
- 12 *Libelli ineptitudo parte non opponente tollitur virtute clauſula*, Sola facti, &c.
- 13 *Cauſa proprietatis vt ſimul cum cauſa poſſeſſionis diffiniri poſſit*, operatur clauſula, Sola facti, &c.
- 14 *Atteſtationibus publicatis vt poſſint alij teſtes produci*, & examinari, operatur clauſula, Sola facti, &c.
- 15 *Probationes non concludentes, & perſuaſiuas poteſt Iudex admittere virtute clauſula*, Sola facti, &c.
- 16 *Cumulationem admittit clauſula*, Sola facti, &c. quoad actiones ad remedia, que non inuicem contrariantur.
- 17 *Preſcriptionis exceptionem an tollat clauſula*, Sola facti, &c. oſtenditur.
- 18 *Appellationem tollit clauſula*, Sola facti, &c.
- 19 *Ferijs ruſticis cenſetur derogatum per clauſulam*, Sola facti, &c.
- 20 *Ius parti quaſitum non auferat clauſula*, Sola facti, &c.
- 21 *Exceptiones de iure tertij non admittit clauſula*, Sola facti, &c.
- 22 *Atteſtata non reuocantur ſtante clauſula*, Sola facti, &c.
- 23 *Beneficium excuſſionis non poteſt Iudex virtute clauſula*, Sola facti, &c. tollere.
- 24 *Deſenſiones legitimas partis, nec eius citationem tollit clauſula*, Sola facti, &c.
- 25 *Clauſula*, Sola facti, &c. non excludit ea, que ſunt alio ſtatuto in ſpecie proniſa.

Sola facti veritate inſpecta.

CLAVSVLA CLXXIII.

† DE vi, & effectibus huius clauſulæ vide *Azued.* l. 10. num. 127. tit. 17. lib. 4. noue Recopil. Celf. *Vgon.* in traſſ. clauſul. pag. 487. & pag. 488. *Aloyſ. Ricc.* in collect. decif. collect. 699. *Mart. de clauſul.* p. 1. clauſ. 368. in vltim. impreſſ. & *Stephan. Gratian. Marchia decif.* 68. à principio.

‡ Hæc clauſula plus operatur, quàm clauſula, Summariæ, &c. & clauſula, Sine ſtrepitu, &c. vt per *Honded. conf.* 93. num. 53. tom. 1. *Marant. de ord. indic.* p. 4. tit. & an Iudex ſit competens, num. 32. *Cacheran. decif.* 1. num. 20. *Mart. d. clauſ.* 368. num. 4. vbi hinc

inferat, Iudicem deputatum cum hac clauſula, plenius procedere poſſe.

Similis eſt hæc clauſula illi, *De bono, & æquo*, quæ importat etiam, vt reiectis penitus, & exclusis ſolemnitatibus, & apicibus Iuris, cauſa ſummariæ expediatur, *Saluſt. Tiberi. cap.* 12. num. 6.

Principes non recognoscentes ſuperiorem, iudicant cauſas ſecundum eorum conſcientias ſola facti veritate inſpecta, non ſe adſtringentes ad allegata, & probata, vt poſt multos à ſe citatos concludit *Mart. d. clauſ.* 368. num. 1. quibus adde *Palat. in repetit. cap. per veſtros, de donat. inter virum, & uxorem.* §. 34. num. 10. & 11. & memetiſum in collect. ad cap. ad petitionem 22. num. 5. de accuſat. & *Stephan. Gratia. d. March. decif.* 62. num. 12. cum ſeq. vbi contrarium tenere videtur; Princeps enim non tenetur ſeruare Iuris ordinem, vt docet *Perez* per text. ibi in l. 10. gloſſ. 1. tit. 4. lib. 2. *Ordinam.*

Operatur quod Iudex poſſit iudicare ſicut ipſe Princeps, *Berta. in repet. l. ſi quis maior. C. de tranſact.* num. 60. *Valaſc. de iure emphyt. quaſt.* 6. num. 12. imò quod poſſit iudicare vt Deus, *Honded. conf.* 22. num. 1. tom. 1. *Stephan. Gratian. Marchia decif.* 36. num. 13. & decif. 68. num. 1. Nam ſi cauſa eſt commiſſa cum hac clauſula, procedi poteſt manu Regia, ex notatis per *Stephan. Gratian. d. decif.* 68. num. 4. & diſcepi. forenſ. cap. 322. num. 1. *Ludon. Rodolphin. poſt traſſ. de abſoluta Principis poteſt. voto amico*, numero 47.

Intelligitur de ea veritate, cui Ius patrocinator, *Marant. de ordin. iudiciorum*, p. 4. tit. & an Iudex ſit competens, num. 39. & procedit ſolo Iure naturali, & gentium inſpecto, non verò Iuris ſolemnitate, & ordine conſiderato, vt aduertit *Aldret. de relig. diſciplina tuenda*, lib. 1. cap. 8. num. 14.

Auferat ordinem iudicarium, & omnem ſolemnitatem Iuris relaxat, & reducit ad formam iudicij inductam de Iure gentium, vel naturali; ita *Menoch. conf.* 180. num. 7. in ſin. *Brunor à Sole in locis commun. verb. clauſula* 46. *Valaſc. de iure emphyt. q.* 6. num. 12. & conſultat. 145. num. 10. *Aloyſ. Ricc. in collect. decif. part. 3. collect.* 699. effect. 1. *Rota Bonon. diuerſ. decif.* 30. num. 28. & decif. 65. num. 140. vbi ſubdit, quod remittit rigorosæ Iuris ſolemnitates, ſed non eas, quæ tendunt ad repertiendam veritatem.

Operatur deinde, quod poſſit in cauſa procedi abſque libello, & litis conteſtatione, ex *Aloyſ. Ricc. d. collect.* 699. effect. 4.

Item quod poſſit Iudex iudicare ſuper cauſa probata, licet non deducta in libello, *Marant. de ordine iudic. part. 4. diſt.* 9. num. 17. & num. 22. & in repetit. l. is poteſt, num. 133. ff. de acquir. hered. *Guttier. præſt. lib. 1. quaſt.* 100. num. 2. *Aloyſ. Ricc. d. collect.* 699. effect. 3. *Rota Bonon. diuerſ. decif.* 93. num. 2. *Honded. conſil.* 22. num. 1. tom. 1. *Cacher. decif.* 5. num. 21. *Surd. conſil.* 273. num. 2. & 3. *Mart. d. clauſ.* 365. num. 5. vbi num. 6. ex *Marant. in repet. d. l. is poteſt*, num. 195. ſubdit, quod virtute huius clauſulæ tollitur ineptitudo libelli parte non opponente.

Item operatur, vt cauſa proprietatis ſimul cum cauſa poſſeſſionis diffiniri poſſit, *Dec. conſil.* 449. num. 21. *Rub. conſil.* 4. num. 12. *Cacher. decif.* 1. num. 28. *Joſeph. Ludon. Peruſina decif.* 17. num. 22. *Menoch. conſil.* 2. num. 184. & conſil. 180. num. 7. *Rota Bononien. diuerſ. decif.* 30. numero 96. *Mart. d. clauſ.* 368. numero 7.

Item operatur, vt publicatis atteſtationibus poſſint alij teſtes produci, & examinari; *Cacher. Pedamont. decif.* 1. num. 26. quem refert, & ſequitur *Bernard. Grana. ad præſt. Cam. Imper. lib. 5. conſul.* 105. num. 17.

- num. 17. in fin. Dat enim Iudici facultatem tam ex se, quàm ex officio interrogandi testes, ac illos repetendi, eodem modo quo fit instante parte, etiam si in causa sit conclusum, *Marant. d. part. 4. decis. 9. num. 30. Marchef. de Commiss. part. 2. pag. 419. n. 81.*
- 15 Virtute huius clausulæ potest Iudex admittere probationes non concludentes, & persuasivas, vt per *Stephan. Gratian. d. decis. 68. num. 3.* Et licet possit admittere probationes leuiiores, vt tenent *Roland. conf. 7. num. 36. & Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 24.* quos refert *Mart. d. claus. 368. num. 8.* tamen hoc intelligitur, quando aliunde scit veritatem aliter se habere, vt probat *Crauet. in tract. de antiquit. temporum, in 9. particula 5. partis principalis, num. 6. quæ incipit, 8. datur, &c.*
- 16 Item cumulationem admittit quoad actiones ad remedia, quæ non inuicem contrariantur, *Surd. d. conf. 173. num. 12.* quem refert *Stephan. Gratian. d. decis. 193. num. 6. & 7.*
- 17 Exceptionem præscriptionis tollit, *Aloys. Ricc. d. collect. 699. effect. 6.* Verùm huiusmodi exceptionem non posse Iudicem virtute huius clausulæ reicere, post *Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 29.* probat *Mart. d. claus. 368. n. 9.*
- 18 Tollit appellationem, ex adductis per *Sigismund. Scacc. de appell. quæst. 16. limit. 1. num. 76.*
- 19 Per hanc clausulam censi derogatum rusticis feriis, ex *Azino in praxi Florentina. §. 3. cap. 7.* notat *Bernard. Graua. ad præct. Cam. Imper. lib. 1. conclus. 53. consid. 2. num. 29.*
- 20 Ius parti quæsitum non aufert, *Brunor à Sole in locis commun. verbo claus. 46.*
- 21 Exceptiones de iure tertij non admittit, nec reprobationem personarum, vel testium: at si ponatur in commissione sine partis citatione impetrata, tacito quod fuerit absens, non annullat rescriptum, & in secunda instantia durat, *Bellam. decis. 526. Marchef. de Commiss. p. 1. pag. 419. num. 81. in 2. impress.*
- 22 Attentata stante hac clausula non reuocantur, *Stephan. Gratian. March. decis. 68. n. 19.*
- 23 Beneficium excussionis non potest Iudex virtute huius clausulæ tollere, *Menoch. de arbit. lib. 1. q. 51. num. 4. & conf. 25. num. 12. & conf. 263. num. 3. Nat. conf. 521. num. 13. Cephal. conf. 86. num. 16. vol. 1. Mart. d. claus. 368. num. 10. Corn. Lucen. decis. 37. num. 4. Ioseph. Ludou. Perusina decis. 45. n. 9. sub distinctione, Bernard. Graua. ad præct. Camera Imper. lib. 2. conclus. 27. consider. 3. quicquid dicat Cald. Pereira de empi. cap. 33. num. 30.*
- 24 Defensiones legitimas partis non tollit, *Stephan. Gratian. d. decis. 68. num. 12.* nec eius citationem aufert, idem *Gratian. decis. 231. num. 3.* Operari tamen, vt actus sit validus, etiam si pars non fuisset citata, dicit *Rota Bononien. diuers. decis. 65. n. 28.*
- 25 Ea quæ sunt alio statuto in specie prouisa, non excludit, *Anton. Monach. Bononien. decis. 2. n. 9.*

fulam, Statum, & merita causæ, &c. ac si in indiuiduo, & nominatim esset facta.

- 4 Rescripti omnem difficultatem tollit clausula, Statum, & merita causæ, &c.
- 5 Clausula, Statum, & merita causæ, &c. non se extendit ad tollendum id, quod si expressum esset, impediuiisset rescripti expeditionem, in quo posita est.
- 6 Commissionem à subreptione ex taciturnitate quod causa esset instructa, saluat clausula, Statum, & merita causæ, &c.
- 7 Clausula, Statum, & merita causæ, &c. nullum operatur effectum, quando res iudicata adest.
- 8 Clausula, Statum, & merita causæ, &c. non intrat vbi specialis mentio requiritur.

Statum, & merita causæ, &c.

CLAUSULA CLXXIV.

Operatur perinde, ac si integrè processus, ac omnia acta, & partium comparationes fuissent in indiuiduo narrata, *Felin. in cap. ceterum, col. 3. lin. 7. vers. intellige primò, de rescript. Gemin. conf. 120. n. 1. & seq. Rot. decis. 20. de rescript. in nouis, Achil. decis. 9. cod. tit. vbi dicit quod stante hac clausula non poterit impugnari commissio aduocatoria, etiam tacito quod lis esset instructa, Marchef. de Commiss. part. 1. pag. 227. num. 333. in ult. impress. nam litis pendencia malè in supplicatione narrata suppletur ex ista clausula, Gram. decis. 66. num. 60. & seq. Rot. decis. 897. n. 3. part. 1. & decis. 275. n. 25. p. 1. diuers.*

Quia per hanc clausulam dicitur facta sufficiens mentio litis, ac si in indiuiduo, & nominatim esset facta, *Gemin. d. conf. 120. num. 6. Rebuff. in 3. p. Signatura, verbo quatenus litigiosum, num. 4. Achil. decis. 9. de rescript. Pute. decis. 2. cod. tit. Vestr. in praxi, lib. 3. cap. 9. num. 3. Sarnen. de trienn. quæst. 14. n. 7. Mart. de clausul. p. 1. claus. 174. num. 1. in ult. impress. Card. Tusch. tom. 1. litt. C. concl. 338. n. 1.*

Omnem tollit rescripti difficultatem, *Achil. decis. 8. de rescript. Rot. decis. 807. num. 3. part. 1. diuers.* Sed non tollit concessa in alio rescripto, quia non se extendit ad tollendum id, quod si expressum esset, impediuiisset rescripti expeditionem, in quo posita est, *Felin. in d. cap. ceterum, fall. 3. Rot. decis. 134. p. 3. diuers. Marchef. d. p. 1. pag. 226. n. 325.*

Saluat ista clausula commissionem à subreptione ex taciturnitate quod causa esset instructa, *Achil. decis. 9. num. 1. de rescript. Mart. d. claus. 164. num. 4.* Sed non sufficit ad saluandam commissionem non facta litis mentione, *Achil. decis. 66. illo tit. de rescript. Lancel. de assent. lite pendente, in prefat. num. 648. Marchef. d. part. 1. pag. 227. num. 327. Mart. d. claus. 164. n. 4. vers. prædicta.*

Nullum tamen operatur effectum, quando res iudicata adest, *Mart. d. claus. 164. in fine, & fuit dictum in Oxomen. molendini 18. Nouembris 1578. coram Robusterio, & in Tuden. beneficij 13. Maij 1600. coram Cardin. Pamphilio, & in Toletana beneficij de Manzanas 4. Nouemb. 1605. coram Iusto, quos omnes refert Marchef. d. p. 2. pag. 227. num. 328.*

Non intrat vbi requiritur specialis mentio, secundum *Vestr. in sua praxi, lib. 3. cap. 9. num. 7.* nam potius censetur apposita, vt ad partes causa faciliùs remittatur, vbi sunt acta, ex quibus status & merita sunt iustificanda, *Marchef. de Commiss. p. 2. pag. 348. num. 41.*

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Statum, & merita causæ, &c. operatur perinde, ac si integrè processus, ac omnia acta, & partium comparationes fuissent in indiuiduo narrata.
- 2 Litis pendencia malè ex supplicatione narrata suppletur ex clausula, Statum, & merita causæ, &c.
- 3 Litis mentio sufficiens facta dicitur per clau-

num. 41. Sed in Rota hanc clauſulam operari, vt ab vno Auditore auocetur, & alteri committatur, patet ex *decif. 20. de reſcript. in nouis, & decif. 11. eod. tit. in antiq. Caſſad. decif. 10. in reg. de trienn.* quia tunc ex valido Signaturæ reſcripto à primo auocata cenſetur, & alteri commiſſa; & licet Papa per relationem pro expreſſis, illa quæ non ſunt expreſſa, habere poſſit, & expreſſum fingere per relationem, *Burr. conf. 1. num. 1.* tamen cæteris neceſſariis narratis intelligitur ad reſcripti ſubſtantiam, aliàs nunquam daretur nullitas, nec de ſubreptione, vel obreptione dici poſſet, ac omnium cauſarum tacita veritate daretur auocatio, contra reg. quod quælibet diſpoſitio venit intelligenda, ne abſurdum ſequatur, imò reſtringenda, vt cuitetur, *l. quamuis. ff. de in ius vocando, Roman. conf. 32. in fine*, licet ſi non plenè narretur ſtatus, & merita cauſæ, ſufficeret hanc clauſulam ponere, *Achil. decif. 9. de reſcript. Rot. decif. 87. n. 3. part. 1. diuerſ.* Fallit tamen regula, quando cauſa Motu proprio auocatur, quia tunc iplius mentione non eſt opus, *Lancellot. de attent. lite pendente, limi. 23.*

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clauſula agentes.
- 2 Reſcripti conditiones, vbi poſita eſt, accipit ſemper clauſula, Sublata, &c.
- 3 Iudici os claudit clauſula, Sublata, &c. & illi tollit facultatem aliter iudicandi.
- 4 Princeps ſine cauſa poteſt præcipere, quod quis non audiat.
- 5 Papa cum inhabilitet perſonam Iudicis per clauſulam, Sublata, &c. tunc ipſo Iure, abſque eo quod opponatur exceptio, proceſſus eſt nullus.
- 6 Oris apertio tollit rigorem clauſula, Sublata, &c. & dat facultatem impugnandi Breue.
- 7 Iudices omnes quauis dignitate fulgentes, etiam S. R. E. Cardinales, comprehendit clauſula, Sublata, &c.
- 8 Iudices abſque oris apertione, ſtante clauſula, Sublata, &c. aliter iudicantes graui pænâ afficiendi ſunt, tanquam Iuriſdictionem ſibi denegatam uſurpantes.
- 9 Ignorantes, & omnes futuros quoscumque Iudices ligat clauſula, Sublata, &c.
- 10 Regula Cancellaria opponi non poſſunt, quauis ſint fauorabiles, ſtante clauſula, Sublata, &c.
- 11 Iudicio poſſeſſorio etiam ſummaryſſimo mutationis obſtat clauſula, Sublata, &c.
- 12 Replicationis per viam non poteſt etiam aliquid opponi contra diſpoſitionem continentem clauſulam, Sublata, &c.
- 13 Opponi quandocumque poteſt, & in qualibet inſtantia de clauſula, Sublata, &c.
- 14 Acta geſta ante, & poſt oppoſitionem clauſula, Sublata, &c. ſunt nulla ipſo Iure.
- 15 Iudex inferior iudicare non poteſt contra formam gratiæ continentis clauſulam, Sublata, &c.
- 16 Oris apertio antequam concedatur per Signaturam gratiæ, prudentes Iudices in cauſa non procedunt ſtante clauſula, Sublata, &c.
- 17 Diſpoſitio, cui adiecta eſt clauſula, Sublata, &c. cenſetur facilius derogare contrariæ illam clauſulam non habenti.
- 18 Signatura Inſtituti non poteſt aperire os ad impugnandam conſeſſionem, cui adiecta eſt clauſula, Sublata, &c.
- 19 Os contra clauſulam, Sublata, &c. aperiri nequit ſine derogatione reg. de iure quæſito non tollendo.
- 20 Articuli ad probandum contrarium, admitti non poſſunt ſtante clauſula, Sublata, &c.
- 21 Declarandi facultas etiam ſuper ſolo factō per clauſulam, Sublata, &c. eſt ſublata.
- 22 Gratiam munitam clauſula, Sublata, &c. non tenetur impetrans iuſtificare, eſi verſemur in gratia ad poſtulationem partiſ conſeſſa, præcipue ſi adſit clauſula, Quod de ſubreptione, &c.
- 23 Conſuetudinem omnem contrariam tollit clauſula, Sublata, &c.
- 24 Titulum, & poſſeſſionem inſcit clauſula, Sublata, &c.
- 25 Decretum prohibitium æquipollet clauſula, Sublata, &c.
- 26 Si in diſpoſitione habente clauſulam, Sublata, &c. adſit clauſula, Cuius ad id expreſſus accedit aſſenſus, hic conſenſus non cenſetur poſitus ſub conditione, ſed ad opponendum eius defectum requiritur apertio oris.
- 27 Clauſula, Sublata, &c. habet vim claudendi os cuiſcumque Iudici, & parti, ſi ei adiuncta ſit alia clauſula, Quod non poſſit dici de ſubreptione, &c.
- 28 Clauſula, Quod de ſubreptione, &c. vnde tractetur, oſtenditur.
- 29 Clauſula, Quod de ſubreptione, &c. abſque clauſula, Sublata, &c. & decreto irritanti, non operatur, niſi veris exiſtentibus narratis.
- 30 Clauſula, Sublata, &c. non ampliatur diſpoſitionem principalem, nec ſe extendit ultra eius limites.
- 31 Clauſula, Sublata, &c. appoſita in gratia conditionali, nihil operatur ante conditionis euentum.
- 32 Clauſula, Sublata, &c. non obſtat dicenti gratiam non comprehendere caſum, de quo agitur.
- 33 Iudex quominus poſſit videre de comprehensione, minime impeditur per clauſulam, Sublata, &c.
- 34 Clauſula, Sublata, &c. non habet effectum, cum diſpoſitioni, cui adiecta eſt, derogatur per contrariam legem.

- 35 Commissio cause simplex non sufficit ad tollendam clausulam, Sublata, &c. nisi facta sit mentio de ea, vel adsit clausula, Quorum tenores, &c.
- 36 Clausula, Sublata, &c. non obstat, si pars ei renuntiet.
- 37 Clausula, Sublata, &c. non operatur, ubi pars, ad cuius fauorem apposta est, curasset committi causam super validitate gratia.
- 38 Audientia non denegatur, quando pars non opponit de clausula, Sublata, &c.
- 39 Clausula, Sublata, &c. non obstat quando, & in casibus, in quibus privilegium ea munus non intrat.
- 40 Falsitas narratorum quando est detecta, non operatur clausula, Sublata, &c.
- 41 Privilegium de iure speciali competens non tollit clausula, Sublata, &c.
- 42 Cessante dispositione, cessat clausula, Sublata, &c.
- 43 Clausula, Sublata, &c. non obstat, cum quis agit de retractanda executione gratia, cui adiecta est.
- 44 Confirmatio antequam sit sequuta cum causa cognitione, non operatur clausula, Sublata, &c. posita in commissaria dispositione habente clausulam, Vocatis vocandis.
- 45 Clausula, Sublata, &c. non operatur quominus Ordinarius auctoritate Concilij ex officio reuideri possit uniones factas à quadraginta annis citra cum clausula, Sublata, &c.
- 46 Sententie non obstat clausula, Sublata, &c. qua de ea mentionem non faciat.
- 47 Clausula, Sublata, &c. ubi est sola non operatur, nisi veris existentibus narratis.
- 48 Oris apertio tollit obstaculum clausula, Sublata, &c.
- 49 Fideiussori obstat clausula, Sublata, &c. quando obstat principali.

Sublata, &c.

CLAUSULA CLXXV.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Mart. de clausul. part. 1. claus. 176. & ibi per eum citatis adde Surd. conf. 1. num. 107. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. in annotat. num. 246. & gloss. 56. num. 106. cum seqq. & gloss. 66. per tot. Nicol. Garc. de benefic. p. 6. cap. 63. num. 81. cum multis seqq. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 113. num. 72. & cap. 559. num. 60. & cap. 791. num. 12. Card. Tusch. tom. 1. litt. C. conclus. 344. & seq. Visian. in praxi Iurispatr. lib. 13. cap. 8. à n. 250. in 1. edit. Ioan. à Cochier in reg. 8. Cancell. gloss. 22. Monet. de commut. vlt. volunt. cap. 7. num. 116. cum seqq. Rot. apud Farinac. decis. 461. part. 1. recent. & alios in discursu citatos.

Hæc clausula (quæ accipit semper conditiones rescripti, ubi posita est, ut censuit Rota in una Vrgellen. Canonici coram Cardin. Blanchetto, impressa per Marches. part. 1. pag. 238. nisi adsit clausula,

Quod de subreptione dici non possit, ut limitatur in Notarien. Canonici 12. Febr. 1593. coram Card. Pamphilio, impressa per Marches. ead. p. 1. pag. 451.) claudit os Iudici, & illi tollit facultatem aliter iudicandi, & non valet pars, quæ venit contra literalem intellectum, audiri, nisi obtenta ab ipsomet summo Pontifice in Signatura gratiæ, oris apertione, ut docent Ruin. conf. 21. num. 16. lib. 1. Paris. conf. 1. num. 38. & seq. & conf. 38. num. 7. lib. 4. Mandos. in tract. de monitorijs, quest. 60. num. 44. super verb. sicque per quoscunque Iudices, Rebuff. super concordat. Francia, tit. de form. & irrenoc. concord. stabil. vers. 8. vult Iudices quoscunque, Caputq. decis. 184. num. 4. & decis. 218. part. 3. Pute. decis. 50. num. 5. lib. 1. & decis. 377. lib. 3. Verall. decis. 134. part. 3. & decis. 218. eadem part. 3. Mantici. decis. 309. num. 3. Seraph. decis. 351. num. 1. Marches. de Commiss. part. 2. pag. 441. num. 3. & pag. 547. num. 2. Gonzal. d. gloss. 66. à num. 3. Garc. d. cap. 3. num. 98. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 791. n. 12. Monet. d. cap. 7. num. 213. Rot. Bononien. diuers. decis. 33. n. 47. & fuit dictum in Calaguritana pretenfa confidentia 1. Iulij 1592. coram Penia, impressa per Marches. part. 2. pag. 426. num. 1. & in Bracharen. de Cabanas 9. Iunij 1606. coram Greg. XV. impressa per Farinac. decis. 18. num. 1. part. 2. recent. & in Casaraugustana præminentiarum 19. Nouembris 1623. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano.

Intellige etiam sine causa, quia licet Princeps sine causa ius tertij tollere non possit, tamen potest præcipere quod non audiat, ut post Paris. conf. 1. n. 38. vers. dicentes, lib. 4. & Socin. in l. Gallus. §. & quid si tantum, num. 17. ff. de liberis & posthum. tradit Card. Tusch. tom. 1. litt. C. concl. 344. num. 3. Et cum per hanc clausulam Papa inhabilitet personam Iudicis tunc ipso iure, absque eo quod opponatur exceptio aliqua, processus est nullus, ut fuit dictum in Calaguritana pretenfa confidentia 1. Iulij 1592. coram Penia, impressa per Marches. de Commiss. part. 2. pag. 426. n. 4. in vlt. impress.

Oris apertio tollit rigorem huius clausulæ, & dat facultatem impugnandi Breue, sed non elidit alios effectus, Rot. in Pacen. pensionis 20. Nouemb. 1609. coram Card. Marquemontio, impressa per Marches. d. p. 2. pag. 438. num. 5.

Primò amplia, hanc clausulam tantæ esse efficaciam, ut comprehendat omnes Iudices quavis auctoritate fulgentes, etiam S. R. E. Cardinales, & Rotæ Auditores, ut per Mandos. de monitorijs, quest. 6. n. 44. in verb. sicque per quoscunque Iudices, Rebuff. d. vers. 8. vult. Ioan. à Cochier d. gloss. 22. in princ.

Amplia secundò, ut graui poena afficiendi sint Iudices sine huiusmodi apertione oris aliter iudicantes, tanquam Iurisdictionem sibi denegatam usurpantes, ut colligitur ex l. fin. C. de can. frument. Urbis Roma, lib. 11. & post Mandos. & Rebuff. citatis locis, ac Ruin. conf. 76. num. 9. cum seqq. vol. 1. tradunt Gonzal. d. gloss. 66. num. 7. & Monet. d. cap. 7. n. 216. in fin.

Amplia tertio, ut hæc clausula liget etiam ignorantes, & omnes futuros quoscunque Iudices, ut post multos resoluunt Marches. de Commiss. part. 1. tit. de commiss. appell. cap. 6. num. 2. Gonzal. d. gloss. 6. num. 9. Ioan. à Cochier d. gloss. 21. Monet. d. cap. 7. num. 217.

Amplia quarto, ut stante hac clausula non possit opponi de regul. Cancellariæ, quamvis sint fauorabiles, ut per Mart. d. claus. 176. num. 11. & Gonzal. d. gloss. 66. num. 9. & Monet. d. cap. 7. num. 218. Et in specie non posse opponi reg. de iure quasiro non tollendo, censuit Rota in Papien. bonorum 5. Iunij 1606. coram

Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per *Farrinac. decis. 177. n. 3. p. 2. recent.*

- 11 Amplia quintò, vt etiam obstat hæc clausula in iudicio possessorio summariissimo manutentionis, vt docent *Ioan. à Cochier d. gloss. 22. Gonzal. d. gloss. 66. num. 12.* obseruantes ita fuisse resolutum bis in *una Casaraugustana dismembrationis 13. Martij 1596. coram Iusto.* Et licet de hoc dubitauerit *Put. decis. 50. num. 5. lib. 1.* tamen ex aliis multis idem probat *Mart. d. claus. 176. num. 5. & 6.* subdens *num. 13.* quod non obstante petitionis suspensione, sententia lata super eo valet.
- 12 Amplia sextò, vt nec per viam replicationis aliquid opponi possit contra dispositionem continentem hanc clausulam, vt post *Put. decis. 377. sub num. 1. lib. 3.* concludit *Gonzal. d. gloss. 66. num. 10.* quem sequitur *Monet. d. cap. 7. n. 218. vers. 4.*
- 13 Amplia septimò, vt de hac clausula possit quodcumque opponi, & in qualibet instantia, cum sit impedimentum reale, adimens inferiori Iurisdictionem, & reddens ipsum ad iudicandum, & procedendum inhabilem, vt fuit decisa in *una Calaguritana Canonicius 9. Iunij, & 1. Iulij 1592. coram Penia*, impressa per *Marches. p. 2. pag. 426. num. 3.* in qua etiam dictum fuit, non solum acta gesta post oppositionem dictæ clausulæ, nulla esse ipso Iure, sed etiam illa, quæ gesta fuerunt ante oppositionem illius, prout referunt *Ioan. à Cochier d. gloss. 22. Mart. d. claus. 176. n. 43. Gonzal. d. gloss. 66. num. 13.* Nam, vt supra dixi, non valet Iudex inferior iudicare contra formam gratiæ cum hac clausula, *Parif. conf. 1. n. 38. lib. 4. Put. decis. 377. lib. 3.* & fuit dictum in *Barchinonen. Prioratus 16. Iunij 1605. coram Card. Marquemontio*, adeò vt propterea dicatur habere manus ligatas, *Verall. d. decis. 134.* & procedendo, ita nulliter agere dicatur, vt talis nullitas non possit sanari per Signaturam Iustitiæ, per rescriptum, nec alio quouis modo, vt sæpe fuit resolutum in *Mediolanen. bonorum de Ofedo de anno 1586. coram Card. Seraph. inter impressas decis.* Nec locus est arbitrio Iudicis, vbi hæc clausula experitur, ideo ea operatur, quod ipse teneatur præcisè iudicare in fauorem Constitutionis suæ gratiæ cum hac clausula, *cap. si eo tempore, de elect. lib. 6. Put. decis. 48. num. 6. & decis. 386. lib. 1. in correct. Cardin.*
- 16 *Tuscb. tom. 1. litt. C. concl. 344. & seq.* Propterea in Curia laudabilis stylus seruatur, vt cum primùm de hac clausula innotuerit, non antea prudentes Iudices in causa procedant, quàm per Signaturam gratiæ oris apertio contra eam agenti concedatur, vt dictum fuit in *d. Calaguritana coram Penia*, impressa per *Marches. de Commiss. p. 1. pag. 426. in 2. impress.*
- 17 Amplia octauò, vt dispositio, cui adiecta est huiusmodi clausula, faciliùs censeatur derogare contrariæ illam clausulam non habenti, & eam habenti difficiliùs derogari à non habente, vt docent *Gonz. d. gloss. 66. num. 17. & Monet. d. cap. 7. n. 221.*
- 18 Amplia nonò, vt nec Signatura Iustitiæ possit aperire os ad impugnandam concessionem, cui adiecta est hæc clausula, ita *Mart. d. claus. 176. n. 39* & post *Marches. d. cap. 6. num. 1. & seqq. tradit Gonzal. d. gloss. 66. num. 19.* & illis citatis non dissentit *Monet. d. cap. 7. n. 222.*
- 19 Amplia decimò, vt os contra hanc clausulam aperiri nequeat sine derogatione *reg. Cancellaria de iure quæsitio non tollendo*, saltem tacita, vt fusè tradit *Gonzal. d. gloss. 66. n. 20.* quem refert, & sequitur *Monet. d. cap. 7. n. 223.* Licet contrarium, quod simpliciter derogatio non requiratur, fusius contendat *Nicol. Garc. d. cap. 6. n. 98. cum seq.*
- 20 Amplia vndecimò, hanc clausulam esse tantæ ef-

ficaciæ, vt nec etiam admitti possint aliqui articuli ad probandum contrarium, vt per *Seraph. decis. 1251. n. 19. & me citato Monet. d. cap. 7. n. 224.*

Amplia duodecimò, vt per hanc clausulam sit 21 sublata facultas declarandi etiam super solo facto, vt docent *Gonz. d. gloss. 66. num. 21. & Monet. d. cap. 7. num. 224.* nam tollit audientiam, nisi os aperiat, ex adductis per *Marches. de Commiss. p. 2. pag. 547. n. 2. in 2. impress.*

Amplia decimotertio, hanc clausulam esse tantæ 22 efficaciam, vt impetrans non teneatur aliquo modo iustificare gratiam illa munitam, etsi versemur in gratia ad postulationem partis concessa, vt per *Put. decis. 377. lib. 3.* & fuit resolutum in *Oscen. indulti 1. Iunij 1598. coram Litta.* Quod intelligendum venit, quando hæc clausula habet sociam aliam, cum qua semper solet concedi, scilicet, *Quod de subreptione, & obreptione dici non possit*, vt per *Put. decis. 219. lib. 2. & fuit dictum in Calaguritana Iurisdictionis 30. Maij 1580. coram Rubeo*, & in *Pampilonen. Archidiaconatus 19. Martij 1593. coram Card. Pamphilio*: nam si sola sit, intelligitur veris existentibus narratis, ex traditis per *Put. decis. 377. lib. 3.* & per *Marches. de Commiss. p. 2. pag. 432. num. 2. in 2. impress.* & fuit dictum in *Placentina pensionis 21. Iunij 1593. coram Penia.*

Amplia decimoquarto, vt hæc clausula tollat om- 23 nem contrariam consuetudinem, vt resoluit *Farrinac. de immunitate Ecclesiastica, num. 15.*

Amplia decimoquinto, vt hæc clausula inficiat 24 titulum, & possessionem, non per se, sed in vim decreti irritantis, cui de stylo solet annexi, vt per *Egidium decis. 535. Cassad. super regul. decis. 7. num. 3. & Gabr. commun. lib. 6. tit. de claus. concl. 3. num. 50.* cum aliis allegatis in *causa Tirafonen. decimarum 17. Iunij 1617. coram Reuerendissimo Domino meo Pironano.* Quod intellige, licet concessa sit gratia ad postulationem partis, & non Motu proprio, vt fuit dictum in *Ma-iorican. parochialis 2. Iunij 1572. & in Parmen. Castro-rum 17. Iunij 1577. coram Clemente VII.*

Amplia decimosexto, vt etiam procedant supra- 25 dicta, quando ad sunt alia verba, quæ æquipollent huiusmodi clausulæ, quale est decretum prohibitorium, ne Iudex in contrarium pronunciet, aut declaret, vt per *Gonzal. d. gloss. 66. n. 18. & Monet. d. cap. 7. n. 224. vers. ampliatur duodecimò.*

Amplia decimosextimo, vt si in dispositione ha- 26 bente huiusmodi clausulam, adsit clausula, *Cuius ad id expressus accedit assensus*, hic consensus non censeatur positus sub conditione, sed ad opponendum eius defectum requiratur apertio oris, vt ex *una Placentina coram Penia*, docet *Mart. d. claus. 176. num. 14.* subdens *num. 15.* quandonam hæc clausula posita in supplicatione, operetur, etiam si in Bullis non sit posita, sicut antea ex nonnullis Rotæ decisionibus docuerat *num. 7.* illam claudere os, etiam quoad vitium subreptionis, & defectus intentionis; & *num. 8. ac 9.* quod apposita Breui resignationis, aut de capienda possessione, non possit dici de huius nullitate; & *num. 11.* quod obstat etiam Iudici confidentiarum: ac demum *num. 12.* quod absolute posita, maxime cum decreto irritanti, operetur etiam respectu tertij, prout illum refert *Monet. d. cap. 7. num. 225.*

Limita nunc primò, vt huiusmodi nostra clausu- 27 la habeat vim claudendi os cuiuscumque Iudici, & parti, si ei adiuncta sit alia clausula, *Quod non possit contra gratiam dici de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis defectu*, aliàs de hoc opponi poterit, vt ex multis Rotæ decisionibus latè comprobant *Mart. d. claus. 178. num. 20. Gonzal. d. gloss. 62. n. 22. cum seqq. Nicol. Garc. d. part. 6. cap. 3. a num. 88.* satis compro

- comprobanz num. 95. cum duobus seqq. idem etiam operari dictam clausulam, *Quod non possit dici de obreptione, vel subreptione, & intentionis defectu*; sicut & idem *Mart. saepe citata claus. 176. num. 7.* hunc eundem effectum tribuit huiusmodi clausulæ, *Sublata, &c.* si iungatur cum clausulis, *Motu proprio, Ex certa scientia, &c.* De plenitudine potestatis. Et ideo in *vna Ofcen. indulti 1. Iunij 1598. coram Litta, impressa per Marches. de Commiss. part. 2. pag. 517.* dictum fuit, quod hæc clausula vnita aliis, tollit obiectionem subreptionis. Ex quibus infert *Gonzal. citato loco, num. 26.* quod si dispositio sit generalis, aut specialis ex Motu proprio, non potest opponi de subreptione; & quod hæc nostra clausula, *Sublata, &c.* etiam sola operabitur suum effectum, quod etiam post *Rotam* sentit *Garc. d. cap. 3. num. 99.* Monet autem *Gonzal. ubi supra num. 27.* quod hodie ad obuiandum huic limitationi, raro reperietur gratia, in qua adsit clausula huiusmodi, *Sublata, &c.* quæ similiter
- 28 non contineat clausulam, *Quod non possit dari de subreptionis, aut obreptionis vitio, siue intentionis defectu*, de qua aliqua tractant *Caputaq. decis. 138. num. 3. part. 1. & decis. 228. part. 3. Paris. conf. 1. n. 75. vol. 4. & Nicol. Garc. d. cap. 3. à num. 98.* inter cætera docens num. 98. quod dicta clausula, *Quod de subreptione, & obreptione dari non possit*, etiam cum hac nostra clausula, *Sublata, &c.* non facit gratiam validam in foro conscientie,
- 29 quæ aliàs est subreptitia. Et quod clausula, *Quod non possit dari de subreptione, vel obreptione*, absque hac nostra clausula, & decreto irritanti, non operatur nisi veris existentibus narratis, censuit *Rota in Hispanen. beneficij 6. Nouemb. 1602. coram Litta, impressa per Marches. de Commiss. part. 2. pag. 432. n. 4.*
- 30 Limita secundò, vt non ampliet dispositionem principalem, nec se extendat vltra eius limites, ita vt comprehendat maiora expressis, vt per *Mart. d. claus. 176. n. 10. cum seqq. Gonz. d. gloss. 66. num. 30. & 31. Garc. d. cap. 3. num. 84. cum seqq.* & fuit resolutum in *Calaguritana de Victoria 15. Iunij 1592. coram Card. Pamphilio, & in Valentina decimarum 9. Iunij 1597. coram eodem.* Accessoria enim iudicatur hæc clausula ad principalem dispositionem, & consequenter ab ea regulatur, ac easdem condiciones respicit, quas illa, vt per *Put. decis. 1. lib. 1. & Marches. de Commiss. part. 1. pag. 277. num. 3. & fuit dictum in Elnen. mineriarum 28. Aprilis 1582. coram Orano, & in Vrgellen. Canonicius 30. Octobris 1592. coram Card. Blanchetto, & in Tirassonen. Canonicius, seu officij Penitentiaria 5. Iunij 1596. coram Corduba, & nouissime in Bergomen. pensionis de Trescurio 13. Nouemb. 1626. coram D. Duran.* Vnde apposita in vna commissione, non trahitur ad aliam diuersam, vt ex traditis per *Gabriel. d. tit. de clausul. conclus. 3. num. 84. in 4. limit.* dictum fuit in *Romana de Cincys 13. Iunij 1614. coram Remboldo, impressa per Farinac. decis. 622. num. 3. p. 1. recent.*
- 31 Limita tertio, vt hæc clausula apposita in gratia condicionali, nihil operetur ante conditionis euentum, vt satis ostendit *Gonzal. d. gloss. 66. num. 28. cum seqq.* quem refert, & sequitur *Monet. d. cap. 7. num. 226. vers. limita secundò.*
- 32 Limita quarto, vt hæc clausula non obstet dicenti, gratiam non comprehendere casum, de quo agitur, vt per *Put. decis. 48. num. 6. lib. 1. in correct.* & post nonnullas *Rotæ* decisiones *Mart. d. claus. 176. num. 17. vers. & ideo, & num. 50. Monet. d. cap. 7. n. 229.* Nam
- 33 per huiusmodi clausulam minimè impediri, quominus Iudex possit videre de comprehensione, censuit *Rot. in d. Baren. seu nullius Prioratus, impressa per Farinac. decis. 569. in fin. p. 2. recent.*

Limita quinto, hanc nostram clausulam non habere effectum, cum dispositioni, cui adiecta est, derogatur per legem contrariam, vel per aliam dispositionem habentem clausulam, *Pro expressis*, in casibus, in quibus hæc clausula sufficit ad derogandum cuius præcedenti dispositioni, vt per *Gonz. d. gloss. 66. n. 32. & 33. Monet. d. cap. 7. num. 227.*

Limita sexto, non sufficere simplicem causæ commissionem ad tollendam huiusmodi clausulam, nisi facta sit mentio huius clausulæ, vel adsit clausula, *Quorum tenores, &c.* vt post multos Doctores, & aliquas Sacræ Rotæ decisiones resoluit *Mart. d. claus. 176. num. 40.* quem refert *Monet. d. num. 227. & post Ruin. conf. 21. n. 16. in princip. lib. 1.* obseruat *Cardin. Tusch. litt. C. concl. 344. n. 5.*

Limita septimo, non ob stare si pars ei renunciât, vel toti gratiæ, non parti ipsius, quamuis munita sit decreto irritanti, vt per *Gabr. d. tit. de clausulis, conclus. 3. num. 36. Mart. d. claus. 176. num. 23.* id temperantem num. 44, in beneficiato, *Monet. d. cap. 7. num. 229. vers. 13.* & fuit dictum in *Romana societatis officij 9. Maij 1598. coram Gipsio, & in Aretina Commende 1. Iunij 1587. coram Orano, impressa per Zachiam post tract. de oblig. Camerali, decis. 28. num. 4.* quæ renunciatio sufficienter facta non videtur per commissionem causæ in Rota, vt fuit tentum in *Pampilonen. Archidiaconatus 19. Martij 1593. coram Cardin. Pamphilio; & in alia impressa apud Enc. post suum tractat. de Censib. decis. 59. num. 15.* non obstantibus deductis in *d. Elnen. mineriarum.*

Limita octauo, vt non operetur vbi pars, ad cuius fauorem apposita est, curasset committi causam super validitate gratiæ, vt latè probat *Gonzal. d. gloss. 66. à num. 38. id temperans num. 43. & seqq.* nisi compulsa fuisset ad commissionem ad fugiendas molestias aduersarij. Hanc eandem principalem limitationem ex multis S. Rotæ decisionibus comprobat *Mart. d. claus. 176. num. 31.* eam extendens num. 32. in compromittente dictam gratiam, & num. 33. temperat, vbi commissio solum fieret super executione gratiæ, vel super molestationibus, & num. 34. cum seqq. vbi solum obtineretur super iniustitia, vel nullitate sententiæ latæ contra dictam clausulam; vel si quis vigore Signaturæ Iustitiæ processit in causa respectu articuli, cui non obstabat clausula, licet commissio esset generalis contra dispositionem habentem dictam clausulam.

Limita nono, quod quando pars non opponit de dicta clausula, non denegatur audientia, ex adductis per *Mart. d. claus. 176. num. 3. Ioan. à Cochier d. gloss. 22. in fin. Gonzal. d. gloss. 66. à num. 45.* vbi hanc tanquam veriore tuetur, *Monet. d. cap. 7. num. 228.* qui supradictam ampliationem septimam declarant procedere, postquam gratia est producta, hanc verò limitationem ante eius productionem: intelligitur enim hæc nostra clausula, quatenus ille, in cuius fauorem est apposita, ea vti velit, *Rot. decis. 21. de concess. prabend. in antiq. Sarnen. de annali, q. 4. n. 4. Gonzal. gloss. 50. n. 107.*

Limita decimo, quando, & in casibus, in quibus priuilegium ea munitum non intrat, vt per *Gemin. in cap. presens, in princip. vers. nota quod eo ipso, & ibi Franc. vers. tersio nota, de offic. deleg. lib. 6. & post Gabr. d. tit. de clausul. concl. 3. num. 8.* fuit dictum in *Oriolen. decimarum 19. Iunij 1592. coram Gipsio, & in Tirassonen. decimarum 17. Iunij 1611. coram R. P. D. meo Pironano.* Nam tunc demum operatur suum effectum hæc clausula, postquam fuerit cognitum intrare dispositionem, vt censuit *Rota in vna Romana S. Thoma 14. Ianuarij 1612. coram D. Patriarcha Pamphilio,*

philio, impreſſa per Farin. deciſ. 423. num. 5. part. 2. recent.

- 40 Limita vndecimò, quando eſt detecta falſitas narratorum, vt probat *Marta d. clauſ. 176. num. 21.* quem refert *Monet. d. cap. 7. n. 229. verſ. vndecimo.*
- 41 Limita duodecimò, non tollere priuilegium de iure ſpeciali competens, vt per *Seraphin. concl. 1293. num. 9.*
- 42 Limita decimotertiò, vt non obſtet, ſi poſtea factò Papæ recedatur à parte tranſactionis confirmatæ cum iſta clauſula, quia ceſſante diſpoſitione, ceſſat dicta clauſula, vt poſt *Gemin. in d. cap. præſenti, verſ. nota quod eo ipſo, & ibi Franc. notab. 3. de offic. leg. in 6. & Gabr. d. concl. 3. num. 81.* ac Rotæ deciſiones concludit *Marta d. clauſ. 176. num. 19.* quem refert *Monet. d. cap. 7. n. 229. verſ. decimo.*
- 43 Limita decimoquartò, non obſtare, cum quis agit de retractanda executione gratiæ, cui adiecta eſt, iam executæ, vt poſt deciſionem Rotæ reſoluit *Marta d. clauſ. 176. num. 21.* quem refert *Monet. d. n. 229. verſ. duodecimo.*
- 44 Limita decimoquintò, poſitam in commiſſaria diſpoſitione, habente clauſulam, *Vocati vocandi*, non operari, antequam ſequuta ſit confirmatio cum cauſæ cognitione, vt poſt deciſiones Rotæ probat idem *Marta d. clauſ. 176. num. 24.* ſubdens num. 25. poſitam in literis in formâ commiſſaria, non ſuffragari niſi poſt earum executionem.
- 45 Limita decimoſextò, hanc clauſulam non operari quominus ordinarius auctoritate Concilij ex officio reuidere poſſit vniones factas à 40. annis citra cum hac clauſula; ſecus ad inſtantiam partis in contradictorio iudicio, vt poſt *Pur.* quem non inueni, & Rotæ deciſiones, obſeruat *Marta d. clauſ. 176. num. 25.* quem refert *Monet. d. cap. 7. num. 229. verſ. limitatur decimoquintò.*
- 46 Limita decimoſeptimò, non obſtare ſententiæ, quæ de ea mentionem non faciat, vt poſt *Rot. in Auellina, ſeu nullius unionis 15. Decemb. 1595. coram Giptio,* reſoluunt *Marta d. clauſ. 176. num. 26.* & *Monet. d. cap. 7. num. 229. verſ. limita decimoſextò.*
- 47 Limita decimoſtautò, non operari niſi veris exiſtentibus narratis, vbi eſt ſola, vt fuit dictum in nullius, ſeu *Aquinaten. 12. Maij 1600. coram Liſta,* impreſſa per *Marchef. de Commiſſion. part. 2. pag. 433. num. 2. in vlt. edit.* Vbi etiam habetur, operari ſine aliqua iuſtificatione expreſſorum, ſiue narratorum in ea, quando additur clauſula illa, *Quod de ſubreptione, & obreptione, &c.* Idem etiam reſolutum fuit in alia *Aquinaten. ſeu nullius beneficiorum 16. Decembris 1605. coram Card. Marquemontio,* impreſſa per eundem *Marchef. part. 2. pag. 436. num. 1. & in Pacen. penſionis 20. Nouemb. 1609. coram eodem Cardin. Marquemontio,* impreſſa per *Marchef. part. 2. pag. 438. n. 4.*
- 48 Oris apertio tollit obſtaculum huius clauſulæ, vt dictum fuit in *Romana domorum 29. Maij 1595. coram Liſta,* impreſſa per *Marchef. de Commiſſ. part. 2. pag. 431. n. 1. vbi n. 2. habetur, quod Papa concedit oris apertionem non derogando reg. de iure queſito.*
- 49 Clauſula hæc quando obſtat principali, obſtat etiam fideiuſſori, *Emilian. conf. 100. num. 8. Rot. in Placentina penſionis 8. Martij 1596. coram Penia,* impreſſa per *Marchef. d. part. 2. pag. 482. num. 3. vbi num. 4. habetur, quod hæc clauſula in fine orationis poſita, ad totam orationem ſe refert.*

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clauſulæ agentes.

- 2 Inferior uti nō poteſt clauſula, Summariè, &c.
- 3 Aequiparantur clauſula, Summariè, &c. Manu Regia, Procedat prout voluerit,
- 4 Index datus cum clauſula, Summariè, &c. ſicut Deum indicare poteſt.
- 5 Index cum clauſula, Summariè, &c. poteſt procedere ſecundum quod Deus indicaturus eſſet.
- 6 Index cum clauſula, Summariè, &c. deputatus poteſt indicare ſecundum propriam conſcientiam.
- 7 Ordo iudiciarius ut ſit ſublatus operatur clauſula, Summariè, &c.
- 8 Index quod non admittat probationes poſt lapſum terminum, nec cumulationem, operatur clauſula, Summariè, &c. propter verbum, ſimpliciter.
- 9 Index ut ſine termino peremptorio procedere poſſit ad ſententiam, operatur clauſula, Summariè, &c. propter verba, ſimpliciter, & de plano.
- 10 Die feriata, non tamen in honorem Dei, ut Index procedere poſſit, operatur clauſula, Summariè, &c. propter verbum, de plano.
- 11 Solemnitates omnes Iuris poſitiui ut tollantur, operatur clauſula, Summariè, &c. propter verba, ſine ſtrepitu, & figura iudicij.
- 12 Index ut nulla data ſententia poſſit inbere rem capi, & diſtrahi, operatur clauſula, Summariè, &c.
- 13 Teſtes interrogandi, ac repetendi tam ex ſe, quàm ex officio, ut cenſeatur Iudici data facultas, operatur clauſula, Summariè, &c.
- 14 Sententiam ut Index ſedens proferat non eſt neceſſe, ſtante clauſula, Summariè, &c.
- 15 Termini breuiores ut dari poſſint, operatur clauſula, Summariè, &c.
- 16 Appellationes friuola, exceptiones, & alia, quæ proceſſum retardare conſueuerunt, cenſentur ſublata per clauſulam, Summariè, &c.
- 17 Cauſam ſummariam in alijs inſtantijs facit clauſula, Summariè, &c. in prima commiſſione poſita.
- 18 Index in cauſa ſibi commiſſa cum clauſula, Summariè, &c. ut remaneat ordinarius, oſtenditur.
- 19 Citationem nō tollit clauſula, Summariè, &c.
- 20 Defenſio ſublata non eſt per clauſulam, Summariè, &c.
- 21 Probationes neceſſarias non aufert clauſula, Summariè, &c.

Summariè, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura iudicij.

CLAUSULA CLXXVI.

DE vi, & effectibus huius clauſulæ vide Doctores per text. ibi in *Clement. diſpendioſam*, de iudic.

- iudic. & in Clem. fape, de verbor. signif. Cels. Vgon in tract. claus. pag. 485. cum seq. Bertachiu. in repertor. Iuris, p. 1. verb. Summarie, pag. 321. col. 4. Marant. de ordin. iudic. par. 4. distinct. 9. num. 8. Cachéran. Pedam. decis. 1. & 2. Rendin. in promptuar. receptarum sent. tom. 1. tit. 16. n. 9. Mart. de claus. part. 1. claus. 148. alias 164. & claus. 160. alias 180. in ult. impress. Marches. de Commiss. part. 2. pag. 419. num. 82. & 83. Ludou. Rodolphin. post tract. de absoluta Principis potest. lib. 2. var. quast. 30. num. 7. cum seqq. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 1. list. C. concl. 366.
- 2 Inferior vti non potest hac clausula, vt tradunt Cels. Vgon. vbi supra, col. 2. Menoch. de success. tit. de testat. potest. lib. 1. §. 6. num. 12. & de Legato à latere vide Gabr. comm. lib. 6. tit. de claus. conclus. 6.
- 3 Huic clausulæ æquiparari clausulam, *Manu Regia*, & clausulam, *Procedat prout volueris*, refert Mart. d. claus. 180. n. 6.
- 4 Primò operatur hæc clausula, vt Iudex datus cum ea, sicut Princeps iudicare possit, Alex. conf. 6. n. 2. vol. 3. Cachéran. d. decis. 1. num. 20. Mart. d. claus. 180. num. 3.
- 5 Secundò operatur, quod Iudex possit procedere secundum quod Deus iudicaturus esset; ita Bald. singulariter dicit, quem sequitur Nat. in repet. d. Clem. fape, de verbor. signif. Honded. conf. 94. n. 51. tom. 1.
- 6 Et quod Iudex cum ista clausula deputatus possit iudicare secundum propriam conscientiam, tradit Gram. decis. 62. num. 32. post Guid. Pap. decis. 29. & ideo potius debere attendere veritatem, quam Iuris subtilitatem, ait Gram. d. loco.
- 7 Tertiò operatur, vt ordo iudiciarius sit sublatus, Brunor à Sole in locis commun. verbo clausula 48. Mart. d. claus. 180. num. 5. Ludou. Rodolph. d. lib. 2. quast. 29. num. 1.
- 8 Quartò operatur, præcipuè propter verbum, *simpliciter*, quod reus de iudicio fisci cauere, si immobilia possidet, nihilominus teneatur, & quod Iudex non admittat probationes post lapsum terminum, nec cumulationem; ita Ias. in l. Iulian. num. 7. ff. qui satisfacere cogantur, Felin. in cap. licet causam, num. 18. vers. limita quarto, de prob. Curr. Iun. in l. edita, n. 213. C. de eden. Marches. de Commiss. p. 2. pag. 419. num. 79. in ult. impress.
- 9 Quintò operatur, præcipuè propter verba, *simpliciter*, & *de plano*, vt Iudex sine termino peremptorio procedere possit ad sententiam; ita post Oldrad. conf. 115. incip. In iudicio, in princ. tradit Card. Tusch. d. list. C. conclus. 366. n. 1.
- 10 Sextò operatur, præcipuè propter verbum, *de plano*, quod virtute ipsius in die feriata, dummodo non in Dei honorem, Iudex procedere possit, Felin. in cap. olim, n. 5. de accusat. Marches. d. p. 2. pag. 419. num. 80.
- 11 Septimò operatur, præcipuè propter verba, *sine strepitu*, & *figura iudicij*, vt omnes solemnitates Iuris positiui tollantur, ita vt nec libellus sit necessarius, sed solum quædam simplex petitio, facti narrationem continens; ita Marant. de ord. iudicior. part. 4. tit. & an Iudex sit competens, num. 8. Grauat. ad Vestr. lib. 5. cap. 1. num. 7. Mart. d. claus. 180. num. 1. Cabed. Lusitan. decis. 72. num. 2. part. 5. Hond. conf. 94. num. 52. tom. 1. Marches. d. part. 2. pag. 419. num. 82. vbi ait, quod liberat Iudicem ab omni forma, & figuris per Ius Ciuile introductis, adeò quod Iuris gentium tantum solemnitates, vel naturali ratione introductas seruare teneatur, Card. Tusch. d. conclus. 366. n. 4. vbi dicit, quod sic iudicium ipsum actorem, & Iudicem respicit, & per illam censentur sublata ea, quæ sunt de ordine iudicij, & de essentia, veluti quod

libellus, & litis contestatio non sint necessarij, nec trium personarum præsentia, quoad ea, quæ respiciunt solemnitatem; sed requiritur figura iudicij quoad ea, quæ respiciunt veritatem.

Octauò operatur, quod Iudex nulla data sententia potest iubere rem capi, & distrahi, vt fuit dictum in Miranden. pensionis 27. Martij 1613. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, imprella per Farin. decis. 446. num. 1. part. 2. recent.

Nonò operatur, præcipuè propter verba, *sola facti veritate inspecta*, vt data censetur Iudici facultas tam ex se, quam ex officio interrogandi testes, ac illos repetendi eodem modo, quo fit instante parte, etiam si in causa sit conclusum, vt per Marant. de ordin. iudicior. p. 4. dist. 9. n. 30. Marches. d. p. 2. pag. 419. n. 81.

Decimò operatur, vt non sit necesse quod Iudex sedens proferat sententiam, dummodo ferat in scriptis, vt per Stephan. Gracian. discept. forens. cap. 522. num. 4.

Vndecimò operatur, præcipuè propter verba, *sola facti veritate inspecta*, quod termini breuiores dari possint, item quod possit incipi ab articulis, quibus probatis ferri possit sententia; ita post Rom. conf. 519. num. 4. & seq. concludit Card. Tusch. d. list. C. conclus. 366. n. 7.

Duodecimò operatur, præcipuè propter verbum, *sine strepitu*, quod respicit partes, vt censcantur sublata friuolæ appellationes, exceptiones, & alia, quæ processum retardare consueuerunt, vt per Oldrad. d. conf. 115. vers. frustratoria verò, Card. Tusch. d. conclus. 366. num. 3.

Decimotertiò operatur, vt hæc clausula in prima commissione posita faciat causam summariam etiam in aliis instantiis, & vsque ad finem litis, Cassad. decis. 8. num. 5. de rescript. & fuit dictum in Ferrarien. bonorum 26. Iunij 1613. coram D. Patriarcha Pamphilio.

Decimoquartò operatur, vt causa commissa cum clausula, *Summarie*, non obstantibus statutis Iudex non remaneat ordinarius, sed efficiatur delegatus, ita vt detur appellatio ab illius sententia, à qua secundum statutum non dabatur, si pronunciaisset vti ordinarius; quoniam per dictam clausulam non solum excitatur Iurisdictio, sed etiam immutatur, quo facit cessare Iurisditionem ordinariam; ita Ias. in l. 1. §. & post operis, num. 3. vbi de communi testatur, ff. de noui operis nunciat. dicens hanc decisionem in praxi esse multum utilem, Bald. ad Specular. in tit. de legato, col. fin. vers. ego dico, Angel. conf. 139. incip. Visus, ad finem, vers. si enim, Alex. in l. more maiorum, num. 16. ff. de Iurisdict. omnium Iudicium; quicquid dicat Rom. in l. mulier, num. 44. ff. solut. matr. quia contra eum est verior opinio, & magis communis, prout fuit dictum in Bononien. fideicommissi de de anno 1549. coram Fabio, vt testatur Mandos. in quarta parte commissionis, vers. quodcumque, num. 20. in fine.

Limita primò, quod non tollat citationem, Cald. conf. 130. circa med. vers. nec illa verba, alias final. de iudic. quod duplicatur conf. 136. alias 4. de dilationib. Marant. de ord. iudicior. part. 4. tit. & an Iudex sit competens, num. 9. Card. Tusch. conclus. 366. n. 2.

Limita secundò, quod non sit sublata defensio, ideo oppositiones fieri possunt, & dari debet copia, & fieri citatio, licet ea, quæ sunt solemnitates iudicij, sint remissa, vt supra dixi; ita Rom. conf. 314. n. 3. Card. Tusch. d. conclus. 366. num. 5. Vnde non operari nisi quoad ordinem iudiciorum substantialem, tradunt Cels. Vgon. vbi supra, col. 2. & Ludou. Rodolphin. d. lib. 2. q. 39. n. 7.

Z

Limita

21 Limita tertio, probationes necessarias non aufert, ex traditis per *Marant. d. tit. & an Index, num. 10.* & per *Mart. d. claus. 180. n. 10.*

Limita quarto, quod iuramentum calumnie non tollit, ut per *Seraphin. de Privileg. iuram. prinil. 33. num. 67.*

Limita quinto, quod excussionem non aufert, ut per *Cald. Pereir. de empt. & vend. cap. 33. n. 30.*

Limita sexto, quod stante hac clausula non reuocantur attentata, ut per *Stephan. Gratian. Marchia decis. 179. num. 16.*

rum tenores, &c. non tamen certam scientiam in concedente inducit.

19 Defectum causa non supplet clausula, Supplentes, &c.

Supplentes omnes defectus, &c.

CLAUSULA CLXXVII.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide *Cels. 1 Vgon. in tract. clausul. pag. 491. col. 1. Mart. de clausul. part. 1. claus. 181. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 159. a num. 89. & pag. 590. num. 79. & part. 2. pag. 419. num. 85. & pag. 424. num. 123. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 343. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. n. 158. cum seqq.*

Hæc clausula tollit omnes defectus iuris positivi, ut resoluunt *Maria d. claus. 419. num. 2. Roder. Soar. alleg. 12. num. 21. Menoch. conf. 747. Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 12. Marches. d. part. 1. pag. 226. num. 318. Ioan. Franc. Leo in Thesaur. fori Ecclesiast. part. 4. cap. 1. num. 64. Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 368. num. 3. Monet. d. cap. 7. num. 158. Abb. conf. 99. Illud, num. 2. vers. tertio quod etiam, lib. 1. ubi ait, quod Papa supplendo omnes defectus, intelligitur sanare defectum solemnitate iuris positivum, quia potest habere leges indicentes solemnitatem pro infectis, cap. 1. iuncta gloss. verb. pro infectis, de immunit. Eccles.*

Amplia primo, tollere etiam solemnitatem non adhibitam in alienatione rei Ecclesiasticæ, quia illa solemnitas est de iure positivo, ut post *Alex. conf. 79. num. 8. vers. sed non dubium, lib. 1. docet Card. Tusch. d. tom. 1. litt. C. conclus. 343. n. 3.*

Amplia secundo, quod multo magis non potest opponi aliquis defectus, si Papa confirmando alienationem rei Ecclesiæ factam non seruatis solemnitatibus, addat clausulam, *Supplentes omnes defectus de plenitudine potestatis*, ut per *Alex. conf. 92. Perspectis, num. 30. & seqq. lib. 6. Card. Tusch. d. conclus. 343. num. 10. cum seqq. extendentes*, ut idem sit quando adiungitur huic nostræ clausulae claus. *Ex certa scientia*; subduntque, ille num. 32. & seq. vers. suis adiuncta, hic verò num. 12. importare plenitudinem potestatis etiam cum præiudicio tertij, quando adest clausula nostra, *Supplentes omnes defectus, & clausula, Ex certa scientia, cum clausula, Non obstante*, in plena forma.

Amplia tertio, aded verum esse, clausulam, *Supplentes ex certa scientia, &c.* tollere defectum solemnitate substantialis, ut si Papa confirmet statutum laicorum etiam circa Ecclesiastica cum d. clausula, comprehendat etiam Ecclesiastica, licet non possint laici statuere; sic post *Alex. d. conf. 79. num. 8. vers. nam ut dicis, & conf. 92. Perspectis, num. 2. in fin. cum seq. vers. modo videndum, lib. 6. tradit Card. Tusch. d. conclus. 343. num. 5. ubi n. 4. citato Alex. conf. 111. num. 3. & seq. lib. 6. ait, quod in creatione Cardinalium non seruata forma, ut proponantur, Papa ex certa scientia, & de plenitudine potestatis faciat, cum clausula, *Supplentes omnes defectus*, sufficit, licet defectus non exprimantur, de quo meminit *Maria d. claus. 181. num. 5.**

Amplia quarto, ut cum Papa committendo causam laico sibi noto, dicatur facere ex certa scientia, tamen licet obstat cap. statutum de rescriptis in 6. per hanc clausulam, *Supplentes, &c.* omnes defectus sanet, ut post *Abb. d. conf. 62. col. fin. vers. dico quod delegatio, lib. 1. tradit Card. Tusch. d. concl. 343. num. 7.*

Limita

SVMMARIVM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Defectus iuris positivum tollit clausula, Supplentes, &c.
- 3 Solemnitatem non adhibitam in alienatione rei Ecclesiastica, tollit clausula, Supplentes, &c.
- 4 Defectus aliquis opponi non potest, si Papa confirmando alienationem rei Ecclesiæ factam non seruatis solemnitatibus, addat clausulam, *Supplentes omnes defectus de plenitudine potestatis*.
- 5 Defectum solemnitate substantialis tollit clausula, Supplentes ex certa scientia, &c.
- 6 Papa si confirmet statutum laicorum etiam circa Ecclesiastica cum clausula, *Supplentes, &c.* comprehendit etiam Ecclesiastica.
- 7 Papa committendo causam laico sibi noto, dicitur facere ex certa scientia.
- 8 Defectus iuris naturalis non supplet clausula, Supplentes, &c.
- 9 Citationis defectum supplet clausula, Supplentes, &c.
- 10 Defectus non narratos, vel ignoratos non supplet clausula, Supplentes, &c.
- 11 Defectus substantiales non tollit clausula, Supplentes, &c.
- 12 Clausula, *Supplentes, &c.* non tollit ea, quæ expresse sunt posita in conditione.
- 13 Defectus, qui concernunt personam supplicantis, vel contrahentis, non supplet clausula, Supplentes, &c.
- 14 Defectus, quibus actus redditur nullus, & super quibus requiritur dispensatio, non supplet clausula, Supplentes, &c.
- 15 Tertij ius quando leditur, nihil operatur clausula, Supplentes, &c.
- 16 Clausula, *Supplentes, &c.* non refertur ad ea, quæ specialiter commissæ fuerunt.
- 17 Obreptione, & falsitate expressa non operatur clausula, Supplentes, &c.
- 18 Subreptionis vitium licet tollat clausula, Supplentes, &c. iuncta cum illa alia, Quo-

8 Limita primò, vt hæc clausula, *Supplentes, &c.* non suppleat defectus Iuris naturalis, vt per *Clem. 1. §. ceterum, de re iudic. Alex. conf. 52. num. 10. vers. non obstat, lib. 7. Felin. in cap. postulasti, num. 12. de rescript. Ruin. conf. 79. num. 19. vol. 3. Card. Mantie. de coniect. vltim. volunt. lib. 11. tit. 11. num. 12. Card. Tusch. d. concl. 343. num. 15. Mart. d. p. 1. concl. 181. num. 7. Hippol. in l. vniu. §. cogniturum, num. 42. ff. de question. Roder. Soar. alleg. 12. num. 21. Monet. d. cap. 7. num. 158. vbi ampliat procedere, licet addit simul clausula, *Ex plenitudine potestatis*, & citat *Dec. in cap. 2. num. 7. de confirmat. vtili, & Alex. in l. si filius à patre. §. fin. ff. de liberis, & posthum. & conf. 194. col. 6. lib. 2. & idem Monet. loco proximè citato extendit, idem esse, si huic clausulæ, *Supplentes*, adiuncta sit clausula, *Ex certa scientia*, quod post *Alex. d. §. fin. & Rebuff. in praxi benefic. tit. de dispensat. num. 13. tradiderat Gabr. commun. lib. 6. tit. de clausulis, concl. 1. num. 42.***

9 Limita secundò, seu potiùs dictam primam limitationem amplia, vt hæc clausula non suppleat defectum citationis, vt per *Ruin. conf. 229. num. 11. vol. 1. & conf. 79. num. 11. vol. 3. Menoch. conf. 1. num. 412. Mart. d. claus. 181. num. 7. vbi ex Sarnen. in compendio Signature, fol. 90. col. 1. ait, defectum citationis esse insanabilem per hanc clausulam, secus esse asserens, quando citatio non fuit debiro modo exequuta, quia non fuit seruata forma; tunc enim per Signaturam Papæ sanatur cum clausula, *Supplentes*, addita tamen alia clausula, *Dummodo ad notitiam citati peruenierit*. Vnde infertur, quod licet Papa possit cum causa aliquem priuare beneficio sine citatione de plenitudine potestatis, tamen supplendo defectus non supplet citationem omissam, vt post *Card. Zabarel. conf. 84. vers. si forè diceretur, quod est Collegij Patavini, docet Card. Tusch. d. conclus. 343. num. 9.**

10 Limita tertiò, vt non suppleat defectus non narratos, vel ignoratos etiam Iuris positui, sed tantum specificatos, vt per *Ferret. conf. 32. num. 54. Alex. conf. 52. In causa & lite, in fin. lib. 7. Card. Tusch. d. concl. 343. n. 13. & 14. Mart. d. claus. 131. n. 3. & 4. Monet. d. cap. 7. n. 158. in fin.*

11 Limita quartò, non tollere defectus substantiales, vt per *Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 5. num. 29. & 30. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 8. art. 15. Paris. conf. 11. num. 88. & seqq. vol. 1. & conf. 45. num. 42. vol. 3. Mart. d. claus. 181. num. 9. vbi addit, non intelligi remissam fidelitatem, quæ est de substantia feudi; & num. 11. subdit pariter non tollere ea, quæ expressè sunt posita in conditione, putà si in euidentem vtilitatem Ecclesiæ, nec substantiam huius alienationis conditionalis.*

13 Limita quintò, non supplere defectus, qui concernunt personam supplicantis, vel contrahentis, vt per *Vital. de Camban. in tract. claus. pag. 12. col. 1. Salust. Tiber. in formul. instr. lib. 1. cap. 4. num. 9. Perez l. 6. vers. Septimò idem dicunt, tit. 12. lib. 3. Ordinamenti, pag. 695. Menoch. conf. 1. num. 412. Seraph. de Priuileg. iuramenti, priuileg. 83. num. 18. Fr. Emman. d. art. 15. Mart. d. claus. 181. num. 1. Monet. d. cap. 7. num. 159. prope finem, & Stephan. Grat. discept. forens. cap. 599. num. 9.*

14 Limita sextò, non supplere defectus, quibus actus redditur nullus, & super quibus requiritur dispensatio, vt post *Hostiens. in cap. 1. de transact. & Specul. tit. de Legat. §. nunc ostendendum, & Felin. in cap. 2. num. 42. de rescript. docet Monet. d. num. 159.*

15 Limita septimò, non operari cum læditur ius tertij, vt per *Ruin. conf. 35. num. 35. vol. 1. Mart. d. 16 claus. 181. num. 9. vbi num. 13. asserit, hanc clausu-*

lam non referri ad ea, quæ specialiter commissæ fuerunt.

Limita octauò, non operari expressa subreptione, & falsitate, vt post *Abb. in cap. inter dilectos, col. 4. de fide instr. docet Mart. d. claus. 181. num. 18. Et licet hæc clausula vnita cum illa alia, Quorum tenores, &c. tollat vitium subreptionis, non tamen certam scientiam in concedente inducit, ex traditis per *Mantie. decis. 122. sub num. 3.**

Limita nonò, non supplere defectum causæ, vt 19 per *Redoan. de rebus Eccles. non alienan. verb. etsi sit facta, n. 13. Magon. Lucen. decis. 112. n. 21.*

Tali casu.

CLAUSULA CLXXVIII.

Hæc clausula eius est naturæ, vt restringat si deicommissa ad personas, tempus, & casus tantum expressos, vt per *Alex. conf. 101. num. 13. circa fin. lib. 7. Peregr. de fideicom. art. 29. num. 15. & 18. & fuit dictum in Milenitana fideicommissi 14. Martij 1618. coram Card. Caualeio, & in Romana pratenfi fideicommissi 31. Martij 1623. coram Vbaldo Sen.*

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.
- 2 Clausula, Teque absoluentes, &c. in cuiuscumque rescripti impetratione semper apponitur.
- 3 Absolutio vigore clausulæ, Teque absoluentes, &c. reddit gratias efficaces, & validas, non obstante exceptione excommunicationis.
- 4 Clausula, Teque absoluentes, &c. in gratijs, & rescriptis Apostolicis censetur adiecta, si omittatur.
- 5 Absolutio vigore clausulæ, Teque absoluentes, &c. operatur validitatem solummodo impetrationis.
- 6 Absolutus vigore clausulæ, Teque absoluentes, &c. non potest celebrare, nec diuinis interesse, & alia similia facere.
- 7 Absolutus vigore clausulæ, Teque absoluentes, &c. non potest obtinere aliud beneficium ab Ordinario, nisi de nouo absoluitur ad illum effectum.
- 8 Excommunicatus absolutus vigore clausulæ, Teque absoluentes, &c. non facit fructus suos beneficij sic collati.
- 9 Beneficium impetrans excommunicatus in forma dignum, cum clausula, Teque absoluentes, &c. debet absolui, antequam fiat ei collatio à Commissario.
- 10 Absoluitur impetrans etiam ab excommunicationibus, & censuris Papæ, etiam contentis in Bulla Cænæ Domini, per clausulam, Teque absoluentes, &c. positam in litteris Papæ.

3 Representate aliquem si quis se obligasset toties quoties, per binam presentationem liberatur.

Toties quoties, &c.

CLAUSULA CLXXX.

1 **I**ntelligitur quoties opus fuerit, & donec opus fuerit, ut per *Nell. in tractat. de bannit. p. 1. secundi temporis, q. 15. Hieron. Gabr. conf. 181. in princ. lib. 1. Honded. conf. 111. num. 3. tom. 1.*

2 Verum licet hæc clausula regulariter infinitatem denotet, ut cum *Bart. in l. qui bona. §. fin. ff. de damno infecto, Alex. & aliis notant Tirac. in l. bones. §. hoc sermone, limit. 26. num. 2. ff. de verb. sign. Mart. de claus. p. 1. claus. 184. n. 2. in ult. impress. censuit Rota in Bononien. fideicommissi de Pannolinis 10. Decemb. 1610. coram Card. Marquemontio, impressa per Farin. decis. 266. num. 13. in fin. p. 1. recent. tamen quando de tempore nihil fuisse dictum constat, ut infinitas viteur, in binis actibus verificari potest, prout in sequentibus casibus.*

3 In compromissis apposita restringitur ad duas vices tantum, & non plus; ita *Port. Imol. conf. 76. num. 9. Fab. de Anna conf. 75. num. 25. cum seqq. Brunor à Sole in locis commun. verb. dictio 32. Galgauer. de cond. & demonstr. p. 2. cap. 5. quest. 21. num. 2. Baptista Costa in tract. de claus. conuens. claus. 132. n. 1.*

4 In retrouenditione, seu redimendi facultate toties quoties placuerit venditori, hæc clausula non operatur ultra triginta annos etiam cum iuramento, ac cum illis verbis, *semper, quandocumque, & perpetuis temporibus*; ita *Surd. decis. 2. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 3. n. 3. cum seqq. Ioan. Baptista Costa d. claus. 132. n. 2.*

5 In obligatione de representando aliquem toties quoties, per binam presentationem liberari tradunt *Mantua singul. § 34. Nell. d. tempor. 2. n. 14. Decian. d. conf. 87. num. 2. lib. 2. Aug. in l. si finita, num. 1. ff. de damno infecto, & in l. 2. §. qui ad exhibendum, n. 6. ff. de custodia reorum, quamuis non liberari per vnicam, seu binam presentationem dicant Hippol. in rubr. de fideius. q. 9. & 15. Affliet. decis. 130. Rol. à Valle conf. 21. n. 12. lib. 2. & conf. 58. num. 4. lib. 1. Honded. d. conf. 111. n. 11. Farinac. in praxi crim. part. 1. quest. 34. num. 165. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 353. & tom. 2. litt. D. conclus. 389. n. 1.*

SUMMARY.

1 *Actionem utilem, & directam importat clausula, Transferentes, &c.*

2 *Venditionis in instrumento posita clausula, Transferentes, &c. ad fauorem emptoris operatur, ut omnes actiones, quæ erant penes venditorem, efficiantur inefficaces quoad ipsum.*

3 *Clausula, Transferentes omnia iura, &c. apposita in contractu, facit illum censualem, quando sunt translata omnia iura, licet partes eum emphyteuticum appellent.*

4 *Doctores de facultate transferendi pensionem agentes referuntur.*

5 *Papa solus, non autem Legatus, vel Ordinarius concedere potest facultatem transferendi pensionem.*

6 *Facultas transferendi pensionem, intelligitur de prima dumtaxat.*

7 *Facultas transferendi pensionem, non fuit consumpta per translationem inuvalidam.*

8 *Facultas transferendi pensiones nunc, & pro tempore reseruatas quandocumque, non est restricta ad pensiones tempore indulti reseruatas.*

9 *Translatio pensionis fieri debet coram persona in dignitate constituta, ac proinde coram Canonico Cathedralis Ecclesiæ, non autem Collegiata.*

10 *Translatio pensionis potest fieri per procuratorem.*

Transferentes, &c.

CLAUSULA CLXXXI.

Hæc clausula omnem actionem utilem, & directam importat, quod feudum sit datum in allodium, nisi fuerit dictum, *in feudum*, & addita clausula, *nihil nobis reseruantes*, quia tunc erit feudum non habens propriam naturam feudi; ita *Alex. conf. 24. num. 11. vol. 5. Capic. in verb. feudorum clausula, in verb. transferentes, Mart. de clausulis, p. 2. claus. 76. num. 2. & 3.*

Posita in instrumento venditionis ad fauorem emptoris operatur, ut omnes actiones, quæ erant penes venditorem, efficiantur inefficaces quoad ipsum, ut per *Cencium de Censibus, p. 3. cap. 1. quest. 3. art. 7. n. 29.*

Dubia est clausula illa, *Transferentes omnia iura, &c.* nam aliquando apposita in contractu, facit illum censualem, quando sunt translata omnia iura, licet partes eum emphyteuticum appellent; ita Doctores in cap. constituit de relig. domib. Soci. conf. 266. num. 6. lib. 2. Mart. de claus. p. 1. claus. 186. num. 1. vbi num. 4. ex Rota decis. 16. lib. 2. quotidianarum, subdit conuenire etiam contractui emphyteutico, & locationi perpetuæ, cum recipiat interpretationem ab obseruantia; & n. 2. addit, quod hæc clausula de necessitate non importat translationem domini directi, quamuis sit apposita super alienatione utilis domini.

De clausula facultatis transferendi pensionem, agit *Gig. post finem tract. de pens. vers. sciendum est etiam*, vbi ponit formam, *Mandos. de Signat. gratia, tit. de translat. pens. Garc. de benef. p. 1. cap. 5. num. 240. cum seqq.* quæ quidem non censetur concessa per quascumque clausulas generales, nisi speciali mentione facta, *Caputag. decis. 303. & 319. p. 2. & decis. 100. p. 3. Put. decis. 342. alias 332. in correct. lib. 2. Mandos. d. tit. de translatione pensionis, in princip. Flamin. de resign. lib. 6. quest. 4. n. 28. cum seqq. Nicol. Garc. d. cap. 5.*

Huiusmodi facultas transferendi pensionem, à solo Papa, non autem à Legato, vel Ordinario concedi potest, ut per *Gambar. de offic. Legati de latere, lib. 6. n. 225. & Flam. d. q. 4. num. 13. cum duobus seqq. Garc. d. cap. 5. n. 242.*

Intelligitur autem de prima dumtaxat, ad reg. l. 6. bones. §. hoc sermone. ff. de verb. signific. Mandos. d. tit. de translat. pensionis, vers. rursus si in vim clausula, Garc. d. cap. 5. num. 247. vbi refert, ita fuisse resolutum in una Oxomen. pensionis 20. Maij 1598. coram Litt.

2 3 vbi

Vniuersales.

CLAUSULA CLXXXIV.

Clausula vniuersales omnia complectuntur, & non debent restringi, nulla existente ratione restringendi, *Ludon. Morot. conf. 59. col. 1. Mart. de clausulis, q. 4. claus. 4. n. 1.* vbi intelligit hoc procedere, etiam si vniuersaliter intelligendo sequeretur amissio lucri.

Nihil excludunt, idem operando, ac si mentio specialis de omnibus facta fuisset, *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 990. n. 15.*

Præterea verba vniuersalia geminata habent vim diuisiuam, & idem efficiunt, ac si expressim, & diuisim de singulis casibus mentio habita sit, *Ludon. Morot. conf. 43. n. 19. & seq. Mart. d. claus. 4. n. 3. vbi n. 4. post Schrader. in tract. de fend. p. 10. sect. 5. n. 71.* subdit, clausulas vniuersales esse maioris efficaciz, quam generales, ac proinde omnia comprehendere, nullo penitus excepto.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Clausula, Vocatis vocandis, equipollet alia, Seruatis seruandis.
- 3 Clausula, Vocatis vocandis, solum arctat ad eos vocandos, qui interesse debent.
- 4 Clausula, Vocatis, quorum interest, necessitatem imponit vocandi omnes, qui quodammodo in eo casu interesse habent.
- 5 Exequutorem de mero mixtum facit clausula, Vocatis vocandis.
- 6 Appellatio datur à sententia mixti exequutoris vigore clausula, Vocatis vocandis.
- 7 Appellatio, quæ datur à sententia mixti exequutoris, operatur non solum effectum deuolutiuum, sed etiam suspensiuum.
- 8 Clausula, Vocatis vocandis, facit, ut processus exequutoris, qui aliàs esset extraiudicialis, sit, esseque debeat iudicialis.
- 9 Clausula, Vocatis vocandis, in rescripto conditionali dat Iurisdictionem conditionalem.
- 10 Exequutor mixtus vigore clausula, Vocatis vocandis, debet adhibere causam cognitionem iudicalem, seu assumere partes Iudicis, modo adsit legitimus contradicitor.
- 11 Citatio requiritur semper stante clausula, Vocatis vocandis.
- 12 Causa cognitio iudicialis adhiberi non potest sine citatione eorum, quorum interest.
- 13 Actus ut sine citatione factus inualidus sit, operatur clausula, Vocatis vocandis.
- 14 Clausula, Vocatis vocandis, importat, ut quis sua possessione priuari non possit citatione.
- 15 Iura litigantium ut exaudiri debeant, operatur clausula, Vocatis vocandis.

16 Ordo

9 Declara etiam, hanc clausulam, *Tunc, & eo casu,* in substitutione vulgari censi excludere omnes alios casus non expressos, qui aliàs venirent in dispositione, *Anchar. conf. 356. incip. Ex serie testamenti, n. 5. vers. tertio. Dec. conf. 63. Cassad. decis. 1. de testamen. in fine,* quos refert *Card. Tusch. d. concl. 390. num. 16.*

10 Amplia, in tantum esse verum, hanc clausulam denotare extremitatem, ut si adiiciatur conditioni mortis vnius, sicut etiam si adiiciatur morti plurium, debeat verificari mors omnium, ad hoc, ut sit locus dispositioni cum ista clausula, plenè *Rom. conf. 131. incip. Prima dubitatio, in princ. vbi Apostil. in verbo, Tunc, & eo casu, Ioann. de Anan. conf. 66. n. 3. col. 3. vers. sed ipsi non obstantibus, Card. Tusch. d. concl. 390. n. 7.*

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula, Vitæ, ac morum honestas, &c. est impulsiva ad concedendum, sed cessante non cessat gratia.
- 2 Mores boni sunt necessarij in beneficiatis.
- 3 Mores boni qui dicantur, qui autem prauis, remissiuè.
- 4 Clausula, Grata seruitutis officia, &c. non excludit gratiam propter seruitia.

Vitæ, ac morum honestas, &c.

CLAUSULA CLXXXIII.

1 Hæc clausula est impulsiva ad concedendum, sed cessante non cessat gratia, *glos. sing. in l. 2. in fin. ff. de donat. cap. cum cessante, de appellat. Rebuff. in praxi benefic. tit. de clausul. n. 5.*

2 Nam boni mores sunt necessarij in beneficiatis, ut per *Selu. de benefic. p. 3. q. 5. n. 35. Cosin. in pragmat. Sanct. tit. de elect. cap. sicut. §. deinde, verb. moribus, pag. 99. versa, Nau. in cap. si quando, except. 11. n. 2. & except. 15. prope finem, de rescript. Guttier. Canon. lib. 1. cap. 26. à n. 34. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 4. q. 11. n. 15. cum seqq. Filluc. tom. 3. tract. 41. cap. 5. n. 40.*

3 Qui autem dicantur boni mores, & qui prauis, tradunt *Plat. de legib. lib. 2. & 3. Arist. in problemat. sect. 14. n. 1. & Ethic. lib. 4. cap. 8. & Moral. lib. 10. cap. 1. Ioan. Pic. Mirand. lib. 13. cap. 12.*

4 Clausula, Grata seruitutis officia, &c. non excludit gratiam propter seruitia, neque donationem ex causa, *Oldrad. conf. 5. Scraphil. de literis gratia, tit. de vi, & effectibus clausularum, n. 6.*

S V M M A R I V M.

- 1 Vniuersales clausula omnia complectuntur.
- 2 Vniuersales clausula nihil excludunt, ac si de omnibus mentio specialis facta esset.
- 3 Verba vniuersalia geminata habent vim diuisiuam.
- 4 Vniuersales clausula sunt maioris efficaciz, quam generales.

- 16 Ordo iudiciarius ut seruetur, requirit clausula,
Vocatis vocandis.
17 Exequutor quod non possit subdelegare alteri,
operatur clausula, Vocatis vocandis.
18 Subreptionis vitium tollit clausula, Vocatis
vocandis.

Vocatis vocandis.

CLAUSULA CLXXXV.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide *Cels. Vgon. in tractat. clausul. pag. 483. col. 2. in fin. Mart. de clausul. p. 1. claus. 196. in ultim. impress. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 9. §. 1. in annot. n. 226. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 805. Mari. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 58. n. 1. Campanil in diuers. Iuris Canon. rubr. 17. cap. 13. à n. 208. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 317. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. n. 263. cum seqq. Vnian. in praxi Iurispatr. lib. 17. cap. 8. num. 26. cum seqq. in secunda impress.*

Huic clausulæ æquipollet alia, *Seruatis seruandis*, ut post *Redoan. in tract. de reb. Eccles. non alienan. sub rubr. de causa cognit. n. 64. docet Maria d. claus. 196. n. 5. vbi subdit, quod licet hæc nostra latius pateat, tamen non aliud significat, ut patet ad sensum. Plures verò effectus habet, quorum aliquos principaliore impræsentiarum inferere operæpretium duvi*

Primus igitur effectus est, ut hæc clausula solum arctet ad eos vocandos, qui debent interesse, vel de Iure hic, & nunc, attentis omnibus circumstantiis, necessariò sunt vocandi; alios verò non arctat, ut post *Abb. in cap. exhibita, n. 6. vers. quero qui sint vocandi, de iudic. & Verall. decis. 58. lib. 3. tradit Mart. d. claus. 196. n. 4. Seraph. decis. 338. n. 3. Nicol. Garc. de benef. p. 12. cap. 2. n. 139. Monet. d. cap. 7. n. 263. vbi subdit, clausulam illam, Vocatis, quorum interest, necessitatem imponere vocandi omnes, qui quodammodo in eo actu interesse habent, licet aliàs de Iure non essent necessariò ad illum vocandi; & n. 327. resoluit, quod vbi in rescripto adest clausula, *Vocatis vocandis*, vel, *Vocatis, quorum interest*, necessariò vocandi sunt ij, qui ex commissionis executione lædi possunt, aliàs executio erit ipso Iure nulla.*

Secundus effectus est, ut hæc clausula faciat exequutorem de mero mixtum, qui propterea tenetur partes Iudicis assumere, & seruare formam rescripti, aliàs nulliter agit, ut per *Felin. in cap. de carere, n. 10. de re iudicata, & in cap. exhibita, n. 4. de iudicijs, & in cap. fin. n. 33. de prescr. Zabarell. conf. 92. n. 2. Mart. d. claus. 196. n. 1. Marches. de Commiss. part. 1. pag. 402. n. 42. & p. 2. pag. 99. n. 3. in secunda impress. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 9. §. 1. in annot. n. 226. Honded. conf. 29. n. 13. tom. 2. Marefc. var. resol. lib. 2. cap. 1. n. 8. Franc. Leo. in Thesuro fori Ecclesiastici, p. 1. c. 15. n. 48. & p. 2. c. 16. n. 13. Nicol. Garc. de benef. p. 12. cap. 2. §. 1. n. 140. Aloyf. Ricc. d. collect. 805. in princ. & Steph. Grat. discept. forens. cap. 596. n. 30. Monet. d. cap. 7. n. 268. & dictum fuit in Panormitana Archidiaconatus 15. Iunij 1590. coram Penia, impressa per Marches. de Commiss. p. 2. pag. 491. & in Hispanen. preeminentiarum 24. Ianuarij 1614. coram Card. Sacrato, impressa per Farinac. decis. 558. n. 3. p. 1. recent. Vbi n. 5. declarat, quod si materia secundum ordinem Iuris est executiua, non debet per hanc clausulam fieri ordinaria, quia cum verba per necesse hoc non importent, ordo procedendi remanet in dispositione*

Iuris, & etiam fuit dictum in *Vercellen. dismembrationis* 1. Aprilis 1612. coram Illustrissimo Patriarcha *Manzanedo*, impressa per *Farinac. decis. 386. n. 1. p. 2. recent.* & in *Regien. beneficij* 15. Nouembris 1613. coram *Dunozeto*, & in *Parmen. parochialis* 22. Iunij 1620. coram *Card. Sacrato*.

Et ab huiusmodi mixto exequutore dari appellationem, tradunt *Staphil. de hier. gratia, in tit. de noua forma mandati, n. 3. Mantie. decis. 324. num. 31. Scacc. de appell. q. 12. limit. 11. n. 11.* Et propterea executionem ab eo factam pendente appellatione, vel intra terminum ad appellandum, esse nullam, & attentatam, tenet *Seraph. decis. 1045. n. 4.* nam huiusmodi appellationem operari non solum effectum deuolutiui, sed etiam suspensiuum, resoluunt *Caputaquen. decis. 284. n. 4. p. 2. Gonzal. d. num. 26.* vbi refert, fuisse ita resolutum in *una Barchinonen. parochialis* de anno 1601. coram *Card. Sacrato*, & in *una Abulen. & Zamoren. beneficiorum* de anno 1594. coram *Penia*. Docuerat enim prius n. 19. post alios, clausulam huiusmodi, *Vocatis vocandis*, facere ut processus exequutoris, qui aliàs est extraiudicialis, sit, etsi debeat iudicialis; idque in hac eadem clausula posita in gratia, *Si in euidentem*, ex nonnullis *Rota* decisionibus tradit etiam *Mart. d. claus. 196. n. 3. qui n. 6. cum seq. addit, satisque probat, quod hæc clausula appositae in rescripto conditionali, ut, Vocatis vocandis, si inueneris salem esse filium Sacerdotis, &c. dat Iurisdictionem conditionalem, ac proinde processus & sententia inde sequuti sine causæ cognitione, sunt nulli ipso Iure; subdens n. 8. id locum habere, si procedatur contra absentem, secus si contra præsentem, quia illi est imputandum, cur non opposuit de isto defectu præparatoriæ cognitionis.*

Illud demum, quod supra diximus, nimirum talem mixtum exequutorem vigore huius clausulæ debere adhibere causæ cognitionem iudicalem, seu assumere partes Iudicis, intelligi debet, modò adsit, qui ad illum actum vocari debeat, seu legitimus contradictor: nam si nullus huiusmodi sit, licet adsit in rescripto hæc nostra clausula, *Vocatis vocandis*, adhuc tunc proceditur extraiudicialiter, ut post alios docet *Nicol. Garc. d. p. 12. cap. 2. n. 139. cum duobus seqq. præcipue ex nonnullis Rota* decisionibus, licet olim contrarium senserit eadem *Rota* apud *Belam. decis. 617.* Atque in hoc differt clausula hæc, *Vocatis vocandis*, seu, *qui fuerint vocandi*, seu etiam clausula, *Seruatis seruandis*, (quam huic æquipollere supra diximus) ab illa, *Vocatis, quorum interest*, quoniam per hanc semper aliqui vocandi erunt, cum semper sit, qui interesse habeat.

Tertius effectus est, ut stante hac clausula, requiratur semper citatio, ut resoluunt *Aloyf. Ricc. in praxi fori Ecclesiastici, decis. 108. n. 6. in prima impress. aliàs resol. 95. in secunda impress. Monet. d. cap. 7. n. 269. cum seqq. Rota decis. 30. n. 1. de rescript. & decis. 12. de offic. deleg. in monis, Beroi. conf. 21. n. 13. vol. 2. Quod ex eo patet, quia causæ cognitio iudicialis adhiberi non potest sine citatione eorum, quorum interest, ad notata per *Ruin. conf. 76. n. 18. vol. 3. Gozad. conf. 2. n. 15. & conf. 92. n. 33. Card. Mantie. de coniectur. ultim. volunt. lib. 1. tit. 11. n. 12. vers. nec obstat, & n. 13. Menoch. de arbitr. q. 19. n. 3.* Plures autem casus, in quibus citatio desideratur, alios multo plures, in quibus illa non requiritur, ac proinde quod stante hac clausula interuenire non potest, nec debet, enumerat latissime *Monet. d. cap. 7. n. 273. cum multis seqq.**

Vnde hæc clausula operatur, ut actus sine citatione factus inualidus sit, ut dictum fuit in *Ferrarien. bonorum*

- bonorum 16. Iunij 1614. coram Dunozeito, impressa per Farinae, decis. 624. à num. 4. part. 1. recent. ubi pariter tentum fuit, hanc clausulam debere intelligi de aliis, qui forsan possent prætere interesse ratione possessionis, vel proprietatis. Importat etiam, ut quis sua possessione priuari non possit sine citatione, ut dictum fuit in *Mediolanens. beneficij* 10. Martij 1614. coram Andrea, impressa per Farin. decis. 525. n. 4. p. 2. recent.
- 15 Quartus effectus est, ut stante hac clausula debeant quoque exaudiri iura litigantium, cum id ad cognitionem causæ exigatur, ut ex *Soci. Sen. conf.* 32. col. penul. lib. 1. *Signorol. conf.* 103. num. 5. & *Marsil. sing.* 328. tradit *Menoch. d. quest.* 19. num. 4. *Monet. de commut. ultim. volunt. cap.* 10. num. 269. vers. 2.
- 16 Ex quibus inferitur, ob eandem requiri, ut servetur ordo iudiciarius, ut docent *Peregr. var. lib.* 2. tit. de ind. n. 96. in fin. *Mart. d. claus.* 196. n. 9. *Canalcari. decis.* 46. n. 415. p. 1. *Cardos. in praxi Iudicum, verb. claus.* n. 34. *Mari. Anton. d. lib.* 1. resol. 39. n. 2. *Campanil. d. cap.* 13. n. 208. *Rot. decis.* 101. sub n. 1. p. 1. *divers. Monet. d. cap.* 10. n. 269. subdens exigi, ut termini statuatur, intra quos possint partes suas asserre probationes, & hinc inde adducantur exceptiones, & replicationes, si quas adducere volunt partes; & in summa, quod debeat talis Iudex, seu mixtus exequutor, ea omnia facere, ad quæ Iudex tenetur: nam hæc clausula illum satis adstringit ad procedendum ordinariè, & causa cognita, ut volunt *Verrall. decis.* 286. n. 4. p. 2. *Marches. de Commiss. p. 2. pag.* 491. n. 3. in 2. impress.
- 17 Quintus effectus est, ut in literis Papæ operetur, quod exequutor non possit subdelegare alteri, ex adductis per *Celf. Vgon. in tractat. claus. pag.* 484. col. 1.
- 18 Sextus effectus est, ut tollat vitium subreptionis, ut docent *Card. conf.* 42. num. 2. in fin. & n. 3. *Mart. d. claus.* 196. num. 10. *Menoch. de arbitr. cas.* 201. n. 140. *Aloys. Riccius in collect. decis. part. 4. collect.* 805. vers. item hæc, *Card. Tusch. d. concl.* 317. num. 2. *Gonzal. ad reg.* 8. *Cancell. gloss.* 9. in annot. num. 226. *Nicol. Garc. d. p. 12. cap.* 2. §. 1. n. 140.

Volumus autem, &c.

CLAUSULA CLXXXVI.

- 1 Hæc clausula sic extenditur; Volumus autem, quod infra annum à die presentium computat. redditus sexaginta ducatorum huiusmodi dictæ Præposituræ realiter, & cum effectu assignare omnino tenearis: quæ quidem importat formam in hoc fuisse mandatam respectu modi, & ideo ab illa non potest recedi, l. si quis mihi. §. si coram. ff. de acquir. hered. si enim non fuerit adimpletum, censetur mutata substantia facti, *Bart. post Oldrad. in l. 1. §. si plures, num.* 13. ff. de exercit. action. & fuit dictum in *Compostellana Canonatus* 10. Iunij 1601. coram Corduba, & in terminis huius clausulæ in *Valentina Baronia* 10. Martij 1603. coram Atrebarren. & in *Comaclen. & Ferrarien. Præposituræ* 15. Decembris 1625. coram Remboldo, in vers. quantum attinet; ita ut si non fuerit servata forma, corruat concessio, ad notata in l. hoc ius porrectum. C. de sacrosanctis Eccles. & in l. cum tu. ff. de transact. & in l. hac consultissima. C. de testament. & in puncto fuit resolutum in dictis *Valentina Baronia*, & *Comaclen. ac Ferrarien. Præposituræ*.

SUMMARIVM.

- 1 Concessio quando facta est vsque ad tertiam generationem ipsius acquirentis, à qua incipere debeat, remissive.

- 2 Generationibus finitis, ad quas emphyteusis concessa fuit, tenetur directus eandem hæredibus, aut descendantibus accipientis renouare.
- 3 Ampliatur, etiamsi dominus directus velit emphyteusim ad se reuersam sibi, & suis vsibus retinere.
- 4 Ampliatur deinde, etiamsi in inuestitura sit apposita clausula, Quod finitis generationibus emphyteusis liberè ad ipsum dominum, seu Ecclesiam cum melioramentis reuertatur.

Vsque ad tertiam generationem.

CLAUSULA CLXXXVII.

Quando concessio facta est vsque ad tertiam generationem ipsius acquirentis, à qua incipere debeat, & quas personas includat? vide *Menoch. conf.* 883. *Mart. de claus. p. 2. claus.* 77. à princip. *Stephan. Gratian. discept. forens. cap.* 88. num. 27. cum seqq. *Rot. decis.* 818. & 819. apud *Farin. in collect.* 1. nouissimum.

Finitis generationibus, ad quas emphyteusis concessa fuit, tenetur dominus directus eandem hæredibus, aut descendantibus accipientis renouare, ut docuit *Bart. in l. 1. §. permittitur, ad fin. ff. de aqua quorid.* quæ constantissimè sequuntur *Villalob. in exarrio commun. opin. verbo emphyteusis, à num.* 49. *Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect.* 1259. & alij, quos refert *Gabr. lib.* 3. *commun. tit. de iure emphyt. concl.* 1. in princip. & in *Sacro Rotæ Auditorio* sæpe fuisse resolutum, testatur *Card. Mantica, de tacitis, & ambig. conuent. tom.* 2. lib. 22. tit. 35. n. 1. & in *Regno Lusitaniz* comprobatissimum dicunt *Gam. decis.* 41. à princip. *Valasc. conf.* 101. & 157. *Cabed. p. 1. decis.* 103. *Molin. de iustit. tract.* 2. disp. 484. *Rebel. de obligat. iustitia, p. 2. lib.* 13. q. 19. *Cald. Pereira de renouat. emphyteusis, q.* 8. n. 2.

Amplia procedere, etiamsi dominus directus velit emphyteusim ad se reuersam sibi, & suis vsibus retinere, ut tradit *Cald. Pereira d. q.* 8. num. 16. cum seqq. & nouissimè *questionum forens. conf.* 46. num. 3. & *conf.* 43. per totum, multis probare conatur hoc ius renouandi esse hæreditarium, & transire in quoscunque hæredes.

Amplia deinde procedere, etiamsi in inuestitura sit apposita clausula, Quod finitis generationibus emphyteusis liberè ad ipsum dominum, seu Ecclesiam cum melioramentis reuertatur, ut tradit *Cald. Pereira d. q.* 8. num. 18. & obseruare praxim nostri Regni Lusitaniz iustissima cum ratione, probat *Valasc. consult.* 123. in fine.

SUMMARIVM.

- 1 Narrativa ut non dicatur partis, nec impetrans quicquam videatur affirmare, operatur clausula, Ut asseritur.
- 2 Locutio affirmativa ut non possit dici, operatur clausula, Ut asseritur.
- 3 Narrantem liberat à narratorum verificatione clausula, Ut asseritur.
- 4 Confessio narratorum ne dicatur facta, operatur clausula, Ut asseritur.
- 5 Assertio facta per verba impersonalia, & enunciativa,

ciatiua, probat in praiudicium renunciantis,
& ad fauorem tertij.

- 6 Clausula, Vt asseritur, non refertur ad narrationem, sed ad prouisionem.
- 7 Narratiua partis præsimitur, quando dicitur, Vt asseris, vel, Vt asserit.
- 8 Clausula, Vt asseris, relata ad pensionarium, si accesserit consensus titularis, remanet iustificata.
- 9 Clausula, Vt accepimus, quid importet, remissiue.

Vt asseritur.

CLAUSULA CLXXXVIII.

- 1 **H**æc clausula operatur, vt narratiua non dicatur partis, nec impetrans quicquam videatur affirmare, nec teneatur ad illius iustificationem; ita Rot. decis. 60. de rescript. in antiq. Cassad. decis. 7. num. 8. vers. secundo verò casu, de lurepatron. & decis. 447. n. 1. p. 1. diuers. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 32. n. 12. & 13. Monet. de commutat. ult. volunt. cap. 7. num. 137. & fuit dictum in Tudentin. Monasterij 17. Maij 1615. coram D. Patriarcha Manzanedo, impressa per Farin. decis. 691. num. 6. p. 2. recent. & in Meluen. Prioratus 22. Mij eiusdem anni coram eodem, impressa per eundem decis. 699 n. 4. p. 2. recent.
- 2 Item operatur, vt non possit dici locutio affirmatiua; & sic ille, qui ea vitur, non dicitur affirmare suum dictum, Cassad. decis. 4. n. 8. de probat & fuit resolutum in Calaguriana confidentia 14. Decembris 1592. coram Penia.
- 3 Ideo narrantem liberat à narratorum verificatione, & excludit vitium subreptionis, Rot. decis. 60. n. 1. & de is. 77. de rescript. in antiq. Cassad. d. decis. 4. n. 9. de probat & decis. 7. n. 8. de lurepatron. Cesar de Grassis decis. 2. n. 4. de probat. Rot. decis. 412. n. 3. p. 1. diuers. & fuit dictum in Iacen. Vicarie 28. Iunij 1593. coram Penia.

Item operatur, ne dicatur facta confessio narratorum, Cassad. d. decis. 4. n. 1. & sæpe decisum fuisse testatur ipsa Rot. in Parmen. Datij 27. Nouembris 1613. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano: imò per hæc verba impersonalia nihil concluditur, & facit, vt perinde consideretur talis narratiua, ac si facta non fuisset, antib. si quando. C. de constit. pecunia, & fuit dictum in Romana apertionis oris 8. Martij 1613. coram Card. Sacrato, impressa per Farinac. decis. 461. n. 9. p. 1. recent. Vnde vacatio beneficij narrata hoc modo de certo mense, non sufficit, vt obseruat Gonzal. d. gloss. 32. n. 13.

Præfatam tamen asseritionem, etiamsi esset facta, per verba impersonalia, & enunciatiua, probare in praiudicium enunciantis, & ad fauorem tertij, resoluunt Roman. conf. 63. num. 2. Iaf. in l. iuris gentium, §. quod fore, num. 4. vers. limita. ff. de pactis, Aym. conf. 29. num. 1.

Hæc clausula non refertur ad narrationem, sed ad 6 prouisionem, vt fuit dictum in Meten. Monasterij 21. Februarij 1600. coram Litta, impressa per Marches. de Commissionib. p. 2. pag. 517. in ult. impress.

Si verò dicatur, Vt asserit, tunc quia apertè refertur ad asseritionem impetrantis, præsumitur narratiua partis, ac proinde impetrans ipse tenetur ad illius iustificationem, Rot. d. decis. 60. num. 2. de rescript. in antiq. Cassad. d. decis. 7. num. 2. de lurepatron. Nau. in cap. si quando, de rescript. except. 3. num. 2. Mandos. ad reg. 34. Cancel. q. 47. num. 2. Mascard. de probat. concl. 888. num. 40. cum seqq. Marches. de Commissionib. p. 1. pag. 305. num. 115. & pag. 585. num. 36. in ult. impress. Sanchez de Matrimon. lib. 8. disp. 35. num. 25. ad finem, Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. n. 137.

Clausula, Vt asseris, relata ad pensionarium, si accesserit consensus titularis, remanet iustificata, vt resoluit Dominus noster Melchior Lotterius in suo doctissimo tract. de re beneficiaria, lib. 1. quest. 38. n. 46.

Clausula, Vt accepimus, quid importet, vide Pute. 9 decis. 101. alias 100. in correct. lib. 3. Rot. in Meten. Monasterij 21. Februarij 1600. coram Litta, impressa per Farin. decis. 24. n. 2. p. 2. recent.

Finis Tractatus de Clausulis vsufrequentioribus.

INDEX

INDEX

CLAUSULARVM,

QVÆ IN HOC TRACTATV

de Clausulis vsufrequentioribus continentur.

Primus numerus Clausulam, secundus paginam denotat.

A

Ceessoria. I.	pagina 1
Actum, &c. II.	2
Ad beneplacitum, &c. III.	3
Ad habendum, &c. IV.	4
Ad instar alterius Ecclesie. V.	6
Ad libitum suum, vel pro libito suæ voluntatis. VI.	7
Amoto quolibet illicito detentore. VII.	8
Anteferi. VIII.	9
Appellatione remota. IX.	11
Arbitrio Rectoris. X.	14
Arbitrio suo. XI.	15
Auctoritate, seu vice nostra. XII.	ibid.
Augetur, &c. XIII.	16

C

Cæterata. XIV.	17
Casu quo, &c. XV.	18
Cautionem banchariam præstare teneatur, &c. XVI.	ibid.
Citra aliquam innovationem. XVII.	19
Citra vitium spoliis, & attentatorum. XVIII.	ibid.
Citra aliquam liberationem fideiussorum. XIX.	20
Citra consensum in iurisdictionem. XX.	ibid.
Codicillaris. XXI.	22
Coniunctim, & diuisim. XXII.	25
Compareas, si tua putaueris interesse. XXIII.	ibid.
Conscientiam tuam oneramus. XXIV.	26
Constituto. XXV.	ibid.
Constituto de irrationabilitate. XXVI.	27
Constituto de assertis. XXVII.	28
Constituto de tribus conformibus. XXVIII.	ibid.
Constituto de bono iure.	
Constituto de literis. XXIX.	29
Constituto de paupertate. XXX.	ibid.
Constituto. XXXI.	31
Constituto. XXXII.	33
Contradictores appellatione postposita compescendo. XXXIII.	34
Cuius iuris statum, &c. Vide Iuris statum, &c.	35
Cum iuribus, & pertinentiis. XXXIV.	ibid.
Cum plena, & libera administratione. XXXV.	36
Cum potestate citandi, & inhibendi, &c. XXXVI.	39
Cum omnibus incidentibus, & dependentibus, &c. XXXVII.	40
Cum annexis, & connexis, &c. XXXVIII.	ibid.
Cum toto negotio principali. XXXIX.	41

D

Decretum irritans. XL.	43
De plenitudine potestatis. XLI.	47
Depositoria. XLII.	50
Derogatoria. XLIII.	51
Dummodò tempore datæ præsentium alteri non sit ius qua-	
situm. XLIV.	53
Dummodò collatio ad nos hac vice pertineat. XLV.	54
Dummodò causa non sit instructa. XLVI.	55
Dummodò remaneant centum pro Rectore. XLVII.	56
Dummodò mille remaneant pro Episcopo. XLVIII.	57

Dummodò omnes simul non excedant medietatem, &c.	XLIX.	58
Dummodò intrusus non sit. L.		59
Dummodò, seu quatenus licita, & honesta sint. LI.	ibid.	
Dummodò, seu quatenus sint in usu. LII.	ibid.	
Dummodò non ultra tres dietas, &c. LIII.		60
Dummodò collatio sit deuoluta. LIV.		61

E

Etiam si generaliter, vel specialiter sit reservatum. LV.		61
Et in euentu in quem, &c. LVI.	ibid.	
Et quibus dederit. LVII.		62
Et si plus valet, donat. LVIII.	ibid.	
Ex certa scientia. LIX.		64
Executiva. LX.		68
Ex nunc, prout ex tunc. LXI.		69

G

Generalis. LXII.		71
------------------	--	----

H

Habita, vel non habita possessione. LXIII.		72
Hac tamen lege, & conditione. LXIV.		73

I

Inducatis in possessionem, & manuteneatis. LXV.		73
In forma dignum. LXVI.	ibid.	
In omnibus, & per omnia. LXVII.		74
In principio posita. LXVIII.		75
In medio posita. LXIX.	ibid.	
In fine posita. LXX.		76
In rem suam, &c. LXXI.		78
In solidum. LXXII.		79
In soluta. LXXIII.		80
Interpretanda. LXXIV.		81
Ira quod, &c. LXXV.	ibid.	
Ius, & iustitiam ministrari, &c. LXXVI.		82

L

Litis statum, &c. LXXVII.		83
---------------------------	--	----

M

Manu Regia. LXXVIII.		84
Mota proprio. LXXIX.		86

N

Nemine discrepante. LXXX.		89
Non aliis, aliter, neque alio modo. LXXXI.	ibid.	
Non obstantibus, &c. LXXXII.		91
Non obstantibus privilegiis, &c. LXXXIII.		94
Non obstantibus statutis Ecclesie, &c. LXXXIV.		96
Non obstantibus quibuscumque pactis. LXXXV.		97
Non obstante collatione alteri facta. LXXXVI.	ibid.	

A a z

Non

INDEX CLAVSVLARVM VSVFREQ.

Non obstante quacumque generali reservatione. *ibid.*
 Non obstante quacumque consuetudine, &c. LXXXVII.
 98
 Non obstante quacumque prescriptione. LXXXVIII.
 100
 Non se adstringens, &c. LXXXIX. 101
 Non tamen à nobis prouisiones habentes. XC. *ibid.*
 Nulli ergo hominum liceat &c. XCI. 102
 Nullo modo, &c. XCII. 103
 Nullo pacto. *ibid.*
 Nunc, & pro tempore. XCIII. *ibid.*
 Nunc, & pro tempore referuandas. *ibid.*

O

Omnēsque alios sua interesse putantes. XCIV. 104
 Omni meliori modo, &c. XCV. 106
 Omnia, & singula, &c. XCVI. 110

P

Parito iudicato. XCVII. 111
 Parito Breui. XCVIII. 113
 Per cessum, vel decessum, &c. XCIX. 114
 Perinde valere. C. *ibid.*
 Pleno iure. CI. 115
 Pro expressis, &c. CII. 117
 Pro maiori, seu potiori cautela. CIII. 118
 Pro maiori securitate. *ibid.*
 Promittens habere ratum, &c. CIV. *ibid.*
 Pro omnibus, & singulis absentibus, &c. CV. 120
 Pro omni, & toto, &c. CVI. *ibid.*
 Pro rata. CVII. *ibid.*
 Pro residuo. CVIII. 121
 Pro tempore. CIX. *ibid.*
 Pro se, & filiis. CX. 122
 Pro se, & suis, &c. CXI. *ibid.*
 Pro se, suisque hæredibus, & successoribus. CXII. 123
 Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque. CXIII. 124
 Protestatus pro expensis. CXIV. 125
 Prout de iure. CXV. *ibid.*
 Prout asserit. CXVI. 126
 Prout confiterit, &c. CXVII. *ibid.*
 Prout sibi fuerit bene visum, &c. CXVIII. *ibid.*
 Prout sunt de præfenti. CIX. 127

Q

Quæ omnia, &c. CXX. 127
 Quam, & quas, &c. CXXI. 128
 Quam duxeris acceptandam. CXXII. 130
 Quantum sibi videbitur. CXXIII. *ibid.*
 Quatenus sint in usu, & sacris Canonibus, ac decretis Concilij Tridentini non aduersentur. CXXIV. *ibid.*
 Quod si non omnes, &c. CXXV. 131
 Quoad vixerit. CXXVI. 132
 Quod sola Sanctissimi signatura sufficiat. *ibid.*
 Quod maior, & verior expressio fieri possit. *ibid.*
 Quorum tenores, &c. CXXVII. 133

R

Raro manente pacto. CXXVIII. 135
 Rebus sic stantibus. CXXIX. *ibid.*
 Rebusque aliis, &c. CXXX. 136
 Recusatione remota. CXXXI. 137
 Refectis expensis. CXXXII. 139
 Renuntians omni legum auxilio. CXXXIII. 140
 Repetita. CXXXIV. 141
 Reservato beneplacito. CXXXV. *ibid.*
 Referuans dominium. CXXXVI. 142
 Referuans omne ius, &c. CXXXVII. *ibid.*

S

Salua gradus prærogatiua. CXXXVIII. 143
 Saluo, &c. CXXXIX. *ibid.*
 Salua veritate. 144
 Saluo iure meo. *ibid.*
 Saluo iure dominij. *ibid.*
 Saluo iure agnatorum. *ibid.*
 Saluo, vt intra. *ibid.*
 Saluo consensu domini. CXL. *ibid.*
 Saluo quod, &c. CXLI. 145
 Saluo iure quarumcumque personarum. *ibid.*
 Saluo iure fideicommissi. *ibid.*
 Saluo iure addendi, &c. CXLII. *ibid.*
 Saluo iure impertinentium, &c. CXLIII. *ibid.*
 Saluis, &c. CXLIV. 146
 Saluis reservationibus Apost. *ibid.*
 Saluis capitulis, &c. *ibid.*
 Saluis legatis, & conditionibus infra dicendis. *ibid.*
 Saluis tamen confinibus specificatis. *ibid.*
 Sequens. CXLV. *ibid.*
 Si constiterit. CXLVI. 147
 Si assensus, quorum interest, accesserit. CXLVII. *ibid.*
 Sicut accepimus. CXLVIII. *ibid.*
 Si, & in quantum, &c. CXLIX. 148
 Si, & postquam renuntiauerit, &c. CL. 149
 Si idoneus reperiat. CLI. 151
 Si in eundem Ecclesiæ utilitatem fiat, &c. CLII. 152
 Si inuenieris præmissa, &c. CLIII. 153
 Si ita est. CLIV. *ibid.*
 Si ita expedire iudicaueris. CLV. 154
 Sine aliqua exceptione, &c. CLVI. *ibid.*
 Sine præiudicio, &c. CLVII. 155
 Sine præiudicio quorumcumque suorum iurium. 156
 Sine præiudicio venientium ab intestato, &c. CLVIII. 157
 Sine præiudicio legitimæ executionis. CLIX. 158
 Sine præiudicio executionis literarum Apostolicarum. CLX. 159
 Sine præiudicio obligationis cameralis. CLXI. 160
 Sine retardatione solutionis pensionis. CLXII. 161
 Si non valeat vt testamentum, valeat, &c. CLXIII. 163
 Si neutri. CLXIV. *ibid.*
 Si per diligentem examinationem, &c. CLXV. 165
 Si preces veritate nitantur. CLXVI. 166
 Si pro aliis non scripserimus. CLXVII. *ibid.*
 Si qua mihi iusta causa, &c. CLXVIII. *ibid.*
 Si quid exequendum exequatur, &c. CLXIX. 167
 Si senseris te grauatum. CLXX. 168
 Si sine filiis decesserit. CLXXI. *ibid.*
 Siue præmisso, siue alio quouis modo, &c. CLXXII. 169
 Sola facti veritate inspecta. CLXXIII. 170
 Statum, & merita causæ, &c. CLXXIV. 171
 Sublata, &c. CLXXV. 173
 Summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij. CLXXVI. 176
 Supplentes omnes defectus, &c. CLXXVII. 178

T

Tali casu. CLXXVIII. 179
 Téque absoluentes, &c. CLXXIX. 180
 Toties quoties, &c. CLXXX. 181
 Transferentes, &c. CLXXXI. *ibid.*
 Tunc, & eo casu, &c. CLXXXII. 182

V

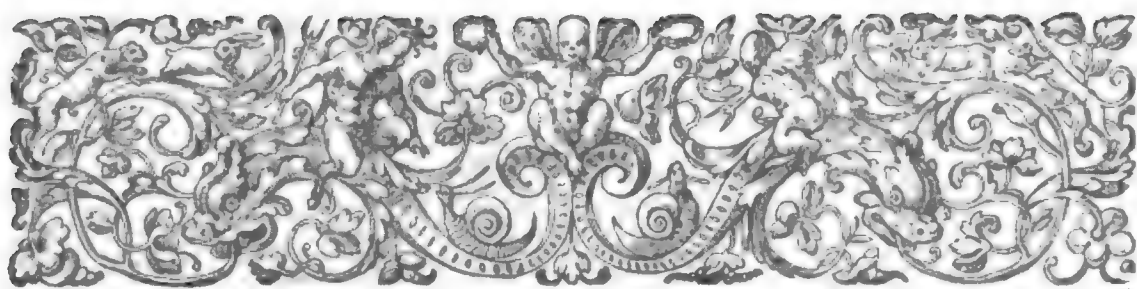
Vltæ, ac morum honestas, &c. CLXXXIII. 183
 Vniuersales. CLXXXIV. *ibid.*
 Vocatis vocandis. CLXXXV. 184
 Vsq; ad tertiam generationem. CLXXXVI. 185
 Vt asseritur. CLXXXVII. 186
 Vt asseris. *ibid.*

TRACTA

TRACTATUS
DE
DICTIONIBVS,
PARTICVLIS, ADVERBIIS,
ET PRÆPOSITIONIBVS IN
vtroque Iure vsufrequentioribus.

*MVLTI SACRÆ ROTÆ DECISIONIBVS,
& quamplurium Doëtorum tam veterum, quàm recentiorum
resolutionibus locupletatus.*

AVCTORE
AVGVSTINO BARBOSA,
I. V. D. Lusitano, Protonotario Apostolico.

AVGVSTINI
BARBOSÆ
 I.V.D. LVSITANI,
 Tractatus
 DE D I C T I O N I B V S,
 PARTICVLIS, ADVERBIIS,
 ET PRÆPOSITIONIBVS IN
 vtroque Iure vsufrequentioribus.

S V M M A R I V M.

- 1 *Exclusiue ponitur dict. A.*
- 2 *Inclusiue stare dict. A. qui teneant, referuntur.*
- 3 *Exclusiue ponitur dict. A. quando statuti dispositio est odiosa: inclusiue vero, quando est fauorabilis.*
- 4 *Statutum habens, quod à pulsu campana de sero nullus incedat cum armis sub certa pœna, intelligitur post finitum pulsum campana.*
- 5 *Arma vt non deferantur post pulsam campanam quietis, statuitur apud Lusitanos, & Castellanos.*
- 6 *Dies termini non computatur in termino, quando dispositio, quæ tempus statuit, proponit per dict. A. vel Ab, ex quo terminus incipiat.*
- 7 *Exclusiue sumetur dict. A. quando apparet ex Iuribus, legem velle eam stare exclusiue.*
- 8 *Inclusiue stabit dict. A. quando natura contractus, aut mens disponentis, seu fauor, aut odium persuadeat, vel vt euitetur absurdum, seu correctio.*
- 9 *Inclusiue stant dict. A. vel Ab, quando ponuntur in dispositione, vbi iungitur actus cum tempore, quod est de initio ipsius.*
- 10 *Tempus, aut locum immediatum significat dict. A. quando tempus, aut locum diuidit.*
- 11 *Post, aliquando importat dict. A. vel Ab.*
- 12 *Pro, interdum designat dict. A.*
- 13 *Locum, aut personam, vnde aliquid sumitur, designat dict. A.*
- 14 *Per, nonnunquam importat dict. A.*
- 15 *Tempus præteritum multis modis designat dict. A.*
- 16 *De, non semel importat dict. A.*
- 17 *Abhinc, & ablatino, & accusatiuo iunctum, refertur ad tempus præteritum.*
- 18 *Ab re, id est, præter rem, sine causa.*

A. Ab.

D I C T I O I.

Præpositio multis modis capitur, sed¹ regulariter ponitur exclusiue, vt docent glos. verb. ab initio, in l. 20. §. fin. ff. de action. empti, & verb. à die, in Clem. sicut appellationem, de appellat. & verb. numerandum, paulo ante fin. in cap. statutum, de præbend. lib. 6. vbi Anch. col. 2. in §. nos ab. & Archid. n. 2. vers. à die, & Gemin. n. 11. Ioan. Andr. ad Specul. tit. de citat. §. viso, vers. pen. & in tit. de dilation. §. dilationum, vers. sed pone, Bald. in l. vlt. in princip. col. 2. vers. sed illud non est. C. de tempor. appell. & in l. scire oportet. §. aliud. ff. de excusat. tutor. & in l. eos. §. fin. autem, col. 2. vers. quæro autem an dies. C. de appellat. & conf. 457. col. 3. vol. 1. & conf. 461. vol. 3. & conf. 357. col. 2. vers. sequuntur,

- sequitur, vol. 5. Cast. conf. 42. num. 5. p. 3. Angel. conf. 404. in fin. Anch. conf. 413. in fin. Alex. conf. 42. col. 2. vers. reus, vol. 2. & conf. 77. col. ult. vol. 7. Corn. conf. 259. col. ult. lib. 1. & conf. 54. num. 2. vol. 2. Oldrad. conf. 49. num. 1. Beltran. conf. 121. num. 29. Roncbegal. in l. si ex duobus, num. 16. cum seqq. ff. de duobus reo, Tiraq. de retractu lign. §. 1. glos. 11. num. 51. cum seqq. Rebuff. ad l. 125. ff. de verbor. signif. vers. ab eo, pag. mibi 482. Cosm. in pragmat. Sanit. sit. de collat. §. videlicet, verb. A. pag. 251. Mandos. in reg. 19. Cancel. q. 18. num. 5. Azim. in praxi, p. 1. §. 17. cap. 6. vers. secundo loco, num. 1. Rot. decis. 710. num. 4. p. 1. diuers. & decis. 705. num. 2. p. 1. diuers. Carthar. Iannet. de. 1571. num. 8. Magon. Florent. decis. 8. num. 7. vers. & maxime si terminus, Polyd. Rapa in tract. singul. obseruat. obseru. 376. & in tract. de nocturno tempore, cap. 63. Octavian. Vulpel. de preposit. & adverb. significat. sub hac dict. num. 6. pag. 2. Stephan. Gratian. Marchia decis. 124. num. 4. & discept. forens. cap. 161. num. 5. Aloys. Rice. in collect. decis. p. 2. collect. 389. Sigism. Scacc. de appellationib. q. 2. num. 57. Card. Tusch. pract. conclus. litt. A. concl. 1. num. 8. Cened. post lib. pract. & canonic. quast. sing. 1. num. 1. nouissimè Grat. de dictionib. dict. 1. num. 1.
- 2 Verùm contrarium, imò quod dict. A. includat, tenent Archid. in d. cap. statum, & alij citati à Tiraq. d. glos. 11. num. 51. & 52. & à Cened. d. sing. 1. num. 2.
- 3 Pro concordia igitur primò considerandum est, vbi non apparet de mente legis, quod aut statuti dispositio est odiosa, & tendens ad condemnationem, & pœnam, aut est fauorabilis absoluens, & in libertatem quodammodo redigens: nam in primo casu hæc dictio stat exclusiue, in secundo verò inclusiue, vt ex Ioan. Ferrar. in sua praxi, in forma capituli quando testes producantur ad aternam rei memoriam, tradit Stephan. Gratian. d. cap. 161. num. 23. & ex alijs explicat Cened. d. sing. 1. n. 10.
- 4 Vnde stante statuto, vt à pulsu campanæ de sero nullus incedat cum armis, vel vadat per vicos sub certa pœna, statutum illud est intelligendum post finitum pulsum campanæ, exclusiue scilicet, quia tendit ad condemnationem, & pœnam: quando verò statutum dicitur, vt à pulsu campanæ de mane quilibet possit incedere cum armis, vel exire, intelligitur, vbi cœpit pulsari campana, inclusiue scilicet, quia est fauorabile, vt bene explicat Stephan. Gratian. d. cap. 161. num. 23.
- 5 In Regnis verò Castellæ per l. 6. tit. 6. lib. 6. nouæ Recopil. vt omnis dubitatio tollatur, expressè sancitum est, quod post pulsatam campanam quietis, arma non deferantur; ita etiam apud nostros Lusitanos cautum extat in Ordinat. Regia, lib. 5. tit. 79. in princip. vbi Parens meus.
- 6 Secundò considerandum est, quod quando dispositio, quæ tempus statuit, proponit per huiusmodi dictiones ex quo terminus incipiat, v. g. à die contractus, ab appellationis die, à die notificationis, tunc dies termini non computatur in termino; ita docent Bald. conf. 457. num. 3. vers. si autem iungitur, lib. 1. Alex. conf. 114. col. 1. in fin. lib. 5. Rebuff. d. l. 1. vers. adeò, Gutier. pract. lib. 2. q. 154. num. 2. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 12. q. 8. num. 8. Octavian. Vulpel. sub hac dict. num. 6. Stephan. Gratian. d. decis. 124. num. 3. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 238. num. 10. Cened. d. sing. 1. num. 11. cum seqq.
- 7 Tertiò considerandum est, quod quando apparet ex iuribus, legem velle hanc dict. A. stare exclusiue, tunc sumetur exclusiue, vt in l. pater. §. sexaginta. ff. ad legem Iuliam de adulter. & in cap. frequens, de resist. spoliat. lib. 6. & in cap. pia, vers. si quis igitur, de except. cod. lib. & in d. cap. statum, Bald. conf. 457. col. 3. vers. dubitatur, vol. 1. Tiraquel. d. d. glos. 11. num. 42. Cened. d. sing. 1. num. 7.
- Quartò considerandum est, quod quando materia subiecta aliud postulauerit, vel natura contractus, aut mens disponentis, seu fauor, aut odium persuadeat, vel vt euitetur absurdum, seu correctio, stabit hæc dictio inclusiue; ita Tiraquel. d. glos. 11. num. 33. cum seqq. Rot. d. decis. 705. num. 3. Aloys. Rice. d. collect. 389. Stephan. Gratianus d. cap. 161. num. 21. Card. Tusch. d. concl. 238. num. 8. vbi num. 9. post Bald. d. conf. 457. num. 3. vers. aut qualitercumque, lib. 1. subdit, quod dictiones istæ semper includunt terminum à quo, quando iunguntur termino, qui ponitur inclusiue, Cened. d. sing. 1. num. 14. vbi num. 20. subdit, 9 quod quando huiusmodi dictiones ponuntur in dispositione, vbi iungitur actus cum tempore, quod est de initio ipsius, tunc stant inclusiue.
- Quando dict. A. tempus, aut locum diuidit, 10 significat immediatum tempus, aut locum, vt si dicatur, à die, à fundo Titij, d. l. si pater. §. sexaginta, Tiraq. in l. si unquam, verb. postea, num. 20. Strach. in tractat. de asscurat. glos. 12. num. 2. Cened. d. sing. 1. num. 23.
- Dict. A. vel Ab, aliquando ponitur pro Post. Cic. 11 pro Mil. Centesima lux est hæc ab interitu P. Clodij. Idem 3. de Orat. Qui annus ei primus ab honorum perfunçãoe omnium concessu aditum ad summam auctoritatem dabat. Idem de Senect. Cuius à morte hic tertius & trigessimus est annus. Ex nostris glos. in fin. in l. nemine. C. de decurionib. lib. 10. Tiraq. d. glos. 11. num. 55. Surd. decis. 282. num. 8. Stephan. Gratian. d. cap. 161. num. 6. Cened. d. sing. 1. num. 24.
- Interdum pro Pro, sumitur. Cic. 1. de Orat. Vide 12 ne hoc totum Sczuola sit à me, id est, pro me. Idem in Brut. Vt nemo contra ciuium perditorum popularem, turbulentamque dementia à Senatu, & à bonorum steterit causa.
- Sæpe locum, aut personam, vnde aliquid sumitur, 13 designat. Cic. in Verr. 5. Pecuniam numerauit ab ætario. Idem pro Plancio. Sinite me, quod vobis fretus huic sæpe promisi, id à vobis ei persolvere. Idem Attic. lib. 14. A me hoc illi dabis, id est, sumes à me quod illi des.
- Nonnunquam accipitur pro Per, vt tradit Ioan. 14 Garc. de nobilit. glos. 6. num. 41. vers. septimo, in medio.
- Item ad tempus præteritum refertur, idque multis 15 modis, scilicet, à puero, à pueritia. Cic. 4. Academ. 99. Diodoro quid faciam Stoico, quem à puero audiui? Ab ineunte ætate, à prima ætate, idem est quod à pueritia. Cic. lib. 1. epist. 4. A prima ætate me omnis ars, & doctrina liberalis, & maxime Philosophia delectauit. Ab adolescentulo, ab adolescentia, siue à prima adolescentia, idem penè est quod ab ineunte ætate. Cic. pro Quinct. Nam qui ab adolescentulo quæstum sibi instituisset sine impendio. Idem lib. 1. epist. 9. Refero me ad mansuetiores Musas, quæ me maxime, sicut à prima adolescentia, delectarunt.
- Aliquando A. pro De, capitur. Terent. in Adelph. 16 A villa mercenarium vidi. Vulpel. sub hac dict. pag. 3.
- Abhinc, & ablatiuo, & accusatiuo iunctum re- 17 fertur ad tempus præteritum. Cic. 3. Verr. Abhinc annis quatuordecim. Idem pro Cornel. Bal. Etenim si Cn. Pompeius abhinc annos quingentos fuisset. Terent. in And. Abhinc triennium. Vulpel. sub hac dict. pag. 3.
- Ab re, id est, præter rem, sine causa. Suet. in 18 August. Non ab re fuerit subtexere, id est, non alienum à proposito, vel sine vtilitate, refert Vulpel. sub hac dict. in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Negativa, exclusiua, & separatiua est dict. Absque.
- 3 Inclusionem aliquando denotat dict. Absque.
- 4 Carentiam omnimodā requirit dict. Absque.
- 5 Statutum de dote lucranda, si vxor absque filiis decesserit, prodest etiam quod cum vno tantum decedat.
- 6 Sine, aliquando apud Comicos importat dict. Absque.

Absque.

D I C T I O II.

- 1 DE vi, & effectibus huius dictionis vide gloss. & Archid. in cap. non est nostrum 23. quest. 5. Doctores in l. si res. ff. de except. Alberic. in dictionario, verbo, Absque, Bertachin. in suo repertor. verbo, Absque, Traquel. de retractu, tit. 1. §. 1. gl. 11. n. 79. Vulpel. de prapositionum, & adverb. significat. sub hac dict. pag. 3. Cened. post lib. canonicarum & practicar. quest. sing. 2. Grat. de dictionib. dict. 2. Turcellin. de particulis, cap. 2.
- 2 Ista dictio est negativa, & exclusiua, ac separatiua, cap. qui generaliter, vbi Archid. num. 3. vers. Absque, de procuratorib. lib. 6. & ibi Ioan. Andr. num. 1. & Dominic. in vers. quare qua sit natura huius dict. Absque, Cosm. in pragmat. Sanction. tit. de collationib. §. item insuper, vers. Absque, Bald. in l. data opera, col. pen. num. 96. Vulpel. sub hac dict. pag. 3. Cened. d. sing. 2. n. 1.
- 3 Aliquando etiam denotat inclusionem, vt in cap. 2. de decim. lib. 6. cap. non est nostrum. 23. quest. 5. vbi gloss. verbo, Absque, Cosm. citato loco, Cened. d. sing. 2. num. 2. vbi num. 4. subdit videri ex prædictis, huiusmodi dict. Absque, secundum subiectam materiam accipiendam esse; & num. 5. addit, quod quando dict. Absque præcedit negatiua, tunc stat inclusiue, si verò ista dictio ponatur simpliciter, & non præcedat negatiua, tunc stat exclusiue.
- 4 Requirit etiam omnimodam carentiam, vt ait Bald. in l. 1. C. de condition. inf. dicens quod statutum de dote lucranda, si vxor absque filiis decesserit, prodest etiam quod cum vno tantum decedat, refert Vulpel. sub hac dict. n. 3.
- 6 Pro Sine, aliquando apud Comicos vsitatur hæc dictio, apud Oratores verò non ita. Plaut. Si absque me fores. Itaque satius est dicere, sine iniuria, quàm absque iniuria, sine vlla dubitatione, quàm absque dubio.

S V M M A R I V M.

- 1 Coniunctio copulatiua est regulariter dict. Ac.
- 2 Augmentatiue venit dict. Ac.
- 3 Ac, apposita inter duas orationes perfectas, non repetit in sequenti qualitatē expresse in præcedenti.
- 4 Dispositiue pro, id est, aliquando accipitur dict. Ac.
- 5 Illatiue aliquando sumitur dict. Ac.

6 Similitudinem, seu comparisonem denotat dict. Ac.

7 Ampliatiua de sui natura est dict. Ac etiam.

Ac.

D I C T I O III.

Regulariter hæc dictio est coniunctio copulatiua, & ponitur pro, Et, l. 2. §. & cum placuisset. ff. de origine iuris, l. si de lege. ff. de legib. l. libertas. §. fin. ff. de statu hominum, l. 2. §. fin. Cod. de summa Trinit. Cosm. in pragmat. Sanction. in proem. in §. qua quidem, in verbo obsecrando, & in tit. de interd. in diff. non pon. §. statuit, in verbo Ac, Mandos, in gloss. facult. §. ac etiam, in verbo Ac, Vulpel. de praposition. & adverb. significat. sub hac dict. pag. 4. Peregrin. conf. 63. num. 4. lib. 3. Cened. post lib. canonic. & practice. quest. sing. 16. num. 1. & ideo dicitur venire augmentatiue, Pute. decis. 390. lib. 3. in correctis.

Apposita tamen inter duas orationes perfectas, non repetit in sequenti qualitatē expresse in præcedenti, Bart. in l. Seia. §. Caio, num. 3. ff. de fundo instructo, Paris. conf. 38. n. 25. & seq. lib. 2. & fuit dictum in Romana pecuniaria 26. Maij 1627. coram R. P. D. Virili.

Aliquando accipitur dispositiue pro, Id est, l. 4. decernimus, & ibi gloss. verb. Ac. C. de sacros. Eccles. l. facultas. C. de fideiussor. lib. 10. vbi Luc. de Penna, Cosm. Mandos, & Cened. citatis locis.

Aliquando hæc dict. accipitur illatiue, cap. 1. §. 31. dist. Cosm. in d. verbo Ac, fol. 214. Cened. d. sing. 16. num. 3.

Interdum accipitur similitudinariè, & comparatiue, & denotat similitudinem, seu comparisonem, Clem. 1. §. 1. de iudic. l. 1. C. de errorib. Aduocat. Mandos, in d. verbo Ac, fol. 140. Dec. conf. 362. ante num. 1. Cened. d. sing. 16. num. 4.

Dict. Ac etiam, de sui natura est ampliatiua, vt per Seraphin. decis. 562. num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Fictionem importat dict. Ac si.
- 2 Similitudinem, sed non per omnia denotat dict. Ac si.

Ac si,

D I C T I O IV.

Fictionem importat hæc dictio, vt ex l. si alterius. ff. de heredib. instit. tradit Paul. Montan. de suel. & curis, cap. 37. num. 54.

Denotat etiam similitudinem, sed non per omnia, l. si deferente. ff. quibus modis pignus. & fingit factum, quod verè factum non est, gloss. in l. quamuis. ff. de bonis auctoris. Iud. possiden. & fuit dictum in Compansa Iuris patronatus 23. Ianuarij 1603. coram Litta, impressa per Farinac. decis. 58. num. 3. p. 1. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 Domini translationem importat verbum Accipere.
- 2 Accipere, & Capere differunt.

B b

Acci

Accipere.

DICTIO V.

- ¹ Importat hoc verbum dominij translationem, ex notatis per Cald. *Pereir. de empt. & vendit. cap. 18. num. 26.*
- ² Accipere, & Capere differunt, quia capere cum effectu dicitur, accipere verò etiam si quis non sic accipit, ut habeat, ita ex l. in aliud 71. ff. de verbor. signif. vbi Alciat. colligit Garganet. de different. indinid. l. C. num. 8.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Variè sumitur dictio Ad.
- 3 Inclusivè aliquando accipitur dictio Ad.
- 4 Tempus, numerum, vel actum, cui adiicitur, includit dictio Ad.
- 5 Vicinitatem, non intrinsecitatem nonnunquam importat dictio Ad.
- 6 Causam finalem interdum denotat dictio Ad.
- 7 Conditionem quandoque importat dictio Ad.
- 8 Modum facit dictio Ad, quando adiicitur ad aliquid explicandum per honorarium, aut per alium.
- 9 Perfectionem actus designat dictio Ad in compositione.
- 10 Iuxta, seu Supra; importat nonnunquam dictio Ad.
- 11 Insultum factum ad domum dicitur, siue fiat prope domum per duos, vel tres pedes, siue in porticu annexa domui.
- 12 Post Dictio Ad importat.
- 13 Valdè.
- 14 Intrus.
- 15 Apud, cum refertur ad locum.
- 16 Contra.
- 17 Circiter.
- 18 Præ, in comparatione.
- 19 Secundum.
- 20 Usque ad, cum ad tempus refertur.
- 21 Inclusiva, & implicativa est dictio Ad.
- 22 Ad diem, significat præstitutum tempus.
- 23 Ad summum, vel ad tempus, vel ad numerum refertur.

Ad.

DICTIO VI.

- ¹ De vi, & effectibus huius dictionis vide Doctores in l. non putabam. ff. de cond. & demonstr. & in l. qui filium, §. ult. vers. ad annum, ff. ad S. C. Trebell. & in l. quidam Hibernus, vbi gloss. verb. ad parietem. ff. de servit. urbanorum pradior. Bertachin. in suo Repertorio, verb. Ad. Mandos. in gloss. faculi. §. ac etiam, in verb. Ad, fol. 255. Tiraq. de retractu, tit. 1. gloss. 1. §. 11. num. 67. Vulpell. de prapof. signific. sub hac dict. pag. 4. & 5. Tur-

sellin. de particulis, cap. 4. Gratian. de dictionib. dict. 4. Cened. post lib. præf. & canon. quest. singul. 49. Card. Tusch. tom. 2. lit. D. conclus. 239.

Variè sumitur hæc dictio, ut referunt Tiraquel. 2 d. num. 67. & Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 12. §. 1. num. 31. Aliquando enim accipitur inclusivè, ut per 3 Oldrad. conf. 49. num. 6. Tiraquel. d. gloss. 11. num. 67. Mandos. in d. verbo Ad, Cened. d. sing. 49. num. 1. Et ita 4 includit tempus, numerum, vel actum, cui adiicitur, Cic. pro Cecin. Cum amicis ad diem veni in castellum. l. 3. §. qui habebat. ff. de servit. rustic. pradior. l. qui duos. §. 1. ff. de manumiss. testam.

Nonnunquam importat vicinitatem, non intrinsecitatem; idè si quis probat possedisse fossatum usque ad aliam ripam, non includit ripam, quia est captilosa; & dubia probatio contra probantem interpretatur; ita post Alex. conf. 54. incip. Viso processu, num. 8. & seq. lib. 5. tradit Card. Tusch. d. conclus. 239. num. 1. & Alex. Referunt, & sequuntur Vulpel. sub hac dict. num. 1. & Rota in Theatina iurisdictionis S. Ioannis 17. Iunij 1613. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farinac. decis. 509. num. 5. p. 1. recent.

Quandoque denotat causam finalem, Menoch. 6 conf. 352. num. 1. & 2. Socin. lun. conf. 48. num. 2. vol. 3. Mandos. in reg. 34. Cancellar. q. 66. num. 35. Gonzal. d. gloss. 12. §. 1. num. 30. Cened. d. sing. 49. num. 8.

Interdum importat conditionem, idè si pro-mitto tibi centum ad arbitrium boni viri, censetur obligatio sub conditione si Iudex, vel bonus vir declaraverit, & ante declarationem nihil debetur; ita post Alex. conf. 72. incip. Viso processu, in fine, vers. & illa verba, lib. 5. tradit Card. Tusch. d. conclus. 239. num. 2. vbi num. 3. subdit, idem esse dicendum, si promitto tibi dare decem ad voluntatem meam, quia intelligitur, si voluero, & sic sub conditione.

Quando adiicitur ad aliquid explicandum per 8 honorarium, aut per alium, facit modum; l. quibus diebus, §. Termilius, ibi, ad monumentum, ff. de cond. & demonstr. Quando verò pendet ex viribus fortune, facit conditionem, l. si vir, ibi, ad tempus, vbi gloss. & Bart. ff. eodem tit. Ita colliges ex tradit. per Garganet. de cond. & demonstr. p. 2. cap. 3. q. 4.

In compositione perfectionem actus designat, 9 Oldrad. conf. 49. col. 2. in fine, Felin. in cap. cum vigerisimum, post num. 7. vers. si dicatur, de offic. deleg. Mandos. in gloss. faciliat. §. etiam, in vers. Ad, & in regu. 34. Cancellar. q. 66. num. 3. Cened. d. sing. 49. num. 4.

Primò hæc dictio nonnunquam accipitur pro 10 Iuxta, vel Supra, ut in d. l. quidam Hibernus, vbi gloss. verb. ad parietes, exponens verbum illud dicit, id est, supra parietem, vel, id est, nimis prope parietem, Alex. in l. si cui legetur, num. 3. ff. de leg. 1. Petr. Enriq. opusc. 2. lit. A. ante num. 1. Cened. d. sing. 49. num. 2. Vulpel. sub hac dict. num. 1. vbi post Tiraq. facit differentiam inter Ad, & In, quia ire ad theatrum, est ire ad locum theatro proximum; & ire in theatrum, est intrare theatrum, & num. 3. cum seqq. subdit, 11 insultum factum ad domum dici, siue fiat prope domum per duos, vel tres pedes, siue in porticu annexa domui, siue in pertinentiis domus.

Secundò sumitur etiam pro Post, Cic. Attic. lib. 11. 12 Nescio quid intersit, vtrum nunc veniam an ad decem annos. Idem Attic. lib. 2. epist. 12. Num Sanfacerani merita in patriam ad annos sexcentos maiora viderentur, quam nostra. Text. in l. qui duos, ff. de manumiss. testam. & in l. militis codicillis, & ibi gloss. verb. ad testamentum, vbi Bart. & Bald. ff. de testam. militis, Tiraq. d. gloss. 11. num. 67. Cened. d. sing. 49. num. 6.

Tertiò etiam accipitur pro Valdè, gloss. & Bald. 13 per text.

per text. ibi, in d. l. non putabam, Felin. in d. cap. cum
vagesimum, post num. 7. Gonzal. d. glos. 12. §. 1. num. 30.

14 Quartò etiam accipitur pro *Intus*, ut in rubro, &
in nigro, C. de iis, qui ad Ecclesias confugiunt, id est,
intus Ecclesias.

15 Quintò etiam pro *Apud*, refertur ad locum, Cic.
4. Verr. Ad urbem cum esset, audiuit. Idem *Attic.*
lib. 1. epist. 2. Signa, quæ nobis curasti, ea sunt ad
Caletam exposita. Idem pro *Calio*: Habet hortos ad
Tiberim.

16 Sextò ponitur etiam pro *Contra*, Cic. lib. 1. de diuin.
Mirari licet quæ sint animaduersa à Medicis her-
barum genera, quæ radicum ad morsus bestiarum,
ad oculorum morbos, ad vulnera. Idem lib. 1. epist. 18.
Nisi desperatione rerum obduruisset animus ad do-
lorem nouum. Text. in l. 1. iuncta glos. 1. ff. an per
alium causa appellationis reddatur, l. commissa, & ibi
glos. verb. ad heredem, id est, contra heredem, ff. de pu-
blican. & vectigal. l. item apud Labonem, vers. proinde
si quis ad domum suam, ff. de iniuriis.

17 Septimò etiam pro *Circiter* accipitur, Cic. ad Qu.
Fratr. lib. 2. epist. 1. Sanè frequentes fuimus ad du-
centos. Idem ad *Attic.* Homines ad quindecim Cu-
rioni assenserunt, nullum senatusconsultum fa-
cienti.

18 Octauò etiam pro *Pra*, in comparatione vsur-
patur, Cic. de Orat. Sed nihil ad Persium. Idem de
legib. Nihil ad Cælium, sed potius ad antiquorum
languorem, & inscitiam. Terent. in *Eunue*. Sed nihil
ad nostram hanc.

19 Nondò etiam pro *Secundum* ponitur, Cic. de Amicit.
Omnia ad voluntatem loqui, nihil ad veritatem.
Idem in *Orator*. Ad arbitrium, & nutum auditorum
totum se fingit, & accommodat.

20 Decimò pro *Vsq; ad*, sæpe tempus significat,
Cic. *Attic.* lib. 13. Multus sermo ad multam diem.
Idem 1. *Philippic.* Perpotauit ad vespertam.

21 Ad *minus*, dictio est inclusiua, & implicatiua,
Azened. l. 38. num. 2. tit. 6. lib. 3. *Recopil.*

22 Ad *diem*, significat præstitutum tempus, Cic. pro
Roscio *Amerin.* Opinor esse in lege, quam ad diem
proscriptiones, venditionesque fiant, nimirum ad
Kalendas Iunias. Idem 4. Verr. Quando illa fru-
mentum, quod debebat, ad diem non dedit.

23 Ad *summum* vel ad tempus, vel ad numerum
refertur, Cic. pro *Milon.* Quatuor, ad summum
quinque, sunt inuenti. Ad *summam*, idem quod in
summa. Ad *extremum*, ad *postremum*, ad *ultimum*, pro
denique vsurpantur.

SUMMARIUM.

- 1 Valdè, seu Multum, aliquando importat
dictio Adeò.
- 2 Declaratiua, & continuatiua eiusdem qua-
litatis est dictio Adeò.

Adeò.

DICTIO VII.

1 Hæc dictio pro *Valdè* vsurpatur. Virgil. *Georgic.*
Multa adeò melius gelida se nocte dedere.
Et Terent. pro *Multum* accipit. Adolescentem adeò
nobilem, refert Vulpell. de *prepos. signif. sub dict.* Ad. post
num. 14.

2 Declaratiua, & continuatiua est eiusdem qua-
litatis, l. iuris gentium, §. adeò. ff. de pactis, Gabr. conf.
111. num. 19. 22. & 24. lib. 1. Marefc. var. resol. lib. 2.
cap. 103. num. 16. vbi hoc intelligit, quando est
iuncta cum dict. Quod.

SUMMARIUM.

- 1 Restrictiua est dictio Ad hoc, & modum
respicit.
- 2 Ad hoc, denotat idem quod ad effectum
eorum, quæ sequuntur.
- 3 Iuxta hoc, seu Secundum hoc, importat
dictio Ad hoc.

Ad hoc.

DICTIO VIII.

Et dictio restrictiua, & modum respicit, l. quibus 1
diebus, §. Terminum, vbi Bart. ff. de cond. & demonstr.
Alciat. conf. 5. in princip. lib. 9. in secunda impress.
Vulpell. de *prepos. signif. sub dict.* Ad, post num. 14.

Denotat idem quod ad effectum eorum, quæ se-
quuntur, ut in cap. 1. in princip. de sequestr. possess. & in
cap. ad hoc, 89. dist. Mandos. in glos. facult. §. volentes, in
verb. ad hoc, fol. 175. Cened. post lib. præf. & canon.
quæst. singul. 49. num. 11.

Item accipitur, id est, Iuxta hoc, seu secundum hoc, 3
l. iubemus, §. ad hoc, & ibi Luc. de Penna exponit ad hoc,
id est, iuxta hoc, C. de silentiar. lib. 12. Bart. in *Extrana.*
ad reprimen. in verb. ad hoc. Cened. d. sing. 49. num. 12.

SUMMARIUM.

- 1 Tempus respicit tum præsens, tum etiam
futurum dictio Adhuc.
- 2 Præterea aliquando importat dict. Adhuc.
- 3 Adhuc, in quo differat ab Hactenus.

Adhuc.

DICTIO IX.

Ad tempus refertur tum præsens, tum etiam 1
futurum, Cic. 1. Verr. Est adhuc non Verres,
sed P. Mutius. Idem lib. 2. de diuin. in princip. Adhuc
hæc erant. Idem lib. 6. epist. Tamen adhuc non feci.
Idem lib. 7. epist. Me adhuc non legisse turpe est.

Interdum pro *Præterea* vsurpatur, Cic. de amicis. 2
Nisi si quid adhuc fortè vultis.

In hoc autem differt Adhuc ab Hactenus, quia 3
adhuc de tempore vsurpatur, hactenus de re acci-
pitur, & ideo minus rectè dicitur: Hactenus ita
leni, quàm, Adhuc ita leni, ut per Vulpell. de *prepos.*
& adverb. signif. sub dict. Ad, post num. 14.

Adiudicare.

DICTIO X.

Hoc verbum propriè pertinet ad iudicia diui-
soria, l. item Labeo, in princip. ff. famul. herisc.
glos. in l. sed eisi res, ff. de publ. in rem act. quam dicit
notabilem Ias. in §. quadam, Instit. de action. in 1. col.
refert Petr. Henric. opusc. 2. lit. A in fine.

Adiudicare, & abindicare, differunt, ex adductis
per Galganet. de different. individuum, lit. A. n. 37.

Bb 2 Admo

Admodum.

DICTIO XI.

Dicitur quasi ad modum, ac proinde significat *Satis*, aut *Valde*; quia ad modum quod est, satis est. Cic. 6. *Verr.* Erat admodum amplum, & excelsum signum cum stola. Idem *de Amicit.* Parui admodum familiares. Idem *in Brut.* Nam planè quidem perfectum, & cui nihil admodum desit. Refert Tursellin. *de particul. cap.* 7.

Admonco.

DICTIO XII.

Verbum hoc non inducit mandatum, *Idemque*, §. *si quis ea que*, ff. *mandati*. Nicol. Mozz. *de contract. iur. mandati, cap. de substantialibus mandati*, num. 9.

Aduersus.

DICTIO XIII.

Componitur hæc dictio ex *Ad*, & *versus*, quod idem sonat quod *Erga*. Cic. lib. 1. *de natur. Deor.* Pietas, & iustitia aduersus Deos. Idem lib. 1. *Offic.* Adhibenda est reuerentia quædam aduersus homines. Interdum pro *Contra* vsurpatur. Cic. 1. *in Verr.* Pecuniæ conciliatæ aduersus leges, aduersus Rempubl. Idem *Attic. lib.* 14. Non contendam aduersus te, si duriores te præbes.

S V M M A R I V M.

- 1 *Æqualitatem vocationis aliquando non significat dictio Æqualiter, sed distributionem inter vocatos.*
- 2 *Æqualiter id est, eodem tempore, quandoque interpretamur.*
- 3 *Dictio Æqualiter multum importat in successionem hereditaria.*

Æqualiter.

DICTIO XIV.

Dictio hæc idem sonat, quod *Æquè*, de qua infra; aliquando tamen non significat æqualitatem vocationis, sed distributionem inter vocatos, ut veniant in capita, non in stirpes, arg. l. *libertus*, §. *præterito*, in fine ff. *de bonis libert.* Albert. Brun. *conf.* 72. post med. Tiraquel. *de retractu lign.* §. 11. *glos.* 6. num. 2. Stephan. Gratian. *discept. forensi. cap.* 77. 4. num. 51.

Interdum non denotat, quod pariter vocentur instituti; sed interpretamur *Æqualiter*, id est, eodem tempore, Bart. in l. *si finita*, §. *si autem*, num. 1. per illum text. ff. *de damno infecto*, ubi insert ad concordiam testium, Rom. *conf.* 301. *vers.* 5. Oldrad. *conf.* 178. lat. in l. *equè*, in princip. & ibi Gomez. num. 8. *Institu. de action.* Tindar. in tract. *de testib.* p. 2. cap. 7. num. 5.

Et ita dictio *Æqualiter* multum importat in successionem hereditaria, Paris. *conf.* 38. num. 81. vol. 2. refert Cened. post lib. *pract. & canon. quest. sing.* 77. num. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 *Æquè ab æquo dictum, interdum absolute ponitur.*
- 2 *Distributiva est dictio Æquè, adeo ut si instituti sint filij fratris, & Titius æquè, quilibet eorum in virilem admittatur.*
- 3 *Casus aliquando non æqualiter coniungit dictionem Æquè, sed cum disparitate.*
- 4 *Parificare in totum non solum in qualitate, sed etiam in substantia est de natura dictionis Æquè.*

Æquè.

DICTIO XV.

Aduerbum hoc ab æquo dictum est. interdum absolute ponitur, Cic. lib. 5. *epist.* 21. Tamen nemo erat, quicum essem libentius, quàm tecum; & pauci, quibuscum æquè libenter. Sæpe cum *Ac*, vel *Atque* coniungitur, Cic. *de amicis.* Quis esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi haberes, qui illis æquè, ac tu ipse gauderes? Idem lib. 13. *epist.* 43. Sed me colit, & obleruat æquè, atque illum ipsum patronum suum. Nonnunquam cum *Et*, vel *Vt* annectitur, Cic. *Philippic.* 2. Possūne igitur in Antonij latrocinio æquè esse, ut hi, &c. Idem *pro domo*, Itaque libentissimè prædicabo Cn. Pompeium studio, & auctoritate æquè ut vnumquemque veterum pro salute mea laborasse.

Distributiva est hæc dictio, adeo ut si instituti sint filij fratris, & Titius æquè, quilibet eorum in virilem admittatur, ac si omnes nominati essent, l. *interdum*, ff. *de hered. instituend.* Panorm. in cap. *Raymurius*, num. 5. & ibi Bero. num. 90. *de testam. Dec. conf.* 381. num. 1. tom. 1. Alex. *conf.* 55. num. 3. vol. 4. Cened. post lib. *pract. & canon. quest. singul.* 77. Vulpel sub hac dict. pag. 30. Grat. *de dictionib. dict.* 8. num. 1.

Aliquando tamen non æqualiter coniungit casus, sed cum disparitate, ut per Bart. in l. *si finita*, §. *si autem*, num. 1. ff. *de damno infecto*. Rom. *conf.* 301. *vers.* 5. Gom. in §. *equè*, num. 8. *Institu. de action.* Alex. *conf.* 55. num. 3. vol. 4. Cened. *d. sing.* 77. num. 3.

Natura huius dictionis est in totum parificare non solum in qualitate, sed etiam in substantia, & effectu, l. *inuitus*, ad fin. ff. *de fideicom. libert.* l. *interdum*, ff. *de hered. instituend.* l. *legata inuititer*, in fine, ff. *de leg.* 1. l. *fideicommissa*, §. *sic fideicommissum*, in fine, iuncta *glos. verb. equè*, ff. *de leg.* 3. Corn. *conf.* 75. num. 24. & *conf.* 240. post num. 4. vol. 1. Gom. in d. §. *equè*, num. 8. Mandos. in *glos. facule*, §. *& in ipsa*, in verb. *equè*, fol. 291. Alex. *conf.* 170. col. 1. vol. 5. quos refert Cened. *d. sing.* 77. num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.*
- 2 *Formam, & solemnitatem inducit dictio Aliàs.*

3 *Conditio*

- 3 Conditionem aliquando importat dictio Aliàs.
- 4 Interpretatur interdum dictio Aliàs, id est, alio casu.
- 5 Exclusiue quandoque ponitur dictio Aliàs.
- 6 Loci aduerbium est dictio Aliàs, & significat idem, quod alio loco.
- 7 Temporis aduerbium est dictio Aliàs, & sumitur pro aliquando, vel alio tempore.
- 8 Qualitatis aduerbium est dictio Aliàs, & ponitur pro aliter, vel alio modo.
- 9 Diminutionem aliquam requisiti videtur operari dictio Aliàs.
- 10 Dictio Aliàs non semel iteratur.
- 11 Excludere vitium, vel qualitatem, cui adiungitur, & alia includere, est in natura dict. Aliàs.

Aliàs.

DICTIO XVI.

- 1 DE vi, & effectibus huius dictionis vide Bart. in l. 1. ff. de cond. & demonstr. num. 12. Mandos. ad reg. 17. Cancellar. de non iudicando iuxta formam supplicationis, q. 19. num. 4. Rebuff. in Concord. rubr. de reg. nom. §. monasterium, in verb. Aliàs, Vulpell. de prepos. & adverb. significat. sub hac dict. pag. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 14. num. 84. & seq. Tusch. tom. 2. lit. D. conclus. 241. Cened. post lib. pract. & canon. quest. singul. 62. num. 4. & 5. Tursellin. de particul. cap. 12. a num. 7. Grat. de diction. dict. 9.
- 2 Formam, & solemnitatem inducit hæc dictio, l. de his, vbi Bart. ff. de transact. Tiraq. de retract. conu. §. 4. glos. 7. num. 14. Chassan. in consuetud. Burgund. rubr. 7. §. 3. verb. Autrement, num. 1. Et interpretatur aliter, vel alio modo, quam expresso, Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 49. num. 2. & 3.
- 3 Aliquando importat conditionem, sicut dictio Alioquin, vt in l. diuortio, circa princip. & ibi glos. verb. alias, ff. de negot. gestis, l. alias, ff. de iureiuran. Bart. in l. 1. vers. ff. de cond. & demonstr. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 8. glos. 6. num. 1. Capra conf. 72. num. 19. Grat. conf. 14. num. 1. & 4. vol. 2. Socin. conf. 51. num. 9. vol. 1. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. dub. sub num. 1. Vulpell. sub hac dict. num. 1. pag. 7. Cened. d. sing. 62. num. 4.
- 4 Interdum interpretatur, id est, Alio casu, vt in l. qui testamento, §. mulier testimonium, ff. de testamen. Mantic. decis. 316. num. 1. in fine.
- 5 Quandoque ponitur exclusiue, Cened. d. singul. 62. num. 5. in princip.
- 6 Nonnunquam est aduerbium loci, & significat idem quod Alio loco, vt in l. adeo, 7. §. quod si toto, ff. de acquir. rerum dominio.
- 7 Item est aduerbium temporis, & sumitur pro aliquando, vel alio tempore, vt in l. dicere, ff. de arbit. & in l. 3. ff. de condit. sine causa.
- 8 Item est aduerbium qualitatis, & ponitur pro aliter, vel alio modo, vt in l. denique, §. vtrum, ff. de pecul. leg. l. 1. §. illud, ff. de aqua quodid. & est. Chassan. d. §. 3. vers. Autrement, num. 1. Caputaquen. decis. 210. num. 5. p. 1. Corn. conf. 160. num. 4. vol. 4. Honded. conf. 70. num. 32. vol. 2. Cened. d. collect. 62. num. 5. in fine.
- 9 Item videtur operari aliquam requisiti diminutionem, Seraphin. decis. 268. num. 5.

Non semel hæc dictio iteratur, Cic. lib. 2. de Finib. 10 Nemo potest aliàs beatus esse, aliàs miser. Idem 3. de Orat. Ornamentis ferè eisdem vti licebit aliàs contentius, aliàs venustius. Idem 3. in Verr. Aliàs reuocabat, aliàs decernebat.

Natura huius dictionis est excludere vitium, vel 11 qualitatem, cui adiungitur, & alia includere, glos. magna, circa mod. in Clem. quod vni, de elect. Gemin. conf. 88. col. pen. vers. natura enim, Card. Tusch. d. lit. D. concl. 241. Caroc. decis. seu casu 56. num. 31. Marefcot. var. resol. lib. 2. cap. 18. num. 16.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Aduersatiua conditionalis est dictio Alioquin, eiusdem ferè naturæ, quod dictio Aliàs.
- 3 Relatiua est dictio Alioquin, & refertur ad omnes qualitates expressas in præcedentibus.
- 4 Alternatiua vim habet dictio Alioquin.
- 5 Comminatoria est dictio Alioquin, & inducit nullitatem ipso iure.
- 6 Matrimonio, vel alteri substantia, quæ non admittit conditionem, quando adicitur dictio Alioquin, nihil operatur.

Alioquin.

DICTIO XVII.

DE vi, & effectibus huius dictionis vide Ber- 1 tachin. in Repert. lwois, verb. Alioquin, Alberic. in suo Dictionario, eodem verb. Gom. in §. in persona, num. 12. Instit. de act. Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 8. glos. 6. num. 1. & 2. Rebuff. in Concord. rubr. de Regia, ad Prælatos nominatione, §. monasterii, in verb. Alioquin, Ozasc. decis. 145. num. 5. Vulpell. de prepos. & adverb. significat. sub dict. Aliàs, post num. 2. pag. 8. Cened. post lib. pract. & canonic. quest. singul. 3. Grat. de dictionib. dict. 11. Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. conclus. 242.

Eiusdem ferè naturæ est, quæ dictio Aliàs, ac 2 proinde est aduersatiua conditionalis, id est, si non facta fuerint prædicta; poniturque aduersatiue ad præcedentia, l. diuortio, in princip. ff. de negot. gestis, l. alias, iuncta glos. ff. de iureiuran. Tiraq. d. glos. 6. num. 1. Socin. conf. 51. num. 9. vol. 1. Mandos. reg. 22. Cancellar. q. 6. num. 5. & regul. 34. q. 81. num. 1. Cæf. de Graf. decis. 143. num. 14. de fideiuss. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. post num. 1. Vulpell. citato loco, Cened. d. singul. 3. num. 1.

Relatiua est hæc dictio, & refertur ad omnes 3 qualitates expressas in præcedentibus, vt sentit glos. verb. alioquin, in cap. vt circa, de elect. in 6. & ibi Archid. num. 4. in vers. alioquin. Cened. d. singul. 3. num. 4. vbi num. 5. subdit, quia ex quo est relatiua, debet referri ad qualitates expressas, & non ad alias non expressas.

Item sonat in alternatiuam, glos. verb. si verò dubia, in cap. ex parte 1. de verbor. signif. Bald. conf. 245. in fine, lib. 2. Rota in Corduben. præstimoniar. 5. May 1617. coram Card. Sacrato.

Dictio hæc est comminatoria, & inducit nul- 5 litatem ipso iure, Crescen. decis. 18. num. 3. de præben. Rot. in Elboren. fructuum 20. Martij 1615. coram

Bb 3

Andreas

Ad 22. impressa per Farinac. decis. 665. num. 2. Si Iudex tamen dicat: Mando tibi, quod venias tali die, vel quod talem cires, alioquin te noueris excommunicatum; non veniens, vel non citans non est excommunicatus, quia necessaria est sententia declaratoria, secundum Vital. de Lamb. in tract. de claus. pag. 5. col. 2.

- 6 Non operatur verò, quando adiicitur matrimonio, vel alteri substantiæ, quæ non admittit conditionem, vt post Calder. conf. 460. circa med. vers. nec obstat, alias conf. 3. de sponsal. tradit Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 242. num. 1.

Aliquandiu.

DICTIO XVIII.

- 1 DE vi, & effectibus huius dictionis vide Doctores in cap. 1. de restit. spol. lib. 6. Tiraq. in l. si unquam, verb. omnia, C. de renouand. donat.
- 2 Interpretatur, id est, per aliquantulum tempus, cap. constitutus, de eo, qui mittitur in possess. Recipit tamen moderationem arbitrio Iudicis, l. 1. ff. de iure delib. rando, Anchar. in cap. 2. de restit. spol. De stylo verò Curie importat tempus quadraginta dierum, vt post Gemin. conf. 78. num. 5. in fin. vers. nec obstat, tradit Card. Tusch. tom. 2. lit. D. conclus. 270.

SUMMARIVM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Coram aliquando importat dictio Aliquando.
- 3 Vnquam nonnunquam significat dictio Aliquando.

Aliquando.

DICTIO XIX.

- 1 DE hac dictione vide Rebuffum ad l. interdum, 78. vers. idem, de dict. Aliquando, ff. de verbor. signific. pag. mibi 361. vbi asserit, hanc dictionem importare exceptionem, per text. in l. aliquando, ff. ad Velleianum, & in l. Stichum, §. aditio, ff. de solutio.
- 2 Significat idem quod Coram, vt ex Ias. in l. 1. num. 93. ff. de acquir. possess. tradit Petr. Enriq. resp. opusc. 2. post num. 1.
- 3 Quandoque hæc dictio ponitur pro Vnquam, Cic. pro Cælio: Quis ciuis meliorum partium aliquando? Idem 1. Academic. quest. Num hæc ex vilo audiuisti aliquando? Idem lib. 6. epist. 6. Veritus sum deesse Pompeij saluti, cum ille aliquando non defuisset meæ. Persæpe pro Tandem usurpari solet, Cic. 3. Verr. Et aliquando miseremini sociorum, Iudices. Idem de Arusp. Sit discordiarum finis aliquando.

Aliquatenus.

DICTIO XX.

- 1 DE hac dict. vide Tiraquel. in l. si unquam, verb. renouatur, d. num. 224. C. de renouand. donat. vbi

num. 225. post Rebuff. subdit, hanc dictionem esse latæ sententiæ.

Significat idem quod In minimo, vel Nullatenus, 2 cap. super eo, 2. de testib. Cresc. decis. 9. de appell. Vulpell. de prepos. & adverb. signific. sub hac dict. pag. 8. Paris. conf. 58. num. 34. vol. 4. vbi declarat text. in d. cap. super eo, dum habet, Non esse aliquatenus testem admittendum, vt intelligatur: id est, nec in minimo quidem illi credendum.

SUMMARIVM.

- 1 Modica in quantitate verificatur dictio Aliquid, & ad quid minimum refertur.
- 2 Dictio Aliquid accipitur secundum subiectam materiam.

Aliquid:

DICTIO XXI.

HÆc dictio Aliquid regulariter verificatur in modico, & ad quid minimum refertur, l. si seruum, §. prator ait, ff. de acquir. hered. gloss. verb. earum parte, in Clem. 1. de foro compet. Bart. in d. l. si seruum, Tiraq. in l. si unquam, verb. omnia, num. 14. Dec. in l. is apud quem, num. 46. C. de eden. Dec. in l. conditiones, num. 9. cum seqq. C. de pactis, Couar. lib. 2. var. cap. 16. num. 5. vers. sed quod loquutio, Dec. conf. 456. num. 3. tom. 2. Aym. de antiq. tempor. p. 4. §. transio nunc ad quartam partem, num. 154. & conf. 135. num. 29. & conf. 308. num. 4. Natt. conf. 125. num. 6. vol. 1. & conf. 481. num. 11. tom. 3. & conf. 525. num. 6. & conf. 648. num. 8. tom. 4. Grat. conf. 9. num. 68. & conf. 114. num. 20. lib. 1. Dec. conf. 456. num. 3. tom. 2. Alex. conf. 102. col. 2. lib. 6. Menoch. remed. 14. recuperanda possess. num. 4. & 8. & conf. 17. num. 29. & conf. 4. num. 18. & conf. 35. num. 9. & conf. 178. num. 29. & conf. 332. num. 1. Ruin. conf. 60. num. 3. Mandol. in reg. de non iudicando iuxta formam supplicationis, q. 4. num. 5. Rebuff. in compendio alienation. rerum Ecclesiæ, num. 58. Strach. de mercat. p. 1. num. 82. Gom. in §. penales, num. 3. & 4. Instit. de act. Gutier. canonicar. lib. 2. cap. 13. num. 2. Brun. à Sole verb. dictio, 4. & 39. Paris. de confident. benef. q. 34. num. 54. Surd. decis. 283. num. 8. & conf. 383. num. 12. & conf. 524. num. 8. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 14. gloss. 3 & claus. 26. gloss. 12. num. 1. Surd. de alim. tit. 8. priuileg. 61. num. 21. Franc. à Soula in comment. ad tit. ff. de pactis, art. 2. q. 2. num. 6. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 509. num. 35. Bened. Egid. in repet. l. ex hoc iure, p. 1. cap. 9. num. 54. ff. de instit. & iure, Pic. ad statuta verbi, gloss. 19. num. 2. Petr. Enriq. respon. opusc. 2. post num. 1. Marefcot. var. resol. lib. 2. cap. 25. num. 11. Anton. Monach. Floren. decis. 50. num. 18. vbi subdit, quod plus operatur, quàm signum vniuersale. Cened. post lib. practic. & canon. quest. singul. 5. num. 1. vbi num. 2. subdit, quod non semper ita dictio verificatur in minimo, & citat Gom. in §. penales, num. 3. & 4. Instit. de act. Et verius credit, huiusmodi dictionem Aliquid accipiendam esse secundum subiectam materiam, vt secundum ipsam aliquando verificetur in minimo, aliquando verò secundum quod subiecta materia dictauerit, & num. 5. post addit. marginal. & Panorm. in cap. pastoralis, num. 9. de offic. delegati, in lit. E. asserit, istam dictionem quandoque non partem, sed totum significare.

SUMMARIVM

S V M M A R I V M.

- 1 Vniuersalis est dict. Aliquis, & comprehendit omnem speciem.
- 2 Distributiva est, & diuersitatem supponit dict. Aliquis.
- 3 Vniuersitatem non comprehendit dict. Aliquis, cum ad personas singulares referatur. & n. 9.
- 4 Distributionem in singula parte importat dict. Aliquis.
- 5 Substitutioni si apponatur dict. Aliquis, omnes comprehendit, & in singulos distribuit.
- 6 Affirmatiue si ponatur dict. Aliquis, non ponit totum de genere.
- 7 Negatiue si ponatur dict. Aliquis, totum dicit, & aequipollet vniuersali negatiue.
- 8 Personas omnes comprehendit dict. Aliquis, absque vlla distinctione.
- 10 Plurali numero aequipollet dict. Aliquis.
- 11 Fæmininum genus comprehendit dict. Aliquis.
- 12 Terminus cui adijcitur dict. Aliquis, intelligitur latè, & contra propriam significationem.
- 13 Dict. Aliquis restringitur secundum subiectam materiam.
- 14 Diminutina est aliquando dict. Aliquis.

Aliquis.

DICTIO XXII.

- 1 Hæc dictio est vniuersalis, & comprehendit omnem speciem, glos. fin. in cap. si propter, de rescript. in 6. glos. etiam in Clem. 1. de foro compet. Cephal. conf. 147. num. 14. cum seqq. Gemin. conf. 19. num. 1. Socin. conf. 3. vers. unde respondeo nu. 10. lib. 3. Aym. conf. 294. num. 4. Cæs. de Grassis decis. 181. num. 7. de discord. Bec. conf. 11. num. 6. & conf. 32. num. 5. Surd. conf. 33. num. 10. & conf. 103. num. 8. & consil. 134. num. 2. & conf. 383. num. 12. & conf. 430. num. 8. & decis. 283. num. 7. & de aliment. tit. 8. priuil. 61. n. 21. Menoch. conf. 609. num. 18. Brunor. à Sole in locis communib. verbo, dictio 4. Card. Tusch. tom. 1. lit. D. concl. 143. num. 1. & conclus. 209. à n. 1. Melch. Phælef. Lusit. decis. 9. num. 8. tom. 1.
- 2 Distributiva est, & diuersitatem supponit, glos. verb. incerta, post med. in Clem. 1. §. ad hoc, de prabend. vbi Card. quæst. 8. num. 9. Cened. sing. 5. num. 7. Et licet sit distributiva singulorum, omnes tamen in solidum comprehendit. l. quifiliabus. §. 1. ff. de legatis. 1. Card. Tusch. d. tom. 1. lit. D. conclus. 269. num. 1. Franc. à Soula in comment. ad tit. ff. de pactis, artic. 2. quæst. 2. num. 6. Et sic arctat significationem ad res singulas. Anton. Monach. Florent. decis. 1. num. 66.
- 3 Vnde cum ad personas singulares referatur, ideo non comprehendit vniuersitatem: Gemin. conf. 65. num. 27. vers. item sub istis verbis, Card. Tusch. d. lit. D. 4 concl. 244. num. 7. vbi num. 10. subdit, quod importat distributionem in singula parte.

Item si apponatur substitutioni, habet locum, siue sint plures, siue vnus, & omnes comprehendit, & in singulos distribuit, Bart. conf. 57. Anicellus lib. 1. in fine, Card. Tusch. d. concl. 244. num. 9.

Plurimum autem refert, an ponatur affirmatiue, vel negatiue: nam si ponatur affirmatiue, non ponit totum de genere. Vnde si dicatur, Aliquis scholaris legit, intelligitur, quod non omnis scholaris legit. Sin autem ponatur negatiue, veluti, Non aliquis scholaris legit, tunc totum dicit, & aequipollet vniuersali negatiue, & perinde est, ac si dicatur, Nullus scholaris legit, glos. verb. à suspens. in cap. cum dilectus, de consuet. Natt. conf. 525. n. 7. tom. 4. Ruin. conf. 60. num. 11. tom. 3. Cened. d. sing. 5. num. 8. & 9.

Comprehendit hæc dictio omnes personas absque vlla distinctione, glos. verbo, aut earum parte, in d. Clem. 1. de foro comp. cum citatis à Cald. Pereira de potest. elig. cap. 1. num. 2. Tusch. d. conclus. 243. nu. 8. 9 Et cum eius natura sit, quod apponatur ad singulares personas, ideo non continere vniuersitatem docet Gemin. conf. 65. num. 27. vers. item sub istis verbis, quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 269. n. 4. vbi num. 5. post Signarol. conf. 188. num. 7. subdit, non comprehendere etiam personas singulares, quibus obuiat ius commune in illa dispositione, vel vbi sequeretur fatuitas, vel absurdum, & num. 6. cum eodem Signarol. d. consil. 188. num. 13. pariter restringit vbi repugnat natura eius de quo agitur, quia tum dictio aliquis non comprehendit omnes.

Et licet sit concepta in numero singulari, apta est tamen comprehendere plures, & ideo aequipollet numero plurali, vt per Peregr. de fideicom. artic. 19. num. 17. & artic. 32. num. 61. Fulgos. concl. 47. num. 1. quos refert Rot. in Leodun. domus 23. Martij 1615. coram Card. Caualerio, impressa per Farinac. decis. 668. num. 5. p. 2. recent.

Vnde licet proferatur in masculino genere, comprehendere etiam fæmineum tradunt Dec. in l. si quis id quod, & in l. 2. num. 49. ff. de reg. iuris, & conf. 507. num. 1. tom. 2. Arctin. conf. 39. Alexand. conf. 24. lib. 2. Roland. conf. 82. vol. 3. Auil. ad cap. 1. Pratorum, in glos. de ninguna persona num. 8. Surd. de aliment. tit. 1. quæst. 31. num. 18. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 58. num. 19. cum seqq. Cened. d. sing. 5. n. 10.

Terminus cui adijcitur, intelligitur latè, & contra propriam significationem, lal. conf. 224. nu. 10. vol. 2. & conf. 29. num. 4. vol. 1. Surd. conf. 415. num. 48. Tiraq. in l. si vnuquam, verbo omnia, m. 14. Surd. de aliment. tit. 9. quæst. 16. num. 26.

Restringitur tamen hæc dictio secundum subiectam materiam, vt post Gemin. conf. 29. tradit Card. Tusch. d. concl. 143. num. 6.

Et aliquando diminutiva est, ex adductis per Casan. in consuet. Burgund. rub. 11. §. 6. verbo D'aucune chose, pag. 361.

S V M M A R I V M.

- 1 Modos similes, & maiores expressis comprehendunt verba, Aliquo modo.
- 2 Generalia verba sunt, Aliquo modo, & operantur, vt veniunt ea, que aliàs non comprehenderentur.
- 3 Diminuunt aliquando de proprio significato verba, Aliquo modo.

Aliquo

Aliquo modo.

DICTIO XXIII.

- 1 **V**erba ista sunt generalia, & comprehendunt modos similes, & maiores expressis, si sunt geminata, glos. in Clem. 1. de re iudic. & in l. cum pana, ff. de rec. arbit. Socin. conf. 242. num. 3. & 4. vol. 2. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. post num. 1.
- 2 Idem importat quod, quomodocumque, & sunt generalia, & pręgnantia, ac operantur ut veniant ea, quę aliās in conditione non comprehenderentur, Curt. iun. conf. 177. num. 6. & 7. Bertazol. de clausul. instrument. claus. 16. glos. 11. num. 2.
- 3 Diminuunt aliquando de proprio significato, ex adductis per Tiraq. in l. si unquam, verbo omnia, n. 14. quę med. C. de reuocand. donat.

S V M M A R I V M.

- 1 Formam, & solemnitatem inducit dictio Aliter.
- 2 Conditionem denotat dict. Aliter.
- 3 Dict. Aliter significat in contrarium.
- 4 Iteratur aliquando dict. Aliter.
- 5 Cum Et & Vt coniungitur interdum dictio Aliter.

Aliter.

DICTIO XXIV.

- 1 **F**ormam & solemnitatem inducit hæc dictio l. de his, & ibi Bart. ff. de transact. l. ult. vers. quare an cinis, C. de vend. reb. Ciuit. lib. 11. Roman. conf. 66. vers. his tamen non obstantibus, & conf. 400. Alex. conf. 27. col. 1. vol. 6. Ias. conf. 167. col. ult. post princip. vol. 2. Tiraq. de retractu conuent. §. 4. glos. 7. num. 14. Nat. conf. 372. num. 5. vol. 2. Ruin. conf. 92. num. 25. vol. 2. Callan. in consuet. Burgundia, rub. 7. §. 3. verbo Aurement, num. 1. Cened. sing. 62. num. 1.
- 2 Denotat conditionem, seu facit conditionalem dispositionem, & tunc accipitur pro aliās. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 8. glos. 6. num. 1. Cened. sing. 62. numero 2.
- 3 Ista dictio significat in contrarium. Cic. lib. 4. epist. 7. Tu si aliter existimas, non errabis. Id. ad Attic. lib. 6. epist. 9. Non fuit faciendum aliter.
- 4 Aliquando iteratur. Cic. 3. offic. Sed aliter leges, aliter philosophi tollunt astutias. Id. Attic. lib. 13. Aliter enim cum tyranno, aliter cum amico viuatur. Plerumque copulatur cum ac, atque, ut, quā. Cic. lib. 6. epist. 12. Nec sim saluus si aliter scribo, ac sentio. Id. lib. 2. epist. 3. Sed aliter atque ostenderam, facio. Id. lib. 16. Attic. epist. 12. De Antonij itineribus nescio quid aliter audio, atque ut ad te scribebam. Id. 3. Ver. Nec aliter quā ego velim meum laudet ingenium.
- 5 Interdum cum Et & Vt coniungitur. Cic. Attic. lib. 10. epist. 9. Quod de puero aliter ad te scripsit, & ad matrem de filio. Idem Attic. lib. 11. epist. 23. Illud quidem mutari si aliter est, ut oportet non video posse.

Aliter atque.

DICTIO XXV.

Importat idem quod Aliter quā, ut in l. qui re sibi incommoda. ff. de furtis. Item iuris, & facti diuersitatem notat à præcedenti casu, l. 1. §. si reus, ibi, aliter atque si ab alio sit impeditus, ff. de eo per quem factum fuerit, l. qui seruum. ff. de interrog. action. Rebuff. ad l. promnunciatum. 46. vers. aliter atque. ff. de verb. signif. pag. mihi, 245. Anchar. quæst. 57. num. 17. p. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Similitudinem denotat dict. Alius, & est re-latina, & repetitiua similium.
- 2 Similia etiam in qualitate designat dictio Alius.
- 3 Relationem in qualitate similem facit dictio Alius.
- 4 Relatiua, & præseruatiua similium est dictio Alius, etiam si apponatur verbo, Quibuscumque.
- 5 Maiora expressis, & sic extranea, & dissimilia venire, quando dictioni Alius adiungitur verbum generale, Quibuscumque, tenent plures.
- 6 Concordantur contraria sententia.
- 7 Dict. Alius, verificari potest in similitudine, in specie, & in genere.
- 8 Conditionem, & qualitatem præcedentis dispositionis in sequentem repetit dictio Alius.
- 9 Qualitatem & similitudinem in substantia repetit dict. Alius.
- 10 Statutum si prohibeat opponi exceptionem doli, vel metus, aut aliam, intelligi debet de simili.
- 11 Concessio, vel mandatum si fiat alicui alienandi, vel locandi certis subditis, aut alijs idoneis personis, non poterit fieri alienatio officiali habenti iurisdictionem.
- 12 Promittēs dare loco prima cautionis aliā, intelligitur de alia simili, etiam in quantitate.
- 13 Similitudinem ex eodem patrimonio importat dict. Alius.
- 14 Dissimilia denotat dictio Alius, ratione subiectæ materia, vel quando sequeretur absurdum.
- 15 Generalitatem quandam in se habet dictio Alius, ut etiam comprehendat alios non expressos.
- 16 Qualitatem omnimodam non semper implicat dictio Alius.
- 17 Diuersitatem à suprā expressis denotat dictio Alius.
- 18 Alius intelligitur de tribus, vel pluribus, alter de duobus.
- 19 Indisfinita est dictio Alius.

20 *Dictio Aliorum, est apta comprehendere omnia in infinitum.*

21 *Alius exponitur aliquando, id est, contrarius, seu diuersus.*

Alius.

Dictio XXVI.

Similitudinem denotat hæc dictio, & est relatiua, & repetitiua similitum, & facit positionem eiusdem qualitatis ad præcedentia, l. quidam relegatus, & ibi Bart. ff. de reb. dub. l. 3. vbi glos. C. de fernis fugitiuis, cap. sedes, de rescript. glos. verb. alio quocumque modo, in l. 1. ff. mandati, glos. per text. ibi in authent. de mandatis Principum, in princip. glos. verb. alio iure, in l. Barbarius, ff. de officio Præsidis, glos. verb. alio crimine, in cap. cum non ab homine, de iudiciis, Oldrad. consil. 287. Calder. consil. 2. de arbit. Villalob. in suis communib. opin. verb. alius, vers. 99. Paris. conf. 64. num. 31. & conf. 9. num. 41. vol. 2. & conf. 158. num. 18. vol. 4. Tiraq. ad leges connub. glos. 5. num. 48. ad finem, Natt. conf. 298. num. 5. vol. 1. & conf. 551. num. 29. vol. 3. Alex. conf. 119. num. 6. vol. 2. & conf. 204. num. 4. Gom. in cap. cum in multis, num. 60. cum seqq. de rescript. lib. 6. Grat. conf. 11. num. 9. lib. 1. Ruin. conf. 130. num. 1. vol. 3. & conf. 92. num. 22. & conf. 15. num. 4. vol. 1. & conf. 64. num. 3. vol. 5. Curt. Iun. conf. 38. num. 1. Cephal. conf. 15. num. 11. & conf. 53. num. 66. vol. 1. Socin. Iun. conf. 160. num. 13. & conf. 168. num. 52. vol. 2. Beltrán. conf. 126. num. 6. Gozad. conf. 27. num. 10. Ioan. Licit. de primog. lib. 2. q. 4. art. 2. num. 26. Cosim. in pragm. sanct. tit. de collar. §. ordinar. vers. & quous, in verb. alio, Mandos. in glos. facult. in §. habitas, verb. alius, & in §. proprium, in verb. alius, Menoch. remed. 9. de retin. num. 256. & de arbit. lib. 1. q. 80. num. 122. & cas. 66. sub num. 3. & conf. 185. num. 19. & conf. 200. num. 2. & conf. 308. num. 12. & 13. & conf. 950. num. 2. & conf. 793. num. 34. Honded. conf. 7. num. 31. vol. 2. Afflict. decis. 244. num. 1. Ofsalc. Pedem. decis. 157. num. 7. Caputaq. decis. 295. num. 3. p. 2. Bertazol. de claus. instrum. claus. 4. glos. 18. & claus. 27. glos. 12. & glos. 19. num. 1. Azeued. l. 1. num. 72. tit. 5. lib. 8. noua Recopil. Fr. Emman. quæst. regnl. tom. 1. q. 30. art. 15. in fine, Surd. decis. 265. num. 24. & decis. 274. num. 4. & conf. 42. num. 26. & conf. 77. num. 25. & conf. 100. num. 3. & conf. 282. num. 7. & conf. 303. num. 33. & conf. 357. num. 20. & de aliment. tit. 9. q. 3. num. 6. Flam. de resign. lib. 2. q. 15. num. 21. Gutier. canonic. lib. 2. cap. 15. num. 88. cum seqq. Gonzal. ad regul. 8. Cancellar. glos. 3. num. 22. Card. Tusch. præct. conclus. tom. 2. & d. conclus. 245. Stroz. de vicar. Episcopis, lib. 2. q. 43. num. 8. Valasc. de partit. cap. 13. num. 95. Cald. Pereira de extinct. emphyt. cap. 21. num. 4. & quæst. forens. conf. 23. num. 13. Ioseph. de Sesse Arag. decis. 146. num. 6. Flamin. de confident. q. 58. num. 27. & 33. Card. Seraphin. decis. 587. num. 2. Ferrer. in constit. Cathalon. glos. 2. num. 156. & 163. cum seq. Garz. Gironde de priuileg. seu exemption. explicat. num. 289. Aloyf. Rice. in decis. Curia Archiepiscopalis Neapolitana, decis. 38. num. 6. p. 2. Intrigl. Siciliæ decis. 3. num. 137. Francisc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. different. 11. num. 129. Sanch. de matrim. lib. 3. disput. 20. num. 2. cum seqq. Cened. post lib. præct. & canon. quæst. sing. 4. num. 1. Franc. à Sousa in repet. §. actionum. Instit. de action. p. 4. num. 72. Acacc. Ant. in comment. ad l. 3. ff. de cond. & demonstr. num. 93. Rota Bonon. diuers. decis. 34. num. 42. & fuit dictum

in Romana censuum viginti millium, 24. Februarij 1612. coram Greg. XV. impressa per Farinac. decis. 391. num. 5. p. 1. recens. & inter eius decisiones impress. decis. . .

Primò amplia, hanc dictionem referri ad similia, etiam in qualitate, vt per l. final. §. cui dulcia, ff. de vino, tritico, oleoque legato, tenent Bermon. in tit. de publicis concub. in verb. pænis aliis, num. 1. Ruin. conf. 181. num. 2. vol. 2. Paris. conf. 145. à num. 25. vol. 4. Cephal. conf. 13. num. 11. vol. 1. Ofsalc. decis. 52. num. 123. Mandos. reg. 12. Cancellar. q. 6. num. 2. Rimin. in rubric. Instit. de donat. num. 31. fol. 17. Cened. d. singul. 4. num. 2.

Secundò amplia, importare personam eiusdem qualitatis, & sic facere relationem in qualitate similem, vt post Roman. conf. 485. incip. In casu, num. 5. tradit Card. Tusch. d. l. D. conclus. 245. num. 5. Quod in tantum verum est, vt Barbat. conf. 33. à num. 26. vol. 2. censeat, quòd si testator mandauit celebrari tot Missas in hebdomada per Petrum, vel alium Sacerdotem, necesse erat, quòd Petrus esset actu Sacerdos, non verò sufficeret habitu Sacerdotem esse; quam doctrinam referunt, & sequuntur Mandos. in d. §. proprium, in verb. alij, fol. 326. Cened. singul. 4. num. 3. Extende etiam, quia in tantum importat eandem qualitatem, & similitudinem eius, de quo facta est mentio, vt si fiat inuestitura tribus fratribus, de feudo pro se, & filiis, & dicatur, quòd decedente vno fratre sine filiis, ad alios deueniat sua portio, intelligitur de fratribus, videlicet ad alios fratres, non ad filios, quia non sunt eiusdem qualitatis. Ita post Alex. conf. 204. incip. consideratis, num. 4. lib. 2. tradit Card. Tusch. d. conclus. 245. num. 7. vbi num. 8. pariter extendit, etiam si fiat in eadem oratione, quia refertur solum ad illam orationem, in qua posita est, & ad proxima.

Tertiò amplia, quòd aded ista dictio est relatiua, & præseruatiua similitum, & qualitatum præcedentium, vt procedat, etiam si apponatur verbum quibuscumque: nam quamuis hoc verbum quibuscumque aliis, adhibeatur, adhuc intelligitur, id est, similibus; nec vniuersale istud quibuscumque alterabit naturam dictionis aliis, quæ, vt dictum est, relatiua est similitum. Ita Calder. conf. 111. in fine, aliàs 2. de arbit. vbi, quòd is, qui iurauit non petere reductionem laudi ex causa enormis damni, neque ex quacumque alia causa, non prohibetur ex causa enormiori, vel enormissimi damni petere; quia dictio *Alia* restringitur ad similia, prout refert Card. Tusch. d. conclus. 245. num. 9. Iaf. in l. si vnus ex argentariis, num. 10. ff. de pactis, & in l. quicumque, num. 3. C. qui admitti. Alex. conf. 76. incip. viso, num. 26. vers. confirmatur, lib. 4. & conf. 70. incip. Magnificum, num. 3. vers. nec obstat, lib. 6. Felin. in cap. sedes, num. 5. vers. sed contra, de rescript. vbi ponit plura exempla, Roman. conf. 180. num. 9. in fine, vbi habetur, quòd promittens soluere Bononiæ, Ferrariæ, & in quocumque alio loco, non intelligitur de remotis, sed similis distantia.

Verùm contrarium, immò quòd quando adii-citur verbum *Aliquod*, generale videlicet, *Quibuscumque aliis*, vel *Quibusque aliis*, quòd tunc veniant maiora expressis, & sic extranea, & dissimilia, tenent Grat. conf. 163. num. 19. lib. 2. Couar. præct. cap. 25. num. 3. in princip. Barbat. conf. 34. num. 22. vol. 2. & conf. 38. in primo dubio, vol. 1. & conf. 44. col. 4. vers. 4. vol. 3. Rolan. à Valle conf. 5. num. 44. & conf. 61. à num. 41. vol. 1. & conf. 27. num. 18. vol. 4. Mandos. in reg. 27. Cancellar. q. 5. & in praxi commiss. in 2. forma, in verb. vel alia quauis, Surd. conf. 449. num. 29. Rot. decis. 612. in antiq. Gom. in reg. de triennali, q. 2. vers.

C c

tan

eandem, pag. mihi 333. Bermond. de publ. concub. in *vers. pœnus alius*, num. 2. Cened. d. sing. 4. num. 5. Azcued. l. 1. num. 2. tit. 20. lib. 4. *naue Recopil.* Sanch. de *matrimon.* lib. 7. disp. 37. sub num. 31. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 3. num. 45. cum seq. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 163. num. 21. Anton. Monach. Lucens. decis. 58. num. 19. Bertazol. d. claus. 27. glos. 12. num. 2. Intrigl. Siciliæ decis. 3. num. 138. Menoch. conf. 485. num. 18. & conf. 156. num. 24. dum ait, quod dictio *Alia quauis causa*, vel *Alia quouis modo*, est vniuersalis, & intelligitur non solum de modis, sed etiam de maioribus similibus.

6 Quas quidem contrarias sententias multipliciter componere possumus: ut scilicet prima procedat maximè in odiosis, quia dumtaxat tunc dictio *Alius* similia complectitur, non autem maiora expressis, Buttr. conf. 30. num. 2. Roman. conf. 92. num. 2. *vers. nec hinc conclusioni*, vbi ponit quatuor similia, Card. Tusch. d. conclus. 245. num. 50. Vel quando resularet absurdum, si verba *Quibuscumque aliis*, denotarent, & comprehenderent maiora expressis, ut per Cened. singul. 4. num. 6. Secunda verò opinio procedit in materia fauorabili, & non restringibili, ut obseruant Ruin. conf. 103. num. 9. vol. 3. Rolan. conf. 5. à num. 45. vol. 1. vbi subdit, in his casibus maiora expressis comprehendi; & idè quod si Princeps concedit feudum alicui, & quibuscumque aliis suis hæredibus, quod includuntur etiam extranei, qui alias non includerentur, Rolan. à Valle conf. 61. num. 40. & seq. vbi loquitur in facultate legitimandi, & quoscumque alios, & conf. 5. num. 44. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 245. num. 33. vbi num. 34. post Alex. conf. 7. num. 7. lib. 7. subdit, quod idè in concessione, in qua dictio *Alia* intelligeretur de simili, si adiiçitur dictio vniuersalis *Quicumque alia*, extenditur ad maiora expressis. Vel quando verbum vniuersale, quod adiiçitur dictioni *Aliis*, debet capi vniuersaliter, & sine aliqua restrictione, quando profertur ab homine, Ruin. conf. 20. num. 4. vol. 1. Rolan. conf. 5. num. 47. *vers. secundò responderetur*, vol. 1. Cened. d. singul. 4. num. 7. in fine.

7 Quartò amplia, ut verificari possit hæc dictio in similitudine, in specie, & in genere, ut per Verall. decis. 298. num. 3. & 4. part. 2.

8 Quintò amplia, ut repetat conditionem, & qualitatem præcedentis dispositionis in sequentem, ut per Viuium decis. 193. quem citat Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 389. & d. decis. 38. num. 8. Sanch. d. disput. 20. num. 2. Galgancet. de cond. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 11.

9 Sextò amplia, ut etiam repetat qualitatem, & similitudinem in substantia, ut per Felin. in cap. sedes, num. 6. *vers. dictio Alius*, de rescript. Alex. conf. 1. num. 10. lib. 4. Anchar. conf. 361. num. 5. Rota decis. 839. num. 1. de rescript. in antiq. Mandos. in glos. facul. 5. ac etiam, in verb. *Aliis*, pag. 304. col. 1. & in 5. volentes, in verb. *Alios*, quam Cardinales, pag. 150. Socin. sen. conf. 300. col. 5. *vers. 3. principaliter*, lib. 2. Cened. d. sing. 4. num. 8. Honded. conf. 7. num. 31. & conf. 8. num. 52. post med. *vers. & dictio*, lib. 2. Surd. conf. 21. num. 13. & 14. lib. 1. quorum plures sequuta est Rota in Romana mensæ nummularia 30. Iulij 1614. coram Reuerendissimo domino meo Coccino Decano, impressa per Farinac. decis. 663. num. 8. p. 1. recent. Et etiam fuit dictum in Carpentoraten. pensionis 29. Maij 1602. coram Card. Lancell. impressa per eundem Farinac. decis. 327. num. 7. ead. p. 1. recent. vbi fuit resolutum, quod licet dictio *Alius* propriè sumpta diuersitatem significet in supposito, denotat tamen identitatem in substantia.

Septimò amplia, in tantum hanc dictionem importare similitudinem, ut si statutum prohibeat opponi exceptionem doli, vel metus, aut aliam, intelligi debet de simili, Felin. in cap. sedes, num. 3. *vers. clausula generalis*, Roman. conf. 42. circa finem, Card. Tusch. conclus. 245. num. 14.

Octauò amplia, ut si fiat concessio, vel mandatum alicui alienandi, vel locandi certis subditis, vel aliis idoneis personis, non poterit fieri alienatio Officiali habenti iurisdictionem, quia dictio illa *Aliis* intelligitur de similibus, qui possint conueniri. Ita post Alex. conf. 1. num. 10. lib. 4. tradit Card. Tusch. d. conclus. 245. num. 8.

Nondò amplia, ut si promitteret quis dare loco primæ cautionis aliam, intelligatur de alia simili, etiam in quantitate, ut post Alex. conf. 70. in princip. nec ad hoc, lib. 1. tradit Card. Tusch. d. conclus. 245. num. 21. vbi num. 24. post Dec. conf. 425. num. 16. & seqq. ampliat, hanc dictionem importare similitudinem ex eodem patrimonio, veluti si legeretur per patrem filia aliquid pro omnibus aliis portionibus debitis, intelligatur de debitis à legante, non ab alio extraneo.

Limita primò, ut ratione subiectæ materiæ, vel quando sequeretur absurdum, hæc dictio dissimilia denotet, ut colligitur ex illo Lucæ 23. Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, scilicet Christo, ut interficerentur, Glos. verb. *creditores*, in l. non solum, §. quaritur, ff. de procur. Bertazol. de claus. instrum. claus. 27. glos. 12. num. 1. Surd. conf. 449. num. 16. Gonzal. d. glos. 3. num. 49. cum seq. Anton. Monach. Lucens. decis. 58. num. 18.

Limita secundò, hanc dictionem ita in se habere quamdam generalitatem, ut etiam comprehendat alios non expressos, ut si quis impetraverit rescriptum contra talem Sacerdotem, & quoscumque alios, comprehendat non solum Sacerdotes, sed etiam laicos. Ita Curt. d. conf. 38. Capuraquen. decis. 296. num. 6. p. 2. Cum enim adest dictio *Quicumque alia*, non patitur restrictionem, ex notatis per Gonzadin. conf. 1. num. 19. quem refert Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 355. num. 6. vbi numeris seqq. plura exempla ponit, & declarat. Non enim semper implicat omnimodam qualitatem, glos. verb. *ceteris*, in cap. deinde, 26. distinct. Felin. in cap. sedes, num. 6. de rescript. Surd. conf. 151. num. 2. Et fuit dictum in Linnen. Sarzenen. 10. Iulij 1615. coram Illustrissimo Patriarcha Marzanedo, impressa per Farinac. decis. 729. num. 4. in fine, p. 2. recent. Immo aliquando includit diuersa ab expressis, Socin. conf. 300. sub num. 2. *vers. tertio principaliter*, Natt. conf. 546. num. 2. & seq. Menoch. conf. 335. num. 18. & seq. Et fuit dictum in Viterbien. bonorum, 1. Iulij 1615. coram Renbollo, impressa per Farinac. decis. 714. num. 5. p. 2. recent.

Denotat hæc dictio *Alius* diuersitatem à suprâ expressis, & diuersa ab expressis includit, l. si fundus sub conditione, §. libertum, ff. de leg. 1. Paris. conf. 78. num. 21. vol. 2. & conf. 92. num. 5. vol. 1. Socin. Iun. conf. 300. col. 3. *vers. tertio principaliter*, vol. 2. & conf. 107. num. 45. & 47. vol. 3. Corn. conf. 5. num. 3. cum seqq. lib. 1. Syluan. conf. 40. num. 31. Duran. de arte testands, tit. de hered. instituend. caut. 4. num. 2. Causalcan. de usufructu mulieri relicto, cap. 1. num. 63. Decian. conf. 24. num. 99. lib. 1. & conf. 55. num. 83. lib. 3. Menoch. conf. 335. num. 10. & seq. Honded. conf. 69. num. 25. vol. 2. Cened. d. singul. 4. num. 13.

Hæc dictio *Alius* intelligitur de tribus, vel pluribus; *Alius* verò in duobus verificatur, ut notant Felin. in d. cap. sedes, num. 6. Alex. in l. cum ex filio, §. quidam, num. 2. & 3. ff. de vulgari, Rebuff. in concord.

iii. de

- sit. de collat. §. si quis verò, vers. praterea, pag. 358. Cened. d. sing. 4. num. 12.
- 19 Indefinita est dictio *Alius*, ex adductis per Escobar. de ratiocinijs, cap. 18. num. 2.
- 20 Dictio, *Aliorum*, est apta comprehendere omnia in infinitum, Dominic. conf. 13. num. 2. maxime quando non iungitur termino restrictiuo precedenti, Staphil. de luer. gratia, pag. 252. num. 10.
- 21 Dictio hæc *Alius*, exponitur, id est, contrarius, iuxta text. in cap. cum beatissimus, ad fin. iuncta glos. 24. quast. 1. & tradunt Mandos. in glos. facule. in §. volentes, in verbo *Alios*, fol. 150. Cened. d. sing. 4. num. 10. vbi num. 11. subdit, quod exponitur etiam, id est, diuersus, ut in §. fin. Instit. de rerum diuis. & in l. in negotijs, ff. de reg. Iuris, & in cap. alia causa est Monachi, 16. quast. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Distributiva duorum est dictio *Alter*.
- 2 *Alter* de tribus etiam & pluribus dicitur, præcipue vbi resultaret absurdum, vel absonus intellectus, aut voluntas disponentis contraria appareret.
- 3 In enumeratione plurium, *Alter* usurpatur pro secundo.
- 4 Similia denotat dictio *Alter*.
- 5 Qualitatem eandem repetit dictio *Alter*.
- 6 *Alter* & *Alteruter* differunt.

Alter.

DICTIO XXVII.

- D**E sui natura, & proprio significata distribuit inter duos tantum; & sic est distributiva duorum, ut in l. nonnunquam, ff. de iudicijs, & in l. qui duos, in fine principij, ff. de rebus dubijs, l. si interpellatur, §. ex alia, ff. de arbitr. & in l. si ex toto, §. fin. ff. de leg. 1. l. ea lege, C. de conduct. ob causam, §. quod si causa, Instit. de rer. diuis. Felin. in cap. sedes, num. 6. de rescript. Caltr. conf. 264. num. 1. p. 2. Ronchegal. in l. 3. §. vbi. Dec. num. 14. ff. de duobus reis. Ioan. Lecer. in tract. de primog. libro 2. questione 4. articulo 2. numero 26. Rebuff. in concord. tit. de collat. §. si quis verò, in vers. ad aliam. Vulpel. de præpos. signific. sub hac dict. pag. 8. Bertazol. de claus. instrum. claus. 20. glos. 31. Cened. sing. post lib. præf. & canon. quast. 68. num. 1. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 252. numero 2.
- 1 Aliquando tamen de tribus etiam & pluribus dicitur, & verificatur, præcipue vbi resultaret absurdum, vel absonus intellectus, aut voluntas disponentis contraria appareret. Caltr. d. conf. 264. num. 2. lib. 2. Bertazol. d. glos. 31. num. 3. Gonz. ad reg. 8. cancell. glos. 58. num. 37. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 252. num. 3.
- 3 In enumeratione plurium, *Alter*, usurpatur pro secundo, Cic. 1. Philip. proximo, altero, tertio, denique reliquis consecutis diebus. Idem 4. Ver. Alterum, tertium, quartum, permulta erant eiusmodi nomina.
- 4 Implicat, & denotat similia, Hippol. Rimin. in rubr. Instit. de donat. num. 27. fol. 16. Cosim. in pragmat. sanct. in tit. de collat. §. & quoties, in vers. Alio, pag. 71.
- 5 col. 2. vbi dicit, quod dictio *Alter*, repetit eandem

qualitatem, allegat text. & glos. in Clem. si una de reb. Ecclesia non alienan. Gregor. decis. 344. num. 9. Cened. d. sing. 68. num. 3. & sic ostendit personam similem. Menoch. conf. 732. num. 44.

Vnde inferes alterum, & alterutrum differre, quia 6 alterutrum importat quem volo, alterum non utique, Bart. in l. si ex toto, §. si ita scriptum, vers. nota tamen ex hac glossa differentiam, ff. de legat. 1. Item alter est distributivum duorum, vel trium, alteruter duorum tantum. Bald. in d. l. si ex toto, §. si ita scriptum, num. 3. ff. de legatis 1. & in l. ancilla, C. de furtis, Caltr. conf. 18. refert Galgancet. de individ. lit. A. num. 58.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositionem in omnibus verificari exigit dictio *Ambo*, nec satis est in vno verificari, nisi aliter colligatur ex mente testatoris, vel nisi militet eadem ratio in utroque casu.
- 2 Collectivæ de duobus tantum, & non de pluribus sunt dict. *Ambo*, & *Alter*.

Ambo.

DICTIO XXVIII.

EXigit hæc dictio, dispositionem in omnibus verificari, nec satis est ut in vno verificetur, Paris. conf. 14. num. 9. lib. 2. Honded. conf. 60. num. 20. vol. 1. Nisi aliter colligatur ex mente testatoris, quæ præponderat propriæ significationi. Honded. d. conf. 60. num. 21. vel nisi militet eadem ratio in utroque casu de per se, Tiraq. in l. si unquam, verbo suscepis liberos, num. 260. Card. Mantica. de coniect. vlt. volunt. lib. 11. tit. 5. num. 29. Honded. d. conf. 60. num. 22.

Hæc dictio, & alia illi similis, *Alter*, sunt collectivæ de duobus tantum, & non de pluribus. Caltr. conf. 264. incip. Viderur, in princip. lib. 2. quem refert Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 252. numero 2.

Amen.

DICTIO XXIX.

DE hac dict. vide fr. Antonium de Guevara in 2. 1 parte monis Caluarij, pag. mihi. 99.

Tantum importat quantum, sine defectu; est enim 2 dictio composita ab A, quod idem importat quod sine, & mene, defectu, ut tradit Ioan. Andr. post Vgon. in cap. & si Christus, vbi Abb. num. 9. de iur. iurando, & illis citatis, Bertaz. de claus. instrum. claus. 1. glos. 1. num. 3. vbi subdit, quod hæc dictio posita post inuocationem diuini nominis in instrumentis non est de substantia, nec necessaria, sed ad bene esse.

Aliquando significat, in veritate, seu verum est, 3 cap. re vera, vbi glos. de consecrat. distinct. 2. Bertaz. d. num. 3. vbi addit, quod in officiis diuinis interpretatur, fiat, & est responsio populi.

Interdum in sacra Scriptura est nomen significans 4 in recto Iesum Christum ut veritas est, & veracitas ipsa, ex adductis per Emman. de Valle de Moura de incantation. & ensalmis. sect. 2. cap. 14. num. 9.

C c 2 Amittat.

Amittat.

DICTIO XXX.

Verbum hoc importat latam sententiam, & idem quod ipso iure, secundum glos. in l. amissione, §. qui deficiunt, in fine, ff. de capitis diminut. Couar. in cap. si heredes, num. 8. de testam. Sayr. in claus. Regia lib. 3. cap. 8. num. 21. vers. fallit. Ioan. de Salas in tract. de legib. quest. 96. tract. 14. dispus. 15. sect. 6. sub nu. 78. Suar. in simili tract. lib. 5. cap. 6. nu. 15. Farinac. fragm. crim. p. 2. verbo lex, num. 126. quamvis contrarium, imò verbum hoc prolaturum à lege, vel à statuto in tempore futuro non importare canonem latæ sententiæ teneat glos. verbo amittat, in l. si quis in tantam. C. unde vi, & alia glos. etiam verbo amittat, in l. si qua ex sceminis. C. de secund. nupt. cum aliis citatis per Tirraq. in l. si unquam. verbo reuertatur, num. 152. cum sequentibus.

Amodo.

DICTIO XXXI.

Importat hæc dictio idem quod posthac, secundum Grammaticos, & eo sensu etiam accipitur apud Legistas, ut in cap. unico, qualiter iurare deb. vassal. dom. fidelit. Alber. in suo dictionar. sub hoc verbo: & de hac dictione habetur Ioan. 14. Si cognouissetis me, & patrem meum cognouissetis, & amodo cognoscetis; vel ut aliter stat textus, cognoscitis eum; & Apocalyp. cap. 14. Amodo enim iam dicit Spiritus; in quibus locis magis pro presenti, quam pro futuro tempore accipitur, secundum Bertazol. de claus. instrum. claus. 29. glos. 3. num. 1.

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Includere est de natura dictionis Amplius.
- 3 Repetitiva precedentium est dictio Amplius, si adiciatur dictioni Eo, vel Hoc.
- 4 Continuativa legati, non repetitiva rei legata est dictio Amplius, si ponatur sine pronomine, Hoc.
- 5 Augmentatiue, in modico tamen ponitur dictio Amplius.
- 6 Dictio Amplius, ad illum quoque pertinet, cui nihil debetur.
- 7 Ultra, vel Ulterius.
- 8 Plus.
- 9 Insuper, aut Præterea.
- 10 Deinceps.
- 11 Etiam.
- 12 Melius.
- 13 Dictio Amplius accommodatur interdum ad tempus, & numerum.

} Dictio Amplius
quandoque importat

Amplius.

DICTIO XXXII.

DE vi, & effectibus huius dict. vide Prat. in suo ¹ Lexico, verb. Amplius, Brillon. lib. 1. de verbor. signif. cod. verb. Rebuff. ad l. verbum amplius, 82. ff. de verbor. signif. pag. 377. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 9. Card. Tusch. præst. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 246. Cened. post lib. præst. & canon. quest. singul. 68. num. 4.

Natura huius dictionis est includere, Luc. de Penna in l. 1. col. 2. C. de iure fisci, lib. 10. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 2. Menoch. de præsumptionib. lib. 4. præsumpt. 145. num. 3.

Est repetitiva precedentium, l. legata inutiliter, in ³ princip. ff. de leg. 1. Bart. in l. si tibi pure, §. 2. ff. de leg. 3. & in l. in repetendis, 61. in princip. ff. eodem, Card. Mantie. de coniect. ultim. volunt. lib. 7. tit. 5. num. 8. Ioann. Garz. de nobil. in diuis. num. 51. Stephan. Gratian. Marchia decif. 137. num. 10. & discept. forens. cap. 116. n. 5. Socin. Junior conf. 61. n. 2. & conf. 117. num. 9. vol. 3. Card. Tusch. de conclus. 246. num. 1. ubi refert Signorol. conf. 208. num. 3. vers. præterea. Intellege, si adiciatur dictioni Eo, vel Hoc; quia sine illis non repetit, Azened. ad l. 2. num. 8. tit. 4. lib. 8. noua Recopil. & vide infra in dict. Hoc amplius.

Vnde in legatis si hæc dictio Amplius ponatur ⁴ sine pronomine Hoc, est dumtaxat continuativa legati, non repetitiva rei legata; secus autem, si apponatur pronomen Hoc, quia tunc est repetitiva legati, l. si à pluribus, 110. §. si ita scriptum, & ibi Paul. de Castro num. 2. & seq. ff. de leg. 1. Gulielm. in cap. Raynuitius, verb. Altersche, num. 3. de testam. Cened. de singul. 68. num. 4. Vulpell. ubi supra, Surd. conf. 274. num. 26.

Nonnunquam ponitur augmentatiue, in modico ⁵ tamen, l. cum inter nos, ff. de verbor. signif. Vulpell. citato loco, vers. & ponitur.

Ad illum quoque pertinet hæc dictio, cui nihil ⁶ debetur, l. minus solum, ubi Rebuff. & Alciat. ff. de verbor. signif. Monet. in tract. de option. canonica, cap. 5. q. 1. num. 10.

Amplius idem significat, quod Ultra, vel Ulterius, ⁷ ut in l. 4. §. lex Julia, ibi, Amplius quarta parte, quam debet, punitur, ff. ad legem Iuliam peculatus, l. 1. §. qua questio, ff. de quest. l. cum amplius, ff. de regul. iuris.

Quandoque importat idem quod Plus, ut in l. ⁸ si quando, ibi, semipedem, & amplius, ff. si seruus venditur, Cic. 3. Verr. Facite quod vultis, daturus non sum amplius.

Plerumque declarat Insuper, aut Præterea, Cic. pro ⁹ Milon. Quid vultis amplius? Idem pro Planc. Nihil dico amplius.

Interdum accipitur pro Deinceps, ut in l. si cui, ibi, ¹⁰ Amplius mutanda eius (scilicet viæ electæ) potestatem habere, ff. de seruic.

Aliquando importat idem quod Etiam, ut in l. ¹¹ §. sed & si quis usufructum; ibi, Hoc amplius, ff. de itinere, actûque priuato.

Denique exponitur pro Melius, à glos. in præ- ¹² mio Digestor. ibi, Quis amplius, quam vos, cognouit?

Accommodatur quandoque ad tempus, ac nu- ¹³ merum, Cic. pro Roscio Amerin. Amplius sunt sex menses. Idem 4. Verr. Amplius quam centum ciues. Idem 6. Verr. Hora amplius in demoliendo signo mittebatur.

SUM

S V M M A R I V M.

- 1 Ante, prepositio est quoties casum regit, & tunc eiusdem naturæ est cum dictione Post.
- 2 Personam aliquando respicit prepositio Ante.
- 3 Locum nonnunquam respicit prepositio Ante.
- 4 Tempori quandoque adiungitur prepositio Ante.
- 5 Tempus ante principium actus regulariter de sui propria natura significat dictio Ante.
- 6 Finem actus exposcit dict. Ante, quando refertur ad actum, qui habet tractum successuum determinatum, & concurrat fauor debitoris.
- 7 Tempus post principium actus denotat dictio Ante ratione concordia testium discordantium.
- 8 Dictio Ante propriè sumpta denotat quod illud, cui adijcitur, debet interuenire.
- 9 Ante aduerbium est, cum nullum casum regit.

Ante.

DICTIO XXXIII.

- 1 **P**repositio est, quoties casum regit, & tunc eiusdem naturæ est cum dictione Post, & sequē mutud respiciunt, latè Tiraq. in l. si unquam, verb. & postea, num. 14. C. de reuocan. donat. ad quem locum se remittit de retractu lign. §. 1. glos. 11. num. 49. & num. 70.
- 2 Personam tunc aliquando respicit, Cic. 6. Verr. Ante hosce deos erant tabulæ, l. quod Ephefi, in fine, ibi, Summam æquitatem quoque ante oculos habere debet Iudex, ff. cum eo, quod certo loco.
- 3 Nonnunquam locum, Cic. pro Milone: Clodius ante suum fundum Miloni insidias collocauit, l. sed & si pupillus, §. proscribere, ibi, Ante eum locum, quo negotiatio exercetur, ff. de instit. action. Et quando actus fieri debet ante ædem, vel in alio loco, nisi ibi fiat actus, erit nullus, Clem. causam, vbi Doctores, de elect.
- 4 Tempori quandoque adiungitur, Cic. 2. Verr. Causam intereà ante eum diem diceret, l. casus, ibi, Ante expletum tempus, ff. de pignorat. act. Et interdum personæ addita hæc prepositio designat etiam tempus, Cic. 3. Verr. Minutius mortuus est ante istum Prætozem. Idem Acad. 1. Omnes ante eum Philosophi.
- 5 Vtrem autem, vbi tempori adiungitur, significet illud perfectum, vel ante principium actus, non bene constat inter Doctores. Regulariter verò, & de sui propria natura dictio ista significat tempus ante principium actus, l. si quis id quod, vers. quod si disponi, ff. de iurisdict. omnium Iudicum, ibi, Dum proponitur, vel ante propositionem, l. fin. ff. de albo scribendo, cap. ante triennium, 31. distinct. Dec. in l. 2. §. creditum in 2. lectura, num. 13. & 23. ff. de reb. creditis, & conf. 593. num. 3. Cened. post lib. præll. & canon. quasi. singul. 13. num. 1. & 6. quamuis hanc dictionem inclusionem, seu finem actus significare teneant Oldrad. conf. 49. ad finem, glos. verb. dierum, in cap. anteriorum, 2. q. 6. Rebuff. ad l. anniculis, 132. §. ante diem decimum, ff. de

verbor. signif. pag. 503. & alij citati per Cened. d. sing. 13. num. 5. Vnde in terminis Concil. Trident. sess. 23. de reform. cap. 12. decidentis, ne quis ante vigesimum secundum annum ad subdiaconatus Ordinem promoueat, sufficere esse inceptum tradunt Henric. in Sum. lib. 10. cap. 19. §. 2. & lib. 13. cap. 38. §. 2. Valer. Reginald. in praxi fori panit. lib. 30. tract. 3. num. 166. Ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. . . Nam quando perfectum, & consummatum annum requirit idem Concilium, hoc ipsum exprimit addendo verbum illud Expletum, prout sess. 25. de Regular. cap. 15. ibi, Ante decimum sextum annum expletum.

Verum quando ista dictio refertur ad actum, qui 6 habet tractum successuum determinatum, & concurrat fauor debitoris, putà si dicamus: Promitto tibi soluere ante vnum annum, vel ante Kalendas Augusti: quia tunc exposcit finem actus, & intelligitur ante annum finitum, & ante Kalendas finitas, nec debitor poterit conueniri in ipso die Kalendarum, sed in altero sequenti, l. qui ante Kalendas, ff. de verbor. oblig. l. cum, qui ita, §. 56. §. qui ita stipulatur, ante, ff. cod. tit. vbi glos. verb. ante Kalend. Alex. in d. l. 2. §. creditum, num. 2. Vulpell. de præpos. & adverb. signific. sub hac dict. num. 2. vbi num. 4. obicuat, hac in re perpendenda esse verba conuentionis, & dispositionis, quia virtus huius dictionis valebit secundum naturam contractus, Rendin. in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. 17. num. 6. vers. secundum est membrum, Cened. d. singul. 13. num. 3.

Sic etiam ratione concordia testium discordantium 7 denotat hæc dictio tempus post principium actus, verbi gratia, si vnus testis dicat talem rem fuisse factam ante nuptias, alter verò testis dicat post nuptias; tunc gratia reductionis testium ad concordiam interpretabimur dictionem Ante nuptias, scilicet finitas; & verbum Post nuptias, scilicet inchoatas: quo casu recedimus à proprietate verbi Ante. Ita Bart. in d. §. creditum, vbi las. num. 8. & Dec. in prima lect. num. 5. & in secunda lectura, num. 9. Curt. iun. col. 4. num. 13. Rendin. d. num. 6. vers. fest & tertium, Cened. d. singul. 13. num. 2.

Denotat etiam hæc dictio propriè sumpta, quod, 8 illud, cui adijcitur, debet interuenire; vt si dicam ante acceptionem debes illud facere: ergo præsupponit, quod acceptatio debet interuenire, licet aliquando minùs propriè sumpta bene denotat, quod non interuenit; ita Zabarel. conf. 95. num. 4. Cened. d. singul. 13. num. 7. vbi num. 8. post Gom. in cap. si annum, §. si verò, num. 3. de iudiciis, in 6. subdit, quod potest significare actum immediate sequentem, & distantem.

Ante aduerbium est, cum nullum casum regit, 9 Cic. 1. Tuscul. Et paucis ante diebus cum posset è custodia educi, noluit. Idem 2. de Finib. Vt qui Philosophi esse volunt, Assorti ante fiant.

Anteà.

DICTIO XXXIV.

Dicitur, quasi Ante ea, cui Postea opponitur. Cic. lib. 1. epist. 9. Appius in sermonibus anteà dictabat, postea etiam dixit in senatu.

Respicit communiter tempus, vt in l. non distinguemus, §. illud, ff. de receptis arbitr. Cuius naturæ est etiam dictio Antequam, vt in l. 2. ff. de mortuo inferendo, notat Rebuff. in comment. ad l. anniculus, 132. §. ante diem, in fine, ff. de verbor. signif. pag. 504.

C c 3

Ante

Antedictus.

DICTIO XXXV.

- 1 **H**æc dictio est relativa, & operatur, ac si aliquis nominatim fuisset expressus, Bart. in l. qui liberis, §. hac verba, in fine, ff. de vulgari. Surd. conf. 123. num. 13. & conf. 315. num. 3.
- 2 Item de sui natura est restrictiva, ut in l. 1. §. deinde, ff. de postulan. Menoch. conf. 160. num. 39.

Antehac.

DICTIO XXXVI.

- 1 **H**æc dictio refertur ad tempus antea elapsum, iuxta tradita per Flamin. Paris. de confident. benefic. q. 28. num. 33. vbi num. 35. subdit, quod hæc dictio includit.
- 2 Idem importat, quod *Ante hac*, Terent. in *Andr.* Nam quod ante hæc fuit, nihil ad me pertinet. Item interpretatur *Ante hoc tempus*, cui contrarium est *Posthac*, & *Nunc*, Cic. lib. 12. epist. 33. Atque antehac quidem sperare saltem licebat, nunc etiam illud ereptum est.

Antequàm.

DICTIO XXXVII.

- 1 **A**liquando hæc dictio cum coniunctiuo, Interdum verò cum indicatiuo modo copulatur, Cic. 1. *Philippic.* 1. Antequàm de Republica, Patres conscripti, dicam ea, quæ. Idem 4. *Verr.* Antequàm de Siciliæ incommodis dico. Nonnunquam pluribus verbis interiectis distrahitur, Cic. *pro Rab. Per.* Quæ causa antè mortua est, quàm tu natus esses.
- 2 Non semel implicat, l. *quod dicitur*, ff. de verbor. signific. Vulpell. de *prapof. & adverb. signific. sub hac dict.* pag. 11. vbi post Abb. in illo textu, subdit, quod dictiones negantes actum certo tempore, non ponunt implicatiue actum alio tempore, & ideo saluari posse testem à pœna falsi, qui dixerat, quod antequàm Titius veniret ad prandium, filius percussit Sempronium, si probetur Titium ea die ad domum non venisse.

Apprehendere.

DICTIO XXXVIII.

- 1 **V**erbum hoc potest intelligi cum violentia, & sine illa, prout materia postulauerit, ex traditis per Seraphin. de *privilegiis iuram. privil.* 132. num. 73.

SUMMARIUM.

- 1 *Arbitrium boni viri denotat verbum* Approbare.
- 2 *Approbare quis non potest quod semel impugnavit.*

- 3 *Approbatum semel non potest amplius reprobari.*

Approbare.

DICTIO XXXIX.

Denotat boni viri arbitrium, ut in l. si sic legatum, ff. de legat. 1. tradit Bened. Agid. in repet. l. 1. C. de sacrosanct. Eccles. p. 1. in initio, num. 10.

Approbare quis non potest quod semel impugnavit, l. dispensatorem, ff. de solut. Menoch. conf. 105. num. 27. & conf. 364. num. 17. & conf. 395. num. 89. Surd. conf. 157. num. 10. & conf. 196. num. 2. cum seqq. & conf. 364. num. 27. Rota decis. 596. num. 5. & decis. 636. num. 8. p. 2. recent.

Nam approbatum semel non potest amplius reprobari, l. Pomponius, ff. de negot. gestis, Surd. conf. 18. num. 2. & conf. 351. num. 41. & decis. 132. num. 4. Marc. Anton. var. resol. lib. 2. resol. 30. num. 25. Sanch. de matrim. lib. 9. disp. 6. num. 9. Anton. Monach. Bononien. decis. 34. num. 2.

SUMMARIUM.

- 1 *Coram denotat dict.* Apud.
- 2 *Penes, vel Prope, importat dictio* Apud.
- 3 *Apud & Penes in quo differant, ostenditur.*
- 4 *Ab interdum importat dictio* Apud.
- 5 *In nonnunquam denotat dictio* Apud, quandoque verò differunt.

Apud.

DICTIO XL.

Varias habet hæc dictio significationes, aliquando enim denotat idem, quod *Coram*, ut in l. 1. & 2. ff. de offic. Præsidis, l. 3. ff. de adopt. l. de iure, ff. ad municipal. l. 2. ff. de fideiuss. ibi, Inauditum filium pater occidere non potest, sed accusare eum apud Præfectum, secundum intellectum Rebuff. in l. penes te, ff. de verbor. signific. in vers. interdum, Mandos. in glos. facult. in proamio, in verbo *Apud quos*, idem Rebuff. in concordata, in rubr. de Regia ad Prælatos nomin. §. 1. in verb. *apud sedem*, Cened. post lib. prætic. & canon. quæst. singul. 19. num. 4. Franc. à Soula in comment. ad iur. ff. de pactis, art. 1. num. 7.

Nonnunquam significat idem, quod *Penes*, vel *Prope*, ut in l. is, apud quem, ff. de acquir. hered. & in l. is, apud quem, ff. de verbor. signific. & in l. is, apud quem, C. de edendo, & in l. unica, §. pro secundo, C. de caducis tollendis, & l. omnes populi, ff. de iustitia, & iure, Petr. Enriq. respons. opusc. 2. num. 2. Marchef. de commiss. p. 1. cap. 13. num. 45. Mandos. in d. verb. *apud quos*, pag. 54. Rebuff. in d. l. penes te, vers. notandum esse, Cened. d. singul. 19. num. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 43. num. 44.

Apud, & *Penes* in hoc differunt, quia *Apud* significat personam in loco, ut *Apud Platonem*, id est, in loco, in quo est Plato; *Penes* verò significat personam, & dominium, ac potestatem, ut *Penes te* est salus, vita mea. Ira tradunt Mandos. in d. verb. *apud quos*, pag. 55. Vulpell. sub dict. *Antequàm*, in vers. *apud*, pag. 11. Cened. d. singul. 19. num. 3.

Interdum sumitur pro *Ab*, l. apud antiquos quærebatur,

batur, id est, ab antiquis, C. de furtis, Mandos. d. verb. apud quos, fol. 54. Cened. d. singul. 19. num. 5. Nonnunquam sumitur pro In, ita glos. verb. in Curia, in cap. statutum, de prabend. in 6. Cosm. in pragm. sanct. tit. de conciliat. Eccles. Gallican. §. 1. in verb. apud, Mandos. d. verb. apud quos, pag. 54. Rebuff. in d. l. penes te, vers. apud Julianum, Cened. d. singul. 19. num. 6. Qui omnes tradunt, hanc dictionem Apud, & illam dict. In differre; quia Apud personæ præponitur, In verò propriè sumpta loco proponitur, Genes. 8. Cuncta animantia, quæ sunt apud te. Et cap. 12. Et laudauerunt eam apud illum. Et cap. 24. in princ. Aduena ego sum, & peregrinus apud vos. & probatur in l. 1. vers. domos, & vers. viduas, C. de fals. monet. & in l. 1. C. de desert. lib. 12.

S V M M A R I V M.

- 1 Tempore pro omni aliquando sumitur dictio Assiduè.
- 2 Temporis frequentiam non verò continuationem denotat dictio Assiduè.
- 3 Frequenter quandoque importat dictio Assiduè.
- 4 Sape, vel Crebrò, interdum importat dict. Assiduè.

Assiduè.

DICTIO XLI.

- 1 Pro omni tempore aliquando sumitur ista dictio, l. filium, & ibi Bald. ff. de iis, qui sunt sui, l. final. in princ. ff. de adilit. edict. cap. Diaconi, prope finem, 99. distinct. cap. 1. de restit. spol. lib. 6. & tradunt Mandos. in glos. facult. §. volentes, vers. assiduè, pag. 173. Cened. post lib. pract. & canon. quest. singul. 12. num. 1.
- 2 Interdum frequentiam, non verò temporis continuationem denotat, & sic quoddam Assiduè idem sonet, quod horis competentibus, & non omne momentum exigatur, ut in l. si quis legauit, ff. de cond. & demonstr. l. Mania, ff. de manumiss. testam. cap. fin. 36. distinct. cap. frequens, & ibi Dominicus §. 4. dist. glos. fin. per text. ibi in cap. de quibusdam, 37. dist. cap. 1. de offic. Archiepiscop. vbi Hostiens. exponit Assiduè, id est, horis competentibus, Felin. in Proæmio Decretal. verb. Rex pacificus, post num. 3. vers. idem si dicatur assiduè, Petr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 2. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 11. Cened. d. singul. 12. num. 3. Mandos. verb. assiduè, pag. 173. in fine.
- 3 Nonnunquam accipitur pro Frequenter, & ponuntur pro eodem, ut in l. quod si nolit, §. qui assiduè, ff. de adilit. edict. l. assiduus, ff. qui potiores in pignore habeantur, Cened. d. sing. 12. num. 2.
- 4 Quandoque exponitur, id est, Sape, vel Crebrò, ut in l. Mania, §. uxore, ff. de annuo legato, vbi etiam iuncta glos. verb. difficile, subditur, quoddam Assiduè, & Rarò opponuntur, Mandos. in d. verb. assiduè, pag. 174. col. 1. Cened. d. sing. 12. num. 4.
- 5 Dicimus Assiduè, assiduè, assiduissimè, ut ex Cicerone, & aliis bonis Autoribus latè tradidi in meo Dictionario Lusitanico-Latino, col. 248.

Assignauit.

DICTIO XLII.

- 1 Verbum hoc in dubio dominij translationem denotat, ex traditis per Brunor. à Sole in Locis communibus, lit. P. num. 36.

Atque.

DICTIO XLIII.

Coniungit hæc dictio, ut in l. in lege censoria, in fine, ff. de verbor. signif. & in l. uenique, §. 1. ff. de action. empti, & in l. fundum, §. penult. ff. de euct. cum aliis adductis per Rebuff. in comment. ad l. pronunciatum, 46. vers. atque, ff. de verbor. signif. pag. 245.

S V M M A R I V M.

- 1 Orationem non secus quàm Atque, vel Atque etiam, continet saepe dictio Atqui.
- 2 Sed, aliquando importat dictio Atqui.
- 3 Et tamen interdum declarat dictio Atqui.
- 4 Certè quandoque denotat dictio Atqui.

Atqui.

DICTIO XLIV.

Continet saepe orationem non secus, quàm, Atque, vel atque etiam, sed vi quadam maiori, Cic. pro Milone: Atqui si tempus est vllum, iure hominis necandi, quæ multa sunt, certè illud est. Idem ibid. Atqui erat id temporis clarissimus, & fortissimus Consul inimicus Clodio.

Aliquando ponitur pro Sed, ut in l. arbitrio, §. de eo, 2. ff. de dolo, licet glos. ibi exponat pro Certè, & in l. 1. ff. si seruitus vendic. vbi glos. exponit pro Sed; ita Rebuff. in comment. ad l. pronunciatum, 46. vers. atqui, ff. de verbor. signif. pag. mibi 245.

Interdum declarat Et tamen, Cic. 3. Verr. Atqui in his rebus multa videmus ita sancita esse legibus, ut, &c. Idem pro Sext. Atqui ne ex eo quidem tempore id egit Sextius.

Quandoque interpretatur pro Certè, ut in l. filiusfamilias, ff. de in rem verso, & in l. atque, vbi glos. ff. de negot. gestis, Rebuff. citato loco.

S V M M A R I V M.

- 1 Auferre, importat aliquando Accipere.
- 2 Auferre nonnunquam dicitur quod manibus per raptum accipitur.
- 3 Auferre & mouere, in quo differant, ostenditur.

Auferre.

DICTIO XLV.

Verbum hoc importat aliquando Accipere, ut in l. duobus, ff. de leg. 1. & in l. Manus, §. cum qui, vbi glos. verb. abstulit, ff. de leg. 2. Brunor. à Sole in Locis communibus, verb. auferre, vbi subdit, quoddam auferri dicitur, quod manibus per raptum accipitur. Et posse intelligi cum violentia, & sine illa dicit Seraphin. de priuileg. iuramenti, priuileg. 132. num. 73.

Auferre

- 3 *Auferre*, & *Mouere* differunt: nam auferuntur, quæ detrahuntur, vt transferantur ex alio ædificio in aliud; mouentur, quæ eruantur ex officinis, Cuiac. lib. 18. obseru. 19. Item *Auferre*, & *amouere* differunt, l. 3. §. non solum, ff. de incend. ruina, & naufrag. Galgauer. de differem. individ. lit. A. num. 99.

S V M M A R I V M.

- 1 *Disiunctiua* propriè est dictio *Aut*.
- 2 *Alternatiua* dictio *Aut*, attribuit actum cui-libet in solidum.
- 3 *Alternatiua* cum sit dictio *Aut*, sufficit ad eius verificationem alteram partem esse veram, siue dispositio sit affirmatiua, siue negatiua.
- 4 *Alternatiua ordinis*, non verò electionis est dictio *Aut*.
- 5 *Copulatiuè*, seu *coniunctiue* accipitur aliquando dictio *Aut*, & requirit concursum vtriusque.
- 6 *Aduersatiua* nonnunquam est dictio *Aut*, & ponitur inter diuersa.
- 7 *Similia* & *inter aequalia* quandoque ponitur dictio *Aut*.
- 8 *Expositiue* pro, id est, accipitur etiam dictio *Aut*.
- 9 Dictio *Aut*, quando ponitur inter personas inter quas subest ordinata affectio, censentur vocari ordine successino, & non simul; secus verò quando ponitur inter personas honoratas, quia tunc resoluitur in coniunctionem.
- 10 Maioratus si dicatur quod succedat filius, aut filia maior ex ordine scripture preferendus est filius, licet iunior, existente filia etiam maiore.
- 11 *Alternatiua*, siue *disiunctionis* propria vim habet dictio *Aut*, quando ponitur inter personas grauatas, seu ad onus vocatos.
- 12 *Coniunctiue* non accipitur dictio *Aut*, quando ponitur inter personas, & in casu simpliciter odioso.
- 13 *Alternatiua* in propria natura stat dictio *Aut*, quando ponitur non inter personas, sed inter res.
- 14 *Disiunctionis*, seu *alternatiua* in propria natura stat dictio *Aut*, quando ponitur inter ea, quæ simul esse non possunt.

Aut.

DICTIO XLVI.

Disiunctiua propriè est, ac disiunctiue regulariter sumitur hæc dictio, l. si ex toto, §. 1. ff. de leg. 1. l. ille, aut ille, in princip. ff. de leg. 3. l. Titio, ff. de leg. 2. Rolan. à Valle conf. 99. num. 56. tom. 4. medio. de acquir. possess. in princ. verb. aut. Et disiungit sensum, & verba, Paris. conf. 91. num. 29. lib. 2. Nat.

conf. 675. num. 26. vol. 4. Honded. conf. 35. num. 17. vol. 2. Et est alternatiua, quæ importat idem quod *Sen*, aut *Siue*, Bald. conf. 45. & 450. lib. 5. Roman. conf. 176. num. 7. in fine, Card. Tusch. tom. 2. lit. D. concl. 244. num. 8. Flamin. Paris. de confident. benef. q. 32. num. 40. Et ad verificationem sufficit alteram partem esse veram, l. si heredi plures, ff. de cond. instut. l. plerumque, §. fin. ff. de iure dotium, l. si quis ita stipulatus fuerit, in fine, ff. de verbor. oblig. tradunt Bart. Perett. ad extranag. ambigua, in verb. esibit, num. 20. pag. 152. Rebuff. in comment. ad l. ostentum, 38. vers. aut, ff. de verbor. signif. pag. 208. in fine, Portol. de confortib. cap. 1. num. 7. vers. diximus autem, Mandos. in glos. facult. §. ac etiam, in verb. Aut, pag. 260. Eue-rard. in sua Cent. loco 49. à natura alternatiuorum, Pichard. ad §. quod si quis, §. num. 6. Instit. de iuril. stipulas. Azor. Instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 27. q. 1. Cened. post canonicas quest. sing. 6. num. 2. & 3. Galgauer. de differem. individuorum, lit. A. num. 103. Vnde glos. 1. in cap. cum plures, de offit. deleg. num. 6. dicit, quod ista alternatiua attribuit actum cui-libet in solidum, quem sequuntur ibi Archid. Ioan. And. Domin. & Franch. prout eos refert Cened. d. singul. 6. num. 3. in fine.

Amplia quod supra dictum est, videlicet ad verificationem eius sufficere alteram partem esse veram, vt procedat, siue dispositio sit affirmatiua, siue negatiua, vt post Din. in reg. in alternatiuis, de reg. Iuris, in 6. tenet Felin. in cap. inter ceteras, num. 29. de rescript. & ibi Dec. num. 9. col. 3. quos refert, & sequitur Cened. d. singul. 6. num. 3. vbi num. 4. post Rebuff. in concord. tit. de collat. §. statum, in verb. aut, subdit, quod licet ista dictio sit alternatiua, & sufficiat, vt dictum est, ad eius verificationem alteram partem esse veram, tamen natura huius dictionis est, vt sit alternatiua ordinis, non verò electionis, additque ex glos. 1. in fine, in cap. cum plures, vbi Dominic. in princ. in 4. notab. de offit. deleg. in 6. quod aliquando ista alternatiua *Aut* est electionis, & non ordinis, & significare electionem ordinatam tradit Menoch. conf. 1116. num. 9.

Interdum tamen hæc dictio *Aut* accipitur copulatiue, seu coniunctiue, & requirit concursum vtriusque, maxime quando ponitur inter personas, & tunc exponitur pro *Et*, in l. sapie, ff. de verbor. signif. & in l. cum quidam, vers. melius itaque, eod. tit. cap. in omnibus vobis, in fine, & ibi glos. verb. aut, 2. q. 4. cap. 2. vbi glos. verb. aut, de confessis, in 6. tradunt Rimin. Sen. conf. 187. num. 15. lib. 1. Tiber. Decianus conf. 43. num. 10. lib. 1. Honded. d. conf. 35. num. 18. & conf. 86. num. 13. vol. 2. Gallet. in margar. casuum conscientia, verb. dictio, Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. assidue, in fine, pag. 12. Pichard. ad §. plane, 4. num. 26. Instit. de iuril. stipulas.

Aliquando, & principalius est aduersatiua, & ponitur inter diuersa, l. iter si susceperis, ff. de procur. l. aut facta, ff. de pæn. l. 3. cum duabus seqq. ff. de donat. causa mortis, Roland. conf. 99. num. 56. cum seqq. vol. 4. Mandos. in glos. facult. §. & proprium, in verb. aut, & in reg. 1. Cancellar. q. 10. num. 10. Menoch. conf. 1061. num. 46. Cened. d. sing. 6. num. 1. & tunc idem significat, quod *Vel*, Bartol. Perett. vbi supra, à num. 21.

Nonnunquam verò ponitur inter similia, & 7 æqualia, vt tradit Brunor. à Sole in locis communibus, verb. alternatiua primo.

Accipitur etiam ista dictio expositiue pro *Id est*, 8 Paris. conf. 110. num. 18. vol. 3. Mandos. d. verb. aut, in fine, Iacobat. de concil. lib. 3. ars. 1. num. 130. Honded. conf. 69. num. 18. vol. 2. Cened. d. singul. 6. num. 5. vbi num. 6. post glos. verb. aut, in l. debitoribus

coribus, ff. de re iudic. & Mandos. d. §. & proprium, in verb. Ant, in fine, pag. 323. subdit, hanc dictionem accipi pro Sicut.

Quia verò ex supradictis non bene liquet, an, & quando ista dictio sumi debeat alternatiuè, & disiunctiuè, quando verò accipi debeat copulatiuè, & coniunctiuè, idè per aliquas assertiones hoc patefacere operapretium duxi.

- 9 Prima igitur assertio sit. Supposito, quòd hæc dictio Aut propria, & vera, ac naturalis sit alternatiua, seu disiunctiua, & ad eius verificationem sufficiat alteram partem esse veram, cum citatis supra in princip. quando illa ponitur inter personas, inter quas subest ordinata affectio, siue intereà concurrat necessitas instituendi, siue non, censentur vocati ordine successiuo, & non simul. Quando verò ponitur inter personas honoratas, inter quas non adest ordo charitatis, & affectionis, tunc resoluitur in coniunctiuam, & ponitur pro Et: colliges hæc ex Cancet. lib. 1. var. cap. 1. num. 51. Pelaez de maiorat. p. 2. in initio, num. 34. & seq. Molina de primogen. lib. 10. cap. 6. num. 6. Gutier præst. lib. 3. q. 98. num. 5. Cened. d. singul. 6. num. 10. & 11. vbi num. 12. limitat, quando huiusmodi dictio ponitur inter personas, inter quas valere non potest, prout geritur: nam tunc valebit eo meliori modo, quo valere potest, & num. 16. limitat pariter, nisi aliud constet de mente disponentis expressè.
- 10 Vnde inferunt Doctores ad maioratum, in quo si dicatur (succedat filius, aut filia maior) ex ordine scripturæ præferendum esse filium, licet iunior, existente filia etiam maiori: de qua questione vide latè Couar. lib. 3. var. cap. 5. num. 5. Anton. Gom. l. 40. Tauri, num. 612. Gam. Lusitan. decis. 337. num. 11. cum seqq. vbi Flores in addit. & de emphyteusi concessa pro filio, aut filia nominanda, vide eundem Gam. Lusitan. decis. 260. num. 2. Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 10. num. 52.
- 11 Secunda assertio est, quòd quando huiusmodi dictio ponitur inter personas grauatas, seu ad onus vocatas, tunc stat in natura propria alternatiuæ, siue disiunctionis; putà si dicatur: Lucius hæres meus, aut, Titius hæres meus, Scio centum dato: nam sunt duo rei debendi, & quilibet tenetur in solidum, & vno soluente alter liberatur, l. si ex toto, §. 1. ff. de leg. 1. Cened. d. sing. 6. num. 18.
- 12 Tertia assertio est, quòd quando ponitur ista dictio inter personas, & in casu simpliciter odioso: vt, Corademno ad mortem Titium, aut Sempronium: tunc non ponitur coniunctiuè, cum fortè nullus veniat damnandus. Ita Cened. d. sing. 6. num. 19.
- 13 Quarta assertio est, quòd quando ponitur non inter personas, sed inter res, stat in propria natura alternatiuæ, vt si dicatur: Lego filio meo domum meam, aut hortum: vel dicatur: Illam, aut illam rem tali relinquo: quia hoc casu, ex quo ista dictio posita est inter res, stabit in propria natura alternatiuæ, l. cion quidam, ad finem, vers. sed hoc, C. de verbor. signif. & ibi glos. verb. incorrupta. Et hoc casu hæredis, vel debitoris erit electio, l. si in emptione, §. pæna, & l. si ita, ff. de contrahen. empt. l. plerumque, in fine, ff. de iure dotium, las. per text. ibi in §. hunc autem, à num. 10. Instit. de action. Rebuff. in concord. in rubr. de elect. §. 1. in verb. quique bis, Cassan. in consuetud. Burgundia, rubr. 9. §. 21. in verb. au choix, num. 1. & 2. Mandos. in glos. facult. §. ac etiam, in vers. Aut, fol. 260. col. 2. ad princip. Negulant. de pignor. §. parie principalis, num. 7. Cened. d. sing. 6. num. 21. vbi num. 22. subdit, quòd quando ponitur in conditionibus testamentariis, vel casualibus, tunc alternatiua stat in

propria natura disiunctionis, & alternatiuæ, & num. 24. subdit, quòd in arbitrariis, id est, in iis, quæ arbitrio alicuius disiunctiuè committantur, stat in propria natura disiunctionis, seu alternatiuæ, per l. 1. ff. de custod. reorum.

Quinta assertio est, quòd vbi hæc dictio ponitur inter ea, quæ simul esse non possunt, semper stat in propria natura disiunctionis, seu alternatiuæ: vt, Dies est, aut nox, l. hæc verba, 124. ff. de verbor. signif. Cened. sing. 6. num. 24. vers. 11.

S V M M A R I V M.

- 1 Aduersatiua in iure, & in facto est dictio Autem.
- 2 Aduersatiua est dictio Autem ad proximè præcedentia.
- 3 Solutioni anticipata non vti facta ex pacto, sed vti spontanea aduersatur dictio Autem.
- 4 Qualitates casus præcedentis in sequentem repetit dict. Autem, exceptis ijs in quibus expressè aduersatur.
- 5 Repetitiua præcedentium cum suis qualitatibus est dictio Autem.
- 6 Repetitionem qualitatum, & conditionem præcedentis legati, & dispositionis in sequentem inducit dictio Autem.
- 7 Diuersificatiua & aduersatiua est dictio Autem.
- 8 Pro Quia, & pro Certè aliquando accipitur dictio Autem.

Autem.

DICTIO XLVII.

Est aduersatiua in iure, & in facto, & secundum suam naturam, dum aliud ex disponentis mente non colligitur, implicat diuersitatem casuum, l. hoc amplius, §. de his, ff. de damno infecto, vbi glos. verb. Autem. l. sed & si lege, §. quod autem, ff. de petition. herod. l. fin. §. fin autem. 1. & 2. C. comm. vtriusque iudicij, cap. statutum, §. cum autem, & ibi glos. verbo Autem, de rescript. lib. 6. tradunt Bart. conf. 421. numero 4. p. 3. Corn. conf. 44. col. penult. vol. 3. Dec. conf. 561. nu. 3. Nat. conf. 459. num. 3. tom. 2. Paris. conf. 44. nu. 10. & conf. 53. num. 12. vol. 2. Beltran. conf. 124. num. 2. vol. 7. Aym. conf. 108. num. 5. Gratian. conf. 2. num. 34. vol. 1. Ofsalc. decis. 108. num. 13. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 78. num. 20. & conf. 629. num. 35. Vulpell. de præpos. signific. sub hac dict. n. 1. pag. 12. Medic. de acquir. poss. in princ. verbo Autem. Cardin. Tusch. præst. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 240. nu. 11. & conclus. 248. à princ. Cened. post lib. præst. & canon. quæst. sing. 7. num. 1. vbi num. 2. subdit hoc fallere quando hanc dictionem non præcedit aliquid, cui aduersetur, quia tunc ponitur inceptiuè, seu declaratiuè, & num. 3. post Bart. per text. ibi in l. transigere. nu. 6. C. de transact. & Beltran. conf. 124. num. 2. vol. 7. addit, quòd quando ista dictio ponitur in dispositione, in qua ipsam dictionem præcedit genus, tunc ista dictio aduersatur, & genus strictè intelligitur, & num. 4. ait, quòd quando ista dictio ponitur in dispositione, in qua ipsam dictionem non præcedit ge-

D d nus,

nus, ſed ſunt enumerati aliqui caſus, & poſtea ſubdi-
tur huiusmodi dictio *Autem*, ſi illud, quod ſequitur,
habet diuerſam rationem, tunc dictio *Autem*, poni-
tur aduerſatiuè ad ius, & ad factum.

- 2 Amplia primò vt iſta dictio aduerſetur ad proxi-
mè præcedentia; ita Dec. conf. 561. num. 3. Pariſ.
conf. 111. num. 27. vol. 1. & conf. 44. num. 10. & conf.
53. num. 11. vol. 2. Cened. d. ſing. 7. n. 5.
- 3 Amplia ſecundò aduerſari anticipatæ ſolutioni nõ
vti factæ ex factò, ſed vti ſpontaneæ; iuxta text. in l.
2. §. hoc etiam, C. de iureiuran. propter ſalum. Pariſ. d.
conf. 111. num. 27. Grat. conf. 2. num. 33. vol. 1. Corn.
conf. 44. num. 7. & conf. 86. num. 12. lib. 3.
- 4 Amplia tertio, quòd licèt hæc dictio ſit aduerſa-
tiua, tamen repetit qualitates caſus præcedentis in
ſequentem, exceptis iis in quibus expreſſè aduerſa-
tur, l. mariti, §. ſin. & ibi gloſ. & Bart. num. 1. ff. ad l.
Iuliam de adulter. Aym. conf. 108. num. 5. quia aduer-
ſatur retentis eiſdem terminis, Corn. conf. 286. num.
10. verſ. ſuadet. vol. 1. Gratian. conf. 2. num. 33. vol. 1.
5 Cened. d. ſing. 7. num. 6. Et ita eſt repetitiua præce-
dentium cum ſuis qualitatibus, Bald. in l. omnes po-
puli, col. 10. verſ. modo quero virum vnum. ff. de iuſtitia,
& iure. Natt. conf. 570. num. 8. tom. 3. non tamen re-
petit omnes qualitates præcedentes, vt poſt Iaſ. in l.
nam & poſtea. §. ſed & ſi quis, num. 9. ff. de iureiuran.
tradit Cened. d. ſing. 7. num. 8. verſ. iſta tamen, vbi
6 ſubdit, nõn ſemper hanc dictionem repetere quali-
tates præcedentes. Verùm quod inducat repetitio-
nem qualitatum, & conditionum præcedentis legati,
& diſpoſitionis in ſequentem tradunt Menoch. conf.
76. num. 6. Peregr. de fideicom. art. 16. num. 91. Gal-
ganet. de cond. & demonſtr. p. 2. cap. 1. queſt. 18. nu-
mero 5.
- 7 Amplia quartò hanc dictionem eſſe diuerſificati-
uam, & aduerſatiuam, ac denotare diuerſum à caſu
præcedenti. Bart. in l. pater filium. §. 15. ff. de leg. 3.
gloſ. & Bart. in l. mariti. §. cum autem. ad l. Iuliam, de
adulter. gloſ. & Bart. in l. hoc amplius. §. de his. n. 1. ff. de
damno infecto. Alber. in diction. verbo *Autem*, Iaſ. in l.
1. nu. 5. ff. de acq. poſſ. Cened. d. ſing. 7. num. 9.
- 8 Aliquando hæc dictio accipitur pro *Quia*, item pro
Certè, vt in l. Offidius, vbi gloſ. verbo, *Ex diuerſo*, ff. de
leg. 3. Pariſ. conf. 53. num. 30. vol. 2. Mandos. in gloſ.
facult. in §. habita. in verbo *Sed*, in fine, pag. 125. Ce-
ned. d. ſing. 7. num. 11.

Bene.

DICTIO XLVIII.

- 1 Idem ſignificat quod *Ritè*, & *Reſtè*, ſicut malè, non
Ritè, nec *reſtè*, Bald. in l. cor, col. 2. verſ. & nota quod
aduerbium bene, C. de appell. Iaſ. in l. lecta. num. 16. ff.
ſi cert. petas. Pet. Entiq. reſp. opuſc. 2. ſub num. 3. Me-
noch. de arbit. lib. 1. queſt. 67. num. 24. Vulpell. de
prepoſ. & adverb. ſignific. pag. 14.
- 2 Sæpe præter vulgarem uſum hæc dictio *Bene*, au-
get, & pro *Valde*, ponitur. Cic. Attic. lib. 4. Bene
mane dedi litteras. Id. 2. de Orat. Bene ante lucem.
Id. 2. Agr. Adoleſcens non minus bene nummatus,
quàm bene capillatus. Terent. in Andr. Sanè bene
conueniebat.

Breuiter.

DICTIO XLIX.

- 1 Q Vando in commiſſione dicitur, *Breuiter* & *ſum-*
marie, tunc hæc non tollit pœnam, & conclu-

dentem probationem, ſed ſolùm reſpicit modum &
breuitatem probandi, & quod cauſa agitari poſſit
breuiter, & ſine multis ſolemnitatibus. Bart. in Ex-
trauag. ad reprimendum, verſ. ſummarie. Cæther. Pedem.
decif. 1. num. 2. Rota in Giennen. Canonicius 4. & 11.
Maij 1587. coram Robuſterio, & in Corduben. beneficij de
Caſtro 21. Aprilis 1559. coram Quiroga, & in Burgen. de
Pancoruo 28. Aprilis 1591. coram Gypſio, & in Pla-
centina Canonicius 1. Martij 1599. coram Orano, & in
Pampilonen. beneficij de Alo 8. Martij 1577. coram Can-
tuccio, & in Corduben. dimidia portionis 11. Febr. 1602.
coram Sacrato.

S V M M A R I V M.

- 1 Obliquum eſt verbum Cadat.
- 2 Significationem duplicem, vnã acquiſiti-
uam, alteram priuatiuam habet dictio
Cadat.
- 3 Verba compoſita, veluti recedat, redeat, re-
uertatur, an ſint obliqua.
- 4 Sententiam latam importat verbum Cadat.

Cadat.

DICTIO L.

V Erbum hoc licèt ſit obliquum ex doctrina
Ruin. conf. 47. num. 4. lib. 2. Cephal. conf. 274. 1
num. 29. & 30. Honded. conf. 59. num. 74. lib. 1. & conf.
68. num. 3. lib. 3. nihilominùs habet duplicem ſigni-
ficationem: vnã acquiſitiuam, alteram priuatiuam, 2
vt cum teſtator vult, vt ſi hæres non adimpleat
ſuam voluntatem, ab hæreditate cadat; & eo modo
accipitur in contractibus feudalibus, & emphyteu-
ticis, in illo ſenſu priuatiuo loquuntur omnes ſu-
pradiſti Doctores, ſed non idè infertur idem eſſe
dicendum, cum prolatum eſt à teſtatore acquiſi-
tiuè: tunc enim verior eſt opinio, illud aut ſemper
eſſe directum, aut ſaltem commune, Calder. conf. 6.
de iudiciis, cum allegatis per Simon. de Pret. de in-
terpret. ultim. volunt. lib. 3. interpret. 2. dub. 1. ſolut. 4.
Tiraq. in l. ſi vnquam. verb. reuertatur, num. 186. Et fuit
dictum in vna Firmana hereditatis 6. Nouembris 1620.
coram Dunozeſto. Vbi etiam reſolutum fuit, minimè
ſequi verba compoſita, qualia ſunt, *Recedat*, *Redeat*, 3
Reuertatur, & ſimilia, non poſſe eſſe aut directæ, aut
communis, ſed ſemper eſſe obliqua: quia repugnat
communi Doctorem opinioni, vt poſt Aret. in l.
Centurio, num. 20. & Rip. num. 183. ff. de vulg. & Sfor-
tia Odd. de compendioſa, p. 4. q. 2. art. 1. Trentacinque
de ſubſtit. p. 4. cap. 4. num. 19. 25. & 28. Rot. decif. 1.
num. 3. p. 2. recent.

Importat latam ſententiam, ex adductis per Ti-
raquel. in l. ſi vnquam. verb. reuertatur, num. 186. C. de 4
reuoc. donat. Cald. Pereira de extinct. emphyt. cap. 17.
num. 12. Monet. de diſtrib. quotid. part. 3. q. 7. num. 19.
cum ſeqq.

Cæterùm.

DICTIO LI.

V T Aduerbium propriè eſt *Decetere*, *Dereliquo*, 1
Cic. lib. 2. epiſt. 15. Ego me in Cumano, & in
Pom

Pompeiano præterquam quod sine te, cæterum satis commodè me oblectabam. Aliquando significat idem, quod dictio Sed, l. 1. C. si aduersus rem iudic. l. in causam. ff. de procurat. Rip. in l. in fideicommissariam, §. si legatum, num. 1. ff. ad senatusconsultum Trebell. Vt nomen, significat reliquum, l. quasitum, §. idem respondet, ibi, Cæteram suppellectilem, ff. de verbor. signif.

fecerunt. Hoc autem secundum subiectam materiam ludicis arbitrio relinquitur, ita tamen ut nec præcipiti festinatione, nec moratoria cunctatione intelligatur, l. iusor qui repertorium, §. si tutor, ff. de administr. tutel. refert Vulpel. de præpos. & adverb. signif. sub dict. beneplacitum, pag. 14.

Non facit causam esse summarie decidendam, ut a per Felin. in cap. 2. num. 6. de sement. & re iudic.

Cætera.

DICTIO LII.

DEducitur à verbo Græco *ἐκ τῆς*, id est, & alia: & idem cum abbreviationis causa apponitur, eius virtute alia repetita censentur, quæ ex natura, & consuetudine contractus requirebantur. Et ita est repetitiua similium, ut in l. non solum, 39. vbi glos. verb. creditores, ff. de procurat. cap. deinde, vbi glos. 1. 26. distinct. Ruin. conf. 179. num. 2. vol. 2. Vulpel. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 15. D. Barbof. in l. qua dotis, num. 11. ff. soluto matrim.

2 Regulatur tamen secundum naturam rei, cui adiungitur, Doct. in aub. ex causa, C. de liber. præterit. Marefcot. variar. resolut. lib. 2. cap. 76. num. 56. Et fuit dictum in Carthaginiensi sequestri 30. Decembris 1599. coram Card. Lancelotto.

Vide in clausula Et cætera.

Caret.

DICTIO LIII.

Verbum hoc importare latam sententiam, & ipso iure, non autem ferendam tradunt glos. verb. foro, in l. providendum, C. de postul. & alia verb. carebat, in l. 1. ff. ad legem Iulianam, de vi publica, & alia verb. potestate, in cap. nihil, de elect. Corset. in sing. verb. careo, Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 161. C. de reuocan. donat. Vezin. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. num. 354. Gam. in tract. de sacrament. præstand. ultimo supplicio damn. 9. 5. num. 17. Sayr. in Claus. Regia, lib. 3. cap. 8. num. 26. Card. Tusch. verb. priuatio, concl. 719. num. 19. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 129.

Cassare.

DICTIO LIV.

Propriè dicitur cassare id, quod validum est, cap. accedens, 1. ut lite non contest. Dec. in authent. cassa, num. 6. C. de sacrosanct. Eccles. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 26. glos. 1. num. 2. vbi etiam dicit, quod quandoque licet improprie, dicimus cassare quod nullum est, & de facto processit, ex glos. in cap. proposuit, de concess. præbenda.

Celeriter.

DICTIO LV.

Vid celeriter fieri dicitur, quod velociter fit, ut apud Cæf. de bello Gallico, Imperata celeriter

Certè.

DICTIO LVI.

Propriè certè idem importat, quod Sine dubio, Plaut. Trinum. Certè is est. Cic. lib. 2. epist. Si me tanti facis, quanti certè facis. Aliquando concessioni deseruit, Cic. in Orat. At dignitatem docere non habet, certè, si quasi in ludo. Idem 2. de Finib. Naturales diuitias dixit parabiles esse, quod paruo esset natura contenta, certè nisi voluptatem tanti æstimeretis. Quoties verò antecedit dictio Fortasse, vel alia quælibet, quæ dubitationem contineat, hæc dictio Certè eleganter ponitur pro Saltem, quia id quod subiicitur, tanquam dubio certum opponitur, Cic. 4. de Finib. Res enim fortasse veræ, certè graues. Idem 4. Philippic. Hoc impetratum omnibus consilium incognitum certè cepi. Idem 1. Tusculan. Homines mortem optare incipiant, vel certè timere desinant.

SUMMARIUM.

1	Circum.	}	Circa, nonnunquam importat
2	In.		
3	Erga, seu quoad.		
4	Iuxta.		
5	Apud.		
6	Ad.		
7	Dictio Circa ad tempus, aut numerum nonnunquam refertur.		
8	Modicum post, vel modicum ante importat dictio Circa.		
9	Circa non extenditur ultra sex menses.		
10	Iudicis arbitrio remittendum est quod circa subiectam materiam operetur dictio Circa.		
11	Testis debens deponere de certo tempore, si addat dict. Vel circa, non probat.		
12	Aetatis probatio non admittitur per testes deponentes per dict. Circa.		
13	Diminutionem importat dictio Circa.		
14	Delictum maius ad excludendum dict. Circa in mitiorem partem est interpretanda.		
15	Accessionem non verò principalitatem denotat dictio Circa, rebus coniuncta.		
16	Circiter idem penè significat quod Circa.		

Circa.

DICTIO LVII.

Hæc præpositio idem significat, quod Circum, & ad locum, aut personam fermè refertur, Cic. D d 1 1. Agr.

1. *Agg.* Cum Rullus Capuam, & vrbes circa Capuam occuparit. Idem 3. *Verr.* Multa sibi opus esse, multa canibus suis, quos circa se haberet.
2. In lute nostro pluribus modis accipi, variisq; habere potest significatus: aliquando enim accipitur pro *In*, vt in l. circa, ff. de inoffic. testam. & in l. si cum dotem, §. fin. ff. soluto matrim. Tiraquel. de retractu, tit. 1. §. 1. glos. 11. num. 75. Mandos. in glos. facult. §. volentes, in vers. circa, pag. 175. Cened. post canonicas quest. sing. 18. num. 1. Rebuff. ad l. ceterorum, 160. vers. circa eum, ff. de verbor. signif.
3. Interdum pro *Erga*, seu *Quoad* accipitur. Sic in l. nec quidquam, §. circa Aduocatos, ff. de offic. Proconf. & in l. circa eum, ff. de probat. & in cap. vt circa, de elect. lib. 6. Mandos. in d. §. volentes, in vers. circa, pag. 175. Cened. d. sing. 18. num. 1.
4. Nonnunquam accipitur pro *Iuxta*, seu *Prope*. Sic in l. 1. ff. de offic. Praefecti vigili, vers. erat autem familia publica circa portas, & muros disposita, & in l. 1. in prin. ff. de rip. mun. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de his, qui temp. diu. offic. in verb. circa, pag. 168. col. 3. ibi. Circa Ecclesiam, id est, vsque ad modicam distantiam ab Ecclesia, Cened. d. sing. 8. num. 3. Rebuff. d. l. ceterorum, vers. interdum, & vers. circa pro iuxta.
5. Interdum pro *Apud*, vel *Quantum* sumitur, vt in l. post rem, ff. de transact. & in l. 4. ff. de noxalib. & in l. extat, ff. de iure fisci, cum aliis citatis per Rebuff. ad d. l. ceterorum, vers. circa eum.
6. Quandoque pro *Ad* exponitur, in l. si seruum, §. idque euidentius, ff. de furtis, Rebuff. in d. l. ceterorum, vers. circa pro ad.
7. Denique ad tempus, aut numerum nonnunquam refertur, (licet ab elegantibus scriptoribus *Circiter*, & non *Circa* dici soleat) & tunc inter Doctores maxime controuertitur ad quantum tempus, vel numerum extensionem operetur: aliqui namque tenent, quod si defectum ætatis patiens in rescripto dicat: In duodecimo, vel circa, suæ ætatis anno constitutus: quod erit subreptitium rescriptum, si in vndecimo anno, & duobus mensibus sit constitutus, quia per istam dictionem non fiat extensio ultra sex menses, sed tantum ad modicum tempus, vt per Alberic. in suo Dictionario, verb. Circa finem anni, Boss. in praxi, tit. de defens. reor. num. 28. pag. 221.
8. dicens, quod ista dictio denotat modicum post, vel modicum ante. Et hoc ipsum tenet Paris. conf. 104. num. 13. vol. 1. vbi dicit, hanc dictionem in modico versari. Quod & tradunt Alex. conf. 120. num. 8. lib. 2. Corn. conf. 179. num. 5. vol. 3. Cosm. in pragmat. sanct. in tit. de his, qui tempore diu. offic. in vers. circa, Rodan. de reb. Eccles. non alienand. q. 10. num. 15. Gemm. conf. 24. num. 9. vers. nam dictio, vbi modicum tempus exemplificat esse decem dierum. Petr. Enriq. respons. opus. 1. sub num. 3. Rebuff. in praxi beneficiar. tit. de dispensatione ætatis, in verb. seu circa, num. 3. & 4.
9. vbi ait, quod hæc dictio non extenditur ultra sex menses, Francisc. Marc. Delphin. decif. 290. Menoch. de arbur. cas. 57. num. 30. Octavian. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 16. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 249. num. 1.
10. Verum cum circa declarationem illius temporis, quod importet hæc dictio, non bene conueniant supra citati Doctores; ideo quid circa subiectam materiam illa operari debeat, remittendum arbitrio Iudicis tradunt glos. verb. circa, in cap. 1. in fine, de offic. Ordin. lib. 6. Cosm. d. verb. circa, in fine, Ruin. conf. 130. num. 5. vol. 4. Menoch. de arbitr. casu 36. a num. 4. cum seqq. Mandos. in d. §. volentes, in vers. & circa, pag. 176. Rebuff. d. tit. de dispens. ratione ætatis,

verb. seu circa, num. 3. Cened. d. sing. 8. num. 7. Alexan. conf. 82. incip. in causa, vers. insuper, lib. 7. vbi dicit, quod in licentia vendendi certos campos in circa, importat arbitrium Iudicis, prout illum refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 249. num. 14.

Hæc dictio posita in actu probatio, siue à teste, 11 siue à confitente, operatur, quod talis probatio, & confessio non dicatur certa, & limitata, quia testis debens deponere de certo tempore, licet deponat de ipso tempore, si addat dictionem *Vel circa*, non probat. Vide Alex. conf. 66. incip. In causa, num. 6. lib. 7. & conf. 184. incip. Viso processu, num. 11. vers. quia quando testis, & conf. 217. incip. Viso quodam, num. 10. vers. pretereà, & conf. 584. num. 11. lib. 7. Monticell. in Repert. de testib. cap. impugnatur testis ratione loci, & temporis, vers. testis deponens de tempore, 3. Natt. conf. 53. incip. Viso, num. 3. vers. pretereà, Vulpell. citato loco, Menoch. conf. 1046. num. 3. & Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 277. num. 11. Marc. Anton. variar. resolut. lib. 1. resolut. 94. num. 4. Aloys. Ricc. in collect. decif. p. 5. collect. 1520. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 249. num. 15. & 16.

Vnde ætatis probationem non admitti per testes 12 deponentes per hanc dictionem, tradit Farinac. fragment. crim. lit. à verbo ætatis, num. 197. Et deponens, Titium possedisse circa decem annos proximè præteritos ante litem motam, non probat præscriptionem, vt per Mascard. de probation. conclus. 1215. n. 13.

Diminutionem importare censuit Rota coram 13 Mantice. decif. 25. num. 5.

Ad excludendum maius delictum, dictionem 14 istam in mitiorem partem esse interpretandam tradunt Burfat. conf. 141. num. 28. vol. 2. Polydor. Rip. de nocturno tempore, cap. 5. num. 44. & cap. 86. num. 13.

Rebus verò coniuncta non principalitatem, sed 15 accessionem denotat, Rebuff. in l. unica, in glos. in verb. prout, num. 153. C. de sententiis, quæ pro eo, Vulpell. vbi supra in vers. insuper, pag. 17. Cened. d. sing. 8. num. 8.

Circiter idem penè significat, quod *Circa*, sed 16 aptius *Circa* ad locum, *Circiter* verò ad tempus, aut numerum accommodatur. Plaut. *Muscul.* Reddito huc circiter meridiem. Cic. *Attic. lib. 2.* Nos circiter Kalendas, aut in Formiano erimus, aut in Pompeiano. Cæsar. lib. 1. de bello Gallico: Ita dies circiter viginti quinque iter fecerunt. Liu. lib. 28. Cum decem circiter millia passuum ab hoste abessent.

SUMMARIUM.

- 1 Citra contrarium habet Ultra.
- 2 Citra importat Ante, dictio verò Ultra, Post.
- 3 Extrema inter duo quando ponitur dict. Citra, non includit aliquid quod sit extra illa duo extrema.
- 4 Citra quid importet quando ponitur cum copula Et, & quid sine ea ostenditur.
- 5 Exceptiua est dict. Citra.
- 6 Inclusiue aliquando ponitur dict. Citra.

Citra.

DICTIO LVIII.

Hæc præpositio contrarium habet ultra, & illi opposita est. Cæsar lib. 6. de bello Gallico. Qui sunt citra Rhenum. Cic. lib. 26. epist. 4. Is locus est citra

citra Leucadem stadia cxx. Id. 6. Philip. Vt exercitum citra flumen Rubiconem. Et ex nostris hoc ipsum tradiderunt Bald. *conf.* 411. lib. 5. Rebuff. in *dominent. ad l. ceterorum.* 160. *vers. citra.* ff. de verb. signif. pag. 554. Tiraq. de *retrah. tit.* 1. §. 1. *glos.* 11. nu. 69. Vulpel. de *propof. seu adverb. signific. sub dict.* Circa, pag. 17. Cened. *post pract. quest. sing.* 43. in fine. Nam dictio hæc Circa importat ante, dictio verò Ultra importat post. Ita Bald. *conf.* 405. incip. *Quidam emerrunt.* lib. 5. quem refert Card. Tusch. *practic. conclus. tom.* 2. lit. D. *concl.* 251. num. 2. ubi n. 1. subdit, quod hæc dictio importat propinquitatem comparatiuè aliquo termino medio existente.

3 Quando hæc dictio ponitur inter duo extrema, videlicet à quo, & ad quod, non includit aliquid, quod sit extra illa duo extrema, veluti si statutum, vel alia dispositio annullat, vel conualidet certos actus celebratos à tali die citra, vsque in præsentem diem, non includit ante terminum à quo, nec post terminum ad quem. Si verò ponatur ad terminandum solum vnum extremum, quia non exprimitur nisi vnum, & tunc si exprimitur extremum de futuro, denotat exclusionem actuum de futuro, & solum includit actus de præterito. E contra quando ponitur ad determinandum solum extremum præcedens, tunc excludit actus anteriores, & actus futuros includit. Ita post Gemin. *conf.* 18. incip. *Christi nomine innocato.* num. 4. tradit Card. Tusch. *practic. conclus. tom.* 2. lit. D. *concl.* 250. num. 1. cum duobus seqq. ubi num. 4. subdit quod immo de natura dictio à tali tempore & citra, sit limitare tempus ex parte ante, sed non ex post.

4 Illud verò maximè obseruandum est discrimen non paruum adesse, an ista dictio Circa, ponatur cum copula Et, an sine illa, vel si dicatur abinde citra; vel sine dictione abinde, quia quando ponitur cum copula veluti, & citra, vel abinde citra, tunc denotat continuationem temporis, & dierum ab illo principio temporis, quod est expressum. Grat. *conf.* 12. nu. 90. vol. 1. Bettachin. in *reper. lur. verbo citra.* Seraph. *decis.* 1102. Felin. in *cap. licet causam.* 9. num. 8. *vers. tertia causa, de probat.* Apostilla ad Abbat. in *cap. prudentiam.* 21. de *offic. deleg.* num. 5. Nat. *conf.* 69. incip. *Antonius.* num. 2. Ruin. *conf.* 5. num. 4. Vulpell. *sub dict.* Circa, in *vers. citra,* pag. 17. Cened. *d. sing.* 43. num. 3. in *princ.*

Et ideo si testis dicat, quod talis possedit à decem annis & citra, denotat continuationem possessionis per decem annos, secus verò si non ponatur copula Et, *cap. licet causam, vers. ex premissis igitur.* & ibi Hostiens. & Ioan. Andr. de *probation.* & Anchar. *ibidem* num. 14. Felin. in *cap. quoad consultationem, de re iudic.* num. 26. *vers. item scias si dicebatur à decem diebus,* & citra. Alexan. *conf.* 45. col. 2. & *conf.* 118. col. penult. vol. 2. Bart. in *l. Celsus, in vlt. col.* num. 23. & 24. ff. de *usucap.* Balb. de *prescript. in vlt. part.* num. 14. Ruin. *conf.* 67. num. 10. *vers. nam unus testis, lib. 1.* Caputaq. *decis.* 81. num. 2. Mandos. in *glos. facult. §. volentes, in vers. Ab inde,* pag. 161. Cardin. Tusch. *tom.* 3. lit. T. *concl.* 273. ubi dicit, quod testes deponentes à decem annis citra, non concludunt de tempore. Ioan. Baptista Bou. in *tract. de statutar. vrbis prescrib. glos.* 14. num. 9. & 10. fol. 187. Cened. *d. sing.* 43. num. 3. *post princ.* Vnde si proferatur hæc dictio à teste sine copula Et, verificari in vsu facto per vnam diem tantum probant *l. 1. §. quod autem.* & ibi Bart. ff. de *aq. quodid.* Alex. *conf.* 108. num. 7. lib. 2. Maresc. *var. resol. lib. 2. cap.* 100. num. 15. Steph. Gratian. *discept. foren. cap.* 681. num. 45. Et fuit dictum in *Burgen. decimarum* 10. Maij 1597. coram Orano, ubi pariter fuit

resolutum idem operari quod copula Et, iuncta huic dictioni, si loco illius adiungatur alia temporis continuationis, videlicet *semper, perpetuo,* & similes.

Regulariter hæc dictio Circa, est exceptiua, & ponitur pro Prater, seu Sine. Plin. lib. 3. Circa fastidium nominare, id est, sine fastidio, *l. si bona fidei.* ff. de *petitione hered. l. final.* ff. de *collat. l. 1.* ff. de *serijs, l. postrem.* ff. de *transact. l. nec filium.* ff. de *rebus creditis.* cum alijs citatis per Rebuff. in *d. l. ceterorum, versic. Circa,* & per Cened. *d. sing.* 43. nu. 1. ubi etiam subdit, istam dictionem aliquando exponi, id est, Contra; interdum pro Sine, & nonnunquam pro Ante.

Interdum inclusiue ponitur, *cap. licet, de probat.* 6 Cosm. in *pragm. sanction. tit. de collat. verbo Circa.* §. *ne tamen.* pag. 122. Vulpell. *ciato loco.* Cened. *d. sing.* 43. num. 4. ubi ex Bald. in *l. falsus,* num. 7. C. de *furs. ait,* quod ista dictio Circa, est nota veritatis.

S V M M A R I V M.

- 1 Ablatio & accusatio iungitur prepositio Clam.
- 2 Clam non verificatur in re coram multis acta.
- 3 Clam id fieri dicitur, quando publicè fieri potest, & occultò conficitur.
- 4 Clam factum dicitur, quoties ita fit, vt ad eos, quorum interest, notitia peruenire non possit.
- 5 Alienatio clam facta dicitur, cum eam quisquam occultat, ne aduersario innotescat.
- 6 Contractus clam fieri dicitur, ubi instrumentum de eo confectum occultum remanet, nec publicatur.

Clam.

DICTIO LIX.

Hæc prepositio ablatiuo & accusatiuo iungitur, Terent. in *Andr.* Nec clam te est. Quandoque inuenitur non seruiens casui. Virgilius libro 1. *Æneid.*

Non verificatur in re coram multis acta ex adductis per Menoch. *conf.* 38. num. 34.

Planè clam id fieri dicitur quando id publicè fieri potest, & occultò conficitur, vt in Matrimonio scribit Iureconf. in *l. fin.* ff. de *ritu nupt.* & in *l. 1. C. de interdict. Matr.* Mascard. de *prob. conclus.* 531. num. 43. Menoch. de *presumpt. lib. 5. presumpt.* 3. num. 107. qui illic scribit simile esse in eo qui non recta, & publica via incedit, sed insolita clandestinè.

Et clam factum dicitur, quoties ita fit, vt ad eos, quorum interest, notitia peruenire non possit, Bart. in *l. 1. C. de his, qui ex publ.* Felin. in *cap. consuluit.* nu. 20. de *offic. deleg.* Dec. *conf.* 399. num. 19. Franc. Molin. de *ritu nupt. lib. 2. different.* 11. in *princ.* Petr. Enriq. *resp. opusc.* 2. sub num. 3.

Alienatio igitur clam facta dicitur, cùm eam quisquam occultat, ne aduersario innotescat, *l. 3. §. fin.* ff. *quod vi, aut clam.* Alciat. in *l. post contractum,* nu. 50. ff. de *donat.* ubi Pier. & Anibal. post Bart. n. 7. Franc. Molin. *d. different.* 11. num. 10.

Clam itidem fieri dicitur contractus, qui ubi instrumentum de eo confectum est, occultum remanet, nec publicatur. Alciat. in *d. l. post contractum,*

D d 3 num.

num. 50. & seq. Ruin. conf. 128. num. 5. lib. 4. & conf. 51. num. 15. & conf. 149. num. 7. lib. 5. Francisc. Molin. d. different. 11. num. 11. Menoch. de arbit. cas. 194. num. 19. & 10. qui post Plot. in l. si quando. num. 327. C. unde vi, plurimum in iis iudicis arbitrio tribuit.

Commodum aduerbium, pro Commodè, huc Oppor-
tunè, usurpari solet. Plaut. Mercat. Si isthac ibis,
commodum obuam venies patri. Cic. Attic. lib. 13.
Commodum discesseras heri, cum Trebatius ad me
venit. Idem Attic. lib. 10. Commodum ad te dederam
litteras de pluribus rebus, cum ad me bene manè
Dionysius fuit.

Commando.

Dictio LX.

- V**erbum hoc inducit mandatum, ut in l. si non remunerandi, §. cum quidam. ff. mandati, notat Nicol. Mozz. de contract. tit. mandati, cap. de substant. mandat. num. 9.

SUMMARIVM.

- 1 Alterationem non importat verbum Committimus, sed excitationem iurisdictionis.
- 2 Delegatam iurisdictionem non importat verbum Mandamus.
- 3 Ordinarij iurisdictione alterata non censetur per clausulam Committimus, & mandamus.
- 4 Committere, & conferre, in quo differunt.

Committimus.

Dictio LXI.

- V**erbum hoc non importat alterationem, sed excitationem iurisdictionis, ut per Felin. in cap. licet in corrigendis, de offic. Ordin. num. 1. vers. adde, vbi Bald. in vers. quia semper, Matthef. sing. 80. Marc. de claus. p. 1. claus. 186. alias 227. in ultima impress. n. 4. vbi
- 2 num. 5. subdit, quod verbum Mandamus non importat delegatam iurisdictionem, & num. 6. post Ferret. conf. 204. à num. 19. ad finem, dicit, quod per hanc clausulam Committimus, & Mandamus, non
 - 3 censetur alterata iurisdictione Ordinarij. Quando verò post hoc verbum Committimus, sequitur aliud, & delegatus, tunc iudex fit delegatus, ex adductis per Stephan. Gratian. Marchiz decif. 44. num. 9.
 - 4 Committere, & Conferre differunt: nam ad tempus committitur aliquid alicui; in perpetuum verò confertur, glos. verb. committere, in Clement. unica, de supplend. neglig. Pralat. Lap. de hospital. num. 23. Galignet. de different. individ. lit. C. num. 45.

Commodè.

Dictio LXII.

- D**icitur id fieri commodè, quod salua dignitate, & sine incommodo promittentis fieri potest, l. nepos Procule, ff. de verbor. signif. quod in specie ad dotis promissionem à socero factam deducitur ab Alciato ibi, Ioan. Andr. in cap. 1. §. sine, de statu Regni. lib. 6. capit hanc dictionem, id est, sine pecunia, quem probat Lara in l. si quis à liberis, §. sed si filius, num. 82. ff. de liberis agnoscend. ita Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 17.

SUMMARIVM.

- 1 Generale est verbum Concedo, vim sumens à natura rei, cui adyicitur.
- 2 Casus omnes comprehendere aptum est verbum Concedo, secundum subiectam materiam.
- 3 Donationem, & dominij translationem importat verbum Concedo.
- 4 Concedere, & Cedere, in quo differant, ostenditur.

Concedere.

Dictio LXIII.

Verbum hoc generale est, vim sumens à natura rei, cui adyicitur, Bald. in l. non ambigitur, in fine, ff. de legib. Socin. sen. conf. 93. num. 1. lib. 4. Alex. in l. si quis antea, num. 18. ff. de acquir. possess. l. in l. quod principali, numero 4. post glos. ff. de constitut. pecun. quos refert, & sequitur Flamin. Paris. de confident. benefic. q. 34. num. 50. vbi num. 51. post alios subdit, quod est aptum comprehendere omnes casus secundum subiectam materiam. Vt plurimum autem importat donationem, & dominij translationem, ut per Sebast. Medic. de compensat. q. 22. num. 1. Brunonem à Sole in locis communib. lit. V. num. 38. Menoch. conf. 191. num. 8. & de presumpt. lib. 3. presumpt. 34. num. 31. Farinac. in praxi crim. p. 4. conf. 95. num. 6. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 82. num. 15. & cap. 938. num. 2. cum seqq. Flamin. Paris. d. q. 34. num. 51.

Concedere, & Cedere differunt, quia concedere est 4
temporarium, cedere verò perpetuum, glos. verb. portionibus, in Lad cum, ff. de donat. Galignet. de different. individ. lit. C. num. 51.

Concorditer.

Dictio LXIV.

In omni dispositione, in qua aliquid per plures concorditer fieri debet, intelligitur nemine discrepante, maximè in materia contractus, & stricti iuris. Ita glos. in cap. cupientes, §. ad hac, de elect. lib. 6. glos. verb. concorditer, in Clem. ne Romani, de elect. l. in l. de fideicommiss. C. de transact. Alex. conf. 124. incip. In causa, num. 2. & 3. lib. 2. Petr. Enriq. resp. opus. 2. num. 4. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 253. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 17. vbi ex Abb. subdit, non posse dici concorditer factum, etiam à collegio, quod sit aliquo discrepante, nisi esset factum absente minori parte.

SUMMA

S V M M A R I V M.

- 1 Confestim significat, vt quid cum primùm possit, vel iudicis copia haberi valeat, fiat secundum subiectam materiam.
- 2 Confestim, cum aliquo temporis temperamento accipienda est, ratione subiectæ materie.
- 3 Confestim quando à lege profertur, intelligitur statim, & immediatè ad sustinendum actum, cum intervallo verò quando ponitur ad aliquod factum affirmatiuè.
- 4 Confestim fieri dicitur aliquando, si fiat intra annum.
- 5 Confestim idem significat quod ipso iure.

Confestim.

DICTIO LXV.

- 1 Significat hæc dictio vt quid cum primùm possit, vel iudicis copia haberi valeat, fiat secundum subiectam materiam, l. 2. §. confestim, ff. ad senatusconf. Trebell. vbi Bart. Arer. in §. actionum, num. 44. Instit. de act. & in §. quemadmodum, num. 4. Instit. ad senatusconf. Trebell. qui ex interpretatione, & benignitate potius, quam ex vi huius dictionis, secundum subiectam materiam, illam accipiunt, id est, intra annum, mitigato rigore d. §. confestim, refert Vulpel. de prapof. & adverb. signif. sub dict. Commodè, vers. confestim, pag. 18. Vnde cum aliquo temperamento temporis accipiendam esse, per l. qui procuratorem, ff. de procur. obseruat Rebuff. in comment. ad l. anniculus, 134. vers. idem, in dict. confestim, ff. de verbor. signif. pag. 507. & hanc dictionem Confestim, illicò, mox, statim, continuò, incontinenti, & similes intelligi cum temperamento ratione subiectæ materie, tradit Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 9. §. 1. in annot. contra nullit. num. 217.
- 3 Et vt in hac materia certa aliqua regula dari possit, obseruandum duxi, quòd quando ista dictio profertur à lege, intelligitur statim, & immediatè, & sine vllò medio; & hoc, quando ponitur ad sustinendum actum. Si verò ponatur ad aliquod factum affirmatiuè, tunc potest intelligi cum intervallo, Raphaël Cuman. in l. de pupillo, per cum taxt. & ibi Iaf. num. 1. ff. de noui operis nunc. Bermond. in tit. de publ. concubinar. in verb. statim, num. 2. pag. 227. Aloyf. Ricc. in decis. curie Archiepiscopalis Neapolit. p. 2. decis. 288. num. 12. Cened. post libr. practic. & canonic.
- 4 quæst. sing. 74. num. 4. vbi subdit aliquando dici confestim fieri, si fiat intra annum.
- 5 Denotat idem quod Ipso iure, Bart. in authent. incestas, C. de incestis nupt. Tiraq. in l. si vnquam, verb. reuertatur, num. 94. C. de reuoc. donat. Cened. d. sing. 74. num. 5. Aloyf. Ricc. d. decis. 288. num. 13. Sayto in Claus. Regia, lib. 3. cap. 8. num. 27. Monet. de distrib. quotid. p. 3. q. 7. a 35.

S V M M A R I V M.

- 1 Constare dicitur id quod palam est, & palam esse dicitur.

- 2 Iudici de iure alterius tunc dicitur constare, quando omni dubitatione caret, quod ille ius habet.
- 3 Constare non dicitur id quod in scriptura literaliter non continetur.
- 4 Constare aliquid, aut apparere non dicitur, si nondum testes sunt examinati, licet iurauerint.
- 5 Iudici constare nunquam dicitur de iure partium, si sententia sit lata in contumaciam.
- 6 Constare potest aliquid siue per instrumenta, aut testes, siue etiam per sententiam, aut aliam claram probationem.

Constare.

DICTIO LXVI.

Constare dicitur quod palam est, & palam esse dicitur id, quod apud omnes est, vel maiorem partem hominum loci. Ita post Zabarell. conf. 69. in fine, tradit Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. C. conclus. 781. num. 1. vbi num. 2. post Rom. conf. 329. incip. Prasens consultatio, num. 10. subdit, quòd tunc dicitur de iure alterius Iudici constare, quando omni dubitatione caret, quòd ille ius habet; vel è conuerso, quòd ius non habet, & num. 3. quòd iura partium dicuntur constare, quando ambarum partium mutua disceptatione panduntur.

Constare verò non dicitur id, quod in scriptura literaliter non continetur, licet virtualiter eliciatur: & idè dispositio relatiua ad id, quod constat in libris, non quærat, nisi constet per scripturam apparentem. Ita Gemin. conf. 25. num. 4. vers. demonstrat, Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. conclus. 255. num. 1. vbi num. 3. extendit, non dici constare aliquid, nec apparere, si nondum testes sunt examinati, licet iurauerint; secus, si sunt examinati, licet non publicati.

Nunquam dicitur constare Iudici de iure partium, si sententia sit lata in contumaciam, etiam si illa pars, quæ non fuit contumax, produxerit iura sua, argum. cap. error, 8. distinkt. vbi dicitur, quòd tunc opprimitur veritas, atque certitudo, cum altero contendente alter minimè se defendit. Roman. d. conf. 329. num. 10. & 11. Card. Tusch. d. lit. C. conclus. 781. num. 4.

Verbum Constare verificari potest siue per instrumenta, aut testes, siue etiam per sententiam, aut aliam claram probationem constat. Ita Feder. de Senis conf. 157. incip. D. Inquisitori, Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub num. 4. Mascard. de probat. conclus. 75. num. 21. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. C. conclus. 782. num. 1. vbi num. 2. post Bald. conf. 265. incip. Verba, num. 3. vers. deinde, lib. 2. subdit, quòd importat tempus futurum, & etiam præteritum, & præsens.

Vnde intelligi posse tam de notitia iudiciali, quàm extraiudiciali, tradit Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. §. 7. proæm. num. 233.

Constituimus.

DICTIO LXVII.

Verbum hoc non importat præceptum, vt post Sayt. in Claus. Regia, lib. 3. cap. 7. num. 28. tradit Sanch.

Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 40. in med.

S V M M A R I V M.

- 1 Moram omnem tollit dictio Continuo, & idem significat quod Statim.
- 2 Dictio Continuo, debet intelligi civiliter, id est, horis & temporibus competentibus.
- 3 Privilegium concessum illis de comitatu, qui per decem annos continuo habitauerint in ciuitate, intelligitur etiam si habitantes ciuitatem tempore messium, & vindemiarum iuerint in comitatum cum familia ad faciendum recollectas.
- 4 Cuius qui continuo tenetur habitare, implet si habitet etiam per tres menses in rure singulis annis.
- 5 Obligatus ad continuam residentiam, intelligitur horis congruis, & salua necessitate, vel infirmitate.
- 6 Iudicis arbitrio relinquitur, quando dicatur aliquid continuo esse factum.
- 7 Verba, Continuo amittat, denotant ipso iure.

Continuo.

DICTIO LXVIII.

OMnem moram tollit, & idem significat, quod Statim. Cic. pro Quint. Ignis in aquam injectus continuo extinguitur. Terent. Heaut. Continuo hic adero. Idem Eunuch. Hos prius introducamus, postea continuo exeo, l. apud Ausidium, ff. de opt. leg. l. qui uxore, ff. de iniusto, rupto, cap. ceterum, vbi Abb. num. 4. de rescript. Griland. de heret. lib. 1. q. 5. num. 12. vers. res. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. commodè, vers. continuo, pag. 18. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub num. 5. Cened. post lib. præf. & canonic. quæst. singul. 74. num. 1.

- 2 Verum licet ista dictio exigat, ut non fiat temporis interuallum, & de sui natura denotet, id est, sine interuallo, tamen debet intelligi civiliter, id est, horis, & temporibus competentibus. Apostill. ad Abb. in proœm. Decretal. verb. Rex pacificus, num. 3. vers. sine intermissione, Cosm. in pragmat. sanct. tit. de caus. in princip. in verb. ingiter, pag. 107. & seq. Cald. conf. 88. vers. item illud verbum, quod est, 8. de offic. leg. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. C. conclus. 977. numero 3. Dominic. in proœm. sexti §. sacrosancto, Petr. Enriq. sub d. num. 5. Surd. conf. 313. num. 14. Cened. d. sing. 74. num. 2.
- 3 Vnde privilegium concessum illis de comitatu, qui per decem annos continuo habitauerint in ciuitate, intelligitur, etiam si habitantes ciuitatem tempore messium, & vindemiarum iuerint in comitatum cum familia, ad faciendum recollectas: quia ex quo reuerſi sunt ad ciuitatem, dicuntur continuo habitasse. Ita Ioan. de Imol. conf. 9. in fine, quem refert Card. Tusch. d. conclus. 977. num. 5. nam cuius, qui continuo tenetur habitare, implet, si habitet etiam per tres menses in rure singulis annis,

Apostill. ad Rom. conf. 164. in vers. circa secundum, Card. Tusch. vbi supra, num. 6. vbi num. 7. post Rom. conf. 163. & 164. num. 3. vers. 2. subdit, continuo dici quem habitasse, licet ex iusta causa fuerit absens, puta pestis, vel infirmitatis.

Hinc etiam euenit, ut obligatus ad continuam residentiam intelligatur obligatus horis congruis, & salua necessitate, vel infirmitate, Calder. d. conf. 88. vers. item illud verbum, alias, 8. de offic. legati, Card. Tusch. d. conclus. 977. num. 2.

Demum arbitrio Iudicis remittitur, quando dicatur aliquid continuo esse factum, Alciar. in l. deestatio, ff. de verbor. signif. Anchar. Regien. p. 1. q. 48. num. 5. & 6. Cened. d. sing. 74. num. 2. in fine.

Verba illa, Continuo amittat, denotant ipso iure, 7 vt per Tiraq. in l. si vnquam, verb. reuertatur, num. 101. C. de renocand. donat. Cened. d. sing. 74. num. 3. Aloyl. Ricc. in decis. Curia Archiepiscopalis Neapolitana, p. 2. decis. 188. num. 11. Monet. de distrib. quotid. p. 3. q. 7. num. 36. & 37.

Conuenit.

DICTIO LXIX.

Verbum hoc redactum in scripturam, significat pactum nudum, vt notat Ceual. comm. contra comm. q. 114. Et licet in scripturam redactum non sit, importare stipulationem, tradit Suar. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. num. 363.

Contra.

DICTIO LXX.

Contrà aduerbium sæpe est, quia sine casu ponitur, Cic. lib. 14. epist. 18. Vtrumque contrà accidit.

Pro dictione Præter aliquando ponitur, gloss. in 2 authent. qua res, C. de sacrosanct. Eccles. Grat. dict. 33.

Sæpe vsurpatur pro Econtrà, Cic. 5. Tuscul. Vt hi miseri, sic contrà illi beati. Idem 2. Acad. Vt aliz probabiles videantur, aliz contrà. Tursellin. de particulis Latina orationis, cap. 38.

S V M M A R I V M.

- 1 Proximitatem significat, ad certâsque personas refertur dictio Coram.
- 2 Præsentiam non solum personalem, sed etiam intellectualem, & operatiuam importat dictio Coram.

Coram.

DICTIO LXXI.

Refertur ad certas personas, proximitatemque significat, ex adductis per Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. commodè, vers. coram, pag. 18.

Importat etiam non solum præsentiam personalem, sed etiam intellectualem, & operatiuam. Sic in l. diem proferre, §. coram, ff. de receptis arbitris, l. si quis

quis mihi bona, §. coram Tuio, iuncta glos. ff. de acquir. hered. cap. in primis, vbi glos. verb. ipso presente, 2. q. 7. cum aliis, de quibus per Auend. ad l. 44. Tauri, glos. 14. num. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Fictiōem denotat verbum Creditur.
- 2 Præsumptionem aliquando significat verbum Creditur.
- 3 Testis deponens per verbum Credit, non affirmat, nisi addat causam sufficientem.
- 4 Consulens, vel sententiam proferens per verbum Credit, affirmat.
- 5 Credere, & deponere, in teste differunt.
- 6 Credo, verbum, in positionibus facit veram confessionem.

Credere.

DICTIO LXXII.

- 1 Fictiōem denotat hoc verbum, ex adductis per Tiraq. de retract. conuent. §. 1. glos. 6. num. 27. & Menoch. de præsumptionib. lib. 6. præsumpt. 17. num. 26.
- 2 Præsumptionem aliquando significat, vt in l. consciuntur, in princip. ff. de iure codicill. & in cap. quædam, vbi glos. de præsumptionib. notat Menoch. d. præsumpt. 12. num. 27.
- 3 In teste non affirmat, quamuis dicat, Scio, quia credo: vel, Credo pro certo: etiam stante consuetudine, vt per Mascard. de prob. conclus. 458. à princip. quem refert Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. C. conclus. 1070. limitantes, nisi addat causam sufficientem; item in consulente, & in Iudice sententiam proferente, quia affirmant.
- 5 Vnde in teste Credere, & Deponere differunt, vt per Galganet. de differens. individ. lit. C. num. 106. & tunc semper quis potest probare contrarium, absque eo quod sibi contrarius dicatur, ex adductis per Vital. de Camb. in tract. claus. pag. 161. col. 1.
- 6 In positionibus verò facit veram confessionem, cum in hac materia sit veritatis expressum, de quo tamen vide Rot. Genuen. decis. 48. num. 1. Surd. decis. 17. num. 9. & decis. 58. num. 13. & 14. Seraphin. de privilegiis. iuramen. priuileg. 11. à princip. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 109. num. 6. cum seqq. & cap. 105. num. 5. Amat. Roderic. in præf. de modo, & forma examinandi processum, cap. 7. num. 63. & 64.

S V M M A R I V M.

- 1 Distributiva vim habet dictio Cuique.
- 2 Collectiua est dictio Cuique, requirens concursum omnium, & tribuens rem cuilibet in solidum.
- 3 Restrictionem non recipit dictio Cuiusque.
- 4 Verba, Cuiusvis ex nominatis, important in substitutione reciprocā.

Cuique.

DICTIO LXXIII.

- 1 Dictionis hic casus ex relatiuo Quisque, vim distributiua habet, ex notatis per Surd. conf.

362. num. 18. Cald. Pereira de potest. eligendi, cap. 13. num. 47. vbi subdit, quod per hanc dictionem non videtur concessum ius accrescendi.

Et est collectiua, requirens concursum omnium, & tribuens rem cuilibet in solidum, l. hoc articulo, vbi Bart. ff. de hered. instituend. l. Ballista, ff. ad Trebell. Tiraquel. de retractu lign. §. 31. glos. 1. num. 12. notat Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. commodè, vers. cuique, pag. 18. vbi subdit, quod dicitur distributiva fauore institutionis.

Vnde in genitiuo casu Cuiusque, tamquam vniuersalis non recipit restrictionem, Alex. conf. 118. incip. In casu, num. 5. vers. & tanto magis, lib. 5. quem refert Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 397. num. 21. vbi num. 22. post Alex. conf. 100. incip. Super primo, num. 3. vers. sed prædictis non obstantibus, lib. 7. subdit, quod dictio Cuiusvis ex nominatis importat in substitutione reciproca, quæ solam vulgarē continet, vt necessariò contineatur compendiosa annexa, & in singulos sic facta substitutio.

S V M M A R I V M.

- 1 Vniuersalis est dict. Cuiuslibet, omnia comprehendens.
- 2 Distributiva est dictio Cuiuslibet, & attribuit cuilibet in solidum.
- 3 Relictum si fiat cuilibet ex consanguineis, omnes admittuntur.
- 4 Legatum factum familia, & cuilibet de familia, censetur factum omnibus in solidum, & ordine successivo.

Cuiuslibet.

DICTIO LXXIV.

Genitiuus hic casus ex relatiuo Quilibet, est vniuersalis, omnia comprehendens, glos. verb. quilibet alius, in l. omnes, C. de quadriennij præscript. & in Clem. 1. verb. quavis alia, de re iudicata, Joan. Francisc. de Ponte decis. 3. num. 4. Glor. resp. 1. part. 1. num. 185. vbi idem dicit de verbo Cuiuscumque, & citat Cephal. conf. 451. num. 55. 58. & 59. & Decian. conf. 44. num. 15. vol. 4.

Distributiuus est, & attribuit cuilibet in solidum, ex adductis per Paris. conf. 49. num. 3. & seq. vol. 2. & per Bertaz. de claus. instrum. claus. 12. glos. 2. num. 1.

Vnde si cuilibet ex consanguineis fiat relictum, omnes admittuntur, quia dictio hæc est vniuersalis, & distributiva. Ita Castr. conf. 384. incip. Notandum est, num. 1. in fine, & num. 2. vers. sed nos sumus in casu, lib. 1. vbi quod est vniuersalis distributiva.

Et legatum factum familiæ, & cuilibet de familia, censetur factum omnibus in solidum, & ordine successivo, sequitur Card. Mant. de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 33. vers. & si relictum, quem refert Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 397. num. 23.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi & effectibus huius dictionis agentes.

Ec

2 Tem

- 2 *Tempori saepe dict. Cum adhibetur.*
- 3 *Conditionem denotat dict. Cum, quando ea utimur loco dict. Si.*
- 4 *Conditionem importat dict. Cum, si adijciatur verbo futuri temporis.*
- 5 *Causam, vel demonstrationem inducit dictio Cum, quando adijciatur verbo futuri temporis.*
- 6 *Copulativa est, & coniunctionem inducit dict. Cum, quando ea uti prepositione utimur, & loco copula Et.*
- 7 *Dictio Cum, magis coniungit, quam coniunctio Et.*
- 8 *Dictio Cum, quando ponitur inter res, quarum una alteri accedere non potest, tunc coniungit aequè principaliter, non autem accessorie.*
- 9 *Accessorie coniungit dictio Cum, quando ponitur inter res, quarum una erat accessoria ad aliam.*
- 10 *Accessorie non coniungit, sed principaliter, quando dictio Cum ponitur inter personas.*
- 11 *Dict. Cum, quando coniungit per modum accessorii, tunc si principalis dispositio est nulla, nullum est quoque accessorium.*
- 12 *Restituere si quis promittat domum cum melioramentis, melioramenta veniunt accessorie.*
- 13 *Statutum disponens quòd mulier cum hereditate non nubat forensi, non habet locum si nubat sine hereditate.*
- 14 *Accessorie ita coniungit dict. Cum, ut aliquando duas personas ponat pro una, quando cum dicta dictione iunguntur.*
- 15 *Testator si legaverit fundum cum peculio, si legatum in fundo erit nullum, erit etiam nullum in peculio.*
- 16 *Hereditatis in venditione, cui adiectum est iuspatronatus, operatur dictio Cum, ut idem iuspatronatus simul cum hereditate in venditorem transeat.*
- 17 *Dictio Cum, ponitur inter similia, vel parum distantia.*
- 18 *Demonstratiue potius quam taxatiue stat dictio Cum, posita inter diuersas orationes.*
- 19 *Repetitionem de sui natura inducit dictio Cum.*
- 20 *Fictionem, & fraudes tollit dictio Cum effectu.*

Cum.

DICTIO LXXV.

DE vi, & effectibus huius dictionis vide Alber. in suo Dictionario, verb. Cum, & Firman. in suo Repertorio, eod. verb. Ioan. Andr. in cap. nullus, num. 10. cum seqq. ff. de reg. iuris, Luc. de Pen. in l. omnes, l. col. 15. vers. de prepositione Cum, C. de Decurionibus, lib. 10. Mandos. in glos. facult. §. habita, in verb. Cum,

Bertaz. de claus. instrum. claus. 4. glos. 11. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 18. Tursel. de particulis Latina orationis, cap. 39. Card. Tusch. practicar. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 583. num. 16. cum seqq. & lit. D. conclus. 257. & 158. Galgauer. in tract. de condit. & demonstr. p. 1. cap. 5. num. 2. & 3. & p. 2. cap. 1. q. 2. Grat. de dictionib. dict. 34. Cened. post lib. pract. & canonicarum quest. sing. 9.

Sape dictio Cum tempori adhibetur, Cic. lib. 13. 1. epist. 3. Scis profecto fuisse quoddam tempus, cum homines existimarent, &c. Idem lib. 15. epist. 14. Multi enim anni sunt, cum ille in aere meo est. Idem lib. 3. epist. 3. Vltimum diem illum videam, cum tibi gratias agam. Idem pro Plane. Nunquam obliuiscar noctis illius, cum tibi vigilanti pollicebam, &c. Sic etiam in Iure, quando hac dictione uti adverbio utimur, illa tempus significat, ad notata in l. qui promissu, ff. de cond. indeb. & in l. quocumque, §. final. ff. de verbor. oblig. las. in l. si ancilla, num. 1. cum seqq. ff. de leg. 1. Grat. conf. 103. num. 7. vol. 2. Mandos. in glos. facult. §. habita, in verb. Cum, pag. 133. col. 2. Vulpell. citato loco, Cened. d. sing. 9. num. 2.

Quando dictione Cum utimur, loco dictionis Si, tunc denotat, & inducit conditionem; & tantum valet, quantum dictio Si, ut est text. in l. qui promissu, ff. de condit. indeb. & in l. quicunque, §. non solum, & in l. huiusmodi stipulatio, ff. de verbor. oblig. Dec. conf. 401. Cephal. conf. 22. num. 4. vol. 1. Paris. conf. 19. num. 12. vol. 2. Grat. conf. 1. num. 94. vol. 1. Cald. Pereira de potestate eligendi, cap. 1. num. 16. Decian. conf. 34. num. 43. lib. 3. Vulpell. citato loco, Cened. d. sing. 9. num. 3.

Et demum importare conditionem, si adijciatur verbo futuri temporis, tenent Cuman. conf. 601. incip. Petrus heres, num. 3. vers. ad secundum, Rom. conf. 438. num. 4. vbi ait, quòd dictio Cum adiecta futuro, licet sit causa, tamen habet effectum conditionis, Alex. conf. 35. incip. Viso ritu, in princip. lib. 2. vbi dicit, quòd in testamento hac dictio adiecta in certo termino semper importat conditionem; prout si pater legat filiz, cum nupserit, refert Card. Tusch. d. lit. C. conclus. 583. num. 17. & 18. & d. lit. D. conclus. 257. num. 10. & 11.

Limita, quando adijciatur verbo præteriti temporis, quia tunc inducit causam, vel demonstrationem, Cuman. d. conf. 61. num. 3. Roman. d. conf. 438. num. 3. vers. quoad secundum, vbi dicit, quòd hac dictio adiecta verbo præteriti, vel præsentis temporis, importat causam, & num. 4. subdit, quòd siue sit de præterito, siue de præsentis, importat causam, quæ non vitiat, licet deficiat. Si verò iungatur tempori de futuro, licet sit causa, & non conditio, tamen habet effectum conditionis, & defectus vitiat, sicut si esset conditio. Refert Card. Tusch. d. conclus. 583. num. 19. & 21. & d. conclus. 257. num. 11. vbi num. 11. subdit, quòd in dubio potius demonstrationem, quam conditionem debet importare.

Sed quando hac dictione utimur ut prepositione, & loco copulae Et, tunc est copulativa, & coniunctionem inducit, l. Titia textores, §. nihil differt. ff. de leg. 1. l. si ita fuerit. ff. de manumiss. testam. l. si quis legauerit. ff. de verbor. signif. las. in l. si ancilla, num. 1. & 2. ff. de leg. 1. Dec. conf. 401. num. 1. Paris. conf. 19. num. 12. vol. 2. Ruin. conf. 130. num. 10. Rip. lib. 1. respons. cap. 3. num. 25. Mandos. in glos. facult. §. habita, in vers. Cum, pag. 132. & seq. & in §. & in ipsa, in vers. Cum, pag. 190. Callan. in consuetud. Burgundia rubr. 2. §. 1. in vers. il confisque, num. 1. Arundan. de exequen. mandatis, p. 1. cap. 19. num. 6. Vulpell. citato loco, Cened. d. sing. 9. num. 4. & uniformiter copulat

pulat l. si legatarius. §. cum ita. ff. de legatis 3. Surd. d. decis. 8. num. 8.

- 7 Immo hæc dictio magis coniungit, quàm dictio, Et, quia aliud est dicere, Titius & Mæuius venerunt Romam, & Titius cum Mæuius venit Romam: primo enim casu non est necessarium pro veritate propositionis quoddam simul venerint, secus verò in secundo casu, in quo etiam videtur demonstrata qualitas temporis, sicut & aliud est dicere, instituo filium cum nepote. Pro quibus vide Doctores in l. Gallus. §. 1. ff. de liber. & posthumis. Lancell. Polit. in tract. subfist. ubi de vulgar. p. 2. num. 23. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 70. num. 10. & 32. Mandos. in d. gloss. facult. §. & in ipsa, vers. Cum, pag. 291. Surd. de alum. tit. 2. quest. 7. num. 5. cum seqq. & decis. 8. num. 9. Cened. d. sing. 9. num. 8. bene Castr. conf. 455. num. 3. lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 258. num. 17. vbi ait, quòd dictiones Cum, Vnà, Simul, & similes, semper magis copulant, quàm dictio, Et, quia dictio, Et, perdit virtutem copulandi in iis, in quibus datur ordo successiuus; aliæ verò semper copulant etiam in iis in quibus datur ordo charitatis, vel ordo iuris successiuus.
- 8 Verum, vt melius, & clarius percipi possit quæ sit vera & realis differentia inter hanc dictionem, & conjunctionem, Et, ac proinde quando hæc dictio coniungat, & copulet accessoriè, quando verò æquè principaliter, distinguendum duxi cum Ias. in d. l. si ancilla, num. 1. quòd quando ista dictio, Cum, ponitur inter res, quarum vna alteri accedere non potest, vt lego domum cum vinea, tunc coniungit æquè principaliter, non autem accessoriè, & nulla est differentia inter dictionem hanc, & conjunctionem Et, prout ex text. in d. l. Titia textores. §. nihil, tradunt Cassan. citato loco, & Dec. in auth. ingressi. num. 23. vers. in gloss. C. de sacros. Eccles. Cened. d. sing. 9. numero 5.
- 9 At quando ista dictio ponitur inter res, quarum vna erat accessoria ad aliam, tunc coniungit accessoriè, l. si quis ancillas, vbi Ias. num. 1. ff. de leg. 1. l. 1. 2. & 3. ff. de peculio legato. Dec. in d. auth. ingressi, num. 23. vbi declarat quid differat dedicare se cum suis bonis Ecclesiæ, vel se, & sua bona. Bertazol. de claus. instrum. claus. 26. gloss. 4. num. 1. Castr. conf. 377. ante num. 2. par. 1. Alexand. conf. 193. incip. Ex themate, num. 5. lib. 2. & conf. 75. incip. Vso themate, num. 6. lib. 7. conf. 114. num. 4. & 5. lib. 4. Vulpell. citato loco num. 1. Ioseph. de Sesse Aragon. decis. 124. num. 20. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 257. num. 4. vbi num. 5. post Gemin. consil. 32. col. fin. vers. quod autem ad concessionem, extendit hoc, in tantum esse verum, vt si principalis dispositio sit nulla, sit etiam nulla dispositio copulata cum dictione Cum, tanquam accessoria.
- 10 Demum quando hæc dictio ponitur inter personas, non coniungit accessoriè, sed coniungit principaliter. Ita Bald. conf. 409. incip. Concessus fuit, lib. 1. quod duplicatur conf. 408. lib. 5. vbi dicit, quòd habens saluum conductum eundi, & redeundi cum decem equis, & bonis, potest etiam mittere uxorem, quia dictio Cum, complectitur uxorem, licet sit principalis, & non accessoria. Socin. conf. 40. num. 1. vol. 1. vbi dicit, quòd ista dictio Cum, posita inter personas, operatur per modum copulæ, & idem quod copula Et, ac proinde tantam potestatem attribuit vni sic coniuncto, quantum habent omnes alij. Franc. Aret. consil. 1. num. 12. vbi ait, quòd dictio Cum, coniungit principaliter personas ad effectum repetitionis qualitatum, & conditionum inter diuersas personas positas in eadem oratione. Strach. de adiect. 4. par. 9. 4.

num. 1. pag. 249. vbi ait, quòd dictio Cum, posita inter personas, habet eandem vim, quam dictio Et. Anchar. conf. 363. incip. In themate proposito, num. 4. ait quòd inter personas honoratas prolata coniungit sicut copula, & prout eam refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 258. num. 14. In quo autem differant hæc dictio, & dictio De, vide ibi sub dict. De.

Hæc dictio quando est illius virtutis vt coniungat per modum accessorij, tunc si principalis dispositio est nulla, nullum est quoque accessorium in necessariam consequentiam. Ita Gemin. conf. 32. col. fin. verbo, quo autem ad concessionem. Ruin. conf. 114. num. 4. & seq. lib. 4. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 258. n. 1.

Amplia primò in tantum huiusmodi dictionem coniungere accessoriè, vt si in transactione quis promissit restituere domum cum melioramentis, melioramenta accessoria dicantur, ita vt si restituat domum, & non melioramenta, non incidat in pœnam, l. si quis maior, quæ non habet locum in accessoriis; ita Castr. conf. 378. incip. Quantum, col. 1. in fin. vers. prætereà ipse seruauit, lib. 1. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 258. nu. 8.

Amplia secundò etiam ita coniungere vt requiratur verificatio vtriusque copulati, ideo statutum disponens quòd mulier cum hæreditate non nubat forensi, non habet locum si nubat sine hæreditate, quia requiritur concursus omnium copulatum. Bald. conf. 357. in fin. lib. 1. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 258. num. 13.

Amplia tertio ita accessoriè coniungere, vt aliquid quando duas personas ponat pro vna, quando iunguntur per hanc dictionem Cum, l. fin. C. de impuberum, & alij, vbi si quis dicat, Titius vnà cum filiis suis, & Sempronius mihi hæredes sunto, Titius, & filij habebunt medietatem, Sempronius verò aliam medietatem. Sed obstat ex diametro text. in l. si quis Titio. ff. de usufruct. accrescen. vbi si testator dicat Titio cum hæredibus meis; & Mæuius eandem rem lego, Titius habebit tertiam, hæredes tertiam, & Mæuius tertiam. Pro concordia tamen Abb. consil. 57. incip. attingam, in principio, lib. 1. distinguit, quòd quando dictio Cum, coniungit nomina collectiua, vel nomina dignitatum, semper stat coniunctiue principaliter, secus si nomina singularia; ideo Papa mandans Archiepiscopo Florentiæ, vt vnà cum Capitulo, & Consulibus fabricæ dotet & ordinet præbendas Canonicales, non ponit Episcopum & Capitulum tanquam vnum, & Consules pro secunda voce, sed erunt tres voces principales, Episcopus habebit vnâ vocem, Capitulum aliam, & Consules tertiam, refert Card. Tusch. d. conclus. 238. num. 18. 19. & 20.

Amplia quartò vt si testator legauerit fundum cum peculio, si legatum in fundo erit nullum, erit etiam nullum in peculio; ita Rota decis. 709. num. 9. p. 1. diuers. Hond. conf. 91. num. 13. vol. 1.

Amplia quintò vt adiecta in venditione hæreditatis, cui annexum est ius patronatus, operetur, vt idem ius patronatus transeat simul cum hæreditate in venditorem; iuxta resoluta per Sanch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 19. num. 13.

Ponitur hæc dictio inter similia, vel parum distantia, vt per Ioseph. Sesse Aragon. decis. 124. num. 21. & posita inter diuersas orationes stat potius demonstratiue, quàm taxatiue. Monet. in tract. de option. Canonica, cap. 3. quest. 3. num. 64.

Deinde hæc dictio de sui natura repetitionem inducit, vt tradunt Galganet, in tract. de cond. & demonstr. p. 2. cap. 1. quest. 18. num. 3. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 180. num. 45. vbi num. 46. limitat non procedere fauore libertatis, & num. 47. asserit, non

Ee 2 habere

habere locum quoties ponitur inter duas personas affines, & sanguine coniunctas.

- 10 Dictionem (cum effectu) tollit fictionem, & fraudes, *glos. penult. in Clem. 1. de decim. & importat quod realiter, non verbo fiat, Extravag. Joan. xxi. suscepti, cum aliis adductis per Bertaz. de claus. instrum. claus. 4. glos. 7. num. 1.*

SUMMARIVM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Causam proximam & immediatam denotat dictio De, nisi aliud constet de mente loquentis.
- 3 Causam remotam aliquando significat dictio De, secundum subiectam materiam.
- 4 Substantiam interdum significat dictio De.
- 5 Legatum si fiat de bonis testatoris, debentur bona.
- 6 Dos si debetur ab statuto filia exclusae de bonis defuncti, debetur in substantia, & non in pecunia.
- 7 Materiam, seu causam materialem nonnunquam importat dictio De.
- 8 Materiam immediatam, de qua aliquid fit, quandoque significat dictio De.
- 9 Originem vel domicilium saepe importat dictio De.
- 10 Augmentum importat dictio De.
- 11 Taxatiue, & non demonstratiue aliquando ponitur dictio De.
- 12 Conditionem denotat dictio De.
- 13 Ex importat dictio De.
- 14 De, & Cum, in quo differant, ostenditur.
- 15 A.
- 16 Super, cum de legatis agitur.
- 17 Propter, ad causam declarandam.
- 18 Pro.
- 19 De industria, id est, dedita opera.
- 20 De integro, id est, denovo.
- 21 De scripto, id est, non memoriter.

De.

DICTIONE LXXVI.

- 1 DE vi, & effectibus huius dict. vide Tiraq. in *tract. cessante causa, limit. 20. num. 30. cum seqq. Scott. in rubr. ff. si cert. pet. num. 51. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 20. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 261. Cened. post lib. pract. & canon. quast. sing. 10. Tursellin. de particulis Latine orationis, cap. 41. Grat. de dictionib. dist. 36.*
- 2 Hæc dictio varios habet significatus, de sui verò natura denotat causam proximam, & immediatam, nisi aliud constet de mente loquentis, l. 1. §. fin. ff. de incend. ruina, & nauis. l. ex hoc iure. ff. de institutis, & iure, Anchar. q. 69. num. 2. & 6. p. 1. Polyd. Rip. de nocturno tempore, cap. 62. num. 7. Card. Mantica. de cohiell.

ulim. volunt. lib. 11. tit. 12. num. 17. Rip. in rubr. ff. si certum petatur, num. 2. & 3. vbi Dec. lect. 1. num. 1. & 2. & lect. 2. num. 5. Barbat. de præstantia Cardinal. q. 2. p. 1. post num. 21. Paris. conf. 9. num. 44. vol. 1. Dec. conf. 624. num. 3. Euerard. conf. 142. in fine, Tiraq. d. limit. 20. num. 31. vers. nam & dictio De, Anton. de Sola in constitut. Sabaud. p. 2. tit. de alien. bonor. minor. glos. 3. num. 47. Gom. in reg. de infirmis resignantibus, q. 11. vers. & ista opinio, Burg. de Pace conf. 29. num. 62. Menoch. de presumptionib. lib. 4. presumpt. 81 num. 13. & conf. 173. num. 7. Ber. decif. 44. num. 29. Mandos. in glos. facult. in §. habita, in verb. de eorum, pag. 214. & ad reg. 14. Cancellar. q. 7. num. 7. Vulpell. citato loco, num. 1. Cened. d. sing. 10. num. 2. Bertazol. de claus. instrum. claus. 26. glos. 10. num. 2. & glos. 5. num. 2. Stephan. Gratian. Marchiz decif. 141. num. 7. Card. Tusch. d. conclus. 261. num. 2.

Aliquando tamen causam remotam significat secundum subiectam materiam, quando alias constaret de mente disponentis, ut in l. si finita, §. deinde, ff. de damn. infecto, Dec. in d. rubr. ff. si certum petatur, lect. 1. num. 1. & conf. 624. num. 3. Mandos. in reg. 12. Cancellar. q. 2. num. 8. Cened. d. singul. 10. num. 3. Semper enim regulatur hæc clausula secundum subiectam materiam, ex adductis per Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 116. num. 27.

Interdum substantiam significat, Socin. Iun. conf. 481. num. 11. vol. 3. Tiraq. d. limit. 20. num. 32. vers. hæc enim dictio, Pauli. in tract. de potest. Capituli Sede vacante, in primo prelude, à num. 1. veluti si fiat legatum de bonis testatoris, debentur bona, Corn. conf. 167. num. 14. vers. dictio enim De, lib. 2. vbi ait, quod idem est dicere, quod aliquid sit de bonis, vel de substantia bonorum, & ideo summa legata de bonis debentur in tot bonis, Socin. conf. 72 num. 10. cum seq. lib. 3. Ruin. conf. 65. num. 3. lib. 2. Paris. conf. 18. num. 37. lib. 2. Crau. conf. 187. num. 5. Hinc etiam si dos debetur à statuto filia exclusae de bonis defuncti, quod debeat in substantia, & non in pecunia, tradit Menoch. de arbit. cas. 163. num. 25. cum duobus seqq. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 261. num. 5.

Nonnunquam importat materiam, seu causam materialem, Bald. in l. penult. prope finem, C. de cond. inferi. Luc. de Penna in l. omnes, num. 72. C. de decurionibus, lib. 10. Rip. in rubr. ff. si certum petatur, num. 2. & seq. Pauli. d. prelude. 1. num. 1. Cened. d. sing. 10. num. 1. Card. Tusch. d. conclus. 261. num. 6. Camill. Medic. conf. 153. num. 1. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 570. num. 4.

Quandoque significat immediatam materiam, de qua aliquid fit, vel surgit; ideo si adiungatur filio, puta si dicatur de progenie filij, non includitur pater, nec ascendentes, vel transuersales, quia non surgunt ex filio, sed solum de descendentibus filij intelligitur, ita Bald. conf. 336. incip. *Quaritur utrum*, lib. 3. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 261. num. 2.

Pertæpe originem, vel domicilium importat, ut 9 in l. 1. ff. ad municip. tradit Surd. decif. 129. num. 15.

Item importat augmentum, ut in l. 1. ff. de positi, 10 vbi ponere apud aliquem, non tollit omnimodam custodiam à ponente; sed si deponit, secus est, quia seorsum à se ponit, ut ibi glos. in verb. *auger*, Bald. conf. 220. incip. *Propositur*, num. 5. lib. 1. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 261. num. 1.

Item taxatiue aliquando ponitur, non demonstratiue, puta si dicatur: Relinquo tali decem mensuras frumenti de fundo, seu agro meo sito in tali loco: quia ex quo dictio De ponitur taxatiue, si in co

- in eo agro non colligantur tot mensuræ, non poterit legatarius petere supplementum ex grano, quod in aliis agris colligetur, l. *Lucius*, ff. de alim. legat. l. *quidam testam.* in princip. ff. de legat. 1. Paul. de Castro conf. 338. num. 3. vol. 1. Dec. conf. 500. num. 15. Ioan. de Amic. conf. 46. Benintend. decis. 64. Duran. de arte testandi, tit. de leg. caut. 49. Petr. Pechius de testam. coniungum, lib. 5. cap. 13. pag. 190. Causalcan. in tract. de vsufr. mulieri relicto, cap. 9. num. 167.
- 12 Item denotat conditionem, vt per Achil. de Grass. decis. 6. de rescript. num. 2.
- 13 Eiusdem significationis est dictio hæc, ac dictio *Ex*, secundum Tiraq. d. *l. imit.* 20. num. 31. & quando hæc nostra pro illa ponitur, sæpe ad personam accommodatur, Cic. pro Cornel. Audiui hoc de parente meo. Idem *Attic.* lib. 1. Messala Consul de Pompeio quæsiuit, quid de religione sentiret.
- 14 Differunt autem hæc dictio *De*, & *Cum*, quia hæc nostra denotat substantiam, & dictio *Cum* denotat processum; & ideo si statutum dicat, quod Prætor faciat de consilio, tenetur sequi consilium; si verò dicat cum consilio, non ita præcisè arctatur ad consilium sequendum. Ita Corn. conf. 53. incip. Pro decisione, col. 2. vers. *proposito*, num. 6. lib. 1. Burlat. conf. 90. à num. 42. vol. 1. Cened. d. *l. sing.* 10. num. 7. Card. Tusch. d. *tom.* 2. *lit.* D. *concl.* 192. num. 11. vbi num. 12. citat in contrarium Feder. de Senis conf. 1. num. 5. vers. & si oppones.
- 15 Multiplices significatus habet hæc dictio, aliquando enim ponitur pro *A*, vt in l. *si is*, qui rem, §. *fin.* ff. de furtis, in illis verbis, *si stipulatus de te sim*, id est, à te, l. 1. C. de fund. rei prin. lib. 11. ibi, de fisco, id est, à fisco, l. *si ut certo*, ff. commodati, Cic. de Orat. Audiui de socero meo, id est, à socero meo.
- 16 Super importat, cum de legatis agitur, ad significandam materiam, aut causam legationis, Cic. lib. 1. Officior. Regulus de captiuis commutandis Romam missus. Idem in *Brutum*: Legatus ad Senatum de Rhodiorum præmiis venerat. l. 3. in princip. ff. si à non comp. Iud. Put. decis. 39. num. 1. lib. 2. in correct.
- 17 Propter importat ad causam declarandam. Plaut. De nihilo irasci. Terent. in *Eunuch.* Quid nos amas de fidicina isthac, id est, propter Fidicinam hanc, l. *vn.* quando ciuile actio, in princip. ibi, de re familiari, quæ verba ibidem glos. & Doctores exponunt, propter rem familiarem.
- 18 Pro etiam importat, aubent. vt nulli iudicium, §. *necessarium*, ibi, *Ve nulla mulier de qualibet re includatur*, id est, pro qualibet re, vt declarat ibi glos. l. post venditionem, in princip. ff. de aqua pluuiæ arcen. l. *procurator*, §. *si quis*, vers. *ex quo*, ff. rem ratam haberi.
- De diuocesi, & In diuocesi, in quo differant, vide sub dict. In.
- 19 De industria, est Dedita opera, Cic. lib. 1. Officior. Si de industria facias. Idem lib. 4. de Finib. Nec tamen ab illis ita dicuntur de industria.
- 20 De integro, idem quod denuò, Cic. *Attic.* lib. 13. Gratulari de integro. Idem lib. 12. epist. 29. De integro incidere in morbum. Idem *Attic.* lib. 13. De integro scribere.
- 21 De scripto, id est, non memoriter, Cic. lib. 10. epist. 13. Vt à me de scripto dicta sententia est. Idem 10. *Philippic.* Ita enim dixisti, & quidem de scripto.
- 2 Iussum, & parendi necessitatem significat verbum Debet.
- 3 Necessitatem importat verbum Debet, etiam prolatum à testatore, & quando refertur ad Iudicem, vt n. 4.
- 5 Necessitatem non importat verbum Debet, quando dirigitur ad personam, cuius, vel vbi subiecta materia repugnat, vt n. 6.
- 7 Pro Potest, aliquando opponitur verbum Debet.
- 8 Naturam verborum precariorum quandoque assumit verbum Debet.
- 9 Decentiam, & urbanitatem, non verò necessitatem importat verbum Debet, quando in lege ponitur.
- 10 Lex aliquid præcipiens per verbum Debet, vel Non debet, inducit regulariter præceptum, per quod contra faciens, incurrit peccatum mortale.
- 11 Verbum Debet, non importat præceptum quando adiungitur particula importans consilium.
- 12 Actum de iure impossibile reddit verbum Debet, quando illi adijcitur dictio negatiua.

Debet.

DICTIO LXXVII.

Verbum hoc plerumque inducit necessitatem, & præceptum, vt in cap. *proposuit*, §. *super que*, & in cap. *oblata*, de appellat. & in l. *prator*, in princip. ff. de eden. l. 1. §. *qui magistratum*, ff. quod quisque iuris, glos. verb. *non debet*, in cap. *proposuit*, de appellationib. glos. etiam verb. *debeant*, in Clem. *attendentes*, de statu monach. tradunt ibi Card. in princip. notab. 9. & Imol. num. 7. Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 1. glos. 15. num. 1. Burg. in l. 3. *Tauri*, p. 2. conclus. 4. num. 1155. Syluest. in Sum. verb. *præceptum*, q. 2. Auendan. respons. 14. num. 2. Cast. de lege pænali, lib. 1. cap. 5. docum. 4. Matien. l. 1. glos. 4. num. 6. tit. 4. lib. 5. noua Recopil. Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 23. num. 2. & in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 36. Hippol. conf. 60. mon. 4. Vaisq. t. 2. q. 96. art. 4. disp. 158. cap. 3. num. 21. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 6. q. 5. Perez l. 1. tit. 1. lib. 5. Ordinam. pag. 25. Menoch. de præsumptionib. lib. 5. præsumpt. 47. num. 9. Seraphin. de privileg. iuram. priuil. 33. num. 70. Rota decis. 79. num. 1. & decis. 276. num. 2. apud Farinac. p. 1. recent. Ioseph. de Sesse Aragon. decis. 230. num. 15. Cald. Pereira de nominat. emphys. q. 1. num. 2. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. q. 47. art. 4. Thom. de Thomasset in Floribus legum, reg. 302. Rota Bonon. diuers. decis. 8. num. 21. vbi quod regulariter iussum, & parendi necessitatem significat, Escobar. de ratiocin. cap. 6. num. 22. vbi num. 45. quod non semper importat necessitatem præcisam, Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. *lit.* D. *conclus.* 32. num. 2. & conclus. 262. num. 1. vbi num. 2. post Alex. conf. 223. incip. *Ussu*, in fine, lib. 3. extendit, etiamsi iungatur cum verbo voluntario, putà *Possit*, & *Debeat*; quia etiam tunc verbum *Debet* importat necessitatem.

Amplia primò, quod verbum hoc necessitatem importat, etiam prolatum à testatore, vt per Hippol. in repet. l. *unica*, C. de rapto virginum, num. 279.

Ec 3 Am

S V M M A R I V M.

- 1 Necessitatem, & coactionem plerumque inducit verbum Debet.

- 4 Amplia secundò, pariter necessitatem importare, quando refertur ad iudicem, vt per Bobadil. in sua Politica, lib. 1. cap. 12. num. 40.
- 5 Limita primò, nisi hoc verbum dirigatur ad personam, cuius fauore profertur, Apostil. ad Alex. conf. 223. in fine, lib. 2. in verb. debent, Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 262. num. 3. Felin. in cap. nam concupiscentiam, num. 8. limit. 2. de constitut. Sanch. d. lib. 6. cap. 4. num. 36. vers. secundus. Ratio est, quia cum possit is fauore suo cedere, non potest debitum præcepti, & necessitatis importare, vt colligitur ex l. cum pater, 79. §. mando, ff. de legat. 1. vbi glos. verb. iuri.
- 6 Limita secundò, vbi subiecta materia repugnat, quia tunc necessitatem non importat, sed debitum solius honestatis, quamuis addatur dictio *Omniino*, vt ex Abb. & Felin. tradit Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 146. num. 19. Sanch. de matrimon. lib. 4. disp. 23. num. 2. vers. tunc autem. Quod accidit, quando si importaret præceptum, resultaret absurdus intellectus, vel alicuius Iuris correctio, l. prætor. in princip. ff. de edendo, ita Bart. in l. creditores, 2. num. 3. C. de pignorib. Imol. in Clem. attendentes, num. 7. de statu monach. Sanch. d. lib. 6. cap. 4. num. 36. vers. primus.
- 7 Nam aliquando exponitur pro *Potest*, glos. verb. debet, in l. obseruare, §. fin. ff. de offic. Proconsul. Hippol. in repet. l. unica, C. de raptu virginum, num. 278.
- 8 Quandoque enim assumit naturam verborum precariorum, ex adductis per Ferrer. in constitut. Cathalon. glos. 7. num. 11.
- 9 Limita tertio, quando in lege ponitur, nam tunc non importat necessitatem, sed decentiam, & vrbauitatem, vt in l. non solum, §. 1. ff. de noui operis nunciat. glos. verbo debent, in l. 3. C. de pignorib. Burg. de Pace conf. 46. num. 3. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 32. num. 3. vbi num. 1. post Calder. conf. 220. circa princip. vers. quinto probatur, aliàs conf. vnic. de vita, & honest. Clericor. subdit, quòd lex aliquid præcipiens per verbum *Debet*, vel *Non debet*, inducit regulariter præceptum, per quod contrà faciens incurrit peccatum mortale.
- 10 Limita quarto, quando adiungitur particula importans consilium, vt si dicat: Humiliter debet, ita glos. verb. humiliter, in cap. 1. dist. 6. Sanch. d. lib. 6. cap. 4. num. 36. vers. ultimus, vbi post Gabr. Angel. & Syluest. subdit, quòd cum hæ acceptiones improprie sint, & ex peculiari ratione concurrenti distrahatur verbum *Debeo* à propria significatione, quæ & vt debitum præceptum importet, non sunt ad consequentiam trahendæ.
- 11 Quando negatiua dictio adiicitur huic verbo, reddit actum de iure impossibilem, vt per Stephan. Gratian. Marchiz decif. 51. num. 7.

De cætero.

DICTIO LXXVIII.

- 1 Importat omne futurum tempus, & idèd is, qui in causa pendente iurat de cætero nihil impetrare; se excludit omni tempore. Ita post Roman. conf. 379. incip. Circa primum, num. 3. vers. secundò propter verbum, tradit Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 259. num. 1.

SUMMARIUM.

- 1 Aliquid de nouo inducit verbū Decernimus.

- 2 Ius nouum inducit, & antiquum declarat verbum Decernimus.
- 3 Animi deliberationem ab omni actu separatam significat verbum Decernimus.

Decernimus.

DICTIO LXXIX.

Verbum hoc suapte natura aliquid de nouo inducit iuxta glos. in cap. eos, de sentent. excomm. lib. 6. Clem. 1. de causa possess. & propriet. Clem. 2. vbi glos. verb. decernimus, de rebus Eccles. non alienand. Flamin. de resignat. lib. 13. q. 2. num. 3. Et quòd inducit: nouum ius, & declarat antiquum, post Abb. & Dec. in fine, in cap. decernimus, de indic. & glos. verb. decernimus, in Clem. per literas, de prebend. tradit idem Flamin. Paris. de confident. benefic. q. 58. num. 44.

Significat animi deliberationem ab omni actu separatam, iuxta tradita per Menoch. de præsumption. lib. 4. præsumpt. 99. num. 21.

An autem importer necessitatem, specialis est difficultas; illam importare tenent Archid. in cap. 1. num. 2. dist. 76. vbi Dominic. & Turrect in fine, Burr. in cap. nam concupiscentiam, de constitut. vbi Felin. num. 8. limit. 4. Imol. num. 9. Dec. in 2. lect. num. 25. in noua edit. At verius est, esse verbum commune, ac proinde nec præcepti, nec præcepto æquipollens, vt docent Abb. in d. cap. nam concupiscentiam, num. 4. Armil. verb. præceptum, num. 7. Castr. lib. 1. de lege penali, cap. 5. docum. 4. Gutier. canon. lib. 1. cap. 7. num. 25. & alij, quos refert, & sequitur Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 6. cap. 4. num. 41.

SUMMARIUM.

- 1 Noui nihil inducit verbum Declaramus.
- 2 Ius nouum non sequitur ex declaratione.
- 3 Declarans nihil ponit, neque facit de nouo.
- 4 Demonstrare aliquando, diffinire interdum importat verbum Declaramus.

Declaramus.

DICTIO LXXX.

Verbum hoc nihil noui inducit, vt notant Bertozol. de clausulis instrument. claus. 30. glos. 4. num. 1. Marta de iurisdict. p. 4. cent. 2. casu 152. num. 4. nam declarare est aperire, seu manifestare sensum dubium legis, vel dispositionis obscuræ, Castr. conf. 341. incip. Venio nunc, in princip. vers. non obstantibus prædictis, lib. 1. vbi quòd ex declaratione non sequitur ius nouum, quia qui declarat, nihil dat, Oldrad. conf. 224. num. 10. vers. præterea non obstat, & conf. 318. in fine, vers. ad articulos, Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 86. num. 1. & 6. vbi num. 26. post Bald. in l. 1. num. 1. C. de manumiss. testam. subdit, quòd in tantum qui declarat, nihil dat de nouo, vt neque ex declaratione inducatur confirmatio actus declarati.

Demùm quòd declarans nihil ponit, nec facit de nouo, probant l. heredes palam, §. si quid post, ff. de testam. l. adeo, §. videtur, ff. de acquir. rerum domin. glos. verb. de nouo, in cap. per tuas, de donationib. Brunor. à Sole in locis communib. verb. declaratio 1. Roland. conf. 15. num.

15. num. 27. vol. 3. Gabr. lib. 5. commun. tit. de regulis Iuris, concl. 3. num. 1. & 48. Marc. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 3. num. 12. Franc. Gallet. in Margarita casuum conscientia, verb. declaratio, Rot. decis. 454. num. 2. apud Farinac. p. 1. recent.

- 4 Aliquando hoc verbum pro demonstrare accipi, interdum verò diffinire, & declarare, esse synonyma aduertit Bertazol. d. glos. 4. num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Verbum *Defendere*, denotat alterius causam tueri.
- 2 *Defendere*, est id facere quod dominus in litem faceret.
- 3 *Defendere qui tenetur*, debet in defensione perseverare usque ad finem.
- 4 *Defensionem tam iuris, quam facti* importat verbum *Defendere*.

Defendere.

DICTIO LXXXI.

- 1 Verbum hoc est notæ significationis, ab ipsa fermè natura ostensum: nam qui in discrimen aliquod penitus vocabantur, defendendi suam rationem excogitarunt, & est verbum civile, denotatque alterius causam tueri, siue fiat per mandatum, siue sit remandatum, Vlpianus autem in l. 2. sed & ea, §. defend. ff. de procurat. dicit, quod defendere est id facere, quod dominus in litem faceret, hoc est, nihil omittere, quod ad tuitionem litis pertinere potest; ita Bertazol. de clausul. instrument. claus. 26. glos. 9. num. 1. vbi etiam dicit, quod qui tenetur defendere, non sufficit, quod se ingerat, sed quod non sit defuturus defensionem, & in ea perseveret usque ad finem, per text. in l. ita ait Prator, §. penult. ff. ex quibus causis maiores, & in l. 2. in fine, ff. ex quibus causis in possess. eatur, & tenetur etiam iudicatum soluere, aliàs non rectè dicitur defendere, l. rectè defendi, & ibi Castr. ff. de iudiciis.
- 4 Verbum etiam istud *Defendere* generale est, & tam defensionem Iuris, quàm facti importat, l. defensionis facultas, & ibi glos. & Bart. C. de iure fisci, lib. 10. Bertazol. d. glos. 9. num. 2. vbi num. 4. dicit, quod verbum hoc propriè, & secundum eius propriam significationem accipitur pro defensione, quæ fit ab impugnatione tam de iure, quàm de facto, & num. 6. tenet, *Tueri*, verbum idem esse cum verbo *Defendere*.

S V M M A R I V M.

- 1 *Ordinis graduum significatiua est dictio Deinde.*
- 2 *Continuatiua precedentium est dictio Deinde.*
- 3 *Dictio Deinde, idem significat quod dictio Postea, Demum, & similes.*
- 4 *Succesivè importat dictio Deinde.*
- 5 *Ordinem, & continuationem ad præcedentia denotat dictio Succesivè.*

- 6 *Dictio Deinde, & similes, intelliguntur in continenti, & sine intervallo.*

Deinde.

DICTIO LXXXII.

Hæc dictio est significatiua ordinis graduum,¹ & idè in materia successionis importat successuum ordinem, vt proximior præferatur remotiori; ita Bald. conf. 293. incip. *Primò dicam*, num. 2. vers. illa enim dictio, lib. 2. Surd. conf. 429. num. 10. Sanch. de matrimon. lib. 3. disput. 7. num. 17. vbi subdit, 2 quod est continuatiua præcedentium, Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 263. num. 1. Rota apud Zach. de Societate decis. 41. num. 12.

Idem significat, quod dictiones *Postea, Demum*, 3 & similes, vt in l. potior, in princip. ff. qui potiores in pignore habeantur, & in l. si tibi, ff. de adimendis legatis, & in l. si filiusfamilias, ff. de religiosis, & sumptibus funer. & in l. ult. C. ad legem Cornel. de falsis, §. ult. Instit. ad leg. Falcid. notant Tiraq. in l. si unquam, verb. & postea, num. 9. C. de renocandis donation. Rebuff. ad l. portus, 59. vers. deinde, ff. de verbor. signif. pag. mihi 35. Surd. conf. 429. num. 10.

Item eandem significationem habet, quod dictio 4 *Succesivè*, vt in l. auias, in princip. vbi glos. ff. de cond. & demonstr. Surd. conf. 365. num. 9. Honded. conf. 49. num. 19. lib. 2. Rot. decis. 453. num. 1. in fine, apud Farinac. p. 2. recent. vbi fuit dictum, dictionem *Succesivè* denotare ordinem, & continuationem ad præcedentia, præcedentiùmque qualitatium repetitionem inducere.

Interdum hæc dictio, & similes intelliguntur⁶ in continenti, & sine intervallo; nonnunquam verò cum illo, vt in l. 2. §. prius, vbi glos. verb. deinde, ff. de vulgari, l. illud, §. si idem, vbi glos. ff. ad legem Aquiliam.

S V M M A R I V M.

- 1 *Deficere non solum importat mori, sed deesse.*
- 2 *Verba Deficiente linea fœminina, comprehendunt tam casum mortis filiarum præmorientium, quàm non existentium.*

Deficere.

DICTIO LXXXIII.

Verbum hoc non solum importat mori, sed 1 etiam deesse, siue non esse, vt in l. 1. C. de indicta viduitate tollen. & in l. petitionem, C. de advocat. divers. iudic. Ex quibus ita tenent Bero. conf. 66. num. 16. & conf. 102. num. 18. lib. 2. Alciat. conf. 41. num. 11. & seq. lib. 9. Dec. conf. 227. Socin. Iun. conf. 181. num. 23. & 25. lib. 2. Simon de Pretis de interpret. ultim. volunt. lib. 3. solut. 11. num. 48. & seq. pag. mihi 291. Surd. decis. 37. num. 26. Quibus citatis ita fuit resolutum in Maceraten. hereditatis 24. Maij 1613. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farinac. decis. 453. num. 6. p. 2. recent. vbi etiam habetur, quod verba *Deficiente linea fœminina*, comprehendunt tam casum mortis filiarum præmorientium, quàm non existentium, aut quia præmortalæ, aut quia nunquam natæ, ad text. in l. unica, §. vbi

§. ubi autem, cum glos. & in §. sin autem ad deficientes, C. de caducis tollendis.

cum Ludouico Carbo de legibus, lib. 8. disput. 6. vers. tertia regula, Ioan. de Salas in simili tract. q. 96. tract. 14. disput. 15. sect. 3. sub num. 41. Monet. de distribut. quod. p. 3. quest. 7. à num. 19. Farinac. frag. crim. p. 2. verb. Lex, num. 133.

S V M M A R I V M.

- 1 Temporis futuri indicatiua est dictio Deinceps.
- 2 In infinitum accipitur dictio Deinceps.
- 3 Importat idem quod dictio Deinde, siue Postea.
- 4 Pro, De cetero, aliquando accipitur dictio Deinceps.
- 5 Interdum pro Gradatim, accipitur dictio Deinceps.

Deinceps.

DICTIO LXXXIV.

- 1 Hæc dictio est indicatiua futuri temporis, iuxta glos. verb. deinceps, in Clem. eos, de regular. & glos. eod. verb. deinceps, in cap. nemo, de elect. lib. 6. Alber. in l. Seia, in fine, ff. de usur. Oldrad. conf. 310. Menoch. conf. 462. num. 11. Honded. conf. 76. num. 3. & seq. lib. 2. Petr. Enriq. conf. 75. num. 2. Et fuit resolutum in Lamen. Canonicius 25. Nouembris 1621. coram Card. Caualerio, & 27. Martij 1624. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo.
- 2 Accipitur in infinitum, §. licet, Instit. de adops. §. sui, Instit. de heredum qualitat. & differ. Octau. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dist. De, vers. deinceps, pag. 22.
- 3 Est eadem cum dict. Deinde, siue Postea, notat Rebuff. in comment. ad l. appellatione parentis, vers. deinceps, ff. de verbor. signif. pag. 267. Honded. conf. 76. num. 31. vol. 2.
- 4 Aliquando accipitur pro De cetero, in l. cum bissex-tus, ff. de verbor. signif. & in l. nemo deinceps, C. de Episcop. audient.
- 5 Nonnunquam sumitur pro Gradatim, id est, per ordinem, quasi vnus post alium, sic in l. pronuntiatio, §. 1. vers. iure enim, ff. de verbor. signif. cum aliis citatis à Rebuff. in comment. d. l. appellatione parentis, vers. Deinceps.

Demum.

DICTIO LXXXV.

- 1 Restrictiua, taxatiua, & inclusiua est hæc dictio, vt in l. ex duobus, §. 4. in princip. ff. de vulgar. & pupill. substitut. & in l. ita demum, C. de procurat. notant Bertachin. in repert. juris, verb. demum, Bald. conf. 208. incip. Quæstio est verum, num. 2. lib. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 65. num. 6. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 264. num. 1.

Deponatur.

DICTIO LXXXVI.

- 1 Verbum hoc importat sententiam ferendam, secundum Tiraq. in l. si vnquam, verb. reuertatur, num. 173. C. de reuocand. donat. quod latè explicabis

S V M M A R I V M.

- 1 Repetitiua, & relatiua præcedentium est dict. Dictus.
- 2 Relationem non solum substantia, sed etiam omnium qualitatium facit dict. Dictus.
- 3 Relationem substantia rei, non autem qualitatis, vel valoris importat dict. Dictus.
- 4 Dictio Dictus, importat perinde ac si expressisset eos, de quibus agitur cum omnibus illorum qualitatibus.
- 5 Personas, quæ legi possunt in instrumento, respicit dict. Dicti.
- 6 Pactum factum cum aliquo, adhibita dictione Dictus, ad heredes non transit.
- 7 Omnia etiam futura, de quibus facta sunt mentio, repetit dict. Dicta.
- 8 Restrictiua est aliquando dict. Dictus.

Dictus.

DICTIO LXXXVII.

Est repetitiua, & relatiua præcedentium, & ad illa refertur, quæ superius dicta fuerunt, cum omnibus suis qualitatibus. Ita Paris. conf. 31. num. 26. & conf. 86. num. 36. vol. 2. & conf. 1. num. 131. & conf. 21. num. 37. vol. 3. Bellam. conf. 32. in princip. Alex. conf. 140. sub num. 3. vol. 6. Ruin. conf. 103. num. 1. vol. 2. & conf. 148. num. 5. in fine, cum seqq. lib. 5. Crau. conf. 98. num. 8. Honded. conf. 60. num. 55. & 56. & conf. 72. num. 24. vol. 1. & conf. 69. num. 4. vol. 2. Menoch. conf. 4. num. 27. & conf. 86. num. 43. & conf. 95. num. 128. & conf. 117. num. 5. & conf. 141. num. 4. & conf. 173. num. 21. & conf. 303. num. 23. & conf. 326. num. 45. & conf. 390. num. 15. & conf. 556. num. 2. & conf. 633. num. 25. & de præsumptionib. lib. 4. præsumpt. 178. num. 20. Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 8. glos. 7. num. 24. Surd. conf. 163. num. 14. & conf. 313. num. 40. & conf. 325. num. 20. & conf. 417. num. 4. Brunor. à Sole in locis communib. verb. dictio 7. Mascard. de probationib. conclus. 1265. num. 34. Ioan. Garc. de nobilit. indiuis. num. 49. Gal-ganet. de cond. p. 2. cap. 1. q. 12. num. 20. & q. 18. num. 15. Ioseph. de Sesse Aragon. decis. 185. num. 109. Seraphin. decis. 584. num. 8. Greg. decis. 495. num. 7. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. C. conclus. 266. num. 1.

Amplia primò, vt faciat relationem non solum substantia, sed etiam omnium qualitatium, vt per Rolan. à Valle conf. 34. num. 31. & 32. tom. 4. Gabr. conf. 66. num. 7. 8. 11. & 22. lib. 2. Et fuit dictum in Romana Casale, 18. May 1609. coram Card. Sacro, impressa per Farinac. decis. 187. num. 7. p. 1. recent. Importare tamen relationem substantia rei, non autem qualitaris, vel valoris, tradit Bald. conf. 190. incip. casus, in fine, lib. 1. vbi quod interrogatus, an habeat bona specificata penes se tanti valoris, si dicat habere dicta bona, non censetur fateri valorem, quia dictio Dicta, refert substantiam. Idem dicit

dicat Bald. in l. si cui, la 2. §. à filio, ff. de leg. 1. vbi quis inquisitus, quod cognouerit Bertam uxorem Titij, si dicat cognouisse dictam Bertam, non censetur fateri qualitatem, quod sit vxor Titij, quia dictio *dictam* refert substantiam tantum. Idem pariter tradit Angel. Aret. conf. 102. incip. in casu, num. 19. prout eos refert Card. Tusch. d. lit. C. conclus. 266. num. 4. & 5.

4. Amplia secundò, quod est relatiua, & importat perinde ac si expressisset eos, de quibus agitur, cum omnibus illorum qualitatibus, vt per Rotam Bononien. diuers. decis. 34. numero 43. & decis. 116. numero 31.

5. Amplia tertio, vt referatur tantum ad personas, quæ legi possunt in instrumento, vt per Surd. de aliment. tit. 8. prinil. 31. num. 4. Et ita nonnisi ad eos, qui corporeis oculis legi possunt, licet ratione possint comprehendi, ex adductis per eundem Surd. d. tract. de aliment. tit. 9. prinileg. 13. num. 32. Vnde pactum factum cum aliquo, ista dictione adhibita, ad hæredes non transit, quia est personalissimum. Ita Menoch. conf. 115. num. 50. Cald. Pereira de extinct. emphyt. cap. 13. num. 34. Et fuit dictum in Bonon. de Mangiolis 20. Februarij 1615. coram Card. Caualerio, & in Romana domus 13. Februarij. & 24. Nouembrii 1613. coram Reuerendissimo Domino meo Pironano.

7. Amplia quarto, vt repetat omnia etiam futura, de quibus habita fuit mentio, quia relatiua est præcedentium omnium. Cephal. conf. 44. num. 13. & seq. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 266. num. 10.

8. Aliquando restringit hæc dictio, vt per Menoch. conf. 732. num. 17. Crauet. conf. 98. num. 8. vbi quod licet appellatione hæredum veniant hæredes hæredum, tamen fallit, quando de hæredibus facta est mentio, & sit repetitio, *Dictos hæredes*, Dec. conf. 465. incip. Perferuatis, num. 8. & 9. vbi quod appellatione filiorum hæredum, qui repetuntur per relationem verbi *Dictos filios*, non veniunt nepotés, quia repetit qualitates omnes. Refert Card. Tusch. d. conclus. 266. num. 14.

Dimittere.

Dictio LXXXVIII.

1. Importat dimissionem respectu accessus, vt ille indicatur rem dimittere, qui retinet in dominio suo, non tamen ad illam accedendo corporaliter, vt per Gemin. conf. 106. incip. Super dicto dubio, in princip. Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 267. num. 1. & 2. idem limitantes, quando adiicitur certa qualitas, vt si dicatur realiter dimittere, quia importat totalem, & omnimodam abdicationem.

Disponere.

Dictio LXXXIX.

1. Dispositionem inter viuos, & in vltimis voluntatibus, de sui natura continere potest, vt per Surd. decis. 172. & decis. 279. num. 6. quem refert, & sequitur Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 18. num. vlt. Proprie tamen vltimæ voluntati adaptatur, vt colligitur ex text. in §. vlt. circa med. Inst. quibus ex causis manumittere non licet, aubens. de nupt. §. dispo-

nat, collat. 4. Notant Viu. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. num. 351. Marc. de claus. p. 3. claus. 34. num. 1. Rota decis. 879. num. 1. apud Farinac. in prima collect. nonissimarum.

S V M M A R I V M.

1. *Tempus longum importat dict. Diu.*
2. *Tempus decennale interdum importat dictio Diu.*
3. *Annos quatuor quandoque designat dictio Diu.*
4. *Biennium nonnunquam denotat dictio Diu.*
5. *Pro anno aliquando ponitur dictio Diu.*
6. *Tempus quadraginta dierum non semel importat dictio Diu.*
7. *Arbitrio boni viri accipitur dictio Diu.*
8. *Iudicis arbitrio relinquitur, quando quis dicatur diu in fideiussoria obligatione persistere, ad hoc vt possit ab illa eximi.*

Diu.

Dictio XC.

1. Importat hæc dictio longum tempus. Cic. 1. Verr. 1. Quæ singulatim, ac diu collecta sunt, vno tempore vniuersa perdamus. Et idem sæpe iungitur cum *Mulum*, vt significetur & diuturnitas temporis, & assiduitas, vel attentio actionis. Cic. in Orat. Diu, multumque dubitavi. Idem pro Syl. Hæc diu multum, multoque labore quæsitâ vna eripuit hora.

Interdum significat tempus decennale, vt in l. possideri, §. si seruus, ff. de acquir. poss. l. sicut, ff. Arist. ff. quis, & a quo. Alex. l. 3. §. si seruus, num. 2. ff. de acquir. poss. Gail. lib. 2. obseru. 29. num. 6. Rebuff. in tract. de decim. q. 13. num. 53.

Quandoque ponitur pro quatuor annis, vt in l. quamuis, C. de usuris.

Nonnunquam pro biennio accipitur, vt in l. cum domini, ff. locati, & in l. que in agro, C. de omni agro deserto, lib. 11. Vulpell. de præpos. & aduerb. signif. sub hac dict. num. 1. pag. 22.

Aliquando ponitur pro anno, vt in l. 1. §. quibus, ff. de success. edicto.

Non semel importat tempus quadraginta dierum. Ioan. Andr. in cap. ex parte, de prinileg. Gemin. conf. 78. num. 5. in fine, vers. nec obstat. Staphil. de literis gratia benef. simpl. quàm atar. num. 13. Enriq. resp. opus. 2. lit. D. sub num. 17. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 270. num. 1.

Denique accipitur arbitrio boni viri, vt per glos. in cap. fin. de fideiussor. Menoch. de arbit. lib. 2. centur. 1. casu 41. num. 3. Octau. Vulpell. dicto loco. Alex. Trentacinq. var. resolut. lib. 3. tit. de fideiuss. resol. 5. num. 9. & intelligitur habito respectu ad tempus præfixum, Bernard. Muscatel. de modis fideiuben. p. 2. q. 3. num. 7.

Sic etiam arbitrio Iudicis relinquitur, quando quis dicatur diu in fideiussoria obligatione persistere, ad hoc vt possit ab illa eximi. Ita Viu. tom. 2. commun. opin. lib. 8. tit. 25. num. 72. Menoch. d. casu 41. num. 3. Valentin. Franc. de fideiussor. cap. 5. num. 561. Henriq. in simili tract. cap. 25. num. 33. Card. Mantie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 16. tit. 20. num. 2.

Ff Diutius.

Diutius.

DICTIO XCI.

¹ **M**odicum tempus denotat, ut in l. cum impubere, ff. de rebus dubiis. Verum extendi ad biennium, vel quinquennium, per text. in l. quod dicitur, ff. de pact. & in cap. 1. de coniug. leproſor. tenet ibi Abb. num. 8. Speculat. in §. poſt hoc autem, num. 9. de diſp. Menoch. de arbit. caſu 459. num. 2. Vulpell. de prepoſ. & adverb. ſignif. ſub hac dict. pag. 13. obſervantes, relinquendum eſſe arbitrio Iudicis, quid importet hæc dictio; quia ſecundum ſubiectam materiam Iudex debet illam extendere.

ra non eſt transferre dominium, tum improprie accipietur, prout in contractibus locationis, feudi, & ſimilium. Ita Bertazol. d. gloſ. 1. num. 3. qui tamen clauſ. 27. gloſ. 4. num. 1. ſubdit proprie importare idem quod Cedo, cum ſit verbum tranſlativum.

Comprehendit non ſemel hoc verbum permutationem, & compensationem; iuxta tradita per Cald. Pereira de emption. cap. 24. num. 1.

Verbum Do, quando obliquetur, & importet fideicommiſſum, vide Monet. de commut. vltim. volunt. cap. 9. num. 63.

Verbum Dono, reſolvitur in fideicommiſſum, quando ob abſentiam donatarii valere non poteſt ut donatio, ut per Menoch. de præſumpt. lib. 4. præſumpt. 105. num. 19.

Dare, & donare in quo differant, vide Galgancet. de ſ. differant. individ. lit. D. num. 6.

SUMMARIVM.

- 1 Donationem, & domini translationem de ſui proprietate importat verbum Do.
- 2 Venditionis in materia verbum Do, accipitur pro tradere.
- 3 Venditionem proprie aliquando importat verbum Do.
- 4 Verbum Do, improprie accipitur, ſi apponatur in contractu, de cuius natura non eſt transferre dominium.
- 5 Permutationem, & compensationem non ſemel importat verbum Do.
- 6 Fideicommiſſum quando importet verbum Do remiſſive.
- 7 Donare quando reſolvatur in fideicommiſſum.
- 8 Dare & Donare, in quo differant.

Do, Dono.

DICTIO XCII.

- ¹ **V**erbum hoc de ſui proprietate importat donationem, & domini translationem, ut in l. fin. ff. de condi. data caſu, & in l. ubi autem, §. fin. ff. de verb. obligat. & in §. ſic itaque diſcretis, Inſtit. de act. Notant Menoch. de præſumpt. lib. 3. præſumpt. 34. numero 32. Surd. deciſ. 166. num. 16. & de aliment. tit. 2. quaſt. 1. num. 2. Bertaz. de clauſ. inſtrum. clauſ. 16. gloſ. 1. num. 3. Pichard. ad §. 2. Inſtit. quibus modis re contrahitur obligat. num. 40. & 41. Steph. Gratian. diſcept. foren. cap. 82. num. 14. Cald. Pereira de nomin. emphyt. cap. 18. num. 4. & de emption. & vend. cap. 18. num. 24. & cap. 20. num. 1. Gregor. deciſ. 194. num. 15.
- ² In materia tamen venditionis accipitur pro tradere; ac proinde non importat domini translationem; l. exemplo, 11. ff. de action. Bertazol. d. gloſ. 1. num. 3. Franc. de Soula in comment. ad tit. ff. de pactis. art. 3. quaſt. 2. num. 7. in medio.
- ³ Aliquando hoc verbum Do, exponitur pro reſtitutione, & importat perditionem proprie; ita Rom. conſ. 509. incip. Circa propoſitam, num. 8. verſ. & ſic intelligantur. ubi Apoſtilla in verbo Do, ſciet Cardin. Tuſch. præſt. conſul. tom. 2. lit. D. conſul. 343. numero 1.
- ⁴ Sic etiam ſi apponatur in contractu de cuius natu-

SUMMARIVM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictiois agentes.
- 2 Dict. Donec, Quamdiu, Quouſque, Vſquequo, & Quoad, ſunt eiſdem effectus.
- 3 Temporis limitatiua & reſtrictiva ſunt dict. Donec, & ſimiles, habentque naturam ſuſpenſivam.
- 4 Dict. Donec, & ſimiles, requirunt perſeverantiam ad effectum conſequendi legatum, pro futuris annis.
- 5 Diſpoſitionem reſtringit dictio Donec, cum perſeverantia uſque ad tempus cui adiecta eſt.
- 6 Diſpoſitio ut non poſſit extendi ultra tempus a teſtatore præfixum, operatur dictio Donec.
- 7 Inſinite accipitur dictio Donec.
- 8 Repetitiva præcedentium eſt dictio Donec, & habet temporum reuolutionem.
- 9 Negatiue quandoque ponitur dictio Donec.
- 10 Limitationem diſpoſitionis important dictio Donec, & ſimiles.
- 11 Fæmina ſi excludatur donec extent maſculi, exclusio non eſt perpetua, ſed temporalis.
- 12 Conditionem regulariter facit dictio Donec; & quando illam importet, quando vero non, num. 13.
- 14 Legatum annuum faciunt dict. Donec, & ſimiles.

Donec.

DICTIO XCIII.

De vi, & effectibus huius dictiois vide Bart. in l. 1. num. 15. cum ſeqq. ff. de cond. & demonſtr. Alduvin. conſ. 73. num. 4. Vulpell. de prepoſ. & adverb. ſignif. ſub hac dict. pag. 13. Galgancet. de condit. & demonſtr. p. 2. cap. 1. q. 5. Cened. poſt lib. præſt. & canon. quaſt. ſing. 46. Card. Tuſch. præſt. conſul. tom. 2. lit. D. conſul.

- conclus. 271. Turfellin. de particulis Latina orationis, cap. 45. Gratian. de dictionib. dict. 45.
- 2 Hæc dictio, & aliz similes, videlicet *Quamdiu*, *quousque*, *vsquequo*, & *quoad*, sunt eiusdem effectus, & idem sonant. Boër. decis. 44. num. 30. & 38. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de collat. §. quod si quis, verb. donec, pag. mibi 212. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 23. Natt. conf. 459. num. 16. vol. 2. Surd. conf. 186. num. 16. & conf. 476. num. 2. Card. Tusch. & conclus. 271. num. 2. Cened. d. singul. 46. num. 2.
- 3 Istæ dictiones sunt limitatiuæ, & restrictiuæ temporis, habentque naturam suspensiuam, & dispositionem, seu acquisitionem suspendunt, vt colligitur ex l. legatum, ff. de annuis legat. Notant glos. verb. donec, in Clem. 1. de censib. Dec. conf. 621. num. 7. Alex. conf. 66. num. 3. lib. 3. Callan. in consuetud. Burgund. rubr. 6. §. 6. verb. des enfans, num. 8. pag. 219. versa, Bursat. conf. 133. num. 1. lib. 2. Tobi. Non. conf. 12. num. 14. Cephal. conf. 158. num. 39. Menoch. conf. 151. num. 40. & conf. 166. num. 1. Surd. conf. 186. num. 15. & conf. 319. num. 16. & conf. 439. num. 9. Honded. conf. 6. num. 36. vol. 1. Pacif. de Salu. interd. in secl. 4. cap. 1. num. 85. Ceual. commun. contra comm. q. 806. num. 35.
- 4 Item istæ dictiones de sui natura requirunt perseverantiam, ad effectum consequendi legatum pro futuris annis, verbi gratia, si dicatur: Relinquo centum vxori meæ quolibet anno, donec castè vixerit, & vidua fuerit: quia requiritur perseverantia ad hoc, vt pro anno futuro consequi possit legatum. Dec. in l. si quis heredem, num. 7. C. de instit. Natt. conf. 459. num. 16. & 17. Ruin. conf. 34. num. 4. & seq. vol. 2. Capic. decis. 103. num. 1. Caualean. in tract. de usufructu mulieri relicto, cap. 9. num. 110. Nam stantibus istis dictionibus, legatum pro primo anno erit purum, & prosequentibus erit conditionale, ex traditis per Boër. decis. 44. num. 39. Vnde mulier per transitum ad secundas nuptias amittere illud legatum in futurum; pro tempore tamen præterito legatum valuit, nec mulier tenetur fructus perceptos restituere, quamuis cessauerit conditio viduitatis, & castitatis, quia in præteritum licitè fructus percepit. Ita tradunt Caualean. d. cap. 9. num. 115. Aym. conf. 300. num. 5. Paris. conf. 95. num. 44. vol. 2. Socin. conf. 81. num. 7. vol. 3. Ruin. conf. 51. num. 17. vol. 1. Nam per hanc dictionem, & similes testator non prohibet, vt non nubat, sed vult quòd habeat, donec non nupserit; postquam verò nupserit, quòd non habeat etiam quòd mortuo marito reuertetetur ad viduitatem; vt latè in proposito consuluit Dec. conf. 621. Ruin. conf. 65. a num. 1. & 6. vol. 1. Caualean. d. cap. 9. num. 117. post princip. Et in hoc differunt ista dictio *Donec*, & similes, à dictione *Dummodo*, quæ denotat perseverantiam, & perpetuitatem. Vnde si vxor in casu prædicto steterit vidua per triennium, & perceperit fructus triennales, & postea nupserit, tenetur restituere fructus, quos perceperit pro illo triennio, quo steterit in viduitate. Ita Paris. conf. 95. num. 44. vol. 2. sentit Bero. q. 99. num. 3. & tradit clarè Caualean. d. cap. 9. num. 117. cum seqq.
- 5 Et quòd dictio *Donec* restringat dispositionem cum perseverantia vsque ad tempus, cui adiecta est, tenent Bart. in l. 1. col. 6. ff. de condit. & demonstr. Grat. conf. 81. num. 26. lib. 2. cum habeat naturam suspensiuam, Socin. Iun. conf. 76. num. 113. lib. 1. Albert. Brun. in tract. de statuto, quòd stante masculo, art. 10. q. 5. num. 72. Tob. Non. conf. 8. num. 2. Rip. singul. obseruat. obseru. 372. num. 2. 3. & 4. Surd. conf. 186. num. 15. Honded. conf. 29. num. 3. vol. 1. & sit aduer-

bium limitatiuum, vt per Dec. conf. 621. num. 7. & conf. 637. num. 12. & conf. 585. num. 11. Caualean. d. cap. 9. num. 79.

Operatur, vt ultra tempus à testatore præfixum dispositio non possit extendi, vt post Paris. conf. 20. num. 7. lib. 3. fuit resolutum in Romana hereditatis de Vaninis 17. Februarij 1606. coram Card. Marquemontio, impressa per Farinac. decis. 162. num. 3. p. 2. recent.

Item infinitè accipitur dictio *Donec*, Luc. de 7 Penna in l. si ad magistrat. col. 3. ad fin. C. de decur. lib. 10. Cened. d. singul. 46. num. 7.

Item est repetitiua præcedentium, & habet in se 8 temporum reuolutionem, iuxta tradita per Azeued. ad l. 1. num. 74. tit. 4. lib. 5. noua Recopil.

Quandoque hæc dictio ponitur pro negatiua, vt 9 in cap. Joseph. de verbor. signif. ibi, Joseph non cognouit Mariam, donec peperit filium primogenitum; ac si nunquam diceret, etiam postquam peperit. Ita Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 271. num. 8.

Item quòd suprà dixi, hanc dict. *Donec*, & similes 10 importare limitationem dispositionis, quod per l. fæmina, ff. de senator. tradunt etiam Dec. conf. 584. num. 11. & Cast. conf. 184. num. 2. lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 271. num. 21. Extende in dispositione statuti, quia si fæmina excluditur, donec extant masculi, exclusio non est perpetua, sed temporalis. Bald. conf. 43. lib. 2. Dec. d. conf. 584. num. 11. Socin. Iun. conf. 2. in fine, lib. 1. & conf. 110. lib. 12. Alex. conf. 188. num. 2. lib. 6. Rimin. Iun. conf. 249. num. 21. & seq. Menoch. conf. 105. num. 75. & seq. Card. Tusch. d. conclus. 271. num. 3. vbi num. 9. post Dec. d. conf. 484. num. 11. ampliat, huiusmodi dictiones limitantes dispositionem, idem operari, si adiciantur dispositioni negatiuæ, quia erit limitata dispositio negatiua, prout si apponantur dispositioni affirmatiuæ: & idè quòd pater prohibens alienationem filio, donec fuerit certæ ætatis, censetur ipso iure concedere adueniente ætate suspensa, & num. 10. pariter ampliat, vt multo magis operentur huiusmodi dictiones, quando sunt geminatæ, veluti si dicar, *Donec*, & quousque: & num. 11. etiam ampliat in tantum dictiones istas limitare, vt si apponantur dispositioni prohibitiuæ, lapso termino prohibitionis, ad tempus inducatur permissum, declarat tamen num. 12. post Bart. conf. 20. in princip. lib. 1. vt non procedat, quando essemus in dispositione causata, seu requirente factum Superioris; quia excommunicatus, donec soluar, sequuta solutione debet absolui.

Regulariter dictio *Donec* facit conditionem, l. 12 pater Severinam, §. fin. & ibi Bart. in vers. secundo principaliter, ff. de condit. & demonstr. l. legatum, ff. de annuis legat. l. generaliter, §. duas filias, ff. de usufructu legato, Dec. in l. si quis heredem, num. 7. ad finem, C. de instit. & conf. 485. num. 6. lib. 2. Socin. Iun. conf. 58. num. 8. vol. 3. & conf. 485. num. 6. Cephal. conf. 71. num. 17. Ruin. conf. 43. num. 4. vol. 2. Honded. conf. 82. num. 11. vol. 2. Boër. decis. 44. num. 39. Cened. d. singul. 46. num. 1. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. lit. D.

Declara, huiusmodi dictiones *Donec*, *quoad*, & 13 quousque, ac similes, si respiciunt inchoationem beneficii, vel dispositionis, importare conditionem, si apponuntur ad suspensionem beneficii, quando suspensio est incerta, secus si limitata certo tempore. Si verò apponantur à lege ad limitationem, important conditionem extinctiuam ipso iure; si verò ab homine, secus, vt distinguit Bart. plenè in l. 1. num. 15. vers. & quare, ff. de condit. & demonstr. cuius opinionem communem dicit Surd. conf. 186. num. 16. Decian. conf. 108. num. 19. lib. 3. quem refert Card. Tusch. d. concl.

d. conclus. 271. num. 6. ubi num. 7. cum eodem Deciano, extendit huiusmodi dictiones in ultima voluntate appositae, ad limitandam dispositionem importate conditionem excusativam, prout si à lege induceretur.

- 14 Denique supradictae dictiones faciunt legatum annuum, *legatum, ff. de annuis legas. Surti. de aliment. tit. 2. §. 1. num. 191.* Octavi. Vulpell. citato loco, num. 3. ubi subdit, quod pro prioris anno est putum, pro aliis conditionales, & num. 6. asserit, speciali alimentorum favore inductum esse, ut legatum Donec, vel quamdiu quis cum heredibus habitaverit, etiam iis mortuis debeat, & sit perpetuum, dummodò per legatarium non stererit, ad notata per glos. & scribent. in l. 1. C. de instit. & substit.

S V M M A R I K M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Dictio Dum, & Donec, sunt eiusdem naturae.
- 3 Tempora tria, praeteritum, praesens & futurum respicit dictio Dum.
- 4 Annum relictum faciunt dict. Dum, & similes in ultimis voluntatibus.
- 5 Actum dum est in fieri denotat dict. Dum.
- 6 Conditionem importat dictio Dum, declarando ut ibi.
- 7 Conditionem actu perseverantem an inducat dict. Dum.
- 8 Exceptiva ad regulam est dictio Dum tamen.
- 9 Tempus praeteritum, praesens & futurum designat dictio Dudum.

Dum.

DICTIONE XCIV.

- 1 DE vi, multiplicique significatione huius dictionis vide Alber. in *Diction. verb. dum*, Cosin. in *pragmat. sanct. in tit. de caus. in §. inoleverunt*, in *vers. dudum*, pag. 109. Mandosin *glos. facult. §. sane*, in *verb. dum*, pag. 79. Tursellin. de *particulis Latinae orationis*, cap. 45. Vulpell. de *propos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 26.* Cened. post *lib. pract. & canon. quest. sing. 47.* Grat. *dist. 46.*
- 2 Haec dictio, & Donec sunt eiusdem naturae. Cic. pro *Elac.* Qui valuit tandiu, dum hic prodiret. Colum. *lib. 2. cap. 11.* Paulum aqua maceratur, dum inleutescat. Vnde dicta supra in dictione Donec adaptari possunt huic dictioni.
- 3 Tria tempora, praeteritum scilicet, praesens, & futurum, respicit haec dictio, sicut Donec, & *Quamdiu.* Mandosin *glos. facultatum*, §. sane, in *vers. dum*, pag. 78. Cened. d. *singul. 47. num. 2.*
- 4 Faciunt in ultimis voluntatibus relictum annuum, Roman. *conf. 516. num. 9.* Mandosin d. §. sane, in *vers. dum*, in *fine.* Boer. *decis. 44. num. 39.* ad *finem.* Caualecan. de *usufructu mulieri relicto*, cap. 9. num. 115. Cened. d. *singul. 47. num. 6.*
- 5 Denotat haec dictio actum, dum est in fieri, ut in l. si quis id. quod, *vers. quod si dum proponitur*, ff. de

iurisd. omnium. l. d. arbaribus. §. dulaeum, ubi tex. & glos. ff. de *usufructu. l. al. in l. item possidera*, §. qui. ad *nundinas*, nu. 3. ibi Aretin. ff. de *acquir. possess. Cened. d. sing. 47. num. 3.*

Conditionem importat siquid dict. Donec, Dummodo, & similes, praecipue quando iungitur rei perfectae, ut in l. qui concubinam, §. uxori. ff. de *legatis*, 3. cap. *procurator*, de *elect. Dec. consil. 526. num. 2. com. 2.* Rarisi *consil. 95. num. 47. lib. 2.* Rpin. *conf. 43. num. 5. vol. 2.* Flor. de S. Petro *conf. 9. num. 4.* Card. Tusch. *pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 583. num. 16.* Vulpell. de *propos. signif. sub hac dict. pag. 26.* ubi subdit, quod legatum factum uxori dum vidua stererit, donec non nupserit debetur, & addit, hanc dictionem habere conditionem repetitivam, ut dispositio suum reallum effectum, impedimento cessante, adnet. in l. si quis si a legatario. ff. de *condit. & demonstr. & in l. pen. ff. de *excus. tutor. Cened. d. sing. 47. num. 5.* ubi ait, quod haec dictio facit conditionem si iungatur rei imperfectae, secus si iungatur rei perfectae, quia tunc facit modum.*

7 An autem ista dictio inducat conditionem actu perseverantem? Vide Ioan. Andr. in *addit. ad Specul. tit. de condit. apposit.* ubi tractat questionem si communitas alicui dederit praedia publica in emphyteusim dum Princeps consenserit, an sufficiat Principem semel consensisse, an verò requiratur Principem in consensu perseverare? de quo etiam vide Ias. in l. 2. in 2. *lett. num. 4. ff. de in iur. voc. blandos. in glos. facult. §. sane*, in *vers. dum*, fol. 79. & citatos per Caualecan. d. *cap. 9. num. 115.*

Dictio Dum tamen, est exceptiva ad regulam, ideo excipit eam positum sub hac dict. ut per Angel. *conf. 290. insip. Thoma est*, num. 5. *vers. illa erga dictionem*, ubi quod firmat regulam in contrarium, refert Card. Tusch. *pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 378. numero 1.*

Dudum importat tempus praeteritum, praesens, & 9 futurum, sicut dict. Olim, & Quando, ex adductis per Bottachin. in *reper. iuris*, verbo *Dudum*. Petr. Enriq. *opus. 2. lit. D. in fine.*

S V M M A R I K M.

- 1 Doctores referuntur de vi & effectibus huius dict. agentes.
- 2 Modum, & non conditionem de sui propria natura denotat dict. Dummodo.
- 3 Conditionem importat dictio Dummodo, quando iungitur ei, quod venit implendum antequam actus perficiatur.
- 4 Actui imperfecto quando iungitur dictio Dummodo, importat conditionem.
- 5 Modum inducit dictio Dummodo, si adiciatur actui perfecto.
- 6 Dispositioni quando est adiecta dictio Dummodo, importat conditionem, non vero si adiecta sit executioni.
- 7 Facto explicando per aliquem tertium, quando apponitur dict. Dummodo, importat conditionem.
- 8 Implementum eorum, quibus dictio Dummodo adiungitur, semper requiritur, siue faciat modum, siue conditionem.

9 Pra

9. *Præcedentia restringit, & modificat dictio Dummodo.*

10. *Admonitionem, vel comminationem denotat aliquando dictio Dummodo.*

Dummodo.

Dictio XCV.

DE vi & effectibus huius dict. vide Bertach. in *reper. iuris*, verb. *Dummodo*. Neapod. in *confusa*, si qua mulier, in verb. *Dummodo*. Rebuff. in *praxi benef.* tit. de forma noua provisionis, in verb. *Dummodo*. Et in rub. de reg. ad Pral. nom. §. fin. in verb. *Dummodo*. Turfeli. de particulis Latine orationis, cap. 46. Vulpel. de *propof.* significat. sub hac dict. pag. 126. Card. Tusch. *pract. conclus.* tom. 2. lit. D. concl. 372. Cened. *post pract.* & *canon. quest. sing.* 1 v. Grat. *dict.* 48.

2. Ex sui propriis natura denotat modum, & non conditionem, Bart. in l. quibus diebus, §. ult. num. 4. *vers.* quid de dict. *Dummodo*, ff. de *condict.* & *demonstr.* Dec. *conf.* 327. num. 9. Corn. *conf.* 162. num. 17. in *prin.* lib. 2. Et *conf.* 190. num. 7. lib. 3. Ruin. *conf.* 321. num. 4. & *conf.* 152. num. 3. & *conf.* 215. num. 10. vol. 3. & *conf.* 63. num. 3. vol. 4. Beron. *conf.* 53. numero 6. vol. 1. Blanc. de *comprom.* *quest.* 1. num. 28. Tiraq. de *retractu* lig. §. 8. *glos.* 8. Bertachin. d. verb. *Dummodo*. Rebuff. in *concord.* in rub. de reg. nom. §. fin. in verb. *Dummodo*, & in *praxi* tit. de *dispensat. ratione etatis*, in verb. *Provisio*, in fin. & in *comment.* ad l. *in iura* parte 1. §. 6. *vers.* *Dummodo*, ff. de verb. *signif.* pag. rubi §. 44. Caualecan. de *usufructu* mulieri relicto, cap. 9. num. 17. Mandos. ad reg. 17. Cancell. *quest.* 2. num. 2. & Gom. ibid. *quest.* 1. Rot. *decis.* 23. 1. aliam *decis.* 1. de *condict.* *appos.* in *novis*. Molin. de *primogen.* lib. 2. cap. 13. num. 28. Vulpel. *curat. loca*. Vezin. tom. 2. *commun. opin.* lib. 9. tit. 34. num. 63. Crauet. *conf.* 10. num. 14. Gabr. *conf.* 5. num. 2. lib. 4. Menoch. *conf.* 134. num. 96. de *reced.* ad leg. 12. num. 39. tit. 6. lib. 5. *nova* *Recopil.* Cardin. Tusch. d. *conclus.* 272. num. 1. Marc. Anton. de *Amat.* *Marchia* *decis.* 50. num. 34. Surd. *conf.* 186. num. 11. & *conf.* 371. num. 69. Card. Seraphin. *decis.* 338. num. 5. & *decis.* 149. num. 11. Anton. Monarh. Florent. *decis.* 46. num. 64. Anchar. *quest.* 31. num. 8. & 15. p. 2. Cened. d. *sing.* 11. num. 1. Qui omnes tenent quod huiusmodi dictio denotat modum, & non resoluit dispositionem, sed obligat ad sic faciendum.

3. Verum licet regulariter importet modum, tamen tribus casibus importat etiam conditionem. Et primò, quando iungitur ei, quod venit implendum, aptequam actus perficiatur, l. *Thais* §. *Stichus*, ff. de *fideicommiss. libert.* Curt. sen. *conf.* 78. col. 8. Socin. *lun.* *conf.* 148. in *fine*, vol. 1. latè Crauet. *conf.* 10. num. 14. Rip. lib. 2. *resp.* cap. 9. col. 1. Bertran. *conf.* 201. num. 5. vol. 1. Mandos. in reg. 31. Cancell. q. 13. num. 8. & reg. 17. q. 2. num. 3. Callat. in *confusid.* Burgund. rubr. 8. §. 5. verb. *Christi nomine inuocato*, num. 19. Surd. *decis.* 209. num. 4. & *conf.* 186. num. 11. & seq. Menach. *conf.* 918. num. 10. Cened. d. *sing.* 11. num. 2.

4. Secundò, quando ponitur, & iungitur actui imperfecto; Rebuff. in *concord.* rubr. de reg. ad Pral. nom. §. fin. in verb. *Dummodo*, Caualecan. de *usufructu*, cap. 9. num. 17. Putei. *decis.* 410. num. 4. lib. 15. in *corrodit.* Cened. d. *sing.* 11. num. 9. Molin. *de cap. 15.* num. 29. Sanch. de *marimon.* lib. 3. *disp.* 83. num. 2. potentes, quod hæc dictio tunc inducit modum, si adiciatur actui perfecto.

6. Tertiò, quando est adiecta dispositioni, non autem executioni. Socin. *lun.* *conf.* 18. num. 13. vol. 3. Sc-

raphin. *decis.* 1017. num. 5. Rota *decis.* 38. p. 1. *diuers.*

Quartò, quando apponitur facto explicando per aliquem certum, ut conuuluit Gabr. *conf.* 59. num. 1. lib. 2.

Illud observandum est, quod siue ista dictio faciat modum, siue conditionem, semper requiritur, quod adimpleantur ea, quibus ista dictio adiungitur; alias si non interueniunt actus, corrumpit, nec consequitur effectum. Rebuff. in *comment.* ad d. 1. maiore parte, *vers.* *verum*. Strach. de *mercat.* tit. de *mandato*, num. 8. Paris. *conf.* 95. num. 44. vol. 2. Dec. *conf.* 661. num. 12. *vers.* *secundo*, Anchar. *conf.* 169. num. 2. *vers.* siue tamen contrarium, Grat. *conf.* 86. num. 1. vol. 2. Alciat. *conf.* 281. num. 3. Caualecan. d. cap. 9. num. 117. ad *finem*, & num. 119.

Hæc dictio restringit, & modificat præcedentia, l. *Lucius*, §. *que habebat*, & l. *ita tamen* ff. ad Trebell. Rebuff. in *praxi*, tit. de *dispensat. ratione etatis*, in verb. *provisio*, in *princip.* Cened. d. *sing.* 11. num. 6. in *princip.* seu facit contradictionem ad præcedentia, Paris. *conf.* 47. num. 7. vol. 3.

Aliquando denotat admonitionem, vel comminationem, *glos.* verb. *retinere*, circa *finem*, de *prebendi* in 6. & ibi Ioan. And. Rot. *decis.* 1. de *condict.* *appos.* in *novis*, Cened. d. *sing.* 11. in *fine*.

S. V. M. M. A. R. L. K. M.

1. *Conditionalem actum cui apponitur, reddit de sui natura dict. Dumtamen.*

2. *De necessitate requiritur, quod existat illud, cui dict. Dumtamen iungitur.*

3. *Modum aliquando facit dict. Dumtamen, quando non impleto deficit legatum.*

4. *Actus debet adimpleri siue dict. Dumtamen sonet in modum, siue in conditionem, & ante adimplementum non consequitur effectum ciuitatis.*

5. *Modum aut conditionem aliquando non facit dict. Dumtamen, sed ponitur in textu aliquis noui casus.*

6. *Exceptionem ad regulam importat dictio Dumtamen.*

Dictio XCVI.

DE sui natura reddit actum cui apponitur, conditionalem, & actum perueuerantem importat, ut in cap. *licet*, ubi Panorm. num. 5. & 19. de *transl. Pral.* Bursat. *conf.* 44. num. 27. vol. 1. Cened. *post libr. pract.* & *canonic. quest. sing.* 48. num. 1.

Et requiritur, quod de necessitate existat illud, cui ista dictio iungitur. Ruin. *conf.* 137. num. 2. vol. 1. & *conf.* 115. num. 6. eod. vol. 1. Cened. d. *sing.* 48. num. 2.

Aliquando facit modum, quo non impleto deficit legatum, Vulpel. de *propof.* & ad verb. *signif.* sub hac dict. pag. 27.

Et siue ista dictio sonet in modum, siue in conditionem, debet adimpleri actus, & ante adimplementum non consequitur effectum ciuitatis, Anchar. *conf.* 169. num. 2. *vers.* *siue enim*, Dec. *conf.* 661. num. 12. *vers.* 2. ubi loquitur de dictione *Dummodo*, tenet tamen contrarium Alciat. *conf.* 211. num. 1.

- 5 Aliquando iſta dictio non facit modum, nec conditionem, ſed ponitur in textu alicuius noui caſus, vt in l. in offerendis, C. de appell. Neapod. in conſu. ſi qua mulier, num. 6. de mulier. hab. filios, fol. 106. Cened. d. ſing. 48. num. 3.
- 6 Importat exceptionem ad regulam, vel diſpoſitionem, cui addicitur; ita Angel. conſ. 290. incip. Thema eſt ſale, num. 5. verſ. illa ergo dictio, Card. Tuſch. prax. conſul. tom. 2. lit. D. conſul. 273. num. 1. & conſul. 278. num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Taxatiua eſt dictio Dumtaxat.
- 2 Limitatiua, & reſtrictiua eſt dictio Dumtaxat.
- 3 Negationem in alijs concludit dictio Dumtaxat.
- 4 Excluſiua eſt dict. Dumtaxat omnium aliorum caſuum, & omnium perſonarum præter expreſſas.
- 5 Caſus ſimiles non excludit dictio Dumtaxat.
- 6 Excluſiua non eſt dictio Dumtaxat, eorum, quæ ſunt de natura rei, nec eorum, quæ veniunt de conſuetudine contractus, vt numero 7.
- 8 Caſum habentem eandem rationem non excludit dictio Dumtaxat.
- 9 Solemnitatem, & formam inducunt dict. Dumtaxat, & ſimiles, taxatiue appoſita diſpoſitioni de aliquid faciendo.

Dumtaxat.

D I C T I O X C V I I.

- 1 Taxatiua eſt hæc dictio, ſignificans idem quod Tantum, vel Solum, vt in l. non eſt ſerendus, ff. de tranſact. & in l. non ſolum, §. queritur, ff. de procur. & in l. 3. §. interdum, ff. de negot. geſtis, & in l. ſi ex cauſa, §. nunc videndum, ff. de minorib. Notant Fulgoſ. conſ. 22. incip. Viſis quatuor, num. 2. verſ. tertia, Rebuff. in comment. ad l. præſum, §. 1. verſ. dumtaxat, ff. de verbor. ſignif. pag. mihi 183. Menoch. conſ. 989. num. 14. Vulpell. de præpoſ. & aduerb. ſignif. ſub hæc dict. pag. 28. Ferrer. in conſtitut. Cathalonie, gloſ. 8. num. 92. Card. Tuſch. prax. conſul. tom. 2. lit. D. conſul. 388. num. 1. vbi addit, quod reſpicit ſequentia, & non antecedentia.
- 2 Limitat, & reſtringit, vt in l. Iulianus, ff. de perit. hered. gloſ. verb. dumtaxat, in Extrauag. ſuſcepti regiminis Joan. 22. de elect. Titaq. de retractu conuent. §. 1. gloſ. 6. num. 2. Rebuff. in comment. ad d. l. præſum, verſ. item, Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloſ. 43. num. 24. Cened. ſing. 18. num. 6. prope finem, Stephan. Gratian. Marchie decif. 78. num. 26.
- 3 Et ita eſt taxatiua, & reſtrictiua, vt concludat negationem in alijs, Card. in Clem. 1. de ſequeſtr. poſſ. & in cap. contingit, vbi etiam Felin. de fide inſtrum. Bart. in l. ſi quis, §. cum Titio, ff. de adimend. legatis, Cened. d. ſing. 18. num. 3.
- 4 De eius natura eſt excludere omnes alios caſus, &

omnes perſonas præter expreſſas, l. 3. §. cum Titio, ff. de adimend. legat. l. 2. C. de legib. cap. cum Eccleſia, de verb. ſignif. Clem. 1. & ibi Zabarell. in princ. in 3. notab. de ſequeſtr. poſſeſſ. cap. ſtatutum, §. in nullo. & ibi Archid. de reſcript. in 6. cap. 1. de iureiuram. in 6. cap. 1. de tempor. ordin. eod. lib. Bart. in l. 1. num. 1. vbi laſ. num. 8. in fin. ff. ſi quis ius dicenti. Roman. conſ. 512. num. 2. & ibi Mandof. lit. E. Oldrad. conſ. 186. Nat. conſ. 78. num. 3. tom. 1. Sebastian. Medic. de diſſinit. p. 2. cap. 88. num. 2. Colim. in pragm. ſauſt. tit. de colat. §. item cenſuit, in verb. dumtaxat. Aym. conſil. 201. num. 40. Pariſ. conſ. 47. num. 18. lib. 4. Gozad. conſ. 60. num. 7. Mandof. in reg. 8. Cancell. quaſt. 6. num. 6. Maſcard. de probat. conſul. 1393. num. 37. Cened. d. ſing. 18. num. 1. Cardin. Tuſch. d. lit. D. conſul. 388. num. 2.

Vetumtamen licet iſta dictio ſit taxatiua excluſdens caſus omnes alios, præter incluſos, hoc tamen limitatur in aliquibus caſibus, & primò quod non excludit caſus ſimiles, vt in l. ſi mora, in verb. dumtaxat. & ibi Paul. de Caſtro num. 3. & laſ. num. 5. ff. ſo. luto matrim. & in l. ſi contractus. iuncta gloſ. in princ. ff. de reg. iuris. Abb. in cap. cum dilecta, num. 8. de conſirm. viſi. Titaq. de retract. conuentio. §. 1. gloſ. 6. nu. 2. cum ſeqq. Gutier. canon. lib. 1. cap. 14. à num. 4. Cened. d. ſing. 18. num. 2. Et vide latius infra ſub dictio. Solum, & Tantum.

Secundò limita, quòd per hanc dict. non excluſduntur ea quæ ſunt de natura rei, vt in l. 1. §. 1. ff. ſi menſ. falſ. mod. dixerit. Paul. de Caſtro in l. 1. §. ſi veſtimenta, num. 2. ff. de poſſi. Quemadmodum etiam non 7 excludit ea quæ veniunt de conſuetudine contractus. Vnde ſi data fuit poteſtas alicui, vt acciperet mutuò duodecim ducatos dumtaxat, & iſte acceperit, ſed ſub uſuris, quòd non videtur exceſſiſſe fines mandati, quia videtur facere ea quæ ſunt de natura contractus, cum ſit conſuetudo, quòd mercatores iſto modo mutuent. laſ. in l. ſi conſtante, à num. 97. ff. ſoluto matrim. & in l. 1. num. 11. verſ. tertio principaliter. ff. ſi quis ius dicenti. Roman. in l. 3. §. iurari. ff. de iureiurand. Cened. d. ſing. 18. num. 4.

Tertiò limita quòd non excludit caſum habentem eandem rationem, iuxta notata per Frat. Emman. quaſt. Regul. tom. 3. quaſt. 5. art. 2.

Hæc dictio, & aliæ ſimiles taxatiue appoſita diſpoſitioni de aliquid faciendo, ſolemnitatem & formam inducunt, & ipſarum tranſgreſſio vitiat actum. Pariſ. conſ. 19. num. 19. vol. 2. Mandof. in reg. 8. Cancell. quaſt. 6. num. 6. Cened. d. ſingul. 18. num. 4. verſ. ſimiliter; habent enim vim non ſolum tacitæ prohibitionis, ſed etiam expreſſæ, vt per Roman. conſ. 114. num. 5. Marc. Anton. de Amatis Marchie decif. 14. numero 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Repetitiua eſt dict. Ea, referens præcedentia ſequentibus.
- 2 Reſtrictiua eſt dict. Ea, ſecundum diſpoſita in præcedentibus ad qua fit relatio.
- 3 Relatiue cum ſuis qualitatibus ſtat dictio Ea.
- 4 Modum aliquando ſignificans verba Ea conditione.
- 5 Conditionem non faciunt verba Ea conditione, ſed ſumuntur pro pacto, vel lege in contractu appoſito.

Ea.

Ea.

significatum, de praben. cap. super literis, de rescript. cum
similibus, Dec. conf. 38. num. 3. tom. 1.

DICTIO XCVIII.

- ¹ **H**æc dictio est relatiua, & repetitiua, referens præcedentia sequentibus, Aym. conf. 220. num. 20. Et est repetitiua, & restringitur secundum disposita in præcedentibus, ad quæ fit relatio. Parif. conf. 18. num. 32. vol. 1. & conf. 103. num. 14. vol. 1. Et stat declaratiuè, & relatiuè cum suis qualitatibus, Mandos. in gloss. facult. §. nos qui, in vers. eiusdem, pag. 105. & in §. volentes, in vers. ex eisdem, pag. 172. post Socin. conf. 251. num. 6. Alciat. conf. 610. num. 5. quos refert Cened. post lib. præf. & canonic. quæst. singul. 45. num. 1.
- ⁴ Verba *Ea* conditione significant aliquando modum, ut in terminis l. *Mania*, ff. de manumiss. testam. & l. 2. in princip. ff. de donat. obseruat Galgancet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 3. q. 6. Et non faciunt conditionem, sed sumuntur pro pacto, vel lege in contractu apposita, ut post Tiraq. de retractu conuent. §. 2. gloss. unica, num. 72. notat Cened. singul. 20. num. 5. in princip.

S V M M A R I V M.

- 1 Relatiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus est dict. Eadem, significans identitatem in omnibus, & per omnia.
- 2 Relatiua substantiæ est dict. Eadem.

Eadem.

DICTIO XCIX.

- ¹ **E**st relatiua præcedentium, cum omnibus suis qualitatibus, significans identitatem in omnibus, & per omnia, gloss. in l. cum hi, §. qui in perpetuum, ff. si ager veligalis, Grat. conf. 9. num. 88. vol. 1. Menoch. de præsumptionib. lib. 4. præsumpt. 173. num. 10. Rota decis. 455. num. 2. apud Farinac. in 1. collect. nonissimar. Surd. decis. 125. num. 1. ubi loquitur de dictione *Eisdem*, in numero plurali, quæ est demonstratiua, & relatiua ad suprâ nominatos.
- ² Et quod hæc dictio sit relatiua substantiæ, tradunt Bart. in l. si quis, §. si initium, num. 2. in 2. lect. ff. de eden. Anchar. Rhegien. q. 66. num. 4. p. 2. Mandos. in gloss. facult. §. nos qui, in vers. eiusdem, pag. 106. quos refert Cened. post lib. præf. & canonic. quæst. singul. 45. num. 3.

Eapropter.

DICTIO C.

- ¹ **I**nducit dispositionem hæc dictio, ut per Card. Seraphin. decis. 1025. num. 13.

Eatenus.

DICTIO CI.

- ¹ **R**efertur ad præcedentia, & de sui natura limitat, & modificat, l. miles, ff. de re indicata, cap.

Eiicere.

DICTIO CII.

Verbum hoc intelligi debet de eiectione violenta, non verò de iusta, ut per Ioseph. Sesse de inhibiti. cap. 8. §. 3. num. 102.

S V M M A R I V M.

- 1 Dominium denotat dictio Eius.
- 2 Relatiua est dictio Eius ad proximè nominatum.
- 3 Repetitiua præcedentium cum suis qualitatibus est dictio Eorum, & restrictiua ad personas nominatas.
- 4 Nepotes non comprehendit dictio Eorum, cum refertur ad personas filiorum superstitum.
- 5 Restrictiua est secundum præcedentia dictio Eorum, & non habet tractum ad futurum.
- 6 Dictio Eorum, non potest verificari in vno tantum, sed in omnibus expressis, aliquando resoluitur in singularitates.

Eius, Eorum.

DICTIO CIII.

Dictio *Eius* denotat dominium, ut in l. Quintus, §. Mutius, ff. de auro, & argento legato, Cald. Pereira de resol. emphyt. cap. 3. num. 31.

Relatiua est ad proximè nominatum, Card. Seraphin. decis. 689. num. 1.

In numero plurali est repetitiua præcedentium cum suis qualitatibus, & restrictiua ad personas nominatas, ut in l. ult. C. de hered. instituend. notant Ruin. conf. 99. num. 16. vol. 2. Rolan. conf. 74. num. 54. tom. 3. & conf. 97. num. 23. tom. 4. Corn. conf. 9. sub num. 6. in fine, vol. 1. Parif. conf. 103. num. 14. lib. 1. & conf. 18. num. 32. & conf. 86. num. 58. lib. 2. Aret. conf. 155. num. 1. Cephal. conf. 140. num. 17. vol. 1. Mandos. in gloss. facult. §. & proprium, in verb. eo, pag. 321. & in §. nos qui, vers. eiusdem, pag. 106. Menoch. conf. 200. num. 3. ubi quod refertur ad suprâ nominatos, & conf. 211. num. 150. & conf. 390. num. 13. Flam. de resignat. tom. 2. lib. 11. q. 5. num. 6. Et cum refertur ad personas filiorum superstitum, non comprehendit nepotes. Menoch. conf. 1005. num. 7. Et quod ista dictio restringatur secundum præcedentia, & quod non habeat tractum ad futurum, tradunt Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 8. gloss. 9. num. 24. Socin. conf. 250. col. penult. vers. secundò, vol. 2. quos refert Cened. post lib. canon. & præf. quæst. singul. 45. num. 1. vers. & qualiter.

Non potest dictio *Eorum* verificari in vno tantum, sed in omnibus expressis, Card. Seraphin. decis. 266. num. 2. Aliquando verò resoluitur in singularitates, ac si dictum esset post vniuscuiusque mortem, Torniel. in l. heredes mei, §. cum ita, num. 5. vers. aliquando, ff. ad Trebell. & ibi Rip. num. 119. Alex. conf. 117. num.

117. num. 1. vol. 1. & conf. 204. vol. 2. Paril. conf. 18. num. 19. & seq. vol. 2. Marzar. in epitom. fideicommiss. quest. 11. pag. 13. quos refert Cened. d. sing. 45. numero 2.

Eo amplius.

DICTIO CIV.

Hæc dictio est relatiua, & repetitiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus, Menoch. de præsumptionib. lib. 4. præsumpt. 180. num. 48. Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. quest. 18. num. 4.

SUMMARIUM.

- 1 Restrictiua est dictio Eo casu.
- 2 Substitutionibus apposita dictio Eo casu, operatur ut restringatur solum ad casum expressum.
- 3 Dispositionem ad tempus, & casum expressum non restringit dictio Eo casu, quando id colligitur ex verisimili mente testatoris.

Eo casu.

DICTIO CV.

- R**estrictiua est hæc dictio, ut per Menoch. conf. 117. num. 6. & conf. 135. num. 3. & conf. 177. num. 20. & conf. 198. num. 9. Surd. conf. 344. num. 3. & conf. 347. num. 3.
- 1 Apposita in substitutionibus operatur, ut restringatur solum ad casum expressum, nec ad alium extendi possit, Crauet. conf. 98. num. 5. Natt. conf. 678. num. 6. vol. 4. Paril. conf. 2. num. 15. & conf. 14. num. 9. lib. 3. Matescott. variar. resolut. lib. 1. cap. 99. num. 3. ubi num. 2. dicit esse relatiuam cum suis qualitatibus, ad text. in l. à filio, §. testator, ff. de aliment. & cibariis legatis.
 - 3 Si autem contrarium constet ex verisimili mente testatoris, tunc non restringit dispositionem ad tempus, & casum expressum. Menoch. d. conf. 117. num. 29. Surd. d. conf. 344. num. 13.

SUMMARIUM.

- 1 Nullitatem actus ipso iure inducit dictio Eo ipso.
- 2 Sententiam latam importat dict. Eo ipso.
- 3 Dictio Eo ipso, idem importat ac si dictum fuisset sine aliquo hominis, vel Iudicis ministerio, vel potius ipso iure.

Eo ipso.

DICTIO CVI.

Dictio hæc statim prolata annullat ipso iure, ex traditis per Tiraq. in l. si unquam, verb. reuer-

tatur, num. 18. Rota in Veronen. pensionis 1. Julij 1591. coram Card. Millino.

Importat latam sententiam, secundum glos. verb. 2 eo ipso, & verb. euacuauerit, in cap. quam sit, de elect. lib. 6. ubi Dominic. & Franch. & verb. suspendas, in princip. in cap. cupientes, §. ceterum, eod. tit. & lib. & verb. eo ipso, in Clem. 1. ubi Imol. & Zabarell. de vita, & honest. clericor. Bald. conf. 401. vol. 3. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 141. Rolan. conf. 62. num. 32. lib. 2. Salas de leg. 9. 96. tract. 14. disp. 16. sect. 8. post num. 29. vers. propria verba sunt, Soar. in simili tract. lib. 5. cap. 7. sub num. 4. & cap. 8. num. 2. Farinac. fragmen. crimin. p. 2. lit. L. verb. lex, num. 95.

Et idem importat, ac si dictum fuisset sine aliquo hominis, ac Iudicis ministerio, vel potius ipso iure, ipso facto, ex Abb. in cap. si diligenti, num. 8. de foro competen. Felin. in cap. Rodolphus, vers. ultimo non obstat, de rescript. Corn. conf. 165. num. 22. vol. 1. Dec. conf. 138. in princip. & conf. 188. col. penult. vol. 1. Roman. conf. 427. num. 9. Rolan. conf. 62. num. 32. vol. 2.

Eo modo.

DICTIO CVII.

Hæc verba significant identitatem in omnibus, & per omnia, ut notant glos. verb. obligatur, in l. cum hi, §. si uni, ff. de transact. Grat. conf. 140. num. 22. lib. 1. Cened. post libr. practice. & canonic. quest. singul. 45. num. 3.

SUMMARIUM.

- 1 Proprietatem, & essentiam denotat verbum Esse.
- 2 Nullitatem actus ipso iure importat verbum Esse.
- 3 Esse, & haberi, in quo differant, ostenditur.

Esse.

DICTIO CVIII.

Verbum hoc proprietatem, & essentiam denotat, iuxta resoluta per Ioseph. Selsæ de inhibis. cap. 9. §. 1. num. 41.

Importat nullitatem actus ipso iure, ut per glos. 2 verb. priuat. in cap. licet canon, in fine, de elect. lib. 6. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 180. cum seqq. C. de renocan. donat. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 32. num. 37.

Esse, & Haberi differunt, quia esse significat veritatem, haberi vero fictionem denotat, ut per Afflict. in cap. mulier, §. naturales filij, in §. notab. num. 13. cum seqq. si de fundo fuerit controuersia, Galganet. de differ. indiusd. lit. E. num. 28.

Vide infra sub verbo Sum.

SUMMARIUM.

- 1 Ergo, in principijs posita, usurpatur pro Itaque.
- 2 Ergo in medio posita, sumitur pro Causa.
- 3 Igitur

- 3 Igitur interdum denotat dict. Ergo, cum interrogazione.
4 Illatiuè, seu continuatiuè ponuntur dictiones Ergo, Igitur.

Ergo.

DICTIO C I X.

- 1 IN principiis sæpe hæc dictio vsurpatur pro Itaque. Cic. de Amicit. Ergo hoc est animi bene constituti, &c. Liuius lib. 4. Ergo dum nullum fastiditur genus, in quo eniteret virtus, creuit imperium Romanum.
2 In medio posita sumitur pro causa, Cic. Attic. lib. 3. Si quid contra alias leges, eius legis ergo factum sit. Idem de optimo genere Orat. Virtutis ergo donaretur. Et ibidem: Eum donari virtutis ergo, beneuolentiæque.
3 Interdum pro Igitur cum interrogazione vsurpatur. Cic. pro Quint. Quid ergo est: primum magnitudo periculi, &c. Idem Academ. 1. Num ergo is exerceat nos, aut orbat sensibus?
4 Dictio Ergo, & dictio Igitur ponuntur illatiuè, seu continuatiuè, l. Gallus, ff. de liber. & posthum. l. fructus, ff. solut. matrimo. Corn. cons. 136. num. 1. vers. & etiam est aduertendum, vol. 1. Quandoque tamen inceptiuè, l. 7us ciuile, §. hoc igitur, ff. de iustitia, & iure, notat Vulpell. de prapof. & aduerb. signif. sub dict. aequè, vers. ergo, pag. 30.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi & effectibus huius dict. agentes.
2 Dict. Et, duobus modis accipitur, primò in sensu composito, secundo in sensu singulari.
3 Coniunctiua, & copulatiua regulariter est dictio Et.
4 Qualitatem precedentis ex tunc sequenti attribuit dict. Et, & ea uniformiter iungit.
5 Copulare debet aequaliter dict. Et.
6 Copulatiua ad veritatem sufficit alteram partem esse veram.
7 Copulare precedentia cum sequentibus est de natura dict. Et.
8 Aequalitatem terminorum in casibus copulatis denotat dict. Et.
9 Aequaliter copulat dict. Et, ut idem sit de vno, quod de altero ex copulatis.
10 Copulatum concursum non requirit dict. Et, quando cadit inter duas orationes respectu alicuius accidentis.
11 Copulati utriusque concursum non semper requirit dictio Et.
12 Pars vnius copulatiua declarat aliam.
13 Et, si ponatur inter duo idem sonantia, tunc ea remota, illa duo resoluuntur in vnum.
14 Et, posita inter honoratos, & possessores, significat vnā solū personam.
15 Et, quando ponitur inter duo, quorum vnum

- alteri inest, ambo in vnum resoluuntur.
16 Posita inter personas, diuidit effectum dispositionis inter eos aequaliter.
17 Aequaliter non copulat dict. Et, sed potius designat ordinem quando ponitur in materia necessaria respiciente personas coniunctas.
18 Posita inter personas honoratas, vel grauatas, semper diuidit inter eos debitum pro rata.
19 Posita inter personas inter quas est ordo charitatis, non coniungit, sed inducit ordinem.
20 Pater si instituat filium, & nepotem ex eodem filio, non erunt simul copulatiuè hæredes.
21 Filius si institutur, & descendentes ex eo, tunc veniunt descendentes ordine successiuo.
22 Ordo successiuus non cadit vbi sunt dictiones copulatiua Cum, Vnà, Simul, & similes.
23 Institutione facta de patre, & eius filijs, an filij concurrant cum patre simul, & eodem tempore, an verò ordine successiuo post obitum illius, ostenditur.
24 Copulatos aequè, & pariter admitti facit dictio Et.
25 Et, aliquando ponitur inter diuersa.
26 Posita inter duo idem significantia, non dicitur inter diuersa poni, sed stat declaratiuè pro Id est.
27 Declaratiuè ponitur dictio Et, si ponatur inter genus & speciem, causam & causatum.
28 Disiunctiue stat dictio Et, pro Vel, quando ponitur inter ea quæ sunt eiusdem potestatis, seu effectus, vel quando ponitur inter incompatibilia, & repugnantia.
29 Repetitiua precedentium qualitatum, & conditionum est dictio Et.
30 Dispositio quando est sub eadem oratione concepta, tunc dictio Et repetitiua est omnium conditionum precedentium, secus si sub diuersa.
31 Repetitiua precedentium conditionum non est dictio Et, quando ponitur inter diuersas personas, etiam in eadem oratione.
32 Continuatiua interdum est dict. Et, & non copulat sequentia, sed potius continuat orationem sequentem.
33 Auges, & ampliat dictio Et, seu adijcit ad precedentia in materia larga, & in materia legatorum, non verò in materia stricta, vt num. 34.
35 Ampliatuè, & augmentatiuè non semel ponitur dict. Et.
36 Dispositionem quandoque restringit dict. Et.
37 Vel nonnunquam importat dict. Et, sed improprie.
38 Coniunctionem talem in vltima voluntate

G g ope

operatur dictio Et, per quam oritur ius accrescendi inter coniunctos, secus vero in contractibus.

39 Implicatiua nonnunquam est dict. Et.

Et.

DICTIO CX.

DE vi, & effectibus huius dictionis vide Vulpel. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 30. cum duabus seqq. Mandos. in reg. 1. Cancellar. q. 10. num. 19. Bursar. conf. 141. num. 43. cum seqq. vol. 1. Rodul. Cuperf. in cap. oportebat, 79. distinct. §. sextus sequitur, num. 1. cum seqq. pag. 170. Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 1. glos. 20. num. 3. ad finem, Couar. in cap. Raynuitius, §. 2. a num. 1. de testament. Flamin. Paris. de confident. benefic. q. 32. num. 64. cum seqq. Cened. ad Decretal. collect. 7. num. 12. & post librum practice. & canonic. quest. singul. 50. Gutier. pract. lib. 3. q. 19. num. 24. Aloys. Ricc. in collect. decis. collect. 1431. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 3. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 274. & ceteros in discursu citandos.

1 Hæc dictio accipitur duobus modis: primo, in sensu composito, ut cum dicimus: Cæsar, & Bibulus Consules fuerunt: intelligitur enim simul. Item, in sensu singulari, ut cum dicimus: Gregorius, & Bonifacius Pontifices multas constitutiones fecerunt: intelligitur enim non simul, sed separatim. Ita declarat Alciat. conf. 39. num. 19. lib. 9. quem refert Vulpell. citato loco, num. 2. vers. illud.

3 Regulariter hæc dictio est coniunctiua, & copulatiua, ut in l. si quis ita stipulatus, ff. de verbor. oblig. l. si heredi plures, ff. de cond. insti. l. heredi, §. Caio, ff. de fund. insti. l. Titia textores, §. nihil, ff. de leg. Rebuff. in concord. tit. de collat. §. 1. in vers. canonicatum, Flamin. Paris. de confident. benefic. q. 32. num. 64. Menoch. conf. 111. num. 9. & conf. 117. num. 54. Decian. conf. 44. num. 52. lib. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. §. 7. proæm. num. 123. & glos. 3. num. 1. Ceual. commun. contra com. q. 818. num. 87. Bernard. Muscatell. in tract. de cognit. delict. tit. de recept. num. 18. Card. Tusch. d. conclus. 274. num. 1. Marc. Anton. variar. resolut. lib. 1. resolut. 7. num. 7. Gregor. decis. 308. num. 3. vbi ait, quod qualitatem

4 præcedentis ex tunc attribuit sequenti, & ea vniformiter iungit, Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub lit. E. in princip. Menoch. conf. 225. num. 59. & conf. 435. num. 12.

5 vbi quod copulare debet æqualiter, & conf. 497. num. 17. vbi quod subsequencia necit antecedentibus, & conf. 943. num. 10. Cened. d. sing. 50. num. 1. vbi

6 subdit, quod ad veritatem copulatiuæ sufficit alteram partem esse veram.

7 Natura huius dictionis est copulare præcedentia cum sequentibus, ut in l. & quia, iuncta l. præcedenti, ff. de iurisdict. omnium Iudic. notant glos. in l. 2. in princip. ff. de dote prelegata, & in l. si sic, ff. quemadmodum seruitus amittatur, Grat. conf. 11. num. 4. lib. 1. & conf. 13. num. 26. lib. 2. Socin. Iun. conf. 71. num. 4. vol. 3. Mascard. de probat. conclus. 1265. num. 32. Flamin. Paris. de resignat. tom. 2. lib. 11. q. 11. num. 25. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 147. num. 16. Gregor. d. decis. 308. num. 3.

8 Denotat æqualitatem terminorum in casibus copularis, Anton. Monach. Lucen. decis. 55. num. 11.

9 Æqualiter copulat, ut idem sit de vno, quod de altero ex copulatis, ac ita requirit concursum copulatorum, ut in l. si mihi, & Titio, ff. de verbor. signif. & in l. reos, §. cum in tabulis, ff. de duobus reis, & in l. si heredi plures, ff. de cond. insti. notant las. in l. 1. num. 3.

& seq. ff. de iustitia, & iure, Felin. in cap. 2. num. 32. in verb. copula, de rescript. Dec. conf. 89. num. 2. & conf. 417. num. 1. & conf. 433. num. 6. Nat. conf. 573. num. 14. tom. 4. Paris. conf. 95. num. 6. vol. 1. & conf. 63. num. 14. vol. 1. Thesaur. decis. 189. num. 1. Guidop. decis. 527. num. 1. & sing. 309. num. 1. 2. & 4. Roch. de iure patronat. verb. ipse, vel is, num. 48. & seq. Moron. in tract. de pace, q. 447. num. 1. Anchar. Rhegien. q. 9. num. 6. in prima parte, Mandos. in glos. facul. §. ac etiam, in verb. pro tempore, pag. 247. col. 1. Roch. de visit. verb. & ij, pag. 254. Plot. de in litem iurando, §. 6. num. 33. Menoch. conf. 56. num. 95. Brunor. à Sole in locis commun. verb. copula, 2. Marc. Anton. Bard. de tempor. utili, & continuo, cap. 19. num. 16. Rot. decis. 115. num. 8. p. 1. diuers. Aym. in consuetud. Alban. tit. 1. art. 4. num. 7. fol. 62. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchalium sed. erect. cap. 5. num. 45. Cened. d. sing. 50. num. 8. Rebuff. in comment. ad l. coniunctionem, 29. vers. primo intellige, ff. de verbor. signif. pag. mihi 168. Quo loci in vers. item, asserit, quod si venditor villa, & ius patronatus, licet non valeat venditio quoad ius patronatus, cap. ex literis, de iure patronat. vbi dicimus, valebit tamen quoad villam, cum vtrumque æquè principaliter vendatur, & vno deficiente alterum non extinguitur.

Limita, quando copula hæc cadit inter duas orationes respectu alicuius accidentis, quia tunc non requirit concursum copulatorum. Vnde si testator legat centum omnibus Doctoribus Iuris Canonici, & Iuris Ciuilis, non est necessarium, quod habeant vtrumque gradum; sed sufficit, quod sit Doctor Iuris Canonici tantum, vel Iuris Ciuilis tantum. Ita Alex. conf. 101. num. 8. lib. 3. vbi Apost. & conf. 110. in princip. lib. 3. Card. Tusch. d. conclus. 274. num. 54. vbi num. 55. & 56. declaratur, ut copula inter diuersas orationes respectu diuersorum factorum non requirat cōcursum eorum, quæ in vtraque oratione ponuntur, ut procedat, quando duæ orationes diuersæ copulantur per se principaliter, quia tunc copula inducit continuationem, secus si copulantur respectiue ad aliud: non enim semper requirit hæc dictio concursum vtriusque copulati. Aym. & Plot. citatis locis, Rom. conf. 104. num. 4. Alex. conf. 64. num. 9. vol. 7.

Habet virtutem copulandi primò in sensu composito, secundò in sensu singulari, ut per Alciat. conf. 39. num. 19. lib. 9. quem mendosè in conf. 487. num. 17. citat Cened. d. sing. 50. num. 9.

Pars vnus copulatiua declarat aliam. Surd. Man- 12 tuz decis. 124. num. 9.

Si ponatur inter duo idem sonantia, tunc re- 13 mota copula, illa duo resoluuntur in vnum, iuxta resoluta per Gonzal. d. glos. 3. num. 13.

Posita inter honoratos, & possessores, significat 14 vnam solum personam, Menoch. conf. 844. num. 112.

Quando ponitur inter duo, quorum vnum alteri 15 inest, ambo in vnum resoluuntur, estque vnum velut adiectio alterius, ut per Gutier. lib. 3. pract. q. 13. num. 61.

Item posita inter personas diuidit effectum dis- 16 positionis inter eas æqualiter, ita Ant. Gom. tom. 1. variar. cap. 1. num. 26.

Præterea, quando copulatiua hæc ponitur in ma- 17 teria necessaria respiciente personas coniunctas, tunc non copulat æqualiter, sed potius designat ordinem, ut quod primo loco expressum est, præcedat, & illud, quod sequitur, veniat in subsidium. Ita Dominus meus D. Petrus Barbosa ad l. 1. ff. solut. matrim. p. 4. num. 153.

Item posita inter personas honoratas, vel gra- 18 uatas,

- uatas, semper diuidit inter eas debitum pro rata, vt ex l. reos, §. cum in tabulis, ff. de duobus reis, resolu-
uit Anton. Gom. *variar. resolut. tom. 2. cap. 11. num. 19.*
- 19 Item quando ponitur inter personas, inter quas est ordo charitatis, non abstractus à ratione debiti naturalis, tunc natura copulæ non est coniungere, sed inducere ordinem, vt sic copulati non faciant sibi partes per concursum, sed primò nominatus primò vocetur, & eo excluso vocetur sequens in ordine. Ita sentit glos. singularis, verb. non exprimat, in l. Gallus, §. quidam recte, ff. de liber. & posthum. prout refert Cened. d. singul. 50. num. 16. vbi subdit, variè de hoc Doctores loqui, Cardin. Tusch. d. conclus. 274. num. 33. vbi exemplificat, si pater instituat filium, & nepotem ex eodem filio, quia non erunt simul
- 20 copulatiuè hæredes. Idem si instituatur filius, & descendentes ex eo, quia ordine successiuo veniunt descendentes, maxime si non extabant tempore testatoris, Bald. conf. 492. incip. Non est dubium, lib. 2. & conf. 303. lib. 3. Signarol. conf. 248. num. 5. Card. Tusch. d. conclus. 274. num. 34. de quo tamen infra latius.
- 21 Hoc tamen limitatur, vt non procedat, quando essent dictiones copulatiuæ, videlicet Cum, vna simul, quia tunc non caderet ordo successiuus. Castr. conf. 455. num. 3. lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 274. num. 37. vbi num. 38. post Angel. conf. 38. num. 3. vers. alias si signanter, subdit hoc pariter limitari, nisi copula esset declarata, vt simul iungeret, videlicet si testator instituat filium, & nepotem ex eo, ambos, demonstrando vt simul succedant.
- 22 Vtùm autem institutio facta de patre, & eius filii, concepta per copulam Et, ita intelligatur, vt filij concurrant cum patre simul, & eodem tempore; an verò ordine successiuo post obitum illius, disputant Doctores in d. l. Gallus, §. quidam recte, ff. de liber. & posthum. inter quos verior, & receptior sententia obtinuit, quòd simul censeantur vocati, vt colligitur ex resolutis per Michaël. Grass. tom. 2. commun. opin. lib. 6. tit. de hæredib. instituend. num. 34. pag. 71. Menoch. de presumptionib. lib. 4. presumpt. 70. num. 16. vbi num. seqq. ex professo per plures casus veritatem exanimat, Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 70. num. 20. Gonzal. d. glos. 3. num. 19. vbi n. 20. resoluit in materia maioratus, vel emphyteusis cense-
feri vocatos ordine successiuo.
- 23 Interdum licet hæc dictio faciat, copulatos æquè & pariter admitti, vt suprà dicebamus, & post plura Iura concludit Cened. d. sing. 50. num. 20. tamen di-
uidit pro dimidia, vt in d. l. reos, §. cum in tabulis ff. de duobus reis, & in l. cum pater, §. hereditatem, ff. de leg. 2. & in §. si plures, Instit. de hered. instituend. de quo plura adducit Gonzal. d. glos. 3. n. 16. cum seqq.
- 24 Aliquando ponitur hæc dictio inter diuersa, vt in rubr. C. de sentent. & interlocut. & in rubr. Instit. de vsu-
cap. & longi tempor. prescript. & in cap. cum olim, 34. de testib. glos. & rubr. de Iuris, & facti ignorantia. Alex. conf. 168. num. 10. vol. 5. Paris. conf. 39. num. 21. & consil. 95. num. 6. & 8. vol. 1. Gozad. conf. 33. num. 17. Salon in proæm. legum Tauri, num. 151. Mandos. in glos. facult. §. nos qui, in vers. Et, pag. 95. & in reg. 1. Cancell. quest. 10. num. 11. Vulpell. citato loco, in princ. Menoch. remed. 8. recuper. num. 84. Surd. consil. 315. num. 17. Gonzal. d. glos. 3. num. 11. Cened. d. singul. 50. num. 4. Narbon. de appell. a Vicario ad Episcopum, p. 1. num. 207.
- 25 Hoc tamen intellige nisi ponatur inter duo idem significantia, quia tunc non dicitur inter diuersa poni, sed solum ponitur declaratiuè, pro, id est, Bart. las. & alij in l. 1. ff. de iust. & iure. Cassan. in consue-
- tud. Burgund. rubr. 7. §. 10. in verb. de ligne, fol. 1037. Bellon. conf. 53. num. 6. Felin. in cap. ex parte 1. num. 92. vers. copula, Et, de rescript. Mandos. d. quest. 10. num. 10. Salon in d. proæm. legum Tauri, num. 151. Surd. d. conf. 315. num. 19. Pauin. de offic. & potest. Capituli, Sede vacante in §. pralud. de virtutib. copulat. Cened. d. sing. 50. num. 5. Cabed. d. decis. 117. num. 3. Monet. de ops. canonic. cap. 7. num. 2. Girond. de priuil. explic. num. 1031.
- Idè est si ponatur inter genus & speciem, causam & 27
causatum, quia etiam tunc ponitur declaratiuè, pro, Id est, vt per Cosm. in pragm. sanct. sit. de pacif. poss. post princ. in verb. Et. Cened. d. sing. 50. num. 6. vbi allegant l. de quibus. ff. de legib. & l. 1. vbi glos. verbo con-
sensu. ff. de pactis. & in specie quando est posita inter genus, & speciem, non inducere diuersitatem docet Cabed. Lusitan. decis. 117. num. 9. par. 2. allegans textum in l. Cuius, C. de appell. & intelligens authoritatem illam Christi Domini Marc. 16. Dicite discipulis, & Petro.
- Item quando ponitur inter ea quæ sunt eiusdem 28
potestatis, seu effectus, tunc ponitur pro, Vel, & res-
oluitur in disiunctiuam, vt in exemplo concedo ti-
bi omnia, quæ talis exercere potest de Iure, & con-
suetudine, quia tunc declaratur, id est, vel consue-
tudine, vt stet pro disiunctiuam. Oldrad. conf. 168. nu.
8. & ibi addit. Portol. de confortib. cap. 1. à num. 20. Bursat. conf. 81. num. 20. vol. 1. Thesaur. decis. 189.
num. 2. Nam quando ponitur inter incompatibilia,
seu repugnantia, resoluitur in disiunctiuam, & acci-
pitur pro, Vel, Mandos. in glos. facult. §. & proprium,
in ver. & pag. 312. Cened. d. sing. 50. num. 7.
- Hæc copula est repetitiua præcedentium qualita- 29
tum, & conditionum, vt in l. a filio, §. testator. & ibi
Bart. ff. de aliment. & cib. leg. l. Seia, §. Caio. ff. de fun-
do instr. l. auia, in princip. iuncta glos. ff. de condit. &
demonstr. Notant Vulpell. loco citato, num. 1. Gutier.
lib. 3. præf. quest. 19. num. 23. prope finem. Surd. conf.
200. num. 17. Cened. d. sing. 97. num. 14. Anton. Mo-
nach. Lucens. decis. 55. num. 11. & Florent. decis. 46.
num. 1. & 2. Cardin. Tusch. d. conclus. 274. num. 27.
Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 147. num. 16. la-
tè Galganet. in tract. de condit. & demonstrat. p. 2. cap.
1. quest. 18. num. 2. vbi num. 39. per plures casus de-
clarat quando inducat repetitionem præcedentis
conditionis, & qualitatis.
- Intellige hanc conditionem repetere omnes con- 30
ditiones præcedentes sermonis, copulando cum
omnibus qualitatibus, quando dispositio est sub ea-
dem oratione concepta, secus si sub diuersa: Zaba-
rel. consil. 58. in princip. Alex. conf. 120. incip. Super eo,
col. 1. in fin. vers. non obstat, lib. 1. Card. Tusch. d.
concl. 274. num. 24. & 25. Stephan. Gratian. d. cap.
147. num. 17.
- Intellige etiam non esse repetitiuam conditio- 31
num præcedentium, quando ponitur inter diuersas
personas, etiam in eadem oratione, vt post Bart. con-
sil. 3. incip. Tuius condidit, in fin. lib. 1. tradit Cardin.
Tusch. d. concl. 274. num. 29. vbi num. 30. subdit hanc
restrictionem multò magis procedere, vt scilicet re-
petitio conditionis non censeatur facta per copu-
lam & vel dictionem item, quando ponitur nedum
inter diuersas personas, sed etiam inter diuersas res.
- Interdum est continuatiua, & non copulat se- 32
quentia, sed potiùs continuat orationem sequen-
tem. Paris. conf. 38. num. 26. lib. 2. Corn. conf. 119. in
fin. lib. 2. Decian. consil. 17. num. 34. lib. 1. Cardin.
Tusch. d. concl. 274. num. 16. Declara, vt copula in-
ter orationes continuat, & non coniungat, quando
sunt orationes perfectæ; secus si sunt imperfectæ

- ratione verbi, vel ratione ſuppoſiti, aut appoſiti, quia tunc fit repetitio, aut coniunctio. Bart. *conf.* 27. *incip. Viſa facti narratione, in princip. lib. 1. Angel. conf.* 294. *num.* 4. Zabarel. *d. conf.* 58. *circa fin.* quos refert Card. Tuſch. *d. concl.* 274. *num.* 27. vbi *num.* 28. poſt Alex. *conf.* 110. *num.* 14. *verſ. nec prædictam, lib. 3.* ſubdit, idem eſſe quando diuerſæ orationes copulantur propter ſe, quia tunc continuatiuè ſtat, ſecus ſi duæ orationes ſtant reſpectiuè ad aliud, quia coniungit.
- 33 Auger & ampliat effectum præcedentium hæc dictio, ſeu adiecit ad præcedentia, vt in l. *etiamen, iunctagloſ. ff. de leg. 3.* Anchar. *conf.* 154. *num.* 5. Signarol. *conf.* 181. *num.* 10. *verſ. præterea cum d: natura.* Alex. *conf.* 87. *incip. Accurate, num. 12, lib. 6.* vbi Apoſtill. in verbo Auger. Card. Tuſch. *d. conclus.* 274. *num.* 16. Cened. *d. ſing.* 50. *num.* 12. vbi citat Felin. in cap. 2. *de reſcript.* dicentem, quòd ſi legatum relinquatur mulieribus, & doctõribus, includitur ſimplex miles, & ſimplex doctõr. Et ampliare ſiue ponatur inter res diuerſas, tenet Bald. *conf.* 137. *incip. Titius in teſt. circa princip. lib. 1.* ſiue inter duo genera, aut duas ſpecies, dicit idem Bald. *conſil.* 239. *incip. Teſtator. verſ. ſecundus & tertius caſus, lib. 1.* prout eum refert Card. Tuſch. *d. concl.* 274. *num.* 18. & *num.* 71. poſt Bald. *conf.* 105. *num.* 2. *lib. 1.* & Alex. *conf.* 120. *in princip. lib. 1.* ſubdit hanc dictionem ſtare quandoque non copulatiuè, ſed ampliatiuè pro *etiam*, & ſic augmentatiuè, maximè quando iungitur copula relatiua.
- 34 Et idèd ſi in materia indifferenti Titius inueſtitur de emphyteuſi prophana pro ſe, ſuiſque filiis, & hæredibus, illa dictio & *hæredibus* ampliat, vt quofcunque hæredes comprehendat extraneos; ſecus ſi eſſet in materia differenti, prout in emphyteuſi Eccleſiaſtica, vel feudo, quia tunc dictio & *hæredes* reſtringitur ad descendentes, qui ſunt descendentes, & hæredes. Ita Alex. *conf.* 44. & *conf.* 120. *verſ. ſed præmiſſis, lib. 1.* vbi Apoſtill. in verbo *extranei*, Card. Tuſch. *d. conclus.* 274. *num.* 19. & 20. Vnde aduertit Cened. *d. ſingul.* 50. *num.* 13. quòd hæc dictio auger, & ampliat in materia larga, vt in materia legatorum, non verò in materia ſtrieta, quia tunc hæc copula reſtringit.
- 35 Ampliatiuè igitur, & augmentatiuè non ſemel ponitur hæc dictio, vt per Caſſan. in *conſuetud. Burgund. rubr. 7. §. 10. in verb. de ligne*, Bermon. de *publicis concubin. in princip. in verb. & fol. 132.* Pariſ. *conf.* 17. *num.* 24. *vol. 1.* vbi ait, quòd auger, & non reſtringit, quando ponitur geminatè, & *conf.* 90. *num.* 35. *eod. vol. 1.* vbi dicit, quòd ponitur pro *Etiam*, & ſic augmentatiuè, & *conf.* 95. *num.* 6. & 8. *eod. vol. 1.* & *conf.* 63. *num.* 14. *vol. 3.* Grat. *conf.* 9. *num.* 83. *vol. 1.* Surd. *conf.* 200. *num.* 16. & *conf.* 315. *num.* 17. Menoch. *conf.* 677. *num.* 4. & *conf.* 625. *num.* 17. & *conf.* 972. *num.* 12. & *conf.* 713. *num.* 29. & *conf.* 878. *num.* 33. vbi *num.* 36. ait, quòd nihil plus auger, quàm dictio *Fuit*, & *conf.* 140. *num.* 17. vbi refert, quòd ſtat augmentatiuè, cum ponitur loco dictionis *Etiam*, & *conf.* 1059. *num.* 2. Gonzal. *d. gloſ.* 3. *num.* 5. Stephan. Gratjan. *d. decif.* 175. *num.* 8. Mareſc. *variar. reſolut. lib. 2. reſol.* 66. *num.* 3. Bernard. Mutcatell. *de cond. delict. ſic. de vulner. lethal. num.* 55. Gregor. *decif.* 21. *num.* 3. Cened. *d. ſingul.* 50. *num.* 10. Rota *decif.* 680. *num.* 5. p. 2. *recent.*
- 36 Aliquando tamen reſtringit diſpoſitionem, vt per Pechium *de teſtament. coniugum, lib. 5. cap. 9. num.* 1. Cened. *d. ſingul.* 50. *num.* 11. Et quando ponitur inter genus, & ſpeciem, tunc ſpecies minuit genus in copulato, Bald. *conf.* 239. *in princip.* Card. Tuſch. *d. conclus.* 274. *num.* 61.
- Nonnunquam ponitur pro *Vel*, ſed improptiè, 37 Alex. *conf.* 48. *incip. Super extrat. num.* 3. *lib. 1.* Card. Tuſch. *d. conclus.* 274. *num.* 58. vbi *num.* 59. poſt Ioan. de Imol. *conf.* 101. *num.* 4. *verſ. quia ad primum*, ſubdit, hoc procedere maximè ad euitandam falſitatem, vel vt tollatur contrarietas, & *num.* 60. poſt Roman. *conf.* 480. *num.* 3. & ſeq. pariter hoc procedere affirmat, quando ponitur inter impoſſibilia, vt ſi teſtator inſtituto filio ſubſtituat ſibi, & filio, quia reſoluitur in alternatiuam pro *Vel*, vt ſit vulgaris, & fideicommiſſaria: nam hæc dictio pro diſiunctiua *Vel* ratione ſubiectæ materiæ ſumitur, iuxta reſoluta per Vulpell. *citato loco, num.* 1. & per Gonzal. *d. gloſ.* 3. *num.* 14. Portol. *de confort. cap.* 1. *num.* 20.
- Denique hæc copula *Et* operatur diuerſos effectus, ſecundum naturam materiæ, in qua ponitur: nam in vltima voluntate operatur coniunctionem talem, per quam oritur ius accreſcendi inter coniunctos; in contractibus verò ſecus, quia operatur partitionem ſine iure accreſcendi. Ita Bald. *conf.* 131. *in princip. lib. 2.*
- Implicatiua nonnunquam eſt dictio hæc, vt notat 39 Menoch. *de præſumptionib. lib. 4. præſumpt.* 18. *num.* 30. & *conf.* 4. *num.* 12. Cened. *d. ſingul.* 80. *num.* 21. & *num.* 22. ex pluribus ſacræ Scripturæ locis colligit, quòd hæc copulatiua ſolet eſſe cauſalis, & accipitur pro *Quia*.

Et cætera.

DICTIO CXI.

Vide quæ dixi in tractatu de clauſulis, ſub clauſula *Cætera*, 14.

SUMMARIUM.

- 1 Implicatiua eſt dictio *Etiam*, & exprimit caſum magis dubitabilem, & implicat minus dubitabilem.
- 2 Implicatiua eſt ad maiora expreſſis dictio *Etiam*, in materia ſtrieta & exorbitante.
- 3 Dictio *Etiam*, implicat, & includit ſub eadem diſpoſitione.
- 4 Implicatiua eſt dictio *Etiam*, tacitè includens ſpecies ab expreſſis.
- 5 Caſum præcedentem cum eiſdem qualitatibus implicat dictio *Etiam*.
- 6 Species diuerſas maiores expreſſis implicat dictio *Etiam*, quando alia diuerſæ non includerentur, quia eſſent maiores.
- 7 Diſpoſitionem ad qualitatem, cui adiungitur includit, & auget dict. *Etiam*.
- 8 Extenſiua & implicatiua eſt dict. *Etiam*, illius quod prius non erat dictum.
- 9 Augmentatiuè, & ampliatiuè ſtat dictio *Etiam*.
- 10 Diſpoſitionem legis ad alium caſum extendit dict. *Etiam*.
- 11 Augmentatiua eſt dictio *Etiam*, illius quod prius non includebatur.

12 Reſtri

- 12 Restrictionem ut non possit importare dispositio, illam ampliat dictio. Etiam.
- 13 Restrictionem quando importet dictio Etiam, ostenditur.
- 14 Cumulative non stat dictio Etiam.
- 15 Species diuersas ab expressis includit dictio Etiam.
- 16 Repetitiua conditionum, & qualitatum precedentis dispositionis in sequentem est dictio Etiam.
- 17 Causam remotam potest significare dictio Etiam, gratia euitandi absonum intellectum.
- 18 Copulam Et importat aliquando dictio Etiam.
- 19 Dictio Hoc amplius, seu Ultra, aliquando importat dictio Etiam.
- 20 Alternatiua quandoque dicitur dictio Etiam.
- 21 Scilicet aliquando importat dictio Etiam.
- 22 Dictionem Non solum, interdum presupponit dictio Etiam.

Etiam.

DICTIO CXII.

Implicatiua est hæc dictio, & exprimit casum Imagis dubitabilem, & implicat minus dubitabilem, letiam, ff. de verbor. signif. l. conuenticula, C. de Episcop. & Cleric. l. etiam, C. si tutor, vel curator, Dec. in l. quamquam, num. 10. C. de testament. militis, cap. unic. de commodato, vbi Panormit. num. 3. Clem. religiosi, & ibi Zabarell. num. 1. de præscript. Clem. unica, §. fin. in princip. & ibi Zabarell. num. 2. de supplenda negligent. Prælat. Clem. nolentes, vers. & tam, & ibi Zabarell. num. 1. de hereticis, Gemin. in cap. eam de beneficio, num. 7. de præben. in 6. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de elect. verb. etiam, fol. 97. Corn. conf. 163. num. 4. vol. 2. Socin. conf. 23. num. 7. vol. 1. Calder. conf. 4. in fine, de præben. Paris. conf. 41. num. 5. vol. 4. & conf. 36. num. 9. & conf. 65. num. 18. & conf. 98. num. 69. vol. 1. Cephal. conf. 68. num. 9. vol. 1. Socin. lun. conf. 41. num. 32. vol. 3. Angel. Aret. conf. 100. incip. In casu prædicto, num. 25. in fine, vers. nam illa dictio, Alex. conf. 116. incip. Animaduersus, num. 14. vers. nam de natura, lib. 2. vbi Apostill. in verb. etiam, Bermon. in tit. de publicis concubin. in verb. etiam, num. 2. fol. 148. Menoch. conf. 116. num. 8. & conf. 158. num. 75. & conf. 531. num. 7. & conf. 620. num. 14. & conf. 652. num. 2. & de arbit. lib. 1. q. 49. num. 8. & lib. 2. cas. 68. num. 40. & de presumptionib. lib. 4. præsumpt. 180. num. 52. Flamin. de confident. benefic. quest. 58. num. 32. Surd. conf. 303. num. 15. & conf. 445. num. 28. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. num. 1. pag. 33. Bertazol. de clausul. instrument. claus. 4. glos. 17. Mant. decis. 173. num. 3. & decis. 342. num. 3. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 17. in fin. Carcer. decis. seu casu 34. num. 1. & casu 59. num. 8. & casu 131. num. 20. Decian. conf. 64. num. 31. lib. 3. Polydor. Rip. de nocturno tempore, cap. 78. num. 5. Roch. de visit. verb. etiam, pag. 54. Honded. conf. 76. num. 34. vol. 2. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 259. Cened. post libr. canonic. quest. sing. 51. num. 1. Ferrer. in constit. Cathalonie, glos. 4. num. 272. Cald. Pereira quest. forens. conf. 29. num. 11. Rota Bononien. diuersor. decis. 15. num. 15. Sigism. Scacc. de camb. §. 7. glos. 3. num. 18. Seraphin. decis. 530. num. 6. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 275. Rota apud Fa-

tinac. decis. 689. num. 4. in prima collect. nouiss. & inter recent. decis. 222. num. 3. & decis. 721. num. 6. & 7. p. 2. Et nouissimè fuit dictum in Romana pecuniaria 26. Maij 1627. coram D. Virili.

Primò amplia procedere, siue materia sit fauorabilis, siue odiosa, quia ista dictio est implicatiua ad maiora expressis, etiam in materia stricta, & exorbitante, vt per Gemin. conf. 65. num. 8. vers. sed dictio etiam, & conf. 125. num. 10. vers. quia dictio, Card. Tusch. d. conclus. 275. num. 4. Cened. d. sing. 51. num. 2. Paris. conf. 46. num. 30. lib. 4. Decian. conf. 46. num. 118. lib. 2. Et fuit dictum in Nucerna bonorum 4. Martij 1602. coram Card. Sacrato, impressa per Farinac. decis. 51. num. 8. p. 1. recent.

Secundò amplia, huiusmodi dictionem ita implicare, & includere sub eadem dispositione, vt dispositio, quæ est, quod omnia disposita habeant locum etiam quoad inclusa per dictionem prædictam, Calder. conf. 237. in fine, vers. nec obstat, aliàs 16. de præben. Card. Tusch. d. conclus. 275. num. 2.

Tertiò amplia, quod hæc dictio est implicatiua, & tacite includens species ab expressis, cap. tania, de simonia, Gemin. conf. 65. num. 8. vers. sed dictio, Card. Tusch. d. conclus. 275. num. 3.

Quartò amplia, vt etiam implicet casum præcedentem, cum eiusdem qualitibus, vt per Mascard. de probationib. conclus. 1265. num. 33.

Quintò amplia, vt etiam implicet diuersas species maiores expressis, quando alia diuersa non includerentur, quia essent maiores, Gemin. d. conf. 65. num. 8. vers. & si dicatur, Card. Tusch. d. conclus. 275. num. 5. vbi num. 6. cum eodem Gemin. conf. 120. in fine, num. 8. extendit, vt sit implicatiua sui contrarij, veluti si dicatur: Etiam si lis pendeat indecisa, cuius statum, &c. quia comprehendit litem indecisam implicatiue, & expressè, ac etiam litem finitam, ac decisam per tres conformes, quia implicatio hoc importat.

Sextò amplia, vt includat, & augeat dispositionem ad qualitatem, cui adiungitur, vt per Card. Tusch. d. conclus. 275. num. 7. vbi num. 9. post Anchar. conf. 268. num. 6. vers. & hoc, maximè extendit implicare etiam diuersas qualitates.

Septimò amplia, seu potius declara, de natura 8 huius dictionis esse extendere, & implicare quod prius non erat dictum, vt censuit Rota apud Farinacium decis. 408. num. 1. in prima collect. nouissim.

Extensiuu est hæc dictio, & stat augmentatiue, & 9 ampliatiue, vt in l. 2. C. de testib. notant Rimin. conf. 246. num. 83. vol. 3. Paris. conf. 46. num. 30. cum seqq. & conf. 144. num. 15. vol. 4. Staphil. de lit. gratia, tit. de prerogat. expectatiuum, num. 2. & in tit. de form. expectat. num. 3. Menoch. conf. 331. num. 7. & conf. 336. num. 17. Surd. decis. 8. num. 12. & conf. 303. num. 15. Bertazol. de clausul. instrument. claus. 27. glos. 16. Cald. Pereira quest. forens. conf. 29. num. 11. Pic. ad status. Urbis, glos. 1. num. 2. Honded. conf. 40. num. 26. lib. 2. Seraphin. decis. 561. num. 1. Menoch. conf. 814. num. 48. Marc. Anton. de Amatis Marchie decis. 1. num. 26. Rot. apud Farinac. decis. 367. num. 1. p. 1. recent.

Ampliat hæc dictio, & extendit dispositionem 10 legis ad alium casum, Clem. 1. §. fin. de re iudic. Burg. de Pace ad l. 1. Tauri, num. 39. Menoch. conf. 901. num. 36. Auet quod prius non includebatur, Ruin. conf. 53. num. 19. lib. 2. præcipue quando adiuncta est dictioni Et, vt in l. si quis seruum, §. etiam, ff. de pecul. notat Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 36. num. 25. Et ita ampliat dispositionem, vt non possit importare restrictionem, Bald. conf. 209. incip. Illa verba, num. 2. & num. 4. quod est dictio augmentatiua, 12

Gg 3 lib. 3.

lib. 3. Gemin. conf. 132. in princip. Card. Tusch. d. conclus. 275 num. 10.

- 13 Quandoque tamen importat restrictionem, quando repugnant verba, & dispositio: idè si testator legat vsumfructum uxori, sicut habebat in domo testatoris, etiam se alimentando, dictio *Etiam* non ampliat, sed limitat, ita vt ad alimenta legatum restringatur. Angel. conf. 338. num. 3. Card. Tusch. d. conclus. 275. num. 13. Et idè in rescripto accipitur pro restrictiua, vt importet idem quod *Videlicet*, quando ex materia, & necessitate ita debet interpretari, vt non plus sit concessum, quàm petitum. Gozad. conf. 73. num. 13. Card. Tusch. d. conclus. 275. num. 14. & num. 12. post Bald. conf. 209. num. 2. lib. 3. obseruat, quòd quando hæc dictio importat dictionem *Maximè*, tunc si profertur per modum causæ finalis, vel per modum conditionis, restringit; secùs si profertur per modum demonstrationis, aut per modum modi, fauore legatarij, quia tunc non restringit.

- 14 Declara, quòd licèt hæc dictio sit extensiua, non tamen stat cumulatiuè. Seraphin. decis. 1384. num. 5.

- 15 Includit hæc dictio diuersas species ab expressis, Rim. in princip. Instit. per quas personas, num. 8. fol. 627. Cened. d. sing. 51. num. 3.

- 16 Est repetitiua conditionum, & qualitatum præcedentis dispositionis in sequentem; ita Natt. conf. 476. num. 8. Staphil. de lit. gratia, tit. de sexta forma, num. 3. Ruin. conf. 86. num. 4. vol. 1. & conf. 53. num. 19. & conf. 61. num. 9. vol. 2. Cened. d. sing. 51. num. 4. Peregr. de fideicommiss. art. 16. num. 20. Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 6. Et repetere, si ponatur inter diuersas orationes non perfectas, tradunt Decian. conf. 17. num. 34. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 275. num. 16. & 17. Id restringentes, quia continuat orationes perfectas, non autem copulat, neque repetit.

- 17 Significate posse causam remotam, gratiã euitandi absonum intellectum, ait Natt. conf. 64. num. 9.

- 18 Interdum importat copulam *Et*, & habet illius vim, ex traditis per Surd. decis. 210. num. 14. quæ idè si ponatur inter diuersa, operatur concursum vtriusque, Alex. conf. 116. num. 15. vers. unde, lib. 2. vbi hoc maximè, quando absonus intellectus resultaret, si suam teneret naturam ampliandi, refert Card. Tusch. d. conclus. 275. num. 18.

- 19 Quandoque idem operatur, quod dictio *Hoc amplius*, & dictio *Vltra*, Natt. conf. 476. num. 8. lib. 2. Rim. Iun. conf. 450. num. 58. lib. 4. Rolan. conf. 27. num. 18. iom. 4. Marfcor. variar. resolut. lib. 2. cap. 83. num. 55. Honded. conf. 40. num. 27. lib. 2.

- 20 Nonnunquam dicitur alternatiua, vt per Ferrer. in constit. Cathalonie, glos. 5. num. 109.

- 21 Aliquando interpretatur pro *Scilicet*, Gozadin. conf. 74. num. 15. Cened. d. sing. 51. num. 6. in fine.

- 22 Item præsupponit dictionem *Non solum*, iuxta notata per Marionum in l. 4. num. 2. glos. 1. tit. 7. lib. 5. noua Recopil.

Et si.

DICTIO CXIII.

- 1 Hæc dictio eadem est, ac *Etiam* si, vel *Quamuis*, ac proinde ampliatiua, vt in §. qua ratione, Instit. de pupillari substituit. cap. dudum, de prebend. lib. 6. Gemin. conf. 132. in princip. Menoch. de arbit. lib. 2. casu 319. num. 24. & 25. & conf. 713. num. 28. 30. & 31. Crauet. conf. 294. num. 7. vers. sepius pondero, Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Et plus,

vers. Et si, pag. 35. vbi subdit, quòd aduersatur præcedentibus in facto, retentis eisdem qualitatibus.

Equipollet dictioni *Secus*, iuxta notata per 2 Surd. conf. 427. num. 29. lib. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Illatiua est dict. Et sic.
- 2 Continuatiua, ac repetitiua sensus verborum præcedentium est dict. Et sic.
- 3 Vocationem positorum in eodem capitulo, non in præcedenti inducit dict. Et sic.
- 4 Restrictiua est dict. Et sic, & explicat verba antecedentia generaliora, eaque restringit.

Et sic.

DICTIO CXIV.

Est illatiua hæc dictio, vt per Socin. sen. conf. 49. 1 num. 2. vol. 1. Rota decis. 568. num. 4. & 6. p. 1. diuers. Magon. Floren. decis. 50. num. 4. Peregr. conf. 47. num. 6. vol. 1. Ioan. Bapt. Costa de clausul. conuentionalib. claus. 25. in fine.

Continuatiua est, ac repetitiua sensus verborum præcedentium, Ruin. conf. 102. num. 12. & conf. 184. num. 6. lib. 2. Menoch. conf. 328. num. 30. Rota decis. 128. num. 4. par. 2. diuers. Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 9. Honded. conf. 45. num. 40. vol. 2. quia aduertit num. 41. huiusmodi dictionem inducere vocationem positorum in eodem capitulo, non in præcedenti.

Restrictiua est hæc dictio, & explicat verba antecedentia generaliora, eaque restringit, vt notat Ruin. conf. 102. num. 11. lib. 2. quem citat Anton. Monach. Bononien. decis. 54. num. 5.

S V M M A R I V M.

- 1 Causam immediatam & proximam de sui propria natura denotat dict. Ex.
- 2 In successiuis non immediatis verificatur etiam dict. Ex, designans causam proximam, & immediatam.
- 3 Causam immediatam, non autem occasionem remotam importat dict. Ex.
- 4 Statutum habens, quòd maritus lucretur dotem mortua uxore, si non extent filij ex eis, non impedit quin maritus lucretur etiam quòd extent nepotes.
- 5 Causam substantialem, & immediatam, ac materialem importat dict. Ex.
- 6 Coniunctionem significat dict. Ex.
- 7 Separationem importat dict. Ex.
- 8 Causam mediatam, vel remotam aliquando denotat dict. Ex, ratione materie, & ad euitandam contrarietatem, seu absonum intellectum.
- 9 Naturalitatem exigit dict. Ex.
- 10 Originem denotat dictio Ex, si iungatur cum genitiuo.

11 Extrin

- 11 *Extrinsicatem denotat dict. Ex.*
 14 *Exclusiva est dict. Ex, proposita diei.*
 12 *Post, cū tēpori apponitur.*
 13 *A, vel Ab.*
 15 *Propter.*
 16 *De.*
 17 *In.*
 18 *Secundū.*
 19 *Causam sepe declarat efficientem dict. Ex.*
 20 *Modum aliās declarat dict. Ex.*
 21 *Ex animo facere, id est, Ex voluntate.*
 22 *Ex sua voluntate, id est, Sponte.*
 23 *Ex die diuortij, id est, post diem diuortij.*
 24 *Ex sententia, idem est, quod ex voluntate.*
 25 *Ex eo, id est, Eapropter, Ea causa, Propter hoc.*
 26 *Ex hoc, id est, Hinc, seu Vnde.*
 27 *Ex corporis vitio, id est, Propter corporis vitium.*
 28 *Ex continenti, id est, In continenti.*
 29 *Ex latere, id est, Ex transuerso.*
 30 *Ex lege capere, id est, secundū legem.*
 31 *Ex post facto, id est, Postea, vel Post factū.*

Ex.

DICTIO CXV.

DE sui propria, vera, & regulari significatione denotat hæc dictio causam immediatam, & proximam, vt in l. 1. §. ex incendio, ff. de incendio, rina, & naufrag. & in l. 1. C. si seruus externus, & in l. non dubium, C. de legibus, & in cap. inter dilectos de fide instr. riotant Castr. conf. 322. incip. Visis, in princip. lib. 1. Angel. Arct. consil. 30. incip. Videtur dicendum, nu. 21. Alex. conf. 49. incip. Viso processu, n. 3. lib. 3. & conf. 124. nu. 12. lib. 4. & conf. 56. n. 3. & conf. 61. n. 6. lib. 5. & conf. 198. num. 11. & conf. 144. num. 12. lib. 6. & in l. diuortio, §. sicut, num. 6. ff. soluto matrim. Barbat. conf. 63. col. 3. ad med. vol. 3. Dec. conf. 69. post num. 3. Gram. conf. 2. num. 3. Roland. conf. 54. num. 11. vol. 3. Paris. conf. 9. num. 44. lib. 2. Grat. conf. 100. num. 18. lib. 1. Cephal. conf. 330. num. 40. lib. 3. Socin. sen. conf. 51. nu. 7. & 8. vol. 4. Corn. conf. 290. num. 1. vol. 4. & consil. 25. num. 1. & consil. 122. num. 24. vol. 2. Euerard. conf. 142. in fin. Riminald. in princip. num. 647. & in §. 1. num. 131. Instit. de donation. Nat. consil. 64. num. 3. Tiraq. in tract. cessante causa, limit. 10. num. 29. Mandos. in glos. faculi. in proemio, in verb. Ex, fol. 18. col. 1. Gulielm. Bened. in cap. Raynuius, in verb. cetera bona, num. 28. de testam. Hippol. in l. 1. num. 11. C. ad leg. Cornel. de scarijs. & in l. nihil interest, num. 16. ff. eod. tit. Rebuff. in l. unica, in verb. prout, num. 150. C. de sentent. qua pro eo. Menoch. conf. 40. num. 3. & nu. 29. & conf. 152. num. 42. & de presumpt. lib. 4. presum. 81. num. 13. Marefc. var. resol. lib. 1. cap. 66. num. 14. & 15. Quintil. Mandos. in repet. rubr. de constit. num. 30. Bosch. de Codecha in repet. cap. 1. de iudic. vbi Rip. num. 4. Brunor. à Sole in locis commun. verb. dictio 9. Card. Mantec. de coniect. ultim. volunt. lib. 1. tit. 12. num. 17. Polidor. Rip. in tract. singul. obseruat. obseru. 71. num. 10. Sebastian. Medjc. in tract. de legib. p. 1. quest. 17. num. 13. Ofalc. decis. 80. num. 5. Surd. conf. 573. num. 41. Cald. Pereira de potestate eligendi, cap. 13. num. 24. & cap. 14. num. 4. & num. 39. Dionys. Paul. de vera Patriarchal. sed. erect. cap. 4. n. 49. Bertaz. de claus. instrum. claus. 26. glos. 10. num. 1.

Cened. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 30. num. 1. Bened. Agid. in repet. l. ex hoc iure, ff. de iust. & iure, p. 1. cas. 4. num. 2. Ferrer. in constit. Cathalon. glos. 2. num. 15. & 16. & glos. 7. num. 84. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 266. num. 4. cum seqq. Hieronym. Fernand. de Ottero in interpretat. cap. 1. de iudic. num. 5. Rota decis. 507. num. 10. apud Farinac. p. 2. recent.

Primò amplia, hanc dictionem designantem causam proximam, & immediatam verificari etiam in successiuis non immediatis, quando aliquid de substantia primi retinet, veluti nepos, pronepos dicitur descendens ex auo, & ex proprio corpore aui; quia sicut filius participat in generatione de substantia patris, & nepos de substantia filij, & patris, & pronepos de substantia nepotis, filij, & patris, dicitur verificari dictio Ex. Ita Castr. conf. 164. incip. In presenti causa, num. 4. vers. Constat autem, lib. 2. Cardin. Tusch. d. lit. D. concl. 276. num. 5.

Secundò amplia, seu potius declara huiusmodi dictionem importare causam immediatam, non autem occasionem remotam; sed tamen acquisitam ex actione hæreditaria verificari esse ex hæreditate, quia sufficit quoddam ex actione acquiratur pecunia, ex pecunia bona, & erunt ex hæreditate. Ita Alex. d. conf. 49. num. 5. lib. 3. Secus si aliquid acquisitum esset sub conditione, Si heres eris, quia non est ex hæreditate, sed occasione hæreditatis. Ita Alex. d. conf. 49. in fin. num. 9. & conf. 124. num. 12. lib. 4. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 276. num. 6. vbi num. 7. post Bart. conf. 109. in fin. lib. 1. hinc infert, quoddam si dicatur, quoddam percussit cum gladio, ex quo sanguis effluxit, denotat locum percussione immediatam, non aliunde: & num. 8. post eundem Bart. conf. 132. lib. 1. subdit, quoddam statutum quoddam maritus lucretur dorem mortua vxore, si non extent filij ex eis, non impedit quin maritus lucretur etiam quoddam extent nepotes, quia licet nepotes in fauorabilibus veniant appellatione filiorum, tamen secus est, quando qualitas filiorum non conuenit nepotibus, prout dictio Ex eis, quæ denotat causam immediatam, quæ non conuenit nepotibus, prout filiis, & num. 10. post Alex. conf. 144. num. 12. lib. 6. obseruat, quoddam quando statutum disponit, quoddam pax non proficit, si ex percussione factus est sanguis; quia si ex percussione quis cecidit in terram, & colliso lapide fecit sibi vulnus, certe non dicitur ex percussione, quia dictio Ex, denotat causam immediatam, secus si esset dictio Propter.

Tertiò amplia, hanc dictio importare substantialem & immediatam causam. Ita Bald. conf. 159. incip. Eleganter, num. 3. vers. quia illa dictio, lib. 2. sicut etiam materialem, & immediatam causam. Signorol. conf. 170. num. 12. refert Card. Tusch. d. conclus. 276. num. 11. & 12.

Quartò amplia, hanc dictionem causam immediatam, & sic coniunctionem significare, ita vt si dicatur, ex linea Titij aliquem vocari, intelligatur de descendantibus ex Titio, quia coniunctionem inducit. Ita Bald. conf. 321. incip. Testamento cauetur, in fine, lib. 1. Alex. consil. 124. incip. Super primo, num. 12. lib. 4. quos refert Card. Tusch. d. conclus. 276. nu. 13. vbi num. 15. post Bald. conf. 197. lib. 4. subdit, hanc dictio importare separationem, ita vt statutum dicens quoddam decedenti sine filiis succedant in bonis paternis proximiores ex linea paterna, & in maternis proximiores ex materna, non habeat locum matre existente, quia ipsa succedit in totum, ex eo quod non potest fieri separatio ab ea quæ est principium lineæ propter dictionem Ex.

Aliquando tamen ista dictio Ex, ratione materiz, 8
& ad

- & ad euitandam contrarietatem, vel abſonum intel-
leſum, non denotat cauſam immediatam, ſed po-
tius mediatam, vel remotam; vt in *d. §. ex incendio*,
& in *l. ſiua*, §. *deinde*, vbi Bart. ff. *de damno infecto*, &
in *l. certi conditio*, & ibi Iaſ. num. 15. ff. *de reb. creditis*.
Tiraq. d. *lumiſt.* 20. num. 30. in *fin.* Staphil. *de liter. gra-
tia*, in *praſat.* num. 18. Fulgoſ. *conf.* 13. num. 1. Signo-
rol. *conf.* 170. num. 12. cum ſeqq. Vulpell. d. *loco*, num.
1. Rimin. *conf.* 109. num. 8. lib. 1. Menoch. *conſil.* 40.
num. 29. Natr. *conf.* 64. num. 3. & 9. idem Menoch.
de praſumpt. lib. 4. *praſumpt.* 81. num. 16. Cald. Perei-
ra d. *cap.* 14. numero 38. Cened. d. *ſingul.* 30. nume-
ro 2. & 3.
- 9 Naturalitatem exigit hæc dictio, nec eſt ciuill
contenta, vt ex Tiraq. in *l. ſi unquam*, verb. *liberos*,
num. 13. C. *de renocand. donat.* & aliis, tradit Cald. Pe-
reirâ *de poteſt. eligendi*, *cap.* 11. num. 21. Et quod ſi
iungatur cum genitiuo, originem denotare ſolet,
ait Ferrer. in *conſtitut. Cathalonia*, *gloſ.* 7. num. 84.
- 21 Separatiua eſt hæc dictio, & extrinſecitatem
denotat, vt per Bald. *conf.* 196. paulo ante *finem*, vol. 4.
Tiraq. *de retractu*, tit. 1. §. 1. *gloſ.* 11. num. 54. Rebuff.
in *l. unica*, in *gloſ. prout*, num. 150. C. *de ſent. qua pro eo*,
Cened. d. *ſing.* 30. num. 7. Seraphin. *decif.* 461. num. 6.
- 12 Hæc dictio *Ex* multas, & varias habet ſignifi-
cationes. In primis, tempori appoſita exponitur pro
Poſt, Cic. *pro Sextio*: Si quis antea mirabatur, nec
ex hoc tempore miretur potius, id eſt, poſt hoc
tempus. Idem in *Brut.* Cotta ex Conſulatu pro-
fectus eſt in Galliam, id eſt, poſt Conſulatum. Ita
accipitur in *l. 1. §. item ſi*, ff. *quando dies legati cedat*,
l. 1. §. 1. iuncto §. *ſi mulier*, ff. *de liber. agnoſcendis*, cum
aliis citatis per Tiraq. *de retractu*, tit. 1. §. 1. *gloſ.* 11.
num. 54. quem refert Cened. d. *ſing.* 30. num. 5.
- 13 *A*, vel *Ab* aliquando designat, vt in *l. 2. verſ.*
initium, & *verſ. ex veteri iure*, C. *de veteri iure enu-
cleando*, & in *l. ambigua*, ff. *de legib. notant* Tiraq.
d. *gloſ.* 11. num. 54. Mandof. in *gloſ. facult. in proœmio*, in
verb. ex, fol. 18. Cened. d. *ſing.* 30. num. 5. Nam huius-
modi dictiones denotantes terminum à quo, ſuapte
natura ſunt exclusiue, & ſeparatiue. Ita ex Tiraq.
Magon. & aliis, tradit Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancellar.*
gloſ. 12. §. 1. num. 23. vbi num. 24. limitat, niſi aliud
materiam ſubiecta, vel natura contractus, aut mens
diſponentium, ſeu fauor, aut odium perſuadeat, vel
vt euitetur abſurdum, ſeu correctio: nam tunc
ſtabit incluſiue.
- 14 Dictio iſta propoſita diei, cum diem excludit,
Bald. in *l. ult. in princip.* C. *de tempor. appell.* & in *l. ult.*
col. 2. C. *de iur. dom. imper.* Tiraq. d. *gloſ.* 11. num. 55. cum
ſeq. Cened. d. *ſing.* 30. num. 6. Et excludere diem à
quo, vt non computetur, reſoluit Sigismund. Scaccia
de appell. q. 12. num. 57.
- 15 Propter interdum designat, vt in *l. dotale prædium*, 2.
iuncta *gloſ. fin.* ff. *de fundo dotali*, l. 3. §. *cum Pollidius*,
ff. *de uſuris*, Parif. *conf.* 9. num. 44. vol. 2. Mandof. vbi
ſuprà, Cened. d. *ſing.* 30. num. 4.
- 16 De nonnunquam denotat, vt per Oldrad. *conf.*
329. num. 11. Pauin. *de offic. & poteſtate Capituli Sede
vacante*, in *primo prælud. in fine*, Mandof. in *d. verb.*
ex, Cened. d. *ſing.* 30. num. 5. in medio.
- 17 In quandoque denotat, vt in *l. ex his*, ff. *de leg.* &
in *l. 2. ibi*, *vt ex vinculis cauſam dicat*, ff. *de cuſtod. reor.*
Mandof. vbi ſuprà, Cened. d. num. 5. in fine.
- 18 Secundum non ſemel denotat, Cic. 2. *Philippic.*
Nihil niſi ex optimo more, & ſanctiſſima diſci-
plina. Idem 3. *Tuſculan.* Ex præceptis Philoſophiæ
acta vita.
- 19 Hæc dictio cauſam ſæpe declarat efficientem,
Cic. lib. 16. *epiſt.* 21. Quando igitur tum ex me do-

luſi, nunc vt duplicetur tum ex me gaudium,
præſtabo. Idem in *Brut.* Ex te duplex nos afficit
ſollicitudo, quod & tu Republica careas, & illa te.
Idem *de Amicit.* Domus mea ædificatur ex auto-
ritate Senatus, pecunia publica. Et hinc dicimus,
Ex decreto, ex teſtamento, ex formula.

Modum aliàs declarat, Cic. 1. *Officior.* Simplices, & 20
aperti, qui nihil ex occulto, nihil ex inſidiis agen-
dum putant. Idem pro *Cluen.* Multi boni viri ex oc-
culto interueniſſent. Idem 3. in *Verr.* Voluiſti ex im-
prouiſo, ſi quæ res natæ eſſent, &c. decernere. Liu.
lib. 18. Ex inſperato repente miſiſti nobis hunc Sci-
pionem.

Ex animo facere, id eſt, ex voluntate, non fictè, 21
vel coactè, l. 3. ibi, *Quam ex animo accuſare*, ff. *de
adulter.* Cic. in *Piſon.* Equidem dicam ex animo quod
ſentio. Idem *ad Qu. frat. lib.* 1. *epiſt.* 1. Te autem
alienum hominem ament ex animo.

Ex ſua voluntate, id eſt, ſponte, & ſine mandato, 22
l. *cum, qui ex ſua voluntate*, ff. *de muneriſ.*

Ex die diuortij, id eſt, poſt diem diuortij, l. *licet*, 23
in *fine*, ff. *de iure dotum.* *Libertas ex die*, ff. *de hered.
inſtituend.* l. 1. §. 1. iuncto §. *ſi mulier*, ff. *allo rit. de inue
dotum.*

Ex ſententia, idem eſt, quod ex voluntate, id eſt, 24
vt volumus, Cic. lib. 12. *epiſt.* 10. Ex ſententia con-
fecta ſunt. Plaut. *Menechm.* Bene obſonauit, & ex
mea ſententia. Terent. *Heaut.* Spero hanc rem euen-
tutam nobis ex ſententia.

Ex eo, id eſt, Eapropter, ea cauſa, propter hoc, 25
vt in *l. 1. in princip.* ff. *de poſtulan.* & in *l. qui teſtamen-
tum*, in *fine*, ff. *de probat.* Vel inde l. 4. §. *fin.* ff. *de ſtatū
homin.* Cened. d. *ſing.* 30. num. 5. in *fine*.

Ex hoc, id eſt, hinc, ſeu vnde, vt in *l. & ſeruorum*, 26
§. *ex hoc queſum*, ff. *de ſtatū hominum.*

Ex corporis vitio, id eſt, propter corporis vitium, 27
l. *ob qua vitia*, in *princip.* ff. *de adulterio edicto.*

Ex continenti, id eſt, incontinenti, ſiue mox, vt 28
in *l. ſed ſi ex parte*, §. *penult.* ff. *quod cum eo.*

Ex latere, id eſt, ex tranſuerſo, l. *ſin.* ff. *de ritu nupt.* 29
l. 1. ff. *de gradibus.*

Ex lege capere, id eſt, ſecundum legem, vt in *l. 30
quemadmodum*, §. *magiſtratus*, ff. *ad legem Aquiliam.*

Ex poſt facto, id eſt, poſtea, vel poſt factum, l. *ſi 31
Tutio*, ff. *de pign. l. omnis hereditas*, ff. *de regul. iuris.*

Excommunicetur.

DICTIO CXVI.

VERBUM hoc eſt canon latæ ſententiæ, per ea, 1
quæ tradunt Mathesil. *ſing.* 111. incip. *Nota quod.*
Cremen. *ſing.* 7. incip. *Tuſc.* Bernard. *reg.* 779. Tiraq.
in *l. ſi unquam*, verb. *reuerſatur*, a num. 39. C. *de renocan.
donat.* Lancell. Conrad. in *temp. omnium iudicium*, lib. 1.
cap. 1. §. 4. num. 3. quos refert Cened. *ad Decretal.
collect.* 7. num. 14.

Ex nunc.

DICTIO CXVII.

LIcèt hoc aduerbium ſit præſentis temporis, vt 1
in *l. 1. §. nunc traſtemus*, ff. *de iur.* & tradunt
Tiraq. *de retractu conuent.* §. 2. *gloſ.* 1. num. 86. in *fine*,
Cened. *ſing.* 14. num. 4. in *princip.* & referatur ad
tempus actus facti, Caſſad. *decif.* 3. num. 10. *de probat.*
Parif.

Parif. conf. 82. num. 17. vol. 4. Gabr. conf. 69. num. 4. lib. 1. ac proinde temporis inchoationem designet, Marefc. *variâ. refolut. lib. 2. cap. 39. num. 2.* Futurum tamen denotat effectum, vt obseruant Rebuff. *l. mulieris appellatione, §. definere, vers. præterea, pag. 116. ff. de verbor. signif. Cened. d. sing. 14. num. 4.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Temporis extremitatem denotat dictio Ex tunc, & num. 3. 4. & 5.*
- 2 *Terminus si detur ad probandum ad vnum mensem, & ex tunc alius terminus ad reprobandum, non poterit fieri reprobatio, donec durat terminus probatorius.*
- 6 *Excludit dict. Ex tunc, diem à quo, vt non computetur.*
- 7 *Sententia lata vim habet dict. Ex tunc.*
- 8 *Dict. Ex tunc, quando apponitur in actu conditionali, operatur à die adimplementi conditionis, non autem à die prolationis verborum.*

Ex tunc.

DICTIO CXVIII.

- 1 **E**xremitatem temporis hæc clausula significat, & denotat vltimum temporis implementum, vt in *l. 4. ff. de condit. & demonstr. & in l. ult. ff. de fidei-commis. libert. & in l. in substit. §. fin. iuncta glos. verb. ex eo. ff. de vulgari, & pupillari substit. cap. super eo, de appell. cap. si eo tempore, de rescriptis, in 6. glos. in Extr. iurg. suscepti, Ioan. 22. de elect. notant Parif. conf. 143. num. 1. lib. 4. Tiraq. de retractu lign. §. 1. glos. 11. num. 39. Rebuff. in comment. ad l. mulieris appell. 13. vers. 3. ff. de verbor. signif. pag. mibi 91. Matien. l. 14. glos. 1 num. 44. tit. 4. lib. 5. noue Recopil. Flamin. Parif. de resign. tom. 2. lib. 71. quæst. 2. num. 15. Cald. Petreira quæst. forens. lib. 1. q. 6. num. 74. Card. Tusch. præst. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 279. num. 11.*
- 2 Vnde fit, vt si detur terminus ad probandum ad vnum mensem, & ex tunc alius terminus ad reprobandum, non poterit fieri reprobatio, donec durat terminus probatorius, nisi habens terminum ad probandum renunciaret dilationi ad sui favorem concessæ; ita Gemin. conf. 121. num. 4. vers. idem probat, quem refert Card. Tusch. d. conclus. 279. num. 1.
- 3 Idem est in dispositione, in qua declaratur quis hæres, si soluat alimenta vsque ad ætatem nubilem filia exclusæ; & si non soluerit, ex tunc priuatus sit, quia censetur priuatus, solum postquam ætas nubilis aduenerit, non antè, quia hæc dictio *Ex tunc* importat, & denotat temporis extremitatem. Ita Bald. conf. 150. incip. *Proponitur, num. 8. vers. modo restat, lib. 5.* prout illum refert Cened. *ubi supra, num. 2.*
- 4 Idem est, si hæres instituitur cum conditione, si manserit in domo testatoris, & vitam honestam vidualem seruauerit; aliàs ex tunc, si contrarium fecerit, instituit alios, quia denotat extremitatem temporis, vt antequàm contraueniat, non priuatur. Ita Castr. conf. 159. incip. *Omnis difficultas, col. 2. in fine, num. 3. lib. 1.*
- 5 Idem est in lando lato, quòd quis sit hæres, si soluat filia testatoris certum quid, aliàs si deficiat in solutione, ex tunc filia sit hæres, quia importat

extremitatem temporis, vt per Angel. de Perusio conf. 42. incip. *Porrecta fuit, in fine, vers. per hoc etiam patet.*

Regulariter hæc dictio excludit diem à quo, vt 6 non computetur, iuxta resoluta per Sigismund. Scacc. de appell. q. 12. num. 57.

Habet vim latae sententia, vt ex tunc excommu- 7 nicatio incuratur, ex adductis per Corn. conf. 104. sub num. 2. vers. licet ergo non fuerit, lib. 1. Redoan. de spoliis, q. 17. num. 33. Soar. de legib. lib. 5. cap. 7. post num. 7. Ioan. de Salas in simili tract. q. 96. tract. 14. disput. 15. sect. 6. sub num. 78. Rebell. de oblig. iust. p. 1. lib. 1. q. 6. n. 37. Sayro in Clani Regia, lib. 3. cap. 8. n. 27. Monet. de distrib. quotid. p. 3. q. 7. num. 36. & 37. Farinac. fragm. crim. p. 2. lit. L. verb. lex, num. 96.

Quando apponitur hæc dictio in actu conditio- 8 nali, operatur à die implementi conditionis, non autem à die prolationis verborum, iuxta resoluta per Flamin. Parif. de resign. lib. 6. q. 4. num. 59. & per Cened. d. sing. 14. num. 3.

De clausula *Ex nunc*, prout *ex tunc*, plenè dixi in tractatu de clausulis, claus. 59.

Expellatur.

DICTIO CXIX.

Verbum hoc denotat latam sententiam, sonat enim in factum, non in ius, & sic innuit, quòd non est necessaria sententia priuationis, sed sufficit expulsio facti, iuxta resoluta per Tiraquell. in *l. si unquam, verb. reuertatur, num. 174. cum seq. C. de reuocand. donat. ubi postquam pro, & contra, multa adduxit, videtur residere in opinione vltimo loco per eum relata, quòd scilicet non ipso iure, sed ferendam sententiam significet; vide Ioan. de Salas de legib. q. 96. tract. 14. disput. 15. sect. 6. sub num. 78. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. Lex, num. 134.*

Ex post.

DICTIO CXX.

Hæc dictio referri potest etiam ad longum in- 1 teruallum, vt per Rotam Bononien. diuers. decis. 34. num. 23.

S V M M A R I V M.

- 1 *Dictio Extra ex diametro aduersatur dictioni Intra.*
- 2 *Remotionem & separationem importat dictio Extra.*
- 3 *Foris denotat dictio Extra, sed tamen interposito intervallo.*
- 4 *Præter non raro importat dict. Extra.*
- 5 *Absque nonnunquam importat dict. Extra.*

Extra.

DICTIO CXXI.

Hæc dictio ex diametro aduersatur dictioni 1 *Intra, l. 1. §. siue autem, ff. de aqua quotidiana, & 11 h æstina.*

estiva ibi, Sine autem intra Urbem sit aqua, siue extra, huius interdicto locus erit. Cic. 5. *Tusculan.* Solane beata vita relinquitur extra ostium, limenque carceris? Idem *de natura Deor.* Sensibus, & animo ea, quæ extra sunt, percipimus. Notant Alciat. *conf.* 1. num. 11. lib. 2. tom. 1. Vulpell *de prepos. & adverb. signif. sub dict.* ex, *vers. extra*, pag. 36. Bertazol. *de clausul. instrument. claus.* 26. *glos.* 6. num. 1. & 2. Card. Tusch. *pract. conclus.* tom. 2. lit. D. *conclus.* 280. num. 4.

2 Importat hæc dictio remotionem, & separationem, l. *absente*, ff. *de verb. signif.* Alber. in suo *Diction. verb. extra*, ubi subdit, quod habet multos significatus, Card. Tusch. *d. conclus.* 280. num. 1. ubi num. 5. post Archid. in *cap. statuum*, num. 4. & 5. *de election. lib.* 6. subdit, quod si hæc dictio apponatur ciuitati, veluti extra ciuitatem, non intelligitur extra muros ciuitatis, sed extra continentia ciuitatis, cuius appellatione veniunt suburbia; secus si extra urbem, quæ continetur ex muris.

3 Foris denotat, sed tamen interposito intervallo; ita Ioan. Andr. in *d. cap. statuum*, num. 9. & ibi Gemin. in § *in nullo*, num. 2. Card. Tusch. *d. conclus.* 280. num. 2. in princip.

4 Præter non rarè importat hæc dictio, Cic. 2. *de legib.* Extra Collegium Sacerdotum ne quisquam sacra, quæ publicè essent constituta, nosceret. Idem l. 7. *epist.* 3. Extra ducem, paucosque præterea. Card. Tusch. *d. conclus.* 280. num. 2.

5 Nonnunquam importat idem quod dictio *Absque*, Cic. *de Inuent.* Se extra omnem culpam, & causam posuit. Idem 1. *Offic.* Ne extra modum sumptu, & magnificentia prodeas. Idem lib. 7. *epist.* 16. Sed mehercule extra iocum homo bellus est. Idem 1. *Verr.* Extra hanc contentionem, certamenque nostrum familiariter tecum loquar.

Extrinsæcus.

Dictio CXXII.

1 **A**duerbiū hoc contrarium habet, *Intrinsæcus*, Cic. 2. *de nat. Deor.* Ducunt extrinsæcus spiritum pulmones, & cor. Id. 1. *de Div.* Animos hominum extrinsæcus esse tractos, & haustos. Id. 2. *Aca-*
dem. Irrumpunt extrinsæcus in animos nostros per corpus imagines nobis dormientibus. Id. 4. *Tusc.* Corporum adiumenta adhibentur extrinsæcus, animorum salus inclusa in ipsis est.

Facile.

Dictio CXXIII.

1 **P**ræter vulgatam huius dict. significationem interdum usurpatur pro, *Sine controuersia*. Cic. *pro Rosc. Amer.* Non solum sui municipij, sed etiam illius vicinitatis facile primus. Id. 2. *de Div.* Eudemus Platonis auditor in Astrologia, iudicio doctissimorum hominum facile Princeps.

2 Aliquando iungitur cum superlatiuo. Cic. *pro Rab.* virum vnum totius Græciæ facile doctissimum Platonem. Id. *Tusc.* Africanus fratris nepos vitæ omnium perditorum ita similis, ut esset facile deterimus.

S V M M A R I V M.

- 1 Imminuunt nonnihil rem, aut numerum dict. Ferè, & Fermè.
- 2 Comparatiuè quando ponitur dict. Ferè.
- 3 Diminutiuum est dict. Ferè, & non firmat in omnibus.
- 4 Imperfectionem denotat dict. Ferè.

Ferè.

Dictio CXXIV.

Ferè, & Fermè imminuunt nonnihil rem, aut numerum, Cic. 1. *offic.* Quemadmodum ducatur honestum, satis ferè dixi. Id. in *Brut.* Ut ei nihil fermè quisquam possit addere. Id. *Attic. lib.* 7. Hora ferè nona. Interdum hæc dictio *Ferè*, videtur aliquid addere. Cic. lib. 3. *de natur. Deor.* Hæc ferè habui dicere de natura Deorum. Nonnumquam usurpatur pro *Plerumque*. Cicet. *pro leg. Man.* Hoc iam ferè sic fieri accepimus. Id. lib. 1. *epist.* Nunc etiam ab orationibus disiungo me ferè, referoque ad mansuetiores Musas.

Ponitur quandoque dictio *ferè* comparatiuè, l. *magis*, ff. *de reb. credit.* Non semel electiuè, l. *& si fortè*, §. *hac actio*, ff. *de seruit.* l. 1. §. *final.* C. *com. diuid.* Vulpell. *de prepos. & adverb. signif. sub hac dict.* pag. 38.

Est etiam diminutiuum, & non firmat in omnibus, l. *in omni*, ff. *de adopt.* l. *utile*, §. *venditibus*, ff. *de minorib.* Rot. apud Marches. *de commiss.* p. 2. pag. 336. num. 9. Et fuit dictum in vna *luceramnen. pecuniaria* 23. Iunij 1603. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, impressa per P. ad statua urbis, *quest.* 19. nu. 28. Petr. Enriq. *resp. opusc.* 2. sub hac dict. num. 19. Et quod de sui natura sit diminutiuum, ac imperfectionem denotet, iuxta text. in l. *querela*, C. *ad l. Cornel.* l. 2. §. *ult.* ff. *de origine Iuris*, cap. *ult. de Cleric. agrosante*, cap. *qui sine* 4. *quest.* 8. notat Oldrad. *consil.* 49. num. 18. quem refert & sequitur Bertachin. in suo *re-*
pert. verbo Ferè: & illis citatis fuit resolutum in *Se-*
guntina admissio ad Capitulum 7. Iunij 1610. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farinac. *decis.* 290. num. 1. p. 2. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 Tempus futurum respicit verbum Fiat.
- 2 Tempus præsens aliquando denotat verbum Fiat.
- 3 Pæna ipso iure non imponitur per verbum Fiat, cum sit futuri temporis.
- 4 Rem ipso iure fieri non denotat verbum Fiat.

Fiat.

Dictio CXXV.

Verbum hoc futurum tempus respicit, ut in l. 2. §. *Deinde*, ff. *ne quid in loco publico*, l. 1. in princip. ff. *de flumin.* & *glos. verb. Fiat*, in cap. *quisquis*, de *elect.* tradit Tiraq. in l. *si unquam*, *verb. reueriatur*, num. 208. C. *de reuocan. donat.*

Aliquando

- 2 Aliquando denotat tempus præsens, vt Genes. 1. *Fiat lux, & facta est lux.* & Luc. 1. *Fiat mihi secundum verbum tuum,* tradunt Felin. in cap. Rodolphus, num. 26. de rescript. Ludou. Gom. in reg. Cancell. de non indicant. iuxta formam supplicationis, quast. 16. in vers. est in primis. Rebuff. in praxi beneficiis, p. 1. verb. concessum et petitur, num. 15. & 16. Mandol. in reg. Cancell. 33. de sign. & fiat, quast. 2. num. 4. Mascard. de prob. conclus. 845. num. 17. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchalium Sedium erectione, cap. 5. num. 57.
- 3 Poena ipso iure non imponitur per hoc verbum, cum sit futuri temporis, iuxta tradita per Doctores in cap. in penis, de regul. iur. in 6. & Panorm. in cap. 2. & in cap. si diligenti, de for. competens. Tiraq. d. verb. reuertatur, num. 39. Sayr. in clavi Regia, lib. 3. cap. 8. numero 21. vers. fallit. Ludou. Carbo in tra. de legib. lib. 8. disput. 6. in princip. vers. secunda regula. Monet. de distribut. quotid. p. 3. quast. 7. num. 41.
- 4 Nec denotat hæc dictio rem ipso iure fieri, glos. in d. cap. quisquis, & in cap. si quis, de vita, & honest. Cleric. Tiraq. d. verb. reuertatur, num. 210. & seq. Soar. de leg. lib. 5. cap. 6. sub num. 25. Farin. fragm. crim. p. 2. verb. lex, num. 148.

S V M M A R I V M.

- 1 Verificatio eius, quod per dict. Forfan, Forsitan, & Fortassis asseritur, non est necessaria, cum per illas nihil affirmetur.
- 2 Assertionis notæ aliquando sunt dict. Forfan, Forsitan, & Fortassis.
- 3 Dubietatem facti in facto important dictiones Forfan, Forsitan, & Fortassis, non dubietatem Iuris.
- 4 Veritatem interdum importat dictio Forfan.
- 5 Assertiue quandoque stat dict. Forfan, secundum subiectam materiam.
- 6 Augmentatiue in gratia stat nonnunquam dictio Forfan.
- 7 Narratiua concepta sub dict. Forfan, non eget iustificatione.

Forfan, Forsitan, Fortassis.

DICTIO CXXVI.

- 1 Quando huiusmodi dictiones apponuntur, nihil affirmatur, & ideo non est necessaria verificatio eius, quod per tales dictiones asseritur, vt in l. in subdit. ff. de vulgari, notant Vulpell. de propos. & adverb. signif. sub dict. Ferè, vers. Forsitan, pag. 38. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 32. num. 10. & 11.
- 2 Aliquando sunt notæ assertionis, iuxta tradita per Rebuff. in comment. ad l. ostensum 38. vers. fortè, ff. de verb. signif. pag. mihi, 208. & in concord. tit. forma mandati. Apost. pag. 715.
- 3 Regula est, quod huiusmodi dictiones in facto important dubietatem facti, non dubietatem Iuris, vt per las. in l. si ex falsis, num. 5. C. de transact. Menoch. consil. 759. numero 4. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 281. num. 1. Et signanter quod dictio Forfan, sit nota dubitationis, deprehenditur ex l. Gallus, §. forfan, ff. de liber. & posthum. Et de dictione Fortassis, in l. 1. §. si quis nesciat, ff. de iur. & facti ignorantia, l. Iulia, 2. ff. de ritu nupt.

Interdum dictio Forfan importat veritatem, vt per 4 glos. verb. Forfan, in cap. 2. de testam. las. in d. l. si ex falsis, num. 5. & in l. substitutione, ff. de vulgari, etiam num. 5. Cardin. Tusch. d. concl. 281. num. 6. vbi nu. 7. restringit, quando apponitur rationi, non autem decisioni Iuris, quia tunc ratio non est finalis.

Nonnunquam ista dictio Forfan, stat assertiue secundum iustam materiam, ex adductis per Rotam decis. 35. num. 3. apud Farinac. in 1. collect. nouissimarum. Vnde vulgò dicitur; *Sub dubio forfan respondent sepe periti.*

Quandoque Forfan in gratia stat augmentatiue, 6 prout si impetrans beneficium dicat, quod forfan sit iurispatronatus, non tamen se restringit, sed augeat gratiam. Rota decis. 64. lib. 2. p. 3. diuers. Cardin. Tusch. d. lit. D. conclus. 281. num. 8. Vide Menoch. cons. 759. num. 5. Vnde narratiua concepta sub ista 7 dictione Forfan, non eget iustificatione secundum Felin. in cap. accedens 1. num. 10. vers. melior responsio est, vt hinc non contestata. Natt. cons. 245. incip. in causa, num. 3. lib. 2. Crau. consil. 157. incip. Nobilis, num. 9. Quibus citatis fuit resolutum in Ferrarien. Prioratu 28. Iunij 1610. coram Penia, impress. per Farin. decis. 248. num. 9. p. 1. recens.

S V M M A R I V M.

- 1 Dubitationis nota est dict. Fortè, quando factum respicit.
- 2 Narrata per dict. Fortè, non sunt necessario verificanda.
- 3 Confessio non resultat ex dictis per dictionem Fortè.
- 4 Deponens per dictionem Fortè, nihil concludit, quia videtur dubitatiue deponere.
- 5 Dubitationem non inducit dictio Fortè, quando ponitur super Iure.
- 6 Assertionis quandoque nota est dictio Fortè.
- 7 Consultor in suo consilio apponens dictionem Fortè, non inducit dubitationem Iuris, sed potius censetur affirmare.
- 8 Sententia valet si Iudex dicat, condemno Titium in decem Sempronio, quia fortè ei debitor est.
- 9 Lex quando causam, vel rationem adducit per dict. Fortè, illa causa non est finalis, sed impulsiva.
- 10 Ratio assignata per dictionem Fortè, quamuis cesseret, non tamen cessabit dispositio, seu effectus.

Fortè.

DICTIO CXXVII.

Regulariter hæc dictio est nota dubitationis, 1 quando factum respicit, vt in l. urbana pradia, & in l. absentem, ff. de verbor. signific. & in l. mutus, & l. filiusfam. ff. de procur. & in l. si duo, & ibi glos. ff. de receptis arbitris, & in l. & si fortè, in princ. & in §. 1. ff. si seruus vendiderit, & in l. 1. §. 1. iuncta glos. verbo, adiecta causa, ff. de rei vendic. & in cap. 2. de sponsalib. tradunt Rebuff. in comment. ad l. ostensum, 38. vers. fortè, ff. de verbor. significat. pag. mihi, 208. & in compendio

H h 2 aliena

alienation. pag. 66. Paris. conf. 29. num. 18. vol. 2. Iaf. in l. si ex falsis, num. 5. C. de transact. & in l. in substit. num. 5. ff. de vulgar. Ludou. Gom. in repet. cap. 1. num. 4. de iudicijs, in 6. Iacob. de Beluſo in repet. cap. Rom. num. 54. de foro compet. in 6. Menoch. conf. 759. num. 4. Ruin. conf. 170. num. 5. vol. 2. Alex. conf. 29. num. 7. vol. 2. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 38. Dionys. Paulus de vera quatuor Patriarchatum Sedium erect. cap. 3. num. 51. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 281. nu. 1. Cened. post lib. pract. & canon. quest. sing. 36. num. 1. Glorif. resp. 1. p. 3. num. 137.

2 Et ideo narrata per dictionem *Fortè*, non sunt necessariò verificanda ad tradita per Ruin. conf. 170. sub num. 5. vol. 2. & per Callad. decis. 4. num. 4. cum seqq. de probat. Paris. conf. 29. num. 19. lib. 2. Corn. conf. 184. num. 1. vol. 1.

3 Vnde qui loquitur per dictionem *Fortè* nihil concludit, quia dubitativè loquitur, & ex tali modo loquendi non resultat confessio, ad text. in l. de atate, §. nihil, ff. de interrog. action. Alex. in d. l. in substitutione, num. 5. Menoch. conf. 112. num. 33. & conf. 759. num. 3.

4 Hinc etiam testis deponens per hanc dict. *Fortè* nihil concludit, quia videtur dubitativè deponere; ita Anton. de Butr. conf. 45. vers. & non obstat, Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 281. num. 2.

5 Verùm quando hæc dictio *Fortè* ponitur super Iure, non inducit dubitationem, vt in cap. 2. vers. necessarium, & ibi glos. in verb. *fortè*, de testament. & in cap. quamobrem, & ibi glos. verb. si *fortè*, in fine, de penit. distinct. 1. & in cap. admonet, vers. idcirco, 33. q. 2. & in cap. accedens, §. cum igitur, & ibi glos. in verb. propter contumaciam, ac Panormit. num. 3. & Felin. num. 10. vt lite non contestata, Socin. conf. 28. num. 3. vol. 1. Ruin. conf. 170. num. 5. vol. 2. Cened. d. sing. 36. num. 2.

6 Quandoque enim est nota assertionis, vt in cap. ex parte, de celebrat. Missar. & in cap. tua ad nos, de sponsalib. iuncto intellectu glos. ibidem, verb. *fortè*, cap. 1. de supplen. negligen. Pralat. lib. 6. vbi Monach. num. 9. & Prob. ad eum num. 8. & in cap. si *fortè*, de elect. lib. 6. iuxta tradita per Rebuff. d. vers. *fortè*, & Menoch. conf. 25. num. 14. & Vulpell. citato loco, Hostien. in cap. tua, num. 5. de procur. vbi quòd nonnunquam importat veritatem, Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub hac dict. num. 19. in fine, Bernard. Gæux. ad pract. cam. Imper. lib. 2. conclus. 10. num. 10.

7 Ex quo inferunt Doctores, quòd si consultor in suo consilio apponit dictionem *Fortè*, quòd non propterea inducit dubitationem Iuris, nec minùs quæstionem indecisam pendere, sed potiùs censetur affirmare quod dixit, quia per verbum *Fortè* respondent sæpe periti, vt ait glos. in l. si duo, ff. de receptis arbitris, & refert Felin. in d. cap. accedens, 1. num. 10. & Rebuff. in d. l. ostentum, vers. *fortè*, & tradunt Alex. conf. 19. incip. Super eo, num. 11. lib. 5. vbi Apostill. in verb. *fortè*, Socin. conf. 28. col. 1. post med. lib. 1. & conf. 93. col. 8. vers. postremo, lib. 1. Aym. conf. 91. num. 4. Mandos. in glos. facult. in §. habita, in verb. forsitan, pag. 235. col. 2. Menoch. conf. 25. num. 14. Galgani. de cond. lib. 1. cap. 32. num. 10. Bertazol. de clausul. instrument. claus. 14. glos. 6. num. 3. Cened. d. sing. 36. num. 3. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 281. num. 4. Inde inferentes, quòd quamvis Iureconsultus in consilijs circa ea, quæ Iuris sunt, vtatur dictione *Fortè*, non propter hoc consilium est dubium, nec dubitativè, sed assertivè consulere dicitur, ac proinde illi standum est, quia quantum ad se, censetur quæstionem decidere; sic etiam valet sententia, si Iudex dicat: Condemno Titium in decem

Sempronio, quia fortè ei debitor est; quia importat certitudinem in eo casu hæc dictio *Fortè*, per ea, quæ tradunt Iaf. in d. l. in substitutione, num. 5. & ibi Alex. à num. 6. Vulpell. citato loco, Felin. in d. cap. accedens, 1. num. 11. vers. secundo nota, Socin. conf. 28. col. 1. vol. 1. Vulpell. citato loco, Cened. d. sing. 36. num. 4.

Aduertendum est, quòd quando lex rationem, 9 vel causam adducit, per istam dict. *Fortè* illa causa non est finalis, sed impulsiva, iuxta tradita per Tiraquell. in tract. cessante causa, limit. 10. num. 1. Menoch. conf. 272. num. 55. Marc. Antonin. variar. resolut. lib. 3. resol. 40. num. 48. Vnde & si cesset ratio assignata 10 per dict. *Fortè*, non tamen cessabit dispositio, seu effectus; ita Iaf. in d. l. in substitutione, num. 6. Dec. in cap. super lueris, num. 38. de rescript. Cened. d. sing. 37. num. 5. Tiraq. in tract. cessante causa, limit. 10. num. 1. vbi subdit, quòd hæc dictio respicit factum, siue facti accidentia, non verò Iuris dispositionem.

Aliquando ponitur hæc dictio explicativè, vt in l. quod si, ff. de pignor. Non semel verò abundat, l. si pupillis, §. fin. ff. de negot. gestis.

Frustrà.

DICTIO CXXVIII.

Importat nullitatem actus ipso Iure, vt per Tiraq. 1 in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 130. C. de renocan. donat. Anton. Gom. variar. resolut. tom. 1. cap. 3. num. 4. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub hac dict. num. 20. Ferrer. in constit. Cathalonie, glos. 7. num. 132. Rebell. de obligat. iust. p. 1. lib. 1. q. 6. sect. 6. num. 37. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 39. vbi etiam ex Abb. dicit, quòd de proprietate huius dictionis est denotare quamdam adnihilationem, & actus nullitatem; subditque, quòd potest stare, vbi actus exceptionis ope venit infringendus, per l. 1. C. de non numeran. pecunia.

Funditus.

DICTIO CXXIX.

Ipso Iure importat hæc dictio, iuxta glos. singularem in l. nil decernimus, C. de Episcop. & Cleric. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 103. vbi subdit, quòd hæc dictio importat idem, quod dictio *Omninò*; refert Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 124.

SUMMARY.

- 1 *Dominium, & possessionem, & de facto detentionem comprehendit verbum Habere.*
- 2 *Possessionem civilem denotat verbum Habere, si iungatur cum verbo Possidere.*
- 3 *Statutum si loquatur per verbum Habeatur, nunquid importet latam sententiam, vel ferendam remissionem.*

Habere.

DICTIO CXXX.

Verbum hoc est generale, & comprehendit tam dominium, quam possessionem, & de facto defen

defensionem, l. si stipulatio ista, §. habere, ff. de verbor. oblig. vbi Habere dupliciter accipitur, l. habere duobus modis, ff. de verbor. signif. l. 2. §. 1. ff. de religiosis, & sumpt. funer. notant Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub hoc verbo, num. 20. in fine, Rebuff. in commentis. ad l. id apud se, 143. vers. 2. quis dicitur habere, ff. de verbor. signif. pag. 523. Contar. de momentan. possess. in verb. rationes decidendi, num. 34. Decian. conf. 108. num. 32. lib. 3. Rot. in Casalen. domus 12. Januarij 1612. coram Vballo, impressa per Farinac. decis. 369. num. 1. p. 1. recent. Bertazol. de clausul. instrument. claus. 26. glos. 4. num. 2. & 3. & claus. 35. glos. 3. num. 1. vbi num. 2. subdit, quod verbum Exigere proprie importat ab inuito extorquere, per l. debitor, vbi Alciat. in fine, ff. de verbor. signif. & glos. in l. fideicommiss. §. si rem, ff. de leg. 3.

2 Si verò iungatur cum verbo Possidere, denotat civilem possessionem, iuxta tradita per Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 95. num. 6. Et quod verbum Habere accipiat secundum subiectam materiam, tradunt Decian. d. conf. 108. num. 33. & Rot. d. decis. 369. num. 3.

3 Lex, seu statutum si loquatur per verbum Habeatur, vt si dicatur: Habeatur pro confesso, pro conuicto, vel pro priuato, numquid importet latam sententiam, vel ferendam? Vide Tiraq. in l. si vnquam, verb. reuertatur, num. 216. cum seqq. & num. 219. vbi quid si huiusmodi verbum in actiua significatione proferatur, puta si dicatur: Habeat, numquid sit directum, obliquum, vel commune, & num. 220. cum seqq. quid si hoc verbum Habeatur iungatur cum verbo Sit, puta si dicatur: Habeatur, & sit pro confesso, & num. 223. quid si dicatur: Nullam habeat factionem, vel iurisdictionem, vide Flamin. Chartar. de execut. sent. capto bannito, cap. 1. num. 138. & seq. Gutier. pract. lib. 2. q. 118. num. 3.

Haftenus.

DICTIO CXXXI.

1 Designat hæc dictio tempus præteritum, l. 1. in princip. ff. de noui operis nunciat. Signorol. conf. 22. incip. In questione vertente, col. permitt. in princip. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 283. num. 1. Illudque excludit vsque ad illum diem, Rolan. conf. 8. num. 49. lib. 3. Rimin. Iun. conf. 491. num. 23. lib. 5. Quibus citatis ita fuit resolutum in Spoletana bonorum 13. Junij 1608. coram Card. Marquemontio, impressa per Farinac. decis. 1223. num. 8. p. 2. recent.

Haud.

DICTIO CXXXII.

1 Inducit negationem hæc dictio, & ponitur pro Non, Cic. pro Cluenu. Haud hæres est Cluentius. l. ita stipulatus, ff. de verbor. oblig. l. 1. vbi glos. verb. contron. ff. solut. matrimon. glos. per text. ibi in §. si verò, vers. eisdem penis, & ibidem Bart. num. 3. in auihent. de non alienand. reb. Eccles. Zabarell. per text. ibi in Clem. 1. num. 1. de testib. Alber. in suo Dictionario, verb. haud, Cened. post libr. pract. & canonic. quæst. sing. 59. num. 3.

2 Haud si adsciscat Quaquam, aut Sanè, vehementer

negat, Cic. 3. de Orat. Haudquaquam id est difficile Crasso. Idem 1. de Orat. Quorum pater homo prudens, & grauis haudquaquam eloquens, salutis Reipublicæ fuit. Idem de Amicit. Haudquaquam mediocre condimentum amicitiae. Idem de Amicit. Rem haud sanè difficilem admirari videmini.

SUMMARIUM.

- 1 Demonstratiuum rei ad oculum est pronomen Hoc.
- 2 Demonstratiuum tam ad oculum, quàm ad intellectum est pronomen Hoc.
- 3 Relatiua est dict. Hic, & refertur ad proximiora.
- 4 Pronomen Hic, hæc, hoc, non semper demonstrat, nec refertur ad proximiora.
- 5 Repetitio qualitarum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, inducitur per pronomen Hic, hæc, hoc.

Hic, Hæc, Hoc.

DICTIO CXXXIII.

Pronomen Hoc est demonstratiuum rei ad oculum, l. nemo, ff. de heredib. instituen. Paris. conf. 19. num. 7. & conf. 35. num. 20. lib. 2. Dec. in l. vnic. in 1. lect. num. 13. & in 2. lect. num. 45. C. de sententi. qua pro eo, Colm. in pragmat. sanct. tit. de collat. post princip. in vers. cui, fol. 53. col. 4. Ozasc. decis. 32. num. 13. Roman. conf. 301. incip. in proposita, num. 6. vers. secundò probatur, Rimin. in §. 1. num. 139. Instit. de donat. Surd. decis. 125. num. 1. & conf. 308. num. 16. Maresc. variat. resolut. lib. 2. cap. 77. num. 15. Cened. post libr. pract. & canonic. quæst. sing. 59. num. 4. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. haftenus, vers. hæc, vbi etiam dicit, quod est demonstratiuum ad oculos intellectus, per l. 1. vbi Castr. num. 1. ff. de pactis, Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 260. num. 3. & intelligit Ozasc. decis. 112. num. 4. quando res demonstrata corporalis est.

Et quod pronomen istud sit demonstratiuum tam ad oculum, quàm ad intellectum, tradunt Bart. in l. 1. num. 2. & 3. ff. de noui operis nunciat. Rebuff. in d. l. vnic. in 4. notab. num. 20. & glos. 1. num. 15. C. de sententi. qua pro eo, Ozasc. d. decis. 112. num. 4. Cened. d. sing. 49. num. 8.

Relatiua est hæc dictio, & refertur ad proximiora, Paris. conf. 20. num. 49. & conf. 35. num. 20. vol. 2. Rebuff. in d. l. unica, glos. 1. num. 173.

Verum non semper demonstrat, nec refertur ad proximiora, vt per l. ex eo iure, ff. de iustitia, & iure, & l. quæsitum, §. 1. ff. de precar. tradunt Bart. d. l. 1. ff. de noui operis nunciat. & Colm. in pragmat. sanct. tit. de collat. §. statuit autem, in vers. hoc, fol. 8. Cened. d. sing. 59. num. 6. vers. sed non semper.

Item per hoc pronomen inducitur repetitio qualitarum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, vt per Galganet. de cond. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 13. Et est repetitium personarum, & qualitarum, Bermond. de publicis concubinar. in vers. in conciliis, num. 2. fol. 220. Cened. d. sing. 59. num. 6. in fine.

Hh 3 SVM

S V M M A R I V M.

- 1 *Extremitatem, & coherentiam subiecti, importat dict. Hinc, ut tempus currat de momento enunciato ad momentum.*
- 2 *Hinc importat idem quod, Ex hac die, In antea, vel Ab hoc tempore.*
- 3 *Idem importat dict. Hinc, quod Ex hac causa, vel Ex hoc.*
- 4 *Causam finalem importat dict. Hinc.*

Hinc.

DICTIO CXXXIV.

- 1 **H**inc ad decem dies, vel hinc, & infra decem dies, est aduerbium importans extremitatem, & coherentiam subiecti, ut tempus currat de momento enunciato ad momentum. Ita Bart. Bald. & Angel. in l. 1. ff. si quis cautionem. Ang. conf. 404. incip. Paulus, col. 2. vers. in contrarium, Bald. conf. 246. lib. 5. Alex. conf. 73. incip. Ponderatis, num. 5. vers. quia imo, lib. 2. quod repetitur conf. 56. vol. 6. Guid. Pap. decis. 270. Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 1. glos. 11. num. 23. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 40. Cened. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 59. num. 1. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 285. num. 1. & conclus. 291. num. 5.
- 2 Et importat idem quod Ex hac die, in antea, vel ab hoc tempore; Bart. conf. 13. num. 1. vol. 2. Mandos. in glos. facult. §. volentes, in vers. hinc, pag. 150. Alex. conf. 34. num. 4. lib. 2. vbi num. 5. subdit, quod importat non solum initium temporis, sed etiam voluisse connumerare illud initium in tempore, quem refert Card. Tusch. d. conclus. 285. num. 2. Menoch. conf. 762. num. 2. & 3. vbi ait, quod intelligitur à die factæ prorogationis.
- 3 Interdum importat idem quod Ex hac causa, vel ex hoc; ut in l. Fulcinus, §. sed his, ff. quibus ex causis in possessionem, vbi glos. in verb. ne hinc, exponit, ne ex hac causa: quod si cessat negatiua, exponitur hinc, videlicet, ex hac causa, refert Card. Tusch. d. conclus. 285. num. 8.
- 4 Aliquando verò causam finalem importat, ut per cap. inferior, 21. distinct. tradunt Gozad. conf. 9. num. 36. & Cened. d. sing. 59. num. 3. & nemine citato, Card. Tusch. d. conclus. 285. num. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 *Sequentia eiusdem conditionis, quibus erant inclusa precedentia, includit dict. Hoc amplius.*
- 2 *Repetitiua precedentium est dictio Hoc amplius.*
- 3 *Substantiam precedentis legati, & qualitates repetit dict. Hoc amplius.*
- 4 *Reiterationem actus inducit legandi dictio Hoc amplius.*
- 5 *Augmentum importat dict. Hoc amplius.*

Hoc amplius.

DICTIO CXXXV.

- 1 **H**æc dictio includit sequentia eiusdem conditionis, quibus erant inclusa precedentia, &

quæ in præfationibus dicuntur, in sequentibus repetita intelliguntur. Ita Calder. conf. 550. aliàs §. de verbor. signif. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 286. num. 1. & 2. declarantes, ut non procedat, quando per repetitionem vitaretur dispositio in sequentibus, quia tunc non repetit.

Est repetitiua præcedentium, aded quod ponit in secundo casu omne quod dictum est in primo, & illud reducit ad qualitatem secundi, ut in l. si tibi pure, ff. de leg. 3. l. qui dotem, ibi, hoc amplius denarios decem, de dote prælegata, Paul. de Castr. conf. 16. sub num. 6. p. 2. & conf. 88. num. 1. vol. 1. Paris. conf. 95. num. 19. vol. 2. Ias. in l. cetera, in princip. num. 23. ff. de leg. 1. Gulielm. Bened. in cap. Raynuitius, verb. Alterocha, num. 4. de testam. Ang. de Gambell. in tract. de testam. glos. 24. num. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 179. num. 12. Ang. conf. 236. incip. Punctus est, vbi hoc dicit esse verum, nisi constet de contraria intentione, vbi loquitur in privilegio immunitatis, Azeued. l. 2. num. 3. tit. 4. lib. 8. noua Recopil. Card. Mantica. de racit. & ambig. conu. lib. 7. tit. 5. num. 8. Anchar. Rhegien. p. 2. q. 53. num. 6. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 116. num. 30. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 286. num. 4. Cened. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 59. num. 7. vbi subdit, quod inducit aliquid de nouo, Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 40. vbi etiam; notat, non solum repetere substantiam præcedentis legati, sed etiam qualitates. Secus autem est, si non sit apposita dictio Hoc, sed nudè dicatur Amplius, quia tunc reiterationem actus inducit legandi, verumtamen antiquum legatum non repetit. Dec. in l. lecta, num. 24. ff. si cert. petat. Gulielm. Bened. vbi supra, num. 3. Cened. d. sing. 59. num. 7. Azeued. d. l. 2. num. 8. vbi citat text. in l. si seruus leg. §. si ita scriptum, ff. de leg. 1.

Item importat hæc dictio augmentum, ided si species apponitur post genus, per hanc dictionem, quæ est ampliatiua, tunc genus non restringitur; ita post Bald. conf. 329. incip. Casus talis est, in fine, vers. in contrarium, lib. 1. tradit Card. Tusch. d. conclus. 286. num. 3.

Hoc ipso.

DICTIO CXXXVI.

Hæc dictio denotat ipso iure, ut per glos. verb. 1. Ipso iure, in Clem. vi. de præben. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 118. C. de reuocan. donat. Monet. de distrib. quotid. p. 3. q. 7. num. 35. Cened. post lib. pract. & canonic. quest. singul. 59. num. 8. Et infra latius dicemus sub dictione ipso iure.

Hodie.

DICTIO CXXXVII.

Non differt solutionem, sed repræsentat actionem, id est, facultatem agendi. Idemque est, Hodie dabis, quod In præsens dabis, argum. l. talis scriptura, in verb. quamuis, ff. de leg. 1. Et quamuis regulariter dies adiecta solutionem differat, ita ut expectandus sit diei finis, l. qui hoc anno; ff. de verbor. oblig. tamen dictio hæc nullam tribuit dilationem, neque conditionem inducit, sed est significatiua præsentis temporis, ut in l. liber homo, §. decem, vbi Zaz. ff. de illa tit. de verbor. oblig. Alber. in suo Dictionario, verb.

verb. hodie, Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 41.

S V M M A R I V M.

- 1 Relatiua precedentium est dictio Huiusmodi, cum omnibus suis qualitatibus.
- 2 Proximè precedentia ostendit ad oculum dict. Huiusmodi.
- 3 Dispositionem restringit ad id ad quod adijcitur dict. Huiusmodi, posita post certum ordinem expressum.
- 4 Dict. Huiusmodi, importat idem ac si diceretur, Talis, vel Tales.
- 5 Similitudinem importat dictio Huiusmodi.

Huiusmodi.

DICTIO CXXXVIII.

- 1 Relatiua est hæc dictio precedentium cum omnibus suis qualitatibus, vt tradunt gloss. in cap. Abbate, & in cap. nemo, verb. huiusmodi, de elect. lib. 6. Corn. conf. 235. num. 5. ad med. lib. 2. & conf. 97. num. 8. lib. 4. Patif. conf. 52. num. 32. lib. 3. & conf. 40. num. 8. lib. 4. Felin. in cap. Apostolica, num. 3. in fine, vers. quia dictio, de except. Nauarr. in cap. si quando rem, 6. num. 5. de rescript. Rebuff. in comment. ad l. 1. vers. huiusmodi stipulationes, ff. de verbor. signif. pag. mibi 6. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 287. num. 1. in fine, Marefc. variar. resolut. lib. 2. cap. 77. num. 27. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. hodie, vers. huiusmodi, pag. 41. Gónzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 4. num. 4. Seraphin. decis. 388. num. 6. & decis. 606. numero 3. & 14. & decis. 614. numero 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 554. numero 10. tom. 3. Et fuit dictum in Romana legitima 8. Februarij 1612. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farinac. decis. 373. numero 6. p. 1. recant.
- 2 Ostendit ad oculum proximè precedentia, Menoch. conf. 586. num. 2. & reputatur vt demonstratiua, & vti relatiua prædicatur ab omnibus, iuxta resoluta per Ferrer. in constitut. Carbalonia, gloss. 1. numero 110.
- 3 Posita post certum ordinem expressum, restringit dispositionem ad id, ad quod adijcitur, vt si dicatur ordinis huiusmodi; ita Feder. de Senis conf. 25. num. 4. in fine, vers. respondeo, ista constitutio, quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 287. num. 1. in princip.
- 4 Importat idem, ac si diceretur: Talis, vel tales, l. huiusmodi, ff. de leg. 1. Card. Tusch. d. conclus. 287. num. 2. vbi num. 3. per l. denique, ff. de pignor. & cap. fin. de foro competen. lib. 6. subdit, quodd similitudinem importat.

S V M M A R I V M.

- 1 Temporis perfectio vt denotetur, sæpe oratio concipitur sub dict. iam.
- 2 Tempori præterito innēta dict. iam, sæpe præpositioni A, vel Ab, copulatur.

- 3 iam nunc, pro iam ex hoc tempore, dicitur.
- 4 Completiva est dictio iam, & non reddit rem dubiam.

iam.

DICTIO CXXXIX.

Ad denotandam temporis perfectionem sæpe oratio concipitur sub dict. iam, putà, iam factum est, iam præterit, &c. vt notant Socin. sen. conf. 59. num. 4. & 6. vol. 4. Corn. conf. 278. num. 2. vol. 3.

Præterito tempori iuncta hæc dictio, sæpe præpositioni A, vel Ab copulatur. Cic. lib. 1. epist. 1. iam à prima adolescentia delectarunt. Idem pro Balb. iam à principio Romani nominis. Item quoties tempus declarat, Cum libenter adsciscit. Cæf. lib. 6. de bello Gallico: iamque ab eo non longius bidui via aberat, cum duas venisse legiones missu Cæsaris cognoscunt.

Iam nunc, pro iam ex hoc tempore, elegantissimè dicitur. Cic. 1. Verr. Quæ cum cogito, iam nunc timeo. Idem lib. 1. epist. 5. iam nunc admodum me delectant. Idem 1. Verr. iam nunc mente, & cogitatione perspicio, quæ tum studia hominum, qui concursus futuri sint. iam tum pro ex tunc elegantius dicimus. Cic. pro Cluent. Qui omnes in iudiciis publicis iam tum florente Republica flourerunt. Idem lib. 13. epist. 16. Eius libertum Apollonium iam tum equidem cum ille viueret, & magnificiebam, & probabam. Idem lib. 1. epist. 9. Iactat ea, quæ iam tum cum aderas, offendere eius animum intelligebam.

Denique completiva est hæc dictio, & non reddit rem dubiam, iuxta resoluta per Gutier. conf. 18. num. 48. & 49.

S V M M A R I V M.

- 1 Tempori præterito plerumque adiungitur dict. iam diu.
- 2 Præfenti tempori aptè etiam adiungitur dict. iam diu, quoties actio adhuc durat.
- 3 Dictio iam diu, non potest adaptari ad duos dies præcedentes, sed includit longum temporis spatium.

iam diu.

DICTIO CXL.

Plerumque hæc dictio præterito tempori adiungitur. Cic. lib. 2. epist. 13. Nam iam diu propter hiemis magnitudinem nihil noui ad nos afferebatur. Idem Attic. lib. 1. Conuentus, qui initio celebrabantur, iam diu desierunt.

Quoties verò actio adhuc durat, hæc dictio præfenti tempori aptè iungitur. Cic. 7. Verr. Per eos ipsos deos, de quorum religione iam diu dicimus. Idem lib. 15. Vt te, quem iam diu plurimifacio, tanto interuallo videram. Idem 1. Academic. iam diu hæc tractantur à Græcis.

Non posse hanc dictionem adaptari ad duos dies præcedentes, sed includere longum temporis spatium, notat Card. Seraphin. decis. 47. num. 1.

S V M M A

S V M M A R I V M.

- 1 Iam dudum longius spatium designat quàm Dudum, & ad præsens tempus, atque ad præteritum accommodatur.
- 2 Iam pridem longius tempus designat, quàm dict. Pridem.

Iam dudum, Iam pridem.

DICTIO CXLII.

- 1 **H**æc dictio longius spatium designat, quàm Dudum; prout Iam pridem, quàm Pridem; & Iam diu, quàm Diu; & ad præsens tempus, atque ad præteritum accommodantur. Cic. lib. 1. de Orat. Quam iam dudum Cotta, & Sulpitius expectant, Idem de Amicit. Ea, quam iam dudum tractabamus, stabilitas.
- 2 De dictione Iam pridem, quòd longius tempus designet, quàm dictio Pridem, colligitur ex Cic. Attic. Cupio equidem, & iam pridem cupio Alexandriam visere. Idem ibidem: Iam pridem intellexisti voluntatem meam. Idem in Orat. Nam in me quidem iam pridem effectum est, quod futurum fuit.

S V M M A R I V M.

- 1 Causam ostendit dict. Idcirco.
- 2 Idcirco, idem est quod Ideo; sæpe iungitur cum Quod, interdum cum Quia, ac tum præcedit, tum subsequitur.

Idcirco.

DICTIO CXLII.

- 1 **O**stendit hæc dictio causam, eiusque natura est, ut causaliter ponatur; ita Bart. in l. demonstratio falsa, §. quod autem, versidem puto, ff. de condit. & demonstr. quem refert Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 41.
- 2 Idcirco idem est quod Ideo, sæpe iungitur cum Quod, interdum cum Quia: ac tum præcedit, tum subsequitur. Cic. lib. 9. epist. 2. Putaret me idcirco discedere, quòd quosdam homines oculi mei ferre non possent. Idem Attic. lib. 8 Ego quòd putabam dispersos nos, idcirco ad Domitium literas misi. Idem lib. 6. epist. 1. Qui me idcirco putant bene audire velle, ut ille male audiat. Idem lib. 13. epist. 7. Quos idcirco non commemoro, ne de miseris meorum necessariorum conquerens, homines, quos nolo, videar offendere.

S V M M A R I V M.

- 1 Relativus est dict. Idem, & repetit qualitates in præcedenti dispositione expressas.
- 2 Tractum ad futura non habet dict. Idem, sed refertur tantum ad præcedentia.
- 3 Relativa est dict. Idem, non solum ad id quod

est idem in specie, sed etiam ad illud quod est idem in genere.

- 4 Idem dicitur illud, cuius est substantia.
- 5 Decisionem eandem, & eandem in diversis casibus censuram importat dict. Idem.
- 6 Dictio Idem, cum Ac, Atque, Et, Ut, copulatur.
- 7 Dictio Idem assumit Qui, Quæ, Quod.

Idem.

DICTIO CXLIII.

Relativa est hæc dictio, & repetit qualitates in præcedenti dispositione expressas, seu qualitatem dispositionis, ad quam se refert, ut in l. à filio, §. testator, ibi Bart. de alim. & cibis, legatis, l. 1. in fine, ff. de iis, qui sunt sui, notant Aret. conf. 115. num. 1. Crauet. conf. 45. num. 4. & conf. 98. num. 8. Paril. conf. 16. num. 44. lib. 7. Ruin. conf. 3. num. 4. vol. 3. Rebuff. in l. unica, in 4. notab. num. 26. C. de sentent. que pro eo, Mandos. in glos. facult. in §. nos qui, versidem, & in §. volentes, in vers. ex eisdem, & in reg. 32. Cancellar. q. 28. num. 6. Grat. conf. 21. num. 26. vol. 1. ubi dicit, quòd ista dictio repetit omnes qualitates præcedentes in sequentes, & ponit eandem determinationem, & idem significat, eandem esse in pluribus casibus censuram. Menoch. conf. 130. num. 7. ubi ait, quòd solet æquiparare casum sequentem præcedenti, Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 41. col. 2. Cened. post lib. prætic. & canonic. quest. sing. 97. num. 1. Monet. de commut. ultim. volum. cap. 11. num. 33. Rota decis. 115. num. 13. p. 1. divers.

Refertur hæc dictio tantum ad præcedentia, nec habet tractum ad futura, ut per Tiraq. de retrah. sit. 1. §. 1. glos. 9. num. 24. ubi subdit num. 25. quòd non potest omnia referre ad præcedentia, nec cum omnibus suis qualitatibus; quem refert Cened. d. sing. 97. num. 2.

Relativa est, & non solum refertur ad id, quod est idem in specie, sed etiam ad illud, quod est idem in genere, glos. in l. finali, ff. de magistr. convenien. Dec. in l. mutuum damus, in 1. lect. num. 6. & in 2. lect. num. 5. ff. si certum petatur, Mandos. in reg. 8. Cancellar. q. 4. post num. 10. Cened. d. sing. 97. num. 3.

Idem dicitur illud, cuius est substantia, iuxta tractata per Bertazol. de clausulis instrument. claus. 21. glos. 14. num. 8.

Importat hæc dictio omnino eandem in diversis casibus censuram, seu decisionem: & idcirco si statutum dicat, & idem servetur in alio casu, censetur disponere, & decidere eodem modo quoad omnia, ita Bald. conf. 94. incip. Casu præsumitur, num. 2. lib. 3. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 288. num. 1. & 2. limitantes, quando ex sequentibus per talem dictionem induceretur alteratio; exemplum ponentes in statuto excludente filias feminas, stantibus masculis, & subiungente, & idem servetur in matre, quæ nullo modo succedat: nam non intelligitur stantibus masculis, propter adiecta verba, quæ nullo modo succedat, quia excluditur, siue extent masculi, siue non.

Hæc dictio sæpe cum Ac, Atque, Et, Ut copulatur. 6 Cic. pro Syl. Idemque valere debet, ac si pater iudicaret. Idem pro Dom. Vnum & idem videtur esse, atque id, quod de me ipso nominatim tulisti. Idem 1. Offic. In eadem sunt iniustitia, ut si in suam rem aliena conuertant.

Perfæpe

- 7 Perſepe hæc dictio assumit *Qui, qua, quod*. Cic. 3. *Verr.* Idem est, qui fuit semper Verres. Idem *lib. 6. epist. 14.* Non offendes eundem bonorum sensum, quem reliquisti. Idem *lib. 1. epist. 14.* Apud bonos iidem sumus, quos reliquisti.
Vide supra dict. *Eadem*, 99.

S V M M A R I V M.

- 1 Ideo, eandem vim habet, quam dictio *Idcirco*.
- 2 Causalis est dictio *Ideo*, & idem significat quod *Ob* causam.
- 3 Causam finalem denotat dictio *Ideo*.
- 4 Illativa est dictio *Ideo*, quia infert ex prædictis.
- 5 Ideo in rationali dispositionis respectu omnium præcedentium posita censetur.
- 6 Ideo, capitur pro *Itaque*.

Ideo.

DICTIO CXLIV.

- 1 Eandem vim habet hæc dictio, quam *Idcirco*, & eosdem usus habet. Cic. 2. *Agr.* Neque verò nunc *ideo* disputabo, quòd hunc statum Reipublicæ non magnopere defendendum purem. idem *lib. 12. epist. 14.* Ad te *ideo* antea rarius scripsi, quòd non habebam idoneum, cui darem. Idem 1. *Offic.* *Ideo* quia nihil decet inuita Minerva, ut aiunt.
- 2 Causalis est hæc dictio, & idem significat, quod *Ob causam*, ob id, Bart. in *l. demonstratio*, §. *quod aptè*, sub num. 9. ff. de *condit. & demonstr.* Rota decis. 29. num. 1. p. 1. recent. Greg. decis. 1. num. 3.
- 3 Denotat igitur causam finalem, Socin. *conf.* 159. num. 20. in *fine*, & num. 21. *lib. 2.* Crauet. *conf.* 192. num. 1. *vers. tertio* arguitur, Bec. *conf.* 10. num. 13. Mareſc. *variar. resolut.* *lib. 2. cap. 105.* num. 19. Card. Tusch. *præſt. conclus.* *tom. 2. lit. D. concl.* 289. num. 3.
- 4 Illativa est hæc dictio, quia infert ex prædictis, *l. & ideo*, ff. de *legat. præſt.* ut per Natt. *conf.* 59. incip. *Circa*, num. 9. ad *finem*, Card. Tusch. *præſt. conclus.* *tom. 2. lit. D. concl.* 289. num. 2.
- 5 Hæc dictio in rationali dispositionis, veluti eum dicatur: *Et hoc ideo fecit*: respectu omnium præcedentium posita censetur quasi ex causa præcedentium fiat dispositio, ut per Caſtr. *conf.* 189. incip. *Videtur dicendum, circa finem, vers. item non obſtat*, *lib. 1. Abb. conf.* 81. incip. *Videtur*, in *princip.* *lib. 1.* quos refert Card. Tusch. *d. conclus.* 289. num. 1. vbi num. 4. post *Abb. d. conf.* 81. subdit, quòd aliquando restringit liberationem generalem ad causam expressam; ideo si filia quietans patrem generaliter, & dicat: *Hoc ideo fecit, quia habuit à patre dotem maternam*: censetur restringere liberationem ad dotem maternam.
- 6 Interdum hæc dictio capitur pro *Itaque*, ut in *l. ager*, ff. de *verbor. signif.* Aliquando verò sumitur pro *Ideo*que, ut in *l. aliud*, ff. *codem tit.* & in §. *apum*, *Instit. de rer. diuis.*

S V M M A R I V M.

- 1 Id est, idem importat quod Scilicet, & Videlicet.

- 2 Restrictive naturam habet dict. Id est.
- 3 Generalitatem præcedentem restringit dictio Id est, præcipue si ponatur inter genus, & speciem.
- 4 Declarativè, & non restrictivè aliquando ponitur dict. Id est.

Id est.

DICTIO CXLV.

Idem importat hæc dictio, quod Scilicet, & Videlicet, Socin. *lun. conf.* 30. num. 21. vol. 1. & *conf.* 124. num. 7. vol. 3. Socin. *ſen. conf.* 50. incip. *Viſo testamento*, col. 1. ad *finem*, vol. 3. Paris. *confil.* 92. num. 33. vol. 1. Bertazol. *de claus. instrum. claus.* 38. *gloſ.* 3. numero 3.

Habet huiusmodi dictio vim ac naturam restringendi, ut per Bart. *per text. ibi in l. 1. ff. ad leg. Aquiliam*. *l. 3. §. saltem*, numero 2. ff. de *acquir. hered.* Gratian. *conf.* 54. alias 59. num. 12. *lib. 1.* Vulpell. *de præpos. & adverb. signif. sub dict. Item*, *vers. Id est*, pag. 43. Bertazol. *de claus. instrum. claus.* 21. *gloſ.* 23. num. 3. Cened. *post lib. præſt. & canonic. quæſt. sing.* 97. num. 5. in *princ.* & restringit generalitatem præcedentem, per doctrinam Bart. in *l. quæſum*, §. *si quis fundum*, col. 4. ff. de *fundo instr.* & in *d. l. 1. in princ.* Socin. *lun. confil.* 124. num. 6. vol. 3. Flamin. *de confidem. quæſt.* 28. num. 168. præcipue si ponatur inter genus & speciem, ex adductis per Pichard. in §. *item is cui*. 2. num. 39. *Instit. quibus modis re contrahitur oblig.*

Aliquando verò ponitur declarativè, & non restrictivè, ut in *l. cum priorem*, vbi Dec. num. 2. *C. unde legitimi*, & in *l. 2. ff. de adopt.* ibi, rogatur, id est, interrogatur, & in *l. si familia*, ff. *ſam. herisc.* & in *l. auxilium*, in *princ.* ff. de *minorib.* Aret. in *l. qui liberis*, in *princip.* in 3. *notab.* ff. de *vulgar.* Colm. in *præſt. sanct. tit. de annatis*, in *vers. item quod si*, & in *vers. videlicet*, ad *finem*. Cened. *d. sing.* 97. num. 4. Et in dubio quando præcedit dispositio generalis, & ponitur exemplum per dictionem *Id est*, non ponitur restrictivè, ut per Aret. in *d. l. qui liberis*, in *princip.* in 3. *notab.* Dec. in *d. l. cum priorem*, num. 2. Paris. *conf.* 110. num. 18. vol. 3. Cened. *d. sing.* 97. num. 5. in *fin.*

S V M M A R I V M.

- 1 Illativè regulariter stat dict. Igitur.
- 2 Inceptivè aliquando ponitur dict. Igitur.

Igitur.

DICTIO CXLVI.

Illativè regulariter stat dictio ista, ut in *l. Diuus*, ff. de *custodia rerum*. & in *l. si procurator*, §. *si ignorantes, cum similibus*. ff. *mandati*. Rip. in *l. re comuni*, num. 15. ff. de *leg. 2.* & Bologn. ibi numero 60. Oſſavian. Vulpell. *de præpos. signif. sub dict. Item*, *vers. igitur*, pag. 43. Monet. *de commutat. ultim. volunt. cap.* 11. num. 70.

Inceptivè aliquando ponitur, ut in *l. Ius civile*, & ibi *gloſ.* ff. de *Instituta*, & *Iure*. & in *l. 1. §. 1. ff. de condit. ob turpem causam*, & in *l. quidam referunt*, ff. de *Iure codicillorum*. prout refert Rip. citato loco, & Vulpell. *d. pag.* 43.

11 SVAM

S V M M A R I V M.

- 1 Demonstracionem ocularem & expressam significat dict. Ille.
- 2 Faminam non refert dict. Ille, eo casu, quo masculinum non concipit femininum.
- 3 Masculinum quibus casibus concipiat femininum remissive.

Ille.

D I C T I O C X L V I I.

- 1 Significat hæc dictio ocularem, & expressam demonstrationem, ut notant Surd. decis. 125. num. 1. Anton. Monach. Bonon. decis. 61. num. 4. Et refertur solum ad nominatos in proximo superiori versiculo. Glos. in cap. ut circa, §. 1. vers. coram. ubi Gemin. de elect. lib. 6. Alex. conf. 204. num. 4. & 5. lib. 2. Quod etiam procedit etiam si oratio ab unico verbo principali regatur. Afflict. decis. 248. num. 13. Gabr. conf. 127. num. 5. & 6. lib. 2. ubi numero 9. aduertit,
- 2 hanc dictionem salva ratione recti seriponis non referre feminam eo casu, quo masculinum non concipit femininum. Quibus autem casibus, & qua dispositione masculinum concipiat femininum vide Tiracq. de retractu lig. §. 1. glos. 9. num. 200. Card. Mantica, de coniectur. ultim. volunt. lib. 6. tit. 7. num. 18. & lib. 11. tit. 14. num. 2. Peregr. de fideicom. artic. 25. nu. 2. Gam. Lusit. decis. 337. num. 5. Cost. in cap. si pater, de testam. lib. 6. p. 1. verb. Si absque liberis. num. 24. late Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 16. à principio.

Illicite.

D I C T I O C X L V I I I.

- 1 Illicite fieri dicitur quod à iure prohibitum est, ut per text. in l. fideicom. §. illicite, iuncta glos. ff. de leg. 3. & in l. licitatio, §. quod illicite. ff. de publican. & in l. si filia, C. de donat. ante nuptias, notat Bertazol. de claus. instrum. claus. 27. glos. 19. num. 5. ubi subdit, quod licere nobis dicitur quod conceditur.

S V M M A R I V M.

- 1 Illico, operatur, Sine intervallo.
- 2 Biduum importat dict. Illico.
- 3 Illico, intelligitur, Ipso iure.
- 4 Executionem paratam habet dict. Illico, & non requirit aliam condemnationem.

Illico.

D I C T I O C X L I X.

- 1 Operatur hæc dictio, Sine intervallo, ut in l. idemque, §. sicut mandauero, ff. mandati, & in l. si quis instantem, C. vnde vi. Et idem ostendit quod dictio Protinus, & Sine cunctatione, ut in l. litigator, C. de appell. notat Menoch. remed. 1. recuper. num. 252.

Biduum importat, ut per Rip. in l. 4. §. si condemnatum, num. 32. ff. de re iudicata. Interdum illud dicitur Illico fieri, quod infra triduum fit, ut per text. in l. infra decem dies, C. quomodo, & quando Index. & in l. fin. C. de iudic. viduit. tollend. gradunt Mascard. de prob. conclus. 1084. num. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 43. num. 51. Intelligitur Ipso iure, ut in l. vlt. C. de iudicis, notant Socin. reg. 260. in 2. fallentia. Cremen. sing. 7. Tiracq. in l. si unquam, verb. Reuertatur, n. 115. C. de reuoc. donat. ubi subdit, habere executionem paratam, veluti rem iudicatam, nec requirere aliam condemnationem. Sayr. in clavi Regia, lib. 3. cap. 8. num. 27. Monet. de distrib. quotid. p. 3. quest. 7. n. 36. & 37. Card. Tusch. verb. Privatio, conclus. 719. n. 20. Ioan. de Salas in tract. de legib. quest. 96. tract. 14. disp. 15. sect. 6. sub num. 78. Farinac. fragm. crim. p. 2. verbo, Lex. mon. 113.

S V M M A R I V M.

- 1 Immediate dicitur quicquid per rerum naturam continuatè unum & idem est.
- 2 Annum immediate præcedentem aliquid denotat dict. Immediate.
- 3 Intervallum omne ex vera & propria significatione reijcit dict. Immediate.
- 4 Immediatum id dicitur quod est sine medio, & denotat aliquid fieri ipso iure.

Immediate.

D I C T I O C L.

1 Immediate dicitur quicquid per rerum naturam continuatè unum & idem est, ut tradunt Bald. in l. acutissimi, C. de fideicom. & in l. 1. col. penult. C. de cond. inst. Capra conf. 18. num. 12. Petr. Enriq. resp. epuse. 2. sub hac dict. Caputaq. decis. 21. num. 3. p. 3. ubi ait, denotare annum immediate præcedentem aliquid. Decian. resp. 9. num. 10. lib. 2. Rot. in Romana fideicom. de Bertis, 15. May 1588. coram Card. Pamphilio.

Ex vera & propria significatione reijcit omne intervallum, nam id immediatum est, quod est sine medio, & denotat aliquid fieri ipso iure, ex adductis per Tiracq. in l. si unquam, verb. Reuertatur, num. 125. C. de reuoc. donat. & per Rebell. de oblig. Iustitia, p. 1. lib. 1. quest. 6. num. 37.

S V M M A R I V M.

- 1 Correctiva præcedentium est dict. Immo.
- 2 Testis si diceret unum, & postea diceret immo sic, tunc ultimum dictum valebit, & non dicetur vacillare, sed se statim correxisse.
- 3 Sententia si diceretur, Absoluimus Titium, immo condemnamus, censetur condemnatus, & non absolutus.
- 4 Copulatiue, & ampliatiue, non verò correctiue ponitur dictio Immo, quando ponitur cum dict. Etiam, vel cum copula Et.
- 5 Alternatiue aliquando ponitur dictio Immo, quando in præcedenti est eadē ratio, vel maior.

Immo.

Immò.

DICTIO CLI.

DE sui natura regulariter est correctiua præcedentium; & eius effectus est, vt vltimum valeat, vt in *l. si ita scriptum fuerit*, ff. de hered. instituen. Castr. per text. ibi in *l. si qua*, 21. num. 1. ff. si seruitus vendicetur, & in *l. Stichus*, immò Pamphilus, & ibi Bart. ff. de manumiss. testam. l. 1. in princip. ff. ad legem Rhod. de iactu, Panormit. per text. ibi in cap. accedens, num. 9. vt lite non contestata, glos. in cap. predicator, 16. q. 1. Atet. conf. 18. vers. sed in contrarium, Alciat. conf. 577. num. 4. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub hac dict. Pancirol. conf. 195. num. 25. Cuman. in l. 1. num. 13. C. de nouo Cod. faciendo, Socin. Iun. conf. 77. num. 13. vol. 4. Honded. conf. 69. num. 28. & 29. vol. 2. Bertrand. conf. 372. vol. 1.

² Vnde fit, vt si testis diceret vnum, & postea diceret: Immò sic: tunc vltimum dictum valebit, & non diceretur vacillasse, sed se statim correxisse. Bart. in *d. l. si ita scriptum*, num. 2. Castr. in *d. l. si qua*, num. 2. quos refert Cened. post libr. canonic. & pract. quest. sing. 52. num. 4.

³ Hinc etiam in sententia diceretur: Absoluimus Titium, immò condemnauimus: quod censetur condemnatus, & non absolutus, tradunt glos. verb. immò, in *d. cap. predicator*, 16. q. 1. Castr. post Bald. in l. 1. nu. 16. C. de nouo Cod. faciendo. Verum pro huius decisionis veritate vide Roman. conf. 14. & Dec. conf. 445. num. 11. Alex. conf. 9. col. penult. vol. 1. & conf. 119. col. penult. vers. & quamuis, vol. 3. Curt. in addition. ad Castrum, in *d. l. 1.* num. 16. in vers. de dictione Immò.

⁴ Interdum tamen ista dictio non ponitur correctiue, sed copulatiue, & ampliatiue; quando scilicet ponitur cum dictione Etiam, vel cum copula Et, vt declarat Bart. in *d. l. 1.* §. quibus, num. 17. C. de nouo Cod. faciendo, Alciat. conf. 577. num. 4. Cened. d. sing. 52. num. 5. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 43.

⁵ Aliquando ponitur alternatiue, quando scilicet in præcedenti est eadem ratio, vel maior, vt in *l. iubemus*, §. economus, C. de sacrosanct. Eccles. Si verò non est eadem ratio, tunc ponitur correctiue, vt in *l. si vehenda*, in princip. & §. 2. ff. ad legem Rhod. de iactu, Bart. in *d. l. si ita scriptum*, num. 2. & in *d. l. 1.* num. 17. Castr. in *d. l. si qua*, num. 1. & 2. quos refert Cened. d. sing. 52. num. 6.

SUMMARIUM.

¹ Diuersimodè, multipliciterque accipitur dictio In.

² Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.

³ Intra.

⁴ Inter.

⁵ De.

⁶ Ex.

⁷ Iuxta.

⁸ Apud.

⁹ Sub.

¹⁰ Supra.

¹¹ Propter.

¹² Valde.

In, nonnunquam importat

13 Per.

14 Ante.

15 Vsque.

16 Intrinsicatem in loco denotat dict. In.

17 Intrinsicatem non denotat dict. In, ratione evitanda contrarietatis.

18 Distributiva est dict. In.

19 Augmentatiue quandoque ponitur dict. In.

20 Augmentum non significat, sed minuit, seu priuat dictio In, quando reperitur composita.

21 Inclusiua est dictio In, intelligendo vt ibi.

22 Dict. In, & De, in quibus differant, ostenditur.

23 Prouideri si mandatur de dignitate in Ecclesia, talis gratia non habet unicam dignitatem.

24 Dict. In, posita in gratia expectatiua, importat & capit omnem Ecclesiam, præter Cathedralē, quando mandatur prouideri in aliqua Ecclesiarum ciuitatis, vel diocesis.

25 Statutum disponens, quod quis capi non possit in domo, potest capi in limine domus.

26 Locus exemptus sit ne de diocesi, vel in diocesi ostenditur.

27 Conditionem quando faciat dictio In, ostenditur.

28 In dies, & in singulos dies, an idem sint,

29 In diem viuere.

30 In posterum.

31 In modum.

32 In speciem.

33 In manibus.

In.

DICTIO CLII.

Diuersimodè, multipliciterque accipitur hæc dictio, vt per Archidiacon. in cap. si Papa, 40. distinct. Bart. in *l. Gallus*, §. ille casus, ff. de liber. & posthum. Roman. conf. 376. num. 1. cum seqq. vbi Apostill. Alber. in suo Dictionario, verb. in, Mandos. in glos. facult. in §. habita, in verb. in, Menoch. de arbitr. casu 495. De eius tamen vi, & effectibus vide ² Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 1. glos. 11. num. 74. Medic. de acquir. possess. in princip. vers. in, Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 44. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 192. Cened. post libr. pract. & canonic. quest. singul. 17. Tursellin. in libello de particulis Latina orationis, cap. 77. Grat. de dictionib. dict. 91. Vnde propter multiplicem eius significationem arbitrio iudicis relinqui, quod sit eius significatum, tradit Menoch. d. casu 495. num. 1. & 2.

Intra importat hæc dictio, vt in *l. Gallus*, in princip. 3 ff. de liber. & posthum. Roman. d. conf. 376. num. 5. vers. expositam etiam, Bertazol. de clausulis instrument. claus. 26. glos. 4. num. 4. Card. Tusch. d. conclus. 192. num. 11. Est enim omnino, aut propè eiusdem significationis, l. 1. §. quod diximus, ff. de success. edict. Tiraq. d. glos. 11. num. 74. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 99. num. 7. & de presumptionib. lib. 4. presumpt. 126. num. 5.

li 2 Oda

- Oſtauiam. Vulpell. citato loco, num. 2. Sured. decif. 178. num. 3. Vnde Rot. decif. 683. num. 5. p. 1. recent. poſt Bald. in l. Gallus, §. ille caſus, verſ. vltimò nota hic de dict. in, Alex. num. 15. & laſ. num. 21. ff. de liber. & poſthum. cenſuit, hanc dictionem adiectam nomini locum ſignificanti, & in caſu nedum ablatiuo, ſed etiam accuſatiuo deſignare conſtitia intus.
- 4 Inter importat, cap. ſacroſ. 22. diſtinct. gloſ. in l. fin. ff. de reb. dubiis, & in l. qui Romæ, §. Callimachus, ff. de verbor. oblig. Roman. d. conf. 376. num. 5. verſ. tertia ratio. Card. Tuſch. d. conſul. 292. num. 11. Card. Scraphin. decif. 874. num. 3.
- 5 De non ſemel importat, vt in cap. accedens, verſ. in aliquo beneficio, de conceſſ. præben. quod exponitur de aliquo beneficio, Roman. d. conf. 376. in princip. Card. Tuſch. d. conſul. 292. num. 8.
- 6 Ex ſæpe importat, vt per gloſ. in l. ſi patroni, §. 1. ff. ad Trebell. Roman. citato loco, Card. Tuſch. d. conſul. 292. num. 9.
- 7 Juxta quandoque importat, maximè poſita in accuſatiuo caſu, gloſ. in l. ſi ſtanta, C. de iure dotium, Alex. in l. ſi cui legetur, num. 3. ff. de leg. 1. Sured. decif. 178. num. 3.
- 8 Apud importat, vt in l. fundi, §. item quod, ff. de action. empti, Roman. d. conf. 376. num. 5. verſ. aliquando etiam, Card. Tuſch. d. conſul. 292. num. 14.
- 9 Sub importat hæc dictio, in authent. de depoſito, collat. 6. circa princip. in verſ. in cond. Roman. d. conf. 376. in princip. Card. Tuſch. d. conſul. 292. num. 7.
- 10 Suprà importat etiam, vt in l. ſi duo, §. item videamus, ff. uti poſſidetis, & in l. ſi vitem, §. ſi quis proiectum, ff. quod vi, aut clam, Roman. d. conf. 376. num. 5. verſ. aliquando, Card. Tuſch. d. conſul. 292. num. 13.
- 11 Propter importat, quando non ponitur determinatè ad certum locum, & tempus, & ſignificat actum immediatum, vt per Bero. q. 99. num. 8.
- 12 Valde importat, vt per Bartol. in l. Gallus, §. ille, num. 2. ff. de liber. & poſthum.
- 13 Per importat, in cap. in veſtra, de cobabitat. Clericor. & mulier. vbi gloſ. Roman. d. conf. 376. num. 4. verſ. ſecunda, quia, Card. Tuſch. d. conſul. 292. num. 10.
- 14 Ante aliquando importat, vt per Corn. conf. 83. num. 2. vol. 1. Caſan. in conſuetud. Burgund. rubr. 1. §. 8. in verb. iour, num. 19. fol. 328. Cened. d. ſing. 17. num. 3. in fine.
- 15 Uſque importat, quando itingitur accuſatiuo caſui, vt ſi fieri promittatur aliquid in diem. interpretamur, id eſt, uſque ad diem. Vulpell. d. loco, num. 2. Bertazol. d. gloſ. 4. num. 4. in fine.
- 16 Intrinsicatem in loco denotat hæc dictio, vt per Bart. in l. Gallus, §. ille caſus, ff. de liber. & poſthum. & in l. 1. §. in flumine, ff. de flumin. Bald. conf. 47. num. 1. in princip. p. 4. Papien. in forma prod. teſt. ad perpetuam rei memoriam, §. uſque ad Kalendas, col. 2. num. 2. in fine, verſ. vel teſtis, Imol. in Clem. cauſam, col. 6. ad med. verſ. unde differunt, num. 34. de elect. Alex. conf. 22. num. 8. lib. 4. Corn. conf. 339. num. 2. vol. 1. & conf. 278. num. 7. vol. 3. Rimin. lun. conf. 388. num. 30. & conf. 398. num. 9. & conf. 470. num. 54. lib. 4. Tiraq. d. gloſ. 11. num. 66. Pariſ. conf. 22. num. 25. lib. 2. Put. decif. 220. num. 4. lib. 2. in correſt. Vulpell. citato loco, in princip. Bertazol. d. gloſ. 4. num. 4. Ioseph. Seſſe Aragon. decif. 114. num. 27. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 460. num. 60. & 61. Card. Tuſch. d. conſul. 292. num. 1. vbi id intelligit, ſi iungatur ablatiuo caſui: & num. 2. ſubdit, non denotare intrinsicatem in accuſatiuo, ſi apponatur loco, vel tempori. Cened. d. ſing. 17. num. 2. vbi ait, quòd quando hæc dictio adiicitur nomini ſignificanti locum, ſiue adiiciatur in accuſatiuo, ſiue ablatiuo, ſignificat quamdam intrinsicatem; & citat Iaſon. in d. l. Gallus, §. ille caſus, num. 21. tenentem contra Bart. ibidem, num. 2.
- Limita tamen, hoc non procedere ratione cuius tandè contrarietatis, quia tunc non denotat intrinsicatem, l. ſi ſtatua, & ibi gloſ. verb. monumento, vbi Bart. num. 2. ff. de iniur. gloſ. verb. domum, in Clem. cauſam, de elect. quæ exponit in domo, id eſt, ante domum, ne ſit contra l. plerique, ff. de in ius vocando. Tradunt Alex. & Iaſ. in d. l. Gallus, §. ille caſus. Caſan. in conſuetud. Burgund. rubr. 1. §. 8. verb. iour, num. 19. pag. 328. Cened. d. ſing. 17. num. 3.
- Distributiva eſt hæc dictio, & ſæpe distributioni ſeruit. Cic. 4. Verr. Deſcribebat Cenſores binos in ſingulas ciuitates. Idem pro Balb. Vt in ſingulas colonias ciues Romanos facere poſſet. cum aliis adductis per Oſtauiam. Vulpell. d. loco, num. 3. verſ. eſt etiam, & per Menoch. conf. 124. num. 65.
- Augmentatiue quandoque ponitur, vt per Bald. 19 in d. l. Gallus, §. ille caſus, num. 1. Sed Cened. d. ſing. 17. num. 1. ait, quòd quando repetitur hæc dictio compoſita, hoc eſt, alij dictioni adiuncta, regulariter ſignificat augmentum, & ponitur pro Valde, & citat gloſ. verb. inuigilare, in Clem. paſtoralis, de re iudic. quæ exponit inuigilare, id eſt, valde vigilare. Coſm. in pragmat. ſanct. in tit. de cauſis ad princip. in verb. inuigilare. Mandos. in gloſ. facult. §. habita, in verb. ut officium, fol. 238. col. 1. ad finem.
- Quandoque tamen repetitur compoſita, & non ſignificat augmentum, ſed minuit, ſeu priuat, vt in dictionibus Ineſtatu, iniuſtu, & aliis ſimilibus appareret, tradunt Mandos. vbi ſuprà fol. 238. col. 1. Menoch. de præſumptionib. lib. 4. præſumpt. 1. num. 3. Cened. d. ſing. 17. num. 1. in fine. Ferrer. in conſtitut. Cathalonie, gloſ. 1. num. 27.
- Incluſiua eſt hæc dictio, vt per Roman. conf. 376. num. 5. Tiraq. d. gloſ. 11. num. 74. & in l. ſi nunquam, verb. ſuſceperit liberor, num. 210. verſ. nam. Oldrad. conf. 49. num. 9. Feder. de Senſis conf. 25. num. 2. verſ. item. Card. Tuſch. d. tom. 2. conſul. 238. num. 5. lit. D. Sub diſtinctione tamen reſoluit Cened. d. ſing. 17. num. 4. dicens, quòd quando coniungitur nomini ſignificanti tempus, tunc ſi adiiciatur ablatiuo, intelligitur intra tempus: nam idem eſt dicere, In anno, quod intra annum. l. ſi ſiſa fueris libertas, ff. de manum. ſeſſam. Bart. in l. ſi cui legetur, ff. de legat. 1. Ruin. conf. 114. num. 6. & 7. & conf. 82. num. 1. vol. 1. Si verò ponatur cum accuſatiuo, ſignificat poſt tempus, ſcilicet annos proximos. l. ſi in annos, & l. non putabam, ff. de condit. & demonſtr. vbi Socin. declarat.
- Dictio In, & De differunt, quia ſi mandatur prouideri de Eccleſia, importat omnem Eccleſiam; ſi verò in Eccleſia videtur excipi Eccleſia continens. Ita Calderin. conf. 239. alijs 18. de præbend. Oldrad. conf. 305. in fine, num. 5. & conf. 304. num. 16. verſ. non obſtat. Gemin. conf. 36. in princip. vbi quòd ſi mandatur prouideri de dignitate in Eccleſia, talis gratia non capit vnicam dignitatem: quia ſi vnica eſt dignitas, tunc dicitur eſſe Eccleſiaſtica dignitas, non in Eccleſia. Zabarell. in Clem. 1. §. 1. num. 7. in 6. quaſt. de præbend. vbi quòd dictio In, quando adiicitur in Eccleſia, non comprehendit ipſam Eccleſiam, etiam ſi aliud beneficium in ea non eſſet.
- Declara, quòd dictio In, poſita in gratia expectatiua importat, & capit omnem Eccleſiam, præter cathedralẽ, quando mandatur prouideri in aliqua Eccleſiarum ciuitatis, vel diœceſis; quia ea, quæ exprimitur per nomina pluriũ copulatiua, ampliorem ſignificationem aſſumunt, vt per Oldrad. conf. 305. in fine, verſ. ſed dato. Card. Tuſch. d. lit. D. conſul. 292. num. 17. vbi dicit, ſecus econtrà, quando non

non dicitur: *In aliqua Ecclesiarum*, sed dicitur: *In Ecclesia*.

15 Sic etiam statutum disponens, prout Papiæ, quod quis capi non possit in domo, potest capi in limine domus, licet limen sit de pertinentiis: quia dictio *In domo* importat, ut intra moenia domus. Ita per text. in *l. cum ancillis*, in fine, ff. de *incertis nuptiis*, tradit Signorol. *conf.* 16. *incip. Statuto civitatis*, ubi adducit simile, quia in ciuitate dicitur, qui est intra moenia ciuitatis, refert Card. Tusch. d. *conclus.* 192. num. 19. ubi num. 20. post Ioan. de Imol. *conf.* 115. in *princip.* subdit, quod vendens omnia bona, vel quidquid habet in castro Linarij, non censetur vendere ipsum castrum, quia dictio *In hoc* ipsum importat.

16 Vtrum autem locus exemptus sit, ne in diœcesi, vel de diœcesi, vide latè Felin. in *cap. graue*, ubi Doctores de *offic. Ordin.* Feder. de Senis *conf.* 2. *glos. verb. aut earum parte*, in *Clem. 1. de foro competen.* Abb. in *cap. Apostolica*, notab. 3. de *donat.* Castr. *conf.* 187. vol. 2. Mil. in *Reper. verb. diœcesis*, Bald. *conf.* 426. p. 1. Ang. *conf.* 133. Cosm. in *pragmat. sanct. tit. de annatis*, §. *item quod ratione*, *vers. in diœcesi*, Ioan. à Cochier de *iurisdict. Ordin. in exemptos*, p. 4. q. 55. ubi ait, quod adiecta particula *In generali sermone diœcesis* comprehendit quidquid est inter illius fines, ita quod nullus locus excipiat; si verò dicatur de diœcesi, locus exemptus non comprehenditur. Quando Pontifex, verbi gratia, mandat Episcopo, ut alicui prouideat in aliqua Ecclesia suæ diœcesis, an prouidere possit in exempta. Dupliciter subdistinctione quaestio hæc dirimitur, videlicet, ut si dicatur, *In diœcesi*, comprehendantur exempti, ex eo quod sint in diœcesi; si verò dicatur, *De diœcesi*, minimè: non enim dicuntur exempti esse de diœcesi, à qua per exemptionem sunt eiekti. Ita Felin. in *d. cap. graue*, de *offic. Ordin.* Brixien. in *Reperio*, *verb. exemptio*, *vers. an per mandatum*, Gemin. in *cap. si propter*, de *rescript.* lib. 6. Ioan. Copus de *fructib. lib. ult. cap. 1. num.* 14. & 15. Anton. de Rosel. in *tract. de Indulgent.* num. 314. cum *segg.* Abb. in *cap. pro illorum*, num. 6. in fine, de *prabend.* pariter resoluentes, quod si concessam fuerit Episcopo priuilegium, ut habeat fructus beneficiorum vacantium in sua diœcesi, habebit etiam fructus beneficiorum exemptorum suæ diœcesis, prout eos refert Erasim. à Cochier d. *tract. de iurisdict. Ordin. in exemptos*, p. 1. q. 5. num. 21. Secundò distinctio fieri potest, an sit dispositio fauorabilis, vel odiosa, ut sub priori comprehendantur exempti, sub posteriori verò minimè, ut per Felin. in *d. cap. graue*, & Petr. Andr. Gamar. in *cap. 1. nem.* 109. de *permut. benefic.* in 6. Erasim. à Cochier in *d. tract. p. 4. q. 29.*

17 Conditionem facit, quando scilicet dispositio suspenditur in aliquem incertum euentum futurum, ut in *l. solemus*, ff. de *condit. & demonstr.* & in *d. l. si cui* legatur, ubi Bart. ff. de *leg. 1.* Natt. *conf.* 661. num. 27. & *conf.* 519. num. 4. tom. 4. Paris. *conf.* 18. num. 16. lib. 3. Ruin. *conf.* 115. num. 5. vol. 3. Becc. *conf.* 41. *incip. Visis*, num. 26. Gabr. *conf.* 171. num. 4. lib. 4. Cened. d. *sing.* 17. num. 6. & 8.

Quando hæc dictio iungitur verbo importanti tempus, oportet illud esse completum, ut per Alex. in *d. l. si cui*, num. 3. ff. de *leg. 1.*

18 *In dies*, & *in singulos dies*, significationem eandem habent; differunt tamen in hoc, quod alterum imminutum est, alterum plenum. Cic. *Tepicor.* In dies vitium crescit. Idem 3. *Catil.* Crescit in singulos dies hostium numerus. Idem lib. 6. *epist.* 12. Illa in dies singulos magis, magisque opinio confirmatur.

19 *In diem viuere*, Cic. 2. *Officior.* Barbarorum est in

diem viuere. Idem 2. *Phil.* Iam niminè miror, te cum perditissimis latronibus non solum de die, sed etiam in diem viuere.

In posterum dicimus, vel *in perpetuum*. Cic. 2. *Agr.* 30 Videte, ne Censoribus in posterum potestatem Regiam permittatis. Idem 2. de *Diuinat.* Defectionis Solis, & Lunæ cognitæ, prædictæque in omne posterum tempus. Idem 3. in *Verr.* Idcirco tibi amicum in perpetuum fore putasti.

In modum elegantes, ac varios vsus habet. Plaut. 32 *Trin.* Exornetur in peregrinum modum. Cic. 2. *Verr.* Seruilem in modum cruciari. Idem de *Prou. Conf.* Miserandum in modum necari. Idem *Attic. lib.* 2. Miserandum in modum iratus est. Idem lib. 15. *epist.* 9. Miserandum in modum gaudeo. Liu. lib. 1. Vaticinantis in modum cecinit.

In speciem non semel eleganter dicimus. Cic. 7. 32 *Verr.* Præclara classis in speciem, sed inops, & infirma. Liu. lib. 3. Dilatæque in speciem actione, re ipsa sublata. Idem lib. 30. Ducentos, paucos in speciem captiuos.

In manibus esse per translationem multa significat. 33 Cic. *Attic. lib.* 6. Res est in manibus, id est, iam agitur. Idem *Attic. lib.* 4. de libris Orator. loquens: Factum est à me, diligentes, diu, multumque in manibus fuerunt, id est, expoliti sunt. Idem de *Amicis.* Sed & audiuitis, & est in manibus oratio, id est, vulgò habetur. Idem 2. *Verr.* Libelli nominum vestrorum in manibus erant omnium, id est, per manus omnium versabantur. Liu. lib. 35. Victoria est in manibus, id est, habetur pro secura.

In antea.

Dictio CLIII.

Hæc dictio importat *Ab inde*, seu *in posterum*, ut in *l. cum stipulatus sum tibi à Proculo*, ff. de *verbor. oblig.* Capra *conf.* 44. Flamin. Paris. de *confident. beneficalib.* q. 28. num. 34.

S V M M A R I V M.

- 1 Dictio *In circa* operatur in modico.
- 2 Iudicis arbitrio relinquitur quanta sit modica quantitas quam operatur dictio *In circa*.
- 3 Modicus defectus ordinatur in decima parte.
- 4 Excessus modicus dicitur in decima parte.
- 5 Tempus incertum, saltem per sex menses importat dict. *In circa*.
- 6 Quantitatem certam, & determinatam excludit dict. *In circa*.
- 7 Testes deponentes per dictionem *In circa*, an & quando probent, ostenditur.
- 8 Testes duo contrarij deponentes per dict. *In circa*, quomodo possint redigi ad concordiam, ostenditur.

In circa.

Dictio CLIV.

Operatur hæc dictio in modico, argum. l. 2. §. ex *l. allis*, ff. de *origin. iuris*, *glos. verb. Circa*, in *cap. 1.*

§. penult. de offic. Ordin. lib. 6. Ruin. conf. 130. num. 5. vol. 1. Parif. conf. 104. num. 13. & conf. 35. lib. 1. Menoch. de arbitr. caſ. 46. num. 3. cum ſeq. Surd. conf. 376. num. 15. Mart. de clauſ. p. 1. clauſul. 59. num. 2. Et fuit dictum in Maſſeraten. ſpolij 13. Junij 1611. coram Illuſtriſſimo Patriarcha Manzanedo, impreſſa per Farinac. decif. 353. num. 2. in fin. p. 2. recent.

2 Qualis, & quanta ſit iſta modica quantitas, remittitur arbitrio Iudicis, inſpecta qualitate negotij, & perſonarum ac rerum quantitate. Ita Alex. conf. 82. in fin. lib. 7. Gregor. decif. 344. num. 1. & 10. Et faciunt tradita per Menoch. de arbitr. caſ. 144. ſub n. 13.

3 Modicus igitur defectus ordinatur in decima parte, ut per Corne. conſil. 59. ſub numer. 6. libro 4. Et

4 exceſſus modicus dicitur etiam in decima parte, ſecundum Bero. conf. 85. num. 4. lib. 1. Et quod modica portio verificatur in quarta parte voluit Corn. d. loco, & fuit dictum in Romana locationis vineæ 20. Decembris 1603. coram Gregorio XV. inter eius deciſiones impreſſas, decif. 128. quæ reperitur etiam impreſſa apud Farin. decif. 73. num. 3. p. 2. recent. Quoad ætatem verò importat hæc dictio tempus incertum, ſaltem per ſex meſes. Guido Pap. decif. 290. & ſingul. 436. Rebuff. in praxi, tit. de diſpen. ratione ætatis, in verb. Sen circa. & in tract. de nomin. quaſt. 11. in fine, num. 31. ubi dicit hanc dictionem eſſe ambiguam. Ruin. conf. 10. num. 3. lib. 3. Marches de commiſſ. p. 1. pag. 1173. num. 3. ubi dicit, reddere tempus incertum. Rot. decif. 788. num. 3. apud Farin. in 1. collect. nouiſſimarum.

6 Excludere certam & determinatam quantitatem tenent Ruin. conf. 10. num. 3. lib. 4. Gregor. decif. 558. num. 1. Rot. decif. 73. num. 3. in princip. apud Farin. p. 2. recent.

7 Teſtes deponentes per dict. In circa, an & quando probent, vide Caſtr. conf. 113. incip. Contra ſuperius num. 4. lib. 1. Curt. Iuh. conf. 144. num. 4. Ruin. conf. 10. num. 3. lib. 5. Guid Pap. ſingul. 436. Rebuff. in praxi. beneficiar. tit. de diſpenſat. ratione ætatis, in verb. Vel circa, num. 6. ubi ſub num. 5. refert exemplum cuiuſdam Clerici, qui debuit ſtudiſſe quinque annis completis, ſi dicatur illum ſtudiſſe quinque annis in circa, talis atteſtatio non valet, quia incerta. Corn. conf. 179. incip. Ex puncto, num. 4. lib. 3. ubi ait, quod hæc dictio poteſt importare quartam partem; & quod in teſte importat ambiguitatem, quæ non concludit: & plenius conf. 197. incip. Viſa, n. 14. circa medium, lib. 2. ubi, quod teſtis deponens vel circa, deponit incertè, & non probat: & conf. 120. incip. Omiſſis, num. 8. lib. 2. ubi ait, quod ſi teſtis deponit, quod ſunt propè decem anni, vel decem anni in circa, quod talis dictio refertur ad modicam quantitatem: & conf. 149. num. 17. lib. 5. ait, quod ſi probatio debet eſſe de certo tempore, & teſtis dicat de illo tempore in circa, non concludit: & conf. 82. incip. in cauſa, in fine, verſ. inſuper, lib. 7. ubi ait, quod in licentia vendendi certos campos in circa, importat arbitrium Iudicis. Angel. conf. 127. incip. Viſis, in princ. ubi ait, quod teſtes deponentes de quantitate certæ meſuræ adicientes dictionem In circa, debent intelligi de modica quantitate minori. Gregor. decif. 344. num. 6. Card. Tufch. præſt. conſul. tom. 2. lit. D. conſul. 249. num. 3. cum ſeqq.

8 Illud ad hoc propoſitum non eſt contemnendum, quod quando duo teſtes contrarij deponunt per dict. In circa, poſſunt redigi ad concordiam, detrahendo virtutem iſtius dictionis In circa, à maiori ſumma, de qua deponit primus teſtis, & virtute eius dictionis augendo minorem ſumma, de qua deponit ſecundus teſtis, iuxta tradita per Alciat. in l. hac

adictio. ff. de verb. ſignific. Angel. conf. 94. num. 4. in fin. Parif. conf. 104. num. 35. lib. 1. Mandel. conf. 166. num. 34. quibus citatis ſic cenſuit Rota in Tiburtina conſinium 4. Maij 1621. coram Card. Sacrat. impreſſa per Farinac. decif. 334. num. 5. p. 2. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.
- 2 Incontinenti, pluribus modis accipitur.
- 3 Incontinenti, ex propria eius natura ſignificat, Sine interuallo.
- 4 Actus, ut nullo alio actu etiam momentaneo interpoſito debeat celebrari, operatur dict. Incontinenti.
- 5 Celeritatem deſiderat dictio Incontinenti.
- 6 Intervallum aliquod temporis non excludit dictio Incontinenti, quando res incontinenti recuperari non poteſt.
- 7 Temporis modicum ſpatium quomodo dict. Incontinenti importet, oſtenditur.
- 8 Dictio Incontinenti verificatur, quando eadem die, & loco, & coram eiſdem teſtibus aliquid fit.
- 9 Charta de retrouendendo incontinenti dicitur fieri, quando fit ſub eodem notario, & teſtibus.
- 10 Incontinenti quæ ſunt, à iure ineſſe creduntur.
- 11 Temporis aliquod breue ſpatium arbitrio Iudicis taxandum dicitur Incontinenti.
- 12 Arbitrio Iudicis relinquitur, an aliquid dicatur factum Incontinenti.
- 13 Incontinenti intelligitur intra terminum ad probandum conſeſſum.
- 14 Incontinenti fieri dicitur, quando fit in ſtanti delicto.
- 15 Contractus quando dicatur fieri Incontinenti remiſſiue.
- 16 Incontinenti ut plurimum denotat, & intelligitur intra tres dies, quandoque intra meſem, nonnunquam intra decennium.
- 17 Incontinenti interpretatur, cum quomodo potuerit arbitrio Iudicis.
- 18 Canonem late ſententia ſignificat dictio Incontinenti.

Incontinenti.

DICTIO C L V.

DE vi & effectibus huius dict. vide Menoch. de arbitr. caſu 9. cum tribus ſeqq. & conf. 576. nu. 33. Vulpell. de præpoſ. ſignif. ſub hac diction. pag. 46. Franc. de Soula in commem. ad tit. ff. de præſt. art. 8. quaſt. 1. num. 6. cum ſeqq. Cened. poſt lib. præſt. & canon. quaſt. ſing. 56. Anton. Gabr. com. lib. 1. tit. de præſt. concl. 13. Tiraq. in l. ſi unquam, verb. Reuerſatur, in 3. fallencia, num. 114. & in verb. Donatione largitus, num. 117. cum ſeqq. C. de reuocan. donat.

Pluribus

- 2 Pluribus modis accipitur hæc dictio, vt per Bald. in l. petens, 27. num. 54. C. de pactis. Natt. consil. 50. incip. Materiam, numero 24. in fin. Aret. in l. 1. ff. de verb. obligat. num. 11. post princip. & ibi Imola numero 19.
- 3 Ex propria eius natura significat, sine temporis interuallo, glori. verb. Mox, in cap. Quia propter, de elect. dum exponit, Mox, id est, Incontinenti, nullo actu intermedio: text. in l. quod ait, §. ult. ff. de adulter. qui interpretatur incontinenti, id est, vno impetu. Vide Tiraq. d. verb. reuertatur, num. 114. Ioan. de Salas de legib. quest. 96. tract. 14. disput. 15. sect. 6. sub num. 78.
- 4 & denotat vt nullo alio actu etiam momentaneo interposito debeat actus celebrari, vt probat text. & ibi glori. in l. si pater caput, ff. de vulgari. Auendan. de exegnen. mandat. p. 1. cap. 16. num. 1.
- 5 Desiderat hæc dictio, & similes, quæ sunt aduerbia temporalia celeritatem, vt per Bermond. de publ. concub. verb. Statim, num. 3. fol. 227. Grillan. de baret. lib. 1. quest. 5. num. 5. vbi num. 13. subdit, quod etsi ista dictio desideret celeritatem, tamen quod debet intelligi cum ciuilitate, quem refert Cened. d. sing. 56. num. 1. in princ. & num. 4. propè finem.
- 6 Vnde non excludit hæc dictio aliquod interual- lum temporis, quando res incontinenti recuperari non potest, iuxta resoluta per Tiraq. de iure constitu- ti, p. 3. limit. 21. num. 11. Nam licet de sui natura im- portet modicum temporis spatium, tamen hoc de- bet intelligi cum quodam temporis moderamine, non autem ad vnguem, vt obseruat Natt. consil. 50. num. 29.
- 8 Verificatur hæc dictio, quando eadem die, & lo- co, & coram eisdem testibus aliquid fit, iuxta tradita per Cassan. in consuetud. Burgundia. rubr. 1. §. 1. verb. rentes, num. 36. & rubr. 7. §. 5. verb. ne ordonnance, nu. 10. Tiraq. in d. l. si vnquam, verb. donatione largitus, nu. 119. & de retractu conuention. §. 1. glori. 4.
- 9 Vnde incontinenti dicitur fieri charta de retrouen- dendo, quando fit sub eodem notario, & testibus. Cassan. consil. 33. num. 12. & quod paria sint aliquid fieri ante actum, vel incontinenti post, etiam in iis quæ de necessitate debent fieri ante actum, probant Rebuff. in concord. in rubr. de collat. §. prefatusque gra- duati, in verb. Ante vacationem, pag. 372. Cened. sin- gul. 56. num. 6. quia quæ incontinenti fiunt, à iure in- esse creduntur, l. lecta, 40. §. dicebam, ff. si certum pe- ratur. l. petens, C. de pactis, cap. officij, 38. de elect. Gon- zal. ad reg. 8. Canc. gloss. 43. num. 54. Cardin. Tusch. præf. concl. 10m. 4. lit. l. conclus. 81. Mar. Anton. var. resolut. libro 1. resolut. 69. numero 5. & resolut. finali, cas. 62.
- 11 Incontinenti dicitur aliquod breue temporis spa- tium arbitrio Iudicis taxandum. Menoch. de arbitr. cap. 12. num. 4. Sanch. de matrim. lib. 10. disput. 12. num. 23. Et regulatur secundum subiectam mate- riam, ex adductis per Sigismund. Scacc. de camb. §. 2. glori. 5. num. 7. Franc. de Soufa in comment. ad tit. ff. de pactis, art. 8. q. 1. num. 6. Ac proinde relinquatur ar- bitrio Iudicis, an aliquid dicatur factum in conti- nenti, vel non, secundum subiectam materiam, vt per Felin. in cap. pratoria, num. 10. de testib. cogen. Gig. de pens. q. ult. num. 26. Bermon. de publicis concubinar. in verb. statim, num. 8. fol. 227. Neuizan. conf. 56. num. 8. & conf. 82. num. 11. Aym. in consuetud. Alber. tit. 3. art. 1. num. 11. fol. 10. Menoch. d. casu 9. num. 5. Nea- pod. in casu 1. in verb. incontinenti, de iure dotium, fol. 232.
- 13 Intelligitur intra terminum ad probandum con- cessum. Gregor. l. 7. verb. possession. tit. 4. partis. 5. Molin. de primogenit. lib. 3. cap. 13. num. 12. & 18.

Incontinenti fieri dicitur, quando fit in flagranti 14 delicto, hoc est, donec animus continuus durat. Fr. Anton. de Soufa in relect. de censur. Bulla Cæne, cap. 15. disput. 78. num. 6.

Contractus quando dicatur fieri incontinenti, 15 vide Ioseph. de Sesse Aragon. decis. 230. num. 16.

Cum igitur regulatur hæc dictio secundum sub- 16 iectam materiam, prout supra diximus; idem vt plu- rimùm denotat, & intelligitur intra tres dies, vt in l. fin. §. illic, vbi Iason C. de iudiciis, & in l. lecta, num. 19. ff. si certum petat. Interdum vnus mensis spatium denotat, vt in l. diuotio, vbi Alex. num. 10. ff. soluto matrim. Quandoque extenditur vsque ad decen- nium, glori. in l. ab eo, C. quomodo, & quando Index. vbi Bald. num. 1. Ita Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. num. 46.

Denique interpretatur, cum commodè potuerit 17 arbitrio Iudicis, iuxta reg. l. 3. §. cum igitur, ff. de vi, & vi armata, tradunt Menoch. de arbitr. casu 13. & rem. 1. recuperande, num. 259. Mascard. de probat. conclus. 1065. num. 7. Azeued. l. 71. num. 3. tit. 1. lib. 3. noua Recopil. Vallasc. consil. 88. num. 6. & de partis. cap. 3. num. 11.

Ipso iure denotat, & canonem latæ sententiæ 18 significat, vt per Tiraq. in d. l. si vnquam, verb. reuer- tatur, num. 95. Cened. d. sing. 56. num. 5. Sayro in Clau Regia, lib. 3. cap. 8. num. 27. Monet. de distribut. quotid. p. 3. q. 7. num. 37. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 113.

Incurrat.

Dictio CLVI.

Verbum hoc intelligitur ipso iure, sine alia sen- 1 tentia, iuxta resoluta per Tiraq. in l. si vnquam, verb. reuertatur, num. 145. C. de reuocand. donat. Monet. de distribut. quotid. p. 3. q. 7. num. 22. Ioan. de Salas de legib. q. 98. tract. 14. disput. 15. q. 16. sub num. 78. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 145. Sayro in Clau Regia, lib. 3. cap. 8. num. 21. vers. fallis, vbi etiam idem dicit de verbo Incidat.

S V M M A R I V M.

- 1 Inde interdum infert, & significat Ex quo.
- 2 Deinde aliquando importat dict. Inde.
- 3 Locum respicit quandoque dict. Inde, & si- gnificat, Ex quo loco.
- 4 Ex hoc nonnunquam importat dict. Inde.
- 5 Personam respicit dict. Inde, & denotat, Ex qua persona.

Inde.

Dictio CLVII.

Hæc dictio interdum infert, & significat Ex quo, 1 vt in l. censere, & in l. si calumniatur, ff. de verbor. signif. & in l. 1. ff. de pact. & in l. & tertium, ff. de iudic. & in l. item si obstetrix, ff. ad legem Aquil.

Aliquando accipitur pro Deinde. Cic. in Brut. 2. Deinceps inde multi, Idem pro Mur. Quid tum inde? Liu. lib. 1. Agrippa inde Tiberini filius.

Quandoque respicit locum, & significat Ex quo 3 loco, vt in l. portus, ff. de verbor. signif. & in & plerique, ff. de in

- de in ius vocand. & in l. heres, §. proinde, ff. de iudiciis. Cic. 2. de natura Deor. Iam inde ab ortu. Idem lib. 13. epist. 39. Nec inde venit unde mallet. Idem 1. de Inuent. Si inde incipimus narrare unde necesse erit.
- 4 Nonnunquam ponitur pro *Ex hoc*, vt in l. notationem, ff. de verbor. signif.
- 5 Denique respicit personam, & denotat *Ex qua persona*; interdum tempus, & significat *Ex quo tempore*, vt in l. aut lex, ff. ad legem Aquiliam.

Indulgemus.

DICTIO CLVIII.

- 1 Denotat hoc verbum concessionem privilegij, vt in cap. si de terra, de privileg. Quandoque tamen importat solum idem, quod primum, & de iure competebar, vt per Gemin. conf. 72. num. 1. vers. non obstat verbum *Indulgemus*, quoniam refert Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 293. num. 1. & 2.

Inest.

DICTIO CLIX.

- 1 Verbum hoc est significatiuum veritatis, per ea, quæ tradit Tiraquel. de retractu convention. §. 1. glos. 6. num. 28.

In euentum.

DICTIO CLX.

- 1 Hæc dictio addita alicui dispositioni reddit eam subsidiariam, vt scilicet locum non habeat, nisi in subsidium, vt fuit resolutum in Romana, seu Arimin. pecuniaria 10. Decembris 1591. coram Giptio, & in Romana supplementi leguina 30. Junij 1619. coram Buratto.

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.
- 2 Infra, contrarium habet Supra.
- 3 Extrema sua includere solet dictio Infra, & excludere ea quæ sunt extra.
- 4 Terminus si assignatur ad aliquid faciendum infra decem dies, qualibet die dictorum decem dierum poterit ille actus fieri, & postea non.
- 5 Diem, quo assignatur terminus, est de natura huius dict. excludere.
- 6 Licentiam accipiendi possessionem prædij sui si quis dederit, nempe infra annum, in qualibet anni parte possessio accipi potest.
- 7 Actum immediatè sequentem terminum, cui adiungitur denotat dictio Infra, aliquando actum mediatum, interdum extremam partem.

- 8 Tempus continuum significat dict. Infra.
- 9 Tempori iuncta dict. Infra, denotat diminutionem, seu imperfectionem temporis.
- 10 Relationem habet dictio Infra ad inferius dicenda.

Infra.

DICTIO CLXI.

- 1 De vi, & effectibus huius dictionis vide Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 48. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 294. Cened. post libr. pract. & canonic. quest. sing. 53. Tursellin. in libello de particulis Latina orationis, cap. 79. Grat. de dictionib. dict. 95.

Hæc dictio contrarium habet Supra. Cic. lib. 6. 2 de Rep. Supra Lunam sunt omnia æterna, infra autem nihil est nisi mortale. Idem Attic. lib. 9. epist. 6. Et quidem supra me Atticus, infra me Vetricius, familiares tui. Idem 6. Verr. Ipse ad mare infra Offidium expectabat. Idem pro Quinct. Non modò ex numero viuorum exturbatur, sed si fieri potest, etiam infra mortuos amandatur.

Regulariter solet sua includere extrema, & excludere ea, quæ sunt extra, vt in l. 1. §. 1. vbi Bart. & alij ff. de offic. Præf. verbis, & in l. in venditione, ff. de act. empris. Vulpell. citato loco. Marc. Anton. Bard. de tempore utili, & continuo, q. 19. num. 19. Gemin. conf. 121. incip. Attenta forma, num. 3. vers. & hoc importat, vbi ait, quòd si assignatur terminus ad aliquid faciendum infra decem dies, qualibet die dictorum decem dierum poterit ille actus fieri, & postea non. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchalium Sedum erect. cap. 16. num. 9. Flam. de resign. lib. 12. q. 8. num. 25. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 299. num. 2. Rot. decis. 60. num. 5. apud Farinac. in 1. collect. nouissimarum.

Natura huius dictionis est excludere diem, quo assignatur terminus; & sic quando ille assignatur per istam dictionem, dies ipse primus termini non computatur in termino, vt per Cened. d. sing. 53. num. 1. Sic etiam natura huius dictionis est, quòd contineat contenta inter extrema, quibus adiungitur, cap. 1. cap. ex tua, de auctoritate, & usu pallij. Socin. conf. 182. num. 5. lib. 3. Callan. in consuetud. Burgund. rubr. 1. §. 8. in verb. iour, num. 9. vers. & primò. Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 1. glos. 11. num. 76. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub hac dict. Cened. d. sing. 53. num. 2.

Vnde si quis dederit licentiam accipiendi possessionem prædij sui, nempe infra annum, in qualibet anni parte possessio accipi potest, vt fuit dictum in Perusina bonorum 20. Aprilis 1592. coram Penia, impressa per Pic. ad statuta Urbis, decis. 38. num. 12.

Denotat actum immediatè sequentem terminum, 7 cui adiungitur, & aliquando actum mediatum, interdum verò extremam partem, vt per Gom. in cap. si annum, §. si verò, num. 2. & 8. de iudiciis, lib. 6. quem refert Cened. d. sing. 53. num. 4.

Significat tempus continuum, ita vt currat de momento ad momentum. Angel. conf. 404. incip. Paulus, col. 2. vers. & hoc importat. Bald. conf. 246. lib. 5. quos refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 294. num. 1. Et ita facit terminum momentaneum, idem Tusch. d. lit. D. conclus. 291. num. 4.

Iuncta tempori denotat diminutionem, seu imperfectionem temporis; unde dicitur puellam esse conuerti

constitutam infra duodecim annos, quando nondum peruenit ad pubertatem. Ita Panorm. in cap. ex parte, num. 3. de restit. spol. quem refert Cened. d. sing. 53. num. 5.

10 Relationem habet ad inferius dicenda, & secundum ea regulatur, vt per Paris. conf. 98. num. 22. vol. 1. Rolan. conf. 34. num. 27. tom. 4. Menoch. conf. 86. num. 9. & 71. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 575. num. 28.

11 Et est eiusdem effectus, ac si omnia nominata, & scripta fuissent. Bezzazol. de clausul. instrument. claus. 4. gloss. 3. num. 2.

12 Proprie refertur ad locum, vt in l. in venditione, ff. de action. empti, ibi, infra domum, l. scire oportet, §. multa, de excusat. tutor. cap. 1. de auctoritate, & vsu pallij. Dec. in rubr. C. qui admitti, num. 8. in 1. l. et. & num. 36. in 2. l. et. Licet quandoque referatur, & respiciat tempus, secundum eum ibidem plures textus citantem, refert Cened. d. sing. 53. num. 6.

13 Interdum pro Post usurpatur. Cic. in Brut. Homerus non infra superiorem Licurgum fuit.

S V M M A R I V M.

- 1 Relatiua ad casus, qui infra expresse enumerantur, & descripti apparent, est dictio Infrascripti.
- 2 Verba Infrascriptos hæredes, important solum illas personas, quæ oculis corporis legi possunt, & discerni ex inspectione testamenti.
- 3 Verba præcedentia ad personas expresse nominatas in institutione, & substitutione, restringit dict. Infrascripti.
- 4 Scriptos infra taliter quod legi possint, non per subauditum sermonem, importat dict. Infrascripti, secus si aliter non posset habere effectum dispositio.

Infrascripti.

DICTIO CLXII.

1 **H**Æc dictio est relatiua ad casus, qui infra expresse enumerantur, & descripti apparent, vt per Paris. conf. 93. num. 24. & seq. lib. 1. Rimin. lun. conf. 181. num. 13. lib. 2. Menoch. conf. 86. num. 71. & conf. 100. num. 31. Honded. conf. 2. num. 19. lib. 2. Vnde

2 verba Infrascriptos hæredes important solum illas personas, quæ oculis corporis legi possunt, & discerni ex inspectione testamenti. Ita Alex. conf. 176. incip. Vitis narratis, num. 10. lib. 7. quem refert Card. Tusch. pract. conclus. lit. D. concl. 260. num. 5.

3 Restringit verba præcedentia ad personas expresse nominatas in institutione, & substitutione; & restringit dispositionem ad subsequencia, vt per Menoch. conf. 347. num. 7.

4 Importat scriptos infra, taliter quod legi possint, non per subauditum sermonem. Alex. conf. 176. in fine, lib. 7. Et ita non verificatur nisi in iis, quæ scripta sunt, & oculis corporis legi possunt. Batt. in l. 1. in fine, ff. qua in testam. delentur. Natt. conf. 436. num. 6. tom. 2. Rimin. conf. 129. num. 32. vol. 3. Menoch. conf. 1020. num. 16. & 42. Ioan. Bapt. Costa inter clausulas Martæ, p. 1. claus. 308. num. 2. in vlt. impress. Quando verò aliter non posset habere effectum

dispositio, tunc continebit ea, quæ legi non possunt, sed per intellectum capiuntur, vt post Alex. conf. 173. incip. Vitis facti narratione, num. 6. & seq. lib. 5. tradit Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 266. num. 13.

S V M M A R I V M.

- 1 Tempus perpetuum denotat dictio In infinitum.
- 2 In perpetuum, idem est quod In infinitum.
- 3 In perpetuum, quandoque secundum subiectam materiam refertur ad hominis vitam, si actus de sui natura, vel disponendi modus personam respiciat.
- 4 In infinitum, operatur vltra decimum gradum, perpetuamque familiae conseruationem denotat.
- 5 Posita dictio In infinitum in concessione rei, importat vt illa nunquam sit reuersura.
- 6 Fideicommissum perpetuum inducit dictio In infinitum, posita in substitutione facta in omnes descendentes.
- 7 In infinitum, posita in substitutione, intelligitur de vulgari, & posita in vulgari, non extenditur ad fideicommissariam.
- 8 Fideicommissum nouum non inducunt verba In perpetuum, & In infinitum, quando sunt posita relatiue.
- 9 Temporis tractum importat dictio In infinitum.

In infinitum, In perpetuum.

DICTIO CLXIII.

DENOTAT hæc dictio perpetuum tempus, & perinde est, ac si Semper, dixisset. l. apud Celsum, §. in hac exceptione, ff. de doli except. Paris. conf. 74. num. 85. & seq. vol. 3. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 49. Mart. de clausul. p. 3. claus. 41. num. 1.

In perpetuum idem est, quod in infinitum, & intelligitur etiam post centum annos, vt per Put. decis. 115. aliàs 110. num. 5. & 8. lib. 1. in correct. Cephal. conf. 268. num. 3. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub hac dict. Rimin. lun. conf. 219. num. 22. lib. 2. Stephan. Gratian. Marchiæ decis. 22. num. 9. & discept. forens. cap. 131. num. 14. & sine præfinitione temporis est interpretanda l. jurisperitum, ff. de excusat. tutor. l. qui saltem, ff. de legat. 3. Paris. conf. 72. num. 85. lib. 4. Grat. conf. 31. num. 24. lib. 2. Port. lib. 1. commun. opinion. reg. 27. quos refert, & sequitur Rot. in Perusina bonorum 22. Aprilis 1580 coram Brano, impressa per Farinac. decis. 10. num. 5. p. 1. recent.

Quandoque secundum subiectam materiam refertur ad hominis vitam hæc dictio In perpetuum, si actus de sui natura, vel disponendi modus personam respiciat, l. 1. ff. pro socio, cap. transmissa, de eo, qui cognouit consanguineam uxoris suæ, gloss. in l. in perpetuum, ff. de procur. Batt. conf. 49. circa finem. Ruin. conf. 143. num. 6. Petr. Enriq. citato loco, Alex. conf. 86. num. 2. lib. 1. vbi declarat, id esse verum, cum quid conceditur personæ.

K k

Ea

- 4 Ex ſua propria ſignificatione hæc dictio *In infinium* operatur ultra decimum gradum. Menoch. *conf.* 399. *num.* 8. perpetuamque familiæ conſervationem denotat. Intrigl. Siciliæ *decif.* 3. *num.* 19.
- 5 Poſita in conceſſione rei importat, ut illa nunquam ſit reuerſura, ut poſt Socin. *conf.* 266. *num.* 37. *vol.* 2. tradit Gabr. *conf.* 76. *num.* 7. & 8. *vol.* 2. & cenſuit Rota *decif.* 10. *num.* 5. apud Farinac. *p.* 1. *recent.*
- 6 Poſita in ſubſtitutione facta in omnes deſcendentes, inducit fideicommiſſum perpetuum, ut per Menoch. *conf.* 348. *num.* 16.
- 7 Item poſita in ſubſtitutione intelligitur de vulgari, iuxta tradita per Surd. *conf.* 370. *num.* 9. & poſita in vulgari non extenditur ad fideicommiſſariam, ut reſoluit Mart. d. *clauſ.* 41. *num.* 5.
- 8 Verba *In perpetuum*, & *In infinium*, non inducunt nouum fideicommiſſum, quando ſunt poſita relatiuè, ſed recipiunt limitationem iuxta ſubſtitutionem relata, ex adductis per Gregor. *decif.* 433. *num.* 11.
- 9 Importat hæc dictio tractum temporis. Seraphin. *decif.* 409. *num.* 15. Et quia huiusmodi dictio denotat qualitatem temporis, ideò ſemper refertur ad proximè immediata, & non ad alia, ut notatur in l. *ſilium*, in *princip.* ff. *quando dies legati cedat*. Mart. d. *clauſ.* 41. *num.* 2. ubi intelligit, præſertim quando diuerſa ratio inter vnum, & alterum caſum assignari poteſt.

Vide alia in dictione *Perpetuè*, 253.

Inſimul.

DICTIO CLXIV.

- 1 Hæc dictio *Inſimul* ſignificat congregationem, & connexitatem, ut in cap. 1. ibi, *Cum relique inſimul*, de *conſuet.* lib. 6. & in l. 3. circa *princip.* ff. *ſi fam. ſuri. ſec. dic.* & in l. *Aretuſa*, ff. de *ſtatu homin.* & in l. *qui duos*, ff. de *vulgari*, & *pupill.* tradit Pariſ. *conf.* 79. *num.* 20. lib. 3.

Inſtar.

DICTIO CLXV.

- 1 Similitudinem importat hæc dictio. Bald. *conf.* 232. *num.* 2. *verſ. præterea*, lib. 1. & in l. 1. C. de *parr. qui ſil. diſtrax.* Cardin. in *Clem.* 1. in 5. *notab.* de *iudic.* Mandof. de *privileg. ad inſtar*, q. 1. *num.* 2. Card. Tuſch. *præſtic. concluf.* tom. 2. lit. D. *concl.* 296. *num.* 1. ubi *num.* 2. poſt Bald. d. *conf.* 232. *num.* 2. declarat, quòd hæc dictio *Ad inſtar alicuius*, quòd eſſe deſinit, nihil operatur, ex quo iam deſinit eſſe, & nulla ſimilitudo eſſe poteſt eius, quòd non eſt.

Cætera habes in tractatu de *Clauiſulis*, clauſ. 5.

SUMMARIUM.

- 1 Idem quod *Ultra* & *Uterius* importat dict. *Inſuper*.
- 2 Diuerſitatem à præcedentibus importat dictio *Inſuper*.
- 3 Clauſula poſita in principio, non refertur ad ſequentia, quando adest dict. *Inſuper*.

- 4 *Continuatiuè de ſui natura venit dict.* *Inſuper*, addendo ad ſuperiora retenta eadem materia.
- 5 *Inſuper*, ponitur pro, *Præterea*, & aliquando pro *Præcipuè*, ut *num.* 6.

Inſuper.

DICTIO CXLVI.

Importat hæc dictio idem quod *ultra*, & *ulterius*, l. *ſeia*, in *princip.* *verſ. ſeia inſuper*, & ibi gloſ. ff. de *ſundo inſtructo*, cap. *ſtatutum* §. *inſuper*, de *reſcript.* in 6. Petr. Rebuff. in *concord. cit. de collat.* §. 1. *verſ. inſuper*. Vulpell. de *prepoſ. & adverb. ſignif.* ſub dict. in *inſinium*, *verſ. dictio Inſuper*, pag. 50. Bertazol. de *clauſulis inſtrument.* clauſ. 27. gloſ. 1. *num.* 5. Et fuit dictum in *Romana nullitatis*, 26. *Novembris* 1616. coram Vbaldo.

Diuerſitatem à præcedentibus denotat, cap. in *ſuper*, de *teſt.* Vulpell. citato loco, Gemin. *conf.* 44. *num.* 2. ubi *num.* 4. *verſ. hoc probat*, ait, quòd clauſula poſita in principio non refertur ad ſequentia, quando adest dictio *Inſuper*, quæ importat diuerſitatem, & *conf.* 23. in *princip.* ait, quòd ſi privilegium continet plura capitula, illud dicitur diuerſum ab aliis, quòd incipit per iſtam dictionem *Et inſuper*. Mandof. de *privileg. ad inſtar*, gloſ. 1. *num.* 12. Flamin. de *reſign.* tom. 2. lib. 11. q. 11. *num.* 18. Mart. de *clauſulis*, p. 4. clauſ. 24. *num.* 4. Card. Tuſch. *præſtic. concluf.* tom. 2. lit. D. *concl.* 295. *num.* 1.

De ſui natura venit continuatiuè, addendo ad 4 ſuperiora, retenta eadem materia, dictum cap. *ſtatutum*, §. *inſuper*, cap. *ubi periculum*, §. *ipſos inſuper*, de *elect.* lib. 6. Bero. *conf.* 80. *num.* 5. lib. 2. Flamin. d. q. 11. *num.* 24. Mareſc. *variar. reſolut.* lib. 1. cap. 151. *num.* 8. Et fuit dictum in *Romana Palatii*, 18. *Februarii* 1619. coram Card. *Sacrato*.

Ponitur pro *Præterea*, l. 1. C. *communis*, de *legatis*, §. *alia inſuper*, Inſtit. de *donat.* Rebuff. in *concord. rubr. de collat.* §. 1. in gloſ. *verſ. inſuper*, quem refert Gonzal. ad *reg.* 8. *Cancellar. gloſ.* 41. *m.* 30.

Aliquando pro *Præcipuè* ponitur, cap. *cum accuſ. 6 ſiſſens*, de *conſtit.* Mandof. d. gloſ. 1. *num.* 14.

SUMMARIUM.

- 1 Intègrè habere dicitur qui totum habet, & nullam penitus tenet diminutionem.
- 2 Liberatio facta intègrè de eo omni, quòd debetur ei qui liberat, comprehendit etiam debitum ratione perſonæ, vel officiij, & utroque modo.
- 3 Intègrum dicitur, cui nulla pars deest.
- 4 Diminutio ubi aliqua eſt, non dicitur intègrum.
- 5 Domus intègra dicitur antequam ruat, demoliaturve.
- 6 Facultas intègra, id eſt, plena, & non diſſipata.
- 7 Pecunia intègra, id eſt, omnis.
- 8 Fides intègra, id eſt, ſyncera, & perfectæ.
- 9 Intègra petitio, id eſt, tota.
- 10 Præbenda intègra, id eſt, non diuiſa.
- 11 Fama & dignitas intègra, id eſt, nõ corrupta.

12 Riuus

- 12 Riuis integer dicitur, qui refectione non indiget.
- 13 Dotem integram si maritus promittat restituere, mortua vxore, censetur renunciare lucro quartæ partis ipsius dotis, quod per mortem vxoris ex forma statuti lucrari debet.
- 14 Fructus integri, dicuntur non deductis expensis.
- 15 Legatum integrum, dicitur sine falcidia detractione.
- 16 Dominium integrum, id est, continuum, non amissum.
- 17 Vas integrum, id est, sanum, & non ruptum.
- 18 Animal integrum, dicitur habens omnia corporis membra integrè formata.
- 19 Restituere in integrum, est restituere honoribus, ordini, & omnibus ceteris.
- 20 Restituere integrè, importat restitutionem vsque ad vltimum quadrantem.
- 21 Ex integro, id est, Denuo, In solidum, In totum.

Integrè, Integrum.

DICTIO CLXVII.

- 1 **I**ntegrè habere dicitur, qui totum habet. Menoch. conf. 687. num. 43. Rot. decif. 300. num. 10. p. 1. recent. & nullam penitus habet diminutionem. Idem Menoch. conf. 918. num. 3. Vide Bald. conf. 88. lib. 1. ait, quòd liberatio facta integrè de omni eo, quod debetur ei, qui liberat, comprehendit etiam debitum ratione personæ, vel officij, & vtroque modo, nisi de contrario appareat, prout eum refert Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 297. num. 1.
- 2 **I**ntegrum dicitur, cui nulla pars deest, vel quod sine diminutione ex omnibus suis partibus constat, l. nomen filiarum, §. fin. ff. de leg. 3. l. decem, ff. de fideicommiss. libert. Alex. conf. 101. num. 7. vol. 6. Ruin. conf. 159. num. 6. vol. 3. Paris. conf. 116. num. 14. vol. 1. Ioan. de Amic. conf. 12. num. 29. Natt. conf. 164. num. 9. Rolan. conf. 27. num. 3. tom. 4. Menoch. conf. 129. num. 10. & conf. 374. num. 11. Peregr. de fideicommiss. art. 3. num. 90. Surd. conf. 911. num. 7. Ioan. Garc. de nobilit. glos. 12. num. 7. in fine. Vulpell. de prepos. & aduerb. signif. sub edict. integrè, pag. 51. Card. Tusch. d. conclus. 297. num. 1. Rota decif. 446. num. 1. apud Farinac. in 1. collect. nouissimarum.
- 3 **V**bi enim est aliqua diminutio, non dicitur integrum. Gozad. conf. 42. num. 8. Petr. Enriq. opusc. 1. num. 25. Nam integrum, & sine diminutione dicitur corpus illud, cui nihil deest. Menoch. conf. 264. num. 26.
- 4 **I**ntegra domus dicitur, antequàm ruat, demoliturve, l. hoc amplius, ff. de damno infecto.
- 5 **I**ntegra facultas, id est, plena, & non dissipata, nec obligata, l. 2. C. de debitor. cinit. lib. 11.
- 6 **I**ntegra pecunia, id est, omnis pecunia, l. si rem, §. omnis, ff. de pignor. actione.
- 7 **I**ntegra fides, id est, sincera, & perfecta, l. unica, C. de suffragiis.
- 8 **I**ntegra petitio totius rei, vel debiti, id est, tota, solida, non diminuta, l. cum qui, in fine, ff. de inoffic. testament.

Integra prabenda, id est, non diuisa, nec diminuta, 10 cap. cui de non sacerdotali, de prabend. lib. 6.

Integra fama, & dignitas, id est, non corrupta, laesa, 11 aut diminuta aliqua notâ, seu crimine, l. & tantum, §. 1. ff. de seruo corrupto, l. capitalium, §. fin. ff. de penis.

Integer riuis dicitur, qui refectione non indiget, 12 l. 1. §. purgandi, ff. de riuis.

Integram dotem si maritus promittat restituere, 13 mortua vxore, censetur renunciare lucro quartæ partis ipsius dotis, quod per mortem vxoris ex forma statuti lucrari debet. Ita Marfil. sing. 687. incip. verbum integrè. Alex. conf. 5. num. 15. lib. 3. & conf. 133. num. 5. lib. 5. vbi num. 7. restringit quoad impensam funeris, & refert Card. Tusch. d. conclus. 297. num. 10. & 11.

Integri fructus dicuntur, non deductis expensis. 14 Alex. d. conf. 133. num. 4. vers. & similiter, lib. 5. Card. Tusch. d. conclus. 297. num. 9.

Integrum legatum dicitur sine Falcidiæ detractione. Alex. d. conf. 133. num. 4. lib. 5. Card. Tusch. d. conclus. 297. num. 8. Vnde si testator mandauerit integra legata solui legatariis, videtur prohibere hæredi detractionem Falcidiæ, Alex. d. conf. 133. num. 6. vers. vbi habetur, lib. 5. Card. Tusch. d. conclus. 297. num. 12.

Integrum dominium, id est, continuum, non amissum, aut incorruptum dicitur, l. Pomponius an princip. ff. de acquir. possess.

Integrum vas si teneatur prestare venditor, intel- 17 ligitur sanum, & non cassatum, nec ruptum, l. teneatur, §. sed si vas mihi vendideris, ff. de action. empti, l. unica, C. de sent. qua pro eo.

Integrum animal dicitur habens omnia corporis 18 membra integrè formata, l. quod dicitur, ff. de liber. & posthum.

In integrum restituere, est restituere honoribus, or- 19 dini, & omnibus ceteris, l. 1. & l. fin. C. de sententiam passis.

Integrè restituere importat restitutionem vsque 20 ad vltimum quadrantem, iuxta notata per Cald. Pereira de empt. cap. 9. nu. 7. Et in integrum restituitur minor, quando totum ius suum recuperat, l. quod si minor, §. restitutio, ff. de minorib.

Ex integro, id est, denuò in solidum, in totum 21 l. ait Prator, §. exitus, ff. qua in fr. idem creditor. l. diuus, ff. de custodia reorum.

Integraliter.

DICTIO CLXVIII.

Hæc dictio idem importat, quod sine dimi- 1 nutione, vel cum integritate. Natt. conf. 464. num. 9. & 10. volum. 2. Alex. conf. 206. Viso themate, num. 2. vers. fortificanur, lib. 2. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 297. num. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 *Veritatem aliquando designat verbum* Intel- ligitur.
- 2 *Fictionem quandoque importat verbum* In- telligitur.
- 3 *Improprietatem nonnunquam importat ver- bum* Intellegitur.

K k 2 4 Pra

- 4 *Præſumptionem interdum arguit, & oftendit verbum* Intelligitur.

Intelligitur.

DICTIONE CLXIX.

- 1 **V**erbum hoc veritatem aliquando designat, iuxta notata per Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 11. num. 11.
- 2 Interdum fictionem importat, ut per Abb. conf. 20. col. 2. vers. nam verbum, lib. 2. Brunor. à Sole in locis communibus, lib. 1. num. 41. Tiraq. de iure mariti, gloss. 2. num. 67. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 630. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 35. num. 9. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lib. D. concl. 394. num. 2.
- 3 Nonnunquam improprietatem denotat, ut per Tiraq. de iure mariti, gloss. 7. num. 174. & in tract. Le mort saisi levé, p. 2. declar. 10. à num. 7.
- 4 Quandoque arguit, & ostendit præsumptionem, secundum Menoch. d. conf. 370. num. 10.

SUMMARY.

- 1 *Temporis extremitas notatur per dictionem* Inter.
- 2 *Distributiva est dict. Inter, quæ operatur, ut omnes quos respicit in dispositione considerati dicantur.*

Inter.

DICTIONE CLXX.

- 1 **P**er hanc dictionem notatur temporis extremitas, l. non omnis, ff. si certum petat. Et illa ponitur inclusivè, l. 1. §. in initio, ff. de offic. Præf. Urbis, l. ade. §. interim, ff. de contrah. empt.
- 2 Distributiva est hæc dictio, quæ operatur, ut omnes, quos respicit in dispositione, considerati dicantur, l. inter pares, ff. de re iudic. Menoch. conf. 200. num. 78. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. interdiu, vers. inter, pag. 51. Card. Seraphin. decis. 874. num. 4.

Interdiu.

DICTIONE CLXXI.

- 1 **A**dverbium est temporis, cuius contrarium est Noctu. Cato de re rust. Canes interdum clausos tenere oportet, ut noctu aciores, & vigilantiores sint. l. si commune, §. is qui nocturnam, ff. quemadmodum servitus amittat. l. hoc edictum, §. Labeo, ff. de his, qui deiecit. Liraque, ff. ad legem Aquil. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 51.

Interdum.

DICTIONE CLXXII.

- 1 **D**e natura huius dictionis est, ut præsupponat regulam in contrarium, & denotat exceptio-

nem, & raritatem, ut in l. interdum, ff. de minorib. l. interdum, in princip. & ibi gloss. & Salicet. ff. de condit. indeb. l. interdum, & ibi etiam Salicet. in princip. ff. qui pot. in pignor. hab. l. interdum, ff. de verbor. signif. l. servientes, §. stilliciatum, ff. de servitut. urb. prædior. l. interdum, ff. de usufruct. accresc. l. interdum, ff. rem ratam haberi, l. interdum, ff. de furtis. Tiraq. de retractu lign. §. 1. gloss. 9. num. 224. Corn. conf. 13. col. 1. vol. 4. Gom. in §. sed ista, num. 21. Instit. de actionib. Signorol. conf. 155. col. 4. vers. item certis sum. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 52. Menoch. conf. 99. num. 187. Cened. post lib. prætic. & canon. quest. singul. 55. num. 1. vbi num. 2. per l. legitima, ff. de patris, & cap. quemadmodum, in fin. princip. de iureiur. subdit, quod aliquando videtur, quod ista dictio denotat regulam.

SUMMARY.

- 1 *Temporis intermedij limitativa est dictio* Interim, & importat pendentiam, & idem quod medio tempore.
- 2 *Interim, & Interea, vim eandem habent.*

Interim.

DICTIONE CLXXIII.

Est limitativa temporis intermedij, & importat pendentiam, & idem quod medio tempore, l. qui ad certum, ff. locati, l. si chorui, in fin. ff. de legat. 3. l. libertus, §. in questionibus, ff. ad municip. Cephal. conf. 450. num. 27. lib. 3. Signorol. conf. 189. num. 1. Rimin. lun. conf. 244. num. 48. & 71. lib. 3. Vulpell. de præpos. signif. sub dict. Interdiu, vers. Interim, pag. 52. Magon. Florent. decis. 90. num. 13. Anton. Magon. Bononien. decis. 59. num. 20. Honded. conf. 97. num. 17. lib. 1. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lib. D. concl. 298. Et ultra illud tempus non protenditur. Surd. conf. 460. num. 68. Anton. Monach. d. decis. 59. num. 21. Et fuit resolutum in Romana Societatis 9. Aprilis 1612. coram Card. Canalerio, impressa per Zach. post tract. de Societ. decis. 78. num. 2.

Interim, & Interea vim habent eandem, sed Interim ferè absolutè ponitur. Cic. pro Ligar. Interim Varus Vticam venit. Id. 2. de Orat. Hoc interim spatio conclauè illud concidit. Cæf. lib. 5. de bello Gall. Interim dum de conuentionibus inter se agunt.

SUMMARY.

- 1 *Intra, contrarium habet* Extra, & ex diametro aduersantur.
- 2 *Intra propriè sumpta refertur ad tempus.*
- 3 *Tempus, & diem termini quandoque includit dict. Intra.*
- 4 *Includit interdum dict. Intra rem, siue locum, vel sua extrema.*
- 5 *Anni perfectio quod non requiratur, operatur dictio Intra.*
- 6 *Intra, in substitutionibus, secundum mentem testatoris, importat idem quod Citra, vel quod Ante.*
- 7 *Citra sæpè importat dict. Intra.*
- 8 *Iuxta aliquando importat dict. Intra.*

Intra.

Intra.

DICTIO CLXXIV.

Intra contrarium habet *Extra*, ac sæpè statum in loco declarat. Cic. *de Uniu.* Intra cœlum geniti Dij. Id. *Attic. lib. 3. epist. 14.* Quod facile fuisset, nisi intra parietes meos, de mea pernicië consilia iniherentur. Ex diametro igitur huiusmodi dictiones sibi aduersantur, vt in l. 1. §. siue autem. ff. de aqua quorid. & astua. Tiraq. *de retract. lig. §. 1. glos. 11. numero 72.* Bertazol. *de clausulis instrum. claus. 26. glos. 6. num. 1.* Cened. *post lib. practic. & canon. quest. singul. 54. numero 4.*

2 Propriè sumpta hæc dictio, refertur ad tempus. Cic. 2. *Ver.* Quæ intra decem annos posteaquam iudicia ad Senatum translata in rebus iudicandis nefariè, flagitiosèque facta sunt. l. 1. ff. de doli except. l. emancipata, C. qui admitti. Dec. in rubr. C. qui admitti, num. 8. in 1. l. et. & num. 36. in 2. l. et. Cened. d. sing. 54. num. 1. vbi num. 2. subdit, quod si hæc dictio respicit locum, denotat intrinsecitatem loci, & verificatur in qualibet parte loci.

3 Quandoque includit tempus & diem termini, l. si ita stipulatus, ff. de verb. oblig. l. qui ante, ff. cod. tit. l. qui bona. §. fin. ff. de damno inf. l. intra, ff. de minor. l. si legatum, ff. de operib. publ. l. si intra, ff. de statulib. l. plebiscito, ff. de offic. Presid. Notant Tiraq. d. glos. 11. num. 24. Vulpell. *de præpos. signif. sub hac dict. pag. 48.* Cardin. Tusch. *pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 299. num. 3.* Cened. d. sing. 54. num. 1. vbi num. 3. subdit, quod intra annum soluere includit vltimum diem anni.

4 Interdum includit rem, siue locum, vel sua extrema, l. 1. §. ciem urbem, ff. de offic. Pres. Urbis. l. fin. ff. de captiu. l. ade, ff. de contrah. empt. l. quare, ff. de action. empti. l. uxore, §. item quasitum, ff. de legat. 3. l. intra, ff. de appellat. l. 1. C. vt intra certum tempus ciuiles quas. termin. Vulpell. citato loco pag. 48. Socin. *conf. 221. in princip. vers. & sic videtur facta, lib. 2.* Cardin. Mantic. *de tacitis & ambig. conueni. lib. 4. tit. 9. num. 9.* Card. Tusch. d. *concl. 299. num. 1.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 301. num. 10.* & fuit dictum in Romana Societatis 2. Iunij 1608. coram Card. Lancelotto.

5 Operatur tamen quod non requiratur anni perfectio, iuxta notata per Surd. *decis. 178. num. 8.*

6 In substitutionibus hæc dictio secundum mentem testatoris importat idem quod *citra*, vel quod *ante*, veluti si pater substituatur filio si decedat intra pubertatem, l. qui habebat filium, ff. de vulg. & pupil. quia ibi ex ponitur ante pubertatem. Card. Tusch. d. *concl. 299. num. 4.* vbi num. 5. post Bald. *conf. 171. incip. Fa. Etiam talis proponitur, num. 2. vers. super secundo, lib. 4.* ex tendit, vt idem sit quando pater substituit filio decedenti intra legitimam ætatem, quia intelligitur si decedat antequam sit in ætate legitima.

7 Et quod pro *Citra* sæpè hæc dictio vsurpetur, colligitur ex multis locis Ciceronis, & præcipuè pro *Sext.* Antiochus intra montem Taurum regnare iussus est. Idem 1. *Verr.* Locus iam intra Oceanum nullus est. idem pro lege *Manilia*: Nullam intra Oceani ostium prædonum nauim esse audiat.

8 Pro *Iuxta* aliquando assumitur, l. si statuta, cum ibi notatis, ff. de reg. Iuris. Et facit quod notatur in l. cas, ff. de condit. & demonstr. Alex. *conf. 8. num. 7. lib. 4.*

Intuitu.

DICTIO CLXXV.

Importat idem quod contemplatione, vulgari Italico sermone, *Per riguardo*, aut *Per rispetto del*

tale, cap. 2. de dolo, & consummac. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 300. num. 1.

SUMMARIUM.

- 1 Inuicem, ab In, & Vicem componitur.
- 2 Reciprocationem inter partes denotat dict. Inuicem.
- 3 Communionem inter partes includit dict. Inuicem.
- 4 Dict. Inuicem posita in substitutione, eam reciprocam ostendit.

Inuicem.

DICTIO CLXXVI.

AB In, & vicem componitur dictio *Inuicem*, vt i declarat text. in l. qui inuicem, ff. de condit. indeb. auth. item sibi inuicem, C. de sacros. Eccles.

Denotat reciprocationem inter partes, l. 1. ff. de 2 verbor. oblig. l. 1. C. de iis, qui ante apertas tab. Et communionem inter eas inducit, Ferrer. in *constitut. Cathalonie*, glos. 7. num. 15.

In substitutione eam reciprocam ostendit, l. in 4 testamento, §. hac verba, ff. de hered. instit. Notat Vulpell. *de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 52.*

SUMMARIUM.

- 1 Relatiua est dict. Ipse, quæ habet relationem ad præcedentia.
- 2 Demonstratiuè stat dict. Ipse, ad significandas personas expressas.
- 3 Restrigit magis dict. Ipse, quàm alia dictiones relatiuæ.
- 4 Demonstratiua persone ad oculum est dictio Ipse.
- 5 Personalissima est dict. Ipse.
- 6 Personalitatem ostendit dict. Ipse.
- 7 Exclusiua est alterius rei dict. Ipse.
- 8 Testator si prohibeat, ne ipse hæres mens bona alienet, talis prohibitio non comprehendit heredem hæredis.
- 9 Dominium aliquando importat dict. Ipse.

Ipse.

DICTIO CLXXVII.

Relatiua est hæc dictio, quæ habet relationem ad præcedentia, operaturque illorum repetitionem cum omnibus suis qualitatibus, l. pluribus, in princip. ff. de verbor. oblig. Dec. *conf. 71. incip. In casu, col. 2. vers. similiter.* Ruin. *conf. 161. num. 9. & conf. 117. num. 1. & 3. vol. 2.* Bald. *conf. 304. num. 2. lib. 4.* Gemin. *conf. 108. num. 2. & 3. Parif. conf. 95. num. 14. vol. 1.* Rolan. *conf. 67. num. 81. tom. 3. & conf. 30. num. 20. & conf. 97. num. 20. tom. 4.* Becc. *conf. 88. sub num. 38.* Menoch. *conf. 409. num. 94.* Card. Tusch. *pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 301. num. 1.* Cened. *post lib. practic. & canonic. quest. sing. 21. num. 3.* Galgancet. *de condit.*

K k 3

& demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 15. vbi addit, quod per illam inducitur repetitio qualitarum, & conditionum precedentis legati, & dispositionum in sequentem. Et fuit dictum in Romana hereditatis, 1. Februarij 1610. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, & in Baren. seu nullius Prioratus, 20. Junij 1614. coram Card. Sacraio, impressa per Farinac. decis. 369. num. 5. p. 2. recent.

2 Demonstratiue stat ad significandas personas expressas, vt per Tiraq. de retractu conuent. §. 1. glos. 6. num. 25. Menoch. conf. 152. num. 40. & conf. 276. num. 13. vbi ait, quod significat immediatam quamdam; & conf. 331. num. 44. & conf. 349. num. 19. vbi ait, quod stat demonstratiue, non autem restrictiue, quando coniecturæ concurrunt; & conf. 647. num. 13. vbi ait, quod non stat restrictiue, sed demonstratiue.

3 Restrigit enim magis, quam aliæ dictiones relatiuæ. Doctores in l. filiusfamilias, §. Diui, ff. de leg. 1. Rebuff. in l. sciendum, §. idem dicitur, col. 4. vers. vnde cimus. ff. de verbor. signif. Gratian. conf. 76. num. 11. lib. 1. Gabr. conf. 113. num. 64. & conf. 154. num. 13. vol. 2. Surd. conf. 448. num. 29. Honded. conf. 11. num. 21. vol. 2.

4 Demonstrat personam ad oculum. Bald. conf. 304. incip. Nihilis, in fine, lib. 1. Surd. conf. 53. num. 11. & conf. 153. num. 15. & decis. 125. num. 1. & decis. 210. num. 18. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 104. num. 13. Card. Tusch. d. lit. E. conclus. 260. num. 1. & conclus. 301. num. 2. & 5. Roman. conf. 301. incip. In proposita, num. 6. vers. secundo probatur. Menoch. conf. 705. num. 30. & conf. 730. num. 3.

5 Est enim personalissima, vt per Bald. conf. 304. num. 1. in fine, vol. 5. Barbat. conf. 87. num. 3. vers. secundo dico, vol. 4. glos. verb. cum ipsa, in §. fuerat, Instit. de action. Tiraq. de retractu conuent. §. 1. glos. 6. num. 25. Dominic. conf. 108. col. 1. Socin. sen. conf. 250. num. 5. vol. 2. Socin. iun. conf. 144. num. 14. vol. 3. Zaz. conf. 12. post princip. Rolan. conf. 55. num. 29. & conf. 59. num. 27. cum seqq. vol. 3. & conf. 97. num. 21. vol. 4. Cephal. conf. 43. num. 8. vol. 1. Curt. lun. conf. 144. num. 42. Grat. conf. 28. num. 10. vol. 1. & conf. 76. num. 11. cod. vol. 1. & conf. 52. num. 58. vol. 2. Ber. conf. 88. num. 10. & 88. Moron. de pace, q. 57. num. 1. Mandos. in reg. 34. Cancellar. q. 69. num. 5. Menoch. conf. 82. num. 158. & conf. 106. num. 196. & conf. 115. num. 5. & conf. 120. num. 20. & conf. 349. num. 3. & conf. 379. num. 10. & conf. 390. num. 14. & conf. 447. num. 7. & conf. 647. num. 6. & conf. 688. num. 18. & conf. 705. num. 30. & conf. 730. num. 5. & conf. 985. num. 12. & conf. 1066. num. 2. Cald. Pereira de extinct. emphyt. cap. 13. num. 34. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 104. num. 13. & cap. 145. num. 5. Cened. sing. 22. num. 1. Melch. Phebos Lusitan. decis. 4. num. 7. Et fuit dictum in Bonomen. de Manjolis, 20. Februarij 1615. coram Card. Caualerio, & in Romana domus, 13. Februarij, & 24. Nouembrii 1617. coram Domino Pironano.

6 Restrictiua est ad personam, personalitatemque ostendit. Menoch. conf. 390. num. 12. & conf. 730. num. 6. & de presumpt. lib. 6. presumpt. 38. num. 130. Galanet. d. p. 2. c. 1. q. 12. num. 19. Cened. d. sing. 22. num. 1. Ita vt omnes alios excludat, per ea, quæ tradunt Ias. in l. filiusfamilias, §. Diui, in 2. lectura, num. 181. & ibi Rip. num. 111. vers. & idem si, ff. de leg. 1. Natt. conf. 163. num. 8. Tiraq. d. glos. 6. num. 25. Quibus citatis ita fuit resolutum in Placentina dotis, 6. Junij 1614. coram Patriarcha Pamphilio, impressa per Farinac. decis. 619. num. 3. p. 1. recent.

7 Vnde exclusiuam esse alterius rei censuit Rota apud Seraphin. decis. 551. num. 1. & decis. 1049. num. 3. & 18. Nec ad aliam personam referri posse tradunt

Surd. conf. 53. num. 7. & Cened. d. sing. 22. num. 1. quia facit semper actum personalem, Surd. conf. 384. num. 47. Sic dispositio loquens de ipso hærede, non extenditur ad hæredem hæredis. Cotta in memorabil. verb. pfe. Vnde si in alienationis prohibitione resta- 8 tor dicat: Et volo, & prohibeo, ne ipse hæres meus bona alienet: quod ista prohibitio non est perpetua, sed ipsum tantum hæredem comprehendit, non autem hæredem hæredis: & ita per ipsum hæredem hæredis bene fieri poterit alienatio, quia illa demonstratio Ipse personam ipsam grauatum, veluti ad oculum; demonstrat, nec eam egreditur. Bald. d. conf. 304. Ripan d. §. Diui, num. 111. vbi Ias. in 2. lectura, num. 151. Tiraq. d. glos. 6. num. 25. Rolan. conf. 59. num. 29. vol. 3. & conf. 97. num. 22. vol. 4.

Aliquando importat dominium, ex adductis per 9 Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 98. num. 7.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonem lata sententie important hæ voces Ipso facto, Ipso iure, si adiciatur verbo præterito, vel præsentis.
- 2 Verba Ipso facto, Ipso iure, synonyma sunt, & idem important.
- 3 Lex ex subiecta materia censetur per dict. Ipso facto, vel Ipso iure, obligare velle in conscientia ante sententiam.
- 4 Lex, seu statutum, si vtatur verbo Ipso facto, tunc pariter & annullatio, & pænæ impositio censetur facta Ipso iure.
- 5 Nullitatem incontinenti operantur dict. Ipso facto, Ipso iure, absque alio Iudicis ministerio.

Ipso facto, Ipso iure.

DICTIO CLXXVIII.

HÆ voces important canonem latæ sententiæ: 1 vt per Bald. in rubr. C. si pendente appell. Felin. in cap. Rodulphus, num. 48. & seq. de rescript. Adden. ad Alber. in suo Dictionario, verb. ipso iure. Papien. in forma libelli, in causa speli. possess. in glos. ipso facto num. 1. Patif. conf. 91. num. 65. lib. 2. Tiraq. in l. si vnam, verb. reuertatur, num. 142. cum seq. C. de reuoc. donar. Bartholom. Petet. ad Extravag. ambrosiose, de reb. Eccles. non alienand. vers. & si per sex menses, num. 31. cum seqq. Rolan. conf. 90. num. 21. cum seqq. lib. 3. & conf. 62. a num. 20. & num. 112. lib. 2. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 53. Rebuff. in praxi beneficii, in 3. part. rubr. de modis amittendi beneficia, num. 3. Monet. de distrib. quorid. p. 3. q. 7. num. 36. Carbo de leg. lib. 8. dispus. 6. vers. prima regula. Franc. Leo in thes. fori Eccles. p. 1. cap. 15. num. 31. & p. 4. cap. 2. num. 183. Bernard. Muscat. de mod. fideiubendi, p. 1. modo 14. num. 12. Sayto in Clauis Regia, lib. 3. cap. 8. num. 24. & 26. Farinac. fragm. crim. part. 2. lit. L. num. 94. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 302. num. 1. vbi num. 3. post Socin. lun. conf. 68. num. 37. & 38. lib. 3. subdit, quod verba Ipso iure, vel Eo ipso, vel Ipso facto, & similia important canonem latæ sententiæ, si adiciantur verbo præterito, vel præsentis; secus si verbo futuri temporis, quia requiritur declaratio, & num. 4. post Alex. conf. 139. num. 2. lib. 7. quod hæ dictiones 2 Ipso

Ipso facto, vel *ipso Iure*, synonyma sunt, & idem important.

3 Per has dictiones censetur lex ex subiecta materia obligare velle in conscientia ante sententiam, ex adductis per Soar. tom. 5. *disput.* 3. *sect.* 3. num. 8. & de legib. lib. 5. cap. 8. num. 1. Salas in simili tractatu de legib. 9. 96. tract. 14. *disput.* 15. *sect.* 2. Loriat. p. 1. *disput.* 24. membr. 1. reg. 1. & membr. 2. §. vlt. Nicol. Garc. de benef. p. 11. cap. 10. num. 22.

4 Si verò lex, seu statutum vteretur verbo *Ipso facto*, tunc pariter & annullatio, & pœnæ impositio censetur facta ipso Iure, text. in cap. 1. de homicid. lib. 6. *glos. verb. ipso facto*, in cap. 1. ne Clerici, vel Monachi, eod. lib. & in Clem. attendentes, in *glos. vlt. de statu Monach.* Archid. in d. cap. 1. in princ. in verb. Ipso Iure. & in cap. *salutis*, in verb. *infamia*, de pœnis, eod. lib. 6. Dec. *conf.* 238. in princ. Socin. in reg. 360. in 2. *fallentia*. Magthesilan. *singul.* 111. in princ. Marfil. in *pract.* §. *aggredior*, num. 123. Soar. de legib. lib. 5. cap. 7. n. 4. & cap. 8. sub n. 1. & 2. Ioan. de Salas in simili tract. 9. 96. tract. 14. *disput.* 15. *sect.* 6. sub num. 77. in princ. & *disput.* 16. *sect.* 8. num. 19. in fin. Farinac. d. lit. L. num. 93. Et nullitatem in continenti operari has dictiones absque alio Iudicis ministerio firmavit Rota in *Veronensis* 1. Iulij 1592. coram Illustrissimo D. meo Card. Mullino.

De dict. *It*, vide dict. *Ea*, 98. *Eius*, *Eorum*, 103.

S V M M A R I V M.

- 1 Formam & modum determinatum cum certis qualitatibus includit dict. Ita.
- 2 Similitudinem denotat dict. Ita, atque declarationem ad rem expressam significat.
- 3 Exemplificatiue interdum sumitur dict. Ita.
- 4 Affirmatiue non semel profertur dict. Ita.
- 5 Continuatiua aliquando est dict. Ita.
- 6 Expositiua, & illatiua quandoque ex præcedentibus est dict. Ita.
- 7 Conditionem nonnunquam inducit dict. Ita.
- 8 Adeo sæpe importat dict. Ita.
- 9 Hoc modo importat dict. Ita.
- 10 Itaque, Atque ita.
- 11 Ita ut, Ita ut si.
- 12 Ita quasi.
- 13 Ita quemadmodum.
- 14 Ita si.
- 15 Itane vero.

Latini dicunt

Ita.

DICTIO CLXXIX.

1 Inducit hæc dictio formam, & modum determinatum cum certis qualitatibus, ut per Vulpell. de *prepos. & adverb. signif. sub dict. Ipso Iure*, vers. *Itaque*, pag. 54. Steph. Gratian. *discept. forens.* tom. 3. cap. 575. nu. 34. Anton. Monach. Florent. *decis.* 29. num. 43. & 44. Quod intelligunt si iungatur dictioni *Ver*, non autem dictioni *Si*. Rebuff. in *comment. ad l. triplici modo*, 142. vers. *Ita*, ff. de verb. signif. pag. 517. in fin. Galignet. de cond. & demonstr. p. 2. cap. 3. num. 1. & 3.

2 Similitudinem denotat, atque declarationem ad rem expressam significat, tumque interpretatur pro *Sicut*, l. *quasi*, §. *peto*, l. *qui habebat*, §. *fin.* ff. de leg.

3. l. *libertas*, §. *hæc scriptura*, ff. de manumiss. testamento. Notant Gozad. *conf.* 8. num. 19. Grat. *conf.* 9. nu. 86. & *conf.* 13. num. 5. vol. 1. Cosm. in *pragm. sanct. tit. de elect. in princ. in verb. Ita*. Mandos. in *glos. facul. in §. volentes*, in verb. *Ita*, fol. 181. & 198. & Steph. Gratian. d. cap. 573. num. 33. Cened. *post lib. pract. & canonic. quest. sing.* 38. num. 1. Mendez à Castro in *praxi Lusitana*, lib. 3. cap. 11. num. 2.

Interdum sumitur hæc dictio exemplificatiue, ut 3 in l. *si res ita*, & in l. *si ita*, ff. de contrahen. empt. Cened. d. *singul.* 38. num. 2. in princ.

Item affirmatiue non semel profertur, ut in cap. 4 *Ita dominus*, 19. *distinct.* Cosm. in d. verb. *Ita*. Mandos. in d. verb. *Ita*, fol. 198. Cened. d. num. 2.

Aliquando est dictio continuatiua, iuxta tradita 5 per Paris. *conf.* 17. num. 19. vol. 1. quem refert Cened. d. *singul.* 38. num. 2. in medio.

Quandoque expositiua, & dilatiua ex præcedentibus, effectum eorum, quæ in præcedentibus erant disposita, inferens, & significans, non autem extensionem denotans. Grat. *conf.* 9. num. 86. & *conf.* 13. num. 5. vol. 1.

Nonnunquam conditionem inducit, l. *Iulianus*. 7 & ibi *glos. ff. de cond. & demonstr.* Tradunt Grat. *conf.* 126. num. 31. vol. 2. Paris. d. *conf.* 17. num. 19. vol. 1. quos refert Cened. d. *singul.* 38. num. 2. in fin.

Adeo sæpe importat hæc dictio. Cic. *pro Deiot.* Dij 8 te perdant fugitiue, ita non modò nequam, & improbus, sed & fatuus, & amens es. Id. in *Orat.* Rarus incelsus, nec ita longus. Id. 6. *Ver.* Simulachra præclara, sed non ita antiqua. Id. in *Brut.* Non ita multi sunt. Id. 1. *Acad.* Hoc tibi non ita decorum est.

Idem quod *Hoc modo* importat, ut in l. *adificia*, ff. 9 de verb. signif. Honded. *conf.* 13. num. 24. vol. 1.

Itaque, siue *Atque ita*, importat. Cic. 5. *Tust.* Ita 10 nobilissima ciuitas Græcia, & olim potentissima, sepulchrum cuius sui ignorasset, nisi, &c. Id. *pro Quin.* Ita sit, ut ego qui tela depellere, & vulneribus mederi debeam, tum id facere cogar.

In iureiurando eleganter viurpatur. Teren. *Eum.* 11 Ita me Dij ament, honestus est. Cic. *Attic. lib.* 5. Ita viuam, ut maximos sumptus facio. Id. 1. *Ver.* Ita mihi Deos omnes propitios esse velim.

Ita ut, *Ita ut si*, pro *Adeo ut*, *Adeo ut si*. Cic. *Attic.* 12 lib. 2. *epist.* 41. Ita sum afflictus, ut nemo vnquam. Id. lib. 13. *epist.* 21. Mihi molestissimis temporibus ita beneuolè, fideliterque præstò fuit, ut si esset à me manumissus.

Ita quasi, vel *Tanquam*. Cic. lib. 7. *epist.* 4. Ita me 13 cum loquutus est quasi non dubium bellum habeamus. Id. *pro Quin.* Quasi domi nummos haberet, ita constituit Scapulis se daturum.

Ita quemadmodum, vel *Quomodo*. Cic. de *Far.* Ita 14 certè euenit quemadmodum sit futurum. Id. *Attic. lib.* 13. *epist.* 20. Quare facies ut ita sit in libro, quemadmodum fuit.

Ita si, pro *Hac conditione*. Cic. de *senect.* Ita enim 15 senectus honesta est, si se ipsa defendit, si ius suum retinet. Id. 1. *Offic.* Nam hoc ipsum ita iustum est, si est voluntarium. Id. lib. 15. *epist.* 20. Crebris litteris nos appellato, atque ita si idem fiat à nobis.

Itane verò, vrgentis sunt, aut etiam stomachantis, 16 Cic. 2. de *Divin.* Itane censes? Id. 2. de *nat. Deor.* Itane verò? Ego iniustus, qui & Consul rogavi, & augur, & auspicato. Id. 7. *Ver.* Itane verò, tu tua pericula communi periculo defendes?

S V M M A R I V M.

- 1 Limitatiua præcedentis dispositionis est dictio Ita de

- Ita demum, de sui propria natura.
- 2 Tantum importat dict. Ita demum.
 - 3 Ita demum aliquando significat idem quod Præcipue, Hoc ita, Quasi, Ea lege, Eo modo. Non aliàs.
 - 4 Ita demum, importat illud esse de forma, cui per partes renunciari non potest.

Ita demum.

DICTIO CLXXX.

- D**E sui natura est limitatiua præcedentis dispositionis, ut per Aret. in auth. ex testamento, num. 2. in 2. notab. C. de collation. & Cened. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 39. num. 3. Et idem importat quod tantum, l. ita demum, C. de procurat. Bertazol. de claus. instrum. claus. 14. glos. 4. num. 1.
- 3 Aliquando idem significat quod Præcipue, Hoc ita, Quasi, Ea lege, Eo modo, ut in l. si quis, ff. quod quisque iuris, & in l. in tradendis, §. 1. ff. comm. pradiorum, & in l. hac autem, in fin. ff. de seruit. urban. & in l. si quis libertatem, ff. de petitione hered. Importat etiam idem quod Non aliàs, quàm hoc certo modo, ut in l. si quis ex argentiariis, §. ex hoc edicto, ff. de eden. notat Rebuff. in comment. ad l. triplici modo 142. vers. ita demum, ff. de verb. signif. pag. 518.
 - 4 Vnde importat illud esse de forma, cui per partes renunciari non potest, ut per Felin. in cap. cum dilecta, num. 7. vers. septimum signum, de rescript. Cassan. in consuetud. Burgundia rubr. 4. §. 2. verb. femme, num. 11. & 15. pag. 523. & seq. & conf. 49. num. 14. quos refert Cened. d. sing. 39. num. 3. post med.

SUMMARIVM.

- 1 Continuatiua est dict. Itaque, & determinatiua casus præcedentis, & restrictiua casus sequentis.
- 2 Declaratiua & limitatiua præcedentium est dict. Itaque, nisi verba ad ampliandum sint apposita.
- 3 Necessitatem inducit dict. Itaque.
- 4 Lex quando utitur hac dictione, forma ab ea designata est substantialis.
- 5 Proinde, siue Ergo, importat aliquando dict. Itaque.
- 6 Igitur interdum importat dict. Itaque.

Itaque.

DICTIO CLXXXI.

- C**ontinuatiua est hæc dictio, & determinatiua casus præcedentis, & restrictiua casus sequentis, ut in l. libertus, §. hac scriptura, ff. de manumiss. testam. & in l. Lucius, §. qui habebat, ff. ad Trebell. & in l. hac edictali, §. his illud, in fin. C. de secundis nupt. l. venditor, §. si constat, ff. commun. pradior. §. sic itaque, vbi Gom. non. 2. Instit. de action. Dec. conf. 226. num. 6. & conf. 521. num. 16. tom. 2. Socin. conf. 241. col. penult. & vlt. vol. 2. Paris. conf. 22. num. 39. vol. 3. & conf. 40. num. 9. vol. 4. Cened. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 39. num. 4. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. pso

jure, vers. itaque, pag. 34. vbi subdit, quod declarat, & limitat præcedentia, nisi verba ad ampliandum sint apposita, quia tunc restrictionem operari debent.

Necessitatem inducit, ut in d. §. hac scriptura, & in l. ita tamen, ff. ad Trebell. notat Burgos de Pace in l. 3. Tauri, p. 2. conclus. 6. num. 1107. vbi etiam asserit num. 1109. quod quando lex utitur hac dictione, forma ab ea designata est substantialis.

Significat aliquando idem quod Proinde, Ergo, ut in l. coram, & in l. si calumniatur, §. fin. ff. de verb. signif. & in l. 2. ff. de negot. gestis, & in l. quod si minor, §. restitutio, ff. de minor. & in l. in re communi, ff. de seruitut. urbanor. pradior.

Interdum exponitur, id est, Igitur, ut in l. 1. ff. de iur. qui sunt sui, vel alieni iuris, & in l. in repetendis, ff. de leg. 3. Notant Cosm. in pragmat. sanct. tit. de collat. §. volens itaque, in verb. itaque. Cened. d. sing. 39. num. 4.

SUMMARIVM.

- 1 Limitatiua & restrictiua præcedentis dispositionis est dict. Ita quod, taxationisque vim habet.
- 2 Augmentatiue, & non restrictiue aliquando stat dict. Ita quod.
- 3 Fideicommissum ampliat, & non restringit dict. Ita quod.
- 4 Ita quod potest accipi vel restrictiue, vel declaratiue, vel ampliatiue secundum subiectam materiam.
- 5 Testatoris mentem semper declarat dict. Ita quod, & regulat præcedentem dispositionem.
- 6 Obligatio concepta sub verbis, Ita quod in quocunque casu, &c. dicitur facta verbis illatiuis, & accessorijs ad præcedentem obligationem.
- 7 Declaratiua præcedentium est dict. Ita quod, de illiusque natura est quod intelligatur secundum supradicta.
- 8 Continuatiua præcedentis dispositionis est dict. Ita quod.
- 9 Conditionem & qualitatem præcedentis dispositionis in sequentem repetit dictio Ita quod.

Ita quod.

DICTIO CLXXXII.

Limitatiua, & restrictiua præcedentis dispositionis est hæc dictio, taxationisque vim habet, ut in l. Lucius, §. qui habebat, ff. ad Trebell. & in l. Gallus, §. idem creden. in fine, ff. de liber. & posthum. Notant Dec. conf. 226. num. 6. tom. 1. & conf. 521. num. 16. tom. 2. Socin. sen. conf. 46. col. 3. vers. cum ergo, lib. 1. & conf. 49. num. 15. lib. 4. Socin. Iun. conf. 69. num. 13. vol. 3. Rimin. Iun. conf. 163. num. 40. & conf. 313. num. 29. vol. 1. Paris. conf. 92. num. 53. lib. 2. Ruin. conf. 18. num. 11. & conf. 74. num. 17. vol. 2. & conf. 92. num. 2. vol. 3. & conf. 1. num. 12. vol. 4. Berret. conf. 147. num. 6. Aym. conf. 201. num. 41. & conf. 956. num. 14. Menoch. conf. 134. num. 15. Gabr. conf. 35. num. 26. lib. 1. Tiber. Decian.

- Decian.conf.7.num.62. lib.1. Honded.conf.69.num.45. lib.2. Surd.conf.315.num.24. Mandos. in glos. facul. 9. sique, in verb. ita quod, d. pag. 279. col. 1. Mart. de iurisd. p.4. cent.2. casu 130. num.8. Cened. post libr.1. practic. & canonic. quest. sing. 39. num.1. in princip.
- 2 Aliquando tamen stat augmentatiue, & non restrictiue, vt per Curt. sen. conf. 49. sub num. 40. vers. confirmantur. Paris. conf. 90. num. 27. vol. 2. Bero. conf. 77. num. 16. vol. 2. Socin. conf. 99. num. 15. vol. 4. Ruin. conf. 18. num. 7. & 8. vol. 1. & conf. 84. num. 2. vol. 3.
- 3 Cened. d. sing. 39. num. 2. Et quod ista dictio ampliēt, & non restringat fideicommissum, tenet Paris. conf. 90. num. 26. cum seqq. vol. 2.
- 4 Potest igitur accipi vel restrictiue, vel declaratiue, vel ampliatiue, secundum subiectam materiam, iuxta resoluta per Seraphin. decis. 911. num. 7. Magis tamen restringit, quā quod augeat, iuxta ea, quæ tradunt Alciat. conf. 492. aliās conf. 44. num. 3. lib. 9. Rimin. Iun. conf. 491. num. 63. lib. 4. Crauet. conf. 201. num. 41. lib. 2. Honded. conf. 45. num. 47. & 43. vol. 2. Bertazol. de clausul. instrument. claus. 29. glos. 3. num. 2.
- 5 In testamentis posita vel stat ampliatiue, vel declaratiue, considerat post alios Paris. conf. 90. num. 26. & 27. & seq. lib. 2. Semper tamen certum est, quod declarat mentem testatoris, & regulat præcedentem dispositionem, Socin. sen. conf. 49. num. 2. vers. aut dicimus, & num. 5. vers. ad propositum, lib. 5. Dec. resp. 33. num. 94. vol. 1. Et fuit dictum in Vrbenentana fideicommissi, 27. Ianuarij 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo.
- 6 Obligatio concepta sub verbis *Ita quod*, in quocumque casu, &c. dicitur facta verbis illatiuis, & accessoriis ad præcedentem obligationem, idē illam ampliare non possunt extra terminos dictæ primæ obligationis. Alciat. resp. 44. num. 30. tom. 3. lib. 9. Et fuit dictum in Romana fideicommissi, 30. Aprilis 1574. coram Orislen. & in Bononien. domus de Blanchettis, 6. Martij 1592. coram Illustrissimo Domino meo Card. Milino.
- 7 Regulariter hæc dictio profertur ad declarandum præcedentia, de illiusque natura est, quod intelligatur secundum supradicta, §. & quoniam scimus, vers. & ita, in auth. de testib. Alciat. d. conf. 492. num. 17. Menoch. conf. 332. num. 1. Vulpell. de præpos. & aduerb. signif. sub dict. ipso iure, pag. 54. Mart. d. casu 130. num. 8. Ruin. d. conf. 18. num. 11. vbi ait, intelligi eo modo, quod supra fuerat dictum. Paris. conf. 90. num. 27. vol. 2. vbi dicit, relatiuam esse, retentis terminis præcedentibus. Capic. decis. 108. num. 8. vbi ait, quod refertur ad proxima. Afflict. decis. 148. num. 10. in fine.
- 8 vbi ait, quod est continuatiua præcedentis dispositionis.
- 9 Conditionem repetit hæc dictio, & qualiter præcedentis dispositionis in sequentem, vt per Paris. conf. 17. num. 19. lib. 1. Socin. conf. 49. num. 2. vol. 1. vbi ait, venire qualificatiue, apponendo conditionem præcedenti dispositioni. Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 10.

tur, est dictio Ita tamen.

- 4 Testator si legauit uxori victum, & vestitum, ita tamen quod teneatur bene regere, & gubernare, legatum victus, & vestitus censetur restrictum & limitatum per verba regere, & gubernare.
- 5 Limitatiue, & taxatiue, non verò declaratiue venit dict. Ita tamen, alibi quā in fine instrumenti posita.
- 6 Præcedentia omnia non respicit dict. Ita tamen, quando vel diuersa est ratio, vel dispar qualitas, vel cum apponitur ad vnum casum qualificandum.
- 7 Relata dicitur semper ad omnes dict. Ita tamen, siue in principio, siue in medio, siue in fine dispositionis super nominatione facienda apponatur.
- 8 Relatio ad omnia præcedentia semper fit quando non adest citra modum & formam aliqua specialis, & propria prouisio, sen determinatio.
- 9 Conditionem importat dict. Ita tamen.
- 10 Modum quandoque importat dictio Ita tamen.
- 11 Formam in rescriptis inducit dictio Ita tamen.
- 12 Taxationis vim habet dict. Ita tamen.

Ita tamen.

DICTIO CLXXXIII.

Hæc dictio est modificatiua, restrictiua, & limitatiua præcedentium, vt in l. vbi adhuc, verb. ita tamen, vbi Salicet. C. de iure dotium, l. Lucius, §. qui habebat, & l. ita tamen, ff. ad Trebell. Notant Menoch. conf. 530. num. 19. Vulpell. de præpos. & aduerb. signif. sub dict. ipso iure, vers. ita tamen, pag. 54. Bertazol. de clausul. instrument. claus. 23. glos. 1. num. 1. Et ita restringit, limitat, & declarat secundum subiectam materiam, conf. 226. num. 6. Iaf. in l. 1. num. 10. ff. si quis ius dicen. Salic. per text. ibi in l. vbi adhuc, vers. ita tamen, C. de iure dotium. Ruin. conf. 74. num. 17. vol. 2. Neuizan. conf. 50. num. 12. Paris. conf. 106. num. 19. vol. 1. Alciat. conf. 492. num. 17. Surd. conf. 315. num. 29. Capic. decis. 108. à num. 6. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 10. art. 5. in medio, vbi ait, quod est restrictiua, & annullatiua actus, cui apponitur. Rebuff. in concord. tit. de mandat. Apost. §. 1. in glos. ita tamen, & in praxi, tit. de dispens. ratione ætatis, in verb. prouisio, in princip. & in comment. ad legem Labeo, 14. §. item si dominus, in fine, ff. de verbor. signif. Mandos. in praxi signat. verb. licentia, vers. an autem, fol. 63. col. 2. & in reg. 32. Cancellar. q. 28. num. 4. cum seqq. Seraphin. decis. 447. mon. 3. vbi ait, quod de sua natura limitat, & restringit dispositionem, cui adiicitur. Surd. conf. 315. sub num. 27. vers. & quod dicitur, & conf. 475. num. 7. vbi ait, quod ponitur declaratiue, & restrictiue, nunquam autem augmentatiue. Alber. in Dictionario, verb. ita tamen, vbi vult, quod legatis domibus uxori, ita tamen, quod ibi habeat habitationem omnibus diebus vitæ suæ, illa dictio ita tamen restringit legatum supradictum, taliter quod comprehendit habitationem tantum, non autem proprietatem; & ita tradunt Capic. decis. 108. num. 7. & Aym. conf. 25. num. 26. vbi

L I con

S V M M A R I V M.

- 1 Modificatiua, restrictiua, & limitatiua præcedentium est dict. Ita tamen.
- 2 Restrictiua, & declaratiua est dict. Ita tamen, secundum subiectam materiam.
- 3 Restrictiua, & annullatiua actus, cui opponi-

- 4 consuluit, quod si testator legauit uxori victum, & vestitum, ita tamen quod teneatur bene regere, & gubernare, legatum victus, & vestitus censetur restrictum, & limitatum per verba *regere*, & *gubernare*; aded quod non videtur uxori relicta proprietas, nec facultas alienandi, & Alber. ac Aym. refert, & sequitur Mandos. in d. reg. 32. Cancellar. a num. 4. & in d. verb. licentia, fol. 63. col. 2.
- 5 Hæc dictio alibi quam in fine instrumenti posita limitatiuè, & taxatiuè, non verò declaratiuè venit intelligenda, ac proinde non operatur contra expressa, vt per Surd. conf. 475. num. 39. vol. 4. Bursat. conf. 140. num. 23. vol. 1. Ioan. Bapt. Costa de clausul. convention. claus. 149. num. 3.
- 6 Quando vel diuersa est ratio, vel dispar qualitas, vel cum apponitur ad vnum casum qualificandum, non respicit omnia præcedentia, nec casus indistinctè comprehendit, prout iuxta tradita per Capic. decis. 108. num. 8. & seq. fuit dictum in Romana deuolutionis domus, 5. Aprilis 1593. coram Penia.
- 7 Siue apponatur in principio, siue in medio, siue in fine dispositionis, super nominatione facienda, semper ad omnes dicitur relata, cum non possit assignari ratio, cur magis ad vnum, quam ad alium ex illis sit referenda, l. 1. C. de liber. præterit. l. 3. § filius, ff. de liber. & posthum. l. talis scriptura, §. fin. ff. de leg. 1. Menoch. de præsumptionib. lib. 4. præsumpt. 181. Peregr. de fideicommiss. art. 16. num. 105. cum seqq. Seraphin. decis. 570. num. 2. Et fuit dictum in Romana emphyteusis domorum, 11. Martij 1616. impressa per Farinac. decis. 709. num. 2. p. 1. recent. vbi habetur, hoc procedere etiam in odiosè, & strictè interpretandis, Et num. 4. subditur, quod ad omnia expressa non refertur, quando sic eam referendo induceretur contrarietas, vel absurditas, seu actus inutilitas. Quando verò non adest circa modum, & formam aliqua specialis, & propria prouisio, seu determinatio, tunc semper fit relatio ad omnia præcedentia, vt per Gabr. lib. 6. commun. tit. de claus. concl. 6. nu. 8. limit. 8. Peregr. d. art. 16. nu. 107. Menoch. d. præsumpt. 181. num. 6. 7. & 8. Rot. d. decis. 709. num. 8. Immo etiam si capitula possint dici distincta, & separata, nihilominus hæc dictio determinat omnia præcedentia, l. ita tamen, 27. ff. ad Trebell. l. vbi adhuc, 29. vers. ita tamen, C. de iure dot. Beroi. conf. 72. num. 6. lib. 2. Surd. conf. 475. num. 39. Rot. decis. 225. num. 1. & decis. 526. num. 3. p. 1. diuers.
- 9 Conditionem importat hæc dictio, vt in l. Titio centum, 70. §. Titio centum, vers. conditio, & in l. Julianus, 85. in princip. vbi glos. in verb. & ita, ff. de condit. & demonstr. Luc. de Pena in l. 1. vers. ita tamen, C. de collat. feud. lib. 11. l. fin. vbi glos. & Bart. C. de condit. rer. ad ciuit. pertin. lib. 11. Felin. in cap. cum dilecta, 22. num. 6. vers. secundum, de rescript. Rebuff. in concord. §. 1. de mand. Apostol. vers. ita tamen. Et fuit dictum in Auximana Societatis, 3. Martij 1595. coram Iusto, impressa per Marches. de commiss. p. 1. pag. 748. col. 1. in ult. impress. & in Romana laudi, 28. Iunij 1613. coram Buratto, impressa per Farinac. decis. 513. num. 2. p. 1. recent.
- 10 Quandoque importat modum, iuxta tradita per Menoch. conf. 131. numero 3. & per Surd. conf. 437. numero 2.
- 11 In rescriptis inducit formam. Ozasc. decis. 128. num. 16. Ioan. Bapt. Costa d. claus. 149. num. 4. Quare scribit Rimin. lun. conf. 240. num. 14. cum seqq. quod hæc dictio habet vim taxationis, quæ taxatiua excipit solum comprehensa sub ea, & in omnibus aliis firmat regulam; quod de dict. sic tamen dicit idem Rimin. conf. 291. num. 66.

S V M M A R I V M.

- 1 Ita vt, & Ita quod, idem sunt.
- 2 Sicut aliquando importat dict. Ita vt.
- 3 Modum, similitudinem, & declarationem ad rem expressam denotat dict. Ita vt.

Ita vt.

DICTIO CLXXXIV.

Hæc dictio, & dictio Ita quod, idem sunt, l. 2. §. ideoque, ff. de iis, qui sunt sui, l. penult. §. quisquis, ff. de leg. 1. Bart. conf. 4. num. 2. Mandos. in glos. facult. §. volentes, in verb. ita vt, fol. 181. Cened. post libr. practice. & canonic. quæst. sing. 8. num. 6.

Pro Sicut aliquando sumitur hæc dictio, vt in l. 2. quidam testamento, in princip. ff. de leg. 1. Mandos. in d. verb. ita vt, fol. 181. Cened. d. sing. 38. num. 7. in princip.

Denotat modum, similitudinem, & declarationem ad rem expressam, vt per Rimin. in §. 1. num. 499. Instit. de donat. Menoch. conf. 530. num. 33. & 34. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. ipso Iure. Cened. d. sing. 38. num. 7. vbi num. 8. post Mandos. in d. verb. ita vt, in fine, & Neapod. in consuet. si qua mulier, in verb. ita tamen, num. 6. de mul. habent. fil. fol. 206. quærit, an faciat conditionem.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatiua, & repetitiua qualitatum præcedentis orationis est dict. Item.
- 2 Repetitiua similium de sui natura est dictio Item, quando adest eadem ratio, vel mens verisimilis disponentis.
- 3 Repetitiua qualitatum orationis præcedentis est dict. Item, quando præcedens oratio erat imperfecta ratione verbi, vel appositi, seu suppositi.
- 4 Repetitionem aliquando importat dict. Item, aliquando continuationem, quando orationi imperfecta adijcitur.
- 5 Repetitionem nullam inducit dictio Item, quando ponitur in oratione perfecta, quæ non pendet à constructione orationis præcedentis.
- 6 Repetitiua non est dict. Item, quando sequentia habent specialem prouisionem.
- 7 Repetitiua est dict. Item, qualitatis præcedentis, etsi ponatur post orationem perfectam, quando est identitas personarum.
- 8 Repetitiua non est dict. Item, quando ponitur inter diuersas res.
- 9 Repetitiuè non stat dict. Item, sed potius continuatiuè, quando est diuersa ratio, vel non esset eadem æquitas.
- 10 Repetitiua non est qualitatum præcedentium Item, quando non est personarum & rerum identitas.
- 11 Capitulorum diuersitatem inter quæ ponitur, ostendit

ostendit dict. Item, pluries repetita.

- 12 Legata si plura sint facta in aliqua dispositione cum dict. Item, numquid conditio in uno legato appositae, virtute huius dictionis, censeatur etiam in alijs legatis repetita remissive.
- 13 Legatorum, & conditionum in repetitione equiparantur dict. Item, & dict. Et.
- 14 Item, importat idem quod Similiter.

Item.

DICTIO CLXXXV.

- 1 **H**æc dictio est continuatiua, & repetitiua qualitatum præcedentis orationis, ut in litem, ff. de procur. & in l. item eorum, ff. quod cuiusque vniuersitatis nomine. Bart. in l. item repetendus, num. 1. vers. secundo casu, in fine, de leg. 3. & conf. 1. incip. Titium, num. 4. Castr. conf. 88. num. 1. p. 1. Dec. conf. 190. num. 1. & conf. 433. num. 3. Alex. conf. 37. num. 10. lib. 3. & conf. 158. num. 5. & 6. lib. 6. & conf. 99. num. 7. & 8. lib. 7. vbi ait, operari de sui naturae repetitionem, si repetitio congrua fieri potest, alias secus. Signorol. conf. 156. num. 24. vbi ait, quod à lege prolata inducit continuationem, quando est in verbis promulgatoriis legis, prout cum latè explicantem refert Card. Tusch. pract. conclus. lit. D. concl. 256. num. 2. cum seqq. Grat. conf. 114. num. 14. & conf. 117. num. 19. lib. 1. & conf. 18. num. 36. lib. 1. Socin. Iun. conf. 85. num. 22. & 24. & conf. 89. num. 25. vol. 3. Silu. conf. 64. num. 8. & num. 28. Paris. conf. 16. num. 44. vol. 3. Gemin. conf. 62. num. 7. vers. nec obstat. Cuman. conf. 22. Hippol. conf. 75. num. 6. vol. 1. Menoch. conf. 86. num. 5. & 81. & conf. 291. num. 2. & 14. & conf. 352. num. 22. & conf. 1068. num. 1. & conf. 1157. num. 24. Gullelm. Bened. in cap. Raynutius, verb. in eodem testamento, num. 77. cum seqq. Gomez. in §. item Seruiana, num. 6. & in §. aquæ, num. 19. Insti. de action. Rebuff. in comment. ad legem Labeo, 14. vers. item, ff. de verbor. signif. pag. 98. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 20. glos. 1. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 55. Azcued. ad l. 2. num. 1. tit. 1. lib. 6. noua Recopil. Sured. conf. 455. num. 12. & conf. 468. num. 11. Ioan. Garc. de nobil. in diuis. num. 53. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub hac dict. Gutier. pract. lib. 3. §. 8. num. 18. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 1. num. 5. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 563. num. 61. Cened. post libr. pract. & canonic. quest. sing. 31. num. 1. Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. §. 18. num. 1. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 309. num. 1. Gutier. pract. lib. 3. q. 19. num. 22. vbi ait, de sui natura esse repetitiuam similium, quando adest eadem ratio, vel mens verosimilis disponentis.
- 3 Et quamuis magna pars Doctorum supra relatorum non distinguant, an oratio præcedens sit perfecta, vel non, sed generaliter dicant, quod ista dictio repetit qualitates orationis præcedentis, tamen debet intelligi, quando ipsa præcedens oratio erat imperfecta ratione verbi, vel appositae, seu suppositae, iuxta doctrinam Bart. in d. l. item repetendus, num. 1. vers. 2. de leg. 3. & in l. Seia, §. Catio, ff. de fund. instructo. Iaf. conf. 207. col. 2. vol. 2. Curt. Iun. conf. 72. num. 6. & conf. 102. vol. 2. Cuman. d. conf. 22. incip. Titium legauit, in princip. vbi quod importat aliquando repetitionem, aliquando continuationem, quando orationi imperfectæ adiicitur. Rolan. conf. 36. vol. 4. Bertazol. d. claus. 20. glos. 5. num. 2. Anchar. reg. 1. q. 53.

in princip. & num. 1. p. 2. Cened. d. sing. 31. num. 1. vers. & licet. Gonzal. d. glos. 1. num. 4. Card. Tusch. d. conclus. 303. num. 2. & 4.

Quando verò ponitur in oratione perfecta, quæ non pender à constructione orationis præcedentis, tunc nullam inducit repetitionem, sed continuat eandem materiam. Ita Gemin. d. conf. 62. num. 2. vers. nec obstat. Cuman. d. conf. 22. ante medium, vers. nec hic est. Aret. conf. 1. & conf. 121. Natt. conf. 387. num. 12. vol. 2. Socin. conf. 11. num. 26. vol. 1. Grat. conf. 18. num. 39. col. 1. Silu. conf. 64. num. 28. Octavian. Vulpell. citato loco. Paris. conf. 49. num. 48. vol. 2. Mascard. de probat. conclus. 1265. num. 11. Card. Tusch. d. conclus. 303. num. 8.

Amplia primò, hanc dictionem non esse repetitiuam, quando sequentia habent specialem provisionem. Ita Alex. conf. 158. num. 5. vers. secundo principaliter, lib. 6. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 303. num. 9.

Secundò amplia, seu potius declara illud, quod non sit repetitiua qualitatis præcedentis, cum ponitur post orationem perfectam, quando scilicet diuersitas personarum, & rerum interuenit, secus verò est, si sit identitas personarum, quia tunc repetit, etsi ponatur post orationem perfectam, secundum Curt. Iun. conf. 102. num. 4. & Anchar. Reg. 1. q. 53. num. 2. & 3. p. 2. quos refert Cened. d. sing. 31. num. 3.

Tertiò amplia, seu potius declara, quando ponitur inter diuersas res, ut per Bart. conf. 3. vers. super, 2. lib. 1. Alex. d. conf. 158. num. 2. vers. quibus primum, lib. 6. Card. Tusch. d. conclus. 303. num. 10.

Quartò amplias ut hæc dictio non stet repetitiuè, 9 sed potius continuatiuè, quando est diuersa ratio, vel non esset eadem æquitas, ut per Paris. conf. 87. num. 40. vol. 2. Curt. Iun. conf. 153. num. 7. & conf. 44. num. 7. & conf. 72. num. 5. vers. non obstat, quos refert Cened. d. sing. 31. num. 4. in princip.

Quintò amplia, quod non repetit qualitates præcedentes, quando non est personarum, & rerum identitas, ut per Ruin. conf. 104. num. 21. vol. 5. Curt. Iun. conf. 44. num. 6 & conf. 102. num. 4. Anchar. Reg. 1. q. 53. num. 2. & 3. in 2. parte, fol. 1276.

Hæc dictio pluries repetita ostendit diuersitatem capitulorum, inter quæ ponitur, ut post Gemin. & Boër. scripsit Rebuff. in d. l. Labeo, §. item si dominus, col. 3. vers. & hac dictio. Honded. conf. 69. num. 14. vol. 2.

Si autem plura sint legata facta in aliqua dispositione, cum hac dictione, numquid conditio in uno legato appositae, virtute huius dictionis, censeatur etiam in alijs legatis repetita? Vide Bened. Capra conf. 60. incip. Circa quod, num. 1. Petr. Ioan. Anchar. suarum question. famul. lib. 2. q. 53. Curt. Iun. conf. 102. num. 4. Rendin. in Promptuar. recept. sentent. tom. 1. tit. 27. num. 4.

Dictio hæc, & copula Et equiparantur in repetitione legatorum, & conditionum; ita Alex. d. conf. 158. num. 6. vers. eo modo, lib. 6. Gam. Lusit. decis. 206. num. 15. Card. Tusch. d. conclus. 303. num. 3.

Apud Grammaticos Item idem importat, quod Similiter. Cic. 5. Verr. Literæ istæ mittuntur à patre vehementes, ab amicis item. Idem 2. de Diuinat. Solis defectiones, item Lunæ prædicuntur. Idem in Brita. Romulus augur, cum fratre item augure.

Cum negatione sæpe in extremam coniicitur clausulam, ut res, quæ conferuntur, diuersas esse appareat. Cic. in Orat. Nam omnium magnarum artium, sicut arborum altitudines delectant, radices, stirpèsque non item. Idem Attic. lib. 1. Spectaculum tibi vni iucundum, cæteris non item.

Ll 2 SVM

S V M M A R I V M.

- 1 Repetitua eiusdem actus pro vna vice tantum est dict. Iterum.
- 2 Repetitua aliquando non est dict. Iterum.
- 3 Reiterationem actus quando denotet dict. Iterum, ostenditur.
- 4 Iterum nonnunquam sumitur, id est, Diuersum.
- 5 Iterum pro Secundo eleganter ponitur.
- 6 Iterum adsciscit Semel, Tercium, vel Tertiò, ut num. 7.
- 8 Iterum quandoque additur dictioni Sæpius.

Iterum.

DICTIO CLXXXVI.

- 1 **E**st repetitua eiusdem actus pro vna vice tantum, ut in l. fideicommissa, §. si quis alicui decem, circa finem, vbi Bart. & Bald. ff. de leg. 3. l. fin. & ibi glos. verb. quamuis, ad finem, ff. de bonis auct. jud. possid. cap. olim, in princip. vbi Zabarel. notab. 1. de rescript. Fulgos. conf. 154. Gom. in §. rursus, num. 9. & Ias. in §. Prætor ait, num. 10. Instit. de act. Boët. decis. 31. num. 14. Cened. post libr. practic. & canonic. quæst. sing. 57. num. 1. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. item, vers. iterum, pag. 56.
- 2 Interdum non est repetitua, ut in l. filio, quem pater, vers. iterum arrogauerit, ff. de adopt. vbi notant Bart. & Ias. num. 11. quos refert Cened. d. sing. 57. num. 4. in princip. Strictè capta accipitur pro secunda vice, ut per Brederod. de appell. p. 1. cap. 224. vers. ab eadem persona. Vulpell. citatò loco, pag. 56. vbi subdit, quod largè capta etiam pro secunda vice accipitur, quoties opus fuerit; si à lege proferatur, quando iteratio non tendit in grauamen alterius. Verùm ut resolutio clarior appareat, sciendum est, quod quando hæc dictio profertur ab homine, denotat reiterationem eiusdem actus pro vna vice tantum. Sic procedunt lura suprà citata in principio huius dictionis; quando verò profertur à lege, quia lex debet poni, ita ut lites dirimat, tunc ista dictio denotat, & admittit reiterationem actus pro pluribus vicibus. Ita procedit l. veluti, ad finem, ff. de edendo. Quam distinctionem tradunt Bald. in l. 1. vers. quatio quo, C. de his, quæ pæna nomine. Ias. in d. §. Prætor ait, num. 10. Gom. in §. sic itaque, num. 9. vers. & idè pro vera resolutione, Instit. de action. vbi alios in id citat, ad pluramque infert; & signanter, quod si datur potestas, & facultas arbitrio ab homine prorogandi semel, & iterum, non intelligitur nisi pro duabus vicibus. Alex. in l. qui bona, §. fin. in princip. & in l. si finita, in princip. num. 4. ff. de danno infecto. Si verò datur facultas à lege, vel statuto, tunc actus fieri debet toties, quoties opus fuerit. Alex. conf. 70. vol. 2. cum aliis adductis per Gom. d. num. 9.
- 4 Nonnunquam iterum sumitur, id est, Diuersum, l. receptitia, vers. & liceat, & ibi glos. verb. iterum, ff. de constit. pecunia.
- 5 Apud Grammaticos, & bonos linguæ Latinæ Auctores, iterum pro Secundo eleganter ponitur. Cic. Attic. lib. 4. Flaminii Consul iterum. Idem pro Sex. Saturnius iterum Tribunus. Idem in Brut. Liuiæ fabulæ vix dignæ, quæ iterum legantur.

Aliàs adsciscit Semel. Cic. §. Verr. Duobus pretiis 6 vnum & idem frumentum vendidisti, semel ciuitatibus, iterum populo Romano. Idem pro Do. Audierat ex illo se à me bis salutem accepisse, semel separatim, iterum cum vniuersis. Idem in Brut. Anristius, & Piso sæpe dicebant, minùs sæpe Pomponius, rarò Carbo, semel, aut iterum Philippus.

Assumit autem Tertium, vel tertio. Cic. lib. 1. de Inuent. Primum quidem decipi incommodum est, iterum stultum, tertium turpe. Idem pro Roscio: Iterum, ac tertio nominavi. Idem pro Deiot. Ille iterum, ille tertio auctionibus factis pecuniam dedit.

Nonnunquam ei additur Sæpius. Cic. Attic. lib. 13. 8 epist. 42. Ut re experiat, iterum, ac sæpius te rogat. Idem pro Font. Semel, atque iterum, ac sæpius. Idem pro lege Manlia: Testis iterum, ac sæpius Italia, quæ, &c.

S V M M A R I V M.

- 1 Significationes plures habet dictio Iuxta, secundum subiectam materiam.
- 2 Prope importat dict. Iuxta.
- 3 Propinquitatem, & vicinitatem significat dictio Iuxta.
- 4 Vicinitas, quam importat dict. Iuxta, debet intelligi cum aliqua distantia.
- 5 Vicinitatem per decem pedes importat dictio Iuxta.
- 6 Secundum nonnunquam importat dictio Iuxta.
- 7 Similitudinariè stat dict. Iuxta, quando ponitur pro Secundum.
- 8 Demonstratiuè, & causatiuè potius, quàm conditionaliter, & restrictiue stat dictio Iuxta.
- 9 Relatiua in omnibus ad relatum est dictio Iuxta, quando accipitur pro Secundum.
- 10 Causatiuè, seu conditionaliter, an & quando stet dict. Iuxta, ostenditur, & num. 11. & 12.
- 13 Causaliter intelligitur stare dictio Iuxta, in privilegijs.
- 14 Conditionaliter intelligitur stare dict. Iuxta, in rescriptis Institue.
- 15 Limitatiuè stat dictio Iuxta, velata ad facultatem alicui datam.
- 16 Perfectio anni ut non requiratur, operatur dict. Iuxta.

Iuxta.

DICTIO CLXXXVII.

Cum plures habeat significatus hæc dictio, secundum subiectam materiam, ut aduertunt Socin. conf. 201. in princip. vers. accedat etiam, lib. 2. & Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 304. num. 6. idè sigillatim quidquid de ea dicendum occurrerit, explicabo.

Primo importat idem quod Prope. Cic. Sepultus est iuxta viam Appiam ad quintum lapidem. L. qui ades, ff. de incend. cap. soluta, §. hoc autem, de maiorit. & obed.

- obed. Alex. *conf.* 120. *incip.* *Omissis argumentis*, num. 6. *versum* dicitur, lib. 2. & *conf.* 44. num. 2. vol. 6. Cosm. in *pragmat. sanct.* tit. de elect. §. statui, in verb. iuxta, pag. 143. Intrigl. Siciliæ *decis.* 36. num. 16. Card. Tusch. d. *concl.* 304. num. 7. Cened. *post libr. practic. & canonic. quest. sing.* 32. num. 1.
- 3 Et tunc significat propinquitatem, & vicinitatem, ut in *l. quidam Hiberius*, ubi Bart. ff. de *seruit. urbanor. pradior.* Bald. in *l. 1.* num. 2. C. de *Episcopis*, & *Cleric.* Bero. *conf.* 144. num. 16. vol. 3. Felin. in *cap. quia indicante*, col. fin. de *prescript.* Cosm. *citato loco.* Surd. *conf.* 429. num. 52. Vulpell. de *prapof. & adverb. signif. sub*
- 4 *dist. item*, *vers. iuxta*, pag. 56. Quæ quidem vicinitas debet intelligi cum aliqua distantia. Bald. in *l. 1.* C. de *sacrof. Eccles.* Grat. *conf.* 112. num. 22. lib. 1. Paris. *conf.* 38. num. 38. vol. 2. ubi ait, quod ista dictio verificatur, nedum in contiguis, sed etiam in aliquantulum distantibus. Alex. *conf.* 120. num. 6. vol. 2. ubi dicit denotare propinquitatem per unum, vel
- 5 duos pedes. Denique denotare vicinitatem per decem pedes prope, tenent Bart. in *l. decernimus*, C. de *aqueductu lib.* 10. Felin. in *cap. ex parte*, de *rescript.* Franc. Marc. *decis.* 644. p. 1. Petr. Enriq. *respons. opusc.* 2. *sub hac dist.*
- 6 Secundò ponitur quandoque pro dict. *Secundum*, ut per Abb. in *cap. Abbate*, num. 10. de *verb. signif.* Cosm. d. *verb. iuxta*, pag. 143. & in *tit. de pacif. posses. in fin. princip.* in verb. iuxta, pag. 70. ubi dicit, quod ista dictio iuxta, & secundum æquipollent. Alber. in *dist. verb. iuxta*. Bart. in *extranag. ad reprimendum*, §. prout, num. 2. & in *l. edita* num. 28. C. de *edendo*. Rimin. iun. *conf.* 106. num. 1. vol. 1. Cened. d. *singul.* 22. numero 3.
- 7 Et tunc stat similitudinariè, ut dict. *Sicut*, *tantum*, *ad instar*, &c. sic in *l. leges ut generales*, C. de *legib.* & in *l. 1.* C. de *his qui parentes*, vel lib. occid. notant verb. iuxta Menoch. *consil.* 482. *sub num.* 33. Glor. *respons.* 1. *parte.* 3. numero 128. Bero. *consil.* 38. num. 3. vol. 1. Et sic in dubio censetur potius stare demonstratiuè & causatiuè, quàm conditionaliter, & restrictiue, ut per Dec. in *c. quoniam Abbas*, nu. 14. *vers.* & in *dubio*, de *offic. deleg.* Roman. *consil.* 336. *incip.* *Circa propositam*, num. 2. Paris. *conf.* 4. num. 36. lib. 4. Curt. iun. *conf.* 97. num. 3. Rot. *decis.* 27. nu. 7. p. 2. diuers. Matien. l. 2. *glos.* 9. num. 12. tit. 4. lib. 5. *noue Recop.*
- 9 Est etiam in hoc sensu relatiua in omnibus ad relatum, ut in *cap. Abbate*, §. *præterea*, ubi *glos. de verb. signif.* tradunt Alex. *conf.* 81. num. 6. lib. 6. Intrigl. Siciliæ *decis.* 36. num. 15. Galganet. de *condit. & demonstr.* p. 2. *cap. 1. quest.* 18. num. 13. Et fuit dictum in *Romana pecunia* 2. May 1614. coram Vualdo, impressa per Fatin. *decis.* 386. num. 2. p. 1. *recent.* D. Loter. de *re benefic.* lib. 1. q. 40. num. 219. Cardin. Tusch. d. *concl.* 304. num. 3. Rot. *decis.* 40. p. 2. diuers. ubi tentum fuit, adeo esse relatiuam, ut si constet de relato, nihil disponat ultra contenta in relato, ubi *non*. 7. subdit, quod si referens plus disponderet, quàm relatum, quandocunque de relato constaret, referens non attenditur, sed relatum. Decian. *conf.* 21. num. 37. item lib. 2. ubi ait, quod promittens iuxta formam instrumenti de tali tempore, cum sint verba relatiua, si ex instrumento nihil apparet, non tenetur, quia falsa causa non nocet. Alex. *conf.* 9. *incip.* *Ponderatis*, n. 12. lib. 5. ubi ait, quod inuestitura facta masculo & fœminæ iuxta formam antiquarum inuestiturarum, si ex inuestituris antiquis constet quod fœminæ sunt exclusæ, erunt etiam exclusæ ex noua inuestitura habente relationem ad antiquas.
- 10 An autem & quando hæc dictio stet causatiuè, &
- quando conditionaliter, non bene constat inter Doctores. Alex. enim d. *conf.* 9. num. 12. tenet, stare causatiuè, dum ait, quod frater faciens se inuestiri de certo feudo pro se, & fratribus, & sororibus, iuxta tenorem aliarum inuestiturarum antiquarum, censetur per errorem fecisse, quia præsumitur credidisse inuestituras ita loqui, & si contrarium loquantur, non sibi præiudicauit. Cuius dictum notabile dicit Curt. iun. *conf.* 92. num. 10.
- Sed Castr. *conf.* 17. *incip.* *In causa decimali*, in *princip.* 11 & in *fine lib.* 2. ait, quod si fiat concessio inuestituræ de omnibus, de quibus maiores sui fuerunt inuestiti iuxta prædecessorum suorum inuestituras, dictio iuxta stat conditionaliter, & si non constet de antiquis inuestituris nihil est concessum; subditque, id restringi, quando concessio, seu inuestitura est certa, ut quia conceduntur certa bona expressa: ita quod non remanet aliqua incertitudo, licet adiciatur iuxta formam antiquarum inuestiturarum; aut secundum, vel prout sui antecessores possederunt, quia tunc non facit conditionem, sed modum, videlicet quia sic sui antecessores vsi sunt. Inferens idem esse dicendum, quando quis condemnatur, vel se obligat ad soluendum singulis annis unum par caponum, prout eius antecessores soluere consueverunt, quia exponitur, prout sic sui antecessores soluere consueverunt, nisi ex aduerso probaretur, quod soluere non consueverunt, quia si falsa est causa, tunc non valeret concessio. Vnde Matien. d. l. 2. *glos.* 2. num. 13. tradit, quod quoties lex vel priuilegium non disponit quid certum, sed se refert ad aliam legem, seu priuilegium, tunc hæc dictio ponitur conditionaliter, ita ut donec constet de re, ad quam refertur, non valeat dispositio.
- Declarat tamen Grammat. *decis.* 59. num. 24. tres 12 casus distinguens. Primum quando dispositio est certa, & non apparet id ad quod sit relatio, & valet, quia quando hæc dictio profertur si per certo stat causatiuè, non autem conditionaliter. Dec. *conf.* 169. col. 2. Aretin. *conf.* 76. col. 3. Bellon. *conf.* 36. num. 11. quos refert Cened. d. *singul.* 32. num. 4. in *princ.* Secundum quando dispositio est incerta, & non apparet id ad quod sit relatio, & non valet, ex adductis per Grat. *conf.* 105. num. 2. vol. 2. & Ruin. *consil.* 25. num. 11. lib. 1. Socin. iun. *conf.* 122. num. 33. lib. 3. Rot. d. *decis.* 40. *sub num.* 4. & 5. Tertium quando dispositio relata apparet magis stricta, & sit restrictio. Quartum addit Card. Tusch. d. *conclus.* 304. nu. 15. post Castr. *conf.* 17. in *fin. lib.* 2. quando dispositio est certa; sed constat quod relatum est contrarium, quia ex aduerso est probatum contrarium, & tunc facerent verba rationem conditionalem.
- Tertiò in priuilegiis intelligitur stare causaliter. 13 Roman. *conf.* 336. num. 3. In rescriptis verò Iustitiæ conditionaliter, veluti si dicatur, executioni mandes talem sententiam iuxta eius seriem, quia intelligitur si ex eius serie liquere poterit. Ita Roman. d. *conf.* 366. num. 8. ubi Apostill. in *verb. conditionaliter*. Grammat. d. *decis.* 59. num. 24. Curt. iun. *consil.* 97. num. 3. Ioan. Bapt. Ferrer. *conf.* 86. num. 5. Cardin. Tusch. d. *concl.* 304. num. 17. quicquid dicant Riminald. in *l. edita*, col. pen. *vers.* & ideo, C. de *edendo*. & Bellon. *conf.* 36. à num. 11. quos refert Cened. d. *singul.* 32. num. 4. post *princ.*
- Quartò relata ad facultatem alicui datam stat li- 14 mitatiuè, ut fuit dictum in *Romana pecuniaria* 18. Iunij 1607. coram Penia.
- Quintò operatur ut non requiratur anni perfectio, 15 sed sufficiat inchoasse ex adductis per Surd. *decis.* 78. numero 8.

SUMMARIUM.

- 1 *Factum, & modum concernit dictio Legitimè.*
- 2 *Factum legitimè, censetur factum ordine Iuris servato.*
- 3 *Citatus ut legitimè compareat, intelligitur per se, vel per procuratorem.*
- 4 *Citatus ad comparandum legitimè in loco, ad quem prohibetur accessus citato, non tenetur comparere, nec mittere procuratorem.*
- 5 *Probationi, vel ostensioni adiecta dict. Legitimè, importat plenam, & veram probationem, non autem privilegiam.*

Legitimè.

DICTIO CLXXXVIII.

1 **C**oncernit factum & modum: factum scilicet fuisse legitimum, & legitimo modo processisse, ut per Ioan. Monach. & Ioan. Andr. in reg. factum legitimè, de reg. Iuris, lib. 6. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 8. glos. 6. & claus. 35. glos. 12. num. 2.

2 *Legitime factum, censetur factum ordine Iuris servato, glos. & Abb. in cap. consanguinei, de re iudic. Bertazol. d. glos. 6. Seraphin. decis. 290. num. 2. & decis. 433. num. 6.*

3 *Vnde citatus ut legitimè compareat, intelligitur per se, vel per procuratorem. Ita Bald. consi. 149. incip. Statuto, circa med. vers. in contrarium, lib. 5. quem refert Card. Tusch. practic. conclus. tom. 3. lit. D. conclus. 305. num. 1. vbi num. 2. cum eod. Baldo citato loco, restringit, nisi hæc dictio annexum haberet locum prohibitum, quia citatus ad comparandum legitimè in loco ad quem prohibetur accessus citato, non tenetur comparere, neque mittere procuratorem, ex quo ratione loci prohibiti hæc dictio non attenditur.*

4 *Adiecta hæc dictio probationi, vel ostensioni importat plenam & veram probationem, non autem privilegiam, ut per iuramentum, ita las. in l. si quando, col. 2. num. 9. & seq. C. unde vi. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 305. num. 3. vbi num. 4. cum Alex. cons. 119. num. 9. lib. 2. extendit in tantum, ut etiam si concurrat semiplena probatio, cum iuramento non erit legitima probatio.*

SUMMARIUM.

- 1 *Institutionem hæredis inducit verbum Lego, adiectum vniuersitati bonorum.*
- 2 *Legatum, & non institutio intelligitur, quando verb. Lego adijcitur certa quantitati, vel summa.*
- 3 *Legata, fideicommissa, & ceteras omnes species relictorum comprehendit verbum Lego, in genere sumptum.*
- 4 *Fideicommissum vniuersale importat verbum Lego, tanquam obliquum adiectum hæreditati, siue alius sit hæres institutus, siue non.*

DICTIO CLXXXIX.

Verbum hoc adiectum vniuersitati bonorum inducit hæredis institutionem, ut per Menoch. conf. 86. num. 78. Azcued. ad l. 1. num. 167. tit. 4. lib. 5. noua Recopilar. Ceual. comm. contra comm. quæstione 114.

Quando verò adiicitur certæ quantitati, vel summa, intelligitur legatum, & non institutio, iuxta resoluta per Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 141. num. 34. & per Brunor. à Sole in locis commun. lit. V. num. 46.

In genere tamen sumptum amplam retinet significationem, & comprehendit legata, fideicommissa, & ceteras omnes species relictorum, l. fideic. 85. l. uxorem, 39. §. legauerat. ff. de leg. 3. l. equis, 39. ff. de usur. l. filium, §. si legata, in l. 1. ff. de legatis præstand. notat Richard. ad princ. Instit. de fideicom. hæred. numero 5.

Et quòd hoc verbum tanquam obliquum adiectum hæreditati importet fideicommissum vniuersale, siue alius sit hæres institutus, siue non, ex Crass. de success. §. Institutio, quæst. 15. num. 2. & 3. & §. substitutio, quæst. 5. num. 23. resoluit Monet. de con. nunt. vltim. volunt. cap. 9. num. 20.

SUMMARIUM.

- 1 *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.*
- 2 *Actum quod quis facere possit sua sponte, & sine alterius licentia operatur dictio Liberè.*
- 3 *Liberè, intelligitur sine impedimento, contradictione, onere, grauamine, vel obstaculo.*
- 4 *Liberè aliquid habens, illud ab omni onere exemptum dicitur habere.*
- 5 *Venditionem immunem ab omni alia obligatione, ac proinde à pacto redimendi, importat dict. Liberè.*
- 6 *Liberè id fieri dicitur, quod quis sine aliqua obligatione, sed sua absoluta voluntate, alio non requisito facere potest.*
- 7 *Fundus quod non est obnoxius seruituti, denotat dict. Liberè.*
- 8 *Liberè idem importat, quod non obstante contradictione.*
- 9 *Electionem, seu consilium alterius qui expectare non debet, dicitur liberè facere.*
- 10 *Liberè idem significat quod arbitrio suo.*
- 11 *Substitutio facta liberè, importat integraliter, & sine diminutione.*
- 12 *Liberè operatur ab omni necessitatis obseruantia, & solemnitate abstractum.*
- 13 *Facultas alicui concessa de conferenda re aliqua cum dict. Liberè, non restringitur ad certum genus personarum.*
- 14 *Vxor si relinquatur usufructuaria liberè, habebit plenum usufructum.*

15 *Libe*

- 15 Liberationem totalem denotat dictio Liberè.
- 16 Obligationem omnem excludit dictio Liberè.
- 17 Liberè in venditione operatur respectu translationis domini pretio soluto.
- 18 Restitui si petatur liberè, dicitur intentatum petitorium.
- 19 Fideicommissarius ut possit apprehendere rem absque consensu heredis, operatur dictio Liberè.
- 20 Potestatem liberam & absolutam, & nulli legi suppositam importat dict. Liberè.
- 21 Facultas libera si data sit non ex hoc videtur Iuris communis sublata dispositio.
- 22 Testari prohibito si libera concedatur testandi facultas, intelligitur Iuris forma seruata.
- 23 Exceptionem prouenientem ex natura actus, & subiecta materia, excludit dictio Liberè.

Liberè.

DICTIO CXC.

- D**E vi, & effectibus huius dict. vide Alber. in suo diction. verbo Liberè, Rebuff. in concord. rubr. de collat. §. prefatque, verb. Liberè, pag. mihi, 308. Bartholom. Petet. ad extrauag. ambrosia, de reb. Ecclesia non alienan. verb. Illis exceptis, num. 16. & 17. Bertazzol. de claus. instrum. claus. 30. glos. 10. num. 1. Vulpell. de propof. & adverb. signific. sub hac dict. pag. 56. Cald. Pereira de renou. emphyt. quest. 8. num. 10. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 53. num. 2. & 3. & glos. 45. num. 11. & 17. & glos. 46. num. 1. & 3. & glos. 53. Cened. post lib. pract. & canonic. quest. singul. 58. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclusione 306.
- 2 Denotat hæc dictio, quòd actum quis facere possit sua sponte, & sine alterius licentia, & auctoritate. Ita Panorm. in cap. si pro debilitate, num. 5. & ibi Dec. num. 45. & 46. de offic. deleg. cap. 2. de locato, cap. statumimus, de regularib. cap. cum plures, vbi glos. verb. Liberè, de offic. deleg. lib. 6. cap. 1. de cens. cod. lib. Clement. dudum, §. si vero, vbi glos. verb. Liberè, de sepult. & ibi Innoc. num. 3. Alex. conf. 80. num. 10. vol. 1. & conf. 14. num. 3. vol. 2. Dec. conf. 360. num. 5. Andr. ab Exea in cap. 1. mem. 421. cum seq. de constit. Aret. conf. 76. num. 5. Gozad. conf. 58. num. 2. & conf. 91. num. 9. Curt. iun. conf. 2. num. 3. Rimin. in princ. Instit. de donat. num. 515. Plot. de in liem iurando, §. 2. num. 28. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 135. C. de reuoc. donat. Rebuff. d. verb. Liberè, vers. septimo, pag. mihi, 620. Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 7. num. 34. & conf. 121. num. 66. & conf. 192. num. 9. Alciat. conf. 212. num. 4. Cosm. in pragm. sanct. tit. de elect. §. quod si, in verb. Liberè, fol. 34. col. 1. Mandos. reg. de Infirmis, quest. 15. num. 3. Anchar. Regien. quest. 40. nu. 5. & 6. p. 1. fol. 244. Brunor. à Sole in locis commun. verb. Liberè. Roland. conf. 42. num. 19. lib. 1. vbi ait, quòd importat sine licentia, sine consensu, vel auctoritate alterius, & sine aliqua requisitione. Surd. conf. 313. num. 96. Flamin. de resign. lib. 7. quest. 5. n. 8. Cald. Pereira de empt. & vend. cap. 20. num. 9. Gonzal. ad reg. 8. Canc. glos. 45. num. 11. cum seqq. & glos. 48. num. 3. & glos. 53. num. 3. Card. Tusch. d. conclus. 306. num. 10. Cened. d. singul. 58. num. 1. Monet. de

commut. ultum. volunt. cap. 7. num. 144. & cap. 8. numero 137.

Item, Liberè intelligitur, sine impedimento, contradictione, onere, grauamine, vel obstaculo, aut vlla diminutione, vt in Clem. fin. de estat. & qualis. & in cap. 1. in princ. verb. Liberè, de reg. Iuris, lib. 6. & in cap. cum Episcopus, verb. Liberè, de offic. Ordin. cod. lib. Notant glos. verb. Liberè, in d. Clement. dudum. Alex. conf. 214. num. 4. vol. 6. Curt. iun. conf. 2. num. 3. Dec. conf. 360. num. 50. Socin. sen. conf. 13. in fine, lib. 1. Socin. iun. conf. 72. num. 7. lib. 2. Ruin. conf. 1. num. 21. vol. 1. Alex. conf. 214. num. 4. vol. 6. Rolan. conf. 42. num. 18. Natt. conf. 530. num. 10. vol. 3. Paris. conf. 81. num. 5. lib. 3. Gozad. conf. 47. num. 9. & conf. 91. num. 7. & conf. 58. num. 2. Rip. de remed. ad conseruandam vbert. num. 141. Alciat. resp. 603. nu. 3. Durant. de arte testandi, in tit. de sublit. num. 32. Vincent. Caroc. decis. seu cas. 80. num. 38. Tiraq. d. verb. reuertatur, num. 134. Cosm. d. verb. Liberè, pag. 104. Menoch. remed. 2. adipiscen. num. 52. & conf. 10. num. 10. Vulpell. citato loco. Corn. conf. 267. num. 15. lib. 4. vbi loquitur in libero vsufructu. Decian. consil. 41. num. 14. lib. 2. Surd. decis. 265. num. 3. & decis. 272. num. 14. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub hac dict. Cald. Pereira de renou. emphyt. quest. 8. num. 12. Vallase. consil. 123. num. 9. Franc. Leco in thes. fori Ecclesiastici, p. 2. cap. 16. num. 56. & p. 4. cap. 1. num. 24. vbi ait, quòd in contractu emphyteutico tribuit absolutam auctoritatem, omnemque contradictionem, & impedimentum remouet, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 33. num. 18. Mart. de Iuris d. p. 4. cent. 1. cas. 10. num. 9. Ludou. Rodolphin. post tract. de absoluta Principis potest. voto vnic. num. 55. Card. Tusch. d. conclus. 306. num. 9. Nicol. Garz. de benef. p. 1. cap. 5. n. 376. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 919. num. 13. & 20. Et fuit dictum in Censuina pensionis 29. Maij 1596. coram Card. Pamphilio.

Vnde qui liberè aliquid habet, illud ab omni onere exemptum dicitur habere, glos. verb. liberè, in d. Clem. dudum. Menoch. conf. 1042. num. 10. Sic de testatore relinquire aliquid liberè, quod ab omni onere fideicommissi censetur eximere, voluit Menoch. conf. 640. num. 2. & 3. qui testatur idem sentire Ruin. conf. 131. num. 10. vol. 1. Ita etiam in venditione appositæ hæc dictio Liberè, importat venditionem immunem ab omni alia obligatione, & per consequens à pacto redimendi. Paris. conf. 45. num. 14. lib. 4. Menoch. conf. 10. num. 10. Honded. conf. 51. num. 51. & seq. lib. 1. Et fuit dictum in Romana domus, 20. Februarij 1615. coram Vbaldo, impressa per Farinac. decis. 669. num. 2. p. 1. recent.

Item liberè id fieri dicitur, quod quis sine aliqua obligatione, sed sua absoluta voluntate, alio non requisito, facere potest, vt per Aret. conf. 76. num. 30. Socin. conf. 13. in fine, vol. 1. & conf. 170. col. 5. vol. 2. Dec. conf. 355. num. 4. & conf. 360. num. 5. Paris. conf. 36. num. 26. vol. 4. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 7. num. 33. cum seqq.

Item liberè denotat, quòd non est fundus obnoxius seruituti, vel alteri obligationi. Rimin. in princip. Instit. de donat. num. 548. fol. 205. Cened. d. sing. 58. num. 4.

Item liberè idem importat, quod non obstante contradictione. Rolan. conf. 42. num. 17. Emil. conf. 6. in princip. Socin. lun. conf. 1. num. 13. vol. 4. Menoch. conf. 10. num. 10. Brunor. à Sole q. 39. dub. 1. quos refert Cened. d. sing. 58. num. 8.

Item liberè facere dicitur, qui alterius electionem, vel consilium expectare non debet. Verall. decis. 297. num. 6. p. 1.

Item

- 10 Item *libere* significat idem, quod arbitrio suo. Alciat. *conf.* 212. num. 4. Cened. *d. sing.* 18. sub num. 4.
- 11 Item substitutio facta *libere* importat integraliter, & sine diminutione, & quoddam mortuo filio, cui substituitur in pupillari, substitutio sit pupillaris, & excludat matrem. Anton. de Butr. *conf.* 53. num. 1. in fine. Card. Tusch. *d. conclus.* 306. num. 8.
- 12 Item *libere* operatur ab omni necessitatis obseruantia, & solemnitate abstractum. Bald. in *cap. qua in Ecclesiarum*, col. 2. num. 4. *vers. ibi, liberam, de constit.* Marc. Anton. de Amatis Marchie *decis.* 53. n. 3. 4. c. 5.
- 13 Item hæc dictio adiecta in facultate alicui concessa de conferenda aliqua re importat, ut facultas illa non restringatur ad certum genus personarum, ut fuit dictum in *Vallaseletana præmunitiarum*, 24. Nouembrio 1603. coram Card. Pamphilio.
- 14 Item si per verbum *libere* vxor relinquatur usufructuaria *libere*, habebit plenum usumfructum, cum tamen alias habeat sola alimenta, ut per Caualcan. de *usufructu mulieri relicto*, cap. 1. num. 50. quem refert Cened. *d. sing.* 58. sub num. 3.
- 15 Item *libere* intelligitur quoad omnia, & sic totalem liberationem denotat. Ita Crauet. *conf.* 122. num. 5. Alex. *conf.* 96. col. 1. lib. 5. Apostill. ad Butr. *conf.* 53. in *vers. libere*. Rolan. à Valle *conf.* 42. num. 20. lib. 1. Card. Tusch. *d. conclus.* 306. num. 11. totalitatemque importat. Menoch. *conf.* 1. num. 13. & *conf.* 632. num. 14.
- 16 Item excludit omnem obligationem, ut in *l. non dubito*, §. *libere autem*, ff. de *captiuis*, & *postlimin. reuers.* cap. 2. de *arbitr.* lib. 6. cap. *licet*, de *sepult.* eod. lib. Valasc. *consult.* 123. num. 8.
- 17 In venditione operatur respectu translationis domini pretio soluto, ut per Seraphin. *decis.* 663. num. 5.
- 18 Si petatur *libere restitui*, dicitur intentatum petitorium, quia ista dictio est huius naturæ, ut per eam illud intentatum censeatur. Menoch. de *reciper. possess.* in *prafat.* num. 15. quem refert Cened. *d. sing.* 58. num. 6.
- 19 Operatur, ut eius virtute fideicommissarius possit apprehendere rem absque consensu hæredis, ut per Anchar. Regien. q. 40. num. 56. fol. 244. quem citat Cened. *d. sing.* 58. num. 2.
- 20 Et licet *libere* importet liberam, & absolutam potestatem nulli legi suppositam, secundum Caroc. *decis. seu casu* 80. num. 38. Socin. *conf.* 170. num. 8. lib. 2. & Rolan. *conf.* 42. num. 17. lib. 1. tamen requirit iuris ordinem, iuxta resoluta per Hippol. *conf.* 49. num. 47. vol. 1. recipitque restrictionem à iure, secundum determinationem aliarum legum. Alex. *conf.* 80. num. 12. lib. 1. Card. Tusch. *d. conclus.* 306. num. 14.
- 21 Vnde si libera facultas data sit, non ex hoc videtur iuris communis sublata dispositio, quia etiam tunc procedere debent iuxta iuris dispositionem, ut per Rebuff. *d. verb. libere, vers. & an verbum*. Menoch. de *arbitr.* lib. 1. q. 7. num. 36. & 37.
- 22 Sic etiam, si testari prohibito libera concedatur testandi facultas, intelligitur iuris forma seruata, ut in *l. si quando*, C. de *inoffic. testam.* Vulpell. *d. loco*, num. 2. Menoch. *d. q. 7.* num. 39.
- 23 Non excludit tamen hæc dictio exceptionem prouenientem ex natura actus, & subiecta materia, ut per Farinac. in *praxi crim.* p. 1. lib. 1. tit. 3. q. 24. num. 82. Card. Seraphin. *decis.* 516. num. 4. & *decis.* 576. num. 4. Cened. *d. sing.* 58. num. 5.

- 2 Dict. Licet, pro Etiam si nonnunquam usurpatur.
- 3 Infinito modo iuncta dict. Licet, usurpatur pro Possumus.
- 4 Doctores referuntur de vi & effectibus verbi Licet agentes.
- 5 Libertatem, & arbitrium denotat verbum Licet, non obligationem, & precisam necessitatem.
- 6 Arbitrij liberam, & absolutam potestatem tribuit verbum Liber.
- 7 Taxatiuum non est verbum Licet, nec excludit alia.
- 8 Clausula Liceat tibi propria auctoritate, &c. intelligitur, volente ipso impetrante, & non illo inuito.

Licet.

DICTIO CXCI.

Dictio *Licet*, sæpissimè absolute ponitur, & seruitur concessioni, Cic. *Attic. lib.* 14. *epist.* 4. Sed omnia licet concurrant, Idus Martie consolantur. Idem de *Amicit.* Quantumvis licet excellas. Idem *Attic. lib.* 1. *epist.* 24. Proinde isti faciant licet, quos volent. Sæpe in hunc sensum adiicitur *Per me, per te, per illum*, & alia huiusmodi. Terent. *Adeph.* Sinatis hunc facere, dum per ætatem licet.

Nonnunquam pro *etiam si* videtur usurpari. Cic. 2. pro *Sest.* Licet omnes in me terrores impendeant subito. Idem *post red. in Sen.* Licet corpus abisset meum, dignitas iam in patriam reuerterat. Et tunc implicat casum dubitatioem, sicut dictio *etiam*, ut per Nat. in *comment. de usuris*, *glos.* 1 §. num. 97. Polyd. Rip. de *nocturno tempore*, cap. 78. num. 4.

Verbum *licet* infinito modo iunctum usurpatur, pro *Possumus*. Cic. 1. *Officior.* Licet ora ipsa cernere iratorum. Idem 2. de *Divinat.* Mirari licet quæ sint animaduersa à Medicis herbarum genera. At verò ubi præcedit negatiua, veluti *Non licet*, æquipollet præcepto, & necessitatem importat, ut per Philarch. de *officio Sacerd.* tom. 1. p. 2. lib. 3. cap. 2. dict. 3. Cast. de *lege pænali*, lib. 1. cap. 5. docum. 4. Sanch. in *præcepta Decalogi*, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 38. *prope finem*.

Verbum *licet*, de cuius vi, & effectibus multa cumulant Rebuff. in *comment. ad l. licet*, 58. *vers. licet*, ff. de *verbor. signif.* pag. 299. & Galganet. ad *statuta Urbis*, lib. 1. cap. 143. in princip.

Libertatem, & arbitrium denotat, non autem obligationem, & precisam necessitatem, ut in *l. diem proferre*, §. *si plures*, ff. de *arbitr.* l. 1. ff. de *interrog. actio.* Notant Menoch. *conf.* 381. num. 23. Ceuall. *commun. contra communes*, q. 750. num. 26. & q. 757. num. 61. Et ita est potestatiuum, non necessitatiuum, Card. Seraphin. *decis.* 739. num. 3. Sicut de verbo *Libet*, 6 quoddam tribuat liberam, & absolutam arbitrij potestatem, dicit Menoch. de *arbitr.* lib. 1. q. 7. num. 32.

Non est taxatiuum hoc verbum *Licet*, nec excludit alia, iuxta notata per Seraphin. *decis.* 573. num. 1.

De clausula *Liceat tibi propria auctoritate*, &c. quoddam intelligatur volente ipso impetrante, & non illo inuito, tradit Socin. sen. *conf.* 115. sub num. 5. *prope finem, vers. sed ad hoc respondeo*, lib. 3. Et fuit dictum in Regien. reservationis fructuum, 6. Junij 1588. coram Cipiso.

SUMMARIUM.

- 1 Dict. Licet, sæpissimè absolute ponitur.

S I M

S V M M A R I V M.

- 1 Longè, propriè idem significat quòd Procul.
- 2 Longè, latèque, assumuntur ad significandam longitudinem, ac latitudinem spatij.
- 3 Valde, aut Multum, interdum denotat dict. Longè.
- 4 Longè pro Multò saepe vsurpatur, nec rarò cum superlativo iungitur.

Longè.

DICTIO CXCI.

- L**ongè propriè idem significat, quòd Procul. Cic. lib. 2. epist. Longè absum, audio serò. Idem ad Q. Fratr. lib. 3. Isti quàm longè sint, nescio. Idem Attic. Tu autem abes longè gentium. Idem 4. Verr. Epicrates longè mihi obuiam. Idem de Amicit. Ut nos longè prospicere oporteat futuros casus Reipublicæ.
- Longè, latèque assumuntur ad significandam longitudinem, ac latitudinem spatij. Cic. 2. de natura Deor. Nam Solis candor illustrior est, quàm vllius ignis, quippe qui immenso mundo tam longè, latèque collucet. Idem pro lege Manilia: Ita tantum bellum, tam diuturnum, tam longè, latèque dispersum.
- Pro Valde, aut Multum interdum vsurpatur. Cic. 1. Academ. Totèque ea res longè cæteris & studiis, & artibus antecedit. Idem pro Font. O fortunam longè disparem M. Fonteij. Idem pro Syl. Et erat huic iudicio longè dissimilis illa contentio. Idem 5. de Finib. Quàm longè, multumque præstet mens, ac ratio.
- Pro Multò saepe vsurpatur, nec rarò cum superlativo iungitur. Cic. pro Planc. Quod est longè secus. Idem de Orat. Longè omnium in dicendo & grauissimo, & elegantissimo Platoni. Idem in Brut. Vir longè post homines natos improbissimus. Idem pro Rosc. Hominem longè audacissimum nuper habuimus in ciuitate.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.
- 2 Magis, pro Plus, à Grammaticis vsurpatur.
- 3 Magis plerumque cum Quàm copulatur, sæpe absolutè ponitur, aliquando cum Minus comparatur, interdum iteratur rei magis explicanda gratia.
- 4 Comparatiuè quandoque stat dictio Magis.
- 5 Electiuè nonnunquam stat dict. Magis, quando ponitur inter incompatibilia, seu contraria, vt num. 6.
- 7 Comparatiuè ponitur dictio Magis, quando stat inter duo compatibilia, quæ cadunt in eodem subiecto.

Magis.

DICTIO CXCI.

DE vi, & effectibus huius dictionis vide Rebuff. 1 in comment. ad l. quibus, § 7. vers. & qui magis ff. de verbor. signif. pag. mibi 295. & in auct. habita, in vers. & maxime diuinarum, C. no filius pro patre. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 58. Cened. post libr. practic. & canonic. quæst. sing. 60. Turfelin. de particulis Latina orationis, cap. 91. Grat. de dictionib. dict. 120.

Magis pro plus non temerè à Grammaticis vsurpatur, licet magis plerumque ad comparationem pertineat, & potius significet; Plus verò sæpe refertur ad magnitudinem, & contrariam habeat minus: vt Plus virium, plus iucunditatis, item plus posse, plus efficere, & alia huiusmodi, quibus locis magis vsurpare non licet.

Plerumque cum Quàm copulatur hæc dictio. 3 Cic. 2. de Orat. Magis adeò id facilitate, quàm vlla mea culpa contigit. Idem lib. 16. Et si magis est quod gratuler tibi, quàm quod te rogem. Sæpe absolutè ponitur, sed ita vt Quàm ferè intelligatur. Cic. lib. 16. epist. 19. Expectabo tuas literas, te ipsum multò magis. Aliquando cum minus comparatur. Terent. Adelph. Omnes, quibus res sunt minùs secundæ, magis sunt natura quodammodo suspiciosi. l. prope-randum, §. fin. C. de indic. l. 3. §. 1. ff. de vi bonor. rapt. Interdum iteratur rei magis declarandæ gratia. Cic. lib. ... epist. ... Sed mihi quotidie magis, magisque de tuis rationibus cogitanti placet. Idem 1. Philipp. Quotidie magis, magisque perdit homines templis, rebusque Urbis minitarentur. Idem Attic. Quotidie magis, ac magis suspicor, te in Epirum profectum.

Interdum hæc dictio stat comparatiuè, l. magis 4 puta, ff. de rebus eorum, qui sub tutela, glos. in l. si constante, §. quoties, ff. solut. matrim. & in l. clam possidere, §. qui ad nundinas, ff. de acquir. possess. l. 3. §. proinde, in vers. magis, ff. de minorib.

Quandoque electiuè, l. & si ferò, §. hac actio, ff. §. si seruus vendicetur, l. 1. cum ibi notatis, C. commun. diuid. glos. in l. iubere, ff. de iurisdict. omnium iudicium, & in l. 2. §. 1. ff. si certum petat. l. si decem, §. cum petitio, vbi Ias. num. 1. ff. de verbor. oblig. Socin. conf. 148. col. penult. Ias. in l. Stichum, qui meus erit, num. 17. ff. de leg. 1. Paris. conf. 115. num. 13. vol. 1. vbi ait, quòd ista dictio quandoque electiuè, & quandoque comparatiuè ponitur.

Declara, quòd quando ponitur inter incompatibilia, seu contraria, tunc necessariò stat electiuè, vt per Ias. in d. l. iubere, num. 15. vbi Dec. num. 6. & Corraf. in l. si tam angustis, num. 2. ff. de seruicrib. quia ad positionem vnus contrarij sequitur remotio alterius, & tunc ista dictio ponitur electiuè, vt declarat Ias. in d. l. iubere, num. 15. vbi dicit sic poni in l. filiofamilias, & ibi glos. in verb. magis, in vlt. opin. quam sequitur ibi Bart. ff. de condit. & demonstr. & in l. 2. §. 1. & ibi glos. magna ante med. ff. de reb. credit. & in l. in commodato, §. sicut, & ibi glos. verb. magis, ff. commodati, & in l. quia magis, ff. finium regundor. & in l. 1. ff. comm. diuid. vbi etiam glos. quæ ponit exemplum: Volo esse magis diues, quàm pauper.

Si verò ista dictio ponatur inter duo compatibilia, quæ cadunt in eodem subiecto, tunc ponitur comparatiuè, vt declarat Ias. in d. l. iubere, num. 15. quo casu procedunt lura suprà citata in vers. interdum. Ita distinguit Cened. d. sing. 60. num. 1. & 2.

M m

Magno

Magnoperè.

DICTIO CXCV.

- 1 **E**X *Magno*, & *opere* facta hæc dictio vſurpatur pro *Multum*, aut *Valdè*. Cic. *lib. 15. epist. 14.* Ego cæterarum rerum cauſa tibi Romam magnoperè properandum cenſeo. Idem pro *Rofcio*: Quorſum recidat reſponſum tuum non magnoperè laboro. Idem 7. *Verr.* Quid, inquam, magnoperè potuit Cleomenes facere, iſtius avaritia nauibus exinanitis? Idem *lib. 6. epist.* Philoſophis magnoperè putaui oportere.
- 2 Quandoque hoc aduerbium diuiditur in ea, ex quibus conſtat. Cic. *Attic. lib. 13.* Magno opere accerſitus. Idem *lib. 13. epist.* Magnòque opere abs te peto.

SUMMARIUM.

- 1 Malè ſit, vel Dij malè faciant, malè precantis erat.
- 2 Malè narrare, eſt triſte nuntium afferre.
- 3 Malè mulctare, idem eſt quod pugnīs, verberibùſque malè accipere.
- 4 Malè accipere, eſt malè tractare.
- 5 Malè audire, & bene audire, ſerè ad malam, vel bonam famam pertinent.

Malè.

DICTIO CXCV.

- 1 **H**æc dictio ad plura deſeruit, pluràque ſignificat, ſecundùm verba, quibus annectitur. In primis, *Malè ſit*, vel *Dij malè faciant*, malè precantis erat. Cic. *Attic. lib. 13.* Malè mihi ſit, ſi vnquam quidquam tam enitar. Idem *lib. 11. epist.* Dij iſti Segulio malè faciant homini nequiſſimo.
- 2 *Malè narrare* eſt triſtem nuntium afferre. Cic. *Attic. lib. 16.* Malè narras de illo. Cui opponitur *Narras bene*.
- 3 *Malè mulctare* idem eſt, quod pugnīs, verberibùſque malè accipere. Cic. in *Brut.* Addebat etiam ſcriptores illos malè multatos exiſſe cum Galba. Idem 6. *Verr.* Qui primò obſiſtere conarentur malè multati, clauis, ac ſuſtibus repelluntur.
- 4 *Malè accipere* eſt malè tractare, & reſertur tum ad verba, tum ad facta. Cic. 3. *Verr.* Malè accipit verbis Rabonium. Idem 4. *Verr.* Epicrates homines multis verbis malè à ſe acceptos dimiſit.
- 5 *Malè audire*, & *bene audire*, ſerè ad malam, aut bonam famam pertinent: nam cui malè dicitur, is malè audit; cui bene dicitur, is audit bene. Cic. *Attic. lib. 6.* Qui me idcirco putant bene audire velle, vt ille malè audiat. Idem 5. *Tuſcul.* Surdaſter erat M. Craſſus, ſed aliud moleſtius, quòd malè audiebat, etſi, vt mihi videbatur, iniuria.

SUMMARIUM.

- 1 Verbum Mandare, intelligi debet de coactione.

- 2 Committere, paſſim in Iure importat verbum Mandare.
- 3 Delegare aliquando importat verbum Mandare.
- 4 Delegatam iuriſdictionem quandoque non importat verbum Mandare.

Mandare.

DICTIO CXCVI.

Verbum hoc intelligi debet de coactione, vt per Card. Seraphin. *decif. 1212. num. 3.* Nam poſitum in diſpoſitionibus ſua natura præceptiuis importat iuſſionem, & præceptum, iuxta text. in *cap. mandato*, 10. de *præbendis*, *lib. 6.* & in *cap. mandatum*, 38. & in *cap. cum te*, 7. de *reſcript.* cum traditis per Felin. *ibid. num. 9.* Et quòd *Mando*, & *Præcipio* vſurpentur communiter pro eodem, & importent præceptum, docent S. Antonin. *p. 2. tit. 4. cap. 2. §. 3.* & *p. 3. tit. 16. cap. 1. §. 9. in fine.* Butr. in *cap. nam concuſcentiam*, in *fine*, de *conſtit.* vbi Alex. de Neuo *num. 24.* Felin. *num. 9.* & 7. Caſtr. *lib. 1. de lege pœnali*, *cap. 5. docum. 4.* Vaſq. 1. 2. *q. 96. art. 4. diſp. 158. cap. 3. num. 21.* & *cap. 6. num. 56.* Sanch. in *Decalog. tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 35.* quidquid dicant Sylueſt. in *Sum. verb. præceptum*, *q. 2.* & Armil. *cod. verb. num. 7.* minùs bene exiſtimantes, ad inducendum, & ſignificandum præceptum, non ſufficere ſimplex verbum *Mandamus*, niſi geminatè addatur, *Mandando præcipimus*, quorum opinionem iure optimo improbat Soar. de *legib. lib. 3. cap. 15. num. 9.* ſic limitata deciſione text. in *l. 1. ff. mandati*, & in *§. mandatum*, *Inſtit. cod.* dum in mandato videlicet, quòd procedit ex diſpoſitione non quidem legis, aut alterius ſuperioris ad ſubditum actiue mandando loquentis, ſed ex ſola diſpoſitione contrahentis, negant virtutem præcipiendi, & cogendi. Sic item limitata deciſione text. in *cap. mandatu*, 2. *q. 4.* & in *cap. Gualterius*, 23. *q. 4.* dum agunt de mandato non proprio, ſed abuſiuo, videlicet de illo, quòd importat non præceptum, ſed petitionem, quia ſcilicet ibi prolaturum fuit ab inferiori ad ſuperiorem, cuius reſpectu inferior nihil præcipiendo, ſed rogando mandauit, vt intelligit gloſ. 1. in *iſdem Iuribus*; quamuis meliùs dicendum ſit cum Soar. *d. num. 9.* verbum *Mando*, de quo in illis Iuribus, vel vbiunque ſuperior, vt ibi loquitur ad inferiorem, vſurpari ſolum vrbauitatis gratia ab eo, qui rogatur.

Paſſim in Iure accipitur pro *Committere*, ex notatis per Hieronym. Fernàndez de Otero in *repet. cap. gratum*, de *offic. deleg. num. 44.*

Interdum importat idem, quòd delegare, vt in *tit. 3. ff. de offic. eius*, cui mandata eſt iuriſdictio, & in *l. 1. §. damus*, *ff. de ſuſpect. tutor.* & in *l. 1. §. 1. ff. qui, & à quo appelletur.*

Quandoque verò non importat delegatam iuriſdictionem, ſecundùm omnes communiter in *cap. licet in corrigendis*, de *offic. Ordin.* notat Mart. de *clauſulis*, *p. 1. clauſ. 186. num. 5.* aliàs *clauſ. 127.* etiam *num. 5. in vlt. impreſſ.*

SUMMARIUM.

- 1 Implicatiua, ſeu comparatiua de ſui natura eſt dictio Maximè, & implicat caſum magis dubitabilem.

2 Spe

- 2 Speciem diuersam includit dict. Maximè.
- 3 Inclusiua & implicatiua est dictio Maximè, sicut dict. Tam, & habet vim augmentandi, & non minuendi.
- 4 Implicationem non denotat dict. Maximè, posita post genus speciem includens.
- 5 Ampliativè, & augmentativè aliquando stat dict. Maximè.
- 6 Statutum loquens, vel disponens aliquid per verba exprimentia genus, includit omnes species sub genere comprehensas.
- 7 Ratio si addatur per dict. Maximè, importabit quòd licèt alia rationes subsint, ista tamen expressa sit potentior.
- 8 Identitatem esse in casu contrario interdum denotat dict. Maximè.
- 9 Taxativam Tantùm quandoque importat dictio Maximè, sed improprie, quando ponitur verbis importantibus causam finalem, vt num. 10.
- 11 Dict. Maximè, nonnunquam abundat.
- 12 Præsertim, interdum importat dictio Maximè.

Maximè.

DICTIO CXCVII.

- 1 **H**Æc dictio de sui propria natura est implicatiua, seu comparatiua, & implicat casum magis dubitabilem, vt in l. pro herede §. si quid tamen, vbi Ias. in princ. ff. de acquir. poss. & in l. qui status, de testamen. militis, & in cap. ad abolendam, de filiis presbyterorum: & in cap. cum Apostolica, de ijs qua fiunt à Prælatiis, tradunt glos. verb. affirmari, ad fin. in l. illud, ff. ad l. Aquilianam. Panorm. in cap. damnamus, num. 3. de summa Trinitate. Ias. in l. qui se patris, num. 36. C. Vnde liberi. & ibi Dec. num. 10. Alber. in suo diction. in verb. Maximè. Corn. in conf. 69. num. 2. vol. 1. & conf. 329. n. 8. eod. vol. 1. & conf. 21. num. 12. vol. 2. & conf. 14. n. 2. vol. 3. Socin. iun. conf. 30. à num. 41. vol. 1. & conf. 180. num. 71. vol. 2. Paris. conf. 90. num. 17. & conf. 60. num. 18. & conf. 292. num. 17. lib. 1. Alex. consil. 47. num. 6. lib. 6. Alciat. conf. 53. num. 18. Aym. conf. 227. num. 9. & 10. Rimin. in princ. de donat. nu. 157. Menoch. de arbitr. cas. 416. num. 19. & conf. 69. num. 26. & conf. 1034. num. 8. Mandos. in glos. facult. §. nos qui, in verb. præsertim, fol. 93. Azeued. l. 1. num. 32. tit. 19. lib. 8. 9. Recopil. Mandos. ad reg. de subrogan. colligitur. quæst. 6. num. 1. Barthol. Peret. ad Extrauag. Ambitiosa, de reb. Eccles. non alien. pag. 256. numero 3. Gutier. canonic. lib. 1. cap. 20. num. 6. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 100. artic. 2. vers. circa quam notandum est. Lotter. de re benefic. lib. 2. quæst. 6. numero 17. Cened. pest libr. prætic. & canonic. quæst. sing. 37. num. 1. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 290. num. 5. & concl. 309. num. 10. Et fuit dictum in Valentina beneficij, 15. Junij 1609. coram Greg. XIV. inter eius decisiones impressas, decis. 420. num. 3. quæ reperitur etiam impressa per Farinac. decis. 257. num. 4. p. 2. recent. Et quòd includat etiam speciem diuersam, dicit Gemin. conf. 6. num. 5. vers. item dictio maximè. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 309. num. 5.
- 3 Item est inclusiua, & implicatiua, sicut dictio Tam, & habet vim augmentandi, & non minuendi, statque comparativè, includendo casum magis du-

bitabilem, implicatque idem esse in casu contrario, licèt in illo fortior militet ratio, vel ratio expressa deficeret, vt in l. 1. §. vel maximè, ff. de collat. bonorum, & in l. scire oportet, §. & si maximè, ff. de excusat. tutor. notant Couar. lib. 2. variar. cap. 7. num. 5. Aym. d. conf. 227. num. 9. & 10. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Magis, vers. Maximè, pag. 58. Gutier. d. cap. 20. num. 5. Flamin. de resignat. lib. 1. q. 13. num. 31. & lib. 2. q. 1. num. 31. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 290. num. 5. & conclus. 309. num. ult. vbi citat Alex. conf. 111. num. 1. lib. 2. & conf. 47. num. 5. in fine, & num. 6. lib. 7. Cened. d. sing. 31. num. 2. vbi num. 3. ait, quòd ponitur comparativè, idem implicans in casu conuerso.

Posita tamen post genus, speciem includens, non 4 denotat implicationem, auct. habita, C. ne filius pro patre. Abb. in cap. carissimi, num. 8. de conuers. coniugator. Surd. conf. 330. num. 24.

Aliquando hæc dictio stat ampliativè, & augmentativè, vt per Vulpell. citato loco, Ludou. Rodolphin. post tract. de absoluta Principis potestate, lib. 2. var. q. 50. num. 28. Et idè statutum loquens, vel 6 disponens aliquid per verba exprimentia genus, includit omnes species sub genere comprehensas, etiam quando enumeratio aliquarum specierum fuit facta, modò fuerit facta cum hac dict. Maximè, quæ ampliat. Ita Gemin. conf. 6. num. 3. & 4. Alex. conf. 133. incip. Viso processu, col. 2. in fine, vers. nec etiam, lib. 1. quos refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 309. num. 1. vbi num. 2. cum seqq. post Bart. in Extrauag. ad reprimen. in vers. & maximè, subdit, quòd quando genus præcedit, & sequitur speciem per dictionem Maximè, adiecta importat rationem magis vrgentem in specie, quæ erat inclusa, & nihilominus exprimitur cum dictione Maximè. Ad- 7 ditque, quòd si addatur ratio per dictionem Maximè, importabit, quòd licèt alia rationes subsint, ista tamen expressa sit potentior, seu potentissima, & alias etiam causas comprehendere. Quam expressam tradunt Vant. de nullit. sit. ex defectu processu, sub num. 123. vers. idem foret. Anton. Monach. Bononien. decis. 28. num. 45.

Interdum denotat identitatem esse in casu con- 8 trario, vt per Ang. de Perusio in tract. suitatis, q. 9. num. 19. Card. in Clem. unica, in 3. notab. de renunc. Cassad. decis. 4. num. 8. de concess. præbende. Mandos. in reg. 9. Cancellar. q. 6. num. 2. Hieron. Fernandez in repet. cap. gratum, de offic. deleg. num. 37.

Quandoque ponitur pro taxatiua Tantùm, licèt 9 improprie, glos. verb. maximè, in cap. cum contingat, de foro compet. Addit. ad Panorm. in cap. damnamus, num. 3. de summa Trinit. Alex. conf. 116. incip. Animaduersus, num. 16. vers. nec etiam absurdum, lib. 2. Cosm. in pragmat. sanct. in proem. §. qua quidem, verb. maximè. Mandos. in glos. facult. §. nos qui, in verb. præsertim, fol. 94. Menoch. de presumptionib. lib. 4. præsumpt. 100. num. 12. Azeued. l. 1. num. 37. tit. 19. lib. 8. noua Recopil. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub hac dict. Cened. d. sing. 37. num. 4. Hieron. Fernandez in repet. d. cap. gratum, num. 38. Card. Tusch. d. conclus. 309. num. 6.

Intellige, quando ponitur verbis importantibus 10 causam finalem, quia tunc stat taxativè. Alex. conf. 77. incip. Visis, num. 23. vers. nec obstat, lib. 3. glos. verb. in secularibus, in cap. ad abolendam, de filiis Presbyterorum. Couar. d. cap. 7. num. 5. Menoch. de presumptionib. lib. 6. præsumpt. 50. num. 12. Card. Tusch. d. conclus. 309. num. 7. Sanch. de matrim. lib. 6. disput. 14. num. 21.

Nonnunquam abundat, l. ult. circa princip. C. de 11 testam. l. ea qua, ff. de rescind. vend. Ias. in l. qui se patris, col. 10. C. vnde liberi. Mandos. d. verb. præsertim, & in

reg. 29. Cancellar. q. 6. num. 5. Cened. d. singul. 37. numero 5.

- 72 Importat etiam idem quod dictio *Præsentim*, ut per Cald. *conf.* 548. alias 3. *de verbor. signif.* Gemin. *conf.* 16. num. 4. in fine. Mandos. *super regul. de subrogan. colligitur*, q. 6. num. 2. Card. Tusch. d. *conclus.* 309. num. 9.

SUMMARIVM.

- 1 Possessivum est pronomen Meus, demonstrans tempus præteritum.
- 2 Dispositionem restringit ad tempus præsens, & bona præsentia pronomen Meus.
- 3 Legato indefinito quando adijcitur pronomen Meum, tunc illud pronomen tempus præsens demonstrat, ac proinde testator censetur legare illud quod habebat tempore testamenti.
- 4 Declarantur l. ult. §. 1. ff. de leg. 1. l. nomen, §. 1. ff. de legat. 3. l. Aurelius, §. 1. & 2. & l. ult. in fine, ff. de liber. legata.
- 5 Donatio omnium bonorum meorum valida est, quia sub ea solum intelliguntur præsentia, & non veniunt postea acquisita.
- 6 Pronomen Meum, in uniuersali dispositione appositum, non restringit uniuersale dispositum.
- 7 Dominium denotat pronomen Meum.
- 8 Meum & Tuum propriè id dicitur, cuius dominium irrevocabile est.
- 9 Conditionem, vel demonstrationem quando faciat pronomen Meum, remissiue.

Meus, mea, meum.

DICTIO CXCVIII.

PRonomen hoc est possessivum demonstrans tempus præteritum, ut per Corn. *conf.* 104. num. 4. vol. 4. Vulpell. *de prapof. & adverb. signif.* sub dict. *Magis*, *vers. Meus*, pag. 59. Menoch. *conf.* 106. num. 184. cum seq. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 93. num. 4. & cap. 104. num. 18. cum seqq.

2 Restringit dispositionem ad tempus præsens, & bona præsentia, ut in l. si ita legatum, 8. ubi Bart. ff. de auro, & argento legato. Menoch. *de præsumptionib.* lib. 4. *præsumpt.* 127. in fine, & *conf.* 106. num. 170. & num. 187. & num. 192. & *conf.* 349. num. 11. Surd. *decis.* 233. num. 11. & num. 10. in fine. Ceual. *commun. contra comm.* q. 727. num. 64. & q. 900. num. 64. me citato. Monet. *de commutat. ultim. volunt.* cap. 5. num. 191. in fine.

3 Unde quando legato indefinito adijcitur hoc pronomen Meum, veluti, *aureum meum, vestes meas*, & similia, tunc illud pronomen tempus præsens demonstrat, ac proinde testator censetur legare aurum, seu vestes quas habebat tempore testamenti, non postea quas sit, ut in l. si ita, 8. ff. de auro, & argento legato, notat glos. *ultim. in l. serui elect.* §. *ultim.* ff. de leg. 1. quam ibi sequuntur Bart. Paul. Socin. & alij, quorum meminit Couar. *pract.* cap. 2. num. 2. *vers. quamvis in hoc.* Menoch. d. *præsumpt.* 127. à num. 34. & d.

conf. 106. à num. 192. & num. 167. Ioan. Garc. *de exequijs*, cap. 22. à num. 3. Petr. Pecha. *de testam. coniugum*, lib. 5. cap. 29. num. 3. Quod autem huiusmodi legatum licet hoc pronomen additum non sit, sed simpliciter testator leget vestes, aurum, & similia, debeat intelligi solum de præsentibus quæ habebat tempore testamenti, non de postea quas sitis, videntur probare text. in l. ult. §. 1. ff. de leg. 2. l. nomen, §. 1. ff. de leg. 3. l. Aurelius, §. 1. & 2. & l. ult. in fin. ff. de liber. legata, in quibus non reperitur appositum hoc pronomen Meum, & tamen dispositio ad tempus testamenti restringitur, per quæ iura hanc partem sustinent Raph. Cuman. Alex. Vinc. & alij, quos refert, & sequitur Couar. d. num. 2. & post Castr. *conf.* 132. num. 2. volum. 1. Cardin. Mantica. *de coniect.* *ultim. volunt.* lib. 3. tit. 11. num. 4. *vers. item procedit.* quos etiam sequitur Castil. *quotidianarum quaslibet.* lib. 1. cap. 44. num. 7. & faciunt adducta per Pinel. in rubr. C. de bonis maternis, p. 1. num. 7.

Verum prima opinio vera in se est, nec iura pro secunda adducta aliquid concludunt, si aduertas, quod licet in eis appositum non reperiat hoc pronomen, verba tamen ad præsens, vel præteritum tempus expressè referebantur, ut patet ex d. l. *ultim.* §. 1. ff. de leg. 2. ibi, *quæ mihi cum fratre meo patre vestro communes sunt.* At verò d. l. nomen, §. 1. loquitur de verbis futuri temporis, & ad præsens restringitur propter specialem præsumptionem fraudis. Similiter d. l. Aurelius, §. 1. loquitur de verbo præteriti temporis, ibi, *quibuscumque legata in eo testamento, quod incideram, dedi.* Sic etiam de verbis præteriti loquitur text. in §. 2. sub eadem l. Aurelius, ibi, *quicquid sortis, & usurarum nomine mihi debebat.* Text. autem in l. ult. in fin. eod. tit. de verbis agit præsentis temporis, ut patet ex princ. §. Cais, cuius themate retento loquitur usque ad finem ibi, *debitor est, &c.* Quid autem si legato indefinito adijciatur, omnia bona mea, an veniant etiam futura, vide infra sub dict. *Omnia*, num. 11. cum seqq.

Hinc etiam si quis simpliciter donauerit bona sua, quinimò etiam si donaret omnia bona sua, talis donatio valeret, cum sub ea solum intelligantur præsentia, & non veniant postea acquisita, de quibus testari possit donator, ut probat text. in l. ult. ibi, *cum sit iusta, &c.* C. *quæ res pignori, & in l. omnes*, 22. §. Lucius, ff. *quæ in fraudem creditor.* tradunt Clar. in §. *donatio*, q. 19. num. 3. cum seq. Pinel. in d. rubr. C. de bonis maternis, p. 1. num. 3. Gama Lusitan. *decis.* 206. num. 3. Valasc. *de partit. cap.* 20. num. 14. Molin. *de iustis. tract.* 2. *disput.* 280. *vers. idem est.*

Appositum hoc pronomen in uniuersali dispositione non restringit uniuersale dispositum, ut notat Natt. *conf.* 675. num. 3.

Denotat dominium, iuxta resoluta per Cald. Pereira *de empt. & vend.* cap. 10. num. 2. Meum enim dicitur, quod ex re mea provenit. Menoch. *conf.* 106. num. 182. & num. 236. & num. 239. & *conf.* 115. num. 60. Item meum, & tuum propriè id dicitur, cuius dominium irrevocabile est. Idem Menoch. *conf.* 456. num. 6.

Pronomen Meum quando faciat conditionem, 9 vel demonstrationem, vide l. *super*, ff. de leg. 3. Monet. *de commutat. ultim. volunt.* cap. 6. num. 184.

Mensuatim.

DICTIO CXCIX.

Dictio *Mensuatim* importat idem, quod singulo mense, ut per Alex. *conf.* 106. incip. *Uiso ibernie*, num. 3.

num. 3. *vers. illud verbum mensuratum, lib. 2. quem refert Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 310. num. 1.*

SUMMARIUM.

- 1 Minus saepe pro Parum usurpatur.
- 2 Minus pro Non ponitur, praesertim cum antecedit Si.
- 3 Minimè plus est quàm Minus, sed non penitus negat.
- 4 Negatiua vniuersalis est dictio Minimè, & habet praecisam exclusionem.
- 5 Minimum cum Maximè, vel Plurimum comparatur.

Minus, Minimè, Minimum.

DICTIO CC.

- 1 **M**inus saepe pro Parum usurpatur. Cic. de Amicit. Si minus intelligitur, quanta vis amicitiae sit, ex discordiis percipi potest. *Ibidem*: Quòdque minus per se quisque posset, id acciperet ab alio. Idem Philippic. 1. Quum eo die minus valerem.
- 2 Interdum Minus pro Non ponitur, praesertim cum antecedit Si. Cic. 1. de Divinat. At nonnunquam quae praedicta sunt, minus eueniunt. Idem 3. Verr. Si minus necari, at custodiri oportebat.
- 3 Minimè plus est, quàm Minus, sed non penitus negat, si vim eius propriam spectemus. Cic. in Brut. Sed mihi placebat Pomponius maximè, vel minimè displicebat. Idem 7. Verr. Et si in hac quadriga minimè multi remiges, & milites deerant. Idem lib. 13. epist. 4. Homo minimè ambitiosus, minimèque in rogando molestus.
- 4 In Iure verò hæc dictio Minimè est vniuersalis negatiua, & habet praecisam exclusionem, ut notat Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 40. num. 1.
- 5 Minimum cum Maximè, vel Plurimum comparatur. Cic. de Amicit. Ut quisque minimum firmitatis habeat, minimumque virium, ita amicitias appetere maximè. Idem in Orat. Hoc in genere nervorum est vel minimum, suauitatis autem vel plurimum.

SUMMARIUM.

- 1 Demonstratiua est praesentis temporis dictio Modò.
- 2 Modò ad tempus relatum non est idem quod Nunc, sed aliquando antè.
- 3 Modò quandoque usurpatur pro Nunc, Tantummodò, Dummodò, & Aliquando.

Modò.

DICTIO CCI.

- 1 **D**emonstratiua est hæc dictio praesentis temporis, ut in §. 1. vbi Port. Instit. de ver. dinis. Vulpell. de praepos. & adverb. signif. sub dict. magis, in vers. modò, pag. 59. Importat enim idem, quod dictio

Nunc, l. 1. §. nunc trailemus, ff. de tutor. & rat. distrab. ac proinde nullam dilationem admittit, sed denotat aliquid esse faciendum nulla interposita mora, l. scimus, C. de inoffic. testam.

Verum apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguae Autores, Modò ad tempus relatum non est idem, quod Nunc, sed aliquando Antè. Cic. 6. Verr. Quid dico nuper? immò verò modò, atque adeò paulò antè. Idem lib. 4. epist. 13. In qua vrbe modò gratia, auctoritate, & gloria floruitus, in ea nunc iis quidem omnibus caremus. Idem 2. Officior. Modò enim hoc malum in hanc Rempublicam inuasit, cum aliis adductis per Pichard. in princip. Instit. de pupil. substit. num. 32.

Iterata verò significat idem, quod Nunc, vel Aliu, 3 iteratum. Cic. 1. de natura Deor. Cotta meus modò hoc, modò illud. Et ibidem, lib. 2. Modò his, modò illis partibus. Interdum pro Tantummodò, vel Dummodò usurpatur. Cic. in Orat. Hi vnum modò quale sit suspicantur. Et ita accipitur in l. fin. C. de offic. magistr. milit. l. fructus, in princip. & ibi glos. ff. de rei vendicat. Nonnunquam ponitur pro Aliquando, ut in §. is quoque. & ibi glos. Instit. quod cum eo.

Moneat.

DICTIO CCII.

- V**erbum hoc inducit consilium, & non praecceptum, ut per Gutier. canonic. lib. 1. cap. 7. num. 25. & cap. 30. num. 33. ad finem. Cened. ad Decretal. collect. 34. num. 2. Philarch. de officio Sacerd. tom. 1. p. 2. lib. 3. cap. 2. dict. 3. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 6. q. 5. Vasq. 1. 2. q. 96. art. 4. disp. 158. cap. 3. num. 23. Sayr. in Clavi Regia, lib. 3. cap. 7. num. 28. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 6. cap. 4. num. 40.
- Si dicatur, Moneas, & inducas, non importat praecisam coactionem, ac proinde non datur potestas compellendi, ex adductis per Cels. Vgon. in tract. clausul. pag. 493. col. 1.

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.
- 2 Intervallum modicum denotat dict. Mox, & ponitur pro Statim, Incontinenti, Citò.
- 3 Temporis intervallum aliquando denotat dictio Mox, & exponitur pro Postea.
- 4 Arbitrarium est Iudici iuxta subiectam materiam, quod tempus importet dict. Mox.
- 5 Mox accipitur pro, Quamprimùm id fieri potest.
- 6 Mox, pro spatio decem dierum.
- 7 Mox, pro triduo.
- 8 Mox, pro spatio duorum mensium.
- 9 Mox, id est, anno sequenti.
- 10 Mox, triennium non semel denotat.
- 11 Summarie, & sine figura iudicij Mox interdum importat.
- 12 Appellatio per dictionem Mox, non prohibetur.

M m 3 13 Pa

- 13 *Pœnam cenſeri irrogatam ipſo iure facit dict.*
Mox, iuncta verbo futuri temporis.
 14 *Modò, Nunc, & Mox, in quo differant.*

Mox.

DICTIO CCIII.

- D**E vi, & effectibus huius dictionis vide Viu. tom. 2. commun. epin. lib. 9. tit. 34. num. 346. glof. verb. *mox*, in cap. si in qualibet, 20. q. 1. glof. etiam verb. *mox*, in cap. quia propter, de elect. l. 1. in l. fructus, num. 4. & seq. ff. soluto matrim. Tiraq. in l. si unquam, verb. & postea, num. 1. cum seqq. C. de reuocan. donat. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de public. concubin. §. necnon, in vers. *mox*. Cotta in memorabil. verb. *mox*. Bermond. in tit. de public. concubin. verb. *mox*. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 60. Carbo de legib. lib. 8. disput. 16. vers. sexta regula. Monet. de distribut. quotid. p. 3. q. 7. num. 37. Cened. post libr. practice. & canonic. quæst. sing. 61. Turfellin. in libello de particulis Latine orationis, cap. 97. Grat. de dictionib. dict. 126.
- 2 Dictio hæc de sui propria natura denotat modicum interuallum, & ponitur pro *Statim*, *Incontinenti*, *Cito*. Glof. in l. momentanea, C. unde vi. Glof. verb. *Mox*, in auth. de incest. nupt. in princip. l. 1. in l. abrogator, num. 10. de adopt. & in d. l. fructus, nu. 4. Cosm. in d. vers. *Mox*, fol. 178. col. 3. vbi ait, quod ista dictio verificatur in modico tempore, secundum quod arbitratibus bonus Iudex, habito respectu ad ipsius circumstantias. Vulpell. d. loco, statim in princip. Auendan. de exequend. mandat. p. 1. cap. 16. num. 2. Escobar. de ratiocin. cap. 31. num. 24. Cened. d. sing. 61. num. 1.
- 3 Aliquando tamen denotat interuallum temporis, & exponitur pro *Postea*, vt in l. 1. vbi glof. verb. *Mox*, & Dec. num. 28. ff. de reb. credit. & in l. de atate, §. ex causa, ff. de interrogat. alt. notant Tiraq. d. verb. & postea, num. 1. Alex. conf. 115. incip. In causa inquisitionis, lib. 1. l. 1. in d. l. fructus, num. 5. Bermond. in d. verb. *Mox*, num. 2. Rebuff. in comment. ad l. edictum, 14. vers. sed vt ad rem, ff. de verbor. signif. pag. 100. vbi ait, quod differunt huiusmodi duæ dictiones, quando hæc nostra sine interuallo accipitur. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 3011. Pichard. in tract. de mora, num. 188. Cened. d. sing. 61. num. 2.
- 4 Vnde arbitratum est Iudici iuxta subiectam materiam, quod tempus importet hæc dictio *Mox*, vt obseruat Put. decis. 259. num. 2. lib. 1. in correct. Accipitur namque pro *Quamprimum id fieri potest*, vt notant Doctores in l. tutores, C. de administ. tutor. Vulpell. citato loco, num. 1. vers. accipitur. Paul. Montan. in tract. de tutel. & curis, cap. 32. num. 30.
- 5 Aliquando sumitur pro spatio decem dierum, vt in l. ad peremptorium, in fin. cum l. seq. ff. de iudicijs, & in l. promissor. ff. de constit. pecun. Sylu. conf. 27. nu. 12. Vulpell. citato loco, num. 2. Viu. d. num. 346. in fine, Cened. d. sing. 61. num. 3.
- 7 Interdum pro *Triduo* accipitur, vt in l. cum specialibus, C. de iudicijs. & notat Vulpell. citato loco.
- 8 Nonnunquam pro curriculo, seu spatio duorum mensium exponitur, vt in l. a Diuo Pio §. 1. ff. de re iudic.
- 9 Quandoque interpretatur, id est, anno sequenti, vt in l. sed & si quis, §. si operas, iuncta glof. verb. *Mox*, ff. de usufructu.
- 10 Denique non semel denotat *Triennium*, vt per glof. verb. *Mox*, in d. cap. quia propter, de elect. Alex. in l. 1. §. qui praesens, num. 8. ff. de verbor. signif.

Sumitur etiam pro *Summarie*, & sine figura iudicii, vt per glof. in l. momentanea, C. unde vi. Auendan. d. cap. 16. num. 2. Cosm. in d. vers. *Mox*, fol. 178. col. 2. Cened. d. sing. 61. num. 4. in princ.

Appellatio per hanc dictionem non prohibetur, vt tradit Steph. Gratian. discept. forens. cap. 41. numero 12.

Iuncta verbo futuri temporis facit pœnam cenſeri irrogatam ipſo iure, glof. verb. *imminere*, & ibi Bart. num. 7. & 10. in auth. de incestis nupt. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 90. & 91. C. de reuoc. donat. Berm. in d. verb. *Mox*, num. 1. fol. 181. Caſſan. in consuetud. Burgund. rubr. 2. §. 1. in verb. *il confisque*, num. 2. fol. 368. Corn. conf. 226. nu. 4. vol. 1. Benintend. decis. 37. num. 7. Cotta d. verb. *Mox*, in fin. pag. 592. Bertazol. in repet. l. si quis maior. C. de transact. num. 655. Sayro in claus. Regia lib. 3. cap. 8. num. 17. Card. Tusch. verb. priuatio, conclus. 719. nu. 10. Salas de leg. quæst. 96. tract. 14. disp. 15. sect. 9. nu. 78. Monet. de distrib. quotid. p. 3. quæst. 7. num. 36. & 37. Farin. fragm. crim. p. 2. verb. *Lex*, num. 111.

Illud aduertere oportet, quod secundum Grammaticos dictiones *Modò*, *Nunc*, & *Mox*, differunt, quia nunc de tempore præſenti dicitur, modò de eo quod aliquanto antè antecessit, *mox* de eo quod paulo poſt ſequitur. Cic. 1. de Orat. Verùm illa *mox*, nunc de ipſa exercitatione quid ſentias quærimus. Id. 1. de Diuin. Difcedo paulisper à ſomniis ad quæ *mox* reuertar. Id. Attic. Iuſſitque mihi nuntiari *mox* ſe venturum.

Multi.

DICTIO CCIV.

Verificatur hæc dictio in duobus, vel tribus & ultra, vt in l. 1. §. hoc reſcriptum. & ibi Bart. ff. ad SC. Syllan. §. fin. Inſtit. de iure perſonarum, glof. verb. per multos, in cap. ad noſtram, de rebus Eccleſ. non alien. Dec. conf. 429. num. 18. tom. 4. Nat. conf. 649. nu. 12. tom. 4. Rol. à Valle conf. 54. num. 2. & ſeq. lib. 1. Hondd. conf. 102. num. 71. vol. 1. Menoch. conf. 512. nu. 12. Petr. Enriq. reſp. opuſc. 2. num. 62. in fin. Intrigl. Siciliæ decis. 44. num. 18. Mar. Anton. var. reſol. lib. 1. reſol. 109. num. 36. & 37.

Nam.

DICTIO CCV.

Regulariter pro *quia* ponitur. Bart. in l. demonstratio. §. quod autem. ff. de condit. & demonstr. l. §. ff. de doli mali except. Et denotat continuationem l. nam Imperator, ff. de legat. 1. l. nam & ipsum, ff. de Inſtit. & Iure, l. nam ita diuus, ff. de adoption. l. 2. C. reuoc. amot. tradit Alberic. in ſuo diction. verb. *Nam*.

Apud Grammaticos interdum anteoccupationi ſeruit. Cic. Phil. 8. *Nam* quod me tecum iracundè agere dixiſti ſolere, non eſt ita, vehementer me agere fateor, iracundè nego. Id. 1. de Inu. *Nam* Hermagoras quidem nec quid dicat attendere, nec quid polliceatur intelligere videtur. Nonnunquam in enumeratione poſtremū locum obijcet, vt ſubiiciat quod requirere poſſet auditor. Cic. ad Q. Fr. lib. 1. epiſt. *Nam* quid ego de Gratiſidio dicam. Id. lib. 14. epiſt. 1. *Nam* quid ego de Cicerone dicam.

Namque

Namque.

DICTIO CCVI.

Ponitur pro *Certe*, vt in §. hoc autem, Instit. de au-
ditorum int. & in §. constituitur, Instit. de vsufr. no-
tat Vulpell. de adverb. & preposit. significat sub hac dict.
pag. 61.

SUMMARIUM.

1. Modum facit dict. Ne, quando accipitur pro
Vt non.
2. Ne cum prohibentis est, coniunctio & impe-
ratiuo modo adiungi solet.
3. Ne multa, Ne multis, sunt breuitatis nota
in narrationibus.
4. Ne viuam, iurantis.
5. Ne dicam, est correctio antequam dicatur.
6. Nedum plerumque subiicitur, & seruit parti
deteriori.
7. Ne quidem vsurpatur pro, Nec quidem.

Ne.

DICTIO CCVII.

1. **A**ccipitur pro *Vt non*, vt in l. fin. C. vbi, & apud
quos in integr. restit. & in cap. fin. de penit. &
remiss. & in cap. ne captanda, de concess. prebend. lib. 6.
& tunc facit medium. glos. in l. cum pater, §. Titio
frater, ff. de legat. 2. Bart. in l. qui absenti, §. 1. num. 2.
ff. de acquir. possess. Corn. conf. 287. num. 4. vol. 4.
Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. namque,
vers. ne, pag. 61. Galganet. de condit. & demonstr. p. 2.
cap. 3. q. 3. num. 1. vbi num. 2. subdit, quod si expo-
natur pro vt, facit conditionem, vt in l. cum tale, §.
Titius, vbi Bart. num. 1. vers. subdistingui, ff. de condit.
& demonstr.
2. Apud Grammaticos *Ne*, cum prohibentis est,
coniunctio, & imperatiuo modo adiungi solet.
Cic. 2. de legib. Ne cogito, quis stipem præter Idææ
matris famulos. Plaut. Mil. Ne me moneatis, me-
mini ego officium meum.
3. *Ne multa, ne multis*, sunt breuitatis notæ in nar-
rationibus. Cic. pro Cluen. Ne multa, requiritur à
coactoribus, inuenitur ea seruula ad Stratonem
peruenisse. Idem ibidem: Ne multis, Diogenes
emittit.
4. *Ne viuam*, iurantis. Cic. lib. 9. epist. Sed ne viuam,
si tibi concedo. Idem Attic. lib. 4. Quid poteris,
inquit, pro his dicere: ne viuam, si scio.
5. *Ne dicam*, est correctio, antequam dicatur. Cic.
lib. 1. de natura Deor. In tam leues, ne dicam ineptas
sententias incidisse. Idem lib. 12. epist. vlt. Tu tibi
fac vt persuadeas, non esse me tam imbecillo ani-
mo, ne dicam inhumano, vt, &c.
6. *Nedum* plerumque subiicitur, & seruit parti dete-
riori. Cic. pro Cluen. Optimis temporibus non po-
tuerunt, &c. nedum his temporibus, &c. Idem Attic.
lib. 4. Quæ tantum habent mysteriorum, vt ea ne
librariis quidem committamus, nedum cuilibet.
Idem pro Planc. Ego verò ne immortalitatem qui-
dem accipiendam putarem, nedum emori cum per-
niciæ Reipublicæ.

Ne quidem vsurpatur pro *Nec quidem*, cum ne-
gando aliquid augemus. Cicer. Attic. lib. 6. Si tu
iudicabis, ne ad Catonem quidem prouocabo. Idem
1. de natura Deor. Ne fando quidem auditum est.
Idem pro Deiotar. Deiotarus nunquam succumber
inimicis, ne fortunæ quidem.

SUMMARIUM.

1. Continuatiua eiusdem materie est de natura
dict. Nec, & stare declaratiue ad præce-
dentiā.
2. Implicatiua casus contrarij ad expressum est
dict. Nec.
3. Negatiua est dict. Nec.
4. Nec sæpe vsurpatur pro Non.
5. Nec pro Neque ponitur.

Nec.

DICTIO CCVIII.

De natura huius dictionis est continuare eam-
dem materiam, & stare declaratiue ad præce-
dentiā, l. nec quidquam, ff. de offic. Procons. l. si quis stipu-
latus fueris decem, ff. de verbor. signif. Bart. per text. ibi
in l. 2. ff. de solut. in vers. ne cogitur. Ias. in l. si vnus, in
princip. num. 9. ff. de pactis. Paris. conf. 111. num. 25.
vol. 1. vbi ait, quod natura huius dictionis est con-
tinuare ad proxima. Socin. conf. 10. num. 5. vol. 3.
Rolan. à Valle conf. 80. num. 56. tom. 3. Ruin. conf. 119.
num. 2. vol. 4. Honded. conf. 14. num. 81. vol. 2. Vulpell.
de prepos. & adverb. signif. sub dict. namque, vers. nec, pag.
61. Bou. ad statum. Vrbis præscript. glos. 16. num. 6. Cened.
post libr. prætic. & canonic. quest. sing. 63. num. 4. Signo-
rol. conf. 208. incip. Factum, num. 3. vers. præterea, vbi
ait, quod repetita censentur præcedentiā in sequen-
tibus per dictionem *Nec* copulatis. Angel. Arer.
conf. 89. incip. Pro decis. num. 7. vbi ait, quod natura
huius dictionis est iungere, seu continuare, & ne-
gate. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. concl.
312. num. 1. cum seqq.

Implicatiua est hæc dictio casus contrarij ad ex-
pressum, vt in l. mulieres ita, §. mulier, ff. de militari
testam. & in l. sacra loca, §. penult. iuncta glos. ibi, ff. de
verum diuis. & in l. nec nos, ff. de captiuis, & in l. nec
auus, C. de emancipat. liberor. Cepol. in l. sape, num. 21.
ad finem, ff. de verbor. signif. Bart. in l. si finita, §. si de
vestigalibus, num. 13. ff. de publicanis. Paris. conf. 36.
num. 9. vol. 1. Vulpell. citato loco. Menoch. conf. 542.
num. 1. Gutier. prætic. lib. 3. q. 30. num. 20. Cened.
d. sing. 63. num. 1.

Negatiua est hæc dictio, & habet annexam co-
pulam *Vt*, per Bart. in l. sape, in vers. quero de dictione
Nec. vbi Capol. num. 21. ad finem, & num. 28. ff. de
verbor. signif. Ias. in l. si quis ita stipulatus, 129. num. 6.
ff. de verbor. oblig. Sylu. conf. 63. num. 17. Paris. conf. 111.
num. 25. vol. 1. Bald. conf. 497. num. 2. vol. 5. Socin.
conf. 10. num. 6. vol. 3. Azcued. l. 10. num. 40. tit. 1.
lib. 4. noue Recopil. Bou. d. glos. 16. num. 6. Card. Tusch.
d. conclus. 312. num. 3. Cened. d. sing. 63. num. 2.

Nec sæpe vsurpatur pro *Non*. Cic. pro Quin. Quo
mortuo nec ita multo post in Galliam proficiscitur.
Idem lib. 1. de natura Deor. Nec opinatum patrocini-
um à vobis esse susceptum. Et de Amicit. Nec enim
melior vir fuit Africano quisquam, nec clarior.

Ponitur etiam hæc dictio pro *Neque*, vt in l. inter, 5
ff. de

ff. de publicis iudiciis. & post Paris. conf. 36. num. 3. vol. 1. resoluit Bou. d. glos. 16. num. 6. quos refert Cened. d. sing. 63. num. 3. Cic. lib. 15. epist. 1. Nec opibus satis firmi, nec voluntate sunt. Idem lib. 3. epist. 5. Nec enim obscuris personis, nec paruis in causis res agetur.

S V M M A R I V M.

- 1 Qualitates omnes precedentes repetit dictio
Necnon, & resoluitur in copulatiuam.

Necnon.

D I C T I O C C I X.

Resoluitur hæc dictio in copulatiuam *Et*, repetitque omnes qualitates precedentes. *glos. verb. necnon, in Clem. 1. de offic. deleg. quam approbavit Rota decis. 791. num. 2. p. 1. diuers. Socin. sen. conf. 10. num. 6. lib. 3. Batt. in l. Seio, §. Caio, ff. de fide instrum. Czf. de Grass. decis. 132. num. 5. de reb. Eccles. non alien. Neuizan. conf. 72. num. 14. Flamin. de resign. lib. 3. q. 6. num. 22. Gonzal. ad reg. 3. Cancellar. glos. 3. num. 3. & glos. 5. §. 7. num. 78. ubi subdit, quod repetit omnes qualitates precedentes. Menoch. conf. 279. num. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 70. num. 32. & cap. 147. num. 18. Et fuit dictum in Interamnen. castri Pedusluci, 12. Februarij 1601. coram Reuerendissimo Patriarcha Domino Crescentio C. A. Clerico, impressa per Farinac. decis. 41. sub num. 13. p. 1. recent. & in Leodicen. domus claustral. 23. Martij 1615. coram Cardinale Caualerio, impressa per Farinac. decis. 668. num. 1. p. 2. recent.*

S V M M A R I V M.

- 1 Vniuersalis negatiua est dict. Nemo.
2 Exclusionem omnimodam importat dictio
Nemo.

Nemo.

D I C T I O C C X.

Est vniuersalis negatiua, ut post Abb. conf. 3. incip. *Nitar, in fine, lib. 2. tradit Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 316. num. 2. Et importat omnimodam exclusionem, Abb. in cap. graue, num. 8. de offic. Ordin. Marc. Anton. variar. resolut. lib. 1. resol. fin. casu 42. vers. ponderabatur. Cic. 5. Tuscul. Adhuc neminem noui Poëtam, qui sibi non optimus videretur. Idem lib. 10. epist. 6. Quorum nemo Consularis habitus, nisi qui animo extitit in Rempublicam consulari. Idem de Amicit. Nocere tamen nemini potest, nisi ei, qui eam recipit, eaque delectatur. Idem lib. 1. epist. 5. Amicum ex Consularibus neminem tibi esse video, præter Hortensium.*

S V M M A R I V M.

- 1 Nempe, pro Certè, aut Scilicet, accipitur.
2 Nempe pro Nonne usurpatur, & tunc in-

terrogat.

- 3 Interrogationi nonnunquam subiicitur dictio
Nempe.

Nempe.

D I C T I O C C X I.

Pro Certè, aut Scilicet hæc dictio accipitur, ut in *1 sed & si inter me, ff. de seruit. urbanor. pradior. Cic. in Brut. Nempe cum dicis, qui, &c. Idem 2. Philippic. Sed effugi insidias, nempe in conspectu Antonij veniendum est. Idem pro Roscio: Opinor esse in lege, quam ad diem proscriptiones, venditionesque fiant, nimirum ad Kalendas Iunias.*

Interdum interrogat, atque usurpatur pro Nonne. *2 Plaut. Menech. Nempe, rubes? Cic. 5. Tuscul. Nempe, negas ad beatam vitam satis esse virtutem?*

Nonnunquam interrogationi subiicitur. *Cic. 10. 3 Philippic. Legiones abducis à Bruto, quas? nempe eas, quas ille ab Antonij scelere abripuit. Idem pro Milone: In qua tandem vrbe hæc homines stultissimi disputant? nempe in ea, quæ, &c. Idem 7. Verr. At quo tempore futurum est? nempe cum, &c.*

S V M M A R I V M.

- 1 Nequaquam importat idem quod Nullo pacto, Nulla ex parte, Nullo casu.
2 Nequaquam vehementius negat, quam alia negatiua.

Nequaquam.

D I C T I O C C X I I.

Importat idem quod Nullo casu, nullo pacto, nulla ex parte, ut in *1 etiam, §. si quis absentis, ff. de petitione hereditatis, & in l. Julianus, §. sed cum in facto, ff. de actionib. empti. Et verba illa Nullo pacto idem important, quod Nulla ratione, ut per text. in l. pupillus, 24. ubi glos. ff. que in fraudem creditorum, tradit Alber. in suo Dictionario, verb. nullo pacto, ac proinde trahuntur ad non specificata. Rolan. conf. 2. num. 41. lib. 4. Tiraq. in l. si unquam, verb. omnia, num. 14. C. de reuoc. donat. Et ideo hæc dictio vehementius negat, quam alia negatiua. Cic. 1. de Finib. Nequaquam ista amicitia est. Idem 1. de natura Deor. Nequaquam satis explicata sunt.*

Neque.

D I C T I O C C X I I I.

Habet hæc dictio vim copulatiuæ, & est repetitiua præcedentium, seu transpositiua, ut in *1 nec mandante, ff. de tutor. & curator. datus ab his. notant Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. namque, vers. neque, pag. 61. Menoch. conf. 3. num. 20.*

Concursum utriusque requirit, ut in *1 si quis ita stipulatus fuerit, decem aureos, ff. de verbor. oblig. & in l. si is, qui ducenta, §. item si pater, ff. de reb. dubij. Batt. in l. quidam testamento, ff. de vulgari, & pupillari. Alex. conf. 92. num. 14. lib. 3.*

S V M M A

S V M M A R I V M.

- 1 *Negatiua vniuersalis est dictio Nihil, & omnia excludit, nullamque recipit restrictionem.*
- 2 *Exclusiua non est penitus omnium aliquando dict. Nihil.*
- 3 *Negatiua vniuersalem sine vlla distinctione, vel temperamento importat dict. Nihil penitus, Nihil omnino.*
- 4 *Annulationem ipso iure inducunt verba Nihil agit.*
- 5 *Nihil pro Non interdum vsurpatur.*
- 6 *Nihil eleganter etiam cum locis, & personis comparatur.*

Nihil.

DICTIO CCXIV.

- V**niuersalis negatiua est hæc dictio, & omnia excludit, nullamque recipit restrictionem, vt in l. is qui ducema, §. verum, ff. de reb. dubijs, & in l. 2. ff. commun. diuidun. glos. verb. nihil, in auth. de hered. & Falcidia. Dec. conf. 442. num. 32. tom. 2. Alex. in l. qui vsufructum, col. penult. in fine, ff. de verb. oblig. & conf. 58. col. 1. & conf. 173. num. 10. vol. 6. Cosmas in pragmat. sanct. tit. de annatis, post princip. in vers. nihil, fol. 151. col. 2. Cephal. conf. 86. num. 13. lib. 2. Roman. conf. 379. num. 2. Rolan. conf. 27. num. 26. tom. 4. Crau. conf. 194. num. 6. Gom. in princip. Instit. de action. num. 4. & 5. Tiraq. in l. si unquam, verb. susceperis liberos, num. 8. & num. 85. C. de reuoc. donat. Montal. in praxi, lib. 1. cap. 1. num. 3. & seq. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. namque, vers. nihil, pag. 61. Mandos. in glos. facult. in proem. in vers. Nihil, fol. 55. Surd. de alim. tit. 9. q. 35. num. 39. & q. 57. num. 12. Piscin. in sua disput. de statut. excluden. form. propriæ masculos, num. 147. Menoch. de presumptionib. lib. 4. presumpt. 89. num. 24. & conf. 164. num. 3. & conf. 266. num. 3. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 27. Cened. post libr. practic. & canonic. quest. sing. 64. num. 1. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 313. num. 1. vbi argum. cap. statutum, §. promissurus, de rescript. in 6. & post Rom. conf. 379. in princip. infert, quod si quis iurauit se nihil impetraturum, excludit se ab omni impetratione: quia dictio Nihil est exclusiua omnium, quæ impetrari possunt.
- 2 Aliquando verò non est penitus omnium exclusiua, vt in l. de etate, §. nihil, & ibi glos. ff. de interrog. action. cap. nihil inquit, & ibi glos. 32. q. 1. cap. nihil prodest, cum glos. quæ supplet, Prodest tamen ad minus supplicium habendum, de penitent. distinct. 3. glos. notab. in l. sacrilegi pœnam, in vers. condemnatus, post med. ff. ad legem Iuliam peculatus. Mandos. in d. vers. Nihil, fol. 55. col. 2. Cened. d. sing. 54. num. 2.
- 3 Quando tamen est posita in lege, prout Nihil penitus, vel Nihil omnino, quod est idem, tunc importat vniuersalem negatiua sine vlla distinctione, vel temperamento, sed absolute, & omni casu, vt per Alex. conf. 72. num. 10. vers. secundo respondeo, lib. 6. & conf. 13. num. 7. lib. 2. Card. Tusch. d. lit. D. concl. 313. num. 2. Card. Seraphin. decis. 461. num. 5. vbi ait, quod hæc verba sunt limitatiua.
- 4 Nihil, idem importat quod Nullum. Et nihil agit,

inducit annulationem ipso iure, & est canon latae sententiae, vt in l. final. in vers. Nihil agit. & ibi Bald. & Arct. ff. de liber. & posthum. & in cap. prudentiam, in princip. ibi, Nihil legisse. vbi Barbat. col. 10. de offic. deleg. Tiraq. d. l. si unquam, in verb. reuertatur, num. 30. vers. limitabis item procedere. Gom. in princ. Instit. de actio. num. 4. & 5. Mandos. in d. vers. Nihil, fol. 56. col. 1. in princ. Cened. d. singul. 64. num. 3.

Apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ Auctores, Nihil, interdum vsurpatur pro Non. Cic. 1. Philip. Nihil dico quis fuerit ille Brutus. Id. 2. Agr. Beneficio isto legis nihil vitur. Id. lib. 10. epist. 10. Nihil laboro nisi vt saluus sis. Id. pro Rosc. Nihil aliud fecerunt, nisi rem detulerunt.

Nihil, eleganter etiam cum locis, & personis comparatur. Cic. Attic. lib. 4. Nihil altius, nihil amœn-
nius. Id. lib. 6. de Rep. Nihil mihi potius fuit, quàm vt Massinissam conuenirem.

Nihilominus.

DICTIO CCXV.

Dispositionem auget hæc dictio, eamque præcisam reddit, vt in l. finali. §. fructus, iuncta glos. in verb. Nihilominus, ff. qui in fraudem creditorum, & in l. qui in potestate, in fin. ff. qui testamenta facere possunt, tradit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proem. num. 124.

Nil.

DICTIO CCXVI.

Idem est Nil, quod Nihil, de quo vide Alciat. de verb. signif. lib. 4. num. 25. Mandos. in glos. facult. in proemio in vers. Nil, fol. 57. quos refert Cened. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 64. num. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.*
- 2 *Exceptiua est de sui natura dict. Nisi, & in effectum aduersatur precedentibus.*
- 3 *Antecedentis, cui immediate aduersatur, oppositum necessario significat dict. Nisi.*
- 4 *Exclusiua est dict. Nisi, aliorum casuum, præter nominatos.*
- 5 *Oratio affirmatiua si præcedit dict. Nisi, negat, si verò oratio negatiua præcedit, affirmat.*
- 6 *Positionibus dict. Nisi affirmat, quando præcedit negatiua, & negat quando præcedit affirmatiua.*
- 7 *Includit dict. Nisi id quod est negatum, quando præcedit negatiua potentia, siue actus.*
- 8 *Si, ad euitandum absurdum aliquando importat dict. Nisi.*
- 9 *Conditionalis interdum importat dict. Nisi, maxime relata ad futurum tempus.*
- 10 *Formam quandoque importat dict. Nisi.*

Nn 11 Li

- 11 Limitativa est dict. Nisi.
- 12 Modificativa & exclusiva de sui natura est dict. Nisi.
- 13 Taxativa vim habet dict. Nisi.
- 14 Exceptionem à regula ponit dict. Nisi.
- 15 Nisi, æquipollet quandoque dictioni Non secus.
- 16 Nisi, à duabus dictionibus Si, & Non, componitur.
- 17 Præter interdum denotat dict. Nisi.

Nisi.

DICTIO CCXVII.

- D**E vi & effectibus huius dict. vide Cacher. *decif.* 174. num. 2. Borrel. *conf.* 12. num. 16. Euerard. in *Topicis loco à contrario sensu*, num. 27. Rebuff. in *concord. tit. de collat. §. statuimus*, in verb. *Nisi*. Mandos. in *tract. de monior. quest.* 31. num. 10. & 11. Alduin. *conf.* 63. num. 39. Vulpell. de *prepos. & adverb. signif. sub hac dictione*, pag. 62. Galganet. de *cond. & demonstr. p. 1. c. 1. quest. 3.* Franc. Molin. de *ritu nupt. lib. 1. comparat.* 20. num. 40. cum *seqq.* Cened. *post lib. præct. & canonic. quest. sing. 23.* Card. Tusch. *præct. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 314.* Tursel. in *libello de particul. Latine orationis*, cap. 108. Grat. de *diction. dict.* 37.
- De sui natura hæc dictio exceptiva est, & in effectu aduerfatur præcedentibus, ut in *l. actione*, vbi Bart. las. & ceteri *C. de transact. & in reg. peccatum, de regul. jur. lib. 6.* tradunt las. in *l. 3. num. 11. ff. de offic. eius.* Socin. lun. *conf.* 163. num. 36. vol. 2. Feder. de Senis *conf.* 80. incip. *Factum tale est*, num. 2. *vers. item non obstat.* Alexand. *conf.* 64. incip. *Circa presentem*, in *princip. lib. 4.* Bero. in *cap. quod autem*, num. 36. de *iure patronatus*, & in *cap. naviganti*, num. 18. de *usuris.* Dec. *conf.* 386. num. 2. Capol. *conf.* 1. num. 14. in *ciuilibus.* Gom. in *cap. 1. num. 88. de consuet. lib. 6.* Paris. *conf.* 17. num. 22. & *conf.* 96. num. 109. vol. 1. Grat. *conf.* 138. num. 9. vol. 1. Beltran. *conf.* 45. num. 3. vol. 3. in *prima parte*, & *conf.* 53. num. 1. vol. 3. in *2. parte.* Callan. in *consuetud. Burgundia*, rubr. 1. §. 5. in *vers. Si n'a grace*, num. 13. Rebuff. in *concord. tit. de collat. §. statuimus*, 1. in *verb. Nisi*, & in *tract. de alien. rerum Ecclesia*, num. 70. Mandos. de *monit. q. 31. num. 11.* Seraphin. de *privileg. iuramenti*, *privil. 57. num. 12.* Vulpell. *citato loco*, *statim in princip.* Stroz. de *offic. Vicarij*, lib. 2. q. 43. num. 23. Surd. *decif.* 225. num. 19. & *decif.* 264. num. 17. & *conf.* 71. num. 6. vbi quod ponitur priuatiuè, & aduerfatiuè ad præcedentia. Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 3. cap. 446. num. 41.* Cened. *d. sing. 23. num. 1. post medium.* Gregor. *decif.* 544. num. 25. Card. Tusch. *d. conclus. 314. num. 1.* Rot. apud Farinac. *decif.* 391. num. 14. p. 1. *recent.* Et ita significat necessariò oppositum antecedentis, cui immediatè aduerfatur. Dec. in *l. bonorum*, in 2. *lett.* num. 27. *C. qui admitti*, & in *l. si quis in aliquo*, num. 2. *C. de edendo.* Alex. *conf.* 83. num. 3. vol. 1. Surd. de *aliment. tit. 1. q. 104. num. 7.* Octavian. Vulpell. *d. loco, vers. regulariter*, pag. 65. Cened. *d. sing. 23. num. 2.*
- Aliquando verò alios casus præter nominatos excludere videtur, ut in *l. qui aliena*, §. *si libertas*, ff. de *negot. gestis*, & in *cap. si duo*, de *procur. lib. 6.* tradunt Crauet. *conf.* 155. num. 1. Stroz. *d. lib. 2. q. 111. num. 9.* Nicol. Garc. de *benefic. p. 1. cap. 5. num. 70.*
- Amplia, & declara, quod si oratio affirmatiua præcedit, negat; si verò oratio negatiua præcedit, affirmat, & includit, quia de sui natura est semper

contradicere præcedentibus. Ita Bart. Salicet. las. num. 3. Dec. num. 5. Padil. num. 12. per text. ibi in *l. actione*, *C. de transact.* Din. in *d. reg. peccatum*, num. 1. cum *seqq.* de *reg. jur. lib. 6.* Bart. in *l. si enim*, §. *qui iniuriarum*, num. 3. in *fine*, & ibi las. num. 26. ff. *si quis cautionibus.* Grat. *conf.* 126. num. 19. vol. 2. Gerard. *sing.* 46. Callan. *citato loco*, à num. 10. Rebuff. in *compendio alienationum.* Corn. *conf.* 3. num. 2. vol. 4. Dec. *conf.* 532. in *princip.* & num. 1. Paris. *conf.* 96. num. 109. vol. 1. Alciat. *lib. 5. Parad. cap. 4.* Menoch. *conf.* 156. num. 9. & *conf.* 356. num. 9. Rendina in *Promptuario receptar. sententiar. tom. 1. tit. 27. num. 2.* Gutier. *canonic. quest. lib. 1. cap. 21. num. 2.* Surd. de *aliment. tit. 1. q. 104. num. 6.* & *decif.* 264. num. 17. Petr. Enriq. *resp. opusc. 2. num. 27.* Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 3. cap. 542. num. 22.* Seraphin. *decif.* 343. num. 3. Franc. Molin. *d. compar. 20. num. 40.* Sanch. de *matrimon. lib. 1. disp. 19. num. 3.* Cened. *d. sing. 23. num. 1. in princip.* Card. Tusch. *d. conclus. 314. num. 6.* Et hoc ipsum fuit sæpe tentum in *Rota*, & præcipuè in *una Romana Censu de Mutis*, 27. Junij 1605. coram Reuerendissima Domino meo Cocino, impressa per Farinac. *decif.* 96. num. 1. p. 1. *recent.* vbi habetur, quod hæc dictio *Nisi* præcedens negatiuam ponit, & determinat affirmatiuam in casu nominato. Item in *una Romana concordia sancti Perri*, 16. Novembris 1609. coram Card. Caualerio, impressa per eundem *decif.* 197. num. 2. in *fine*, p. 1. *recent.* vbi post Bart. *conf.* 46. num. 1. lib. 2. & Gemin. *conf.* 15. num. 18. *vers. super*, tentum fuit hanc dictionem *Nisi*, vbi præcedit negatiua, includere, & affirmare in exceptis. Item in *Firmata hereditatis*, 12. Decembris 1614. coram Buratio, impressa per eundem *decif.* 639. num. 1. p. 1. *recent.* vbi post Ruin. *conf.* 127. sub num. 13. col. penult. *vers. quandoque*, & *conf.* 132. num. 1. lib. 2. & Decian. *conf.* 78. num. 5. & 12. vol. 3. ac *Rota decif.* 322. num. 4. p. 1. *diuers.* fuit tentum, quod hæc dictio affirmat, & ponit, quando est postposita negatiua. Et nouissimè in *una Romana iurisdictionis*, 1. Julij 1626. coram Buratio, post Bart. in *l. actione*, num. 1. & 15. & ibi Dec. num. 5. *C. de transact.* Alex. *conf.* 227. num. 11. lib. 6. Seraphin. *decif.* 343. num. 3. fuit dictum, hanc dictionem *Nisi*, præcedente negatiua *Non liceat*, ponere potentiam.

Amplia in positionibus, in quibus hæc dictio affirmat, quando præcedit negatiua, & negat, quando præcedit affirmatiua, ut citato Alex. *conf.* 83. num. 3. lib. 1. tradit Card. Tusch. *d. conclus. 314. nu. 7.* vbi num. 8. subdit, quod includit id quod est negatum, quando præcedit negatiua potentia, siue actus, & citat Rayner. de *Forli. conf.* 68. inter *conf. Signoroli num. 12.* Signor. *conf.* 43. incip. *In quest. in princ. vers. modo capio.* Cast. *conf.* 98. col. 2. in *princip. lib. 2.* Dec. *conf.* 386. num. 2. 4. & 6. & *conf.* 532. in *princ.* Paris. *conf.* 31. num. 36. lib. 1. Alex. *conf.* 227. incip. *Ponderatis*, num. 11. *vers. ut ostendit*, lib. 6.

Limita, quod licet hæc dictio de sui natura inducat exceptionem, tamen aliquando importat dictionem *Si*, ad euitandum absurdum. Nonnunquam verò exponitur pro *Quamuis*, quia menti debent deservire verba. Alex. *conf.* 64. num. 4. lib. 4. Cardin. Tusch. *d. conclus. 314. num. 9. & 10.*

Interdum est conditionalis hæc dictio, maximè relata ad futurum tempus, ut in *l. quibus diebus*, §. *quidam Titio*, ff. de *cond. & demonstr. & in l. 1. §. idem scribis*, ff. de *positi*, ibi, nec debere absolui, nisi restituat, & in *l. in testamento*, ibi, & nisi fierent hæredes magna pecunia mulctarentur ff. de *cond. Roland. conf.* 49. n. 14. tom. 30. Grat. *conf.* 48. nu. 6. & *conf.* 54. nu. 51. & *conf.* 138. num. 7. lib. 1. Socin. lun. *conf.* 49. nu. 18. vol. 2. & *conf.* 134. num. 16. vol. 3. Callan. *vbi supra*

num. 12.

num. 11. fol. 185. Vulpell. d. loco, vers. & quod pag. 65. Anton. Monach. Lucenf. decis. 67. num. 35. vbi ait, hanc dictionem non solum facere orationem conditionalem, sed in seipsa conditionem præcedenti conditioni contrariam. Franc. Molin. d. comparatione 20. num. 49. Cened. d. sing. 23. num. 3. Et fuit dictum in Treueren. loci Capitularis 10. Martij 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farin. decis. 161. num. 7. p. 2. recent. Vnde Rip. lib. 1. respons. cap. 2. num. 14. ait, quodd hæc dictio addita verbo præsentis temporis in contractibus, non facit actum conditionale, sed resoluendum in euentum conditionis, nisi in contractu sint apposita alia verba suspensiva. Sed quod in sententiis faciat conditionem suspensiuam tenent Decius in cap. præterea, 2. in princ. de appell. Bald. in d. l. quibus diebus, §. quidam Titio, vers. quero, quadam sententia, vbi Socin. num. 9. vers. & prædicta. ff. de cond. & demonstr. Mandos. in tract. de monis. q. 31. num. 11. in princ.

- 10 Nonnunquam hæc dictio importat formam, & idem quod Non significat, vt per Olsac. decis. 174. num. 2. Grat. conf. 15. num. 15. vol. 1. Cened. d. sing. 23. num. 6. Marc. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. vbi. cas. 32. vers. pro Episcopo, in fine.
- 11 Est limitatiua hæc dictio iuxta notata per Flamin. de resign. lib. 3. q. 6. num. 183.
- 12 De sui natura est modificatiua, & exclusiua, vt per Menoch. conf. 3. num. 16.
- 13 Habet vim taxatiuæ, vt in l. consulta. C. de testam. tradunt Couar. de sponsal. cap. 4. p. 2. §. 1. num. 8. Mar. Anton. d. cas. 42. vers. pro Episcopo.
- 14 Ponit exceptionem à regula, vt per Dec. in l. 1. §. fin. num. 7. ff. de offic. iur. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 9. num. 26.
- 15 Equipollet quandoque dictioni Non secus, vt per Surd. conf. 427. num. 29.
- 16 Hæc dictio, vt Grammatici aiunt, bonarumque litterarum Auctores, composita est à duabus dictionibus Si, & Non. Indicatiuum petit in sententiæ principio, subiunctiuum aliquando, Valla assertore lib. 2. Elegantiarum. Vnde & Cic. sæpius sic accipit 4. Verr. Nisi (inquit) restituissem statuas, vehementer minabatur, Terent. in Heautont. Nam nisi me animus fallit, hi sunt germani duo. Plauti quoque loco altero idipsum innuitur. Nisi animus fallit, hic profecto est annulus quem ego suspicor. Cic. pro Cluen. Nomen iudicium amitteremus, nisi ex his ipsis causis iudicabimus.
- 17 Interdum pro Præter vsurpatur. Cic. de Amicit. Negat enim quemquam virum bonum esse nisi sapientem. Id. pro Sext. Quem vnquam ciuem Senatus nisi me nationibus exteris commendauit? Id. de Amicit. Sed hoc primùm sentio, nisi in bonis amicitiam esse non posse. Id. Attic. lib. 11. epist. 6. Omnino hæc eodem modo ex hac parte fiunt nisi illud erat infinitum.

Nominatim.

DICTIO CCXVIII.

- 1 Liquid nominatim relinqui quando dicatur, vide Bart. in l. turpia legata, §. fin. ff. de legat. 1. quem refert Petr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 27. in fine.
- 2 Idem est dicere, Nominatim, ac Specialiter, vt in l. 1. ff. de liber. & posthum. & in l. hæres seruus, cum glos. ff. de emet. notat Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 97. num. 16.

SUMMARIVM.

- 1 Negatiuè sumitur dict. Non.
- 2 Non solum iungitur cum Sed, Sed etiam, Sed quoque, Verùm etiam.
- 3 Non modò ad plura vtimur.

Non.

DICTIO CCXIX.

Hæc dictio negat, & negatiuè sumitur. Cic. pro Planc. Non valuit rebus iisdem, quibus fortè nonnulli; at valuit assiduitate, at valuit seruandis amicis, valeat liberalitate. Idem lib. 1. epist. 9. Tantùm dicam non mihi exercitum, sed duces defuisse. Aliquando tamen ponitur conuersiue, vt: In iudicium trahere non est necesse, id est, necesse est non trahere. Ita exponitur in l. 1. ff. de in ius vocando.

Non solum iungitur cum Sed, Sed etiam, Sed 2 quoque, Verùm etiam. Cic. lib. 1. epist. 6. Qui omnibus negotiis non interfuit solum, sed præfuit. Idem de Amicit. Non solum fortuna cæca est, sed eos etiam plerumque efficit cæcos, quos complexa est. Idem lib. 4. epist. 3. Neque id solum mea sponte, sed multo etiam magis monente, ac denunciante te.

Non modò ad plura vtimur. Cic. lib. 3. epist. 15. 3 Dies non modò non leuat luctum hunc, sed etiam auger. Idem Attic. lib. 16. epist. 6. Tu id non modò non prohibebas, verùm etiam approbabas. Idem lib. 1. epist. 8. Nullam partem tuorum meritorum non modò referenda, sed ne cogitanda quidem gratia consequi possum. Idem lib. 10. epist. 10. Cuius rei non modò non præterit tempus, sed ne maturum quidem etiam nunc meo iudicio fuit. Idem lib. 11. epist. 14. Mihi non modò irasci grauissima iniuria accepta, sed ne dolere quidem impunè licet.

Non aliàs.

DICTIO CCXX.

Dixi de ea in tractatu de Clausulis vsufrequentio- 1 ribus, claus. 81. Illud in præsentiarum addendum duxi, quodd hæc verba, Italicè Non alitramente, præcisam formam importare videntur, l. de his, vbi Bart. num. 3. ff. de transact. l. cum hi, in princip. ff. eod. Card. Mant. de coniectur. ultim. volunt. lib. 11. tit. 8. num. 12. ad med. Rot. in Perusina fideicommissi, 14. Junij 1599. coram Litta, impressa per Farinac. decis. 16. num. 2. p. 2. recent.

Non nisi.

DICTIO CCXXI.

Hæc dictio dat certam formam, secundum Menoch. rem. 4. adipiscen. possession. num. 710. & Marc. Anton. variar. resolut. lib. 1. resolut. 94. num. 2.

Nonnunquam.

DICTIO CCXXII.

Exponi solet pro Aliquando, vt in l. nonnunquam, 1 ff. de re iudic. & in l. eum, quem temerè, in fine, ff. de collat. bonorum, notat Rebuff. in comment. ad l. qui non 2

morini, 129. vers. nonnunquam, ff. de verbor. signif. pag. 489.

Non semper.

DICTIO CCXXIII.

EXceptionem ostendit, sicut dictio *Plerumque*, ut in l. 3. §. 1. ff. de offic. Praefecti vigillum, & in l. 1. §. 1. ff. de tutel. & ration. distraben. notat Rebuff. in comment. ad l. interdum, 78. vers. idem, in verb. multisies, ff. de verbor. signif. pag. mibi 361.

Non solum.

DICTIO CCXXIV.

Importat eandem voluntatem, & dispositionem in quoad omnia, ut in l. cum non solum, C. de bonis, quae liberis. notant Rip. de substi. resp. 13. num. 9. Octavian. Vulpell. de praepos. & adverb. signif. in dict. *Non solum* pag. 66. ubi etiam aduertit, quod quamvis haec dictio vim affirmatiuae habeat, ut: Titius non solum doctus est, sed etiam probus: nihilominus si clausula negatiua sequatur per *Nec quidem*, tunc ipsa affirmatio negat.

SUMMARIVM.

- 1 *Personale est pronomen Nos.*
- 2 *Personalissimum tamen est si dicatur Nosmetipsi.*

Nos.

DICTIO CCXXV.

- 1 **P**ronomen hoc est personale, cap. literis, de rescript. cap. si gratiosa, eod. tit. lib. 6. Cax. Argel. de contradic. legit. q. 15. num. 62. Et fuit dictum in *Aquilana Canonizatus*, 6. Octobris 1586. coram Card. Blanchetto, impressa per Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 1. num. 652. ubi etiam habetur, quod licet sit personale, tamen attendenda est subiecta materia, & verosimilis mens concedentis.
- 2 Si tamen dicatur, *Nosmetipsi*, erit personalissimum, per ea, quae tradunt Bald. conf. 304. num. 5. & Nat. conf. 163. num. 8. quos citat Rota decis. 201. num. 6. apud Farinac. p. 2. reuerti.

SUMMARIVM.

- 1 *Negatiua vniuersalis est dictio Nullatenus, excludens quamcumque minimam partem.*
- 2 *Nullatenus negat omnes casus, & omnem potentiam.*
- 3 *Dispensandi facultas tollitur per dictionem Nullatenus.*
- 4 *Nullitatem actus ipso iure importat dictio Nullatenus.*

5 *Decreti irritantis virtutem habet dictio Nullatenus.*

6 *Sententia lata vim habet dict. Nullatenus, & significat Ipso iure.*

Nullatenus.

DICTIO CCXXVI.

Est vniuersalis negatiua haec dictio, excludens etiam quamcumque minimam partem, ut per glos. in reg. nemo potest, de regul. iuris, lib. 6. & in cap. statutum, verb. nullum, de rescript. eod. lib. Roman. conf. 326. col. vlt. Rub. conf. 51. num. 3. Dec. conf. 310. num. 2. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de elect. §. & ut omnia, in vers. recipere, ad medium, fol. 39. col. 2. & tit. de collat. §. quod si quis, in vers. nullatenus, fol. 77. col. 3. Ruin. conf. 30. num. 3. vol. 5. Ias. in l. fin. num. 26. ff. de feriis. Vulpell. de praepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 66. Cened. post libr. practic. & canonic. quest. sing. 69. num. 3. & 4. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 315. num. 1. ubi post Gemin. conf. 35. incip. *Pro cariori*, in princip. num. 2. & 3. subdit, reuocationem priuilegiorum concessorum nullatenus exemptis non reuocare, nec comprehendere priuilegia concessa aliquo modo exemptis.

Negat igitur omnes casus, & omnem potentiam, ut in l. vlt. C. de testament. militis, cum citatis per Menoch. conf. 383. num. 14. Et natura illius est negare in totum, & vniuersaliter iurisdictionem excludere, ex adductis per Mart. de iurisdic. p. 4. centur. 2. cas. 153. num. 10.

Per hanc dictionem tollitur facultas, dispensandi, firmant glos. in Clem. 1. §. si quis autem, in vers. nullatenus, de sequestr. possessionis, ubi Imol. num. 20. & Zabarell. q. 6. num. 6. glos. etiam in Clem. 2. vers. concedatur, & vers. nullo modo, de atat. & qualis. Archid. per text. ibi in cap. quoniam, de immunis. Eccles. lib. 6. Corf. in sing. verb. nullatenus. Hippol. sing. 675. Tiraq. in l. si vnquam, verb. reuertatur, num. 95. circa med. Bou. in tract. de statutar. vrbis, glos. 17. num. 1. fol. 54. Cened. d. sing. 69. num. 5. Rebuff. in concord. rubr. de Regia nomin. in §. in monaster. vers. nullatenus, pag. 192. ubi tamen limitat, quod licet tollatur dispensatio inferioris, non tamen per istam dictionem tollitur superioris, nisi illa sit posita in contractu.

Importat nullitatem actus ipso iure, ut in aurb. si qua mulier, ubi glos. verb. nullatenus, C. ad senatusconsult. Velleian. Clem. vlt. ubi glos. verb. nullatenus, de sequestr. possess. glos. verb. nullatenus, in Clem. 1. de atat. & qualitat. Card. in cap. super literis, num. 5. in fine, & ibi Barbat. num. 82. vers. vim etiam, de rescript. Gig. de pens. q. 10. num. 10. & seq. ubi ait, idem importare, ac si dictum esset: Nullius sit roboris, & efficaciae. Gram. conf. crim. 3. num. 12. Rot. decis. 24. num. 2. p. 2. diuers. Put. decis. 254. num. 3. lib. 2. in correct. Flamin. de resign. lib. 8. q. 8. num. 53. & lib. 9. q. 12. num. 2. Rebuff. d. verb. nullatenus, fol. 191. Boer. decis. 348. num. 1. Ceual. commun. contra commun. q. 527. num. 10. & q. 900. num. 5. Mandos. in reg. 7. Cancellar. q. 4. num. 2. & in reg. 15. q. 5. num. 8. Bou. d. glos. 17. num. 1. fol. 54. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 159. num. 18. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. vlt. num. 65. Cened. d. sing. 69. num. 1. Sanch. de matrimon. lib. 6. dispat. 32. num. 7.

Vnde habere virtutem decreti irritantis tradunt Imol. in Clem. 1. num. 20. vers. ex hoc nota, & ibi Cardin. in §. si quis autem, sub num. 6. Felin. in cap. ex literis, num. 7. in 5. casu, de consuet. Rot. d. decis. 24. num. 4. p. 2.

p. 2. diuers. Rolan. conf. 27. num. 11. & 12. tom. 4. Marchef. de commiss. p. 2. de aper. choris, num. 66. Ac proinde habere vim præcisæ prohibitionis, actumque in contrarium factum irritare tradunt Mandof. in reg. 7. Cancellar. q. 4. num. 2. & in reg. 15. q. 5. num. 8. Cened. d. sing. 69. num. 2. Stephan. Gratian. Marchia decif. 51. num. 8.

6. Habet vim latæ sententiæ, & significat Ipso Iure. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 95. Mart. d. cap. 153. num. 10. Rebel. de oblig. iustit. lib. 1. q. 6. sect. 6. num. 44. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 109. Sayro in Claus Regia, lib. 3. cap. 8. num. 26. vbi ampliat, etiam si iungatur cuicumque verbo cuiuscumque temporis.

de stat. & qualit. las. in l. 1. §. sublata, num. 13. in 2. lect. ff. ad Trebell. & in l. penult. num. 9. C. de testam. militis. Tiraq. d. verb. reuertatur, num. 94. Cened. d. sing. 70. num. 1. Paul. Montan. de tutel. & cur. cap. 5. num. 92.

Importat canonem latæ sententiæ, vt per Tiraq. 5. in d. verb. reuertatur, num. 77. & 78. & 93. Sayro in Claus Regia, lib. 3. cap. 8. num. 26. Bermond. in tit. de publicis concubin. in vers. iubemus vt ipsum, num. 3. fol. 199. Ioan. de Salas de leg. q. 96. tract. 14. disp. 16. sect. 8. num. 29. in fine. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 108. & me citato, Sanctarell. variat. resolut. q. 60. num. ult.

Dictio Nullo pacto trahitur ad non specificata, vt 6 per Stephan. Gratian. d. decif. 51. num. 14.

Vide alia in clausula Nullo modo, &c.

Nullius momenti.

DICTIO CCXXVII.

1. Importat ipso iure nullitatem actus in contrarium Igesti, vt in l. si quis Sempronium, ff. de heredib. instituend. & in l. de pupillo, §. si quis forte, vbi las. num. 3. & 4. ff. de noui oper. nunciat. & in l. non dubium, C. de legib. & in authent. Sacramenta puberum, C. si aduersus vendit. & in cap. Ordinarij, in fin. de offic. Ordinar. notant Tiraq. in l. si unquam, C. de reuoc. donat. verb. reuertatur, num. 97. & 101. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. glos. 57. nu. 7. Farin. in praxi crim. p. 1. lib. 1. tit. 4. quest. 35. num. 4.

SUMMARIUM.

1. Negatiua vniuersalis, & prohibitiva est dict. Nullo modo, excludens omnem casum.
2. Prohibitionem præcisam operatur dictio Nullo modo, & idem quod clausula decreti irritantis.
3. Potentiam omnem negat dict. Nullo modo.
4. Dispensationem excludit dict. Nullo modo.
5. Sententiæ latæ canonem importat dict. Nullo modo.
6. Dictio Nullo pacto, trahitur ad non specificata.

Nullo modo.

DICTIO CCXXVIII.

1. Vniuersalis negatiua, & prohibitiva est hæc dictio excludens omnem casum, vt in l. ult. C. de testam. militis. las. in l. 1. §. sublata, num. 13. in 2. lectura, ff. ad Trebell. Dec. conf. 640. post num. 9. Menoch. conf. 383. num. 14. Mandof. ad reg. 34. Cancellar. q. 88. num. 3. Ferrer. in consil. Cathalonie, glos. 1. num. 20. Cened. post libr. prætic. & canonic. quest. sing. 70. num. 1.
2. Operatur præcisam prohibitionem, & idem quod clausula decreti irritantis, vt per Stephan. Gratian. Marchia decif. 51. num. 18. Est enim præcisæ, ex Menoch. conf. 22. num. 9. & habet duas significationes, id est, Nullo tempore, & Nulla ratione. Strach. de mercatur. tit. de decollor. p. 6. num. 28. fol. 154. negatque omnem potentiam, Menoch. de recuperan. possess. rem. 14. num. 6. quem refert Cened. d. sing. 70. num. 3.
3. Excludit dispensationem, vt per glos. in Clem. 2. §. illi vero, in vers. nullo modo, & ibi Zabarell. num. 3.

SUMMARIUM.

1. Negatiua vniuersalis est dict. Nullus, & omnia excludit, tam principale, quàm accessorium.
2. Nullus excludit omnem etiam minimam partem.
3. Nullitatem ipso iure denotat dict. Nullus.
4. Negatiua vniuersalis aliquando non est dict. Nullus.
5. Aliquis quandoque importat dictio Nullus.
6. Prescriptionem temporis longissimi non excludit dict. Nullus.
7. Similia non excluduntur per dict. Nullus.
8. Distributiva est dict. Nullus, pertinet ad plura, nec potest de vno predicari.
9. Nullus sæpe significat non quod inualidum est, sed quod re vera non est.
10. Nullus, dictus quasi Non vllus, latius patet quàm nemo.
11. Nullus interdum pro Non usurpatur.
12. Necessitatem importat, & aufert potestatem aliter recipiendi dict. Nullus, proposita verbo recipiatur.

Nullus.

DICTIO CCXXIX.

Vniuersalis negatiua est hæc dictio, & omnia excludit, tam principale, quàm accessorium, seu secundarium. Ita Panorm. ad cap. ad nostrum, per text. ibi num. 5. de elect. Corn. conf. 70. num. 12. vol. 1. & conf. 37. num. 22. vol. 3. Gozadin. conf. 51. num. 23. Bart. conf. 47. incip. Pucini, in princip. lib. 2. Gemin. conf. 35. incip. Pro clariore, num. 4. & 5. vbi addit, 2 quod idem excludit omnem etiam minimam partem. Socin. conf. 12. num. 16. vol. 1. Roman. conf. 199. col. 1. Rimin. in §. 1. num. 70. de donat. Verall. decif. 283. num. 2. p. 3. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 93. & seq. & num. 229. ac 243. C. de reuocand. donat. Mandof. in glos. facult. §. sanè, in verb. nullum, fol. 71. Bartholom. Peretr. ad Extravag. ambitiosa, de reb. Eccles. non alienan. verb. quidquam, num. 7. pag. 238. Cened. post libr. prætic. & canonic. quest. sing. 76. num. 1. Seraphin. decif. 843. num. 6. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 315. num. 2. & concl. 316. num. 1.

Vnde propter huiusmodi vniuersalem negatiuam;

in hac dictione inclusam, eam ipso iure nullitatem denotare tradunt glos. verb. nullam, in cap. innotuit, de elect. Tiraq. d. verb. reuertatur, num. 243. vers. 76. fallit. Sanch. de matrimon. lib. 8. dispus. 21. num. 75.

- 4 Aliquando tamen non est vniuersalis negatiua, vt per text. in cap. 1. iuncta glos. de Capit. Conrad. & in cap. Abbas, ibi, Nulla Ecclesia subiiciantur, iuncto cap. non solum, §. pro talibus, 18. q. 2. tradunt Panorm. in cap. 1. num. 35. de prescript. Cened. d. sing. 67. num. 2.
- 5 in princip. Immo quandoque accipi pro dictione Aliquis, quæ non est vniuersalis negatiua, probat Bart. conf. 117. incip. Niuarellus, allegans text. iuncta glos. patri, in l. 2. §. 1. ff. de verbor. oblig. quibus adde Corn. conf. 180. num. 14. lib. 2.
- 6 Non excludit hæc dictio præscriptionem temporis longissimi, ex adductis per Tiraq. de retractu conuent. §. 1. glos. 2. num. 11. quem refert Cened. d. sing. 67. num. 2. post princip.
- 7 Item non excluduntur similia per hanc dictionem, vt tradit Dec. in l. cognitio, num. 7. ff. de iurisdic. omnium iudic. quem refert Card. d. num. 2. in fine.
- 8 Est distributiua hæc dictio pertinens ad plura, nec potest de vno prædicari. Iaf. in l. quemadmodum, num. 3. per text. ibi ff. de acquiren. possess. Alex. in l. 1. ff. eod. tit.
- 9 Nullus sæpe significat, non quod inualidum est, sed quod re vera non est. Gozadin. conf. 51. num. 23. Caputaq. decis. 283. num. 1. p. 3. Rimin. lun. conf. 61. sub num. 13. Roland. conf. 99. num. 27. vol. 4. Glor. resp. 1. p. 2. num. 188. Pichard. ad princip. Instit. de exhered. liber. num. 47.
- 10 Nullus dictus quasi non vllus, latius patet, quam Nemo, quippe nemo de hominibus tantum dicitur, nullus, nulla, nullum de rebus omnibus.
- 11 Nullus interdum pro non usurpatur. Cic. Attic. lib. 11. Philotimus non modò nullus venit, sed ne per literas quidem, aut per nuncium certior me fecit. Idem 1. Tuscul. Miseri ob id ipsum, quia nulli sunt. Terent. Eunuch. Memini, tamen nullus moneris.
- 12 Dicitio Nullus præposita verbo recipiatur, importat necessitatem, & aufert potestatem aliter recipiendi, iuxta glos. communiter receptam in cap. 1. de regal. iuris, in 6. & ibi Franch. num. 7. Bart. in l. de his, ff. de transact. num. 4. & in simili notat Paris. conf. 58. num. 34. & seq. lib. 4. Et fuit dictum in Treueren. loci Capitularis, 10. Martij 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Fatinac. decis. 167. num. 5. p. 2. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 Demonstratiua presentis temporis est dictio Nunc.
- 2 Tempus instans non semper denotat dictio Nunc, sed ad id, quod nouiter factum est, refertur.
- 3 Temporis extremitatem denotat dict. Nunc.
- 4 Temporis omnem dilationem tollit dictio Nunc, & importat vt quid fiat absque illa.
- 5 Nunc plerumque usurpatur pro Modo.
- 6 Nunc sæpe adsciscit Quum, Dum, Quando.
- 7 Nunc verò, in comparatione rei fictæ augendi gratia subiici solet.

Nunc.

DICTIO CCXXX.

Est demonstratiua presentis temporis, vt in l. 1. ff. de condic. indeb. & in l. 1. §. nunc tractemus. ff. de tutelis, & rationibus distrabendis, & in l. 4. §. vlt. ff. de cond. & demonstr. notant Bald. in l. contra rogatus, nu. 1. C. ad Trebell. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Nullatenus, vers. Nunc, pag. 67. Menoch. conf. 14. num. 3. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 317. vbi num. 2. post Alex. in l. huiusmodi la 2. num. 3. ff. de verbor. oblig. & Felin. in cap. licet causam, in 6. notab. de probat. & Zuchar. in lib. 1. num. 123. C. de pactis, subdit, quod denotat, præfens esse initium obligationis.

Non tamen semper denotat tempus instans, sed ad id quod nouiter factum est, refertur, vt in cap. 1. vbi Abb. de verb. significat. Vulpell. cit. loco.

Denotat temporis extremitatem, vt per Menoch. 3 conf. 21. num. 6. vbi num. 17. subdit, quod eius natura est, vt sit præcedentium declaratiua, & simul restrictiua.

Tollit omnem temporis dilationem, & importat vt quid fiat absque illa, l. simul, §. cum autem, C. de inoffic. testam. l. 3. ff. de condit. & demonstr. Vulpell. cit. loco. Paris. conf. 105. num. 30. lib. 1.

Apud Grammaticos Nunc plerumque usurpatur pro Modo. Cic. Attic. lib. 1. Nunc reus erat apud Crasum diuitem Vectius de vi. Id. in Brut. Vidi nuper, & nunc videbam de ea re.

Sæpe adsciscit, Quum, aut Dum, aut Quando. Cic. 6 lib. 13. epist. 56. Nunc quando mihi ab amico officiosissimo tantum oneris imponitur. Terent. Heaut. Nunc quum sine magno indetrimento non potest haberi.

Aliquando in comparatione rei fictæ augendi gratia subiici solet, Nunc verò. Cic. pro Font. Fonteiū Iudicem in causa deficerent omnia, &c. tamen esset vobis magnoperè prouidendum, &c. nunc verò quum lædat nemo bonus, &c.

Nunquam.

DICTIO CCXXXI.

Est vniuersalis negatiua comprehendens omnem casum, & omne tempus, vt in l. prouidendam, §. 1. vbi glos. C. de postulando. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 67. Et æquipollet dictionibus vniuersalibus negatiuis, vt in l. si pluribus ff. de leg. 2. & in l. Iulianus, in princ. ff. de leg. 3. Nullamque recipit restrictionem cum sit indefinita. Crauet. conf. 194. num. 6. Cephal. conf. 172. num. 15. Socin. iun. conf. 116. num. 52. vol. 1.

Nusquam.

DICTIO CCXXXII.

Accipitur pro Nullo in loco, vel, Cùm nullibi est, vt in l. ex conducto, §. si vis tempestatis, vers. idemque dicendum. ff. locati, notat Rebuff. in comment. ad l. qui mortui, 129. vers. nonnunquam ff. de verb. signif. pag. 489. Et in hoc sensu apud Grammaticos etiam usurpatur. Cic. 1. Tuscul. Ego verò nusquam esse illos puto. Id. de Sen. Nolite arbitrari me cùm à vobis discessero,

fero, aut nusquam, aut nullum fore. Terent. *Eunuch.*
Ille autem bonus vir nusquam apparet.

S V M M A R I V M.

- 1 *Causam remotam sine occasione designat dictio Ob.*
- 2 *Ob importat apud Grammaticos idem quod Propter, & significat tum causam efficientem, tum finalem.*
- 3 *Ob pro Ante interdum ponitur.*

Ob.

DICTIO CCXXXIII.

- 1 **C**ausam remotam sine occasione designat, ut in l. 1. ff. quod vi, aut clam, & in l. qui proprio, §. procurator. vbi Bald. ff. quod cuiusque universitatis nomine, & in l. si ab hostibus, §. si vir. ff. solut. matrim. Bald. in l. 1. C. si servus externus. Bart. in l. non dubium, col. fin. C. de legibus. Ruin. conf. 84. num. 7. vol. 4. Alex. in l. divorzio, §. si vir, num. 7. ff. soluto matrim. vbi ait, quod significat causam immediatam. Tiraq. in tract. cessante causa, limit. 20. m. 27. Surd. conf. 227. num. 5. vbi quod significat simpliciter causam, Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 68.
- 2 Apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ Auctores, importat idem quod Propter, & significat tum causam efficientem, tum finalem. Cic. pro Marc. Ut mihi quidem videantur Dij immortales, etiam si pœnas à populo Romano ob aliquod delictum expetierunt. Id. pro Font. Ob aliquod emolumentum suum, si qui aliquid cupidius dicere viderentur. Id. 4. Ver. Quamto illud flagitiosius eum, à quo ob abfoluendum, pecuniam acceperis, condemnare?
- 3 Interdum pro Ante ponitur. Cic. pro Rab. Ob oculos mihi saepe mors versata est. Id. pro Sext. Mihi ob oculos exilium versatur.

Obtinuit.

DICTIO CCXXXIV.

- 1 **V**erbum hoc significat Ius fuisse controuersum, ut in l. cum ex uno, 32. in fine, ibi, Omnibus experiri permitti post magnas varietates obtinuit. l. verus, 68. ff. usufructu, l. penult. ff. de leg. 1. Marc. Anton. in comment. ad l. 3. n. 60 ff. de cond. & demonst.

Occupare.

DICTIO CCXXXV.

- 1 **V**erbum hoc tam in bonam, quam in malam partem accipi potest, ut notant glos. verb. occupare, in cap. generali, de clef. lib. 6. Alber. in suo Dictionario, verb. occupare. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 27. glos. 19. num. 6. notantes differentiam inter verbum Occupare, & Inuadere; ut primum ad mobilia, sicut etiam verbum Rapere, pertineat; secundum verò immobilia concernat, licet quandoque legislatores ea confundant, & eis promiscue vtantur.

S V M M A R I V M.

- 1 *Occasio apud Oratores pro opportunitate temporis accipitur.*
- 2 *Occasione apud Iureconsultos aliter, atque aliter accipitur.*
- 3 *Causam remotam, & impulsuam importat dictio Occasione, sine directè, sine indirectè, ut num. 5.*
- 4 *Pater legans aliquid filia occasione dotis, non dicitur legatum conditionale pro dote, ut debeant expectari nuptiae, sed debetur simpliciter.*
- 6 *Occasio à causa differt, quia causa propriè per se ordinatur ad aliquid, occasio verò etiam remotissimam causam, & non rationabilem comprehendit.*
- 7 *Occasio interdum sumitur pro causa remota & non vera, ac irrationabili, nonnunquam verò pro vera, & rationabili.*
- 8 *Causa accipitur pro finali, Occasio pro impulsua.*
- 9 *Causa consistit in iure, Occasio verò in facto.*
- 10 *Facultatem habentes imponendi pœnas bannitis quocunque pretexto, vel occasione, non possunt imponere pœnam alijs non bannitis, etiam pro occasione bannitorum.*
- 11 *Occasione, idem importat quod dictio Propter.*

Occasione.

DICTIO CCXXXVI.

Apud Oratores pro opportunitate temporis accipitur, vnde Cic. dicit, quod occasio est pars temporis in se habens alicuius rei idoneam faciendi opportunitatem, prout referunt Cagnol. in l. capienda occasio, ff. de regul. iur. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 27. glos. 11. num. 1.

Apud nostros aliter, atque aliter accipitur, ut per Alberic. in suo Dictionario, verb. occasio. Tiraq. in tract. cessante causa, limit. 13. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 378.

Importat hæc dictio causam remotam, & impulsuam, ut in l. qui occidit, ff. ad l. Aquiliam, & in cap. ult. de iniur. notant Tiraq. d. limit. 13. num. 8. Menoch. conf. 395. num. 25. Idem pater legans aliquid filia occasione dotis, non dicitur legatum conditionale pro dote, ut debeant expectari nuptiae, sed debetur simpliciter; quia dictio illa Occasione denotat causam impulsuam, & non finalem. Ita Bald. conf. 237. incip. Titius in testamento, num. 4. & 5. vers. ulterius queritur, lib. 1. Corn. conf. 153. incip. In presenti consule, num. 5. & 6. lib. 2. Felin. in cap. solita, num. 2. de maior. & obedientia, quos refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 318. num. 1.

Amplia, ut importet causam remotam, & impulsuam, siue directè, siue indirectè, siue quocumque modo, ut per Angel. Aret. conf. 87. incip. In casu, num. 54. & 55. Card. Tusch. d. conclus. 318. num. 6.

Intelligenda latissimè est hæc dictio, adeò ut 6 com

comprehendat etiam quamcumque occasionem sine ratione: & idè differt à causa, quæ propriè per se ordinatur ad aliquid; sed occasio etiam remotissimam causam, & non rationabilem comprehendit, vt per Bald. *conf.* 119. *incip. statuto canetur*, num. 7. *vers. sed contra*, lib. 2. Felin. *in d. cap. solite*. Corn. *conf.* 153. num. 5. & 6. lib. 2. Angel. *conf.* 288. *incip. Viso schemate*, num. 3. *vers. illud enim verbum*. Cæſ. de Graſſ. *decif.* 2. num. 12. de *constit.* Menoch. *conf.* 335. num. 25. & 28.

7 Vnde vulgò dicitur: Qui vult discedere ab amico, occasionem quærit, id est, quamcumque causam remotam, & non veram. Corn. *d. conf.* 153. num. 7. lib. 2. Et sic sumitur pro causa irrationabili, licèt aliquando pro causa vera, & in partem bonam accipitur, ex notatis per Felin. *in d. cap. solite*, num. 1.

8 Differt igitur *Occasio à Causa*, quia hæc accipitur pro finali; illa verò, scilicet *Occasio*, pro impulsiva sumitur, vt per Tiraq. *d. lim.* 13. num. 4. & 5.

9 In alio etiam differt *Occasio à Causa*, quia *Causa* consistit in iure *Occasio* verò in facto, vt per Felin. *in d. cap. solite*, num. 2. quem refert Card. Tusch. *d. conclus.* 318. num. 5.

10 Licèt autem hæc dictio importet latissimè causam remotam, tamen non importat, quòd recedatur à terminis, cuius occasione aliquid ordinatur; idè habentes facultatem imponendi pœnas bannitis quocumque prætextu, vel occasione, non possunt imponere pœnam aliis non bannitis, etiam pro delicto, vel pro occasione bannitorum. Angel. de Perus. *conf.* 63. *incip. Nobilis*, num. 5. *vers. nec obstat, si dicatur*. Card. Tusch. *d. conclus.* 318. num. 7. vbi num. 8. post Caſtr. *conf.* 25. *in princip. vers. unde superflua*, lib. 1. subdit, restrictionem vt non includatur species diuersa ex hac dictione. Et hinc infert, quòd si est factum compromissum occasione certæ hæreditatis, non veniet in compromisso res diuersa ab hæreditate.

11 Importat hæc dictio idem quod dict. *Propter*, vt per Signorol. *conf.* 188. num. 7. quem refert Card. Tusch. *d. lit. D. concl.* 346. num. 2.

Olim.

DICTIO CCXXXVII.

1 **T**Ria tempora denotare potest hæc dictio, præsens scilicet, præteritum, & futurum, vt per glos. *in l. nec emptio*, C. de *contrahen. empt.* & *in l. eius*, qui *in pronuncia*, ff. si *certum petat*. Fulgos. *conf.* 22. num. 3. vbi idem de dictionibus *Quondam*, iam, retrò, & dudum. Gozad. *conf.* 58. num. 12. Corn. *conf.* 163. sub num. 2. *vers. olim*, circa *medium*, vol. 1. Tindar. de *testib.* cap. 6. num. 19. Vulpell. de *propof. & aduerb. signif.* sub hac dict. pag. 68. Card. Tusch. *prætic. conclus.* tom. 2. lit. D. *concl.* 319. num. 1.

SUMMARIVM.

- 1 Vniuersalis est dictio Omnimoda, quæ comprehendit omnia.
- 2 Verba Omnimoda dispositio sunt generalia, & comprehendunt quamlibet dispositionis speciem.

Omnimoda.

DICTIO CCXXXVIII.

Est vniuersalis, quæ comprehendit omnia, vt per ¹ Eglos. *verb. omnimoda*, in *Clem. quamuis*, de *foro compes.* Anton. de Buttr. *conf.* 19. num. 5. Decian. *conf.* 35. num. 47. lib. 2. Card. Tusch. *prætic. conclus.* tom. 2. lit. D. *concl.* 320. num. 1.

Verba *Omnimoda dispositio* esse generalia, & comprehendere quamlibet dispositionis speciem tradunt Gemin. *conf.* 15. num. 3. & Card. Tusch. *d. lit. D. conclus.* 485. num. 1.

SUMMARIVM.

- 1 *Præcisa est dictio* *Omnimodo*, & importat idem quod *Per omnem modum*.
- 2 *Voluntatem liberam & præcisam* denotat dictio *Omnimodo*.
- 3 *Omnimodò* significat idem quod *Totaliter*, *Penitus*.
- 4 *Substantiam*, & *totalitatem* importat dictio *Omnimodo*.
- 5 Dict. *Omnimodo est apta comprehendere omnes species eius*, cui *annectitur*.
- 6 *Perpetuitatem* importat quandoque dict. *Omnimodo*.
- 7 *Potestatem plenariam* denotat dictio *Omnimodo*.
- 8 *Dispensare nunquam potest inferior ubicunque à lege disponitur*, vt aliquid *omnimodo fiat*.
- 9 Dict. *Omnimodo iuncta alicui verbo*, facit vt *verbum illud capiatur vt genus*, & omnia comprehendat.
- 10 *Sententia lata canonem* quandoque importat dict. *Omnimodo*.
- 11 *Interpretationem congruam recipit à iure communi* dict. *Omnimodo*, licèt sit *præcisa*.

Omnimodo.

DICTIO CCXXXIX.

Hæc dictio est præcisa, & importat idem quod *Per omnem modum*, vt per Panorm. *in cap. conqueſtus*, num. 4. de *foro compes.* laſ. *in l. liber homo*, num. 2. ff. de *verbor. oblig.* & *in §. errare*, num. 4. *Instit. de actionib.* Tiraq. *in l. si unquam*, *verb. reuertatur*, num. 73. cum seqq. C. de *reuocand. donat.* Paris. *conf.* 38. num. 78. vol. 1. & *conf.* 1. num. 16. vol. 4. Gram. *vol.* 31. num. 3. Dec. *conf.* 356. num. 3. Ruin. *conf.* 61. num. 25. vol. 5. Alciat. *conf.* 486. num. 3. Cened. *post libr. prætic. & canonic. quæst. sing.* 71. num. 1. *in princip.* quoad alios denotans liberam, & præcisam voluntatem. Felin. *in cap. auditis*, num. 7. *vers. adde etiam*, de *presumpt.* Gozad. *conf.* 25. sub num. 16. Socin. *sen. conf.* 43. num. 12. vol. 4. Paris. *d. conf.* 1. num. 16. *vers. & ulterius*, lib. 4. Tiraq. *in d. verb. reuertatur*, num. 88. & 89. Card. Tusch. *prætic. conclus.* tom. 2. lit. D. *concl.* 320. num. 2. vbi num. 3. post Rotam *decif.* 28. num. 3. & seq. p. 2. diuers. declarat, vt procedat,

procedat, quando stat de per se, secus si habet secum adiunctam conditionem, vel voluntatem.

- 3 Significat indistinctè, & idem quod *Totaliter*, vel *Penitus*, vt in l. si cum exceptione, §. sed quam, vbi glos. & Bart. ff. quod metus causa. Grat. conf. 160. num. 10. lib. 2. Rolan. conf. 27. num. 24. tom. 4. Phanuc. de inuent. p. 7. num. 29.
- 4 Denotat substantiam, & totalitatem, vt per Rebuff. in l. vnica, in 4. notab. num. 21. C. de sentent. que pro eo, quem refert Cened. d. sing. 71. num. 3.
- 5 Non solum est præcisa, vt supra dixi, sed etiam apta comprehendere omnes species eius, cui nectitur, vt fuit dictum in *Placentina Archidiaconatus*, 4. Maij 1574. coram Card. Blanchetto, & in *Affisien. Canoniciatus*, 14. Iunij 1600. coram Card. Sacrate, & in *Calagurritana Canoniciatus*, 20. Iunij 1605. coram Card. Lancelotto.
- 6 Importat quandoque perpetuitatem, vt in l. si cum exceptione, §. quatenus, vers. omni modo, & ibi Bart. ff. quod metus causa, glos. & Anchar. in Clem. 1. de vita, & honest. Clericor. notat Vulpell. de prepos. & adverb. 7 signif. sub hac dict. pag. 69. vbi etiam subdit, quod denotat plenariam potestatem, & num. 4. tenet, quod vbi cumque à lege disponitur, vt aliquid omnino, vel omnimodò fiat, nunquam inferior dispensare potest, vel legem condere contra id, quod à maiori dispositum est.
- 9 Iuncta hæc dictio alicui verbo facit, vt verbum illud capiatur vt genus, & omnia comprehendat, vt per Verall. decis. 297. num. 3. p. 1. Paris. conf. 9. num. 3. lib. 1. Caputaq. decis. 297. num. 3. p. 1.
- 10 Canonem latæ sententiæ quandoque importat, vt per glos. verb. sed melius, & verb. irroganda, in auct. qui rei, C. de sacrosanct. Eccles. Roman. sing. 1. num. 2. Mathesil. sing. 111. in princip. Hippol. in præf. §. aggredior, num. 125. Tiraq. d. verb. reuertatur, à num. 88. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 122.
- 11 Verùm licet hæc dictio sit præcisa, nihilominus congruam recipit interpretationem à iure communi, vt tradunt glos. Bart. & Ias. per text. ibi in l. stipulatus sum damnum, ff. de verbor. oblig. Dec. conf. 356. num. 4. vers. similiter, & in l. si quis in conscribendo, num. 12. vbi Ias. num. 6. C. de pactis. Ruin. conf. 8. num. 11. vol. 5. Rolan. conf. 61. num. 55. vol. 2. & conf. 75. num. 21. vol. 3. Cened. d. sing. 71. num. 2.

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.
- 3 Casus omnes indistinctè comprehendit dictio Omnino.
- 2 Omni casu, Nullo modo.
- 4 Absolutè.
- 5 Penitus.
- 6 Indistinctè, Omni ex parte.
- 7 Omnimodò.
- 8 Sine diminutione.
- 9 Sine fine, In perpetuū.
- 10 Liberè.
- 11 Sine dispensatione.
- 12 Præcisa est dict. Omnino, habetque præcisam naturam.

- 13 Restrictionem aliquam non patitur dictio Omnino, importatque præcisam executionem.
- 14 Necessitatem præcisam denotat dictio Omnino.
- 15 Decreti irritantis vim habet dictio Omnino, & quicquid sit contra clausulam vbi talis dictio reperitur, pro infecto haberi debet.
- 16 Processum nullum reddit dictio Omnino, quemadmodum dict. Nullo modo.
- 17 Exceptionem excludit dict. Omnino.
- 18 Interpretationem à iure communi recipit dictio Omnino.
- 19 Sententia lata est dict. Omnino, & importat idem ac Ipso iure, vbi adijcitur verb. futuri temporis.

Omnino.

DICTIO CCXL.

DE vi, & effectibus huius dictionis vide Roland. i conf. 84. num. 3. cum seq. lib. 1. Tiraq. in l. si vnquam, verb. reuertatur, num. 73. & 76. cum seqq. Octavian. Vulpell. de prepos. seu adverb. signif. sub hac dict. pag. 70. Mathien. in rubr. tit. 1. glos. 1. num. 39. cum seqq. & l. 1. tit. 4. glos. 4. num. 18. lib. 5. noua Recopil. Ruin. conf. 133. num. 8. & conf. 154. num. 8. vol. 1. & conf. 150. num. 17. vol. 2. Dilect. de arte testand. cancel. 8. num. 4. Hojeda de incompatib. benefic. p. 2. cap. 1. num. 4. Grat. conf. 1. num. 33. vol. 2. & conf. 9. num. 91. vol. 1. Addit. ad Roman. sing. 1. & ad Mathesil. sing. 111. Seraphin. de priuileg. iuramenti, priuileg. 21. num. 13. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 32. glos. 4. num. 6. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 422. Cened. ad Decretal. collect. 177. num. 3. & post libr. practic. & canonic. quæst. sing. 24. Tursellin. de particulis Latine orationis, cap. 119. Grat. de dictionib. dict. 150.

Hæc dictio communiter accipitur, id est, *Omnino casu*, seu *Nullo modo*, vt per Alex. in l. qui usufructum, col. penult. ff. de verbor. oblig. Ias. in l. 1. ff. soluto matrimon. num. 25. vers. secundo stringit, & in l. 5. §. per seruum, num. 2. ff. de acquiren. possess. Alex. conf. 13. num. 7. lib. 2. Decian. conf. 582. num. 2. Grat. citato loco. Addit. ad Mathesil. d. sing. 111. num. 2. Ruin. conf. 133. num. 8. vol. 2. Nam indistinctè comprehendit omnes casus, & non possumus dicere, quod magis comprehendat vnum casum, quàm alium. Socin. lun. conf. 131. num. 23. vol. 1. & conf. 154. num. 8. vol. 1. & conf. 61. num. 25. vol. 2. Rolan. conf. 84. num. 24. vol. 1. & conf. 61. num. 37. vol. 3. Flamin. de resign. lib. 11. in præfat. num. 12. Glorit. resp. 1. p. 2. num. 205. Seraphin. de priuileg. iuramenti, priuileg. 49. num. 44. Card. Tusch. d. conclus. 322. num. 10. vbi post Ias. in l. 1. §. per seruum, num. 2. in 1. notab. ff. de acquiren. possess. dicit, quod non semper importat *Nullo modo*.

Item importat idem quod *Absolutè, Liberè, Tòtaliter, & Simpliciter*. Oldrad. conf. 324. num. 8. vers. secundo in aliis, quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 322. num. 1. Menoch. conf. 2. num. 257. Rolan. conf. 100. num. 144. vol. 4. Ruin. conf. 117. num. 10. vol. 3.

Item importat idem quod *Penitus*. Alex. conf. 53. 4 incip. Visis, num. 6. vers. tertio respondet, lib. 2. & num. 7. vbi Apostill. in verb. *Omnino*. Card. Tusch. d. conclus. 322. num. 2. & num. 9.

O o

Item

- 6 Item importat idem quod *Indiſtinctè*, & *Omni ex parte*, vt in l. *ſi cum exceptione*, §. *quatenus*, & ibi gloſ. ff. *quod metus cauſa*, & in l. *vbi autem*, §. *ſin.* ff. *de verbor. oblig.* & in Clem. 1. vbi gloſ. verb. *omniò*, de *vita*, & *honest.* Clericor. notant Tiraq. d. verb. *reuerſatur*, num. 89. Oſtauian. Vulpell. *citato loco*, ſtatim in princip. Alex. conf. 13. num. 7. lib. 2. Menoch. conf. 1. num. 21. & conf. 587. num. 44. & conf. 401. num. 169. Ruin. conf. 20. num. 4. vol. 1. & de *preſumptionib.* lib. 4. *preſumpt.* 166. num. 49. Bertazol. d. clauſ. 32. gloſ. 4. num. 6. Matien. in rubr. tit. 1. gloſ. 1. num. 39. lib. 5. nouæ Recopil. Flamin. d. lib. 11. in *prefat.* num. 11. D. Barboſa in l. 1. p. 4. num. 19. ff. *ſoluto matrim.* Seraphin. de *privileg. iuramenti*, priuil. 58. num. 15. Sanch. de *matrimon.* lib. 1. diſput. 32. num. 6. Bened. Agid. in *repet. l. ex hoc iure*, ff. de *luſtitia*, & *Iure*, p. 1. cap. 8. num. 40.
- 7 Item idem importat, quod *Omnimodò*. Bart. in l. *Græcè*, §. *illud*, num. 2. ff. de *fideiuſſor.* Card. Tuſch. d. lit. D. *concluſ.* 322. num. 3.
- 8 Item operatur *Sine diminutione*. Creſcen. *decif.* 6. de *teſtam.* num. 6.
- 9 Item idem operatur, quod *Sine fine*, ſeu *In perpetuum*. Dec. conf. 260. num. 2. & conf. 265. num. 2. Menoch. conf. 1. num. 11. & conf. 2. num. 257. Vnde ſi dicatur, quòd omniò ſint ſeparati, hoc *Omnino* importat ſeparationem perpetuam, ſeu continuam, vt per Abb. conf. 8. incip. *Videtur*, col. 2. in princip. verſ. *nec obſtat*, lib. 1. quæ refert Card. Tuſch. d. *concluſ.* 312. n. 8.
- 10 Idem operatur, quod *Liberè*. Coſm. in *pragmat. ſanct. tit. de elect. cap. licet*, §. *ſtatuit*, in verb. *omniò*, quem refert Cened. d. ſing. 14. num. 1. in fine.
- 11 Item operatur idem, quod *Sine diſpenſatione*. Abb. in cap. *qualiter*, 2. de *accuſat.* col. 3. num. 18. verſ. *ſed contra*, vbi ait, quòd excludit omnem gratiam, & miſericordiam, ſeu diſpenſationem, prout verba *Nullo modo*. ſequitur Felin. in cap. *ex parte*, 1. de *officio deleg.* vbi quòd gloſ. ibi exponit, *Sine pactione aliqua*, refert Card. Tuſch. d. *concluſ.* 322. num. 7. & ita excludere omnem gratiam, & diſpenſationem, reſoluunt Martien. d. gloſ. 1. num. 39. & Sanch. d. lib. 1. diſput. 32. num. 6. & impedire diſpenſationem, vbi ponitur in lege, quòd aliquid omniò obſeruetur, tradit Socin. ſen. conf. 111. num. 6. vol. 1.
- 12 Eſt præciſa hæc dictio, habétque præciſam naturam, vt in l. *ſi cum exceptione*, §. *ſed ſi quis*, & ibi gloſ. in verb. *omniò*, ff. de eo, quod *metus cauſa*, gloſ. verb. *omniò*, in cap. *ex parte*, de *offic. deleg.* gloſ. etiam verb. *omniò*, in cap. & ſi *Chriſtus*, de *iureiurando*. Felin. in cap. *Rodolphus*, col. 21. in verb. *omniò*, de *reſcript.* Dec. in *l. omnes*, num. 1. & 2. C. *qui teſtamenta facere poſſunt*, & conf. 1. num. 5. tom. 1. & conf. 582. num. 2. tom. 2. Alex. conf. 88. incip. *In cauſa*, lib. 4. Card. Tuſch. d. *concluſ.* 322. num. 4. Tiraq. d. verb. *reuerſatur*, num. 78. laſ. per text. ibi in l. *precibus*, num. 2. C. de *impub.* & in l. 2. num. 72. C. de *iure emphyt.* & in l. *ſi inſulam*, num. 16. verſ. 4. ff. de *verbor. oblig.* & in l. quòd te, num. 28. ff. *ſi certum petat*. Dilect. de *arte teſtandi*, tit. 8. cautel. 8. num. 4. Grat. conf. 1. num. 33. & conf. 9. num. 91. lib. 1. & conf. 66. num. 7. lib. 2. Hoieda de *incompa. benefic.* p. 1. cap. 1. num. 4. Gozad. conf. 3. num. 8. Rolan. conf. 84. num. 23. tom. 1. & conf. 100. num. 144. tom. 4. Rimin. in §. 1. de *donat.* num. 43. & 142. Flamin. de *reſign.* lib. 11. q. 11. num. 5. & num. 32. Gonzal. ad reg. 8. *Cancellar.* gloſ. 6. num. 20. Mareſc. *variar. reſolut.* lib. 2. cap. 25. num. 10. & lib. 1. cap. 51. num. 22.
- 13 Vnde cùm hæc dictio præciſam naturam habeat, reſtrictionem aliquam non patitur, importatque præciſam executionem. Menoch. conf. 2. num. 256. Tiraq. d. verb. *reuerſatur*, num. 78. vbi etiam ſubdit,
- 14 quòd præciſè cogit ad factum, præciſamque de-
- notat neceſſitatem. Grammat. vol. 31. num. 4. Coſm. in *pragmat. ſanct. tit. de concubin.* §. *quia verò*, in verb. *omniò*. Cened. d. ſing. 14. num. 2. in fine.
- Atque ita eſt præciſa, vt habeat etiam vim decreti irritantis, vt per Martien. l. 1. gloſ. 4. num. 18. ad finem, tit. 4. lib. 5. nouæ Recopil. Lambert. de *iure patronatus*, lib. 2. p. 1. q. 7. art. 30. num. 19. Ozafc. Pedem. *decif.* 165. num. 14. Mareſc. d. lib. 2. *variar. reſolut.* cap. 29. num. 11. Vnde cùm contineat clauſulam decreti irritantis, quidquid fit contra clauſulam, vbi talis dictio reperitur, pro infecto haberi debet; per ea, quæ tradunt Hoieda de *incompa. benefic.* p. 1. cap. 10. num. 6. Cabal. *milleloq.* 467. & Ceual. *commun. contra comm.* q. 727. num. 12. cum ſeqq. Et reddit proceſſum nullum, quemadmodum dictio *Nullo modo*, vt ex Tiraq. d. verb. *reuerſatur*, num. 125. notat Stephan. Gratian. *Marchiæ decif.* 51. num. 11.
- Sic etiam excludere exceptionem, tenet Seraphin. de *privileg. iuramenti*, priuil. 49. num. 44. non tamen excludit illam, quæ provenit ab ipſa diſpoſitione habente talem orationem, vt ait Dec. conf. 356. nu. 3.
- Verùm quamvis hæc dictio *Omnino* ſit præciſa, vt dictum eſt, recipit tamen congruam interpretationem à iure communi, vt tradunt Corſet. ſing. 149. laſ. in l. *precibus*, num. 2. C. de *impub.* Bald. in l. *ſin. col. 1.* ff. de *contraben. empt.* Dec. in l. *ſi quis in conſcribend.* C. de *paſtis*, num. 12. quos refert Cened. d. ſing. 14. num. 4.
- Hæc dictio eſt latæ ſententiæ, & importat idem ac *Ipoſo iure*, præcipuè vbi adiicitur verbo futuri temporis, vt per Alex. in l. *ſi inſulam*, num. 13. ff. de *verbor. oblig.* Roman. ſing. 1. num. 1. Corſet. ſing. 194. Addit. ad Mathetil. ſing. 111. gloſ. verb. *cavere*, in cap. *licet canon*, de *elect.* lib. 6. Tiraq. in d. verb. *reuerſatur*, num. 76. Bermond. in tit. de *publicis concubin.* in verb. *iudemus*, vt ipſum, in princip. fol. 197. Coſm. in *pragmat. ſanct. tit. de concubin.* §. *quia verò*, in verb. *omniò*. Benintend. *decif.* 37. num. 7. Rebuff. in *comment. ad l. pecunia*, 178. verſ. 2. ff. de *verbor. ſignif.* pag. 178. Rebell. de *oblig. luſtitia*, p. 1. lib. 1. q. 6. num. 44. Bernard. Muſcatell. de *modo fideiubendi*, p. 1. modo 14. num. 12. Card. Tuſc. verb. *privatio*, *concluſ.* 719. num. 22. Cened. d. ſing. 24. num. 6. Franc. Leo in *Theſaur. fori Eccleſiaſt.* p. 4. cap. 1. num. 71. Monet. de *distribut. quotid.* p. 3. q. 7. nota. 37. Ioan. de Salas in *tract. de legib.* q. 96. tract. 14. diſput. 15. ſect. 7. ſub num. 79. & diſput. 16. ſect. 8. num. 29. in fine. Fatinac. *fragment. crimin.* p. 2. verb. *lex*, num. 121.

S V M M A R I V M.

- 1 Vniuerſalis eſt dictio Omnis, & nihil excludit.
- 2 Maſculos & feminas comprehendit dictio Omnis.
- 3 Omnis, complectitur ea, quæ aliàs non excluderentur.
- 4 Reſtrictionem nullam recipit dictio Omnis, prolata ab homine.
- 5 Caſus plures etiam diſſimiles facit comprehendere dict. Omnis.
- 6 Omnis comprehendit ea quæ aliàs non comprehenderentur.
- 7 Omnis in uno ſaluari, ſeu adaptari nō poteſt.
- 8 Collectina plurium eſt dictio Omnis.
- 9 Omnis ad minus verificatur in tribus.
- 10 Signum vniuerſale eſt dictio Omnis, quod predicatur de pluribus differentibus numero, non autem de differentibus ſpecie.
- 11 Bona omnia, ſam mobilia, & immobilia, quàm

INVA

Iura & actiones comprehendit dict. Omnia, & an comprehendat futura, num. 12. 13. & 14.

- 15 *Omne, & Totum, in quo differant, ostenditur.*
- 16 *Omne, qui dicit, nihil excludit.*
- 17 *Voluntas restringendi quando ex verbis precedentibus colligeretur, tunc dictio Omnis non est generalis.*
- 18 *Dictio Omnia non extenditur ad bona prohibita alienari.*
- 19 *Omnia non comprehendit dictio Omnis, quando ex tali comprehensione absurdum resultaret.*
- 20 *Restringitur aliquando dict. Omnis, ratione subiecta materia.*
- 21 *Collectiua plurium est dictio Omnis.*
- 22 *Distributiua est dict. Omnis, & attribuit actum cuilibet in solidum, quando ponitur in numero singulari, in plurali vero attribuit simul collectiue.*
- 23 *Omnis apud Grammaticos saepe usurpatur pro Totus.*
- 24 *Omnis pro Quicumque aliquando reperitur.*
- 25 *Omnis quandoque per translationem iteratur, que valet ad breuiter ampliandum, ut num. 26.*

Omnis.

DICTIO CCXLI.

Est vniuersalis hæc dictio, & nihil excludit, ut in l. Iulianus, & in l. testatorem, in princ. ff. de leg. 3. & in l. hoc articulo, ff. de hered. instituen. & in l. pediculis, §. Labro, ff. de auro, & argento legato, notant Ang. conf. 331. incip. *An in restitutione*, col. 2. in fine, vers. *verbum enim*. Rom. conf. 44 incip. *Ex supra narrato*, n. 5. in fine, vers. *attendenda ergo*, ubi Apostill. in vers. *Omnis casu*. Dec. in l. omnia, ff. si certum pet. & conf. 30. num. 4. tom. 1. Roland. conf. 87. num. 8. vol. 2. & conf. 27. num. 27. vol. 4. & conf. 85. num. 49. etiam vol. 4. Neuiizan. conf. 71. num. 6. Paris. conf. 35. num. 5. vol. 1. & conf. 90. num. 6. vol. 4. Ruin. conf. 76. num. 9. vol. 1. & conf. 61. num. 25. vol. 5. Tiraq. in l. si unquam, verb. *totam*, num. 1. C. de reuoc. donat. Natt. conf. 63. nu. 12. cum seqq. & conf. 160. num. 24. tom. 1. Coston. in pragmat. sanct. sui. de referu. cap. & quia, in §. ipsas omnes, in vers. *Omnes*. Gom. in §. sequens, num. 6. & in §. omnium, num. 7. Instit. de action. & in reg. de triennali, quest. 14. col. 2. in princ. Iaf. in authent. *præterea*. C. unde vir, & uxor, num. 15. Alex. conf. 195. incip. *Perspectus*, nu. 3. & 4. lib. 5. Mandos. in tract. de privileg. ad instar, gloss. 14. num. 6. Rimin. lun. conf. 27. num. 10. & conf. 59. num. 5. Anton. Thesaur. decis. 199. Plot. de in litem iuran. §. 1. num. 14. Caualecan. de usufructu mulieri relicto, cap. 1. num. 82. Menoch. rem. 15. recuperan. num. 294. ubi ait, quod natura huius dictionis est latissima, & omnia comprehendit, siue mobilia, siue immobilia, & conf. 20. num. 17. & conf. 156. num. 23. & conf. 282. num. 12. & conf. 585. num. 17. ubi ait, quod est vniuersalis, comprehendens tam masculos quam feminas, & conf. 1060. num. 12. & conf. 1120. num. 3. Boër. decis. 158. num. 14. post princip. ubi ait, quod est

vniuersalis & integralis, quando ad diuersos, & non ad vnum refertur. Burgos. de Pace, conf. 25. nu. 28. Curt. lun. conf. 183. num. 4. ubi dicit, quod omnia comprehendit. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 21. gloss. 4. num. 1. Surd. decis. 165. num. 30. & conf. 170. num. 3. & conf. 179. num. 17. & conf. 380. num. 36. & conf. 424. num. 17. & conf. 466. num. 25. & conf. 572. num. 3. Flamin. de resign. lib. 11. quest. 3. num. 17. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscop. Neapolitana, decis. 287. num. 1. p. 2. Cened. post librum pract. & canonic. quest. sing. 25. num. 1. Gonzal. ad reg. 8. Canc. gloss. 6. num. 21. Anton. Monach. Florentin. decis. 69. nu. 7. & decis. 71. num. 18. Steph. Gratian. Marchia decis. 24. num. 5. Cald. Pereira de empr. & vend. cap. 9. n. 5. Hond. conf. 76. num. 33. vol. 2. Glorit. resp. 1. p. 1. nu. 187. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 397. num. 1. Gregor. decis. 315. num. 11. ubi ait, quod neminem excludit, & idem operatur, ac si de singulis esset facta specialis expressio. Præcipue quando dicitur, omnes, & singulos: nam propter illam geminationem includuntur prorsus omnes absque vlla restrictione, gloss. verb. *omnia*, in cap. ut circa, de elect. lib. 6. Illæ enim dictiones interpretantur ut omnes simul, & singuli de per se sumpti. Paris. conf. 97. incip. *Vi presentis*, num. 92. lib. 1. Surd. conf. 73. nu. 64. ubi subdit, quod huiusmodi geminatio solet multum operari, per text. in l. Ballista. ff. ad Trebell.

Amplia primò, quod propter suam generalitatem 3 completitur ea quæ aliàs non includerentur, ut ex notatis per Bart. in l. generali, §. uxori, ff. de usufructu legato. Natt. d. conf. 160. num. 29. Gratian. conf. 5. nu. 59. & conf. 65. num. 3. lib. 2. Anchar. quest. 72. nu. 32. p. 1. & quest. 7. num. 2. p. 2. Roland. d. conf. 87. num. 8. & seq. Surd. decis. 255. num. 8. & conf. 453. nu. 44. & conf. 466. num. 25. Mascard. de probat. conclus. 148. sub num. 9. vol. 1. Est enim adeo vniuersalis, ut pro- 4 lata ab homine, nullam restrictionem recipiat, secundum Bart. in d. l. generali, §. uxori. Ruin. conf. 61. nu. 15. vol. 5. & Rol. conf. 27. num. 22. & seq. & conf. 76. num. 49. tom. 4.

Secundò amplia, quod hæc dictio aded est vni- 5 uersalis, ut faciat comprehendere plures casus etiam dissimiles, ex adductis per Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscop. Neapolitana, decis. 287. num. 4. p. 2. Gom. in §. sequens, num. 6. & in §. omnium, num. 7. Instit. de act. Dec. in cap. quoniam, num. 2. de constit. & ibi Addit. lit. A. & B. Cened. d. sing. 25. num. 7.

Tertiò amplia, quod ita est vniuersalis hæc 6 dictio, ut comprehendat ea, quæ aliàs non comprehenderentur, ut per Anton. Monach. d. decis. 69. num. 8. ubi num. 9. subdit, similiter dicendum de his, quæ non comprehenderentur ex proprietate vocabuli.

Quartò amplia, generalitatem huius clausulæ, 7 quod nec in vno saluari, nec adaptari potest, ut per Oldrad. conf. 139. num. 6. Corn. conf. 245. num. 12. vol. 1. & conf. 61. num. 17. vol. 3. & conf. 103. num. 6. & conf. 125. num. 7. vol. 4. Ruin. conf. 104. num. 3. vol. 2.

Est enim collectiua plurium. Castr. conf. 271. in 8 princip. lib. 2. Tusch. d. tom. 2. lit. D. conclus. 252. num. 5. nam ad minùs verificatur in tribus. Rebuff. in l. unica, in 4. notab. num. 17. C. de sent. qua pro eo, quem refert Cened. d. sing. 25. num. 7. Et quod contentatur etiam de duobus, dicit Castr. conf. 123. in cap. Vise, in princip. lib. 1. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 252. num. 6. Est enim signum vniuersale, quod prædi- 9 catur de pluribus differentibus numero, non autem de differentibus specie. Ita Iaf. in l. imperium, num. 12. & 13. ff. de iurisdic. omnium iudicum. Card. Seraphin. decis. 205. n. 2. Card. Tusch. d. lit. D. concl. 397. n. 3. & 15.

- 11 Quinto amplia, quod natura huius dictionis ita est latissima, & vniuersalis, vt comprehendat omnia bona, tam mobilia, & immobilia, quam iura, & actiones, vt per Menoch. *remed. 15. recuperan. num. 194. Seraphin. decis. 584. num. 3.*
- 12 Vtrum autem veniant etiam bona futura, quæstio est dubia: nam quod veniant etiam futura, videtur probare text. vbi notauit glos. vlt. in *l. quoties, §. vlt. ff. de usufructu*, dum resoluit, quod si quis legat vsum fructum omnium bonorum suorum, venit vsum fructus præsentium bonorum, & futurorum, & videtur etiam deduci ex *l. nam quod, 14. §. vlt. cum seqq. numer. ff. ad Trebell.* vbi fideicommissum omnium bonorum vniuersale esse Iureconsulti sæpius responderunt, adnotauit Bart. in *l. si ita, num. 4. vers. aut in testamento, ff. de auro, & argento legato*, sequitur constanter Bero. *q. 30. familiari, a num. 5. Menoch. de præsumptionib. lib. 4. præsumpt. 127. num. 18.* Et quod comprehendat etiam futura, quæ aliàs non venirent; dicunt Abb. in *cap. fin. ne Cleric. vel Monach. Surd. conf. 73. num. 63.*
- 13 Verum contrariam regulam negatiuam, quod solum præsentia, non futura comprehendantur, videntur Doctores communiter tradidisse in *l. vlt. §. 1. ff. de leg. 1.* per text. ibi, vbi legatum generale de omnibus, seu vniuersis rebus cum fratre communibus, interpretatur Iureconsultus de existentibus tempore testamenti; & deinde quia in testamentis, & in contractibus, vbi aliud tempus non exprimitur, esse attendendum tempus testamenti, vel contractus, probatur ex generalibus principiis, *l. si ita scripisset, 47. ff. de legat. 2. & l. Rutilia, ff. de contrahen. empt. & deducitur ex verosimili testatoris, vel contractuentium voluntate; quæ non videntur intellexisse generalia verba de iis, quæ superueniunt, l. Iulianus, 6. ibi, Nec aduentitij casus computandi sunt, ff. qui & à quibus.* Ex quibus in illo casu, quando testator dixit: Lego omnes res meas, vel omnia bona mea, quæ habeo Romæ: resoluit Bart. *d. num. 4. in princip.* quod non veniunt futura. Sequuntur alij frequentissimè, vt per Bero. *curato loco. Menoch. d. præsumpt. 127. num. 29. Card. Mantica. de coniect. vltim. volunt. lib. 3. tit. 11. in princip.*
- 14 Quare in hac difficultate melius resoluitur cum eodem Bart. *d. num. 4. vers. & verius*, quem sequitur Bero. *num. 10.* malè eius mentem percipiens, distinguendo scilicet inter contractus, & vltimas voluntates; quod scilicet in iis, si verba generalia sint, quia simpliciter dixit: Lego omnes res meas, omnia bona mea: etiam futura continentur, quia si hæc generalis dispositio importat titulum vniuersalem hæreditatis. Et hoc concludit fundamentum *d. l. nam quod, §. vlt.* iunctis iis, quæ de eius materia latè tradunt Cost. in *cap. si pater, p. 1. verb. bonis, à princip. Peregr. de fideicommiss. art. 5. a num. 5.* Vnde non idem erit dicendum, quando verba generalia hæreditatis vniuersalis titulum non important, veluti quando dixit: Omnia bona, quæ habeo Romæ: vel si dicat: Lego omnia mobilia: ex iis, quæ idem Costa citato loco latè disputat, & multi, de quibus Peregr. *d. art. 5. num. 43.* & sic procedit *d. l. quoties, §. vlt.* In contractibus verò, quia verba illa, *Omnia bona mea* institutionem hæredis, & titulum vniuersalem non important, meritò contrarium est resoluendum ex adductis per Bart. vbi proximè, indeque cauendum est à Bero. qui ex sententia Bart. probare nititur, legatis omnibus mobilibus futura comprehendendi: loquitur enim contra ipsum Bart. & quæ suprà adduximus. Doctrina igitur ipsius Bart. quod legatum omnium bonorum ad futura extenditur, vera est, si

vniuersalem titulum institutionis importet, vt ipse Bart. expressè se ipsum declarauit. Quando autem, & quibus casibus id fiat, ex aliis locis petendum est, præcipuè ex *d. l. nam quod, & ex l. his verbis, 100. ff. de legat. 3. Couar. in cap. Raynulfus, §. 1. a num. 9. de testam. Cost. in d. cap. si pater, p. 1. verbaque certa, a num. 12. Peregr. de fideicommiss. art. 3. a n. 7. & art. 5. a num. 33. licet Castil. *quorid. quest. lib. 1. cap. 44. num. 6.* qua solet licentia, reprehendat Menochium, dum tradit, legatum omnium bonorum comprehendere futura; minimè aduertens, non esse singularem Menochij resolutionem, sed Bart. & aliorum omnium communiter, quos prius refellere oportebat, quàm in vnum, & doctissimum Menoch. inuehi; præstabitque potiùs eos in sano sensu explicare, iuxta suprà dicta, quàm licentiosè reprehendere.*

Vnde prouenit illud, quod inter *Omne, & Totum* non est differentia, vt per Raudens. *de analogis, lib. 1. cap. 12. sub num. 2. & Anton. Monach. d. decis. 71. num. 22.* Verum Dec. in *l. omnia, num. 2. ff. si certum petat.* inter has dictiones *Totum, & Omne* illud intercelle dicit, quod *Totum* de eadem re dicitur, *Omne* verò de pluribus. Quod etiam tradere videtur Tiraq. in *d. l. si vnquam, verb. totum, num. 8. Galgancet. de different. in diuid. lit. O. num. 13. vbi num. 14.* subdit, quod *Omne, & Quilibet* differunt: nam *Omne* coniungit, *Quilibet* verò distribuit, per *l. si plurius, 33. & l. seq. ff. de legat. 1.*

Hinc etiam vulgata regula: *Qui Omne dicit, nihil* 16 excludit: de qua in *d. l. Iulianus, in princ. & in l. hoc articulo ff. de hered. institu. & in l. fin. ff. de pena legata, & in l. si quis ff. de pecunio legato, & in l. si cui se uo omnes, ff. de legat. 1. & in l. penales, §. fin. ff. de lege Falcidia, & in l. a procuratore, C. mandati, & in cap. solita, de maioritate, & obedientia.* exornant Tiraq. in *d. l. si vnquam, verb. totum, num. 1. Escobar de ratiocin. cap. 7. num. 47. & cap. 18. num. 3. Perrett. ad Extrinag. ambigua, de reb. Eccles. non alienand. pag. 92. num. 17. Bertazol. de claus. subs. instrument. claus. 3. glos. 3. num. 1. & claus. 21. glos. 3. num. 1. & in repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 205. & num. 707. Pichard. ad princip. Instit. de adempt. legat. num. 30. Marc. Anton. *variar. resolut. lib. 1. resolut. 70. num. 18.**

Limita primò, vt non procedat supradicta huius 17 dictionis generalitas, & vniuersalis comprehensio, quando ex verbis præcedentibus colligeretur voluntas restringendi, secundum Bart. per text. ibi in *l. generali, §. uxori, ff. de vulgari. Alexand. conf. 167. col. 2. vol. 7. Gom. in d. §. omnium, num. 7. Instit. de action. quos refert Cened. d. sing. 25. num. 2.*

Limita secundò, vt non extendatur hæc dictio 18 ad bona prohibita alienari, vt per Bero. *q. 95. Aym. conf. 256. num. 8. Caualecan. de usufructu mulieri rel. flo. cap. 9. num. 105. Cened. d. sing. 25. num. 4.* Adiecta enim in generali obligatione bonorum restringitur ad bona, quæ habilia sunt comprehendendi in ea, non autem ad inhabilia, *l. obligatio generalis, ff. de pignor. Negulan. in tract. de pignor. memb. 2. p. 2. num. 40.*

Limita tertio, vt non comprehendat omnia, quan- 19 do ex eo absurdum resultaret, vt per Dec. in *l. omnia, num. 1. ad fin. ff. si certum petat. Cened. d. singul. 25. num. 4.*

Limita quarto, quod ratione subiectæ materiæ 20 aliquando restringitur, vt per Boër. *decis. 158. num. 14. prope med. quem refert Cened. d. sing. 25. num. 5.*

Dictio *Omne* est collectiua plurium, vt per 21 Castrenf. *conf. 271. in princip. lib. 2. Cardin. Tuteh. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 252. num. 5.* vbi num. 6. post eundem Castrenf. *conf. 123. vers. lis non absistibus, lib. 1.* subdit, quod dictio *Omne* conten-

tatur,

- 22 tatur etiam de duobus. Quando ponitur in numero singulari, attribuit actum cuilibet in solidum, & est distributiva, vt *Quilibet*. glos. & Bart. in l. *Mofchis*, in princip. ff. de *Iure fisci*. Couar. lib. 3. var. cap. 7. num. 7. in fine. Boër. decif. 158. num. 14. Cosim. in pragmat. sanct. tit. de collat. §. statuit, in verb. omnes. Corn. conf. 237. num. 3. vol. 3. Card. Tusch. d. lit. D. concl. 252. num. 7. Negusan. de pignor. p. 8. membr. 1. num. 49.
- 23 Quando verò in plurali profertur, attribuit simul collectiuè, & comprehendit Ciuitates, & Collegia. Ita Bart. in *Extravag. qui sint rebelles*, in verb. Omnes. Cosim. in d. verb. Omnes. Boër. d. num. 14. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 397. num. 9. vbi num. 10. post Alex. conf. 118. incip. *In casu*, num. 5. vers. *Nam illa verba*, lib. 5. hoc intelligit maximè, quando sunt geminata, quia dicitur, *Omnia, & quaecumque*.
- 24 Apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ Autores dictio *Omni* sæpe vsurpatur pro *Totum*. Cic. pro *Cluen*. Sanguinem omnem profundere mater cupit. Idem de *natura Deor*. Vim vitalem per omnem mundum pertinentem. Idem 2. *Tuscul*. In profunda voce omne corpus contenditur. Idem in *Brut*. *Omni* huic sermoni propositum est.
- 25 Aliquando pro *Quicumque* reperitur. Cic. pro *Roscio*: Non omnem frugem, neque arborem in omni agro reperire possis. Idem 1. de *natura Deor*. Omne, quod ortum est, mortalitas consequitur.
- 26 Interdum eleganter *Omnis* per traductionem iteratur. Cic. in *Orat*. Par est omnes omnia experiri. Virgil. 1. *Georgic*. --- Non omnis fert omnia tellus. Idem *Eclor*. 9. --- Non omnia possumus omnes.
- 27 Sæpe valet hæc traductio ad breuiter ampliandum. Cic. pro *Rab*. Omnes omnium ordinum homines. Idem 5. *Tuscul*. Omnes Philosophi omnium disciplinarum. Idem *Attic*. lib. 1. Omnia omnium miseriarum plenissima. Idem 2. *Philippic*. Ex omnibus omnium flagitiis nullum turpius vidi, nullum audiu, quàm quodd, &c.

S V M M A R I V M.

- 1 *Iudicis arbitrium excludit. verbum Oportet.*
- 2 *Necessitatem aliquando importat verbum Oportet.*
- 3 *Decentiam & honestatem, non verò necessitatem quandoque denotat. verbum Oportet.*

Oportet.

DICTIO CCXLII.

- 1 Verbum hoc excludit arbitrium Iudicis, vt in l. *verbum oportere*, 37. ff. de *verbor. signif.* vbi latè Rebuff. qui in vers. *Idem dicitur*, in fine, asserit, interdum poni pro consentaneo, & opportuno; refert, & sequitur Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 146. num. 20.
- 2 Aliquando necessitatem importat, vt in *auth. de Iudiciis*, §. *oportet*, vers. *necessario*, collat. 6. l. *si quando*, C. *vnde vi*, cap. *non oportet*, 3. q. 9. cap. 1. de *prescript.* in 6. vbi glos. cap. *cum ab uno*, de *re indicata*, cod. lib. vbi glos. in verb. *oportet*. Sayro in *Clani Regia*, lib. 3. cap. 7. num. 20. Emman. Sà in *Sinum*. verb. *lex*, num. 6. Valent. 1. 2. *disput.* 7. q. 5. puncto 6. *questiunc.* 3. vers. *Sunt autem circa hac*. Philiarth. de *officio Sacerdot.*

tom. 1. p. 2. lib. 3. cap. 2. dict. 3. Melch. Phelios Lufitan. decif. 9. num. 5. Rota apud Farinac. decif. 10. num. 2. in prima collect. nouiss. Gregor. decif. 23. num. 3. vbi habetur, quod excludit arbitrium, & inducit necessitatem.

Interdum decentiam, & honestatem, non verò necessitatem denotat, vt per glos. verb. *oportet*, in cap. 1. de *prescript.* lib. 6. glos. etiam verb. *oportere*, in cap. 1. 25. q. 1. vbi Archid. num. unic. Turrect. num. 2. & post Felin. & Socin. notat Stephan. Gratian. d. cap. 146. num. 18. Salon. 2. 2. q. 77. art. 1. *controuers.* 8. col. 5. vers. *ex his sequitur*. Carbo de *legib.* lib. 7. disp. 4. ad finem. Sanch. in *præcepta Decalogi*, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 37. vers. *at verius*.

S V M M A R I V M.

- 1 *Palàm, importat idem quod Coram pluribus.*
- 2 *Palàm, & non clàm fieri dicitur quod publicè fit, vbi etiam testes adhibentur, & publicum instrumentum conficitur.*
- 3 *Palàm, & Publicè, in quo differant, ostenditur.*

Palàm.

DICTIO CCXLIII.

Hæc dictio importat idem, quod *Coram pluribus*, l. *palàm*, ff. de *verbor. signif.* vbi latè Alciat. & Rebuff. l. *heredes palàm*, ff. de *testam.* l. *cum ipse*, ff. de *contrab. erupt.* Id autem *palàm*, non *clàm* fieri dicitur, quod publicè fit; vbi etiam testes adhibentur, & publicum instrumentum conficitur, vt per Curt. Iun. conf. 64. num. 2. & 3. Gom. in §. *ex maleficijs*, num. 21. *Instit. de action.* Ruin. conf. 14. num. 10. lib. 2. quos refert Menoch. de *arbitr.* lib. 2. casu 194. num. 19. & illis citatis tradit Franc. Molin. de *ritu nupt.* lib. 2. *differenc.* 11. num. 13.

Differunt autem *Palàm*, & *Publicè* quid fieri; quia *palàm* fieri dicitur coram pluribus, putà duobus; at *publicè*, quod fit coram populo, vt per Alciat. in d. l. *palàm*, circa finem. Octavian. Vulpell. de *prescript.* & *adverb. signif.* sub hac dict. pag. 71.

S V M M A R I V M.

- 1 *Par, idem significat quod Aequalis apud Grammaticos.*
- 2 *Par est, pro Aequum est, sæpe dicit Cicero.*
- 3 *Parium est eadem dispositio, & iudicium.*

Par.

DICTIO CCXLIV.

Par idem quod *Aequalis* propriè accipitur apud Grammaticos, & sæpe absolutè ponitur. Cic. lib. 1. de *natura Deor*. Cui celeritati par nulla ne cogitari quidem potest. Idem lib. 4. *epist.* Aut par, aut certè proximus sum illi. Idem pro *Balb.* Ingenium minimè voluntati par. Idem in *Brut*. Gracchus si vixisset, eloquentiâ nescio an habuisset parem ne-

minem. Idem in *Orat.* Erit rebus ipsis par, & æqualis oratio. Idem 1. de *Orat.* Virtutes ipsas esse inter se æquales, ac pares.

- 2 *Par est pro Equum est.* Cic. de *Amici.* Par est autem primum ipsum esse bonum, deinde, &c. Idem pro *Mut.* His rebus fretum ad Consulatus petitionem aggredi par est. Idem *Attic. lib. 9.* Mihi dubitanti, quid me facere par sit. Idem pro *Rab. perd.* Quod ei præmium dari par fuisset.

- 3 Parium est eadem dispositio, & iudicium, cap. inter corporalia, cap. sicut ergo, de *translat.* Episcopi, & eadem est natura, l. si *fecer*, in *sine*, ff. *solutio matrimon.* & eadem est potentia, nec maior, l. 1. §. *veteris*, ff. de *acquiren. possess.* l. si *reus*, ff. de *duobus reis*.

S V M M A R I V M.

- 1 Paritatem, identitatem, & similitudinem Iuris sicut temporis importat dict. Pariter.
- 2 Pariter, pro Simul, exponitur, & num. 5.
- 3 Pariter, idem quod Commune nonnunquam importat.
- 4 Pariter à pari ductum, est Equè apud Grammaticos.

Pariter.

D I C T I O C C X L V.

- 1 Importat paritatem, identitatem, & similitudinem Iuris, sicut temporis, ut in cap. *venerabilem*, §. *quod autem*, de *elect.* tradunt Alber. in *suo Repert. verb. Pariter*, glos. in *verb. Ad nos*, in cap. *bona*, 1. *illo tit. de elect.* ubi dicit, hoc adverbium Pariter importare similitudinem, non idem momentum temporis. Paul. de *Castr. in l. operis*, ff. *locati*. Gabr. *conf. 6. num. 4. lib. 1.* Vulpell. de *prapof. & adverb. signif. sub dict. Palam, vers. pariformiter*, pag. 72. Flamin. *Parif. de confident. q. 58. num. 42.* ubi post Bart. Alexandr. las. & alios in l. 1. ff. de *legat. 1.* ait, quod parificat utrumque casum, & disponit idem in utroque. Card. Tusch. *practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 323. num. 1.* ubi num. 2. post Bart. in l. si *fundus*, §. si *due*, num. 2. ff. de *pignor. subdit*, quod aliquando importat idem tempus, & idem momentum, aliquando idem tempus, sed diuersum momentum, de quo vide Menoch. *conf. 973. num. 12. & 13.*

- 2 Exponitur pro Simul, ut in l. si *pater*, ff. de *liberali causa*, & in l. 2. ff. *commun. diuidun.* cum aliis Iuribus, quæ adducit Petr. Rebuff. in *comment. ad l. paries*, 157. *vers. de adverbis*, ff. de *verbor. signif. pag. mihi 548.* ubi subdit, aliquando accipi pro Similiter, aut Equaliter.
- 3 Nonnunquam importat idem, quod Communiter, ut in cap. *cum olim*, circa *finem*, de *offic. deleg.* Card. Tusch. *dit. D. conclus. 323. num. 4.*

- 4 Apud Grammaticos, & bonos Latine lingue Autores, Pariter à pari ductum, est Equè. Terent. *Heaut.* Quem pariter uti his decuit, aut etiam amplius. Liu. *lib. 2.* Vir omni vita pariter Patribus, ac plebi charus. Sallust. in *Jugurth.* Vultu, colore, ac motu corporis pariter, atque animo varius. Terent. *Adolph.* Nunc tu mihi es germanus pariter corpore, & animo. Idem *And.* Pariter moratus ut pater, auusque huius fuit. Idem *Amph.* Pariter hoc sit, atque ut alia facta sunt.

- 5 Interdum pro Simul apud eosdem usurpatur, & assumit Cum. Cic. 4. *Tuscul.* Animus & præsentem

voluntatem percipit pariter cum corpore, & prospicit venientem. Idem *post redit. in Senas.* Secum pariter me Respublica reportauit. Idem 3. *Officior.* Ut qui hæc non vidit, & vixisse cum Republica pariter, & cum illa extinctus esse videatur. Idem 2. de *Divinat.* Conchiliis omnibus contingit, ut cum Luna crescant pariter, pariterque decreascent.

S V M M A R I V M.

- 1 Parum apud Grammaticos contrarium habet Multum, aut Nimium.
- 2 Parum, pro Non satis, sæpè usurpatur.
- 3 Parum, & Nihil equiparantur, nisi detur diuersa ratio.

Parum.

D I C T I O C C X L V I.

Parum apud Grammaticos contrarium habet Multum, aut Nimium. Cic. in *Orat.* Omnibus in rebus magis offendit nimium, quam parum.

Sæpè usurpatur pro Non satis. Cic. 2. de *natura Deor.* Quæram ex te ea, quæ parum accepi. Idem 1. *Tuscul.* Nemo parum diu vixit, qui virtutis perfectæ functus est munere. Idem *Attic. lib. 10.* Vide, ne dum te pudet parum optimitatem esse, parum diligenter quod optimum sit deligas. Plaut. *Rud.* Duas dabo, vna si parum est. Idem *ibidem*: Si parum intellexisti, dicam denuò.

Apud nostros idem importat, quod Nihil, quia Parum, & Nihil equiparantur, in l. *quamuis*, ff. de *cond. & demonstr. glos. verb. ex contrario*, in l. si *pupillus*, §. si *ego*, ff. ad *legem Falcidiam*, cap. *coram dilecto*, 24. de *offic. deleg.* Hippol. *sing. 176.* Titaq. in *tract. de Iudic. in rebus exiguis*, vers. 8. Sebastian. Neu. ad l. *minus*, 32. num. 2. ff. de *verbor. signif.* Menoch. *conf. 96. num. 8. & conf. 184. num. 3.* Marc. Anton. *variæ. resolut. lib. 1. resolut. 18. num. 6.* Surd. *conf. 97. num. 2.* ubi num. 21. limitat, nisi detur diuersa ratio.

S V M M A R I V M.

- 1 Penè idem significat quod Quasi, seu Quemadmodum, & sic fictionem & improprietatem denotat.
- 2 Penè demonstrat aliquando non semel rem, vel personam esse eandem.
- 3 Penè impinnuit parum de significatione eius, cui adjicitur.

Penè.

D I C T I O C C X L V I I.

Idem significat quod Quasi, & Quodammodo, & sic fictionem, & improprietatem denotat, ut in l. *fin.* ff. de *impub. & aliis*, & in l. *patriis*, & *filiis*, C. de *vulgari*, & *pupillari*, notat Vulpell. de *prapof. & adverb. signif. sub dict. Palam, vers. Penè*, pag. 72.

Demonstrat non semper rem, vel personam esse eandem, iuxta tradita per Menoch. de *presumptionib. lib. 4. presumpt. 18. num. 28.*

Immi

- 3 Imminuit parum de significatione eius, cui adiicitur, ac induit consequentiam, ut per Vulpell. citato loco.

S V M M A R I V M.

- 1 Penes est maioris potentie quam Apud.
- 2 Penes, & Apud in quo differant, ostenditur, & num. 3.

Penes.

DICTIO CCXLVIII.

- 1 **P**enes est maioris potentie, quam dictio Apud, iuxta tradita per Rebuff. in l. penes te amplius, col. 1. ff. de verbor. signif. quem refert Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 737. num. 8.
- 2 Multipliciter differunt Penes te, & Apud te, ut ait Cassan. in consuetud. Burgund. rubr. 1. §. 2. verb. D'anoir, fol. 93. Et primò, quia Apud personæ præponitur, ut patet Genes. 8. Cuncta animantia, quæ sunt apud te. & cap. 12. Et laudauerunt eam apud illum. & cap. 14. Aduena ego sum apud vos. text. in l. 1. vers. domos, & vers. videas, C. de falsa moneta, & in l. 1. ibi, Apud se, C. de desertorib. lib. 11. Penes autem præponitur rei, quia res dicitur esse penes eum, & non apud eum. Luc. de Penna in l. litibus, col. 5. vers. Et res dicitur apud eum, & non penes eum deponi, C. de agricolis, & censitis, lib. 11.
- 3 Deinde Penes, & Apud differunt: quia Apud significat personam simul eum loco, Apud Platonem, id est, in loco, in quo est Plato. Penes verò personam, dominium, ac potestatem denotat, ut Penes te est salus, & vita mea. Colliges has differentias ex Mandos. in glos. facul. in præmio, in verb. Apud quos, fol. 54. & 55. Cened. d. sing. 79. num. 1. & 2.

S V M M A R I V M.

- 1 **P**recisa est dictio. Penitus, nullam limitationem admittens.
- 2 **E**xclusiua est dictio. Penitus, & minima reijcit.
- 3 **P**enitus idem importat quod Omnino, Ex toto, In totum, Prorsus, & similes.
- 4 **P**enitus idem importat quod Omni casu.
- 5 **C**lausul. Derogatoriam Derogatoriarum operatur dictio Penitus, eo scilicet casu, quando testator in suo testamento dixerit, Volo hoc testamentum penitus valere.
- 6 **N**ullitatem actus ipso iure significat dictio Penitus.

Penitus.

DICTIO CCXLIX.

- 1 **H**æc dictio est præcisa, nullam limitationem admittens, ut in l. ambiguitatem, C. de usufructu, & in §. est & aliud, Inst. de donat. tradunt Dec. conf. 401. num. 3. tom. 2. Alex. in l. qui usufructum, ff. de

verbor. oblig. l. 1. in auth. qui rem, num. 22. vbi Dec. etiam num. 21. C. de sacrosanct. Eccles. Angel. de Perus. conf. 31. incip. Visolando, circa finem, num. 9. vers. Quod verbum Penitus. Alex. conf. 13. incip. Visis, num. 6. & 7. vers. tertio respondeo, lib. 2. Crot. conf. 32. num. 20. Boët. 9. 23. num. 23. Tiraq. in l. si unquam, verb. Reuertatur, num. 88. C. de renocan. donat. Rolan. conf. 27. num. 20. tom. 4. Menoch. rem. 14. recuper. num. 5. & rem. 4. adipiscen. num. 19. & de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 166. num. 49. Seraph. decif. 325. num. 17. Mart. de iurisd. part. 4. centur. 1. cas. 85. num. 19. Cened. post lib. præf. & canonic. quæst. singul. 33. num. 1. Ceual. comm. contra comm. quæst. 828. num. 22. Steph. Gratian. Marchiz decif. 51. num. 23. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 325. num. 1.

Exclusiua non solum est hæc dictio, sed etiam minima reijcit, ut per glos. in l. si qui Aduocatum, C. de postulando, & in l. 2. C. de constitut. pecunia. Alber. in suo diction. verb. Penitus. Paris. conf. 58. num. 11. lib. 1. Socin. sen. conf. 20. num. 6. vol. 4. Maresc. var. resol. lib. 1. cap. 32. num. 6.

Idem importat hæc dictio quod Omnino, Ex toto, 3 In totum, Prorsus, & similes, ut in cap. 1. de supplenda negligent. Pralat. lib. 6. & in l. 1. C. de gladiatoribus, lib. 11. Ioan. Andr. in cap. 1. in verb. Penitus. post glos. de postulat. Pralat. lib. 6. Rom. conf. 82. incip. Quoad, in fin. Tiraq. in d. l. si unquam, verb. reuertatur, num. 106. Gozad. conf. 71. sub num. 4. Alex. conf. 13. incip. Visis, num. 6. vers. Tertio respondeo, lib. 2. & conf. 72. col. 2. vers. nam vniuersalis, eod. lib. 2. Grat. conf. 65. num. 2. & vol. 2. & conf. 86. num. 3. eod. vol. Ruin. conf. 41. num. 8. & conf. 117. num. 7. vol. 3. Cephal. conf. 35. num. 5. in crimin. Rolan. & Valle conf. 27. num. 11. & 22. tom. 4. Honded. conf. 40. num. 13. lib. 2. Bertaz. de claus. instrum. claus. 21. glos. 19. num. 3. & claus. 41. num. 8. glos. 8. Vincen. de Franch. decif. 179. num. 1. Surd. conf. 267. num. 16. Card. Tusch. d. conclus. 325. num. 2. Cened. sing. 73. num. 2.

Item importat etiam idem quod Omni casu, & 4 habet adeo præcisam naturam, ut nullam recipiat modificationem, seu limitationem. Natt. conf. 63. num. 16. Octavian Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 72. Rot. decif. 526. num. 4. p. 1. diuers. Seraphin. decif. 447. num. 4.

Operatur clausulam derogatoriam derogatoriarum, eo scilicet casu, quando testator in suo testamento dixerit: Volo hoc testamentum penitus valere, non obstante alio quocumque testamento per me facto: quia tunc censetur mutatum primum testamentum, etiam si habuerit clausulam specialem derogatoriam, ut per Couar. in rubr. de testam. p. 2. num. 11. vers. 14. & in vers. Decimo. idem esse dicit de dictione Precise, refert Cened. d. sing. 73. num. 4. vers. Penitus si apponatur.

Significat nullitatem actus ipso iure, ut in cap. 6 noni, de simonia, & in cap. super hoc, de heret. lib. 6. Sed quia de hoc est inter Doctores concertatio, idem lectorem remitto ad glos. in l. si qui Aduocatum, vbi Angel. & Fulgos. C. de postulat. Rebuff. in reper. cap. postulat. num. 149. de Clerico excommunicato ministrante. Addit. ad Mathesil. sing. 111. n. 18. Dec. conf. 327. num. 3. Socin. reg. 360. in 7. fallentia. Marfil. in §. aggredior, num. 123. Benintend. decif. 27. num. 7. Natt. conf. 63. num. 16. & conf. 147. num. 16. Ruin. conf. 117. num. 7. vol. 3. Tiraq. d. verb. reuertatur, num. 105. cum multis seqq. Cosm. in pragmat. sanct. in verb. Ipso iure fol. 33. col. 2. Bertazol. d. claus. 41. gl. 8. n. 8. Menoch. rem. 4. adipiscende, n. 19. & rem. 14. recuperanda, n. 5. Monet. de distribut. quotid. p. 3. q. 7. n. 37. Sanch. de matrim. lib. 3. dispus. 21. num. 75. Nicol. Garc. de benef. p. 8. cap. 1. num. 5. Ioan. de Salas de legib. q. 96. tract. 12. dispus.

diffut. 15. sect. 6. sub num. 79. Cened. ad 6. collect. 25. num. 3. & d. sing. 33. num. 3. & 4. Fatinac. fragment. crimin. p. 2. verb. Lex, num. 123. & me cuato Sanctarel. varior. resolut. q. 60. num. 5. Card. Mantie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 5. tit. 5. num. 13. vbi subdit, aliquando propter subiectam materiam non significare actum ipso iure nullum.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.
- 2 Continuationem totius temporis significat dictio Per, coniuncta tempori.
- 3 Consummationem, seu perfectionem eius rei, cui adijcitur, significat dict. Per.
- 4 Testes deponentes quod quis possedit per annum, intelligitur per annum perfectum, & integrum.
- 5 Causam efficientem denotat dict. Per.
- 6 Augmentum denotat dict. Per.
- 7 Per, apud Grammaticos vulgò ad locum, sed sæpe etiam ad personam refertur.
- 8 Per, interdum refertur ad tempus.
- 9 Per, significat idem quod Propter.
- 10 Per, nonnunquam obsecrans est.
- 11 Per, quandoque concedentis est.
- 12 Per se, id est, sine alterius ope.
- 13 Per simulationem, per speciem, per causam, idem ferè significant.
- 14 Per litteras, idem est quod litteris.
- 15 Per ætatem, id est, ob ætatem.

Per.

DICTIO CCL.

1 **D**E vi, & effectibus huius dictionis vide Cosm. in pragmat. sanct. tit. de causis, §. inoleuerunt, in verb. Per multi fol. 108. col. 4. latè Mandos. in glos. facult. in vers. Ac etiam, in verb. Per, fol. 257. & fol. 305. & seq. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 324. Cened. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 76. Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 74. Tursellin. de particulis Latina orationis, cap. 124. Grat. de dictionib. dict. 158.

2 Coniuncta tempori significat continuationem totius temporis, vt in l. urbana, 166. §. pernoctare, ff. de verbor. signif. vbi Rebuff. vers. Notandum, pag. 131. idem Rebuff. in concord. rubr. de collat. §. 1. in vers. Per decennium, fol. 265. Paul. de Castro per text. ibi in l. Stichus, num. 2. & 3. ff. de condit. indeb. Socin. conf. 118. num. 8. vol. 4. & conf. 42. num. 3. vol. 1. Lap. alleg. 47. num. 3. vers. Ad idem facit. Franch. in cap. 1. num. 3. vers. Item dictio, de regulis Iuris, lib. 6. Mandos. in glos. facult. §. ac etiam, vers. Per personas, fol. 106. col. 1. ad med. & in reg. 33. Cancellar. q. 11. num. 2. Mascard. de probat. conclus. 1215. num. 2. Menoch. de arbitr. casu 462. num. 7. Corbul. de iure emphyt. cap. 15. q. 3. num. 3. Bott. de statuar. Verbis praescription. glos. 2. num. 21. fol. 18. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 9. in annoi. num. 89. Cened. d. sing. 76. num. 1. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 324. num. 1.

3 Significat consummationem, seu perfectionem eius rei, cui adijcitur, vt in d. l. urbana, §. pernoctare,

& in l. 2. §. peregrisse, ff. de adulter. & in l. qui procuratorem, in princip. ff. de procurat. notant Bart. in l. quinquaginta, num. 1. ff. de excusat. iurorum. Panorm. in cap. si confiteris, num. 13. de accusat. Rebuff. in concord. rubr. de collat. §. 1. verb. Per decennium, fol. 265. Tiraq. in l. si vnquam, verb. reuertatur, num. 194. Cde renouan. donat. Roman. conf. 301. num. 13. Corn. conf. 313. num. 1. vol. 1. & conf. 280. num. 3. vol. 4. Socin. lun. conf. 134. num. 93. vol. 3. Ioan. de Imol. conf. 101. incip. In causa, num. 1. Mascard. de probationib. conclus. 1215. num. 2. Casian. in consuetud. Burgund. rubr. 1. §. 2. in verb. Par l'espace, num. 3. fol. 94. Polydor. Rip. de noctur. tempore, cap. 167. num. 30. Mandos. in glos. facult. §. Ac etiam, in verb. Per personas, fol. 35. & seq. & in §. Ac etiam, verb. Per, fol. 257. & in reg. 33. Cancellar. q. 20. num. 7. Cened. d. sing. 76. num. 4. Card. Tusch. d. conclus. 324. num. 2. vbi subdit, quod idè testes deponentes, quod quis possedit per annum, intelligitur per annum perfectum, & finitum. Et fuit dictum in Perusina ciuitatis, 26. January 1615. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farinac. decis. 637. num. 3. p. 2. recent. Vnde requirese tempus perfectum, tradunt Vulpell. citato loco, num. 2. pag. 74. & Ioan. Garc. de nobilit. glos. 16. in medio.

Denotat etiam causam efficientem, vt in cap. vi §. veritatis, 12. q. 1. tradunt Roman. d. conf. 301. num. 13. vers. & ex dictione Per. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 324. num. 3.

Vltèrius denotat augmentum, vt in l. verum, §. 6. restit. in fine, ff. de minorib. & in l. cum duebue, §. damna, ff. pro socio, & in cap. significasti, de elect. notant Mandos. in d. §. ac etiam, verb. Per, fol. 257. Mar. Socin. in suo tract. de testib. num. 30. Cened. d. sing. 76. num. 3. in princip.

Apud Grammaticos hæc dictio vulgò ad locum, 7 sed sæpe etiam ad personam refertur. Cic. Attic. lib. 4. Nihil interest, vtrum per procuratorem agas, an per te ipsum. Idem pro Roscio: Per alium tranligam, recede de medio. Idem 1. de Orat. Plura detrimenta publicis rebus, quàm adiumenta per homines eloquentissimos importata.

Interdum refertur ad tempus. Cic. Attic. lib. 2. 8. epist. 23. Nulla abs te per hos dies epistola inanis aliqua re vtili, & suauiter venerat. Idem 2. Verr. Nulla res per triennium nisi ad nutum istius est iudicata. Idem de Diuinat. lib. 1. Per multas ætates fuerunt. Idem in Brut. Duo fratres per idem tempus dissimiles inter se.

Aliquando idem quod Propter significat. Cic. 9. 3. de Orat. Per inuidiam depelli Tribunatu. Idem 1. Tuscul. Per iram aliquid facere, quod nos poeniteat.

Nonnunquam obsecrans est. Cic. Attic. lib. 13. 10. Ad quæ recuperanda per fortunas incumbere. Idem ad Brut. epist. 15. Sed propere, per Deos.

Quandoque concedentis, Cic. 4. Academic. Per me 11 vel stertas licet. Idem Attic. lib. 4. Per me ista pedibus trahantur. Idem 2. Philippic. Petis, vt tibi per me liceat quemdam ab exilio reducere. Idem pro Milone: Clodium nihil delectat, quod aut per naturam fas sit, aut per leges liceat.

Per se, id est, sine alterius ope. Cic. de Senect. Homo 12 per se cognitus nulla commendatione maiorum. Idem pro Sest. Per se ipsa splendet virtus semper, neque alienis vnquam sordibus obsolescit. Idem de Amicit. Amicitia per se, & propter se expetita.

Per simulationem, per speciem, per causam, idem ferè 13 significant. Cic. post redit. ad Quir. Per simulationem amicitie nefariè prodiderunt. Idem 6. Verr. Per simulationem ædilitatis statuas auferre. Liu. lib. 1. Per speciem

- speciem alienæ fungendæ vicis suas opes firmavit. Idem lib. 2. Per cautam renouati ab Aquis belli.
- 14 Per literas idem est, quod literis. Cic. in Pison. Is à Senatu supplicationem per literas postulauit. Idem Attic. lib. 1. Antonius purgat se mihi per literas.
- 15 Per ætatem, id est, ob ætatem. Cic. lib. 13. epist. 30. Ut primum per ætatem iudicium facere potueritis. Idem pro lege Manilia: Nam quum antea per ætatem huius auctoritatem loci contingere non auderem. Idem pro Dom. Factus est eius filius contra fas, cuius per ætatem pater esse potuisti.

Perdat.

DICTIO CCLI.

- 1 Hoc verbum non denotat canonem latæ sententiæ, iuxta tradita per Tiraq. in l. si unquam, verb. Reueriatur, num. 156. C. de reuocan. donat. Card. Tusch. lit. P. verb. Præuatio, conclus. 719. num. 8. & num. 19. & verb. Pæna, conclus. 238. num. 6. & 7. Ioan. de Salas de legib. q. 96. tract. 14. disput. 15. sect. 6. sub num. 78. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. Lex, num. 128.

SUMMARIUM.

- 1 Improperietatis & fictionis significatiua est dictio Perinde.
- 2 Similitudinem omnimodam quandoque denotat dictio Perinde.
- 3 Aequalitatem omnimodam importat dictio Perinde.
- 4 Perinde refertur ad omnes qualitates, & equiparat vnā alteri.
- 5 Perinde pro Aequè, vel Ita, apud Grammaticos vsurpatur.

Perinde.

DICTIO CCLII.

- 1 Hæc dictio est significatiua improprietatis, & fictionis, vt in l. sed & si lex, §. perinde, ff. de petit. hered. & in l. sacrilegi, ff. ad legem Iuliam peculatus. glos. Roman. & Alex. in l. si quis, ff. de acquiren. possess. Ias. in l. si is, qui pro emptore, num. 79. 191. & 274. ff. de usucap. Tiraq. in l. si unquam, verb. Susceperis liberos, num. 7. C. de reuocan. donat. & in l. connub. glos. 7. num. 187. & de retract. tit. 1. §. 1. glos. 6. num. 27. Sebast. Medic. de regulis Iuris, p. 1. reg. 10. num. 39. Cagnol. in l. per success. num. 1. ff. de regulis Iuris. Hipp. sing. 236. & in rubr. C. de prob. num. 76. & in l. si quis obrepserit, num. 1. ff. ad legem Cornel. de falsis. Ruin. conf. 54. num. 3. & conf. 43. num. 1. vol. 5. Mandos. in signat. in verb. Perinde valere, post princip. fol. 17. col. 2. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 74. Menoch. conf. 158. num. 72. Surd. conf. 375. num. 42. Cened. post libr. prætic. & canonic. quæst. sing. 33. num. 1.
- 2 Quandoque denotat omnimodam similitudinem, vt in l. cum heres, in princip. ff. de acquiren. hered. & in l. qui à patre, vbi Bart. ff. de confirm. tutor. & in §. item nobis, in fin. Instit. per quas personas nobis acquiratur. idem Bart. in Extrauag. ad reprimen. vers. Perinde, Rolan. conf. 47. num. 3. tom. 4. Grat. conf. 137. num. 10.

lib. 1. Ruin. conf. 53. num. 3. vol. 1. & conf. 169. num. 3. vol. 4. Dec. conf. 124. col. 3. post med. & conf. 190. num. 3. col. 2. vers. Et quia, & conf. 361. num. 4. Socin. conf. 240. num. 2. lib. 2. Mandos. de privileg. ad instar, q. 2. num. 15. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 33. Rebuff. in comment. ad l. vnus, 18. vers. Perinde, pag. mibi 116. & ad l. portus, 59. vers. Perinde, pag. 305. ff. de verbor. signif. Menoch. de arbitr. casu 314. num. 13. Mench. illustr. lib. 3. cap. 107. num. 3. Gam. Lusitan. decis. 123. num. 2. Cened. d. sing. 33. num. 2. cum seqq. Ceual. commun. contra comm. q. 7. num. 14. vbi ait, quod denotat similitudinem, non verò identitatem substantiæ. Card. Tusch. tom. 2. lit. D. conclus. 375. num. 12. vbi num. 13. post Bart. in d. Extrauag. ad reprimendum, vers. Perinde, declarat, quod hæc dictio Perinde, & alix similes importantes similitudinem, debent importare omnem similitudinem, & sic per omnia, nisi induceretur contrarietas; quia tunc ad euitandam contrarietatem similitudo non fit quoad omnia.

Importat etiam omnimodam æqualitatem, secundum Bonau. commun. opin. verb. Dictio, pag. 52. verso.

Refertur ad omnes qualitates, & equiparat vnā alteri, vt in l. filio, §. penult. ff. de aliment. & cibis. legat. Menoch. conf. 20. num. 19. Cald. Percira quæst. forens. conf. 4. num. 35.

Apud Grammaticos vsurpatur Perinde pro Aequè, & vel Ita; iungitur autem sæpe cum Ac, Ac si, Atque vt. Cic. 1. Tuscul. Philosophia perinde ac de hominum est vita, merita laudatur. Idem pro Mar. Vereor, vt hoc quod dicam, perinde intelligi auditu possit, atque ipse cogitans sentio. Idem lib. 9. epist. 15. Non perinde vt est reapse ex literis percipere potuisti. Idem 2. de Orat. Sed hæc omnia perinde sunt, vt aguntur, id est, prout aguntur. Cæc. lib. 4. de bello civil. Perinde ac si virtute vicissent.

SUMMARIUM.

- 1 Substantiam omnem, & qualitatem importat dictio Per omnia.
- 2 Tempus omne respicit dictio Per omnia, & trahitur ad futura.

Per omnia.

DICTIO CCLIII.

Verba hæc simul iuncta multum operantur, & important omnem substantiam, & qualitatem, vt per Alex. in l. 1. num. 9. ff. de legat. 1. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 31. Cott. in memorabil. verb. Per omnia, pag. 679. & nihil omnino excludent. Surd. conf. 412. num. 19.

Respiciunt omne tempus, & trahuntur ad futura, iuxta resoluta per Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 75.

Vide in clausula Omnia, & singula, & in clausula In omnibus, & per omnia.

SUMMARIUM.

- 1 Perpetuò, seu In perpetuum, multis modis sumitur.
- 2 Perpetuò, sine præfinitione temporis accipitur, & se in infinitum extendit, ac importat

Pp tat

- tat idem quod semper, & omni tempore.*
- 3 *Tempus in secula seculorum significat dictio Perpetuò.*
 - 4 *Infinitem significat dictio Perpetuò, cum testator vocat successiue in infinitum.*
 - 5 *Perpetuum nihil potest esse sub Sole, nisi per subrogationem.*
 - 6 *Perpetuò quandoque accipitur ad vitam, seu quamdiu aliquis fuerit superstes.*
 - 7 *Perpetua dici possunt ea omnia, quæ licet aliquo modo ante mortem finire possint, apta sunt ad vitam durare.*
 - 8 *Perpetuus censetur actus, qui certo temporis spatio non concluditur.*
 - 9 *Perpetuò, intelligitur non in infinitum, sed donec quis viuit, propter subiectam materiam.*
 - 10 *Perpetuò in usufructu relicto personis, quæ nunquam moriuntur, intelligitur usque ad centum annos.*
 - 11 *Perpetuò quandoque intelligitur usque ad tertiam generationem, & quando usque ad quartam, vt num. 12.*
 - 13 *Perpetuò non semel 30. vel 40. annos importat.*
 - 14 *Præscriptionem 10. vel 20. annorum, non verò 30. vel 40. excludit dictio Perpetuò.*

Perpetuò.

DICTIO CCLIV.

HÆc dictio Perpetuò, seu In perpetuum, multis modis sumitur, de quibus per Alex. conf. 71. num. 2. lib. 6. vbi ait, quod plures habet significatus secundum subiectam materiam. Seraphin. de priuileg. iuramenti, priuileg. 58. num. 14. Pute. decis. 110. num. 13. cum seqq. lib. 1. in correctis. Mandos. in glos. saculæ. in proem. in verb. Ad perpetuam, fol. 12. cum seq. per plures columnas, & in §. volentes, in verb. Perpetuò, fol. 205. Surd. conf. 554. num. 38. vbi quomodo, & qualiter intelligatur in fideicommissis, Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 326. Cened. post libr. practice. & canonic. quæst. sing. 78.

2 *Natura huius dictionis est, vt sine præfinitione temporis accipiat, & se in infinitum extendat, ac importet idem, quod Semper, & omni tempore. l. purè, in fine, ff. de except. l. fundi, §. Labeo, ff. de action. empti, l. cum debere, ff. de seruitut. urbanor. pradior. l. fin. C. de suis, & leg. hered. l. 1. C. soluto matrimon. Dec. conf. 472. num. 22. & conf. 521. num. 12. & conf. 616. num. 15. tom. 2. Paris. conf. 81. num. 5. vol. 3. & conf. 100. num. 38. & 39. vol. 4. & conf. 53. num. 33. & 34. vol. 3. Anton. Butr. conf. 48. num. 3. Bald. conf. 372. vers. Teriò, lib. 4. Gozadin. conf. 102. num. 7. Socin. conf. 43. num. 4. & 5. vol. 3. Pute. d. decis. 110. num. 8. Mandos. in glos. saculæ. §. volentes, in vers. Perpetuò, fol. 204. Pinel. in l. 1. p. 3. num. 67. C. de bonis mat. Cott. in memorabil. verb. Perpetuum, pag. 683. Molin. de primogenit. lib. 1. cap. 5. num. 33. Ioan. Garc. de nobilit. glos. 1. §. 1. num. 29. Anchar. Rhegien. q. 72. num. 10. & 13. p. 1. D. Barb. in l. quia tale, num. 7. ff. soluto matrimon. Surd. conf. 67. num. 36. & conf. 123. num. 5. Anton. Monach. Bononien. decis. 40. puncto 3. num. 36. & 37. Card. Tusch.*

d. conclus. 326. num. 8. Cened. d. sing. 78. num. 1.

Vnde hanc dictionem significare tempus in secula seculorum, tradit Paris. conf. 30. num. 24. vol. 2. quem refert, & sequitur Anchar. d. q. 72. num. 10. & 13.

Et significare infinitatem, cum testator vocat successiue in infinitum, ait Menoch. conf. 1023. num. 8.

Verum quia perpetuum nihil potest esse sub Sole, nisi per subrogationem, l. cum debere columbian, ff. de seruitut. urbanor. pradior. cum traditis per Molin. de primogenit. lib. 1. cap. 4. num. 15. idè hæc dictio plures habet significatus, & diuersimodè accipitur secundum subiectam materiam. Alex. conf. 71. num. 2. lib. 6. Card. Tusch. d. conclus. 326. num. 3. Menoch. conf. 451. num. 25. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 42. glos. 5. num. 1.

Primo quandoque accipitur ad vitam, seu quamdiu aliquis fuerit superstes, vt per Menoch. conf. 165. num. 35. & conf. 29. num. 28. Petr. Enriq. respons. opusc. 2. num. 30. Seraphin. decis. 874. num. 5. Bald. conf. 372. incip. Tempore D. Fiderici, lib. 4. Card. Tusch. d. conclus. 326. num. 5. Lusit. Franc. de Sousa in repet. §. actionum, Instit. de actionib. §. 4. art. 2. num. 7. Perpetua enim dici possunt ea omnia, quæ licet aliquo modo ante mortem finire possint, apta sunt ad vitam durare, quia non habent tempus certum, intra quod duratura sint. l. sufficit, §. 6. ff. de condit. indeb. cap. ult. iuncta glos. verb. Perpetuum, de rescript. in 6. cum aliis adductis per Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 1. glos. 4. num. 110. & tit. 2. §. 1. glos. 1. num. 39. Soar. de legib. lib. 8. cap. 5. num. 1. cum seq. Vnde perpetuus censetur actus, qui certo temporis spatio non concluditur, l. Iurisperitus, in princip. & ibi Bart. ff. de excus. tut. l. de pupillo, §. si quis ipsi Pratori, ff. de noui operis nunciat. cap. si gratuita, de rescript. lib. 6. Flamin. de resign. lib. 1. §. 5. num. 42.

Intelligitur igitur hæc dictio Perpetuò non in infinitum, sed donec quis viuit, propter subiectam materiam, sicut in usufructu, qui morte finitur, l. 3. §. fin. ff. quibus modis usufructus amittitur, & in l. 1. ff. pro socio, & in §. finitur, Instit. de usufructu. notant glos. verb. Eius, in Clem. 1. de reb. Eccles. non alienan. Dec. conf. 521. num. 12. tom. 2.

In usufructu verò relicto personis, quæ nunquam moriuntur, veluti Ciuitati, municipio, Ecclesiæ, vel similibus, intelligitur usque ad centum annos, non autem in infinitum, ne proprietas sit inutilis, l. cum antiquius, C. de usufructu. Alex. conf. 60. lib. 1. Ruin. conf. 143. col. 4. lib. 4. Nat. conf. 67. num. 31. tom. 4.

Quandoque accipitur usque ad tertiam generationem, vt ex Mandos. notat Cened. d. sing. 78. num. 4. & in emphyteusi Ecclesiæ importare tertiam generationem, ex auct. de non alienand. §. emphyteusis, & Bald. conf. 372. vers. 4. lib. 4. tradit Card. Tusch. d. conclus. 326. num. 7. vbi num. 9. ex Bald. loco proxime citato declarat, quod hodie concessio in emphyteusim facta in perpetuum, intelligitur etiam sine tempore, quamuis emphyteusis sit Ecclesiastica, ex quo potest propria concessio fieri.

Nonnunquam Perpetuum intelligitur usque ad quartam generationem, ex adductis per Menoch. conf. 197. num. 65. Prohibitio enim facta, ne perpetuò bona alienentur extra familiam, extenditur etiam ultra quartum agnationis gradum, secundum Menoch. conf. 95. num. 4.

Non semel etiam triginta, vel quadraginta annos importat, princip. Instit. de perpetuis, & temporalib. actionib. Bald. d. conf. 372. lib. 4. Put. decis. 110. num. 13. lib. 1. in correctis. Card. Tusch. d. lit. D. concl. 326. num. 6.

Vnde

14 Vnde excludere prescriptionem decem, vel viginti annorum, non verò aliam triginta, vel quadraginta annorum hac dictione tolli probant text. in l. minor, §. statu liber. ff. de euct. & in l. Prator ait, §. hoc interdictum, ff. de noui operis nunciat. & in §. 1. Instit. de perpetuis, & temporalib. actionib. adductis per Cencel. d. sing. 78. num. 5. quia licet denotet perpetuitatem longissimam temporis, non tamen excludit prescriptionem longissimam, vt per Roman. in l. 1. ff. de vsucap. Bertran. conf. 46. col. 1. vol. 1. Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 1. glos. 2. num. 8. & 11. Paris. conf. 90. num. 2. vol. 3. Ruin. conf. 150. num. 2. & 10. vol. 4. Mandos. in glos. facult. §. volentes, in verb. Perpetuo, in fine, fol. 205.

15 Perpetuum quando dicatur, & quibus modis sumatur, latius Card. Tusch. lit. P. conclus. 312.

Vide quæ dixi sub dictione In infinitum, In perpetuum, 163.

Persona.

DICTIONE CCLV.

1 Masculinum, & femininum complectitur, vt per text. in cap. mulieres, de feneus. excommunic. resoluunt Alphons. de Azeued. ad l. 1. num. 175. tit. 5. lib. 8. noua Recopil. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 58. num. 19. cum seqq. D. Parens meus in comment. ad Ordinationem Regiam Lusitan. lib. 4. tit. 36. in princip. num. 2. Campan. ad statuta Mediolan. tom. 1. cap. 284. num. 1. Rota decis. 125. num. 36. p. 2. diuers. Et fuit dictum in Ranennaten. bonorum, 16. Decembris 1613. coram Vbaldo, impressa per Farinac. decis. 548. num. 3. p. 1. recent. Et vltra hanc vulgarem significationem, qualiter in homine notat, qua vnus ab alio differt, vt post Coraf. in §. Sacerd. p. 4. cap. 3. num. 4. tradit nouissimè D. Lotter. de re benefu. lib. 1. q. 16. num. 52.

Per-suadere.

DICTIONE CCLVI.

1 Persuadere est plus, quàm compelli sibi placere, vt per Menoch. conf. 175. num. 4. vbi num. 9. subdit, quòd persuadere dolo is dicitur, qui sciens rem aliter proponit, & suadet.

2 Verbum hoc non inducit mandatum, vt per l. 1. §. idem Papinianus, ff. de positi. notat Nicol. Mozzius tract. de contract. tit. de subst. mandati, num. 9.

SVMMARIVM.

- 1 Pertinere latissimas habet habenas.
- 2 Pertinere comprehendit eum, cui debetur actione personali, omnem titulum, & ad possessorem, ac petitorium adaptari potest.
- 3 Possessionem & dominium importat verbum Pertinere.
- 4 Dominium importat verbum Spectare.
- 5 Verbum Pertineat, nunquid sit directum, vel obliquum remissimè.

Pertinere.

DICTIONE CCLVII.

1 Hoc verbum latissimas habet habenas, l. verbum illud Pertinere, vbi Alciar. & Rebuff. ff. de verbor. signif. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 15. glos. 2. num. 2. & claus. 26. glos. 13. num. 1. Menoch. conf. 963. num. 20. vbi ait, quòd quatuor modis dicitur negotium ad aliquem pertinere.

Et ita latissimè sumitur, vt comprehendat etiam 2 eum, cui debetur actione personali, vt per Hippol. conf. 26. num. 13. & conf. 40. num. 25. & conf. 60. num. 8. vol. 1. Item & omnem titulum, iuxta notata per Portol. de consoribus, cap. 3. num. 5. & cap. 5. num. 19. Ac proinde ad possessorem, & petitorium adaptari potest, vt per Menoch. in pralud. recuperande, num. 13. Rot. decis. 9. num. 1. & 2. de causa possess. & propr. in nouis, & decis. 49. num. 3. in antiq. Aretin. conf. 6. num. 8. Mantie. decis. 296. num. 9.

Vnde etiam cum sit verbum latissimum, impor- 3 tare potest possessionem, & dominium, ac proinde adaptatur ad vtrumque, vt in l. liber homo, ff. de acquir. rerum domin. & in l. per seruum, vers. Quem admodum. ff. cod. tit. Felin. in rubr. de rescript. num. 7. vers. Hoc autem limitatur. glos. verb. Pertinere. & ibi idem Felin. num. 2. in cap. inter dilectos, de fide instrum. Menoch. conf. 21. num. 4. Bertazol. d. glos. 13. num. 1. Cald. Pereira de empt. & vend. cap. 22. num. 22. Glorif. resp. 12. num. 18. Card. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 327. num. 1. vbi num. 2. cum Socino conf. 8. num. 4. lib. 1. tenet, quòd non procedit inquisitio contra furem, si dicatur, quòd furatus est rem ad me pertinentem; quia non concluditur, quòd sit mea, quia potest verificari in possessione. & num. 3. post Felin. in d. rubr. de rescript. col. 4. num. 7. in fine, subdit, 4 quòd si dicatur, Spectat, & pertinet, tunc intelligitur ratione dominij, quia verbum Spectat importat dominium.

Verbum Pertineat numquid sit directum, vel 5 obliquum, & an suapte natura significet ipso iure, an verò secus, vide Tiraq. in l. si vnquam, C. de reuocap. donat. in verb. Reuertatur, num. 190. cum seqq. vbi testatur communem esse opinionem, hoc verbum non esse simpliciter directum, sed obliquum, nec importare ipso iure, ad sententiam ferendam, refert Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. Lex, num. 140.

Et latius quid importet Pertinere, declarat Card. Tusch. lit. P. conclus. 324.

Perueniat.

DICTIONE CCLVIII.

1 Verbum hoc importat perfectum veniendi modum, vt notat Aegid. Bellam. conf. 39. num. 11. vers. viget alia ratio. quem refert Card. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 328. num. 1.

Placere.

DICTIONE CCLIX.

1 Verbum hoc de boni viri arbitrio intelligitur, iuxta notata per Bened. Aegid. in repet. l. ex hoc iure, ff. de iustitia, & iure, p. 1. cap. 8. num. 60.

S V M M A R I V M.

- 1 Planè vulgariter ponitur pro Certè.
- 2 Planè sæpe idem significat quòd Clarè, & Apertè.
- 3 Planè pro Omnino quandoque usurpatur.

Planè.

DICTIO CCLX.

- H**Æ dictio pro Certè vulgariter ponitur, ut in l. ult. ff. de Iure fisci. Cic. lib. 1. de legib. Sed ego planè vellem me arbitrum inter eos datum. Plaut. Mose. Ipsane ea est? immò planè ea est.
- S**æpe idem significat, quod Clarè, & Apertè; Cic. 2. de Finib. Epicurus autem, ut opinor, necnon vult planè, & apertè loqui. Idem ibidem: Sed tu dixisti istud bene Latine parum planè.
- Q**uandoque usurpatur pro Omnino. Cic. Attic. lib. 12. Accepi Atticum planè bellè se habere. Idem lib. 4. epist. 4. Si te habebo, non mihi videbor planè periisse. Idem lib. 16. epist. 1. Ut te Leucadem deportares, ut ibi planè te confirmares. Idem in Brut. Effice id, quod iam propemodum, vel planè potius effeceras.

S V M M A R I V M.

- 1 Plenum illud dicitur, cui aliquid iuris nihil deest.
- 2 Diminutionem non recipit, & additione non indiget dict. Plenum.
- 3 Plenum dicitur perfectum, & cui nihil deest.
- 4 Plenum dicitur, cui nihil addi potest, & Plenarium quod adiectione non indiget.
- 5 Vsumfructus plenus si legatur, non restringitur solum ad alimenta, sed ad vsumfructum omnium rerum, & bonorum hereditatis.
- 6 Plenum, & Liberum, sunt verba equipollentia.
- 7 Plenarium dicitur, quod adiectione non indiget.
- 8 Plenissimum importat idem quod Omni meliori modo.
- 9 Securitas plenissima data dicitur, cui nulla obstat exceptio, & contra quam nulla datur restitutio.

Plenum, Plenarium, Plenissimum.

DICTIO CCLXI.

- P**lenum, Plenè, & Plenissimè, intelliguntur, id est, sine aliqua diminutione, & plenum illud dicitur, cui aliquid iuris non deest, ut post Bald. & Imol. notat Ias. in l. huiusmodi, §. ades, num. 5. ff. de legat. 1. Bald. loquens de plena proprietate in l. forma, §. illud, per illum text. C. de secund. nupt. idem Bald. loquens de plena possessione in l. mater, C. ad Tertull. & in l. raptos, §. sin autem, C. de Episcop. & Cleric. Menoch. conf. 325. num. 17. cum seqq. & conf.

336. num. 10. Hinc est, quòd plenum tamquam univ-
ersale omnia comprehendens non recipit dimi-
nutionem, seu additione non indiget, quia ei nihil
potest addi, nec ab eo aliquid potest minui, cap. bene
quidem, 96. dist. cap. Apostolica, de prebend. in 6. Bald
conf. 293. incip. Thema, circa finem, num. 3. lib. 4. &
conf. 379 in princip. vers. Item dicitur plenum. glot. in
Clem. 1. de re iudic. Gozad. conf. 47. num. 7. Ruin. conf.
100. vers. 3. col. 6. vol. 3. Socin. Iun. conf. 1. num. 17.
vol. 4. Rolan. conf. 85. num. 53. vol. 4. Peregr. de fidei-
commiff. art. 3. num. 95. Surd. conf. 515. num. 5. vol. 4.
Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict.
Plenè, pag. 70. Menoch. conf. 19. num. 12. Stephan.
Gratian. Marchiz decif. 239. num. 5. Card. Tusch.
practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 297. num. 14. &
concl. 329. num. 1.

Plenum dicitur perfectum, & cui nihil addi debet. 3
Decian. conf. 36. num. 3. lib. 2. Card. Tusch. d. lit. D.
concl. 329. num. 4.

Item Plenum dicitur, cui nihil addi potest; & Ple- 4
narium, quod adiectione non indiget. Bald. conf. 379.
in princip. vers. Item dicitur plenum. Card. Tusch.
d. conclus. 329. num. 5. ita quòd minima pars non defi-
ciat. Gozad. conf. 47. num. 7.

Vnde si legetur plenus vsumfructus, non restrin- 5
gitur solum ad alimenta, sed ad vsumfructum
omnium rerum, & bonorum hereditatis, ut per
Gozad. conf. 47. num. 5. Surd. conf. 18. nu. 12. & conf. 515.

Plenum, & Liberum sunt verba æquipollentia, 6
l. fideicommissa, §. quamquam, ff. de legat. 3. Bald. in l.
& si post res, ff. si quis cautionib. Alex. conf. 108. incip.
Vifo, num. 5. lib. 2. Rolan. conf. 85. num. 51. vol. 4.
Peregr. de fideicommiss. art. 3. num. 55. in fine. Card.
Tusch. d. lit. D. conclus. 331. num. 8. Plenum quandoque
adèd dicitur liberum, ut etiam importare possit ar-
bitrium iniquum declarando, ut per Bald. conf. 379.
in princip. vers. Quandoque, lib. 3. quem refert Card.
Tusch. d. lit. D. conclus. 329. num. 7.

Plenarium dicitur, quod adiectione non indiget 7
Bald. conf. 379. incip. Quando, in princip. lib. 3. Card.
Tusch. d. lit. D. conclus. 330. num. 1.

Plenissimum importat idem, quòd Omni meliori 8
modo. Alex. conf. 50. incip. In causa, num. 9. vers. Postre-
mò, lib. 7. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus.
330. num. 2. Vnde plenissima securitas data dicitur, 9
cui nulla obstat exceptio, & contra quam nulla
datur restitutio, alias non diceretur plenissima. Alex.
d. conf. 50. num. 9. lib. 7. Card. Tusch. d. conclus. 330.
num. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Frequentiam casus ostendit dict. Plerumque
quasi sæpissimè.
- 2 Plerumque, importat nonnunquam idem
quod Semper.
- 3 Plerumque aliquando exponitur pro Inter-
dum.
- 4 Regulam notat, & designat de sui natura dict.
Plerumque.
- 5 Exceptionem, & regulam esse in contrarium
denotat dictio Plerumque.

Plerumque.

DICTIO CCLXII.

Ostendit hæc dictio casus frequentiam quasi sæ- 1
pissimè, ut per Vulpell. de prapof. & adverb.
signif.

signific. sub hac dict. pag. 76. Menoch. rem. 8. recuper. num. 91. Paul. Montan. de tutel. & curis, cap. 15. nu. 139. in fine.

2 Importare quandoque idem quod semper, ait Castil. conf. 36. num. 31. quem refert Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 322. num. 2.

3 Quandoque exponitur pro Interdum, iuxta notata per Menoch. de presumptionib. lib. 5. presump. 30. numero 19.

4 De sui natura denotat & designat regulam. l. plerumque, in princ. cum ibi notatis ff. de iure dotium, l. Tutia, §. idem respondit, ff. de verb. oblig. Bartian l. 1. ff. de tutel. & ration. distraben. Corn. conf. 68. num. 5. vol. 8. Menoch. de arbitrar. casu 390. num. 3. vers. secundus est casus, & de presump. lib. 4. presump. 22. num. 15. Mascard. de prob. conclus. 891. num. 2. Unde denotare exceptionem, & regulam esse in contrarium per l. plerumque, & l. locus, & l. pronuntiatio, §. 1. ff. de verb. signific. & l. 1. §. 1. ff. de iure, atque priuato, notat Tiraq. de retractu, tit. 1. §. 1. glos. 9. num. 224.

S V M M A R I V M.

- 1 Ternario numero contenta est dictio Pluries.
- 2 Pluries verificari potest in tribus, vel quatuor vicibus, & in bino.
- 3 Multa, verificatur in tribus.

Pluries.

DICTIO CCLXIII.

- 1 Ternario numero contenta est hæc dictio, ut in cap. Olim, ubi Bald. de rescript. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 77. Borgnin. decis. 43. num. 7. ubi ait, quod hæc dictio est ambigua, & potest verificari in tribus, vel in quatuor vicibus. Bald. in cap. in presentia, col. 2. & ibi Felin. col. fin. de testib. Sylvan. conf. 2. num. 2. Gom. in cap. cum in multis, num. 3. de rescript. in 6. Natt. conf. 70. incip. Vidi, nu. 60. ubi ait, quod potest verificari in bino. Cened. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 80. num. 4. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 135. num. 19. ubi num. 1. subdit, quod dictio
- 3 Multa, etiam verificatur in tribus.

S V M M A R I V M.

- 1 Plus est adverbium comparativum, & de modica quantitate intelligitur.
- 2 Dict. Plus, à teste prolata, cum sit ambigua, nihil operatur.
- 3 Verba Plus, minusve, nihil addunt, nihilque imminuunt de confessione, nisi aliud probetur.
- 4 Tempus illud quod à principio litis usque ad diem examinis, seu depositionis, non potest suppleri vigore dictionis Plus.
- 5 Tempus perfectum quandoque significat dict. Plus, cum agitur de certo tempore probando.
- 6 Plus consideratur non solum respectu quantitatis, sed etiam respectu temporis.
- 7 Substantiam rei non mutant Plus & Minus,

nec illam faciunt differre specie.

8 Plus scilicet, quod est, minus licitum est.

9 Plus apud Grammaticos usurpatur pro Magis, seu Amplius.

Plus.

DICTIO CCLXIV.

Plus est adverbium comparativum, & de modica quantitate intelligitur, ut in l. hac adiectio, ff. de verbor. signif. & in l. cum filius, §. pater, ff. de legat. 2. & in l. si post tres, ubi glos. & Bald. ff. si quis cautio. notant las. in l. cum quidam, num. 1. C. de verbor. signif. Euerard. in Topicis legalib. cap. ab absurdo, fol. 65. col. 1. Boër. decis. 147. num. 7. Ruin. conf. 55. num. 1 & 3. vol. 1. Gabr. conf. 168. num. 4. tom. 1. Strach. in tract. de mercatura, p. 1. num. 27. fol. 18. & de adiecto p. 4. q. 1. num. 7. fol. 246. & p. ult. q. fin. num. 34. fol. 284. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 78. Menoch. de arbitrar. casu 145. num. 4. cum seq.

Prolata à teste, cum sit ambigua, nihil operatur, ut per Alex. conf. 109. num. 15. vol. 4. las. in rubr. ff. soluto matrimo. num. 5. Viu. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. de testib. num. 379. Menoch. de arbitrar. casu 47. in princip. Mascard. de probat. conclus. 1396. num. 7. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 31. in princip. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 277. num. 10. cum seqq. Cened. d. sing. 80. num. 2.

Et dictio Plus, minusve nihil addit, nihilque minuit de confessione, nisi aliud probetur, ut per Bart. in l. Publica, §. fin. ff. de positi, & in l. in actione, ff. de furtis, ubi ait, admittendum esse libellum, in quo certum petitur, & additur clausula illa Et plus: nam dictio Plus nihil operatur, nisi postea probetur aliquid certum. Alex. conf. 8. in fine, vol. 4. Strach. d. p. ult. q. fin. num. 37. cum tribus seqq. fol. 284.

Nec vigore huius dictionis potest suppleri illud 4 tempus, quod est à principio litis, usque ad diem examinis, seu depositionis, ut notat Mascard. de probat. conclus. 424. num. 24. quem refert Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 9. §. 1. in annot. num. 91.

Interdum significat tempus perfectum, cum agitur de certo tempore probando, ex notatis per Menoch. de arbitrar. casu 47. num. 1. & nihil releuat, secundum Viu. tom. 1. commun. opin. lib. 9. tit. 34. num. 61.

Plus consideratur non solum respectu quantitatis, sed etiam respectu temporis, iuxta tradita per Menoch. conf. 279. num. 7.

Plus, & Minus non mutant substantiam rei, nec illam faciunt differre specie, ut in l. fin. ff. de fundo instructo, & in l. legato. generaliter, ff. de legat. 1. Marc. Anton. variar. lib. 3. resolut. 39. num. 4. Ferrer. in constit. Cathalonie, glos. 8. num. 254. Thomas de Thomasset reg. 225. ubi subdit, procedere, quando differunt accidentaliter, secus autem si differant essentialiter.

Plus scilicet, quod est minus, licitum est, l. non debet, ff. de regulis iuris, auth. multo magis, C. de sacros. Eccles. cap. cui licet, §. 3. de regulis iuris, lib. 6. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 60. num. 109. Thomas de Thomasset reg. 85. Ferrer. in constit. Cathalonie, glos. 4. num. 43. ubi ait, quod cui non licet quod est minus, nec licere debet quod est plus.

Plus apud Grammaticos magis accedit ad nomen, 9 quam Magis, proinde non temerè pro magis usurpandum est. Cic. de Amicit. Ne plus æquo quid in amicitia congeratur. Idem Attic. lib. 6. Dimidio plus scripsit.

19 Sæpe autem uſurpatur pro *Amplius*. Cic. 2. de *natura Deor.* Moleſtum eſt vno digito plus habere. Idem 1. *Philippic.* Plus vna me nocte retinere non potuit. Idem pro *Quintil.* Ac tecum anno plus vixit.

catur ſolum in duobus, vt fuit dictum in Rota decif. 233. num. 25. p. 1. diuerſ. & decif. 528. Num. 3. apud Farinac. p. 1. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 Plures verificantur in duobus.
- 2 Teſtis ſi dicat quod Titius poſſedit per plures, & plures annos, intelligitur de quatuor propter geminationem.
- 3 Pluralis numerus vno non contentatur, ſed in duobus ad minus verificari debet.
- 4 Numerum quemcumque importat dictio Plures, quando eſt comparatiue poſita, & denotat exceſſum.
- 5 Plures cum vocantur ſub plurali numera, omnes equaliter eodem tempore ſuccedunt.
- 6 Pluribus quando per verbum obliquum relinquitur, ij omnes alternatiue dicuntur vocati ordine ſucceſſiuo.
- 7 Dicitur Plura in materia prohibitiua verificatur ſolum in duobus.

Plures.

D I C T I O C C L X V.

- D**ictio Plures verificatur in duobus, vt per Marſil. ſing. 378. num. 1. Roch. de Curte in tract. de conſuet. port. num. 371. verſ. prima eſt conſuſio. Dom. in cap. cum plures, in princip. de offic. deleg. Borgnin. decif. 43. num. 7. Benintend. decif. 43. num. 6. Surd. de alim. ri. 7. q. 23. num. 16. Petr. Enriq. reſp. opuſc. 2. num. 33. Ruin. conſ. 44. num. 13. lib. 4. Honded. conſ. 100 num. 32. vol. 1. Maſcard. de probat. conſuſ. 838. num. 12. Cened. poſt libr. practice. & canonic. queſt. ſing. 80. num. 3. Octavian. Vulpell. de prepoſ. & aduerb. 2 ſignif. ſub dict. Plus, num. 6. vbi cum Rom. ſubdit, quod ſi teſtis dicat, quod Titius poſſedit per plures, & plures annos, intelligendum eſt de quatuor propter geminationem; de quo etiam Ioan. de Imol. conſ. 102. incip. In cauſa, num. 2. quem refert Card. Tuſch. practice. conſuſ. 101. 2. lit. D. conſ. 33. num. 2.
- 3 Pluralis enim numerus vno non contentatur, vt per Menoch. conſ. 198. num. 6. & conſ. 404. num. 2. Card. Tuſch. d. lit. D. conſuſ. 353. num. 1. & lit. P. conſuſ. 367. Immo in duobus ad minus verificari debet, l. vbi numerus. ff. de teſtib. cap. pluralis locutio, 40. de regulis Iuris, lib. 6. cum citatis per Maſcard. conſuſ. 838. num. 12. & Eſcobar de iuridic. cap. 18. num. 43. & Euerard. in Topicis, loco 54.
- 4 Quando autem hæc dictio eſt comparatiue poſita, & denotat exceſſum, tunc importat quemcumque numerum, vt per Signorol. de Homodæis conſ. 148. in ſu. verſ. item pars aduerſa. quem refert Card. Tuſch. d. lit. D. conſuſ. 333. num. 2.
- 5 Plures cum vocantur ſub plurali numero, omnes equaliter eodem tempore ſuccedunt. Menoch. conſ. 158. num. 27. declarando vt ibi num. 13.
- 6 Pluribus verò quando per verbum obliquum relinquitur, ij omnes alternatiue dicuntur vocari ordine ſucceſſiuo, ex eodem Menoch. conſ. 328. & num. 44.
- 7 In materia verò prohibitiua dictio Plura verifi-

Plurimi.

D I C T I O C C L X V I.

Dictio Plurimi ad minus in tribus debet verificari. gloſ. in §. & quod ſape, in auth. de orient. & ſemiſſ. Doct. in l. continuum, §. item qui inſulam, ff. de verbor. oblig. Benintend. Bononiæ decif. 43. num. 7. Petr. Enriq. reſp. opuſc. 2. num. 33. Cened. poſt libr. practice. & canonic. queſt. ſing. 80. num. 3. in princip.

S V M M A R I V M.

- 1 Porro, idem ſignificat quod Deinde, ſeu Poſtea.
- 2 Porro aliquando pro Ultra uſurpatur.
- 3 Porro non ſemel pro Autem uſurpatum, continuat orationem.

Porro.

D I C T I O C C L X V I I.

Idem ſignificat apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ Autores, quod Deinde, ſeu Poſtea. Cic. 3. Verr. Hominibus & natura, & conſuetudine, & diſciplina leuiſſimis, porro autem populi Romani conditione ſociis, fortuna ſeruis. Idem Verr. 4. Sic porro noſtros homines diligunt. Terent. Andr. Moue ocyus te, vt quid agam, porro intelligas.

Aliquando ponitur pro Ultra. Cic. 4. de Finib. Perge porro, nam de iſto magna diſſenſio eſt. Liuius lib. 1. Ex loco infecto agere porro armentum cœpit.

Non ſemel pro Autem uſurpatum continuat orationem. Cic. pro Milone: Eum porro ſummo conſenſu populi Romani Conſulem fieri videbat. Idem pro Planc. Nihil porro tam inhumanum, &c. Idem 7. Verr. Age porro tu, qui te tam religioſum exiſtimari voluiſti interpretem fœderum. Idem pro Quintil. Clamabat porro Quintilius. Idem Attic. lib. 1. Porro autem neque mihi accidit.

S V M M A R I V M.

- 1 Facultatem, ac liberam voluntatem, non autem neceſſitatem importat verbum Poſſum, quando affirmatiue proferitur.
- 2 Arbitrium, & electionem inducit verbum Poſſum, affirmatiue conceptum.
- 3 Neceſſitatem importat verbum Poſſum, negatiue prolatum, & actum contra geſtum omnino reddit nullum, priuatque anni poſſentia.
- 4 Negatiua prepoſita verbo Poſſum, reddit ipſe iure actum inutilem, ſi fiat in contrarium.
- 5 Verbum Poſſum iunctum cum dict. quouis, ſeu

seu quoquomodo, operatur impotentiam ex aliqua alia causa, iure, vel titulo.

- 6 Extensiuum est verbum Possum, quod trahitur ad futura habentia causam de presenti.
- 7 Verbum Possum comprehendit illud quod licet & commodè fieri potest, non autem id quod est contra bonos mores.
- 8 Verbum Possum intelligitur secundum Iuris dispositionem.
- 9 Possè videtur, qui facit quominus possit.
- 10 Possè quis non dicitur quod incommodè potest, vel faciliè, aut sine periculo exequi non valet, vel quod non honestè potest, vel quod contra ius potest.

Possum.

DICTIO CCLXVIII.

- V**erbum hoc importat facultatem, ac liberam voluntatem, & non necessitatem, quando affirmatiuè profertur, ut in l. sapè, cum ibi notatis, ff. de offic. Præsidis, & in l. 1. C. quomodo, & quando Iudex, notant glos. verbo possit, in cap. statutum, de rescript. Cosim. in pragm. sanct. tit. de collat. verb. Poierunt. pag. 280. Menoch. conf. 1069. num. 4. & conf. 1199. num. 12. Surd. de alim. tit. 5. quæst. 4. num. 14. & 17. Caroc. decis. seu casu 36. num. 3. Bertazol. de claus. instrum. claus. 27. glos. 13. num. 5. Gutier. de tutel. & cur. p. 1. cap. 7. num. 6. Seraph. de priuileg. iuram. priuileg. 33. num. 69. cum seqq. Morl. in emptio Iuris. p. 1. tit. 2. in prelu. num. 18. Aloyf Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 720. nu. 1. in 2. edit. alias resol. 610. num. 7. in 2. edit. Pichard. in disp. de mora. num. 121. Farin. in praxi crim. p. 1. lib. 1. tit. 3. quæst. 23. num. 5. Castil. controu. lib. 2. cap. 30. num. 41. Melch. Phobos Lusitan. decis. 9. num. 6. Sanch. de Matr. lib. 6. disp. 38. num. 20. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 146. num. 15. & tom. 3. cap. 506. num. 12. & 13. Gregor. decis. 85. num. 7. Et in hoc sensu exponitur pro verbo Debet. Flam. de resign. lib. 5. quæst. 3. num. 84. Seraph. d. priuilegio 23. num. 71. Et quod sit meræ facultatis, & non necessitatis, tam in rescriptis, quàm in legibus, & in contractibus, dicit Rot. decis. 329. num. 3. p. 2. recent. Affirmatiuè etiam conceptum inducit arbitrium, & electionem, ex traditis per Ferrer. in consil. Cathal. n. glos. 1. n. 322.

- 3 • Negatiuè autem prolatum necessitatem importat, & actum contrà gellum omnino reddit nullum, priuatiuè omni potentia, iuxta Glos. verb. Non potest, in cap. non potest de reg. iur. lib. 6. Bernard. reg. 487. Bart. in l. Maius, §. duobus, col. 8. vers. 4. quaro, num. 20. ff. de leg. 2. Roland. conf. 2. num. 40. lib. 4. Paris. conf. 58. nu. 35. lib. 4. Tiraq. de iure mariti glos. 4. nu. 1. & 11. Vital de Camb. in tract. claus. pag. 400. num. 1. Hipp. conf. 65. nu. 17. vol. 1. Molin. de primog. lib. 1. cap. 11. num. 11. cum seq. Ioan. Garc. reg. 485. Gallet. in margar. casuum Consuetud. verb. claus. pag. 40. Auila ad cap. 3. Prætorum, in glos. Pædan. Lancell. Gallia. in consuetud. Alexand. in glos. non possit, in princ. à num. 2. Bursatt. conf. 164. num. 3. Paul. Fusch. lit. P. singul. 57. Alex. conf. 77. num. 2. vol. 3. Roland. conf. 80. num. 57. vol. 3. & conf. 2. num. 40. vol. 4. Petr. Madagl. de num. testium in testam. p. 1. cap. 10. num. 101. Gutier. in repet. l. nemo potest, num. 145. ff. de leg. 1. & pract. lib. 3. quæst. 52. num. 1. Mench. vsufrequen. cap. 10. num. 3. Azeued. ad l. 1. num. 1. tit. 3. lib. 5. & l. 4. num. 1. tit. 6. & l. 8. n. 1. tit. 10. eod. lib. 5. noua Recopil. Couar. in cap. quamuis pactum, de pactis, lib. 6. p. 2. §. 4. num. 4. Cald. Pereira in l.

si curatorem, in princ. num. 27. C. de in integr. restit. & de potest. eligendi, cap. 10. num. 1. & num. 42. & de resol. emphyt. cap. 3. num. 1. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. nu. 33. Card. Tusch. lit. P. conclus. 464. Sanch. de Matr. lib. 6. disp. 38. num. 20. & in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 4. nu. 38. vers. idem. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quæst. 41. Junip. 31. Rota decis. 515. num. 3. p. 1. recent. & quod ratione subiectæ materiæ importet hoc verbum necessitatem, & obligationem, censuit eadem Rot. decis. 48. num. 6. p. 2. recent. Negatiua enim præposita huic verbo reddit ipso iure actum inutilem, si fiat in contrarium, iuxta resoluta per Gomez. in cap. ut animarum, §. statuto, nu. 24. de cons. r. lib. 6. Ceual. com. contra comm. quæst. 404. num. 5. Rebell. de oblig. iustit. p. 1. lib. 1. quæst. 6. num. 42.

Si quoque addantur verba quouis, seu quoquomodo, dicendo, non possint quouis modo, operarentur, ut quis ex aliqua alia causa, iure, vel titulo petere non valeat. Ruin. conf. 98. num. 1. lib. 2. Cephal. conf. 13. num. 2. vol. 1. Unde nec includere modos similes & dissimiles, æquales & inæquales, ac maiora expressis. Roland. conf. 2. num. 3. vol. 4. & conf. 5. num. 46. vol. 1. Ceph. conf. 121. num. 1. vol. 1. & etiam modos indirectos, idem Ceph. consil. 76. numero 15. & 16. in fine, & consil. 688. numero 7.

Verbum hoc est extensiuum, quod trahitur ad futura habentia causam de presenti, ut in l. si ita quis testamentum, §. ubi glos. verb. quandoque. ff. de leg. 2. l. quod seruus, §. in fine, ubi glos. verb. potest. ff. de condit. causa data, notant Alex. conf. 46. incip. Visi, num. 2. vers. 3. lib. 1. & conf. 1. incip. Perfectu, nu. 6. lib. 5. ubi Apostil. in verb. extensiuum, ait, quod comprehendit ius de futuro. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 555. num. 17. Bertaz. de clausul. instrum. claus. 27. glos. 13. num. 5. ubi etiam dicit de isto verbo, quod comprehendit illud, quod licet & commodè fieri potest, per text. in l. nepos Proculo, ubi Alciat. ff. de verb. signif. Glos. verb. licet, in reg. 1. de regulis Iuris, lib. 6. Et quod non comprehendit id, quod est contra bonos mores, per l. culpa caret. & ibi Cagnol. num. 3. ff. de reg. Iuris.

Intelliguntur secundum Iuris dispositionem, iuxta tradita per Seraph. de priuileg. iuramenti, priuileg. 73. num. 71.

Possè videtur qui facit quominus possit, l. si bona fide, l. 2. ff. de noxalibus action. Possè quis non dicitur quod incommodè potest. Menoch. conf. 2. num. 19. Vel quod faciliè, aut sine periculo exequi non valet. Idem Menoch. conf. 51. num. 34. Vel quod non honestè potest. d. l. nepos Proculo. Surd. conf. 203. num. 44. Menoch. conf. 01. num. 61. Vel quod contra ius potest. cum verba sint intelligenda secundum ius, l. quaro, §. inter locatorem, ff. locati, cap. causam, qua. de rescript. cap. cum dilectus, de consuetud. Steph. Gratian. Marchiz. decis. 13. num. 34.

S V M M A R I V M.

- 1 Post, & Postea, eiusdem sunt significationis & naturæ.
- 2 Tempus non certum, sed ambiguum significant dict. Post, & Postea secundum subiectam materiam.
- 3 Separatiue dictiones sunt Post, & Postea.
- 4 Actum sequentem factum incontinenti, & ex intervallo possunt significare dictiones Post, & Postea.

Post,

Post, Postea.

DICTIO CCLXIX.

- H**uiusmodi dictiones ejusdem esse significationis, & naturæ, probant Tiraq. in l. si unquam, verb. & postea, à num. 15. cum seqq. vbi num. 13. ait, quantum ad intervallum nihil omnino differre, sicut Ante, & Antea. Rebuff. ad l. Labeo, 14. §. uem si dominus, ff. de verbor. signif. pag. 138. vers. postea, vbi ait, cas non certum tempus, sed ambiguum secundum subiectam materiam significare. Anton. Thes. decis. 30. num. 2. Cened. post libr. practice. & canonic. quest. sing. 34. num. 4. & 5.
- S**unt dictiones separatiue, vt per l. si cui legatur, ff. de legat. 1. notat Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Post, pag. 78. vbi num. 2. asserit, quodd denotare possunt actum sequentem factum incontinenti; & ex intervallo, secundum sermonis proprietatem, & quodd significant extremitatem, & lapsum totius temporis, ac inducunt conditionem.

SUMMARIVM.

- 1 Ambigua dictio est Post, & varij sensus,
- 2 Exclusiue stat dictio Post, quando apponitur in dispositione in qua tempus, vel terminus statuitur.
- 3 Terminò, vel dilationi alicui iuncta dictio Post, importat vt dilatio præcedens totaliter sit consumpta.
- 4 Intervallum modicum denotat dictio Post, quando ponitur in dispositione, in qua potest significare & modicum, & longum intervallum.
- 5 Actum immediatè sequentem sine intervallo importat dict. Post.
- 6 Ordinem successuum denotat dict. Post, præcipue quando respicit personam.
- 7 Ordinem per prius, & posterius importat dict. Post.
- 8 Conditionem an & quando denotet dict. Post, ostenditur.
- 9 Post, quando apponitur in aliqua dispositione, in qua potest stare inceptiue, seu inchoatiue, & potest similiter stare completiue, perfectiue, siue finitè, semper tunc accipienda est perfectiue, completiue, & finitè.
- 10 Testificantes variè per dict. Post, gratia contrarietatis euitanda, quomodo concordandi, ostenditur, & num. 11. & 12.
- 11 Dict. Ante, & Post, ita sunt intelligenda, vt actus, de quo quaritur, non visiatur.
- 12 Post, omnino contraria est dict. Ante.
- 13 Post, apud Grammaticos qualiter accipitur, & num. 16.

Post.

DICTIO CCLXX.

- E**t dictio ambigua, & varij sensus, vt refert Galiaul. in repet. l. Gallus, ff. de liber. & posthum. num. 37.

Quando hæc dictio Post apponitur in dispositione, in qua tempus, vel terminus statuitur, & ponitur ante dictionem Dicent, tunc stat exclusiue, & facit, vt dies ille, cui adiecitur, non comprehendatur in termino. Ita glos. verb. proponitur, in cap. frequens, de restit. spol. lib. 6. & ibi Archid. ante num. 1. in vers. Post diem, glos. 1. post med. in cap. quod à patribus, 75. distinet. Speculat. in tit. de citat. §. Viso, col. ult. vers. Item nota. Alber. in Dictionario, verb. Post diem Sabbati. Bart. in l. 2. §. creditum, col. 2. vers. aduerte, ff. de rebus creditis, Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. glos. 11. num. 40. & 50. Perez ad l. 22. vers. Item nam dictio. Post, tit. 2. lib. 7. Ordinam. pag. 408. Cened. d. sing. 34. num. 1.

Adiuncta hæc dictio alicui termino, vel dilationi, importat, vt dilatio præcedens totaliter sit consumpta, vt si assignatur terminus post primam dilationem, ille terminus non currit, nisi totaliter consumpta prima dilatione. Ita per text. in cap. Capellanus, de feriis, notant Gemin. conf. 121. num. 4. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 336. num. 1. vbi num. 3. post eundem Gemin. d. conf. 121. num. 10. 11. & 16. restringit, nisi is, ad cuius fauorem statuitur terminus, velit præuenire, quia tales termini bene non possunt præteriri; sed tamen hæc dictio Post non importat, quin is, qui habet dilationem, possit illi termino renunciare, & tunc succedit alius terminus assignatus post.

Quando verò ista dictio ponitur in dispositione, in qua potest significare & longum, & modicum intervallum, tunc hæc dictio Post denotat modicum intervallum, quia illa simpliciter posita differt à dictione Postea pariter simpliciter posita; cum hæc dictio Post non denotet intervallum, sed pro Confessum, aut Incontinenti accipitur. Dictio verò Postea suapte natura intervallum longum, vel si malueris paruum significat, secundum subiectam materiam, ex Tiraq. in d. l. si unquam, vers. & postea, à num. 7. Ita probat text. in l. iuris gentium, §. quini- imò, ff. de pactis, ibi, post emptionem ex intervallo. Si namque Post importasset ex intervallo, frustra fuisset additum. & similis text. in l. duobus, in princip. ff. de duobus reis, & facit text. in cap. 1. in princip. de restit. spol. in 6. per quem dicit ibi Gemin. num. 8. quodd dictio Post importat actum immediatè sequentem sine intervallo. Vnde si testis dicat Titium possedisse post Sempronium, intelligitur immediatè; quam opinionem, & differentiam inter prædictas dictiones sequuntur las. in l. iuris gentium, §. quini- imò, num. 8. ff. de pactis. & in l. dotem, num. 3. & in l. fructus, num. 5. vers. in autem dic, ff. soluto matrimo. Tiraq. d. verb. Postea, num. 12. Gom. in cap. 1. num. 116. de constit. lib. 6. Cassan. in consuetud. Burgund. rubr. 4. §. 6. in verb. Apres le trespas, ante num. 1. pag. 592.

Ordinem successuum denotat hæc dictio Post, præcipue quando respicit personam, vt in l. liberorum, ff. de verbor. signif. & in l. iuriconsultus, ff. de gradibus, & in l. post consanguineos, ff. de suis, & legitimis hæreditibus. Dec. conf. 431. num. 6. Decian. conf. 1. num. 226. lib. 1. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 336. num. 6. Brunor. à Sole in locis commun. verb. dictio, 21. Im- portat enim ordinem per prius, & posterius, prout citato Paris. conf. 19. num. 6. lib. 2. fuit dictum in Treueren. loci Capitulari, 10. Martij 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farinac. decis. 167. num. 6. p. 2. recent. vbi etiam habetur, quodd importat conditionem ad text. in l. inter illam, ff. de verbor. oblig. Et quodd hæc dictio posita in aliqua dispositione, in qua potest denotare conditionem, tunc eam inducit principaliter, & non accessorie; & quodd in hoc differt à dictione

Cm,

Cum, quæ accessorie conditionem denotat, ut post alios tradit Iaf. in l. si cui legatur, §. hoc autem, num. 9. ff. de legat. 1. quem refert Cened. d. sing. 35. num. 11.

9 Quando verò hæc dictio *Post* apponitur in aliqua dispositione, in qua potest stare inchoative, seu inchoative, & potest similiter stare complete, perfective, siue finitè, tunc semper est accipienda perfective, complete, & finitè, ut probat text. in l. si ita fuerit libertas, 41. ff. de manumiss. testam. notant glos. verb. *fari posse*, in l. inter illam, 217. ff. de verbor. signif. dum ait, esse differentiam, si testator dicat: Anno duodecimo liber esto, vel post annum duodecimum: quia primo casu statim inchoato duodecimo anno liber erit, sed in secundo minimè, donec fuerit annus perfectus, prout refert Cened. d. sing. 35. num. 53.

10 Verùm gratia contrarietatis evitandæ aliter sumitur, videlicet quando profertur à testibus inuicem contrariis; nam si vnus testis dicat: Promisit post nuptias; alter verò dicat: Promisit ante nuptias; tunc dictio *Post* intelligitur, post nuptias scilicet contractas, & alter testis intelligitur ante nuptias scilicet finitas. Ita Bart. in l. 2. §. credum, & ibi Dec. num. 5. in 1. lectura, & num. 9. in 2. lectura. & Iaf. num. 9. ff. de rebus creditis.

11 Sic etiam si vnus dicat, *Post* guerram, alter verò, *Ante*, primus intelligitur, *Post* guerram cœptam; secundus verò, *Ante* illam finitam, ut post Bart. tradit Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 336. num. 5.

12 Sic etiam quando vnus testis diceret hoc contigisse post publicationem, & alter testis diceret ante publicationem: nam dictio *Post* hoc casu interpretari debet post publicationem scilicet inchoatam, & ante publicationem scilicet finitam, ut per Dec. in d. l. 2. lectura 2. num. 9. cum seqq. Ang. conf. 178. col. penult. vers. nunc venio. Capi. decis. 37. num. 1. Testes enim debent reduci ad concordiam, si possibile sit, ex adductis per Rebuff. in tract. de reprob. testium, num. 98. Farinac. in praxi crimin. q. 65. num. 92. cum seqq. quos refero ego ipse in collect. ad cap. in nostra, 32. num. 14. de testibus.

13 Illud aduertere oportet, quod dictiones *Ante*, & *Post*, sicut & dictiones *Præ*, vel *Postea*, sic sunt intelligendæ, ut actus, de quo quæritur, non vitietur, iuxta resoluta per Bald. conf. 179. incip. *Ad euentum*, num. 2. vers. sed pro stipulatore, lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 336. num. 4.

14 Hæc dictio *Post* est omninò contraria dictioni *Ante*; quia dictio *Ante* denotat tempus, quod præcedit; *Post* verò denotat tempus, quod sequitur, ut ex Bart. & aliis tradit Dec. in d. l. 2. §. credum, in 1. lectura, num. 11. & in 2. lectura, num. 23. ff. de rebus creditis. quem refert Cened. d. sing. 34. num. 12.

15 Apud Grammaticos *Post* vel est præpositio, vel aduerbium; quatenus præpositio est, accusatiuum regit, illique opponitur *Ante*. Cic. Attic. Hic magistratus multis annis post Decemuiros institutus. Idem pro Roscio: Aliquot post menses is occisus est. Cæf. lib. 3. de bello Gallico: Repentè post tergum equitatus cernitur. Cic. in Catilin. Causa enim est post Urbem conditam hæc inuenta sola, in qua, &c. Idem in Brut. Longè autem post homines natos improbius. Idem de optimo genere orandi: Optimus longè post homines natos. Idem §. Verr. Quod nemo vnquam post hominum memoriam fecit. Idem Attic. lib. 9. Post diem quartam, quàm ab Urbe discessimus.

16 Quando verò ponitur ut aduerbium, nullum casum regit, licet sæpe iungatur cum ablatiuo temporis. Cic. in Brut. Ita recepi me biennio post. Idem

2. de Diuinas. Anno post Paulus periit. Idem pro Flac. Multis post annis pecunia recuperata est.

S V M M A R I V M.

- 1 *Intervallum de sui natura significat dictio Postea.*
- 2 *Postea, verificari potest incontinenti, & sine intervallo, nonnunquam cum intervallo longo, aut modico ratione subiectæ materiæ.*
- 3 *Actum perfectum & non pendentem denotat dictio Postea, aliquando verò incæptum.*
- 4 *Exclusionem inducit dict. Postea.*

Postea.

DICTIO CCLXXI.

Hæc dictio *Postea* de sui natura significat intervallum, ut per Dec. in l. certi conditio, §. depositi, num. 1. ff. si certum petatur, & in l. in bona fidei, num. 10. C. de pactis, & conf. 639. num. 4. Iaf. per text. ibi in l. iuris gentium, §. quinimo, num. 8. ff. de pactis, & in l. ait Prætor, §. denique, num. 7. ff. de iureiuran. Corset. in sing. 221. incip. *Postea*, Alex. conf. 141. incip. *Vise testamento*, num. 2. & 3. lib. 2. Tiraq. in l. si vnquam, verb. *Postea*, C. de reuocan. donat. Couar. lib. 1. variat. cap. 14. num. 1. latè Anton. Burg. in cap. si venditor, num. 2. de empt. & vend. Rota decis. 883. incip. *Quidam laici donauit, in antiquis.*

Quandoque tamen verificari potest incontinenti, & sine intervallo, nonnunquam ex intervallo longo, aut modico, ratione subiectæ materiæ, loci, vel temporis, ut notant glos. & Bartol. in l. ab hostibus, ff. ex quibus causis maiores. idem Bart. in l. quoties, §. si quis ita scripserit, de hered. institu. Tiraq. d. verb. *Postea*, num. 6. & 7. Iaf. in l. fructus, num. 6. ff. solutio matrimon. & in l. non hoc, num. 15. in 9. limit. C. unde legitimo. Stephan. Gratian. Marchiz decis. 2. num. 15. vbi num. 17. subdit, quod exponitur pro *Confestim*. Burg. in d. cap. si venditor, num. 2. vbi dicit, quod ista dictio potest verificari mediatè, & immediatè, quod etiam fuit dictum in *Vladislavien. pradiorum*, 4. Februarij 1611. coram Reuerendissimo Domino meo Pironano.

Denotat hæc dictio *Postea* actum perfectum, & 3 non pendentem, ut per Tiraq. de retract. tit. 1. glos. 11. num. 24. & 25. Mandos. in reg. 21. Cancellar. q. 8. num. 7. Aliquando verò denotat actum incæptum solum, & nondum perfectum, ut in l. 2. §. fin. vbi glos. & Doctores ff. si certum petatur, l. 4. in fin. ff. de usu, & habitatione.

Inducit exclusionem, ut per Perez l. 22. vers. item 4 nam dictio *Post*, tit. 2. lib. 7. Ordinam. pag. 408. Et excludit præcedentia, secundum Azeved. ad l. 4. num. 12. tit. 3. lib. 7. noua Recopil.

S V M M A R I V M.

- 1 *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.*
- 2 *Conditionem inducit dict. Postquam.*
- 3 *Inclusiue ponitur dict. Postquam in dispositione*

tione in qua ſtatuitur dies, tempus, vel terminus, & talis dies termini computatur in termino.

- 4 Tempus omne anterius excludit dictio Postquam.

Postquam.

DICTIO CCLXXII.

DE vi, & effectibus huius dictionis vide latè Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 4. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Post, vers. Postquam, pag. 79. Cened. post libr. practic. & canonic. quæst. sing. 75.

2 Hæc dictio inducit conditionem, secundum Bart. in l. quibus diebus, §. Terminus, num. 5. ff. de condit. & demonstr. l. si ita, §. fin. & ibi glos. ff. de legat. 2. l. ab hostibus, in fin. ff. ex quibus causis maiores. Menoch. conf. 695. num. 5. & conf. 1103. num. 3. Et fuit dictum in Paduana iuris patronatus, 1. Julij 1601. coram Corduba, impressa per Farinac. decis. 46. num. 2. p. 2. recent. & in Signina Castrorum, 13. Nouembris 1623. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, in vers. quod verò. Et præsertim si iungatur verbo futuri temporis, admittit Hieron. de Monte q. 24. num. 1.

3 Quando verò ponitur in aliqua dispositione, in qua statuitur dies, tempus, vel terminus, tunc vigore huius dictionis, quæ ponitur inclusivè, l. *Emilius*, ff. de minor. Vulpell. citato loco, ille talis dies termini computatur in termino; & ista dictio facit, ut tempus currat de momento ad momentum, puta si statuto caueatur, quod intra annum postquam emptor notificauerit consanguineis venditoris, possint rem redimere, quia tunc ista dictio denotat, quod tempus currit de momento ad momentum, & idè dies termini computatur in termino. Quod per text. in l. si ita fuerit libertas, in vers. sed ita scriptum, ff. de manumiss. testam. l. in usucap. cum l. seq. ff. de usucap. tradunt glos. verb. si fuerit, in cap. concertationi, de appell. in 6. Dom. in cap. felici, §. ult. col. 2. de penis, eod. lib. Ang. conf. 404. col. 2. in vers. hoc confirmatur. Tiraq. de re tract. lit. 1. §. 1. glos. 11. num. 28. refert, & sequitur Cened. post libr. practic. & canonic. quæst. sing. 75. num. 1.

4 Excludit hæc dictio Postquam omne tempus anterius, secundum Paris. conf. 31. num. 83. vol. 1. & sic respicit tempus non anterius, sed posterius. Menoch. conf. 1103. num. 4.

Præcipere.

DICTIO CCLXXIII.

Pracipere idem importat, quod iubere, & sic præceptum, ut docet glos. verb. de more, in Clem. pastoralis, de sen. & re indic. & verb. iubemus, in Clem. fin. de censib. vbi Card. num. 1. & Imol. num. 2. Castr. lib. 1. de lege pen. cap. 5. docum. 4. Gutier. canon. lib. r. cap. 7. num. 21. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 6. q. 5. Philarch. de officio Sacerd. tom. 1. p. 2. lib. 3. cap. 2. dicto 3. Valq. 1. 2. q. 96. art. 4. disput. 158. cap. 3. num. 22. Sayr. in Clavi Regia, lib. 3. cap. 7. num. 27. Brunor. à Sole in locis communib. lit. V. num. 52. quamvis minùs bene Emman. Sà verb. lex, num. 6. dicat verbum Præcipimus importare præceptum, non autem verbum Iubemus, cum idem importet utrumque verbum.

Apud Grammaticos idem significat, quod præsentire, prævidere, & præuenire, ut colligitur ex Cic. Offic. Ingenij magni est præcipere cogitatione futura. Virgil. 6. *Aeneid.*

Omnia præcepi, atque animo mecum antè peregi.

Idem lib. 11.

Exultatq; animis, & spe iam præcipit hostem; cum aliis adductis per Pichard. ad §. iuris præcepta. 3. à num. 4. Instit. de iustitia, & iure.

S V M M A R I V M.

- 1 Præcipuè, idem importat quod Maximè.
- 2 Præcipuè ponitur solùm, ut ostendat maiorem esse rationem.
- 3 Maiora includit dict. Præcipuè.
- 4 Præcipuum dicitur quod ante alios quis habet proprium.
- 5 Præcipuum legatum, vocatur prælegatum quod vnus ante alios hæredes capit.

Præcipuè.

DICTIO CCLXXIV.

Idem importat hæc dictio, quod Maximè, & ostendit aliquem aliis de causis motum esse, l. 1. vbi glos. verb. præcipuè, ff. de testib. Anton. Monach. Bononien. decis. 28. num. 44.

Ponitur, ut ostendat solùm maiorem esse rationem, secundum Tiraq. de privileg. pie causæ, privileg. 34. in fine, ceteros non excludendo, iuxta tradita per Burgos de Pace in relect. l. 2. Taurus, num. 23.

Et eius vis est maiora includere, sicut diximus de dictione Maximè, quæ exprimit casum minùs dubium, & alium magis dubium includit, ut per Bartholom. Peretr. in comment. ad Extravag. ambitiosa, de rebus Eccles. non alienand. verb. Illorum præcipuè, num. 2.

Præcipuum dicitur, quod ante alios quis habet proprium, & peculiare, l. Pomponius, ff. famil. hercisc. l. si fratres, §. idem Papinianus, in fine, ff. pro socio. Præcipuum legatum vocatur prælegatum, quod vnus ante alios hæredes capit, l. fin. in princip. ff. de legat. 2. l. 1. C. si certum petatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Interpretationem omnem extrinsecam excludit dictio Præcisè, excepta iusta & legitima.
- 2 Præcisè significat, ut sine vlla exceptione, distinctè, & sine conditione aliquid fiat.
- 3 Præcisè, idem importat quod absolutè, & sine causæ cognitione, nullo excepto.
- 4 Derogationis specialis vim habet dictio Præcisè.
- 5 Præcisum dicitur quod strictè admodum intelligitur.

Præcisè.

Præcisè.

DICTIO CCLXXV.

- 1 Denotat hæc dictio, quòd quis absolutè, & ad litteram exequatur, & proinde excludit omnem interpretationem extrinsecam, excepta iusta, & legitima à iure proueniente, l. *semper*, §. *demonstratur*. ff. *de iure immunitatis*. Corn. conf. 75. num. 3. vol. 2. Vulpell. *de prapof. & aduerb. signif. sub hac dict. pag. 80.* Menoch. conf. 132. num. 35. & seq. & conf. 1039. num. 12.
- 2 Significat vt sine vlla exceptione, & vt vulgò dicitur, sine remedio, & ad vnguem, distinctè, & sine conditione id fiat, secundum Tiraq. in l. *si vnguem*, verb. *reueratur*, num. 79. C. *de reuoc. donat.*
- 3 Idem importat quod absolutè, & sine causa cognitione, ac in statutis habet vim clausulæ derogatoriæ secundum Abb. in cap. 2. *de rescript.* denotatque nullo scilicet excepto, ex Menoch. conf. 132. num. 25. & tantum valet, quantum firmiter, & inuolabiliter, vt per Bald. in l. *clari iuris*, C. *de fideicom.* & in l. *si causam iudicati*, C. *de exequut. rei iudicate*. Card. in cap. *penult. in 6. notab. de arbitrio.*
- 4 Vim habet specialis derogationis, iuxta tradita per Menoch. *de presumptionib. lib. 4. prapumpt. 166. numero 46.*
- 5 *Præcisum* illud esse dicitur, quod strictè admodum intelligitur, vt per Menoch. conf. 134. num. 16.

SUMMARIUM.

- 1 Repetitionem eorum quæ dicta sunt superius importat dictio Prædicta.
- 2 Dict. Prædicti, & Præfati, repetunt, & restringunt ad præcedentes nominatos.
- 3 Relatiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus est dictio Prædicti, ac si omnia præcedentia nominatim & specificè essent expressa, vt num. 4.
- 5 Relationem facit dictio Prædicti ad eos, quorum nomina in testamento, vel instrumento legi possunt.
- 6 Restrictio censetur facta quod ad alios per dictionem Prædicti.
- 7 Repetitionem & restrictionem ad dicta superius importat dictio Prædicti.
- 8 Dictio Omnia prædicta, refert omnia tam in proximo capitulo, quam in alijs capitulis.
- 9 Sequentia non respicit dict. Prædicti, licet sit relatiua præcedentium.
- 10 Repetitionem eorum quæ dicta sunt superius non inducit dict. Prædicta, quando læderetur reئتitudo sermonis, vel offenderetur mens, & intentio disponentis.

Prædicti.

DICTIO CCLXXVI.

- 1 Hæc dictio Prædicti, sicut & Prædicta, importat repetitionem eorum, quæ dicta sunt superius, vt per Bart. in l. 1. §. *fin. ff. si familia furum fecisse dica-*

tur. & in l. *qui liberis*. §. *hac verba*. ff. *vulgari. & in l. 1. §. hoc edito*. ff. *de postulando*. Patil. conf. 1. num. 134. lib. 3. Ceph. conf. 16. nu. 25. lib. 1. Bero. conf. 132. num. 7. lib. 3. Ruin. conf. 206. num. 5. lib. 2. Roland. à Valle, conf. 34. num. 31. & conf. 180. num. 6. & 10. lib. 4. Tiraq. *de reuoc. tit. 1. §. 8. glos. 7. num. 24.* Decian. conf. 72. num. 47. lib. 2. Menoch. conf. 348. num. 41. & conf. 1033. num. 16. Surd. *decis. 210. num. 17. & decis. 319. num. 9. & conf. 455. num. 13.* Card. Tusch. *prædict. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 337. num. 1.* Rota *decis. 714. num. 3. apud Farinac. p. 1. recent. & decis. 644. num. 1. apud eund. p. 2. recent.*

Primo amplia hanc dictionem tantum importare quantum dictionem *Præfati*, quia vtraque repetit, & restringit ad præcedentes nominatos. Ita Crau. conf. 919. num. 8. quem refert Card. Tusch. *d. lit. D. conclus. 337. num. 2.*

Amplia secundò vt sit relatiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus, vt per Natt. conf. 204. num. 11. circa finem, & num. 12. Paris. conf. 211. num. 37. & nu. 38. lib. 3. Surd. conf. 546. num. 9. Rot. *decis. 194. num. 7. p. 2. recent.* Decian. conf. 17. num. 10. & 11. & conf. 51. num. 5. lib. 1. Card. Tusch. *d. lit. D. conclus. 337. num. 4. & 5.* Et quod importet repetitionem rerum vel personarum quibus apponitur cum suis qualitatibus tradunt Bero. conf. 132. num. 7. lib. 3. Ruin. conf. 55. num. 4. lib. 5. Crau. conf. 739. num. 3. & 4. Card. Tusch. *d. conclus. 337. num. 9.*

Amplia tertio, quòd ita est relatiua præcedentium, 4 vt importet, ac si omnia præcedentia nominatim, & specificè essent expressa, vt per Surd. conf. 394. nu. 4. & 5. Crau. conf. 739. incip. *Sub anno*, num. 3. & 4. Rota *decis. 713. num. 2. & 3. p. 1. diuers.* Honded. conf. 86. num. 12. vol. 1. Card. Tusch. *d. conclus. 337. num. 11.*

Amplia quarto, quòd facit relationem ad eos, 5 quorum nomina leguntur in testamento, vt per Simon. de Prætis conf. 42. num. 18. quem refert Cardin. Tusch. *d. conclus. 337. num. 3.* Et sic dirigitur solum ad personas, quarum nomina legi possunt in instrumento. Surd. *de alim. tit. 8. priuileg. 31. num. 4.* Ac proinde non refertur ad eos qui non possunt legi, licet ratione comprehendi possint. Idem Surd. *d. tract. tit. 9. priuileg. 13. num. 32.*

Amplia quinto, quòd restrictionem operatur ex 6 eo, quòd in tantum refert omnes præcedentes, vt censetur facta restrictio quoad alios. Ita Paris. conf. 49. num. 22. lib. 3. Crau. conf. 98. num. 8. Card. Tusch. *d. conclus. 337. num. 7.*

Amplia sexto, quòd importat repetitionem, & re- 7 strictionem ad dicta superius, vt per Alex. conf. 59. incip. *Attentis verbis*, in fin. lib. 3. Dec. conf. 291. Cardin. Tusch. *d. concl. 337. num. 14.*

Amplia septimò multò magis procedere, si adicia- 8 tur dictio generalis, vel vniuersalis, putà omnes prædicti, seu, omnia prædicta, quia tunc refert omnes tam in proximo capitulo, quam in alijs capitulis, vt per Bero. conf. 191. in princ. lib. 3. refert Cardin. Tusch. *d. conclus. 337. num. 12.*

Limita primò quòd non refertur ad sequentia, li- 9 cèt sit relatiua præcedentium. Ideo si testator fecit plura legata, deinde dedit exequutores ad supra dicta omnia, postea mandauit distribui bona reliqua per exequutores, & non nominat aliquos, intelligitur de Episcopo, vt per Cast. conf. 67. col. 1. in fin. *vers. quæ verba*, lib. 2. Card. Tusch. *d. conclus. 337. num. 8.*

Limita secundò, quando læderetur reئتitudo ser- 10 monis, vt per Rom. conf. 180. incip. *Si admittimus*, n. 10. Card. Tusch. *d. conclus. 337. nu. 15. & 16.* extendentes, multò magis limitationem locum habere, si offenderetur mens, & intentio disponentis.

Qq 2 SVM

S V M M A R I V M.

- 1 Comparatiuè propriè ponitur dict. Præsertim, & importat idem quod Maximè, seu Præcipuè.
- 2 Sententia, in qua Iudex plures causas expressit, sustinetur, licet expressa per dict. Præsertim falsa reperta sit.
- 3 Dict. Præsertim, Præcipuè, Maximè, includunt alias personas, & casus.
- 4 Casum minus dubitabilem exprimit dictio Præsertim, & implicat magis dubitabilem.
- 5 Ius idem esse in casu contrario denotat dictio Præsertim.
- 6 Argumentum à contrario sensu desumptum ex legibus, vel statutis utentibus dict. Præsertim, vel Maximè, non valet.
- 7 Causam finalem nonnunquam importat dictio Præsertim.
- 8 Præsertim interdum exponitur pro Tantum.

Præsertim.

DICTIO CCLXXVII.

- P**ropriè hæc dictio ponitur comparatiuè, & importat idem quod Maximè, seu Præcipuè. Notant Bettachin. in suo repert. verb. Præsertim, pag. 160. versa. Calder. conf. 548. aliàs 3. de verb. signific. Gemin. consil. 16. num. 4. in fine, vers. non obstat, vbi quod non inducit necessitatem probandi id quod dicitur per dictionem Præsertim, vel Maximè, Gemin. conf. 16. num. 4. in fin. Caprarez. 87. num. 173. Gutier. canonic. q. lib. 1. cap. 20. num. 5. Cened. post libr. practice. & canonic. quæst. sing. 83. num. 1. in princ. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 338. num. 1. Vulpell. de præpos. & adverb. signific. sub hac dict. pag. 80. vbi num. 1. subdit, huiusmodi dictiones, Præsertim, Præcipuè, vel Maximè, operari ut sustineatur sententia in qua Iudex plures causas expressit, licet expressa per dictionem Præsertim, falsa reperta sit, quia hæc dictio includit, ut etiam ex aliis causis motus fuerit. Vtraque etiam est implicatio eiusdem iuris, secundum Azeued. l. 3. num. 2. tit. 7. lib. 3. noua Recopil. Et quod hæc dict. Præsertim, Præcipuè, Maximè, includant alias personas & casus, post Cæpol. de simul. contract. nu. 216. tradit Flamin. Paris. de confident. benef. quæst. 29. num. 54.
- 4 Vnde exprimit casum minus dubitabilem, & implicat magis dubitabilem, l. fin. & ibi glos. in verb. Præsertim ff. de liber. exhibendis, cap. pro humano, in verb. Præsertim. & ibi Doctor. de homicidio, lib. 6. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de auctor. gener. concil. in §. præmissis, in glos. Præsertim fol. 70. & in tit. de his qui tempor. in princ. in glos. Præsertim fol. 144. Mandol. reg. 29. Cans. quæst. 6. num. 2. & in tertia forma commissi in verbo Præsertim, fol. 18. & in glos. facult. §. Nos qui, in verb. Præsertim fol. 93. Menoch. de arbit. cas. 416. num. 19. & conf. 69. num. 26. Azeued. ad l. 1. nu. 32. tit. 19. lib. 8. noua Recopil. Sanch. de Marr. lib. 2. disp. 39. num. 6. & lib. 10. disp. 5. num. 4. in fin. Cened. d. sing. 83. num. 1. post princip.
- 5 Denotat igitur hæc dictio idem Iuris esse in casu contrario, secundum Natt. conf. 590. num. 4. tom. 3.

Callad. decis. 4. num. 8. de concess. præbenda. Cened. d. sing. 83. num. 2. In statutis posita debet semper intelligi pro Maximè, hoc est, quod præsupponat idem esse in suo positiuo, seu in casu contrario; quia cum ista dictio propriè ponatur pro Maximè, & verba in statutis debeant propriè intelligi, sequitur, quod si ista dictio in statutis reperitur, semper debet intelligi pro Maximè, & sic propriè, non autem impropriè. Ita tenet Panorm. in cap. per tuas, num. 5. in fine, de simonia. Vnde non valet argumentum à contrario sensu desumptum ex legibus, vel statutis utentibus dictione Præsertim, vel Maximè, quia denotant esse maiorem rationem in casu, in quo ponuntur, ut tradit las. in l. 1. num. 37. ff. de offic. eius, post Butr. & Imol. in cap. cum Apostolica, de iis, qui sunt à Prelatis, &c.

Nonnunquam importat causam finalem, ex traditis per Menoch. conf. 308. num. 30.

Interdum exponitur pro Tantum, ut in cap. discretionem, iuncta glos. in verb. Præsertim, de eo, qui cognouit consanguineam. Panorm. in cap. licet, num. 12. de foro compet. & in cap. cum voluntate, num. 6. de verbor. signif. Calder. d. conf. 548. aliàs 3. illo tit. de verbor. signif. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de his, qui tempore diuini Officii, in princip. verb. Præsertim, fol. 144. Mandol. in glos. facult. §. nos qui, in verb. Præsertim, fol. 94. ad princip. vbi etiam subdit, quod aliquando abundant, & in reg. 29. Cancellar. q. 6. num. 4. in fine. Cened. d. sing. 83. num. 3. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 338. num. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Præsumere, est ausu temerario contra legem sine superioris auctoritate facere.
- 2 Dolum ac temeritatem denotat verbum Præsumere.
- 3 Dispositio puniens aliquid præsumentem, non comprehendit illum qui id bona fide, ignoranter, aut imprudenter, siue inaduertenter facit.
- 4 Præsumptio quandoque in bonam partem accipitur.

Præsumere.

DICTIO CCLXXVIII.

Præsumere est ausu temerario contra legem sine auctoritate superioris facere, ut in cap. 2. de iudic. vbi Abb. num. 6. Felin. in rubr. de præsumpt. Rebuff. in tract. nominat. q. 5. num. 29. Et denotat, quod quis non faciat actum auctoritate propria, sed cum auctoritate Iudicis, ut in cap. decernimus, de iudic. vbi glos. verb. præsumat. Alex. conf. 123. incip. Scripsit, num. 9. vers. quinimo plus dico, lib. 4. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 339. num. 1.

Dolum igitur, ac temeritatem denotat, ut per Bald. conf. 486. num. 5. vol. 4. Barbat. in cap. prudentiam, notab. 1. de offic. deleg. Decium in cap. 2. sub num. 6. vers. secundo principaliter, de iudic. Hippol. in l. de minore, in princip. num. 39. ff. de quæst. Iacob. de Grassis in aureis decis. lib. 1. cap. 13. num. 71. Nauarr. in Manual. cap. 27. num. 156. cum seq. Menoch. conf. 763. num. 10. Sanch. de matrimon. lib. 9. disp. 32. num. 38. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 14. à num. 54. Rot. in Aquen. irregularitatis, 14. Maij 1607. coram Card. Cauerio. Erasim. à Cochier. de iurisdic. Ordin.

in exen

in exemptos, lib. 4. q. 75. num. 4. Glorit. resp. 12. num. 16. Et ad incurtendas pœnas contra tale quid facere præsumentes, non satis est animo aliquid concipere, sed necesse est, quod fuerit deuentum ad factum: nam hoc importat verbum hoc *Præsumere*. Clem. 1. de privileg. d. cap. 2. de iudic. latè Felin. in cap. Judai, num. 8. de testib. præsertim si iunctum sit infinitum, quia tunc multo fortius effectum importat, ut in solo conatu non verificetur, cap. veritatis, ibi, celebrare præsumperit, de dolo, & continet. cap. fraternitati, ibi, copulare præsumperit, de eo, qui cognouit consanguineam uxoris sue. Tiraq. in verb. generaliter. q. 25. num. 93. C. de reuocan. donat.

3 Unde dispositionem punientem aliquid præsummentem non comprehendere illum, qui id bona fide, ignoranter, aut imprudenter, siue inaduertenter facit, tradunt Nauarr. in cap. accepta, de restitu. spoliat. oppos. 8. num. 33. & in Extrauag. de datus, & promissis, num. 35. vers. audeat, siue præsumat, & in cap. statuimus, 19. q. 3. num. 62. in fine, vers. nota septimo, & in Manhal. cap. 27. num. 155. in fine. Auendan. de exequend. mandat. lib. 1. cap. 4. num. 38. vers. verum sicut Penè. quos refert Cened. ad Decretal. collect. 45. num. 3.

4 Est tamen & præsumptio in bonam partem, ut obseruat Felin. d. rubr. de presumptionib. vnde S. Thom. 2. 2. q. 21. art. 1. in princip. dicit, præsumptionis vocabulum esse æquiuocum in vfu iuristarum, & in ipsa morali Theologia.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.
- 2 Inclusiua, seu potius exclusiua an sit dict. Præter, & num. 3. 4. 5. & 6.
- 7 Implicatiua est dict. Præter, in materia fauorabili, secus in odiosa.
- 8 Repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem inducit dict. Præter.
- 9 Præter legem fieri dicitur, quod sit extra dispositionem legis.
- 10 Præter, pro Ante, apud Grammaticos aliquando accipitur, sed motum adsignificat.
- 11 Præter, pro Extra, quandoque usurpatur.
- 12 Præter, sæpè significat idem quod Supra.

Præter.

DICTIO CCLXXIX.

DE vi, & effectibus huius dictionis vide Ias. in l. si eum, §. qui iniuriarum, num. 36. ff. si quis cautionib. & in l. actione, num. 4. C. de transact. Imol. in cap. si quis, num. 10. de reb. Eccles. non alienand. Innoc. & Apostill. in cap. dudum, 2. num. 19. de elect. Roman. conf. 328. incip. Prætoris. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. glos. 11. num. 73. Brunor. à Sole in locis communib. verb. dictio, num. 22. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 81. Cened. post libr. prætic. & canonic. quest. sing. 41. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 340. Tursellin. de particulis Latine orationis, cap. 136. Grat. de dictionib. dict. 181.

Quæstio est controuersa, an hæc dictio sit inclusiua, seu potius exclusiua. Quod includat, colligitur ex l. 1. & ibi glos. ff. de pignor. alt. & ex l. Scio, §. uxori, vbi Bart. ff. de annuis leg. & ex l. falsis, vbi Fulgos. C. de furtis. tradunt Panorm. in cap. provideas, de offic. Vicar. num. 2. & in cap. literas, num. 10. de præsumpt. & in cap. cum ab omni, num. 5. de vita, & honest. Clericor. Ias. in l. 1. num. 14. ff. si quis caus. Menoch. de præsumptionib. lib. 4. q. 145. num. 3.

Contrarium verò, immò quod hæc dictio sit exceptiua, & excludat de regula, per l. fundo, §. facta, vers. & nihilominus, ff. de alimen. leg. l. nullum, ff. de diuortis, Clem. multorum, de panis. tenet Aym. Crau. conf. 320. num. 1.

Pro concordia tamen distinguendum esse puto, ut scilicet si oratio affirmatiua præcedat, hæc dictio regulariter excludit; si verò præcedat negativa, tunc includit, sicut dictum fuit de dictione Nisi. Ita Octavian. Vulpell. citato loco. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de elect. verb. Præter, pag. 102. Sanch. de matrimonio. lib. 1. diffini. 19. num. 9.

Vel melius distingui potest, quod quando adiecta est hæc dictio rei, quæ sui natura comprehenditur sub genere præcedentium, & in illo includitur genere, tunc excipit à genere, siue excludit, & stat priuatiuè, veluti si dicatur: Lego omnes vestes meas, præter pallium: certè tunc à legato vestium pallium excluditur. l. nam quod, ff. de penu legata. Quando verò adicitur rei, quæ sub genere præcedentium minimè includitur, sed est alterius diuersi generis, & tunc augendi virtutem habet, quia excipitur res illa à genere præcedenti, & ponitur pro Ultra, nec priuat, sed ponit, l. Scio, §. uxori, ff. de annuis legatis. Ut si dictum sit: Lego tibi omne argentum meum, præter libros: tunc ultra libros videtur etiam argentum legatum. Ita Bart. in l. 1. in fine, ff. de pignor. alt. & in l. actione, num. 2. vbi Dec. num. 8. C. de transact. Ias. in l. si eum, §. qui iniuriarum, ff. si quis caus. & in l. si ita legatum, num. 7. ff. de legat. 1. Panorm. in cap. literas, num. 10. de præsumpt. Rip. in cap. cum M. num. 19. de constit. Zabarell. in Clem. 1. num. 2. de summa Trinit. Paul. de Monte pic. conf. 51. num. 11. Ludou. Rom. conf. 328. incip. Præsens dubitatio, col. 1. num. 1. plures, quos refert, & sequitur Rendin. in Promptuar. recept. sent. tom. 1. tit. 27. num. 8. Cened. d. sing. 41. num. 1. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 340. num. 6. cum seqq. vbi diuersimodè distinguit, & intelligit, & præcipuè num. 11. & 12. post Rom. d. conf. 328. col. 1. & 2.

Limita tamen, ut hæc vltima distinctio non præcedat in odiosis, in quibus hæc dictio Præter indistinctè exclusiue ponitur. Vnde si summus Pontifex dispense cum aliquo, ut possit obtinere beneficium curatum, præter obtentum, illa dictio Præter stat exclusiue, & non videtur dispositio facta super beneficio obtento, ut illud possit obtinere, vel retinere, quia materia est odiosa, in qua dictio Præter indistinctè stat exclusiue. Ita Dec. in d. l. actione, num. 8. & ibi Bart. num. 2. & Ias. num. 6. Zabarell. in d. Clem. 1. num. 2. Ang. conf. 293. col. 3. Rip. in cap. cum M. num. 19. de constit.

Implicatiua est hæc dictio in materia fauorabili, 7 sicut in materia odiosa. Angel. conf. 194. num. 5. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 190. num. 3.

Inducit repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, ut per Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 7.

Præter legem dicitur fieri, quod sit extra dispositionem legis, & idè differt à dictione Contra; quia importat, quod fiat contra legem. Ita Bald. conf. 316.

num. 4. in fine, vers. tunc dicitur fieri, lib. 3. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 340. num. 1. ubi num. 2. subdit, quod si fiat constitutio certam determinationem faciens, & subiungatur, quod si quis præter hanc constitutionem fecerit, intelligitur pro *Contra*, & num. 3. declarat in formalibus, prout in electionibus faciendis sub certa forma; quia idem operatur dictio *Præter*, quod operatur *Contra*; quia pariter actus est nullus, siue sit præter, siue sit contra formam.

10 Apud Grammaticos, & bonos Latine lingue Autores, hæc dictio *Præter* aliquando pro *Ante* accipitur, sed motum *ad* significat. Cic. 5. *Verr.* Præter oculos Lollij omnia ferebantur. Liu. lib. 38. Præter Caralitem paludem agmen ductum. Idem lib. 3. Præter oram Hetrusci maris Neapolim transmisit.

11 Quandoque pro *Extra* usurpatur. Cic. 1. *Philippic.* Multa autem impendere videbantur præter naturam, præterque fatum. Idem in *Catilin.* Cum ei nihil adhuc præter voluntatem ipsius, cogitationemque acciderit. Idem in *Pison.* Illud etiam accidit præter optatum meum, sed valde ex voluntate. Idem lib. 2. *epist.* 8. Quod quoniam præter opinionem mihi acciderat. Idem *Auric.* lib. 15. Præter spem si quid erit, facies, ut sciam. Idem 1. *de Diuinat.* Præter modum creuit lacus Albanus.

Excipit aliquando hæc dictio similiter, ut *Extra*. Cic. Amicum sibi ex Consulibus neminem esse video, præter Lucullum. Idem pro *Cluen.* Omnibus sententiis præter vnam Scamander damnatus est.

12 Sæpe significat idem quod *Supra*. Cic. ad *Q. Frair.* lib. 1. *epist.* 1. Quod si ut optimum nomen consequeremur, vnus præter ceteros adiunxisti. Idem in *Orat.* Attici in eo genere præter ceteros excedunt. Idem pro *Syl.* Hoc mihi præcipuum est præter ceteros.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatina materia ad præcedentia est dictio. Præterea, & ponitur pro *Item*.
- 2 Actus dispositionem protendit dictio. Præterea.
- 3 Intervallum quoddam annuit dictio. Præterea, & veluti rerum gerendarum successionem, & ordinem inducit.
- 4 Præterea, quasi præter ea dicta, ad personas quoque accommodatur etiam numero singulari,

Præterea.

DICTIO CCLXXX.

1 Continuat hæc dictio materiam ad præcedentia, & ponitur pro *Item*, repetitque omnes qualitates præcedentes in sequentes, ut in §. *præterea*, *Instit.* quibus non est permissum facere testament. §. *præterea*, *Instit.* quibus modis Ius patriæ potestatis soluitur: notant Grat. conf. 163. num. 40. Octavian. Vulpell. de *præpos.* & *adverb.* signif. sub dict. *Præsertim*, vers. *præterea*, pag. 81. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 35.

2 Extendit mentem, & actus dispositionem prægredit, §. *Præterea* quasdam, *Instit.* de act. cap. super quibusdam, §. *præterea*, de *verbor.* signif. Franc. Molin. de *brachio seculari*, cap. 3. num. 12.

3 Intervallum quoddam annuit, & veluti rerum agendarum successionem, & ordinem inducit. Dec. in *auth.* *Præterea*, in princip. C. unde vir, & uxor. Mazol. conf. 50. num. 10. Franc. Molin. d. cap. 3. num. 13.

Apud Grammaticos hæc dictio quasi *præter ea* dicta, ad personas quoque accommodatur etiam numero singulari. Cic. lib. 4. *epist.* 3. A me verò sic diligitur, ut tibi vni concedam, præterea nemini, id est, præter te. Idem pro *Marc.* Hunc vnum ab hostibus metui, præterea neminem, id est, præter eum. Idem 1. *Philippic.* Num qui exules restituit vnum aiebat, præterea neminem.

S V M M A R I V M.

- 1 Naturam habet dictio. Præterquam eximendi aliquos casus ab ipsa noua dispositione, & eos relinquere sub eadem Iuris dispositione, qua prius continebantur.
- 2 Exceptiua est dictio. Præterquam, & importat contrarium eius, quod in regula continetur.
- 3 Præterquam, pro *Nisi*, apud Grammaticos usurpari solet.
- 4 Præterquam quod, pro *Nisi* quod, aliquando accipitur.

Præterquam.

DICTIO CCLXXXI.

Habet hæc dictio naturam eximendi aliquos casus ab ipsa noua dispositione, & illos relinquere sub eadem Iuris dispositione, qua prius continebantur, ut expressè probat text. in l. *Præter eis*, in princip. ff. ne quid in loco publico. Et fuit dictum in *Bononien. hereditatis de Bernaldis*, 10. Martij 1597. coram *Litta*.

Exceptiua est, & importat contrarium eius, quod in regula continetur. Rota in *Romana*, seu *Forolunien. de Theodolis*, 27. Nouembrii 1602. coram *Penia*.

Apud Grammaticos pro *Nisi* usurpari solet. Cic. 3. lib. 3. *epist.* 7. Nullas iis, præterquam ad te, dedi litteras. Idem lib. 3. in *Catilin.* Pro tantis rebus nullum à vobis præmium postulo, præterquam huius diei memoriam sempiternam.

Præterquam quod pro *Nisi* quod aliquando accipitur. Cic. lib. ... *epist.* ... Neque quod displiceat committam, præterquam quod hominis mihi coniunctissimi doleo grauem casum. Interdum usurpatur pro *Non modo*. Cic. 1. *de Diuinat.* At id præterquam quod fieri non potuit, ne fingi quidem potest.

Pridie, Postridie.

DICTIO CCLXXXII.

Pridie dictum quasi priori die, Postridie verò postero die, æquè vtrumque copulatur cum *Quam*. Cic. de *Amiciis*. Pridie quam excessit è vita. Idem lib. 14. *epist.* 6. Postridie intellexi quam à vobis discessi. Idem lib. 2. de *Orat.* Postero die quam illa erant acta.

Quandoque assumunt eius dici. Cic. lib. 1. *epist.* 4. Sententiam Bibuli de tribus legatis pridie eius diei fregeramus. Idem lib. 13. *epist.* 46. Dolabella venit ad me postridie Iduum. Caro de *re rustic.* lib. 1. Postridie eius diei villicum vocat.

Nonnunquam *Idus*, *Nonas*, *Kalendas* quarto casu addiscunt.

adsciscunt. Cic. lib. 13. epist. 25. Ego Romam pridie Idus. Idem lib. 13. epist. 14. Si me in Tusculano postridie Nonas manè conuenerint.

S V M M A R I V M.

- 1 Primò, & Primùm, in quo differant, ostenditur.
- 2 Primò ad tempus pertinenti respondet Deinde, aut Post.
- 3 Primùm saepe adsciscit dictio Deinde, vel Post.

Primò, Primùm.

DICTIO CCLXXXIII.

- 1 **P**rimò, & primùm hoc ferè differunt; quia primò ad tempus, primùm ad ordinem pertinet.
- 2 Primò sic ad tempus pertinenti respondet Deinde, aut post. Cic. pro Cluen. Ea igitur primò, neque id ipsum dici quoquo modo poterat, in illa cupiditate continebatur, deinde ita flagrare cœpit amentia, ut eam non pudor, &c. Idem de Amicit. Videtis in tabella iam antè quanta sit facta labe, primò Gabinia lege, biennio post Cassia.
- 3 Sic etiam Primùm saepe adsciscit easdem dictiones Deinde, vel post. Cic. de Amicit. Primùm ut monitio acerbitate careat, deinde ut obiurgatio contumeliâ careat. Idem lib. 3. epist. 5. Primùm ut ipse tu, tuique omnes, deinde etiam ut reliqui scire possint me, &c. Idem lib. 16. epist. 5. Te valere tua causa primùm volo, tum mea. Cic. de lege Manil. Primùm mihi videtur de genere belli, deinde de magnitudine, tum de Imperatore deligendo esse dicendum. Idem lib. 15. epist. 14. Primùm ut te tanto intervallo viderem, deinde ut tibi possem præsens gratulari, tum ut quibus de rebus vellemus, inter nos communicarem, postremò ut amicitia nostra confirmaretur vehementius. Idem 5. de Finib. Et ipsa charitas generis humani serpit sensim foras cogitationibus primùm, tum affinitatibus, deinde amicitiiis, post vicinitatibus, tum ciuib. deinde totius complexu gentis humanæ. Interdum absolutè ponitur. Cic. lib. 2. epist. 9. Primùm tibi, ut debeo, gratulor, lætorque. Idem lib. 7. epist. 23. Primùm ipsas ego Musas nunquam tanti putassem.

Principaliter.

DICTIO CCLXXXIV.

- 1 **R**eferri potest hæc dictio ad id, quod erat faciendum de reliquo, ut per Card. Seraphin. decis. 643. num. 3.

Priuetur.

DICTIO CCLXXXV.

- 1 **V**erbum hoc an, & quando significet latam, vel ferendam sententiam, vide Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 176. C. de reuocan. donat. Cardoc. in praxi iudicium, & Aduocator, verb. Verbum,

num. 21. Sayro in Clau Regia, lib. 3. cap. 8. num. 22. Card. Tusch. li. P. verb. Priuatio, conclus. 719. num. 8. Ioan. de Salas de legib. q. 96. tract. 14. disput. 15. sect. 3. sub num. 41. & sect. 6. sub num. 78. Melch. Phebos Lusitan. decis. 88. num. 12. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 130. Flamin. Parif. de confident. q. 58. num. 36.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinem respectu eiusdem instantiæ, & non diuersæ denotat dict. Prius.
- 2 Formam præcisam in sententia nonnunquam importat dict. Prius, quando debitum est liquidum.
- 3 Exequutionem non impedit in obligatione Camerali dict. Prius, quoad liquida.
- 4 Verba quòd Iudex prius pronuntiet super nullitate, &c. ad illum instruendum posita sunt, ita ut non vitietur sententia, si aliter faciat.
- 5 Prior, & posterior, apud Grammaticos de duobus dicuntur.

Prius.

DICTIO CCLXXXVI.

Denotat hæc dictio ordinem respectu eiusdem instantiæ, & non diuersæ, ut per Butr. in cap. in literis, num. 12. de restit. spol. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. sub num. 35.

Quandoque in sententia importat formam præcisam, quando debitum est liquidum; si verò est liquidandum, prout, si dicatur: Refectis prius expensis sufficit fideiussio, ut per Benintend. decis. 77. num. 11. & seq. & Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 341. num. 1.

Et posita in obligatione camerali, incontinenti videlicet, quòd prius sint computa, non impedit exequutionem quoad liquida, sed solum quoad non liquida. Ita post Rotam per Cott. decis. 237. tradit Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 341. num. 12.

Et verba, Quòd Iudex prius pronuntiet super nullitate, quàm super negotio principali; & prius super possessorio, quàm super petitorio; licet inducant necessitatem iudici ad sic faciendum, & si aliter faciat, malè faciat, tamen non propterea vitatur sententia, si aliter faciat, quia est consilium legis, & ad instruendum Iudicem. Ita post Castr. conf. 232. incip. In causa, qua vertitur, num. 2. vers. nec obstat, lib. 1. sentit Card. Tusch. d. conclus. 341. num. 3.

Prior, & posterior apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ Auctores, de duobus dicuntur. Cic. in Pison. Me Aedilem priorem, & Prætorem primùm populus Romanus fecit. Idem pro Quinct. Priore loco dicere. Idem 1. de Finib. Qui posterius priori non conuenit. Idem lib. 5. epist. Priora tempora in ruinis Reipublicæ, nostrisque iacuerunt.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.

2 Dict.

- 2 *Diſt. Pro, habet varios ſignificatus, & ſumitur diuerſis modis.*
- 3 *Cauſam immediatam & proximam plerumque denotat diſt. Pro, & in hoc differt à diſtione Propter, quæ denotat cauſam remotam.*
- 4 *Cauſam remotam quandoque importat diſtio Pro, quando importat Propter, vel Ob.*
- 5 *Cauſam ſinealem aliquando importat diſt. Pro.*
- 6 *Privilegium conſeſſum pro habitatione intelligitur, etiamſi habitatio non ſit continua.*
- 7 *Pro, importat cauſam ſinealem ubicumque apponitur cauſa finali, quæ debet omnino ſequi ratione perſonarum, ut num. 8.*
- 8 *Cauſam ſinealem importare præſumitur in contractibus diſtio Pro, ſi non conſitet, quòd ſit adiecta cauſa finali, vel impulſiua.*
- 9 *Cauſam excitatiuam importat diſt. Pro.*
- 10 *Modum aliquando importat diſtio Pro, nonnunquam conditionem.*
- 11 *Veritatem interdum denotat diſt. Pro, quando accommodatur veritati, & poſſibili, quandoque fictionem.*
- 12 *Compensationem, & taxationem nonnunquam importat diſtio Propter, ne plus petat.*
- 13 *Acceſſionem importat etiam diſtio Pro.*
- 14 *Limitationem denotat etiam diſtio Pro.*
- 15 *Dominium, vel uſum quandoque importat diſtio Pro.*
- 16 *Repreſentationem importat etiam diſtio Pro.*
- 17 *Paria ſunt dicere, promittis mihi decem pro tali, vel, promittis mihi nomine talis.*
- 18 *Pro tali, importat idem quòd nomine, vel ad inſtantiã talis.*
- 19 *Diſtio Pro hæredibus, ponitur ad ampliandum.*
- 20 *Pro tempore exiſtens, completitur actum à principio uſque ad finem.*
- 21 *Pro, ſepè apud Grammaticos contrarium habet, Contra.*

Pro, interdum importat

22	Ante.
23	In.
24	Secundum.
25	Ob, vel Propter.
26	Pro vice.

- 27 *Pro ſuo iure facere, aut dicere aliquid, id eſt, pro poteſtate, &c.*
- 28 *Pro mea facere, idem eſt quòd facere quantum poſſum.*
- 29 *Pro ſe quiſque, idem eſt quòd, pro ſua quiſque parte.*
- 30 *Pro virili parte, eſt pro eo quantum unus vir poteſt.*
- 31 *Pro portione, idem eſt quòd pro rata portione, vel parte.*

Pro.

DICTIO CCLXXXVII.

DE vi, & effectibus huius diſtionis vide Rébuff. in comment. ad l. coniunctionem, 29. verſ. notanda

ſunt, ff. de verbor. ſignif. pag. mihi 170. Mandof. in gloſ. facult. §. Ac etiam, in verb. Pro uno, fol. 242. & §. ſane, in verb. Pro tempore, fol. 80. Oſtavian. Vulpell. de præpoſ. & adverb. ſignif. ſub hac diſt. pag. 82. Bertazol. de clauſulis inſtrument. clauſ. 26. gloſ. 10. num. 2 Menoch. de præſumptionib. lib. 4. præſumpt. 134. num. 11. & conſ. 352. num. 2. & 7. Alduin. conſ. 73. num. 14. Card. Tuſch. præſtic. conſul. tom. 2. lit. D. concl. 342. Cened. poſt libr. præſtic. & canonic. quaſt. ſing. 81.

Hæc diſtio habet varios ſignificatus ſecundum ſubiectam materiam, & ſumitur diuerſis modis, ut per Salicet. in l. unica, C. de ſent. qua pro eo, ubi Dec. num. 15. Corn. conſ. 187. col. penult. lib. 2. Card. Tuſch. d. lit. D. concl. 342. num. 3. & 5.

Denotat igitur plerumque cauſam immediatam, & proximam, & in hoc differt à diſtione Propter, quæ denotat cauſam remotam, ut in l. dominus Stichus, ubi gloſ. verb. Pro quibus, ff. de peculio legato. Bart. conſ. 102. in fine primi dubij. Bald. in l. 1. col. penult. num. 16. verſ. venio, C. per quas perſonas nobis acquiruntur, & in l. 1. in fine, C. ſi ſeruus extero. Dec. conſ. 46. num. 1. & 4. Gulielm. Benediſt. in cap. Raynuius, in verb. cetera bona, num. 29. de teſtament. Corn. conſ. 133. num. 2. lib. 1. Tiraq. in traſſ. ceſſante cauſa, limit. 20. verſ. verum diſtio Pro, num. 28. Mandof. in gloſ. facult. §. Ac etiam, fol. 244. col. 2. Bertazol. d. gloſ. 10. num. 2. Cened. d. ſing. 81. num. 1.

Quandoque tamen importat cauſam remotam, quia pro diſtione Propter, vel Ob interdum ponitur, quæ cauſam remotam importat; tamen hoc eſt improprie, & non ſecundum propriam naturam huius diſtionis. Ita Bart. conſ. 101. incip. Girard. num. 4. lib. 1. Card. Tuſch. d. concl. 342. num. 4.

Importat aliquando cauſam ſinealem, ut in l. pro-ſcuratore qui, ff. de procur. l. penult. §. ſin. verſ. ſi pro alimentis, ff. de aliment. & cibariis. Alex. conſ. 79. num. 3. lib. 2. Dec. conſ. 46. num. 1. tom. 1. & conſ. 150. num. 2. in fine. Rip. in cap. cum M. num. 7. in fine, de conſtit. Gozad. conſ. 58. num. 11. Ruin. conſ. 123. num. 19. lib. 2. Grat. conſ. 68. num. 22. vol. 2. ubi ait, quòd hæc diſtio iuncta gerundio ablatiui caſus, denotat cauſam ſinealem. Gabr. conſ. 178. num. 15. lib. 1. Mandof. in gloſ. facult. §. Ac etiam, in verb. Pro uno, fol. 244. col. 1. Coſm. in pragmat. ſanct. tit. de annatis, in verb. Pro, fol. 150. col. 1. Honded. conſ. 53. num. 7. vol. 2. Oſtavian. Vulpell. citato loco, num. 1. Menoch. conſ. 352. num. 2. Surd. conſ. 445. num. 29. Cened. d. ſing. 81. num. 3. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 96. num. 26. Surd. de aliment. tit. 2. q. 5. num. 9. & 10. Accac. Anton. in comment. ad l. demonſtratio falſa, 17. num. 16. ff. de condit. & demonſtrat.

Amplia primò, ſeu potiùs declara, quòd licet iſta 6 diſtio importet cauſam ſinealem, intelligitur ſecundum animi modum, & arbitrio iudicis, ut non ſit continua. Vnde privilegium conſeſſum pro habitatione, intelligitur, etiamſi habitatio non ſit continua; ita Bald. conſ. 134. incip. Decretum, ultra medium, verſ. quid ultra, lib. 1. quem refert Card. Tuſch. d. lit. D. concl. 342. num. 7.

Amplia ſecundò, in contractibus, quia quòd dicatur, hanc diſtionem Pro importare cauſam ſinealem, procedit ubicumque talis diſtio apponitur cauſæ finali. Bald. conſ. 337. incip. Et præmiſſo, num. 2. verſ. item eſt ſciendum, lib. 3. ubi quòd iſto caſu oportet cauſam exiſtere, & impleri, & conſ. 433. incip. Caſus talis, num. 5. lib. 5. Card. Tuſch. d. concl. 342. num. 8. ubi num. 9. reſtringit ampliationem, ut non procedat, quando hæc diſtio apponitur cauſæ impulſiue, quia tunc nõ eſt necelle, quòd cauſa exiſtat, cum proprie non ſit cauſa, ſed motiuum impellens. Amplia

- 8 Amplia tertiò, quòd hæc dictio importat causam finalem, quæ debet omninò sequi ratione personarum, veluti si Abbas daret Monacho pecunias pro vestimentis, teneretur Monachus emere vestimenta, & non posset pecunias in alium vsum convertere. Ita Bald. *conf.* 337. *ante finem, vers. Item ratio persona, lib. 3.* Card. Tusch. *d. conclus.* 340. *num.* 10. vbi *num.* 11. declarat, quia in contractibus vbiicumque constat, quòd contrahentes aliter volebant contrahere, semper illa erit causa finalis, etiamsi aliter diceretur impulsiva, & è contrà finalis efficitur impulsiva; si nihilominus contrahentes erant contrahaturi; & idèd cognoscitur hoc à voluntate contrahentium, an sit causa finalis, vel impulsiva.
- Amplia quartò, quòd hæc dictio, si non constat, quòd sit adiecta causæ finali, vel impulsivæ, præsumitur causam finalem importare in contractibus, quando apponitur verbis prolatis ad favorem tradentis, vt per Bald. *d. conf.* 337. *num.* 2. *vers.* 3. *lib.* 3. & *conf.* 433. *num.* 5. *lib.* 5. quem refert Card. Tusch. *d. conclus.* 342. *num.* 12.
- 9 Amplia quintò, quòd hæc dictio nedum importat causam finalem, sed etiam causam excitatiuam; idèd lex, vel statutum dans potestatem præmiandi quoscumque exterminantes, & prosequentes bannitos, & rebelles. Pro extirpandis bannitis ista dictio operatur, quòd etiam pro eo, qui iam interfecit insignem bannitum, possit deputari præmium, quia excitantur alij, & sic hæc dictio Pro importat excitationem. Ita Bald. *conf.* 264. *incip. Qui feruore, in fine, lib. 3.* quem refert Card. Tusch. *d. conclus.* 342. *num.* 13.
- 10 Modum aliquando importat hæc dictio Pro, *Lausperpuli, §. 1. ff. de legat. 2. l. cum mora, C. de transact. l. si quis pro redemptione, C. de donationib. l. pro oneribus, C. de iure dotium.* Ruin. *conf.* 44. *num.* 5. Corn. *conf.* 145. *in fine, lib. 1.* Rimin. *Iun. conf.* 149. *num.* 6. *lib.* 5. Bartol. *in l. quibus diebus, §. Terminus, ff. de condit. & demonstr.* Caputaquens. *decis.* 173. *num.* 1. *p. 2.* Verall. *decis.* 75. *p. 2.* Ioan. de Monte Sperell. *conf.* 191. *num.* 6. Honded. *conf.* 53. *num.* 33. & 36. *vol.* 2. Reusner. *decis.* 7. *num.* 48. *lib.* 4. Menoch. *conf.* 146. *num.* 21. Octavian. Vulpell. *d. loco statim, in princ.* Quando per se simpliciter apposita est, tunc facit modum, *l. ante penult. §. 1. ff. de leg. 2. vel apposita per nomina in genere, l. nulli, in princ. C. de Episcop. & Cleric.* At verò quando per nomina in specie apposita est, facit conditionem. *l. stipulatio, ff. de iure dotium, l. Titio, §. Titio, ff. de cond. & demonstr.* Et colligitur ex traditis per Galgancet. *de cond. & demonstr. p. 2. cap. 3. quest. 2.* & per Bald. *conf.* 440. *num.* 5. *lib.* 5. Quamvis Peregr. *conf.* 64. *num.* 9. *in fine, lib. 3.* dicat quòd non facit conditionem, sed significat causam. Ad quod propositum Ang. *conf.* 30. *incip. Domina Franciscina, in princ.* quem refert Card. Tusch. *d. conclus.* 342. *num.* 19. ait, quod quandoque importat conditionem in vltimis voluntatibus, quandoque apponitur causæ, ad quam non obligatur de iure is, qui se obligat: ideo si is, qui non est obligatus dotare mulierem, legat mulieri pro nubenda ea, legatum dicitur conditionale, & non debetur nisi nubat, secus si legans esset obligatus dotare de iure.
- 11 Interdum denotat veritatem, & quandoque fictionem; veritatem, quando accommodatur veritati, & possibili, vt si statutum dicat, quòd omnes Florentini habeantur pro ciuibz, nam verè ciues sunt, quia etiam oriundi sunt, vel ibi habitantes. Socin. *conf.* 1. *incip. In casu, num.* 10. & *seq. vers. quod paria, lib. 1.* Card. Tusch. *d. conclus.* 342. *num.* 14. vbi *num.* 15. addit, quòd si non concurrat veritas, veluti si di-

cat statutum, quòd Florentini habeantur pro Perulinis, tunc est per fictionem, & non per veritatem, & *num.* 16. post Put. *decis.* 329. *lib.* 3. alias *decis.* 328. *in correct. eod. lib. 3.* ampliat hanc dictionem quandoque importare æquiocationem, & incertum, & ideo quòd commissio, vel exequutio facta pro parte N. non debet inducere nocumentum N. quia illa verba non probant, quòd ipse fecerit, cum sint æqui-uoca.

Nonnunquam importat compensationem, & taxationem, ne plus petat, vt si dictum sit, quòd testator legat pro omni eo, quod petere potest. Ita Ruin. *conf.* 60. *num.* 6. *lib.* 2. Hipp. Rimin. *conf.* 157. *n.* 14. *vers. tertiò accedit, vbi* quòd legatum factum pro omni eo, quod petere potest filia occasione legitimæ, censetur animo compensandi legitimam. Refert Card. Tusch. *d. conclus.* 342. *num.* 20.

Item importat hæc dictio accessionem, vnde obligans se pro Titio, licet principaliter obligetur, dicitur obligatus tanquam fideiussor respectu eius, pro quo obligatur. Ita Bald. *conf.* 198. *lib.* 1. quod duplicatur *conf.* 153. *num.* 9. *vers. item dictio, lib. 5.* Card. Tusch. *d. conclus.* 342. *num.* 34.

Item denotat limitationem, veluti si legetur Ecclesiæ prædium, vel possessio pro vita Rectoris, intelligitur facta limitatio, quòd Rector habeat vicum ex tali legato, & sic hæc dictio est limitatiua, vt per Bald. *conf.* 250. *ante finem, vers. quia illa dictio, lib. 4.* Card. Tusch. *d. conclus.* 342. *num.* 35.

Item quandoque importat dominium, vel vsum, vt si legetur domus Fraticellis pro eorum habitatione, de rigore iuris dominium domus legatæ est Fraticellorum, licet de æquitate secus, quia censetur legatus vsus, & habitatio, & dominium est penes hæredem. Ita Bald. *conf.* 59. *incip. Quadam mulier, lib. 5.* quem refert Card. Tusch. *d. conclus.* 342. *num.* 36.

Item importat repræsentationem, ideo si fiat solutio Titio pro me, importat solutionem mihi factam, & à me Titio; & sic tantum est dicere soli ere Titio pro me, quantum soluere mihi, vel loco mei. Ita Paris. *conf.* 107. *num.* 44. *lib.* 3. Card. Tusch. *d. conclus.* 342. *num.* 23.

Paria enim sunt dicere; promittis mihi decem pro tali, vel promittis mihi nomine talis, vt per Rom. *conf.* 441. *incip. Præsent instrumentum, num.* 4. *in fine, vers. unde notandum, vbi* Apost. *ad eund. in vers. nomine, ait, idem esse dicere pro te, vel nomine tuo: sic etiam actus factus pro Titio idem importat, ac si esset dictum nomine Titij.* Alex. *conf.* 80. *incip. Examinato, num.* 8. *lib.* 2. quem refert Card. Tusch. *d. conclus.* 342. *num.* 17.

Pro tali, importat idem quod nomine, vel ad instantiam talis, vt per Felin. *in cap. cum M. Ferrariensis, num.* 3. *de constit. & ibi* Rip. *num.* 7. Dec. *in l. 1. num.* 15. *C. de sent. que pro eo, quod interest.* Cened. *d. singul.* 81. *num.* 4. Card. Tusch. *d. conclus.* 342. *num.* 27. vbi *num.* 28. infert, quòd ideo emens pro tali proinde acquirat tali, ac si diceret acquirere nomine talis.

Pro heredibus, ista dictio ponitur ad ampliandum, & eius natura est, vt ampliet. Felin. *conf.* 28. *num.* 6. quem refert Cened. *d. singul.* 81. *num.* 6.

Pro tempore existens, ista verba complectuntur actum à principio, vsque ad finem; & significant temporis aptitudinem, vt per Rebuff. *in rubr. de Regia ad Prælaturas nominat. §. 1. verb. Pro tempore, fol.* 125. quem refert Cened. *d. singul.* 81. *num.* 5. Et de his verbis, Pro tempore, vide Mandos. *in glos. facult. §. sanè, in verb. Pro tempore, fol.* 80. & *in §. habita, verb. Pro tempore, fol.* 224.

Apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ auctores,

R r

- ctores, hæc dictio *Pro*, sæpè contrarium habet *Contra*. Cic. 3. *de Orat.* Hoc non modò pro me, sed contra me est potiùs. Id. *Attic. lib. 11.* Non tam pro se, quàm contra me laborare dicitur.
- 21 Vſurpatur interdum pro *Ante*, Cic. 2. *Phil.* Haſta poſita pro æde Iouis Statoris, bona Cn. Pompeij acerbiffimæ voci ſubiecta præconis. Id. *ibid.* Nonne audiente populo Romano ſedens pro æde Caſtoris dixit. Id. *pro Mil.* Illa præſidia quæ pro templis omnibus cernitis.
- 23 Aliàs pro *In*, Liu. *lib. 38.* Laudari quoque pro concione omnes ſunt. Cæſ. *lib. 6. de bello Gallico.* Hac re pro ſuggeſtu nunciata.
- 24 Secundum aliquando denotat dictio *Pro*, Cic. 7. *Ver.* Ciuitatibus pro numero militum pecuniæ ſummas deſcribere. Id. *lib. 11. epist. 12.* Non dubito autem pro tua ſingulari prudentia quin perſpicias. Id. *pro Mur.* Ego vos pro mea ſumma, & vobis cognita in Rempubl. diligentia moneo, pro auctoritate Conſulari horror, pro magnitudine periculi obteſtor, vt, &c.
- 25 Interdum vſurpatur pro *Ob*, vel *Propter*. Cic. *Attic. lib. 1.* Miſi qui pro reſtutura ſolueret. Id. 2. *de Orat.* Dixit ſe dimidium, quod pactus eſſet, pro illo carmine daturum. Plaut. *Aul.* Pro vapulando herclè à te mercedem petam. Tetent. *Eun.* Heri minas viginti pro ambobus dedi.
- 26 Pro vice, aut loco; accipitur quandoque hæc dictio *Pro*, Cic. 6. *Ver.* Tibi Marcelli itatua pro patibulo fuit. Id. *Attic. lib. 2.* Vnus Cato mihi eſt pro centum millibus. Id. *Attic. lib. 1.* Hoc pro mercede, vel præmio tibi erit. Vnde trita illa, *pro nihilo habere, ducere, putare, &c.*
- 27 Pro ſuo iure facere, aut dicere aliquid, eſt idem quòd iure ſuo, ac pro poteſtate, quam habeat in aliquam rem, dicere aliquid, aut facere ſine reprehentionis metu, quod nemo poſſit de iure reprehendere. Cic. *pro Flac.* Pro meo iure dico. Id. 7. *Ver.* Tum deprecabitur à vobis, tum etiam pro ſuo iure contendet. Plaut. *Rud.* Nempe pro tuo iure oras. Virg. 4. *Æneid.* pro te pauca loquar. Hinc *pro tempore, pro opibus, pro facultatibus, pro dignitate, &c.* ſimilia proueniunt.
- 28 Pro mea facere; idem eſt quòd facere quantum poſſum. Cic. *lib. 5. epist. 8.* Vt ita fietet pro mea parte adiui. Id. *pro Syl.* Omnes qui adſunt pro ſua parte & auctoritate defendunt. Id. 1. *Tuſc.* Pro ſua quiſque facultate parant.
- 29 Pro ſe quiſque; idem eſt quod pro ſua quiſque parte. Cic. 3. *Offic.* Pro ſe quiſque quod ceperat, afferebat. Id. 3. *Ver.* Pro ſe quiſque manus offert. Liu. *lib. 26.* Pro ſe quiſque aurum, argentum, & æs publicum conferunt.
- 30 Pro virili parte; eſt pro eo quantum vnus vir poteſt. Cic. *pro Sext.* Hæc qui pro ſua parte virili defendunt. Id. 13. *Philip.* Tum me eius beneficio pluſquam pro virili parte obligatum puto.
- 31 Pro portione; idem eſt quod pro rata portione, vel parte. Cic. 2. *de Orat.* Sed oportet, vt ædibus ac templis veſtibula, & aditus, ſic cauſis principia pro portione præponere. Id. *lib. 6. de Republ.* Qui interuallis coniuncti imparibus, ſed tamen pro rata portione diſtinctis. Id. 1. *Tuſc.* Omnia ita perinde, vt cuique data ſunt, pro rata parte, à vita, longa aut breuia ducuntur.

S V M M A R I V M.

- 1 Actus vt reddatur nullus, licèt lex non pro-

ceſſerit vltèrius annullando, efficit verbum Prohibemus.

- 2 Prohibere non potes quod tibi non nocet, & alteri prodeſt.
- 3 Prohibitum illud dicitur, quod lege expreſſa prohibetur.

Prohibere.

D I C T I O C C L X X X V I I I.

Verbum hoc efficit, vt actus reddatur nullus, licèt lex non proceſſerit vltèrius, annullando, vt tradit Cald. Pereira *quaſt. forenſ. conf. 19. num. 51.* Importat enim præceptum verba ſignificantia prohibitionem, qualia ſunt, *Prohibeo, Inhibeo, Veto, Interdico*; quippe quòd omnis prohibitio præceptum abſtinendi ſe à re prohibita continet, vt per Butt. in *cap. nam concupiſcentiam, in fine, de conſtitut.* vbi Abb. *num. 5.* Felin. etiam *num. 5.* Alex. de Neuo *num. 21.* Gutier. *canon. lib. 1. cap. 7. num. 21.* Euerard. loco ab aequipollent. *num. 11.* Sayr. in *Clauſi Regia lib. 3. cap. 7. num. 27.* Azor. *inſtit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 16. q. 5.* Sanch. in *præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 34.*

Prohibere non potes quod tibi non nocet, & alteri prodeſt, l. 2. §. idem aiunt, & §. denique in primo, ff. de aqua pluuiæ arcen. l. ſicui, ff. de ſeruit. l. in creditore, ff. de emul. Couar. *variar. lib. 3. cap. 14. num. 8. verſ. item, & præſt. cap. 37. num. 2. & 3. col. 3.* Gom. *tom. 2. variar. cap. 2. num. 17.* Menoch. *rem. 6. & in num. 114. cum ſeqq. & conf. 14. num. 8. & conf. 51. num. 45. & conf. 121. num. 8. & de arbit. lib. 2. cap. 168. num. 12. & caſu 237. num. 19.* Surd. *decif. 120. num. 12. & decif. 236. num. 12.* D. Barboſa in l. 2. in princip. p. 2. num. 34. cum ſeqq. ff. ſoluto matrimon.

Prohibitum illud dicitur, quod lege expreſſè prohibetur. Menoch. *conf. 111. num. 1.* Et prohibita quæ non inueniuntur, per legem permiſſa cenſentur, l. necnon, 28. poſt princip. ibi, ſed ſi lex non prohibeat. iuncta gloſ. verb. non prohibeat, ff. ex quibus cauſis maiores, l. 1. ff. de legat. l. mutui, §. quaritur, ff. de procur. l. ab ea parte, ff. de probat. cap. omnes. & ibi gloſ. 3. diſtinct. cap. 1. de tranſlat. Prælati, vbi gloſ. verb. non inuenitur, cap. nuper, 29. verſ. in ſecundo, cap. cum illorum, 32. de ſentent. excommunic. Alciat. *reſponſ. 8. num. 18.* Burſat. *conf. 110. num. 27. lib. 1.* Burg. de Pace *conf. 8. num. 3.* Brunor. à Sole in locis communib. verb. prohibitio, 1. Bertazol. de clauſulis inſtrument. clauſ. 2. gloſ. 1. num. 5. Bobadil. in ſua Politica, lib. 3. cap. 4. num. 44. D. Barboſa in l. cum Prætor, §. 1. num. 95. ff. de iudiciis.

S V M M A R I V M.

- Proinde interdum importat
- 1 Cæterum, Propterea, Itaque.
 - 2 Inde.
 - 3 Ergo, Igitur.
- 4 Improprietas eſt nota dicti. Proinde.
- 5 Veritatem quandoque importat dictio Proinde.
- 6 Identitatem nonnunquam denotat dictio Proinde.

Proinde.

Proinde.

DICTIO CCLXXXIX.

- 1 **A**ccipitur hæc dictio pro *Ceterum*, *Propterea*, *Itaque*, ut in *l. heres absens*, §. *proinde*, ff. de iudiciis, & in *l. proinde*, §. 1. & 2. ff. ad legem Aquiliam.
- 2 Aliquando significat idem quod *Inde*, ut in *l. 1. in princip.* ff. quibus modis usufructus amittitur. glos. in *l. 1. in princip.* ff. de edendo.
- 3 Interdum exponitur pro *Ergo*, *Igitur*, ut in *l. proinde*, ubi glos. ff. si certum petatur, & in *l. pronuntiatur*, & in *l. urbana prædia*, ff. de verbor. signif.
- 4 Nonnunquam est nota improprietatis, secundum Bartol. in *l. qui a patre*, in princip. ff. de confirm. tutor. & notatur in *d. l. proinde*, in princip. ff. ad legem Aquiliam.
- 5 Plerumque importat veritatem, ut in *l. si quis obrepserit*, ff. ad legem Cornelianam, de falsis, ubi Hippol. num. 3.
- 6 Quandoque identitatem denotat, iuxta tradita per Hippol. ad *l. verum*, num. 4. ff. ad legem Pompeiam, de parricidiis.

SUMMARIUM.

- 1 Stipulationem importat verbum *Promisit*, in instrumento positum.
- 2 Pactum importat verbum *Promisit*, si viua voce prolatum sit.
- 3 Testes etiam plures si deponant Titium promississe, non præsumitur stipulationem interuenisse.
- 4 Notarius deponendo de verbo *Promittere*, intelligitur nudo pacto, non per stipulationem.
- 5 Verbum *Promisit*, in instrumento appositum, significat partes fuisse presentes.

Promittere.

DICTIO CCXC.

- 1 **V**erbum hoc in instrumento positum importat stipulationem, puta si Titius promisit Scio, intelligitur per stipulationem, ut præsumatur solennitas, & detur actio, ut in §. si ita scriptum, Instit. de utilib. stipulat. & tradunt Anton. Gom. tom. 2. variat. cap. 11. num. 17. Egid. Bellam. conf. 1. num. 17. vers. quia verbum promississe. Ioan. de Imol. conf. 86. incip. In causa, que vertitur, num. 3. Corn. conf. 238. incip. Visacopia, circa finem, lib. 3. Socin. conf. 157. incip. Præfens consultatio, lib. 2. circa finem. Rora decis. 489. num. 5. p. 1. dec. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 4. glos. 26. num. 6. Viu. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. num. 348. Cenal. commun. contra commun. q. 399. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 344. & lit. P. conclus. 910. Gregor. decis. 328. num. 6. Card. Seraphin. decis. 427. num. 6. ubi num. 1. subdit, licet per Notarium non fuerit descriptum promississe sibi, stipulante pro absente, & decis. 1167. num. 4.
- 2 Si verò sit viua voce prolatum, importat pactum, secundum Bertazol. d. glos. 26. num. 6. de quo vide Menoch. conf. 705. num. 2.
- 3 Vnde si testes deponant Titium promississe, tunc

non præsumeretur stipulationem interuenisse, quia intelligitur de nuda promissione, nisi addat, quod præcessit interrogatio, ut tradunt glos. in *d. l. si ita scriptum*. Anton. Gom. d. num. 13. vers. item adde. Anchar. conf. 331. incip. Visi diligenter, num. 8. Bertazol. d. claus. 4. glos. 4. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 344. num. 3. quidquid dicat Castrenf. conf. 332. incip. In causa Siluestri, col. 3. num. 3. vers. præterea, lib. 1. Quod amplius, etiam si plures testes hoc deponerent, iuxta tradita per Ioan. de Imol. conf. 102. incip. In causa, num. 7. vers. item obijciunt, quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 344. num. 5.

Amplius, etiam si esset Notarius, qui examinaretur, quia deponendo de verbo *Promissi*, intelligitur nudo pacto, non per stipulationem, ut per Anchar. d. conf. 331. num. 9. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 344. num. 4.

In instrumento appositum significat partes fuisse præsentibus, iuxta resoluta per Bertazol. d. tract. de clausulis instrument. claus. 17. glos. 3. num. 5.

SUMMARIUM.

- 1 Quantitatem modicam, & modicum tempus importat dict. Prope.
- 2 Contiguitatem denotat dict. Prope.
- 3 Prope apud Grammaticos pro iuxta accipitur.
- 4 Prope cum ablatium casum adsciscit, usurpatur pro Non procul.

Prope.

DICTIO CCXCI.

Hæc dictio refertur ad modicum tempus, & modicam quantitatem, ut tradunt Ang. conf. 127. incip. Visi petitione, num. 2. Alex. conf. 120. num. 8. lib. 2. Bart. in arch. de Monachis, §. si verò intra, num. 1. ubi dicit, quod si testis dicat, quod Titius possedit prope per viginti annos, quod testis probat de decem & nouem annis cum dimidio. Aret. in *l. properandum*, §. siquidem, C. de iudiciis. Menoch. de arbit. casu 57. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 345. num. 1. Cened. post libr. prætic. & canonic. quest. sing. 81. num. 7.

Denotat contiguitatem, & non potest verificari in loco remoto, ut per Aret. in §. quod si naturali, Instit. de rerum diuis. Bart. in tract. Tiberiad. p. 2. de Insul. in verb. Prope ripam prædia possident. Boët. decis. 51. num. 15. quos refert Cened. d. sing. 81. num. 8.

Apud Grammaticos pro iuxta accipitur. Cic. in 3 Brut. Cum plebs prope ripam consedisset. Idem lib. 7. epist. 24. Ut non modò prope me, sed planè mecum habitaret.

Aliquando cum ablatium casum adsciscit, usurpatur pro Non procul. Cic. 7. Verr. At cum bellum in Italia tam prope à Sicilia gereretur, tamen in Sicilia non fuit. Idem in Pison. Prope à meis ædibus sedebas. Cum sine casu ponitur, aduerbij vicem obtinet, & contrarium habet Procul. Cic. lib. 9. epist. 7. Volebam prope alicui esses. Idem de Senect. Adolefcentia magis delectatur, prope voluntates intuens; delectatur etiam senectus, eas procul aspectans. Plaut. Casin. Nemo audet prope accedere.

S V M M A R I V M.

- 1 *Causam nedum proximam, sed etiam remotam & impulsivam denotat dictio Propter.*
- 2 *Causam ob quam motus est Princeps ad ita constituendum significat dict. Propter.*
- 3 *Causam efficientem plerumque declarat dictio Propter.*
- 4 *Propter, pro Prope, sæpe usurpatur.*

Propter.

DICTIO CCXCII.

- H**Æc dictio nedum causam proximam, sed etiam causam remotam, & impulsivam denotat. Ita Calder. *conf.* 282. num. 2. *vers.* & *pro hac parte*, alias 4. *de locato*, ubi quoddam promissa remissio per locatorem conductori propter bellum, debet fieri ex omni causa proveniente à bello, etiamsi sit remota. Bald. *conf.* 329. *incip.* *Casus talis est*, num. 2. *vers.* & *ideo attendenda*, lib. 1. ubi quoddam importat causam, vel occasionem immediatam, vel remotam. Angel. *conf.* 312. *incip.* *Prout patet, in princip. vers.* *Contrarium dico*. Signorol. *conf.* 185. num. 7. ubi subdit, quoddam importat idem, quod dictio *Occasione*. Rom. *conf.* 89. num. 7. *vers.* *secundo quia*. Gozad. *conf.* 58. num. 11. Gulielm. Bened. *in cap. Raynuitum, verb. ca. era bona*, num. 29. *de testament.* Tiraq. *in tract. cessante causa*, lib. 10. num. 24. ubi num. 25. subdit, quoddam aliquando causam proximam designat. Card. Tusch. *prætic. conclus.* tom. 2. lit. D. *concl.* 346. num. 1.
- 1 Significat causam, ob quam motus est Princeps ad ita constituendum, secundum Menoch. *conf.* 383. num. 15.
 - 2 Plerumque apud Grammaticos causam efficientem declarat. Cic. *in Brut.* Eaque suspicio propter eam causam fuit. Idem *pro Roscio*. Susceptum onus aut propter perfidiam abicere, aut propter imbecillitatem animi deponere. Idem 1. *de Finib.* Virtus per se, & propter se expetenda.
 - 3 Sæpe autem usurpatur pro *Prope*. Cic. 3. *de natura Deor.* Vulcanus tenuit insulas propter Siciliam, quæ Vulcaniæ appellantur. Idem *in Brut.* In pratulo propter Platonis statuam confedimus. Idem 4. *Verr.* Propter ædem Vulcani. Idem 6. *Verr.* Etenim propter est spelunca quædam. Idem *pro Roscio*. Duo filii propter patrem cubantes.

S V M M A R I V M.

- 1 *Causam proximam importat dictio Propterea.*
- 2 *Causam expressam dispositionis denotat dictio Propterea.*
- 3 *Dispositionem coniungit dict. Propterea, posita post copulativam Et.*
- 4 *Propterea, ex propter & ea factum, apud Grammaticos usurpatur, pro Idcirco, & fere cum Quod, vel Ut, usurpatur.*

Propterea.

DICTIO CCXCIII.

Importat hæc dictio causam proximam, secundum Tiraq. *in tract. cessante causa*, lib. 10. num. 26. propter quam quis movetur ad aliquid agendum, Bart. *in l. 1. C. de fement. qua pro eo*. Albar. *in suo Dictionario, verb. Propterea*. Mathesil. *in tract. de success. ab intest.* in 4. articulo princip. num. 23. Gozad. *conf.* 84. num. 7. Rol. *conf.* 15. num. 5. tom. 3. Honded. *conf.* 79. num. 18. vol. 2.

Denotat expressam causam dispositionis, & finalem, ut per Stephan. Gratian. *Marchia decis.* 60. num. 1.

Posita post copulativam Et coniungit dispositionem, ita ut altera ab altera pendere dicatur, ut per Card. Seraphin. *Rota decis.* 883. num. 7.

Propterea ex *propter*, & ea factum esse apparet, 4 usurpatur apud Grammaticos pro *Idcirco*, & fere cum *Quod*, vel *Ut* copulatur. Cic. *lib. 5. epist.* 18. *Propterea* quod nullam rem gravius jamdiu tuli. Idem *lib. 6. epist.* 18. Cum essem otiosus in Tusculano, propterea quod discipulos obuiam miseram. Idem *lib. 13. epist.* 6. Propterea scripsi, ut me non sine causa laborare intelligeres.

S V M M A R I V M.

- 1 *Excludit dict. Prorsus omnia & singula, quæ in contrarium excogitari possunt.*
- 2 *Nature præcisæ vim habet dict. Prorsus.*
- 3 *Prorsus importat ipso iure, vel ipso facto, & non requirit sententiam, seu decretum.*

Prorsus.

DICTIO CCXCIV.

Excludit hæc dictio omnia, & singula, quæ in contrarium excogitari possunt, cap. *statutum*, §. *promissus, de rescript.* in 6. ibi nihil prorsus exigit, & sic denotat idem, quod *Pertius*, secundum Stephan. Gratian. *Marchia decis.* 183. num. 8.

Habet vim præcisæ naturæ, ut in cap. *ad aures*, 2 ibi, *omnem prorsus actionem excludit, de præscript. d. cap. statutum*, §. *promissus*, cap. *præscriptum*, §. *præscriptum*, de *testib.* lib. 6. notant Dec. *conf.* 113. num. 5. tom. 1. Octavian. Vulpell. *de præpos. & adverb. signif.* sub hac dict. pag. 83.

Importat *Ipso iure*, vel *Ipso facto*, & non requirit sententiam, seu decretum, ut tradunt Tiraq. *in l. si unquam, verb. reueriatur*, num. 71. & 87. *C. de reuocari. donat.* Mathesil. *sing.* 111. *in princip.* Boër. *decis.* 344. num. 4. Sanch. *de matrimon. lib. 3. disput.* 53. num. 8. Bernard. Muscat. *de modis fideihibendi*, p. 1. modo 14. num. 12. Nicol. Garc. *de benefic. p. 11. cap. 10. num.* 58. Ioan. de Salas *in tract. de legib. q. 96. tract.* 14. *disput.* 13. *sect.* 6. sub num. 79. Farinac. *fragment. crimin.* p. 1. *verb. lex*, sub num. 123.

S V M M A R I V M.

- 1 *Protinus, importat idem quod Statim, & Incontinenti.*

2 *Moram,*

- 2 *Moram, & dilationem omnem excludit dictio Protinus.*
- 3 *Protinus importat ipso iure, & non requirit sententiam, seu decretum.*

Protinus.

DICTIO CCXCV.

- 1 *Importat idem quod Statim, & Incontinenti, vt in l. 1. & 3. §. in amittenda, ff. de acquiren. possess. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 121. C. de reuocan. donat. Cotta in memorabilib. verb. Protinus, pag. 715. Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. Proprie, vers. Protinus, pag. 84.*
- 2 *Excludit omnem moram, & dilationem, iuxta notata per Calder. Pereira de resolut. emphyr. cap. 16. num. 89.*
- 3 *Denotat Ipso iure, & non requirit sententiam, seu decretum, vt tradunt Sayro in Clauis Regia, lib. 3. cap. 8. num. 27. Bernard. Muscatell. de modo fideiubendi, p. 1. modo 14. num. 12. Monet. de distribut. quotidian. p. 3. q. 7. num. 36. & 37. Farinac. fragment. crimin. verb. lex, num. 115.*

SUMMARIUM.

- 1 *Relatiua est antedictorum dict. Prout, & relationem significat.*
- 2 *Restrictiue, & limitatiue stat dict. Prout.*
- 3 *Limitatiua qualitatis, vel temporis est dictio Prout, non autem substantia.*
- 4 *Limitatiua, & restrictiua est dictio Prout, maxime quando refertur ad aliquid quod sit de preterito.*
- 5 *Prout, in libello stat limitatiue, & restrictiue secundum quod continetur in actis ad qua sit relatio.*
- 6 *Causaliiter, hoc est, dispositiue in dubio ponitur dictio Prout, si respiciat preteritum circa idem de quo non constat. Quod ampliatur, & declaratur num. 7. 8. 9. 10. & 11.*
- 12 *Conditionaliter stat dictio Prout, posita in rescriptis iustitia: & quando refertur ad verbum impersonale.*
- 13 *Conditionaliter stat etiam dict. Prout, posita in dispositione incerta, seu generali, vel quando nihil de nouo conceditur.*
- 14 *Conditionem non importat, sed dispositionem dictio Prout, quando profertur a partibus, que poterant de nouo disponere, etiamsi non constet de relato.*
- 15 *Similitudinem importat dictio Prout.*
- 16 *Prout, secundum, & iuxta, idem importat.*
- 17 *Prout, pro Quia, quandoque exponitur.*
- 18 *Prout, idem importat ac si diceretur, Eo modo.*
- 19 *Conditionaliter, & non causaliue stat dictio Prout hactenus.*
- 20 *Qualitates & formas expressas, & in preteritum positas refert dict. Prout.*

Prout.

DICTIO CCXCVI.

Hæc dictio relatiua est antedictorum, & relationem significat, vt in l. edita, C. de edendo. notant Aret. conf. 76. num. 5. in tercio dubio. Marant. de ordin. indicior. p. 3. tit. iudicij tela aggreditur, num. 121. Dec. conf. 374. num. 4. Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. Prout, statim in princip. pag. 84. Menoch. conf. 177. num. 26. Azeued. ad l. 1. num. 50. tit. 1. lib. 6. noua Recopil. Surd. conf. 362. num. 7. & conf. 105. num. 33. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 347. num. 1. & 34. Rota apud Zach. de obligat. Camer. decis. 29. num. 3. Et quod inducat repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, resoluit Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 13.

Natura sua stat restrictiue, & limitatiue, vt in l. 2. si testamentum, C. de instit. & substit. & in l. 1. C. de bonorum possess. contra tabulas. notant Dec. conf. 362. num. 1. Bart. in Extrauag. ad reprimen. verb. Prout, circa finem, vers. si verò per hanc dictionem. Marant. d. p. 3. tit. iudicij tela aggreditur, num. 121. Alex. conf. 46. num. 8. lib. 1. Ruin. conf. 25. num. 11. vol. 1. Socin. lun. conf. 122. num. 33. vol. 3. Gozad. conf. 84. num. 6. & conf. 31. num. 18. & conf. 80. num. 3. Brunor. à Sole in locis communib. verb. dictio, 23. Viu. tom. 2. commun. opus. lib. 9. tit. 34. num. 62. Menoch. conf. 177. num. 26. & conf. 814. num. 16. Azeued. d. l. 1. num. 50. Surd. conf. 379. num. 33. Stephan. Gratian. Marchiz. decis. 212. num. 20. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 347. num. 22.

Declarata tamen, quia limitat qualitatem, vel tempus, non autem substantiam, vt in legato mihi facto per Titium, prout ipse declarabit, si legatum est certum, puta de centum. Ista limitatio Prout non respicit substantiam legati, quia eo non declarante, nihilominus debentur centum, Bart. in d. Extrauag. ad reprimendum, verb. Prout, in fine. Surd. d. conf. 335. num. 36. Card. Tusch. d. conclus. 347. num. 21 & 23.

Attriplia, seu extende, quia hæc dictio Prout maxime limitat, & restringit, quando refertur ad aliquid, quod sit de preterito, vt habetur in d. l. edita, ibi, prout edicti perpetui monet autoritas, vt notant Bart. in d. Extrauag. ad reprimendum, in verb. Prout, num. 2. vers. quandoque respicit, & in d. l. edita, num. 28. & Dec. num. 85. idem Dec. conf. 63. num. 6. tom. 1. Ang. conf. 368. incip. Serenissimus, circa princip. Alex. conf. 46. incip. Vssu, num. 9. lib. 1. Ruin. conf. 50. num. 6. vol. 2. & conf. 25. num. 10. & 11. vers. sed quamuis, vol. 1. Gram. decis. 59. num. 2. & seq. Curt. lun. conf. 92. num. 9. & 10. Rimin. conf. 19. num. 38. & conf. 27. num. 7. Bursat. conf. 85. num. 8. Crau. conf. 956. num. 14. Hondded. conf. 112. num. 20. vol. 1. & conf. 40. num. 38. vol. 2. Menoch. conf. 177. num. 26. Surd. conf. 336. num. 16. Simon de Præt. de interpret. ultim. volunt. lib. 2. in fine, num. 58. Card. Tusch. d. conclus. 347. num. 24. Et fuit dictum in Romana Cambiorum, 26. Martij 1593. coram Illustrissimo Domino meo Card. Millino. Er ita quod tempus, & qualitatem denotet, post multos à se relatos concludit Rendin. in Promptuar. recept. sentent. tom. 1. tit. 27. num. 7.

Vnde si in libello aliquid narratur, subdendo, & prout de omnibus prædictis latius constat, sic, vel aliter in actis causæ agitata, &c. isto casu stat limitatiue, & restrictiue, secundum quod continetur in actis, ad quæ sit relatio. Ita Alex. consil. 49. incip. In causa, & l. 1. num. 4. & 5. vers. nec prædictis obitas, lib. 7.

R r 3 vbi

vbi num. 7. extendit, procedere etiam si in fine libelli concludatur, *Quare cum promissa omnia & singula sint vera, &c.* quia intelliguntur vera prout ex relato. Refert & sequitur Card. Tusch. d. conclus. 347. num. 25. vbi num. 26. idem esse dicendum asserit in positione, quam pars confitetur hoc modo; credit prout in tali instrumento continetur, quia si in tali instrumento non continentur narrata in positione, positio censeretur negata, & num. 29. post Ang. Aret. conf. 105. num. 22. & seq. subdit quod verba illa, *Prout in instrumento preteriti crediti, prout dicitur constare in actis mei notarij*, important relationem, & restrictionem, ut tantum probent, quantum per acta notarij constat. Unde si exhibentur acta notarij, & constat non adesse talem obligationem, probata est negatiua concludenter.

6 Si verò respicit præteritum circa idem, de quo non constat, in dubio ponitur causaliter, videlicet dispositiue, quia sic fuerit, non autem relatiue, vel conditionaliter, maxime in priuilegiis; ut si concedatur alicui, quod possit colligere vectigalia tantæ quantitatæ, prout est hæcenus consuetum, illa verba, *Prout hæcenus*, sunt pro causa, ut quia ita fuit consuetum; sic Bart. in d. *Extravag. ad reprimendum. verbo Prout*, num. 2. vers. Si verò. Felin. in cap. ex parte, il. 1. num. 10. vers. scias etiam, de rescript. Rom. consil. 336. incip. Circa propositam, num. 3. vers. licet etiam. Ang. d. conf. 368. in princ. Alex. conf. 46. num. 9. lib. 1. Dec. conf. 63. num. 6. Curt. iun. conf. 97. nu. 4. Natt. conf. 387. in fin. Bolognet. conf. 2. col. penult. vers. Nam ubicumque. Menoch. conf. 341. num. 13. Seraphin. decis. 330. num. 4. Surd. d. conf. 335. n. 35. Card. Tusch. d. conclus. 347. num. 30. vbi num. 33. post Rot. decis. 40. num. 3. & seq. p. 2. diuers. declarat, quod dictiones *Prout*, & *iuxta*, & aliæ similes, si proferantur in materia, cuius natura sit disponere de præterito, si non constat de relato, non stant relatiue, seu conditionaliter, sed causatiue. Et demum idem Card. Tusch. doctè sanè d. conclus. 347. à num. 57. sic loquitur: Facias regulam ex omnibus prædictis summam, quod dictæ dictiones *prout*, *sicut*, *secundum*, *quemadmodum*, & similes, quando sunt in dispositione, quæ aliquid concedit circa idem de nouo, siquidem respiciunt præteritum, de quo non constat, stant causatiue, & idem si sumus in materia, cuius natura est disponere. Rota in nouiss. decis. 40. num. 3. quia si non constat de relato, stant causatiue: & ita Bart. in d. *Extravag. ad reprimendum, verbo Prout*.

7 Idem dicit simpliciter in priuilegiis. Rom. conf. 336. num. 3.

8 Idem in legibus, contractibus, & sententiis cum causæ cognitione. Bart. d. *Extravag. ad reprimendum, verbo de plano*, num. 2.

9 Idem quando dispositio est prius certa, quia adiectio illa *prout tui maiores possederunt*, stat causatiue. Aretin. conf. 76. n. 5. vers. circa tertium. Grammat. decis. 59. num. 22. & seq. Curt. iun. conf. 97. num. 4. Castr. conf. 17. lib. 2. Rot. decis. 27. in princ. & decis. 36. nu. 30. & in fine p. 2. diuers. Ias. in repet. l. admonendi, n. 33. & seq. ff. de iur. iur.

10 Idem in omnibus dispositionibus in quibus disponere possunt contrahentes, prout in causa matrimonij. Ferrer. conf. 86. num. 5.

11 Declara quia ad hoc ut dictiones prædictæ stent causatiue, plura requiruntur, quod dispositio scilicet sit omnino certa respectu quantitatæ, & temporis, & loci, & quod in processu constet, vel aliàs, item quod non se referat ad futurum, sed ad præteritum, plenè Bologn. in d. l. edita, numero 142. in fine, C. de edenda.

Posita autem in rescripto iustitiæ, stat conditio-
naliter, id est, *Prout* iuris fuerit, nisi rescriptum esset ex certa scientia, vel de plenitudine potestatis, Rom. conf. 336. nu. 3. Alex. conf. 16. num. 28. vbi Apostill. lib. 5. Surd. conf. 379. num. 34. Octavian. Vulpell. d. loco, num. 1. Stephan. Gratian. Marchiæ decis. 212. num. 20. Surd. conf. 379. num. 34. Berrazol. de claus. instrum. claus. 5. glos. 2. num. 1. Et fuit dictum in Baren. iurisdictionis 16. Febr. 1609. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, impressa per Farin. decis. 243. num. 8. p. 2. recent. vbi habetur, quod quando hæc dictio refertur ad verbum impersonale; & non ad verbum personale, debet accipi conditionaliter. Paris. conf. 12. num. 91. vbi dicit, quod ponitur iustificatiue. Surd. d. conf. 379. num. 34. cum seqq.

Quod autem huiusmodi dictio in dispositione in-
certa, vel generali, stet conditionaliter, tradunt Ias. in repet. l. admonendi, num. 33. & seq. ff. de iur. iur. Bologn. in l. edita, num. 141. C. de eden. Aret. conf. 76. num. 5. vers. circa tertium. Card. Tusch. d. conclus. 347. num. 64. vbi num. 65. post Curt. iun. conf. 97. nu. 10. idem subdit quando dispositio est certa; & hæc dictio, & similes respiciunt præteritum, de quo constat, & num. 66. idem ait, si dispositio sit certa, vel incerta, & dictio hæc refertur ad tempus futurum, quia tunc importat conditionem. Et num. 67. post Grammat. decis. 59. num. 33. vers. non obstat. & Abb. conf. 62. in princ. lib. 1. & Curt. iun. conf. 97. num. 4. subdit, idem esse quando nihil de nouo conceditur, prout in confirmatione in forma communi, quæ fieret scilicet sine causæ cognitione, quia tunc semper stat conditionaliter. Quod etiam tradunt Castr. conf. 462. col. 2. lib. 1. Bosl. tit. de Principe & princ. cum, nu. 351. relati à Card. Tusch. eadem conclus. 347. num. 46. vbi num. 47. post Rom. conf. 336. nu. 2. & 3. Felin. in d. cap. ex parte, 1. num. 10. circa fin. Franc. Aret. conf. 76. num. 5. in fin. declarat, quod si confirmatio sit ex certa scientia, tunc stat causatiue, & non conditionaliter.

Si verò ista dictio proferatur à partibus, quæ po-
terant de nouo disponere, etiam si non constet de relato, & de illo non appareat, tunc eo casu non importat conditionem, sed dispositionem. Ita Bart. in l. cum qui, §. Iulianus, ff. de constit. pecunia, & in d. *Extravag. ad reprimendum, verbo Prout*, num. 2. Ias. in §. præiudiciales, in fin. Instit. de act. Dec. d. conf. 63. num. 5. vbi dicit procedere in quacunque dispositione. Felin. in cap. 2. col. 4. de rescript. vbi etiam ipse ait, habere locum in omni materia. Gratian. conf. 86. num. 6. lib. 2. Natt. conf. 40. num. 5. & conf. 474. num. 26. & 28. vol. 3. Curt. iun. de feudis, questione 7. in fine. p. 2. Mandos. de priuil. ad instar. quest. 7. num. 9. Bertazol. d. claus. 5. glos. 2. num. 1. Menoch. conf. 1. num. 64. latè Decian. conf. 58. num. 61. cum seqq. vol. 2. Surd. consil. 366. num. 17. vbi subdit procedere in omni materia, & quocunque disponente.

Similitudinem importat hæc dictio semper quod
aliquid diuersum ab eo, quod prius positum fuerat, ponitur per dict. *Prout*. Et ita est repetitiua omnium qualitatum, quæ conueniunt circa actum, cui sit assimilatio, tradunt Glos. verb. *Prout*, in cap. quamuis, de offic. Ordin. lib. 6. Bart. in d. *Extravag. ad reprimendum, verbo Prout*, num. 2. vers. ad cuius intelligentiam. Signorol. conf. 22. num. 12. in fine, & num. 13. vbi ait, quod similitudinem importat, nedum in substantia, sed etiam in qualitate. Gemin. conf. 19. in princ. vbi ait, quod importat omnimodam similitudinem. Alexand. conf. 106. num. 20. & seq. lib. 3. vbi dicit, quod importat omnimodam similitudinem, si potest, aliàs si fiat relatio ad id, quod diuersam est in se, inducit similitu

similitudinem in iis, in quibus potest proportionari, & applicari similitudo. Socin. iun. conf. 75. num. 25. vol. 3. Surd. conf. 435. num. 38. Menoch. conf. 1. num. 20. & conf. 756. num. 6. Bertazol. de claus. instrum. claus. 1. glos. 1. num. 1. Octavian. Vulpell. d. loco, nn. 2. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 347. num. 16. cum seqq. ubi num. 19. restringit, quia non extendit dispositionem factam ad similitudinem, nisi in expressis, quando mens & effectus hoc suadent.

16 Hæc dictio, & Secundum, ac Iuxta, idem important, ut per Bart. in d. Extraneag. ad reprimendum, verb. Prout, num. 2. vers. Si verò. Felin. in cap. ex parte 1. nn. 10. vers. Scias etiam, de rescript. Grammat. decis. 89. num. 21. Card. Tusch. conclus. 347. num. 7. ubi num. 8. post Alex. conclus. 81. num. 8. & seq. lib. 6. quod dictiones Prout, & Secundum, important idem quasi referant se ad dispositionem Prælatorum per omnia.

17 Exponitur hæc dictio quandoque pro Quia, ut per Steph. Gratian. Marchia decis. 103. num. 15.

18 Importat idem ac si diceretur Eo modo, ut per tex. in l. prout, ff. de solut. concludunt Alex. conf. 179. n. 9. lib. 5. Socin. sen. conf. 62. num. 11. vol. 4. Rota decis. 780. num. 10. p. 1. diuers.

19 Dictio Prout hactenus, stat conditionaliter, & non causatiue, ut per Cardin. Seraphin. decis. 454. numero 5.

20 Dictio Prout supra, refert qualitates, & formas expressas, & in præteritum positas, ut per Octavian. Vulpell. sub d. dict. Prout, vers. Prout supra, pag. 85.

S V M M A R I V M.

- 1 Temporis extremitatem denotat dict. Proximè, adiecta alicui tempori.
- 2 Proximum dicitur, quod à nemine præceditur.
- 3 Tempus præsens excludit dictio Proximè.
- 4 Proximè, apud Grammaticos accusandi casum interdum habet, & significat idem quod Propè.
- 5 Proximè, interdum vsurpatur pro Maximè, nonnunquam pro Nuperrimè, sine ultimo loco accipitur, ut num. 6.

Proximè.

D I C T I O C C X C V I I.

1 Hæc dictio adiecta alicui tempori denotat extremitatem temporis; idè si quis faciat compromissum infra triginta dies proximè futuros, tempus currit de momento ad momentum, propter dictionem Proximè. Ita Bald. conf. 246. incip. Proponitur, num. 2. lib. 5. quem refert Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 348. num. 1.

2 Proximum dicitur, quod à nemine præceditur, & quod nullum admittit medium inter duo discreta, secundum Stephan. Gratian. discept. forans. cap. 161. num. 10. ubi num. 12. subdit, quod compromissum cum adverbio Proximè statim currit.

3 Et excludit tempus præsens, l. cum, qui Kalendis, in princip. ff. de verbor. oblig. sed est dies proximè sequutura, tota præsentis die exclusa, cap. pia, de exceptionibus, lib. 6. Alex. in l. 1. num. 12. vers. nam intelligi debet, iuncto vers. vel dato, quod iste, ff. si quis cautionibus. Polid. Rip. obsen. 376. num. 5. & 6.

Apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ 4 Auctores, accusandi casum interdum habet, & significat idem quod Propè. Cic. lib. 5. epist. 2. Cum proximè Romam venisti. Idem de Inuent. Proximè terram ambit Lunæ cursus.

Interdum vsurpatur pro Maximè. Cic. lib. 11. 5 epist. 21. Sed velim tibi persuadeas, &c. me huic tuæ virtuti proximè accedere. Idem 4. Verr. Ut proximè ad nostram disciplinam, illam veterem, non hanc, quæ nunc increbuit, videantur accedere.

Quandoque pro Nuperrimè, aut Ultimo loco accipitur. Cic. 2. Philippic. Proximè est mortuus. Idem 2. de natura Deor. In Capitolio proximè dedicauit. Idem lib. 5. epist. 5. In iis literis, quas proximè à te accepi.

Publicè.

D I C T I O C C X C V I I I.

Pluribus modis in Iure accipitur hæc dictio, ut colligitur ex text. in cap. per tuas, de probat. & in cap. except. de except. & in cap. ad probandum, de re iudicata, & in 5. responsa prudentum, Instit. de iure naturali, & in Clem. 1. de sepulch. ubi glos. verb. Publicè. Et licet aliqui voluerint, aliquando accipi pro Notoriè, & quasi publicè, ut aduersus Bart. existimavit Salycet. in l. ea quidem, C. de accusat. volens differre ab adverbio Palàm, & potentiorè habere significationem, ut palàm dicatur factum, etsi ab vno coram aliquibus, l. palàm, ff. de verbor. signif. Publicè verò coram maiori parte, vel per maiorem partem populi. Ita Bertazol. de clausulis instrument. claus. 31. glos. 1. num. 17. & 18.

Importat hæc dictio publicam vocem, & famam, 2 iuxta decis. Veralli 7. & 189. p. 3. quam refert Rot. in Pavmen. status, 27. Aprilis 1622. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, prope finem.

Qualecumque.

D I C T I O C C X C I X.

Hæc dictio est vniuersalis, & prorsus tollit 1 Homine dubium, & includit omnia, ut post Bald. in l. conuenticula, col. 5. C. de Episcop. & Cleric. Paris. conf. 79. num. 21. vol. 3. Alberic. in l. meum, §. animadvertendum, ff. quod metus causa, tradit Flamin. Paris. de confident. benefical. q. 27. num. 20. & q. 28. num. 40. & comprehendere masculos, & feminas tradit idem Flamin. Paris. d. q. 27. num. 21.

S V M M A R I V M.

- 1 Dictio Qualitercumque, in minimo etiam verificatur, & comprehendit ea, quæ excogitari possunt.
- 2 Vniuersalis est dictio Qualitercumque.
- 3 Qualitercumque ponitur ad ampliandum, & comprehendit omnia, ultra etiam expressa.
- 4 Qualitercumque restringitur ad ea, de quibus actum est.

Qualiter

Qualitercumque.

DICTIO CCC.

- 1 IN minimo etiam verificatur hæc dictio, & comprehendit ea, quæ excogitari possunt, ut in *l. etiam*, ff. *solutio matrimonii*. Grat. *conf.* 73. num. 10. lib. 2. Octavian. Vulpell. *de prepos. & adverb. signif. sub hac dict.* pag. 85. Et maiora expressis etiam in materia odiosa, ut per Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancellar. gloss.* 9. num. 32. & 33.
- 2 Est vniuersalis, & ob id comprehendit omnia, atque ita omne ius, quod in posterum posset competere, secundum Menoch. *conf.* 335. num. 22. & comprehendit omnem modum, sicut dictio *Quoquo modo*, *l. pener*, ff. *de verbor. oblig.* Alex. *conf.* 35. num. 9. lib. 6. Honded. *conf.* 55. num. 41. vol. 2.
- 3 Ponitur ad ampliandum, & comprehendit omnia, ultra etiam expressa, ut per Card. Seraphin. *decis.* 317. num. 3.
- 4 Restrigitur tamen ad ea, de quibus actum est, ut per Menoch. *conf.* 1099. num. 22.

S V M M A R I V M.

- 1 Electiua coniunctio est dictio Quàm.
- 2 Discretiua coniunctio est dictio Quàm.
- 3 Admiratiue interdum ponitur dict. Quàm.
- 4 Quàm, interdum sumitur pro Nisi, vel Præterquam.
- 5 Quàm sæpe asceiscit Tam, cum comparatio intercedit.
- 6 Quàm plerumque significat Valde, iuncta cum positiuo, & interrogatione.
- 7 Quàm, cum superlatiua, vrsatissima dictio est.
- 8 Quàm iuncta cum verbo Volo, vsurpatur pro Quantum.
- 9 Quàm, interdum iungitur cum Quod, vel Vt.
- 10 Quàm optantis aliquando, interdum verò admirantis dictio est.

Quàm.

DICTIO CCCI.

- EST electiua coniunctio, ut in *l. pro herede*, in princip. & ibi *glos. in verb. quam animi*, ff. *de acquir. hered.* notant Archid. in *cap. eo modo*, num. 1. *de consecrat. dist.* 4. Mandos. in *glos. facult.* §. *Ac etiam*, in *verb. Quam*, fol. 296. Cened. *post lib. pract.* & *canonic. quest. sing.* 87. num. 1. in princip.
- 2 Est etiam coniunctio discretiua, ut *Ecclesiast.* 30. Melior est mors, quàm vita amara. Tob. 6. in fin. Amore filiorum magis, quàm libidine ductus. *Proverbior.* 8. Doctrinam magis, quàm aurum eligit. & in *l. Sena*, §. *fin.* & ibi *glos. ff. de donat. caus. mortis*, & in *l. 2. §. Juris civilis*, ibi, valeat potius, quàm docere, ff. *de origine Iuris*. Cened. *d. sing.* 87. num. 1. ybi num. 2. subdit, quodd est etiam coniunctio appellatiua, & accipitur pro Quantum.
- 3 Interdum ponitur admiratiue, ut *Canticor.* cap. 4. Quàm pulchra es, amica mea! & *Canticor.* 7. Quàm

pulcri sunt gressus tui! & *Sapient. cap.* 12. O quàm bonus est, & suavis, Domine, Spiritus tuus! notant Mandos. & Cened. *citatis locis*.

Quandoque sumitur pro Nisi, vel Præterquam, *l. non enim*, ff. *de adoption. l. fin.* ff. *de rerum diuisione*, *l. de quibus*, §. *innuerata*, ff. *de legibus*, *l. si duo*, §. *Marcellus*, ff. *de iureiurand.* notat Menoch. *de presumptionib.* lib. 3. q. 3. num. 8. Gutier. *canonic. lib.* 1. *cap.* 21. num. 15. Cened. *d. sing.* 87. num. 4. Sauch. *de matrimon. lib.* 1. *disput.* 19. num. 8.

Sæpe adsciscit Tam, cum comparatio intercedit. *Cic.* 2. *Verr.* Quodd si quàm audax ad conandum, tam esset obscurus ad tacendum. Idem *lib.* 16. *epist.* 1. Xenomenes hospes tam te diligit, quàm si vixerit tecum. *Plaut. Capt.* Quàm te filium, tam pater meus desiderat.

Plerumque cum positiuo, & interrogatione iuncta significat Valde. *Cic. Attic. lib.* 7. Suam in Senatu operam, autoritatemque quàm magni æstimat? Idem 3. *de natura Deor.* Soles ipsi quàm multi à Theologis proferuntur. Idem *lib.* 12. *epist.* ... Te igitur imitabor, quàm multa, quàm paucis?

Cum superlatiua vrsatissima est hæc dictio. *Cic.* 7. *de Amicit.* Commodissimum est, quàm laxissimas habere habenas amicitia. Idem *Attic. lib.* 16. Sed peto à te, ut quàm celerrimè mihi librarius mittatur. Aliquando cum Possum, & superlatiua iungitur. *Cic. de Senect.* Conuiuium ad multam noctem quàm maximè possumus, vario sermone producimur. Idem 2. *de natura Deor.* Aues nidos construunt, eosque quàm possunt molliissimè substernunt. Idem 1. *de Diuinat.* Exposui quàm breuissimè potui oracula,

Iuncta cum verbo Volo vsurpatur pro Quantum. *Cic. pro Cael.* Quàm velit, sit potens. Idem *pro eodem*: Quàm volent in conuiuiis faceti. Idem *ibid.* Quàm voletis, multi dicent,

Sæpe etiam in comparatione hanc eandem dictionem Quantum assumit. Idem 5. *Verr.* lis plus frumenti imperabatur, quàm quantum exarauerant. Idem 5. *Verr.* Sexies tantum, quàm quantum satis sit, ablatum esse. Idem 1. *de Orat.* Alter plus petebat, quàm quantum lex permittebat.

Iungitur interdum cum Quod, vel Vt. *Cic. Attic.* 9. 11. Sed ex omnibus nihil tamen magis desideratur, quàm quodd in Africam non iterim. Idem 1. *de natura Deor.* Hæc sunt dicta subreptis, quàm ut quibus ea possit agnoscere. Idem 3. *de Orat.* Hoc est altius, quàm ut nos humi strati perspicere possimus. Idem *ibidem*: Crassum pleniorē fuisse putet, quàm quomodo à nobis inductus est.

Quàm optantis aliquando, interdum verò admirantis dictio est. *Cic. lib.* 6. *epist.* 2. Quàm vellem domi mansisses? Idem *Attic. lib.* 7. Quàm vellem & nunc in provincia morari? Idem *Attic. lib.* 7. *epist.* 1. Quàm non est facilis virtus? Idem *Attic. lib.* 9. *epist.* 2. Quàm nihil prætermittis in consilio dando?

Quamprimùm.

DICTIO CCCII.

IMPORTAT hæc dictio spatium trium mensium in magnis, & duorum in paruis, ut in *l. in fraudem*, §. *fiscalis*, ff. *de iure fisci*. Alberic. in suo *Dictionario*, in *verb. Quamprimùm*. & *Specul. de allegat. & dispens.* §. *post hoc autem*, num. 9. in fine.

Quamplu

Quamplures.

DICTIO CCCIII.

IN tribus, vel quatuor hæc dictio verificatur, vt ait Corn. in *conf. 232. num. 20. vol. 2.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Aduersari precedentibus in ijs quæ sunt eiusdem generis, seu qualitatis, est de propria natura dict. Quamuis.*
- 2 *Casum magis dubitabilem explicare & ponere est de natura dict. Quamuis.*
- 3 *Causatiue pro Quia quandoque ponitur dict. Quamuis, & non aduersatur superioribus.*
- 4 *Implicatiua interdum est dictio Quamuis.*
- 5 *Exclusiua aliquando est dict. Quamuis.*
- 6 *Disiunctiue nihilominus ponitur dict. Quamuis.*
- 7 *Quamuis apud Cicer. significat idem quod Quamquam, Etiam.*
- 8 *Quamuis, nominibus & aduerbijs innectum, pro Quantumuis ponitur.*

Quamuis.

DICTIO CCCIV.

- 1 **D**E propria huius dictionis natura est, aduersari precedentibus in iis, quæ sunt eiusdem generis, seu qualitatis. Panorm. in *cap. porro quamuis, num. 2.* & ibi *glos. verb. quamuis, de priuileg. cap. 1. de constit. lib. 6. cap. quamuis, de rescript. eod. tit. cap. quamuis, de offic. Ordin. eod. lib. cap. quamuis, de offic. delegat. eod. lib. Clem. 1. de foro compet. l. Apostatarum, C. de Apostat. Azeued. ad l. 2. num. 50. tit. 7. lib. 4. noua Recopil. Corn. *conf. 42. num. 10. vol. 3.* Octavian. Vulpell. *de prapof. & aduerb. signif. sub dict. Quandoquocumque, vers. Quamuis, pag. 86.* Cened. *post libr. practic. & canonic. quest. sing. 88. num. 1.**
- 2 *Vnde de natura, & vi huius dictionis pariter esse explicare, & ponere casum magis dubitabilem, tradunt glos. verb. quamuis, in Clem. 1. de re iudic. & glos. fin. in Clem. 2. de rebus Eccles. non alienan. Gu-tier. practic. lib. 2. q. 80. num. 8. & q. 85. num. 1. Cened. d. sing. 88. num. 2. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 8. non. 198.*
- 3 *Quandoque tamen non aduersatur superioribus, sed sumitur causatiue pro Quia, vt in cap. quemadmodum, in fine princip. & ibi glos. verb. Quamuis, de iureiuran. Cened. d. sing. 88. num. 3.*
- 4 *Interdum est implicatiua, secundum Azeued. ad l. 7. num. 31. tit. 8. lib. 5. & l. 3. num. 4. tit. 16. lib. 8. noua Recopil.*
- 5 *Aliquando est exclusiua, ex eodem Azeued. ad l. 5. num. 6. tit. 7. & l. 3. num. 4. tit. 16. lib. 8. noua Recopil.*
- 6 *Ponitur nihilominus disiunctiue, vt in l. quamuis, ff. de acquiren. possess. Plerumque tamen pro Et, vt in l. si maritus, ff. famul. heriscund. & in l. idem est, ff. de usufructu.*

Quamuis non tam significat Quamquam apud 7 Ciceronem, quàm Etiam; assumit autem Tamen, Attamen, Certè. Cic. lib. 7. epist. 3. Si me audissent, quamuis iniqua pace, honestè tamen viuerent. Idem 2. Philippic. Res bello gesserat, quamuis Reipublicæ calamitosas, attamen magnas. Idem Attic. lib. 16. epist. 6. Quamuis non fueris impulsor, & suasor perfectionis meæ, approbator, certè fuisti.

Plerumque Quamuis nominibus, & aduerbijs 8 iunctum pro Quantumuis ponitur. Cic. Attic. lib. 12. Quamuis prudens ad cogitandum sit, &c. Idem pro Roscio: Quasi verò mihi difficile sit, quamuis multos nominatim proferre. Idem lib. 2. epist. 30. Quamuis paruis Italiæ latebris contentus essem.

Quæque.

DICTIO CCCV.

Collectiua est, & vniuersalis geminata hæc dictio, quæ non recipit restrictionem, immò comprehendit omnia, quæ sunt apta comprehendendi, ex natura subiecti, cui adiungitur, vt in *l. ballista, ff. ad Trebel. notat Octavian. Vulpell. de prapof. & aduerb. signif. sub hac dict. pag. 91.* vbi subdit, quòd quandoque est distributiua, per *l. si ea, vbi Flor. ff. de usuris.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Tempus perpetuum denotat dictio Quamdiu.*
- 2 *Conditionem importat dictio Quamdiu, sicut dict. Quoad, & Donec.*
- 3 *Legatum relictum uxori quamdiu non nups-erit, debetur integrè, licet intra duos menses nubat.*

Quamdiu.

DICTIO CCCVI.

Denotat hæc dictio tempus perpetuum, vt in *l. 1. sufficit, ff. de condit. indeb. & tradit glos. in Clem. quamdiu, de appell. quòd hæc dictio operatur, etiam si decies millies anni effluerint, refert Octavian. Vulpell. de prapof. & aduerb. signif. sub dict. Qualitercumque, vers. Quamdiu, pag. 86.* de sui enim natura est diuisiua temporum, & restrictiua ad veram, & personalem residentiam, secundum Gonzal. *ad reg. 8. Cancellar. glos. 43. num. 14.*

*Importat conditionem, sicut dictio Quoad, & 2 Donec, vt in l. pater Seuerinam, 101. §. fin. vbi Bart. ff. de condit. & demonstr. & in l. legatum, ff. de annuis legatis, & in l. Caio, §. Imperator, ff. de aliment. legatis, & in l. 4. in princip. ff. de seruitut. legat. Ruin. *conf. 190. num. 2. vol. 2.* Socin. *Iun. conf. 38. num. 8. vol. 3.* Vulpell. *citato loco. Gonzal. d. glos. 43. num. 123.* Sanch. *de matrim. lib. 3. dispus. 91. num. 7.**

Legatum relictum uxori, quamdiu non nups-erit, 3 debetur integrè, licet intra duos menses nubat, iuxta notata per Gonzal. d. glos. 43. num. 77. vbi num. 138. subdit, quòd est appositum mensi integraliter, non autem diebus mensis. & num. 144. addit, quòd potest verificari in qualibet parte mensis.

Sf

SPM

- 2 *Dict. Pro, habet varios ſignificatus, & ſumitur diuerſis modis.*
- 3 *Cauſam immediatam & proximam plerumque denotat dict. Pro, & in hoc differt à dictione Propter, quæ denotat cauſam remotam.*
- 4 *Cauſam remotam quandoque importat dictio Pro, quando importat Propter, vel Ob.*
- 5 *Cauſam finalem aliquando importat dict. Pro.*
- 6 *Privilegium conſeſſum pro habitatione intelligitur, etiamſi habitatio non ſit continua.*
- 7 *Pro, importat cauſam finalem ubicumque apponitur cauſa finali, quæ debet omnino ſequi ratione perſonarum, ut num. 8.*
- 8 *Cauſam finalem importare præſumitur in contractibus dictio Pro, ſi non conſtet, quòd ſit adiecta cauſa finali, vel impulſiua.*
- 9 *Cauſam excitatiuam importat dict. Pro.*
- 10 *Modum aliquando importat dictio Pro, nonnunquam conditionem.*
- 11 *Veritatem interdum denotat dict. Pro, quando accommodatur veritati, & poſſibili, quandoque fictionem.*
- 12 *Compensationem, & taxationem nonnunquam importat dictio Propter, ne plus petat.*
- 13 *Acceſſionem importat etiam dictio Pro.*
- 14 *Limitationem denotat etiam dictio Pro.*
- 15 *Dominium, vel uſum quandoque importat dictio Pro.*
- 16 *Representationem importat etiam dictio Pro.*
- 17 *Paria ſunt dicere, promittis mihi decem pro tali, vel, promittis mihi nomine talis.*
- 18 *Pro tali, importat idem quòd nomine, vel ad inſtantiã talis.*
- 19 *Dictio Pro hæredibus, ponitur ad ampliandum.*
- 20 *Pro tempore exiſtens, completitur actum à principio uſque ad finem.*
- 21 *Pro, ſæpe apud Grammaticos contrarium habet, Contra.*

Pro, interdum importat

22	Ante.
23	In.
24	Secundum.
25	Ob, vel Propter.
26	Pro vice.

- 17 *Pro ſuo iure facere, aut dicere aliquid, id eſt, pro poteſtate, &c.*
- 18 *Pro mea facere, idem eſt quòd facere quantum poſſum.*
- 19 *Pro ſe quiſque, idem eſt quòd, pro ſua quiſque parte.*
- 30 *Pro virili parte, eſt pro eo quantum unus vir poteſt.*
- 31 *Pro portione, idem eſt quòd pro rata portione, vel parte.*

Pro.

DICTIO CCLXXXVII.

DE vi, & effectibus huius dictionis vide Rébuff. in comment. ad l. conuentionem, 29. verſ. notanda

ſunt, ff. de verbor. ſignif. pag. mihi 170. Mandof. in gloſ. facult. §. Ac etiam, in verb. Pro uno, fol. 242. & §. ſane, in verb. Pro tempore, fol. 80. Octauian. Vulpell. de præpoſ. & adverb. ſignif. ſub hac dict. pag. 82. Bertazol. de clauſulis instrument. clauſ. 26. gloſ. 10. num. 2 Menoch. de præſumptionib. lib. 4. præſumpt. 134. num. 11. & conſ. 352. num. 2. & 7. Alduin. conſ. 73. num. 14. Card. Tuſch. prætic. conſul. tom. 2. lit. D. concl. 342. Cened. poſt libr. prætic. & canonic. quaſt. ſing. 81.

Hæc dictio habet varios ſignificatus ſecundum ſubiectam materiam, & ſumitur diuerſis modis, ut per Salicet. in l. unica, C. de ſent. quæ pro eo, ubi Dec. num. 15. Corn. conſ. 187. col. penult. lib. 2. Card. Tuſch. d. lit. D. conſul. 342. num. 3. & 5.

Denotat igitur plerumque cauſam immediatam, & proximam, & in hoc differt à dictione Propter, quæ denotat cauſam remotam, ut in l. dominus Stichus, ubi gloſ. verb. Pro quibus, ff. de peculio legato. Bart. conſ. 102. in fine primi dubij. Bald. in l. 1. col. penult. num. 16. verſ. venio, C. per quas perſonas nobis acquiritur, & in l. 1. in fine, C. ſi ſeruus extero. Dec. conſ. 46. num. 1. & 4. Gulielm. Benedict. in cap. Raynuius, in verb. cetera bona, num. 29. de teſtament. Corn. conſ. 133. num. 2. lib. 1. Tiraq. in tract. ceſſante cauſa, limit. 20. verſ. verum dictio Pro, num. 28. Mandof. in gloſ. facult. §. Ac etiam, fol. 244. col. 2. Bertazol. d. gloſ. 10. num. 2. Cened. d. ſing. 81. num. 1.

Quandoque tamen importat cauſam remotam, quia pro dictione Propter, vel Ob interdum ponitur, quæ cauſam remotam important; tamen hoc eſt improprie, & non ſecundum propriam naturam huius dictionis. Ita Bart. conſ. 101. incip. Girard. num. 4. lib. 1. Card. Tuſch. d. conſul. 342. num. 4.

Importat aliquando cauſam finalem, ut in l. pro- curatore qui, ff. de procur. l. penult. §. ſin. verſ. ſi pro alimentis, ff. de aliment. & cibariis. legat. Alex. conſ. 79. num. 3. lib. 2. Dec. conſ. 46. num. 1. tom. 1. & conſ. 150. num. 1. in fine. Rip. in cap. cum M. num. 7. in fine, de conſtit. Gozad. conſ. 58. num. 11. Ruin. conſ. 23. num. 19. lib. 2. Grat. conſ. 68. num. 22. vol. 2. ubi ait, quòd hæc dictio iuncta gerundio ablatiui caſus, denotat cauſam finalem. Gabr. conſ. 178. num. 15. lib. 1. Mandof. in gloſ. facult. §. Ac etiam, in verb. Pro uno, fol. 244. col. 2. Coſm. in pragmat. ſanct. tit. de annatis, in verb. Pro, fol. 150. col. 1. Honded. conſ. 53. num. 7. vol. 2. Octauian. Vulpell. citato loco, num. 1. Menoch. conſ. 352. num. 2. Surd. conſ. 445. num. 29. Cened. d. ſing. 81. num. 3. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 96. num. 26. Surd. de aliment. tit. 2. q. 5. num. 9. & 10. Accac. Anton. in comment. ad l. demonſtratio falſa, 17. num. 16. ff. de condit. & demonſtrat.

Amplia primò, ſeu potius declara, quòd licet iſta dictio importet cauſam finalem, intelligitur ſecundum animi modum, & arbitrio ludicis, ut non ſit continua. Vnde privilegium conſeſſum pro habitatione, intelligitur, etiamſi habitatio non ſit continua; ita Bald. conſ. 134. incip. Decretum, ultra medium, verſ. quid ultra, lib. 1. quem refert Card. Tuſch. d. lit. D. conſul. 342. num. 7.

Amplia ſecundò, in contractibus, quia quòd dicitur, hanc dictionem Pro importare cauſam finalem, procedit ubicumque talis dictio apponitur cauſæ finali. Bald. conſ. 337. incip. Et præmiſſo, num. 2. verſ. item eſt ſciendum, lib. 3. ubi quòd iſto caſu oportet cauſam exiſtere, & impleri, & conſ. 433. incip. Caſus talis, num. 5. lib. 5. Card. Tuſch. d. conſul. 342. num. 8. ubi num. 9. reſtringit ampliationem, ut non procedat, quando hæc dictio apponitur cauſæ impulſiue, quia tunc nõ eſt neceſſe, quòd cauſa exiſtat, cum proprie non ſit cauſa, ſed motiuum impellens.

Amplia

- 8 Amplia tertio, quod hæc dictio importat causam finalem, quæ debet omnino sequi ratione personarum, veluti si Abbas daret Monacho pecunias pro vestimentis, tenetur Monachus emere vestimenta, & non posset pecunias in alium usum convertere. Ita Bald. *conf. 337. ante finem, vers. Item ratio persona, lib. 3.* Card. Tusch. *d. conclus. 340. num. 10.* vbi num. 11. declarat, quia in contractibus ubicumque constat, quod contrahentes aliter volebant contrahere, semper illa erit causa finalis, etiam si aliter diceretur impulsiva, & è contrà finalis efficitur impulsiva, si nihilominus contrahentes erant contracturi, & ideo cognoscitur hoc à voluntate contrahentium, an sit causa finalis, vel impulsiva.
- Amplia quarto, quod hæc dictio, si non constat, quod sit adiecta causæ finali, vel impulsivæ, præsumitur causam finalem importare in contractibus, quando apponitur verbis prolatis ad favorem tradentis, ut per Bald. *d. conf. 337. num. 2. vers. 3. lib. 3.* & *conf. 433. num. 5. lib. 5.* quem refert Card. Tusch. *d. conclus. 342. num. 12.*
- 9 Amplia quinto, quod hæc dictio nedum importat causam finalem, sed etiam causam excitativam, ideo lex, vel statutum dans potestatem præmiandi quoscumque exterminantes, & prosequentes bannitos, & rebelles. Pro extirpandis bannitis ista dictio operatur, quod etiam pro eo, qui iam interfecit insignem bannitum, possit deputari præmium, quia excitantur alij, & sic hæc dictio Pro importat excitationem. Ita Bald. *conf. 264. incip. Qui fervore, in fine, lib. 3.* quem refert Card. Tusch. *d. conclus. 342. num. 13.*
- 10 Modum aliquando importat hæc dictio Pro, l. antepenult. §. 1. ff. de legat. 2. l. cum nota, C. de transact. l. si quis pro redemptione, C. de donationib. l. pro oneribus, C. de iure dotium. Ruin. *conf. 44. num. 5.* Corn. *conf. 145. in fine, lib. 1.* Rimin. *Jun. conf. 549. num. 6. lib. 5.* Bartol. in l. quibus diebus, §. Tertius, ff. de condit. & demonstr. Caputaquens. *decis. 273. num. 1. p. 2.* Verall. *decis. 75. p. 2.* Ioan. de Monte Sperell. *conf. 191. num. 6.* Honded. *conf. 53. num. 33.* & 36. vol. 2. Reusner. *decis. 7. num. 48. lib. 4.* Menoch. *conf. 146. num. 21.* Octavian. Vulpell. *d. loco statim, in princ.* Quando per se simpliciter apposita est, tunc facit modum, l. ante penult. §. 1. ff. de leg. 2. vel apposita per nomina in genere, l. nulli, in princ. C. de Episcop. & Cleric. At verò quando per nomina in specie apposita est, facit conditionem, l. stipulatio, ff. de iure dotium, l. Titio, §. Tertio, ff. de cond. & demonstr. Et colligitur ex traditis per Galgauer. *de cond. & demonstr. p. 2. cap. 3. quest. 2.* & per Bald. *conf. 440. num. 5. lib. 5.* Quamvis Peregr. *conf. 64. num. 9. in fine, lib. 3.* dicat quod non facit conditionem, sed significat causam. Ad quod propositum Ang. *conf. 30. incip. Domina Francisca, in princ.* quem refert Card. Tusch. *d. conclus. 342. num. 19.* ait, quod quandoque importat conditionem in ultimis voluntatibus, quandoque apponitur causæ, ad quam non obligatur de iure is, qui se obligat: ideo si is, qui non est obligatus dotare mulierem, legat mulieri pro nubenda ea, legatum dicitur conditionale, & non debetur nisi habat, secus si legans esset obligatus dotare de iure.
- 11 Interdum denotat veritatem, & quandoque fictionem; veritatem, quando accommodatur veritati, & possibili, ut si statutum dicat, quod omnes Florentini habeantur pro ciuib. nam verè ciues sunt, quia etiam oriundi sunt, vel ibi habitantes. Socin. *conf. 1. incip. In casu, num. 10. & seq. vers. quod paria, lib. 1.* Card. Tusch. *d. conclus. 342. num. 14.* vbi num. 15. addit, quod si non concurrat veritas, veluti si di-

cat statutum, quod Florentini habeantur pro Perusinis, tunc est per fictionem, & non per veritatem, & num. 16. post Put. *decis. 329. lib. 3.* aliàs *decis. 328. in correct. eod. lib. 3.* ampliat hanc dictionem quandoque importare æquiuocationem, & incertum, & ideo quod commissio, vel exequutio facta pro parte N. non debet inducere nocumentum N. quia illa verba non probant, quod ipse fecerit, cum sint æquiuoca.

Nonnunquam importat compensationem, & taxationem, ne plus petat, ut si dictum sit, quod testator legat pro omni eo, quod petere potest. Ita Ruin. *conf. 60. num. 6. lib. 2.* Hipp. Rimin. *conf. 157. n. 14. vers. tertio accedis, vbi* quod legatum factum pro omni eo, quod petere potest filia occasione legitimæ, censetur animo compensandi legitimam. Refert Card. Tusch. *d. conclus. 342. num. 20.*

Item importat hæc dictio accessionem, unde obligans se pro Titio, licet principaliter obligetur, dicitur obligatus tanquam fideiussor respectu eius, pro quo obligatur. Ita Bald. *conf. 198. lib. 1.* quod duplicatur *conf. 153. num. 9. vers. item dictio, lib. 5.* Card. Tusch. *d. conclus. 342. num. 34.*

Item denotat limitationem, veluti si legetur Ecclesiæ prædium, vel possessio pro vita Rectoris, intelligitur facta limitatio, quod Rector habeat victum ex tali legato, & sic hæc dictio est limitativa, ut per Bald. *conf. 250. ante finem, vers. quia illa dictio, lib. 4.* Card. Tusch. *d. conclus. 342. num. 35.*

Item quandoque importat dominium, vel usum, ut si legetur domus Fraticellis pro eorum habitatione, de rigore iuris dominium domus legatæ est Fraticellorum, licet de æquitate secus, quia censetur legatus usus, & habitatio, & dominium est penes hæredem. Ita Bald. *conf. 59. incip. Quadam mulier, lib. 5.* quem refert Card. Tusch. *d. conclus. 342. num. 36.*

Item importat representationem, ideo si fiat solutio Titio pro me, importat solutionem mihi factam, & à me Titio; & sic tantum est dicere soli ere Titio pro me, quantum soluere mihi, vel loco mei. Ita Paris. *conf. 107. num. 44. lib. 3.* Card. Tusch. *d. conclus. 342. num. 23.*

Paria enim sunt dicere; promittis mihi decem pro tali, vel promittis mihi nomine talis, ut per Rom. *conf. 441. incip. Prasens instrumentum, num. 4. in fine, vers. unde notandum, vbi* Apost. *ad eund. in vers. nomine, ait, idem esse dicere pro te, vel nomine tuo: sic etiam actus factus pro Titio idem importat, ac si esset dictum nomine Titij.* Alex. *conf. 80. incip. Examinato, num. 8. lib. 2.* quem refert Card. Tusch. *d. conclus. 342. num. 17.*

Pro tali, importat idem quod nomine, vel ad instantiam talis, ut per Felin. in cap. cum M. Ferrariensis, nu. 3. de constit. & ibi Rip. num. 7. Dec. in l. 1. num. 15. C. de sent. qua pro eo, quod interest. Cened. *d. singul. 81. num. 4.* Card. Tusch. *d. conclus. 342. num. 27.* vbi num. 28. infert, quod ideo emens pro tali proinde acquirat tali, ac si diceret acquirere nomine talis.

Pro heredibus, ista dictio ponitur ad ampliandum, & eius natura est, ut ampliet. Felin. *conf. 28. num. 6.* quem refert Cened. *d. singul. 81. num. 6.*

Pro tempore existens, ista verba complectuntur actum à principio, usque ad finem; & significant temporis aptitudinem, ut per Rebuff. in rubr. de Regia ad Prælaturas nominat. §. 1. verb. Pro tempore, fol. 125. quem refert Cened. *d. singul. 81. num. 5.* Et de his verbis, Pro tempore, vide Mandol. in glos. facult. §. sanè, in verb. Pro tempore, fol. 80. & in §. habita, verb. Pro tempore, fol. 124.

Apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ auctores,

dores, hæc dictio *Pro*, sæpè contrarium habet *Contra*, Cic. 3. *de Orat.* Hoc non modò pro me, sed contra me est potiùs. Id. *Attic. lib. 11.* Non tam pro se, quàm contra me laborare dicitur.

- 21 Vsurpatur interdum pro *Ante*, Cic. 2. *Phil.* Hasta posita pro æde Iouis Statoris, bona Cn. Pompeij acerbissimæ voci subiecta præconis. Id. *ibid.* Nonne audiente populo Romano sedens pro æde Castoris dixit. Id. *pro Mil.* Illa præsidia quæ pro templis omnibus cernitis.

- 23 Aliàs pro *In*, Liu. *lib. 38.* Laudari quoque pro concione omnes sunt. Cæf. *lib. 6. de bello Gallico.* Hac re pro suggestu nunciata.

- 24 Secundum aliquando denotat dictio *Pro*, Cic. 7. *Ver.* Cinitatibus pro numero militum pecuniæ summas describere. Id. *lib. 11. epist. 12.* Non dubito autem pro tua singulari prudentia quin perspicias. Id. *pro Mur.* Ego vos pro mea summa, & vobis cognita in Rempubl. diligentia moneo, pro auctoritate Consulari horror, pro magnitudine periculi obtestor, vt, &c.

- 25 Interdum vsurpatur pro *Ob*, vel *Propter*. Cic. *Attic. lib. 1.* Misi qui pro vectura solueret. Id. 2. *de Orat.* Dixit se dimidium, quod pactus esset, pro illo carmine daturum. Plaut. *Aul.* Pro vapulando herclè à te mercedem petam. Terent. *Eun.* Heri minas viginti pro ambobus dedi.

- 26 Pro *vice*, aut *loco*; accipitur quandoque hæc dictio *Pro*, Cic. 6. *Ver.* Tibi Marcelli statua pro paribulo fuit. Id. *Attic. lib. 2.* Vnus Cato mihi est pro centum millibus. Id. *Attic. lib. 1.* Hoc pro mercede, vel præmio tibi erit. Vnde trita illa, *pro nihilo habere, ducere, puerare, &c.*

- 27 Pro *suo iure facere*, aut *dicere aliquid*, est idem quòd iure suo, ac pro potestate, quam habeat in aliquam rem, dicere aliquid, aut facere sine reprehensionis metu, quod nemo possit de iure reprehendere. Cic. *pro Flac.* Pro meo iure dico. Id. 7. *Ver.* Tum deprecabitur à vobis, tum etiam pro suo iure contendet. Plaut. *Rud.* Nempe pro tuo iure oras. Virg. 4. *Aeneid.* pro re pauca loquar. Hinc *pro tempore*, *pro opibus*, *pro facultatibus*, *pro dignitate*, & similia proueniunt.

- 28 Pro *mea facere*; idem est quòd facere quantum possum. Cic. *lib. 5. epist. 8.* Vt ita fieret pro mea parte adiui. Id. *pro Syl.* Omnes qui adsunt pro sua parte & auctoritate defendunt. Id. 1. *Tusc.* Pro sua quisque facultate parant.

- 29 Pro *se quisque*; idem est quod *pro sua quisque parte*. Cic. 3. *Offic.* Pro se quisque quod ceperat, afferbar. Id. 3. *Ver.* Pro se quisque manus affert. Liu. *lib. 26.* Pro se quisque aurum, argentum, & æs publicum conferunt.

- 30 Pro *virili parte*; est pro eo quantum vnus vir potest. Cic. *pro Sexr.* Hæc qui pro sua parte virili defendunt. Id. 13. *Philip.* Tum me eius beneficio plusquam pro virili parte obligatum puto.

- 31 Pro *portione*; idem est quod pro rata portione, vel parte. Cic. 2. *de Orat.* Sed oportet, vt ædibus ac templis vestibula, & aditus, sic causis principia pro portione præponere. Id. *lib. 6. de Republ.* Qui interuallis coniuncti imparibus, sed tamen pro rata portione distinctis. Id. 1. *Tusc.* Omnia ita perinde, vt cuique data sunt, pro rata parte, à vita, longa aut breuia ducuntur.

S V M M A R I V M.

- 1 *Actus ut reddatur nullus, licet lex non pro-*

cesserit vltierius annullando, efficit verbum Prohibemus.

- 2 Prohibere non potes quod tibi non nocet, & alteri prodest.
- 3 Prohibitum illud dicitur, quod lege expressè prohibetur.

Prohibere.

DICTIO CCLXXXVIII.

Verbum hoc efficit, vt actus reddatur nullus, licet lex non processerit vltierus, annullando, vt tradit Cald. Percira *quæst. forens. conf. 19. num. 52.* Importat enim præceptum verba significantia prohibitionem, qualia sunt, *Prohibeo, Inhibeo, Veto, Interdico*; quippe quòd omnis prohibitio præceptum abstinendi se à re prohibita continet, vt per Burr. in *cap. nam concupiscentiam, in fine, de constitut.* vbi Abb. num. 5. Felin. etiam num. 5. Alex. de Neuo num. 22. Gutier. *canon. lib. 1. cap. 7. num. 21.* Euerard. *loco ab aquipollent, num. 11.* Sayr. in *Clau Regia lib. 3. cap. 7. num. 27.* Azor. *insti. moral. p. 1. lib. 5. cap. 16. q. 5.* Sanch. in *præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 34.*

Prohibere non potes quod tibi non nocet, & alteri prodest, l. 2. §. *idem auus, & §. denique in primo, ff. de aqua pluuiæ arcen. l. ficut, ff. de seruic. l. in creditore, ff. de euict.* Couar. *variæ, lib. 3. cap. 14. num. 8. vers. item, & præf. cap. 37. num. 2. & 3. col. 3.* Gom. *tom. 2. variæ, cap. 2. num. 17.* Menoch. *rem. 6. & in num. 114. cum seqq. & conf. 14. num. 8. & conf. 51. num. 45. & conf. 121. num. 8. & de arbitr. lib. 2. cap. 168. num. 12. & casu 237. num. 19.* Surd. *decis. 120. num. 12. & decis. 236. num. 12.* D. Barbosa in l. 2. in princip. p. 2. num. 34. *cum seqq. ff. solutio matrimon.*

Prohibitum illud dicitur, quod lege expressè prohibetur. Menoch. *conf. 1111. num. 1.* Et prohibita quæ non inueniuntur, per legem permilla censentur, l. *necnon, 28. post princip. ibi, sed si lex non prohibeat.* iuncta glos. *verb. non prohibeat, ff. ex quibus causis maiores, l. 1. ff. de legat. l. mutus, §. quantur, ff. de procur. l. ab ea parte, ff. de probat. cap. omnes. & ibi glos. 3. distinct. cap. 1. de translat. Prælati, vbi glos. *verb. non inueniuntur, cap. nuper, 29. vers. in secundo, cap. cum illorum, 32. de sentent. excommunic. Alciat. respons. 8. num. 18.* Bursat. *conf. 110. num. 27. lib. 1.* Burg. *dè Pace conf. 8. num. 3.* Brunor. à Sole in *locis communib. verb. prohibitio, 1.* Bertazol. *de clausulis instrument. claus. 2. glos. 1. num. 5.* Bobadil. in *sua Politica, lib. 3. cap. 4. num. 44.* D. Barbosa in l. cum Prætor, §. 1. num. 95. *ff. de iudiciis.**

S V M M A R I V M.

- Proinde interdum importat
- 1 Ceterum, Propterea, Itaque.
 - 2 Inde.
 - 3 Ergo, Igitur.
- 4 Improprietas est nota dict. Proinde.
- 5 Veritatem quandoque importat dictio Proinde.
- 6 Identitatem nonnunquam denotat dictio Proinde.

Proinde.

Proinde.

DICTIO CCLXXXIX.

- 1 **A**ccipitur hæc dictio pro *Ceterum*, *Propterea*, *Itaque*, vt in l. *heres absens*, §. *proinde*, ff. de iudi-
ciis, & in l. *proinde*, §. 1. & 2. ff. ad legem Aquiliam.
- 2 Aliquando significat idem quod *Inde*, vt in l. 1.
in princip. ff. quibus modis vsusfructus amitt. glof. in l. 1.
in princip. ff. de edendo.
- 3 Interdum exponitur pro *Ergo*, *Igitur*, vt in l.
proinde, vbi glof. ff. si certum petatur, & in l. *pronun-*
ciatur, & in l. *urbana pradia*, ff. de verbor. signif.
- 4 Nonnunquam est nota improprietatis, secun-
dum Bartol. in l. *qui a patre*, in princip. ff. de confirm.
rutor. & notatur in d. l. *proinde*, in princip. ff. ad legem
Aquiliam.
- 5 Plerumque importat veritatem, vt in l. *si quis*
obrepserit, ff. ad legem Corneliam, de falsis, vbi Hippol.
num. 3.
- 6 Quandoque identitatem denotat, iuxta tradita
per Hippol. ad l. *verum*, num. 4. ff. ad legem Pompeiam,
de parricidio.

SUMMARIUM.

- 1 Stipulationem importat verbum *Promisit*, in
instrumento positum.
- 2 Pactum importat verbum *Promisit*, si viua
voce prolatum sit.
- 3 Testes etiam plures si deponant Titium pro-
misisse, non præsumitur stipulationem in-
teruenisse.
- 4 Notarius deponendo de verbo *Promittere*,
intelligitur nudo pacto, non per stipula-
tionem.
- 5 Verbum *Promisit*, in instrumento appositum,
significat partes fuisse presentes.

Promittere.

DICTIO CCXC.

- 1 **V**erbum hoc in instrumento positum importat
stipulationem, puta si Titius promisit Scio,
intelligitur per stipulationem, vt præsumatur so-
lennitas, & detur actio, vt in §. *si ita scriptum*, Instit.
de utilib. stipulat. & tradunt Anton. Gom. tom. 2. va-
riar. cap. 11. num. 17. Egid. Bellam. conf. 1. num. 17.
vers. quia verbum *Promississe*. Ioan. de Imol. conf. 86.
incip. In causa, qua vertitur, num. 3. Corn. conf. 238.
incip. *Visa copia*, circa finem, lib. 3. Socin. conf. 157.
incip. *Præfens consiliatio*, lib. 2. circa finem. Rota decif.
489. num. 5. p. 1. dec. Bertazol. de clausulis instrument.
claus. 4. glof. 26. num. 6. Viu. tom. 2. commun. opin. lib. 9.
tit. 34. num. 348. Cenal. commun. contra commun. q. 399.
Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 344. &
lit. P. conclus. 910. Gregor. decif. 328. num. 6. Card. Se-
raphin. decif. 427. num. 6. vbi num. 1. subdit, licet per
Notarium non fuerit descriptum promississe sibi, sti-
pulante pro absente, & decif. 1167. num. 4.
- 2 Si verò sit viua voce prolatum, importat pactum,
secundum Bertazol. d. glof. 26. num. 6. de quo vide
Menoch. conf. 705. num. 2.
- 3 Vnde si testes deponant Titium promississe, tunc

non præsumeretur stipulationem interuenisse, quia
intelligitur de nuda promissione, nisi addat, quod
præcellit interrogatio, vt tradunt glof. in d. l. *si ita*
scriptum. Anton. Gom. d. num. 13. vers. item adde.
Anchar. conf. 331. incip. *Visu diligenter*, num. 8. Ber-
tazol. d. claus. 4. glof. 4. Card. Tusch. d. lit. D. conclus.
344. num. 3. quidquid dicat Castrenf. conf. 332. incip.
In causa *Siluestri*, col. 3. num. 3. vers. præterea, lib. 1.
Quod amplius, etiam si plures testes hoc deponerent,
iuxta tradita per Ioan. de Imol. conf. 102. incip. In
causa, num. 7. vers. item obijciatur. quem refert Card.
Tusch. d. lit. D. conclus. 344. num. 5.

Amplius, etiam si esset Notarius, qui examinaretur, 4
quia deponendo de verbo *Promissi*, intelligitur nudo
pacto, non per stipulationem, vt per Anchar. d. conf.
331. num. 9. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus.
344. num. 4.

In instrumento appositum significat partes fuisse 5
præsentem, iuxta resoluta per Bertazol. d. tract. de
clausulis instrument. claus. 17. glof. 3. num. 5.

SUMMARIUM.

- 1 Quantitatem modicam, & modicum tempus
importat dict. Prope.
- 2 Contiguitatem denotat dict. Prope.
- 3 Prope apud Grammaticos pro iuxta acci-
pitur.
- 4 Prope cum ablatiuum casum adsciscit, usur-
patur pro Non procul.

Prope.

DICTIO CCXCI.

Hæc dictio refertur ad modicum tempus, & 1
modicam quantitatem, vt tradunt Ang. conf.
127. incip. *Visi petitione*, num. 2. Alex. conf. 120. num. 8.
lib. 2. Bart. in a. th. de Monachis, §. *si verò intra*, num. 1.
vbi dicit, quod si testis dicat, quod Titius possedit
prope per viginti annos, quod testis probat de
decem & nouem annis cum dimidio. Aret. in l. *pro-*
perandum, §. *siquidem*, C. de iudiciis. Menoch. de arbitr.
casu 57. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl.
345. num. 1. Cened. post libr. pract. & canonic. quest.
sing. 81. num. 7.

Denotat contiguitatem, & non potest verificari 2
in loco remoto, vt per Aret. in §. *quod si naturali*,
Instit. de rerum diuis. Bart. in tract. *Tiberiad.* p. 1. de
Insul. in verb. *Prope ripam pradia possidem*. Boer. decif.
51. num. 15. quos refert Cened. d. sing. 81. num. 8.

Apud Grammaticos pro iuxta accipitur. Cic. in 3
Brut. Cum plebs prope ripam confederisset. Idem
lib. 7. epist. 24. Vt non modò prope me, sed planè
mecum habitaret.

Aliquando cum ablatiuum casum adsciscit, usur- 4
patur pro Non procul. Cic. 7. Verr. At cum bellum
in Italia tam prope à Sicilia gereretur, tamen in Si-
cilia non fuit. Idem in Pison. Prope à meis ædibus
sedebas. Cum sine casu ponitur, aduerbij vicem
obtinere, & contrarium habet Procul. Cic. lib. 9.
epist. 7. Volebam prope alicui esses. Idem de Senect.
Adolescentia magis delectatur, prope voluntates
intuens; delectatur etiam senectus, eas procul
aspectans. Plaut. Casin. Nemo audet prope acce-
dere.

S V M M A R I V M.

- 1 *Cauſam nedum proximam, ſed etiam remotam & impulſiuam denotat dictio Propter.*
- 2 *Cauſam ob quam motus eſt Princeps ad ita conſtituendum ſignificat dict. Propter.*
- 3 *Cauſam efficientem plerumque declarat dictio Propter.*
- 4 *Propter, pro Prope, ſæpe uſurpatur.*

Propter.

D I C T I O C C X C I I.

- H**Æc dictio nedum cauſam proximam, ſed etiam cauſam remotam, & impulſiuam denotat. Ita Calder. conf. 181. num. 1. verſ. & pro hac parte, aliàs 4. de locato, ubi quoddam promiſſa remiſſio per locatorem conductori propter bellum, debet fieri ex omni cauſa proueniente à bello, etiamſi ſit remota. Bald. conf. 329. incip. *Cafus talis eſt*, num. 2. verſ. & idè attendenda, lib. 1. ubi quoddam importat cauſam, vel occaſionem immediatam, vel remotam. Angel. conf. 312. incip. *Prout patet, in princip. verſ. Contrarium dico*. Signorol. conf. 185. num. 7. ubi ſubdit, quoddam importat idem, quod dictio *Occaſione*. Rom. conf. 89. num. 7. verſ. *ſecundò quia*. Gozad. conf. 58. num. 11. Gulielm. Bened. in cap. *Raynutius*, verb. *cetera bona*, num. 29. de teſtament. Tiraq. in tract. *ceſſante cauſa*, lib. 10. num. 24. ubi num. 25. ſubdit, quoddam aliquando cauſam proximam designat. Card. Tufch. practice. conſulſ. tom. 2. lit. D. concl. 346. num. 1.
- 1 *Significat cauſam, ob quam motus eſt Princeps ad ita conſtituendum, ſecundum Menoch. conf. 383. num. 15.*
 - 2 *Plerumque apud Grammaticos cauſam efficientem declarat. Cic. in Brut. Eaque ſuſpicio propter eam cauſam fuit. Idem pro Roſcio: Suſceptum onus aut propter perfidiam abiicere, aut propter imbecillitatem animi deponere. Idem 1. de Finib. Virtus per ſe, & propter ſe expetenda.*
 - 3 *Sæpe autem uſurpatur pro Prope. Cic. 3. de natura Deor. Vulcanus tenuit inſulas propter Siciliam, quæ Vulcaniæ appellantur. Idem in Brut. In pratulo propter Platonis ſtatuum conſedimus. Idem 4. Verr. Propter ædem Vulcani. Idem 6. Verr. Etenim propter eſt ſpelunca quædam. Idem pro Roſcio: Duo filii propter patrem cubantes.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Cauſam proximam importat dictio Propterea.*
- 2 *Cauſam expreſſam diſpoſitionis denotat dictio Propterea.*
- 3 *Diſpoſitionem coniungit dict. Propterea, poſita poſt copulatiuam Et.*
- 4 *Propterea, ex propter & ea factum, apud Grammaticos uſurpatur pro Idcirco, & ſerè cum Quod, vel Vt, uſurpatur.*

Propterea.

D I C T I O C C X C I I I.

IMportat hæc dictio cauſam proximam, ſecundum Tiraq. in tract. *ceſſante cauſa*, lib. 10. num. 26. propter quam quis induetur ad aliquid agendum, Bart. in l. 1. C. de ſenſent. qua pro eo. Alber. in ſuo Dictionario, verb. *Propterea*. Mathetil. in tract. de ſucceſſ. ab inſeſt. in 4. articulo princip. num. 23. Gozad. conf. 84. num. 7. Rol. conf. 15. num. 5. tom. 3. Honded. conf. 79. num. 18. vol. 2.

Denotat expreſſam cauſam diſpoſitionis, & finalem, vt per Stephan. Gratian. Marchiæ decif. 60. num. 1.

Poſita poſt copulatiuam Et coniungit diſpoſitionem, ita vt altera ab altera pendere dicatur, vt per Card. Seraphin. Rota decif. 883. num. 7.

Propterea ex propter, & ea factum eſſe apparet, & uſurpatur apud Grammaticos pro Idcirco, & ſerè cum Quod, vel Vt copulatur. Cic. lib. 5. epist. 18. Propterea quod nullam rem grauius iamdiu tuli. Idem lib. 6. epist. 18. Cum eſſem otioſus in Tuſculano, propterea quod diſcipulos obuiam miſeram. Idem lib. 13. epist. 6. Propterea ſcripli, vt me non ſine cauſa laborare intelligeres.

S V M M A R I V M.

- 1 *Excludit dict. Proſus omnia & ſingula, quæ in contrarium excogitari poſſunt.*
- 2 *Natura præciſa vim habet dict. Proſus.*
- 3 *Proſus importat ipſo iure, vel ipſo facto, & non requirit ſententiam, ſeu decretum.*

Proſus.

D I C T I O C C X C I V.

EXcludit hæc dictio omnia, & ſingula, quæ in contrarium excogitari poſſunt, cap. ſtatutum, §. *promiſſurus, de reſcript. in 6.* ibi niſiul proſus exigit, & ſic denotat idem, quod *Peritus*, ſecundum Stephan. Gratian. Marchiæ decif. 183. num. 8.

Habet vim præciſæ naturæ, vt in cap. ad aures, 2. ibi, *omnem proſus actionem excludit, de præſcript. d. cap. ſtatutum, §. promiſſurus, cap. pr. ſententiam, §. præciſa, de teſtib. lib. 6.* notant Dec. conf. 113. num. 5. tom. 1. Octavian. Vulpell. de præpoſ. 15. aduerb. ſignif. ſub hac dict. pag. 83.

Importat ipſo iure, vel ipſo facto, & non requirit ſententiam, ſeu decretum, vt tradunt Tiraq. in l. ſi unquam, verb. *reuerſatur*, num. 71. & 87. C. de reuocac. donat. Mathetil. ſing. 111. in princip. Boët. decif. 344. num. 4. Sanch. de matrimo. lib. 3. diſput. 53. num. 8. Bernard. Muſcat. de modis fideiſſibendi, p. 1. modo 14. num. 12. Nicol. Garc. de benefic. p. 11. cap. 10. num. 58. Ioan. de Salas in tract. de legib. q. 96. tract. 14. diſput. 13. ſect. 6. ſub num. 79. Farinac. fragment. crimin. p. 1. verb. *lex*, ſub num. 123.

S V M M A R I V M.

- 1 *Protinus, importat idem quod Statim, & Incontinenti.*

2 *Moram,*

- 2 *Moram, & dilationem omnem excludit dictio Protinus.*
- 3 *Protinus importat ipso iure, & non requirit sententiam, seu decretum.*

Protinus.

DICTIO CCXCV.

- 1 *Importat idem quod Statim, & Incontinenti, ut in l. 1. & 3. §. in amittenda, ff. de acquiren. possess. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 122. C. de reuocan. donat. Cotta in memorabilib. verb. Protinus, pag. 715. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Proprie, vers. Protinus, pag. 84.*
- 2 *Excludit omnem moram, & dilationem, iuxta notata per Calder. Pereira de resolut. emphyt. cap. 16. num. 89.*
- 3 *Denotat Ipso iure, & non requirit sententiam, seu decretum, ut tradunt Sayro in Clausi Regia, lib. 3. cap. 8. num. 27. Bernard. Muscatell. de modo fideiubendi, p. 1. modo 14. num. 12. Monet. de distribut. quotidian. p. 3. q. 7. num. 36. & 37. Farinac. fragment. crimin. verb. lex, num. 115.*

SUMMARIUM.

- 1 *Relatiua est antedictorum dict. Prout, & relationem significat.*
- 2 *Restrictiue, & limitatiue stat dict. Prout.*
- 3 *Limitatiua qualitatis, vel temporis est dictio Prout, non autem substantia.*
- 4 *Limitatiua, & restrictiua est dictio Prout, maxime quando refertur ad aliquid quod sit de preterito.*
- 5 *Prout, in libello stat limitatiue, & restrictiue secundum quod continetur in actis ad que sit relatio.*
- 6 *Causaliter, hoc est, dispositiue in dubio ponitur dictio Prout, si respiciat preteritum circa idem de quo non constat. Quod ampliat, & declaratur num. 7. 8. 9. 10. & 11.*
- 12 *Conditionaliter stat dictio Prout, posita in rescriptis iustitiarum: & quando refertur ad verbum impersonale.*
- 13 *Conditionaliter stat etiam dict. Prout, posita in dispositione incerta, seu generali, vel quando nihil de nouo conceditur.*
- 14 *Conditionem non importat, sed dispositionem dictio Prout, quando profertur a partibus, que poterant de nouo disponere, etiamsi non constet de relato.*
- 15 *Similitudinem importat dictio Prout.*
- 16 *Prout, secundum, & iuxta, idem importat.*
- 17 *Prout, pro Quia, quandoque exponitur.*
- 18 *Prout, idem importat ac si diceretur, Eo modo.*
- 19 *Conditionaliter, & non causatiue stat dictio Prout hactenus.*
- 20 *Qualitates & formas expressas, & in preteritum positas refert dict. Prout.*

Prout.

DICTIO CCXCVI.

Hæc dictio relatiua est antedictorum, & relationem significat, ut in l. edita, C. de ulendo. notant Aret. conf. 76. num. 5. in tercio dubio. Marant. de ordin. iudicior. p. 3. tit. iudicij tela aggreditur, num. 122. Dec. conf. 374. num. 4. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Prout, statim in princip. pag. 84. Menoch. conf. 177. num. 26. Azeued. ad l. 1. r. num. 50. tit. 1. lib. 6. noua Recopil. Surd. conf. 362. num. 7. & conf. 105. num. 33. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 347. num. 1. & 34. Rota apud Zach. de obligat. Camer. decis. 29. num. 5. Et quod inducat repetitionem qualitatum, & conditionum precedentis legati, & dispositionis in sequentem, resoluit Galgancet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 10. q. 18. num. 13.

Natura sua itaq; restrictiue, & limitatiue, ut in l. si testamentum, C. de insti. & substi. & in l. 1. C. de bonorum possess. contra tabulas. notant Dec. conf. 362. num. 1. Burt. in Extranag. ad reprimen. verb. Prout, circa finem, vers. si verò per hanc dictionem. Marant. d. p. 3. tit. iudicij tela aggreditur, num. 122. Alex. conf. 46. num. 8. lib. 1. Ruin. conf. 25. num. 11. vol. 1. Socin. lun. conf. 12. num. 33. vol. 3. Gozad. conf. 84. num. 6. & conf. 31. num. 18. & conf. 80. num. 3. Brunor. à Sole in locis cotinuitib. verb. dictio, 13. Viu. com. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. num. 62. Menoch. conf. 177. num. 26. & conf. 864. num. 16. Azeued. d. l. 1. num. 50. Surd. conf. 379. num. 33. Stephan. Gratian. Marchise decis. 212. num. 20. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 347. num. 22.

Declara tamen, quia limitat qualitatem, vel tempus, non autem substantiam, ut in legato mihi facto per Titium, prout ipse declarabit, si legatum est certum, puta de centum. Ista limitatio Prout non respicit substantiam legati, quia eo non declarante, nihilominus debentur centum, Bart. in d. Extranag. ad reprimendum, verb. Prout, in fine. Surd. d. conf. 335. num. 36. Card. Tusch. d. conclus. 347. num. 21. & 23.

At tripla, seu extende, quia hæc dictio Prout maxime limitat, & restringit, quando refertur ad aliquid, quod sit de preterito, ut habetur in d. l. edita, ibi, prout edicti perpetui mones autoritas, ut notant Bart. in d. Extranag. ad reprimendum, in verb. Prout, num. 2. vers. quandoque respicit, & in d. l. edita, num. 18. & Dec. num. 85. idem Dec. conf. 63. num. 6. tom. 1. Ang. conf. 368. incip. Serenissimus, circa princip. Alex. conf. 46. incip. V isis, num. 9. lib. 1. Ruin. conf. 50. num. 6. vol. 2. & conf. 25. num. 10. & 11. vers. sed quamuis, vol. 1. Gram. decis. 59. num. 2. & seq. Curt. Iun. conf. 92. num. 9. & 10. Rimin. conf. 19. num. 38. & conf. 27. num. 7. Bursat. conf. 85. num. 8. Crau. conf. 956. num. 14. Honned. conf. 112. num. 20. vol. 1. & conf. 40. num. 38. vol. 1. Menoch. conf. 177. num. 26. Surd. conf. 336. num. 16. Simon de Præ. de interpret. ultim. volunt. lib. 2. in fine, num. 58. Card. Tusch. d. conclus. 347. num. 24. Et fuit dictum in Romana Cambiorum, 26. Martij 1593. coram Illustrissimo Domino meo Card. Millino. Et ita quod tempus, & qualitatem denoter, post multos à se relatos concludit Rendin. in Promptuar. recept. sentent. tom. 1. tit. 27. num. 7.

Vnde si in libello aliquid narratur, subdendo, & prout de omnibus prædictis latius constat, sic, vel aliter in actis causæ agitata, &c. isto casu stat limitatiue, & restrictiue, secundum quod continetur in actis, ad quæ sit relatio. Ita Alex. consil. 49. incip. In causa, & lise, num. 4. & 5. vers. nec prædictis obstat, lib. 7.

R r 3 vbi

vbi num. 7. extendit, procedere etiam si in fine libelli concludatur, *Quare cum promissa omnia & singula sint vera, &c.* quia intelliguntur vera prout ex relato. Refert & sequitur Card. Tusch. d. conclus. 347. num. 25. vbi num. 26. idem esse dicendum asserit in positione, quam pars confiteretur hoc modo: credit prout in tali instrumento continetur, quia si in tali instrumento non continentur narrata in positione, positio censeretur negata, & num. 29. post Ang. Aret. conf. 105. num. 12. & seq. subdit quod verba illa, *Prout in instrumento preteriti crediti, prout dicitur constare in actis mei notarij*, important relationem, & restrictionem, ut tantum probent, quantum per acta notarij constat. Unde si exhibentur acta notarij, & constat non adesse talem obligationem, probata est negativa concludenter.

- 6 Si verò respicit præteritum circa idem, de quo non constat, in dubio ponitur causaliter, videlicet dispositiue, quia sic fuerit, non autem relatiue, vel conditionaliter, maxime in priuilegiis; ut si concedatur alicui, quod possit colligere vectigalia tantæ quantitatatis, prout est hactenus consuetum, illa verba, *Prout hactenus*, sunt pro causa, ut quia ita fuit consuetum; sic Bart. in d. *Extravag. ad reprimendum. verbo Prout*, num. 2. vers. Si verò. Felin. in cap. ex parte, il. 1. num. 20. vers. scias etiam, de rescript. Rom. consil. 336. incip. *Circa propositam*, num. 3. vers. licet etiam. Ang. d. conf. 368. in princ. Alex. conf. 46. num. 9. lib. 1. Dec. conf. 63. num. 6. Curt. iun. conf. 97. nu. 4. Natt. conf. 387. in fin. Bolognet. conf. 2. col. penult. vers. *Nam ubicumque*. Menoch. conf. 341. num. 13. Seraphin. decis. 330. num. 4. Surd. d. conf. 335. n. 35. Card. Tusch. d. conclus. 347. num. 30. vbi num. 33. post Rot. decis. 40. num. 3. & seq. p. 2. diuers. declarat, quod dictiones *Prout*, & *juxta*, & alia similes, si proferantur in materia, cuius natura sit disponere de præterito, si non constat de relato, non stant relatiue, seu conditionaliter, sed causatiue. Et demum idem Card. Tusch. doctè sanè d. conclus. 347. à num. 57. sic loquitur: Facias regulam ex omnibus prædictis summam, quod dictæ dictiones *prout*, *sicut*, *secundum*, *quemadmodum*, & similes, quando sunt in dispositione, quæ aliquid concedit circa idem de nouo, siquidem respiciunt præteritum, de quo non constat, stant causatiue, & idem si sumus in materia, cuius natura est disponere. Rota in nouiss. decis. 40. num. 3. quia si non constat de relato, stant causatiue: & ita Bart. in d. *Extravag. ad reprimendum. verbo Prout*.

- 7 Idem dicit simpliciter in priuilegiis. Rom. conf. 336. num. 3.
- 8 Idem in legibus, contractibus, & sententiis cum causæ cognitione. Bart. d. *Extravag. ad reprimendum. verbo de plano*, num. 2.
- 9 Idem quando dispositio est prius certa, quia adiectio illa *prout* cui maiores possederunt, stat causatiue. Aretin. conf. 76. n. 5. vers. circa tertium. Grammat. decis. 59. num. 22. & seq. Curt. iun. conf. 97. num. 4. Cast. conf. 17. lib. 2. Rot. decis. 27. in princ. & decis. 36. nu. 20. & in fine p. 2. diuers. Iaf. in repet. l. admonendi, n. 33. & seq. ff. de iureiur.
- 10 Idem in omnibus dispositionibus in quibus disponere possunt contrahentes, prout in causa matrimonij. Ferret. conf. 86. num. 5.
- 11 Declara quia ad hoc ut dictiones prædictæ stent causatiue, plura requiruntur, quod dispositio scilicet sit omnino certa respectu quantitatis, & temporis, & loci, & quod in processu constet, vel aliàs, item quod non se referat ad futurum, sed ad præteritum, plenè Bologn. in d. l. edita, numero 142. in fine, C. de selendo.

Posita autem in rescripto iustitiæ, stat conditionaliter, id est, *Prout* iuris fuerit, nisi rescriptum esset ex certa scientia, vel de plenitudine potestatis, Rom. conf. 336. nu. 3. Alex. conf. 16. num. 28. vbi Apostill. lib. 5. Surd. conf. 379. num. 34. Octavian. Vulpell. d. loco, num. 1. Stephan. Gratian. Marchia decis. 212. num. 20. Surd. conf. 379. num. 34. Bertazol. de claus. instrum. claus. 5. glos. 2. num. 1. Et fuit dictum in Baren. iurisdictionis 16. Febr. 1609. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, impressa per Farin. decis. 243. num. 8. p. 2. recent. vbi habetur, quod quando hæc dictio refertur ad verbum impersonale; & non ad verbum personale, debet accipi conditionaliter. Paris. conf. 12. num. 91. vbi dicit, quod ponitur iustificatiue. Surd. d. conf. 379. num. 34. cum seqq.

Quod autem huiusmodi dictio in dispositione in-¹³ certa, vel generali, stet conditionaliter, tradunt Iaf. in repet. l. admonendi, num. 33. & seq. ff. de iureiur. Bologn. in l. edicta, num. 141. C. de eden. Aret. conf. 76. num. 5. vers. circa tertium. Card. Tusch. d. conclus. 347. num. 64. vbi num. 65. post Curt. iun. conf. 97. nu. 10. idem subdit quando dispositio est certa; & hæc dictio, & similes respiciunt præteritum, de quo constat, & num. 66. idem ait, si dispositio sit certa, vel incerta, & dictio hæc refertur ad tempus futurum, quia tunc importat conditionem. Et num. 67. post Grammat. decis. 59. num. 33. vers. non obstat. & Abb. conf. 62. in princ. lib. 1. & Curt. iun. conf. 97. num. 4. subdit, idem esse quando nihil de nouo conceditur, prout in confirmatione in forma communi, quæ fieret scilicet sine causæ cognitione, quia tunc semper stat conditionaliter. Quod etiam tradunt Cast. conf. 462. col. 2. lib. 1. Bosl. iii. de Principe & priuilegiis eius, nu. 351. relati à Card. Tusch. eadem conclus. 347. num. 46. vbi num. 47. post Rom. conf. 336. nu. 2. & 3. Felin. in d. cap. ex parte, 1. num. 10. circa fin. Franc. Aret. conf. 76. num. 5. in fin. declarat, quod si confirmatio fit ex certa scientia, tunc stat causatiue, & non conditionaliter.

Si verò ista dictio proferatur à partibus, quæ po-¹⁴ terant de nouo disponere, etiam si non constet de relato, & de illo non appareat, tunc eo casu non importat conditionem, sed dispositionem. Ita Bart. in l. cum qui, §. Iulianus, ff. de constit. pecunia, & in d. *Extravag. ad reprimendum. verbo Prout*, num. 2. Iaf. in §. praiudiciales, in fin. Instit. de act. Dec. d. conf. 63. num. 5. vbi dicit procedere in quacunque dispositione. Felin. in cap. 2. col. 4. de rescript. vbi etiam ipse ait, habere locum in omni materia. Gratian. conf. 86. num. 6. lib. 2. Natt. conf. 40. num. 5. & conf. 474. num. 26. & 28. vol. 3. Curt. iun. de feudis, questione 7. in fine. p. 2. Mandos. de priuilegiis ad instar. quest. 7. num. 9. Bertazol. d. claus. 5. glos. 2. num. 1. Menoch. conf. 1. num. 64. late Decian. conf. 58. num. 61. cum seqq. vol. 2. Surd. consil. 366. num. 17. vbi subdit procedere in omni materia, & quocunque disponente.

Similitudinem importat hæc dictio semper quod¹⁵ aliquid diuersum ab eo, quod prius positum fuerat, ponitur per dict. *Prout*. Et ita est repetitiua omnium qualitatum, quæ conueniunt circa actum, cui sit assimilatio, tradunt Glos. verb. *Prout*, in cap. quamuis, de offic. Ordin. lib. 6. Bart. in d. *Extravag. ad reprimendum. verbo Prout*, num. 2. vers. ad cuius intelligentiam. Signorol. conf. 22. num. 12. in fine, & num. 13. vbi ait, quod similitudinem importat, nedum in substantia, sed etiam in qualitate. Gemin. conf. 29. in princ. vbi ait, quod importat omnimodam similitudinem. Alexand. conf. 106. num. 20. & seq. lib. 3. vbi dicit, quod importat omnimodam similitudinem, si potest, aliàs si fiat relatio ad id, quod diuersum est in se, inducit similitu

similitudinem in iis, in quibus potest proportionari, & applicari similitudo. Socin. iun. conf. 75. num. 25. vol. 3. Surd. conf. 435. num. 38. Menoch. conf. 1. num. 20. & conf. 756. num. 6. Bertazol. de claus. instrum. claus. 1. glos. 2. num. 1. Octavian. Vulpell. d. loco, nn. 2. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 347. num. 16. cum seqq. ubi num. 19. restringit, quia non extendit dispositionem factam ad similitudinem, nisi in expressis, quando mens & effectus hoc suadent.

16 Hæc dictio, & Secundum, ac Iuxta, idem important, ut per Bart. in d. Extraneag. ad repræmendum, verb. Prout, num. 2. vers. Si verò. Felin. in cap. ex parte 1. nn. 10. vers. Scias etiam, de rescript. Grammat. decis. 89. num. 21. Card. Tusch. conclus. 347. num. 7. ubi num. 8. post Alex. conclus. 81. num. 8. & seq. lib. 6. quod dictiones Prout, & Secundum, important idem quasi referant se ad dispositionem Prælatorum per omnia.

17 Exponitur hæc dictio quandoque pro Quia, ut per Steph. Gratian. Marchiz. decis. 103. num. 15.

18 Importat idem ac si diceretur Eo modo, ut per tex. in l. prout, ff. de solut. concludunt Alex. conf. 179. n. 9. lib. 5. Socin. sen. conf. 62. num. 22. vol. 4. Rota decis. 780. num. 10. p. 1. diuers.

19 Dictio Prout hætenus, stat conditionaliter, & non causatiuè, ut per Cardin. Seraphin. decis. 454. numero 5.

20 Dictio Prout supra, refert qualitates, & formas expressas, & in præteritum positas, ut per Octavian. Vulpell. sub d. dict. Prout, vers. Prout supra, pag. 85.

S V M M A R I V M.

- 1 Temporis extremitatem denotat dict. Proximè, adiecta alicui tempori.
- 2 Proximum dicitur, quod à nemine præceditur.
- 3 Tempus præsens excludit dictio Proximè.
- 4 Proximè, apud Grammaticos accusandi casum interdum habet, & significat idem quod Propè.
- 5 Proximè, interdum usurpatur pro Maximè, nonnunquam pro Nuperrimè, siue ultimo loco accipitur, ut num. 6.

Proximè.

D I C T I O C C X C V I I.

Hæc dictio adiecta alicui tempori denotat extremitatem temporis; idè si quis faciat compromissum infra triginta dies proximè futuros, tempus currit de momento ad momentum, propter dictionem Proximè. Ita Bald. conf. 246. incip. Proponitur, num. 2. lib. 5. quem refert Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. D. concl. 348. num. 1.

1 Proximum dicitur, quod à nemine præceditur, & quod nullum admittit medium inter duo discreta, secundum Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 161. num. 10. ubi num. 12. subdit, quod compromissum cum adverbio Proximè statim currit.

2 Et excludit tempus præsens, l. cum, qui Kalendis, in princip. ff. de verbor. oblig. sed est dies proximè sequutura, tota præsentis die exclusa, cap. pia, de exceptionibus, lib. 6. Alex. in l. 1. num. 12. vers. nam intelligi debet, iuncto vers. vel dato, quod iste, ff. si quis cautionibus. Polid. Rip. observ. 376. num. 5. & 6.

Apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ 4 Auctores, accusandi casum interdum habet, & significat idem quod Propè. Cic. lib. 5. epist. 2. Cum proximè Romam venisti. Idem de Inuent. Proximè terram ambit Lunæ cursus.

Interdum usurpatur pro Maximè. Cic. lib. 11. 5 epist. 21. Sed velim tibi persuadeas, &c. me huic tuæ virtuti proximè accedere. Idem 4. l. err. Ut proximè ad nostram disciplinam, illam veterem, non hanc, quæ nunc increbuit, videantur accedere.

Quandoque pro Nuperrimè, aut Ultimo loco accipitur. Cic. 1. Philippic. Proximè est mortuus. Idem 1. de natura Deor. In Capitolio proximè dedicauit. Idem lib. 5. epist. 5. In iis literis, quas proximè à te accepi.

Publicè.

D I C T I O C C X C V I I I.

Pluribus modis in Iure accipitur hæc dictio, ut colligitur ex text. in cap. per tuas, de probat. & in cap. except. de except. & in cap. ad probandum, de re iudicata, & in §. responsa prudentum, Instit. de iure naturali, & in Clem. 1. de sepult. ubi glos. verb. Publicè. Et licet aliqui voluerint, aliquando accipi pro Notoriè, & quasi publicè, ut aduersus Bart. existimavit Salycet. in l. ea quidem, C. de accusat. volens differre ab adverbio Palàm, & potentiorè habere significationem, ut palàm dicatur factum, etsi ab vno coram aliquibus, l. palàm, ff. de verbor. signif. Publicè verò coram maiori parte, vel per maiorem partem populi. Ita Bertazol. de clausulis instrument. claus. 31. glos. 1. num. 17. & 18.

Importat hæc dictio publicam vocem, & famam, iuxta decis. Veralli 7. & 189. p. 3. quam refert Rot. in Parmen. status, 27. Aprilis 1622. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, prope finem.

Qualecumque.

D I C T I O C C X C I X.

Hæc dictio est vniuersalis, & prorsus tollit homine dubium, & includit omnia, ut post Bald. in l. conuenicula, col. 5. C. de Episcop. & Cleric. Paris. conf. 79. num. 21. vol. 3. Alberic. in l. metum, §. animaduertendum, ff. quod metus causa, tradit Flamin. Paris. de confident. benefical. q. 27. num. 20. & q. 28. num. 40. & comprehendere masculos, & feminas tradit idem Flamin. Paris. d. q. 27. num. 21.

S V M M A R I V M.

- 1 Dictio Qualitercumque, in minimo etiam verificatur, & comprehendit ea, quæ exco-gitari possunt.
- 2 Vniuersalis est dictio Qualitercumque.
- 3 Qualitercumque ponitur ad ampliandum, & comprehendit omnia, ultra etiam expressa.
- 4 Qualitercumque restringitur ad ea, de quibus actum est.

Qualiter

Quamplures.

DICTIO CCCIII.

IN tribus, vel quatuor hæc dictio verificatur, vt ait Corn. in *conf. 132. num. 20. vol. 2.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Aduersari precedentibus in ijs qua sunt eiusdem generis, seu qualitatis, est de propria natura dict. Quamuis.*
- 2 *Casum magis dubitabilem explicare & ponere est de natura dict. Quamuis.*
- 3 *Causatiue pro Quia quandoque ponitur dict. Quamuis, & non aduersatur superioribus.*
- 4 *Implicatiua interdum est dictio Quamuis.*
- 5 *Exclusiua aliquando est dict. Quamuis.*
- 6 *Disiunctiue nihilominus ponitur dict. Quamuis.*
- 7 *Quamuis apud Cicer. significat idem quod Quamquam, Etiamli.*
- 8 *Quamuis, nominibus & aduerbijs iunctum, pro Quantumuis ponitur.*

Quamuis.

DICTIO CCCIV.

- D**E propria huius dictionis natura est, aduersari precedentibus in iis, quæ sunt eiusdem generis, seu qualitatis. Panorm. in *cap. porro quamuis, num. 2.* & ibi glos. verb. *quamuis, de priuileg. cap. 1. de constit. lib. 6. cap. quamuis, de rescript. cod. tit. cap. quamuis, de offic. Ordin. cod. lib. cap. quamuis, de offic. delegat. cod. lib. Clem. 1. de foro compet. l. Apostatarum, C. de Apostat. Azeued. ad l. 2. num. 50. tit. 7. lib. 4. noua Recopil. Corn. conf. 42. num. 10. vol. 3. Octauian. Vulpell. de *prapof. & aduerb. signif. sub dict. Quandoquaque, vers. Quamuis, pag. 86. Cened. post libr. practic. & canonic. quest. sing. 88. num. 1.**
- 1 Vnde de natura, & vi huius dictionis pariter esse explicare, & ponere casum magis dubitabilem, tradunt glos. verb. *quamuis, in Clem. 1. de re iudic. & glos. fin. in Clem. 2. de rebus Eccles. non alienan. Gutier. practic. lib. 2. q. 80. num. 8. & q. 85. num. 2. Cened. d. sing. 88. num. 2. Monet. de commut. vltim. volum. cap. 8. non. 198.*
 - 2 Quandoque tamen non aduersatur superioribus, sed sumitur causatiue pro *Quia*, vt in *cap. quemadmodum, in fine princip. & ibi glos. verb. Quamuis, de iureiuran. Cened. d. sing. 88. num. 3.*
 - 3 Interdum est implicatiua, secundum Azeued. ad l. 7. num. 31. tit. 8. lib. 5. & l. 3. num. 4. tit. 16. lib. 8. noua Recopil.
 - 4 Aliquando est exclusiua, ex eodem Azeued. ad l. 5. num. 6. tit. 7. & l. 3. num. 4. tit. 16. lib. 8. noua Recopil.
 - 6 Ponitur nihilominus disiunctiue, vt in *l. quamuis, ff. de acquiren. possess. Plerumque tamen pro Et, vt in l. si maritus, ff. famul. heriscund. & in l. idem est, ff. de usufructu.*

Quamuis non tam significat *Quamquam* apud 7 Ciceronem, quàm *Etiamli*; assumit autem *Tamen*, *Attamen*, *Cerè*. Cic. lib. 7. *epist. 3.* Si me audissent, quamuis iniqua pace, honestè tamen viuerent. Idem 2. *Philippic.* Res bello gesserat, quamuis Reipublicæ calamitosas, attamen magnas. Idem *Attic. lib. 16. epist. 6.* Quamuis non fueris impulsor, & sualor perfectionis meæ, approbator, cerè fuiti.

Plerumque *Quamuis* nominibus, & aduerbijs 8 iunctum pro *Quantumuis* ponitur. Cic. *Attic. lib. 12.* Quamuis prudens ad cogitandum sit, &c: Idem pro *Roscio*: Quali verò mihi difficile sit, quamuis multos nominatim proferre. Idem lib. 2. *epist. 30.* Quamuis paruis Italiæ latebris contentus essem.

Quaque.

DICTIO CCCV.

Collectiua est, & vniuersalis geminata hæc dictio, quæ non recipit restrictionem, immò comprehendit omnia, quæ sunt apta comprehendendi, ex natura subiecti, cui adiungitur, vt in *l. ballista, ff. ad Trebel.* notat Octauian. Vulpell. de *prapof. & aduerb. signif. sub hac dict. pag. 91.* vbi subdit, quòd quandoque est distributiua, per *l. si ea*, vbi Flor. ff. de *usufr.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Tempus perpetuum denotat dictio Quamdiu.*
- 2 *Conditionem importat dictio Quamdiu, sicut dict. Quoad, & Donec.*
- 3 *Legatum relictum uxori quamdiu non nupsierit, debetur integrè, licet intra duos menses nubat.*

Quamdiu.

DICTIO CCCVI.

Denotat hæc dictio tempus perpetuum, vt in *l. 1. sufficu, ff. de condit. indeb. & tradit glos. in Clem. quamdiu, de appell.* quòd hæc dictio operatur, etiam si decies millies anni effluerint, refert Octauian. Vulpell. de *prapof. & aduerb. signif. sub dict. Qualitercumque, vers. Quamdiu, pag. 86.* de sui enim natura est diuisiua temporum, & restrictiua ad veram, & personalem residentiam, secundum Gonzal. ad *reg. 8. Cancellar. glos. 43. num. 14.*

Importat conditionem, sicut dictio *Quoad*, & 2 *Donec*, vt in *l. pater Seuerinam, 101. §. fin. vbi Bart. ff. de condit. & demonstr. & in l. legatum, ff. de annuis legatis, & in l. Caio, §. Imperator, ff. de aliment. legatis, & in l. 4. in princip. ff. de seruitut. legat. Ruin. conf. 190. num. 2. vol. 2. Socin. Iun. conf. 38. num. 8. vol. 3. Vulpell. citato loco. Gonzal. d. glos. 43. num. 123. Sanch. de *matrimon. lib. 3. disp. 91. num. 7.**

Legatum relictum uxori, quamdiu non nupsierit, 3 debetur integrè, licet intra duos menses nubat, iuxta notata per Gonzal. d. glos. 43. num. 77. vbi num. 138. subdit, quòd est appositum mensi integraliter, non autem diebus mensis. & num. 144. addit, quòd potest verificari in qualibet parte mensis.

Sf SPM

S V M M A R I V M.

- 1 Conditionem importat dictio Quando, cum iungitur verbo futuri temporis.
- 2 Temporis dilationem quandoque significat dictio Quando, temporaliterque sumitur.
- 3 Quando, sumitur secundum subiectam materiam.
- 4 Quando, apud Grammaticos proprie est, quo tempore.

Quando.

D I C T I O C C C V I I.

- 1 Conditionem importat hæc dictio, quando iungitur verbo futuri temporis, ut in l. cum vir, ff. de condit. & demonstr. & in l. quod publice, ff. quando dies legati cedat, & in l. fideicommissa, §. hoc autem. vbi Bart. ff. de legat. 3. notant Ruin. conf. 68. num. 7. vol. 4. Paris. conf. 81. num. 6. lib. 1. Crau. conf. 15. num. 3. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Qualitercumque, vers. quando, pag. 86. Azeved. l. 4. num. 7. tit. 16. lib. 8. noua Recopil. Menoch. conf. 697. num. 3. & conf. 1168. num. 26. Surd. conf. 298. num. 35. Honded. conf. 53. num. 5. vol. 2. Cald. Pereira de potest. eligendi, cap. 2. num. 16. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 542. num. 51. Gregor. decis. 428. num. 2.
- 2 Interdum sumitur temporaliter, temporisque dilationem significat, ut in rubr. quando dies legati cedat, & in rubr. quando appellandum sit. cum aliis adductis per Alberic. in suo Dictionario, verb. Quando. Gabr. conf. 57. num. 1. vol. 2. Honded. d. conf. 53. num. 37. & 38. Menoch. conf. 473. num. 6. vbi num. 8. subdit,
- 3 quod ea sumenda est secundum subiectam materiam.
- 4 Apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ Autores, proprie est Quo tempore. Cic. 1. de Orat. Quando me ista curasse arbitramini? Idem 2. Officior. Utinam tuuc essem natus, quando Romani dona accipere cœpissent. Pro Quoniam aliquando sumitur. Cic. lib. 10. epist. 12. Quam quando complexus es, & tenes. Idem de Senect. Quando te id video desiderare.

S V M M A R I V M.

- 1 Tempus omne comprehendit dict. Quando-cumque, & ita est multiplicatiua, & distributiua temporum.
- 2 Modum omnem, omnemque qualitatem apta est comprehendere dictio Quandocumque.
- 3 Vniuersalis est dictio Quandocumque, omnia comprehendens, etiam in materia odiosa.
- 4 Temporis reservationem, seu perpetuitatem quandam significat dictio Quandocumque.
- 5 Infinitatem in contractibus denotat dictio Quandocumque.
- 6 Quandocumque restringitur secundum

subiectam materiam.

- 7 Redimendi concessa facultas quandocumque venditor voluerit, præscribitur spatium triginta annorum.
- 8 Dictio Quandocumque, addita cum clausula Toties quoties, &c. quid operetur remissiue.
- 9 Quandocumque substituere, significat compendiosam.

Quandocumque.

D I C T I O C C C V I I I.

Comprehendit hæc dictio de sui natura omne tempus, & ita est multiplicatiua, & distributiua temporum, ut tradunt Doctores in l. Centurio, ff. de vulgari, & in l. precibus, ff. de impub. Apostill. ad Bart. conf. 21. incip. Visa, in vers. secunda petitione, lib. 2. Felin. in cap. cum accessissent, de constit. Corn. conf. 199. num. 17. vol. 2. Paris. conf. 33. vol. 3. Fabian. de Monte de empt. & vend. q. 3. p. 4. in princip. Honded. conf. 55. num. 42. vol. 2. Menoch. conf. 399. num. 32. & 34. Nat. conf. 232. num. 3. Surd. conf. 460. num. 58. & operatur, ac si singula tempora fuissent enumerata, secundum Menoch. de præsumptionib. lib. 4. præsumpt. § 1. man. 6.

Est apta comprehendere omnem modum, omnemque qualitatem, ut per Anchar. conf. 268. incip. Iure diuino, num. 7. quem refert Card. Tutch prætic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 349. num. 2.

Vniuersalis est, & omnia comprehendit, etiam in materia odiosa, ut per Aloys. Ricc. in decis. Curia Archiepiscopalis Neapolit. decis. 187. num. 1. p. 2. Ita ut si adiecta sit substitutioni, de sui natura nullum tempus excludat, argum. l. Iulianus, ff. de legat. 3. & cap. soluta, de maiestate, & obediens. Menoch. d. conf. 399. num. 34. Corn. d. conf. 199. num. 2. qui etiam in conf. 133. num. 12. vol. 1. dicit, hanc eandem dictionem denotare causam remotam, & occasionalem.

Vnde temporis reservationem, seu perpetuitatem quandam significare resoluit Menoch. conf. 143. num. 11. & conf. 151. num. 33. & ita quandam infinitatem in contractibus denotare tradunt Rub. conf. 3. num. 4. Alex. conf. 145. col. 1. vers. sed hoc, lib. 2. Tiraq. de retractu, tit. 2. §. 1. glos. 2. num. 19. Boët. decis. 131. num. 21. Caualecan. de usufructu mulieri relicto, cap. 9. num. 175. Cened. post libr. prætic. & canonic. quæst. sing. 85. num. 1.

Restringitur tamen hæc dictio secundum naturam actus, cui attribuitur, ut per Cott. in memorabil. verb. Quandocumque, pag. 725. Bald. conf. 67. col. 2. vers. nec obstat, vol. 3. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. glos. 7. num. 26. ad finem, & tit. 2. §. 1. glos. 2. num. 9. Boët. decis. 131. num. 18. Menoch. conf. 143. num. 9. Surd. conf. 181. num. 23. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 86. Cened. d. sing. 85. num. 3.

Vnde si in contractu promittitur, & datur facultas redimendi, quandocumque venditor voluerit, non obstante huiusmodi dictione, huic pacto præscribitur spatium triginta annorum. Ita Rol. conf. 126. a num. 24. vol. 2. Ruin. conf. 111. vol. 1. Balb. de præscriptionib. in 4. parte quinta princip. Ant. Gabr. commun. tit. de præscript. conclus. 3. Menoch. conf. 962. num. 38. & seq. Boët. decis. 131. num. 21. Tiraq. d. tit. 1. §. 1. glos. 10. num. 34. Couar. lib. 1. var. cap. 9. num. 4. Caualecan. de usufructu mulieri relicto, cap. 9. num. 175. Vulpell. citato loco, statim in princip. Surd. decis. 2. num. 10. Calder. Pereira in l. si curatorem, verb. sua facilitate,

cilitate, num. 70. Perez l. 1. tit. 2. lib. 8. Ordinam. pag. 41. & l. 1. vers. quero. 29. tit. 9. lib. 3. pag. 647. Mart. de iurisdic. p. 1. cap. 34. num. 11. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 2. num. 5. Molin. de iustitia, tract. 2. disp. 374. vers. quando. Cened. d. sing. 85. num. 2. Card. Mantie. de sacis & ambig. comuent. lib. 4. tit. 31. num. 26. Bernard. Grauz. in pract. Camer. Imper. lib. 1. conclus. 18. consid. 1.

8 Addita cum clausula Toties quoties, quid operetur, vide Boer. decis. 131. num. 21.

9 Quandocumque substituitur, significat compendiosam. Menoch. conf. 1010. num. 13. & conf. 1155. num. 34.

SUMMARIUM.

- 1 Regulam esse in contrarium, & exceptionem propriè significat dict. Quandoque.
- 2 Quandoque, interdum ponitur pro Aliquo tempore, seu Quandocumque.

Quandoque.

DICTIO CCCIX.

1 Denotat hæc dictio regulam esse in contrarium, & exceptionem propriè significat, ut in l. vogo, ff. quando dies legati cedat, & in l. penult. §. fin. ff. de rebus eorum, & in l. continuis, §. item qui insulam, ff. de verbor. oblig. & in l. 3. §. hac poena, ff. quod quisque iuris, & in l. interdum, ff. de condit. indeb. & in princip. Instit. quibus modis re contrahitur obligatio. notant Alberic. in suo Dictionario, verb. Quandoque. Grat. conf. 2. num. 24. lib. 1. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. verb. Quandoque, pag. 89. Menoch. conf. 99. num. 187.

2 Interdum ponitur pro Aliquo tempore, notat Dec. in l. si quis, num. 4. ff. quod quisque iuris, & in cap. quoniam contra, num. 6. de probationib. Et aliquando idem importat, quod Quandocumque, ut in princip. Instit. quibus modis re contrahitur obligatio, ibi, & quandoque nobis non eadem res, sed alia eiusdem nature, & qualitate reddantur, id est, quocumque tempore mutuum solvatur, non esse eandem rem, sed aliam reddendam, ut ibi explicat Pichard. num. 50.

Quantus.

DICTIO CCCX.

1 Non solum numerum, sed qualitatem propriè significat, ut in l. quanta, ff. de publican. notant Tiraq. de retractu lign. §. 1. gloss. 21. num. 13. & alij, quos refert Mariengo ad l. 2. num. 16. gloss. 2. tit. 4. lib. 5. nona Recopil.

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.
- 2 Improprietatem, fictionem, & diminutionem denotat dict. Quasi.
- 3 Veritatem denotat interdum dictio Quasi.
- 4 Proprietatem denotat dict. Quasi.

5 Quasi, apud Grammaticos aduerbium est similitudinis, & significat Tanquam.

6 Sicut.
Quasi, vsurpatur pro } Non secus ac.
7 Ferè.

8 Ironiam sæpè continet Quasi.

Quasi.

DICTIO CCCXI.

DE vi, & effectibus huius dictionis vide Rebuff. 1 Ad l. inter stuprum, 101. §. servus legatus, vers. quasi commune, ff. de verbor. signif. pag. mibi 429. Felin. in cap. gratum, num. 12. de offic. deleg. Alex. conf. 25. num. 20. vol. 1. Cosm. in pragmat. sanct. tit. qualiter ars, ad finem, verb. quasi, fol. 168. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 350. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 89. Cened. post libr. practic. & canonic. quæst. sing. 84. Turcellin. de particulis Latine orationis, cap. 149. Grat. de dictionib. dict. 202.

Propria natura huius dictionis est denotare improprietatem, fictionem, & diminutionem, ut in l. item mera, §. Celsus, & §. quamvis. ff. ad legem Aquiliam, & in l. item aut Praior, §. item, & ibi gloss. ff. ex quibus causis maiores, & in l. factum, & ibi gloss. ff. de condit. & demonstr. notant Alex. in l. non erit, §. datum, num. 1. ff. de iureiurando, & conf. 2. num. 4. lib. 1. & conf. 15. num. 7. lib. 1. Dec. in l. si ego, num. 1. & ibi addit. ff. si certum petatur, & conf. 539. num. 11. Ias. in §. preterea, num. 41. Instit. de act. & in l. si ante nuptias, num. 1. ff. soluto matrimon. Rol. conf. 83. num. 5. vol. 3. Hip. in l. si quis dolo, num. 2. ff. ad legem Corneliam, de sicariis. Cephal. conf. 74. num. 16. Tiraq. de iure mariti, gloss. 7. num. 187. Medicis in regulis iuris, p. 1. reg. 10. num. 40. Rebuff. in l. unica, gloss. prout, num. 19. C. de sentent. quæ pro eo. Cosm. citato loco. Menoch. de presumptionib. lib. 4. presumpt. 27. num. 5. 6. & 10. & presumpt. 86. num. 13. & conf. 166. num. 33. & conf. 163. num. 11. Bertazol. in repet. l. si quis maior, num. 229. C. de transact. Curt. lun. conf. 163. num. 13. Honded. conf. 85. num. 15. vol. 1. Octavian. Vulpell. citato loco. Flamin. de resign. lib. 7. q. 1. num. 89. Ioseph. de Sesse Arag. decis. 105. num. 30. Cened. d. sing. 84. num. 1. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 350. num. 9. & 10. Ioan. à Cochier. de iurisdic. Ordinam. in exemptis, lib. 4. q. 20. num. 6. Rota decis. 2. num. 3. in fine, de alienat. iudicij mutandi causa facta, in nou. & decis. 781. num. 6. apud Farinac. in 1. collect. nonissimar. & decis. 168. num. 3. vers. nam fuit responsum, apud eundem, p. 1. recent.

Interdum verò ista dictio denotat veritatem, ut 3 probatur ex autoritate Ioan. 1. Vidimus gloriam eius, quasi vnigeniti à Patre. cap. ex parte, de sponsalib. xtram, ff. de reb. dubiis, l. omnes populi, 11. ibi, quasi ius proprium, ff. de iustitia, l. 1. ibi, quasi de re dubia, ff. de transact. Panorm. in cap. Parochianos, num. 21. post gloss. ibi, in verb. Quasi debita, de decim. & in cap. prout, num. 16. de dolo, & contumac. Hippol. in d. l. si quis dolo, num. 1. Rot. decis. 672. num. 1. in fine, apud 4 Farinac. p. 1. recent. Barbat. conf. 33. vol. 3. Felin. in d. cap. gratum, circa finem. Oldrad. conf. 155. incip. Quia de forma, in princip. Alex. conf. 15. num. 7. lib. 1. ubi ait, quod importat veritatem, quando non potest aliter fieri. Boer. decis. 44. num. 29. Menoch. de arbitr. cas. 362. num. 28. Card. Tusch. d. conclus. 350. num. 7. & 8. Pichard. in princip. Instit. quibus modis re, num. 81. Cened. d. sing. 84. num. 2. Bald. in l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verbor. oblig. ubi dicit, quod quandoque ista dictio Quasi ponitur per modum causæ, & tunc

exprimit veritatem, sed quando ponitur per modum similitudinis, denotat fictionem.

- 4 Sic etiam hæc dictio interdum denotat proprietatem, ut per Apostill. ad Felin. in d. cap. gratum, num. 12. in vers. verbum *Quasi*. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 350. num. 6. ubi num. 11. subdit, quod excludit, quando est adiuncta numero, vel quantitati. & num. 4. quod denotat etiam similitudinem. & num. 5. post Dyn. conf. 41. num. 3. addit, quod denotat diminutionem rei.

- 5 Apud Grammaticos verò, & bonos Latinæ linguæ Autores, *Quasi* adverbium est similitudinis, & *Tamquam* significat. Cic. 1. de Orat. Philosophia laudandarum omnium artium procreatrix quædam, & quasi parens. Idem 5. Tusculan. Sic eas exponam, quasi agatur res, non quasi narretur. Et quod *Tamquam* importet hæc dictio, asserunt Felin. in d. cap. gratum, num. 12. Alex. conf. 2. num. 4. lib. 1. quos refert Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. D. conclusionem 350. numero 2.

- 6 Aliquando idem quod *Sicut*, vel *Non sicut ac* significat. Cic. lib. 9. epist. 16. Ut quasi aurum igne, sic benevolentia fidelis periculo aliquo perspicui possit. Idem de Senect. Literas Græcas sic auidè arripui, quasi diurnam sitim explere cupiens. Idem pro Quintil. Quasi tua res, aut honos agatur, ita laboras.

- 7 Interdum usurpatur pro *Fere*. Cic. 1. Verr. Ex his quasi decem fiscos ad Senatorem illum relictos esse. Idem 2. Academic. Quantulus vobis videtur mihi quidem quasi pedalis.

- 8 Sæpe ironiam continet. Cic. 2. Philippic. Medico tria millia iugerum, quasi te sanum facere potuisset. Idem 2. de Finib. Quasi me pudeat istorum, aut non possim, quemadmodum dicantur, ostendere. Idem 3. Verr. Quasi verò id cupiditate defendendæ nobilitatis, aut studio partium fecerit.

SUMMARIUM.

- 1 Conditionem importat dictio *Quatenus*, quando est iuncta verbo futuri temporis.
- 2 Limitativa est, seu restrictiva dictio *Quatenus*, & denotat incertitudinem.
- 3 Limitativa quando est dictio *Quatenus* exponitur, id est, In quantum.
- 4 Causaliter, temporaliter, & quantitativè exponitur dict. *Quatenus*.

Quatenus interdum importat	5	Quousque.
		Donec.
	6	Qualiter.
		Quomodo.
	7	Quia.
	8	Quantumcumque.
	9	Ad quem locum.
	10	Qua ex parte.

Quatenus.

DICTIO CCCXII.

- 1 Conditionem importat hæc dictio, præcipue quando est iuncta verbo futuri temporis; ita Bart. in l. 1. num. 20. ubi Castr. Imol. & Socin. ff. de

condit. & demonstr. Rebuff. in l. litius publicum, §. quatenus fuit, ff. de verbor. signif. Bero. conf. 51. num. 12. vol. 2. & conf. 14. num. 1. vol. 3. Mandos. in reg. 32. Cancellar. q. 24. num. 3. & 4. Aym. conf. 802. num. 11. Borgnin. decis. 46. num. 382. p. 1. Rot. decis. 381. num. 2. p. 1. divers. Honded. conf. 2. num. 56. & conf. 57. num. 20. & conf. 68. num. 11. vol. 2. Pacific. de Salu. interdict. inspect. 4. cap. 2. num. 40. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. in princip. pag. 90. Rimin. lun. conf. 139. num. 20. lib. 2. Surd. conf. 186. num. 20. Cened. post libr. practice. & canonic. quasi. sing. 86. in fine. Gregor. decis. 550. num. 2.

Est limitativa, seu restrictiva, & denotat incertitudinem, iuxta tradita per Dec. conf. 385. num. 2. Bero. conf. 140. num. 17. vol. 2. Surd. conf. 186. num. 14. Matien. ad l. 2. glof. 2. num. 16. tit. 4. lib. 5. noua Recopil. Vulpell. citato loco.

Et quando est limitativa, exponitur, id est, In quantum, ut in l. si quis crediderit, ubi glof. ff. de pact. & in cap. placet, de conuers. coniugat. & tradunt Dec. conf. 385. num. 2. tom. 2. Rebuff. in l. locum, col. 10. vers. quatenus, ff. de verbor. signif. Honded. d. conf. 57. num. 21. & conf. 68. num. 12. vol. 2. Mandos. de signat. fol. 73. col. 1. in princip. Cened. d. sing. 86. num. 1. in princip. & operatur, ut dispositio adaptetur pro ea parte pro qua fieri potest, ut per Seraph. decis. 545. numero 1.

Tribus modis exponitur hæc dictio, scilicet causaliter, temporaliter, & quantitativè, ut per Ruin. conf. 61. num. 43. vol. 5. quem refert Cened. d. sing. 86. vers. quatenus tribus.

Aliquando accipitur pro *Quousque*, vel *Donec*, ut in l. rogatus, ff. mandati, & in l. Rutiliæ, ff. de contrahen. empt. & in l. locus, ff. de verb. significat.

Nonnunquam interpretatur pro *Qualiter*, seu *Quomodo*, ut in l. metum, §. sed quod Prator, ff. quod nactus causa.

Quandoque ponitur pro *Quia*, ut in l. cum filius, 7 & ibi glof. ff. de verb. oblig. & in l. in personam, in princ. ff. de penis, & in l. properandum, §. 1. C. de iudicijs.

Plerumque pro *Quantumcumque* accipitur, ut in l. 8 quatenus, ff. de reg. iur.

Apud Grammaticos *Quatenus* idem importat quod *Ad quem terminum*. Cic. de Amicit. Quamobrem id primum videamus, quatenus amor in amicitia progredi debeat. Id. ibidem. Est enim quatenus amicitia dari venia possit.

Interdum usurpatur pro *Qua ex parte*. Cic. lib. 2. ep. 2. Postulatum est ut Bibuli sententia diuideretur, quatenus de religione dicebat, &c. Bibulo assensum est.

SUMMARIUM.

- 1 Similitudinem facti, & non Iuris denotat dictio quemadmodum, sine interrogatione prolata, & capitur pro *Sicut*.
- 2 Interrogativè quandoque profertur dictio quemadmodum, & tunc sumitur pro quomodo, vel *Ad quem locum*.
- 3 Subrogationem indicat dictio quemadmodum antea.
- 4 Quemadmodum factum ex tribus verbis, *Quem*, *ad*, *modum*, idem significat apud Grammaticos quod *Quomodo*.
- 5 Quemadmodum, assumit quandoque *Si*, *Ita*, *Sed*.

Quemad

Quemadmodum.

DICTIO CCCXIII.

1 Sine interrogatione prolata capitur pro *Sicut*, si-
militudinem facti, & non iuris denotans, vt in l.
paterfamilias, & in l. quemadmodum, ff. de acq. poss. & in
l. verbum erit, ff. de verb. signific. & in l. 3. §. si quis duo-
bus, vbi Glof. ff. de adimen. legat. & in l. quemadmodum,
C. de agricolis & censitis, lib. 11. notant Ias. in l. si fami-
lia, num. 1. ff. de iurisd. omnium iudic. vbi Dec. nu. 17.
& 18. Vulpell. de prepos. & adverb. significat. sub dict.
Quatenus, vers. Quemadmodum, pag. 90. Bertazol. de
claus. instrum. claus. 21. glof. 23. num. 1. Cened. post lib.
canonic. & pract. quest. sing. 89. num. 1.

2 Quando verò profertur interrogatiue, sumitur
pro *Quomodo*, vel *Ad quem modum*, vt in l. sepe, §. item
dubitatum est, ff. de verbor. signif. & in tit. ff. quemad-
modum seruitutes amittantur, & in rubr. quemadmodum
testamenta aperiantur, & in rubr. ff. soluto matrimo-
n. & quemadmodum dos petatur, sentit Cened. d. sing. 89.
num. 2.

3 Dictio *Quemadmodum* antea subrogationem in-
dicat, vt in l. si eum, §. qui iniuriarum, ff. si quis cau-
sionibus, notat Calder. Pereira de empt. cap. 5. num. 2.
in fine.

4 *Quemadmodum* factum ex tribus verbis, *quem*, *ad*,
modum, idem est quod *Quo modo*. Cic. Attic. lib. 1.
epist. 5. Velim cogites, quemadmodum bibliothecam
nobis conficere possis. Idem Attic. lib. 7. epist. 14.
Hæc res quemadmodum ceciderit, &c. velim ad me
scribas.

5 Aliquando assumit *Sic*, vel *Ita*, aut *Sed*. Cic. ad
Quint. Fratr. lib. 1. epist. 1. Vt quemadmodum guber-
natores optimi vim tempestatis, sic illi fortunæ
impetum superare non possent. Idem ad eundem
lib. 2. epist. 14. Tu quemadmodum me censes oport-
ere esse in Republica, &c. ita & esse, & fore au-
ricula infima molliorem scito. Idem pro Flac. Nun-
quam laborant, quemadmodum probernt quod
dicunt, sed quemadmodum se explicent dicendo.
Idem 3. Verr. Quærat non solum quemadmodum
nostro crimini, sed etiam quo pacto suæ confessioni
medeatur,

SUMMARIVM.

- 1** Causatiue ponitur dictio *quia*, quia reddit
causam, & rationem de precedentibus.
- 2** Causam finalem, & impulsuam exprimit di-
ctio *quia*.
- 3** *Quia*, aliquando importat *Cum*, vel *Quan-*
do.
- 4** *Quia* apud Grammaticos causam reddit ple-
rumque, & respicit *quare*.

Quia.

DICTIO CCCXIV.

1 Hæc dictio ponitur causatiue, nam reddit
causam, & rationem de precedentibus, vt in l.
hac actio, ff. de calumniatorib. & in l. si quis animo, vbi
notatur ff. de acquir. possess. & in cap. quia propter, de
rescript. & in cap. quia frustra, de sentent. excommunic.
& in cap. quia periculosum, de elect. lib. 6. notant Bart.

in l. demonstratio, in §. quod autem, num. 6. & seq. vbi
Socin. num. 3. ff. de condit. & demonstr. Menoch. conf.
134. num. 19. Azeued. ad l. 1. num. 1. tit. 1. & l. 1.
num. 221. tit. 2. lib. 6. noua Recopil. Card. Tusch. practie.
conclus. tom. 2. lit. D. concl. 352. num. 1. vbi num. 2.
declarat, nisi apponatur iuncta verbis dubitatiuis.
Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 91.
Et exprimere causam finalem, & impulsuam, tri-
dunt Gram. decis. 59. num. 3. & Card. Mantica de tacit.
& ambig. conuent. tom. 1. lib. 3. tit. 12. num. 33.

Aliquando importat idem quod dictio *Cum*, vel
Quando, vt per Ang. conf. 393. incip. Si bene, num. 2.
vers. nec obstat. quem refert Card. Tusch. d. lit. D.
conclus. 352. num. 3.

Apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ
Auctores, hæc dictio *Quia* causam reddit plerumque,
& respicit *quare*. Cic. de Senect. Vt bene vixisse vi-
dear, quia cum Scipione vixerim. Idem Attic. lib. 10.
epist. 15. Quia scripseras te proficisci cogitare, eò
te hæere censebam. Idem lib. 12. epist. 11. Quia
semper animaduerti studiosè te, &c. propterea non
dubito, quin, &c.

SUMMARIVM.

- 1** Vniuersalis & præcisa est dictio *quicquid*,
omnem modum comprehendens.
- 2** Casus alioquin priuilegiatos comprehendit di-
ctio *quicquid*.
- 3** Ius omne continet dictio *quicquid*, ita vt
propter suam vniuersalitatē nihil rema-
neat penes concedentem.
- 4** Dict. *quicquid*, comprehendit omnia etiam
minutissima, & verificatur etiam in mi-
nutissimo.
- 5** Conditionem facit dictio *quicquid*, iuncta
verbo futuri temporis.

Quicquid.

DICTIO CCCXV.

Est vniuersalis hæc dictio, & præcisa, omnem
modum comprehendens, vt in l. in fideicommissi,
§. cum Pollidius, ff. de vsur. notant Tiraq. in l. si
vnuquam, in verb. quidquam, C. de renou. donat. Crescen.
decis. 6. num. 4. de testament. Gozad. conf. 9. num. 2.
Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub
hac dict. pag. 93. in princip. Rebuff. ad l. creditor, 11.
vers. idem, in dict. quidquid, ff. de verbor. signif. pag. 75.
Menoch. de arbit. lib. 1. q. 8. num. 13. Bartholom.
Perett. in comment. ad Extranag. ambisiosa, verb. præ-
decessorum, num. 25. de reb. Eccles. non alienan. Monet.
de commut. ultim. volunt. cap. 11. num. 72. Etiam casus
alioquin priuilegiatos comprehendit, secundum
Menoch. de presumptionib. lib. 4. presumpt. 145. num. 15.

Continet omne ius, ita vt propter suam vniuer-
salitatem nihil remaneat penes concedentem, vt
in l. etiam, ff. soluto matrimo. Grat. conf. 9. num. 82. lib. 1.
Immo operatur, quod omne verbum sui natura im-
petrans arbitrium boni viri, mutet naturam, & li-
berum importet arbitrium. Roland. conf. 55. num. 49.
vol. 3. Nat. conf. 684. num. 7. tom. 4.

Omnia comprehendit etiam minutissima, & ve-
rificatur etiam in minutissimo, vt per Gulielm. de
Monte Lauduno in Extranag. suscepi regiminis, in

verſ. ſi quidquam, ne Sede vacante. Cened. poſt libr. praeſtic. & canonic. quaſt. ſing. 89. num. 4. Vnde Quidquid, id eſt, omnia, interpretantur Cephal. conf. 14. num. 6. vol. 1. & Grat. d. num. 82. Reſtringitur tamen à verbis præcedentibus, iuxta tradita per Menoch. conf. 681. num. 15.

- 5 Iuncta verbo futuri temporis facit conditionem, vt in l. qui Roma, §. Agerius, ff. de verbor. ſignif. Et cum copula Et ſtat augmentatiue, vt in l. hac adieſſio, ff. de legat. 3. notat Vulpell. citato loco.

SUMMARIUM.

- 1 Vniuerſalis præciſa dictio eſt quicquam, omnia comprehendens.
- 2 Quicquam in minimo etiam verificatur.

Quicquam.

DICTIO CCCXVI.

1 **E**ſt dictio latæ ſignificationis, præciſa vniuerſalis omnia comprehendens, vt in cap. quia ſepe, de elect. lib. 6. notant Tiraq. in l. ſi unquam, verb. omnia, num. 17. C. de reuocan. donat. Bald. in l. cum virum, C. de fidei commiſſ. Dec. conf. 29. num. 3. Gozadin. conf. 8. num. 14. & conf. 9. num. 2. Aym. conf. 227. num. 13. Vulpell. de præpoſ. & aduerb. ſignif. ſub dict. Quidquid, verſ. quidquam, pag. 93. col. 2. Cened. d. ſing. 89. num. 5.

- 2 In minimo etiam verificatur, ſecundum Bart. in l. ſi ſeruum, §. Prætor, in 2. notab. ff. de acquir. hered. Bartholom. Perett. in Extrauag. ambitioſa, de reb. Eccleſ. non alienand. ſuper verba Quidquam alienare præſumpſerit, num. 3. pag. 237. vbi ſubdit, quod Quicquam, ſiue quidquam idem eſt, quod Omnia.

SUMMARIUM.

- 1 Vniuerſalis eſt dictio Quicumque, omnia comprehendens.
- 2 Vniuerſalis eſt dictio Quodcumque.
- 3 Dictio Quibuſcumque omnia comprehendit, & propter ſuam generalitatem ad caſus etiam improprios trahitur.
- 4 Maiora expreſſis comprehendit dictio Quicumque.
- 5 Dictio Quicumque facit vt ſi comprehendantur, qui aliaſ non comprehenderentur.
- 6 Caſus ad improprios trahitur dict. Quicumque.
- 7 Genus omne perſonarum comprehendit dictio Quicumque.
- 8 Perſonas omnes etiam privilegiatas includit dict. Quicumque, dummodo tamen ſpecialia privilegia non habeant in materia de qua agitur.
- 9 Diſpoſitionem ad extraneos extendit dictio Quibuſcumque.
- 10 Dictio Quicumque, facit vt diſpoſitio qua de ſe habet terminos præfixos, excedat terminos, & extendatur in infinitum.

- 11 Diſtributiva eſt dict. Quicumque, & attribuit rem cuiſlibet in ſolidum.
- 12 Dictio Quicumque, licet extendatur ad omnes caſus & perſonas, reſtringitur tamen ad perſonas habiles.
- 13 Dictio Quicumque reſtringitur ſecundum naturam actus, cui attribuitur.
- 14 Dictio Quodcumque, in materia fauorabili auget, at in materia odioſa eſt ſtricti iuris.
- 15 Quodcumque, & Omne, differunt.
- 16 Quodcumque qui dicit, nihil excipit.
- 17 Dict. Alius, licet importet ſimilitudinem, tamen quando iungitur cum dict. Quicumque, non patitur reſtrictionem, niſi verba proferantur à lege, quia recipiunt reſtrictionem ex habilitate, vt numero 18.

Quicumque.

DICTIO CCCXVII.

Vniuerſalis eſt hæc dictio Quicumque, omnia includens, & nihil excludens, vt in l. à procuratore, C. mandati, & in cap. ſolita, de maior. & obed. notant Gloſ. verb. Quicumque, in cap. Quicumque, de ſent. excom. lib. 6. Tiraq. de retract. lig. §. 1. gloſ. 3. num. 20. Apoſtil. ad Roman. conf. 31. verſ. Quicumque. Rimin. iun. conf. 450. num. 35. vol. 4. Roland. conf. 5. num. 44. vol. 1. Menoch. conf. 600. num. 5. & conf. 1129. num. 28. & remed. 6. recup. num. 15. Rot. apud Marches. de commiſſ. p. 1. pag. 241. num. 2. & pag. 978. num. 2. in vlt. impref. Octavian. Vulpell. de præpoſ. & aduerb. ſignif. ſub hac dict. pag. 93. col. 2. Card. Tuſch. præſtic. conſul. tom. 2. lit. D. conſul. 35 f. Marc. Antonin. var. reſolut. lib. 1. reſol. 40. num. 2. Honded. conf. 64. num. 4. vol. 1. & conſil. 86. num. 15. vol. 2. Glorif. reſp. 1. p. 2. num. 193. laſ. in l. Quodcumque, num. 1. de verb. oblig. Aym. conſil. 308. num. 4. & 5. Pariſ. conf. 9. num. 8. & conſil. 90. num. 6. vol. 1. Burſat. conf. 9. num. 3. vol. 1. Gom. in reg. de triennali, quaſt. 2. verſ. tamen iſti. Mandol. in reg. 17. Cancel. quaſt. 8. num. 2. & reg. 21. quaſt. 5. num. 2. Monet. de commut. vltim. volunt. cap. 11. num. 72. Pariſ. de conſident. quaſt. 27. à num. 24. Sanctarel. var. reſol. quaſt. 2. num. 21. vbi cum Ruin. conf. 103. num. 9. vol. 3. hoc intelligit in materia fauorabili, ſecus in odioſa.

Et de dictione Quodcumque nuncupatim agentes, 2 idem tradunt Crau. conf. 294. col. 5. verſ. Ad idem adduco, vol. 2. Ruin. conf. 98. num. 11. vol. 2. Rom. conf. 31. num. 2. Menoch. conf. 496. num. 65. & ſeq. Rol. conſil. 12. num. 40. vol. 4. & conſil. 61. num. 35. vol. 1. Rimin. iun. conf. 450. ſub num. 42. vol. 4. vbi de verbis Quodcumque caſu, Mandol. in reg. 17. Cane. quaſt. 8. num. 2. Glorif. reſp. 1. p. 1. num. 195. & reſp. 11. num. 26. Cened. ſingul. 90. num. 1. in princ. Monet. de commut. vltim. volunt. cap. 11. num. 71.

Et de dict. Quibuſcumque, in datiuo, vel ablatiuo 3 caſu concepta, quod omnia comprehendat, & propter ſuam generalitatem ad caſus etiam improprios trahatur, notant Tiraq. de retract. lit. 1. §. 1. gloſ. 7. à num. 20. Rimin. iun. conf. 450. num. 35. vol. 4. Rol. conf. 5. num. 44. vol. 1. Honded. conf. 64. num. 4. vol. 1. & conſil. 86. num. 15. vol. 2. Menoch. conf. 335. num. 23. & conſil. 1129. num. 29. Bertazol. de clauſulis inſtrument. clauſ. 4. gloſ. 30. à num. 1. Mart. de iuriſd. p. 4.

- cent. 2. cas. 130. num. 7. Cened. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 21. num. 1. Steph. Gratian. Marchie decif. 24. num. 7. & discept. forens. cap. 82. num. 32. Aloyf. Ricc. in decif. Curie Archiep. Neapol. decif. 136. nu. 16. p. 1. Glorit. resp. 1. p. 1. num. 193.
- 4 Amplia primò, quòd hæc dictio *Quicumque*, est adeo vniuersalis, vt comprehendat maiora expressis, vt per Glos. in Clem. 1. de re iudicata. Rol. conf. 5. num. 44. vol. 1. Ruin. conf. 103. num. 9. vol. 3. Gabr. com. lib. 6. tit. de verb. signific. conclus. 4. Surd. conf. 453. nu. 8. Marefc. var. resol. lib. 2. cap. 101. num. 3. Marc. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 39. num. 14. Et nuncupatim agentes de dict. *Quibuscumque*, hanc eandem ampliationem firmant Bertazol. de claus. instrument. claus. 20. glos. 4. num. 3. Steph. Gratian. loci proximo citatis. Rota decif. 680. num. 5. p. 2. recent.
- 5 Secundò amplia, vt hæc dictio *Quicumque*, faciat etiam vt ij comprehendantur qui aliàs non comprehenderentur, maxime concurrente identitate rationis, vt per Rotam decif. 781. num. 10. p. 1. diuers. & apud Pit. post glos. ad Statuta urbis, d. 2. Honded. confil. 76. num. 16. lib. 2. Seraph. decif. 980. num. 8. Gregor. decif. 267. numero 5. Et de dict. *Quibuscumque* agens, idem ait Seraph. decif. 325. num. 7. Et quòd hæc eadem dict. *Quibuscumque* soleat includere ea, quæ ex propria significatione non venirent, & ea quæ specialem mentionem requirerent, tradit Intrigliol. Siciliæ, decif. 3. num. 131.
- 6 Tertiò amplia, vt etiam hæc dictio *Quicumque*, propter suam generalitatem ad improprios casus trahatur, vt tradunt Abb. conf. 3. dub. 3. num. 2. Alex. conf. 7. lib. 6. & conf. 95. lib. 7. Corn. conf. 16. lib. 1. Barbat. conf. 18. lib. 4. Alciat. decif. 386. & alij plures, quos refert & sequitur Santarel. variar. resoluit. quest. 48. num. 19. Octavian. Vulpell. d. loco, vers. & sunt, pag. 94. & ita sub hac dict. eos quoque includi, qui non propriè, sed impropriè sunt tales, asserunt Bart. in l. *quicumque*, C. de seruis fugitiuis. & Barbat. conf. 48. col. antepen. vol. 4. Et de dict. *Quibuscumque*, quòd comprehendat etiam impropriè, & abusiue resoluit Mart. d. p. 4. cent. 1. cas. 20. num. 25.
- 7 Quartò amplia, quòd sub hac dict. *Quicumque*, comprehenditur omne genus personarum, vt per Rot. decif. 368. num. 5. p. 1. diuers. Menoch. conf. 224. num. 7. Anton. Monach. Bononien. decif. 54. nu. 48. Et ideo tam masculinum, quàm fœminam complecti asserunt Rebuff. in tract. de pacif. possessorib. num. 3. vbi num. 6. subdit; comprehendere collegium. Burfat. conf. 32. num. 14. & 16. lib. 1. Socin. iun. conf. 89. nu. 13. vol. 3. Honded. conf. 92. num. 7. vol. 1. Cened. sing. 85. num. 5.
- 8 Quintò amplia, quòd includit omnes, & quicumque personas etiam priuilegiatas, dummodò tamen specialia priuilegia non habeant in materia, de qua agitur, vt in l. in fraude, §. ult. ff. de militari testament. Vulpell. citato loco. Farinac. in praxi crimin. p. 3. q. 108. num. 6. quamuis in dictis personis requireretur specialis mentio, vel concessio, secundum Calder. Pereira quest. forens. conf. 30. num. 16. Et nuncupatim de dictione *Quibuscumque* agentes, ampliationem firmant Menoch. rem. 15. recuperan. numero 83. & Gutier. canonicar. lib. 1. cap. 34. numero 57.
- 9 Sextò amplia, quòd dictio *Quibuscumque* aded est vniuersalis, vt extendat dispositionem ad extraneos, & eos, qui non venirent, vt per Alex. conf. 30. incip. *Præsuppositis*, num. 14. in 6. dub. lib. 5. & conf. 1. & conf. 193. num. 4. lib. 6. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 351. num. 3. Mart. d. casu 130. num. 7. Et de dictione *Quodcumque* agentes idem aiunt, Iaf. in l. quadam, §. nihil interest, num. 3. vers. limita quatuor modis, ff. de edendo. Paris. conf. 9. num. 8. vers. sicuti in simili, lib. 1. Mandos. in reg. 21. Cancellar. q. 5. num. 2. Cened. sing. 90. num. 1. post medium. Vnde licet de feudi propria natura sit, vt ad hæredes extraneos, seu fœminas non transeat, tamen vbi in illius concessione apposita fuerit hæc dictio *Quibuscumque*, propter eius generalitatem sic feudi natura immutatur, vt ad hæredes extraneos transeat, iuxta ea, quæ dixi in tractatu de Clausulis, sub claus. *Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque*, num. 1. cum seqq. vbi num. 6. idem subdidi in iure patronatus, & nu. 7. in emphyteusi. Et quòd dictio *Quicumque* faciat, vt dispositio, quæ de se habet terminos præfixos, excedat terminos, & extendatur in infinitum, tradit Pute. decif. 115. num. 1. aliàs 110. lib. 1. in correctis.
- Septimò amplia, quòd hæc dictio est distributua, & attribuit rem cuilibet in solidum, vt tradunt Bart. in l. hoc articulo, ff. de hæred. instituend. Iaf. in l. si quis in fundi vocabulo, §. si quis hæredes, num. 2. ff. de legat. 1. & in l. qui filius, §. si quis ita, num. 7. ff. de legat. 1. Ruin. conf. 76. num. 4. vol. 1. Natt. conf. 7. num. 13. vol. 1. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 31. glos. 1. num. 12. Cened. sing. 85. num. 6. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 269. num. 12. Item est dictio collectiua, & distributua, habens effectum importantem vniuersitatem, prout dictio *Omnia, & singula*. Anton. de Butt. conf. 19. num. 3. vers. in priuilegio autem, quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 252. num. 1.
- Octauò amplia, quòd aded est vniuersalis hæc dictio *Quicumque*, vt non restringatur, sed potius extendatur ad omnes casus, & personas, vt per Menoch. de præsumptionib. lib. 4. præsumpt. 198. num. 21. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 65. num. 8. & nedum comprehendit omnes casus suprà enumeratos, sed alios quoscumque. Specul. in tit. de instrument. present. §. fin. vers. quòd si quis. vbi Ioan. Andr. in addit. Curt. Iun. conf. 38. in fine. Caputaquens. decif. 296. num. 6. p. 2. etiam quòd sint casus diuersi ab expressis, l. si fundum sub conditione, §. si libertus, ff. de legat. 1. Paris. conf. 79. num. 21. lib. 2. Tiber. Decian. conf. 24. num. 99. lib. 1. Dec. conf. 653. num. 4. in fine. Et includit omnes omisos in speciali enumeratione. Doctores post glos. in auth. ex testamento, verb. quodcumque, C. de collation. l. Julianus, ff. de legat. 3. Corn. conf. 63. sub num. 8. vol. 1. Et fuit dictum in Sabinen. Castri Montis rotundi, 8. Februarij 1627. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano. Restringenda tamen est ad personas habiles, vt per text. in l. vt gradatim, ff. de munerib. & honorib. resoluunt Rebuff. de pacif. possessor. num. 172. Ludou. Gom. in reg. de annali possessor. q. 3. vers. non obstat. Calder. Pereira de potest. eligendi, cap. 1. num. 57. Santarell. variar. resoluit. q. 48. num. 29. Amic. de iure emphyt. in prelude. num. 21. Rot. decif. 642. à num. 2. p. 1. recent. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 351. num. 9. vbi post Apostill. ad Roman. conf. 31. in vers. quicumque, ait, quòd in odiosis, & vbi constat de mente disponentis, verbum *quicumque* restringitur ad similia, & ad habiles, & ad vnum tantum; & quòd hæc dictio intelligatur de habili, firmat Paris. de confident. benefic. q. 58. num. 51.
- Item restringitur secundum naturam actus, cui attribuitur, vt per Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. glos. 7. num. 26. vbi num. 29. subdit, quòd si dictio *Quodcumque* profertur à lege, restringitur de habilitate, secus si ab homine, quia non recipit restrictionem; & quòd restringatur secundum subiectam materiam, tenent Rebuff. in concord. tit. forma mandati Apostol. in vers. *Quibuscumque*. Caualecan. de usufructu mulieri

mulieri relicto, cap. 9. num. 106. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 397. num. 18.

- 14 *Dictio Quodcumque* in materia fauorabili auget, sed in materia odiosa est stricti iuris, & non includuntur ea, quæ sunt diuersæ speciei, & maiora expressis, vt per Ruin. *conf. 103. num. 9. vol. 3.* quem refert Cened. *sig. 90. num. 2.* Geminata verò comprehendit odiosiora, maximè in materia fauorabili, iuxta tradita per Mart. *de iurisdict. p. 4. cent. 1. casu 129. num. 14.* vbi loquitur de dictione *Quicumque.*
- 15 *Quodcumque*, & *Omne* differunt, quia dictio *Quodcumque* est vniuersalis, & magis lata, quàm dictio *Omne*, quæ est generalis, vt per Tiraq. *de retract. lit. 1. §. 1. glos. 7. num. 26.* quem refert Cened. *d. sig. 90. num. 4.*
- 16 *Quodcumque* qui dicit, nihil excipit, vt per Narbona *de appellatione à Vicario ad Episcopum, p. 2. fundament. 1. num. 33.* vbi num. 36 subdit, dictionem
- 17 *Quomodocumque* idem esse, quod *Quocumque.* Vnde licet dictio *Alium, alia, aliud* importet similitudinem, tamen quando adest dictio *Quocumque alia*, non patitur restrictionem. Gozadin. *conf. 1. num. 19.* quem refert Card. Tusch. *d. lit. D. conclus. 355. num. 6.* Et fuit resolutum in *d. Sabinen. Castris Montis rotundi, coram Illustrissimo Domino Coccino, vers. & in hoc.* Idem in modo vacandi expresso; quia licet alius modus, quàm expressus, non veniat, tamen si est dictum, *Vel alio quocumque modo*, comprehendit omnem alium modum. Socin. *conf. 32. num. 11. & seq. lib. 1.* Card. Tusch. *d. conclus. 355. num. 7.* Sic etiam licet verbum *Heredes* in materia feudali intelligatur de masculis, & descendantibus, tamen quando adest dictio *Quocumque heredes*, intelligitur de extraneis, secundum Roland. *conf. 96. num. 45. lib. 1.* Card. Tusch. *d. conclus. 355. num. 8.* Hinc etiam in legato facto vxori de omnibus, & quibuscumque, quæ habet in domo, veniunt etiam venalia, quæ aliàs non venirent, Curt. Iun. *conf. 1. num. 1.*
- 18 Limita, & declara, hanc proximam resolutionem procedere, nisi verba proferantur à lege, quia recipiunt restrictionem ex habilitate. Curt. Iun. *conf. 1. num. 3. & seq.* Card. Tusch. *d. conclus. 355. num. 10.* vbi num. 11. post Apostill. ad Roman. *conf. 31. in vers. quacumque*, hanc limitationem intelligit, nisi agatur de fauore publico, quia tunc non fit restrictio ad habiles etiam in lege, vel statuto.
- 19 Limira deinde in verbis vniuersalibus, vt ad expressa restringantur, *Id est de certo. C. de transact. Oldrad. conf. 8. incip. Quidam dixer.* Card. Tusch. *d. conclus. 355. num. 13.* Vnde si constituatur procurator in causa certa contra Titium, & in quacumque alia causa, intelligitur contra Titium, non contra alium. Dec. *conf. 01. num. 9.* Sic etiam in vacatione beneficii per obitum, vel cessionem Titij, vel aliàs quomodocumque, & qualitercumque, venit omnis alius modus; sed ex persona Titij expressa, non ex alia. Socin. *conf. 32. num. 12. lib. 1.* Card. Tusch. *d. conclus. 355. num. 14.*

S V M M A R I V M.

- 1 Diminutionem denotat dict. Quid, & refertur ad minimū, seu verificatur in minimo.
- 2 Quid, & Quod, in quo differant, ostenditur.
- 3 Interrogatiua est dictio Quidni, sicut dictio Cur.

Quid.

D I C T I O C C C X V I I I.

Refertur hæc dictio ad minimum, seu verificatur in minimo, & denotat diminutionem, vt per Bertazol. *de clausulis instrument. claus. 16. glos. 12. num. 1.* Ludou. Gom. in §. pœnales, num. 4. *Instit. de alt.* vbi subdit, quod hæc dictio refertur ad minimum, dictio verò *Quod* ad vniuersum. Et sic est differentia, quia *Quid* denotat diminutionem, *Quod* autem perfectionem, refert Cened. *post libr. practic. & canonic. quest. sing. 89. num. 3.*

Dictio *Quidni* est interrogatiua, sicut dictio *Cur*, vt in l. 1. §. si quis ita, ff. de verbor. oblig. vbi Zazius num. 4. & Rip. subdunt, quod etiam quandoque est affirmatiua, & secum habet affirmationem inclusam, vt refert Octavian. Vulpell. *de prapof. & aduerb. signif. in dict. Quidni, pag. 95. col. 1.*

S V M M A R I V M.

- 1 Certum honorem, aut rem declarat dict. Quidam.
- 2 Quidem, aduerbium, nominibus proprijs eleganter adiungitur, sed in fine magis, aut in medio, quàm in principio.

Quidam, Quidem.

D I C T I O C C C X I X.

Hæc dictio secundum Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ Autores, certum hominem, aut rem declarat. Cic. *de Orat.* Tu pudore à dicendo, de timiditate ingenua quadam refugisti. Terent. *Ennuc.* Nec tibi obstat, quod quidam facit.

Quidem aduerbium nominibus proprijs eleganter iungitur in principiis; sæpius pronominiibus, sed in fine magis, aut in medio, quàm in principio. Cic. 1. *Philippic.* Nimis iracundè tu quidem, & valdè intemperanter. Idem *lib. 2. epist. 24.* Tantum doleo, & mirificè quidem. Idem *Attic. lib. 6. epist. 2.* Sed est varium illud quidem, verumtamen multiplex pueri ingenium. Cum autem res dubia antecedit, *Quidem* certè pro *Saltem* subiicitur. Idem *Attic. lib. 1. epist. ...* Spero me tibi causam probasse, cupio quidem certè. *Quidem* profectò vehementer affirmat. Idem *Attic. lib. 6.* Nunc quidem profectò Romæ est.

S V M M A R I V M.

- 1 Vniuersalis est dict. Quilibet, omnia comprehendens, etiam minima.
- 2 Quilibet, operatur idem quod dictio Omnis.
- 3 Inhabiles omnes ad accusandum comprehendit dict. Quilibet.
- 4 Quilibet attribuit actum cuilibet in solidum.
- 5 Distributiua est singulorum supra positorum dict. Quilibet.

6 Relictum

- 6 Relictum si fiat cuilibet ex consanguineis, omnes admittuntur.
- 7 Personis distributiue nominatis attribuit in solidum dict. Quilibet.
- 8 Substitutio facta pluribus filiabus, si dicatur cuilibet earum, videtur facta singulis earum.
- 9 Restrictionem non recipit dictio Quilibet, posita ab homine, cum sit vniuersalis.
- 10 Vniuersalis est dict. Quolibet modo, omnes casus comprehendens.

Quilibet.

DICTIO CCCXX.

- 1 Et vniuersalis hæc dictio, omnia comprehendens, etiam quantumvis minima, vt in l. cum quid, ff. si certum petatur. notant glos. verb. quilibet alias, in l. omnes, C. de quadrienni præscript. & in Clem. 1. verb. quauis alia, de re indicata Dec. conf. 619. num. 2. Rebuff. in comment. ad l. creditorum, 11. vers. quilibet, ff. de verbor. signif. pag. 73. Menoch. conf. 33. num. 11. Azeued. d. l. 2. num. 2. tit. 10. lib. 10. noue Recopil. Ioan. Franc. de Ponte decis. 3. num. 4. Glorit. resp. 1. p. 1. num. 185. Franc. Leo in thes. fori Ecclesiast. p. 1. cap. 15. num. 60.
- 2 Operatur idem quod dictio Omnis, vt per Mandos. in reg. 12. Cancellar. q. 6. num. 9. Rot. in Carinolen. præceptoris, 28. Nouembris 1616. coram Coccino, licet aliquando differant, secundum Cassan. in consuetud. Burgundia, rubr. 7. §. 3. verb. un chacun, num. 1. pag. 921. Natt. conf. 675. num. 27. Paris. conf. 49. num. 3. lib. 2. Sord. conf. 549. num. 5. dum aiunt, dictionem Omnis distribuere collectiue, dictionem verò Quilibet distributiue.
- 3 Et adeò est vniuersalis, vt comprehendat etiam omnes inhabiles ad accusandum. Hipp. conf. 85. num. 26. subdens etiam mon. 27. quòd est dictio generalis, & comprehendit maleficia, etiam non punibile.
- 4 Attribuere actum cuilibet in solidum, est de natura huius dictionis, vt in l. in hoc articulo, ff. de heredit. instituen. & in l. si pluribus, vbi Bart. & Imol. ff. de legat. 2. & in l. non distinguemus, §. cum plures, ff. de arbit. & in cap. si propter, de rescript. lib. 6. notant Socin. sen. conf. 16. num. 19. vol. 4. Corn. conf. 40. num. 19. vol. 2. Ruin. conf. 76. num. 4. vol. 1. Rolan. à Valle conf. 70. num. 44. tom. 2. Decian. conf. 73. num. 16. vol. 1. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Quicumque, vers. & natura, pag. 94. Gozadin. conf. 16. num. 38. Paris. conf. 9. num. 3. & seq. vol. 1. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 269. num. 11. Ozasc. decis. 23. num. 11. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 39. glos. 5. n. 6. Martarel. in clausul. p. 2. claus. 9. num. 6. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 272. num. 3. Rota apud Zach. post tract. de oblig. camerali, decis. 12. num. 2. & decis. 23. num. 3. Cened. post lib. practie. & canonic. quasi. sing. 26. num. 1. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 22. num. 11.
- 5 Distributiua est singulorum supra positorum, vt in l. si pluribus, vbi Bart. ff. de legat. 2. & in cap. quorundam, de elect. lib. 6. notant Rebuff. d. vers. quilibet. Cosim. in pragmat. sanct. tit. de collat. verb. quolibet, pag. 247. Farinac. d. q. 22. num. 11. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 269. num. 14. Rota decis. 115. num. 5. apud Farinac. p. 1. recens. Vnde si cuilibet ex consanguineis fiat relictum, omnes admittuntur. Castren. conf.

384. incip. Notandum, num. 2. lib. 1. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 397. num. 23.

Et eius natura est, attribuere solidè, seu in solidum personis sic distributiue nominatis, vt per Rip. in l. heredes, §. cum ita, num. 3. ff. ad Trebell. Anton. de Butr. conf. 29. num. 2. Rolan. à Valle conf. 30. num. 44. lib. 3. Decian. conf. 73. num. 16. lib. 2. Card. Tusch. tom. 2. lit. D. conclus. 269. num. 11. & conclus. 397. num. 23. vbi post Mantie. de coniect. lib. 8. tit. 12. num. 37. ait, quòd legatum factum familiæ, & cuilibet de familia, censetur factum omnibus in solidum, & ordine successiuo. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. quolibet, pag. 97.

Operatur idem, ac si essent factæ plures dispositiones, & dinumerationes. Vnde substitutio facta pluribus filiabus, si dicatur, Cuilibet earum, videtur facta singulis earum, maximè quando actus est reiterabilis, vt per Alex. conf. 175. incip. Perspectio, num. 2. vers. distributiuum, lib. 5. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 269. num. 10. vbi num. 14. subdit, post Bart. in d. l. hoc articulo, num. 4. quòd dictiones Quilibet, & Quisque important idem, vt sint distributiuæ.

Prolata tamen ab homine, cum sit vniuersalis, 9 vt dixi, non recipit restrictionem, ad notata per Bald. in cap. imperialem, in princip. de probibita feudi alienas. Rolan. conf. 70. num. 42. tom. 3. Anchar. Rhegien. q. 9. num. 20. lib. 3. & neminem excludit. Ruin. conf. 76. num. 4. Corn. conf. 123. num. 4. & conf. 323. num. 7. vol. 3.

Dictio Quolibet modo est vniuersalis, omnes casus 10 comprehendens, vt in l. omnes, vbi glos. verb. quilibet, C. de quadriennali præscript. notat Menoch. rem. 6. recu. per. num. 14.

Quinimò.

DICTIO CCCXXI.

Affirmatiue ponitur hæc dictio, vt in l. inris gentium, §. quinimò, ff. de pactis, & in cap. causa, de verbor. signif. Aliquando verò negatiue, vt in l. non dubium, vbi Florian. ff. de legat. 3. notat Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Quidni, vers. Quinimò, pag. 95.

Ponitur nonnunquam pro Quinetiam, vt in l. inris gentium, §. 1. ff. de pactis, & in l. arbleras, in fine, ff. de his, qui notantur infamia, & in l. 1. §. 1. ff. si pars heredit. petatur, & in l. & si. C. de nexalib. actionib. & in l. communi, in fine, C. communi diuidan.

SUMMARIVM.

- 1 Restrictiuam naturam habet dictio Quis, per quam præcedentia restringuntur ad casum relatum, quando sine copula est adiecta.
- 2 Relatiua est dict. Quis, & demonstrationis causa apposita, distribuens cuilibet in solidum.
- 3 Generalis est dict. Quis, comprehendens tam masculinum, quàm feminam, maiores, & minores.
- 4 Conditionem facit dictio Quis, iuncta verbo futuri temporis.

Tt

Quis.

Quis.

DICTIO CCCXXII.

Habet hæc dictio naturam restrictiuam, per quam præcedentia restringuntur ad casum relatum, quando sine copula est adiecta, ut in l. *et tamen adiectio*, vbi Bart. ff. de legat. 3. Angel. in §. *omnium*, vbi Ias. Insti. de actionib. Panorm. per text. ibi in cap. de cetero, de Clericis non residentib. & in cap. nouis, num. 17. de iudiciis. Dec. conf. 261. num. 1. vers. *hic non obstantibus*. Mandat. in glos. facili. in §. *sanè*, verb. *Quod*, fol. 75. & in verb. *Qui*, fol. 172. & in verb. *Quod*, fol. 278. & in reg. 27. Cancellar. 9. 16. num. 4. Menoch. conf. 177. num. 22. & conf. 336. num. 2. Cott. in memorabil. verb. *Qui*, pag. 727. Surd. decif. 282. num. 6. & conf. 127. num. 47. Morot. resp. 5. num. 5. & seq. Calder. Pereira de potest. eligendi, cap. 11. num. 19. & de extinct. emphyt. cap. 10. num. 49. Anton. Monach. Lucen. decif. 57. num. 6. Cened. post libr. practic. & canonic. quæst. sing. 27. num. 4. vbi num. 5. limitat, & declarat, quando absurditas resultaret, si restrictiue intelligeretur, & sex alias limitationes affert Ias. in l. *cunctos populos*, num. 2. vsque ad num. 6. C. de sacrosanct. Eccles.

Item est relatiua, & demonstrationis causa appositæ, quæ refert in alio loco contenta cum omnibus suis qualitatibus, ut in l. *à filio*, §. *testator*, ff. de aliment. & cibariis legat. l. 1. §. *sed cum plures*, & ibi Bart. ff. si fam. furum fecerit. Matien. l. 2. glos. 1. num. 16. tit. 4. lib. 5. noua Recopil. Azuued. l. 1. num. 48. tit. 14. lib. 4. noua Recopil. Surd. conf. 352. num. 22. Relatiua igitur est, & distribuens cuiuslibet in solidum, secundum Bart. in l. *hoc articulo*, num. 7. ff. de hered. institu. quem refert Card. Tusch. tom. 2. lit. D. conclus. 269. num. 13.

Generalis est, comprehendens tam masculinum, quam feminam, maiores, & minores liberos, & in potestate constitutos, ut in l. 1. §. *de pupillo*, & ibi Bart. ff. de constituto perunia. & in l. 2. §. 1. ff. de adoptionib. & in l. 4. §. 1. ff. de in ius vocando. & in l. *Galus*, in princ. ff. de liber. & posthum. tradunt Dec. conf. 339. col. 1. & conf. 507. col. 1. & in l. *generaliter*, n. 8. C. de instit. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. glos. 9. num. 216. cum seqq. Viu. tom. 1. comm. opin. lib. 2. tit. 26. pag. 347. Rebuff. in tract. nominat. quæst. 8. num. 9. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 89. num. 48. & conf. 587. num. 5. Bartholom. Peret. in Extrauag. ambitiosa. de reb. Eccles. non alien. verb. *prædecessorum*, num. 41. pag. 233. Surd. de alim. tit. 8. priuileg. 38. num. 18. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 353. num. 1. vbi num. 2. limitat, quando sumus in materia odiosa, vel correctoria, & statutum loquitur cum termino masculino, secus si cum termino communi.

Iuncta verbo futuri temporis facit conditionem, ut in l. *Stichum qui meus eris*, ff. de leg. 1. l. *serui electione*, §. *Labeo*, ff. eod. tit. l. *nuper*, ff. de leg. 3. notant Tiraq. in l. *bonæ*, 16. lim. num. 1. Ias. in d. l. *Stichum*, à num. 1. & in l. *si ita quis promiserit*, à num. 2. ff. de verb. obligat. Cened. d. sing. 27. num. 6. Galganet. de cond. & demonstr. p. 1. cap. 4. num. 11. Accac. Anton. in comment. ad rubr. ff. de cond. & demonstr. cap. 2. num. 9. Ioseph. Sesse Arag. decif. 124. num. 17. vbi num. 18. subdit, quod hoc relatiuum debet intelligi tantum de expressatis in referente.

Quisque.

DICTIO CCCXXIII.

Est pronomen collectivum, ex Bart. in l. *hoc articulo*, num. 5. ff. de hered. institu. quem refert Card.

Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 269. num. 15. vbi etiam, quod importat distributionem, & quod sit dictio vniuersalis quæ non recipit restrictionem, ex Alex. conf. 118. incip. *In casu*, num. 5. vers. & *tanto magis*, lib. 5. tradit Card. Tusch. d. l. D. concl. 397. num. 20. & 21.

Vide quæ dixi supra sub dict. *Cuique*.

SUMMARIUM.

- 1 Vniuersalis est dictio quisquis.
- 2 Masculinum concipit & femininum dictio quisquis.
- 3 Collectiua est dictio quisquis.
- 4 Distributionem nonnunquam importat dictio quisquis.
- 5 Coniunctos haberi pro disiunctis facit dictio quisquis.

Quisquis.

DICTIO CCCXXIV.

Vniuersalis est hæc dictio, ut per Glos. in l. *si necessariis*, §. *si annua*, in verb. *his verbis*, ff. de pignor. act. Bald. in l. *qui unum*, C. de fideicommiss. Rota apud Picum, ad Statuta vrbis, decif. 26. num. 7. ac proinde generaliter est intelligenda, iuxta tradita per Aloyf. Riccium in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 222. num. 2. p. 2.

Masculinum concipit, & femininum, secundum Tiraq. de retract. tit. 1. glos. 9. num. 216.

Collectiua est secundum Bart. in l. *hoc articulo*, num. 5. ff. de hered. institu. sed tamen etiam importat distributionem propter vicinitatem quam habet ad dictionem *Quisque*, & alias distributivas, ut post Bart. Castr. & Imol. concludit Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 269. num. 15.

Ideo facit coniunctos haberi pro disiunctis. Paul. §. *de Castr.* in l. *cum plures*, 33. num. 2. ff. de vulgari. Ang. conf. 290. Cened. d. sing. 27. num. 1. vbi subdit, quod ista dictio est huius naturæ, ut videlicet quando plures vocati sunt sub nomine collectiuo, habeantur pro vno tantum; secus verò quando sunt vocati cum hoc verbo distributiuo *Quisque*, quia tunc perinde est, ac si essent singulariter nominati, & veluti omnes in viriles; secundum Bart. Alex. Ias. & Dec. num. 1. in l. *finali*, C. de impub. & alijs. vbi tamen ipse Dec. num. 3. impugnatur hoc, & tenet, quod immo ista dictio non facit, ut vocati substituti veniant in viriles, sed pro portione hæreditaria. quia verbum *Quisque* mihi heres erit, non viriliter, sed pro portionibus hæreditariis intelligitur, l. *qui liberis*, §. *hæc verba*, ff. de vulgari, & l. *sed si plures*, eod. tit.

SUMMARIUM.

- 1 Vniuersalis est, & omnia comprehendit dictio quisquis, maxime quando ponitur in datiuo vel ablatiuo casu.
- 2 Personas omnes, omnes Ordines & religiones, ac pia loca comprehendit dictio quisquis.
- 3 Maiora expressis comprehendit dictio quisquis, quando est prolata ab homine.

4 Verba

- 4 Verba Quæuis persona, comprehendit vniuersitatem, quæ est persona ficta.
- 5 Verba Cuiusvis ex nominatis, important in substitutione reciproca, vt necessario contineatur compendiosa annexio, & in singulos fit facta substitutio.

Quiuis.

DICTIO CCCXXV.

- 1 Hæc dictio præcipuè quâdo in datiuo, seu ablatiuo casu pluralis numeri posita reperitur, vniuersalis est, & omnia comprehendit, vt per Alexan. *conf. 30. sub num. 14. vol. 5. quem refert Glor. resp. 1. p. 1. num. 193. Fatimac. in praxi crim. p. 4. decis. 93. num. 1. Card. Seraph. decis. 1022. num. 1.*
- 2 Comprehendit etiam omnes personas, omnes Ordines, & religiones, ac pia loca, secundum Francisc. Leon. in thesaur. ser. Ecclesiast. p. 4. cap. 2. numero 194.
- 3 Item comprehendit maiora expressis, præcipuè quando est prolata ab homine, ita vt etiam trahatur ad casus etiam improprios, iuxta tradita per Steph. Gratian. Marchiz *decis. 24. num. 6.*
- 4 Verba Quæuis persona, comprehendunt vniuersitatem, quæ est persona ficta, cum dictio Quæuis sit vniuersalis, & idem de quauis actione, quia comprehendit officium Iudicis, licet non sit actio propriæ. Ita Alex. *conf. 17. incip. In causa, & l. 2. in fine, lib. 2. quem refert Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 397. num. 24.*
- 5 Verba Cuiusvis ex nominatis, important in substitutione reciproca, quæ solam vulgarem continet vt necessario contineatur compendiosa annexa, & in singulos fit facta substitutio, vt per Alex. *consil. 100. incip. Super primo dubio, num. 3. vers. Sed prædictus, lib. 7. quem citat Card. Tusch. d. concl. 397. num. 22.*

SUMMARIUM.

- 1 Quoad, importat idem quod Donec, Quamdiu, vel Quousque, vt sint temporales, non perpetuo exclusiua.
- 2 Conditionem importat dispositio concepta per dict. Quoad.
- 3 Concessio si fiat quoad expressa, importat Quantum ad expressa.

Quoad.

DICTIO CCCXXVI.

- 1 Hæc dictio idem importat, quod Donec, Quamdiu, vel Quousque, vt sint temporales, non perpetuo exclusiua, vt per Anchar. *conf. 220. incip. Hæc questio, num. 4. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Quamdiu, vers. Quoad, pag. 95. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 354. num. 1. vbi num. 2. post Crauet. *conf. 326. num. 8. lib. 3. subdit, quod hæc dictio relata ad tempus est limitatiua temporis, denotat etiam temporis processione. Surd. *conf. 319. num. 16. lib. 1.***
- 2 Conditionem etiam important verba, si dicatur: Quoad dotem petierit vxor, lego annua centum; quia intelliguntur, donec petierit, vt per Crauet.

conf. 966. num. 11. cum seqq. lib. 5. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 354.

Interdum restringit disposita, vt si concessio fiat quoad expressa, importat quantum ad expressa, dictio Quoad importat quantum, cap. cum M. Ferrar. *in princip. vbi glos. verb. quo, de constit. Card. Tusch. d. conclus. 354. num. 4. Et quod restringat, & limitet præcedentem dispositionem, ait Card. Seraphin. decis. 911. num. 3.*

SUMMARIUM.

- Quod nonnunquam importat
1	Quia.
2	Et.
3	Sed.
4	Quantum.
- 5 Conditionem facit dictio Quod, quando suspendit dispositionem, in aliquem futurum euentum.
- 6 Repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem inducit dict. Quod.
- 7 Qualitatis præcedentis orationis aduersari, & repetere est de natura dict. Quod.
- 8 Perfectionem denotat dict. Quod, & refertur ad vniuersum.
- 9 Aduersatiua in iure, & in facto est dictio Quod si, si ponatur sine copula.

Quod.

DICTIO CCCXXVII.

Hæc dictio multipliciter accipitur: in primis Henim accipitur pro Quia, vt in l. 3. §. saluus, vbi glos. verb. quod, ff. de acquien. possess. & in l. fin. vbi glos. ff. de vsucap. & in l. 1. vbi glos. ff. de dote prælegata, & in l. cum filius, §. seruum, iuncta glos. verb. quod, ff. de legat. 2. quæ exponit quod, id est, quia. Ita Mandos. in glos. facult. §. sanè, in verb. & quod. Cened. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 94. num. 1.

Interdum sumitur pro copula Et, vt in l. si quis in hoc iure, vbi glos. C. de Episcop. & Cleric.

Nonnunquam accipitur pro Sed, vt in l. ita stipulatus, iuncta glos. in vers. quod, & ibi Bart. col. 1. & Alex. num. 2. ff. de verbor. oblig. & in l. quod si domus, iuncta glos. 1. ff. locati, & in l. quod si filius, iuncta glos. 1. ff. de captiuis, & postlim. reuers. tradunt Mandos. in glos. facult. §. sanè, vers. quod, fol. 76. col. 2. Cened. d. sing. 94. num. 6.

Quandoque capitur pro Quantum, vt in l. quod attinet, ff. de regulis iuris, secundum Cened. d. sing. 94. num. 2.

Quando hæc dictio Quod suspendit dispositionem in aliquem futurum euentum, facit conditionem, iuxta notata per Cottam in memorabil. verb. Quod, pag. 729.

Inducit repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, vt per Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 8. Et quod natura huius dictionis sit aduersari, & repetere qualitates præcedentis orationis, tradunt las. in l. si filius heres, num. 25. ff. de liber. & posthum. Bald. in l. omnes populi, ff. de iustitia, & iure. Alex. in l. filius à patre, ff. de liber. & posthum. cum aliis citatis per Cened. d. sing. 94. num. 5.

- 8 Refertur ad vniuersum, & perfectionem denotat, vt per Gomez. in §. penales, num. 4. Instit. de act. quem refert Cened. sing. 89. num. 3. & ita totum refert, & demonstrat, secundum Pichard. ad §. 9. num. 44. & 46. Instit. de legat.
- 9 Dictio Quod si est aduersatiua in iure, & in facto, si ponatur sine copula, vt in l. quod si alij. ff. de adimen. legat. & in l. 1. §. quod si, C. de natural. liber. & in §. quod si partim, Instit. de rerum diuis. & in cap. cum non ignores, vers. quod si forte, de prabend. & in cap. per tuas, vers. quod si absolutionis, de sentent. excommun. & in cap. cupientes, §. quod si per viginti, de elect. lib. 6. notant Dec. in l. milites, num. 1. & 2. C. de testament. militis. Iaf. in l. re conuicti, num. 37. de legat. 3. Cassan. in consueud. Burgundia prubr. Des Justices, in vers. Es Droits, num. 5. vers. aduerie. Cened. d. singul. 94. numero 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Impropriatatem denotat dictio quodammodo.
- 2 Fictionem importat dictio quodammodo.

Quodammodo.

DICTIO CCCXXVIII.

- 1 Hæc dictio denotat impropriatatem, vt in l. 2. ff. qui, & à quibus, & in l. in suis, ff. de liber. & posthumis, & in aub. de iureiuran. à moriente prest. §. 1. collat. §. notant Iaf. in l. seve, num. 4. ff. de verbor. oblig. Bart. in l. 1. num. 1. ff. rerum umotarum. Cephal. conf. 74. num. 26. vol. 1. Octavian. Vulpell. de prapof. seu aduerb. signif. sub hac dict. pag. 96. Gozadin. conf. 48. num. 22. Menoch. conf. 526. num. 10. Franc. March. decif. 288. num. 9. p. 1. Vinc. de Franch. decif. 289. num. 9. Cened. post libr. practic. & canonic. quest. sing. 92. num. 3.
- 2 Vnde fictionem importat, vt in l. Prætor, §. 1. ff. de edend. & in l. 1. vbi Aret. ff. de verbor. oblig. Tiraq. in tract. de iure primogen. q. 33. num. 9. Octavian. Vulpell. citato loco, num. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Modum omnem importat dictio quomodocumque, & comprehendit omnia ultra expressa.
- 2 Modos omnes vniuersaliter includit dictio quomodocumque, si adijciatur alicui dispositioni vniuersali.
- 3 Quomodocumque inducit illud quod improprie est tale, etiam in materia stricta.
- 4 Mortem civilem includunt verba quomodocumque decesserit.
- 5 Quomodocumque in statuto apposita, impedit illud pati posse restrictiuam interpretationem, quam sine dictione pati potuisset.
- 6 Promittens de euictione quomodocumque ad quid teneatur.

- 7 Dictio quomodocumque licet sit vniuersalis, tamen restringitur secundum naturam actus, cui adijciatur.
- 8 Dict. quomodocumque, & quouis modo, idem important.

Quomodocumque.

DICTIO CCCXXIX.

Hæc dictio importat omnem modum, & comprehendit omnia etiam ultra expressa, vt per Seraphin. decif. 317. num. 3. Et ita quod comprehendat omnem modum, & omnem formam, præsertim quando est repetitiua, & geminata, tradunt Curt. lun. conf. 48. num. 3. Aym. conf. 294. col. 3. & 4. Tiraq. de retractu lign. §. 1. glos. 7. num. 20. quos refert, & sequitur Rot. in Interamnen. Castri Pedislucci, 12. Februarij 1601. coram Reuerendissimo Patriarcha Domino Crescentio C. A. Clerico, impressa per Farinac. decif. 41. num. 4. p. 1. recent. Et est ampliatiua dumtaxat ad ea, quæ sunt eiusdem generis, secundum Ruin. conf. 68. num. 11. vol. 4. quem refert Cened. post libr. practic. & canonic. quest. sing. 95. num. 6. in princip.

Vnde si adijciatur alicui dispositioni vniuersali, 1 includit vniuersaliter omnes modos. Gemin. conf. 22. incip. Premitto, num. 4. vers. in contrarium, num. 7. in fine, cum seq. lib. 2. vbi prohibitus molestare quomodocumque, & qualitercumque prohibetur, etiam in casu licito, quia omnem modum molestiæ prohibet. Socin. lun. conf. 113. num. 29. & seq. lib. 1. quos refert Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. in. D. concl. 355. num. 1. vbi num. 2. post Angel. conf. 311. num. 3. ampliât, vt nedum omnem modum, sed etiam qualitatem demonstret, ita vt nihil videatur exceptum, dummodò ex significatione termini, cui adiungitur hæc dictio, possit venire.

Inducit illud, quod improprie est tale, etiam in 3 materia stricta, vt per cap. indemnitate, de elect. lib. 6. notat Grat. conf. 20. num. 76. lib. 2. subdens, quod 4 verba Quomodocumque decesserit includunt etiam mortem civilem. Refert Octavian. Vulpell. de prapof. & aduerb. signif. sub dict. Quomodocumque, pag. 96.

In statuto apposita impedit illud pati posse re- 5 strictiuam interpretationem, quam sine dictione pati potuisset, vt per Ruin. conf. 109. col. 2. num. 1. & conf. 37. col. 3. vol. 2. Alex. conf. 103. col. fin. vol. 6. Rolan. conf. 5. num. 49. tom. 1. Licet enim statutum pati debeat restrictionem, secundum Ius commune, tamen secus est, quando ad sunt verba Quomodocumque, & qualitercumque, vt per Alex. conf. 118. lib. 5. & Gozadin. conf. 1. num. 19. quos refert Card. Tusch. d. lun. D. conclus. 355. num. 5.

Sic etiam licet promittens de euictione non te- 6 neatur, quando res euincitur propter laudum, vel concordiam ex compromisso facto, tamen secus est, quando promissum fuit de quacumque euictione, vel de euictione quomodocumque, & qualitercumque. Ita Alex. conf. 4. incip. Viso processu, in princip. lib. 3. Gozadin. conf. 1. num. 19. Curt. lun. conf. 1. num. 2. Grat. conf. 63. num. 22. lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 355. num. 4.

Tamen licet ista dictio sit vniuersalis, nihilo 7 minùs restringitur secundum naturam actus, cui adijciatur, vt per Caualecan. de usufructu muliers relicto, cap. 9. num. 106. Menoch. conf. 1099. num. 22. Cened. sing. 95. num. 6.

Quomodocumque, & quouis modo idem important, 8 secundum

secundum Bertazol. de clausulis instrument. claus. 21. glos. 16. num. 1. in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 Quomodolibet idem importat quod Quocumque modo.
- 2 Ius omne directum, siue indirectum, ac etiam improprie sumptum comprehendit dictio Quomodolibet.
- 3 Quomodolibet, intelligitur non solum de iure communi, sed etiam de iure speciali, consuetudine, aut privilegio Apostolico.
- 4 Modum quemcumque qui comprehendere potest, comprehendit dictio Quomodolibet; & sic omnia, quae alias non comprehenderentur.
- 5 Quomodolibet, restringitur secundum subiectam materiam.
- 6 Ius omne, etiam minimum includit dictio Quomodolibet.
- 7 Modum omnem penitus includit dict. Quomodolibet.
- 8 Quomodolibet operatur etiam ultra expressa.
- 9 Statutum si dicat quod occidens quomodocumque puniatur, intelligitur etsi occidat vel dolo, vel culpa.
- 10 Quomodolibet, fortius agit, omnia continet, nullumque respicit casum.

Quomodolibet.

DICTIO CCCXXX.

- 1 Hæc dictio, quæ importat idem quod Quocumque modo, vel Quomodolibet modo, secundum Paris. conf. 58. num. 10. vol. 1. & conf. 142. num. 6. vol. 4. Gozadin. conf. 14. num. 22. & Rolan. conf. 2. num. 23. tom. 4. est vniuersalis, & omnes casus comprehendit, eosque distribuit. Dominic. conf. 115. col. 2. Staphil. de literis gratia, & Iustitia, tit. de virt. & effect. clausul. cap. 4. num. 3. Hippol. conf. 80. num. 38. Ruin. conf. 15. num. 36. & 37. vol. 1. Menoch. rem. 6. recuperan. num. 15. Rebuff. in comment. ad l. creditor, l. 1. vers. quomodolibet, ff. de verbor. signif. Cened. post libr. prætic. & canonic. quæst. sing. 95. num. 3.
- 2 Item hæc dictio comprehendit omne Ius directum, siue indirectum, ac etiam improprie sumptum, vt per Ioan. Andr. in cap. indemnitate, sub num. 2. & ibi Archid. sub num. 4. vers. quomodolibet, de sentent. excommunic. lib. 6. Ang. conf. 218. num. 3. vers. hoc etiam coadiunatur. Gozadin. d. conf. 14. num. 22. Rota decis. 364. num. 1. & decis. 505. num. 19. p. 1. diuers. Quibus citatis fuit dictum in Reatina pensionis, 1. Decembris 1614. coram Vbaldo, impressa per Farinac. decis. 602. num. 4. p. 2. recent.
- 3 Nec solum intelligitur de Iure communi, sed etiam de Iure speciali, consuetudine, præscriptione, aut privilegio Apostolico, secundum Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 29. per totum. Censuit Rota in vna Ploen. Canonicius, 15. Decembris 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino, impressa per Fa-

rinac. decis. 614. numero 2. part. 2. recent.

Vnde hanc dictionem comprehendere quemcumque modum, qui comprehendere potest, idemque importare, quod quocumque modo, resoluunt Paris. conf. 58. num. 10. vol. 1. & conf. 142. num. 6. vol. 4. Gozadin. conf. 14. num. 22. Rolan. conf. 2. num. 23. cum seq. vol. 4. Glorit. resp. 1. p. 1. num. 194. Narbona de appell. à Vicario ad Episcopum, p. 2. fundament. 1. num. 35. & omnia ea, quæ alias non comprehenduntur, secundum Alex. conf. 155. num. 3. vol. 2. Ruin. conf. 68. num. 10. vol. 4. Grat. conf. 163. num. 9. cum seq. vol. 2. quos refert Cened. d. sing. 95. num. 5.

Habet tam latam interpretationem, vt operetur quocumque modo respectet ad eum, ad quem dispositio loquitur, quod quomodolibet respectet Titio. Ita Alex. conf. 33. incip. Viso processu, num. 10. & 11. lib. 4. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 355. num. 15. vbi num. 16. declarat, restringi secundum subiectam materiam.

Includit omne Ius etiam minimum, secundum 6 Seraphin. decis. 1082. num. 2. ac omnem penitus 7 modum, vt in Clem. 2. vers. ne igitur, vbi glos. verb. quomodolibet, de sentent. excommunic. cap. indemnitate, vers. si qua verò, de elect. lib. 6. notant Menoch. d. rem. 6. recuperan. num. 15. & Flamin. de resignat. lib. 9. q. 25. num. 4. Velasq. consult. 61. num. 6. Mandos. d. reg. 18. Cancellar. q. 14. num. 5. & in glos. facit. 5. & in ipsa, in verb. quomodolibet. Cened. d. sing. 95. num. 1. vbi num. 4. subdit, quod ampliat, & extendit dispositionem vsque ad improprietatem.

Operatur etiam ultra expressa, vt in Clem. 1. vbi 8 glos. de re iudic. Flamin. d. lib. 9. q. 25. num. 50. Et propter suam generalitatem omnia comprehendit, de quibus in genere sufficit, quod fuerit cogitatum, vt per Card. Seraphin. decis. 350. num. 2.

Hinc est, quod si statutum dicat, quod occidens 9 quomodocumque puniatur, intelligitur, & si occidat vel dolo, vel culpa, propter dictionem quomodocumque, quæ illa de sui natura comprehendit, vt per Alex. conf. 33. vol. 6. Rimin. in princip. quibus alienare non licet, num. 164. Hipp. conf. 80. num. 44. & conf. 85. num. 10. Cened. d. sing. 95. num. 5.

Denique hæc dictio fortius agit, omnia continet, 10 nullumque respicit casum, vt notat Franc. Molin. de brachio seculari, cap. 4. num. 48.

S V M M A R I V M.

- 1 Tempora tria, videlicet præteritum, præsens & futurum significare potest dict. Quondam.
- 2 Tempus præteritum proprie importat dictio Quondam, & remouet qualitatem de præfenti.
- 3 Demonstrationem, quod iste talis sit defunctus, importat dict. Quondam, apposita nomini proprio.
- 4 Vxor quondam talis aliquid acquirens non potest dici, quod acquisierit marito, quia verba instrumenti denotant maritum mortuum.

Quondam.

DICTIO CCCXXXI.

TRia tempora significare potest hæc dictio, videlicet præteritum, præsens, & futurum, vt per

Fulgof. *conf.* 22. *circum finem, verſ. & quamquam.* Ruin. *conf.* 70. *num.* 1. *tom.* 2. Octavian. Vulpell. *de propoſ. & adverb. ſignif. ſub hac dict.* pag. 97. Bertazol. *de clauſulis inſtrument.* clauſ. 3. *gloſ.* 1. *num.* 4. Card. Tuſch. *præſtic. conſuſ.* *tom.* 2. *lit. D. concl.* 356. *num.* 3.

- 2 Sed tamen propriè, & ſecundùm communem uſum loquendi importat tempus præteritum, & remouet qualitatem de præſenti, ut in *Leius qui in prouincia, ff. ſi certum petatur, & in l. cui eorum, §. affinitatis, ff. de poſtulando, & in cap. ad petitionem, & in cap. accedens, de accuſat.* Mandof. *in gloſ. ſacul.* §. ſanè, *in verb. quoddam, fol.* 76. & 77. Tiraq. *de retract. tit.* 1. §. 1. *gloſ.* 9. *num.* 31. Grat. *conf.* 76. *num.* 1. *vol.* 2. Cened. *poſt libr. præſtic. & canonic. quaſt. ſing.* 92. *num.* 1.

- 3 Appoſita nomini proprio importat demonſtrationem, quod iſte talis ſit defunctus, & ampliùs non uiuat. *gloſ. verb. defuncti, in d. l. eius qui in prouincia.* Alberic. *in ſuo Dictionario, in verb. quondam.* Felin. *in cap. ex parte, num.* 2. & ſeq. *de foro competen.* Alex. *conf.* 14. *num.* 15. *vol.* 6. Tiraq. *d. num.* 51. Corſet. *de poſeſt. Regia, q.* 29. *num.* 4. & ſeq. Mandof. *in d. verb. quondam, fol.* 77. *col.* 1. Vulpell. *citato loco, num.* 1. Sebastian. *Medicis in tract. Mors omnia ſoluit, p.* 1. *num.* 93. quia huiusmodi dictio profertur improprie, cum relatio ceſſet, ut per Bart. & alios *in d. l. eius qui, in princip. Nat. conf.* 537. *ſub num.* 65. *tom.* 3. Gabr. *conf.* 22. *num.* 5. *lib.* 1.

- 4 Vnde, vxor quondam talis aliquid acquirens non poteſt dici quod acquiſiuerit marito, quia uerba inſtrumenti denotant maritum mortuum, ut per Bald. *conf.* 166. *incip. A libello, num.* 2. *verſ. in primis, lib.* 4. Bald. *conf.* 408. *num.* 5. *verſ. unde colligitur, lib.* 1. Ang. *conf.* 356. *num.* 3. *in fine.* Cuman. *conf.* 43. *incip. In quaſt. circa medium.* Ioan. de Imola *conf.* 110. *incip. In cauſa, in fine.* quos refert Card. Tuſch. *d. lit. D. conſuſ.* 356. *num.* 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Causalis, & rationalis eſt de ſui natura dictio Quoniam.
- 2 Ratio mouens diſponentem redditur per dict. Quoniam.
- 3 Statum rei, & conditionem plerumque declarat dict. Quoniam, & eſt idem quod Si quidem, vel Quando, ſeu Quandoquidem.
- 4 Quoniam, pro Quia, apud Grammaticos nimirum cum cauſa redditur, raram eſt.

Quoniam.

DICTIO CCCXXXII.

- 1 Hæc dictio eſt cauſalis, & rationalis de ſui natura, & confirmat, aut præcedentia, aut ſubſequentia, iuxta Dec. *conf.* 282. *num.* 11. Et fuit dictum *in Bononien. fideicommiſſi de Sarnberi, 11. Martij 1611. coram Illuſtriſſimo Patriarcha Manzanedo, impreſſa per Farinac. deciſ.* 300. *num.* 16. *p.* 1. *recent.*

- 2 Et ita per illam redditur ratio mouens diſponentem, ut *in l. Herennius, & l. mulieris, §. res abeſſe, ff. de verbor. ſignif.* ubi Rebuff. *in verſ. quoniam.* Rota *deciſ.* 195. *num.* 9. *p.* 1. *recent.* ubi etiam fuit dictum, quod iuncta iſta dictio quoniam uerbo uoluit, reddit rationem, & diſponit.

Plerumque etiam apud bonos Latine lingue, Autores hæc dictio quoniam rei ſtatum, aut conditionem declarat, & eſt idem quod Si quidem, vel Quando, ſeu Quandoquidem. Cic. 1. *de legib.* Quoniam in populari ratione omnis noſtra verſatur oratio, populariter interdum loqui neceſſe erit. Idem pro Planc. Quoniam tu ita vis, nimium me gratum eſſe concedam.

Pro quia, nimirum cum cauſa redditur, raram eſt. 4 Cic. *lib.* 4. *epiſt.* 5. Tamen ei moriendum fuit, quoniam homo natus erat. Idem 3. *Tuſculan.* Qui fortis eſt, idem eſt fidens, quoniam confidens, mala conſuetudine in uitio ponitur.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Quoque, pro Etiam, aliquando accipitur, & eius natura eſt, ut qualitas quæ erat in caſu præcedenti, ſit in ſequenti.
- 3 Copulatiua eſt dictio Quoque, & inducit repetitionem præcedentium.
- 4 Implicatiua eiſdem ſenſus eſt dictio Quoque, & tunc pro Etiam ponitur, quandoque uerò ſecundùm ſubiectam materiam non implicat.
- 5 Aduerſatiua aliquando eſt dictio Quoque.
- 6 Similitudinem regulariter denotat dictio Quoque.
- 7 Similitudinem quando ſignificat dict. Quoque, ponitur continuatiuè.

Quoque.

DICTIO CCCXXXIII.

DE vi, & effectibus huius dictionis latè agit 1 Rebuff. *in comment. ad l. deſtatio, 10. §. familia appellatione, verſ. quoque, pag.* 222. *ff. de verbor. ſignif.* & Cened. *poſt libr. præſtic. & canonic. quaſt. ſing.* 93.

Accipitur aliquando pro Etiam, & eius natura 2 eſt, ut qualitas, quæ erat in caſu præcedenti, ſit in ſequenti, ut *in l. verbo uictus, & in l. locus, in fine, & in l. interdum, ff. de verbor. ſignif.* & *in l. ſeruum quoque, ff. de procur. & in l. 2. in princip. ff. de pactis.* Rebuff. *in d. §. familia, verſ. quoque, & verſ. ſecundò natura, & in concord. in rubr. de collat. §. volumus, in verb. ſtatuiſſe, fol.* 400. & ſeq. Pichard. *ad §. ſi eadem res, 9. num.* 45. *Inſtit. de legat.* Cened. *d. ſing.* 93. *num.* 1. *in princip.*

Et ita eſt copulatiua, & inducit repetitionem 3 præcedentium. Oldrad. *conf.* 103. *incip. Quaſtio eſt, num.* 4. *verſ.* 4. Card. Tuſch. *præſtic. conſuſ.* *tom.* 2. *lit. D. concl.* 357. *num.* 1. Alphons. *gloſſator antiquus in reg. de publican. reſignat. num.* 9. ubi dicit, quod copulat, & eſt ſimilitudinaria extenſiua ad præcedentia, & de eius natura eſt, præcedentium omnium, & eorum accedentium repetitionem iudicare.

Vnde, eſſe implicatiua eiſdem ſenſus, & tunc 4 pro Etiam poni, per l. 2. *in princip.* & ibi Bart. & laſ. *num.* 12. *ff. de pactis.* reſoluunt laſ. *in l. ſi id quod, num.* 2. *ff. de condiſt. indeb.* Berou. *in cap. ult. num.* 21. *de uſuris.* Dec. *in l. ſi certis annis, num.* 39. *ad finem, C. de pactis, & conf.* 527. *num.* 2. Coſm. *in pragmat. ſanct. tit. de collat.*

- collat. §. cui rei, verb. sed. & in vers. quoque, fol. 58. col. 1. Strach. de assicuratis. in prefat. num. 34. fol. 22. Surd. decis. 264. num. 20. & 21. Implicat igitur casum magis dubitabilem, & ponitur inter diuersa eiusdem generis, secundum Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. quondam, vers. quoque, pag. 98. Tamen aliquando secundum subiectam materiam non implicat, iuxta tradita per Petr. Sancter. in tract. de spons. mercat. in 1. parte, num. 25. fol. 492. quem refert Cened. d. sing. 93. num. 5. in princip. vbi cum Strach. de assicuratis. in prefat. num. 33. subdit, quod aliquando est aduersatiua.
- 6 Similitudinem regulariter denotat hæc dictio, vt in l. 2. vbi glos. ff. pro hærede, tradit Ferrer. in constit. Cathalonie, glos. 1. num. 53. Et est repetitiua similis qualitatibus, vt per Girond. de priuileg. & exemp. explicat. num. 576. Et illo casu, quo significat similitudinem, ponitur continuatiue, id est, quod idem sit in casu sequenti. Rebuff. in concord. rubr. de collat. §. volumus, in verb. statim, fol. 430. & seq. Cened. d. sing. 93. num. 2.
- 8 Denique aliquando continuat, vt in cap. quoniam, de elect. lib. 6. aliquando implicat, interdum similitudinem denotat, nonnunquam superfluit, vt tradunt Colm. in d. verb. quoque, fol. 58. col. 1. & Cened. d. sing. 93. num. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Vniuersalis est dictio Quoquomodo, comprehendens omnem modum, qui excogitari potest.
- 2 Modum omnem excogitabilem significat dictio Quoquomodo.
- 3 Modos omnes etiam improprios denotat dictio Quoquomodo.
- 4 Quoquomodo, operatur vt in concessione complectantur, quæ alias non venirent.
- 5 Casus similes & dissimiles, proprios & improprios comprehendit dictio Quoquomodo.
- 6 Modum omnem nullitatis comprehendit dictio Quoquomodo.
- 7 Casus omnes, qui succedere possunt, comprehendit dictio Quoquomodo, tanquam ampliatiua.
- 8 Geminatiōis vim de per se habet dictio Quoquomodo.
- 9 Casus omnes alios requirentes specialem expressionem comprehendit dictio Quoquomodo.
- 10 Dictio Quoquomodo comprehendit ea, quæ alias ex natura sermonis non comprehenderentur.
- 11 Voluntatem plenam, & exuberantem prohibentis ostendit dictio Quoquomodo, adiuncta verbis prohibitivis.
- 12 Quoquomodo, idem importat quod Quolibet modo, & Quomodolibet.
- 13 Quoquomodo, exponitur etiam pro Quomodocumque.
- 14 Alienationis bonorum prohibitio comprehen-

dit necessariam alienationem, si adsit dictio Quoquomodo.

- 15 Statutum si puniat homicidium, quoquomodo committatur, debet puniri committens, licet iustam causam habuerit.
- 16 Statutum si dicat, aliquem quoquomodo non posse molestari, importabit etiam de iure.
- 17 Hæredes omnes comprehendit dictio Quoquomodo, si dictum fuerit, hæredes quoquomodo.
- 18 Restrictionem patitur secundum subiectam materiam dictio Quoquomodo.

Quoquomodo.

DICTIO CCCXXXIV.

Est vniuersalis comprehendens omnem modum, qui excogitari potest, vt per Stephan. Gratian. Marchiz, decis. 51. num. 25. Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. conclus. 359. num. 4. Rot. decis. 505. nu. 19. p. 1. diuers. & apud Farinac. decis. 68. n. 3. p. 1. recent. Flamin. Paris. de confident. benefic. quest. 34. num. 48.

Vnde omnem excogitabilem modum significare tradunt Capol. conf. crim. 14. Dec. consil. 2. num. 90. lib. 2.

Amplia primò, quod continet omnes modos etiam improprios, vt in l. quidam, §. 1. vbi glos. ff. de fideicom. libert. notat Menoch. conf. 344. num. 19. Rol. conf. 5. num. 47. lib. 1. & conf. 2. num. 32. lib. 3. Ceph. conf. 121. nu. 1. lib. 1.

Secundò amplia, quod operatur, vt in concessione complectantur, quæ alias non venirent, vt in l. 1. vers. quoquomodo, ff. de testam. & in l. 1. §. quidam, iuncta glos. verb. Quoquomodo, ff. de fideicom. libert. Dec. conf. 37. num. 1. tom. 1. & conf. 613. num. 1. vers. illa verba, Quoquomodo, tom. 2. Ruin. conf. 20. nu. 4. vol. 1. Rol. à Valle conf. 5. num. 47. & 48. tom. 1. & consil. 2. num. 32. vol. 4.

Tertiò amplia, quod adeò est amplissimus effectus huius dictionis, vt comprehendat & complectatur omnes modos, & casus similes & dissimiles, proprios & improprios, iuxta tradita per Hippol. conf. 80. num. 37. vol. . . . Ceph. conf. 149. num. 15. & conf. 53. num. 22. & conf. 76. num. 16. & conf. 121. num. 1. lib. 1. Stroz. de offic. Vicar. lib. 2. quest. 111. nu. 8. Menoch. consil. 344. num. 19. Mascard. de probat. conclus. 1131. num. 16. Valasc. de partit. cap. 13. num. 93. & consil. 61. nu. 6. vbi etiam asserit quod comprehendit omnem modum nullitatis, de quo etiam Farinac. in praxi crimin. part. 4. decis. 68. in addis. numero 3.

Quartò amplia, quod tanquam ampliatiua comprehendit omnes casus qui succedere possunt. Aret. in l. ventre, num. 8. ff. de acq. hered. Ceph. conf. 688. num. 7. lib. 3. Decian. conf. 57. nu. 26. lib. 1. vbi non solum appellat huiusmodi dictionem valde prægnantem, sed dicit denotare omnem modum, qui excogitari potest, etiam improprium. Mandos. de priuileg. ad instar. glos. 14. nu. 1. quia habet de per se vim geminatiōis, vt per Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. numero 2. pag. 98. Alciat. consil. 41. numero 3. libro 9. Alexand. consil. 30. num. 6. libro 5.

Quintò amplia vt comprehendat omnes alios casus requirentes specialem expressionem, cap. qui ad agendum,

- agendum, de procur. lib. 6. Clem. non poteſt. vbi Vitali & alij, eod. tit. Rot. deciſ. 106. num. 1. p. 1. diuerſ.
- 10 Sexto amplia, vt comprehendat ea quæ aliàs ex natura ſermonis non comprehenderentur. Roland. d. conf. 5. num. 48. Gabr. conf. 20. num. 18. lib. 3. Rota Auenionen. deciſ. 110. num. 1.
- 11 Septimo amplia, quodd adiuncta verbis prohibitiuis oſtendit plenam, & exuberantem voluntatem prohibentis. Dec. conf. 137. ſub num. 1. Mandof. de priuileg. ad inſtar. gloſ. 14. num. 1.
- 12 Octauo amplia, quodd hæc dictio importat idem quodd *Quolibet modo*, & *Quomodolibet*, vt per Menoch. rem. 6. recuper. num. 14. Steph. Gratian. March. deciſ. 51. num. 17.
- 13 Exponitur etiam pro *Quomodocumque*, vt in l. ſi extraneus, ff. de condiſt. cauſa data. Sic etiam pro *Quocumque caſu*; vt in l. ſi cum dorem, ff. ſol. matrim. & in l. his ſolis, ff. de condiſt. indeb. Idem ſignificat quodd *Omnimodo*, & habet vim taxatiuæ, quæ alios caſus excludit, ſecundum Menochi. de præſumptionib. lib. 4. præſumpt. 112. num. 13. Habet etiam eandem vim & ſignificationem, quam habet dictio *Quouis modo*, iuxta notata per Rebuff. in comment. ad l. credit, 11. verſ. *Quoquomodo*, ff. de verb. ſignif. pag. 75.
- 14 Vnde inferitur, quodd licet prohibitio alienationis bonorum non comprehendat neceſſariam alienationem, tamen ſecus erit, ſi adlit hæc dictio *Quoquomodo*, vt per gloſ. in l. quidam, §. ſin. in verbo *Quoquomodo*, ff. de fideicom. libertatis. tenent Ruin. conſil. 32. num. 7. lib. 2. & Rol. à Valle, conf. 80. num. 37. lib. 3. quos refert Card. Tuſch. d. lit. D. conſul. 359. numero 8.
- 15 Sic etiam ſi ſtatutum puniat homicidium, *Quoquomodo*, vel *Quouis modo*, aut *Qualitercumque* committat homicidium, etiam debet puniri; licet iuſtam cauſam habuerit, vt per Ruin. d. conf. 32. num. 7. lib. 2. latè Menoch. rem. 5. recuper. num. 63. Cardin. Tuſch. d. conſul. 359. num. 9.
- 16 Sic etiam, ſi fuerit dictum, aliquem *quoquomodo* non poſſe moleſtari, importabit etiam de iure, quia ſunt verba vniuerſalia. Decian. conf. 2. nu. 90. & ſeq. libro 2.
- Sic etiam licet ſtatutum puniens homicidium pœna mortis, debeat intelligi de homicidio ex dolo commiſſo, non autem ex culpa tantum, tamen ſi dicat quodd committens homicidium *quoquomodo*, vel *quouis modo*, habebit locum, etiam ſi caſu, vel culpa, & ſine dolo ſit commiſſum, vt per Iaſ. in l. 1. nu. 19. & nu. 25. ff. de legib. Ruin. conf. 77. num. 8. lib. 2. Socin. iun. conf. 113. num. 29. lib. 1. Crau. conf. 194. nu. 2. quos refert Cardin. Tuſch. d. conſul. 359. numero 15.
- 17 Appoſita alicui termino, prout hæredes *quoquomodo*, vel *quouis modo*, comprehendit omnes hæredes. Alex. conf. 95. incip. *Requiſitus*, num. 3. verſ. *præterea*, lib. 7. quem refert Cardin. Tuſch. d. conſul. 359. numero 14.
- 18 Declara tamen quia licet verba illa *quoquomodo*, vel *quomodocumque*, ſint vniuerſalia, tamen patiuntur reſtrictionem, & ciuilitè intelligenda ſunt, vt per Crau. conf. 6. num. 126. & conſil. 8. num. 2. & conſil. 9. num. 24. & in pace recepta, vt non committatur pœna ex leui offenſa, vel ex noua cauſa, tradit Siluan. conf. 74. num. 14. & plura Maſcard. de probat. conſul. 1157. num. 89. & ſeq. Card. Tuſch. d. conſul. 359. num. 5. Et quodd reſtringatur ad modos proportionatos, Crau. conf. 156. num. 8. Vulpell. ſub hac dict. n. 1. pag. 98. Cardin. Tuſch. d. conſul. 359. num. 6. Nam bene ſit reſtrictio ad modos proportionabiles materiæ idoneæ, in qua exprimitur & ſecundum ſubie-

ctam materiæ, iuxta tradita per Gemin. conf. 29. nu. 3. in ſine, verſ. *nec obſtant*, quem refert Card. Tuſch. d. conſul. 359. num. 18. vbi num. 16. poſt Bart. conf. 21. num. 5. ſubdit, quodd hæc dictio non importat aliam quancumque cauſam, vel quamuis cauſam, quia diſſerunt modus, & cauſa; cum modus reſpiciat futura, cauſa autem reſpiciat præterita. Curt. iun. conſil. 1. num. 3. vbi ait, quodd tum demum iſta dictio *Quoquomodo*, reſtringitur de habilitate, quando eſt prolata à lege, ne ſequatur iurium correctio, ſecus ſi ab homine proferatur, quia tunc ceſſat iſta ratio, de quo etiam Caualecan. de uſufructu mulieri relicto, cap. 9. num. 106. quem refert Cened. poſt lib. præſt. & canonie. queſt. ſingul. 96. num. 4.

Quot, Quotus.

DICTIO CCCXXXV.

Significat, & denotat quantitatem, iuxta tradita ſper Benediſt. Agid. in repet. l. 1. C. de ſacroſanct. Eccleſ. p. 5. in initio, num. 2.

Refertur ad numerum, cui reſpondet *Tot*, vel *Totidem*, Cic. 3. de Orat. Vt quot Oratores, totidem reperiantur genera dicendi.

Vnde *quotus* ad numerum ordinandi refertur, 3 Cic. 5. Verr. *Quotus* erit iſte denarius, qui non ſit deferendus? Quid. 1. de Pomo, eleg. 10.

Qui quota tenoris pars ſolet eſſe mei?

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.
- 2 Repetitina eſt dictio *Quoties*, & numerum reſpicit.
- 3 Potestatem variandi ſi non reperitur reſtricta, importat vniuerſaliter dict. *Quoties*.
- 4 *Quoties* apud Cicer. idem eſt quod barbari dicunt, quot vicibus, & refertur ad toties.

Quoties.

DICTIO CCCXXXVI.

De vi, & effectibus huius dictionis vide Rebuff. in comment. ad l. oſtenſum, 38. verſ. *quoties*, ff. de verbor. ſignif. pag. 208. Octauian. Vulpell. de præpoſ. & adverb. ſignif. ſub hac dict. pag. 100. Card. Tuſch. præſt. conſul. tom. 2. lit. D. conſul. 358.

Eſt repetitiua, & numerum reſpicit, vt in l. ſicut, 2 ff. quemadmodum ſeruit. amitt. l. 3. ff. quib. modis ſeruit. amitt. Alciat. conf. 6. num. 38. lib. 5. Octauian. Vulpell. citato loco, ſtatim in princip. vbi ſubdit, quodd addita dictioni *Toties* verificatur in quatuor, vel pluribus vicibus, per gloſ. in l. cum quaſtio, C. de legat. Et eſt reiteratiua, vt in l. ſin. C. de iudiſt. vid. ſollen. & in cap. *quoties*, 2. q. 6.

Eius eſt naturæ, vt importet vniuerſaliter poſt reſtatem variandi, ſi non reperitur reſtricta, vt per Gemin. conf. 97. num. 2. verſ. & hoc oſtendit. Tiraq. in l. boues, §. hoc ſermone, limi. 26. num. 1. ff. de verbor. ſignif. Card. Tuſch. d. conſul. 358. num. 1.

Apud Ciceronem *quoties* idem eſt, quod barbari dicunt,

dicunt, quot vicibus, & refertur ad toties, aliquando verò cumque assumit. Cic. 1. de Orat. Quoties dicitur, toties de nobis iudicatur. Idem Attic. lib. 3. epist. 12. Quoties patria videret, toties se beneficium meum videre, &c. Idem pro Cluen. Quotiescumque dico, toties mihi videor in iudicium venire, non ingenij modò, sed etiam virtutis.

Alia vide in Clausula Toties quoties.

S V M M A R I V M.

- 1 De vi & effectibus huius dicti. qui tractet, refertur.
- 2 Vniuersalis est dictio Quotiescumque, & omnia comprehendit etiam in materia odiosa.
- 3 Reiterationem vicium, seu casuum significat dicti. Quotiescumque.
- 4 Infinitatem importat dictio Quotiescumque.
- 5 Promittens retrouendere quotiescumque, lapsu triginta annorum liberatur.

Quotiescumque.

D I C T I O C C C X X X V I I.

- 1 D E vi, & effectibus huius dictionis plura cumulat Rebuff. in comment. ad l. ostensum, 38. vers. quoties, ff. de verbor. signif. pag. 208.
- 2 Vniuersalis est hæc dictio, & omnia comprehendit, etiam in materia odiosa, secundum Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscop. Neapolitan. decis. 287. num. 1. & 2.
- 3 Significat plures vices, & sic reiterationem vicium, seu casuum, ut in l. uxorem, §. testamento, ff. de legat. 3. & in l. 1. ff. de vacat. mun. & in l. si tibi decem, §. de pignore, ff. de pactis, & in l. sed etsi, in fine, ff. ex quibus causis mai. notant Menoch. conf. 143. num. 15. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dicti. pag. 101.
- 4 Infinitatem importat, ex notatis per Surd. conf. 281. num. 23.
- 5 Promittens tamen retrouendere, quotiescumque lapsu triginta annorum liberatur; de quo vide Vlu. tom. 1. commun. opin. lib. 2. tit. 3. de pact. num. 18. in princip. & lib. 4. tit. 37. de pact. inter emptorem, num. 25. pag. 645. Emman. Suarez tom. 2. lib. 7. tit. 5. de prescript. triginta, num. 1. pag. 235. vbi Pichard. num. 77. pag. 236. Anton. Gabr. tom. 3. lib. 5. de prescript. conclus. 6. Perez l. 1. tit. 2. lib. 8. Ordnam. pag. 41. l. 1. vers. quero, 29. tit. 9. lib. 3. pag. 657. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 2. num. 5. Mart. de iurisdic. p. 1. cap. 34. num. 11. Ca'der. Pereira in l. si curatorem, verb. sua facilitate, num. 70. Molin. de iustitia, tract. 2. disp. 374. vers. quando. Card. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 31. num. 26. Bernard. Græuz. ad pract. Camer. Imper. lib. 2. conclus. 18. confid. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Tempus quotidianum respicit dictio Quotidie.
- 2 Perpetuitatem significat dicti. Quotidie.

- 3 Quotidie, apud Grammaticos est singulis diebus.

Quotidie.

D I C T I O C C C X X X V I I I.

R Espicit tempus quotidianum, ut in l. diarius, ff. de aliment. & cibariis legat. & in l. nec semel, §. si in habitatione. vbi notatur ff. quando dies legat. cedat.

Et perpetuitatem significat, secundum Felin. in 2 proam. Decretal. verb. quotidie. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dicti. quotiescumque, vers. quotidie, pag. 101. quos refero ego ipse in collect. ad proam. Decretal. num. 27.

Quotidie apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ Autores, est singulis diebus. Cic. lib. 1. de Finib. Quotidie inter nos ea, quæ audiebamus, conferebamus. Quotidie magis, quotidie plus idem est, quod in dies magis. Cic. lib. 6. epist. ... Me quotidie Cæsar magis amplectitur. Idem 1. Philippic. Quotidie magis, magisque perdit homines tectis, ac templis Verbis minarentur. Idem 4. de Finib. Alter valet quotidie plus, alter videt.

S V M M A R I V M.

- 1 Generalis est dictio Quouis modo, omnia comprehendens, etiam ea quæ aliàs non venient.
- 2 Modum omnem tam principalem, quam directum, & incidentem, ac indirectum.
- 3 Dicti. Quouis modo, comprehendit ea, quæ aliàs simpliciter non comprehenderentur.
- 4 Formam omnem importat dictio Quouis modo, omnesque modos secundum subiectam materiam, cui adicitur.
- 5 Interpretationem restrictivam impedit dictio Quouis modo, & includit omnes modos similes, & dissimiles, ac etiam maiora expressis.
- 6 Generalitatem, & vniuersitatem infert dictio Quouis modo, & omnia comprehendit, etiam maiora & diuersa expressis, quæ iungitur cum dicti. alio.
- 7 Statutum si dicat, quod occidens aliquem quouis modo puniatur, intelligitur comprehendit, etsi occidat dolo, vel culpa.
- 8 Famina dotata, quæ vigore statuti nihil petere potest quouis modo de bonis paternis, potest ex aliqua causa, titulo, sine iure aliquid petere.
- 9 Dicti. Quouis modo, licet sit generalis, restringitur ad modos proportionabiles materie idoneæ.

Quouis modo.

D I C T I O C C C X X X I X.

HÆc dictio est generalis, omnia comprehendens, etiam ea, quæ aliàs non venient, ut per Dec. conf. 486. num. 2. Syluan. conf. 25. num. 18. Socin.

V u Iun.

Iun. conf. 2. num. 21. vol. 1. Hippol. conf. 80. num. 44. Cephal. conf. 121. num. 2. cum seq. vol. 1. Strach. de mercatur. p. 1. num. 83. Menoch. remed. 6. recuperan. num. 16. & conf. 550. num. 10. vbi ait, quod extendit dispositionem ad quemcumque casum. & conf. 1093. num. 9. Cened. post libr. pract. & canonic. quast. sing. 96. num. 1.

- 1 Item includit omnem modum tam principalem, quam directum, & incidentem, ac indirectum. Gemin. conf. 29. incip. IESU CHRISTI nomine, num. 2. vers. addit. & num. 3. quem refert Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 359. num. 1. vbi post Alex. conf. 95. incip. Requisitus, num. 3. & seq. lib. 7. subdit, quod verba huius dictionis sunt latissime extendenda ad comprehendendos omnes modos.
- 3 Item comprehendit ea, quæ aliàs simpliciter non comprehenderentur, secundum Ruin. conf. 98. num. 11. vol. 2. Dec. conf. 373. num. 5. Rolan. conf. 80. num. 37. vol. 3. Hippol. conf. 80. num. 38. & 39. Curt. Iun. conf. 1. num. 2. Cephal. conf. 58. num. 17. vol. 1. quos refert Cened. d. sing. 96. num. 3.
- 4 Item importat omnem formam, omnesque modos secundum subiectam materiam, cui adicitur, ut per Ang. conf. 188. num. 3. vers. hoc etiam coadiunatur. quem refert Cardin. Tusch. d. conclus. 359. numero 2.
- 5 Impedit etiam interpretationem restrictiuam, & includit omnes modos similes, & dissimiles, ac etiam maiora expressis. glos. in Clem. ne Romani, verb. quouis modo, de elect. & in cap. fia. verb. quouis modo, de sentent. excommunic. lib. 6. notant Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. quouis modo, pag. 102. Menoch. conf. 496. num. 66. & 67.
- 6 Iuncta cum dictione *Alio* generalitatem, & vniuersalitatem infert, & omnia comprehendit, etiam maiora, & diuersa expressis, secundum Mari. Alter. de censur. Eccles. tom. 1. disput. 16. lib. 5. cap. 3. lit. A.
- 7 Vnde si statutum dicat, quod occidens aliquem quouis modo, puniatur, intelligitur comprehendi, etsi occidat dolo, vel culpa. Ita Ias. conf. 147. num. 3. vol. 4.
- 8 Hinc etiam fit, ut non possit quis ex aliqua causa, titulo, siue iure aliquid petere; sicut femina dotata, quæ vigore statuti nihil petere potest quouis modo de bonis paternis. Ruin. conf. 98. num. 11. tom. 2. Cephal. conf. 13. num. 12. lib. 1.
- 9 Tamen licet ista dictio sit generalis, restringitur ad modos proportionabiles materię idoneæ, in qua exprimitur. Aym. conf. 256. num. 8. Menoch. d. remed. 6. num. 17. Gard. Tusch. d. conclus. 259. num. 18.

S V M M A R I V M.

- 1 *Temporis aduerbia sunt quousque, & Donec, ac idem significant.*
- 2 *Tractum temporis successuum significat dict. quousque.*
- 3 *Limitatiua, & restrictiua simul est dict. quousque.*
- 4 *Conditionem importat dict. quousque.*
- 5 *Statutum fœminarum exclusiuum propter masculos operatur earundem exclusionem ad tempus, nimirum quamdiu extabunt masculi.*
- 6 *Quousque fuerit satisfactum, importat reintegrationem facta satisfactione.*

Quousque.

DICTIO CCCXL.

Hæc dictio, & dictio *Donec* sunt aduerbia temporis, & idem significant, ut per Menoch. conf. 274. num. 10. Paris. conf. 25. num. 16. vol. 2. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 15. glos. 4. num. 1. vbi ait, quod huiusmodi dictiones sunt limitatiuæ temporis, & determinant tempus.

Et quod hæc dictio significet tractum temporis successuum, ait Menoch. conf. 816. num. 8.

Limitatiua, & repetitiua simul hæc dictio est, ut 3 in l. sicut in annos, ff. quibus modis usufructus amittatur. Castr. conf. 87. num. 9. p. 1. Dec. conf. 637. num. 13. tom. 2. Corbul. de iure emphyt. cap. 15. lim. 4. num. 1.

Conditionem etiam importat, ut per Ias. in l. si sufficit, num. 5. ff. de condit. & demonstr. Maresc. variar. resolut. lib. 1. cap. 4. num. 9. & lib. 2. cap. 46. num. 4.

Vnde statutum fœminarum exclusiuum propter 5 masculos, operatur earundem exclusionem ad tempus, nimirum quamdiu extabunt masculi, ut in l. 1. §. fin. ff. de venire in possessionem mitten. & in l. siue, §. tamdiu, ff. de condit. furtiua. Rota decis. 475. num. 1. in fine, apud Farinac. p. 2. recent. Et ita inducere exclusionem temporalem tradit Ioseph. Sesse Aragon. decis. 76. num. 10.

Quousque fuerit satisfactum, importat reintegrationem, facta satisfactione, ut per Castren. conf. 237. incip. Primo videndum, in princip. lib. 1. quem refert Card. Tusch. tom. 2. pract. conclus. lit. D. concl. 360. num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 *Rata pars idem est quod pro rata parte.*
- 2 *Iustitiæ distributiue & commutatiue consideratione versatur circa dict. Rata.*
- 3 *Rata quandoque dicitur pars virilis contrahentis, vel hæredis.*
- 4 *Pro rata, id est, pro portione, quam Iuris ratio unicuique distribuit.*
- 5 *Rata portio, in quibus casibus debeat remitti.*

Rata.

DICTIO CCCXLI.

Idem est dicere, *Rata pars*, vel *Pro rata parte*, & 1 quid importet, vide Ioan. Baptist. Costam in tract. de portione rata, præmiss. 6. vbi etiam præmiss. 7. tradit, 2 iustitiæ distributiue, & commutatiue considerationem versari circa huiusmodi dictionem *Rata*, & præmiss. 8. agit, in quo differat verbum *Quota* à *Rata*.

Dicitur quandoque pars virilis contrahentis, vel 3 hæredis, ut in l. 1. vbi glos. C. unde liberi, & in l. fin. C. de impub. & aliis. Quandoque hæreditaria, ut in l. 1. C. eod. tit. licet in dictis locis de hoc verbo *Rata* mentio non habeatur, ut dicit Bald. in d. l. fin. num. 1. Scias tamen, alibi dicere Bald. in auth. defuncte, num. 11. C. ad Terrull. quod dictio *Pro rata* intelligi debet 4 pro portione, quæ se contingit, & secundum naturam subiacentem, id est, pro portione, quam Iuris ratio unicuique distribuit. Quo sensu etiam accipitur

pitur in l. sic pro rata, ff. de religiosis, & sumptibus funer. notant Tiraq. de retract. tit. 1. §. 11. glos. 8. Strach. in tract. de decessorib. ultim. part. nu. 28. quos refert Bertazol. in tract. de clausulis instrument. claus. 37. glos. 3.

5 *Rata portio*, non autem æqualis, quod debeatur multis in casibus, & in quibus, vide Card. Tusch. practic. conclus. tom. 6. lit. R. concl. 7. Et de remissione pensionis pro rata facienda à conductore, & in quibus casibus id contingat, vide Surd. decis. 326. num. 16. & 21.

Cætera vide sub Clausula *Pro rata*. 108.

Realiter.

Dictio CCCXLII.

1 *Hæc dictio* ostendit actum veræ numerationis interuenisse, quæ si non interuenisset, & additum fuisset, reprobaretur instrumentum, vt de hac dictione, & simul de alia, etiam cum effectu, tradit Socin. conf. 143. num. 4. vol. 1. quem refert Bertazol. de clausulis instrument. claus. 34. glos. 7. num. 1.

Recipere.

Dictio CCCXLIII.

1 *Verbum Recipere* non importat dominij translationem, sicut nec verbum *Tradere*; sed si adiciatur generi, vel quantitati promissæ in genere, tunc propter adiunctum importabit translationem dominij, vt tradit Bart. & sequuntur Paul. & Ias. in l. naturalis, §. & si quidem. per text. ibi, ff. de prescript. verb. & Moder. in l. cum mora, C. de transact. vbi Bart. videtur voluisse contrarium. Refert igitur, cui adiciatur: nam si promitto te recepturum rem aliquam in genere, & tunc importat me translaturum dominium; si verò in specie, secus, cum de natura venditionis id non veniat, refert Bertazol. de clausulis instrument. claus. 17. glos. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Rectè, non solemnitate, sed ius partis ostendit.
- 3 Rectè, & Ritè, in quo differant, ostenditur, & num. 4.

Rectè, & Ritè.

Dictio CCCXLIV.

1 *De vi*, & effectibus huius dictionis vide Tiraq. in prefat. l. si unquam, num. 33. 34. & 35. C. de reuocan. donat. Octavian. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub dict. Rectè, pag. 102. Cened. post libr. practic. & canonic. quest. sing. 98.

2 *Dictio Rectè* non solemnitate, sed ius partis ostendit. glos. in l. non putauit, §. non quauis, ff. de bonor. possess. contra tabulas, & in l. 2. C. de inoffic. testament. notat Menoch. de arbit. lib. 1. q. 67. num. 24.

3 *Rectè*, & *Ritè* differunt; quia *Rectè* causæ iustitiam

significat, *Ritè* verò solemnitatem ordinis, seu iuris, vt per Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 7. col. 2. num. 1.

Differunt etiam, quia *Rectè* respicit iustitiam, & 4 importat iustè, & æquè factum. *Ritè* verò respicit ordinem, & solemnitatem, & importat solemniter, & ordine debito esse factum. glos. & Bart. in l. non putauit, §. non quauis, ff. de bonor. possess. contra tabulas. glos. in l. 2. ff. de inoffic. testament. text. in l. generaliter, §. fin. autem, ibi, non ritè illatum, rectè autem accusatum, C. de rebus creditis. Alex. in l. 3. & ibi Ias. num. 3. ff. de liber. & posthum. Panorm. in cap. 1. §. vna verò, num. 1. de summa Trinit. Rimin. in §. fin. num. 14. quibus alienare non licet. Verum contrarium, immò quòd ista differentia non sit vera, & quòd aliquando dictio *Rectè* denotat ordinem, & solemnitatem iuris, & dictio *Ritè* respicit iustitiam, & etiam ordinem, tenent Ias. in l. Titius, num. 3. ff. de liber. & posthum. & in l. ab hostibus, §. si vir, num. 5. ff. soluto matrimonio. Dec. in l. lecta, num. 21. & 22. ff. si certum petatur. Tiraq. in prefat. d. l. si unquam, num. 35. Vulpell. sub hac dict. pag. 102. col. 2. Cened. d. sing. 98. num. 2.

Reddas, Redeat.

Dictio CCCXLV.

1 *Verbum Reddas* est præsentis temporis imperatiui, quod necessitatem dispositionis inducit, vt per Acacc. Anton. in comment. ad l. 1. num. 74. ff. de condit. & demonstr.

Verbum Redeat an sit directum, an verò obliquum? vide Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 138. cum duobus seqq. C. de reuocan. donat. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 137.

S V M M A R I V M.

- 1 *Vltimæ voluntati*, non autem donationi inter vivos solum conuenit verbum *Relinquo*.
- 2 *Ad actus inter vivos aliquando trahitur verbum Relinquo*.
- 3 *Donationi causa mortis congruit verbum Relinquo*.
- 4 *Hæredis ad institutionem, & ad legata adaptatur verbum Relinquo*.
- 5 *Bonorum vniuersitati adiectum verbum Relinquo, pro hæredis institutione accipitur*.
- 6 *Institutionem hæredis non significat verbum Relinquo, adiectum rei certa, & particulari*.
- 7 *Legatum relictum venientibus ab intestato potest inducere verbum Relinquo*.
- 8 *Legatione, an fideicommissio, an magis conueniat verbum Relinquo remissivè*.

Relinquo.

Dictio CCCXLVI.

1 *Verbum hoc solum conuenit vltimæ voluntati*, non autem donationi inter vivos, vt in l. 1. §. ult. vbi glos. ff. de tabul. exhib. & in l. subtemus nulli, §. ult.

V u 2

§. ult.

5. ult. in glos. verb. relinquo, C. de sacrosanct. Eccles. Menoch. conf. 344. num. 2.
- 2 Aliquando tamen trahitur ad actus inter viuos, vt in l. hoc sermone, ff. si liber ingenuus esse dicatur, & in l. cum oportet, §. si autem, C. de bonis, qua liberis. Menoch. conf. 344. num. 27. Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 124. num. 4. cum seq.
- 3 Congruit donationi causa mortis, secundum Calder. Pereira quast. forens. conf. 19. num. 23.
- 4 Adaptatur ad hæredis institutionem, & ad legata, iuxta tradita per Menoch. d. conf. 344. num. 15. & per Gam. Lusitan. decis. 196. num. 1.
- 5 Vt autem pro hæredis institutione habeatur, debet adici vniuersitati bonorum, secundum Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 361. Vallasc. consuls. 165. num. 4. Melch. Phobos Lusitan. decis. 59. num. 3. tom. 1.
- 6 Adiectum verò rei certæ, & particulari, non significat hæredis institutionem, vt in l. Lucius, 90. §. filiam, ff. de legat. 3. tradunt Clar. §. testamentum, q. 38. num. 11. Vallasc. d. num. 4. Menoch. conf. 408. num. 36. nisi quando appareat, sic loquentem voluisse testamentum condere, vt intelligit idem Menoch. conf. 434. num. 18.
- 7 Potest tamen inducere legatum relictum venientibus ab intestato, secundum Spin. in Specul. testam. glos. 9. num. 22. col. 4. Cui verò magis conueniat, legatone, an fideicommissio? vide Monet. de commut. volum. volunt. cap. 9. num. 24.

Reliquum.

DICTIO CCCXLVII.

- 1 DICTIO Reliqua comprehendit omnia, præter excepta, vt per Menoch. conf. 1020. num. 39.
- 2 Reliquum est, idem est, quod, Resat. Cic. ad Quint. frat. lib. 1. epist. 1. Reliquum est, vt te orem, &c. Idem lib. 9. epist. 16. Reliquum est, ne quid stultè, ne quid temerè dicam contra potentes. Idem lib. 14. epist. ... Reliquum est, quod ipsi optimè considerabit, vestri similes fœminæ sintne Romæ. Idem lib. 10. epist. 11. Quod reliquum est, munus tuum tuere, id est, de reliquo. Idem lib. 13. epist. 28. Quod reliquum est, velim augeas tua in eum beneficia.

S V M M A R I V M.

- 1 Residuum, verificatur in eo toto quod remanet.
- 2 Residuum denotat, quod nihil amplius debeat.
- 3 Residuum facit, quod reliquum includatur.
- 4 Partem summa omnino solui debere præsupponit dictio Residuum.
- 5 Partis solutionem, ad quam quis tenebatur, arguit dictio Residuum.

Residuum.

DICTIO CCCXLVIII.

- 1 Hæc dictio propriè verificatur in eo toto, quod remanet, vt in l. quod si medius, ff. de hæredib.

instituent. & in l. qui non militabat, §. ult. & ibi Bald. ff. cod. ult. & in l. pater tuus, C. cod. Paul. de Cast. conf. 71. num. 22. p. 1. Marcscot. variar. resolut. lib. 2. cap. 72. num. 17. Octavian. Vulpell. de præpos. & aduoc. signif. sub hac dict. pag. 103. vbi subdit, quod cauti creditores esse debent, vt si debitor in centum soluat vigintiquinque, pro residuo ipsis patientibus sibi præiudicarent in residuo; quia illa dictio probat, quod totum solutum fuerit, per l. si ex pluribus, in princip. vbi glos. verb. reliquum, de acceptilatis.

Denotat enim, quod nihil amplius debeat, vt 2 fuit tentum in Rota apud Farinac. decis. 94. num. 2. in 1. collect. nouissimarum.

Facit, quod reliquum includatur ex Card. Seraphin. decis. 544. num. 2. Præsupponit partem 4 summa omnino solui debere, aliàs non esset residuum, vt ait ipse Seraphin. decis. 242. num. 2.

Arguitque solutionem partis, ad quam quis tenebatur, vt tradit idem Seraphin. decis. 617. num. 13.

S V M M A R I V M.

- 1 Responsum interroganti præbere propriè significat verbum Respondere.
- 2 Responsum secundum interrogationem debet intelligi, & ab ea declarari.
- 3 Interrogatio qualis fuerit ex responsione colligi potest.
- 4 Respondere duo significat, litigare scilicet, & soluere.

Respondere.

DICTIO CCCXLIX.

VERBUM hoc propriè significat interroganti responsum præbere, quod tunc debet conuenire interrogationi. Menoch. conf. 47. num. 1. & 12. & secundum eam intelligi, ex eod. Menoch. conf. 221. num. 24. & conf. 82. num. 31. & ab ea declarari solere tradit idem Menoch. conf. 33. num. 13. & conf. 244. num. 2. Nam ex responsione colligi potest, qualis fuerit interrogatio. Natr. conf. 98. num. 12. Marc. Anton. variar. resolut. lib. 3. resolut. 44. num. 5. vers. tum quia.

Duo significat hoc verbum, litigare scilicet, & 4 soluere, iuxta tradita per D. Barbosa ad l. 1. art. 3. num. 231. ff. de iudiciis.

S V M M A R I V M.

- 1 Restituere à Iudice prolatum in sententia, fructus quoque comprehendit.
- 2 Restituere, importat idem quod Soluere.
- 3 Necessitatem dispositionis inducit interdum verbum Restituere.

Restituere.

DICTIO CCCL.

VERBUM hoc à Iudice prolatum in sententia plenam habet significationem, ita vt fructus quoque comprehendat, vt in l. restituere, §. ff. de verb. signif. & in l. videamus, §. in Fabiana, ff. de usuris, & in l. in

1. in condemnatione, §. 1. ff. de regulis iuris, & in l. 1. C. si maior factus, & in cap. 1. de in integrum restitut. notant Couarr. variar. lib. 1. cap. 3. num. 1. Viu. som. 2. commun. opin. lib. 8. tit. 3. num. 12. pag. 336. Menoch. remed. 1. recuperan. num. 411. Gotier. practic. lib. 3. q. 38. num. 30. Oeual. commun. contra commun. q. 762. num. 69. Cabed. Lusitan. decis. 68. num. 3. p. 1. D. Barbosa in rubr. ff. soluto matrimonio. p. 3. num. 73. Restituere enim est, omnia in pristinum statum reponere. Menoch. conf. 129. num. 9.

2 Aliquando importat idem, quod verbum Soluere, iuxta tradita per Stephan. Gratian. Marchiz. decis. 147. num. 6.

3 Interdum necessitatem dispositionis inducit, secundum Acaec. Anton. in edumens. ad l. 1. num. 74. ff. de condit. & demonstr.

sumi pro precepti verbis; & e contra hæc pro verbis consilij. Et quid apud Latinæ linguæ Auctores, & Iureconsultos importet, tradit Monet. de commut. vltim. volum. cap. 12. num. 193.

SVMMARIUM.

	1 Iterum.
Rursus aliquando	1 Denuo.
importat	2 Postea.
	Quasi.
- 3 Rursus, secundum legis dispositionem accipitur pro Toties quoties, attenta verò dispositione hominis, intelligitur pro secunda vice, & sic duabus vicibus est contenta.

Reuertatur.

DICTIO CCCLI.

1 Verbum hoc numquid importet canonem latæ sententiæ, & sit ipso Iure, & consequenter an sit directum, an verò obliquum, ita quod auctoritate propria fieri possit, an verò potius necesse sit de manu alterius accipere? vide Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 5. cum seqq. C. de reuocan. donat. Rolan. conf. 62. lib. 2. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 136. Rot. in Romana viginti millium, 11. & 14. Maij 1582. coram Card. Lancellotto, impressa per Farinac. decis. 1. num. 2. p. 2. recent. vbi fuit dictum, huiusmodi verbum esse resolutiuum, nec aliquod requirere extrinsecum factum. & num. 3. addit, quod licet verbum hoc sit commune, scilicet obliquum, & indirectum, tamen verbum commune ratione adiuncti potest effici directum, veluti si addantur verba Pleno Iure; ex adductis per Abb. in cap. conquerente, num. 4. vbi Felin. num. 1. cum seq. de foro competen. Rip. in l. centurio, num. 182. & Galiaul. num. 518. ff. de vulgari, & Tiraq. in d. verb. reuertatur, num. 138. vers. quadragesimo primo.

Retro.

DICTIO CCCLII.

1 Importat hæc dictio tria tempora, præsens, præteritum, & futurum, prout dict. Olim, Quondam, Jam, & Dudum, vt tradit Fulgos. consil. 22. incip. Visis quatuor, circa finem, num. 3. quem refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 366. num. 1.

Rogo.

DICTIO CCCLIII.

1 Verbum hoc à summo Pontifice prolatum, habet vim præcepti, vt in cap. 1. de statu Regul. Glos. in cap. Beatus 7. quest. 1. & in cap. rogo, 11. quest. 3. cum multis, quæ eleganter cumulat Tiraq. de penis temperan. causa 35. num. 4. cum seqq. Butt. in cap. nam concupiscenciam, in fine, de constitut. & ibi Abb. num. 3. & Imol. num. 8. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 31. vbi obseruat, ratione subiectæ materiæ quandoque verba importantia consilium

Rursus.

DICTIO CCCLIV.

Hæc dictio importat idem quod Iterum, Denuo, 1 vt in l. pacta conuenta, in fine, ff. de contrahenda emptio. & in l. damni, in fine, ff. de damno infecto, cum aliis quæ adducit Rebuff. in comment. ad l. filia cadua, 30. vers. Rursus, ff. de verb. signific. pag. 175.

Nonnunquam accipitur pro Postea, vel Quasi, vt 2 in l. arbor. ff. commun. diuidun. Aliquando pro E contra, vt in l. quicquid, ff. de verb. obligat. & in l. 1. C. de probat. & in auth. de nuptijs, §. Rursus. Interdum pro, Id est, sumitur, vt in auth. vt nullus fabricet oratorium domum, in princip.

Secundum legis dispositionem hæc dictio accipitur pro Toties, quoties; attenta verò dispositione hominis, intelligitur pro secunda vice, & sic duabus vicibus est contenta, vide Bald. & Alex. in l. si cum dotem, §. 1. num. 8. ff. solut. matrim. Bart. in l. eum, qui. & ibi Alex. & Aret. ff. de verb. oblig. Vulpell. de præpos. & adverb. signific. sub hac dict. pag. 103. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo implorandum, num. 36. C. de in integr. restitut.

SVMMARIUM.

- 1 Subsidiaria est dict. Saltem, & diminutina.
- 2 Numerum maiorem quam fuerit expressum non excludit dictio Saltem, adiecta dispositioni numerali.
- 3 Saltem, includit etiam alia subiecta, quam expressum sit, dummodo sint proportionabilia.
- 4 Exclusiua non est dictio Saltem, de sui natura.
- 5 Implicatiua, non autem limitatiua est dictio Saltem.
- 6 Alternatiua Ordinis, & non electionis est dictio Saltem.

Saltem.

DICTIO CCCLV.

Est subsidiaria hæc dictio, & diminutina, vt in 1 Ecce. statutum, §. cum verò, de rescript. lib. 6. Castren. Vu 3 conf.

cons. 79. incip. *Pro pleniori*, num. 7. vers. *contrarium*, lib. 1. ubi ait, quod posita inter duas petitiones per dict. *Saltem*, distinctas, censetur petere per subsidium. Et sic, si prima petitio non intrat, Corn. consil. 190. in princ. vol. 1. Bald. cons. 69. incip. *Factum tale est*, numero 2. vers. *nam dictio*, lib. 2. Paris. cons. 34. num. 6. lib. 3. Menoch. consil. 1061. num. 44. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 104. Surd. cons. 447. n. 27. & de alim. tit. 8. prius. 3. num. 6. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 367. num. 3. & 4. Anton. Riccius de iure personarum, lib. 5. cap. 2. num. 13.

- 2 Adiecta dispositioni numerali non excludit maiorem numerum, quam fuerit expressum, ut si dicatur quod debeant esse tres canonici saltem, possunt adesse quatuor, quia non restringitur dispositio, ut in cap. excommunicamus, §. addamus, de hereticis; tradunt Gemin. cons. 37. incip. *Dubietur*, num. 5. vers. *secundo*, quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 367. num. 1. ubi num. 2. cum eod. Gemin. d. cons. 37. num. 36. declarat, quod hæc dictio *Saltem*, includit etiam alia subiecta, quam expressum sit, dummodo sint proportionabilia; de quo etiam Vulpell. citato loco.
- 4 De sui enim natura non excludit. Gregor. decis. 434. num. 7.

5 Est implicatiua, non autem limitatiua, secundum Seraph. decis. 787. num. 8. Alternatiua est etiam, non electionis, sed ordinis, ut in l. cum pater, §. 1. ff. de leg. 2. tradit Cosm. in pragm. sanct. tit. de collat. verb. *Saltem*, pag. 246. verso.

S V M M A R I V M.

- 1 Superiora omnia modificat, & restringit dictio *Saluo*, & per illam supradicta limitantur.
- 2 Orationem præcedentem extinguit, & in negationem resoluit dict. *Saluo*, si non inueniat quid modifcet.
- 3 Præcedentia non solum, sed etiam sequentia modificat dict. *Saluo*.
- 4 Exceptionem à regula præcedenti denotat dictio *Saluo*.
- 5 Reservatiua casuum sub ea positorum est dictio *Saluo*.

Saluo.

D I C T I O C C L V I.

1 Hæc dictio modificat, & restringit omnia superiora, & per illam supradicta limitantur, ut notant gloss. in l. si debitor, §. 1. ff. quibus modis pignus, & in l. item Labeo, §. pure, ff. famil. hercisun. Dec. cons. 5. num. 1. tom. 1. & cons. 656. num. 6. tom. 2. Alciat. de presumptionib. reg. 2. presumpt. 28. num. 4. Corset. in sing. *Saluo* Iure. Brunor. à Sole in locis communib. verb. *Saluo*. Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. num. 1. vers. *insuper*, pag. 104. Menoch. de arbit. casu 303. num. 27. & cons. 61. num. 17. & cons. 334. num. 34. & cons. 514. num. 14. & cons. 631. num. 23. Roland. cons. 54. num. 13. tom. 4. Surd. cons. 572. num. 20. Cened. post libr. pract. & canonic. quest. sing. 100. num. 1. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 308. num. 1. Melchior Phebos Lusitan. decis. 34. num. 13. tom. 1.

- 2 Et in tantum de natura huius dictionis est mo-

dificare, ut si non inueniat quid modifcet, extinguit orationem præcedentem, & in negationem resoluit, ut in l. si quis à filio, §. 1. & ibi gloss. ff. de legat. 1. Ang. cons. 290. num. 4. vers. *quinimo*. Crott. cons. 79. num. 56. Roland. cons. 54. num. 14. tom. 4. Natt. cons. 372. in fine. Ozafe. Pedemont. decis. 164. num. 10. Octavian. Vulpell. citato loco, num. 2. Card. Tusch. d. conclus. 308. num. 2.

Amplia, ut non solum modifcet præcedentia, sed etiam sequentia, secundum Paris. cons. 70. num. 15. cum seqq. vol. 3. Alciat. cons. 101. num. 12. Bec. cons. 74. num. 14. Menoch. cons. 4. num. 24. & cons. 61. num. 17. Surd. d. cons. 522. num. 20.

Exceptionem à regula præcedenti denotat hæc dictio, ut in l. si debitor, §. in venditione, ff. quibus modis pignus, gloss. in l. actioni, C. de transact. & in cap. consultationi, de offic. deleg. notat Octavian. Vulpell. citato loco, statim in princip. Menoch. cons. 134. num. 11. & cons. 1042. num. 4. Gutier. pract. lib. 1. q. 3. num. 13. Cened. d. sing. 100. num. 3. Melchior Phebos d. decis. 34. num. 15.

Est reservatiua casuum sub ea positorum, ut per 5 Azeved. ad l. 2. num. 154. tit. 13. lib. 8. nona Recop. lib.

Cætera habes sub Clausula *Saluo*, &c.

S V M M A R I V M.

- 1 Restrictiua de sui natura, vel declaratiua est dictio *Scilicet*, & idè importat alterum de duobus, prout magis verisimile fuerit.
- 2 Scilicet dictum, quasi Scire licet, usurpatur pro Certè, aut Videlicet.

Scilicet.

D I C T I O C C C L V I I.

1 Est restrictiua de sui natura, vel declaratiua, & idè importat alterum de duobus, prout magis verisimile fuerit, vel secundum benigniorem interpretationem, notant Fulgos. cons. 141. num. 2. Menoch. cons. 328. num. 11. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 369. num. 1. Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 105. & seq.

Scilicet apud bonos Latinæ linguæ Autores, dictum quasi *Scire licet*, usurpatur pro *Certè*, aut *Videlicet*. Cic. lib. 10. epist. 26. Scilicet id agitur, utrùm hac petitione, an proxima Prætor fias. Idem pro Milone: Me scilicet latronem, ac sicarium abiecti homines, ac perdit designabant. Idem Attic. lib. 4. epist. 75. Si iaceo oppressus, & caprus quo dolore esse debeo pro te scilicet. Non raro usurpatur per ironiam. Cic. 4. Verr. Consumetur, inquis, scilicet, consumetur legitimum illud quinquennium. Idem Attic. lib. 13. Id populus curat, scilicet.

S V M M A R I V M.

- 1 Limitatiua, & restrictiua præcedentium est dict. Secundum.
- 2 Promissionem, seu dispositionem limitat dictio Secundum.
- 3 Causatiue pro Quia, & interpretatiue stat dictio Secundum.

4 Modum

- 4 *Modum*, qui præsупponit essentiam denotat dict. Secundum.
- 5 *Afferitiue*, & demonstratiue ponitur dictio Secundum.
- 6 *Relatiua est dictio* Secundum, & facit relationem eorum quæ supra dicta sunt.
- 7 *Dict. Secundum*, importat, quod tota dispositio ad quam fit relatio, expressa videatur.
- 8 *Causali*ter, an verò conditionaliter intelligatur dict. Secundum, ostenditur, & numero 9.
- 10 *Repetitionem qualitatum*, & conditionum precedentis legati & dispositionis in sequentem inducit dict. Secundum quod.
- 11 *Secundum*, à Sequor, vel Secus ducta, idem importat quod Præter.
- 12 *Secundum*, pro Post, plerumque usurpatur.

Secundum.

DICTIO CCCLVIII.

- 1 **H**æc dictio est limitatiua, & restrictiua precedentium, ut per Dec. conf. 195. num. 1. & conf. 360. num. 6. & in l. 1. C. de bonor. possess. contra tabulas, num. 4. Ruin. conf. 61. num. 36. ad medium, vol. 5. Corra in memorabil. verb. secundum, pag. 750. Grat. conf. 103. num. 20. vol. 1. & conf. 26. num. 24. vol. 2. Gozadin. conf. 62. num. 11. vers. præterea. Cened. post lib. practic. & canonic. quest. sing. 28. num. 5.
- 2 Limitat igitur promissionem, seu dispositionem, ut tradunt Gozadin. conf. 31. num. 18. Neuizan. conf. 12. num. 4. Socin. lun. conf. 122. num. 23. vol. 3. Menoch. conf. 391. num. 5. Azeved. ad l. 1. num. 50. tit. 1. lib. 6. noua Recopil. Surd. conf. 460. num. 70.
- 3 Stat etiam causatiue pro Quia, & interpretatiue, ut per Menoch. d. conf. 391. num. 32. Matien. ad l. 1. num. 12. glos. 9. tit. 4. lib. 5. noua Recopil.
- 4 Denotat modum, qui præsупponit essentiam, quæ sine substantia stare non potest, ut post Batt. & Grat. notat Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. num. 1. pag. 106.
- 5 Ponitur etiam afferitiue, & demonstratiue, ut in cap. Abb. de verbor. signif. declarat Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 370. num. 1. vbi num. 2. post Bald. conf. 187. in fine, lib. 4. declarat, quod hæc dictio posita post speciem importat demonstrationem, post genus verò importat restrictionem, & num. 4. post Bald. conf. 408. num. 8. lib. 1. obseruat, quod quando non potest importare demonstrationem, importat similitudinem.
- 6 Relatiua est, & facit relationem eorum, quæ supra dicta sunt, ut in l. item quaritur, §. idem Iulianus, ff. locati. notant las. in l. admonendi, num. 32. cum seqq. & ibi Alex. & Ripa ff. de iur. iuran. Bald. conf. 53. in princip. lib. 5. Paris. conf. 39. num. 4. lib. 3. Curt. lun. conf. 98. num. 4. Azeved. d. l. 1. num. 50. Cenal. commun. contra comm. q. 828. num. 130. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 370. num. 3. Cened. d. sing. 28. num. 6. Et importat, quod tota dispositio, ad quam fit relatio, expressa videatur, ut in l. si testamentum, C. de inst. notat Vulpell. citato loco, num. 2.
- 8 Vtrum autem, & quando hæc dictio intelligatur causali, an verò conditionaliter, solet à Doctoribus dubitari, inter quos illa distinctio tradi solet, quod quando apponitur in rescriptis Iustitæ, stat

conditionaliter, quia omnia verba facti narrativa in huiusmodi rescriptis proculdubio stant conditionaliter, semperque in eis inest tacita, vel expressa conditio: Si preces veritate nitantur. l. fin. C. de diuers. rescript. Ac verò in legibus, priuilegiis, contractibus, sententiis, & aliis, quæ sunt cum causæ cognitione, & rescriptis gratiæ, & eorum, ex quorum natura est aliquid disponere, tunc ponitur causatiue, cum appareat de certa intentione rescribentis, ad purè, & simpliciter disponendum de narratis, & contentis in rescripto, ut tradunt Batt. in Extraneag. ad reprimendum, verb. Prou. in vers. ad cuius intelligentiam. Dec. conf. 169. num. 4. ante finem. Felin. in cap. ex parte, il. 1. num. 10. de rescript. Bellon. conf. 36. num. 5. Curt. lun. conf. 98. num. 4. Rom. conf. 336. num. 2. asserentes, quod quando ponuntur causatiue, hæc dictio, & illi similis Prou. falsa causa non vitiat dispositionem, quando dispositio in se est vera, nec tunc opus est, quod illa relatio aliter verificetur. Et optime tradit Boer. decis. 16. num. 1. subdens num. 2. quod si quis fuerit condemnatus dare vnum par caponum, secundum quod sui antecessores soluebant, & soluere consueuerant, dicitur purè condemnatus; quia illa verba non faciunt conditionem, & ideo non oportet probare, quod antecessores soluere consueuissent, quia hæc dictio non importat conditionem, sed exponitur pro Quia. Ita tenent Alex. conf. 146. vol. 2. Dec. conf. 63. num. 5. & conf. 169. num. 4. in fine, vers. ultimo non obstat, & in l. edita, num. 86. C. de eden. las. in l. admonendi, in 2. lect. à num. 32. vbi Alex. & Rip. ac Castr. col. 3. vers. sed quaritur, ff. de iur. iuran. Bologn. conf. 2. col. 4. vers. 4. Callan. in consuetud. Burgundie, rubr. 4. §. 6. in vers. Selon la generale coustume, num. 2. pag. 590. Octavian. Vulpell. citato loco, vers. & quid. Viu. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. num. 63. Matien. l. 2. glos. 9. num. 12. ad medium, tit. 4. lib. 5. noua Recopil.

Intellige, ut procedat supradicta resolutio, dum modò certitudo haberi possit in eo, quod relatum sit, aliàs secus, siquidem dictio Secundum, vel Prou. facerent conditionem, nec starent causali, ut per Bald. in l. 1. in fin. C. de Episcop. & Cleric. Gram. decis. 59. num. 8. Socin. conf. 53. num. 9. vol. 1. Cened. d. sing. 28. num. 4. vbi sublimitat, ut non procedat, quando relatio fit per eum, qui circa eam tunc habet potestatem disponendi: nam si constat de eius voluntate, valet dispositio data, quod relatio non verificetur, licet ad illam relatio facta sit, & deinde sublimitationem intelligit, ut procedat, & fit vera, quando illa dispositio, ad quam facta fuit relatio, non reperitur; quia tunc non receditur à dispositione referente, quæ certa est. Secus verò est, si dispositio, ad quam fit relatio, reperiatur, & aliter dicit, quàm relatum fuerit; quia tunc illa dispositio non valet, cum erronea videatur. Et citat Alex. conf. 9. num. 12. vers. & hoc saltem, vol. 5. Zabarel. conf. 11. col. 1. Dec. conf. 63. num. 6. & in cap. 2. col. 2. de rescript. & in cap. quoniam Abbas, in fine, de offic. deleg. Siluan. conf. 68. num. 15. Paris. conf. 7. num. 5. vol. 3. Neuizan. conf. 12. num. 10. Bellon. conf. 23. num. 2. & 3. Et licet plures ex iis Doctoribus non loquantur specificè de hac dictione, sed de dictione Prou. tamen idem sentire videntur de hac dictione, cum idem sint quoad propositum.

Dictio Secundum quod inducit repetitionem qualitatuum, & conditionum precedentis legati, & dispositionis in sequentem, ut per Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 13.

Apud bonos Latinæ linguæ Autores hæc dictio Secundum à sequor, vel secus ducta est, propriè autem idem

idem importat, quod *prater*. Cic. *Attic. lib. 16*. An iret ad tres legiones Macedonicas, quæ iter secundum mare superum faciunt. Idem *Attic. lib. 8*. Et si secundum mare ad me ire cœpisset, confestim in Samnium ad me venturum.

- 32 Plerumque pro *Post* usurpatur. Cic. *Attic. lib. 3*. Spem ostendis secundum comitia. Idem 1. *de Orat.* Sed opinor, secundum hanc diem. Idem *in Orat.* In actione secundum vocem, vultus valet, id est, primas vox tenet, secundas vultus. Idem 2. *Officior.* Secundum Deum homines hominibus viles esse, id est, post Deum. Idem *Attic. lib. 12*. Secundum te nihil est mihi amicus solitudine.

S V M M A R I V M.

- 1 *Aduersatiue ponitur dictio Secus, & importat conditionem contrariam precedenti dispositioni.*
- 2 *Secus, interdum ponitur pro Iuxta.*
- 3 *Secus, idem est quod Aliter.*
- 4 *Negandi vim habet dictio Secus.*

Secus.

DICTIO CCCLIX.

- 1 **A**duersatiue ponitur hæc dictio, & importat conditionem contrariam dispositioni precedenti, ut in l. *per seruum*, §. *penult.* ff. *de acquiren. rerum dom.* notant Bart. in l. 1. num. 11. ff. *de condit. & demonstr.* Surd. *conf. 437*. num. 29. Octavian. Vulpell. *de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 107*. vbi
- 2 subdit, quod interdum ponitur pro *Iuxta*, ut in l. *quidam Hiberus*, ff. *de seruit. urbanor. pradior.*
- 3 Apud Latinæ linguæ Autores idem est, quod *Aliter*. Cic. *in Brut.* Nemo dicet secus. Idem *lib. 6. epist. 4*. Et si nonnullis idem videatur secus. Idem *pro Plane.* Cuius ego salutem non secus ac meam tueri debeo. Idem *pro Muren.* Non secus ac si meus esset frater. Idem *Attic. lib. 6. epist. 2*. Id mihi autem erit maxime curæ, ne quid fiat secus, quam volumus.
- 4 Interdum negandi vim habet. Cic. *in Pison.* Rectè, an secus, nihil ad nos. Idem *Attic. lib. 1. epist. penult.* Affirmat à se nihil cuiquam de re secus esse dictum.

S V M M A R I V M.

- 1 *Aduersatiua est dict. Sed, & quid operetur quando cum copula Et, vel sine illa ponitur, ostenditur.*
- 2 *Sed, interdum non aduersatur.*
- 3 *Sed, quandoque aduersatur proximè superioribus, nonnunquam ijs quæ sunt eiusdem qualitatis.*
- 4 *Inclusiue stat dict. Sed, posita in materia prohibitiua post orationem negatiuam.*

Sed.

DICTIO CCCLX.

- 1 **A**duersatiua est hæc dictio, quæ si ponitur simpliciter sine copula *Et*, aduersatur precedenti

tibus in iure, & in facto; si verbò cum copula *Et*, bene denotat diuersitatem facti, & identitatem iuris, ut in l. *sed & si lege*, in princip. ff. *de petitione hered. & in l. patris, & filij*, ff. *de vulgari, & pupil.* vbi glos. & in l. 1. in princip. & in l. 2. §. 1. *Offitium*, ff. *ne quis eam*. notant Ias. in d. l. 2. num. 11. & in l. 1. §. *municipes*, num. 3. ff. *de acquiren. possess.* Bart. in l. *qui quartam*, num. 4. ff. *de legat. 1.* & in l. *prætoris*, §. *sed & si nullus*, num. 1. per illum text; ff. *de prætor. stipulat.* Deci. *conf. 335*. num. 3. Callan. in *consuetud. Burgundia*, rubr. 7. §. 6. in *vers. magis*, in princip. fol. 984. & *conf. 14*. num. 22. Paris. *conf. 45*. num. 8. vol. 3. Boer. *decis. 155*. num. 20. Ruin. *conf. 41*. num. 8. vol. 2. Mandos. in *glos. facult. §. nos qui*, in *verb. sed*, fol. 109. Octavian. Vulpell. *de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 108*. Azéved. l. 2. num. 229. tit. 13. lib. 8. *nona Recopil.* Burgos de Pace ad l. 3. *Tauri*, p. 1. *conclus. 2*. num. 85. Gutier. *prætic. lib. 2. q. 33*, num. 2. Sanch. *de matrimo.* lib. 6. *disput. 22*. num. 18. Cened. *post libr. prætic. & canonic. quest. sing. 35*. num. 1.

Interdum etiam hæc dictio non aduersatur, ut 2 in l. 2. in princip. *vers. sed Seruius*, ff. *ad legem Rhodiam, de iactu*, & in l. *qui se debere*, ff. *de condit. causa data, & in §. sciendum*, *vers. sed quidem*, *Instit.* quibus non est permiffum facere testament, vbi ponitur pro *Etiam*, 3 quandoque aduersatur proximè superioribus, ut per Ias. in l. 1. §. *municipes*, num. 3. ff. *de acquiren. possess.* & in l. *qui usufructum*, num. 8. ff. *de verbor. oblig.* Mandos. in d. *verb. sed*, fol. 109. col. 2. Cened. *d. sing. 35*. num. 5. Nonnunquam etiam aduersatur iis, quæ sunt eiusdem qualitatis, & aduersatur retentis eisdem terminis. Grat. *conf. 15*. num. 17. vol. 1. Portoles. *de confortib. cap. 40*. num. 10. Dec. *conf. 386*. num. 7. qui hoc limitat, quando esset diuersa ratio, quia tunc non repetit qualitates precedentes, nec aduersatur retentis eisdem terminis, ut etiam notat Alex. *conf. 66*. col. 2. vol. 2. refert Cened. *d. sing. 35*. num. 6.

Posita in materia prohibitiua post orationem 4 negatiuam stat inclusiue, ita ut denoret positum in oratione negatiua stare exclusiue, & id, quod dictioni adiungitur, stare inclusiue, ut tradunt Dominic. in *cap. 2*. num. 13. *de rebus Eccles. non alienan.* lib. 6. Mandos. in *glos. facult. §. habita*, in *verb. sed*, fol. 125. col. 1. ad finem. Rebuff. in *hac verba*, num. 193. ff. *de verbor. signif. pag. 852*. in princip. Cened. *d. sing. 35*. num. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 *Vniuersalis affirmatiua est dict. Semper, & denotat regulam, & idem importat quod Plerumque.*
- 2 *Tempus omne includit dict. Semper, & exponitur pro Omni tempore, & omni casu.*
- 3 *Generalitatem quoad tempus, non quoad casus denotat dict. Semper.*
- 4 *Perpetuitatis nota est dict. Semper, & tunc pro Perpetuò solet exponi.*
- 5 *Tractum in futurum habet dict. Semper.*
- 6 *Temperis continuationem denotat etiam dict. Semper, & exponitur pro Quotidie, vel Assiduè.*
- 7 *Fideicommissum ut resultet absolutum, multum operatur dict. Semper.*
- 8 *Semper; aliquando, accipitur pro Multo- ties,*

ties, Frequenter, Plerumque.

- 9 Semper, differt à dictione Quandocumque.
- 10 Semper, quandoque accipitur, id est, In omni contractu.
- 11 Semper restringitur secundum naturam actus cui adijcitur.
- 12 Semper, denotat idem quod Continuè, si iungatur actui, qui continuè fieri solet.
- 13 Semper, restringitur ad spatium 30. annorum, maxime in materia prescriptionis, ut num. 14.

Semper.

DICTIO CCCLXI.

- 1 **V**Niuerſalis affirmatiua est hæc dictio, & denotat regulam, & idem importat, quod *Plerumque*, ut per Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 9. num. 221. 224. & seq. Socin. conf. 11. num. 5. vol. 1. Boër. decif. 158. num. 7. & 8. Ozalc. decif. 83. num. 8. Mandos. in gloss. facult. §. nos qui, in vers. semper, fol. 100. col. 1. Molin. de primog. lib. 1. cap. 5. num. 33. Surd. conf. 281. num. 1. Cened. post libr. practic. & canonic. quest. sing. 44. num. 1.
- 2 **I**ncludit omne tempus, exponiturque pro, *Omni tempore*, & omni casu, ut in l. 1. ff. sol. matrim. & in l. quia semper, ff. de in ius vocan. & in cap. 1. de reſtit. in integr. Boër. decif. 158. num. 4. Bero. in rubr. de iurepatri. num. 81. Paris. conf. 93. num. 17. vol. 2. Mandos. in gloss. facult. §. nos qui, in vers. Semper, fol. 100. col. 1. Rebuff. in concord. rubr. de Regia nominat. §. 1. in vers. Semper, fol. 156. Caesar de Grassi. decif. 180. num. 15. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. vers. & qualificat. pag. 109. Auendan. ad l. 40. Tauri, gloss. 15. num. 1. Menoch. conf. 706. num. 36. Surd. decif. 112. num. 4. & decif. 255. num. 7. & conf. 179. num. 16. & conf. 281. numero 20. & conf. 403. numero 70. Gutier. pract. lib. 3. quest. 66. num. 25. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 371. numero 1. Farinac. in praxi crimin. p. 1. lib. 1. quest. 39. num. 101. & p. 4. conf. 54. num. 5. Steph. Gratian. March. decif. 183. num. 6. Cened. d. sing. 44. num. 1. Accac. Anton. in comment. ad l. Ticio centum, num. 105. ff. de cond. & demonstr. Rot. decif. 128. num. 3. p. 2. diuers. & decif. 146. num. 19. apud Farinac. in 1. collect. nouissim. & decif. 24. num. 14. apud eundem p. 1. recent. Denotat tamen generalitatem quoad tempus, non verò quoad casus, ut per Boër. decif. 158. num. 9. Cened. d. sing. 44. num. 5.
- 3 **E**st etiam nota perpetuitatis, & tunc exponi solet pro *Perpetuè*, ut in l. semper in ciuitate. ff. de iure immunit. & in l. Caio, §. Imperator. ff. de alimen. & cib. leg. & in l. 1. ff. de iure dotium, & in l. fin. ff. ad leg. Pomp. de parricid. & in l. quisquis, §. filij, C. ad leg. Jul. Majest. & in l. lex qua tutores, §. ante omnia, C. de administ. tut. notant Socin. conf. 11. num. 5. vol. 1. Gozadin. conf. 102. num. 7. Paris. conf. 37. num. 24. vol. 2. Ruin. conf. 128. col. fin. vol. 1. Roland. à Valle conf. 23. num. 18. tom. 4. Boër. decif. 158. à princip. Sim. de Prettis, de interpret. vli. volum. lib. 3. dub. 5. n. 19. & seq. Surd. decif. 112. num. 4. & decif. 255. num. 7. & conf. 179. n. 14. & conf. 241. num. 32. & conf. 281. num. 18. & conf. 403. num. 70. & conf. 448. num. 7. Mareſcot. variar. resol. lib. 2. cap. 25. num. 5. Rot. decif. 352. num. 3. p. 1. diuers. Mandos. in gloss. facult. §. nos qui, in vers. Semper, fol. 110. col. 1. Auendan. ad l. 40. Tauri, gloss. 15. num. 1. Mor-

la in emporio Iuris, tit. 6. in pralud. num. 60. Octavian. Vulpell. d. loco, statim in princ. Menoch. conf. 106. num. 63. & conf. 244. num. 22. & conf. 328. num. 96. & conf. 475. num. 2. Veral. decif. 35. num. 9. p. 2. vbi ait, quòd æquipollet dictioni *Perpetuè*. Azcued. ad l. 6. num. 31. tit. 15. lib. 4. noua Recopil. Molin. d. cap. 5. num. 33. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 1. §. 1. num. 23. Gutier. d. q. 66. num. 25. Farinac. d. p. 1. quest. 29. num. 70. Cened. d. singul. 44. num. 1. vers. & ista dictio. Aloys. Ricc. in decif. Curia Archiepif. Neapol. decif. 287. num. 8. p. 2. Rota decif. 231. num. 4. apud Farinac. p. 2. recent. vnde contrariam esse dict. nunquam dicit Hippol. conf. 40. num. 22. vol. 1. Et quòd habeat tractum in futuro, & notet tempus in sæcula sæculorum, & sine præſinitione tradunt Caputaq. decif. 35. num. 9. p. 2. Roland. confil. 23. num. 38. & 39. tom. 4. Mantica. decif. 39. num. 7. vers. quantum administratum. Menoch. conf. 38. num. 43. vbi dicit, quòd significat actum ſucceſſiuum, & futurum respicit.

Quòd autem denotet etiam temporis continuationem, & exponatur pro *Quotidie*, vel *Aſſidue*, per l. 1. §. perenne, ff. de fluminibus, notant Corn. conf. 171. num. 6. 7. & 13. vol. 2. Boër. decif. 158. num. 6. 7. & 9. cum tribus seqq. Mandos. in d. vers. semper, fol. 100. col. 1. Octavian. Vulpell. citato loco, vers. & quòd ostendat. Surd. d. conf. 281. num. 19. Farinac. d. q. 29. num. 70. Cened. d. sing. 44. num. 2. Aloys. Ricc. proxime citato loco. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 597. num. 14. Franc. Leo in Theſaur. fori Ecclesiast. p. 3. cap. 4. num. 109. Rot. decif. 445. num. 3. apud Farinac. p. 1. recent. Et licet inducat continuationem temporis, si tamen testis dicat, quòd talis semper à tali tempore, & citrà possedit, & postea inueniatur modico tempore non possedisse, minimè est falsus, ut ait Rom. conf. 263. per totum, vbi Apokill. in verb. pacificus, & conf. 301. in princip. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 371. num. 4.

In fideicommissis solet hæc dictio multum operari, ad hoc ut resultet fideicommissum absolutum, ut per Curt. lun. conf. 22. num. 23. & conf. 161. num. 12. Boër. decif. 158. à num. 1. Cened. d. sing. 44. num. 3.

Aliquando hæc dictio accipitur pro *Multoties*, 8 *Frequenter*, *Plerumque*, ut in l. 1. §. semper, vbi gloss. eod. verb. ff. ut legatorum, & in l. nam quem, 149. ff. de verbor. signif. & in l. fin. C. de testament. notant Ozalc. decif. 87. num. 8. Farinac. d. q. 29. num. 70. Cened. d. sing. 44. num. 1.

Interdum differt à dictione *Quandocumque*, ex 9 Tiraq. de retractu conuent. §. 1. gloss. 2. num. 10. Nunquam verò minimè, secundum Surd. conf. 280. num. 21.

Quandoque vsurpatur, hoc est, in omni contractu, iuxta notata per Calder. Pereira de empt. & vend. cap. 4. num. 1.

Restringitur tamen secundum naturam actus, cui 11 adijcitur. Escobar. de ratiocin. cap. 41. num. 18. Octavian. Vulpell. citato loco, vers. & capitur. Rota decif. 268. num. 14. p. 1. recent. & etiam secundum subiectam materiam, ex Surd. conf. 298. num. 21.

Vnde quando ista dictio iungitur actui, qui con- 12 tinuè fieri potest, denotat idem quod *Continuè*, si verò iungitur actui interpellato, tunc dicitur semper fieri, quod fit ex intervallo, & debito tempore, ut per Felin. in proam. Decretal. Rex pacificus, vers. sed & ista. Corn. conf. 171. num. 7. vol. 2. Boër. decif. 158. num. 6. Cened. d. sing. 44. num. 4. post princip.

Restringitur à lege ad spatium triginta an- 13 norum, ut in text. iuncta gloss. in cap. 8. vers. quando- cumque, de feudo dato in vicem legis commissi. Tiraq. de retractu conuent. §. 1. gloss. 2. num. 9. Surd. decif. 2. num. 10.

num. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 2. num. 1. Ceual. commun. contra comm. q. 207.

- 14 Et maxime in materia prescriptionis non importare temporis praefinitionem, sed restringi ad triginta annos, voluerunt Tiraq. proxime citato loco. Surd. d. decis. 2. num. 12. & Cened. d. sing. 44. num. 4. in princip.

SUMMARIVM.

- 1 Sæpè, verificatur ad minimum in duobus,
- 2 Sæpius, quandoque duabus vicibus contentatur, regulariter tamen tres requirit actus.
- 3 Sæpissimè, requirit saltem numerum trium actuum, quandoque verò significat numerum infinitum.
- 4 Iudicis arbitrio relinquitur quot actus denotent dictiones Sæpè, Sæpius, Sæpissimè.
- 5 Sæpè, importat regulam esse in contrarium, & exceptionem propriè significat.

Sæpè, Sæpius, Sæpissimè.

DICTIO CCCLXII.

- 1 Verificatur dictio saepe ad minimum in duobus, ut in l. iusta, & in l. liberorum, ff. de verbor. signif. & in aurb. de testib. § quia verò, collas. 7. & in cap. consideret, de penitent. distinet. 5.

- 2 Sæpius verò quandoque duabus vicibus contenta est, regulariter tamen tres requirit actus, ut in l. veluti, § fin. ff. de edendo, & in l. servos, C. de vi pub.

- 3 Sæpissimè requirit saltem numerum trium actuum, quandoque verò significat numerum infinitum, vide l. ubi actum, in princip. ff. de verbor. oblig. cap. si quis erga. ubi gloss. 10. q. 7. notant de his tribus dictionibus agentes, Natt. conf. 410. num. 19. tom. 2. Grat. conf. 150. num. 8. lib. 2. Alberic. in Dictionario, in verb. saepe. Dec. in l. unica, C. de error. calcul. Bucaron. de different. inter iudicia civilia, & criminalia, different. 168. num. 6. Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. sapius, num. 1. pag. 110.

- 4 Arbitrio tamen Iudicis relinquitur, quot actus denotent huiusmodi dictiones, ut per Rebuff. in comment. ad l. saepe, § 3. vers. colligite, ff. de verbor. signif. pag. 270. & per Mart. de iurisdic. p. 2. cap. 23. num. 17.

- 5 Important regulam esse in contrarium, & exceptionem propriè significant: quod enim saepe fieri dicitur, non semper fit, l. saepe, ff. de offic. Praesidis, & sub dict. saepe. & idem probat text. in l. si in diem, § fin. ff. de condit. & demonstr.

SUMMARIVM.

- 1 Alternatiuè, seu disiunctim, ut accipiatur propria vis, & significatio est dict. Seu.
- 2 Ordinis significatiua, atque alternatiua est dictio Seu, & natura sua cadit inter diuersa.
- 3 Similitudinem, & conformitatem arguit dict. Seu, licet ponatur inter diuersa.

- 4 Alternatiua dicitur dict. Seu.

- 5 Seu, disiungit verba inter qua ponitur, dispositio verò de uno disiunctorum ampliatur ad aliud.

- 6 Copulatiua, & augmentatiua aliquando est dict. Seu, non verò disiunctiua, seu alternatiua.

- 7 Declaratiuè, & expositiuè interdum ponitur dictio Seu, praecipue quando stat inter duas dictiones idem significantes.

- 8 Ampliatiuè, & augmentatiuè in legatis, & ultimis dispositionibus ponitur dictio Seu, sicut etiam ponitur in dispositione favorabili, ut num. 9.

- 10 Ampliat moderatè dict. Seu.

- 11 Ampliatiua, & augmentatiua est dictio Seu, quando ponitur in legato concepto per verba pluralis numeri, secus autem per verba numeri singularis, intelligendo ut ibi.

- 12 Copulatiua vim habet dict. Seu, quando ponitur inter duo, quorum vnum sub altero continetur.

- 13 Coniunctiua, & copulatiua vim etiam habet dict. Seu, quando ponitur inter genus & speciem, inter totum & partem.

- 14 Correctiuè nonnunquam stat dict. Seu.

- 15 Conditionem quandoque facit dict. Seu.

- 16 Seu, eandem vim habet quàm dict. Siue.

- 17 Seu, & Vel, in quo differant, ostenditur.

Seu.

DICTIO CCCLXIII.

Propria vis, & significatio huius dictionis est, ut disiunctim, seu alternatiuè accipiatur, l. 1. §. sublata, ff. ad Trebell. l. si quis ita legauerit, ff. de auro, & argento legato, l. generali. ubi Bart. C. de sacrosanct. Eccles. l. filia. & ibi Bald. in prima opposit. C. de collat. cap. ult. circa finem, 75. distinet. notant Bart. in l. si is, qui ducenta, §. vtrium, num. 1. & ibi Socin. col. 2. ff. de reb. dub. Gom. in §. sed iste, num. 36. Instit. de act. Rom. conf. 65. ad finem, & conf. 179. num. 8. Gemin. conf. 28. num. 11. Natt. conf. 650. num. 6. Mandos. in gloss. facit. §. & proprium, in vers. seu, fol. 331. col. 2. Alex. conf. 79. num. 5. vol. 5. Franc. in cap. licet, num. 3. de offic. Vicar. in 6. Strach. in tract. de adiecto, p. 4. q. 1. à num. 4. Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac. dict. pag. 111. Menoch. conf. 738. num. 1. & 8. Cened. post libr. canonic. & practice. quest. sing. 15. num. 1.

Et ita est significatiua ordinis, atque alternatiua, ex Menoch. conf. 341. num. 1. & 2. & conf. 1061. num. 41. Natura enim sua cadit inter diuersa, secundum Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 48. num. 17.

Et licet ponatur inter diuersa, arguit tamen similitudinem, & conformitatem, ut per Card. Seraphin. decis. 393. num. 8.

Et tunc propriè dicitur dictio alternatiua, quia de sui natura hoc importat. Crauet. conf. 967. num. 3. cum seq. latè Egid. Bellam. conf. 39. num. 6. 7. & 8. ubi subdit, quod licet quandoque ampliet, vel coniungat secundum propriam naturam, importat alternatiuam. Rom. conf. 179. num. 7. Paris. de confident. q. 29. num. 46. Gabr. conf. 118. num. 3. & 4. lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 372. à num. 29. & ead. lit. D. conclus. 244. num.

244. num. 7. vbi num. 1. post Calder. conf. 248. circa medium, alias conf. 27. de praben. Rom. conf. 65. in fine, & conf. 179. num. 7. subdit, quod ponitur inter nomina alternatiua.

5 Et quod disiungat verba, inter quæ ponitur, sed tamen dispositio de vno disiunctorum ampliatur ad aliud, tenet Bald. conf. 331. num. 6. lib. 3. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 372. num. 2. Et licet verba disiungat, coniungit tamen sensum, vt per Socin. Iun. in l. Centurio. num. 174. vers. ad secundum, ff. de vulgari. Apostill. ad Roman. conf. 179. num. 7. in verb. Regulariter. Curt. Iun. conf. 145. num. 12. Octavian. Vulpell. citato loco. Card. Tusch. d. conclus. 372. num. 20. vbi num. 21. post Ias. in l. si ius quis stipuletur, num. 3. & 4. ff. de verbor. oblig. declarat, quod disiungit quoad verba, & sensum, quando sunt res diuersæ; si verò eadem res, vel persona, habet plura nomina, disiungit verba, & coniungit sensum.

6 Aliquando hæc dictio non est disiunctiua, vel alternatiua, sed potius copulatiua, & augmentatiua, vt tenent Ias. conf. 64. num. 2. vol. 1. vbi dicit, quod regulariter ita stat. Corn. conf. 18. col. 3. vers. quimmo, vol. 1. Cotta in memorabil. in verb. seu. Dec. conf. 69. num. 5. vers. præterea, & in l. petens, num. 1. per illum text. C. de pactis. Aym. conf. 105. num. 5. Grat. conf. 153. num. 12. & 57. vol. 2. Socin. conf. 63. num. 11. vol. 1. Paris. conf. 22. num. 64. & num. 68. vol. 3. & conf. 7. à num. 38 vol. 2. Capol. conf. 2. crim. num. 5. Rom. conf. 363. num. 2. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de collat. 5. videlicet, in verb. seu. Gom. in cap. statutum, num. 22. de rescript. lib. 6. Rebuff. in tract. nominat. q. 14. num. 44. Mandos. in d. vers. seu, in princip. fol. 331. Brunor. à Sole in locis communib. verb. dictio, 28. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 26. glos. 6. num. 7. Menoch. conf. 307. num. 28. & conf. 753. num. 19. Bernard. Muscatel. de cognit. & probat. delictorum, in proemio, num. 11. Cened. d. sing. 15. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 372. num. 9. vbi post glos. in l. decernimus, C. de Episcop. audientia. & Alex. conf. 22. col. 2. lib. 1. declarat, quod si copula cum hac dictione ponatur inter ea, quæ sunt diuersa, stat augmentatiue. & num. 16. post Bald. conf. 118. num. 3. lib. 2. pariter declarat, vt ampliatiue ponatur, quando ponitur inter diuersa; secus si ponatur inter ea, quorum vnum venit ad positionem alterius, quia tunc ponitur restrictiue, vel declaratiue. & num. 17. subdit, quod si potest poni utroque modo, exponitur augmentatiue.

7 Interdum ponitur declaratiue, & expositiue, præcipue quando stat inter duas dictiones idem significantes, quia exponit etiam præcedentia, vt in cap. licet, in princip. de elect. & in cap. bona, 1. vbi glos. 1. de postulat. Prelator. notant Alberic. in Dictionario, verb. seu. Strach. d. 4. part. q. 1. num. 6. Cened. d. sing. 15. num. 10. Gemin. conf. 115. circa finem, num. 7. vers. quia dictio seu. Bald. conf. 442. num. 2. vers. item illa dictio, lib. 1. & conf. 218. num. 3. vers. si autem ponitur, lib. 2. Caltr. conf. 379. vers. tertio dico, lib. 1. vbi ait, quod stat expositiue, ne inducatur superfluitas in dispositione testatoris. Socin. Iun. ad d. l. Centurio, num. 174. vers. ad secundum. Apostill. ad Rom. conf. 179. num. 7. verb. Regulariter, vers. & idcirco. Vulpell. citato loco, num. 7. vers. & id. Menoch. conf. 755. num. 5. & conf. 1029. num. 13. Seraphin. decis. 393. num. 9. Card. Tusch. d. conclus. 372. num. 4. vbi num. 6. cum Bald. conf. 203. num. 2. lib. 5. ampliat, vt declaret etiam hæc dictio. & num. 7. post Alex. conf. 125. in princip. lib. 7. addit, quod quando ponitur inter genus, & speciem, puta in statuto loquente, quod fiat compromissum inter coniunctos, seu consortes,

stat declaratiue, videlicet coniunctos, id est, qui sint de eadem parentela. Et tunc ponitur pro Quia, vt in l. commodissime. vbi Caltr. num. 5. ff. de liber. & posthum. Dec. in rubr. C. qui admitti, in l. lectura, num. 26. in fine. Bart. in l. 1. ff. de offic. eius, num. 7.

In legatis, & in vltimis dispositionibus fauore 8 legatorum ista dictio seu semper ponitur ampliatiue, & augmentatiue, & copulat potius, quam disiungit, & ex ea vtrumque debetur, l. si quis ita legauerit, ff. de auro, & argento legato. vbi text. ait, quod si testator dicat: Titio vina, quæ in Vrbe habeo, seu in portu, do, lego: omnia in legato veniunt. Ex quo ad varia ampliantes ita tradunt Bart. in d. l. si is, qui ducena, appof. 6. & in l. cum quis decedens, §. 2. l. ff. de legat. 3. Panoim. in cap. inter ceteras, num. 4. vbi Dec. num. 9. de rescript. Alex. conf. 193. num. 4. vol. 2. Calder. conf. 548. in fine, alias 4. de verbor. signifi. Ias. conf. 64. num. 2. vol. 1. Couar. lib. 2. variat. cap. 9. num. 10. ad medium. Archid. in cap. statumini, §. cum verò, col. 1. de rescript. in 6. vbi Gom. num. 22. & in §. sed esse, num. 38. Insti. de act. Narr. conf. 626. num. 11. Cremen. sing. 57. Rom. sing. 552. Strach. in tract. de adiecto, in 4. parte, q. 1. à num. 42. Bald. conf. 442. incip. Verba, num. 2. lib. 1. plenè Granet. conf. 103. num. 6. vbi quod is, qui vendidit cameram, seu angulare, dicitur vendidisse vtrumque; quia vel auget, vel copulat, ne verba sint superflua. Cened. d. sing. 15. num. 5. Card. Tusch. d. conclus. 372. num. 11. cum seqq. quidquid contrarium teneant Bald. Mar. Socin. & Rip. num. 44. in d. cap. inter ceteras. Fachin. controuerf. lib. 5. cap. 68. vers. sed contrarium. Cavalcan. de usufructu mulieri relicto, cap. 9. num. 98. vbi ait, sibi persuadere non posse, quod si testator legat uxori usufructum fundi Semproniani, seu Cornelianiani, quod vtrumque debeat; quia hoc videtur esse contra expressam mentem testatoris, qui alterum tantum relinquere voluit.

Verum hoc multipliciter declaratur, & primò, 9 vt dictio hæc posita in dispositione fauorabili prout in beneficio Principis, vel Indulgentia concessa pro salute animæ, tunc stat augmentatiue, & ampliatiue, Rom. conf. 179. num. 7. & conf. 363. num. 2. vers. secundò demonstratur. Alex. conf. 193. num. 3. & 4. lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 37. num. 11. cum seqq.

Secundò, vt ampliet, moderatè tamen, licet dictio 10 Plus, quæ ad modicam summam referri solet, vt per Ias. in l. cum quidam, num. 1. C. de verbor. signifi. Cotta in memorabil. verb. seu. Strach. d. 4. parte, q. 1. num. 7. Cened. d. sing. 15. num. 5.

Tertiò declara, vt procedat, quando dictio seu 11 ponitur in legato concepto per verba pluralis numeri; secus autem, si per verba numeri singularis. Vnde si testator legat equum suum album, seu nigrum, vnus tantum debetur; quia ex eo quod testator vsus est singulari numero, apparet, vnicum equum legare voluisse, vt tenent Bald. in d. cap. inter ceteras, col. fin. vbi Mar. Socin. Euerard. in loco à vi numeri, ex princip. Strach. d. p. 4. q. 1. num. 8. sed Couar. d. cap. 5. num. 10. post princip. vers. nec refert, hanc limitationem reiecit, dicens, quod nihil refert, an concipiatur legatum per verba singularis, seu pluralis numeri; vnde secundum illum non est vis, an verba concipiantur in numero plurali, vel singulari.

Quartò declara, quod quando hæc dictio ponitur 12 inter duo, quorum vnum sub altero continetur, habet vim copulatiuæ, & tunc non disiungit, sed potius copulat, & ampliat. Ita Dec. in d. cap. inter ceteras, & ibi Rip. num. 44. Strach. d. p. 4. q. 1. num. 9. Couar. d. cap. 5. num. 6. vers. non obstat. Cened. d. sing. 15. num. 7.

- 13 Coniunctiue, & copulatiue vim quoque habet, quando positus inter genus & speciem, inter totum & partem, Ita Dec. & Rip. num. 44. in d. cap. inter ceteras. Strach. d. p. 4. quest. 1. num. 9. ad med. vers. Quibus addet. Couart. d. cap. 5. num. 10. vers. non obstat. Cened. d. sing. 25. num. 8.
- 14 Nonnunquam correctiue stat hæc dictio, ut in cap. 1. de statu Regul. lib. 6. Colm. in pragm. sanct. tit. de collat. in §. insuper, verbo Sequ. Ias. conf. 64. num. 2. et. 1. Apostill. ad Roman. conf. 179. num. 7. verbo Regulariter, vers. Quandoque. Menoch. conf. 817. num. 7. Card. Tusch. d. conclus. 372. num. 24. Et fuit dictum in Gerunden. Vini 4. May 1610. coram Illustrissima Patriarcha Pamphilo.
- 15 Quandoque conditione facit; Apostilla ad Rom. conf. 179. verbo Regulariter, vers. Interdum autem, quem refert Card. Tusch. d. conclus. 372. num. 25.
- 16 Hæc dictio Sen, habet eandem vim & naturam, quam dict. Sine, secundum Cened. singul. 42. num. 1. Apostill. ad Rom. d. conf. 179. in verbo Regulariter, circa finem, vers. praterea aduerse, quem refert Card. Tusch. d. conclus. 332. num. 26.
- 17 Est tamen differentia inter hanc dictionem, & dict. Vel, quia dict. Vel disiungit verba, & mentem; hæc verò dict. Sen, disiungit verba, sed non mentem. Ita Castren. conf. 162. incip. Visi, num. 4. vers. nec obstat, lib. 2. vbi Apost. citat Corn. conf. 113. prope num. 3. lib. 4. & Socin. consil. 64. vers. capiendo, lib. 1. num. 11. quos refert Card. Tusch. d. conclus. 372. numero 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Conditionem regulariter denotat dict. Si.
- 2 Conditiō si repugnaret factō disponentis, tunc eam non denotat dict. Si.
- 3 Conditionem quando non importat dictio Si, refertur.
- 4 Conditiō resultans ex dictione Si, inducit formam.
- 5 Dict. Si, quando apponitur termino de preterito, exponitur pro Quamuis, ad deducendam concordiam in depositione testium.
- 6 Monitionem potius, quam conditionem importat dict. Si.
- 7 Causam finalem nonnunquam designat dict. Si, prolata à lege.
- 8 Dubiam rem interdum facit dict. Si.
- 9 Si, quandoque ponitur pro Quia, præcipue quando ponitur super re certa.
- 10 Si, non semel pro Quando, exponitur.
- 11 Aduersatiua est dict. Si autem.
- 12 Aduersatiua in iure, & in facto est dictio Si verò; quod declaratur multipliciter ibi.

Si.

DICTIO CCCLXIV.

Regulariter hæc dictio denotat conditionem, maxime iuncta verbo futuri temporis, ut in l. 1. vbi Doctores ff. de cond. & demonstr. & in l. quibus diebus, §. quidam Tizio, ff. eod. tit. & in l. 1. §. si quis, ff. de verb. oblig. notant Bart. in d. l. 1. num. 2. & 3. vbi distinguunt Ias. in l. extraneum, num. 4. ff. de hered. in-

stituend. Oldr. conf. 242. n. 7. vers. sed ad hoc inflatur. Alex. conf. 127. incip. Viso processu, in princ. lib. 7. Bald. conf. 150. incip. Proponitur, n. 7. vers. restat lib. 5. vbi ait, quod importat conditionem; non autem modum, prout è contra dict. Ut, importat modum, & non conditionem, Octau. Vulpel. de propof. & aduer. signif. sub hac dict. pag. 113. Castren. conf. 259. col. 2. circa med. vers. ad quod facit, lib. 1. vbi ait, quod præcisa conditionem importat. Becc. conf. 41. nu. 26. Gozad. conf. 51. n. 10. Grat. conf. 48. num. 6. lib. 1. & conf. 26. num. 21. & conf. 43. num. 32. & conf. 49. num. 7. & conf. 50. num. 10. lib. 2. Paril. conf. 18. num. 1. lib. 2. Ruin. conf. 70. num. 9. tom. 2. Socin. iun. conf. 46. num. 23. vol. 4. Honded. conf. 60. num. 24. & conf. 6. num. 18. & conf. 16. num. 36. & conf. 34. num. 5. vol. 1. Nicol. Genua in tract. de verb. enunciat. quest. 4. nu. 17. lib. 3. Menoch. conf. 15. nu. 24. & conf. 262. num. 3. & conf. 498. nu. 24. & de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 21. num. 27. & præsumpt. 34. nu. 24. & præsumpt. 183. num. 53. Card. Mantica. de consuet. ultim. volunt. lib. 10. tit. 5. num. 4. Rimin. iun. conf. 173. num. 19. & conf. 617. num. 26. Seraphin. de privileg. iuramenti, privileg. 17. rem. 3. Vinc. de Franchis Neapol. decis. 231. num. 2. Ioseph. de Sesse Aragon. decis. 131. num. 11. Surd. conf. 381. num. 11. Rota Bonon. diuers. decis. 34. num. 31. Farin. in praxi crim. p. 1. quest. 46. num. 3. Ferrer. in consil. Cathalonie glos. 5. num. 133. & 190. Flamin. Paril. de confident. benef. quest. 32. num. 12. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 373. num. 2. & 3. & latius lit. C. conclus. 583. num. 1. cum seqq. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 26. & resp. 6. num. 15. Et fuit dictum in Cusatis Castella supplementi legitima 1. Februarij 1608. coram Card. Lancelotto, impressa per Farin. decis. 505. num. 1. p. 2. recent. & nouissime in Ianuen. Abbatis 22. Iunij 1626. coram Buratto.

Declara, nisi conditiō repugnaret factō disponentis; puta si testator instituit hæredem si non dissipauerit, & non alienauerit; quia hæc est institutio conditionalis. Tamen si testator dedit licentiam hæredi alienandi certa forma tradita, hæc institutio non potest esse conditionalis, quia repugnaret facultati alienandi, seruata eerta forma, ut per Bald. conf. 67. incip. Quæsitum est, in princ. lib. 1. quem refert Card. Tusch. d. lit. C. conclus. 583. num. 4. vbi num. 7. & 8. post eundem Bald. conf. 76. incip. Factum, vers. porro, lib. 1. restringit, non importare conditionem, quando hæres instituitur, si adiuerit hæreditatem, quin eo repudianre hæreditas vadat ad coniunctum cum onere suo. Et pariter restringit, quando hæreditas est data cum onere, si deueniat in fideicommissarium, quia tunc ista dictio, Si deueniat, non importat conditionem, quin fideicommissario repudianre debeantur legata.

Illud aduertere oportet, quod conditiō resultans ex hac dictione Si inducit formam, secundum Bald. in aurb. matri, & aua, C. quando mulier offic. iur. Ruin. conf. 199. num. 1. vol. 1. Tiraq. de retract. conueni. §. 2. glos. 1. num. 3. Becc. conf. 39. num. 19. & conf. 58. num. 18. vol. 1. Menoch. conf. 35. num. 6. Surd. conf. 371. num. 69. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 27.

Licet autem hæc dictio importet conditionem, tamen quando apponitur termino de preterito, exponitur pro Quamuis, ad inducendam concordiam in depositione testium. Alex. conf. 64. num. 4. lib. 4. Bolognin. ad conf. Ioan. de Anania, 55. num. 8. Franc. Marc. decis. 231. num. 2. p. 2. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 373. num. 3.

Aliquando hæc dictio importat potius monitionem, quam conditionem, secundum Ioseph. de Sesse decis. 31. num. 7.

Nonnun

- 7 Nonnunquam prolata à lege importat, & designat causam finalem, vt per Bart. in l. 1. ff. de donat. lal. in l. 2. §. quod si in pactis, ff. soluto matrimon. Gozadin. conf. 51. num. 10.
- 8 Interdum rem dubiam facit, iuxta tradita per Menoch. de presumptionib. lib. 6. præsumps. 28. num. 4.
- 9 Quandoque ponitur pro Quia, præcipue quando ponitur super re certa, vt in l. commodissime. vbi Castr. num. 5. ff. de liber. & posthum. l. videamus, in princip. ff. de in litem iuran. Corn. conf. 119. num. 1. vol. 1. Alex. conf. 1212. incip. Ponderatis, num. 32. vers. & licet, lib. 6. Vital. de Camb. in tract. clausul. pag. 20. col. 1. num. 1. Octavian. Vulpell. citato loco, num. 1. in fine. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 373. num. 4. vbi num. 5. subdit, quod importat quandoque causam, & ponitur Si verò, Quia.
- 10 Non semel pro Quando exponitur, vt per Bart. in l. hac verba, num. 4. ff. de legat. 1. Paris. de confident. benefical. q. 32. num. 11.
- 11 Dictio Si autem est aduersatiua, quæ continet repetitionem præcedentium, nisi coniectura sit, quod repetitio non fiat de omnibus, sed de aliquibus. Ita Bald. conf. 135. incip. Factum proponitur, lib. 4. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 140. num. 10.
- 12 Dictio Si verò est aduersatiua in iure, & in facto, vt per Alex. conf. 134. num. 23. lib. 6. & conf. 99. num. 9. lib. 7. Abb. conf. 63. in fine, lib. 1. Gutier. in l. nemo potest, num. 268. ff. de legat. 1. Ferrer. in consue. Cathalonie, glof. 3. num. 50. Card. Tusch. d. conclus. 240. num. 2. & 3. vbi num. 4. post Signorol. conf. 110. num. 12. vers. præterea, restringit, quod non est aduersatiua, quando cadit inter ea, quæ eadem ratione censentur, vel quando obuiat lus publicum, & quando identitas rationis inter casum, & casum adest. & num. 5. post Zabarel. conf. 68. num. 1. subdit, quod hæc dictio Si verò importat, vt præcedens dispositio excludat sequentem, & durante prima non intrat secunda aduersatiua.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatiua & repetitiua forma ac qualitatis præcedentis vocationis est dict. Sic.
- 2 Limitatiua est dictio Sic, habens relationem ad præcedentia, & ad ea concessionem restringens.
- 3 Illatiuè, seu expositiuè stat dict. Sic, iuncta cum copula præcedenti.
- 4 Declaratiua modorum expressorum est dictio Sic.
- 5 Demonstratiua ad oculum quoad formam, & modum faciendum, est dict. Sic.

Sic.

D I C T I O C C C L X V.

- 1 **E**st continuatiua, & repetitiua formæ, ac qualitatis præcedentis vocationis, & significat idem quod dicitur, vt per Grat. conf. 106. num. 52. & conf. 21. num. 80. lib. 2. Ioan. Garc. de nobilitate in diuisione, num. 51. Menoch. conf. 1040. Gutier. practice. lib. 3. q. 19. num. 23. Rota decis. 455. num. 10. apud Farinac. p. 1. recent. & decis. 432. num. 6. & decis. 687. num. 9. p. 2. recent.
- 2 Limitatiua etiam est, habens relationem ad præcedentia, & ad ea concessionem restringens. Grat.

conf. 106. num. 52. lib. 2. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. statim in princip.

Iuncta cum copula præcedenti stat illatiuè, seu 3 expositiuè, vt in cap. frequens, in princip. vers. & sic, de restitut. spol. lib. 6. Et colligitur ex notatis per glof. verb. præter, in cap. ex ore, de priuileg. Ruin. conf. 102. num. 11. lib. 2. & conf. 184. num. 6. cod. lib. 2. Sarnem de triennals, q. 10. num. 7. vbi quod est declaratiua 4 modorum expressorum, Honded. conf. 64. num. 7. lib. 2. Cened. practice. & canonic. quest. lib. 1. q. 21. num. 17. Rota decis. 128. num. 4. p. 2. diuers. Vulpell. citato loco, vbi subdit, quod est demonstratiua ad oculum quoad formam, & modum faciendum, per l. Gallus, §. ille casus. ff. de liber. & posthum.

S V M M A R I V M.

- 1 Similitudinem omnimodam, & identitatem importat dict. Sicut.
- 2 Sicut, idem importat ac si diceretur, Eodem modo.
- 3 Relationem importat aliquando dictio Sicut, & limitat totam dispositionem secundum relatum.
- 4 Causam designat dict. Sicut, quando apponitur in dispositione de sui natura ordinata ad aliquid concedendum, & ponitur pro Quia, si dispositio est certa.
- 5 Conditionem importat dictio Sicut, in confirmatione facta in forma communi, secus si confirmatio est ex certa scientia, quia tunc importat causam.
- 6 Causatiuè stat in priuilegijs dict. Sicut.
- 7 Sicut, ad quæ referatur, ostenditur.

Sicut.

D I C T I O C C C L X V I.

Importat hæc dictio omnimodam similitudinem, & identitatem, vt in l. si quis obrepserit, ff. de falsis, & in cap. olim, de verb. signif. & in cap. cum in Ecclesia, de præbend. lib. 6. notant Angel. conf. 338. incip. Simon. num. 3. Anton. de Butr. conf. 19. num. 4. vers. item. Roman. conf. 328. num. 7. & seq. Carau. super Confit. Regui, in repet. vers. Sicut. Honded. conf. 86. num. 54. vol. 2. Tiraq. de iure primog. quest. 40. num. 30. Decian. conf. 9. num. 16. vol. 2. Socin. sen. conf. 255. incip. Visi, num. 1. lib. 2. Menoch. conf. 132. num. 22. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Sic, vers. Sicut, pag. 114. Brunor. à Sole in locis communibus, verb. dictio 29. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 374. num. 1. cum seqq. vbi num. 13. limitat, non omnino importare similitudinem, quando loquitur inter habentes diuersam potestatem. De quo etiam Gemin. consil. 79. numero 9. vers. Nec obstat si dicatur.

Idem importat ac si diceretur, Eodem modo, vt notatur in l. Sicut, ff. quod cuiusque vniuers. nom. Gozad. conf. 8. num. 18.

Aliquando importat relationem, & limitat totam 3 dispositionem secundum relatum, vt per Angel. conf. 338. num. 4. vers. pro hoc facit. Alex. conf. 23. num. 4. & 6. lib. 7. Nat. conf. 387. in fine, Rot. decis. 555. num. 6. apud Farin. p. 1. recent. Azcued. l. 1. num. 50. tit. 1. lib. 6. noue Recopil. vbi ait, quod denotat formam, modum,

X x 3

modum, & dispositionem limitatiuam, & relatiuam, Galgancet. *de condit. & demonstr.* p. 2. cap. 1. *quest.* 18. num. 13. vbi dicit, quod facit repetitionem qualitatum, & conditionem præcedentis legati & dispositionis in sequentem. Card. Tusch. *præct. conclus.* tom. 2. lit. D. *conclus.* 374. a num. 1. vbi num. 10. post Bald. *conf.* 209. *post med. vers. casus est*, lib. 3. declarat, quod referri debet solum ad id quod salua ratione recti sermonis potest referri.

4 Quando apponitur in dispositione de sui natura ordinata ad aliquid concedendum, tunc semper causam designat, & ponitur pro *Quia*, si dispositio est certa, prout si Papa concedit caltrum, vel aliud feudum, & addat, sicut tui maiores habere consueuerunt, ita Boss. *in tit. de Principe, & priuileg. eius*, num. 351. Alex. *conf.* 145. *incip. quoniam*, num. 4. *vers. circa tertium*, lib. 2. vbi Apostill. *in verb. Sicut*, refert Card. Tusch. *d. lit. D. conclus.* 374. num. 6.

5 In confirmatione facta in forma communi hæc dictio importat conditionem, secus verò si confirmatio sit certa, & ex certa scientia, quia tunc importat causam, vt per Roman. *conf.* 328. num. 7. vbi Apostill. *in verbo Sicut*. Cardin. Tusch. *d. conclus.* 374. num. 7.

6 In priuilegiis stat causariuè, ne priuilegium reddatur inutile, & sonat ac si dictum esset, *ita est*, vt per Glos. & DD. *in cap. examinata, de confirm. utili.* Alex. *conf.* 16. num. 28. lib. 5. Card. Tusch. *d. conclus.* 374. num. 12.

7 Interdum refertur ad demonstrationem, quandoque ad modum modi, quandoque ad causam finalem, quandoque ad impulsinam, quandoque ad conditionem, quandoque restringit, quandoque non, secundum relationem: nam quando refertur ad causam finalem, vel ad conditionem restringit, aliis verò casibus non restringit, si fauor non patitur. Ita Bald. *conf.* 209. *incip. illa verba, in princ. vers. & hic considero*, lib. 3. refert Cardin. Tusch. *d. conclus.* 374. numero 8.

S V M M A R I V M.

- 1 Similitudinem facti & modi ostendit dictio Similiter.
- 2 Repetitiua est dictio Similiter.
- 3 Similitudo est rerum singularium, vel differentium comparatio.
- 4 Simile dicitur, quod in aliquo habet differentiam, sed in pluribus tenet conuenientiam.
- 5 Similitudinem respectu facti, modi, & qualitatum absque vlla difformitate denotat dict. Similiter.

Similiter.

DICTIO CCCLXVII.

Ostendit hæc dictio similitudinem facti, & modi, significatque æqualitatem, & identitatem, vt per Crescen. *decis.* 41. *de dolo, & consummac.* Socin. *conf.* 281. *incip. In causa*, num. 3. lib. 2. Alberic. *in suo Dictionario, verb. similiter.* Menoch. *conf.* 124. num. 60. & *conf.* 628. num. 9. vbi ait, quod significat idem quod *Equaliter*. Gabr. *conf.* 8. num. 8. & *conf.* 148. num. 13. lib. 2. Mandel. *conf.* 71. num. 9. Decian. *conf.* 2. num. 60. lib. 4. Surd. *conf.* 303. num. 34. Honded.

conf. 4. num. 83. lib. 1. Ruin. *conf.* 169. num. 4. vol. 2. Octavian. Vulpell. *de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag.* 114. Seraphin. *decis.* 1384. num. 1. Anton. Monach. Floren. *decis.* 46. num. 5. & *decis.* 47. num. 13. Card. Tusch. *præct. conclus.* tom. 2. lit. D. *concl.* 375. num. 7. vbi num. 9. post Dec. *conf.* 646. subdit, quod hæc dictio præcedente copula, puta *Et similiter*, &c. importat similitudinem ad præcedentia, prout text. est *in l. Clemens patronus, in princip. ff. de hered. institu.* & num. 10. post Socinum *conf.* 281. num. 3. lib. 2. addit, hanc dictionem in tantum similitudinem importare, vt licet differens vsus sit habitationis, & habitatio, si tamen testator legat Titio vsu habitationis, & Scio similiter legat habitationem, dictio *similiter* restringit habitationem ad vsu habitationis.

Repetitiua est etiam, vt per Ruin. *conf.* 169. sub 2 num. 2. vol. 3. Gabr. *com. lib. 6. tit. de clausul. conclus.* 91. num. 21. Surd. *decis.* 88. num. 55. Et inducit dispositionem similem præcedenti, ex Card. Seraphin. *decis.* 1384. num. 1.

Similitudo, teste Boëtio *super Topica Tully*, lib. 4. 3 quem refert Ioan. Andr. *in cap. non potest, de præben.* lib. 6. est rerum singularium, vel differentium comparatio, & secundum Bald. est in diuersis rebus eadem, vel similis qualitas.

Simile dicitur, quod in aliquo habet differentiam, 4 sed in pluribus tenet conuenientiam, vt ex Bald. refert Bertazol. *de clausulis instrument. claus. 4. glos.* 23. num. 2. Nullum enim simile est idem, glos. *in l. quod Nema*, & ibi Bart. *ff. de positi.* Marc. Mantua *sing.* 318. Castan. *in Catalogo gloria mundi*, p. 1. *confid.* 48. *vers. quartus casus.* Menoch. *de arbit. lib. 2. casu* 84. Gutier. *præct. lib. 2. q. 176. num. 4.* Ferrer. *in constit. Cathalonie*, glos. 7. num. 10. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancellar. glos.* 3. num. 51. Card. Tusch. *tom. 2. lit. S. conclus.* 247.

Denotat tamen similitudinem respectu facti, 5 modi, & qualitatum, absque vlla difformitate, vt tradunt Innocen. *in cap. ex rescripto, de iureiuran.* Socin. *conf.* 281. num. 3. lib. 2. Gabr. *conf.* 8. num. 8. & *conf.* 148. num. 13. lib. 2. Rot. *decis.* 327. num. 7. apud Farinac. p. 1. *recent.*

S V M M A R I V M.

- 1 Simpliciter, id est, sine plica, & duplicatione.
- 2 Positionibus simpliciter, & non qualificatè est respondendum.
- 3 Positionibus simpliciter respondere quando dicatur, ostenditur.

Simpliciter.

DICTIO CCCLXVIII.

Significat hæc dictio, id est, sine plica, & duplicatione, vt per glos. *verb. simpliciter, in Clem. papa, de verb. signif.* Atet. *in l. 1. §. si quis similiter*, num. 20. *ff. de verb. signif.* Octavian. Vulpell. *de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag.* 1055. Et est repetitiua, ex Surd. *decis.* 88. num. 15.

Simpliciter, & non qualificatè positionibus esse 2 respondendum tradunt Menoch. *de arbit. casu* 251. a *princip.* Galgancet. *de condit. & demonstr.* p. 2. cap. 1. q. 73. num. 6. Amat. Roder. *in præct. cap. 7. num. 65.*

Dicitur autem simpliciter positionibus respon- 3 deri, quando respondetur ad litteram, prout iacet positio

positio. Ita Iaf. & Modern. in l. 1. §. si quis simpliciter, num. 8. ff. de verbor. oblig. Octavian. Vulpell. citato loco, num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 De vi & effectibus huius dicti qui plura dicat, refertur.
- 2 Congregationem, & connexitatem denotat dictio Simul.
- 3 Unire quæ sequuntur cum præcedentibus est de natura dicti. Simul.
- 4 Simul, idem est quod Vnà, aut Pariter.
- 5 Simul, interdum usurpatur pro Deinde, vel Item.

Simul.

D I C T I O C C C L X I X.

- 1 Plura circa significationes huius dictionis cumulat Rebuff. in comment. ad l. restituere, 35. vers. simul, ff. de verbor. signif. pag. 201.
- 2 Denotat congregationem, & connexitatem, vt in cap. 1. de consuetud. lib. 6. & habet vim coniunctiua, seu copulatiua, secundum Bald. in l. 1. §. bis itaque, col. 1. vers. putant quidam, C. de caduc. tollend. Rolan. à Valle conf. 62. num. 14. tom. 3.
- 3 Et eius natura est unire quæ sequuntur cum præcedentibus, l. fin. cum glos. ff. ad legem Aquiliam. notant Cephal. conf. 365. num. 7. lib. 3. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 116. Flamin. Paris. de confident. benefic. 9. 33. num. 27.
- 4 Simul idem est, quod Vnà, aut Pariter, apud bonos Latine lingue Autores. Cic. ad Attic. Propter propinquitatem totos dies simul eramus. Idem lib. 3. de Orat. Et cum Republica pariter vixisse, & cum ea simul extinctum esse. Idem pro Font. Nisi aliquoties ex accusatoribus vobiscum simul audissem. Idem lib. 2. de Finib. Omne autem animal simul vt ortum est, & se ipsum, & partus suos diligit. Idem pro Mur. Simul atque increpuit suspicio tumultus, artes illicd nostræ conticescunt.
- 5 Interdum usurpatur pro Deinde, vel Item. Cic. pro Bal. Simul illud nesciebas. Idem ad Quint. frat. lib. 1. epist. 1. Simul & illud cogita. Idem pro Ligar. Simul ne per insolentiam quis existimet, memet studium meum laudando extollere.

S V M M A R I V M.

- 1 Alternatiua est dictio Sin autem.
- 2 Aduersatiua est dict. Sin autem, & qualitates præcedentes repetit.

Sin autem.

D I C T I O C C C L X X.

- 1 Et alternatiua hæc dictio, vt in l. Prætor edixit, §. quod autem, ff. de iniuriis, & in l. 1. §. 2. ff. de eo, quod certo loco. notant Menoch. conf. 122. num. 1. cum seq. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Simul, vers. sin autem, pag. 116.

Item est aduersatiua, & qualitates præcedentes repetit, vt per Rot. decis. 501. num. 2. apud Farinac. in 1. collect. nouissimar. Octavian. Vulpell. citato loco, vbi subdit, quod sub ea aduersatiua dispositum non procedit, si habeat locum id, quod dispositum est in præcedenti dispositione, per text. in l. si ita scriptum. & ibi Bart. ff. de liber. & posthum. & in l. in repetendis, ff. de legat. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Negationem, priuationem, & exclusionem important Sine, & Absque.
- 2 Licentiam debes obtinere, nec sufficit petere tantum quando dico, quod non possis facere sine licentia.
- 3 Carentiam omnium requirit dict. Sine, ad hoc vt verificetur.
- 4 Conditionem importat dict. Sine, adiecta verbo futuri temporis.
- 5 Conditionem importat dictio Sine liberis.

Sine.

D I C T I O C C C L X X I.

Sine, & Absque idem important, & denotant negationem, priuationem, & exclusionem, vt in l. creditores, ff. de verbor. signif. & in l. actor, C. de probat. notant Rebuff. in comment. ad l. ager, 27. vers. sine, ff. de verbor. signif. pag. 156. Salicet. in l. si annu, num. 2. in fine, C. de liberis præteritis. vbi ait, quod est abrogatiua. Callan. conf. 24. num. 12.

Et denotat, quod actus aliter factus non valet; & ideo si dico: Non possis facere sine licentia: importat, quod debes obtinere licentiam; nec sufficit petere tantum, secundum Callan. in consuetud. Burgundia, rubr. 1. §. 8. in verb. sans congé, num. 5.

Et ista dictio Sine requirit carentiam omnium, ad hoc, vt verificetur, puta si dicatur: Sine licentia patris, & matris: requiritur, quod nec pater, nec mater præstiterit licentiam. Plot. de in litem iuran. §. 7. num. 29. quem refert Cened. post librum canonic. & præf. quest. sing. 100. num. 5.

Adiecta verbo futuri temporis, vt si dicatur: Non dentur sine licentia, importat conditionem: casus est expressus in l. Centurio, in fine ff. de manumiss. testam. Bald. conf. 264. num. 3. lib. 1. Vnde si Papa faciat gratiam absenti, quæ valeat statim quod acceptet, si dicit quod non valeat sine literis, vel quod non dentur litteræ sine licentia concedentis, dicta gratia est sub conditione, si dentur litteræ, & si accedat licentia. Ita Rom. conf. 353. incip. Quoad primum, num. 8. & seq. vers. Quoad quartum, quem refert Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. C. conclus. 583. num. 12.

Dictio Sine filijs, importat conditionem, vt per Bald. conf. 264. incip. Statuto caveatur, num. 3. lib. 1. quem refert Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 377. numero 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Actum cuilibet in solidum attribuit dictio Singulis.

2 Diuisi

- 2 *Diuiſionem, & diſiunctionem capitulorum im-*
portat dict. Singuli.
- 3 *Singulis ſi ſit facienda ſolutio, debet fieri in*
principio cuiuſlibet anni.

Singuli.

DICTIO CCCLXXII.

- 1 **A**tribuit actum cuiilibet in ſolidum, iuxta no-
tata per Surd. *deſiſ. 28. num. 5.*
- 2 Importat diuiſionem, & diſiunctionem capitulo-
rum, vt poſt Bald. in l. 2. col. fin. C. de probat. & conſ.
461. incip. Inter Ioannem, num. 6. vol. 1. & Aret. ac
Iaf. in l. Titia, §. fin. ff. de verb. oblig. ſignat Bertazol.
de clauſ. inſtrum. clauſ. 4. gloſ. 3. ſub num. 11.
- 3 Singulis ſi ſit facienda ſolutio, debet fieri in prin-
cipio cuiuſlibet anni, vt poſt gloſ. verbo annuos, in l. 1.
C. quando dies legatorum cedat, reſoluit Bertazol. d. traſſ.
de clauſ. inſtrum. clauſ. 41. gloſ. 3. num. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 *Generalis admodum eſt dict. Si quis.*
- 2 *Maſculinum, & ſæmininum ſexum compre-*
hendit dict. Si quis.
- 3 *Perſonam veram, non fictam comprehendit*
dict. Si quis.
- 4 *Dict. Si quis, intelligitur de perſonis, non au-*
tem de Collegijs, ſeu Vniuerſitatibus.
- 5 *Distributiue omnes terminos comprehendit*
dict. Si quis.
- 6 *Signum particulare vnus, an verò distributi-*
um ſit dict. Si quis, ſub conditione pro-
lata, offenditur.

Si quis.

DICTIO CCCLXXIII.

- 1 **A**dmodum generalis eſt hæc dictio, vt poſt
Bart. in l. 1. num. 2. ff. de verbor. ſignif. Zabarel.
in Clem. 1. q. 3. num. 9. de elect. Curt. Iun. conſ. 35. Deci.
conſ. 453. num. 7. Flamin. Parif. de confident. benefic.
q. 27. num. 23.
- 2 Maſculinum, & ſæmininum ſexum comprehen-
dit, ad notata in l. hominis, ff. de verbor. ſignif. Dec.
conſ. 338. num. 1. tom. 1. & conſ. 570. num. 3. tom. 2. &
conſ. 391. num. 4. tom. 4. Bertazol. in repet. l. ſi quis
maior, q. num. 73. & præcipue num. 102. C. de tranſact.
3 vbi num. 145. ſubdit, quòd perſonam veram, non
fictam comprehendit. Menoch. de præſumptionib. lib. 4.
præſumpt. 89. num. 48. & conſ. 625. num. 21. & conſ. 541.
num. 24. vbi intelligit, quando eadem eſt ratio.
- 4 Intelligitur de perſonis, non autem de Collegijs,
ſeu Vniuerſitatibus, ex latè traditis per Bertazol.
in repet. d. l. ſi quis maior, num. 144. 151. & 154. &
173. Menoch. conſ. 709. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Can-
cellar. gloſ. 37. num. 15.
- 5 Distributiue omnes terminos comprehendit, vt
in l. qui filiabus, §. 1. ff. de legat. 1. & in l. ſi neceſſaria,
§. ſi annua, C. de pignorat. act. cum alijs adductis per
Tiraq. in l. ſi vnquam, verb. omnia, num. 40. in fine,
C. de reuocan. donat.
- 6 Sub conditione prolata an ſit ſignum particu-

lare vnus, an verò distributiuum, dubium eſt. In quo
duz reperiuntur opiniones: Vna tenet, quòd ſignum
ſit particulare, quod in vno verificatur, quam ſulti-
net Bart. in l. ſi is, qui ducenta, §. vtrum, col. ult. num. 8.
ff. de reb. dubijs. cui ſubſcripſit Raphaël Cuman. in l.
qui filiabus, §. ſi quis ita, ff. de legat. 1. & melius pro-
bari dicunt in l. ſi neceſſaria, §. annua, ff. de pignorat.
actione. Alteram ſententiam tuctur Bart. ſibi con-
trarius in d. §. ſi quis ita, num. 1. & 2. videlicet, quòd
potius ſignum ſit distributiuum, actum verbi vni-
cuique in ſolidum tribuens, cumque ibidem ſe-
quuntur Paul. de Caſtr. Alex. Iaf. & alij omnes in
princip. Et hanc eſſe communem teſtatur Rip. in l.
hæredes mei, §. cum ita, num. 9. ff. ad Trebel. quorum
plerique inferunt ad quæſtionem, Si Princeps per
publicum proclama edixerit, quòd ſi quis prior
fuerit portam Ciuitatis ingreſſus, centena lucrifa-
ciat: ſi eodem tempore tres fuſerint ingreſſi, an qui-
libet ex tribus valeat præmium promiſſum lucrari?
Pro concordia tamen prædictarum opinionum
vide pulcram diſtinctionem, quam ponit Rip. in
d. §. cum ita.

S V M M A R I V M.

- 1 *Canon latæ ſententiæ eſt verbum Sit, & im-*
portat ipſo iure.
- 2 *Exequutionem denotat verbum Sit.*

Sit.

DICTIO CCCLXXIV.

Verbum hoc eſt canon latæ ſententiæ, & im-
portat ipſo iure, veluti ſi dicatur: Infamis ſit,
Anathema ſit, vt per gloſ. verb. relegati, in fine, in l.
amiffione, §. qui deſiciunt, ff. de capitis diminut. & verb.
priuatus, in cap. licet canon, de elect. lib. 6. & verb. inno-
detur, in fine, in cap. 1. de hæret. eod. lib. Tiraq. in l. ſi
vnquam, verb. reuertatur, num. 180. C. de reuocan. donat.
Azeued. l. 11. num. 9. tit. 10. lib. 5. noua Recopil. Gutier.
præſtic. lib. 2. q. 118. num. 11. Carbo de legib. lib. 8.
diſput. 6. verſ. ſeptima regula. Ioſeph. de Seſſe Arago-
niæ, deciſ. 230. num. 18. Ioſeph. Aldret. in allegat. pro
omni moda Regularium exemptione, p. 1. cap. 5. num. 1.
bene Monet. de diſtribut. quæſt. p. 3. q. 7. num. 31.
Soar. de legib. lib. 5. cap. 6. num. 28. Ioan. de Salas in
ſimili tractatu, q. 96. traſſ. 14. diſput. 15. ſect. 6. num. 78.
in fine. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 147.
Denotat exequutionem, vt per citatos ab Azeued. 1
ad l. 15. num. 46. tit. 4. lib. 4. noua Recopil. qui alios
effectus huius verbi adducunt.

Vide ſub dictione Eſſe, & Sum.

S V M M A R I V M.

- 1 *Diſiunctiua eſt dictio Siue, & diſiungit ver-*
ba, ſed coniungit ſignificatum, eandem-
que vim, & naturam habet, quàm dict.
Seu.
- 2 *Alternatiuam inducit dictio Siue, ſicut dictio*
Aut.
- 3 *Augmentatiue, ſeu ampliatiue aliquando ſtat*
dict. Siue, maxime in diſpoſitionibus ſauo-
rabilibus.

4 Ampliare

- 4 Ampliare potius quam restringere est de natura dicti. Siue.
- 5 Argumentum à contrario sensu, nedum non impedit, sed immò inducit dicti. Siue.
- 6 Declaratiue, seu expositiue, pro Id est, quandoque ponitur dicti. Siue.
- 7 Ordinem successuum interdum denotat dicti. Siue.

Siue.

DICTIO CCCLXXV.

- 1 DICTIO hæc eandem vim, & naturam habet, quam dictio *Seu*, quia est disiunctiua, & disiungit verba, sed coniungit significatum. Ita *Cast. conf. 164. num. 4. vol. 2. & conf. 318. incip. Vise, num. 4. vol. 1. Ruin. conf. 17. num. 3. vol. 1. & conf. 18. num. 11. vol. 3. Menoch. de præsumptionib. lib. 4. præsumpt. 82. num. 15. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dicti. Sumul. vers. siue, pag. 116. Card. Tusch. prætic. conclus. rom. 2. lit. D. concl. 378. num. 1. cum seqq. vbi num. 3. post Imol. conf. 44. num. 3. declarat, quod solum importat coniunctionem duobus casibus, videlicet quando constat de mente proferentis, & in legatis fauore legatorum ampliandorum. Et quod posita inter eadem non faciat diuersitatem, censuit *Roya decis. 570. num. 3. apud Farinac. parte 1.**
- 2 Ita alternatiua inducit, sicut dictio *Aut*. vt per *Socin. iun. conf. 41. num. 34. vol. 3.* Et idem est iudicium huius dictionis cum dictione *Seu*, quia idem omnino significant, secundum *Strach. de adiecto. p. 4. q. 1. num. 1.* Et idem quod dictum est in dictione *Seu*, de legato facto cum illa, habet locum, si fiat per hanc dictionem, vt obseruat *Canalcan. de usufructu mulieri relicto, cap. 9. num. 48. quem refert Cened. post libr. prætic. & canonic. quest. sing. 42. num. 2. D. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 40. num. 101.*
- 3 Aliquando stat augmentatiue, seu ampliatiue, maxime in dispositionibus fauorabilibus, vt in *l. si quis, ff. de auro, & argento legato.* notant *Bart. per text. ibi in l. cum quis decedens, ff. de legat. 3. Vital. in Clem. si Religiosus, num. 7. de procur. Rom. conf. 363. num. 2. Mandos. in glos. facult. 5. & proprium, in vers. Seu, fol. 331. Rebuff. in tract. nomin. q. 14. num. 44. Menoch. conf. 753. num. 18. Cened. d. sing. 42. num. 3. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 372. num. 16. & conclus. 378. num. 4. Gregor. decis. 21. num. 1.*
- 4 Nam naturæ suæ est potius ampliare, quam restringere, vt in *d. l. cum quis decedens, §. fin. Rot. decis. 275. num. 4. apud Farinac. in prima collect. nouissima. rum.*
- 5 Argumentum à contrario sensu nedum non impedit, sed immò inducit *Apostill. ad Rom. conf. 164. num. 8. in vers. induceres, quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 378. num. 5.*
- 6 Declaratiue, seu expositiue pro Id est, quandoque ponitur, vt per *Bart. conf. 41. incip. Statuto ciuitatis, num. 3. vers. & quod ponatur, lib. 2. Curt. conf. 13. num. 4. Socin. iun. conf. 69. num. 22. vol. 1. Olasc. decis. 89. num. 4. Cened. d. sing. 42. num. 4. in princ. Card. Tusch. d. conclus. 378. numero 6.*
- 7 Interdum denotat ordinem successuum, vt in *l. cum pater, §. penult. ff. de leg. 2. & in l. heredes mei, §. penult. ff. ad Trebell. notant Ruin. conf. 149. num. 13. lib. 2. & Octavian. Vulpell. citato loco.*

SUMMARIUM.

- 1 Solitum dicitur, quod pluries obseruatum est.

- 2 Solitius aliquid facere vt quis dicatur, plures actus exiguntur, nec vnus sufficit.
- 3 Solitæ vt dicantur res, concedi in emphiteusim requiritur, saltem quod bis fuerint concessa spatio quadraginta annorum.
- 4 Solitum quandoque secundum subiectam materiam verificari potest in vna vice, & in vno actu.

Solitum.

DICTIO CCCLXXVI.

- Solitum dicitur, quod pluries obseruatum est, vt in *§. panonum, Instit. de rerum diuis. & in l. lege. §. igitur, ff. de verb. signific. & in l. si quis donaturus, ff. de usufructu, & in l. soler, ff. de feriis.* Ita *Peret. ad Extrauag. ambrosiana, verbo Ac, de rebus Eccles. non alienand. a. num. 37. pag. 197. Bertazol. de claus. instrum. claus. 11. glos. 12. num. 2. vbi ait, quod solitus aliquid facere, vt quis dicatur, plures actus exiguntur, nec vnus sufficit.*
- Vnde vt res dicantur solitæ concedi in emphiteusim, requiritur saltem, quod bis fuerint concessa spatio quadraginta annorum, vt tradunt *Bartholom. Peret. d. loco, num. 40. Clar. in §. feudum, quest. 13. num. 4. Afflic. decis. 305. num. 10. Balb. de præscripti. p. 1. quinta princip. quest. 20. Gama decis. 342. num. 4. Cam. Borell. in summe omnium decis. tit. 53. num. 136.*
- Quandoque secundum subiectam materiam verificari poterit in vna vice, & in vno actu; vt in *l. Mela, §. sed si alimenta, ff. de alim. & cibariis legatis; notant Kirchou. tom. 2. com. opin. lib. 9. tit. 34. num. 159. Gabr. com. lib. 3. tit. de empt. conclus. 2. num. 5. Bertazol. d. claus. 21. glos. 12. n. 1.*

Soluere.

DICTIO CCCLXXVII.

- VERBUM hoc pertinet ad omnem liberationem, *l. solutionis verbum, vbi Bart. num. 1. vers. quandoque, ff. de solutionib. Rota in Romana fideiussionis 20. Nouembris 1601. coram R. D. meo Coccino Decano, impressa per Farin. decis. 70. num. 5. p. 2. recent.* Exigit veram pretij solutionem; & excludit confessionem, depositum, seu consignationem; iuxta tradita per *Card. Pereira de extinc. emphyt. cap. 16. numero 92. vbi subdit, quod videtur compensationem remouere, & pignorum oblationem, vt nec fideiussores prestare sufficiat.*

SUMMARIUM.

- 1 Taxatiua, & limitatiua est dicti. Solùm.
- 2 Heredis personam excludit dicti. Solùm.
- 3 Personam omnem aliam excludit dictio Solùm.
- 4 Casus similes non excludit dicti. Solùm, posita ratione frequentioris vsus.
- 5 Negatiua, & priuatiua est etiam dicti. Solùm, sicut dicti. Tantùm.
- 6 Negatiuam implicitam habet dictio Solùm,

Y y

quan

quando adiungitur dispositioni affirmatiua.

7 Singularitatem denotat dict. Solum.

Solum.

DICTIO CCCLXXVIII.

- 1 **T**axatiua, & limitatiua est hæc dictio, in l. fin. C. de legibus, & in cap. si quis cum, 21. quest. 2. notant Dec. conf. 479. num. 2. tom. 2. Alber. in suo diction. in verbo Solum. Corn. conf. 167. num. 9. vol. 3. Paris. conf. 7. n. 12. lib. 2. Grat. conf. 137. n. 18. lib. 2. Cassim. in consuet. Burgund. rubr. 4. §. 1. verb. Seulemeni, n. 1. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Simul, vers. Solum, pag. 116. col. 2. in fin. Rebuff. in tract. nominat. q. 14. num. 20. Sured. conf. 403. num. 61. Azueved. ad l. 2. num. 2. tit. 13. lib. 8. nona Recopil. Steph. Gratian. Marchie decif. 78. num. 28. Declara, vt hæc dictio ea tantummodo excipiat quæ sub ea sunt comprehensa, nam in omnibus aliis firmat regulam & dictum, vt in l. nam quod liquidum, in fine, ff. de penu leg. cum aliis adductis per Roland, à Valle conf. 12. num. 54. tom. 4.
- 2 Excludit personam hæredis, vt per l. non solum §. tale, ff. de liber. legata. tradit Sured. d. conf. 403. num. 61. Omnemque aliam personam excludit, vt fuit decisum in Rota decif. 426. num. 5. apud Farin. p. 2. recent.
- 4 Posita tamen ratione frequentioris vsus, non excludit casus similes, vt per Steph. Grat. discept. forens. cap. 121. num. 20. vbi subdit, quod non restringit dispositionem.
- 5 Negatiua, & priuatiua est etiam, sicut dict. Tantum, secundum Dec. conf. 3. num. 7. vers. superest, & conf. 479. num. 2.
- 6 Quando adiungitur dispositioni affirmatiuæ, habet implicitam negatiuam, vt per Azueved. d. lib. 2. num. 2. Escobar. de ratiocinijs, cap. 7. num. 44.
- 7 Denotat etiam singularitatem, & idcirco testis deponens talem solum possidere, excludit possessionem cuiuscumque alterius: l. si te solum, ff. de heredib. instituend. Mohed. decif. 10. de restit. spoliator. Achil. decif. 21. num. 2. de probat. Et fuit dictum in Maceraten. spolijs 15. Iunij 1615. coram Illustrissimo Patriarcha Manzanedo, impressa per Farinac. decif. 729. num. 2. p. 2. recent.

Solummodò.

DICTIO CCCLXXIX.

- 1 **A**dicta hæc dictio potestati aliquid faciendi solummodò in certas personas, veluti relinquendi bona solummodò illis de familia, est exclusiua aliorum, qui non sunt de familia, vt per Bald. conf. 331. incip. In questione, num. 2. lib. 3. vbi subdit, quod hoc sciunt magistri Grammaticæ; refert Card. Tusch, præf. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 379. num. 1.

SUMMARY.

- 1 Exclusiua est omnium aliorum dictio Solum.
- 2 Personas & casus similes non excludit dictio Solum, præsertim vbi est eadem ratio.

Solus.

DICTIO CCCLXXX.

Omnes alios excludit, vt in l. 2. ff. de usu, & habitatione. & in l. 1. ibi, soli domini, ff. de sandict. furtiua, & in l. 3. ibi, soli Princeps, C. si aduersus rem indicatam, & in l. 1. C. vbi & apud quem, & in l. his solis, C. de reuocan. donat. & in l. vlt. vbi Castren. C. de legib. & in cap. si solus Christus, §. dist. & in cap. in omnibus §. 1. dist. & in cap. que sicut, in princ. de verb. signif. latè Dec. in l. 1. num. 5. C. de honor. possess. contra tabulas. Seraph. decif. 820. num. 6. Rota decif. 445. num. 9. apud Farinac. p. 1. recent. & decif. 426. num. 5. apud eundem, p. 2. recent.

Personas verò, & casus similes non excludit, præsertim vbi est eadem ratio, vt latè tradunt Glos. Barr. & Ias. in l. ob eis, C. de prædij minor. Glos. in l. illud, vbi Bald. num. 4. C. de sacros. Eccles. Barr. in l. serui nomine, ff. de usucap. & in l. si constante, num. 42. & ibi Ias. num. 84. cum seqq. ff. sol. marr. Bald. in l. nullus, in fine, C. ad l. Iuliam Majest. vbi ait, quod excludit dissimilia, non autem similia. Dec. in d. l. 1. num. 2. & 5. cum seqq. C. de honor. possess. contra tabulas. Euetard. in topicis legalibus, centur. 721. limit. 2.

SUMMARY.

- 1 Specialiter equipollet dict. Expressè.
- 2 Specialiter quid fieri plus est quàm generaliter.

Specialiter.

DICTIO CCCLXXXI.

Equipollet dictioni Expressè, vt in l. si quando, §. generaliter, C. de inoffic. testam. & in l. fin. vbi Glos. C. de neg. gest. & in l. fin. vbi etiam Glos. verbo Specialiter, C. quod cum eo. Glos. in l. 1. in verb. Specialiter ff. de offic. eius, cui mand. est iurisdict. notant Paris. conf. 45. n. 9. lib. 3. Octau. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Simul, vers. Specialiter, pag. 117. Ceual. commun. contra commun. q. 780. nu. 140. Et plus est quid specialiter fieri, quàm generaliter, cap. 2. vbi glos. 2. de offic. Ordin. & cap. Quamquam, 30. dist. notat Octau. Vulpell. d. loco.

Spolietur.

DICTIO CCCLXXXII.

Verbum hoc, quia sonat in merum factum, & Iuris executionem, idcirco importat latam sententiam, & ipso Iure, etiam quod loquatur per verbum futurum temporis, ad text. in l. 2. ff. de bonis damnat. glos. verb. contenderit. iuncto text. in verb. spolietur, in cap. de multa, de præbend. glos. verb. spolietur, in l. quoties, C. de dignitat. lib. 12. Rebuff. in repet. cap. postulasti, num. 250. de Cleric. excommunic. ministr. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 167. C. de reuocan. donat. vbi num. 168. asserit, quod non exigit ordinem Iuris, vide Soar. de legib. lib. 5. cap. 6. num. 25. circa med. Farinac. fragment. crimin. verb. lex, num. 131.

SUMMARY.

- 1 Sponte factum dicitur, quod nullius petitione,

tionem, vel instantia factum sit.

- 2 Libertatem præcisam arguit dict. Sponte, non autem causam urgentem.
- 3 Voluntatem liberam, & propriam importat dict. Sponte.
- 4 Sponte dicitur factum ubi fit ab eo, qui ex privilegio cogi non poterat ad faciendum, et si citatus fecerit.
- 5 Exceptionem metus excludit dict. Sponte.
- 6 Alienationem spontaneam denotat dictio Sponte.
- 7 Notarij de stylo in contractibus præsumitur apposta dict. Sponte.

Sponte.

Dictio CCCLXXXII.

- 1 Apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ Auctores accipitur pro *Moti proprio*, ut sic illud dicatur factum sponte, quod nullius petitione, vel instantia factum sit. Tamen aliter secundum Legistas accipitur, quia etiam sponte aliquid facere censetur, qui ad instantiam, vel requisitionem alterius id facit, ut probatur in l. 1. vbi Dec. notabil. 2. C. de pactis, tenet Bertazol. de clausulis instrument. claus. 11. glos. 1. num. 1. In quo autem differat Sponte à Voluntarie, vide Galganet. de individ. lit. S. num. 44.
- 2 Arguit præcisam libertatem, non autem causam urgentem, ut per Surd. conf. 361. num. 17. Vnde liberam, & propriam voluntatem importare asserunt Alberic. in Repertor. verb. Sponte. Paris. conf. 107. num. 9. vol. 4. Et fuit dictum in Bononien. census, 24. Aprilis 1600. coram Card. Pamphilio.
- 3 Quia sponte aliquis actum facere non censetur, qui alicuius cogente imperio facit, ut probatur in l. si quis maior, vbi Alciat. super verb. nullo cogente imperio, C. de transact. vbi etiam Bertazol. in repet. num. 305. Alex. in addit. ad Bart. in l. 1. §. fin. vbi Hippol. num. 39. ff. de quest. Doctores in auth. Sacramenta puberum, C. si adversus vend. vbi Corn. in repet. col. 5.
- 4 Sponte dicitur factum, ubi fit ab eo, qui ex privilegio cogi non poterat ad faciendum, et si citatus fecerit, secundum Surd. decis. 79. num. 6.
- 5 Excludit exceptionem metus, ut in auth. sacramenta puberum. vbi Moderniores, & glos. in corpore, unde sumitur, C. si adversus vendis. Marant. disput. 10. num. 10. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Simul, vers. Sponte, pag. 117. Bertazol. d. claus. 1. in fine. Card. Seraphin. decis. 224. num. 3.
- 6 Vnde hæc dictio solet in omnibus contractibus, & præcipue in venditionibus apponi ad excludendam vim, & metum, & denotat spontaneam alienationem, ut voluit Seraphin. decis. 224. num. 3.
- 7 vol. 1. Et præsumitur de stylo Notarij, secundum Abb. in cap. cum contingat, col. 17. de iurcuran. Bero. in cap. 2. num. 46. vers. sed contra, de restitut. spoliar. Menoch. rem. 1. recuperan. num. 262. Vincent. Carocc. decis. seu casu 22. num. 27.

SUMMARY.

- 1 Dilationem nullam admittit dictio Statim, & regulariter intelligitur sine temporis intervallo.

- 2 Statim, aliquando pro Protinus accipitur.
- 3 Mensem unum interdum significat dict. Protinus.
- 4 Statim, cum temperamento intelligitur.
- 5 Statim significat, Summarie, sine processu, & sententia.
- 6 Sententie latae significatiua est dict. Statim, & denotat ipso iure.
- 7 Statim, à stando dictum, significat Illico.
- 8 Statim ut, satis usitatum est.

Statim.

Dictio CCCLXXXIII.

Dilationem nullam admittit, & regulariter intelligitur sine temporis intervallo, ut in l. si finita, §. non autem statim, ff. de damno infesto, & in l. cum quidam, ff. de legat. 2. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 120. C. de reuocand. donat. Surd. decis. 57. num. 9. & decis. 211. num. 32. & conf. 437. num. 31. vbi quod aliquando improprie admittit intervallo, Nicol. Gare. de benef. p. 2. cap. 5. num. 85. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 41. num. 10. Aloys. Ricc. in decis. Curie Archiepiscop. Neapol. part. 4. decis. 288. num. 5. vbi num. 6. asserit, quod denotat celeritatem; quod etiam tenet in praxi rerum fore Eccles. decis. 308. num. 2.

Nonnunquam accipitur pro Protinus, ut in l. 2. diuortio. vbi glos. verb. si non protinus, ff. de negot. gestis, & in §. idem juris, vers. nec in pendenti. vbi glos. verb. Protinus, Instit. de inutilib. stipulat.

Interdum significat vnum mensem, ut per Surd. 3 conf. 550. num. 6. Alex. in l. diuortio, num. 10. ff. soluto matrimo.

Intelligitur cum temperamento secundum subiectam materiam, ut in l. quod dicimus, ff. de solut. & in l. fin. C. de iudic. glos. verb. statim, in cap. quicumque, 77. distinct. Tiraq. d. verb. reuertatur, num. 109. cum seq. Menoch. de arbit. lib. 2. casu 9. num. 4. Farinac. in praxi crimin. p. 4. decis. 10. num. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 9. §. 1. in annot. num. 217. Stephan. Gratian. d. cap. 41. num. 12.

Significat summarie Sine processu, & sententia, 5 Intrig. Siciliæ decis. 44. num. 10. Surd. conf. 437. num. 31. Non excludit tamen appellationem, ut tenet Gonzal. d. §. in annotat. num. 217. quem refert Stephan. Gratian. d. cap. 41. num. 12.

Est significatiua latae sententiae, & denotat ipso iure, ut in l. commissi. vbi glos. verb. statim, ff. de publican. & velligal. & in §. 1. verb. statim, Instit. quibus non est permittum facere testamentum. Tiraq. d. verb. reuertatur, num. 116. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Simul, vers. statim, pag. 117. Surd. decis. 211. num. 32. & conf. 437. num. 33. Sayro in Clausi Regia, lib. 3. cap. 8. num. 27. Monet. de distribut. quotidian. p. 3. q. 7. num. 36. & 37. Card. Tusch. verb. Priuatio, conclus. 719. num. 20. Salas de legib. q. 96. tract. 14. disput. 15. sect. 6. sub num. 78. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 114.

Statim à stando dictum significat Illico apud Ciceronem, & bonos Latinæ linguæ Auctores. Cic. Attic. lib. 12. Philippus, ut me salutauit, statim Romanam profectus. Idem de Amicis. Itaque statim hoc sum aggressus, Catone absoluto.

Statim ut, satis usitatum est. Cic. lib. 1. epist. 9. Statim ut ille Prætor est factus. Idem pro Quin. Quæsiuit à te statim, ut Romam rediit Quinctius.

Y y 2 In

Interdum adſciſcit *Simul* ut, vel *Simul* ac. Cic. *Attic. lib. 10. epist. 4.* Ego ad te ſtatim habeo quod ſcribam, ſimul ut Curionem videro. Idem *Attic. lib. 15. epist. 12.* Statim ſe iturum ſimul ac ludorami apparatus iis, qui curaturi eſſent, tradidiſſet.

Statuimus.

DICTIO CCCLXXXIV.

- 1 **V**erbum hoc eſt Iuris noui inductiuum, ut in *cap. paſtoralis, de indic. & in cap. 1. de offic. deleg. lib. 6. & in Clem. ſin.* vbi gloſ. verb. *ſtatuiſſimus, de reſcript.* notant gloſ. verb. *ſtatuiſſimus, in cap. ſtatuiſſimus, 13. de offic. deleg. lib. 6.* Alex. de Neuo in *cap. nam concupiſcentiam, num. 28. de conſtit.* vbi ait, non inde concludi obligare ad culpam. Rebuff. in *concord. rubr. de collat. §. 1. lit. A.* Card. Seraphin. *decis. 10. num. 4.* Nicol. Garc. de *benef. p. 3. cap. 1. num. 9.* Flamin. Pariſ. de *confident. benefic. g. 18. num. 44.*
- 2 Rem perfectam interdum ſignificat, & habet vim, ſiue firmitatem diſſinitiuæ ſententiæ, ut ait gloſ. verb. *ſtatuiſſimus, in cap. cum ab uno, de ſentent. & re indic. lib. 6.* Non importat tamen præceptum, ut per Butr. in *cap. nam concupiſcentiam, in fine, de conſtitut.* vbi Abb. num. 4. Gutier. *canon. lib. 1. cap. 7. num. 15.* Azor. *inſtit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 6. q. 5.* Sayr. in *Clauſi Regia, lib. 3. cap. 7. num. 28.* Sanch. in *præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 40.* quamuis Felin. in *d. cap. nam concupiſcentiam, num. 8. limit. 4.* & ibi Dec. in *2. lectura, num. 25. in noua edit. & Imol. num. 8. & 9.* dicant hoc verbum importare præceptum.

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dict. agentes.
- 2 Sub, ponitur aliquando pro Coram.
- 3 Tempus interdum reſpicit dict. Coram, & exponi ſolet pro Circa, & accuſatio frequenter iungitur.
- 4 Sub, apud Cicer. contrarium habet Supra.

Sub.

DICTIO CCCLXXXV.

- 1 **D**e vi, & effectibus huius dictationis vide Corn. 187. num. 14. lib. 4. Rebuff. in *comment. ad l. ad edictum, 10. verſ. Sub, ff. de verbor. ſignif. pag. mihi 72.* Oſtauian. Vulpell. de *prepoſ. & adverb. ſignif. ſub hac dict. pag. 117.* Card. Tuſch. *præct. conſul. tom. 2. lit. D. concl. 340.* Turſellin. de *particulis Latina orationis, cap. 175.* Grat. de *dictionib. dict. 256.*
- 2 Ponitur aliquando hæc dictio pro Coram, ut in *l. Manicheus, C. de heret. & in l. generaliter, C. de rebus creditis.* Oſtauian. Vulpell. citato loco. Multoties accipitur pro Cum, In, Subius, Sub poſtate, ut in *l. 3. ff. de in litem iuran. & in l. 3. in fine, ff. de eo, quod certo loco, & in l. pronuntiatio, §. 1. ff. de verbor. ſignif.*
- 3 Interdum reſpicit tempus, & exponi ſolet pro Circa, & accuſatio frequenter adiungitur, ut in *l. adiles, 2. §. ſed non tantum, ff. de adilit. edicto, & in l. que tamen, ff. de donat. inter virum, & uxorem.*

Sub apud Ciceronem contrarium habet Supra. 4 Cic. 1. de *natura Deor.* Homines ſub terra habitantes. & 2. *Philippic.* Ne, ſi te ſub ſcalas tabernæ librariæ confeciſſet.

Successiuè.

DICTIO CCCLXXXVI.

Ordinem ſucceſſiuum denotat hæc dictio, ut in *l. auia, in princip. vbi gloſ. ff. de condit. & demonſtr.* Surd. *conf. 365. num. 9.* Honded. *conf. 49. num. 19. lib. 2.* Quin etiam præcedentium qualitatum repetitionem inducere cenſuit Rota *decis. 453. num. 1. in fine.* apud Farinac. p. 2. recent.

Subiaceo.

DICTIO CCCLXXXVII.

Verbum hoc ſiue in præterito, ſiue in futuro tempore denotat latam ſententiam, ut per gloſ. verb. *ſubiaceat, in cap. ſi quis ſuadente, 17. q. 4. & in cap. Clericus, in fine, ne Clerici, vel Monachi.* & gloſ. ult. in *cap. non minus, de immunit. Eccleſ. & verb. ſubiaccere, in cap. excommunicationi, de raptorib. & in cap. indemnitatibus, §. poſtremo, de elect. lib. 6.* Tiraq. in *l. ſi unquam, verb. reuertatur, num. 148. C. de renocan. donat.* Sayro in *Clauſi Regia, lib. 3. cap. 8. num. 21. verſ. fallit autem.* Soar. de *legib. lib. 5. cap. 6. ſub num. 25.* Ioan. de Salas in *ſimili tract. q. 96. tract. 14. diſput. 15. ſect. 6. ſub num. 78.* Farinac. *fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 146.*

Subitò.

DICTIO CCCLXXXVIII.

Denotat latam ſententiam, nec vlla Iudicis eſt neceſſaria ad exequutionem pœnæ, ſecundum Sayro in *Clauſi Regia, lib. 3. cap. 8. num. 27.* & faciunt, quæ Monet. de *distribut. quotid. p. 3. q. 7. num. 35. cum duob. ſeqq.*

Subſequenter.

DICTIO CCCLXXXIX.

Significat hæc dictio *Immediatè, vel Incontinenti,* ut in *l. hac conditio, ff. de condit. & demonſtr.* Bald. *conf. 105. in princip. verſ. nam dictio, lib. 1.* quod duplicatur *conf. 379. lib. 5.* quem reſert Card. Tuſch. *præct. conſul. tom. 2. lit. D. concl. 381.*

SUMMARIUM.

- 1 Verbum Succedat, intelligitur ab inteſtato.
- 2 Hereditarium titulum importat verbum Succedat, adiunctum *uniuerſitati bonorum, vel quota, ſecus ſi adiunctum ſit rei particulari.*

Succedat.

Succedat.

DICTIO CCCXC.

- 1 Verbum hoc ita prolatum intelligitur ab intestato, vt in l. 3. §. de illo, ff. pro socio. Surd. conf. 81. num. 1. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 3. num. 32. Et est commune, non directum, secundum Censual. decis. 20. num. 14. p. 3. Surd. d. conf. 81. num. 5. & 6. Franc. Molin. d. q. 3. num. 24.
- 2 Adiunctum verò vniuersitati bonorum, vel quotæ, importat titulum hæreditarium, vt per Ang. conf. 81. quem sequuti sunt alij, testante Surd. d. conf. 81. num. 6. Secus si adiunctum sit rei particulari, vt quia dictum est: Succedat in domo, vel certis redditibus: tunc enim titulum hæreditarium non induci, vt per l. cogi, §. generaliter, l. mulier, §. fin. ff. ad Trebel. resoluit Franc. Molin. d. q. 3. num. 33. & 34.

SUMMARIUM.

- 1 Substantiuum est verbum Sum, & de presenti effectiuum, & productiuum.
- 2 Substantiam importat verbum Sum.
- 3 Dominium denotat verbum Sum.
- 4 Veritatem denotat verbum Sum.

Sum.

DICTIO CCCXCI.

- 1 Verbum hoc substantiuum est, & de presenti effectiuum, & productiuum, vt in l. his verbis, in princip. ff. de hered. institu. notant Bald. in conf. seu questione schismatis posita sub rubric. C. si quis aliquem testari prohibuerit, in §. sed in contrarium, num. 13. in vers. item responderetur. vbi ait, non esse aliud verbum ita substantificum in mundo, sicut hoc verbum. Refert Dionys. Paul. de vera Patriarchal. sedium erect. cap. 5. num. 60. & sentit Gutier. practice. lib. 2. q. 118. num. 10.
- 2 Substantiam importat, vt per Azucd. ad l. 1. num. 10. tit. 16. & ad rubr. tit. 19. num. 70. lib. 8. nona Recopil. Ioan. Garc. de nobilit. glos. 1. num. 38. Gutier. practice. lib. 3. q. 17. num. 116.
- 3 Dominium denotat, vt in d. l. his verbis, tenet Parlad. lib. 2. rerum quodid. cap. 5. num. 13. Proprietatem, & essentiam, ex Censual. commun. contra comm. tom. 4. q. 906. num. 25.
- 4 Veritatem denotat, vt in l. si maritus, §. legis Julia, ff. ad legem Juliam, de adulter. notant Rebuff. in comment. ad l. recte dicimus, 25. vers. secundo, ff. de verbor. signif. Gutier. in repetit. §. sui, num. 15. Instit. de heredum qualis. & different.
- Vide dictionem Esse, 109.

Summarie.

DICTIO CCCXCII.

- 1 Hæc dictio solet apponi in rescriptis. Principum, & significat, vt Iudex summatus, & breuiter in causa procedat, cuius vigore abbreviantur dilationes, non tamen ita vt probationes fieri nequeant, nec vt aliquid ex substantialibus omitatur, secundum Bart. in Extrauag. ad reprimen. in vers. summarie.

SUMMARIUM.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Dict. Super, apposita alicui solutioni, vel debito super certo corpore, operatur quod illud corpus dicatur hypothecatum.
- 3 Ampliatur in donatione causa mortis.
- 4 Liber est hypothecatus, si dico me mutare tibi decem super illo.
- 5 Legatum factum super tali re, inducit specialem hypothecam illius rei.
- 6 Hypothecam specialem rei, quæ exprimitur, & generaliter omnium rerum si exprimitur, importat dict. Super.
- 7 Fructus beneficij sunt hypothecati pro pensione assignata super illis.
- 8 Hypothecam importat dict. Super, non solum si agatur contra debitorem, sed etiam si contra tertium.
- 9 Hypothecam non importat dict. Super, in statuto odioso, & correctorio iuris.
- 10 Temporis contingentiam non denotat dictio Super.

Super, interdum importat

{	11 Ultra.
{	12 Prout.
{	13 Præter.
{	14 De.

Super.

DICTIO CCCXCIII.

DE vi, & effectibus huius dictionis vide Tirag. de retract. tit. 1. §. 1. glos. 11. num. 78. Rebuff. in comment. ad l. appellatione parentis, 51. vers. super, ff. de verbor. signif. pag. 268. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 120. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 26. glos. 5. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 383.

Apposita hæc dictio alicui solutioni, vel debito super certo corpore, operatur, quod illud corpus dicatur hypothecatum, veluti si fuerit dictum: Obligo creditum super tali re: tunc illa dictio Super operatur, ac si dixisset: Hypotheco hanc rem. Ita Bart. in l. codicillis, §. instituo, ff. de legat. 2. Bald. conf. 182. incip. Casus talis est, num. 2. lib. 5. Castrensis. conf. 106. sub num. 3. vers. constat autem, lib. 1. Aym. conf. 20. num. 10. Nat. conf. 109. num. 10. & conf. 341. num. 6. lib. 2. Afflict. decis. 162. num. 6. Gig. de pens. q. 51. num. 17. Rom. conf. 338. num. 2. Iaf. in auct. sacramenta puberum, num. 26. C. si aduersus venditionem. Neguzan. de pignor. in 4. membro secunda partis princip. num. 164. vers. 33. casus, & in 1. membro 3. partis, num. 5. vers. item constituitur. Brunor. à Sole in locis communib. verb. dictio, 30. Honded. conf. 86. num. 3. vol. 2. Flamin. de resignat. tom. 1. lib. 6. q. 2. num. 96. Surd. conf. 162. num. 10. & conf. 243. num. 12. & conf. 330. num. 29.

Amplia primò, in donatione causa mortis; quod 3 fuisse in sacra Rota resolutum refert Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 383. num. 2.

Amplia secundò, in mutuo, & alio contractu celebrato, vt si dico me mutare tibi decem super tali

Y y 3 libro,

libro, liber est hypothecatus. Sic Neguzan. in tract. de pignor. in 1. membro 3. partis princip. num. 5. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 383. num. 3. Et de mutante super tali prædio, vel alia re, quod dicatur habere hypothecam prædium, & rem, super qua fecit murum, tradunt Roman. sing. 631. Franc. Cremen. sing. 45. Card. Tusch. d. conclus. 383. num. 10.

5 Tertiò amplia, in legato facto super tali re, quia inducit specialem hypothecam illius rei, ut per Ias. in d. auct. Sacramenta puerum, num. 16. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 383. num. 4. ubi num. 5. dicit, importare hypothecam maximè in legato alimentorum, super tali re, & quod illa res non possit alienari.

6 Amplia quartò, ut non solum procedat, quando dicitur, Super tali re particulari, sed etiam quando dicitur generaliter, super omnibus bonis. Nam sicut hæc dictio importat hypothecam specialem rei, quæ exprimitur, quando super re particulari profertur; ita etiam importat generalem omnium bonorum, quando profertur super omnibus bonis. Ita Rot. decis. 260. num. 3. p. 1. diuers.

7 Amplia quintò, in pensione assignata super fructibus certi beneficii, quia fructus beneficii sunt hypothecati, ut per Rom. conf. 388. in princip. qui licet dicat hoc procedere, quando pensio est pro alimentis, aliàs secus, tamen procedere simpliciter tenent Rebuff. ad leges Gallie, tit. de constit. reddit. gloss. 14. num. 38. Corn. conf. 292. lib. 1. quos refert Card. Tusch. d. conclus. 383. num. 3.

8 Amplia sextò, importare hypothecam, non solum si agatur contra debitorem, sed etiam si contra tertium possessorem, ut per Rip. in l. 1. §. heres, num. 14. ff. ad Trebel. Card. Tusch. d. conclus. 384. num. 9.

9 Limita tamen in statuto odioso, & correctorio Iuris communis, quia sufficit, quod aliquid operetur, & idè constitutio, seu statutum Senatorum, quod communitas negligens capere malefactorem incurrat tantam pœnam, quam tamen possit recuperare super bonis delinquentis, fratrum, & filiorum eiusdem, quia non habet communitas hypothecata bona, ex illa dictione Super. Ita Rom. conf. 508. incip. Presenti consultiatio. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 383. num. 11.

10 Non denotat hæc dictio contingentiam temporis, puta si exigatur iuramentum super contractu, quod antè, vel post præstari possit; tradunt omnes post gloss. in auct. Sacramenta puerum, & si aduersus vendit, teste Bertazol. d. conclus. 26. gloss. 5. num. 1. in fine, ubi num. 1. subdit, quod significat accessionem, & ipsam rei, quæ geritur, substantiam. & num. 3. quod aliquando importat rei obligationem.

11 Interdum exponitur pro Ultra, ut in l. diuortio, §. quod in anno, vers. item si, ff. locati, & in l. 1. ff. de peric. & commodo rei vend. secundum Ruin. conf. 94. num. 1. lib. 4. quem refert Octavian. Vulpell. citato loco.

12 Aliquando significat idem quod Propter, l. 1. ff. de tutelis, l. sapa, ff. de verbor. signif. §. tutores, Insti. de tutelis, §. certe, Insti. qui testam. tut. dari possint.

13 Nonnunquam sumitur pro Præter, ut in l. penult. ff. de pericul. & commodo rei vendita. Apostill. ad Ioan. And. in præm. Decretal. Corn. conf. 189. num. 4. Card. Tusch. d. conclus. 383. num. 12.

14 Dicimus, Super rebus, id est, de rebus, ut in l. a diuo Pio, §. si super rebus, ff. de re indic. & in l. 3. in fine, ff. de testib. illa tamen constituta differentia, quod dictio De significat decissionem, & hæc dictio Super accessionem, ut notat Bertazol. d. gloss. 5. num. 2. Et quod etiam apud Ciceronem interdum usurpetur pro De, deprehenditur ex illo Attic. lib. 16.

Simulque cogites, quid nobis agendum sit super legatione. Et alibi: Hæc super re scribam ad te.

SUMMARIUM.

- 1 Suprà, & Super, videntur synonymæ dictiones, & eiusdem significationis.
- 2 Relatiua ad præcedentia cum omnibus suis qualitatibus est dict. Suprà.
- 3 Inclusionem, seu implicationem importat dict. Suprà.
- 4 Suprà, contrarium habet Sub, Subter.

Suprà.

DICTIO CCCXCIV.

Suprà, & Super, videntur synonymæ dictiones, & eiusdem significationis, tam apud Latinos, quam apud legistas, ut per Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 11. num. 77. & 78. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 26. gloss. 5. in princ. licet Laur. Valla lib. 2. elegant. cap. 91. relatus à Ias. in auct. Sacramenta puerum, col. 6. vers. contrarium dicit, C. si aduersus venditionem, velit, eas differre: quia dictio Super, contiguitatem, seu contingentiam aliquam importat; dictio verò Suprà interuallum, & instantiam; ut, sedeo super lapidem; auis, vel nebula est super nos: quæ differentia videtur confundi ex text. in l. 3. §. videamus, si proiectum, & §. sed si supra eas ades, ff. vi possideat, & in l. quemadmodum, §. 1. ff. ad leg. Aquiliam, ubi dictio Suprà, stat contiguè, & denotat contiguitatem; & non interuallum; & se habet tanquam superficies ad aream; & videtur idem probari in l. peregrè, in princ. ff. de acq. poss.

Est relatiua ad præcedentia cum omnibus suis qualitatibus, ut per Bart. in l. 1. §. hoc edito, ff. de postulando. Ruin. conf. 18. num. 12. vol. 2. & conf. 147. num. 3. vol. 3. Patil. conf. 93. num. 29. vol. 1. Crau. conf. 88. num. 3. & conf. 319. num. 10. & 11. Rol. conf. 30. num. 23. tom. 4. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. num. 1. Menoch. conf. 544. num. 59. Surd. conf. 352. num. 8. & conf. 362. num. 9. & conf. 578. num. 2. Galganet. de cond. & demonstr. p. 2. cap. 1. quæst. 8. num. 7. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 384. num. 1. ubi num. 3. declarat Peregr. conf. 83. incip. quoniam, num. 37. lib. 3.

Importat inclusionem, seu implicationem, ut per Ang. conf. 294. incip. Quoniam, num. 5. Menoch. de presumptionib. lib. 4. præsumpt. 145. num. 5. Card. Tusch. tom. 2. lit. D. conclus. 290. numero 2.

Suprà contrarium habet Sub, Subter, aut Infra. Cic. 2. de nat. Deor. Mare quod supra terram est. Id. lib. 6. de Repub. Suprà Lunam sunt omnia æterna. Id. ad Q. Fr. lib. 1. epist. 1. Ecce supra caput homo leuis ac fordidus.

SUMMARIUM.

- 1 Relatiua præcedentium est dictio Supràdicta.
- 2 Restrictiua dispositionis ad casum prius expressum est dict. Supràdicta.
- 3 Dict. Prædicti, restringitur ad eos, de quibus proximè mentio facta fuerat.

4 Dict.

- 4 Dict. Prædicti, refertur ad eos, qui oculariter leguntur.
 5 Repetitina, & relatiua præcedentium est dict. Supra scripti.
 6 Hæredum supra scriptorum appellatione non veniunt hæredes hæredis.

Supradicti.

DICTIO CCCXCV.

- 1 Hæc dictio stat repetitiue, ac relatiue ad omnia quæ supra dicta fuerunt, & ideo dicitur relatiua præcedentium, vt voluerunt Dec. conf. 423. num. 5. tom. 2. Parif. conf. 1. num. 134. lib. 3. Ruin. conf. 55. num. 4. lib. 3. Tiraq. de retract. lig. 9. 8. glos. 7. num. 24. Crauer. conf. 94. num. 8. Veral. decis. 42. num. 2. p. 2. Flamin. de resignat. lib. 11. quest. 11. num. 23.
 2 Imò restringit dispositionem ad casum prius expressum, iuxta tradita per Dec. conf. 377. num. 5. tom. 1. Rip. in l. filiusfam. §. Dini, num. 1. ff. de legat. 1. Cephal. conf. 292. num. 9. Roland. consil. 34. num. 30. tom. 4. Matescot. variar. resol. lib. 1. cap. 51. num. 7.
 3 Et ad eos de quibus proximè mentio facta fuerat ex Bart. in l. 1. §. hoc edito, num. 2. ff. de postulando. Parif. conf. 37. num. 59. lib. 2.
 4 Et refertur ad eos, qui oculariter leguntur secundum Alex. conf. 173. num. 4. & seq. lib. 5. & conf. 176. in fine, lib. 7. Et fuit dictum coram Ubaldo sen. in Romana pecuniaria 31. Maij 1617. & in Bononien. successionis 9. Decemb. 1622. & in Romana præfensi fideicommissi de Colonna 31. Martij 1623. coram eodem.
 5 De dict. Supra scripti, quod etiam sit repetitina, & relatiua præcedentium tradunt Menoch. conf. 160. num. 33. Mascard. de probat. censl. 1265. num. 34. Ita vt non sufficiat casus contineri per interpretationem, sed requiratur illos corporalibus oculis perspicui posse, l. qui liberis, §. hac verba ff. de vulgari. & ibi Bart. circa finem, & Alex. num. 11. & conf. 273. num. 64. & 5. lib. 5. & conf. 176. in fine, lib. 7. Vnde appellatione hæredum supra scriptorum non veniunt hæredes hæredis tradunt Ruin. conf. 206. num. 5. vol. 1. Socin. iun. conf. 102. num. 3. vol. 3. Roland. conf. 30. num. 21. & seq. vol. 4. Card. Mantie. de coniect. lib. 8. tit. 14. in fine, Surd. conf. 123. num. 13. & conf. 336. num. 19. & conf. 417. num. 2. & 3. & conf. 464. num. 2. & decis. 85. num. 3.

Suspendatur.

DICTIO CCCXCVI.

- 1 Verbum hoc est futuri optatiui modi respiciens actum, ac Iudicis ministerium, ideo importat sententiam ferendam, iuxta resoluta per Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 39. C. de renocan. donat. Ludou. Carbo de legib. lib. 8. disp. 6. vers. tertia regula. Sanch. de Matr. lib. 3. disp. 48. num. 2. Monet. de distrib. quotid. p. 3. quest. 7. num. 21.

SUMMARIUM.

- 1 Dominium denotat dict. Suus.
 2 Possessionem denotat dict. Suus.
 3 Personalitatem importat dict. Suus.

- 4 Restrictiue stat dict. Suus, & significat quandam immedietatem.
 5 Fideicommissaria adiecta dictio Suus, quod demonstret, remissive.
 6 Fæminam non comprehendit dict. Sui, in odio sis, odio irrationabili.
 7 Dictio Sibi, importat, omne acquisitum esse suum.
 8 Dictio Suis, in testamento refertur ad testatorem.
 9 Instituens fratrem & suos, censetur instituisse fratrem pro dimidia, & filios eius natos pro alia dimidia.

Suus.

DICTIO CCCXCVII.

- 1 Denotat hæc dictio dominium, vt in l. quintus. 2. §. argento, & ibi Bart. nu. 3. ff. de auro, & argento legato. notant Menoch. conf. 119. num. 7. & de presumptionib. lib. 4. præsumpt. 162. num. 28. Cald. Pereira de empr. & vend. cap. 3. num. 2. & cap. 10. num. 2. Gregor. dec. 115. n. 6. Rota dec. 902. 2. apud Farin. p. 2. recent. Possessionem denotat, vt per Bald. in l. 1. circa princip. ff. de statu hominum. Anchar. Regien. 9. 7. num. 6. p. 2. Rot. decis. 90. sub num. 2. apud Farin. p. 2. recent. Personalitatem importat secundum Seraph. decis. 1337. num. 4. Ferrer. in consil. Cathalonie glos. 1. num. 216. Crau. conf. 929. num. 11. quem refert Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 260. num. 41.
 2 Stat restrictiue, & significat quandam immedietatem, ex Menoch. conf. 328. num. 14. Et restringit obligationem ad præsens tempus. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 104. num. 19. Item coarctat contractum venditionis ad res venditoris, vt per Cald. Pereira d. cap. 10. num. 1. vbi etiam ampliat in re legata, & emphyteusi.
 3 Fideicommissaria adiecta quos demonstret, vide 5 Menoch. conf. 106. num. 214. & quando restringat, num. 279.
 4 Dictio Sui, in odiosis, odio irrationabili non comprehendit fæminam, iuxta tradita per Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 113.
 5 Dict. Sibi, importat omne acquisitum esse suum, 7 & ad eam personam referenda est, ad quam magis conuenit vt referatur. Ita Nat. conf. 308. nu. 24. tom. 2. Gabr. conf. 56. num. 11. lib. 2. Quæ si apponatur in substitutionibus, potest sumi singulariter, & pluraliter, vt per Corn. conf. 273. sub num. 2. circa mod. volumine 1.
 6 Dictio Suis, in testamento refertur ad testatorem, 8 & non ad alium, vt per Seraph. decis. 553. n. 6.
 7 Instituens fratrem, & suos, censetur instituisse 9 fratrem pro dimidia, & filios eius natos pro alia dimidia, vt per Dec. conf. 242. incip. Proponitur, in princ. vbi exponit illam dictionem, Et suos, maxime num. 3. vers. nam licet sui, refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 382. num. 1.

SUMMARIUM.

- 1 Limitatiua, & præcedentium restrictiua est dict. Taliter.
 2 Repetitina certæ & determinatæ qualitatis est dict. Talis.

3 Talem

- 3 Talem eſſe, & pro tali haberi differt.
 4 Tale non dicitur proprie, quod non eſt ſimpli-
 citer tale.

Taliter.

DICTIO CCCXC VIII.

- H**ÆC dictio eſt limitatiua, & præcedentium re-
 ſtrictiua, vt in cap. 2. de tempor. ordinat. notant
 Grat. conf. 54. num. 13. lib. 1. Octavian. Vulpell. de
 præpoſ. & aduerb. ſignif. ſub hac dict. pag. 121. col. 1.
 & accipitur quandoque pro Sic, vt in l. ſi hominis, ff.
 de iniur. & in l. Enulium, §. 4. C. de bonis qua liberis.
 Alber. in ſuo diction. verbo Taliter.
 2 Dictio Talis, eſt repetitiua certæ, & determinatæ
 qualitatis, vt per Card. Seraph. deciſ. 822. num. 2.
 3 Vnde talem eſſe, & pro tali haberi differt, & non in-
 fertur de vno ad aliud. Menoch. conf. 35. num. 21.
 4 Tale enim non dicitur proprie, quod non eſt ſimpli-
 citer tale. Idem Menoch. conf. 461. n. 17.

S V M M A R I V M.

- 1 Dictiones Tam, & quam, actum æqualiter
 tribuunt utrique copulatum.
- 2 Copulatiue interdum ponuntur dict. Tam, &
 quam.
- 3 Augmentatiue quandoque accipiuntur dict.
 Tam, & quam.
- 4 Separatiue nonnunquam ſtant dict. Tam, &
 quam.
- 5 Copulatiue interdum ſtant dictiones Tam, &
 quam.
- 6 Tam, & quam, implicans caſum magis du-
 bitabilem.
- 7 Dubitationem, quæ poſſit venire, extendunt
 aliquando, vel tollunt dictiones Tam, &
 quam.
- 8 Verba, tam per teſtamentum, quàm per
 donationem, quid importent, oſtenditur.

Tam, & quam.

DICTIO CCCXCIX.

- A**ctum æqualiter tribuunt utrique copulatum,
 vt in l. ſancimus, C. de teſtament. notant Surd.
 conf. 317. num. 16. & conf. 401. num. 12. Anton. Monach.
 Lucen. deciſ. 58. num. 11. & Bononien. deciſ. 61. num.
 51. ſignificant enim æquiparationem, & qualitatem
 quandam. Menoch. conf. 793. n. 2. & 13. & cum ſint di-
 uifiuæ, actum tribuunt æqualiter cuiſlibet enun-
 ciatiue, idem Menoch. conf. 400. num. 9.
 2 Ponuntur interdum copulatiue, ex adductis per
 Surd. conf. 407. num. 4. Idem ſi ſtatutum dicat, quod
 debitor fugiens obliget fratres ſtantes ad eundem
 panem, pro debitis tam factis, quàm faciendis, in-
 telligitur de factis ante fugam, & faciendis ante
 fugam, vt ſit comparatio in tempore, licet quoad
 intellectum temporis ſtatuti poſſit intelligi de
 factis, & faciendis ante ſtatutum, & in futurum,
 dummodò ante fugam fiant, vt tollatur absurdum.
 Ita Cuman. conf. 146. incip. Simon, num. 2. quem
 refert Card. Tufch. prætic. concluf. tom. 2. lit. D. concl.
 386. num. 1.

Quandoque accipiuntur augmentatiue, vt per 3
 Aym. conf. 227. num. 9. Menoch. conf. 195. num. 7.
 Octavian. Vulpell. de præpoſ. & aduerb. ſignif. ſub hac
 dict. pag. 121.

Nonnunquam ſeparatiue, ex adductis per Vul-
 pell. citato loco, & per Menoch. de arbitr. caſu 314.
 num. 11. Anton. Monach. Lucen. deciſ. 58. num. 11.

Interdum copulatiue, Simon de Præc. de interpret. §
 ultim. volunt. lib. 9. dubit. 4. num. 89. Et tunc non ſuc-
 ceſſiue, ſed ſimul coniungunt. Surd. conf. 437. num. 3.
 in fine, vbi num. 4. ſubdit, importare maiorem con-
 iunctionem utriusque extremi.

Implicans caſum magis dubitabilem, per ea, quæ 6
 Surd. conf. 317. num. 17.

Extendunt aliquando, vel tollunt dubitationem, 7
 quæ poſſet venire, veluti ſi alicui concedatur priui-
 legium in omnibus, & per omnia, prout habet talis,
 & ſubiungitur tam quoad iuriſdictionem; quàm
 quoad alia, quia non reſtringunt. Ita Anton. de
 Butte. conf. 19. num. 4. quem refert Card. Tufch. d.
 concluf. 386. num. 3.

Verba Tam per teſtamentum, quàm per donationem, 8
 æquipollent verbis, Tam in vita, quàm in morte, quæ
 eſt coniectura cogitantis de ſpeciali, & non de ge-
 nerali diſpoſitione ex teſtamento, vel ab inſtato.
 Ita Card. Mantic. de coniectur. ultim. volunt. lib. 7. tit. 7.
 ſub num. 14. Surd. conf. 269. ſub num. 40. verſ. tertio
 reſpondeo, Anton. Monach. Bononien. deciſ. 61. num. 32.

S V M M A R I V M.

- 1 Limitatiua, reſtrictiua, ſeu exceptiua ſuperio-
 rum eſt dict. Tamen.
- 2 Aduerſatiua iuris & facti eſt dict. Tamen,
 & aduerſatur in eodem genere, retentis
 eiſdem terminis.
- 3 Modum & conditionem importat dict. Ta-
 men.

Tamen.

DICTIO CCCC.

HÆC dictio eſt limitatiua, reſtrictiua, ſeu ex-
 ceptiua ſuperiorum, vt in l. pro herede, §. quod
 autem, ff. de acquiren. hered. & in l. ita tamen, ff. ad
 Trebell. & in l. vbi adhuc, §. ita tamen, C. de iure dorum.
 notant Ruin. conf. 1. num. 12. lib. 4. Menoch. conf. 146.
 num. 8. Vulpell. de præpoſ. & aduerb. ſignif. ſub hac dict.
 pag. 121. col. 1. Anton. Monach. Lucen. deciſ. 67. num.
 15. Marc. Anton. variar. reſolut. lib. 1. reſol. 27. num. 6.
 & ex Bald. conf. 195. num. 12. lib. 2. ſignat Card.
 Tufch. prætic. concluf. tom. 2. lit. D. concl. 387. num. 2.

Eſt iuris, & facti aduerſatiua, & aduerſatur in 2
 eodem genere, retentis eiſdem terminis, vt per Pariſ.
 conf. 78. num. 2. & 3. & conf. 17. num. 20. lib. 1. Bald.
 d. conf. 195. num. 11. verſ. ſecundò, lib. 2. Ruin. conf. 2.
 num. 9. & conf. 41. num. 8. vol. 2. Cæſar de Graſſ. deciſ.
 154. num. 6. de teſtament. Rota apud Farinac. deciſ. 75.
 num. 4. p. 1. recent. Gregor. deciſ. 85. num. 9. Vulpell.
 citato loco, verſ. & venit. vbi ſubdit, quod aduerſari
 debet præcedentibus; & quod ſit aduerſatiua diuer-
 ſificans vnum caſum ab alio, & includens quod
 terminat, & omne aliud excludens, Alex. conf. 9.
 incip. Attentis, num. 4. lib. 7. vbi quod repetit præce-
 dentia, retento eodem themate. Decian. conf. 1. num.
 27. & conf. 40. num. 32. & conf. 60. num. 30. lib. 3. &
 conf. 15.

conf. 15. num. 21. lib. 1. Bened. Agid. in reper. l. ex hoc iure, ff. de iustitia, & iure, p. 1. cap. 8. num. 64. vers. pro curia. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 240. num. 14.

3 Importat modum, & conditionem, iuxta tradita per Marc. Anton. variat. resolut. lib. 1. resolut. 51. num. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Taxatiua est dict. Tantum, quæ includit expressum, & reliqua excludit.
- 3 Extensionem ad non expressa impedit dictio Tantum.
- 4 Negatiuam implicitam habet dict. Tantum.
- 5 Exceptiua est dict. Tantum, limitat, restringit, & excludit, sicut dictio Tantummodò.
- 6 Diuersa, & separata excludit dict. Tantum, non autem connexa.
- 7 Iudices omnes alios præter illos, quibus antea competeat iurisdicção generalis in eisdem causis excludit dict. Tantum.
- 8 Casus similes non excludit dict. Tantum.
- 9 Dict. Tantum, apposita in lege continente casum fauorabilem, vel pium, impedit extensionem ad casus similes.
- 10 Dispositio, seu contractus, vt non transeat ad heredes, operatur dict. Tantum.
- 11 Promittens de suo facto tantum, an censeatur promittere de facto heredum, ostenditur.

Tantum.

DICTIO CCCC I.

- 1 DE vi, & effectibus huius dictionis vide Ias. in l. 1. num. 10. cum seqq. ff. si quis cautionib. & in l. si constante, à num. 86. ff. soluto matrimon. Cotta in memorabil. verb. Tantum, fol. 859. Rebuff. in comment. ad l. pratum, 31. vers. Tantum, pag. 193. & ad l. propemodum. 88. vers. Tantum, pag. 385. ff. de verbor. signif. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 124. Cened. post libr. prætic. & canonic. quæst. sing. 11. Tursellin. in libello de particulis Latina orationis, cap. 184. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 388. num. 4. cum seqq. Grat. de dictionib. dict. 270.
- 2 Taxatiua est hæc dictio, quæ includit expressum, & reliqua excludit, vt in l. qui aliena, §. liberos, ff. de negot. gestis, & in l. qui sella, §. qui altum, ff. de seruic. rusticor. prædior. notant Bart. in l. 1. num. 1. & ibi Ias. num. 9. ff. si quis Ius dicenti non obtemperaueris. Card. in cap. contingit. & ibi Felin. num. 3. de fide instrument. Panor. per text. ibi, in cap. cum Ecclesia Sutrina, num. 9. de causa possess. Petr. de Anchar. conf. 95. Abb. conf. 51. lib. 1. Alex. conf. 168. incip. Visti, & ponderatis, num. 11. vers. alias sequeretur, lib. 7. Dec. conf. 327. num. 5. tom. 1. Gozadin. conf. 31. num. 22. Curt. Iun. conf. 11. num. 4. Ruin. conf. 45. num. 13. vol. 1. Tiraq. de retractu conuict. §. 1. glof. 6. num. 2. & 8. Corti in memorabil. verb. Tantum. Cartar. Ianuensi. decis. 70. num. 54. Rimin. Iun. conf. 262. num. 2. lib. 3. Menoch. conf. 705. num. 19. & conf. 1036. num. 101. Stroz. de offic. Vicar. lib. 2. q. 1020. num. 11. Surd. decis.

291. num. 19. & de aliment. tit. 1. q. 2. num. 2. Flamin. de resignat. lib. 13. q. 5. num. 47. Calder. Pereira de renou. emphyt. q. 11. num. 15. Franc. Léo in Thesuro fori Eccles. p. 2. cap. 2. num. 33. Cened. d. sing. 21. num. 1. Anton. Ricciul. de iure personar. lib. 2. cap. 15. num. 22.

Et impedit extensionem ad non expressa, ex Farinac. conf. 76. num. 13. p. 4.

Habet enim negatiuam implicitam, ita quod aliter fieri non possit, secundum Aym. de antiquit. temporum, p. 4. num. 112. Quia per hanc dictionem constituuntur pacta personalia, ad notata per Franc. à Soula in comment. ff. de pact. art. 9. q. 2. num. 7.

Item est exceptiua, limitat, restringit, & excludit, sicut dictio Tantummodò, vt in l. Julianus, & in l. & non tantum, ff. de petit. hered. & in l. his solis, ff. de condiç. indeb. & in l. aduersus, C. si aduersus rem iudic. & in l. his solis, C. de renouan. donat. & in §. item, Instit. de vsu, & habit. notant Paris. conf. 7. num. 13. lib. 2. Corn. conf. 199. num. 3. vol. 1. Caputaquens. decis. 47. num. 4. & decis. 148. num. 6. p. 3. Vincen. de Franch. Neapolit. decis. 123. num. 4. p. 1. Menoch. conf. 362. num. 36. & conf. 1110. num. 30. vbi quod excludit diuersa, Azcued. ad l. 2. num. 1. tit. 3. lib. 8. noua Recopil. Octavian. Vulpell. citato loco, statim in princip. Card. Seraphin. decis. 137. num. 2. Rota apud Pacific. post tract. de Salu. interdict. decis. 58. num. 4. & apud Farinac. decis. 740. num. 4. & decis. 600. num. 7. p. 2. recent.

Excludit diuersa, & separata, non autem connexa, & pertinentia ad dispositionem expressam. Menoch. conf. 705. num. 12. & censuit Rota decis. 442. num. 3. apud Farinac. p. 2. recent.

Apposita in aliqua concessione excludit omnes alios iudices, præter illos, quibus antea competeat iurisdicção generalis in eisdem causis, vt in l. 1. C. de offic. Præfeti Urbis. notat D. Barbosa ad l. 1. art. 4. num. 106. ff. de iudiciis.

Verum licet hæc dictio sit taxatiua, restrictiua, & limitatiua, non propterea excludit casus similes, vt notant glof. in l. ob ar, C. de præditi minorum, & in l. si mora, verb. lumenaxat, ff. soluto matrimon. & in l. ult. C. de renouan. donat. Ias. in d. l. 1. à num. 10. ff. si quis Ius dicenti, & in d. l. si constante, num. 86. Bart. per text. ibi, in l. seruum nomine, num. 2. ff. de vsucap. Dec. in rubr. de constit. lect. 1. num. 18. & in l. 1. num. 3. C. de bonorum possess. Tiraq. d. §. 1. glof. 6. num. 6. Sebast. Medicis de diffinit. p. 2. cap. 1. num. 6. Zaz. in l. 1. §. per seruum, num. 14. ff. de acquiren. possess. Socin. Iun. conf. 1. num. 137. lib. 1. Octavian. Vulpell. loco supra citato, vers. non tamen. Lara in l. si quis à liberis, §. idem Ius, num. 49. ff. de liber. agnoscent. Surd. d. q. 2. num. 10. Menoch. conf. 432. num. 36. & conf. 1122. num. 24. Gutier. canonic. quæst. lib. 1. cap. 14. num. 5. & prætic. lib. 3. q. 15. num. 23. Paul. Montan. de iurel. & curis, cap. 37. num. 66. Sanch. de matrimon. lib. 7. disp. 31. num. 6. Ceual. commun. contra comm. q. 504. num. 4. Calder. Pereira de empt. & vendit. cap. 14. num. 23. & cap. 10. num. 15. & cap. 28. num. 4. Cened. d. sing. 21. num. 2. Melch. Phebos Lusitan. decis. 54. num. 14. tom. 1.

Apposita verò in lege continente casum fauorabilem, vel pium, impedit extensionem ad casus similes, vt per Viuium tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. num. 64. Bened. Agid. in reper. cap. ex hoc iure, ff. de iustitia, & iure, p. 1. cap. 11. num. 39. Sed in materia fauorabili personam non excludere, in qua est eadem æquitas, tenent Alex. Rauden. de analog. cap. 15. num. 84. & Octavian. Vulpell. citato loco, vers. & quod.

Operatur hæc dictio, vt depositio, seu contractus non transeat ad hæredes, vt in l. non solum, §. tale, ff. de liber. legata, tradunt Bart. in l. qui in fuiturum, §. 1.

Z z ad

ad finem, ff. de pallis. Octavian. Vulpell. citato loco, vers. *excludunt*. Anton. Gom. *variar. tom. 2. cap. 11. num. 13.* Rebuff. in *comment. ad d. l. propemodum, vers. Interdum*. Calder. Pereira d. cap. 20. num. 23. Et facit Ordinatio Regia Lusitanorum, lib. 3. tit. 25. §. ult. vbi in casu, de quo illa agit, dictio hæc excludit personam hæredis.

- 21 Sed non excludere personas extraneas, verum videtur; & idem promittens de suo facto tantum, censetur promittere etiam de facto hæredis, & successoris sui, cum censetur eadem persona cum defuncto. Et venditor promittens euictionem de facto suo tantum, censetur etiam factum hæredis promittere; ita Ias. in l. 1. num. 11. in 4. limitat. ff. si quis sui dicenti, & in l. si tibi, §. si quis, & num. 1. ff. de pallis. Rom. in rubr. de arbitr. col. 9. vers. *scias tamen*. Dec. conf. 262. col. 2. vers. 6. & conf. 281. col. 3. vers. *ad maiorem*, & in l. hæredem, post med. ff. de regulis iuris. Alex. conf. 18. col. 3. & 4. vol. 5. Fabian. in tract. de empr. 6. q. princip. col. penult. vers. *circa*. Curt. lun. conf. 76. col. penult. Ruin. conf. 94. col. 4. vers. *nec obstat*, vol. 1. Boër. decis. 67. num. 5. Hippol. sing. 656. Anton. Gabr. comment. lib. 6. tit. de verbor. signif. conclus. 5. num. 2. Calder. Pereira d. cap. 10. num. 23. In dubio enim semper persona hæredis censetur comprehensa, licet expressa non sit, ut per l. *invis gentium*, §. Prator, ff. de pallis. censuit Rota decis. 361. num. 3. apud Farinac. in 1. collect. nouissimar. Nec in hac re contemnenda est distinctio, quam tradit Ruin. conf. 94. num. 6. vol. 1. & sequitur Anton. Gabr. d. conclus. 5. num. 3. quod aut quis promisit de facto suo tantum in contractu, in quo quis tenetur etiam de facto extranei, & tunc dictio taxatiua personam hæredis non excludit; si tamen dictio taxatiua fuit adiecta in contractu, in quo quis de facto extranei non tenetur, tunc, ne taxatiua videatur superflue apposita, persona hæredis excluditur.

SUMMARIVM.

- 1 Improprietatem & fictionem regulariter importat dict. Tanquam.
- 2 Similitudinem, & veritatis expressionem denotat aliquando dictio Tanquam, & num. 3.

Tanquam.

DICTIO CCCCH.

- 2 Regulariter, & de sui natura denotat improprietatem, & fictionem, ut in l. si pecunia, ff. si cert. pet. & in l. iubemus, §. sanè, 1. C. de sacros. Eccles. notant Glos. verbo *Tanquam*, in cap. soluta. & ibi Felin. num. 3. de maiorit. & obed. Ias. in l. 1. num. 2. & ibi Glos. verbo *Tanquam*, C. de heredib. instituend. Socin. conf. 1. incip. In casu, num. 4. vers. *nec videtur obstat*, lib. 1. Hippol. in l. si quis obrepserit, nu. 4. ff. ad l. Corneliam de falsis. Rimin. in §. 1. num. 22. Instat. per quas personas nobis acquiritur. Hippol. sing. 236. num. 1. Rebuff. in compendio alienationum, num. 101. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. Statim, in princ. Cened. practice. & canonic. quest. lib. 1. q. 34. nu. 5. Socin. iun. conf. 5. vol. 6. num. 4. Card. Mantie. de consell. ultim. volum. lib. 3. tit. 16. nu. 3. Aloyf. Rice. in praxi aurea, resol. 449. num. 4. Gregor. decis. 467. num. 12. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D.

concl. 385. num. 1. vbi num. 2. cum Socino d. conf. 1. num. 10. declarat, nisi illud improprium omnino sit æquiparatum, quia tunc verè dicitur, & propriè esse tale.

Aliquando tamen denotat similitudinem, & veritatis expressionem, ut in l. 1. ibi, & tanquam adulationem, C. de heredib. instituend. & in l. saps. ff. de verb. significat. & in litem Mela, §. si plures, ff. ad l. Aquiliam, & in l. si familia, ff. de iurisd. omnium iudicium, notant Bart. in l. omnes populi, quest. 6. princip. ff. de Instituta, & lre. Bald. conf. 492. num. 2. vol. 1. Octau. Vulpell. citato loco. Steph. Gratian. Marchia decis. 177. numero 16. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 375. num. 11. vbi post Socin. conf. 240. num. 2. lib. 1. ait, quod importat omnimodam similitudinem, nisi ratio diuerfitatis obstat.

Apud Ciceronem etiam sæpe aduerbium est similitudinis, ut in *Vatin*. Repente enim tanquam serpens te è latibulis intulisti. Id. 1. *Phil*. Ut istum tanquam si Consul esset salutarent. Id. *pro Roscio*. Tanquam si offusa Reipublicæ sempiterna nox esset, sic ruebant in tenebris.

Tantummodo.

DICTIO CCCCHII.

Taxatiua est hæc dictio, omnesque casus excludit, qui nominatim exclusi non reperiuntur, ut in l. Lucius, §. que habebas, ff. ad Trebel. Corn. conf. 252. num. 1. vol. 1. Corral. in l. hereditatem, num. 17. C. de impub. & alijs. Menoch. remed. 5. retin. num. 73.

Includit tamen casus similes, recipitque alias declarationes, quas adduxi in dict. *Tantum*.

. Temerè.

DICTIO CCCCHIV.

Hæc dictio idem importat, quod *Scienter*, ut docent Cardin. in Clem. 1. §. si quis, notab. 1. de statu Monach. & ibi Anchar. num. 15. Soar. tom. 5. disput. 4. sect. 10. num. 3. vbi subdit, esse etiam idem quod *Consulò*, & præsumendo, nec minorem energiam habet, quam præsumere, ut obseruat idem Soar. d. tom. 5. disput. 23. sect. 4. num. 29. Immo *Temerè* importat propriè aliquid facere cum contemptu legis, atque aded ex ea superbix radice provenit, quæ respuit subesse regulæ, ut optime docent S. Thom. 2. 2. q. 53. art. 3. ad 2. & ibi Caiet. subdentes, temerè aliquid fieri, plus importare, quam præcipitanter. Quidquid enim impulsu voluntatis, seu passionis, non regente ratione fit, dicitur præcipitanter fieri, non autem semper temerè. Sed ultra illud importat contemptum legis; quod valdè notandum ait Caiet. ad interpretandos Canones, temerè aliquid facientibus pœnas inferentes, quos de propria hac temeritate intelligendos iure optimo dicit. Aliquando dicitur *temerè fieri*, quod *inconsulò*, *fatuò*, vel *stultè* fit. Monach. in cap. 1. num. 12. de sentent. excommunic. lib. 6. vbi Ioan. Andr. num. 5. Menoch. conf. 145. num. 9. Apud Ciceronem importat idem, quod Barbari dicunt, *Casu*, ut 1. *Tuscul*. Non enim temerè, nec fortuito sari, & creati sumus. Et lib. 2. *epist*. ... Non scribo hoc temerè. Idem *pro Font*. Audacter hoc dico, non temerè confirmo.

SVMMA

S V M M A R I V M.

1. Necessitatem & formam importat verbum Tenetur.
2. Voluntatem ex subiecta materia denotat verbum Tenetur, sicut verbum Debet, & Oportet.

Tenetur.

D I C T I O C C C C V.

1. Verbum hoc importat necessitatem, & formam, iuxta tradita per Rebuff. in concord. rubr. de collat. §. 1. verb. debeat. Anton. Monach. Lucens. decis. 53. num. 34. Sayr. in clau. Regia, lib. 3. cap. 7. num. 27. Azor. instr. moral. p. 1. lib. 5. cap. 6. quest. 5. Ioan. à Cochier in reg. de annali possess. num. 50. Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 38. Rota decis. 276. num. 2. p. 1. recens.
2. Ex subiecta tamen ratione denotat voluntatem, sicut verbum Oportet, & verbum Debet, secundum Glos. verbo Oportet, in cap. 1. de iudic. lib. 6. docet Anton. Monach. Lucens. decis. 67. num. 27.

S V M M A R I V M.

1. Vniuersalis est dict. Totaliter.
2. Totaliter, idem significat quod, in totum.
3. Integritatem, ac plenitudinem quandam significat dict. Totaliter.

Totaliter.

D I C T I O C C C C V I.

1. Vniuersalis est hæc dictio, sicut dictio Omnes, vt in l. sed si ex meis, §. Proculus, vbi Glos. ff. de acq. rerum dominio. Cuman. conf. 100. incip. Viso themate, vers. fin. Natt. conf. 160. num. 30. lib. 1.
2. Idem significat quod In totum, vt in cap. ex ore, §. finali, de privileg. post Rol. conf. 98. num. 15. & Malual. conf. 50. num. 24. notat Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Tantum, vers. Totaliter pag. 125. col. 1. vbi etiam dicit, quod est tantæ virtutis, vt ex ea quandoque fideicommissum absolutum inducatur.
3. Integritatem, ac plenitudinem quandam significat, vt in cap. Abbate, de sent. & re iudic. lib. 6. notat Menoch. conf. 191. num. 13. & importat idem quod simpliciter, & absolute, secundum Flam. de resign. tom. 2. lib. 14. in prefatione. num. 4.

S V M M A R I V M.

1. Vniuersalis est dict. Totum, & significat totaliter circa eandem rem.
2. Totum, refertur ad vnum integrum consistens ex suis partibus omnibus.
3. Totum continet suas partes.
4. Totum, importat quod illud quod debet fieri

fit faciendum sine diminutione alicuius partis, quæ comprehendere quomodolibet posset.

5. Totum, concludit omnia, & nihil indecisum relinquit.

Totum.

D I C T I O C C C C V I I.

Vniuersalis est hæc dictio, & significat Totaliter, circa eandem rem, vt in l. si mihi Mania, §. fin. & in l. quesitum, §. 1. ff. de leg. 3. Bart. in l. si vnus, §. pascuis, col. 2. vers. & nota, ff. de pasc. Corn. conf. 49. sub num. 11. vers. circa pecuniam, vol. 3. Gozadin. conf. 47. num. 6. Respicit enim corpus integrum, & vnā rem, iuxta notata per Cald. Pereira de empt. & vend. cap. 9. num. 5.

Refertur ad vnum integrum consistens ex suis partibus omnibus, vt per Euerard. in cent. legali, loc. 80. vers. istud argumentum, Rebuff. in comenent. ad l. nominis, & rei, ad finem, ff. de verb. sign. Menoch. conf. 2. num. 86. vbi ait, quod totum integrale suas partes comprehendit. Surd. decis. 78. num. 18. Anton. Monach. Floren. decis. 72. num. 1. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 27. glos. 19. num. 9. vbi subdit, quod accipitur totum pro toto vniuersali, vt genus comprehendens sub se multas species subiectiuæ, quæ dicto generi subiiciuntur, & prædicantur de genere. Et assertum, etiam accipi pro toto numerali consistente in numero, vel quantitate, vt in aceruo, & decem, quæ constant quinque, & quinque.

Totum enim continet suas partes, l. 1. §. si stipulantes, ff. de verb. obligat. l. si alij, ff. de usufructu legato, l. in eo quod plus, l. 11. l. in toto, l. 14. ff. de reg. iuris, cap. in toto, 80. eod. tit. lib. 6. notant Couar. var. lib. 1. cap. 2. à num. 5. & cap. ult. num. 7. Alphan. collect. 82. Gom. var. tom. 2. cap. 9. num. 4. Menoch. de arbit. lib. 2. cap. 47. num. 6. Card. Tusch. tom. 8. lit. T. conclus. 336. vbi numero 6. limitat, quando totum constituens in partes diuisas est distinctum, & diuisum; quia tunc vnaquæque pars de per se stat, secus quando sunt indiuisæ.

Importat hæc dictio, quod illud quod debet fieri, sit faciendum sine diminutione alicuius partis, quæ comprehendere quomodocumque posset, vt in l. 2. §. ad filiorum, C. quando, & quibus, lib. 10. Alex. conf. 5. num. 14. & 15. lib. 3. Tiraq. in l. si vnam, in verb. totum, num. 1. C. de renoc. donat. Rol. de lucro dotis, quest. 38. num. 1. Michaël Grassi. de succes. in §. Trebellianica, q. 8. num. 4. Marc. Anton. de Amatis Marchia decis. 39. num. 3.

Concludit omnia, & nihil indecisum relinquit, vt per Anton. Monach. Lucens. decis. 53. num. 36. Totum enim qui dicit, nihil excludit; ad tradita per Menoch. conf. 202. num. 23. & conf. 392. num. 2. & conf. 628. num. 11. & 15. vbi num. 13. subdit, quod hæc dictio idem significat quod Penitus.

S V M M A R I V M.

1. Temporis extremitatem denotat dict. Tunc, & conditionem importat.
2. Tunc, importat idem quod, eo casu.
3. Temporis extremitatem licet denotet dictio Tunc, tamen de quo tempore significet à verbis præcedentibus dependet.

Z z 2

4 Tempus

- 4 *Tempus aliud præter illius extremitatem non potest importare dictio Tunc, & sufficit quod momento eodem conditio verificetur, licet non duret.*
- 5 *Temporis respectu non semper est terminatè accipienda dict. Tunc.*
- 6 *Demonstratiua temporis, seu declaratiua rei, cui adijcitur, est dict. Tunc.*
- 7 *Restrictiua est dict. Tunc, & restringit dispositionem ad tempus, & casum expressum, & prohibet extensionem ad alium casum omisum.*
- 8 *Exclusiua quando sit dictio Tunc, ostenditur.*
- 9 *Casus similes non excludit dict. Tunc, si mens non repugnat disponentis.*
- 10 *Demonstratiuè, & declaratiuè, non autem restrictiue stat dict. Tunc, si ponatur sine aliqua dict. taxatiua.*

Tunc.

DICTIO CCCCIX.

DENOTAT temporis extremitatem, & conditionem importat, vt in l. 4. §. fin. vbi glos. & Bart. ff. de condit. & demonstr. & in l. Gallus, in princip. vbi glos. verb. tunc. & ibi notant omnes ff. de liber. & posthum. & in l. cum quidam. vbi Florian. ff. de usuris, & in l. penult. ff. de testam. tutel. glos. & Doctores in l. 1. C. de codicill. glos. in cap. præterea, de appell. notant Callepin. verb. Tunc. Ximenes in Dictionario Ecclesiast. eod. verb. Brisson. lib. 18. de verbor. signif. verb. Tunc. Dec. conf. 63. num. 2. & 3. & conf. 89. num. 3. & conf. 226. num. 1. & conf. 313. num. 5. tom. 1. & conf. 372. num. 10. & conf. 523. ad finem, tom. 2. Caltr. conf. 184. num. 2. & conf. 185. num. 2. lib. 2. Anchar. conf. 354. incip. Quidam Antonius, num. 3. & conf. 356. num. 5. Bald. conf. 57. col. 1. sub num. 1. vers. quia verba. Roman. conf. 131. incip. In primo dubio, vers. secundo istud, & conf. 138. incip. Noua superuenit, vers. secundo quia. Rip. in rubr. ff. soluto matrimon. num. 40. Barbat. conf. 67. col. 3. vers. restat non capere, lib. 3. Bellam. conf. 39. col. penult. vers. verbum enim. Guido Pap. decif. 279. num. 2. Corn. conf. 204. num. 10. lib. 1. & conf. 296. sub num. 2. lib. 3. Paris. conf. 31. num. 26. lib. 1. & conf. 30. num. 56. & conf. 86. num. 34. & conf. 38. num. 28. lib. 2. & conf. 9. num. 21. & conf. 92. num. 9. lib. 3. & conf. 143. in princip. lib. 4. Ruin. conf. 130. sub num. 10. lib. 1. Grat. conf. 106. num. 2. lib. 2. Gozadin. conf. 21. num. 35. & conf. 46. num. 6. Socin. Iun. conf. 145. num. 27. vol. 3. Ioan. de Anan. conf. 66. num. 3. vers. sed iis non obstantibus. Crauet. conf. 98. num. 6. Berett. conf. 63. num. 6. Rol. à Valle conf. 56. num. 20. tom. 3. Honded. conf. 58. num. 76. & 77. vol. 1. & conf. 31. num. 17. & conf. 49. num. 67. & conf. 95. num. 17. vol. 2. Decian. conf. 9. num. 53. vol. 2. Menoch. conf. 117. num. 28. & conf. 208. num. 51. & conf. 327. num. 59. Surd. conf. 236. num. 13. & decif. 207. num. 16. Cæf. de Grass. decif. 135. num. 1. de reb. Ecclesia non alienan. Caputaq. decif. 23. num. 4. p. 2. & decif. 21. num. 2. p. 3. Verall. decif. 23. num. 4. p. 3. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Tunc, vers. Tunc, pag. 125. col. 1. Rebuff. in comment. ad l. mulieris appellatione, §. desinere, ff. de verbor. signif. Bartholom. Perett. in comment. ad Extrauag. ambrosiana, de rebus Eccles. non alienan. super verbis, & tunc, à num. 3. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 67.

Card. Mantica. de coniectur. vltim. volunt. lib. 3. tit. 14. num. 10. Peregr. de fideicommiss. art. 29. num. 28. Brunor. à Sole in locis communib. verb. dictio 33. Calder. Pereira de resolut. emphyt. cap. 5. num. 85. & quest. forens. conf. 9. num. 3. Gonzalez ad reg. 8. Cancellar. glos. 65. num. 2. cum seqq. Ioan. à Cochier. in scholiis ad preces primarias Imperat. sect. 5. §. 2. lit. G. pag. 106. Galganet. de condit. & demonstr. p. 1. cap. 12. num. 5. Franc. Leo in Thesaur. forens. Ecclesiastici, p. 1. cap. 15. num. 3. & num. 43. Ferrer. in consuet. Castalonie, glos. 3. num. 52. Anton. Monach. Floren. decif. 50. num. 30. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 390. num. 1. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 774. num. 7. Rot. apud Farinac. decif. 144. num. 7. p. 2. recent.

Et hæc dictio importat idem quod *Eo casu*, vt tradunt Ægid. Bellam. conf. 39. num. 10. Roland. conf. 70. num. 16. lib. 3. Tusch. d. conclus. 390. num. 17.

Licet autem temporis extremitatem denotet, tamen de quo tempore significet, à verbis præcedentibus dependet, l. in substitutione, ff. de vulgari. Iacob. Mandel. conf. 51. num. 20. quem citat Octavian. Vulpell. d. loco.

Amplia, quod hæc dictio in tantum extremitatem temporis importat, vt aliud tempus non possit importare, & sufficit, quod momento eodem conditio verificetur, licet non duret. Caltr. conf. 184. num. 2. & conf. 185. num. 2. lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 390. num. 9. vbi num. 15. post Roman. conf. 204. num. 8. vbi plena Apostilla in verb. extremitatem, subdit, quod si constat de mente, quod facta certa notificatione teneatur notificatus dare, tunc tempore notificationis; quod si non dat, non satisfacit obligationi, & quod denotet extremitatem temporis, & vltimi momenti, dicit idem Roman. conf. 134. num. 6. Et quod denotet extremitatem temporis, vt comprehendat omnes conditiones, si pluribus apponitur. Ita Ægid. Bellam. conf. 39. num. 3. vers. dicit enim. vbi num. 10. vers. præterea, subdit, quod denotat extremitatem temporis tam primi, quam vltimi, si pluribus adiiciatur, prout eum refert Card. Tusch. d. conclus. 390. num. 4. & 5.

Non est tamen semper hæc dictio respectu temporis terminatè accipienda, iuxta notata per Galganet. d. tract. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 36. num. 9.

Est etiam demonstratiua temporis, seu declaratiua rei, cui adijcitur. Cassad. decif. 1. num. 3. & 4. de testam. Rota decif. 14. num. 5. p. 2. diuers. Duran. de arte testandi, caut. 5. num. 4. de substit. Menoch. de interd. rem. 15. recuperan. num. 392. Respicit tempus futurum. Idem Menoch. conf. 106. num. 324. Importat signatum tempus, & demonstratum tantum, vt per Bald. conf. 57. incip. Item instum, num. 2. vers. secundo est considerandum, lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 364. num. 1.

Restrictiua est hæc dictio, & restringit dispositionem ad tempus, & casum expressum, & prohibet extensionem ad alium casum omisum; notant Paris. d. conf. 92. num. 10. & conf. 20. num. 15. lib. 3. Cephal. conf. 269. num. 29. lib. 2. Grat. conf. 18. num. 32. & conf. 104. num. 4. lib. 1. Rimin. Iun. conf. 80. num. 18. & conf. 100. num. 33. & seq. lib. 1. Honded. conf. 8. num. 39. vol. 1. Menoch. conf. 117. num. 6. & conf. 152. num. 41. & conf. 198. num. 9. & conf. 746. num. 16. & conf. 1010. num. 10. vbi ait, quod restringit dispositionem ad extremum temporis. & conf. 1062. num. 23. & conf. 1063. num. 2. vbi ait, quod non restringit substitutionem ad casum non expressum. Auendan. ad l. 40. Tauri, glos. 14. num. 10. Surd. conf. 236. num. 13. post princip. & num. 46. & seq. & conf.

& conf. 344. num. 3. & conf. 347. num. 3. Galganet. d. q. 36. num. 8. Octavian. Vulpell. citato loco, vers. & restringit. vbi etiam dicit, quod adiecta personis prohibet extensionem ad alias personas, sicuti adiecta tempori, vel casui.

8 Declara, quod hæc dictio tunc excludit, quando pro exclusionem concurrat mens disponentis; vt quia superesset persona, quam verisimiliter noluit excludere, prout mater, fratres, & alij similes, vt concludit Cassad. d. decis. 1. in fine, de testam. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 390. num. 13. Et quod non operetur, quando in contrarium stat verisimilis mens testatoris, concludunt Menoch. d. conf. 117. num. 29. & Surd. d. conf. 344. num. 13.

9 Et quod non excludat casus similes, si mens non repugnat disponentis, tradunt Cassad. d. decis. 1. de testam. Alciat. lib. 3. de verbor. signif. fol. 68. Gozadin. conf. 64. in fine. Card. Tusch. d. conclus. 390. num. 14. Galganet. d. q. 36. num. 12.

10 Si verò ponatur sine aliqua dictione taxatiua, stat demonstratiuè, & declaratiuè, non autem restrictiue. Cassad. d. decis. 1. de testam. Card. Tusch. d. conclus. 390. num. 12. Galganet. d. q. 36. num. 10. vbi num. 11. subdit, quod quoties post hanc dictionem testator vterius procedit ad alias substitutiones, eo casu non stat restrictiue ad tempus, & casum, sed extenditur ad alia tempora, & ad alios casus expressos. Gonzal. in reg. 8. Cancellar. gloss. 63. num. 3.

Tradere.

DICTIO CCCCX.

1 Poteest verbum hoc accipi pro traditione, quæ verè transfert dominium, vt in §. per traditionem, Instit. de rer. diuis. & in l. traditionibus, C. de pactis. Quod intelligitur, si sit dominus, qui tradit, ex causa translatiua dominij; si verò non sit, non transfert nisi vfucapiendi conditionem, & tenetur de euictione, vt in l. clauibus, ff. de contrahen. empt. Proprietas igitur huius verbi non est, quod importet transferre dominium, sed solum corporalem rei possessionem præstare, nisi sit additum promissioni quantitat. Ita eleganter Bertazol. de clausulis instrument. claus. 16. gloss. 3. num. 1. vbi num. 2. tenet, quod verbum Tradidit in venditionis instrumento operatur etiam sine clausula constituti, cum per eam censeatur data licentia emptori accipiendi propria autoritate possessionem rei venditæ.

S V M M A R I V M.

- 1 Personalissima est dict. Tu, & non tantum relatiua, sed demonstratiua ad oculum.
- 2 Dominium denotat dict. Tuus.

Tu, Tuus.

DICTIO CCCCXI.

1 Et personalissima, & non tantum relatiua, sed demonstratiua ad oculum, vt per Stephan. Gratian. Marchiz decis. 51. num. 28.

2 Dictio Tuus denotat dominium, vt in l. Quintus, §. argento, ff. de auro, & argento legato. notat Surd. conf. 73. num. 72.

S V M M A R I V M.

- 1 Localiter, & temporaliter stare potest dictio Vbi.
- 2 Conditionem facit dict. Vbi, & importat idem quod Si.
- 3 Vbi, pro Quando, & Postquam, sæpe exponitur.
- 4 Inclusiua est dict. Vbi.
- 5 Vbi, aduerbium loci sæpe apud Ciceronem vsurpatur pro In quo, vel In qua.
- 6 Vbi, accommodatur ad personas, & ad numerum multitudinis.
- 7 Vbi, pro Postquam, sæpe vsurpatur.
- 8 Vbi terrarum, vbi gentium, ampliationem continent.
- 9 Vbi, interdum assumit Statim, Continuo, Quamprimum, Illico, & similia.

Vbi.

DICTIO CCCCXII.

Dvpliciter stare potest hæc dictio, scilicet localiter, & temporaliter. gloss. in l. si quis in legato, ff. de inducis. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. statim in princip. pag. 126. vbi subdit, etiam denotare diuersitatem causarum, vel negotiorum, & locorum.

Importat idem quod Si, & facit conditionem, vt in l. si ita scriptum, 45. §. fin. ff. de legat. 2. notant Menoch. conf. 473. num. 1. & 17. Anton. Monach. Bononien. decis. 61. num. 45. Octavian. Vulpell. citato loco, vers. & facit. vbi addit, huiusmodi conditionem formam inducere.

Pro Quando, & Postquam interdum exponitur, secundum Menoch. d. conf. 473. num. 6.

Includit hæc dictio, vt per Oldrad. conf. 49. num. 7. 4 vers. dictio Vbi. quem refert Card. Tusch. practice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 238. num. 4.

Apud Ciceronem Vbi aduerbium loci sæpe vsurpatur pro In quo, vel In qua, vt lib. 4. epist. 4. Vt is cuique locus, vbi ipse sit, miserrimus esse videatur. Id. lib. 6. epist. 1. in ea vrbe natus es, vbi nata, & alta est ratio, ac moderatio vitæ.

Accommodatur etiam ad personas, & ad numerum multitudinis. Cic. pro Quin. Neque nobis adhuc præter te quispiam fuit, vbi nostrum ius contra illos obtineremus. Id. in Orat. In his sermonibus, qui dialogi dicuntur, vbi etiam de industria faciendum fuit.

Sæpe etiam pro Postquam vsurpatur. Cic. in Pis. vbi 7 Galli cantum audiuit. Id. pro Balb. Vbi semel quis peccauerit, ei credi postea, etiam si per plures deos iuret, non oportet.

Vbi terrarum, vbi gentium, amplificationem continent. Cic. ad Attic. lib. 5. epist. 97. Quid ageres, vbi terrarum esses ne suspicabar quidem. Id. pro Rabir. Vbi terrarum sumus?

Interdum assumit Statim, Continuo, Quamprimum, Illico, & similia. Cic. 3. Ver. Hæc vbi filio nunciata sunt statim examinatus ad ædes contendit. Terent. Heaut. Vbi aperuit ostium, continuo hic se coniecit intro. Plaut. Amphit. Hæc vbi legati pertulere, castris illico producit omnem exercitum.

Z z 3 SVM

S V M M A R I V M.

- 1 Vniuerſalis dictio eſt Vbicumque, apta comprehendere omnia loca vniuerſaliter.
- 2 Vbique, accipitur pro quocumque loco, & intelligitur de loco idoneo.

Vbicumque, Vbique,

DICTIO CCCCXIII.

Vniuerſalis dictio eſt, apta comprehendere omnia loca vniuerſaliter, cap. ad honorem, de auctor. & uſu pally, l. vbiicumque, ff. de interrog. action. quæ vult, ſcribentem poſſe vbiicumque compelli recognoscere manum ſuam. Importat in omni tempore, & in omni cauſa, & ſiue parte inſtante, ſiue ex æquitate Iudicis. Et ſic importat ſine vlla diſtinctione, vt per Roman. conf. 373. incip. In cauſa propoſito, in princ. num. 2. & 3. quem refert Card. Tuſch. præſtic. concluf. tom. 2. lit. D. concl. 391. num. 1. & 2. vbi num. 3. declarat eum eodem Romano, quod in cauſa ordinaria, non poterit interrogari poſt conſuſum in cauſa, ſed in cauſa ſummaria ſecundum alias leges; nec inducit diſpenſationem ſeu derogationem: & num. 4. poſt Gemin. conf. 92. num. 2. verſ. quia ad hoc reſpondetur, limitat, quando proſertur in materia, quæ per alia iura eſt reſtricta ad quædam loca, quia tunc hæc dictio importat ſolum illa loca reſtricta per alia iura.

- 2 Dictio Vbique, accipitur pro quocumque loco, vt in l. 1. verſ. vbiique, ff. ſolut. matr. princip. Inſtit. de uſucap. notat Octavian. Vulpell. de præpoſ. & aduerb. ſignif. ſub dict. Vbi, verſ. Vbique, pag. 126. Intelligitur de loco idoneo, ſicut & dictio, quolibet loco, vt per Tiraq. de retract. lig. §. 1. gloſ. 7. num. 30.

S V M M A R I V M.

- 1 Ve, multipliciter ponitur, & ſtat ſecundum ſubiectam materiam.
- 2 Copulatiue aliquando ſtat dictio Ve, pro Et.
- 3 Ve, interdum accipitur pro diſiunctiua.

Ve,

DICTIO CCCCXIV.

- 1 Hæc dictio multipliciter ponitur, & ſtat ſecundum ſubiectam materiam, vt aſſerunt Gom. in §. perſonales, ſub num. 45. Inſtit. de action. Menoch. remed. 3. adipiſc. num. 21.
- 2 Nam aliquando ſtat copulatiue pro Et, vt in l. eſi poſt tres, ff. ſi quis eant. & in l. ſi quis ita, vbi Bart. ff. de iniuſtorupto. notant Gloſ. verb. ex ſtipulatione, in l. ſin. ff. de dole præleg. Alex. in l. ſi cum dotem, §. item pater, ſub num. 5. ff. ſoluto matrim. Gom. d. nu. 45. verſ. item aduerſus. Gungen. conf. 65. num. 29. tom. 1. Bertazol. de clauſ. inſtrum. clauſ. 11. gloſ. 4. num. 4. Pacific. de Salu. interd. inſp. 3. cap. 1. num. 18. Et hoc procedit in dubio, vt ſemper pro copula accipiat. Aretin. in l. 3. in princip. col. 2. & in l. quod meo, num. 12. ff. de acquir. poſſeſſ.
- 3 Interdum verò accipitur pro diſiunctiua, vt in l.

Stichum, §. Stichus, & ibi gloſ. ff. de ſtatulib. & in l. Paulus, §. Paulus, ff. ad leg. Cornel. de falſis. & in l. ſin. in princip. vbi notat Aretin. ff. de verb. obligat. Bertazol. d. num. 4. vbi ſubdit, ſe putare ita accipi debere, vt rub. C. de his que vi, metus ſue cauſa ſunt.

S V M M A R I V M.

- 1 Vel, non ſolet poni niſi inter diuerſa idem importantia, ſeu parum diſtantia.
- 2 Alternatiua eſt dictio Vel, etiam in ſe habens implicationem.
- 3 Diſiunctiua eſt dict. Vel, quoad verba, & quoad effectum.
- 4 Copulatiue ſumitur dict. Vel, pro Et, quando ponitur inter genus, & ſpeciem.
- 5 Declaratiue ſumitur dictio Vel, pro Id eſt, quando ponitur inter duas dictiones idem ſignificantes.
- 6 Etiam, importat dictio Vel, quando ponitur uni ſoli.
- 7 Vel, interdum ponitur pro Saltem.
- 8 Vel, nonnunquam accipitur pro Vt.
- 9 Augmentatiue quandoque ponitur dictio Vel.
- 10 Correctiue aliquando ponitur dictio Vel.
- 11 Ambiguitatem, ſeu obſcuritatem denotat dictio Vel.

Vel.

DICTIO CCCCXV.

Hæc dictio de ſui natura non ſolet poni niſi inter diuerſa, vt in rubr. ff. de acquir. vel amittenda hered. tradunt Ign. in auth. ex cauſa, num. 7. C. de liber. præterit. Bart. in l. ſupra, §. officium, in fine, ff. de aqua plu. arcen. Alex. in rubr. num. 4. ff. de vulgari. Capol. conf. 71. num. 7. in crimin. Bald. conf. 378. num. 9. vol. 5. & in l. filia, in 1. oppoſit. C. de collationib. Zabarel. in Clem. 2. q. 2. num. 8. de atate, & qualis. Roman. conf. 83. num. 2. Rebuff. in l. 130. verſ. accedit, ff. de verbor. ſignif. & in l. unica, in gloſ. 1. num. 3. & in gloſ. verb. proferuntur, num. 3. C. de ſentent. que pro eo. Mandos. in reg. 1. Cancellar. q. 10. num. 10. & 18. & in gloſ. faculi, §. & taxam, in verb. vel, fol. 333. col. 1. Menoch. conf. 416. num. 16. & conf. 646. num. 2. Flamin. de confident. q. 28. num. 112. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloſ. 48. num. 17. & gloſ. 52. num. 3. Cened. poſt lib. præſtic. & canonic. quaſt. ſing. 29. num. 8. Moner. de commutat. vltim. volunt. cap. 5. num. 205. Ferrer. in conſtitut. Cathalonia, gloſ. 4. num. 122. vbi ſubdit, quod diſiungit cauſas. Ror. deciſ. 770. num. 4. apud Farinac. in 1. collect. nouiſſimarum, vbi habetur, quod ampliat diſpoſitionem, etiam ad diuerſa. Et quod ponitur etiam inter diuerſa idem importantia, ſeu parum diſtantia, tradunt Grat. conf. 43. num. 17. & conf. 111. num. 3. & conf. 104. num. 8. vol. 1. Roman. conf. 83. num. 2. Caſſan. in conſuetud. Burgundia, rubr. 4. §. 23. in verſ. Ou promiſ, num. 1. pag. 781. & conf. 39. num. 101. Mandos. d. q. 10. num. 18. vbi ſubdit, quod iſta dictio quandoque ponitur inter ſimilia, & inter eadem importantia.

Alternatiua dictio eſt etiam in ſe habens implicationem, vt tradunt Doctores in cap. inter caſeras, de reſcriptis,

de refcriptis, & in l. hac verba, ille, aut ille, ff. de verbor. signif. Parif. conf. 91. num. 29. lib. 2. Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. Vbi, verf. Vel, pag. 127. col. 1. Portoles de confortibus, cap. 1. num. 66. Menoch. conf. 3. num. 21. & conf. 512. num. 3. & de arbit. conf. 544. num. 3. Grat. conf. 160. num. 48. vol. 2. Honded. conf. 15. num. 11. vol. 1. Parif. de confidens. 9. 32. num. 38. Surd. conf. 393. num. 8. Aloyf. Ricc. in decif. Curie Archiepifcop. Neapolis. decif. 72. num. 5. p. 1. Card. Tufch. practie. conclud. tom. 2. lit. D. concl. 244. num. 2. & 3. & concl. 392. num. 1. vbi num. 2. post Castilion. conf. 24. num. 52, fubdit, quod si ponatur inter incompatibilia, non importat alternatiuam, feu electionem, fed ordinem, prout in claufula codicillari, quod valeat iure testamenti, vel codicillorum; importat, quod si potest valere iure testamenti, valeat ex ordine, si non potest, tunc iure codicillorum valeat, quod etiam post Guid. Papæ conf. 33. num. 33. refert Cened. d. fing. 29. num. 7.

3 Disiunctiua quoque est hæc dictio quoad verba, & quoad effectum, l. cum, ff. quando dies legati cedat, l. si illud. vbi Bald. ff. de legat. 2. fufficit enim, alteram partem esse veram, l. plane, §. penult. ff. de legat. 1. l. quicumque, C. de fern. fugitiuis, l. fin. §. si autem sub conditione, C. commun. de legat. Clem. 1. verf. & nibilominus. & ibi glos. verb. a, vel ad ipsam, de fequeftrat. poffeffion. cap. inter ceteras. vbi Panorm. num. 4. & Dec. num. 22. cum feqq. de refcript. Parif. conf. 47. num. 3. vol. 3. Caffan. conf. 39. num. 101. Rebuff. in l. 37. in fine, de verbor. signif. & in l. unica, in glos. verb. proferantur, num. 3. C. de fens. que pro eo. Menoch. de prefumptionib. lib. 4. prefump. 83. num. 66. Bartholom. Peret. ad Extranag. ambiciofa, de reb. Ecclef. non alienan. fuper verb. Vbi, num. 20. & 21. pag. 152. Cened. d. fing. 29. num. 1.

4 Copulatiuè pro Et sumitur, quando ponitur inter genus, & speciem, vt per Bart. in l. si is, qui ducenta, §. virum, in 7. opposit. num. 2. ff. de rebus dubiis. Bald. conf. 378. num. 9. vol. 5. Sebastian. Medicis de diffinis. p. 2. cap. 1. num. 2. Menoch. conf. 187. num. 18. & conf. 54. num. 15. vbi ait, in copulatiuæ naturam abire, ne repugnantia contingat. Aloyf. Ricc. d. decif. 72. num. 6. Cened. d. fing. 29. num. 2. Sic etiam polita inter duas personas æqualiter vocatas stat pro copulatiua, & non pro difiunctiua, vt per text. in l. cum quidam, §. melius itaque, C. de verbor. signif. tradunt Menoch. conf. 187. num. 19. cum feqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 3. num. 15. Peregr. conf. 109. lib. 3. vbi quid, si ponatur inter personas, inter quas eadit affectio. Declarat tamen non stare pro coniunctiua, & copulare contra proprietatem verborum, & naturam, nisi vrgeant coniecturæ, vel neceffitas; & multo minus, quando copula exposita fecundum suam naturam non requireret vtrumque copulatum simpliciter omni casu, fed solum incipiendo ab vltimo. Ita Franc. Arret. conf. 13. incip. V'iso diligenter, num. 5. verf. exponere autem. Card. Tufch. d. lit. D. concl. 244. num. 14.

5 Declaratiuè etiam sumitur pro Id est, quando ponitur inter duas dictiones idem significantes, feu inter duo idem significantia, vt in rubr. C. si ager velligalis, vel emphyt. per. & in l. sciendum, §. 1. qui satisficere cogantur, & in l. 1. iuncta glos. C. de repudiis. Curt. Iun. conf. 145. num. 12. Bart. per text. ibi in l. vbi pactum, num. 1. C. de tranfact. Bald. in cap. pastoralis, post num. 3. de causa poff. Bellon. conf. 53. num. 7. Portoles d. cap. 1. num. 65. Corn. conf. 96. num. 16. vol. 1. Rebuff. in l. 37. in fine, verf. notare, ff. de verb. significat. Ofsalc. decif. 89. num. 4. Mandof. in glos. facit, §. & taxam, in verbo Vel, fol. 333. col. 2. Menoch.

conf. 347. num. 19. & conf. 1029. num. 14. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resol. 478. num. 2. Cened. d. fingul. 29. num. 3. præcipue quando est polita post genus, vt censuit Rota decif. 300. num. 26. apud Farin. p. 1. recte.

Etiam importat hæc dictio, quando ponitur vni soli, vt in l. 1. vbi Glos. C. de vendit. reb. fiscalib. lib. 10. & in princ. Inſtit. ad leg. Falcid. iuncta glos. ibi, in verbo Vel, tradunt Glos. verbo Vel hoc, in l. 1. ff. ad Syllan. & in l. proinde, §. si feruum, ff. de stipulat. fernor. que exponit Vel, pro Etiam. Mandof. d. verbo Vel, fol. 311. col. 1. in fine. Rebuff. in d. l. 37. in fine. Cened. d. fing. 29. num. 4.

Interdum ponitur pro Saltem, vt in l. & feruum, 7 iuncta glos. fin. ff. de statu homin. & in l. testamentum, iuncta glos. in verbo Vel, ff. de manumiff. testam. Glos. in l. 1. §. feruus quousies, in verbo Vel hoc, ff. ad Syllan. §. fufficit. ibi, vel medio tempore, iuncta glos. Inſtit. de ingenuis. §. 1. ibi, vel feruum, iuncta glos. Inſtit. quibus ex causis manumittere non licet. Mandof. d. verbo Vel, fol. 311. col. 1. Cened. d. fing. 29. num. 5.

Quandoque accipitur pro Vt, vt per Colin. in 8 pragmas. sanct. in. de elect. in cap. ficut, in glos. Vel. Cened. d. fing. 29. num. 6.

Nonnunquam augmentatiuè ponitur, vt in l. lit. 9 sue, ff. de verb. significat. notant Mandof. d. quæst. 10. num. 18. Octavian. Vulpell. citato loco, statim in principio.

Aliquando correctiuè, vt in l. 52. si qui, §. si libero, 10 vbi Paul. de Caſtr. ff. commodari. Octau. Vulpell. citato loco.

Denotat quandoque ambiguitatem, seu obscuritatem, vt post Angel. in conf. 94. num. 5. verf. illa enim, tradit Card. Tufch. d. lit. D. concluf. 244. num. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Temporis modicum interuallum importat dict. Vel circa, & ad summum sex menses.
- 2 Mensura in venditione quantitatis adiecta dict. Vel circa, facit totum venire.

Vel circa.

DICTIO CCCCXVI.

Intelligitur hæc dictio de modico temporis interuallulo, vt per Rodoa. de reb. Ecclesia non alienan. in tit. quid & quando dicatur modicum, num. 15. 16. & 17. Menoch. de arbit. casu 46. num. 3. Et ad summum importat sex menses; ita quod narrato, quod quis possedit per quatuor annos, vel circa, fufficiat verificare, quod possedit per tres annos cum dimidio, & sic similiter in ætate, argum. l. non tantum, ff. de excusat. tutor. tradunt Alex. conf. 88. num. 9. lib. 6. Rebuff. in l. caterorum, in fine, ff. de verb. significat. & in praxi beneficiis, tit. de dispens. ratione ætatis, verf. seu circa, & conf. 73. Menoch. d. cas. 46. num. 5. Rota decif. 297. num. 1. lib. 2. p. 3. diuers. Nicol. Garc. de benef. p. 11. cap. 3. §. 1. num. 49.

Adiecta mensuræ in venditione quantitatis facit totum venire, secundum Bertazol. de claus. instrum. claus. 20. glos. 21. num. 1.

Cætera habes supra in dict. In circa.

S V M M A R I V M.

- 1 Explicatiua, seu potius exemplificatiua est dictio Veluti.
- 2 Veritatis

- 2 Veritatis expressiva interdum est dictio Veluti.
- 3 Similitudinem nonnunquam denotat dictio Veluti, & ponitur pro Sicut.
- 4 Velut, idem importat quod Quasi, & similitudinem importat.

Velut, Veluti.

DICTIO CCCCXVII.

- 1 Et explicativa hæc dictio, seu (ut interpretes iuris aiunt) exemplificativa, ut in l. 3. & l. Labeo 2. §. 1. ff. de verb. significat. & in l. inter publica, ff. eod. tit. quæ loquitur de dictione Velut, & in l. qui restitue-re. C. de rei vendic. & in l. veluti. C. de eden. Corn. conf. 254. sub num. 2. vol. 3. Ferrer. in constit. Catalon. glos. 7. num. 100.
- 2 Interdum est expressiva veritatis, ut in l. quoties, C. de iure dotium. Alber. in diction. in verbo Velut.
- 3 Nonnunquam importat similitudinem, & ponitur pro Sicut, ut in l. 2. cum ibi notatis. ff. de leg. 2. & in §. 2. Instit. qui satisfacere cogantur, iuxta tradita per Menoch. de præsump. lib. 4. præsump. 51. num. 6.
- 4 Et de dict. Velut, quod stet pro Quasi, & importet similitudinem, tradunt Dyn. conf. 41. num. 3. vers. Cum ergo. Calderin. conf. 496. alias 5. circa fin. de heret. & conf. 553. alias 8. de verb. signif. quos refert Card. Tusch. præst. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 375. num. 1. vbi num. 2. post Franch. in cap. cum contumacia, in 2. notab. de heretic. lib. 6. declarat, quod dictio Velut, etiam est expressiva veritatis.

Vendere.

DICTIO CCCCXVIII.

- 1 Verbum hoc naturaliter de vera venditione, non autem de ficta, vel simulata interpretandum est, ut post Paul. de Castr. notat Bertazol. de clausulis instrument. claus. 16. glos. 2. num. 1. vbi subdit, quod venditionis appellatione de sui propria significatione venit venditio, & non alius contractus.
- 2 Aliquando tamen pro locare exponitur, secundum Calder. Pereira de empt. & vend. cap. 7. num. 7.

Verè.

DICTIO CCCCXIX.

- 1 Fictiorem omnem excludit, iuxta tradita per Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 15. num. 15. Et interdum idem importat, quod Proprie, secundum Fatinae. in praxi crimin. p. 4. conf. 76. num. 8.

SUMMARIVM.

- 1 Aduersatiua præcedentium in iure, & in facto est dict. Verò.
- 2 Qualitates præcedentes repetit, & aduersatur retenta eadem qualitate, dict. Verò, interdum verò non aduersatur, ut num. 3.
- 4 Verò importat quandoque idem quod Sed.

Verò.

DICTIO CCCCXX.

Aduersatiua est hæc dictio præcedentium in iure, & in facto, ut in l. hoc amplius, §. de his autem. vbi Bart. ff. de damno infecto, & in l. si ita scriptum, num. 1. & ibi Paul. num. 2. Alex. & Iaf. num. 4. de liber. & posthum. Cepol. conf. 68. num. 5. in crimin. Bec. in rubr. C. qui admitti, num. 68. & conf. 301. num. 16. Gom. in cap. si annum, §. si verò, num. 1. de iudiciis, lib. 6. Zabarell. conf. 58. num. 1. Rebuff. in concord. sis. de collat. §. præfatique, in vers. verò. Menoch. conf. 201. num. 34. & conf. 737. num. 15. Surd. conf. 315. num. 1. Cened. post lib. præstic. & canonic. quest. sing. 99. num. 1. Octavian. Vulpell. de præstic. & adverb. signif. sub hac dict. statim in princip. pag. 127. vbi intelligit, quando id, cui adiicitur, diuersam habet rationem. & num. 1. subdit, quod affert diuersitatem in iure, & in facto, quando aduersatiue posita est sine copula, plerumque tamen præcedentibus non repugnat, ut in autb. de heredit. & Falcid. in princip. collat. 1. notat Burg. de Pace p. 1. l. 3. Tauri, conclus. 4. num. 579.

Repetit etiam qualitates præcedentes, & aduersatur, retenta eadem qualitate, ut in l. Seia, §. Cato, ff. de fundo instructo, cap. pastoralis, §. si verò, de causa possess. cap. 2. vers. ubi verò, de restit. in integrum, lib. 6. cap. pia, vers. si verò, de exceptionib. lib. 6. Clem. 1. de foro competen. notant Alex. conf. 99. num. 9. vol. 7. & conf. 249. num. 2. & 5. vol. 6. Ruin. conf. 111. num. 6. lib. 3. Natt. conf. 570. num. 9. Socin. Iun. conf. 83. num. 1. lib. 1. Menoch. d. conf. 76. num. 6. & conf. 530. num. 18. vbi loquitur de dictione Verum. Rebuff. in d. vers. verò. Peregr. de fideicommiss. art. 16. num. 91. Surd. conf. 315. num. 1. & 2. Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 5. Cened. d. sing. 99. num. 2. Card. Tusch. præstic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 240. num. 7. vbi num. 8. cum Alexand. d. conf. 99. num. 9. lib. 7. subdit, habere locum etiam in qualibet alia dictione aduersatiua. & num. 9. post Ruin. conf. 176. num. 8. lib. 2. declarat procedere, quando oratio sequens, in qua est dictio aduersatiua, non est perfecta; secus, si esset perfecta. Et quod hæc dictio sit suppositiua omnium qualitatum expressarum in præcedenti dispositione, tradunt Bald. in l. omnes populi, num. 21. ff. de iustitia, & iure. Ruin. conf. 111. num. 6. lib. 3. Maresc. variar. resolut. lib. 2. resol. 94. num. 68.

Interdum tamen non aduersatur, nec repetit qualitates præcedentes, ut in l. eas causas, vers. eas verò, & ibi glos. Bart. & Castr. ff. de condit. & demonstr. vbi intelligunt, dictionem Verò pro Enim, & sic ponitur affirmatiue. Aliquando ponitur inceptiue, ut in §. si verò, ad quem. Instit. de rerum divis. cap. quosdam, de præscrip. cap. super eo, de elect. cap. transmissa, vers. quia verò, de eo, qui cognouit consanguineam uxoris sue. Cened. d. sing. 99. num. 4.

Importat quandoque idem quod dictio Sed, secundum Menoch. conf. 76. num. 7. & Octavian. Vulpell. citato loco, num. 1.

Versus.

DICTIO CCCCXXI.

Respectu loci non includit locum, ut tradit Seraphin. decis. 167. num. 1. Nam ex germana significatione, loci quamdam circumstantiam indicat,

dicat, quæ à loco ipso, relato differt, vt liquidò colligi potest ex Cicerone lib. 4. ad Attic. dum ait: Ex Asia rediens, cum ab Egina Megaram versùs nauigare, cœpi regiones circum circa prospicere. & in epist. lib. 16. ad Attic. inquit: Verri me à Minturnis Arpinum versùs. Et Plautus ait: Ego portas versùs pergam, & perquiram, quem si non inuenero, domum versùs reuertar. Refert Glorit. resp. 10. num. 100. & in terminis, quod hæc dictio *Versus* denotet situationem, & non propinquitatem, ex Plauto suprà allegato tenuit Rota in *Theatina inuisionis*, 17. Junij 1613. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino, impressa per Farinac. decis. 509. num. 5. p. 1. recent. & in eadem, coram eodem, 26. Junij 1615. impressa per eundem decis. 683. num. 5. eadem p. 1. recent.

SUMMARIUM.

- 1 Vicissim, eiusdem est significationis quod Inuicem.
- 2 Substitutionem reciprocam inducit dictio Vicissim.

Vicissim.

DICTIO CCCCXXII.

- 1 Eiusdem est significationis, quæ est dictio *Inuicem*, de qua suprà suo loco, l. fideicommissio, C. de transfat. cap. 1. de mutuis petis. vbi Abb. num. 6. post gloss. dicit, quod illud dicitur vicissim fieri, quod fit eodem tempore, ordine tamen successiuo, ita tamen quod non concurrat cum temporis momento,
- 2 Inducit substitutionem reciprocam, vt in l. in testamento, §. hæc verba, ff. de hered. institut. notat Menoch. conf. 95. in princip. quem refert Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. *Vicissim*, pag. 127.

SUMMARIUM.

- 1 Declaratiua simul, & restrictiua precedentium est dictio. Videlicet.
- 2 Demonstratiue secundum subiectam materiam nonnunquam stat dictio. Videlicet.
- 3 Demonstratiue magis, quàm restrictiue in dubio stat dictio. Videlicet.
- 4 Oppositiue interdum stat dictio. Videlicet, quandoque determinatiue.

Videlicet.

DICTIO CCCCXXIII.

- 1 Regulariter hæc dictio precedentium est declaratiua, simul & restrictiua, vt in l. videlicet, ff. ex quibus causis maiores, & in l. videlicet, ff. de pactis, & in l. si quis, §. si in venditione, alias l. si in venditione, ff. commun. predior. cap. transmiss. de eo, qui cognouit consanguineam uxoris sue, ibi, uxore sua defuncta, filiam eius, priuignam videlicet propriam. & in cap. sacrosancta, de elect. & in cap. nonimus, de verbor. signif. notant gloss. & Bart. in l. 1. num. 2. ff. ad legem Aquiliam. gloss. in Clem. causam, verb. videlicet, de elect. Paris. conf. 6.

num. 22. & conf. 92. num. 33. vol. 1. & conf. 85. num. 47. vol. 2. & conf. 63. num. 2. vol. 3. Corn. conf. 105. num. 10. & conf. 221. num. 6. & conf. 195. num. 4. vol. 3. Purpurat. conf. 475. num. 3. Dec. conf. 47. num. 1 & 2. & conf. 423. num. 15. Socin. sen. conf. 47. num. 7. vol. 1. & conf. 32. num. 4. & conf. 41. num. 16. vol. 4. Socin. lun. conf. 123. num. 3. vol. 3. Grat. conf. 6. num. 28. & conf. 7. num. 1. vol. 1. Cephal. conf. 637. num. 4. & conf. 704. num. 15. Crauet. conf. 273. num. 9. & conf. 310. num. 2. Bursat. conf. 9. num. 18. & conf. 13. num. 33. Rimin. conf. 67. num. 42. Ang. conf. 354. in princip. Surd. conf. 315. num. 61. & decis. 161. num. 8. & de aliment. tit. 1. q. 42. num. 100. Decian. conf. 555. num. 24. vol. 3. Menoch. conf. 21. num. 27. & conf. 706. num. 10. cum seqq. Peregr. conf. 138. num. 7. vol. 1. Caualecan. decis. 19. num. 34. de ultim. volum. in 3. parte, & decis. 23. num. 6. ead. p. 3. Vinc. de Franch. decis. 117. num. 12. p. 1. Marant. de ord. iudicior. p. 3. tit. iudicij rela aggreduur. num. 105. Sim. de Prestis, de interpret. ultim. volunt. lib. 2. interpret. 3. dub. 1. fol. 4. num. 10. Annib. Rochus de Usit. in gloss. Videlicet, pag. 241. Colm. in pragmat. sanct. tit. de collat. §. ordinat. in vers. Videlicet, fol. 69. col. 4. & in tit. de annat. §. item, in vers. Videlicet, fol. 157. col. 4. Octau. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. *Vicissim*, pag. 127. Berta-zol. de claus. instrum. claus. 38. gloss. 3. num. 1. Cald. Pereira, de renouat. emphyt. q. 11. num. 15. Cened. post lib. practic. & canonic. quest. sing. 66. num. 1. & 2. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 50. Farinac. in praxi crim. p. 4. conf. 95. num. 6. & Steph. Gratian. Marchia decis. 44. num. 7. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchalium sedium erect. cap. 1. num. 27. Card. Tulch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 393. num. 1. cum seqq. Ioan. à Cochier in proem. Regul. Cancell. num. 18. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 33. Gregor. decis. 286. numero 9.

Nonnunquam stat demonstratiue secundum subiectam materiam, vt in cap. cum Martha, §. distinguendum, de celebrat. Missarum. las. in l. tempus, num. 1. ff. de re iudicat. Rebuff. in concord. rubr. de collat. §. prefatiq. in vers. Videlicet, fol. 300. Dec. conf. 47. num. 4. vers. non obstat. Cened. d. sing. 66. nu. 1. Et in dubio stat magis demonstratiue, quàm restrictiue, secundum Aym. conf. 227. num. 4. & 8. & conf. 245. nu. 9. & conf. 273. sub num. 9. Anton. Monach. Lucens. decis. 13. num. 3.

Interdum stat oppositiue, vt in cap. post electionem, 4 de concess. prebende, & in cap. scriptum, de elect. & in cap. 1. de priuileg. lib. 6. Aliquando exemplificatiue, vt in cap. nihil, circa finem, de elect. Quandoque determinatiue, vt in cap. super literis, de rescriptis.

SUMMARIUM.

- 1 Improprietaem denotat verbum Videtur.
- 2 Fictiōem inducit verbum Videtur.
- 3 Presumptionem quandoque significat verbum Videtur.
- 4 Arbitrium boni viri aliquando importat verbum Videtur.
- 5 Visionem interdum importat verb. Videtur.
- 6 Veritatem nonnunquam importat, & certitudinem denotat verbum Videtur.

Videtur.

DICTIO CCCCXXIV.

Improprietaem denotat hæc dictio, vt in l. 1. §. 1. adieciſſe videtur, ff. de vi, & vi armata. Pichard. ad Aaa §. nomi

- §. nominatim, num. 6. Instit. de exheredat. liber. Ferrer. in consil. Cathalonie, glos. 2. num. 108. Accac. Anton. in comment. ad l. 5. ff. de cond. & demonstr. num. 105.
2. Fictionem inducit, ut in d. l. 1. §. de iecisse, & in l. naturaliter, in princ. ff. de acq. possess. notant Roman. conf. 224. incip. lita captura, in fine. Tiraq. de iure constituti, p. 2. ampliat. 1. num. 7. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 646. Thomas de Thomasset, in florib. legum reg. 303. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. pref. 5. num. 9. & presumpt. 86. num. 12. Bened. Egidi. in repet. l. ex hoc iure, ff. de iuris. & iure, p. 1. cap. 8. num. 78. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 394. num. 1.
3. Presumptionem quandoque significat secundum Menoch. d. lib. 4. presumpt. 89. num. 12. & conf. 370. num. 10. Accac. Anton. in comment. ad l. cum auis, 102. num. 16. ff. de cond. & demonstr.
4. Arbitrium boni viri aliquando importat, ut per Roman. conf. 228. incip. Pro plena, num. 11. vers. ceterum, ubi Apostil. in verb. Boni viri. Vallasc. consult. 153. num. 25. Retr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 50. in princip. Card. Tusch. d. concl. 394. num. 4. Greg. decif. 251. num. 8. Rota apud Zach. post tract. de oblig. Camer. decif. 2. num. 10. & decif. 3. num. 5. ubi num. 2. subdit, quod quandoque necessitatem importat. Et etiam apud Farin. decif. 359. num. 6. & decif. 640. num. 13. & decif. 698. num. 3. p. 1. recent.
5. Visionem interdum importat, quæ non habetur pro certa, & aliquando visionem certam, ut ex Bart. conf. 111. incip. Queritur, num. 5. lib. 1. tradit Card. Tusch. d. conclus. 394. num. 4.
6. Veritatem nonnunquam importat, & certitudinem denotat, quando pronuntiatur à iure, ut in l. quid. tamen, §. arbitri, ff. de arbitris. Zabarel. conf. 60. num. 5. vers. tamen. Rebuff. in compendio alienationum, num. 71. pag. mihi, 76. Card. Tusch. d. concl. 394. num. 3. Aliàs verò non importat veritatem secundum Surd. decif. 195. num. 13. Seraph. decif. 522. num. 2.

Vindicare.

DICTIO CCCCXXV.

1. Verbum hoc, sicut & Vindicta, intelliguntur de vindicta non propria auctoritate sumenda, ut notant Glos. 1. in l. 1. ff. de indignis. Cald. Percira quas. forens. seu receptar. sent. conf. 35. num. 33. Sic etiam verbum Visceris, intelligitur iure mediante. Seraphin. de privileg. iuram. priuil. 74. num. 51.

SUMMARIUM.

- 1 Vix, imminuendi, ac penè negandi vim habet.
- 2 Vix fieri illud dicitur quod fieri potest, licet cum difficultate.
- 3 Exceptionem & regulam esse in contrarium denotat dict. Vix.
- 4 Expectationem diuturnam declarat dict. Vix.

Vix.

DICTIO CCCCXXVI.

- 1 Vix, imminuendi, ac penè negandi vim habet, Cic. 1. de Orat. Indicendo vix paucos proferre

possumus. Id. 2. Acad. Nos probabilia quidem multa habemus, quæ sequi facile affirmare vix possumus.

Illud dicitur vix fieri, quod fieri potest, licet cum difficultate, ut in cap. hac cum placiti, ubi Glos. 12. q. 2. cap. 2. de cognat. spirit. lib. 6. notat Othavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. Violenter, vers. Vix, pag. 129. ubi subdit, quod est dictio diminutiva, & quandoque interpretatur pro Nullo modo.

Denotat exceptionem, & regulam esse in contrarium, ut in l. vix certis armis, ubi glos. ff. de iudiciis, & in l. inira, §. fin. ff. de minorib. & in l. si heres, ff. ad legem Falcidiam.

Vix tandem diuturnam expectationem declarat. Cic. lib. 5. epist. 9. Vix tandem legi litteras dignas Appio Claudio. Id. in Pis. Gabinius ipse vix, sed tamen se collegit.

Vlteriùs.

DICTIO CCCCXXVII.

Non solum hæc dictio est inclusiva, sed repetitiva omnium qualitarum præcedentium, iuxta tradita per Dec. conf. 189. num. 7. tom. 1. Pedem. decif. 52. num. 4. & 15. Surd. conf. 274. num. 16.

Tollit ipso iure ius perendi, ut per Garz. Girond. 2 de privilegior. & exmpt. explicat. num. 907.

SUMMARIUM.

- 1 Inclusiva regulariter est dict. Ultra.
- 2 Exclusiva interdum est dict. Ultra, & quando, ostenditur.
- 3 Qualitates præcedentes repetit dict. Ultra.
- 4 Implicationem importat dictio Ultra.
- 5 Numerum expressum limitat dict. Ultra.
- 6 Tempus modicum importat dict. Ultra.
- 7 Testis deponens per dictionem Ultra, nihil probat.
- 8 Tempus totum continuum ut comprehendatur non facit dict. Ultra, sine copula in teste deponente.
- 9 Ultra contrarium habet Citra, & significat Trans.

Ultra,

DICTIO CCCCXXVIII.

Regulariter hæc dictio est inclusiva, ut in l. si ultra, C. de fideicomisso. tradunt Dec. in l. actione, num. 9. C. de transact. & in l. filiam, num. 1. C. de collar. & conf. 90. num. 7. & conf. 330. num. 1. & conf. 423. num. 4. Barbat. conf. 74. col. 6. vol. 4. Fulgos. conf. 40. col. 2. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. glos. 11. num. 68. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de frinol. appell. §. quodque, in verb. Ultra. Gulielm. Bened. in repet. cap. Raynutius, in verb. Alterocha filia, num. 1. cum seqq. Azved. ad Curiam Pisanam, lib. 5. cap. 6. num. 128. Pute. decif. 59. num. 1. lib. 3. Rebuff. in comment. ad l. si quis sic dixerit, 123. vers. idem, in dict. Ultra, ff. de verbor. signif. pag. 506. Menoch. de presumptionib. lib. 4. presumpt. 145. num. 4. Azved. ad l. 7. num. 121. tit. 18. lib. 4. noua Recopil. Cened

Cened. post lib. praeftic. & canonic. quast. fing. 40. num. 1. Surd. decis. 285. num. 9. vbi num. 12. subdit, quod confirmat quae fuerant inutiliter data, & disposita. Card. Tusch. praeftic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 395. num. 13. vbi num. 14. post Caguol. in l. 2. num. 5. & seq. C. de rescind. vendit. tenet, quod laesio prohibita ultra dimidiam, permittit laesionem vsque ad dimidiam.

2 Interdum ista dictio excludit, vt in l. cum ultra, C. de non numerata pecunia, & in l. si ultra, C. de fideiuss. notant Rebuff. in concordat. tit. de collat. §. praefticque ordinarij, in verb. Ultra. Dec. conf. 296. num. 1. vers. & ideo illa dictio. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 11. num. 61. Octavian. Vulpell. citato loco, num. 2. vers. & eius. Gulielm. Benedict. in d. verb. Aliterque filia, num. 7. vbi asserit, quod quando ista dictio additur rei à iure prohibita, vel quando absonus resularet intellectus, si ea inclusiue intelligeretur, in eo casu excludit, & non includit; vt etiam tradit gloss. verb. facere, in Clem. 1. de vsuris, quae dicit, quod si statuto caueatur, quod nullus accipiat pro vsura ultra duos denarios pro libra in mense, statutum non videtur permittere vsuram quoad duos denarios, cum sit contra ius vsuram exercere, absonusque inde resultet intellectus, si ea permetteretur, cum omni iure sit prohibita; de quo etiam Cosm. in d. verb. Ultra. Rebuff. in comment. ad l. si quis, vers. limitatur, quando, ff. de verbor. signif. pag. 506.

3 Repetit haec dictio qualitates praecedentes, vt per Dec. in l. lecta, num. 24. ff. si certum petatur, & conf. 189. aliàs 190. num. 7. vers. 4. Calder. conf. 336. aliàs 7. de testament. Castr. conf. 88. num. 1. vol. 1. Azeued. d. l. 2. num. 5. tit. 4. lib. 8. noua Recopil. & ad Curiam Pisanam lib. 5. cap. 6. num. 128. Surd. d. decis. 285. num. 12. Galgancet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 7. Cened. d. fing. 40. num. 3. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 395. num. 1. vbi num. 2. post Ang. conf. 294. num. 6. vers. venio, restringit, tunc non inducere repetitionem qualitatum praecedentium, quando in praecedentibus qualitates sunt diuersae à sequentibus; vel quando dispositio esset nulla, si fieret repetitio.

4 Implicationem etiam importat, veluti si maritus ultra dotes aliquid leget vxori, censetur legare dotes, & legatum, quia dictio Ultra implicat; vt per Angel. conf. 294. num. 5. Bald. conf. 58. incip. Factum tale est, in princip. lib. 4. Bart. in l. qui iia, ff. de dote preleg. quos refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 395. num. 5. vbi num. 7. cum Angel. citato loco declarat, hanc dictionem, & similes implicare in materia fauorabili, secus in odiosa. Adde Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 116. num. 29.

5 Numerum expressum limitat, secundum Calder. Pereira de renouat. emphyt. q. 11. num. 16. & extendit id tantum, cui additur, ex Azeued. d. l. 2. num. 1. tit. 4. lib. 8. noua Recopil. vbi num. 5. subdit, quod est confirmatoria priorum.

6 Modicum tempus importat, vt in l. hac adiectio, ff. de verbor. signif. notant Abb. in cap. litera, num. 10. de dilationib. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 55. num. 42. Octavian. Vulpell. citato loco, num. 3. Card. Tusch. d. conclus. 390. a num. 8. vbi num. 10. post Castren. conf. 18. num. 2. lib. 1. & conf. 26. num. 3. eod. lib. declarat, quod quando profertur à lege, potest importare aliquid ultra, & sic modicum, quia superest minister legis, qui potest arbitrari.

7 Testis deponens per hanc dictionem, nihil probat, & ideo probans aliquid factum à viginti annis, & ultra, non probat concludenter probandum certo tempore supra viginti annos, secundum Ioan. de

Imola conf. 105. num. 4. Card. Zabarell. conf. 107. incip. Pecunia. Viu. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. de probat. num. 68. pag. 481. Azeued. d. l. 2. num. 11. Octavian. Vulpell. d. loco, num. 4. vbi limitat, si à teste probabilis ratio eius dicti redderetur. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 277. num. 12. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1520. Card. Tusch. d. concl. 396. a num. 8. vbi num. 12. subdit ex Imol. d. conf. 105. num. 4. quod si plures testes deponunt, vnus de decem annis, alius de octo, & ultra, non concludunt de decem, quia dictio Ultra nihil importat, additque, aliquid operari ad inducendam concordiam cum partis assertionem. Nam si pars dicit, quod sunt anni vndecim, testes verò dicunt, quod sunt anni decem, & ultra, non sunt contrarij.

Vnde sine copula in teste deponente de tempore 8 non facere, vt comprehendatur totum tempus continuum, tradit Seraphin. decis. 1102. num. 3.

Apud Ciceronem, & alios bonos Latinae linguae 9 Autores, contrarium habet Citra, & significat Trans. Cic. Attic. lib. 12. Ultra Syllanam villam est, quam puto tibi notam esse. Idem Tusculan. 4. Sed adhibet modum quemdam, quem ultra progredi non oporteat. Idem lib. 2. de diuinat. Diuinitas coniectura nititur, ultra quam progredi non potest. Idem 1. de inuent. Longum exordium est, quod pluribus verbis, aut sententiis ultra quam satis est, producit.

S V M M A R I V M.

- 1 Ultra, aliquando exponitur pro Sponte.
- 2 Ultra interdum significat idem quod sine requisitione, vel mandato.
- 3 Ultra, nonnunquam accipitur pro, sine quaestione.
- 4 Ultra, apud Grammaticos interdum significat Insuper.
- 5 Ultra, citroque, sunt dict. opposita.
- 6 Ultra, per translationem interdum usurpatur pro, mutuo, atque, inter se.

Ultra.

D I C T I O C C C C X X I X.

Hæc dictio aliquando exponitur pro Sponte, vt in l. vxori, vbi gloss. ff. de fals. & in l. illud, §. fin. ff. de consil. pecun. & in l. circa, ff. de probat. & in l. qui hominem, §. si nullo, ff. de solut. & in l. non omnes, §. item temporis, ff. de re militari. Cic. lib. 4. epist. 16. Nec mihi quidquam in mentem venit optare, quod non ultra mihi Cæsar detulerit.

Interdum significat idem, quod Sine requisitione, 1 vel mandato, vt in l. liberto, §. penult. ibi, ultra egis, ff. de negot. gestis.

Nonnunquam accipitur pro, Sine quaestione, vt in l. 1. §. diuus Antoninus, & §. si quis ultra, & in l. vnus, §. index, ff. de quaest. Ultra competit actio, id est, sine poenitentia, sine exceptione, l. 3. §. 1. ff. de condit. causa dat. l. sed an ultra, ff. de negot. gestis. Ultra iurando, id est, sine dilatione, & necessitate, l. si legatus, ff. de dolo, l. 3. ff. de inre iuran. l. si pignori, in fin. ff. famul. heriscunda.

Ultra apud Grammaticos interdum significat 4 Insuper. Cic. Catilin. 3. Est etiam in nobis animus, Quirites, vt non modò nullius audaciz cedamus,

A a a sed

ſed etiam omnes improbos ultro ſemper laceſſamus.
Virgil. *Æneid.* lib. 9.

Videris irrumpentem, ultroque incluſerit urbi.

- 5 *Utrò, citroque*, ſunt dictiones oppoſitæ, l. ſi quis ex argentiariis, §. rationem, ff. de eden. notant Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. gloſ. 11. num. 66. Octavian. Vulpell. de præpoſ. & adverb. ſignif. ſub dict. *Utra, verſ. ultro*, pag. 131. col. 1.

- 6 Per translationem apud Grammaticos interdum uſurpatur pro *Mutuò*, atque *Inter ſe*. Cic. lib. 1. Offic. Beneficia ultro, citroque data, & accepta. Idem lib. 6. de Repub. Multisq; verbis ultro, citroque habitis, ille nobis conſumptus eſt dies.

S V M M A R I V M.

- 1 Simultaneitatem, congregationem, & unionem diuerſorum denotat dict. Vnà.
- 2 Vnà, idem importat quod Simul.
- 3 Vnitatem, atque æqualitatem ſignificat dictio Vnà.
- 4 Vnà, coniungit plus quàm dict. Et.

Vnà.

DICTIO CCCCXXX.

- 1 Denotat hæc dictio ſimultaneitatem, congregationem, & unionem diuerſorum, ac actuum conjunctionem, ut in l. Lucius, §. quiſquis, & in l. ſi pluribus, in princip. ff. de legat. 2. & in l. ſin. vbi Bald. ſub num. 11. in 6. oppoſit. & laſ. col. ſin. C. de impub. & aliis, & in §. nos autem, Inſtit. de Atiliano tutor. norant Parif. conf. 79. num. 21. lib. 3. Alex. conf. 93. num. 4. lib. 3. Gozadin. conf. 72. ſub num. 9. verſ. nam dictio Vnà, ff. de verbor. ſignif. pag. mihi 202. Bertazol. de clauſulis inſtrument. clauſ. 39. gloſ. 1. num. 1. Octavian. Vulpell. de præpoſ. & adverb. ſignif. ſub dict. *Utra, verſ. una*, pag. 131. Peregr. conf. 65. incip. Viſis, num. 8. lib. 3. Flamin. Parif. de confident. benefic. q. 33. num. 28. Marc. Anton. variat. reſolut. lib. 2. reſol. 35. num. 4. Card. Tuſch. prætic. conſul. tom. 2. lit. D. concl. 376. num. 1. Et fuit dictum in Montis Regalis inuiſdictionis, 5. July 1604. coram Reuerendiſſimo Domino meo Coccino Decano.

- 2 Et tantum eſt dicere Vnà, quantum Simul, l. qui quatuor, §. uxori, ff. de legat. 3. l. immò & ſocer, ff. de uſu, & habit. Bald. in l. unic. §. in his itaque, C. de caducis tollend. Gozadin. conf. 21. num. 37. Grat. conf. 9. num. 103. & conf. 111. num. 3. lib. 1. & conf. 13. num. 56. lib. 2.

- 3 Significat vnitatem, ac æqualitatem; ita quòd non habeat compoſitionem, iuxta tradita per Menoch. de præſumptionib. lib. 4. præſumpt. 139. num. 22. & conf. 578. num. 3. Ceuall. commun. contra communes, q. 828. num. 47. Vnde ſi quis inſtituat fratrem hæredem, cum hoc quòd bona ſua debeat communicare vnà cum fratribus ſuis, importat ſimultaneam communicationem, ut ipſe fratribus, & fratres ſibi communicent. Ita Bart. conf. 4. incip. Factum tale, num. 3. in fine, & ſeq. lib. 1. Card. Tuſch. d. lit. D. conſul. 376. num. 1. vbi num. 2. cum eodem Bart. d. conf. 4. num. 4. ſubdit, quòd ſi quis inſtituat ſibi hæredem Titium, vnà cum filiis ſuis, omnes ſunt hæredes.

- 4 Illud aduertere oportet, quòd hæc dictio coniungit pluſquàm dictio Et, iuxta tradita per Bart. in

l. Gallus, §. quidam reſtè. vbi laſ. num. 14. & 20. ff. de liber. & poſthum. Parif. conf. 3. num. 17. vol. 1. & conf. 79. num. 21. & ſeq. vol. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Vnà cum, idem importat quòd dict. Et.
- 2 Augmentum importat dictio Vnà cum, reſpectu qualitatis relictæ.
- 3 Vnà cum, demonſtrat ut aliquid ſimul expeditur.

Vnà cum.

DICTIO CCCCXXXI.

Idem importat hæc dictio, quod copula Et; & iſed ſi teſtator relinquat exequutorem ſuum Titium, vnà cum Seio, proinde eſt ac ſi dixiſſet: Relinquo Titium, & Seium exequutores, ita quòd vno mortuo alter eſt exequutor ſolus utroque caſu. Ita Bart. conf. 147. incip. Factum tale, lib. 1. quem reſert Card. Tuſch. prætic. conſul. tom. 2. lit. D. concl. 398. num. 1. vbi num. 2. cum eodem Bart. d. conf. 147. num. 2. ſubdit, quòd importat etiam repetitionem.

Augmentum importat reſpectu qualitatis relictæ, 2 ſecundum Menoch. de præſumptionib. lib. 4. præſumpt. 139. num. 26.

Demonſtrat, ut aliquid ſimul expeditur, ut notatur in l. ſin. C. de impub. & aliis, & in §. ſin. Inſtit. de Atiliano tutor. Grat. conf. 93. num. 1. lib. 1. Parif. conf. 111. num. 17. lib. 1.

Vnanimiter.

DICTIO CCCCXXXII.

Importat Nemine diſcrepante, ut in cap. bona memoria, in verſ. unanimiter, de poſtulat. Pralat. & in cap. unanimiter, eod. tit. & in cap. cum dilecti, de elect. & in cap. tertio loco, de probat. Barbat. poſt alios in cap. cum Eccleſia Sutrina, de cauſa poſſeſſ. & propr. Panorm. in cap. licet, in 1. notabil. de offi. deleg. Alberic. in Dictionario, verb. unanimiter.

S V M M A R I V M.

- 1 De vi, & effectibus huius dictionis qui multa adducat, reſertur.
- 2 Cauſam intrinſecam ſignificat dictio Vnde, & importat idem quod, ex qua cauſa.
- 3 Vnde, quamvis propriè ſit aduerbium loci, inſerendum tamen & ad perſonas, & ad alias res accommodatur.

Vnde.

DICTIO CCCCXXXIII.

Ultra de vi, & ſignificatione huius dictionis, adducit Rebuff. in comment. ad l. quibus, §. 7. verſ. unde, ff. de verbor. ſignif. pag. mihi 297.

Significat cauſam intrinſecam, & importat idem quod

quod *Ex qua causa*, vt per Castren. *conf.* 322. incip. *Visis actis*, in princip. lib. 1. *Grat. conf.* 77. num. 3. lib. 1. Octavian. *Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub dict.* *Vltra, vers. Vnde*, pag. 131. *Card. Tufch. practic. conclus.* tom. 1. lit. D. *concl.* 396. num. 1.

- 3 Quamuis propriè *Vnde* sit aduerbium loci, interdum tamen & ad personas, & ad alias res accommodatur, poniturque eleganter etiam apud Ciceronem, aliosque bonos Latine linguæ Autores, pro *Ex quo*, *ex qua*, vel *ex quibus*. Cic. 1. *de Orat.* De ea re multo dicet ornatius, quam ille ipse, vnde cognovit. Idem pro *Flac.* Adfunt Athenienses, vnde humanitas, ac doctrina, religio, fruges, iura, leges ortæ, atque in omnes terras distributæ putantur. Idem 1. *de Orat.* Equidem vobis fontes, vnde haurietis, atque itinera ipsa putavi esse demonstranda.

Vndique.

DICTIO CCCCXXXIV.

- 1 Idem importat quod *Omni ex parte*, & de loco propriè dicitur. Cic. pro *lege Manil.* A Sicilia multis vndique cinctam periculis explicauit. Idem pro *Seft.* Omnes vndique flosculos carpam, atque delibem. *Virgil. lib. 5. Aneid.*

----- Maria vndique, & vndique cælum.

- 2 Sæpe autem per translationem vsurpatur. Cic. 2. *de natura Deor.* Mundus perfectus vndique est. Idem 2. *Philippic.* Aut vndique religionem tolle, aut vsquequaque conferua.

SUMMARIUM.

- 1 Vnus, & alter, pro duobus vsurpari solet.
- 2 Vnus, aut alter, sicut unus, aut duo dicitur.
- 3 Vnus, aliquando importat idem quod Solus.
- 4 Vnus ex omnibus, vel omnium, vel inter omnes, magnam vim habet augendi.

Vnus, & alter.

DICTIO CCCCXXXV.

- 1 Pro duobus vsurpari solent hæ dictiones. Cic. 4. *Verr.* Dicit vnus, & alter breuiter. Idem pro *Cluen.* Vnus, & alter dies intercellerat, cum, &c. Idem *Attic. lib. 14. epist.* 18. Adductus sum tuis vnjs, & alteris literis.

- 2 Vnus, aut alter, sicut Vnus, aut duo, dicitur. Cic. *Attic. lib. 7.* Quid enim est tantum in vno, aut altero die. Quum res plures duabus numerantur, dicimus, *Vnus, alter, tertius, plures*. Cic. pro *Cluen.* Vnum, alterum, tertium annum Sallia quiescebat. Idem pro *Flac.* Tria Græcorum genera, quorum vni sunt Athenienses, Æoles alteri, Diores tertij nominabantur. Idem 6. *Verr.* Dies vnus, alter, plures non referri.

- 3 Vnus aliquando importat idem quod Solus. Cic. *Attic. lib. 1.* Prænetius vnus omnino comes fuit. Idem ad *Quint. frat.* lib. 1. *epist.* 1. In tuis summis laudibus excipiunt vnam iracundiam. Ad vnum, id est, nullo excepto. Idem de *Amicit.* De amicitia verè omnes ad vnum idem sentiunt. Idem lib. 10. *epist.* ... Ego eam sententiam dixi, cui assensu sunt ad vnum.

Vnus ex omnibus, vel omnium, vel inter omnes, 4 magnam vim habet augendi, quia vnus confertur cum omnibus. Cic. 2. *Carilin.* Ille autem vnus timendus ex omnibus. Idem 1. *de Orat.* Cum te vnum ex omnibus ad dicendum maximè natum, aptumque cognossem. Idem in *Orat.* Inter omnes in omni dicendi genere vnus eminet Demosthenes. Idem *Attic. lib. 8.* Vnum omnium loquacissimum, & minime aptum ad dicendum.

SUMMARIUM.

- 1 Arbitrium liberum, & absolutum tribuit verbum Volo.
- 2 Volo, refertur ad actum licitum, non verò ad actum regulatum, & illicitum.
- 3 Velle quis non creditur quod iure facere non potest.
- 4 Velle qua ignorat quis non dicitur.
- 5 Volo ex sui proprietate est informis, & determinatur ratione verbi adiuncti.
- 6 Fideicommissum importat verbum Volo, si iungatur verbis obliquis, directam verò substitutionem si verbis directis, aut communibus.
- 7 Substitutio valet in vim directæ, si verbum Volo reperiat adiectum alicui verbo communi.
- 8 Fideicommissum innuit verbum Volo, iunctum cum alijs verbis, si sine liberis, aut heredibus decesserit.
- 9 Dispositiuum est verbum Volo, cum alterius persone voluntas non spectatur.
- 10 Dispositionem plenam importat verbum Volo, in vltimis voluntatibus.
- 11 Actum perfectum importat verbum Volo, adiunctum infinitiuo presentis temporis.
- 12 Verba Volote ducere in vxorem, non operantur matrimonium de presenti.
- 13 Exequutionem importat verbum Volo, adiunctum cum infinitiuo.
- 14 Dispositionem non importat verbum Volo, iunctum infinito in actibus inter vivos.
- 15 Ius nouum aliquando inducit verbum Volumus, & declarat antiquum.

Volo.

DICTIO CCCCXXXVI.

Verbum hoc tribuit liberum, & absolutum arbitrium, vt in l. cum quidam, ff. de legat. 2. & in l. fideicommissar. ff. de fideicommiss. libertatib. notat Menoch. de presumptionib. lib. 4. *presumpt.* 188. num. 13. & de arbit. lib. 1. q. 7. num. 2. vbi num. 3. subdit, quod ad Iudicem directum non significat liberum arbitrium, & num. 14. quod coniunctum cum verbis *Tuo arbitrio*, non operatur, vt censeatur collatum liberum arbitrium, & num. 30. quod adiunctum verbo exequutiuo non liberam potestatem, sed viri boni arbitrium significare videtur. Item verbum hoc est commune, & non præceptiuum, nec æquipollens præcepto, vt post multos resoluit Sanch. in

præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 40. in fine.

- 2 Refertur ad actum licitum, non verò ad actum irregulatum, & illicitum, secundum Peraltam in l. 1. num. 73. ff. de legat. 2. & Molin. de primogen. lib. 2. cap. 5. num. 17. Menoch. conf. 1184. num. 7. vbi ait, quòd quisque velle non præsumitur nisi honesta. Velle enim quis non creditur, quod iure facere non potest, l. Lucius, §. Imperatores, ff. ad municipalem, l. si tibi, §. vnius, ff. de optione legata. glos. in l. peto, in princip. vbi Bald. in fine princip. ff. de legat. 2. cap. cum à nobis, de sentent. excommunic. Menoch. conf. 540. num. 6. Surd. conf. 431. num. 41. Rota decis. 364. num. 3. apud
- 4 Farinac. p. 1. recent. Sicut etiam velle quæ ignorat quis non dicitur, ex Menoch. conf. 191. num. 45. & conf. 401. num. 82.
- 5 Verbum hoc *Volo* ex sui proprietate est informe, & determinatur ratione verbi adiuncti, secundum doctrinam Bart. in l. apud Ausidium, num. 2. vers. respondes verbum, ff. de optione legat. & in l. cunctos populos, num. 3. C. de summa Trinit. & clarius in l. verbis civilibus, num. 5. vers. præterea, ff. de vulgar. vbi ait, verbum *Volo* non esse directum, vel obliquum, nisi propter verbum adiunctum. Sequitur Alex. in l. quoniam indignum, num. 1. vers. ego autem puto, C. de testam. vbi ait, Bart. optime dicere verbum *Volo* aptitudinē posse esse directum. Beron. conf. 11. num. 12. lib. 2. Franch. in cap. cum pater, num. 62. de testam. lib. 6. vbi ex Bald. concludit, huiusmodi verbum
- 6 nihil importare, nisi habita ratione adiuncti. Vnde si iungatur verbis obliquis, importat fideicommissum; si verbis directis, aut communibus, directam substitutionem. Ita fuit resolutum in Bononiens. fideicommissi de Partis, 17. Iunii 1611. coram Vbaldo, & in Firmiana hereditatis, 6. Novembris 1610. coram Dunozetto. Et quòd sit hoc verbum obliquum, per text. in l. 2. in princip. C. commun. de legat. tradit Fucar. in tract. de compendiosa substis. q. 244. num. 8.
- 7 Si verò reperitur adiunctum alicui verbo communi, substitutio valet in vim directæ, tamquam concepta per verba communia, quæ occurrente casu in vim directæ operantur. Ita Card. Mantica. de coniectur. ultim. volunt. lib. 5. tit. 1. num. 3. Decian. conf. 26. num. 25. lib. 2. & conf. 21. num. 3. lib. 3. Et fuit dictum in citata Firmiana hereditatis, coram Dunozetto.
- 8 Iunctum cum aliis verbis, *Si sine liberis, aut heredibus decesseris, &c.* innuit fideicommissum, iuxta tradita per Iacob. de Rauenna, & alios Doctores in l. precibus, C. de impub. & alijs. Dec. conf. 38. num. 3. in fine. Paris. conf. 55. num. 1. & 2. lib. 2. Cephal. conf. 134. num. 25. & 37. lib. 1. vbi alios adducit Rota decis. 193. num. 6. ad med. apud Farinac. p. 1. recent. Importat enim per se ipsum dispositionem, & fideicommissum in causa mortis, vt per Odd. in tract. de prohib. alienat. quest. 11. num. 129.
- 9 Dispositiuum est etiam hoc verbum, præcipue ab eo prolatum, qui liberam habet exequendi facultatem. Ita Alex. conf. 190. incip. Plura, num. 31. vers. quia verbum *Volo*, num. 6. quem refert Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 399. num. 1. Molin. de rit. nupt. lib. 1. comparat. 10. num. 34. Menoch. conf. 197. num. 21. & de arbit. cas. 496. num. 6. vbi num. 12. subdit, quòd stat dispositiuè, cum alterius personæ voluntas non spectatur, sed sola exequutio. Et num. 18. ait, quòd non disponit cum actus alterius voluntatis spectatur.
- 10 In ultimis voluntatibus importat plenam dispositionem, vt in l. Pamphilo, §. proposito, ff. de legat. 3. notat Nicol. Mozz. de contract. tract. de empt. rit. de substans. emptiois, num. 49. In contractibus verò non,

disponit secundum Villalob. tom. 2. comm. opin. lib. 9. tit. 34. num. 355.

Adiunctum infinitiuo præsentis temporis importat actum perfectum, veluti si ad interrogationem fiat hoc modo: Vis mihi vendere domum pro centum, & respondisset, Volo vendere; & emptor replicasset, Volo emere, contractus esset perfectus. Ita ex Bart. Bald. & alijs resoluit Peregr. var. resol. lib. 5. tit. de pactis, à num. 5. vbi num. 6. subdit verba, *Volo te ducere in uxorem*, non operari matrimonium 12 de præsentis, de quo latè Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 1. comparat. 10. num. 33. cum seqq.

Item additum cum infinitiuo importat exequutionem, vt per Seraph. de priuilegiis iuramenti, priuileg. 23. num. 23. & iunctum infinitiuo, vel verbis futuri temporis disponit, vt per text. in d. l. Pamphilo, §. proposito, ff. de leg. 3. resoluit Marc. Anton. Genuen. in practicab. Eccles. quest. 275. num. 2.

Et iunctum infinito in actibus inter viuos non 14 importat dispositionem, ex Card. Seraph. decis. 1079. num. 3. In constit. inducit formam iuxta tradita per eundem Seraph. decis. 1474. num. 1.

Verbum *Volumus*, aliquando inducit ius nouum, 15 & declarat antiquum, vt post Glos. in Clem. 1. de rerum permut. & Abb. in cap. Sedis Apost. de rescript. ac Barbat. in Clem. litteras, in 4. col. de rescript. tradit Flamin. Paris. de confident. benef. q. 58. n. 44. in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 Inclusive regulariter stat dict. Vsq; , appo- sita gradibus, vel alijs rebus.
- 2 Amplia quando refertur ad determinationes gradus, etiam in dubio.
- 3 Amplia etiam in penalibus.
- 4 Statutum excludens feminas propter masculos, intelligitur vsque ad decimum gradum; ita quòd ipse decimus gradus sit inclusive.
- 5 Index si mandat supersederi vsque ad diem signaturæ, vel Audientie, includit ipsum diem.
- 6 Inuentisuram accipiens pro se, vsque ad tertiam eius generationem, simpliciter includit ipsam tertiam generationem.
- 7 Terminum terminatum comprehendit dictio Vsq;.
- 8 Inclusive in feudis stat dict. Vsq;.
- 9 Vendens cum pacto redimendi vsq; ad diem Natalis proximi, includit ipsum diem Natalis.
- 10 Verba quæ possunt includere & excludere in contractibus, semper excludunt quando tendunt ad obligandum.
- 11 Consinium in materia dict. Vsq; , includit in præiudicium venditoris.
- 12 Vsq; in ultimis voluntatibus includit, quando sumus in dubio, & potest includere, & non includere.
- 13 Inclusive stat dict. Vsq; , ubicumque terminus cui adijcitur hac dict. est de pertinentiis rei, in qua habetur sermo.

- 14 *Temporis respectu quando est apposita dictio
Vsq̃ue, tunc totum tempus includit.*
- 15 *Inclusio quando est contra legem, tunc dictio
Vsq̃ue non stat inclusiuè.*
- 16 *Oratio negativa quando precedit, tunc dict.
Vsq̃ue non stat inclusiuè.*
- 17 *Vsq̃ue, non stat inclusiuè quando constat ex
mente contrahentium, vel ratione absurdi
vitandi.*
- 18 *Vsq̃ue, non stat inclusiuè quando non con-
stat de mente nisi ex significatione verbi,
cùm terminus ad quem non potest compre-
hendi, vel includi sub generalitate, praece-
denti.*
- 19 *Vsq̃ue, non includit ubicumque applicatur
termino, qui non est de essentia rei, nec ter-
mini de quo habetur sermo.*
- 20 *Vsq̃ue excludit, quando hoc esset de natura
contractus in quo est apposita.*
- 21 *Inclusina, & exclusina quando sit dict. Vsq̃-
ue, ex coniecturis declarari potest.*

Vsq̃ue.

DICTIO CCCCXXXVII.

- 1 **R**egulariter hæc dictio apposita gradibus, vel aliis rebus, stat inclusiuè, vt in l. patronus, 35. §. Sempronio, ff. de legat. 3. & in l. Papinianus, §. memi- nisse, ff. de inoffic. testam. & in l. fin. §. fin. ff. de senatorib. & in l. cum Clericis, §. memorati, C. de Episcop. & Cleric. & in l. post dies, C. de Advocatis. notant Alex. in l. 1. num. 4. ff. ad legem Falcid. om. glos. verb. vsque ad certam, in cap. quamuis, 4. de praben. lib. 6. Casian. in consuetud. Burgundie, rubr. 1. §. 7. verb. Insuper, num. 1. & num. 13. §. 4. verb. Insuper à la Saint. num. 1. Colim. in pragmat. sanct. tit. de collat. §. quod si quis, verb. vsque, pag. 211. Aret. in l. eum quis, §. 1. num. 1. ff. de verbor. oblig. Luc. de Pen. in l. 3. num. 13. C. de naufragis, lib. 11. Paris. de Pur. de reintegr. feudor. cap. 116. Rebuff. tom. 1. ad l. Gallie, in tract. de sem. prouisional. glos. 1. pag. 162. & in comment. ad l. absentem, 199. vers. regula igitur, ff. de verbor. signif. pag. 633. Menoch. conf. 337. num. 20. & 21. Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 132. Azeued. ad l. 1. num. 33. tit. 4. lib. 4. noue Recopil. Suid. conf. 429. num. 71. Anton. Monach. Floren. decis. 50. num. 19. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 12. §. 1. num. 2. Benett. Egid. in repe. legis 1. C. de sacrosanct. Eccles. p. 1. §. 5. num. 17.
- 2 **A**mplia primò, vt hæc dictio stet inclusiuè, quando refertur ad determinationes gradus, etiam in dubio; vt in §. fin. Instit. de success. cognator. notant Alex. conf. 110. incip. Circa, num. 20. lib. 3. Bald. conf. 442. incip. Concessa, circa finem, lib. 3. quod duplicatur conf. 375. lib. 4. Calder. conf. 287. alias 9. de locato. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 291. num. 6.
- 3 **A**mplia secundò, vt procedat in pœnalibus, se- cundùm Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 12. §. 1. num. 7. Nam siue materia sit fauorabilis, siue pœ- nalis, quia si agatur de gradibus, semper includit. Alex. conf. 125. incip. Attentis, num. 7. in fine, & num. 8. lib. 5. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 21.
- 4 **I**deo statutum excludens fœminas propter mascu- los, intelligitur vsque ad decimum gradum, ita quòd ipse decimus gradus stet inclusiuè, vt post Dec. conf. 321. & Rimin. conf. 26. num. 12. & 14. vol. 2. resoluit

Mart. de clausul. p. 2. claus. 77. num. 6. in princip.

Amplia tertio, vt procedat etiam, quando respicit s terminum hominis, vt si iudex mandat superfederi vsque ad diem signaturæ, seu audientia, includit ipsum diem, vt tradit Alex. conf. 114. num. 5. vers. quia illa dictio, lib. 5. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 7.

Amplia quarto, vt procedat, si proferatur ab ho- mine: nam recipiens inuestituram pro se vsque ad tertiam eius generationem, simpliciter includit ipsam tertiam generationem, vt per Bald. conf. 375. incip. Concessa, circa finem, lib. 4. Cald. conf. 287. alias 9. de locato. Mart. de clausul. p. 2. claus. 73. num. 2. Verall. decis. 18. num. 10. & decis. 112. p. 2. Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 8. vbi num. 9. extendit, multo magis procedere, quando diceretur: Vsq̃ue ad tertiam generationem completam, vel quid simile.

Amplia quinto, quòd comprehendat terminum 7 terminatum, vt si sit venditum prœdium vsque ad domum, venit etiam domus, si sit de dominio ven- ditoris, vel ex via publica, quia tunc acciperetur pro termino terminante; ita post Bart. & Bald. tradit Bertazol. de clausulis instrumenti. claus. 26. glos. 6. num. 5.

Amplia sexto, in feudis, in quibus hanc dictionem 8 stare inclusiuè probant Curt. in tract. de feud. in 3. parte, num. 50. Ioan. Thom. de Marin. in tract. de generib. & qual. feud. in tit. de feudo fraterno, num. 25. quos refert Mart. d. p. 2. claus. 77. num. 2. in princip.

Amplia septimò, in contractibus, quia vendens 9 cum pacto redimendi vsque ad diem Natalis proxi- mi, includit ipsum diem Natalis, quia hæc dictio Vsq̃ue includit terminum extremum ad quem; ita Ioan. de Imol. conf. 10. in princip. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 20. vbi num. 23. declarat eum Bald. d. conf. 410. in princip. vers. aut in con- tractibus. quòd in illis verba, quæ possunt includere, 10 & excludere, semper excludunt, quando verba tendunt ad obligandum, quia reo fauendum est. & num. 24. restringit, quando verba tendunt ad excipiendum, vt quia venditor, vel locator excipit obscure, & tunc contra eum fit interpretatio, vt includat, vel excludat.

Amplia octauò, in materia confinium, quia dictio 11 Vsq̃ue includit in præiudicium venditoris, vel lo- catoris; quia vbi aliquid spectat ad specificationem alicuius tamquam melius informati, specificatio am- bigua interpretatur contra specificantem; ita Bald. conf. 410. ante med. vers. vel dic, lib. 1. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 17. & num. 26. declarat, quòd hæc dictio in materia confinium includit, & excludit secundùm verisimilitudinem, quæ ex multis consideratur: Primò, ex compa- ratione pretij ad valorem rei. Secundò, ex denomi- natione propria confinium. Tertio, ex qualitate rei, secundùm statum præsentem, non autem statum ve- terem.

Amplia nonò, in vltimis voluntatibus, quia dictio 12 Vsq̃ue includit, quando sumus in dubio, & potest includere, & non includere, vt per Bald. d. conf. 410. in princip. vers. aut terminus, lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 16. & in legatis agnoscit Mart. d. claus. 77. num. 7.

Amplia decimò, vt procedat, ubicumque ter- 13 minus, cui adiicitur hæc dictio, est de pertinentiis rei, in qua habetur sermo, quia semper includit ea, quæ sunt de pertinentiis, vt per Bald. d. conf. 410. circa med. vers. item & per talem doctrinam, lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 291. num. 19.

Vndecimò amplia, vt procedat etiam quando est 14 apposita respectu temporis. Tunc enim totum tem-
pus

pus includit, ut probat Natt. conf. 461. per totum, quem refert Marr. d. claus. 77. ante num. 6.

15 Limita tamen primò, quando inclusio est contra legem, ut per text. in l. 3. in princip. & §. 1. ff. de usur. & in l. 1. §. fin. autem, ff. an per alium cause appellantis reddi possint, notant Rebuff. d. glos. 3. & in comment. ad d. l. absentem, vers. limitata. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 80. n. 92.

16 Limita secundò, quando oratio negatiua præcedit, ut in l. si elemm, §. fin. cum l. seq. ff. de dolo. Rebuff. d. glos. 3.

17 Limita tertiò quando constat ex mente contraheentium, vel ratione absurdi vitandi, ut per Gonzal. d. glos. 12. §. 1. num. 11. & 12.

18 Limita quartò, quando non constat de mente, nisi ex significatione verbi, cum terminus ad quem non potest comprehendi, vel includi sub generalitate præcedenti. Ita Bald. d. conf. 410. in princip. vers. aut non constat, lib. 1. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 22.

19 Limita quintò, vbi cumque hæc dictio applicatur termino qui non est de essentia rei, nec termini de quo habetur sermo, quia tunc non includit. Ita Bald. d. conf. 410. circa med. vers. item, & per salem doctrinam, lib. 1. quem citat Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 25.

20 Limita sextò, quòd hæc dictio excludit quando hoc esset de natura contractus in quo est appositæ, ut in l. in conuentionibus, ff. de verb. signif. Bald. conf. 375. in princ. lib. 4. Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 11.

21 Quando hæc dictio sit inclusiua, & exclusiua ex coniecturis declarari potest, quas adducunt Cardin. Mantie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 4. tit. 9. num. 10. & Ferrer. in consil. Cathalon. glos. 3. num. 82. cum seqq. Et regula est quòd includit vel excludit, si constat de mente disponentis, ex Bald. d. conf. 410. in princ. lib. 1. & Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 14. Et dicitur constare de mente ex pretio, quia si vendo præteritum usque ad domum, domus includitur vel excluditur ex quantitate pretij, secundum Alex. conf. 47. incip. Perspectis, col. penult. num. 4. lib. 5. vbi Apostill. in verb. pretij, declarat, ut procedat quando domus est solita esse cum fundo, aliàs secùs, quia non includeretur, si est quid diuersum etiam ex pretio, refert Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 15. & retigit Bertazzol. d. glos. 6. num. 5.

Si dicatur, usque in littora maris, comprehendunt hæc verba totam terram usque ad littus maris; dictio enim in, adiecta nomini locum significanti, & in casu nedum ablatiuo, sed etiam accusatiuo designat confinia intus in littora maris, ut post Bald. in l. Gallus, §. ille casus, vers. vlt. nota hic. Alex. num. 15. & Ias. num. 21. ff. de liber. & posthum. censuit Ros. decis. 683. num. 5. p. 1. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 Suspendiuam naturam habet dict. Vsq. quòd.
- 2 Conditionem importat dict. Vsq. quòd, quando apponitur ad inchoationem alicuius beneficii.
- 3 Vsq. quaque, importat idem quòd Omni modo.

Vsq. quòd, Vsq. quaque.

D I C T I O C C C C X X X V I I I.

1 Habet naturam suspendiuam, ac dispositionem, seu acquisitionem suspendit. Surd. conf. 186.

num. 15. vbi num. 16. asserit, quòd licet dictio hæc principaliter importe: tempus, tamen quando apponitur ad inchoationem alicuius beneficii, importat conditionem, per text. in l. pater, §. fin. ff. de condit. & demonstr. & in l. legatum, ff. de annuis legatis.

Dictio Vsq. quaque importat idem, quòd Omni modo, ut per Paris. conf. 6. num. 14. & 15. vol. 1. Flamin. Paris. de confidem. q. 58. num. 28.

S V M M A R I V M.

- 1 Causam finalem propriè ostendit dict. Vt, aliquando verò causam impulsiuam.
- 2 Modum, & non conditionem regulariter importat dict. Vt.
- 3 Modum facit dict. Vt, etiamsi ante illam adijciatur clausula, Ea conditione.
- 4 Conditionem facit dict. Vt, iuncta cum dict. Si, vel cum ablatiuo absolutis.
- 5 Dispositio quando censeatur conditionalis, vel modalis, ostenditur.
- 6 Modus in dubio præsumitur potius quàm conditio.
- 7 Conditio debet adimpleri antequam emolumentum queratur.
- 8 Actio non acquiritur in modo, nisi prius præstita cautione de illo implendo.
- 9 Necessitatem importat dict. Vt, si ponatur in rubrica statuti.
- 10 Veritatem aliquando denotat dict. Vt.
- 11 Similitudinem quandoque importat dict. Vt.
- 12 Similitudinem omnimodam etiam in substantia & qualitate denotat dict. Vt.
- 13 Vt, nonnunquam pro Quia, interdum pro Et accipitur.
- 14 Consecutiue non semel ponitur dict. Vt.
- 15 Exemplificatiue plerumque ponitur dict. Vt.

Vt.

D I C T I O C C C C X X X I X.

PROPRIè causam finalem ostendit, ut in l. si cre-
diur, ff. de distraet. pignor. & in l. emptori, ff. de emitt. & in l. 4. ff. de testib. & in l. in lege censoria, 203. vers. omnes denique, ff. de verbor. signif. & in cap. ut Clericorum, de vira, & honestate Clericorum, & in cap. ut debui honor, de appell. & in Clem. 1. de re iudic. & in Clem. ut bi qui, vbi Card. notabil. 1. de atat. & qualis. Bald. conf. 106. incip. Cum peteretur quadam poena, in fin. num. 3. lib. 1. Bertachin. in repert. verb. l'it. Mandol. in reg. 33. q. 1. num. 3. & in glos. facult. in proemio, in verb. Vt, fol. 38. col. 1. vbi etiam, quòd aliquando denotat causam impulsiuam, & §. volentes, in vers. ad hoc, in fine, fol. 175. col. 1. Gom. in reg. de annali, q. 1. num. 2. Plotius de in lit. inran. §. 43. num. 8. Surd. conf. 143. num. 1. & conf. 393. num. 12. Flamin. de resignat. tom. 1. lib. 3. q. 5. num. 11. Cened. post libr. practic. & canonic. quest. sing. 10. num. 1. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 402. num. 1. vbi num. 2. post Bald. d. conf. 106. in fine, num. 3. declarat, ut procedat, quando apponitur in vim causæ aptæ producere suum causatum, aliàs esset causa impulsiva.

Regulariter

2 Regulariter tamen importat modum, & non conditionem, vt in l. demonstratio falsa, §. ult. ff. de condit. & demonstr. & in l. Mauius, ff. de manumiss. testam. & in l. 1. & 2. C. de donat. qua sub modo. notant Bart. in l. quibus diebus, §. fin. col. 2. vers. quid si testator, ff. de condit. & demonstr. Bald. in l. quoniam, per text. ibi, C. de rer. permut. & conf. 150. incip. Proponitur, num. 7. vers. restat modò, lib. 5. Felin. in cap. ut debitas, num. 1. de appell. Alex. conf. 119. num. 1. vol. 1. & conf. 102. num. 2. col. 2. eod. vol. 1. Paris. conf. 19. num. 250. vol. 2. Neuizan. conf. 45. num. 19. & 20. Natt. conf. 373. num. 26. cum seqq. Grat. conf. 102. num. 30. & conf. 108. num. 12. vol. 2. Bermon. in tit. de public. concubin. in verb. Vt primum, fol. 180. Mandos. in glos. facult. in proæmio, in verb. Vt, fol. 38. col. 2. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 14. num. 40. & cap. 15. num. 28. Menoch. de presumptionib. lib. 4. presumpt. 146. num. 5. Pichard. in §. sub condicione, 4. num. 10. Instit. de verbor. oblig. Card. Tusch. d. conclus. 402. num. 3. Ioseph. Sells Aragon. decis. 131. num. 21. Sanch. de matrim. lib. 3. disput. 33. num. 1. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 4. num. 191. Cened. d. sing. 20. num. 2.

3 Et in tantum facit modum, vt procedat, etiam si ante dictionem Vt adiiciatur clausula Ea condicione, quia adhuc facit modum, & non conditionem, vt probant Felin. in d. cap. cum Joannes, num. 2. Neuizan. conf. 45. num. 19. & 20. Molin. d. lib. 2. cap. 14. num. 40. & cap. 15. num. 28. Cened. d. sing. 20. num. 3. D. Barbosa in rubr. ff. soluto matrim. p. 1. num. 29.

4 Iuncta verò cum dictione Si, vel cum ablatiuis absolutis, facit conditionem, secundum Surd. conf. 43. num. 33. & D. Barbosa in d. p. 1. num. 30. Et distinguit Galgani. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 3. q. 1. num. 1. hanc dictionem modum facere, quando adiicitur dispositioni explicandæ per honoratum; conditionem verò, quando adiicitur dispositioni explicandæ per grauatum.

5 Opportunè hoc loco queri potest, quando dispositio censetur conditionalis vel modalis. In hac materia attenditur tantum affectus rei, quia si agatur, quod prius debeat impleri illud, quod per dispositionem exprimitur, antequam emolumentum consequatur, tunc dispositio est conditionalis, quia prius adimpleri debet; secus autem est, quando aliquid implendum est post emolumentum quaesitum; tunc enim dispositio est modalis, quia prius consequitur effectum, vt colligitur ex resolutis per Molin. d. lib. 2. cap. 12. num. 5. Menoch. conf. 131. num. 3. Surd. de alim. tit. 9. quest. 16. num. 40. & decis. 156. num. 5. Cened. d. sing. 20. num. 4. D. Barbosa d. p. 2. num. 29. Melch. Phebos Lulitan. decis. 11. n. 14. & seq. tom. 1.

6 In dubio præsumitur potius modus, quam conditio, vt tradit Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 125. num. 15. Steph. Gratian. discip. forens. cap. 44. num. 17. & cap. 136. num. 14. Rot. decis. 362. nu. 1.

7 apud Farin. in prima collect. numissim. Et conditio debet adimpleri antequam emolumentum queratur. Surd. d. q. 16. num. 55. Et qui dicit conditionem adimpleri, debet probare, Menoch. d. lib. 4. presumpt. 181. Flamin. de resign. lib. 1. quest. 3. num. 40. & lib. 10. quest. 3. num. 17. Qui non implet modum, priuatur relicto sibi commodo; secundum Menoch. conf. 78. num. 16. & 17. Surd. d. tit. 9. quest. 16. num. 36. & quest. 23. num. 7. Et in modo non acquiritur actio nisi prius præstita cautione, de illo implendo, iuxta tradita per Steph. Gratian. discip. forens. cap. 400. num. 15. cum seqq.

9 Quamuis regulariter dictio hæc denotet mo-

dum, tamen si ponatur in rubrica statuti, importat necessitatem, vt per Bermond. de public. concubin. in verb. & primum, fol. 180. Cened. d. sing. 20. num. 6.

Aliquando denotat veritatem, vt per Corn. conf. 1035. num. 12. vol. 4. Gom. ad reg. de annal. q. 1. n. 2.

Interdum importat similitudinem, & similitudinem nariè ponitur, ad significandum aliquid ad similitudinem alterius, vt in l. 1. in princ. ff. ad leg. Falcidiam, & in l. vt heredibus, ff. de leg. 2. & in cap. laudabilem, de frigidis & maleficiis, notant Bald. conf. 106. num. 3. vers. sed interdum, lib. 1. Mandos. in d. proæm. in vers. Vt, fol. 38. col. 2. Cened. d. sing. 20. n. 7. Card. Tusch. d. conclus. 401. n. 4. Octau. Vulpell. de præpos. & adverb. signific. sub dict. Vsq. vers. Vt, pag. 134. col. 1. vbi subdit, quod per eam denotatur omnimoda similitudo, etiam in substantia, & qualitate.

Nonnunquam accipitur pro Quia, & aliquando pro Et, secundum Mandos. in d. proæm. in vers. Vt, fol. 39. col. 1. quem refert Cened. d. sing. 20. n. 8.

Quandoque ponitur consequutiue, vt in l. si seruus, §. si soluiam, & in l. si ex plagis, §. in cliuo. & in l. si bonos, ff. ad l. Aquiliam. Surd. conf. 115. n. 89. vol. 3.

Plerumque stat exemplificatiue, vt probat Farin. in praxi crim. p. 4. conf. 95. num. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Restrictiua est dict. Vt infra.
- 2 Dict. Vt præmittitur, restringit solum ad expressa.
- 3 Restrictiua respectu præcedentium est dictio Vt præmittitur.

Vt infra, Vt præmittitur.

D I C T I O C C C C X L.

EST restrictiua hæc dictio secundum Menoch. conf. 86. n. 71. vbi n. 9. subdit, quod ad sequentia omnia refertur. In dubio stat demonstratiue, non limitatiue, vt tenent Card. Seraph. decis. 399. n. 5. Rot. decis. 448. n. 6. p. 1. diuers. Mart. de clausul. p. 1. claus. 201. num. 3. in ult. impress.

Dictio, Vt præmittitur, restringit solum ad expressa, vt post Gemin. conf. 34. n. 3. in fin. vers. 2. hoc etiam tradit Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 403. num. 1. Et sic est restrictiua respectu præcedentium. Clem. ne in agro, §. Abbate, de statu Monach. Glos. in cap. cupientes, §. ad hac, vbi Domin. de elect. lib. 6. Mart. d. p. 2. claus. 202.

S V M M A R I V M.

- 1 Repetitiua & relatiua præcedentium qualitatum est dict. Vt supra.
- 2 Vt supra, iuncta gerundio magis coarctat sequentem dispositionem ad naturam præcedens.
- 3 Repetitiua illorum quæ non sunt expressa, nec eorum quæ dicuntur infra, non est dictio Vt supra.
- 4 Restrictiua dispositionis ad limites præcedentis dispositionis dict. Vt supra.

B b b

Vt

- 2 *Veritatis expressiva interdum est dictio Veluti.*
- 3 *Similitudinem nonnunquam denotat dictio Veluti, & ponitur pro Sicut.*
- 4 *Velut, idem importat quod Quasi, & similitudinem importat.*

Velut, Veluti.

DICTIONE CCCCXVII.

- 1 **E**st explicativa hæc dictio, seu (ut interpretes iuris aiunt) exemplificativa, ut in l. 3. & l. Labeo 2. §. 1. ff. de verb. significat. & in l. inter publica, ff. eod. tit. quæ loquitur de dictione Velut, & in l. qui restituer. C. de rei vendic. & in l. veluti. C. de eden. Corn. conf. 254 sub num. 2. vol. 3. Ferrer. in consil. Carbalon. glos. 7. num. 100.
- 2 Interdum est expressiva veritatis, ut in l. quoties, C. de iure dotium. Alber. in diction. in verbo Velut.
- 3 Nonnunquam importat similitudinem, & ponitur pro Sicut, ut in l. 2. cum ibi notatis. ff. de leg. 2. & in §. 2. Instit. qui satisfacere cogantur, iuxta tradita per Menoch. de præsump. lib. 4. præsump. 51. num. 6.
- 4 Ex dedit. Velut, quod stet pro Quasi, & importet similitudinem, tradunt Dyn. conf. 41. num. 3. vers. Cum ergo. Calderin. conf. 496. alias 5. circa fin. de haver. & conf. 553. alias 8. de verb. signif. quos refert Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 375. num. 1. vbi num. 2. post Franch. in cap. cum contumacia, in 2. notab. de heretic. lib. 6. declarat, quod dictio Velut, etiam est expressiva veritatis.

Vendere.

DICTIONE CCCCXVIII.

- 1 **V**erbum hoc naturaliter de vera venditione, non autem de ficta, vel simulata interpretandum est, ut post Paul. de Cast. notat Bertazol. de clausulis instrument. claus. 16. glos. 2. num. 1. vbi subdit, quod venditionis appellatione de sui propria significatione venit venditio, & non alius contractus.
- 2 Aliquando tamen pro locare exponitur, secundum Calder. Pereira de empt. & vend. cap. 7. num. 7.

Verè.

DICTIONE CCCCXIX.

- 1 **F**ictionem omnem excludit, iuxta tradita per Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 15. num. 15. Et interdum idem importat, quod Proprie, secundum Fatinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 76. num. 8.

SUMMARY.

- 1 *Aduersativa præcedentium in iure, & in facto est dict. Verò.*
- 2 *Qualitates præcedentes repetit, & aduersatur retenta eadem qualitate, dict. Verò, interdum verò non aduersatur, ut num. 3.*
- 4 *Verò importat quandoque idem quod Sed.*

Verò.

DICTIONE CCCCXX.

Aduersativa est hæc dictio præcedentium in iure, & in facto, ut in l. hoc amplius, §. de his autem. vbi Bart. ff. de damno infecto, & in l. si verò, ff. qui satisfacere cogantur. notant Bart. in l. si ita scriptum, num. 1. & ibi Paul. num. 2. Alex. & Jas. num. 4. de liber. & posthum. Cepol. conf. 68. num. 5. in crimin. Bec. in rubr. C. qui admitti, num. 68. & conf. 301. num. 16. Gom. in cap. si annum, §. si verò, num. 1. de iudiciis, lib. 6. Zabarell. conf. 58. num. 1. Rebuff. in concord. tit. de collat. §. præfatique, in vers. verò. Menoch. conf. 201. num. 34. & conf. 737. num. 15. Surd. conf. 315. num. 1. Cened. post libr. pract. & canonic. quest. sing. 99. num. 1. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. statim in princip. pag. 127. vbi intelligit, quando id, cui adicitur, diuersam habet rationem. & num. 1. subdit, quod affert diuersitatem in iure, & in facto, quando aduersatiue posita est sine copula, plerumque tamen præcedentibus non repugnat, ut in autb. de heredib. & Falcid. in princip. collat. 1. notat Burg. de Pace p. 1. l. 3. Tauri, conclus. 4. num. 579.

Repetit etiam qualitates præcedentes, & aduersatur, retenta eadem qualitate, ut in l. Scia, §. Cato, ff. de fundo instructo, cap. pastoralis, §. si verò, de causa possess. cap. 2. vers. vbi verò, de restit. in integrum, lib. 6. cap. pia, vers. si verò, de exceptionib. lib. 6. Clem. 1. de foro competen. notant Alex. conf. 99. num. 9. vol. 7. & conf. 249. num. 2. & 5. vol. 6. Ruin. conf. 111. num. 6. lib. 3. Natr. conf. 570. num. 9. Socin. lun. conf. 83. num. 1. lib. 1. Menoch. d. conf. 76. num. 6. & conf. 530. num. 18. vbi loquitur de dictione Verum. Rebuff. in d. vers. verò. Peregr. de fideicommiss. art. 16. num. 91. Surd. conf. 315. num. 1. & 2. Galganet. de condit. & demonstr. p. 1. cap. 1. §. 18. num. 5. Cened. d. sing. 99. num. 2. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 240. num. 7. vbi num. 8. cum Alexand. d. conf. 99. num. 9. lib. 7. subdit, habere locum etiam in qualibet alia dictione aduersatiua, & num. 9. post Ruin. conf. 176. num. 8. lib. 2. declarat procedere, quando oratio sequens, in qua est dictio aduersatiua, non est perfecta; secus, si esset perfecta. Et quod hæc dictio sit suppositiua omnium qualitaturn expressarum in præcedenti dispositione, tradunt Bald. in l. omnes populi, num. 21. ff. de iustitia, & iure. Ruin. conf. 111. num. 6. lib. 3. Maresc. variar. resolut. lib. 2. resolut. 94. num. 68.

Interdum tamen non aduersatur, nec repetit, qualitates præcedentes, ut in l. eas causas, vers. eas verò, & ibi glos. Bart. & Cast. ff. de condit. & demonstr. vbi intelligunt, dictionem Verò pro Enim, & sic ponitur affirmatiue. Aliquando ponitur inceptiue, ut in §. si verò, ad quem. Instit. de rerum diuis. cap. quosdam, de præscript. cap. super eo, de elect. cap. transmissa, vers. quia verò, de eo, qui cognouit consanguineam uxoris sue. Cened. d. sing. 99. num. 4.

Importat quandoque idem quod dictio Sed, secundum Menoch. conf. 76. num. 7. & Octavian. Vulpell. citato loco, num. 1.

Versus.

DICTIONE CCCCXXI.

Respectu loci non includit locum, ut tradit Seraphin. decis. 167. num. 1. Nam ex germana significatione, loci quamdam circumstantiam indicat,

dicat, quæ à loco ipso relato differt, vt liquidò colligi potest ex Cicerone lib. 4. ad Attic. dum ait: Ex Asia rediens, cum ab Ægina Megaram versus nauigare, cœpi regiones circum circa prospicere. & in epist. lib. 16. ad Attic. inquit: Verti me à Minturnis Arpinum versus. Et Plautus ait: Ego portas versus pergam, & perquiram, quem si non inuenero, domum versus reuertar. Refert Glorit. resp. 10. num. 100. & in terminis, quodd hæc dictio Versus denotet situationem, & non propinquitatem, ex Plauto supra allegato tenuit Rota in Theatina iurisdictionis, 17. Junij 1613. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino, impressa per Farinac. decif. 509. num. 5. p. 1. recent. & in eadem, coram eodem, 26. Junij 1615. impressa per eundem decif. 683. num. 5. eadem p. 1. recent.

S V M M A R I V M.

- 1 Vicissim, eiusdem est significationis quod Inuicem.
- 2 Substitutionem reciprocam inducit dictio Vicissim.

Vicissim.

DICTIO CCCCXXII.

- 1 Eiusdem est significationis, quæ est dictio Inuicem, de qua supra suo loco, l. fideicommissio, C. de transact. cap. 1. de mutuis petit. vbi Abb. num. 6. post glos. dicit, quodd illud dicitur vicissim fieri, quod sit eodem tempore, ordine tamen successiuo, ita tamen quodd non concurret cum temporis momento,
- 2 Inducit substitutionem reciprocam, vt in l. in testamento, §. hac verba, ff. de hered. institut. notat Menoch. conf. 95. in princip. quem refert Octavian. Vulpell. de prepos. & adurb. signif. sub dict. Vero, vers. Vicissim, pag. 127.

S V M M A R I V M.

- 1 Declaratiua simul, & restrictiua precedentium est dict. Videlicet.
- 2 Demonstratiue secundum subiectam materiam nonnunquam stat dictio Videlicet.
- 3 Demonstratiue magis, quàm restrictiue in dubio stat dict. Videlicet.
- 4 Oppositiue interdum stat dictio Videlicet, quandoque determinatiue.

Videlicet.

DICTIO CCCCXXIII.

- 1 Regulariter hæc dictio precedentium est declaratiua, simul & restrictiua, vt in l. videlicet, ff. ex quibus causis maiores, & in l. videlicet, ff. de pactis, & in l. si quis, §. si in venditione, alias l. si in venditione, ff. commun. pradior. cap. transmiss. de eo, qui cognouit consanguineam uxoris sue, ibi, uxore sua defuncta, filiam eius, priuignam videlicet propriam, & in cap. sacrosancta, de elect. & in cap. nonimus, de verbor. signif. notant glos. & Bart. in l. 1. num. 2. ff. ad legem Aquiliam. glos. in Clem. causam, verb. videlicet, de elect. Paris. conf. 6.

num. 22. & conf. 92. num. 33. vol. 1. & conf. 85. num. 47. vol. 2. & conf. 63. num. 2. vol. 3. Corn. conf. 105. num. 10. & conf. 221. num. 6. & conf. 195. num. 4. vol. 3. Purpurat. conf. 475. num. 3. Dec. conf. 47. num. 1 & 2. & conf. 423. num. 15. Socin. sen. conf. 47. num. 7. vol. 1. & conf. 32. num. 4. & conf. 41. num. 36. vol. 4. Socin. lun. conf. 123. num. 3. vol. 3. Grat. conf. 6. num. 28. & conf. 7. num. 1. vol. 1. Cephal. conf. 637. num. 4. & conf. 704. num. 15. Crauet. conf. 273. num. 9. & conf. 310. num. 2. Bursat. conf. 9. num. 18. & conf. 13. num. 33. Rimin. conf. 67. num. 42. Ang. conf. 354. in princip. Surd. conf. 315. num. 61. & decif. 161. num. 8. & de aliment. lit. 1. q. 42. num. 100. Decian. conf. 55. num. 24. vol. 3. Menoch. conf. 21. num. 27. & conf. 706. num. 10. cum seqq. Peregr. conf. 138. num. 7. vol. 1. Caualecan. decif. 19. num. 34. de ultim. volum. in 3. parte, & decif. 23. num. 6. ead. p. 3. Vinc. de Franch. decif. 117. num. 12. p. 1. Marant. de ord. iudicior. p. 3. tit. iudicij rela aggreduur. num. 105. Sim. de Pretis, de interpret. volum. volunt. lib. 2. interpret. 3. dub. 1. solus. 4. num. 10. Annib. Rochus de Visis. in glos. Videlicet, pag. 241. Colm. in pragm. sanct. tit. de collat. §. ordinat. in vers. Videlicet, fol. 69. col. 4. & in tit. de annatio, §. item, in vers. Videlicet, fol. 157. col. 4. Octau. Vulpell. de prepos. & adurb. signif. sub dict. Vero, vers. videlicet, pag. 127. Bertazzol. de claus. instrum. claus. 38. glos. 3. num. 1. Cald. Pereira, de renouat. emphyt. q. 11. num. 15. Cened. post lib. practic. & canonic. quest. sing. 66. num. 1. & 2. Petr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 50. Farinac. in praxi crim. p. 4. conf. 95. num. 6. & Steph. Gratian. Marchia decif. 44. num. 7. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchalium sedum erect. cap. 1. num. 27. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 393. num. 1. cum seqq. Ioan. à Cochier in proem. Regul. Cancell. nu. 18. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 33. Gregor. decif. 286. numero 9.

Nonnunquam stat demonstratiue secundum subiectam materiam, vt in cap. cum Martha §. distinguendum, de celebrat. Missarum. lat. in l. tempus, num. 1. ff. de re iudicat. Rebuff. in concord. rubr. de collat. §. prefatiq. in vers. Videlicet, fol. 300. Dec. conf. 47. num. 4. vers. non obstat. Cened. d. sing. 66. nu. 2. Et in dubio stat magis demonstratiue, quàm restrictiue, secundum Aym. conf. 227. num. 4. & 8. & conf. 245. nu. 9. & conf. 273. sub num. 9. Anton. Monach. Lucen. decif. 13. num. 3.

Interdum stat oppositiue, vt in cap. post electionem, 4 de concess. prabenda, & in cap. scriptum, de elect. & in cap. 2. de priuileg. lib. 6. Aliquando exemplificatiue, vt in cap. nihil, circa finem, de elect. Quandoque determinatiue, vt in cap. super litteris, de rescriptis.

S V M M A R I V M.

- 1 Improprietatem denotat verbum Videtur.
- 2 Fictionem inducit verbum Videtur.
- 3 Presumptionem quandoque significat verbum Videtur.
- 4 Arbitrium boni viri aliquando importat verbum Videtur.
- 5 Visionem interdum importat verb. Videtur.
- 6 Veritatem nonnunquam importat, & certitudinem denotat verbum Videtur.

Videtur.

DICTIO CCCCXXIV.

- 1 Improprietatem denotat hæc dictio, vt in l. 1. §. 1. adieciße videtur, ff. de vi, & vi armata. Pichard. ad Aza §. nomi

9. *nominatum*, num. 6. *Instit. de exheredat. liber. Ferrer. in consil. Cartholoniae, glos. 2. num. 108. Accac. Anton. in comment. ad l. 5. ff. de cond. & demonstr. num. 105.*
2. Fictionem inducit, ut in d. l. 1. §. *de iur. & in l. naturaliter*, in princ. ff. de acq. poss. notant Roman. conf. 224. incip. *Ista captura*, in fine. Tiraq. de iure constituti, p. 2. ampliat. 1. num. 7. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 646. Thomas de Thomasset. in florib. legum reg. 303. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. pres. 5. num. 9. & presumpt. 86. num. 12. Bened. Agid. in repet. l. ex hoc iure, ff. de iur. & iure, p. 1. cap. 8. num. 78. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 394. num. 1.
3. Presumptionem quandoque significat secundum Menoch. d. lib. 4. presumpt. 89. num. 12. & conf. 370. num. 10. Accac. Anton. in comment. ad l. cum auus, 102. num. 16. ff. de cond. & demonstr.
4. Arbitrium boni viri aliquando importat, ut per Roman. conf. 228. incip. *Pro plena*, num. 11. vers. *caeterum*, ubi Apostil. in verb. *Boni viri*. Vallase. consult. 153. num. 25. Retr. Enriq. resp. opusc. 2. num. 50. in princip. Card. Tusch. d. concl. 394. num. 4. Greg. decif. 251. num. 8. Rota apud Zach. post tract. de oblig. Camer. decif. 2. num. 10. & decif. 3. num. 5. ubi num. 2. subdit, quod quandoque necessitatem importat. Et etiam apud Farin. decif. 359. num. 6. & decif. 640. num. 13. & decif. 698. num. 3. p. 1. recent.
5. Visionem interdum importat, quæ non habetur pro certa, & aliquando visionem certam, ut ex Bart. conf. 111. incip. *Queritur*, num. 5. lib. 1. tradit Card. Tusch. d. conclus. 394. num. 4.
6. Veritatem nonnunquam importat, & certitudinem denotat, quando pronunciatur à iure, ut in l. quid tamen, §. *arbitr.* ff. de arbitris. Zabarel. conf. 60. num. 5. vers. *tamen*. Rebuff. in compendio alienationum, num. 71. pag. mihi, 76. Card. Tusch. d. concl. 394. num. 3. Alias verò non importat veritatem secundum Surd. decif. 195. num. 13. Seraph. decif. 522. num. 2.

Vindicare.

DICTIO CCCCXXV.

1. Verbum hoc, sicut & *Vindicta*, intelliguntur de vindicta non propria auctoritate sumenda, ut notant Glos. 1. in l. 1. ff. de indignis. Cald. Pereira quas. forens. seu receptar. sent. conf. 35. num. 33. Sic etiam verbum *Vlcefi*, intelligitur iure mediante. Seraphin. de privileg. iuram. privi. 74. num. 51.

SUMMARIUM.

- 1 Vix, imminuendi, ac penè negandi vim habet.
- 2 Vix fieri illud dicitur quod fieri potest, licet cum difficultate.
- 3 Exceptionem & regulam esse in contrarium denotat dict. Vix.
- 4 Expectationem diuturnam declarat dict. Vix.

Vix.

DICTIO CCCCXXVI.

1. Vix, imminuendi, ac penè negandi vim habet, Cic. 1. de Orat. In dicendo vix paucos profertre

possumus. Id. 2. Acad. Nos probabilia quidem multa habemus, quæ sequi facile affirmare vix possumus.

Illud dicitur vix fieri, quod fieri potest, licet cum difficultate, ut in cap. *hec enim placiti*, ubi Glos. 12. q. 2. cap. 2. de cognat. spirit. lib. 6. notat Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. *Violenter*, vers. *Vix*, pag. 129. ubi subdit, quod est dictio diminutiva, & quandoque interpretatur pro *Nullo modo*.

Denotat exceptionem, & regulam esse in contrarium, ut in l. *vix certis armis*, ubi glos. ff. de iudiciis, & in l. *intra*, §. *fin.* ff. de minorib. & in l. *si hares*, ff. ad legem Falcidiam.

Vix tandem diuturnam expectationem declarat. Cic. lib. 5. epist. 9. Vix tandem legi litteras dignas Appio Claudio. Id. in Pis. Gabinius ipse vix, sed tamen se collegit.

Vlteriùs.

DICTIO CCCCXXVII.

Non solum hæc dictio est inclusiva, sed repetitiva omnium qualitarum præcedentium, iuxta tradita per Dec. conf. 189. num. 7. tom. 1. Pedem. decif. 52. num. 4. & 15. Surd. conf. 274. num. 16.

Tollit ipso iure ius petendi, ut per Garz. Girond. 2. de privilegior. & exempt. explicat. num. 907.

SUMMARIUM.

- 1 Inclusiva regulariter est dict. Vltera.
- 2 Exclusiva interdum est dict. Vltera, & quando, ostenditur.
- 3 Qualitates præcedentes repetit dict. Vltera.
- 4 Implicationem importat dictio Vltera.
- 5 Numerum expressum limitat dict. Vltera.
- 6 Tempus modicum importat dict. Vltera.
- 7 Testis deponens per dictionem Vltera, nihil probat.
- 8 Tempus totum continuum ut comprehendatur non facit dict. Vltera, sine copula in teste deponente.
- 9 Vltera contrarium habet Citra, & significat Trans.

Vltera.

DICTIO CCCCXXVIII.

Regulariter hæc dictio est inclusiva, ut in l. si 1. vltera, C. de fideicommissis. tradunt Dec. in l. actione, num. 9. C. de transact. & in l. filiam, num. 1. C. de collat. & conf. 90. num. 7. & conf. 330. num. 1. & conf. 423. num. 4. Barbat. conf. 74. col. 6. vol. 4. Fulgos. conf. 40. col. 2. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. glos. 11. num. 68. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de friuel. appell. §. quodque, in verb. Vltera. Gulielm. Bened. in repet. cap. Raynutius, in verb. Alterocha filia, num. 1. cum seqq. Azéved. ad Curiam Pisanam, lib. 5. cap. 6. num. 128. Pute. decif. 59. num. 1. lib. 3. Rebuff. in comment. ad l. si quis sic dixerit, 123. vers. *idem*, in dict. Vltera, ff. de verbor. signif. pag. 506. Menoch. de presumptionib. lib. 4. presumpt. 145. num. 4. Azéved. ad l. 7. num. 121. tit. 18. lib. 4. nona Recopil. Cened

Cened. post lib. pract. & canonic. quest. sing. 40. num. 1. Surd. decis. 285. num. 9. vbi num. 12. subdit, quod confirmat quæ fuerant inutiliter data, & disposita. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 395. num. 13. vbi num. 14. post Cagnol. in l. 2. num. 5. & seq. C. de rescind. vendit. tenet, quod lætio prohibita ultra dimidiam, permittit lætionem usque ad dimidiam.

2 Interdum ista dictio excludit, vt in l. cum ultra, C. de non numerata pecunia, & in l. si ultra, C. de fideiuss. notant Rebuff. in concordat. tit. de collat. §. præsatisque ordinarij, in verb. Ultra. Dec. conf. 296. num. 1. vers. & ideo ista dictio. Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. glos. 11. num. 61. Octavian. Vulpell. citato loco, num. 2. vers. & eiu. Gulielm. Benedict. in d. verb. Alteracha filia, num. 7. vbi asserit, quod quando ista dictio additur rei à iure prohibita, vel quando absonus resuleret intellectus, si ea inclusiue intelligeretur, in eo casu excludit, & non includit; vt etiam tradit glos. verb. facere, in Clem. 1. de vsuris, quæ dicit, quod si statuto caueatur, quod nullus accipiat pro vsura ultra duos denarios pro libra in mensie, statutum non videtur permittere vsuram quoad duos denarios, cum sit contra ius vsuram exercere, absonusque inde resultet intellectus, si ea permetteretur, cum omni iure sit prohibita; de quo etiam Cosm. in d. verb. Ultra. Rebuff. in comment. ad l. si quis, vers. limitatur, quando, ff. de verbor. signif. pag. 306.

3 Repetit hæc dictio qualitates præcedentes, vt per Dec. in l. lella, num. 24. ff. si certum petatur, & conf. 189. aliàs 190. num. 7. vers. 4. Calder. conf. 336. aliàs 7. de testament. Castr. conf. 88. num. 1. vol. 1. Azeued. d. l. 2. num. 5. tit. 4. lib. 8. noua Recopil. & ad Curiam Pisanam lib. 5. cap. 6. num. 128. Surd. d. decis. 285. num. 12. Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 7. Cened. d. sing. 40. num. 3. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 395. num. 1. vbi num. 2. post Ang. conf. 294. num. 6. vers. vemo, restringit, tunc non inducere repetitionem qualitatum præcedentium, quando in præcedentibus qualitates sunt diuersæ à sequentibus; vel quando dispositio esset nulla, si fieret repetitio.

4 Implicationem etiam importat, veluti si maritus ultra dotes aliquid leget vxori, censetur legare dotes, & legatum, quia dictio Ultra implicat; vt per Angel. conf. 294. num. 5. Bald. conf. 58. incip. Factum tale est, in princip. lib. 4. Bart. in l. qui ira, ff. de dote preleg. quos refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 395. num. 5. vbi num. 7. cum Angel. citato loco declarat, hanc dictionem, & similes implicare in materia fauorabili, secus in odiosa. Adde Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 116. num. 29.

5 Numerum expressum limitat, secundum Calder. Pereira de renouat. emphyt. q. 11. num. 16. & extendit id tantum, cui additur, ex Azeued. d. l. 2. num. 1. tit. 4. lib. 8. noua Recopil. vbi num. 5. subdit, quod est confirmatoria priorum.

6 Modicum tempus importat, vt in l. hac adiectio, ff. de verbor. signif. notant Abb. in cap. litera, num. 10. de dilatorijs. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 55. num. 42. Octavian. Vulpell. citato loco, num. 3. Card. Tusch. d. conclus. 390. & num. 8. vbi num. 10. post Castren. conf. 18. num. 2. lib. 1. & conf. 26. num. 3. eod. lib. declarat, quod quando profertur à lege, potest importare aliquid ultra, & sic modicum, quia superest minister legis, qui potest arbitrari.

7 Testis deponens per hanc dictionem, nihil probat, & ideo probans aliquid factum à viginti annis, & ultra, non probat concludenter probandum certo tempore supra viginti annos, secundum Ioan. de

Imola conf. 105. num. 4. Card. Zabarell. conf. 107. incip. Petitur. Viu. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. de probat. num. 68. pag. 481. Azeued. d. l. 2. num. 11. Octavian. Vulpell. d. loco, num. 4. vbi limitat, si à teste probabilis ratio eius dicti redderetur. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 277. num. 12. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1520. Card. Tusch. d. conclus. 396. & num. 8. vbi num. 12. subdit ex Imol. d. conf. 105. num. 4. quod si plures testes deponunt, vnus de decem annis, alius de octo, & ultra, non concludunt de decem, quia dictio Ultra nihil importat, additque, aliquid operari ad inducendam concordiam cum partis assertionem. Nam si pars dicit, quod sunt anni vndecim, testes verò dicunt, quod sunt anni decem, & ultra, non sunt contrarij.

Vnde sine copula in teste deponente de tempore 8 non facere, vt comprehendatur totum tempus continuum, tradit Seraphin. decis. 1102. num. 3.

Apud Ciceronem, & alios bonos Latinæ linguæ 9 Autores, contrarium habet Citra, & significat Trans. Cic. Attic. lib. 12. Ultra Syllanam villam est, quam puto tibi notam esse. Idem Tusculan. 4. Sed adhibet modum quemdam, quem ultra progredi non oporteat. Idem lib. 2. de diuinat. Diuinitio coniectura nititur, ultra quam progredi non potest. Idem 1. de inuent. Longum exordium est, quod pluribus verbis, aut sententiis ultra quam satis est, producit.

SUMMARIUM.

- 1 Ultra, aliquando exponitur pro Sponte.
- 2 Ultra interdum significat idem quod sine requisitione, vel mandato.
- 3 Ultra, nonnunquam accipitur pro, sine quaestione.
- 4 Ultra, apud Grammaticos interdum significat Insuper.
- 5 Ultra, citroque, sunt dict. oppositæ.
- 6 Ultra, per translationem interdum vsurpatur pro, mutuo, atque, inter se.

Ultra.

DICTIO CCCCXXIX.

Hæc dictio aliquando exponitur pro Sponte, vt in l. vxori, vbi glos. ff. de fals. & in l. illud, §. fin. ff. de consen. pecun. & in l. circa, ff. de probat. & in l. qui hominem, §. si nullo, ff. de solut. & in l. non omnes, §. item temporis, ff. de re militari. Cic. lib. 4. epist. 16. Nec mihi quidquam in mentem venit optare, quod non ultra mihi Cæsar detulerit.

Interdum significat idem, quod Sine requisitione, 1 vel mandato, vt in l. liberto, §. penult. ibi, ultra egit, ff. de negot. gestis.

Nonnunquam accipitur pro, Sine quaestione, vt in l. 1. §. diuus Antoninus, & §. si quis ultra, & in l. vnus, §. index, ff. de quaest. Ultra competit actio, id est, sine penitentia, sine exceptione, l. 3. §. 1. ff. de condit. causa dat. l. sed an ultra, ff. de negot. gestis. Ultra iurando, id est, sine dilatione, & necessitate, l. si legatarius, ff. de dolo, l. 3. ff. de iureiuran. l. si pignori, in fin. ff. famul. heriscunda.

Ultra apud Grammaticos interdum significat 4 Insuper. Cic. Catilin. 3. Est etiam in nobis animus, Quirites, vt non modò nullius audaciz cedamus,

ſed etiam omnes improbos vltro ſemper laceſſamus.
Virgil. *Æneid.* lib. 9.

Videris irrumperem, vltroque incluserit vrbi.

- 5 Vltro, citroque, ſunt dictiones oppoſitæ, l. ſi quis ex argentiis, §. rationem, ff. de eden. notant Tiraq. de retract. tit. 1. §. 1. gloſ. 11. num. 66. Octavian. Vulpell. de prepoſ. & adverb. ſignif. ſub dict. Vltra, verſ. vltro, pag. 131. col. 1.

- 6 Per translationem apud Grammaticos interdum uſurpatur pro Mutuo, atque Inter ſe. Cic. lib. 1. Offic. Beneficia vltro, citroque data, & accepta. Idem lib. 6. de Repub. Multisque verbis vltro, citroque habitis, ille nobis conſumptus eſt dies.

S V M M A R I V M.

- 1 Simultaneitatem, congregationem, & unionem diuerſorum denotat dict. Vnà.
- 2 Vnà, idem importat quod Simul.
- 3 Vnitatem, atque æqualitatem ſignificat dictio Vnà.
- 4 Vnà, coniungit plus quàm dict. Et.

Vnà.

DICTIO CCCCXXX.

- 1 Denotat hæc dictio ſimultaneitatem, congregationem, & unionem diuerſorum, ac actuum conjunctionem, vt in l. Lucius, §. quiſquis, & in l. ſi pluribus, in princip. ff. de legat. 2. & in l. fin. vbi Bald. ſub num. 11. in 6. oppoſit. & laſ. col. fin. C. de impub. & aliis, & in §. nos autem, Inſtit. de Autiliano tutor. notant Paris. conf. 79. num. 21. lib. 3. Alex. conf. 93. num. 4. lib. 3. Gozadin. conf. 72. ſub num. 9. verſ. nam dictio. Rebuff. in l. reſtituere, 36. verſ. item dictio Vnà, ff. de verbor. ſignif. pag. mihi 202. Bertazol. de clauſulis inſtrumenti. clauſ. 39. gloſ. 1. num. 1. Octavian. Vulpell. de prepoſ. & adverb. ſignif. ſub dict. Vltra, verſ. vna, pag. 131. Peregr. conf. 65. incip. Viſis, num. 8. lib. 3. Flamin. Paris. de conſident. benefic. q. 33. num. 28. Marc. Anton. variat. reſolut. lib. 1. reſol. 35. num. 4. Card. Tuſch. practic. conſul. tom. 2. lit. D. concl. 376. num. 1. Et fuit dictum in Montis Regalis iuriſdictionis, 5. July 1604. coram Reuerendiſſimo Domino meo Cocchino Decano.

- 2 Et tantum eſt dicere Vnà, quantum Simul, l. qui quatuor, §. uxori, ff. de legat. 3. l. immo & ſocer, ff. de uſu, & habit. Bald. in l. vnic. §. in his itaque, C. de caducis tollend. Gozadin. conf. 21. num. 37. Grat. conf. 9. num. 103. & conf. 111. num. 3. lib. 1. & conf. 13. num. 56. lib. 2.

- 3 Significat vnitatem, ac æqualitatem; ita quod non habeat compoſitionem, iuxta tradita per Menoch. de præſumptionib. lib. 4. præſumpt. 139. num. 22. & conf. 578. num. 3. Ceuall. commun. contra communes, q. 828. num. 47. Vnde ſi quis inſtituat fratrem hæredem, cum hoc quod bona ſua debeat communicare vnà cum fratribus ſuis, importat ſimultaneam communicationem, vt ipſe fratribus, & fratres ſibi communicent. Ita Bart. conf. 4. incip. Factum tale, num. 3. in fine, & ſeq. lib. 1. Card. Tuſch. d. lit. D. conſul. 376. num. 1. vbi num. 2. cum eodem Bart. d. conf. 4. num. 4. ſubdit, quod ſi quis inſtituat ſibi hæredem Titium, vnà cum filiis ſuis, omnes ſunt hæredes.

- 4 Illud aduertere oportet, quod hæc dictio coniungit pluſquàm dictio Et, iuxta tradita per Bart. in

l. Gallus, §. quidam reſtè, vbi laſ. num. 14. & 20. ff. de liber. & poſthum. Paris. conf. 3. num. 17. vol. 1. & conf. 79. num. 21. & ſeq. vol. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Vnà cum, idem importat quod dict. Et.
- 2 Augmentum importat dictio Vnà cum, reſpectu qualitatis relictæ.
- 3 Vnà cum, demonſtrat vt aliquid ſimul expediatur.

Vnà cum.

DICTIO CCCCXXXI.

Idem importat hæc dictio, quod copula Et; & idem ſi teſtator relinquit exequutorem ſuum Titium, vnà cum Seio, proinde eſt ac ſi dixiſſet: Relinquo Titium, & Seium exequutores, ita quod vno mortuo alter eſt exequutor ſolus vtroque caſu. Ita Bart. conf. 147. incip. Factum tale, lib. 1. quem reſert Card. Tuſch. practic. conſul. tom. 2. lit. D. concl. 398. num. 1. vbi num. 2. cum eodem Bart. d. conf. 147. num. 2. ſubdit, quod importat etiam repetitionem.

Augmentum importat reſpectu qualitatis relictæ, ſecundum Menoch. de præſumptionib. lib. 4. præſumpt. 139. num. 26.

Demonſtrat, vt aliquid ſimul expediatur, vt notatur in l. fin. C. de impub. & aliis, & in §. fin. Inſtit. de Autiliano tutor. Grat. conf. 93. num. 1. lib. 1. Paris. conf. 111. num. 17. lib. 1.

Vnanimiter.

DICTIO CCCCXXXII.

Importat Nemine diſcrepante, vt in cap. bona memoria, in verſ. unanimiter, de poſtulat. Pralat. & in cap. unanimiter, eod. tit. & in cap. cum dilecti, de elect. & in cap. tertio loco, de probat. Barbat. poſt alios in cap. cum Eccleſia Sutrina, de cauſa poſſeſſ. & propr. Panorm. in cap. licet, in 1. notabil. de offic. deleg. Alberic. in Dictionario, verb. unanimiter.

S V M M A R I V M.

- 1 De vi, & effectibus huius dictioſis qui multa adducat, reſertur.
- 2 Cauſam intrinſecam ſignificat dictio Vnde, & importat idem quod, ex qua cauſa.
- 3 Vnde, quamuis propriè ſit aduerbium loci, interdum tamen & ad perſonas, & ad alias res accommodatur.

Vnde.

DICTIO CCCCXXXIII.

Malta de vi, & ſignificatione huius dictioſis, adducit Rebuff. in comment. ad l. quibus, 57. verſ. vnde, ff. de verbor. ſignif. pag. mihi 297.

Significat cauſam intrinſecam, & importat idem quod

quod *Ex qua causa*, vt per Castren. *conf.* 322. incip. *Visi actus*, in princip. lib. 1. *Grat. conf.* 77. num. 3. lib. 1. Octavian. Vulpell. *de prapof. & adverb. signif. sub dict.* *Vltra, vers. Vnde*, pag. 131. Card. Tusch. *practic. conclus.* tom. 2. lit. D. *concl.* 396. num. 1.

- 3 Quamuis propriè *Vnde* sit aduerbium loci, interdum tamen & ad personas, & ad alias res accommodatur, poniturque eleganter etiam apud Ciceronem, aliòsque bonos Latinæ linguæ Autores, pro *Ex quo*, *ex qua*, vel *ex quibus*. Cic. 1. *de Orat.* De ea re multo dicit ornatiùs, quàm ille ipse, vnde cognoritur. Idem pro *Flac.* Adfunt Athenienses, vnde humanitas, ac doctrina, religio, fruges, iura, leges ortæ, atque in omnes terras distributæ putantur. Idem 1. *de Orat.* Equidem vobis fontes, vnde haurietis, atque itinera ipsa putavi esse demonstranda.

Vndique.

DICTIO CCCCXXXIV.

- 1 Idem importat quod *Omni ex parte*, & de loco propriè dicitur. Cic. pro *lege Manil.* A Sicilia multis vndique cinctam periculis explicauit. Idem pro *Sest.* Omnes vndique Hoscuclos carpsim, atque delibem. Virgil. lib. 5. *Aeneid.*

— Maria vndique, & vndique cælum.

- 2 Sæpe autem per translationem vsurpatur. Cic. 2. *de natura Deor.* Mundus perfectus vndique est. Idem 2. *Philippic.* Aut vndique religionem tolle, aut vsquequaque conferua.

SUMMARIUM.

- 1 Vnus, & alter, pro duobus vsurpari solet.
- 2 Vnus, aut alter, sicut vnus, aut duo dicitur.
- 3 Vnus, aliquando importat idem quod Solus.
- 4 Vnus ex omnibus, vel omnium, vel inter omnes, magnam vim habet augendi.

Vnus, & alter.

DICTIO CCCCXXXV.

- 1 Pro duobus vsurpari solent hæ dictiones. Cic. 4. *Verr.* Dicit vnus, & alter breuiter. Idem pro *Cluen.* Vnus, & alter dies intercellerat, cum, &c. Idem *Attic.* lib. 14. *epist.* 18. Adductus sum tuis vnus, & alteris literis.

- 2 Vnus, aut alter, sicut Vnus, aut duo, dicitur. Cic. *Attic.* lib. 7. Quid enim est tantum in vno, aut altero die. Quum res plures duabus numerantur, dicimus, Vnus, alter, tertius, plures. Cic. pro *Cluen.* Vnum, alterum, tertium annum Sallia quiescebat. Idem pro *Flac.* Tria Græcorum genera, quorum vni sunt Athenienses, Aëoles alteri, Dotes tertij nominabantur. Idem 6. *Verr.* Dies vnus, alter, plures non referri.

- 3 Vnus aliquando importat idem quod Solus. Cic. *Attic.* lib. 1. Prænetius vnus omnino comes fuit. Idem ad *Quint. frat.* lib. 1. *epist.* 1. In tuis summis laudibus excipiunt vnam iracundiam. Ad vnum, id est, nullo excepto. Idem de *Amicit.* De amicitia verè omnes ad vnum idem sentiunt. Idem lib. 10. *epist.* ... Ego eam sententiam dixi, cui assensu sunt ad vnum.

Vnus ex omnibus, vel omnium, vel inter omnes, 4 magnam vim habet augendi, quia vnus confertur cum omnibus. Cic. 2. *Catilin.* Ille autem vnus timendus ex omnibus. Idem 1. *de Orat.* Cum te vnum ex omnibus ad dicendum maximè natum, aptumque cognossem. Idem in *Orat.* Inter omnes in omni dicendi genere vnus eminet Demosthenes. Idem *Attic.* lib. 8. Vnum omnium loquacissimum, & minimè aptum ad dicendum.

SUMMARIUM.

- 1 Arbitrium liberum, & absolutum tribuit verbum Volo.
- 2 Volo, refertur ad actum licitum, non verò ad actum regulatum, & illicitum.
- 3 Velle quis non creditur quod iure facere non potest.
- 4 Velle qua ignorat quis non dicitur.
- 5 Volo ex sui proprietate est informe, & determinatur ratione verbi adiuncti.
- 6 Fideicommissum importat verbum Volo, si innatur verbis obliquis, directam verò substitutionem si verbis directis, aut communibus.
- 7 Substitutio valet in vim directæ, si verbum Volo reperiatur adiunctum alicui verbo communi.
- 8 Fideicommissum innuit verbum Volo, iunctum cum alijs verbis, si sine liberis, aut heredibus decesserit.
- 9 Dispositiuum est verbum Volo, cum alterius persona voluntas non spectatur.
- 10 Dispositionem plenam importat verbum Volo, in ultimis voluntatibus.
- 11 Actum perfectum importat verbum Volo, adiunctum infinitiui presentis temporis.
- 12 Verba Volote ducere in uxorem, non operantur matrimonium de presenti.
- 13 Exequutionem importat verbum Volo, adiunctum cum infinitiui.
- 14 Dispositionem non importat verbum Volo, iunctum infinito in actibus inter vivos.
- 15 Ius nouum aliquando inducit verbum Volumus, & declarat antiquum.

Volo.

DICTIO CCCCXXXVI.

Verbum hoc tribuit liberum, & absolutum arbitrium, vt in l. cum quidam, ff. de legat. 2. & in l. fideicommissar. ff. de fideicommiss. libertatib. notat Menoch. de presumptionib. lib. 4. *presumpt.* 188. num. 13. & de arbit. lib. 1. q. 7. num. 2. vbi num. 3. subdit, quòd ad iudicem directum non significat liberum arbitrium. & num. 14. quòd coniunctum cum verbis Tuo arbitrio, non operatur, vt censeatur collatum liberum arbitrium. & num. 30. quòd adiunctum verbo exequutiui non liberam potestatem, sed viri boni arbitrium significare videtur. Item verbum hoc est commune, & non præceptiuum, nec æquipollens præcepto, vt post multos resoluit Sanch. in

præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 40. in fine.

- 2 Refertur ad actum licitum, non verò ad actum irregulatum, & illicitum, secundum Peraltam in l. 1. num. 73. ff. de legat. 2. & Molin. de primogen. lib. 2. cap. 5. num. 17. Menoch. conf. 1184. num. 7. ubi ait, quòd quisque velle non præsumitur nisi honesta. Velie enim quis non creditur, quod iure facere non potest, l. Lucius, §. Imperatores, ff. ad municipalem, l. si tibi, §. unius, ff. de optione legat. 4. glof. in l. peto, in princip. ubi Bald. in fine princip. ff. de legat. 2. cap. cum à nobis, de sentent. excommunic. Menoch. conf. 540. num. 6. Surd. conf. 431. num. 41. Rota decif. 364. num. 3. apud
- 4 Farinac. p. 1. recent. Sicut etiam velle quæ ignorat quis non dicitur, ex Menoch. conf. 191. num. 45. & conf. 402. num. 82.
- 5 Verbum hoc *Volo* ex sui proprietate est informe, & determinatur ratione verbi adiuncti, secundum doctrinam Bart. in l. apud Aufidium, num. 2. vers. respondet verbum, ff. de optione legat. & in l. cunctos populos, num. 3. C. de summa Trinit. & clariùs in l. verbis civilibus, num. 5. vers. prætereà, ff. de vulgar. ubi ait, verbum *Volo* non esse directum, vel obliquum, nisi propter verbum adiunctum. Sequitur Alex. in l. quoniam indignum, num. 1. vers. ego autem puto, C. de testam. ubi ait, Bart. optimè dicere verbum *Volo* aptitudine posse esse directum. Beto. conf. 11. num. 12. lib. 2. Franch. in cap. cum pater, num. 62. de testam. lib. 6. ubi ex Bald. concludit, huiusmodi verbum
- 6 nihil importare, nisi habita ratione adiuncti. Unde si iungatur verbis obliquis, importat fideicommissum; si verbis directis, aut communibus, directam substitutionem. Ita fuit resolutum in Bononian. fideicommissi de Pattis, 17. Iunij 1611. coram Vbaldo, & in Firmiana hereditatis, 6. Novembris 1610. coram Dunozeito. Et quòd sit hoc verbum obliquum, per text. in l. 2. in princip. C. commun. de legat. tradit Fucar. in tract. de compendiosa substit. q. 144. num. 8.
- 7 Si verò reperiatur adiunctum alicui verbo communi, substitutio valet in vim directæ, tamquam concepta per verba communia, quæ occurrente casu in vim directæ operantur. Ita Card. Mantica. de consuet. ultim. volum. lib. 5. tit. 1. num. 3. Decian. conf. 26. num. 25. lib. 2. & conf. 21. num. 3. lib. 3. Et fuit dictum in citata Firmiana hereditatis, coram Dunozeito.
- 8 Iunctum cum aliis verbis, *Si sine liberis, aut heredibus decesseris, &c.* innuit fideicommissum, iuxta tradita per Jacob. de Rauenna, & alios Doctores in l. precibus, C. de impub. & alijs. Dec. conf. 38. num. 3. in fine. Paris. conf. 55. num. 1. & 2. lib. 2. Cephal. conf. 134. num. 25. & 37. lib. 1. ubi alios adducit Rota decif. 193. num. 6. ad med. apud Farinac. p. 1. recent. Importat enim per se ipsum dispositionem, & fideicommissum in causa mortis, ut per Odd. in tract. de prohib. alienat. quest. 11. num. 129.
- 9 Dispositivum est etiam hoc verbum, præcipuè ab eo prolatum, qui liberam habet exequendi facultatem. Ita Alex. conf. 190. incip. Plura, num. 32. vers. quia verbum *Volo*, num. 6. quem refert Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 399. num. 1. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comparat. 20. num. 34. Menoch. conf. 197. num. 21. & de arbitr. cas. 496. num. 6. ubi num. 12. subdit, quòd stat dispositivè, cum alterius personæ voluntas non spectatur, sed sola exequutio. Et num. 18. ait, quòd non disponit cum actus alterius voluntatis spectatur.
- 10 In ultimis voluntatibus importat plenam dispositionem, ut in l. Pamphilo, §. proposito, ff. de legat. 3. notat Nicol. Mozz. de contract. tract. de empt. tit. de substant. emptionis, num. 49. In contractibus verò non,

disponit secundum Villalob. tom. 2. comm. opin. lib. 9. tit. 34. num. 355.

Adiunctum infinitivo præsentis temporis importat actum perfectum, veluti si ad interrogationem fiat hoc modo: Vis mihi vendere domum pro centum, & respondisset, Volo vendere; & emptor replicasset, Volo emere, contractus esset perfectus. Ita ex Bart. Bald. & aliis resoluit Peregr. var. resol. lib. 5. tit. de pactis, à num. 5. ubi num. 6. subdit verba, *Volo te ducere in uxorem*, non operari matrimonium 12 de præsentis, de quo latè Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comparat. 20. num. 33. cum seqq.

Item additum cum infinitivo importat executionem, ut per Seraph. de privil. iuramenti, privil. 23. num. 23, & iunctum infinitivo, vel verbis futuri temporis disponit, ut per text. in d. l. Pamphilo, §. proposito, ff. de leg. 3. resoluit Marc. Anton. Genuen. in practicab. Eccles. quest. 275. num. 2.

Et iunctum infinitivo in actibus inter vivos non 14 importat dispositionem, ex Card. Seraph. decif. 1079. num. 3. In constit. inducit formam iuxta tradita per eundem Seraph. decif. 1474. num. 2.

Verbum *Volumus*, aliquando inducit ius novum, 15 & declarat antiquum, ut post Gloss. in Clem. 1. de rerum permut. & Abb. in cap. Sedis Apost. de rescript. ac Barbat. in Clem. litteras, in 4. col. de rescript. tradit Flamin. Paris. de confident. benef. q. 58. n. 44. in fine.

S V M M A R I U M.

- 1 Inclusive regulariter stat dict. Usque, appositâ gradibus, vel alijs rebus.
- 2 Amplia quando refertur ad determinationes gradus, etiam in dubio.
- 3 Amplia etiam in pœnalibus.
- 4 Statutum excludens feminas propter masculos, intelligitur usque ad decimum gradum; ita quòd ipse decimus gradus stet inclusive.
- 5 Index si mandat superfederi usque ad diem signaturæ, vel Audientię, includit ipsum diem.
- 6 Inneftituram accipiens pro se, usque ad tertiam eius generationem, simpliciter includit ipsam tertiam generationem.
- 7 Terminum terminatum comprehendit dictio Usque.
- 8 Inclusive in feudis stat dict. Usque.
- 9 Vendens cum pacto redimendi usque ad diem Natalis proximi, includit ipsum diem Natalis.
- 10 Verba quæ possunt includere & excludere in contractibus, semper excludunt quando tendunt ad obligandum.
- 11 Confinium in materia dict. Usque, includit in præiudicium venditoris.
- 12 Usque in ultimis voluntatibus includit, quando sumus in dubio, & potest includere, & non includere.
- 13 Inclusive stat dict. Usque, ubicumque terminus cui adicitur hæc dict. est de pertinentiis rei, in qua habetur sermo.

- 14 *Temporis respectu quando est appposita dictio*
Vsque, tunc totum tempus includit.
- 15 *Inclusio quando est contra legem, tunc dictio*
Vsque non stat inclusiuè.
- 16 *Oratio negatiua quando precedit, tunc dict.*
Vsque non stat inclusiuè.
- 17 *Vsque, non stat inclusiuè quando constat ex*
mente contrahentium, vel ratione absurdi
vitandi.
- 18 *Vsque, non stat inclusiuè quando non con-*
stat de mente nisi ex significatione verbi,
cum terminus ad quem non potest compre-
hendi, vel includi sub generalitate praece-
denti.
- 19 *Vsque, non includit ubicumque applicatur*
termino, qui non est de essentia rei, nec ter-
mini de quo habetur sermo.
- 20 *Vsque excludit, quando hoc esset de natura*
contractus in quo est appposita.
- 21 *Inclusiua, & exclusiua quando sit dict. V-*
sque, ex coniecturis declarari potest.

Vsque.

Dictio CCCCXXXVII.

Regulariter hæc dictio appposita gradibus, vel aliis rebus, stat inclusiuè, vt in l. patronus, 35. §. Sempronio, ff. de legat. 3. & in l. Papinianus, §. memisse, ff. de inoffic. testam. & in l. fin. §. fin. ff. de senatorib. & in l. cum Clericis, §. memorati, C. de Episcop. & Cleric. & in l. post dies, C. de Aduocato. notant Alex. in l. 1. num. 4. ff. ad legem Falcid. in glof. verb. vsque ad certam, in cap. quamuis, 4. de preben. lib. 6. Callan. in consuetud. Burgundie, rubr. 1. §. 7. verb. Insques, num. 1. & num. 13. §. 4. verb. Insques à la Saint. num. 1. Cosin. in pragmat. sanct. tit. de collat. §. quod si quis, verb. vsque, pag. 211. Aret. in l. eum qui, §. 1. num. 1. ff. de verbor. oblig. Luc. de Pen. in l. 3. num. 13. C. de naufragiis, lib. 11. Paris. de Put. de reintegr. feudor. cap. 116. Rebuff. tom. 1. ad l. Gallie, in tract. de fenn. prouisionali. glof. 3. pag. 162. & in comment. ad l. absentem, 199. vers. regula igitur, ff. de verbor. signif. pag. 633. Menoch. conf. 337. num. 20. & 21. Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 132. Azeued. ad l. 1. num. 33. tit. 4. lib. 4. noua Recopil. Suid. conf. 429. num. 71. Anton. Monach. Floren. decis. 50. num. 19. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glof. 12. §. 1. num. 2. Benet. Egid. in repet. legis 1. C. de sacrosanct. Eccles. p. 1. §. 5. num. 17.

2 *Amplia primò, vt hæc dictio stet inclusiuè,*
quando refertur ad determinationes gradus, etiam
in dubio, vt in §. fin. Instit. de success. cognator. notant
Alex. conf. 110. incip. Circa, num. 20. lib. 3. Bald. conf.
442. incip. Concessa, circa finem, lib. 3. quod duplicatur
conf. 375. lib. 4. Calder. conf. 287. alias 9. de locato. Card.
Tusch. d. lit. D. conclus. 292. num. 6.

3 *Amplia secundò, vt procedat in pœnalibus, se-*
cundum Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glof. 12. §. 1.
num. 7. Nam siue materia sit fauorabilis, siue pœ-
nalis, quia si agatur de gradibus, semper includit.
Alex. conf. 125. incip. Attentis, num. 7. in fine, & num. 8.
lib. 5. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 21.

4 *Ideo statutum excludens fœminas propter mascu-*
los, intelligitur vsque ad decimum gradum, ita quod
ipse decimus gradus stet inclusiuè, vt post Dec. conf.
321. & Rimin. conf. 26. num. 12. & 14. vol. 2. resoluit

Mart. de clausul. p. 2. claus. 77. num. 6. in princip.

Amplia tertio, vt procedat etiam, quando respicit terminum hominis, vt si iudex mandat supersederi vsque ad diem signaturæ, seu audientie, includit ipsum diem, vt tradit Alex. conf. 114. num. 5. vers. quia illa dictio, lib. 5. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 7.

Amplia quarto, vt procedat, si proferatur ab homine: nam recipiens inuestituram pro se vsque ad tertiam eius generationem, simpliciter includit ipsam tertiam generationem, vt per Bald. conf. 375. incip. Concessa, circa finem, lib. 4. Cald. conf. 287. alias 9. de locato. Mart. de clausul. p. 2. claus. 73. num. 2. Verall. decis. 18. num. 10. & decis. 112. p. 2. Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 8. vbi num. 9. extendit, multo magis procedere, quando diceretur: Vsque ad tertiam generationem completam, vel quid simile.

Amplia quinto, quod comprehendat terminum terminatum, vt si sit venditum prædium vsque ad domum, venit etiam domus, si sit de dominio venditoris, vel ex via publica, quia tunc acciperetur pro termino terminante; ita post Bart. & Bald. tradit Bertazol. de clausulis instrumenti. claus. 26. glof. 6. num. 5.

Amplia sexto, in feudis, in quibus hanc dictionem stare inclusiuè probant. Curt. in tract. de feud. in 3. parte, num. 50. Ioan. Thom. de Marin. in tract. de generib. & qual. feud. in tit. de feudo fraterno, num. 25. quos refert Mart. d. p. 2. claus. 77. num. 2. in princip.

Amplia septimò, in contractibus, quia vendens cum pacto redimendi vsque ad diem Natalis proximi, includit ipsum diem Natalis, quia hæc dictio Vsque includit terminum extremum ad quem; ita Ioan. de Imol. conf. 10. in princip. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 20. vbi num. 23. declarat cum Bald. d. conf. 410. in princip. vers. aut in contractibus. quod in illis verba, quæ possunt includere, & excludere, semper excludunt, quando verba tendunt ad obligandum, quia reo fauendum est. & num. 24. restringit, quando verba tendunt ad excipiendum, vt quia venditor, vel locator excipit obsecrè, & tunc contra eum fit interpretatio, vt includat, vel excludat.

Amplia octauò, in materia confinium, quia dictio Vsque includit in præiudicium venditoris, vel locatoris; quia vbi aliquid spectat ad specificationem alicuius tamquam melius informati, specificatio ambigua interpretatur contra specificantem; ita Bald. conf. 410. ante med. vers. vel dic, lib. 1. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 17. & num. 26. declarat, quod hæc dictio in materia confinium includit, & excludit secundum verisimilitudinem, quæ ex multis consideratur: Primò, ex comparatione pretij ad valorem rei. Secundò, ex denominatione propria confinium. Tertio, ex qualitate rei, secundum statum presentem, non autem statum veterem.

Amplia nonò, in vltimis voluntatibus, quia dictio Vsque includit, quando sumus in dubio, & potest includere, & non includere, vt per Bald. d. conf. 410. in princip. vers. aut terminus, lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 291. num. 16. & in legatis agnoscit Mart. d. claus. 77. num. 7.

Amplia decimò, vt procedat, ubicumque terminus, cui adicitur hæc dictio, est de pertinentiis rei, in qua habetur sermo, quia semper includit ea, quæ sunt de pertinentiis, vt per Bald. d. conf. 410. circa med. vers. item & per talem doctrinam, lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 291. num. 19.

Vndecimò amplia, vt procedat etiam quando est appposita respectu temporis. Tunc enim totum tem-

pus includit, vt probat Natt. *conf.* 461. per totum, quem refert Matt. *d. claus.* 77. ante num. 6.

15 Limita tamen primò, quando inclusio est contra legem, vt per text. in l. 3. in princip. & §. 1. ff. de *usufr.* & in l. 1. §. fin. autem, ff. an per alium causa appellationis reddi possint, norant Rebuff. *d. glos.* 3. & in comment. ad d. l. absentem, vers. limitata. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 80. n. 92.

16 Limita secundò, quando oratio negatiua præcedit, vt in l. si oleum, §. fin. cum l. seq. ff. de dolo. Rebuff. *d. glos.* 3.

17 Limita tertio quando constat ex mente contrahentium, vel ratione absurdi vitandi, vt per Gonzal. *d. glos.* 12. §. 1. num. 11. & 12.

18 Limita quarto, quando non constat de mente, nisi ex significatione verbi, cum terminus ad quem non potest comprehendi, vel includi sub generalitate præcedenti. Ita Bald. *d. conf.* 410. in princip. vers. aut non constat, lib. 1. quem refert Card. Tusch. *d. conclus.* 291. num. 21.

19 Limita quinto, ybicumque hæc dictio applicatur termino qui non est de essentia rei, nec termini de quo habetur sermo, quia tunc non includit. Ita Bald. *d. conf.* 410. circa med. vers. item, & per talem doctrinam, lib. 1. quem citat Card. Tusch. *d. conclus.* 291. num. 25.

20 Limita sexto, quod hæc dictio excludit quando hoc esset de natura contractus in quo est appositæ, vt in l. in conventionibus, ff. de verb. signif. Bald. *conf.* 375. in princ. lib. 4. Card. Tusch. *d. conclus.* 291. num. 11.

21 Quando hæc dictio sit inclusiua, & exclusiua ex coniecturis declarari potest, quas adducunt Cardin. Mantie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 4. tit. 9. num. 10. & Ferrer. in constit. Cathalon. *glos.* 3. num. 82. cum seqq. Et regula est quod includit vel excludit, si constat de mente disponentis, ex Bald. *d. conf.* 410. in princ. lib. 1. & Card. Tusch. *d. conclus.* 291. num. 14. Et dicitur constare de mente ex pretio, quia si vendo pratum vsque ad domum, domus includitur vel excluditur ex quantitate pretij, secundum Alex. *conf.* 47. incip. *Perspectio*, col. penult. num. 4. lib. 5. vbi Apostill. in verb. *pretij*, declarat, vt procedat quando domus est solita esse cum fundo, aliàs secùs, quia non includeretur, si est quid diuersum etiam ex pretio, refert Card. Tusch. *d. conclus.* 291. num. 15. & tetigit Bertazol. *d. glos.* 6. num. 5.

Si dicatur, *vsque in littora maris*, comprehendunt hæc verba totam terram vsque ad littus maris; dictio enim in, adiecta nomini locum significanti, & in casu nedum ablatiuo, sed etiam accusatiuo designat confinia intrus in littora maris, vt post Bald. in l. Gallus, §. ille casus, vers. vlt. nota hæc. Alex. num. 15. & Ias. num. 21. ff. de liber. & posthum. censuit Roj. *decis.* 683. num. 3. p. 1. recent.

SVMMARIUM.

- 1 Suspendi suam naturam habet dict. Vsquequò.
- 2 Conditionem importat dict. Vsquequò, quando apponitur ad inchoationem alicuius beneficii.
- 3 Vsquequaque, importat idem quod Omni modo.

Vsquequò, Vsquequaque.

DICTIO CCCCXXXVIII.

Habet naturam suspendi suam, ac dispositionem, seu acquisitionem suspendit. *Surd. conf.* 186.

num. 25. vbi num. 16. asserit, quod licet dictio hæc principaliter importet tempus, tamen quando apponitur ad inchoationem alicuius beneficii, importat conditionem, per text. in l. pater, §. fin. ff. de condit. & demonstr. & in l. legatum, ff. de annuis legatis.

Dictio Vsquequaque importat idem, quod Omni modo, vt per Paris. *conf.* 6. num. 14. & 15. vol. 1. Flamin. Paris. de confidenc. q. 58. num. 28.

SVMMARIUM.

- 1 Causam finalem propriè ostendit dict. Vt, aliquando verò causam impulsuam.
- 2 Modum, & non conditionem regulariter importat dict. Vt.
- 3 Modum facit dict. Vt, etiamsi ante illam adijciatur clausula, Ea conditione.
- 4 Conditionem facit dict. Vt, iuncta cum dict. Si, vel cum ablatiuo absolutis.
- 5 Dispositio quando censetur conditionalis, vel modalis, ostenditur.
- 6 Modus in dubio præsumitur potius quam conditio.
- 7 Conditio debet adimpleri antequam emolumentum queratur.
- 8 Actio non acquiritur in modo, nisi prius præstita cautione de illo implendo.
- 9 Necessitatem importat dict. Vt, si ponatur in rubrica statuti.
- 10 Veritatem aliquando denotat dict. Vt.
- 11 Similitudinem quandoque importat dict. Vt.
- 12 Similitudinem omnimodam etiam in substantia & qualitate denotat dict. Vt.
- 13 Vt, nonnunquam pro Quia, interdum pro Et accipitur.
- 14 Consecutiue non semel ponitur dict. Vt.
- 15 Exemplificatiue plerumque ponitur dict. Vt.

Vt.

DICTIO CCCCXXXIX.

Propriè causam finalem ostendit, vt in l. si creator, ff. de distract. pignor. & in l. emptori, ff. de emitt. & in l. 4. ff. de testib. & in l. in lege censoria, 203. vers. omnes denique, ff. de verbor. signif. & in cap. vt Clericorum, de vita, & honestate Clericorum, & in cap. vt debitus honor, de appell. & in Clem. 1. de re iudic. & in Clem. vt hi qui, vbi Card. notabil. 1. de etat. & qualit. Bald. *conf.* 106. incip. Cum peteretur quadam poena, in fin. num. 3. lib. 1. Bertachin. in reperi. verb. Vt. Mandol. in reg. 33. q. 1. num. 3. & in *glos. facult.* in proæmio, in verb. Vt, fol. 38. col. 1. vbi etiam, quod aliquando denotat causam impulsuam. & §. volentes, in vers. ad hoc, in fine, fol. 175. col. 1. Gom. in reg. de annal. q. 1. num. 2. Plotius de in lit. inran. §. 43. num. 8. *Surd. conf.* 143. num. 1. & *conf.* 393. num. 12. Flamin. de resignat. tom. 1. lib. 3. q. 5. num. 11. Cened. post lib. practice. & canonic. quest. sing. 10. num. 1. Card. Tusch. *practice. conclus.* tom. 2. lit. D. *concl.* 402. num. 1. vbi num. 2. post Bald. *d. conf.* 106. in fine, num. 3. declarat, vt procedat, quando apponitur in vim causæ aptæ producere suum causatum, aliàs esset causa impulsiva.

Regulariter

2 Regulariter tamen importat modum, & non conditionem, vt in l. demonstratio falsa, §. ult. ff. de condit. & demonstr. & in l. Mauius, ff. de manumiss. testam. & in l. 1. & 2. C. de donat. que sub modo. notant Bart. in l. quibus diebus, §. fin. col. 2. vers. quid si testator, ff. de condit. & demonstr. Bald. in l. quoniam, per text. ibi, C. de ver. permut. & conf. 150. incip. Proponitur, num. 7. vers. restat modò, lib. 5. Felin. in cap. cum Ioan. num. 2. de fide instrum. Franc. in cap. ut debitas, num. 1. de appell. Alex. conf. 119. num. 1. vol. 1. & conf. 102. num. 2. col. 1. eod. vol. 1. Paris. conf. 19. num. 250. vol. 2. Neuizan. conf. 45. num. 19. & 20. Natt. conf. 373. num. 26. cum seqq. Grat. conf. 102. num. 30. & conf. 108. num. 12. vol. 2. Bermon. in tit. de public. concubin. in verb. Vt primum, fol. 180. Mandos. in glos. facult. in proemio, in verb. Vt, fol. 58. col. 2. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 14. num. 40. & cap. 15. num. 28. Menoch. de presumptionib. lib. 4. presumpt. 146. num. 5. Pichard. in §. sub condicione, 4. num. 10. Instit. de verbor. oblig. Card. Tusch. d. conclus. 402. num. 3. Ioseph. Selse Aragon. decis. 131. num. 2. Sanch. de matrim. lib. 3. dispus. 33. num. 1. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 4. num. 193. Cened. d. sing. 20. num. 2.

3 Et in tantum facit modum, vt procedat, etiam si ante dictionem Vt adiiciatur clauicula Ea condicione, quia adhuc facit modum, & non conditionem, vt probant Felin. in d. cap. cum Ioannes, num. 2. Neuizan. conf. 45. num. 19. & 20. Molin. d. lib. 2. cap. 14. num. 40. & cap. 15. num. 28. Cened. d. sing. 20. num. 3. D. Barbosa in rubr. ff. soluto matrim. p. 1. num. 29.

4 Iuncta verò cum dictione Si, vel cum ablatiuus absolutis, facit conditionem, secundum Surd. conf. 43. num. 33. & D. Barbosa in d. p. 1. num. 30. Et distinguit Galgancet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 3. q. 1. num. 1. hanc dictionem modum facere, quando adiicitur dispositioni explicandæ per honoratum; conditionem verò, quando adiicitur dispositioni explicandæ per grauatum.

5 Opportunè hoc loco queri potest, quando dispositio censeatur conditionalis vel modalis. In hac materia attenditur tantum affectus rei, quia si agatur, quod prius debeat impleri illud, quod per dispositionem exprimitur, antequam emolumentum consequatur, tunc dispositio est conditionalis, quia prius adimpleri debet; secus autem est, quando aliquid implendum est post emolumentum quæsitum; tunc enim dispositio est modalis, quia prius consequitur effectum, vt colligitur ex resolutis per Molin. d. lib. 2. cap. 12. num. 5. Menoch. conf. 131. num. 3. Surd. de alim. tit. 9. quest. 16. num. 40. & decis. 156. num. 5. Cened. d. sing. 20. num. 4. D. Barbosa d. p. 1. num. 29. Melch. Phebos Lusitan. decis. 11. n. 14. & seq. tom. 1.

6 In dubio presumitur potius modus, quam conditio, vt tradit Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 125. num. 15. Steph. Gratian. discip. forens. cap. 44. num. 17. & cap. 136. num. 14. Rot. decis. 362. nu. 1.

7 apud Farin. in prima collect. nouissim. Et conditio debet adimpleri antequam emolumentum quærat. Surd. d. q. 16. num. 55. Et qui dicit conditionem adimpleri, debet probare, Menoch. d. lib. 4. presumpt. 181. Flamin. de resign. lib. 1. quest. 3. num. 40. & lib. 10. quest. 3. num. 17. Qui non implet modum, priuatur relicto sibi commodo; secundum Menoch. conf. 78. num. 16. & 17. Surd. d. tit. 9. quest. 16. num.

8 56. & quest. 13. num. 7. Et in modo non acquiritur actio nisi prius præstita cautione, de illo implendo, iuxta tradita per Steph. Gratian. discip. forens. cap. 400. num. 15. cum seqq.

9 Quamuis regulariter dictio hæc denotet mo-

dum, tamen si ponatur in rubrica statuti, importat necessitatem, vt per Bermond. de public. concubin. in verb. & primum, fol. 180. Cened. d. sing. 20. num. 6.

Aliquando denotat veritatem, vt per Corn. conf. 305. num. 12. vol. 4. Gom. ad reg. de annal. q. 1. n. 2.

Interdum importat similitudinem, & similitudine natiè ponitur, ad significandam aliquid ad similitudinem alterius, vt in l. 1. in princ. ff. ad leg. Falcidiam, & in l. ut heredibus, ff. de leg. 2. & in cap. laudabilem. de frigidis & maleficiatis. notant Bald. conf. 106. num. 3. vers. sed interdum, lib. 1. Mandos. in d. proem. in vers. Vt, fol. 38. col. 2. Cened. d. sing. 20. n. 7. Card. Tusch. d. concl. 402. n. 4. Octau. Vulpell. de prepos. & adverb. signific. sub dict. Vtque, vers. Vt, pag. 134. col. 2. vbi subdit, quod per eam denotatur omnimoda similitudo, etiam in substantia, & qualitate.

Nonnunquam accipitur pro Quia, & aliquando pro Et, secundum Mandos. in d. proem. in vers. Vt, fol. 39. col. 1. quem refert Cened. d. sing. 20. n. 8.

Quandoque ponitur consequutiue, vt in l. si fer. num. §. si oliuam, & in l. si ex plagis, §. in cliue. & in l. si bonos, ff. ad l. Aquilian. Surd. conf. 115. n. 89. vol. 3.

Plerumque stat exemplificatiue, vt probat Farin. in praxi crim. p. 4. conf. 95. num. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Restrictiua est dict. Vt infra.
- 2 Dict. Vt præmittitur, restringit solum ad expressa.
- 3 Restrictiua respectu precedentium est dictio Vt præmittitur.

Vt infra, Vt præmittitur.

D I C T I O C C C C X L.

Et restrictiua hæc dictio secundum Menoch. 1 conf. 86. n. 71. vbi n. 9. subdit, quod ad sequentia omnia refertur. In dubio stat demonstratiue, non limitatiue, vt tenent Card. Seraph. decis. 399. n. 5. Rot. decis. 448. n. 6. p. 1. diuers. Mart. de clausul. p. 1. claus. 201. num. 3. in ult. impress.

Dictio, Vt præmittitur, restringit solum ad expressa, vt post Gemin. conf. 34. n. 3. in fin. vers. 2. hoc etiam tradit Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 403. num. 1. Et sic est restrictiua respectu precedentium. 3 Clem. ne in agro, §. Abbate, de statu Monach. Glos. in cap. cupientes, §. ad hac, vbi Domin. de elect. lib. 6. Mart. d. p. 1. claus. 202.

S V M M A R I V M.

- 1 Repetitiua & relatiua precedentium qualitatum est dict. Vt supra.
- 2 Vt supra, iuncta gerundio magis caretat sequentem dispositionem ad naturam precedentis.
- 3 Repetitiua illorum que non sunt expressa, nec eorum que dicuntur infra, non est dictio Vt supra.
- 4 Restrictiua dispositionis ad limites precedentis dispositionis dict. Vt supra.

B b b

Vt

Vt suprà.

DICTIO CCCCXLI.

Repetitua est hæc dictio, & relatiua præcedentium qualitatium, & eorum, quæ superius dicta sunt, vt in l. item queritur, §. item Iulianus, ff. locati, & in l. talis scriptura, §. fin. ff. de legat. 1. & in l. fin. iuncta glos. C. qui potiores in pignore habeantur. notant Bart. in l. si quis seruum, §. fin. ff. de legat. 2. Alex. conf. 59. circa finem, vol. 3. Cuman. conf. 22. incip. Testator, circa finem, vers. nec moueor. Patif. conf. 19. num. 68. & conf. 41. num. 65. & conf. 48. num. 14. & conf. 66. num. 6. & conf. 75. num. 11. & conf. 80. num. 49. lib. 2. & conf. 1. num. 129. & conf. 18. num. 8. & conf. 71. num. 7. & conf. 72. num. 13. & conf. 108. num. 35. lib. 3. Ruin. conf. 18. num. 12. vol. 2. Alban. conf. 57. num. 6. Cephal. conf. 159. num. 59. & conf. 311. num. 37. lib. 3. Mandel. conf. 473. num. 5. & 15. Curt. Iun. conf. 115. num. 21. Anchar. q. 7. num. 4. p. 2. Rimin. conf. 151. num. 5. vol. 2. Bardel. conf. 99. num. 32. Rauden. resp. 30. num. 79. 90. 106. 193. & 195. vol. 2. Peregrin. conf. 45. col. ult. vol. 1. Gabr. conf. 175. num. 8. lib. 1. Honded. conf. 79. num. 20. vol. 1. & conf. 46. num. 15. vol. 2. Decian. conf. 72. num. 46. lib. 1. Menoch. conf. 73. num. 24. & conf. 124. num. 59. & conf. 144. num. 14. & conf. 166. num. 11. & conf. 220. a num. 74. & conf. 274. num. 18. & conf. 513. num. 18. & conf. 530. num. 23. & conf. 704. num. 21. & conf. 761. num. 1. Suid. conf. 200. num. 6. & conf. 275. num. 22. & conf. 413. num. 48. & conf. 362. num. 9. & conf. 152. num. 8. & conf. 369. num. 43. & conf. 464. num. 10. & conf. 565. num. 14. & decis. 291. num. 12. & decis. 319. num. 8. Olasc. Pedem. decis. 164. num. 13. Vinc. de Franc. Neapol. decis. 87. num. 4. p. 1. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Vsq. vers. Vt suprà, pag. 135. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 21. glos. 21. claus. 27. & claus. 26. glos. 11. & claus. 27. glos. 1. num. 6. Brunor à Solè in locis communib. verb. dictio, 36. Ceual. communium contra commun. q. 828. num. 113. Mart. de clausul. p. 1. claus. 201. num. 1. & p. 3. claus. 94. in ult. impress. Ioan. Bapt. Costa iur. clausulas Martia. p. 1. claus. 308. num. 1. Franc. Leon. in Thesori. Eccles. p. 2. cap. 1. num. 19. Galignet. de condit. & demonstr. p. 1. cap. 1. q. 18. num. 14. Card. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 363. num. 3. & concl. 404. num. 2. cum seqq. Stephan. Gratian. discip. forens. tom. 3. cap. 575. num. 36. Melch. Phahos Lusitan. decis. 71. num. 8. tom. 1. Anton. Monach. Lucen. decis. 55. num. 13. & 14. & Bonomoni. decis. 40. punct. 3. num. 13. Vbi subdit, quod hæc dictio iuncta gerundio magis coarctat sequentem dispositionem ad naturam præcedentis. Rota decis. 125. num. 5. apud Farinac. p. 1. recent. & decis. 461. num. 9. apud eundem p. 2. recent.

3 Declara, quod licet repetat hæc dictio omnia præcedentia cum suis qualitatibus, non tamen repetit ea, quæ non sunt expressa, nec ea, quæ dicuntur infra, vt per Mart. de clausul. p. 3. claus. 94. n. 3. Decian. conf. 83. num. 22. & seq. lib. 3. Card. Tusch. d. conclus. 404. num. 3. vbi num. 4. post Cuman. d. conf. 22. in fine, tradit, quod si in præcedentibus multæ conditiones sint appositæ, & in sequentibus repetatur vna conditio, videlicet, cum tali conditione, vt suprà; non importat repetitionem in aliis, sed solum in expressis. 4 Restringit enim dispositionem ad limites præcedentis dispositionis, vt censuit Rota decis. 49. num. 2. apud Farinac. p. 1. recent.

SUMMARIUM.

- 1 Copulatiua est, seu coniunctiua duorum dict. Vterque, & vtriusque collecti concursus requirit.
- 2 Distributiue, vel alternatiue quandoque ponitur dict. Vterque.
- 3 Distributiua quando stat dict. Vterque, tunc attribuit actum cuiuslibet in solidum.

Vterque.

DICTIO CCCCXLII.

Copulatiua est hæc dictio, seu coniunctiua duorum, & vtriusque collecti concursus requirit, vt in l. penult. C. de impub. & aliis. notant Signorol. conf. 205. num. 5. Rebuff. in comment. ad l. recte dicimus, 15. §. Quintus Mutius, vers. vtrumque ff. de verbor. signif. pag. mibi 154. Cald. Pereira de nom. emphyt. q. 3. num. 12. & num. 17. Card. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 401. num. 1. vbi num. 2. restrin- git, quia quandoque distributiue, vel alternatiue ponitur, secundum subiectam materiam, veluti si ponatur in executoribus, & dando autoritatem dicat; quibus, & vtrique eorum dedit facultatem, &c. vt talia sint subiecta, qualia prædicata. Item apud Ciceronem de duobus coniunctim dicitur hæc dictio, vt ad Quinct. Fr. lib. 2. epist. 8. Domus vtriusque nostrum ædificatur strenue. Et 1. Officior. Magna est vis fortunæ in vtramque partem, vel ad secundas res, vel ad aduersas.

Cum verò est distributiua, tunc attribuit actum; vtrilibet in solidum, iuxta tradita per Viu. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. num. 65. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 135. Coniungit, & non diuidit, secundum Mascard. de probat. conclus. 1308. num. 7.

SUMMARIUM.

- 1 Certè.
- 2 Ita demum.
- 3 Ita.
- 4 Tantum.
- 5 Affirmat, & ampliat dict. Vtique.
- 6 Vtique apud Cicer. accipitur pro Omnino, vel Certè.

Vtique.

DICTIO CCCCXLIII.

Triplici modo accipitur. Primo, pro Certè, vt in l. armorum, & in l. inter stuprum, §. verum, ff. de verbor. signif. glos. in l. vtrique, ff. de rei vendic. Secundo, pro Ita demum, vt in l. duortio, §. fin. ff. de negot. gestis. Et etiam exponitur pro Ita, vt in l. qui libertatis, in fine, ff. de emitt. Tertio, pro Tantum, vt in l. non vtrique, vbi 4 glos. ff. ad municip. notant Curt. Iun. in l. quod re, num. 35. ff. si certum petatur. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. Vterque, vers. Vtrique, pag. 136. col. 2.

Affirmat hæc dictio, & ampliat, vt per Ioan. Garc. 5 de nobilit. glos. 6. §. 1. num. 13.

Apud Cicer. accipitur pro Omnino, vel Certè. Attic. 6 lib. 6. Vtique ad me tabellarios mittas. Idem Attic. lib. 13. Illud verò vtrique scire cupio. Idem Attic. lib. 13. epist. 21. Eodem die vtrique postredie. Idem lib. 13. epist. 4. Velim ante possis, sin minus vtrique simul.

Finis Tract. de Dictionibus.

INDEX

Dictionum, Præpositionum, & Aduerbiorum,
quæ in Tractatu de Dictionibus vsuffre-
quentioribus continentur.

In quo prior numerus Dictionem; posterior paginam indigitar.

A

Ad Ab. j.
Abſque. ij.
Ac. iij.
Ac ſi. iij.
Accipere. v.

Ad. vj.
Aded. vij.
Ad hoc. viij.
Adhuc. ix.
Adiudicare. x.
Admodum. xj.
Admoneo. xij.
Aduersus. xij.
Aequaliter. xiv.
Æquè. xv.
Alias. xvj.
Alioquin. xvij.
Aliquandiu. xvij.
Aliquando. xix.
Aliquatenus. xx.
Aliquid. xxj.
Aliquis. xxij.
Aliquomodo. xxij.
Aliter. xxiv.
Aliter atque. xxv.
Alius. xxvj.
Alter. xxvij.
Ambo. xxvij.
Amen. xxix.
Amittat. xxx.
Amodo. xxxj.
Amplius. xxxij.
Ante. xxxij.
Antea. xxxiv.
Antedictis. xxxv.
Antehac. xxxvj.
Antequàm. xxxvij.
Apprehendere. xxxvij.
Approbare. xxxix.
Apud. xl.
Affiduit. xlij.
Assignauit. xlij.
Atque. xliij.
Atqui. xliij.
Auferre. xlv.
Aut. xlvj.
Autem. xlvj.

B

Bene. xlvij.
Breuiter. xlix.

pagina 191

193
ibid.
ibid.
194
ibid.
197
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
196
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
197
ibid.
198
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
199
200
ibid.
ibid.
201
203
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
205
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
207
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
208
209

C

C Adat. l.
Cæterum. lj.
Cætera. lij.
Careat. liij.
Caſſare. liij.
Celeſtiter. lv.
Ceſſè. lvj.
Circa. lvij.
Citra. lvij.
Clam. lix.
Commendo. lx.
Committimus. lxj.
Commodè. lxij.
Concedere. lxij.
Concorditer. lxiv.
Confeſtim. lxv.
Conſtare. lxvj.
Conſtituimus. lxvij.
Continuò. lxvij.
Conuenit. lxix.
Contra. lxx.
Coram. lxxj.
Credere. lxxij.
Cuique. lxxij.
Cuiuslibet. lxxiv.
Cum. lxxv.

D

D E. lxxvj.
Deber. lxxvij.
De cætero. lxxvij.
Decernimus. lxxix.
Declaramus. lxxx.
Defendere. lxxxj.
Deinde. lxxxij.
Deficere. lxxxij.
Deinceps. lxxxiv.
Demum. lxxxv.
Deponatur. lxxxvj.
Dictus. lxxxvij.
Dimittere. lxxxvij.
Disponere. lxxxix.
Diu. xc.
Ditius. xcj.
Do, Dono. xcij.
Donec. xcij.
Dum. xciv.
Dudum.
Dummodo. xcvi.
Dum tamen. xcvi.
Dumtaxat. xcvi.

ibid.
ibid.
211
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
212
213
214
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
215
ibid.
216
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
217
ibid.
ibid.
218
219
220
221
222
ibid.
ibid.
223
ibid.
ibid.
224
ibid.
ibid.
ibid.
225
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
226
ibid.
ibid.
228
ibid.
229
ibid.
230
231

Bbb a

Index Dict. Præposit. & Adverb. vsufreq.

E

EA. xcviij.
Eadem. xcix.
Eapropter. c.
Eatenus. cj.
Elicere. cij.
Eius, Eorum. cij.
Eo amplius. ciy.
Eo casu. cv.
Eo ipso. cvj.
Eo modo. cvij.
Esse. cvij.
Ergo. cix.
Et. cx.
Et cætera. cxj.
Etiam. cxij.
Etsi. cxij.
Et sic. cxiv.
Ex. cxv.
Excommunicetur. cxvj.
Ex nunc. cxvij.
Extunc. cxvij.
Expellatur. cxix.
Ex post. cx.
Extra. cxxj.
Extrinsæcus. cxxij.

F

Facile. cxxij.
Fere. cxxiv.
Fiat. cxxv.
Forſan, Forſitan, Fortaſſis. cxxvj.
Fortè. cxxvij.
Fruſtra. cxxvij.
Funditus. cxxix.

H

Habere. cxxx.
Hactenus. cxxxj.
Haud. cxxxij.
Hiç, Hæc, Hoc. cxxxij.
Hinc. cxxxiv.
Hoc amplius. cxxxv.
Hoc ipſo. cxxxvj.
Hodie. cxxxvij.
Huiusmodi. cxxxvij.

I

Iam. cxxxix.
Iam diu. cxl.
Iam dudum. cxlj.
Idcirco. cxlij.
Idem. cxlij.
Ideo. cxlij.
Idest. cxlv.
Igitur. cxlvj.
Ille. cxlvij.
Illicite. cxlvij.
Illicò, cxlix.
Immediatè. cl.
Immo. clj.
In. clij.
In antea. clij.
In circa. cliv.
Incontinenti. clv.
Incurrat. clvj.

Inde. clvij.
Indulgemus. clvij.
Inest. clix.
In euentum. clx.
Infra. clxj.
Infraſcripti. clxij.
In infinitum. clxij.
In perpetuum.
Inſimul. clxiv.
Inſtar. clxv.
Inſuper. clxvj.
Integrè, Integrum. clxvij.
Integraliter. clxvij.
Intelligitur. clxix.
Inter. clxx.
Interdium. clxxj.
Interdum. clxxij.
Interim. clxxij.
Intra. clxxiv.
Intuitu. clxxv.
Inuicem. clxxvj.
Ipſe. clxxvij.
Ipſo facto, ipſo iure. clxxvij.
Ita. clxxix.
Ita demum. clxxx.
Itaque. clxxxj.
Ita quòd. clxxxij.
Ita tamen. clxxxij.
Ita vt. clxxxiv.
Item. clxxxv.
Iterum. clxxxvj.
Iuxta. clxxxvij.

L

Legitimè. clxxxvij.
Lego. clxxxix.
Libere. cxc.
Licet. cxcj.
Longè. cxcij.

M

Magis. cxcij.
Magnopere. cxciv.
Malè. cxcv.
Mandare. cxcvj.
Maximè. cxcvij.
Meus, Mea, Meum. cxcvij.
Menſuatim. cxcix.
Minds, Mimimè, Minimum. cc.
Modò. ccj.
Moneat. ccij.
Mox. ccij.
Multi. cciv.

N

Nam. ccv.
Namque. ccvj.
Ne. ccvij.
Nec. ccvij.
Necnon. ccix.
Nemo. ccx.
Nempe. ccxj.
Nequaquam. ccxij.
Neque. ccxij.
Nihil. ccxiv.
Nihilominus. ccxv.
Nil. ccxvj.

ibid.
256
ibid.
ibid.
ibid.
257
ibid.
ibid.
258
ibid.
ibid.
259
ibid.
260
ibid.
ibid.
261
ibid.
ibid.
262
263
264
ibid.
ibid.
265
266
267
268
ibid.

270
ibid.
271
272
273

ibid.
274
ibid.
ibid.
275
276
ibid.
277
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.

ibid.
279
ibid.
ibid.
280
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
281
ibid.
ibid.
Niſi,

Index Dict. Præposit. & Aduerb. vsufreq.

Nisi. cexvij.
Nominatim. cexviiij.
Non. cexix.
Non aliàs. cexx.
Non nisi. cexxj.
Nonnunquam. cexxij.
Nonsemper. cexxiiij.
Non solum. cexxiv.
Nos. cexxv.
Nullatenus. cexxvj.
Nulliusmomenti. cexxviiij.
Nullomodo. cexxviiij.
Nullus. cexxix.
Nunc. cexxx.
Nunquam. cexxxxj.
Nusquam. cexxxij.

O

O B. cexxxiiij.
Obtinuit. cexxxiv.
Occupare. cexxxv.
Occasione. cexxxvj.
Olim. cexxxvij.
Omnimoda. cexxxviiij.
Omni modo. cexxxix.
Omnino. cexl.
Omnia. cexlj.
Oportet. cexlij.

P

P Alam. cexliij.
Par. cexliv.
Pariter. cexlv.
Parum. cexlvj.
Penè. cexlvij.
Penes. cexlviiij.
Penitus. cexlix.
Per. ccl.
Perdat. cclj.
Perinde. cclij.
Per omnia. ccliiij.
Perpetuò. ccliv.
Persona. cclv.
Persuadere. cclvj.
Pertinere. cclvij.
Perveniat. cclviiij.
Placere. celix.
Planè. celx.
Plenum, Plenarium, Plenissimum. celxj.
Plerumque. celxij.
Pluries. celxiiij.
Plus. celxiv.
Plures. celxv.
Plurimi. celxvj.
Porro. celxvij.
Possum. celxviiij.
Post, Postea. celxix.
Post. celxx.
Postea. celxxj.
Postquam. celxxij.
Præcipere. celxxiiij.
Præcipuè. celxxiv.
Præcisè. celxxv.
Prædicti. celxxvj.
Præsertim. celxxvij.
Præsumere. celxxviiij.
Præter. celxxix.
Præterea. celxxx.

282 Præterquam. celxxxj.
283 Pridie, Postridie. celxxxij.
ibid. Primò, Primùm. celxxxiiij.
ibid. Principaliter. celxxxiv.
ibid. Priuatur. celxxxv.
ibid. Priùs. celxxxvj.
284 Pro. celxxxvij.
ibid. Prohibere. celxxxviiij.
ibid. Proinde. celxxxix.
ibid. Promittere. celxc.
285 Prope. cxcj.
ibid. Propter. cxcij.
ibid. Propterea. cxciiij.
286 Prorsus. cxciv.
ibid. Protinus. cxcv.
ibid. Prout. cxcvj.
Proximè. cxcvij.
Publicè. cxcviiij.

287

ibid.

ibid.

ibid.

288

ibid.

ibid.

289

291

293

ibid.

ibid.

294

ibid.

ibid.

295

ibid.

296

297

ibid.

ibid.

298

299

ibid.

ibid.

ibid.

ibid.

300

ibid.

ibid.

301

ibid.

302

ibid.

ibid.

303

304

ibid.

305

306

ibid.

ibid.

307

ibid.

308

309

ibid.

310

Q

Q Valecumque. cxcix.
Qualitercumque. ccc.
Quàm. cccj.
Quamprimùm. cccij.
Quamplures. ccciiij.
Quamuis. ccciv.
Quæque. cccv.
Quamdiu. cccvj.
Quando. cccvij.
Quandocumque. cccviiij.
Quandoque. cccix.
Quantus. cccx.
Quasi. cccxj.
Quatenus. cccxij.
Quemadmodum. cccxiiij.
Quia. cccxiv.
Quicquid. cccxv.
Quicquam. cccxvj.
Quicumque. cccxvij.
Quid. cccxviiij.
Quidam, Quidem. cccxix.
Quilibet. cccxx.
Quinimò. cccxxj.
Quis. cccxxij.
Quisque. cccxxiiij.
Quisquis. cccxxiv.
Quiuis. cccxxv.
Quoad. cccxxvj.
Quod. cccxxvij.
Quodammodo. cccxxviiij.
Quomodocumque. cccxxix.
Quomodolibet. cccxxx.
Quondam. cccxxxj.
Quoniam. cccxxxij.
Quoque. cccxxxiiij.
Quoquomodo. cccxxxiv.
Quot, Quotus. cccxxxv.
Quoties. cccxxxvj.
Quotiescumque. cccxxxvij.
Quotidie. cccxxxviiij.
Quouis modo. cccxxxix.
Quousque. cccxl.

R

R Ealiter. cccxliij.
Rata. cccxliij.
Recipere. cccxliij.
Rectè, & ritè. cccxliiv.

ibid.
ibid.
311
ibid.
ibid.
ibid.
312
314
315
ibid.
ibid.
ibid.
ibid.
317
ibid.
319
ibid.

ibid.
310
ibid.
ibid.
331
ibid.
ibid.
ibid.
332
ibid.
333
ibid.
ibid.
334
335
ibid.
ibid.
336
ibid.
338
ibid.
339
ibid.
340
ibid.
ibid.
341
ibid.
342
ibid.
343
ibid.
344
ibid.
345
346
ibid.
347
ibid.
ibid.
348

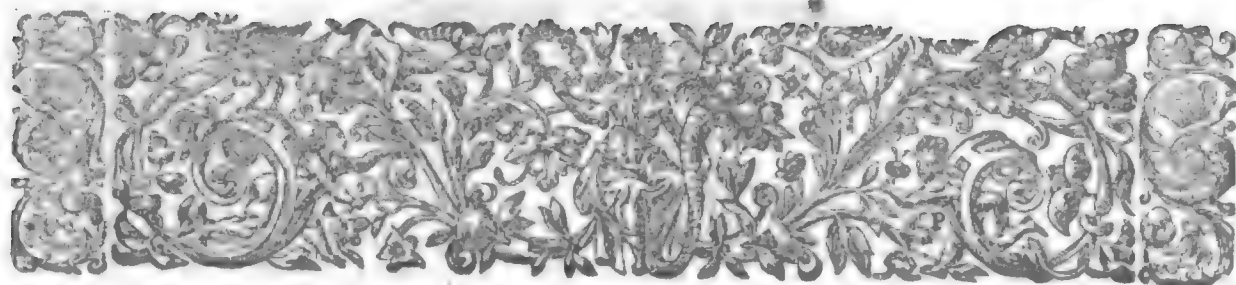
Bbb 3

Reddas,

Index Dict. Præposit. & Aduerb. vsusfreq.

Reddas, Redeat. cccxlvi.	ibid.	Suspendatur. cccxvj.	ibid.
Relinquo. cccxlvj.	ibid.	Suus. cccxcvij.	ibid.
Reliquum. cccxlvij.	350		
Residuum. cccxlvij.	ibid.		
Respondere. cccxlvi.	ibid.		
Restituere. cccxl.	ibid.		
Reuertatur. cccxlj.	351		
Retrò. cccliij.	ibid.		
Rogo. cccliij.	ibid.		
Rursus. ccccliv.	ibid.		
S			
S Altem. cccclv.	ibid.		
Saluo. cccclvj.	352		
Scilicet. cccclvij.	ibid.		
Secundum. cccclvij.	353		
Secus. cccclix.	354		
Sed. cccclx.	ibid.		
Semper. cccclxj.	355		
Sæpe, sæpiùs, sæpiùs. cccclxiij.	356		
Seu. cccclxiij.	ibid.		
Si. cccclxiv.	358		
Sic. cccclxv.	359		
Sicut. cccclxvj.	ibid.		
Similiter. cccclxvij.	360		
Simpliciter. cccclxvij.	ibid.		
Simul. cccclxi.	361		
Sin autem. cccclxi.	ibid.		
Sine. cccclxi.	ibid.		
Singuli. cccclxiij.	362		
Si quis. cccclxiij.	ibid.		
Sic. cccclxiv.	ibid.		
Sine. cccclxv.	363		
Solitum. cccclxvj.	ibid.		
Soluere. cccclxvj.	ibid.		
Solum. cccclxvij.	364		
Solummodo. cccclxi.	ibid.		
Solus. cccclxi.	ibid.		
Specialiter. cccclxiij.	ibid.		
Spolietur. cccclxiij.	ibid.		
Sponte. cccclxiij.	365		
Statim. cccclxiij.	ibid.		
Statuimus. cccclxiij.	366		
Sub. cccclxv.	ibid.		
Successiue. cccclxvj.	ibid.		
Subiaceo. cccclxvij.	ibid.		
Subitò. cccclxvij.	ibid.		
Subsequenter. cccclxi.	ibid.		
Succedat. ccccl.	367		
Sum. ccccl.	ibid.		
Summarie. ccccl.	ibid.		
Super. ccccl.	ibid.		
Suprà. ccccl.	368		
Supradicti. ccccl.	369		
		T	
		T Aliter. cccclxiij.	370
		Tam, & quàm. cccclxi.	ibid.
		Tamen. ccccl.	ibid.
		Tantum. ccccl.	371
		Tanquam. ccccl.	372
		Tantummodo. ccccl.	ibid.
		Temerè. ccccl.	ibid.
		Tenetur. ccccl.	373
		Totaliter. ccccl.	ibid.
		Totum. ccccl.	ibid.
		Tunc. ccccl.	374
		Tradere. ccccl.	375
		Tu, Tuus. ccccl.	ibid.
		V	
		Bi. ccccl.	ibid.
		Vbicumque, Vbique. ccccl.	376
		Ve. ccccl.	ibid.
		Vel. ccccl.	ibid.
		Vel circa. ccccl.	377
		Velut, Veluti. ccccl.	378
		Vendere. ccccl.	ibid.
		Verè. ccccl.	ibid.
		Verò. ccccl.	ibid.
		Versus. ccccl.	ibid.
		Vicissim. ccccl.	379
		Videlicet. ccccl.	ibid.
		Videretur. ccccl.	ibid.
		Vindicare. ccccl.	380
		Vix. ccccl.	ibid.
		Vlteriùs. ccccl.	ibid.
		Vltra. ccccl.	ibid.
		Vlrò. ccccl.	381
		Vnà. ccccl.	382
		Vnà cum. ccccl.	ibid.
		Vnanimiter. ccccl.	ibid.
		Vnde. ccccl.	383
		Vndique. ccccl.	ibid.
		Vnus, & alter. ccccl.	ibid.
		Volo. ccccl.	ibid.
		Vsq̃ue. ccccl.	385
		Vsq̃uequò, Vsq̃uequaque. ccccl.	386
		Vt. ccccl.	ibid.
		Vt infra. ccccl.	387
		Vt præmittitur.	ibid.
		Vt supra. ccccl.	388
		Vterque. ccccl.	ibid.
		Vtique. ccccl.	ibid.

F I N I S.

INDEX

RERVM, ET VERBORVM OMNIVM, QVÆ IN HOC PRIMO TOMO VARIARVM TRACTATIONVM. CONTINENTVR.

Vel Abprepositio quot modis accipiatur, ostenditur, dict. 1. pag. 101. cum seq.

A **B** **B** **A** **S** venit Monachorum appellatione, Appellatio 154. n. 1. pag. 152.

Abbatessæ continentur appellatione Monachorum, appell. 114. nu. 2. pag. 177.

Abbatis appellatione venit Abbatisa, Appell. 1. num. 1. pag. 145.

Abbatessæ commendatarij maximè perpetui continentur appellatione Prælatorum, Appell. 114. n. 3. p. 177.

Abbatis nomine venire solet omnis Ordinarius Religiosorum collegio Præfectus, Appell. 1. n. 2. p. 145.

Abbatessæ quantumcunque exempti, & iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, non possunt cognoscere de causis Matrimonialibus, Appell. 89. n. 18. p. 187.

ABBATIA æquiparatur Episcopatibus, Appell. 5. num. 3. pag. 145.

Abbatis seu monasterij appellatione non venit Prioratus in odiofis, & materia stricta, secus in fauorabilibus, ib. n. 1. & 2.

Abbatia non venit dignitatis appellatione in odiofis, Appell. 71. n. 11. p. 177.

ABBATISSA in administratione æquiparatur Abbati, Appell. 1. n. 1. p. 145.

Abbatissæ appellatione venit omnis sexmina Sanctimonialium domicilio præfecta, Appell. 1. n. 1. p. 145.

ABLATIVO, & accusatiuo iungitur præpositio, clam, dict. 59. n. 1. p. 213.

ABSOLVERE potest, qui potest condemnare, Axiom. 1. n. 1. pag. 3. & loco 1. n. 4. pag.

ABSOLVERE, & condemnare conuertibilia sunt, & qui vnum potest, potest & aliud, ibid. n. 3.

ABSOLVERE non potest, qui condemnare non valet, ibid. num. 4.

ABSOLVENDI potestatem qui præscripsit, dicitur etiam præscripsisse potestatem condemnandi, ibid. n. 2.

ABSOLVERE debet potius Iudex in dubio, quam condemnare, nisi agatur de periculo animæ ex absolutione, ibid. n. 9. cum seq. p. 4.

ABSOLVENDI facultas alicui simpliciter concessa vtrum de vtroque foro, an verò de solo interiori sit intelligenda, ostenditur loco 50. n. 6. & 7.

ABSOLVENDI in foro Conscientiæ ubi conceditur facultas in aliquo privilegio, vel Bulla, an necessariò sit præmittenda Confessio Sacramentalis, an verò extra Pœnitentiæ Sacramentum possit expediri, ostenditur, ibid. n. 9.

ABSOLVITIO pro foro Conscientiæ minimè prodest in foro exteriori, loco 50. n. 3. pag.

ABSOLUTIONEM non operatur claus. Téque absoluentes, &c. posita per Legatum, seu nuncium, nisi ab excommunicationibus à quibus ipse poterat absolvere, claus. 179. n. 11. pag. 180.

A

ABSOLUTIONE ad excommunicationem valet argumentum, loco 1. n. 1.

ABSOLUTVS expressè dicitur qui non est condemnatus, Axiom. 1. n. 12. p. 4.

ABSOLUTVS vigore claus. Téque absoluentes, &c. non potest celebrare, nec diuinis interesse, & alia similia facere, claus. 179. n. 6. p. 180.

ABSOLUTVS vigore claus. Téque absoluentes, &c. non potest obtinere aliud beneficium ab Ordinario, nisi de nouo absoluitur ad illum effectum, ibid. n. 7.

ABSOLUTVS est impetrans etiam ab excommunicationibus, & censuris Papæ etiam contentis in Bulla Cœne Domini per claus. Téque absoluentes, &c. posita in litteris Papæ, ibid. n. 10.

ABSOLUTVM iudicium in ambiguis rebus esse non debet, Axiom. 23. n. 3. p. 19.

ABSQVE dictio est negatiua, exclusiua, & separatiua, & aliquando denotat inclusionem, dict. 2. n. 2. cum seq. p. 193.

ABSURDITAS quando sequeretur clausula in fine posita non refertur ad præcedentia, Claus. 70. n. 9. p. 77.

ABSURDVM in omnibus dispositionibus semper est vitandum, Axiom. 2. n. 1. p. 4.

ABSDURDVM ut euitetur largissima interpretatio est faciendâ, ibid. n. 2.

ABSDURDVM ne sequatur dispositio quantumvis generalis est restringenda, ibid. n. 3.

ABSDURDVM ut euitetur verba impropriantur, & intelliguntur eo modo, quo possunt, ibid. n. 4.

ABSDURDVM ut euitetur verba statuti impropriantur, ibid. num. 6.

ABSDURDVM vitando, seu renouendo valet argumentum, loco 2. n. 1. pag.

ABVDANS cautela non nocet, Axiom. 3. n. 1. p. 5.

ABVDANS prouisionem inducit claus. Pro maiori, seu potiori cautela, Claus. 103. n. 1. p. 118.

AC est coniunctio copulatiua, & ponitur pro, & sic venit augmentatiuè, & aliquando accipitur dispositiuè, illatiuè, similitudinariè, & comparatiuè. Dict. 3. à n. 1. pag. 193.

ACCESSIONEM importat dict. Pro, dict. 287. n. 13. p. 315.

ACCESSIONEM non verò principalitatem denotat dict. Circa, rebus coniuncta, dict. 57. n. 15. p. 212.

ACCESSORIA clausula dispositionem principalem non alterat, auget, seu immutat, Claus. 1. n. 1. p. 1.

ACCESSORIA clausulæ regulantur secundum principalem dispositionem, cui adiciuntur, ibid. n. 3.

ACCESSORIA clausulæ non operantur detecto errore, ib. n. 4. nec augent gratiam si sunt merè accessoriæ, ibid. n. 5.

ACCESSORIA clausulæ, que possunt de per se stare, in fauorabilibus disponunt, ibid. n. 6. p. 2.

ACCESSORIA ad gratiam quando est claus. Ex certa scientia, nihil operatur, Claus. 59. n. 57. p. 68.

a

Accessoriè

Index rerum, & verborum.

- Accessoriè coniungit dict.** Cum, quando ponitur inter res, quarum una erat accessoria ad aliam, dict. 75. num. 9. pag. 219.
- Accessoriè non coniungit, sed principaliter quando dict.** Cum, ponitur inter personas, ibid. n. 10.
- ACCESSORIUM** sequitur naturam sui principalis. Axiom. 4. n. 1. p. 5. vbi n. 10. & 11. limitatur quando militat diuersa ratio, & in separatis, ac in actibus denotantibus translationem dominij.
- Accessorium corrui sublato principali.** Axiom. 4. num. 12. pag. 6.
- Accessorium quando venit in necessariam consequentiam principalis, principali concesso, accessorium esse concessum censetur,** ibid. n. 9. p. 6.
- ACCIDENS** non potest esse sine subiecto & substantia, Axiom. 5. n. 1. p. 7.
- Accidentia contractus sunt ea, quæ per legem non insunt, & sine quibus contractus stare potest, ibid. n. 1.**
- Accidentia possunt mutari non vitata substantia, secus è contrà,** ibid. n. 3.
- Accidentia extrinseca possunt abesse, & adesse præter subiecti corruptionem,** ibid. n. 4.
- Accidentia non possunt mutare substantiam rei, nisi miraculosè,** ibid. n. 5.
- Accingendus de proximo habetur pro accincto,** Axiom. 6. n. 1. pag. 7.
- ACCUSARE** non potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 30. p. 37.
- Accusator non probans tenetur ipsi accusato actione iniuriarum,** Axiom. 7. n. 3. p. 8.
- Accusator vbi nihil probauit, reus præsumptiuè dicitur docuisse de sua innocentia,** ibid. n. 1.
- Accusatore non probante reus absoluitur, ibidem, numer. 1.**
- ACCUSATVS** de crimine læsæ maiestatis & falsi, an teneatur innocentiam suam probare, Axiom. 7. n. 6. p. 8.
- ACTVM** secundum propriam significationem non continetur vini appellatione. Appell. 274. n. 14. p. 303.
- ACTIVATIVVM** vini nomine comprehenditur, ibid. n. 4. pag. 302.
- ACQUISITIONIS** appellatione, quando adiecta sunt verba aliqua generalia, comprehenditur omnis acquisitionis species, quamvis impropria, puta successio ab intestato. Appell. 4. n. 1. p. 146.
- ACT** dictio fictionem denotat facti, quod verè factum non est. dict. 4. p. 193.
- ACTA** faciunt rem notoriam. Axiom. 8. n. 1. p. 8.
- Acta facta in iudicio Ciuili an & quando faciant fidem in criminali, & è contrà remissiue,** ibid. n. 2.
- Acta facta coram Iudice sæculari an & quando fidem faciant coram Iudice Ecclesiastico, remissiue, ibid. n. 3. pag. 9.**
- Acta facta in iudicio summario an & quando probent in plenario,** ibid. n. 4.
- Acta facta in iudicio possessorio an & quando fidem faciant in petitorio,** ibid. n. 5.
- Acta quando non sunt transportata, claus. Quam & quas, &c. non operatur vt procedi possit prout in prima, Claus. 121. n. 31. p. 129.**
- Acta gesta antè & post oppositionem claus. Sublata, &c. sunt nulla ipso iure. Claus. 175. numer. 14. pagina 174.**
- Acta iudicialia veniunt appellatione instrumentorum,** Appell. 119. n. 5. p. 135.
- Aktorum appellatione continentur ea, quæ sunt coram Iudice,** Appell. 6. n. 1. p. 146.
- Aktorum, vel processus appellatione venit sententia, ibid. num. 3.**
- Aktorum appellatione ad effectum transportationis non veniunt ea, quæ fuerunt tantum verbaliter producta, ibid. n. 4.**
- Aktorum à transportatione non excusat. Claus. Quam & quas, &c. Claus. 121. n. 30. p. 129.**
- ACTIO** semel extincta non reuiuiscit, Axiom. 9. num. 1. pag. 9.
- Actiones suas remittentibus non est dandus ad eas regressus, ibid. n. 3.**
- Actionem habens rem habere dicitur, ibid. n. 10. p. 10.**
- Actionem qui habet, vt aliquid consequatur, multò magis habet exceptionem, vt liberetur. Axiom. 85. num. 2. pag. 53.**
- Actio cui conceditur, multò fortius retentio, siue exceptio, ibid. n. 11. & 12.**
- Actio est inanis quam excludit inopia debitoria, ibidem, num. 13.**
- Actio personalis non datur contra tertium possessorem, ibid. n. 14.**
- Actio personalis, quæ debetur respectu rei, tollitur re præempta, ibid. n. 15.**
- Actio omnis quod dicatur intentata operatur Claus. Ius & iustitiam ministrare, &c. Claus. 79. n. 3. p. 81.**
- Actio non acquiritur in modo nisi prius præstita cautione de illo explendo, dict. 439. n. 8. p. 387.**
- Actiones ad immobilia veniunt appellatione immobilium. Appell. 117. n. 3. p. 234.**
- Actiones directæ transeunt in emptorem sine cessione quando dictum fuit, item vendit omne ius, quod habet, Claus. 34. n. 2. p. 35.**
- Actionem vtilem & directam importat claus. transferentes, &c. claus. 181. n. 1. p. 181.**
- Actionis appellatione continetur formatæ, Appell. 5. n. 1. pag. 146.**
- Actionis appellatione non continetur exceptio, ibid. n. 1.**
- Actionis appellatione vbi de illa sit mentio in statuto venit directæ, non verò vtilis, quæ ex interpretatione oritur, ibid. n. 4.**
- ACTOR** debet sequi forum Rei, Axiom. 10. numer. 8. pag. 10.
- Actore non probante reus absoluitur, ibid. n. 2.**
- Actori non licet quod reo denegatur, ibidem, num. 7. pag. 11.**
- Actor & reus sunt correlatiui, & à pari procedunt, ibid. n. 8.**
- Actori quod conceditur, censetur etiam concessum reo, ibid. num. 9.**
- Actor si impetrauerit causam conuentionis summarie tractari, pariter erit summaria causa reconuentionis Rei, ibid. n. 10.**
- Actor si impetrauit ius iniquum, debet pati pariter retortuionem eiusdem iuris iniqui in se ipso, ibidem, numer. 11.**
- Actoris dolus, & dolus Rei insimul compensantur ne vocati in ius veniant, ibid. n. 12.**
- Actor vt non teneatur probare qualitatem deductam in libello operatur claus. Non se adstringens, &c. Claus. 89. n. 5. p. 101.**
- Actoriuenti causam aliquam fauorabilem potius fauendum est quàm reo, Axiom. 104. n. 4. p. 126.**
- Actore ad Reum bonum est argumentum, loco 3. num. 1. pagina.**
- ACTVARIJ**, seu magistri actorum non comprehenduntur sub statuto quod de officialium delictis non possit cognoscere nisi magna Curia. Appell. 175. n. 6. p. 261.
- ACTVM, ETC.** manu notarij in calce scripturæ appositum, actum perfectum, consummatum, & publicatum importat, & subscriptionis, signi, ac rogatus effectum operatur, Claus. 2. n. 1. & 3. p. 2.
- Actum nihil dicitur cum quid superest ad agendum. Axio. 11. n. 1. p. 11.**
- Actum qui gerit in dubio præsumitur magis velle vt ille valeat quàm pereat, ibid. n. 1. p. 12.**
- Actum faciens censetur se adstringere legibus loquentibus de illo, ibid. n. 3.**
- Actum frustratorium nemo præsumitur facere, ibid. n. 4.**
- Actum celebrare, & illi consentire paria sunt, ibid. n. 5.**
- Actum non celebrare, vel minus ritè celebrare paria sunt, ibid. n. 7.**
- Actum dum est in fieri denotat dict. Dum, dict. 94. n. 5. p. 118.**
- Actum indiuiduum reddit claus. Quæ omnia, &c. Claus. 120. n. 4. p. 117.**
- Actum cuilibet in solidum attribuit dict. Singulis. dict. 371. n. 1. p. 362.**
- Actum perfectum importat verbum, Volo, adiunctum infinitiuo præsentis temporis. dict. 436. n. 11. p. 384.**
- Actum etiam si alio modo quàm expressum sit, valere possit, facit sustinere claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 8. pag. 106.**

Actum

Index rerum, & verborum.

- Actum** ut faciat valere quoad incognita, & incogitata non operatur claus. Omni meliori modo, &c. ibid. num. 55. pag. 109.
- Actum** omni alio modo non sustinet claus. Omni meliori modo, &c. ibid. n. 59. p. 109.
- Actum** immediatè sequentem sine intervallo importat dict. Post. dict. 270. n. 5. p. 104.
- Actum** conditionalem reddit claus. Sine præiudicio, &c. si & quatenus præiudicium ex actu alicui inferatur, & intelligitur de conditione resolutive, & non suspensiva, Claus. 157. n. 8. pag. 156.
- Actum** quod quis facere possit sua sponte, & sine alterius licentia, operatur dict. Liberè dict. 190. n. 2. p. 171.
- Actum** de iure impossibile reddit verbum, debet, quando illi adijcitur dictio negatiua. dict. 77. numer. 12. pagin. 311.
- Actum** iuratum comprehendit claus. Motu proprio. Claus. 79. n. 40. p. 88.
- Actus** præsumitur factus in executionem præcedentis tractatus, seu mandati, quando non exprimitur alia causa. Axiom. 12. n. 1. p. 12.
- Actus** qui sequitur declarat intentionem præcedentem, ibid. n. 3.
- Actus** non potest subsistere sine substantia, ibid. num. 5. pag. 13.
- Actus** sumunt suam denominationem ab objecto, & regulantur secundum naturam sui subiecti, ib. n. 6.
- Actus** agentium non operantur ultra intentionem eorum, ibid. n. 7. p. 13.
- Actus** semper iudicatur à principali intentione agentium, ibid. n. 9.
- Actus** quantumcunque fauorabilis contra voluntatem agentis minimè sustinetur, ibid.
- Actus** omnis iustificatur propter scientiam, & patientiam superiorum, ibid. n. 10.
- Actus** non dicitur perfectus quando est partim factus, & partim non, ibid. n. 11.
- Actus** veræ voluntatis excludit iuris necessitatem, ibid. num. 12.
- Actus** legitimi non recipiunt diem, neque conditionem, ibid. n. 13.
- Actus** geminatus inducit maiorem firmitatem, & plus operatur quàm simplex, ibid. n. 14.
- Actus** duo eodem die, loco, & coram eisdem testibus gestis, sunt corresponsivi, ibid. n. 15. p. 14.
- Actus** debet semper interpretari ut aliquid operetur, non autem ut sit inanis, & inutilis, ibid. n. 16.
- Actus** in dubio debet interpretari validus, ib. n. 17.
- Actus** dubius semper debet interpretari ut minùs sit damnosus gerenti, & plus utilis quàm esse possit, quia hæc est naturalis intentio gerentis actum ne sibi noceat, ib. 21. pag. 14.
- Actus** dispositio interpretari debet, ut videatur prouisum cause magis necessaria, & utili, ib. n. 22.
- Actus** in dubio censetur potius ex causa necessaria quàm voluntaria factus, ibid. n. 23.
- Actus** corrumpit omnia forma legis, ibid. n. 24.
- Actus** à principio nullus nullum producit effectum, ibid. num. 25.
- Actus** contra legis, seu statuti prohibitionem factus est nullus, etiam quod eadem lex, siue statutum post prohibitionem actum expressè non annullat, ibid. num. 26. pag. 15.
- Actus** contra decretum irritans factus est nullus ipso iure etiam parte non opponente. Claus. 40. n. 3. p. 43.
- Actus** debet adimpleri, siue dict. Dumtamen, sonet in modum, siue in conditionem, & ante adimplementum non consequitur effectum ciuilitatis, dict. 96. n. 4. p. 229.
- Actus** dispositionem protendit dict. Præterea, 280. num. 2. pag. 310.
- Actus** si non possit valere eo modo, quo fuit gestus, valebit eo modo, quo iure fieri potuit, vigore Claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 10. p. 107.
- Actus** omnis per quem dominium transfertur, continetur alienationis appellatione, Appell. 14. n. 1. p. 150.
- Actus**, & potentia simul esse non possunt. Axiom. 184. n. 2. pag. 113.
- Actus** potentiam excludit. Axiom. 184. n. 3. p. 113.
- Actus** contra claus. Non aliàs, &c. facti ipso iure sunt nulli. Claus. 81. n. 9. p. 90.
- Actus** gestus si se compatitur cum forma inducta à claus. Non aliàs, &c. in tali casu non operatur illius resolutionem, ibid. n. 10.
- Actus** finis est expectandus, & attendi debet in dispositionibus. Axiom. 99. n. 3. p. 63.
- Actus** quando esset ipso iure nullus, tunc poterit quilibet venire contra actum à se gestum. Axiom. 93. n. 24. pag. 59.
- Actus**, seu verborum geminatio maiorem deliberationem, & enixam voluntatem manifestè induit. Axiom. 105. n. 2. pag. 66.
- Actus** valet de æquitate Canonica non obstante incertitudine, & agi potest, ut declaretur arbitrio boni viri. Axio. 119. n. 5. p. 75.
- Actus** agentium propter dolum adhibitum extenduntur ultra intentionem. Axiom. 118. n. 5. p. 80.
- Actus** ut sine citatione factus inualidus sit, operatur claus. Vocatis vocandis, &c. Claus. 185. numer. 13. pagina 184.
- Actus** ut reddatur nullus licet lex non processerit ulterius annullando, efficit verbum prohibemus, dict. 288. n. 1. pag. 214.
- Actus** geminati censentur gesti cum maiori animi deliberatione, Claus. 83. n. 27. p. 96.
- Actus** re vera nullo non tribuit vim & effectum claus. Omni meliori modo. Claus. 95. n. 67. p. 109.
- Actus** imperfecto non attenditur claus. Omni meliori modo, &c. ibid. n. 64.
- Actus** imperfecto quando iungitur dict. Dummodo, importat conditionem. dict. 95. n. 4. p. 229.
- Actus** appellatione venit validus, & non inualidus. Appell. 7. n. 1. p. 146.
- Actus** appellatione in contractibus venit primus, ibid. n. 2. pag. 147.
- Ad** præpositio variè sumitur, de qua latè. dict. 6. pag. 194. cum seq.
- AD BENEPLACITUM**, ETC. vide. Claus. 3. pagina 3. & seq.
- ADDITIONEMENTUM** non mutat naturam eius, cui adijcitur, si non auget, nec minuit actum primum, cui sit adiectio, Axiom. 13. n. 1. p. 15.
- Additamentum**, quod venit ad interpretationem legis, vel statuti, debet intelligi in casibus in quibus loquitur statutum interpretatum, ibid. n. 2.
- Additamentum** si repugnat substantiæ rei, cui adijcitur, illam destruit, ibid. n. 3.
- ADDITIONE**, quæ ad legis, seu statuti interpretationem venit, intelligenda est in casibus in quibus statutum interpretatum loquitur, Axiom. 13. n. 2. p. 15.
- AUGMENTO** est dictio declaratiua, & continuata eiusdem qualitatis, & usurpatur pro valde, seu multum. dict. 7. n. 1. & 2. pag. 195.
- AD HABENDUM**, ETC. est clausula, quæ non censetur appropiata de stylo notariorum, Claus. 4. n. 2. p. 4. An & quando extet in executiuis, vel dispositiuis, ibid. n. 6. pag. 5. importat alienandi liberam facultatem, n. 7. Continet licentiam expressam alienandi, n. 8. Operatur ut dicatur data licentia alienandi, quicquid eis videbitur, & successoribus, n. 9. Dominij translationem importat, n. 14. Quando est sine restrictiua non reducitur ad terminos stipulationis, n. 23. pag. 6. Cetera, & non extensa cum licentia alienandi nihil operatur, n. 24. Non operatur in bonis quorum est sequuta alienatio. n. 25. Intelligitur secundum naturam contractus, n. 26. Non operatur quando est posita in executiuis, n. 28. p. 6. Et restringitur ad ea, quæ solita sunt contineri in contractu, n. 30. in fine p. 6.
- AD HOC** est dictio restrictiua, & modum respicit, ac denotat idem quod ad effectum eorum, quæ sequuntur, seu iuxta hoc, aut secundum hoc. dict. 8. p. 195.
- AD HUC**, ad tempus refertur cum præiens, tum etiam futurum, dict. 9. p. 195.
- AD IUDICARE**, propriè pertinet ad iudicia diuisoria, dict. 10. n. 1. p. 195.
- AD ILLUD SVVM**, importat liberum, & absolutum arbitrium, non iuris regulis limitatum. Claus. 6. n. 1. pagina 7. & denotat conditionem sub beneplacito, & talis

Index rerum, & verborum.

- & talis voluntas ex facto venit declaranda, & tandiu durat, donec concedens illam renouauerit, ibid. n. 4. & 5. pag. 8.
- ADMINICULA** ad perficiendam probationem admitti solent. Appell. 115. n. 2. p. 233.
- ADMISSIO** iurium protestationis, seu appellationis cum claus. Si, & in quantum &c. operatur vt admissa cum illa reiecta censeantur, si de Iure non erant admittenda. Claus. 149. n. 2. p. 148.
- Admissionem** importat claus. Si, & in quantum, &c. quatenus de Iure sit locus admissioni, & reiectionem quatenus de Iure non sit admittenda, ibid. n. 3.
- ADMISSVM** nullatenus intelligitur quod in effectu non debuit admitti, ibid. n. 4.
- Admissus** si fuit qui non debebat admitti stante claus. Saluo iure impertinentium, &c. fit omnino impertinens. Claus. 143. n. 40. p. 146.
- ADMODVM**, dicitur quasi ad modum, ac proinde significat satis, aut valde. Dict. 11. n. 1. p. 196.
- ADMONEO**, inducit mandatum. Dict. 12. n. 1. p. 196.
- ADMONITIONEM**, vel comminationem denotat aliquando dict. Dummodo. dict. 95. n. 10. p. 229.
- ADOPTIONE** ad legitimariqum valet argumentum, loco 4. n. 1. pag.
- ADOPTATVS**, siue creatus de parentela an veniat appellatione illorum de parentela in dispositione quod ius patronatus non exeat parentelam, Appell. 184. n. 4. p. 266.
- ADOPTIVI** filij non continentur appellatione filiorum, ac proinde in fideicommissis, & conditione si sine liberis substitutum non excludunt. Appell. 99. n. 75. p. 207.
- Adoptiui filij** veri non sunt. Appell. 99. n. 76. p. 207.
- Adoptiui in contractibus, feudis, & maioratu** non veniunt appellatione filiorum, ibid. n. 77.
- Adoptiui filij an & quando, & quibus casibus** veniant appellatione filiorum, & substitutum excludant, ibid. n. 78.
- ADVERSATIVA** in Iure, & in facto est dict. Autem. dict. 47. n. 1. p. 209.
- Adversatiua** est dict. Sed, dict. 360. n. 1. p. 354.
- Adversatiua conditionalis** est dict. Alioquin, eiusdem ferè naturæ quod dict. Alias. dict. 17. n. 2. p. 197.
- Adversatiua** est dict. Si autem, & qualitates præcedentes repetit. dict. 370. n. 2. p. 361.
- Adversatiua nonnunquam** est dict. Aut, & ponitur inter diuersa. dict. 46. n. 6. p. 208.
- Adversatiua præcedentium in Iure, & in facto** est dict. Verò. dict. 410. n. 1. p. 378.
- Adversatiua** est dict. Si autem, dict. 364. n. 11. p. 359.
- Adversatiua aliquando** est dict. Quoque. dict. 337. num. 5. pag. 345.
- Adversatiua in Iure, & in facto** est dict. Si verò. dict. 364. n. 12. p. 359.
- Adversatiua in Iure, & in facto** est dict. Quod si, si ponatur sua copula. dict. 317. n. 9. p. 331.
- Adversatiua Iuris, & facti** est dict. Tamen, & adversatur in eodem genere reterentis eisdem terminis. dict. 400. n. 2. pag. 370.
- Adversatiuam** importat claus. Saluo, quod, &c. Claus. 141. n. 2. p. 115.
- Adversatiuè** ponitur dict. Secus, & importat conditionem contrariam præcedenti dispositioni. dict. 359. num. 1. pag. 354.
- Adversari præcedentibus in iis, quæ sunt eiusdem generis** siue qualitatis, est de propria natura dict. Quamuis. dict. 304. n. 1. p. 311.
- ADVERSVS** componitur ex Ad & versus, & idem sonat quod Erga, ac interdum pro Contra vsurpatur. dict. 13. n. 1. pag. 196.
- ADVERBIVS** continetur appellatione bastardorum. Appell. 31. n. 2. p. 157.
- ADVOCATI** militibus, an equitibus comparantur. loco 71. n. 3. pag.
- Advocati** appellatione largè sumpto vocabulo, venit etiam procurator, & contra. Appell. 8. n. 1. p. 147.
- ÆDIFICIVM**, quod solis parietibus, & tecto continetur, deputatum pro habitatione venit appellatione domus. Appell. 82. n. 1. p. 182.
- ÆDIVM** appellatione vnumquodque ædificium comprehenditur. Appell. 11. n. 1. p. 147.
- Ædium** appellatione non continetur fundus, ibidem, numer. 2.
- ÆQUALITAS** in iudiciis est seruanda. Axiom. 16. num. 1. pag. 17.
- Equalitas** inter partes debet in cunctis seruari. ibidem, num. 2.
- Equalitas** vt seruetur sæpè receditur à regulis Iuris, & proprietate sermonis, ibid. n. 3.
- Equalitatis** seruandæ ratione fit extensio de vno ad alium, ibid. n. 5.
- Equalitatem terminorum** in casibus copulatis denotat dict. Et. dict. 110. n. 8. p. 234.
- Equalitatem vocationis** aliquando non significat dict. Equaliter, sed distributionem inter vocatos. dict. 14. n. 1. pag. 196.
- Equalitatem omnimodam** importat dict. Perinde. dict. 352. n. 3. p. 397.
- ÆQUALITER** aliquando non significat æqualitatem vocationis, sed distributionem inter vocatos, vt veniant in capita, non in stipes, interdum verò denotat quod pariter vocentur instituti. dict. 14. n. 1. & 2. p. 196.
- Equaliter** copulat dict. Et, vt idem sit de vno, quod de altero ex copulatis. dict. 110. n. 9. p. 234.
- Equaliter** non copulat dict. Et, sed potius designat ordinem quando ponitur in materia necessaria respiciente personas coniunctas, ibid. n. 17.
- ÆQVE** est dictio distributiva, aded vt si instituti sunt filij fratris, & Titius æquè, quilibet eorum in virilem admittatur, ac si omnes nominati essent, aliquando tamen æqualiter coniungit eajus, sed cum disparitate. dict. 15. n. 2. & 3. p. 196. vbi n. 4. dicitur quod de natura huius dictionis est in totum parificare non solum in qualitate, sed etiam in substantia, & effectu.
- ÆQUIPARATORVM** eadem est disciplina. Axiom. 14. n. 1. p. 15. & loco 6. pag.
- Æquiparatorum** quia idem est iudicium ided fit extensio regulariter de vno æquiparato ad aliud, etiam in poenali-bus, exorbitantibus, & correctoriis, ibid. n. 2. & 3.
- ÆQUIPARATIO** vniuersalis esse debet vt extensio fiat in æquiparatis. Axiom. 14. n. 4. p. 15.
- Æquitas** scripta præfertur rigori. Axiom. 15. n. 1. p. 16.
- Æquitas** scripta vbi reperitur in genere, & rigor contrarius similiter in genere, præfertur æquitas rigori, ibid. n. 2.
- Æquitas** non scripta non præfertur rigori, ibid. n. 3.
- Æquitas cerebrina** non dicitur æquitas, sed iniquitas, quando est contra leges. ibid. n. 4.
- Æquitas** in paribus causis paria Iura desiderat, ibid. n. 6. p. 17.
- Æquitas** vbi concurrat est satis ampla claus. Arbitrio Roræ. Claus. 10. n. 6. p. 14.
- Æquitatem** ad distinctiones producere non est licitum ex proprio capite. Axiom. 38. n. 2. p. 52.
- ÆRIS** appellatione comprehenduntur nedum pecunia tantum, sed omnes facultates, patrimonium, & bona omnia. Appell. 9. n. 1. p. 147.
- Æris** appellatione venit qualiscunque pecunia, etiam ex auro, & argento fabricata, ibid.
- Ætas, rusticitas, sexus, militia, aut alia** quælibet qualitas non excusat, quin formæ omisio actum vitiet. Axiom. 100. n. 7. p. 64.
- Ætatis** probatio non admittitur per testes deponentes per dict. Circa. dict. 57. n. 12. p. 212.
- Ætatis legitimæ** appellatione venit ætas naturalis, & vera, id est viginti quinque annorum, non verò ficta, quæ beneficio Principis est, id est, dispensata. Appell. 10. n. 1. p. 147.
- AFFECTVS** non punitur nisi sequatur effectus, Axiom. 17. n. 1. & seqq. p. 17.
- AFFINES** non veniunt propinquorum appellatione. Appell. 224. n. 3. p. 279.
- Affines** etiam veniunt appellatione coniunctorum. Appell. 56. n. 1. p. 168.
- Affinium** appellatione veniunt maritus, & vxor; nam licet illi non sint propriè affines, sed caput affinitatis, tamen comprehenduntur in statuta. Appellat. 12. numer. 1. pag. 147.
- Affinium** appellatione si vocentur à testatore, veniunt cognati viri & vxoris. ibid. n. 2.
- AFFINITATIS** appellatione venit vera, & naturalis, non vero civilis, Appell. n. 4. p. 147.

AFFIRMATIVE

Index rerum, & verborum.

AFFIRMATIVE non semel profertur dict. Ita. dict. 179. n. 4. pag. 163.
Affirmatiue si ponatur dictio, Aliquis, non ponit totum de genere. dict. 22. n. 6. p. 199.
AFFLICTO non est danda afflictio. Axiom. 16. numer. 1. pag. 17.
AGENTES, & consentientes pari poena puniuntur. Axiom. 12. n. 1. p. 18.
Agenti incumbit onus probandi, ibid. n. 2.
Agens ante omnia se esse talem probare debet, qualem dicit, ibid. n. 3.
Agentium actus non operatur ultra intentionem eorum. Axiom. 11. n. 7. p. 13.
AGERE inuitus nemo compellitur nisi ubi periculum est in mora, & ubicunque subest causa, Axiom. 19. num. 4. & 5. pag. 18.
Agere qui potest, multo magis potest excipere. Axiom. 85. n. 1. pag. 53.
AGNATI, & cognati veniunt proximorum appellatione. Appell. 139. n. 2. p. 182. sed vsque ad quem gradum admittantur, ostenditur. ibid. n. 6.
Agnati non cognati censentur vocati appellatione Attinentium masculorum de domo, seu de familia. Appell. 139. n. 2. p. 186.
Agnati veniunt appellatione generationis. Appell. 108. n. 5. pag. 126.
Agnati veniunt Consanguineorum appellatione. Appell. 57. n. 1. p. 169.
Agnati & cognati, qui admitterentur ab intestato ad successionem de Iure Ciuili vsque ad decimum gradum veniunt appellatione propinquorum. Appell. 224. num. 1. pag. 179.
Agnati veniunt appellatione cippi in legatis & fideicommissis. Appell. 50. n. 1. p. 166.
Agnati omnes dicuntur de domo testatoris. Appell. 13. n. 7. pag. 148.
Agnati proximioris, vel proximioris de familia appellatione in substitutionibus quando plures extant in eodem gradu veniunt omnes ad successionem, ib. n. 13.
Agnatorum iura tuetur claus. Saluo, &c. Claus. 139. num. 7. pag. 144.
Agnatorum appellatione veniunt omnes per virilem sexum coniuncti. Appell. 13. n. 1. p. 148.
Agnatorum appellatione proprie veniunt illi, qui linea recta a testatore descendunt, non vero transuersales, ibid. num. 2.
Agnatorum appellatione venit femina in fideicommissis, nisi illud esset relictum pro conseruatione agnationis, ibid. n. 4. & 5.
Agnatorum appellatione veniunt filij in fideicommissis, ibid. n. 6.
Agnatorum appellatione non veniunt illegitime nati in statutis, ibid. n. 8. p. 149.
Agnatorum, vel consanguineorum, aut familiarium appellatione quando vocantur a testatore ad fideicommissum proximiores veniunt, & alij successiuo ordine dicuntur vocati. Appell. 13. n. 9. p. 149.
Agnatorum, seu familiarum appellatione in fideicommissis eis relicto veniunt ingressi monasterium, si capax sit successio, ibid. n. 2.
AGNATIO per filios conseruatur, & per nepotes augetur. Appell. 13. n. 6. post princip. p. 148. in fine.
Agnationis lineam ubi testator vocauit veniunt omnes descendentes, ascendentes, & transuersales. Appell. 135. n. 7. pag. 142.
Agnationem non conseruat bastardus. Appell. 164. num. 9. pag. 178.
ALIENA formam, & solemnitatem inducit, aliquando importat conditionem sicut dict. Alioquin, & illius natura est excludere vitium vel qualitatem, cui adiungitur, & alia includere. dict. 16. p. 197.
ALIENABILIA sunt bona etiam extra descendentes fideicommissa subiecta cum claus. Pro se, suisque heredibus, & successoribus quibuscunque. Claus. 113. n. 3. p. 124.
Alienabilis res semel facta perpetuo manet alienabilis. Axiom. 21. n. 1. p. 18.
ALIENANDI liberam facultatem importat claus. Ad habendum, &c. Claus. 4. n. 7. p. 5.
Alienandi quicquid eis videbitur & successoribus vt. dicta-

tur data licentia operatur claus. Ad habendum, &c. ibid. num. 9.
Alienandi licentiam importat tantum claus. Ad habendum, &c. si in parte dispositiua apponatur, lib. n. 10.
Alienandi facultas quod competat facit claus. Et quibus dederit. Claus. 57. n. 1. p. 61.
Alienare non potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 18. pag. 37.
Alienare qui non potest de Iure, non potest alienationi consentire. Axiom. 11. n. 6. p. 12.
ALIENATIO quamuis simpliciter prohibita sit, tamen si fiat ex causa necessaria redditur permessa. Axiom. 156. n. 2. pag. 100.
Alienatio clam facta dicitur, cum eam quisquam occultat ne aduersario innotescat. dict. 59. n. 5. p. 213.
Alienatio si cedat in euidentem vtilitatem non suspendit gratiam. Claus. 152. n. 4. p. 152.
Alienationi consentiens cum claus. Saluo iure meo, &c. non auditur in iudicio reali petitorio, sed potest dumtaxat agere ad pretij consequutionem. Claus. 139. n. 16. p. 144.
Alienationem spontaneam denotat dict. Sponte. dict. 382. n. 6. pag. 369.
Alienationi consentire non valet, qui de Iure alienare non potest. Axiom. 11. n. 6. p. 12.
Alienationis bonorum prohibitio comprehendit necessariam alienationem si adit dict. Quoquo modo. dict. 334. n. 14. p. 346.
Alienationes quando dicantur fieri in vtilitatem Ecclesiarum, remissiue. Claus. 152. n. 4. p. 152.
Alienationis appellatione continetur omnis actus per quem dominium transfertur. Appell. 14. n. 1. p. 150.
Alienationis appellatione venit voluntaria, non autem necessaria, ibid. n. 2.
Alienationis appellatione in prohibitione testatoris in personas certas continetur etiam successio ab intestato, ibid. n. 3.
Alienationis appellatione ubi prohibita est super re aliqua continetur iurium & actionum cessio, ac proinde prohibitus alienare non potest iura, & actiones cedere, ib. n. 4.
Alienationis appellatione comprehenditur donatio, ib. n. 5. diuisio n. 6. permutatio late sumpto vocabulo n. 7. transactio n. 8. pignus, & hypotheca n. 9. seruitutis constitutio n. 10. p. 151. locatio ad longum tempus n. 11. datio in solutum n. 14. concessio emphyteusis n. 16. compromissum n. 17. heredis institutio etiam generalibus verbis facta num. 18.
ALIENATUM non dicitur quod non durat alienatum. Axiom. 11. n. 3. p. 19.
ALIMENTORUM causa dicitur causa pia, loco 7. n. 5. p. 307.
Alimenti ad dorem, ad legitimam, ad annuum legatum, & ad piam causam valet argumentum, loco 7. n. 1. 2. 3. & 4. p. 306. & 307.
Alimentorum appellatione continentur cibaria, victus, vestitus, habitatio, & ea, sine quibus quis viuere non potest. Appell. 15. n. 1. cum seqq. pag. 151.
Alimentorum appellatione veniunt calciamenta, & medicinx, ib. n. 7. & 8. p. 151.
Alimentorum appellatione venit vsusfructus ex mente testatoris, seu proferentis, ib. n. 9.
Alimentorum appellatione continentur homini necessaria, puta non solum ligna pro coquendis cibis, sed etiam calefaciendi causa hyemali tempore, item equus si alimentarij dignitas id fert, & seruitores, qui inferuiant alimentario, si talis est eius status, & dignitas, ib. n. 10.
ALLEGANS contraria non auditur, nisi quis velit contra diuersas personas experiri, vel ubi quis in diuersis iudiciis experitur. Axiom. 58. n. 6. p. 38.
Allegare nihil, & allegatum non probare paria sunt. Axiom. 2. p. 18.
ALLEGATIO partis non facit ius. ib. n. 1.
ALLODIALIUM bonorum, & emphyteuticorum in instrumentis diuisionis appositum claus. Ad habendum, &c. refertur ad allodialia tantum. Claus. 4. n. 19. p. 6.
ALTARE vnum non debet dis cooperiri vt alterum cooperiatur. Axiom. 21. n. 2. p. 19.
ALIOQUIN est dictio aduersatiua conditionalis, poniturque aduersatiue ad precedetia, & refertur ad omnes qualitates expressas in precedentibus, sonat in alternatiua, & est terminatoria

Index rerum, & verborum.

- terminatoria**, ac inducit nullitatem ipso iure. dict. 17. pag. 197.
- ALIQUANDIV** de stylo Curie importat tempus quadraginta dierum, in dubio tamen interpretatur id est, per aliquantulum tempus. dict. 18. pag. 198.
- ALIQUATENUS** significat idem quod in minimo, vel nullatenus. dict. 10. pag. 198.
- ALIQUID** verificatur in minimo, & ad quid minimum refertur. dict. 21. n. 1. pag. 198.
- ALIQUIS** est dictio vniuersalis, & comprehendit omnem speciem, & personas omnes absque vlla distinctione, distributiva est, & diuersitatem supponit. dict. 22. pag. 199.
- ALIQUO MODO**, est dictio generalis, & comprehendit modos similes, & maiores expressis si est geminata, dict. 13. pag. 200.
- ALTER** formam & solemnitatem inducit, & facit conditionalem dispositionem. dict. 24. pag. 200.
- ALTER ATQVE** iuris & facti diuersitatem notat à precedenti casu. dict. 25. pag. 200.
- ALIVS**, est dictio relatiua, & repetitiua similium, & facit positionem eiusdem qualitatis ad præcedentia, refertur ad similia etiam in qualitate, & repetit qualitatē, & similitudinem in substantia, nisi subiecta materia aliud postulauerit, vel sequeretur absurdum. dict. 26. p. 201. & seq.
- Alius**, diuersitatem à supra expressis denotat, & diuersa ab expressis includit, ibid. n. 17. pag. 201.
- Alius**, intelligitur de tribus, vel pluribus, alter verò in duobus verificatur. ibid. n. 18.
- ALTER** de sui natura & proprio significato distribuit inter duos tantum, aliquando de tribus etiam & pluribus dicitur, & verificatur, in enumeratione plurium vsurpatur pro secundo, implicat, & denotat similia. dict. 27. pag. 203.
- Alter**, & alteruter differunt, quia alteruter importat quæ volo, alter non utique. Item alter est distributivum duorum, vel trium, alteruter dubium tantum, ibid. num. 6.
- Alteri** per alterum non debet iniqua conditio inferri. Axiom. 22. n. 1. pag. 19.
- ALTERCATIONEM** non importat verbum *committimus*, sed excitationem iurisdictionis. dict. 67. n. 1. pag. 214.
- ALTERNATIVA** est dictio, vel, etiam in se habens implicationem. dict. 435. n. 2. pag. 371.
- Alternatiua** dicitur dict. seu. dict. 363. n. 4. pag. 356.
- Alternatiua** est dict. Aut: & attribuit actum cuiilibet in solidum, ac proinde sufficit ad eius verificationem alteram partem esse veram, siue dispositio sit affirmatiua, siue negatiua. dict. 46. n. 2. & 3. pag. 208.
- Alternatiua ordinis**, non verò electionis est dict. Aut, ibid. n. 4.
- Alternatiua** est dict. Sin autem. dict. 370. n. 1. pag. 361.
- Alternatiua** quandoque dicitur dict. Etiam, dict. 112. n. 10. pag. 338.
- Alternatiua ordinis, & non electionis** est dict. Saltem, dict. 355. n. 6. pag. 351.
- Alternatiua**, seu disfunctionis propriæ vim habet dict. Aut, quando ponitur inter personas grauatas. dict. 46. n. 11. pag. 209.
- Alternatiua** in propria natura stat. dict. Aut, quando ponitur non inter personas, sed inter res. dict. 42. num. 23. pag. 109.
- Alternatiua** vim habet dict. Alioquin. dict. 17. num. 4. pag. 197.
- Alternatiua** inducit dict. Siue, sicut dict. Aut. dict. 375. n. 2. pag. 363.
- ALLEGIS** in rebus quod minimum est sequimur. Axiom. 22. n. 1. pag. 19.
- Ambiguus** in rebus non debet esse absolutum iudicium, ibid. n. 3.
- Ambiguus** in rebus media via est eligenda quando illa exat, ibid. n. 2.
- AMBIGUITATEM**, seu obscuritatem denotat dict. vel. dict. 415. n. 11. pag. 377.
- Ambo** exigit dispositionem in omnibus verificari, nec satis est ut in vno verificetur nisi aliter colligatur ex mente testatoris, vel nisi militet eadem ratio in utroque casu de per se. dict. 28. n. 1. pag. 103.
- AMICITIA** appellatione venit illa, quæ provenit ex charitate non propter nostras utilitates. Appell. 16. num. 1. pag. 152.
- Amicitia** appellatione venit magna, ibid. n. 2.
- Amicitia** ut repellat testem debet esse magna, & immoderata, ibid. n. 3.
- Amicitia** vera similis est consanguinitati, ibid. n. 4. pag. 153. & Axiom. 24. n. 1. pag. 19.
- AMICVS** in iure frater nuncupatur. Axiom. 24. num. 1. pag. 19.
- Amici** dicuntur in quibus est vnum velle, & vnum nolle. ibid. n. 4.
- AMISSVM** non dicitur quod non durat amissum. Axiom. 25. n. 1. pag. 19.
- Amisum** lato modo dicitur quod potest acquiri, & non acquiritur, ibid. n. 2.
- AMOTO, ETC.** clausula quam vim & effectum habeat, latè Claus. 7. pag. 8. & seq.
- AMPLIA** ut procedat, etiam si minimo fides deficiat. Axiom. 98. n. 8. pag. 62.
- AMPLIATIVA**, & augmentatiua est dict. Seu, quando ponitur in legato concepto per verba pluralis numeri, secus autem per verba numeri singularis. dict. 363. num. 11. pag. 357.
- Ampliatiua** de sui natura est dict. Ac etiam. dict. 3. num. 3. pag. 193.
- Ampliatiuè**, & augmentatiuè aliquando stat dict. Maximè. dict. 197. n. 5. pag. 275.
- Ampliatiuè**, & augmentatiuè non semel ponitur dict. Et, dict. 110. n. 35. pag. 136.
- Ampliatiuè**, & augmentatiuè in legatis, & vltimis dispositionibus ponitur dict. Seu, sicut etiam ponitur in dispositione fauorabili. dict. 363. n. 8. & 9. pag. 367.
- Ampliare** potius quàm restringere est de natura dict. siue. 374. n. 4. pag. 363.
- AMPLIVS** est dictio repetitiua præcedentium, & de sui natura est includere, est continuatiua legati, non repetitiua rei legatæ, si ponatur sine pronomine hoc, in modico augmentatiuè ponitur, ac ad illum quoque pertinet, cui nihil debetur. dict. 32. pag. 104.
- ANIMA** pretiosior est corpore. Axiom. 26. n. 1. pag. 20.
- Anima** omnibus rebus est præferenda tanquam magis pretiosa, ibid. n. 2.
- Animæ** de salute ubi agitur non debent attendi apices Iuris, & sit intentio ex identitate rationis, ibid. n. 3.
- Animæ** de salute quando agitur extensio sit in odiosis, & pœnalibus, ibid. n. 4.
- ANIMATA** appellatione supellectilis continentur. Appell. 253. n. 7. pag. 295.
- ANIMVS** ab operibus operantis dignoscitur, & talis præsumitur, qualem facta demonstrant. Axiom. 27. num. 2. pag. 20.
- Animus**, & intentio hominis in verbis bene dignoscitur, ibid. n. 2.
- Animus** hominis qualis fuerit dignoscitur ex iis, quæ antea, vel postea gesta fuerunt. ibid. n. 4.
- Animus** declaratur ex sequentibus, ibid. n. 5.
- Animi** quæcunque declaratio sufficit quando sumus in actu de sui natura delectabili. Claus. 105. n. 6. pag. 110.
- Animus** requiritur ad dimittendam possessionem. Claus. 150. n. 11. pag. 150.
- Animi** deliberationem ab omni actu separatam significat verbum, decernimus. dict. 79. n. 3. pag. 122.
- ANIMATA** ad agendum sunt perpetua ad excipiendum. Axiom. 28. n. 1. pag. 20.
- ANNEXA** propriè sunt, quæ dependent ab eodem negotio. Claus. 138. n. 2. pag. 40.
- Annexum**, & connexum dupliciter dicitur, ibid. n. 5.
- Annexum** proximum, & annexum remotum quod dicitur, ibid. n. 8. pag. 41.
- Annexi**, & connexi idem est iudicium, etiam si annexum sit maioris valoris. Axiom. 29. n. 1. pag. 21.
- ANNIVERSARIA** defunctorum veniunt appellatione distributionum simpliciter. Appell. 75. n. 1. pag. 178.
- ANNA** relicta pro se, & hæredibus, intelliguntur de extraneis hæredibus bonorum. Appell. 113. n. 8. pag. 230.
- ANNULATIONEM** ipso iure inducunt verba nihil agit. dict. 214. n. 4. pag. 281.
- ANNI** perfectio quod non requiratur operatur dict. Intra, dict. 174. n. 5. pag. 161.

Index rerum, & verborum.

ANNOS quatuor quandoque designat dict. Diu. dict. 90. n. 3. pag. 215.
ANNUS quoad interstitia quomodo computetur, ostenditur. Appell. 17. n. 1. pag. 153.
ANNUS integer requiritur ex 365. diebus constans ad nouitium, ibid. n. 2.
ANNUS bissextilis quando computandus in anno probationis ad effectum emittendi professionem, ostenditur, ibid. num. 3.
ANTE prepositio est quoties casum regit, & tunc eiusdem nature est cum dict. Post, personam aliquando, locum vero nonnunquam respicit, tempori quandoque adiungitur, tempus ante principium actus regulariter de sui propria natura significat, nisi ratione concordie tertium discordantium. dict. 33. pag. 205.
ANTEA, quasi ante ea, cui Postea opponitur, respicit communiter tempus. dict. 34. pag. 105.
ANTECEDENS qui vult videtur velle necessarium consequens. Axiom. 30. n. 3. p. 22.
ANTECEDENTI concessio conceditur & consequens, ibid. num. 1.
ANTECEDENTI destructo nullum est dare consequens, ibid. num. 2.
ANTECEDENTI necessario validum est argumentum. loco 8. n. 1. pag. 307.
ANTEFERRI, ETO: hæc clausula reservationem continet, nihil operatur, nisi is, cui concessa est, voluerit anteferi, est odiosa, & non extendit vim suam nisi ad sibi similes, non se extendit in præiudicium prouisi à Papa, non præiudicat habenti gratiam. Motu proprio, non tollit effectum gratiæ precedentis, cuius vigore iam fuit facta liquidatio & processus nisi de hoc fiat specialis mentio. Claus. 8. pag. 9. & seq.
ANTEHAC refertur ad tempus antea elapsum. dict. 36. n. 1. pag. 206.
ANTIQUAM copulatur aliquando cum coniunctiuo, interdum verbò cum indicatio modo, nonnunquam pluribus verbis interiectis distrahitur. dict. 37. n. 1. p. 206.
ANTIQUIORES de domo substituens in primis admissis extinguitur substitutio. Appell. 18. n. 2. p. 153.
ANTIQUORIS de familia appellatione ubi vocatur, admittitur maior natu etiam non coniunctus sanguine, exclusis aliis iunioribus sanguine coniunctis, ibid. n. 3.
ANTIQUITATIS SVÆ appellatione quando testator ille vocauit ad fideicommissum veniunt consanguinei. Appell. 18. n. 2. pag. 153.
ANTIQUY appellatione in materia probationis venit tempus centum annorum, & non minus. Appell. 19. num. 2. pag. 153.
APOSTOLI appellatione venit Paulus. Appell. 21. num. 1. pag. 154.
APPELLANS potest dicere de nullitate sententiæ, licet sint contraria. Axiom. 58. n. 10. pag. 38.
APPELLARE licet ab executore cum claus. in forma dignum, &c. & possessio interim capta est attentata. Claus. 66. n. 9. pag. 74.
APPELLARE licet à sententia meri executoris. Claus. 7. n. 5. pag. 9.
APPELLATIO postea interposita ut non faciat quid censeri attentatum operatur claus. Contradictores, &c. Claus. 33. n. 6. pag. 34.
APPELLATIONI per se interpositæ renunciare non potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 36. pag. 36.
APPELLATIO quando interponitur à sententia diffinitio iudex admittendo Si & in quantum, &c. dicitur ei deuoluisse, & admisisse. Claus. 149. n. 9. pag. 148.
APPELLATIONEM non impedit Claus. Ex certa scientia. Claus. 59. n. 46. pag. 67.
APPELLATIO non datur à sententia iudicis quando causa est commissa cum claus. Conscientiam tuam oneramus. Claus. 24. n. 7. p. 16.
APPELLATIO datur à sententia mixti executoris vigore claus. Vocatis vocandis. Claus. 185. n. 4. pag. 184.
APPELLATIO, quæ datur à sententia meri executoris operatur non solum effectum deuolutiuum, sed etiam suspensiuum, ibid. n. 7.
APPELLATIO per dict. Mox, non prohibetur, dict. 203. n. 12. pag. 178.
APPELLATIO per claus. sine aliqua exceptione, &c. quemad-

modum videatur exclusæ, ostenditur. Claus. 156. num. 10. pag. 155.
APPELLATIO ad effectum deuolutiuum admittitur ab electione Episcopi in concursu ad Parochiales. Claus. 26. n. 1. pag. 27.
APPELLATIONEM non admittit obligatio Cameralis nisi ad effectum deuolutiuum. Claus. 161. n. 1. pag. 160.
APPELLATIONEM omnem tam legitimam quam friuolam excludit claus. Appellatione remota apposta in priuilegiis Religionibus à summo Pont. concessis. Claus. 9. n. 18. pag. 2.
APPELLATIONEM non tollit claus. Appellatione remota, quotiescunque quis in continenti paratus est docere de iusta & legitima causa appellandi. ibid. n. 13. p. 13.
APPELLATIONIS causa commissa cum claus. Appellatione remota, non prohibetur tertius appellare, ibid. n. 26.
APPELLATIONEM tollit claus. Sola facti veritate inspecta. Claus. 173. n. 18. pag. 71.
APPELLATIONIS in causa operatur claus. Si & in quantum, &c. ut si illa sit rationabilis censeatur admissa, secus si irrationabilis. Claus. 149. n. 8. pag. 148.
APPELLATIONIS in commissione intelligitur claus. Si quid exequendum, de & circa causam super qua fuit pronuntiatum, claus. 169. n. 4. pag. 167.
APPELLATIONEM per quam appellans docet se innocentem non tollit claus. Appellatione remota, Claus. 9. num. 28. pag. 13.
APPELLATIONES omnes intelliguntur sublata per claus. Ompi & quacunque appellatione remota, ibid. n. 31.
APPELLATIONIS remedia tollit claus. Manu Regia, posita in rescriptis. Claus. 78. n. 5. pag. 84.
APPELLATIONIS friuolæ exceptiones, & alia, quæ processum retardare consueuerunt censentur sublata per claus. Summam, &c. Claus. 179. n. 16. pag. 177.
APPELLATIO quod non fuerit bene introducta non potest dubitari stante in commissione claus. Quam & quas, &c. Claus. 121. n. 17. pag. 129.
APPELLATIONE ad exceptionem, & ad recusationem valet argumentum. loco 9. n. 1. & 2. p. 307.
APPELLATIONE deserta ab articulo grauaminis per claus. Cum toto negotio principali, &c. an & quando restitatur negotium ad primum Iudicem, ostenditur. Claus. 39. n. 9. pag. 41.
APPELLATIONE remota à sententiis generaliter non intelligitur de illa in qua Iudex se competentem pronuntiauit. Claus. 8. n. 32. p. 13.
APPELLATIONE remota Princeps inferior, aut Legatus à latere uti non potest, operatur ut causa omnis tam principalis quam incidens comprehendatur, inter partes litigantes, & de reuocantur attentata per viam attentatorum, & ut non teneatur Iudex deferre appellationi, & ut excommunicatio lata post appellationem teneat. Non de legitima sed de friuola appellatione est intelligenda. Resistentes de facto, & non de iure comprehendit, Comprehendit sententiam diffinitiuam, non verò interlocutoriam, quando simpliciter profertur. Non operatur ubi apparer grauamen notorium, non tollit quin prouocetur à facto Iudicis, nec supplicationem ad superiorem, nec restitutionem in integrum. Claus. 9. p. 12.
APPELLATIO ex pertinentiis sue res accessorie ad castum, vel aliud corpus, Appell. 200. n. 2. p. 272.
APPENDICIA extraordinaria veniunt appellatione fructuum. Appell. 103. n. 9. p. 222.
APPELLUM SVRA non continetur legato argento. Appell. 23. n. 5. pag. 154.
APOTHECA domui vnita, & sub eodem tecto & solo existens, venit appellatione domus. Appell. 81. num. 2. pag. 182.
APOTHECA non venit appellatione domus quando per se stat, & est separata à demo, ibid. n. 3.
APOTHECA, seu taberna ostendit an & quando veniat appellatione domus in statuto imponente poenam offendenti, seu insultanti ad domum remissum, ibid. n. 4.
APPROBARE quis non potest quod semel impugnauit. Axiom. 31. n. 1. pag. 21. & dict. 39. n. 1. p. 206.
APPROBARE tamen, & improbare potest quis diuersis respectibus. Axiom. 31. n. 5. pag. 21. & dict. 39. n. 3. p. 206.
APPROBATIONE totius quælibet eius pars approbata censetur. Axiom. 31. n. 2. p. 21.

Index rerum, & verborum.

- Approbatione** ad eandem Parochialem exhibita à Cancellaria passim mutari consuevit supplicatio ex forma dignum in formam gratiosam. Claus. 165. n. 5. pag. 165.
- APPROBATVM** semel non potest amplius reprobari, siue expresse siue tacite approbatum proponatur. Axiom. 31. n. 3. & 4. pag. 21.
- APVD** aliquando denotat idem quod Coram, nonnunquam verò significat idem quod Penes, vel Prope. dict. 40. pag. 206.
- ARAGONIA** REGNI appellatione non comprehenditur Principatus Cathaloniz, nec alia Regna de dominio Regni Aragonum existentia, quæ non accessorie, sed æquè principaliter sunt vnita Regno Aragonum. Appell. 20. n. 1. pag. 153.
- AQUATICVM** venit appellatione vini. Appell. 274. nu. 15. pag. 303.
- ARBITER** si potestatem habeat terminandi causam de Iure, potest pronunciare secundum consuetudinem. Appell. 124. n. 7. p. 237.
- Arbitri alij Iuris, alij compromissarij sunt.** Appell. 242. n. 8. pag. 290.
- Arbitri Iuris propriè & verè Iudices sunt, non ita compromissarij, ibid. n. 9.**
- Arbitri Iuris veram proferunt sententiam, quæ sententiæ appellatione continetur. ibid. n. 10.**
- Arbitri compromissarij non continentur appellatione Iudicis.** Appell. 122. n. 3. p. 236.
- Arbitro ad delegatum valet argumentum. loco 10. num. 1. pag. 307.**
- ARBITRIVM** boni viri denotat verbum, approbare. dict. 39. n. 1. pag. 206.
- Arbitrium regulatur à Iure.** Claus. 10. n. 2. p. 14.
- Arbitrium lectum in commissione emanata à signatura Iustitiæ non facit rescripta gratiosa, ibid. n. 3.**
- Arbitrium dat facultatem aliquid relaxandi de rigore Iuris, ibid. n. 4.**
- Arbitrium operatur, vt relicto extremo rigoro seruetur æquitas, ibid. n. 5.**
- Arbitrium intrat ad effectum reseruandi restitutionem fructuum in fine litis stante paupertate, ibid. n. 8.**
- Arbitrium Rotæ retardatur ex calumpnia manifesta, ibid. n. 19. pag. 15.**
- Arbitrium, & electionem inducit verbum, Possum, affirmatiuè conceptum. dict. 268. n. 2. p. 202.**
- Arbitrium liberum, & absolutum tribuit verbum, volo, dict. 436. n. 1. pag. 383.**
- Arbitrium liberum, & absolutum non Iuris regulis limitatum importat claus. Ad libitum, &c. Claus. 6. num. 1. pag. 7.**
- Arbitrio boni viri locus est stante claus. Ad libitum, &c. ibid. n. 2.**
- Arbitrium boni viri aliquando importat verbum, videtur, dict. 424. n. 4. pag. 380.**
- Arbitrium boni viri denotat Claus. Conscientiæ, seu prudentiæ tuæ committimus. Claus. 24. n. 9. p. 26.**
- Arbitrium boni viri importat claus. Arbitrio tuo. Claus. 11. n. 1. pag. 15.**
- Arbitrium boni viri intelligitur quod faceret ita, ac vellet in rebus suis, ibid. n. 2.**
- Arbitrio Iudicis relinquitur an aliquid dicatur factum incontinenti. Claus. 155. n. 12. p. 255.**
- Arbitrij liberam & absolutam potestatem tribuit verbum licet, dict. 191. n. 6. p. 172.**
- Arbitrio boni viri accipitur dict. Diu. dict. 90. num. 7. pag. 225.**
- Arbitrio Iudicis relinquitur quod in Iure definitum non est. Axiom. 32. n. 1. pag. 22.**
- Arbitrium quando est plenum, seu liberum importat liberam facultatem, ibid. n. 3.**
- Arbitrium liberum, seu regulatum quando, & quibus verbis à lege, vel ab homine Iudici concessum dicatur, ibid. n. 4. p. 22.**
- ARBORES** incisæ, seu deiectæ quando veniant fundo vendito. Appell. 106. n. 8. p. 225.
- Arboris appellatione continentur vites.** Appell. 22. num. 1. pag. 154.
- Arboris appellatione hederæ, arundines, & felictum, ibid. num. 2.**
- Arboris appellatione venit omnis arbor habens radices, ib.**
- Arboris legatis ratione fructuum venit arbor, & solum, & via ad arbores, secus si arbores legatæ sint ad scindenda ligna, ibid. n. 3.**
- ARCHIDIACONATVS, & Archipresbyteratus** veniunt tantum appellatione dignitatis in Ecclesia Cathedrali. Appell. 72. n. 3. p. 177.
- ARCHIDIACONVS, & Archipresbyter** ex solo nomine habent dignitatem de Iure communi. ibid. n. 4.
- ARGENTVM** escarium, & potorium venit appellatione supellectilis. Appell. 253. n. 11. & 12. p. 295.
- Argentum infectum non continetur appellatione mobilium domus.** Appell. 253. n. 14. p. 295.
- Argenti appellatione vbi legatum est venit argentum eiusdem ligæ, cuius in ciuitate originis testatoris est vsus.** Appell. 23. n. 1. p. 154.
- Argenti, seu auri omnis appellatione in legato venit omne argentum, & aurum tam factum, quam infectum, nisi qualitas aliqua adiciatur, quæ vni speciei auri, vel argenti conueniat, vel nisi esset pecunia numerata, ibid. n. 2. 3. & 4.**
- Argenti facti appellatione veniunt vasa omnia, vt paropsidæ, acetabula, trullæ, peluis, & his similia, item & cæ, quæ sunt coepta fabricari, sed nondum perfecta, ibid. num. 6.**
- Argenti potorii appellatione non solum id continetur in quo bibi possit, sed & id quod ad præparationem bibendi comparatum est, ided venit colum niuarium, ibid. n. 7. pag. 155.**
- Argenti escarij appellatione non veniunt cacabi argentei, miliarium argenteum, vel sartago, ibid. n. 8.**
- Argenti balnearij appellatione in legatis adiectis verbis, hoc amplius, continetur etiam argentum, quo testator utebatur in balneis diebus festiuis, ibid. n. 9.**
- Argenti legati appellatione, quod sui vsus causa testator habebat, continetur argentum, quo ipse testator quotidie utebatur, non autem quod commodare ad ludos, & cæteras apparitiones consueuerat, ibid. n. 10.**
- Argenti sui appellatione in legatis venit illud tantum, cuius dominium habebat testator, atque ita quod ab eo vendicari poterat, non autem continetur illud, quod testatori debebatur, ibid. n. 11.**
- ARGVMENTVM** non sumitur à tacito vel præsumpto ad destructionem expressi, sed bonè è contrà. Axiom. 89. n. 4. pag. 15.
- ARMORVM** appellatione veniunt non tantum scuta, & gladij, & galeæ, sed etiam fustes, & lapides. Appell. n. 1. p. 155.
- Armorum appellatione regulariter veniunt & ea, quæ ad offensam, & quæ ad defensionem parata sunt, nisi in odiofis, quia tunc offendibilia tantum comprehenduntur, ibid. n. 2.**
- Armorum appellatione non continetur thorax scorteus, ibid. n. 3.**
- Armorum appellatione non venit cultellus ad frangendum panem, ibid. n. 5.**
- Armorum appellatione non veniunt vaginæ in statuto prohibente armorum asportationem, ibid. n. 6.**
- Armis confiscatis an vaginæ censeantur amissæ, ibid.**
- Arma vt non deferantur post pulsatam campanam quietis, statutum est apud Lusitanos, & Castellanos. dict. 1. n. 5. pag. 192.**
- ARROGATI** non veniunt appellatione filiorum. Appell. 99. n. 79. p. 208.
- ARROGATIONE** ad legitimatiõnem valet argumentum. loco 11. n. 2. p. 309.
- ARS** imitatur naturam in quantum potest. Axiom. 33. nu. 1. pag. 22.
- Arte** omni potentior est natura, ibid. n. 2.
- Ars, & natura** nihil faciunt frustra, ibid. n. 3.
- ARTICVLI** impertinentes vt non censeantur admissi operatur claus. Saluo iure impertinentium, &c. Claus. 143. n. 2. pag. 145.
- Articuli ad probandum contrarium admitti non possunt stante claus. Sublata, &c. Claus. 175. n. 2. p. 174.**
- ARTIFICIS** appellatione venit ille, quem vulgus ita nominat, propriè tamen dicitur, qui certam artem exercet, quando admittit sine defectu volentes ab eo emere, vel inferuire in illo artificio. Appellat. 26. num. 1. pag. 156.

Artifex

Index rerum, & verborum.

Artifex ille dicitur, qui res emit, & illas mutata forma vendit, ibid. n. 3.
Artifex & mercator in quo differant, ostenditur. ib. 4.
ARVNDINES, & sylva exdua veniunt appellatione fructuum. Appell. 303. n. 4. p. 222.
ARVNDINETVM destinatum perpetuo vinez, venit appellatione vinez. Appell. 273. n. 3. p. 302.
ARINATICIVM vini nomine comprehenditur. Appell. 274. n. 4. p. 302.
Arinaticium dicitur vinum, quod longè post vindemiam hyemali tempore ex vuis diu suspensum, & rugosis conficitur, ibid. n. 5.
ASCENDENTIVM appellatione pater, mater, aui, & auæ comprehenduntur. Appell. 27. n. 1. p. 156.
Ascendentium, sicut & descendendum appellatione omnes continentur, & veniunt in infinitum, ibidem, numer. 2.
ASINI appellatione in statutis aduersus quemcunque qui vicerit contra decretum, ut perdat asinum, non venit salina. Appell. 28. n. 1. p. 156.
ASSERATIONIS quandoque nota est dict. Fortè, dict. 127. n. 6. pag. 244. Sicut etiam nonnunquam sunt dictiones Forfan, Forfitan, & Fortassis. dict. 126. n. 2. p. 143.
ASSERTIVE, & demonstratiuè ponitur dict. Secundum. dict. 318. n. 5. p. 353.
Assertiuè quandoque stat dict. Forfan, secundum subiectam materiam. dict. 126. n. 3. p. 143.
ATQVE, est dictio quæ coniungit. dict. 43. n. 1. p. 107.
ATTENTATA ne reuocentur per viam attentatorum operatur claus. Appellatione remota. Claus. 9. numer. 8. pag. 12.
Attentata cessant quando Princeps appellationem remouet, ibid. n. 10.
Attentata quin reuocentur non tollit claus. Parito indicato. Claus. 97. n. 21. p. 112.
Attentata non reuocantur stante claus. Sola facti veritate inspecta. Claus. 173. n. 22. p. 171.
Attentata stante claus. Arbitrio Rotæ nunquam Rota reuocare consuevit nisi clarè confito de bono iure. Claus. 10. n. 9. p. 14.
Attentatorum causa durante non potest in negotio principali procedi. Claus. 39. n. 5. p. 41.
Attentatorum absque vitio ut possit quis possessionem habitam vigore claus. constituti continuare ipsa clausula operatur. Claus. 31. n. 18. p. 32.
ATTESTATIONIBVS publicatis ut possint alij testes produci, & examinari operatur claus. Sola facti veritate inspecta. Claus. 173. n. 14. p. 170.
ATTINENTIVM appellatione quando vocantur ad fideicommissum veniunt omnes coniuncti vtriusque sexus. Appell. 29. n. 1. p. 156.
Attinentium masculorum, vel de domo, seu de familia appellatione ratione adiuncti, censentur vocati agnati non cognati, ib. n. 3.
Attinentium appellatione non veniunt foeminae quando tacite, vel expresse testator habuit mentem conseruandi bona in agnatione, ibid. n. 3.
Attinentium appellatione veniunt proximiores testatoris in gradu successionis ab intestato, ib. n. 4.
Attinentium appellatione comprehenditur maritus & affines, ib. n. 5.
AUTORITATE, sive VICE NOSTRA, claus. hæc non importat iurisdictionem ordinariam, sed delegatam, & quid quando adiicitur dict. Etiam, vide Claus. 12. pag. 15. & seq.
Autoritate Doctorum valet argumentum. loco 12. num. 1. pag. 307.
AUDIENTIA non denegatur quando pars non opponit de claus. Sublata, &c. Claus. 175. n. 38. p. 175.
AUDITOR Rotæ tanquam subrogatus loco Ordinarij potest conferre immittendo in possessionem. Claus. 165. n. 8. pag. 165.
AVERRE importat aliquando accipere, nonnunquam dicitur quod manibus per raptum accipitur. dict. 45. pag. 207.
AVERE, & ferè solitè capi in fundo quando veniant appellatione fructuum ostenditur. Appell. 103. numer. 7. pag. 222.

AVORDI, est clausula facultativa, & non suffragatur nisi quantitas fuerit expressa, operatur ut valor rei possit exprimi usque ad tertiam partem, & ut gratia ob non expressum verum valorem sustineatur donec impetrans deliberet, Claus. 13. p. 16.
Augere amplius non poterit si habens claus. Augendi, &c. semel expresserit. Claus. 12. n. 4. p. 16.
AVGMENTATIVA est dictio Etiam, illius, quod prius non includebatur. dict. 113. n. 11. p. 227.
Augmentatiuè, & non restrictiue aliquando stat. dict. Ita quod. dict. 182. n. 2. p. 265.
Augmentatiuè quandoque accipiuntur dictiones Tam & Quam. dict. 399. n. 3. p. 370.
Augmentatiuè venit dict. Ac. dict. 1. n. 2. p. 193.
Augmentatiuè in modico ponitur dict. Amplius. dict. 32. n. 5. pag. 204.
Augmentatiuè quandoque ponitur dict. In. dict. 152. n. 19. pag. 252.
Augmentatiuè in gratia stat nonnunquam dict. Forfan. dict. 126. n. 6. p. 243.
Augmentatiuè seu ampliatiuè aliquando stat dict. Siue, maxime in dispositionibus fauorabilibus. dict. 375. numer. 3. pag. 363.
Augmentatiuè quandoque ponitur dict. Vel. dict. 415. n. 9. pag. 373.
Augmentatiuè, & ampliatiuè stat dict. Etiam. dict. 112. n. 9. pag. 237.
Augmentum denotat dict. Per. dict. 150. n. 6. pag. 296.
Augmentum importat dict. Hoc amplius. dict. 135. n. 5. p. 246. Item & dict. De. dict. 76. n. 10. p. 220.
Augmentum debet esse eiusdem qualitatis cum suo principali, cui accedit. Axiom. 34. n. 1. p. 22.
Augmentum fit cum omnibus suis qualitatibus, ibid. numer. 4.
Augmentum venit rebus simpliciter, & indefinite donatis, seu remissis, ib. n. 9.
Augmentum, & diminutio pari passu ambulant, ib. n. 10.
AVT disiunctiva dictio est, ac disiunctiue regulariter sumitur; interdum accipitur copulatiue, seu coniunctiue, & requirit concursum vtriusque, maxime quando ponitur inter personas. Aliquando & principalius est aduersatiua, & ponitur inter diuersa, nonnunquam ponitur inter similia & æqualia. dict. 46. p. 208. & seq.
AVTEM est dictio aduersatiua in iure & in facto, & secundum suam naturam, dum aliud ex disponentis mente non colligitur, implicat diuersitatem casuum, aduersatur ad proximè præcedentia, repetit qualitates casus præcedentis in sequentem, exceptis his, in quibus expresse aduersatur, est diuersificatiua, & aduersatiua, ac denotat diuersum à casu præcedenti. dict. 47. p. 208. & seq.
AVTA continetur matris appellatione, quoties ponderatur naturalis affectio, Appell. 143. n. 1. p. 245.
ADVOCATIONEM causæ sapit claus. Quæ & quas, &c. appositæ in commissione appellationis. Claus. 121. numer. 14. pag. 149.
Aurigo, sive cartilago auris non venit appellatione membri. Appell. 146. n. 4. p. 246.
AVNCVLVS non venit appellatione consanguineorum. Appell. 57. n. 7. p. 169.
AVVS venit appellatione parentum. Appell. 185. numer. 2. pag. 266.
Auus paternus continetur appellatione patris. Appell. 190. n. 1. p. 267.
Aui, & linea auitæ appellatione licet veniat proauus, & linea proauæ, tamen istud limitatur quando communis usus loquendi est in contrarium, item quando sumus in materia statuti odiosi, seu correctorij. Appell. 30. numer. 1. pag. 156.
AVXILIUM legis frustra inuocat, qui committit in legem. Axiom. 136. n. 21. pag. 87.

B

BALNEA veniunt appellatione domus, si aditus per domum ad ea habeatur, vel unico pretio cum ea emptæ fuissent. Appell. 62. n. 12. p. 182.
BALTHVM argenteum non continetur appellatione mobilium domus. Appell. 253. n. 14. p. 295.

BANNIENDVS

Index rerum, & verborum.

- BANNITIVUS** de proximo non habetur pro bannito, vt possit offendi vigore statuti. Axiom. 6. n. 10. p. 8.
- BARBA** hominis non venit appellatione membri. Appell. 146. n. 6. pag.
- BASTARDI** non comprehenduntur familiar appellatione. Appell. 94. n. 35. p. 194.
- Bastardi** appellatione venit omnis natus ex illicito, non tamen damnato coitu. Appell. 31. n. 1. p. 157.
- Bastardi** appellatione continetur adulterinus, ibidem, num. 2.
- Bastardi** appellatione veniunt spurij nati ex coniugato, & soluta, ib. n. 3.
- Bastardi** appellatione veniunt omnes non legitimè nati, vel qui non sunt nati ex matrimonio, ib. n. 4.
- Bastardus** non dicitur de familia, & domo. Appell. 164. n. 8. pag. 257.
- Bastardus** non conseruat cognationem. ib. n. 2.
- BELLO** ad pestem valet argumentum. loco 13. numer. 1. pag. 307.
- BENE** idem significat quod ritè & rectè. dict. 48. num. 1. pag. 210.
- BENEFACERE** inuitus nemo cogitur. Axiom. 35. num. 1. p. 12. 23.
- Benefacere** tenemur benefacienti, ib. n. 2.
- BENEFICIALIUM** titulum licet reus non iustificet, actor non probante absoluendus est. Axiom. 10. num. 5. pag. 11.
- BENEFICIUM** Principis latè est interpretandum. Axiom. 36. n. 1. p. 23.
- Beneficium** non confertur in inuitum, ib. n. 5.
- Beneficium** datur propter officium, ib. n. 7.
- Beneficio** caribet speciali favore introducto censetur renunciatum per claus. Renuntians omni legum auxilio. Claus. 133. n. 3. p. 140.
- Beneficio** ne quis conueniatur vltra quàm potest censetur renunciatum per claus. Renuntians. &c. ibidem, numer. 8.
- Beneficio** non incarcerandi censetur renunciatum per claus. Renuntians, &c. ibid. n. 16. p. 141.
- Beneficio** l. si vnquam C. de reuoc. donat. potest expressè renunciari, ib. n. 18. p. 141.
- Beneficium** l. hac edictali §. ex imperfecto C. de testam. & dispositio. l. si vnquam C. de reuocan. donat. non prodest illegitimis. Appell. 99. n. 18. p. 201.
- Beneficio** l. 2. C. de rescind. vendit. non censetur renunciatum per claus. Renuntians, &c. Claus. 133. num. 19. pag. 141.
- BENEFICIUM ECCLESIASTICUM** impetrare potest procurator cum libera, &c. absque alio speciali mandato. Claus. 35. n. 12. p. 37.
- Beneficium** non potest resignare procurator cum libera, &c. ib. n. 41.
- Beneficium** collatum absenti ante acceptationem non potest alteri conferri. Claus. 66. n. 6. p. 74.
- Beneficium** sequuta morte prouisi, morte in forma dignum antequam ille repertus, seu declaratus fuerit dignus, non vacat per mortem illius, sed per mortem vltimi possessoris. Claus. 66. n. 7. p. 74.
- Beneficiorum** incompatibilitatem non aufert Claus. Motu proprio. Claus. 79. n. 54. p. 89.
- Beneficium** quando non consistet in fructibus aliis, nisi in distributionibus, tunc huiusmodi distributiones, veniunt appellatione fructuum. Appell. 103. numer. 17. pag. 222.
- Beneficium** dicitur vacare non solum per mortem, sed per renunciationem. Appell. 266. n. 1. p. 299.
- Beneficium** impetrans, aut vacans illud obtinet quocunque modo vacet, ib. n. 4.
- Beneficium** Ecclesie Cathedralis comprehenditur vbi quis illud expectauerit in aliqua Ecclesiarum prouincia. Appell. 85. n. 6. p. 184.
- Beneficium** omne habens iurisdictionem visitandi, excommunicandi, absoluedi, & alia faciendi, ad morum correctionem pertinentia, dicitur habere curam animarum. Appell. 65. n. 2. p. 171.
- Beneficia** vniue in subiectis sibi Ecclesiis existentia possunt Prælati Episcopo inferiores, iurisdictionem quali Episcopalem habentes. Appell. 89. n. 19. p. 187.
- Beneficiis** ad officia valet argumentum. loco 14. num. 1. pag. 307.
- Beneficium** requiritur per gratiam si neutri quando neuter litigantium super illud ius habet. Claus. 164. numer. 2. pag. 164.
- Beneficium** impetrans excommunicatus in forma dignum cum claus. Tèque absoluentes, &c. debet absolui antequam fiat ei collatio à commissario. Claus. 179. num. 9. pag. 180.
- Beneficium** vacans per obitum in Curia capit claus. Siue præmissis, siue alio quouis modo, &c. Claus. 172. num. 4. pag. 169.
- Beneficium** quod vacauerit de futuro non capit claus. Siue præmissis, &c. ib. n. 14.
- Beneficij** appellatione largè sumpto vocabulo, seu in generali significatione omnia comprehenduntur beneficia tam maiora quàm minora, tam Curata quàm simplicia, dignitates, & præbendæ, & tam Regularia, quàm secularia, strictè verò, & in odiosis, prout in dispensationibus, venit solum beneficium simplex. Appellat. 31. num. 1. pag. 157.
- Beneficij** appellatione nec ex lata significatione, nec aliquo modo continetur pensio, ib. n. 2.
- Beneficia** exempta non veniunt generali appellatione beneficiorum, ib. n. 3. p. 158.
- Beneficij** appellatione non veniunt manualia, nec vicaria temporalis, nec præstimonialia, & præstimonialia portiones, ib. n. 4. cum seqq.
- Beneficij** appellatione in concessionibus non venit Curatum beneficium, ib. n. 8.
- Beneficij** appellatione non veniunt distributiones quotidianæ, ib. n. 9.
- Beneficij** appellatione veniunt etiam dignitates si non sit materia ambitiosa, at verò in materia odiosa, & penali non venit dignitas, ib. n. 10.
- Beneficij** appellatione in materia stricta non venit præbenda, ib. n. 11.
- Beneficij** appellatione non venit destinatum per Episcopum & Capitulum, nisi sit actualiter erectum, ibidem num. 13.
- BENEPLACITUM APOST.** supplet omnes alias solemnitates. Claus. 3. n. 11. p. 13.
- Beneplacitum Apost.** præsumitur spatio 30. annorum, ibid. n. 13. p. 4.
- Beneplacito Apost.** obtento pœnitentiz locus ampliùs non est. ibid. n. 24.
- Beneplacitum Apost.** est necessarium quando fuit reseruat cum claus. Non aliàs, &c. etiam si aliàs de iure non esset necessarium, si verò reseruatum sit simpliciter sine clausula illa, & non sit de iure necessarium, tunc potest omitti. Claus. 81. n. 16. p. 90.
- Beneplacitum** expirat morte concedentis. Axiom. 154. n. 4. pag. 99.
- BIDVVM** importat dict. Illicd, Claus. 149. numer. 2. p. 21. gina 350.
- BIGAMIE** defectum non aufert claus. Motu proprio. Claus. 78. n. 57. p. 89.
- BIGAMVS** grauatus monasterium ingressus ex dispensatione Pape facit deficere conditionem. Si sine liberis, & substitutum excludit. Appell. 99. n. 125. p. 213.
- BESTIA** appellatione regulariter non venit animal mansuetum, sed inspecta consuetudine veniunt boues, pecudes, & similia. Appell. 33. n. 1. p. 158.
- Bestiz** appellatione de proprietate sermonia non venit mortui, ib. n. 2.
- BIRREVVM** continetur appellatione vestium. Appell. 262. n. 6. pag. 300.
- BIS** aliquid in legibus, & statutis ponitur ad euitandam malitiosam, & iophisticam interpretationem. Axiom. 216. n. 6. pag. 130.
- BLADI** appellatione venit omne illud quod in terra seritur, etiam semen lini, & quod in area teritur. Appell. 54. n. 1. & 2. p. 159.
- BONA** fides non patitur vt bis idem creditum exigatur. Axiom. 37. n. 3. p. 24.
- Bona** non dicuntur nisi deducta ære alieno, ibidem, numer. 1.
- Bona** qui non habet, luit in corpore, ibid. n. 2.

Index rerum, & verborum.

Bona vacancia veniunt appellatione Regalium. Appell. 132. n. 5. p. 284.

Bona omnia tam mobilia, & immobilia, quàm iura, & actiones comprehendit dict. Omnia, & an comprehendat futura, ostenditur. dict. 241. n. 11. cum seqq. p. 292.

Bonorum vniuersitati adiectum verbum, relinquo, pro heredis institutione accipitur. dict. 346. n. 5. p. 350.

Bonorum simpliciter, seu bonorum omnium appellatione veniunt mobilia, se mouentia, immobilia, nomina debitorum, iura, & actiones. Appellat. numer. 1. pagina 159.

Bonorum mobilium & immobilium appellatione non comprehenduntur iura & actiones, quæ tertiam bonorum speciem faciunt distinctam à bonis mobiliibus, & immobilibus, ibid. n. 4. p. 160.

Bonorum mobilium appellatione veniunt ea, quæ sui natura de loco ad locum moueri possunt, & loco circumscribuntur, ibid. n. 5.

Bonorum appellatione non venit hereditas, vel successio, maxime quando ad præsentia bona restringitur dispositio, vel conuentio inter viuos, ibid. n. 6.

Bonorum appellatione veniunt ea, in quibus quis habet tantum vile dominium, ibid. n. 7.

Bonorum appellatione venit pecunia, ibid. n. 9.

Bonorum appellatione etiam cum signo vniuersali non continentur fructus, ibid. n. 10.

Bonorum aduentitiorum appellatione continentur omnia, quæ non procedunt à successione patris, ibidem, num. 11.

Bonorum appellatione in generali sermone non venit feudum, ibid. n. 12.

Bonorum appellatione veniunt bona emphyteutica. ibid. num. 14.

Bonorum suorum appellatione solum veniunt præsentia, & non postea quæ sita, ibid. n. 15.

Bonorum appellatione venit vñsfructus, ibidem, numer. 16.

Bonus quilibet in dubio præsumitur. Axiom. 37. n. 4. p. 24. & Axiom. 142. n. 2. p. 92.

Brevitati studendum est, non autem multiloquio, & superfluis. Axiom. 38. n. 2. p. 25.

Breuitas placet dummodo non sequatur obscuritas, & incertitudo, ibid. n. 4.

C

ADVOCATUM remittere non potest sine speciali mandato procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 44. pag. 39.

Caducitatem declarare non potest procurator cum libera, &c. ibid. n. 45.

CATERATA clausula indiget extensione, quæ debet fieri per notarium, qui de instrumento rogatus fuit, & idèd antequam extensio fiat iudice auctorante non debet haberi pro extensa. Claus. 14. n. 2. cum seqq. p. 17.

Cæterata clausula continet omnia quæ de stylo notarij in instrumento consueuerunt extendi, & quæ solent sequi postea, & subintelligi quoquo modo possunt ad perficiendam orationem, includit ea, quæ sunt de natura actus, vel rei super quo interponitur, & ea quæ sunt de natura subiectæ materiæ, stylo, aut consuetudine, ibid. n. 4. cum seqq.

Cæterata clausula non comprehendit ea, quæ sunt de substantia, & forma, nec extenditur in contractibus de necessitate requirentibus scripturam; nec sub ea comprehenditur iuramentum, nisi expressè sit dictum de illo, nec extenditur ad clausulas substantiales non solitas apponi, ibid. n. 11. cum seqq.

Cæterata clausula Ad habendum, &c. & non extensa cum licentia alienandi nihil operatur. Claus. 4. numer. 24. pag. 6.

CACI in testamento non facto secundum solemnitatem requisitam nihil operatur. claus. codicillaris. Claus. 21. n. 47. pag. 24.

CALCIAMENTA continentur appellatione vestium. Appell. 268. n. 5. pag. 300.

CALCIARIUM venit appellatione alimentorum. Appell. 15. n. 7. p. 152.

CANCELLARIUS Academix Pontificis auctoritate approbata dicitur in dignitate constitutus. Appell. 72. n. 9. pag. 177.

CANONIS appellatione propriè venit omnis constitutio Ecclesiastica, & ex larga significatione, & in materia fauorabili continetur quoque Capituli constitutio. Appell. 36. n. 1. pag. 160.

Canon latæ sententiæ est verbum, sit, & importat ipso iure. dict. 374. n. 1. p. 362.

Canonem latæ sententiæ important hæ voces, ipso facto, ipso iure, si adiiciantur verbo præteriti, vel præsentis temporis. dict. 178. n. 1. p. 162.

Canonem latæ sententiæ significat dict. Incontinenti. dict. 155. n. 18. p. 255.

CANONICATVS non venit propriè, sed largè dignitatis appellatione. Appell. 72. n. 10. p. 177.

CANONICI si nulla vrgente ratione denegauerint Canonico capitularem receptionem, tunc habetur pro capitulariter capta. Claus. 150. n. 17. p. 15.

Canonici in fauorabilibus veniunt appellatione clericorum, secus in odiosis, & materia stricta. Appell. 51. num. 3. pag. 167.

Canonici Regulares non veniunt appellatione Monachorum in pœnalibus, & exorbitantibus. Appell. 154. n. 5. pag. 352.

Canonici Regulares Lateranenses, & Sancti Saluatoris Bononiensis, & sanctæ Crucis Conimbricens. participant de priuilegijs Mendicantiũ. Appell. 147. n. 14. cum seq. p. 248.

Canonici seculares sancti Georgij in Alga participant de priuilegijs Mendicantium, ibid. n. 16.

Canonicus falsus si diu sterit in possessione, & deinde à Papa obtinuit prouisionem, non est necessaria noua apprehensio, & installatio, quia ipso iure sit quædam conuersio ex nouo titulo superueniente. Claus. 150. num. 9. pag. 150.

CAPACITAS de tempore præsentationis attenditur in beneficijs. Axiom. 6. n. 8. p. 8.

CAPPELLA non venit appellatione Ecclesiæ in dispositione contra regulas iuris. Appell. 85. n. 15. p. 185.

CAPITANEOS creare est de Regalibus. Appell. 232. n. 9. pag. 284.

CAPITVLVM Canonorum venit Ciuium appellatione. Appell. 48. n. 6. p. 165.

Capitulum non venit appellatione Prælati. Appell. 215. n. 8. pag. 277.

Capituli appellatione licet de quadam largissima verbi significatione, includitur Præiatus scilicet in fauorabilibus. Appell. 37. n. 1. p. 161.

Capituli appellatione soli Canonici, non autem beneficiati continentur, ibid. n. 2.

Capituli Ecclesiæ Cathedralis consensus in vnione per Episcopum facienda satis est si postea accedat. Claus. 147. n. 2. p. 147.

Cap. nonnulli, de rescript. sufficienter derogari censetur per illa verba, & cum derogatione Constit. Bonifacij VIII. Claus. 53. n. 3. p. 60.

Cap. quia circa, de bigam. declaratur. Appell. 148. num. 5. pag. 293.

Cap. Per venerabilem, qui filij sint leg. declaratur loco 67. n. 7. p. 325.

CAREAT verbum importat latam sententiam non ferendam. dict. 53. n. 1. p. 211.

CARERATI veniunt appellatione pauperum. Appell. 192. n. 6. p. 268.

Carceratus vt suspectus de fuga non seruato, est exarcerandus, nec captura confirmari potest ex nouis. Axiom. 93. n. 36. p. 60.

Cardinales veniunt appellatione familiarium Papæ. Appell. 96. n. 6. p. 195.

Cardinales in materia fauorabili veniunt appellatione clericorum. Appell. 51. n. 6. p. 167.

Cardinalium appellatione non veniunt Cardinales Rauennates, Compostellani, Pisani, & similes, sed tantum Illustrissimi S. R. E. Cardinales. Appellat. 38. numer. 1. pagina. 161.

Cardinali facta commissio per Papam, Appellatione remota, tunc censetur exclusa quilibet appellatio etiam non friuola. Claus. 9. n. 17. p. 12.

CARENITAM

Index rerum, & verborum.

- CARENTIAM** omnimodam requirit dict. Absque. dict. 2. n. 4. pag. 195.
- Carentiam** omnium requirit dict. Sine. dict. 371. num. 3. pag. 361.
- CARMELITA** disalceati inter Mendicantes annumerantur. Appell. 147. n. 8. pag. 247.
- CARRYCA** dormitoria continentur nomine ornamento- rum, si vxor, cui maritus eam legauit, illa utebatur. Ap- pell. 180. n. 5. pag. 265.
- CASAMENTI** appellatione bene venit apotheca vna, vel plures, quæ sunt sub casamento sub eadem continentia, stabulum, officina, caupona, & omnia continentia sub eo- dem edificio. Appell. 39. n. 1. pag. 161.
- CASATA**, seu casalis appellatione ad fideicommissum veniunt, qui sunt de domo & agnatione. Appell. 40. num. 1. pag. 161.
- Casate** appellatione naturales non veniunt, nec eorum fi- lij, ibid. n. 2.
- Casate** appellatione veniunt femine nisi in contrarium extent coniectura, ibid. n. 6.
- CASTRUM** iurisdiclio si à Principe concedatur, & deinde nu- merus incolarum, aut ipsum, castrum augeatur, etiam ad augmentum iurisdiclio extenditur. Axiom. 34. num. 8. pag. 23.
- Castri** appellatione continentur quod cinctum est mœnibus. Appell. 41. n. 1. pag. 162.
- Castro** recognoscens in feudum non censetur recogno- scere territorium, ibid. n. 2.
- Castra** communiter habent territorium, & pertinentias de consuetudine, vel ex privilegio, vel ex statuto, ibid. num. 4.
- Castri** appellatione venit territorium cum iurisdictione co- hærenti ipsi castro tanquam accessorium, ibid. n. 5.
- Castri** appellatione veniunt incorporalia omnia, veluti iurisdiclio, ius patronatus, honor, & districtus, ibid. n. 6.
- Castri** appellatione venit iurisdiclio alta & bassa, quatenus illam habeat, ibid. num. 7.
- Castro** vendito, vel concesso etiam iurisdiclio censetur vendita, ibid. num. 8.
- Castri** appellatione non veniunt villæ vicinæ castro, ibid. num. 9.
- Castri** appellatione non veniunt Regalia in venditione, nisi de eis expressa fiat mentio, ibid. n. 10.
- CASSARE** propriè dicitur id, quod validum est. dict. 54. nu. 1. pag. 25.
- CASVS** omisus habetur pro omisso. Axiom. 39. num. 1. pag. 25.
- Casus** omisus à noua dispositione intelligitur secundum Ius antiquum, ibid. num. 6.
- Casus** omisus à partibus intelligitur secundum dispositio- nem Iuris communis, ibid. num. 7. pag. 26.
- Casus** exceptus non firmat regulam in contrarium, vbi alia interpretatio dari potest. Axiom. 85. n. 5. pag. 54.
- Casus** legis vbi est, cessat omnis disputatio. Axiom. 136. nu. 10. pag. 87.
- Casus** omisus à statuto remanet in dispositione Iuris com- muni, ibid. n. 8.
- Casus** duo quando sunt æquiparati, vt Iure dispositum in vno, censetur dispositum in alio, ibid. n. 9.
- Casus** exceptus firmat regulam in contrarium, ibid. n. 10.
- Casus** mixtus non continentur sub simplici, ibid. n. 11.
- Casus** omnes etiam maiores, ac improprios comprehendit claus. Omni meliori modo, &c. adiecta dictione vniuer- sali quocunque. Claus. 95. n. 29. pag. 107.
- Casum** magis dubitabilem explicare, & ponere, est de na- tura dict. Quamuis dict. 304. n. 2. pag. 331.
- Casus** ad improprios trahitur dict. Quicunque. dict. 317. nu. 6. pag. 327.
- Casus** aliquando non æqualiter coniungit di & Et, sed cum disparitate dict. 15. n. 3. pag. 396.
- Casum** minus dubitabilem exprimit dict. Præsertim, & im- plicat magis dubitabilem, dict. 277. n. 4. pag. 308.
- Casus** omnes comprehendere aptum est verbum concedo, secundum subiectam materiam. Dict. 63. n. 2. pag. 214.
- Casum** habentem eandem rationem non excludit dict. Dumtaxat dict. 97. n. 8. pag. 230.
- Casus** similes, & dissimiles, proprios, & improprios com- prehendit dict. Quoquo modo, dict. 334. n. 5. pag. 345.
- Casus** omnes qui succedere possunt, & aliis requirentes specialem expressionem comprehendit dict. Quoquo modo, ibid. n. 7. & 9.
- Casus** similes non excludit claus. Tunc eo casu, si menste- flatoris non repugnet. Claus. 182. n. 7. pag. 182.
- Casus** alioquin priuilegiatos comprehendit dict. Quicquid. dict. 315. n. 2. pag. 335.
- Casus** similes non excludit dict. Tantum. dict. 401. n. 8. p. 773.
- Casus** duo quando sunt in Iure comparati, dispositum in vno censetur dispositum in altero. Axiom. 39. n. 9. pag. 26.
- Casum** præcedentem cum eisdem qualitatibus implicat dict. Etiam, dict. 112. n. 5. pag. 237.
- Casus** omnes indistinctè comprehendit dict. Omnino. dict. 240. num. 3. pag. 289.
- Casus** plures etiam dissimiles facit comprehendere dict. Omnis, dict. 241. num. 5. pag. 291.
- Casus** similes non excludit dict. Solùm, dict. 378. n. 4. pag. 364.
- Casuum** fortuitorum appellatione veniunt factum Principis, non speratum incendium, petitis, carestia immodica, bellum, seu incursum hostium. Appell. 42. num. 1. cum seqq. pag. 162.
- Casus** fortuitus ille dicitur qui prouidentia humana pro- uideri non potest, ibid. n. 6.
- Casus** fortuiti appellatione vbi quis illum suscipit, vel ei renunciat, non veniunt insoliti, ibid. n. 7.
- Casus** insolitus ille dicitur qui venit præter omnem veri- similitudinem, & prudentis viri cogitationem, licet fortè à prudentissimo cogitari poterat, ibid. n. 8. pag. 163.
- CATHEDRALIS** appellatione in materia odiosa non venit Metropolitana. Appell. 43. n. 1. pag. 163.
- Cathedralis** in odiosis, & materia stricta non venit appel- latione Ecclesiarum ciuitatis, vel diocesis. Appell. 85. n. 3. pag. 184.
- Cathedralis** venit Ecclesiæ appellatione quando dispositio est fauorabilis ibid. n. 7. pag. 184.
- Cathedralis** Ecclesiæ appellatione quandoque solus Epis- copus, quandoque solum Capitulum, nonnunquam vtrum- que significatur, ibid. n. 9.
- Cathedralis**, & Metropolitana, & sic aliæ exempta conti- netur appellatione Ecclesiarum prouinciarum, ibid. n. 5.
- CAUSA** expressa regulat actum, & indistinctè factum vt restrin- gatur secundum causam expressam. Axiom. 40. n. 1. pag. 27.
- Causa** ex vna datum si illa causa non sequitur, reuocatur, ibid. n. 3.
- Causa** finali cessante cessat eius effectus, ibid. n. 4. & 5. & li- mitatur à n. 21.
- Causa** causæ est causa causati. Axiom. 40. n. 24. pag. 28.
- Causæ**, & causati idem est iudicium, ibid. n. 26.
- Causa** dicitur talis qualis est causa causans, ibid. n. 28.
- Causa** limitata limitatum producit effectum ibid. n. 29.
- Causa** proxima magis attenditur quàm remota, ibid. n. 30.
- Causa** naturalis potentior est quàm accidentalis Axiom. 40. n. 33. pag. 29.
- Causa** naturalis, & causa accidentalis quando concurrunt, semper naturalis præfertur, ibid. n. 34.
- Causa** quæ nocet inspicitur, non quæ prodest, ibid. n. 35.
- Causa** quælibet iusta excusat à poena, ibid. n. 36.
- Causa** quælibet etiam grossa, & bestialis excusat à poena conuentionali, ibid. n. 37.
- Causæ** continentia diuidi non debet, ibid. n. 38.
- Causa** vbi requiritur certo aliquo tempore, si eo tempore fuit, licet postea cesset, non cessat effectus. Axiom. 40. n. 22. pag. 28.
- Causa** si esset commissa alicui Cardinali cum claus. recusa- tione remota an aliquo casu possit recusari, ostenditur Claus. 191. n. 4. pag. 137.
- Causa** etiam super petitorio, & negotio principali vt cen- seatur commissa operatur claus. Cum omnibus inciden- tibus, &c. posita in commissione appel- lationis à sententia lata in possessorio. Claus. 37. n. 1. pag. 40.
- Causæ** cognitionem, & partis citationem an importet claus. si ita est, ostenditur Claus. 154. n. 8. pag. 154.
- Causæ** cognitio iudicialis adhiberi non potest sine citatio- ne eorum, quorum interest. Claus. 181. n. 12. pag. 184.
- Causa** quando est commissa cum claus. Sola facti, &c. pro- cedi potest Manu Regia. Claus. 173. n. 3. pag. 170.
- Causa** proprietatis vt simul cum causa possessionis definiri possit.

Index rerum, & verborum.

- possit operatur claus. Sola facti veritate inspecta. Claus. 173. n. 13. pag. 170.
- Causa principali & incidenti accessoria si principalis est finita, dicitur etiam finita accessoria. Axiom. 4. num. 6. pag. 6.
- Causa superdiuersis Capitulis quando commissa reperitur cum claus. Quam, & quas, &c. tunc eius vigore agi potest & intentari iudicium, quod commissori videbitur. Claus. 111. n. 17. pag. 129.
- Causa omnis tam principalis quam incidens comprehenditur sub claus. Appellatione remota. Claus. 9. num. 4. pag. 12.
- Causam remotam, & impulsuam importat dict. occasione. Dict. 236. n. 3. pag. 287.
- Causam proximam & immediatam denotat dict. De, nisi aliud constet de mente loquentis. Dict. 76. n. 2. pag. 220. Aliquando verb. causam remotam significat secundum subiectam materiam, ibid. n. 3.
- Causam finalem denotat dict. Idem. dict. 144. numero 3. pagina 249.
- Causa vt in principio præsumatur facit claus. Ex certa scientia. Claus. 59. n. 9. pag. 65.
- Causæ cognitio quando nulla præcessit, nihil operatur claus. Ex certa scientia ibid. n. 33. pag. 66.
- Causam proximam importat dict. Propter. Dict. 293. num. 1. pag. 316. vbi num. 2. quod denotat causam expressam dispositionis.
- Causam immediatam, & proximam plerumque denotat dict. Pro, & in hoc differt à dict. Propter, quæ denotat causam remotam, nonnunquam verb. importat causam remotam, aliquando causam finalem. Dict. 287. n. 3. 4. & 5. pag. 282.
- Causa cessante impulsua non cessat effectus. Axiom. 4. n. 6. pag. 27.
- Causæ cessante finali concessionis feudi, cessat feudum, ibid. n. 15. pag. 28.
- Causa cessante cessat effectus etiam in foro animæ, & in spiritualibus, ibid. n. 16.
- Causa ad Romanam Curiam quomodo deuoluantur remissuæ. Claus. 54. n. 5. pag. 61.
- Causam ostendit dict. Idcirco. Dict. 142. numero 1. pagina 248.
- Causam finalem nonnunquam designat dict. Si, prolatam à lege. Dict. 364. n. 7. pag. 374.
- Causam finalem, & impulsuam exprimit dict. quia. Dict. 314. n. 2. pag. 335.
- Causam summariam in aliis instantiis facit claus. Summarie, &c. in prima commissione posita. Claus. 176. num. 17. pag. 177.
- Causa præsumitur in Principe rescribente Motu proprio. Claus. 79. n. 32. pag. 88.
- Causam finalem interdum denotat dict. Ad, dict. 6. n. 6. pag. 19.
- Causam finalem importat. dict. In. Dict. 134. numero 4. pagina 246.
- Causam immediatam & proximam de sui propria natura denotat dict. Ex. Dict. 115. n. 1. pag. 239. Mediatam verb. vel remotam aliquando importat ratione materię subiectę, & ad vitandam contrarietatem, seu absonum intellectum ibid. n. 8.
- Causam sæpe declarat efficientem dict. Ex. ibid. numero 9. pag. 240.
- Causam nedom proximam, sed etiam remotam, & impulsuam denotat dict. Propter. dict. 292. n. 1. pag. 316.
- Causam ob quam motus est Princeps ad ita constituendum, significat dict. Propter, ibid. n. 2.
- Causam efficientem plerumque denotat dict. Propter. ibid. num. 3.
- Causam intrinsecam significat dict. Vnde, & importat idem, quod ex qua causa. Dict. 453. n. 2. pag. 382.
- Causa necessaria facit permissum, id quod aliis de iure esset prohibitum. Axiom. 156. n. 1. pag. 100.
- Causa principali, & incidenti accessoria pendente, si principalis est finita, etiam finita accessoria esse dicitur Axiom. 8. n. 6. pag. 6.
- Causam finalem propriè ostendit dict. Vt, aliquando verb. causam impulsuam. Dict. 439. numero 1. pagina 386.
- Causam remotam gratia euitandi absonum intellectum potest significare dict. Etiam. Dict. 112. numero 17. pagina 238.
- Causam, vel demonstrationem inducit dict. Cum, quando adicitur verbo futuri temporis. Dict. 75. num. 5. pagina 218.
- Causa dicitur dux mentis. Axiom. 40. n. 2. pag. 17.
- Causa instructa quando dicatur, ostenditur Claus. 46. num. 2. pag. 55.
- Causa principalis non deuoluitur amplius ad Iudicem, à quo si ab eo super aliquo articulo prouocatum fuerit, & causa commissa reperitur cum Claus. Cum toto negotio principali. Claus. 39. n. 3. pag. 41.
- Causa etsi in Rota simpliciter commissa reperitur super aliquo articulo, licet ille articulus expediat, amplius de Rota non exhibet, ibid. n. 4.
- Causam petitorij & possessorij denotant verba claus. Cum toto negotio principali, ibid. n. 6.
- Causam finalem importat dict. hinc, Dict. 134. numero 4. pag. 246.
- Causam remotam sine occasione designat dict. Ob. Dict. 233. n. 1. pag. 287.
- Causam efficientem denotat dict. Per. dict. 250. numero 5. pag. 296.
- Causæ appellatione continetur tam ante litem, quam post. Appell. 44. n. 1. pag. 163.
- Causæ criminalis appellatione venit illa in qua agitur de delicto puniendo corporaliter ad publicam vindictam, ibid. n. 2.
- Causæ pecuniariæ appellatione venit causa ciuilis, non autem criminalis, quamuis pecuniaria, ibidem num. 3.
- CAUSALIS est dict. Idem, & idem significat quod ob causam. Dict. 144. n. 2. pag. 249.
- Causalis & rationalis est de sui natura dict. Quoniam, dict. 332. n. 1. pag. 344.
- CAUSALITER non verb. conditionaliter adiecta censetur claus. illa: Quatenus iuste possidetis, stante claus. Ex certa scientia. Claus. 59. n. 16. pag. 65.
- Causaliter intelligitur stare dict. Iuxta, in priuilegiis. Dict. 187. n. 13. pag. 269.
- Causaliter, temporaliter, & quantitatiuè exponitur dict. Quatenus. dict. 312. n. 4. pag. 314.
- Causaliter an verb. conditionaliter intelligatur dict. Secundum, ostenditur Dict. 878. n. 8. & 9. pag. 353.
- Causaliter, hoc est dispositiue in dubio ponitur dict. Prout, si respiciat præteritum circa idem de quo non constat. dict. 296. n. 6. cum seqq. pag. 318.
- CAVEATIVE pro, Quia, quandoque ponitur dict. Quamuis, & non aduersatur superioribus. Dict. 304. numero 3. pagina 331.
- Causatiue stat in priuilegiis dict. Sicut, dict. 366. numero 6. pag. 360.
- Causatiue pro Quia, & interpretatiue stat dict. Secundum. Dict. 358. n. 3. pag. 353.
- Causatiue multa sunt, quæ directo non conceduntur. Axiom. 40. n. 39. pag. 29.
- Causatiue, seu conditionaliter an & quando stet, dict. Iuxta, ostenditur dict. 187. n. 10. 11. & 12. pag. 289.
- Causatiue ponitur dict. Quia, cum reddat causam & rationem de præcedentibus. Dict. 314. n. 1. pag. 335.
- CAUSATVM regulatur secundum naturam causæ causantis. Axiom. 40. n. 17. pag. 28.
- Causatum regitur à causa suæ causæ, ibid. n. 28.
- CAUTEIA abundans nocet si per illam deueniatur ad actum prohibitum. Axiom. 3. n. 8. pag. 5.
- Cautelæ abundantes augent suspensionem in contractibus suspectis, ibid. n. 10.
- Cautela abundans non nocet, ibid. n. 1.
- CAVTIO bancharia in prouisione beneficiorum quomodo soleat in Romana Curia præstari ad fauorem pensionarij, ostenditur Claus. 16. n. 1. pag. 18.
- Cautio idonea de soluendo venit appellatione satisfactoris, Appell. 241. n. 5. pag. 289.
- Cautionis appellatione venit sola promissio. Appell. 45. n. 1. pag. 163.
- Cautionis idoneæ appellatione venit tantum pignoratitia, vel fideiussoria, nisi subiecta materia repugnet, ibid. n. 3. & 4.
- CEDENS, & renuntians licet dicatur perdere dominium, & possessio

Index rerum, & verborum.

- & possessionem solum de iure, attamen si postea incumbar de facto, & realiter inherere possessioni, adhuc ad statum est manutenendus, immo & reintegrandus si spoliatur. Claus. 150. n. 14. pag. 150.
- CEDERE** iura, & actiones non potest prohibitus alienare. Appell. 14. n. 4. p. 150.
- CELEBRITATEM** desiderat dict. Incontinenti. Dict. 155. n. 5. pag. 155.
- CELEBRITER** fieri dicitur quod velociter fit. Dict. 55. num. 1. pag. 211.
- CENSURA** Ecclesiasticæ appellatione continentur excommunicatio, suspensio, & interdictum. Appell. 46. num. 1. pag. 164.
- CENSUS** redimibiles non veniunt appellatione immobilium. Appell. 117. n. 2. pag. 234.
- Census** in contractu nihil operatur clausula constitui. Claus. 31. n. 40. pag. 33.
- CERTVS** qui est, certiorari non debet. Axiom. 41. num. 1. pag. 29.
- CERVISA** ex hordeo, & aliis rebus calidis non continetur appellatione vini. Appell. 174. numero 10. pagina 302.
- Cessio** in incorporalibus habet vim traditionis. Claus. 31. n. 6. in fine, pag. 31.
- CESSIONARIVS** vigore cessionis potest in incorporalibus experiri interdicto vsi possidetis, probata promissione cedentis. Claus. 31. n. 7. pag. 31.
- CHARITAS** bene ordinata incipit à se ipso. Axiom. 41. n. 1. pag. 10.
- Charitatis** ordo suggerit ut prius nostris quam extraneis subueniamus, ibid. n. 4.
- CHARITATIVO** subsidio ad decimam Papalem valet argumentum. loco 17. n. 1. pag. 308.
- CHARTA** de retrovendendo incontinenti dicitur fieri quando fit sub eodem notario, & testibus. Dict. 155. n. 9. pag. 155.
- CIBARIA** pro victu, vestitus, habitatio, & ea sine quibus vivere non potest, venit appellatione alimentorum. Appell. 15. n. 1. pag. 151.
- CIBI** appellatione venit id, quod edi solet. Appell. 47. n. 1. pag. 164.
- Cibi** appellatione non veniunt vestimenta, nisi consanguineo, vel seruo deberentur, ibid. n. 2.
- Cibi rusticorum** appellatione veniunt allia, cepæ, fabæ, panis grossus, & similia, ibid. n. 4.
- CIPPVS** est nomen vulgare Tuscorum, & importat idem, quod stirps. Appell. 50. n. 1. pag. 166.
- Cippi** appellatione in legatis, & fideicommissis veniunt agnati, ibid. n. 1.
- Cippi** appellatione continentur tantum illi, qui sunt fundamentum, & stabilimentum domus, ibid. n. 3.
- Cippi** appellatione non veniunt foeminae, quando apparet testatorem voluisse conservare bona in agnatione, ibid. num. 4.
- CIRCA** dictio nonnunquam importat Circum, In, Erga, Iuxta, Apud, Ad refertur nonnunquam ad tempus, aut numerum, non extenditur ultra sex menses, & tandem iudicis arbitrio remittitur, quid iuxta subiectam materiam operetur hæc dictio. Dict. 57. à numero 1. pag. 211. & seq.
- Circa** diminutionem importat, & rebus coniuncta accessionem, non verò principalitatem denotat ib. n. 14. & 15. pag. 212.
- CIRCITER** idem penè significat quod Circa, ibid. n. 16.
- CIRCIVVS** omnino inutiles sunt vitandi, quando subest æquitas. Axiom. 43. n. 1. cum seqq. pag. 30.
- CITATIO** generalis cum claus. Omnesque alios, &c. facta non aliter nominibus personarum expressis, non est actoria. Claus. 94. n. 4. pag. 104.
- Citatio** partis ubicunque non est necessaria si fiat, & nulliter, non propterea actus redditur nullus. Axiom. 3. num. 5. pag. 5.
- Citationis** defectum supplet claus. suppletentes, &c. Claus. 177. n. 9. pag. 179.
- Citationem** partis requirit claus. Si inueneris præmissa, &c. nisi addantur verba illa per summariam informationem. Claus. 153. n. 1. & 2. pag. 153.
- Citatio** partis non requiritur in dispositione, cui apponitur claus. Ex certa scientia. Claus. 159. n. 8. pag. 159.
- Citationem** non tollit claus. Summarie, & Claus. 176. n. 9. pag. 177.
- Citationis** defectum non supplet claus. Arbitrio Rotor. Claus. 10. n. 15. pag. 14.
- Citationem** reuocat claus. De plenitudine potestatis. Claus. 41. n. 18. pag. 49.
- Citatio** alicuius in examine faciendo non est necessaria ubi ad Ordinarium est directæ claus. Si idoneus reperitur. Claus. 151. n. 3. pag. 151.
- Citare** faciens aduersarium suum ad iudicium, videtur eius personam approbare. claus. 13. n. 2. pag. 15.
- CITATVS** vt legitime compareat intelligitur per se, vel per procuratorem. dict. 188. n. 3. pag. 170.
- Citatus** ad comparandum legitime in loco, ad quem prohibetur accessus citato, non tenetur comparere, nec mittere procuratorem. ibid. n. 4.
- CITRA** ALIQUAM INNOVATIONEM, claus. præseruat antiquam hypothecam, iura, & priores contractus vt nouatio non fiat. Claus. 17. n. 1. & 2. pag. 19.
- CITRA** VITIVM SPOIII, claus. appositæ in Breui tanquam accessoria recipit conditionem Breuis, & intelligitur quatenus Breue sit iustificatum. Claus. 18. numero 3. pag. 10.
- CIUITAS** continetur appellatione territorij cum dispositio fauorabilis est. Appell. 161. n. 3. pag. 297.
- Ciuitatis** appellatione aliquando venit id solum, quod muris est cinctum. Appell. 49. numero 1. pagina 165.
- Ciuitatis** appellatione veniunt suburbia in materia fauorabili & largè interpretanda, & in interdicto, ibidem, numero 2.
- Ciuitatis** appellatione an & quando veniat territorium, ostenditur ibid. n. 3.
- Ciuitatis** appellatione venit comitatus in fauorabilibus, ibid. n. 4.
- Ciuitatis** appellatione venit pars adiecta ciuitati ex ampliatione, ibid. n. 5.
- Ciuitatis** appellatione proprie venit etiam illa, cuius Episcopus ex causa priuatus fuit, ibidem numero 6. pagina 166.
- Ciuitatis** appellatione an quando contineatur diocesis, ostenditur ibid. n. 7.
- Ciuitatis** appellatione venit portus adiacens, ibid. num. 8. pag. 166.
- CIVIVM** appellatione veniunt illi de comitatu, & de districtu, de territorio, & pertinentiis. Appell. 48. numero 1. pag. 164.
- Ciuis** nouellus præsumitur habere statuti ignorantiam. Axiom. 113. n. 10. pag. 73.
- Ciuium** appellatione in odiosis, seu materia statutorum restricta non veniunt comitatenses, incolæ, seu habitatores illius ciuitatis tantum, ibid. n. 3.
- Ciuium** appellatione veniunt etiam officiales dum in ciuitate morantur, ibid. n. 4.
- Ciuium** appellatione proprie & strictè videntur contineri tantum originarij, non autem ciues ex priuilegio, ibid. num. 5.
- Ciuium** appellatione venit Capitulum Canonicorum, ibid. n. 6. pag. 165.
- Ciuium** appellatione veniunt clerici in fauorabilibus, ibid. num. 7.
- CLAM** non verificatur in re coram multis acta. Dict. 59. n. 1. pag. 213.
- Clam** id fieri dicitur quando id publicè fieri potest, & occultè conficitur, ibid. n. 3.
- Clam** factum dicitur quoties ita, fit vt ad eos, quorum interest, notitia peruenire non possit, ibid. n. 4.
- Clam** fieri dicitur contractus, qui ubi instrumentum de eo confectum est, occultum remanet, nec publicatur, ibid. num. 6.
- CLAUSULA** quæcunque in mandato non extenduntur ad non expressa. Claus. 85. n. 3. pag. 36.
- Clausulae** generales restringuntur circa expressa, ibid. n. 48. pag. 39.
- Clausularum** vis, & efficacia non tantum est consideranda, quantum mens Papæ concedentis. Claus. 74. num. 57. pag. 81.

Index rerum, & verborum.

- CLERICI** de sequest. poss. declaratur Appell. 141. numero 5. pag. 190.
- Clem. 1. de iudic.** quatenus de personis quibuscunque loquitur, non procedit in Collegiis, Vniuersitatibus, Conuentibus, vel Capitulis. Appell. 198. n. 7. pag. 271.
- CLERICI** in fauorabilibus veniunt appellatione populi, secus in odiosis. Appell. 105. numero 1. pagina 273.
- Clerici** sunt pars Reipubl. & de districtu secularium in fauorabilibus, ibid. n. 3.
- Clerici** in materia priuilegiata, & fauorabili veniunt appellatione districtualium. Appell. 76. numero 3. pagina 178.
- Clerici** in fauorabilibus veniunt Ciuium appellatione. Appell. 48. n. 7. pag. 167.
- Clerici** seculares in fauorabilibus veniunt appellatione Religiosorum. Appell. 133. n. 2. pag. 185.
- Clericorum** appellatione in lata significatione non solum veniunt clerici primæ Tonsuræ, & in minoribus, ac maioribus Ordinibus constituti, sed generaliter omnes, qui in Ecclesia Dei deseruiunt, Appell. 51. numero 1. pag. 167.
- Clericorum** appellatione in stricta interpretatione non comprehenduntur clerici in dignitate Ecclesiastica constituti, vt Abbates, Archidiaconi, & huiusmodi, ibid.
- Clericorum** appellatione in materia indifferenti, & lata significatione comprehenduntur clerici Regulares, & seculares, ibid. n. 2.
- Clericorum** appellatione veniunt Canonici in fauorabilibus, ibid. n. 3.
- Clericorum** appellatione in fauorabilibus continetur Episcopus, ibid. n. 4.
- Clericorum** appellatione in materia fauorabili veniunt Cardinales, ibid. n. 6.
- Clericorum** appellatione in materia stricta, & odiosa Monachi & quicunque Regulares sub regula viuentes non comprehenduntur, ibid. n. 7.
- Clericorum** diocesis appellatione non veniunt clerici exempti, ibid. n. 9.
- Clericus** volentem & consentientem percutiens incurrit excommunicationem. Axiom. 147. n. 4. pag. 95.
- Clericus** de proximo creandus non habetur pro clerico ad effectum habendi beneficium, etiam si incedat in habitu, & Tonsura, & promoueatur statim. Axiom. 6. numero 6. pag. 7.
- Clericus** negotiator non dicitur, qui vendit vinum, granum, aut oleum ex redditibus sui beneficii. Appell. 162. num. 2. pag. 255.
- Clericus** vendens fructus ex alieno agro conducto quamuis suo semine, suæque industria collectos, dicitur negotiator, ibid. n. 3.
- Clericus** qui se ipsum iniuriose percutit, incurrit excommunicationem. Axiom. 147. n. 4. pag. 95.
- CLERVS** non venit appellatione populi in interdicto. Appell. 105. n. 5. pag. 273.
- Clero** interdicto non comprehenduntur Regulares, siue mares, siue foeminae. Appell. 51. n. 8. pag. 167.
- CODICILLARIS** clausula est inuenta ad conseruandos vltimas voluntates, & præsumitur potius ex voluntate testatoris quam ex capite notarij appositæ si testamentum publicè coram testatore legatur. Claus. 11. n. 1. 3. & 4. pag. 22.
- Codicillaris** clausula tacitè præsumitur inesse in testamentis inter liberos conditis, ibid. n. 5.
- Codicillaris** clausula operatur vt si testamentum non possit valere tanquam testamentum, valeat tanquam codicillus, & omnia legata & fideicommissa sustineantur, ibid. n. 7.
- Item operatur vt testamenti caducatio impediatur, ibid. n. 10.
- Operatur etiam repetitionem fideicommissi venientibus ab intestato, quando testamentum est nullum præteritione, aut mala filij exhæredatione, ibid. n. 11.
- Operatur rupto testamento per querelam, ibid. n. 13.
- Operatur si in testamento ponatur vt hæredes ab intestato censeantur grauati quasi per fideicommissum disposita in testamento adimplere, ibid. n. 14.
- Operatur repetitionem legati venientis ab intestato, ibid. numero 16. pagina 23.
- Operatur quòd verba directa obliquentur, ibid. n. 20.
- Sustinet, seu confirmat voluntatem defuncti quando deficit simpliciter ob defectum solemnitatis, non autem eam alterat vel extendit, ibid. n. 21.
- Ex præsumpta testatoris mente operatur vt ad reuocationem iuramenti testamento incerti debeat fieri specialis mentio in alio testamento, ibid. n. 22.
- Facit valere testamentum eo casu, quo hæres moritur in vita testatoris, ibid. n. 23. pag. 23.
- Apposita in testamentis facit directam substitutionem flecti in commissariam, ibid. n. 24.
- Operatur quòd censeantur venientes ab intestato tacitè vocati, ibid. n. 25. pag. 23.
- Operatur eueniente casu disposito à testatore, ibid. num. 26.
- Operatur ac si hæres institutus præmoriatur testatori, hæredes ab intestato teneantur ex fideicommissio restitueret substituto, ibid. n. 31.
- Operatur vt substituto pupillaris testamento rupto natiuitate posthumi, vel præteritione filij sustineatur, ibid. n. 32.
- Operatur conseruationem substitutionis pupillaris ad fauorem non impugnantis testamentum, ibidem, num. 33.
- Operatur quando testamentum est nullum, quia spurcius incapax est institutus, sed vt possit viuere, & nubere honestè, ibid. n. 35. pag. 24.
- Operatur quòd voluntas testatoris omni meliori modo valeat, ibid. n. 36.
- Codicillaris** clausula non operatur quoad legitimam filiis, vel aliis grauatis restituere ex tali clausula, Claus. 11. numero 41. pagina 24. nec per illam datur immissio hæredi scripto, nec retardatur immissio hæredis ab intestato, ibidem, numero 42. Nec operatur vt institutus in re certa trahi possit ad vniuersum ex fideicommissio, ibidem, n. 43. Nec vbi filius iam natus ignoranter fuit præteritus, ibid. n. 44. Nec in testamento in quo turpis persona instituitur à patre, vel sorore, & ceteri fratres, vel sorores sunt præteriti, ibidem, numero 45. Nec quod reciproca substitutio non contineat fideicommissariam, ibid. numero 46. Nec in testamento cæci non facti secundum solemnitatem requisitam, ibidem, numero 47. Nec vbi testamentum potest valere vt testamentum, ibidem, numero 49. Nec quando agitur de inofficioso testamento ibidem, numero 50. Nec in testamento inualido reuocatorio primi validi, ibidem, numero 51. pag. 24. Nec quando ponitur in fine testamenti, sed tantum quando ponitur in dispositione, quia dicit testator quòd omni meliori modo valeat, ibidem, numero 52. pag. 25. Nec tollit remedium l. Si vnquam C. de reuer. donat. ibidem, numero 53. Nec facit valere testamentum quoad poenam appositam hæredi si contraueniat, ibidem, num. 54.
- Codicillaris** clausula an sustineat testamentum nullum ob præteritionem posthumi, remissiuè ibidem, numero 57. pag. 25.
- CODICILLI** largo sumpto vocabulo continentur appellatione testamenti. Appell. 162. n. 2. pag. 298.
- COGNATI** veniunt consanguineorum appellatione, si communis loquendi vsus se haberet quòd & cognati comprehenderentur. Appell. 57. n. 2. pag. 169.
- Cognatorum** appellatione quando vocantur ad fideicommissum generaliter veniunt, qui coniunguntur per masculos, specialiter verò qui per foeminas. Appell. 52. n. 1. pag. 168.
- Cognatorum** appellatione veniunt etià foeminae, ibid. n. 2.
- Cognatorum** appellatione naturales pariter veniunt in effectu legitimarum, ibid. n. 3.
- COHERENTIA RVM** appellatione veniunt omnia, quæ rebus principaliter venditis adherent, siue coherent corpori, siue iuribus incorporalibus. Appell. 53. n. 1. pag. 168.
- COLLATERALES** veniunt appellatione linearum quando aliàs verba essent superflua, vel testator sciebat non posse verificari linearum vocationem in descendens. Appell. 135. n. 6. pag. 242.
- COLLATIO**, electio, & præsentatio beneficiorum veniunt appellatione fructuum. Appell. 103. numero 21. pag. 223.

Index rerum, & verborum.

- Collationem**, aut rescriptum invalidum non tenetur quis commemorare. *Clauſ. 86. n. 2. pag. 98.*
- Collatio** ex certa ſcientia Pontificis fieri quando dicatur, remiſſiue. *Clauſ. 59. n. 65. pag. 68.*
- Collationem** factam excommunicato non validat clauſ. Motu proprio, ſi in ea adſit. *Clauſ. 79. numero 58. pag. 82.*
- Collatione** ad imputationem valet argumentum. *loco 19. n. 1. pag. 308.*
- Collationis** appellatione continentur præſentatio, electio, confirmatio, inſtitutio, & omnis modus per quem quis prouidetur de beneficio. *Appell. 54. n. 1. pag. 168.*
- COLLECTIVA** plurium eſt dict. Omnis. *Dict. 243. n. 8. & 21. pag. 291. & ſeq.*
- Collectiuus** eſt dict. Quisquis. *dict. 324. n. 3. pag. 340.*
- Collectiuus** eſt dict. Cuique, requirens concurſum omnium, & tribuens rem cuiſlibet in ſolidum. *dict. 73. numero 2. pag. 217.*
- Collectiuus** de duobus tantum, & non de pluribus ſunt diſtiones, Ambo, & Alter. *Dict. 28. n. 2. pag. 203.*
- COLLECTOR**, & ſubcollector habent dignitatem cum iuriſdictione. *Appell. 72. n. 7. pag. 177.*
- COLLEGIATA**, & Conuentus Monachorum in fauorabilibus veniunt Eccleſiarum appellatione. *Appell. 85. num. 11. pag. 184.*
- COLLEGIVM**, Vniuerſitas, ſeu Communitas non venit appellatione perſonæ inſpecta propria nominis ſignificatione, ſecus largè, & improprie. *Appell. 198. num. 1. & 9. pag. 270. & ſeq.*
- Collegij** appellatione veniunt etiam monaſteria, & Conuentus Religioſorum. *Appell. 55. n. 1. pag. 168.*
- Collegij**, aut Capituli appellatione venit etiam illius caput, puta Prælatus in fauorabilibus, *ibid. n. 2.*
- COLLEGATORVM** appellatione in priuilegiis non veniunt famuli, *ibid. n. 3.*
- COMMANDO** inducit mandatum. *Dict. 60. n. 1. pag. 214.*
- COLYMBI** & alia animalia perpetuò manſura veniunt fundo vendito. *Appell. 106. n. 7. pag. 225.*
- COMITATENSES** veniunt appellatione ciuium in omni diſpoſitione fauorabili, & legato facto, ſecus in materia ſtriſta, & odioſa. *Appell. 49. n. 4. pag. 165.*
- COMITATVS** venit appellatione ciuitatis in fauorabilibus, *ibid. n. 4.*
- COMMENDA**, & hoſpitale, an & quando veniant appellatione beneficiarum. *Appell. 32. n. 7. pag. 158.*
- Commenda** includitur appellatione prouiſionis. *Appell. 128. n. 2. pag. 281.*
- COMMENDATARIVS** perpetuus habet dignitatem. *Appell. 72. n. 8. pag. 177.*
- COMMINATORIA** eſt dict. Alioquin, & inducit nullitatem ipſo iure. *Dict. 17. n. 5. pag. 197.*
- COMMISSARIVS** vigore clauſ. Si inueniris præmiſſa, &c. in re modica non tenetur partes citare, ſecus in re graui. *Clauſ. 153. n. 3. pag. 153.*
- Commiſſarius** in vim clauſ. Si præmiſſa eſſe vera, &c. ſi non conſtitit ſibi citatis partibus de veritate diſpenſet, aut exequatur, talis diſpenſatio, ſeu exequutio eſt nulla. *ibid. n. 5.*
- Commiſſarius** cum clauſ. Conſcientiam tuam oneramus, ſequi debet non priuatam conſcientiam, ſed communem & publicam. *Clauſ. 24. n. 10. pag. 26.*
- COMMISSIO** cum clauſ. Quam, & quas, &c. non ſolum præteritas cauſas, ſed etiam futuras comprehendit. *Clauſ. 111. n. 4. pag. 128.*
- Commiſſio** reſpectu appellationis ſi eſt nulla, ſuſtinetur tamen quoad negotium principale vigore clauſ. Quam, & quas, &c. *ibid. n. 15. pag. 129.*
- Commiſſio** appellationis quando detur cum clauſ. Parito Breui. oſtenditur. *Clauſ. 98. n. 2. pag. 113.*
- Commiſſio** quando conceditur non habenti iuriſdictionem cum clauſ. Parito Breui. tunc nullatenus poteſt appellans audiri in negotio principali, donec doceat de integra paratione. *Clauſ. 98. n. 9. pag. 113.*
- Commiſſionem** à ſubreptione, & taciturnitate quoddam cauſa eſſet inſtruſta, ſaluat clauſ. ſtatum & merita, &c. *Clauſ. 174. n. 6. pag. 271.*
- Commiſſio** ſemper tacitè coniunctam habet clauſ. Prout de iure, licet omittatur. *Clauſ. 115. n. 2. pag. 125.*
- Commiſſio** cauſæ ſimplex non ſufficit ad tollendam clauſ. Sublatam, &c. niſi facta ſit mentio de ea, vel adſit clauſ. Quorum tenores, &c. *Clauſ. 175. numero 35. pag. 175.*
- Commiſſionem** totam cauſæ appellationis reſtringit, & limitat clauſ. ſine præiudicio legitimæ executionis. *Clauſ. 159. n. 7. pag. 158.*
- Commiſſio** appellationis ſtante clauſ. ſine præiudicio executionis litterarum Apoſt. non ſuſpedit, nec impedit quin Iudex à quo procedat ad vltiorem executionem. *Clauſ. 160. n. 4. pag. 159.*
- Commiſſionem** non extendit clauſ. Quam, & quas, niſi ad perſonas, & res expreſſas, & ſpecificatas. *Clauſ. 121. n. 29. pag. 129.*
- Commiſſionem** impetrans ſicut vigore clauſ. Cum poteſtate citandi, &c. poteſt alios citari facere actiue, ita etiam paſſiue citari valet. *Clauſ. 16. n. 4. pag. 39.*
- Commiſſiones** auocatoriæ ſæpè conceduntur in Romana Curia cum clauſ. Dummodò cauſa ſit inſtruſta. *Clauſ. 46. n. 1. pag. 55.*
- Commiſſionis** in fine appoſita clauſ. Prout de iure, limitat & reſtringit totam commiſſionem. *Clauſ. 115. num. 9. pag. 126.*
- COMMITTERE** non importat alterationem, ſed excitati onem iuriſdictionis, nec delegatam iuriſdictionem, niſi ſequatur aliud verbum, & delegamus. *Dict. 62. n. 1. cum ſeq. q. pag. 214.*
- Committere**, & conferre differunt, nam ad tempus committere aliquid alicui, in perpetuum verbò conſertur, *ibid. num. 4.*
- COMMODO** id fieri dicitur, quod ſalua dignitate, & ſine incommodo promittentis fieri poteſt. *Dict. 62. n. 1. pag. 214.*
- COMMODOVM** eius eſſe debet, cuius eſt periculum, & incommodum. *Axiom. 24. n. 1. pag. 31.*
- Commodum** qui ſentit, debet ſentire etiam incommodum, *ibid.*
- Commodum** nemo debet ex ſui malitia reportare. *Axiom. 243. n. 3. pag. 93.*
- COMMUNE** quod eſt, meum non eſt. *Axiom. 45. numero 2. pag. 31.*
- Communi** in re melior eſt conditio poſſidentis, *ibidem numero 3.*
- COMMUNITO** regulariter parit diſcordias, & idè ſolet dici quoddam nemo cogitur ſtare in communione. *Axiom. 45. n. 1. pag. 31.*
- Communione** inter partes includit dict. Inuicem, *Dict. 176. n. 3. pag. 262.*
- COMMVNIS** opinio venit legis appellatione in ſtatuto de lege loquente. *Appell. 129. n. 8. pag. 239.*
- COMPAREAS** ſi tua putaueris intereſſe, hæc clauſula operatur, vt perſona non dicatur habilis ad comparandum, nec audiri debeat niſi conſtet de ſuo intereſſe, hoc eſt ſe ius aliquid in cauſa habere. *Clauſ. 23. numero 1. pag. 25.*
- Comparendi** facultatem in abſolutam citati voluntatem conſert clauſ. Compareas, &c. facitque reum neceſſarium, *ibid. n. 3.*
- COMPARITIO** coram Iudice ſi fiat ſimpliciter, & ſine clauſ. Citra conſenſum in iuriſdictionem, &c. tunc per quemcunque actum conſentitur in iuriſdictionem illius Iudicis. *Clauſ. 20. n. 1. pag. 20.*
- COMPARATIVE** proprie ponitur dict. Præſertim, & importat idem quod Maximè, ſeu Præcipue. *Dict. 277. n. 1. pag. 308.*
- Comparatiue** quandoque ſtat dict. Magis, quando ſtat inter compatibilia, quæ cadunt in eodem ſubieſto. *Dict. 193. n. 4. & 7. pag. 273.*
- COMPENSATIO** non admittitur vbi requiritur vera ſolutio. *Clauſ. 97. n. 17. pag. 112.*
- Compensatio** non admittitur in reſciendis expenſis ſtante clauſ. Reſectis expenſis. *Clauſ. 132. numero 4. pagina 139.*
- Compensatio** an faciat vt cenſeatur ſatiſfactum clauſ. Parito iudicato, oſtenditur. *Clauſ. 97. numero 15. pagina 112.*
- Compensationem**, & taxationem nonnunquam importat dict. Propter, ne plus petat. *dict. 287. numero 12. pagina 30.*

COMPLE

Index rerum, & verborum.

- COMPLETIVA** est dict. iam, & non reddit rem dubiam. dict. 112. n. 3. pag. 247.
- COMPOSITIONES** gratiose remanent, si illud, quod pro illis soluitur non æqualeat ei, quod conceditur. Claus. 83. num. 12. pag. 95.
- COMPROMISSUM** continetur appellatione alienationis, sed in necessario. Appell. 14. num. 17. pag. 151.
- Compromissum speciale**, derogat generali. Axiom. 107. num. 2. pag. 70.
- COMPROMITTERE** non potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 27. pag. 38.
- CONATUS** in grauibz delictis poena Ordinaria non puni- tur de consuetudine Italiz. Axiom. 17. n. 3. pag. 17.
- CONCEDENTIS** in præiudicium operatur claus. Ex certa scientia, quoad non expressa Claus. 59. n. 49. pag. 67.
- CONCEDERE** est verbum generale vim sumens à natura rei, cui adicitur. dict. 63. n. 1. pag. 114.
- Concessum ad tempus** videtur post tempus denegatum. Axiom. 120. n. 5. pag. 76.
- Concedere, & cedere** differunt, quia concedere est tempo- rarium, cedere verò perpetuum. ibid. n. 4.
- CONCEPTI** habentur pro natis ad sui fauorem. Appell. 99. n. 10. pag. 200.
- CONCESSIO** facta de aliqua re, vel corpore, cum iuribus, & pertinentiis, intelligitur de pertinentiis accessoriis rei, de qua est sermo, secundum naturam suam. Claus. 34. n. 4. pag. 35.
- Concessio vt à Principe** facta non extinguatur morte con- cedentis operatur claus. Ex certa scientia. Claus. 59. n. 14. pag. 65.
- Concessionis nouæ** vim habet claus. Ex certa scientia, in confirmatione posita, dummodo constet quod Papa ha- buerit plenam notitiam. ibid. n. 19. pag. 66.
- Concessione facta alicuius rei** videntur etiam concessa ea omnia sine quibus res illa commodè haberi non po- test. Axiom. 156. n. 3. pag. 109.
- Concessio facta Motu proprio** est intelligenda prout iacet, & sonat. Claus. 79. n. 24. pag. 77.
- Concessio vt non præsumatur** propter importunitatem fa- cta operatur claus. Motu proprio. Claus. 79. numero 33. pag. 88.
- Concessio vel mandatum** si fiat alicui alienandi, vel locan- di certis subditis, aut aliis idoneis personis, non poterit fieri alienatio officiali habenti iurisdictionem. dict. 16. n. 11. pag. 202.
- CONCESSUM** dicitur quicquid expressè prohibitum non reperitur. Axiom. 46. n. 1. pag. 31.
- Concessum ad tempus** post illud censetur denegatum, ibid. n. 2. pag. 32.
- Concessum ad tempus limitatum** ultra illud non extendi- tur. ibid. n. 3.
- Concesso vno** conceduntur omnia necessaria ad illud vnum. ibid. n. 4.
- Concessum aliquid** videtur in dubio cum claus. Saluo, &c. Claus. 139. n. 12. pag. 144.
- Concessum à Principe** cum claus. Reservationis domini, non refertur ad contenta, siue expressa in gratia, sed ad extrinsecum præiudicium. Claus. 136. n. 1. pag. 142.
- CONCILIARIS** Concilij Trid. dispositioni derogat claus. Non obstantibus, &c. Claus. 84. n. 14. pag. 93.
- CONCILIUM** Trid. non indiget speciali derogatione. Claus. 48. n. 1. pag. 58.
- Conc. Trid. sess. 7. de reform. cap. 8. agens** de locorum Ordina- riis procedit in inferioribus. Appell. 177. numero 6. pag. 264.
- Conc. Trid. sess. 13. de reform. cap. 16.** tollit omnem consue- tudinem antiquissimam Sacerdotum, qua alij aliis mu- tibus confitebantur ante Concil. absque vlla alia appro- batione. Claus. 87. n. 5. pag. 98.
- Conc. Trid. sess. 24. de reform. Matrim. cap. 1.** in illis verbis, ibi, nisi Ordinarius ipse, &c. habet locum in Abbatibus etiam commendatariis, & aliis habentibus quasi Episco- palem iurisdictionem. Appell. 177. n. 7. pag. 264.
- Conc. Trid. sess. 24. de reform. cap. 10.** non comprehen- dit consuetudines immemorabiles. Claus. 87. num. 6. pag. 99.
- Concil. Trid. sess. 25. de reform. cap. 6.** loquitur de consuetu- dinibus etiam immemorabilibus. ibid. n. 7.
- CONCLUSIO** potius attenditur quam facti narratio. Axiom. 47. n. 2. pag. 31.
- Conclusio sola** attenditur, ac obligationem inducit, & non quod tractatur, & dicitur. ibid. n. 2.
- CONDEMNANDVS** de proximo habetur pro condemnato. Axiom. 6. n. 3. pag. 7.
- CONDEMNATIONES**, & confiscationes veniunt appel- latione fructuum iurisdictionis. Appell. 103. num. 19. pag. 223.
- CONDEMNATORVM** bona Regalium appellatione veniunt. Appell. 132. n. 6. pag. 284.
- Condemnatus** quando quis esset in fructibus perceptis, & qui percipi potuissent, appellatione fructuum veni- rent distributiones quotidianæ, Appell. 103. numero 18. pag. 223.
- CONDICTIO** ex l. fin. C. de acquir. possess. vt competat contra tertium possessorem operatur claus. constituti. Claus. 31. n. 21. pag. 32.
- Condictio indebiti** non censetur sublata per claus. Remun- tians, &c. Claus. 133. n. 21. pag. 141.
- Conditionem indebiti** tollit claus. Ex certa scientia. Claus. 59. n. 27. pag. 66.
- CONDITIO** formam non leuem inducit, qua omissa dispo- sitio non fortiture effectum. Axiom. 48. n. 1. pag. 32.
- Conditio nihil** ponit in esse, & idè actus conditionalis non valet nisi existente conditione. ibid. n. 2.
- Conditione deficiente** deficit conditionatum. ibid.
- Conditio debet impleri** in forma specifica, & non per æquipollens, ibid. n. 3. nisi quando conditio non stat per implere debentem, seu deuenit ad actum impossibilem implendi sine causa implere debentis. ibid. n. 4. pag. 33.
- Conditio frustra** expectatur, cuius euentus nihil debet operari. ibid. n. 5. pag. 33.
- Conditione deficiente contractus celebratus** censetur re- solutus ab ipso initio. ibid. n. 6.
- Conditionis defectus** habet oculos retrò ad tempus dispo- sitionis. ibid.
- Conditio si sine liberis**, quando respiceret personam testa- toris, licet ipse non relictis liberis Religionem ingredia- tur, non excluditur substitutus, sed illo excluso monaste- rium succedet. Appell. 99. n. 173. pag. 217.
- Conditio si sine liberis**; deficit vno tant. in filio reducto, Appell. 130. num. 12. pag. 140. & Appell. 169. num. 2. pag. 259.
- Conditioni sine liberis**, si aliquid adiciatur ex quo appa- reat testatorem de filiis veris, & naturaliter genitis in- tellexisse, tunc substitutus excluso monasterio admitti- tur. Appell. 99. n. 146. pag. 216.
- Conditio si sine liberis**, quando adicitur personæ, que filios legitimos habere non potest, sed solum spurios, de quibus sit intelligenda ostenditur ibid. numero 34. pag. 202.
- Conditio si sine filio decesserit**, verificatur in plurali. Ap- pell. 169. n. 5. pag. 259.
- Conditio contenta** sub claus. Si sine filiis decesserit, verifi- catur siue filij non nascantur siue nati præmorianantur. Claus. 171. n. 2. pag. 168.
- Conditionem importat** dict. sine liberis. dict. 371. num. 1. pag. 361.
- Conditionem importat** dict. Sine, adiecta verbo futuri tem- poris. dict. 321. n. 4. pag. 361.
- Conditionem facit** dict. Quicquid, iuncta verbo futuri temporis. dict. 315. n. 5. pag. 336.
- Conditionem an & quando faciat** dict. Donec. dict. 93. n. 11. & 13. pag. 227.
- Conditionem nonnunquam** inducit dict. Ita. dict. 179. n. 3. pag. 263.
- Conditionem importat** dict. Quando, cum iungitur verbo futuri temporis. dict. 307. n. 1. pag. 322.
- Conditionem inducit** dict. Postquam. Dict. 273. n. 2. pag. 306. Et dict. Quousque, dict. 340. num. 4. pag. 348. Et dict. Aliter. dict. 24. num. 2. pag. 100. Et dict. Seu. dict. 363. num. 15. pag. 218. Et dict. Vbi, & tunc im- portat idem quod si, dict. 422. num. 2. pag. 375. Et dict. Ita tamen. dict. 183. num. 9. pag. 266. Et dict. Quate- nus. dict. 312. num. 1. pag. 334. Et dict. Quandiu. dict. 306. num. 2. pag. 331. Et dict. Aliàs. dict. 16. num. 3. pag. 197. Et dict. Si. dict. 364. num. 1. & 3. pag. 338. Et dict.

Index rerum, & verborum.

- Dum.** dict. 94. num. 6. pag. 128. Et dict. Ad. Dict. 6. numero 7. pag. 194. Et dict. De dict. 76. numero 12. pag. 220.
- Conditionem** importat dict. Vsq. quod, apponitur ad inchoationem alius beneficii. Dict. 433. num. 2. pag. 386.
- Conditionem**, & qualitatem præcedentis dispositionis in sequentem repetit dict. Alius dict. 26. n. 8 pag. 202. Et dict. Ita quod. dict. 182. n. 9 pag. 267.
- Conditionem** importat dispositio concepta per dict. Quo ad dict. 326. n. 2 pag. 341.
- Conditio** resultans ex dict. Si, inducit formam. Dict. 364. n. 4. pag. 358.
- Conditionem** facit dict. Vt, iuncta cum dict. Si, vel cum ablatis absolutis. dict. 439. numero 4. pag. 387.
- Conditionem**, vel demonstrationem quando faciat pronomen Meum, remissivè, dict. 198. numero 9 pag. 276.
- Conditionem** denotat dict. Cum, quando ea utimur loco dict. Si, vel quando adiciatur verbo futuri temporis. Dict. 75. n. 3. & 4 pag. 218.
- Conditionem** an & quando denotat Post, ostenditur dict. 270. n. 8 pag. 305.
- Conditionem** importat dict. Sunt, in confirmatione facta in forma communi, secus si confirmatio sit ex certa scientia, quia tunc importat causam, dict. 366. num. 5. pag. 360.
- Conditionem** non importat, sed dispositionem dict. Prout, quando profertur à partibus, quæ poterant de nouo disponere, etiamsi non constet de relato. dict. 296. nu. 14. pag. 318.
- Conditionem** actû perseverantem an inducat dict. Dum, dict. 94. n. 7 pag. 228.
- Conditionem** importat, dict. Dummodò, quando iungitur ei, quod venit implendum antequam actû perficiatur. dict. 95. n. 3. pag. 229.
- Conditionem** cognitionis importat claus. Constituto de re iudicata, &c. itaut nisi constet de re iudicata non censetur data iurisdictio Claus. 18. numero 4. pagina 18.
- Conditionem** importat claus. Non aliàs, &c. quia deficiente perinde est ac si nihil actû esset. Claus. 81. num. 11. pag. 90.
- Conditionem** sub beneplacito denotat claus. Ad libitum. Claus. 6. n. 4 pag. 8.
- Conditionem** expressam importat claus. Casu quo, &c. in fideicommissis, & legatis Claus. 15. n. 2 pag. 18.
- Conditionem** interdum importat dict. Nisi, maxime relata ad futurum, tempus dict. 117. n. 8 pag. 281.
- Conditionem** importat claus. Parito Breui. Claus. 98. nu. 2. pag. 113.
- Conditionem** & formam inducit claus. Dummodò idoneum reperitis. Claus. 158. n. 2 pag. 151.
- Conditionem** non facit claus. Si preces veritate nitantur, nec iurisditionem fundat, siue inchoat, sed tribuit instructionem ad procedendum. Claus. 166. n. 8 pag. 166.
- Conditionem** denotat claus. Constituto de assertis posita in rescriptis. Claus. 127. n. 1. pag. 28.
- Conditionem** non ita facit claus. Si ita est, in rescriptis posita, ut suspendat iurisditionem commissarii vsque ad eius verificationem, sed solum ipsum commissarium, seu executorem mixtum Claus. 154. n. 9 pag. 154.
- Conditionem** non faciunt verba, Ea conditione. Sed sumuntur pro pacto, vel lege in contractu apposito. Dict. 98. n. 1 pag. 281.
- Conditio** si repugnet facto disponentis tunc eam non denotat dict. Si dict. 164. n. 2. pag. 358.
- Conditio** debet adimpleri antequam emolumentum queratur. dict. 439. n. 7. pag. 387.
- CONDITIONALIS** est claus. Refectis expensis, propter naturam ablatiui absoluti Claus. 132. n. 12 pag. 139.
- Conditionalem** actum reddit claus. Saluo consensu domini. Claus. 140. n. 1 pag. 144.
- Conditionalem**, seu modalem gratiam facit, redditque confirmationem conditionalem claus. Dummodò licita, & honesta sint. Claus. 51. n. 1 pag. 59.
- Conditionalis** in dispositione apposita claus. Ex nunc, prout ex tunc, non operatur retractionem, nisi iustificata conditione, claus. 61. numer. 4 pag. 70.
- Conditionalem** actum & institutionem facit claus. Casu quo, &c. Claus. 15. n. 1. & 2. pag. 18.
- Conditionalis** est claus. dummodò causa, &c. & respicit citationem, & inhibitionem, Claus. 46. pag. 55.
- Conditionalem** gratiam reddit claus. dummodò omnes simul, &c. & est verificanda per agentem ad petitionem. Claus. 49. n. pag. 58.
- Conditionalem** dispositionem reddit claus. Si, & in quantum, &c. Claus. 149. n. 7. pag. 148.
- Conditionalem** commissionem facit claus. Si constiterit, & importat necessariò causæ cognitionem. Claus. 146. n. 2. pag. 147.
- Conditionalis** non est claus. Parito iudicato, stante claus. Appellatione remota Claus. 97. n. 6. pag. 111.
- Conditionalis** dicitur commissio data vigore cap. Odoandus, de solut. cum claus. Constituto de paupertate. Claus. 30. n. 4. pag. 29.
- Conditionalem** actum, cui apponitur, reddit de sui natura dict. Dumtamen. Dict. 96. n. 1. pag. 229.
- Conditionalis** est claus. Constituto, & formam inducit. Claus. 15. n. 1. pag. 25.
- Conditionalis** in casu non operatur claus. Constituti conditione non purificata. Claus. 31. n. 33 pag. 33.
- Conditionaliter** intelligitur stare dict. Iuxta in scriptis Iustitiæ. dict. 187. n. 14 pag. 269.
- Conditionalis** dispositioni adiectum decretum irritans etiam ipsum conditionale redditur, & suspenditur eius effectus in euentum conditionis. Claus. 40. n. 55. pag. 46.
- Conditionaliter** stat dict. Prout, posita in rescriptis Iustitiæ, seu in dispositione incerta, vel generali, aut quando nihil de nouo conceditur. dict. 296. numer. 11. & 13. pag. 318.
- Conditionaliter**, & non causatiue stat dict. Prout hactenus, dict. 296. n. 19 pag. 319.
- CONCEDO** est verbum generale vim ficiens à natura rei, cui adiciatur Dict. 63. n. 1 pag. 214.
- Concedo**, est aptum comprehendere casus omnes secundum subiectam materiam, & donationem, ac dominij translationem importat, ibid. n. 2. & 3.
- Concedere**, & cedere differunt, quia concedere est temporarium, cedere verbò perpetuum, ibid. n. 4.
- CONCORDITER** ubi aliquid per plures fieri debet, intelligitur nemine discrepante, maxime in materia contractus, & stricti iuris, dict. 64. n. 1 pag. 214.
- CONFESSIO** est probatio omnibus melior, & efficacior, quæ fieri possit Axiom. 49. n. 2. pag. 33.
- Confessio** non minus probat, quàm instrumentum, ibid. n. 2.
- Confessio** extrajudicialis geminata plenè probat Axiom. 105. n. 2. pag. 66.
- Confessio** geminata parit actionem. ibid. n. 3.
- Confessio** erronea non nocet, & confiteri non videtur qui errat, ibid. n. 3.
- Confessio** non resultat ex dictis per dict. Fortè. 117. num. 3. pag. 244.
- Confiteri** non censetur aduersarij agentis intentionem, qui ad excludendum ius actoris exceptionem opponit. dict. 49. n. 4. pag. 33.
- CONFESSVS** non est propriè conuictus. Appell. 62. nu. 2. pag. 170.
- CONFESSUM** significat ut quidcum primùm possit, vel Iudicis copia haberi valeat, fiat secundum subiectam materiam. Dict. 65. n. 1. pag. 215.
- Confestim**, cum aliquo temporis intervallo accipienda est secundum subiectam materiam, ibid. n. 2.
- Confestim** quando à lege profertur, intelligitur statim, & immediatè ad sustinendum actum, cum intervallo verbò quando ponitur ad aliquod factum affirmatiuè. ibid. n. 3.
- Confestim** fieri dicitur aliquando si fiat intra annum, ibid. num. 4.
- Confestim** idem significat quod ipso iure, ibid. n. 5.
- CONFIRMVM** in materia dict. Vsq. includit in præiudicium venditoris. dict. 477. n. 21. pag. 285.
- Confirmatio** geminata in forma communi habet vim motus proprii. Axiom. 105. n. 5. pag. 66.
- Confirmatio** ex certa scientia non dicitur simplex confirmatio, sed ampliatio, & noua concessio. Claus. 59. num. 20. pag. 66.

Confirmatio

Index rerum, & verborum.

Confirmatio statutorum, quæ potest referri ad valida, & in-
ualida, semper refertur ad valida, & nihil operatur quoad
inualida, *ibid.* n. 52. p. 67.

Confirmatio generalis, statutorum, vel privilegiorum, seu
alterius dispensationis non confirmat aliquid illicitum,
ibid. n. 53.

Confirmatio ex certa scientia privilegiorum Fratribus Mi-
noribus concessorum an comprehendat ea privilegia,
quæ iam in usu non erant, ostenditur. *ibid.* n. 54.

Confirmatio non potest dici verè ex certa scientia, non ob-
stante appositione illius clausulæ, nisi totus tenor Papæ
innouerit, & fuerit insertus, *ibid.* n. 62. p. 68.

Confirmatio antequam sit sequuta cum causæ cognitione,
non operatur claus. Sublata, &c. posita in commissaria
dispositione habente claus. Vocatis vocandis. Claus. 175.
n. 44. p. 176.

Confirmatio generalis et iam ex certa scientia non refertur
ad statuta illicita. Claus. 51. n. 2. p. 59.

Confirmationem inducit geminatio actus precedentis.
Axiom. 105. n. 4. p. 66.

CONGREGATIONEM, & connexitatem denotat dict. Si-
mul, dict. 369. n. 2. p. 351.

CONJECTURIS non est opus in claris, & præsumptio ce-
dit veritati. Axiom. 50. n. 1. p. 33.

CONIUNCTIONEM talem in vltima voluntate operatur
dict. Et, per quam oritur ius accrescendi inter coniun-
ctos, secus verò in contractibus. dict. 110. numer. 38. pa-
gina 136.

Coniunctione significat dict. Ex, dict. 115. num. 6. pa-
gina 139.

Coniunctionem plurium legum valet argumentum. loco
11. n. 1. p. 309.

CONIUNCTIVA & copulativa regulariter est dict. Et, dict.
110. n. 3. p. 334.

Coniunctivæ, & copulativæ vim habet dict. Seu, quando
ponitur inter genus, & speciem, inter totum & partem.
dict. 363. n. 13. p. 318.

Coniunctivæ non accipitur dict. Aut, quando ponitur inter
personas, & in casu simpliciter odiofo. dict. 46. num. 13.
pag. 109.

CONIUNCTI omnes utriusque sexus veniunt appellatione
Attinentium, quando vocantur ad fideicommissum. Ap-
pell. 29. n. 1. p. 156.

Coniuncti cognitione spiritali veniunt consanguineo-
rum appellatione. Appell. 57. n. 4. p. 169.

Coniunctorum appellatione quando vocantur ad fideicom-
missum veniunt masculi, & foeminae sanguine coniun-
cti. Appell. 56. n. 1. p. 168.

Coniunctorum appellatione veniunt affines, *ibidem*, nu-
mer. 2.

Coniunctorum appellatione veniunt naturales, *ibidem*,
num. 3.

Coniunctos haberi pro disiunctis facit dict. Quisquis. dict.
324. n. 5. p. 340.

CONIUNCTIM vel **diuisim**, claus. posita circa plures mo-
dos importat ut unusquisque censeatur de se per se propo-
situs, & idè reus negans positiones coniunctim, debet
separatim interrogari per hanc claus. Item si post datio-
nem executorum apposita fuerit hæc claus. tunc si vnus
incepit procedere, alter prosequi non impeditur, præ-
sertim si ille fuisset impeditus. Claus. 22. n. 1. p. 25.

CONNEXA, & indiuidua idem reputantur. Axiom. 51. n. 2.
pag. 34.

Connexa illa dicuntur, quæ diuersitate factorum separatio-
nem non recipiunt. Claus. 38. n. 3. p. 40.

Connexorum idem est iudicium, *ibid.* n. 4. & Axiom. 51. n. 1.
pag. 34.

Connexis valet argumentum. loco 21. n. 1. p. 309.

CONSANGVINEI omnes vsque ad septimum gradum com-
prehenduntur suorum appellatione. Appell. 257. num. 4.
pag. 297.

Consanguineorum appellatione vbi à testatore vocantur
ad fideicommissum veniunt agnati. Appell. 57. num. 1.
pag. 169.

Consanguineorum appellatione veniunt etiam cognati, si
communis loquendi usus se haberet quoddam & cognati
comprehenderentur, *ibid.* n. 2.

Consanguineorum appellatione venit pater, *ibid.* n. 3.

Consanguineorum appellatione veniunt coniuncti cogna-
tione spiritali, *ibid.* n. 4.

Consanguineorum appellatione propriè veniunt foeminae,
ibid. n. 5.

Consanguineorum appellatione non venit auunculus, quia
non est propriè consanguineus nepotis ex sorore, *ibid.*
num. 7.

**Consanguineorum appellatione an & quando veniant na-
turales**, ostenditur. *ibid.* n. 8.

CONSCIENTIA nihil aliud est quàm sensus animæ co-
gnoscentis bonum, & malum, & quid intrinsecus latens
in mente; quod probari non potest directè. Axiom. 52.
n. 3. p. 34.

Conscientia dicitur à Conscio, quasi sciat, & cognoscat se
ipsam, *ibid.* n. 2.

Conscientiam quam quis habet scrupulosam nisi deponat,
errorem non euadet, *ibid.* n. 1.

**Conscientia est iudicium menti consonum in quodam na-
turali iure consistens.** Claus. 24. n. 5. p. 26.

Conscientiam tuam oneramus, est claus. quæ monitionem
potius denotat, quàm conditionem, operatur ut arbitrio
boni viri negotium remissum censeatur; in rescripto Pa-
pæ apposita Iuris Ciuilis rigorem remittit, & alia plura
denotat, quæ habentur Claus. 24. pag. 26.

CONSENSVS non trahitur ad ignorata, & incogitata,
Axiom. 53. n. 1. p. 34.

Consensus non trahitur ad dolosè disposita, *ibid.* n. 2.

Consensus pensionis referendæ cum claus. Dummodò re-
maneant mille, &c. habet in ventre eandem conditio-
nem, quàm habet gratia. Claus. 48. n. 6. p. 58.

Consensus geminatus habet vim quandoque iurati consen-
sus. Axiom. 105. n. 6. p. 67.

Consensus inter contrahentes perfectus est etiam stante
claus. Saluo consensu domini. Claus. 140. n. 2. p. 144.

Consensum ab actu admittit claus. Non aliàs, &c. Claus. 81.
n. 2. pag. 90.

Consensum excludit error. Axiom. 82. n. 1. p. 52.

CONSEQUENS qui vult, vult etiam suum necessarium an-
tecedens, in iis scilicet, quæ pendent à mera voluntate
disponentis aliàs secus. Axiom. 54. n. 1. & 2. p. 34.

Consequens vbi falsum est, antecedens subsistere non po-
test. *ibid.* n. 3.

Consequens non datur antecedenti destructo. Axiom. 39.
n. 2. p. 21.

Consequentis à concessione ad antecedens valet argumen-
tum. loco 23. n. 1. p. 309.

CONSILIA multorum sunt tutiora, quia sincerius est iu-
dicium quod plurimorum sententia comprobatur. Axiom.
55. n. 1. p. 35.

à Constitutionibus, quæ tendunt ad noxam, & superuenien-
te causa recedere licet. Axiom. 81. n. 3. p. 51.

Consilium mutatur mutatione facti. Axiom. 93. num. 4.
pag. 58.

Consilij natura est, ut quamuis excitet ad deliberandum,
non tamen obliget ad sequendum, *ibid.* n. 1.

Consilium mutare in melius sapientis est, *ibid.* n. 3.

CONSORTIUM appellatione veniunt illi, qui sunt de ea-
dem familia. Appell. 58. n. 1. p. 169.

Consortium appellatione veniunt proximiores testatoris,
ibid. n. 2.

Consortium appellatione veniunt etiam foeminae, nisi fidei-
commissum esset relatum pro conseruatione bonorum
in agnatione, *ibid.* n. 3. & 4.

Consortium appellatione veniunt qui sunt participes feli-
citatibus, & infortuniis, sicut maritus, & vxor ob id confor-
tes appellantur, *ibid.* n. 5.

CONSTARE dicitur quod palàm est, & palàm esse dicitur
id, quod apud omnes est, vel maiorem partem hominum
loci. dict. 67. n. 1. p. 215.

Constare dicitur quod constat siue per instrumenta, aut tes-
tes, siue etiam per sententiam, aut aliam claram proba-
tionem, *ibid.* n. 6.

Constare non dicitur id, quod in scriptura literaliter non
continetur, licet virtualiter elicatur, *ibid.* n. 3.

Constare Iudici nunquam dicitur de iure partium, si sen-
tentia sit lata in contumaciam, etiam si illa pars, quæ non
fuit contumax, produxerit iura sua, *ibid.* n. 5.

CONSTRVIVVS importat præceptum. dict. 67. n. 1. p. 215.

Index rerum, & verborum.

- CONSTITUTO**, est clausula conditionalis, & formam inducit. Claus. 25. n. 1. pag. 26. Iurisdictionem non dat nisi prius verificetur conditio, ibid. n. 3. pag. 27. Requirit iudicalem indaginem, & causæ cognitionem. ibid. n. 5. & probationes veras, ac concludentes non præsumptivas, ibid. n. 6. Iustificatio huius clausulæ absque iustificatione aliorum narratorum sufficit ne dicatur Iudex de facto procedere, ibid. n. 8. Facit ut executor debeat assumere partes Iudicis, ibid. num. 9.
- Constituto de irrationabilitate**, &c. non verificatur hæc clausula nisi per sententias, & rem iudicatam, ex eisdem sententiis resultantem. Claus. 26. n. 5. pag. 27.
- Constituto de assertis**. Hæc clausula in rescriptis conditionem denotat, & in hoc, facit iurisdictionem conditionalem, & non sufficit verificari vnum ex pluribus narratis. Cl. 27. à n. 1. p. 28.
- Constituto de tribus conformibus**. Intelligitur de tribus sententiis validis. Claus. 27. n. 1. p. 28.
- Constituto de re iudicata exequatur**, facit executorem mixtum, adeò quòd partes vocare debet, ac diffinitivè, vel tacitè procedendo ad ulteriora, vel expressè pronunciare tenetur. Claus. 28. n. 3. pag. 28. Importat cognitionem conditionis, ibid. n. 4. & sic denotat conditionem, ut nisi constet de re iudicata non censeatur data iurdictio, ibid. n. 5. pag. 29.
- Constituto de bono iure**, dat formam, adeò quòd parte citata causæ cognitio venit adhibenda. Claus. 29. n. 1. pag. 29. de quo bono iure commissionem obtinentis sufficit in aliqua parte, licet non plenè gustare de negotio principali, ibid.
- Constituto de litteris**. Non intelligitur de litteris iustificatis, sed simpliciter de litteris, nudaque earum existentia. Claus. 29. n. 2. p. 29.
- Constituto de paupertate**, &c. Excusat ab expensis, & fructibus, sed non à dimissione possessionis. Claus. 30. n. 3. p. 29. Quomodo autem hæc clausula sit iustificanda, & paupertas probanda, latè ostenditur, ibid.
- CONSTITUTI** clausula operatur ut vera possessio transferatur in emptorem, licet non sit facta actualis traditio. Claus. 31. n. 1. pag. 31. Et ut possessio tam civilis quàm naturalis censeatur translata in constitutarium, ibid. num. 3. Et ut non solum translationem veræ possessionis operetur, sed etiam dominij, ibid. n. 5. Et ut non solum habeat vim traditionis possessionis in stabilibus, sed etiam in rebus incorporabilibus, ibid. n. 6. Et operatur probationem concludentem possessionis contra constituentem, & causam ab ipso habentem, ibid. num. 8. Et acquisitionem fructuum, ita ut consultari debeantur, nisi aliter expressè sit conventum, ibid. n. 11. Tribuit facultatem capiendi possessionem absque auctoritate Iudicis, vel citatione partis etiam sine vicio spolij, ibid. n. 12. pag. 32. Transfert possessionem etiam in hæredes constitutarij, ibid. n. 16. p. 32. Operatur ut possidens prior per constitutum præferatur secundo habenti actualem possessionem, ibid. n. 17. Operatur quòd interdictum unde vi, & spolij remedium habenti possessionem vigore huius clausulæ. ibid. n. 19. & 20. Competit illius vigore contra tertium possessorem conditè. ex l. fin. C. de acquir. poss. ibid. n. 21. Operatur etiam post mortem constituentis, ibid. n. 22. Operatur quòd creditor possit agere ad bona obligata nulla facta prius excussione, ibid. n. 23. Apposita in instrumento operatur quòd possessori detur mandatum de associando etiam mortuo constituyente, ibid. n. 24. Operatur ut non detur mandatum de manutenendo contra illum, cuius nomine se quis constituit possidere, ibid. n. 25. Operatur denique & habet suam vim in emphyteusi, ibidem, numer. 26.
- Constituti clausula non operatur quando possessio tempore constituti erat penes constituentem**. Claus. 31. num. 29. pag. 32. Nec operatur translationem possessionis quando apposita fuerit in contractu nullo, & iure reprobato, ibid. n. 30. Nec operatur si apponatur in contractu de cuius validitate disputatur, ibid. n. 32. pag. 33. Nec operatur in casu conditionali conditione non purificata, ibid. n. 33. Nec operatur in contractu alienationis bonorum fidei commissio subiectorum nisi data validitate ipsius alienationis, ibid. n. 34. Nec operatur suum effectum translationis possessionis apposita in alienatione rei incertæ per verbum numerale, ibid. n. 35. Nec operatur stante statuque veram ac corporalem requirente traditionem, ibid. n. 35. Non transfert possessionem in absentem, ibid. n. 38. Non extenditur ad futura, ibid. n. 39. Nihil operatur in contractu census, in quo est inepta, ibid. 40. Virtus huius clausulæ quantum daret, ostenditur, ibidem, numer. 41. pag. 33.
- CONSTITUTIO** in qua adest clausula. Ex nunc prout ex tunc, statim ligat à tempore promulgationis illius. Claus. 61. n. 14. p. 7.
- Constitutio loquens de Abbatibus**, quòd eorum spolia applicentur Cameræ Apost. non habet locum in Abbatibus habentibus mensam communem cum monasterio. Axiom. 56. n. 3. p. 105.
- Constitutio loquens de personis non comprehendit** Universitatem, Collegium, aut alia huiusmodi, Appell. 198. n. 6. p. 271.
- Constitutionibus quibuscunque habentibus clausulas derogatorias derogatariorum derogat clausula**. Quorum tenores, &c. Claus. 127. n. 3. p. 133.
- Constitutioni Pontificiæ qui se opponit de iure, & non de facto, minimè comprehenditur sub clausula**. Nulli ergo hominum, &c. Claus. 91. n. 4. p. 102.
- Constitutionis Pontificiæ infractores subiciuntur pœnis arbitrariis, quando in ea adest clausula**. Nulli ergo hominum, &c. ibid. n. 5.
- Constitutiones, seu statuta iurata non tolluntur per clausula**. Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c. Claus. 84. num. 2. pag. 26.
- Constitutione municipali ad rescriptum valet argumentum**. loco 24. n. 1. p. 302.
- Constitutum, aut traditionem possessionis sictæ non inducit clausula**. Ad habendum. Claus. 4. n. 22. p. 6.
- CONSVATA** ab Ecclesia emphyteuticari, seu in feudum, possunt iterum concedi in emphyteusim, vel in feudum sine solemnitate. Axiom. 21. n. 1. p. 18.
- Consuetæ clausula apponi, de stylo Curie censetur appositæ, ac subintelligitur quamvis non apponatur**. Claus. 32. n. 1. p. 33. Intellige quando consuevit communiter, & ut plurimum, non autem raro apponi, ibidem, numer. 8. pag. 34.
- Consuetæ clausula censetur potiùs appositæ in instrumento quàm insolite**, ibid. n. 6. p. 34.
- Consuetæ clausula non censetur de stylo appositæ ubi in rescripto sequeretur latinas falsæ**, ibidem, numero 9. pag. 34.
- Consuetæ quamvis omittantur nunquam censentur omisæ, imò habentur pro expressis**, ibid. n. 5. p. 34.
- CONSUETVDO** dicitur forma, & quasi alterum Ius naturale. Axiom. 56. n. 1. p. 35.
- Consuetudo æquivalet veritati**, ibidem, numero 1. pagina 34.
- Consuetudo facit de non licito licitum, & è contra, quoad pœnam temporalem**, ibid. n. 3. & 4. p. 35.
- Consuetudo parem vim habet cum lege**, ibidem, numero 5.
- Consuetudo est optima legum interpretis**, ibidem, numero 6.
- Consuetudo potest introducere, quicquid potest privilegio concedi**, ibid. n. 7.
- Consuetudo est interpretatiua privilegiorum, & scripturarum**, ibid. n. 8.
- Consuetudo potest quicquid potest pactum**, ibidem, numero 9.
- Consuetudo potest quicquid potest præscriptio**, ibidem, num. 10.
- Consuetudine introduci potest, quicquid potest statuto**, ibid. n. 11.
- Consuetudo est interpretatiua contractuum**, ibidem, numero 12.
- Consuetudo venit Iuris appellatione**, Appell. 124. num. 6. pag. 237.
- Consuetudo specialis derogat generali**. Axiom. 107. n. 12. pag. 70.
- Consuetudo immemoralis an censeatur sublata per clausula**. Non obstante quacunque consuetudine, &c. ostenditur. Claus. 87. n. 3. & 4. pag. 98.
- Consuetudo immemoralis nunquam censetur sublata etiam**

Index rerum, & verborum.

- etiam cum dictione vniuersali, nisi expressa mentio de ea in lege, vel Constitutione habeatur, *idib. num. 8. pag. 99.*
- Consuetudo quando tollitur tanquam irrationabilis, & iniqua, tunc similiter immemorialis etiam sublata, & reuocata censetur, *ibid. n. 9.*
- Consuetudo immemorialis censetur sublata per claus. Non obstante consuetudine, &c. quando in ea militat eadem ratio, *ibid. n. 10. p. 99.*
- Consuetudinem contrariam tollit claus. Sublata, &c. Claus. 175. n. 23. p. 177.
- Consuetudo venit appellatione legis. Appell. 129. num. 4. pag. 138.
- Consuetudine ad pactum, priuilegium, & statutum valet argumentum. loco 25. n. 1. & 3. p. 310.
- Consuetudinem ne dum in præteritum, sed etiam in futurum tollit decretum irritans. Claus. 40. numer. 35. pagina 45.
- Consuetudo apponendi aliquam clausulam si generalis sit, probatione non indiget. Claus. 32. n. 2. p. 73.
- Consuetudini nunquam derogatum censetur, nisi id specialiter dicatur, *ibid. n. 3.*
- CONSVLENS, vel sententiam proferens per verbum, credit, affirmat. dict. 72. n. 4. p. 117.
- CONSULTOR in suo consilio apponens dict. Fortè, non inducit dubitationem Iuris, sed potius censetur affirmare. dict. 117. n. 7. p. 144.
- Consultor verborum prolixitatem relicere debet. Axiom. 38. n. 5. p. 25.
- CONSUMMATIONEM, seu perfectionem eius rei, cui adicitur, significat dict. Per, Dict. 150. n. 3. p. 296.
- CONTIGUITATEM denotat dict. Propè. dict. 197. num. 1. pag. 315.
- CONTINUATIVA legati, non repetitiua est dict. Amplius, si ponatur sine pronomine hoc. Dict. 32. numer. 4. pagina 204.
- Continuatiua, ac repetitiua sensus verborum præcedentium est dict. Et sic. Dict. 114. n. 1. p. 238.
- Continuatiua interdum est dict. Et, & copulat sequentia, dict. 110. n. 31. p. 235.
- Continuatiua eiusdem materiæ est de natura dict. Nec, & stat declaratiuè ad præcedentia. dict. 208. numer. 1. pagina 279.
- Continuatiua materiæ ad præcedentia est dict. Præterea, & ponitur pro Item. dict. 180. n. 1. p. 310.
- Continuatiuè de sui natura venit dict. Insuper, addendo ad superiora et eadem materia. Dict. 166. numer. 4. pag. 258.
- Continuatiua est dict. Itaque, & determinatiua casus præcedentis, & restrictiua casus sequentis. dict. 181. num. 1. pag. 264.
- Continuatiua, & repetitiua qualitatum præcedentis orationis est dict. Item, Dict. 185. n. 1. p. 167.
- Continuatiua præcedentium est dict. Deinde. Dict. 81. n. 2. pag. 223.
- Continuatiua aliquando est dict. Ita. dict. 179. numero 5. pag. 263.
- CONTINVO, omnem moram tollit, & idem significat quod, Scatim. dict. 98. n. 1. p. 216.
- Continuè debet intelligi civiliter, id est, horis, & temporibus competentibus. *ibid. n. 2.*
- Continuè quando dicatur aliquid esse factum Iudicis arbitrio relinquatur, *ibid. n. 6.*
- Continuè amittant, hoc est ipso iure, *ibid. n. 7.*
- CONTRACTVS ex conuentione partium legem accipiunt. Axiom. 57. n. 1. p. 36.
- Contractus claudicare non potest, quia debet esse obligatorius hinc inde. *ibid. n. 2. p. 37.*
- Contractui inito cum subdito non potest Princeps contrauenire etiam de plenitudine potestatis. Claus. 41. num. 26. pag. 49.
- Contractibus nihil operatur claus. De plenitudine potestatis. *ibid. num. 27.*
- Contractus clam fieri dicitur, vbi instrumentum de eo confectum occultum remanet, nec publicatur. dict. 39. n. 6. pag. 213.
- Contractus an sit vtilis & damnosus Ecclesiæ ut videatur, inspicere debet tempus celebrationis ipsius contractus.
- Claus. 152. numer. 2. pagina 171.
- Contractus secundus factus in executionem primi debet regulari à primo. Axiom. 15. n. 2. pag. 12.
- Contractus Principis habet vim legis. Appell. 129. num. 3. pag. 238.
- Contractus non venit appellatione testamenti, nisi impropiè, & largo modo. Appell. 151. n. 3. p. 198.
- Contractus principalis quando est nullus, & ageretur de illius nullitate, clausula depositaria non est licita. Claus. 42. n. 3. pag. 50.
- Contractu, de cuius validitate disputatur, si apponatur clausula constituti, ea nihil operatur, Claus. 31. num. 32. pag. 39.
- Contractu alienationis bonorum fideicommissi subiectorum nihil operatur clausula constituti, nisi data validitate ipsius alienationis, *ibid. n. 34.*
- Contractus non debet operari ultra intentionem agentium, *ibid. n. 3. p. 37.*
- Contractus sunt ab initio voluntatis, ex post facto necessitatis, *ibid. n. 4.*
- Contractus aut totus acceptandus, aut totus repudiandus. *ibid. n. 5.*
- Contractus omnis, seu quilibet dispositio, promissio, vel pactum intelliguntur rebus sic stantibus. *ibidem, numero 6.*
- Contractus recipiunt interpretationem ex tacita mente contrahentium, *ibid. n. 7.*
- Contractus vniuscuiusque initium spectandum est, & causæ, *ibid. n. 8.*
- Contractus appellatione venit validus. Appell. 59. num. 1. pag. 170.
- Contractus appellatione venit quasi contractus, *ibidem, num. 3.*
- Contractus appellatione venit distractus, *ibid. n. 4.*
- Contractus quando celebratur per scripturam non potest probari solutio, vel distractio, nisi per aliam æquiualem, *ibid. n. 5.*
- Contractus talis presumitur, qualis in prima sui figura apparet. Axiom. 109. n. 1. p. 71.
- Contractus quamuis non possit celebrari in Ecclesia, tamen celebratus valet. Axiom. 93. n. 32. p. 60.
- Contractus specialis derogat generali. Axiom. 102. num. 55. pag. 10.
- Contractus quando dicatur fieri incontinenti, remissus, dict. 155. n. 15. p. 255.
- Contractum inuolidum facit valere claus. Omni meliori modo. Claus. 95. n. 14. p. 107.
- Contractu mutui ad contractum census valet argumentum. loco 26. n. 9. p. 311. Et ex contractu ad quasi contractum, *ibid. num. 10.* Et ex contractu ad distractum, *ibid. n. 11.* Et ex contractu ad distractum, *ibid. n. 12.* Et ex contractibus ad iudicia, *ibid. n. 1.* pag. 310. & ad sententiam, *ibid. num. 2.* Et ad vltimas voluntates, *ibid. n. 3.* Et ad legatum, *ibid. n. 6.* & ad fideicommissum, *ib. n. 7.* Et ad delicta, *ib. n. 8. p. 310.*
- CONTRADICTORIA, &c. Hæc claus. operatur vt exequutores possint excommunicare contradicentes sine causa de facto. Claus. 33. n. 4. p. 34. Per illam dicitur concessa facultas iudicialiter procedendi, *ibid. n. 5.* Operatur vt appellatio postea interposita non faciat quid censi attendatum, itaut Iudex non obstante appellatione possit deuenire absque vitio nullitatis attentatorum, *ibid. n. 6.* & 7. Operatur vt contra tertios etiam procedi possit, *ibid. n. 8.* pag. 35. Virtute tamen huius clausulæ non potest delegatus alia poena puniri quam per viam excommunicationis, vel interdicti, *ibid. n. 10.*
- CONTRADICENTES de Iure non comprehendit claus. Contradictores, &c. sed solum refertur ad contradicentes de facto. Claus. 33. n. 2. p. 34.
- Contradictor de Iure non autem de facto dicitur, qui agit coram Iudice, *ibid. n. 3.*
- CONTRAHENTES sicut & testator videntur se conformare cum Iure. Axiom. 57. n. 10. p. 37.
- Contrahentium præcisam mentem arguit claus. Non aliàs, Claus. 81. n. 3. p. 80.
- CONTRARIA simul esse non possunt nisi diuersis respectibus. Axiom. 58. n. 3. p. 38.
- Contraria non possunt esse sub eodem subiecto, *ibid. n. 4.*

Contraria

Index rerum, & verborum.

- Contraria plura incompatibilia si concurrunt, praevalent
ultima, ibid. n. 5.
- Contraria allegans non auditur, nisi quis velit contra di-
versas personas experiri, vel ubi quis in diversis iudiciis
experitur, ibid. n. 6. cum seqq.
- Contraria allegare potest se defendens, ibid. n. 9.
- Contrariorum eadem est disciplina nisi militet diversa ra-
tio, ibid. n. 11.
- Contrariorum contraria est ratio, & contrarius effectus,
ibid. n. 12.
- Contrarium effectum non debent operari inducta ad vnum
finem, vel in fauorem, ib. n. 13. & 14.
- Contrario sensu validum est argumentum, loco 27. ex pa-
gina 311.
- CONTRARIETAS est vitanda & concilianda in omni dis-
positione, ibid. n. 1.
- Contrarietas ex propositione contrariorum inducitur, ibid.
num. 2.
- Contrarietatem, & incertitudinem in libello tollit claus.
Omni meliori modo, &c. Claus. 95. numero 8. pagi-
na 197.
- CONTRVERSIA appellatione venit iudicialis, & extra-
iudicialis. Appell. 60. n. 1. p. 170.
- CONVENTIONES omnes antiquitus à Regis manu proce-
debant. Claus. 79. n. 1. p. 84.
- Conventionem ad statum valet argumentum. loco 28. num. 1.
pag. 314.
- CONVENTUS appellatione venit congregatio Regula-
rium. Appell. 61. n. 1. p. 170.
- CONVENTUALIS Ecclesiae appellatione venit Ecclesia
Collegiata, non secularis, ibid. n. 1.
- Conventualium appellatione veniunt de improprio signi-
ficatu seculares, ibid. n. 2.
- CONVERSI verè, & propriè Religiosorum appellatione
veniunt. Appell. 233. n. 15. p. 287.
- Conversis professi veniunt appellatione monachorum. Ap-
pell. 154. n. 3. pag.
- CONVICTI appellatione propriè venit ille, qui testibus,
vel probationibus de delicto conuincitur. Appell. 62. n.
1. p. 170.
- Conuictus non est propriè confessus, ibidem, numero 2.
pag. 171.
- Conuictus propriè dicitur, qui indubitatis iudiciis conuin-
citur. ibid. n. 3.
- COPULA ubi ponitur inter duos honoratos, vel duos gra-
uatos super re distributionem recipientem, non requiritur
concursum utriusque copulati, Axiom. 59. n. 5. p. 39.
- COPULATA plura quando requiruntur ad aliquid dispo-
nendum, non sufficit vnum tantum intervenire. Axiom.
59. n. 1. p. 39.
- Copulata duo ubi sunt adiectiue, veniunt augmentatiue,
ibid. n. 4.
- Copulata disiungunt ubi constat de mente, ibidem, nu-
mero 7.
- Copulata plura non ad eundem finem tendentia, sed ad di-
versos fines resolvuntur in orationes singulas, ibid. n. 9.
pag. 40.
- COPULATIVA est, & conjunctionem inducit dict. Cum,
quando ea ut praepositione utimur loco copulae, Et, dict.
75. n. 6. p. 318.
- Copulativa praecedentium cum sequentibus est dict. Et,
dict. 110. n. 7. p. 234.
- Copulativa ad veritatem sufficit alteram partem esse ve-
ram. Dict. 110. n. 6. p. 234.
- Copulativa, seu conjunctiva duorum est dict. Utrunque, &
utriusque collecti concursus requirit. dict. 442. num. 1.
pag. 388.
- Copulativa est dict. Quoque, & inducit repetitionem pra-
ecedentium. dict. 333. n. 3. pag.
- Copulativa vim habet dict. Seu, quando ponitur inter
duo, quorum vnum sub altero continetur. dict. 363. n. 12.
pag. 357.
- Copulativa vnius pars declarat aliam. dict. 110. num. 12.
pag. 234.
- COPULATIVE, seu conjunctiue accipitur aliquando dict.
Aut, & requirit concursus utriusque. dict. 46. numer. 5.
pag. 208.
- Copulatiue sumitur dict. Vel pro. Et quando ponitur inter
genus & speciem. dict. 415. num. 4. pag. 377.
- Copulatiue, & ampliatiue, non verò correctiue ponitur
dict. Immo, quando stat cum dict. Etiam, vel cum copula
Et, dict. 151. n. 4. p. 251.
- Copulatiue interdum ponitur dict. Tam & quàm, dict. 329.
num. 1. p. 370.
- COPYLATOR æquè, & pariter admitti facit dict. Et, dict.
110. n. 24. p. 235.
- Copulatorum concursus non requirit dict. Et, quando ca-
dit inter duas orationes respectu alicuius accidentis.
dict. 110. n. 10. p. 234.
- CORAM, refertur ad certas personas, proximitatemque si-
gnificat, importat etiam non solum praesentiam persona-
lem, sed etiam intellectualem, & operatiuam. dict. 71. n. 1.
& 2. pag. 216.
- CORRY an praesent officium, seu ministerium, ostenditur.
Appell. 176. n. 3. p. 262.
- CORPVS sicut ab anima, ita dispositio à procemiali dispo-
sitione regulatur. Axiom. 192. n. 4. p. 118.
- CORRECTIO est vitanda, & sunt concedenda contraria.
Axiom. 60. n. 1. p. 40.
- Correctio iuris in omni interpretatione est vitanda, ibid.
num. 3.
- Correctio extenditur quantum se extendit dispositio cor-
recta, ibid. n. 4.
- Correctio legum in dubio est vitanda. ib. n. 5.
- CORRECTIVA praecedentium est dict. Immo, dict. 151. n. 1.
pag. 251.
- CORRECTIVE nonnunquam stat dict. Seu, dict. 363. num. 14.
pag. 358.
- Correctiue aliquando ponitur dict. Vel, dict. 415. num. 10.
pag. 377.
- CORRECTVM quod non est, stare non prohibetur. Axiom.
60. n. 6. p. 40.
- CORRELATIVORVM idem est iudicium, & eadem disci-
plina, & de vno dispositum trahitur ad alterum. Axiom.
61. n. 1. p. 41.
- Correlativorum regula est regula parium, ibidem, nume-
ro 3.
- Correlativum vno destructo, destruitur & aliud, ibidem
num. 2.
- Correlativus valet argumentum. loco 29. numero 1. pagi-
na 315.
- CORRIGERE se ipsum incontinenti nemo praesumitur.
Axiom. 60. n. 7. p. 40.
- CREDENTIA appellatione venit omne creditum siue con-
sitet ex instrumento publico, siue non. Appell. 63. n. 1.
pag. 171.
- CREDERE fictionem denotat, & aliquando significat pra-
sumptionem. dict. 72. n. 1. & 2. p. 217.
- Credere verbum in teste non affirmat, nisi addat causam
sufficientem, affirmat verò in consulente, & in iudice
sententiam proferente, ibid. n. 3. & 4.
- Credere verbum in positionibus est veritatis expressum, ib.
num. 6.
- CREDITOR potest fideiussores in solidum obligatos infi-
mul convenire cum protestatione quod unica fiat solu-
tio. Claus. 72. n. 7. p. 280.
- Creditor potest agere ad bona obligata nulla facta prius
excussione vigore clausulae constituti. Claus. 31. num. 23.
pag. 31.
- Creditor petens sine claus. Pro residuo, vel aliqua dict. ta-
xativa non propterea confitetur sibi plus non deberi.
Claus. 108. n. 6. p. 111.
- Creditori dicitur satisfactum quomodocumque debitum
exigatur. Appell. 241. n. 3. p. 289.
- Creditoris appellatione venit purus, & ille qui potest con-
veniri. Appell. 63. n. 1. p. 171.
- Creditor propriè non est, qui exceptione repellere non po-
test, ibid. n. 4.
- Creditoris appellatione non venit futurus, neque condi-
tionalis, ibid. n. 5.
- Crediti appellatione venit omne creditum siue consistat in
quacunque re, vel specie, siue in pecunia, ibid. num. 3.
- CRIMINE laesae maiestatis ad erimen haeresis argumentare
licet. loco 30. n. 1. p. 315.
- CULCITRA continentur appellatione vestium. Appellat.
268. n. 4. p. 300.

Index rerum, & verborum.

CULPA suos debet tenere auctores. Axiom. 62. num. 1. pag. 41.
Culpa ubi non est, nec poena esse potest, aut delictum; aut onus, ibid. n. 2.
Culpa non potest imputari ei, qui non fecit id quod facere non tenebatur, ibid. n. 3.
Culpa non imputatur ei, qui non fecit quod factum non profuisset, ibid. n. 4.
Culpa ubi maior est, ibi grauior debet esse poena, ibid. num. 5.
Culpa non caret qui se immiscet rei alterius professioni, ibid. n. 6.
CULTELLVS ad frangendum panem non venit appellatione armorum. Appell. 25. n. 4. p. 155.
CVM, & quando importet condicionem, ostenditur dict. 75. n. 3. & 4. p. 218. & latè de eius vi & effectibus, numeris seqq.
CVMVLATIONEM admittit claus. Sola facti veritate inspecta, quod actionum remedia, quæ non inuicem contrariantur. Claus. 172. n. 16. p. 171.
CVMVLATIVE non stat dict. Etiam, dict. 112. numero 14. pag. 138.
CVMVICIIS, & alia animalia perpetuè mansura veniunt fundo vendito. Appell. 106. n. 7. p. 225.
CVRÆ animarum appellatione propriè venit actualis, & non habitualis. Appell. 65. n. 1. p. 171.
Curæ animarum Rector dicitur Vicarius curatus, ibid. n. 4. pag. 173.
Curam animarum dicitur habere beneficium omne habens iurisdictionem visitandæ, excommunicandi, absolueudi, & alia faciendi ad morum correctionem pertinentia, ibid. n. 2. p. 171.
CVRATI Vicarij appellatione venit ille, qui habet perpetuam Vicariam. ibid. n. 3. p. 173.
Curatum beneficium non venit appellatione beneficij in concessionibus. Appell. 32. n. 8. p. 158.
CVRALIVM appellatione, & Curiam sequentium veniunt etiam familiares Cardinalium, immò & Cardinales ipsi. Appell. 66. n. 1. p. 172.
CVRIA appellatione quid veniat, remissiuè. Appell. 67. n. 1. pag. 172.
Curia Romanæ appellatione propriè venit locus ubi est Papa, non verò ubi est audientia, vel Concilium Papæ, ibid. num. 2.
CYDONEVM ex pomis cydoneis confectum appellatione vini non continetur. Appellat. 274. numero 13. pagina 302.

D

DAMNUM dedisse videtur qui occasionem damni dat. Axiom. 63. n. 1. p. 42.
Damnum qui sentit, debet sentire & lucrum, & è contra, ibid. n. 2.
Damnum pati, & lucrum pendere paria sunt, ibidem, numero 4.
Damnum & interesse an veniant expensarum appellatione. Appell. 92. n. 3. p. 190.
Damna, & interesse non liquidata non veniunt sub claus. Parito iudicato. Claus. 97. n. 18. p. 112.
Damnum mergens, & lucrum cessans venit appellatione interesse. Appell. 110. n. 1. pag.
Damnum, vel lucrum quod ex sua persona quis non consequeretur, consequitur ex persona alterius. Axiom. 22. num. 3. p. 19.
Damni appellatione propriè, & strictè loquendo venit diminutio patrimonij. Appell. 68. n. 1. p. 172.
Damnum pati dicitur filius si priuatur hereditate paterna, seu materna. ibid. n. 2.
Damni appellatione venit lucrum cessans, ibid. num. 3.
Damnum propriè pati non dicitur, spem lucri amittens, ibid. n. 4.
Damnorum appellatione non veniunt expensæ in contrariis, ibid. n. 5.
Damnorum appellatione veniunt fructus & expensæ litis, ibid. n. 6.
DARE alteri nemo potest quod ipse non habet. Axiom. 64. n. 1. p. 42.

Dare beatias est quàm accipere, ibid. num. 4.
Dare & remittere paria sunt, ibid. n. 5.
DATIO in solum certo pretio propriè est venditio, & in ea habet locum l. curabit C. de action. empr. Appell. 167. n. 4. pag.
Datio in solum venit appellatione alienationis. Appell. 14. n. 14. p. 376.
DATVM habetur quod paratum est vt detur. Axiom. 6. n. 2. pag. 7.
Datum ex vna causa, si causa illa non sequitur, reuocatur. Axiom. 49. n. 3. p. 17.
DE est dictio, quæ varias habet significatus, de sui natura denotat causam proximam, & immediatam, nisi aliud constet de mente loquentis, aliquando causam remotam significat secundum subiectam materiam quando aliàs constaret de mente disponentis, interdum substantiam significat, nonnumquam importat materiam, seu causam, dict. 76. n. 1. cum seqq. p. 220.
DE est verbum, quod etiam prolatum à testatore necessitatem, & præceptum importat, nisi dirigatur ad personam cuius fauore profertur, vel nisi materia subiecta repugnet, vel nisi in lege ponatur, vel nisi adiungatur particula importans consilium. dict. 77. n. 1. cum seqq. pag. 121. & 122.
DEBITOR speciei perempta specie ante moram liberatur, Axiom. 66. n. 1. p. 43.
Debitor qui non habet in ære, in corpore, ibid. num. 2. pag. 43.
Debitor nemo potest esse sui ipsi, ibid. n. 3.
Debitoris appellatione venit verus debitor, & idè delegans, vel promittens dare tot debitores, &c. intelligitur de veris debitoribus. Appell. 69. n. 1. p. 172.
Debitoris appellatione veniunt etiam illi, qui habent inter se beneficium diuisionis, prout sunt tutores, quia nihilominus quoad totum dicuntur debitores, ibidem, numero 3.
Debitoris appellatione in statuto continetur fideiussor, ibid. num. 4.
Debitoris appellatione propriè, & verè non venit debitor sub conditione, ibid. n. 5. p. 173.
Debitoris appellatione propriè non venit qui reali obligatione conueniri non potest. ibid. n. 6.
Debitor non tenetur dare nouum fideiussorem si primus ex conuentione datus, & acceptatus facultatibus lapsus sit. Claus. 16. n. 2. p. 18.
Debitoris nomen in solum dans, sufficit si nomen sit exigibile de tempore cessionis, sed si promittat illud esse bonum, & exigibile, ibid. n. 8. p. 19.
Debitoris nomen comprehenditur ubi quis bona sua obligauit. Appell. 35. n. 2. p. 159.
Debitor ad creditorem valet argumentum. loco 31. n. 1. pag. 314.
DEBITVM totum & integrum fuisse solum arguit claus. Pro residuo in quictantia apposita. Claus. 108. numero 2. pag. 121.
Debitum remittere non potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 17. pag. 37.
DECENTIAM, & vbanitatem, non verò necessitatem importat verbum, debet, quando in lege ponitur. dict. 77. n. 9. pag. 222. sic etiam verbum, oportet quandoque denotat decentiam & honestatem, non verò necessitatem. dict. 142. n. 3. p. 293.
DE CÆTERO, est dictio, quæ importat omne futurum tempus. dict. 78. n. 1. p. 222.
DECERNERE, est verbum snapte natura aliquid de nouo inducens, & declarans antiquum, significat animi deliberationem ab omni actu separatam, & non equipollet præcepto. dict. 79. n. 1. cum seqq. p. 222.
DECIMA veniunt oblationum appellatione, & in quo differant. Appell. 172. n. 4. & 5. pag.
Decimarum in causâ inter Ecclesias vigente apposita claus. Arbitrio Rotæ, appellatione interposita suspendit iudicatum. Clausula 10. numero 21. pagina 15.
Decimis ad oblationes factas Ecclesiæ valet argumentum. loco 32. n. 1. p. 314.
DECLARANDI facultas etiam super solo facto per claus. Sublata, &c. est sublata. Claus. 175. n. 21. p. 174.
Declarare

Index rerum, & verborum.

Declarans nihil ponit, nec facit de nouo. dict. 80. num. 3. pag. 222.
Declarans non mutat essentiam, aut naturam dispositionis. Axiom. 66. n. 4. p. 43.
DECLARATIO non ampliat gratiam. Axiom. 66. num. 3. pag. 43.
Declarationis effectus est verbum obscurum clarius explicare. ibid. n. 2.
DECLARATIVA simul, & restrictiua precedentium est dict. Videlicet. dict. 423. n. 1. p. 37.
Declaratiua, & limitatiua precedentium est dict. Itaque, nisi verba ad ampliandum sint apposita. dict. 181. num. 2. pag. 254.
Declaratiua modorum expressorum est dict. Sic, dict. 365. n. 4. p. 359.
Declaratiua precedentium est dict. Ita quod, de illiusque natura est quod intelligatur secundum supradicta. dict. 182. n. 7. p. 265.
Declaratiua, & continuatiua eiusdem qualitatis est dict. Adde. dict. 7. n. 2. p. 195.
DECLARATIVA stat dict. Et, si ponatur inter genus & speciem, causam, & causatum. dict. 110. n. 27. p. 235.
Declaratiue, seu expositiue pro Id est, quandoque ponitur dict. Siue. dict. 375. n. 6. p. 363.
Declaratiue sumitur dict. Vel, pro Id est, quando ponitur inter duas dictiones idem significantes. dict. 415. numero 5. pagina 377. idem de dict. Seu, habetur dict. 363. n. 7. pag. 357.
Declaratiue, & non restrictiue aliquando ponitur dict. Id est. dict. 145. n. 4. p. 249.
DECLARATVR tex. in l. filium habeo, ff. ad Maced. Appell. 99. n. 95. p. 210.
Declaratur tex. in cap. 1. §. & si clientulus, de alien. feud. ib. n. 89. pag. 209.
Declarantur l. ult. §. 1. ff. de legat. 1. & l. nomen. §. 1. ff. de legat. 3. & l. Aurelius §. 1. & 2. & l. ult. in fine, ff. de liber. leg. dict. 198. n. 4. p. 276.
DECRETVM irritans annullat omnia, quæ in contrarium sunt. Claus. 40. n. 2. p. 43.
Decretum irritans ab initio operatur nullitatem actus, ib. num. 4.
Decretum irritans gesta retrò inficit quodcumque de eo opponatur, ibid. n. 5.
Decretum irritans ligat etiam ignorantes, ibidem, num. 7. respectu nullitatis actus non aliarum poenarum, ib. n. 13.
Decretum irritans operatur effectum suum à die data, etiam ante scientiam priuilegiati vel promissi, seu constitutionis publicationem, ibid. n. 9.
Decretum irritans ligat etiam Papam, nisi faciat contra illud Motu proprio, vel cum clausula ipsius derogatiua, ibid. num. 10.
Decretum irritans ligat etiam executores Apostolicum, n. 10. p. 44.
Decretum irritans ab inferiore etiam legato Papæ positum non ligat ignorantes etiam quoad nullitatem actus, ib. num. 14.
Decretum irritans non ligat ignorantes quando dispositio, cui adiecitur, est certa & determinata, secus si dubia, ibid. n. 17.
Decretum irritans an & quando inficiat possessionem, late ostenditur, ibid. n. 23. cum seqq. p. 45.
Decretum irritans formam inducit, qua non seruata actus ipso iure corrumpitur, ibid. n. 31.
Decretum irritans tollit prescriptionem, & consuetudinem nedom in præteritum, sed etiam in futurum, ibid. n. 34. & 35.
Decretum irritans vires sententiæ tollit, eiusque executionem impedit, ibid. n. 36. p. 46.
Decretum irritans appositum in gratia operatur etiam ante præsentationem litterarum, ib. n. 37.
Decretum irritans non ampliat dispositionem principalem, sed tanquam accessorium illius naturam sequitur, ibid. n. 47.
**Decretum irritans appositum in gratia Papæ concurrente cum collatione Ordinarij sub eadem die nihil operatur quando prouisus ab Ordinario habet possessionem, in terminis cap. si à Sede, de præbend. in 6. Claus. 40. n. 48. p. 46.
Decretum irritans non operatur quando est interpositum**

ex falsa causa, ibid. numero 49.
Decretum irritans appositum in fauorem vnius, non operatur in fauorem alterius. ibid. n. 50.
Decretum irritans appositum in gratia de aliquo beneficio obtenta: vti de reſeruato, non afficit manus Ordinarij, si non sit reſeruatum, ibid. n. 51.
Decretum irritans nihil operatur ad hoc vt expressio vno modo vacandi, veniat alius non expressus, ibidem, numero 52.
Decretum prohibitorium æquipallet clausulæ Sublata, &c. Claus. 175. n. 25. p. 174.
Decreti irritantis vim habet dict. Omnino, & quicquid sit contra clausulam, vbi talis dictio reperitur, pro infecto haberi debet, dict. 140. n. 15. p. 290.
Decreto cum claus. Si & postquam renunciauerit, satisfactum videtur, si intelligatur ad cumulandum possessionem possessioni. Claus. 150. n. 15. p. 150.
Decreti irritantis vim habet dict. Nullatenus. dict. 226. n. 5. pag. 285.
DEFECTVS Iuris positiui tollit claus. Supplentes, &c. Claus. 177. n. 3. p. 178.
Defectus aliquis opponi non potest si Papa confirmando alienationem rei Ecclesiæ factam non seruatis solemnitatibus addat clausulam, supplentes omnes defectus de plenitudine potestatis. ibid. n. 4.
Defectus non narratos, vel ignoratos minimè supplet claus. Supplentes, &c. ibid. n. 10. p. 179.
Defectus substantiales non tollit claus. Supplentes, &c. ibid. num. 11.
Defectus qui concernunt personam supplicantis, vel contrahentis non supplet claus. Supplentes, &c. ibidem, num. 14.
Defectus plures vbi concurrunt non operatur claus. Non obstantibus, &c. Claus. 82. n. 9. p. 92.
Defectum solemnitatis substantialis tollit claus. Supplentes ex certa scientia, Claus. 177. num. 5. p. 178.
Defectus duplex vbi adest non operatur claus. Ex certa scientia. Claus. 59. n. 37. p. 67.
Defectus substantiales non supplet claus. Ex certa scientia, ibid. n. 44.
Defectus omnes solemnitatis non prouenientes à natura tollit claus. de plenitudine potestatis. Claus. 41. num. 17. pag. 49.
Defectus per quos gratia est subreptitia non tollit claus. Pro expressis, maxime quando est apposita limitatè. Claus. 102. n. 16. p. 118.
Defectus, plures non habent vim supplendi clausulæ generalis. Claus. 62. n. 13. p. 71.
Defectus substantiales non supplet, nec inhabilitatem remouet claus. Motus proprii. Claus. 79. n. 55. p. 89.
DEFENDENS se potest contraria allegare. Axiom. 18. n. 9. pag. 38.
DEFENDERE est verbum ciuile, denotatque alterius causam tueri, dict. 81. n. 1. p. 223.
Defendere qui tenetur non sufficit quòd se ingerat, sed quòd non sit defuturus defensionì, & in ea perseueret vsque ad finem, ibid. n. 3.
Defendere verbum generale est, & tam defensionem Iuris quàm facti importat, ibid. n. 4.
DEFENSIO sublata non est per claus. Summarie, &c. Claus. 176. n. 20. p. 177.
Defensiones, & exceptiones competentes de Iure non auferunt claus. Motus proprii. Claus. 79. n. 49. p. 88.
Defensiones legitimas partis, non tamen eius citationem tollit claus. Sola facti veritate inspecta, Claus. 173. n. 24. pag. 171.
DEFICIERE non solum importat mori, sed etiam deesse, siue non esse. dict. 83. n. 1. p. 223.
DEFINITIO conuerti debet cum suo definito. Axiom. 67. n. 1. p. 43.
Definitio perfecta debet habere genus, ac propriam, & completam differentiam, ibid. n. 2.
Definitio est initium omnis disputationis, ibid. n. 3.
Definitione validum est argumentum. loco 33. numero 8. pag. 315.
DEFUNCTI voluntatem subſtinet, seu confirmat clausula codicillaris, quando deficit simpliciter ob defectum solemnitatis, non autem eam alterat. Claus. 21. n. 11. p. 25.

DEINDE

Index rerum, & verborum.

- DEINDE** est dictio significatiua ordinis graduum, & ideo in materia successionis importat successuum ordinem, vt proximior præferatur remotiori. dict. 82. n. 1. p. 223.
- DEINCEPS**, est dictio indicatiua futuri temporis, & accipitur in infinitum. dict. 84. n. 2. cum seqq. p. 224.
- DELEGATA** iurisdicção extenditur ad extraneos illam impediētes. Claus. 33. n. 9. p. 35.
- Delegatam** iurisdictionem quodque non importat verbum, Mandare. dict. 61. n. 2. pag. 214. & dict. 196. num. 4. pag. 274.
- DELEGATIO** Papæ facta non existenti in dignitate vt valeat, operatur claus. Ex certa scientia. Claus. 39. num. 11. pag. 65.
- DELEGATVS** virtute claus. Contradictores, &c. non potest alia pœna puniri, quàm per viam excommunicationis, vel interdicti. Claus. 33. n. 10. p. 35.
- Delegatus** cum claus. Vt omnes, aut duo, &c. qui præuenit potest seorsum procedere & sine aliis coniudicibus iudicare, nec tenetur eosdem requirere. Claus. 125. n. 8. pag. 132.
- Delegati** personæ concessa claus. Appellatione remota, non transit ad subdelegatum, Claus. 9. n. 7. p. 12.
- Delegato** ad arbitrium, & è contra valet argumentum. loco 34. n. 1. p. 35.
- Delegato** à subdelegato ad procuratorem, vel substitutum valet argumentum. ib. n. 2.
- Delegatus** cum claus. Conscientiam tuam oneramus, non potest subdelegare. Claus. 24. n. 8. p. 26.
- DELICTA** punire publicè interest, & expedit Reip. ne delicta maneant impunita, Axiom. 68. n. 1. p. 43.
- Delictis** & fraudibus non est via aperienda, ibid. num. 2. pag. 44.
- Delicti** paritas paritatem pœnæ requirit, ib. n. 3.
- Delicta** grauiora, & atrociora grauius puniuntur, ibid. num. 4.
- Delicti** pœna timeri debet, vt supplicium vnius exemplum possit esse multorum, ib. n. 5.
- Delictum** continuatum grauius punitur, ib. n. 6.
- Delictum** pluries commissum seu reiteratum an inducat plura delicta, ib. n. 8.
- Delicta** debent teneré suos auctores, ib. n. 9.
- Delictum** in omittendo leuius est, quàm in committendo, ibid. n. 10.
- Delictum** non imputatur vbi dolus non est, ib. n. 11.
- Delicta** ex voluntate, & proposito distinguuntur, ibidem, num. 13.
- Delictum** in dubio non præsumitur, ib. n. 14.
- Delictum** non est præsumendum vbi alia coniectura sumi potest, ibid. n. 15.
- Delictis** ad contractus valet argumentum. loco 35. num. 1. pag. 35.
- DEMONSTRARE** aliquando, & definire interdum importat verbum, Declarare. dict. 80. n. 4. p. 223.
- DEMONSTRATIONEM** ocularem & expressam significat dict. Ille. dict. 147. n. 1. p. 250.
- Demonstrationem** quod iste talis sit defunctus, importat dict. Quondam, apposta nomini proprio. dict. 331. num. 3. pag. 144.
- DEMONSTRATIUA** temporis, seu declaratiua rei, cui adiicitur, est dict. Tunc, dict. 419. n. 6. p. 374.
- Demonstratiua** ad oculum quoad formam, & modum faciendum est dict. Sic. dict. 365. n. 5. p. 359.
- Demonstratiua** præsentis temporis est dict. Nunc. dict. 130. num. 1. p. 186. & dict. Modò, dict. 201. n. 1. p. 277.
- Demonstratiua** personæ ad oculum est dict. Ipse, dict. 177. n. 4. p. 282.
- DEMONSTRATIVE** stat dict. Ipse, ad significandas personas expressas. dict. 177. n. 2. p. 282.
- Demonstratiuè**, & causatiuè potius quàm conditionaliter, & restrictiue stat dict. Iuxta. dict. 187. numero 2. pagina 269.
- Demonstratiuè** secundum subiectam materiam nonnunquam stat, dict. Videlicet, dict. 423. n. 2. p. 379.
- Demonstratiuè** magis quàm restrictiue in dubio stat dict. Videlicet, ib. n. 3.
- Demonstratiuè**, & declaratiuè, non autem restrictiue stat dictio Tunc, si ponatur sine aliqua dictione taxatiua dict. 409. n. 10. p. 375.
- Demonstratiuè** potius quàm taxatiuè stat dict. Cum, posita inter diuersas orationes. dict. 75. n. 19. p. 219.
- DEMONSTRATIVVM** rei ad oculum & intellectum est pronomen Hoc. dict. 133. n. 1. & 2. p. 245.
- DEMYM** est dictio restrictiua, taxatiua, & inclusiua. dict. 85. n. 1. p. 224.
- DENOMINATIO** semper fit à digniori, & potentiori. Axiom. 69. n. 1. p. 44.
- Denominatio** sæpe probat qualitatem rei, ib. num. 2. p. 45.
- Denominatio** diuersa significat res esse in substantia diuersas, ib. n. 3.
- DENTES** non veniunt appellatione membri. Appell. 146. n. 3. pag.
- DEONATVR**, est verbum quod importat sententiam ferendam. dict. 86. n. 1. p. 224.
- DEPONENS** per dict. Fortè, nihil concludit, quia videtur dubitatiuè deponere. dict. 127. n. 4. p. 244.
- DEPORTATVS** dicitur ciuilitè mortuus, loco 74. n. 7. p. 317.
- DEPOSITARIA** clausula importat vt non audiat debitor priusquam deponat in iudicio certam pecuniæ quantitatem. Claus. 41. n. 2. p. 50.
- Depositaria** clausula hodie apud Lusitanos non apponitur in contractibus, nisi sit super quantitate receptæ pecuniæ, super qua audientia postulat.
- DEPOSITVM** conditionale non dicitur ex eo quodd factum fuerat cum claus. sine præiudicio, &c. Claus. 157. num. 10. pag. 156.
- Depositum** nulliter factum in casu, quo sola oblatio verbalis sufficiebat, non vitiat ex quo abundat, Axiom. 3. n. 4. p. 5.
- DEROGANS** non præsumitur cogitasse de speciali prouisione. Claus. 81. n. 5. p. 92.
- DEROGATIO** non obstante statuto, & quibusvis aliis non se extendit ad derogandum statuto speciali, in quo est maior ratio. Claus. 84. n. 9. p. 97.
- Derogationem** expressam non operatur claus. Quorum tenores, &c. quoties in posteriori dispositione expressè requiritur certa scientia. Claus. 127. n. 13. p. 134.
- Derogationem** specificam, & expressionem omnium contentorum non importat claus. Quorum tenores, &c. quando Papa significaret supplicationem non simpliciter, sed cum qualitate, puta, fiat, & committatur, ibidem, num. 14.
- Derogationem** beneficii Iurispatronatus fundati à patrono laico non operatur claus. Non obstantibus priuilegiis, &c. apposta in eius prouisione. Claus. 83. n. 16. p. 95.
- Derogationis** specialis vim habet dict. Præcisè. dict. 275. n. 4. pag. 307. Item & claus. Pro expressis. Claus. 102. num. 8. pag. 117.
- DEROGATORIA** clausula tollit ea, de quibus debebat fieri mentio specialis. Claus. 43. n. 2. p. 51.
- Derogatiua** clausula reuocat, & derogat eatenus quatenus reperit repugnantiam suæ dispositioni, ib. n. 3.
- Derogatoria** clausula gratiam principalem ampliare non potest, benè tamen valet illam declarare, ib. n. 4.
- Derogatoriæ** clausulam habet in se iuramentum, ib. n. 7. pag. 52.
- Derogatoriæ** clausulæ regulantur ab ipsa dispositione principali, ibid. n. 11.
- Derogatoriæ** clausulæ contentæ in reg. 8. Cancel. an referantur ad omnes alias regulas præcedentes, remissiue, ib. num. 12.
- Derogatoria** clausula an requiratur in concessione exemptionis, remissiue, ib. n. 14.
- Derogatoriæ** clausulæ appositæ in concessione subsidij, quid operentur, ostenditur. ibid. n. 15.
- Derogatoriæ** clausulæ amplissimæ nihil operantur contra personas priuilegiatas, vbi in Papa non datur scientia præiudicij, ib. n. 16.
- Derogatoriæ** derogatoriæ satis censentur sublatæ per claus. Etiam si de illis, illorumque totis tenoribus, &c. ib. num. 17.
- Derogatoria** clausula etiam si amplissimis verbis concepta non extenditur vt comprehendat ius ignoratum à Papa, ib. n. 19.
- Derogatoriæ** ad omnem legem cõtrariam vim habet claus. De plenitudine potestatis. Claus. 49. n. 1. p. 48.
- DESCENDENTES** est nomen collectiuum, denotans perpetuitatem. Appell. 70. n. 2. p. 173.

Index rerum, & verborum.

Descendentium appellatione veniunt omnes in infinitum descendentes, *ibid.* n.1.
Descendentes ex Titio quando vocantur, intelligitur de filius primi gradus, *ib.* n.4. pag. 174.
Descendentium appellatione veniunt nascituri, & concepti post mortem testatoris, *ibid.* n.7.
Descendentium appellatione veniunt naturales, *ibid.* n.8. pag. 174.
Descendentium appellatione veniunt masculi, & foeminae, *ib.* n.9.
Descendentes masculos ubi vocavit testator, non admittuntur foeminae, *ibid.* n.11. p. 175.
Descendentes ex linea masculina, vel per virilem sexum quando sunt vocati, tunc foeminae non veniunt etiam descendentes ex masculis, *ib.* n.11.
Descendentium appellatione veniunt etiam nati ex foeminis, *ib.* n.17. p. 176.
Descendentium appellatione in privilegiis non venit masculus ex foemina, *ib.* n.21.
Descendentes veniunt appellatione suorum. Appell. 157. n. 1. pag. 296.
Descendentes omnes veniunt ex communi usu loquendi appellatione meorum. Appell. 151. n. 3. p. 251.
Descendentes veniunt generationis appellatione. Appell. 108. n. 1. p. 226.
Descendentes ex linea masculina tantum, & non foemina, veniunt ex proprio significato appellatione generationis secundum unam opinionem, sed contrarium est verius, *ibid.* n.3.
Descendentes veniunt posteritatis appellatione. Appell. 108. n. 1. p. 275.
Descendentes ex foeminis continentur appellatione posteritatis, *ib.* n.3.
Descendentes proprie veniunt appellatione posteriorum, & ita omnes in infinitum, & in perpetuum. Appell. 209. n. 1. pag. 275.
Descendentes proprie vocasse dicitur testator, qui vocavit progeniem ad fideicommissum. Appell. 222. numero 1. pag. 278.
Descendentes soli continentur appellatione prolis. Appell. 223. n. 1. p. 278.
Descendentes solum ab ipso testatore, non autem transfuersales veniunt appellatione familiae, ubi constat illum sensisse de familia actuè, seu effectivè, & maxime si additum sit pronomen aliquod possessivum. Appell. 94. n. 2. pag. 191.
Descendentes omnes tam masculi quam foeminae comprehenduntur appellatione liberorum. Appell. 130. num. 1. pag. 239.
Descendentes in infinitum veniunt appellatione feminis. Appell. 139. n. 1. p. 289.
Descendentes soli veniunt appellatione lineae. Appell. 135. n. 2. p. 242.
Descendentes ex foemina non veniunt quando vocata esset linea recta. Appell. 135. n. 14. p. 242.
DEVOLUTIONEM probare debet impetrans beneficium, cum claus. Dummodò collatio sit deuoluta, &c. Claus. 54. n. 1. p. 61.
Deuolutio debet plenè, & concludenter probari stante claus. Etiam si deuoluta, &c. *ibid.* n.3.
Deuolutio quando fieri debeat, ac probanda veniat remissuè, *ibid.* n.4.
DEVOLUTIVUM, quoad effectum non operatur claus. Appellatione remota. Claus. 9. n. 25. p. 13.
DICTUM vnius dictum nullius. Axiom. 70. n. 1. p. 43.
Dictum per rationem ampliatur, & limitatur. Axiom. 197. n. 11. p. 122.
DICTVS, est dictio repetitiva, & relativa praecedentium. dict. 87. n. 1. p. 225. Relationem non solum substantiae, sed etiam omnium qualitarum facit, *ib.* n.2.
Dictus importat perinde ac si expressisset eos, de quibus agitur cum omnibus illorum qualitatibus, *ib.* n.4. p. 226. Et personas, quae legi possunt in instrumento respicit dict. Dicti, *ibid.* num. 5. Et pactum factum cum aliquo adhibita dict. Dictus, ad haeredes non transit, *ibid.* n.6. Omnia etiam futura, de quibus facta fuit mentio, repetit, dict. Dicta, *ib.* n.7.
DIES termini non computatur in termino. Axiom. 71. num. 5.

pag. 45. Intellige quando dispositio, quae tempus statuit, proponit per dict. A vel Ab, ex quo terminus incipiat. dict. 1. n. 6. p. 192.
DIE feriata non tamen in honorem Dei ut Iudex procedere possit, operatur claus. Summarie, &c. propter verbum de planq. Claus. 176. n. 10. p. 177.
DIE, quo assignatur terminus est de natura dict. Infra, excludere. dict. 161. n. 5. p. 156.
Dies interpellat pro homine, idè obligatus aliquid implere in certo termino lapsò termino dicitur in mora. Axiom. 71. n. 1. p. 46.
Dies tacita interpellat, & constituit in mora sicut expressa, *ib.* n.2.
Dies tacita dicitur, quae inest à Iure, vel à natura rei, vel contractus, *ib.* n.3.
Diei appellatione in dubio venit dies naturalis. Appell. 71. n. 1. p. 176.
Diei appellatione non venit nox, nisi per fictionem, *ib.* n.2.
Dies festivi dicuntur de praepcepto, *ib.* n.3.
Dierum appellatione veniunt continui, non autem viles, *ib.* n.4.
DICTA est itineratio vnius diei, in quo assignantur viginti miliaria, siue sex leuca. Claus. 53. n. 6. p. 60.
Dieta per mare est quinquaginta miliariorum, *ib.* n.8.
Dieta commensurari debet per viam vitatam, & frequentiore, *ib.* n.7.
Dietas ultra duas quis de Iure extra suum domicilium trahi non potest, *ib.* n.1.
Dieta non servatur quoad Auditorem Camerae, *ib.* n.4.
DIGITVS non continetur appellatione membri. Appell. 146. n. 2. p. 246.
DIGNITATIS appellatione non venit Episcopatus in odio, Appell. 71. n. 1. p. 177.
Dignitatis appellatione in dispensationibus non veniunt maiores post Pontificales, *ib.* n.2.
Dignitas maior post Pontificalem non venit etiam in gratia ad dignitates, *ib.*
Dignitatis maioris nomine intelligitur ea, quae in Ecclesia Cathedrali maior est ceteris post dignitatem Episcopalem, *ib.*
Dignitatis in Ecclesia Cathedrali appellatione veniunt tantum Archidiaconatus, & Archipresbyteratus, *ib.* n.3. quia ex solo nomine habent dignitatem de Iure communi, *ibid.* n.4.
Dignitatis appellatione in commissionibus causarum venit Vicarius Episcopi generalis, qui in dignitate dicitur constitutus, *ib.* n.6.
Dignitatis appellatione venit Collector, Subcollector, & Commendatarius perpetuus, *ib.* n.7. & 8.
Dignitatis appellatione proprie non venit Canonicatus, sed largè, *ibid.* n.10.
Dignitatis appellatione non venit Abbatia, quia est de maioribus dignitatibus, quae sint in Ecclesia, *ibidem* n.11.
Dignitas in materia non ambigua venit appellatione beneficii, secus in poenali, Appell. 32. n. 10. p. 158.
DIGNVM magis trahit ad se minus dignum, quando aequè principaliter datur concursus. Axiom. 71. num. 1. & 2. pag. 45.
DILATIO debet esse competens etiam si assignetur in casu, in quo non debebat assignari. Axiom. 3. numero 11. pag. 5.
Dilationis causa cessante cessat dilatio. Axiom. 40. num. 11. pag. 27.
Dilationem nullam admittat dict. Statim, & regulariter sine temporis intervallo. dict. 383. n. 1. p. 365.
DILIGENTIAM processus ab adversario adhibitam tollit Claus. Motu proprio. Claus. 79. n. 30. p. 88.
DIMINUTIONEM aliquam requisiti videtur operari dict. Aliis dict. 16. n. 9. p. 197.
Diminutionem denotat dict. Quid, & refertur ad minimum, seu verificatur in minimo. dict. 518. numero 1. pag. 338.
Diminutionem importat dict. Circa. dict. 57. num. 13. pag. 22.
Diminutionem non recipit, & additione non indiget dict. Plenum, dict. 161. n. 3. p. 300.
Diminutio ubi aliqua est non dicitur integrum. dict. 167. n. 4. p. 259.

Diminutio

Index rerum, & verborum.

Diminutio patrimonij propriè, & strictè loquendo venit appellatione damni. Appell. 68. n. 1. p. 171.

DIMINUTIVA est aliquando dict. Aliquis, dict. 11. num. 14. pag. 199.

Diminutiva est dict. Ferè, & non firmat in omnibus. dict. 114. n. 3. p. 142.

Diminutiva aliquando de proprio significato sunt verba, aliquo modo, dict. 13. n. 3. p. 200.

DISCRETIUA coniunctio est dict. Quàm, dict. 301. num. 2. pag. 320.

DISIUNCTIONIS, seu alternatiuæ in propria natura stat dict. Aut, quando ponitur inter ea, quæ simul esse non possunt. dict. 46. n. 14. p. 109.

DISIUNCTIVA est dict. Siue, & disiungit verba, sed coniungit significatum, eandemque vim, & naturam habet, quam dict. Seu. dict. 375. n. 1. p. 363.

Disiunctiuam virtutem habet claus. Omnia, & singula, &c. aliquando verò copulatiuam. Claus. 96. n. 9. p. 110.

Disiunctiua est dict. Vel, quoad verba, & quoad effectum. dict. 415. n. 3. p. 377.

Disiunctiua propriè est dict. Aut. dict. 46. numero 1. pagina 108.

DISIUNCTIVE nonnunquam ponitur dict. Quamuis. dict. 304. n. 6. p. 331.

Disiunctiuæ stat dict. Et pro Vel, quando ponitur inter ea, quæ sunt eiusdem potestatis, seu affectus, vel quando ponitur inter incompatibilia, & repugnantia. dict. 110. n. 28. p. 235.

DIOECESANI appellatione non continetur Episcopus in iis, quæ potiùs exigunt officium, vel dignitatem Episcopi, quàm eius iurisdictionem, in aliis verò, quæ iurisdictionem potiùs requirunt appellatione Dioecesani continetur inferior habens iurisdictionem Episcopalem. Appell. 73. n. 1. & 2. p. 178.

DIOECESIS appellatione in materia fauorabili ciuitas continetur, secùs in odiosa, Appell. 74. n. 1. p. 178.

DISPENSANDI facultas tollitur per dict. Nullatenus. dict. 126. n. 3. p. 284.

DISPENSARE nunquam potest inferior vbiunque à lege disponitur, vt aliquid omnimodò fiat. dict. 139. num. 8. pag. 289.

DISPENSATIONEM obtinere potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 13. p. 37.

Dispensationem non inducit claus. Non obstantibus privilegiis, &c. licet tollat subreptionem. Claus. 83. numero 17. pag. 95.

Dispensationem aliquam non inducit claus. Motu proprio, nec tollit impedimentum personæ. Claus. 79. numero 51. pag. 88.

Dispensatio posterior vt nò facta prioris mentione minimè sic subreptitia non operatur claus. Motu proprio. Claus. 79. num. 51. pag. 88. nec claus. Ex certa scientia. Claus. 59. n. 55. pag. 68.

Dispensationibus sine causa factis non operatur. Claus. Ex certa scientia. Claus. 59. n. 51. p. 67.

Dispensationem excludit dict. Nullo modo. dict. 128. num. 4. pag. 185.

Dispensatio est stricti Iuris. Appellat. 89. numero 3. pagina 186.

Dispensationis defectum tollit claus. Perindè valere. Claus. 100. n. 4. p. 115.

DISPENSATVS ad beneficia etiam Curata non censetur dispensatus ad præbendas, & Canonicatus Ecclesiæ Cathedralis. Appell. 32. n. 12. p. 158.

Dispensatus ad omnes Ordines quoad minores tantùm censetur dispensatus, nisi illos tantùm habuerit. Appell. 179. n. 2. p. 264.

DISPONENS per claus. Pro tempore, quando respectiue vult obseruari tempora, tunc neminem obligat, nisi illum, qui in illo tempore reperitur. Claus. 109. n. 2. p. 121.

Disponentem noluisse restringere suam dispositionem ad specificata, sed voluisse illam gerere eo modo, quo de Iure melius fieri potuit, operatur claus. Omni meliori modo. Claus. 95. n. 18. p. 107.

DISPONERE importat de sui natura, dispositionem inter viuos, & in vitæ voluntatibus. dict. 89. n. 1. p. 223.

Disponere de re sua quilibet potest. Axiom. 73. numero 1. pag. 45.

DISPOSITIO omnis etiam irata intelligitur rebus sic stantibus, & in eodem statu permanentibus. Axiom. 73. n. 2. cum seqq. p. 46.

Dispositio generalis generaliter est intelligenda, ibidem, num. 6.

Dispositio generalis non comprehendit ea, quæ non esset quis in specie comprehensurus. Axiom. 106. p. 68.

Dispositio generalis omnes species comprehendit. Axiom. 106. n. 1. p. 68.

Dispositio generalis restringitur ex ratione particulari, ib. num. 7.

Dispositio quantumcunque generalis nunquam comprehendit illud de quo disponens non posset in specie disponere, ibid. n. 8.

Dispositio generalis non comprehendit casum specialiter definitum, ib. n. 9.

Dispositio generalis non extenditur ad incogitata, ibid. n. 10. p. 47.

Dispositio generalis non comprehendit personas exemplar, ib. n. 11.

Dispositio generalis quæ dicatur, & quæ specialis, remissiuè, ib. n. 12.

Dispositio limitata limitatum producit effectum, maxime quando prouiso in certo casu fit per modum conditionis voluntariæ, ib. n. 13. & 14.

Dispositio omnis intelligitur vt conueniat naturæ actus, qui celebratur, ib. n. 15.

Dispositio non habet locum vbi verba non conueniunt dispositioni, ib. n. 16.

Dispositio omnis inspicitur & interpretatur prout verba diriguntur, ib. n. 17.

Dispositio omnis intelligitur de prima, & vnica vice, nisi dispositio sit multiplicabilis, vel quando non est ratio, quare magis intelligitur de primo actu quàm de iterato, & materia est fauorabilis, & quando agitur de modico præiudicio in materia fauorabili vltimæ voluntatis, ib. n. 18. & 19.

Dispositio omnis simpliciter prolata intelligitur, ampliat, & restringitur secundum Ius commune, ibidem, num. 20.

Dispositio omnis semper intelligi debet de actu valido, ib. num. 21.

Dispositio omnis recipit restrictiorem de habilitate, ibid. n. 23. p. 48.

Dispositio odiosa loquens de Monachis non extenditur ad Canonicos Regulares. Axiom. 166. numero 2. pagina 105.

Dispositio an & quando censetur odiosa, aut fauorabilis, remissiuè, ibid. n. 5.

Dispositio loquens de conueniendis hominibus ex tali Collegio non intelligitur de Collegio, sed de singulis. Appell. 116. n. 2. p. 233.

Dispositionem in omnibus verificari exigit dict. Ambo, nec satis est in vno verificari, nisi aliter colligatur ex mente testatoris, vel nisi militet eadem ratio in vtròque casu. dict. 28. n. 1. p. 203.

Dispositionem legis ad alium casum extendit dict. Etiam, dict. 112. n. 10. p. 237.

Dispositio actus interpretanda est vt causæ magis necessaria prouisum esse videatur. Axiom. 12. numero 22. pagina 14.

Dispositio in vno ex correlatiuis non habet locum maxime in contractibus stricti Iuris. Axiom. 61. numero 4. pagina 41.

Dispositio vbi redderetur inutilis si copula coniungeret, tunc illa disiungit. Axiom. 59. n. 8. p. 40.

Dispositionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem inducit dict. Secundum. dict. 358. n. 10. p. 353.

Dispositio quando censetur condicionalis, vel modalis, ostenditur, dict. 439. n. 5. p. 387.

Dispositio vt non possit extendi vltra tempus à testatore præfixum, operatur dict. Donec, dict. 93. numero 6. pagina 227.

Dispositioni, cui adiectum est decretum irritans, an possit pars renunciare, ostenditur. Claus. 40. n. 33. p. 45.

Dispositionem ad extraneos extendit dict. Quibuscunque. dict. 317. n. 9. p. 327.

Index rerum, & verborum.

- Dispositionem conditionalem inducit claus.** Prout de Iure. Claus. 115. n. 13. p. 126.
- Dispositioni quando est adiecta dict.** Dummodò, importat conditionem, non verò si adiecta sit executioni. dict. 95. n. 6. p. 129.
- Dispositionem coniungit dict.** Propterea, posita post copulatiuam, Et. dict. 293. n. 3. p. 316.
- Dispositio quando redderetur inutilis si copula coniungeret, tunc illa disiungit.** Axio. 59. n. 8. p. 39.
- Dispositionem restringit ad tempus præsens, & bona præsentia pronomen, Meus, dict.** 198. n. 2. p. 276.
- Dispositionem plenam importat verbum, Volo, in vltimis voluntatibus.** dict. 436. n. 10. p. 384. secùs si iunctum sit infinito in actibus inter viuos, ib. n. 14.
- Dispositio actus interpretari debet vt videatur prouisum causæ magis necessariæ.** Axiom. 12. numero 22. pagina 13.
- Dispositio concedens aliquid principale censetur etiam concedere id, quòd accessoriè venit ad illud principale.** Axio. 4. n. 4. p. 6.
- Dispositio in dubio semper est interpretanda in eum sensum, qui magis ad æqualitatem reducit.** Axio. 16. num. 4. pag. 17.
- Dispositio rota vitatur si id, quod abundat per errorem loco necessarij, & requisiti sit appositum.** Axiom. 3. num. 9. pag. 5.
- Dispositio quantumuis generalis est restringenda ne sequatur absurdum,** Axio. 2. n. 3. p. 4.
- Dispositiones quando sunt diuersæ, summa maior non continet minorem.** Axio. 215. n. 2. p. 129.
- Dispositionem principalem non alterat, auget, sed immutat clausula accessoria.** Claus. 1. n. 1. p. 1.
- Dispositio testatoris quando est restricta ad aliquod tempus, tunc intelligitur vocasse descendentes, qui intra illud tempus possunt nasci.** Appell. 130. n. 10. p. 240.
- Dispositione tacita ad expressam valet argumentum.** loco 56. n. 1. p. Sicut etiam valet à dispositione legis ad dispositionem testatoris, ib. num. 2. & à dispositione statuti ad dispositionem testamenti, ibid. n. 3.
- Dispositio qua reuertitur ad Ius commune fauorabilis est.** Axiom. 215. n. 6. p. 140.
- Dispositio testatoris quando est restricta ad aliquod tempus, nomen, dependentes, intelligitur de iis, qui intra illud tempus possunt verisimiliter nasci.** Appell. 70. num. 6. pag. 174.
- Dispositio omnis faciens mentionem de aliquo termino, & actu semper intelligitur de valido.** Appell. 59. num. 2. pag. 170.
- Dispositio, seu contractus vt non transeat ad hæredes operatur dict.** Tantum. dict. 401. n. 18. p. 371.
- Dispositio vigore claus.** Omni meliori modo, &c. non restringitur ad expressa, sed extenditur ad omnes casus, in quibus actus melius sustinetur. Clausul. 95. numero 7. pag. 106.
- Dispositio de compromittendo controuersiam ortam inter quascunque personas non capit controuersiam Collegij, vel Vniuersitatis,** Appell. 197. n. 3. pag.
- Dispositionem vltra cognita agenti tempore actus, non potest extendere claus.** Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 56. p. 109.
- Dispositionem non alterat, nec ampliat.** Claus. Omni meliori modo, ibid. n. 63.
- Dispositio, cui adiecta est claus.** Sublata, &c. censetur facilius derogare contrariæ illam clausulam non habenti. Claus. 175. n. 17. p. 174.
- Dispositio quando est sub eadem oratione concepta, tunc dict.** Et, repetitiua est omnium conditionum præcedentium, secùs si sub diuersa dict. 110. n. 30. p. 235.
- Dispositioni l. si vnquam C. de reuocan. donat. non censetur renunciatum per claus.** Renunciatis, &c. Claus. 133. n. 17. p. 141.
- Dispositio puniens aliquid præsumentem non comprehendit illum, qui id bona fide, ignoranter, aut imprudenter, siue inaduertenter facit.** dict. 278. n. 3. p. 309.
- Dispositionem ad tempus, & casum expressum non restringit dict.** Eo casu, quando id colligitur ex verosimili mente testatoris. dict. 105. n. 3. p. 22.
- Dispositionem restringit dict.** Donec, cum perseverantia vsque ad tempus, cui adiecta est. dict. 93. n. 5. pag. 217.
- DISPOSITIVVM** est verbum, Volo, cum alterius personæ voluntas non spectatur. dict. 436. n. 9. p. 384.
- DISTIMILIA** denotat dict. Alius, ratione subiectæ materiæ, vel quando sequeretur absurdum. dict. 26. n. 14. p. 102.
- DISTRACTVS** venit appellatione contractus. Appell. 59. n. 4. p. 170.
- DISTRIBUTIONEM** nonnunquam importat dict. Quisquis, dict. 324. n. 4. p. 340.
- Distributionem** in singula parte importat dict. Aliquis. dict. 22. n. 4. p. 199.
- Distributionem non recipit dict.** Quilibet, posita ab homine cum sit vniuersalis. dict. 320. numero 9. pagina 339.
- DISTRIBUTIONES** QUOTIDIANÆ veniunt appellatione emolumenti beneficij, seu præbendarum. Appell. 87. n. 4. pag. 185.
- Distributiones quotidianæ non continentur appellatione fructuum.** Appell. 103. n. 12. p. 222.
- Distributiones quotidianæ regulariter non veniunt in condemnatione fructuum perceptorum.** ib. n. 13.
- Distributiones quotidianæ non veniunt appellatione beneficij, seu præbendæ.** Appell. 173. n. 4. p. 260.
- Distributiones quotidianæ propriè non veniunt appellatione reddituum beneficij.** Appellat. 251. numero 5. pagina 283.
- Distributiones quotidianæ non veniunt in amissione fructuum ob non factam Fidei professionem.** Appell. 103. n. 14. p. 223.
- Distributiones quotidianæ non veniunt appellatione proventuum.** Appell. 227. n. 3. p. 281.
- Distributionum appellatione simpliciter veniunt annuaria defunctorum.** Appell. 74. num. 1. p. 178. An autem veniant distributionum quotidianarum appellatione, ostenditur, ibid. n. 2.
- DISTRIBUTIVA** est dictio, Cuiuslibet, & attribuit cuilibet in solidum. dict. 74. n. 2. p. 217.
- Distributiva est dict.** Omnis, & attribuit actum cuilibet in solidum quando ponitur in numero singulari, in plurali verò attribuit simul collectiue. dict. 241. numero 22. pagina 293.
- Distributiva singularum suprapositorum est dictio, Quilibet.** dict. 320. n. 5. p. 339.
- Distributiva est dict.** Equè, adeò vt si instituti sint filij fratris, & Titius, æquè quilibet eorum in virilem admittatur. dict. 15. n. 2. p. 196.
- Distributiva duorum est dict.** Alter, dict. 27. numero 1. pagina 203.
- Distributiva est dict.** Quicumque, & attribuit rem cuilibet in solidum. dict. 317. n. 11. p. 337.
- Distributiva est dict.** Inter, quæ operatur vt omnes, quos respicit in dispositione considerati dicantur. dict. 170. n. 2. pag. 360.
- Distributiva est dict.** In, dict. 152. n. 18. p. 252.
- Distributiva est dict.** Nullus, pertinens ad plura, nec potest de vno prædicari, dict. 229. n. 8. p. 286.
- Distributivæ vim habet dict.** Cuique. dict. 73. numero 1. pagina 217.
- Distributiva est, & diuersitatem supponit dict.** Aliquis. dict. 22. n. 2. p. 199.
- DISTRIBVTIVE, vel alternatiue** quandoque ponitur dict. Vtræque. dict. 1442. n. 1. p. 388.
- Distributiue omnes terminos comprehendit dict.** Si quis. dict. 373. n. 6. p. 362.
- DISTRICVALIYM** appellatione veniunt originarij. Appell. 76. n. 1. p. 178.
- Districuales non veniunt appellatione oppidanorum.** ibid. num. 2.
- Districualium appellatione in materia privilegiata, & fauorabili, veniunt Clerici,** ib. n. 3.
- DISTRICTVS** appellatione venit diocesis, ib. n. 4.
- DIY**, tempus longum importat, quandoque breue, & demum arbitrio boni viri relinquitur quantum tempus importet hæc dictio. dict. 90. p. 225.
- DIVERGIS** ad diuersa valet argumentum. loco 57. num. 1. pag. 316.
- Diuerfitas nominum, diuerfitatem rerum, & locorum inducit.** Axio. 74. n. 1. p. 48.

Diuerfitas

Index rerum, & verborum.

Diuerſitas circa eadem rem induci non debet, ibidem, numero 4.
 Diuerſitatem à præcedentibus importat dict. Insuper dict. 166. n. 2. p. 258.
 Diuerſitatem à ſupra expreſſis denotat dict. Alius. dict. 16. n. 17. p. 202.
 DIVERSORVM diuerſum eſt iudicium. Axiom. 74. num. 6. pag. 48.
 DIVINARE nemo tenetur. Axiom. 75. numero 1. pagina 48.
 DIVISIBILITVS ad indiuiſibila non valet argumentum. loco 38. n. 1. p. 316.
 DIVISIO continetur appellatione alienationis, niſi fit facta ex cauſa neceſſaria. Appell. 14. numero 6. pagina 150.
 Diuiſionem, & diſunctionem capitulorum importat dict. Singuli. dict. 372. n. 2. p. 362.
 Diuiſionis beneficio cenſetur renunciatum per clauſ. Renuncians, &c. Clauſ. 133. n. 14. p. 141.
 DIVTIVS quod tempus denotet, oſtenditur. dict. 91. n. 1. pag. 226.
 DOCTOR in collatione beneficii, vel receptione Ordinum examinandus non eſt. Clauſ. 151. n. 4. p. 151.
 Doctor, aut Licentiaſus in ſacra Theologia, vel Iure Canonico, & in publica Vniuerſitate graduatus non excuſatur ab examine quando petit prouideri de aliqua Eccleſia Parochiali. Clauſ. 151. n. 6. p. 151.
 Doctor ſcribens in Iure ad inſtantiam partis, debet allegare leges, & Iura. Axio. 83. n. 4. p. 63.
 Doctores veniant appellatione nobilium. Appell. 164. n. 6. pag. 257.
 DOLIO facere præſumitur, qui fecit quod facere non debuit. Appell. 76. n. 1. p. 48.
 Dolo facit qui petit quod reſtituere tenetur, ib. n. 3. p. 49.
 Dolofus præſumitur, qui non facit quod facere tenetur. Axiom. 92. n. 6. p. 57.
 Dolus vnius non debet alteri nocere, ibid. n. 4.
 Dolus nemini debet perſecutari, ib. n. 5.
 Dolus ubi non adeſt ibi non eſt delictum poena dignum, ibid. n. 6.
 Dolus præponderat culpæ, quando agitur ciuilitè. ibid. num. 7.
 Dolus cum dolo compenſatur cum ciuilitè de crimine agitur, ibid. n. 8.
 Dolus non fit volenti & ſcienti, ib. n. 9.
 Dolus actoris, & dolus Rei inſimul compenſantur ne vocati in ius veniant. Axio. 10. n. 12. p. 11.
 Dolum, ac temeritatem denotat verbum præſumere. dict. 278. n. 2. p. 308.
 Dolum partis impetrantis non ſupplet clauſ. Ex certa ſcientia. Clauſ. 59. n. 56. p. 68. Et clauſ. De plenitudine poteſtatis. Clauſ. 42. n. 38. p. 50.
 Dolus, & abſurdum vt tollatur actus agentium operatur vltra eorum intentionem. Axiom. 12. n. 8. p. 13.
 Dolus, & morà principalis obligationem fideiuſſoris perpetuat. Axiom. 22. n. 5. p. 19.
 Dolo quis facere non videtur qui ſe plus altero diligit. Axiom. 42. n. 3. p. 30.
 DOMESTICORVM appellatione propriè veniunt illi, qui ſubſunt vel ratione patris, vel dominicæ poteſtatis, & qui habitant cum aliquo, vel aliquo modo ſunt ſubiecti, mercenarij, vel ſimiles. Appell. 78. n. 1. p. 179.
 Domesticorum appellatione ubi teſtator eos ſubſtituit, continentur illi qui ſunt de familia, ib. n. 2.
 DOMICILIUM appellatione in dubio non venit originis, ſed habitationis. Appell. 77. n. 1. p. 179.
 Domicilium incolatus præſertur domicilio originis, ib. n. 2. at contrarium verius. n. 4.
 Domicilium originis præualeat domicilio habitationis, ibid. num. 4.
 Domicilium originis eſt immutabile, habitationis verò ſicut proprio facto conſtituitur, ita poteſt propria voluntate, & facto mutari, & amitti, ib. n. 8.
 DOMINIUM, & proprietas pro eodem aliquando accipiuntur. Appell. 135. n. 3. pag.
 Dominium vnde dicatur, & proprietas, oſtenditur, ib. n. 5.
 Dominium interdum plenum, aliquando non plenum dicitur, ibid. n. 8.

Dominium ſi abſolutè ponatur comprehendit vtrumque directum, vtile, & plenum. ibid. n. 9.
 Dominium eſt ius perfectè diſponendi de re corporali in quocumque vſus lege non prohibito, ib. n. 10.
 Dominij appellatione propriè venit directum. Appell. 79. n. 1. p. 180.
 Dominium dicitur quolibet perpetuà vtilitas, ib. n. 2.
 Dominij quando fit ſimplex mentio in libello, intelligi debet de directo, non de vtili, item de proprio non de quaſi dominio, niſi dicatur, ibid. n. 3.
 Dominium denotat pronomen MEVM. dict. 198. n. 9. p. 276. & TVVM. dict. 411. n. 1. p. 377. & dict. EIVS. dict. 103. n. 1. p. 131. & dict. SVVS. dict. 397. n. 1. p. 399. & aliquando dict. Ipſe dict. 177. n. 9. p. 162. & dict. DIV. dict. 90. num. 4. pagina 225.
 Dominium denotat verbum, Sum. dict. 391. num. 3. pagina 377. & verbum. SPECTARE. dict. 257. num. 4. pag. 299.
 Dominij tranſlationem & reciprocam fideiſcommiſſi remiſſionem importat clauſ. In rem ſuam, &c. Clauſ. 71. n. 5. pag. 78.
 Dominij tranſlationem importat clauſ. Ad habendum Clauſ. 4. n. 14. p. 5.
 Dominium plenum, & plena facultas alienandi idem ſunt, ibid. n. 15.
 Dominij tranſlationem in vita, non autem ſolius vſusfructus importat clauſ. Ad habendum, tenendum, & vſufruandum ad vitam. ib. n. 16.
 Dominium, & poſſeſſionem, & de facto detentionem comprehendit verbum habere. dict. 130. n. 1. p. 244.
 Dominij tranſlationem importat verbum, accipere, dict. 5. n. 11. p. 194. & clauſ. Conſtituti. Clauſ. 31. n. 5. p. 31.
 Dominium inſicit decretum irritans. Clauſ. 40. num. 26. pag. 45.
 Dominium, vel vſum quandoque importat dict. Pro. dict. 287. n. 13. p. 313.
 DOMINVS ſemel, præſumitur ſemper retinuiſſe dominium. Axio. 182. n. 4. p. 113.
 Dominus vt teneatur de euicſione operatur clauſ. Saluo, &c. Clauſ. 139. n. 10. p. 144.
 Domini appellatione qui veniant, & qui tales dicantur, remiſſiue. Appell. 80. n. 1. p. 180.
 Domini appellatione ſtriſtè venit vtilis dominus, regulariter verò intelligitur tam de domino directo, quàm de vtili, ibid. n. 2.
 Domini appellatione venit etiam dominus pro parte, ibid. num. 3.
 DOMVS appellatione venit agnatio, & parentela teſtatoris, itaut domo vocata ad fideiſcommiſſum veniant qui ſunt de agnatione, & familia Appell. 81. n. 1. p. 180.
 Domus ſeu illorum de domo appellatione veniunt omnes ſerentes eadem inſignia. ibid. n. 2. p. 181.
 Domus, ſeu illorum de domo appellatione continentur ſcæminæ, ibid. n. 3.
 Domus, ſeu illorum de domo appellatione non veniunt naturales, nec eorum filij, ibid. n. 4.
 Domus totius, & progeniei appellatione venit non ſolùm familia originaria, ſed etiam aggregata, omnes ſcilicet eadem inſignia, & nomen deferentes, ibid. n. 8.
 Domus materialis appellatione venit ædificium, quoddam ſolis parietibus, & tecto continetur deputatum pro habitatione. Appell. 82. n. 1. p. 181. Et ſic venit apotheca domui vnita, & ſub eodem tecto, & ſolo exiſtens, quæ vno pretio fuerat empta cum domo, ibid. n. 2. Item porticus quia eſt pars domus, ibid. n. 5. Item hortus ipſius domus ſi ad illud è domo pateat aditus, ibid. num. 6. Item oſtium, & alia quæ domui ſunt affixa, ibid. numero 7. Item molendinum, ib. n. 8. Item domuncula, tugurium, ſeu capana, quando eſt ad vſum hominum, ibid. n. 9. Item balnea ſi aditus per domum ad ea habeatur, vel vnico pretio cum domo empta fuiſſent, ibid. n. 12. Item puteus, & putealia, ibid. n. 13.
 Domus appellatione non veniunt ſcalæ, quæ ſunt extra domum, & extra oſtium, ib. n. 11. p. 181.
 Domus appellatione in venditione generali veniunt omnia affixa, & deſixa ædibus, & poſita in domo perpetui vſus cauſa, ib. n. 14. p. 183.
 Domus cum pertinentiis appellatione venit apotheca, & taberna, conclauis, ſtabulū, hortus, & alia annexa domui, ibid. n. 15. ſecundum

Index rerum, & verborum.

secundum vsum vendentis, vel legantis, ibid. num. 15.
DONANDI facultatem non potest operari claus. Prout sibi bene fuerit visum. Claus. 118. n. 3. p. 127.
DONARE est perdere. Axiom. 77. n. 1. p. 49.
 Donare suum nemo presumitur, ibid. n. 2.
 Donare verbum de sui proprietate importat donationem, & dominij translationem. dict. 92. n. 1. p. 126.
 Donare resolvitur in fideicommissum quando ob absentiam donatarij valere non potest vt donatio, ib. n. 7.
 Donare, & dare in quo differant. remissive, ibid. n. 8.
 Donare non potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 33. p. 38.
DONATARIUS in materia statuti an & quando veniat appellatione creditoris ex contractu. Appellat. 63. num. 6. pag. 171.
 Donatarius potest ad libitum de rebus donatis disponere, etiam in extraneas personas, vigore. Claus. Pro se, suisque hæredibus, & successoribus. Claus. 112. n. 1. p. 123.
 Donatario tantum volente non verb recusante acquiritur absentis si irreuocabile notario pro eo stipulante. Claus. 105. n. 4. p. 120.
DONATI Religiosorum appellatione propriè & simpliciter non continentur. Appell. 233. n. 14. p. 286.
DONATIO vt cuitetur omnis sumitur coniectura. Axiom. 77. n. 4. p. 49.
 Donatio causa mortis vt transeat in donationem inter vivos, vel è contra operatur claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 44. p. 108.
 Donatio facta de bonis presentibus, & futuris vt sustineatur quoad presentia operatur claus. Omni meliori modo. Claus. 95. n. 44. p. 108.
 Donatio inter vivos non venit appellatione legati. Appell. 127. n. 5. p. 138.
 Donatio facta piz causæ quando est dubia an sit inter vivos, vel causa mortis, operatur claus. Ad habendum, vt censeatur inter vivos. Claus. 4. n. 20. p. 6.
 Donationem liberam non feudum esse concessum importat claus. Pleno iure, in concessione adhibita. Claus. 101. n. 3. p. 113.
 Donationem operatur claus. Ex certa scientia, in se obligante sine causa. Claus. 59. n. 26. p. 66.
 Donatio omnium bonorum meorum valida est, quia sub ea solum intelliguntur presentia, & non veniunt postea acquisita. dict. 198. n. 5. p. 276.
 Donatio comprehenditur alienationis appellatione. Appell. 14. n. 5. p. 150.
 Donationem, & dominij translationem importat verbum, concedo. dict. 63. n. 3. p. 114.
 Donatoni causa mortis congruit verbum, Relinquo, dict. 346. n. 3. p. 370.
 Donatio, seu cessio non iuuat nisi constet de iure actoris. Claus. 137. n. 4. p. 142.
 Donationem & dominij translationem de sui proprietate importat verbum Do. dict. 92. n. 1. p. 126.
 Donatio propria, & vera, quæ sit ex liberalitate venit appellatione donationis, non autem quæ sit ex causa. Appell. 83. n. 1. p. 183.
 Donatio non est pignoris renunciatio, seu hæreditatis repudiatio, ibid. n. 2.
 Donatio causa mortis, prohibita donatione non continetur, ibid. n. 4.
 Donatio causa mortis non est propriè donatio, ib. n. 5.
DONEC, est dictio limitatiua & restrictiua, habetque naturam suspensiuam, dict. 93. n. 2. p. 227. & requirit perseuerantiam ad effectum consequendi legatum pro futuris annis, ib. n. 4. Dispositionem restringit cum perseuerantia vsque ad tempus, cui adiecta est, ibid. n. 5. Operatur vt dispositio non possit extendi vltra tempus à testatore præfixum, ibid. n. 6. Repetitiua præcedentium est, & habet temporum resolutionem, ib. n. 8. Limitationem dispositionis importat, ib. n. 10. Conditionem regulariter facit, ib. n. 12. Et legatum annuum facit, ibid. n. 14. p. 228.
 Dos si debetur à statuto filiz exclusæ de bonis defuncti, debetur in substantia, & non in pecunia, dict. 76. n. 6. p. 220.
 Dotis appellatione simpliciter nulla facta partis mentione venit propriè tota dos, Appell. 84. n. 1. p. 183.
 Dotis appellatione de propria significatione vocabuli continetur promissum, & datum nomine dotis, itaut statu-

tum tribuens marito mortua vxore in matrimonio lucrum dotis datæ, locum habeat etiam in dote promissa, ibid. n. 2.
 Dotis congruæ appellatione venit illa, quæ non est minor legitima, vel quam pater filiz constituit scilicet secundum patrimonij existentis facultatem, & contrahentium dignitatem, ibid. n. 3.
 Dote ad piam causam valet argumentum. loco 39. n. 1. p. 316. Item à dote ad alimenta saltem affirmatiue, ib. n. 2. Item à dote ad legitimam, ib. n. 3. Item à dote carnali ad dotem spirituales beneficij dotati, ib. n. 5. Item à dote ad studium, ibid. n. 6.
 Dos, & alimenta æquiparantur. loco 39. n. 3. p. 316.
DUBIA in meliorem partem sunt interpretanda. Axiom. 78. n. 1. p. 49.
 Dubiam rem interdum facit, dict. Si. dict. 364. n. 2. p. 359.
DUBITATEM facti in facto importat dict. forsan, forsitan, & fortassis, & non dubietatem Iuris. dict. 125. n. 3. p. 143.
DUBITIS tutior pars est eligenda. Axiom. 77. numero 2. pagina 49.
 Dubiis in conuentionibus interpretatio fit contra dantem, ibid. n. 3.
DUBITARE non licet de eo, quod Princeps asseruit ex certa scientia. Claus. 59. n. 10. p. 65.
DUBITATIONIS nota est dictio fortè, quando factum respicit. dict. 127. n. 1. p. 143.
 Dubitationem, quæ possit venire, extendunt aliquando, vel tollunt dictiones Tam, & Quam. dict. 399. numero 7. pag. 370.
 Dubitationem non inducit dict. Fortè, quando ponitur super iure. dict. 127. n. 3. p. 144.
DVBIVS actus interpretandus est semper vt gerenti minus sit damnosus, Axiom. 12. n. 21. p. 14.
 Dubius ab ignoante non distat. Axiom. 78. n. 4. p. 50.
DVM est dictio, quæ denotat actum dum est in fieri. dict. 94. n. 5. p. 228. & conditionem importat, præcipuè quando iungitur rei perfectæ, ibid. n. 6.
DVVM est dictio, quæ importat tempus præteritum, præsens, & futurum. dict. 94. n. 9. p. 228.
DVMmodo est dictio quæ ex sui natura denotat modum, & non conditionem. dict. 95. n. 1. p. 229. vbi ex n. 2. tres casus enumerantur importantes conditionem. Præcedentia restringit & modificat, ibid. n. 9. Admonitionem, vel comminationem denotat aliquando, ib. n. 10.
 Dummodò tempore datæ presentium alteri non sit Ius quæsitum, hæc claus. semper habetur pro apposita siue Papa conferat, siue alius ipsius auctoritate. Claus. 44. n. 2. p. 53. Ius quæsitum in re non solum præseruat, sed quæsitum ad rem, ib. n. 3. Intelligitur de iure valido, & considerabili, ib. n. 10. Gratiæ conditionalem suspensiuam non facit, sed solum præseruat ius, ib. n. 11. p. 54. Executoré mixtū facit, ib. n. 12. Gratiæ à vizio subreptionis excusat, ib. n. 14.
 Dummodò collatio ad nos hac vice pertineat. Hæc clausula solet apponi quando Papa prouidet de reseruatō, & ille prouidens cum hac clausula declarat nolle prouidere nisi quatenus beneficiū reseruatū existat, excluditque intentionem præueniendi & concurrendi cum Ordinario. Et licet hæc claus. non sit iustificanda per impetrantem, tamen reseruatiōes narratæ necessariæ, & concludenter sunt iustificandæ. Claus. 45. à n. 1. p. 54. & 55.
 Dummodò pro alio non scripserimus. Hæc claus. intelligitur de eodem Papa, non si prædecessor scripserit. Claus. 45. n. 9. p. 55.
 Dummodò resignans habeat aliunde vt possit vitam commodè sustentare. Hæc claus. verificari debet de tempore executionis si insit litteris in forma commissaria; si verò sit in forma gratiosa, debet verificari de tempore datæ vbi resignans sit viuus. Claus. 45. n. 10. p. 55.
 Dummodò incontinentiæ paternæ imitator non sit. Hæc claus. solet apponi per Signaturam, cum à Papa conceduntur dispensationes illegitimis ad Ordines, & Ecclesiastica beneficia obtinenda, non operatur conditionem præsertim extrinsecam, sed potius sonat in quendam modum instrumentem executores, super quibus inquirere debeat. Claus. 45. n. 11. p. 55.
 Dummodò causa non sit instructa. Hæc claus. apponi solet in commissionibus auocatoriis, quæ sæpè conceduntur in Romana Curia, reddit sententiam nullam, si feratur vigore

Index rerum, & verborum.

vigore commissionis habentis hanc claus. postquam causa fuit instructa, quia est conditionalis, & respicit citationem, & inhibitionem. Claus. 45. n. 1. cum seqq. pag. 55.

Dummodò causa in partibus instructa non sit. Hæc claus. solet apponi in commissione auocationis causæ, quæ litigatur extra Curiam, & intelligenda est à tempore præsentationis inhibitionis, non autem impetratæ commissionis, & exinde non excusantur attentata. Claus. 46. n. 5. pag. 56.

Dummodò remaneant centum pro Rectore. Hæc. claus. plenam, aded vt non possit iustificari ex semiplena probatione, & concludentem probationem requirit, Claus. 47. n. 1. pag. 56. & licet regulariter valor probetur sufficienter per publicæ vocem & famam, tamen non procedit quando agitur ad effectum iustificationis huius clausulæ, ibid. num. 3. Et quamuis hæc claus. debeat intelligi de tempore gratiæ, & reservationis, tamen est necesse quoddam continuè duret illius iustificatio ad hoc vt pensio sustineatur, ibid. num. 4. & 5. In qua detrahenda sunt onera dummodò per ipsummet titularem subiri non possint, ibid. num. 8. & 9. Intellige de oneribus ordinariis, non autem extraordinariis, ibid. num. 16. pag. 57. Non operatur hæc claus. suum effectum quando Papæ non fuit narratus valor beneficii, & ex reservatione pensionis apparebat illa centum pro Rectore non remanere, ibid. num. 11. pag. 57. Discussio, ac verificatio huius claus. petitorium respicit, & interim manutentio possessori illius prætextu non retardato, ibid. n. 13. Cui autem incumbat onus probandi remanere, vel non remanere huiusmodi centum pro Rectore, vide ibid. n. 14. & 15.

Dummodò mille remaneant pro Episcopo. Hæc claus. si omittatur in reservatione pensionum super mensis Episcopalis, signum est quoddam Papa sciens grauauerit talem Episcopum, licet eius fructus tenues essent. Claus. 48. num. 1. pag. 58. Pensio reservata cum hac claus. conditionali ante purificationem conditionis non potest dici debita, & ante omnia verificari debet, ibid. num. 4. Iustificatio quoddam mille remaneant pro Episcopo stante hac claus. est necessaria etiam contra consentientem, ibid. n. 5. Consensus pensionis reservatæ cum hac claus. habet in ventre eandem conditionem, quam habet gratia, ibid. num. 6. Iustificando venit etiam in reservatione pensionis Motu proprio, ibid. num. 8. sufficit probatio famæ cum adminiculis pro iustificatione huius claus. ibid. num. 9.

Dummodò omnes simul non excedant medietatem. Hæc claus. in litteris reservationis pensionis apposta reddit gratiam conditionalem, & est iustificanda per agentem ad pensionem, nisi pensio esset imposita absque conditione. Claus. 49. ex num. 1. pag. 58. Operatur quoddam pensio sit excessiua, non in totum vicietur, sed reducatur vt remaneat pro titulari ipso ante omnia fructuum medietas, ibid. nu. 4. Quando verò reservatio pensionis fuit libera, & exempta ab omnibus oneribus, &c. tunc clausula ista loquens de fructibus non intelligitur deductis oneribus, ibid. n. 5.

Dummodò intrusus non sit. Hæc claus. de stylo apponitur in litteris Apost. provisionum beneficiorum non reservatorum, & maxime si sint litigiosa, quo casu facit executorem non merum, sed mixtum. Claus. 50. numero 1. pag. 59. Intelligitur de alia intrusione præter narratam, ibid. n. 1.

Dummodò seu quatenus licita & honesta sint. Hæc clausula facit gratiam conditionalem seu modalem, redditque confirmationem conditionalem, & ideo non suffragatur nisi doceatur pacta seu conventiones, aut statuta sub confirmatione contenta esse licita, & honesta. Claus. 51. num. 1. pag. 59. Posita in confirmatione non comprehendit expressa, ibid. n. 3.

Dummodò sint in usu. Hæc claus. solet apponi in confirmatione facta per superiorem statutis inferiorum, Vniuersitatum, vel locorum, & privilegiariorum, & in fine posita refertur ad præcedentia, & ad extensionem. Claus. 52. n. 1. & 2. pag. 54.

Dummodò sacris Canonibus, ac decretis Concilij Trid. non aduerfetur. Hæc claus. non intelligitur de sacris Canonibus summorum Pont. in decretis, & decretalibus contentis, sed de sacris Canonibus, & decretis Concilij

Trid. Claus. 52. n. 4. pag. 60.

Dummodò non ultra tres dicitas. Hæc claus. aded est restrictiua vt si reperiatur omissa, per D. Referendarium sit addenda Claus. 53. n. 1. & 2. pag. 60. Non intelligitur respectu Auditoris Camere, quia quoad illum non seruantur dicitas, ibid. num. 4. pag. 60. Quando autem adest partium consensus & certa scientia, ille, maxime in Romana Curia, facit vt non habito respectu dicitarum causæ committantur sine hac claus. ibid. n. 5.

Dummodò collatio sit deuoluta. Impetrans beneficium cum hac claus. deuolutionem probare debet, & facienda est concludenter cum omnibus suis qualitatibus. Claus. 54. numero 1. cum seq. pagina 61.

DUMTAMEN, est dictio, quæ reddit de sui natura conditionalem actum, cui apponitur. dict. 96. num. 1. pag. 229. An & quando faciat modum, vel importet conditionem, ibid. ex num. 2. Importat exceptionem ad regulam, ibid. n. 6. pag. 230.

DUMTAXAT est dict. significans idem quod tantum, vel solum, limitat & restringit, & ita est taxatiua, & restrictiua vt concludat negationem in aliis, & de eius natura est excludere omnes alios casus, & omnes personas præter expressas, nisi in casibus relatis. Dict. 97. ex num. 1. pag. 230.

DUPLEX funiculus, seu duplex vinculum magis ligat, & difficilius rumpitur, Axiom. 79. n. 1. pag. 50.

E

E, est dict. relatiua, & repetitiua, referens præcedentia sequentibus, & est repetitiua, & restringitur secundum disposita in præcedentibus, ad quæ fit relatio, & stat declaratiue, & relatiue cum suis qualitatibus. dict. 98. ex n. 1. pag. 231.

EA CONDITIONE. Hæc claus. aliquando modum significat, & non facit conditionem, sed sumitur pro pacto, vel lege in contractu apposta. dict. 98. ex numero 4. pagina 231.

EADEM, est dictio relatiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus, significans identitatem in omnibus, & per omnia, dict. 99. n. 1. pag. 231. vbi n. 2. quoddam est relatiua substantiæ.

EAPROPTER. Hæc dictio inducit dispositionem. dict. 100. n. 1. pag. 231.

EATENVS. Hæc dictio refertur ad præcedentia, & de sui natura limitat, & modificat. dict. 101. n. 1. pag. 231.

ECCLESIÆ si aliquid relinquat testator non intelligitur de Ecclesia Romana, sed de Ecclesia domicilij. Appell. 101. n. 2. pag. 220.

Ecclesia dicitur pleno iure ad aliquem pertinere quando vtroque iure eidem subiecta est. Claus. 101. num. 16. pagina 116.

Ecclesiæ appellatione non venit Cathedralis seu Episcopalis, quando de ea non est facta mentio, quamuis effectus in dispositione generali. Appell. 85. n. 1. pag. 184. nisi quando dispositio esset fauorabilis, ibid. n. 7.

Ecclesiæ appellatione nunquam venit Ecclesia Romana, nisi de ea expressa facta sit mentio, ibid. n. 8.

Ecclesiæ appellatione in stricta significatione non venit Parochialis, venit tamen in materia odiosa, & correctoria disponente de ordinibus sacris suscipiendis, ne inducatur legum, & Canonum correctio, ibid. n. 12.

Ecclesiæ appellatione quoad immunitatem Ecclesiasticam quæ veniant, remissiue, ibid. n. 14. pag. 185.

Ecclesiæ appellatione non venit capella in dispositione contra regulas Iuris, ibid. n. 15.

Ecclesiæ appellatione in fauorabilibus includitur omnis pius locus, ibid. n. 16. pag. 185.

Ecclesiæ Cathedralis appellatione quandoque solus Episcopus, quandoque solum Capitulum, quandoque vtrumque significatur, importat etiam collegium clericorum, item aliquando denotat quid diuersum ab Episcopo, ibid. n. 9. pag. 184.

Ecclesiæ appellatione venit Collegiata, & Conuentus Monachorum in fauorabilibus, ibid. numero 11. pagina 184.

Ecclesiæ ciuitatis, aut diocesis appellatione non includitur Ecclesia Cathedralis, & contra in odiosis, & materia

Index rerum, & verborum.

teria stricta, ibid. n. 3. pag. 184.
 Ecclesiarum prouinciarum appellatione continetur Cathedralis, & Metropolitana, & sic alias exempta, ibid. n. 5.
 Ecclesiarum Parochialium nomine veniunt Parochiales Collegiatae in materia stricta, ibid. n. 13. pag. 185.
 Ecclesia ad hospitale valet argumentum loco 40. num. 1. pag. 317. Item ab Ecclesia ad minorem, ibid. num. 2. Item ab Ecclesia ad fiscum, ibid. num. 4. Item ab Ecclesia ad feudum, ibid. n. 5.
 EDUCATIONIS appellatione veniunt vestiarium, lectus, & habitatio in legatis, & omnia ad victum necessaria, & medicinarum. Appell. 86. n. 1. pag. 185.
 EFFECTVS regulatur à causa quæ potius attenditur quàm factum. Axiom. 80. n. 1. pag. 50.
 Effectus durat durante causa, ibid. n. 2. pag. 51.
 Effectus principaliter semper attenditur, & in omnibus consideratur, ibid. n. 3. pag. 51.
 Effectus attenditur magis, quàm verba, ibid. n. 4.
 Effectus attenditur, non modus, ibid. n. 5.
 Effectus diuersi non debent oriri ex vna re, eademque causa, ibid. n. 6.
 Effectus diuersos, vel etiam contrarios operatur vna & eadem res diuersis respectibus, ibidem, numero 7. pag. 125.
 Effectus ad causam valet argumentum. loco 41. numero 1. pag. 317.
 EICERE, est verbum quod intelligitur de eiectione violenta, non verò de iusta, dict. 102. n. 1. pag. 231.
 EIVS, est pronomen denotans dominium, & relatiuum ad proximè nominatum. dict. 103. numero 1. & 2. pagina 231.
 ELECTIO per Episcopum facta in concursu non reuocatur nisi quando confiterit dolose & euidenter irrationabiliter iudicasse. Claus. 126. n. 2. pag. 27.
 Electione facta per Episcopum in concursu est interpretatio ad eius fauorem facienda, quod omnia consideraue- rit, & magis idoneum arbitrio suo elegerit, ibidem, numero 2.
 Electionem factam per vota conditionalia, & incerta facit valere claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. num. 31. pag. 107.
 Electionem seu consilium alterius qui expectare non debet, dicitur liberè facere. dict. 190. numero 9. pagina 271.
 Electionem industriæ personæ causat, & conualidat contra- tum geminatio. Axiom. 105. n. 7. pag. 67.
 ELECTIVA coniunctio est dict. Quam, dict. 301. numero 1. pag. 320.
 Electi nonnunquam stat dict. Magis, quando ponitur inter incompatibilia, seu contraria. dict. 193. numer. 5. & 6. pag. 273.
 ELECTVS, & confirmatus in Episcopum, licet nondum consecratus, potest licentiam concedere vt renunciatio fieri possit per nouitium iuxta Concilij Trid. dispositio- nem. Appell. 89. n. 12. pag. 187.
 Electis, & confirmatis in Episcopum competit potestas dispensandi in votis, & iuramentis suorum subditorum, ibid. n. 13.
 Electus, & confirmatus in Episcopum quamuis nondum consecratus potest dispensare in irregularitatibus omni- bus ex delicto occulto prouenientibus, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis dedu- ctis ad forum contentiosum, ibidem, numero 11. pagi- na 187.
 Electi & confirmati veniunt appellatione Episcoporum circa ea exercenda, quæ sunt iurisdictionis. Appell. 89. n. 7. pag. 186.
 ELIGERE viam nemo videtur per quàm iudicium suum subieciatur. Axiom. 160. n. 3. pag. 103.
 EMERGENS nouum nouo indiget auxilio, & in rebus no- uis nouum est remedium, & consilium suggerendum. Axiom. 81. num. 1. pag. 51. & numeris seqq. multipliciter ampliatur.
 EMANCIPATIONE ad legitimam valet argumentum. loco 42. n. 1. pag. 317.
 EMOLUMENTI appellatione venit omnis utilitas. Appell. 87. n. 1. pag. 185.
 Emolumentorum appellatione veniunt etiam multa, &

poenæ. ibidem, numero 3.
 Emolumentorum, beneficiorum, seu præbendarum appella- tione veniunt distributiones quotidianæ, ibid. n. 4.
 EMPHYTEVSIS Ecclesiastica pro se, & hæredibus concessa dicitur concessa hæredibus sanguinis, non extraneis. Claus. 112. n. 3. pag. 123.
 Emphyteusis concessa pro hæredibus, & descendantibus cum sit mixta non comprehendit descendentes, qui etiam hæredes non sint, neque hæredes, qui etiam de- scendentes non sint, ibid. n. 5.
 Emphyteusis concessa descendantibus, illis deficientibus potest venire ad extraneos, ibid. n. 6.
 Emphyteusis concessa pro se & filiis descendantibus, nul- la facta mentione hæredum, transit ad filios descen- tium quamuis non sint hæredes, ibid. n. 7.
 Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro se, & hæredibus suis, non transit ad hæredes extraneos, sed tantum ad fi- lios, ibid. n. 9.
 Emphyteusis concessa pro se, & quibus dederit, transit ad hæredes etiam extraneos ab intestato, ibid. n. 10.
 Emphyteusis concessa pro se, & filiis, comprehendit etiam filios nascituros, & potest vni filiorum assignari cæteris exclusis. Claus. 110. n. 1. pag. 121.
 Emphyteusis concessa pro se & filiis, potest ad nepotes de- uenire, ibid. n. 2.
 Emphyteusis acceptata pro se, & vxore, & filiis potest de- uenire ad filios secundi matrimonij, ibid. n. 4.
 Emphyteusis quando conceditur cum claus. Pro se & filiis, non potest pater præiudicare filiis etiam transigendo, ibid. n. 5.
 Emphyteusis Ecclesiastica vt sit transitoria ad hæredes ex- traneos, operatur claus. Et quibus dederit. Claus. 57. num. 4. pag. 62.
 Emphyteusis vel feudum quod sit concessum pro se, & hæ- redibus quibuscunque, vel quibus dederit, à pari procedunt, ibid. n. 8.
 Emphyteusis concessio venit alienationis appellatione. Appell. 14. n. 16. pag. 151.
 Emphyteusim renouare potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 14. pag. 37.
 Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscunque, est transitoria etiam ad hæredes extraneos. Claus. 113. n. 7. pag. 124.
 Emphyteusis concessa pro se, & hæredibus quibuscunque, est subiecta fideicommissio, ibid. n. 8.
 Emphyteusis primus acquiritor potest alienare in præiudi- cium comprehensorum. Claus. 110. n. 7. pag. 122.
 Emphyteusim ex re vel pecunia patris acquisitam potest ipse pater filiis præiudicando alienare. Claus. 110. num. 8. pag. 122.
 Emphyteusim hæreditariam importat claus. Pro se, & hæ- redibus, posita in contractu emphyteutico. Claus. 112. n. 4. pag. 123.
 Emphyteusis quando est accepta pro se & filio, quem nomi- nauit, non potest nominari nepos. Appell. 99. num. 87. pag. 209.
 Emphyteusis ad locationem longi temporis valet argumen- tum. loco 43. num. 1. pag. 319. Item ab emphyteusi ad feu- dum, ibid. n. 3. Item ab emphyteusi ad maioratum, nisi detur diuersa ratio, ibid. n. 4. Item ab emphyteusi ad vsumfructum, ibid. n. 5.
 Emphyteuta, vel conductor vt non possit petere remissio- nem pensionis propter bellum vel alium similem casum, operatur claus. Renuntians, &c. 133. numero 10. pagina 140.
 Emphyteuta si donet, vel alienet rem emphyteuticam per clausulam Constituti, deinde eandem rem vendat alteri cum consensu directi domini, illamque tradat realiter, & corporaliter, præferri debet iste inuestitus à domino directo. Claus. 31. n. 28. pag. 32.
 Emphyteutam alienantem non excusat à caducitate claus. Saluo consensu domini. Claus. 140. n. 4. pag. 145.
 Emphyteuta vendens, seu alienans irrequisito domino, ad- hibita tamen protestatione. Saluo consensu domini non aliàs, aliter, nec alio modo, euitat poenam caducitatis. Claus. 81. n. 18. pag. 91.
 Emphyteuta soluens numum pro canone ita expellitur, & cadit à iure si illum numum soluere cessat per bien- nium,

Index rerum, & verborum.

- nium, seu triennium, sicut si maiorem solueret quantita-
tem. Axiom. 151. n. 9. pag. 97.
- Emphyteuta ut possit expelli ob non solutionem canonis,
& etiam si dominus directus illum receperit de praterito,
operatur claus. Rato manente pacto. Claus. 128. num. 7.
pag. 135.
- EMPHYTEUTICA bona veniunt appellatione bonorum.
Appell. 35. n. 14. pag. 160.
- Emphyteuticæ rei concessio quando est facta duobus cum
claus. In solidum, vel si stipulatur pro se & filiis, & de-
scendentibus, & pro quolibet ipsorum in solidum, ope-
ratur ut ad superititem portio deficiens accrescat per
ius non decrescendi. Claus. 72. n. 4. pag. 80.
- Emphyteutico in contractu si ultra poenam caducitatis ob
non solutionem canonis apponatur alia poena, cum claus.
Rato manente pacto, emphyteuta cadit à iure suo, &
debet soluere dictam poenam. Claus. 128. numero 6.
pag. 135.
- EMPTIONIS appellatione in statutis & contractibus venit
tantum contractus proprius emptionis. Appell. 88. n. 2.
pag. 185.
- Emptionis, & venditionis appellatione relatiue omnis alie-
tionis species continetur, ibid. n. 1.
- EO AMPLIUS. Hæc dictio est relatiua & repetitiua præce-
dentium cum omnibus suis qualitatibus. Dict. 104. num. 1.
pag. 131.
- EO CASU. Hæc dictio est restrictiua, apposita in substitutio-
nibus operatur ut restringatur solidum ad casum expres-
sum, nec ad alium extendi possit, nisi contrarium constet
ex verosimili mente testatoris. Dict. 105. ex numero 1.
pag. 132.
- EO IPSO. Hæc dictio statim prolata annullat ipso iure, im-
portat latam sententiam, & denotat idem ac si dictum
fuisset, sine aliquo hominis, vel iudicis ministerio, vel
potius ipso iure, ipso facto. Dict. 106. ex numero 1. pagina
132.
- EO MODO. Hæc verba significant identitatem in omnibus,
& per omnia. Dict. 107. n. 1. pag. 131.
- EORUM. Est genitiuus casus pluralis numeri pronominis
Is, ea, id: qui est repetitiuus præcedentium cum suis
qualitatibus, & restrictiuius ad personas nominatas, non
potest verificari in vno tantum, sed in omnibus expressis,
quamuis aliquando resoluitur in singularitate. Dict. 103.
n. 3. cum seqq. pag. 131.
- EPISCOPALIS, seu Cathedralis Ecclesia non venit appel-
latione Ecclesie. Appell. 85. n. 1. pag. 184.
- EPISCOPATUS non venit appellatione dignitatis in odio-
sis. Appell. 72. n. 1. pag. 177.
- EPISCOPVS laicorum appellatione continetur in fauora-
bilibus. Appell. 51. n. 4. pag. 167.
- Episcopus potest apponere in eius collatione claus. Tæque
absoluentes, &c. quæ non operatur nisi in casibus, in qui-
bus ille uti ordinarius poterat absolvere. Claus. 179. n. 12.
pag. 180.
- Episcopus ex causa potest statuere contra Canones. Axiom.
124. n. 5. pag. 79.
- Episcopus, qui non sustinet onera iurisdictionis, emolumen-
ta eiusdem iurisdictionis habere non debet. Axiom. 63.
n. 3. pag. 42.
- Episcopus non potest absolvere exemptos etiam volentes.
Axiom. 1. n. 7. pag. 3.
- Episcopus mandans clerico ut debitum à se confessum
soluat intra tot dies, aliàs ex nunc prout ex tunc excom-
municatus existat, talis excommunicatio valet. Claus. 61.
n. 10. pag. 70.
- Episcopis est qualitas supra omnes, quæ non reperitur in
simplicibus clericis. Appell. 51. n. 5. pag. 167.
- Episcoporum appellatione veniunt etiam Patriarchæ, &
Archiepiscopi in fauorabilibus, secus in odiosis, & in
materia correctoria, ac strictè interpretanda. Appell. 82.
ex n. 1. pag. 186.
- Episcoporum appellatione an & quando veniant tantum
in Episcopum consecrati, & quibus casibus electi, &
confirmati nondum tamen consecrati contineantur, vi-
de ibid. ex n. 5. vsque ad n. 14. pag. 187.
- Episcoporum appellatione regulariter veniunt Prælati
Episcopo inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem
habentes, & maximè ubi indefinitè, & sine vlla restricti-
ua, aut exclusiua dictione sit mentio Episcoporum, ibid.
à num. 19. Aliquando verò veniunt ipsi Episcopi tantum,
ibid. ex n. 15.
- Episcopi appellatione an & quando veniat eius Vicarius
generalis, ibid. ex n. 25. vsque ad n. 28. pag. 188.
- EQVA nomine in venditione venit pullus. Appell. 90. num.
5. pag.
- EQVO vendito veniunt sella, frænum, & alia ornamenta,
quæ equus habebat tempore venditionis, ibidem, nu-
mero 3.
- Equorum appellatione in legatis veniunt etiam equæ,
nisi ex verisimilibus coniecturis aliud sensisse testato-
rem appareret, ibid. n. 1.
- Equorum suorum appellatione non veniunt equi venales,
sed quos habebat testator perpetui vsus causa, nisi aliter
appareat de voluntate testatoris, vel quia non habeat
alios quàm venales, ibid. n. 2.
- EQUITES Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani ex proprie-
tate sermonis veniunt appellatione Religiosorum. Ap-
pell. 233. n. 6. pag. 185.
- Equites Hierosolymitani sunt verè, absolutè, & simpliciter
Religiosi, ibid. n. 7.
- ERRANS non dicitur fateri, nec amittit rem suam. Axiom.
82. n. 3. pag. 52.
- Errantis nullus est consensus, ibid. n. 2.
- ERROR excludit consensum, ibid. n. 1.
- Error in facto proprio non potest allegari, ibid. n. 4.
- Error iuris neminem excusat, ibid. n. 5.
- Error iuris excusat quando erratur in articulo iuris dubio,
ibid. n. 6.
- Errorem corrigens non dicitur quicquam de nouo facere,
sed iam factum declarare, ibid. n. 7.
- Error potius quàm pluralitas præsumitur. Axiom. 179. num. 3.
pag. 111.
- Erroris omnem præsumptionem tollit claus. Ex certa scien-
tia. Claus. 59. n. 25. pag. 66.
- Errorem & falsam informationem non supplet claus. Ex
certa scientia, ibid. n. 24. pag. 67.
- ERGO. Hæc dictio in principiis posita usurpatur pro Ita-
que, & in medio posita sumitur pro Causa, & interdum
denotat igitur cum interrogatione, nonnunquam illati-
uè seu continuatiuè ponitur. Dict. 109. ex numero 1. pa-
gina 133.
- ESSE, & haberi differunt: quia esse significat veritatem, ha-
beri verò fictionem denotat. 108. n. 3. pag. 132.
- ET. Hæc dictio regulariter est coniunctiua & copulatiua.
110. n. 3. 234. pag. 2 itaut de natura illi sit copulare præce-
denti cum sequentibus, ibid. n. 7. & habet virtutem co-
pulandi primò in sensu composito, secundò in sensu sin-
gulari, ibid. n. 11. Aequaliter copulat ut idem sit de vno
quod de altero ex copulatis, ac ita requirit concursum
copulatorum, nisi caderet inter duas orationes respectu
alicuius accidentis, ibid. n. 9. & 10. Posita inter personas
honoratas, & grauatas semper diuidit inter eas debitum
pro rata, ibid. n. 18. Item posita inter personas inter quas
est ordo charitatis non abstractus à ratione debiti natu-
ralis, tunc natura copulæ non est coniungere, sed inducere
ordinem, ibid. ex n. 19. pag. 235. nisi quando essent
dictiones copulatiuæ, videlicet, Cum, Vnà, Simul, quia
tunc non caderet ordo successiuius ibid. n. 22. Inter diuer-
sa aliquando ponitur, nisi sit inter duo idem significantia,
ibid. n. 25. & 26. Declaratiuè pro Idest accipitur, si ponatur
inter genus, & speciem, causam, & causatum, ibid. n. 27.
Est repetitiua præcedentium qualitarum, & conditio-
num quando dispositio est sub eadem oratione conce-
pta, secus si sub diuersa, ibid. num. 29. & 30. Interdum est
continuatiua, & non copulat sequentia, sed potius conti-
nuat orationem sequentem, ibid. num. 32. pag. 235. Auget,
& ampliat effectum præcedentium, seu adicit ad præce-
dentiæ, ibid. num. 33. pag. 236. Ampliatiuè, & augmentati-
uè non semel ponitur, ibid. nu. 35. Aliquando restringit
dispositionem, ibid. num. 36. Nonnunquam ponitur pro
Vel, sed improprie, ibid. num. 37. Interdum implicatiua
est, ibid. n. 39.
- ETHYMOLOGIAM nominis magis faciunt summi Pontifi-
ces, & prisci Iureconsulti. loco. 44. n. 2. pag. 318.
- Ethymologia, & allusio vocabuli inter se differunt, ibid.
num. 3.

Ethymo

Index rerum, & verborum.

Ethymologia origines verborum perquirat, eorumque veritatem notificat, ibid. n. 4.

Ethymologia vocabuli validum est argumentum in iure, & multum frequens, ibid. n. 1. pag. 317.

ETIAM. Hæc dictio est implicatiua, & exprimit casum magis dubitabilem, & implicat minus dubitabile. dict. 112. n. 1. pag. 237. ubi numerus seq. multipliciter ampliatur. Stat augmentatiue, & ampliatiue, ibid. n. 9. Ampliat & extendit dispositionem legis ad alium casum, auget quod prius non includebatur, præcipue quando adiungitur dictioni Et, ibid. n. 10. & 11. Quandoque importat restrictionem quando repugnant verba, & dispositio, ibid. n. 13. pag. 238. Est repetitiua conditionum, & qualitatum præcedentis dispositionis in sequentem, ibid. num. 16. pag. 238.

Etiam si generaliter, vel specialiter sit reseruatum. Hæc claus. in prouisionibus beneficiorum apposta non est apta tollere omnes reservationes, cum non tollat reservationem vacationis in Curia, de qua expressa mentio fieri debet. Claus. 35. n. 1. pag. 61. Non tollit reservationem specialem de certo beneficio factam ad fauorem certæ personæ, ibid. n. 4.

Etiam si deuolutum, vel reseruatum existat. Per hanc claus. censetur Papa conferre ex iure deuoluto, vel reseruato, ibid. n. 3. pag. 61.

Etiam dispositioni suæ, vt præfertur, reseruauit. De intellectu huius claus. vide ibid. post n. 4.

Et in euentum in quem &c. Hæc claus. non restringit casum præcedentem, sed illum de nouo ponit, & constituit, nec est verum quod limitet, & constet fideicommissum, prout claus. Tunc & eo casu; denotat etiam potius conditionem quam restrictionem. Claus. 56. numero 1. pagina 61.

Et quibus dederit. Hæc claus. facit quod competat facultas alienandi: Claus. 57. n. 1. pag. 62. Posita in contractu non transitorio ad extraneos, operatur quod etiam extranei dicantur comprehensi, ibid. n. 3. Operatur quod emphyteusis Ecclesiastica sit transitoria ad hæredes extraneos, ibid. n. 4. Equipollet alteri claus. Pro se, suisque hæredibus & descendentibus quibuscunque ibid. numero 7. Restringitur tamen ad personas habiles ad succedendum, ibid. n. 2. pag. 62.

ETSI. Hæc dictio est ampliatiua. dict. 113. n. 1. pag. 238.

ETSI C. Hæc dictio est illatiua, continuatiua, ac repetitiua sensus verborum præcedentium, & explicat verba antecedentia generaliora, eaque restringit. Dict. 114. ex num. 1. pag. 238.

Et si plus valet, donat. Verba huius claus. in venditione posita captiosa sunt, & referri debent ad modicam importantiam, & non tam prodigam ex qua dolus & malitia argui possit. Claus. 58. n. 3. pag. 62. Quando apponitur in instrumento venditionis non excludit venditorem à beneficio. l. 2. C. de rescind. vendit. si ignorans rei valorem illam apposuit, secus si eum sciebat, ibid. n. 5. pag. 63.

EVENTUS posterior formatur à titulo primordiali. Axiom. 84. n. 1. pag. 53.

Euentus mali, & sinistri non sunt habendi in consideratione, ibid. n. 2.

Euentus alicuius rei frustra spectatur, cuius effectus nihil operatur, ibid. n. 3.

Ex. Hæc dictio de sui propria, vera, & regulari significatione denotat causam immediatam, & proximam. dict. 115. num. 1. pag. 239. ubi vsque ad n. 7. multipliciter ampliatur. Aliquando tamen ratione materiz, & ad euitandam contrarietatem, vel absorbum intellectum, non denotat causam immediatam, sed potius mediatam, vel remotam, ibid. n. 8. Naturalitatem exigit, nec est ciuili contenta, ibid. n. 9. pag. 240. Separatiua est, & extrinsecitatem denotat, ibid. n. 11.

Examen cum synodalibus examinadoribus, quod pro forma requiratur, operatur claus. Si per diligentem examinationem, &c. Claus. 165. n. 2. pag. 165.

Examinatus, & approbatus semel ad vnum beneficium non amplius examinatur ad aliud simile. Claus. 151. n. 7. pag. 151.

Examinatus coram ordinario, synodalibus examinadoribus, adhibitis, & idoneus repertus ad certam Parochialem, ad eandem examinari non debet etiam stante claus. Si

per diligentem examinationem, &c. ibid. n. 3.

Examinatus semel iterum examen subire non tenetur, ibid. num. 4.

Ex animo facere. Id est ex voluntate, non fictè, vel coactè. dict. 115. n. 21. pag. 240.

Exceptionio faciliior est quam actio, & ideo regulariter qui potest agere, multo magis potest excipere. Axiom. 85. n. 1. pag. 53.

Exceptio repellit eundem quem de iure tenet actio, ibid. num. 3.

Exceptio firmat regulam in contrarium, ibid. n. 4. nisi alia interpretatio dari posset, ibid. n. 5. pag. 54.

Exceptio debet esse de regula, ibid. n. 6.

Exceptio declarat regulam, sed tamen non ampliatur vt comprehendat ea, quæ non sunt de genere regulæ. ibidem, num. 7.

Exceptio ubi non reperitur posita, non est à regula, recedendum, ibid. n. 8.

Exceptio nulla obici potest facta mentione plenitudinis potestatis. Claus. 41. n. 22. pag. 49.

Exceptionem excludit. dict. Omnino, dict. 240. n. 17. pagina 240.

Exceptionem prouenientem ex natura actus, & subiecta materia excludit dict. Liberè. Dict. 190. numero 23. pagina 272.

Exceptiones omnes nullitatis si remoueantur statuto, vel partium conuentione, an remota censeantur declaratoria fori incompetentis, ostenditur Claus. 131. numero 13. pag. 138.

Exceptio non continetur appellatione actionis. Appell. 5. n. 2. pag. 346.

Exceptionem ad regulam importat dict. Dum tamen. Dict. 96. n. 6. pag. 230.

Exceptiones omnes, quæ competunt contra principalem contractum, competunt etiam contra constitutum. Claus. 31. n. 31. pag. 33.

Exceptionem & regulam esse in contrarium denotat dict. Vix. dict. 426. n. 5. pag. 380.

Exceptionem metus excludit dict. Sponte. Dict. 583. num. 4. pag. 364.

Exceptionibus omnibus facientibus in fauorem renuntiantis vt renuntiatum censeatur, operatur claus. Renuntians, &c. Claus. 133. n. 2. pag. 140.

Exceptionem omnem, & defensionem excludit claus. Sine aliqua exceptione. Claus. 156. n. 1. pag. 154.

Exceptionem eorum, quæ sunt concessa, inducit claus. Saluo, & reseruato, &c. Claus. 139. n. 17. pag. 144.

Exceptio nullitatis, vel vitij aliunde, & extrinsecus, quam ex ventre proueniens non retardat solutionem pensionis stante claus. Sine retardatione solutionis pensionis. Claus. 162. n. 19. pag. 162.

Exceptionem à regula ponit dict. Nisi. Dict. 217. numero 14. pag. 283.

Exceptionibus peremptoriis renunciare non potest procurator cum libera, &c. quamuis possit dilatorius. Claus. 35. n. 35. pag. 38.

Exceptiones de iure tertij non admittit claus. Sola facti veritate inspecta. Claus. 173. n. 21. pag. 171.

Exceptionem à regula præcedenti denotat dict. Saluo, &c. Dict. 355. n. 4. pag. 352.

Exceptionem & regulam esse in contrarium denotat dict. Plerumque. Dict. 162. n. 5. pag. 302.

Exceptiones legitimas non tollit claus. Sine aliqua exceptione, &c. Claus. 156. n. 2. pag. 154.

Exceptiones friuolæ non autem rationabiles per claus. sine aliqua exceptione, &c. videntur repulsæ. ibidem, numero 3.

Exceptiones omnes quando tolluntur in statutis, aut constitutionibus, tunc non solum friuolæ, sed etiam legitime sublatæ dicuntur, ibid. n. 4.

Exceptiones quæ resultant ex eadem scriptura ubi claus. Sine aliqua exceptione, &c. est scripta, non censeantur sub illa comprehensæ, etiam si altiore inuaginem requirerent, ibid. n. 5.

Exceptiones ortas ex ipsomet instrumento, & ex eodem fonte apponere potest debitor etiam si promississet solvere omni molesta, & exceptione remota. ibidem, num. 6. pag. 155.

Exceptiones

Index rerum, & verborum.

Exceptiones prouenientes ex natura rei non censentur comprehensæ sub claus. Sine aliqua exceptione. *ibidem*, num. 7.

Exceptiones non apponendas si pars apponeret, & discuti patiatur super qualitatibus, & reuerentia illarum, tunc faciunt præiudicium etiam stante claus. Sine aliqua exceptione, &c. ac si nihil fuisset promissum, *ibidem*, n. 9.

EXCEPTIVA est dict. Tantum, & limitat, restringit, & excludit sicut dict. Tantummodò, dict. 402. n. 5. pag. 371.

Exceptiua est dict. Præterquam, & importat contrarium eius quod in regula continetur Dict. 281. numero 2. pagina 310.

Exceptiua ad regulam est dict. Dumtamen. Dict. 94. num. 8. pag. 228.

Exceptiua est de sui natura dict. Nisi, & in effectu aduersatur præcedentibus. dict. 217. n. 1. pag. 282.

Exceptiua est dict. Citra. dict. 58. n. 5. pag. 213.

EXCEPTVS casus firmat regulam in contrarium. Axiom. 39. n. 10. pag. 26.

EXCIPIENTIS de excommunicatione tenetur exprimere speciem illius. Appell. 91. n. 4. pag. 189.

Excipiens actoreni esse repellendum omni meliori modo &c. habet intentum si actor audiri non debet, licet non repelli. Claus. 95. n. 30. pag. 107.

Ex certa scientia. Hæc claus. idem operatur quod claus. De plenitudine potestatis. Non obstante. Motu proprio. Pro expressis habentes. Claus. 59. ex n. 1. pag. 64. & 65. Confirmat actum nullum, & inualidum, *ibidem*, n. 6. pag. 65. Operatur, quod in dispositione, cui apponitur, non requiritur partis citatio, *ibidem*, n. 8. Facit ut causa in Principe præsumatur, *ibidem*, n. 9. ut non liceat dubitare de eo quod Princeps asseruit, *ibidem*, n. 10. ut valeat delegatio facta non existenti in dignitate, *ibidem*, n. 11. ut operetur quod contraria censeantur sublata absque alia derogatione, vel claus. Non obstante, *ibidem*, n. 12. ut id quod confirmatur, si non est solemne, reddatur solemne, *ibidem*, n. 13. ut concessio à Principe facta non extinguatur morte concedentis, *ibidem*, n. 14. Operatur validitatem, & sanationem etiam circa defectum intrinsecum quando est cum alia claus. De plenitudine potestatis, *ibidem*, n. 15. Ut tollat omne iuris obstaculum, *ibidem*, numero 17. Operatur præsumptionem informationis in Principe, *ibidem*, n. 18. pag. 65. Habet vim nouæ concessionis posita in confirmatione, dummodò constet quod Papa habuerit plenam notitiam, *ibidem*, num. 19. Operatur ut Princeps censeatur dispensare cum impetrante super inhabilitate, *ibidem*, n. 21. pag. 66. ut nullus audiat contra factum Principis ex certa scientia, *ibidem*, num. 22. Ut in alienationis contractu adhibita faciat cessare remedium, l. 1. C. de rescind. vendit. *ibidem*, n. 24. tollit omnem erroris præsumptionem, *ibidem*, num. 25. Operatur donationem obligantis se absque causa, *ibidem*, numero 26. Præcludit viam ulteriori cognitioni, & facit præsumere quod Papa voluerit uti plenitudine potestatis, *ibidem*, n. 28.

Ex certa scientia. Hæc claus. non operatur in tertij præiudicium. Claus. 59. num. 29. pag. 66. Et quando nulla præcessit causæ cognitio, *ibidem*, num. 33. In iis, quæ in facto consistunt, & in quibus Princeps non præsumitur habuisse notitiam, *ibidem*, n. 34. Et ubi in Principe deficit potestas, *ibidem*, n. 35. Vbi adest duplex defectus *ibidem*, num. 37. pag. 67. quando apponitur super negotio, de quo Princeps non habet notitiam, *ibidem*, num. 38. In iis, quæ Princeps non potest statimere contra æquitatem naturalem, *ibidem*, num. 39. Vbi constat de errore, *ibidem*, num. 40. quando constat rem aliter se habere, *ibidem*, num. 41. non supplet erroneam & falsam informationem, *ibidem*, n. 42. non purgat falsitatem narratorum, *ibidem*, num. 43. non impedit appellationem, *ibidem*, num. 46. Non operatur quando Princeps aliquid concedit ad instantiam partis, *ibidem*, numero 47. nec parte absente quæ nec contradixit, maxime quando fuit adhibita sine causæ cognitione. *ibidem*, num. 48. nec in præiudicium concedentis quoad non expressa, *ibidem*, num. 49. non tollit vitium subreptionis, *ibidem*, num. 50. nec operatur in dispensationibus sine causa factis, *ibidem*, n. 51. nec ut posterior dispensatio non facta prioris mentione minime sit subreptitia, *ibidem*, numero 55. pag. 68. nec quando est accessoria ad gratiam, *ibidem*, num. 57. nunquam supplet dolum partis impetrantis, *ibidem*, n. 56.

EXCLUSIO ad tempus inducit inclusionem post tempus. Axiom. 120. n. 4. pag. 76.

Exclusionem inducit dict. Postea. Dict. 271. numero 4. pagina 305.

Exclusionem omnimodam importat dict. Nemo, dict. 210. n. 2. pag. 280.

EXCLUSIO vitium, vel qualitatem, cui adiungitur, & alia includere est in natura dicti. Alias, Dict. 16. numero 11. pag. 197.

Excludit dict. Prorsus, omnia & singula; quæ in contrarium excogitari possunt Dict. 294. numero 1. pagina 316.

Excludit dictio, Ex tunc, diem, à quo ut non computetur. dict. 118. n. 3. pag. 241.

EXCLUSIVA est dict. Dumtaxat, omnium aliorum casuum, & omnium personarum præter expressas. Dict. 97. num. 4. pag. 230. Non tamen est exclusiua eorum, quæ sunt de natura rei, nec eorum, quæ veniunt de consuetudine contractus, *ibidem*, n. 6. & 7.

Exclusiua est alterius rei dicti. Ipse. dict. 177. numero 7. pagina 261.

Exclusiua est omnium aliorum dicti. Solus. Dict. 380. num. 1. pag. 364.

Exclusiua non est dicti. Saltem, de sui natura. Dict. 371. num. 4. pag. 352.

Exclusiua est dicti. Ex, proposita diei. Dict. 115. numero 14. pag. 240.

Exclusiua est dicti. Penitus, & minima reiicit. dict. 249. n. 2. pag. 295.

Exclusiua aliquando non est penitus omnium dicti. Nihil, Dict. 214. n. 2. pag. 281.

Exclusiua aliorum casuum præter nominatos est dicti. Nisi, Dict. 217. n. 4. pag. 282.

Exclusiua an & quando sit dicti. Ultra, ostenditur Dict. 428. n. 2. pag. 381.

Exclusiua quando sit dicti. Tunc, ostenditur Dict. 499. num. 8. pag. 375.

EXCLUSIVA ponitur dicti. A. Dict. 2. n. 1. pag. 191. quando scilicet appareat ex iuribus legem velle stare exclusiue, *ibidem*, n. 7. pag. 191. Vel quando statuti dispositio est odiosa, secus quando est fauorabilis, *ibidem*, n. 3.

Exclusiue stat dicti. Post, quando apponitur in dispositione in qua tempus, vel terminus statuitur. Dict. 270. numero 2. pag. 304.

Exclusiue quando ponitur dicti. Alias. Dict. 16. numero 5. pag. 197.

EXCOMMUNICATIO lata post appellationem ut teneat operatur claus. Appellatione remota. Claus. 9. n. 13. pag. 12.

Excommunicatio si feratur sub claus. Ex nunc prout ex tunc, an sit canon lata sententia, vel ferenda remissiue. Claus. 61. n. 13. pag. 70.

Excommunicationis appellatione si à Iure, vel ab homine proferatur, venit maior. Appell. 91. n. 1. pag. 189. Nisi agatur de materia concernente præiudicium tertij, vel quando verbum, excommunicatio, proferatur in exceptione excommunicationis, *ibidem*, n. 2. & 3.

EXCOMMUNICATVS non specificè nominatus in admissione ad absolutionem à censuris vigore claus. Omneque alios, &c. potest petere absolutionem si habeat interesse in causa. Claus. 94. n. 5. pag. 104.

EXECUTIO facta pendente appellatione, vel intra terminum ad appellandum per executores, stante claus. Dummodò tempore data, &c. est nulla, & attentata. Claus. 44. n. 13. pag. 64.

Executionem paratam habet obligatio Cameralis probata per scripturam, non autem per testes. Claus. 161. num. 3. pag. 160.

Executio litterarum Apostolicarum non retardatur per appellationem à sententia mixti executoris, cum claus. Amoro, &c. quando in beneficiis gratia legitima est iustificata, & litteræ non sunt expeditæ sub intrusione. Claus. 7. n. 10. pag. 9.

Executio datur manu Regia sine actione in iis in quibus dictat ratio naturalis. Axiom. 9. num. 6. pag. 9.

Executionem denotat verbum, Sit, Dict. 374. numero 2. pag. 362.

Executioni ne locus sit, sufficit quod detegatur mandatum iniunctum

Index rerum, & verborum.

- iniustum esse ex nouiter deductis. Claus. 169. num. 9. pag. 167.
- Executio iam facta non potest reuocari vigore claus. Arbitrio Rotæ. Claus. 10. n. 16. pag. 14.
- Executionem non impedit in obligatione Camerali dict. Prius, quoad liquida. Dict. 186. n. 3. pag. 311.
- Executio potest fieri etiam contra tertium, qui acquisiuit lite pendente, vigore claus. Sine præiudicio legitimæ executionis. Claus. 159. n. 2. pag. 158.
- Executionem importat verbum, Volo, adiunctum cum infinitiuo Dict. 436. n. 13. pag. 384.
- Executionis beneficio renunciatum censetur per claus. Renunciatis, &c. Claus. 133. n. 7. pag. 140.
- Executionem validam non verò inuvalidam præseruat claus. Sine præiudicio legitimæ executionis. Dict. 159. num. 5. pag. 158.
- Executionem paratam habet dict. Illicd, & non requirit aliam condemnationem. Dict. 147. n. 4. pag. 150.
- Executionem vt suspendat solum donec de iustitia sententiæ exequendæ cognoscatur, operatur claus. Si quid exequendum. Claus. 169. n. 3. pag. 167.
- EXECVTIVA clausulæ non ampliatur, nec alterant, aut mutant principalem dispositionem, etiam si manerent superflua, si illam non ampliarent: intellige quando sunt accessorie, secus si principales. Claus. 60. n. 13. & 7. pag. 68. & seq.
- Executiæ clausulæ prolatæ à partibus disponunt, ibid. n. 5. pag. 69.
- Executiæ clausulæ declarant dispositionem, ibidem, numero 8.
- EXECVTIVA clausulæ quæ dicantur, ostenditur ibidem, num. 9.
- EXECVTIVE proceditur ex eisdem actis stante commissione, condito de iustitia mandari. Claus. 169. numero 11. pag. 167.
- EXECUTOR debet cognoscere de colore tituli stante claus. Amoto, &c. Claus. 7. n. 4. pag. 8.
- Executor gratiæ cum claus. Amoto, &c. habet solum iurisdictionem contra eos, qui de facto, & non de iure contradicunt, nisi dicatur Sine vitio spolijs, & attentatorum, ibid. n. 6.
- Executorem mixtum facit claus. Amoto, &c. appositæ in literis beneficialibus, quando nulla res iudicata præcessit, nec fuit negocium discussum, ibid. n. 7.
- Executor merus censetur vbi simul cum claus. Amoto, &c. iuncta est illa, Citra vitium spolijs, & attentatorum, ibid. n. 11. pag. 9.
- Executor quoddam non possit subdelegare alteri operatur claus. Vocatis vocandis. Claus. 185. numero 17. pagina 185.
- Executores virtute claus. Contradictores, &c. possunt excommunicare contradicentes sine causa de facto. Claus. 33. n. 4. pag. 34.
- Executorem Apostol. ligat etiam decretum irritans, Claus. 40. n. 11. pag. 44.
- Executorem de mero mixtum facit claus. Vocatis vocandis. Claus. 185. n. 5. pag. 184.
- Executor vt debeat assumere partes Iudicis ritè, rectèque procedere, facit Claus. Confito. Claus. 15. numero 9. pagina 17.
- Executor merus vt non sumat informationem extraiudicalem non obstat claus. Confito, ibid. n. 10.
- Executorem non merum, sed mixtum facit Claus. Dummodò iustus non sit. Claus. 50. n. 1. pag. 59.
- Executorem mixtum facit claus. Dummodò tempore datæ. Claus. 44. n. 11. pag. 54.
- Executor mixtus vocatis vocandis debet adhibere causæ cognitionem iudicalem, seu assumere partes Iudicis, modò ad sit legitimus contradictor. Claus. 186. num. 10. pag. 184.
- Executor sit mixtus quando adest claus. In forma dignum. Claus. 66. n. 8. pag. 74.
- Executorem mixtum facit claus. Confito de re iudicata exequatur. Claus. 18. n. 3. pag. 28.
- Executorem mixtum facit claus. Sine præiudicio iurium alterius. Claus. 157. n. 17. pag. 156.
- EXEMPLA declarant regulam, & aperiunt. Axiom. 86. num. 1. pag. 54.
- Exempla non restringunt regulam, ibid. n. 3. pag. 55.
- Exemplis non est iudicandum, sed legibus, quando legibus constat quoddam veritas est contra exemplum, ibidem, numero 3.
- EXEMPLATIONEM instrumenti facere non potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 22. pag. 37.
- EXEMPLIFICATIVE interdum sumitur dict. Ita. Dict. 179. n. 3. pag. 163.
- EXITVS acta probant. Axiom. 87. n. 1. pag. 55.
- EX NVNC. Hæc dictio est aduerbium præsentis temporis, & refertur ad tempus actus facti. dict. 117. n. 1. pag. 240.
- EX NUNC prout ex tunc. Hæc claus. appositæ in rescriptis Apost. est retrotractiua ad tempus datæ, & operatur vt rescriptum retrotrahatur, veluti si actus à principio iure factus esset. Claus. 61. num. 1. pag. 70. In futurum relata infert actus in tempus ad quod refertur, ibid. num. 3.
- Appositæ in dispositione conditionali non operatur retrotractionem, nisi iustificata conditione, ibid. num. 4.
- Appositæ per Papam in collatione de vacanti non suspendit gratiam, secus si de vacaturo, ibid. num. 5.
- Operatur quoddam vnum tempus videatur alteri inesse, ibid. n. 6.
- Non est retrotractiua ad diem datæ in præiudicium iuris alteri quæsitæ medio tempore, ibid. n.
- Expectans habens gratiam ad Personatum, vel officium pertinens ad collationem Episcopi & Capituli communiter, vel diuifim, non capit dignitatem postea vacantem, licet collatio spectet ad Episcopum, & Capitulum, Appell. 85. n. 2. pag. 184.
- EXPECTATIONEM diuturnam denotat dict. Vix. Dict. 426. n. 4. pag. 380.
- EXPECTATIVA de beneficio vacaturo comprehendit omnem vacandi modum. Appell. 166. numero 5. pagina 299.
- EXPULSIVVS de proxima non habetur pro expulso, Axiom. 6. n. 5. pag. 7.
- EXPULSATVS. Hoc verbum an denotet laram sententiam, ostenditur dict. 119. n. 1. pag. 141.
- EXPERIENTIA omnium rerum est mater & magistra. Axiom. 88. n. 1. pag. 55.
- Experientia validum est argumentum. loco 45. numero 1. pag. 318.
- EXPENSE factæ in iudicio attentatorum veniunt stante claus. Refectis expensis. Claus. 131. numero 6. pagina 139.
- Expense factæ per reum in extractione instrumentorum veniunt stante claus. Refectis expensis, ibid. n. 7.
- Expense non solum factæ in Rota, sed etiam in tribunalibus aliarum instantiarum veniunt ex claus. Refectis expensis, ibid. n. 8.
- Expense ministrantur secundum qualitatem personæ. Appell. 92. n. 7. pag. 190.
- Expense non veniunt in contractibus appellatione damnosum. Appell. 68. n. 5. pag. 172.
- Expense studij, & ad disciplinam pertinentes quando veniant appellatione alimentorum. Appell. 15. numero 6. pag. 151.
- Expense non continentur sub claus. Parito Breui. Claus. 98. n. 21. pag. 114.
- Expense non comprehendit claus. Parito iudicato, quando circa eas vna tantum sententia lata est. Claus. 97. n. 19. pag. 112.
- Expensarum in refectione veniunt factæ in actis, & processibus, ac instantiis de partibus, dummodò fuerint factæ in eadem causa. Claus. 131. n. 5. pag. 139.
- Expensarum in taxatione non erit habenda ratio illarum, quæ factæ fuerant in actis nullis. Claus. 132. numero 9. pag. 139.
- Expensarum appellatione in diuisione non veniunt voluntariæ, siue voluptuariæ. Appell. 92. n. 1. pag. 190.
- Expensarum appellatione an veniant damna & interesse? ibid. n. 3.
- Expensarum appellatione non venit pretium, nec res principalis, ibid. n. 6.
- Expensarum omnium & quarumcunque appellatione damna, & interesse continentur, ibid. n. 4.
- Expensarum omnium, & singularium appellatione veniunt solum expensæ legitimæ, iustæ, & moderatæ, ibidem, numero 5.

EXPLICA

Index rerum, & verborum.

EXPLICATIVA, seu potius exemplificativa est dict. Veluti dict. 417. n. 1. pag. 378.

EXPOSITIVA, & illativa quandoque ex precedentibus est dict. Ita. Dict. 179. n. 6. pag. 263.

Expositiva est precedentium ad mentem proferentis claus. Ita quod, &c. & regulat precedentes dispositiones. Claus. 75. n. 1. pag. 81.

EXPOSITIVE pro Idest, accipitur etiam dict. Aut. Dict. 46. n. 8. pag. 108.

EXPOST. Hæc dictio referri potest etiam ad longum intervallum, Dict. 120. n. 1. pag. 241.

EXPRESSA non comprehendit claus. Dummodò licita, & honesta sunt, posita in confirmatione. Claus. 51. numero 3. pag. 59.

EXPRESSIO clausulæ quæ subintelligitur à Iure non dat novam formam mandato, nec facit actum conditionalem. Claus. 74. n. 6. pag. 81.

Expressionis specialis, & individua habet vim claus. Omnia & singula, &c. Claus. 96. n. 1. pag. 110.

Expressio eius quod tacite inest nihil operatur, & non dat novam formam, nec facit actum conditionalem, Axiom. 89. n. 15. pag. 56.

Expressio certa ubi pro forma requiritur nõ operatur claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 60. pag. 109.

Expressionis specialis, & individua cum omnibus suis qualitatibus habet vim claus. Pro expressis habentes, &c. Claus. 102. n. 2. pag. 117.

Expressio vnius causæ, vel speciei in rescripto ne dum non includit aliam, sed imò excludit. Axiom. 120. numero 7. pag. 76.

Expressionem specificam litis operatur claus. Pro expressis, quando dicitur, Cuius litis statum, &c. Claus. 120. num. 3. pag. 117.

Expressionem ita operatur claus. Pro expressis, vt non admittatur aliquis ad allegandum, vel probandum contrarium, ibid. n. 4.

Expressionis specialis, & individua vim habet claus. Quorum tenores, &c. eorum omnium, ad quæ relata est. Claus. 127. n. 4. pag. 133. non solum cum gratia, seu privilegium conceditur Motu proprio, verum etiam si fiat ad instantiam partis, ibid. n. 8.

EXPRESSI, & taciti idem est iudicium, nisi ageretur de annullando actum. Axiom. 108. numero 1. & 4. pagina 132.

Expressum ubi requiritur non sufficit tacitum, neque præsumptum. Axiom. 89. n. 1. pag. 55.

Expressi maior est vis quàm taciti, ibid. n. 2.

Expressum facit cessare tacitum, ibid. n. 3.

Expressum dicitur quod sub expresso continetur, vel ex expresso infertur, ibid. n. 5. pag. 56.

Expressum dicitur quod ex natura verborum includitur, ibid. n. 7. pag. 56.

Expressum dicitur quod continetur ex vi verborum, ibid. num. 8.

Expressum censetur propèdè, & totaliter, quod per relationem exprimitur, ibid. n. 9.

Expressum dicitur quod subintelligitur à Iure, ibidem, numero 10.

Expressum dicitur quod ex mente, & coniecturis necessariò colligitur, ibid. n. 11.

Expressum censetur quod virtualiter inest, ibidem, numero 12.

Expressum dicitur quod sub ratione comprehenditur, ib. num. 13.

Expressio vitiato vitiatur tacitum in eo comprehensum, ib. num. 14.

Expressi vim habet claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 38. pag. 108.

EXTENSIO nullatenus fit quando dictum fuerit, Tunc & eo casu, & non aliter, nec alio modo. Claus. 182. num. 8. pag. 182.

Extensio regulariter fit de vno æquiparato ad aliud, Axiom. 14. n. 2. pag. 15.

Extensionem, quæ fit ex coniecturata mente testatoris ad casum, qui fit similis expresso, non impedit claus. Tunc & eo casu. Claus. 182. n. 3. pag. 182.

Extensione indiget clausula cæterata, Claus. 14. numero 2. pag. 17.

Extensio antequàm fiat Iudice authorante clausula cæterata non debet haberi pro extensa, ibid. n. 3.

Extensionem non patitur clausula cæterata in contractibus de necessitate requirentibus scripturam, ibid. n. 12.

Extensio fit in odiosis, & pœnalibus, & exorbitantibus, quando agitur de salute animæ. Axiom. 26. numero 4. pagina 20.

Extensionem ad non expressa impedit dict. Tantum, Dict. 401. n. 3. pag. 371.

Extensio privilegij, beneficij, seu exemptionis non fit ad augmentum superueniens, si tendat in tertij præiudicium. Axiom. 34. n. 7. pag. 23.

Extensio fit regulariter de vno æquiparato ad aliud, Axiom. 14. n. 2. pag. 15.

Extensio in æquiparatis vt fiat debet esse æquiparatio vniuersalis, ibid. n. 4.

EXTENSIVA, & implicativa est dict. Etiam, illius, quod prius non erat dictum, Dict. 112. numero 8. pagina 237.

Extensivum est verbum, Possum, quod trahitur ad futura habentia causam de præsentia. dict. 268. numero 6. pagina 303.

EXTRA. Hæc dictio ex diametro aduersatur dictioni Intra, & importat remotionem, & separationem, & denotat foris, sed tamen interposito intervallo. dict. 121. ex n. 1. pag. 241. & seq.

EXTRANEI vt dicantur comprehensi, operatur claus. Ex quibus dederit, posita in contractu non transitorio ad extraneos. Claus. 17. n. 3. pag. 62.

EXTREMA omnia sunt vitiosa, & ex duobus contrariis fit medium optimum. Axiom. 91. n. 1. pag. 56.

Extrema habilia posse coniungi impedit medium inhabile, ibid. n. 2.

Extrema sua includere solet dict. Infra, & excludere ea, quæ sunt extra, Dict. 161. n. 3. pag. 266.

Extrema inter duo quando ponitur dict. Citra, non includit aliquod quod sit extra illa duo extrema. Dict. 58. num. 3. pag. 213.

EXTREMITATEM, & coherentiam subiecti importat dict. Hinc, vt tempus currat de momento enunciatum ad momentum Dict. 134. n. 1. pag. 216.

EXTRINSECITATEM denotat dict. Ex, Dict. 115. num. 11. pag. 240.

EXTRINSECUS. Hoc aduerbium contrarium habet Intrinsecus. dict. 122. n. 1. pag. 242.

EXTUNC. Hæc dictio extremitatem temporis significat, & denotat vltimum temporis implementum. dict. 118. n. 1. pag. 242. Excludit diem à quo vt non computetur, ibid. n. 6. Habet vim latæ sententiæ, vt ex tunc excommunicatio incuratur, ibid. n. 7. Quando apponitur in actu conditionali operatur à die adimplenti conditionis, non autem à die prolationis verborum, ibid. n. 8.

Ex tunc cum fuerit clericali caractere insignitus. Hæc claus. apposita in translatione facta in laicum operatur vt transferens licet exigat pensionem vsque in diem initiationis. Claus. 61. n. 15. pag. 70.

F

FACERE per se videtur qui per alium facit, Axiom. 92. n. 1. pag. 57. nisi in iis, quæ requirunt seruitium personale vel in quibus est electa industria personæ, ibidem, num. 2.

Facere non dicitur qui causam ad finem non perduxit, vel inutiliter fecit, ibid. n. 3.

FACILE. Hæc dictio præter eius vulgatam significationem interdum vsurpatur pro sine controuersia. Dict. 123. n. 1. pag. 242.

FACILIVS tolluntur ea, quæ Iure speciali, quàm quæ Iure communi valent. Claus. 83. n. 6. pag. 44.

FACTA ad demonstrandum animum sunt validiora quàm verba. Axiom. 27. n. 3. pag. 20.

Facta rei appellatione continentur. Appell. 235. numero 3. pag. 288.

Facta de plenitudine potestatis dicuntur per allusionem fieri de plenitudine tempestatis. Claus. 41. numero 25. pag. 49.

Facta sunt sui natura incerta, Axiom. 93. n. 23. pag. 60.

Facta

Index rerum, & verborum,

Facta multa tenent, quæ à principio fieri prohibeatur, *ibid.* num. 30.
 Facta pro infectis haberi non possunt, *ibid.* n. 34.
 Facta de facto etiam de facto sunt reuocanda, *ibid.* n. 35.
 FACTVM nudum, & sola detentio consideratur in manu-
 tentione. *Claus.* 150. n. 10. pag. 150.
 Factum & modum concernit dict. Legitimè dict. 188. n. 1.
 pag. 270.
 Factum legitimè censetur factum ordine Iuris seruato, *ib.*
 num. 2.
 Facti proprii ignorantia excusat quando factum est anti-
 quum in quo sit verisimilis obliuio, *Axiom.* 113. num. 3.
 pag. 73.
 Factum quando est intricatum & obscurum ignorantia il-
 lius etiam proprii excusat, *ibid.* n. 4.
 Facti narratio non facit ius, *Axiom.* 93. n. 1. pag. 58.
 Factum incertum non potest expectare consilium certum,
ibid. n. 5.
 Facto non minus quàm verbo consensus elicitur, & ratifica-
 tio, *ibid.* n. 6.
 Facto plus est aliquid ratificare, quàm verbo, *ibid.* n. 9.
 Factum ubi requiritur, non sufficiunt verba, *ibid.* num. 12.
 pag. 59.
 Factum non dicitur donec aliquid superest ad agendum, *ib.*
 num. 13.
 Factum non dicitur quod non durat factum, *ibid.* n. 14.
 Factum attenditur non quod potuit fieri, *ibid.* n. 15.
 Factum non attenditur, sed quod debuit fieri, *ibid.* nume-
 ro 16.
 Factum quod non releuat, fieri non debet, *ibid.* n. 17.
 Factum non reputatur id, quod non habuit effectum, *ibid.* n.
 18 pag. 59.
 Factum contra ius pro non facto habetur, *ibid.* n. 19.
 Factum vnius non debet alteri nocere, *ibid.* n. 21.
 Factum proprium nemo impugnare potest, *ibid.* n. 23.
 Factum iudicis reputatur factum partis, *ibid.* n. 25.
 Factum præsumitur quod fieri consuevit, *ibid.* n. 26.
 Factum non præsumitur nisi probetur, *ibid.* n. 27. pag. 60.
 Factum legitimè, seu iuste nullam poenam meretur, *ibidem*,
 num. 29.
 FACILITAS per *claus.* Motus proprii, concessa quando ex-
 paret per obitum Papæ concedentis, ostenditur. *Claus.*
 79. n. 12. pag. 86.
 Facultas alicui concessa de conferenda re aliqua cum dict.
 Liberè, non restringitur ad certum genus personarum,
 Dict. 190. n. 13. pag. 272.
 Facultas transferendi pensionem intelligitur de prima dum-
 taxat. *Claus.* 181. n. 6 pag. 181.
 Facultas transferendi pensionem non fuit consumpta per
 translationem inuolidam, *ibid.* n. 7. pag. 182.
 Facultas transferendi pensiones nunc & pro tempore refer-
 uatas quandocunque, non est restricta ad pensiones tem-
 pore indulti reseruatas, *ibid.* n. 8.
 Facultatem comparandi in absolutam citati voluntatem
 confert *claus.* Compareas, &c. facitque reum voluntari-
 um, non necessarium, *Claus.* 23. n. 3. pag. 25.
 Facultatem capiendi propria auctoritate non importat
claus. Ad habendum. *Claus.* 4. n. 26. pag. 6.
 Facultatem habentes imponendi poenas bannitis quocun-
 que prætextu, vel occasione, non possunt imponere poe-
 nam aliis non bannitis etiam pro occasione bannitorum,
 dict. 236. n. 10. pag. 288.
 Facultas corrigendi extinguitur per litem contestationem, &
 libellus vsque ad litem contestationem emendari potest.
Claus. 143. n. 1. pag. 145.
 Facultatum appellatione vniuersa continentur, sicut ubi sit
 mentio de substantia, patrimonio, bonis, & similibus. *Ap-
 pell.* 93. n. 1. pag. 190.
 Falcem in messem alienam quis ponere non debet. *Axiom.*
 94. n. 1. pag. 60.
 FALCIDA ad Trebellicanicam, & è contra in Iure admit-
 titur argumentum loco 46. n. 1. pag. 318. Item à falcidia, &
 Trebellicanica ad legitimum valet argumentum, *ibid.*
 num. 2.
 Falsitas narratorum quando est detecta non operatur *claus.*
 Sublata, &c. *Claus.* 175. n. 40. pag. 176.
 Falsitatem narratorum non supplet *claus.* Ex certa scientia.
Claus. 59. n. 43. pag. 67.

Falsitatis imaginem habet non verisimile. *Axiom.* 223. n. 5.
 pag. 139.
 FAMA bona est thesaurus inestimabilis, & est maximum
 bonum. *Axiom.* 95. n. 1. pag. 61.
 Fama bona prodest multum, & expurgat omnem suspicio-
 nem, *ibid.*
 Famæ probatio cum adminiculis sufficit pro iustificatione
claus. Dummodò remaneant mille pro Episcopo. *Claus.*
 48. n. 9 pag. 58.
 FAMILIA appellatione in dubio venit familia contentiuè,
 seu passiuè, comprehendendo omnes agnatos etiam
 transuersales. *Appell.* 94. n. 1. pag. 191.
 Familiae appellatione veniunt descendentes solum ab ipso
 testatore, non autem transuersales, ubi constat illum sen-
 sisse de familia actiuè, seu effectiuè, & maxime si additum
 sit pronomen aliquod possessiuum, *ibid.* n. 2.
 Familia recta, & transuersalis ubi vocata esset, intelligitur
 de transuersali respectu suorum descendendum inter
 se, *ibid.* n. 3.
 Familiae appellatione transuersales de familia veniunt,
 quando dispositio facta ad fauorem familie non potest
 verificari in descendentibus, *ibid.* n. 4.
 Familiae appellatione transuersales veniunt, quando voca-
 tio esset facta expresso nomine illius, *ibid.* n. 5. vel quan-
 do testator habuit rationem ipsius familie non personarum,
 vt n. 6. Vel quando testator prius vocasset descen-
 dentes, & in defectum descendendum vocasset proxi-
 miores de familia, vt n. 7. & quando esset vocata familia,
 & agnatio, vt n. 8. pag. 191.
 Familiae appellatione comprehenduntur foeminae, etiam si
 dicatur quod bona remaneant in familia, *ibid.* n. 14. cum
 seqq. latè tractatur an & quando foeminae veniant appel-
 latione familie.
 Familiae appellatione latè sumpto vocabulo veniunt om-
 nes, qui ferunt eadem arma, & insignia, *ibid.* numero 34.
 pag. 194.
 Familiae appellatione in prohibitione alienationis non
 comprehenduntur extantes ultra quartum gradum, nisi
 facta sit per verba præcisa, & vniuersalia, *ibid.* n. 36.
 Familiae appellatione in testamento quando plures sunt fa-
 miliae eiusdem cognominis, venit illa de quo ipse testa-
 tor natus est, *ibid.* n. 37.
 Familia aggregata dicitur esse de stirpe & sanguine illius
 familie, cui aggregata est, *ibidem*, numero 38. pagina
 194.
 Familia siue agnatio testatoris continetur appellatione no-
 minis mei. *Appell.* 165. n. 3. pag. 258.
 Familiae sensilis appellatione comprehenduntur domestici
 omnes, & in seruitio existentes, si habitant in eadem do-
 mo, *Appell.* 95. n. 1. pag. 194.
 Familiae eiusdem appellatione pro qua fornarius, vel mo-
 lendinarius se obligauit, venit illa, quæ in eadem man-
 sione, vel sub eadem clauè viuit, *ibid.* n. 2.
 Familiae appellatione in legato illi relicto comprehendi-
 tur ille, qui testatori inseruiebat in officio custodis viri-
 dario, *ibid.* n. 3.
 FAMILIARITM appellatione qui verè, & propriè veniant,
 & quid in interdicto, ostenditur *Appell.* 96. n. 1. & 5. pag.
 194. & seq.
 Familiarium appellatione ubi testator reliquit fideicommissum
 suis familiaribus, veniunt ij, quos testator circa se, &
 sui cultus gratia tenebat continuos commensales domi-
 suæ, *ibid.* n. 2. pag. 195.
 Familiares Papæ qui dicantur ostenditur, *ibidem*, num. 4.
 pag. 195.
 Familiarium Papæ appellatione veniunt Cardinales. *ibid.*
 num. 6.
 Familiarium Episcopi appellatione ad Ordines accipiendos
 veniunt illi, qui per triennium cum Episcopo fuerint com-
 morati, & præsentibus inseruierint, *ibid.* n. 5.
 FAMULORVM appellatione ubicumque sit legatum à testa-
 tore continentur tantum famuli tempore testamenti.
Appell. 97. n. 1. pag. 195.
 Famulorum appellatione in priuilegiis veniunt famuli fu-
 turi, ac proinde priuilegium concessum pro se, & famulis,
 ad ipsos extenditur, *ibid.* n. 2.
 Famuli etiam stantes cum aliquo veniunt appellatione hæ-
 bitatorum. *Appell.* 112. n. 5. pag. 228.

FAMILIA

Index rerum, & verborum.

- FARINA** & vinum rei appellatione continentur, Appell. 235. n. 6. pag. 288.
- Farina** non continetur appellatione frumenti in legato de eo facto, Appell. 105. n. 4. pag. 124.
- Farinam** creditori prestare non potest frumenti debitor, ibid. n. 5.
- FASCIÆ** continentur appellatione vestium, Appell. 268. n. 3. pag. 300.
- FATERS** non videtur excipiens ea, quæ in exceptione includuntur quoad fundandam intentionem actoris, Axiom. 85. n. 9. pag. 54.
- FAVOR** in dubio potius est considerandus quam odium, Axiom. 166. n. 6. pag. 105.
- Favore** quod conceditur, non retorquetur in odium, Axiom. 98. n. 1. pag. 61.
- Favori** suo quilibet renunciare potest, ibid. n. 2.
- FERTIS** rusticis censetur derogatum per claus. Sola facti veritate inspecta. Claus. 173. n. 19. pag. 171.
- FERE.** Hæc dictio est diminutiva, & non firmat in omnibus, ac imperfectionem denotat, ponitur quandoque comparativè, & non semel electivè. Dict. 124. ex num. 2. pag. 242.
- FEDVM** ex pacto, & providentia inducit claus. Pro se, suisque hæredibus, & successoribus, in concessione feudi apposita. Claus. 112. n. 8. pag. 123.
- Feudi** propria natura est ut ad hæredes extraneos, seu feminas non transeat. Claus. 113. n. 1. pag. 124.
- Feudum** posteritati concessum restringitur ad masculos per virilem sexum descendentes. Appell. 208. num. 4. pag. 275.
- Feudum** omnino alienabile significat claus. Et quibus deditur, dummodo tamen ius commune minus lædatur. Claus. 97. n. 2. pag. 61.
- Feudi** in concessione operatur claus. Et quibus deditur, quod in alienatione novus omnino consensus non requiritur. ibid. n. 5.
- Feudum** non venit bonorum appellatione in generali sermone. Appell. 35. n. 12. pag. 160.
- Feuda** hæreditaria veniunt bonorum patrimonialium nomine, ibid. n. 13.
- Feudo** ad maioratum, seu primogenituræ confici potest argumentum, quando id, quod in feudis deciditur Iuris communis regulis non repugnat loco 47. n. 1. pag. 318. Item à feudo ad emphyteusum valet argumentum quando datur eadem ratio, & Iuris regulæ non repugnant, ibid. n. 2. pag. 319. Item à feudo ad Regnum, ibid. n. 3. Item à feudo ad officium, ibid. n. 4. Item à feudo ad Iuspatronatus quoad modum succedendi, ibid. n. 5. Item à feudo ad fideicommissum, ibid. n. 6. Item à feudo ad vicinas voluntates, ibid. n. 7. pag. 319.
- FICTIO** idem operatur quod veritas, & tantum operatur in casu ficto, quantum veritas in casu vero, Axiom. 97. n. 1. pag. 61.
- Fictio** Iuris naturam imitatur in quantum potest, ibidem, num. 5.
- Fictio** cessat ubi veritas habere locum potest, ibid. n. 6.
- Fictionem** denotat verbum Creditur, Dict. 72. numero 1. pag. 217.
- Fictionem** importat dictio Acsi, Dict. 4. n. 1. pag. 193.
- Fictionem** quandoque importat verbum Intelligitur, Dict. 169. n. 1. pag. 260.
- Fictionem** importat dict. Quodammodo. Dict. 318. num. 2. pag. 322.
- Fictionem**, & fraudem tollit dict. Cum effectu, dict. 75. n. 20. pag. 220.
- Fictionem** inducit verbum, Videtur, dict. 425. numero 2. pag. 380.
- FIDEICOMMISSARIA** adiecta dict. Suus, quod demonstrat, remissivè dict. 397. n. 5. pag. 369.
- FIDEICOMMISSARIUS**, ut possit apprehendere rem absque consensu hæredis operatur dict. Liberè. Dict. 190. n. 19. pagina 272.
- FIDEICOMMISSVM** quando esset relictum pro conservatione bonorum in agnatione tunc feminæ non veniunt appellatione consortium. Appell. 59. n. 4. pag. 169.
- Fideicommissum** quando tacitè, vel expresse est relictum pro conservandis bonis in agnatione, feminæ sunt exclusæ. Appell. 94. n. 18. pag. 192.
- Fideicommissum** quando esset relictum filiis alicuius, eius tamen tunc viventis contemplatione, tunc debentur etiam natis post mortem testatoris Appell. 99. n. 8. pag. 200.
- Fideicommissum** relictum fratribus non extenditur ad sorores, Appell. 102. n. 5. pag. 221.
- Fideicommissum** quando importet verbum Do. remissivè. Dict. 92. n. 6. pag. 116.
- Fideicommissio** iuncta claus. Tunc & eo casu, operatur ut restringatur dispositio ad casum expressum. Claus. 182. n. 5. pag. 182.
- Fideicommissum** ampliat, & non restringit dict. Ita quod. Dict. 182. n. 3. pag. 165.
- Fideicommissum** importat verbum, Volo, si iungatur verbis obliquis, directam verò substitutionem si verbis directis, aut communibus. Dict. 436. n. 6. pag. 384.
- Fideicommissum** innuit verbum, Volo, iunctum cum aliis verbis, si sine liberis, aut hæredibus decesserit, ibid. n. 8. pag. 384.
- Fideicommissi**, seu alterius Iuris renunciationem in executionis non inducit claus. Ad habendum. Claus. 4. num. 21. pag. 6.
- Fideicommissi** remissionem in divisione inducit claus. Ad habendum, quando est in parte dispositiva, ibid. num. 17. pag. 5.
- Fideicommissum** univiale importat verbum, Lego, tanquam obliquum adiectum hæreditati, siue alius sit hæres institutus, siue non. Dict. 189. n. 4. pag. 270.
- Fideicommissum** perpetuum inducit dict. In infinitum, posita in substitutione facta in omnes descendentes. dict. 163. n. 6. pag. 258.
- Fideicommissum** novum non inducunt verba, In perpetuum, & in infinitum, quando sunt posita relativè. dict. 163. n. 8. pag. 258.
- Fideicommissum** ut resultat absolutum, multum operatur dict. Semper, dict. 261. n. 7. pag. 335.
- Fideicommissio** ad Regnum, vel aliam successionem debitam ex causa necessaria valet argumentum. loco 48. n. 1. pag. 319. Item à fideicommissio ad feudum, ibid. n. 2. Item à fideicommissio ad maioratum, ibid. n. 3.
- FIDEIUSOR** unus soluendo totum an habeat recursum contra alium codeiussorem, remissivè claus. 21. n. 8. pag. 80.
- Fideiussores** quando plures sunt dati in solidum quilibet eorum tenetur ad solutionem totius debiti. Claus. 21. n. 6. pag. 80.
- Fideiusoris** obligationem perpetuat datus, & moram principalis Axiom. 22. n. 5. pag. 19.
- Fideiussores** obligatio accessoria habet eandem naturam, & conditionem, quam principalis obligatio. Axiom. 4. n. 3. pag. 6.
- Fideiussoři** obstat claus. sublata, &c. quando obstat principali. Claus. 175. n. 49. pag. 176.
- Fideiussoři** continetur debitoris appellatione in statutis. Appell. 69. n. 4. pag. 172.
- Fideiussoři** idonei appellatione venit ille, qui habet stabilia, vel multa mobilia, quæ æquivalent valori litis, de qua agitur, & quod sit facilis ad conveniendum. Appell. 98. n. 1. pag. 195.
- FIDES** publica etiam hostibus est servanda. Axiom. 98. n. 7. pag. 62.
- Fidem** fallere, & promissa non adimplere grave est, ibi. n. 1.
- Fides** non est servanda frangenti fidem, etiam si interueniat iuramentum, & quamvis in minimo fides deficiat, ibid. n. 7. cum seqq.
- Fidem** quam faciunt acta facta coram Iudice seculari; deducta coram Iudice Ecclesiastico. Axiom. 8. numero 3. pag. 9.
- FILIA** nuptia per nuptias definit esse de familia testatoris, Appell. 94. n. 27. pag. 192.
- Filia** nubendo familiæ patris imponit finem, & dicitur augere familiam viri, ibid. n. 28.
- Filia** nubendo non dicitur de cognomine paterno, ibi. n. 29.
- Filix** continentur appellatione filiorum Appell. 99. numero 48. pag. 204. nisi testator opposuerit qualitatem filio vocato, quæ non convenit feminæ, ibidem, num. 66. pag. 206.
- FILIVS** allegans turpitudinem patris non auditur, Axiom. 221. n. 2. pag. 133.
- Filius** si instituitur, & descendentes ex eo, tunc veniunt ad descen-

Index rerum, & verborum.

- descendentes ordine successiuo. dict. no. numero 21. pag. 235.
- Filius ne patrem repræsentet, vel in eius locum succedat, operatur claus. Salua gradus prærogatiua. Claus. 138. n. 4. pag. 143.
- Filius dicitur pati damnum si priuatur hæreditate paterna, vel materna, Appell. 68. n. 2. pag. 172.
- Filij nati ab vxorato, & soluta ex damnato coitu procreati non sunt, Appell. 248. n. 2. pag. 193.
- Filij nati ex consanguinea, vxorata, moniali, & clerico dicuntur ex punibili, & damnato coitu procreati, ibid. num. 4.
- Filij simpliciter spurij matri non illustri sunt successibiles, & e contra, non ita si ex damnato coitu sunt procreati, ibid. num. 6.
- Filij hæredes, vel filij & hæredes si vocati sint an requiratur quod cum effectu sint hæredes, remissiue Appell. 113. n. 32. pag. 232.
- Filij, nepotes, ac pronepotes, & descendentes omnes continentur appellatione sobolis. Appell. 144. n. 1. pag. 192.
- Filij clericorum de domo & familia patris non dicuntur. Appell. 81. n. 5. pag. 181.
- Filij positi sub conditione vt dicantur dispositiue vocati operatur claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 50. pag. 108.
- Filij in fideicommissis veniunt appellatione agnatorum. Appell. 13. n. 5. pag. 148.
- Filiorum appellatione non venit posthumus, nisi ex iudiciis appareat testatorem de eo etiam sensisse. Appell. 99. n. 1. pag. 200.
- Filiorum appellatione in fideicommissio puro, vel in diem certam relicto veniunt solum nati tempore testamenti, vel mortis testatoris, non autem post, nisi ex aliquibus coniecturis colligi possit testatorem sensisse & de nascituris post eius mortem, vel quando testator vocasset filios alicuius, qui testamenti tempore filios non habebat, vel in numero plurali vocasset filios illius, qui vnum tantum filium habebat, vel quando dispositio esset concepta verbis vniuersalibus, quia tunc etiam post testatoris mortem nati, & concepti venient, ibid. n. 3. cum seqq.
- Filiorum appellatione in fideicommissio relicto in diem, vel sub conditione, veniunt nati etiam post mortem testatoris, dummodò intra tempus purificatæ conditionis nascantur, Appell. 99. n. 9. pag. 200. etiam quod essent concepti tempore euenientis conditionis licet postea nascantur, ibid. n. 10. & quamuis testator vocasset filios per pronomina, meos, vel suos, ibid. n. 11. pag. 201.
- Filiorum, & hæredum appellatione veniunt filij etiam non hæredes, ibid. n. 12.
- Filiorum appellatione an & quando veniant soli legitimi, non autem spurij, aut etiam naturales, latè Appell. 99. ex n. 13. pag. 201.
- Filiorum appellatione an & quando veniant fœminæ, ostenditur latè ibid. ex n. 48. pag. 204. cum seqq.
- Filiorum appellatione tam in dispositiuis quàm in conditionalibus non veniunt filij adoptiui, ac proinde in fideicommissis, & conditione si sine liberis non faciunt deficere conditionem Appell. 99. n. 75. pag. 207. nisi aliqua appareret specialis voluntatis coniectura, ex qua colligatur testatorem de adoptiuis quoque sentire voluisse, ibid. num. 78.
- Filiorum appellatione non veniunt filij spirituales, scilicet ex sacro fonte suscepti, in fideicommissis, & substitutionibus, nisi ex verbis, aut mente testatoris id specialiter colligatur, Appell. 99. n. 80. pag. 208.
- Filiorum appellatione in fideicommissis relictiis filiis an & quando veniant legitimati, remissiue, ibid. n. 81.
- Filiorum appellatione an & quando veniant nepotes, latè ostenditur. Appell. 99. ex n. 86. pag. 208. cum seqq.
- Filiorum appellatione an & quando veniat monasterium ad excludendum substitutum, si grauatus sub conditione, si sine liberis decesserit, illud ingrediatur, latè ostenditur ibid. ex n. 117. pag. 212. cum seqq.
- Filij quinque illius, qui se à tutela excusare intendunt debent esse legitimi, Appell. 99. n. 43. pag. 203.
- Filij omnes veniunt in legum dispositionibus quotiescunque materia subiecta, & legis ratio, ac mens non repugnat, ibid. n. 44.
- Filij, & nepotes ex alio filio quando extarent, tunc filius præferri debet, & solum censeretur vocatus nepos non extantibus filiis, ibid. n. 102. pag. 211.
- Filius alter testatoris si esset substitutus succederet ille in fideicommissio excluso monasterio, vbi grauatus professus fuit, ibid. n. 142. pag. 216.
- Finis est primus in intentione, & vltimus in executione, Axiom. 99. n. 1. pag. 65.
- Finis actus est expectandus, ibid. n. 3.
- Finis intelligi debet vt conueniat suo principio, ibid. n. 6.
- Finem actus exposcit dict. Ante, quando refertur ad actum, qui habet tractum successiuum determinatum, & concurrat fauor debitoris, dict. 33. n. 6. pag. 205.
- Fines excedere dicitur, qui excedit qualitates mandati, etiam in modico, Axiom. 144. n. 4. pag. 93.
- Fœminis appellatione non continetur ripa, Appell. 100. n. 1. pag. 219.
- Fiscus, & Ecclesiæ æquiparantur. loco 49. n. 1. pag. 319. Vbi etiam quod valet argumentum à fisco ad Ecclesiam, & à fisco ad dotem.
- Focus principalis in actionibus personalibus est domicilij, in realibus verò est locus ille, vbi res, quæ vendicatur, sita est. Appell. 101. n. 3. pag. 220.
- Focus principalis in criminalibus est locus delicti, ibid. n. 4.
- Focus delicti tanquam principalis debet attendi, ibid. n. 5.
- Fœminæ, & descendentes ab eis veniunt appellatione profapiz. Appell. 216. n. 3. pag. 281.
- Fœminæ veniunt appellatione parentum. Appell. 185. n. 7. pag. 266.
- Fœmina si excludatur donec extent masculi, exclusio non est perpetua, sed temporalis. Dict. 93. numero 11. pag. 227.
- Fœminæ & descendentes ab eis censentur vocatæ progenie vocata, nisi vocans voluisset consulere agnationi, Appell. 222. n. 3. pag. 278.
- Fœminæ an, & quando veniant appellatione proximiorum latè ostenditur Appell. 229. numero 7. cum seqq. pag. 282.
- Fœminæ, & descendentes ab eis veniunt appellatione posterorum, nisi communis vsus loquendi esset contrarius, vel adesset statutum fœminas excludens ab masculos, & in priuilegiis, & tendis, Appell. 209. n. cum seqq. pag. 275.
- Fœminam non refert dict. Ille, eo casu, quo masculinum non concipit fœmininum Dict. 197. n. 2. pag. 250.
- Fœmina non comprehenditur appellatione generationis masculinæ. Appell. 108. n. 4. pag. 227.
- Fœminas non comprehendit claus. Omnesque alios, &c. Claus. 94. n. 10. pag. 104.
- Fœminam non comprehendit dict. Sui, in odiosis odio irrationabili. Dict. 397. n. 6. pag. 369.
- Fœminæ veniunt appellatione consanguineorum, nisi in statutis. Appell. 57. n. 5. pag. 269.
- Fœminæ veniunt appellatione consortium. Appell. 58. n. 3. pag. 169.
- Fœminæ veniunt appellatione cognatorum, Appell. 52. n. 2. pag. 168.
- Fœminæ veniunt casatæ appellatione, nisi in contrarium extent coniecturæ. Appell. 40. n. 6. pag. 161.
- Fœminæ non veniunt appellatione cippi, quæ cippum, & agnationem conseruare non possunt. Appell. 50. num. 1. pag. 166.
- Fœminæ non veniunt attrinentium appellatione quando tacite, vel expresse testatore habuit mentem conseruandi bona in agnatione. Appell. 29. n. 3. pag. 156.
- Fœmina dotata, quæ vigore statuti nihil petere potest quouis modo de bonis paternis, potest ex aliqua causa, titulo, siue iure aliquid petere, Dict. 339. n. 8. pag. 348.
- Fœminæ, & descendentes ab eis veniunt appellatione sobolis. Appell. 144. n. 2. pag. 192.
- Fœminæ veniunt appellatione stirpis. Appell. 150. num. 3. pag. 194.
- Fœmina venit hæredis appellatione, Appell. 173. n. 31. pag. 231.
- Fœminæ non veniunt ad fideicommissum relictum familiæ quando extat statutum exclusiuum fœminarum, Appell. 94. n. 20. pag. 193.
- Fœminæ non veniunt appellatione familiæ, quando ex communi vsu loquendi homines non solent sentire quod illæ veniant, Appell. 94. n. 21. pag. 193.

Fœmina

Index rerum, & verborum.

Fœmina nupta venit ad fideicommissum quod testator voluit remanere in familia, ibid. n. 25.
Fœminæ non veniunt appellatione familiæ quando testator expressit proprium nomen familiæ, ibid. numero 17. pag. 192.
Fœminæ, & descendentes ab eis omnino essent exclusi, vbi testator habuit sensum conseruandi bona in familia, Appell. 135. n. 19. pag. 242.
Fœminæ veniunt appellatione domus, vel illorum de domo, Appell. 8. n. 3. pag. 181.
Fœminæ veniunt appellatione sanguinis, Appell. 138. n. 4. pag. 289.
Fœmina in fideicommissis venit appellatione agnatorum, Appell. 15. n. 4. pag. 148.
Fœminæ veniunt appellatione sororum, Appell. 157. num. 3. pag. 297.
Fœminæ non veniunt appellatione filiorum de iure Longobardorum, Appell. 99. n. 73. pag. 207.
Fœminæ non veniunt appellatione filiorum quando in ciuitate extat statutum exclusum foeminarum, ibid. n. 60. pag. 206. Et quando testator fecit substitutionem pro agnationis conseruatione, ibid. num. 61. pag. 206. Et quando testator discretiue loquutus fuit de masculis, & foeminis, ibid. n. 62. Et quando extat statutum quoddam verba testamentorum intelligantur ad litteram, ibid. n. 64. Et quando ex eo absurdum, & plures improprietas sequerentur, ibid. n. 67. & 68. pag. 207. Et quando repugnat communis loquendi vsus, ibid. n. 69. Et quando ex consuetudine homines non solent bona illa relinquere foeminis, vel foemina esset incapax bonorum, ib. n. 70. & 71. pag. 207.
Fœmineum genus comprehendit dict. Aliquis. Dict. 12. n. 11. pag. 199.
Forensis contrahens in loco tenetur seruare solemnitatem loci. Axiom. 101. n. 2. pag. 65.
Forma substantialis dat esse rei. Axiom. 100. n. 1. pag. 64.
Forma in dubio presumitur substantialis, non autem accidentalis, ibid.
Forma ipducta quibus verbis dicatur, ostenditur ibid. n. 2.
Forma in aliquo actu seruanda, si in illo deficiat actus est nullus, ibid. ex num. 3. vbi ampliatur, & limitatur multis modis.
Forma est de genere indiuisibilium, ibid. n. 14. pag. 65.
Forma data circa modica & minima non viciat si non seruatur. Axiom. 150. n. 4. pag. 96.
Formam in rescriptis inducit dict. Ita tamen. Dict. 183. n. 12. pag. 266.
Formam, & solemnitatem inducit dict. Aliter, Dict. 14. n. 1. pag. 200.
Formæ Claus. Refectis expensis non satisfit per fideiussorem præstitum de illis rescindiendis facta earum liquidatione. Claus. 132. n. 3. pag. 139.
Formam præcisam in sententia nonnunquam importat dict. Prius, quando debitum est liquidum. dict. 186. num. 2. pag. 311.
Formam inducit decretum irritans, qua non seruata actus ipso iure corrumpitur. Claus. 40. n. 32. pag. 45.
Formam omnem important verba, Quouis modo, omnesque modos secundum subiectam materiam, cui adiicitur. dict. 139. n. 4. pag. 348.
Formam, & solemnitatem inducit dict. Alias. Dict. 16. n. 2. pag. 197.
Forma communicationis priuilegiorum attendenda. Claus. 5. n. 10. pag. 7.
Formam, & modum determinatum cum certis qualitatibus includit dict. Ita. Dict. 179. n. 1. pag. 263.
Formam quandoque importat dict. Nisi. Dict. 217. num. 10. pag. 283.
Forum fortiri, & statutis ligari paria sunt, Axiom. 101. n. 1. pag. 65.
Forum fortiri, & consuetudine ligari à pari procedunt, ibid. num. 3.
Forum vtrumque vbi concurrat in vna, eademque persona, attendendum est domicilium originis, & non habitationis. Appell. 77. n. 7. pag. 179.
Forus poenitentialis non sequitur naturam foci contentiofi, loco 50. n. 2. pag. 310.
Foro exteriori ad forum intetius, & è conuerso vafet argumentum, ibid. n. 1.

FORTAN. Hæc dictio est nota dubitationis, dict. 126. num. 3. pag. 243. Aliquando importat veritatem, ibid. n. 4. Nonnunquam stat assertiue, ibid. n. 5. & in gratia stat augumentatiue, ibid. n. 6.
FORTIS. est nota dubitationis quando factum respicit. dict. 127. n. 2. pag. 243. quandoque est nota assertionis ibid. n. 6. pag. 244. vbi referuntur exempla.
Fouez, fossata, & aggeres veniunt vendito fundo. Appell. 106. n. 3. pag. 225.
FRATRES S. Francisci incapaces si in testamento instituti sunt cum clausula codicillari, possunt habere vt vendant, & pretium pro necessitatibus consequantur. Claus. 21. n. 37. pag. 24.
Fratres Cruciferi, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, S. Mariæ de Mercede, & Militiæ Iesu Christi, participant de priuilegiis Mendicantium, Appell. 147. n. 33. cum seqq. pag. 248.
Fratres S. Hieronymi Hispaniarum, & de Pisis, & de Fesulis participant de priuilegiis Mendicantium, ibid. num. 30. 31. & 32.
Fratres S. Spiritus in Saxia participant de priuilegiis Mendicantium, ibid. n. 28. pag. 248.
Fratres, quibus est concessa facultas transeundi ad non Mendicantes, si non inuenerint Mendicantes, qui eos vellent admittere, non satisfaciunt si apud Mendicantes olim statutos non admittantur, nisi admitti quoque tentent apud denuo tales creatos, ibid. n. 11. pag. 247.
Fratris appellatione proprie venit frater in primo gradu, non frater patruelis, vel frater consobrinus, qui simpliciter non sunt fratres, sed secundum quid, Appell. 102. n. 1. pag. 210.
Fratris appellatione in materia fauorabili venit etiam vtcrinus, ibid. n. 2.
Fratrum appellatione an & quando veniant sorores, ostenditur ibid. ex n. 4. pag. 211.
Fratrum appellatione veniunt quandoque filij fratrum, ib. n. 7.
FRAUS, & dolus nemini debet patrocinari, Axiom. 102. n. 1. pag. 65.
Fraudibus non est via aperienda, ibid. n. 2.
Fraudibus via quoddam aperiatur non est curandum si principaliter hoc non fieret, sed secundario, ibid. n. 3.
Fraudibus vt occurratur, ius admittit latam interpretationem, ibid. n. 4.
FRAVCTVATIO ad emphyteutam validum est argumentum, loco 51. n. 1. pag. 312.
FAVCTVS, qui percipiuntur ex re deducta in contractum restituendi sunt domino, donec conditio exstat, Claus. 3. n. 10. pag. 3.
Fructus beneficij sunt hypothecati pro pensione assignata super illis, dict. 393. n. 7. pag. 368.
Fructus rei suo nomine emptor percipiens dicitur facto ratificare. Axiom. 93. n. 7. pag. 58.
Fructus appellatione venit palca & scœnum, Appell. 103. num. 3. pag. 222.
Fructus appellatione veniunt arundines, & sylua cœdua, ibid. num. 4.
Fructus appellatione venit saccarum, ibid. n. 8.
Fructus appellatione nec res ipsa, nec pretium continetur, ibid. n. 24. pag. 223.
Fructus pecudum appellatione continetur fortus, lac, lanæ, agni, hædi, & vituli, ibid. n. 20. pag. 223.
Fructus veniunt appellatione pertinentiarum, Appell. 100. 5. pag. 272.
Fructus veniunt appellatione interesse. Appell. 120. num. 2. pag. 235.
Fructus & expensæ litis veniunt appellatione damnorum. Appell. 68. n. 6. pag. 172.
Fructus continentur appellatione rei, Appell. 135. n. 7. pag. 288.
Fructus ante litterarum. Apost. expeditionem, aut alias male percepti veniunt, appellatione spoliolum. Appell. 147. n. 5. pag. 292.
Fructus beneficiorum Italiæ Sedi Apost. referuntur, vel affectorum dum vacant, veniunt appellatione, spoliolum, ibid. n. 7.
Fructus non continentur bonorum appellatione, etiam cum signo vniuersali. Appell. 35. n. 10. pag. 160.
Fructus omnes & distributiones quotidianæ debent restitui die obitus, seu vacationis decursi, stante claus. Parito Breui, Claus. 98. n. 15. pag. 113.

Index rerum, & verborum.

Fructus quando non sunt liquidati stante claus. Parito Breui, recurritur ad signaturam, & quomodo ostenditur, ib. num. 15.

Fructus petens vigore claus. Parito Breui, illorum perceptionem probare tenetur, Claus. 98. n. 17. pag. 113.

Fructuum acquisitionem operatur clausula constituti, Claus. 31. n. 12. pag. 31.

Fructuum restitutionem operatur claus. Parito Breui, Claus. 98. n. 10. pag. 113.

Fructuum obligatio non sufficit ad parendum Breui, sed illi sunt cum effectu restituendi ut tollatur suspensio iurisdictionis, Claus. 98. n. 14. pag. 113.

Fructuum de perceptione quoad hunc effectum satis constare dicitur ex possessione, nisi doceatur se illos non percepisse, nec ab alio perceptos fuisse, ibid. n. 18. pag. 114.

Fructuum tam maturorum quam immaturorum omnes species veniunt appellatione reddituum, Appell. 331. num. 1. pag. 183.

Fructuum appellatione venit quod nascitur, & renascitur, Appell. 103. n. 1. pag. 122.

Fructuum appellatione venit glans, ibid. n. 2.

Fructuum appellatione nedum fructus naturales, sed etiam industriali veniunt, ibid. n. 3.

Fructuum appellatione veniunt pensiones domorum, ibid. num. 5.

Fructuum appellatione veniunt aues, & feræ solitæ capi in fundo, si nullus alius fructus solet ex tali fundo percipi, ibid. n. 7.

Fructuum appellatione veniunt appendicæ extraordinariæ, prout pat. caponum, seruitia, operæ, oua, & similia, ibid. n. 9.

Fructuum appellatione veniunt etiam non maturi, ibidem, num. 10.

Fructuum appellatione non continentur ea, quæ coherent personæ, ibid. n. 11.

Fructuum appellatione non continentur distributiones quotidianæ, ibid. n. 12. nisi beneficium non haberet alios fructus præter distributiones, ut n. 17. vel nisi quis esset condemnatus in fructibus perceptis, & qui percipi possent, ibid. n. 15. pag. 123.

Fructuum appellatione venit collatio, electio, & præsentatio beneficiorum, quia dicuntur ex fructibus Ordinarij collatoris, ibid. n. 21. pag. 123.

Fructuum appellatione intelliguntur fructus deductis expensis, ibid. n. 22.

Fructuum iurisdictionis appellatione veniunt condemnationes, & confiscationes, quæ dicuntur perdere donec sit facta exactio, ibid. n. 19.

Fructuum, reddituum, & proventuum appellatione non veniunt Regalia in concessione nisi quando Princeps alia bona non habeat in loco concessio, vel quando concessit fructus, redditus, proventus, iura, obventiones, & emolumenta quocunque nomine nuncupetur, ibid. n. 23.

Fructuum, iurium, & actionum appellatione continentur laudemia, quæ pro rebus censuibus, emphyteuticis, & feudalibus alienatis præstantur, ibid. n. 25.

Fructuum appellatione continetur omne illud, quod est ad victum humanum, & Appell. 104. n. 1. pag. 123.

Frumentum, oleum, & omne id, quod pondere, numero, & mensura constat, venit appellatione pecuniæ, Appell. 196. n. 2. pag. 170.

Frumenti appellatione si in genere sumatur, continentur far, hordeum, spelta, auena, siligo, & similia, quæ aristam habent Appell. 105. n. 1. pag. 124.

Frumentum in specie distat ab aliis speciebus secundum communem loquendi usum, ibid. n. 2.

Frumentum ubi prohibetur extrahi venit tantummodo triticum, ibid. n. 3.

Frumenti debitor non potest creditori præstare farinam, ibid. n. 5.

Frumentum ubi prohibetur extrahi, prohibetur quoque farina, ibid. n. 6.

Frumenti appellatione ubi quis illud promittit, venit quod promittens colligit ex suo fundo si illum habeat, ib. n. 8.

Frumenti appellatione ubi illud legatur non venit quod testator venale habebat, ibid. n. 10.

Frumento legato quod est in ciuitate debetur existens in suburbiis, si testator in ciuitate nullum habebat, ibid. n. 11.

Frumento legato quod domi quocunque modo quis habet, venit venale, ibid. n. 12.

FRUSTRA. Hæc dictio nullitatem actus importat ipso iure. dict. 128. n. 1. pag. 244.

FULLONES ad pannos fullandum ex communi usu loquendi potest comprehendi mollendinæ appellatione, Appell. 153. n. 5. pag. 152.

FUNDAMENTVM suæ intentionis quilibet probare tenetur. Axiom. 128. n. 1. pag. 80.

Fundamento destructo corrui ædificium, Axiom. 103. n. 1. pag. 66.

FUNDITVS. Hæc dictio importat ipso iure. dict. 129. n. 1. pag. 244.

FVNDS quando legatus est pleno iure legatarius de illo disponere potest in vita, & in morte. Claus. 101. num. 15. pag. 116.

Fundus quod non sit obnoxius, seruituti denotat dict. Libert. dict. 190. n. 7. pag. 272.

Fundi appellatione, cum sit nomen vniuersale, veniunt pastua, & alie terræ separatæ, quæ sunt deputatæ ad usum fundi, ac proinde omnia, quæ sunt in fundo, Appell. 106. n. 1. pag. 125.

Fundi appellatione, non venit vinea, ibid. n. 2.

Fundi instructi appellatione veniunt omnia parata, & destinata perpetuo ad usum fundi, ibid. n. 3.

Fundo vendito veniunt omnia, quæ sunt in usu fundi, ibid. n. 2. Item fouer, & fossata, ac aggeres, ibid. n. 3. Item riuus, seu canale, vel aqueductus, ibid. n. 4. Item sterquilinum, seu fimus, sine letamen, si comparatum sit stercoreandi agri causa, secus si vendendi, ibid. n. 5. Item fructus extantes, siue maturi sint, siue non, ibid. n. 6. Item columbi, & alia animalia perpetuo mansura, ut cuculi, ibid. num. 7.

Fundo vendito non veniunt arbores incisæ, vel desectæ, blada, seu segetes incisæ, vasa vinaria, dolia, & torcularia, etiam ædificio cohæreant, boues, asini, pecudes, pulli, vel alia animalia existentia in fundo vendito. Appell. 106. n. 8 & 9. pag. 125.

FUNEALIVM appellatione, non solum veniunt omnia, quæ cum funere deferuntur, sed etiam omnia quæ obueniunt Ecclesiæ ratione funeris, siue antequam corpus sit in terra conditum, siue post, & vsque ad trigessimum diem, & quandiu sit memoria de funere. Appell. 107. n. 2. & 3. pag. 126.

FVNDS sumptus appellatione venit omne, quod ante humanum corpus expenditur, & ad id necessarium est. Appell. 107. n. 1. pag. 125.

FVTVRA contingentia sunt incerta apud nos, vnde dicimus, de futuris contingentibus non est determinata veritas. Axiom. 104. n. 1. pag. 66.

Futura contingentia despiciuntur à præsentis utilitate, vnde dicitur ad præsens, oua sunt pullis futuris meliora, ibid. num. 2.

Futura non respicit clausula constituti. Claus. 31. num. 39. pag. 33.

G

GABELLÆ, vectigalia, & tributa veniunt appellatione Regalium. Appell. 332. n. 2. p. 184.

Gabella ad laudemium valet argumentum. loco 52. num. 1. pag. 311.

GARENTIGIA non valet, si non valet principale instrumentum, Axiom. 4. n. 3. pag. 6.

Geminata confessio extraiudicialis plenè probat. Axiom. 105. n. 2. pag. 66.

Geminata confessio parit actionem, ibid. n. 3.

Geminata confirmatio in forma communi habet vim motus proprii, ibid. n. 5. pag. 67.

Geminata interpellatio magis aggrauat debitorem morosum, ibid. n. 8.

Geminatæ litteræ habent vim Motus proprii, ib. n. 9. pag. 67.

Geminata mora non purgatur, quæ aliàs esset purgabilis, ib. n. 10.

Geminata obligatio naturalis parit efficacem actionem, & obligationem, ibid. n. 13.

Geminata renunciatio habet vim specialis renunciationis, ibid. n. 15.

Geminata

Index rerum & verborum

- Geminata dispositio purgat simulationem, & tollit fraudem, ibid. n. 16.**
- Geminata verba operantur quod nihil potest opponi, ibid. n. 18.**
- GEMINATIO actus, seu verborum maiorem deliberationem, & enixam voluntatem manifestè inducit. Axiom. 105. n. 1. pag. 68.**
- Geminatio loco specialis nominationis habetur. Claus. 83. n. 28. p. 26.**
- Geminatio contractuum conualidat, & causat electionem indultrix personæ, ibid. n. 7. p. 67.**
- Geminatio habet vim renunciationis, ibid. n. 14.**
- Geminatio actus nihil operatur in multis casibus, ibidem, num. 19.**
- GEMINATVS actus maiorem firmitatem inducit, Axiom. 12. n. 14. p. 13.**
- GENER & nomen veniunt appellatione familiæ, Appell. 94. n. 33. p. 194.**
- GENERALIS dispositio omnes species comprehendit, & expressio generis continetis species, operatur idem ac si singulæ species essent expressæ, Axiom. 100. num. 2. pag. 68.**
- Generalis dispositio non extenditur ad non verosimilia, non cognita, non cogitata, illicita, neque ad ea, quæ specialiter quis non expressisset, ibid. n. 4.**
- Generalis dispositio non comprehendit ea, quæ non esset quis in specie comprehensurus, ibid. n. 14.**
- Generalis dispositio nunquam comprehendit actus iuratos, ibid. sub n. 5.**
- Generalis dispositio non comprehendit ea, quæ iaducunt peccatum, ibid. n. sub 6. nec comprehendit ea in quibus potest esse captio, & latio, ibid. n. 8.**
- Generalis dispositio non trahitur ad ea, quæ de nouo superueniunt, ibid. sub n. 4.**
- Generalis quietatio, vel liberatio non extenditur ad dolose occultata, quia ad incognita non trahitur, ibid. n. 5. in fine.**
- Generalis approbatio non trahitur ad dolose gesta, ibid. sub n. 7.**
- Generalis impugnatio non comprehendit ea, quæ impugnant sunt fauorabilia, ibid. n. 8. in princip.**
- Generalis ratificatio non comprehendit illicita, neque ea, quæ ratificans verosimiliter non inclusisset, ibidem, numero 9.**
- Generalis sermo non comprehendit prohibita, & quæ de iure fieri non possunt, ibid. n. 7. in princip.**
- Generalis loquutio personam loquentis non comprehendit, nisi aliter constet de mente, vel materia subiecta aliud suadeat, vel subit ratio quod persona loquentis includatur, ibid. n. 10. cum seqq. p. 106.**
- Generalis clausula restringitur ad ea omnia, quæ specialiter in contractu sunt expressa. Claus. 62. num. 1. pag. 71. Item refertur ad enunciata, ibid. num. 2. Post specificationem specierum in renunciatione comprehendit solum casus similes, non verò maiores, ibid. n. 5. In principio posita ad omnia sequentia refertur, in fine verò posita ad omnia precedentia, ibid. n. 6. In dubio non restringit quando post expressionem generis subsequitur enumeratio specierum, ibid. n. 7. Quando inest ratio cur ad maiora expressis referri debeat, ad ea referenda est, ibid. n. 8. Posita in mandato restringitur tantum circa contenta in ea, ibid. num. 12.**
- Generales clausulæ non habent vim supplendi plures defectus, Claus. 62. n. 13. p. 71. Non extenduntur ad non verosimilia, ibid. n. 14. p. 72. Non derogant dispositioni Conciliari, ibid. n. 15. quando sunt geminatæ important ut nulla restrictio, aut nulla limitatio fieri possit, ibid. n. 16.**
- Generalis clausula an & quando referatur ad ea, quæ habent speciale determinationem, remissiuè. Claus. 62. num. 17. pag. 72.**
- Generalis clausula, & generalis approbatio non refertur ad quæ specialiter fuerint cassata, & in quibus specialis, & diuersa provisio militat, Claus. 70. n. 27. p. 78.**
- Generalis est dictio Quous modo, omnia comprehendens etiam ea, quæ alijs non venirent. dict. 339. numero 1. pag. 347.**
- Generalis admodum est dict. Si quis. dict. 373. numero 2. pag. 362.**
- Generalis est dict. Quis, comprehendens tam masculinos, quam feminas, maiores, & minores. dict. 321. num. 3. pag. 340.**
- GENERALITAS mandati cum libera restringitur ut intelligatur civiliter. Claus. 55. n. 7. p. 37.**
- Generalitatem præcedentem restringit dict. Id est, præcipue si ponatur inter genus, & speciem. dict. 145. num. 3. pag. 249.**
- Generalitatem quandam in se habet dict. Alius, ut etiam non comprehendat alios non expressos. dict. 16. num. 15. pag. 202.**
- Generalitatem, & vniuersitatem infert dict. Quous modo, & omnia comprehendit etiam maiora, & diuersa expressis, quando iungitur cum dict. Modò. dict. 339. num. 6. pag. 348.**
- Generalitatem quoad tempus, non quoad casus denotat dict. Semper. dict. 161. n. 3. p. 355.**
- GENERATIONIS, seu generis appellatione veniunt descendentes. Appell. 108. n. 1. p. 226.**
- Generationis appellatione an comprehendantur solum descendentes ex linea masculina, ibid. ex n. 2.**
- Generationis appellatione veniunt agnati, ibid. num. 5. pag. 227.**
- Generationis masculinæ appellatione certum est feminam non comprehendi, ibid. n. 4. p. 227.**
- GENVS verè & propriè repræsentatur in qualibet specie. Axiom. 107. n. 30. p. 71.**
- Genus in suo genere tantum operatur, quantum species in sua specie, ibid. n. 52.**
- Genus perire non potest, ibid. n. 37.**
- Genus omne personarum comprehendit dict. Quicumque, dict. 317. n. 7. p. 337.**
- Generi per speciem derogatur, latè. Axiom. 107. num. 1. cum seqq. p. 69. siue præcedat, siue subsequatur genus, ut n. 5. & etiam in prouisione hominis, ut n. 18. p. 70.**
- Generi per speciem non derogatur quando species, & genus se inuicem compatiuntur, ibid. n. 19. p. 70. Et quando genus & species apponuntur favore eiusdem personæ, ibid. n. 20. Et quando species accedit generi, vel apponitur ad coadiuuandum genus, ibid. num. 21. Et quando genus est certum, determinatum, & præcisum, ibid. n. 22. Et quando generis declaratio consistit in eadem specie, ibid. num. 23.**
- Generis appellatione secundum propriam significationem paternum, & maternum continetur, Appell. 106. n. 7. pag. 227.**
- Genere remoto remouentur species, Axiom. 107. n. 31. p. 71.**
- Genere ad speciem validum est argumentum. loco 53. n. 1. pag. 322.**
- GLANDIS appellatione omnes fructus continentur, strictè verò, & secundum communem loquendi usum Hispaniæ, & Franciæ glandes accipiuntur pro fructu quercuum tantum. Appell. 110. n. 1. p. 227.**
- Glans venit appellatione fructuum. Appell. 103. num. 2. pag. 222.**
- GRANI appellatione venit frumentum. Appell. 109. num. 1. pag. 227.**
- GRATIA facta ad beneplacitum concedentis durat donec ille eam reuocauerit, vel moriatur. Claus. 3. numero 2. pag. 3.**
- Gratia ad beneplacitum Sedis Apost. aut interim dum Sedes Apost. voluerit, non expirat morte Papæ concedentis, ibid. n. 5.**
- Gratia si fieret ad beneplacitum personæ, & dignitatis, quæ perpetua est, an expiret morte concedentis, ostenditur. ibid. n. 6.**
- Gratia quando dicatur facta ad beneplacitum personæ, seu dignitatis, ostenditur. ibid. n. 7.**
- Gratiam non suspendit claus. Ex nunc prout ex tunc, quando est appositum in collatione de vacanti. Claus. 61. n. 5. pag. 70.**
- Gratia expectatiuæ concessa cum claus. Ex nunc prout ex tunc, retrahitur ad tempus datæ ipsius gratiæ, ibid. num. 7.**
- Gratia de beneficio facta cum claus. Dummodò collatio ad nos hac vice pertineat, intelligitur si tantum vigore Iuris specialis, & sic reservationis spectet ad Papam. Claus. 45. n. 2. p. 54.**

Index rerum, & verborum.

Gratiam conditionalem facit claus. Si ita est, & ostendit Papam de narratis notitiam habuisse, Claus. 154. num. 6. pag. 154.

Gratiam unitatē claus. Sublata, &c. non tenetur impetrans iustificare, etsi versemur in gratia ad postulationem partis concessa, præcipue si adsit claus. Quod de subreptione, &c. Claus. 175. n. 22. p. 174.

Gratiam conditionalem facit claus. Si præmissa reperiris esse vera, &c. Claus. 153. n. 4. p. 153.

Gratia conditionalis cum claus. Anteferri, facit etiam clausulam conditionalem, Claus. 8. n. 19. p. 10.

Gratia Anteferri non præiudicat habenti gratiam Motu proprio, ib. n. 16.

Gratia Perinde valere facta lite pendente non habita mentione litis, est nulla, Claus. 100. n. 5. p. 115.

Gratia si neutri impetrata pendente termino ad publicandum non est bona, ib. n. 9. p. 115.

Gratiam conditionalem suspensivam non facit claus. Dummodò tempore datz, &c. Claus. 44. numero 11. pagina 53.

Gratia à vitio subreptionis excusatur per claus. Dummodò tempore datz, &c. ib. n. 14.

Gratiam totam restringit, & modificat rescriptum, Si in eundem, &c. Claus. 152. n. 3. p. 151.

Gratia in forma dignum non est conditionalis. Claus. 66. n. 1. pag. 75.

Gratia in forma dignum in esse nihil ponit donec executioni sit demandata, Claus. 66. num. 1. p. 73.

Gratia reservationis pensionis stante claus. Dummodò remaneant centum pro Rectore, non vitiat in totum si remaneant sexaginta, sed solummodò in parte excessus. Claus. 47. n. 10. p. 57.

Gratia principali non subsistente, cui cohaeret decretum irritans, & ipsum decretum deficit. Claus. 49. numero 54. pag. 46.

Gratiam principalem ampliare non possunt clausulæ derogatoriæ, bene tamen valent illam declarare. Claus. 43. n. 4. p. 51.

Gratiam non augent clausulæ merè accessoriæ. Claus. 1. n. 5. pag. 1.

Gratiam non ampliat claus. Motus proprii circa expressa, & ea, quæ non sunt contra mentem disponentis, aut contra Ius commune. Claus. 79. n. 39. p. 88.

Gratia motu proprio concessa dicitur, quando Pontifex expressit in litteris se Motu proprio concedere. Claus. 79. n. 3. p. 86.

Gratia Motus proprii non valet si qualitas intrinseca beneficio taceatur. Claus. 79. n. 29. p. 87.

Gratia si neutri ut suffragetur debet verificari duplex conditio ultra litem, videlicet quoddam beneficium vacet, & quod neutri Ius competat. Claus. 104. numero 4. pagina 164.

Gratia si neutri pendet à futuro litis euentu, & antequam operetur effectum suum, debet expectari dictus euentus. ibid. n. 5.

Gratia si neutri non habet locum, nisi quando beneficium est litigiosum lite nondum extincta, ib. n. 6.

Gratia si neutri non conceditur pro lite mouenda, ib. n. 8.

Gratia si neutri conceditur prouiso Apostolico etiam contra alium prouisum Apostol. ibid. n. 17.

Gratia si neutri quoad non Ius alterius partis satis iustificatur ex reuolutione, & inspectione actorum, ibid. n. 18. pag. 164.

GRAVAMEN notorium vbi apparet, nihil operatur claus. Appellatione remota. Claus. 9. n. 10. p. 12.

GRAVARE non possum quem non honoro, Axiom. 108. n. 1. pag. 71.

Grauari nemo debet alterius odio, ib. n. 2.

Grauari nemo debet alterius facto, Axiom. 93. numero 11. pag. 59.

Grauari nemo debet duplici onere, Axiom. 169. n.

GRAVATVS in vno in alio debet releuari, Axiom. 108. n. 5. pag. 71.

Grauatvs habens filios quando proficitur in Religione, tunc excluditur substitutus, & non succedit monasterium. Appell. 99. n. 167. p. 219.

Grauatvs quando esset ingressus monasterium incapax bonorum in communi, non deficit conditio substitutio-

nis, numero 129. pagina 172.

Grauatvs restituere si sine liberis decesserit, si ante Religionem habuisset filios, & postea vxore mortua ingreditur monasterium, tunc veri filij illud excludunt, ibid. n. 172. p. 219.

Grauatvs quando fuit ingressus monasterium vt fraudaret substitutum, tunc substitutioni locus erit excluso monasterio, ib. n. 148. p. 217.

Grauatvs si priusquam fuisset monasterium ingressus, institueret heredem extraneum, tunc substitutus erit admittendus excluso monasterio, ibidem, numero 145. pagina 216.

Grauatvs quando viuo testatore ingrederetur Religionem post testamentum conditum, tunc non succedit monasterium, sed substitutus, ib. n. 169. p. 219.

GREGIS appellatione in legatis continentur, quæ postea accedunt, & ad legatarium pertinent, & veniunt quoque aliena capita, quæ sunt ex numero gregis, quia nomen grex est vniuersale, Appellat. 111. numero 1. pagina 227.

Gregis omnium appellatione in legatis veniunt agni, & arietes, ibid. n. 2.

Gregem faciunt quinque porci, & decem oues, ibidem, num. 3.

H

HABERE est verbum generale, & comprehendit tam dominium quam possessionem & de facto defensionem, si verò iungatur cum verbo possidere, denotat ciuilem possessionem, & tandem accipitur secundum subiectam materiam. dict. 130. ex numero 1. p. 244. cum seq.

HABITATIONIS appellatione quoties alicui debetur virtute legati alimentorum, continentur scamna, tabulæ, & vasa ad coquinam, ad mensam, & alia instrumenta ad vsum quotidianum parata. Appell. 113. numero 2. pagina 228.

Habitationis nomen ex legato relictæ, continet vt ibi legatarius esse, & habitare possit, atque ita ire, & redire, ibid. n. 3.

Habitationis domus appellatione continetur aditus domus, ib. n. 1. p. 227.

HABITATORVM appellatione veniunt famuli etiam stantes cum aliquo. Appell. 111. n. 5. p. 228.

Habitatorum appellatione non venit scholaris, ibidem, num. 6.

Habita, vel non habita possessione. Hæc clausula adinuenta fuit ad obuiandum malitiis illorum, qui differunt possessionem beneficii accipere animo pensionarium eludendi, & ided nihil operatur vbi fraus cessat, & constat per titularem non extitisse, illam verò ultra biennium Rota aliquando censuit, interdum vsque ad tres annos ampliavit, demum hodie additur vt solvatur pensio vsquequò lis terminetur per tres conformes. Claus. 63. ex n. 1. p. 81.

HABITVS non facit monachum, sed professio, & vita Regularis, Appell. 133. n. 23. p. 287. & Appell. 109. numero 1. pag. 72.

Habitus facit præsumptionem, ita vt in dubio iudicetur talis, qualem habitus, quem deferret, demonstrat, ibidem, num. 2.

HACTENVS. Hæc dictio tempus præteritum designat. dict. 131. n. 1. p. 245.

HÆREDITAS appellatione rei continetur. Appell. 135. n. 2. pag. 288.

Hæreditas licet non possit in codicillis dari, nec adimi, tamen si daretur etiam per verba directa, operatur clausula codicillaris, vt debeat hæreditas per fideicommissum restitui. Claus. 21. n. 29. p. 23.

Hæreditas vt debeat ex clausula codicillari ab intestato, ipsa clausula operatur, excepta legitima etiam quoad partem præteriti rumpentis, ib. n. 30.

Hæreditatis in venditione, cui adiectum est Ius patronatus, operatur dict. Cum, vt idem Ius patronatus simul cum hæreditate in venditorem transeat. dict. 73. n. 16. p. 219.

Hæreditatis repudiatio non est donatio, Appell. 63. num. 3. pag. 183.

Hæreditas,

Index rerum, & verborum.

Hæreditas, vel **successio** an & quando veniat bonorum appellatione, Appell. 35. n. 6. p. 160.

Hæreditatis titulum importat verbum, Succedat, adiunctum vniuersitati bonorum, vel quoræ, secus si adiunctum sit rei particulari, dict. 390. n. 2. p. 367.

Hæreditatis appellatione propriè venit non adita, Appell. 113. n. 1. p. 129.

Hæreditas paterna vel materna licet largo modo, & maxime ex communi vsu loquendi, sic dici possit, quamuis sit adita, propriè tamen ita vocatur antequam sit adita ab eo, cui defertur, post aditionem verò non amplius dicitur hæreditas, sed patrimonium aduentis, ibid.

Hæreditatis appellatione non veniunt bona fideicommissio subiecta, ib. n. 1. in fine.

Hæres non potest allegare turpitudinem defuncti, cuius est hæres, Axiom. 221. n. 3. p. 133.

Hæres pleno iure institutus dicitur etiam institutus in vsu-fructu, Claus. 101. n. 8. p. 116.

Hæres institutus si præmoriatur testatori, operatur clausula codicillaris vt hæres ab intestato teneatur ex fideicommissio restituere substituto. Clausul. 21. numero 31. pag. 23.

Hæres datus in solidum quamuis si repudiet hæreditatem priuatur etiam commodo legatorum, tamen si in testamento adest clausula codicillaris, potest repudiare hæreditatem, & consequi legata ab intestato, ibidem, numero 34.

Hæredi suo defunctus maius commodum non relinquit, quam ipse haberet. Axiom. 64. n. 2. p. 42.

Hæredes extranei veniunt virtute claus. Pro se suisque hæredibus, & successoribus. Claus. 112. n. 1. p. 123.

Hæredum supra scriptorum appellatione non veniunt hæredes hæredis. dict. 395. n. 6. p. 369.

Hæredis institutio venit appellatione alienationis. Appell. 14. n. 18. p. 151.

Hæredes extranei ad feudum vocari possunt etiam irrequisito domino, quando concessio est facta cum claus. Pro se suisque hæredibus, & successoribus quibuscunque, vel quibus dederit. Claus. 113. n. 2. p. 124.

Hæredes omnes comprehendit dict. Quoquo modo, si dictum fuerit, hæredes quoquo modo. dict. 334. numero 17. pag. 316.

Hæredis ad institutionem, & ad legata adaptatur verbum, Relinquo, dict. 346. n. 4. p. 350.

Hæredes extranei veniunt appellatione suorum, Appell. 157. num. 5. p. 197.

Hæredis personam excludit dict. Solum, dict. 378. num. 2. pag. 364.

Hæredis appellatione venit hæres simpliciter, & verus, non secundum quid. Appell. 113. n. 1. p. 129.

Hæredum mentio vbi dispositiue fit, an veniant soli descendentes, & quando extranei, ibid. numero 6. & 7. pagina 130.

Hæredum appellatione veniunt hæredes sanguinis, quando sumus in re ad extraneos hæredes minime transitoria, ib. num. 11. Vel quando testator substituit filio decedenti alios filios superstites, & eorum hæredes, ibid. num. 14. vel vbiunque minus dilectus præferretur magis dilecto, ib. n. 15.

Hæredes masculi quando sunt vocati tunc solum descendentes veniunt, ib. n. 16.

Hæredum appellatione veniunt hæredes sanguinis quando filij eius, cuius hæredes sunt vocati, honorati sunt in testamento, & sic dilecti, ibid. n. 17. p. 131.

Hæredum appellatione quando ex communi vsu loquendi veniunt solum descendentes tunc verba testatoris, & de hæredibus sanguinis intelligenda sunt, ib. n. 21.

Hæredes, & descendentes quando vocati essent dieuntur vocati hæredes, qui sunt de descendibus, ibidem, num. 23.

Hæredes legitimos si testator vocauit, intelligitur vocasse illos, quibus ab intestato ex lege debetur hæreditas, ibid. num. 24.

Hæredes vtriusque sexus quando vocati essent de hæredibus sanguinis interpretatio facienda est, ibidem, numero 25.

Hæredum mentio vbi fit conditionaliter, tunc conditio intelligitur de hæredibus sanguinis, ib. n. 26.

Hæredis appellatione in dubio venit hæres vniuersalis, non autem hæres in re certa, ib. n. 27.

Hæredes, & **successores** vbi vocati sunt, intelligitur de hæredibus, & successoribus vniuersalibus, non singularibus, ib. n. 28.

Hæredis appellatione venit femina, ibidem, numero 31. pag. 131.

Hæredes vbi vocati sunt veniunt hæredes hæredum siue in numero plurali, siue in numero singulari facta sit mentio hæredum, ibid. num. 32. & 33. pag. 132. nisi vocati essent ad rem, quæ sui natura non transit ad hæredes, ibid. n. 34. vel quando testator vocauit hæredes alicuius tertij iam defuncti, quia tunc dispositio restringitur ad primos hæredes, qui fuerint cogniti testatori, ibid. n. 35. vel vbi hæredes vocati essent nominatim, aut per dictiones relatiuas, ib. n. 36. p. 132.

Hæredem grauans dicitur grauasse & hæredem hæredis, ib. num. 37.

Hæredi facta prohibitione alienationis dicitur facta & hæredi hæredis, ibid. n. 38.

Hæredes filij, vel filij & hæredes si vocati sint, an requiratur quod cum effectu sint hæredes, remissiue. ibid. n. 39. pag. 132.

Hæredum suorum appellatione an & quando veniant hæredes habentes ius suicitatis, & extranei, ostenditur. ibid. num. 40.

Hædera, & **arundines** veniunt appellatione arboris. Appell. 22. n. 2. p. 154.

Hæd, Hæc dictio inducit negationem, & ponitur pro Non. dict. 132. n. 1. p. 145.

Hermaphroditus quando non veniat appellatione hominis ostenditur. Appell. 116. n. 3. p. 133.

Hermaphrodito facultas non datur vtendi vtriusque sexu, sed eo tantum in quem uagis incalescit, ibidem, numero 4.

Hic, **Hæc**, **Hoc**. Pronomen hoc est demonstratiuum tam ad oculum, quam ad intellectum, & refertur ad proximiora, sed non semper, & est repetitiuum personarum, & qualitatum. dict. 132. ex n. 1. p. 145.

Hæc tamen lege, & conditione. Hæc claus. non importat conditionem, sed modum. Clausul. 64. numero 1. pagina 75.

Hinc, **Hæc** dict. denotat extremitatem & coherentiam subiecti, vt tempus currat de momento enumerato ad momentum, si dicatur. Hinc ad decem dies, vel Hinc & infra decem dies; & importat idem quod, Ex hæc die, in antea, Ab hoc tempore, Ex hæc causa, & aliquando causam finalem. dict. 134. ex numero 1. pagina 146.

Hypothecam specialem rei, quæ exprimitur, & generaliter omnium rerum, si exprimitur, importat dict. Super, dict. 393. n. 6. p. 368.

Hypothecam importat dict. Super, non solum si agatur contra debitorem, sed etiam si contra tertium, ibidem, num. 8.

Hypothecam non importat dict. Super, in statuto odioso, & correctorio iuris, ibid. n. 9.

Hispaniarum Regnorum appellatione venit Lusitania. Appell. 115. n. 1. p. 133.

Hispaniarum Regis appellatione, vbi aliquid conceditur illi expresso proprio nomine, venit etiam tanquam Rex Neapolitanus, ibid. n. 4.

Hispanorum molem esse non seruare fidem qui incaute pronunciauerint, referuntur. Axiom. 98. numero 3. pag. 62.

Hispanorum fidelitatem qui extollunt, citantur, ibidem, num. 4.

Hoc amplius. Hæc dictio includit sequentia eiusdem quibus erant inclusa præcedentia, item est repetitiua præcedentium, itaut repetat substantiam præcedentis legati, & qualitates; item reiterationem actus reitroducendi, ac demum augmentum importat. dict. 136. ex n. 1. pag. 246.

Hoc ipso. Hæc dict. denotat ipso iure, dict. 136. num. 1. pag. 246.

Hodie. Hæc dict. non differt solutionem, sed repræsentat actionem, id est facultatem agendi, item nullam tribuit dilationem, neque conditionem inducit, sed

Index rerum, & verborum.

sed est significatiua presentis temporis. dict. 137. num. 1. pag. 246.

HOMICIDIUM appellatione non venit parricidium, Appell. 114. n. 1. p. 232.

HOMINIS dispositio facit cessare dispositionem legis. Axiom. 110. n. 1. p. 72.

Hominis prouisio non facit deficere prouisionem legis, quando cum ea concurrere potest, ibid.

Hominis appellatione non venit hermaphroditus. Appell. 116. n. 3. p. 233.

Hominum certi loci appellatione non venit Vniuersitas, ibid. n. 1.

HONOR est maximum bonorum. Axiom. 111. numero 1. pagina 72.

Honor lucro, immò etiam vitæ præfertur, ibidem, numero 2.

Honoris, & vitæ causa æquiparantur, ibidem, numero 3.

Honor patris est gloria filij, ibid. n. 4.

HORTVS venit appellatione domus in legato, si ad illum è domo pateat aditus. Appellat. 82. numero 6. pagina 182.

HOSPES, & tabernarius pro eodem quodque ponuntur. Appell. 258. n. 2. p. 297.

HYVVS MODI. Hæc dictio est relatiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus, ostendit ad oculum proximè præcedentia, posita post certum ordinem expressum, restringit dispositionem ad id, ad quod adiicitur, & importat idem ac si diceretur Talis, vel tales. dict. 138. ex n. 1. pag. 247.

I

ACTARE suum nemo præsumitur. Axiom. 112. num. 2. pag. 72.

IACTVRAM sentire non debet quis pro alieno commodo. Axiom. 108. n. 8. p. 71.

IAM. Hæc dictio est completiua, & non reddit rem dubiam. Ad denotandam temporis perfectionem sæpè oratio concipitur sub hac dict. puta, Iam factum est. Iam præterit. dict. 139. ex n. 2. p. 247.

IAM DIV. tempori præterito plerumque, aptè etiam presenti adiungitur, non potest tamen adaptari ad duos dies præcedentes, sed includit longum temporis spatium. dict. 140. ex n. 1. p. 247.

IAM DVVDM. Hæc dictio longius spatium designat quàm Dudum, & ad præsens tempus atque ad præteritum accommodatur. dict. 141. n. 1. p. 248.

IAMPRIDEM. Hæc dictio longius tempus designat quàm dict. Pridem, ibid. n. 2.

IDCIRCÒ. Hæc dictio causam ostendit, eiusque natura est vt casualiter ponatur. dict. 142. numero 2. pagina 248.

IDEM. Hæc dict. relatiua est, & non solum refertur ad id, quod est idem in specie, sed etiam ad illud quod est idem in genere. dict. 143. n. 3. p. 248. & refertur tantum ad præcedentia, nec habet tractum ad futura, ibid. num. 2. Reperit qualitates in præcedenti dispositione expressas, seu qualitatem dispositionis ad quam se refert, ibid. n. 1. Importat omnino eandem in diuersis casibus censuram, seu decisionem, ib. n. 5.

IDENTITATEM nonnunquam denotat dict. Proinde. dict. 189. n. 6. p. 315.

IDENTITATEM esse in casu, contrario interdum denotat dict. Maximè. dict. 17. n. 8. p. 275.

IDEO. Hæc dict. eandem vim habet quàm dict. Idcirco; Est casualis, & idem significat quod, ob causam. Denotat causam finalem, Illatiua est, quia infert ex prædictis, Et in rationali dispositione respectu omnium præcedentium posita censetur. dict. 144. ex n. 1. p. 249.

IDEST. Hæc dict. idem importat quod scilicet, & videlicet. Habet vim, ac naturam restringendi, præcipuè si ponatur inter genus, & speciem. Aliquando ponitur declaratiuè, & non restrictiuè. Et in dubio quando præcedit dispositio generalis, & ponitur exemplum per hanc dict. non ita restrictiuè. dict. 145. n. 1. cum seqq. p. 249.

ILEGATVS inter Mendicantes annuerantur. Appell. 147. n. 6. p. 247.

IGITUR. Hæc dictio illatiuè regulariter stat, & incipit aliquando ponitur. dict. 146. ex n. 1. p. 249.

IGNORANS nihil agere, nec consentire censetur. Axiom. 113. n. 1. p. 73.

Ignorans non dicitur negligere, nec consentire Ius suum, ibid. n. 14. p. 74.

Ignoranti non currit tempus, ib. n. 15.

Ignorantes ligat decretum irritans. Claus. 40. n. 7. p. 43. siue iustè, siue iniustè, aut etiam causa non cognita emanauerit, ib. n. 12. p. 44.

Ignorantes non ligat decretum irritans respectu aliarum poenarum ultra nullitatem actus, & quando est super incerto corpore beneficij, & non est adiectum tempus, ibid. n. 13. & 16.

IGNORANTIA facti iusta & probabilis excusat, affecta verò, vincibilis, crassa, improbabilis, seu supina minimè excusat. Axiom. 113. n. 1. p. 73.

Ignorantia facti proprii non excusat tanquam crassa & improbabilis, nisi in illis casibus, in quibus ex circumstantiis negotij, & personarum, etiam in factis propriis admittitur probabilis excusatio, ib. n. 2. cum seqq.

Ignorantia facti alieni in dubio præsumitur, & excusat, nisi quando aliquid proponitur propter quod & potuit, & debuit sciri per mediocrem diligentiam, vt quia factum vel est publicum, vel notabile, graue, & ponderosum, ib. num. 6.

Ignorantia Iuris non præsumitur, ac proinde non excusat, nisi haberet admixtam ignorantiam, seu errorem facti, ibid. ex n. 7.

Ignorantia semper præsumitur in dubio, nisi scientia probetur, ib. n. 11.

ILLATIO non fit à diuersis. Axiom. 114. num. 1. p. 74.

ILLATIUA est dict. Et sic. dict. 114. numero 1. pagina 238.

Illatiua est dict. Ideò, quia refert ex prædictis. dict. 144. numero 4. p. 249.

ILLATIVE, seu continuatiuè ponuntur dictiones. Ergo, Igitur. dict. 109. n. 4. p. 233.

Illatiuè, seu expositiuè stat dict. Sic, iuncta cum copula præcedenti. dict. 365. n. 3. p. 359.

Illatiuè regulariter stat dict. Igitur. dict. 146. numero 1. pagina 249.

ILIB. Hæc dictio significat ocularem, & expressam demonstrationem, & refertur solum ad nominatos in proximo superiori versiculo, etiam si oratio ab vnico verbo, principali regatur. dict. 147. ex n. 1. p. 250.

ILLEGITIMITATIS, ætatis, Ordinis, & irregularitatis defectus non supplet clausula Motus proprii. Claus. 76. n. 56. pag. 89.

ILLEGITIME nati non veniunt in statutis appellatione agnatorum. Appell. 13. n. 8. p. 209.

ILLEGITIMI in Hispania admittuntur ad insignia, nomen, arma, honores, & nobilitatem patris, Appell. 164. num. 10. pag. 258.

Illegitimi an & quando veniant dispositionibus legis, quæ filiorum mentionem faciunt remissiue. Appell. 98. n. 35. pag. 203.

Illegitimi an veniant lineæ appellatione, ostenditur. Appell. 135. n. 12. p. 245.

Illegitimi dicuntur de domo, vt ex consuetudine conceditur naturalibus, & illegitimè natis ferre arma, & insignia familiæ. Appell. 81. n. 6. p. 181.

Illegitimi siue venia parentes suos in Ius vocare non possunt. Appell. 99. n. 37. p. 202.

Illegitimi non sunt de prosapia. Appell. 226. numero 1. pagina 181.

Illegitimi difficilè admittuntur ad Episcopalem dignitatem. Appell. 89. n. 4. p. 186.

Illegitimis relicta veniunt appellatione spoliatorum. Appell. 147. n. 3. p. 292.

Illegitimos comprehendunt poenæ impostæ filiis reonim læsæ maiestatis diuinæ, & humanæ. Appell. 99. num. 40. pag. 203.

ILLEGITIMVS, seu bastardus non continetur appellatione nobilium. Appell. 164. n. 7. p. 258.

Illegitimus dispensatus vt possit etiam in Cathedrali habere beneficium non poterit illud habere in Metropolitana. Appell. 43. n. 2. p. 163.

Illegitimis.

Index rerum, & verborum.

Illegitimus si dispensatus esset à Papa ad Episcopatum non censeretur dispensatus ad Archiepiscopatum. Appell. 43. n. 3. p. 163. & Appell. 89. n. 1. p. 186.

Illegitimus dispensatus ad Ordines intelligitur tantum dispensatus ad minores, Appell. 179. n. 1. p. 264.

Illegitimus non dicitur de parentela, Appell. 183. num. 3. pag. 266.

ILLECITE fieri dicitur quod à Iure prohibitum est. dict. 148. n. 1. p. 250.

ILICO. Hæc dictio operatur sine intervallo, biduum importat, intelligitur ipso iure, executionem paratam habet, & non requirit aliam condemnationem. dict. 149. ex n. 1. p. 250.

ILUSTRES personas, & qualificatas non comprehendit claus. Omnèsque alios, &c. Claus. 130. numero 15. pagina 136.

IMMEDIATE dicitur quicquid per rerum naturam continuatur vnum, & idem est, ex vera, & propria significatione relictis omne interuallum, & denotat aliquid fieri ipso iure, dict. 150. ex n. 1. p. 250.

IMMISSIONEM hæredi scripto non dari, nec retardari immissionem hæredis ab intestato operatur clausula codicillaris. Claus. 11. n. 42. p. 24.

IMMO. Hæc dictio de sui natura est correctiue præcedentium, & eius affectus est vt vltimum valeat. Interdum tamen non ponitur correctiue, sed copulatiue, & ampliatiue, quando scilicet ponitur cum dict. Etiam, vel cum copula Et. Aliquando ponitur alternatiue, quando scilicet in præcedenti est eadem ratio, vel maior. dict. 151. ex n. 1. p. 251.

IMMOBILIUM appellatione veniunt annui redditus, Appell. 117. n. 1. p. 234.

Immobiliu appellatione veniunt actiones ad mobilia, ibid. n. 3.

Immobiliu appellatione venit pecunia destinata ad emptionem prædiorum, vel in banchis camporum posita, ibid. n. 4.

Immobiliu appellatione an contineantur naues, remissiuè, ibid. n. 5.

IMMUNITATIS in concessione facta à Principe requiritur claus. Non obstantibus, &c. Claus. 82. numero 10. pagina 93.

IMPEDIMENTUM non præstat quod de Iure non sortitur effectum. Axiom. 115. n. 1. p. 74.

Impedimentum non præstat nullum ipso iure. Axiom. 164. num. 4. p. 103.

Impedimenti causa cessante cessat impedimentum. Axiom. 40. n. 14. p. 18.

IMPEDITO non currit tempus, dummodò impedimentum non sit affectatum, Axiom. 116. n. 1. p. 74.

Impeditis currit tempus, seu instantia, vbi agitur de modico præiudicio, ibid.

IMPERARE sibi ipsi nemo potest, in tantum vt nec id possit præscribi, Axiom. 117. n. 1. p. 74.

IMPERTINENTIA superflua, & ineptæ ne noceant operantur claus. Non se adstringens, &c. Claus. 89. numero 6. pagina 101.

IMPERFECTIONEM denotat dictio Ferè, dict. 124. num. 4. pag. 242.

IMPETRATIONEM, & omnes effectus, qui ex impetratione oriri possunt tollit clausula motus proprii. Claus. 79. n. 35. p. 88.

IMPIA continentur appellatione vestium. Appell. 268. n. 3. p. 300.

IMPLEMENTUM eorum, quibus dict. Dummodò, adiungitur, semper requiritur siue faciat modum, siue conditionem. dict. 95. n. 8. p. 229.

IMPLICATIONEM importat dict. Ultra. dict. 428. num. 4. pag. 381.

Implicationem non denotat dict. Maxime, posita post genus speciem includens, dict. 197. n. 4. p. 275.

IMPLICATIVA est dict. Etiam, & exprimit casum magis dubitabilem, & implicat minus dubitabilem. dict. 112. n. 1. p. 237. Et est implicatiua ad maiora expressis in materia stricta, & exorbitante, ibid. n. 2.

Implicatiua est dict. Præter, in materia fauorabili, secus in odiosa. dict. 279. n. 7. p. 309.

Implicatiua nonnunquam est dict. Et, dict. 110. n. 39. p. 239.

Implicatiua, seu comparatiua de sui natura est dict. Maxime, & implicat casum magis dubitabilem. dict. 197. n. 1. pag. 275.

Implicatiua casus contrarij ad expressum est dict. Nec, dict. 208. n. 2. p. 279.

Impossibile dicitur id, quod raro, vel nunquam euenit, licet euenire possit. Item & id quod est contra bonos mores, vel quod honestis moribus non conuenit impossibile reputatur. Item & id, quod salua dignitate fieri non potest. Axiom. 118. n. 1. & 3. p. 74.

Impossibile censetur quod pendet à Principis voluntate, ibid. n. 4. quando Princeps regulariter illud concedere non consuevit, ibid. n. 5. p. 75.

Impossibile dicitur quod tantum fieri potest per remedium extraordinarium, ibid. n. 6.

Impossibilia non obligant, seu ad impossibile nemo tenetur, ibid. n. 7.

Impossibilium, & valde difficile idem est iudicium, ibid. num. 8.

Impossibili validum est argumentum, loco 54. numero 1. pagina 322.

IMPOSSIBILITAS facit recedere ab omni interpretatione verisimili, vel mentis, etiam si verba hoc importarent. Axiom. 118. n. 9. p. 75.

Impossibilitati æquiparatur difficultas magna, ibidem, sub num. 8.

IMPROPRIETATEM denotat dict. Quodammodò. dict. 326. num. 1. p. 342.

Improprietatem & fictionem regulariter importat dict. Tanquam. dict. 402. n. 1. p. 372.

Improprietatis est nota dict. Proinde, dict. 289. numero 4. pag. 315.

Improprietatem denotat verbum, Videtur, dict. 424. num. 1. pag. 379.

Improprietatem nonnunquam importat verbum, Intelligitur, dict. 159. n. 2. p. 260.

Improprietatis, & fictionis significatiua est dict. Perinde. dict. 252. n. 1. p. 297.

IMPUDICITIA quilibet macula in sex nupis foedior, & detestabilior est, quam in viris. Appell. 99. numero 27. pagina 202.

IMPUGNATIO generalis non comprehendit ea, quæ impugnantur fauorabilia. Axiom. 106. n. 8. p. 68.

IN. Hæc dictio duersimodè & multipliciter accipitur. dict. 152. ex n. 1. vsque ad n. 12. p. 251. Intrinsecitatem in loco denotat nisi ratione euitandæ contrarietatis, ibid. n. 16. & 17. pag. 152. Distributiua est, ibid. n. 18. Augmentatiue quandoque ponitur nisi reperiatur composita, quia tunc minuit, seu priuat, ibid. n. 20. Inclusiua est, ibid. num. 21. vbi distinguitur. Posita in gratia expectatiua importat, & capit omnem Ecclesiam præter Cathedralem, quando scilicet mandatur provideri in aliqua Ecclesiarum ciuitatis, vel diocesis, ibid. n. 24. Conditionem facit, quando scilicet dispositio suspenditur in aliquem incertum euentum futurum, ibid. n. 27. p. 253.

IN, & De, differunt, quia si mandatur provideri de Ecclesia, importat omnem Ecclesiam: si verbò in Ecclesia, videtur excipi Ecclesia continens, ibid. n. 32. p. 252.

INANTEA. Hæc dictio importat. Ab inde, seu in posterum. dict. 153. n. 1. p. 252.

INCERTITUDO rei vitiat actum, seu dispositionem, etiam in fauorabilibus. Axiom. 119. n. 1. & 4. p. 75.

Incertitudine non obstante actus valet de æquitate Canonica, & agi potest vt declaretur arbitrio boni viri, ibid. num. 5.

Incertitudo quando potest reduci ad certitudinem non vitiat actum, ibid. n. 6.

Incertitudo non vitiat dispositionem quando prouenit culpa aduersarij, vel causatur à culpa opponentis, ibid. num. 7.

IN CIRCA. Hæc dictio operatur in modico, & qualis ac quanta sit ista modica quantitas remittitur arbitrio iudicis, inspecta qualitate negotij, & personarum, ac rerum quantitate. Excludit certam, & determinatam quantitatem. dict. 154. ex n. 1. p. 251. & 254.

INCIDENS, seu emergens causa quando dicatur ostenditur. Claus. 37. n. 3. p. 40.

INCLUSIO vnius est exclusio alterius, Axiom. 110. ex num. 1.

Index rerum, & verborum.

- n.1. pag. 76. vbi multipliciter, ampliatur.
- Inclusio** vnus non est exclusio alterius, quando eadem ratio militat in exclusio, & inclusio, ibid. num. 12. pag. 77. & quando vnum exprimitur ratione frequentioris vsus, ibid. n. 13. & quando inclusio, & enumeratio vnus fit per verba ampliatiua, ibidem, numero 14. & quando inclusum & exclusum sunt connexa, ibidem, numero 16. pag. 77.
- Inclusio** quando est contra legem, tunc dict. Vsq̃ue, non stat inclusiuè. Dict. 437. n. 15. pag. 386.
- Inclusione** vnus ad exclusionem alterius valet argumentum, nisi ratione euitandi absurdi, vel quando illud, quod exclusum videtur, alia dispositione includitur. loco 55. n. 1. pag. 322.
- Inclusio** aliquando denotat dict. Absque. dict. 2. num. 3. pag. 193.
- Inclusionem**, seu implicationem importat dict. Supra, dict. 394. n. 3. pag. 368.
- INCLUSIVA** est dict. Vbi. Dict. 412. num. 4. pag. 375. & regulariter dict. Ultra, Dict. 428. num. 1. pag. 380. & aliquando dict. Quamuis, Dict. 304. num. 5. pag. 331. Et dict. Ad. dict. 6. num. 5. & 21. pag. 194. & seq. Et dict. In. Dict. 152. num. 21. pag. 352.
- Inclusiua**, & exclusiua quando fit dict. Vsq̃ue, ex coniecturis declarari potest. Dict. 437. n. 11. pag. 386.
- Inclusiua**, seu potius exclusiua an fit dict. Præter, ostenditur Dict. 279. n. 2. cum seqq. pag. 309.
- Inclusiua**, rei, siue loci, vel suorum extremorum est dict. Intra, Dict. 174. n. 4. pag. 261.
- Inclusiua** illius quod est negatum stat dict. Nisi, quando præcedit negatiua potentiz, siue actus, Dict. 217. num. 7. pag. 282.
- Inclusiua**, & implicatiua est dict. Maximè, sicut dict. Tam, & habet vim augmentandi, & non minuendi. dict. 197. n. 3. pag. 275.
- Inclusiue** an & quando stent dict. A vel Ab, ostenditur Dict. 1. n. 2. & 9. pag. 192.
- Inclusiue** regulariter stat dict. Vsq̃ue, apposita gradibus, vel aliis rebus, Dict. 437. n. 1. pag. 383. item in feudis, ibid. num. 8. pag. 385. Item vbicunque terminus, cui illa adiicitur, est de pertinentiis rei in qua habetur sermo, ibidem, num. 13.
- Inclusiue** aliquando ponitur dict. Citra. Dict. 58. num. 6. pag. 213.
- Inclusiue** ponitur dict. Postquam, in dispositione in qua statuitur dies, tempus, vel terminus, & talis diest termini computatur in termino, dict. 272. n. 3. pag. 306.
- Inclusiue** stat dict. Sed, posita in materia prohibitiua post orationem negatiuam, dict. 360. n. 4. pag. 354.
- INCOMMODA** eum sequi oportet, quem commoda, & vtilitates sequuntur, Axiom. 44. n. 2. pag. 31. & Axiom. 121. n. 1. pag. 77.
- INCOMPATIBILIA** plura quando copulantur tunc copula resoluitur in alternatiuam, vel disunctiuam, Axiom. 59. n. 6. pag. 39.
- INCONTINENTE**. Hæc dictio pluribus modis accipitur. Dict. 155. numero 2. pag. 254. Ex propria eius natura significat sine interuallo, ibid. n. 3. Celeritatem desiderat, ibid. num. 5. Interuallum aliquod temporis non excludit quando res incontinenti recuperari non potest, ibid. n. 6. Verificatur quando eadem die, & loco & coram eisdem testibus aliquid fit, ibid. n. 8. Significat canonem latæ sententiæ, ibid. n. 18.
- Incontinenti** quæ sunt à Iure inesse dicuntur. dict. 155. n. 10. pag. 254. & Axiom. 122. n. 1. pag. 77.
- Incontinenti** dicitur temporis aliquod breue spatium arbitrio Iudicis taxandum, ibid. n. 11.
- Incontinenti** an aliquod factum dicatur Iudicis arbitrio relinquatur, ibid. n. 12.
- Incontinenti** intelligitur intra terminum ad probandum concessum, ibid. n. 13.
- Incontinenti** fieri dicitur quando fit in flagranti delicto, ibid. n. 14.
- Incontinenti** interpretatur cum commodè potuerit arbitrio Iudicis, ibid. n. 17.
- INCORPORATA** omnia, velut iurisdicctio, ius patronatus, honor, & districtus veniunt appellatione castri. Appell. 46. n. 2. pag. 162.
- INCVRRAT**. Hoc verbum intelligitur ipso iure sine alia sententia. dict. 156. n. 1. p. 255.
- INCVRSIONIS** pœnæ effectum non operatur clausula constituti, nisi aliter facta sit traditio. Claus. 31. numero 27. pag. 32.
- INDE**. Hæc dictio interdum infert, & significat, ex quo. dict. 157. n. 1. p. 255. Quandoque respicit locum, & significat, ex quo loco, ibid. n. 3. Interdum respicit personam, ex qua persona; & nonnunquam tempus, & significat ex quo tempore, ib. n. 5. p. 256.
- INDEFINITA** æquipollet vniuersali. Axiom. 123. n. 1. pag. 77. quando subest eadem ratio omnium sub indefinita comprehensorum, vel capitur distributiue, non collectiue, ibid. n. 2. & 3. p. 78.
- Indefinita** vim vniuersalis significationis habet non ex propria vocabuli significatione, sed ex æquitate, & benignitate quadam, ib. n. 4.
- Indefinita** negatiue concepta vim habet vniuersalis, ibid. n. 5. ita & indefinita à lege prolata, ib. n. 6.
- Indefinita** verba statutorum municipalium, æquipollet vniuersali, ib. n. 7.
- Indefinita** æquipollet vniuersali in contractibus, renunciationibus, alimentis, & in omni dispositione, ibid. num. 9. 10. & 11.
- Indefinita** non æquipollet vniuersali quando non est eadem ratio, ib. n. 12. & in materia odiosa, seu pœnali. ib. n. 13. & in probationibus, ib. n. 14. p. 79.
- INDUCTA** in fauorem, contrarium effectum non debent operari. Axiom. 58. n. 14. p. 38.
- Inducta** ad vnum effectum, non debent effectum contrarium operari, Axiom. 80. n. 9. p. 51.
- Inducta** ad vnum finem non debent illius oppositum operari, Axiom. 99. n. 4. p. 63.
- Inducta** ad augmentum, diminutionem operari non debent. Axiom. 34. n. 11. p. 23.
- Inducatis** in possessionem, & manuteneatis. Hæc claus. dat iurisdictionem executori, quia poterit manutenere inductum donec sit pacificus, non tamen semper ne derogetur Ordinario, idè post annum, vel postquam pacifice possedit, si molesteret via ordinaria est agendum. Claus. 65. n. 1. & 2. p. 73. Non importat necessitatem, vt qui est in possessione, & nouam obtinet prouisionem cum hac clausula de nouo apprehendat possessionem de mandato executoris, ib. n. 4. sed intelligitur vt sit apposta ad cumulandum possessionem possessioni, ib. n. 5.
- INDVIGEMVS**. Hoc verbum denotat concessionem privilegij, quandoque tamen importat solum idem, quod primum, & de iure competeat, dict. 158. numero 1. pagina 256.
- INDVIGENTIAEVM** in concessione apponi non debet claus. Ad instar. Claus. 5. n. 1. p. 6.
- INDVITVM** concessum ad lucrandum fructus in absentia non comprehendit distributiones quotidianas. Appell. 103. n. 15. p. 223.
- INEST**. Verbum hoc est significatiuum veritatis. dict. 159. n. 1. p. 256.
- IN EVENTVM**. Hæc dictio addita alicui dispositioni reddit eam subsidiariam, vt scilicet locum non habeat nisi in subsidium. dict. 160. n. 1. p. 256.
- INFERIOR** non potest tollere legem superioris. Axiom. 124. n. 1. p. 79. nisi maior subiiceret se iurisdictioni minoris, & ab eo iudicari veller, ib.
- Inferiori** non licet contra factum superioris dispensando venire, ib. n. 2.
- Inferiori** non licet concedere saluum conductum damnato per superiorem, ib. n. 3.
- Inferiori** non licet ex causa contra factum superioris venire, ib. n. 4.
- Inferior** non potest corrigere, mutare, modificare, vel addere legem superioris, ib. n. 6.
- Inferior** potest distinguere, seu qualificare factum superioris, ib. n. 7.
- Inferior** non potest facere legem, quæ superiorem liget, ibid. n. 8.
- Inferior** à Principe non potest alicui Iudici causam committere cum claus. Recusatione remota. Cl. 131. n. 5. p. 137.
- Inferior** non potest vtī claus. Motu proprio. Claus. 79. n. 5. pag. 86.

Inferio:

Index rerum, & verborum.

441

Inferior à Principe vti non potest claus. Non obstantibus, &c. Claus. 82. n. 2. p. 91. Nec claus. Summariè, &c. Claus. 176. n. 2. p. 173.

INFINITAS est vitanda. Axiom. 125. numero 1. pagina 79.

Infinitas reprobat. Claus. 94. n. 6. p. 104.

Infinitem regulariter denotat claus. Toties, quoties, &c. Claus. 180. n. 2. p. 181.

Infinitem significat dict. Perpetuè, cum testator vocat successuè in infinitum. dict. 254. n. 4. p. 298.

Infinitem in contrahibus denotat dict. Quandoquæque. dict. 308. n. 5. p. 332.

INFINITE accipitur dict. Donec. dict. 93. numero 7. pagina 227.

INFIRMITATIS appellatione venit grauis. Appell. 118. n. 1. pag. 234.

Infirmitas grauis quando dicatur relinquitur arbitrio medicorum, ibid.

IN FORMA DIGNVM. Hæc claus. facit executorem mixtum, & ab eo appellare licet, itaut possessio interim capta sit attentata quando alius est in possessione, vel adest legitimus contraditor. Claus. 66. n. 8. 9. & 10. p. 74. & licet gratia in forma dignum non sit conditionalis, in esse tamen nihil ponit donec sit executioni mandata, ib. n. 2. p. 73. **Resignatario** acquisitum dicitur Ius ad rem, & non in re per gratiam in forma dignum ante eius executionem, ibid. n. 3. **Beneficium** sequuta morte prouisi in forma dignum, antequam ille respectus, seu declaratus fuerit dignus, non vacat per mortem illius, sed per mortem vltimi possessoris, ib. n. 7. p. 74.

INFRINGERE importat retractare, vel per malitiosam interpretationem infringere. Claus. 91. numero 7. pagina 103.

INFRA, contrarium habet **Suprà,** extrema sua includere solet, & excludere ea, quæ sunt extra; diem, quo assignatur terminus, est de natura huius dict. excludere. dict. 161. ex n. 1. p. 255. **Actum** immediatè sequentem terminum, cui adiungitur, denotat hæc dictio, aliquando actum mediatum, interdum extremam partem, ib. n. 7. Significat tempus continuum, ib. n. 8. Importat, si tempori iungatur, diminutionem, seu imperfectionem temporis, ib. n. 9. Relationem habet ad interius dicenda, ib. n. 10. p. 257.

INFRASCRIPTI. Hæc dictio est relativa ad casus, qui infra expressè enumerantur, & descripti apparent. dict. 162. n. 1. p. 257. **Restringit** verba præcedentia ad personas expressè nominatas in institutione, & substitutione, & restringit dispositionem ad subsequencia, ib. n. 3. Importat scriptos infra taliter quòd legi possint non per subauditum intellectum, & ita non verificatur nisi in iis, quæ scripta sunt, & oculis corporeis legi possunt, quando verò aliter non posset habere effectum dispositio, tunc continebit ea, quæ legi non possunt, sed per intellectum capiuntur, ib. n. 4.

INHIBERE potest quando adest claus. Cum toto negotio principali, &c. etiam quod non constat de appellatione interposita. Claus. 121. n. 28. p. 139.

INHIBITIO emanata vigore commissionis continentis clausulam, Sine præiudicio legitimæ executionis, causat attentata. Claus. 159. n. 4. p. 158.

IN INFINITVM. Hæc dictio denotat tempus perpetuum. dict. 163. n. 1. p. 257. **Operatur** ultra decimum gradum, perpetuamque familiæ conseruationem denotat, ib. n. 4. p. 258. **Posita** in concessione rei importat vt illa nunquam sit reuersura, ib. n. 5. **Posita** in substitutione facta in omnes descendentes inducit fideicommissum perpetuum, ibid. n. 6. **Posita** in substitutione intelligitur de vulgari, & posita in vulgari non extenditur ad fideicommissariam, ib. n. 7. Importat tractum temporis, ib. n. 9. p. 258.

INTEQVVM est homini ingenuo liberum non esse de rebus suis posse disponere. Axiom. 199. numero 2. pagina 123.

INIURIAM nemini facit, qui vtitur iure suo. Axiom. 135. n. 8. pag. 84.

Iniuria non fit scienti, & volenti. Axiom. 126. numero 2. pag. 80.

Iniuriæ inde nasci non debent vnde Iura nascuntur, ibid. num. 3.

IN OMNIBVS, ET PER OMNIA. Hæc claus. relativa est,

relationemque inducit. Claus. 67. n. 1. p. 74. Ob eius, vniuersitatem facit vt comprehendantur ea, quæ aliàs non comprehenderentur, ib. n. 3. & nihil omnino excludit, ib. n. 4. **Restringitur** ad præterita, non autem veniunt futura, ib. n. 5. **Respicit** conformitatem cum Iure communi ne absonus intellectus eliciatur, ib. n. 6. **Mandatum** cum hac claus. dicitur esse specificum, ib. n. 7. p. 75. **Priuelegij** specialis illa vim habet, ib. n. 8. **Operatur** vt exæquata vnam, & eandem naturam habeant. ib. n. 10. **Importat** perfectionem, & integritatem dispositionis, ibid. n. 11. **Operatur** vt nullo modo restringatur testamenti paterni approbatio, ib. n. 12. **Fictionem**, & virtutem in iis, quæ possunt verè fieri, importat, ib. n. 13.

IN PERPETVVM. Hæc dictio idem importat, quod in infinitum, & intelligitur etiam post centum annos, & sine præfinitione temporis est interpretanda. dict. 163. n. 1. p. 257. **Quandoque** secundum subiectam materiam refertur ad hominis vitam, si actus de sui natura, vel disponendi modus personam respiciat, ib. n. 3.

IN REM SVAM. Hæc claus. dominijs translationem, & reciprocam fideicommissi remissionem importat. Claus. 71. n. 5. p. 78. Vide alia in verbo Procurator in rem suam.

INSTRUMENTUM tenoris operatur claus. Pro expressis. Claus. 101. n. 7. p. 117.

IN SOLIDVM. Hæc claus. vbi est apposta, excludit beneficium diuisionis inter socios, vel plures cohæredes, aut plures reos debendi. Claus. 71. n. 2. pag. 79. **Operatur** vt omnes censeantur debitores principales erga principalem debitorem, ib. num. 3. Importat in emphyteusi quòd nullus alteri succedat quando dictio distributiva, Quolibet, est apposta stipulantibus, ib. n. 5. p. 80. Significat integritatem reiecta omni diminutione, ibid. n. 9. **Ligat** artius contrahentes, non verò auget obligationem, ib. n. 10. In obligatione Camerali annotata operatur vt renunciatum censeatur omni, & cuiusque Iuris auxilio, ib. n. 12. Facit vt quilibet ad totum teneatur, ibid. n. 13. Totum unicuique attribuit, ib. n. 14.

INSOLITA, & inaudita non comprehendit claus. Reservans omne Ius, &c. Claus. 137. n. 3. p. 142.

Insolite clausulæ rescriptorum, & instrumentorum illa suspecta de fraude, & dolo reddunt, Claus. 73. numero 1. pagina 80.

Insolite clausulæ, si sint plures, faciunt simulationis coniecturam, vel quando nimia est cautela, ibid. num. 2. & 3. pag. 81.

Insolite clausulæ arguunt contractum usurarium, ibidem, num. 4.

Insolite clausulæ reddunt suspectum actum, ib. n. 5.

Insolita clausula illa dicitur, quæ contra naturam contractus est, vel contra stylum, aut consuetudinem, ibidem, num. 6.

Insolita clausula non præsumitur, & alleganti eam insolitam, incumbit onus probandi, ib. n. 7.

Insolita clausula non præsumitur de voluntate partium scripta, sed potius à Notario apposta, ib. n. 8.

Insolita clausula in testamentis non videtur scripta de mente testatoris, ib. n. 9.

INIMVL. Hæc dictio significat congregationem, & connexitatem. dict. 164. n. 1. p. 258.

INSORDESCENTES in excommunicatione per annum, vel irregulares, non gaudent absolutione contenta sub claus. Tèque absoluentes, &c. Claus. 179. n. 13. p. 180.

INSTANTIA, & ius venit appellatione litis. Appell. 136. n. 2. p. 243.

Instantiæ litis renunciare non potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 34. p. 38.

INSTAR, Hæc dictio similitudinem importat, dict. 165. n. 1. pag. 158.

INSTITVENS fratrem, & suos, censetur instituisse fratrem pro dimidia, & filios eius natos pro alia dimidia. dict. 397. n. 9. p. 369.

INSTITVITIO hæredis vitiatur propter incertitudinem, Axiom. 119. n. 2. p. 75.

Institutione facta de patre, & eius filiis, an filij concurrant cum patre simul, & eodem tempore, an verò ordine successiuo, post illius obitum ostenditur, dict. 110. numero 23. pag. 235.

Institutionem hæredis inducit verbum lego adiectum vniuersitati

Index rerum, & verborum.

ueritati bonorum, dict. 189. num. 1. pap. 270.

INSTITUTVS in re certa ut trahi possit ad vniuersum ex fideicommissio, licet non adit alius hæres vniuersalis ex testamento operatur claus. codicillaris. Claus. 21. num. 43. pag. 24.

INITIURUS in duobus testamentis si dubitat quid valeat, & adit cum claus. Omni meliori modo, &c. censetur adiuisse ex eo testamento, quod valet. Claus. 95. n. 35. p. 108.

INSTRUMENTVM exhibens illum ratum habere dicitur, & omnia in eo contenta approbare videtur. Claus. 104. num. 13. p. 119.

Instrumenti perfectionem importat claus. Actum, &c. quando est posita in fine instrumenti, non verò in principio. Claus. 2. n. 2. p. 2.

Instrumentum dicitur imperfectum deficiente in eo claus. Actum, &c. ib. n. 6.

Instrumenti solemnitas non suppletur per clausulam ceteratam. Claus. 14. n. 17. p. 18.

Instrumenti appellatione continetur scriptura priuata secundum propriam significationem, quæ sumitur ex allusione vocabuli. Appell. 119. n. 1. p. 234.

Instrumenti appellatione communi loquendo vsu inspecto priuata scriptura non continetur, ib. n. 2. nisi quando esset recognita, & per se probans, ib. n. 3. p. 235.

Instrumenti appellatione venit validum, & solemnne, ib. n. 7. pag. 235.

Instrumentorum appellatione veniunt testimonia, ibidem, num. 4.

Instrumentorum appellatione veniunt acta iudicialia, ibid. num. 5.

INSTRUM factum ad domum dicitur siue fiat propè domum per duos, vel tres pedes, siue in porticu annexa domui, dict. 6. n. 11. p. 194.

INSTRUM. Hæc dictio importat idem quod Ultra, & Ulterius. dict. 146. n. 1. pag. 258. Denotat diuersitatem à præcedentibus, ibid. n. 2. De sui natura venit continuatiue addendo ad superiora, retenta eadem materia, ib. n. 4. Ponitur pro Præterea, & aliquando pro Præcipue, ibid. n. 5. & 6.

INTEGRALITER. Hæc dictio idem importat quod sine diminutione, vel cum integritate, dict. 168. numero 1. pagina 259.

INTEGRUM habere dicitur qui totum habet. dict. 167. num. 2. pag. 259.

INTEGRITATEM, ac plenitudinem quandam significat dict. Totaliter. dict. 406. n. 3. p. 373.

Integritatem reiecta omni diminutione significat claus. In solidum. Claus. 72. n. 9. p. 80.

INTEGRVM dicitur, cui nulla pars deest, vel quod sine diminutione ex omnibus suis partibus constat, dict. 167. n. 3. p. 259. Integrum enim non dicitur ubi est aliqua diminutio, ib. n. 4.

INTELLECTVS absurdus est vitandus. Axiom. 127. num. 1. pag. 80.

Intellectus ille recipi debet per quem Iura Iuribus concordentur, ib. n. 2.

Intellectus vitandus est per quem incidimus in superfluitatem, ib. n. 3.

Intellectus plures habens clausulas, ita est interpretanda, ut minus quam sit possibile lædat actum in quo apponitur. Claus. 74. n. 3. p. 81.

INTELLIGITVR. Verbum hoc veritatem aliquando designat. dict. 169. n. 1. p. 260. Importat interdum fictionem, ib. n. 2. Denotat nonnunquam improprietatem, ibid. n. 3. Quandoque arguit, & ostendit præsumptionem, ibidem, num. 4.

INTENTIO agentium regulat omnes actus ad finem intentionis. Axiom. 128. n. 4. p. 80.

Intentio non impedit actum quando adest voluntas, licet coacta, ib. n. 6. p. 81.

Intentio, & animus qualis fuerit à principio ex postea restis declaratur, ib. n. 7.

Intentio concedentis ubi deficit dispositio remaneat secundum Ius commune, ib. n. 8.

Intentionis suæ fundamentum quilibet probare tenetur, ib. n. 1. p. 80.

Intentionem suam qui non probat, dicitur carere Iure, ibid. n. 3.

Intentionis de defectu Papæ concedentis ubi constat, nulla est efficacia. Claus. Quorum tenores, &c. Claus. 127. n. 18. pag. 134.

Intentionis defectus Papæ concedentis opponi non potest constitutioni habenti claus. Quorum tenores, &c. præcipue si concurrant aliz clausule, quæ semper iniungi solent. Claus. 127. n. 19. p. 134.

Intentio & animus ex verbis benè dignoscitur, Axiom. 127. n. 2. pag. 80.

Intentio dignoscitur ex ordine scripturæ. Axiom. 172. num. 5. pag. 107.

Intentionis defectum non tollit claus. Pro expressis, nec operatur in iis, quæ consunt in facto ignorato. Claus. 102. n. 14. p. 117.

Intentionis defectum non tollit claus. Motu proprio. Claus. 79. n. 47. p. 88.

INTER. Hæc dictio ponitur inclusiue, & est distributiva, quæ operatur ut omnes quos respicit in dispositione, considerati dicantur. dict. 170. n. 1. & 2. p. 160.

INTERDICTVM vnde vi ut competat habenti possessionem vigore clausule constituti, ipsa eadem operatur, Claus. 31. n. 19. p. 31.

INTERDVM. Est aduerbium temporis, cuius contrarium est **Non**. dict. 171. n. 1. p. 160.

INTERDVM. Hæc dictio de sui natura præsupponit regulam in contrarium, & denotat exceptionem, & raritatem. dict. 172. n. 1. p. 160.

INTERESSE cessante non auditur agens. Axiom. 129. n. 1. p. 81. nisi agatur de Iure publico, vel populari actione, ibid. num. 2.

Interesse appellatione venit damnum mergens, & lucrum cessans. Appell. 120. n. 1. p. 257.

Interesse appellatione veniunt fructus, ib. n. 2.

Interesse appellatione in materia emptionis, & venditionis venit recuperatio pretij, ib. n. 3.

INTERIM. Hæc dictio est limitatiua temporis intermedij, & importat pendentiam, & idem quod medio tempore, & ultra illud tempus non protenditur. dict. 173. num. 1. pag. 260.

INTERPELLATIO geminata magis aggrauat debitorem morosum, Axiom. 105. n. 8. p. 67.

INTERPRETANDA est clausula secundum vsu loquendi ipsius disponentis. Claus. 74. n. 1. p. 81.

INTERPRETARI actum eius est cuius condere. Axiom. 130. n. 1. p. 81.

INTERPRETATIO in dubio facienda est ut actus censeatur permissus quando non reperitur prohibitus. Axiom. 173. num. 8. p. 118.

Interpretatio quæ fit pro validitate actus est aliarum interpretationum regina. Axiom. 12. numero 19. pagina 14.

Interpretatio fit contra dantem in dubijs conuentionibus. Axiom. 78. n. 3. p. 50.

Interpretatio omnis admittitur ad sustinendum actum, Axiom. 138. p. 14.

Interpretatio largissima fieri debet ad euitandum absurdum. Axiom. 2. n. 2. p. 4.

Interpretationi locus est ad euitandum absurdum etiam si statutum excludat omnem interpretationem. Axiom. 2. n. 7. p. 4.

Interpretatio semper fit statuti, & alterius dispositionis ne sequentia corrigant præcedentia. Axiom. 60. numero 2. pag. 40.

Interpretatio facienda est in actibus ut magis illi valeant quam pereant. Axiom. 12. n. 17. p. 14.

Interpretatio semper agenda est circa dispositionem dubiam in eum sensum, qui magis æqualitati adhæret. Axiom. 16. n. 4. p. 17.

Interpretatio facienda est exclusiua delicti. Axiom. 68. n. 16. pag. 44.

Interpretatio in dubio facienda est ad euitandam correctionem, contrarietatem, repugnantiam, & ut inducatur validitas actus. Axiom. 130. n. 4. p. 82.

Interpretatio facienda est secundum mentem disponentis si de illa constat, aliis secundum verisimilitudinem, & deum attenta mera significatione verborum, ib. n. 5.

Interpretatio facienda est secundum subiectam materiam, ibid. n. 6.

Interpretatio

Index rerum, & verborum.

Interpretatio facienda est ne dispositio fiat elusoria, ibid. num. 3.
Interpretatio privilegij spectat ad concedentem, ibidem, num. 2.
Interpretationem omnem extrinsecam excludit dict. Præcisè, excepta iusta, & legitima, dict. 275. numero 1. pag. 307.
Interpretationem restrictivam impedit dict. Quovis modo, & includit omnes modos similes, & dissimiles, ac etiam maiora expressis, dict. 339. n. 5. p. 348.
Interpretationem à iure communi recipit dict. Omnino, dict. 340. n. 18. p. 290.
Interpretationem congruam recipit à iure communi dict. Omnino, licet sit præcisà. dict. 339. numero 11. pagina 289.
INTERROGATIO qualis fuerit ex responsione colligi potest, dict. 349. n. 1. p. 350.
Interrogationi nonnunquam subiicitur dict. Nempe, dict. 211. p. 280.
INTERROGATIVA est dict. Quid ni, sicut dict. Cur, dict. 318. n. 3. p. 338.
INTERROGATIVE quandoque profertur dict. Quemadmodum, dict. 313. n. 2. p. 335.
INTERVALLUM modicum denotat dict. Mox, & ponitur pro Statim, Incontinenti. dict. 203. numero 1. pagina 278.
Intervalum temporis aliquando denotat dict. Mox, & exponitur pro Postea, ib. n. 3. p. 278.
Intervalum modicum denotat dict. Post, quando ponitur in dispositione in qua potest significare & modicum, & longum intervallum. dict. 270. n. 4. p. 304.
Intervalum omne ex vera, & propria significatione rejicit dict. Immediatè, dict. 150. n. 3. p. 250.
Intervalum de sui natura significat dict. Postea, dict. 271. n. 1. p. 301.
Intervalum aliquod temporis non excludit dict. Incontinenti, quando res incontinenti recuperari non potest. dict. 155. n. 6. p. 255.
Intervalum quoddam annuit dict. Præterea, & veluti rerum gerendarum successionem, & ordinem inducit, dict. 280. n. 3. p. 310.
INTRA, contrarium habet extra, propriè sumpta hæc dictio refertur ad tempus. dict. 174. numero 1. & 2. pagina 261. Quandoque includit tempus, & diem termini, ib. n. 3. Interdum includit rem sue locum, vel sua extrema, ib. n. 4. Operatur quòd non requiritur anni perfectio, ibid. n. 5. Importat idem quod Citra, vel Ante in substitutionibus secundum mentem testatoris, ib. n. 6.
INTRINSICITATEM in loco denotat dict. In, dict. 153. n. 16. p. 252. nisi ratione evitandæ contrarietatis, ibid. n. 17.
INTROITVS appellatione continentur redditus, proveniunt, & obventiones, quæ sunt synonyma. Appell. 121. n. 1. pag. 235.
INTVITY. Hæc dictio importat idem quod contemplatione, vulgari Italico sermone, *Per riguardo*, aut *Per rispetto del tale*, dict. 175. n. 1. p. 261.
INVENTARI beneficio censetur renunciatum per claus. Renunciatis, &c. Claus. 133. n. 13. p. 241.
Inventario tutoris ad inventarium, seu descriptionem faciendam per hæredem causa manifestandi res hereditatis valet argumentum. loco 56. n. 1. p. 312.
INVESTITVRAM accipiens pro se usque ad tertiam eius generationem simpliciter, includit ipsam tertiam generationem dict. 437. n. 6. p. 385.
INVESTITOS non iuvat claus. Ad habendum, ubi est personalis, & restricta ad proximum acquirentem. Claus. 4. n. 29. p. 6.
INTICEM. Hæc dictio denotat reciprocationem inter partes, & in substitutione eam reciprocā ostendit, dict. 176. ex n. 1. p. 261.
INVITVS agere compellitur quis ubi periculum est in mora, & causa subest. Axio. 12. n. 5. p. 18.
IONIAM sæpè continet dict. Quasi, dict. 311. numero 8. pagina 334.
IRRATIONABILITAS electionis in concursu si non sit evidens, & manifesta contra illam opponentem est iudicandum, Claus. 26. n. 6. p. 28.
ITIB. Hæc dictio habet relationem ad præcedentia. dict.

177. n. 1. p. 261. Stat demonstratiuè ad significandas personas expressas, ib. n. 2. p. 262. Magis restringit quàm alix dictiones relatiuæ, ibid. n. 3. Est demonstratiua personæ ad oculum, ibid. n. 4. Personalissima est, ib. n. 5. Personalitatem ostendit, ib. n. 6. Exclusiva est alterius rei, ib. n. 7. Importat aliquando dominium, ib. n. 9.
IPSO FACTO. Hæc voces important canonem latæ sententiæ, dict. 178. n. 1. p. 262. Lex si utatur his verbis Ipso facto, pariter & annullatio, & pœnæ impositio censetur facta ipso iure, ib. n. 4. p. 263. & secundum subiectam materiam censetur obligare velle in conscientia ante sententiam, ib. n. 3. Operantur nullitatem incontinenti abfque alio Iudicis ministerio, ib. n. 5. p. 263.
Ipso facto, & ipso iure synonyma sunt, & idem important, ib. n. 2. p. 262. in fine.
ITA. Hæc dictio inducit formam, & modum determinatum cum certis qualitatibus, dict. 179. num. 1. pag. 263. Denotat similitudinem, atque declarationem ad rem expressam significat, tuncque interpretatur pro Sicut, ib. n. 2. Interdum sumitur exemplificatiuè, ib. n. 3. Affirmatiuè nō semel profertur, ib. n. 4. Aliquando est continuatiua, ib. n. 5. Quodque expositiua, & dilatiua ex præcedentibus, effectum eorum, quæ in præcedentibus erant disposita, inferens, & significans, non autem extensionem denotans, ibid. n. 6. Conditionem nonnunquam inducit, ib. n. 7.
ITA DEMVM. Hæc dictio de sui natura est limitatiua præcedentis dispositionis, dict. 180. n. 1. p. 264. Aliquando idè significat quod Præcipuè, Hoc ita, Ea lege, Eo modo, Non aliàs, ib. n. 3. Vnde importat illud esse de forma, cui per partes renunciari non potest, ib. n. 4.
ITA QVÆ. Hæc dictio est continuatiua, & determinatiua casus præcedentis, & restrictiua casus sequentis. dict. 181. n. 1. p. 264. Necessitatem inducit, ibid. n. 3. Significat aliquando idem quod Proinde, Ergo, & interdum exponitur pro Igitur, ib. n. 5. & 6.
ITA QVOD. Hæc dictio est limitatiua, & restrictiua præcedentis dispositionis, taxationisque vim habet. dict. 182. n. 1. p. 264. Augmentatiuè, & non restrictiue aliquando stat, ibid. n. 2. p. 265. Est declaratiua præcedentis, de illiusque natura est quòd intelligatur secundum supradicta. ib. n. 7. Est continuatiua præcedentis dispositionis, ib. n. 8. Conditionem, & qualitatem præcedentis dispositionis in sequentem repetit, ib. n. 9. & ita secundum supradicta est intelligenda. Claus. 75. n. 4. p. 82. aliquando tamen stat illatiuè, ib. n. 5. Demum potest accipi vel restrictiue, vel declaratiuè, vel ampliatiuè secundum subiectam materiam, dict. 182. n. 4. p. 265.
ITA TAMEN. Hæc dictio est modificatiua, restrictiua, & limitatiua præcedentium. dict. 183. n. 1. p. 265. Restrictiua & declaratiua est secundum subiectam materiam, ib. n. 2. Item restrictiua est, & annullatiua actus, cui apponitur, ibidem, numero 3. Item limitatiuè, & taxatiuè, non verbò declaratiuè venit alibi quàm in fine testamenti posita, ib. n. 5. p. 265. Præcedentia omnia non respicit quando vel diuersa est ratio, vel dispar qualitas, vel cum apponitur ad vnum casum qualificandum, ibid. n. 6. Relatio dicitur semper ad omnes siue in principio, siue in medio, siue in fine dispositionis super nominatione faciendi apponatur, ib. n. 7. Conditionem importat, ib. n. 9. modum quandoque inducit, ib. n. 10. & formam in rescriptis, ib. num. 11. Taxationis vim habet, ib. n. 12.
ITAVT. Hæc dictio denotat modum, similitudinem, & declarationem ad rem expressam, dict. 184. n. 1. p. 266. Pro Sicut aliquando accipitur, ib. n. 2. Et idem significat quod dict. Ita quod, ib. n. 1.
ITEM. Hæc dictio est continuatiua, & repetitiua qualitatum præcedentis orationis dict. 185. n. 1. p. 267. & similium quando adest eadem ratio, vel mens verosimilis dispositionis, ib. 2. & est repetitiua qualitatum orationis præcedentis, quando præcedens oratio erat imperfecta ratione verbi, vel appositi, seu suppositi, ib. n. 3. Item est repetitiua qualitatis præcedentis, etsi ponatur post orationem perfectam quando est identitas personarum, ibid. num. 7.
Item non est repetitiua quando ponitur in oratione perfecta, quæ non pendet à constructione orationis præcedentis, ibid. num. 5. & quando sequentia habent specialem provisionem, ibid. numero 6. Et quando ponitur inter

e i diuersas

Index rerum, & verborum,

diuerſas res, ibid. n. 8. Et quando eſt diuerſa ratio, vel non eſſet eadem æquitas, ib. n. 9. Vel quando non eſt perſonarum, & rerum identitas, ib. n. 10. p. 267.

ITEM. Hæc dictio eſt repetitiua eiſdem actus pro vna vice tantum quando proferatur ab homine, quando verò proferatur à lege, denotat, & admittit reiterationem actus pro pluribus vicibus. dict. 186. ex n. 1. p. 268.

INDIX fatuus reputatur, qui vltra petita iudicat. Axio. 131. n. 1. pag. 82.

Iudex debet iudicare ſecundum allegata, & probata, non autem ſecundum propriam conſcientiam, ib. n. 2. vbi n. 3. limitatur pluribus modis.

Iudex datus cum clauſ. Summariè, &c. ſicut Deus iudicare poteſt. Clauſ. 176. n. 4. pag. 177. Et poteſt procedere ſecundum quod Deus iudicaturus eſſet, ib. n. 5. Et poteſt iudicare ſecundum propriam conſcientiam, ibidem, numero 6.

Iudex vt ſine termino peremptorio procedere poſſit ad ſententiam, operatur clauſ. Summariè, &c. propter verba ſimpliciter, & de plano, ib. n. 9.

Iudex vt nulla data ſententia poſſit iubere rem capi, & diltrahi, operatur clauſ. Summariè, &c. ib. n. 12.

Iudex in cauſa ſibi commiſſa cum clauſ. Summariè, an remaneat Ordinarius, oſtenditur, ib. n. 18.

Iudex actore non petente poteſt condemnare reum conuentum in fruſtribus, intereſſe, uſuris, & expenſis, ſi actor petierit Ius & iuſtitiam miniſtrari, Clauſ. 76. n. 8. p. 83.

Iudex vt poſſit ſuper non petitis officium ſuum impertiri, operatur. Clauſ. Ius, & iuſtitiam miniſtrari, ib. n. 9. Item vt debeat deferre iuramentum quamuis expreſſè peti- tum non ſit, ib. n. 14. p. 83.

Iudex ad quem non impeditur ex clauſ. Sine præiudicio litem arum Apoſt. quominus poſſit procedere in iudicio ordinario, & cognoscere de iuſtitia, & nullitate ſententiæ, quæ opponuntur. Clauſ. 160. numero 8. pagina 159. Item non obſtante eadem clauſula poteſt per viam attentatorum, & manutentionis reuocare executionem factam à Iudice, à quo ſi non ſit rectè, & rite facta, ibid. num. 12. pag. 160.

Iudici de Iure alterius tunc dicitur conſtare quando omni dubitatione caret quid ille Ius habet. dict. 66. numero 1. pag. 111. Nunquam autem dicitur de iure partium conſtare, ſi ſententia ſit lata in contumaciam, ibidem, num. 5. pag. 115.

Iudici dicenti ſe protuliſſe ſententiam pecunia corruptum non creditur. Axio. 121. n. 4. p. 133.

Iudex vt poſſit condemnare ſecundum modum probandi per quem declaratur intentio libellantis, operatur clauſ. Ius & iuſtitiam miniſtrari. Clauſ. 76. n. 4. p. 81.

Iudex non debet abſoluere in dubio quando agitur de periculo animæ ex abſolutione. Axio. 1. n. 11. p. 4.

Iudici ſuſpecto nunquam Princeps præſumitur ex certa ſcientia cauſam committere. Clauſ. 131. n. 6. p. 137.

Iudicis officium vt cenſeatur imploratum in libello ad hoc vt omnia arbitrio Iudicis cenſeantur remiſſa, operatur clauſ. Omni meliori modo, &c. Clauſ. 95. n. 22. p. 107.

Iudex cui committitur cauſa vt cognoscat ſecundum Ius, poteſt cognoscere ſecundum conſuetudinem, vel ſtatuta. Clauſ. 115. n. 15. p. 126.

Iudici vt non cenſeatur data iuriſdictio niſi priùs de paritione conſtiterit, operatur clauſ. Parito Breui, appoſita in commiſſione. Clauſ. 98. n. 4. p. 113.

Iudex non obſtante appellatione poteſt deuenire ad executionem abſque vitiis nullitatis attentatorum ſtante cl. Contradiſtores, &c. Clauſ. 33. n. 7. p. 34.

Iudicis officio quando quis ſine actione experiatur, oſtenditur. Axio. 9. n. 9. p. 9.

Iudex ad quem nullam habet iuriſdictionem poſtquam ſuper aliquo articulo, à quo fuit appellatum, benè, vel malè pronunciatum fuerit, appellauerit. Clauſ. 39. n. 1. p. 41.

Iudices omnes alios præter illos, quibus antea compete- bat iuriſdictio generalis eiſdem cauſæ, excludit dict. Tantum, dict. 401. n. 7. p. 371.

Iudex ad quem ſtante clauſ. Parito iudicato, de cauſa cognoscere non poteſt, niſi priùs integraliter facta execu- tione. Clauſ. 97. n. 10. p. 112.

Iudex ſi mandat ſuperfederi uſque ad diem Signaturæ, vel Audientie, includit ipſum diem. dict. 437. n. 5. p. 385.

Iudex Eccleſiaſticus competens eſt in ſpiritualibus anno- xis. Clauſ. 38. n. 7. p. 41.

Iudici oſ claudit clauſ. Sublata, &c. & ei tollit facultatem aliter iudicandi. Clauſ. 175. n. 3. p. 173.

Iudex quando poteſt procedere ad executionem ſine ſen- tentia, ſi ſeratur, quæ non ſit lecta, vel non lata in ſcriptis, non eſt nulla. Axio. 3. n. 2. p. 5.

Iudex qui poteſt procedere tanquam Ordinarius, & dele- gatus, ſi in iudicando dicit, Omni meliori modo, &c. cen- ſetur ex vera poteſtate proceſſiſſe. Clauſ. 95. n. 32. p. 107.

Iudex vt poſſit procedere de facto, & ſine vlla iuriſdictione, operatur clauſ. Manu Regia, Clauſul. 78. numero 4. pag. 84.

Iudex ſecundum allegata, & probata, non ſecundum con- ſcientiam iudicare debet. Clauſ. 14. n. 6. p. 26.

Iudices propriè ſunt, qui publica auctoritate non autem priuatorum conſenſu fuerint inſtituti, Appell. 121. n. 4. pag. 135.

Iudicis appellatione continentur Iudices cuiuſcunque ſpe- cie, ib. n. 1.

Iudicis appellatione non ſolum venit, qui tenet iuriſdictionem, ſed qui habet notionem, ib. n. 2.

Iudicis appellatione non continentur arbitri compromiſſa- rij, ib. n. 3.

Iudicis appellatione venit non Potestas loci etiam in ma- teria ſtatuti, ib. n. 7.

Iudicem omnium ſumma diuiſio oſtenditur, ibidem, nu- mero 8.

Iudicis arbitria plurimum deferuntur in diſcurrendo quis pauper dicatur. Appell. 192. n. 4. p. 268.

Iudicis arbitrio relinquitur quando dicatur aliquid conti- nub eſſe factum. dict. 62. n. 6. p. 216.

Iudicis arbitrio relinquitur quando quis dicatur diu in ſi- deiuſſoria obligatione perſiſtere, ad hoc vt poſſit ab illa eximi. dict. 90. n. 8. p. 135.

Iudicis arbitrio remittendum eſt quid circa ſubiectam ma- teriam operetur. dict. Circa dict. 57. numero 10. pagi- na 112.

Iudicis arbitrio relinquitur quot actus denotent diſtiones, Sæpè, Sæpius, Sæpiſſimè, dict. 362. n. 4. p. 316.

Iudicis arbitrium excludit verbum. Oportet, dict. 142. n. 1. pag. 193.

IUDICARE poteſt quilibet ſeorſum ex duobus Iudicibus ordinariis, quibus cauſarum cognitio competit. Clauſ. 125. n. 7. p. 132.

Iudicare vt poſſit Iudex ſicut ipſe Princeps, operatur clauſ. Sola facti veritate inſpecta. Clauſula 173. numero 6. pa- gina 170.

IUDICIALIEM indaginem, & cauſæ cognitionem requirit clauſ. Conſito, &c. Clauſ. 15. n. 5. p. 27.

IUDICIALITER procedendi conceſſa facultas dicitur per clauſ. Contradiſtores, &c. Clauſ. 33. n. 5. p. 34.

IUDICIUM ad cauſam expreſſam non reſtringit clauſ. Omni meliori modo, &c. nec ſuſtinet libellum continentem remedia contraria. Clauſ. 95. n. 58. p. 109.

Iudicium executiuum an cenſeatur intentatum per clauſ. Cum toto negotio principali. Clauſ. 39. n. 8. p. 41.

Iudicij cœpti naturam non mutat clauſ. Quam & quas, &c. Clauſ. 111. n. 26. p. 129.

Iudicio poſſeſſorio etiam ſummariſſimo manutentionis obſtat clauſ. Sublata, &c. Clauſ. 175. numero 11. pagi- na 174.

Iudicium idem continuari facit clauſ. Saluo, &c. Clauſ. 139. n. 11. p. 144.

Iudicium iactationis, & iactationum intentari poteſt vigo- re clauſ. Quam, & quas, &c. Clauſ. 121. numero 11. pagi- na 129.

Iudicium à principio non ſubſiſtit data fori incompetentia. Clauſ. 131. n. 14. p. 138.

Iudicium vbi cœptum eſt ibi finiſci debet. Axio. 132. n. 1. p. 82. vbi n. 1. limitatur diuerſis modis.

Iudiciis quaſi contrahitur, ib. n. 3. p. 83.

Iudiciis debet ſeruari æqualitas, ib. n. 4.

Iudicium ſemel extinctum ampliùs reuiuſcere non poteſt, ibid. n. 5.

Iudicium idem eſt de toto quoad totum, & de parte quoad partem, ibid. n. 6.

Iudiciis ad contractus valet argumentum. loco 57. n. 1. p. 322.

Item

Index rerum, & verborum.

Item à iudiciis ad ultimas voluntates, ibid. n. 2. Item à iudiciis ad arbitria, ibid. n. 3.

IUMENTORVM appellatione continentur animalia, quæ tetram colunt, curtus trahunt, vel sarcinas gerunt. Appell. 123. n. 1. pag. 236.

Iumentorum appellatione non continentur boues, nec è contra, ibid. n. 2.

IURA iuribus expedit concordari. Axiom. 133. numero 1. pag. 83.

Iura promptiora sunt ad liberandum. ibid. n. 2.

Iura potius se adaptant ad ea, quæ frequenter, quàm ad ea, quæ raro eueniunt, ibid. n. 3.

Iura loquentia de vxore intelliguntur quando Matrimonium per verba de præfenti contractum fuerit. Appell. 279. n. 2. pag. 304.

Iura ad hoc inuenta sunt vt verum à falso, æquum ab iniquo discernatur. Axiom. 124. n. 3. pag. 139.

Iura semper pro Iudice præsumunt. Axiom. 131. numero 4. pag. 82.

Iura, & actiones non veniunt appellatione reddituum. Appell. 131. n. 8. pag. 284.

Iura litigantium vt exaudiri debeant operatur claus. Vocatis vocandis. Claus. 185. n. 15. pag. 185.

Iura contraria non tollit claus. Non obstantibus, &c. posita in rescripto, seu Bulla aliqua. Claus. 82. numero 12. pagina 95.

Iura, & actiones ad pecunias competentia veniunt appellatione pecuniarum. Appell. 196. n. 4. pag. 270.

Iura, & actiones veniunt appellatione rerum, Appell. 235. n. 9. pag. 288.

Vide alia verbo Ius.

IURARE non potest etiam de calumnia procurator cum libera sine speciali mandato. Claus. 35. n. 19. & 29. p. 37.

IURAMENTVM regulatur secundum naturam actus, cui adijcitur. Axiom. 134. n. 1. pag. 83.

Iuramentum non auget obligationem, sed ei intra suos limites manenti addit religionis vinculum, ibid. num. 2. pag. 94.

Iuramentum debet impleri in forma specifica, ibidem, num. 3.

Iuramentum non continetur sub clausula cetera, nisi expresse sit dictum, Claus. 14. n. 14. pag. 17.

Iuramentum habet vim claus. Rato manente pacto. Claus. 128. n. 3. pag. 135.

Iuramentum super omnibus, & singulis interpositum refertur specificè ad omnia etiam minima, ac si specialiter super singulo esset iuratum. Claus. 96. n. 6. pag. 110.

Iuramentum habet in se clausulam derogatoriam. Claus. 43. n. 7. pag. 52.

Iuramenti ad reuocationem testamento inserti operatur clausula codicillaris, vt debeat fieri in alio testamento specialis mentio. Claus. 121. n. 22. pag. 23.

Iuramentum si adest clausula accessoria & executiua ampliat dispositionem. Claus. 60. n. 6. pag. 69.

Iuramentum in promissione rei minimæ adhibitum si non seruetur, minimè peccatur. Axiom. 151. n. 5. pag. 97.

IURISDICTIONALIA si dentur in genere, & in specie, censentur prius per speciem concessa accumulatiuè, quàm derogatiuè. Axiom. 107. n. 14. pag. 71.

Iurisdicctio ordinaria excitari videtur cum Iudici aliis ordinario à lege, vel à Principe iurisdicctio committitur, circa illa tamen, quæ semota commissione ad illius spectabant potestatem. Claus. 12. n. 2. pag. 15.

Iurisdictionem delegatam non verò ordinariam importat claus. Auctoritate nostra, &c. ib. n. 1.

Iurisdictionem ordinariam inferioris mutat superior in delegatam quoties in commissione adiecta fuerit claus. Auctoritate nostra, vel Tanquam delegatus à nobis. ib. n. 3. pag. 16.

Iurisdictionem contra quoscunque interesse prætendentes dat claus. Omnèsque alios, &c. si fuerit apposita in commissione causæ. Claus. 94. n. 2. pag. 104.

Iurisdictionem non tribuit claus. Omnèsque alios, contra specialiter priuilegiatum, ibid. n. 8.

Iurisdictionem conditionalem non tribuit claus. Prout de Iure, sed puram. Claus. 115. n. 13. pag. 126.

Iurisdictionem exequendi reseruat claus. Sine retardatione, &c. Iudici executori à quo, non tamen ligat manus

Iudici appellationum ad quem. Claus. 162. numero 6. pagina 162.

Iurisdictionem conditionaliter dat claus. Sine retardatione, &c. vt pensio solvatur, interimque suspenditur. Claus. 116. n. 16. pag. 162.

Iurisdictionem Iudicis ad quem ita ampliat claus. Cum omnibus incidentibus, &c. vt ambigendum non videatur quin totum negotium principale sub ea comprehendatur. Claus. 37. n. 2. pag. 40.

Iurisdictionem nulli competit stante claus. Parito Breui, donec illi sit paritum possessionem dimittendo, & fructus restituendo. Claus. 98. n. 2. pag. 113.

Iurisdictionem non dat claus. Confito, nisi prius verificetur conditio. Claus. 25. n. 3. pag. 27.

Iurisdicctio vbi datur sub conditione quicquid sit ante eam purificatam est nullum ibid. n. 4.

Iurisdicctio omnis, & exemptio sumit augmentum, aut diminutionem ab incremento, vel decremento. Axiom. 34. n. 6. pag. 23.

Iurisdictionem contra quoscunque, in executione citationis nominandos dat claus. Cum potestate vitandi, &c. Claus. 36. n. 1. pag. 39.

Iurisdicctio data censetur tam super principali quàm super accessoriis, vigore claus. Quam & quas, posita in commissione restitutionis in integrum. Claus. 121. n. 21. pag. 129.

Iurisdictionem, vel executionem conditionalem, tribuit claus. Si ita est. Claus. 154. n. 3. pag. 153.

Iurisdicctio ordinaria non expirat si re integra moriatur concedens. Claus. 3. n. 4. p. 3.

Iurisdictionis exercitium actu acquiritur per confirmationem. Appell. 89. n. 9. pag. 185.

Iurisdictionem non comprehendit claus. Si preces veritate nitantur, licet impediatur eius exercitium. Claus. 156. n. 9. pag. 169.

Iurisdictionem præseruat Iudici à quo claus. Sine præiudicio legitimæ executionis, itaut ipse sine vitio attentatorum exequi possit decretum per se factum. Claus. 159. n. 1. pag. 158.

Iurisdictionem Iudicis à quo præseruat claus. Sine præiudicio obligationis Cameralis. Claus. 161. n. 5. pag. 160.

Iurisdictionem conditionalem tribuit claus. Parito iudicato, itaut antequam sit paritum deficiat iurisdicctio, & gesta sint nulla. Claus. 97. n. 4. pag. 111.

Iurisdictionem conditionalem facit claus. Confito de assertis. Claus. 27. n. 2. pag. 28.

Iurisdicctio alta, & bassa venit appellatione castri, quatenus illam habeat. Appell. 41. n. 7. pag. 162.

Iurisdictionem executori dat claus. Inducatis in possessionem, &c. Claus. 65. n. 2. pag. 73.

Iurisdictionem Iudicis ad quem non tollit in commissione claus. Sine præiudicio, &c. Claus. 157. n. 16. pagina 256.

IUS metimur ex persona actoris, non Rei, Axiom. 10 num. 3. pag. 11. & Axiom. 135. n. 17. p. 85.

Ius quæsitum fortius est quàm Ius quærendum, Axiom. 135. n. 1. p. 84.

Ius suum cedens, vel renuncians, non habet amplius regium ad illud, ib. n. 11. p. 85.

Ius parti quæsitum non auferit claus. Sola facti, &c. Claus. 173. n. 20. p. 171.

Ius idem esse in casu contrario denotat dict. Præsertim. dict. 277. n. 5. p. 308.

Ius nouum non sequitur ex declaratione. dict. 80. num. 2. pag. 222.

Ius omne ad rem quouis modo quæsitum sublatum censetur per claus. Anteferri. Clausul. 8. numero 9. pagina 10.

Ius partis offendendi, vel lædendi non dat facultatem claus. Arbitrio Rotæ. Claus. 10. n. 12. p. 14.

Ius in re, vel in rem quæsitum alteri non adimit claus. Motu proprio. Claus. 79. n. 48. p. 88.

Ius nouum aliquando inducit verbum, Volumus, & declarat antiquum. dict. 436. n. 15. p. 384.

Ius regulariter non abdicatur à resignante, nisi donec quæsitum fuerit resignatorio per collationem. Claus. 66. n. 5. pag. 74.

Ius nouum inducit, & antiquum declarat, verbum, Decernimus. dict. 79. n. 2. p. 222.

Index rerum, & verborum.

- Ius illius præferuat claus. Sine præiudicio, &c. ad cuius fa-
uorem apposta est. Claus. 157. n. 7. p. 155.
- Ius quæsitum in re non solum præferuat claus. Dummodò
tempore datæ, &c. sed quæsitum ad rem. Claus. 44. n. 3.
pag. 53.
- Ius ad rem resultans ex electione, & præsentatione confi-
derabile est ad effectum regulæ de iure quæsito, & clau-
sulæ. Dummodò tempore datæ, &c. ibidem, nume-
ro 4.
- Ius ad rem, quod acquiritur collatio absentis ante acce-
ptionem est considerabile, ib. n. 5.
- Ius ad rem quæsitum per reservationem factam pro aliquo
de certo beneficio, vel per optionem est considerabile,
ibid. n. 6.
- Ius ad rem considerabile acquiritur ex sola oppositione,
quotiescunque ex fundatione, & ordinatione testatoris
constat voluisse proximiorum de suo genere præsentare,
ibid. n. 9.
- Ius conditionale non autem purum alteri quæsitum tollit
claus. Dummodò tempore datæ, &c. ib. n. 16. p. 54.
- Ius ad rem quous modo quæsitum censetur sublatum per
claus. Anteferri, ib. n. 18.
- Iuris apices non sunt attendendi ubi agitur de salute ani-
mæ, Axio. 26. n. 3. p. 20.
- Iuris communis correctio potius admittitur, quam quib-
da verba sint superflua. Axio. 26. n. 4. p. 130.
- Ius quando resistit tunc tacens consentire non videtur.
Axio. 207. n. 6. p. 31.
- Ius totum mutatur propter minimam facti mutationem,
Axio. 93. n. 2. p. 58.
- Ius omne directum, siue indirectum, atque etiam improprie
sumptum comprehendit dict. Quomodolibet. dict. 339.
n. 2. p. 343.
- Ius omne etiam minimum includit dict. Quomodolibet,
ibid. n. 6.
- Ius in spe concedendi in fideicommissio ex pacto & provi-
dencia, in feudo, & emphyteusi præferuat claus. Sine
præiudicio venientium ab intestato. Claus. 158. num. 5.
pag. 157.
- Ius omne successionis proveniens ex quacunque maiorum
dispositione, & antecessorum omnium præferuat legiti-
mis per claus. Sine præiudicio venientium. Claus. 158.
n. 7. pag. 157.
- Ius idem statuitur in augmento quod in principali aucto.
Axio. 34. n. 2. p. 22.
- Ius omne censetur deductum per cl. Quam & quas. Claus.
121. n. 6. p. 128.
- Ius omne tam in petitorio quam in possessorio an possit de-
duci virtute claus. Quam & quas, ostenditur. ibidem, n.
35. pagina 129.
- Ius quod quis habet, tuetur illæsum claus. Salvo, &c. non
verò de nouo præstat. Clausul. 339. numero 5. pagi-
na 144.
- Ius non præferuat claus. Salvo iure meo, domino directo
protestanti, & pensionem cum ea recipienti, ibidem,
num. 15.
- Ius absentis an acquiratur stante claus. Pro omnibus, & sin-
gulis, &c. sine ratificatione, vel illius acceptatione, osten-
ditur. Claus. 105. n. 2. p. 120.
- Iuris error neminem excusat, Axio. 82. numero 6. pagi-
na 52.
- Iuris ignorantia non præsumitur, nec excusat, Axio. 113.
n. 7. pag. 73.
- Iuris diuini, naturalis, vel humani, siue communis, siue mu-
nicipalis, vel statuarij ignorantia non præsumitur, nec
excusat, ib. n. 9.
- Iuris fictio naturam imitatur in quantum potest. Axio. 97.
n. 5. p. 61.
- Iuris Ciuilis vigor videtur remissus per claus. Conscientiam
tuam oneramus, in rescripto Papæ appositam. Claus. 33.
n. 3. p. 26.
- Iuris executio nec metum, nec iniuriam infert. Axio. 135.
n. 3. p. 84.
- Iure dantis confirmato, confirmatur ius accipientis, ibidem,
num. 5.
- Iuri suo quilibet renunciare potest in iis, quæ singulorum
privatam respiciunt utilitatem, non ita si publicam of-
fendat renunciatio, ibid. n. 13. & 14. p. 35.
- Iuris plus nemo in alium transferre possit quam in se ha-
beat, ib. n. 15.
- Iuris appellatione venit municipale, Appell. 124. numero 1.
pag. 237.
- Iuris appellatione venit consuetudo, ibidem, nume-
ro 6.
- Iuris communis appellatione proprie venit ius commune
Romanorum, ib. n. 8.
- Iure dantis resolutio, resoluitur & ius accipientis, Axio. 135.
n. 6. p. 84.
- Iure diuerso censi non debet vna, eademque res, ibid.
num. 7.
- Iure suo qui vititur nemini facit iniuriam, ibidem, nu-
mero 8.
- Iure eius uti debet, qui in ius succedit alterius, ibid. n. 9.
pag. 85.
- Iure quod expresse sancitum non reperitur non est super-
fluitas inuentionibus præsumendum, ib. n. 10.
- Iurum appellatione venit facultas aliquid agendi, seu dis-
ponendi. Appell. 124. n. 9. p. 237.
- Iurum appellatione veniunt prædia, & possessiones, ibid.
num. 20.
- Iurum meorum appellatione in donatione non venit ius
patronatus, ib. n. 11.
- Ius & iusticiam ministrari, &c. Hæc clausula operatur ut
censetur intentatum remedium magis utile ipsi pe-
renti, Claus. 76. num. 2. pag. 82. & quod dicatur actio
omnis intentata, ibid. num. 3. & ut iudex possit con-
demnare secundum modum probandi per quem decla-
ratur intentio libellantis, ibid. num. 4. Et ut intentatum
intelligatur remedium quod sufficit ad victoriam, ibid.
num. 5. Et quod libellanti competere possit, ibid. num.
6. Et ut libellus sustinetur ex causa apta, licet super in-
cepta sit conclusum, ibid. n. 11. pag. 83. Et ut improprie
verba libelli ad deferendum intentioni libellan-
tis, ibid. num. 12. Et ut iudex debeat deferre iuramen-
tum quamuis expresse petitum non sit, ibid. numero 14.
- Item vigore huius claus. potest iudex iudicare secun-
dum quod erat petendum licet libellus sit ineptus, ibid.
num. 7. Operatur ut iudex possit super non petitis offi-
cium suum impertiri, ibid. num. 9. Libellum non sustinet
hæc claus. quando vna res petitur, & alia probatur, ib.
n. 17. Non operatur aliquid circa libellum generalem
quando de generalitate fuit oppositum, ib. n. 18. p. 83.
- IUS PATRONATUS** reservatum cum claus. Pro se suisque
hæredibus, & successoribus quibuscunque, transit ad hæ-
redes etiam extraneos. Claus. 123. n. 6. p. 121.
- Ius patronatus cum sit annexum iuri instituendi, quod est
spirituale, dicitur spirituali annexum. Claus. 38. num. 6.
pag. 40.
- Ius patronatus non comprehenditur appellatione bonorum
meorum, nisi veniret cum vniuersitate bonorum. Ap-
pell. 35. n. 8. p. 160.
- Ius patronatus non venit appellatione iurum meorum in
donatione. Appell. 124. n. 11. p. 237.
- Ius patronatus si sit ex causa onerosa, expectari debet quod
expensum fuerit, an scilicet æqualeat concessioni.
Claus. 83. n. 13. pag. 95.
- Ius patronatus non desinit esse ex privilegio quando aug-
mentum non est commensuratum ad illius concessio-
nem, ib. n. 14.
- IUS SVN**, & parendi necessitatem significat verbum, Debet,
dict. 77. n. 2. pag. 221.
- IUSTIFICANDA** non est per impetrantem claus. Dummo-
dò collatio ad nos hac vice pertineat, cum nō contineat
conditionem suspensiuam. Claus. 45. n. 3. pag. 55.
- Iustificanda venit claus. Dummodò mille remaneant pro
Episcopo, etiam in reservatione pensionis Moxu proprio.
Claus. 48. n. 8. pag. 58.
- IUSTIFICATIO** quod mille remaneant pro Episcopo, stan-
te claus. Dummodò mille, &c. est necessaria etiam contra
consentientem, ibid. n. 5.
- Iustificatio claus. Dummodò remaneant centum pro Re-
ctore, necesse est quod continuò duret ad hoc ut penio
sustineatur. Claus. 47. n. 5. p. 56.
- Iustificationem contentorum in dispensatione requirit
claus. Si ita est, in dispensationibus posita. Claus. 154. n. 10.
pag. 154.

Iustificatio

Index rerum, & verborum.

Iustificatio claus. Constito, abique iustificatione aliorum narratorum fuisse ne dicatur Iudex de facto procedere. Claus. 25. n. 8. pag. 27.

IUSTA. Hæc dictio plures habet significationes secundum subiectam materiam, & præcipue propinquitatem & vicinitatem, quæ tamen intelligi debet cum aliqua distantia, per decem saltem pedes. dict. 187. ex n. 1. vsque ad n. 5. pag. 268. & 269. Similitudinariè stat quando ponitur pro secundum, ibid. n. 6. pag. 269. Demonstratiuè, & causatiuè potius quàm conditionaliter & restrictiue stat hæc dictio, ibid. num. 8. an autem & quando stet causatiuè, seu conditionaliter, ostenditur ibid. num. 10. 11. & 12. Causali- ter intelligitur stare in privilegiis, & conditionaliter in rescriptis Iustitiæ, ibid. n. 13. Relata ad facultatem alicui datam stat limitatiuè, ibid. n. 14. Operatur vt non requira- tur anni perfectio, ibid. n. 15.

L

LESTO enormissima semper censetur excepta. Claus. 58. n. 7. pag. 63.

LANA appellatione venit etiam lana filata, antequam ta- men sit contexta, Appell. 125. n. 1. pag. 237.

LANÆ appellatione id continetur quod tinctum non est, ibid. num. 2. quando verò adiectum est signum vniuer- sale venit lana cuiuscunque generis, ibid. n. 3.

LAVDEMEVM validè exigi non potest à procuratore, qui ad illud exigendum speciale non habet mandatum. Claus. 35. n. 51. pag. 39.

LIVDEMIA non veniunt appellatione fructuum. Appell. 103. n. 6. pag. 222.

LECTI appellatione in legato vxori facto venit lectus etiam festiuius, culcitra de serico, & omnia ornamenta. Appell. 126. n. 1. pag. 238.

LECTUM vbi testator relinquit vxori suæ viduæ, non præsu- mitur legasse lectum sericum, sed viduale, ibidem, nu- mero 2.

LEGATARIUS vt possit capere legatum propria auctorita- te, operatur claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 17. pag. 107.

LEGATVM factum familiz, & cuilibet de familia, censetur factum omnibus in solidum, & ordine successiuo, dict. 74. n. 4. pag. 217.

LEGATVM si fiat de bonis testatoris, debentur bona, dict. 76. n. 5. pag. 220.

LEGATO ne, an fideicommissio potius magis conveniat ver- bum Relinquo, remissiue, dict. 346. numero 2. pagina 350.

LEGATO indefinito quando adiicitur pronomen, Meum, tunc illud pronomen tempus præfens demonstrat, ac proinde testator censetur legare illud, quod habebat tempore te- stamenti, dict. 198. n. 3. pag. 276.

LEGATUM perinde derogat generali, Axiom. 107. numero 4. pag. 69.

LEGATUM relictum vxori quandiu non nupserit, debetur in- tegre, licet intra duos menses nubat, dict. 306. numero 3. pag. 331.

LEGATUM annuum faciunt dict. Donec, & similes. Dict. 93. n. 14. pag. 228.

LEGATUM factum super tali re inducit specialem hypothe- cam illius rei, dict. 393. n. 5. pag. 368.

LEGATORUM, & conditionum in repetitione æquiparantur dictiones Item, ac Et, dict. 185. n. 13. pag. 267.

LEGATIS in particularibus operatur clausula codicillaris, vt licet testamentum reddatur nullum præteritione filio- rum, vel posthumi, nihilominus debeantur legata. Claus. 11. n. 8. pag. 22.

LEGATA quæ conferuntur per auct. ex causa C. de liberis præter. qua actione petantur, remissiue, ibid. n. 10.

LEGATI repetitionem venientibus abintestato operatur claus. codicillaris, ibid. n. 16. pag. 23.

LEGATUM factum hæredi coniunctim cum tertio valet, si in testamento est clausula codicillaris, ibidem, numero 38. pag. 24.

LEGATA, fideicommissa, & ceteras omnes species relictio- rum comprehendit verbum Lego in genere sumptum, dict. 189. n. 3. pag. 270.

LEGATA si plura sint facta in aliqua dispositione cum dict.

Item, nunquid conditio in vno legato apposita virtute illius dict. censetur etiam in aliis legatis repetita, re- missiue, Dict. 185. n. 12. pag. 267.

LEGATI appellatione continentur fideicommissa, & donatio causa mortis, Appell. 127. n. 1. pag. 238.

LEGATA & fideicommissa singularia æquiparantur, ibidem, num. 2.

LEGATUM est donatio à testatore facta, & ab hærede præ- standi, ib. n. 3.

LEGATA ad donationem plurimum accedunt, ibidem, nu- mero 4.

LEGATI appellatione non venit donatio inter viuos, ibid, num. 5.

LEGATI vbi fit mentio intelligitur de valido, ibidem, nume- ro 6.

LEGATO ad donationem validum est argumentum. loco 59. n. 1. pag. 323. Item à legato libertatis ad legatum pæ cau- sæ, ibid. numero 2. Item à legato ad beneficium, ibidem, num. 3.

LEGATUM relictum venientibus abintestato potest inducere verbum Relinquo, dict. 346. n. 7. p. 350.

LEGATVS à latere non potest vti claus. Appellatione remo- ta. Claus. 9. n. 3. pag. 12.

LEGATUS à latere si apponat claus. Motus proprii, illa tollit vitium subreptionis Claus. 79. n. 17. pag. 87.

LEGITIMA integrè debita de iure filiis legitimis, & natu- ralibus, si non diminuatur, tunc non obstante claus. Sine præiudicio legitimorum, &c. legitimatus petere poterit quod sibi à patre in testamento relictum fuerit. Claus. 158. n. 10. p. 157.

LEGITIMA ad debitum ex statuto validum est argumentum. loco 61. num. 1. pag. 323. Item à legitima ad Trebelliani- cam, ibidem, num. 2. Item à legitima ad dotem, ibidem, num. 3.

LEGITIMATIO non potest fieri absque claus. Sine præiudi- cio venientium abintestato, &c. Claus. 158. numero 2. pag. 157.

LEGITIMATIO cum claus. sine præiudicio venientium, &c. suffragatur tantum legitimo in iis, in quibus nullum paratur præiudicium legitimo vero, & naturali, ibidem, num. 8.

LEGITIMATIO quando est facta ad instantiam patris testato- ris, non operatur claus. Sine præiudicio venientium, &c. quando agitur de illius successione, ibidem, numero 15. pag. 158.

LEGITIMATIO facta de spurio sub assertione quodd spurius sit, cum claus. Non obstante, & claus. De plenitudine pote- statis, non valet si est spurius duplici spurietate non ex- pressa. Claus. 41. n. 37. pag. 50.

LEGITIMATIO, seu confirmatio legitimationis non valet, nisi fiat mentio de filiis legitimis. Claus. 102. numero 5. pa- gina 117.

LEGITIMATIO ad adoptionem valet argumentum. loco 62. num. 1. pag. 323. Item à legitimatione ad ingenuitatem, ibid. n. 2.

LEGITIMATI an veniant appellatione filiorum in fidei- commissis relictis filiis, remissiue, Appell. 92. num. 61. pag. 208.

LEGITIMATI etiam per rescriptum veniunt appellatione pa- rentum. Appell. 185. n. 5. pag. 266.

LEGITIMATI per rescriptum agnoscuntur, & cognoscuntur, ascendentibus, & transuersalibus, agnatis, & cognatis, ac si ab initio fuissent nati de legitimo matrimonio, ibid. num. 6.

LEGITIMATUS cum claus. Sine præiudicio venientium, &c. non potest minuere legitimam legitimorum, & natu- raliu etiam concurrente cum illis efficiendo partem. Claus. 158. n. 9. pag. 15.

LEGITIMATUS excludere à successione intestati est præci- puus effectus claus. Sine præiudicio legitimorum, &c. Claus. 158. n. 11. pag. 157.

LEGITIME. Hæc dictio concernit factum & modum, fa- ctum scilicet fuisse legitimum, & legitimo modo pro- cessisse, dict. 288. n. 1. pag. 270.

LEGITIME factum censetur factum ordine Iuris seruato, ib. num. 2.

LEGITIMI filij tantum, non verò naturales, nec spurij ve- niunt appellatione filiorum, quando ipsi positi sunt in condi

Index rerum, & verborum.

- conditione ad excludendum substitutum. Appell. 93. n. 13. pag. 201. sed contrarium verius n. 19.
- Legitimi** necessarii requiruntur vbi dictum fuerit, Si decesserit sine liberis legitimis & naturalibus, vel ex legitimo Matrimonio poceatis, ibid. n. 21. pag. 202.
- Lex** 60. Hoc verbum adiectum vniuersitati bonorum inducit hæredis institutionem, adiectum verò certæ quantitati, vel summæ denotat legatum. dict. 189. num. 1. & 2. pag. 170. In genere tamen sumptum amplam retinet significationem, & comprehendit legata, fideicommissa, & ceteras omnes species relictionum, ibid. num. 3. & tanquam obliquum adiectum hæreditati importat fideicommissum vniuersale, siue alius sit hæres institutus, siue non, ibid. n. 4.
- LEGUMINVM** appellatione veniunt omnia, quæ manibus leguntur, & siquæ habent, prout cicer, lentes, fabæ, faxioli, & similia. Appell. 118. n. 1. p. 138.
- Lex** generaliter loquens generaliter est intelligenda. Axio. 126. n. 1. p. 86.
- Lex** vbi non distinguit, nec nos distinguere debemus, ibid. num. 2.
- Lex** si voluisset expressisset, ib. n. 5.
- Lex** id noluisse præsumitur cum facili id exprimere potuisset, neque expressit, ibid. n. 6.
- Lex** quod non dicitur, non est ab homine præsumendum, ib. num. 7.
- Lex** non est posita verbis, sed rebus, ib. n. 19. pag. 87.
- Lex** quantumcunque dura est seruanda, ib. n. 20.
- Lex** non extenditur ad præterita, sed trahitur ad futura, ib. num. 22.
- Lex** non trahitur ad præterita iam decisa, puta per sententiam, rem iudicatam, transactionem, iuramentum, solutionem, quæstionem, præscriptionem, & similia, etiam quod in eadem lege nominatum & expressè fiat mentio de præteritis, ib. n. 23.
- Lex** antiqui iuris declaratoria non solum trahitur ad futura, sed etiam ad præterita, ib. n. 24. pag. 88.
- Lex** mitius agit quam homo minister legis, ibidem, numero 25.
- Lex** data negotiis dicitur pactum, & sententia. Appell. 129. n. 5. p. 238.
- Lex, consuetudo, vel statutum** omissum habetur pro omisso. Axio. 39. n. 2. p. 25.
- Lex** humana qualiter permittere possit minora mala, vt impediatur maiora. Axio. 141. n. 7. p. 89.
- Lex** poenalis subaudit dolum interuenire debere in illo, qui deliquit contra disposita per eam. Axio. 68. numero 12. pag. 43.
- Lex** quando causam, vel rationem adducit per dict. Fortè, illa causa non est finalis, sed impulsiva, dict. 127. num. 9. pag. 244.
- Lex** ex subiecta materia censetur per verba ipso facto, vel ipso iure, obligare velle in conscientia ante sententiam, dict. 178. n. 3. pag. 263.
- Lex** seu statutum si vitatur verbo ipso facto, tunc pariter, & annullatum, & poenæ impositio censetur facta ipso iure, ibid. n. 4.
- Lex** loquens in vno casu in poenalibus, & correctoriis, non extenditur ad similem casum etiam si subsistat eadem ratio, Axio. 197. n. 6. p. 122.
- Lex** vbi aliquid prohibet simpliciter, intelligitur apponere clausulam annullatiuam si contra fiat. Claus. 40. num. 46. pag. 46.
- Lex** in poenam temerè litigantium ex sententiis condemnatoris decimam solui iubens, non potest extendi contra illum, qui etiam temerè litigans compromissarij sententia fuerit superatus. Appell. 122. n. 6. pag. 236.
- Lex** aliquid præcipiens per verbum, Debet, inducit regulariter præceptum, per quod contra faciens incurrit peccatum mortale. dict. 77. n. 10. pag. 222.
- Lex** quando vititur dict. Itaque, forma ab ea designata est substantialis. Dict. 181. n. 4. pag. 264.
- Legum** correctio in dubio est vitanda, Axio. 60. num. 5. pag. 40.
- Legem** quam vellet poterit quis apponere in concessione, seu traditione rei suæ, Axio. 199. n. 3. pag. 123.
- Legis ratio** quando est certa, & omnibus filiis æqualiter conuenit, de omnibus, etiam illegitimis est intelligenda. Appell. 99. num. 36. pag. 203.
- Legis ratio** si solis legitimis conueniat, de illis tantum intelligi debet, ib. n. 42.
- Legi**, seu constitutioni habenti clausulam derogatoriam ad futuras, censetur derogatum per claus. Nec obstantibus, &c. si addita sint verba illa, etiam de ipsa, &c. Claus. 82. n. 15. pag. 93.
- Legem** superioris non potest corrigere, mutare, modificare, vel addere inferior. Axio. 124. numero 5. pagina 79.
- Legem** non potest facere inferior, quæ superiorem liget, ib. num. 8.
- Leges** scire omnes debent, & lata culpa est iuris dispositionem ignorare, Axio. 113. n. 8. pag. 73.
- Legis** verba cui non conueniunt, non conuenit eius dispositio. Axio. 136. n. 8. pag. 86.
- Legis** ratione cessante, cessat quoque eius dispositio, ibid. n. 9. pag. 87.
- Legis** casus vbi est, cessat omnis disputatio, ibidem, numero 10.
- Legis** mens magis est attendenda quam verba, ibidem, numero 17.
- Lege** quod cauetur in practica non habetur, ibidem, numero 11.
- Lege** permittente quod fit dicitur iuste, & bene fieri, ibid. num. 12.
- Legem** querere vbi est ratio naturalis, est infirmitas intellectus, ibid. n. 13.
- Leges** nihil frustra faciunt, ibid. n. 14.
- Legis** auxilium frustra inuocat qui committit in legem, ib. num. 21.
- Leges** non solent quem duplici onere grauare. Axio. 169. num.
- Legibus**, non exemplis est iudicandum, Axio. 84. num. 3. pag.
- Lege** ad pactum valet argumentum loco 60. num. 1. pag. 33. Item à lege ad testatoris voluntatem, ibid. num. 2.
- Item à lege animata ad inanimatam, ibid. n. 3. Item à legibus communibus Romanorum, ad ordinationem successionis Regnorum, ib. n. 4.
- Legis** appellatione venit quod Principi placuit. Appell. 129. n. 1. pag. 238.
- Lex** animata in terris dicitur Princeps, ib. n. 2.
- Legis** vim habet Principis contractus, ibid. n. 3.
- Legis** appellatione venit consuetudo, ibid. n. 4.
- Legis** appellatione in statuto de lege loquente venit communis opinio, ibid. n. 8. pag. 239.
- L** si vnquam C. de reuocandis donat. etiam in naturalibus filiis locum obtinet. Appell. 99. n. 41. p. 203.
- L** hac consultissima, §. ex imperfecto C. de testam. habet locum in legitimis, & in naturalibus, Appell. 99. num. 45. pag. 204.
- L** qui duos 10. ff. cum in bello ff. de rebus dub. æquè locum habet in legitimis, & in naturalibus, ibidem, numero 46.
- L** quid ergo 13. §. cum autem, ff. de his, qui not. infam. declarat Appell. 142. n. 11. p. 291.
- LIBELLANS** vt non se adstringat ad superflua probanda operatur claus. Saluo iure addendi. Claus. 143. num. 3. pag. 145.
- Libellans** quod censetur deduxisse omnia narrata, & non se restrinxisse ad conclusionem si non competit, operatur claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. numero 19. pagina 107.
- LIBELLVS** si offeratur minus legitimus in causa in qua ille non requiritur, minimè vitiat, Axio. 3. numero 3. pagina 5.
- Libelli** ineptitudo parte non opponente tollitur virtute claus. Sola facti veritate inspecta, &c. Claus. 173. num. 11. pag. 170.
- Libellum** non sustinet claus. Ius & iustitiam ministrari, quando vna res petitur, & alia probatur. Claus. 76. n. 17. pag. 83.
- Libellus** licet sit ineptus, tamen vigore claus. Ius & iustitiam ministrari, &c. potest iudex iudicare secundum quod erat petendum, Claus. 76. n. 7. pag. 83.
- Libellus** vt sustineatur ex causa apta, licet super inepta sit conclusum, operatur claus. Ius & iustitiam ministrari,

Index rerum, & verborum.

- strari, ibidem, numero 11.
- Libellus** ut in casu dubio interpretatur eo modo, qui favorabilior est actori libellanti, operatur claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 27. pag. 107.
- Libelli** conclusio licet regulariter attendatur ut actio intentata cognoscatur, non autem narratio, tamen secus est quando adest claus. Ius & iustitiam ministrari. Claus. 76. n. 13. pag. 83.
- Libelli** ineptitudinem tollit claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 25. pag. 107.
- Libellum** obscurum datum à mandante non potest declarare procurator cum libera, &c. Claus. 35. numero 50. pagina 39.
- LIBER** est hypothecatus si dico me mutuare tibi decem super illo. dict. 393. n. 4. p. 367.
- Librorum** appellatione continentur omnia volumina in quacunque materia scripta. Appell. 133. numero 1. pagina 241.
- LIBERA** quælibet res præsumitur à servitute. Axiom. 137. n. 1. pag. 88.
- Libera** facultas si data sit, non ex hoc videtur Iuris communis sublatam dispositio. dict. 190. n. 21. pag. 272.
- LIBERALIS** nemo existit in necessitatibus, Axiom. 138. n. 1. pag. 88.
- LIBERALITATEM** non dicitur exercere qui debitum solvit, ibid. n. 2.
- LIBERATIO** facta integrè de eo omni, quod debetur, ei qui liberat, comprehendit etiam debitum ratione personæ, vel officij, & utroque modo, dict. 167. n. 2. pag. 239.
- Liberationem** totalem denotat dict. Liberè. dict. 190. n. 15. pag. 272.
- LIBERUM** id fieri dicitur, quod quis sine aliqua obligatione, sed sua absoluta voluntate alio non requisito facere potest. dict. 190. n. 6. pag. 271.
- Liberè** intelligitur sine impedimento, contradictione, onere, grauamine, vel obstaculo, ibid. n. 3.
- Liberè** idem importat quod non obstante contradictione, ibid. n. 8.
- Liberè** facere dicitur, qui non debet consilium, seu electionem alterius expectare, ibid. n. 9.
- Liberè** idem significat quod arbitrio suo, ibid. numero 10. pag. 272.
- Liberè** facta substitutio importat integraliter, & sine diminutione, ibid. n. 11.
- Liberè** operatur ab omni necessitatis obseruantia, & solemnitate abstractum, ibid. n. 12. p. 272.
- Liberè** alicui concessa facultas de conferenda re aliqua non restringitur ad certum genus personarum, ibidem, numero 13.
- Liberè** si vxor relinquatur usufructuaria, habebit plenum usufructum, ibid. n. 14.
- Liberè** denotat totalem liberationem, ibid. n. 15.
- Liberè** excludit omnem liberationem, ibid. n. 16.
- Liberè** in venditione operatur respectu translationis domini, pretio soluto, ibid. n. 17.
- Liberè** operatur ut fideicommissarius possit apprehendere rem absque consensu hæredis, ibid. n. 19.
- Liberè** importat potestatem liberam, & absolutam, & nulli legi suppositam, ibid. n. 20.
- Liberè** si petatur, restitui dicitur intentatum petitorium, ibid. n. 18.
- LIBERORUM** appellatione nepotes ex filiis, ac omnes descendentes tam masculi quam feminæ comprehenduntur. Appell. 130. n. 1. p. 239.
- Liberorum** appellatione venit nepos ex filia, ibidem, numero 2.
- Liberorum** appellatione veniunt omnes in infinitum, ibid. num. 4.
- Liberi** dispositiuè vocati intelligi debent soli liberi primi gradus, ibid. n. 7. pag. 240.
- Liberos** quando vocat testator cum aliqua qualitate restrictiua ad filios, intelligitur vocare liberos primi gradus, non autem vteriores, ibid. n. 8.
- Liberis** quando testator adiecit verbum meis, vel tuis, censetur vocare liberos immediatè, & sic primi gradus, ibid. num. 9.
- Liberum** si in numero singulari testator vocauit, tunc de liberis primi gradus vocatio intelligenda est, ibidem, numero 12.
- Liberorum** nomen intelligitur de liberis primi gradus, quando testator esset imperitus, ibid. n. 13.
- LIBERTATIS** appellatione venit omnimoda & plena. Appell. 131. n. 1. pag. 240.
- Libertatem** præcisam arguit dict. Sponte, non autem causam urgentem. Dict. 381. n. 2. pag. 365.
- Libertatem** magis operatur claus. Ad libitum, &c. si iungatur cum dict. liberè. Claus. 6. n. 3. pag. 7.
- Libertatem**, & arbitrium denotat verbum, Licet, non obligationem, & præcisam necessitatem, Dict. 191. numero 5. pag. 272.
- Libertate** ad legitimationem validum est argumentum. loco 63. n. 1. pag. 314. Item à libertate ad pias causas, & è contra, ibid. n. 2.
- LIBERTO** ad vassallum valet argumentum, loco 64. num. 1. pag. 314.
- LICENTIAM** expressam alienandi continet claus. Ad habendum, claus. 4. n. 8. p. 5.
- Licentia** alienandi feudum sine facultate operatur claus. Ad habendum in parte dispositiua inuestituræ feudi posita, ibid. n. 11.
- Licentiam** accipiendi possessionem prædij sui si quis dederit, nempe infra annum, & in qualibet anni parte possessio accipi potest. Dict. 161. n. 6. p. 256.
- Licentiam** debes obtinere, nec sufficit petere tantum, quando dico quiddam non possis facere sine licentia. Dict. 371. n. 2. p. 361.
- LIBERT.** Hoc verbum tribuit liberam & absolutam potestatem arbitrij. Dict. 191. n. 6. p. 272.
- LICET.** Hæc dict. pro Etiam si nonnunquam vsurpatur. dict. 191. n. 2. p. 272.
- LICET.** Hoc verbum libertatem, & arbitrium denotat, non obligationem & præcisam necessitatem, ibidem, numero 5.
- Liceat** tibi propria auctoritate. Hæc claus. intelligitur volente ipso impetrante, & non illo inuito. ibidem, numero 8.
- LIGNI** appellatione veniunt omnia, quæ comburendi causa parata sunt, & quæ consuetudo regionis, seu paterfam. pro ligno habebat. Appell. 134. n. 2. p. 241.
- Lignorum** appellatione in legatis continetur arbor vento deiecta, nisi aliud testator senserit, ibid. n. 1.
- LIMITATIONEM** denotat dict. Pro, Dict. 287. numero 14. pag. 313.
- Limitationem** & exceptionem importat claus. Saluo quod, &c. Claus. 141. n. 1. p. 245.
- Limitationem** dispositionis importat dict. Donec, & similes. Dict. 93. n. 10. pag. 227.
- LIMITATIVA** qualitatis, vel temporis est dict. Prout, non autem substantiæ. Dict. 196. n. 3. p. 317.
- Limitatiua**, & restrictiua est dict. Prout, maxime quando refertur ad aliquid quod sit de præterito. Dict. 296. num. 4. pag. 317.
- Limitatiua**, & restrictiua præcedentis dispositionis est dict. Ita quod, taxationisque vim habet. Dict. 181. numero 1. pag. 264.
- Limitatiua**, & restrictiua præcedentium est dict. Secundum, Dict. 358. n. 1. pag. 353. Item & dict. Taliter. Dict. 398. n. 1. pag. 370.
- Limitatiua**, seu restrictiua est dict. Quatenus, & denotat incertitudinem dict. 311. n. 2. pag. 334. Et quando est limitatiua exponitur, id est, In quantum, ibid. n. 3.
- Limitatiua** est dict. Nisi. Dict. 217. numero 11. pagina 283.
- Limitatiua**, & restrictiua est dict. Dumtaxat. dict. 97. num. 2. pag. 230.
- Limitatiua** est dict. Sic, habens relationem ad præcedentia, & ad ea concessionem restringens, Dict. 365. num. 2. pag. 354.
- Limitatiua**, & restrictiua simul est dict. Quousque. dict. 340. n. 3. p. 348.
- Limitatiua**, restrictiua, seu exceptiua superiorum est dict. Tamen, dict. 400. n. 1. p. 370.
- Limitatiua** præcedentis dispositionis est dict. Ita demum, de sui propria natura Dict. 180. numero 1. pagina 264.
- LIMITATIVA**, & taxatiuè, non verò declaratiuè venit dict. Ita ta

Index rerum, & verborum.

Ita tamen, alibi quàm in fine instrumenti posita, dict. 182. n. 5. p. 206.

Lim. ut stat dict. iuxta, relata ad facultatem alicui datam. dict. 187. n. 13. p. 269.

LINEA appellatione directa, non autem inflexa venit. Appell. 135. n. 1 p. 241.

Linea appellatione veniunt soli descendentes, ib. num. 2. pag. 242.

Linea domus hæredis, vel Titij vbi vocata esset, veniunt transuersales, ib. n. 5.

Linea appellatione veniunt collaterales, quando aliis verba essent superflua, vel testator sciebat non posse verificari linea vocationem in descendentiis, ibidem, numero 6.

Lineam agnationis vbi testator vocauit, veniunt omnes ascendentes, descendentes, & transuersales agnati, ib. num. 7.

Linea masculina vbi vocata esset, veniunt transuersales, ib. n. 8.

Linea appellatione venit linea testatoris, & non hæredis, ib. n. 11.

Linea appellatione si agitur de transuersalibus non venit ultra decimum gradum, secus si de linea descendentiis. ibid. n. 12.

Linea appellatione veniunt tam masculi quàm feminae, ib. n. 13.

Linea recta quando vocata esset, non veniunt descendentes ex femina, ib. n. 14.

Linea vocata non venit femina, nec descendentes ab ea, vbi testator tacite vel expresse habuit mentem conferuandi bona in agnatione, ib. n. 15.

Linea sub nomine non venit femina quando agitur de bonis feudalibus, vel habentibus annexam iurisdictionem, aut dignitatem, ib. n. 16.

Linea paternæ appellatione non veniunt descendentes ex femina ab eodem patre procedentes, ibidem, numero 20.

Linea appellatione non veniunt naturales ad fideicommissum, ib. n. 22. p. 243.

LINTEA non veniunt appellatione supellectilia. Appell. 153. n. 2. p. 295.

Lis super titulo beneficii introducta probatur ex commissione continente claus. Quam, & quas, &c. Claus. 111. n. 24. pag. 129.

Lis introducta non censetur si stante commissione cum claus. Parito iudicato, priusquàm pareatur fiat citatio ad dicendum contra commissionem. Claus. 97. numero 8. pag. 111.

Litis mentio sufficienter facta dicitur per claus. Cuius litis status, &c. insertam in commissione ad lites, seu supplicatione ad beneficia. Claus. 77. n. 1 pag. 83.

Litis mentioan sufficiat in commissione ad lites, seu supplicatione ad beneficia, vbi plures sunt, ostenditur Claus. 77. n. 5. pag. 84.

Litis pendencia malè in supplicatione narrata suppletur ex claus. Statum, & merita causæ, &c. Claus. 174. numero 1. pag. 171.

Litis mentio sufficiens facta dicitur per claus. Statum & merita causæ, &c. acsi in individuo, & nominatim esset facta, ib. n. 3.

Litis appellatione vbi simpliciter profertur in constitutione procuratoris venit lis præsens & non futura, nisi procurator habeat generale mandatum. Appell. 136. num. 1. pag. 243.

Litis appellatione venit instantia, & ius, ib. n. 2.

Litis appellatione venit solum controuersia iudicialis, ib. num. 4.

Litis mortæ appellatione venit solum contestata, ibidem, num. 3.

Litis statum, &c. Hæc clausula in commissione ad lites, aut supplicatione ad beneficia inserta operatur vt dicatur sufficienter facta mentio litis, Claus. 77. num. 1. pag. 83. Non operatur vt absque vitio attentatorum capi possit possessio, ibid. num. 2. pag. 84. Nec operatur effectum quando adest res iudicata nisi sit deducta in controuersiam, ib. n. 3 & 4.

LITIGANTES inter partes operatur claus. Appellatione remota, non quoad tertium, Claus. 9. n. 5. p. 12.

LITTERA geminata habent vim Motus proprii. Axio. 145. n. 9 pag. 67.

Litteris gratiosis generalibus ad beneficia non derogatur per speciales posteriores, quando ex primis generalibus esset ius quæsitum. Axiom. 107. n. 25. pag. 71.

Litteris non iustificatis proceditur ad executionem contra contentientem reservationi pensionis, Claus. 162. num. 9. p. 162.

Litteræ in forma Breuis cum claus. Citra vitium spolij, &c. possunt impetrari etiam postquàm commissa fuerit causa super possessione, & pertinentia illius beneficii. Claus. 18. n. 2. p. 10.

Litteræ beneficiales tanquàm ambitiosæ strictissimam recipiunt interpretationem, Axiom. 36. n. 4. pag. 24.

Litteræ Apostolicæ dispensationis, vel beneficii non sunt subreptitiæ in quibus diceret quis se oriundum ex ciuitate Bracharen, cum re vera esset oriundus ex ciuitate Portugalen, si eius pater in dicta ciuitate Bracharen natus sit, Appell. 180. n. 3. p. 265.

Litteræ Apost. habent paratam executionem ad instar instrumenti publici. Claus. 160. num. 3. pag. 159. Et non obstante appellatione possunt exequi, si essent iustificatæ, & non antea, ib. n. 6.

Litterarum Apost. via est executiua, Claus. 170. numero 2. pag. 159.

LOCALITER, & temporaliter stare potest dict. Vbi. dict. 413. num. 2. pag. 375.

LOCATIO ad longum tempus comprehenditur appellatione alienationis Appell. 14. n. 11. p. 151.

Locatio ad longum tempus dicitur quando est facta ad decennium, ib. n. 12.

Locatio ad longum tempus dicitur si facta fuisset ad vitam vel locatoris, vel conductoris, ib. n. 13.

LOCVS non vineatus si reducatur ad vineam appellatur vinea. Appell. 173. n. 2. p. 302.

Locum, aut personam vnde aliquid sumitur designat dict. A. dict. 1. n. 13. p. 191.

Loci aduerbium est dict. Alias, & significat idem quod alio loco. dict. 16. n. 6. p. 197.

Locum nonnunquàm respicit præpositio Ante. dict. 33. n. 3. pag. 205.

Locus exemptus sit ne de diocesi, vel in diocesi, ostenditur dict. 152. n. 26. p. 253.

Locum respicit quodque dict. Inde, & significat ex quo loco. dict. 157. n. 3. pag. 355.

Loco ad personam, & contra valet argumentum. loco 65. n. 1. p. 324. Item à loco ad tempus, & e conuerso, nisi subsit ratio diuersitatis, ib. n. 2.

LOCUTURI nemo debet cum alterius iactura. Axiom. 139. n. p. 88.

LONGE Hæc dict. propriè idem significat quod Procul, & interdum vsurpatur pro Valdè, aut Multum, & sæpè pro Multò. dict. 192. n. 3. & 4. p. 273.

LONGE, LATEQUE. Assumuntur hæc verba ad significandam longitudinem, ac latitudinem spatij, ibidem, numero 1.

LOQUACITAS longa solet stomachari legentes, & tardium asserre. Axio. 38. n. 6. p. 35.

LOQUENS obscure, æquiparatur tacenti verum. Axiom. 165. n. 3. pag. 104.

LOQUVTIO generalis omnia comprehendit, non autem personam loquentis. Axiom. 106. numero 3. & 10. pagina 68.

LYCRVM, vel damnum quod quis ex eius persona non consequeretur, ex alterius persona consequitur. Axio. 12. n. 3. p. 19.

Lucrum cessans venit appellatione damni. Appell. 68. n. 3. pag. 162.

LYMEN maius offuscat minus. Axiom. 140. numero 3. pagina 89.

LYSITANIA venit Hispaniorum Regnorum appellatione. Appell. 115. n. 1 p. 233.

M

MAGISTRATVS ad beneplacitum creatus expirat morte constituentis. Claus. 3. n. 3 p. 3.

MAGIS. Hæc dictio pro Plus à Grammaticis vsurpatur, plerumque.

Index rerum, & verborum.

- plerumque cum *Quam* copulatur, sæpè absolute ponitur, aliquando cum minus comparatur, interdum rei magis explicandæ gratia. dict. 193. num. 2. & 3. pag. 273. Comparatiue quandoque stat, quando ponitur inter duo comparabilia, quæ cadunt in eodem subiecto, ibid. num. 4. & 7. Electiue quandoque stat quando ponitur inter incompatibilia, seu contraria, ib. n. 5.
- MAGNOPERE.** Hæc dictio ex magno & opere facta vsurpatur pro Multum. dict. 194. n. 1. p. 274.
- MAIORATV** si dicatur quod succedat filius, aut filia, maior ex ordine scripturæ præferendus est filius licet minor, existente filia etiam maiore. dict. 46. n. 10. pag. 209.
- MAIORATU** ad Regnum valet argumentum. loco 66. n. 1. pag. 324. Item à maioratu ad feudum, ib. n. 2. Item à maioratu ad viumfructum, ib. n. 3.
- MAIORA** expressis, & sic extranea, & dissimilia venire quando dictioni Alius, adiungitur verbum generale, Quibuscunque, dict. 26. n. 5. p. 201.
- MAIORA** expressis comprehendit dict. Quiuis, quando est prolata ab homine. dict. 325. n. 3. p. 341.
- MAIORA** excludit dict. Præcipue. Dict. 274. numero 3. pagina 306.
- MAIORA** expressis comprehendit dict. Quicunque. dict. 317. n. 4. p. 337.
- MAIOR** ratio elidit minorem. Axiom. 140. numero 1. pagina 88.
- MAIOR** facit cessare minorem, ibid. n. 2. p. 89.
- MAIORI** summa inest minori, ib. n. 4.
- MAIUS** lumen offuscatur minus, ib. n. 3.
- MAIUS** cui conceditur, & minus concessum esse videtur, ib. num. 5.
- MAIORI** ad minus validum est argumentum, loco 67. num. 1. cum seqq. pag. 324. non valet tamen in statutis, & correctoriis, ib. num. 5. nec in dispositionibus & privilegiis, ib. n. 6. nec in mandatis, & iurisdictionibus, ib. n. 8 & 9. pag. 325.
- MAIORIS** in dubio appellatione intelligitur ætate, nisi verba repugnent. Appell. 137. n. 1. p. 243.
- MAIORUM** appellatione proprie sumpta tantum continentur vltra tritaum, ib. n. 4.
- MAIORUM** appellatione non veniunt transuersales quantumcunque sint antiqui, sed solum ascendentes à tritaum supra, ib. n. 5.
- MAIOR** natu. Hæc verba ostendunt disponentem intellexisse de seniore, & ætate maiore, ib. n. 2.
- MAIOR** masculus vbi vocatus esset, solum maior natu veniret, ib. n. 3.
- MATORITATE** vel paritate rationis valet argumentum. loco 68. num. 1. pag. 325. etiam in statutis numero 2. & in correctoriis ad declarandum dubium, non verbò ad extendendam dispositionem, ibid. num. 3. Non valet hoc tamen hoc argumentum in poenalibus, in privilegiis, in feudis, & substitutionibus, ibid. ex numero 4. pagina 326.
- MALEFACTORVM** appellatione indefinite à statutis veniunt omnes vniuersaliter Appell. 138. numero 1. pagina 244.
- MALE** agens odit lucem. Axiom. 141. n. 1. p. 89.
- Malè** parta malè dilabuntur, ib. n. 2.
- Malè** narrare, est triste nuntium afferre. Dict. 195. numero 1. pag. 274.
- Malè** mulctare idem est quod pugnare, verberibusque malè accipere, ib. n. 3.
- Malè** accipere est malè tractare, ibid. n. 4.
- Malè** audire, & benè audire, serè ad malam, vel bonam famam pertinet, ib. n. 5.
- MALA** non sunt facienda vt inde eueniant bona, Axiom. 141. n. 2. p. 89.
- Mala** minora, vt impediuntur maiora qualiter lex humana permittere possit, ostenditur ibidem, numero 7. pagina 90.
- Malorum** consortia sæpè bonos corrumpunt, ibid. num. 4. pag. 89.
- Malum** omne nascens faciliè opprimitur, inueteratum fit, plerumque robustius, ib. n. 5.
- Malum** minus eligendum de duobus malis, ibidem, numero 6.
- Malum** minus an possit quis suadere, consulere, & inducere alium ad eligendum, ostenditur num. 8. cum seqq. pag. 90. & seq.
- MALVS** semel semper præsumitur esse malus. Axiom. 142. n. 1. & 4. p. 92.
- Malus** ex quo aliquis semel apparuit non potest fieri bonus, aliter quàm per poenitentiam, ibid. n. 3.
- Malus** semel semper præsumitur malus existere in eodem malo semel commissio, vel in eadem voluntate respectu mali eiusdem speciei, ib. n. 4.
- MALITIIS** non est via aperienda. Axiom. 143. numero 1. pag. 93.
- Malitiis** non est indulgendum, ib. n. 2.
- MAMILLA** foemina venit appellatione foemina. Appell. 146. n. 5. p. 246.
- MANDATVM** Principis non comprehendit illicita. Axiom. 106. n. pag. 68.
- Mandati** causa cessante, cessat mandatum. Axiom. 40. n. 12. pag. 27.
- Mandatum** procurator datum contra quamcunque personam non extenditur ad vniuersitatem, communitatem, vel collegium. Appell. 198. n. 4. p. 270.
- Mandatum** cum libera inducit claus. Quod promittit habere ratum quicquid &c. Claus. 35. n. 8. p. 37.
- Mandatum** cum libera regulari debet arbitrio boni viri, ib. num. 9.
- Mandatum** cum libera æquiparatur mandato speciali, ib. num. 10.
- Mandatum** quantumcunque generale non extenditur ad ea per quæ dominus cadat in commissum, & delictum, ib. n. 43. p. 38.
- Mandatum** cum libera, &c. vallatum quibuscunque facultatibus, regulariter non censetur dare facultatem procuratori, vt extra negotia domini in alterius fauorem fideiubeat, ib. n. 47. p. 39.
- Mandatum** cum libera, &c. dat facultatem procuratori obligandi dominum, ib. n. 49.
- Mandatum** habens de prouidendo in aliqua Ecclesiarum ciuitatis, vel diocesis non poterit prouideri in Ecclesia Cathedrali. Appell. 85. n. 4. p. 184.
- Mandatum** in solidum importat claus. Promittens, &c. Claus. 104. n. 10. p. 119.
- Mandatum** cum libera an importet claus. Promittens, &c. ostenditur ibid. n. 11.
- Mandatum** de manutenendo vt non dotur contra illum, cuius nomine quis se constituit possidere, operatur clausula constituti. Claus. 34. n. 25. p. 31.
- Mandatum** expirat morte mandantis. Axiom. 154. num. 3. pag. 99.
- Mandati** specifici non habet vim claus. In omnibus, & per omnia, &c. ad faciendum incidere dominum in pacem. Claus. 67. n. 9. p. 75.
- Mandatum** in rem suam non præsumitur in dubio nisi præcedat causa cedendarum actionum Claus. 74. numero 14. p. 79.
- Maneat** Principis valet quantum sit contra Ius quando constat de eius voluntate Claus. 81. n. 4. p. 94.
- Mandatum** cum claus. In omnibus, & per omnia, &c. dicitur esse spe cificum. Claus. 67. n. 7. p. 73.
- Mandatum** per secundum ad alicuius fauorem factum etiam cum claus. Anteferri, non tollitur primam nisi Papa derogauerit regulæ de non tollendo iure quatuor. Claus. 8. n. 18. p. 10.
- Mandati** fines exacta diligentia sunt seruandi. Axiom. 144. n. 1. p. 93.
- Mandati** qualitates qui excedit etiam in modico, fines excedere dicitur, ibid. n. 4.
- Mandati** fines excedens procurator, non obligat principalem, ibidem, numero 5. Et tenetur ad interesse, ibidem, num. 6.
- Mandatum** generale non extenditur ad turpia, & illicita, ibid. n. 7.
- Mandatum** quod potest referri ad licita, & illicita, semper ad licita restringitur, ib. n. 8.
- Mandatum** speciale detrahic generali, ib. n. 9.
- Mandato** procuratorio ad Mandatum iurisdictionis valet argumentum. loco 69. n. 1. pag. 326. Item à mandato ad ratihabitionem, ib. n. 2.
- MANDARE.** Hoc verbum intelligi debet de coactione. Dict.

Index rerum, & verborum.

- Dict. 196. num. pag. 274.** Item importat idem quod committere, ibid. num. 2. Item & delegare, ibid. numero 3. quandoque non importat delegatam iurisdictionem, ib. num. 4.
- MANUALIA** non veniunt appellatione beneficij. Appell. 32. n. 4. p. 158.
- MANUS** Regia etiam hodie in Principibus durat. Claus. 78. n. 2. p. 84.
- Manu Regia.** Hæc clausula operatur ut quis procedat quasi Princeps, ibid. num. 3. Item operatur ut possit procedere de facto, & sine Iuris ordine, ibidem, numero 4. Posita in rescriptis tollit appellationis remedia, ibid. num. 5. tollit solemnitates Iuris Civilis, non tamen substantialia iudicij, ib. n. 6.
- MANUTENTIONEM** impedit claus. Parito Breui. Claus. 98. n. 22. 114.
- Manutentionem** non impedit claus. Arbitrio Rotæ. Claus. 10. numero 14. pag. 14. Et claus. Manu Regia. Claus. 78. n. 7. pag. 84.
- MARITVS, & VXOR** veniunt appellatione affinium. Appell. 12. n. 1. p. 147.
- Mariti** appellatione in materia fauorabili venit sponsus de futuro, secus in materia odiosa. Appell. 139. numero 1. pag. 144.
- MARMORIS** appellatione in legatis non continetur marmor sculptum. Appell. 140. n. 1. p. 144.
- MASCULINVM** concipit fœmininum. Appell. 99. numero 49. pag. 204. & remissuè, Claus. 147. numero 3. pagina 250.
- Masculinum & fœmininum** sexum comprehendit dict. Si quis. Dict. 373. numero 2. pag. 362. Et dictio Quisquis, dict. 324. numero 2. pag. 340. Item dict. Omnis, dict. 242. n. 2. pag. 291.
- Masculinum** quando cum aliqua qualitate exprimitur, tunc non concipit fœmininum. Appell. 99. numero 65. pagina 206.
- MASCVLVS, & fœmina** veniunt appellatione personæ. Appell. 198. num. 12. pag. 271. Item appellatione prolis. Appell. 123. n. 6. p. 279. Item appellatione descendentiæ. Appell. 70. n. 9. p. 174.
- Masculi & fœminæ sanguine coniuncti** veniunt appellatione coniunctorum. Appell. 56. n. 1. p. 168.
- Masculus ex fœmina** non venit descendentiæ appellatione in privilegiis, Appell. 70. n. 21. pag. 176.
- Masculos per lineam masculinam** descendentes quando testator vocauit, masculi ex fœminis descendentes non veniunt. Appell. 135. n. 18. p. 242.
- Masculi vbi** vocantur ad fideicommissum, vel aliam dispositionem, non veniunt fœminæ, immò censentur exclusæ, Appell. 141. n. 1. p. 244.
- Masculi ex fœminis** excluduntur, quando vocantur masculi ad fideicommissum, vel aliam dispositionem, nisi cesset ratio agnationis conseruandæ, vel vbi vocati essent masculi quicunque, ib. n. 2. & 3.
- MASSARITIA** idem importat quod supellectilia, & ideò Massaritarum appellatione veniunt quæcunque continentur appellatione supellectilis. Appell. 142. numero 1. pag. 245.
- Massaritiæ, mobilia, supellectilia, & fulcimenta** sunt nomina appellatiua, ib. n. 3.
- MATER, & auia,** appellatione consanguineorum non veniunt, sed solum masculus in statuto requirente contractu mulieris consensum consanguineorum. Appell. 57. n. 9. pag. 169.
- Matrem** si quis instituat in re certa præteritis filiis cum claus. codicillari, non operatur nisi quoad rem particularem. Claus. 11. n. 55. p. 25.
- Matris** appellatione continetur auia, quoties ponderatur naturalis affectio, Appell. 143. n. 1. p. 245. in odiosis autem nunquam venit, ib. n. 2.
- Matrimonium ratum** dissoluitur per professionem in Religione S. Ioannis Hierosolymitani, non verò in aliis militaribus. Appell. 233. n. 9. p. 286.
- Matrimonium** contrahere non potest procurator cum libera. Sec. Claus. 35. n. 22. p. 37.
- Matrimonio, vel alteri substantiæ,** quæ non admittit conditionem, quando adiicitur dict. Alioquin, nihil operatur, Dict. 17. n. 6. p. 198.
- Matrimonij** appellatione propriè non veniunt sponsalia, sed Matrimonium per verba de præsentì contractum, quamuis copula sequuta minimè sit. Appell. 144. numero 1. pagina 245.
- Matrimonio carnali** ad spirituale an valeat argumentum, loco 70. p. 326.
- MAXIME.** Hæc dict. de sui propria natura est implicatio, seu comparatiua, & implicat casum magis dubitabilem. Dict. 197. num. 1. pag. 275. non tamen denotat implicationem si ponatur post genus speciem includens, ibidem, num. 4. Ampliatuè & augmentatiuè aliquando stat hæc dictio, ibid. num. 5. Et ratio si reddatur per hæc dict. importabit quod licet alix rationes subsint, ista tamen expressa sit potentior, ibid. num. 7. Identitatem esse in casu contrario interdum denotat, ibid. num. 8. Quandoque importat taxatiuam tantum, sed impropriè quando ponitur verbis importantibus causam finalem, ibid. num. 9. & 10.
- MEDICINA** continentur appellatione alimentorum. Appell. 15. n. 8. p. 152. & appellatione victus. Appell. 171. n. 5. pag. 391.
- MEDIA** via semper est eligenda, Axiom. 145. num. 5. pag. 94. In rebus ambiguis quando illa extat, Axiom. 12. num. 1. pag. 19.
- Medium** præsumitur probatis extremis, videlicet principio, & fine. Axiom. 145. n. 1. p. 94.
- Medium** inhabile impedit extrema habilia posse coniungi, ib. n. 4.
- MELIORAMENTORVM, seu meliorationum** appellatione propriè veniunt ea, per quæ res efficiuntur melior, dummodo rei ita sint affixa, quòd efficiantur pars rei, Appell. 145. n. 1. p. 245.
- MELIOR** est conditio possidentis in re communi. Axiom. 45. n. 3. p. 31.
- MELIUS** est occurrere in tempore, quàm post illatum vulnus remedium querere. Axiom. 146. numero 1. pagina 245.
- Melius** est habere rem, quàm petere, ib. n. 1.
- Melius** est pauca cautè agere, quàm multis interesse periculosè, ib. n. 3.
- Melius** est non soluere, quàm solum repetere, ibidem, numero 4.
- Melius** est pauca verba idonea effundere, quàm multis inutilibus homines prægrauare. ib. n. 5.
- Melius** est nocentem dimittere, quàm innocentem punire, ib. n. 6.
- MEMBRVM** propriè dicitur omne id, quod in corpore nostro distinctam habet operationem. Appell. 146. num. 1. pag. 246.
- Membrorum suorum** nemo est dominus. Axiom. 147. num. 1. pag. 95.
- Membrum** appellatione non continetur digitus. Appell. 146. n. 1. p. 246.
- Membri** appellatione non veniunt dentes, ibidem, numero 3.
- Membri** appellatione non venit auricula, siue cartilago, ib. n. 4.
- Membri** appellatione non venit mamilla fœminæ, ibidem, num. 5.
- Membri** appellatione non venit barba hominis, ibidem, num. 6.
- MENDICANTIUM** appellatione propriè Iure communi inspecto veniunt Prædicatores, Minores, Eremitæ S. Augustini, & Carmelitani, Appell. 147. num. 1. pag. 247. privilegiis verò summorum Pont. attentis continentur Seruitæ, Minimi, Iesuati, Patres Societatis Iesu, & Carmelitæ discalceati, ib. n. 4. 5. 6. 7. & 8.
- Mendicantes** exceptis Minoribus de obseruantia, & Capucinis, possunt ex dispensatione habere redditus, & possessiones in communi, licet ex regula, & Constitutionibus à Sede Apost. approbatis illis interdicti fuissent, ib. num. 2.
- Mendicantium** privilegia retinent Ordines Mendicantes, ac proinde non liberantur Iuribus loquentibus de Mendicantibus, licet privilegio habiles facti sint ad habenda bona in communi, ib. n. 3.
- Mendicantiū** appellatione veniunt omnes alij Ordines, qui post quatuor priores à Sede Apost. instituti sunt, ib. n. 9.
- Mendican

Index rerum, & verborum.

Mendicantium appellatione non comprehenduntur Moniales Ordinum Mendicantium, ib. n. 13.
Mendicantium de privilegiis quæ Religiones participant, ostenditur ibid. ex num. 14. vsque ad num. 41. pag. 248. & 249.
MENS magis debet attendi quàm verba, etiam in vltima voluntate, & omnia alia dispositione, Axiom. 148. ex n. 1. p. 95. & præsertim in re scriptis, ib. n. 6. p. 96.
Mens ex procemio colligitur, ib. n. 7.
Mens Principis talis præsumitur, qualis de Iure esse debet, ibid. n. 8.
MENSIS vbi absolute fit mentio, triginta dies continentur. Appell. 148. n. 1. p. 249.
Mensem vbi lex vel statutum concedens disponit, à quo tempore illum incipere debeat, intelligitur secundum quod occurrit in Calendario, ib. n. 2.
Mensis vbi profertur ab homine in testamento intelligitur 30. vel 31. dierum, prout magis ampliatur vltima voluntas, ib. n. 3. p. 250.
Mensem vnum interdum significat dict. Protinus. Dict. 383. n. 3. p. 363.
MENSURA in venditione quantitatis adiecta dict. Vel circa, facit totum venire. Dict. 416. n. 2. p. 377.
Mercatoris appellatione non venit ille, qui vnicum actum mercatoris fecit. Appell. 149. n. 1. p. 250.
Mercatoris appellatione non venit ille, qui locat equos, ib. num. 3.
Mercatoris appellatione non venit ille, qui rem emit vt suo labore, & industria in aliam formam redigat, ib. n. 4.
Mercatoris appellatione non venit Pistor, ib. n. 5.
Mercator, & artifex in quo differant, ostenditur, Appell. 16. n. 4. p. 156.
MERCEDIS remissio non fit propter casum superuenientem quando conductor renuntiavit casibus fortuitis. Cl. 133. n. 11. p. 140.
MERETRIX dicitur illa, quæ palàm, ac sine delectu corpus suum prostituit, siue questu, siue sine eo. Appell. 150. n. 1. pag. 250.
Meretrix non dicitur illa, quæ alicuius amore capta ei sui copiam fecit, ib. n. 2.
Meretrix non dicitur illa, quæ iam fuit, si meretricari desierit, ib. n. 3.
MERTJA debent æquipollere concessionem. Cl. 83. n. 10. p. 95.
METROPOLITANA in odiosis non venit appellatione Cathedralis. Appell. 43. n. 2. p. 163.
METALLORVM venez continentur appellatione Regalium. Appell. 232. n. 5. p. 284.
MEVM quod est, amplius meum fieri non potest. Axiom. 149. n. 1. p. 96.
Mei appellatione venit illud, cuius dominium habeo. Appell. 151. n. 1. p. 251.
Mei appellatione venit id, quod commune est, ibidem, num. 2.
Meorum appellatione ex communi loquendi vsu omnes descendentes veniunt, sicut suorum, & tuorum, ib. n. 3.
MEVS, MEA, MEVM. Hoc pronomen est possessiuum demonstrans tempus præteritum. Dict. 198. n. 1. pag. 276. Restringit dispositionem ad tempus præsens, & bona præsentia, ibid. n. 2. denotat dominium, ibid. num. 7. Conditionem, vel demonstrationem quando faciat, remissiuè, ibidem, num. 9.
Meum in vniuersali dispositione appositum non restringit vniuersale dispositum, ib. n. 6.
Meum, & Tuum proprie id dicitur, cuius dominium irrevocabile est, ib. n. 8.
MILITARIVM Ordinum Equites proprie, & strictè loquendo non veniunt appellatione Religiosorum, nisi in fauorabilibus. Appell. 233. n. 4. p. 285.
Militarium Ordinum Equites Matrimonio vtentes nec largo nec stricto modo sunt Religiosi, ib. n. 5.
MILITES S. Ioannis Hierosolymitani comprehenduntur sub decretis Conc. Trid. sess. 25. de Regularib. c. 5. & sess. 6. de reformat. cap. 3. & sess. 25. de Regularib. c. 11. Appell. 233. n. 10. cum seqq. p. 286.
Milite armatæ militiæ ad militem celestis militiæ valet argumentum. loco 71. n. 1. p. 326. Item à milite armato ad aduocatum, ib. n. 2.
MINIMA non sunt in consideratione. Axio. 150. n. 1. p. 96.

Minimi inter Medicantes annumeratur. Appell. 147. num. 5. pag. 247.
MINUS plus est quàm minus, sed non penitus negat si vim eius propriam spectemus, Dict. 200. n. 3. p. 277. Et est dictio vniuersalis negatiua, ac habet præcisam exclusionem, ibid. n. 4.
Minor qui se dixit esse maiorem, si iurauit omnia & singula esse vera, non auditur si vult docere se minorem. Cl. 96. n. 7. p. 110.
Minore ad Ecclesiam valet argumentum. loco 72. numero 1. pag. 326. Item à minori ad fiscum, ibidem, numero 3. pag. 327.
Minoris iure fungitur Ecclesia, ib. n. 2.
Minoribus quadriennium non currit à tempore contractus, aut lationis, nec proinde in minori ætate, sed ex eo deum esse computandum, quo maiores sunt effecti. ib.
MINORI ad maius validum & receptissimum est argumentum si affirmatiuè concipiatur etiam in delictis, nisi in materia privilegiorum, vel in mandatis, seu quando quod minus, videtur est in veritate maius aliquo respectu. loco 73. ex n. 1. p. 327.
MIRACULA recognoscere potest solus Episcopus, & non alius Prælatus illo inferior, quamuis iurisdictionem quasi Episcopalem habeat. Appell. 89. n. 15. p. 187.
MISERABILIS persona dicitur illa, cuius natura mouet nos ad miserandum propter fortunæ iniuriam, Appell. 152. n. 1. p. 251.
Miserabilis dicitur quasi miseræ habilis, ib. n. 2.
Miserabilis quis dicatur arbitrio Iudicis relinquitur, ib. n. 3.
Miserabilium personarum appellatione veniunt pupilli, viduæ, senes decrepiti, & diuturno morbo fatigati, ibid. num. 4.
Miserabilium personarum appellatione vbiunque cauetur viduam contineri in privilegiis eis concessis tanquam miserabilibus, non venit vidua luxuriosè viuens. ibid. n. 7. p. 252.
MIXTVS an comprehendatur sub simplici brocardica materia est. Axiom. 152. n. 1. p. 97.
Mixtum continetur sub simplici quando ex communi vsu loquendi illud mixtum reputaretur tanquam vnum simplex, ib. n. 1. p. 98. Et quando qualitates in mixto concurrentes sunt inter se compatibles, ib. n. 3. Et quando mixti qualitates sunt separabiles, ib. n. 4. Et quando concurrunt mens & intentio verosimilis disponentis, ib. n. 5. Et quando in simplici & mixto adest eadem ratio, ib. n. 6. Et in gratia, & beneficio Principis, ib. n. 7. Et quando aliàs sequeretur Iurium contrarietas, ib. n. 8. Et quando lex hoc exprimeret, ib. n. 9. Et quando eadem dispositio exprimit illa simplicia ex quibus mixtum est compositum, ibidem, num. 10.
Mixtum non continetur sub simplici in odiosis, seu aliàs in materia strictè interpretanda, seu materia exorbitante, & correctoria, Axiom. 152. numero 11. pagina 98. & in contractibus, statutis, & legatis, ibidem, numero 12. 13. & 14.
MOELLVM domus appellatione non continetur baltheum argenteum, nec argentum infectum Appell. 153. numero 14. p. 295.
MODERNI breuitate gaudent. Axiom. 38. numero 3. pagina 15.
MODICA non nocent nisi essent essentialia, Axiom. 151. n. 1. & 2. p. 97.
Modica res efficit simoniam, ib. n. 3.
Modica attenditur in istis casibus: primò quando dispositio loquitur per dict. Aliquid; secundò quando dispositio loquitur conditionaliter; tertio quando sumus in formulis; quarto quando minimum requiritur ad integrandum numerum maiorem, & quando agitur permissiuè, secus si prohibitiuè; extro quando militat eadem ratio in modico, sicut in magno, ib. ex n. 7.
Modica in quantitate verificatur dict. Aliquid, & ad quid minimum refertur. dict. 21. n. 1. p. 198.
Modicus defectus ordinatur in decima parte. dict. 154. num. 8. p. 212.
Modicum post, vel modicum ante importat dict. Circa, dict. 57. num. 8. pag. 212.
MODIFICATIVA, & exclusiua de sui natura est dict. Nisi, Dict. 217. n. 12. p. 223.

f Modifica

Index rerum, & verborum.

Modificatiua, & limitatiua est claus. Saluo, &c. Claus. 139. n. 2. p. 143.
Modificatiua, & restrictiua contractus est claus. Saluo, &c. in tantum vt non censetur aliter contractum, ib. n. 6. pag. 144.
Modum potius quam conditionem importat claus. Si idoneus reperitur. Claus. 151. n. 1. p. 151.
Modum facit dict. Ne, quando accipitur pro Vt non, dict. 107. n. 1. p. 179.
Modum omnem, qui alias erat permissus, excludit claus. Nullo modo, &c. Claus. 92. n. 4. p. 103.
Modum aliquando facit dict. Dum tamen, quo non impleto deficit legatum. dict. 96. n. 3. p. 129.
Modum omnem excogitabilem significat dict. Quoquo modo. dict. 334. n. 6. p. 345. Et modum omnem nullitatis comprehendit, ibid. n. 6. & modos omnes etiam improprios denotat, ib. n. 7.
Modus in dubio præsuntur potius quam condicio. dict. 439. n. 6. p. 383.
Modi inepti quando expressi sunt nihil operatur claus. Omni meliori modo, &c. si actus modus ex expressis descendere non potest. Claus. 95. n. 61. p. 109.
Modum omnem penitus includit dict. Quomodolibet, dict. 330. n. 7. p. 343.
Modum, & conditionem importat dict. Tamen. Dict. 408. n. 3. p. 371.
Modum omnem tam principalem & directum, quam incidentem & indirectum importat dict. Quouis modo; Dict. 339. n. 2. p. 348.
Modum, & non conditionem regulariter importat dict. Vt. Dict. 439. n. 2. p. 387. etiam si ante illam adiciatur claus. Ea conditione, ib. n. 3.
Modum, qui præsupponit essentiam, denotat dict. Secundum, dict. 358. n. 4. p. 373.
Modum aliquando significat claus. Ea conditione. dict. 98. n. 4. p.
Modum alias declarat dict. Ex. Dict. 115. numero 10. pag. 1240.
Modum quandoque importat dict. Ita tamen. Dict. 183. n. 10. pag. 266.
Modos similes, & maiores expressis comprehendunt verba, Aliquo modo. dict. 23. n. 1. p. 200.
Modum, & non conditionem de sui propria natura denotat dict. Dummodo. Dict. 95. n. 2. p. 129.
Modos non narratos minime comprehendit claus. Ius & iustitiam ministrari, &c. Claus. 76. n. 15. pag. 83.
Modum quemcunque qui comprehendere potest, comprehendit dict. Quomodolibet, & sic omnia, quæ alias non comprehenderentur. dict. 330. n. 4. p. 343.
Modum inducit dict. Dummodo, Si adiciatur actui perfecto. Dict. 95. n. 5. p. 129.
Modos omnes vniuersaliter includit dict. Quomodocunque, si adiciatur alicui dispositioni vniuersali. dict. 319. n. 2. p. 342.
Modum facit dict. Ad, quando adicitur ad aliquid explicandum per honorarium, aut per alium. Dict. 6. num. 8. pag. 194.
Modum omnem importat dict. Quomodocunque, & comprehendit omnia ultra expressa. dict. 319. n. 1. p. 342.
Modum, similitudinem, & declarationem ad rem expressam denotat dict. Itaut. Dict. 184. n. 3. p. 166.
Modum aliquando importat, & nonnunquam conditionem dict. Pro. Dict. 187. n. 10. p. 313.
Modum omnem, omnemque qualitatem apta est comprehendere dict. Quomodocunque. Dict. n. 2. p. 332.
Modo. Hæc dict. demonstratiua est presentis temporis. dict. 101. n. 1. p. 277. Ad tempus relatum non est idem quod Nunc, sed aliquando Antequam, ib. n. 1.
Molendina, furni, horti, foueæ, viridaria, & similia, quæ erant domini castri veniunt appellatione pertinentiarum castri. Appell. 200. n. 7. p. 271.
Molendina an continentur appellatione immobilium, Appell. 118. in fine. p. 234.
Molendini appellatione continetur perfectum, & in actu molendini. Appell. 153. n. 1. p. 252.
**Molendinum dicitur ædificium constructum cum molis, & machinis, & aliis necessariis ad molendum, ib. n. 1.
Molendino vendito ius aquæ, & clusa molendini, ac**

fistulæ, & canales comprehenduntur, ibid. n. 1.
**Molendinum est prædium rusticum, ib. n. 4.
Molendini appellatione potest comprehendere ex communis vsu loquendi fullonus ad pannos tullandum, ib. n. 5.
Monachi, & quicunque Regulares sub regula viuientes non comprehenduntur clericorum appellatione in materia stricta, & odiosa. Appell.** 51. n. 7. p. 187.
Monachorum appellatione venit Abbas, Appell. 154. n. 1. pag. 252.
**Monachorum appellatione indefinite veniunt omnes Religiosi cuiuscunque generis, ib. n. 2.
Monachorum appellatione veniunt etiam Conuersi professi, ib. n. 3.
Monachorum appellatione veniunt Moniales, quoad ea, quæ sunt proportionabilia, ib. n. 4.
Monachorum appellatione in pœnalibus, & exorbitantibus non veniunt Canonici Regulares, ib. n. 5.
Monasteria non succedunt monachis professis in Regno Galliarum. Appell.** 99. n. 157. p. 218.
Monasteria saltem in fauorabilibus veniunt appellatione Ecclesiarum. Appell. 85. n. 10. p. 184.
Monasteria Fratrum, & Monialium, an & quando veniant appellatione pauperum, remissive, Appell. 192. n. 5. p. 268.
Monasterium excluditur si conditio, si sine liberis, &c. apponatur in contractibus onerosis, seu dispositionibus inter viuos, Appell. 99. n. 158. p. 218. Vel quando testator illud expressè exclusisset vocando substitutum, si grauatus hæres, sine liberis decederet, ib. n. 159.
**Monasterio excluso substitutus succedet, si dictum fuit si decesserit sine filiis masculis ib. n. 182. p. 219.
Monasterium excluditur quando dictum esset, si decesserit sine filiis legitimis, & naturalibus, & succedet substitutus, ib. n. 163.
Monasterium non excludit substitutum vbi quis grauatus fuisset sub alia conditione quam liberorum, vel nuptiarum, ib. n. 175. vel vbi grauatus illud fuerit ingressus, non vt Religionem profiteatur, sed vt ibi poenitentiam ageret, ib. n. 136. p. 215.
Monasterium quando promississet se contentare quiddam bonæ remaneret substituto, & propter hoc facta sit professio, tunc illud erit excludendum, ib. n. 173. p. 219.
Monasterium quando quis fuit ingressus blanditiis, & suasionibus Prælati, tunc monasterium non succedet, sed substitutus erit admittendus, ib. n. 152. p. 217.
Monasterium habetur loco filij, & facit deficere conditionem, si sine liberis, ac substitutum excludit, ib. n. 117. p. 112.
Monasterium capax bonorum in communi admittitur ad maiorum successionem, & ad emphyteusiam ad quam vocatur filius, ib. n. 118. p. 212.
Monasterium excluditur à substituto si ille esset aliquis de familia adiecta ratione & causa; quia vult bona conservari in agnatione, & familia, ib. n. 144. p. 216.
Monasterium caret iure excludendi substitutum vbi ingressus grauati in illud non habuit effectum, ibidem, n. 134. pag. 215.
Monasterium non excludit substitutus, si grauatus fecit in illo professionem, sed tamen irritam, ibid. numero 135. pag. 215.
Monasterium facit deficere conditionem, si sine liberis, & substitutum excludit, etiam in foro Conscientiæ, ib. n. 124. p. 213. & etiam si monachus grauatus apostataret, ib. n. 126. p. 212.
Monasterium non excludit substitutum quando non successit grauato, quia repudiavit hereditatem, ib. n. 133. p. 214.
Monasterij appellatione proprie venit etiam monialium. Appell.** 155. n. 1. p. 253.
**Monasterij appellatione venit illud spatium, quod intra monasterij septa continetur, ib. n. 3.
Monasterij appellatione in exemptione veniunt etiam monachi, & personæ ipsius monasterij, ib. n. 4.
Monasteriorum appellatione in materia larga & fauorabili veniunt alia Ecclesiæ seculares, secus in materia odiosa, ib. n. 1.
Moneat. Hoc verbum inducit consilium, & non præceptum. dict.** 101. n. 1. p. 277.
Moneas, & inducas. Hæc verba non important præcisam coactionem, ac proinde per ea non datur potestas compellendi, ib. n. 2.

Index rerum, & verborum.

MONETA appellatione continetur tam moneta aurea, quàm argentea. Appell. 156. n. 1. p. 153.
Monetam si quis ex vi contractus soluere teneatur in certa specie, nempe auri, non satisfacit soluendo in specie argenti, ib.
Monetæ appellatione in statutis contra cudentes monetam, non venit minima, ib. n. 2.
Monetæ appellatione in statutis contra cudentes, vel radentes monetam, non venit falsa moneta, ib. n. 3.
MONIALES Ordinum Mendicantium non comprehenduntur sub dispositionibus loquentibus de Mendicantibus. Appell. 147. n. 13. p. 248.
Moniales veniunt appellatione Monachorum quoad ea, quæ sunt proportionabilia, Appell. 154. n. 4. p. 252.
MONITIONEM potius quàm conditionem importat dict. Si. Dict. 364. n. 6. p. 358. & Claus. Conscientiam tuam oneramus. Claus. 24. n. 2. p. 26.
MONITORIA, quæ sunt ad finem reuelationis pro rebus perditis solus Episcopus concedere potest, & non alius inferior, quantumcunque exemptus, & immediatè Sedi Apost. subiectus. Appell. 89. n. 17. p. 187.
MORA vltima attenditur, & nocet, Axiom. 153. numero 1. pag. 99.
Moræ purgationi incurse ob non solutionem canonis censetur renuntiatum per claus. Renuntians, &c. Claus. 133. n. 6. p. 140.
Mora geminata non purgatur, quæ aliàs erat purgabilis. Axiom. 105. n. 10. p. 67.
Moram omnem tollit dict. Continuo, & idem significat quod Statim. Dict. 68. n. 2. p. 116.
Moram, & dilationem omnem excludit dict. Procinus, Dict. 295. n. 2. p. 317.
MORES boni sunt necessarij in beneficiatis, Claus. 183. n. 1. pag. 183.
Mores boni qui dicantur, qui autem prauis, remissiuè, ibid. num. 3.
MORIENS nunquam presumitur immemor salutis æternæ. Axiom. 154. n. 6. p. 99.
MORS omnia soluit, Axiom. 154. n. 1. p. 99.
Morte finitur societas, ib. n. 2.
Morte mandantis mandatum expirat, ib. n. 3.
Morte concedentis expirat beneplacitum, ib. n. 4.
Mortem ciuilem includunt verba, Quomocunque decesserit. dict. 329. n. 4. p. 342.
Mors ciuilis non equiparatur naturali, neque appellatione mortis venit mors ciuilis, nisi in casibus à Iure expressis, Appell. 157. n. 2. p. 254.
Mors ciuilis venit appellatione mortis in dispositione simpliciter loquente de morte, quando ipsa ciuilis mors quoad id, de quo agitur, operatur eundem effectum, quem mors naturalis, ib. n. 4.
Mortis appellatione verè, & propriè venit mors naturalis, non ciuilis, ib. n. 1. p. 253.
Mortis appellatione venit mors ciuilis, quando in illa viget eadem ratio, quæ in naturali, ib. n. 3. p. 254.
Mortis appellatione venit etiam mors ciuilis in statuto de lucro doris per mortem coniugis, ib. n. 5.
Mortis appellatione venit tantum mors naturalis, & non ciuilis, quando sumus in dispositione conditionali, & in materia fideicommissaria, ib. n. 6. & 7.
Morte ciuili ad naturalem validum est argumentum in casibus à Iure expressis, loco 74. n. 1. p. 317.
MORTUARIA, & anniuersaria non continentur appellatione reddituum, & valoris beneficij. Appell. 231. numero 7. pag. 284.
Mortuaria, seu anniuersaria non veniunt appellatione distributionum quotidianarum Appell. 73. numero 2. pagina 178.
MORTVVS ciuiler dicitur Religionem ingressus, & professus. loco 74. numero 6. pag. 328. Item deportatus, ib. num. 7.
MOTVS PROPRIVS concessus ad instantiam partis, idem operatur quod Motus proprius ex liberalitate Principis. Claus. 79. n. 7. p. 86.
Motus proprius testibus probari non potest, ibidem, numero 10.
Motus proprius quando est ad suggestionem partis, tunc potest dari de subreptione quæ procedit ex parte im-

petrantis, ibidem, num. 12. pag. 87.
Motu proprio illud dicitur concessum, quod sponte, & nemine petente conceditur ib. n. 2. p. 86. Vel quando Princeps expressit in litteris se Motu proprio concedere, quamuis constet huiusmodi gratiam Motu proprio fuisse ab impetrante petitam, ib. ex n. 3.
MOTV PROPRIO. Hæc clausula habet vim clausulæ. Non obstantibus, &c. Ex certa scientia, & specialis expressionis. Claus. 79. n. 13. 14 & 15. p. 86. tollit vitium subreptionis, ibid. num. 16. reddit dispositionem fauorabilem, ibid. num. 15. pag. 87. tollit diligentiam processus ab aduersario adhibitam, ibid. numero 30. pag. 88. Non facit presumere concessionem factam propter importunitatem, ib. n. 33. tollit impetrationem, & eius effectus, qui ex impetratione oriri possunt, ib. n. 35. Operatur circa omnes qualitates extrinsecas, ibid. n. 37. refertur ad causas pendentes, ib. n. 38. Ampliat gratiam circa expressa, & quæ non sunt contra mentem disponentis, aut contra Ius commune, ib. n. 39. Comprehendit actum iuratum, ibid. n. 40.
Motu proprio. Hac claus. appositæ posterioribus litteris reuocatur processus factus in vim primarum etiam ante earum præsentationem. Claus. 79. n. 41. p. 88. Et itante hac clausula videntur probata omnia, quæ Princeps asserit in suis litteris, ib. n. 39. p. 87.
Motu proprio. Non operatur in præiudicium tertij. Claus. 79. n. 42. pag. 88. Nec ut Princeps præsumatur priuilegio suo, in quo inserta est hæc claus. tollere statuta ciuitatis, ib. n. 43. Nec in iis, quæ non iuris, sed facti sunt, ibid. num. 44. Nec ut priuilegium lite pendente obtentum cum hac claus. nulla de lite pendente in eo facta mentione, validum sit, ib. n. 45. Non tollit subreptionem in racenda inhabilitate personæ, ibid. 18. p. 87. nec etiam tollit subreptionem, quæ procedit ex re ipsa, vel quæ contingit in falsæ causæ expressione, ibid. n. 21. & 23. Non firmat priuilegium contra Ius alterius, ibidem, numero 46. pag. 88. Nec tollit intentionis defectum, ibid. num. 47. Non adimit ius in re, vel ad rem quæsitum alteri, ib. num. 48. Non aufert defensiones & exceptiones competentes de Iure, ib. n. 49. Non firmat gratiam contra mentem concedentis, ib. n. 50. Non inducit dispensationem aliquam, nec tollit impedimentum personæ, ib. n. 51. Non operatur ut posterior dispensatio non facta prioris mentione minimè sit subreptitia, ib. n. 52. Nec operatur ultra expressa, sed ad specialiter specificata, & nominatim dicta restringitur, ib. n. 53. pag. 89. Non aufert beneficiorum incompatibilitatem, ib. n. 54. Non supplet defectus substantiales, illegitimitatis, ætatis, Ordinis, & irregularitatis, aut bigamiæ, ib. ex n. 55.
MOX. Hæc dictio interuallum modicum denotat temporis, & est arbitrium Iudici iuxta subiectam materiam quod tempus importet. dict. 103. n. 1. 3. & 4. p. 278. Iuncta verbo futuri temporis facit pœnam censi irrogatam ipso iure, ib. n. 13.
MVLCTA, & pœnæ veniunt appellatione emolumentorum. Appell. 84. n. 3. p. 185.
MVLVM, hoc est ex vino, & melle confectum, vini appellatione non continetur. Appell. 274. n. 8. p. 302.
MVLTI. Hæc dictio verificatur in duobus, vel tribus, & vltra. dict. 204. n. 1. p. 278.
Multo magis quod est fortius aliis valet argumentum, si minus contineatur sub eo, quod maius est, tanquam species, loco 75. n. 1. & 2.
MTATIO iuris, & tituli possessionis ipso iure statim facta, intelligitur data noticia secundi tituli etiam absque alia declaratione. Claus. 150. n. 7. p. 150.
Mutatio tituli, & possessionis ex noua causa superueniente ut rectè fiat, non est opus, ut mutans exeat de possessione, & postea iterum ingrediatur, ib. n. 8.
MVLIER, & miles licet non possint esse procuratores, si tamen admittantur valet processus, Axiom. 93. n. 33. p. 60.

N

N AM. Hæc dictio regulariter pro Quia ponitur, & denotat continuationem, & apud Grammaticos interdum ante occupationi seruit. dict. 105. n. 1. & 2. p. 278.
NAMQVE. Hæc dictio ponitur pro Certe, dict. 106. num. 1. pag. 279.

f 3

NARRATA

Index rerum, & verborum.

- ARRATA** per dict. Fortè, non sunt necessariò verificanda. Dict. 117. n. 2. p. 144.
- NARRATIO** facti non facit Ius. Axiom. 93. numero 1. pagina 58.
- NARRATIVA** concepta sub dict. Forfan, non eget iustificatione. Dict. 126. n. 7. p. 243.
- NASCITURI** veniunt appellatione filiorum in fideicommissio puro, quando vocati essent filij plurium, quorum vnus habebat filios, alius non, Appell. 99. n. 6. p. 200.
- Nascituri**, & concepti per mortem testatoris veniunt appellatione descendendum, Appell. 70. n. 7. p. 174.
- NATVRA** & ars frustra nihil faciunt. Axiom. 33. num. 2. pagina.
- Natura** potentior est omni arte. Axiom. 33. numero 2. pagina 22.
- Natura** rei potius attendi debet, quàm simplex nominatio. Axiom. 155. n. 2. p. 100.
- NATVRALES** si concurrant cum accidentalibus præferuntur, ib. n. 3.
- NATVRALES** vt quis dicatur sufficit quòd inter parentes potuerit esse Matrimonium tempore natiuitatis, licet non ita tempore conceptionis. Appell. 148. n. 7. p. 293.
- Naturalis** dicitur conceptus ex consanguineis ante obtentam dispensationem si post eam expeditam, natus sit. Appell. 157. n. 2. p. 254.
- Naturales** non veniunt, nec eorum filij appellatione Casatæ. Appell. 40. n. 2. p. 161.
- Naturales** non dicuntur de agnatione, ib. n. 3.
- Naturales** spiritus non habent nobilitatem patrum, nec etiam matrum, ib. n. 40.
- Naturales** ad fideicommissum veniunt appellatione lineæ. Appell. 155. n. 2. p. 253.
- Naturales** qui sunt de parentela, veniunt appellatione parentum. Appell. 185. n. 4. p. 266.
- Naturales** veniunt appellatione cognatorum in defectum legitimorum. Appell. 52. n. 3. p. 168.
- Naturales** in Hispania admittuntur ad insignia, nomen, arma, honores, & nobilitatem patris. Appell. 81. numero 7. pag. 181.
- Naturales**, nec eorum filij veniunt appellatione domus, seu illorum de domo, Appell. 81. n. 4. p. 181.
- Naturales** non veniunt appellatione filiorum, quando ipsi positi sunt in conditione ad excludendum substitutum, si constituerit testatorem voluisse eos excludere. Appell. n. 10. p. 201.
- Naturales** substitutum non excludunt, si testator est in dignitate constitutus, nisi & ipse testator naturalis sit, ib. n. 12. & 23. p. 202.
- Naturales** substitutum excludunt quamuis testator sit nobilis, si ipse in alia testamenti parte de naturalibus fecit mentionem, ib. n. 25. p. 202.
- Naturales** non continentur in concessione emphyteusis pro se & filiis, ib. n. 17. p. 201.
- Naturales** non admittuntur ad fideicommissum relictum filiis, maxime si eius filiis esset relictum, ibidem, numero 15. p. 201.
- Naturales** veniunt appellatione seminis quando dispositio in legitimis, & naturalibus non potest verificari. Appell. 239. n. 2. p. 289.
- Naturales** veniunt etiam appellatione descendendum. Appell. 70. n. 8. p. 174.
- Naturales** vocatis filiis non admittuntur ad maiorum successionem, Appell. 99. n. 14. p. 201.
- Naturales** veniunt appellatione coniunctorum. Appell. 56. n. 3. p. 168.
- Naturales** veniunt appellatione consanguineorum. Appell. 57. n. 8. p. 169.
- Naturalium** è Regnis appellatione qui veniant remissuè. Appell. 157. n. 3. p. 255.
- Naturalium** filiorum appellatione qui veniat attento vtròque Iure, ib. num. 1.
- NATVRALES** exigit dict. Ex. Dict. 150. numero 9. pag. 240.
- NATVRALES** quod non potest fieri, non potest fieri secundum legem positivam. Axiom. 155. n. 5. p. 100.
- NATORVM** appellatione venit qui in vtero est, vbi tractatur de eius cominodo. Appell. 159. n. 1. p. 255.
- Natus** pro nascituro aliquando accipitur, ib. n. 2.
- Natus** dicitur, qui ex fo matris vtero nascitur, ib.
- Natus** ex muliere nobili patre bastardo, vel plebeio, non est nobilis. Appell. 164. n. 13. p. 258.
- Natus** de sanguine alicuius loci dicitur tam natus ex patre quàm ex sola matre de tali loco. Appell. 138. numero 3. pag. 289.
- Natus** ex foemina dicitur descendens aui materni. Appell. 70. n. 10. p. 175.
- Nati** etiam post mortem testatoris veniunt appellatione filiorum ad fideicommissum sub conditione, Dammodò intra tempus purificationis conditionis. Appell. 99. n. 9. p. 200.
- Nati** solum tempore testamenti, vel mortis testatoris veniunt filiorum appellatione ad fideicommissum purum, vel in diem certam relictum. ib. n. 3.
- Nati**, & concepti post testatoris mortem veniunt in fideicommissio puro appellatione filiorum, quando testator vocasset filios alicuius, qui testamenti tempore filios non habebat, vel in numero plurali vocasset filios illius, qui vnum tantum habebat. ibidem, numero 5. pagina 200.
- NAVIS** appellatione licet secundum rectum sermonis contineatur triremis, Scapha, & quodlibet aliud instrumentum aptum ad nauigandum, in confiscationibus tamen illius appellatione non venit Scapha. App. 160. n. 1. p. 255.
- Naues** an contineantur appellatione immobilium remissuè Appell. 117. n. 5. p. 234.
- Na.** Hæc dictio modum facit quando accipitur pro, Vt non, dict. 107. n. 1. p. 279. Cum prohibentis est, coniunctiuo & modo imperatiuo adiungi solet, ib. n. 1.
- Na c.** Hæc dictio habet naturam continuandi eandem materiam ad proxima, & stare declaratiuè ad præcedentia. Dict. 208. n. 1. p. 279. Implicatiua est casus contrarij ad expressum, ib. n. 2. Negatiua est, & habet annexam copulam, vt ib. n. 3.
- NECESSARIA** causa facit permixtum id, quod aliàs de Iure esset prohibitum. Axiom. 156. n. 1. p. 100.
- Necessaria** omnia ad vnum conceduntur illi, cui conceditur illud vnum, ib. n. 3. p. 101.
- Necessaria** causa præsumitur potius quàm voluntaria, ibid. num. 4.
- NECESSARIORVM** appellatione qui veniant remissuè, Appell. 161. n. 1. p. 255.
- NECESSITAS** non habet legem, idè lex subiacer necessitati, non è contra. Axiom. 157. n. 1. p. 101.
- Necessitas** facit licitum, quod aliàs de Iure non est licitum, ib. n. 2.
- Necessitate** quæ sunt non dicuntur fieri in fraudem, ibid. num. 3.
- Necessitatibus** nemo liberalis existit, ib. n. 4.
- Necessitatem** præcisam denotat dict. Omnino. Dict. 240. n. 14. p. 290.
- Necessitatem** non importat claus. Inducatis in possessionem, &c. vt qui est in possessione, & nouam obtinet prouisionem cum illa clausula, de nouo apprehendat possessionem de manu executoris. Claus. 65. n. 4. p. 73.
- Necessitatem** inducit dict. Itaque. Dict. 181. n. 3. p. 264.
- Necessitatem**, & coactionem plerumque inducit verbum Debet, etiam prolatum à testatore, & quando refertur ad Iudicem. dict. 77. n. 3. & 4. p. 221. nisi dirigatur ad personam cuius fauore profertur, vel vbi subiecta materia repugnat, ib. n. 5. & 6.
- Necessitatem** importat dict. Nullus, proposita verbo Recipitur, & aufert potestatem aliter recipiendi. Dict. 229. n. 12. p. 286.
- Necessitatem**, & formam importat verbum Tenetur, Dict. 405. n. 1. p. 373.
- Necessitatem** dispositionis inducit interdum verbum Restituere. dict. 350. n. 3. p. 355.
- Necessitatem** aliquando importat verbum Oportet, dict. 242. n. 2. p. 293.
- Necessitatem** importat dict. Vt, si ponatur in rubrica statuti. dict. 439. n. 9. p. 387.
- Necessitatem** facit claus. Non aliàs, &c. Claus. 81. numero 6. pag. 90.
- Necessitatem** importat verbum, Possum, negatiuè prolatum, & actum reddit nullum, priuatiue omni potentia. dict. 268. n. 3. p.
- Necnon.** Hæc dictio resoluitur in copulatiuam Et, repetitue

Index rerum, & verborum.

que omnes qualitates præcedentes. Dict. 109. n. 1. pag. 280.
NEGANDI vim habet dict. Secus. dict. 359. numero 4. pag. 354.
NEGANTIS factum per rerum naturam nulla est probatio. Axiom. 158. n. 1. p. 101.
NEGATIO facit rem dubiam, ibid. n. 1. p. 101.
Negationem in alijs concludit dict. Dumtaxat, dict. 97. n. 3. p. 230.
Negationem, priuationem, & exclusionem important Sine, & Absque. Dict. 371. n. 1. p. 371.
NEGATIVA plus negat, quàm affirmatiua affirmat. Axiom. 158. n. 3. p. 102.
Negatiua dux, quæ important vnâ affirmatiuam, important negationem duplicatam, vt tollatur absurdum. Axiom. 2. n. 5. p. 4.
Negatiua vniuersalis est dict. Minimè, & habet præcisam exclusionem, Dict. n. 4. p. 277.
Negatiuam vniuersalem sine vlla restrictione, vel temperamento importat dict. Nihil, Dict. 114. n. 3. p. 181.
Negatiua vniuersalis est dict. Nullatenus, excludens quâcunque minimam partem Dict. 126. n. 1. p. 184.
Negatiua vniuersalis, & prohibitiva est dict. Nullo modo, excludens omnem casum. Dict. 128. n. 1. p. 185.
Negatiuam implicitam habet dict. Tantum, Dict. 401. n. 4. p. 371.
Negatiuam implicitam habet dict. Solum, quando adiungitur dispositioni affirmatiuæ Dict. 378. n. 6. p. 354.
Negatiua inclusiva, & superatiua est dict. Absque. Dict. 2. n. 2. p. 193.
Negatiua præposita verbo Possum, reddit ipso iure actum inutilem, si fiat in contrarium. dict. 168. num. 4. pag. 303.
Negatiua omnis potentie est claus. Nullo modo, &c. Claus. 91. n. 3. p. 103.
Negatiua & priuatiua est dict. Solum, sicut dict. Tantum. Dict. 378. n. 5. p. 354.
Negatiua vniuersalis est dict. Nullus, & omnia excludit tam principale quàm necessarium. dict. 229. n. 1. p. 285. aliquando verò non est negatiua vniuersalis, ib. n. 4.
Negatiua est dict. Nec. Dict. 208. n. 3. p. 279.
Negatiua vniuersalis est dict. Nihil, & omnia excludit, nullamque recipit restrictionem. Dict. 114. n. 1. p. 181.
NEGATIVE sumitur dict. Non, Dict. 219. n. 1. p. 183.
Negatiuè si ponatur dict. Aliquis, totum dicit, & æquipollet vniuersali negatiuæ, Dict. 12. n. 7. p. 199.
Negatiuè quandoque ponitur dict. Donec. Dict. 93. num. 9. p. 127.
NEGIGENTIA propria semper nocet, Axiom. 159. n. 1. pag. 101.
Negigentia vnius alteri nocere non debet, ibidem, numero 1.
NEGOTIATOR clericus non dicitur qui vendit vinum, granum, aut oleum ex redditibus sui beneficij. Appell. 162. n. 2. p. 255.
Negotiator dicitur clericus vendens fructus ex alieno agro conducto, quamuis suo semine, suæque industria collectos, ib. n. 3.
Negotiator non dicitur ille, qui emit animalia vt illa pascant in proprijs prædijs, & cum pingua facta fuerint, vel cum partus ediderint, illa, & eorum partus vèdat, ib. n. 5. p. 256.
Negotiatoris appellatione non venit ille, qui vendit vinum, bladum, oleum, & similia de rebus suis collecta, ib. num. 1. p. 255.
Negotiatoris appellatione non comprehenditur ille, qui semel tantum emeret, vel venderet, ib. n. 4. p. 256.
NEGOTIVM totum principale commissum censetur stante claus. Quam & quas. Claus. 121. n. 3. p. 128.
Negotium principale comprehendit, includitque Claus. Cum annexis, & connexis, &c. in commissione appellationis à grauatione inserta. Claus. 18. n. 9. p. 41.
Negotium quando redditur dubium sic rescribere solet Signatura. Constituto de re iudicata, seu quod alijs executioni locus sit, exequatur. Claus. 18. n. 6. p. 32.
Nemo dat quod non habet. Axiom. 160. n. 1. p. 102.
Nemo plus iuris in alium transferre potest, quàm ipse in se habeat, ib. n. 2.
Nemo videtur eligere viam per quam iudiciu suum subuertatur, ibid. n. 3.
Nemo tenetur ad impossibile, Axiom. 118. n. 7. p.

Nemo inuitus benefacere cogitur. Axiom. 35. num. 1. p. 23.
Nemo sine actione in iudicio experitur, nec alium cogere potest, in tantum vt Iudex debeat illum repellere etiam non opponente parte, immò & illa consentiente. Axiom. 9. n. 4. p. 9.
Nemo. Hæc dictio est vniuersalis negatiua, & importat omnimodam exclusionem, dict. 110. n. 1. p. 180.
Nemine discrepante. Hæc clausula indicat liberiorè consensum, & in omni dispositione in qua aliquid per plures cõcorditer fieri debet, intelligitur nemine discrepante maxime in materia cõtractus, & stricti Iuris. Cl. 80. n. 1. p. 89.
Nemo. Hæc dictio pro Certè, aut Scilicet vsurpatur, & accipitur nonnunquam pro Nõne, & tunc interrogat. Dict. 111. ex n. 1. p. 180.
Nepos an aliquo casu extantibus filiis primi gradus admittatur, remissuè Appell. 99. n. 91. p. 109.
Nepotes in dubio non veniunt appellatione filiorum in legis dispositionibus, nisi ex verbis, & efficaci coniectura colligatur mens legis quod voluerit dispositionem suam ad nepotes extendi. ib. n. 93. & 94. p. 109.
Nepotes veniunt appellatione filiorum quando dispositio esset facta à iurisperito, secus ab idiota, & imperito, ib. n. 103. p. 111.
Nepos venit appellatione filiorum, vbi testator in vita illum vocabat filium, & cum vt filium tractabat, ib. n. 104. pag. 111.
Nepotes veniunt appellatione filiorum quando testator vocauit natos, & nascituros, ib. n. 105. p. 111. Et quando sumus in dispositione de sui natura habente tractum successuum, & perpetuum. ib. n. 106.
Nepotes veniunt sub nomine filiorum quando ratione agnationis, & pro conseruandis bonis in familia fideicommissum esset relictum, ib. n. 107. p. 111.
Nepotes filiorum appellatione continentur, vbi testator vocauit filios, in stirpes, & non in capita, ib. n. 108.
Nepotes filiorum appellatione veniunt quando aliàs sequeretur absurdum, & irrationale. ib. n. 109. p. 111.
Nepotes quando abintestato vnâ cum filiis erant successuri testatori, tunc debent admitti ad fideicommissum, ib. n. 110.
Nepotes veniunt quando testator vocauit filios in infinitum, vel in perpetuum, ib. n. 111. p. 111.
Nepotes censentur exclusi si testator vocasset filios primi gradus, ib. n. 112. Vel si vocarentur filij aliqua qualitate, quæ non inest nepotibus, vel quando nominatim filiis relictum esset, ib. n. 113.
Nepotes in dubio appellatione filiorum non veniunt in priuilegijs, testamentis, & tutelæ datione, ib. n. 98. p. 110.
Nepotes filiorum appellatione illis deficientibus admittuntur quando dispositio futurum respicit euentum, aut tempore mortis ipsius grauati non extabant filij, sed tantum supererant nepotes, ib. n. 100.
Nepotes legitimi Presbyterorum non cadunt sub prohibitione ne in Ecclesijs, quas aui obtinuerunt, valeant ministrare, ib. n. 96. p. 110.
Nepos vt excludatur à patruo operatur claus. Salua gradus prærogatiua, &c. inter plures ad inuicem institutos, & vocatos, Claus. 138. n. 2. p. 143.
Nepotes non comprehendit dict. Eorum, cum refertur ad personas filiorum superstitum Dict. 103. n. 4. p. 231.
Nepotes sub filiorum appellatione inclusi non sunt quando sumus in substitutione factæ in contractu, Appell. 99. n. 88. p. 209.
Nepos ex filia venit appellatione liberorum. Appell. 130. n. 1. p. 230.
Nepotes in dubio filiorum appellatione non continentur in contractibus. Appell. 99. n. 85. p. 208.
Nepotis appellatione ex propria significatione venit filius filij. Appell. 163. n. 1. p. 256.
Nepotis appellatione per impropriatè, & secundum communem vsum loquendi veniunt filij fratris, ibid. n. 2.
Nepotes ex filio censetur vocare testator si habens filios vocauerit nepotes, ib. n. 3.
Nepotes ex fratre veniunt quando testator vocasset fratres, & nepotes suos, ib. n. 5.
Nepotum appellatione veniunt pronepos ex propria vocabuli significatione, ib. n. 6.
Nepos ex tali filio natus vbi vocatur pronepos non venit, ib. n. 7.

Index rerum, & verborum.

Nepotes vbi extant, præferri debent pronepotibus, ibid. n. 8 p. 257.
Nepotes ex fratre quando vocari essent, non veniunt pronepotes, ib. n. 9.
Nepotis appellatione non venit pronepos, vbi essent coniecturæ in contrarium, ibid. num. 10. Nec in materia correctoria, ibid. n. 11.
NEPTIS ex filio non dicitur de linea testatoris quando ipse proprias filias exclusit, Appell. 135. n. 17. p. 242.
Neprem ex filia qui reliquit, non dicitur de Iure communi sine filius decedere Appell. 130. n. 3. p. 239.
NEQUAQUAM. Hæc dictio importat idem quod, nullo caso, nullo pacto, nulla ex parte: & vehementius negat quam aliz negatiuz, dict. 212. n. 1. p. 280.
NEQUE. Hæc dictio habet vim copulatiuæ, & est repetitiua præcedentium, seu transpositiua, dict. 213. n. 1. p. 280.
NIHIL. Hæc dictio est negatiua vniuersalis, & omnia excludit, nullamque respicit restrictionem, dict. 214. n. 1. p. 281. Aliquando non est exclusiua penitus omnium, ib. n. 2 & importat idem quod nullum, ib. n. 4.
Nihil & inutile æquiparantur. Axiom. 162. numero 1. pagina 102.
Nihil ex nihilo fit, ibid.
Nihil penitus, seu nihili omnino, importat negatiuam vniuersalem sine vlla distinctione, vel temperamento, dict. 214. n. 3. p. 281.
Nihil agit. Hæc verba annulationem ipso iure inducunt, ib. n. 4.
NIHILO MINVS. Hæc dictio augeat dispositionem, eamque præcisam reddit, dict. 215. n. 1. p. 281.
NIL. Idem est quod Nihil. Dict. 216. n. 1. p. 281.
NISI. Hæc dictio de sui natura est exceptiua, & in effectu aduersatur præcedentibus, & antecedentis, cui immediate aduersatur, oppositum necessarîo significat, dict. 217. n. 1. & 3. p. 282. Exclusiua est aliorum casuum præter nominatos, ibid. n. 4. Affirmat si oratio negatiua præcedit, negat verò si affirmatiua præcedat, ibid. n. 5. idem in positionibus, ib. n. 6. Includit id, quod est negatum quando præcedit negatiua potentiz, siue actus, ib. n. 7. Importat aliquando si ad euitandum absurdum, ib. n. 8. Conditionem interdum denotat, maxime relata ad futurum tempus, ib. n. 9. formam quandoque importat, ib. n. 10. p. 283. limitatiua est, ibid. n. 11. Modificatiua & exclusiua est de sui natura, ib. n. 12. taxatiuæ vim habet, ib. n. 13. Exceptionem à regula ponit, ibid. n. 14. Equipollet quandoque dictioni Non secus, ib. n. 15.
NOBILIS quis dicitur secundum consuetudinem loci quando talis reputatur. Appell. 264. n. 3. p. 257.
Nobilium appellatione veniunt non solum illi, qui propriè nobiles appellantur, scilicet ex generis antiquitate, verum etiam, qui Regis beneficio in eius seruitium cooptati, & inter nobiles in ipsius libris descripti reperiuntur, ib. n. 1.
Nobilium appellatione in oneribus imponendis, & admissione ad Ordines Militares vbi nobilitas requiritur, veniunt etiam nobiles ex priuilegio, ib. n. 4.
Nobilium appellatione quoad ciuilem, & politicum statum veniunt diuites, ib. n. 5.
Nobilium appellatione veniunt Doctores, ib. n. 6.
Nobilium appellatione non continetur illegitimus, seu bastardus, ib. n. 8. p. 258.
Nobilium appellatione non venit vxor nobilis plebeio marito nubens, ib. n. 11.
Nobilium appellatione non venit plebeius vir vxori nobili nubens, ib. n. 12.
Nobilis non est natus ex muliere nobili patre bastardo, vel plebeio, ib. n. 13.
Nobilitas acquiritur ratione officij dignitatem habentis. Appell. 164. n. 2. p. 257.
Nobilitas à natura non inest, ac proinde non præsumitur nisi probetur, ib. n. 14. p. 258.
Nobilitas potest probari per consanguineos, propinquos, domesticos, & per famam, ib. n. 15.
NOMINIS error non vitiat dispositionem si constet de intentione, seu corpore. Axiom. 82. n. 8. p. 32.
Nominis appellatione continetur non solum proprium, sed etiam appellatiuum, & singulare. Appell. 165. n. 1. p. 258.
Nomina collectiua plurium graduum, & personarum quæ

sint, remissiue, ibidem, num. 1.
Nominis mei appellatione continetur familia, sine agnatio testatoris, ib. n. 3.
NOMINATIM. Hæc dictio significat idem quod specialiter, dict. 218. n. 2. p. 283.
NON. Hæc dictio negatiue sumitur. dict. 219. n. 1. pag. 283.
NON ALIAS. Hæc clausula præcisam formam importare videtur. Dict. 220. n. 1. p. 283.
NON ENTIS nullæ sunt qualitates. Axiom. 162. numero 1. pag. 102.
Non ensis, & non apparentis idem est iudicium, ib. n. 2. pag. 103.
NON ESSE, & non posse probari paria sunt, ib. n. 3.
Non esse, vel reparari non posse paria sunt, ib. n. 4.
Non esse, vel esse nullum paria sunt, ib. n. 5.
Non fieri & inutiliter fieri paria sunt, ib. n. 6.
Non alias, aliter, neque alio modo. Huius clausulæ verba regulantur tanquam geminata, & sunt multum præcisa, & non recipiunt aliquam modificationem. Claus. 82. n. 1. p. 89. Arguit hæc claus. præcisam mentem contrahentium, ib. n. 3. Indicat præcisam veritatem, ib. n. 4. Admit consensus ab actu, ib. n. 5. Necessitatem facit ib. n. 6. denotat omnino abesse voluntatem, ib. n. 7. Naturam præcisam habet, ac formam inducit, ib. n. 8. Conditione importat quæ deficiente perinde est ac si nihil actum esset, ib. n. 11. Posita in venditione facta cum pacto de retrouendendo respicit tantum principium venditionis, ib. n. 12. Posita in reservatione pensionis cum regressu facit totam gratiam corrumpere si regressus non tenet, ib. n. 13. Habet vim resolutionis contractus, & excludit purgationem moræ, ib. n. 14. Est limitatiua voluntatis, & præseruatiua sui iuris in casu contrario, ib. n. 15. Operatur vt per eam protestans defendatur à priuatione iuris sui, quam alias incurreret, ib. n. 17. & vt actus contra eam facti ipso iure sint nulli, ib. n. 9.
NON NISI. Hæc dictio dat certam formam, dict. 221. n. 1. p. 283.
NON NVNQUAM. Hæc dictio exponi solet pro Aliquando. Dict. 222. n. 1. p. 283.
NON OBSTANTE collatione alteri facta. Hæc clausula intelligitur de collatione inualida, non autem valida. Claus. 86. n. 1. p. 97.
Non obstante quacunque generali reservatione. Hæc claus. an & quando releuet à mentione facienda de vacatione in Curia, ostenditur, ib. n. 3. p. 98.
Non obstante quacunque exceptione. Hæc clausula & quando censetur remouere exceptionem declinatoriæ fori incompetentis, ostenditur Claus. 132. ex n. 13. pag. 138.
Non obstante quacunque consuetudine, &c. Hæc clausula an & quando censetur tollere consuetudinem immemorialem, latè, ostenditur Claus. 87. ex n. 3. p. 98. & 99. & an censetur prohibita non solum de præterito, & de præsentis, sed etiam de futuro, ib. n. 11 & 12.
Non obstante quacunque præscriptione. Hæc clausula tollit præscriptionem longi temporis, non verò longissimam, neque immemorialem. Claus. 78. n. 1. & 2. p. 100. nisi sit male fidei præscriptio, vel illa allegetur in vim priuilegij præsumpti, & probati per tempus immemorabile, si materia de qua agitur talis sit, vt legitimi superioris priuilegio concedi possit, ib. n. 3. & 4.
NON OBSTANTIBUS, ETC. Hanc clausulam non potest apponere inferior à Principe, neque testator in suo testamento. Claus. 82. n. 2. & 3. pag. 92. Tollit omnia quæ dispositioni, in quo est apposta, obstare possunt, ib. n. 4. Habet locum in his, quorum verisimiliter Papa notitiam habuit, ib. n. 6.
Non obstantibus, &c. Hæc clausula non tollit obstacula personalia. Claus. 82. n. 7. p. 92. nec vitium subreptionis, ib. n. 8. nec iura contraria posita in rescripto, seu Bulla aliqua, ib. n. 12. Nihil operatur vbi concurrunt plures defectus, ib. n. 9. nec vbi dispositio nulla existeret, super qua apposta est, ib. n. 10. Non tollit dispositionem iuramento firmatam, ib. n. 19. p. 93. Non sufficit vbi lex Canonica, vel Ciuilis habet clausulam derogatoriæ ad futura rescripta, nisi faciat mentionem de illa lege specialiter, vel saltem per verba æquipollentia ib. n. 13. p. 92. veluti si huic clausulæ addita sint verba illa, Etiam si de ipsa &c. ib. n. 15. Non facit vt censetur derogatum statuto particulari, ib. n. 16. pag. 93.
Non ob

Index rerum, & verborum.

Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apost. An per hanc clausulam censetur derogatum regulis Cancellariæ: remissive, Claus. 83. n. 18. p. 93.

Non obstantibus privilegiis. Hæc claus. non derogat privilegiis, quæ in corpore Iuris clausa sunt, nisi additum sit, Etiam clausis, &c. Claus. 83. n. 1. p. 94. Nec derogat privilegio primo continenti clausulam derogatoriam, nisi addantur verba, etiam si talia forent, &c. ibid. n. 7.

Non tollit privilegia Principis, quæ transferunt in vim contractus, aut titulo oneroso comparata sunt, ibid. n. 8. & 9. p. 95. Non comprehendit privilegia futura, ibid. n. 15. Non operatur derogationem beneficii iurispatronatus fundari a patrono laico, si apponatur in eius provisione, ibid. n. 16. Non inducit dispensationem licet tollat subceptionem, ibid. n. 17. Non derogat privilegio ad pias causas, nec concessis commiserationis causis, aut gratia publicæ utilitatis, ibid. num. 18. 19. & 20. Nec privilegio viduis & pupillis concessio, ibid. n. 21. Non operatur in tertij præiudiciu si de magno agatur, ibid. n. 22. non tollit oracula viuz vocis, ibid. n. 23.

Non obstantibus quibuscunque pactis. Hæc claus. non comprehendit pactum iuratum, nec dicitur derogare dispositioni firmatæ consensu partium, nec statutis particularibus civitatum, nec operatur quando Princeps non fuit optimè informatus de partium conventionibus sæpius confirmatis. Claus. 85. ex n. 1. p. 97.

Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c. Hæc claus. non tollit statuta per Papam edita, seu confirmata, nec etiam iurata. Claus. 84. n. 1. & 2. pag. 96. Nec tollit statutum, seu constitutionem requirentem certam formam servari debere, nisi in specie de illa forma sit dictum, ibid. n. 8. pag. 97.

Non obstantibus statutis Ecclesiæ per quæ nostra concessio impediri posset. Hæc claus. non tollit obstacula dilatoria, sed tantum impeditiva, nisi additum sit, Per quæ effectus nostræ gratiæ impediri quomodolibet possit, vel differri. Claus. 84. n. 3. & 4. p. 97.

Non obstantibus statutis Ecclesiæ iuramento, confirmatione, Apostol. &c. Hæc claus. tollit statuta quælibet Prælatorum, & Ecclesiarum citra foundationem condita, non verò statutum singulare super certo beneficio. Claus. 84. n. 5. & 6. p. 97.

Non se adstringens, &c. non facit ut quis videatur recedere à Iuris communis regulis. Claus. 89. n. 2. pag. 101. Habet vim excusationis ne scilicet actor plus debito petens teneatur probare id quod petatum est, ib. n. 4.

Operatur ut actor non teneatur probare qualitatē deductam in libello, ibid. n. 5. Item operatur ne noceant impertinentia, superflua, & inepta, ibid. n. 6. Non videtur removere qualitatem expressam, cuius probatio necessaria est, sed solum remouet probationem necessariam, ibid. n. 7.

Non semper. Hæc dictio ostendit exceptionem, sicut dict. Plerumque dict. 223. n. 1. pag. 184.

Non solum. Hæc importat eandem voluntatem, & dispositionem quoad omnia, dict. 224. n. 1. p. 184.

Non tamen à nobis provisiones habentes. Hæc claus. an excludat habentes provisionem à prædecessoribus. Claus. 90. n. 1. & n. 7 & 8. p. 101. Et apponi solet ad exclusionem provisionum à Legatis & Nunciis, qui auctoritate Apost. conferuat, ibid. n. 3. p. 102. Procedit siue fuerint bene siue male provisioni, ibid. n. 4. Intelligitur de provisioni tempore datæ ipsius Brevis, non de providendis, præsertim post declaratorium censuratum, & executorialis concessis contra intersum, ibid. n. 5.

Nov. Hoc pronomen est personale. Dict. 225. n. 1. p. 284. si verò dicatur Nosmetipsi, erit personalissimum, ibid. n. 2.

Novum non potest à nobis sine facto nostro auferri, Axioma. 163. n. 2. p. 103.

Notra omnia facimus quibus auctoritatem nostram impartimur, ibid. n. 1.

Notarius quando dicit in instrumento, Præsentibus talibus, &c. tunc claus. illa, & cetera, est extendenda, quod scilicet testes fuerint rogati. Claus. 14. n. 8. p. 17.

Notarius si scripsit obligationem mulieris pro alio cum claus. Renuntiavit, &c. non comprehenditur renuntiatio Velleiani, ibid. n. 1. p. 18.

Notarij ex vii & stylo an apponantur clausulæ accessorie, ostenditur claus. 1. n. 7. p. 2.

Notariorum ex fide probatur quod clausulæ fuerint appositæ potius ex stylo notarij, quàm ex consensu partium, ibid. n. 8.

Notariorum potius ex more & stylo, quàm ex contrahentium mente censetur appositæ claus. Et si plura valet, donat. Claus. 58. n. 1. p. 62.

Notarius præsumitur rogatus apponere in instrumento omnes clausulas consuetas, nisi partes hanc consuetudinem ignorauerint. Claus. 35. n. 4. p. 34.

Notariorum de stylo non censetur appositæ claus. Ad habendum. Claus. 4. n. 2. p. 4.

Notoriam dicitur omne illud, quod ex actis iudicij constat. Appell. 156. n. 3. p. 158.

Notorium dicitur delictum commissum, vel confessum in iudicio, ibid. n. 4.

Notorij appellatione in dubio intelligitur de notorio facto, non iuris, ibid. n. 1. p. 158.

Notorij appellatione venit omne illud, quod aliqua tergiuersatione celari non potest, ibid. n. 2. p. 159.

Nova appellatio venit terra de nouo ad culturam redacta, cuius non extat memoria quod culta fuisset, & sic dicitur ager nunc primum præcisus, Appell. 167. n. 1. pag. 159.

Noverca appellatio venit nouerca simpliciter, non autem nouerca magna, seu secundum quid, Appel. 168. n. 1. pag. 159.

Novationem in præiudiciu contrahentis inducit claus. Rato manente pacto. Claus. 128. n. 8. p. 139.

Novum nihil inducit verbum, Declaramus. dict. 80. n. 1. pag. 222.

Novitius in fauorabilibus venit appellatio Religiosorum. Appel. 233. n. 16. p. 187.

Novitius percussus est excommunicatus, sicut percussus professus, ibid. n. 17.

Novitius privilegio fori gaudet, ibid. n. 18.

Novitius immunis est à gabelarum solutione, ibid. numero 19.

Novitius gaudet privilegiis Religioni concessis, ibid. numero 20.

Novitius non venit appellatio Religiosorum in odiosis, ibid. n. 21.

Novitius monachus non appellatur, nec efficitur de corpore monasterij ante professionem. Appel. 233. num. 24. pag. 187.

Novitius ante professionem remanet laicus, ibid. numero 25.

Novitius non adstringitur præceptis, & statutis Religionis, ibid. n. 26.

Novitius non tenetur ut professus persolvere diuinum officium, ibid. n. 27.

Novitius non tenetur interesse cum professis in Capitulo, ibid. n. 28.

Novitius non subiicitur casibus Religionis reservatis, ibid. num. 29.

Nullatenus. Hæc dictio est vniuersalis negatiua, excludens quancunque minimam partem dict. 226. n. 1. p. 284. Negat omnes casus, & omnem potentiam, ibid. n. 2. Tollit dispensandi facultatem, ibid. n. 3. Importat nullitatem actus ipso iure, ibid. n. 4. Habet virtutem decreti irritantis, ibid. n. 5. & vim late sententiæ, ibid. n. 6. pag. 285.

Nullitas ex tribus vbi adest, cessat claus. Arbitrio Rotæ. Claus. 10. n. 20. p. 15.

Nullitatem actus ipso iure important dict. Nullatenus. dict. 226. n. 4. pag. 284. & dict. Eo ipso dict. 106. n. 1. pag. 231. & dict. Penitus. dict. 249. n. 6. p. 297. Et dict. Nullus. Dict. 229. num. 3. pag. 285. Et verbum, Esse, dict. 108. n. 1. p. 221.

Nullitatem actus ab initio operatur decretum irritans, Claus. 40. n. 4. p. 43.

Nullitatem incontinenti operantur dictiones, Ipso facto, ipso iure, absque alio iudicis ministerio. dict. 178. num. 5. pag. 253.

Nullitergo hominum liceat, &c. Hæc claus. consuevit apponi in privilegiis publicis, Claus. 91. num. 2. pag. 101. secundum aliquos videtur importare comminationem priuationis beneficiorum, ibid. n. 3. sed melius secundum alios pœnam arbitriam, ibid. n. 5. non tamen comprehendit illos, qui se opponerent de iure, & non de facto, ibid.

Index rerum, & verborum,

- ibid. n. 4.** Posita in litteris Imperialibus quid importet, ostenditur. *ibid. n. 6. p. 102.*
- NVLIVS MOMENTI.** Hæc verba important ipso iure nullitatem actus in contrarium gesti, *dict. 117. n. 1. p. 185.*
- NVLLO MODO.** Hæc dictio est vniuersalis negatiua, & prohibitiua, excludens omnem casum. *Dict. 118. n. 1. pag. 185.* & omnem modum, qui aliàs esset permissus, *Claus. 92. n. 1. pag. 103.* & ideò dicitur negatiua omnis potentie idem operans quod *Dict. Penitus, ibid. n. 3.* estque præcisa, & operatur præcisam prohibitionem, ac idem quod clausula veritatis, *d. dict. 118. n. 2.* Excludit dispensationem, & importat canonem latæ sententiæ, *ibid. numero 4. & 5.*
- NVLLO PACTO.** Hæc dictio idem importat quod nullo pacto, & trahitur ad non specificata, *Claus. 92. n. 4. pag. 103 & Dict. 118. n. 6. p. 185.*
- NVLVM** quod est, nullum producit effectum. *Axiom. 164. n. 1. p. 103.*
- Nullum esse, vel esse sine effectu paria sunt, *ibid. n. 2.*
- Nullum quod est, ius aliquod tribuere non potest, *ibid. num. 1.*
- Nullum ipso iure non præstat impedimentum, *ibid. n. 4.*
- Nullum quod est, allegabile non est, *ibid. n. 5.*
- Nullum quod est, regulariter confirmatum non censetur nisi expressè dicatur, *ib. n. 6.*
- Nullum quod est initio ipso iure ratificari non potest, *ibid. n. 7. p. 104.*
- Nullum quod est rescindi non potest, *ib. n. 8.*
- Nullum ab initio non conualescit ex tempore, *ibid. numero 9. & 10.*
- NVLVS** pro alterius delicto puniendus est. *Axiom. 181. n. 5. pag. 111.*
- Nullus auditur contra factum Principis ex certa scientia. *Claus. 59. n. 22. p. 66.*
- Nullus, est dictio vniuersalis negatiua, & omnia excludit tam principale quàm accessorium, & omnem etiam minimam partem. *Dict. 119. n. 1. & 2. pag. 185.* vbi *num. 4.* quod aliquando non est negatiua vniuersalis. Denotat nullitatem ipso iure, *ibid. n. 3. pag. 186.* Non excludit præscriptionem longissimi temporis, *ibid. num. 6.* Nec excludit similia, *ibid. n. 7.* Distributiua est, pertinens ad plura, nec potest de vno prædicari, *ibid. numero 8.* Importat necessitatem, & proposita verbo recipiatur aufert potestatem aliter recipiendi, *ibid. numero 11.*
- NUMERI** pluralis appellatione venit etiam singularis, quando ratio eadem est in vno, quæ in pluribus. *Appell. 169. n. 1. p. 159.*
- Numerus pluralis verificatur in singulari quando sumus in dispositione de futura conditionali, quia intelligitur quatenus extent, *ib. n. 3.*
- Numeri singularis appellatione venit quandòque pluralis, *ibid. n. 4.*
- Numerum expressum limitat *Dict. Ultra, Dict. 428. num. 5. pag. 381.*
- Numerum maiorem quàm fuerit expressum non includit *dict. Saltem, adiecta dispositioni numerali. Dict. 355. num. 2. pag. 352.*
- Numerum quemcunque importat *Dict. Plures, quando est comparatiuè posita, & denotat excessum. Dict. 163. n. 4. pag. 302.*
- NUNC.** Hæc dictio est demonstratiua præsentis temporis. *Dict. 130. n. 1. pag. 186.* Non semper denotat tempus instans, sed ad id, quod nouiter factum est, refertur, *ibid. num. 2.* Denotat extremitatem temporis, *ibid. n. 3.* Tollit omnem dilationem temporis, & importat vt quid fiat absque illa. *ibid. n. 4.*
- Nunc & pro tempore. Hæc clausula futura comprehendit. *Claus. 93. n. 1. pag. 103.*
- Nunc, & pro tempore referuandas. Hæc claus. adiecta in facultate transferendi pensiones, refertur ad tempus translationis. *Claus. 93. n. 1. p. 103.*
- NYNQVAM.** Hæc dictio est vniuersalis negatiua comprehendens omnem casum, & omne tempus, & æquipollet dictionibus vniuersalibus negatiuis, nullamque recipit restrictionem cum sit indefinita. *Dict. 131. num. 1. pag. 186.*
- NUPTIARVM** appellatione continentur primæ, quia secundæ nuptiæ sine adiuncto non cadunt sub vocabulo nuptiarum. *Appell. 170. n. 1. p. 259.*
- Nuptiarum secundarum appellatione veniunt tam secundæ, quàm tertie, quartæ, & deinceps, quia respectu præcedentiæ aliæ sunt secundæ, & omnes post primam sunt secundæ. *ibid. n. 2. p. 260.*
- NVS** appellatione propriè continetur pronurus, & deinceps in materia admittendæ satisfationis, & in vltimis voluntatibus. *Appell. 171. n. 1. p. 260.*
- NYNQVAM.** Hæc dictio accipitur pro nullo in loco, vel cum nullibi est. *Dict. 132. n. 1. p. 285.*
- O.**
- OBLATIONES** dicuntur eleemosynæ, quæ offeruntur Curatis Ecclesiæ, vel Ecclesiæ pro Missis, orationibus, vel pro mera eleemosyna. *Appell. 172. n. 3. pag. 260.*
- Oblationum appellatione continentur omnia mobilia, & immobilia, quæ dantur Ecclesiæ, siue in Ecclesia, siue extra, *ibid. n. 1.*
- Oblationum sub nomine veniunt quæ offeruntur ad altare, *ibid. n. 2.*
- Oblationum appellatione veniunt decimæ, *ibid. n. 4.*
- Oblationes, & decimæ in quo differant, ostenditur, *ibid. num. 5.*
- Oblationem non admittit claus. Resectis expensis, sed requirit veram, & actualem solutionem, *Claus. 132. num. 2. pag. 239.*
- OBLIGATIO** ad antidota non est debita ex iustitia, sed ex voluntate, *Axiom. 31. n. 3. p. 13.*
- Obligatio ad antidota non potest adduci in pactum, *ibid. num. 2.*
- Obligationem annuam habens potest hodie agere, vt cum venerit dies debitor soluat. *Axiom. 9. n. 8. pag. 9.*
- Obligationis cessante causa, cessat ipsa obligatio, *Axiom. 40. n. 10. p. 28.*
- Obligatio naturalis geminata parit efficacem actionem, & obligationem, *Axiom. 105. n. 105. n. 13. p. 67.*
- Obligatio Cameralis habet executionem paratam. *Claus. 161. n. 2. p. 160.*
- Obligationi Camerali apposita claus. Pro omnibus, &c. operatur vt possit agi contra nomen debitoris perinde ac si specialiter promississet etiam nulla habita cessione. *Claus. 105. n. 6. p. 110.*
- Obligatio concepta sub verbis. Ita quidd in quocunque casu, &c. dicitur facta verbis illatiuis, & accessoriis ad præcedentem obligationem. *Dict. 182. n. 6. p. 265.*
- Obligatione annua sufficit semel cauisse, quia in principio cuiuslibet anni conditio purificatur, & noua nascitur obligatio. *Claus. 16. n. 4. p. 18.*
- Obligatio regulariter non in solidum, sed pro virili parte inter plures correos facta censetur. *Claus. 71. n. 1. p. 79.*
- OBLIGATVS** sub pœna facere duo copulatiuè non euitat pœnam si vnum tantum facit. *Axiom. 59. n. 3. p. 38.*
- Obligatus ad continuam residentiam intelligitur horis congruis, & salua necessitate, vel infirmitate. *Dict. 68. n. 5. p. 216.*
- Obligati obseruare pacta & conuentiones si contraveniunt etiam in vno, non possunt petere sibi obseruari. *Axiom. 98. n. 9. p. 63.*
- OBLIQUVM** est verbum Cadat. *Dict. 40. n. 1. p. 210.*
- OBSCVRE** respondere, & nihil respondere paria sunt, *Axiom. 165. n. 2. p. 106.*
- Obscure loquens æquiparatur tacenti verum, *ib. n. 3.*
- OBSCVRS** minimum est sequendum, *ibid. n. 4.*
- Obscurus inspicit debet quod verosimilius est, *ibid. n. 5.*
- OBSCVRITAS** reprobatur in omni dispositione. *Axiom. 165. n. 1. pag. 108.*
- OBSTACVLA** dilatiua, vt tollantur per claus. Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c. addi debent verba huiusmodi. Per quæ effectus nostræ gratiæ impediri quomodolibet posset, vel differri. *Claus. 83. n. 4. p. 97.*
- Obstacula personalia non tollit claus. Non obstantibus, &c. *Claus. 82. n. 7. p. 92.*
- OBREPTIO** non suppletur à clausula Motus proprii. *Claus. 79. n. 23. p. 87.*
- Obreptionem non tollit claus. Pro expressis. *Claus. 102. num. 18.*

Index rerum, & verborum.

- num. 18. p. 118. Nec claus. Supplentes, &c. Claus. 177. n. 17. p. 179.
- Obreptionem & subreptionem tollit claus.** De plenitudine potestatis. Claus. 41. n. 19. p. 19.
- OBSERVANTIA** specialis derogat generali. Axiom. 107. n. 10. p. 70.
- OBTVIT.** Verbum hoc significat Ius fuisse controuersum. Dict. 134. n. 1. p. 187.
- OBVENTIONVM** appellatione veniunt oblationes, ac personales decimæ, quæ dantur diebus, quibus accedunt ad Ecclesiam beneficiati, & ex mortuariis, & similibus, Appell. 173. n. 1. p. 160.
- Obuentiones** dicuntur fructus ex re venientes cuiuscunque sint emolumenti, ib. n. 3.
- Obuentionum** beneficij, seu præbendæ appellatione non veniunt distributiones quotidianæ, ib. n. 4.
- OCCIDERE** se ipsum nemini licet, Axiom. 147. numero 2. pag. 95.
- OCCASIO** apud Oratores pro opportunitate temporis accipitur. Dict. 136. n. 1. p. 187.
- Occasio** interdum sumitur pro causa remota, & non vera, atque irrationabili, nonnunquam pro vera, & rationabili, ib. n. 7.
- Occasio** à causa differt, quia causa propriè per se ordinatur ad aliquid, occasio verbè etiam remotissimam causam, & non rationabilem comprehendit, ibid. num. 6. Item causa accipitur pro finali, occasio pro impulsiva, ibid. n. 8. pag. 188. Item causa consistit in Iure, occasio verbè in facto, ibid. n. 9.
- Occasione** apud Iureconsultos aliter atq; aliter accipitur, ibid. n. 1. pag. 187. & idem sæpè importat quod Dict. Propter, ibid. n. 11. pag. 188. & denotat causam remotam, & impulsivam siue directè, siue indirectè, siue quocunque modo, ib. n. 5. p. 187.
- OCCUPARE.** Hoc verbum tam in bonam quàm in malam partem accipi potest. Dict. 135. n. 1. p. 187.
- Occupare, & inuadere** differunt, quia primum ad mobilia sicut etiam verbum Rapere, pertinet, secundum verbè immobilia concernit, ibid.
- ODIOSA** censetur claus. de plenitudine potestatis. Claus. 41. n. 5. p. 48.
- Odiola dispositio** loquens de monachis non extenditur ad Canonicos regulares. Axiom. 166. n. 1. p. 105.
- Odiola, vel fauorabilis an & quando** censetur dispositio, ostenditur, ib. n. 5.
- Odiolis non admittitur extensio etiam ex identitate rationis**, ibid. n. 7.
- ODIA** sunt restringenda, ib. n. 1.
- Odium** quibus modis accipitur, ostenditur, ib. n. 4.
- ODONELLI** vini nomine continentur. Appell. 174. num. 2. pag. 301.
- ODONELVM** est vinum solum ex vis certo modo ita expressum, vt ad mellis dulcedinem proximè accedat, ibid. num. 3.
- OFFENSÆ** appellatione non continetur levis, sed grauis. Appell. 174. n. 1. p. 261.
- OFFICIALIS** dicitur quasi alterius officium exercens. Appell. 175. n. 1. p. 261.
- Officialis appellatione** propriè venit is, qui sub alio ministerialiter exercet iurisdictionem, ib. n. 1.
- Officialis diocesani appellatione** venit Vicarius generalis Episcopi illius diocesis, ib. n. 8.
- Officialis, & Vicarius** sunt synonyma, ib. n. 9.
- Officialis nomen simpliciter** prolatum etiam ad foranum secundum subiectam materiam referri potest, ibid. n. 11. & 12. p. 262.
- Officiales** largè sumpti non continentur sub dispositione loquente de Officialibus quòd debeant esse annales, ib. n. 7. p. 261.
- Officialium** appellatione in materia fauorabili non veniunt habentes iurisdictionem, qui largo modo dicuntur habere officium, secus in odiosa, ib. n. 3. & 4.
- Officiales** si prohibeantur in statuto mercaturam exercere, non veniunt Officiales largè, & impropriè sumpti, & qui nullam habent iurisdictionem, ib. n. 5.
- Officiales** veniunt appellatione ciuium donec in ciuitate morantur. Appell. 178. n. 4. p. 164.
- Officiales itinerantes** quales expensas petere possint. Appell. 92. n. 8. p. 190.
- OFFICIUM** suum nemini debet esse damnosum. Axiom. 167. n. 1. p. 105.
- Officia** duo respectu eiusdem actus, & quando sunt principalia regulariter gerere, & obtinere non potest, secus quando vnum est principale, & aliud accessorium, vel respectu diuersorum actuum, ib. n. 2. & 3.
- Officium vnum habentis, & acceptantis aliud** pœna quæ sit, ostenditur, ib. n. 4.
- Officium** latè sumptum comprehendit omne ministerium aliis necessariò adimplendù, licet per artem exerceatur, quod vocatur artificium, in specie tamen, & magis propriè ab illo differt. Appell. 176. n. 1. p. 262.
- Officiorum** appellatione continentur tam beneficia Ecclesiastica, quàm etiam alia munera, non solum publica, sed etiam priuata, licet sint vilia, & infima, quia scilicet omnia certa sub se continent ministeria, ad quæ illa obtinens, seu gerens adstrictus, vel deputatus est, ibid. num. 1.
- Officiorum diuinorum appellatione** quæ veniant, ostenditur, ib. n. 5. p. 263.
- Officia deputata** alicui Ordini, quæ sunt à ministris ab Ecclesia deputatis, ex eorum officio, & ipsius Ecclesiæ nomine, interdicti tempore protestantur, ibid. numero 6.
- Officio ad beneficium** valet argumentum, loco 77. num. 1. pag. 318.
- OLÆ** appellatione in legato quid veniat, ostenditur. Appell. 178. n. 1. p. 164.
- OLIM.** Hæc dictio tria tempora denotare potest, præteritum, futurum, Dict. 137. numero 1. pag. 188.
- OMISSVM** pro omisso habetur in rescriptis, dispensationibus, priuilegiis, dispositione Indicis, & testatoris. Axiom. 39. n. 5. p. 25.
- Omissum in contractibus** habetur pro omisso, ibid. num. 3.
- Omissa in contractu** censentur ea, quæ non sunt de illius natura, si expressa non sunt, ibid. n. 4.
- Omissus casus** à statuto remanet in dispositione Iuris communis, ib. n. 8. p. 26.
- OMNIS** qui dicit, nihil excludit. Axiom. 168. num. 1. p. 105. & Dict. 141. n. 16. p. 192.
- Omnia nostra** facimus, quibus auctoritatem nostram impartimur, ib. n. 2.
- Omne, & totum** differunt, quia totum de eadem re dicitur, omne verbè de pluribus. Dict. 141. n. 15. p. 291.
- Omnia affixa, & defixa** ædibus, ac posita in domo perpetuis vsibus veniunt in venditione domus. Appell. 82. n. 14. p. 183.
- Omnia vt simul** veniunt in dispositione, ac singulariter censentur comprehensa, operatur claus. Omnia, & singula. Claus. 96. n. 3. p. 110.
- Omnia absque villa limitatione** includit claus. Omnia, & singula, ibid. n. 3. & continet omnia & singula quæ sunt præmissa, siue principaliter, siue incidenter & accessorie, ibid. n. 8.
- Omnia vt comprehendantur, quæ per translationem** vniuersalem veniunt, operatur claus. Quam, & quas. Claus. 121. n. 8. p. 118.
- Omnia comprehendit claus. Pleno iure, non indigens** adiectione. Claus. 101. n. 12. p. 116.
- Omnia non comprehendit dict. Omnis, quando ex tali** comprehensione absurdum resularet. Dict. 141. num. 19. pag. 292.
- Omnia, quæ solent sequi postea, & subintelligi quoquo modo** possunt ad perficiendam orationem, completitur clausula cæterata. Claus. 14. n. 5. p. 17.
- Omnia quæ sunt de natura subiectæ materiz, stylo, aut consuetudine, virtualiter** includit clausula cæterata, ibid. num. 7.
- Omnia etiam futura, de quibus fuit facta mentio, repetit** dictio Dicta, Dict. 87. n. 7. p. 115.
- OMNESQUE ALIOS, &c.** Hæc claus. si fuerit appposita in commissione causæ dat iurisdictionem contra quoscunque interesse prætendentes. Claus. 94. n. 2. p. 104. Iurisdictionem non tribuit contra specialiter priuilegiatum, ib. n. 8. Non comprehendit pauperes qui propter paupertatē se defendere non possunt, ibid. num. 9. Nec sceminas, ibid.

Index rerum, & verborum.

ibid. n. 10. nec maiores personas, illustres, aut qualificatas, & particulari nota dignas, ibid. n. 11. & 12. nec Vniuersitatem, Capitulum, aut Collegium, ib. n. 13.

OMNIA, ET SINGULA, &c. Hæc claus. habet vim specialis, & indiuiduæ expressionis. Claus. 95. n. 1. p. 109. Operatur vt omnia simul veniant in dispositione, ac singulariter censeantur comprehensa, ibid. n. 2. Includit omnia absque vlla limitatione, ibid. num. 3. continet omnia & singula, quæ sunt præmissa, siue principaliter, siue incidenter, siue accessorie, ibid. n. 8. Habet disunctiuam virtutem, aliquando verò copulatiuam, ibid. num. 9. refertur ad enunciatiuam in instrumento contentam, in quo illa legitur apposita, ibid. n. 13. In priuilegio posita ostendit illud fuisse concessum etiam singulariter, ibid. n. 11. In coadiutoria apposita operatur, vt coadiutor possit facere ea omnia, quæ explere poterat coadiutus, ibid. n. 12.

OMNI MELIORI MODO, &c. Hæc claus. operatur pleno iure, & sine diminutione. Claus. 95. n. 2. pag. 106. Equiparatur iuramento ad sustinendum actum, ibid. n. 4. Subintelligitur in testamento inter liberos, ibid. num. 7. Operatur vt melior via censeatur electa, ibid. n. 6. & vt dispositio eius vigore non restringatur ad expressa, sed extendatur ad omnes casus, in quibus actus melius sustinetur, ibid. n. 7. facit sustineri actum, etiam si alio modo, quam expressum sit, valere possit, ibid. n. 8. & dispositionem sustineri facit secundum ea, quæ congruentius exprimi potuissent, si secundum verba expressa sustineri non possit, ibid. n. 9. & facit vt si actus non possit valere eo modo, quo fuit gestus, valeat eo modo quo iure fieri potuit, ibid. n. 10. pag. 107. Operatur vt remedium vtilius dicatur deductum, & vt censeatur intentatum omne magis fauorabile, & deducta omnis actio necessaria, & proficua actori, ibid. num. 11. & 12. Supplet solemnitatem, & conualidat actum inualidum ex omni capite, quo fieri potuit, ibid. n. 13. Facit valere contractum inualidum, & validum in vim validioris, ibid. num. 14. Comprehendit vltra expressa quando adest dict. Et, vel alia copulatiua, secus si simpliciter, ibid. n. 15. Operatur licentiam capiendi possessionem propria auctoritate, ibid. num. 16. & vt legatarius possit capere legatum propria auctoritate, ibid. n. 17. Operatur etiam disponentem noluisse restringere suam dispositionem ad specificata, sed voluisse illam gerere eo modo quo de iure melius fieri potuit, ibid. n. 18. Extendit dispositionem vt casus omnes, & modos comprehendat, quibus dispositio fit fortior, & plenius valeat, ibid. num. 19. Comprehendit casus omnes etiam maiores, ac improprios adiecta dictioni vniuersali, Quocunque, ibid. num. 20. Facit cessare pœnam petentium plus debito, ibid. num. 21. Operatur vt censeatur imploratum officium Iudicis in libello, & quoddam omnia arbitrio Iudicis censeatur remissa, ibid. num. 22. & vt in casu dubio interpretetur libellus eo modo, qui fauorabilior est auctori libellanti, ibid. n. 26. Et quoddam contraria remedia possint cumulari, ibid. n. 27. & vt censeatur libellans deduxisse omnia narrata, & non se restrinxisse ad conclusionem, si non competit, ibid. n. 29. Et vt actio omnis, & omne officium Iudicis censeatur intentatum in libello absque aliqua expressione actionis, vel officij Iudicis, ibid. num. 33. tollit ineptitudinem libelli, ibid. n. 25. ac contrarietatem & incertitudinem in libello, ibid. n. 28. Facit valere electionem factam per vota conditionalia, & incerta, ibid. n. 31. Operatur quoddam verbum, Relinquo, in testamentis importet institutionem, ibid. n. 33. pag. 108. Facit vt testamentum in scriptis si non valet vt in scriptis, quoddam valeat vt nuncupatiuum, ibid. num. 34. Apposita in ultimo testamento habet vim derogationis primi testamenti, ibid. num. 37. Habet vim expressi, ibid. num. 38. Operatur vt donatio causa mortis transeat in donationem inter viuos, vel è contra, ibid. n. 39. Et vt proprietates in dubio censeatur relicta, ibid. n. 43. Et vt donatio de bonis presentibus, & futuris sustineatur quoad presentia, ibid. num. 44. Et vt Iudex deferat Iuramentum suppletorium parte non petente, ibid. num. 45. Efficit substitutionem directam pupillarem, quæ alias talis non erat, & substitutionem directam resolutam in fideicommissariam, ibid. n. 46. & 47. Operatur validitatem in prælegato nullo, ibid. n. 48. Inducit transmissionem absque detractioe Trebellicanicæ si ponatur in testamento, ibid. num. 49. Denotat volunta-

tem enixam, & spontaneam disponendi, ibid. num. 51. Operatur vt filij positi sub conditione dicantur dispositiue vocati, ibid. n. 50. Refertur respectu mandati expressi, ibid. n. 53. Operatur etiam quoad ea, quæ ex expressis aptè inferri possunt, ibid. n. 54. p. 109.

Omni meliori modo, &c. Non operatur quoad contraria. Claus. 95. n. 57. p. 109. nec vbi pro forma requiritur expressio certa, ibid. n. 60. nec quando sunt expressi modi inepti, si aptus modus ex expressis descendere non potest, ibid. n. 61. Item nec operatur actus validitatem quando defectus non est in solemnitate, sed in substantia & forma, ibid. n. 65. Nec contra mentem & intentionem pactum, ibid. n. 68. Nec vt faciat valere actum quoad incognita, & incognita, ibid. n. 55. Non potest extendere dispositionem vltra cognita agenti tempore actus, ibid. n. 56. Non restringit iudicium ad causam expressam, nec sustinet libellum continentem remedia contraria, ibid. n. 58. Non alterat dispositionem, nec ampliat, ibid. n. 63. Non attenditur actui imperfecto, ibid. n. 64. Non tribuit vim & effectum actui re vera nullo, ibid. n. 67. Non sustinet actum omni alio modo, sed secundum propositum agentis, ibid. n. 69. Demum, non operatur nisi quoad narrata, seu summam, aut rem petitam, non autem quoad aliud quod plus probaretur, ibid. num. 59.

OMNI MODO. Hæc dictio est præcisa, & importat idem quod Per omnem modum. dict. 139. n. 1. p. 288. Denotat voluntatem liberam & præcisam, ibid. n. 2. Importat substantiam, & totalitatem, ibid. n. 4. pag. 289. Est apta comprehendere omnes species eius, cui annectitur, ibid. num. 5. Inducit quandocumque perpetuitatem, ibid. num. 6. Denotat potestatem plenariam, ibid. num. 7. Iuncta alicui verbo facit vt verbum illud capiatur vt genus, & omnia comprehendat, ibid. num. 9. Importat quandocumque canonem latæ sententiæ, ibid. num. 10. Recipit congruam interpretationem à iure communi, ibid. n. 11. p. 289.

OMNIMODA. Hæc dictio vniuersalis est, quæ comprehendit omnia. dict. 138. n. 1. p. 288.

Omnimoda dispositio. Hæc verba sunt generalia, & comprehendunt quamlibet dispositionis speciem. dict. 138. n. 2. p. 288.

OMNIMODO significat idem quod Totaliter. Penitus. dict. 139. n. 3. p. 289.

OMNINO. Hæc dictio casus omnes indistinctè comprehendit. dict. 140. n. 1. p. 289. Præcisa est, habetque præcisam naturam, ibid. n. 12. p. 290. Importat præcisam executionem, & non patitur aliquam restrictionem, ibid. num. 13. Denotat necessitatem præcisam, ibid. n. 14. Habet vim decreti irritantis, & quicquid sit contra clausulam, vbi talis dictio reperitur, pro infecto haberi debet, ibid. n. 15. Reddit processum nullum quemadmodum dict. Nullo modo, ibid. num. 16. Excludit exceptionem, ibid. num. 17. Recipit interpretationem à iure communi, ibid. num. 18. Importat idem ac, Ipso iure, vbi adiicitur verbo futuri temporis, ibid. num. 19.

Omnino. Hæc dictio importat, & idem significat quod Omni casu. Nullo modo. Absolutè, Penitus. Indistinctè. Omni ex parte. Omnimodò, sine diminutione. Sine fine. In perpetuum, liberè. Sine dispensatione. dict. 140. ex n. 1. vsque ad n. 11. p. 289. & seq.

OMNINO. Hæc dictio vniuersalis est, & nihil excludit. dict. 141. n. 1. p. 291. Comprehendit masculos, & feminas, ibid. num. 2. Complectitur ea, quæ alijs non excluderentur, seu comprehenderentur, ibid. n. 3. & 6. Prolata ab homine nullam restrictionem recipit, ibid. n. 4. Facit comprehendere plures casus etiam dissimiles, ibid. n. 5. Est collectiua plurium, itaut in vno saluari, seu adaptari non possit, sed ad minus in tribus verificari debet, ibid. n. 7. 8. & 9. Comprehendit bona omnia tam mobilia, & immobilia, quam iura, & actiones, & quid circa futura, ibid. num. 11. 12. 13. & 14. p. 292. Non comprehendit tamen omnia quando ex tali comprehensione absurdum resultaret, ibid. n. 19. Restringitur aliquando ratione subiectæ materiæ, ibid. n. 20. Distributiua est, & attribuit actum cuiuslibet in solidum, quando ponitur in numero singulari, in plurali verò attribuit simul collectiue, ibid. n. 22.

OMNIS qui sentit debet sentire etiam commodum. Axiom. 169. n. 3. p. 106.

Qmua

Index rerum, & verborum.

Onus extrinsecum non minuitur etiam diminuto emolumento, ib. n. 4.
Onus adiectum rei facit ut onus transeat cum illo, ibidem, num. 5.
Onere duplici nemo grauari debet. Axio. 108. n. 4. pag. 71. & Axio. 169. n. 1. p. 106.
Onera plura quis sumere non debet eodem tempore. Axio. 169. n. 2. p. 106.
Onera arbitraria, & voluntaria non sunt detrahenda ex illis centum Rectoribus praestandis. Claus. 47. n. 8. p. 96. necessaria autem maxime, ib. n. 9.
OPERARIUS dignus est mercede sua, Axio. 170. num. 1. pag. 106.
OPERIS libertorum ad feuda validum est argumentum. loco 78. p. 328.
OPINIO communis in genere derogatur per opinionem in specie in casu indiuiduo. Axio. 107. numero 17. pagina 70.
Opinio illa in dubiis est amplectenda per quam fraudibus obuiatur. Axio. 102. n. 5. p. 65.
OPORTET. Hoc verbum excludit iudicis arbitrium, interdum ponitur pro consentaneo, & opportuno, aliquando necessitatem importat, nonnunquam decentiam, & honestatem, non verò necessitatem denotat. dict. 142. ex n. 1. pag. 293.
OPPOSITIO sola non tribuit ius in re, neque ad rem. Cl. 44. n. 8. p. 54.
OPPOSITIVUS interdum stat dict. Videlicet, quandoque determinatiue. dict. 427. n. 4. p. 329.
OPPOSITUM idem operatur in opposito, quod propositum in proposito. Axio. 171. n. 1. p. 106.
Opposita iuxta se posita magis elucescunt, ibidem, numero 2.
Oppositis validum est argumentum. loco 79. numero 1. pag. 328.
ORACULA vox vocis non censentur sublata per claus. Non obstantibus privilegiis, &c. Claus. 83. numero 23. pag. 95.
ORATIO affirmatiua si praecedat dictionem Nisi, negat, si verò oratio negatiua illam praecedat, affirmat. Dict. 217. n. 5. p. 289.
Orationem praecedentem extinguit, & in negationem resoluit dict. Saluo, &c. si non inueniat quid modificet. dict. 356. n. 2. p. 352.
Oratio negatiua quando praecedat, tunc dictio Usque non stat inclusiue. dict. 437. n. 16. p. 386.
ORDINARIUS si conferat beneficium intra mensem, quod fuit specialiter impetratum eum claus. decreti, & institutionis, subsistet collatio si impetrans sui non utatur gratia. Claus. 8. n. 12. p. 10.
Ordinaria iurisdictio alterata non censetur per claus. Committimus, & mandamus. Dict. 61. n. 3. p. 214.
Ordinarius non potest statuere contra ius commune. Appell. 115. n. 3. p. 233.
Ordinarij appellatione venit Episcopus, & quicumque superior, siue inferior Praelatus ab illo, qui iurisditionem Ordinariam habeat in materia sibi adaptabili. Appell. 176. n. 1. p. 263.
Ordinariis ubi aliquid committitur, vel de Ordinariis mentio fit, ad omnes habentes iurisditionem ordinariam commissio fit, nisi subiecta materia aliud exposcat, ibid. num. 2.
Ordinarij appellatione venit Prior S. Ioannis Hierosolymitani, ib. n. 3.
Ordinarij in materia collationis non solum venit Episcopus, sed etiam alius inferior, qui conferendi potestatem habeat, ib. n. 4. p. 264.
Ordinarij appellatione venit Episcopi Vicarius, ibidem, num. 5.
ORDINATA ad finem bonum non debent malum operari. Axio. 99. n. 7. p. 63.
ORDINATIONES Regis Lusitanorum, & leges Hispaniae subditiis ius constituunt. Appellat. 124. numero 3. pagina 237.
ORDO verborum designat ordinem intellectus. Axio. 172. num. 1. p. 106.
Ordo denominationis designat ordinem dilectionis, & charitatis, ib. n. 2.

Ordo scripturae attenditur in dispositionibus, ibid. num. 3. pag. 107.
Ordo, seu series scripturae, ordinem voluntatis ostendit, ib. num. 4.
Ordo geniturae consideratur inter plures fratres, non autem inter filium, nepotem, & pronepotem. Appell. 130. n. 5. p. 239.
Ordo charitatis suggerit ut prius nostris quam extraneis subueniamus. Axio. 42. n. 4. p. 56.
Ordine litterarum validum est argumentum. loco 80. num. 1. pag. 328.
Ordinem successuum denotat dict. Post, praecipue quando respicit personam. dict. 170. n. 6. p. 304.
Ordinem per prius, & posterius importat dict. Post, ibid. num. 7.
Ordinem successuum interdum denotat dict. Siue, dict. 375. n. 7. p. 363.
Oratio successuum non cadit ubi sunt dictiones copulativae Vnde, Cum, Simul, & similes. dict. 110. numero 22. pagina 235.
Ordo iudicialis ut sit sublatus operatur claus. Summariè, &c. Claus. 176. n. 7. p. 177.
Ordinem iudicarium aufert Claus. Sola facti veritate inspecta, & omnem solemnitatem Iuris relaxat. Claus. 173. n. 9. p. 170.
Ordo iudicialis ut ferretur requirit claus. Vocatis vocandis. Claus. 185. n. 16. p. 185.
Ordinis graduum significatiua est dict. Deinde. dict. 82. n. 1. pag. 223.
Ordinis significatiua, atque alternatiua est dict. Seu, & natura sua cadit inter diuersa, dict. 363. numero 2. pagina 356.
Ordinem respectu eiusdem instantiae, & non diuersae denotat dict. Prius. dict. 188. n. 1. p. 311.
Ordinem, & continuationem ad praecedentia denotat dict. Successiue. dict. 82. n. 5. p. 223.
Ordinum appellatione in dispensationibus veniunt solum minores. Appell. 179. n. 1. p. 264.
ORIGINALIUM appellatione veniunt ij, qui nati sunt in loco. Appell. 180. n. 1. p. 264.
ORIGINEM denotat dict. Ex, si iungatur cum genitiuo. dict. 115. n. 10. p. 240.
Originem vel domicilium saepe importat dict. De, dict. 76. num. 9. p. 220.
ORIGINEVS dicitur à natiuitate propria, vel paterna. Appell. 180. n. 2. p. 265.
ORAMENTA, & paramenta Ecclesiastica non veniunt appellatione spoliolum. Appell. 147. n. 9. p. 292.
Ornamentorum Ecclesiasticorum appellatione venit Liber, Calix, & similia. Appell. 180. n. 1. p. 265.
Ornamentorum appellatione vestis muliebris non continetur, ib. n. 2.
Ornamentorum muliebrium appellatione generaliter continentur ea, quibus mulier ornatur, ibid.
Ornamentorum suorum appellatione in legato testatoris non veniunt venalia, ib. n. 3.
Ornamentorum appellatione non continentur lapilli, margaritae, & gemmae adhuc rudes, si aliter appareat de testatoris voluntate, ib. n. 4.
Ornamentorum appellatione continetur carruca dormitoria, si vxor, cui maritus eam legauit, uteretur illa, ibid. num. 5.
Ornamentorum vxoris appellatione in legato ei facto à marito testatore veniunt in aures, armillae, virgulae, annuli non signatorij, gemmae, lapilli, vitrea, mitrae, semimittae, calantica, acus cum margarita, reticula, crocitantia, ib. num. 6.
OS contra claus. Sublata, &c. aperiri nequit sine derogatione reg. de iure quæsito non tollendo. Claus. 175. n. 19. pag. 174.
Oris aperitio tollit rigorem clausulae Sublata, & dat facultatem impugnandi Breue, ibidem, numero 6. pagina 173.
Oris aperitio tollit obstaculum clausulae Sublata, &c. ibid. n. 48. p. 176.
Oris aperitio antequam concedatur per Signaturam Gratiæ, prudentes Iudices in causa non procedunt stante cl. Sublata, &c. ib. n. 16. p. 174.

OSTIVM

Index rerum, & verborum.

QUOTIVM & alia domui affixa continentur illius appellatione, Appell. 32. n. 7. p. 182.
QUOTIVM appellatione non continentur agni, nisi consuetudo esset in contrarium. Appellat. 181. numero 1. pagina 265.

P

PACTUM facere non potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 32. p. 38.
 Pacis capitula inter ciuitates liberae sunt leges. Appell. 122. n. 7. p. 239.
 PACIVM dicitur lex data negotiis. Appell. 129. numero 5. pag. 238.
 Pactum nudum geminatum parit actionem, Axiom. 107. n. 11. p. 67.
 Pactum importat verbum Promisit, si viua voce prolatum sit. dict. 290. n. 2. p. 315.
 Pactum factum cum aliquo adhibita dict. Dictus, ad hæres non transit dict. 87. n. 6. p. 225.
 Pactum iuratum comprehendit claus. Non obstantibus quibuscunque pactis. Claus. 85. n. 1. p.
 Pactum non alienandi sine licentia quando adest, tunc non operatur cl. Ad habendum, in eius præiudicium. Claus. 4. n. 12. p. 5.
 Pacto ad statutum validum est argumentum affirmatiuum, licet aliquando secundum subiectam materiam valere possit tam affirmatiue quam negatiue conceptum. loco 81. n. 1. & 2. p. 329. Item valet à pacto ad consuetudinem, & à pacto ad præscriptionem, ib. n. 3. & 4. A pacto autem ad legem non valet argumentum, ib. n. 5.
 Pacto ligatur Deus, & diabolus. Axiom. 173. numero 1. pag. 107.
 Pacto quicquid potest acquiri, potest & præscriptione, ib. num. 5.
 Pacta conuenta regulariter sunt seruanda, ibidem, numero 1.
 Pacta conuenta qui non seruat, peccato graui subiacet, ib. num. 3.
 Pacta ad vnguem seruari debent etiam in materia feudali, ibid. n. 4.
 PALAM. Hæc dictio importat idem quod, coram pluribus. dict. 243. n. 1. p. 293.
 Palam, & publicè quid fieri differunt, quia palam fieri dicitur coram pluribus, puta duobus, at publicè quod sit coram populo, ib. n. 3.
 PANNORVM appellatione continentur ea, quibus quis induitur. Appell. 181. n. 1. p. 265.
 Pannorum appellatione non veniunt vestes, ibidem, numero 1.
 PALBA, & scœnum veniunt appellatione fructuum. Appell. 103. n. 3. p. 122.
 PAPA semper præsumitur motus ex rationabili causa. Claus. 41. num. 24. pagina 49. & Claus. 131. numero 11. pagina 137.
 Papa prouidens cum claus. Dummodò collatio ad nos, &c. declarat nolle prouidere nisi quatenus beneficium reueruatur existat. Claus. 45. n. 6. p. 55.
 Papæ intentionem præueniendi & concurrendi cum Ordinario excludit claus. Dummodò collatio, &c. ibidem, num. 7.
 Papa quando vult præuenire, loco claus. Dummodò collatio ad nos, &c. apponere solet claus. Dummodò à data præsentium, &c. ib. n. 8.
 Papa si motu proprio mandat conferri, vel conferat præbendam si vacat, tunc satis est quod vacet tempore collationis, vel receptionis, licet non vacaret tempore datæ, Claus. 79. n. 34. p. 88.
 Papa causa utilitatis Ecclesiarum compellit Episcopos inuitos transire, secus pro honore personarum, Axiom. 36. n. 6. p. 24.
 Papa si confirmat statum laicorum etiam circa Ecclesiastica cum claus. Supplentes, &c. comprehendit etiam Ecclesiastica, quamuis laici statuere non possent. Claus. 177. n. 6. p. 178.
 Papa committendo causam laico sibi noto dicitur facere ex certa scientia, ib. n. 7.
 Papa si in collatione dixerit, Etiam si deuolutum, vel refer-

uatum existat, tunc censetur conferre ex iure deuoluto vel referuato. Claus. 55. n. 3. p. 61.
 Papa ubi fingit aliquid expressum, quod non est expressum, habetur acsi in indiuiduo expressio facta fuisset ad validitatem gratiæ, Claus. 102. n. 7. p. 117.
 Papa cum inhabilitat personam Iudicis per claus. Sublata, &c. tunc ipso iure processus est nullus, absque eo quod opponatur exceptio. Claus. 175. n. 5. d. 172.
 Papa sine causa non potest beneficiatum suo beneficio priuare. Claus. 41. ex n. 31. p. 49.
 Papa solus, non autem legatus, vel Ordinarius concedere potest facultatem transferendi pensionem, Claus. 181. n. 5. p. 181.
 Papa confirmans ex certa scientia non censetur actum nullum ex inhabilitate facientis conuallidare. Claus. 59. n. 35. p. 66.
 PAA idem significat quod æqualis apud Grammaticos, dict. 244. n. 1. p. 293.
 PAR est, pro æquum est, sæpè dicit Cicero, ibidem, numero 1.
 PAR in patrem non habet imperium, Axiom. 174. numero 1. pag. 108.
 PARES cum paribus veteri prouerbio facillimè congregantur, ib. n. 2.
 PARIA sunt aliquid esse impossibile naturaliter, vel de Iure, Axiom. 155. n. 6. p. 100.
 PARIA sunt dicere, promittis mihi decem pro tali, vel promittis mihi nomine talis, dict. 187. numero 17. pagina 313.
 PARIA sunt factum quid non fuisse, vel nulliter factum. Ax. 93. n. 20. p. 59.
 PARIA sunt aliquid nominatim exprimi, vel per relationem. Axiom. 10. n. 4. p. 115.
 PARIA sunt nihil allegare, & allegatum non probare. Ax. 20. n. 2. p. 18.
 PARIA sunt esse talem, vel haberi pro tali. Axiom. 67. num. 1. pag. 61.
 PARIA sunt soluere, vel citato, & contumace creditore offerre, vel deponere, Axiom. 174. n. 6. p. 108.
 PARIA sunt quod solam creditori meo, vel alteri de eius mandato ut sim liberatus, ib. n. 6.
 PARIA sunt conditio quæ inest tacite à lege, & conditio expressa ab homine, ib. n. 7.
 PARIA sunt titulum habere, vel nullum habere, ibidem, numero 8.
 PARIA sunt non esse, vel esse, & non apparere, ibidem, numero 9.
 PARIA sunt quod aliquid non sit factum, vel dictum, & non possit probari, ib. n. 10.
 PARIA sunt non esse, vel reperiri non posse, ibidem, numero 11.
 PARIA sunt esse talem, vel in omnibus haberi pro tali, ibid. num. 12.
 PARIA sunt non esse, vel esse nullum, ib. n. 13.
 PARIA sunt non fieri, & inutiliter fieri, ib. n. 14.
 PARIA sunt non fieri, vel minus legitime fieri, ibid. num. 15. pag. 109.
 PARIA sunt non facere, vel minus perfecte facere, ibidem, num. 17.
 PARIA sunt non comparere, vel comparere minus legitime, ibid. n. 18.
 PARIA sunt non habere mandatum, & habere sed minus legitimum, ib. n. 19.
 PARIA sunt non fieri, vel non sortiri effectum, ibidem, numero 21.
 PARIA sunt non fieri, vel inualide fieri, ib. n. 20. & Axiom. 91. n. 11. p. 57.
 PARIA sunt aliquem non extare, vel extare, & non succedere, ib. n. 22. p. 109.
 PARIA sunt nullum esse, vel esse sine effectu, ibidem, numero 23.
 PARIA sunt non respondere, vel obscure respondere, ibidem, num. 24.
 PARIA sunt non confiteri, vel obscure confiteri, ibidem, num. 25.
 PARIA sunt forum sortiri, & statutis ligari, ibidem, numero 26.
 PARIA sunt nescire, & dubitare, ib. n. 17.

Paria

Index rerum, & verborum.

PARIA sunt tractare de damno vitando, vel de lucro quæſito perdendo, ib. n. 28.

PARIA sunt ſolvere, & compenſare, ib. n. 30.

PARIA ſunt ſcire, & ſcire debere, ib. n. 39.

PARIA ſunt aliquid fieri tempore prohibito, vel conferri in tempus prohibitum, ib. n. 31. p. 109.

PARIA ſunt aliquid fieri tempore habili, vel conferri in tempus habile. Axio. 92. n. 8. p. 57.

PARIUM eſt eadem diſpoſitio, & iudicium, Axio. 174. num. 4. p. 108. & diſt. 244. n. 3. p. 293.

PARENTELA importat idem quod agnatio, & conſanguinitas, ac proinde adaptari poteſt ad agnatos, cognatos, & omnes collaterales, Appell. 184. n. 2. p. 266.

PARENTELÆ appellatione veniunt parentes vtriuſque ſexus vſque ad tritaum, & ab eo ſuprà dicuntur maiores, non autem parentes, vel de parentela, ib. n. 1.

PARENTELÆ appellatione non venit illegitimus, quia non dicitur de parentela, ib. n. 3.

PARENTVM appellatione proprio vocabulo continentur omnes vtriuſque ſexus aſcendentes vſque ad tritaum. Appell. 185. n. 1. p. 266.

PARENTVM appellatione ſecundùm communem uſum loquendi veniunt omnes, qui ſunt de eadem familia, & agnatione, ib. n. 3.

PARENTVM appellatione veniunt naturales, qui ſunt de parentela, ib. n. 4.

PARENTVM appellatione veniunt legitimati etiam per reſcriptum, ib. n. 5.

PARENTVM appellatione veniunt ſceminæ, ib. n. 7.

PARIFICARE in tortum non ſolum in qualitate, ſed etiam in ſubſtantia eſt de natura diſtinctionis, & quæ, diſt. 15. n. 4. pag. 196.

PARITAS delicti paritatem pœnæ requirit, Axio. 68. n. 3. pag. 44.

PARITATEM, identitatem, & ſimilitudinem Iuris, ſicut temporis importat diſt. Pariter. diſt. 245. n. 1. p. 294.

PARITER. Hæc diſt. importat paritatem, identitatem, & ſimilitudinem Iuris, ſicut temporis, diſt. 245. n. 1. p. 294. Exponitur pro Simul, ib. n. 2. nonnunquam importat idem quod Communiter, ib. n. 3.

PARITO IUDICATO. Hæc clauſ. de ſtylo Signaturæ non ſolet dari niſi ubi adſunt tres conformes, vel dux vigore ſtatuti. Clauſ. 97. num. 1. pag. 111. Non datur igitur ubi lata fuerit vna ſententia, quæ in iudicatum legitime tranſiuerit, neque latis tribus ſententiis per contradiclas, ibid. n. 2. & 3. Tribuit iuriſdictionem conditionalem, itaut antequam ſit paritum deficiat iuriſdictio, & geſta ſint nulla, ib. n. 4. Nihil operatur quando ille, ad cuius fauorem eſt obtenta, illa non vitur, & ſic expreſſe, vel tacite illi renunciat, ibid. n. 5. Conditionalis non eſt ſtante appellatione remota, ib. n. 6. Modificatur per cl. Arbitrio Rotæ. ib. n. 7. Importat vt orator poſſeſſionem dimittat, fructus reſtituat, ac expenſas reſiciat antequam in cauſa ad vſteriora procedatur, ibid. num. 9. pag. 112. Sufficit paritio verbalis ſtante hac clauſ. Quoad reintegrationem in ſpolio, ibid. num. 11. & quando non eſt aliquid actualiter præſtandum, ibid. num. 12. & ad hoc vt conſeatur paritum quoad poſſeſſionem, ibid. n. 13. Et receptione pro reſiduo cenſetur ſatiſfactum huic clauſulæ, ibid. num. 14. Requirit paritionem realem, ib. n. 16. & an ſufficiat compenſatio, ib. ex n. 17. Non veniunt ſub hac clauſ. damna, & intereſſe non liquidata, ibid. num. 18. Non comprehendit expenſas quando circa eas vnica tantum ſententia lata eſt, ibid. n. 19. Non tollit attentata quin reuocentur, ib. num. 21.

PARITO BREVI. Hæc clauſ. importat conditionem. Cl. 98. num. 1. p. 113. Appoſita in commiſſione operatur vt iudici nō cenſeatur data iuriſdictio, niſi prius de paritione conſiderit, ib. n. 4. facit vt ſententia nulla remaneat ſi non parito ſeratur, ib. n. 5. Obſtat cuiſcunque venienti ad cauſam etiam quod ad ipſum non ſpectet paritio, ib. num. 6. Facit vt iuriſdictio nulli competat donec ei ſit paritum poſſeſſionem dimittendo, & fructus reſtituendo, ib. n. 7. Afficit tertium ve nientem ad cauſam pro ſuo intereſſe, ib. num. 8. Importat fructuum reſtitutionem, & diſtributionem quotidianarum à die obitus, ſeu vocationis decurſorum, ibid. n. 11. & 12. etiam miniſtre perceptorum ob non reſidentiam ſi poſſeſſori facta ſuit legitime proteſta-

tio, ibid. n. 13. Non afficit tertios quoad fructuum reſtitutionem qui illos non perceperunt, ib. n. 16. Debet intelligi quoad poſſibilia, ib. n. 20. p. 114. Expenſæ non continentur ſub hac cl. ib. n. 21. Impedit manutentionem, ibid. n. 22. Non habet locum quando poſt illam committitur cauſa ſuper exceſſu, ibid. num. 23. In vna commiſſione appoſita cenſetur in aliis ſubſequentibus repetita, ibidem, numero 24.

PAROCHIALIS Eccleſia ſi vniatur acceſſoriè beneficio ſimplici omnimodam naturam & conditionem ſimplicis beneficii aſſumit. Axio. 4. n. 8. p. 6.

PAROCHIALIS in ſtriſta ſignificatione non venit Eccleſiæ appellatione, Appell. 85. n. 16. p. 184.

PAROCHIALIUM Eccleſiarum nomine non veniunt Parochiales Collegiatæ in materia ſtriſta. Appell. 85. n. 13. p. 185.

PARRICIDIJ pœna omnes etiam illegitimos complectitur. Appell. 99. n. 38. p. 203.

PARTIS appellatione dimidia continetur. Appell. 186. n. 8. pag. 267.

PARTIS appellatione totum continetur, quando pars non applicatur magis vni parti, quàm alteri, vel quando qualitas adiecta parti conuenit etiam toto, ib. n. 2.

PARTIS appellatione ubi adiicitur diſt. Aliqua, vel Quædam, venit minima, ib. n. 3.

PARTIS appellatione quando ſumus in diuiſione, & diſtributione faciendâ pauperibus, intelligitur de minutis partibus, ib. n. 4.

PARTIS ſolutionem, ad quam quis tenebatur, arguit diſt. Reſiduum. diſt. 348. n. 1. p. 350.

PARTEM ſummæ omninō ſolui debere præſupponit diſt. Reſiduum, ib. n. 4.

PARTI tuior in dubio eſt eligenda. Axio. 78. numero 2. pagina 49.

PARTE ad totum an valeat argumentum. loco 82. pagina 39.

PARTIUM ex conuentione ubi aliquid fieri debet ſecundùm Ius, intelligitur ſecundùm leges municipales, non ſecundùm leges Imperiales. Appell. 124. n. 2. p. 237.

PARTIUM appellatione veniunt principales, non autem procuratores ſecundùm proprium intellectum, licet ſectis ex interpretatione. Appell. 187. n. 1. p. 267.

PARVM apud Grammaticos contrarium habet Multum, aut Nimium, & pro Non ſatis ſæpè uſurpatur. diſt. 246. n. 1. & 2. p. 294.

PARVM & nihil æquiparantur, niſi detur diuerſa ratio. Axio. 175. n. 1. p. 109.

PASCVA, & aliz terræ ſeparatæ, quæ ſunt deputatæ ad uſum fundi, veniunt appellatione fundi. Appell. 106. numero 1. pag. 225.

PASSVM vini appellatione venit. Appell. 274. numero 6. pag. 301.

PATER ſi exheredauit filium ex cauſa expreſſa, ceſſante cauſa ceſſat diſpoſitio negatiua exheredationis. Ax. 40. n. 17. p. 28.

PATER legans aliquid filii occasione dotis, non dicitur legatum conditionale pro dote vt debeantur expectari nuptiæ; ſed debetur ſimpliciter. diſt. 236. numero 4. pagina 267.

PATER ſi inſtituat filium, & nepotem ex eodem filio, non erunt ſimul copulatiuè hæredes, diſt. no. numero 20. pagina 235.

PATER venit conſanguineorum appellatione. Appell. 17. n. 3. pag. 169.

PATER vendens emphiteuſim conceſſam cum cl. Pro ſe & filiis, in dubio videtur tantum vendere Ius ſuum, non filiorum. Cl. 110. n. 6. p. 122.

PATRIS appellatione venit auus paternus niſi de odio ageretur, Appell. 189. n. 1. & 2. p. 267. & ſeq.

PATRES Societatis Ieſu inter Mendicantes annumerantur. Appell. 147. n. 7. p. 247.

PATENTIA, & verbalis paritio ſufficit ad ſatiſfaciendum clauſulæ Parito iudicato, quando non eſt aliquid actualiter præſtandum. Cl. 97. n. 12. p. 112.

PATRIARCHÆ, & Archiepiſcopi veniunt appellatione Episcoporum. Appell. 89. n. 1. p. 186.

Patriarcharum appellatione non veniunt minores Patriarchæ, ſeu Primates, ſed tantum quatuor illi ſummi Patriarchæ. Appell. 189. n. 1. p. 267.

Index rerum, & verborum.

PATRIMONI appellatione strictè continetur res patris, seu hereditas, quæ à patre obuenit filio, generaliter verò veniunt omnes res, & bona, quæ obuenerunt alicui vnde cunque. Appell. 188. n. 1. p. 267.

PATRONVS quando possit præsentare de proximo clericandum, ostenditur. Axio. 6. n. 9. p. 8.

PATRVI appellatione venit patruus simpliciter, id est frater patris, & non patruus magnus. Appell. 191. num. 1. pag. 268.

Patru appellatione venit patruus magnus in familiaribus, dum sit eadem ratio in vtroque, ib. n. 3.

Patru vterini propriè patru appellantur, ib. n. 4.

PAUPER quis dicatur discretioni Iudicis committitur attempta personarum, & circumstantiarum qualitate. Cl. 30. n. 7. p. 29. & Appell. 192. n. 4. p. 268.

Pauper dicitur qui habet multas filias nobiles, ibidem, n. 9. pag. 30.

Pauper an dicatur qui potest viuere ex laboribus, ibidem, num. 10.

Pauperem qui se dicit probare debet, ib. n. 11.

Pauperes dicuntur non solum Mendicantes, sed etiam habentes congruam sustentationem, qui tamen attento statu personæ, & dignitate videntur indigere, ibid. n. 2. & Appell. 192. n. 1. p. 268.

Pauperes qui propter paupertatem se defendere non possunt, non comprehenduntur sub cl. Omnesque alios, &c. Cl. 94. n. 9. p. 104.

Pauper differt ab inope, quia pauper dicitur qui parum habet, inops qui nihil habet, Appell. 192. numero 3. pagina 268.

Pauperum appellatione veniunt carcerati, ibidem, numero 6.

Pauperum appellatione an & quando veniant monasteria Fratrum, & Monialium, remissuè, ib. n. 5.

PAUPERITAS probanda est in specie habito respectu ad id, quod petitur stante cl. Constituto de paupertate. Claus. 30. n. 5. p. 29.

Paupertas vbi ad certum aliquod effectum desideratur illam in genere dicere, vel probare non sufficit, ibidem, num. 6.

Paupertate stante non est necessaria restitutio fructuum vt paritum dicatur claus. Parito Breui. Claus. 98. num. 19. pag. 114.

Paupertas quando adest, tunc Sanctissimi gratia datur commissio cum cl. Reservatis expensis in fine litis constituto de paupertate, Cl. 132. n. 14. p. 139.

Paupertatis sumus quando non datur non solet commissio dari sine cl. Resectis expensis, ib. n. 15.

PECCATVM tantummodò veniale dari potest in vsura ratione paræ quantitatis. Axio. 151. n. 4. p. 97.

Peccato graui subiacer, qui pacta conuenta non seruat. Ax. 173. n. 3. p. 107.

PECORVM appellatione in legatis veniunt quadrupedes, quæ gregatim pascuntur, vt boues, oues, capræ, & similes. Appell. 193. n. 1. p. 268.

PECVLIO legato continentur nomina debitorum, non autem comprehenditur id, quod ipse dominus debet seruo. Appell. 194. n. 1. p. 269.

Peculij legati appellatione continetur etiam id, quod seruus dederat domino custodiz, & depositi causa, donec ab ipso manumitteretur, ib. n. 2.

Peculio legato debetur illud, quod reperitur tempore mortis testatoris, ib. n. 3.

PECUNIA venit appellatione bonorum. Appell. 35. num. 9 pag. 160.

Pecunia numerata non censetur legata quamuis legatum sit omne aurum, & argentum. Appell. 23. n. 4. p. 154.

Pecunia rei appellatione continetur. Appell. 235. num. 4. pag. 288.

Pecunia destinata ad emptionem prædiorum, & in banchis camporum posita venit appellatione immobilium. Appell. 117. n. 4. p. 234.

Pecuniam retinere satius est quàm solutam repetere. Axio. mat. 176.

Pecuniz appellatione largè sumpto vocabulo venit omne burale commodum, & sic omnia, quæ ad pecuniam reduci possunt. Appell. 196. n. 1. p. 269.

Pecuniz appellatione venit frumentum, oleum, & omne

id, quod pondere, numero, & mensura constat, ib. num. 2. pag. 270.

Pecuniz appellatione venit satisfactio quælibet data creditoribus, ib. n. 3.

Pecuniz appellatione ex vulgato vsu loquendi venit tantum pecunia numerata, præsertim si verbo pecuniz, adiectum sit verbum, distributæ, ib. n. 5.

Pecuniz appellatione veniunt iura, & actiones ad pecunias competentia, ib. n. 4.

Pecuniz appellatione tam aurum quàm argentum continetur, ib. n. 6.

Pecuniz appellatione cum signo vniuersali continentur fructus, ib. n. 7.

PEN idem significat quod Quasi, seu Quemadmodum, & sic fictionem, & improprietatem denotat. dict. 247. n. 1. pag. 294.

PENAS. Hæc dictio est maioris potentiz quàm Apud. dict. 248. num. 1. pag. 285. differunt enim multipliciter, quia Apud personæ præponitur, Penes verò rei præponitur, tum quia Apud significat personam simul cum loco, Penes autem personam, dominium, ac potestatem denotat. ibid. n. 2. & 3.

PENITVS. Hæc dictio est præcisè nullam limitationem admittens. dict. 249. num. 1. p. 295. Exclusiua est, & minima reicit, ib. n. 2. Importat idem quod Omnino, Ex toto, In totum, Prorsus, & similes, ibid. num. 3. & quod Omni casu, ibid. num. 4. Significat nullitatem actus ipso iure, ib. n. 6.

PENORIS appellatione continetur id quod esui, potuique est destinatum. Appell. 195. n. 1. p. 269.

Penoris appellatione continentur oleum, granum, muris, mel, vinum, acetum, frumentum, hordeum, ligna, carbonæ, & vasa, non tamen dolia, ib. n. 2.

Penoris appellatione continentur piper, ligusticum, carum, & laser, ib. n. 3.

Penoris appellatione non venit acetum, quod paratum fuit causa extinguendi ignem, nec etiam frumenti, & leguminum thezæ, seu argulæ, ib. n. 4.

Penoris appellatione in legatis non continentur antidota, medicamenta, & instrumenta pistrini, ib. n. 5.

PENSIONARIVS quando est in casu possessionis exigendi pensionem, tunc non retardatur solutio sub prætextu quod minimè sit probatum mille remanere pro Episcopo. Cl. 48. n. 7. p. 58.

Pensionarius soluere debet pensionem translatario etiam non iustificata gratia transferentis, quando transferens erat in quasi possessione exigendi, & beneficiarius consenserat reservationi pensionis. Claus. 162. numero 11. pag. 162.

Pensionarius quando stetit per longum tempus non petendo pensionem, nihil operatur cl. Sine retardatione solutionis pensionis, ib. n. 10. p. 163.

Pensionarius vbi agit contra vnum ex obtinentibus aliquod beneficium de pluribus, super quibus est facta reservatio, non datur cl. Sine retardatione solutionis pensionis, ib. n. 12.

Pensionarius quando simpliciter non denegat solutionem pensionis, sed prætextit deduci onera, non datur cl. Sine retardatione, &c. ib. n. 13.

PENSIO quando est imposita absque conditione non est verificanda per pensionarium. Cl. dummodò omnes simul, &c. Cl. 49. n. 3. p. 58.

Pensio si sit excessiua non in totum vitatur, sed reducitur, ib. n. 4.

Pensionis reservatio quando facta fuit libera, & exempta ab omnibus oneribus, &c. tunc claus. Dummodò omnes simul, &c. intelligitur deductis oneribus, ib. n. 5.

Pensionis validitatem examinandi licentia data censetur per cl. Arbitrio Roræ, iuncta cl. Sine retardatione solutionis pensionis. Cl. 10. n. 7. p. 14.

Pensionis in reservatione cum regressu facit cl. Non aliàs, &c. totam gratiam corrumpere si regressus non tenet. Cl. 81. n. 13. p. 90.

Pensio non propterea erit diminuenda si aliquibus annis contingeret quiddam Rectori non remanerent centum. Cl. 47. n. 6. p. 56.

Pensio non continetur appellatione beneficii Ecclesiastici. Appell. 32. n. 1. p. 157.

Pensionem

Index rerum, & verborum.

Pensionem exigens censetur ratificare vacationem, Axiom. 93. n. 8. p. 58.

Pensio quod iusta esse debeat, & talis unde remaneat ut pensionarius vivere possit, habet fundatam titularis intentionem. Claus. 48. n. 1. p. 57.

Pensionum in reservatione super mensis Episcopalibus si omittatur claus. Dummodo remaneant mille pro Episcopo, signum est quod Papa sciens grauaverit talem Episcopum licet eius fructus tenets essent, ibid. num. 2. pag. 58.

Pensio referuata cum clausula conditionali. Dummodo remaneant mille pro Episcopo ante purificationem conditionis non potest dici debita, & ante omnia verificari debet, ib. n. 4.

PER. Hæc dictio coniuncta temporis continuationem totius temporis significat dict. 250. n. 2. p. 296. Item significat consummationem, seu perfectionem eius rei, cui adicitur, ibid. n. 3. Denotat causam efficientem, & augmentum, ibid. num. 5. & 6. Apud Grammaticos vulgo ad locum, sæpè etiam ad personam, interdum ad tempus refertur, ibid. num. 7. & 8. Significat idem quod Propter, nonnunquam obsecrans, quandoque concedentis est, ib. n. 9. 10. & 11.

PER CESSVM, VEL DECESSVM, ETC. Hæc cl. intelligitur per renunciationem vel mortem. Cl. 99. n. 1. p. 114. Non capit resignationem ad fauorem, ib. n. 2. In vnione appositæ non purificatur ex resignatione facta ad fauorem, ib. n. 3.

PERDAT. Hoc verbum non denotat canonem latæ sententiz. dict. 251. n. 1. p. 297.

PERFECTIO anni ut non requiratur, operatur dict. 187. n. 16. pag. 270.

Perfectionem actus designat dict. Ad, in compositione. dict. 6. n. 9. p. 194.

Perfectionem, & integritatem dispositionis importat cl. In omnibus, & per omnia. Claus. 67. numero 12. pagina 75.

Perfectionem denotat dict. Quod, & refertur ad vniuersum. dict. 327. n. 8. p. 342.

PERFECTAM rem quoad voluntatem testantis importat cl. Actum, &c. Claus. 2. n. 5. p. 2.

Perfectus non dicitur actus quando pro parte est factus, & pro parte non. Axiom. 12. n. 11. p. 13.

PERICVLVM vbi maius intenditur, ibi plenius est consulendum. Axiom. 177. n. 1. p. 110.

Periculi appellatione non venit casus fortuitus. Appell. 199. n. 1. p. 271.

PERINDE. Hæc dictio est significatiua improprietatis, & fictionis. dict. 252. n. 1. p. 297. Denotat quandoque omnimodam similitudinem, ib. num. 2. Importat omnimodam æqualitatem, ib. num. 3. Refertur ad omnes qualitates, & æquiparat vnæ alteri, ib. n. 4.

PERINDE VALERE. Hæc cl. efficit concessionem valere, quæ subrepticia erat, Cl. 100. n. 3. p. 35. Tollit defectum dispensationis, ibid. num. 4. Non operatur contra ius tertij medio tempore quæsitum, ibid. num. 6. Nec operatur si cesset dispositio principalis, vel causa, ibidem, numero 7.

PERMISSA esse censetur omnia, quæ non sunt prohibita. Axiom. 178. n. 1. p. 110.

Permissum censetur in absolute permissoriis quod non reperitur à Iure prohibitum, ib. n. 3.

Permissum ad tempus post illud censetur prohibitum, ibid. num. 4.

Permissum post tempus ante illud censetur prohibitum, ib. num. 5.

PERMUTATIO latè sumpto vocabulo comprehenditur appellatione alienationis. Appellat. 14. numero 7. pagina 150.

Permutationem, & compensationem non semel importat verbum Do. dict. 92. n. 5. p. 226.

Permutationis appellatione venit propria, & specifica, non verbè generica, & vniuersalis, quæ ad plures species deducitur. Appell. 197. n. 1. p. 270.

PER OMNEA. Hæc clausula substantiam omnem, & qualitatem importat, omne tempus respicit, & trahitur ad futura. dict. 253. n. 1. & 2. p. 297.

PERPETVA dici possunt ea omnia, quæ licet aliquo modo

ante mortem finire possint, apta sunt ad vitam durare dict. 354. n. 7. p. 298.

PERPETVITATEM significat dict. Quotidie. dict. 358. n. 2. pag. 347.

Perpetuitatis nota est dict. Semper, & tunc pro Perpetuo solet exponi. dict. 361. n. 4. p. 355.

PERPETVVS. Hæc dictio sine præfinitione temporis accipitur, & se in infinitum extendit, ac importat idem quod semper, & omni tempore. dict. 254. n. 2. p. 298. Significat tempus in sæcula sæculorum, ibid. num. 3. & perpetuitatem cum testator vocat successiue in infinitum, ib. nu. 5. Quandoque accipitur ad vitam, seu quandiu aliquis fuerit superstes, & ita intelligitur donec quis viuit, propter subiectam materiam, ib. n. 6. & 9. Intelligitur vsque ad centum annos in vsu fructu relicto personis, quæ nunquam moriuntur, & quandoque intelligitur vsque ad tertiam generationem, interdum vsque ad quartam, ib. n. 10. 11. & 12. non semel triginta, vel quadraginta annos importat, ib. n. 14. & 14.

PERPETVVM nihil potest esse sub sole. dict. 254. numero 5. pag. 298.

PERPETVVS censetur actus, qui certo temporis spatio non concluditur, ib. n. 8.

PERSONA appellatione venit masculus, & femina, Appellat. 198. numero 12. pagina 271. & dict. 255. num. 1. pag. 299.

Personæ appellatione secundum propriam significationem non venit Communitas, Collegium, seu Vniuersitas, Appell. 198. num. 1. pag. 270. at verò largè, & improprie sumpto vocabulo, ac minus propria significatione continentur, ibid. num. 9. p. 271. quando tamen materia subiecta sit apta, & proportionabilis ad comprehendendum Communitatem, Collegium, seu Vniuersitatem, tunc appellatione personæ illa comprehenduntur, ibidem, numero 10.

Personæ appellatione venit Collegium, & Vniuersitas in materiis fauorabilibus, ib. n. 11. p. 271.

Personarum Ecclesiasticarum appellatione veniunt etiam qui solo clericali charactere sunt insigniti, ibidem, numero 13.

Personam veram non fictam comprehendit dict. Si quis. dict. 373. n. 3. p. 363.

Personis distributiue nominatis attribuit in solidum dict. Quilibet. dict. 320. n. 7. p.

Personas, quæ legi possunt in instrumento, respicit dict. Dist. dict. 87. n. 5. p. 225.

Personas omnes, omnes Ordines, & Religiones, ac pia loca comprehendit dict. Quivis, dict. 315. n. 2. p. 231.

Personas omnes comprehendit dict. Aliquis, absque vlla distinctione. dict. 22. n. 8. p. 199.

Personas omnes etiam priuilegiatas includit dict. Quicumque, dummodò tamen specialia priuilegia non habeant. dict. 317. n. 8. p. 337.

Personas, & casus similes non excludit dict. Solas, præsertim vbi est eadem ratio. dict. 380. n. 2. p. 364.

Personam aliquando respicit dict. Antè. dict. 33. numero 2. pag. 205.

Personam respicit dict. Inde, & denotat ex qua persona. dict. 157. n. 5. p. 256.

Persona ad rem valet argumentum. loco 83. n. 1. p. 319. Item à persona ad locum, ib. n. 2. Item à persona ad tempus, ib. num. 3.

PERSONALE est pronomen Nos. dict. 225. n. 1. p. 284. Personalissimum tamen est si dicatur Nosmetipsi, ibidem, numero 2.

PERSONALISSIMA est dict. Ipse. dict. 177. numero 1. pagina 262.

PERSONALITATEM importat dict. Suus. dict. 397. num. 4. pag. 369.

Personalitatem ostendit dict. Ipse, dict. 177. numero 6. pagina 262.

PERSVADERE est plus, quàm compelli sibi placere, & non inducit mandatum, dict. 256. numero 1. & 2. pagina 299.

PERTINENTIA dicuntur appendices, seu res accessorizæ ad castrum, vel aliud corpus, Appell. 200. num. 2. p. 272. & sunt triplicis speciei, ut ostenditur. ib. n. 3.

Pertinentiarum appellatione veniunt illa, quæ rei principalis

Index rerum, & verborum,

- Principalis** sunt accessoria, siue affixa, aut ipsius rei proprii
vsi destinata, ib. n. 2.
- Pertinentiarum** appellatione veniunt ea, quæ statuto, vel
consuetudine, seu lege, aut communi vsu loquendi depu-
rata sunt, vt accedant, ib. n. 4.
- Pertinentiarum** appellatione veniunt fructus, ibidem, nu-
mero 5.
- Pertinentiarum** appellatione veniunt non solum ea, quæ
constitunt in possessione, sed etiam, quæ constitunt in iu-
re, & iurisdictione, ib. n. 6.
- Pertinentiarum** castri appellatione veniunt molendina,
furni, horti, fouez, viridaria, & similia, quæ erant domini
castri, ib. n. 7.
- Pertinentiarum**, seu iurium castri appellatione sola conti-
nenter iurisdictioni, non prædia, & terrena, ibidem, nu-
mero 8.
- Pertinentiarum** appellatione etiam in castro, & re vniuer-
sali, non veniunt bona quando in specie de bonis expres-
se disponitur, ib. n. 11.
- PERVENIAT.** Verbum hoc importat perfectum veniendi
modum, dict. 258. n. 1. p. 299.
- PETENS** pro recto ex computatione rationum potest de
errore docere, Claus. 108. n. 4. p. 121.
- PETITIO** obscura actoris declaratur in fauorem ipsius, &
non Rei, Axiom. 204. n. 2. p. 115.
- Petitionis** cumulatiuæ in fauorem eius, qui seruat contra-
ctum habet effectum, Claus. Rato manente pacto, Claus.
128. n. 2. p. 135.
- PETITIONIUM** respicit iustificatio clausulæ Dummodo re-
maneant centum pro Rectore, Claus. 47. numero 13. pa-
gina 57.
- PHILIPPVS**, Rex Hispaniarum appellatur ratione maioris
dignitatis, & potestatis, Appell. 115. n. 3. p. 233.
- Pia** causa vbi subitura est nullo modo excluditur per pro-
fessionem grauati, sed succedet post mortem naturalem
grauati, monasterio interim bonis gaudente, Appell. 99.
n. 138. p. 215.
- PROMVS**, & hypotheca venit appellatione alienationis,
Appell. 14. n. 2. p. 150.
- Pignoris** renunciatio non est donatio, Appell. 83. numero
2. p. 183.
- PISCATIONES**, & venationes, ac piscationum redditus ve-
niunt appellatione Regalium, Appell. 132. numero 3. pa-
gina 284.
- PISIOR** non venit appellatione mercatoris, Appell. 149. n.
5. p. 225.
- Pistor**, fornarius, molendinarius, vel barbitonsor promit-
tens seruire pro tota familia, si illa nimium creuerit, non
tenebitur nisi pro modo familiarum, quæ erat tempore con-
uentionis, Appell. 97. n. 2. p. 195.
- PLACERE.** Hoc verbum intelligitur de boni viri arbitrio,
dict. 259. n. 1. p. 299.
- PLANE** vulgariter ponitur pro Certè, quandoque idem si-
gnificat quod Clarè, & Apertè, dict. 260. numero 1. pa-
gina 300.
- PLEBIVS** vir vxori nobili nubens non venit appellati-
one nobilium, Appellatione 164. numero 12. pagina
258.
- PLEBIS** appellatione continetur tantummodò vulgus sine
nobilibus, & sic ceteri ciues sine patritiis, & senatori-
bus, Appell. 201. n. 1. p. 272.
- PLENARIUM** dicitur quod adiectione non indiget, dict.
261. n. 7. p. 300.
- PLENISSIMUM** importat idem quod, omni meliori modo,
ibid. n. 8.
- PLENITUDO** potestatis est illa, cuius causæ non est ratio
exquirenda in Principe cur ita faciat, Claus. 41. num. 2.
pag. 48.
- Plenitudo** potestatis in Principe idem est cum eiusdem ab-
soluta potestate, ib. n. 3.
- PLENO IURE.** Hæc clausula operatur vt proprietates simul
cum usufructu transferatur, Claus. 107. n. 2. p. 115. In con-
cessione adhibita operatur donationem liberam, non
seuudum esse, ibid. n. 3. Significat liberam rem, ibid. num.
4. Importat totalitatem etiam in proprietate, posses-
sione, vel usufructu, ibid. num. 5. Intelligitur sine dimi-
nutione, & cum omni integritate, ib. n. 6. Posita in dona-
tione propter nuptias nullis existentibus libere primi
- Matrimonij**, quomodo intelligatur, ostenditur, ib. n. 7.
- Posita in restitutione fideicommissi prohibet detractum
nem Trebellianicæ, ib. n. 10. p. 116. Interpretatur variè, &
diuersimodè secundum subiectam materiam, ibidem,
num. 11. Omnia comprehendit non indigens adiectione,
ibid. n. 12.
- Pleno iure** dicitur quis rei dominus, licet ea ab ipso possit
euiuci, reuocari, vel repeti, Claus. 101. numero 13. pa-
gina 116.
- Pleno iure** ille possidere dicitur, qui fructus colligit, & de
illis disponit pro libito voluntatis suæ, ibidem, nume-
ro 14.
- Pleno iure** vbi legatus est fundus legatarius de illo dispo-
nere potest in vita, & in morte, ib. n. 15.
- Pleno iure** dicuntur Ecclesiæ ad aliquem pertinere, quando
vtrouque iure eidem subiectæ sunt, ib. n. 16.
- PLENUM** illud dicitur, cui aliquid iuris nihil deest, dict.
261. n. 1. p. 300.
- Plenum** non recipit diminutionem, & additione non in-
diget, ib. n. 2.
- Plenum** dicitur perfectum, & cui nihil deest, ibidem, nu-
mero 3.
- Plenum** dicitur cui nihil addi potest, & plenarium, quod
adiectione non indiget, ib. n. 4.
- Plenum, & liberum** sunt verba æquipollentia, ibidem, nu-
mero 6.
- PLURIMQVE.** Hæc dictio ostendit frequentiam casus, sicut
dict. Serpissimè, dict. 262. num. 1. pag. 300. Importat non-
nunquam idem quod Semper, ibidem, num. 2. pag. 301. Ex-
ponitur aliquando pro Interdum, ib. num. 3. Notat regulam,
& designat de sui natura, ibidem, n. 4. Denotat ex-
ceptionem, & regulam esse in contrarium, ibid. num. 5.
pag. 301.
- PLURA** vbi requiruntur ad aliquid producendum in esse, si
aliquid deficit ex requisitis, illud non potest dici perfe-
ctum, Axiom. 19. n. 2. p. 39.
- Plura.** Hæc dictio in materia prohibitiua verificatur solum
in duobus, dict. 265. n. 7. p. 302.
- PLURALIS** numerus saltem dualitatem requirit, nec vno
contentatur, Axiom. 179. num. 1. pag. 110. & dict. 265. num. 3.
pag. 301.
- Pluralis numeri** appellatione venit etiam singularis, quan-
do ratio eadem est in vno, quæ in pluribus, Appell. 169.
n. 1. p. 259.
- Pluralis numerus** verificatur in singulari, quando sumus in
dispositione de futuro conditionali, quia intelligitur
quatenus extent, ib. n. 3.
- Plurali numero** æquipollet dict. Aliquis, dict. 22. num. 10.
pag. 199.
- PLURALITAS** actuum non præsumitur, Axiom. 179. num. 2.
pag. 110.
- Pluralitas actuum** præsumitur vbi testes à contrarietate, &
falsitate excusarentur, ib. n. 4. p. 111.
- Pluralitas contractuum, instrumentorum, sententiarum, tes-
tamentorum, & inuentariorum** non præsumitur, ib. n. 5.
6. 7. & 8.
- Pluralitas personarum** non præsumitur nisi probetur ab al-
legante, ib. n. 9.
- Pluralitas rerum, actuum, & personarum** præsumitur quan-
do agitur criminaliter, & ad poenam, ibidem, nu-
mero 10.
- PLURES.** Hæc dictio in duobus verificatur, dict. 265. num. 1.
pag. 302.
- PLVRINT.** Hæc particula ad minus in tribus debet verifi-
cari, dict. 266. n. 1. p. 302.
- PLVRIES.** Hæc dictio ternario numero est contenta, sed
potest verificari in quatuor vicibus, & in bino, dict. 263.
n. 1. & 2. p. 301.
- PLVS** est aduerbium comparatiuum, & de modica quan-
titate intelligitur, dict. 264. numero 1. pagina 301. Ni-
hil operatur à teste prolutum, cum sit ambiguum, ibi-
dem, numero 2. Non potest suppleri eius vigore tem-
pus illud, quod à principio litis vsque ad diem exami-
nis, seu depositionis, ibidem, numero 4. Tempus per-
fectum quandoque significat cum agitur de certo tem-
pore probando, ibidem, numero 5. Consideratur non
solum respectu quantitatis, sed etiam respectu temporis,
ib. num. 6.

Index rerum, & verborum.

Plus Iuris nemo in alium transferre potest quàm ipse in se habeat. Axio. 160. n. 2. p. 102.
 Plus & minus non mutant substantiam rei, nec eam faciunt differre specie. Axio. 180. n. 1. p. 111.
 Plus si licet, etiam quod est minimum licitum est. ib. n. 2.
 PLUS MINUSVE. Hæc verba nihil addunt, nihilque imminuunt nisi aliud probetur. dict. 264. numero 3. pagina 300.
 Pluris appellatione & totum continetur. Appell. 202. n. 1. pag. 272.
 PODERII appellatione venit vniuersitas agrorum etiam si sint separati, quando destinatione patrisfam. pro vno poderio reputantur, quia podere dicitur quicquid vno nomine nuncupatur, licet simul non sint. Appell. 203. n. 1. p. 273.
 Poderij cum pertinentiis appellatione veniunt boues aratorij, ib. n. 2.
 Podere non est nomen Iuris, sed nomen, quod pendet ab vsu communi loquendi, & tantum importat quantum fundus, ib. n. 3.
 PŒNA præsupponit culpam. Axiom. 181. numero 1. pagina 111.
 Pœna ex culpa & delicto debet commensurari, siue culpæ respondere, ib. n. 3.
 Pœna debet tenere suos auctores, & delinquentes, ibid. num. 4.
 Pœna propriè non dicitur, nisi quæ imponitur propter culpam, ib. n. 2.
 Pœna non irrogatur, nisi expressè Iure caueatur, ibidem, num. 7.
 Pœnam non meretur qui facit lege permittente, ibidem, num. 8.
 Pœnæ ad alios casus non sunt extendendæ, sed restringendæ, ib. n. 9.
 Pœna mixta in delictis est in dubio imponenda, & eligenda, ib. n. 10.
 Pœna capitalis in dubio debet intelligi de minori, & quæ non sit mortis naturalis, ib. num. 11. & Appell. 204. num. 1. pag. 273.
 Pœnis benignior sit interpretatio, ibidem, numero 12. pagina 112.
 Pœnam censi irrogatam ipso iure facit dict. Mox, iuncta verbo futuri temporis. dict. 203. n. 13. p. 278.
 Pœna habentis vnum officium, & acceptantis aliud, quæ sit. Axio. 167. n. 4. p. 105.
 Pœnam petentium plus debito facit cessare cl. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 21. p. 107.
 Pœna ipso iure non imponitur per verbum Fiat, cum sit futuri temporis. dict. 125. n. 3. p. 243.
 Pœna committitur etiam si in minima deficiat. Cl. Omnia, & singula, &c. Claus. 96. n. 5. p. 110.
 Pœna delicti timeri debet vt supplicium vnius esse possit multorum exemplum, Axio. 68. n. 5. p. 44.
 Pœna l. quisquis. §. filij, C. ad leg. Iul. Maiest. an nepotes comprehendat, ostenditur. Appellat. 99. numero 27. pag. 210.
 PŒTA appellatione apud Græcos Homerus, & apud Latinos Virgilius venit. Appellat. 206. numero 1. pagina 274.
 POPULI appellatione continentur omnes nobiles & plebei, & sic vniuersi ciues connumeratis etiam patricijs, & senatoribus. Appell. 205. n. 1. p. 273.
 Populi appellatione veniunt clerici in fauorabilibus, secus in odiosis, ib. n. 2.
 Populi appellatione in interdicto veniunt singuli de eo, itaut ipsi nec ibi, nec alibi diuinis interesse possint: alij verò extranei nec extra, nec ibi prohibiti censeantur, ib. n. 4.
 Populi appellatione in interdicto non venit clericus, quia in generali populi interdicto clerici non comprehenduntur, quemadmodum interdicto clero non intelligitur populus interdictus, ib. n. 5.
 PORRO. Hæc dictio idem significat quod Deinde, seu Postea, aliquando pro Ultra viurpatur. dict. 297. num. 1. & 2. pag. 302.
 PORTICVS venit appellatione domus. Appellat. 82. num. 5. pag. 182.
 PORTIATIO in publico flumine venit appellatione Re-

galium. Appell. 232. numero 8. pagina 284.
 POSITIONIBVS respondere non potest procurator cum liberis, &c. Claus. 31. n. 30. p. 38.
 Positionibus affirmat dict. Nisi, quando præcedit negatiua, & negat quando præcedit affirmatiua. dict. 217. num. 6. pag. 282.
 Positionibus simpliciter, sine plica, & duplicatione est respondendum. dict. 368. n. 2. p. 360. Et quando dicatur positionibus simpliciter responderi, ostenditur. ib. n. 3.
 POSSESSIO vera vt transferatur in emptorem, licet non sit facta actualis traditio, operatur cl. constituti. Claus. 31. n. 2. pag. 31.
 Possessio transfertur per clausulam constituti, quoties is, in cuius fauorem fit constitutum, est præfens, vel eius rati habitio sequitur, ib. n. 3.
 Possessio tam ciuili quam naturalis censetur translata in constitutarium per clausulam constituti, ibidem, numero 4.
 Possessionem venditoris contra emptorem probat clausula constituti apposita in instrumento venditionis, ib. n. 9.
 Possessionem constituentis contra tertium non probat constitutum, ib. n. 10.
 Possessionem capiendi absque auctoritate Iudicis, vel citatione partis tribuit facultatem clausula constituti, ibid. n. 12. p. 32.
 Possessionis translationem in donatione denotat clausula constituti, ib. n. 13.
 Possessionem etiam in hæredes constitutarij transfert clausula constituti, ib. n. 16.
 Possessio quando tempore constituti non erat penes constituentem, nihil operatur clausula constituti, ibidem, numero 29.
 Possessionis translationem non operatur clausula constituti quando apposita fuit in contractu nullo, & reprobato, ibid. n. 30.
 Possessionis translationis effectum non operatur cl. constituti apposita in alienatione rei incertæ per verbum numerale, ib. n. 35. p. 33.
 Possessionem in absentem non transfert clausula constituti, ib. num. 38.
 Possessio data sub conditione resolutiua censetur purè data. Claus. 157. n. 9. p. 156.
 Possessionis dimissio verbalis sufficit ad hoc vt censeatur paritum quoad possessionem, stante cl. Parito iudicato. Cl. 97. n. 13. p. 112.
 Possessionis initium qui probat, præsumitur etiam hodie possessor, Axio. 182. n. 3. p. 113.
 Possessionem capiendi propria auctoritate licentiam, operatur claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. num. 16. pag. 107.
 Possessionem alterius plenam præferuat solum cl. Sine præiudicio, &c. Cl. 157. n. 13. p. 156.
 Possessionem denotat dict. Suus. dict. 397. n. 2. pagina 369.
 Possessionem capiens litteris non confectis dicitur intrusus. Claus. 50. n. 4. p. 59.
 Possessionis coloratæ expressionis vim habet cl. Amoro, &c. Claus. 7. u. 2. p. 8.
 Possessionem ciuilem denotat verbum Habere, si iungatur cum verbo Possidere. dict. 130. n. 2. p. 245.
 Possessio non acquiritur ex notarij stipulatione pro absente cum cl. Pro omnibus, & singulis absentibus, &c. nisi sequuta ratificatione. Cl. 105. n. 7. p. 120.
 Possessionis capta ab ignorante contra decretum irritans non est facienda mentio ab impetrante. Claus. 40. n. 15. pag. 49.
 Possessionem inficit decretum irritans de quo in cap. fin. vt lite pend. lib. 6. ib. n. 23. p. 45.
 Possessionem, aut titulum an inficiat decretum irritans in alijs casibus, præterquam in beneficiis reseruatis, & liti-giosis, ib. n. 24.
 Possessionem facti simplicis, & nudi non inficit decretum irritans, ib. n. 27.
 Possessionem non inficit decretum irritans, quando non est appositum super certo corpore beneficij, ibidem, numero 28.
 Possessionem, & dominium denotat verbum, Pertinere. dict. 257. n. 3. p. 299.

Index rerum, & verborum.

- Possessionem capere non potest procurator cum libera, &c.** Claus. 35. n. 18. p. 38.
- Possessionis appellatione ubi simpliciter profertur, venit vera & propria possessio, prout importat ius detinendi, seu insistendi rei.** Appell. 207. n. 1. p. 274.
- Possessio ubi adicitur nomen proprium, aut possessum, de corporibus ipsarum rerum, seu prædiis est intelligenda, ibid. n. 4.**
- Possessionis appellatione non venit domus, ibidem, numero 5.**
- Possessionis principale significatum est pro detentione nomine proprio, seu iure insistendi rei opinione domini, ib. sub n. 1.**
- POSSESSOR olim, & hodie possessor præsumitur, Axiom. 182. n. 1. p. 112.**
- Possessor si per multos annos pensionem exigat, in eo præsumitur non solum titulus, sed etiam iustificatio, claus. Dummodò remaneant centum pro Rectore. Claus. 47. n. 12. p. 57.**
- Possessori ut detur mandatum de associando etiam mortuo constituyente, operatur clausula constituti in instrumento appositæ. Claus. 31. n. 24. p. 32.**
- Possessoris in commissione appositæ claus. Quam & quas, facit ut etiam petitorium deduci possit, Claus. 121. n. 22. pag. 129.**
- Possessor anterior quando continuauit in vnaquaque possessione, etiam non inficit decretum irritans. Claus. 40. n. 30. pag. 45.**
- Possessor quando non adesset claus. Amoto, &c. non facit executorem mixtum, Claus. 7. numero 9. pagina 9.**
- POSSESSORIUM reintegranda reiicere non valet cl. Arbitrio Rote, ut solum super petitorio cognoscatur. Cl. 10. n. 10. p. 14.**
- Possessorum ante petitorium terminandum est etiam à Iudice habente arbitrium, ib. n. 11.**
- Possessorio agens, & concludens quando possit virtute cl. Ius, & iustitiam ministrari, &c. obtinere in petitorio, ostenditur. Claus. 76. n. 10. p. 83.**
- Possessorio in iudicio prouisus ab Ordinario cum non habeat se pro ipso spoliato de nullitate & iniustitia sententiarum dare poterit, etiam stante cl. Sine præiudicio executionis litterarum Apost. Claus. 160. n. 9. p. 159.**
- Possessorio dimisso potest pronunciari in petitorio stante decreto irritanti. Cl. 40. n. 38. p. 46.**
- POSSESSIVVM est pronomen Meus, demonstrans tempus præteritum, dict. 198. n. 1. p. 276.**
- POSSIDERE dicitur ille pleno iure qui fructus colligit, & de illis disponit pro libito voluntatis suæ. Claus. 101. n. 14. pag. 116.**
- Possidendi causa est quid diuersum ab ipsa possessione. Cl. 150. n. 5. p. 149.**
- POSSIDENS prior per constitutum præfertur secundo habenti actualem possessionem. Claus. 31. n. 17. p. 32.**
- Possidentis melior est conditio. Axiom. 182. numero 5. pagina 115.**
- POSSVM. Hoc verbum quando affirmatiue profertur importat facultatem, ac liberam voluntatem, non autem necessitatem, dict. 268. n. 1. pag. 303. Inducit arbitrium & electionem si affirmatiue concipiatur, ibid. n. 2. Importat necessitatem negatiue prolaturum, & actum contra gestum omnino reddit nullum, priuaturque omni potentia, ib. n. 3. Iunctum cum dict. Quouis, seu Quoquo modo, operatur impotentiam ex aliqua alia causa, iure, vel titulo, ibid. num. 5. Extensum est, trahiturque ad futura habentia causam de presenti, ib. n. 6. Comprehendit illud, quod licet, & commodè fieri potest, non autem id, quod est contra bonos mores. ib. n. 7. Intelligitur secundum iuris dispositionem, ib. n. 8.**
- Posse videtur qui facit quominus facit, ib. n. 9.**
- Posse quis non dicitur, quod incommodè potest, vel facilè, aut sine periculo exequi non valet, vel quod non honeste potest, vel quod contra Ius potest, ib. n. 10.**
- POST. Hæc dictio est ambigua, & varij sensus, dict. 270. n. 1. pag. 304. Exclusiue stat quando apponitur in dispositione in qua tempus, vel terminus statuitur, ibid. numero 2. Iuncta termino, vel alicui dilationi importat ut dilatio præcedens totaliter sit consumpta, ibidem, num. 3. Denotat interuallum modicum quando ponitur in dispositione, in qua potest significare & modicum, & longum interuallum, ib. n. 4. Importat actum immediatè sequentem sine interuallo, ib. n. 5. & ordinem successuum præcipue quando respicit personam, ibid. n. 6. & ordinem per prius, & posterius, ib. n. 7. conditionem an & quando denotet ostenditur, ib. n. 8. Accipitur perfectiue, completiue, & finitè, quando apponitur in aliqua dispositione in qua potest stare inceptiue, seu inchoatiue, & similiter potest stare completiue, perfectiue, siue finitè, ibidem, num. 9.**
- POSTEA. Hæc dictio de sui significat interuallum, dict. 271. n. 1. pag. 305. Verificari potest incontinenti, & sine interuallo, nonnunquam cum interuallo longo, aut modico ratione subiectæ materiæ, ib. n. 2. Denotat actum perfectum, & non pendentem, aliquando verò inceptum, ibid. num. 3. Inducit exclusionem, & excludit præcedentia, ib. n. 4.**
- POSTERIORA derogant prioribus. Axiom. 183. numero 1. pag. 113.**
- POSTERITATIS appellatione veniunt descendentes etiam ex foeminis, Appell. 208. n. 1. p. 274.**
- Posteritatis nomen significat descendantiam, & procreationem, ib. n. 2. p. 275.**
- Posteritati concessum feudum restringitur ad masculos per virilem sexum descendentes, ib. n. 4.**
- POSTERORVM appellatione propriè veniunt descendentes. Appell. 209. n. 1. p. 275.**
- Posterorum appellatione veniunt etiam foeminae, & descendentes ab eis, nisi communis vsus loquendi esset contrarius, vel adesset statutum foeminas excludens ob masculos, seu effemus in priuilegiis, feudis, & immunitate concessa Titio, & posteris, ibidem, numero 3. cum seqq.**
- POSTQVAM. Hæc dictio inducit conditionem, dict. 272. n. 2. p. 306. Inclusiue ponitur in dispositione in qua statuitur dies, tempus, vel terminus, & talis dies termini computatur in termino, ib. n. 3. Excludit omne tempus anterius, ib. n. 4. p. 306.**
- POSTVMVS non venit filiorum appellatione, nisi ex indicis appareat testatorem de eo sensisse. Appell. 99. n. 1. pag. 200.**
- Posthumus venit appellatione filiorum in tutelis, ibidem, num. 2.**
- Posthumi quando sunt instituti, & ultimo morienti sunt aliqui substituti, quomodo operetur clausula codicillarum, ostenditur claus. 31. n. 39. p. 24.**
- Posthumi an & quando veniant appellatione posterorum, ostenditur. Appell. 209. n. 2. p. 275.**
- Posthumi appellatione non solum venit is, qui est natus post mortem patris, sed etiam ille, qui post testamentum, ante tamen eius mortem. Appell. 210. n. 1. p. 276.**
- Posthumi appellatione non venit iam natus, ibidem, numero 2.**
- POTENTIA, quæ non reducitur ad actum vana est. Axiom. 184. n. 1. p. 113.**
- Potentia, & actus simul esse non possunt, ibidem, numero 1.**
- Potentia in habitu idem operatur quod potentia in actu, ib. n. 4.**
- Potentiam omnem negat dict. Nullo modo, dict. 288. n. 3. pag. 285.**
- POTESTAS ligandi eadem est atque soluendi, Axiom. 1. n. 6. pag. 3.**
- Potestatem variandi, si non reperitur restricta, importat vniuersaliter dict. Quoties, dict. 334. numero 3. pagina 346.**
- Potestas ubi in Principe deficit non operatur claus. Ex certa scientia. Claus. 59. n. 35. p. 66.**
- Potestati qui resistit, ordinationi Dei resistit. Claus. 91. n. 1. pag. 102.**
- Potestatem omnem admittit cl. Nullo modo, &c. inducendo nullitatem actus, & operando idem quod clausula decreti irritantis. Claus. 93. n. 2. p. 103.**
- Potestatem liberam, & absolutam, & nulli legi suppositam importat dict. Libere, dict. 190. n. 20. p. 272.**
- Potestatem plenariam denotat dict. Omnimodò, dict. 239. n. 7. p. 289.**

Potestas

Index rerum, & verborum.

- Potestas** loci venit Iudicis appellatione etiam in materia statuti Appell. 122. n. 7. p. 236.
- POTUS** appellatione continetur vinum, ceruisia, & alia potitionis genera. Appell. 211. n. 1. p. 276.
- Potus** appellatione venit aqua in illis locis, in quibus emittitur, vt Venetiis, ib. n. 2.
- Potus** continetur appellatione cibi. Appell. 47. numero 1. pag. 164.
- Potus** venit appellatione alimentorum. Appell. 15. num. 2. pag. 352.
- PRÆBENDA** non venit appellatione beneficii in materia stricta. Appell. 31. n. 11. p. 158.
- Præbendæ** quando sunt distinctæ in Ecclesia, & bona possidentur in communi, sed postea singulariter certo anni tempore distribuuntur, appellatione fructuum non veniunt distributiones quotidianæ. Appell. 103. numero 15. pag. 223.
- PRÆCEDENTIA** omnia non respicit dict. Ita tamen, quando vel diuersa est ratio, vel dispar qualitas, vel apponitur ad vnum casum qualificandum, dict. 183. numero 6. pag. 266.
- Præcedentia** non potest immutare, neque augere claus. Quæ omnia, &c. Claus. 120. n. 1. p. 217.
- Præcedentia** declarat, augeat, ampliatur, & extendit, claus. Ita quod, &c. Claus. 75. n. p. 81.
- Præcedentia** non solum, sed etiam sequentia modificat dict. Saluo, &c. Dict. 356. n. 3. p. 352.
- Præcedentia** restringit, & modificat dict. Dummodò. Dict. 95. n. 9. p. 229.
- PRÆCIPERIS** idem importat quod iubere, & sic præceptum. dict. 273. n. 1. p. 306.
- PRÆCIPERE** idem importat quod Maxime. dict. 274. n. 1. pag. 306. Ponitur solum vt ostendat maiorem esse rationem, ib. n. 2. Includit maiora, ib. n. 3.
- PRÆCIPVVM** dicitur quod ante alios quis habet proprium & peculiare. dict. 274. n. 4. p. 306.
- Præcipuum** legatum vocatur prælegatum, quod vnus ante alios hæredes capit, ib. n. 5.
- PRÆCISA** est dict. Omnimodò, & importat idem quod, per omnem modum. dict. 239. n. 1. p. 288.
- Præcisa** est dict. Penitus, nullam limitationem admittens. Dict. 249. n. 1. p. 295.
- Præcisa** est dict. Omnino, habetque præcisam naturam. Dict. 240. n. 11. p. 290.
- PRÆCISE.** Hæc dictio denotat quod quis absolute, & ad litteram exequatur, ac proinde excludit omnem interpretationem extrinsecam excepta iusta, & legitima à Iure proueniente dict. 275. n. 1. p. 307. Significat vt sine vlla exceptione, & vt vulgò dicitur, Sine remedio, & ad vnguem, distinctè, & sine conditione id fiat, ibid. numero 2. Idem importat quod absolute, & sine causæ cognitione, ac in statutis habet vim clausulæ derogatoris, denotatque nullo scilicet excepta, ibidem, numero 3.
- Præcisum** illud esse dicitur, quod strictè admodum intelligitur, ib. n. 5.
- PRÆDIA,** & possessiones veniunt appellatione Iurium, Appell. 124. n. 10. p. 237.
- PRÆDICTA.** Hæc dictio importat repetitionem eorum, quæ dicta sunt superius. dict. 276. n. 1. p. 307. Secus quando læderetur reſtitutio sermonis vel offenderetur mens, & intentio disponentis, ib. n. 10.
- PRÆDICTI.** Hæc dictio est relatiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus ac omnia præcedentia nominatim, & specificè essent expressa, dict. 276. n. 3. & 4. pag. 307. Facit relationem ad eos, quorum nomina in testamento, vel instrumento legi possunt, ib. n. 5. Importat repetitionem, & restrictionem ad dicta superius, ibidem, num. 7. Non respicit sequentia, licet sit relatiua præcedentium, ib. n. 9.
- PRÆDICTI, ET PRÆPATI.** Hæc dictiones repetunt, & restringunt ad præcedentes nominatos, Dict. 276. num. 2. pag. 307.
- PRÆDECESSORVM** appellatione venit etiam prædecessor per multos. annos mediatos. Appell. 213. numero 1. pagina 276.
- PRÆDII** appellatione etiam pars continetur. Appell. 214. n. 1. p. 276.
- Prædium** est nomen generale, & magis continens quam fundus, & trahit ad se nemora, & pascua sua, ib.
- PRÆGRAVARI** nemo debet ex facto alterius, Axiom. 93. n. 22. p. 59.
- PRÆLATI** inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes obtinent potestatem visitandi ea, quæ ad suam diocesim pertinent. Appell. 89. n. 20. p. 188. Et possunt approbare Confessores, ib. n. 21. & dispensare in omnibus irregularitatibus & suspensionibus ex delicto occulto prouenientibus, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum, ib. n. 22. Possunt etiam in diocessibus suis licentiam concedere vt obligatio, seu renunciatio à nouitio fieri valeat intra duos menses proximis professioni iuxta formam Conc. Trid. ib. n. 24.
- Prælatorum** appellatione veniunt nedum Episcopi, & alij Superiores sed etiam alij Prælati inferiores, prout sunt Abbates, atque etiam Commendatarij, maxime perpetui, Appell. 115. n. 1. & 3. pag. 276. & seq.
- Prælatus** immediatus venit appellatione Prælati, ibid. n. 4. p. 277.
- Prælatorum** appellatione minds propriè veniunt illi, qui in Ecclesia sine iurisdictione prærogatiuum, & honorificum gradum habent, ib. n. 6. p. 277.
- Prælati** latè & amplè, licet improprie vocantur Rectores in Ecclesiis curam animarum habentes, ibidem, numero 7.
- Prælati** appellatione non venit Capitulum, ib. n. 8.
- PRÆIUDICIUM** non censetur illis, quibus Ius fuit referuatum per claus. Saluo, &c. Claus. 139. numero 13. pagina 144.
- PRÆIUDICI** appellatione venit lucrum cessans. Appell. 216. n. 1. p. 277.
- PRÆMONSTRATENSES** participant de priuilegiis Mendicantium. Appell. 147. n. 7. p. 248.
- PRÆPOSITVRA,** Thesauraria, Decanatus, & Sacristia, de Iure communi non sonant in nomine Dignitatis nisi sit consuetudo in contrarium. Appell. 72. numero 5. pagina 177.
- PRÆSCRIPTA** potestate absoluendi, dicitur etiam præscripta potestas condemnandi, Axiom. n. 2. p. 3.
- PRÆSCRIPTIO** longi temporis, non verò longissimi, nec immemorialis tollitur per claus. Non obstante quacunque consuetudine, &c. Claus. 88. n. 1. p. 100.
- Præscriptio** etiam immemorialis quando excluditur non exinde sublata censetur, si illa in vim priuilegij præsumpti, & probati per tempus immemorale allegetur, si materia de qua agitur talis sit, vt legitimi superioris priuilegio concedi possit. Claus. 88. n. 4. p. 100.
- Præscriptionem** tollit decretum istitans. Claus. 40. numero 34. p. 45.
- Præscriptione** quacunque sublata, immemorialis quoque sublata censetur si sit malæ fidei. Claus. 88. numero 3. pagina 100.
- Præscriptionem** decem vel viginti annorum, non verò 30. vel 40. excludit dict. Perpetuò, Dict. 254. numero 14. pagina 299.
- Præscriptionis** exceptionem an tollat claus. Sola facti, &c. ostenditur claus. 173. n. 17. p. 171.
- Præscriptionem** temporis longissimi non excludit dict. Nullus. Dict. 229. n. 6. p. 286.
- Præscriptione** ad consuetudinem valet argumentum. loco 84. n. 1. p. 330. Item à præscriptione ad pactum, ibidem, num. 2.
- PRÆSCRIPTVM** tantum censetur quantum possessum. Axiom. 185. n. 1. p. 114.
- PRÆSENTARE** clericum ad beneficium non potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 37. p. 38.
- PRÆSENTATIO** admissa cum claus. Si & in quantum, &c. censetur admissa si de Iure admitti debuit, & constituit in quasi possessione præsentandi. Claus. 149. numero 5. pag. 148.
- PRÆSENTATVS** ad Parochialem necessariò examinandus est, quia examen est de forma, quamuis notoriè sit dignus, vel famosus Doctor, seu Vicarius Episcopi, Claus. 151. n. 5. p. 151.
- Præsentatos** à patronis, & per examen idoneos repositos, solus Episcopus instituere potest, & non alius inferior, Appell.

Index rerum, & verborum.

- Appell.** 89. numero 16. pag. 187.
- PRÆSENTIAM** non solum personalem, sed etiam intellectualem, & operatiuam importat dict. Coram, Dict. 71. n. 2. p. 116.
- PRÆSENTI** tempori aptè etiam adiungitur dict. Iamdiu, quories actio adhuc durat Dict. 140. n. 2. p. 247.
- PRÆSENTI** ad præteritum valet argumentum, quando status præsens conuenire potest cum origine rei, temporèque præterito, secus verbò in iis, quorum facies est tempore mutabilis. loco 85. n. 1. p. 330.
- PRÆSERIM.** Hæc dictio comparatiuè propriè ponitur, & importat idem quod Maximè, seu Præcipuè. dict. 277. n. 1. pag. 308 & includit alias personas, & casus, ibid. n. 3. Hæc dictio exprimit casum minus dubitabilem, & implicat magis dubitabilem, ibid. numero 4. Denotat ius idem esse in casu contrario, ibid. num. 5. Importat nonnunquam causam finalem, ib. n. 7. Interdum exponitur pro Tantum, ib. n. 8.
- PRÆSERVATIVA** iuris alicuius est claus. Saluo, &c. non autem conditionalis. Claus. 179. n. 4. p. 144.
- PRÆSTATIO** annua venit appellatione reddituum. Appell. 231. n. 4. p. 183.
- PRÆSTIMONIA**, quæ in sola temporalitate consistunt, non veniunt appellatione beneficiorum. Appell. 31. p. 6. pag. 158.
- PRÆSUMERE** est audenterario contra legem sine auctoritate superioris facere. dict. 278. n. 1. p. 308.
- Præsumere** denotat dolum, ac temeritatem, ibidem, numero 2. & 3.
- PRÆSUMPTIO** cedit veritati, quia veritas præualeat præsumptioni. Axiom. 186. n. 1. p. 114.
- Præsumptio** vna tollit aliam, ib. n. 2.
- Præsumptio** fortior tollit debiliorem, ib. n. 3.
- Præsumptio** vna cedit pluribus, ib. n. 4.
- Præsumptio iuris**, & de iure, licet non admittat probationem in contrarium, si tamen est admissa, & probata releuat. Axiom. 93. n. 31. p. 60.
- Præsumptionem** informationis in Principe operatur claus. Ex certa scientia. Claus. 59. n. 18. p. 65.
- Præsumptionem** aliquando significat verbum Creditur, Dict. 72. n. 2. p. 117.
- Præsumptionem** quandoque significat verbum, Videtur. dict. 424. n. 3. p. 380.
- Præsumptionem** interdum arguit, & ostendit verbum Intelligitur. dict. 169. n. 4. p. 160.
- PRÆTER.** Hæc dictio an sit inclusiva, seu potius exclusiva, ostenditur Dict. 279. ex n. 2. vsque ad num. 6. pag. 309. Implicatiua est in materia fauorabili, secus in odiosa, ibid. n. 7. Inducit repetitionem qualitatum & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, ibid. num. 8.
- Præter legem** fieri dicitur quod sit extra dispositionem legis, ib. n. 9.
- PRÆTEREA.** Hæc dictio est continuatiua materiæ ad præcedentia, & ponitur pro Item. Dict. 280. num. 1. pag. 310. Protendit dispositionem actus, ib. n. 2. Interuallum quoddam annuit, & veluti rerum gerendarum successionem, & ordinem inducit, ib. n. 3.
- PRÆTERITIO** facta à fratre instituta turpi persona, an habeat locum in fratre vterino. Appell. 102. numero 3. pag. 231.
- PRÆTERQVAM.** Hæc dictio habet naturam eximendi aliquos casus ab ipsa noua dispositione, & eos relinquere sub eadem iuris dispositione, quæ prius continebantur. dict. 281. numero 1. pagina 310. Exceptiua est, & importat contrarium eius, quod in regula continetur, ibid. num. 2.
- PRATI** appellatione non venit terra sterilis, & inculta. Appell. 112. n. 1. p. 276.
- PRÆBENARI** appellatione licet propriè veniant qui habent Ordinem sacerdotalem, & tamen hoc nomen potest etiam simplici clerico conuenire. Appell. 217. num. 1. p. 277.
- PRÆTII** appellatione propriè venit quicquid consistit in pecunia numerata, Appell. 218. n. 1. p. 277.
- Pretij** appellatio latè sumpto vocabulo continetur quicquid pro re datur, licet non consistat in pecunia, ibid. num. 2.
- Pretij** recuperatio in materia emptionis & venditionis venit appellatione interesse. Appell. 120. numero 3. pagina 235.
- Pretium** quod datur pro re concessa debet æquipollere ipsi rei. Claus. 83. n. 11. p. 95.
- Pretium** & res principalis non venit appellatione expensarum. Appell. 92. n. 6. p. 190.
- PRIDIUM** dicitur quasi priori die. Dict. 282. numero 1. pagina 310.
- PRIMUM**, & Primum in quo differant, ostenditur Dict. 283. ex n. 1. p. 311.
- Primo** ad vltimum validum est argumentum. loco 86. n. 1. pag. 330.
- PRIMOGENITURAM** perpetuam pro se, filiis, & descendibus, vbi testator instituit, non censetur intellexisse de fœminis, Appell. 99. n. 72. p. 207.
- PRINCIPES** præsumitur priuilegio suo, in quo est inserta claus. motus proprii, tollere statuta ciuitatis. Claus. 79. n. 43. p. 88.
- Princeps** in rescriptis, & concessionibus in dubio præsumitur non vti plenitudine potestatis, sed rescribere, & concedere secundum ius commune. Claus. 41. numero 4. pag. 48.
- Princeps** quando apponit clausulam Non obstante, &c. præsumitur vsus plenitudine potestatis, vel quando apponit clausulam, Ex certa scientia, ibid. n. 6.
- Princeps** præsumitur vti plenitudine potestatis, quando actus non valeret, ib. n. 7.
- Princeps** in legibus humanis etiam ex leui causa dispensare censetur, itante claus. De plenitudine potestatis, ibid. num. 11.
- Princeps** per claus. De plenitudine potestatis, censetur dispensare in iure diuino, & naturali, cum iusta causa in casibus, quibus ei licet, ib. n. 12.
- Princeps** ex iusta causa potest priuilegium seu contractum à se cum subdito celebratum limitare, ib. n. 13.
- Princeps** per claus. De plenitudine potestatis, derogat Iuri saltem humano etiam sine causa, ib. n. 16. p. 49.
- Princeps** vbi scribit de plenitudine potestatis, nihil opponi potest quod gratiam annullet, ibid. n. 20.
- Princeps** absque iusta causa non potest de plenitudine potestatis quemquam dominio rei suæ priuare, ibidem, numero 24.
- Princeps** non potest priuilegia, seu concessionem illas renouare, quæ in naturam, & vim contractus transeunt, vel pro quibus pecunia interuenit, vel conceduntur in recompensatione meritorum, ib. n. 29.
- Princeps** quando aliquid facit, aut concedit de plenitudine potestatis, præsumitur actum fuisse cum causæ cognitione, ibid. n. 34. p. 50.
- Principem** habuisse notitiam contrariæ consuetudinis demonstrat claus. Non obstante quacunque consuetudine, &c. Claus. 87. n. 1. p. 98.
- Principis** intentio vt iusta præsumatur signum dat claus. Prout de iure. Claus. 115. n. 10. p. 126.
- Princeps** potest remouere suspicionem, & committere causam ea remota, quæ intelligi debet de recusatione propter friuolam suspicionem, non autem grauem, & iustam. Claus. 131. n. 2. p. 137.
- Princeps** superior non potest etiam de plenitudine potestatis alicui Iudici suspecto committere causam, cum claus. Appellatione remota, ib. n. 2.
- Princeps** quando ex aliqua iusta causa moueretur ad committendum causam cum claus. Recusatione remota, Iudici suspecto non poterit committere, ibidem, numero 9.
- Princeps** quando non fuit optimè informatus de partium conventionibus sepius iteratis, non operatur claus. Non obstantibus quibuscunque pactis, &c. Claus. 85. numero 4. p. 97.
- Princeps** sine causa potest præcipere quod quis non audiat. Claus. 175. n. 4. p. 173.
- Princeps** non tenetur seruare Iuris ordinem, Claus. 173. n. 5. pag. 170.
- Principis** factum non speratum, incendium, pestis, cærelia immodica, bellum, seu incursus hostium, veniunt appellatione casuum fortuitorum. Appell. 42. num. 1. & 2. pag. 162.

Principis

Index rerum, & verborum.

Principis gratia semper intelligitur sine alterius iniuria. Claus. 157. n. 3. p. 155.

Princeps non potest fingere id, quod est impossibile. Axiom. 97. n. 4. p. 61.

Principi ratione dignitatis grauius est fidem fallere. Axio. 98. n. 4. p. 62.

Princeps grauius peccat frangendo fidem, quam inferior priuatus. ib. n. 5.

Principis mandatum non comprehendit illicita. Axio. 105. n. 9. p. 68.

Principis placitum legis habet vigorem. Appell. 129. num. 1. pag. 238.

Princeps dicitur lex animata in tetrīs. ib. n. 2.

Princeps quando explicat se motu proprio concedere, dicitur motu proprio concessisse, quamuis constet huiusmodi gratiam fuisse ab impetrante petitam. Claus. 79. n. 6. p. 86.

Principe inferior non potest vti claus. Appellatione remota. Claus. 9. n. 2. p. 11.

Principis dicto statim maxime circa causę commissionem, & alia de quibus est informatus. Claus. 59. numero 23. pag. 66.

Princeps quando aliquid concedit ad instantiam partis, nihil operatur claus. Ex certa scientia, ibidem, numero 47. pag. 67.

Princeps censetur facere ex certa scientia si id in litteris exprimat. ib. n. 58. p. 68. vel si fuerit certificatus solum de natura negotij, ib. n. 59.

Princeps si aliquid facit cum iuramento, censetur facere ex certa scientia. ib. n. 60.

Princeps si in cōfirmatione inferat confirmatum integrum, censetur ex certa scientia confirmare. ibidem, numero 61.

Princeps dicitur facere ex certa scientia, quando aliquid facit cum causę cognitione. ib. n. 63.

PRINCIPALITER. Hęc dictio referri potest ad id, quod erat faciendum de reliquo, Dict. 184. numero 1. pagina 311.

PRIOR S. Ioannis Hierosolymitani venit appellatione Ordinarij. Appell. 176. n. 3. p. 173.

Prior qui est tempore, potior est iure, etiam si prioritas sit in hora & puncto, & etiam tam in agendo, quam in excipiendo, & replicando. Axiom. 188. numero 1. 2. & 3. pagina 115.

Prior nominatus censetur magis dilectus. ibidem, numero 5.

Prior nominatio, seu descriptio maiorem dignitatem arguit. ib. n. 6.

Prior qui est tempore in gratiis & beneficiis, potior est iure, nisi de contraria Principis voluntate constet. Claus. 8. n. 6. p. 10.

Priores in data non præcedunt illum ad cuius fauorem claus. Anteferri, appositā est. ib. n. 2. p. 9.

PRIORATUS est principalis dignitas in Ecclesia Collegiata, seu Regulari, & in effectu est eadem dignitas cum Abbatia. Appell. 1. n. 4. p. 146.

Prioratus Conuentualis appellatione venit Ecclesia Collegiata Regularis, non autem secularis ex propria significatione. Appell. 119. n. 1. p. 177.

PRIVATIO præsupponit habitum. Axiom. 189. numero 1. pag. 115.

PRIVATUS. Verbum hoc an & quando significet latam, vel ferendam sententiam, remissuē, Dict. 185. numero 1. pagina 311.

PRIVILEGIATUS contra pariter priuilegiatum non vitur priuilegio suo, ubi utrumque priuilegium æquale est, & æquē fauorabile, & insuper concurrat in actu, & exercitio. Axiom. 190. n. 1. p. 116.

Priuilegiatus bene vitur suo priuilegio contra priuilegiatum quando est priuilegiatus dupliciter, vel quādo tractat vnus de damno vitando, alter de lucro captando, quia tractans de damno vitur suo priuilegio: vel quando in eadem re vnus est specialiter priuilegiatus, alter verbō in genere. ib. n. 2. cum seqq.

PRIVILEGIUM personale personam sequitur, & cum persona extinguitur. Axiom. 190. n. 5. p. 116.

Priuilegium oportet ostendere, & inspicere, nec alleganti creditur. ib. n. 6.

Priuilegij tenor attendendus est, nec de illo iudicandum nisi ipius tenore inspecto. ib. n. 7.

Priuilegium meretur amittere, qui permessa sibi abutitur potestate. ib. n. 8.

Priuilegiis derogari potest ratione publicę necessitatis, quando constat quiddam talis vigeat necessitas, quę non potest euitari. Claus. 41. n. 15. p. 49.

Priuilegia præcipue causa meritum sunt irrenuocabilia etiam de plenitudine potestatis. ibidem, numero 30. pagina 49.

Priuilegia clausa in corpore Iuris non sunt priuilegia, sed Ius commune. Claus. 83. n. 5. p. 94.

Priuilegia Principis, quę transierunt in vim contractus non tollit claus. Non obstantibus priuilegiis, &c. Claus. 83. n. 8. p. 95.

Priuilegia, quę oneroso titulo comparata sunt, tolluntur per claus. Non obstantibus priuilegiis, &c. ibidem, numero 9.

Priuilegia futura non comprehendit claus. Non obstantibus, &c. ib. n. 15.

Priuilegia, siue indulta concessa commiserationis causa non tollit claus. Non obstantibus priuilegiis, &c. nisi de illis expressa fiat mentio, ib. n. 19.

Priuilegium posterius, quod est in notabile præiudicium tertij, etiam Motu proprio concessum, non tollit præcedens illius tertij sine speciali derogatione reg. de iure quæsito non tollendo, etiam stante claus. Quorum tenores, &c. Claus. 117. n. 12. p. 134.

Priuilegiis derogatum censetur, quę in Iuris corpore clausa non sunt per claus. Non obstantibus priuilegiis, &c. nisi additum sit, etiam clausis &c. Claus. 83. n. 1. p. 94.

Priuilegiis concessis gratia publicę vtilitatis non derogat claus. Non obstantibus priuilegiis, &c. Claus. 83. num. 20. pag. 95.

Priuilegium concessum pro habitatione intelligitur etiam si habitatio non sit continua. Dict. 187. n. 6. p. 312.

Priuilegiorum clausulę generales non porriguntur ad eas, quę præsumuntur ignorata. Claus. 61. n. 11. p. 61.

Priuilegium secundum speciale non faciens mentionem de primo generali, illi non derogat. Claus. 83. num. 29. pag. 96.

Priuilegium secundum speciale potest primum generale in illa speciali parte minuere, nulla facta illius mentione. ib. n. 30.

Priuilegium à pluribus Pontificibus confirmatum difficilius tenetur tolli. Claus. 83. n. 15. p. 96.

Priuilegium concessum Caio, & iis, qui sunt de nomine suo, intelligitur de familia. Appell. 165. numero 4. pagina 258.

Priuilegij causa cessante cessat priuilegium. Axiom. 40. n. 9. p. 27.

Priuilegium concessum Motu proprio, latē est interpretandum. Claus. 79. n. 26. p. 87.

Priuilegium lite pendente obtentum cum clausula Motus proprii, nulla lite pendente in eo facta mentione, non fit validum vigore clausulę Motus proprii. ibidem, n. 46. p. 88.

Priuilegio ad pias causas non derogat claus. Non obstantibus priuilegiis, &c. Claus. 83. numero 18. pagina 95.

Priuilegio viduis, & pupillis concessio non videtur derogatum per claus. Non obstantibus priuilegiis, &c. Claus. 83. n. 22. p. 95.

Priuilegium principali concessum extenditur ad eius augmentum. Axiom. 34. n. 5. p. 23.

Priuilegium concessum illis de comitatu, qui per decem annos continuē habitauerint in ciuitate, intelligitur etiam habitantes ciuitatem tempore messium, & vindemia- rum iuerint in comitatu cum familia ad faciendum recollectas. Dict. 68. n. 3. p. 216.

Priuilegium si tendit ad iniquum, vel incipit esse damnosum, non est obseruandum. Axiom. 81. numero 4. pagina 51.

Priuilegium secundum habens clausulam derogatoriam cum illis verbis, Etiam si talia forent, &c. reuocat primum habens clausulam derogatoriam. Claus. 43. numero 18. pag. 52.

Priuilegij specialis vim habet claus. In omnibus, & per omnia

Index rerum, & verborum.

omnia. *Claus. 67. n. 8. p. 75.*
Privilegium speciale an deroget generali, ostenditur
Axiom. 107. n. 27. & p. 71.
Privilegia omnia aliis Conciliis generalibus contraria,
Tuidentino excepto, confirmata censentur stante claus.
Quatenus decretis Concilij Trid. &c. Claus. 124. num.
4 p. 30.
Privilegium de iure speciali competens non tollit claus.
Subiata, &c. Claus. 175. n. 41. p. 176.
Privilegium appositum decretum irritans tanquam accessio-
rium non operatur effectum nisi postquam cognitum fuit
privilegia intrare. Claus. 40. n. 10. p. 44.
Privilegij interpretatio spectat ad concedentem. Axiom.
150. n. 2. p. 81.
Privilegio Apostolico potest apponi claus. Ad instar. Claus.
5. n. 2. p. 6.
Privilegiorum alienorum, seu exemptionum concessa par-
ticipatio Ad instar, importat vt fortiatur eundem & pa-
rem effectum cum aliis ad quæ adæquatur, ibidem, nu-
mero 3.
Privilegium, de quo non apparet, si alicui communicetur,
an in aliquo huiusmodi communicatio ei prodest, osten-
ditur, ib. n. 7. p. 7.
Privilegium concessum Ad instar alterius, auctum diminu-
tum, vel reuocatum postea fuit, an diminutum, vel reuo-
catum censi debeat in persona illius, cui communicat-
ur, ostenditur ib. n. 8. & 9.
Privilegio, quæ possunt acquiri, quæruntur etiam ex con-
suetudine & præscriptione immemoriali, & ideo valet
argumentum à privilegio ad consuetudinem loco 88. n.
1 pag. 330.
Prævis. Hæc dictio denotat ordinem respectu eiusdem in-
stantiæ, & non diuersæ. dict. 286. num. 1. pag. 311. Importat
aliquando formam præcisam in sententia quando debi-
tum est liquidum, ibidem, numero 2. Non impedit exe-
cutionem in obligatione Camerali quoad liquida, ibid.
num 3.
Pro. Hæc dictio causam immediatam, & proximam ple-
rumque denotat, quandoque remotam quando importat
Propter, vel Ob, aliquando causam finalem, vbiunque
scilicet apponitur causæ finali, quæ debet omnino sequi
ratione personarum. dict. 283. num. 3. 4. 5. 7. & 8. pag. 312. Im-
portat causam exequentiam, ibid. num. 9. pag. 313. item
modum aliquando, nonnunquam conditionem, ibid. n.
30. interdum veritatem, quando accommodatur veritati,
& possibile, quandoque fictionem, ibid. num. 12. Item
compensationem & taxationem ne plus petat accessio-
nem, limitationem, dominium, vel vsum, & repræsentationem,
ib. ex n. 12 vsque ad 16.
Probare oportet nec sufficit dicere. Axiom. 191. num. 1.
pag. 117.
Probare debet is, quod quis allegare tenetur. Axiom. 20. n.
3. p. 18.
Probare volens ad partis petitionem concessam fuisse gra-
tiam Motu proprio, non admittitur Claus. 79. num. 8.
pag. 86.
Probandi onus agenti incumbit. Axiom. 19. numero 1. pa-
gina 18.
Probatio debet de necessitate concludere. Axiom. 191. n.
2. p. 117.
Probatio dubia & incerta non releuat probantem, ibidem,
num. 3.
Probatio probationem non excludit, fortior tollit debilio-
rem, ib. n. 4.
Probatio specialis semper prævalet generali, ibidem, nu-
mero 6.
Probatio per testes habet eandem vim quam per instru-
mentum, n. 7.
Probatio per iuramentum admittitur vbi agitur de modica,
Axiom. 150. n. 2. p. 96.
Probatio super emergenti de nouo etiam post publicatas
attestationes admittitur. Axiom. 81. n. 5. p. 51.
Probationes necessarias aufert claus. Summarie, &c. Claus.
176. n. 21. p. 178.
Probatio in contrarium non admittitur, quod claus. Quo-
rum tenores, &c. non importet veram expressionem, &
derogationem. Claus. 127. n. 7. p. 133.
Probationem plenam, & concludentem requirit claus.

Dummodò remaneant centum pro Rectore, &c. Claus.
47. n. 1. p. 56.
Probatio concludere debet etiam quod centum Rectori
remaneant ex fructibus beneficij liberè, hoc est dedu-
ctis oneribus, si fuerit dictum, vt remaneant centum libe-
rè pro Rectore, ibidem, numero 15. pagina 57. cui autem
incumbat onus probandi, ostenditur ibidem, nume-
ro 14.
Probatio deuolutionis debet fieri concludenter cum om-
nibus suis qualitatibus stante claus. Dummodò collatio
sit deuoluta, &c. Claus. 54. me. p. 61.
Probationem concludentis possessionis contra constituen-
tem, & causam ab ipso habentem operatur clausula con-
stituti. Claus. 31. n. 8. p. 31.
Probationes non concludentes & persuasivas potest Index
admittere virtute claus. Sola facti veritate inspecta, Cl.
173. n. 15. p. 171.
Probationi, vel ostensioni adiecta dict. Legitimè, importat
plenam, & veram probationem, non autem privilegia-
tam. dict. 188. n. 5. p. 370.
Probationes veras, & concludentes non præsumptiuas re-
quirunt claus. Constituto, &c. Claus. 25. numero 6. pa-
gina 27.
Probationis appellatione vbi lex facit mentionem, venit
plena, nisi subiecta materia repugnet. Appell. 210. num. 1.
pag. 278.
Probationis cuiuslibet appellatione venit probatio suffi-
ciens, & legitima, ib.
Procurator nullum reddit dict. Omnino, quemadmodum
dict. Nullo modo, dict. 240. n. 16. pag. 90.
Procurator in mandato posita clausula ceterata non potest
extendi nisi ad ea, quæ sunt de natura actus, vel quæ sunt
cœpta exprimi. Claus. 14. n. 13. p. 17.
Procurator de mandato ponitur petius claus. Cum plena, &c.
ex consuetudine, & stylo Notariorum, quam ex partium
voluntate. Claus. 35. n. 1. p. 36.
Procurator in mandato apposita claus. Prouer sibi fuerit bene
visum, &c. videtur importare arbitrium boni viri. Claus.
118. n. 1. p. 126.
Procurator in mandato apposita claus. Omnia & singula, &c.
cum aliis verbis, nempe, quæ ipsemet constituens face-
re possit, &c. operatur vt constitutus possit validè pos-
sessionem capere, ac si hoc fuerat specificatum. Claus. 96.
n. 10. p. 110.
Procurator in mandato posita claus. Promittens, &c. restrin-
gitur ad specificata in mandato posita claus. Promittens,
&c. restringitur ad specificata in mandato, & non ad
alia, Cl. 104. n. 7. p. 119.
Procurator incertis dari non potest. Axiom. 119. num. 3.
pag. 75.
Procurator excedens fines mandati non obligat principa-
lem Axiom. 144. n. 5. pag. 93. & tenetur ad interesse, ibid.
num. 6.
Procurator in rem suam post litem contestatam reuocari
non potest. Claus. 71. n. 8. p. 79.
Procurator in rem suam potest ante litem contestatam
aliu procuratorem substituere, ib. n. 9.
Procurator in rem suam constitutus ad iudicia, nequit an-
te litem contestationem aliu substituere, nisi mandatum
habeat cum speciali clausula substituendi, ibidem, nu-
mero 10.
Procurator in rem propriam non intelligitur reuocatus per
mortem constituentis, ib. n. 12.
Procurator in rem suam quandoque fit ab homine, quan-
dòque à lege, ib. n. 13.
Procurator in rem suam factus ille dicitur, qui ex mandato
procurator commodum sibi applicare debet, Claus. 71. num.
1. pag. 78.
Procurator in rem suam constitutus videtur per illa verba,
Ponens eum in locum suum. &c. ib. n. 3.
Procurator in rem suam habetur loco domini, & potest
pacisci, ac iuramentum deferre, ib. n. 6. & 7.
Procurator cum plena, &c. potest facere omnia quæ princi-
palis. Claus. 35. n. 5. p. 36.
Procuratori cum libera ad omnia negotia an solui possit,
ostenditur ib. n. 11. p. 37.
Procurator cum libera, &c. non potest præiudicare, nec pa-
cisci quòd suus principalis à sententia non appellet, nec
ius d:

Index rerum, & verborum.

- ius de nullitate dicendi remittere, ibidem, numero 37. p. 38.
- Procurator cum libera non potest facere ea, quæ sunt magni præiudicii, ibid. n. 38.
- Procurator cum libera non potest facere ea, ex quibus constitutus cadat in poenam, ib. n. 42.
- Procurator ante receptum mandatum virtute claus. Pro-mittens, &c. potest sibi mandata exercere. Claus. 104. n. 9. pag. 119.
- Procurator tenetur seruare fines circa omnes qualitates mandati. Axiom. 144. n. 3. p. 93.
- Procuratoris appellatio venit quilibet mandatarius, siue nuncius, Appell. 221. n. 1. p. 278.
- Procuratoris appellatione non venit procurator in rem suam. ib. n. 2.
- Procuratore ad tutorem valet argumentum. loco 89. n. 1. p. 330. Item à procuratore iudiciali ad delegatum validum est argumentum, ib. n. 2.
- PRO EXPRESSIS, &c.** Hæc clausula habet vim expressionis specialis, & indiuiduæ cum omnibus suis qualitatibus. Claus. 102. num. 2. pag. 116. Operatur expressionem specificam litis quando dicitur, cuius litis statum, &c. ibidem, num. 3. Infertionem tenoris operatur, ibid. num. 7. Derogationis specialis vim habet, ibid. num. 8. tollit derogatorias derogatorias, ibid. num. 9. habet derogatorias ad sequentes contrarias dispositiones, ibidem, num. 10. facit cessare omnem subreptionem ex eo quod aliter sit narrata gratia præcedens, quam constaret, ibid. num. 12. Restrigitur ad expressa, & eorum principalem tantum dispositionem, ibid. num. 11. Non operatur in præiudicium tertij, de quo Princeps non intellexit, ibid. num. 13. Non tollit intentionis defectum, nec operatur in his, quæ consistunt in facto ignorato, ibid. num. 14. Nec tollit legem, aut statutum ubi mandatur fieri expressio-nem specialem, & tacite vel expresse prohibet genera-lem, ibid. num. 15. Nec tollit defectus, per quos gratia est subreptitia, maxime quando est appositæ limitatæ, ib. n. 16. Nec tollit subreptionem gratiæ factæ ad instantiam partis sine causæ cognitione, ib. num. 17. p. 117. Nec tollit obreptionem, ib. n. 18.
- PROGENI** appellatione veniunt proprie descendentes, improprie vero transuersales. Appell. 221. numero 1. & 2. p. 278.
- Progeniei** appellatione veniunt feminae, ibidem, nume-ro 3.
- PROHIBERE.** Hoc verbum efficit ut actus reddatur nul-lus, licet lex non processerit ulterius annullando. dict. 288. n. 1. p. 314.
- Prohibentis melior est conditio in pari causa, Axiom. 193. n. 9. p. 118.
- Prohibere non potes quod tibi non nocet, & alteri prodest, ib. n. 10.
- PROHIBITIONEM** præcisam operatur dict. Nullo modo, & idem quod clausula decreti irritantis. dict. 288. numero 2. p. 285.
- PROHIBITUM** quod non reperitur à lege non debet super-stitoris prætensionibus præsumi prohibitum, Axiom. 178. n. 2. p. 110.
- Prohibitum vna via non censetur alia permissum, Axiom. 193. n. 1. p. 118.
- Prohibitum vni aliis censetur concessum, ibidem, nume-ro 2.
- Prohibito vno, censentur omnia prohibita per quæ perue-nitur ad illud vnum, ibid. n. 3.
- Prohibitum directè non potest fieri per indirectum, ibid. num. 5.
- Prohibitum ad tempus, post tempus censetur permissum, ib. n. 6.
- Prohibitum censetur quod non inuenitur permissum, ibid. num. 7.
- Prohibitum quod non inuenitur per legem, permissum cen-setur, ib.
- Prohibitum illud dicitur quod lege expresse prohibetur. dict. 288. n. 3. p. 314.
- Prohibita quæ non inveniuntur per legem, permissa cen-sentur, ib.
- PROIUDIC.** Hæc dictio accipitur pro Ceterum, Propterea, Itaque dict. 289. num. 1. pag. 315. Aliquando significat idem quod Inde, interdum exponitur pro Ergo, Igitur, ibid. num. 2. & 3. Nonnunquam est nota improprietatis, ib. n. 4. plerumque importat veritatem, ib. n. 5. quandoque denotat identitatem, ib. n. 6.
- PROIUS** appellatione solum descendentes continentur. Appell. 223. n. 1. p. 278.
- Proles patris potest etiam sumi passivè, ut intelligatur de genere, & agnatione patris ib. n. 2.
- Prolis appellatione transuersales venirent, si testator vo-casset omnes de prole quando non extarent descenden-tes, ib. n. 4.
- Prolis appellatione ubi testator illam substituit compre-henduntur illi, qui veniunt appellatione liberorum, ib. n. 5. p. 279.
- Prolis appellatione veniunt tam masculi quam feminae, ib. num. 6.
- PRO MAIORI, SEU POTIORI CAUTELA.** Hæc claus. indu-cit abundantem promissionem, quasi sufficiant præceden-tia, & iam disposita. Claus. 103. n. 1. p. 118.
- Pro maiori cautela** de nouo concedimus. Hæc claus. ali-quando apponi solet pro maiori validitate confirmatio-nis, & nihil plus tribuit quam ipsa confirmatio, ibidem, num. 3.
- Pro maiori securitate, & ex abundanti.** Hæc claus. tendit recto tramite ad excludendam nouationem, ibidem, num. 4.
- PROMISSIO** de defendendo perpetuè refertur solum ad Iura competentia ante diuisionem, non verò post. Claus. 104. n. 5. p. 119.
- Promissio non comprehendit ea, de quibus scientia mini-mè habuit ratificare debens, ib. n. 19.
- Promissio debet intelligi secundum terminum & statum, qui tempore promissionis vigeat, Claus. 119. numero 4. pag. 136.
- Promissionem, seu dispositionem limitat dict. Secundum. dict. 358. n. 2. p. 353.
- Promissio sola venit appellatione cautionis. Appell. 45. n. 1. pag. 163.
- Promissio de defendendo non intelligitur contra se ipsum, Axiom. 106. n. 51. p. 68.
- Promissio sine causa, quæ non valet, si est geminata valet. Axiom. 105. n. 12. p. 67.
- Promissio facta de defendendo contra omnem personam mundi, non extenditur contra ciuitatem, vel Rempubl. Appell. 198. n. 2. p. 270.
- Promissione dotis ad traditionem valet argumentum, loco 90. n. 1. p. 330.
- PROMISSVM** & datum nomine dotis continetur appella-tione dotis Appell. 84. n. 2. p. 183.
- PROMITTENS** perpetuè attendere, & non venire contra posita in contractu conditionali, intelligitur & restrin-gitur postquam extiterit conditio, vel quousque exi-stere possit, obligetur, non si defecerit. Claus. 104. num. 6. p. 119.
- Promittens simpliciter fideiubere satisfacit suæ obligatio-ni semel fideiubendo, Claus. 16. n. 7. p. 19.
- Promittens retrouendere quotiescunque, lapsu triginta an-norum liberatur. dict. 337. n. 5. p. 347.
- Promittens de euictione quomodocunque ad quid teneat-ur, ostenditur dict. 319. n. 6. p. 342.
- Promittens de suo facto tantum an censetur promittere de facto hæredis, ostenditur dict. 401. numero 12. pagi-na 372.
- Promittens dare loco primæ cautionis aliam, intelligitur de alia simili etiam in quantitate, dict. 26. numero 12. pa-gina 101.
- Promittens habere ratum, &c. Hæc clausula importat per-petuitatem ut non faciat, vel veniat contra, per se, nec per aliam. Claus. 104. num. 2. pag. 119. Importat renuncia-tionem lisionis l. 2. C. de rescind. vend. ibid. num. 3. tollit præscriptionem, ibidem, num. 4. Non ampliat in execu-tiuis posita, ibidem, numero 2. Importat mandatum in solidum, ibidem, numero 10. & an mandatum cum libe-ra, ibid. num. 11. Posita in obligatione semper intelligitur inesse pactum quatenus stipulatio interfit iusta, ibidem, num. 12. Posita in promissione non se extendit ad igno-rata per promissorem, ibid. num. 17. Extendit vires ad hæredes de Iure, licet non fuisset de illis facta mentio in contra

Index rerum, & verborum.

contractu, ibidem, numero 10.

PROMITTERE. Hoc verbum in instrumento positum importat stipulationem, item & pactum nudum si viua voce prolatum sit, & significat partes fuisse presentes. dict. 290. ex n. 1. p. 315.

PRONEPOS. ex propria vocabuli significatione veniunt appellatione nepotum, Appell. 163. n. 6. p. 156. & Appell. 99. n. 85. p. 208.

Pronepos non venit ubi vocatur nepos ex tali filio natus. Appell. 163. n. 7. p. 157.

Pronepos non venit appellatione nepotis ubi essent coniecturæ in contrarium, vel in materia correctoria, ibid. n. 10. & 11.

PROMEN. Meum, in vniuersali dispositione appositum non restringit vniuersale dispositum. dict. 198. num. 6. pag. 276.

PROMPTUM denotat causam finalem, & mentem loquentis ostendit. Axio. 192. n. 1. p. 117.

Proccinium, declarat decisionem, & animum proferentis, ib. n. 3. & 4.

Proccinij ex generalitate validum est argumentum. loco 91. n. 1. p. 330.

PRO OMNI & TOTO, ETC. Hæc claus. restringitur ad ea de quibus agitur. Claus. 106. n. 1. p. 120.

Pro omnibus, & singulis absentibus, &c. Hæc claus. in stipulatione facta à Notario operatur vt ius quæsitum dicatur absentibus etiam sine cessione Claus. 105. num. 1. pag. 120. An autem tante hac claus. acquiratur ius absenti sine ratificatione, vel illius acceptatione, ostenditur ibid. num. 2. cum seqq. Posita in obligatione Camerali operatur vt possit agi contra nomen debitoris, pèrinde ac si specialiter promississet etiam nulla habita cessione, ibid. num. 8.

PROPE. Hæc dictio importat quantitatem modicam, & modicum tempus. dict. 291. num. 1. pag. 315. Denotat contiguitatem & non potest verificari in loco remoto, ib. n. 2.

PROPINQUITATEM, & vicinitatem significat dict. iuxta, dict. 187. n. 3. p. 269.

PROPINQUORVM appellatione continentur agnati, & cognati, qui admitterentur ab intestato ad successionem de iure ciuili vsque ad decimum gradum, Appell. 124. num. 1. pag. 379.

Propinquorum appellatione veniunt fœminæ, ibidem, numero 2.

Propinquorum appellatione non veniunt affines, ibidem, num. 3.

PROPRIETAS simul vt cum vusufructu transferatur operatur claus. Pleno iure. Claus. 101. n. 2. p. 115.

Proprietas vt in dubio censeatur relicta operatur cl. Omni mel. omni modo, &c. Cl. 95. n. 43. p. 108.

Proprietatem, & essentiam denotat verbum Esse, dict. 108. n. 1. p. 132.

Proprietatem denotat dict. Quasi, dict. 311. numero 4. pag. 322.

Proprietatis appellatione venit dominium directum, Appell. 125. n. 1. p. 179.

Proprietas dicitur apud illum, qui habet directum dominium, non autem vtile, ibid. n. 2.

Proprietas, & dominium pro eodem aliquando accipiuntur, ib. n. 3. p. 180.

Proprietas si simpliciter proferatur, significat plenam proprietatem cum vusufructu ib. n. 4.

Proprietas, & dominium vnde dicantur, ostenditur, ibid. num. 5.

Proprietas dicitur aliquando plena, aliquando nuda, ibid. num. 7.

Proprietatis si fiat mentio simpliciter, seu concretivè, de plena intelligitur, ibid. n. 11.

Proprietatis nomen simpliciter prolatum plenam proprietatem demonstrat, & dominium cum vusufructu coniunctum, ib. n. 12.

Proprietas diuersimodè secundum subiectam materiam accipitur, ib. n. 13.

PROPRII appellatione in voto paupertatis Religiosorum non solum venit dominium & proprietas rei, sed etiam vusufructus possessio, & administratio. Appell. 125. n. 14. p. 181.

PROPTER. Hæc dictio nedum causam proximam, sed etiam

temotam, & impulsuam denotat. dict. 291. num. 1. pag. 316. Significat causam ob quam motus est Princeps ad ita constituendum, ib. n. 2. Declarat plerumque causam efficientem, ibid. n. 3.

PROPTEREA. Hæc dictio importat causam proximam propter quam quis mouetur ad aliquid agendum. dict. 292. num. 1. pag. 316. Denotat causam expressam dispositionis, ibid. num. 2. Posita post copulam Et, coniungit dispositionem, ib. n. 3.

PROPTER. Hæc dictio excludit omnia & singula, quæ in contrarium excogitari possunt. dict. 294. num. 1. pag. 316. Habet vim præcisæ naturæ, ibid. num. 2. Importat ipso iure, vel ipso facto, & non requirit sententiam, seu decretum, ib. n. 2.

PRO RESIDVO. Hæc claus. inducit, præsumptionem alias solutiones præcisè, & factas fuisse. Claus. 108. n. 1. p. 121. In quietantia apposta arguit debitum totum, & integrum fuisse solutum, ib. n. 2.

Pro resto computationis rationum petens potest de errore docere, ib. n. 4.

PROSAPIA appellatione veniunt qui sunt de generatione & familia. Appell. 126. n. 1. p. 181.

Prosapix appellatione veniunt fœminæ, & descendentes ab eis, ib. n. 3.

PROTESTATIO contraria facto non releuat. Axio. 194. num. 1. p. 119. quando scilicet protestatio fit vt tollat factum contrarium, vel quando actus verè est contrarius, ib. n. 3. & 4.

Protestatio, seu referuatio non tollitur quando factum compatitur cum potestate, ib. n. 5.

Protestatio tollitur & cessat per actum subsequenter contrarium, ib. n. 2.

Protestatio contraria facto in præiudicium ipsius protestantis attenditur in iis in quibus factum pendet à sola voluntate protestantis, ib. n. 6.

PROTESTATIVA dicitur claus. Cum potestate citandi, &c. Claus. 36. n. 3. p. 39.

PRO SE, ET FILIIS. De intellectu huius clausulæ verbo dicta verbo Emphyteusis.

Pro se, suisque hæredibus, & successoribus. Hæc claus. capit etiam hæredes extraneos, & in donatione extenditur extraneas in personas, Cl. 112. n. 1. & 2. p. 124. Importat emphyteusim hæreditariam in contractu emphyteutico, ibid. num. 4. In concessione feudij inducit feudum ex pacto & prouidentia, ib. n. 8.

PRO TEMPORIS. Hæc clausula denotat tam futurum tempus, quam præsens. Claus. 109. n. 1. p. 121.

PROTESTATUR PRO EXPENSIS. Per hanc claus. censetur interpellatus Iudex vt condemnet victum victori in expensis, ad quos non tenetur Iudex condemnare si non petantur. Claus. 114. n. 1. p. 125.

PROVENTVM appellatione comprehenduntur omnia, quæ ex facto hominis proueniunt, vt sunt oblationes, funeralia, vel quæ ex sigillo, aut ex alio emolumento beneficij, seu ex redditu magno, aut paruo, & similia, Claus. 227. n. 1. p. 181.

Prouentus est nomen generale ad omnes fructus naturales, industriales, & artificiales, vt sunt pensiones, ib. n. 2.

Prouentuum appellatione non veniunt distributiones quotidianæ, ib. n. 3.

PROVIDERI si mandatur de dignitate in Ecclesia, talis gratia non capit vnicam dignitatem. Dict. 152. n. 23. p. 252.

PROVISIO hominis facit cessare prouisionem legis. Axio. 195. n. 1. p. 119.

Prouisionem à prædecessoribus habentes non excludit claus. Non tamen à nobis prouisionem habentes. Claus. 90. n. 1. p. 101.

Prouisiones habentes à prædecessoribus non excludit claus. Non à tamen à nobismetipsis, seu à nobis ipsis prouisus, ib. n. 7. p. 102.

Prouisionis appellatione veniunt omnes modi per quos Ecclesie prouidetur, scilicet nominatio, postulatio, electio, præsentatio, confirmatio, institutio, & collatio, Appell. 228. n. 1. p. 181.

Prouisionis appellatione includitur Commenda, ib. n. 2.

Prouisionis Sedis Apost. appellatione veniunt prouisiones factæ à legatis, ib. n. 3.

PROVISVS de beneficio reseruato ab alio quàm à Papa dicitur intrusus

Index rerum, & verborum.

intrusus. *Claus. 50. numero 7 pag. 50.*

PROUT. Hæc dictio est relatiua antedictorum, & relationem significat. *dict. 296. n. 1. p. 317.* Stat restrictiue, & limitatiue, *ib. n. 2.* Est limitatiua qualitas, vel temporis, non autem substantiæ, *ib. n. 3.* Est limitatiua & restrictiua maxime quâdo refertur ad aliquid, quod sit de præterito, *ib. n. 4.* In libello stat limitatiue, & restrictiue secundum quod continetur in actis ad quæ sit relatio, *ib. n. 5.* Causaliter, hoc est dispositiue in dubio ponitur, *ib. ex n. 6. vsque ad 11. p. 318.* Conditionaliter stat posita in rescriptis iustitiæ, & quando refertur ad verbum impersonale, & quando ponitur in dispositione incerta, seu generali, vel quando nihil de nouo conceditur, *ib. n. 12. & 13.* Conditionem non importat, seu dispositionem quando profertur à partibus, quæ poterant de nouo disponere, etiamsi non consistet de relato, *ib. n. 14.* Importat similitudinem, *ibid. n. 15.* Refert qualitates, & formas expressas, & in præteritum positas, *ib. n. 20. p. 317.*

Prout asserit. Hæc cl. operatur vt gratia non iustificatis narratis dicatur subreptitia. *Claus. 116. n. 1. pag. 126.* Et facit conditionalem gratiam itaut veniat iustificanda, *ibid. num. 2.*

Prout constiterit, &c. Hæc cl. significat modum, & qualitatem, rem dubiam ostendit, ac proinde inducit conditionem, quæ suspendit concessionem in eum casum quo constiterit. *Claus. 117. n. 1. p. 126.*

Prout de iure. Hæc clausula semper apponitur in rescripto restitutionis in integrum, *Cl. 115. n. 1. p. 125.* & licet omittatur semper illam tacite in ventre habet commissio, *ib. n. 2.* & ideo signatura iustitiæ semper rescribit cum hac clausula *ib. n. 3.* Dat Iudici normam, vt ea quæ Iuris sunt, faciat, sin minus processus nullus redditur, *ib. n. 4.* In rescripto restringit tantum verba præcedentia, non autem refertur ad omnia contenta in commissionibus, in quibus adest specialis determinatio, *ib. n. 5.* Operatur in commissione de exequendo sententiam, vel laudum, vt non censeatur data facultas nisi quatenus sit locus executioni, *ib. n. 7.* Quando ponitur contraires sententias conformes, operatur quod procedi possit in causa non retardata solutione, *ib. n. 8.* Apposita in fine commissionis limitat, & restringit totam commissionem, *ib. n. 9. p. 126.* Operatur idem quod alia apponi solita in rescriptis gratiæ, videlicet, Arbitrio Rotæ, *ib. n. 11.* Inducit dispositionem conditionalem, *ib. n. 12.* Non tribuit iurisdictionem conditionalem, *ib. n. 3.* Intelligitur tam de Iure communi, quàm de Iure municipalibus, *ib. n. 14.*

Prout iuris. Hæc clausula in commissione posita solum respicit Iudicem, non autem narrata partium. *Cl. 115. n. 18. p. 126.* Quando ponitur copulatiue stat augmentatiue propter copulam, *ib. n. 19.*

Prout sibi fuerit bene visum. Hæc cl. in mandato procuræ apposita videtur importare arbitrium boni viri. *Cl. 118. n. 1. p. 126.* Non potest operari facultatem donandi, *ib. n. 2.* In libello posita illum saluat à contrarietate, & incertitudine, *ib. n. 4.* Posita in principio influit in sequentia, *ibid. num. 5.*

Proxima. Hæc dictio adiecta alicui tempori denotat extremitatem temporis. *dict. 297. n. 1. p. 319.* Excludit tempus præsens, *ib. n. 3.*

Proximiora quis præsumitur eo ipso quod certum consanguinitatis gradum probat, *Appell. 229. n. 4. p. 282.*

Proximiores testatoris in gradu successionis abintestato veniunt appellatione Attinentium. *Appell. 29. num. 4. pag. 156.*

Proximiores testatoris veniunt appellatione Consortium. *Appell. 58. n. 2. p. 169.*

Proximiorum appellatione veniunt agnati & cognati, *App. 229. num. 2. p. 282.* sed vsque ad quem gradum, *ibidem, numero 6.*

Proximiorum appellatione omnes eiusdem gradus veniunt tam ascendentes, quàm descendentes, *ib. n. 3.*

Proximiorum appellatione veniunt fœminæ, nisi simus in materia indifferenti, vel quando testator discretiue de masculis & fœminis loquutus fuit, vel se restrinxit ad masculos, vel vocauit masculos, & in defectum masculorum alios proximiores substituit, vel quando vocati essent proximiores de agnatione, vel de familia, vel de domo, vel quando extat statutum excludens fœminas

propter masculos, & ab illo masculo fœmina abintestato esset exclusa. *Appell. 229. ex n. 7. vsque ad n. 14. pag. 282.* & seq.

PROXIMITATEM significat, ad certasque personas refertur *dict. Coram. dict. 71. n. 1. p. 216.*

PROXIMVS, & proximior idem significat. *Appell. 229. n. 1. pag. 282.*

Proximi dilectio trahit originem à charitate. *Axiom. 42. n. 2. p. 30.*

PUBLICVS. Hæc dictio importat publicam vocem & famam. *Dict. 298. n. 2. p. 319.*

Publicè differt à Palam, & potentior habet significationem, quia palam dicitur factum etsi ab vno coram aliquibus, publicè verò coram maiori parte, vel per maiorem partem populi, *ib. n. 7.*

PUGILLARES & codices non veniunt appellatione supellectilis. *Appell. 253. n. 10. p. 195.*

PUPILLVS appellatione licet non veniat is, qui est in vtero matris, tamen ad sui fauorem licet non sit verè pupillus, interpretatur pupillus. *Appell. 230. n. 1. p. 283.*

Pupillo ad Ecclesiam valet argumentum. *loco 92. n. 1. p. 330.* Item à pupillo ad Rempubl. non solum probabile est, sed forte, frequens, & vtile argumentum, *ib. n. 3.*

Pupillis æquiparatur Communitas locorum, *ibidem, n. 5. pag. 331.*

PUTEVS & putealia veniunt appellatione domus. *Appell. 83. n. 13. p. 182.*

Q

QVAQVE. Hæc dictio collectiua est, & vniuersalis generalis, quæ non recipit restrictionem. *dict. 305. num. 1. pag. 331.*

QVA OMNIA ETC. Hæc clausula non potest immutare, neque augere præcedentia. *Cl. 120. n. 1. p. 127.* Non potest reformare principalem dispositionem, *ib. n. 2.* Restringi debet ad id, quod æquum est, *ibid. n. 3.* Reddit actum indiuiduum, *ib. n. 4.*

QVAVIS PERSONA. Hæc verba comprehendunt vniuersitatem, quæ est persona ficta, cum *dict. Quævis sit vniuersalis, dict. 325. n. 4. p. 341.*

QVALECVQVE. Hæc dictio est vniuersalis, & prorsus tollit omne dubium, & includit omnia, *dict. 299. numero 1. pag. 319.*

QUALITAS sine subiecto stare non potest, *Ax. 196. num. 1. pag. 119.*

Qualitas rei quæ non est, non potest considerari, *ibidem, num. 2.*

Qualitas præsupponit existentiam rei, *ib. n. 5.*

Qualitas facilius datur & præsumitur quàm substantia, *ib. num. 4.*

Qualitas noua adueniens enti reponit illud in aduersam naturam & speciem, *ib. n. 5.*

Qualitas adiuncta verbo intelligitur secundum tempus verbi, *ib. n. 6.*

Qualitas dispositionis vbi deficit, deficit ipsa dispositio, *ib. num. 7.*

Qualitates non entis nullæ sunt, *ib. n. 8.*

Qualitates casus præcedentis in sequentem repetit *dict. Autem, exceptis iis in quibus expressè aduersatur, Dict. 47. n. 4. p. 219.*

Qualitates omnes præcedentes repetit *dict. Necnon, & resoluatur in copulatiuam, dict. 209. numero 1. pagina 280.*

Qualitates præcedentes repetit, & aduersatur retenta eadem qualitate *dict. Verò, interdum tamen non aduersatur, dict. 420. n. 2. & 3. p. 378.*

Qualitati præcedentis orationis aduersari, & repetere est de natura *dict. Quod, dict. 327. n. 7. p. 381.*

Qualitas vnius clausulæ non censetur repetita in altera, quando clausulæ sunt separatæ. *Claus. 134. numero 2. pagina 141.*

Qualitas vbi est fundamentum intentionis alicuius debet probari. *Axiom. 128. n. 2. p. 80.*

Qualitatem expressam, cuius probatio necessaria est, non videtur remouere cl. Non se adstringens, &c. sed solum remouet probationem necessariam. *Cl. 89. n. 7. p. 101.*

Qualitatis aduersiui est *dict. Aliàs, exponitur pro Aliter, vel*

Index rerum, & verborum.

- Alio modo. dict. 16. numero 8. pag. 197.
- Qualitatem eandem repetit dict. Aliter, dict. 17. numero 5. pag. 77.
- Qualitatem, & similitudinem in substantia repetit dict. Alius, non tamen qualitatem omnimodam semper implicat. Dict. 16. n. 9. & 16. p. 101.
- Qualitas naturalis maior est accidentali. Appell. 77. num. 6. pag. 179.
- Qualitates, & formas expressas, & in præteritum positas refert dict. Prout, dict. 196. n. 2. p. 310.
- QUALITERCUNQUE. Hæc dictio in minimo etiam verificatur, & comprehendit ea, quæ excogitari possunt. dict. 300. num. 1. p. 310. Est vniuersalis, ibid. num. 1. Ponitur ad ampliandum, & comprehendit omnia ultra etiam expressa, ibid. num. 3. Restrigitur ad ea, de quibus actum est ibid. n. 4.
- QUAM. Hæc dictio est electiua coniunctio, & discretiua. dict. 301. n. 1. & 1. p. 310. Admiratiue interdum ponitur, ibid. num. 3. Interdum sumitur pro Nisi, vel Præterquam, ibid. num. 4.
- Quam, & quas, &c. Hæc Claus. committit totum negotium principale. Claus. 121. n. 3. p. 128. Comprehendit non solum præteritas causas, sed etiam futuras, ibid. n. 4. Propter eam obtineri potest super omnibus probatis, ibid. n. 5. & ius omne censetur deductum, ibid. n. 6. Efficit ne ad expressa commissio sit restricta, sed quod causas, quas impetrans vult, specificare possit, ibid. n. 7. Operatur ut comprehendat omnia, quæ per translationem vniuersalem veniunt, ibid. n. 8. Et ut possit pronunciari prout in prima, ibid. n. 9. Et ut possit Iudex in causa procedere etiam si de appellatione ei non confiterit, ibid. n. 10. p. 129. Et ut sententia lata in gradu appellationis sustineatur tanquam in prima, ibid. n. 11. Et ut Iudex appellationis possit procedere prout Iudex prioris instantiæ, ibid. num. 12. Intentari potest vigore huius claus. iudicium iactationis, & iactationum, ibid. num. 11. Apposita in commissione appellationis sapit auocationem causæ, ibid. num. 14. vigore huius claus. commissio respectu appellationis si est nulla, sustinetur tamen quoad negotium principale, & Iudex potest nquam Ius canonizare, & intentari potest iudicium quod commissori videbitur, quando commissio reperitur causa super diuersis capitulis cum hæc claus. ibid. n. 15. & 17. Operatur ut quis possit omnia vna via aliam aggredi absque refectione expensarum, ibid. n. 19. Et ut Iudex procedat in negotio principali appellatione ommissa, ibid. n. 19. & 20. Vigore huius claus. posita in commissione restitutionis in integrum censetur data iurisdictio tam super principali quam super accessoriis, ibid. n. 21. & procedi potest contra sententias fauore tertij tanquam in prima, ibid. num. 18. In commissione possessorij apposita facit ut etiam petitorium deduci possit, ibid. n. 21. Operatur ut Iudex appellatione deserta videre possit in negotio principali, ibid. n. 23. Commissio continens hæc cl. probat litem super titulo beneficij introductam, ibid. num. 24. Ius omne tam in petitorio, quam in possessorio an possit deduci virtute huius claus. ostenditur ibid. n. 25. Non mutat iudicij coepti naturam, ibid. n. 26. facit ut non possit dubitari quod appellatio non fuerit bene introducta, ibid. n. 27. Non extendit commissionem nisi ad personas, & res expressas, & specificatas, ibid. n. 29. Non excusat à transportatione actorum, ibid. n. 30. Non operatur ut procedi possit in prima, quando acta non sunt transportata, ibid. n. 31. Nec quando causam committens se restrinxit ad aliquod Ius particulare, ibid. num. 32. Nec circa rem diuersam, ibid. numero 33. pag. 130.
- Quam duxeris acceptandam. Hæc claus. in expectatiua facit gratiam conditionalem ac proinde attenditur tempus gratiationis, & acceptationis an beneficium cadat sub gratia. Cl. 122. n. 1. p. 130.
- QUAMPRIUS. Hæc dictio importat spatium trium mensium in magnis, & duorum in paruis. dict. 303. numero 1. pag. 330.
- QUAMPLURES. Hæc dictio in tribus, vel quatuor verificatur. dict. 303. n. 1. p. 331.
- QUAMVIS. in Hæc dictio aduersatur præcedentibus iis, quæ sunt eiusdem generis, seu qualitatis. dict. 304. n. 1. pag. 331. Explicat, & ponit casum magis dubitabilem, ibid. n. 2. Causatiue pro Quia, quandoque ponitur, & non aduersatur superioribus, ibid. n. 3. Implicatiua interdum est, aliquando inclusiua, ibid. n. 4. & 5.
- QUANDIV. Hæc dictio tempus perpetuum denotat, & conditionem importat sic ut dict. Quoad, & Donec, dict. 306. n. 1. 2. p. 331.
- QUANDO. Hæc dictio conditionem importat quando iungitur verbo futuri temporis, quandoque significat temporis dilationem, temporaliterque sumitur. dict. 307. ex n. 1. p. 332.
- QUANDO CUNQUE. Hæc dictio tempus omne comprehendit, & ita est multiplicatiua, & distributiua temporum. Dict. 308. n. 1. pag. 331. Aptæ est comprehendere modum omnem, omnemque qualitatem, ibid. n. 2. Vniuersalis est omnia comprehendens etiam in materia odiosa, ibid. n. 3. Significat temporis reservationem seu perpetuitatem quandam, ibid. n. 4. Denotat infinitatem in contractibus, ibid. n. 5. Restrigitur secundum subiectam materiam, ibid. n. 6.
- QUANDOQUE. Hæc dictio denotat regulam esse in contrarium, & exceptionem proprie significat, interdum ponitur pro Aliquo tempore, aliquando verò idem importat quod Quando cunque. dict. 309. ex n. 1. p. 333.
- QUANTITAS nisi fuerit expressa non suffragatur cl. Augendi, &c. Cl. 13. n. 1. p. 16.
- Quantitatem certam, & determinatam excludit dict. In circa. dict. 154. n. 6. p. 154.
- QUANTVS. Hæc dictio non solum numerum, sed qualitatem proprie significat. d. 310. n. 1. p. 333.
- Quantum sibi videbitur. Hæc clausula importat non meram, & liberam voluntatem, sed arbitrium boni viri. Cl. 123. n. 1. p. 130.
- QUARTA Episcopi, quæ ratione iurisdictionis debetur, cessat cessante iurisdictione, Axio. 40. n. 10. p. 17.
- QUASI. Hæc dictio denotat improprietatem, fictionem, & diminutionem. dict. 311. n. 3. p. 333. Veritatem interdum denotat, ibid. n. 3. & proprietatem, ibid. n. 4. est aduerbium similitudinis, & significat Tantum, ibid. n. 5. p. 334. Ironiam sæpe continet, ibid. n. 8.
- QUATENVS. Hæc dictio quando est iuncta verbo futuri temporis conditionem importat. dict. 312. n. 1. p. 334. Est limitatiua, seu restrictiua, & denotat incertitudinem, ibid. n. 2. Et quando est limitatiua exponitur id est, In quantum. ibid. n. 3. Causaliiter, temporaliter, & quantitatiue exponitur, ibid. num. 4. Importat aliquando Quousque, Donec, Qualiter, Quomodo, Quia, Quantumcunque, Ad quem locum, Qua ex parte, ibidem, ex numero 5. vsque ad num. 10.
- Quatenus sint in vsu. Hæc clausula intelligitur de illis privilegijs tantum, quæ sunt in obseruantia, non autem de illis, quæ inuolida & amissa sunt per non vsum, vel per contrarium vsum. Cl. 124. n. 4. p. 130.
- QUICQUANTIAM si quis ostendat cum cl. Pro residuo, illius virtute inducitur solutionis præsumptio etiam aliarum portionum. Cl. 108. n. 3. p. 121.
- QUITATIO, vel liberatio generalis non extenditur ad dolose occultata. Axio. 106. n. 6. p. 68.
- QUEMADMODVM. Hæc dictio sine interrogatione prolata denotat similitudinem facti, & non Iuris, & capitur pro Sicut, dict. 313. n. 1. p. 335. Interrogatiue quandoque proferatur, & tunc sumitur pro Quomodo, vel Ad quem locum, ibidem, numero 2. Indicat subrogationem, ibidem, numero 3.
- QUER non honore grauare non possum. Axio. 196. num. 9. p. 120.
- Quem de euictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio, ibid. n. 10.
- QUIA. Hæc dictio causatiue ponitur, quia reddit causam, & rationem de præcedentibus, dict. 314. n. 1. p. 335. Exprimat causam finalem, & impulsuam, ibid. num. 2. Importat aliquando idem quod dictio Cum, vel Quando, ibidem, num. 3.
- QUICQUID. Hæc dictio est vniuersalis, & præcisa omnem modum comprehendens. dict. 315. n. 1. p. 335. Comprehendit casus alioquin privilegiatos, ibid. n. 2. Continet Ius omne, ita ut propter suam vniuersalitatem nihil remaneat penes concedentem, ibid. n. 3. Comprehendit omnia etiam minutissima, & verificatur etiam in minutissimo, ibid. n. 4. Iuncta verbo futuri temporis facit conditionem, ibid. n. 5. p. 336.
- QUICQUAM. Hæc dictio est late significationis præcisa, vniuersa

Index rerum, & verborum.

- vniversalis, omnia comprehendens, & in minimo etiam verificatur. dict. 316. n. 1. & 2. p. 336.
- QVIVQV8.** Hæc dictio est vniversalis omnia comprehendens. dict. 317. n. 1. & 2. p. 335. Comprehendit maiora expressis, ib. n. 4. facit vt n̄ comprehendantur, qui alias non comprehenderentur, ib. n. 5. p. 337. Trahitur ad improprios casus, ib. n. 6. Comprehendit genus omne personarum, ib. n. 7. Includit personas omnes etiam priuilegiatas, dummodò tamen specialia priuilegia non habeant in materia de qua agitur, ib. n. 8. Extendit dispositionem ad extraneos, ib. n. 9. Facit vt dispositio, quæ de se habet terminos præfixos, excedat terminos, & extendatur in infinitum, ib. n. 10. Distributiuus est, & attribuit rem cuilibet in solidum, ibid. n. 11. Licet extendatur ad omnes casus, & personas, restringitur tamen ad personas habiles, ibid. n. 12. Restringitur secundum naturam actus, cui attribuitur, ib. n. 13.
- QVID.** Hæc dictio refertur ad minimum, seu verificatur in minimo, & denotat diminutionem, dict. 318. numero 1. pag. 338.
- Quid, & Quod differunt,** quia Quid refertur ad minimum, Quod ad vniversum, tum quia Quid denotat diminutionem, Quod autem perfectionem, ib. n. 2.
- QVIDAM.** Hæc dictio certum hominem, aut rem declarat. dict. 319. n. 1. p. 338.
- QVIDNI.** Hæc dictio est interrogatiua. dict. 318. numero 3. pag. 338.
- QVILIBET.** Hæc dictio est vniversalis omnia comprehendens, etiam minima. dict. 320. n. 1. pag. 339. Operatur idem quod dict. Omnis, ib. n. 2. Comprehendit inhabiles omnes ad accusandum, ib. n. 3. Attribuit actum cuilibet in solidum, ib. n. 4. & personas distributiuè nominatis, ib. n. 7. Distributiuus est singulorum supra positorum, ib. n. 5. Posita ab homine non recipit restrictionem cum sit vniversalis, ibid. n. 9.
- QVINIMO.** Hæc dictio ponitur affirmatiuè, aliquando negatiuè, nonnunquam pro Quinetiam. dict. 321. num. 1. & 2. pag. 339.
- QVIA.** Hæc dictio habet naturam restrictiuam, per quam præcedentia restringuntur ad casum relatum quando sine copula est adiecta. dict. 322. n. 1. p. 340. Relatiua est, & demonstrationis causa appposita, distribuens cuilibet in solidum, ib. n. 2. Generalis est comprehendens tam masculinum, quam foeminam, maiores, & minores, ib. n. 2. Iuncta verbo futuri temporis facit conditionem, ib. n. 4.
- QVISQUE.** Hæc dictio est pronomen collectiuum, importat distributionem, & non recipit restrictionem. dict. 323. n. 1. pag. 340.
- QVISQVE.** Hæc dictio est vniversalis. dict. 324. n. 1. pag. 340. Masculinum concipit, & foemininum, ib. n. 2. Collectiua est, sed tamen distributionem importat propter vicinitatem, quàm habet ad dict. Quisque, & alias distributiuas, ibid. num. 3. & 4. Facit coniunctos haberi pro disunctis, ibid. n. 5.
- QVIVIS.** Hæc dictio præcipuè quando in datiuo, seu ablatiuo casu pluralis numeri posita reperitur, vniversalis est, & omnia comprehendit. dict. 325. n. 1. p. 341. Comprehendit etiam omnes personas, omnes ordines, & Religiones, ac pia loca, ib. n. 2. Comprehendit maiora expressis, præcipuè quando est prolata ab homine, ib. n. 3.
- QVOD.** Hæc dictio importat idem quod Donec, Quandiu, vel Quousque, vt sint temporales, non perpetuò exclusiua. dict. 326. n. 1. p. 341. Dispositio concepta per hanc dict. importat conditionem, ib. n. 2.
- Quoad vixeris.** Hæc cl. alterat naturam beneficii aliàs manualis, etiàs aliàs fiat collatio iure deuoluto. Cl. 126. n. 2. p. 132.
- QVOD.** Hæc dictio multipliciter accipitur, imprimis pro Quia, interdum pro copula Et, nonnunquam pro Sed, quandoque pro Quantum, dict. 327. ex n. 1. vsque ad 4. p. 341. Conditionem facit quando suspendit dispositionem in aliquem futurum euentum, ib. n. 5. Inducit repetitionem qualitatum, & conditionem præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, ib. n. 6. Denotat perfectionem, & refertur ad vniversum, ib. n. 8. p. 342.
- Quod differtur non aufertur.** Axiom. 196. n. 12. p. 120.
- Quod potui nolui, quod volui adimplere nequii,** ibidem, num. 13.
- Quod non vis tibi fieri aliis ne facias,** ib. n. 14.
- Quod quisque Iuris in alium statueris, ipso iure vtaris,** ibid. num. 15.
- Quod semel placuit amplius displicere non potest,** ib. n. 16.
- Quod alicui gratiosè conceditur, trahi non debet ab aliis in exemplum,** ib. n. 17. p. 120.
- Quod omnes tangit debet ab omnibus approbati,** ib. n. 18.
- Quod quis mandato facit Iudicis dolo facere non videtur,** ib. n. 19.
- Quod de vno negatur, de alio concessum esse videtur,** ib. n. 20.
- Quod maior pars facit ab omnibus factu censetur,** ib. n. 21.
- QVODAMMODO.** Hæc dictio denotat improprietatem, & fictionem. dict. 328. n. 1. & 2. p. 342.
- QVODCUMQUE.** Hæc dictio est vniversalis. dict. 327. n. 2. p. 336. In materia fauorabili augeat, at in materia odiosa est restricti Iuris, ib. n. 14. p. 338.
- Quod sola Sanctissimi signatura sufficiat,** Hæc cl. remittit necessitatem expediendi litteras. Cl. 126. n. 3. p. 132.
- QVOLIIBET MODO.** Hæc dictio vniversalis est omnes casus comprehendens. dict. 320. n. 10. p. 339.
- QVOMODOCUMQUE.** Hæc dictio importat modum omnem, & comprehendit omnia ultra expressa, dict. 329. n. 1. p. 342. Includit modos omnes vniversaliter si adiciatur alicui dispositioni vniversalis, ib. n. 2. Includit illud, quod improprie est tale, etiam in materia restricta, ib. n. 3. Apposita in statuto impedit illud pati posse restrictiuam interpretationem, quam sine dict. pati potuisset, ib. n. 5. Restringitur tamen quamuis sit naturalis, secundum naturam actus, cui adicitur, ib. n. 7.
- Quomodocumque, & Quouis modo,** idem important, ib. n. 8.
- Quomodocumque decesserit.** Hæc verba includunt mortem ciuilem, ib. n. 4.
- QVOMODOLIBET.** Hæc dictio comprehendit Ius omne directum, siue indirectum, ac etiam improprie sumptum. dict. 330. n. 2. p. 343. Intelligitur non solum de Iure communi, sed etiam de Iure speciali, consuetudine, aut priuilegio Apost. ib. n. 3. Comprehendit modum quemcumque, qui comprehenditur potest, & sic omnia, quæ alias non comprehenderentur, ib. n. 4. Restringitur secundum subiectam materiam, ib. n. 5. Includit Ius omne etiam minimum, ib. n. 6. Operatur etiam ultra expressa, ib. n. 8. Fortius agit, omnia continet, nullumque respicit casum, ib. n. 10.
- QVONDAM.** Hæc dictio potest significare tria tempora, videlicet præteritum, præsens, & futurum, proprie tamen importat tempus præteritum, & remouet qualitatem de præsentis, dict. 331. n. 1. & 2. p. 343. Apposita nonnisi proprio importat demonstrationem quod iste talis sit delinctus, ib. n. 3.
- QVONIAM.** Hæc dictio de sui natura est causalis, & rationalis, dict. 332. n. 1. p. 344. Per eam redditur ratio mouens dispositionem, ib. n. 2. Declarat statum rei, & conditionem plerumque, ib. n. 3.
- QVORVM tenores, &c.** Hæc cl. derogat Constitutionibus quibuscumque habentibus clausulas derogatorias derogatariorum. Cl. 127. n. 3. p. 133. Habet vim expressionis specialis, & indiuiduæ eorum omnium ad quæ relata est. ib. n. 4. Non solum cum gratia seu priuilegium conceditur Motu proprio, verum etiam si fiat ad instantiam partis, ib. n. 8. Habet tantam vim ac si tenor esset insertus quando agitur de præiudicio concedentis, ib. n. 5. Per eam derogatu censetur regulis Cancellariæ, ib. n. 6. p. 134. Non operatur mentionem expressam, & indiuiduam, quando non fuit facta aliqua mentio de illo de quo tractatur, ib. n. 9. Nec operatur circa non expressa, nec circa ea, de quibus Papa non habuit notitiam, ib. n. 10. nec in iis, quæ sunt facti, ib. n. 11. Nec derogatione expressam quoties in posteriori dispositione expressa requiritur certa scientia, ib. n. 13. Nec importat derogationem specificam, & expressionem omnium contrariotum, quando Papa signaret supplicationem non simpliciter, sed cum qualitate, puta, Fiat, & committatur, ib. n. 14. Non extenditur, sed restringitur iuxta narrata, ib. n. 15. tanquam accessoria debet restringi ad id, de quo principalis dispositio loquitur, ib. n. 16. Nec operatur quotiescunque concedens habendo notitiam non concessisset, ibid. num. 17. Nec vbi constat de defectu intentionis Papæ concedentis, num. 18. qui tamen opponi non potest, præcipuè si concurrant aliæ clausulæ, quæ semper iungi solent, ibid. num. 19. Tollit

Index rerum, & verborum.

- subreptionem, non autem ampliat principalem dispositionem, ib. n. 20. non tollit subreptionem cum derogatione regulæ de iure quæsitæ, ib. n. 21.
- QVOQVE.** Hæc dictio pro Etiam aliquando accipitur, & eius natura est, ut qualitas quæ erat in casu præcedenti, sit in sequenti, Dict. 337. n. 2. pag. 344. Est copulatiua, & inducit repetitionem præcedentium, ib. num. 3. Implicatiua est eiusdem sensus, quandoque verò secundum subiectam materiam non implicat, ibid. num. 4. Aliquando est aduersatiua, ibid. n. 5. p. 345. Denotat regulariter similitudinem, & tunc ponitur continuatiue, ib. n. 6. & 7.
- QVOQVE MODO.** Hæc dictio vniuersalis est, comprehendens omnem modum, qui excogitari potest. dict. 334. n. 1. pag. 345. significat modum omnem excogitabilem, ibid. num. 2. Denotat modos omnes etiam improprios, ibid. n. 3. Operatur ut in concessione complectantur quæ aliàs non venirent, ibid. n. 4. Comprehendit casus similes, & dissimiles, proprios, & improprios, ibidem, numero 5. & modum omnem nullitatis ibid. num. 6. & casus omnes, qui succedere possunt. ibid. num. 7. Habet de per se vim geminationis, ibid. num. 8. Comprehendit casus omnes alios requirentes specialem expressionem, ib. n. 9. Et ea, quæ aliàs ex natura sermonis non comprehenderentur, ib. n. 10. p. 346. Ostendit voluntatem plenam, & exuberantem prohibentis adiuncta verbis prohibitiuis, ib. n. 11. Importat idem quod Quolibet modo, vel Quomodolibet, ib. n. 12. facit ut prohibitio alienationis bonorum comprehendat necessariam alienationem, ib. n. 14. Restrictionem patitur secundum subiectam materiam, ib. n. 18.
- QVOT.** Hæc dictio significat, & denotat quantitatem, & refertur ad numerum, cui respondet Tot, vel Totidem, dict. 335. n. 1. & 2. p. 346.
- QVOTIES.** Hæc dictio est repetitiua, & numerum respicit, ac importat vniuersaliter potestatem variandi, si non reperitur restricta, dict. 336. n. 1. p. 346.
- QVOTIESCUNQUE.** Hæc dictio vniuersalis est, & omnia comprehendit etiam in materia odiosa, dict. 337. n. 2. p. 347. Significat reiterationem vicij, seu casuum, ib. n. 3. Importat infinitatem, ib. n. 4.
- QVOTIDIE.** Hæc dictio tempus quotidianum respicit, dict. 338. num. 1. pag. 347. Perpetuitatem significat, ib. n. 2.
- QVOVIS MODO.** Hæc dictio generalis est omnia comprehendens, etiam ea, quæ aliàs non venirent. dict. 339. n. 1. p. 347. Includit modum omnem tam principalem quàm directum, & incidentem, ac indirectum, ib. n. 1. Comprehendit ea, quæ aliàs simpliciter non comprehenderentur, ib. n. 3. Importat formam omnem, & omnesque modos secundum subiectam materiam, cui adiicitur, ib. n. 4. Impedit interpretationem restrictiuam, & includit omnes modos similes, & dissimiles, ac etiam maiores expressis, ib. n. 5. Infert generalitatem, & vniuersitatem, ib. n. 6. Restrigitur tamen ad modos proportionabiles materij idoneæ, ib. n. 9.
- QVOSQUE.** Hæc dictio significat tractum temporis successuum, dict. 340. n. 2. p. 348. Est limitatiua, & restrictiua simul, ib. n. 3. Importat conditionem, ib. n. 4.
- Quousque fuerit satisfactum, importat reintegrationem facta satisfactione, ib. n. 6.

R

- RATA** pars, idem est quod pro rata parte. Dict. 341. n. 1. p. 348.
- Rata** quandoque dicitur pars virilis contrahentis, vel heredis, ib. n. 2.
- Rata portio** in quibus casibus debeatur, remissiue, ibid. n. 5. pag. 349.
- RATIFICARE** aliquid factum plus est quàm verbo. Axiom. 93. n. 2. p. 3.
- RATIFICATIO** quæ sit factum dicitur magis efficax illâ, quæ sit verbo, ib. n. 10.
- Ratificatione** ad mandatum valet argumentum. loco 93. n. 1. p. 331.
- RATIO** est anima legis, Ax. 197. n. 1. p. 121.
- Ratio** vbi est eadem, ibi debet esse eadem iuris dispositio, ib. n. 3.
- Ratio** vbi est diuersa, dispositio quoque diuersa esse debet, ib. n. 5.

- Ratio** vbi est eadem, dicitur adesse eadem lex non exten si uè, sed comprehensiuè, ib. n. 7. p. 122.
- Ratio** potius quàm verba est spectanda, ib. n. 8.
- Ratio** scripta in statutis magis attenditur quàm verba, ibid. num. 9.
- Ratio** attenditur magis quàm dictum, ib. n. 10.
- Ratione** legis cessante, cessat quoque ejus dispositio, ibid. num. 12.
- Ratio** naturalis cuncta rectè disponit, ib. n. 13.
- Rationes** duæ vincunt vnâ, ib. n. 14.
- Ratio** maior elidit minorem. Axiom. 140. n. 1. p. 89.
- Ratio** si addatur per dict. Maxime, importabit quòd licet aliæ rationes subsint, ita tamen expressa sit potentior. dict. 197. n. 7. p. 275.
- Rationem** naturalem sufficit allegare quando non extat lex certa, vel similis, quæ decidat causam. Axiom. 83. n. 3. pag. 53.
- Ratio** assignata per dict. fortè, quamuis cesset, non tamen cessabit dispositio, seu effectus. Dict. 127. n. 10. p. 244.
- Ratio** mouens disponentem redditur per dict. Quoniam. Dict. 332. n. 1. p. 344.
- Ratione** cessante validum est argumentum. loco 94. num. 1. pag. 331.
- RATI** promissor non tenetur ad ea, quæ nomine ipsius gesta non sunt. Claus. 104. n. 18. p. 119.
- Ratum** habere censetur ille, qui sciuit cum suis qualitatibus, & longo tempore tacuit. ib. n. 16.
- Rato** manente pacto. Hæc claus. tacitè subintelligitur in omnibus contractibus bonæ fidei. Claus. 128. n. 2. pag. 135. Habet vim iuramenti, ib. n. 3. Operatur solum ad fauorem obseruantis contractum, non autem ad fauorem contrahentis, ib. n. 4. & ut debitum principale simul & pena exigi possint, & utrumque debeatur, ibid. num. 5. & ut emphyteuta possit expelli ob non solutionem canonis, etiam si dominus directus illum receperit de præterito, ib. n. 7. Habet effectum petitionis cumulatiuæ in fauorem eius, qui seruat contractum, ib. n. 9. Inducit nouationem in præiudicium contrahentis, ib. n. 8. Operatur quòd quis possit uti remedijs contrariis, ib. n. 10.
- REALITER.** Hæc dictio ostendit actum verè numerationis interuenisse. dict. 342. n. 1. p. 349.
- RECIPERE.** Hoc verbum non importat dominij translationem, nisi adiiciatur generi, vel quantitati promissæ in genere. dict. 343. n. 1. p. 349.
- RECTE** non solemniter, sed ius partis ostendit. dict. 344. n. 2. p. 349.
- Rectè** & Ritè differunt, quia Rectè causæ iustitiam significat, Ritè verò solemniter ordinis, seu iuris, tum quia Rectè respicit iustitiam, & importat iustè, & quæ factum, Ritè verò respicit ordinem, & solemniter, & importat solemniter, & ordine debito esse factum, ibid. n. 3. & 4.
- RECTOR** curæ animarum dicitur vicarius Curatus. Appel. 65. n. 4. p. 172.
- Rectores** in Ecclesijs curam animarum habentes latè & amplè appellantur Prælati, licet improprie. Appel. 25. n. 7. p. 277.
- Rectoris** consensus in dismembratione fructuum Ecclesiæ pro illius validitate an sufficiat quandocunque superueniret, ostenditur Claus. 147. n. 3. & 4. p. 147.
- RECIPROCAZIONE** inter partes denotat dict. Inuicem. dict. 176. n. 2. p. 262.
- RECVRSVM** ad Iudicem secularem habens non iuuatur cl. Arbitrio Roræ Cl. 10. n. 17. p. 14.
- RECVSARE** non potest procurator cum libera, &c. Cl. 35. n. 24. p. 37.
- RECVSATIO** non intelligitur sublata ex eo quòd sit delegata alicui Iudici causa à Principe cum claus. Appellatione remota Cl. 9. n. 30. p. 13.
- Recusationis** exceptio ex causa de nouo emergenti post litem contestatam allegari potest. Axiom. 81. numero 6. pag. 51.
- Recusatione** ad appellationem, & è contra validum est argumentum. loco 96. n. 1. p. 331.
- Recusatio**, & appellatio à pari procedunt, ib. n. 2.
- Recusatione** remota. Hæc clausula intelligitur de recusatione propter friuolam suspicionem, non autem grauem & iustam. Claus. 131. n. 2. p. 137. nisi à Principe suauet remota quæcum

Index rerum, & verborum.

- quicumque suspicio quia tunc censeretur remouisse etiam non friuolam, ib.n. 3. Inferior à Principe non potest alicui iudici causam committere cum hac claus. ibid. n. 5. Princeps committendo causam cum hac claus. inuoluntè agit quando inimicitia causam dederit recusationi, ib.n. 7. ille enim nec de plenitudine potestatis potest alicui iudici suspecto causam committere cum hac claus. ib.n. 8. nisi ad hoc ex aliqua iusta causa moueretur, ibid. n. 9. Hæc claus. si fuerit apposta in vna parte rescripti delegationis ad plures causas an extendatur ad omnes, remissuè, ib.n. 12. p. 138.
- REDDAS.** Hoc verbum est presentis temporis imperatiui, quod necessitatem dispositionis inducit. Dict. 345. num. 1. p. 549.
- REDEAT.** Hoc verbum an sit directum an verò obliquum, remissuè ib.n. 2.
- REDIMENDI** concessa facultas quandocunque venditor voluerit, præscribitur spatio triginta annorum. Dict. 308. n. 7. p. 332.
- REDITVS** annui veniunt appellatione immobilium. Appell. 517. n. 1. p. 234.
- Redituum** appellatione veniunt omnes species fructuum tam maturorum, quàm immaturorum. Appell. 231. num. 1. pag. 283.
- Reditus** dicuntur qui ex rebus immobilibus percipiuntur, ib.n. 2.
- Reditus** est nomen generale, quia plus est in reditu, quàm in fructu, ib.n. 3.
- Redituum** appellatione venit annua præstatio, ib.n. 4.
- Redituum** beneficii appellatione propriè non veniunt quotidianæ distributiones, ib.n. 5.
- Redituum**, obuentorium, emolumentorum, omniumque aliorum ad beneficium spectantium appellatione veniunt distributiones quotidianæ, ibid. n. 6. p. 284.
- Redituum**, & valoris beneficii appellatione non continentur mortuaria, & annuaria, ib.n. 7.
- Redituum** appellatione non veniunt iura, & actiones, ibid. num. 8.
- REDUCTIONI** pensionis locus erit si post illius reservationem ita essent diminuti fructus quòd soluta pensione non posset Rector se & onera Ecclesiæ incumbencia sustinere. Cl. 47. n. 1. p. 56.
- REFERENS** est in ipso relato cum omnibus suis qualitatibus. Cl. 5. n. 6. p. 7.
- REFRACUS EXPENSIS.** Hæc clausa requirit satisfactionem integram. Claus. 132. n. 1. p. 139. Non admittit oblationem, sed requirit veram & actualem solutionem, ibid. n. 2. ac proinde non admittit compensationem, ib.n. 4. Veniunt ex hac claus. expensæ factæ in iudicio attentatorum, & per eum in extractione instrumentorum, & factæ non solum in Rota, sed etiam in Tribunalibus aliarum instantiarum ib. n. 6. 7. & 8. Non apponitur in commissione si ex vtraque parte nullitas adesset, & satisfactio peteretur, ib.n. 10. Non censetur adimpleta ex quo datur cedula barcharia pro refectione expensarum, ib.n. 11. Conditionalis est propter naturam ablatiui absoluti, ib.n. 12. In vna commissione apposta censetur in aliis repetita, ib.n. 16.
- REGALIA** in venditione non veniunt appellatione castri, nisi de eis expressa fiat mentio. Appell. 41. numero 10. pag. 162.
- Regalia** sunt salinæ, & salinarum redditus, gabelle, vestigalia, & tributa, piscationes, & venationes, ac piscationum redditus, metallorum venæ, bona vacantia, condemnationum bona, tracta grani, & bladorum, portatio in publico flumine, capitaneos, & duces belli, ac tabelliones creare. Appell. 232. ex n. 1. vsque ad 9. p. 284.
- REGNO** ad maiorum valet argumentum. loco 97. numero 1. p. 331.
- REGULA** in dubio inhaerendum est, donec exceptio probetur. Ax. 198. n. 1. p. 122.
- Regulam** qui habet pro se habet intentionem suam fundatam, ac proinde transfert onus probandi in eum, qui se fundat in exceptione, ib.n. 2.
- Regulæ** contradicens id expressè probare debet, ibidem, num. 3.
- Regulam** esse in contrarium, & exceptionem propriè significat dict. Quandoque. Dict. 309. n. 1. p. 333.
- Regulam** designat de sui natura dict. Plerumque. Dict. 262. numero 4. pag. 301.
- Regula** reuocatoria Adriani VI. non comprehendit gratiam factam loco, & corpori inanimato. Appell. 198. n. 8. pag. 271.
- Regulæ** de iure quæsito non tollendo non derogat claus. De plenitudine potestatis. Cl. 41. n. 42. p. 50.
- Regulis** Cancellariæ licet sint fauorabiles, opponi non potest stante claus. sublata, &c. Claus. 175. numero 10. pagina 173.
- Regulis** Cancellariæ censetur derogatum per claus. Quorum tenores, &c. Claus. 117. n. 6. p. 134.
- Regulis** Cancellariæ an censetur derogatum per claus. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apost. Claus. 82. n. 18. p. 93.
- RELATA**, & secularia veniunt appellatione supellectilis. Appell. 353. n. 5. p. 295.
- RELATVS** non solet admitti ad nouum examen quando habilitas præsumitur acquisita medio tempore. Claus. 151. n. 9. p. 151.
- REITERATIONEM** actus quando denotet dict. Iterum, ostenditur dict. 186. n. 3. p. 263.
- Reiterationem** vicium, seu casuum significat dict. Quotiescunque, Dict. 337. n. 3. p. 347.
- Reiterationem** actus inducit legandi, verumtamen antiquum legatum non repetit dict. hoc amplius. Dict. 135. n. 4. p. 246.
- RELATA** ad futurum claus. Ex nunc prout ex tunc, infert actus in tempus ad quod refertur. Claus. 61. numero 3. pagina 70.
- Relata** dicitur semper ad omnes dict. Ita tamen, siue in principio, siue in medio, siue in fine dispositionis super nominatione facienda apponatur. Dict. 183. n. 7. pag. 266.
- RELATIONEM** in qualitate similem facit dict. Alius. Dict. 26. n. 3. p. 201.
- Relationem** habet dict. Infra, ad inferius dicenda. Dict. 161. n. 10. p. 257.
- Relationem** habet claus. Reseruans omno ius, &c. ad alia, quæ competere possunt. Claus. 134. numero 1. pagina 142.
- Relationem** importat aliquando dict. Sicut, & limitat totam dispositionem secundum relatum, Dict. 366. num. 3. pag. 359.
- Relationem** facit dict. Prædicti, ad eos, quorum nomina in testamento, vel in instrumento legi possunt. Dict. 276. n. 5. p. 307.
- Relationem** non solum substantiæ, sed etiam omnium qualitatum facit dict. Dictus. Dict. 87. n. 2. p. 224. importat autem qualitatibus vel valoris, ib.n. 3.
- Relatio** ad omnia præcedentia semper fit quando non ad est intra modum & formam aliqua specialis, & propria, prouiso, seu determinatio. Dict. 183. numero 8. pagina 266.
- RELATIVA** est dict. Idem, & repetit qualitates in præcedenti dispositione expressas. Dict. 143. n. 1. p. 248.
- Relatiua** est dict. Idem, non solum ad id, quod est idem in specie, sed etiam ad illud, quod est idem in genere, ibid. num. 3.
- Relatiua**, & præseruatiua similitum est dict. Alius, etiam si apponatur verbo Quibuscunque. Dict. 26. n. 4. p. 201.
- Relatiua** ad casus, qui infra expressè enumerantur, & descripti apparent, est dict. Infra scripti. Dict. 162. numero 1. pag. 256.
- Relatiua** ad præcedentia cum omnibus suis qualitatibus est dict. Supra, Dict. 391. n. 2. p. 368.
- Relatiua** est dict. Quis, & demonstrationis causa apposta, distribuens cuilibet in solidum. Dict. 322. numero 2. pagina 340.
- Relatiua** præcedentium cum omnibus suis qualitatibus est dict. Prædicta, ac si omnia præcedentia nominatim, & specificè essent expressa. Dict. 276. n. 3. & 4. p. 309.
- Relatiua** in omnibus ad relatum est dict. Iuxta, quando accipitur pro Secundum. Dict. 187. n. 9. p. 269.
- Relatiua** præcedentium est dict. Huiusmodi, cum omnibus suis qualitatibus. Dict. 138. n. 1. pag. 247. Et dict. Supradicta. Dict. 395. n. 1. p. 369.
- Relatiua** est dict. Ipse, quæ habet relationem ad præcedentia. Dict. 177. n. 1. p. 262.
- Relatiua** est dict. Secundum, & facit relationem eorum, quæ

Index rerum, & verborum,

- supra dicta sunt, Dict. 358. numero 6. pag. 353.
- Relatiua** præcedentium cum omnibus suis qualitatibus est dict. Eadem, significans identitatem in omnibus, & per omnia. Dict. 99. num. 1. pag. 231. & est relatiua substantiæ, ibid. n. 2.
- Relatiua** est dict. Hic, & refertur ad proximiora. Dict. 133. n. 3. pag. 245.
- Relatiua** est dict. Alioquin, & refertur ad omnes qualitates expressas in præcedentibus. Dict. 17. numero 3. pagina 197.
- Relatiua** est antedictorum dict. Prout, & relationem significat. Dict. 296. n. 1. p. 317.
- Relatiua** est, relationemque inducit claus. In omnibus, & per omnia. Claus. 67. n. 2. p. 74.
- Relatiua** est dict. Eius, ad proximè nominatum. Dict. 103. n. 2. pag. 231.
- Relatiue** cum suis qualitatibus stat dict. Eam. Dict. 98. n. 3. pag. 231.
- RELICTVM** factum filiis cum claus. Si non valet, &c. intelligitur factum iure institutionis, si verò dicatur. Valeat iure cuiuslibet vltimæ voluntatis, tunc valebit iure codicillorum. Cl. 163. n. 1. p. 163.
- Relictum** si fiat cuiuslibet ex consanguineis, omnes admittuntur. Dict. 310. n. 6. p. 339.
- RELATIO** restringitur & limitatur ad illud, quod in relato continetur. Axiom. 101. n. 5. p. 125.
- RELATVM** est in referente cum omnibus suis qualitatibus. Axiom. 101. n. 1. p. 124.
- Relatum** dicitur pars referentis, ib. n. 2.
- RELIGIONEM** ingressus quis non dicitur ante professionem. Appell. 133. n. 22. p. 287.
- Religionem** ingredi vouens satisfacit ingrediendo Religionem S. Ioannis Hierosolymitani, ib. n. 8. p. 286.
- RELIGIOSORVM** appellatione in fauorabilibus veniunt largè Religiosi. Appell. 133. n. 1. p. 285.
- Religiosi** tripliciter capi possunt, largissimè vt de omni Christiano, largè de Christiano honestè viuente, strictè de illis solum, qui promittunt substantialia regulæ, ib. n. 2.
- Religiosorum** appellatione minimè continentur non claustrales in odiosis, nisi adiecta aliqua dictione vniuersali, ib. num. 3.
- Religiosorum** appellatione propriè & strictè loquendo non veniunt Militarium Ordinum Equites, nisi in fauorabilibus, vel vbi adderetur aliqua dict. vniuersalis, ib. n. 4.
- Religiosi** propriè non dicuntur viuentes sub regula tertij ordinis S. Francisci, ib. n. 5.
- Religiosorum** appellatione in quacumque materia ex proprietate sermonis veniunt Equites S. Ioannis Hierosolymitani.
- Religiosorum** appellatione propriè & strictè non continentur Donati, ib. n. 14. p. 286.
- Religiosorum** appellatione verè & propriè veniunt conuersi, ib. n. 15.
- Religiosorum** appellatione in fauorabilibus venit nouitius, ibid. n. 16. p. 287.
- RELINQVO.** Hoc verbum solum conuenit vltimæ voluntati, non autem donationi inter viuos. Dict. 346. n. p. 349. Aliquando trahitur ad actus inter viuos, ibid. n. 2. p. 350. Congruit donationi causa mortis, ibid. n. 7. Adaptatur ad hæredis institutionem, & ad legata, ib. n. 4. Adiectum bonorum vniuersitati pro hæredis institutione accipitur, ib. n. 5. Adiectum rei certæ & particulari non significat hæredis institutionem, ib. n. 6. Inducere potest legatum relictum venientibus ab intestato, ib. n. 7.
- RELINQUORVM** appellatione non solum propriè venit pars relictans, sed etiam totum. Axiom. 134. n. 1. p. 287.
- Reliqua**, comprehendit omnia præter excepta. Dict. 347. n. 1. p. 350.
- REMEDIUM** ordinarium vbi datur non conceditur extraordinarium, nisi vetius sit ordinario. Axiom. 102. n. 1. & 2. pag. 125.
- Remedium** magis vtile ipsi petenti vt censetur intentatum operatur claus. Ius & iustitiam ministrari, &c. Cl. 76. n. 2. p. 82.
- Remedium** quod sufficit ad victoriam vt intentatum intelligatur operatur claus. Ius & iustitiam ministrari, ib. n. 5.
- Remedium** vetius vt dicatur deductum, operatur claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. num. 11. pag. 107.
- Remedium** omne magis fauorabile vt censetur intentatum, & deducta omnis actio necessaria, & proficua actori operatur claus. Omni meliori modo, ib. n. 12.
- Remedium** l. 2. C. de rescind. vendit. facit cessare claus. Ex certa scientia, in alienationis contractu adhibita. Cl. 59. n. 24. p. 66. Et quando in instrumeto venditionis apposta est claus. Et si plus valet, donat, excludatur remedium eiusdem l. 2. ostenditur Cl. 58. n. 5. p. 62. & an remedio eiusdem l. 2. expressè renuntiari, possit, ostenditur. Cl. 133. n. 19. & 20. p. 141.
- Remedium** l. si vnquam C. de reuocan. donat non tollit clausula codicillaris Claus. 21. n. 53. p. 25.
- REMOSSIONEM**, & separationem importat dict. Extra, Dict. 131. n. 2. p. 242.
- RENUNTIANS** omni legum auxilio. Hæc Cl. operatur vt renuntiatum censetur omnibus exceptionibus facientibus in fauorem renuntiantis, Cl. 133. n. 2. p. 140. & vt renuntiatu censetur cuiuslibet beneficio speciali fauore introducto, ib. n. 3. & Velleiani beneficio competenti mulieri, maximè quando obligat se pro tutela, ib. n. 5. & purgationi moræ incurse ob non solutionem canonis, ib. n. 6. & beneficio executionis, ib. n. 7. & beneficio ne quis conueniatur vltra quàm facere potest, ib. n. 8. & beneficio l. plerique ff. de in l'us vocando, & l. vnic. §. taceat, C. de rei vxoris act. ib. n. 9. & Inuentarij beneficio, ib. n. 13. p. 141. & diuisionis beneficio, ib. n. 14. & simulationis exceptioni, ib. n. 15. & beneficio non incarcerandi, ib. n. 16.
- Renuntians** omni legum auxilio. Per hanc claus. non censetur renuntiatum dispositioni l. si vnquam C. de reuocand. donat. Cl. 133. n. 17. p. 141. Nec beneficio l. 2. C. de rescind. vendit. ib. n. 19. Nec conditioni indebiti, ib. n. 21.
- RENUNCIATIO** strictè est interpretanda vt minùs lædat renuntiantem quàm fieri possit, Cl. 150. num. 12. pag. 150.
- Renunciatio** restrictiue ad præsentationem, & possessionem inde sequutam, non est trahenda ad omnem possessionem, ib. n. 13.
- Renunciatio** casuum non comprehendit nimis insolitum. Claus. 133. n. 12. p. 141.
- Renunciationem** lesionis l. 2. C. de rescind. importat claus. Promittens habere ratum, &c. Cl. 104. n. 3. p. 119.
- REPTITA** quando censentur clausulæ in secunda commissione. Cl. 134. ex n. 1. p. 141.
- REPETITIONEM** eorū, quæ dicta sūt superius importat dict. Prædicta, nisi læderetur restitudo sermonis, vel offēderetur mens & intētio disponētis. Dict. 276. n. 1. 7. & 10. p. 307.
- Repetitionem** qualitatū, & conditionū præcedentis legati, & dispositionis in sequentem inducit dict. Autem, Dict. 67. n. 6. p. 210. Item dict. Quod, Dict. 327. n. 5. pag. 341. Item dict. Etiam, Dict. 112. n. 16. p. 238. Item dict. Præter. Dict. 279. n. 8. p. 309.
- Repetitionem** de sui natura inducit dict. Cum, Dict. 75. n. 19. pag. 219.
- Repetitionem** aliquando importat dict. Item, aliquando continuationem, quando orationi imperfectæ adiecitur, nullam tamen inducit repetitionem quando ponitur in oratione perfectâ, quæ non pendet à constructione orationis præcedentis. dict. 185. n. 4. & 5. p. 267.
- REPETITIVA** de sui natura est. dict. Item, quando adest eadem ratio, vel mens verosimilis disponentis. Dict. 185. n. 2. p. 267. Et est repetitiua qualitatū orationis præcedentis quando præcedens oratio erat imperfecta ratione verbi, vel appositivi, seu suppositivi, ib. n. 2. & etiam quauis ponatur post orationem perfectam & fuerit identitas personarum, ib. n. 7.
- Repetitiua** non est dict. Item, quando sequentia habent specialem prouisionem, Dict. 185. n. 6. p. 267. Et quando ponitur inter diuersas res ib. n. 8. Nec est repetitiua qualitatū præcedentium quando non est personarum, & rerum identitas, ib. n. 10.
- Repetitiua** præcedentium qualitatū, & conditionū est dict. Et, Dict. 110. n. 29. p. 235. nisi poneretur inter diuersas personas etiam in eadem oratione, ib. n. 31.
- Repetitiua** præcedentium cum suis qualitatibus est dict. Eorum, & restrictiua ad personas nominatas. Dict. 103. num. 231.
- Repetitiua**, & relatiua præcedentium est dict. Dictus. Dict. 87. n. 1. pag. 224. Item dict. Supra scripti. Dict. 395. num. 5. pag. 369.

Repetitiua

Index rerum, & verborum.

- Repetitiua** præcedentium est dict. Similiter. dict. 367. n. 1. pag. 360. Et dict. Autem, dict. 47. n. 5. pag. 210. Et dict. Hoc amplius dict. 135. n. 2. p. 246. & dict. 32. n. 3. p. 204. Et dict. Quoties, ac numerum respicit dict. 336. num. 2. pag. 346. Et dict. Donec, ac habet temporum reuolutionem, dict. 93. n. 8. p. 227.
- Repetitiua eiusdem actus** pro vna vice tantum est dict. Item. dict. 186. n. 1. p. 268. aliquando non est repetitiua, ib. num. 2.
- Repetitiua est dict.** Ea, referens præcedentia sequentibus. dict. 98. n. 1. p. 137.
- Repetitiua certa, & determinatæ qualitatæ est dict.** Talis. dict. 398. n. 2. p. 370.
- REPRÆSENTARVM** remedium proditum est propter iniustum factum Prætoris denegantis iusticiam, Axiom. 22. num. 4. p. 19.
- Repræsentalia** conceduntur sine actione, & officio Iudicis, Axiom. 9. n. 7. p. 2.
- REPRÆSENTARE** aliquem si quis se obligasset toties, quoties, per binam præsentationem liberatur. Claus. 180. n. 5. pag. 181.
- REPRÆSENTATIONEM** importat dict. Pro, dict. 187. n. 16. pag. 313.
- REPROBATIO** vnius ex duobus propositis videtur includere approbationem alterius. Axiom. 103. numero 1. pagina 125.
- REPROBATUS** semel, & reiectus, potest iterum admitti. Cl. 151. n. 8. p. 151.
- RES** non iudicatur ab eo, quod erit, sed ab eo, quod est. Axiom. 6. n. 4. p. 7.
- Res** transit cum suo onere ad quemcumque vadat. Axiom. 199. num. 5. pag. 13. si onus sit reale, secus si personale, ibid. num. 6.
- Res** transit cum suo onere etiam in singularem successorem, ib. n. 7.
- Res** omnis per quascunque causas nascitur, per easdem dissoluitur, ib. n. 8.
- Res** sua nemini seruire potest, ib. n. 10.
- Res** inter alios acta aliis nocere non debet, ibidem, numero 11.
- Res** vna, & eadem non debet diuerso Iure censeri, ib. n. 12. pag. 124.
- Res** præsumitur esse illius, cuius est sigillum, quo signata est. Axiom. 207. n. 2. p. 126.
- Res** alienabilis semper facta perpetuo manet alienabilis, Axiom. 21. n. 1. p. 18.
- Res** denominatur à fine. Axiom. 99. n. 5. p. 63.
- Rem** aliter se habere quando constat, non operatur cl. Ex certa scientia. Cl. 59. n. 41. p. 67.
- Rem** ipso iure fieri minime denotat verbum Fiat, dict. 125. n. 4. p. 243.
- Res** iudicata pro veritate habetur, Axiom. 200. numero 1. pag. 124.
- Res** iudicata facit de albo nigrum, & de nigro album, falsumque mutat in verum, non essentialiter, sed quoad effectum, ib. n. 3. facit ius irretractabile inter partes, ib. n. 4. inducit notorium, ib. n. 5.
- Res** iudicata requirit specificam, & indiuiduam mentionem, itaut non operetur effectum, Claus. litis statum, &c. quando adest res iudicata. Claus. 77. numero 3. pagina 84.
- Res** iudicata quando est deducta in controuersiam sufficit facere mentionem de lite per cl. litis statum, &c. ibid. num. 4.
- Rem** iudicatam non potest impedire cl. Arbitrio Rotæ, Cl. 10. n. 13. p. 14.
- Re** ad personam validum est argumentum. loco 95. num. 1. pag. 331. item à re ad tempus, ib. n. 2. item à re ad locum, ibid. num. 3. item à re furtiua ad usurariam, ibidem, numero 4.
- Rebùsque aliis** Hæc cl. in commissione posita refertur ad omnia, quæ deducta sunt. Cl. 130. n. 1. p. 136. Operatur vt possit deduci omne Ius, nisi quando constaret de aliqua restrictione, ibid. num. 3. Non comprehendit maiora expressis & grauiora, ib. n. 4. nec illustres personas, & qualificatas, ib. n. 5.
- Rebus** sic statibus. Hæc cl. intelligitur in quacunque dispositione, obligatione, & promissione, vel facto etiam iuramento firmatis, Cl. 119. n. 2. p. 136. Idem importat ac si dictum fuisset, dummodo res in eodem statu permaneat, ib. n. 3. Non subsistit quando partes disposuerunt etiam mutato rerum statu, vel quando fuit cogitatum, vel potuit cogitari in futurum, ib. n. 6.
- RESCRIPTVM** cum cl. Constituto, iurisdictionem non tribuit nisi liquidè constet, excepto quando iustificaretur ex præsumptione Iuris, Cl. 25. n. 7. p. 17.
- Rescriptum** geminatum habet vim claus. Non obstantibus. Axiom. 105. n. 17. p. 67.
- Rescripti** fraudibus vt occurratur, impetrator nomina in eo expressa, specificare debet. Claus. 94. numero 7. pagina 104.
- Rescriptum** cum cl. Perinde valere, datur quando Papa facultatem à se concessam, sed aliqua ex parte irritam valere decernit, Cl. 100. n. 1. p. 114.
- Rescriptum** perinde valere retrahitur, & efficit concessionem valere quæ subrepticia erat, ibidem, numero 3. pag. 105.
- Rescriptum** cum cl. Appellatione remota, maxime in re dubia, & incerta impetrare potest procurator cum libera, &c. Cl. 35. n. 15. p. 37.
- Rescriptum** iustitiæ impetrare non potest procurator cum libera, &c. ib. n. 21.
- Rescripta**, mandata, seu priuilegia Principis contra Iura non valent, absque cl. Non obstantibus priuilegiis, &c. Cl. 83. n. 2. p. 94.
- Rescriptum** in dubio contra Ius à Principe emanatum præsumitur subrepticium, & per importunitatem concessum, ib. n. 3.
- Rescriptum** siue mandatum speciale derogat generali, Axiom. 107. n. 7. p. 70.
- Rescripto** in quolibet semper intelligitur claus. Sine præiudicio Iuris alicuius. Cl. 157. n. 4. p. 155.
- Rescriptum** totum limitat cl. Prout de Iure, in motu proprio. Cl. 115. n. 6. p. 125.
- Rescripti** conditiones accipit cl. Sublata in eo posita. Cl. 175. n. 2. p. 173.
- Rescriptum** generale non comprehendit Principem concedentem, seu confirmantem, Axiom. 106. numero 11. pagina 68.
- Rescriptum** conditionale non reddit claus. Si ita est, quando gratia est de præsentis, Claus. 154. numero 7. pagina 154.
- RESERVANS** ante omnia debet docere de iure suo. Claus. 136. n. 5. p. 143.
- Reseruans** dominium. Hæc claus. in concessione Principis posita non refertur ad contenta siue expressa in gratia, sed ad extrinsecum præiudicium. Claus. 136. numero 1. pag. 142.
- Reseruans** omne ius &c. Hæc cl. relationem habet ad alia, quæ competere possunt, Cl. 137. n. 1. p. 142. Non ampliatur, sed conseruat, ib. n. 2. Non comprehendit insolita, & inaudita, ib. n. 3.
- RESERVATIO** cum claus. Saluo iure impertinentium, &c. si per Iudicem facta fuerit, & postea exceptiones veras & iuridicas esse apparuerit, quicquid postea factum fuerit pro non facto habetur. Cl. 143. n. 3. p. 146.
- Reservatio** specialis de certo beneficio, & pro certa persona, non tollitur per cl. Etiam si generaliter, vel specialiter sit reservatum, nec per cl. Etiam si deuolutum, &c. Cl. 55. n. 2. & 4. p. 61.
- Reseruatio** quoad expressa in gratiis Principum non operatur claus. Saluis iuribus, &c. Claus. 144. num. 1. pagina 146.
- Reservatio** specialis, & cl. Anteferti, æquiparantur, Claus. 8. n. 5. p. 9.
- Reseruaciones**, & expectatiuæ tam generales quàm speciales tolluntur per claus. Anteferti, ibidem, numero 8. pag. 10.
- Reseruacionis** beneplaciti clausula apposita in contractu illum reddit conditionalem, Cl. 3. n. 9. p. 3.
- Reseruaciones** narratæ stante cl. Dummodo collatio ad nos, &c. necessariò, & concludenter sunt iustificandæ. Cl. 45. n. 4. p. 55.
- Reservatio** vniuersalis dominij, & superioritatis semper censetur inesse in quacunque concessione. Cl. 136. num. 2. pag. 143.

Index rerum, & verborum.

- Reservationibus beneficiorum atque etiam affectionibus appositum decretum irritans non solum inficit titulum, sed etiam possessionem. Cl. 40. n. 18. p. 44.
- RESERVATIVA** casum sub ea positum est dict. Salvo. dict. 356. n. 5. pag. 352.
- Reservato beneplacito. Hæc cl. posita in contractu alienationis rei prohibet alienari, operatur quod non incuratur poena, nec perficiatur contractus sine tali beneplacito. Claus. 135. n. 1. p. 141.
- Reservato iure partibus. Hæc claus. non disponit, neque confert ius aliquod, sed si partes habeant ius, de quo docere tenentur, illud est præservatum. Claus. 135. num. 4. pag. 141.
- RESIDUUM** verificatur in eo toto quod remanet. dict. 348. num. 1. p. 350.
- Residuum denotat quod nihil amplius debeat, ibidem, num. 1.
- Residuum facit quod reliquum includatur, ibidem, numero 3.
- Residuum præsupponit partem summæ omnino solui debere, ib. n. 4.
- Residuum arguit partis solutionem ad quam quis tenebatur, ib. n. 5.
- Residui appellatione venit totum quod superest. Appell. 236. n. 1. p. 288.
- RESIGNANS** post resignationem reputatur intrusus. Cl. 50. num. 6. p. 58.
- RESIGNATARIUS** quando fuit pronisus in forma dignum resignans non cadit à iure super beneficio nisi donec litteræ Apost. fuerint executæ. Claus. 65. numero 4. pagina 74.
- Resignatario acquisitum dicitur ius ad rem, & non in re per gratiam in forma dignum ante eius executionem, ibid. n. 3.
- RESIGNATIONIS** appellatione permutatio includitur. Appell. 237. n. 2. p. 288.
- Resistentes de facto, non de iure comprehendit cl. Appellatione remota, in contradictis, & litteris executivis appositæ. Cl. 9. n. 16. p. 12.
- RESOLUTIONIS** contractus vim habet claus. Non aliàs, &c. & excludit purgationem moræ. Claus. 81. num. 14. pag. 90.
- RESPONDERE** propriè significat responsum interroganti præbere. dict. 349. n. 1. p. 350. item & duo significat, litigare scilicet & solvere, ib. n. 4.
- RESPONSVM** secundum interrogationem debet intelligi, & ab ea, ib. n. 2.
- Responsum congruum dari non potest à Iureconsulto nisi factum percipiat. Axio. 93. n. 3. p. 58.
- Restituere à Iudice prolarum in sententia fructus quoque comprehendit. dict. 350. n. 1. p. 350.
- Restituere importat idem quod solvere, ibid. numero 2. pagina 351.
- Restituere inducit aliquando necessitatem dispositionis, ibid. n. 2.
- Restituere in gravato operatur cl. codicillaris quod non detrahatur Trebelleanica, Cl. 21. n. 19. p. 23.
- Restituere si quis promittat domum cum melioramentis, melioramenta veniunt accessorie, dict. 75. num. 12. pagina 219.
- Restitui si petatur liberè, dicitur intentatum petitorium. dict. 190. n. 18. p. 272.
- RESTITUTIONEM** in integrum petere non potest procurator cum libera, &c. Cl. 35. n. 31. p. 38.
- Restitutionis in integrum in causa commissæ cum cl. Quam & quas, &c. procedi potest contra sententias favore tertij tanquam in prima. Cl. 21. n. 18. p. 23.
- Restitutionis in integrum in rescripto semper apponitur cl. Prout de iure. Claus. 115. n. 1. p. 125.
- Restitutionem in integrum non tollit cl. Appellatione remota. Claus. 9. n. 19. p. 13.
- RESTRICTIONEM** nullam recipit dict. Omnis, prolata ab homine. dict. 241. n. 4. p. 292.
- Restrictionem non recipit dict. Cuiusque. dict. 73. num. 3. pag. 217.
- Restrictionem patitur secundum subiectam materiam dict. Quoquo modo. dict. 334. n. 18. p. 346.
- Restrictionem ut non possit importare dispositio, eam ampliat. dict. Etiam. dict. 112. n. 12. p. 177. & an quando restrictionem importet dict. Etiam, ostenditur, ibidem, numero 13.
- Restrictionem aliquam non patitur dict. Omnino, importatque præcisam executionem. dict. 240. numero 13. pagina 290.
- Restrictio censetur facta quoad alios per dict. Prædicti, dict. 276. n. 6. p. 307.
- RESTRICTIVA** est dict. Ut infra, dict. 440. n. 1. p. 387. & dict. Dictus aliquando, dict. 87. n. 8. p. 225 & dict. Eo casu. dict. 105. n. 1. p. 252.
- Restrictiva & declarativa est dict. Ita tamen, secundum subiectam materiam dict. 183. n. 2. p. 265. Est etiam restrictiva, & annullativa actus, cui apponitur, ib. n. 3.
- Restrictiva est dict. Et sic, ac explicat verba antecedentia generaliora, eaque restringit. dict. 14. n. 4. p. 248.
- Restrictivam naturam habet dict. Quis, per quam præcepta restringuntur ad casum reclarum quando sine copula est adiecta. dict. 312. n. 1. p. 340.
- Restrictiva, & limitativa dispositionis ad casum expressum est claus. Tunc & eo casu. Claus. 182. numero 2. pagina 182.
- Restrictiva respectu præcedentium est dict. Ut præmittitur. dict. 440. n. 3. p. 387.
- Restrictiva dispositionis ad limites præcedentis dispositionis est dict. Ut supra, dict. 441. n. 4. p. 388.
- Restrictiva est dict. Tunc, & restringit dispositionem ad tempus, & casum expressum, & prohibet extensionem ad alium casum omissum. dict. 409. n. 7. p. 374.
- Restrictiva est dict. Ad hoc, & modum respicit. dict. 3. n. 1. pag. 195.
- Restrictiva est dict. Eorum, secundum præcedentia, & non habet tractum ad futurum, dict. 103. n. 5. p. 237.
- Restrictiva de sui natura, & declarativa est dict. Scilicet, & idem importat aliterum de duobus, prout magis verisimile fuerit. dict. 357. n. 5. p. 352.
- Restrictiva dispositionis ad casum prius est dict. Supradicta. dict. 395. n. 2. p. 369.
- Restrictiva est dict. Ea, secundum disposita in præcedentibus ad quæ fit relatio. dict. 98. n. 2. p. 237.
- Restrictivæ naturam habet dict. Idem, dict. 145. numero 2. pag. 249.
- Restrictivè stat dictio Suus, & significat quandam immedietatem. dict. 397. n. 4. p. 369.
- Restrictivè, & limitativè stat dict. Prout, dict. 296. numero 2. pag. 317.
- RETRACTVS**, seu congrui ius non potest intentare procurator cum libera, &c. Cl. 35. n. 52. p. 39.
- RETRO**. Hæc dictio importat tria tempora, præsens, præteritum, & futurum, prout dict. Olim, Quondam, Iam, & Dudum. dict. 352. n. 1. p. 351.
- RETROACTIVA** ad diem datæ in præiudicium iuris alteri quaesiti medio tempore non est cl. Ex nunc prout ex tunc. Cl. 61. n. 8. p. 70.
- REVERTATVR**. Hoc verbum nunquid importet canonem latæ sententiæ, & sit ipso iure, & consequenter an sit directum, an verò obliquum, remissivè. dict. 351. num. 1. pag. 351.
- REVS**, potest uti exceptionibus contrariis temporibus successivis. Axio. 221. n. 7. p. 134.
- Reus etiam si nihil probaverit, actore non probante absolvendus est. Axio. 10. n. 4. p. 11.
- Reus etiam homo nequam accusatore non probante absolvitur, Axio. 7. n. 4. p. 8.
- Reo favendum est potius quam actori in ambiguis, Axio. 204. n. 1. p. 125.
- Rei officium est se defendere, ibidem, n. 5. p. 126.
- RIGOREM** verborum Parito Breui, temperat aliquatenus cl. Arbitrio Rotæ. Cl. 10. n. 18. p. 15.
- RIVVS**, seu canale, vel aqueductus venit fundo vendito. Appell. 106. n. 4. p. 225.
- ROBVR** quoad solemnitatem sicut & quoad validitatem dat cl. Ex certa scientia, Cl. 59. n. 13. p. 65.
- ROGO**. Hoc verbum à summo Pont. prolatum habet vim præcepti. dict. 353. n. 1. p. 351.
- ROMANA** Ecclesia nunquam venit appellatione Ecclesiarum, nisi de ea expressa facta sit mentio. Appell. 85. num. 8. pag. 184.

RUBRICA

Index rerum, & verborum.

Rubrica allegari non potest ad decisionem causarum nisi orationem perfectam contineat. loco 28. numero 3. pag. 32.
Rubrica generalitas est restringenda à concessis in nigro, si sequeretur absurdum, & iniquitas, ib. n. 4.
Rubrica quando est per se clara, & ex omni parte perfecta, nec indiget aliqua supplerione, tunc à rubrica optimum est, & validum argumentum, ib. n. 1. & 2.
Rursus. Hæc dictio importat idem quod Iterum, Denud, & aliquando accipitur pro Postea, vel Quasi, nonnunquam pro E contra, d. 34. n. 1. & 2. p. 351. Secundum legis dispositionem accipitur pro Toties quoties, attentà verò dispositione hominis intelligitur pro secunda vice, & sic duabus vicibus est contenta, ib. n. 3.

S.

SACCARYM venit appellatione fructuum. Appell. 103. n. 8. p. 222.

Sæpius. Hæc dictio verificatur ad minimum in duobus, Sæpius, quandoque duabus vicibus contenta, regulariter tres requirit actus, Sæpiusimè requirit saltem numerum trium actuum, quandoque significat numerum infinitum, dict. 362. ex n. 1. p. 356.

SALINA, & salinarum redditus veniunt appellatione Regalium. Appell. 132. n. 1. p. 284.

SALTEM. Hæc dictio est subsidia, & diminutiva. dict. 355. n. 1. p. 351. Non excludit numerum maiorem quam fuerit expressum si addiciatur dispositioni numerali, ibid. num. 2. Includit alia subiecta quam expressum sit, dummodò sint proportionabilia, ibid. n. 3. p. 352. Exclusiva non est de sui natura, ibid. n. 4. Implicativa, non autem limitativa est, ib. num. 5. Alternativa ordinis, & non electionis est, ib. n. 6.

SALVA VERITATE. Hæc clausula importat quodd præcedentia modificantur ad veritatem prout est veritas. Cl. 139. n. 14. p. 144.

Salva gradus prærogativa. Hæc clausula operatur ut nepos excludatur à patre inter plures ad invicem institutos, & vocatos. Claus. 138. n. 2. p. 143. Operatur etiam ne filius patrem præsentet, vel in eius locum succedat, ib. n. 4. In testamento apposta intelligitur de eadem linea, ac stipite, & inter descendentes ab ea, non autem de alia, ib. n. 5. Operatur quodd non omnes vocati collectivè admittantur, sed proximiores in gradu, ib. n. 6. Refertur debet ad eos vocatos, quibus proximè reperitur apposta, ibid. num. 7.

SALVO, Hæc dictio modificat, & restringit superiora omnia, & per illam supradicta limitantur. dict. 256. num. 1. p. 352. Extinguit orationem præcedentem, & in negationem resolvit, si non inveniatur quid modificet, ibid. num. 2. Modificat non solum præcedentia, sed etiam sequentia, ibid. num. 3. Denotat exceptionem à regula præcedenti, ib. n. 4. Est reservativa casuum sub ea positorum, ib. n. 5.

Salvo, &c. Hæc clausula est modificativa, & restrictiva, & nihil tribuit, sed solum præservat, itaut sit præservativa iuris alieni, non autem conditionalis. Cl. 139. n. 2. 3. & 4. pag. 143. Ius quodd quis habet tuetur illud, non verò de novo præstat, ib. n. 5. pag. 144. Modificativa & restrictiva contractus est, intantum ut non censeatur aliter contractum, ib. num. 6. Tuetur agnatorum iura, ibid. num. 7. Subintelligitur in investituris etiam si non exprimitur, ibid. num. 8. Non intelligitur respectu superius concessorum, ibid. num. 9. Operatur ut tueatur dominus de emptione, ibid. n. 10. Facit continuari idem iudicium, ibid. n. 11. Per hanc cl. non censetur præiudicatum illis, quibus ius fuit reservatum, ib. n. 13.

Salvo iure agnatorum. Hæc cl. est salutaris in legitimatationibus. Cl. 139. n. 19. p. 144.

Salvo iure domini. Hæc cl. in alienationibus feudi idem operatur quod cl. Non aliàs, aliter, nec alio modo. Cl. 139. n. 18. p. 144.

Salvo iure meo. Hæc cl. ius non præservat domino directo protestanti, & pensionem cum ea recipienti. Claus. 139. n. 15. pag. 144.

Salvo, & reservato, &c. Hæc cl. inducit exceptionem eorum, quæ sunt concessa, Cl. 139. n. 17. p. 144.

Salvo consensu domini. Hæc clausula reddit actum conditionalem. Cl. 140. n. 1. p. 144. Sed consensum inter contrahentes perfectum facit, ib. n. 2. Operatur ut præcedens dispositio restringatur ad eum solum casum, de quo actum est, ib. n. 3. Non excusat emphyteutam alienantem à caducitate, ib. n. 4. p. 145.

Salvo iure addendi. Hæc cl. nihil operatur, & idè inserta in libello videtur superflua. Cl. 142. num. 1. p. 145. Operatur tamen quodd libellans non se adstringit ad superflua probanda, ibid. n. 3.

Salvo iure impertinentium. Hæc cl. operatur ut articuli impertinentes non censeantur admissi. Cl. 143. n. 1. p. 145. Si per Iudicem facta fuerit reservatio cum hac cl. & postea exceptiones veras & iuridicas esse apparuerit, quicquid postea factum fuit pro non facto habetur, ib. n. 3. p. 146. Admissus si fuit articulus, qui non debebat admitti stante hac claus. fit omnino impertinens, ibidem, numero 4.

Salvo iure superflui. Hæc cl. addita libello excusat petentem plus debito à poenis, & expensis. Claus. 143. num. 6. pag. 146.

Salvo quodd, &c. Hæc claus. denotat, & importat limitationem, & exceptionem, ac aduersativam. Cl. 141. num. 1. pag. 145.

Salvo iure quarumcunque personarum, &c. Hæc cl. subintelligitur licet in investitura alicuius fundi emphyteutici non sit expressa. Cl. 141. n. 3. p. 145.

SALVIS IURIBUS. Hæc clausula non operatur reservationem quoad expressa in gratis Principum, sed tantum quoad omnia. Cl. 144. n. 2. p. 146.

Salvis reservationibus Apost. Hæc cl. quando apposta fuit in confirmatione concordie, tunc in nullo casu intrabit alternativa, cum constet de voluntate Papæ volentis includi. Cl. 144. n. 2. p. 146.

Salvis capitulis, & dispositionibus. Hæc claus. in Signatura, vel gratia Papæ, aut in confirmatione importat quodd talia expressa sub ea sint salva, & illis nullo modo sit derogatum, sed immò inducatur confirmatio. Claus. 194. n. 3. pag. 146.

Salvis legatis, & conditionibus infra dicendis. Hæc cl. posita in testamento, in quo inducitur fideicommissum uniuersale, importat limitationem, & exceptionem ut legata, & infra dicenda, quæ sunt salva, non veniant in fideicommissum, ib. n. 4.

Salvis tamen confinibus specificatis. Hæc cl. modificat præcedentia ad confines specificatos, ib. n. 5.

SALVVM CONDVCTVM non licet inferiori concedere damnato per superiorem. Axiom. 124. numero 3. pagina 79.

SANGVINEIS appellatione, ubi vocati sunt illi de sanguine, veniunt descendentes. Appell. 138. n. 1. p. 288. De sanguine dicuntur esse agnati, non autem cognati secundum communem usum loquendi, ib.

Sanguinis appellatione veniunt scemina, ibidem, num. 4. pag. 289.

SATISFACTIO quolibet data creditori venit appellatione pecunie. Appell. 196. n. 3. p. 270.

Satisfactionem integram requirit cl. Refectis expensis. Cl. 132. n. 1. p. 139.

Satisfactionis appellatione venit solutio. Appell. 141. num. 1. pag. 289.

Satisfactio habet vim solutionis, ib. n. 2.

Satisfactionis verbum significat aliquando satisfactionem in pecunia ratione adiuncti, ib. n. 4.

Satisfactionis appellatione venit etiam cautio idonea de soluendo, ib. n. 5.

SATISFACTVM creditori dicitur quomodocunque debitum exigatur, ib. n. 3.

SCALA, quæ sunt extra domum, non veniunt appellatione domus. Appell. 82. n. 11. p. 182.

SCHOLARIS non venit appellatione habitatorum. Appell. 112. n. 6. p. 228.

SCIENTI & volenti non fit iniuria. Axiom. 126. numero 1. pag. 80.

SCIENTIA quodd aliquis sit Canonicus præsumitur ex pluribus actibus factis in Capitulo & extra tanquam talis. Cl. 150. n. 15. p. 150.

Scientia præsumpta non solum non sufficit, verum etiam nec

Index rerum, & verborum.

NEC probabilis, ac iusta ignorantia excusat, quia decretum irritans ligat ignorantes. Cl. 40. n. 8. p. 43.

SCRIPTURA Hæc dictio de sui natura est restrictiua, vel declaratiua, & idem importat alterum de duobus, prout magis verisimile fuerit, vel secundum benigniorem interpretationem. dict. 357. n. 1. p. 352.

SCRIPTURA quando leuari intenditur in authenticam formam, si in ea legatur cl. Actum, &c. debet Iudex mandare ut in authenticam formam redigatur, etiam si subscriptio, & signum deficiant. Cl. 2. n. 4. p. 2.

SCRIPTURA si amittatur potest per testes probari in ea fuisse clausulam motus proprii. Cl. 79. n. 11. p. 86.

SCRIPTURÆ factæ de commissione Iudicis per notarium veniunt appellatione actorum, Appell. 6. numero 2. pagina 146.

SCRIPTURA priuata continetur appellatione instrumenti secundum propriam significationem, quæ sumitur ex allusione vocabuli, non sic communi usu loquendi inspecto. Appell. 119. n. 1. p. 234.

SCRIPTURA priuata recognita comprehenditur appellatione instrumenti, ib. n. 3. p. 235.

SCRIPTOS infra taliter quod legi possint, non per subaudum sermonem, importat dict. Infra scripti, secus si aliter non possit habere effectum dispositiu. dict. 162. n. 4. p. 257.

SECUNDUM Hæc dictio est limitatiua, & restrictiua præcedentium. dict. 358. n. 1. p. 353. limitat promissionem, seu dispositionem, ib. n. 2. Stat causatiue pro Quia, & interpretatiue, ib. num. 3. Denotat modum, qui præsupponit essentiam, ib. n. 4. Ponitur assertiue, & demonstratiue, ib. n. 5. Est relatiua, & facit relationem eorum, quæ supra dicta sunt, ib. num. 6. Importat quoddam tota dispositio, ad quam fit relatio expressa videatur, ib. n. 7. Vtrum autem intelligatur causaliter, non verò conditionaliter, ostenditur, ib. n. 8. & 9.

SECUNDUM quod. Hæc verba inducunt repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, ib. n. 10.

SECURITAS plenissima data dicitur, cui nulla obstat exceptio, & contra quam nulla datur restitutio. dict. 261. n. 9. p. 300.

SECURITATIS appellatione quæ veniant remissiue. Appell. 240. n. 1. p. 289.

SECVS Hæc dictio ponitur aduersatiue, & importat conditionem contrariam præcedenti dispositioni. dict. 359. n. 1. p. 354.

SED Hæc dictio est aduersatiua, quæ si ponitur simpliciter sine copula Et, aduersatur præcedentibus in Iure, & in facto, si verò cum copula. Et, bene denorat diuersitatem facti, & identitatem Iuris. dict. 360. num. 1. p. 354. Interdum non aduersatur, ibid. num. 2. quandoque aduersatur proximè superioribus, nonnunquam iis, quæ sunt eiusdem qualitatis, ib. n. 3. Posita in materia prohibitiua post orationem negatiuam stat inclusiue, ibidem, numero 4.

SELLAM tradere non tenetur venditor emptori quando ostendit equum sine illa. Appellat. 90. numero 4. pag. 189.

SEMINIS appellatione veniunt descendentes in infinitum. Appell. 239. n. 1. p. 289.

SEMINIS appellatione veniunt naturales, quando dispositio in legitimis & naturalibus non potest verificari, ibidem, num. 2.

SEMINIS appellatione transuersales veniunt quando dispositio non poterat verificari in descendentibus, ibidem, num. 3.

SEMPER Hæc dictio est vniuersalis affirmatiua, & denotat regulam, ac idem importat quod Plerumque dict. 361. num. 1. pag. 355. Includit tempus omne, & exponitur pro Omni tempore, & omni casu, ib. n. 2. denotat generalitatem quoad tempus, non quoad casus, ibid. num. 3. est nota perpetuitatis, & tunc pro Perpetuo solet exponi, ib. n. 4. Habet tractum in futurum, & norat tempus in sæcula sæculorum, & sine præfinitione, ib. num. 5. Denotat temporis continuationem, & exponitur pro Quotidie, vel Assidue, ibid. n. 6. In fideicommissis operatur ut resulter fideicommissum absolutum. ib. n. 7. Accipitur aliquando pro Multoties, frequenter, plerumque, ibid. num. 8. In-

terdum differt à dict. Quandoque, ibid. numero 9. Quandoque usurpatur hoc est, In omni contractu, ibid. num. 10. Restrigitur secundum naturam actus, cui adijcitur, ibid. n. 11. & quandoque ad spatium triginta annorum, maxime in materia præscriptionis, ib. n. 13. & 14. Si iungatur actui, qui continuè fieri solet, denotat idem quod Continuè, ib. n. 12.

SENTENTIA præsumitur ritè, & rectè lata, Axio. 200. n. 2. pag. 124.

SENTENTIA nulla non est sententia, ac proinde non transit in rem iudicatam, ib. n. 6.

SENTENTIA notoriè iniusta non transit in rem iudicatam, ib. num. 7.

SENTENTIA lata, & omnia gesta non prius soluta pensione, stante cl. Sine retardatione, &c. sunt nulla, Cl. 162. n. 17. pag. 162.

SENTENTIÆ vires tollit, eiusque executionem impedit decretum irritans. Cl. 40. n. 37. p. 46.

SENTENTIÆ non obstat cl. Sublata, quæ de illa mentionem non faciat. Cl. 175. n. 46. p. 176.

SENTENTIAM nullam reddit cl. Dummodò causa non sit instructa, si feratur vigore commissionis habentis dictam claus. postquam causa fuit instructa. Claus. 46. num. 3. pag. 55.

SENTENTIÆ latæ est dict. Omnino, & importat idem ac ipso iure, ubi adijcitur verbis futuri temporis, dict. 140. num. 19. p. 290.

SENTENTIAM latam important, ac denotant ipso iure dict. Eo ipso. dict. 106. n. 2. p. 232. & dict. Nullatenus. dict. 226. n. 6. pag. 283. & dict. Nullo modo, dict. 228. n. 5. p. 285. & aliquando dict. Omnimodò. dict. 232. n. 10. p. 289. & dict. Ex tunc, dict. 218. n. 3. p. 241. & dict. Statim, dict. 383. num. 6. p. 365. Et verbum Cadat, dict. 50. n. 4. p. 210.

SENTENTIA ubi ita dictum fuerit, Absoluimus Titium, imò condemnamus, ille censeretur condemnatus, & non absolutus, dict. 151. n. 3. p. 252.

SENTENTIA non vitatur si causæ verè adijciatur causa falsa abundans, Axio. 3. n. 6. p. 5.

SENTENTIA in qua Iudex plures causas expressit, sustinetur, licet expressa per dict. Præsertim, falsa reperta sit. dict. 277. n. 2. p. 308.

SENTENTIÆ à nullitate saluat claus. Quoddam si non omnes, &c. quando ex pluribus Iudicibus datis cum illa clausula, quorum aliqui erant excommunicati, solummodò iudicant non excommunicati. Claus. 125. numero 5. pagina 131.

SENTENTIA lata in gradu appellationis quoddam sustineatur tanquam in prima, operatur cl. Quam & quas, &c. Claus. 112. n. 12. p. 139.

SENTENTIAM diffinitiuam non autem interlocutoriæ quando simpliciter proferatur, comprehendit cl. Appellatione remota. Cl. 9. n. 19. p. 12.

SENTENTIA nisi iustificetur ex eisdem actis non habet locum claus. Si quid exequendum. Claus. 169. numero 8. pagina 167.

SENTENTIA debet iustificari ex actis prioris instantiæ, non autem ex nouiter deductis, ut locus sit cl. Si quid exequendum, ib. n. 10.

SENTENTIA venit appellatione actorum, vel processus, Appell. 6. n. 3. p. 146.

SENTENTIA si lata sit quoddam Titio decedente sine filiis succedat Caius, tunc Caius substitutus admitteretur, licet Titius sit monasterium ingressus. Appell. 99. numero 174. pag. 219.

SENTENTIA, data paritate probationum, potius ferenda est pro reo. Axio. 204. n. 3. p. 126.

SENTENTIAM ut Iudex sedendo proferat non est necesse stante claus. Summarie, &c. Claus. 176. numero 14. pag. 177.

SENTENTIIS tribus latis per contradiclas non datur cl. Parito iudicato. Cl. 97. n. 2. p. 111.

SENTENTIA valet si Iudex dicat. Condemno Titium in decem Sempronio, quia fortè ei debitor est. dict. 127. numero 8. pag. 244.

SENTENTIÆ effectum suspensiuum pro interim impedit claus. Si quid exequendum, si de Iure erat locus executioni. Cl. 169. n. 3. p. 167.

SENTENTIA Auditoris Cameræ super executione Bicuis lata sine

Index rerum, & verborum.

sine iustificatione est nulla. Claus. 18. numero 4. pagina 20.
 Sententia vna lata, quæ in iudicatum legitime transuerit, non datur claus. Parito iudicato. Claus. 97. numero 2. pag. 111.
 Sententiz appellatione in dubio venit diffinitiva. Appell. 241. n. 1. p. 289.
 Sententiz appellatione an & quando contineatur interlocutoria, ostenditur. ibid. ex n. 1.
 Sententiz appellatione an veniat laudum arbitri, ib. ex n. 8. pag. 290.
 Sententia ad statutum valet argumentum, loco 99. n. 1. pag. 332. item à sententia ad testamentum, ib. n. 2. item à sententia ad confessionem, ib. n. 3. item à sententia ad probationem, ib. n. 4.
 Sententia ad renunciationem non valet argumentum. loco 99. n. 5. p. 332. item à sententia Iuris ad sententiam hominis, ib. n. 6.
 SEPARATIONEM importat dict. Ex. dict. 115. numero 7. pag. 239.
 SEPARATIVA dictiones sunt Post & Postea. dict. 169. n. 3. pag. 304. & separatiue nonnunquam stant dict. Tam & quam, dict. 399. n. 4. p. 370.
 SEPARATORVM natura est diuersitatem inducere. Axiom. 205. n. 1. p. 126.
 Separatum separata debet esse ratio, ibidem, numero 2.
 SEPULTURA concessa censetur concessa delatio mortui processionaliter, & celebratio pro defunctis, Axiom. 4. n. 5. pag. 6.
 SEQUENS clausula refertur, & trahitur ad omnia præcedentia, quando non est diuersa ratio. Claus. 145. numero 1. pag. 146.
 Sequens clausula declarat mentem testatoris, & regulat præcedentem dispositionem, non refertur tamen ad iam specificata, ib. n. 2. & 3.
 SEQUENTIA eiusdem conditionis, quibus erant inclusa præcedentia, includit dict. Hoc amplius. dict. 135. num. 7. pag. 246.
 Sequentia non respicit dict. Prædicti, quamvis sit relatiua præcedentium. dict. 276. n. 9. p. 307.
 SEQUESTRATIO, seu recommendatio carcerati facta de facto sine Iudice nihil releuat, & de facto reuocanda est. Axiom. 93. n. 37 p. 60.
 SERMO simpliciter prolatus intelligitur de prima vice, Axiom. 106. n. 1. p. 126.
 Sermo generalis non comprehendit personam loquentis, ibid. n. 2.
 Sermo generalis non comprehendit prohibita, & quæ de Iure fieri non possunt, Axiom. 106. n. 7. p. 68.
 Sermo generalis, & indefinitus in odiosis verificatur in duobus. Axiom. 106. n. 5. p. 126.
 SERVITA inter Mendicantes annumerantur. Appell. 147. n. 4. pag. 247.
 SERVITIUM appellatione veniunt verè, & actualiter seruientes continuè, non ex arbitrio. Appell. 243. num. 4. pag. 291.
 SERVITORVM appellatione veniunt etiam illi, qui præfunt viridariis, & ea colunt, Appell. 243. numero 5. pagina 291.
 Seruitorum appellatione venit etiam seruitor nobilis ex generali consuetudine Magnatum, qui tales solent penes se habere, ib. n. 6.
 SERVITUTES competentes venditori tempore venditionis veniunt sub cl. Cum iuribus, & pertinentiis. Cl. 34. n. 3. pag. 37.
 Seruitutis constitutio venit appellatione alienationis. Appell. 14. n. 10. p. 151.
 SERVVS appellatione rei continetur. Appell. 235. num. 5. pag. 288.
 Seroo æquiparatur monachus, vnde à seruo ad monachum probabile, frequens, & vtile est argumentum, loco 100. num. 1. p. 332.
 Seruorum appellatione continentur nedum proprii, sed & ij, quos bona fide possidemus, & etiam communes, Appell. 243. n. 1. p. 291.
 Seruorum meorum appellatione in legatis continentur tantum, qui fuerunt tempore testamenti, nisi aliud com-

prehensum esset, ibidem, numero 2.
 Seruorum suorum appellatione in legatis testatoris non continentur, quos pignori acceperat, idest in credito habebat testator, ib. n. 3.
 Si v. Hæc dictio propriè disunctim, seu alternatiue accipitur. dict. 363. n. 1. p. 356. & est significatiua ordinis, atque alternatiua, & natura sua cadit inter diuersa, ibid. num. 2.
 Arguit similitudinem, & conformitatem licet ponatur inter diuersa, ib. num. 3. Dicitur alternatiua, ibidem, num. 4.
 Disiungit verba inter quæ ponitur, dispositio verò de vno disiunctorum ampliatur ad aliud, ibid. num. 5. p. 357. Aliquando est copulatiua, & augmentatiua, non verò disunctiua, seu alternatiua, ib. num. 6. Declaratiue, & expositiue interdum ponitur, præcipue quando stat inter duas dictiones idem significantes, ib. n. 7. In legatis, & vltimis voluntatibus, ac in dispositione fauorabili ponitur ampliatiue, & augmentatiue, ibid. num. 8. & 9. Ampliat moderatè, ibid. num. 10. Copulatiue vim habet quando ponitur inter duo, quorum vnum sub altero continetur, ibid. num. 11. & quando ponitur inter genus, & speciem, inter totum & partes, ibid. num. 12. pag. 358. Correctiue nonnunquam stat, ibid. n. 14. Conditionem quandòque facit, ib. n. 15. Et eandem vim habet quam dict. Siue, ibid. num. 16.
 Seu differt à dict. Vel, quia hæc disiungit verba & mentem, Seu verò disiungit verba, sed non mentem. dict. 363. n. 17. pag. 358.
 Si. Hæc dictio regulariter denotat conditionem quæ inducit formam, dict. 364. num. 1. & 4. pag. 358. nisi repugnet conditio facto disponentis, ibid. num. 2. Quando apponitur hæc dictio termino de præterito exponitur pro Quamvis, ad deducendam concordiam in depositione testium, ibid. num. 5. Importat monitionem potius quam conditionem, ibid. num. 6. Prolata à lege designat nonnunquam causam finalem, ibidem, numero 7. pag. 359. Interdum facit dubiam rem, ibid. num. 8. Quandoque accipitur pro Quia, præcipue quando ponitur super re certa, ib. n. 9.
 Si autem. Hæc dictio est aduersatiua, quæ continet repetitionem præcedentium, nisi coniectura sit quoddam repetitio non fiat de omnibus, sed de aliquibus. dict. 364. num. 11. pag. 359.
 Si assensus, quorum interest accesserit. Hæc clausula non requirit consensum in ipso actu, sed sufficit illum superuenire ex intervallo. Claus. 147. numero 1. pagina 247.
 Si contiterit. Hæc clausula facit conditionalem commissionem, & importat necessariò causæ cognitionem. Cl. 146. n. 1. p. 147. Importat tempus futurum, præteritum, & præsens, ib. n. 2.
 Si & in quantum, &c. Hæc claus. in admissione iurium protestationis, seu appellationis, operatur vt admissa cum illa, reiecta censentur, si de Iure non erant admittenda. Claus. 169. num. 2. pag. 148. Importat admissionem quatenus de Iure sit locus admissioni, & reiectionem quatenus de Iure non sit admittenda, ibid. num. 3. Nihil ponit in esse, sed pendet à futuro euentu, ibidem, num. 6. Reddit conditionalem dispositionem, ibid. num. 7. Operatur in causa appellationis quoddam si illa est rationabilis censetur admissa, secus si irrationabilis, ibid. num. 8. Præsentatio admissa cum hac clausula censetur admissa si de Iure admitti debuit, & constituit in quasi possessione præsentandi, ibid. num. 5. Appellatio quando interponitur à sententia diffinitiva Iudex admittendo cum hac cl. dicitur ei detulisse & admisisse, non tamen dicitur de apostolis respondere, ib. n. 9. & 10.
 Si idoneus reperiatur. Hæc cl. modum potius quam conditionem importat. Cl. 151. n. 1. p. 151. Et vbi ad ordinarium est directæ non est necessaria citatio alicuius in examine faciendo, ib. n. 3.
 Si in euidentem, &c. Hæc claus. nihil aliud innuere videtur nisi quatenus in Ecclesiæ vtilitatem gesta tendant, auctoritate Apost. Iudices, quibus litteræ Apost. diriguntur, confirmant, sin secus infirmant. Claus. 152. numero 1. pagina 151. Restrinxit totam gratiam, & modificat rescriptum, ibidem, numero 3. Subreptio in gratia Si in euidentem quando attendatur, ostenditur, ibidem, num. 10.
 Si inueneris

Index rerum, & verborum.

- Si inueneris premissa, &c.** Hæc clausula requirit citationem partis, nisi addantur verba illa, per summariam informationem. *Claus. 153. num. 1. & 2. pag. 153.* Commissarius autem vigore huius cl. non tenetur partes citare in re modica, secus in re graui, *ib. n. 3.*
- Si ita est.** Hæc cl. de iure tacite intelligitur in quocunque rescripto. *Cl. 154. n. 2. p. 153.* tribuit iurisdictionem, vel executionem conditionalem, *ib. num. 3.* Non procedit in iis, quæ præsumuntur à iure, *ibid. num. 5.* Facit gratiam conditionalem, & ostendit Papam de narratis notitiam habuisse, *ib. num. 6. pag. 154.* Non reddit rescriptum conditionale quando gratia est de præsentì, *ib. num. 7.* Causæ cognitionem & partis citationem importat, *ibid. num. 8.* In rescriptis posita non ita facit conditionem vt suspendat iurisdictionem Commissarij vsque ad eius verificationem, sed solum ipsum Commissarium, seu exequutorem mixtum reddit, *ib. n. 9.* Posita in dispensatione requirit iustificationem contentorum, *ib. n. 10.*
- Si premissa reperiri esse vera, &c.** Hæc claus. facit gratiam conditionalem, *Claus. 153. num. 4. p. 153.* Et Commissarius in vim huius claus. Si non confitit sibi citatis partibus de veritate dispenfer, aut exequatur, talis dispensatio, seu exequutio est nulla, *ib. n. 5.*
- Si neutri.** Competit hæc gratia quando neuter litigantium super beneficio ius habet. *Cl. 154. num. 2. p. 154.* Et vt suffragetur debet verificari duplex conditio vltra litem, videlicet quodd beneficium vacet, & quodd neutri ius competat, *ibid. num. 4.* Pendet à futuro litis euentus, & antequam operetur effectum suum, debet expectari dictus euentus, *ibid. num. 5.* Non habet locum nisi quando beneficium est litigiosum lite nondum extincta, *ibid. num. 6.* Requirit litem de tempore data gratia, *ibid. n. 7.* Non conceditur pro lite mouenda, *ibid. n. 8.* Non tamen requirit litem veram, sed sufficit lis de facto, *ibid. num. 10.* Quæ ad hunc effectum talis dici non potest, si adesset iurisdictionis defectus in Iudice, *ibid. num. 11.* Vt sit valida huiusmodi gratia debet fieri mentio prouisionis aduersarij, & exprimendus est mensis, & præsupponenda vacatio beneficij, *ibid. num. 12. 13. & 14.* Conditionalis est, *ib. num. 15.* Subreptitia non est ex eo quodd non sit facta mentio quodd colligans sit prouisus Apost. *ibid. num. 16.* Conceditur prouiso Apostol. etiam contra alium prouisum Apost. *ib. num. 17.* Satis iustificatur quodd non ius alterius partis ex reuolutione, & inspectione actorum, *ib. num. 18.*
- Si per diligentem informationem, &c.** Hæc claus. apponi solita in prouisionibus Parochialium, operatur vt requiratur pro forma examen cum synodalibus examinatoribus. *Claus. 165. num. 1. & 2. pag. 165.* Examinatus tamen coram Ordinario, Synodalibus examinatoribus adhibitis, & idoneus repertus ad certam Parochialem, ad eandem examinari non debet, etiam stante hac claus. *ibidem, num. 3.*
- Si preces veritate nitantur.** Hæc clausula in qualibet gratia extacita condicione inest, & intelligitur in vnoquoquo rescripto etiam Regis, seu mandato *Claus. 166. n. 2. 3. & 4. pag. 166.* Subintelligitur in obligatione Camerali adiecta litteris reservationis pensionis, *ib. num. 5.* Apposita semper censetur licet omiffa fuerit ex consuetudine, *ib. num. 6.* Conditionem non facit, nec iurisdictionem fundat, seu inchoat, sed tribuit instructionem ad procedendum, *ibid. num. 8.* Non impedit iurisdictionem, licet impediatur eius exercitium, *ibidem, numero 9.* Vitiatur per subreptionem quantuncunque modicam, *ibidem, num. 10.*
- Si pro aliis non scripserimus.** Hæc clausula licet loquatur in numero plurali, resoluitur tamen in singularitates, & sic gratia posterior cum ista claus. erit nulla, licet tantum pro vno fuerit scriptum. *Cl. 167. n. 1. p. 166.* Intelligitur de eodem Papa, non verò si prædecessor scripserit, *ibid. num. 2.*
- Si quid exequendum, exequatur, &c.** Hæc clausula operatur vt suspendatur executio donec de Iustitia sententiæ exequendæ cognoscatur, *Cl. 169. num. 1. pag. 167.* Impedit pro interim effectum suspensuum sententiæ, si de iure locus erat executioni, *ibid. num. 3.* Intelligitur in commissione appellationis de & circa causam super qua fuit pronunciatum, *ibid. num. 4.* Habet implicitam cl. Quatenus de iure aliquid veniret exequendum, *ib. num. 5.* Dat cognitionem causæ vt prius cognoscatur super exceptionibus apposis antequam exequatur, *ibid. num. 6.* Intelligitur prout de iure, *ibid. num. 7.* Non habet locum nisi sententia iustificetur ex eisdem actis, *ib. num. 3.* Prioris scilicet instantiæ, non autem ex nouiter deductis, *ib. n. 10.* In initio causæ data censetur repetita in omnibus aliis commissionibus, *ib. num. 12.*
- Si quid exequendum sit in primis, & ante omnia exequatur, & attentata reuocet.** Hæc clausula stante ante omnia super executione pronuntiandum est. *Claus. 169. n. 13. pag. 167.*
- Si senseris te grauatum.** Hæc claus. imposita ab homine, vel intellecta à iure facit vt quis non dicatur grauari. *Claus. 170. num. 2. pag. 168.* In nuntiatione noui operis resoluitur in alternatiuam, vel quodd inhibitus resistat, vel quodd veniat responsurus, *ibid. num. 3.* Præceptum Iudicis cum hac claus. iustificatiua resoluitur in vim simplicis citationis, *ib. n. 4.*
- Si sine filiis decesserit.** Hæc cl. intelligitur de filiis ex suo corpore natis, licet non exprimatur. *Cl. 171. num. 1. p. 168.* Condicio cornenta sub claus. verificatur siue filij non nascantur, siue nati præmoriuntur, itaut tempore purificationis conditionis non existant, *ib. num. 2.* Deficit tamen tamen per superuenientiam filiorum masculorum, quam fornicarum, *ib. num. 3.* Est apta hæc cl. inducere compendiosam substitutionem, veluti si dictum fuerit, Si sine filiis decesserit filius meus, succedat Sempronius, etiamsi non sit adiecta dict. Quandoquunque, *ib. n. 4.*
- Si tibi videbitur.** Hæc clausula importat arbitrium boni viri. *Cl. 155. n. 1. p. 154.*
- Sic.** Hæc dictio est continuatiua, & repetitiua formæ, ac qualitatis præcedentis vocationis. *dict. 365. num. 1. p. 359.* Est limitatiua habens relationem ad præcedentia, & ad ea concessionem restringens. *ib. num. 2.* Stat illatiuè, seu expositiuè iuncta cum copula præcedenti, *ib. n. 3.* Est declaratiua modorum expressorum, *ib. num. 4.* Et demonstratiua ad oculum quoad formam, & modum faciendum, *ib. n. 5.*
- Sic vt.** Hæc dictio importat omnimodam similitudinem, & identitatem. *dict. 366. num. 1. pag. 359.* Idem importat ac si diceretur, Eodem modo, *ib. num. 2.* Relationem aliquando importat, & limitat totam dispositionem secundum relatum, *ib. num. 3.* Designat causam quando apponitur in dispositione de sui natura ordinata ad aliquid concedendum, & ponitur pro Quia, si dispositio est certa, *ib. n. 4.* In confirmatione facta in forma communi importat conditionem, secus si confirmatio est ex certa scientia, quia tunc importat causam, *ib. n. 5.* Causatiuè stat in priuilegiis, *ib. n. 6.*
- Sicut accepimus.** Hæc clausula posita in gratia motus proprij non eget iustificatione, secus verò in gratia ad partis instantiam. *Cl. 148. n. 1. p. 147.*
- SIGNATVM cognoscitur ex signis,** Axiom. 107. numero 1. *pag. 126.*
- SIGNATURA Iustitiæ semper rescribit cum cl. Prout de iure.** *Cl. 105. n. 3. p. 115.*
- Signatura Iustitiæ non potest aperire os ad impugnandam concessionem, cui adiecta est cl. Sublata, &c.** *Cl. 175. n. 18. pag. 174.*
- Signatura in aliquibus casibus consuevit rescribere absque cl. Sine retardatione solutionis pensionis.** *Cl. 161. num. 21. pag. 163.*
- Signatura quando vtatur cl. Confito de paupertate, ostenditur.** *Cl. 30. n. 1. p. 29.*
- SIGNIFICATIONEM duplicem, vnam acquisitiuam, alteram priuatiuam habet dict. Cadat.** *dict. 50. numero 2. pag. 110.*
- Significationes plures habet dict. Iuxta, secundum subiectam materiam.** *dict. 187. n. 1. p. 168.*
- SIGNVM vniuersale est dict. Omnis, quod prædicatur de pluribus differentiibus numero, non autem de differentiibus specie.** *dict. 141. n. 10. p. 292.*
- Signum particulare vnius, an verò distributum sit dict. Si quis, sub conditione prolata, ostenditur,** *dict. 373. num. 6. pag. 362.*
- SILVESTRI participant de priuilegiis Mendicantium.** *Appell. 147. n. 24. p. 248.*

Index rerum & verborum.

SILENTIUM participant de privilegiis Mendicantium. Appel. 147. n. 24. pag. 348.

SIMILE dicitur quod in aliquo habet differentiam, sed in pluribus tenet convenientiam. Dict. 367. num. 4. pag. 360.

Simile non est idem. Axiom. 108. n. 1. pag. 127.

Similia denotat dict. Alter. Dict. 17. n. 4. pag. 103.

Similia etiā in qualitate designat, dict. Alius. Dict. 16. n. 2. p. 101.

Similia non excluduntur per dict. Nullius. Di. 179. n. 7. p. 186.

Similibus idem est iudicium, quando in utroque simili adest eadem ratio, & quando æqualis iuris dispositio est in utroque simili. Loco 101. ex n. 2. p. 333.

SIMILITUDINE. Hæc dictio ostendit similitudinem facti, & modi. Dict. 367. n. 1. p. 360. Et est repetitiva, ibid. n. 2.

SIMILITUDO est rerum singularium, vel differentiarum comparatio. Dict. 367. n. 3. p. 360.

Similitudinem respectu facti, modi, & qualitatum absque vlla difformitate denotat dict. similiter, ibid. n. 5.

Similitudinem importat, dict. Huiusmodi. Dict. 388. n. 4. p. 347.

Similitudo quando non probatur in eo, de quo agitur, non valet argumentum à simili, quia etiam parva dissimilitudo destruit. Loco 101. n. 3. p. 333.

Similitudinem denotat, atque declarationem ad rem expressam significat dict. Ita. Dict. 179. n. 2. p. 183.

Similitudinem nonnumquam denotat, dict. Veluti, & ponitur pro sicut. Dict. 417. n. 3. p. 378.

Similitudinem omnimodam quandoque denotat dict. Perinde. Dict. 252. n. 2. p. 197.

Similitudinem, & conformitatem arguit, dict. Seu, quamvis ponatur inter diuersa. Dict. 363. n. 3. p. 356.

Similitudinem, seu comparationem denotat, dict. Ac. Dict. 3. n. 6. p. 193.

Similitudinem omnimodam etiam in substantia, & qualitate denotat, dict. Vt. Dict. 439. n. 12. p. 387.

Similitudinem regulariter denotat dict. Quoque, & tunc ponitur continuatiue. Dict. 343. n. 6. & 7. p. 345.

Similitudinem facti, & non iuris denotat dict. Quemadmodum sine interrogatione prolata, & accipitur pro Sicut. Dict. 313. n. 1. p. 335.

Similitudinem omnimodam, & identitatem importat. dict. Sicut. Dict. 366. n. 1. p. 359.

Similitudinem, & veritatis expressionem denotat aliquando, dict. Tanquam. Dict. 401. n. 2. & 3. p. 371.

Similitudinem denotat dict. Alius, & est relativa, & repetitiva similitudinis. Dict. 16. n. 1. pag. 101.

Similitudinem, sed non per omnia denotat dict. Ac. Dict. 4. pag. 193.

Similitudinem importat dict. Prout. Dict. 296. n. 15. p. 318.

SIMONIA non committitur si quid minimum donetur. Axiom. 111. n. 3. p. 57.

SIMPLICITER Hæc dictio significat, id est sine plica, & duplicatione. Dict. 368. n. 1. p. 360.

Simpliciter positionibus, & non qualitate est respondendum, ibid. n. 2.

Simpliciter positionibus respondere quando dicatur, ostenditur, ibid. n. 3.

SIMUL. Hæc dictio denotat congregationem, & connexionem. Dict. 369. n. 2. p. 361. Et est de natura huius dicti. venire quæ sequuntur cum præcedentibus, ibid. n. 3.

SIMULATIONIS coniecturam faciunt clausulæ insolitæ quando nimia est cautela. Claus. 73. n. 2. pag. 8.

Simulationis exceptionem censetur renunciatum per claus. Renuntians, &c. Claus. 133. n. 15. p. 141.

Simulationem purgat geminata dispositio, & tollit fraudem. Axiom. 105. n. 16. p. 67.

SIMULTANITATEM, congregationem, & unionem diuersorum denotat, dict. Vnde. Dict. 430. n. 1. p. 382.

SINAVTEM. Hæc dictio est alternatiua, & aduersatiua, ac qualitates præcedentes repetit. Dict. 370. n. 1. & 2. pag. 361.

SIN. Hæc dictio, cui similis Absque, negationem, priuationem, & exclusionem importat. Dict. 371. n. 1. p. 361. Requirit carentiam omnium, ibid. n. 3. Adiecta verbo futuri temporis importat conditionem, ibid. num. 4.

Sine aliqua exceptione, &c. Hæc claus. omnem exceptionem, & defensionem excludit. Cl. 156. n. 1. p. 154. Non tollit tamen exceptiones legitimas, & rationabiles, sed tantum frivolas, ib. n. 2. & 3. Nec illas, quæ resultant ex eadem scriptura ubi hæc claus. est scripta, ibid. n. 5. Nec provenientes ex natura rei, ibid. num. 7.

Sine filiis. Hæc claus. importat conditionem. Dict. 371. num. 5. pag. 361.

Sine præiudicio, &c. Hæc claus. subintelligitur in omnibus concessionibus aliquando potest habere cum principali dispositione. Claus. 157. n. 1. p. 155. & in qualibet gratia Papæ, seu in quolibet rescripto, ib. n. 2. & 4. Semper intelligitur de alio præiudicio quam expresso, ib. n. 3. Operatur tantum super non expressis in eadem contractu, ibid. n. 6. Præferuat ius illius ad cuius fauorem apposta est, ibid. num. 7. Reddit actum conditionalem, si & quatenus præiudicium ex actu alicui inferatur, & intelligitur de conditione resolutoria, & non suspensiva, ib. n. 8. p. 156. Ius tam in petitorio, quam in possessorio an præferret, ostenditur, ib. n. 11. & 12. Præferuat solum possessionem alterius plenam, ib. n. 13. Posita in concessione, quæ est incompatibilis cum dispositione, vel dispositionem vitiat, vel vitiatur à dispositione, ibid. n. 14. Non tollit iurisdictionem iudicis ad quem in commissione, ib. n. 16.

Sine præiudicio executioni litterarum Apost. Hæc claus. De stylo signaturæ iustitiæ apponi solet in commissionibus appellationum ab executione litterarum Apost. Claus. 160. n. 2. p. 159. Non suspēdit, nec impedit quin Iudex à quo procedat ad ulteriorem executionem, ib. n. 4. Intelligitur de litteris Apost. tunc expeditis, & non de postea emanatis, ib. n. 7. Iudex ad quem non impeditur ex hac claus. Quominus possit procedere in iudicio Ordinario, & cognoscere de iniustitiis, & nullitate sententiæ, quæ opponuntur, ib. n. 8. Provisus ab Ordinario cum non habeat se pro spoliato poterit in possessorio iudicio dare de nullitate, & iniustitia sententiæ stante hac claus. ibid. n. 9. Hæc claus. venit intelligenda quatenus de iure locus sit, ib. n. 10. p. 160. Præferuat quod legitime factum fuit, non illud, quod nulliter, aut iniuste geritur, ib. n. 11. Effectus huius claus. Consumptus dicitur per executionem factam semel, & per vicinam immultationem etiam nulliter, ibid. n. 13. Iudex ad quem non obstant hac claus. Potest per viam attentati, & manutentionis reuocare executionem factam à Iudice à quo, si non sit iuste, & recte facta, ibid. n. 12. Apposta per Nuncium in commissione directa alicui iudici, non sufficit ipsum Nuncium, ibid. n. 14.

Sine præiudicio iurium alterius Hæc claus. facit exequutorem mixtum. Claus. 157. n. 17. p. 155.

Sine præiudicio legitimæ executionis Hæc claus. Præferuat iurisdictionem Iudici à quo, ita ut ipse sine vicio attentatorum exqui possit decretum per se factum. Claus. 159. n. 1. p. 158. Non comprehendit tertium, qui nulla est obligatio adstrictus, ib. n. 3. Præferuat executionem validam, non verò inuvalidam, ibid. n. 5. Tollit solum id, quod legitime factum est, non quod nulliter, aut iniuste geritur, ib. n. 6. Restringit, & limitat commissionem totam causæ appellationis, ib. n. 7. Inhibitoria emanata vigore commissionis continentis hanc claus. Non causat attentata, ibid. num. 4.

Sine præiudicio obligationis Cameralis. Hæc claus. Facit ut non admittatur appellatio nisi ad effectum deuolutiui, & quod interim executio huiusmodi obligationis non possit retardari consumanda per iudicem à quo. Claus. 161. n. 1. p. 160. Præferuat iurisdictionem iudicis à quo, ib. n. 5. Si reperitur omnia in Commissionibus appellationum cauum in quibus vigore obligationis Cameralis idem fuit, per calomniam omisso huiusmodi extorta censetur, ibid. n. 4.

Sine retardatione pensionis. Hæc claus. solet apponi in commissionibus super nullitate vel reductione pensionis à Papa reservatæ. Claus. 162. n. 2. pag. 161. Non ponitur in pensionibus per inferiores à Papa impositis, ibid. n. 4. pag. 162. Reseruat iurisdictionem exequendi Iudici exequutori à quo, non tamen ligat manus iudici appellationum ad quem, ib. n. 6. Procedit quando sententia fuerit lata ad fauorem, & pro validitate pensionis, ib. num. 7. Respicit terminos non solum iam maturatos, & decursos non solutos, sed etiam in futurum decurrendos, ibid. num. 8. Non tollit quin litteræ sint iustificandæ si de solutione non constat, ib. num. 10. Durat in omnibus instantiis, ibid. n. 13. Afficit certum venientem ad causam pro suo interesse, donec per titularem integrè pensionario fuerit satisfactum, ibid. num. 14. Impedit ne pensionem soluere nolens absoluitur, ibidem numero 15. Dat iurisdictionem conditionaliter, ut pensio solvatur, interimque suspenditur, ibidem numero decimo sexto. Ita ut sine nulla sententia rata, & omnia gesta non prius soluta pensione, ibidem numero 17. Non operatur quando constaret de vitio in ventre, ibidem numero 18. & 19.

Nihil

Index rerum & verborum.

- Nihil operatur quando pensionarius stetit per longum tempus non petendo pensionem**, ibid. n. 30. p. 163. Non dato ubi pensionarius agit contra vnum ex obtinentibus aliquod beneficium de pluribus, super quibus est facta referuatio, ibid. num. 12.
- SINOVL** a quæ non possunt, multa collecta iuuant quando singula genere suo perfecta sunt, non ita si vitiosa, & genere suo imperfecta sint. Axiom. 109. n. 1. & 2. p. 127. Et procedit in civilibus, in quibus agitur de modico præiudicio, scilicet in criminalibus, ibid. n. 3.
- SINOVL** 1. Hæc dictio attribuit actum cuiuslibet in solidum, & importat diuisionem, & disunctionem capitulorum. Dict. 371. n. 1. & 2. pag. 362.
- Singulis si sit facienda solutio debet fieri in principio cuiuslibet anni**, ibid. n. 3.
- SINGULARITATEM** denotat, dict. Solum. Dict. 378. n. 7. p. 364.
- SINOVL** 2. Hæc dictio admodum generalis est, masculinum, & foemininum sexum comprehendit. Dict. 373. n. 1. & 2. p. 362.
- Intelligitur de personis, non autem de Collegiis, seu vniuersitatibus, quia veras & non fictas personas comprehendit**, ibid. n. 3. & 4. Distribuitur omnes terminos comprehendit, ibid. n. 5. Sub conditione prolata an sit signum particulare vnius, an vero distributiuum ostenditur, ibid. n. 6.
- Sit. Verbum hoc est canon late sententiæ, & importat ipso iure, veluti si dicatur, infamis sit, anathema sit.** Dict. 374. n. 1. p. 362.
- SINOVL** 3. Hæc dictio disiunctiua est, & disiungit verba, sed coniungit significatum, eandemque vim, & naturam habet. Dict. 372. n. 1. p. 362.
- Inducit alternatiuam, sicut dict. Aut.** ibid. n. 2. Argumentatiua, seu ampliatiua aliquando stat, maxime in dispositionibus fauorabilibus, ibid. n. 3. Ampliare potius quam restringere & de natura huius dict. ibid. n. 4. Inducit argumentum à contrario sensu, ibid. n. 5. Declaratiua, seu explicatiua pro idest, quandoque ponitur, ibid. n. 6. Denotat ordinem successiuum, ibid. num. 7.
- Sine præmissio, siue alio quouis modo.** Hæc clausula comprehendit omnem modum vacandi. Cl. 172. n. 2. p. 169. Includit vacationem apud sedem, & per obitum in Curia, & per priuationem, & per resignationem, ibid. n. 3. 4. 5. & 6. Intrat data saltem de facto vacatione, ibid. n. 8. & verificato vno modo vacandi ex duobus narratis, ibid. n. 9. Non capit vacationem inductam per reg. de infirmis, ibid. n. 10. Nec se extendit ad personam non expressam, ibid. n. 11. Nisi addantur verba illa, seu ex alterius cuiuscunque persona, &c. ibid. n. 12. Non operatur quando expressus fuerit modus vacandi omnino falsis, ibid. n. 13. Nec capit beneficium, quod vacauit de fuero, ibid. n. 14.
- SINOVL** 1. Appellatione continentur non solum filij, sed & nepotes, & pronepotes, & descendentes omnes. Appel. 244. num. 1. p. 292.
- Sobolis appellatione foemina, & descendentes ab eis veniunt**, ibid. 1.
- Sobolis appellatione licet propriè veniant solum nati ex iustis nuptiis, tamen & naturales comprehenduntur**, ibid. n. 3.
- Sola facti veritate inspecta.** Hæc clausula. Plus operatur quam clausula Summariè, &c. Et clausula. Sine strepitu, &c. Cl. 173. n. 2. p. 170. & similis est clausula. De bono, & æquo, ibid. n. 3. Operatur vt possit iudex iudicare sicut ipse Princeps, & Manu Regia, ibid. n. 4. & 7. Intelligitur de ea veritate, cui ius patrocinator, & procedit solo iure naturali, & gentium inspecto, ibid. n. 8. Aufert ordinem iudicium, & omnem solemnitatem iuris relaxat, ibid. n. 9. Operatur quod procedi possit in causa absque libello, & contestatione, ibid. n. 10. Et quod possit iudex iudicare super causa probata, licet non deducta in libello, ibid. num. 11. Tollit libelli ineptitudinem parte non opponente, ibid. n. 12. Operatur vt causa proprietatis simul cum causa possessionis diffiniri possit, ibidem numero decimo tertio. Et vt possint alij testes produci & examinari publicatis attestacionibus, ibid. n. 14. Et vt possit admitti iudex probationes non concludentes, & persuasivas, ibid. n. 15. p. 271. Admittit cumulationem quoad actiones ad remedia, quæ non inuicem contrariantur, ibid. n. 16. Præscriptionem exceptionem an tollat, ostenditur, ibid. n. 17. Appellationem tollit, ibid. n. 18. Feris rusticis derogat, ibid. n. 19. Non aufert ius parti quæ situm, ibid. n. 20. Non admittit exceptiones de iure tertij, ibid. n. 21. Non tollit defensionem legitimas partis, nec eius citationem, ibid. n. 24. Non excludit ea, quæ sunt alio statuto in specie prouisa, ibid. n. 25. Attentata non reuocantur stante hac clausula, ibid. num. 22.
- SOLEMNITAS** non necessaria si minus solemniter fuerit adhibita non vitiat. Axiom. 3. n. 7. pag. 5.
- Solemnitas non vitiat si in modico sit omissa.** Axi. 150. n. 3. p. 98.
- Solemnitas eadem requiritur in reuocatione actus, quæ requiritur in confessione ipsius.** Axiom. 199. n. 9. p. 123.
- Solemnitates omnes iuris positiui, vt tollantur operatur clausula Summariè, &c. Propter verba, sine strepitu, & figura iudicij.** Claus. 176. n. 11. p. 177.
- Solemnitatis defectum, & non voluntatis supplet clausula codicillaris.** Claus. 11. n. 40. p. 24.
- Solemnitatem, & formam inducunt, dict. Dumtaxat, & similes taxatiuè appositæ dispositioni de aliquid faciendo.** Dict. 27. num. 9. pag. 230.
- Solemnitatem supplet clausula. Omni meliori modo, &c. & conualidat actum inualidum ex omni capite, quo fieri potuit.** Claus. 95. n. 13. pag. 107.
- Solemnitatem non adhibitam in alienatione rei Ecclesiasticæ tollit.** claus. Suppletur, &c. Claus. 178. n. 3. p. 178.
- Solemnitates iuris civilis, non tamen substantialia iudicij tollit clausula. Manu Regia.** Claus. 78. n. 6. p. 24.
- SOLENTA**, seu consuetudines ab Ecclesia emphyteuticari, possunt in emphyteusim, vel in feudum sine solemnitate iterum concedi. Axiom. 21. n. 1. p. 18.
- Solite vt dicantur res concedi in emphyteusim requiritur saltem quod bis fuerint concessæ spatio quadraginta annorum.** Dict. 376. n. 3. p. 363.
- Solitis fieri validum est argumentum.** Loco 101. n. 1. pag. 333.
- SOLITVM** dicitur quod pluries obseruatum est. Dict. 376. n. 1. p. 363.
- Solum quandoque secundum subiectam materiam verificari potest in vna vice, & in vno actu**, ibid. n. 4.
- SOLENTVS** aliquid facere vt quis dicatur plures actus exiguntur, nec vnus sufficit, ibid. n. 2.
- Solutus delinquere grauius peccat.** Axiom. 68. n. 7. pag. 44.
- SOLENTVS** 2. Hoc verbum pertinet ad omnem liberationem, & exigit veram pretij solutionem, ac excludit confessionem, depositam, seu consignationem. Dict. 377. n. 1. pag. 363.
- Soluere minus dicitur qui tardius soluit.** Axiom. 210. num. 9. pag. 128.
- SOLENTVS** de mandato iudicis liberatur, & est securus, ibid. num. 2. p. 127.
- Soluens in dubio videtur solui de pecunia sua, ibidem numero 6.** pag. 128.
- Soluens alij, quam vero creditori non liberatur**, ibid. n. 7.
- Solui non potest aliud pro alio inuito creditori**, ibidem numero 8.
- SOLENTVS** 3. Hæc dictio est taxatiua, & limitatiua. Dict. 378. n. 1. p. 364. Excludit personam hæredis, & omnem aliam personam, ibid. n. 2. 3. Non excludit casus similes posita ratione frequentioris vsus, ibid. n. 4. Negatiua, & priuatiua est sicut dict. Tantum, ibid. n. 5. Habet negatiuam implicitam quando adiungitur dispositioni affirmatiuæ, ibid. n. 6. Denotat singularitatem, ibid. num. 7.
- SOLENTVS** 4. Hæc dictio adiecta potestati aliquid faciendi solummodo in certas personas veluti relinquendi bona solummodo illis de familia, & exclusiua aliorum, qui non sunt de familia. Dict. 379. n. 1. p. 364.
- Solus.** Hæc dictio exclusiua est omnium aliorum. Dict. 380. n. 1. p. 364. Non excludit personas, & casus similes, præsertim ubi est eadem ratio, ibid. n. 2.
- SOLENTVS** 5. eius, quod debetur tollitur, & extinguitur obligatio. Axiom. 210. n. 1. p. 127.
- Solutionem diminutam non tenetur recipere creditor**, ibid. num. 4.
- Solutio facta videtur de reliqua summa quando aliquid petitur de resto**, ibid. n. 5. p. 128.
- Solutio venit appellatione satisfactionis.** Appel. 241. num. 1. p. 289.
- Solutionem non potest recipere procurator ad lites cum clausula. Cum plena, &c.** Claus. 45. n. 16. pag. 37.
- Solutiones alias præcessisse & factas fuisse præsumptionem inducit clausula. Pro residuo.** Claus. 108. n. 1. p. 111.
- Solutioni anticipatæ non vti factæ ex pacto, sed vt spontaneæ aduersatur, dict. Autem.** Dict. 47. n. 3. p. 210.
- Solutionis appellatione venit satisfactio quocumque modo facta per quam tollitur prima obligatio.** Appel. 241. n. 1. pag. 292.
- Solutionis appellatione non venit fideiussio**, ibid. n. 2.
- SINOVL** 2. veniunt fratrum appellatione in materia iudice

Index rerum & verborum.

- indifferenti, nisi mens disponentis aliter se habeat ex coniecturis, vel quando militat diuersa ratio. Appell. 102. n. 4. pag. 221.
- SPECIALIA** duo non possunt concurrere circa idem, & in eodem subiecto. Axiom. 21. n. 1. pag. 128. quando scilicet duo, vel plura specialia veniunt principaliter, non vero in consequentiam alterius, ibid. n. 2.
- Specialia non passim admittenda, ibid. n. 3.
- Specialia non debent trahi in argumentum, vel in consequentiam, nisi propter identitatem rationis, ibid. n. 4.
- Speciale validissimum est argumentum, loco 103. num. 1. pag. 333.
- SPECIALIS** dispositio vno casu facit quod in aliis casibus ius commune sit in contrarium. Axiom. 21. n. 5. pag. 128.
- Specialis dispositio derogat generali. Axiom. 107. numero 3. pag. 69.
- SPECIALITER**. Hæc dictio æquipollet dictioni expressæ. Dict. 381. n. 1. pag. 364.
- Specialiter quid fieri plus est quam generaliter, ibidem n. 2.
- SPECIES** derogat generi quando in eadem lege sunt verba generalia, & specialia. Axiom. 107. num. 16. pag. 70.
- Species quando accedit generi, vel apponitur ad coadiuuandum genus, generi per speciem non derogatur, ibid. n. 21.
- Speciali derogatur per speciem magis generalem. Axiom. 107. n. 6. p. 69.
- Species diuersas maiores expressis implicat, dict. Etiam, quando alia diuersæ non includerentur, quia essent maiores. Dict. 112. n. 6. p. 237.
- Species diuersas ab expressis includit, dict. Etiam, ibid. n. 15. pag. 238.
- Speciem diuersam includit, dict. Maximè. Dict. 197. numero 2. pag. 275.
- Specie ad genus valet argumentum. Loco 104. numero 1. pag. 333.
- SPERM** lucri amittens non dicitur propriè pati damnum. Appell. 68. n. 4. p. 131.
- SPOLIATVS** is dicitur qui semel possedit. Axiom. 189. n. 2. pag. 115.
- SPOLIORVM** ad R. Cameram Apost. spectantium nomine continentur bona ecclesiasticarum personarum sine licentia sedis Apost. de eis disponentium, acquisita ob illicitam negationem, relicta illegitimis, & vacantis bonis, nec non fructus ante litterarum Apost. expeditionem, aut aliis malè percepti, Regularium bona extra claustra decedentium, Clericorum bona extra residentiam morientium, fructus beneficiorum Italiz, reservatorum, vel affectorum dum vacant. Appell. 147. ex n. 1. vsque ad n. 8. p. 192.
- Spoliorum nomine ad R. Cameram Apost. spectantium non veniunt ornamenta, & paramenta Ecclesiarum, nec supellectilia domestica, nec bona clericorum, qui beneficia, aut pensiones non excedentes summam ducatorum triginta, habuerunt, ibid. n. 9. 10. & 11.
- SPOLETIVS**. Hoc verbum quia sonat in merum factum, & iuris exequutionem, idè importat latam sententiam, & ipso iure, etiam quod loquatur per verbum futuri temporis. Dict. 382. n. 1. pag. 364.
- SPOLEI** remedium competit pro recuperatione possessionis vigore constituti acquisitæ. Claus. 31. n. 20. p. 32.
- SPONSA** appellatione quoties de ea in aliqua lege, aut alia quavis parte sit mentio venit sola de futuro, nisi aliud suadeat communis, ac frequens loquendi vsus, eiusve intentio, qui legem condidit, aut contractum, vel testamentum fecit. Appell. 746. n. 1. pag. 292.
- SPONSALIA** censetur vbi in dubio sit mentio de sponsa, matrimonium vero vbi de vxore loquitur, ibid. n. 2.
- SPONTES**. Hæc dictio arguit libertatem præcisam, non autem causam virgentem. Dict. 382. n. 2. p. 365. Importat voluntatem liberam & propriam, ibid. n. 3. Excludit exceptionem metus, ibid. n. 5. Denotat spontaneam alienationem, ibid. n. 6. In contractibus præsumitur apposita de stylo notarij, ibid. n. 7.
- Sponte factum dicitur quod nullius petitione, vel instantia factum sit, ibid. n. 1.
- Sponte dicitur factum quod sit ab eo, qui ex privilegio cogi non poterat ad faciendum, nisi citatus fecerit, ibid. num. 4.
- SPURIVS** non venit appellatione filij. Appell. 40. n. 5. p. 161.
- Spurij nati ex coniugato & soluta veniunt appellatione bastardi. Appell. 31. n. 3. p. 157.
- Spurij odiosi sunt, & legibus incogniti, nec filiorum nomine habentur digni. Appell. 99. n. 32. pag. 201.
- Spurij non excludunt substitutum sub conditione, si sine liberis, &c. etiam generalibus verbis prolata, ibid. n. 33.
- Spurij in duplici sunt differentia, vel enim sunt spurij simpliciter, vel ex damnato coitu procreati. Appell. 248. n. 2. p. 293.
- Spurij appellatione lato sumpto vocabulo venit ille, qui patrem certum non habet, strictè verò qui natus est ex iis parentibus inter quos contrahere lex verat, ibid. n. 1.
- Spurij appellatione in materia fauorabili venit spurius, etiam si sit incestuosus, secus in odiosa. ibid. n. 8. p. 294.
- Spuriorum appellatione lato sumpto vocabulo veniunt omnes nati extra matrimonium, ibid. n. 9.
- STABVLVM** venit appellatione domus quando est connexum, & vnitum domui. Appell. 82. n. 10. pag. 182.
- STATIM**. Hæc dictio nullam admittit dilationem, & regulariter intelligitur sine temporis interuallo. Dict. 383. n. 1. pag. 365. Aliquando pro protinus, accipitur, ibid. n. 2. Interdum mensem vnum significat, ibid. n. 3. nonnumquam cum temperamento intelligitur, ibid. n. 4. Significat summarè, sine processu, & sententia, ibid. n. 5. Denotat ipso iure, & est significatiua latæ sententiæ. ibid. n. 6.
- STATVMVS**. Hoc verbum est iuris noui inductiuum, significat rem perfectam, habet vim, siue firmitatem diffinitivæ, non tamen importat præceptum. Dict. 384. n. 1. & 2. pag. 366.
- STATVS** causæ si non fuerit Papæ narratus nihil operatur, claus. De plenitudine potestatis. Claus. 41. n. 41. pag. 50.
- Statum, & merita causæ, &c. Hæc clausula operatur perinde ac si integrè processus, ac omnia acta, & partium comparationes fuissent in indiuiduo narrata. Claus. 174. n. 1. pag. 171.
- Supplet liti pendentiæ malè ex supplicatione narratam, ibid. n. 2. Nam per hanc claus. liti mentio sufficiens facta dicitur, ac si in indiuiduo, & nominatim facta esset, ibid. n. 3. Tollit omnem difficultatem rescripti, ibid. n. 4. Non se extendit ad tollendum id, quod si expressum esset, impediuisset rescripti expeditionem in quo posita est, ibid. n. 5. Saluat commissionem à subreptione ex taciturnitate quod causa esset instructa, ibid. n. 6. Nullum operatur effectum quando res iudicata adest, ibid. n. 7. Non intrat vbi specialis mentio requiritur, ibid. n. 8.
- STATVTA** per Papam edicta, seu confirmata non tollit claus. Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c. Cl. 84. n. 1. p. 96.
- Statuta quælibet Prælatorum, & Ecclesiarum citra foundationem condita, censentur sublata per claus. Non obstantibus statutis Ecclesiæ iuramento, confirmatione Apost. &c. ibid. n. 6. p. 97.
- Statuta Ecclesiarum actu sacerdotium requirentia an & quando per claus. generales derogatorias in litteris Papalibus positas, sublata censeantur, ostenditur ibid. n. 7.
- Statutum vel consuetudo quando extat quod verba testamentorum ad litteram intelligantur, tunc substituitur succedet monasterio excluso. Appell. 99. n. 154. pag. 217.
- Statutum si in ciuitate extat quod monasterium, vel ingressi in illud, non succedant, seruandum erit, ibid. num. 155. pag. 218.
- Statutum disponens de consanguineis naturalibus excludit spurios. Axiom. 120. n. 9. pag. 76.
- Statutum excludens fœminas postquam dotatæ fuerint, censetur illas includere ad successionem antequam dotentur, ibid. n. 10.
- Statutorum aliquorum exclusio non includit vt alia illicite censeantur approbata, ibid. n. 15. pag. 77.
- Statutum si dicat, quod occidens quomodocumque puniatur, intelligitur & si occidat vel dolo, vel culpa. Dict. 330. n. 9. pag. 343. Idem si dicat quod occidens aliquem quouis modo puniatur. Dict. 339. n. 7. p. 348.
- Statutum fœminarum exclusiuum propter masculos operatur earumdem exclusionem ad tempus nimirum quamdiu extrahunt masculi. Dict. 340. n. 2. pag. 348.
- Statutū speciale semper præualeat generali. Axiom. 107. n. 8. p. 70.
- Statum de dote lucranda si vxor absque filiis decesserit, prodest etiam quod cum vno tantum decedat. Dict. 2. n. 5. p. 193.
- Statutum loquens, vel disponens aliquid per verba exprimens genus includit omnes species sub genere comprehensas. Dict. 197. n. 6. p. 175.
- Statuto exclusiuo fœminarum ob masculos stante, tunc fœminæ non comprehenduntur etiam sub verbis aptis eas comprehendere. Appell. 70. n. 13. pag. 175.

Index rerum & verborum.

Statutorum in dispositione veniunt naturales, nisi ratio statuti solis legitimis conveniat. Appel. 99. n. 47. pag. 204.

Statutum vetans legare uxori, etiam sponsam de presenti comprehendit. Appel. 279. n. 5. pag. 304.

Statutum odiosum loquens de fratre non comprehendit fororem. Appel. 101. n. 6. pag. 221.

Statutum excludens foeminas propter masculos intelligitur vsque ad decimum gradum ita quod ipse decimus gradus sitet inclusivè. Dict. 437. n. 4. pag. 385.

Statutum disponens circa procuratores, non habet locum in procuratore in rem suam. Claus. 71. n. 11. pag. 79.

Statutum disponens quod mulier cum hæreditate non nubat forensi, non habet locum si nubat sine hæreditate. Dict. 75. n. 13. pag. 219.

Statuto singulari super certo beneficio non derogat, claus. Non obstantibus statutis Ecclesie iuramento confirmatione Apost. &c. Claus. 84. n. 5. pag. 97.

Statutum habens quod à pulsù campanæ de sero nullus incedat cum armis sub certa poena, intelligitur post finitum pulsum campanæ. Dict. 1. n. 4. pag. 192.

Statutum disponens quod bona debitoris possint dari in solutum creditori, intelligitur si debitum est liquidum, aliàs non. Appel. 69. n. 2. pag. 172.

Statutum poenale non ligat Regem statuentem. Axiom. 206. n. 3. pag. 126.

Statutum si loquatur simpliciter de possessione, habet locum in possessione translata per constitutum. Claus. 31. n. 36. pag. 33. Non ita si requirat veram ac corporalem traditionem, ibid. num. 36.

Statutum disponens id, quod ius commune, addit vinculum, & magis ligat. Axiom. 79. n. 4. pag. 50.

Statutum si prohibeat opponi exceptionem doli, vel metus, aut aliam, intelligi debet de simili. Dict. 26. n. 10. pag. 202.

Statuti appellatione venit consuetudo. Appel. 249. num. 1. pag. 294.

Statuto ad pactum valet argumentum, loco 105. num. 1. p. 334.

Item à statuto ad contractum, ibid. num. 2. à statuto ad consuetudinem, ibid. n. 3. A statuto ad ultimam voluntatem, ibid. n. 4. Et à statuto ad sententiam, ibid. n. 5.

S T I P U L A T I O N E M importat verbum, Promisit, in instrumento positum. Dict. 290. n. 1. pag. 315.

Stipulatio facta à notario cum claus. Pro omnibus, & singulis absentibus, &c. operatur vt ius quæsitum dicatur absentibus sine cessione. Claus. 105. n. 1. pag. 120.

Stipulatio si concepta sit pro se absque dictione ceterata, non facit actum personalem Claus. 111. n. 4. pag. 123.

S T I P U L A T I O N E M appellatione veniunt solum descendentes, non autem collaterales. Appel. 250. n. 1. pag. 294.

Stirpis appellatione veniunt transversales si testator vocavit omnes de stirpe, & non extant descendentes, aut si in descendentes, verificari dispositio non potuit, ibid. num. 2.

Stirpis appellatione veniunt foeminae, ibid. n. 3.

S V A D E R E, consulere, & inducere alium ad eligendum minus malum an possit quis, ostenditur. Axiom. 141. num. 8. cum seqq. pag. 90.

S V B. Hæc dictio ponitur pro aliquando, pro Coram, interdum respicit tempus, & exponi solet pro Circa, ac accusatio frequenter adiungitur. Dict. 385. n. 2. & 3. pag. 366.

S V B I A C E O. Hoc verbum siue in præterito siue in futuro tempore denotat latam sententiam. Dict. 387. n. 1. pag. 366.

Subiecta talia sunt qualia prædicata demonstrant. Axiom. 212. num. 1. pag. 128.

S V B I T O. Hæc dictio denotat latam sententiam, nec vlla iudicis est necessaria ad executionem poenæ. Dict. 388. n. 1. pag. 366.

S V B L A T A, &c. Hæc claus. Iudici os claudit, & illi tollit facultatem aliter iudicandi. Claus. 175. n. 3. pag. 173. & declarandi etiam super solo facto, ibid. num. 21. pag. 174. Ita vt processus, aliàs factus absque eo quod apponatur exceptio, sit ipso iure nullus, ibid. n. 5. pag. 173. Comprehendit omnes Iudices quavis dignitate fulgentes, etiam S. R. E. Cardinales, ibid. n. 7. Ligat ignorantes, & omnes futuros quoscunque Iudices, ibid. n. 9. Obstat iudicio possessorio etiam summarissimo manutentionis, ibid. n. 11. p. 174. Regulæ Cancellariæ quamvis sint favorabiles, opponi non possunt stante hæc claus. ibid. n. 10. Contra dispositionem continentem hæc claus. Non potest etiam per viam replicationis aliquid opponi, ibid. n. 12. p. 174. Ad hæc gesta ante, & post oppositionem huius

claus. Sunt nulla ipso iure, ibid. n. 14. Index inferior iudicare non potest contra formam gratiæ continens hæc claus. n. 15. Hæc claus. Tollit omnem consuetudinem contrariam, ibid. n. 23. Inficit titulum & possessionem, ibid. num. 24. Oris aperitio tollit rigorem huius claus. Et dat facultatem impugnandi brevis, ibid. n. 6. p. 173. Signatura iustitiæ non potest aperire os ad impugnandam concessionem, cui adiecta est hæc claus. ibid. n. 18. p. 174. Os contra hæc claus. Aperiri nequit sine derogatione reg. de iure quæsito non tollendo, ibid. num. 19. Sublata, &c. Hæc claus. non operatur in gratia conditionali ante conditionis eventum. Claus. 175. n. 31. p. 165. Nec operatur vbi pars ad cuius favorem apposta est, curasset committere causam super validitate gratiæ, ibid. n. 37. nec quando est detecta falsitas narratorum, ibid. n. 40. p. 176. Nec operatur quominus ordinarius auctoritate Concilij ex officio revocare possit vniones factas à quadraginta annis citra, cū hæc claus. ibid. n. 45. Non ampliat dispositionem principalem, nec se extendit vltra eius limites, ibid. n. 30. p. 175. Non obstat dicenti gratiam non comprehendere casum de quo agitur, ibid. n. 32. Non impedit quominus iudex possit videre de comprehensione, ibid. n. 33. Non habet effectum cum dispositioni. cui adiecta est, derogatur per contrariam legem, ibid. n. 34. Non obstat si pars ei renuntiet, ibid. n. 36. Non obstat quando est in casibus, in quibus privilegium est munitum non intrat, ibid. n. 39. Non tollit privilegium competens de iure speciali, ibid. n. 41. Cessat cessante dispositione in qua apposta est, ibid. n. 42. p. 176. Non obstat cum quis agit de retractanda executione gratiæ, cui adiecta est, ibid. n. 43. Nec obstat sententiæ, quæ de ea mentionem non faciat, ibid. n. 46. Non operatur quando est sola, nisi veris existentibus narratis, ibid. n. 47.

S V A R I E T I O omnis quantumcumque modica stante claus. Si preces veritate nitantur, vitiat gratiam. Cl. 166. n. 10. p. 166.

Subreptionem omnem ex eo quod aliter sit narrata gratia præcedens quam constaret, cessare facit claus. Pro expressis. Claus. 102. n. 11. pag. 117.

Subreptionem gratiæ factæ ad instantiam partis sine causæ cognitione non tollit claus. Pro expressis, sicut nec tollit subreptionem quado agitur de præiudicio tertij, ibid. n. 17. p. 118.

Subreptionis vitium non tollit claus. Ex certa scientia, nisi Princeps informatus procedat. Claus. 59. n. 50. pag. 67.

Subreptionis prætextu recordari non potest executio litterarum Apost. Claus. 160. n. 5. pag. 159.

Subreptionis exceptionibus nunquam renunciarum censetur licet Princeps id mander. Claus. 156. n. 8. pag. 155.

Subreptionis vitium licet tollat claus. Supplentes, &c. iuncta cum illa alia. Quorum tenores, &c. non tamen certam scientiam in concedente inducit. Claus. 177. n. 8. p. 179.

Subreptionem tollit claus. Quorum tenores, &c. non autem ampliat principalem dispositionem. Claus. 127. n. 20. p. 134.

Subreptionem cum derogatione reg. de iure quæsito, non tollit claus. Quorum tenores, &c. ibid. n. 21.

Subreptio in gratia si in eundem quando attendatur, ostenditur. Claus. 152. n. 10. p. 152.

Subreptionem in tacenda inhabilitate personæ non tollit claus. Motus proprii. Claus. 79. n. 18. pag. 87.

Subreptio, quæ procedit ex re ipsa non tollitur per claus. Motus proprii, ibid. n. 21.

Subreptionis vitium tollit claus. Vocatis vocandis. Claus. 185. n. 18. p. 185. & claus. Motus proprii. Claus. 79. n. 16. p. 86.

Subreptionem ad evitandam sufficit scientia concedentis in genere ita vt cogitare potuerit. Claus. 87. n. 2. pag. 98.

S V B R E P T I T I V M decretum irritans dicitur appositum in gratia subreptitia. Claus. 40. n. 53. p. 46.

S V B R O G A T I O N E M indicat, dict. Quemadmodum antea. Dict. 313. n. 3. p. 335.

S V B R O G A T V M sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur. Axiom. 213. ex n. 1. pag. 129. vbi intelligitur, & definitur in modum limitatur.

S V B S C R I P T I O N E M, signi, & rogatus effectum operatur, claus. Actum, &c. Claus. 2. n. 3. pag. 2.

S V B S E Q V E N T E R. Hæc dictio significat immediate, vel incontinenti. Dict. 389. n. 1. p. 366.

S V B S I D I A R I A est dict. Saltem, & diminutiva. Dict. 355. num. 1. p. 351.

S V B S T A N T I A suæ appellatione vbi testator reliquerit venit hæreditas ipsius testatoris. Appel. 251. n. 1. p. 294.

Substantiam importat verbum Sum, Dict. 391. num. 1. & 2. pag. 367.

substan

Index rerum & verborum.

Substantiam precedentis legati & qualitates repetit, dict. Hoc amplius, Dict. 135. n. 4. pag. 246.

Substantiam omnem, & qualitatem importat, dict. Per omnia. Dict. 153. n. 1. pag. 297.

Substantiam & totalitatem importat, dict. Omni modo. Dict. 239. num. 4. pag. 289.

Substantiam interdum significat dict. De, Dict. 76. num. 4. pag. 120.

Substantiam rei non mutant plus & minus, nec illam faciunt differre specie. Dict. 264. n. 7. pag. 302.

Substantialis, & ea quæ sunt facti, licet consueverint exprimi, non subintelliguntur si non exprimentur. Claus. 32. num. 7. pag. 34.

Substantialia, & solemnitates supplentur, & sanantur per claus. Ex certa scientia, quando processum fuit parte citata, & cum causæ cognitione. Claus. 59. n. 45. pag. 67.

Substitutio non potest procurator sine speciali mandato. Claus. 35. num. 15. pag. 37.

Substitutio euasceat si gratatus efficiatur oblatas se & sua tradens Ecclesie seculari, vel si in manibus Episcopi obtulerit se monachalem regulam seruaturum. Appell. 99. num. 137. pag. 215.

Substitutio an & quando euasceat si gratatus fiat clericus Ecclesie secularis in sacris constitutus, ibid. n. 127. & 128. pag. 213 & seq.

Substitutioni per testatorem iuncta, claus. Tunc & eo casu, est apta comprehendere varios casus. Claus. 181. numero 4. pag. 181.

Substitutioni vulgari appositæ, claus. Tunc & eo casu, censetur excludere omnes alios casus non expressos, quales venirent in dispositione. ibid. n. 9. pag. 183.

Substitutionem directam fideicommissu facit valere, claus. Codicillaris adiecta testamento matris. Claus. 21. n. 18. pag. 27.

Substitutio pupillaris ut testamento rupto natiuitate posthumi, vel præteritione filij, sustineatur, operatur claus. Codicillaris, ibid. num. 31.

Substitutionis pupillaris conseruationem ad fauorem non impugnantis testamenti operatur, claus. Codicillaris, ibid. n. 33.

Substitutio reciproca quod contineat fideicommissariam non operatur, claus. Codicillaris, ibid. n. 46. pag. 24.

Substitutionem directam pupillarem, quæ aliis talis non erat, efficit, claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. num. 46. pag. 102.

Substitutionem directam resolui in fideicommissariam facit, claus. Omni meliori modo, ibid. num. 47.

Substitutio facta pluribus, si dicatur cuilibet eorum, videtur facta singulis eorum. Dict. 220. n. 8. pag. 339.

Substitutionem reciprocam inducit, dict. Vicissim. Dict. 422. n. 2. pag. 379.

Substitutio in dubio censetur directa infra pupillarem propter claus. Pleno iure. Claus. 101. n. 9. pag. 116.

Substitutioni si apponatur, dict. Aliquis omnes comprehendit, & in singulos distribuit. Dict. 22. n. 5. pag. 199.

Substitutionibus appositæ, dict. Eo casu operatur ut restringatur solum ad casum expressum. Dict. 105. n. 2. pag. 131.

Substitutionem compendiosam apta est inducere, claus. Si sine filiis decesserit. Claus. 171. num. 4. pag. 168.

Substitutio valet in vim directæ si verbum Volo, reperiat ad adiunctum alicui verbo communi. Dict. 436. n. 7. pag. 384.

Substitutio facta liberè importat integralitèr, & sine diminutione. Dict. 190. n. 11. pag. 291.

Substitutione pupillari ad exemplarem validum est argumentum. Loco 106. n. 1. pag. 334. Item à substitutione pupillari ad fideicommissariam, ibid. num. 2.

Substitutio an admittatur statim quod grauat omiserit professionem in Religione bonorum incapaci in communi, an verò mors naturalis ipsius grauari debeat expectari ostenditur. Appell. 99. num. 137. pag. 215.

Substitutus si filius legitimus sit, & naturalis ipsius testatoris, non excluditur à naturali filio grauari, ibid. n. 31. pag. 202.

Substitutus appellatione in dubio venit vulgaris, non fideicommissarius. Appell. 152. n. 1. pag. 294.

Substitutio nimia veritatem ledit, voluntates contrahentium subuertit, & errorè inducit. Axiom. 214. n. 1. p. 129.

Substitutio in materia fauorabili, & largè interpretanda, & in interdico, veniunt appellatione ciuitatis. App. 49. n. 2. pag. 165.

Substitutio. Hoc verbum ita prolatum intelligitur ab in-

testato, & est commune non directum. Dict. 390. d. 1. p. 367.

Adiunctum vniuersitati bonorum, vel quoræ importat titulum hereditarium, ibid. n. 2.

Substitutio ab intestato continetur appellatione alienationis in prohibitione testatoris in personas certas. App. 14. num. 3. pag. 150.

Successione ad accusationem valet argumentum. Loco 107. n. 1. pag. 334. Item à successione ad legitimam valet negatiue, ibid. n. 2.

Substitutio. Hæc dictio ordinem successuum denotat, & inducit præcedentium qualitatum repetitionem. Dict. 386. n. 1. pag. 366.

Successus importat, dict. Deinde. Dict. 21. n. 4. pag. 223.

Successoris appellatione venit solum vniuersalis, non autem singularis. Appell. 254. n. 1. pag. 295.

Successor singularis venit appellatione successoris, vbi subiecta materia patitur, ibid. num. 2.

Successor singularis venit vbi testator vocasset quoscumque successores, vel acciperet aliquid pro se, & successoribus quibuscumque, ibid. num. 3.

Successorum appellatione veniunt omnes in infinitum, ibid. n. 4.

Substitutio maiori inest minor, nisi sint diuersæ dispositiones. Axiom. 215. n. 2. pag. 129.

Summa maior non continet minorem quando sumus in contractu ex causa onerosa, & in literis ad beneficia vacatur, ibid. num. 3 & 4.

Substitutio. Hoc verbum est substantiuum, & de præsentis effectuum, & productiuum, substantiam importat, dominium, & veritatem denotat. Dict. 391. ex n. 1. pag. 367.

Substitutio. Hæc dictio solet apponi in rescriptis Principum, & significat ut Iudex, summam, & breuiter in causa procedat, cuius vigore abbreviantur dilationes, non tamen ita ut probationes fieri nequeant, nec ut aliquid ex substantialibus omittatur. Dict. 392. n. 1. pag. 367.

Summarie, & sine figura iudicij, dict. Mox interdum importat. Dict. 113. n. 11. pag. 278.

Summarie simpliciter, & de plano, &c. Hæc claus. æquiparatur aliis manu Regia, Procedat prout voluerit. Claus. 176. n. 3. pag. 177. Et Index datus tum illa potest indicare sicut Deus, vel secundum quod Deus iudicaturus esset, & secundum propriam conscientiam, ibid. n. 4. 5. & 6. Operatur ut sit sublatas ordo iudicarius, ibid. num. 7. Et ut Iudex non admittit probationes post lapsum terminum, nec cum illationem, ibid. num. 8. Et ut Iudex sine termino præemptio procedere possit ad sententiam, ibid. n. 9. Et ut procedere possit die feriata, non tamen in honorem Dei, ibid. num. 10. Et ut tollantur solemnitates omnes iuris positiui, ibid. n. 11. Et ut Iudex nulla data sententia potest iubere rem capi, & distrahi, ibid. n. 12. Et ut censetur Iudici data facultas interrogandi ac repetendi testes, tam ex se quàm ex officio, ibid. num. 13. Et ut termini breuiores dari possint, ibid. num. 14. Stante hac claus. Non est necesse ut Iudex sedens proferat sententiam, ibid. num. 14. Tollit appellationes friuolas, exceptiones, & alia, quæ processum retardare consueverunt, ibid. num. 16. Facit in prima Commissionem posita causam summariam in aliis instantiis, ibid. num. 17. Citationem non tollit, ibid. num. 19. Defensiones, & probationes necessarias non aufert, ibid. num. 20 & 21.

Substitutio domestica non veniunt appellatione spoliatorum. App. 147. n. 10. pag. 292.

Supellectilia aliquando appellantur mobilia domus, seu massariæ nonnumquam vrensibilia. App. 253. in fine, pag. 295.

Supellectilis appellatione veniunt omnia mobilia parata ad usum communem patrisfam. App. 142. n. 2. pag. 245.

Supellectilis appellatione continentur mensæ, trapezophora, delphice, subfelleica, scamma, lecti, culcitæ, toralia, trulla, impelia, vasa aquaria, pelues, candelabra, lucernæ, thedæ, & sedularia. Appell. 253. num. 1. & 3. pag. 295. Item continentur rapera, stragula, toralia, aulea, scamna, cathedra, capsa, ibidem num. 6.

Supellectilis appellatione non continentur animalia, vestes, lineæ, pugillares, codices, argentum escarium, penulæ, togæ, argentum potorium, vasa ænea salientis aquæ, nec habitatio, in aqua supellex ipsa est. Appell. 253. ex n. 8. vsque ad 13. pag. 295.

Supellectilis, seu mobiliu domus appellatione non continetur baltheum argenteum, nec argentum infectum, ibid. n. 14.

Substitutio. Hæc dictio appositæ alicui solutioni, vel debito

Index rerum & verborum.

Super certo corpore, operatur quod illud corpus dicatur hypothecatum. Dict. 393. n. 1. p. 367. Importat hypothecam specialem rei, quæ exprimitur, & generaliter omnium rerum si exprimitur, ibid. n. 6. p. 368. non solum si agatur contra debitorem, sed etiam si contra tertium, ibid. n. 8. Non importat hypothecam in statuto odiofo, & correctio iuris, ibid. n. 9. Non denotat temporis contingentiam, ibid. n. 10. Interdum importat idem quod dict. Vlt. Prout, Præter, De, ibid. ex n. 11. vsque ad 14.

Superflua omnia sunt reprobata. Axiom. 136. n. 16. pag. 87 & Axiom. 116. n. 2. pag. 130.

Superflua ne sint verba potius correctio iuris communis admittitur. Axiom. 116. n. 4. p. 130. & improprianda sunt, ibid. num. 5.

Superfluis actibus non debemus uti, ibid. num. 3.

Superfluum dici non potest quando explicitè, & distinctè declaratur quod implicite erat dispositum, ibid. n. 2.

Superfluitas euitanda est in omni interpretatione, & dispositione. Axiom. 116. n. 1. pag. 130.

Superfluitas potius toleratur quam quis damnum indebitè patiatur, ibid. n. 8.

Superfluitas admittitur ne voluntas testatoris, vel disponentis tollatur, ibid. num. 9. pag. 131.

Superfluitas toleratur, ut euitetur iniquitas, ibidem numero 10.

Superfluitate euitanda nonnumquam validum est argumentum, interdum valde tenuè, loco 109. n. 1. p. 335.

Superfluitates, aut superuiuentes vocans ad fideicommissum dicitur nominatim illos vocare, Appell. 155. num. 1. pag. 190.

Superfluites vocans simpliciter censetur vocare superuiuentes ex nominatis, ibid. num. 2.

Superfluites, seu superuiuentes filios vocans non censetur vocare nepotes, ibid. n. 3.

Superfluum appellatione, ubi testator illos vocat, veniunt filij præmortuorum, ibid. n. 5.

Superfluitas, &c. Hæc claus. tollit defectus iuris positivi. Clau. 177. n. 2. p. 178. Tollit etiam solemnitatem non adhibitam in alienatione rei Ecclesiasticæ, ibid. n. 3. Non supplet autem defectus iuris naturalis, ibid. n. 8. pag. 179. nec substantiales, aut non narratos, vel ignoratos, ibid. n. 10. & 11. nec citationis, ibid. n. 9. nec tollit ea, quæ expressè sunt posita in conditione, ibid. n. 12. nec supplet defectus, qui concernunt personam supplicantis, vel contrahentis, ibid. n. 13. Nec illos, quibus actus redditur nullus, & super quibus requiritur dispensatio, ibid. n. 14. Nihil operatur quando læditur ius tertij, ibid. n. 15. Non refertur ad ea, quæ specialiter commissa fuerunt, ibid. n. 16. Non operatur obreptione, & falsitate expressa, ibid. n. 17. Subreptionis vitium licet tollat iuncta cum claus. Quorum tenores, &c. non tamen certam scientiam in concedente inducit, ibid. n. 18. Non supplet defectum causæ, ibid. n. 19.

Supplicatione gratia non est attendenda ad effectum iustificationis, sed formula litterarum. Clau. 49. n. 2. pag. 58.

Supplicationem ad superiorem non tollit claus. Appellatione remota. Clau. 9. n. 17. pag. 13.

Superiora. Hæc dictio est relatiua ad præcedentia cum omnibus suis qualitatibus, Dict. 394. n. 2. pag. 368.

Importat inclusionem seu implicationem, ibid. n. 3.

Supra & super, videntur synonymæ dictiones, ibid. n. 1.

Supra contrarium habet Sub, Subter, aut infra, ibidem numero 4.

Supradicti. Hæc dictio stat repetitiuè, ac relatiuè ad omnia, quæ supradicta fuerunt, & idè dicitur relatiua præcedentium. Dict. 395. n. 1. p. 369. immò restringit dispositionem ad casum prius expressum, & ad eos, de quibus proximè mentio facta fuerat, ibid. num. 2. & 3. Refertur ad eos, qui oculariter leguntur, ibid. n. 4. Repetitiua, & relatiua est præcedentium, ibid. n. 5.

Supra & sub actum reddunt clausulæ insolitæ. Clau. 73. n. 5. pag. 81.

Supra & sub. Hoc verbum est futuri operatiui modi, respiciens actum, ac iudicij ministerium, idè importat sententiam ferendam. Dict. 396. n. 1. pag. 369.

Suspensio lata in superiores Ordinum Mendicantium admittentes ad professionem ante annum nouitatus, extenditur ad Mendicantes postea creatos. Appell. 149. num. 10. pag. 247.

Suspensionis appellatione in dubio continetur suspensio Ordinum. Appell. 156. n. 1. pag. 296.

Suspensum naturam habet, dict. Vsq. quod. Dict. 438. num. 2. pag. 386.

Suspensum ab officio non dicitur suspensus à beneficio. Appell. 156. n. 2. pag. 296.

Suspicio quæcumque quando per Principem remota est, tunc censetur remouisse etiam non friuolam, Clau. 131. nu. 3. p. 137. Vide alia in verbo Recusatio.

Suspensio. Hæc dictio denotat dominium, possessionem, & personalitatem. Dict. 397. n. 1. & 3. pag. 369. Restrictiua est, & significant quandam immediatam, ibid. n. 4.

Suspensio. Hæc dictio in odiosis odio irrationabili non comprehendit foeminam, ibid. n. 7.

Suspensio. Hæc dictio in testamento refertur ad testatorem, ibid. n. 8.

Suspensio. Hæc dictio importat omne acquisitum esse suum, ibid. num. 7.

Suspensio appellatione veniunt descendentes, qui etiam omnibus præferuntur. Appell. 157. n. 1. pag. 296.

Suorum appellatione continentur venientes ab intestato secundum gradus prærogatiua, ibid. n. 1.

Suorum appellatione veniunt foeminae, ibid. n. 3. pag. 297.

Suorum appellatione comprehenduntur consanguinei omnes vsque ad septimum gradum, ibid. n. 4.

Suorum appellatione veniunt etiam hæredes extranei, ibid. num. 5.

T

Tacita appellatione proprie venit locus, in quo venditur panis, & vinum, & caro cocta, Appell. 158. n. 1.

Taciti sunt illi, qui recipiunt comedentes, non qui hospitantur, ibid. n. 2.

Tacite consentire videtur in fauorabilibus. Axiom. 117. n. 1. & 2. pag. 231. limita in sibi præiudicialibus, secus fauore Reip. pupilli, Ecclesiæ, & piz causæ, quia in istis tacens habetur pro consentiente, ibid. n. 5.

Tacens non videtur consentire quando ius resistit, vel quando tacens contradicendo actum impedire non potuisset, ibid. n. 6. & 7.

Tacite & expressi idem est iudicium quando tacitum includitur in natura expressi, Axiom. 118. nu. 1. 2. pag. 132.

Tacitum pro expresso habetur in vltimis voluntatibus, ibid. n. 3.

Tacitum non operatur quantum expressum in prohibitiis, ibid. n. 5.

Taciti, & coniecturati par est virtus cum expresso, ibid. n. 6.

Tacitum non producit alium tacitum, ibid. n. 7.

Tacitum resultans ex expresso cessat cessante expresso, ibid. num. 8.

Tacitum quod sequitur ab expresso dicitur expressum. Axiom. 89. n. 6. pag. 56.

Tacite. Hæc dictio est repetitiua certæ, & determinatæ qualitatibus. Dict. 398. n. 1. pag. 370.

Tale non dicitur proprie quod non est simpliciter tale, ibid. num. 4.

Tali casu. Hæc claus. eius est naturæ, ut restringat fideicommissa ad personas, tempus, & casus tantum expressos. Cl. 178. n. 1. pag. 179.

Taliter. Hæc dictio est limitatiua, & præcedentium restrictiua. Dict. 398. n. 1. pag. 370.

Tam et quam. Hæc dictiones actum æqualiter tribuunt utrique copulatum, & significant æquiparationem, & qualitatem quandam. Dict. 399. n. 1. pag. 370. Copulatiuè interdum ponuntur, quandoque augmentatiuè, nonnumquam separatiuè, ibid. n. 2. & 4. Implicant casum magis dubitabilem, ibid. n. 6. Extendunt aliquando, vel tollunt dubitationem, quæ possit venire, ibid. n. 7.

Tamen. Hæc dictio est limitatiua, restrictiua, seu exceptiua superiorum. Dict. 400. n. 1. pag. 370. Et aduersaria iuris, & facti, & aduersatur in eodem genere receptis eisdem terminis, ibid. n. 2. importat modum & conditionem, ibid. n. 3.

Tamen. Hæc dictio est taxatiua, quæ includit expressum, & reliqua excludit. Dict. 401. n. 1. pag. 371. Impedit extensionem ad non expressa, ibid. n. 3. habet negationem implicitam, ibid. n. 4. Exceptiua est, limitat, restringit, & excludit sicut dict. Tantummodo, ibid. n. 6. Excludit diuersa, & separata, non autem connexa, ibid. n. 6. casus similes non excludit, ibid. n. 8. Apposita in lege continente casum fauorabilem, vel pium impedit extensionem ad casus similes, ibid.

Index rerum & verborum.

ibid. n. 9. Operatur ut dispositio, seu contractus non transeat ad hæredes, ibid. n. 10.
 Tantum est in referente quantum in relato, Claus. num. 5. pag. 7.
TANQUAM. Hæc dictio importat regulariter improprietatem, & fictionem. Dict. 402. n. 1. pag. 371. Denotat aliquando similitudinem, & veritatis expressionem, ibidem numero 2. & 3.
TANTUMMODO. Hæc dictio est taxativa, omnesque casus excludit, qui nominatione exclusi non reperiuntur. Dict. 403. n. 1. pag. 372.
TARATA continentur appellatione suppellectilis, Appel. 153. num. 6. pag. 295. & appellatione vestium. Appel. 278. num. 3. pag. 300.
TAXATIVA est dict. Dumtaxat, Dict. 27. n. 1. pag. 230. Et dict. Solùm, Dict. 378. n. 1. pag. 264. Et dict. Nisi, Dict. 317. n. 13. pag. 283. Et dict. ita tamen, Dict. 183. n. 12. pag. 266.
 Taxativa est dict. Tantum, quæ includit expressum, & reliqua excludit. Dict. 401. n. 1. pag. 371.
 Taxativè, & non demonstrativè aliquando ponitur dict. De, Dict. 76. n. 11. pag. 220.
 Taxativum non est verbum, Licet, nec excludit alia, Dict. 191. n. 7. pag. 272.
TERTIO appellatione venit id omne, per quod domus, seu ædificium tegitur, & aqua stillat, Appel. 159. num. 1. pag. 297.
TGVLAZVM appellatione continetur omne id, per quod ædificium tegitur, putà incrustatio, & plumbum, ibid.
TERRE. Hæc dictio idem importat quod scienter, sed propriè importat aliquid facere cum contemptu legis. Dict. 404. n. 1. pag. 372.
 Temerè fieri aliquando dicitur quod inconsultè, fatuè vel stulte fit, ibid.
 Temerario ausu facere importat etiam sine dolo, sed ex subtilitate. Claus. 91. n. 8. pag. 185.
TEMPORALIA ad agendum sunt perpetua ad excipiendum. Axiom. 119. n. 1. pag. 123.
TEMPVS non est modus tollendæ, nec inducendæ obligationis. Axiom. 219. n. 1. pag. 132.
 Tempus legis qui non observat, non dicitur formam legis observare, ibid. num. 2.
 Tempore eodem ubi aliquid fit non datur prius nec posterius, ibid. n. 3.
 Tempore habili aliquid fieri, vel conferri in tempus habile paria sunt, ibid. num. 5. pag. 131.
 Tempore ad tempus valet argumentum loco 110. num. 1. pag. 125. Item à tempore ad locum, ibidem num. 2. Item à tempore ad rem, ibid. n. 3. Item à tempore ad personam, ibid. num. 4.
 Temporis dilationem interdum significat dict. Quando, temporaliterque sumitur, Dict. 307. n. 2. pag. 331.
 Tempus futurum respicit verbum, fiat, aliquando verè præsens. Dict. 123. n. 1. & 2. pag. 242.
 Tempus longum importat dict. Diu, interdum decennale. Dict. 90. n. 1. & 2. pag. 225.
 Tempus cum præsens cum etiam futurum respicit, dict. Adhuc. Dict. 9. n. 1. pag. 195.
 Temporis perpetuitatem quandam significat, dict. Quodcumque. Dict. 308. n. 4. pag. 332.
 Tempus quindecim mensium est brevis ad effectum ut reprobatus alio examine approbationem meruerit. Claus. 151. numero 10. pag. 152.
 Tempus, aut locum immediatum significat, dict. A, quando tempus, aut locum diuidit. Dict. 1. num. 10. pag. 92. Item tempus præteritum multis modis designat, ibidem numero 15.
 Temporis continuationem denotat dict. Semper, & exponi. Quotidiè, vel Assiduè. Dict. 361. n. 6. pag. 355.
 Tempus instans non semper denotat, dict. Nunc, sed ad id quod noviter factum est, refertur. Dict. 230. numero 1. pag. 286.
 Tempus præsens excludit, dict. Proximè. Dict. 197. numero 3. pag. 319.
 Tempus perpetuum denotat dict. Quandiu. Dict. 306. n. 1. pag. 331. & dict. in infinitum. Dict. 163. num. 1. pag. 257.
 Temporis medium intervallum importat, dict. vel circa, & ad summum sex menses. Dict. 416. n. 1. pag. 377.
 Temporis quod spatium, dict. Incontinenti denotet, ostendi-

tur. Dictione 155. numero 7. & 2. pagina 255.
 Tempus in sæcula sæculorum significat dict. Perpetuè, Dict. 254. n. 3. pag. 298.
 Temporis respectu non semper est terminatè accipiendæ, dictio Tunc. Dict. 409. n. 3. pag. 374.
 Tempora tria, videlicet præteritum, præsens, & futurum significare potest, dict. Quondam. Dict. 331. n. 1. pag. 343.
 Tempori iuncta, dict. Infra, denotat diminutionem, seu imperfectionem temporis. Dict. 161. n. 9. pag. 256.
 Tempori præterito plerumque adiungitur, dict. Tandiu. Dict. 140. n. 1. pag. 247.
 Temporis futuri indicationi est dict. Deinceps. Dict. 84. num. 1. pag. 224.
 Tempus præteritum propriè importat, dict. Quondam, & remouet qualitatem de præsentis. Dict. 331. num. 2. pag. 344.
 Tempus omne comprehendit, dict. Quodcumque, & est multiplicativa, & distributiva temporum. Dict. 308. num. 1. pag. 332.
 Temporis perfectio ut denotetur sæpe oratio concipitur sub dict. Jam. Dict. 139. n. 1. pag. 242.
 Temporis aduerbia sunt Quousque & Donec, ac idem significant. Dict. 340. n. 2. pag. 348.
 Tempus præteritum, præsens, & futurum, designat dict. Dum, Dict. 94. n. 9. pag. 228.
 Tempus omne antè excludit, dict. Postquam. Dict. 272. n. 4. pag. 306.
 Tempus præteritum, præsens, & futurum importat claus. Si constiterit. Claus. 146. n. 2. pag. 147.
 Tempus modicum importat, dict. Ultra. Dict. 428. num. 6. pag. 381.
 Temporis contingentiam non denotat, dict. Super. Dict. 193. num. 10. pag. 368.
 Tempus, numerum, vel actum, cui adiiicitur includit, dict. Ad. Dict. 6. n. 4. pag. 194.
 Tempus omne respicit, dict. Per omnia, trahitur ad futura, Dict. 253. n. 2. p. 297.
 Temporis omnem dilationem tollit, dict. Nunc, & importat ut quid fiat absque illa. Dict. 230. n. 4. pag. 286.
 Tempus omne includit, dict. Semper, & exponitur, pro Omni tempore, & omni casu. Dict. 361. num. 3. pag. 355.
 Tempus aliud præter illis extremitatibus non potest importare, dict. Tunc, & sufficit quod momento eodem conditio verificetur, licet non duret. Dict. 409. num. 4. pag. 374.
 Tempus perfectum quandoque significat, dict. Plus cum agitur de certo tempore probando. Dict. 264. num. 5. pag. 301.
 Tempus ante principium actus regulariter de sui propria natura significat, dict. Ante, ratione verò concordantissimi discordantium denotat tempus post principium actus. Dict. 33. n. 5. & 7. pag. 201.
 Temporis aduerbium est dict. Aliàs, & sumitur pro Aliquando, vel Alio tempore. Dict. 16. n. 7. pag. 197.
 Temporis respectu quando est appositum, dict. Vique, tunc totum tempus includit. Dict. 437. num. 14. pag. 385.
 Tempus non certum, sed ambiguum significant, dict. Post, & Postea, secundum subiectam materiam. Dict. 169. num. 1. pag. 304.
 Temporis frequentiam, non verò continuationem denotat, dict. Assiduè, aliquando verò sumitur pro omni tempore. Dict. 41. n. 1. & 2. pag. 207.
 Tempus continuum significat dict. Infra, Dict. 161. num. 8. pag. 256.
 Tempus speciale derogat generali. Axiom. 107. numero 9. pag. 70.
 Tempus incertum saltem per sex menses importat, dict. In circa. Dict. 154. n. 5. pag. 254.
 Temporis tractum importat dict. In infinitum. Dict. 163. n. 9. pag. 258.
 Temporis limitatiuæ, & restrictiuæ sunt, dict. Donec, & finitè, habentque naturam suspensiuam. Dict. 93. n. 3. pag. 227.
 Tempori præterito iuncta, dict. iam, sæpe præpositioni A vel Ab copulatur. Dict. 139. n. 1. pag. 247.
 Tempus, & diem termini quandoque includit, dict. Intra. Dict. 174. n. 3. p. 261.
 Tempus tam præsens quam futurum denotat claus. Pro tempore. Claus. 109. n. 1. pag. 121.
 Temporis intermediij limitatiua est dict. Interim, & importat pendentiam, & idem quod medio tempore. Dict. 173. n. 1. pag. 260.

Index rerum & verborum.

Temporis extremitatem denotat, dict. Tunc, & conditionem importat, de quo autem tempore significet à verbis præcedentibus dependet. Dict. 499. n. 1. & 3. pag. 374.

Temporis extremitatem denotat, dict. Inter. Dict. 170. n. 1. pag. 260. & dict. Nunc. Dict. 230. num. 3. pag. 286. & dict. Ex tunc. Dict. 118. ex n. 3. pag. 241.

TENTIVR. Hoc verbum importat necessitatem, & formam, ex subiecta tamen ratione denotat voluntatem, sicut verbum Oportet, & verbum Debet. Dict. 401. n. 1. & 2. pag. 373.

TIQUE ABSOLVENTES, &c. Hæc claus. semper apponitur in cuiuscumque rescripti impetratione, immò in gratijs & rescriptis Apost. censetur adiecta si admittatur & reddit gratias efficaces & validas non obstante exceptione excommunicationis. Claus. 179. num. 2. 3. & 4. pag. 180. Operatur validitatem solummodo imperationis, ibidem num. 5. Absolutus vigore huius claus. Non potest celebrare, nec diuinis interesse, & alia similia facere, nec obtinere aliud beneficium ab Ordinario nisi de novo absolvatur ad illum effectum, & non facit fructus suos beneficij sic collati, ib. n. 7. & 8. Hæc claus. posita in litteris Papæ absoluit imperantem ab excommunicationibus, & censuris Papæ, etiam contentus in Bulla Cœnz Domini, ibidem numero 10. Posita per legatum seu nuncium non operatur nisi ab excommunicationibus, à quibus ipse poterit absolvere, ibidem num. 11. Posita vero per Episcopum nihil etiam operatur nisi in casibus, in quibus ille, vti Ordinarius absolvi poterat, ibidem num. 12. Non absoluit infordecentes in excommunicatione per annum, vel irregulares, ibid. num. 13.

TERMINO, vel dilationi alicui iuncta, dict. Post. importat vt dilatio præcedens totaliter sit consumpta. Dict. 270. n. 3. pag. 304.

Terminos non solum iam maturatos & decursos non solutos, sed etiam in futurum decurrendos respicit, claus. Sine retardatione, &c. Claus. 162. n. 8. pag. 162.

Terminus si assignatur ad aliquid faciendum infra decem dies, qualibet die dictorum decem dierum poterit ille actus fieri, & postea non, Dictatione 161. numero 4. pagina 156.

Termini breuiores vt dari possint operatur, claus. Summarie, &c. Claus. 176. n. 15. pag. 177.

Terminus si datur ad probandum ad vnum mensem, & ex tunc alijs terminis ad reprobandum, non poterit fieri reprobatio, donec durat terminus probatorius. Dict. 118. n. 2. pag. 241.

Terminus, cui adicitur, dict. Aliquis, intelligitur late, & contra propriam significationem. Dict. 12. n. 12. pag. 199.

Terminum terminatum comprehendit, dict. Vique. Dict. 457. n. 7. pag. 385.

TERRA appellatione non venit terra vineata. Dict. 260. n. 1. pag. 297.

Terrarum appellatione veniunt castra, ibid. num. 2.

TERITORIVM continetur appellatione Urbis. Appellatio. 176. numero 3. pag. 303. Et an & quando veniat appellatione ciuitatis. Appellatione 49. numero 3. pagina 165.

Territorium venit appellatione castri. Appell. 41. numero 3. pag. 162.

Territorij appellatione venit quidquid est intra fines vniuersitatis, ita quod nulla persona, & nullus locus excipiat. Appell. 261. num. 1. pag. 297.

Territorij appellatione continentur omnes nationes, & magnates, qui circumscribuntur sub finibus designatis, ibid. num. 2.

Territorij appellatione continetur ciuitas cum dispositio fauorabilis est, ibid. n. 3.

Territorij & districtus appellatione veniunt proprietates, quia prima verba sonant in superioritatem coëctionis, proprietates verò importat nudum dominium à formali usufructu coniunctum, vel separatim, ibid. n. 4.

TERRITIVM in præiudicium operatur, claus. Ex certa scientia. in privilegio iuncta derogatione generali, quando adhibita fuerit causæ cognitio. Claus. 59. numero 30. & 31. pagina 66.

Terrij in præiudicium non operatur, claus. Motus proprii. Claus. 79. num. 19. pag. 77. Neque claus. Pro expressis, circa præiudicium de quo Princeps non intellexit. Claus. 102.

numero 13. pag. 127. Neque claus. Non obstantibus privilegijs, si de magno præiudicio agatur. Claus. 83. num. 21. pag. 95.

Tertios non afficit, claus. Parito breui, quoad fructuum restitutionem, qui illos non perceperunt. Claus. 98. numero 16. pag. 113.

Tertium venientem ad causam pro suo interesse afficit, claus. Parito breui, ibid. num. 8.

Tertius si veniat ad causam vigore commissionis pro interesse cum claus. Omnésque alios, &c. dicitur reus, non actor. Claus. 94. n. 3. pag. 104.

Tertij contra ius medio tempore quæsitum non operatur, claus. Perinde valere. Claus. 100. n. 6. pag. 115.

Tertij ius quando laeditur nihil operatur, claus. Supplentes, &c. Claus. 179. n. 15. pag. 179.

Tertium venientem ad causam pro suo interesse afficit, claus. Sine recordatione, &c. donec per titularem integre pensionario fuerit satisfactum. Claus. 152. num. 14. pag. 162.

Tertium qui nulla est obligatione adstrictus non comprehendit, claus. Sine præiudicio legitimæ executionis. Claus. 159. num. 3. pag. 158.

TESTAMENTVM in scriptis factum si non valet vt in scriptis, quod valeat vt nuncupatum operatur, claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. n. 34. pag. 108.

Testamentum posthumi agnatione rumpitur. Appell. 99. num. 119. pag. 213.

Testamentum antea factum rumpitur per professionem in Religione capaci in communi emissam. ibid. n. 120.

Testamento facto non operatur, claus. Sine præiudicio venientium, &c. Claus. 157. n. 16. pag. 158.

Testamentum, & codicillus veniunt appellatione instrumentorum. Appell. 119. n. 6. p. 235.

Testamenti primi derogationem etiam habentis clausulam quod ei non censeretur derogatum nisi in secundo apponerentur quædam verba, &c. operatur claus. Non obstantibus quibuscumque alijs testamentis, &c. Claus. 48. numero 5. pag. 51.

Testamentum primum vt tollatur non sufficit generalis derogatio, nec indiuidua, sed requiritur specialis ad clausulam derogatoriam primi testamenti, ibid. n. 6.

Testamentum primum habens clausulam derogatoriam censetur per secundum reuocatum, si transacti sint decem anni, ibid. n. 8. pag. 52.

Testamenti paterni approbatio vt nullo modo restringatur, operatur, claus. in omnibus, & per omnia. Claus. 67. num. 12. pag. 75.

Testamentis inter liberos conditis tacite præsumitur inesse clausula codicillaris, licet non reperiat. Claus. 21. n. 5. pag. 22.

Testamentum si non potest valere tanquam testamentum vt valeat tanquam codicillus, & omnia legata, ac fideicommissa sustineantur, operatur, claus. Codicillaris, ibidem num. 7.

Testamenti caducatio vt impediatur operatur, claus. Codicillaris, ibid. n. 10.

Testamentum quando est nullum ex hæredatione, aut mala filij præteritione, tunc operatur clausula codicillaris repetitionem fideicommissi venientibus ab intestato, ibidem num. 11.

Testamento rapti ex causa præteritionis filij nati an operetur, claus. Codicillaris vt bona per fideicommissum hæredi scripto sint restituenda, remissuè, ibid. n. 1.

Testamento rapti per querelam operatur, claus. Codicillaris, ibid. num. 13.

Testamento appositæ claus. Codicillaris operatur vt hæres ab intestato censeatur grauati disposita in testamento adimplere, ibid. n. 14.

Testamentum si est nullum vt pure intelligatur relictum esse fideicommissum, operatur, clausula Codicillaris, ibid. num. 15.

Testamentum valere facit, claus. Codicillaris eo casu, quo hæres moritur in vita testatoris, ibidem numero 23. pagina 23.

Testamentis appositæ, claus. codicillaris facit directam substitutionem sicut in fideicommissariam, ibidem numero 24.

Testamentum quando est nullum, quia spiritus incapax est substitutus, sustinentur ex claus. Codicillari legata etiam facta

Index rerum & verborum.

facta concubinæ, ibidem numero 35. pag. 14.
 Testamentum quando est nullum præteritione filij nihil operatur, claus. Codicillaris, ibid. num. 44.
 Testamento in quo turpis persona instituitur à fratre, vel sorore, & cæteri fratres, vel sorores sunt præteriti, nihil operatur, claus. Codicillaris, ibid. n. 45.
 Testamentum secundum ad impediendum quin reuocetur primum nihil operatur, clausula Codicillaris, ibidem num. 48.
 Testamentum ubi potest valere, vt testamentum nihil operatur, claus. Codicillaris, ibid. n. 49.
 Testamento de inofficio ubi agitur nihil operatur, claus. Codicillaris, ibid. num. 50.
 Testamento in inualido reuocatorio primi validi nihil operatur, claus. Codicillaris, ibid. n. 51.
 Testamentum vt valere faciat quoad pœnam appositam hæredi si contraueniat non operatur, clausula Codicillaris, ibid. num. 54.
 Testamentum nullum ob præteritionem posthumi an sustineat, claus. Codicillaris, remissiuè, ibidem num. 57.
 Testamenti appellatione venit quælibet vltima voluntas. Appel. 162. n. 1. p. 298.
 Testamenti appellatione continentur codicilli largè sumpto vocabulo, ibid. n. 2.
 Testamenti appellatione non venit contractus nisi improprie, & largo modo, ibid. c. 3.
 Testamento ad statum valet argumentum. Loco 111. num. 1. pag. 335. Et à testamento ad sententiam, ibid. n. 2. Et à testamento ad iudicium, ibid. n. 3.
 Testamento inter liberos ad testamentum ad pias causas non semper valet argumentum. ibid. num. 4.
T E S T A M E N T I prohibito si liberè concedatur testandi facultas, intelligitur iuris forma seruata. Dictione 190. n. 21. pag. 272.
T E S T A T O R si legauit fundum cum peculio, si legatum fundi erit nullum, erit etiam nullum in peculio. Dict. 75. n. 15. p. 219.
 Testator quando rocauerit agnationem filiorum suorum, tunc solum descendentes veniunt, non transuersales. Appel. 13. n. 13. p. 148.
 Testator quando suam voluntatem non bene explicauit, vel declarationem suæ voluntatis alteri commisit, recurritur ad arbitrium boni viri. Claus. 11. num. 3. pag. 15.
 Testatoris de mente clausulæ infolitæ non videntur scriptæ in testamentis. Claus. 73. n. 9. pag. 81.
 Testator ubi dixerit. Si decesserit sine veris filiis, tunc substitutus excluso monasterio admittitur. Appel. 99. num. 161. pag. 219.
 Testator quando hæredi grauato aliquid reliquisset, si monasterium ingrediatur, per substitutum excluderetur monasterium, ibid. n. 168.
 Testator vocans filios per nomen (suos) ad fideicommissum relictum sub conditione, videtur etiam sentire de natis post eius mortem, dummodo nascantur intra tempus purificatæ conditionis, ibid. n. 11. pag. 201.
 Testator si referat se ad iuris dispositionem, intelligit de iure municipali. Appel. 124. n. 4. p. 237.
 Testator præsumitur potius se conformare cum dispositione municipali, quam iuris communis, ibid. n. 5.
 Testator ubi reliquit fideicommissum Titio, & eius hæredibus in vita Titij tantum, tunc verbum (hæredibus) intelligitur de filiis. Appel. 113. n. 10. pag. 230.
 Testator ubi in præcedenti dispositione dum loquutus fuit de hærede vocauit solum descendentes hæredes, & postea mortuis instituit, & eorum filijs, & hæredibus substituat Titium, & eius hæredes, tunc non veniunt hæredes extranei Titij substituti, sed tantum descendentes, ibid. n. 12. & 13.
 Testator quando substituisset filio decedenti alios filios superstitibus, & eorum hæredes, intelligitur de hæredibus sanguinis, ibid. n. 14.
 Testator ubi substituit aliquem ex suis descendentes, vel coniunctim personam, & eius hæredes, intelligit de hæredibus sanguinis, ibid. num. 18. p. 231.
 Testator quando vocauit hæredes ex suo corpore descendentes, censetur solum vocasse hæredes sanguinis, ibid. n. 19. pag. 23.
 Testator ubi dixit quod bona transirent de hærede in hære-

dem, tunc exponitur de descendente in descendentem. ibid. num. 22.
 Testator quando vocauit quoscunque hæredes, vel quoscunque successores, tunc veniunt hæres in re certa, vel successor singularis, ibid. n. 29.
 Testator quando vocauit hæredes alicuius tertij iam defuncti, tunc dispositio restringitur ad primos hæredes, qui fuerunt cogniti testatori, ibid. n. 35. p. 232.
 Testator quando tacitè, vel expresse habuit mentem conferuandi bona in agnatione non veniunt fœminæ. Appel. 70. num. 14. pag. 175.
 Testator ubi vocauit filios masculos, & eorum descendentes, censetur repetere qualitatem masculinitatis in descendentes, ibid. n. 15. pag. 176.
 Testator quando fœminis descendentes prouidet de dotibus, tunc ille non veniunt in substitutione de descendentes, ibid. n. 16.
 Testator ubi vocauit masculos per lineam masculinam, seu virilem sexum descendentes vel solum descendentes ex linea masculina, masculi ex fœmina non veniunt, ibid. n. 18. 19. & 20.
 Testator quando habet filios vocando nepotes, censetur vocare nepotes ex filio. Appel. 163. n. 3. pag. 256.
 Testator non habens nisi nepotes ex fratre, de illis intellexisse credendum est, ibid. num. 4.
 Testator ubi substituisset his verbis. Et si aliquis dictorum filiorum, & hæredum decesserit. substituo alios superstitibus, solum veniunt filij primi gradus iam nominati. Appel. 255. n. 4. p. 296.
 Testator in suo testamento non potest apponere claus. Non obstantibus, &c. Claus. 82. n. 3. pag. 91.
 Testator quando dixerit, relinquo vxori meæ habitationem cum filiis meis, tunc præsumuntur illi relicta alimenta. Appel. 112. n. 4. p. 228.
 Testator quando vocasset masculos de familia, vel de illis tacitè sensisset, fœminæ non veniunt. Appel. 94. num. 19. pag. 193.
 Testator quando propinquiore fœminas exclusit instituendo masculos, & illis substituit filios, tunc solum masculi dicuntur vocati. Appel. 99. n. 63. p. 206.
 Testator ubi in alio testamento acceperit lineam pro transuersalibus, ita & in vltimo testamento dicendum est illum habuisse eundem sensum. Appel. 135. numero 9. pagina 243.
 Testator ubi constituit fideicommissum successuum, & duraturum in familia, non veniunt fœminæ appellatione familiz. Appellatione 94. numero vigesimo secundo pagina 193.
 Testator quando fœminas dotauit censetur illas excludere à fideicommissis relicto familiz. ibid. n. 23.
 Testator quando in prima substitutione vocat filios vnus, in secunda verò vocat liberos alterius cum additione verbi (vt supra) tunc in secunda censetur intellexisse de filiis prout fecit in prima. Appel. 130 n. 6. pag. 240.
 Testator quando vocat liberos cum aliqua qualitate restrictiua ad filios, intelligitur vocare liberos primi gradus, non autem vltiores, ibid. n. 8.
 Testator quando verbo (liberis) adiecit verba (meis; vel suis) censetur vocare liberos immediatè, & sic primi gradus, ibid. n. 9.
 Testator quando in substitutione fecit mentionem de liberis, & descendentes, tunc dicitur intellexisse de liberis primi gradus, ibid. n. 14. p. 240.
 Testator quando in vna parte testamenti fecit mentionem de liberis, & descendentes, & in alia simpliciter vocauit liberos, tunc non comprehenduntur nisi liberi primi gradus, ibid. n. 15.
 Testator ubi vocauit filios masculos, tunc filiz non veniunt, nec dicuntur vocatæ etiam post masculos. Appel. 99. n. 58. pag. 205.
 Testator quando in vna parte testamenti vocauit masculos, si in alia parte fecit mentionem de filiis, eorum appellatione veniunt filiz, quando non sunt coniecturæ in contrarium, ibid. n. 59. pag. 206.
 Testatoris ex voluntate præsumitur potius quam ex capite notarij apposita clausula Codicillaris. Claus. 21. numero 3. pag. 21.
 Testatoris voluntas vt omni modo valeat operatur, claus.

Index rerum & verborum.

- claus. Codicillaris, ibidem numero 36. pag. 24.
- Testator** si dixisset (si sine liberis decesserit, non secundum iuris interpretationem) tunc conditio substitutionis non deficit quamvis grauatus monasterium sit ingressus. Appel. 99. n. 164. pag. 219.
- Testator** si ita prohibeat (ne ipse hæres meus bona alienet) talis prohibitio non comprehendit hæredem hæredis. Dict. 177. n. 8. pag. 262.
- Testator** ubi reliquit fideicommissum suis familiaribus, veniunt ij, quos testator circa se, & sui cultus gratia tenebat continuos commensales domi suæ. Appel. 96. num. 2. pag. 195.
- Testator** si legauit vxori victum, & vestitum, ita tamen quod teneatur bene regere & gubernare, legatum victus, & vestitus censetur restrictum, & limitatum per verba (regere, & gubernare) Dictatione 183. numero 4. pagina 266.
- Testator** ubi apposuit clausulam quod promittebat testamentum non reuocare, & si illud reuocasset, talis reuocatio non valeret, nisi in illo certa verba apponantur, tunc non censetur per secundum reuocatum nisi verba illa sint in eo inserta, aut sit expressa mentio facta de illa clausula. Claus. 43. n. 9. pag. 52.
- Testator** si pro vna parte substituit causam, & pro alia parte aliquem priuatum, grauato proficiente postea in Religionem capaci, si causæ illæ substituit non sint re vel verbis coniunctæ monasterium succedet in eam partem causæ profanz priuati, & causa pia succedet in suam. Appel. 99. n. 141. p. 215.
- Testator** ubi vocauit descendentes masculos non admittuntur sceminx. Appel. 70. n. 11. p. 175.
- Testatore** ad legem validum est argumentum. Loco 112. n. 1. pag. 335. & à testatore ad statutum, ibid. n. 2. & à testatore ad contrahentem, ibid. n. 3.
- TESTIMONIA** veniunt appellatione instrumentorum. Appel. 119. n. 4. p. 235.
- TESTES** deponentes in verisimilia præsumuntur falsi. Axiom. 223. n. 8. p. 339.
- Testis** si dixerit vnum, & postea diceret immo sic, tunc vltimum dictum valebit, & non dicitur vacillare, sed se statim correxisse. Dict. 151. n. 2. p. 211.
- Testes** ubi à contrarietate, & falsitate excusantur, actuum pluralitas præsumitur. Axiom. 19. n. 14. p. 112.
- Testes** nulliter examinantur ex defectu iurisdictionis ante refectionem expensarum stante claus. Reffectis expensis. Claus. 132. n. 13. p. 139.
- Testes** singulares probani ubi agitur de modico præiudicio. Axiom. 151. n. 6. p. 97.
- Testes** deponentes quod quis possedit per annum, intelligitur per annum perfectum, & integrum. Dict. 250. numero 4. pag. 296.
- Testibus** potest probari aliquem fuisse constitutum procuratorem in rem suam. Claus. 71. n. 15. pag. 79.
- Testes** deponentes per dict. In circa, an & quando probent, ostenditur. Dict. 154. n. 7. p. 254.
- Testes** duo contrarii deponentes per dict. In circa, quomodo possint redigi ad concordiam, ostenditur, ibid. n. 8.
- Testis** si dicat quod Titius possedit per plures, & plures annos, intelligitur de quatuor propter geminationem. Dict. 265. n. 2. p. 302.
- Testis** deponens per dict. Ultra nihil probat. Dict. 428. num. 7. pag. 381.
- Testis** debens deponere de certo tempore si addat dictionem vel circa, non probat. Dict. 57. n. 11. p. 212.
- Testes** etiam plures si deponant Titium promississe, non præsumitur stipulationem interuenisse. Dict. 290. num. 3. pag. 315.
- Testibus** duobus in specie magis creditur quam mille in genere deponentibus. Axiom. 107. n. 14. p. 70.
- Testes** interrogandi ac repetendi tam ex se quam ex officio vt censeatur iudici data facultas operatur claus. Summarie, &c. Claus. 176. n. 13. p. 177.
- Testis** deponens per verbum Credit, non affirmat nisi addat causam sufficientem. Dict. 72. n. 3. p. 217.
- Testium** appellatione continentur instrumenta. Appel. 263. n. 1. p. 298. Quia à testium depositione ad instrumentum valet argumentum. Loco 113. n. 1. pag. 336.
- Teste** ad notarium valet argumentum. Loco 113. n. 2. pag. 336.
- Item à teste ad accusatorem, ibidem numero 3.
- TESTIFICANTES** variè per dict. Post, gratia contrarietatis euitandæ quomodo concordandi, ostenditur. Dict. 270. n. 10. 11. & 12. p. 305.
- THEATINI** participant de priuilegiis Mendicantium. Appel. 147. n. 37. p. 249.
- THORAX** scorticus non continetur appellatione armorum. Appel. 25. n. 3. p. 155.
- TITIVVM** non habens, seu habens ab eo, cui ius conferendi non competit, dicitur intrusus. Claus. 50. num. 5. pag. 59.
- Titulo** nouo superueniente potest quis continuare suam possessionem de facto, mutato solum primo iure, & titulo possessionis. Claus. 150. n. 6. pag. 150.
- Titulum**, & possessionem inhærit claus. Sublata, &c. Claus. 175. n. 24. p. 174.
- TIT. quod quisque** iuris in alterum statuit, ipse eodem iure statuat, non habet locum stante claus. Morus proprii. Claus. 79. n. 28. pag. 87.
- TOTALITATEM** importat etiam improprietate, possessione, vel usufructu, claus. Pleno iure. Claus. 101. n. 5. pag. 115.
- TOTALITER.** Hæc dictio vniuersalis est. Dict. 406. n. 1. p. 373. significat idem quod in totum, ibidem num. 2. Et denotat integritatem, ac plenitudinem quandam, ibidem num. 3.
- TOTIES, QVOTIES, &c.** Hæc clausula intelligitur quoties opus fuerit, & donec opus fuerit. Claus. 180. numero 1. pagina 181. Denotat regulariter infinitatem, ibidem numero 2. In compromissis apposta restringitur ad duas vices tantum, & non plus, ibidem numero tertio. In retrouenditione non operatur ultra triginta annos, ibid. num. 4.
- TOTVM** continet singulas partes, quia in integrali toto comprehenditur quælibet eius pars, quando illæ singulæ partes sunt indiuisæ, Axiom. 220. numero primo, pagina 133.
- Totum** qui dicit nihil excludit. Axiom. 168. numero primo, pag.
- Torum** refertur ad vnum integrum consistens ex suis partibus omnibus. Dict. 407. n. 2. p. 373.
- Torum** continet suas partes, quando sunt indiuisæ, secus quando torum constituens in partes diuersas est distinctum & diuisum, ibid. n. 3. pag. 373.
- Torum** importat quod illud quod debet fieri sit faciendum sine diminutione alicuius partis, quæ comprehendere quomodolibet posset, ibid. n. 4.
- Torum** concludit omnia, & nihil indecisum relinquit, ibid. num. 5.
- Totum** est dictio vniuersalis, & significat totaliter circa eandem rem. Dict. 407. n. 1. p. 373.
- Toto** ad partem validum est argumentum quando est eadem ratio, secus ubi diuersa militat. Loco 114. num. 1. 2. & 3. pag. 336.
- Torum** vnicuique attribuit claus. In solidum. Claus. 72. n. 14. pag. 80.
- TRACTA** grani venit appellatione Regalium. Appel. 232. n. 7. p. 284.
- TRACTANS** de damno vitando bene vitur suo priuilegio contra pariter priuilegium tractantem de lucro captando. Axiom. 190. n. 3. p. 116.
- TRACTVM** temporis successuum significat, dict. Quousque. Dict. 340. n. 2. p. 348.
- Tractum** ad futura non habet, dict. Idem, sed refertur tantum ad præcedentia. Dict. 143. n. 2. p. 248.
- Tractum** in futurum habet dict. Semper. Dict. 361. numero 5. pag. 355.
- TRANSACTIO** venit appellatione alienationis. Appel. 14. num. 8. pag. 50.
- Transactio** ad arbitramentum seu compromissum, & contra valet argumentum. Loco 15. n. 1. pag. 336.
- Transigere** vel pacisci non potest procurator cum libera, &c. Claus. 35. n. 26. pag. 37.
- TRANSFERENTES, &c.** Hæc clausula importat actionem vilem, & directam. Claus. 181. numero 1. pagina 181. Posita in instrumento venditionis ad fauorem emptoris operatur vt omnes actiones, quæ erat penes venditorem efficiantur inefficaces quoad ipsum, ibid. num. 2. Apposita in com

Index rerum & verborum.

in contractu facit illum censualem quando sunt translata omnia iura licet partes eum emphyteuticum appellent, ibid. num. 3.

Transferendi pensionem facultas, vide facultas transferendi pensionem.

TRANSLATARIUS relevatus ab onere iustificandi gratiam transferentis quando ipse transferens fuit in longissima quasi possessione exigendi pensionem. Claus. 162. n. 12. pag. 162.

TRANSLATIO pensionis debet fieri coram persona in dignitate constituta, ac proinde coram Canonico Cathedralis Ecclesie, non autem Collegiatæ. Claus. 181. num. 9. pag. 182.

Translatio pensionis potest fieri per procuratorem, ibidem num. 10.

Translatio monachi professi ad strictiorem Religionem, quæ sit de licentia sui Prælati, intelligitur de Prælato immediato. Appell. 115. n. 5. p. 177.

TRANSVERSALIS veniunt appellatione feminis quando dispositio testatoris non poterat verificari in descendibus. Appell. 139. n. 3. pag. 189.

Transversales improprie continentur appellatione progeniei. Appell. 122. n. 2. p. 178.

Transversales veniunt appellatione styptis si testator vocavit omnes de stypte & non exant descendentes, aut si in descendibus verificari dispositio non potuit. Appell. 150. n. 2. pag. 194.

Transversales non continentur quando testator dixisset quod bona non conferrentur in linea ipsius testatoris. Appell. 117. n. 3. pag. 143.

Transversales non veniunt quando vocati essent, qui sunt ex linea Titij, vel vocata esset linea hæredis, vel linea Titij, seu linea recta, ibid. n. 4.

Transversales veniunt ubi vocata esset linea domus hæredis, vel Titij, ibid. n. 5.

Transversales veniunt ubi linea masculina vocata esset, ibid. num. 8.

Transversales de familia veniunt appellatione familie quando dispositio facta ad favorem familie non potest verificari in descendibus. Appell. 94. n. 4. pag. 191. vel quando testator habuit rationem ipsius familie, non personarum, & quando testator prius vocasset descendentes, & in defectum descendendum vocasset proximiores de familia, & quando esset vocata familia, & agnatio, ibidem num. 6. 7. & 8.

TRITICO ad decimas validum est argumentum, quia decima est tributum animæ. Loco 116. numero primo, pagina 336.

TRITICUM in specie sumptum distat ab aliis speciebus, etiam si arista contineantur, ut hordeum, siligo, & similia. Appell. 264. n. p. 298.

Tritico legato solum continetur ipsum in specie, non autem hordeum, nec alia quæ aristam continent, ibidem numero 1.

Tritici mentio quando fit in stipulationibus, & contractibus debet intelligi secundum communem loquendi usum de tritico in specie, ibid. n. 3.

Tritici appellatione si in genere sumatur, & secundum latiore significationem venit quicquid in area teritur, & propterea continetur non solum hordeum, far, & siligo, sed etiam milium, ibid. n. 4.

TRILLA erat vasis genus, quo aqua ac etiam vinum traiciebatur ex vno vase in aliud. Appell. 253. numero 4. pag. 295.

TV Est dictio personalissima, & non tantum relativa, sed demonstrativa ad oculum. Dist. 411. n. 1. p. 375.

TV Hæc dictio denotat temporis extremitatem, & conditionem importat. Dist. 408. numero 1. pag. 373. Importat idem quod casu, ibid. numero 2. Non potest tamen importare tempus aliud præter illius extremitatem, & sufficit quod momento eodem conditio verificetur, licet non dureret, ibidem numero quarto. Respectu temporis non semper est terminatè accipienda, ibidem numero 5. Et demonstrativa temporis, seu declarativa rei, cui adicitur, ibidem numero 6. Et restrictiva, & restringit dispositionem ad tempus, & casum expressum, & prohibet extensionem ad alium casum omissum, ibidem numero 7. Exclusivè quando fit, ostenditur, ibidem numero 8. pag. 374. Non excludit

casus similes, si mens non repugnat disponentis, ibidem numero 9. Demonstrativa, & declarativa stat, non autem restrictiva si ponatur si aliqua dictione taxativa, ibidem num. 10.

Tunc & eo casu, &c. Hæc claus. magis operatur quam dictio tunc sola. Claus. 182. numero primo, pagina 182. Et restrictiva, & limitativa dispositionis ad casum expressum, ibidem numero secundo. Non impedit extensionem, quæ fit ex conjecturata mente testatoris, ad casum qui sit similis expresso, ibidem numero tertio. Iuncta substitutioni per testatorem est apta comprehendere varios casus, ibidem numero quarto. Iuncto fideicommissio operatur ut restringatur dispositio ad casum expressum, ibidem numero quinto. Adiecta dispositioni conditionali denotat extremitatem temporis, ibidem numero sexto. Non excludit casus similes, si mens testatoris non repugnet, ibidem numero septimo. Apposita substitutioni vulgari censetur excludere omnes alios casus non expressos, qui alijs veniant in dispositione, ibidem numero nono, pagina 183. Si adiciatur morti plurimum debet verificari morte tantum, ibid. num. 10.

TVRPIVDINEM, vel, dolum suum allegans non auditur. Axiom. 221. n. 1. pag. 131.

Turpitudinem patris allegans filius non auditur, ibidem numero 2.

Turpitudinem defuncti allegare non potest eius hæres, ibid. num. 3.

Turpitudinem suam allegare vnicuique licet, ubi agitur de periculo animæ, ibid. num. 5.

Turpitudinem suam allegare licet, ubi quis tractat de damno vitando contra alterum tractantem de lucro capiendo, ibid. n. 6. pag. 154.

Turpitudinem suam potest quis allegare contra socium participem, ibid. num. 8.

Turpitudinem suam potest quis allegare, ubi & per partem confessata, detecta, vel probata, ibid. num. 9.

Turpitudinem suam potest quis allegare in criminalibus se defendendo, ibid. n. 10.

Turpitudinem suam per modum reorquutionis in civilibus potest quis allegare, ibid. n. 11.

TV Ejicitur, quam non admittitur hospes, ibidem num. 12.

TV Appellatione venit ædificium sursum levatum suæ conditis substantia. Appell. 265. numero primo, pagina 298.

TV Ad syadicum, & ad omnes alios administratores valet argumentum. Loco 117. numero primo, pagina 336. Item à tutore suspecto ad iudicem Ordinarium suspectum, ibid. num. 2.

TV Hæc dictio denotat dominium, Dist. 411. numero 1. pag. 375.

V

VACANDI vno modo expresso non venit alijs. Claus. 172. num. 1. pag. 169.

Vocandi modus omnino falsus quando expressus sit non operatur, claus. sine præmisso, &c. ibid. n. 13.

VACANTIA bona veniunt appellatione spoliatorum. Appell. 147. n. 4. pag. 291.

VACATIO in Curia debet exprimi, & non tollitur per claus. Etiam si generaliter, vel specialiter sit reservatum. Claus. 155. n. 1. p. 61.

Vacatio per mortem, & per resignationem æquiparantur. Claus. 172. n. 7. pag. 169.

Vacationem apud sedem, & per priuationem, ac per resignationem capit claus. Siue præmisso, &c. Claus. 172. num. 2. 5. & 6. pag. 169. Quia beneficium dicitur vacare non solum per mortem, sed per renunciationem, & depositionem. Appell. 266. n. 2. pag. 299.

Vacationem inductam per reg. de infirmis non capit claus. Sue præmisso, &c. obtenta à resignatario. Claus. 172. num. 10. pag. 169.

Vocationis appellatione venit omnis vacatio, seu vacationis casus. Appell. 266. n. 1. pag. 299.

Vocationis appellatione ubi nullus vacationis modus exprimitur in dispositione, comprehenditur omnis vacationis casus etiam in materia poenali, & odio sa, ibidem numero 3.

VACAM

Index rerum & verborum.

- VACCAM** pregnantem qui vendit quando censetur vendere foetum, seu vitulum lactantem, ostenditur. *Ap. 90. n. 6. p. 189.*
- VAGINAM** & quando veniant appellatione armorum. *Appel. 35. n. 6. p. 155.*
- VALIDITAS**, vel modus, per quem actus valere potest, si non est expressus cum aliis modis ineptis, non operatur claus. *Omni meliori modo, &c. Clausula 95. numero 32. pag. 108.*
- Validitatem** & sanationem circa defectum intrinsicum operatur claus. *Ex certa scientia & de plenitudine potestatis, Claus. 59. n. 15. pag. 65.*
- Validitatem** in praelegato nullo operatur claus. *Omni meliori modo, &c. Clausula nonagesima quinta, numero 48. pag. 108.*
- VALLEIS VMBROSIS** monachi participant de privilegiis Mendicantium. *Appel. 147. numero decimo nono, pagina 248.*
- VALOR** licet regulariter sufficienter probetur per publicam vocem & famam, hoc tamen non procedit quando agitur de effectu iustificationis, claus. *Dummodo remaneant centum pro Rectore. Claus. 47. numero tertio, pagina quinquagesima sexta.*
- Valor beneficii** quando Papae fuit narratus, & ex reservatione pensionis appareat illa centum pro Rectore non remanere non operatur, claus. *Dummodo remaneant centum, &c. ib. n. 11. p. 57.*
- VASA** vinaria, dolia, & torcularia non veniunt fundo vendito. *Appel. 106. n. 9. p. 155.*
- Vasa** znea salientis aquae non veniunt appellatione supellectilis. *Appel. 153. n. 13. p. 195.*
- Vasa** murrhina, & cristallina continentur appellatione supellectilis, *ibid. n. 1.*
- VASSALLI** & feudatarius maiorem iurisdictionem in feudo habere non potest, quam habeat dominus, qui inuestiuit. *Axiom. 64. n. 3. p. 42.*
- Vassallus** ut feudum alienare possit etiam inconsulto domino operatur claus. *Et quibus dederit. Claus. 57. numero 6. pagina 62.*
- Vassallum** in libera facultate alienandi simpliciter & absolute non ponit claus. *Et quibus dederit, sed tunc demum quando alienatio fit in personam gratam, ibidem numero 10.*
- Vassallo** ad libertum valet argumentum. *Loco 118. numero 1. pag. 336.*
- VBI**. Hae dictio localiter, & temporaliter stare potest. *Dict. 413. n. 1. p. 375. Conditionem facit, & importat idem quod si. ibidem numero secundo. Inclusiva est, ibidem numero 4.*
- VBIQUE**. Hae dictio vniuersalis est, apta comprehendere omnia loca vniuersaliter, & importat in omni tempore, & in omni casu, & sine vlla distinctione. *Dict. 413. n. 1. p. 376.*
- VBIQUE**. Hae dictio accipitur pro quocumque loco, idoneo scilicet, *ibid. n. 2.*
- VBI**. Hae dictio multipliciter ponitur, & stat secundum subiectam materiam, aliquando stat copulatiue, interdum accipitur pro disiunctiua. *Dict. 414. ex numero primo, pagina 376.*
- VICTIO ALIBVS**, & gabellis ad collectas valet argumentum. *Loco 119. n. 1. p. 336.*
- VBI**. Hae dictio de sui natura non solet poni nisi inter diuersa idem importantia, seu parum distantia. *Dict. 415. numero primo, pagina 376. Alternatiua est etiam in se habens implicationem, ibidem numero secundo. Disiunctiua est quoad verba, & quoad effectum, ibidem numero tertio, pagina 377. Copulatiue sumitur pro Et, quando ponitur inter genus, & speciem, ibidem numero quarto. Declaratiue sumitur pro id est, quando ponitur inter duas definitiones idem significantes, ibidem numero quinto. Importat idem quod etiam quando ponitur vni soli, ibidem numero sexto. Interdum ponitur pro saltem, nonnumquam accipitur pro vt, ibidem numero septimo & octauo. Augmentatiue quandoque ponitur, & aliquando correctiue, ibidem numero nono & decimo. Denotat ambiguitatem seu obscuritatem, *ibid. n. 11.**
- Vel** circa. Hae dictio intelligitur de modico temporis intervallo, & ad summum importat sex menses. *Dict. 416. numero primo, pagina 377. Adiecta mensurae in venditione*
- ne** quantitatis facit totum venire, *ibide numero 2.*
- VBIQUE** quis non creditur: quod non potest. *Axiom. 130. n. 2. p. 141.*
- VELLEIANI** beneficium competens mulieri tollitur per claus. *Renuncians, &c. maxime quando obligat se pro tutela. Claus. 133. n. 4. p. 140.*
- Velleiani** privilegio mulier gaudere potest etiam si ei renuntiet in iudicio, *ibid. n. 5.*
- VBIQUE**. Hae dictio est explicatiua, & exemplificatiua, ac expressiua veritatis. *Dict. 417. numero 1. & 2. pagina 378. Importat aliquando similitudinem, & ponitur pro sicut, ibid. n. 3. & 4.*
- VENDENS** cum pacto redimendi vsque ad diem natalis proxime includit ipsum diem natalis. *Dict. 437. numero 3. pag. 385.*
- Vendens** gabellam non censetur vendere contra seipsum vt teneatur. *Axiom. 106. n. 4. p. 136.*
- VENDITIO** naturaliter de vera venditione, non autem de ficta vel simulata interpretari debet. *Dict. 418. numero 1. pag. 378.*
- VENDITIONIS** instrumentum confirmare dicitur, qui illius virtute accipit rei venditae possessionem, & exinde fructus percipit. *Claus. 104. numero decimo quarto, pagina 119.*
- Venditionis** in testamento posita, claus. *Transferentes, &c. ad fauorem emptoris operatur vt omnes actiones, quae erant penes venditorem efficiantur inefficaces quoad ipsum. Claus. 181. n. 2. p. 181.*
- Venditionem** immunem ab omni alia obligatione, ac proinde a pacto redimendi importat, dictio *Liberè. Dict. 190. n. 5. p. 371.*
- Venditionis** in materia verbum, *Do*, accipitur pro tradere. *Dict. 52. n. 2. p. 136. Et venditionem propriam aliquando importat, ibid. n. 3.*
- Venditio** quod censetur in dubio facta ad corpus, etiam si mensura sit specificata & contractus dubius operatur clausula *Ad habendum. Clausula quarta, numero decimo tertio, pag. 5.*
- Venditionem** ratam habere dicitur ille qui petit pretium in ea promissum. *Claus. 104. numero decimo quinto, pagina 119.*
- Venditioni** apposita, claus. *Cum iuribus, & pertinentiis, &c. intelligitur de iuribus, quae sunt de natura rei venditae, non autem alterius naturae. Clausula 34. numero 1. pagina 35.*
- Venditionis** appellatione venit cessio, datio in solutum, & omnis contractus per quem dominium transfertur. *Appel. 167. n. 1. p. 199.*
- Venditione** prohibita prohibetur datio in solutum, & permutatio, ac donatio, nisi verbum venditio proferatur in materia stricta, seu in materia in qua datur certa forma, *ibidem numero secundo.*
- Venditionis** appellatione si fiat mentio de pretio non venit alius contractus, *ib. n. 3.*
- Venditio** in dubio iudicatur vbi de pretio facta est mentio, *ib. num. 5.*
- Venditionis** appellatione non veniunt aliae alienationes quando prohibita est venditio sine licentia tutoris, *ibid. num. 6.*
- Venditionis** appellatione in materia statuti de illa loquentis venit venditio valida ex qua dominium transfertur de venditore in emptorem, non simulata, *ibidem numero 7.*
- Venditione** ad locationem valet argumentum. *Loco 120. n. 1. pag. 336.*
- VBIQUE** licet per clausulam constituti liberetur a traditione iuris, non tamen liberatur a traditione facti. *Claus. 31. n. 15. p. 32.*
- VBIQUE** ab intestato quod censentur tacite vocati operatur, clausula *Codicillaris. Clausula 21. numero 25. pag. 23.*
- Venientes** ab intestato secundum gradus praerogatiuum veniunt appellatione suorum. *Appel. 157. numero secundo, pag. 196.*
- VBIQUE** sunt intelligenda non secundum quod sonant, sed secundum mentem, & intentionem proferentis. *Axiom. 113. n. 1. p. 134.*
- Verba** sunt signa, & testimonium mentis nostrae, *ibidem. n. 2.*

Verba

Index rerum & verborum.

Verba debent inferuire intentioni, & non intentio verbis, ibidem n. 3.

Verba sunt intelligenda, & interpretanda secundum propriam significationem, ibidem n. 4.

Verba debent intelligi quatenus propria eorum significatio patitur, ibidem n. 5.

Verba sunt intelligenda secundum materiam de qua loquuntur contra propriam significationem, nisi materia subiecta aliud suadeat, ibidem n. 6.

Verba debent intelligi secundum communem usum loquendi, ibidem n. 7.

Verba debent intelligi secundum subiectam materiam, & naturam actus, seu contractus, Axiom. 22. numero octauo, pagina 135.

Verba dubia impropriari debent, ut conueniant materiz, ibidem n. 9.

Verba debent intelligi cum effectu, ibidem numero decimo.

Verba debent aliquid operari, & non debent esse superflua, ibidem n. 11.

Verba debent aliquid operari etiam in odiosis & penalibus, ibidem n. 14.

Verba in privilegiis non debent esse superflua, ibidem numero 15.

Verba rescriptorum non debent esse superflua, ibidem numero 16.

Verba in statutis debent potius impropriari ut operentur aliquid quam quod sint superflua, & sine effectu, ibidem numero 17.

Verba in legibus interpretandis non debent esse superflua, ibidem n. 18.

Verba testamentorum, iuramenti, & attestationum non debent esse superflua, ibidem numero 19. 20. & 21. pagina 136.

Verba potius ad impropriam significationem trahi debent quam ut sint superflua. Axiom. 22. numero 11. pagina 136.

Verba dispensationis non debent esse superflua, ibidem numero 21.

Verba dubia in potiori significatu sunt accipienda, & secundum sensum grammaticalem, ibidem numero vigesimo quinto.

Verba dubia, quæ habent varium significatum debent intelligi in eo significatu, qui est aptior, ibidem numero vigesimo sexto.

Verba in dubio sunt interpretanda naturaliter proprie, & verè, non autem accidentaliter, ciuilitè, & fictè, ibidem num. 27.

Verba impropriantur quando natura rei illis repugnat, & ut bonus quis dicatur, ut sustineatur libellus, & ad tollendam contrarietatem ne tertio praiudicetur, seu ad euitandum absurdum, ibidem n. 28.

Verba sunt intelligenda simpliciter, & non secundum quid, ibidem num. 29.

Verba dubia debent intelligi secundum naturam rei, cui adiciuntur, ibidem n. 30.

Verba debent intelligi per prius, & non per posterius, ibidem num. 31.

Verba clara non admittunt interpretationem, nec voluntatis coniecturam, ibidem n. 32.

Verba ubi non conueniunt, dispositio non habet locum, ibidem num. 33.

Verbo quod quis non expressit mente non videtur cogitasse, ibidem n. 34.

Verba dubia contra proferentem sunt interpretanda, ibidem num. 35.

Verba generalia generaliter sunt intelligenda etiam in penalibus, odiosis, & correctoriis, ibidem numero 36. & 37.

Verba quantumuis generalia debent restringi ad rationem & causam, propter quam fuerunt promissa, ibidem numero 38.

Verba generalia restringuntur ad vitandum absurdum, ibidem numero trigesimo nono. Et secundum subiectam materiam, ibidem numero quadagesimo. Et ad habilitatem, ibidem numero quadagesimo primo. Et ne tollatur ius tertij, ibidem numero 42. Et secundum naturam, & potestatem loquentis, & non vltra, ibidem n. 44.

Verba generalia quando restringuntur ex verisimilitudine, ibidem n. 45.

Verbis subtiliter non est dialecticandum, ibidem numero 46.

Verba non sufficiunt vbi opus est facto, ibidem numero quadagesimo septimo.

Verba præcedentia declarant sequenda, & è conuerso, ibidem num. 48.

Verba geminata magis operantur, ibidem numero quadagesimo nono.

Verba clausula ad habendum intelliguntur secundum quod infra disponunt, & secundum subiectam materiam. Clausula 4 numero 30. pag. 60.

Verba superflua & inania solent stomachari prudentes. Axiom. 28. n. 2. pag. 25.

Verba trahuntur ad mentem, & rationem, non è contra. Axiom. 148. n. 2. p. 95.

Verba indefinita, vide verbo indefinita.

Verba de vulnere, amicitia, febre, & similibus deponentia, debent intelligi simpliciter, & non de modica. Appel. 278. num. 2. p. 303.

Verba in contradicibus à communi loquendi usu interpretationem accipiunt. Appellatione 29. numero 36. pagina 205.

Verba libelli ut impropriantur ad deseruiendum intentioni libellantis operantur, clausula 105 & initium ministrari, &c. Clausula 76. n. 12. p. 83.

Verba impropriando quod potius actio competens apta sit intentata, quam conclusio inepta operatur, clausula Omni meliori modo, &c. Clausula nonagesima quinta, n. 24. pag. 107.

Verba geminata operantur quod nihil potest opponi. Axiom. 105. n. 19. p. 67.

Verba generalia numquam trahuntur ad ea, quæ disponentibus sunt impossibilia. Axiom. 106. numero quinto, pagina 68.

Verba importancia tractum successuum ubi adfunt, non sufficienti semel adimplere, sed requiritur adimplementum usque ad finem. Clausula 16. n. 5. p. 18.

Verba impropriantur, & intelliguntur eo modo, quo possunt ad euitandum absurdum. Axiom. 2. numero quarto, pag. 4.

Verba quando proferuntur ab eo, qui habet potestatem faciendi, licet sonent in fictionem, quod scilicet habeatur protali, tamen faciunt verè talem. Axiom. 97. numero 3. pag. 61.

Verba vniuersalia geminata habent vim Clausula 154. n. 3. p. 183.

Verba directa vs obliquentur operatur clausula Codicillaris. Clausula 21. n. 1. p. 23.

Verba quæ possunt includere, & excludere in contradicibus, semper excludunt quando tendunt ad obviandum Dict. 43. n. 10. p. 385.

Verba legis cui non conueniunt non conueniunt eius dispositio. Axiom. 136. n. 8. p. 86.

Verba verè, & naturaliter in conditionibus oportet intelligi. Appel. 99. n. 16. p. 101.

Verba (ad sexcentium duraturam) inducunt obligationem annuam ipso sexcentio durante. Clausula 16. numero tertio, pag. 18.

Verbum (à nobis) est personale. Clausula 90. numero secundo, pag. 101.

Verba (à nobismetipsis) sunt personalissima, ibidem num. 8. pag. 102.

Verba (cassata, & irritata omne aliud testamentum) non derogant primo habenti clausulam quod non possint derogari nisi sub certa forma, nisi addatur, etiam si contineat clausulam derogatoriam. Clausula quadagesima tertia, n. 10. p. 34.

Verba (continuo amittat) denotant ipso iure. Dict. 24. n. 7. pag. 216.

Verba (cuiusvis ex nominatis) important in substitutione reciprocam. Dictatione septuagesima tertia, numero quarto, pagina 27. Et in substitutione reciproca important ut necessario contineatur compendiosa annexio & in singulas sit facta substitutio. Dict. 325. n. 5. p. 341.

Verbum (debet) non importat præceptum, quando adiungitur paruicula importans consilium. Dict. 77. n. 11. pag. 122.

k Verba

Index rerum & verborum.

- Verba** (deficiente linea fœminina) comprehendunt tam casum mortis filiarum præmorientium, quam non existentium. Dict. 83. n. 2. p. 253.
- Verbum** (Do) improprie accipitur si apponatur in contractu de cuius natura non est transferre dominium. Dict. 92. n. 4. pag. 226.
- Verbum** (duraturum) inducit perseverantiam actus. Claus. 16. n. 5. p. 18.
- Verbum** (defendere) denotat alterius causam tueri. Dict. 81. num. 1. p. 223.
- Verba** (& si plus valet, donat) in venditione posita captiosa sunt. Claus. 58. num. 3. p. 61.
- Verbum** (hæres) quando restringeretur ad descendentes, tunc & descendens in re certa institutus veniret. Appell. 213. numero 30. pagina 231.
- Verba** (infrascriptos hæredes) important solum illas personas, quæ oculis corporeis legi & discerni possunt ex inspectione testamenti. Dictatione 162. numero secundo, pag. 257.
- Verba** (maior natu) ostendunt disponentem intellexisse de seniore, & ætate maiore. Appell. 137. numero secundo, pag. 243.
- Verbum** (mandare) intelligi debet de coactione. Dict. 196. n. 1. pag. 274.
- Verba** (non aliis, &c.) regulantur tanquam geminata, & sunt multum præcisa & non recipiunt aliquam modificationem. Claus. 81. n. 2. p. 89.
- Verba** (omnimoda dispositio) sunt generalia, & comprehendunt quamlibet dispositionis speciem. Dict. 238. num. 1. pag. 288.
- Verba** (per quæ nostra concessio impediri posset) addita clausulæ Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c. Non tollunt obstacula dilatoria, sed tantum impeditiva. Claus. 84. n. 3. pag. 97.
- Verbum** (pertineat) nunquid sit directum, vel obliquum, remissivum. Dict. 237. n. 5. p. 299.
- Verbum** (promisit) in instrumento appositum significat partes fuisse præsentis. Dictatione 290. numero quinto, pagina 315.
- Verbum** (possum) quomodo & qualiter intelligatur, ostenditur. Dict. 268. p. 303.
- Verba** (plus minùsve) nihil addunt, nihilque imminuunt de confessione nisi aliud probetur. Dict. 264. numero tertio, pag. 301.
- Verba** (quævis persona) comprehendunt vniuersitatem, quæ est persona ficta. Dict. 315. n. 4. p. 341.
- Verba** (quod Iudex prius pronunciet super nullitate, &c.) ad illum instruendum posita sunt, ita vt non vitietur sententia si aliter faciat. Dictatione 286. numero quarto, pagina 312.
- Verbum** (relinquo) trahitur aliquando ad actus inter vivos. Dictatione 346. numero secundo, pagina 350. Et quod in testamentis importat institutionem operatur claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. numero trigesimo quinto, pagina 108.
- Verba** (si ita est dispensetis) inducunt formam, & solemnitatem. Claus. 154. n. 4. p. 153.
- Verbum** (succedat) intelligitur ab intestato. Dict. 100. num. 1. pag. 367.
- Verba** (successoribus quibuscumque) apta sunt recipere interpretationem absque præiudicio vocatorum descendentium in antiquis inuestituris. Claus. 113. num. 9. pagina 124. Et intelligenda sunt de successoribus personis legitimis, & non prohibitis, ibidem num. 10. p. 125.
- Verbum** (superstes) habet vim expressionis proprii nominis, & ad filios primi gradus iam nominatos est restrictum, nec extenditur ad nepotes. Appell. 99. numero 115. pagina 112.
- Verba** (tam per testamentum, quam per donationem) quid importent, ostenditur. Dictatione 399. numero octauo, pagina 370.
- Verba** (volo te ducere in vxorem) non operantur matrimonium de præsentis. Dict. 436. n. 12. p. 384.
- Verbum** vnum secundum diuersos effectus habet diuersas significationes. Axiom. 80. n. 8. p. 51.
- Verbum** quodcumque etiam minimum debet operari. Axiom. 222. n. 13. p. 136.
- Verbum** nullum in dispositione hominis debet esse superabundans, & sine ministerio operandi, ibidem num. 13.
- V x x x.** Hæc dictio fictionem omnem excludit, & interdum idem importat quod proprie. Dictatione 419. num. 1. pag. 378.
- V x x i c a t i o** eius quod per dict. Forfan, Forfitan, & Fortassis, asseritur, non est necessaria cum per illas nihil asseritur. Dict. 126. n. 1. p. 243.
- V x x i s i m i l e** quod non est præsumitur falsum. Axiom. 223. n. 6. p. 139.
- Verisimile** quod non est nec dicendum, nec credendum, ibidem num. 7.
- Verisimile** est id quod proximum & simile vero est, ibidem num. 1.
- Verisimile** vnum additum, alteri inducit legis præsumptionem, ibidem n. 2.
- Verisimile** non est quod velit Princeps legem diu excogitam tollere. Claus. 82. n. 21. pag. 93.
- Verisimili** mente statuentis, vel testatoris validum est argumentum, etiam in contractibus, in statutis, & statuentibus, in privilegio, in inuestitura feudali, & in testamentis: non valet tamen ubi est diuersitatis ratio, vel quando fieret extensio ad casum inordinatum, in fideicommissio extendendo de persona in personam, & in conditionibus voluntariis. Loco 121. ex n. 1. p. 337.
- V x x i s i m i l i t v d o** dicitur cognata naturæ, & habetur pro lege, & veritate. Axiom. 223. numero 3. & 4. pagina 139.
- V e r i t a s** sæpius examinata magis elucescit. Axiom. 224. n. 1. p. 139.
- Veritati** semper adhiærendum est, quia amicus Socrates, sed magis amica veritas, ibidem n. 2.
- Veritas** præualet existimationi, seu opinioni, & plus valet quod in veritate quam quod in opinione consistit, ibidem num. 4.
- Veritas** est basis, fundamentum, seu mater iustitiæ, ibidem num. 5.
- Veritatem** interdum importat dict. Forfan. Dict. 126. num. 4. pag. 143.
- Veritatem** nonnumquam importat, & certitudinem denotat verbum, videtur. Dictatione 424. numero sexto, pagina 380.
- Veritatem** aliquando denotat dict. Vt. Dictat. 439. numero 10. pag. 387.
- Veritatem** præcisam indicat. claus. Non aliis, &c. Claus. 81. n. 4. pag. 90.
- Veritatem** aliquando designat verbum, intelligitur. Claus. 169. n. 1. p. 160.
- Veritatem** denotat verbum, Sum. Dict. 391. numero quarto, pagina 367.
- Veritatem** interdum denotat dict. Pro, quando accommodatur veritati, & possibili, quandoque fictionem. Dict. 287. numero 11. p. 313.
- Veritatem** nonnumquam denotat dict. Quasi. Dict. 311. num. 3. pag. 331.
- Veritatis** expressus interdum est dict. Veluti. Dict. 417. nu. 2. pag. 378.
- V x x o.** Hæc dictio est aduersatiua præcedentium in iure, & in facto. Dict. 420. numero primo, pagina 378. Repetit qualitates præcedentes, & aduersatur retenta eadem qualitate, interdum vero non aduersatur, ibidem numero secundo & tertio. Importat quandoque idem quod sed, ibidem num. 4.
- V x x v s.** Hæc dictio respectu loci non includit locum, & denotat situationem, & non propinquitatem. Dict. 421. n. 1. pag. 379.
- V x t i m e n t a** non veniunt appellatione cibi, nisi consanguineo, vel seruo deberentur. Appell. 47. numero 2. pagina 164.
- V x t i s** muliebris non continetur appellatione ornamentorum. Appell. 180. n. 2. p. 265.
- Vestes** non veniunt appellatione suppellectilis. Appell. 253. n. 8. pag. 195.
- Vestium** appellatione veniunt tam lineæ, & bombicinz, quam lana, item sericeæ, & aureæ, si eiusmodi testator habebat, nisi statuto prohibitum esset illi, cui vestes relinquuntur, eas deferre aureas. Appell. 268. numero primo & secundo, pag. 300.
- Vestium** appellatione veniunt tapeta, fasciæ, crurales, & impilia,

Index rerum & verborum.

- impilia, culcitra, calcimenta, birretum, seu capellum, ibid. ex n. 3. usque ad n. 6.
- Vestium appellatione continetur tela, quæ in pectine adhuc est, si modo prætexta est, ibid. n. 7.
- Vestis scissa & nondum confuta venit appellatione vestium, ibid. n. 8.
- Vestium appellatione venit quidquid disponens pro veste reputabat, ibid. n. 9.
- Vestium appellatione veniunt etiam festiui si dignitas personæ, & mos regionis id postulet, ibidem n. 10.
- Vestitus venit appellatione alimentorum in materia fauorabili. Appell. 15. n. 3. p. 151.
- Viam, quam quisque sibi elegit, sequi debet. Axiom. 225. n. 1. pag. 140.
- Via quod non prohibetur non debet alia aliquo colore admitti, ibid. n. 2.
- Viam nemo videtur eligere per quam iudicium suum subuertatur, ibid. n. 3.
- Via est admittenda per quam ad ius commune redditur, ibid. num. 4.
- Vix publicæ appellatione venit pons quando per illum vulgo iter fit. Appell. 269. n. 1. pag. 300.
- Vicaria temporalis, seu ad nutum amouibilis non venit appellatione beneficiorum. Appell. 31. n. 5. pag. 158.
- Vicarius generalis Episcopi venit appellatione Ordinarij. Appell. 176. num. 5. pag. 274. Et in commissionibus causarum venit appellatione dignitatis. Appell. 72. numero sexto, pag. 177.
- Vicarius generalis venit appellatione Episcopi ubi ille non excluditur, & est res, quæ conuenit Vicario ex eius officio. Appell. 89. n. 25. pag. 188.
- Vicarius generalis Episcopi potest concedere litteras excommunicationis pro rebus ablatis, ibid. n. 26.
- Vicarius generalis ex generali etiam commissione coniugalis causæ cognitionem tractare potest, ibid. n. 27.
- Vicarius generalis Episcopi absque eius speciali commissione potest egressus e monasterio licentiam moniali concedere in vim Concilij Trid. id Episcopis tribuentis, ibidem num. 28.
- Vicinitas, quam importat dict. iuxta, debet intelligi cum aliqua distantia. Dict. 187. n. 4. p. 269. & quod importet per decem pedes, ostenditur, ibid. n. 5.
- Vicissim. Hæc dictio idem significat quod dict. Inuicem, & inducit reciprocam substitutionem. Dict. 422. n. 1. & 2. pag. 379.
- Victualium appellatione in legato testatoris continentur, quæ esui, & potui necessaria sunt. Appell. 270. n. 1. pag. 301.
- Victualium appellatione, quæ præstanda sunt visitatoribus, veniunt tantum illa, quæ consistunt in victu, non autem vecturæ æquorum, ibid. n. 3. & 4.
- Victus appellatione veniunt, quæ esui, & potui, cultuique corporis necessaria sunt. Appell. 271. numero primo, pagina 301.
- Virtus, educatio, & alimenta parificantur, ibidem numero 2.
- Virtus quotidianus ubi exprimitur intelligitur de cibis tantum, ibid. n. 3.
- Virtus appellatione continentur lectus & medicina, ibidem num. 4. & 5.
- Videlicet. Hæc dictio est declaratiua, & restrictiua præcedentium. Dict. 423. numero primo, pagina 379. Nonnumquam stat demonstratiue secundum subiectam materiam, & in dubio magis stat demonstratiue quam restrictiue, ibid. n. 2. & 3. Interdum oppositiue, quandoque determinatè stat, ibid. n. 4. & 5.
- Videretur. Hoc verbum denotat improprietatē. Dict. 424. num. 1. pag. 380. Inducit fictionem, ibidem numero secundo. Significat quandoque præsumptionem, ibid. num. 3. Importat aliquando arbitrium boni viri, ibidem numero quarto. Visionem nonnumquam, interdum veritatem, & consuetudinem denotat, ibid. n. 5. & 6.
- Videtur dicitur de familia viri, retinet domicilium, & gaudet privilegio dignitatis. Appellat. 94. numero 30. pagina 193.
- Vidua, & orfani gaudent privilegio l. vnic. C. quando imper. etiam si sint diuites. Appell. 149. n. 6. p. 231.
- Vidua luxuriose viuens non continetur in privilegiis concessis viduis tanquam personis miserabilibus, ibid. num. 7. pag. 252. & Appell. 271. n. 2. pag. 301.
- Vidua appellatione propriè, & secundum communem loquendi usum venit illa, cuius maritus mortuus est. Appell. 272. n. 1. pag. 301.
- Vidua appellatione in privilegiis illi concessis & miserabilibus personis, in l. vnic. C. quando imper. venit mulier habens virum inuilem, ibid. n. 3.
- Vigilantes, & non dormientibus iura subueniunt, Axiom. 227. n. 1. p. 140.
- Vicina vicinæ castro non veniunt appellatione castri, Appell. 41. n. 9. pag. 162.
- Vim repellere licet. Axiom. 113. n. 1. p. 140.
- Vincens vincit te multo magis vincit te, quando ille qui se vincit, & tu essetis eiusdem generis, rationis, & ordinis. Axiom. 226. ex n. 1. pag. 140.
- Vinculum duplex magis ligat & difficilius rumpitur. Axiom. 79. n. 1. p. 50.
- Vindicta intelligitur de illa non propria auctoritate sumenda. Dict. 425. n. 1. p. 380.
- Vinea non venit appellatione fundi. Appell. 196. num. 11. pag. 225.
- Vinea appellatione continetur terrenum in quo sunt vites plantatæ, non autem locus, ubi illæ minime sunt. Appell. 273. n. 1. p. 302.
- Vinea appellatur locus non vineatus, si reducat ad vineam, ibid. num. 2.
- Vinea appellatione venit arundinetum siue cannetum destinatum perpetuo vineæ, ibid. n. 3.
- Vinea appellatione in legato omne continetur quod ex vinea natum vinum permanet. Appell. 274. n. 1. p. 302. Item acinaticium, & passum, ibid. n. 4. & 6.
- Vini appellatione non continetur mulsum, zythum, ceruisia, defrutum, cydoneum, acetum secundum propriam significationem, ibid. ex numero octauo, usque ad numerum decimum quartum.
- Vini appellatione venit aquaticum, ibidem numero 17. pagina 303.
- Vini ubi prohibetur extractio an possit meretia extrahi gustus causa, ibid. num. 16.
- Visionem interdum importat verbum, videtur. Dict. 424. n. 5. p. 380.
- Vivum quod est præter rationem non bene visum dicitur. Claus. 118. n. 2. p. 126.
- Vitis continentur appellatione arboris. Appell. 22. num. 1. pag. 154.
- Vix fieri illud dicitur quod fieri potest, licet cum difficultate. Dict. 426. n. 1. p. 380.
- Vix. Hæc dictio denotat exceptionem, & regulam esse in contrarium, & declarat diurnam expectationem, ibid. num. 3. & 4.
- Vltimus. Hæc dictio non solum est inclusiva, sed repetitiua omnium qualitatum præcedentium, & tollit ipso iure ius petendi. Dict. 427. n. 1. & 2. p. 380.
- Vltima derogant prioribus. Axiom. 183. numero primo, pag. 113.
- Vltima quantumcumque generalia derogant primis. Axiom. 107. n. 16. p. 71.
- Vltimæ voluntati, non autem donationi inter vivos conuenit verbum Relinquo. Dict. 346. n. 1. p. 349.
- Vltimis voluntatibus ad contractus valet argumentum nisi sit diuersa ratio. Loco 122. numero 1. pag. 338. Item ab vltimis voluntatibus ad iudicia validum est argumentum, ibidem num. 2.
- Vltimus rei status inspiciendus est in omni materia, & præcipue in beneficiis. Axiom. 229. numero secundo & tertio, pag. 141.
- Vltima. Hæc dictio regulariter est inclusiva, & interdum exclusiva. Dict. 428. n. 1. & 2. p. 380. Repetit qualitates præcedentes, ibidem numero 3. pag. 381. Importat implicationem, ibidem numero 4. Limitat numerum expressum, ibid. num. 5. Denotat modicum tempus, ibid. num. 6. Facit vt testis deponens cum illa nihil probeat, ibid. num. 7. Non facit tamen vt totum tempus continuum comprehendatur sine copula vt teste deponente, ibid. n. 8.
- Vltimo. Hæc dictio aliquando exponitur pro sponte, interdum significat idem quod sine requisitione, nonnumquam accipitur pro, sine quaestione. Dict. 429. ex n. 1. p. 381.

Index rerum & verborum.

V N A. Hæc dictio denotat simultaneitatem, congregationem, & vnionem diuersorum. Dict. 430. n. 1. p. 382. Et tantum est dicere vnâ quantum simul, ibidem num. 2. significat vnitate, atque æqualitatem. ita quod non habeat compositionem, ibid. num. 3. Et coniungit plus quam dict. Et, ibidem, num. 3.

V N A C V M. Hæc dictio idem importat quod dict. Et Dict. 431. numero 1. pag. 382. Importat augmentum respectu qualitatis relictæ, ibid. num. 2. Demonstrat ut aliquid simul expediatur, ibid. n. 3.

V N A N I M I T E R. Hæc dictio importat idem quod nemine discrepante. Dict. 432. n. 1. p. 282.

V N D E. Hæc dictio significat causam intrinsecam, & importat idem quod ex qua causa, & quamuis sit aduersus loci interdum tamen & ad personas, & ad alias res accommodatur. Dict. 433. numero 2. & 3. pag. 382. & seqq.

V N D I Q V E. Hæc dictio idem importat quod omni ex parte, & de loco propriè dicitur. Dict. 434. n. 1. pag. 383.

V N I V E R S A L I S omnia comprehendens est dict. Omnimoda. Dict. 238. n. 1. p. 288. & dict. Quicquam. Dict. 316. n. 1. pag. 336. Et dict. Quicumque & quodcumque. dict. 317. n. 1. & 2. pagina 336. Et dict. Cuiuslibet Dict. 74. num. 1. p. 117.

Vniuersalis est dict. Quilibet, omnia comprehendens etiam minima. Dict. 320. n. 1. p. 339.

Vniuersalis est dict. Quolibet modo, omnes casus comprehendens, ibid. n. 10.

Vniuersalis est dict. Totum, & significat totaliter circa eandem rem. Dict. 407. n. 1. p. 373.

Vniuersalis & præcisa est dict. Quicquid, omnem modum comprehendens. Dict. 315. n. 1. p. 335.

Vniuersalis negatiua est dict. Nemo. Dict. 310. n. 1. pag. 280.

Vniuersalis est dict. Totaliter. Dict. 406. num. 1. pag. 373. & dict. Quiquis. Dict. 324. n. 1. p. 340. Et dict. Qualitercumque. Dict. 300. n. 2. p. 310.

Vniuersalis est dict. Quotiescumque, & omnia comprehendit etiam in materia odiosa. Dict. 337. num. 2. p. 347. Et dict. Quandocumque. Dict. 308. n. 3. p. 331.

Vniuersalis est, dict. Quivis, & omnia comprehendit, maximè quando ponitur in datiuo, vel ablatiuo. Dict. 325. numero 1. pag. 341.

Vniuersalis est dictio Omnis, & nihil excludit. Dict. 241. n. 1. pag. 291.

Vniuersalis affirmatiua est dict. Semper, & idem importat quod plerumque. Dict. 361. n. 1. p. 355.

Vniuersalis est dict. Aliquis, & comprehendit omnem speciem. Dict. 321. n. 1. p. 299.

Vniuersalis est dict. Quoquo modo, comprehendens omnem modum, qui excogitari potest. Dict. 334. numero 1. pag. 345.

Vniuersales clausulæ omnia complectuntur. Claus. 114. num. 2. pag. 183.

Vniuersales clausulæ nihil excludunt ac si de omnibus mentio specialis facta esset, ibid. num. 3.

Vniuersales clausulæ sunt maioris efficaciz, quam generales, ibid. num. 4.

Vniuersalia verba geminata habent vim diuisiuam, ibidem num. 3.

V N I V E R S I T A S non venit appellatione hominum certi loci. Appell. 116. n. 1. p. 233.

Vniuersitatem, Capitulum, aut Collegium non comprehendit claus. Omnesque alios, &c. Claus. 94. num. 13. p. 104.

Vniuersitatem non comprehendit dict. Aliquis, cum ad personas singulares referatur. Dictatione 12. numero 3. & 9 pag. 199.

Vniuersitatis appellatione comprehenduntur sacerdotes, & alij clerici, ac proinde in sui fauorem possunt uti priuilegiis, & statutis vniuersitatum. Appell. 275. numero 1. pag. 303.

Vniuersitas agrorum, licet sint separati, venit appellatione poderij. Appell. 203. n. 1. p. 273.

Vniuersitas, Collegium, seu Communitas non venit appellatione personæ inspecta propria nominis significatione, secus largè & impropiè. Appell. 198. n. 1. & 9. pagina 270. & seqq.

Vnus, aliquando importat idem quod solus. Dict. 435. hum. 3. pag. 383.

Vnum verificari non sufficit ex pluribus expressis si adsit

claus. Confirto de assertis. Clausula 27. numero 3. pag. 2.

Vnus, vel plures ex duobus seu pluribus iudicibus vbi ad causam deputati impediti proponuntur, ceteri soli procedere non valent Claus. 125. n. 2. p. 131.

Vnus, & alter. Hæc dictiones pro duobus usurpari solent. Dic. 425. n. 1. p. 383.

V O C A T I O N E M positorum in eodem capitulo non in precedenti inducit dict. Et sic. Dict. 114. n. 3. pag. 238.

Vacationem liberorum positorum in conditione inducit claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 90. n. 41. p. 108.

Vocatione actiua ad passiuam non valet argumentum. Loco 123. n. 1. p. 338.

Vocatis vocandis. Hæc claus. solum arctat ad eos vocandos, qui interesse debent. Claus. 185. n. 3. p. 184. Imponit necessitatem vocandi omnes, qui quodammodo in eo casu interesse habent, ibidem numero 4. Facit exequutorem de inero mixtum, ibidem numero 5. qui debet assumere partes iudicis modo adsit legitimus contradictor. ibidem num. 10. Ita vt à sententia illius decur appellatio, ibidem numero 6. Quæ operatur non solum effectum deuolutiuum, sed etiam suspensiuum, ibidem num. 7. Facit etiam vt processus executoris, qui aliàs esset extraiudicialis, sit, effectus debeat iudicialis, ibidem num. 8. Dat iurisdictionem conditionalem in rescripto conditionali, ibidem numero 9. Requirit citationem, ita vt actus sine illa factus stante hac claus. inuolidus sit, ibidem num. 11. & 13. Importat vt quis sua possessione priuari non possit sine citatione, ibid. numero 14. Operatur vt exaudiri debeant iura litigantium, ibid. num. 15. p. 185. Requirit vt seruetur ordo iudiciarius, ibid. nu. 16. Tollit subreptionis vitium, ibid. n. 18.

V O L O. Hoc verbum tribuit liberum, & absolutum arbitrium. Dict. 436. num. 1. pag. 383. Refertur ad actum licitum, non vero ad actum regularem, & illicitum, ibidem num. 2. Ex sui proprietate est informe, & determinatur ratione verbi adiuncti, ibid. num. 3. pag. 384. Importat fideicommissum si iungatur verbis obliquis, directam vero substitutionem si verbis directis, aut communibus, ibidem num. 6. Innuit fideicommissum si iungatur cum claus. Si sine liberis, aut hæredibus decesserit, ibidem num. 8. Et dispositiuum cum alterius personæ voluntas non expectatur, ibid. num. 9. Importat dispositionem plenam in ultimis voluntaribus, ibid. num. 10. Et actum perfectum si adiungatur infinitiuo præsentis temporis, ibid. num. 11. Adiunctum cum infinitiuo importat executionem, ibidem num. 13. Non importat dispositionem iunctam infinito in actibus inter viuos, ibid. num. 14. Inducit aliquando ius nouum, & declarat antiquum, ibid. num. 15.

Volumus autem, &c. Hæc claus. importat formam in hoc fuisse mandatarum respectu modi, & ideo ab illa non potest recedi. Claus. 186. n. 1. p. 185.

V O L V N T A S inanis est nisi adsit potentia. Axiom. 230. n. 1. pag. 141.

Voluntas in mente retenta nihil operatur, ibid. n. 2.

Voluntas facta magis quam verbis declaratur, ibidem numero 3.

Voluntatis mutatio non præsumitur, ibid. n. 7.

Voluntas coacta voluntas est, ibid. n. 8.

Voluntas vltima deambulatoria est vsque ad mortem, ibid. n. 9. pag. 142.

Voluntas morte extinguitur, ibid. num. 10.

Voluntatem omnino abesse denotat claus. Non aliàs, &c. Claus. 81. n. 9. pag. 90.

Voluntatem liberam, & non regularem aliquando importat claus. Arbitrio suo. Claus. 11. n. 4. p. 15.

Voluntas restringendi quando ex verbis præcedentibus colligeretur, tunc dict. Omnis, non est generalis. Dict. 241. n. 17. pag. 292.

Voluntatem ex subiecta materia denotat verbum tenetur, sicut verbum debet, & oportet. Dict. 405. num. 2. p. 373.

Voluntatem plenam, & exuberantem prohibentis ostendit dictio, Quoquo modo, adiunctis verbis prohibitiuis. Dict. 334. n. 11. pag. 346.

Voluntatem enixam & spontaneam disponendi denotat claus. Omni meliori modo, &c. Claus. 95. numero vndecimo, pag. 108.

Voluntatem liberam & præcisam denotat dict. Omnino. Dict. 239. n. 2. p. 288.

Voluntatem liberam dispositionis patris præseruat claus. Sine

Index rerum & verborum.

Sine præiudicio venientium. &c. Claus. 158. n. 13. pag. 157.
 Voluntas est limitativa. claus. Non aliâs, &c. & præservativa sui iuris in casu contrario. Clausula 81. num. 15. pag. 90.
 Voluntas, stante claus. Ad libitum, &c. tamdiu durat, quamdiu concedens illam revocaverit. Claus. 6. numero 5. pagina 8.
 Voluntas meræ actus excludit iuris necessitatem. Axiom. 12. n. 12. pag. 13.
 Voluntatem liberam & propriam importat dict. Sponte. Dict. 382. n. 3. p. 365.
 Voluntas testatoris ubi deficit non operatur clausula codicillaris. Claus. 1. n. 17. p. 23.
V s q v s. Hæc dictio opposita gradibus, vel aliis rebus, inclusivè regulariter stat. Dict. 437. num. 1. pag. 385. Compre-
 hendit terminum terminatum, ibidem num. 7. In feudis
 stat inclusivè, ibidem num. 8. In materia confinium inclu-
 dit in præiudicium venditoris, ibidem num. 11. In ultimis
 voluntatibus includit quando sumus in dubio & potest in-
 cludere, & non includere, ibidem numero 12. Stat etiam
 inclusivè ubicumque terminus, cui adiicitur, & de perti-
 nentibus rei in qua habetur sermo, ibidem num. 13. Quan-
 do est apposita respectu temporis, tunc totum tempus in-
 cludit, ibidem num. 14. Non stat autem inclusivè hæc di-
 ctio quando inclusio est contra legem, & quando præcedit
 oratio negatiua, & quando constat ex mente contrahen-
 tium, vel ratione absurdi vitandi, & quando non constat
 de mente nisi ex significatione verbi, cum terminus ad
 quem non potest comprehendi, vel includi sub generalita-
 te præcedenti: item ubicumque applicatur termino, qui
 non est de essentia rei, nec termini de quo habetur sermo,
 & quando hoc esset de natura contractus in quo est appo-
 sita; denique quâdo sit exclusiva, & inclusiva ex coniectu-
 ris declarari potest, ibidem ex numero 15. vsque ad n. 21.
 pag. 386.
V s q v x q v o habet naturam suspensivam, & importat con-
 ditionem. Dict. 438. n. 1. p. 386.
V s v p r v c t v a r i v s secundum subiectam materiam
 venit appellatione domini. Appel. 80. num. 4. p. 180.
 Vusufructuario ad emphyteutam valet argumentum. Loco
 124. n. 2. p. 338.
V s v r a x v m contractum arguunt clausulæ insolite. Claus.
 73. n. 4. p. 81.
V s v s statuti regulariter præsumitur, & asserenti contra-
 rium incumbit onus probandi, non obstante claus. Dum-
 modo sint in usu. Claus. 52. n. 3. p. 59.
V s v s v r v c t v s venit appellatione alimentorum ex men-
 te testatoris. Appel. 15. n. 9. p. 152.
 Vusufructus venit appellatione bonorum. Appel. 35. num. 16.
 pag. 160.
 Vusufructus si relinquatur Caio, & eius hæredibus veniunt
 hæredes bonorum. Appel. 113. n. 7. p. 230.
 Vusufructus plenus si legatur, non restringitur solum ad ali-
 menta, sed ad vsumfructum omnium rerum, & bonorum
 hæreditatis. Dict. 261. n. 5. p. 300.
 Vusufructus appellatione venit proprietas ex verisimili men-
 te præcedentium & sequentium. Appel. 277. numero 1. pa-
 gina 303.
 Vusufructus fundi appellatione venit usus instrumentorum,
 & eorum quæ sunt parata pro fundo, ibid. n. 1.
 Vusufructu ad alimenta valet argumentum. Loco 124. num. 1.
 pag. 338.
V t. Hæc dictio propriè ostendit causam finalem, aliquando
 vero causam impulsivam. Dict. 439. num. 1. pag. 386. Impor-
 tat regulariter modum, & non conditionem, ibidem nu-
 mero 2. Facit modum etiam ante illam adiiciatur claus.
 Ex conditione, ibid. num. 3. pag. 387. Facit conditionem
 si iungatur cum dict. Si, vel cum ablativis absolutis, ibidem
 num. 4. Importat necessitatem si ponatur in rubrica statuti,
 ibidem num. 9. Denotat aliquando veritatem, ibid. n. 10.
 Et interdum similitudinem, omnimodam quoque, etiam in
 substantia, & qualitate, ibid. num. 11. & 12. Ponitur nonnum-
 quam pro Et, non semel consequutiue, plerumque exem-
 plificatiue, ibid. n. 13. 14. & 15.
 Ut asseritur, Hæc claus. Operatur ut non dicatur narratiua,

nec impetrans quicquam videatur affirmare. Claus. 188. n. 1.
 pag. 186. Operatur etiam ut non possit dici loquutio affir-
 mativa, ibid. n. 2. Liberat narrantem à verificatione narra-
 torum, ibid. num. 3. Operatur ne dicatur facta confessio nar-
 ratorum, ibid. n. 4. Non refertur ad narrationem sed ad pro-
 uisionem, ibid. n. 6.
 Ut asseris. Hæc claus. facit præsumere narratiuam partis.
 Claus. 188. n. 7. pag. 186. & relata ad pensionarium si accesserit
 consensus titularis remanet iustificata, ibid. n. 8.
 Ut accepimus. Hæc clausula, Quid importet, remissiue. Claus.
 188. n. 9. p. 186. Ut infra. Hæc claus. est restrictiva, in dubio
 stat demonstratiue, nec limitatiue. Dict. 440. numero 1.
 pag. 387.
 Ut præmittitur. Hæc clausula restringit solum ad expressa, &
 sic est restrictiva respectu præcedentium. Dict. 440. num. 2.
 & 3. pag. 387.
 Ut supra. Hæc claus. est repetitiua, & relatiua præcedentium
 qualitatum. Dict. 441. num. 1. pag. 388. Iuncta gerundio magis
 coarctat sequentem dispositionem ad naturam præce-
 dentis, ibid. num. 2. Non est repetitiua illorum, quæ non
 sunt expressa, nec eorum, quæ dicuntur infra, ibidem n. 3.
 Et restrictiva dispositionis ad limites præcedentis disposi-
 tionis, ibid. n. 4.
V t e r q v s. Hæc dictio est copulatiua, seu coniunctiua
 duorum, & vtriusque collecti concursus requirit. Dict. 442.
 num. 1. pag. 388. Ponitur quandoque distributiue, vel alter-
 natiue, ibid. num. 2. Quando stat distributiue tunc attribuit
 actum cuiuslibet in solidum, ibid. n. 3.
V t i l i s per inutile non vitiatur in separabilibus, & in iis
 quæ sunt diuisibilia, secus in connexis, & in indiuisis
 Axiom. 231. ex n. 1. pag. 142.
V t i l i t a s omnis venit appellatione emolumenti. Appel.
 87. n. 1. p. 185.
 Utilitas Ecclesiæ, & quod sit evidens ad gratiam iustifican-
 dam, probanda est. Claus. 152. n. 5. p. 152.
 Utilitas Ecclesiæ an adsit in alienatione si quis cognoscere
 velit, non est considerandum tempus breue, sed antierius
 & posterius, ibid. num. 7.
 Utilitas Ecclesiæ non probatur ex delegatorum asseritione,
 nisi adsint separata documenta, ibid. num. 11.
V t i q v s quibus modis accipitur, ostenditur. Dict. 443.
 ex n. 1. pag. 388.
V v a non includuntur in dispositione loquente de vino, nisi
 prohibita fuisset exportatio vini. Appel. 274. numero 7. pa-
 gina 302.
V v l n e r i s appellatione non venit levis cutis ruptura,
 quia hæc non dicitur vulnus. Appel. 278. numero 1. pa-
 gina 303.
 Vulneris lethalis appellatione quid veniat medicorum rela-
 tioni, & eorum iudicio relinquatur, ibid. num. 3.
V x o r nobilis plebeio marito nubens non venit appellatio-
 ne nobilium. Appel. 164. n. 11. p. 258.
 Vxor si relinquatur usufructuaria liberè habebit plenum
 vsumfructum. Dict. 190. n. 14. p. 271.
 Vxor si virum grauauerit sub ea conditione, Si sine filiis de-
 cesserit, minimè de filiis naturalibus mariti intellexisse vi-
 detur. Appel. 99. n. 29. p. 102.
 Vxor quondam talis aliquid acquirens non potest dici quod
 acquisuerit marito, quia verba instrumenti denotant mari-
 tum mortuum. Dict. 331. n. 4. p. 344.
 Vxores odio habent filios naturales sui viri. Appel. 99. n. 10.
 pag. 102.
 Vxoris appellatione attentæ verbi proprietate venit illa, quæ
 contraxit matrimonium per verba de præsentibus. Appel. 189.
 num. 1. pag. 304.
 Vxori legare vetans statutum, etiam sponsam de præsentibus
 comprehendit, ibid. num. 3.
 Vxoris appellatione venit vxor, quæ est de præsentibus, non ve-
 ro ea, quæ fuit, ibid. num. 5.

Z

Z **I t r i c u m**, quod ex tritico, & hordeo fit, appellatione
 vini non continetur. Appel. 274. n. 9. pag. 302.

F I N I S.

Digitized by Google

